

Ex numo arg.

enteo Aug. Imp.

ABRAHAMI ORTELII ANTVERPIANI
THESAVRVS GEOGRAPHICVS,
 RECOGNITVS ET AVCTVS.

IN QVO

Omniū totius terræ regionum,
 montium, promontiorum, collium,
 siluarum, desertorum, insularum,
 portuum, populorum, vrbium, opido-
 rum, pagorum, fanorum, tribuum:
 Item Oceani, marium, fretorum, flu-
 uiorum, torrentium, sinuum, fontiu,
 lacuum, paludumque nomina &
 appellationes veteres; additis magna
 ex parte etiam recentioribus.

EX

*Libris Typis excusis, Marmoribus vetustis,
 Calamo exaratis, Nummis, atque
 Chartis geographicis, Tabulis antiqui æris.*

OBITER

Multi in hoc Opere auctorum veterum loci
 corrupti, falsi, dubij, & discrepantes, emen-
 dantur, arguuntur, enodantur & conciliantur.

ANTVERPIÆ
 EX OFFICINA PLANTINIANA,
 M. D. XCVI.

NEPTVNVS.

CYBELE.

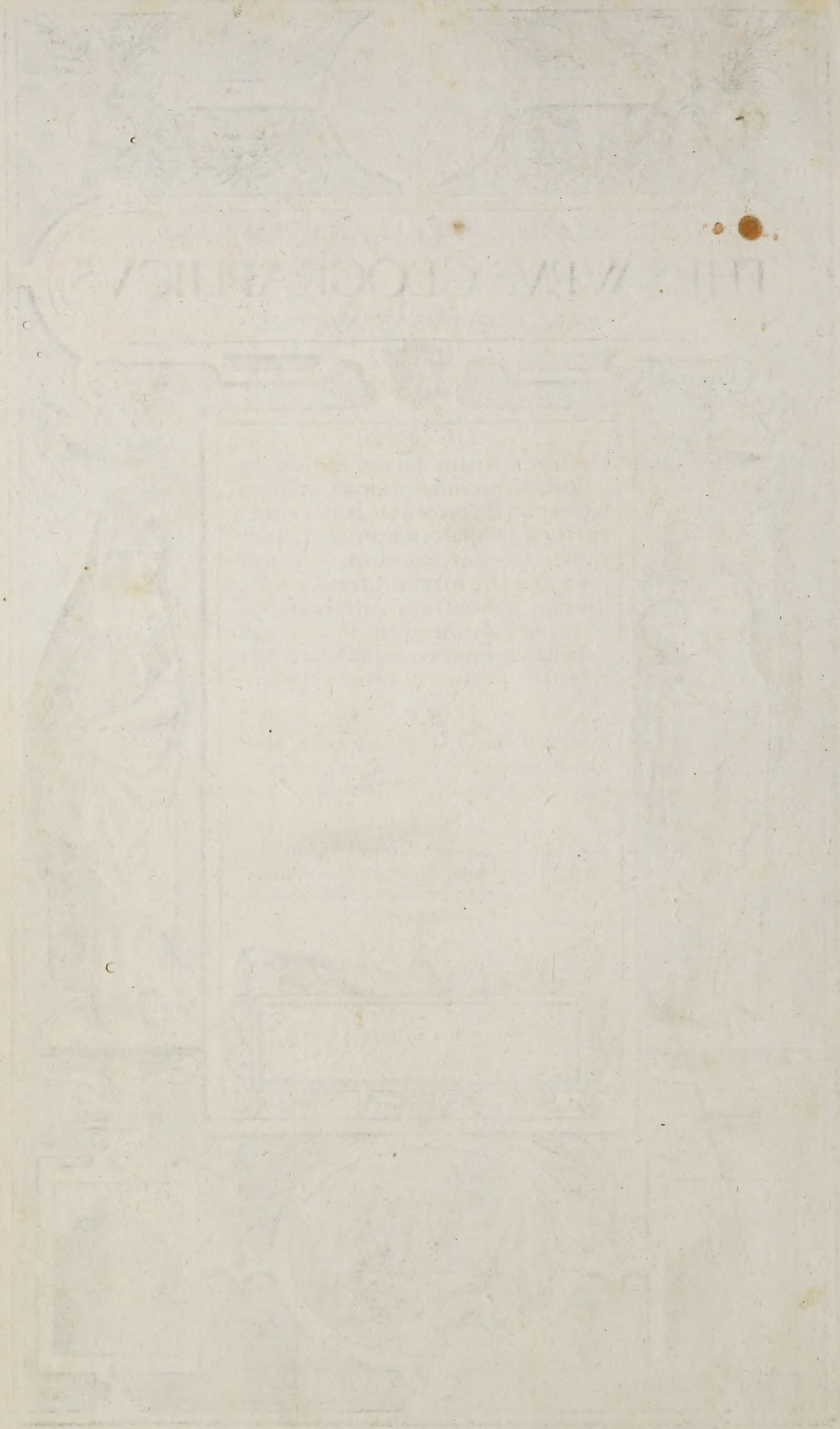
TAVRVS.

NILVS.

ATLAS.

NOBILI AC R^o

DOCTORI GARCIAE DE

LOAISA GIRON, REGI AB ELEE-

MOSYNIS, PRINCIPIQVE A STVDIIS,

ARCHIDIACONO CARACENSI, CANONICO

TOLETANO MERITISSIMO S. P.

RAVES & iustæ causæ mihi sunt, quibus inducor, imò quodam modo cogor hunc tibi viro R^o THESAURVM dedicare. Æquum enim, vtile, gratumque fore speraui, cum tibi potissimum mittere, atque sub tuo nomine fausto omine emittere: vt Hispaniarum Princeps magni & inuicti Regis D. N. PHILIPPI II. filius, virtutisque & imperij paterni hæres, facilius te docente possit cognoscere, quibus nominibus olim appellabantur, ac hodie appellantur regna, populi, vrbes, & quidquid complectitur lato ambitu vniuersus Orbis; cuius maxima & optuma pars aliquando sub eius imperio altâ & almâ pace felix gaudebit. commodum, inquam, existimaui fore illi qui regnis & populis præerit, prænosse regnorum, populorum nomina tum prisca tum recentia. Cùm verò, vt inter magnates viros doctissimus ac inter doctos prudentissimus, electus sis ad ducendam formandamque iuuentutem Principis nostri; ingenuo viro & proinde ingenio meo indignum fuisset, alium huic operi tutorem arrogare. Opus ipsum doctum & laboriosum est; quod iis qui idem tentarunt, eripiet gloriam, tentaturis præripiet materiam; verè THESAVRVS Onomasticus omnium locorum, terrestrium siue aquaticorum; verè thesaurus raræ & reconditæ doctrinæ: denique quod satis commendet ipsum Authoris nomen, ABRAHAMI ORTELII, GEOGRAPHI REGII. qui me præ ceteris elegit, cui suum librum daret; ac ita daret, vt & sum-

sumptibus faciendis beniuolam liberalémque opem ferret. opem dico, quoniam eò res facultatésque meæ redactæ sunt, vt magnum quid aggredi non audeam, multo minùs absoluere meis viribus possim. Ille itaque THE-
SAVRVM hunc à se tanquam virgâ diuinâ quæsitum, inuentum, effossum, purgatum & ornatum, mihi dono dedit; & pro veteri nostrâ familiari amicitia ac amicâ familiaritate, iussit vt velut proprium haberem. Ego verò datum mihi apud te depono, tibi dico & dedico: tu accipe opus regium, te, Regij iuuenis ductore, Regio Eleemosynario, Regioque Geographo dignum. Vale vir Nobilis ac R^e; & vt soles nos foue, conatibus nostris faue.

Antuerpiæ. pridie Non. Maij. clō. Io. LXXXVII.

R^eV. cliens addictissimus

Christophorus Plantinus.

ABRA-

ABRAHAMVS ORTELIVS
CHRISTOPHORO PLANTINO
ARCHITYPOGRAPHO REGIO,

S. D.

DE CENNIVM ferè est, ornatissime typographorum,
quod Synonymiam nostram Geographicam tibi de-
derim: & tu bonarum litterarum studiosis. Hanc
interea temporis relegi, recognoui, & ita auxi, ut
nouum prorsus opus factum sit, nouoq; nomine in-
scripserim. nouum tamen illi patronum accersire nolui.
sed eidem & veteri amico, hoc est tibi, illud denuò dico, dono, atque ex asse
tui iuris facio tu hoc idem, si modò ex tuo aut R. P. Litteraria usu existi-
maneris, publici ex splendida tua atque instructissima typographia facies.
Vive & vale, librorum bonorum vita & valor, immò aternitas. Hoc
addo, memor epigrammatis, quod à clarissimo viro & utriusque nostri
studiosissimo amico Ben. Aria Montano, tabula qua tuam exprimebat
effigiem, adscriptum legi. Erat autem tale:

Qui Plantine bonas hoc tempore iusserat artes

Crescere, te iussit præla parare Deus.

Omnia χεῖρα, inquit, doctorum scripta manebunt,

Hæc pius excudat dummodo Christophorus.

Ex nostro Museo, Antuerpia Ambianitorum. 1587.

REVER^o AC ILLVSTRI DOCTORI

GARCIAE DE LOAISA GIRON, ETC.

S. P.

THESAURVM hunc GEOGRAPHICVM, iam olim ab Socero meo Christophoro Plantino (cui Deus bene faciat) missum Amplⁿⁱ Tuæ dicatumque, iterum ego mittere dicareque volui, sed ab auctore copiosè & industriè auctum, atque correctum. Quid autem rationes facti mei colligam, aut recenscam? eadem illæ sunt, quæ dictum socerum impulerunt: illum ARCHITYPOGRAPHVM verè REGIVM (absit invidia, sicuti abest adulatio) optimè de omni re litterariâ, & posteritate meritum, & diuturniore omnino vita dignum, si Deo ita visum fuisset. Illis igitur iisdem de causis, inquam, iustis bonisque apud bonos & iustos, hunc THESAURVM Amplⁿⁱ Tuæ consecramus, cū precibus & seriâ postulatione, vt si olim flectere oculos ad CONSTANTISSIMOS Plantini LABORES dignata est, nunc eosdem à Generi conatibus ne auertat, per Soceri vestigia, quantum licet, gnaviter & sedulò euntis. Etsi enim (quod modestè & bonâ pace dixerim) bellorum isti nimbi & clades in nostras quoque operas & Typographiam sæuierunt, imò in has vel maximè: non tamen prorsus eas ita adflixerunt, aut attriuerunt, vt non plurimi boni, bonisque laudati, libri in lucem exierint, & porrò exituri sint, si Deus ille idem, qui hætenus, adspirabit. Atque vtinam & ex hominibus adspirent ij, qui in gradu positi sunt, & qui possunt! quod fecisse probos doctosque quosdam viros fateor, & gratanter agnosco: inter eos ABRAHAMVM ORTELIVM istum, Geographum Regium, virum alio laudatore quàm me dignum, qui à morte Soceri, hunc ipsum Thesaurum amicè mihi donauit, atque etiam in edendo cudendoque benignè adiuuit. Hæc apud te profiteor candidè, confisus tuam quoque, Ill^{ris} Domine, beniuolentiam & benignitatem, in Plantinianos & vtilissimæ artis subsidium, non defuturam. Foue itaque & firma nos eius stirpem, & crescet irrigata pariter à te hæc arbor in fructus vberiores Ecclesiæ & Reip. suppeditandos. animus adest, quem Amplⁿⁱ Tuæ voueo, & Deum rogo, vt te seruet publico & MAGNI PRINCIPIS nostri bono. Antuerpiæ in Officinâ Plantinianâ, KAL. IAN. M. D. XCVI.

Ill. Amplⁿⁱ tuæ

Cliens addictissimus

Ioannes Moretus.

AD LECTOREM,

AVCTOR.

NEQUE nouum neque meum exemplum est, sed à pluribus olim & nuper tentatum, quod hoc opere nostro molimur. Tradit enim Suidas Diogenianum quendam scripsisse ordine Alphabetico, de fluminibus, lacubus, fontibus, montibus, promontoriis, & vniuersæ terræ vrbibus: Damasten Sigeensem, Gentium catalogum & vrbium: Callimachum Cyreneum, de Orbis terrarum fluminibus, deque origine insularum, mutatisque nominibus: Hellanicum librum de gentium nomenclaturis scripsisse, annotauit Athenæus. idem fecisse Hippia Deliam, ait Apollonij Scholiastes. Xenagoras quidam scripsit de insulis. sed hos ad nostra tempora peruenire inuidiosa vetustas, aut hominum nimia socordia non permittit. Habemus Vib. Sequestrem, qui in litteras direxit, vt ipse inquit, flumina, fontes, lacus, nemora, paludes, montes, & gentes. at ex multis pauca: immo paucissima, atque nomina tantum. Huius vestigiis, sed stylo nonnihil diffusiori, institit quondam I. Bocatius. Auorum nostrorum memoria simile quiddam nobis dedere Zacharias Lilius Vicentinus, in libello cui titulum fecit Orbis breuiarium. & Guilielmus Pastregius Veronensis, in suo de Originibus opusculo. sed parca admodum manu, vterque. Nauarunt in eodem stadio operam suam post hos multi viri docti, in suis Dictionariis, Lexicis, Onomasticis, Nomenclatoribus, & Elucidariis (vt appellât) poëticis: Torrentinus, Nebrissenis, Gesnerus, Rob. Stephanus, aliique. at nullus horum satis strenuè: sed omnes obiter, & tanquam aliud agentes. Hos omnes autem diligentia atque vocaminum copia superauerat quondam Stephanus, quem Byzantium cognominant, in suo *ὁδὸς πολεῶν* volumine. Sed & huius epitomen tantum, eamque mutilam, (in Kenim littera non parua lacuna) nostra ætas videt. Et licet ipsum ipsius Stephani opus integrum incolumeque exstaret, quia dumtaxat Græcis auctoribus vsus fuerit, & multa apud Latinos esse, quæ non minus quàm Græca ad hoc opus perficiendum necessaria (quod neminem de historia aut Geographia rectè sentientem latere puto) erant, nondum pro argumenti dignitate eo satis fieri potuisse, in confesso est. Lego Ioannem Wolsium Tigurinum collegisse Indicem Græcorum nominum quæ ad Geographiam pertinent, ex Ptolemæo, Strabone, Pausania, Stephano, Eustathio, & nonnullis aliis. hunc autem videre mihi minimè contigit. neque de eius editione aliquid certioris ad meas aures hætenus peruenit. Magnum quoque quiddam in hoc argumento promissit Io. Franciscus Quintianus. (vt Gesnerus mihi auctor est) sed promissit tantum. Inchoauerat vir longè doctissimus Guil. Xylander Onomasticon Geographicum, apud me sanè magnæ spei: sed quod, impeditus fortè aliis occupationibus, aut, quod facilius crediderim, morte præreptus, haud dedit: magna reuera studiosorum iactura. Quod si vir hic suum hoc opus ad vmbilicum perduxisset, nostrum fortassè minus necessarium quis existimauerit. Habes quid alij in hoc descriptionis genere promiserint, præstiterint, dederintve. quid eorum perierit, quid ad nostra tempora saluum peruenerit. Nunc de nostro in hoc Thesauro instituto. Primum perlustrauius omne genus Scriptorum veterum, tam sacrorum quam prophanorum: (inter quos etiam nonnullos hætenus nondum typis excusos.) deinde mediæ ætatis: tum multos recentiores, cuiuscunque etiam idiomatis. Ex veteribus omnia locorum nomina, ne vno quidem omisso, in nostrum opus transtulimus. Ex mediæ ætatis quoque magnum aceruum. Ex recentioribus etiam multa. at ea solummodo quæ ad explicationem faciebant dictorum veterum. Adiecimus corollarij loco omnia quæ ex antiquis marmoribus, tabulis æneis, omnisque prisca metalli nummis, & vt vno verbo dicam, quidquid ex omni genere & vtriusque linguæ inscriptionum vetustarum huic nostro argumento vlllo

modo feruentium, haurire potuimus. Contulimus quoque non raro codices manu scriptos cum typis excusis: quorum subsidio & ope multis interdum locis male sanis medicam manum adhibuimus. Historiarum fabularumque collatione, non paucos locos obscuros illustrauimus: barbara corruptaque profligauimus. Ex iudicio etiam nostro sapius, ni fallor, quasdam prauas apud bonos auctores lectiones, emendauimus. Quaedam tantum digito notauimus. Nihilominus multa huiusmodi corrupta monstrosaque vocabula in scenam produco, (non citra notam autem) quae libentius, ut verum fatear, hinc ablegassem, nisi maluissem studiosorum vsui & commoditati, quam meo genio consuluisse. Erunt fortasse qui plura vetera recentioribus interpretata desiderabunt. & potuissem hoc quidem aliquanto crebrius ex aliorum libris, & nostro iudicio: sed consulto & lubens multis in locis praeterij, quod videam huiusmodi multa constare coniecturis tantum: ijsque haud valde firmis, & minimè à me approbatis. Plerisque etiam à me ex aliorum sententia insertis, fidem nequaquam meam obstringo: sed potius lectorem ad auctores quos ubique adijcio, relego. Et erunt contra (scio) qui his recentioribus minus delectabuntur, quos oratos volo, ut ea praetereundo non legant: atque quod ipsis minus sapiat, aliorum palato relinquunt.

Vocibus antiquis Graeca toties, quoties per libros licuit, (nonnunquam enim Graecorum codicum nobis defuit facultas) subiunximus: ut eo melius orthographia constaret, atque conseruaretur. Singulis quoque sua, si quae erant, synonyma addidimus. quod viderem his attentè consideratis, lucem non contemnendam, historiae geographiaeque candidatis adferri. Ab epithetis & periphrasibus, poetis, oratoribusque valde frequentibus atque familiaribus, etsi speciem quandam nomenclaturae praeseferant, quia tamen ad grammaticos potius, quam ad geographos; & ad gentis atque loci potius historias fabulasque, quam ad eius cognitionem aut situm conducunt, consulto (quamuis non prorsus) abstinuimus. Et habent quorum haec scire interest, auctorem satis in eo huberem I. Rauisium Textorem. In locorum descriptionibus si quis fortè me prolixiorē optasset, is sciat me nomenclaturam, non historiam instituisse, neque hoc nostrum opus aliorum verbis in molem immensam, sumptuosumque euadere volumus. Et tamen, cui ea tanti sint, habet haec nostra opera, quo sibi satis fieri poterit: cum singulis vocibus continuo suos auctores, qui earundem meminere, subnectimus. Ab ipsis certè fontibus, quam ex riuulis lacunisque à nobis aliisque inde deducendis, huiusmodi multo securius petenda, omnes mediocriter saltem eruditos, mecum rectè sentire existimo. Longior tamen sum interdum: sed tantum ubi loci difficultas hoc desiderare videbatur: aut in iis quae ex libris vel litteris, haecenus non editis, aut ore amicorum nostro instituto fauentium, habuimus. his quia ex libris excusis haberi minimè poterant, & studiosis tamen scire non inutile iudicabamus, paulò fuimus, quam in ceteris, liberaliores. Atque haec sunt ea & talia, quae tibi candide Lector, hoc nostro labore candidè impartimur. Vale, & boni consule.

IOANNIS BOCHII, VRBI
ANTVERPIENSI A SECRETIS, IN
ABRAHAM ORTELII THESAURVM
GEOGRAPHICVM,
ELEGIA.

NOSCERE qui mores hominum peregrinus, & vrbes,
Quiq; remot a graui rura labore petis:
Qui terras alio commutas Sole calentes,
Nec iuuat ad patrios consenuisse Lares:
Huc ades, hic animo liceat spectare quieto,
Huc ades, hac poteris tutior ire via.
Desine, non pedibus labor hic, non corpore fesso
Constat, & emeritum non latus ille facit.
Si mens culta bonis non deficit artibus, hic est,
Lector, in externa quod tibi quæris humo.
Hac iter est totus tibi qua patet, aduena, mundus,
Et latet artificum machina tanta libro.
Exoritur nouus Alcides, qui pondera molis
Est humeris ausus tanta subire suis.
Qui maris, & vastæ fundamina maxima terra
Subiicit hic oculis conspicienda tuis.
Et Meroën spectare domi concedit, & ortus
Nile tuos refugis luxuriare vadis.
Ille colorantem radiis Hyperiona gentes,
Regnaq; sub gelido dat Nabathæa polo.
Ille tibi Scythicas illæsa calce pruinas,
Et Tanaim patrio dat superare solo.
Neptunumq; fretis procul à tellure furentem
Exhibet, & tumidis carbasa vecta Notis.
Nec satis est tantam clausisse volumine molem,
Terrarumq; situs edocuisse vagos:
Nec satis, immensos regionum indagine tractus,
Nec de montanis differuisse iugis:
Non frondosa satis pandentes brachia silua,
Non mare, non portus, non freta pigra lacus:
Non fontes, non fana Deum, numeroq; carentes
Quas pelagus rapido gurgite sorbet aquas:
Nec satis æriis æquate nubibus arces
Non vrbes domitis qua dominantur agris:
Nec solum innumeris populos discernere linguis,
Aut mores facili cum breuitate docet:
Sed liber hic patria docet incunabula gentis,
Et noua cum priscis nomina quemque sua.

Muta-

*Mutat áque vices rerum, mundi que ruinas,
 Quum malè, quas struxit, sustinet orbis opes.
 Tempora prateritis euoluit plurima sacris
 Hoc opus, antiquam conciliat q₃ fidem.
 Errorumq₂ tuos auctor castigat in vsus
 Quicquid habet Latium, Gracia quicquid habet.
 Quid moror, Orteli: labor hic veterisq₂ nouaq₂
 Historia vero nomine lumen erit.
 Salue aui decus hoc nostri, lectoribus orbem
 Munifica totum qui dare mente potes.
 Thesauris que tua feliciter arte reclusus
 Aeternæ Genium posteritatis habet.*

IN THESAVRVM GEOGRAPHICVM
 ABRAHAMÍ ORTELII, ORBIS ILLVSTRATORIS,
 Geographorumque huius æui principis,
 Ioannis Geuartij Turnhoutani

Carmen.

*CVNCTA representas cùm vasti climata mundi
 Orteli, ingenio gentis & orbis honos,
 Quo sint antiquis vel regna vel oppida & vrbes,
 Cunctaque quo nunc sunt nomine dicta notas.
 Nominis aeterna victurus laude parasti
 Immortale tibi perpetuumque decus.
 Plus aliis tota de posteritate mereris,
 Quòd loca, quòd mundi singula regna notas.
 Quare magnificis te extollet laudibus Orbis,
 Orbis quem tanta dexteritate canis:
 Perpetuamque tuis famam virtutibus addet,
 Quam poterunt nulli diminuisse dies.
 Que tibi venturos semper durabit in annos,
 Donec erit mundus, regnaque donec erunt.*

NICOLAVS RHEDINGER
 SILESIVS VRATISLAVIENSIS.

*INVENTVM nuper se iactat fberus ob Orbem:
 Ad radium, Orteli, sed nihil ista tuum.
 Namque una socias veteremque nouumque tabellam
 Et nouus ingenio est orbis uterque tuo.
 Ergo Orbis matrem, si te Natura, vocamus:
 Orbis te, Orteli, quis neget esse patrem?*

IOAN.

IOAN. MATTHÆVS VACKHERVS

I. C. CONSTANTINVS.

ORTELI, pater Orbium nouorum:
 Nouorum? immo etiam vetustiorum,
 Quos incude noua nouos parasti,
 Arte mirifica: improbo labore:
 Pro tantis meritis quid vniuersi
 Orbes persoluānt tibi? quid? anne
 Fallor? an tibi forsan vniuersi
 Isti Orbes statuent nouum tropæum,
 Quum tuo, titulos superbiores
 Ætas postuma, nomini sacrando,
 Te plāstem, & figulum, politorēque,
 Vel, quod verius est, nouum Architectum
 Nouorum & veterum Orbium vocabit?

IANVS LERNVTIVS.

ORTELIVS Phœbusq; pares, nam lumine terras
 Ille suo lustrat, lustrat & iste suo.
 Immo impar Phœbus: iacta te maxime Scaldi
 Diuo hominem meritis inspicis esse parem.

AD VIRVM CLARISS. D. ABRAHAMVM
 ORTELIVM, GEOGRAPHORVM PRINCIPEM,
 ex nominis anagrammatismo Epigramma.

ABRAAMVS ORTELIVS.
 MERA TVA LAVS, ORBIS.

EVEHIT artificem, si, quod perfecit, ab omni
 Laudarier dignum est opus:
 At tuus ille labor laudem parit immortalem/
 Superque-gressam ceteras.
 Fallor? non equidem. causam docte Orтели habeto:
 TVA MERA LAVS/ terra-ORBIS est:
 Nam per te, in lepidis licet hunc peragrarē Tabellis/
 Oculis manuq; peruium.
 Arduum opus! Quare laus hac nec in Orbe peribit,
 Nisi ille concidat prius.
 Maeste, Theatro Orbem qui inferre potes, Virtutis
 Theatrum & ipse es, Orтели.

Virtutis doctrinæque tuæ cultor
 G. Suberinus, alias van Corck.

DE

DE THESAURO GEOGRAPHICO

ABRAHAMI ORTELIJ, GEO-
GRAPHI REGII, V. CL.

Carmen.

TRES tria certabant Saturnia pignora Diui,
THESAVRVS cuinam cederet Ortelij.
Iuppiter aeterno qui prospicit omnia caelo,
Imperij, dixit, sit liber iste mei.
Neptunus contra, contra cui Tartara parent,
Quisque sibi partes asservire suas.
Terrarum primus, marium sibi vendicat alter,
Tertius inferni nomina dira specus.
Certatum satis est, Pallas comitata Camænis
Inquit, nec vobis pars erit ulla libri.
Tu caelum terrasq; pater, tu patrue pontum,
Tu rege Tartaræ nigra fluentæ domus.
Debetur nobis, nobisq; iuvantibus istud
In lucem noster protulit Ortel opus.
Nos illi loca cuncta maris locaq; omnia terra
Diximus, & Stygiæ qua loca tetra lacus.
Diui cesserunt tali cum voce: Minervæ
Et Musis totum linquimus Ortelium.

Fr. Pl. Raphelengius.

IN

IN ABRAHAM ORTELII
THESAVRVM GEOGRAPH.

ORBIS Theatrum, grandæque immensumq; opus,
Labore, curâ, industriâque plurimâ
Longis sub annorum absolutum ambagibus,
Jurisq; & vsus publici quod feceris,
Linore ab inuidiâque liber ORTELI:
Debere tantam consitentur gratiam
Regum, Ducumque, Principumq; nomina,
Quantam mereris. Nunc Geographicum quia
Communicaris eruditis cum viris
Thesaurum, abundè diuitem rerum omnium:
Quid est, rependi quod tuis meritis queat,
Benigne largitor? Solum omne, & omnia
Pelage, inga, ardua, & reducta vallium
Clamant, & ipsa elementa, Deberi tibi,
Quod terram & ipsa hominum bearis sæcula,
Calum & perenne nomen, ac quod nomine
Caloque dignius sit aut perennius,

Paulus Melissus Francus.

IN DOCTISSIMVM VETERIS GEOGRAPHIÆ
RESTAVRATOREM DN. ABRAHAMVM ORTELIVM,
Antverpianum, Auunculum suum optimum,
CARMEN Αναγραφικῶς.

AN noua nunc veteres animi sibi corpora sumunt,
Ut induisse Panthoosatum ferunt?
Quippe habet hæc atas Flaccum, Senecam, atque Galenum,
Suo est beata Tullio, Maroneque.
Cosmographumq; vides: animus sed cuius in isto?
Vetustiorum is anteit cuilibet.
Quis redinius adest? prisce num nominat vnus
Plagas, lacus & Orbis oppida omnia?
Hæc meditans, foliis inscriptum cerno Sybilla,
MELA, ARRIAN. STEPHAN. STRABO iste VIVVS est.

Ludedat I.C. Ortelianus.

*

IN CLAR.

IN CLAR. VIRI,
ABRAHAMI ORTELI
GEOGRAPHI REGII
THESAURVM GEOGRAPHICVM.

ORTELI, eximium decus virorum,
Quem natura parens manu benignâ
Certat multiplici beare fructu,
Et gaudent Charites suos lepores
Adspirare, suos Minerva mores:
Te terragenitum, canâ mne terra
Parentem? quis enim mihi negarit
Te mortalibus esse digniorem?
Qui terram meritis & arctiori
Unxisti tibi iure, quàm vel ipsa
Dignas reddere gratias potest.

Dum Mars aduena, peierante bello
Terrestres quatit inquietus agros:
Nec passus decora urbium superba,
Aut priscos superesse ciuitatum,
Fastus, omne ferox solum laceſcit:
Unus tu patriâ quietus vrbe
ORTELI, ingenio, labore felix,
ORBI restituis suos honores;
Et iungis veteres nouis honores.
Fallor? terra suos tuo THEATRO
Spectari melius stupet decores.
Qua Martis regio iacet sub armis,
Chartis splendidior tuis resurgit.
At ne conciderent dein locorum,
Qua quondam melior probauit atas,
Aut nostra arbitrio malo refinxit,
Libris nomina sedulus reponis.

Quid libros voco? nam vel vniuersi
THESAVRVS tibi conuocatur orbis:
TERRARVM, simul omnium FRETORVM
THESAVRVS, studio tuo superstes
& mundi propiore iam ruinâ.
His ergo nimium beata viuet
Terra reliquiis beatioris,
Et laudem tibi ceu pio parenti
Grata Posteritas rependet heres.

Balthasar Moretus, P.I.I.F.

INDEX

INDEX RERVM ET VERBORVM.

A.

Bacuo propheta patria, vide BITICV CHAR.

Eius sepulcrum, CBILAN.

Abdalla qui Mehod, SEMELLA.

Abietes vbi plurima, CRANE.

Abisarius rex, BIASARI.

Abramius episcopus, VRIMORVM.

Absinthium vbi, ARABIA. Lacum inficiens, SIN-
NAVS.

Acca Laurentia, LINCERIVM.

Accipitrum societate homines aucupantur, CEDROPO-
LIS.

Achates lapis vbi, ACHATES, & CHARIDEMI Prom.

Achemenides herba, TARDISTILI.

Acheon vbi laceratus, GARGA.

Adagij cuiusdam explicatio, COS, THESSALIA, &
CAPPA DOCIA.

Adalgarius episcopus, BRVMENSIS.

Adamas vbi inuenitur, SABARAE, MES, & MERCV-
RII Delubrum.

Adcantuannus vel Adiatomus, SONTIATES.

Adelphus episcopus, ANABISVM, & NYPHEOS.

Adesodatus episcopus, SIMEDICITA.

Adhastapagus, IVVENATIVM.

Adiatomus, vide Adcantuannus.

Adonidis templum, ELYME. Sepultura, GAVANTIS,

Adramilo ab Hercule deuictus, PSYCTERIVS:

Bacis monumentum vbi, AANTIVM.

Aegaeum vnde nomen habeat, AEX, & CANNA.

Aegestus Troianus, EGESTA.

Aegialogia liber sic dictus, CVMERVM.

Aegyptiorum vrbes, extra Aegyptum, CVME, CYLLE-
NE, LARISSA.

Aelia & Helia male legitur, pro Heluia, RICINENSES.

Aeliani locus digito monstratus, CYRRHADAE, & PY-
THIAS. macula liberatus, LANVVIVM, NES-
SVS, OMBRI, PSOPHILII, RHIZOPHAGI,

& TANARVS. Ex Plinio emendatus, CHLORVS.

Ex Plutarcho, IMBRVS.

Aemilius Probus emendatur, BISA.

Aeneas terra, PEGADAE.

Aeneas vrhem condidit, APHRODISIAS, CAPYA,
EGESTA, OEBETIS. Vbi habitauerit, CISSVS.

Eius consobrina, LEVCOSIA.

Aes & aurum ex lacu, COTINAS.

Aesclibines emendatur, NERESSVS.

Aesculapio sacer locus, AGION, CAVS, & HYPVS.

Vbi natus, TRICCA. Vbi sepultus, CYNOSV-
RAE, & CROCODILORVM Ciuitas.

Aestus Oceani admirandus, VMBILICVS. vbi vix de-
prehenditur, BALTICVM Mare.

Aetibicus monstroforum vocaminum auctor, GANGES.

Emendatur, MINTVRNAE, & IVBVRVS.

Aetbiopes etiam Indos vocari, ETHIOPE, INDI, &
RHIZOPHAGI.

Aerij patria, AMIDA.

Aetites lapis vbi, CHIMOAS.

Africa pars veteribus incognita, AGISYMBE.

Agades tractus, ZEYGITANA.

Agaricum vbi nascitur, AGRIA, & CEDRIO.

Agathias emendatus, NEPHTHALITAE. Cum Pro-
copio conciliatur, TAVRESIVM. Eius patria, PY-
THICVS.

Agri arena obruti, TOLIARIS.

Agrippina Neronis matris patria, AGRIPPINA.

Agrorex, ESSIOS.

Aiacis sepultura, MECON.

Alabis Tridentinorum dux, CORONATAE.

Alaphionis patria, ASALEA.

Alarici regis sepultura, CASVENTVM.

Alas in capite gestans populus, NASAMONES.

S. Albini monasterium, MOGOTIENSIS.

Alcybiades, GRYNIVM. Vbi mortuus, ELAPHVS.

Alexander episcopus, ADRINVS.

Alexander rex, INDICA.

Alexander Seuerus Imp. SICILA.

Alexandri Magni patria, PELLA. Eius milites homo-
nymia decepti, SILYS.

Aloe vnde ad nos, DIOSCORIDY. Aloe nigrum vnde,
MONDEL. Aloes genus tertium, SAMIES. Vbi
sophisticatur, ALMASIA.

Alypius episcopus, THAGABENSINI, & THYGATA.

Amasis rex vbi natus, SIPH. Quid perfoderit, MA-
RIAN.

Amazonum domicilium vbi, THEMISCYRA. Cum
quibus connubia, GYNÆOCRATVMENI. Vbi
victa à Theseo, AMAZONIVM.

Ambar laudatus vnde, SILACHE. Vilissimum, AM-
PARIS. Vbi nascitur, SYCHEVM.

Ambiger rex, HARMATELIA.

Ambrus fluuius, VIRVCINATES.

Ambarualia quo loco, PHESTI.

Americam vocant Hispani falso Indiam, ATLANTIS
insula. Quomodo appellanda, PILA Terra.

Amilcar vbi obierit, ALTVM Castrum.

Amniani locus animaduersus, CHATRACHARTA.

Coniectura restitutus, RHETI. Emendatus, AR-
MENIAE, AVLION, BOSPORVS, EENSEM,

EVROPA, HATRA, & SCORDISCVS. Ca-
stigatus à Rhenano, SCHALDIS, & SEBVSIANI.

Ammon episcopus, BERNICA.

Ammonis templum, MESOGABA.

Ammonius episcopus, ELEARCHIAE.

Amomum vbi nascitur, CAERON, CORDVENI, &
MOTENE.

Amorru Saracenorum rex, CORBARIA.

Amos propheta patria, THECUE.

Amosis Aegypti rex, ATHYRIA.

Amphiarai templum, NOPIA.

Amymone puella, LERNÆVS.

Anacharsis Scytha vnde, GALACTOPHAGI.

Anastasius episcopus, PERRHENI.

Anchises Aeneas pater vbi obierit, ANCHISVS, & AN-
CHIALVS.

Andochus subdiaconus, VIVARIENSE.

Andocides rhetor vnde oriundus, CYDATHENÆVM,
& THORAE.

Andrea Schotti obseruatio, EXITANI.

Androcopus, ARTIS.

Androgini vbi, MACHLYES.

Androgium, VESSANVM.

Andromachus adulator, CARPI.

Anguilla egregia vbi, EVCLEVS. Optima, ERE-
TRÆNVS. E manibus praeentium cibum capiunt,

ARETHVSA.

Anianus episcopus, SYCAMAZONIS.

Annianus diaconus, CELEDENSIS.

Annibal meritricio amori deditus, SALAPIA. Qua
parte Alpes transgressus, CREMONIS, & PEN-
NINVS. Annibal Plutarchi correctus, GLERENVM.

Annius nugator, ECALIDVS, EGELIDVS, & VI-
TERBVM.

T. Annius Milo occisus, CARISSANVM.

Antaus vbi ab Hercule occisus, ANTAEIVS.

* 2

Anthe-

Anthemius ubi imperium suscepit, BRONTOTAS.
Antigonus emendatur, TANA.
Antonius Hadriani Imp. amasius, CLAUDIOPOLIS.
Antipater folai F. PALIVRA.
Antonini Itinerarium restituitur, AEMONIA, BODO-
 BRIGA, CHERÆVS, CATHELAVNI, DV-
 ROVERNVM, ERACONIVM, FERITOR,
 GALEATE, HAIA, HALMYRIS, ICASIA,
 INCARVS, ISVRIVM, IZIRALLA, LI-
 BARN, MALECENA, MVRSA, PHOENICE,
 PORCIFERA, PRÆTORIVM, PROTO, SARA-
 BRIS, SEGIMONENSES, TANADARIS, &
 THVRIVM.
Antoninus Pius Imp. ubi natus, LANVVINAM. ubi
 mortuus, LORII.
Antonius Curchinus est, quem vulgus Haitbonum appel-
 lant, CIMMERII, & PTEROPHOROS.
Antropophagi, AMARGVS, AMBRONES, BES-
 SIGA, BESYNGETI, CABES, CALLATIÆ,
 CASIRI, HENIOCHI, IRIS, & MYR-
 MENA.
Anusius imperator exercitus, VNNIGARDÆ.
Apelles monachus, ACHORVS.
Apollinarius Mesopotamiae rector, CRATERAS.
Apollini locus sacer, CVRIDIVM. Templum, DELIVM.
 Sacer campus, CYRÆVS. Ubi natus, DELVS, &
 OLEA. *Apollo* Capitolinus vnde Romam aduectus,
 APOLLONIA. *Apollo* Diradiotis, DIRAS.
Apollonij patria, ASBAMEI.
Apphianus martyr, PAGÆ.
Appianus Alexandrinus emendatur, BETICA, BERE-
 NICE, CALOR, HIPAGRETA, PANNO-
 NIA, SALATIA, & XOLLA. Eius lapsus, CAR-
 THAGO NOVA.
Appion, PLISTONICENSIS.
Apries victus, MARIA.
Apseamus martyr, ANEA.
Apfimar, CYNEGIVM.
Apulei patria, MADAVRVS. Corrigitur, OCEA, &
 SORACTES.
Apum examina in castris, ARBALO.
Aqua dulcis è mari erumpens, CHIMERIVM. *Aqua*
 Calida, ALLIANÆ. Calida & tantum potui idonea,
 ARTANÆ. Quae nullo potest vase contineri, AME-
 LES. Quae igne accenditur, NIGRA REGIO. Ignis
 euomens, SCANTIA. Sulfurea, VADIMONIS.
 Suauissima, DONYLÆVM. Nirosa, LEON, &
 MENE. Calida & dulcis, CHARACOMETES.
 Venenati vaporis, CHYTRINVM. Omnes alias
 Gratia pulcritudine antecellens, LADON. Mulieribus
 sterilitatem adferens, HERACLEA, & PHETA.
Aquas hallucinatur, CASSIOPE.
Arabiani haeretici, ALBERA.
Arabianus episcopus, ANTRON.
Arabius episcopus, ADRI.
Archelaus episcopus, AMENDVS, & DOLICHENA.
Architectus ubi nullus, SAVNIA.
Arena vitri ferilis, BELVS.
Areta regis palatium, PETRA.
S. Aretus occisus, NEGRÆ.
Argantonius regulus, TARTESSIDEM.
Argenti fodina in Hispania, BEBELO, & ORINGIS.
Argonauta in quem fluuium nauem per terram traduxerint,
 ACYLIS.
Aries Neptuni filius, CRINNISSA, & SALONVM.
Aristides sophista, HADRIANOTHERAS.
Aristocles sophista, MESÆPOLIS.
Aristoteles notatur, BOLBÆ, & ISTHMVS. Emen-
 datur, HERACLEA, PANNONIA, & ERIDA-
 NVS. Eius patria, STAGIRA.
Aristus victus, ubi, ZVRTA.
Arius episcopus, PETRA.

Armacius episcopus, MNIZVM.
Aromatites lapis, ubi, PYRÆ.
Arquata opidum, POSTVMI VIA.
Arriani lectio ventilatur, CYRRADÆ, HALMITIS,
 & MELANI, Emendatur, BERNICE, NES-
 SVS, & APATHANATIZONTES.
Arriphonis patria, TRICONIVM.
Arriabanus rex, TOCHARI.
Ariapanus, CESSAN.
Artaxerxis cum Cyro pugna, CVNAXA.
Arugistus victus, ubi, VTVS.
Arundo laudatissima, CHYTRI. Indica, CORACII.
Asarum herba ubi, VOGESVS.
Asceltus rex, HORMETIONORVM.
Asclepius episcopus, VAGIENSIS.
Asinorum in praelio vsus, SARACORI.
Asius philosophus, ASIA.
Asparagus ubi optimus, NESIS.
Aspilatis lapis, LEVCOPETRA.
Assacanus rex, MASOGA.
Astaron empiricus, TERESTIS.
Asterius episcopus, PETRA.
Atergatis dea, BAMBYCA.
Atbambylus, MESSENE.
Atbaulfus rex, ROMA.
Atbenaeus emendatur, ABVLVM, ACARNIDEM,
 SCORDISCI, & THYRAMIS.
Athenienses ubi triremes tredecim amifere, CACHE-
 TVS. Ubi à Megarensibus victoriam retulere, CI-
 MOLIA.
Atlantis patria, PLYNVS. Ubi caelestia obseruauerit,
 BOLOSVS. *Atlantidis* insula fabula, verisimilis, GA-
 DIRICVS.
Attagen auis, COELVS.
Attalus, PHARMACVSA.
Attila ubi Leonipontifici obuiam venerit, ACROVEN-
 TVM. Ubi habitauit, GELONVM.
Au, Germani quid significet, DOCIRAVA.
Auctoris patria, SCALDIS.
Auentini & Taurini hallucinatio, ZARMISOGETHVSA.
Auguria capientes, ubi piscibus insident, SVRA.
D. Augustini patria, TAGESTENSE. Eius lectio emen-
 data, OCEA.
Augustulus relegatus, LVCVLLANVM Castrum.
Augustus Imp. ubi educatus, VLVBRA.
Auienus notatur, CAMARITÆ, MESSABATÆ, &
 RAMASTRABALE.
Aurea arena fluuius, DEBÆ.
Aurelianus Imp. ubi interfectus, ZENOPHYRIVM.
Aurel. Victor emendatur, CIMBARIONIS, EVXI-
 NIVM, & THICANVM.
Aures magna quibus sunt gentibus, SATMALL.
Aureum later, LADON.
Aurifodina, SYSPIERETIS. Regis Lusitania, DEO-
 RVN Curras.
Auripigmentum ubi, DISPONTVM.
Aurum ubi legitur, AVMASIPA, COTINAS, &
 SACER.
Ausonij locus emendatur, VELOCASSES, Versus
 defensus contra Titium, EVROPA.
Azarias propheta, SYNATHA.

B.

Bacchanalia, ubi, SIMILÆ Lucus.
Bacchides nymphe, CORYCIUM.
Bacchus ubi natus, CISSVSA. Enutritus, MEROS.
 Hospitio exceptus, CAMARITÆ. Ubi sacrificio
 demeretur, AMNITARVM. Campen feram per-
 emit, ZABIRNA.
Balsamonis locus illustratus, TEMENSIS.
Balsamon herba, HELIOPOLIS.
Bartholomaeus apostolus, ubi sepultus, ALBANOPOLIS.
Basaromagus regia, MALANGO.

Basi-

Basiliscus Imp. vbi interfectus, ACVSI, & LYMINIS.
Bato dux, DESITIATES.
Battus translatus, HIRASA.
S. Baudolinus martyr, FORVM.
Baumienses natio, ZEYGITANA.
Becanus tornandem caput, TYRAS.
Belemarni tribus, FATZINACÆ.
Beleocuris rex, HIPPOCVRA.
Beles principis regia, DARADAX.
Belgica lingua voces, ARDVENNA, & MÆOTIS.
Belluorum castellum, SCALDIS.
Bellonius deceptor, BVCEPHALOS.
Ben granum, vnde, NITRAN.
Ben. Aria Montani patria, NERTOBRIGA.
Berengarius rex, HORTA.
Bergo insula, DEMONESVS.
Bernardus Siluanns, EBOLVM.
Beryllus lapis vbi nascitur, OPHIETIS, & PYRATA.
Besa Deus Abydi in Aegypto, BEZA.
Bibliorum interpretatio, PITHYS.
Bierfietum opidulum, SCALDIS.
Bilsfeldum opidum, TEVTOBVRGENSIS Saltus.
Bilingues populi, BRANCHIADÆ.
Birsa fluuius, CORBARIA.
Bisons animal, REGIS Mons.
Bistes episcopus, EREBA.
Bicuminis fontes, MEMNIVM.
Blauia fluuius, DVMNITONI.
Blondus Plinium male citat, ERIDANVS. *Blondus & Leander male lectionis taxantur*, GALLICANVS.
Blondus nodum soluit, RVBICON. *Hallucinatur*, PRILLE.
Boatus Niceas, ROMATIANA.
Boccellaio Veneris panis genus, BVCCCELLARIORVM.
Boccus, BVCTINVM.
Bochonium opidum, SCALDIS.
Bolus Armenus, vbi reperitur, AGARACES, & BAGANANA.
Bonacciolus & Xylander dissentientes, VOMANVS.
Bonasti animalis synonyma, MESSAPIVS.
Bonfinij lapsus, EKOPOLIS.
Bonifacius episcopus, FORATIANENSIS, & GAZANENSIS.
Bonus episcopus, SAVINAS.
Bos flammam euomens, FORVM ESII.
Bosa vrbs, FLEXVM.
Boues anai mugientes, ATABYRIS.
Brachmani vbi, BITTIGO.
Brandanus abbas, PERDITA Insula.
Brennus vnde oriundus, PRAVSI.
Bristius episcopus, MARTVLANA.
Bruneildis regina domus vbi, LECENNA.
Brunus Callaicus, MORON.
Buccilinus vbi à Narsete superatus, TANNETA.

C.

Cacodemonis caninus, HERCVLIS Columna.
Cadmi monumentum, CYLIGES, & ENCHELEÆ.
Cacilianus exul, BRIXIA.
Calius prator, TIBERIANVS.
Calus vbi sepultus, AVLATIA.
Cæer quid significet, LEGIONVM Ciuitas.
Casaris locus delibutus, CENIMAGNI, PHARSALVS, & TECTOSAGES. *Restitutus*, AREMICI, BELLIDENSES, FLVSTATES, NANTVATES, TIRIANVS, TVRINVM, & VRSO.
Casarius martyr, SVBEL.
Calami probatores, vbi nascuntur, ANAITICVS, BOEDRIAS, & PROBATIA. *Calamus odoratus*, AVOLON. *Aromaticus*, MARSYA.
Calani philosophi proprium nomen, CALANI.
Calastro locus, RETINA.

Calcem qui primus inuenit, CANI.
Cale portus, LVSITANIA.
Caligule Imp. patria, AMBIATINVM.
Callistephanus oliua, PANTHEIVM.
Callisthenes, CARIATA.
Caluaria piscis, CARNÆ.
Calypsonis habitaculum, NYMPHÆA.
Cameli in aciem producantur, VRCILIANI. *Eorum certamen in honorem Minerue*, SAGARÆI.
Campe fera, ZABIRNA.
Camphora vnde, PAFFELLA.
Campi instar stellarum noctu lucentes, HESPERIVS.
Canaria insula quando inuenta, FORTVNATÆ.
Cancris vbi nascuntur, ASTERIVS.
Candacis regina regia, TANAPE, & NAPATÆ.
Canes generosi, ELYMÆI, ORCANÆ, & PSYLLICI.
Canis rabidi morsus remedia, ALYSSVS.
Caninis capitibus populi, CYNAMOLGI.
Canibus bellum gerens gens, CASTABALA.
Cantharus piscis vbi, ASPRA.
Cantores vbi nulli, HELLI.
Capitolinus emendatur, LANVVINA villa.
Capra fera vbi, FISCELLVS. *Sex mensibus non bibentes*, GIMAS.
Caradri pisces, VMBRACIA.
Carinus Imp. vbi occubuit, MARGVM, & MVRTIVS.
Caroli Magni vitæ scriptores emendantur, HILINONICVM, & SMELDINGI.
Carterius episcopus, BVLTVS.
Carthaginensium sœdus ictum cum Romanis vbi, AEGATHES.
Carthalus princeps, ÆGITHALVM.
Caruilius, VOLANA.
Carystius lapis, GERANDRVM.
Casæus optimus vbi, CÆDITIVS, & CEBANVM.
Casæa vnde, CITIBÆNA, & MAMALIS.
Cassij Vicesis patria, MARATONYMA.
Casiodorus notatur, ELIS. *Illustratur*, DECENNONII.
Cassiterides insula, MELANCHLÆNI.
Casteletum arx, SCALDIS.
Castor vbi occisus, ARIADNIS.
Catuli Melitæi, vbi, MELITA, & MELITE.
Catulli versus varia lectio, BRIXIA. *Locus explicatus*, MALLIA Aqua. *Emendatus*, CEOS.
Cedrenus emendatus, THALAMVM.
Cedri generis siluosa insula, OSERICTA.
Celtarum lingua, ALPES.
Celtica aqua, DANVBIVS.
Celtius longæus, APILOCARIVM.
Cerasorum copia vbi, PRVSA.
S. Cerbonius vrsis obiectus, MERVLI.
Ceres Poteriopheros, ANTHEORVM. *Cereris domus*, LYCÆA.
Corobothrus rex, CARVRA.
Cerua scissa aure, ELAPHVS.
Ceruorum multitudo vbi, CVRIDIVM.
Charemon agricola, SIDIRVS. *Charemon episcopus*, NILOPOLIS.
Chaganus princeps, CHAZARIA.
Charta vsus vbi inuentus, PERGAMVS.
Chiromantica gens, ZEYGITANA.
Crystallus vbi nascitur, NERON.
Chromius Gelonem vbi fuderit, MARTIS Transitus.
Chrysopasus vbi, NILION.
Cicero notatur, BLANDENONA, & SELONIVS Campus. *Emendatur*, CARACHIVM, & FORVM Voconi. *Eius villa*, ACADEMIA, ARCANVM, & POMPEIANVM. *Vbi occisus*, PHORMIANVM.
Ciconie vbi primò aduolant, PYTHONOS Come.
Cinamonum vnde, CITIBÆNA, MAMALIS, & MVSVLON.

Circes habitaculum, ÆANE. *Eius sepulcrum*, PHARMACUSA.
Circknitz Lacus, LVGEVM.
Cisindria, CENTRONES.
Claudiani locus illustratus, FRIGIDVS, VRBEM, & TITAN.
Clauis Egypti, PELVSIVM.
Cleander vates, PHIGASEVM.
Cleanthes philosophus, LYSIVM.
Clemens Alexandrinus emendatur, EVENIT Æ, & GERMANES. Notatur, LYCIA, & LYSIVM.
Cleon latro, CALLYDIUM, & IVLIOPOLIS.
Cleopidis regia, DADAI.
Clisibenes Sicyonius, CRISEORVM.
Clusinius figulus, MARGINOS.
Cn. Carbo vbi cum Cimbris confluit, NOREIA.
Cnopius rex, LEOPODVM.
Coccum optimum vnde, ANDABASIS.
Conchiliorum piscatio vbi, BYBLOS.
Conradus Lichtenauus notatur, COMVM.
Conradus rex, ALPHESVM.
Confligo herba vbi nascitur, NERVESIE.
Constantia Imp. vbi mortua, GALLICANA Statio.
Constantinus Magnus Imp. vbi baptizatus, AQUILO.
Vbi obierit, ANCYRONEM. *Toxico exstinctus*, SOTEROPOLIS.
Copronymi Imp. patria, CABALLA.
Corbis & Orfus, IBEA.
Corybantes vbi, SAMOS.
Corycaus auscultauit, CORYCVS.
Cornua & pilos ex esu herba amittere, PHALACRVS.
Corona in Olympicis ex qua arbore, PANTHEIVM.
Corui albi vbi, TRIGLYPTON. *Coruorum operavenari*, ERIZENA.
Cosingas dux, & sacerdos, SCÆBOÆ.
Cosfoes regis palatia, BECLAM, DAMASTAGAR, & DYSTAGERDA.
Cranaus rex Atheniensium, LAMPRA.
Crane nymphe, HELERNI.
Craterus coruorum opera venabatur, ERIZENA.
Crescens episcopus, CHALCEDON.
Cresconius, BVLLA Regia, & NICE.
Crispi cautum responsum, VISELLIA.
Crocodili & delphini vbi, DYARDENES.
Crocus optimus vbi prouenit, CORYCVS.
Croesi regis thesaurus, GAZACVM, & THEBARMA.
Croia quid significet Epirotis, ANTIGONIA.
Cronius episcopus, METOLE.
Cruppellarij qui, GALAVLÆ.
Ctesias ex Plinio, aut hic ex illo castigandus, HYPOBARVM.
Culices feri, vbi, ARRHATA. *A culicibus homines profugati*, MYVS.
Curatium vbi gignitur, HELIA.
Curtius Thalassus combustus, ARDA.
Cuspiniano non adsentitur auctor, PHILARCHI.
Cycnus vbi regnavit, CYCNITIS, & METORENSIVM.
Cymathius episcopus, BVLTVS, & TARADVS.
Cyminum herba vbi nascitur, TERENTIA.
Cymon vbi mortuus, CYTHIVM.
Cynocephali homines, MVNITIA.
D. Cypriani natale, MARCILIANVM. *Locus martyrij*, SEXTI.
Cyrus rex vbi occisus, MESANGIA.
Cyzicenum marmor, PROCONNESVS.
Cyzicus heros, PERICTIONES.
Czernigo vrbs, HYPACYRIS.

D.

D. *Loco L. substituta*, MELICAS.
Dagobertus rex, RIGODVLVM. *Eius sepultura*, BINDIONVM.
Damasus pontifex, VIMARENSE.

Dares Phrygius emaculatus, ALCEDO, AVZONIVM, & FLICONEA.
Daua, Getarum lingua urbem notat, DOCIRAVA.
Dauid rex vbi classem suam parauerit, ACHANIS. *Eius vxor vnde*, ABESAR.
Daulia auis, ITYS.
Dausas episcopus, ZABDÆA.
Decebalus rex, SARGETIA.
Decius Imp. vbi occubuit, ABRITTVM, & DECIIARA.
Delconis piscus, DELCON.
Demacles orator, AMPHIPOLIS.
Democriti patria, ABDERA.
Demos, quid sit, ERCHIA.
Demosthenes vbi vitam finierit, CALAVRIA.
Dentium firmitati consulens fons, ORAXVS.
Derceto dea, BAMBYCA.
Deriades India rex, LARES, GERIA, SIBÆ, & ZABII.
Descensus ad Inferos, HERACLEA, & TÆNARIA.
Desiderius rex victus, MORTARIA.
Deucalion vnde lapides sumpserit, AGDVS.
Diaconus emaculatur, FALCONENSEM.
Diadochus episcopus, PHOTICA.
Diana vbi primum venata, AGRA. *Diana Amarysia*, ATHMONVM. *Diana Perafia*, CASTABALA.
Diana Daphnea, HYPVS. *Vbi eam columba forma ligni indoluit*, CARII. *Diana Pisea*, PISAVM.
Dictus Cretensis locus notatus, CAPRAS, & GEBRENI. *Emendatus*, IALYSVS, & MARISBA.
Digestorum locus emendatus, ZERNENSIVM.
Dij immortales proprijs vtuntur vocabulis, BATIEIA, EVBOEA, PLANCTÆ, TENEDOS, TYPHONIS, & XANTHVS.
Diluio absumpta vrbs, LOCOZVS.
Dingelsingum vrbs, TIBERINA Castra.
Diodorus Siculus emaculatur, ALGIDVM, AMAXITVS, ASCALANI, BOIVM, CLVSIVM, EBVSVS, FILISCVM, FRETOMANORVM, LVCEA, LORYMA, NISSÆA, PACTOLVS, PHALERNA, SARDIANA, TARENTVM, TYRRHÆORVM, & VERREGINVM. *Notatur*, PRASIANA, SARONIDÆ, & TASCYTINI.
Diogenes episcopus, QVIRENSIS.
Diogenes Cynici habitaculum, METROVM.
Diomedea aues, SEBRIA.
Dione nymphe, PALÆSTINA Aqua.
Dionis lectio Taciti praefertur, FOSSA CORBVILONIS. *Locus citatus*, DRVSI Monumentum.
Dionysii sepultura, OMPHALOS.
Dionysij Afri locus corrigitur, MARGVS.
Dionysij Alexandrini error, CASSITERIDES.
Dioscorides defensus contra suos interpretes, OCIMVM, & MEMPHIS. *Emendatus*, LYDIA.
Dioscurorum sanum, ANACIVM.
Dioscurus exsul, SOINES.
Diotimus vnde, CARYSIS.
Distancia freti inter Caletum & Doueram opida, IC-CIVS.
Dius regis F. NV MAGANI.
Domini Saluatoris tunica, HEPHAD, & MARATSE-MERE.
Dom. Nigri lapsus, NICOMEDIA, & CAMPI Lapidet.
Domnes episcopus, SIEMIIVM.
Domninus martyr, IVLIA.
Dorotheus episcopus, ANCHERÆ.
Draco, vbi diuinis honoribus colitur, LAMVSIVM, LANVVIVM, & MELITA.
Dracuntius episcopus, THEBATVM.
Dravus fluvius, OVILABIS.

Droste-

Droctonus, BADRINVS.
Drusi Imp. Victoria. ARBALO.

E.

E littera preposita vocabulis Latinis, ab S. incipientibus, Hispani & Galli sua faciunt, IBERIA, & SCALDIS.

E. secundam vocalem, eodem sono quo nos I. tertiam, pronunciant Britanni, HIBERNIA.

Ebion hareticus, COCABA.

Ebusops rex, SAMNI.

Egiptenaren, ZEUGITANA.

Elagabalipatria, EMISSA.

Electrum vbi nascitur, SICYON. Electrum ferentes arbores, HYPOBARVM.

Elephas locutus, SOLIS. Vbi se purificant, AMILO.

Qui is vescuntur, ASACHÆI.

Elianus episcopus, RANIENSIS.

Elleborus vbi provenit, PYRA.

Endymionis somnus, ASELENVS.

Epaphroditus episcopus, HADRIANÆ.

Epicarmi patria, CRASTVS.

Epicuri patria, GARGETIAS.

Epiphanius corrigitur, CVRCVDALOPADVSA.

Epirus, pro continente; non regionis proprio nomine, PYRI-PHLEGETON, & TRAGESEÆ.

Epistola D. Iacobi ad Colossenses, COLOSSÆ.

Epistrophus regis F. NVMAGANI.

Epistropolis, BVCTINVM.

Equa à vento concipientes, TAGRVM.

Equilongau, VGNICI. Præstantissimi, MITHRACINI.

Equis alendis aptissimus locus, HIPPOBOTVM.

Equus ligneus vbi factus, GRASVS.

Erausus discipulus, MEVIDI.

Erechtæ filia immolata, HYACINTHVS.

Erichonius à Terra absorptus, MACRÆ.

Eriphium herba, SORACTES.

Errit opidum, HYRCANIA.

Erythrai lapsus, BRIGANTIVM.

Erythri regis monumentum, ORGANA.

Escutiale monasterium, PTEROPHOROS.

Estensium familia vnde, ASTVNI.

Etymologicon notatur, PLIEVS.

Euandrus episcopus, VRSINVM.

Eulifus episcopus, NVPSAS.

Eumachus, EQUIARX.

Eumenes victus, ORCYNIA.

Eunomius Episcopus, EVZIZENV.

Euonymus, arbor, vbi nascitur, ORCYNIVM.

Eunuchi vbi primi facti, SPADA.

Euphantius episcopus, PONÆ.

Euphrasius episcopus, CINNORVM.

Euphratis episcopus, CALANA.

Euphratis fluuij orsus, ABAS.

Euridica, TRIPARADISVS.

Euripides vbi à canibus laceratus, BORMISCVS.

Europa terminus, PHASIS.

Eurylochus, LYSIAS.

Eusebius Episcopus, MARCELLA.

Eusebij Chronici error, MAZACA. Emaculatur, ARDA, ATLANTA, GERIOCA, MACICRATIM, NIÑIVE, OSRHOENORVM, SISYDEM, SYSCIA, & TYRIANVS. Notatur, CHANTVS, POLIS, & SAMARIA.

Eustatius defenditur aduersus Guilandinum, MARE RVBRVM. Eius error de Columnis Herculis, ALYBE. Emendatur, LYRNESSVS.

Eustatius episcopus Antiochia, CYZIA.

Eustratius episcopus, ARABRACIS, & SVFFECTANEVS.

Eutbinius, RVBA.

Eutropij locus castigatus, BVCTIA, MARCHOMODES, VARODOPA, & ZENOPHRVRIVM.
Eutropius episcopus, EVAZON.
Ezechiel propheta, SARIRA.

F.

Faba legumen vbi, TORON. Faba Aegyptia vbi nascitur, THYRAMIS.

Fabatus, CAMILLIANA.

Fabius Fabricianus, TVXIVM.

Facundus episcopus in Africa, ERMIANENSIS.

Faustina Imp. vbi obierit, HALALE.

Faustinus episcopus, BVRTINITANVS.

Fazellus fallit, TIMETHVS. Ptolemaum redarguit, SIMATHVS.

Felis aurea pro deo colitur, RHADATA.

Felix episcopus, MICERIANVS.

Femina vbi annum vita octauum non excedunt, CALINGÆ. Binis pupillis, BITHYÆ. Viris imperantes, GELÆI. Mulieribus tantum imperantes, BVAI.

In præliis fugientes à tergo sagittant, SAGIDÆ. Vide Mulieres.

Ferarum carnes edentes populi, AGRIOPHAGI.

Ferreolus episcopus, VCECENSIS.

Ferrum præstans fieri tinctu fluminis, EILBILIS, & CHALYBS. Optimum, NORACVM. Vbi nascatur, DOLICHENA.

Ferreæ Porta, locus, CAUCASIA.

Ficus Indica, vbi, ARCESINES.

Filius coctus & comestus à matre, BATHÉCHOR.

Figulinam qua gens inuenerit, CANI.

Filogius episcopus, GETABINVTIANVS.

Val. Flacci locus illustratus, MIRACE, & TIBISENA. Emendatur, ACESINVS, LYCES, PITYEA, & TYMAVI.

Flaccus Romanus dux, TROEZEN.

Flamma innoxia, ESII Forum.

Flauianus episcopus, EPIPA.

Florianus notatur, ESTABERV.

Flumina epota à Xerxi exercitu, ECHEDORVS, LISVS, MELAS, ONOCHONVS, & SCAMANDER.

Fluvius Pythagoram salutat, NESSVS. Totius Orbis

maximus, NILVS. Specie vini colitur, TELMESVS.

In quo omnia merguntur & nihil innat, SIEDEN. Quadam in lapidem vertens, MVABVS.

Ligna cortice lapideo integens, SVRIVS. Ebrios

faciens, CALENVM, ERGANE, LYNCESTIS, & NAVLOCHVS. Impetiginem abolens, OPHIVSA.

Vini redium adferens, CLITORIVS. Alba animalia

faciens, CLITVMNV. Nigras oues faciens, PSYCHVS.

Dulcis in salem mutatus, NEPTVNI. Aquæ

pellucida, nigerrimos tamen pisces procreans, LVSIAS.

Equis insanire faciens, COSSINITVS. Periueros

notans, ASBAMEVS, & OLACHAS. Oculis

saluber, LYNCHVS. Feminas steriles faciens, APHRODISIVM.

Folia arborum sub aqua mergens, SIACHA. In superficie frigidus, infra calidus, CAPÆVS.

Cruore infectus, ADONIS.

Fons ex cuius potu nigra sunt oues, CERON, COCHRYNNA, & MELAS.

In quo omnia innatant præter

metalla, BALLADE. Cuius aqua lucerna ardent,

LYCOS. Qui rabidi canis morsum sanat, ALYSSOS.

Eunuchos faciens, NAVLOCHVS. Tamquam oleo

fluens, CYSTITRATVM. Sine dolore, sine reme-

dio mortiferus, BEROVS. Vinifer, NAXOS. Gem-

mifer, CYRVBS. Lacte suauior, LEVCI. Omnia

absorbens, & alter omnia resuens, CARRINENSIS.

Mortem adferens. CINCHROPSOSES, & CY-

CHRI. Vocem canoram faciens, ZAMÆ. Lucundè

olens, CABVRA. Fædus & turbidus, CHERSONE-

SVS. Ex lacrymis natus, CLINA. Aquæ limpi-

dissima.

diffima, CVZINÆ. Calidus, SYDONIA. Frigidissimus, TILPHOSSA. Colorem mutans, IOB. Dentium firmitati consulens, ORAXVS. Fœnum noxium, & idem salubre, CRVSTVMERIVM. Formica, quem fluvium non transeunt, CAMPVLVS. Quæ aurifodinas custodiunt, DARDÆ. Fortunati poeta patria, DVPLAVLIS. Emendatur, ibidem, & VIRDO. Fossiles pisces, ASCANIA. Fotinus episcopus, SIRMIA. Fragavicus, CINGA. Fredericus Imp. vbi submersus, CALYCADNVS. Frontinus emaculatus, CADVRCI, CASVENTILLANI, CRISEORVM, ELEA, & FATVENTVM. Notatur, ATHMON, & HILDINACVM. Frumentum satum, vbi non nascitur, ARDANVS. Disrumpens plus satis edentes, PISSOTIS. Fulgentius episcopus, RVPENSIS. Fulguris beneficio aurum reperi, SACER. Fulvius Phryx longæus, POLLISIA. Fumum exhalans mons, CHIMERA. Furari vbi omnino non liceat, ATRI.

G.

G. solent Galli, pro W. digamma scribere, QVAR-TENSIS. Latini idem, WALONES. G. & Z. Itali ferè eodem sono pronunciant, IGINIVM. Gagates lapis vnde, GAGE, & LEVCOIA. Gaius presbyter, DIDDA. Galanga vnde, SITI. Galbanum vnde, AMOMVM, & PACVS. Galeni patria, PERGAMVS. Eius lectio suspecta, TABIÆ. Galerij Imp. sepultura, ROMVLIANVM. Galerius Maximianus Imp. vbi natus, GEROICA. & vbi occisus, CALLINICVM. Gallica lingua & Germanica eadem, ALPES, CIMBRI. Gallie reges vbi coronantur, DVROCOTTORVM. Gallie pars quadam Italia dicta, DECIATIVM. Gallinacei vbi muti, NIBAS. Vbi barbati, TRIGLYPTON. Gallinaceus loquutus, GALLERII Villa. Gallorum strages, TICINVM. Horum lingua, ALPES. Germanicè loquutos, Ibidem. Gallus Imp. à Constantino interemptus, FALCONENSEM, FLAVONA, & THALAMVM. Ganymedes raptus, HARPAGIA. Gaura satrapa longæus, ROXANI. Gebel, quid significet Arabibus, CALPE. Gelenius notatur, ARBIS, & HIPPIAGRETA. Gellius ex Plinio, aut hic ex illo castigandus, SCIOPODÆ. Gelonis regis sepultura, ENNEA TYRSESIN. Gemblacensis ineptia, CORDVRVS. Geminus presbyter, ZEBENVVM. Gemmifer fluvius, CYRVBS. Gennadius episcopus, THIENNA. Gens imbellis, AVTARCIATÆ. A leonibus extincta, NOMÆA. Siluestris sine voce, CHOROMANDARVM. Sine proprijs nominibus, APHARANTES, & ATLANTES. Facie sima, SESATÆ. Simis naribus, SCIRATÆ. Atritis naribus, CIRRHADIÆ. Narium loco foramina tantum habens, SYRICTÆ. Numquam canescens, METEREÆ. Odorato crine, MICELÆ. Vno dedita, APYRI. Sine capite, & oculis in pectore, BLEMYES. Quæ magis serpere quam ingredi videtur, HIMANTOPODES. Quadrupes, ARTHABATHITÆ. Canem referens capite & dentibus, CYNOPROSOPI. Aversis plantis, & in eis octonis digitis, ANTIPODES, ABARIMON, & MILO. Quæ per noctem melius cernat, quàm per diem, GERMARA. Quæ nascentes luget, & mortuis applaudit, CAVSIANI. Quæ equos

cursum prauertit, AVTOLAIÆ, TRAGODITÆ, & OCYPODES. Quæ feras cursu pedum adsequitur, TRAGODITÆ. Hominibus exitiosa, THYBIT. Cynocephalorum lacte viuens, MENISMENI. Sine pane viuens, ALANÆI. Quæ pugnat hastilibus flamma duratis, BAMVRÆ. Quæ in iuuentute candido capillo, in senectute nigro, PANDORÆ. Quæ mammillas peregrinorum edit, CHABARENI. Morientibus quæ vescitur, PADAI. Quæ vescitur parentibus, CALLATIÆ. Quæ nullum animal matat, ARITONI. Quæ septuagenarios omnes interficit, BERBICÆ. Ducentis annis viuens, PANDORÆ. Centenis quadragenis, CYRNI. Tantum aqua viuens, DALION. Vno dedissima, TAPYRI. Quæ noctu pugnat, interdiu pacem agit, BASVLIENSES, & THYNI. Preter calicem & gladium nihil habentes, SORDOLIBYI.

Gentiana herba vbi, GEMELLI Colles. Gentius rex, IGVTRVIVM, & LABEATES. Genus hominum iustum vbi, VCHALDVS. Georgij ab Austria observatio, PYRENÆI. Georgius Fabricius seductus ab impuro codice. Gerardi Mercatoris laus & fides, ARSENARIA, COLAICVM, & PILA Terra.

Germanica lingua latissimus vsus, MÆOTIS Palus, & ALPES. Germanica lingua etyma, ARDVENNA, DOCIRAVA, FENNI, GOHI, HYPERBOREI, MÆOTIS, NEVRI, PYGMÆI, SCYTHÆ, SILVA CANDIDA, & WALONES.

Gesa telum bellicum, MAGETÆ.

Gera fluvius, DIABLINTRES.

Gigantum corpora vbi reperia, LITRÆ, & DIANÆ Spelunca.

Gilbertus Limburgius, TVNGRORVM Fons.

Gingiber vnde ad nos adferatur, BARBARIA.

Gisortium opidum, VELOCASSES.

Glandes mutili populi, CREOPHAGI.

Glaucus histrio, GLAVCI.

Glicerius episcopus, PORTVS.

Glossarij in Iuvenalem geographia ignorantia, CORYCVS.

Godefridus rex Hierosolymæ, BVLLONIVM.

Gongylus praefectus, GRYNIA.

Gordiani Imp. tumulus, CIRCESSVM.

Gorga ciuitas, NEPHTHALITÆ.

Gorgones vbi nati, TITHRASVS.

Gothica gentes, BVBEAGENTAS.

C. Gracchus vbi intersectus, FVRINÆ. T. Gracchus vbi perijt, VETERES Campi.

Grammaticis interdum Geographia cognitio deest, APHE-SAS, CLVSIVM, CORYCVS, CYTHISA, ITVRÆI, ORICVM, PARNASSVS, PHYLVS, PINDVS, PACTOLVS, TEMPE, & THEVMESIVS.

Gratius poeta emendatur, NEBRODES.

Gregorius Tripolitanus, LIMETARVM.

Gretas rex, ELVRI.

Gryphi aurum custodientes, TARCYNITAE.

Guad, quid sonet Arabibus, ANAS, & BAETIS.

Guerba fluvius, VOLCIANI.

Guilandus reprehendit Eustathium immerito, MARE RVBRVM.

Guttur vbi incolis intumescit, MEDVLLI.

Gylippus, IEGAS.

Gyraldus emendatur, PATEIDES.

H.

H. Abet deus episcopus, TEVDELENSIS. Hadrianus cum adflatu, debere scribi, HADRIANI. Hadriani Imp. sepulcrum, HADRIANI Imp. Hadriani Imp. patria, ATRIA. Hadrianus episcopus, NIRIDANVM. Hania fluvius, SCALDIS.

Harmonia monumenti, CYLICES, & ENCHELEAE.
 Harpocratio episcopus, BVCAITVM.
 Hectoris Boethij error, GESSORICVM.
 Hecuba sepulcrum, CYNOSSEMA.
 Hegeſippus emendatur, ARITHEDANA, CANOPVS,
 CLITRO, & MARESA.
 Helena vbi ab Argonautis raptā, DIOSCVRON.
 Helia, vide Aelia.
 Helice stella vbi raro conspicitur, PATAVITANVS.
 Heliseus propheta, ABELVEL, & GARGALIS.
 Helius, Pertinacis Imp. prænomen, PELVSIVM.
 Heraclij Imp. palatia, DAMASTAGAR, & DYSTA-
 GARDIA.
 Hercules opus, GRÆCA Via. Gymnasium, CYNOS-
 SARGES. Delubrum, GADES. Vbi leonem in-
 terfecerit, TRETVM. Vbi colitur, SVRASENI.
 Poculo vectus, CYLICRANI. Draconem occidit,
 CYLISTANVS. Eius signum sudavit, MINVTIA.
 Hermagora patria, TEMNOS.
 Hermius tyrannus, ATARNA.
 Hermolus Barbarus hallucinatus, ZERYNTHIVM.
 Herodoti interpretis lapsus, OARIA. Notatur ipse Hero-
 dotus, PHILASAPIRES, & TERMERA.
 Heroldi error, TARBELLA.
 Hesiodus ubi trucidatus, NEMEIVM.
 Hefychius emendatur, DRACANIVM. Hefychius
 episcopus, OPARIENSEM.
 Hierax exsul, SOINES.
 Hieremie propheta patria, ANATHOTH.
 Hierocles philosophus, HYLLARIMA.
 Hieronymus reprehenditur à Postello, CÆSAREA Pa-
 lestina.
 Hieronymi Ruscelli error, ALYBE.
 Hilationis monachi patria, THEBASA.
 Hilarius monachus, CHARYDRIS.
 Hippo scemina, ER ECHTHIA.
 Hippocentaurus inuentus, SAVNA.
 Hippocrates, ERGETIVM.
 Hippolytus vitæ redditus, VIRBIVS.
 Hippopotami & crocodili vbi, BAMBOTHVS. Hiqui-
 bus sacri, P APRIMIS.
 Hiram rex, EVCEI.
 A. Hircius emendatur, CARBONIA.
 Hispanorum nominis & originis coniectura, IBERIA.
 Historia Miscella corrigitur, THEBARMA.
 Homo vbi adoratur, ANABIS.
 Homines auctoris plantis, ABARIMON. Canoris voci-
 bus vbi, THARSVS, & ZAMA. Vide gens.
 Homines immolari vbi solent, LYCIA, & BLETO-
 NESII. Mutari in lupos, vbi, NEVRI. In aues,
 PELLENA.
 Honoratus episcopus, BRELITENSIS.
 Honorius Augustodunensis emaculatur, EVZIZENVM,
 LEDRENSIS, & THEMVS EOS.
 Horta fluuius, SCALDIS.
 Horatii locus consideratus, CONCANI. Explicatus,
 BASTVLI, & BASSARA.
 Horatius deus, VRSVS LUCUS.
 Hordai insula, IABADII.
 Hordeum vbi, GORDATVM.
 Hortus pensilis, PARADISVS.
 Hubertus Leodius fallit, MASACI.
 Humanis corporibus qui vescuntur, vide Anthropophagi.
 Humus effossa, denud repletur vitro, MYLVVS.
 Hycca piscis, HYCCARA.
 Hyginus emendatur, AMMÆDARA, & MATVSIVM.
 Hyperides vbi sepultus, HIPPADIS.

I.

Iacob patriarcha vbi mortuus, ACHAD. Iacobus
 apostolus vbi sepultus, NERITVM.
 Ianuarius episcopus, MALALITA.
 Iarbas rex, MAZYBS.

Iecora bina habentes lepores, BOLBA, BISALTIA, &
 BRILETVS.
 Iesus cognomine Iustus, CENTIPOLEOS.
 Ignis templum, THEBARMA. Pro Deo habitus,
 PYREVM.
 Igniuoni montes, AETNA, LISANICVLVS, & VE-
 SEVVS.
 Imber feruens terremotu effusus, SARNVS.
 Imperiginem sanans fluuius, OPHIVSA.
 Indi colorati, ETHIOPE, & RHIZOPHAGI.
 Indiam falso Americum vocant Hispani, ATLANTIS
 Insula.
 Innocentius II. P. M. capitur, GALLVCIVM.
 Insula maris æstu in profundo depressa, THASSVS.
 Insule mobiles, CHEMNIS, CVTILIÆ, NYMPHA-
 RVM, & VADIMONIS. Semper fluctuantes, CA-
 LAMINÆ, & ORCHOMENVS.
 Insula vocantur, non tamen insula, SVNIVM, THEBÆ,
 MACARONNESVS, OASIS, & PHENNESOS.
 Ioannes Lachana grammaticus, ZABARIA.
 Io. Austriaci victoria nautalis, ECHINADES.
 Ioannes Baptista caput vbi inuentum, COSILAVS.
 Ioannes episcopus, EATENORVM.
 Io. Bodini error, BABYLONIA.
 Io. Camers seductus, THANATOS.
 Io. Heroldi error, ATVRRVS, & TARBELLA.
 Iocinora bina vbi leporibus, vide Iecora.
 Ioel propheta, BETHOMERON.
 Iona propheta patria, CARIATHMAVS, & GETHEPHER.
 Iornandes auctor valde deprauatus, HEDISCVM, HI-
 PANIS, HIPPODES, & PHILIPPOPOLIS.
 Hallucinatur, BORYSTHENES, & RAVENNA.
 Emaculatur, BIOZIMETAS, CYRVS, & LORII.
 Iosephus emendatur, ASOPHOS.
 Iosia propheta patria, ANATHOTH.
 Irlandie etymon, HIBERNIA.
 Iromas rex, EVCEI.
 Isaij T̄et̄us fides desideratur, AEGESTORVM. No-
 tatur, BOCOTA, & CARIYM. Emendatur,
 TYMPHRESTVS.
 Isidorus corrigitur, BLEMYES, CLITORIVS, CEOS,
 ERINVS, GELONIVM, HELLES, TELOS,
 & TRAGODITÆ.
 Isidos plocamos frutex, TROGLODYTARVM.
 Ismeni historia, EVRICOME.
 Israelis solitudo, BATTARIDEM.
 Italia pars Sicilia dicta, BAIÆ, BRVTII, CAVLO-
 NIA, CRATHIS, LAGARIA, METAVRVS,
 NEATHVS, RHEGIVM Iulium, SICILIA,
 SINOESSA, & TARENTVM.
 Ithacius episcopus, SOSSVBENSEM.
 Iudæi puerum de ligno crucis suspendunt, IMMOS.
 Iudæorum in societatem asciti populi, ASIDÆI.
 Iulianus apostata. Imp. vbi occisus, PHRYGIA. In epi-
 stolis emendatur, ALDVABIS.
 Iulianus episcopus, COEENSEM.
 Iulius Pollux emendatur, BRAVRVM, & ENOR-
 CHOMENIORVM.
 Iumenta minuta vbi, PSYLLI.
 Iuno Martialis, PASSARON.
 Iunoni sacer locus, CELENNIA.
 Iuo Carnotensis corrigitur, DREFANVM, DINO-
 POLIS, & GORDVS.
 Iupiter vbi natus, TRIPOS. Vbi nutritus, CRETEA.
 Vbi sepultus, LASIO. Mons ei sacer, BAGISTANVS.
 Iupiter Castus, CASTVS. Iupiter Labradus, LA-
 BRANDA. Iupiter Martialis, PASSARON.
 Iupiter Triphylus, PANARA, & PANCHÆA.
 Iustiniani Imp. patria, TAVRESIVM. Vbi pontem
 struxerit, AGOREI.
 Iuuenalis versus animaduersus, CALLINARIA, & CAM-
 BRE. Emendatur, COMBOS.

**

L. pro

L.

L. pro D. substituta ab antiquis, MELICAS.
 Laban episcopus, HELOSENSES.
 Lac è calo, CORTASI. Lac nigrum vbi, ASTACES.
 Lactanti locus emendatus, AVLATIA.
 Lacus mirè natura, LVGERVM, & MANDVRIVM.
 Insaniam & soporem inducens, INATAMANA. No-
 cte nocens, alias innocens, PHENEVS. Vestibus ex-
 purgandis idoneus, PAESA. In quo omnia fluitant,
 nihil immergitur, APVSCIDAMVS, & SATVRNI.
 Qui ligna accendit, INATAMANA.
 Lacus marinus, PRILE.
 Ladanum vbi nascitur, SITACA.
 Laertius emendatus, GARGETIAS.
 Laïs meretrix, HYCCARA.
 Lallius Tionius, BIONIA.
 Lambertus Imp. MARINCVM.
 Lana pluit, CARISSANVM. Lana Indica ex herbis,
 VMBRACIVS.
 Laphrius Mercurius, MERCVRIVS.
 Lapis cuius suffitu serpentes fugantur, PONTVS. Lapis
 Iudaicus, vbi, SEN.
 Lasthenes philosophus, APAMIA.
 Later aureum, LADON.
 Latres in aqua natantes, CALENTVM. Siccati in aqua
 non merguntur, MASSIA, & TANA.
 Latimus Alcimus vnde, SONNICI.
 Laſſij error, ILLYRICVM, & LVETII.
 Leander sibi minimè constans, METAVROS. Eius error.
 EOLIA, ASTVRA, CANVSIVM, FLVEN-
 TIA, & SELINVS.
 Leo ab Hercule sublatu, GLEONÆ.
 Leo Imp. vbi scientias didicerit, ANTRON.
 Leo episcopus, FOCEA.
 Leo Pontifex vbi Attila obuiam venerit, ACROVENTVM.
 Leones gentem extinguere, NOMÆA. Mansueti,
 ELYMÆ.
 Leonatus praefectus, EVLYESTÆ.
 Leonius, CYNIGVM. Leontius episcopus, NEAPO-
 LIS. Leontius presbyter, THALAMEPOLIS.
 Leptimius, & Leptimagnus, LEPTIS.
 Leuegilis, RECCOPOLIS.
 Librarios scribere solere non ex lectione, sed praegentis ore,
 obseruatum, AGASSÆ. ALYCÆA, ASTROME-
 LA, AXONA, BELA, BERVNVS, CASTRVM,
 COMBOS, CONE, EDVRES, ELGOVÆ, ERA-
 NVSA, ERIDANVS, GORGYPPIA, HEGVA,
 IBI, ICONII, INDI, INDICA, MANDETRIVM,
 MARISBA, MASTROMELE, MELANI, MOR-
 GVS, NAIS, NANTVATES, OANI, OESTROS,
 ORGE, ORITÆ, PYTHICOS, SANDRISETES,
 SAPHAR, SARONIDÆ, SATYRVS, SIN-
 THVS, SOPHIENSES, SVLCANVM, TENTYRA,
 TIBARENI, TYLANGIVM, VPPARA, &
 ZERNENSIVM.
 Libri Notitiar. error, ANAMASCIA, PÆTAONIVM,
 & THERACVM. Defectus, RODRINA, SAM-
 BRICA, & SCENÆ.
 Libero Deo consecratus aditus, LIGYRII.
 Libror. Pontificior. lintheor. fragmentum, TRESTABER-
 NÆ, VRSVS Pileatus.
 Licinij Cecinna pater vbi obierit, BAVILVM.
 Licurgi sepulcrum, PERGAMIA.
 Ligno vrbes constructæ vbi, GELONVM.
 Ligurum & Hiberia terminus, ORANVS.
 Lily lapsus, THESSASIA.
 Lilingia piscis, ASCANIA.
 Lina vbi optima, ALLIA, & RETOVINA.
 Lingua, lingula & ligula vocum vsus, TANIAS.
 Lintres monoxyli, COTTONA.
 Linius correctus, AGASSÆ, ANIANVS, EDESSA,
 ELEVSINA, MAEDI, MADVATENI, MEDO-

BITHYNI, POENINAE. Notatus, MENTESANI,
 VESTINI. Emendatus ab Ambrosio Morali, LI-
 TARVM.
 Locus mortiferus, MEPHITIS ADES.
 Lomacum locus, BRONIVM.
 Loripedes, SYRICTAE.
 Lotharingia tabula, VOGESVS.
 Lotusa monasterium, BRACHBANTIVM.
 Loup Warou etymon, NEVRI.
 Lucanus emendatus, IDALIS, ORESTAE, SENNA.
 Digito notatus, AXONA, CONE, FLAVI. De-
 fensus contra Scaligerum, SERES.
 Ludonicus Hallerus, BOANENSIS, & NOVA.
 Luna sacrum opidum, DANA.
 Luna & solis nomine veneratur locus, SARDO.
 Lupus pisces capturam custodiens, CONOPEIVM.
 Lutatus Placidus corrigitur, PHYLLOS, TMOLVS, &
 QVILLÆVS.
 Lycophon emendatus, SIRIS. Notatur, ARETHVS.
 Lyra vbi inuenta, CHELYDORIA.
 Lysa fluuius, MENARIACVM.

M.

MAcarea locus, ZEUGITANA.
 Macarius vir sanctus, VICARIA. Episcopus, PANTHI.
 Macedonius episcopus, ZOES.
 Macrobij locus enarratus, INFERNATES.
 Macrobius sepultura, MACRANESVS.
 Magas dux exercitus, CHIVS.
 Magna hominum cadauera, LITRÆ.
 Magnentius Imp. praelio superatus, MILTOSELEVCVS,
 & MVRSÆ. Eiusdem victoria, THICANVM. vbi
 vixerit, LETI.
 Magnes lapis vbi reperitur, ECHIVM, & ZIMIRI.
 Eius vsus in nauigando, AMALFITANA.
 Magnus, pater Magnentij Imp. DECENTIL.
 Mabumeti locus natalis, IESRAB.
 Maiorianus Imp. vbi Augustus creatus, AD COLVMEL-
 LAS. Vbi occisus, IRIA.
 Malabathrum vbi, CYRRHADIA.
 Malachias propheta, SVPHA.
 Maleottus Pelagus, REGISVILLA.
 Mamilla muliebris forma mons, HERODIVM, OLYM-
 PVS, & STIBOETES.
 Mamillas peregrinarum, qui comedant, CHABARENI.
 Mancipia non admittuntur in sacrificijs, SVRII.
 Manicheorum metropolis, CAMEIA.
 Mansuetus episcopus, VIRICITANVS.
 Manumittendi ex quo fonte bibebant, CVNADRA.
 Marcianus episcopus, TIBERIDIS.
 Mare quod Graeci nauigant, OCEANVS ATLANTI-
 CVS. Spectatu dignissimum, PONTVS EVXINVS.
 Margarita vbi, PERIMVLA. Margaritifera insula,
 ELYRA, & TOLDIS.
 Mariangeli Accursij lapsus, CLYLIPENVS.
 C. Marius, TOVGENI. Vbi oppressus, SACRIPOR-
 TVS.
 Marmor maculosum, SYNNA.
 Maroboduus Germania princeps, BVTONES, & ZVMI.
 Mars vbi colitur, ACITANI, & PARRIMIS.
 Martis fanum, SYBARIS.
 Martialis restitutus, BILBILIS.
 Martinus Capella notatur, MESSVA, & CAPPADO-
 CIA. Emaculatur, MENALA, SARDINIA,
 SERRHIVM, & TINDA.
 Martyrius episcopus, ELISTRVS.
 Masinisse lis cum Carthaginiensib. TYSKA.
 Mastix vbi prouenit, CHIOS.
 D. Maternus vbi obierit, HELIVM.
 Matbiolus notatur, OCYMVM.
 Matrimonia caca & sine delectu contracta, DAPSO-
 LIBYI.

Mattheus

Mattheus Evangelista, HIERAPOLIS.
 Matthias Apostolus, HYSSVS.
 Maurianus episcopus, VZIPARENSIS.
 Mauritius tyrannus, FICVNDÆ. Mauritius Imp. vbi
 occisus, EVTROPIVM.
 Maurus episcopus, NEAPOLIS.
 Maximianus episcopus, ACYREGENSIS. Maximis-
 nus Imp. vbi obiit, TARSIVM.
 Maximinus Imp. ARCHIMEA.
 Maximus episcopus, DIOPOLIS.
 Megabazus, CYRTÆA.
 Megabarnes rex, BARCANI.
 Megareses vbi victi, CIMOLIA.
 Meiodi, SEMELIA.
 Mel vbi optimum, ACRAMAVMORIVM, TORINI.
 Vbi eius copia, CALYMNA. Ex floribus conficitur,
 GYZANTES.
 Mele suffragantur numismata, TEANVM. Locus du-
 bius, CIRAVA, ERESSI, & TRITONICE.
 Notatur, HYDRVS. Vide Pomponius.
 Melamborius ventus, CAMPI Lapidei.
 Meleagrides aues, vbi, APHRODITES, & LEROS.
 Memnon vbi occisus, PAPHLAGONIVS. Vbi sepultus,
 BADA. Memnon historicus emendatur, MARV-
 CINI, & PELIGNI.
 Menandrus Simonis Magi discipulus, CAPARETÆA.
 Menulphus vbi occisus, IVLIANI.
 Mercurius vbi in lucem editus, TRICRENA. Vbi te-
 studinem excorauerit, CHELYDORIA. Insula illi
 sacra, CATÆA.
 Merella à victimare servata, LAMVSIVM.
 Mezentius rex, LYDI.
 Michea propheta patria, MARESÆ, & MORASTHI.
 Micribus rex TEVXVNTA.
 Militaris via, HIGNATIA.
 Milo oppressus, TIRIANVS. Lapide ictus interiit, COM-
 PSA. Occisus, CARISSANVM.
 Miltiadis patria, LACIADÆ.
 Mimerua locus natalis, TRITON. Minerua Ophthal-
 miis, ALPIVM.
 Mithridatis fuga, DASTRACVS.
 Molo crucifixus, CALLONITIS.
 Monachi capti & venditi, DATALARIA.
 Monæus Plutonium pastor, ANTHEMVS.
 Monops & Monotus, animal, MESSAPIVS.
 Mons totius Orbis maximus, SEPHIR, & TAVRVS.
 Ex sale vbi, ALPINI. Scissus & à loco remotus,
 EROGE.
 Montani hæretici patria, ARDABA.
 Montes ex piscibus facti, TINNI.
 Monychos animal, MESSAPIVS.
 Mortui apud quos pro beatis habentur, CAVSIANI. Vbi
 arboribus suspenduntur, NEORITAE. Vbi combu-
 runt, aut vulturibus obijciuntur, BARCÆI.
 Moschi species, TVPATA.
 Moses vbi mortuus, ABARIM.
 Mugilum genus, quod pinnulis caret, SIPHARVM.
 Mulieres sex annos nata, pariunt, PALAEA. Viris im-
 perant, GELAEI. Mulieribus, BVAI. Iudaico
 more circumciduntur, CREOPHAGI.
 Mummolus dux, MYSCIASCALMES.
 Mores vbi in fonte generantur, COLVSI. Vbi incolae
 expulere, ELYMNIVM, & COSSA.
 Musca vbi non reperiantur, CARINA.
 Muscus vnde, BETHET.
 Musonius in exilium missus, TYARA.
 Myrmecis philoſophi patria, ENETI.
 Myrrha vbi provenit, CITIBAENA, & MAMALIS.
 Mysonis patria, ETIA, & OETAEVVS.

N.

Nabor episcopus, CENTVRIONES.
 Nani homines, BRIDINNAS.

Naptha vbi, AVSTAGENA.
 Narciscus episcopus, NERONIAS.
 Nascetes vbi luctu prosequuntur, CAVSIANI.
 Nasturium vbi loco piperis, PHALORCHIA.
 Naues expellibus, OESTRYMNIS.
 Naulochus, IONICA.
 Naum propheta, ELLEST.
 Neapolitani reges vbi coronari soleant, BARIVM.
 Neceta episcopus, PARÆCII.
 Nectarius hæreticus, CALAMA.
 Necyn, Martis nomen, ACITANI.
 Neprunus Heliconius, PANIONIUM.
 Nersam princeps, BERGAME.
 Nesus episcopus, CORIBRASSI.
 Nessus centaurus, vbi sepultus, TAPHIVS.
 Nestorius vnde oriundus, GERMANICIA.
 Niceas episcopus, ROMATIANA.
 Nicetas restituitur, CHONÆ.
 Nicias quidam prodigus, PERGASA.
 Nicolaus discipulus, SAPRIÆ.
 Nicolaus Trelaus, NASIVM.
 Niger sibi minimè constans, VERVCA. Videtur errare,
 SOSIPPVS. Vna cum Leandro deceptus, HELVI-
 NVM, & LAVS.
 Nigerrimi pisces, LVSIAS.
 Nigram lac vbi, ASTACES.
 Nilus vbi precipitatur, STADISIS. Vbi minimè visibilis,
 BLEMYES.
 Nitrum optimum vbi, BVNÆ, & CLITÆ.
 Niuellus episcopus, RHVSVRPENSIVS.
 Noctu pugnans gens, BASVLIENSES.
 Noë arca vbi, APOBATERIVM, ARARATH, CAR-
 RON, & PAROPAMISVS.
 Non. Marcellus emendatur, GADES, SARDIS.
 Nova opidum, POSTVMIA Via.
 Numerianus episcopus, RVSVGONIOTI.
 Numismata suffragantur Pomponio, TEANVM. Na-
 mismata antiqua citantur, AMASENVS, ARDA-
 NVS, CASCANTVM, CASIVS, CERETA-
 PEORVM, COLCARRENORVM, CONSTAN-
 TINOPOLIS, CYZICVS, DAMASCVS, DEL-
 MATIA, DEVANA, DIENORVM, EPIRVVS,
 ERGAVICA, ERMIONE, FORVM Iulij, GER-
 MANICOPOLIS, GLISSA, GORDIANI Sepulc.
 GRACCVRIS, HIPPARIS, ILERCAONES,
 ILLICI, ITALICA, LEPTIS, MAVRITANIA,
 MEDIOLANIVM, MITHRIDATIS, NISIO-
 BENSES, ORIENS, OSCA, PATRÆ, PANNO-
 NIA, PELLA, PRIVERNVN, QVINTVS, SAN-
 GARIVS, SERDICA, TARRACO, & VLPÆA.
 Nammularius vbi nullus, HELII, OTENE, & SAV-
 NIA.
 Nymphæ Carystie, CEOS.
 Nymphæum, NYMPHARVM.
 Nympharum antrum, PHORCYNVS.

O.

Obsequens emendatus, VESSANVM.
 Obsequij thema, TRITON.
 Oceani stupendum miraculum, TOLIAFIS, & VMBI-
 LICVS Oceani. Oceanus olim innavigabilis, OPHIR.
 Oculos sanans fluvijs, LYNCEVS.
 Odoacer superatus à Theodorico rege, DVCA, & PONS
 CANDIDVS. Ab eodem fugatus, FOSSATVM,
 & ISONTIVM.
 Oenides rex, GEBRENI.
 Olea vbi, TYLVVS.
 Olle venales, & nihil aliud, vbi, CHYTROPOLIA.
 Olympici ex qua arbore coronabantur, PANTHEIVM.
 Olympius Arrianus, ELYANENSIS.
 Onagri maximi vbi, CAVDO, & CLAVDOS.
 Onuolphus Germanus, THVRINGOS.

Onychii gemma, PLYTHANA.
Opalus gemma, OPALVM.
Opidum ex sesquisluvio factum, TESSVINVM.
Opium vbi paratur, TRANVM.
Optatus episcopus, VESCETHER.
Optima mala vbi nascantur, MORDIAEVM.
Optimus episcopus, AGDAMEA.
Orbis terra spatia qui nosse profitentur, NASAMONES.
Orestes, COMANA, EMET, & EVGION.
Orichalcum vbi, BETORICÆ.
Orion vbi habitauerit, THYRIA. Vbi obierit, PAVSTERII.
Orosius emendatur, ADASPII, ADRAISTÆ, ATHA, BVRA, CALEARTIVS, EDVRES, GORDIEN, HELIOPOLIS, PARRHASIA, SACA VRACI, SVLGANVM, SVSARÆ, & SVSARGALA.
Orpheus emendatur, ENAVLVVS, BOEANTIDOS, & TIBAKENI. Illustratur, HERCYNIA. Digno monstratur, TERNESII.
Orpheus caput in fluuium proiectum, THRESSA.
Orsua & Corbis nobiles Hispani, IBERI.
Oscense argentum, BEBELO.
Oseas propheta, BELEMOTH.
Osius rex, AILATH.
Ostridis natalis locus, NYSSA. Sepultura, TAPOSIRIS.
Ostroes, Arsacis nepos, OSRHOENI.
Ostrea, vbi nascantur, GENO, PERIMVLA. Vbi optima, EDVLÆ, MEDVLI, & RVIVPIÆ. Sicciora, CORYPHANTIS.
Oswaldus episcopus, DORCINCA.
Otho Frisingensis notatur, COMVM. Emendatur, PATZINACÆ, & VEGISATVM.
Othonis Imp. patria, FERENTINVM.
Ottomannorum familia vnde, ITEA.
Oues nigra omnes, vbi, BVDIANOS, & PSYCHRVS.
Ouidij locus dubius, AMPHISSIA, CASTRVVM, DAMASENVS, ROMECHIVM, & TENTYRA.
Locus explicatus, MEGARA, PALÆSTINA Aqua. Emendatur, CASTRVVM, CEOS, LEVCOSIA, & SAPÆI.
Ovis alba vbi nulla, sed nigra omnes, BVDIANOS.
Ovis auium & auena qui aluntur, OONÆ.

P.

P. Litteram Arabes non habere, HISPALIS.
Pachymeri error, TVNES.
Pacorus rex, LADII.
Pagumani tribus, PATZINACÆ.
Pala arbor vbi, SYDRACÆ.
Palladis patria, TRITON.
Palladius episcopus, ASPONITANÆ, & SYSENES.
Palma arbor vbi, DRYTÆ, & TYLVVS. Eius copia, ELIS.
Palmanethes rex, CESSAN.
Palus homines in aues commutans, TRITON.
Pampus eremita, CELLVLÆ.
Panace herba, vbi, PHOCIS.
Pandæ gemma descriptio, OPALVM.
Pane non vefcentes populi, ALANÆI.
Pani deo sacer fons, MACHLÆI.
Pani vbi habitent, CHENNIN.
S. Parascæua, CALLICRATIA.
Paris vbi controuersiam deorum disceptavit, ALEXANDRIA Mons. Vbi oves pascēbat, ANAVRVVS.
Pasinicus episcopus, ZENORVM.
Paterculus mendosus, OSCA.
M. Pauli Veneti error, AGIZYMBÆ.
Paulinus emendatur, LVPIÆ.
Paulus Apostolus vbi conuersus, MARGISAFAR.
Paus vnde primum asportatus, PHASIS.
Pausanias emendatur, AIANES. Eius vetus lectio defenditur, ÆGYPTIS, LYCÆA, DRABESCVS.
Digno monstratur, CNACADIVM.

Pelamidum piscatio vbi, CHOENICIDES.
Pennas in pileis gestandi mos, vnde & quando, PTEROPHOROS.
Pentadius episcopus, CARPETA.
Periuri vbi notantur, OLACHAS.
Peribeni episcopus, THESSALONICA.
Perseus, vnde auolauerit, APHESAS.
Pertinacis Imp. locus natalis, MARTIS.
Pet. Olinarius deceptus, AXIOPOLIS.
Petra Pilosa, opidulum, STRIDON.
Phadimi poëta patria, BISANTHE.
Phagrus piscis vbi colitur, EVENITÆ.
Phalaris rex, VESSA. Eius patria, ASTYPALAEÆ.
Pharnabafus, CRYNIVM.
Pharnaces rex, ZELIA.
Phauorini Lexicon emendatur, CELTROS, DRACONON, GALESIUM, & MAEOTALIMNOS.
Pherecidis patria, SYRA.
Philargyus notatur, CORONE, & CYTHISA.
Philicadus episcopus, AVGVSTADORVM.
Philippus Iacobus Hoefman, RIGODVLM.
Philippi Imp. patria, BOSTRA.
Philippus rex vbi oculum amiserit, METHONE, & SARDONIS.
Philocteta dea, EREMVS.
Philoctetes, ACESIA, & MACALLA.
Philostratus corrigitur, ERCYNA, LAODICEA, & HIPHASIS. Eius patria, ASBAMEVS.
Phryxa herba vbi, BORÆÆ ANTRUM, & BORMISCVS.
Picea arbor vbi, PHELLVS.
Picium opidum, SEDECVLA.
Pictor vbi nullus, HELII, OTENE, & SAVNIA.
Pilos & cornua amittere, ex herba esu, PHALACRVS.
Pineti error, MOLYBODES.
Pintianus fallitur, BEGIALIS, & ORGANA. Male apud Plinium legit, CESCVS. Eundem restituit, EVGANEI.
Pipinus rex, VERMERIA.
Pisces nigerrimi, LVSIAS. Fossiles, ASCANIA. Vbi è glacie effodiuntur, GANGAMA. E manibus hominum comedentes, CHLORVS. Instar turturis vocem edentes, AORNVS. Pecori pabulo sunt, MOSSINOPOLIS, & PÆONIDEM. Fluuium implet, CHALVS. In montes transmutantur, TINNI. In sicco oberrantes, CÉRAS.
Pixodorus Mausoli F. CIDYENSIS.
Placidus notatur, vide Lutatius.
Plagius quidam, PAGANORVM.
Plauti patria quæ, SARCINA.
Plectra ex lapidibus, ERYTHENA.
Plerhon Ptolemai simia, PAMISVS. Eius locus animaduersus, PYLVVS.
Plinij locus adnotatur, ASCANIVS, CANIS, CARISANVM, CASVENTILLANI, COCILVM, DEXENE, EBVRONES, EDVLÆ, FVCENTES, HEGVA, IGVINI, ILORCI, NARTHECVSA, NELEVS, ORGE, PASARGADA, PELESTINI, PHINA, PISISTRATI, SENONES, STATINAE, TONDEROS, TRETIENSES, ZAOPORTVS, & ZIZERVM. Emaculatur, ALBA AVGVSTA, ANTIOCHIA Margiana & Syria, ASTROMELA, ATYS, BAE BRO, BRILETVS, CISIMBRENSIS, DINVS, EBVRORATIVM, EPIROPIA, E RANVSA, IMERI, IVLIOPOLIS, LIGAVNI, MAESIVS, MESVS, MORGVS, MVTIENSES, NEMENTVRI, OROBIS, PÆRESSA, PYRAS, REGIATES, SAMNI, SANDRISETES, SARSINA, SILIMNVS, SORACTES, SPIREOSTOMA, & VACCA.
Locus interpretatus, TÆNIAS. Emendatur à Pintiano, SEBASTOPOLIS. A morali, EPORA, & VIBIENSES. AVVETIE, IACTVM. Defenditur,

ditur, ASTROMELA. Excusatur contra Erythraum, INARIME. Antiqua lectio reponitur, contra Rhenum, VISTVLA. Plinius ex Gellio, aut hic ex illo castigandus, SCIOPODÆ. Corrigendus ex Ctesia, aut hic ex eo, HYPOBARVM.

Plutarchus emendatur, ALEXANDROPOLIS, GHEMNIS, GALEPSVS, IDITHYA, LAMVSIVM, LYSIVM, & PYRAMVS.

Plutipatria, TRIPOLVS. Vbicurrum fregit, ZVGACTES.

Pluvia tantum aqua vtens gens, DALION.

Policrates comprehensus ab Oronte, MYCALE.

Polipodites vinum, BABYLON.

Pollia Polla longæua, ÆTOSIA.

Polyenus emendatur, AVNENSES, COLOSSÆ, & PARNASSVS. Notatur, INDICA, LECHMIVM, & PANDÆA.

Polybius emendatur ex indicio, ÆGOSAGÆ, ARGYPANA, DRATIGENA, HORACITÆ, IBONIVM, MORGANA, NARBON, & TYLANGIVM. Ex Linio, ÆRENOSI, ANDOSINI, BABYLA, LECHETARVM, LORGITÆ, NVSEA, & PYRAMVS. Ex Diodoro & Stephano, HIPPARGRETÆ. Digito notatur, MAROS.

Polypercus Alexandri Magni, BVBAÇENE.

Pomponius emendatur, ASTROMELA, BVGES, FOS-
SÆ MARIANA, MARATHVSA, NAGIDOS, OESTROS,
PHITVSA, & RHODANVS. Vide Mela.

Pons factus ex cadaveribus, GELLYS & VERGELLYS.

Ponticus Virunius corrigitur, PHILANI VICUS.

Porrus præstans vbi, ORTHIA.

Portula opidum, STRIDON.

Pramnium vipum, LATOIS.

Presbyteri Ioannis si ij, vbi custodiantur, PYLÆ.

Prima porta, locus, CREMERA.

Primentum opidum, STRIDON.

Privatus episcopus, MIMATENSIS.

Probus grammaticus correctus, PÆEBSA.

Probus Imp. vbi occisus, TVRRIS FERRATA.

Procopij error, BASILIA, & PRECALIS. Emen-
datur, EVTHALITÆ. Conciliatur cum Agathia,
TAVRESIVM.

Proculus cognomine Torpacion, EVHODEÆ.

Premerus inimicus Euripidi, BORMISCVS.

Propertius emendatur, CEOS.

Propria nomina non debent interpretari significatiuè, SYM-
BOLON PORTUS.

Proprijs nominibus carens gens, ATLANTES.

Proserpina vbi raptæ, PERGVS.

Psittaci albi, vbi, TRIGLYPTON.

Ptolemæus emendatur, ALBA, ATROPATIA, AVG-
VESSONVM, BOEVVM, CATARZENA, DEO-
BRIGA, ELDIMÆI, INDI, LAMBANVS,
LARISSA, RHETIGONIVM, & SALGANES.
Dubius, MADISANITES. Errat, LONDINIVM,
MILETVS, & VESVLVS. Arguitur, ABYLA,
DRYBACTE, ICARIVM, MATYLVS, & VARIA.
Dissentit ab alijs, BAZACITIS, BERMIVS, GA-
BALES, & PORTVS Monæci. Ex Strabone &
Ariano castigandus, HERMONASSA, & SYM-
BOLON PORTUS. Ex Plinio, THIAPOLIS. Ex
Antonino, DVROSTOLON. A Fazello repre-
henditur, SIMÆTHVS. Contra Pintianum defendi-
tur, DIANÆ Fanum. Suppletur ex M. S. codice,
ALAVNA.

P. Crassus, APIATES.

Puer suspensus, IMPOS.

Pueri præcoce lingua, COLYTTVS.

Pulcrum est regionibus Christianorum nomina indere, PON-
TVS.

Purpura tinctura vbi, HYDRVS, & MELIBOEA.

Pygmaei vbi, INGLICA.

Pyrrhus Epirota à Romanis victus, ARVSINOS;
Pythagora factum mirum, CAVLONIORVM. Eius
mors, CYLONII.

Pytharcho Cyri familiari vrbes donata, ARTYPSVM,
CAMANTIVM, OLYMPVS, PEDASA, SCE-
PTRA, & TORTYRA.

Q.

Quadrageños non excedentes homines annos, MAN-
DRI.

Quadrupes gens, ARTHABATHIDÆ.

Quadrupes, vbi nulla arvia, SAMERI.

Quaternorum oculorum viri, NISICATES.

Quercus oraculum, GERANDRYVM.

L. Quintius Cincinnatus, QVINTIANA Prata;

S. Quirinus episcopus, SYSCIA.

Quintus Curtius restituitur, ARADV, ASNAVVS,
CANYNDII, MARGINIA, NORA, & TITONI.
Vetus lectio adseritur, MESOGABA. Digito mon-
stratur, CARABACTRA, CEBESTVS, CHOAS-
PES, ORITÆ, & ORON.

Quodvult deus episcopus, BERISA, CENTVRIONES,
& VCRENSIANI.

R.

Radbodi habitatio, FOSETÆ.

Rana muta, translata canunt, SICHNDVM.

Ransdorp opidulum, FOSSÆ DRVSIANÆ.

Reccaredus, RECCOPOLIS.

Regionum confinia ab auctoribus sepius confundi, AMPHI-
POLIS, ANTIGONIA Taulantior. PHILADEL-
PHIA, TAVRESIVM, & VLPANVM, &c.

Reinsal. vini genus, PVCINVM.

Renes quaternos vbi habeant cerui, BRILETVS. Squam-
mosis pennatisq; nulli, Ibidem.

Restitutus episcopus, FLVMEN PISCENSIS.

Rex octingentorum annorum, LACHMIORVM. Vbi
ob formam eligitur, CATHÆNA.

Rhaseupolis rex, SALAPÆI. Eius ditio, TORPIDI.

Rhegino emendatur, MIMATENSIS.

Rbellicanus fallitur, ELAVER.

Rhigitum, REGILLVS.

Rhodiensium in continente loca, CAVNVVS, CHALCIA,
PARNASSVS, PIRÆA, POMPEIOPOLIS,
RHODVSSA, SCOPE, & THERMYDRA.

Ripsdorp vicus, TALLIATES.

Risus lusuq; quibus summum bonum, TIBARENI.

Rob. Cœnalis hallucinatio, STALIOCANVS.

Roma vrbs mater primaria, LANVVIVM. Romanò
Imperij terminus, OENOPLIA, ORVRA, & PI-
TYVS. Romanorum cum Carthaginensibus sædus
istum, ÆGATHES.

Romaorum & Persarum terminus, NYMPHIVS.

Romelia ditio, POLICHNION.

Romerfualavrbis, SCALDIS.

Romulamater Galerij Imp. ROMVLIANVM.

Rosaceum vnguentum, vbi optimum, CORYNA.

Rotunda, vti Lyciorum lingua vocentur, FINARA.

Rubia vbi nascatur, THEBANA.

Rufinus speculator, AVGVSTALLIANA.

Runco locus, POSTVMIA Via.

Rupela fluvius, SCALDIS.

Ruremunda vrbs, TRAIECTVM.

Rutilius à Marfis captus, TOLENVS.

Ruta herba mirabili magnitudinis, BAARAS.

S.

Sabinus episcopus, MARCELLIANENSIS.

Saccharum, vbi olim, EBOSIA.

Saida episcopus, PHÆNO.

Salem producens sitagnum, BOTIÈVM. Sales sub terra
corio, CITIVM. Sales qui pruritiu excitant, SPAYTA.
Salis

- Salis faciendi ratio, IMBRII. Vbi inuenitur, ASCANIA, & CITIVM.
- Sale domus constructa, vbi, HAMMANIENTES.
- Salicenus vocabulum malum, peius interpretatum, STALIOCANVS.
- Saluidienus, BALARVM.
- Sandaracha vbi, HYPANIS.
- Sandaistros lapis vbi, GARAMANTITES.
- Sanguinis riuus est terrae nati, CAURÆ.
- Sanguinolentus fluvius, AMITERNVM, ATRATVS, & INTERNI.
- Santonica herba vnde, SANTONES.
- Sardonichi lapilli vbi reperiantur, DRIMYLLVS.
- Satapis nauigatio, SYLOES.
- Satibarjanus, CHORTACANA.
- Saturnus vbi colitur, ASTO. Insula ei sacra, PELAGIA. Eius regia, TYRSIS.
- Satyrus sacer fons, MACHLÆI. Eorum habitatio, CARTADVLORVM, CHENNINA, & CORVDA.
- Scandia insula populi, BERGIO.
- Scherenbeek opidulum, FOSSÆ DRVSIANÆ.
- Scipionis sepulcrum vbi, LINTERNVM.
- Scoira vrbs, DRILO.
- Scolopendri homines abigunt, TRESRIENSES.
- Scrick Schoenen, calciamenti genus, FENNI.
- Scutij, COTTIÆ Alpes.
- Seylax mathematicus, CARIANDA.
- Seythe fraudulenti, TRIBORI.
- Sebadeus, deus, ZILMISSVS.
- Sebast. Corradus somniat, THYRIVM.
- Secundus episcopus, ERMIANENSIS.
- Secures vbi reperiuntur, CANTABRIÆ Lacus.
- Seleucus vbi à Ptolemaeo occisus, ARGOS.
- Seneca defenditur, MARE RVBRVM. Notatur, DANVBIVS. Emendatur, ELYSIVS. Eius antiqua lectio approbatur, PYRENÆVS.
- Senecio episcopus, CODRIAS.
- Seniores viros qui precipitant, TIBARI.
- Sephiam Discipulus, CANIA.
- Septentrio vbi non conspicitur, ASCIA.
- Septuagenarij omnes vbi interficiantur, BERBICCÆ.
- Serapio episcopus, THEMVS EOS.
- Serapis vbi adoratur, NEOGRORVM.
- Serauallis locus, POSTVMIA Via.
- Sergio illustri templum adificatum, SVRVVM.
- Sermonis vsu carens gens, CYNOPROSOPI.
- Serpentes volucres vbi, BYTVS. Mira longitudinis, ARCESINES. Qui indigenas non ladunt, aduenis verò nocent, ISTRVNS. Serpentinum marmor vnde, NAXOS.
- Sertorius vbi interemptus, OSCA.
- Servi cum vxoribus dominorum rem habentes, TAPHRÆ.
- Seruius notatur, ÆMVS, CARTHAGO, EDON, GANI, LYCIA, PARNASSVS, PROCHITA, TMOLVS, & VESEVVS. Emendatur, CITHISA, HIRPI, & SORACTES.
- Sessuriana porta, GABVS.
- Setibi columna, SIRIDVS.
- Seuerianus quidam nomine, Diuitensibus praeest, CALYDONA, & CALDONENSEM.
- Seuerus episcopus, MARADVNVM, & MILEVITANA.
- Seuerus Imp. vbi occisus, TRES TABERNÆ.
- Sex. Pompeius vbi occisus, PACHISVS.
- Sex. Aurelij mendam sublatum, LOTHOPHAGITES.
- Sex. Rufi error, MAZACA.
- Sibylla Hellespontia, MARMISVM, & MARPESVS.
- Sicilia, pars Italia dicta, BAIÆ, BRVTII, CAVLONIA, CRATHIS, LAGARIA, METAVRVS, NEATHVS, RHEGIUM, SICILIA, & TARENTVM.
- Sidonius emendatur, CLAVSETIA, ARVPNVNVM, & AVSCII. Notatur, RAVDI, & VRETI.
- Siduni populi, PEISO.
- Sigeberti error, AMBIANI. Inepria, CORDVRVS.
- Signum, i. mille passus, SISAVRANVM.
- Sigonij ad Liuium nota notatur, OLLIVS, & STVRA.
- Sileno sacer fons, MACHLÆI.
- Sil. Italicus, digito monstratus, HIPPARIS. Amendovindicatus, ARETHVSA, CYRENE, LANVTVNVM, LIRINATES, & SENNA. Illustratus, CHELÆ.
- Simia candentes, ORSEI. Canum magnitudine, PRASIANA. Pro diis culti, PITHECVSÆ.
- Simlerus fallitur, GELASIVM, IVLIOPOLIS, & SVCCVBAR.
- Simonidis musici patria, AMORGVS.
- Simonis Magi patria, GITTA. Vbi se precipitauerit, BRVNDIA.
- Sinartoches rex, SACAVRACI.
- Sindualus rex, BRENTORVM.
- Sinbius adus praefectus, SANNII.
- Siphax rex, THOLVNTVM.
- Siptachora arbor, HYPOBARVM.
- Siroptolemai regia, BATHANA.
- Sisinnus, CADYNA.
- Smaragdus gemma, vbi reperitur, CILNEORVM, HERMINEOS, SMARAGDITES, & THORICVS.
- Smylaca herba, CARBONIA.
- Soldurij, vel Siloduni, SONTIATES.
- Solinus restituitur, AMBITVI, CÆSARIENSE, IASSVS, & SPIREOSTOMA. Digito monstratur, SILVRVM.
- Solis domus vbi, BESAMPSA. Fanum, GAZACVM. Sacra rupes, BAGIA. Solis & Luna venerabilis locus, SARDO. Solis oues, APOLLONIA.
- Sophasenus rex, GAZA.
- Sophoclis patria, COLONVM.
- Sophones regia, CARCHATHOCERTA.
- Sophomias propheta, SABARTHATHA.
- Sorlinia lacus, ABITACVM.
- Sospiter, BETHAVNENSE.
- Sotades Maronites, CAVNVS.
- Sozomenus emendatur, BVBNONIA, & LARNIA.
- Spa pagus, TVNGRORVM Fons.
- Specus à vento factus, SENTA.
- Sphines philosophus, CALANI.
- Sphingis habitaculum, LYBORVM, MOABEN, & PHICEVM.
- Spongie vbi nascuntur, MALEA.
- Squilla ubi magna, CINTVRÆ.
- Stachys episcopus, ARGYROPOLIS.
- Stannum vnde adfertur, VISABAR.
- Stasioeces rex, MANEI.
- Statanor Alexandri Magni, ARGÆI.
- Statij versus illustratus, VMBILICVS MARIS.
- Stephanus de Vrrib. notatur, ADARCHIDAE, AMRASVM, ALMENE, APASIACAE, APHRODITIA, APOBOIOTI, ARBON, ARSYSIA, CLAVDIVM, CORILLA, CYDRA, DIATAE, DORA, EPIDAVRVS, ERINIATES, EVNAE, GILIGAMBAE, HYSTASPÆ, INYSSVS, IAINI, & PROCHITA. Emendatur, ATARBICIS, AVCHISAE, BERVNVS, BOELLAE, CADYTIS, CALLATEBVNVM, COROCONDAMA, DICEAE, DRYME, HORICI, LAVNTIVM, MYTISTRATVM, OAXVS, SCOTITA, TOLOPHON, & VMBRIA. Hermolaum seducit, THVRIVM.
- Stephani Taurini, & Auentini hallucinatio, ZARMIZOGETHVSA.
- Stephanus protomartyr vbi sepultus, CAFARGAMA.
- Strabo errat, ASPHALTES, & SAVS. Mendosus, NERTVNI.

NEPTVNI *Asphajj*. *Corrigitur*, BOTRVS, EPI-
TERPV M, HEGVA, ICONII, IGVINI, MAEDI,
MEDOBITHYNI, NAGIDOS, OLEATRV M,
OSCA, & PHERRACIA. *Emendatur ex Pausania*,
PATROCLI. *Notatur*, BARGVS, SIDE, &
VCETIA. *Digitum monstratur*, SYMBRII.

Sirana opidum, HYRCANIA.

Stuckij lapsus, SEBASTOPOLIS.

Syrgus aqua, PHOENIV M.

Symphalides aues, ARRHENTIAS.

Succinum vnde asferatur, HESTÆ.

Suida locus suspectus, CINTVRÆ, & LAZICI. *Emen-*
datur, ELYSIVS, LYSIVM, MACROCEPHALI,
MOLIENSES, SARVS, & SYRÆ.

Sues solidis vngulis, EMATHIA.

Suetonij locus interpretatus, FARVM. *Digitum notatus*,
ALANI.

Sulla ostentum, LAVERNA.

Sumen Italia vbi, ROSEÆ Campus.

Symmachus notatus, IPPOMENSIV M.

T.

TACITI locus notatus, CINITHII. *Emendatus*, AN-
TIOCHIA.

Talpa nulla vbi, CORONÆ, & LEBADIA.

Talus Cretensis, TALI Statio.

Tamerlani regia, MARACANDA.

Tarassa hallucinatur, IDVBEDA.

Tartari vbi primum habitarent, IMAVS. *Eorum Impp.*
vbi sepeliantur, Ibidem.

Tatanum locus, LEGIO GERMANICA X.

Tauri quem Hercules interfecit locus natalis, TETHRINES.

Telamonis habitatio, ATTHIS.

Teleclus quas vrbes condiderit, NEDVS.

Telestus statuarius, NEAPECHA.

Temerinda, vox Germanica, MÆOTIS.

Tenera fluuius, SCALDIS.

Terentij Varronis patria, ATAX.

Teres rex, DRYSORVM.

Teribasus prefectus, HESPERITÆ.

Terminus Asia & Europa, PHASIS.

Terra omnia sanans vulnera, PARASINVM. *Effossa*,
cuius cauita à natura rursus implentur, MYLVS.

Teucrion herba vbi, GENTIADAM.

Teutus princeps, VESSA.

Textores optimi, TOCHARI. *Textura optima ex lana*,
CORAZI, & CORAXI.

Thalassus combustus, ARDA.

Themistocli vrbes data à rege Persarum, LAMPSACVS,
MAGNESIA, MYVS, PALÆSCEPSIS, &
PERCOTE.

Theodatus occisus, QVINTVS.

Theodemir Gothorum rex, CERRAS.

Theodora Imperatrix, VLPANVM.

Theodoretus episcopus, CYRIA.

Theodorus episcopus, ANINYSIA, & DARNA.

Theodosius episcopus, DEABOLIS. *Theodosij Imp. pa-*
tria, CAUCA.

Theodotus episcopus, MNASES.

Theon episcopus, ANTROITES, & NELVPA.

Theophamus poeta, & exul, APHSIA.

Theophilus episcopus, GOTHIA.

Theophrastus emendatur, ACONÆ. *Notatur*, CA-
RYNIA.

Therma potu optima, ONESIA.

Thesienfis & calcei vbi, COLVRÆA.

Thueeti fides insimulatur, ARMVSIA, DEMONESVS,
ENIPEVS, GEDROSIA, INDI, MALIACVS,
MEROE, PANYASVS, STRYMON, TAPRO-
BANA, & THEMISCYRA.

Thinnorum piscatio, BIBONICVM.

Thoas rex, LEMNOS.

D. Thomas vbi mortuus, CALAMINA.

Thrasippus prefectus, EROENSIS, & EVLYESTÆ.

Thrasylas, AXONEVS.

Thucydidis interpres notatus, CORTYTA. *Emendatus*
ipse, BRILESSVS, & EIRGESTÆ. *vbi mortuus*,
PARPARON. *Eius sepulcrum*, COBLA.

Thyrexi Apollinis oraculum, CYANÆA.

Thustani regis, OZENE.

Timagenes vbi colitur, ANASIA.

Timon mysanthropos, HALES.

Timotheus apostolus vbi sepultus, PION. *Thimotheus*
Atheniensis, ERICHTHON.

Tina fluuius, CORSTOPITVM.

Tiresias vates, THACI. *Ex potu fontis cuiusdam mori-*
tur, TILPHOSSA.

Tiranes vbi bellum aduersus Deos gessere, TARTESIORVM.

Tinius Burgensis notatur, EVROPA, & FLISTINA.

Titus episcopus, MEGRIDETANI.

Tolum, VVLCENTANVM.

Tonus Iastius, IASTIVS.

Topazius gemma, vbi reperitur, ASDATÆ, OPHIODES,
PHICARI, & TOPAZOS.

Torpacion, sive Proculus, EVHODEÆ.

Torilas vbi interemitur, CAPRAS.

Traianus Imp. vbi obierit, SELINVS. *Troiani princi-*
pus tribunal, OZOGARDANA, & ZARAGARDIA.

Tralliani locus dubius, INTERAMNIESIA.

Traminum vinum, RHÆTICA Iuga.

Triarius victus, SCOTIVM.

Tribus quid sit, ERCHIA.

Triphilius episcopus, LEDRENSIS.

Triphon Diodorus, SECOANVS.

Triumviratus socius, CONFLVENTES.

Trogus notatur, THERA. *Emendatur*, ARACHOSIA.

Troilus Hesiodi affecta, DAPHNVS.

Trophæum Claudij Imp. FARVM.

Tubera vbi, A CARNIDEM, & TARÆ.

Tunica Domini saluatoris, GALATHEA, HEPHAD,
& MARATSEMERE.

Turci vnde, IAXARTÆ. *Quo nomine appellant Chri-*
stianos, EVROPÆI.

Turcebus notatur, AGASSÆ, ALMANA, BESTVS,
& MALLIA.

Tus vbi prouenit, CITIBÆNA, MAMALIS, & SA-
BÆI.

Tzetza emendatus, LEBADIA, PHARSALVS, &
SVIDIADA.

V.

VACARAS vir bellicosus, BVRNI.

Valca pagus, CREMERA.

Valentinianus Iunior Imp. creatus vbi, ACONCVM.

Valeria Diocletiani Imp. F. VALERIA.

Valerianus episcopus, HABENSÆA.

Val. Maximus corrigitur, ATEGVA.

Valesij heretici, BACHATON.

Vandala regina, VISTVLA.

Vaphres Aegypti rex, BATHRITITES, & SEBRI-
THITES.

Varronis locus animaduersus, TAGRYM. *Emendatus*,
CASCINVM, FISCELLVS, & LVDINORVM.

Eius museum, VINIVS.

Vasaminio tincta vbi, COLIAS.

Ve, vox repetita sepius, CVZINÆ.

Veientes vbi à Tarquinio superati, ALLÆ.

Velen, vicus, VELICER.

Velocissimus apud quos rex, ALETEMI I.

Venenati nihil ferens solum, ISMVC.

Venus cornuta, THVSSÆ. *Victrix*, TVXIVM.

Aphacitis, APHACA. *Veneri sacra insula*, CATÆA.

Venlona vrbs, MEDERACVM.

Ventorum vis mira, vbi, RIFARGICA, & THRISOLTDA.

Vernaculum vinum, RHÆTICA Iuga.

L. Verus

L. Verus Imp. vbi obierit, ALTINVM.
Veteranius praefectus, ZIANNORVM.
Vib. Sequester emendatur, ALIS, DRINIVS, GARGA,
HALETEM, HIMERA, INATAMANA, LE-
THAUS, NEMEVS, NYMPHÆ, PACHINVS,
& PHÆTELINVS. Notatur, CRVNISOS.
Memoria lapsus, PETRA, & VIRBIVS.
Victor episcopus, CEMMENSIS, & PVPIANITES.
Victor Vincensis emendatus, AMPSAGA, & EVGITANA.
P. Victor emendatus, SEPTIZONIVM.
Victoriam quomodo nominent Britanni, ANDATES.
Victorius error arguit Ptolemaum & Strabonem, ILVA.
Victricius episcopus, NERVII.
Vincenius episcopus, COLITANI.
Vipera serpens vbi reperitur, AGAGÆES, ASELE-
NVS, BVCARTERVS, CERCAPHVS, PAM-
PONIA, & CORACIS Petra.
Virdumarus rex, GÆSATI.
Virgilij locus delibatus, VERBANVS. Illustratus,
RHIZOPHAGI, & GÆSATI.
Virginum delectus optimo conceditur, SVNITI.
Vir in aues mutantur, PALLENA, & TRITON. In
lupos, NEVRI.
Viri specie cultus fluvius, PORPACEM, PSOPHILIOS,
& TELMISSVS.
Viriatu à Plautio victus, APHRODITES. A Fabio pro-
fligatus, BAECOR.
Viriges vbi Theodatum occidit, QVINTVS.
Viriliginem tollens lacus, ALPHION.
Vitri fertiles arena, BELVS.
Vitruuij locus dubius, AMNESTA, & CIBDELE.
Vocem sonaram faciens fons, ZAMÆ.
Volaterranus emendatus, HIPPOS.
Volucris loca mortifera, ANSANCTI, CHARO-
NIA, & AVERNVS.
Vorago sub Oceano, TOLIA PIS.
Vrbs quam nemo bis inuenire potest, DIONYSONOPO-
LIS. Omnium in terris vetustissima, LYCOSVRA.
Vsa mulier sancta, HESICHA.
Weeroy locus, VM BILICVS Oceani.
Weer Wolferymon, NEVRI.
Westcappelle pagus, MAGVSANVS.
Willebrordus episcopus, VTRICESIVM.
Witices rex Gothorum, QVINTVS.
Vultures vbi catulos suos enutriunt, TORGIUM.
Vxores communes vbi, LIMYRNII. Vbi cum maritis

mortuis comburuntur, CATHENA, CATHARI,
& CRISTONEI.
Vxoribus carens gens, ABII. Vxoribus regum Persarum,
vestigal vrbis in iuncturas datum, ANTHYLIA.

X.

X. vel Z. & Z. indifferenter scribi, ZIPHENE.
Xantippi canis, CYNOSSEMA.

Xenil fluvius, ASTAPA.

Xenophontis patria, ARCHIEOS. Vbi historiam suam
scripserit, SCILVNS. Lectionis emendatio, ANA-
PLYSTVS, MEGADINI, PETALIA, &
PHAROS.

Xerxi naui congelata, APOBATHRA. Exercitus eius
flumina non suffecere, ECHEDORVS, LISSVS,
MELAS, ONOCHONVS, & SCAMANDER.

Xylander Strabonem emaculat, EMPORIAE. Cum Bo-
nacciolo dissentit, VOMANVS.

Xyloaloe vnde, SAMPHE.

T.

Tadacius episcopus, LEMICAM.

Z.

Z. & X. siue Z. indifferenter scribi, ZIPHENE.

Z. & G. fere eodem sono proferunt Itali, IGI-
NIVM.

Zacharia propheta patria, CAPHAR. Sepultura, BE-
THARIA.

Zekedenthes longaeus, MUCASVM.

Zamaris Iudeus, VALATHA.

Zamolxis habitatio, SAGER MONS, & COGÆNVN.

Zarmanochagus philosophus, BARGOSA.

Zeia, quæ regio eam producit, CRASSOPOLIS.

Zelandia, MAGVSANVS.

Zeno episcopus, TYRINI. Zenophilosophus, HYLE.

Zenobia regina vbi capta, HYMNAS.

Zepherinus episcopus, VRBICVS.

Ziegeiner natio, ZEVGITANA.

Zielas rex, PRVSA.

Zingari populi, ZEVGITANA.

Zogoria regio, ZEVGITANA.

Zoilus episcopus, ANDROMENA.

Zonaras emaculatur, AGITHALVM, BALEARES,
CASILINVM, ELPIVS, & NORICVM.

Zosimus castigatus, LARNIA, & LIBVNA.

Zoticus episcopus, OSTRENVVS, & QVINTIANVM.

Zurumbeth vnde adfertur, LVBNEN.

THESAVRVS GEOGRAPHICVS

ABRAHAMI ORTELII.

A B

ARASSVS *αρασος*, Pisidia vrbs, *Αρ-
τεμιδορο*, apud Strabonem. Hinc ARAS-
SENSES Plinij puto. vide ARI-
ASSIS.

ABA & ABAE *αβα*, Phocidis vrbs est
Herodoto, Pausania, Straboni & Ste-
phano, item Isacio Tzetza; sed hic, vt & Diodorus, ABAS
αβας legit. Pausanias & Diodorus ABAS quoque Lo-
crensium Epicnemidiorum urbem habet. *αβας* etiam Ly-
cie locus, vbi Apollinis phanum, vt habet Sophocles Scho-
liastes in Oedipo, tyranno. ABA etiam Caria vrbs:
Stephano.

ABACAENA *ακαγανα*, Ptolemao Sicilia vrbs. *ακαγανον*
Stephano, & Diodoro lib. 14. & 19. Bigenis ager sunt
qui putant hodie appellari, inquit Fazellus. Apud eundem
Stephanum Carica quadam vrbs Abacana quoque vocatur.

ABAGENA *αβαγανα*, Media vrbs, apud Ptolemaum.

ABAE, vide ABA.

ABAERA *αβαερα*, Arabia deserta vrbs, apud Ptolemaum.
Per, O, hoc vocabulum exordiantur interpretes.

ABALA, Aethiopia sub Aegypto opidum, Plinio. *αβαλα*,
Appiano 5. Ciuilium, portus Italia videtur, inter Siciliam
& Coccinum promontorium alicubi.

ABALI, Indica gens, circa Gangem est, Plinio.

ABALITES, vide AVALITES, & DERE.

ABALLABA, Britannia insula vrbs est in libro Notitia-
rum. Applebey in Brigantibus interpretatur a Guilh.
Camdeno.

ABALLONE, Gallia Lugdunensis vrbs, Antonino, vbi
LEGIO XVI. Auallon nunc vocatur: cuius memi-
nit Aimoinus. In Burgundia est.

ABALVS, insula Germanici maris, diei navigatione a Men-
tonomo aestuario, vt tradit Plinius, ex Pitheca traditione.
BALTIAM hanc vocat Timaeus.

ABANA, (*αβανα* septuaginta interpretibus) 4. Reg. 5.
flumen Damasci est. AMMA apud Tudelsenem vocatur,
si recte conijcio. ABANA quoque locus Capua videtur,
apud Ciceronem contra Rullum 16.

ABANNAE, Mauritania populi sunt apud Marcellinum.

ABANTA *αβαντα*, vrbs iuxta Parnassum, vbi Apollinis
sacrum. Phasorinus.

ABANTES, in Euboea insula populi, Eustathio ad Dio-
nyssij Periplus. vide ABII, AMANTENI, &
AMANTIA.

ABANTIAS, vide EYBOEA, & NAPITIA.

ABANTIS regio, & in ea Thronium opidum: in Thespro-
ride fuere, ad montes Ceraunios. Pausanias.

ABAORTAE, India populi, teste Plinio.

ABARA, Armenia opidum videtur apud Cedrenum, &
Curopalatem, qui AVARA legit.

ABARADIRA, Africa Episcopus, apud Vict. Vitensensem.

ABARATHA *αβαραθα*, Taprobana insula opidum,
Ptolemao.

ABARBINA *αβαρβινα*, Hyrcania vrbs, apud Ptolemaum.

ABARES, Asiatici Boreales populi, circa Caucasum,
Callisto. ex gente Scytharum, qui HAMAXOBII di-
cuntur, vt putat Euagrius. AVARES apud Corippum
sunt. AVAR in singulari. Idem alios describit in Pan-
tonia; sed hos PSEVDABARES vocat lib. 18. cap.
30. Ad Danubium fluium sunt Suida. Vide SCY-
THAE, & HUNI.

ABARIM, Iosepho, & Numeri 27. vt legit D. Hierony-
mus, & Chaldaeus interpretes. HABARIM Pagninus. Se-
ptuaginta interprete s NABAB, alij NABO. Mons vbi
Moyse mortuus est; vt habetur Deut. 32. contra Hiero-
nymum, cap. 34. Numeri autem 33. Abarim mansio vel castra-
metatio contra Nabo. Hunc montem Abarim docet Masius
ad 14. Iosue, quoque NEBO & PHASGA nominari.

A B

ABARIMON, Scythica regio, in quadam conualle ma-
gna Imai montis, teste Plinio. vbi homines siluestres anet-
sis post crura plantis degunt.

ABARINA, Africa regio, Victori Vitensensi, si sincera sit lectio.

ABARINVS, & ABARMVS, vide PYLVS.

ABARIS, vide AVARIS.

ABARITANI Episcopalis loci, meminit in Africa Pro-
pria, Victor Vitens. Hinc Abaritanam arundinem habet
Plinius 16. cap. 36.

ABARNE, Mesopotamia vicus, Gumathena regionis,
Ammiano 18.

ABARNIS, & ABARNVS, in Pariano tractu locus,
vrbs, & promontorium, ad Propontidem: Stephano. Cir-
ca Aesepum fluium videtur ex Orphei Argonautici 5.
Quidam Lampfaci arcem dicunt. PHOCEON vrbs
est apud Hesychium. Vide LAMPSACVS.

ABARPIS, vide LAMPSACVS.

ABARRAZA, Syria vrbs, inter Cyrrham & Edessam.
Simlerus ex Antonino manuscripto.

ABARSIS, locus Episcopalis, in iure Orientali.

ABAS, mons vnde Euphrates oritur, vt habet Domitius
Corbulo apud Plinium. AGA habebat M. S. exemplar.
Est & ABAS Armenia maioris fluius, Dion 37. &
Plutarcho in Dione. Est & Italia vrbs, apud Stepha-
num. vide ABA, ABII, & ABVS.

ABASA *αβασα*, insula proxima Aethiopibus, in sinu quo-
dam maris Erythraei, vt habet Pausanias 2. Eliacorum,
circa finem.

ABASCVS *αβασκος*, Sarmatia Asiatica fluius est, qui se in
Euxinum Pontum effundit, Ptolemaus, & Arriani Periplus.

ABASENI *αβασενοι*, Arabia gens, apud Stephanum, ex
Vranio. Horum meminit quoque nummus Severi Imp. in
Thesaurio Golizij. Ab Abasa forte gentile.

ABASGI, vide IBERIA, MASSAGETAE, &
SCYTHAE.

ABASITIS *αβασιτης*, Mysia Asiatica tractus, in quo An-
cyra vrbs. Strabo.

ABASSVS, Phrygia Maioris vrbs videtur, ad Tolissobio-
rum fines: apud Liliatum 38.

ABASTANI *αβαστανοι*, libera Indorum gens, circa In-
dum fluium videtur, apud Arrianum, 6. Alexandri.

ABATHVBA *αβαθμβα*, Marmarica vicus, Ptolemao.

ABATI, vide ARABES.

ABATVM *αβατν*, petra est in Aegypto, non longe a Phy-
lis: vt habet Seneca in Naturalibus. Insulam facit Ser-
uius in VI. Aeneid. in ea templum amonum describit
Diodorus III. De eadem hac Lucani 10.

Hinc Abaton, quam nostra vocat veneranda vetustas.

ABAVGI *αβαυγοι*, Hunnorum gens videtur apud Pro-
copium.

ABAX, vide ALPES.

ABBA *αββα*, Africa Propria vrbs. Polybius 14. & Li-
uius 30. ABBEZENSIS Plebis in Africa, meminit
Collatio Carthaginensis.

ABBATVS amens, Sil. Italicus, 4.

ABBIR, vide ABORIENSE.

ABDADA *αβδαδα*, Galatia vrbs, Ptolemao, cuius inter-
pretes AMBLADA legunt.

ABDARA *αβδαρα*, Ptolemao: ABDERA *αβδερα*,
Straboni: Hispania Batiza opidum. Tarapha & Moletius
vocant hodie Almeria, Episcopus Gerundensis Vera,
Clusius autem Adra.

ABDELA *αβδελαι*, vrbs circa Mesopotamiam videtur, apud
Cedrenum. AVDELA legit Gabius, apud Curopalatem.

ABDELAE, Scytharum populi videntur apud Nic. Calli-
stum, quos quoque EPHTHALITAS vocat.

ABDERA *αβδερα* postea a Clazomeniis, eam in maio-
rem formam redigentibus, CLAZOMENE dicta fuit;

A Solino

Solino scriptore. Hanc interiectis deinde temporibus MAXIMIANOPOLIM vocatam scribit (nescio quo auctore) Marius Niger; qui eam hodie Asperosa appellari ait. Sophianus eam Polystylo vulgo nominari dicit. Iacobus Nardus putat eam quoque Altriz dici. Thracia vrbs est, & patria Democriti. Huius meminere, Ptolemaeus, Athenaeus, alijq. MAXIMIANOPOLIS Thracia vrbs meminit Ammianus, & Itinerarium quod Antonini nomine circumfertur. sed quam antea PORSVLIM, item alibi IMPARIM & PYRSVM nomen habuisse tradit. Hancq. in locum Abdera, aut ab eo non longè distitam, ex distantiarum intercapedine poni, mihi persuadeo. ABDERA, Africa Propria quoq. opidum, Apollodoro, & Ptolemaeo. quo loco huius interpretes AVDIRA legunt. Vide ABDARA.

ADDITANA, Arriana nunc. vrbs Africa Propria, circa Tunetum. Sic Marmolius.

ABDON, Palaestina locus. Iosue 21.

ABDVA vel ADDVA, Plinio, qui ADVAS ἀδῶας Straboni. Lombardie Transpadana fluvius. Nunc Adda dicitur, Leandro & Schudo auctoribus.

ABEA ἀβεία, Ptolemaeo, Peloponnesi vrbs est, ad finem Messeniaceum. ABEATAE pop. Plinio. Pausanias dicit olim IRE appellatam. Hodie Calamata dici Sophianus ait.

ABEDONE ἀβενδών, nomen vrbs, Phauorino.

ABEL, locus Palaestina. Iudic. 11. item 3. Reg. 15. vbi Iosephus ABELLANE legit.

ABELA, & BETHMACHA, duae vrbes sunt, 2. Sam. 20. ἀβελμαχία una dictio Iosepho. &

ABELVEL, in terra Ruben; vnde Heliseus Propheta. Dorotheus.

ABELLA ἀβέλλα, Indie locus, apud Zonaram. Vide ABELLINVM.

ABELLANE, vide ABEL.

ABELLINATES, sunt Plinio Italiae populi, qui PROTROI cognominantur. item alij qui MARSI cognomen habent. circa Apuliam vtrique. AVELLINATES per V. habet Lucanus.

ABELLINVM Plinio, ABELLA ἀβέλλα Straboni & Ptolemaeo. opidum Hirpinorum in Aprutio. Hodie Auellino appellari ex Blondo apparet. Ego ausim hoc Auellino, Ptolemai Abellinum ἀβέλλινον dicere, quod in Hirpinis describit: Abellam enim in Campania statuit. quam Ambrosius Leo, qui de hac sua patria tres libros scripsit, tradit à prisco Gracii ABELLA ἀβέλλα, à venti vertigine itidem hunc tractum persilante dictam. à posteris Latinis vero B. insertum. Sunt qui putant Virgilium hanc BELIAM per Synalæpham nominasse, eo versu, Et quos malifera despectant moenia Bella. AVELLA per V. apud Silium legitur lib. 8. &

ABELMACHIA, vide ABELA.

ABELMAIM, Palaestina vrbs. 2. Paralip. 16.

ABELMEVLA, locus vel crepido. Iudic. 7. & 3. Reg. 4. D. Hieronymus dicit vicum esse in Aulone: qui BETHAHVLA suo tempore vocabatur.

ABELTERIVM, Antonino Lusitania vrbs, inter Olyssiponem & Emeritam. Ab Elterio diuissim legit Simlerus. Vide ELTERIVM.

ABENDONIA, locus in Anglia, vt habet vita S. Ethelwoldi. Ibidem est & GLASCONIA.

ABENNA, vide ALYBE.

ABENNEZER, vide LAPIS ADIVTORII.

ABENSIS ciuitatis Africae Episcopus Valerianus, est apud Victorem Vitensem. HABENSÆ alia lectio erat. An gentile ab Abba?

ABERITAE ἀβερῖται, Ptolemaeo, ARBITAE interpretibus, Gedrosia populi, in ora maritima.

ABESAMIS, Omanorum vrbs, in Arabia Felice, apud Plinium.

ABESAR ἀβασαρ, ciuitas ex qua Davidis prima vxor. Iosephus Antiquitatum 6. cap. 15. Sed IESRAEL legunt hic sacra Biblia.

ABESTE, Arachosiorum opidum, Plinio.

ABIA, ἄβια, Arcadia vrbs, Straboni 6. vbi Erasinus fluvium se sub terra condit. Sed ASEA hic legendum contendunt Sylburgius & Casaubonus. Vide ANIA & PARABECI.

ABIANVS fluvius, vide ABII.

ABIAZARI, vide BIASARI.

ABICA, vide HYLEA.

ABIDA ἀβίδα, Coelestria opidum, Ptolemaeo. Vide ADIDA.

ABIDDENSIS, loci Episcopalis in Africa, meminit Collatio Carthaginensis.

ABIETA ἀβίητα, Lazycum Metanastarum opidum, Ptolemaeo. ABRIETA legunt Latini interpretes.

ABIGAS ἀβίγας, Mauritania fluvius ex Aurasio monte prorumpens: Procopio; & Suida, in ditione Rochmos.

ABIGENSIVM ciuitatis meminit lib. Prouinciar. in Gallia Aquitania Prima. Sed ALBIENSIVM legit alius codex. Albic est Cœnali.

ABII, ἀβιοι, id est, vita expertes; sic dicti Homero, quod vxoribus careant. GABIOS ex Aeschyli Prometheo vocat eos Stephanus: Strabo eos CTISTAS κτιστάς, id est, creatores vel conditores vocat. Thracia gens est. Superioris Mysia sunt apud Philostratum de viris illustribus. Alios ABIOS habet Ptolemaeus, Arrianus 4. Alexandri, & Curtius 7. in Scythia, nempe extra Imaum.

ABII Stephano iuxta Abianum fluvium, atque Euxinum Pontum. ABII Tusci sunt apud Manethonem, vbi hodie Cap Abium videtur, circa montem Argentarium: vt placet Anno. Caput Aluei à Blondo vocatur, vt asserit Leander. Haud multum absim, quin crediderim ABAS esse Stephanum, & inde ABANTES, & PLISTI.

ABILA ἀβίλα, qua LYSANII λυσανίου, cognominatur, ab eius praeside nempe Lysanio. testis Euseb. 8. Demonstrat. Causa Syria vrbs est, apud Ptolemaum, Polybium, & Plinium. Stephanus duas habet huius nominis Abile in hoc tractu, vrbes: vnam in Phœnicia, alteram circa Iordanem fluvium. ἀβίλα Iosepho quoque vrbs ad Iordanem, vbi locus palmarum, Antiq. 4. cap. 7. & 5. cap. 1. Pereæ regionis vocat idem, lib. 2. cap. 11. belli Iudaici. Lysia Tetrarchiam vocat idem 20. Antiq. cap. 5. ἀβίλῳν apud D. Lucam cap. 3. & Euseb. 8. Demonstr.

ABILENA, vide ABILA.

ABILENI ἀβιλένοι, apud Goltzium sunt, in nummo Antonini Britannici. Ab Abilena, ni fallor.

ABILIS Colonia. Ptolemaeus. Sic Onuphrius falso. pro Abyle columna. Vide ALYBE.

ABILLA, vide ALYBE.

ABILONCAE ἀβιλονκαί, Syria populi sunt apud Polyb. 5.

ABILVVM, ἀβίλῳν Germania vrbs, Ptolemaeo.

ABIMAEEL, vide IMAVS.

ABINA ἀβίνα, Susiana vrbs, apud Ptolemaum.

ABINATAE, vide ABRINATAE.

ABINNA ἀβιννα, nomen vrbs. Suidas.

ABIRA, Phœnicia vrbs. Notitiarum.

ABIRIA, vide SABIRIA.

ABISA ἀβίσα, Arabia Felicis vrbs, Ptolemaeo.

ABISAMA, vide EBISMA.

ABISONTES Plinij, & AMBISONTII ἀβισόντες Ptolemai, eosdem esse populos putat Simlerus. In Vindelicia aut Norico sunt.

ABISSENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag. APISANENSIS ibidem. Eadem, ni fallor.

ABITACVM, pradium Sidonij, quod pulchrè ab eo describitur 2. Epistolarum, & in Epigrammate de Balneis huius pradij. Massonus illud describit iuxta lacum qui hodie Sorlinia vocatur: circa Claromontem. AVITACVM habet codex meus membraneus M. 5.

ABITINENSES, Africa populi, apud D. Augustinum, contra Parmenianum. & in Coll. Carthaginensi. Vide ALVTINENSIS.

ABITVRAE, ciuitatis nomen, in Grammatica D. Augusti.

ABLASENSIS Archiepiscopus meminit Decretalium lib. 3. cap. 13. de Baptismo.

ABLATA ἀβλάτα, Ponti Polemoniaci vrbs in Cappadocia. Ptolemaeus.

ABLATO *BVLGIO*, sic Antoninus in Itinere Britannico vocat locum circa Vallum. sed *LATVM BVLGIVM* legit Talbotus. Ab, illi prapositio est. Quid si legatur, à Blato Bulgio?

ABLETES, ἀβλητες Mysia Asiatica populi, confines cum Epicteto. Strabo 13.

ABLIATA ἀβλιᾶτα Albania vrbs. Ptolemæus.

ABLY, Episcopatus sub sede Damascena Guil. Tyrius.

ABNOBI montes Germanie, pro locorum diuersitate hodie varia sortiuntur nomina. in Franconia namque *Spegerwald* vocantur. Eorum pars circa Mœnum fluvium appellatur *Öttenwald*. & inter Hassiam & Fræconiam dicuntur *Speßhart*, *Birchheimero* auctore. Idem circa Wirtembergensem ducatum, vbi Danubius oritur, *Die Baar*, *Willichio* & *Tschudo* testibus. Sed sciendum, quod hi montes qui Ptolemæo **ABNOBAEI** αὐνοβαίοι vel **AVNOBI** αὐνοβοί potius nominantur: Tacito **ARBO-NAE** sunt: nonnulla exemplaria **ARNOBAE** legunt. *AMarciano* capella **AD NOVEN** dici, annotavit *Rhenanus*. corrupte. **RAVRACI** montes, sunt *Ammiano*. Vide quoque **HERCYNIA** silua. nam hanc siluam cum illis montibus sepius ab auctoribus confundi videmus.

ABOBICA, Lusitania opidum, Plinio lib. 4. cap. 20.

ABOCCIS, vide **ABVNCIS**.

ABOCEDO, vide **ABYDVS**.

ABODRITI, vide **ARBORICHAÆ**.

ABOLANI, Plinio sunt Italia populi.

ABOLLA ἀβόλλα Sicilia opidum, Stephano, & Suida.

ABOLVS, vide **ALABON**.

ABONI TEICHOS, id est, mœnia, ἀβόνι τεῖχος, Galatia opidum Ptolemæo, & *Arriano* in *Periplo*. *Petrus Bellonius* & *Gyllius* scribit *Boli* hodie dici. *Lucianus* refert in suo *Pseudomante*, quendam *Alexandrum* impostorem petijisse à principe Romano, ut commutato vocabulo **IONOPOLIS** hec ciuitas vocaretur.

ABONIS, Anglia oppidum, *Antonino* 1X. M. P. à *Venta Silurum*. *Auington* est *Camdeno*.

ABOR, circa Mediam regio. 4. Regum 17. & 1. Paralip. 5. Ad *Gozan* fluvium. &

ABORA, vide **ABORRAS**.

ABORACA ἀβοράκα, vrbs in Sarmatia Asiatica, vicina mari Euxino. Strabo.

ABORIENSE opidum Africa Propria apud Plinium est. An **ABBIR D.** Augustini? **ABBIRITANI** Episcopi, alias **GERMANICIANORVM**, meminit concilium Carthaginense VII. **ABORITANI** Castelli meminit *Vict. Vicensis*. **ABBIR MAIVS** in Coll. Carthag. est. & ibidem **SVOABVRITENSIS**.

ABORIGENES Italia populos indigenas, vna cum *Troianis* qui sub *Aenea* in Italiam venerant, vno nomine **LATINOS** appellatos, scribit *Liuius* lib. 1. in principio. Circa ipsam Romam in Latio Straboni sunt. *Halicarnassus* 1. enumerat eorum opida. *Festus* dicit eam antiquissimam gentem esse Italiae, & in agro Romano habitasse.

ABORRAS ἀβορρᾶς Straboni. **ABORVS** Stephano, **CHABORAS** χαβοράς Ptolemæo; est Mesopotamia fluvius. **ABORA** est apud *Zosimum* & *Marcellinum*, **BVRRHAS** est *Aeliano*, animalium 12. cap. 30. **ABORVS** Stephani, ni fallor. **XABORECTORAM** vocat nescio quo auctore *Pomp. Letus*. *Giulap* nominari in tabulis geographicis videtur. *Hormiz* posset nominari ex *Onuphrio*, in vita *Iulij* III. P. M.

ABORVS, vide **ABORRAS**.

ABOTIS ἀβότης, Aegypti ciuitas, Stephano & Suida.

ABOTRITI, qui vulgò **PREDENECENTRI** vocantur, contermini Bulgariae, Daciam Danubio adiacentem incolunt. Sic monachus anonymus in *Francorum Annalib.* **ARBORICHAÆ** hos interpretis vitio vocari apud *Procopium* contendit *H. Iunius*. vide **ARBORICHAÆ**.

ABRAGANA ἀβραγᾶνα, Serica vrbs, apud Ptolem.

ABRAHAMI Domus, pagus sic appellatus in agro Damasceno. *Nicolaus* Damascenus apud *Iosephum* lib. 1.

Antiq. & Eusebium 9. *Preparationis Evangelicae*. **HOB** forte, *Genesios* 14. S. **ABRAHAMI** Castellum circa Sodomam & Gomorrhā, habet auctor *Anonymus*, de bello Hierosolymitano.

ABRANITIS, vide **AVRANITIS**.

ABRAVANNVS, vide **AVRAVANVS**.

ABRELIA, regio. *Phauorinus*.

ABRETA, vide **MYRIA**.

ABRETTINA ἀβρεττίνη, Mysia Asiatica regio, apud Strabonē & Stephanum. sed apud hunc quoque ἀβρεττίνη est. ἀβρεττίνη per α, in penultima Suida. vide **MYRIA**.

ABRI ἀβροι, gens Taalantiorum, ad Adriam, vicina *Chelidonijs*. *Stephanus* ex *Hecateo*.

ABRICIVM, vide **ABRITTVM**.

ABRIETA, vide **ABIETA**.

ABRINATA ἀβρινᾶτα, seu ἀβρινᾶ, Pontica gens. *Steph.*

ABRINCATVI, sunt Gallia Lugdunensis populi, *Plinio*.

& ἀβρινκατῶν quoque Ptolemæo. **ABRINCATA**, vrbs Armorica est in lib. *Notit.* *Auranches* hodie, *Scaligero* & *Vinero*, in *Ausonium*. quæ & *Arboretana* dicitur, *Cœnali*. **ABRINCATINVM** villam nominat *Sigebertus*, quæ vocatur *Landa Aronis*.

ABRITVM. Apud *Abrutum* qui locus **FOROTERE**, **BRONII** dicitur. sic *Historia Miscella*. *Mæsia* alicubi

locus, vbi *Decius Imp.* occubuit. *Abrupto* item *Abruto* legitur corruptè apud *Iornandē*, & *Marianum*. **ABRICIVM** Thracie locum, vocat *Chronicon* *Castiodori*.

ABITRVM etiam quidam *Iornandi* codex legit. Vide **DECII ARA**.

ABRODITI, vide **ARBORICHAÆ**.

ABROLEVA, lucus circa Thraciam videtur: in *Miscella* historia. 23.

ABROSTOLA ἀβροστώλα, Ptolemæo est Phrygia maioris vrbs.

ABROTONVM ἀβρότονον, Africa vrbs ad mare Mediterraneum, Straboni & *Plinio*, circa Syrtim. *Stephanus* ait ex *Ephoro* eandem esse cum **NEAPOLI**. *Hermolaus* tradit à Strabone etiā **LEPTEN** cognominari. ego hoc apud Strabonem me non legisse fateor. vide **TRIPOLIS**.

ABROTTINE, vide **ABRETTINA**.

ABRVVS ἀβρυς, Sapædrum in Thracia vrbs: *Pausania* in *Achaicis*, nisi mendosus sit locus, de quo vide *Fulvium*, in fragmentis *Appiani*. An *Apros* Ptolemæi? sic coniicit *Sylburgius* mecum.

ABSARVM, vide **APSORRVVS**.

ABSILE, vide **APSILAE**.

ABSITH, Europa circa Dardaniā locus est, *Callisto* lib. 18. cap. 38.

ABSITRIS, Assyria opidum, ad exortum hybernū. *Plin.*

ABSORVS & **ABSYRTIS** apud Melam, maris Illyrici dua insulae sunt. Ptolemæus **APSORRHVS** ἀψορρῶν habet. **ABSYRTIVM** *Plinio* est. **ABSYRTIDES**, ἀψυρτίδες, numero plurali vocat *Strabo*, & *Orpheus*, qui eos in mari infructuosos describit. **ABSYRTVS** in hac continetia etiam fluvij nomen est, apud *Lucanum* 3.

ABSVS, Palaestina fluvius, *Vibio* *Sequestri*.

ABSYNTHVS, vide **AENVM**.

ABSYRTHI, gens Scythica. *Lexicon* *Phauorini*.

ABSYRTVS, vide **ABSORVS**.

ABTE IVLIA, vide **AFTA IVLIA**.

ABTVNGENSIS, vide **APIVCHI**.

ABVBVS, vide **ABVS**.

ABVCÆI ἀβυκαῖοι, Arabia Felicitis gens, Ptolemæo.

ABVCINI portus, in Gallia Lugdunensi V. *Sequanerum*, ut habet lib. *Prouinciarum*.

ABVDIACVM ἀβυδιᾶκον, Ptolemæo, Bavaria opidum in Germania, *Abach* *Auentino*, *Fuelsen* *Pirchaimero*. Fortè idem cum **ABVZACO** *Antonini*.

ABVLA ἀβυλα, Ptolemæo, Baſſitanorum in Hispania opidum, *Auila* hodie. *Castella* veteris, ut *Clusius* opinatur.

ABVICI ἀβυκαῖοι, gens quadam apud *Zosimum*, in fine lib. 2. quorum dux *Arcadius*. Horum meminit etiam lib. *Notitiarum* in *Littore Saxonico Britannia*.

A B

ABVMA, vide RVMA.
 ABVNCSIS ἀβυνκίς, Ptolemao opidum Aethiopia sub Aegyptio est. ABOCIS Plinij forte.
 ABVNIA ἀβυνία, Sarmatia Asiatica vrbs, Ptolemao.
 ABVNIS interpreti.
 ABVR ἀβυρ, India intra Gangem vrbs Ptolemao.
 ABVS ἀβυς, Ptolemao Albionis insula fluvius, ad latus Orientale. ABVBVS legunt Latina exemplaria.
 VMBER est apud Bedam. Etiam Asia mons, eidem Ptolemao, qui ABAS Plinio, vnde Euphrates oritur. quem Thevetus scribit Caicol à Georgianis dici. Item ἀβυς Molossia regionis fluvius in Epiro: apud Stephanum & Plutarchum in questionib. Gracis. vide TAVRVS.
 ABVSINA, Antonino, & Libro Notitiarum, Germania vrbs, Abensperg Auentino est: Bauaria opidulum, ad Danubium.
 ABVTICENSE opidum, in Africa Propria: Plinio. An VBATA Ptolemai?
 ABVZACVM, vide ABVDIACVM,
 ABVZATHA, opidum à Persis sic vocatum circa Assyriam videtur. apud Zosimum, 3.
 ABYDI FRETA, vide HELLES PONTVS.
 ABYDON, vide ABYDVVS.
 ABYDVVS ἀβυδών Ptolemao, Straboni, Plinio, alijsq; Aegypti vrbs, Memnonis olim regia, Elsum forte hodie. Castaldus Abunch vocat. ABOCEDO in libro Notitiarum dici, suspicatur Simlerus. Quadam civitas in Italia quoq; Abydus vocatur, ut inquit Eustathius. sed nihil praterea. Stephanus eam circa Iapygiam locat in Peuceis. ABYDON ἀβυδών, quoq; Macedonia regio Suidae & Stephano, circa Axium fluvium. Eius auctorem faciunt Strabonem. Apud huius Epitomen autem AMYDVVS lego. Vide AMYDVVS, & SESTVS.
 ABYLA, vide ALYBE.
 ABYLAE, circa Abylam montem populi sunt Plinio, ad Gaditanum fretum, in Africa.
 ABYLLI ἀβυλλοι, gens apud Troglodytas, circa Nilum: Stephano, & Athenaeo, lib. 15.
 ABYLVVS ἀβυλλον, Aegypti vrbs, Athenaeo, 15. vbi spinae semper florentes proueniunt. Sed ἀβυδών per δ legendum suspicor.
 ABYRA, vide ABIRA.
 ABYSTAEI, Libyca gens, Phaurinus.
 ABYSTRVM ἀβυστρον, Magna Graecia vrbs, apud Ptolemaum: quam hodie Vrsimorio vocari, scribit in sua Calabria Barrus. APRVSTANOS Plinij hinc puto.
 ABZIRITANVM opidum Africa Propria, apud Plinium. Huius meminit etiam Collatio Carthage.
 ABZOE, gens multis nominibus, Plinio, circa mare Caspium.
 ACA, vide PTOLEMAIS.
 ACABAROIS ἀκαβαροίς, India emporium, Arriani Periplo.
 ACABE ἀκαβη, mons Aegypti, ad Sinum Arabicum. Ptolemao. Fontis & fluminis quoq; nomen in Africa Propria: Idem. quo loco interpretes CABE legunt. An Tacape Plinij forte?
 ACABENE ἀκαβηνή, Mesopotamia regio: Ptolemao.
 ACHAD Hebraei dici, ex D. Hieronymo Ar. Montanus ait. ACHAD scribit idem Hieronymus ab Hebraeis pro NISIBI haberi.
 ACABIS ἀκαβίς, Pentapolis (in Africa) regionis opidum, Ptolemao.
 ACACESIVM ἀκακίσιον, Arcadia vrbs, apud Stephanum & Pausaniam. cui ibidem quoq; tumulus est, ut habent eius interpretes. ANACESIVM per N, erat in Graco, per K autem pro vrbe.
 ACAD, paginus ACHAD, Genes. 10. Principium regni Babyloniae. ἀρχαδ, legunt 70. Interpretes, & ἀρχαδ, Epiphanius. Vide BABYLON.
 ACADAMA, Syria aut Euphratensis vrbs. Lib. Notit.
 ACADEMIA, sic dicta fuit villa Ciceronis, qua occurrit ab Averno Puteolos tendentibus, ut Plinius, lib. 31. cap. 2.

A C

memoria prodijt. Eam hodie, Turlero teste, i Bagni de Tritoli vulgo vocant. Vide ECHEDEMIA, & CICERONIS villa.
 ACADERA, India vrbs, siue tractus: Q. Curtio, 8.
 ACADRA, vide ACHATARA.
 ACADVM, Syria vrbs videtur apud Sophronium, de Peregrinatione DD. Petri & Pauli.
 ACALA ἀκάλη, Ptolemao, ANCALE interpretib. Arabiae Felicis vrbs.
 ACALANDRVS ἀκαλανδρος, Magna Graecia fluvius: Plinio & Straboni. Inter Tarentum & Thurium.
 ACALARITES ἀκαλαρίτης, fluvius est apud Eustathium, in Iliad.
 ACAMANTIS, Cypri mons: Hesichio. ACAMAS ἀκάμας, Cypri prom. Ptolemao, & Luciano in Fortis. quod hodie S. Epiphaniij nominatur: ut scribit Stephanus Lysignanus. Sed idem habet urbem sic dictam, quam nouo nomine Crusocco vocat. Vide ACAMANTIVM.
 ACAMANTIVM, Magna Phrygia vrbs. Item Atticae regionis tribus. Pausanias. ACAMANTIS est Iulio Polluci: ACAMANTIA apud Demosthenem, aduersus Boetum.
 ACAMAS, vide ACAMANTIS.
 ACAMPSIS ἀκαμψίς, Colchidis fluvius. Arr. in Periplo.
 ACANNAE & ACCANAE, vide DAPHNVVS.
 ACANTHINA ἀκανθίνα, Arabici sinus insula, apud Ptolemaum. Angotina Struckio est, vocis forte fretus affinitate.
 ACANTHON AVLONA. Iosephus, belli Iudaei 6. cap. 2. Palaestina locus, iuxta vicum Tabaḥson, distantem à Hierosolymis stadiis fere triginta.
 ACANTHONITIS ἀκανθωνίτης, Ptolemao, CHANTONICE interpretib. Carmania regio.
 ACANTHVS ἀκανθός, Macedonia vrbs, ad sinum Syngiticum: Ptolemao, Xenophonti, Thucydidi 4. & Diodoro 11. Erillo hodie, Sophiano. Etiam Aegypti vrbs, apud Ptolemaum, Diodorum, & Strabonem. Ibidem quoque teste Strabone & Stephano, ACANTHAE Thebaica, lucus vnde gummi habetur. Acanthus, mons Aetoliae est Plinio, item Propontidis insula. Est & opidum Cherronesi, iuxta Cnidum: Item Athamania, ut Stephanus ait. Vide CANTHORVM, & DVLOPOLIS.
 ACANTIVM, vide CANTIVM.
 ACAPEATAE, Sarmatia Asiatica populi, apud Plinium.
 ACARA ἀκαρά, Asia vrbs: qua nunc NYSSA, νύσσα, Eam praetereunt Thymbros, vel Athymbros fluvius: Etymologico teste. ἀκαρά, apud Strabonem quoque Gallia Cispadana opidum videtur, quo loco Xylander ACERRAE legit. Vide ACHERAE, & ATHYMBRA.
 ACARASSVS ἀκαράσος, Lycia vrbs, Stephano. ex Capitone.
 ACARIA ἀκαρία, fons iuxta Corinthum.
 ACARIS ἀκαρίς, Phrygia vrbs, Stephano in voce καρία
 ACARMAN ἀκαρμαν, Ptolemao, vel CARMAN interpretib. Arabiae Felicis vrbs.
 ACARNANAS, vide ACHELOVS.
 ACARNANIA ἀκαρνανία, qua antea CVRETIS appellata fuit, teste Pausania & Plinio, Epeiri regiuncula est. Marius Niger scribit hodie Despotato vulgo dici. est qui Carnia interpretatur. ACARNANIA etiam regio Aegypti, ut refert Zach. Lilius, ex Servio ad 5. Aeneid. Fides sit penes auctorem.
 ACARNE, opidum circa Magnesium Graecia: Plinio. In Attica locus videtur, apud Senecam in Hippolyto.
 ACARNIDEM ἀκαρνίδην, locum circa Lampacum, habet Athenaeus, tuberibus fertilem; pro ATARNIDE, mendosè vereor: ex Plinio.
 ACARRA ἀκαρρία, Achaia opidum, Stephano.
 ACATEIRA, nomen vrbs in Phaurini Lexico. Vide HVNI.
 ACATHARTVS ἀκαθάρτος, id est, impurus, ingens sinus, in sinu Arabico, versus Aegyptum. Agatharchides, Diodorus 3. & Strabo 16. ACATHARTOS Noma-des gentem hic quoque describit Agatharchides.

ACA-

ACATVCCI, Hispania opidum, Antonino. In Bastitania videtur.

ACAVATHA, Syria aut Euphratensis vrbs. in lib. Not.

ACCABICVS Murus, ἀκκαβίων τείχος, vrbs iuxta Herculis columnas: Stephano.

ACCARON, ciuitas Philistinorum iuxta Azotum: IAMNETORVM Portum λαμνέτων Ptolemai esse, vult Postellus. Hac IAMNIA Stephano est. Accaron etiam hodie vocatur, teste Brocardo. Accaron & GETH putat eandem esse A. Masius. vide CAESAREA PALAESTINAE, & ACHRON.

ACCASENA, vide SACCASENA.

ACCAVM, Palaestina locus, ἄκκμ 70 interpret. Iosue 15.

ACCETA, Persarum opidum, Zosimo.

ACCETANI, vide IACCETANI.

ACCHITAE, populi Arabia Felicis, circa fretum sinus Arabici. Plinius. vide ANCHITAE.

ACCHO, Palaestina locus. Iudicum 1. &

ACCI ἀκκί Ptolemao Hispania Tarraconensis opidum.

ACCITANA Colonia Plinij. Vassus & Amb. Moralis Guadix interpretantur. Vide ACITANI.

ACCIANVS, vide ACTIANVS.

ACCIENSES, vide ACIENSES.

ACCION Palus, in qua fluit & effluit Rhodanus. Auienus. An Lemnum sic vocet?

ACCIPITRVM vrbs, vide HIERACON, & HIERAX.

ACCISI, apud Plinium Sarmatia Asiatica populi sunt.

ACCISSVM, Scythia Thraciae vrbs. lib. Notitiae.

ACCITANA, vide ACCI.

ACCITVM, urbem Hispaniae Baticae esse in antiquis Inscriptionibus, auctor est mihi Clusius, dicitq; hodie Finiana nominari. Circa Granatam. Vide ACITANI.

ACCV A, Liius 24. Campania vrbs est.

ACCVRA, Africa opidum: in concilio Carthaginiensi, sub D. Cypriano habito.

ACE ἀκκί loci Gratia meminit Polyenus 3. in Iphicrate. Ora libri NACE vān legebat. vide PTOLEMAIS.

ACEDICI populi, Aequiculis vicini, sunt apud Plinium.

ACEDOSA ἀκκίδοσα, vicus Iudaeae. Iosephus belli Iudaici 1. cap. 1.

ACEDVM ἀκκίδορ, Venetae regionis opidum, Ptolemaeo, Asola hodie Leandro. Hermolaus verd & Niger putant Asola ACELV M Plinij esse. Acelum forte legendum apud Ptolemaeum pro Acedo. Vide CENEDA.

ACELA ἀκέλη, Lyciae vrbs: Stephano.

ACELISENA ἀκκίσηνα, variat sic scriptura apud Strabonem: apud quem regio est, circa Armeniam Maiorem. Vide LISCENA, & ORBALISENA.

ACELVM Plinij, & ACEDVM Ptolemai, Leander dicit hodie Montelice appellari. Venetae regionis in Italia opidum. Puto ACILVM Diaconi.

ACEMA, Amnis Varus ex Alpium monte Acema profusus, sic Plinius. Hic fluvius Galliam ab Italia distinguit. Augustinus Iustinianus scribit hunc Varum hodie ex monte Camelione vocato oriri. Acema & Camelione sunt ergo Synonyma.

ACEMERINIANVS Episcopus in Africa. Coll. Carthag.

ACENIPPO ἀκκίππο, Baticae Hispaniae opidum: Ptolemaeo. ACINIPPO, Plinio.

ACENIS Episcopus Vindemiis in Africa: testis Collatio Carthaginiensis.

ACERANI, vide ACERRAE.

ACERINA, Brutiorum colonia, in Magna Graecia, ab Alexandro Epirotico capta. Liius 8. TERINA legendum, suspicatur Sigonius.

ACEROGENSIS, vide ACYREGENSIS.

ACERRAE, opidum in Italia, VI. regionis (in Umbria Straboni) quod VAFRIAE cognominatum, & interijisse scribit Plinius, lib. 3. cap. 14. ACERRAE ἀκκίρη, est in Graeco, Campania vrbs, Straboni, Appiano, Liius, & Virgilio: ad Clinium fluvium, non longe à Neapoli, vt Servius addit. ἀκκίρη habet Appianus 1. Civil. & ἀκκί-

ρη Strabo. Plinio ACERANI sunt in prima regione. Colonia Romana est Frontino. Videntur hactenus nomen retinere. Olim in monte erant, nunc in plano, ait Pomponius Sabinus, ad Virgilij Georgica. Vide ACARA, & ACHERAEE.

ACER VETIS, vide CALLATIA.

ACES ἀκκίς, Asia fluvius. Herodotus eum circa Hyrcaniam & Parthiam Chorasmosq; describit.

ACESAE ἀκκίαι, Stephano Macedonia vrbs est.

ACESAMENAE ἀκκίσημαί, Macedonia vrbs: apud Stephanum.

ACESIA ἀκκίση, pars Lemni insulae, à Philostrate sic dicta, quod hinc curatus est: vt habet Philostratus de viris illustr.

ACESINE ἀκκίση, Thucydides, ASINES Plinij, ONOBALA ὄνοβαλα, Appiani, Sutilis fluminis synonyma sunt FaXello. qui dicit eum hodie vulgò Cantara nuncupari, & Sarracenicè Alcantara. Vbius habet ASINIVS. Est & ACESINE fluvius Persarum, qui se in Euphratem exonerat. Procop. 1. Persicor.

ACESINES, vide ARCESINES, & ZADADRVS.

ACESINVS, apud Plinium & Val. Flaccum est Tauroscytharum fluvius. &

ACESTA, & ACESTAEI, vide EGESTA.

ACHABRON, vide PETRA.

ACHAD area, vel ATAD, trans Iordanem, vbi Iacob patriarcha mortuus est, locus: dictus Planctus vel luctus Aegypti. Genesis 50. Vide ACAD, ACABENE, & ANTIOCHIA.

ACHACIB ἀκκίσιβ, 70. interpretibus, Palaestina locus: Iudicum 1.

ACHAEA, vide ACHATA.

ACHAEI ἀκκίαι, Thessalia populi, Stephano in εἰρηλαί. Item gens circa Pontum Euxinum, in Sarmatia Asiatica: testibus Ptolemaeo, Plutarcho, Ouidio, Plinio, & Dionysio. Vide CILICIA.

ACHAEIA ἀκκίαι, Collis in Carysto. Stephanus.

ACHAEMAENES ἀκκίμαυεῖς, Africae Propria gens. Ptolemaeus.

ACHAEMENIA ἀκκίσημαί, pars Persidis regionis, Stephano. ACHAEMENIDAE gens, Straboni. ACHAEMENIOS vocat Ovidius, de Arte amandi, 1. Babylonem ἀκκίσημαίτην, cognominari scribit Epiphanius, in libello de 12. gemmis Aaronis. Achaemenium Persen habet Papinius 5. Siluar. & Achaemenium Medum Claudianus de Nuptijs Honorij. Achaemeniam ciuitatem Parthorum seu Medorum habet Lutatius, in Thebaidos 7. vbi addit ipsam Chaldaeam sic quoque vocari, Achaemeniam rupem nominat Boethius de Consolatione 5. Metro 1. ἀκκίσημαίται sunt apud Suid. Vide PERSIA.

ACHAEORVM castra, & Statio, Vide ACHAEORVM portus.

ACHAEORVM litus, in Cypro est apud Ptolemaeum. A Gracis appellatū fuisse Adriage, nūc verd pagum esse, & Accathou vocari, scribit Iustinianus. ACHAEON loci circa Aegyptum, meminit Concil. Ephesinum III.

ACHAEORVM portus, ἀκκίσημαί, in Troade est, ad Sigaeum prom. testibus Strabone, Pomponio, & Plinio, cui Achaorum Statio vocatur. Meminit huius etiam Liius & Arrianus lib. 1. Alexandri. ACHAEORVM portum habet etiam Strabo in Aeolide, circa Myrinam.

ACHAEORVM PORTVS, Plinio Tauroscytharum est, ad Pontum Euxinum. Bon porto Pinetis vocat. BONVS PORTVS, vt nonnulla Latina, sed melius PVLCHER PORTVS, καλὸς λιμὲν, hoc tractu quoq; Ptolemaeo est. ACHAEORVM CASTRA, κακίπορτον, locus sic dictus, vicina huic sunt Straboni quoque 13. ACHAEORVM Portus, in Peloponneso: Pausania in Messeniaceis. Vide CORONE.

ACHAEVS ἀκκίς, fluvius Asiaticus, qui se in Pontum Euxinum exonerat: vt docet in suo Periplo Arrianus. in Achaia regione puto.

ACHAEIV M ἀκκίσιον, locus Troadis, Tenedo oppositus. Strabo.

ACHAEINEA ἀχαινεα, urbis nomen, in qua species magnorum ceruorum. Etymologicon.

ACHAIA ἀχαια Graecia regio, quam Ptolemaeus **HEL-
LADEM** quoque nominat. Meram **GRAECIAM** vocat Plinius Caelius 8. Epistolarum, ad Romanum suum. Liuada hodie vocari videtur. **ACHAIA** alia Peloponnesi, quae ab eodem Ptolemaeo **PROPRIA** cognominatur. **IONIA**, **IAS**, & **OLENVS** eadem vocatur à Diodoro. **AEGIALOS** à Pausania & Plinio. Incolas **PELASGOS AEGIALES**, id est, littorales appellatos scribit Herodotus in Polymnia. Romania alta nunc appellari, tradit Iacobus Castaldus. **ACHAIAM** nominat Apuleius totam Peloponnesum, de quo vide **LACEDAEMON**. Etiam urbis nomen est Peloponnesium, Thucydidi 1. **ACHAIA** regio, **ACHAIA** vicus, & **ACHAI** populi, sunt in Sarmatia Asiatica, ad Pontum Eaxinum: Ptolemaeo, Straboni, Pomponio, Dionysio, Appiano, & Periplo Arriani. Quidam **ACHAEA** ἀχαια trisyllabicos scribunt. **ACHAIA** quoque Rhodi insula urbs, testis Diodorus, & Athenaeus 8. Paribie ne est, Appiano in Syriacis. Macedonia quoque eidem, etiam Creta, nisi fallat Gesnerus, de Ceruo. **ACHAIA** Messenia quoque fons, prope Dorium urbem: Pausania. **ACHAICVM** finum, habet Aelianus 1. Animal. cap. 12. vide **ACHAEI**, & **GRAECIA**.

ACHAIACHALA munimentum, fluminis circuitione vallatum, Ammianus: Euphratis nempe, & circa Mesopotamiam reor.

ACHAIS ἀχαις, tractus Lydiae circa Meoniae fluvium. Stephanus in dictione μεσσηνία. Vide **HERACLIA**.

ACHALE Insula, circa Malacam Hispaniae. Sex. Auienus.

ACHAMAE ἀχαμας, Libyae Interioris gens. Ptolemaeus.

ACHANA Arabia Felicis fluvius, circa Icharam insulam. Plinius.

ACHANI ἀχαροι, gens circa Scythiam, quos Theopompus **ACHARNOS** vocat. Stephanus,

ACHANIS ἀχανις, Arabia urbs; ubi Eupolemus tradit Davidem naues praeparasse, quae in Vrphen (Ophir) nauigarent. Eusebius 9. Praeparationis.

ACHARACA ἀχαράκας, Nyseorum pagus, non procul ab urbe. In Caria, ut habet Strabo 14. Plutonium antrum hic est.

ACHARDEVS ἀχαρδῆς, Straboni, **VARADANVS** βαρδανης, Ptolemai (Vardanus, habent nonnulla exemplaria Latina, male) Copa Mercatori; Zingna Laetio dicitur. **TOTORDANES** videtur Ammiani. Accursus autem eius loco **VARDANVS** legit. In Sarmatia Asiatica est fluvius.

ACHARENSES, Siciliae populi: Ciceroni 3. in Verrem. Circa Syracusas sunt Fazello, qui existimat hodie ibi Carrano esse.

ACHARITANVM opidum, in Africa Propria, Plinio.

ACHARNA ἀχαρνα, Oeneidis tribus pars, Stephano. Meminit huius Diodorus 14. & Thucydides 2. Laertius in Zenone, Lucianus in Timone, item Hesychius & Pausanias, quibus in Attica est.

ACHARNI, vide **ACHANI**.

ACHARRAE, circa Thessaliam urbs. Livi 32.

ACHAS, opidum contra Tripolim, in radicibus Libani situm; (nisi locus corruptus, ut multi sunt apud hunc auctorem) Isidoro.

ACHASA ἀχασα, Scythiae extra Imaum regio: apud Ptolemaeum.

ACHATAGIA, regio Indiae, inter Indum & Gangem flumina: Laonico. **CHATAGIA** eadem apud eundem videtur.

ACHATARA Ptolemai, Synarum urbs. Autem Mercator in sua vniuersali tabula vocat. Gracius Ptolemaeus hoc loco legit **ACADRA** ἀκαδρα, & **ACADRAE** gens. Est & apud eundem **Acadra** in India extra Gangem.

ACHATES ἀχατης, Siciliae fluvius, Silio & Plinio. Solinus & Vibius scribunt eum **Achatem** lapillum generare. **Cantara** nunc vocari, scribit Leander. **ACHATEM**

pro flumine Persia, exponit Eustathius, apud Dionysium. sed falsè. nam lapis sic vocatur, ad Choaspi fluminis ripas. Vide **ACHETVS**.

ACHEDRVS ἀχέδρος, Hippothontidis tribus pars. Stephanus. Vide **ACHERDVSVS**.

ACHELOVS ἀχελῷος, Acarnania in Epiro fluvius, Straboni. Sophianus Aspri, Niger Catochi, Kyriacus Anconitanus Geromlea vocat. Pachicolamo eum ab accolis dici, ait Felix Petantius. Acheloum quondam **THOAS**, θῶας, dictum, & ab incolis **ACARNANAS** appellari scribit Strabo. Item **THESTIVS** θῆστιος, & **AXENVS** ἄξενος, auctore, qui scripsit de fluminibus & montibus, Plutarcho. Item **CALYDON**, ut tradit Niger, non adducto teste. Asia etiam fluvius est, ex Siplylo monte oriens, teste Pausania. Item Peloponnesi circa Dymam urbem Achaia, ut habent Strabo, Pausanias, & Eustathius: qui subiungit multos esse huius nominis fluvios. Est etiam Achelous Bulgariae castellum, Cedreno: quo loco apud Curepalatem **ACHELOVS** legit Gabius.

ACHEMENIDES, populi Carmaniae fuerunt: ut scribit Solinus. Vide **ACHAEMENIA**. sic enim legendum puto.

ACHERAE ἀχεραι, apud Stephanum, & Polybium 2. sed geminato **RR**, apud illum, in Padum & Alpes urbs. **ACERRAE** ἀκέρραι ad Padum fluvium, sunt Plutarcho in Marcello. **ACARA** ἀκαρά male legit Strabo 2. Acerano hodie dici, in Nouariensi agro scribit Saccus. Vide **ACERRAE**.

ACHERDVSVS ἀχέρδης, gentile apud Demosthenem, aduersus Midiam. An ab Achedro? **CONCAVAM** Acherdum habet Sophocles in Oedipo Coloneo.

ACHERNAE ἀχέρναι, maximus omnium vicorum quibus sunt in Attica. Thucydides 2.

ACHERON, Bithyniae fluvius est, qui iuxta Heracleam in Pontum Euxinum exit. Hic postea **SOONAVTES**, σοναυτῆς, dictus est, auctore Apollonio, & Isacio in Cassandram. Habet hoc tractu Plinius quoque inter alia flumina **SONAVTEM**. Hic ab Ammiano quoque **ARCHADIVS** appellatur. Straboni & Plinio Brutiorum fluvius in Italia est: quem Niger Bassento, Leander autem Sauto appellat. Barrus verò in sua Calabria scribit eum Capaniano hodie dici. Riphaeorum montium fluvius est apud Orpheum, in Argonauticis. Elidis regionis in Peloponneso fluvius est apud Strabonem. **ACHERON**, ἀχερον Ptolemaeo, & Pausania: Acheron Livi: Strabo per ω, scribit in vltima. Epeiri flumen est: quod Marius Niger Velichi interpretatur. Notandum quod Trogius 12. vtrumque, Acherontem & Brutium & Epiroticum **ACHERVSIVM** nominat. **ACHERON** etiam fluvius Infernalis, Seneca in Hercule Furere: quam Acherontiam paludem, vocat Lucianus. **MORTVVM** flumen Apuleius 6. Asini. Idem ibidem Pigrum fluentum. Vide **ACHERVSIA**, & **ACHERONTIA**. Nomen urbis est, ultra Borysthenem, in veteri inscriptione, quae Tiburi est.

ACHERONTIA, Diacono & Horatio Magne Graeciae urbs: **ACHERONTVS** in Apulia, Livi: Plinio **ACHERON** & **ACHERONTINI** sunt. Matera nunc vocatur, teste Michaeli Bruto, Cillenutio, & Leandro. Aliquibus Acerenza est, ut testatur Laurentius Anagnensis. Scipio Mazzella dicit Episcopum Acerensem se Acherontinum vocare. Inter Eusebiam & Pandosiam fuisse, putat Prosper Parisius.

ACHERONTVS, vide **ACHERONTIA**.

ACHERRAE, urbs Macedoniae est, Livi 32.

ACHERVSIA Palus, iuxta Hermionem in Argia: Pausanias in Corinthiacis. Item inter Cumas & Misenum promontorium, Straboni. quae **ACHERON** apud Virg. 6. Aeneid. **ACHERVSIVS** Seneca Epistol. 7. alia ab Aorno videtur: sunt tamē, ut idem addit, qui hunc eundem cum Aorno faciunt, vel Lucrino. Plinio autem diuersa sunt. Acherusij meminit hoc tractu quoque Seneca, in epistolis. Hanc Acherusiam paludem hodie Culuccia quasi Acheruccia vulgè vocari, scribit Benedictus Falconius

conius, in sua Neapoli. **ACHERVSVIA** Palus quoque ad Acherontem fluvium in Epiro: Thucydidi, Plinio, & Trogo. **ACHERVSVIA** Chersonesus, circa Heracleam Ponticam, siue Mariandenorum, in Bithynia, ad Pontum Euxinum: vnde Herculem Cerberum ex inferis eduxisse creditur. Xenophon, & Eustathius ex Diodoro. Est item specus ibidem, Apollonio & Pomponio. Huius meminit Ammianus quoque, & addit ab accolis *μυχοπορτίον* appellari. *Μυχοπορτίον* legit alius codex. Huius descriptionem lege apud Q. Calabrum 6. **ACHERVSVIVM** Promontorium quoque ibidem: Apollonio. Vide **ANTHEMOISIS**, & **AVERNVS**.

ACHERVSVIVS, vide **ACHERON**.

ACHETVS, in Sicilia Sil. Italicus 14. Et Netum & Micite, pubescens liquentis Acheti. Achates forte Vibij Sequesfri.

ACHIDANA *Ἀχιδάνα*, Carmania fluvius, Ptolemaeo. **ACHINDANA** interpretibus.

ACHILA *Ἀχίλα*, silua ad dextrā deserti Ziph. 1. Sam. 13. **SYCELLA** *συκέλλα*, est apud Iosephum. vide **GABAA**.

ACHILLAEVM *Ἀχιλλεῖον*, vel **ACHILLIVM** opidum Troadis, in litore Rhæteo, Plinio. propemodum interijssē, scribit Solinus: exiguum pagum facit ex eo Strabo. Achillidem huius agrū vocat Laertius, in Pittaco. Castellum est iuxta Smyrnam. Huius meminisse videtur Xenophon 5. Græcor. Locus in Sicilia. Vicus & portus Messene, apud Stephan. Portus est in Laconica, circa Tænarum prom. Pausania. Locus ante Tanagraam Bæotia urbem est Plutarcho, in *Questionib.* Græci. Mileti fons est dulcissima aqua, Athenæo 2.

ACHILLAS, nobile Galliarum opidum, à Gothis multa vi oppugnatum, donec imminere Actio non impuniti abscesserunt, Diacono teste. **ARCHILLAS** habet Propper Aquitanicus. Sed Arelati hanc historiam tribuit Chronicon Wandalar. ut annotavit Vignierius. ita ut **ARELAS** pro **ACHILLAS** restituendum videatur.

ACHILLEA, Ponti Euxini insula; quæ & **LEVCE**, & **MACARON** Plinio. quam ante Borysthenem fluvium describit; ut Mela, & quoque Dionysius. à quo **HEROVM** *Ἡρώων*, insula dicitur. Leucan Achilleam iunctim nominat Euripides in *Iphigenia Taurica*. Huius descriptio extat apud Pausaniam in Laconicis. Arrianus eam quoque **DROMVM** **ACHILLIS** appellari ait. Plinius cum Strabone Dromon peninsulam faciunt, aliam ab Achillea insula: quæ Sidonisi Mercatori, Fidonisi Bordonio vocatur: & rectius. error typographicus in primo elemento est. Marius Niger addit eam à quibusdam Caccariam, & Græciariam dici: sed à quibus, non subdit: neque ego scio. Video à Nebrissenfi Caccariam, & à Carolo Stephano Caccariam in suis *Dictionarijs* poni; sed pro Ponti insula, quam dicunt apud Melam Collitaria dici: ex depravata forte lectione. Sic enim apud eum legitur, post huius insule Leuce descriptionem: Non longè accollitur Aria, in alio exemplari sic: accolisi Aria. Ptolemai **ACHILLEA** (aut Achillis insula, ut ipse habet) quam & **LEV CAM** *Λευκάμω*, appellat, alia videtur ab hac; eam namque cum Pausania, & Max. Tyrio, Sermonem 27. Danubij ostijs opponit, Orientem versus. Et Plinij **LEV CEN** videtur hic **BORYSTHENIS** insulam nominare. Lycophron scribit **LEV CEN** ostiis palustrum aquarum (Danubium innuens) Celte oppositam, eamque **SILVVM** *σπίλον*, vocat, id est, saxosum. Strabo hanc Achilli quoque, sacram facit. sed eam Tyra ostio opponit. **ACHILLEA** insula vicina Samo: est apud Plinium. Vide **DROMOS**.

ACHILLIENSES, populi videtur circa Macedoniam, aut Illyricum: apud Xenophontem, li. 3. historia Græcor.

ACHILLIS Lucus, vide **HECATIS**.

ACHILLIS Portus, in Laconica, circa Tanarium promontorium. Pausanias.

ACHILLITIS, vide **ACHILLAEVM**.

ACHILLIVM *Ἀχιλλεῖον*, Ptolemaeo & Straboni opidum ad Fauces paludis Maoridis, in Sarmatia Asiatica, Campo Croce bodie, ut puto.

ACHILLIVS fons, in Mileto. Athenæus 2. cap. 2. Vide **ACHILLAEVM**.

ACHINDANA, vide **ACHIDANA**.

ACHIRA, locus Episcopalis, sub Patriarchatu Constantinopolitano: Balsamoni. An pro Ancyra?

ACHISARNI, Aethiopia sub Aegypto populi: apud Plin.

ACHITAE, vide **ANCHITAE**.

ACHIVI, vide **GRAECIA**.

ACHLAB, vide **ALAAE**.

ACHMENII, vide **ACHAEMENIA**.

ACHNAE *Ἀχναί*, Thessalia urbs est Stephano. Item Bæotia. Vide **ICHNAE**.

ACHNE, vide **CASOS**.

ACHOALI, Arabia Felicis populi apud Plinium.

ACHOLA *Ἀχόλα*, Africa Propria urbs maritima, Ptolemaeo. Geminato LL, scribit Linus, & Strabo. **CHOLLA** *Χόλλα* Appiani. **ACOLITANVM** opidum Plinij fortè, & an **ACILLA** Hirtij sit, subdubito.

ACHOMAE *Ἀχόμεαι*, & **ACHOMENI**, Arabia Felicis populi. Stephanus: ex tertio Vranij.

ACHOR Vallis, Ios. 7. **GHACHOR** Chaldaeo.

ACHORIS *Ἀχώρας*, Aegyptii locus: ubi Apelles monachus. Zozomenus lib. 6. cap. 18. Callistus 11. cap. 34.

ACHRADINE, vide **SYRACVSÆ**.

ACHRADVS *Ἀχράδης*, Attica tribus. Stephanus.

ACHRIANA *Ἀχραιά*, Hyrcania opidum. Stephanus ex Polybio.

ACHRIDVS, vide **PRIMA IVSTINIANA**.

ACHRIS *Ἀχρεῖς*, urbs in sublimi colle, proximè lacum maximum, vnde Drinus fluvius versus Septentriones effluit; deinde versus Occidentem descedens, in Ionium mare se exonerat, ad lissum castellum. Cedrenus, & Caropalaes. Bulgaria metropolis & regia erat. Alchria nunc vocari aestimo, ex Barletij lib. 11. etsi ibi **OCRIDA** pro Achride legatur. Eandem cum **LYCHNIDO** putaverim. Vide **TAVRESIVM**.

ACHRON, Palaestina locus, Iosue 19. *Ἀχράων*, habent 70. interpretes.

ACHRONA, vide **OCHRONA**.

ACHRYLIS vide **PHRYGIA**.

ACHSAPH, urbs & terminus tribus Aser, ad Septentrionem. Iosue 11. *Ἀχσάφ* legunt 70. Interpretes. D. Hieronymi tempore villula erat **CHASALVS** nomine, octavo lapide à Diocæsarea, ad radicem montis Tabor.

ACHZIB, Palaestina locus. Ios. 15. In tribu Aser ponit D. Hieron. qui eam esse **DIPPA** scribit in nono milliaro Ptolemaidis, pergentibus Tyrum. Alia ab Achsaph, & eadem cum **ECDIPPA**. Vide **ECDIPPA**.

ACIBALIANA, Africa locus; in Collatione Carthaginiensi.

ACIBI *Ἀκίβοι*, Sarmatia Europea gens. Ptolemaeus.

ACIDALIA, fons in Orchomeno Bæotia. Vibius, & Serrinus ad 1. Aeneidos.

ACIDAS *Ἀκιδάς*, Peloponnesi fluvius apud Pausaniam: cuius vetus nomen **IARDANVS** *Ἰαρδάνος*, fuisse scribit. *Ἀκιδάων*, legit Strabo. & Phean urbem alluere scribit Homerus. Vide **LADON**.

ACIDIOS, loci in Italia nomen, Antonino. Inter Venuisiam & Grumentum.

ACIDIZA, vide **DACIDES**.

ACIDVLA aqua, à Teano Sidicino quatuor mill. P. Plinio, Vide **LYNCESTIS**.

ACIDVLVS fons, in Venafrano est, apud Plinium. Non est proprium fortè.

ACIDVSA, vide **GLAVCIA**.

ACIENSES, Italia populi, Plinio. Geminato CC scribit quoddam exemplar. in Prima regione.

ACILA *Ἀκίλα*, Straboni Arabia Felicis promontorium: Diræ Aethiopica oppositum. Libro M. s. autem hic *Ἀκίλα* legere annotavit vir doctus Casaubonus; & sincerius, ut ego puto. Est enim **OCILA** Plinij, & **OCILIS** Ptolemai. Plinius habet **ACILAM** emporium eiusdem Arabiae regionis: alibi tamen.

ACILESIANA, vide ACILISIANA, & ORBALISIANA.
 ACILIA, vide AVGVSTA ACILIA.
 ACILIVS, vide ACIS, & ACITHIVS.
 ACILLA, vide ACHOLA.
 ACILVM. Agnellum Episcopum de Acilo habet Diaconus 3. Longobardicor. In Italia, Germania autem finibus.
 ACELVM Plinij crediderim.
 ACIMINCVM, vide ACVMINCVM.
 ACINA, Aethiopia sub Aegypto opidum: Plinius. Vide ACMA.
 ACINACAE ἀκινάκων, Bactriana populi: Ptolemao.
 ACINASIS ἀκινάσις, Colchidis fluvius. Arr. in Periplo.
 ACINCVM, vide ACVMINCVM, & AQVINCVM.
 ACINIPO, vide ACENIPPO.
 ACIRIS ἀκίρης, Straboni, & Plinio. Magna Gracia (quae nunc Calabria Superior dicitur) fluvius: Acti L. Alberto est.
 ACIRO, vide ANCYRONEM.
 ACIS ἄκισ, Theocrito, Ouidio, Vibio, & Eustathio, Sicilia flumen. Aretius Fredo interpretatur, item Leander: qui eundem cum BATHEO Ptolemai putat. Apud Silium per y. Arcys scribitur. Iuxta Cataniam describit eum Hesychius. Sed idem sic quoque flumen quoddam in Asia vocat. Acin Sicilia Latine ACILIVM dici, scribit Servius in Virgilij Eclogam nonam. Vide SIPHNOS.
 ACITANI, Hispania gens, simulacrum Martis gadijs ornatum, maxima religione celebrant: Necyn vocantes. sic Macrobius Saturnal. 1. cap. 19. An ab Accito? Sed alius codex legit ACCITANI, geminato CC. Ab Acci forte.
 ACITAVONES, vide CENTRONES.
 ACITHIVS ἀκίθιος, Sicilia fluvius apud Ptolemaum: quem Fazellus Birgi, Leander Acilino nomen habere ait. ACIVS, ACILIVS, & ACITHIVS synonyma sunt Nebrissensi, in suo Dictionario. ipse viderit.
 ACIVS, loci nomen in Sicilia: apud Antoninum. Simlerus dicit arcem esse prope Catinam, hodieq; laicis dici.
 ACLEREMATI, vide EVCLEREMATI.
 ACMA, siue PV LGVRITA, villa est apud Antoninum, siue locus in Africa Propria. Pro Acma legit vetustior codex ACINA.
 ACMAEONIDAE, vide ACHAE MENIA.
 ACMATHA, vide AMATHA.
 ACMODAE, septem insula, inter Britannicas: Plinio. Vide SILVRVM.
 ACONIA ἀκονία, Ptolemao Dacia vrbs est. Seuerino, Mario vocatur. Phrygia Maioris vrbs, eodem Ptolemao, & Stephano. Phrygia Pacatiana est, in Concilio. opere.
 ACONIENSES habet Plinius. ACONIVM Locus est quoq; apud Stephanum, iuxta Thermodontem.
 ACONIA, vide AGNONIA.
 ACOEMETVM, vide IRENAEVM.
 ACOLA ἀκόλα, Media opidum, ad mare Caspium: Ptolem.
 ACOLITANVM, vide ACHOLA.
 ACONAE ἀκόναι, opidulum Bithynia, iuxta Heracleam Ponti: Maritimo, Stephano, & Plinio. ACONE Portus Ammiano est. Vicum Periandynorum Περειανδύνων vocat Theophrastus 9. Historia Plantar. Sed Mariandynorum lego, hos enim hoc tractu norunt Ptolemaus, Strabo, Plinius, alijq;. Periandyni autem omnibus ignoti.
 ACONCVM ἀκόνκον, urbem Italia habet Socrates lib. 4. cap. 26. Historia ecclesiastica, ubi scribit Valentinum Junio-rem Imp. à militib. creatum. Aquinatē vertit Langius, in suo Nicephoro Callisto. Aquinum malim Ptolemai.
 ACONE, vide CONE, & ACONAE.
 ACONITES ἀκόνιτες, Sardinia populi. Straboni.
 ACONITVS ἀκόνις, collis, circa Heracleam Ponticam, ut refert Natalis, ex Nicandri narratore. Ab aconite herba ibidem crescente, verisimile est.
 ACONTIA, vide ACVTIA.
 ACONTIMACARIA ἀκοντιμακάρια, Arcadia opidum. Pausanias. Divisim manu legere Sylburgius, ACONTIVM, & MACARIA.
 ACONTISMA, sic dictus est vnus ex angustissimis aditibus

qui ducunt ex Macedonia Thraciam, Ammiano testē. Antonino locus est in confinibus Thraciae & Macedoniae, inter Neapolim & Topinium. Vide Lazium de R. P. R. 12. cap. 1.
 ACONTIVM ἀκόντιον, Arcadia vrbs, Stephano. Est quoq; Eubae opidum, apud eundē, ex Xenagora, & Androtrone.
 ACONTIVS, Mons in Boetia. Straboni, Plinio, & Plutarcho in Sylla.
 ACONTOBVLVS ἀκοντοβύλος, Asia minoris locus, apud Apollonium lib. 2. sub Hippolyta Amazonum reginae imperio. In Leucosyria.
 ACORACA ἀκοράκα, Syria vrbs, in Chalybonitide regione. Ptolemaus.
 ACORIS ἀκορίς, Aegypti vrbs, Ptolemao.
 ACRA ἀκρά, Stephano Iapygia vrbs est. aliquibus HYDRUSA Ἰδρυσά, dicta, ut ipse subdit. ACRA alia, eidem est in Italia: in Eubaea: in Scythia: in Cypro: ultra Tigrim: supra Antiochiam, apud Daphnen lucum: item in Acarnania, (cuius quoq; apud Polybium est mentio) circa Brundisium: in Sicilia, à Syracusanis condita: haec forte ACRAEAE Ptolemai. Est & Acra, apud Hanonem, Africa vrbs, ad Oceanum Atlanticum. Item vicus Taurica Chersonesi ad os Bospori, Plinio, & Straboni. Sarmatia quoq; Europea, apud Ptolemaum. Vide AMPHIPOLIS, ACRAE, ACRIAE, & HATRA.
 ACRA DAPHNE, vide APSASIVM.
 ACRA IAPYGIA, vide IAPYGIVM.
 ACRAMAVMORIVM locum Creta, nominat Cassius Dionysius: ubi mel optimū. ACRAM AVMORIVM forte legendum distinctim. Gracum codicem videre non licuit.
 ACRA MELAEANA, id est, Nigrum promontorium, in Bithynia ad Pontum Euxinum est, circa Bosporum. Arr. in Periplo.
 ACRA BA ἀκράβα, Mesopotamia vrbs, apud Ptolem.
 ACRA BATENA, Iudae toparchia est, Plinio. ἀκράβατον Iosepho. ARABATHENA vertit D. Hieronymus 1. Mach. 5. ubi ἀκράβατον legitur. Egesippus 3. scribit Arabathenorum terram esse, ubi Samaria regio finitur. Idem Isidorus, qui AGRABAT legit per G.
 ACRA BIS ἀκράβις, 70. interpretibus, D. Hieronymus Scorpionis ascensum vertit. Locus Palaestinae, Iud. 1.
 ACRA CANVS ἀκράκανος, fluvius ab Euphrate ortus, quem Nabuchodonosor vna cum Armacale fluvio obstruxisse, scribit ex Abideno Eusebius, Preparationis 9.
 ACRA DINA, vide SYRACVSAE.
 ACRAE ἀκράι, Peloponnesi mons: Pausania. Est Linio & Thucydidi, Sicilia vrbs: à Syracusanis inhabitata. AGRAE per G, legitur apud Antoninum. Ἀκράαι, sunt Ptolemao: & ACRENSSES Plinio. Hodie Palazzolo vocari, apud Fazellum legitur. Est qui Chiaramonte facit. Vide ACRA.
 ACRAEAE, vide ACRA, & ACRAE.
 ACRAEPHIA ἀκράφεια, Boetia mediterranea vrbs: Straboni, Linio, Herodoto, Pausania, & Stephano: qui eam à Pausania ACRAEPHIVM, ἀκράφειον, dici ait. Strabo ex quorundam sententia, dicit ARENEM ab Homero dictam. apud Ptolemaum ACRAPHIA per Iota in secunda legitur.
 ACRA GALLIDAE ἀκράγαλλιδαι, gentes iniquissimi, qui olim iuxta Athenas habitabant: ut habet Aeschines in oratione contra Ctesiphontem.
 ACRA GAS, civitas Siciliae, Thraciae, Eubae, Aetoliae, & Cyprī: apud Stephanum. Est Sicilia fluvius, Polybio, & Thucydidi. Drago hic à Fazello dicitur. Vide AGRIGENTIVM, & EGESTA.
 ACRA N ἀκράν, Palaestinae locus. Iosue 19.
 ACRA TH ἀκράθ, Ptolemao Mauritania opidum. Bellis de Gomerā à Castaldo nominatur: alij Veles scribunt. Ab Africanis Deyrat Bedis vocari, scribit Marmalinus. Alio in loco idem eandem interpretatur Ageima, quam & ab alijs Mezemme nominari ait.
 ACRA THOS, vide ATHOS, & ACROATHON.
 ACRI BA

ACRE, vide ACRA.

ACRIAE ἀκρία, Laconum vrbs libera est, apud Pausaniam. Ad sinum Laconicum describit eam Strabo. ἀκρία Ptolemaei est. ACRA ἀκρη est Polyano 3.

ACRIBA, Peloponnesi vrbs: Laonico, 9.

ACRIDEM ἀκρίδην, Africa opidum habet Diodorus, 20.

ACRIDOPHAGI ἀκρίδοφάγοι, apud Agatarchidem sunt populi, locustarum comestores.

ACRILLAE, Liuius 24. ἀκρίλλα Stephano, Sicilia vrbs, circa Syracusas.

ACRINIPRION, vide ASCIBVRGIVM.

ACRIPHIA, vide ACRAEPHIA.

ACRITAS Extremum, ἀκρίτας ἀκρη, Bithynia promontorium Ptolemaeo, iuxta Bosporum Thracium. Gyllius dicit hodie vsque nomen retinere. Stukius hoc idem putat PROMONTORIUM NIGRVM, ἀκρη μέλαινα, ab Apollonio, Orpheo, & Theocrito appellari. Messenia promontorium Acritas quoque Ptolemaeo & Straboni est, quod Niger & Sophianus Capo de Gallo vocari hodie dicunt. Insula etiam est nomen, apud Cedrenum, & Europalatem, circa Propontidem sit, nec ne, ignoro.

ACROATHON, opidum est in summo cacumine Athos montis, Mela auctore. Ptolemaeus ATHOS ACRON, ἄκρος ἄκρον, appellat. Straboni in selectis ACRESTHOS (ut quidam refert) ego autem ibidem, aut ut alius, lego ἀκροῦς ἄκρον: Stephano ACROTHYNOS ἀκρόθυνος: Thucydidi ἀκροθῶνος: Herodoto ἀκρόθων, scribitur. Plinius etiam cum Mela ACROATHON habet, & ACROTHON in nonnullis exemplaribus. Vide APOLLONIA.

ACROCERAVNI ἀκροκεράυνιοι, Ptolemaeo: qui & CERAVNI Straboni vocantur. Epeiri montes sunt, ad mare Ionium, de regione Italia, Monte de Chimara hodie dicuntur, ut Leander, aut Chimarioti, ut Alphonfus Adrianus tradit, in Disciplina militari.

ACROCORINTHVS ἀκροκορινθῶς, arx & mons, qui Corintho imminet: Straboni 8. vbi eius descriptio. Plutarchus in Arato dicit eum ē media Gracia enasci. CORYPHE forte apud Polyanum 4. de Demetrio.

ACROLISVS ἀκρόλισος, circa Lissum vrbs, in Illyria. Strabo, & Polybius.

ACROLOCHIAS ἀκρολοχίας, Aegypti promontorium, circa Pharam, versus Orientem, Straboni. Fortē idem cum Lochias.

ACROMA, vide ARIETIS FRONS.

ACRONERITON, vide ASCIBVRGIVM.

ACRONIVS lacus Mela, BRIGANTIVS Plinio, BRIGANTIA Ammiano, PODAMICVS iunioribus nonnullis, lacus Heluetiorum maximus, quem Bodensee Germani appellant. Hunc lacum Becanus docet (contra Vadianum) ACRONVM trisyllabicū, & non ACRONIVM apud Melam vocari. ACRONIVM quoque locum sic dictum circa Phrygiam, habet Historia Missella 21.

ACROPOLIS ἀκρόπολις, Libya vrbs: item Aetoliae, apud Stephanum. Iberie, Asiatica etiam vrbs: Dionis 37. Vide ANTVERPIA.

ACRORIA ἀκρόρεια, Elidis tractus videtur ex Xenophonte, 7. Graecorum historia. vbi Thraustum eius opidum nominat. ACRORII ἀκρόρειοι, Triphyliæ opidum, Thucydidi & Stephano.

ACROTADVS, insula in sinu Persico, apud Plinium.

ACROTHOVS, & ACROTHYNOE, vide ACROATHON.

ACROTHYNI ἀκρόθυνος, Arabum vrbs est, iuxta Croitē, Stephano.

ACROVENTVM MAMBOLEIVM, in Italia locus Iornandi, vbi Mincius amnis commeantium frequentatione transitur. Hic scribit Leonem Pontificem max. Attila obuiam venisse. Gouerno nunc vocari, vult Gaud. Merula. Lectio alia, & melior fortē, in ora libri Fornerij, qua haec, in agro Venetum Ambuleio.

ACRVRIVS, vide GALATA.

ACTA, vide ACTE.

ACTAEVS ἀκταῖος, mons, circa Thermodontem fluvium est, Lycophroni.

ACTANIA, Germanici maris insula, apud Plinium. Hephlich-landt fortē.

ACTE ἀκτῆ, regionis nomen in Peloponneso est; teste Theophrasto 8. Plantar. item Plutarcho in Demetrio, & Arato. Locus circa Athon montem, est apud Thucydidem, 4. circa finem. Est quoque Acarnania, Magnesia, Ionia, & Bospori vrbs: ut refert Stephanus. Vide ACTICA, ATTICA, & ILIVM.

ACTIANVS Fundus, iuxta Pisaurum. ab Actio tragædiarum scriptore. Chronicon Eusebij. melius ACCIANVS. Est qui Farnazzano interpretatur.

ACTINE, vide APSASIVM.

ACTIPVS ἀκτίποις, Iudæa vrbs, in Tribu Aser, ut Iosephus tradit: qui eam quoque ARCE ἀρξ, vocat. Eadem ARCA Plinio.

ACTIRI ἀκτίροι, gens Hunnica, in Asia. Suidas. Vide HVNI.

ACTIVM ἀκτιον, Colonia Augusti in Epeiro; Ptolemaeo, Straboni, & Plinio, alijsq. Dionis 50. Apollinis templum est, vbi postea D. Augustus civitatem exstruxit, ut idem 51. scribit; atque eandem NICOPOLIM nominasse tradit. Nicopolim apud Actium describit Eusebius 6. Eccl. Histor. cap. 12. Cabo Figo Pinetus nominat, Figalo ego scribendum puto. Vide ATTIVM.

ACTORICVM, vide NERITVS.

ACTRIDA, Plinio Arabia Felicis opidum est.

ACVENSII, vide NACVENSII.

ACVPIA, Mauritania Siriphenfis vrbs Episcopalis. Vict. Viicensis.

ACVLA ἀκούλα, Tuscorum vrbs, Ptolemaeo. Aqua pendente putatur. Vide AQVILA.

ACVINCVM, vide AQVINCVM.

ACVMETENSE Monasterium, vide IRENAEVM.

ACVMINCVM LEGIO ἀκούμενων, Ptolemaeo, Pannoniae Inferioris vrbs, ad Istri ripam. ACVNINCVM per N. legit Ammianus, lib. 19. ACIMINCVM habet Antoninus. & lib. Notitiarum. Camez interpretatur Simlerus. Niger scribit Petro Varadin dici. sed Arumitum, male habet. Lazius tradit Zalonkemen ab Hungaris nominari.

ACVR ἀκρ, India intra Gangem vrbs, Ptolemaeo.

ACVRIA, vide VCULTINIACVM.

ACVS, vide PARIADES.

ACVSI, locus Cappadocia, Callisto. vbi Basiliscum Imp. cum vxore & liberis interfectum tradit. ἀκούσος est Eua-grio. CVCVSVM Cedreno. Vide CVCVSSVS, & LYMINIS.

ACVSIVM COLONIA ἀκούσιον, Gallia Narbonensis vrbs, Ptolemaeo. Grenoble nunc, ut Ioannes Polidus scribit. GRANNOPOLIM vocat Sidonius lib. 3. ad Placidum. GRATIANOPOLIS vocatur à D. Augusto. de Civitate Dei. CVLARO aliquando appellatam vult Belleforestius, ex antiqua inscriptione, qua in huius vrbs porta legitur. ACVSIOS hos putat H. Stephanus in Xenophonte EGVSIOS appellari. de quibus adi eius Schediasmata. Vide CVRALONENSIVM.

ACVTAE insulae, quas poeta THOAS θῆας vocat, vicina Echinadibus. Strabo lib. 8. & Heliodorus 5. Vide DVLICHIVM, & OXIA.

ACVTIA ἀκοντεία, Stephano Hispania vrbs est, ex Strabone, qui tamen hodie ACONTIA ἀκοντία, legit. Vaccorum ad Durium fluvium est. AQVITANOS hos populos nominat idem Stephanus.

ACYLEIA, vide AQVILEIA.

ACYLINA ἀκυλίνα, Illyrica vrbs, Stephano. ex Theopompo.

ACYLIS, fluvius Eridanum influens; in quem argonautae adiuuantibus incolis, nauem Argum traduxere, eumq. in Eridanum detulisse, scribit Callistus lib. 7. cap. 50. Vide ISTER.

ACYPHAS ἀκύφης, una quatuor vrbiū Dorica regionis.

A D

- nis. Stephanus. Vide PINDVS.
- ACYREGENSIS, in Africa Maximianus Episcopus. In canonibus concilij Carthaginiensis ACEROGENSIS legit Morelij exemplar.
- ACYRVS, loci nomen, apud Gratium poetam: cuius canes laudat. In Grecia alicubi erit, ni fallor.
- ACYS, vide ACIS.
- ACYTVS, insula circa Cydoniam Creta. Stephano. Vide MELOS.
- ACZIBA, D. Hieronymo, ACHASIB 70. interpretibus, locus Palaestina. Iosue 19.
- AD ALBVLAS, locus in Mauritania Caesariensi. Antonin.
- AD ANGELOS, vide ANGELORVM locus.
- AD ANSAM, Anglia vrbs est apud Antoninum. Ithancester Camdeno.
- AD AQVAS, Antonino: quas idem ad LARODAS cognominat. Sicilia vrbs, quam Simlerus Xacca vocari dicit. Vide AQVAE, & THERMAE.
- AD AQVAS SALSAS, Monasterium sic dictum, & exstructum ab Heracleo Imp. atque à se HERACLIANVM nominatum, scribit Otho Frisingensis s. cap. 9.
- AD AQVILAM, vide AQVILA.
- AD AQVILAS, Attica locus, apud Pausaniam. Locus est vigesimo à Rauenna militari, vbi Basilica S. Christophori, vt legit in vita Zachariae 1. Pontificis M. S. Sic video etiam appellari pagum vetustum prope Treuiros: quem vulgò Igle nominant. Moles ibi antiqua Romani operis exstat.
- AD CABALLOS, vide TIBERIANVM.
- AD CALCVLLOS, vide PSEPHIS.
- AD CANDIDAM CASAM, locus provincia Bernicionum. Beda. Insula videtur.
- AD CAPRAE PALVDES, vide CAPRILIA.
- AD CASAS CAESARIANAS, Antonino, quas idem AD FINES, appellat. Locus est in Italia, quem Simlerus S. Cassano vocari ait. In Tuscia.
- AD CENTESIMVM, locus Italia, CVII. M. P. ab vrbe distans, versus Adriam; Antonino.
- AD CENTVRIONES, vide CENTVRIONES.
- AD CEPASIAS, vide CEPASIAE.
- AD COLVMBELLAS, est locus sexto à Rauenna lapide: quo Rubens scribit Matoranum Augustum in Imperatorem creatum.
- AD CRISPAE, vide CRISPAE.
- AD DECIMVM SEPTIMVM, vide AD SEPTIMVM.
- AD DIANAM, vide DIANA.
- AD DVOS PONTES, Antonino locus Hispania est, inter Bracaram & Asturicam.
- AD DRACONES, in Mauritania Caesariensi locus: apud Antonin. In Armenia Minori quoque; apud eundem, Vide DRACONTIVS.
- AD FICOS, vide FICVS, & SISTINENSE.
- AD FINES, Antonino Castellum est Rhetia, in ripa Tharia vel Thauri fluminis, quod hodie Pfin dicitur, vt Beatus Rhenanus docet. Ander Thur, nominat Simlerus. AD FINES, siue CASAE CAESARIANAE Antonino, locus inter Florentiam & Arrhetium. Est etiam Gallia Belgica locus, apud eundem Antoninum; inter Fanum Marti & Condatem: qui mihi Tuin videtur, ad Sambram fluuium ex nomine & distantia haud dissimili. Idem habet AD FINES in Liburnia, inter Quadranta & Scysciam, in quo loco hodie Samaguar castrum: teste Lazio. In limitibus Sauia Valeria, & Liburnia. Vide FINES.
- AD FRATRES, locus in Mauritania Caesariensi. Anton.
- AD GALLINAS, Villa Caesarum, sic dicta: flumio Tiberi imposita, iuxta nonnum lapidem ab vrbe, via Flaminia. Antea VEIENTANVM vocabatur. Plinius 1 s. cap. 30. & Suetonius in Galba.
- AD GALLVM GALLINACEVM, vide VIA.
- AD GRADVS, vide GALLICVS SINVS.
- AD HERCVLEM, apud Antoninum, videtur mihi Li-

A D

- gorno Etruria portus, ad mare Mediterraneum. LIBVRNVM legitur hoc tractu, in Antonini fragmento, quod circumferitur. Volaterranus tamen putat hunc portum apud eundem Antoninum SALEBRO vocatum; & à Cicerone LABRO. Idem eundem scribit à Ptolemaeo LIBVRNVM dici: qui tamen in Graeco eius codice non habetur: etsi in Latinis quibusdā inter Populonium prom. & Portum Traianum inueniatur. Ad Herculeum & Saleprone, Antonino hoc tractu diuersa sunt loca. AD HERCVLEM CASTRA, sic nominat Antoninus Pannonia locum. item circa Gades. AD HERCVLEM, & CASTRA HERCVLIS, sunt in libro Notitiar. duo diuersa loca Pannonia. Vide HERCVLIA, & HERCVLIS Portus.
- AD INNOCENTES, locus apud Mediolanum, vbi Dioclis & Diodori quorundam memoriam coluisse Christianos, testis est Ammianus, 27.
- AD LAPIDEM, locus Britanniae insula, in Vitae regionem. Beda. Stonham nunc vocari, scribit Camdenus.
- AD LAPIDES ATROS, vide LAPIDES.
- AD LARODAS, vide AD AQVAS.
- AD LIPPOS, Hispania Batia locus, inter Salmanticam & Emeritam. Antoninus.
- AD MALVM, Liburnia vrbs: Antonino.
- AD MARCIVM, locus dicitur non procul à Lanuvio. Livius 6. Vide MARCIVM.
- AD MARCVM, vide MARGVM.
- AD MARIOS, vide MERCVRIVS.
- AD MARTIS, Antonino Italia locus est, inter Narniam & Meuaniam. Item inter Segusium & Brigantionem, in Alpibus. Forè MARTIS vertex, Ammiani.
- AD MATREM MAGNAM, Italia locus, in Campania aut Samnio videtur, apud Antoninum.
- AD MAVROS, in lib. Notit. opidum, Maurikirchen est Lazio in Norici. Vide AD MVROS.
- AD MORVM, locus Hispania, inter Acci & Carthaginem Spartariam. Antoninus.
- AD MVROS, Antonino Austria opidum, quod Lazio Sumerein est: Cuiusdem MVROCINCTA Ammiani est. An ad MAVROS quoque, in lib. Notitiarum?
- AD MVRVM, locus & villa regia circa murum quem Impp. Romani in Britannia insula exstruxere. Beda. Walthorne putat hodie vocari Camdenus.
- AD NOVAS, vide NOVAE.
- AD OCVLVM MARIVM, Africa locus: in Tabula Peutingeriana, à M. Velfero edita.
- AD OLIVAM, est locus Mauritaniae Caesariensis, apud Antoninum. OLIVENSIS meminit Collatio Carthag.
- AD PALATIVM, Antonino vicus est inter Tridentum & Veronam. Palazzo hodie dictus Simlero.
- AD PALVDES, Straboni locus Arabia, in Egypto. ARABICAS Paludes vocat hos Solinus.
- AD PERTICAS, locus sic dictus circa Ticinum, in quo monasterium S. Martii ad perticas dictum. Diaconus s. & 6. Longobardic.
- AD PINVM, in Samnio locus: Antonino.
- AD PIRVM, apud Antoninum, locus in Piceno est.
- AD PISTORES, vide PISTORIA.
- AD PONTEM, Hispania locus, Antonino: circa Gades. Vide PONS, & PONS AELII.
- AD PUBLICANOS, Gallia Narbonensis locus, circa Tarentasiam. Antoninus.
- AD PVLVINOS, locus maritimus in Sardinia. D. Paulinus ad Macarium.
- AD PVTEA, in Hispania locus, Antonino. inter Liminium & Casaraugustam.
- AD PYRVM, vide PYRI Mons.
- AD REGIAS, Mauritania Caesariensis locus, apud Anton.
- AD ROTAM, Antonini, scribit Simlerus eam esse Numidia urbem quam D. Augustinus lib. 3. contra Crescentium ROTARIAM vocat.
- AD RVBRAS, Hispania Batia locus: Antonino. circa Ane fluminis ostium. Vide ADRVAS.

AD SA-

A D

AD SALICES, circa Danubij ostia locus, in Messia Inferiore, ut refert Antoninus. Huius meminit & Ammianus 31.
 AD SALINAS, vide PUBLICI vicus.
 AD SEPTEM ARAS, vide SEPTEM ARAE.
 AD SEPTEM FRATRES, vide SEPTEM FRATRES.
 AD SEPTIMUM habet Antoninus, in Aldino codice. Simlerus legit AD DECIMUM SEPTIMUM: in Hispania, inter Asturicam & Tarraconem, XVII. M. P. ab hac distantem.
 AD SEX INSVLAS, & AD TRES INSVLAS, sunt loca Mauritania Tingitana, teste Antonino.
 AD SORORES, Antonino Hispania vrbs, circa Emeritam: Dn. Iacobus Delgadus putat respondere loco qui hodie Val de Fuentes dicitur.
 AD STATVAS COLOSSAS, meminit Liber Notitiarum. Vrbs est Hungaria ad Danubium sita, (ut Lazius habet in sua Corographica tabula) hodie Cölöcza dicta. Locus quoque inter Arrhetum & Clusum, (Tuscia vrbes) Antonino. Eidem in Hispania, circa Sucronem.
 AD TITVLOS, Liburnia vrbs, Antonino.
 AD TRES INSVLAS, vide AD SEX INSVLAS.
 AD TRICESIMUM, vide TRICESIMUM.
 AD TVRREM, Sardinia vrbs Antonino. TVRRES vocat Vist. Vicensis. Vide PLVBIVM.
 AD TVRRES, Antonino Italia vrbs. In Calabria sita est, & Blazio dici, scribit Barrius. Eidem Antonino in Liburnia quoque vrbs. Vide TVRRIS.
 ADACHA Ἀδαχα, Palmyrena vrbs, Ptolemaeo.
 ADADA Ἀδαδα, est apud Ptolemaeum Palmyrena opidum. ADATHA puto dici in libro Notit. esse Phoenicia ibidem adscribitur. Sed ADADA habet idem liber in Euphratensi regione. Est & locus in Palestina sic dictus. Iosue 15.
 ADADATES Ἀδατάτης, Pisidia vrbs, apud Strabonem, ex Artemidoro.
 ADADENSIS Episcopus Pisidia, fuit in Concilio Constantinopolitano I.
 ADAE Ἀδαι, locus circa Aeolidem Asia. Strabo 13.
 ADAGARII, vide SATAGARII.
 ADALVNGA, vide HAVBERTINGA.
 ADAM, vide SARTHAN.
 ADAMA Ἀδαμα, Genesis 10. 14 Palestina locus; & Sodomorum vrbs, Deut. 29. Vide ADANA.
 ADAMANTIS Ἀδαμαντίς, India intra Gangem fluvius. Ptolemaeo.
 ADAMI, quae est NECEB; sic D. Hieronymus; Iosue 19.
 ADEMNI ANNECEB legunt 70. Interpretes. Palestina locus est. Vide EDEMA.
 ADANA Ἀδανα, Cilicia vrbs, vicina Tarso, apud Dionem, Cedrenum, & Ptolemaeo: Adena est apud Curopalatem: & sic hodie appellari scribit Ios. Barbarus. AEDANA, & ADONA, forte corrupte apud Leonem Imp. capite de diversarum gentium aciebus. & ADAMA forte apud Guil. Tyrium. ADANA regio quoque circa sinum Arabicum videtur, apud Callistum, lib. 9. cap. 18. Est & vrbs ADANA ad Euphratem, Stephano. Item Arabia Felicis Mediterranea, eidem.
 ADANI Ἀδανί, insula duae, apud Ptolem. in sinu Arabico.
 ADAPA, Galatie forte opidum, apud Cedrenum. Zonaram ADATAM legere, auctor mihi est Xylander. Scio sic Gabium apud Curopalatem habere.
 ADAPERΑ, vide APERA.
 ADAR, villa & terminus terra Chanaan. Num. 34.
 ADARA Ἀδαρα, vicus magnus, apud Stephanum, in dictione Ἀδαραπόλις. Eidem est quoque Tertia Palestina locus, inter Areopolim & Characmobam. ADRA hac forte Ptolemai.
 ADARAS, Hispania vrbs, inter Hispalim & Cordubam, Antoninus. Codex M. S. AD ARAS diuisim legit.
 ADARBIGANI, vide ARDABIGARA.
 ADARCHIDAE Ἀδαρχίδα, Lybica gens est Stephano.

A D

ex Herodoto, ut ipse insit: corrupte, vereor, pro Adymachidae.
 ADARI Ἀδάρη, Arabia Felicis opidum, Ptolemaeo.
 ADARIMA Ἀδαρίμα, India intra Gangem vrbs, Ptolemaeo.
 ADARVPOLIS, Persia vrbs, Stephano.
 ADASA Ἀδασα, Palestina locus. Ios. 15. & I. Mach. 7. vrbs D. Hieronymus ADAZER legit: ADASO Iosepho.
 ADASATHRA Ἀδασάθρα, Ptolemaeo; ADISATHRA interpreti, India intra Gangem opidum.
 ADASPIOS, Populos Asia, habet Orofius 3. cap. 18. ab Alexandro Magno subiugatos. ADHARPIOS legis membranarum meae M. S. Vtraque vox mihi incognita.
 ASPIOS hoc tractu nouit Arrhianus. sic quoque hic, ablata prior syllaba, legerim. Vide HYDASPIOS.
 ADATA, vide ADAPA, & ADADA.
 ADATTHA Ἀδατθα, Armenia Maioris vrbs, in Rbanena praefectura. Ptolemaeo.
 ADAVGMMAGDV M, Africa vrbs est apud Antoninum.
 ADAZER, vide ADASA.
 ADBARIS, vide BARIUM.
 ADAAEA Ἀδαία, Mesopotamia vrbs, Ptolemaeo.
 ADDAR, Palestina locus. Iosue 16.
 ADDARAM, in Palestina locus. Iosue 15.
 ADDENSE Municipium, in Mauritania Siiphenfi. Ammianus.
 ADDIANVM, Africa Propria vrbs, circa Hipponem Regium, Antonino. Vide DIANA.
 ADDIDA Ἀδίδα, urbem Iudae, habet Iosephus Antiq. 13. super montem sitam, unde Iudae campi patefunt. Adidos est 1. Machab. 13. ADVS legit D. Hieronymus. Vide ADIDA.
 ADDOMIN, in tribu Iuda, hodie MALEDOMIN vocatur. Sic D. Hieronymus in locis Hebraicis.
 ADDYMA Ἀδύμα, Mauritania Caesariensis vrbs, Ptolemaeo. Ted Delez Marmolio.
 ADEBA Ἀδεβα, Illecaonum vrbs in Hispania, apud Ptolemaeum.
 ADEDI Ἀδεδί, vicus felicitis Arabia Ptolemaeo. Aden est, nisi Marius Niger fallat.
 ADEI Ἀδεοί, Arabes sunt in Aegypto, apud Ptolemaeum.
 ADELLVM, Hispania opidum, Antonino. Contestanorum videtur.
 ADELPHONNESVS, vide PROCONNESVS.
 ADEMNI, vide ADAMA.
 ADENYSTRAE, castellum permunitum, in Asia alicubi. Theodosius ex Dione.
 ADERCON Ἀδέρκων, Iberia vrbs, apud Suidam & Stephanum. Adeprovitov meminit Traiani nummus, in Goltzj Thesauro.
 ADES, id est, Orcus: locus in Bithynia videtur, circa Niccam. ex Zonara & Cedreno. PLVTONEM vertit Gabius, apud Curopalatem.
 ADESA, Lycia fluvius, Chomam urbem praeterfluens. Plinius.
 ADESAGA Ἀδασαγα, India extra Gangem vrbs, apud Ptolemaeum.
 ADESSVS, vide BADESSVS.
 ADHARNAHA, opidum Etruriae, apud Linium, 10.
 ADIABARAE, Aethiopia populi, contra Meroen Nilisinsulam, quos aliqui MEGABAROS vocant. Plinius.
 MEGABRADI μεγαβράδαι dicuntur à Ptolemaeo, & μεγαβράδαι à Strabone.
 ADIABAS, vide ADIABENA.
 ADIABDA Ἀδιὰδδα, Ptolemaeo Albania opidum.
 ADIABENA Ἀδιὰβην, Assyria regio. Suidas & Stephanus scribunt hanc quoque MESENE μεσηνιν vocari. Nomen habere tradit Ammianus à Diabas & Adiabab fluminibus, qui eam irrigant. Botan, Castaldus appellat. Strabo tradit Adiabenos etiam SACCOPODES σακκοπόδες dici. ADIABENAM etiam Indicam regionem esse, dicit Callistus 9. cap. 38. fides sit penes auctorem: qui forte omnia procul distantia (errore frequenti & populari)

A D

pulari) Indica existimat. Vide ASSYRIA, SYRIA, & MESOPOTAMIA.
 ADICARA, *ad idag*, Arabia Deserta vrbs, Ptolemao. Per l. in prima interpretibus.
 ADIDA, Iudaea vrbs, Iosepho 13. Antiq. cap. 23. & belli Iudaici 5. cap. 7. ABIDA Ptolemai, in Calesyria mihi videtur. Eadem fortè cum Addida.
 ADIDOS, vide ADDIDA.
 ADIENSVS *ad idv*, Colchidis fluvius, apud Arrbrianum in Periplo.
 ADIGERMARVM, vrbs & patria Elenfij, qui vitam S. Theodori Archimandrita descripsit. Circa Asiam Minorem fortè.
 ADILISIVS, vide ADYLISVS.
 ADIPSON, vide GERRVM.
 ADIRIS, vide ATLAS.
 ADIS *ad id*, Polybio, 1. Carthaginiensium vrbs, in Africa est.
 ADISAGA, vide ADESAGA.
 ADISAMVM *ad idamv*, Taprobana vrbs, Ptolemao.
 ADISATHRA, vide ADASATHRA.
 ADISATHRVS *ad idathv*, India intra Gangem mons. & ADISATHRI ibidem populi, Ptolemao. qui XATHRI fortè Arrbiano.
 ADISDARA *ad iddaea*, India intra Gangem opidum. Ptolemao.
 ADITHAIM Palaestina locus. Ios. 15. AGETHTHAIM *ad idthaim*, 70. interpret.
 ADITTHA, in lib. Notit. pro Arabia opido legitur.
 ADIVVENSE, vide IUVVENSE.
 ADMATHA, Palaestina vrbs, libro Notitiarum.
 ADMEDERA, vide AMMAEDARA.
 ADMOT, vide IAMAN.
 ADNAMANTIA, vide ANAMASCIA.
 ADOBRICVS, vide ADROBICVS.
 ADOGIT, in extrema parte Scandia (vel, ut ipse scribit, Scanzia) gens, apud Iornandem.
 ADOMMIN Mansio, Iosue 15. & 18.
 ADONA, vide ADANA.
 ADONIS *ad idv*, Phœnicia fluvius est Ptolemao, & Luciano in Syria dea: qui scribit eum omni ex Libano, & circa Byblum in mare effundi: quotannisque cruore insci: ipsumq; mare magna parte purpureum efficere. Canis hodie Mario Nigro, & Tyrio. Iustus Gistelius in sua peregrinatione Hierosolymitana nostrate lingua edita, dicit ab accolis Naracllebe nominari, & canem significare, à cane marmoreo in eius ripa olim posito. Pausanias 4. Rubra aqua fluvium circa Ioppen describit. FONTEM HORTORVM de Libano in Sacris esse, credit Postellus.
 ADOPISSVS *ad idv*, Lycaonia in Cappadocia vrbs: Ptolemao.
 ADOR *ad idv*, Syria opidum. Iosephus Antiq. 13.
 ADORAIM, vide ADVRAM.
 ADOREVS, vide DIDYMVS.
 ADORSI, apud Tacitum Annal. 12. gentis nomen, circa Bosporum. AORSI legit Lippius.
 ADOSYGNE, vide ALLOSYGNE.
 ADQVESIRENSIS episcopus, in Africa Coll. Carthagin.
 ADRA *ad idv*, Illyrici vrbs, Ptolemao. Zetunaz castellum est hodie, ut tradit Marius Niger. Phœnicia vrbs est quoque, item Arabia Petrae, eodem Ptolemao auctore. Vide ADARA, & EDRAI.
 ADRABAE CAMPI *ad idbae* *ad idv*, Ptolemao. In Austria sunt, ut Lazius docet: & Marchfeldt dicuntur. Vide FELDEN.
 ADRACH, Palaestina regio. Zach. 9. SEDRACEST 70. interpretibus.
 ADRAGIA, pars Persiae est. in historia Miscella, 18.
 ADRAI, vide EDRAI.
 ADRAISTAE *ad idv*, India populi sunt, circa Indi fluminis partem superiorem degentes: ut tradit Arrb. 5. Alexandri. ANDRESTI *ad idv*, sunt Diodoro 17. Male apud Orosum lib. 3. cap. 19. ARAESTAE, & ADRESTAE legitur, aut, ut membranæ codex, RESTAE.

A D

ADRAMA *ad idv*, Syria Caua vrbs, Ptolemao.
 ADRAMITAE *ad idv*, Arabia Felici populi, apud Ptolemaum. Theophrastus habet *ad idv*, locum in eadem Arabia, ubi Thus, Myrrha, & Cinamomum gignuntur. Vide ATRAMITAE.
 ADRAMYTITA, ADRAMITAE.
 ADRAMYTTEOS, olim PEDASVS, Plinio auctore. Troadis aut Mysia opidum: supra Idam montem Stephan. quod nunc Landrimiti dicitur, Nigro teste, Edromit Leonclausio est. ATRAMYTIVM *ad idv*, Ptolemao est. ADRAMYTENVM Sinum hinc nominat Plinius. Vide THEBAE.
 ADRAMYTIS *ad idv*, Lycia insula: Stephano.
 ADRAMYTIVM, vide THEBAE.
 ADRAMYTIVS, vide ADRVMETVM.
 ADRAANA, Tacito Germania fluvius est. Rhoer fortè, ut scribit Rubeimerus. Aedera hodie dici, existimat Althamerus. sed is ubi locorum sit, non addit. Eder ex eo facit Iunius in suo Nomenclatore, additque Cattorum fluvium esse, & in amnem Adan exire. In sua Batavia autem scribit eum in Euldani evolut; & hoc ex tabulis verum esse constat.
 ADRAANE *ad idv*, qua & in secunda per u scribitur, apud Pelybium 13. Stephano auctore: cui Thracia vrbs est. haud longe à Berenice. Leonclausius ADRAANEN in Bithynia ponit, haud procul à Prusa: dicitque à Turcis Ederanos vocari. ADRAANI fauces commemorat Zosimus 2. sed circa Pannoniam.
 ADRAANTI Mansio, in Pannonia, Circa Celiam. Antoninus. An corrupte ab Adranis Zosimi: Lasius putat hunc locum in Dragemel incidere, castellum: hoc in ripa Savi.
 ADRAVUM *ad idv*, Plutarcho, Aeliano, & Stephano, Sicilia mediterranea vrbs est. HADRANVM habet Silius. Nunc Aderno dicitur, Fazello & Aretio auctoribus. Stephano quoque flumen eiusdem nominis est, ibid.
 ADRAON, episcopus sub sede Arabiae Bostrensi. Guilhelmus Tyrius, & Synodus v. Constantinopolitana.
 ADRAPSA *ad idv*, Bactriana vrbs, apud Strabonem. Hyrcania est, Ptolemao.
 ADRASII *ad idv*, Aeliano lib. Animal. 15. cap. 25. Interpretes GEDROSII legunt.
 ADRASSON, episcopus sub sede Seleuciensi Cilicie; Alius sub sede Becerra Arabia. Guil. Tyrius.
 ADRASTIA *ad idv*, Fons Sycionia, apud Pausaniam.
 ADRASTIAE Montem, habet Plutarchus in Lucullo, circa Bithyniam. ADRASTII Campi sunt Trogo 11. Circa Parium puto, prope Cyzicum, haud procul ab Ida.
 ADRASVS, vide ANDRASSVM.
 ADRA TENI vrbs in Hellesponto meminit Chalcedonenſe Concilium.
 ADRA TVM, Arabia vrbs: quarescit ad Bostrensem Metropolim. hunc dicitur civitas Bernhardi de Stampis. Guil. Tyrius lib. 16. cap. 10.
 ADREGIN, Anglia regia villa, in Berniciorum provincia, ad Glenim fluvium. postea dicta fuit Melmin. Beda.
 ADREMMON, Zacharia cap. 12. opidum est vicinum vrbi Iesreel. Hieronymus scribit suo tempore MAXIMIANOPOLIM vocatam esse. Huius meminit etiam Nicenum Concilium.
 ADRENE, vide ADRAANE.
 ADRESTIA, vide PARIVM & ADRASTIAE.
 ADRI *ad idv*, Arabia Petrae vrbs, Ptolemao. Huius Episcopum Arabum vocat Epiphanius.
 ADRIA, fluminis nomen, Straboni 7. inde Adriaticum ari nomen, ut ipse addit. ADRIACVM & ADRIATICVM, vide ATRIA, ATRIANVS, & HADRATICVM.
 ADRIAE Nauale, habet Strabo, ad ostia Marini fluminis in Italia.
 ADRIAE insula meminit D. Hieronymus, in epistola quadam ad D. Augustinum. Pelagosa fortè hodie, in medio Sinu Hadriatici. Scopulum tantum esse scribit Iustus Gistelius. Vide HYDRIA.

ADRIANAE, locus in Cyrenæica regione, Antonino.
ADRIANAE Civitatis meminit quoque Cassiodorus Varior. 1. ad Saturninum. Vide **ADRINVS**.
ADRIANI, vide **BITHYNIA**.
ADRIANOPOLIS, vide **HADRIANOPOLIS**.
ADRIANOS, vide **ADRINVS**.
ADRIANVS Ager in Piceno. Plinius lib. 3. cap. 13. & 14. item Balbus Franc. Nansij, M. S. Ab Adria, ut puto.
ADRIAS ἄδριας, & **SENON** σένων, nomina sunt fluminum in Ionicum sinum confluentium. sic Ἰσάκιος, in Lycophronem. Quid si sint eadem cum Adriano & Senna? Stephanus etiam **ADRIAM** fluvium habet circa Adriam urbem: quæ Ptolemæo non longè ab Adriano flumine est. Vide **ATHESIS**, & **IDRIAS**.
ADRIENI ἄδριενος, Arabia populi, Stephano in verbo Ἀδριενος. Felicit, ut puto.
ADRI MACHIDAE, vide **ADYRMACHIDAE**.
ADRINVS ἄδριενος, locus episcopalis in Iure Orientali. cuius episcopus Alexander. **ADRIANOS** ἄδριανος legum Callistus, Socrates, & Tripartita historia. Iuonius epistola ultima **HADRIANOPOLIS** legit. nescio an verè.
ADRI S, vnus fluviorum in Indum defluentium, Ptolemæo. **RHVADIS** ρῥαδῖς, habet autem Græcus codex. Vide **HYDRAOTIS**.
ADRIVS, vide **ARDIVS**.
ADROBICVS, Hispanie vrbs, in Artabris, Pomponio.
ADRON, Arabia ciuitas: in Synodo Constantinopolit. v.
ADROS, vide **HEDRV S**.
ADROTTA ἄδρอตτα, Lydia maritima vrbs, Stephano. Huius meminit quoque Suidas, in Eustephius.
ADRVBAE, vel **ADRVBRAS**, locus Mauritania Cæsariensis, apud Antoninum.
ADRVMETVM Plinio, **ADRVMITTVS** ἄδρυμῖττος Ptolemæo, **ADRYMA** ἄδρυμα Straboni, **ADRYMES** ἄδρυμης Stephano, ἄδρυμῖττος Thucydidi, ἄδρυμῖττος Pausania. Africa Propria vrbs, quam Marius Niger Siffa, Alphonsus Adrianus Toulb appellat: sed Mercator Machometta. **ADRAMYTVS** eam vocat Procopius, Latinus, (hoc addo, Græcum enim exemplar hæcenus mihi non videre licuit) & **IVSTINIANAM** suæ tempore nominatam addit. **HADRVMENTVM** cum aspiratione & **N** in penultima enuntiat Melia. Cum **N** in penultima etiam scribit Tacitus & Plinius, sed sine afflatu in prima. In Inscriptionum Volumine Smetij est huiusmodi antiqua inscriptio: **COLONIA CONCORDIA VLPIA TRAIANA AVG. FRVGIFERA HADRVMETINA**.
ADRV S, Hispanie fluvius, Antonino. quo loco **ANAS** fortè legendum. Est qui hoc loco apud eundem **DADRV S** legere mauult, & **DORIA M** intelligit.
ADRYME, & **ADRYMES**, vide **ADRVMETVM**.
ADRYX ἄδρυξ, Syracusorum opidum, Stephano.
ADTEIATIS, opidi ager, est in lib. de limitibus. Vide **ATTEIATIS**.
ADVAS, vide **ABDVA**.
ADVATICI, sunt Cæsari Gallia Belgica populi, Neruii & Eburonibus vicini **ATVATICI** ἀττάτικοι, per **T** in prima habet Dio. Hos Rhenanus putat à Cicerone **ATVAS** dici. Becano sunt hodie ij Brabantia populi qui Cameracensi diocesi subsunt. **ADVATICORVM** opidum describunt Dio 39. & Cæsar 2. de bello Gallico, natura egregie munitum: quod ex omnibus in circuitu partibus altissimas rupes habebat. Vide **VATVCA**, & **ANTVERPIA**.
ADVATICVM TVNGRORVM Ptolemæo, nunc Abbatia Brabantie quàm amoenissima Tongerlooc vocata, Huberto Leodio. Ego apud Ptolemæum **Advaticum** non inuenio, sed **ATVACVTVM** ἀττάκων. Et **ADVACAM** Tungrorum, Antonino.
ADVBANVS, vide **DANVBIVS**.
ADVENTIA vrbs apud Allobroges, condita est supra Ararim fluvium, tempore Vespasiani: ut scribit Gotsfri-

duſ Viterb. Fides sit penes Auctorem.
ADVLA ἄδελαι, Straboni & Ptolemæo: ex quo Rhenus & Addua profluunt. mons inter alpes S. Gothard Ioanni Po'lo; Der Vogel Schudo; Etzel Willichio, qui addit eum sic ab accolis videri. Grauius hodie appellari, scribit Iouius in Larij lacus descriptione. Bralium vocat simpliciter vernacula, ut ait Simlerus. Ptolemæo & Arriano, Aethiopie sub Aegypto vrbs; ad Sinum Arabicum. Est & **ADVLI** ἄδελαι, vicus hinc xx. stadiis distans, interius à sinu; Arriano. Fortè hodie Ercoco. **ADVLITON** opidum Plinij, & Stephani **ADVLIS** ἄδελαις, quam **PANIS** πᾶνις insulam idem vocat. **ADVLITAE** gens hic quoque Ptolemæo. **ADVLA**, Palestina etiam locus. Iosue 15.
ADVLI, & **ADVLITAE**, vide **ADVLA**.
ADVLLA, vide **ODOLLA**.
ADVLLIAM habet tabula Peutingeriana, circa Flandriam Occidentalem.
ADVM, flumen, Hygeno. Circa Coloniam Claudiam.
ADVNICATES, Gallia Narbonēsis sunt populi, apud Plinium.
ADVOCATENSIS Loc, in Africa, memoria est in Coll. Cart.
ADVRAM, vrbs à Solomone edificata. 2. Paralip. 11.
ADORA IM ἄδωρα, Iosepho Antiq. 8.
ADVRNVM, litoris Saxonici in Britannia opidum. lib. Notitiar. **MADVRNVM** habet membranæ codex. G. Camdeno Aderington. Ad Britannicum Oceanum.
ADVRVM, loci nomen videtur, in codice Theodosiano. vbi Anianus hunc eundem iussu Alarici regis edidit.
ADVS ἄδω, Sicilia vrbs, Stephano, in verbo Ζάγυα. Iuxta Syagrum & Laerten est. Vide **ADDIDA**, & **ONDICAEIOVAE**.
ADYLISVS, Plinio Boeotia mons est. **ADILISIVS** alio codice legitur.
ADYRMACHIDAE ἄδρυμαχῖδαι, Africa populi sunt apud Herodotum, in Melpomene: habitantes ab Aegypto ad Plynium vsque. Per **T** in ultima, sunt Ptolemæo. De his Silius 8. Vulgus Adrimachide pariter gens accola Nili Vide **MARMARICA**.
ADYRV S, vide **CAICVS**.
ADYTOS, locus in Aegypto circa Memphim videtur. ex Germanico Cæsare, in Arati Phenomena.
AEA, Africa vrbs, Silio 3. hoc versu: Aëaque Trinacrios Aphræ permixta Colonos. Est & in Thessalia vrbs aëa, Stephano. Item Macedonia fons, circa Amydonem urbem, eidem. Etiam Colchidis regionis vrbs, apud Apollonium 2. & eidem Stephano. **AEAPOLIS** hæc est, Ptolemæis Latinis. Vbi Græcus codex ἑκαπόλις legit. Vide **DIOSCVRIA**.
AEACIDES insula, sunt apud Stephanum. quarum vnam Oenonem Vocat. In Saronico sinu esse, ex Thucydidi 2. & Strabonis 8. colligo.
AEACVS αἰάκος, fluvij nomen, Stephano; circa Narbonitem portum. In dictione Nagßov.
AE AE αἰαί, insula Colchidis, circa Phasim: Apollonio 3. & eius Scholiasti. Satabella, sic dicta ab Herbersteinio, hoc loco videtur. Vide **CIRCAEV M**.
AEAEA, vide **OCEA**.
AEAEAE, vide **CIRCAEV M**.
AEAMENA αἰαμῖνα, Nabathæorum tractus, apud Stephanum.
AEANE αἰανῖν, Macedonia vrbs, apud Stephanum. Etiam insula vbi Circes habitabat. ut refert Isidorus ad Lycophronem. Vide **CIRCAEV M**. nam eandem puto.
AEANIVM αἰανέων, Lucus, & **AEANIS** Fons, est apud Strabonem 3. Macedonia, in Locris.
AEANTIS αἰαντῖν, Iulio Pollucij in Attica tribus. Huius meminit quoque Plutarchus 1. Conuivialium.
AEANTIVM αἰαντέων, quasi Aecium, vbi monumentum est & statua Aecis, auctore Strabone: Troadis litto-rale opidum, circa Rhetium, ab Achilleo quadraginta stadiis: Solino, Plinio, & Zosimo. Apud Plinium quoque insula est, circa Thracia Chersonesum, ut videtur. Vrbs Pelasgiotarum in Macedonia est αἰαντῖν, Ptolemæo. Vide **AENA**, & **APSASIV M**.

AE A

AEAPOLIS, vide THIAPOLIS.
 AEAS *ἄας*, fluvius, Pomponio, Straboni & Stephano. ex Lacmone Pindi promontorio oriens: Vicinum Epidamno describit Valerius Maxim. de Omnibus. Vide AIA, & LOVS.
 AEBISOCI, vel AEBISOCENSES, vide AQVI-FLAVIENSES.
 AEBVDAE, vide EBVDAE.
 AEBVRA, Liuioli. 40. Carpetanorum, Hispania Tarraconensis vrbs. Nunc Talavera vocari scribit Beuithernus. Cui quoque suffragatur Moralis.
 AEBVROBISINGESIA *ἄβυροβισγυνία*, Lusitania vrbs. Phlegon Trallianus. Vocem corruptam puto. Vide EBORA.
 AECALVM *ἄκαλον*, castellum Italia. Stephanus ex Dionysij Antiq. 16. qui hodie desideratur. An pro Aeculanum?
 AECANI, vide AEQVI.
 AECHILENSII, vide CORNENSII.
 AECITVS, lacus Apollonia. Sic Vibius.
 AECLI *ἄκλοι*, sic Diocletus, pro AEQVI. Vide AEQVI.
 AECVLAMOS populos Italia, inter Hispanos habet Plinius, lib. 5. cap. 11. Sed AVSECVLAMOS habent tria mea exemplaria. (male, procul dubio.) *ἄνκλων* vrbs, vocat Ptolemaeus. AECVLANVM Appiano 1. Civil. Quidam putat hodie Loconiano dicti. Vide ECLANENSIS.
 AEDANA, vide ADANA.
 AEDEPSVS, vide AEDIPSVS.
 AEDESSA *ἄδεσσα*, Macedonia vrbs in Aemathia regione, Ptolemaeo. EDESSA est Liuioli 45. & EDESSA apud Polybium 5. AEGEAS postea hac vocata fuit, vt docet Troguus 7. Vodena Sophiano, qui eandem MOGLAENA *μολαίνα* dictam tradit, in schedula Graciae sua tabula adiecta.
 AEDIPSVS *ἄδιψος*, Euboeae insula vrbs, Ptolemaeo. Per n in medio AEDEPSVS legunt Strabo & Stephanus. Vide EDEPSVS.
 AEDONIS *ἄνδων*, insula Aegyptij maris, Ptolemaeo. Hae fortasse PLATAEA *πλάταια* Herodoto dicitur, in Melponene. quam medio inter Gigamas & Adymachides describit. *πλάταια* & *πλάταια*: Stephano Libya insula sunt. Vide ADANA.
 AEDVI *ἄδωι* Casari, Ptolemaeo, & Straboni, quos Plinius FOEDERATOS cognominat. Gallia populi sunt, Bourgogniens hodie interpretantur. BVRGVNDIONES enim, quos Agathias BVRGVZIONES vocat, (vt Rhenanus docet) sub Theodosio in horum regionem transfregit sunt. Burgundiorum & Burgundionum meminit Plinius, & Panegyricus Maximiano dictus, in die suo natali. AEDVAE Civitatis meminit etiam Caesar 2. Belli Gallici.
 AEDVSII, Romanorum socij, iuxta Galliam, vt habet Stephanus ex Apollodoro. An Aedui forte? sic censet Robertus Stephanus apud Dionem.
 AEETA, vide CAIETA.
 AEETES *ἄιτης*, portus est in Italia, vbi Argonauem applicuisse aiunt, & Iasonem cum Medea à Circe expiatis scribit Isacius, in Lycophronem. Caietam vult, vt puto.
 Valer. Flacc. 2. Phasim & Aetern, Scythicaeque pericula Ponti. Colchidis fluvius hic videtur.
 AEGA *ἄγα*, Phocidis regionis fluvius: inde adiacens regio AEGAEVM *ἄγαῖον*, quoque dicitur, teste Eustathio in Dionysium. Circa Cyriham montem Stephano est. AEGA, opidum Aemonia, est apud Hyginum. AEGA Isidoro insula vel saxum potius est, inter Tenedum & Chium insulas: à quo mari Aegaeo nomen habere addit. Vide CANNA.
 AEGABRO, vide BAEBRO.
 AEGADES, vide AEGATHES.
 AEGAE *ἄγαι*, Achaia in Peloponneso vrbs, ad Buraicum fluvium, Pausania. Macedonia opidum, Plinio & Diocletio. MELOBOTERA *μολοβότερα*, quoque vocari scribit Stephanus. *ἄγαι* hoc Ptolemaeo. *ἄγαι*, vrbs Cilicia ad Isicum sinum; Ptolemaeo, Stephano, & Grego-

AE G

ga. Apud eundem Stephanum *ἄγαι* sunt quoque in Lo- cride: Lydia: Euboea: Myrbine: Thracens: Chersoneso: in Aeolide: & in Aetolia. hanc ultimam etiam nouit Dioscorides in Cefeo, & Plutarchus in Themistocle. Aeolidis meminit Strabo, & Plinius: quem vicinam Smyrna & Magnesia facit Suidas. Hac AEGARA Ptolemaeo est. Terramotu collapsam sub Tiberio tradit Tacitus. ME- GAECHYERO corruptè legitur apud Eusebium, in chronico. Ab hac Aegae Porphyrogeneta AEGAEATICVM SINVM facit. Insula sic dicta est Hefychio ante Euboeam, vbi Fanum Posidonij. Vide EGAS.
 AEGAEA *ἄγαια*, Emaibia regionis in Macedonia vrbs, Ptolem. Eadem fortè cum ea quam Iustinus olim EDYS- SAM appellatam scribit. Mauritania Casariensis opidum est Ptolemaeo. Vide EGAS, CARYSTVS, & OLENVS.
 AEGAEAE, vide EGAS.
 AEGAEI, vide AETA AEEI.
 AEGAEONIS *ἄγαιων*, promontorium, circa Rhinidaci fluminis ostia, Apollonius 1. & eius Scholiastes.
 AEGAEVM MARE *ἄγαιον πῆλαγος*, pars maris mediterranei, Graciam ab Asia disternmans Aegaeum vocari ab Aegae Euboeae, scribit Strabo & Eustathius. Ab insula Caprarum, Nicocrates Cyprius. A capra Percania *περγαία*, Conon. Ab Aegaeo Neptuni F. vt scribit ex Homeri scholiaste Porphyrogeneta. Festus putat ab Aegae Amazonum regina, siue quod in eo Aegaeus Pater Thebes se praecipitauerit: quod vltimum & Plutarcho placere video. AEGON vocatur à Val. Flacco. siue à crebrum in eo insulis: quae procul afficientibus species caprarum videantur. Plutarchus hoc & Polyenus MARE GRAECVM *ἑλληνικόν*, vocant. item Thucydides, Huius autem Scholia- stes scribit antea CARICVM Mare appellatum. Plinius auctor est, totum hoc mare à Romanis, duobus nominibus appellari; MACEDONICVM, quodcumq; Macedonia aut Thraciam attingit; GRAECIENSE verò qua Graciam alluit. Aethicus CYCLADVM MARE nominat, non male, sed nulla auctoritate. Hodie Archipelago ab Europaeis vulgo dicitur. Turci autem Ac- deniz, quod sonat Mare album. Vide AEGA.
 AEGAEVS *ἄγαιος*, fluvius est Suida in voce TOLIS, & apud Apollonium, 4. Coryra insula addit esse, eius Scholia- stes. AEGAEVS campus, & regio, in Phocide; Eustathio in Dionysium. Item Stephano.
 AEGAGAEES *ἄγαιαίς*, mons alicubi in Asia, vbi viperam serpentem reperiri, scribit Nicander.
 AEGALEVM *ἄγαιέων*, Attica mons; è regione Salaminae, Herodoto, Thucydidi, & Ixerza. AEGIALVS Plinio & Solino. NIPHADIS Petra, vix adus petrae, hic idem dicitur, apud Istrum, vt refert Scholiastes Sophoclis, in Oedipo Coloneo. Mons Messenia in Peloponneso est, apud Strabonem.
 AEGARA *ἄγαια*, Lydia vrbs, Ptolemaeo. Vide AEGAE.
 AEGAS *ἄγας*, vocat Polybius 3. locum circa Dauniam, in Italia.
 AEGATES, vide CANNA.
 AEGATHES, insula Africi maris, contra Carthagini- sinum, Pomponio. AEGADES sunt apud Nonium, ex Varrone, de Genere Armorum. Trium M. pas. in ambuiu esse scribit Pomponius Sabinus, qui, vt & Hermolaus, eam à nautis Gotham appellari opinatur: & Nardus Fauagnana. Pomponius & Florus Aegathes numero multitudinis proferunt. Virgilius eas vocat ARAE, & ab Italica SAXA nuncupari addit: quod ibi fœdera ista sue- re inter Carthaginienses & Romanos, Lutatius Consule. Singulare numero AEGATES legit vbiq; Liuius. PROPITIAE vocantur à Syfenna, vt tradit Seruius. Vide AETHUSA.
 AEGE ad Climacis *ἄγαια πῆλαγος*, Hellenopontus locus, in Anthemio.
 AEGEAS, vide TRAGIAS, & AEDESSA.
 AEGEIS *ἄγαις*, tribus Attica, Hefychio & Stephano. Eadem cum Aegae Iulij Pollucis fortè.

AE G

AEGELI αἰγῆλοι, gens Medica, apud Stephan. Vide **AEGLE**.
AEGERE vrbs, & **AEGERIVS** lucus, Roma proximus, à quo **Aegerius** Jupiter. Fonteinus in Caesia familia. Vide **EGERIA**.
AEGESSI αἰγῆσσοι, Lycophronis, Italia populi sunt Isacio. Sunt qui **ANGAESI** αἰγῆσσοι, legunt.
AEGESTAEI, Thesprotiae populi, Stephano. Vide **THESPROTIS**.
AEGESTA, vide **EGESTA**.
AGETA, vide **AGETA**.
AGETINI, Calabrorum gens mediterranea; Plinio. Sine A. Egetini legunt tres mei codices.
AEGIAE Αἰγῆαι, Laconica opidum, Pausania. qui putat hoc ab Homero **AVGEAS** appellari Idem Strabo 8. confirmat. αἰγῆα Stephano. Aetolia etiam **AEGIAE** Dioscoridis, unde crocus.
AEGIALA, Amorgi insula vrbs. Hyali nouo vocabulo dicta Sophiano. Nescio vbi is vetus nomen inueneris nisi Suida αἰγῆα & sit.
AEGIALIA, Plinio circa Peloponnesum insula est: apud quem quoque **AEGIA** legitur. quam Sophianus Cece-rigo indiget. Idem in schedula quam Graciae sua tabula adiecit, eandem **ANTICYTHURIAM**, ἀντικυθῆρα, **EPLAM** ἑπλά, **AEGILEN** αἰγίλην, & **STYRAM**, σῦρα, appellat. Gerbelius quoque **EPLAM** à Ptolemao dici putat. **OGYLOS**, per ω in prima videtur à Stephano nominari. Styreorum insulam vocat Herodot. 6 sed **AEGILIA** αἰγίληα, hic legit. αἰγίληα, etiam Antiochidis tribus, in Phaeorum Lexico. Vide **ARGOS**, **SICYON**, & **PELOPONNESVS**.
AEGIALIVS, vide **APSORRVS**.
AEGIALVM αἰγιάλνυρ, mons Asiae Minoris, apud Cedrenum. in Galatia mihi videtur. Idem cum **Aegilus** etiam, Vide **AEGILVM**.
AEGIALVS αἰγιάλνυρ, Apollonio, & Arriano in Periplus, Asiae Minoris vrbs iuxta Cromnam. Huius etiam meminit Aelianus 10 Animal. cap. 6. Strabo scribit nonnullos credere hanc ab Homero **COBIALVM** κοβιάλνυρ, vocatam. Cagliani nunc Leonclauio. Est & vici eiusdem nominis, ibidem: Stephano autem. Eidem est locus Peloponnesi, inter Sicyonem & Bupalium. item vrbs in Thracia iuxta Strymonem: & alia, quae **MAGNA** μέγας, cognominatur: & in Aethiopia iuxta Nilum. item secundum Pontum, post Carabin promontorium, eidem Stephano. eandem cum dicta Arriani puto. Suidas habet huius nominis urbem in Amorgo insula.
AEGIALAM eam Sophianus vocat. Vide **AEGALEVM**, **ACHAIA**, & **AEGITNA**.
AEGICOREVS αἰγικώρη, Attica quadam antiqua tribus. Stephanus: & Pollux 8.
AEGIDA, Istria opidum, Plinio. Vide **IUSTINOPOLIS**.
AEGIDION, vel **AEGIDIORVM**, Vide **SESECIENE**.
AEGILA αἰγίλα, Africae duae vrbs cognomines: distant à Boreo promontorio itinere dierum quatuor, viro expedito; versus Meridiem. Proc. 6. Aedif. Ad de his Herodotum 2. & 4. qui **AEGILAEOS** inde habet. qui **AVGILAE** Ptolemai, siue vt codex Graecus αὐγίλαι. Vide **AVGILAE**, **AVGILAE** αὐγίλαι. Ptolemaeo, hoc tractu quoque vrbs. Est etiam Laconica vicus **AEGILA**, apud Pausaniam.
AEGILIA αἰγίλη, insula est inter Cretam & Peloponnesum: Stephano. Styreorum est, vt tradit Herodotus 6. Item tribus Antiochidis. Stephanus. item Attica vicus, Athenaeo. Vide **BEGIALIS**, & **AEGIALIA**.
AEGILIPS αἰγίλη, Acarnania vrbs est. Homero, Suida & Straboni 10. Est & locus iuxta Crocypleum Epiri; Stephano. quod idem cum praecedenti puto.
AEGILVM, vide **DIANIVM**.
AEGILON, vide **CAPRARIA**.
AEGILVM αἰγιάλνυρ, locus Asiae Minoris est Zonara. **AGILVM** legit Cuiuspalates. **AEGIALVM** Cedreni. **AEGILVM** Prom habet Lycophron, idq; in Peloponneso: vt addit Isacius. sed **AEGIALVM** hic scribit. Vide **AEGIALVS**.

AE G

AEGILVS αἰγίλνυρ, locus in Attica regione, vbi vna tribus vrbs Atheniensis habitabat. vt habet Winsheimius, in suo Theocrito. ab Aegilo heroe sic dictus, teste Athenaeo.
AEGILIENSIS Tribus meminit quoque Demosthenes in Noeram.
AEGIMO αἰγίμνυρ, vrbs nomen, apud Suidam. αἰγίμνυρ est Varino, tetrasyllabicos.
AEGIMVRVS, Hirtio & Liuius, αἰγίμνυρ, Ptolemaeo, Africi maris insula, continenti proxima: hodie Gaietta, (Gaietta alibi) vt habet Nardus in suo Liuius Italico. Strabo eam inter Siciliam & Africam describit: Ptolemaeus vero inter Sardiniam & Africam: Plinius Aegimoros numero plurali habet, ponitq; eas contra Carthaginis sinum; additq; eas verius scopulos quam insulas esse. ARAE forte Virgilij vel SAXA, vt Pintianus suspicatur. Liuius 30. ita, Sinum Carthaginis claudit insula Aegimurus.
AEGINA, Saronici sinus insula, quae olim OENONE, αἰγίνα, & οἰνω, Herodoto, Strabone, Apollodoro, Mela, Pausania, & Eustathio testibus. **MYRMIDONIAN** à Stephano, & Myrmidones incolae à Strabone & Lutacio appellari video. Ouidius eandem quondam **OENOPIAM** dictam refert. E regione Epidauri est. Optimè describitur à Pausania in Corinthiacis. Legina hodie Sophiano: Xilocaastro autem Theueto. Alia est **AEGINA** inter Cyclades, apud Pomponium. Etiam locus in Asia, circa Smyrnam Ionia: teste Plutarcho in Homero. Item circa Epidaurum Argiae loco. Strabo.
AEGINAPS αἰγίναψ, insula Peloponnesi. Hesychius.
AEGINENSES αἰγίνας, Atticae regionis curia: Steph.
AEGINETES αἰγίνοι, opidulum & fluius Paphlagonia: apud Stephanum. Galatia locus maritimus est in Arrh. Periplus. sed per 1, in vltima.
AEGINI, de quibus hac Nonius ex libro 3. Hist. Sifenna, Tum postquam apud Aeginos ac Perusinos eius facti mentionem proiecit. Hi vbi sint in Italia, ex alijs discere cupio.
AEGINIVM αἰγίνοιον, Thessaliae aut saltem Macedoniae vrbs videtur apud Liuium, 32. 33. & 45. Obiectum oppositumq; Thessaliae ait Caesar 3. Civil. In Pieria est apud Plinium. Tympeio confinis est Straboni.
AEGIOCHVS αἰγίοχος, in Creta locus, vbi Jupiter à capra nutritus est. Diodorus 1.
AEGIPAM, Aethiopiae sub Aegypto oppidum, in Nili ripa, Plinius.
AEGIPANES, vide **AEGYPANES**.
AEGIPLANCTVM αἰγίπλανκτον, montē, habet Aeschylus in Agamemnone. Circa Corinthum fortè.
AEGIRA αἰγίρα, Ptolemaeo Pomponio & Plinio, Achaiae in Peloponneso opidum. Ab Homero, vt Pausanias docet, **HYPERESIA** ὑπερησία, vocatur. **HYPERIAM** ὑπερία, quoque dictam docet Stephanus. Gemistius per 7 in secunda scribit, **AEGYRA**. & etiam **BOSTITZA** βοστίζα, nuncupari ait. Polybius 4. eam palatè describit. Xylocastro dicitur à Mario Nigro. Cilicia urbem esse **AEGYRAM** annotauit ex Philone, Gesnerus in tauro. Marii Aegae quoque insula apud Plinium sic vocatur.
AEGIREA αἰγίρη, pars Ithacae insulae, apud Stephanum.
AEGIROESSA αἰγίροεσσα, Aeolidis vrbs, Stephano.
AEGIRSVS, vide **EGIRCIVS**.
AEGIRVM αἰγίρνον, Lesbii insulae vrbs, inter Methymnam & Myrilenen, vbi arctissima est insula, vt habet Strabo. A Mario Nigro Gernia dicitur. Vide **AEGIRVSA**.
AEGIRVSA αἰγίρνον, Straboni, & Stephano. quam & ex Theopompo **AEGYRVM** αἰγίρνον, appellat, & Megaridum urbem dicit. Volateranus putat **AEGOSTHENA** αἰγόστεινα, Pausania esse. huius quoque ex eo meminit Stephanus. Per 1, in secunda legit Pausanias, Aegostbeniensis habet Plinius. & agri Megarici opidum esse docet quoque Xenophon, 5. Graecor.
AEGIS αἰγίς, Attica tribus. Jul. Pollux 8. Vide **AEGEIS**.
AEGISOLIAE. Eiusmodi vini in locis Aegisoliae campestribus magnus est prouentus. sic Galenus, in libro de attenuante victus ratione.

AE G

AEGISTE ἀγίστη, Arabia Felicitis vrbs. Ptolemaeus.
AEGISTHENA, vide AEGIRVSA.
AEGISTVM, & AEGISVM, vide AEGYPSVS.
AEGITAVRVS, vide TAVRVS.
AEGITHALVM ἀγίθαλον, Sicilia opidum Zonara: quod scribit à Carthalo positum, & ibidem Iunium captum. Pro AEGITHARSVM, malè.
AEGITHARSVS, vide AGATHYRSVS.
AEGITHIVM ἀγίθιον, opidum situm excelsis in locis, remotum à mari ferè 80. stadiis. in Aetolia videtur, apud Thucydidem, 3. ad calcem.
AEGITNA ἀγίτνα, opidi Ligustici nomen est in Polybii fragmento 34. sed idem videtur Aegialon vocare, vt annotauit Fulvius.
AEGIVM ἀγιον, Ptolemaeo & Aeliano Achaia propria opidum. Vistiza Mario Nigro, Bostizan Kyriaco Anconitano dicitur. Vide LASIVM.
AEGLE, vide SYME.
AELI ἀγλαι, Persici populi videntur apud Herodotum, in Thalia. Quid si sint AEGELI ἀγναι, Stephani, quam Medicam gentem vocat?
AELIA, vide AEGILIA.
AEGON, de quo sic Papinius 4. Peior & innumeri quas spumifer asilur Aegon. pro AEGAEVM. ἀγιον Aristoteli in Metheoris fluvius Africa, ex Aethiopia montibus nascens. Vide AEGAEVM.
AEGONES ἀγιωνες, Polybio Gallia Cisalpina populi, vbi hodie Viconenza opidulum, vt Leander putat. quod idem VICVS EGANYM vocari Latinis ait. Sed EGANES malè, pro Aegones habet. Addam hoc loco hanc ex Rauennatum historia, Rubi verba, Vicohabentiam
VICVM EGONVM fuisse plerique tradunt, ab eo loco haud procul vbi Ferraria vrbs nunc sita est, corruptoque vocabula vicohabentium vocatum. Vide LINGONES.
AEGONIA ἀγιώνεια, apud Stephanum est Meliensium vrbs. sic quoque Isacio ad Lycophronem.
AEGOS FLVMEN, Plinio, Aemilio probo & Melam in Thracia Chersoneso est opidum. Plutarchus in Alcibiade ad Hellepontum situm scribit. in Lysandro illud è regione Lampscos ponit. Hoc Ammianus auctor Latinus AEGOS POTAMVS vocat. POTAMVS Castellum, ποταμὸς ἀγιστον, est apud Procop. 4. Aedific. Xenophonti & Herodoto ἀγρος ποταμὸς. Ioannes Tzetzes etiam meminit pro Thracia vrbe.
AEGOSAGAE Galata, ἀγοσάγαι, Asiae populi erant apud Attalum Regem, quibus Asiam debellabat: vt tradit Polyb. 5. Hos idem Attalus postea ad Hellepontum habitandum dedit. Eisdem alio in loco RHISOGAGAS vocat. Vtrobique TECTOSAGES legere malim.
AEGOSTHENA, vide AEGIRVSA.
AEGOSTHENIA ἀγοσθίεια, Phocidis in Achaia vrbs. Ptolemaeus.
AEGOSTIS ἀγωστis, locus & vrbs Locridis, apud Stephanum, ex Epaphrodito.
AEGVA ἀγυα, Hispania Betica vrbs, non procul à Corduba; Straboni. Vide HEGVA.
AEGVSA, vide AETHVSA.
AEGVLA, ἀγυλα, Dionysio Afro est insula maris Cretici, Amnisio septentrionalior.
AEGYLOBES sinus, circa Laconicam. Plinius.
AEGYNA, locus est, in Thesaurio Goltz.ij. fortè pro Aegina.
AEGYPANES, Africae populi semiseri, in intimis regionibus: Pomponio & Plinio.
AEGYPSVS, Getica vrbs, in summo montis vertice sita, iuxta Danubium. Ouidius de Ponto 4. Elegia 7. & 1. Elegia 9. Hanc vocem apud vllum alium auctorem me legisse memini. Gaud. Merula ad hunc locum scribit ex Plinij 6. cap. 7. Gypsos huius populos vocari. sed neque hos apud hunc inuenio. AEGISVM Antonini puto: & AEGISTVM ἀγιστον, Procopij 4. Aedif. in Thracia. item AEGYSSVS Libri Notit. quam in Maesia inferiori statuit. Hac Maesia enim vna ex Thracia regionibus est

AE G

apud posteros sine mediae aetatis scriptores: quam & Geta quondam habitauere.
AEGYPTIA, vide LARISSA.
AEGYPTIACVS sinus, vide AELANITICVS.
AEGYPTIORVM Murus, locus sic dictus Apamiensi agro, in Syria, proximus: Straboni. cui quoque vicus est inter Catabathmum & Paratonium Libya.
AEGYPTIS ἀγυπτis, regiuncula Peloponnesi est apud Pausaniam, in Arcadicia. dicit enim Carnionis fluminis fontes esse in Aegyptide. pro qua Amasius Aegyptide vertit; Aegyptios populos idem Pausanias eodem in tractu nominat: pro quibus idem interpres Aegieses substituit. Primam vocem vbiq; retinendam censo: cum his idem Pausanias hanc reperat: tum quod Stephanus quoque huius meminerit, in dictione nris. vbi nominat Aegyptiam Olympiam.
AEGYPTIVM Mare, quod Aegyptum alluit, Eustathius PHARIVM Mare, & PARTHENIVM appellat. sic quoque Ammianus. à Parthenio vrbe puto, quam alij Paratonium vocant.
AEGYPTVS ἀγυπτ, Africa regio celeberrima, quondam AERIA aegia, AETIA aetia, POTAMIA sine ποταμῖς, OGYGIA ἀγυγία, MELAMBOLOS μελάμβολοι, HEPHAESTIA ἡφαίστια, atque AETHIOPIA, propter habitantes illic Aethiopes, Historicis vocata est, Stephano & Eustatio auctoribus. MELAMPODVΜ regionem μελαμπόδων χώρα, appellat Apollodorus. & MYARA μυαρά, Stephanus. THEBAEΣθαι, Herodoto & Aristotele teste olim dicebatur. CHEMIA χημία, in Aegyptiorum sacris, vt Plutarchus habet in Osiride. Pro CHAMIA, vt puto, à Chamo Noë filio. MESRAIM, vt Iosephus tradit, Hebrais dicitur. Item CHVS, vt Arias Montanus vult. Nescio unde Honorius hauserit eam olim ETΔΕΑΜ, nuncupatam. Hodie ab omnibus Europaeis adhuc Aegyptus nominatur. & à Turcis, si Pineto credendum est in suo Plinio Gallico, Elchebirz: Marmolio, Elquibet: Chibth ab indigenis vocari scribit Theuetus. Aegyptum vsque hodie Aegyptiorum lingua Karp vocari scribit Isidor. AEGYPTVS etiam peculiaris Aegypti regio, in Lib. Notit. qui eam in sex prouincias diuidit: quarum hac vna. Vide CVMAE.
AEGYPTVS INFERIOR, qua & DELTA antiquitus: à Romanis postea AVGVSTAMNICA dicta videtur ex Marcellino & Libro Notitiarum. AVGVSTANICA ἀγυστανική, legitur in Nouellis Iustiniani; ibidemq; in primam & secundam diuiditur. Hodie etiam duplici nomine indignatur, vt Ioannes Leo docet. Ea enim pars qua versus Orientem Nilo flumini adiacet, Bechria; qua vero ad Occidentem, Errif incolae hodie vocant.
AEGYPTVS SUPERIOR, qua & THEBAIS olim, hodie Sahid nominatur à Ioanne Leone. Aegypti quadam pars ARCHADIA dicitur, in Libro Notitiarum. de quo vide in dictione HEPTAPOLIS.
AEGYPTI PARALIA, locum circa Pelusium, quem latrones inhabitant: habet Statius 3. Amor.
AEGYRA, vide AEGIRA.
AEGYRPANI, vide ARGYPANA.
AEGYS ἀγυς, Laconica vrbs, Stephano. ex Euphorione. Archadia locus videtur apud eundem in dictione αγυσις. De eadem Pausanias in Laconicis.
AEGYSSVS, vide AEGYPSVS.
AELIANES ἀελίαιες, Graeciae populos, habet Pausanias, in Phocidis. Cnemidis montis accolae fortè. AENIANES legere malo.
AELANITICVS SINVS, ab Aelana vrbe adiacente vocatur à Plinio pars Sinus Arabici, qui Iosepho libro Antiquitatum 8. cap. 6. SINVS AEGYPTIACVS dicitur. Idem Plinius scribit hunc alius AELANATICVM, ab Artemidoro ALENITICVM, & à rege Iuba LAENITICVM nominari. LAENITES, λαενίτες, est Agatarchidi.
AELANVM ἀιλανον, Arabia vrbs, in recessu sinus Arabici

bici intimo; Stephano. AILA, Procopio est. AELANA Plinij sit. & eidem LAEANA.
 AELAS, suburbanum urbis Cartaginensis. Procopio 2. Wandalarum.
 AELITANI, vide LALETANI.
 AELI, vide AELIEORVM.
 AELIA, vide ELAEA, ZAMA, & HADRIANO-
 POLIS.
 AELIA HADRIANA AVG. Colonia. est in nummo
 Hadriani Imp. Vide ZAMA.
 AELIA AVGVSTA MERCVRIALIS THAE-
 NIT. vide THAENA.
 AEL. AVG. est in lapide antiquo, quem profert Marcus
 Vellereus. & interpretatur AELIAM AVGVSTAM
 Vindelicor.
 AELIA CAPITOLINA COLONIA, est apud Golt-
 zium, in Thesuro. Vide HIEROSOLYMA.
 AELIA RICINA, vide RICINETVM.
 AELIANA, Ponti vrbs est, in lib. Notit.
 AELICE, vide LASICE.
 AELIEORVM αἰλιων, & AELIOTORVM αἰλι-
 οτων, meminit Theophrastus Goltz. ex nummis. Ab αἰλι, vico
 Arabia Felici forte. cuius apud Ptolemaum memoria est.
 AELIOPOLIS, vide PELVSIVM.
 AELIOTORVM, vide AELIEORVM.
 AELIVS PONS, Roma, Ponte de S. Angelo nunc dici-
 tur. Locus Britannia quoque in libro Notit. Vide PONS.
 AELIA, vide ABELLINVM.
 AELVAEONES αἰλβαωνες, Germania populi: Ptolemao.
 Vide HELLEVIONES.
 AELVRI αἰλγοι, apud Suidam populi sunt, inter quos
 & Gallos, Alpes sunt. additque apud hos Aeluros acci-
 disse, ut crebra castella essent, Gothosque ab antiquo ibi
 excubias egisse. in dictione Alpes. Horum meminit quo-
 que Zonaras, Tomo 3. AELVROPOLIM Aegy-
 pti civitatem, sic dictam a felibus; habet Leonclausius ex
 Elia Cretenfis in NaXianzenum. Vide ELVRI.
 AELVS, vide HALVS.
 AELYZIA, vide HALYZEA.
 AEMARORVM Mons, Monlimar hodie vrbs in Delphi-
 natu. Casaubonus ad 4. Strabonem.
 AEMATE, vide EMATE.
 AEMERA, vide EPIDAVRVS.
 AEMILIA, quae prius DORIA, ut Sempronius habet.
 Italia regio. Lombardia di qua dal Po, (id est Lom-
 bardia cis Padum) a Leandro nominatur. AEMIL-
 IAM, Diaconus 2. Longobard. decimam Italia provin-
 ciam facit. in qua vrbs Placentiam, Parmam, Regium,
 Bononiam, & Forum Cornelij describit.
 AEMILIANA αἰμιλιανη, Oretanorum in Hispania opi-
 dum, Ptolemao.
 AEMINIVM αἰμινιον, Lusitania vrbs Ptolemao: EME-
 NIVM Antonino. Vasius putat hodie Agada dici. Var-
 rerius autem Coimbra esse docet. Coimbra vocatur CO-
 LVBRIA, in Gregorij decretal. Vide MINIVM.
 AEMINIVS, vide LIMAEA.
 AEMONA, Asia vrbs prima. Cicero pro L. Flacco.
 AEMONIA, Histria maritimam urbem, & hodie Citta-
 nova vocatam, scribunt Leander, Volaterranus, & Ma-
 rius Niger. Ego vero, quis veterum huius Aemonia in Hi-
 stria regione ad mare sita meminerit, plane ignoro. Scio
 Plinium habere AEMONAM Panonia opidum, & AEMO-
 NIAM quoque in Noricis. quod Iul. Capitolinus Hae-
 moniam vocat. hoc idem HEMA ἡμα, apud Herodianum
 est. Ptolemaeus AEMONAM urbem, ἡμωνια, statuit inter
 Italiam & Noricum; quam eandem esse puto cum Co-
 lonia AEMONIA Plinij. Sic etiam legendum erit apud
 Antoninum: (quo loco Hennoma, Hemonia & Hen-
 nonia male habetur) Simlero Carniole caput est, quod
 hodie Xetibath dicitur. & vulgus Latinum LVBI-
 ANAM nominant. in ea enim vrbe exstat vetus Romana
 inscriptio, in qua AEMONAE fit mentio. Sed LaZius
 potius credi hodie Igg sine Iggium esse, Carniola vrbs m.

Emonem hanc vocat Zosimus. AEMONIA quoque
 Graecia regio, quae ut Plinius tradit, mutatis saepe nomi-
 nibus PELASGICVM ARGOS, HELLAS, THESS-
 SALIA, & DRYOPIS dicta fuit. sic semper a re-
 gibus cognominata. AEMONIA Thessalia etiam opi-
 dum, Stephano.
 AEMVS, Virgilio 1. & 2. Georgicorum. Servio mons The-
 saliae est. Ego Thracia dico; & Hamum montem velle Vir-
 giliū. Vide H AEMVS, & HEROPOLIS.
 AENA αἶνα, Arabia Felici vrbs; Ptolemao. Eidem, &
 Suida, Macedonia vrbs. AENITIS regio apud eun-
 dem Stephanum, quam quoque AEANTIVM vocari
 scribit.
 AENARE, insula circa Ioniam, Plinio.
 AENARIA, vide INARIME.
 AENARIVM αἰναειον, Iouis lucus, Achaia in Pelopon-
 neso, Strabo 8. ARNARIVM alio in loco vocat.
 AENEA TESTA, vide CHALCVS CERAMVS.
 AENEADAE, vide LATIVM.
 AENBAE, vide ATHOS.
 AENEIA αἰνεα, quae postea IANICVLVM ἰανικων,
 Sic Halicarnassens. AENEIA quoque Troas apud
 Strabonem 13. & Stephanum. Apud eundem est
 etiam Thracia locus. Ad Pallenen insulam; Halicarnas-
 seos 1. Vide AENIA.
 AENESIPHYRA αἰνεσιφυρα, Marmarica portus, Pto-
 lemao. αἰνεσιφυρα, Straboni est.
 AENESIPA, & AENESIPASTA, vide ENI-
 SIPPA.
 AENETHVS αἰνεθς, mons est quidam, apud Step-
 hanum: ex Aeschilo.
 AENI αἰνς, sinus Arabici insula. Ptolemaus.
 AENIA, Macedonia vrbs, quindecim millia passuum a
 Thessalonica adversus Pydnam posita, fertile agro, ut
 eam describit Linius 44. Moncastro hodie vocari scribit
 Nardus, qui eum Italica lingua interpretatus est. Est
 quoque Perrhebia vrbs, apud Stephanum, & Strabonem.
 sed hic per ei diphthongum scribit in medio. Inde Aeneia-
 nes populi. Et AENEIVS Sinus, apud Polybium 10.
 AENIADAE, vide OENIADAE.
 AENIANES populi αἰνεατες, postea PARAVAE πα-
 ραβαε, vocati fuere, cum fugati Molossiae regionem cir-
 ca Auum fluvium occupassent. Plutarchus in Quaestio-
 nibus Graecis. sed αἰνεατεςwegr Graecus codex legit. PA-
 RABAEI παρβαει, ab Abo fluvio alij scribunt, ut ait
 Stephanus ex Rhiano. AENIANES Straboni & He-
 liodoro sunt Thessaliae gentes, ad sinum Maliacum: Epicne-
 midis Locris vicini, ad Oetam montem. gentile ab Aenia.
 Strabo quoque AENIANES in Media habet. Ibi-
 dem AENIANAM urbem, in Vitia. Plinio AENIEN-
 SES in Aetolia. AENIANES alios esse in Ponto, quos
 PARSIOS παρσιον, vocant, ait Stephanus, ex Strabo-
 nis lib. 14. OINIANON meminit vetus nummus aureus,
 cum capite bonis. Vide AENIENSES & AENIANES.
 AENIENSES, vide AENIANES.
 AENI PONS, Antonino; Oetingen Simlero est. Vide
 OENI PONS.
 AENIVS αἰνς, Perrheborum fluvius, apud Stephanum.
 Troas fluvius quoque est Straboni, 13.
 AENNV, paruum opidum, pro quo alij PHILOTE-
 RAM scribunt. Plinius lib. 6. cap. 29. ad Sinum Ara-
 bicum est, a parte Occidentali. PHILOTERRIS Me-
 le est: φιλωτεργς Ptolemao.
 AENOANDRON, vide CEDEBRATIS.
 AENON αἰνων, locus iuxta Salim, ubi Ioannes baptiza-
 bat, Ioan. 3.
 AENONA αἰνωνα, Plinio & Ptolemao. ENONA legunt
 Latini codices. Illyrici opidum. Nona Mario Nigro,
 AENV & AENVVS αἰνς, Thraciae opidum liberum,
 cum Polydori tumulo, ut Plinius habet. Hoc aliquando
 POLTIOBRIA πολιτιοβρια, dictum fuit, Strabone
 teste. POLTYMBRIA πολτυμβρια, habet Step-
 hanus. cui quoque APSYNTHVS dicitur. Oeno hodie
 dici,

dicti, Niger asserit. Inos & Ygnos legit Leonclavius. Aliam ab hac AENVM habet in Thracia, Suidas; ab Aeno Gogij fratre cognominatam. AENOS Stephano Thesalia vrbs est. Apud Locros OZolos quoque. Et circa Thapsacum, ad Euphratem fluvium. Cephallenia insula mons est, apud Strabonem. Fluvius, & vicus propè Ossam. Item locus in Rhodiorum continente, Stephano. Eidem est insula iuxta Arabiam Felicem. Est & Creta vrbs, ab Aenea ibi posita, si creditur Servio 2. Aeneid. Vide OENVS, & CISSVS.

AE NVS, vide OENVS.

AENYRORVM αὐρύρων, & COENYRORVM, κορυρών, Thasij insula, meminit Herodotus in Erato. αὐρύροι sunt Helychio.

AENYSISPHYRA, vide AENESIPHYRA.

AEOLIS, vide BOEOTIA.

AEOLIA αἰολία, insula Eoli; Virgilio 1. Aeneidos, & Stephano, ex Homero. Idem ait Aeolos vocari Lesbii insula incolae: à filiis Aeoli. AEOLIS & AEOLIA αἰολίς, Asia Minoris regio, in litore maris Aegaei. DORYCTETAM δρυκτῆτιν, eam appellat Diod. lib. 3. Incola olim PELASGI πελασγοί, dicti fuere; ut refert Herodotus in Polymnia. ALISABI αἰλισαῖοι, dicuntur Iosepho. HVLETIAM Hebraei vocant, ut tradit Ar. Montanus, in suo Apparatu Biblico. Vide CALYDONIA & MYTIA.

AEOLIAE αἰολίαι, quae & LIPARAE AE, & VULCANIAE Latinis; HAEPHAESTIADES Graecis, Plinio auctore, quibus PLOTAE etiam vocantur à Dionysio. septemque eas numero facit, VULCANI INSULAE Linio, AEOLIDES Trogo dicuntur. Leander ex Pomponio Mela addit in suo de Insulis Italiae libello eas quoque ab Aeolis OSTEADES vocatas. Sed pace Leandri, qui Melam attentius legerit, facile videbit hoc vocabulum non esse commune Aeoliarum, sed vnius harum; eius nempe, quam ceteri EVONYMON vocant. Sic enim habet Mela: Septem quas Aeoli appellant, Osteodes, Lipara, Hiera, Didyma, Phoenicusa, Ericusa, & Strongyle. Si Osteades commune nomen hoc loco fuerit, sex tantum erunt, non septem; & seipsum in numero redarguet Mela. OSTEODES οἰστέωδης, etiam habet Ptolemaeus, & Diod. Siculus in hoc tractu, pro simplici insula. Deceptum puto Leandrum codice male distincto, quod fortè post vocabulum, septem, comma habebat. hoc modo; Septem, Aeoli appellant Osteodes, quasi dixisset, Aeoli populi eas vocant Osteodes, &c. Harum porò insularum nomina haec sunt, LIPARA, HIERA, STRONGYLE, DIDYME, ERICUSA, PHOENICUSA, & EVONYMOS, Plinio, Straboni & Mela. nisi quod Mela hic pro Eonymo Osteodem habet. Eundem numerum & nomenclaturam legimus apud Diodorum. sed pro Ericusa VSTICAM ponit. & Strabo THERMISSAM loco Hiera. Sed hoc quoque hic minime taceendum duxi, quod in hoc maris tractu, ubi veteres has septem Aeolias describunt, excepto vno Servio, (quod Hermolaus ante me monuit) qui novem habet, sed nullo auctore, decem hodie exstare tradat Fazellus. quod Tabula geographica Ptolemai, & recentiorum, verum esse ostendunt. Vide singula nomina suis locis. At in his suis neotericorum vocabulis reddendis admodum variant nostri saeculi scriptores. AEOLIA generice Merleias vocat Had. Iunius: sed qua fretus auctoritate non dicit. AEOLII insulam quoque peculiarem habet Ptolemaeus inter Aeolias. Ex omnibus Aeolus sola Lipara habitatur, ut docet Scipio Mazzella. Mare inter has insulas & Siciliam AEOLIVM Pontum nominat Silius 14.

AEOLICA, vrbs Aeolidu fortè, ab Amasone sic vocata, dicta: Eustathio.

AEOLIDA civitatem habet Eustathius, in Tenedo insula. Aliam videtur Herodotus 7. describere in Achaia circa Thermopylas.

AEOLIDES, vide AEOLIAE.

AEOLIVM αἰολίον. Thracia Chersenefi opidum, Stephanus. Plinius sic o:at frontem huius Chersenefi, in qua

Eleus opidum. Attica civitas videtur quoque apud eundem Stephanum.

AEON, insula in Atlantico mari: Tertulliano de Pallio. Vide ATLANTIS.

AEORPATA, vide AMAZONES.

AEPASIVS Campus αἰπασίων πεδίων, circa Lepreum Peloponnesi. Strabo 8.

AEPATIACVS Portus, littoris Saxonici, in Belgica. Testis lib. Notitiarum.

AEPEIA ἀπέια, Laconica vrbs. Creta etiam. Item Cypro, ut Stephanus habet. Hanc ultimam ad Clarium amnem sitam, & postea SOLI ὁλοί, nuncupatam tradit Plutarchus, in Solone. SOLI est quoque Ptolemaeo: & SOLOE Plinio. & SOLII apud Strabonem. SOLI quoque gentile: auctore Laertio in Solone. Vide CORONE, METHONE, & THYRAE.

AEPHVLLI ἀφύλλοι, locus Archiepiscopus in Sanditionibus pontificum Orientalium.

AEPSYNANGIS, Asianus ager. In Græco erat αἰπυσυγγίς, & in margine αἰπυσυγγίς. Theophrastus 4. de Causis Plantar.

AEPOLIVM, vrbs Sarmatarum Europæ, circa Tyram & Istrum fluvios. Plinius. OEPOLIVM quidam codices. OBOLIVM quoque, ut Dalechampius scribit.

AEPOS αἶπος, Lydia mons: Stephano in verbo Ὑπατα.

AEPY ἀπυ, Messeniae vrbs: Homero, Straboni, & Stephanus. Item Thebaid. 4. De hac Aepy hac Camerarius ad B. Iliad. Aliquibus placet MARGALAS Amphipoleos esse: sed quia natura non sit, ideo sumere quidam in Macistia ne scio quem locum editum & munitum natura: ubi steterit illud Aepy.

AEQVANA, Felicia Baccho Aequana, & Zephyro Surrentum molle salubri. Silius 5. In margine scriptum erat, Aequana montes Surrentini sunt. Videtur Troia hodie: ex Pontani 3. de rebus gestis Alphonsi primi. item in Vita Duodecim fratrum martyrum per Alphanum Salernitanum descripta. ubi haec, Euolat interea praefectus versus Ecanam Urbem, quam vulgus mutato nomine Troians dicunt. VICVM AQVENSEM video hodie nominari sedem episcopalem.

AEQVESILICI, sunt Hispania Tarracoenfis populi: apud Plinium. An fortè Aqua Culinorum Ptolemai?

AEQVI, sunt in Latio populi: qui postea AEQVICOLAE dicti, auctor Lilius, item Diodorus, qui ἄικλοι & ἄικκλοι legit. sic quoque Ptolemaeus. AEQVICVLANI apud Plinium sunt. AECANI sunt in antiqua inscriptione: Beneuenti. Strabo & Florus eorum quoque meminere.

AEQVICOLAE & AEQVICVLANI, vide AEQVI.

AEQVILIVM, vide EQVILIVM.

AEQVINOCIIVM, Antonino & libro Notit. Pannonia inferioris opidum. Wilschmudt Simlero.

AEQVLANVM, vide AECVLANI.

AEQVVM Colonia, αἰκῶν, in Dalmatia. auctoribus Ptolemaeo & Antonino.

AERA, Coelestria vrbs, inter Damascus & Capitoliam. Antoninus.

AERAE ἀέραι, huius nominis vrbes habet tres, Stephanus. vnam in Macedonia. aliam in Ionia: tertiam in Helleponto. Sunt quoque Carmania populi, apud Ptolemaeum.

AEREA VIA, vide LAVRIVM.

AERENOSI αἰρηνόσοι, Hispaniae populi: apud Polyb. 3. corruptam lectionem iudico. & Ausetanos habet hoc loco Lilius, 21.

AERETICA αἰρετική, Armenia Minoris regio. Ptolem.

AERIA ἀέρια, Gallia Narbonensis vrbs. sic dicta, quod celsissimo sita sit loco. Plinius, & Strabo 4. Gratianopolim interpretatur Coenalis. Aere Cognatus. Vide AEGYPTVS, CRETA, LIBYA, & THASVS.

AERIVS, vide MISENVS.

AEROPOLITAE αἰροπολίται, gentis nomen apud Sozomenum 7. cap. 15. In Arabia.

AEROPVS, vide ASNAVS.

AEROSA, vide CYPRVS.

AERRADI *αἰρράδι*, India intra Gangem populi: Ptolemaeo. CIRRADEI sunt interpreti: & rectè. nam idem paullo post horum regionem CIRRADIAM nominat.

AERONESIA insula; est apud Nicetam. Inter Aulonem & Siciliam.

AESA *αἶσα*, Thracia vrbs, circa Pallenem. Ut habet Stephanus.

AESAGEES *αἰσαγῆς*, mons altus, circa Aegaeum pelagus alcubi: Homero in Hymno Apollinis. An circa Pallenem?

AESANITORVM *αἰσανιτων*, meminit Thesaurus Goltzj, ex Agrippina nummo.

AESAPVS, vide AESEPVVS.

AESAR, vide AESARVS.

AESARONENSII *αἰσαρωνιωνων*, Sardinia populi, apud Ptolemaum.

AESARVS *αἰσαρος*, Dionysio & Straboni, AESAR Ouidio 15. Metam. Magnæ Graciæ fluius, circa Crotonem. Huius meminit etiam Lycophron, & Theocritus. cuius Scholiastes dicit eum per mediam urbem fluere. Idem quoque in Sicilia fluium sic dictum habet. HYLIA *ἡλία*, à Thucydide appellari putat Leander: qui eum hodie Esaro vocat: Vide AVSERIS.

AESCHRIONA *αἰσχιων*, Samiorum tribus; Oasim Aegypti regionem incolens. Herodoti Thalia.

AESCVLAPII. De his Nonius ex Sisenna hac: Castra de Pania conuertit in montes, ut crebro ferculis proinus procedendo posset intra fines Aesculapiorum peruenire. Ignorobis sit.

AESCVLAPII insula, vide TIBERINA.

AESCVLAPIVM Fanum, vide ALVNS.

AESCVLAPII latus, inter Berytum & Sidonem. Strabo. Aesculapios incolas huius vocat Sisenna, apud Nonium, in voce Protinus. Alius in Co insula Laetantius 2. De origine Erroris. AESCVLAPII Putcum quendam celebrat Aristides.

AESEPVVS *αἰσῆπος*, Ptolemaeo, Straboni, Homero, & Apollonio, fluius est, & terminus inter Mysiam & Troadam. Ad Lampisacum est, apud Apiano in Muridaticis. AESAPVS legunt Florus & Valer. Flaccus apud quos interdum quoque ASOPVS legitur. sed malè. Ex Ida monte profluit, teste Heraclide. Per l. in secunda scribit Memnon.

AESERNIA *αἰσέρνια*, Samnitum opidum, Ptolemaeo, Halicarnasseo, & Straboni. AESERNINI Plinio: & Nonio Marcello. Colonia est apud Frontinum. alioq; Sergna Leandro. Vulturno flumini adiacet, auctore Lilio 10. Vide SERNICIVM, & SERENNIA.

AESIA, vide ESIA.

AESICA, Britannia insula vrbs. Lib. Notit. Netherbij est Camdeno.

AESIPVS, vide AESEPVVS.

AESIS, Plinio & Straboni Picenorum flumen. Sinotocat Leander. Fumicino (quod idem est) Ligorius, & Volaterranus. ESIS Mela habet, sine diphthongo. ASIVS *αἰσις*, Ptolemaeo, Leandro tamen diuersa videntur Asius & Aesis. Aesis, Vmbriorum vrbs, Ptolemaeo: Giese Leander vocat. AESINATES populos habet Plinius ad dictum fluium: in Vmbria. COLONIA vocatur in veteri inscriptione. Vide ASIVS.

AESISIVM *αἰσισιον*, Ptolemaeo Vmbriae opidum, quod Leandro Alciſi dicitur. ESISIVM est sine diphthongo in Originib. qui Catonis nomine circumferuntur. ASSISIVM est in vetusto lapide. D. Francis patria. Aesium forè Strabonis. Aesium à Propertio Axis appellari, scribit Zacharias Lilius in suo Orbis Breuiario. Ex hoc, ut puto, versu: Scandenisq; Axis confurgit vertice murus.

AESITAE *αἰσιται*, Arabia deserta populi, Ptolemaeo. ASITAE legum interpretes.

AESIVM *αἰσιον*, vrbs in itinere ab Oriculo Ariminum, versus dextram, Strabo. Vide AESASIVM, sic enim legendum.

AESIVS, Asiatica Mysia fluius videtur apud Plinium.

AESON *αἰσων*, & AESONIA, Thessalia opidum, apud Stephanum. Magnesia, apud Apollonij Scholiastem.

AESON, hoc tractu fluij quoque nomen est; apud Plutarchum, in Aemilio.

AESOLANI, vide AESVLVM.

AESSVI, vide ESSVI.

AETHALOENS, vide ETHELEV M.

AESTRAEV M *αἰστρον*, Aestrorum in Macedonia opidum, Ptolemaeo. Hermolaus ad Plinij 4. cap. 10. hoc nomen sine diphthongo per E in prima scribit.

AESTRI, vide HAESTAE.

AESTRIA, Hadriatici maris insula: ut auctor Pomponius.

AESTVNI, nomen municipij videtur apud Cassiod. 3. Varior. numero 9. ESTANI alia lectio. Vnde Theodoricus rex iubet columnas & lapides vetustatis inuidia demolitos, Rauennam deuehi. Este putauerim, in Venetia. unde Estensium familia. Facilis enim hinc per Brentam fluium & mare istinc nauigatio.

AESTYI, vide HAESTAE.

AESVIVM, vide VRSVS LVCVS.

AESVLVM. Colonia Italia: Paterculo. AESOLANOS habet Plinius. Sigonius dicit se nescire an idem sit cum Asculo Puentum: de quo Plinius. Vide ESVLAE.

AESYMA, Troica vrbs est apud Hefychium & Eustathium in Homerum. Vide OESYMA.

AETAEBI *αἰταεῖοι*, Arabia Felicis populi, Ptolemaeo.

AEGAEI sunt apud interpretes.

AEI AEI Populi Gracie. Aeschynide Falsa legatione.

AETARE *αἰταρῆν*, Africa Propria vrbs, Ptolemaeo. APAARI interpretibus.

AETROCAMA, vide SABVRA.

AETHAEA *αἰθαία*, Laconia opidum vnum ex centenis, Stephano. ex Thucydide 1. Vide ANTHEA.

AETHALE *αἰθαλῆν*, Stephano Tyrrhenorum insula est, LEMNOS cognominata, Eandem cum ILVA puto. diuersa tamen apud Ptolemaum sunt. Vide CHIOS & THALIA.

AETHALIA, vide CHIOS & ILVA.

AETHALIDAE *αἰθαλῖδαι*, Leontidis tribus pars, Stephano & Suida. αἰθαλῖα Hefychio.

AETHALOES *αἰθαλοες*, circa Troiam torrens: prope Scythiam, Strabo. Aidoneus forè Pausania.

AETHERIA & AETHERIOS, vide AETHIOPIA.

AETICES *αἰθῆκες*, populi qui Epirum attingunt & Thessaliam ut videtur ex Strabone, Hefychio, & Suida. Ibi- dem AETHICIA vrbs, & AETHICIVM regio, eodem. AETHICIA etiam ipsa regio dicitur Stephano, Suida, & Plutarcho ad Pindum montem in Thessalia. Aut ut Marfyas apud Stephanum ait, inter Tymphaeam & Athamaniam.

AETHIOPE, vide LESBVS.

AETHIOPIA *αἰθιοπία*. Huius nominis regiones duas habet Ptolemaeus in Africa. vnā quam sub Aegypto cognominat: alteram quam Interiorem. Haec hodie forè Zanzibar: illa autem nunc Abyssinū habitat, vocaturque Abexim à Garcia ab Horto: Hhabas, & addito articulo Arabico Alhabas à Beniamino. sono tantum differenti- bus vocabulis. Plinius scribit vniuersam Aethiopiam olim

AETHERIAM & ATALANTIAM nominatam. Hos Aethiopes tam à se ipsis, quam ab Asiaticis omnibus CHVSABEI nuncupantur, Iosepho auctore: Cussibi etiam nunc hodie à Lusitanis appellari, Ar. Montanus mihi testis est. CEPHEIDAS vocari, tradit Isacius Tzet- za. Sed & INDOS quoque vocatos leges in verbo RHIZOPHAGI. Vetus autem historia habet Aethiopes tam Orientales, quam Occidentales, ut eos nominat Heliodorus 9. Hos in Asia, illos in Africa. Eodem in Asia apud Indos. habent quoque Herodoti Thalia & Polymnia: ubi vtriusq; differentia describitur. Hos ad Indum fluium con- surgentes facit Eusebij Chronicon ad annū mudi 3580. quos addis circa Aegyptum consedis- se. Ad Gangem flu-

nium quondam habitasse, priusquam Africana esset Aethiopia, scribit, aut nugatur Philostratus 3. Sed & grauis auctor Pausanias 2. Eliacor. apud Seres populos & Seriam insulam, ubi serici è vermibus conficiendi mos. Hos eosdem Orientales nempe, vocat Nigros Indos Claudianus de Senne Veronensi, & in Panegyrico Stiliconi dicto. item Tibullus 4. de Laude Salpitiae. Atras gentes hos nominat Pomponius Mela. AETHIOPIES AETHERII sunt ultimi infra Carthaginem, attingentes Cinamomiferam regionem. Strabo. AETHIOPIES MACROBIOS habet Herodotus 3. qui Africam ad Australe mare habitant. Partem Aethiopia ASIAM MAGNAM nominat Enarrator anonymus vetus in Quadripartitum Ptolemai. Apud D. Hieronymum in vita D. Matthiae lego hac: AETHIOPIA ubi est irruptio Apsari & Hysisportus. AETHIOPIAM Interiorem hanc vocat Dorotheus. Pro Apsari autem, hic Phasim ponit. Circa Colchidem ergo hac (sive vera, sive fabulosa) Aethiopia. AETHIOPICVS OCEANVS, vide BORICVS. AETHIOPIVM αἰθίοπων, Lydia regio, iuxta Hyllum, & Euryppum: Stephano & Suida. Huic quoque Euboea locus est, prope Euryppum. AETHIOPS αἰθίοψ, fluvius Africa est, in Aeschylis Prometheus. AETHISIPHON, vide CHALAME. AETHLE, vide CHIOS. AETHRADARAN, pagi nomen: in vita S. Acepstima: apud Metaphrasten. in Persia videtur. AETHRAEA, vide RHODVS. AETHRIA, vide ATHRIA, & THASVS. AETRIBVM αἰθρίβου, loci nomen, apud Zonaram. AETHRVRIA, vide TVSCIA. AETHVSA aliis AEGVSA αἰθῶσα, vt Plinius inquit. Stephanus scribit CATRIA κατρία, à Libis vocari. Limoza Mercatori est; Fauiana Calueto Stella. Fortè AEGATHES Mela est. Sed Aegates habent Liuius & Florus. Aegusa insula sunt quoque apud Polybium lib. 1. inter Africam & Lilybaeum. Aethusa & Aegusa Ptolemao diuersa sunt. AEGVSA enim est illi iuxta Siciliam, hanc Faellus Fauagnana interpretatur. AETHVSA, inter Meliten & Africam. AETHVSA, etiam insula quondam, postea Myndo adiecta, vt perhibet Plinius. ETHVSA quadam huius exemplaria legunt. Vide AEGATHES & CONSTANTINOPOLIS. AETHYIAS αἰθῦιας, scopulus, id est fulica; in Megarensum agro, teste Pausania. AETHYSES αἰθῦσες, Libyca gens, iuxta Marmaricam: Stephano. Ex Rhiano, vt addit. AETIA, vide CHAMAVI. AETINE αἰτίν, opidi nomen, Hesychio. AETINIVM αἰτίνιον, Estiotarum in Macedonia vrbs, apud Ptolemaeum. ATHANAEVM fortè Liuius, lib. 3. AETIVM municipium, habet Frontinus M. S. Nansij. In Italia. AETNA αἰτνῆ, Sicilia mons Vitruuius: perpetuo igne flagrans. CAELESTEM COLUMNAM eum Pindarus cognominat. TIPHOEVM eum vocat Silius Italicus. BIRICHEN eum vocat Serapio, cap. de asphaltio. Hodie Mongibello aut Monte gibello nominant. Sicilia vrbs, ad Aetna montis radicem sita; αἰτνῆ Ptolemao. Diod. Siculus eam antea ENNESIAM ἐννεσία, dictam scribit. Per i. in prima Strabo. Stephanus INESSON, ἰννεσσον. Vibio INESSA. Centorbe Claudio Aretio. Aterno Leandro, Mafcali autem Faello dicitur. AETNAEOS Lacus habet Ouidius 2. de Pontio, Elegia 10. Vide CATANA. AETOLIA, auctore Xenophonte, Strabone & Ptolemao, Achaiae regiuncula est. Stephanus scribit prius HYANTIS dictam. Arias Montanus GEPHER Hebrais esse, docet in suo Apparatu Biblico. Nouo vocabulo Artinia, à Niceta vocatur. AETOLIA Peloponnesi etiam vrbs, Stephano, & Polyb. 5. AETOSIA αἰτωρία, Italia vrbs: apud Phlegontem Tral-

lianum. vnde Pollia Polla longeva.

AETV αἰτῶν, Episcopatus nomen, in sanctionibus Pontificis Imp. Orientalium.

AETVATII αἰτῦατῖοι, Straboni Heluetia populi sunt; apud quos Rheni fontes esse scribit idem. AETVATES sunt Casari 4. Belli Gallici, vt legi H. Iunius in sua Batavia cap. 8. ubi eos Tauctscher (cum Schudo) interpretatur. Xylander hoc loco in suo Latino Strabone lib. 4. NAN-TVATES ponit: quàm bene, ipse viderit.

AETVLANA αἰτῦλανή, Armenia Minoris regio. Ptolemaeus.

AETVS, vide AQVILA.

AETYMANDRI αἰτῦμανδρῖοι, Aria gens; apud Ptolemaeum.

AEVEI, Palestinae populi, quorum metropolis Gabaa, & horum ciuitas Gaza. D. Hieron. in locis Hebraicis.

AEX, scopulus verius quàm insula, inter Chiam & Tenedum, qui Aegaeo mari nomen dedit. Plinius. ANTANDRVS à Solino vocari videtur idem scopulus vel saxum, vt dicit. αἰξ id est, Capra, in Italia Marforum vrbs est apud Ptolemaeum.

AEXONE αἰξων, pagus in Attica: Halicarnasseo & Straboni. Cecropidis tribum, vocat Stephanus & Suida. Aexonides & Aexonicos diuersos, habet hoc tractu Strabo 9. Thrasilli patria est Aeliano. Vide HALAE.

AEXONIA αἰξωνία, Magnesia vrbs: Stephano.

AEZAEI, vide LYCAONES.

AEZALA αἰζάλα, Armenia Maioris, opidum. Ptolemaeus. DIZACA interpretibus.

AEZANIS αἰζανίς, Ptolemao Maioris Phrygia vrbs est.

AEZARI αἰζαρί, Marmarica nomi gens: Ptolemaeo.

AEZICA αἰζικῆ, Thraciae pars apud Stephanum. ex Hebraei Europa.

AFCRIXIS, mons insula cuiusdam. Vide SIRCHINICE.

AFFACAE, vide APHACA.

AFFILE, Colonia Italiae. In lib. Coloniar. in cuius ora legebatur, fortè ALTILE, vel ALLIFAE. Sed Vide POSSESSIO.

AFRA ἀφρα, Africa ciuitas, Iosepho Antiq. 1. cap. 23. sic dicta ab Aphra Abrahami filio; teste Cleodemo. sic quoque apud Eusebium 9. Preparat. Euangelica.

AFRICA ἀφρικῆ, Latinis, quae LIBYA Graecis dicitur, in Sacris litteris CHAMESIA vocatur. Eius populum PHYTOS appellat Iosephus. Tertia Orbis pars Veteribus censetur. Iphrichia incolis vocari scribit Ioannes Leo. Theuerus dicit Arabibus & Aethiopibus Alkebulan, & Indis Besecath nominari. Moosenlandt nostratibus ferè. Pro Africa apud Dioscoridem, legit Serapio LYONOI, & LINOA: item LINTOVIN.

Est & AFRICA PROPRIA, Ptolemao Africa pars ad mare mediterraneum; inter Mauritaniam & Cyrenen regiones. ZEUGITANA Plinio dicitur, quae eandem in VETEREM & NOVAM diuidit. vt quoque Dion. NAPHTHVHIM Hebrais, teste Arr. Montano. Hodie Tunetanum regnum hoc loco est. Vide CARTHAGO, LIBYA & ZEUGITANA.

AFRICANI Maioris Castra, vide CASTRA.

AFRICERONES, vide GAMPHASANTES.

AFRICVM Pelagus vocat Ptolemaeus, quod Africam Propriam à Septentrione alluit. PVNICVM nominat Florus 2. MAVRVVM Oceanum Iuuenalis. TVSCVM Dionysius Afer. dicitque huius inundatione attolli interdum Syrrim maiorem.

AFRVM, Palestinae vrbs. lib. Notitiarum.

AFVFENIENSIS, Africa loci episcopalis nomen, reperio in fragmento Vist. Vticensis.

AGABA ἀγαβα, Palaestina vrbs: Iosepho Antiquit. 13. cap. 24.

AGABANA, circa Persidem castellum. Ammianus 27. Vide AGAMANA.

AGABRA, Turdetanorum in Hispania opidum Vaseo auctore. qui hoc hodie Cabra dicitur.

AGACTVRI, Plinio sunt Arabiae Felicis populi.

AGA-

AGAGAMMATAE, Sarmatia Asiatica populi sunt apud Plinium.

AGAGRIANAE Portæ, Syracusis. erat hic magna frequentia sepulcrorum, ut ait Cicero 5. Tuscul. Archadina fortè legendum, ut digito monstravit Vrsinus.

AGALASSE ἀγαλασσεῖς, India populi, circa Indi fluminis partes superiores. Diod. Sicul. 17. quos ab Alex. Mag. expugnatos tradit.

AGALLA ἀγάλλα, Arabum vrbs, in Palestina, Iosepho Antiq. 14. cap. 2.

AGAMANA ἀγαμάνα, Mesopotamia opidum, Ptolemao. Idem fortè cum Agabana Marcellini.

AGAME, vide **AGAMIA**.

AGAMEDA ἀγαμέδων, locus in Lesbo insula, circa Pyrrham, Stephano, & Suida. opidum est Plinio. quod interisse addit. Stephano est quoq. fontis nomen. ex Nicolao.

AGAMENNONIAE in Attica Graiorum clasus in Troiam coniurantium statio. Pomponius.

AGAMENNONI fontes tepidi, in Ionia, quadraginta stadia ab vrbe Smyrna distant. Philostratus de viris illustribus in bello Troiano.

AGAMIA ἀγαμία, promontorium & portus est Troadi, apud Suidam & Stephanum: ex Hellanico. Dicitur etiam **AGAME**.

AGAMVS ἀγαμύς, vrbs circa Heracleam Ponticam. Stephanus.

AGAMZVA, Media vrbs, apud Plinium. An **ATANZATATA** Ptolemaei? quæ interpretibus **AGANZAVA**.

AGANAGARA ἀγανάγαρα, India extra Gangem vrbs est Ptolemao. Aganara interpretatur à Mercatore.

AGANGINAE ἀγανγίναι, Libya interioris populi. Ptolem.

AGANIPPE ἀγανίππη, Boeotia mons; antea **ENIPPE** dictus. vti est apud Vibium Sequestrem. Sed Aganippe fons est Boeotia apud Plinium, & Pausaniam, ad Heliconem, iuxta Musarum nemus.

AGANTINVS, vide **AGATHYRION**.

AGANZAGAVA, vide **AGAMZVA**.

AGANZIAE, vide **BERGIO**.

AGAR, est Africa Propria opidum: apud A. Hirtium.

AGARA ἀγάρα, India intra Gangem vrbs. Ptolemaus. vide **BARAD**.

AGARACES ἀγαράκες, ager Armenia. in quo bolum Armenum reperiri scribit Aëtius.

AGARENI Populi, 1. Paralip. 5. Vide **SARACENI**.

AGARIA, vide **AGRIA**.

AGARLAVAE, Africa Propria locus: Antonino.

AGARRHA ἀγάρρη, Susiana vrbs: apud Ptolemaum.

AGARVM ἀγάρων, promontorium Sarmatie Europæ. Ptolemaus.

AGARVS ἀγάρων, Ptolemao Sarmatia Europæ fluvius. Hunc Ovidius **SAGARIM** vocat. ut opinantur Hermolaus & Nebrissenfis. Schiret nunc, quemadmodum Mercator ait in sua Europa tabula.

AGASSAE, Thessalia aut saltem Macedonia vrbs est, apud Lium, 45. Turnebus **PAGAVSA** legendum putat. sed huius verbi ignoro quis auctor. An Pagasa fortè velit? Ausim ego **TAGASAE** ex Athenæo legere. & ita scriptum fuisse ab ipso Lio contenderim. Erroris causam librarius dedit: non percepto ex praelegentis ore t. elementi geminatione. Locus apud Lium sic habet, Ad Aeginium & Agassas diripiendas mittit, &c. Tagassas prius scriptum non dubito.

AGASVS Portus, in Apulia Daunia. Plinius.

AGATHA ἀγάθη, Ptolemao, Straboni, & Plinio, Gallic Narbonensis insula & vrbs est. Agde Ioanni Poldo, qui scribit hanc à nonnullis historiographis quoque **CIVITAS NIGRA** appellari. **AGATHATYCHE**, ἀγάθη τύχη, id est, Bona Fortuna, à Timosthene dici, tradit Stephanus. Sunt qui **AGATHA** Montempefulum, interpretantur. sed hac est in continente, vbi Ptolemaus quoque Agatham habet. **AGATHA** etiam Lycia insula est apud dictum Stephanum.

AGATHIA ἀγάθεια, Stephano est Phocidis vrbs ex Hellanico.

AGATHI DAEMONIS, insula est apud Stephanum in Indico mari. Est & fluvij nomen in Inferiori Aegypto, Ptolemao.

AGATHICVM opidum, terramotu collapsum, sub Anastasio Imp. scribit Marcel. Comes. Asia minoris fortè.

AGATHIRNV, vide **AGATHYRSVS**.

AGATHOCLIS ἀγαθονκλής, insula duæ in sinu Arabico sunt apud Ptolemaum. **AGATHOCLIS** Turrus, in Africa locus, trigesimo ab Utica distans milliario: ut refert Appianus in Punicis.

AGATHONIS ἀγάθωνος, insula sinus Arabici, versus Aegyptum. Ptolemaus.

AGATHOPOLIS, Thracia vrbs, videtur apud Nicetam, & Glyca continuatorem.

AGATHVSSA, vide **TELVS**.

AGATHYRION ἀγαθύριον, Sicilia vrbs Ptolemao. Marius Niger dicit hodie Pati nomen habere. **AGATHYRION** hoc Ptolemai idem esse cum **AGATHYRSO** Straboni, & **AGATINNO** vel **AGANTINNO** Antonini putat Simlerus. Ego hoc idem cum **Agathyrso** Ptolemai esse patiar; cum **Agathyrso** verò Straboni minime. Lium lib. 26. **AGATIRNAM** habet.

AGATHYRSA, vide **NIMBLIS**.

AGATHYRSI ἀγαθύρσοι, gens Thracica, intra Aemum montem, Stephano & Herodoto. Schythia intra Imaum populi, apud Ptolemaum. (sed **ALANORSI** hi dicuntur ab interpretibus.) Etiam Sarmatia Europæ, apud eundem & Plinium. Vide **TRAVSI**.

AGATHYRSVS ἀγαθύρσος, Straboni, Sicilia insula promontorium. Ptolemaus **AEGITHARVS** ἀγίθαρων, vocat: **AGATHIRNA** Lium. Plinius **AGATHIRNV** habet: Cabo S. Vito hodie, si FaXello creditur; S. Fradello, si Claudio Aretio. A nonnullis tamen etiam video S. Theodoro interpretari. Quidam anonymus Aegyptiarum prom. C. de S. Theodoro, & Agathyrsum Piraino appellat. Vide **NIMBLIS**.

AGATINVS, aut **AGANTINVS**, vide **AGATHYRION**.

AGATIRNA, vide **AGATHYRION**.

AGAVA ἀγάβα, Africa in Pentapoli regione opidum, Ptolemao. **ANDAN** Latini codices habent.

AGAVI, vide **HIPPOMOLGI**.

AGAVNV, in Helueris opidum, quod rupibus undique cingitur. Regino eius meminit, ut Schudus tradit, qui hoc hodie S. Mauritzi dici addit. Simlerus putat **TARNADAE** Antonini esse.

AGAZZIRI, gentis nomen, circa Vistula amnis ostia. Agathia & Iornandi.

AGBATANA, vide **ECBATANA**.

AGDAMEA ἀγδαμία, Phrygia vrbs, apud Socratem, & Callistum, lib. 14. cap. 39. cuius episcopum Optimum nominat. **ARGADAMIA** apud Iuonem ad calcem Epistoliarum. **ARGDAMIA** sine A. in secunda in Tripartita historia 12. cap. 8. in iure Orientali **GENABVM** γένναβον, legitur, longè diversa lectione.

AGDAMI ἀγδάμις, ciuitas Arabia Felicis: Ptolemao.

AGDENITES, Carmania populi, Ptolemao. quos Græcus codex ignorat.

AGDISTIS ἀγδίστις, Mons Asia Minoris, in Phrygia ad Pessinuntem ciuitatem. Pausanias in Atticis. **AGDVS** legitur apud Arnobium 5. inaudita per omnia vastitatis petra, in Phrygia sinibus: ex ea Deucalione lapides sumente, humanum genus produit. Apud Pausaniam **Agdistis**, quoque mentio.

AGED I, Sarmatia Asiatica populi sunt apud Plinium.

AGDVS, vide **AGDISTIS**.

AGEDICVM, vide **AGENDICVM**.

AGELASTOS, rupes in Attica, Hefychio. haud procul à Callichoro puteo: apollodoro. Vide **IREZIA**.

AGELE ἀγέλη, tribus Attica, Lexicon Phauorini.

AGELOCVM, vide **SEGELOCVM**.

AGEMYTHA ἀγέμυθα, India extra Gangem vrbs, Ptolem.

AGENDICVM Casari, **AGEDICVM** ἀγέδικον, Ptolemai;

item inter Celtas opidum. Prouins, Marliano auctore. Milly en Gastinois potius videtur Vi. enereo. AGRE-
DICVM Antoninus habet. pro quo Simlerus Agendi-
cum legit.

AGENNVN, vide GARITES.

AGER Robustorum, in Gabaon. locus. 2. Samuel 2.

AGERENSEM Agrum, nominat Cicero de lege Agraria,
contra Rullum. Asia Minoris videtur.

AGERVA, vide LEBEDONTIA.

AGESINATES, Gallia Aquitania populos Pictonibus
iunctos habet Plinius.

AGESSVS $\alpha\gamma\epsilon\sigma\varsigma$, Thracia vrbs Stephano: ex Theo-
pompo. $\alpha\gamma\epsilon\sigma\tau\omega\gamma$ meminit Goltzius, ex Gordiani nummo.

AGESTA, vide EGESTA.

AGETA, Mæsia superioris vrbs Antonino. AGETA, &
AEGETA, habet lib. Notitiarum, virumque in Dacia
Ripensi.

AGETHAIM, vide ADITHAIM.

AGGAI vide AIOTH.

AGGARITANVS episcopus, à loco Africa sic dictus, est
apud Vist. Viicensem. AGGERITENSIS est in Col-
latione Carthag.

AGGIVA, vide AVGINA.

AGGRINAE, Gracia populi videntur apud Cicronem, in
L. Pisonem. hos dicit in Dolopum regionem demigratos.
An corruptè ab Agrinio que in Acarnania?

AGGYA, Africa locus, D. Augustino.

AGHEAMIA, Prouincia Syria videtur, in historia de Ju-
daeis clausis Eldadi Danij.

AGIAS $\alpha\gamma\iota\alpha\varsigma$, locus in Argia, Diodoro 12.

AGIDOS $\alpha\gamma\iota\delta\varsigma$, apud Strabonem est Cypri vrbs, qua ho-
die Borgus Templi vocatur, vt refert Lusignanus, in-
ter Lapathum & Aphrodisium. Eriam Sicilia inter Aue-
murium & Arfinoem, apud eundem Strabonem. Vide
NAGIDOS.

AGILAEI, vide GELAEOS.

AGILLAE, sic male scribunt plerique. Vide CAERE.

AGINEES Fontis memoria est in antiquo lapide, Hispania.
Vide Volumen Inscriptionum Smerij.

AGIMYTHA, vide AGEMYTHA.

AGINIS $\alpha\gamma\iota\varsigma$, Suforum pagus, ad Pastigrim fluium.
Arr. de Indicis.

AGINNA $\alpha\gamma\iota\eta\alpha$, Iberia Asiatice vrbs, Ptolemao.

AGINNATAE, vide SALINAE.

AGINNVN, vide GARITES.

AGION, mons in Scythia: Stephano in voce Levdepeptu-
 xn . Monti Sancti, montes etiamnum habet in Sarmat-
ia Asiatice, Herbersteinus. Idem Stephanus habet
 $\text{A}\gamma\iota\omega\text{r}$ locum in Scythia, vbi $\text{A}\epsilon\text{sculapius}$ colebatur. Vide
CONSTANTINOPOLIS.

AGIOS ADRIANOS, vide MYCENAE.

AGIRIA, Hispania vrbs, Antonino: inter Casaraugustam
& Liminium. Vide AGRA.

AGISYMBIA $\alpha\gamma\iota\sigma\upsilon\mu\beta\alpha$, Ptolemao. Extima Africa re-
gio, versus Meridiem. Hac omnibus veteribus geographis
prorsus incognita fuit. Vocatur hodie à Persis & Arabi-
bus Zanguebar. Zangue autem his idem significat, quod
niger Latinis. A nigris enim totus hic tractus incolitur,
Ioanne Barrio, & García ab Horto auctorib. Meloeam,
nescio qua auctoritate vocat Hieronymus Giraua. Zen-
zibar hac est M. Pauli Veneti, quam non sine maximo
errore insulam credit; describitque ab insula Madagascar
versus Meridiem; eamq. in circuitu habere duo milia mil-
liarium Italicorum addit.

AGITA, vide AGVII.

AGIYM, vide AGIOS.

AGIA Minor, est Hispania vrbs, teste Plinio.

AGLAOPE, vide SIRENVSSAE.

AGLIA, vide ZELLIA.

AGLOG, locus alicubi ad Euphratem. Testis Lib. Proprie-
tat. Elementor. qui Aristoteli adscribitur à quibusdam falso.

AGLON, Palaestina locus, Isue 15.

AGMANISPHE, vide ATMANISPHE.

AGMONIS; ($\text{A}\gamma\iota\omega\text{is}$ erat in margine) Gallie fluius.
Circa Subiense monasterium. Vita S. Audomari.

AGNA $\alpha\gamma\eta\alpha$, Mauritania Tingitana fluius, in Oceanum
Atlanticum se exonerans, Ptolemaus. AGNENSIS gen-
tile in Collatione Carthag.

AGNEDA, vide ALATA CASTRA.

AGNI CORNV $\alpha\gamma\eta\kappa\epsilon\gamma\varsigma$, promontorium Aegypti, cir-
ca ostium Heracleoticum, Strabo 17.

AGNICE, Armenia fluius, aquas suas in Tigrim deferens.
de quo Plinius 6. cap. 27. Fluminibus claris Partheni,
Agnice, Pharione, &c. pro quibus Pintianus, & codex
reversus legunt, Parthenia ac Nicephorione. Vide NI-
CEPHORIVS.

AGNINA, ciuitas episcopalis, apud D. Gregorium 3. Dia-
logor. Huius Episcopum Constantinum nominat. In Ita-
lia, vt conijcio.

AGNONIA $\alpha\gamma\eta\omega\eta\kappa\iota\alpha$, Thracia vrbs, prope Amphipolim.
vt tradunt Stephanus & Suidas.

AGNOS $\alpha\gamma\eta\omega\varsigma$, Aeolidis tribus gens, Hesychio.

AGNOTES $\alpha\gamma\eta\omega\tau\epsilon\varsigma$, Gallia iuxta Oceanum populi, Ste-
phanus ex Artemidoro. Vide ANAGNVTES.

AGNVS $\alpha\gamma\eta\omega\varsigma$, Demetriadis tribus, in Attica regione. Ste-
phanus & Suidas. An Agnos Helychij quoque?

AGOCCE, Aethiopia sub Aegypto vrbs, apud Plinium.

AGONES $\alpha\gamma\eta\omega\varsigma$, Insulrum populi, apud Polybium. Vgo-
nia Schudo.

AGONIDA insulam Hispanicam habet Sex. Auienus.

AGONVS $\alpha\gamma\eta\omega$, fluius circa Aethiopiam, Helychius.
Vide COLLINA & QVIRINALIS.

AGOPIER, Anatica regionis opidum, Curopalati. AM-
PIERVN est Cedreno.

AGORA $\alpha\gamma\eta\omega\alpha$, i. forum, vrbs in Thracia Chersoneso,
auctoribus Herodoto & Stephano. Circa eius isthmum
esse, docet Demosthenes, in Haloneso. AGORAEOR-
VM Mænia $\alpha\gamma\eta\omega\alpha\tau\omega\gamma\ \tau\eta\chi\omega\varsigma$, Europa opidum, in Hel-
lesponto, Stephano. Thracia, mihi persuadeo: ex eo quod
Hellepontum vtrumque Hellepontum littus vocari videam.
Idem forte cum Agora. Leonclausius dicit hodie Malgara
vocari.

AGORANIS $\alpha\gamma\eta\omega\epsilon\eta\varsigma$, India fluius, in Gangem ef-
fluens, Arriano de Indicis. Per x. in secunda legit alius
codex.

AGOREI Fluminis meminit Historia Miscella. lib. 16. in
quo pontem scribit adificasse Iustinianum Imp. In Thra-
cia videtur. iuxta Agoram sorte.

AGORESVS $\alpha\gamma\eta\omega\epsilon\sigma\omega$, Caria ciuitas, apud Stephanum.
AGORITAE $\alpha\gamma\eta\omega\iota\tau\alpha\iota$, gens in Sarmatia Asiatice. Pto-
lemaus.

AGRA $\alpha\gamma\eta\alpha$, Attica locus est, vbi primum Diana venata
esse fertur, Artemidoro scriptore. Et vnde Ithys amnis ori-
tur, testibus Strabone & Pausania. Item Stephano, qui
quoque $\alpha\gamma\eta\omega\alpha$ legit. Susiane vrbs est Ptolem. AGRAE,
Arcadia vrbs est apud Plinium. Arabia Felicis quoque,
Circa Laconicum sinum, apud eundem.

AGRA, vel AGIRIA, variat enim lectio: Africa vrbs;
in concilio Carthaginensi, sub D. Cypriano habito.

AGRABAT, vide ACRABATENA.

AGRADATVS, vide CYRVVS.

AGRADIESIS (pro Agradiensis puto) Militis, meminit
lapis antiquus, in Smerij volumine, fol. Xc. numero 7.
Italia videtur.

AGRAE, vide ACRAE & AGRA.

AGRAEA, vide AGRAEI.

AGRAEI $\alpha\gamma\eta\omega\alpha\iota$, & AGRENSIS $\alpha\gamma\eta\epsilon\eta\varsigma$, sunt Plinio,
Dionysio, & Stephano, Arabia Felicis populi. In Ara-
bia Deserta sunt AGRAEI apud Ptolemaum. Alij
sunt quoque ab his in Aetolia, Lino & Straboni: qui ibi-
dem etiam locum AGRAEAM dictam habet, cuius in-
colas EPHYROS vocat. & Thucydides 5. AGRAIM
regionem. Vide AGRIAE & ARABIA.

AGRAGAS, Suebia fluius, circa Agrigentum urbem, à
quo ea nomen accepit, testibus Thucydide & Aliano.
Draco hodie eius nomen esse credit Euzellus & Arctus.
Sicilia

Sicilia mons, quoque, iuxta Gelam. nisi errauerit Vibius.
 AGRAGANTINVM Fontem habet Plinius, ad scabiem iumentorum vtilem. Eum accuratè describit Grattius poeta. Vide AGRIGENTVM.
 AGRAGIESIS, pro AGRAGIENSIS, (vt puto) Classis, meminit marmor inscriptum: Roma.
 AGRANI, opidum Babylonia regionis, qua Euphrates derivatur, Plinius.
 AGRANORVM vrbs ἀγρον, habet Strabo 16. in Arabia Felice. NEGRANORVM dicit habere M. S. codicem Casaubonus. sed ipse AGRAEORVM legit. at quare non Negranorum? Negram urbem norunt enim scriptores quidam hoc tracta.
 AGRANTOMAGVM, Gallia vrbs, Antonino. circa Rhedones videtur. Vide ARGANTOMAGVM.
 AGRAS, vide AGRA.
 AGRAVLE ἀγρῶν, Atheniensium, Erechtheidis tribus est Stephano. Meminit huius etiam Plutarchus in Alcibiade. ἀγρῶν legit Suidas. Est & Atheniensium locus in Sardinia, Stephano. Vide AGRIAVLE & AGRYLE.
 AGRAVONITAE, Illyrici populi sunt apud Linium, 45.
 AGRE ἀγρῶν, Stephano Lydia vrbs. ex Herodiani 11.
 AGREDICVM, vide AGENDICVM.
 AGRESTIA, locus vnde Amphius & Adrastus, Gracis suppetias tulere, vt habet Dares Phrygius. An malè, pro Adrestia?
 AGRI, vide DOSCI.
 AGRIA ἀγρία, Sarmatia regio, vbi Agaricus nascitur.
 Dioscorides. AGARIA vertit Matthiolus.
 AGRIAE, AGRAEI, AGRIANES, AGRIONES, ἀγρία, ἀγρῶν, ἀγρῶν, ἀγρῶν, sunt Paonia gentis synonyma, apud Stephanum: qui inter Rhodopen & Aemum montes degunt. AGRIANI ἀγρῶν, vocantur à Curtio, Herodoto, Arriano, & Strabone in Epitoma, ab Agriae fluvio: Vocantur & AGRII, apud Antigonum. Vide AGRAEI.
 AGRIANA, Cappadocia vrbs, Antonino.
 AGRIANES, Herodoto circa Thraciam fluvius. Vide AGRIAE.
 AGRIASPE, vide ARIMASPI.
 AGRIAVLE ἀγρῶν, gens Attica, Hefychio. Agraula fortè Stephanus.
 AGRIGENTVM Plinio Sicilia vrbs. ACRAGAS ἀκράγας, Ptolemao, Laërtio, Xenophonti, & Tucydidi, qui cum Aeliano dicit à flumine Agragante sic appellatam. Naro à Nigro hodie nominatur. Cuidam anonymo duo sunt, cui Agragas Monte secco, & Agrigentum Gergenti est. hoc erit fortè Agrigentinorum emporium, ad mare. illud Agagras in mediterraneis. vtrumque Ptolemei. Agrigenti huius situm lege apud Polybium 9.
 AGRII, vide AGRIAE & CYNAMOLGI.
 AGRINAGARA ἀγρινάρα, India intra Gangē vrbs, Ptolem.
 AGRINIYMA ἀγρινύμα, Acarnania urbem habet Polybius 6. & Diodorus 19.
 AGRIOPHAGI ἀγριοφάγοι, atque MOSCHOPHAGI μωσχοφάγοι, Aethiopia populi, vicini Tispharica regioni: in Arriani Periplo. Plinius & Solinus scribunt eos solas pantherarum & leonum carnes deuorare. Agriophagos habet Ptolemaeus in India intra Gangem. Vide CYCLOPES.
 AGRIPPA COR. Colonia est in Thesauro Goltzj, ex nummo. AGRIPPA PATRICIA, ibidem.
 AGRIPPAE Stagnum, Roma: est apud Tacitum, Annal. 15. AGRIPPENSES sunt Plinio Bithynia populi.
 AGRIPPINA Colonia Taciti, Vbiorum vrbs, ad Rhenum. Agrippa Neronis matris patria. COL. CLAVD. AVG. AGRIPPINENSIVM vocatur in antiqua inscriptione, qua extat in Aldi orthographia. & COL. AGRIPPINA VBIOR. in nummo Claudij COL. AGRIPPINA VBIOR. LEGIO XIX. in nummo Vtelli.
 AGRIPPINENSIS Legio, est apud Ptolemaum.
 & AGRIPPINENSIS Colonia, apud Suetonium

& Plinium. Olim VBI I dicti fuere, teste eodem Tacito. Hodie Coelln, incolis: Coloigne, Gallis: Hispani & Itali etiamnum Colonia vocant. Vide VBI I.
 AGRIPIIAS, vide ANTHEDON.
 AGRIS ἀγρῶν, Ptolemao Carmania vrbs. Apud Stephanum AGRISA est.
 AGRIZAMA, vide ASPVNA & ARGIZALA.
 AGROELA, vide AGRAVLE.
 AGROIRA, vide ATTALIA.
 AGROS ἀγρῶν, regionis nomen est apud Stephanum. Per & etiam idem scribit. Μεγάλη & ἀγρῶν, Cedreno loci nomen circa Propontidem alicubi.
 AGROSPI opidum ad Nili ripam, in Aethiopia sub Aegypto, Plinio.
 AGRYLE, Erechtheidis gentis tribus, Phauorino. Archeptolemum Agrylethem, habet Plutarchus, in Antiphonethetore. Vide AGRAVLE.
 AGVBENI ἀγυβῆνοι, Arabia Deserta gens, apud Ptolem.
 AGVENSIS Plebs, in Africa. Coll. Cartag. An pro Agnensis? ab Agna? vel potius Aquensis? ab aqua?
 AGVNTVM ἀγυντῶν, Ptolemao, Plinio, & Antonino, Norici opidum. quod Lazio Inneken videtur. Gurcktal idem alibi.
 AGVRIVM, Ptolemao ἀγυρίων, Sicilia vrbs. AGYRINOS populos habet Plinius. Simlerus scribit AVGVRIVM Antonini esse, & hodie S. Philippo in Agirone appellari; cui assentitur Leander. AGYRENA ἀγυρίνα, legit Stephanus. AGYRINENSES apud Ciceronem sunt. Diod. Siculus geminato γγ scribit. & idem alio in loco ἀγυρίων, per γ. in prima.
 AGVTI, vel AGITA, Insula inter Siciliam & Africam. Antoninus.
 AGVZII, vide OGYZII.
 AGYAMARIA, Episcopalis locus, sede Sergiopoleos. Guilielmus Tyrius.
 AGYLLA, vide CAERE.
 AGYLINA VADA, vide TRASVMENVS.
 AGVRANIS, vide AGORANIS.
 AGYRENA, vide AGVRIVM.
 AHEMREM MON, tribus Iuda locus, Iosue 15. vt vertit D. Hieronymus. Apud 70 interpretes duo loca sunt, αἰν & Περμων. AIN tempore D. Hieronymi BETHENNIN vocabatur.
 AHIALON ἡλὼν, 70. interp. locus Palaestina, Iosue 19. Vrbs est à Salomone edificata, 2. Paralip. 11. hac EALOM 70. interp. est; & ELOM Iosepho Antiq. 8.
 AHIAR, D. Hieronymo, AVAN, 70. Interpretibus. Assyria regionis populus videtur. 2. Regum 17.
 AHOITH, vnde vnus fortium Davidis, 2. Samuel. 23.
 AHYLAM, apud 70. interpret. ELOTH, est loci nomen, 4. Regum 14.
 AIACIS Murus, vide NAIN τῆς. AIACIS tumulus, vide AEANTIVM.
 AIALON, vide HAIALON.
 AIANTIVM, vide APSASIVM.
 AIAS αἰας, Aegypti mons; ad sinum Arabicum, Ptolemao. Fluvij nomen est Stephano, ex Latmo fluentis. AEAS Latinis.
 AIA X, inquit Gab. Barrius, Calabria fluvius à Lycophrone sic dictus, eo versu, Lacmonij bibentis Aiakis aquas, Cracthis autem, &c. hodie Pilaca nominatur. Sed AIA S scribendum, ex Stephano: in verbo λακμων. neque in Calabria statuendum, sed è regione. in Macedonia aut Epiro crediderim. Vide AEAS.
 AIDONEVS αἰδωνεύς, fluvius circa Troiam videtur, apud Pausaniam in Phocicis.
 AII αἰοί, India intra Gangem populi, Ptolemao.
 AILA, Palaestina vrbs, in lib. Notis. Vide AELANVM.
 AILIM, vide ELIM.
 AILON, idem cum AIALON, ni fallor. Vide HAIALON & OPHIR.
 AILATH, vel AHILAT, ab Osi rege edificata vrbs. 2. Paralip. 26.
 AIMI-

A L

AIMILIIVS, vide SVBLICIVS.
 AIN, locus Palaestina; Iosue 21. Vide AHEMREMMON.
 AINA, vide HAI.
 ALVRENSIS episcopus in Africa. Coll. Carthaginiens.
 AIXIS, vide BERZOBIS.
 AIY, vide ALYI.
 AKYTANIA, vide AQVITANIA.
 ALA, vide TAMI.
 ALA ἄλν, opidum Cilicia: quod ἄλνιος, Ioanni Tzetze est, Chil. 7. numero 149. inde ALBIVS Campus, iuxta Mallum, inter Cydnum & Sinarum flumines, testibus Strabone, Arriano, Plinio, & Eustat. Vide HAYLAM.
 ALAB, iudicum 1. Palaestina locus ἄλν 70. interp.
 ALABA ἄλαβα, Celtiberorum in Hispania opidum. etiam insula ante Taprobanen, Ptolemaeus.
 ALABAGIVM ἄλαβαγιον, Carmania promontorium, Ptolemaeo. ALAMBATERA interpretibus.
 ALABANA ἄλαβανα, Ptolemaeo, ALBANA eius interpretibus. Arabia Felicis opidum.
 ALABANDA ἄλαβανδα, Ptolemaeo, Liuius, & Plinio. Asia Minoris vrbs, in Caria.
 ALABASTRA ἄλαβαστρα, Aegypti vrbs: apud Ptolemaum. Phrygia est quoque Stephano.
 ALABASTRINVS, Mons Aegypti: Ptolemaeo.
 ALABASTRVM, opidum Aegypti, in Thebaide. vbitopasius nascitur. Plin. 37. cap. 8.
 ALABASTRVS, Troadus fluvius est, apud Plinium, ex Ida monte oriens.
 ALABON ἄλαβον, vrbs & fluminis nomen est apud Stephanum. vbi autem locorum, reticet. ἄλαβας etiam fluvius est Hefycbio. An forte in Sicilia? cum Ptolemaeo, & Diodoro libro 4. qui Fazello hodie Cantaro nominatur? Puto eundem esse cum ABOLOS ἄβωλον, Plutarchi, in Timoleonte: & ALACHIS Vibij. Vide ARAETHVSA.
 ALABONA, vide ALAVONA, ALLOBOVE, & ALAPVNTIS.
 ALABVNTIS, vide ALAPVNTIS.
 ALABVRIVM ἄλαβύριον, Syria vrbs, Stephano. ex 8. Chronicorum Characis.
 ALABVS, vide ALABON.
 ALACHIS, vide ALABON.
 ALACHROAS, vide LOTOPHAGON.
 ALAE, vide HALAE.
 ALAE FLAVIAE βουοὶ γράνιοι, Ptolemai in Rhetia littorali opidum. Hardtingen vocat Ioannes Heroldus.
 ARAE FLAVIAE legit Aprianus, & Mozblingen appellat. Vtrumque tamen eundem locum velle designare, non dubito. Pro Ara apud Ptolemaum Ala legendum opinatur Heroldus. Iudicium sit apud studiosos. Ego Atras malim: ἄτρα enim Graeca exemplaria legunt.
 ALA FLAVIANA, CASTRA FLAVIANA, item FLAVIANVM & FABIANA, nonnullis barbarici temporis historicis Vienna Austria vocatur. Wolfgangus Laxius autem hanc à Ptolemaeo IVLIOBONAM ἰουλιουβωνα, VENDVM à Strabone, & VINDOBONAM ab Antonino appellari ait. VENDO BONAE meminit quoque Aurel. Victor, in Vita M. Antonini Imp. & VINDOMANAE lib. Notitiarum. item VINDOMINAE Iornandes. Sunt qui VIANAM à Plinio in Noricis descriptam putent. PANNONIAM VRBEM eam vocat Iornandes, vt Laxius colligit in sua Vienna. VIENNA vulgo Latino. Wien vernacule dicitur. Wijdme Slauonice. Austria vrbs clarissima, ad Danubium fluvium sita, Imperatoria sede nobilis. Hanc urbem Turcos Petz vocare, ex D. Carolo Rimio habeo, oratore quondam apud Zelimum Turcorum Imp. Wetfch vocat Leonclavius: item Beerz.
 ALAMILIARENSIS, sedes episcopalis: in Mauritania Caesariensi. Viç. Vtiensis.
 ALAMNARISCAM olim vocatam urbem, quae nunc Xistadt dicitur, Heroldus ex eius loci antiqua Inscriptione Romana colligit. Germania vrbs est, ad flumen Almul sita.

A L

ALA NOVA, Pannonia vrbs, Antonino. Ebernsdorf Simlero.
 ALACV DVLCI, locus in Africa, Coll. Carthag. An pro Lacus dulcis?
 ALAEENSIS Municipij: sic Suidas. In Graco non reperi.
 ALAEPHILA, vide GEMON.
 ALAESA ἄλαεσα, Sicilia littorale opidum, Ptolemaeo. Catronia Fazello; Siffalo Nigro nominatur. Colifana quoque cuidam. aut Catonia, vt conicit Aretius. Aneadem sit cum ALESA ἄλεσα, quam Diodor. lib. 14. à conditore ARCHONIDIAM ἀρχωνίδα, cognominat, subdubito. nam multas vrbes in Sicilia Alese nominasse, idem dicit. Halesa, Halesina ciuitas, & Halesini, sunt apud Plinium, & Ciceronem contra Verrem, cum aspiratione. HALE SINVM fontem habet Priscianus Dionysius, de quo vide HALESVS.
 ALAGONIA ἄλαγονία, Libera vrbs Laconum, Pausan.
 ALALAEI ἄλαλαίοι, insula paruae plures, in sinu Arabico, in quibus testudines sunt: Arriano teste in suo Periplo.
 ALIAEV Plinio sunt.
 ALALCOMENE, vide ITHACA.
 ALALCOMENIVM ἀλαλκομένιον, Boeotiae vrbs; Stephanus, & Plutarchus in Quaestionibus Graecis, sed per e in penultima. ἀλαλκομένιον Pausania non magnus vicus. Deuriopum vrbs est in Macedonia, apud Strabonem. Nisi hic Alcemena sit legendum: vt scribit Casaubonus.
 ALALIA, Phania vrbs in Niceno concilio. Vide ALALIA.
 ALALIS ἄλαλς, Palmyrena vrbs, Ptolemaeo; iuxta Euphratem.
 ALAMA, vide SOTEROPOLIS.
 ALAMANI ἀλαμάνοι, populi Germaniae finitimi, vocantur à Stephano: ALAMANNI Arnobio: per e. in secunda ALEMANNI Ammiano, alijsq. Hi, vt ex dicto Ammiano lib. 18. 21. & 26. patet, confines habebant cum Gallis, Rhetis & Burgundionibus. à quibus in Capellarij regione lapidibus terminalibus distinguebantur. Idem 28. ad Padum fluvium aliquando eos habitasse iussu Theodosij Imp. tradit. Horum meminere etiam Vopiscus, & Spartianus. Posterioribus verd saeculis omnes ferè Germani Alamani dicti fuere, & etiamnum sic ab omnibus exteris Europaeis appellantur.
 ALAMATA ἀλαμάτα, vrbs iuxta Euphratem, Palmyrenae regionis. Ptolemaeus.
 ALAMONTEM urbem, habet Antoninus: in Gallia Narbonensi. Vide ALAPVNTIS.
 ALAMVS ἄλαμϝ, Albania opidum, Ptolemaeo.
 ALANA, Aethiopiae sub Aegypto vrbs, Plinius.
 ALANAEI ἄλανάοι, populi sunt apud Eusebium 6. Praeparat. quos carnibus alii scribit; panem minime vescientes.
 ALANDRI fluminis fontes, sunt in Phrygia Maiore, vt puto, ex Liuij lib. 38.
 ALANI, vel vt Ptolemaeus legit ἄλάνοι: sunt Lithuani apud Willichium, in Tacitum. Alanorum saepe est mentio apud Claudianum. Meminit eorum quoque Dionysius, Lucanus, Suetonius in Domitiano: & Lucianus in Toxari, qui dicit eos cultum & linguam communem habere cum Scythijs. Caucaasigenas hos cognominat Sidorius. Sunt ibidem montes quoque cognomines, Ammiano 31. ALANI & ROXOLANI, ponuntur à Ptolemaeo, & Plinio in Sarmatia Europaea. Iuxta Tanaim fluvium & Maotidem paludem describit eos Iosephus. Consule de his quoque Egesippum 5. cap. 50. Obiter hoc addo, me apud dictum Suetonium malle Albanos quam Alanos legere: hi enim Asiae populi vicini Parthis: Alani autem Europaei. Confirmat meam sententiam Tacitus Annal. 12. 13. 15. Scio Zonaram 3. scribere Alanos à Veteribus Albanos dici. ipse viderit. Vide SCYTHAE & MASSAGETAE.
 ALANIA ἄλανία, Episcopatus in sanctionibus pontificijs Orientalium Impp. Circa Byzantium alicubi in Europa aut Asia.
 ALANORSI, vide AGATHYRSI.

ALAN-

A L

ALANTONIS, Hispania vrbs, Antonino, VIII. M. P. à Pampelone.

ALANVS Mons, Sarmatia Europæ, vnde Alani: vt habet Eufathius. Scythia intra Imaum est Ptolemæo.

ALAPENI, vide **SALAPENI**.

ALAPIA, vide **NEREA**.

ALAPTA ἀλάττα, plurali numero, locus Thraciæ apud Galenum.

ALAPVNTIS, vel **ALABVNTIS**, inconstanti lectio-
ne. Gallia Narbonensis vrbs, mentio est apud Antoni-
num. Talart ex eo facit Simlerus. qui & **ALAMON-**
TEM legit. **ALABONA** legebat codex Reuerendiss.
Torrentij.

ALARES, Pannonia populos, habet Tacitus, r. s. Annal.
sed non gentis nomen, at militum puto, ab ala.

ALARIA, vide **AVLATIA**.

ALARODII ἀλαροδῖοι, gens Asiatica circa Pontum,
Stephano, & Herodoto in Polymnia & Thalia.

ALAS ἄλας, regio quedam sacra Attica, vicina saxi Ca-
rystii. Euripides in Iphigenia, & Taurica. Fortè eadem
cum HALAE.

ALASARNE ἀλασάρνη, Coorum gens, apud Hesychium.
Vide **HALISARNE**.

ALASI, opidum Africa Interioris, à Cornelio Balbo expu-
gnatum. Plinius.

ALASIA metropolis, in sanctionib. patriarcharum Orien-
taliū. An ALAZIA Strabonis?

ALATA ἄλατα, Arabia Deserta vrbs. & alia in Arabia
Felice. Ptolemæus.

ALATA CASTRA πταρῶν τραπεζῶν, Ptolemæo
Albionis vrbs. Edinburg hodie Appiano, & Camdeno.

AGNEDAM prius vocatam scribit Hæctor Boëtius.
CASTRA EXPLORATORVM Antonini hoc lo-
co statuit Talbotus.

ALATRIVM Coloniam, in Italia, habet Frontinus non
excusum Franc. Nansij. Vide **ALETRIVM**.

ALAVNA ἄλαυνᾶ, Damiorum in Albione opidum, Pro-
lemæo. ALONE Antonino. Allaway interpretatur Guil.
Camdenus. Vetus calamo exaratus liber legebat hoc loco
AVLANA ἀυλᾶνα. Et idem vetus liber in Otalini habebat
inter ῥοεῖα & βρεμῶν, hanc vocem & notulas, ἄλαυν-
α κνῦν. Vide **LAVDVNM**, & **OROLAVNM**.

ALAVNI ἄλαυνῖ, Norica gens, apud Ptolemæum. &
alia Sarmatica, eidem. Hos hodie Volyniæ (que olim
Volhania) tractum inhabitare putat Ludovicus Decius.
Vide **ALANI**.

ALAVNIUM, Gallia Narbonensis vrbs, Antonino.

ALAVNIVS, vide **HALAENVS**.

ALAVNVS ἄλαυνος, Albionis insule in Otadeni fluius,
Ptolemæo. Alne Camdeno. Mons est apud eundem Ptole-
mæum in Sarmatia Europæa.

ALAVONA ἀλαυῶνα, Vasconum opidum, in Hispania,
Ptolemæo. **ALLABONA** Antonino est.

ALAZIA ἀλαζία, de qua hac Strabo ex Hecataeo. Ad Ala-
ziam urbem fluius est Rhymus, qui per Mygdonium cam-
pum ab Occasu labitur è lacu Dasicylitide, & in Rhynda-
cum exit.

ALAZON, fluius est qui Iberiam ab Albania distinguit, vt
Plinius tradit. **ALAZONIVS** ἀλαζώνιος, est Stra-
boni. **ALAZONA** Flacco. Hunc Ptolemæus etiam de-
scribit, sed innominatum relinquit, sub πεταρεῖ nempè vo-
cabulo.

ALBA, dua sunt huius nominis celebres in Italia vrbes; quas
à Iunioribus confundi sæpius observavi. Vna est in La-
tio, sub monte Albano, ab Ascanio condita in Via Appia,
vt videtur ex Appiano 1. Ciuil. duodecimo ab Vrbe mil-
liario, vt habet Eutropius. Hanc longam cognomi-
nant auctores: incolæque Albanos vocant. vti apud Vir-
gilium, Liuium, Plinium, & Suidam videre est. (ANOS
prius dictos, postea ALBANOS dicit, non docet Histo-
ria Miscella.) ἄλβα quoque Græcis scribitur, etsi λευκα dice-
rent; vt inquit Halicarnassens. qui eam inter montem &
lacum collocat. Aequorum metropolim & coloniam Ro-

A L

manam faciunt Liuius, & Appianus in Annibalicis: qui
eandem quoque Ἀλβαν, & incolæ Ἀλβανῶες nominat. Ho-
die, si Leandro creditur, Sauello nomen habet. alij putant
circa Castellum Gandolfi fuisse, vt mihi Roma significa-
uit Philip. Winghius, inueni longiori (si per fata licuis-
set) vita dignus. ALBA alia est in Marsis, ad Fuci-
num lacum, via Valeria; circa Anienus fontes. vbi eam
describit Strabo. Hanc Plinius ALBENSIVM cogno-
minat. incolæ Albanenses, testibus Plinio, Liuiio, & Festo.
Albenses vocat Varro. Eadem ALBA FVCENTIS
à Sospatro vocatur: à Fucino, ni fallor, lacu vicino. AL-
BATVCENSIA legitur in Antonini Itinerario, &
ALPHAVCELIS Ἀλφαιουκῆλις apud Ptolemæum.
vtrique corruptè. ALBAM tertiam habet in agro Pi-
ceno, Procopius 2. Gothorum. Est quoque ALBA cu-
ius meminit Fl. Vopiscus in vita Probi Imp. his verbis; Re-
liquias vltra Nicrum fluium, & Albam remouit. sunt
qui eo tractum Wirtenbergensem non longè à Nicro intel-
ligunt, quem accolæ Alb aut Rauch Alb nominant. Rhe-
nanus autem mauult Albi legi, pro fluuio. ALBA,
ἄλβα, Hispania Tarraconensis fluius ad Pyrenæi radi-
ces, Plinio. Item Sicilia circa Heracleam, Diodero 36.
Vrbs in Vardulis est, apud Ptolemæum & Antoni-
num. Hispania Baetica vrbs est alia, Antonino, inter
Virgi & Acci. Vide **LAVINIVM**, **MEDIOLA-**
NVM, **SENONES**, & **VALLIS**.

ALBA AVGVSTA Ἀλβανὺς ἄστis, Elicocorū in Gallia Nar-
bonensi opidum, Ptolemæo. ALBA HELVORVM
Plinio. (vt quidam putant) pro quo Pintianus hoc loco
HELVCOCORVM legit. Hodie Albi vocatur Ioan-
ni Poldo in sua Nemausensi historia. ALBENSES sunt
Sidonio. Vide **HELVII**.

ALBA COLONE, vide **COLONE**.

ALBA ELVIA, siue vt alius codex habet, **HELVIA**.
Plinius 14. cap. 3. Dalechampius Aubenas de Viarez
interpretatur, Vide **HELVII**.

ALBA IVLIA, Dacia vrbs, sic dicta à Iulia Augusta,
M. Aurelij Antonini Imp. matre: vt ostendit ex anti-
qua inscriptione eiusdem loci, Stephanus Taurinus, in sua
Stauromachia. Hodie, teste Lazio, Germani Weppen-
burg vocant; Hungari Gulafciurac. In Transilvania
est. Vide **APVLVM**.

ALBA LONGA, vide **ALBA**.

ALBA POMPEIA Plinio Lombardia Cispadana vrbs,
quam coloniam Romanam factam credit Onuphrius. In-
colæ Albenses Pompeianos nominat idem Plinius. Alba
Leandro & Georgio Merula; ad Tanarum fluium. Ho-
rum terram omnium fecundissimam, & Langavillam
nominatam, scribit Procopius, lib. 1. Gothor.

ALBA REGALIS, Hungaria vrbs, Latinis. Stulweif-
senburg vernaculè nominant.

ALBA TVCENSIA, Italia vrbs, inter Tiburtum &
Corfinium. Antoninus. Vide **ALBA**.

ALBA VALLIS, vide **VALLIS**.

ALBA, que & **VIRGAO** Plinio dicitur, Hispania vrbs.
Biana à Tarapha dicitur. ALBA VARCAONEN-
SIS vocatur in antiqua inscriptione, que habetur in
Augusto Goltzi. Municipium ALBENSE VIRGA-
VONENSE vocatur in lapide antiquo, quem adducit
Moralis: qui hoc nouo nomine Arjona circa Iæni opi-
dulum interpretatur. In Betica est. Vide **RHODA**.

ALBACE Ἀλβακῆ, Heraclea Caria locus, apud Suidam in
voce Diogenianus.

ALBAMANA, vide **ALBIMANA**.

ALBANA Ἀλβανᾶ, Ptolemæo Albania opidum est. AL-
BANAM villam, habet circa Urbem Tacitus in Vita
Agricola. ALBANAM Aquam nominat Liuius 22.
Vide **ALABANA**.

ALBANENSES, Hispania populi; Plinio 3. cap. 3. Vide
ALBA.

ALBANI, Macedonia populi, apud Ptolemæum. Est &
nomen Gentis Galatarum: quorum terram felicem esse
aiunt, & frugiferam. gignere etiam vinum & suauem &
multum,

multam. Suidas. ALBANORVM Terram vocat Eustathius, ubi mons Circaus est. in Italia nempe. Vide ALBA, ALANI & SENONES.

ALBANIA, Asia regio. Ptolemaeo, ἀλβανία: Zuiria vocatur ab Hieronymo Ruscello, & Alphonso Adriano. Chippiche à Castaldo. Dominus Niger scribit eam ab incolis Zitracha, & quibusdam Garzena nominari.

Plinius 7. cap. 2. & Gellius 9. cap. 4. habent ultimam quandam terram, quam ALBANIAM nominant. ubi homines, qui in pueritia canescunt, & plus cernunt per noctem, quam per diem. An alia ab illa, videndum. Hoc ultimum Celtica cuidam nationi adscribit Apollonius in Mirabilib. Vide COLCHIS & ALBANOPOLIS.

ALBANIA antiquo vocabulo, dicitur Britannia insula Septentrionalior pars: quam Latini SCOTIAM appellant, & vernaculè Scotlandt nominatur. Ab eius Mediterraneis incolis autem, qui autam linguam hactenus retinent, etiamnum Albain vocatur. Hac pars BRITANNIA quoque MINOR, & SECUNDA, à Sexto Rufo nuncupatur. Hac ex Humfredi nostri fragmento.

ALBANOPOLIS vrbs, in Albanorum regione Macedonia est apud Ptolemaum. Armenia Maioris vrbs, ubi sepulchrum D. Bartholomaeum Apostolum, refert Sophronius Gracus. ALBANIAM vocat Dorotheus. ALBANVM Freculphus.

ALBANVM; Pannonia Saute vrbs, in lib. Notitiarum. ALBANVM Pompei, inter Pomtinum & Urbem habet Cicero ad Atticum 6. Inter Antium & Romam est, Suetonio in Nerone. Pompei villam sic vocatam reor, in Alba suburbio. ALBANVM habet Procop. 2. Gothor. opidum stadiis centum & quinquaginta ab Urbe, in via Appia situm. ALBANVM Mare, vocat Caspij partem Plinius, qua nempe Albaniam attingit. CASPIVM Sinum, eundem nominat Pomponius. Vide ALBANOPOLIS.

ALBANVS ἀλβανός, Ptolemao & Plinio, Albania regionis fluvius. Videtur à Matth. Michouienfè Cohan dici.

ALBANVS Lacus, in Latio, ut apud Livium habetur. Lago di castel Gangolfo vocat Leander. ALBANVS Mons hic quoque est, Latio, Suetonio, & Straboni. & ALBANVM nemus, eidem Livio & Obsequenti. Est quoque mons aut fluvius in Asia Propria: item Appiano, ad duodecimum ab Urbe lapidem. Ptolemaeus enim ibidem habet Heracliam ad Albanum. Eidem Ptolemaeo etiam montis nomen est in Pannonia. ALBIVS Straboni, Auf der Alben, Lazius.

ALBARA, Syria vrbs, Guilhelmo Tyrio. circa Phœniciam. ALBAS, & ALBE, vide ALBVLA.

ALBE ἀλβη, Creta vrbs. Stephanus.

ALBENSIVM ciuitas, nunc VIVARIO, (alius codex BELISIO legit.) sic liber provinciarum, in provincia Viennensì Gallie. Maurienne nunc, Cœnali. ALBIENSIS vrbs meminit quoque Sidonius 6. ad Patientem papam. Vide ALBA, ALBA POMPEIA, & ABIGENSIVM: item AQUAE ALBENSES.

ALBERAM urbem, nominat Vignierius, ubi scribit concilium habitum, praesente Origine, contra Arabianos haereticos. Vbi locorum ignoro.

ALBI Campi, vide LEVCOPEDIUM.

ALBI Montes, vide LEVCA ORE.

ALBIA, vide ALBIS.

ALBIANA ἀλβανὰ, Corsica insula vrbs. Ptolemaeus.

ALBIANVM, Norici vrbs, Antonino.

ALBICI populi, montes supra Massiliam incolentes. Caesar, Ciuilium 1. Vide ALBENSIVM, & ALBIENSES.

ALBIENSES ἀλβιαι, & ALBIOECI ἀλβιοικοι, Gallia populi post Salyas. Strabo. Idem cū ALBICIS Caesaris videntur. & Albic hodie dici, in Aquitania, scribit Cœnalis. Vide ALBENSIVM.

ALBIETAE ἀλβιηται, Latinorum populi, Halicarnasseo, & ALBIOLANOS vertit Gelenus. Quid si LABINIATAS legamus, inquit Sylburgius ad hunc locum.

ALBIGA, Gallia vrbs, Turonensi 2. In Cadurcis est, Massono: ad Farnem auriferum fluvium. (à qua Albigenfes haeretici.) Alby forte hodie.

ALBIGAVNVVM ἀλβιγαννον, Ptolemaeo, quod ALBINGAVNVVM Straboni, cum N. in secunda, & ALBIVM GAVNVVM Plinio: eius opidanos LIGVRES IN-GAVNOS appellat Strabo. & ALBINGAVNOS populos, Vopiscus in Proculo. Liguria opidum est, quod Leander Albenga dici ait.

ALBIMANA, vel ALBINIANA est apud Antoninum. Alphen veritè Simlerus. Hollandia vicus, inter Lugdunum & Traiectum. Cohors III. Albiniana, meminit ex vetusto lapide, GoliZius. ALBAMANA est in tabula Peutingeriana.

ALBINGAVNVVM, vide ALBIGAVNVVM.

ALBINI villa, vide SALINAE.

ALBINIANA, vide ALBIMANA.

ALBINIMINIVM ἀλβινμινιον, Ptolemaeo, Liguria vrbs: qua Plinio, Straboni, Tacito & Antonino ALBIVM INTEMELIVM dicitur: ALBINTIMILIVM habet Tacitus, quem Lipsij manus non correxit. INTEMELIVM per I. in secunda legit Cicero: non addito Albio, in Epistolarum lib. 8. INTEMELIOS populos nouit quoque Linus, 40. Leander Vintimiglia hodie nominari ait. illud nescio: sed hoc scio; VNTIMILLIVM hoc tractu à Varrone vocari, lib. 3. Rei rusticae.

ALBINOVANVS. Pedonis Albinouani Poëta, meminit Ouid. aliqz. Cognomen à loco videtur, mihi incognito.

ALBIOECI, vide ALBIENSES.

ALBIOLANI, vide ALBIETAE.

ALBION Aristoteli, Apuleio, Plinio, ALVION ἀλβιον, Ptolemaeo, qua & BRITANNIA aliu. ALBIONVM insulam vocat Auienus. Sed verius, vt ex huius insula annalibus antiquissimis docet Humf. Luydus, PRYDANIA. Ea est insula qua hodie Anglia & Scotia regna continet. Vide BRITANNIA.

ALBIONA, ager trans Tyberim. Fest. Pompeius. Vnde Lucus Albionarum.

ALBIS ἀλβις, Ptolemaeo, Seneca in Medea, & alijs, Germania celeberrimus fluvius. Barbari saeculi scriptores Latini ALBIAM vocant. Germanis Elbe dicitur. Bohemus verò, apud quos originem sumit; Tab. Nomen habere à numero indicat Fabricius in suis rerum Misnicarum libris. fontium nempe vndecim, vt Bohemi, siue, vt Saxones dicunt, tot annuum influentium. Oritur enim, vt idem tradit, in tractu Hercynia silus, qui à Gigantibus nomen habet, vulgo Aisenberg, ex vndecim (quorum singula nomina adducit) fontibus. qui tandem conflati, Albim fluvium conficiunt. Elue & Elbe Germanis vndecim significat. Hunc montem Aisenberg (vt hoc prater influentium addam) Bohemi Ceronellox vocant, vt scribit Dubravius.

ALBIVM mons in Iapodibus sublimis, extremitate quodammodo Alpes attingens, Straboni. Alben Idria hodie vocari scribit Lazius. Hic minere argentivum. ALBANVS Ptolemai est.

ALBIVM INTEMELIVM, vide ALBINIMINIVM.

ALBIVS, vide ALBANVS.

ALBOCELLA ἀλβωκελλα, Vaccaorum mediterranea vrbs, in Tarraconensi regione, Ptolemaeo. ARBOCALA Linij puto, & ARBVCALE ἀρβυκαλαν, Stephani, ex Polybij 3. & ALBVCELLA Antonini.

ALBOGENSII ἀλβωγεννοι, Dacia populi, apud Ptolemaum. Horum tractus videtur mihi hodie Campus quem Rasciani Cosoua, Hungari Rigomezu vocant.

ALBONENSES, Illyrici populi, Plinio: ALVONA ἀλβονα, Ptolemaeo. Albona nunc, Hermolao teste.

ALBONICA, Hispania vrbs, Antonino. inter Liminium & CaesarAugustum.

ALBOTI ἀλβωτοι, Macedonia populi: Ptolemaeo.

ALBVCELLA, vide ALBOCELLA.

ALBVDINVS, vide CLAVDIAE AQUAE.

ALBVLA

ALBULA, nobilissimus Italiae fluvius, qui aliis **THYBRIS** & **TIBERIS** vocatur. **TEBERIS** τῆβρης, apud Stephanum legitur. Idem eundem **ALBE** & **ALBAS** ἀλβῆ & ἀλβας, item **THYMBRIS** θυμβρης, appellat. vi quoq. Dionysius Apher. (Male igitur adnotant Servius & alij in Virg. esse metathesin literarum, Thymbre caput, pro Tibre, ut monuit Schottus.) **A Dehebri** Veientum regulo **DEHEBRIM** nuncupatum scribit Ter. Varro. **LYDVM** λυδν & **VOLTHVRRENVN**, & per syncopen **VOLTHVRNVN** olim vocatum, auctor est An. Viterbiensis. **Lydum**, & **Tuscum** à Virgilio scio nuncupari, à duobus fratribus **Lydo** & **Tyrhena**: sed epitheta videntur, non nomina. Eundem ab antiquis **RVMON**, & in aliqua vrbis parte **TAREN-TVM**, dictum tradit Servius, in eo Virgilij versu, Stringentem ripas, & pinguis culta secantem. Idem eodem in loco, addit eum in sacris **SERRAM** dictum. **Tiberim** **IANYM** vocat Athenaeus lib. 15. dicit enim Ianus fluvium & montem vocari vbi Ianus habitavit. **IANCYLVN** non semel Pseudoverosus vocat. Teuete accolis hodie. Huius descriptionem habes apud Plinium 3. cap. 5. Eius laudes autem in Panegyrico Constantino Magno dicto. **ALBULA** quoque fluvius in Pelignis, teste Plinio. Nonnulla Plinij exemplaria legunt **ALBV-LATES**. Pinianus tamen **Albula** legendum docet. Liberata hodie nomen habet. vi tradunt Blondus & Leander. Viperata quoque hodie appellari scribit Alexander Andreas. Vide **MATRINVS**.

ALBVLAE Aque, iuxta Anienem fluvium, Straboni, Plinio & aliis celebres. Via Tiburtina erat teste Vitrutio 8. Has quoque describit Pausanias 4. Bagni di Tivoli hodie dicuntur.

ALBVLENSIS vrbis Episcopalis in Hispania, meminit concilium Toletanum. Chronicon Morali. **ALBVLENSIS** in Mauritania Casariensi, meminit Victor Vicensis.

ALBVM Promontorium Africa, ad Fretum Herculeum, Plinio in Proemio lib. 3. Phoenicia quoque eidem 5. cap. 14. inter Tyrum & Ptolemaidem.

ALBVNEVS fluvius, Virgilio: in Tiburtinis altissimis montibus, vi docet Servius, 7. Aeneid. Cui & **ALBVNEA** filia ibidem est. sed idem in Georgiis, habet **ALBVNIAM** Laurentinorum filiam. Mons in Lucania est, si creditur Philargyrio 3. Georgicor. Meminit eius quoque Horatius lib. 1. Carminum. vbi & **TVBVRNI** lucus, pro eadem.

ALBVRNVS, Lucania mons, Vibio, Virgilio, & in eum Servio. Opidum quoque Lucania est, ad Silarum fluvium, Vibio seq. Ad huius ostia describit illud Servius. Vide **SILER**.

ALBVS Murus, Vide **LEVCOTICHVS**.

ALBVS Pagus λεων καπν, inter Berytum & Sidonem est, castellum sic dictum à Plutarcho in M. Antonio. Est quoque locus sic dictus in Arabia Felici, ad sinum Arabicum: Arriano in Periplo: & Straboni 16. qui Nabatheorum emporium vocat.

ALCAEOS populos, Centuripi vicinos, multi constituere. sic Aethicus, ignobilis auctor.

ALCARVS, vide **CALEARTIVS**.

ALCATHI ἀλκαθῖ villa, in Cypro insula. Iul. Pollux de Dentibus.

ALCATHOE, vide **MEGARA**.

ALCE, Hispania vrbis, Livi 40. in Celtiberis. Fortè **ALCES** Antonini, quam inter Emeritam & Casaraugustam ponit.

ALCEDO, nomen loci, apud Dar. Phrygium: vnde Thoas classem Graeci aduexerat. Sed **CALYDONIA** legendum haud dubie. Codex meus membraneus **Caledone** habet.

ALCES, Bithynia fluvius, apud Plinium. Vide **ALCE**.

ALCETIENSIVM, meminit verus lapis, qui est in Austria, Lambachi. Lazius in R. P. Romana 3.

ALHAZAR Regio, vnde Euphrates oritur. Sic liber Pro-

prietatum Elementorum Arabis cuiusdam, sed falsò Aristoteli attributus.

ALCHAT, Palestina locus, Iosue 19. 21. ἀλχά legunt 70. interpretes.

ALCHIONE, mons est circa Pallenem, Macedoniae peninsula. Plinius.

ALCYDAE **STATVAE**, vide **ABYLAE**.

ALCHIPPE, vide **ARCHIPPE**.

ALCIDVRI, vide **BOISCI**.

ALCIMEDON Campus in Arcadia. Pausanias.

ALCIMOENNIS ἀλκίμωννις, Ptolemaeo, Germania vrbis. Althamerus & Villanovanus, Vltm; eius loco ponunt.

ALCIMVS ἀλκίμω, locus in Attica, iuxta Piraeum. Plutarchi Themistocles.

ALCINOI Portus, in Corcyra, Eustathio.

ALCLYTH, Scotia fluvius, Clodv hodie, Ger. Mercator.

Mihi videtur vrbis nomen, non fluvij, ex Heft. Boëthio. Et **ALCLVIT** vrbem videtur mihi Beda describere, qui tradit eam sic dici à fluio Cluit nuncupato, ad quem fita est: **AL**, enim petram significare ait. Wounbritan hodie describit Boëthius. Vide **GLOTA**.

ALCMANIA, vide **HERACLEA**.

ALCOBRICENSES, vide **ARCOBRIGA**.

ALCOMENE ἀλκομῆνα, Illyridis vrbis, Stephano. Vide **ITHACA**.

ALCONA, Gallia Narbonensis portus, Antonino. xviii. M. P. à Telone Martio. Vide **NACONA**.

ALCTA ἀλκτῆ, Sicilia mediterranea vrbis, Ptolemaeo. **ALCTA** legunt interpretes.

ALCYONIUM MARE, vide **CORINTHIACVS** SINVS.

ALCYONIUM **STAGNVM** ἀλκυονία Ἰαπων. Pausanias in Corinthiacis sic de eo: Stagnum hoc infinita est altitudinis. Nero Imp. enim iunctu ad multorum stadium funibus, ad eosq. plumbo religato, additis ea alijs ad vsu instrumentis, nullum tamen potuit altitudinis terminum deprehendere. An hoc idem stagnum ab eodem Pausania quoque **AMPHIARAI** **FONS** dicatur, mihi non satis liquet.

ALDESCVS ἀλδσκος, Sarmatia Europea fluvius Dionysio; qui se vnà cum Panticape ex Rypa montibus oriens in mare Glaciale exonerat. Suida est fluvij & vrbis nomen. **ARDESCVS** Hesiodi est: quem eius commentator Isacius Scythiae fluvium facit.

ALDVABIS, sic legit Ful. Virsinus apud Casarem, quo loco alij codices **ALDVASDVBS** & **ALDVASDALIS** habent. Ptolemaeo **DVBIS** δῦβις est. Iulianus apostata in epistola ad Maximum philosophum, eum non sine mendo **DANVBIM** δανῦβιν vocat. **ALDVBIN** restitue. Gallia Narbonensis fluvius est, quem Polidus & Marlianus hodie Doux nomen habere aiunt. In Burgundia comitatu.

ALE, regio vbi filij Israël translati fuere ab Assyriorum rege, 1. Paralip. 5.

ALEA ἀλεα, Arcadia vrbis, apud Pausaniam, cuius ruinae absunt à Tegea circiter decem stadiis. Carpitania vrbis: & Thessalia, Stephano. Hec **ALEAS** eidem, & Suida dicitur. Vide **HALEA**.

ALEAS, vide **ALEA**.

ALEBECERIORVM in Gallia Narbonensi, meminit Plinius.

ALEBVS Fluvius Hispania, in Gymnetibus: circa Baleares. Sex. Auienus.

ALECTORIS ἀλεκτορὶς, propugnaculum, circa Borysthenis ostia. Dioni Pruseo, in Borysthenica oratione.

ALEDON, vide **MALEDIS**.

ALEIVS Campus, circa Troiam: Straboni 14. vide **ALA**.

ALELE, Africa vrbis, circa Syrtim minorem alicubi videtur, apud Plinium.

ALEMANNIA, vide **ALAMANI**.

ALEMANNVS, Suevia in Germania fluvius, quem Alemul hodie vocant. Georgius Fabricius. **ALEMORA** legitur corruptè apud Aimoinum.

ALEM, regionis nomen, 1. Machab. 5.

A L

ALENITICVM, vide **ELANITICVS**.
ALENS, *αλως*, Cuius insula locum Theocrito. Etiam Sicilia fluvius eiusdem Scholiasti. Vide **HALES**.
ALEON, Plinio fluvius est, circa Ioniā Asiā. **ALES** Pausania crediderim.
ALEOS amnis Erythra, pilos gignit in corporibus. sic Plinius. *Voi sit nescio*. Plurima sunt enim Erythra. Nisi idem sit cum Aleon precedente.
ALEPTIMVS, loci nomen in Africa, in concilio Carthaginiensi, sub D. Cypriano habito. Corrupte fortassis, pro **LEPTIS MINVS**.
ALERIA, vide **VALERIA COLONIA**.
ALES, Pausania fluvius apud Colophonem, omnium in Ionia gelidissimus. Idem auctor, ut Hermolaus annotavit, flumen Colophonis frigidissimum **AVELONTA** vocat. Sed quod synonyma sint, non assero.
ALESQA, vide **ALISQA**.
ALESENI, *αλεσενι*, Arabes sunt circa Persicum sinum, & Babylonis regionem, Straboni.
ALESIA, vide **ALEXIA**.
ALESIAE, vide **HALESIAE**.
ALESICHOIVM, *αλεσχωιον*, Aeschines in epistol.
ALESIVM, vide **ALISIVM**, & **HALESIVM**.
ALESTES, & **CELANDVS**, Hispania fluvius, qui forte Cavado hodie dicitur: Sic mihi Cluvius in suis schedulis manuscriptis, ex Hispanica sua peregrinatione allatis. Celandum, apud Melam inuenio. Alestes Bracaram Augustam irrigat, *Pasco auctore*.
ALESVS, Sicilia fluvius est, litore Septentrionali, prope Aletam urbem: cuius meminit antiqua tabula marmoris, ut tradit Fazellus, qui eum hodie Pittineo vocat, ait. De hoc flumine Columella 10. Et qua Sicani Flores legistis Halesi. Est & fluvius Tusciae, iuxta Alsium, Silius 8. Sanguinata forte hodie. Vide **ALAESQA**.
ALETA, *αλετα*, Illyrici in Dalmatia opidum, Ptolemaeo: quod hodie Mosti appellant, ut scribit Marius Niger. vide **ALCTA**, & **ALLATA**.
ALETE, urbs Siciliae maritima Ptolemaeo. sed Graeci co-dex hanc ignorat.
ALETHA, urbs Galliae maritima, quam Rindus fluvius alluit. haud procul ab Aaronis insula, ut eam Sarius describit, ex Gemblacense: in S. Maclouy vita. Britannia Minoris est. & S. Malo hodie dicitur **ALETVM** in lib. Noticiarum videtur, Neruicani litore.
ALETHIAE, i. veritatis Fons in India apud Brachmanes. Dion Prusius, Oratione 35.
ALETINIVS, vide **LATMVS**.
ALETIVM, *αλετιον*, Ptolemaeo & Plinio opidum Salentinorum, in Italia: Leze Mario Nigro dicitur. **ALETINOS** populos quoque habet Plinius. Idem cum Lupyis esse, nondum persuasit Galateus.
ALETRINI, vide **ALETRIVM**.
ALETRIS vide **SEBRIA**.
ALETRIVM, *αλετριον*, Straboni Latij opidum est. **AIATRO** nunc dici, scribit Leander. Incolas **ALETRINATES** habet Plinius & Cicero: item vetusta inscriptio, in Götzij Thesaurō. In Herminis sunt Lino. sed per A. in secunda. **ALETRINI** populi apud Plinium, sunt alibi, circa Apuliam.
ALETVM, *αλετον*, tumulus ad portum Noua Carthaginiensis: Polyb. 10. Vide **ALETHA**.
ALEV, Arabiae Felicis insula, Plinio.
ALEVADES, *αλεβαδες*, Thessaliae populi, apud Pausaniam, in Laconicis, item Platonem, Sotomeno, Aristidi, & Polyano 4. Aeliano quoque Animal. 8. cap. 11. Circa Larissam, & Ossum montem suere. Ipsos Larissenses sic nominat Diodorus 15.
ALEX, *αλεξ*, Straboni, Dionysio & Thucydidi; **CAICINVS**, *καικινος*, Pausania, Aeliano, & Plinio; synonyma sunt Hermolao iudice, Locrorum fluminis in Italia. Alesto hodie dici, scribit Leander. **LOCANVS**, *αλεστος*, Ptolemaei videtur. Caicinum Locrensum, in Magna Graecia fluvium esse, qui horum agrum a Rhégino dividit,

A L

Pausanias in Eliacis docet: hoc idem attribuit Aleci An-rigonis in Mirabilib. et Caicinus & Alex sunt diversa flumina Thucydidi, lib. 3. Alecem hunc fluvium credo Ciceronem ad Trebatium, **HALETEM** nuncupare. Et fortasse eundem Theocritus **ALENTEN**, *αλεντα*, vocat. Caicinum vocat Aelianus 8. Varie historia **CAICIN**, *καικιν*. Recentior quidam Saenarou nouo nomine interpretatur.

ALEXANDRE SCHATA, vide **ALEXANDRIA**.
ALEXANDRI, quae & **ARACIA**, insula Persidi adiacens, *αλεξανδριαν*, *αργα*, Ptolem. **ARATIA** Plinij.
ALEXANDRI Castra, *αλεξανδριαν*, *αργα*, locus in Libya nemo Ptolemaeus. inter Gazam & Pelusium, Q. Curtio.

ALEXANDRI Columna, *σολα*, in Sarmatia Asiatica sunt Ptolemaeo. Horum nulla autem vestigia hodie.

ALEXANDRI Portus, locus in Gedrosia. Arrianus in Indich.

ALEXANDRI Vicus, ad Tiberim, inter Urbem & Hostiam, tertio ab urbe lapide. Ammianus 17.

ALEXANDRI Turris, circa Tempe locus: Polybio 17.

ALEXANDRIA, *αλεξανδρεια*, Huius nominis octodecim urbes numerant Eustathius & Stephanus. Prima Aegypti est: altera Troadi: tertia Thracia: quarta Neartorum, gentis ichthyophagorum: quinta Opiana, circa Indiam: sexta Indica: septima Aria, gentis Parthy-eorum iuxta Iudiam: hanc Ptolemaeus & Strabo quoque agnouerunt. octava Cilicia: nona Cyprici: decima Caria ad Latium: undecima iuxta Bactram: duodecima Arachosia: decimatercia Macarena, ad quā Maxates fluvius defluit: decimaquarta Sorianorum, Indica gentis: decima quinta iuxta Arachosiam, contermina India: decimasexta ad Melam sinum: decimasextima Sogdiana, vicina Paropomisa: decima octava ad Tanaidem fluvium. Huius ad Tanaidem fluvium meminit quoque Arrianus & Curtius ad Iaxartem: quae Tanais etiam vocatur. Circa Oritas ad maris litus: Diodoro 17. Sogdianam, Ptolemaeus Oxianam ab Oxo praeferente cognominat. Arachosia Ptolemaeo nota est. quemadmodum & Aria, cuius quoque apud Plinium memoria est. Thracia huius in nummo veteri aere exstat inscriptio **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΦΙΛΟΚΟΙΝΟΝ ΘΡΑΚΩΝ**. Aegypti celebre ab omni aeo emporium. **MAGNAM** hanc cognominat Galenus, ante **RACASTA**, *ρακάστα*, dicta fuit, Cedreno teste. Plinio auctore lib. 5. cap. 10. olim **RACOTIS** appellata fuit. Idem Stephanus tradit. Idem innuit Pausanias in Eliacis. Straboni certe lib. 17. *ρακωτις* **RACOTIS**, pars Alexandriae est, qui olim vicus. Hanc Alexandriam **LEONTOPOLIM**, *λεοντοπολις*, quoque vocatam scribit Eustathius & Stephanus: qui eam etiam **POLIM**, per excellentiam dictam ait. Etiam **PHAROS**, & in Rebus Romanis **SEBASTE**, *σεβαστη*, id est, **AVGVSTA**, item **IVLIA**, *ιουλία*, **CLAVDIA**, *κλαυδία*, **DOMITIANA**, *δομιτιανή*, & **ALEXYNTERIA**, *αλεξυντερία*, eodem teste. **NOO** Hebraei nominatur, ut docet D. Hieronymus. Scandaria hodie dici asserit Buonacciolus, in suo Strabone, quem ex Graeco Italicum fecit. Hanc in quinque regiones distinctam, singulasque a primoribus litteris denominatas, scribit Philo in Flaccum. Sed huius descriptionem lege apud Strabonem 17. Diodoro 17. & Statium Alexandrin. 5. Amor. Ciliciae meminit Ptolemaeus, sed in Syria, ad Issicum sinum. Concilium Constantinopolitanum autem, vii & Stephanus, eam Ciliciam adscribit, & Alexandriam Minorem nominat. ad differentiam Aegyptiacae, quam Magnam cognominat. Hanc nostra aetate Alexandria vocari scribit Marius Niger. Alexandrona Cyropalati est. Praeter has iam numeratas Alexandrias habet Ptolemaeus aliam in Carmania regione, descriptam quoque ab Ammiano & Plinio. In Mygdonia Assyria regione quoque Plinius Alexandriam. Est & Alexandria quadam ad Caucasi montis radices, ab Alexandro condita, teste Q. Curtio. Hanc puto a Ptolemaeo in Sogdiana poni, vtrius-

manq; cognominari: habet enim duas huius nominis in eadem Sogdiana. *Αλεξανδρεια*, hac Appiano. Video itaque viginti sex vrbes, hoc nomine Alexandria apud idoneos auctores, insignes. Ceteras vide in dictionibus ANTIQCHIA, BVCEHALA, CHARAX, EXOPOLIS, & TROIA.

ALEXANDRIA AVG. COL. in Elagabali nummo. Goltzius testis.

ALEXANDRIA mons, & pars Iuda, Antandro imminens: vbi controuersiam Deorum aiunt à Paride discipratam. Strabo & Stephanus. Silua quoque nomen Alexandria, Chalcidensium: supra Clazomenis, in Ionia. Strabo.

ALEXANDRINES locus sic dictus circa Persidem. Hist. Miscella 17.

ALEXANDRINORVM Nominus, in Aegypto: Ptolem.

ALEXANDRIVM, *Αλεξανδριον*, Iudaea castellum in monte excelso describitur à Iosepho Antiq. 14. & belli Iudaici l. cap. 3. & apud Zonaram lib. 1. G. Tyrio ALEXANDRIA inter Ptolemaidem & Tyrum ad mare est; & hodie Scandalia appellari auctu, dicitur, ab Alexandro Magno extructam. Scandaria forte melius nouo vocabulo.

ALEXANDROMEGAPOLIS, *Αλεξανδρομεγαπολις* vrbs, quorum Episcopi aliquando Timotheus & Alexander. Testes Canones concilij Constantinopolitani, sub Iustitiano Imp. habitii. An Aegyptus? vbi Alexandria? quam Galenus Magnam cognominat.

ALEXANDROPOLIS, Medorum vrbs, (*Αλεξανδρον*, erat in Græco.) ab Alexandro Magno subacta, & sic vocata: est apud Plutarchum in eius vita. In Thracia forte, vbi Medisunt, sed per *Α* diphibongon. In India habet Appianus *Αλεξανδρον*, vide MEGARA.

ALEXIA, Casari Mandabiorum in Celtis opidum. ALESIA Patriculo scribitur, & Diodoro. Polyani lib. 8. Stratagematum, & *Αλεξία*. Rob. Cœnalis dicitur *Αλξίς* vocari: Gab. Simeonius Lusitania, fortasse Italica lingua, Paradisus verò dicitur eius hodie nihil exstare, præter nominis ymbra Alize. cui subscribitur Vigenerius.

ALEXIOPOLIS, *Αλεξιπολις*, vrbs episcopalis, Callisto. & in Responsis patriarcharum Orientalium.

ALEXYNTERIA, vide ALEXANDRIA.

ALFATERNI, vide NVGERIA.

ALFELLANI, Italia populi, circa Apuliam. Plinius. Vide AMALFITANA.

ALCA, Antonino Italia portus. III. M. P. à Centum cellis. Vide ALLON.

ALGARIXA, vide HIEROSOLYMA.

ALGIDVM, Straboni, Liuii, & Stephano, *Αλγιδον*, mediterraneum Latij opidum. Leander, & alij, hodie Rochadel Papa vocant. An Algedon Procopij 3. Gothorum? Apud Diodor. Siculum 12. vt hoc obiter annotem, male legitur *Αλγιδον*, pro Alcido, vbi historiam Virginij & filia ab eo occisa describit.

ALGIDVM NEMVS, in Latio: Seluadel Aglionunc. Marius Niger, & Leander. ALGIDVS mons, duodecimo ab vrbe Epide. Eutropius 1.

ALCONVM, *Αλκων*, locus apud Strabonem, vbi ferunt xxv. virgines in turrim in portu sitam spectandi causa, cum Thesmophoria agerentur, accurrisse, ac ruina turris in mare decidisse. In Attica forsan.

ALIA, vrbs. Asia alicubi, Callisto. circa Syriam forte. vide ALLIA.

ALIACMON, *Αλιάκμων*, Macedonia fluius, Ptolemaeo, Plinio, & Claudiano. item Casari 3. Civil. (sed cum afflatu HALIACMON) qui scribit eum Macedoniam à Thessalia diuidere. At hoc Peneum facere, tradit Strabo. Pelecas Sophiano est: at Mercatori Platamona.

ALIAV, vide ALALAEI.

ALIANORVM Pacatiane ciuitatis, meminit. v. synodus Constantinopolitana.

ALIANVS, Castellum Liguria, circa Genuam videtur; ex aenea tabula antiqua, videm.

ALIARDII, *Αλιαρδι*, Africa Propria gens. Ptolemaeo.

ALIARIA, Commagene vrbs: Antonino.

ALIARTVS, *Αλιαρτος*, Ptolemaeo Messenia ciuitas: Niocasto, Nigro; Archadie, Theueto.

ALIBACA, *Αλιβακα*, Pentapolis regionis vrbs, in Africa. Ptolemaeo.

ALIBAS, *Αλιβας*, fluius infernalis, omnia exsiccans. Suidas, in dictione *κίγες*. Vide AMELES.

ALICADRA *Αλικαδρα*, Media vrbs: Ptolemaeo.

ALICANVM, vide HALICANVM.

ALICARNA, vide CHALCIS.

ALICENSIS loci, in Hispania Batica, meminit vetus lapis: apud Amb. Moralem.

ALICHORDA, *Αλιχορδα*, Ptolemaeo est Bactriana opidum. ALICODRA apud Marcellinum nominatur.

ALICIENSES, vide HALICA.

ALICODRA, vide ALICHORDA.

ALYCIÆ, & ALICYCÆ, vide HALICYÆ.

ALICYRNA, *Αλικυρνα*, Acarnania vicus, apud Stephanum, ex Strabone.

ALIDÆ, vide ELII.

ALIEIS, *Αλιεις*, Laconica vrbs, apud Diodorum, Xenophontem, Thucydidem, & Stephanum. Attica tribus est Straboni.

ALIEMEN, vide HEGEN.

ALIEV, insula Aethiopia, in Adulico sinu. Plinius. vide ALALAEI.

ALIFA, vide ALLIPHA.

ALII, vide ELII.

ALILÆI *Αλιλαει*, Arabia Felicis populi: Agatarchidi, & Diodoro 3.

ALIMALA, *Αλιμαλα*, Lycia regio: Stephano. ex 2. Isauricor. Capitonis.

ALIMVS, vide HALIMVSII.

ALINA, *Αλινα*, Citria vrbs. ex Polybistore Stephano. etiam Cryeorum insula; eadem. vide ALINDA.

ALINDA, *Αλιδα*, Ptolemaeo, & Arriano in vita Alex. Carie opidum. Idem videtur cum Alida. Stephanus enim ab Alina facit gentile Alindeus.

ALINDOIA, *Αλινδοια*, Macedonia est opidum. apud Stephanum.

ALINGONIS Portum, habet Sidonius 8. Epistolarum, ad Trigetium. Circa Garumnæ fluium videtur. Alingonenfis Ecclesia meminit quoq; Paulinus, ad Amandum, & Delphinum. ALINGANIENSIS est apud Greg. Turonens. 16. quam Langeft, hodie nominari putat Belleforestius.

ALINZA, vide OROSA.

ALION, Britannia insule vrbs lib. Notis. Lancafter est Camdeno. vide AVLION.

ALIONORVM, vide ALIANORVM.

ALIPHERA, *Αλιφερα*, Arcadia vrbs, auctoribus Polybio, Liuii, Pausania, Cicerone, & Stephano. ALIPHIA & I sunt Plinio. HALIPHORA, *Αλιφωρα*, est quoque Arcadie apud eundem Pausaniam. an pro eadem? sic enim videtur ex Stephano & Apollodoro.

Αλιφωρα. Thracia vicus est apud Hesych. ALIPHIREVS, *Αλιφιρευς*, fluij nomen, in lexico Zonara.

ALIPHIAE, vide ALLIPHA.

ALIPSVRI, vide BOISCI.

ALIPTES, *Αλιπτες*, fontis nomen apud Ephesum. Lexicon Græcum.

ALYS, Asia fluius. Sic Trib. Sequester. pro HALYS, putauerim corrupte. ALISPROELIS regione, scribi à veteribus, obseruauit Turnebus, Aduersarior. 23. cap. 24.

ALISAI, vide ÆOLIS.

ALISARNA, vide HALISARNA.

ALISCA, Pannonia vrbs Antonino. ALESCA lib. Notitiarum, sed Alisca legebat quoque codex MS. in Valeria prouincia opidum. Similiter Anyauara vocat. *Αλίσκος* Almas. Ad Istri ripam.

ALISDACA, *Αλίσδακα*, Media vrbs, Ptolemaeo.

ALISINCVM, vide ASILINCVM.

A L

ALISIVM, AMONIVM, BRANDELA, BVC-
CIACVM, CARIACVM, CARNONA, CER-
VEDO, EXONA, MANTOLA, MORVIN-
NVM, NONIGENTVM, RAYSIDO, RO-
TEG IACVM, SECORBIACVM, SEVE-
RIACVM, TASILIACV, VALLO (vel
AVALLO,) & VINDOCINVM, Gallia loca sunt,
apud Fortunatum, in Vita S. Germani. Hoc Vindoci-
num, Philibertus Pingonius Vendosme interpretatur.
ALISIVM ἀλίσιον, Elis vrbis, apud Strab. & Hesych.
HALBSVS est Steph. In Etymolog. est locus iuxta Colonē,
huc procul ab Olenia petra. Et hoc ex Strabonis 8. qui
addit suo tempore ipsam ALESIAE VM ἀλίσιαον voca-
sam. atque a quibusdam sic quoque vocari fluvium.
ALESIVM Tumulum idem ibidem habet ex Homero.
ALISO Castellum, habet Tacitus circa Rhenum. huius
& Paternus quoque meminit. Hodie Wesel vocari, ad
ostium Lupia fluminis, H. lunio placet. Iselburg est Hieronymo Verrutio. quod magis probo. in doctissimū Scen-
kij ad Velleium Notis lego a Rhenano pro Alzheym ha-
beri. ALISO Dionis fluvius est, quem idem Verrutius
de oude pset interpretatur. ALISVM ἀλίσιον, Pto-
lemao ad Rhenum vrbis. hanc Villanovanus Harnstein
putat ipse videri. Heroldo circa Hailprun & Saltzborn
videtur: ad Cochatum amnem. Vide Comment. Lipsij
ad Tacitum.
ALISONTIA Antonini, fluvius est in Mosellam erum-
pens. Alf à Scaligero interpretatur. Alitz vocari, ab
ipsis accolis dicitur.
ALISTA ἀλιστα, Ptolemao Corsica insula opidum: Ista,
Pineto.
ALISVM, vide ALISO.
ALISVS ἀλίσος, Ptolemao Germania vrbis, in partibus
Septentrionalibus. Parthen Villanovano.
ALITAMBI ἀλιταμβοι, Libya interioris populi, Ptolem.
ALITEMII ἀλιτέμιοι, gens in Libya: ut refert de Legi-
bus Stobaeus, ex Nicolao, qui velocissimum ex se regem crea-
re scribit. Eosdem pro ALITAMBI S Ptolemai habeo.
ALITES, gentis barbara nomen, apud Sidonium, in Pa-
negryco Maiorano dicto.
ALITROPHAGI, sunt Scythae apud Ammianum: Pto-
lemaus, ex quo ille ferè omnia sua sumit geographica, hoc
tractu ANTROPORHAGOS habet.
ALIVM ἀλιον, Peloponnesi opidum est Diodoro 14. An AL-
LON Herodoti?
ALIVS, vide ALOS.
ALIVSA ἀλίσσα, PITIVSA πιπίσσα, & ARISTE-
RAS ἀρίστρας, tres insulae sunt sic dictae: ante Bucepha-
lum Argie promontorium. Pausanias. ARISTE-
RAM Plinius etiā novit, sed contra Hermonium agrum.
ALISONES, vide CHALIBES.
ALLABONA, vel ALLABOVE, vide ALAVONA.
ALLAE ἀλλαι, sunt Halicarnasseo 3. ubi à Tarquinio præ-
lio superati fuere Veientes. Boetia maxima vrbis est
apud Pausaniam.
ALLAGES ἀλλαγής, Thraciae pagus, iuxta Lysimachiam.
Gregoras.
ALLALIA ἀλλάλια, Corsica insula opidum, apud Stepha-
num: ex Theopompo. ἀλλάλια Herodoto.
ALLANTE ἀλλάντην, quod & ALLANTIVM dicitur
Stephano, Arcadia opidum. Macedonia quoque, eadem.
de quo hac Plinius, Allantenses gremio terrarum prae-
cantes. ALLANTII sunt Stephano.
ALLATA ἀλλατα, Arabia Deserta opidum, Ptolemao.
Dalmatia Antonino. quae fortè Aleta Ptolemao.
ALLAVA, Sicilia locus, apud Antoninum. ALLEVA,
per E. legit alius codex. Vide ELAVIA.
ALLASONIVM, vide HALYSONES.
ALLECTVM, Scotia vrbis, quae postea Deidonum ap-
pellatum est; ut testis est Polydorus, & ante eum Boetius.
Unde vernaculè dicitur apud eundem.
ALLENS, vide ALEX.
ALLIA, Umbria fluvius in Sabinis, Crustumenis monti-

A L

bus defluens, apud Livium, Vibium, Eutropium, Lucanum
& Orosium. Caminate Leander vocat, & alio in loco
Rio de Mosso. Blondus scribit nonnullis Curtesio vide-
ri. Hoc nomen vnica L. scribendum docet Aldus in sua Or-
thographia. Sed ALLIA quoque opidi nomen in Ita-
lia, apud Frontinum Narsij. ALLIANIS secun-
dam in lino palmam tribuit Plinius. Inter Padum Ti-
cinumque hi.
ALLIANAE. In Alliani circa Pergamum, (ut scribit Ga-
lenus 6. de Sanitate tuenda) sunt aquae calidae.
ALLIFIVM, vide ALLIPHA.
ALLIPHA ἀλλίφα, Samnitum ciuitas, Plinio, & Ptole-
mao. ἀλλίφα, Straboni, ALLIFIVM Livio. Alphi,
Mario Nigro. inter Venasium & Beneuentum. Singulari
L. & per F. scribitur apud Sil. Italicum lib. 12. & Hora-
tio Epistolarum lib. 2. Inter colonias Romanas numeratur
à Frontino.
ALLOBII, vide GERMANES.
ALLOBOVE, & ALABOVE, item ALABONA, An-
tonino Hispaniae vrbis; XVI. M. P. à Casaraugusta. Sim-
lerus legit ALLABONE, & ALONA.
ALLOBRYGES ἀλλοβρυγες, Ptolemao, Narbonensis Gal-
lia populi. Dauid Schudo, Doulphinois Marliano,
Foldo, & Rhenano auctoribus. Stephanus etiam alobri-
ges per i. scribit, ex Polybio. ALLOBROGES per emi-
cron in penultima Latinis, ut Casari, Plinio, &c. ALLO-
BROGICINVS in lapide antiquo Roma, habetur
Q. FABIO ALLOBROGICINO MAXIMO.
ALLOERA, vide ATTALIA.
ALLON Achaia ἀλλων τῆς ἀχαιῆς, quasi littoralia Achaia.
Herodotus 7. Sunt qui hoc loco ALGAE, legunt.
ALLON BACHVT, ἄλλων βαχὺς habent 70. inter-
pretes, id est, QVERCVS FLETVS. VALLIS
FLANCTVS vertit Chaldaei paraphrases.
ALLOPHYLI, vide PHILISTAEI.
ALLORIA ἀλλορία, Creta vrbis, Stephano: ex Polybiore.
ALLOSSYGNÉ ἀλλοσύγνη, apud Ptolemaum, ADO-
SYGNE interpretibus; India intra Gangem vrbis.
ALLOTRIGAE ἀλλοτρίγαι, Hispaniae Septentrionales
gentes. Strabo. Autrigones fortè: ut censet Casaubonus.
ALVMAEOTAE ἀλμαιωται, Arabia Felicis gens, apud
Ptolemaum.
ALLVRIA, Sicilia vrbis, ad Herbesum fluvium. Vibius
Sequester.
ALLVS, regio Idumaeorum, quae nunc GABALENE di-
citur. D. Hieron. in locis Hebraicis.
ALLYDA, vide ALYDNA.
ALMA, Etruria fluvius, Antonino. qui Leandro Arbia
est. Vide ALMVS, & BORTINA.
ALMAENA ἀλμαίνα, Africa Propria vrbis, Ptolemao.
ALMANA, vrbis iuxta Axium fluvium Macedonia. Ii-
nius 44. Albana mavult hoc loco legere Turnebus. & AL-
BANOPOLIM Ptolemai putat. subdubio an iure: sed
vide ALMON.
ALMASIAE Montes habet Platearius; ubi Aloen sophisti-
cari ait. In Cappadocia sunt, ut mihi persuadeo.
ALMATH, locus 1. Paralip. 6.
ALMAYVM, vide LEMNOS.
ALMEAS, locus sic dictus, Curpalati, circa Byzantium fortè.
ALMEDENA, ciuitas metropolitica Mesopotamia. Chal-
cedonenfis synodus.
ALMEDESSVS, vide HALMYDISSVS.
ALMENE ἀλμην, vrbis iuxta Pōrum Euxinum, Stephano.
ex Arriano, ut addit. ἀλμην legunt hodie nostri codices.
ALMENTIA, vrbis quae olim scrinium, siue antiqua Lotha-
ringia cancellaria. Ex archivio, quod profert Rosierus, in
sua Lotharingia. Amance hodie, ni fallor.
ALMIA ἀλμία, Sarmatia Asiaica vrbis. Ptolemaus.
ALMIANA, fluvius Tusciae, Antonino in suo Portuum
itinerario.
ALMINA ἀλμίνα, Epiri regio, apud Ptolemaum.
ALMIRA, Phoenicia Libanisa opidum. Concilium Chal-
cedonenfe.

ALMO,

ALMO siue **ALMON**, fluvius est territorij Romani: D Hieronymo, Vibio, Prudēcio, Flacco, Lucano, Ammiano, & Ouidio. item Silio 8. Hodie Dacia nominatur. In via Appia est, teste Papinio 5. Silvarum. In Tiberim influit.

ALMON, ἄλμων, ciuitas Bæotia, quæ ab Hellenico malè **SALMON** etiam dicitur, ut Stephanus habet. Plinio **ALMON** alia est in Thessalia, quam **ELMON** ab alijs vocari scribit. Hæc **ALMANA** Linij est, ad Axium fluvium, ut ego iudico. Est etiam **ALMON** Palestina locus, Iosue 21. Vide **ALMO**, **OLMONES**, & **BAHVIRIM**.

ALMONIA, Macedonia vrbs, prope Cissum montem; vbi & **RHACELVS**, auctor Eustathius ad Lycophronem. **ALMOPIA** autem ex eodem legit Stephanus: quem sequuntur Scaliger & Canterus, Lycophronis interpretes. **Almon** Thessalia ferè Plinij. vide **MINYA**.

ALMOPIA, ἄλμοπις, Macedonia regio est apud Stephanum. & **ALMOPIOS** populos habet Plinius. vide **ALMONIA**.

ALMVS, mons in Illyrico, circa Sirmium, in Moesia superiori, ut habet Aurel. Victor. quem Probus Imp. vitibus electissimis ex Italia allatis (ut tradit in eius vita Aurel. Victor) conserit. Arpatarro & Tarczal incolis vocatur, ut testatur Lazius, qui eum in Hungaria describit. Vopiscus & Dion **ALMA** habent. **ALMVS** quoque opidum Moesia Superioris, ad Danubium Antonino.

ALMYRÆ, ἄλμυρα, Maræoris vicus, Ptolemao. Hunc locum quoque sic nominat Strabo. i. Casanbonus autem pro Myride habet. Lacum salsum appellatiue vertit Xylander.

ALNA, pagus Hannonia, tribus milliariibus à Lanbaco. In vita S. Landelini. Fluvius Anglia, apud Bedam, Ecclesiastica historia 4. cap. 28.

ALNIDENA, ciuitas Caria, in concilio Chalcidonenſis.

ALNIENSIS pagus Angolismensis; meminit Historia de reuelatione capitis S. Joannis, quæ cum D. Cypriani excudatur. Auny hodie puto.

ALO, ἄλω, Marmarica vicus: Ptolemao.

ALOA, vide **ALYBE**.

ALOBÈ, vide **ALYBE**.

ALOCIÆ, ἀλοκίαι, supra Cimbricam Chersonesum tres insula, Ptolemao.

ALOE, ἄλως, India intra Gangem vrbs, Ptolemao. Cum afflatu in prima legunt interpretes.

ALOIVM, ἄλωιον, Thessalia opidum circa Tempe. Steph.

ALOMORA, vide **ALEMANNVS**.

ALON fluvius, circa Sebastiam urbem Cilicie, vti videtur. Historia Miscella, lib. 18.

ALONE Pomponio, **ALONE** ἄλωνα, Ptolemao. Regni Valentia in Hispania opidum, Alicante. Clusio. Est & Paphlagonia vrbs, Stephano. Insula quoque inter Lebedum & Teon Ionia, apud Plinium lib. 2. cap. 88. Eandem, ni fallor, **HALONE** vocat lib. 5. cap. 31. Vide **ALAVNA**, **ALION** & **PROCONNESVS**.

ALONESVS, vide **HALONESVS**.

ALONI populi, circa Mesopotamiam alicubi, Plinio.

ALONIS, ἄλωνις, insula & vrbs Massilia, apud Stephanum: ex Artemidoro.

ALONIVM, locus Crete, in vita decem martyrum Cretensium, auctore Metaphraste. ut Surius habet.

ALONTA, ἄλντα, Sarmatia Asiatica fluvius, Ptolem.

ALONTIGECALI, Hispanie populi, in Batia prope Menobam fluvium, Plinio. Diuisim quidam codex excusus legit, Alontigi, celi. Ibidem quoque **ALOSTIGI**, eidem.

ALONTIVM, vide **ALVNTIVM**.

ALOPE, ἄλωμ, Thessalia ciuitas est Pomponio & Stephano; inter Larissam Cremastem & Echinum. item Luitio. sed cum adflatu. Est & vrbs Locrorum Epicnemidiorum, Stephano, Plinio, & Straboni. cui etiam vrbs in Phibiotide. item alia apud Locros Ozolos est. Idem Stephanus alias habet in Attica: in Ponto: circa Eubœam: & circa Delphos. Item inter Cariam, Lyciam, &

Myliam. **ALOPE** etiam maritima regio, vbi sal sit, circa Ephesum: quæ & **LYCIA** vocatur. Vide **ALYBE**.

ALOPECE, ut Plinius, & **ALOPECIA**, ἀλωπεκία, ut Strabo & Ptolemaus, qui eam **TANAIS**, ταναΐς, quoque appellari ait. Maotidis paludis insula. Ille des Renards vocat eam Pinetus, idq; ne magis significatiue, quam propriè, subdubito. **CALARVS**, καλαρ, etiam vocari, ex Stephano videtur. Insulam ante Smyrnam, **ALOPECEN**, habet quoque Plinius. cuius quoque meminit Stephanus ex Strabone. Tribus Antiochie municipium sic dicitur, apud Suidam, & Hesychium. Hinc Socrates oriundus: testibus Laertio in huius vita, & Platone in Gorgia, Vide **TAVRICA Chersonesus**.

ALOPECIA, vide **ALOPECE**.

ALOPECÓNNESOS, ἀλωπεκόννησος, vrbs est Hellepontica Chersonesi, Suida, Pomponio, & Luitio. est quoque insula haud procul à Cælo, Chersonesi Thracica portu; Plinio: Alopeconnesi meminit etiam Demosthenes aduersus Aristocratem.

ALOPECOS, vide **ORCHALIS**.

ALOPE, vide **EPHESVS**.

ALOR, ἄλως, Appiano 2. ciuit. Macedonia fluvius: circa Oricum, vide **CALOR** & **ALOVS**.

ALORIVM, vide **HALORIVM**.

ALORVS, ἄλως, Paonia in Macedonia vrbs, Ptolemao. **HALORITÆ** sunt apud Plinium. Alia est **ALORVS**, Stephano & Strabonis Epitome, etiam Macedonia, sed in Bottica regione: ad intrinsecum Thermaici sinus recessum. **OLORVS** hæc apud Plinium. Vide **LOVS**.

ALOS, ἄλως, Argia vrbs, in Peloponneso; Hesychio. Achaia vrbs est, Eustathio, & Stephano. Etia Phibiotidis eadem: & Plinio. sed hic cum afflatu **HALOS** legit. Straboni **ALIVS**, ἄλις est. **ALON** Massiacam habet etiam Stephanus, Achilli subditam. **ALOS**, Thessalia vrbs. Etymologicon.

ALOSANGA, ἀλοσάγγα, India extra Gangem vrbs. Ptol.

ALOSTIGI, vide **ALONTIGECALI**.

ALOVS, ἄλως, vrbs videtur Illyridis, apud Stephanum. circa Apfyrum.

ALPENVS, ἄλπιν, Locrorum metropolis, prope Thermopyla: Herodoto in Polymnia. Vicum ibidem ἄλπινος, vocatum habet Stephanus, ex eodem. vide **ALPONVS**.

ALPES, montes longissimi tractus, qui Italiam à Germania & Gallia tamquam muro nativo separant. **ALBIA**, & **ALPIONIA** olim dictos fuisse, scribit Strabo. Stephanus etiam ἄλπεια, & ἄλπειοι, dicitur. ἄλπεια sine Phaurino. Hodie multis locis, in Germania, adhuc **Alben** vocantur. Isidorus, item Iun. Philargyrus ad Virgilij Georgica scribit altos montes Gallorum **Alpes** vocari. Locutos ergo Gallos olim Germanica lingua, conijcere ex eo quis poterit, & ni fallor, verè. quod multis argumentis nuper docuit doctissimè doctissimus noster Goropius, & nos pluribus quoque possemus; si quàm verum, tam gratum illi genti putauerimus. Immo omnes Celtas hac vna eademq; (quid mirum) lingua vsos; differente etsi, (quod commune omnibus linguis) dialecto. Celtæ autem vbi, & quàm latè olim habitauerint (ne eadem bis repetamus) legere licet ad nostram Europæ veteris tabulam. **SALPII**, σάλπιοι, videntur à Lycophrone appellari. ut sentit eius commentator Isacius. **ALPIS**, ἄλπις, quoque singulari numero (ut & hoc addam) vsus est Lucanus & Dionysius Alexandrinus. item Iuuenalis, & Ovid. 3. amandi. Nec quot in **Alpe** fere. **ABAX** vocat Serapio, cap. de resina. **CELTICOS** montes eos vocat Procopius 1. Gothicor. De Alpibus vide Alciatum, in Commentariis in libellum Taciti, de Germania: Sed in primis Iosiam Simlerum, in libello quem de Alpibus inscripsit. **ALPES IVLIÆ** Tacito, in Foro Iulio, regione Italia. Zeliæ Leandro, Iulien Schudo hodie. **IVLIAS ALPES** à Mela **TAVRVM** appellari putat Gaud. Merula. Eas quoq; **CARNICAS**, & **NORICAS**, nominari scribit Simlerus: sed lege ipsius de Alpibus commentarium. Am. Marcellinus tradit Iulias Alpes antiquitatem **VENETAS** nominasse. Vide **ARDIVS**.

ALPES

ALPES SVMMÆ, Casari, & Antonino: S. Gotardo, vel S. Gothardsberg Leandro, & Schüdo. ALPES VENETÆ, Vide ALPES IVLIÆ.

ALPES, vide ALPIA.

ALPESA, Hispania Batia vrbis: Plinio.

ALPHA, fluvius, non longè ab Aquileia, vbi occisus & pro-
iectus dicitur Constantinus. Historia Miscell. 1.1. Vide ALSA.

ALPHABVCELIS, ἀλφάβυκκίς, Marforum in Italia
vrbis. Ptolemaus. Auezzano hodie, vt scribit quidam. sed
hoc est, mulgenti hircum, cribrum apponere, vide ALBA.

ALPHARINE, vide ERTE.

ALPHATEMIA, & ALPHATERNA, vide NV-
CERIA.

ALPHEÆ, vide ALPHIONIÆ.

ALPHESVM, locus est apud Gratianum. Sic enim decret.
2 causa 31. In concilio apud Alpheum habito presente
Conrado rege.

ALPHEIVS, ἀλφειός, Peloponnesi fluvius, Ptolemao, Phi-
lostrato in Imaginibus, & aliis. Rophea Sophiano est,
Alabo Alph. Adriano. Marius Niger scribit ab accolis
Orphea, à nautis verdè Italia Carbon vocari. Darbon
in tabulis neotericorum lego. Video à Gemisto ROPHEAS,
ῥοφῆας appellari. Huius naturam lege apud Suidam. Hic
fluvius, (si veteribus in eo fides habenda fuerit,) in Arcadia
regione, prope Elidem civitatem oritur, & subter mare
Adriaticum defluens, in fontem Arethuse, in Sicilia erum-
pit. Hunc auctor de fluminib. scribit antea STYMPHE-
IVM, στυμφεῖον, & NYCTIMVM, νύκτιμον, vocatū.
De hoc fluvio Alpheo adi Chorographiam Sicilia Claudij
Arety, qui scribit hunc non in fontem Arethuse, sed e
mari ante huius os erumpi, vocariq; vulgo Oculum Zi-
lice. De eo vide etiam Fazellum, lib. 4. Decad. 1. AL-
PHEVS est & vrbis nomen in Elide: Hesychio. Est quo-
que fluvius Nycaensium, Eustathio. sed non addit quorum
Nycaensium.

ALPHION lacus, viriigenes tollit. sic Plinius. In India ta-
lem esse, scribit ex Ctesia Antigonus.

ALPHIONIÆ siue ALPHIVSÆ Diana lucus, ἀλ-
φειονίαι ἢ ἀλφειοῦ, in Peloponneso, ad Alpei fluminis
ostium est: Straboni 8. ALPHEÆ manult legere Gy-
raldus Syntagmate Deorum 12.

ALPHIVS, vide MYENVS.

ALPHOCRANENSEM Episcopatum in Ægypto, ha-
bet Laëlius, 2. R. P. Romana.

ALPIA, ἀλπίαι, Stephanolitus est versus Septentrionem
Tyrrheni & Ionij maris.

ALPIS, ἀλπεῖς, Sozomeno 9. cap. 9. qui scribit stadijs plu-
minus LX. à Rauenna distare.

ALPINI, de quibus Gellius lib. 2. cap. 22. Nā cum de Hispa-
niis Alpinis scriberet, qui circa Iberum colunt, verba hac
posuit [Varro nempe] Sunt in his regionibus ferraria ar-
gentifodina pulcherrima, magnus ex sale mons, quantum
demas, tantum accrescit, &c.

ALPIS, vide ALPIA, ALPES, & CARPIS.

ALPIVM, Laconica vicus, vbi Minerva Ophthalmiitidis
ades. Pausanias.

ALPONOS, ἀλπονός, vrbis & mons Macedonia. Alia
Locrorum Epicnemidiorum. Stephanus. Huius meminit
quoque Aeschines in Oratione de falsa legatione, vide
ALPENVS. idem enim esse reor.

ALRI, vide ALYI.

ALSA, Plinio Fori Iulij fluvius. Ansa Leandro, Ansa Ni-
gro, in alterutro fortè error typographicus est. Limino,
Blondus eum vocat, & Lizonzio Laëlius. & melius mea
sententia. ALSVANVS ego eum apud Castiodorum
Variar. 4. numero 8. dici suspicor. ALSAM fluvium
non longè esse ab Aquileia, scribit in vita Constantis Imp.
Aurel. Victor. ALPEN vocat Diaconus M. S. Longobard.
2. cap. 10. Excusus codex hoc loco PLAVE legebat. AL-
PHA corruptè legitur in Historia Miscella.

ALSADAMVS, vide SARION.

ALSÆA, ἀλσαῖα, vrbis Achaia subdita. Plutarchus in
Cleomene.

ALSIA, vide ALSIETINVS.

ALSIENSES, Italia populi, (ab Alsis gentile, ni fallor.) Li-
nio 27. ALSIENSIS villa meminit Cicero pro Milone.
vide ALSIVM.

ALSIETINVS Fons, vel ALSIETINA Aqua, quæ
eadem vocatur AVGVSTA. In via Claudia est, milia-
ria XIII. ab Vrbe. Aqueductum vrbis Romæ est, apud
Frontinum, & P. Victorem. ALSIA aqua est in lib.
Notitiar. Vide ALSIVM.

ALSIVM, ἄλσιον, maritimum Tuscia opidum est apud Pto-
lemaum, Plinium, Strabonem & Ciceronem. Colonia vo-
catur à Lilio, & Paterculo. Cere Leandro, quod quoq;
adfirmat Fulvius, ex lapide antiquo ibidem eruto, in Notis
ad Ciceronem. S. Scutura Nigro: & Antonio Massa est.

ALSIA Tellus est apud Rutiliū. ALSIENSIS villa,
socrus Plinij. Epistolarum lib. 6. Vide RVFI Villa.

ALSIVS, vide TRAGASÆ.

ALSVANVS, vide ALSA.

ALSVCA, Tractus Lombardia sic vocatur, à P. Diacono 3.
Longobardicorum.

ALSVS, ἄλσος, Achaia in Peloponneso fluvius, qui è Syphlo
monte in Hermum fluit. Pausanias.

ALTABA, Africa Propria vrbis: Antonino. Victor Vitens.
describit eam in Mauritania Cesariensi.

ALTANVM, Calabria opidum Antonino, Hodie Soteto
dici, scribit Gab. Barrius.

ALTAO, ἄλταο, Ptolemao vrbis in Mauritania Cesariensi.
ATAO scribunt interpretes malè. Hac Calao est apud
Marmolium.

ALTARIPA, circa Moguntiam in Germania vrbis in lib.
Notit. Huius meminit quoque codex Theodosianus.

ALTEIA fluvius, in vita S. Iudoci. Circa Pontini confinia.

ALTEIVM, locus in Codice Theodosiano, 10. Titulo de
actorib.

ALTERNIA, ἀλτέρνια, Carpitianorum in Hispania vrbis.
Ptolemaus.

ALTES, ἄλτις, Peloponnesi vrbis, ad Cladaum amnem, qui
in Alpheum influit. Xenophon 7. historia Græcorum. ἄλτις
Pausania in Eliacis est.

ALTHA, ἄλθα, Babylonia vrbis, Ptolemao.

ALTHAEA, Vide OLCADES.

ALTHÆNVS, ἄλθαῖνος, fluvius omnium sanans vulnera
animalium, ope Podalirij. Ifacius in Lycophronem. circa
Daunios in Italia est: teste Strabone 6. quamvis eum non
nominet.

ALTHEPIA, Vide ORÆA.

ALTI EVROS, Africa Propria locus, apud Antonin.

ALTIBVRITENSIS Plebs, Vide, ALTIVBARITANI.

ALTINVM, ἄλτινον, Herodiano, Tacito, Pomponio, Stra-
boni, & Ptolemao, est Venetia mediterranea vrbis. quam
Villanovanus Torcello dici ait. Nomen Altino retinere
putarim. Antonino, & lib. Notit. Mæxia Secunda opi-
dum quod Lazius Tolna vocari ait. Bolock: Simlero
videtur. L. Verum Imp. hic diem suum obijisse putat ex
Capitolino, Lazius.

ALTIS, Vide IOVIS LVCVS, & ALTES.

ALTISSIODORVM, vide VELLAVNODVNVM.

ALTO, fluvius Dyrrhachij, decurrit in mare Illyricum. sic
Vib. Sequester.

ALTOMONS, monasterium Hannonia ad Sambram flu-
vium. S. Anseberti vita.

ALTOS, ἄλτος, vrbis prope Thessalonicam. ex Theagene,
Stephanus.

ALTIVBARITANI, loci in Africa Propria, meminit
fragmentum Vict. Vitensis. Puto idem esse cum ALTI-
VRITENSIS in Collatione Carthag.

ALTVM CASTRV, locus insignis morte Amilcaris.
Linius 24. In Hispania.

ALVACA, ἄλκακα, Media opidum, Ptolemao.

ALVARE, ἄλκαρον, Arabia Felicis vrbis apud Ptolem.

ALVCA, ἄλκα, Ptolemao est Corsica opidum.

ALVERNENSIS Concilij, non semel mentio est in De-
cretis. Malè pro ARVERNENSIS, vide ARVERNA.

ALVION,

A L

ALVION, vide ALBION.

ALVL, Palaestina locus. Iosue 13.

ALVNS ἀλῆνς, Arcadia vicus, quem Ἀστυλαπίη FANVM quoque vocant, auctor Pausanias. vide CAVS.

ALVNTIVM Plinio, ALONTIVM, ἀλόντων Ptolemaeo, HALVNTIVM Ciceroni, Sicilia opidum: S. Angelo nunc dici, Aretius testis est. S. Philadelpho Fazellus. Castello da Brolo nominat Leander. an hoc SOLVSABREE Antonini sit, videat Simlerus. ego SOLVNTIVM potius eius putarim.

ALVNTVS, vide HALETEM.

ALVONA, vide ALBONENSES.

ALVSI, & ALVSIVS, vide THALAMVS.

ALVTA ἀλῆτα, Ptolemaeo Dacia fluvius: Aluata Mercatori. Laxius & Sambucus scribunt Olit Hungaris, & Alth Germanis dici. Peucerus putat ARARVM ἀργαῖον, Herodoto esse. Fides sit penes auctorem.

ALVTÆ, Illyrica gens: Plinio.

ALVTH, vide LVITH.

ALVTINENSIS ciuitatis in Africa, mentio est apud Surti ad 11. Febr. Sed ABITINENSIS habebat ora libri.

ALVTRÆNES, Alpini populi, apud Plinium: Lodo opidum putat Simlerus. a quo Lodronij comites.

ALVVM ἀλῆον, Ptolemaeo Histria opidum mediterraneum. Leander scribit Alguna vocari.

ALYATTVS, locus circa Testofagos. In Asia minori. Lilius 58.

ALYBAS ἀλῆβα: portus in Italia: & Troia. ἀλῆβη Troica vrbs. Hesychius. Mons est, in Etymologico. Vide METAPONTVM.

ALYBE COLUMNA Græcis, ἀλῆβη, qua ABYLA Latinis: In Africa est, ad Fretum Gaditanum: Ceuta Castaldo, Sierra dalmata Petro Oliuario, Almisa Carolo Clusio hodie dici videtur. Ego Scheminkelbergi a simiarum multitudine ibi degentium, a nautis nostratibus dici puto. Pet. de Medina eum Sierra Ximiera vocat: quod idem significat. Alcudia, Arabibus dici, est auctor Marmolius. Hanc ALYBA Græcis & CALPE Barbaris vocari; alteram vero, qua è regione est, in Libya, à Græcis CYNGETICA κυνηγική, & à Barbaris ABENNA ἄβεννα, nuncupari scribit Eustathius. Idem inquit eas SATVRNI, deinde BRIAREI, postea HERCVLIS dictas. HERCVLIS SPECVLAS vocat Florus 4. cap. 2. (HERCVLI sacrum specum, habet haud procul hinc Mela 1. cap. 5.) ALCIDAE STATVAE, sunt in Prisciani Periegesi. A Pindaro PORTAS GADIRIDAS πύλας γαδερικάδας, quos appellatas, tradit Strabo. CAELI & TERRAE columnas Aeschylus in Prometheus. Errat Eustathius in eo, quod ex Calpe & Alybe synonyma facit: cum ab omnibus Geographis Calpen in Europam, Abylam autem in Africam statui, in confesso sit. ABYBE ἀλῆβη, & ABINA ἄβινα, etiam malè vocat eas Tzetza, & ἀλῆβη geminato N, Philostratus. Sic quoque ABILYX ἀλῆλῆξ, Suidas, & Fauvinius. ABILLA Antonini est. ALYBE alia est, cuius meminit Homerus in Iliade 2. & Stephanus. in Hali-Zonibus Asia Minoris, iuxta Mysiam locum: ubi argentifodinae sunt. ALOPE ἀλόπη, ALOBE ἀλόβη, & ALOA ἄλον, Strabonis hac videtur. Vide CALPE, ALYBAS, & HERCVLIS Columna.

ALYBES, vide CHALYBES.

ALYCAEA ἀλῆκα, Arcadia opidum, apud Pausaniam. Sylburgius ad hunc auctorem subdubitat ne malè scriptum sit pro ἀλῆκα, ego adfirmare ausim: Causam vide in COMBOS: Græci enim codex sit, ἀλῆκα ἀλῆκα.

ALYCHME ἀλῆχμη, locus ubi Mercurius colitur: Stephanus. Vbi sit ignoro.

ALYCVS ἀλῆξ, locus Megaricae regionis, ubi Alycus tumulatus est. Plutarchus in Theseo. Peloponnesi vrbs circa Asinen est Stephano. Vide HALYCVS.

ALYDDA ἀλῆδδα, Phrygia Maioris vrbs, Ptolemaeo. ἀλῆδδα, legit Tzetza. Vide ALYMNE.

A L

ALYI, Antonino Aegypti vrbs. ALY in lib. Notitiarum, vi censet Simlerus. ALRI etiam Antonini codex legit.

ALYMNE, vrbs Phrygia Maioris. Lilius 38. an Alydne Ptolemai?

ALYNTVS, vide HALETEM.

ALYS, vide HALYS.

ALYSONII, Vide HALYZONES, & HALYDIENSES.

ALYSSVS ἀλῆσς, fons Arcadiae, ex quo si quis à cano rabido morsus, biberit, sanatur, teste Pausania.

ALYTA ἀλῆτα, nomen vrbs. Sic Suidas.

ALYSIA, Vide HALYZEA.

AMAAD, Palaestina locus. Iosue 19.

AMACASTIS ἀμαργασίς, India intra Gangem vrbs: Ptolemaeo.

AMACCURA, Africa vrbs, D. Augustino.

AMACHAN, Arabum castrum. Historia Miscell. 23.

AMACI ἀμαχοί, Hispania Tarraconensis populi. Ptolem.

AMADOCOS ἀμαδοκος, populos, & montes, habet Ptolemaeus, in Sarmatia Europaea. Item AMADOCAM vrbs, & AMADOCAM paludem: quam Peucerus ab Herodoto MATREM HYPANIS vocari scribit. cui accinit Mela.

AMAEA ἀμαία, Ptolemaeo Lusitania vrbs est. AMMIA, hic legit Hermolauus, a quo AMMIENSES Plinius facit.

AMAGABARI, Vide CATELANI.

AMAGETROBIA, vide MAGETROBIA.

AMALAL, vide ETHESAMARAE.

AMALCHIVM, vide MORIMARVSA.

AMALECHITIS, vide GOMOLITAE, IDVMAEA, & AVTAEI.

AMALFITANAE Ecclesia, meminit Gratianus, Decret. 2. Causa. 35. MALPHITANVM opidum est apud Volaterranum. & putat Plinius Alfellanos esse. Melfa hodie, ut puto. In Lucania. Ab huius vrbs cine Ioanne Goia magnetis vsum nauigantibus traditum Anno 1306. putant.

AMALI, gens Getica, cui seruiebant Ostrogothae. Iordanes. Horum meminit quoque Cassiodorus in Variis.

AMALLOBRICA, Hispania vrbs, Antonino. inter Salmanticam & Complutum.

AMALTHEAE Cornu, locus quidam apud Hipponij ciuitatem, Athenaeus lib. 12. cap. 20. In Brutis, ut putat Barrius. Item Libya locus, apud Diodorum, lib. 3. Videtur sic quoque Ciceronis pradium vocari, 2. ad Atticum, Epistola 1.

AMAMASSVS, vide TAMASSVS.

AMAN, vrbs circa Mesopotamiam: Cedreno, & Curopalati.

AMANA, ἀμανα, Media vrbs, Ptolemaeo: ad mare Caspium. In Canticis Solomonis quoque est Amana. ex quo Chaldaeus Paraphrastes fluvium facit. Vide ABANA.

AMANDRA ἀμάρδρα, vrbs in Aethiopia, Cephei regis regione. Suidas in voce Medusa.

AMANDRAE, India populi, sunt apud Plinium.

AMANDRVS, vide PARIVM.

AMANICAE ἀμανίκα, Pyla, vel Porta Ptolemaeo; qua Curtio, & Straboni, AMANIDES ἀμανίδες: Polybiom ANIDAE sunt, sine A. Plinius portas AMANI Montis, appellat. Sunt montis Amani angustiae vel fauces. Scanderona vocantur ab Abylfedeo, ut existimat Bap. Ramusius. Portella nominantur à Mario Nigro. SYRIAE Porta sunt eadem Ptolemaeo; aut non longè hinc distantes. CILICIAS portas Plinius hoc tractu quoque describit. Sed has ab Amanidibus diuersas esse, ex Polybij fragmentis discitur.

AMANOIDES, promontorium Ciliciae, inter Pyramum & Cydnum fluuios. Pomponius.

AMANTENI Ptolemaeo ἀμάντενοι, Pannonia Inferioris populi: Plinio AMANTES sunt. Eosdem videtur Stephanus ABANTES ἀβάντες, vocare, & regionem

AMANA.

AMANTIAM *ἀμάντιαν*, AMANTINI, Sex. Ruf. inter Sauum Drauumq; flumina. AMANTINORVM ciuitatis meminit Plinius, quam Laëlius Quintus quæcclesiensem putat.

AMANTIA *ἀμάντια*, Orestidis regionis due vrbes in Macedonia. vna in litore, altera in mediterraneo sunt Ptolemao. Stephano Illyrica regio est, iuxta Oricum & Corcyram. Hi AMANTINI Casari 3. Ciuil. Videtur & ibi AMANTIAM urbem nominare. AMANTINI sunt Plinio. AMANTES, & ABANTES in Etymologico. Calabria vrbs est, Cedreno & Curopolati. Vide NAPITIA, & TEUTOBURGV. M.

AMANVM PORTVS, vide FLAVIOBRIGA.

AMANVS *ἀμάνος*, mons Stephano, & Ptolemao in Cilicia est. Syriam à Cilicia diuortio aquarum diuidit; teste Cicerone ad Atticum 5. Epist. 20. MELANTIVM *μελάντιον*, prius vocatum scribit Isacius Tzetza. Melanti montis in Syria, meminit quoque Cedrenus, Monte Negro Postellus & Bellonius vocant: Theuetus Arcuna. Amani montis descriptionem pete à Cicerone ad M. Catenem. Vide TAVRVS.

AMARA *ἀμάρᾱ*, circa Armeniam fortè vrbs. apud Cedrenum. Arabia Felici vrbs est Ptolemao.

AMARANTIA *ἀμάραντιον*, Colchidis regionis gens, Stephano & Apollonio, iuxta Phasis fluij originem. vbi & mōs AMARANTIVS dictus. Item vrbs in Ponto. vt refert eius Scholiastes. Vide PHASIS.

AMARBI, videntur populi circa Cassium mare: apud Plinium. corruptè vereor, pro AMARDI.

AMARDI *ἀμάρδοι*, Hyrcania populi, Pomponio, Straboni, & Stephano. cui etiam MARDI, bisyllabicos, sed bi in Persia sunt.

AMARDVS, vide MARDVS.

AMARGVS, populus quidam Aethiopes inter, statura procera, nigrior coruo, carnibus humanis vescens. auctor Eldad Danus.

AMARI Fontes, circa Arsinoen, ad sinum Aralicum, in Africa. Plinius, Agatarchides, & Strabo.

AMARIAEAE, vide ANARIAEAE.

AMARISPII *ἀμάρισπιοι*, Bactriana gens, Ptolemao. ARIMASPII fortè legendum.

AMARSI, vide MINNA.

AMARTVS *ἀμάρτος*, Gracia vrbs, alicubi; Homero in Apollinis Hymno.

AMARVA *ἀμάρβα*, Ptolemao Lib. 6. AMARVSA interpreti, & eidem Ptolemao, sed lib. 8. Geographia. Hyrcania vrbs. vide ARVAS.

AMARYLLIS, vide ROMA.

AMARYNTHVS *ἀμάρυνθος*, fluius, inter Arcadiam & Triphyliam, in Alphaum defertur. Strabo. AMARYNTHVS *ἀμάρυνθος*, insula Euboea: Pansanias, & ex eo Stephanus. Straboni pagus est Eretria, in Euboea insula. Ptolemao, & Pansania quoque vrbs, ibidem.

AMAS *ἀμᾱς*, mons in Laconica regione. Pansanias.

AMASEA, vide MYRMIDON.

AMASENVS Virgilio, 7. & 11. Aeneid. Abbacia Georg. Fabricio. Priuernatium in Campania fluius est, Vibio, & Seruio. De eodem hoc Pomponius Sabinus, Amasenus fluius in aestate parum habet aqua. In montibus Hernicorum, qui sunt Alatinorum, oritur. Agrum Verulanum secut & Frusinatem. Tereno flumine miscetur, & ambo fluunt in Lirim. Alius huius nominis est in Sicilia, apud Onidium 15. Metamorph. sed AMENA hic vult legi Ful. Vrsinus.

AMASIA *ἀμᾱσία*, Ptolemao Germania vrbs: quam idem AMISIAM *ἀμῑσίαν* vocat lib. 8. Geog. Martpurg Cattorum in Hasiā academiā interpretatur Appianus. AMISSA fortè Stephani. Ponti Galatici quoque vrbs, in Cappadocia; eidem Ptolemao, & Straboni. 2. loco s. habent numismata, vt mihi idoneus testis est Busbequius in suo itineraio. Hæc Amasia cognominatur MARMARITANORVM, ab Vrsuardo, dicitur, natalem S. Theodori martyris. AMASIAE Metropolis Hellepontii,

meminit non semel Conciliorum opus. Vide AMASVS.

AMASSI, Plinio sunt Sarmatia Asiatica populi.

AMASTRA, vide MVSISTRATVM.

AMATRIS *ἀμᾱτρῖς*, Ptolemao, Luciano in Toxari, & Plinio in Epistolis, alius etiam AMASTRVM, Asia Minoris in Buthynia opidum ad Pontum Euxinum; quod olim SESAMVM vocatum fuit, auctore Plinio: CROMNA quoque Stephano. Tzetza scribit sic ab Homero vocari: sed Straboli lib. 12. tradit illud ex quatuor pagis constructum, SESAMO nempe, CYTOROXOTON, CROMNAXOTON, & TEIO THTON; Ptolemaus Tion, TION habet. Sed bactria vltima sunt illi diuersa, vicina tamen Amastri vrbi. Samastro hodie dicitur, teste Nigro. AMASTRIDIS insula meminit hoc tractu Glycas.

AMASVS *ἀμᾱς*, Ptolemao, AMASIA *ἀμᾱσία*, Straboni, AMISIA Tacito, AMISIUS Plinio, & Pomponio: Germania fluius, in eius Oceanum erumpens. Etms, hodie.

AMATAE, Indii populi, apud Indum fluium. Plinius.

AMATHA *ἀμᾱθα*, regio Arabia, quæ nunc ACMATHA *ἀκμᾱθα*, vocatur, vt Stephanus perhibet. AMATHITES regio est apud Iosephum, Antiquit. 13. & 1. Mach. 12. Apud eundem Antiquit. 17. cap. 12. est AMATHA vrbs, ad Iordanem fluium.

AMATHE *ἀμᾱθη*, Sicilia vrbs; Stephano, & Suida. Vide ECBATHANA, & EPIPHANIA.

AMATHÆI, Arabia Felici populi. Plinius.

AMATHVS, Ptolemao Palestina vrbs, quæ Græcè THERMAE dicitur, Hegesippo teste, lib. 2. cap. 16. eo quod fontem calidum habeat: Syro enim sermone, *ἀμᾱθῆς*, aquarum vapor appellari fertur. Trans Iordanem est Iosepho, *ἀμᾱθῆς*; lib. 8. & 13. Antiquit. Cyprinsula opidum est Ptolemao. quod Limisso Mercatori. Laconica vrbs est Straboni, ad sinum Laconicum, quæ Plinio PSAMATHVS. quod annotauit Casaubonus. Fluij nomen est apud Homerum, Iliad. B. qui circa Pyllum labitur, vt habet Eustathius, ex Strabone. Vide PSAMISVS.

AMATHVSA, vide CYPRVS.

AMATIANA, vide POSSESSIO.

AMATINI, vide AMANTIA.

AMATIVM *ἀμᾱτιον*, Arcadia vrbs, Pansania. SVMATIVM putat scribendum Sylburgius.

AMAVRENSIS loci episcopalis, meminit Vici. Vicens. in Mauritania Caesariensi.

AMAXA *ἀμᾱξα*, Bithynia regio, Stephano: ex Eratostene.

AMAXAMPEIVS, vide EXAMPAEVS.

AMAXANTIA *ἀμᾱξαντία*, Hippothoontidis tribus. Stephanus & Hesychius.

AMAXIA *ἀμᾱξία*, Cilicia Aspera vrbs: Straboni, & ex eo Stephano.

AMAXICI, vide HAMAXICI.

AMAXITVS *ἀμᾱξίτος*, Troadis opidum, prope Sminthium: ad Alexandreorum territorium pertinet: Aeliano, Plinio, Xenophonti, & Thucididi. Cum ad statu Simboni HAMAXITVS. apud Diodorum 14. mendosè ANAXITVS *ἀναξίτος*, legitur per N. Vrbs in Doridis sinu est apud Plinium.

AMAXOBII *ἀμᾱξόβιοι*, Sarmatia Europea populi, Ptolemao: Græcis ceteris ferè cum afflatu in prima HAMAXOBITAE vocantur Pomponio. Vide SCYTHAE.

AMAYA, vide AREGIA.

AMAZIA, vide AMASIA.

AMAZONES *ἀμᾱζόνες*, muliebris gens, veteribus decetissima iuxta Thermodontem fluium. A Tanai flumine digressas scribit Sallustij Frag. Sauromatum feminas facit eas Theophrastus de Aere & Aquis. Lege de iisdem Trogum 2. Orosium 1. cap. 15. In Germania quoq; eas describit P. Diaconus 1. Longobard. cap. 15. Vocantur quoque SAVROMATIDES *σαυροματίδες*, & SAVROPATIDES *σαυροπατίδες*, Eustathio, & Stephano. AEORPATA *ἀεορπάτα*, i. Vtricidas eas vocant Scythae. Vi Tradit Herodotus. MELANES eas nominat Iornandes nisi

nisi corruptus sit locus. Pertingebant ad Hyrcanum mare, in Caucasi partibus, ut refert Ptolemaeus: & in vita Pompeij, Plutarchus ibidem quoque, sed paulo magis versus Septentrionem Ptolemaeus & Straboni immo ad Hyrcaniam regionem usque, teste Q. Curtio 6. Hodie adhuc tale genus apud Americanos, ad flumen quod Hispani ab illis Rio de las Amazonas vocant, degere scribunt, qui regiones illas nuper inuentas perlustrarunt, negat autem Giraua. Fides sit penes auctores. Legimus autem apud Diod. lib. 3. Amazonas habitasse insulam quandam Atlantici maris maximam. Fuere & in Libya, eodem auctore.

AMAZONIA, Messapia vrbs. Suidas.

AMAZONICVS, vide PHASIS, & TAVRVS.

AMAZONIS, Carie loci episcopalis, meminit concilium Ephesinum, at male, pro AMYZON.

AMAZONIUM, αμαζώνιον, locus in Attica, ubi Theseus Amazonem vicit; Plutarcho in vita Thesei: AMAZONIUM Cornu appellat Suidas. Est & Beotia locus, quem per x. AMAZONICVM pronunciant. & in Bithynia, quem MAZÆVM, μαζώνιον, per errorem vocant; Stephano teste. Pomponio Amazonum locus est circa Thermodontem, ubi Amazonum aliquando castra fuere. Plinius montem & opidum sic vocatum, ad Thermodontis fontem habet. Vide CVMÆ.

AMAZONIVS, vide CVMÆ, TANAIS, PONTVS, & CLETA.

AMBAITA, vide AMBASVM.

AMBARRI, populi apud Casarem, & Linium. Chartolais hodie, Vigenereo. Niernois alius facit. Vide BITHVRIGES.

AMBACIENSIS Ficus ad Ligerim Flauium, Turonici territorij. Greg. Turonens. Amboise hodie.

AMBASITORVM, Metropolitico. αμβασιτων πολιτων, meminit Goltzius, ex nummo Claudij.

AMBASTE, vide AMBATÆ.

AMBASTVS, αμβαστος, Sinarum fluius, Ptolemaeo.

AMBASVM αμβασών, Phrygiæ metropolis. Ex Alexandro. Polybiore Stephanus. huius incola AMBAITES. Sic codex Aldinus. AMBASITES autem Xylandri, & melius αμβασιτων πολιτων meminit Goltzius ex nummo Claudij imp.

AMBATÆ αμβατάι, Ptolemaeo, AMBATÆ interpreti, India intra Gangem gens. Sinarum quoque apud eundem.

AMBAVTÆ αμβαύται, Paropanis gens, Ptolemaeo.

AMBE, αμβη, apud Ptolemaum est Arabia Felici vrbs.

AMBENVVS mons, circa Istri ostia; Val. Flacco. alij legunt AMBOLVS, & EMBOLVS.

AMBI, Arabia populi; Pomp. Sabino, ad hunc Virgilij, Ante peregratis amborum finibus exul. Nō placet interpretatio.

AMBIALITES, vide AMBILIATES.

AMBIANI αμβιανοί, Gallorum populi, apud Ptolemaum, Casarem, & Plinium. Amiens, Marliano censore. Sigebertus scribit AMBIANVM primum SOMMONOBRIAM dictam. Sed Sommonobriam, pro Samarobrinam cum dixisse puto: neque eū fuisse Samarobrinam & Ambianum duas esse vrbes apud Antoninum. bonos enim auctores, eius seculi scriptoribus non admodum familiares fuisse, ex eo liquet, quod idem hanc Sommonobriam ab Antonino Pio conditam addat: cuius tamen memoria apud Iulium Casarem habetur. Ambiano tribuit Antoninus LEGIONEM XXII. vide AMBITVI.

AMBIATINVM, vicus in Treuiris, supra Confluentes. ubi Suetonius Caligulam natum tradit. Ambitarinum sunt qui legunt. AMBITIVVM fortè, de quo in nostro Itinerario.

AMBIARETI, vide AMEVARETI.

AMBIARI, apud Casarem populi Celtarum; inter Armoricos. Ambie ed in loco ponitur à Vigenereo; prope Montem S. Michaëlis.

AMBIAS αμβιας, locus in Sicilia. Diodorus 20.

AMBIDRANI αμβιδράνοι, & AMBILICI, αμβιλικά, Norici gentes sunt Ptolemaeo.

AMBIENSIS, loci episcopalis, in Mauritania Cesa-

riensi, memoria est apud Vic. Vicens.

AMBILATRI, apud Plinium sunt Gallia Aquitanica populi.

AMBILIATES, Gallia populi apud Casarem: Aurachens Marliano, & Orontio. Lambalois Canali sunt.

AMBIALITES, alta lectio.

AMBILICI, vide AMBIDRANI.

AMBISNA, Murbogorum vrbs est, Ptolemaei Latinis. In Hispania.

AMBISONTII, vide ABIZONTES.

AMBITIVVM, vide AMBIATINVM.

AMBITVI Galli, qui Galatiam aliquando tenuerunt. Plinius. AMBIANI, apud Solinū sunt, sed AMBITII legit Solinus meus membranaceus.

AMBIVARITI, Casari Gallia Belgica populi: Antwerpenses mihi sunt, & Petro Dineo: Ioannes Becanus verò eos d'Antban Ajen interpretatur, voce non admodum dissona, dicūq; ea Brabantia opidula comprehendit, qua in Berg terminatur: quæ sunt Bergen op Doorn/ Steenberg/ Deuenbergen/ & Geerttrupbergen/ inter Mosam & Scaldim sita. Vide ANTVERPIA.

AMBLADA αμβλάδα, Pisidia vrbs, Stephano, ex Strabone: quæ eam tamen Carie tribuit. Vide ABDADA.

AMBLAVA, & CALLA, fluiorum nomina, in vita S. Remacii. Circa Colonia Agrippina diæcesim. AMBLAVIA est apud Adonem.

AMBOGLANNA, Britannia insula vrbs. lib. Notitiarum. Antiqua eius ruina exstant apud Cambec; ut docet Camdenus.

AMBOS, vide OMBRI.

AMBRA, Antonino Vindelicia vrbs: Simlero 23 pug est, ad Ambrum fluium. Frisingen quidam putat.

AMBRACIA, Straboni & Plinio; AMPRACIA per P. αμπρακία, Ptolemaeo, Aeliano & Herodoto: Gracia vrbs in Epiro est, quondam ΕΡΩΙΑ, έρωία, & PARALIA παρεια dicta, Stephano teste. Ambrachia adhuc hodie vocari auctor est Sophianus. Latta, Nigro dicitur. melius Arte, ut Laonicus legit. Est ibidem paludis nomen, si Vibio creditur. vide AMBRACVS.

AMBRACIVS SINVS, Epiri, ad mare Ionium: Golfo del Arta, Sophiano.

AMBRACVS αμβρακός, Epiri opidulum, aliud ab Ambracia; ut docet Stephanus. Meminit huius Polyb. 4. sed idem tamen cum Ambracia puto.

AMBRENA, vide PIDRI.

AMBRI, India populi, ab Alexandro deuicti: Trego. (MARDI hoc loco habet Orofius. sed MANDRI membranaceus codex: hos vide suis locis. MARDOS μαρδοι, maluerim, ex Diodoro 17. Sunt hi MARDYENI (Ptolemaei) Mallos legit hoc loco Fabricius apud Orofium.

AMBRITÆ αμβριται, αβριται, habebat ora libri. Diodorus 17. India populi ab hac parte fluminis Indi. vide ARBIS.

AMBRODAX, αμβροδάξ, Parthia vrbs, Ptolemaeo. Alia Aria, eidem.

AMBRONES αμβρωνες, Gallica gens maritima est Festo. Deuictos in Liguria à C. Mario, & Massiliensibus, narrant Plutarchus & Strabo. Ambrun hoc tractu hodie opidum. an ab his Ambronibus sic dictum, videndum. Saxones sunt, si credendus Ponticus Virunnius. Amerlandet credit Laurentius Michaëlis, qui sunt in Comitatu Oldenburgensi. AMBRONVM meminit Martianus Capella 2. Scythas facit ad eundem B. Vulcanius, carnes humanas vescientes, Vide LIGVRIA & LAMBRANOS.

AMBROS, vide CIMBIS.

AMBROSII Mons, in Anglia, Britanorum Heroum clade nobilitatus: hodie Stonehieg nominatur, ubi immensa magnitudinis saxa conspiciuntur, modo tam incredibili constructa, ut omnes in admirationem tanta structura conuerterent. Alex. Neullius, in suo libello Noricus inscripto.

AMBRVSSVS ciuitas habet Antoninus, circa Nemausum Gallia. Num fortè à Phocensibus ex Ambryso conditam?

AMBRYSVS ἀμβρύς, Phocidis opidum, Polybio, Lianio, Plinio, & Straboni. Sed & huic quoque Bæoria vrbs est. Item flumen Thessalia. Pausanias per o. in secunda, & interdum per o. etiam quandoque geminato ss. scribit. vide **APHRYSVS**, & **AMPHRYSVS**.
AMBVARETI, Gallia populi apud Casarem, lib. De bello Gallico 7. Ambrun interpretatur à Blasio Vegenero. **AMBRVARETI** quidam legunt. **AMBIBARETI** etiam sunt eidem Casari 7. Belli Gallici.
AMBLEIVM, vide **ACROVENTVM**.
AMBURENSIS locus episcopalis, in Africa. Collatio Carthag.
AMBI ἀμβί, Hippadii pelagi insula: apud Ptolemaum.
AMICI, legunt interpretes.
AMELAS, Lycia opidum: Plinio.
AMELES ἀμῆλς, fluvius cuius aquam nullum vas continere potest, apud Inferos est. Plato de R. P. ad calcem libri 10. Anidem cum Alibas?
AMELIANVS, vide **AMENANNVS**.
AMENA, vide **ANISENA**, **AMENANNVS**, & **AMASENVS**.
AMENANNVS ἀμῆνανος, Straboni; **AMENES**, ἀμῆνα, Græcè legitur, Pindaro. Synonyma esse cuiusdam Sicilia fluminis, ad Aetnam montem: & hodie Indicello dici, scribit Fazellus. **AMELIANVS** ἀμῆλιανός, Stephanus videtur in verbo κάταν.
AMENDVS ἀμῆνδος, Caria vrbs, cuius episcopus Archilaus. Concil. Nicen. III.
AMERA ἀμῆρα, Antorum circa Mætidem paludem vrbs, Procopio.
AMERIA, ἀμῆρια, Umbria opidum Festo, Ptolemao, & Ciceroni. ἀμῆριον, Steph. **AMERINVM** vocat Seruius. **AMERINI** sunt Plin. Amelia Leandra. vide **AMORIA**.
AMERIOLA, Latij vrbs: Plinio & Lino.
AMERIVM, vide **AMERIA**.
AMERON ἀμῆρον, mons, Stephano: apud Encheleas. in voce δῆγαρον.
AMERYTHA ἀμῆρυθα, Galilæe superioris vicus: Iosepho in Vita sua.
AMES, vide **CINESIA**.
AMESINES, vide **TANAIS**.
AMESTRATINI, vide **MYSISTRATVM**.
AMBI, & **AMICI**, vide **AMBI**.
AMICENSES, & **PICENSES**, ita ex regionibus vocati conterminis, Ammianus. Sarmata circa Mæsiam Superiorem videntur. vide **PICNESII**.
AMICVSIA ἀμικυσία, insula Rubri marii. Stephanus.
AMIDA, lib. Notit. hanc urbem Procopius i. Persicor. ad Tigrim locat, in Mesopotamia, ut quoque Am. Marcellinus: Mesopotamia regioni adscribit, eamq. à Constantino Imp. ampliatam, & **CONSTANTIAM**, appellatam tradit. Sabellico auctore Caramida hodie dicitur. Caramit vulgari lingua, opinor. opinionem confirmat epistola Petri Gyllij. Aleppi exarata, quā MS. habeo. Cedrenus autem & Curopalates scribit eam à Saracenis Emet vocari. Aetius medicus hinc oriundus. Vide **AMVDVM**.
AMIDO, vide **AMYDO**.
AMILICHVS, vide **MILICHVS**.
AMILO, fluvius Mauritania, ad quem elephantum greges nona luna descendere solent, ut se purificarent. Plin.
AMILTON, Promontorium, propè Byzantium. ut scribit ex Dionysio, Gyllius: qui addit hodie Tritipion nominari.
AMILVS ἀμῆλος, opidum quondam in Arcadia: nunc locus tantum. Pausanias.
AMINACHA, vide **ANINACHA**.
AMINEI Vites, sunt apud Virg. in Georgicis ubi Philargyrius hac verba, **AMINEOS** Aristoteles in Poliis scribit Thessalos fuisse, qui sua regionis vites in Italiam transferant: atque illis inde nomen impositum. Fides sit penes auctorem. vide **FALERNVS**.
AMINVS ἀμῆνιος, Arcadie fluvius est, apud Pausaniam: qui eum in Elisfontem labi scribit.
AMINONE, fluvius Cilicia, non longè à Thebis: Vibio. Thebas esse in Cilicia, Stephanus testis est.

AMINSVS, vide **AMISVS**.
AMINULA, vrbs parvarum opum fuit in Apulia. sic Festus. **AMINULA** erat ad oram libri.
AMIRA, Palestina opidum. Historia Miscella, 19.
AMISIA, vide **AMASIA**.
AMISSA, vide **AMASIA**.
AMISVS ἀμῆσος, Ptolemao, Polyeno, & Plinio in Epistola: **AMINSVS**, ἀμῆσος, Straboni, & Ptolemao, Galaria opidum. **HENETA** à Poëta dictum, scribit Zenodorus, apud Strabonem. **HENETVS** Solino. **HENETOSA** fortè Martiani. Idem Strabo tradit illud ab Atheniensibus frequentatū, & **FIRÆVM** dictum. Plinius auctor est, Mithridate victo, **POMPEIOPOLIM** vocatū. Niger putat hodie Simiso dici. sed Amid & Hermid Leonclanus. Aliam ab hac Amisum habet Stephanus, in Ponto.
AMITERNVM ἀμῆτερνον, Plinio, Halicarnasseo, & Ptolemao Italia opidū, inter Vestinos. Laurentius Ananensis Pelicaria ex eo facit. Samnitum vrbs est apud Liniū 10. & 21. **AMITERNOS** habet Plinius quoque inter Sabinos. Falso autem, ut putat Baronius in Martyrologio. Sic dictos scribit Varro de lingua Latina 4. quod circa Aeternum flumen habitant, sed **AMITERNINOS** legit. Amiurn quod dirutū Aquilam urbem auxit, inquit Baptista Fonteinus, in Casta familia. Flumen ex Amiterno facit Pomp. Sabinus ad 7. Aeneid. quod Vestinos & Marrucinos à sinistra habet. supra sunt Peligni. Ex Lini 24. fortè malè intellecto. Ibi enim hac verba, Flumē amiterni cruentum fluxisse.
AMITHOSCVTA, Arabia Felicis regio: apud Plinium.
AMITINENSES, Italia populi, in Tuscia, Plinio.
AMITROCHITONES, vide **HERACLEA**.
AMMA D. Hieronymo, ἐλζα, Septuaginta interpretibus. Palestina locus; Iudic. 1. Vide **ABANA**, & **CHRYSSORRHOAS**.
AMMA, qui GHVMA Chaldaeo, Palestina locus, Iosue 19.
AMMÆA ἀμῆα, Mesopotamia vrbs Ptolemao: Amit Nigro. Vel Emed, ut Mafius habet. Amet legit Platina. Arabia Deserta etiam vrbs, iuxta sinum Persicum: Ptol.
AMMÆDARA ἀμῆαδαρα, Africa Propria vrbs, Ptolemao. **METRIDERA** apud Orosium, **MERCIDIS** apud Freculphum nominatur. Apud Hygenum, ad **MEDERE**, diuisim legitur, malè pro **ADMEDERE**, in libello de Limitibus, **ADMEDERA** colonia apud Antoninum. An hac synonyma, an corruptas lectiones vocitem, nescio.
AMMAITHA, Syria vrbs, aut Euphratenfis. lib. Notit.
AMMANA, vide **PHILADELPHIA**.
AMMANITES regio, 2. Machab. 4. Ammanitidem gentem etiam agnoscit Iosephus 8. Antiq. cap. 2. Eadem cum **AMMONITIDE**.
AMMATA, vide **ATHMATHIA**.
AMMATH, Palestina locus, Iosue 19.
AMMAVS, Iudæa vrbs: Iosepho lib. 17. Antiq. cap. 12. ubi aqua calida. Distat ab Hierosolymis 30. stadiis. ut idem ait 8. antiq. cap. 2. Eadem cum **AMMONITIDE**. vide **EMMAVS**.
AMMIENSES, Hispania populi, in Lusitania: Plinio. Vide **AMMÆA**.
AMMINEIA, & **AMMINEA**, vide **FALERNVS**.
AMMITES ἀμῆτες, fluvius qui stagnum Bolycam insinuat, circa Apolloniam urbem, in Chalcide Macedonia regione.
AMMOCHOSTVS, vide **PEDALIVM**.
AMMODIS, vide **ARENOSVM**.
AMMODIVS, locus à Dara Distans xx. stadiis. Procopius 1. Persicorum.
AMMON ἀμῆμων, locus videtur ex Thucydide, apud Stephanum, in dictione χαλκῶν. Castellum est Sterea: Aethini in epistola 12. ad Athenienses. ubi se scribit in exilium vivere. in Attica puto. Ciuitas est in Libya Nomo, apud Ptolemaum. eius etiam Aethicus meminit. Fluvius Arabia Felicis etiam, Plinio.
AMMONIA, vide **LIBYA**, & **PARÆTONIVM**.
AMMONIACAM, regionem Aegypti vocat Ptolemaus. Item

A M

Item Stephanus ἀμμόνια. HAMM ODES Hyginus in Ariete. Lege de eadem Germanicum, ad Arati Arietem. Hodie Cançaron de Mahoma dici scribit Villanovanus in suo Ptolemao.

AMMONII ἀμμωνίς, promontorium, in Arabia Felici. Ptolemæus. Vide HAMMÆVM, & AMMONIS Tēplum.

AMMONIS Tēplum, in Africa: distat ab vrbe Cyrenis quadraginta millia pass. Templo fons Solis proximat. sic Solinus. Huius descriptionem vide apud Diodorum 17. MINOIS Regis terra, in partibus CODI, vocatur Serapioni de Ammoniaco. AMMONIS Delubrum; est quoque in Meroe insula; teste Plinio. AMMONIS Nemus est apud Q. Curtium 5. Huius incolae AMMONIOS vocant. AMMONIS Nemora duo, sibi inuicem vicina, habet Q. Curtius 4. In Africa sunt. AMMONIS Promontorium, vide BRACHODES. AMMONIS Vrbes habet Diodorus 17. diestunere ab Ammonis delubro, in Africa.

AMMONITÆ ἀμμωνίται, Palaestina gens, Gen. 19. vide AMMANITES.

AMMONVS ἀμμωνός, Africa Propria vrbs, Ptolem.

AMNAMETHV, Arabia Felici insula, in mari Indico: apud Ptolemaum.

AMNESTA, loci nomen videtur apud Titonium 3. cap. 1. Scio tamen ab aliis pro statuarii nomine h. beri.

AMNESVS ἀμνηός, Apollonio 3. Argon. videtur circa Paphlagoniam fluuius.

AMNIAS ἀμνίας, Straboni: ἀμνίος, Appiano in Mithridaticis: Asia Minoris fluuius, circa Bithyniam. Idem forte cum Amniso. Vide AMNISVS, & ZALISCVS.

AMNISVS ἀμνίος, Straboni, Cnossi nauale, in Creta insula. Geminato SS. est apud Homerum τ. οδύς. Eustathius ad eundem dicit Minoas vrbs nauale. AMNIAS Ruso Ephesio nominatur. Picotna Nigro. Est etiam fluuius Creta, Callimacho in Dianam, Apollonio & Suida.

AMNITARVM ἀμνιτάρων, mulierum meminit Dionysius circa Britannicas insulas, propē Nesidum litora, ut habet interpres Priscianus. SAMNITICAS, samnitas, has vocat Strabo, easq; in insula Ligeris ostio obiecta describit. Vterq; tradit eas Bacchum sacrificiis demereri. Samnitas populos, habet quoque Ptolemæus, ad ostia Ligeris, sed in continente.

AMNIVS, vide AMNIAS.

AMNON, Arabia Felici fluuius, Plinius.

AMOENVM, Stagnum, appellat Plinius lib. 3. cap. 3. quod circa Valentiam est, in Hispania Tarraconensi. Albufera hodie vocant.

AMOLEVS ἀμολκος, Magnetum vrbs, in Macedonia: Stephano. ex 2. Macedonicor. Balagri.

AMOLGVs, vide AMORGVS.

AMONIVM, vide ALISIVM.

AMOMVM, Syria montem, habet Isidorus. vbi galbanum crescit.

AMORDACIA ἀμορδία, tractus regionis Babylonia: Ptolemao. MARDOCÆA est apud interpretes.

AMORDI, vide SCYTHÆ.

AMORGVS ἀμοργός, Straboni, & Heraclidi, AMVRGVs ἀμυργός, Ptolemao: vna ex Cycladibus insulis est, in Mari Aegeo. Hac quondam HYPERBEPATAGE, (vel, vs alij, PLATAGE) Plinio dicitur. Stephanus scribit eam quoque PANCALE, παγκάλν, PSYCHIA ψυχία, & CARGESIA καργισία, appellari. Hermolaus addit ab eodem MORGE nuncupari. Amurgo adhuc nomen retinere, dicit Sophianus. Merco Bordonius. AMOΛFOZ vocatur à Porphyrogeneta. Hac Simonidis musici patria.

AMORIA ἀμορία, Armenia vrbs, Procopio 3. adificior. AMERIAPagus opido similis, Straboni est: vs censef Swalemborgius.

AMORIVM ἀμύριον, Phrygia Maioris opidū. Ptolemao.

AMOROS, eadem, teste Suida.

AMORIS, vide MARISVS.

AMORRHÆI ἀμορρηίοι, Palestina gens: Genes. 15. EMORÆI veriti Pagninus. Iosue 24.

A M

AMOS ἀμωός, Cariæ opidū: Steph. ex Alexand. vide HYMOZ.

AMOS A, locus Palaestina: Iosue 18. MASSA, μασσα, legunt 70. interpretes.

AMOTHDOR, Palaestina locus. Iosue 21.

AMPARIS Fontem, habet Simeon Sethi: vnde ambar nigram, & pessimum.

AMPE ἀμπη, vrbs ad mare Rubrum, Stephano. ad ostium Tigris, Herodoto 6. Tzetza, Chil. 7. numero 156. Persas in eandem coloniam duxisse ait.

AMPELIOTÆ, apud Suidam sunt Libya populi, quos filipij caulem Delphi dedisse scribit. Gentile ab ampelos Cyrena.

AMPELOESSA, Iudæa vrbs: apud Plinium.

AMPELONE, colonia Milesiorū, in Arabia Felici. Plinius, 6. cap. 28. Vide EMBOLON.

AMPELVs ἀμπελος, Plinio Creta vrbs est: Ptolemao autem promontorium. Est quoque eidem & Herodoto promontorium Paraxia, ad sinum Singiticum. Apud Stephanum Ligurum vrbs est: Item Italia vrbs, promontorium, & portus. Etiam Cyrenes: & Sami promontorium. Thracia litoralis opidum, apud Hesyrium videtur. Eidem etiam promontorium Mycales. Etiam Toroneorum. Vide CERCETIVS, & ISMARVS.

AMPELVsIA, vide COTTES.

AMPHANÆ ἀμφανί, Doridis vrbs, Steph. ex Hecatao. Est & regio Thessalia apud eundem. Huius meminit in Hercule Furente Euripides.

AMPHAXIS, regio Macedonia, circa Axium fluuium. Ptolemæus. Huius meminit etiam Stephanus, ex Strab. 7.

AMPHE, vide CASOS.

AMPHECA, vide APHECA.

AMPHIA ἀμφία, Pausania & Stephano Messenia opidum: in Laconica sinibus.

AMPHIALE ἀμφιάλη, promontorium Attica, cui incumbit lapicidina, & traiectus in Salaminā insulam. Strab.

AMPHIARAI fons, vide ALCYONIVM stagnum.

AMPHIARAI λητρά, i. balnea, vide HARMA.

AMPHICÆA, vide AMPHICLIA.

AMPHICLIA ἀμφικλία, Phocidis opidum: Herodoto & Pausania. ἀμφικλία, legit Stephanus. Vide OPHITEIA.

AMPHICTYONES ἀμφικτυόνες, Attica gens videtur apud Diod. 12. quam vnam ex Thuriarum tribubus facit. Apud alios autem scriptores ea voce potius video significare eos, qui ex variis Gracia populis (duodecim nempe, quos nominat Aeschines De falsa legatione) venire solent Thermopylas ad conuentum, quod inde Amphictionium dicebatur. De ijs apud Pausaniam, Strabonem, Halicarnasæum, & alios.

AMPHIDOLI ἀμφιδόλι, Triphylia opidum; Xenophonti & Stephano.

AMPHIGENIA, ἀμφιγενία, vrbs Messeniaca: Straboni, Homero, Statio & Stephano. Vel etiam Macistia, secundum Apollodorum, apud eundem Stephanum. Pylis urbem vocat Hesybius.

AMPHILOCHI ἀμφιλοχοί, Aetolia populi, Straboni Liuiο, & Stephano. Apud quos AMPHILOCHIA vrbs ijsdem testibus. & ARGOS AMPHILOCHICVM, Ptolemao. AMPHILOCHI Pagi, meminit Hippocrates 4. De Morbis popularib. In Gracia vsq; iam est. AMPHILOCHI Tumulus, locus Cilicia: Isacio ad Lycophronem. Vide CALLAICI.

AMPHILOCHIS, Straboni 8. in Peloponneso circa Elisdem locus.

AMPHILYSVS ἀμφιλύσις, Sami insula fluuius, apud Stephanum.

AMPHIMALES Sinus ἀμφιμαλὴς, ad Cretam insulam Ptolemao. Golfo de la Suda indigetatur à Sophiano.

AMPHIMALIA Pagus Straboni hic est. sed vrbs Plinio: quam ἀμφομαλίων, Stephanus vocat.

AMPHIMETRIVM, vide CERNE.

AMPHIPAGVS, vide CORCYROPOLIS.

AMPHIPOLIS, Syria vrbs, ad Euphratem, quam Syri quoque TVRMEDA τέρμωδα, vocant. Ex Stephano.

A M

AMPHIPOLIS etiam Macedoniae vrbs, ad Strymonem fluvium, Ptolemaeo. Hæc prius ACRA, EION *εἰονα*, MYRICA *μυρίκη*, CRADEMNA *κράδεμνα*, ANADRÆMVS *ἀνάδρεμος*; item VRBS MARTIS, & NOVE MVI *ἑννέα μύδι*, appellata fuit, Suida auctore, at hic eam in Thracia ponit, vt etiam Herodotus, in Polymnia; vbi eam NOVE MVIAS HEDONORVM *ἑννέμωνας*, vocat, Item Thucydides lib. 1. (vbi tamen interpretis malè Decem via habet.) Sed regionum confinia ab auctoribus interdū confundi non est infrequens. Nouem vias ab Agnone conditas, & Amphipolim appellatam scribunt Thucydides, & Polyani lib. 6. ad calcem. Thucydides Scholiastes dicit eam quoque STRYMON, vti fluvius, vocari. Hodie Chriſtopoli est, vt Nardus in suo Litu perhibet: sed Empoli est Leonclai, cui lubentius fido, vt horum locorum magis perito. Chriſtopolis fortè melius, cuius hoc tractu meminit Gregoras. **AMPHIPOLITANVM** Lacum, habet Suidas: in quo Demadem coniectum & perijſſe ſcribit. vide EVROPVS, & MYRCINVS: eadem enim ne ſit, ſubdubito.

AMPHIPPI, Danubij accola ſunt, apud Aelianum de re militari. ſic dicti, quod alijs equis in alios tranſiliunt.

AMPHISSA *ἀμφισσα*, Locorum Ozolorum, in Achaia vrbs ſecundum Ptolemaum, Strabonem, Pauſaniam, Plutarchum, Herodotum. & Aſchinem contra Cteſiphontem: cui diſtat à Delphis ſexaginta ſtadijs. Phocidis eſt Plinio, Nigro Lambino dicitur. Armenia Minoris quoque regio, ſic dicta, Stephano & Lycophroni.

AMPHISSIA, Ouidio lib. 15. Metamorphoſeon nota, eo verſu, *Leuiſq; Amphiffia remis, Saxa fugit.* vbi quidam codices malè Amphryſia legunt. Hodie Arocella nuncupatur, auctore Barrio. Magna Gracia vrbs eſt.

AMPHITHEATRV vrbs Roma, *ἀμφοθέατρον*, Italis Coliſeo, Belgis Germanica lingua videntibus, Het hups ban wonderen, id eſt, domus admirabilis, vocatur.

AMPHITROPE, *ἀμφοτροπή* Antiochidæ tribus pars: Stephano & Heſychio.

AMPHITVS, vide BALLYRAS.

AMPHORENſIS, vide AMPORENSEM.

AMPHRYſIA, vide AMPHIſſIA.

AMPHRYSVS, Theſſalia fluvius; Seruio 3. Georgicorum. & Straboni 9. ſed geminato SS. AMPHRYSI Nemus habet Columella 10. Vide APHRYSVS, & AMBRYSVS.

AMPIERV, vide AGOPIER.

AMPORENSEM ſedem Epiſcopalem, in Numidia, habet Viſt. Vtiſenſ. & AMPHOR. per PH. Collatio Carthag.

AMPOTES, vide VMBILICVS.

AMPRACIA, vide AMBRACIA.

AMPRÆ, Plinio Arabia Felicitis populi ſunt.

AMPREVTÆ, populi Colchidis regionis: apud Plinium.

AMPSA, caſtellum in Numidia. Mela.

AMPSAGA *ἀμψάγα*, Ptolemaeo, & Pomponio Mauritania Caſarienſis fluvius: Marius Niger Collo appellat. Suſ Gemar eſt Marmolio. Pro Ampſaga, Auſſagas corruptè legitur apud Viſt. Vtiſenſem 2. qui eū Cirtenſem cognominat: à Cirta vrbe, ni fallor. in huius ripa.

AMPSALIS *ἀμψαλῖς*, ciuitas in Sarmatia Aſiatica: Ptol.

AMPSANI *ἀμψανῖ*, Germania populi, à Germanico Caſ. deuaſtati. Strabo.

AMPSITANARVM in Africa, meminit vetus lapis.

AMPVCIVS vicus, in Rhodani ripa. S. Eligij vita.

AMRINVM lacum ſilueſtrem, quē incolæ loci Wildloch nominant. Sic Albertus Stadenſis. In Weſtphalia eſt.

AMSANCTVS vide ANSANCTI.

AMVDVM munimentum, Ammiano: circa Perſidem videtur. AMVDA fortè Euphratenſis, in lib. Notis. an eadem cum Amida?

AMVNCLA *ἀμύνκλα*, Ptolemao eſt Aſia Propria vrbs.

AMVRDASA, Africa Propria vrbs, Ptolemaeo. Byzacena regionis. AMVDARSA, lego in Fragmento Viſtoris Vtiſenſis.

AMVRGV, vide, AMORGVS.

AMVSAN, Arabum locus. Hiſtoria Miſcella. 23.

A M

AMVTRIVM *ἀμύτρεον*, Daciae vrbs, apud Ptolemaum

AMYCI, vide AMYCLI.

AMYCI Campus *ἀμύκιος πεδῖον*, inter Libanum & Antilibanum. per quem Orontes fluvius fertur. Polybius 5.

AMYCLÆ in Latio, à ſerpentibus deleta, dein locus Spelunca, ſic Plinius. Huius meminit Virgilius 10. *Æneid.* & in eum Seruius, qui addit inter Caietam & Tarracinaſſe. **AMYCLANVM** Mare habet Tacitus lib. 4. *Annalium*, hijs verbis: Veſcebantur in Villa cui vocabulum Spelunca, mare Amuclanum inter Fandanoſq; montes. Hoc mare, vel marij ſinum dicit Sanſelicius hodie Ilmar de Sperlunga vocari. **AMYCLÆVM** fluvium habet Ioannes Tzetſa Chil. 1. numero 11. **AMYCLÆ**, *ἀμύκλαι*, Laconica vrbs Straboni, Euſtathio, Pauſania, & Plinio. olim appellata LIMMÆ *λίμναι*, xx. ſtadij à Lacedæmone, verſus mare, Polybio 5. In hoc loco nunc Vordonia eſt, vt tradit Mar. Niger.

AMYCLÆI Populi, in Cyrene Africa regione. Dionyſius Afer.

AMYCLEV, ciuitas & portus in Creta. Euſtathius in *Ind. B.*

AMYCLEVS, vide TAYGETVS.

AMYCLI PORTVS Plinio, DAPHNE vel LAVRVS IN SANA, *δάφνη λανωμένη*, Arriano; Boſphori Thracij, ad litus Aſiaticum. Hodie Lamia & Scala marmorea dici, ſcribit Per. Gyllius in ſuo Boſphoro. Ego AMYCI, non amycli, apud Plinium legendum conſeo, ex Apollonij lib. 2. Vide DAPHNE.

AMYDO, *ἄμυδος*, Iuuenalis 1. Hic alta Sicione, aſt hic Amydone relicta, & c. Sunt qui per 1. Amido ſcribunt.

AMYDVM *ἀμύδων*, Paonia opidum, ad Axium fluvium: Homero, Stephano, & Epitome Strabonis. Aliquibus **ABYDV**, vt tradit Euſtathius. Sic Stephano quoque ex Strabone, vt addit.

AMYMNÆI, & AMYMNI, vide THESPROTIS.

AMYMONE, Laconica fons, Plinio. Argie fluvius, Ouidio 2. Metamorph. *ἀμύμωνες*, Apollodoro, Pauſania, & Papinio, fontes propter quos hydra latitare ſolebat. Idem cum Lerneſt. vide TRIÆNA.

AMYMONIVS, vide LERNÆVS.

AMYNTE *ἀμύνται*, Theſprotica gens, Stephano.

AMYRGIVM, *ἀμύργιον*, Sacarij campus, apud Steph. ex Hellanico. **AMYRGIOS**, Scythas habet Herodotus 7.

AMYRICVS, vide AMYRV.

AMYRV *ἀμύρος*, Theſſalia vrbs, Stephano. Fluvius quoque Theſſalia, iuxta Melibœam fluens, vt tradit Apollonij Scholiastes, lib. 1. & 4. item Val. Flaccus 2. Huius meminit quoque Q. Calaber 8. Apollonius 1. & Strabo ex Heſiodo. Inde **AMYRICVS** campus; Polybio 5.

AMYSCHNÆVM, *ἀμύσχανον*, loci nomen eſt apud Stephanum in diſtione *ἀεγχεῶν*.

AMYSTIS *ἀμύστις*, India fluvius, qui in Gangem aquas ſuas euomit. Arrbianus de Indicijs.

AMYSTVS, amnis, in Hiſpania Tarraconenſi, iuxta Tomitæ promontor. Sex Auenus.

AMYTHAONIA, *ἀμύθαινα*, Stephano ex Rhiano pars Elidæ regionis. Hygino in Aſtronomico, Aegypti tractus eſt, (niſi locus mendoſus ſit) in deſcriptione Aquilæ.

AMYTRON *ἀμύτρον*, Thracia vrbs, Heſychio.

AMYZON *ἀμύζων*, Carie vrbs: Ptolemaeo, & Plinio.

ANA, & **AVA**, loca; 4. Reg. 18. 19. & Hieremia 37.

ANAB, Paleſtina locus, Ioſue 11. & 15. vide **NOB**.

ANABENVS, vide MÆANDER.

ANABARZVS, vide ANAZARZVS.

ANABILI vide DARANISENſIS.

ANABIS *ἀνάβις*, Iacetanorum vrbs, in Hiſpania Tarraconenſi, Ptolemaeo. Pagus Aegypti, vbi hominem adorant; Euſebio 3. Preparationis. Per **ANAMIS** idem eodem libro ſcribit. Huius etiam meminit Porphyrius 4. de Abſtinentia. Puro **ANASIA** ab Epiphania nominari.

ANABISVM, locus in Aſia alicubi: cuius Epiſcopus Adelpheus vocatur, in vita D. Ioannis Chroſoſtomi, auctore Metaphraſte.

ANA-

ANABLATA, Palestina villa, circa Bethel. D. Hieronymus.
 ANABVCIS, Africa Propria locus, Antonino.
 ANABVM ἀναβον, Ptolemaeo Germania vrbs est.
 ANABVRA ἀνάβρα, circa Phrygiam Maiorem vrbs, Lino, 38. Pisidia vrbs est Artemidoro, apud Strabonem.
 ANACAEA ἀνάκαια, pars municipij Hippobocionidis: apud Stephanum, & Laertium in Zenone. vide ANACIVM.
 ANACE ἀνάκη; Achia vrbs, Stephano.
 ANACESIVM, vide ACACESIVM.
 ANACIVM ἀνάκειον, mons, in quo Dioscurorum Fanum. Lexicon Phavorini. Huius meminit etiam Polyani. In Attica est. Idem fortè cum Anacea.
 ANACOLAE, Aegaei maris insula: Antonino.
 ANACTORIA, vide ANACTORIUM, & MILETVS.
 ANACTORIUM ἀνακτόριον, Epiri opidum, ad sinum Ambracium, Straboni, Plutarcho, & Thucydidi: quod ANACTORIA Plinij. Vonzza, Sophiano dicitur.
 ANACYPHES, Abasgia arx: Cedreno. ANACYPHIA Cyropalati.
 ANADRAEMVS, vide AMPHIPOLIS.
 ANAE ἀνάει, Caria ciuitas, è regione Sami, Thucydidi 4. Stephano, Suida, & Eustathio. Huius etiam meminit Thucydides 3, 4. & 8. Phrygia quoque urbem esse, apud Suidam legitur.
 ANAETIA, de quo hac Plinius, de Euphrate fuit Derxennium primum, mox Anetiam, Armenia regiones à Cappadocia excludens.
 ANAGNIA ἀναγνία, Tacito, Straboni & Ptolemaeo, item Ciceroni, & Frontino, cui colonia Romana est. ANAGNINI Plinio: Latiorum vrbs illustris: Hermicis tribuitur à Lino 9. & Macrobio 5. Saturnal. Leandro Anagnae est. ANAGNINVM habet Cicero in Epistolis. pradium fortè in huius agro. Regio vicina Trudento est, in vita S. Sisinnij. Vide MAGNOS.
 ANAGNYTES, Gallia Aquitania populi, apud Plinium.
 AGNOTES, sunt Stephano.
 ANAGOMBRI ἀναγομβροι, Marmarica populi, & montes, Ptolemaeo.
 ANAGRANA ἀνάγρανα, videtur Arabia Felicis opidum, apud Strabonem.
 ANAGYRASIVS, vide ANAGYRVS.
 ANAGYRVS ἀνάγυρ, pars tribus Erechtheidis, Stephano. Apud Strabonem & Pausaniam Attica municipium vocatur. ἀνάγυρον est Platonem, Hesychio, & Suida.
 ANAIA, vide ANAEA.
 ANAITICVS Lacus, in Asia, ubi probatiores calami nascuntur. Plinius. Ab Anaia sic denominatus, ut censet Hermolaus.
 ANALATRASVS, opidi nomen; in Historia Miscella, 24. Circa Galatiam.
 ANALIBA ἀνάλιβα, Armenia Minoris opidum; Ptolemaeo, & lib. Notit. ANABILA Antonino.
 ANALITAE, Arabia Felicis populi, Plinio.
 ANAMARI ἀναμαρι, populi circa Masiliam habitantes. Polybius 2.
 ANAMASCIA, Pannonia Inferioris vrbs, Antonino: Almaz Simlero: qui addit pro eo in libro Notitiarum male ADNAMANTIA legi: sed ANAMATIA habet Laxius, in sua Vienna; & R. P. Romana, ubi dicit eam hodie Mohaczium vocari. Vide TEVTOBYRGIVM.
 ANAMATIA, vide ANAMASCIA.
 ANAMIS ἀνάμις, Carmania fluvius, circa Armozum promontorium. In Arrbiani Indicis. Vide ANABIS, & ANDANIS.
 ANANAGARHON, Archiepiscopalis vrbs Asia. Guil. Tyrius.
 ANANAHETURRIS, PECHOS legis Chaldaeus. Hieremia cap. 31.
 ANANES ἀνάνης, populi, apud Polybium. In Gallia Cispadana.
 ANAO, Gallie Narbonensis, circa Nicaeni portus, Anto-

nino. NAO legis Simlerus. Vide AZAOPORTVS.
 ANAPHAVSTVS, vide ANAPLYSTVS.
 ANAPAVOMENVS, vide IOVIS FONS.
 ANAPHE, maris Cretici insula, apud Plinium. hanc Strabo, & Stephanus iuxta Theram describit, & tradit MEMBLIARVS ἀναβλιαρος, à Cadmi comite Europam quarentis, appellatam. Huius & Herodotus 4. meminit item Phurnutus. BAIE βαιη, eadem vocatur in Phavorini Lexico. Scribitur & BLIARVS, per apharesin. Nymphio hodie dicit, scribit Sophianus, qui eam quoque HIPPVRIM ἱππυριον, vocat. Hippuridis etiam meminit Apollodorus 4. & circa Anaphen eam quoque collocat eius Scholiastes. Hippurid & Anaphe dua dimersa quoque sunt apud Plinium. ANAPHE ἀνάφη, locus quoque videtur Laconica: Straboni ex Callimacho. Vide DELOS.
 ANAPHLYSTVS, vide ANAPLYSTVS.
 ANAPIS, vide ANAPVS.
 ANAPLYS ἀνάπλις, suburbium Constantinopolitanum; Procopio, & Cedreno. Circa Ponti superiora loca, Eustathio: quatuor ab Urbe mill. distans: ad quem Theodorici regem venisse scribit Marcellinus Comes, vide ESTIAE.
 ANAPLYSTVS ἀνάπλις, Attica tribus est Pausania, Laertio in Zenone, Straboni: & ἀναπλυστος, malè Xenophonti Sexaginta stadiis à Thorico ubi argentifodinae esse tradit. Pars Antiochidis tribus est Stephano. Vrbs Attica est apud Ptolemaeum, sed per φ ἀναπλυστος. Anaphlystorum meminit nummus antiquus, in Goltzj Thesauris.
 ANAPVS ἀνάπυς, Thucydidi, Theocrito, Plutarcho, Aelianis, & Ouidio, qui eum ANAPIN vocat. ANATIS fortè Lini. Sicilia fluvius est, hodie Alpheo dictus, Aretio. Anapus alius est fluvius Thucydidi, in Chaonia, 80. stadiis à Strato vrbe distans. vide ANECVS.
 ANARA ἀνάρα, India intra Gangem vrbs, Ptolemaeo.
 ANAREI ἀνάροι, Scythia intra Imaum montes, Ptolemaeo. Vide SCYTHAE.
 ANARIACA ἀναριάκα, vrbs circa mare Caspium: Straboni & Stephano. ANARIACI populi sunt ibidem, Straboni & Plinio. Hi apud Ptolemaeum AMARIACAE, ἀμαριάκαι sunt, Media gens. Polybio lib. 4. ARIARACAE ἀριάρακαι, fortè. Vide ARATIATICI.
 ANARISMONDI, vide ANDRASIMVNDI.
 ANARITI, vide NARITI.
 ANARIYM ἀνάριον, Armenia Maioris vrbs: Ptolemaeo.
 ANARPI ἀνάρπι, apud Ptolemaeum Germania gens est. AVARPI interpretibus.
 ANARTES, Casari sunt populi Dacis vicini. Walachi, Scruj, & Bulgari sunt Blasio Vigenereo. ἀνάρτοι sunt Ptolemaeo.
 ANARTOPHRACTI ἀναρτοφρακτοι, Ptolemaeo gens in Sarmatia Europaea.
 ANARVS, vide ANDROS.
 ANARSVE, vide TRIPOLITANA.
 ANAS ἀνάς, Hispania fluvius Pomponio, Straboni, Plinio, & Ptolemaeo, Rio Guadiana dicitur Hispanis, ab Arabibus recepto vocabulo, quibus Guad fluvium designat: quasi dicerent fluvium Ana. Circa eius originem autem Reydera nominari, scribit Garibani lib. 3. cap. 2. Hispanica historia. Vide LOVS.
 ANASAR, Archiepiscopalis locus, in Asia, Guil. Tyrio.
 ANASTA ἀνάστα, locus videtur, ubi Epiphanius Timagenem coli tradit. Vide ANABIS.
 ANASIS, vide OASIS.
 ANASSVS Plinio, Carnorum fluvius, Veneta ditiois: Piaue interpretatur à Leandro, Brenta à Castaldo. Marius Niger dicit eum hodie Lugnano, & à quibusdam Stella vocari, Piaue à Fortunato PLAVIS appellatur. Huius meminit quoque Diaconus. ANASSVM Laxius 12. R. P. R. pro Istria vrbe habet, & circa Altenburgum describit, ubi duo castra, Inferior & Superior Nassenfues nominis vestigium conservare putat.
 ANASTASIA, vide DARIA.

ANASTASIOPOLIS ἀναστασιόπολις, Thraciae littoralis
vrbs, in Rhodopa regione. Procopio 4. Aedificiorū. Phry-
gia Pacatiana quoque opidum, cuius est mentio in synodo
Constantinopolitana VI. Ibidem aliud est in Caria re-
gione. Aliud in Galatia, circa Ancyram, si creditur qui
scripsit viram S. Theodori archimandrita. Vide **DARIA**.
ANATHA ἀνάθη, appellat Arrianus **TYRVM**, inquit
Stephanus. Nescio an insulam Persici sinus, vel Phœnicia
urbem velit. Vide **PHATVS AE**.
ANATHEMATA Pompei. Vide **POMPEIA TROPAEA**.
ANATHON, vide **NATHAN**.
ANATHOTH, Palaestina locus, Iosue 21. Vnde vnus for-
tium David, 2. Samuel. 23. & 3. Samuel. 2. Hieremia
patria, Iosepho Antiq. 10. In terra Benjamin, tribus M. P.
a Hierosolyma distans, vi testatur D. Hieronymus, in vita
Iosie propheta, hinc oriundi. viginti stadiis, habet Iose-
phus, 10. Antiq. 10.
ANATILIA, Tricastinorum, vi legit Pintianus in Gallia
Narbonensi vrbs. vide **AVATICI**.
ANATILORVM regio ἀνατιλίων, est in Gallia Narbonensi,
Ptolemao: Prouence Poldo est. Hanc Cœnatis putat
NARBONENSEM II. apud media ætatis scriptores
esse. Vide **AVATICI**.
ANATIS, Mauritania Tingitana fluius: Plinio & Soli-
no. Zilia hodie esse, scribit Ioan. Mariana. Sicilia, Liiio
24. circa Syracusas. nisi Anapus sit legendum. Vide
ANAPVS.
ANATOLE ἀνατολή, id est, **ORIENS**, dictus est mons
circa Gangem fluium. qui postea **CORYPHE** καρυφή,
id est, **VERTEX** nominatus fuit. ex eo quod Sol Anaxi-
biam nympham in eo compresserit. vt scribit Plutarchus
de Montibus.
ANATOLICVM Thema, apud Const. Porphyrogenne-
tam, ea pars Asia Minoris quam Turca etiam nunc cor-
rupta Natolia vocant.
ANAVA ἀνάβα, Phrygia opidum: Herodoto, in Polymnia.
ANAVDOMA, Aethiopia sub Aegypto opidum: Plinio.
ANAVRVS ἀνάυρος, huius fluminis meminit Hesychius,
Hesiodus in *Aspide*, Orpheus in *Argonauticis*, & Apollo-
nius 1. & 3. Apud Lucanum, Callimachum & Vibium est
Thessalia. sic dictus, quod ex se neque auram neque nebu-
lam emitat. Iuxta Pelicam litus: Euripidi in *Heccle*
Furente. Est quoque Troas fluius ad Idam montem,
vbi Paris paternas pascibat oues. vt refert Coluthus The-
banus, de rapta Helena. Syria fluius, Neandro ad hunc
Coluthum: & Brodao in *Miscellaneis*.
ANAXITVS, vide **AMAXITVS**.
ANAZARVS, quæ nunc **CAESARAVGVSTA**,
inquit Plinius, Cilicia vrbs est, ad Pyramum fluium,
Dioscoridi patria. Cilicia 11. est in cōcilio Ephesino. **ANA-
ZARBA** ἀναζαρβα, Legit Stephanus. Suidas scribit eam
olim **CYINDAKVINDA**, postea **DIACAESAREA**
vocatam. Huius dorica opida meminit hoc tractu Ptole-
maus & idem habet hoc tractu Casaream apud Anazar-
bum. In synodo Constantinopolitana v. hæc Anazarbus
appellatur quoque **IUSTIANOPOLIS**. Euagrius 4.
cap. 8. legit **IUSTINOPOLIS**. Axar hodie nomina-
tur, si Moletio credendum sit. aut potius Aclera, vt placeat
Leonclausio. Videtur Cedrenus hanc Anazarbum ἀνα-
ζαρβα vocare.
ANAZARCVS, vide **NEAPOLIS**.
ANCAE, vide **ANXA**.
ANCALE, vide **ACALE**.
ANCALITES, Britannia insula populi, apud Casarem.
Ankenlut Glareano: Tho hundred of Henley, Cam-
deno. Ad Tamesim fluium sunt, versus Septentrionem.
ANCARA ἀγκάρα, apud Stephanum est Italia vrbs. ex Po-
lybij 8. Vnde gentili Ancarius, Nonio apud Lucilium. Et
Ancariana familia, apud Fabium.
ANCHERAE Episcopum Dorothæum, habet Marcell. Co-
mes, si fide lectio.
ANCHESMVS ἀγκησμός, est Attica mōs, apud Pausaniam.
ANCHEVSANVS, quasi à loco, legit ex antiqua inscriptione

Meguntia exstante, Lazius 4. de R. P. R. cap. 5. Vox nihil
abludens ab Enchusa Hollandia celebri opido maritimo.
ANCHIALA ἀγκιάλα, Cilicia ciuitas, Straboni, quæ &
PARTHENIA παρθενία, & tandem etiam **TARSVS**
dicta fuit. auctor Stephanus. Sed idem subiungit aliquibus
diuersas esse vrbes, Anchiale & Tarsum. Plinio certe,
Dionysio, Athenæo 12. & Arriano 2. Alexandri (qui
ANCHIALVS legit) diuersa sunt. Anchiale ibidem
habet Eustathius. Anchiale, Illyria opidum, habent
Suidas, & Stephanus. Vide **TARSVS**.
ANCHIALEVS fluius Cilicia, circa Anchialam vr-
bem. Eustath. in Dionysium.
ANCHIALI Regio locus Colchidis, ad Prytanum fluium,
Arrianus in Periplus Euxini.
ANCHIALVS ἀγκιάλα, Ptolemao Thracia vrbs, ad
Pontum Euxinum. **MESSA** olim hoc loco erat. vi Pli-
nius tradit. Anchialo hodie, Sophiano teste, Achello
apud alium lego. Kenkis Mercatori, in sua Europata-
bula recognita. Est quoque locus circa sinum Pelasgicum,
Orpheo, in *Argonauticis*. **ANTRON** eundem à Zeno-
doto vocari, annotauit Hermolaus ad Pomponium. **AN-
CHIALVS** etiam circa Epirū vrbs: Procopio 3. Gothor.
vbi Anchisen Aenea patrem obijisse fabulantur. Vide
ANCHIALA.
ANCHIAXVS, veteris Epiri ciuitas, in concilio Chalcedo-
nensi, cuius Episcopus Claudius. Sepius huius loci mentio in
eodem concilio. Videndum an sit Anchialus Procopij.
ANCHISE ἀγκίσιον, Italia opidum. Stephanus, ex Dio-
nysio. **ANCHISAE** Portum apud hunc inuenio, sed in
Epiro, vel baud procul inde.
ANCHISVS ἀγκίσιος, Arcadia mons est apud Pausaniam.
ad cuius radices Anchisa monumentum. ibi enim Anchi-
sem Aeneæ patrem & mortuum & sepultum credunt.
ANCHITAE ἀγκίται, Ptolemao, **ACHITAE** interpre-
tibus, Arabia Felici gens. **ACCHITAE** Plinij.
ANCHOE ἀγκίων, locus circa Cephissi fluminis ostia. Ibidem
lacus eodē nomine, auctor Strabo. **ANCHIA** forte Plinij.
ANCHORARIVS, vide **ANCORARIVS**.
ANCHYRONA, vide **ANCYRONEM**.
ANCYANVM, vide **ANEIANVM**.
ANCLACAE, Sarmatie Asiatice populi, Plinio.
ANCOBARITIDEM ἀνκοβαριτίδα, regionem, quæ Dea-
sertæ Arabia opponitur, habet Epitome Strabonis lib. 1. &
In Mesopotamia est apud Ptolemaum.
ANCON ἀγκων, Leucosyrorum vrbs, est in Cappadocia,
Ptolemao, & Apollonio. Ancon portum vocat Arriani
Periplus. **ANCON** etiam Italia locus, contra Capreas
insulas, qui cognomen habet à Minerua ἀγκων, quia huius
in eo templum. Vide **CONOPON**.
ANCONA, vrbs Piceni, prius **PICENA** dicta. Cato in
Originebus. **ANCON** ἀγκων Ptolemao est. Colonia vo-
catur in antiquo lapide: & à Plinio. Nomen retinet, **AN-
CONA**. Vide **CONOPON**.
ANCORARIVS Mons, in Mauritania, circa Tingita-
num castellum, vt refert Ammianus. **ANCHORA-
RIVS** est Plinio, in Mauritania Citeriore.
ANCORE, vide **NICAEA**.
ANCRINA ἀγκρίνα, Sicilia opidum: auctore Ptolemao.
ANCVS, apud Pomponium est Numidia fluius, iuxta Ico-
sum fluens. **ANCVSSENSIS** episcopi Africa meminit
Vict. Veicensis.
ANCYRA ἀγκύρα, Galatia in Tectosagibus vrbs, Straboni,
Ptolemao, & Plinio. Galatia 1. est in concilio Ephesino:
Galasia Minoris apud Socratem Scholasticum. Onu-
phrius coloniam ex ipsa facit, non sine errore. Vocata forte
Laonici. Tzetzes Chil. 3. numero 2. eam ad Halym flu-
uium describit. Angouri hodie dicitur, Bellonio & Nigro.
Enguri Leonclausio, & eidem Ancara. Aliam Ancyram
habet idem Plinius & Ptolemaus in Phrygia Maiori. Et
aliam Liius 43. circa Macedoniam aut Illyricum. **AN-
QVIRAM** canones Ancyram vocare, scribit Busbe-
quius. Vide **TAVIVM**.
ANCYRAE ἀγκύρα, Diodoro 14. Sicilia vrbs est.

ANCYRANI, vide GALATIA.

ANCYREV M, Asia Minoris promontorium; Dionysio: vbi Pontus finitur, incipitque Bosporus. Hodie Pšomion. Ex Petri Gyllij Bosporo. Vide ANCYRONEM.

ANCYRI V M ἀγκύριον, Italiae opidum, Stephano.

ANCYRONEM villam publicam, iuxta Nicomediam habet D. Hieronymus in suo Chronico: sed sine N. in prima Cassiodorus, & cum afflatu Anchyrone apud Victorrem, quem Schottus edidit. vbi Constantinum Magnum obijisse scribunt. ANCHIRONEM habet Marianus Scotus. Idem fortè cum Ancyrea.

ANCYRV M, vide ANGYRORVM.

ANDA ἀνδα, Africae vrbs, Appiano in Punicis.

ANDABASIS, regionis nomen, unde coccum optimum adfertur, Serapioni.

ANDABILIS, Cappadociae ciuitas, apud Antoninum.

ANDACA ἀνδακα, Indiae vrbs, quam Alexander deditio- ne accepit. teste Arrbiano in eius vita. Circa Indi flumi- nis originem puto.

ANDAGIV M, vide ANDAINVM.

ANDAINVM olim vocabatur monasterium in Arduenna silua, quod bodie S. Huberti nomine insigne est. Molanus in S. Huberto, ex Berigiso. ANDAGIV M est apud Siebertum.

ANDAN, vide AGAVA.

ANDANIA ἀνδανία, Arcadiae vrbs, quam malè Scepsius ORCHALIAM ὀρχαλίαν, putauit, vt scribit Strabo lib. 10. Andaniam Pausanias Messenia tribuit. Hanc olim Oechalam vocatam, scribit Etymologicū. Vide MESSENE.

ANDANIS ἀνδάνης, Carmaniae fluius, Ptolemao, Pom- ponio, & Plinio. ANAMIS fortè Arriani. vide HYTANIS.

ANDARBA, Dalmatiae vrbs, Antonino.

ANDARISTVS ἀνδάριστος, Pelagonum in Macedonia vrbs, apud Ptolemaeum. Vostance apud Theuerum no- men habet. ANDARISTENSES Plinio sunt, sed AV pro AN legit.

ANDATES ἀνδάτης, lucus in Britannia insula, de quo haec Xiphilinus in Nerone. In luco Andates, sic enim vocant Victoriam, eamque celebrant studiosissime.

ANDATIS, Aethiopiae sub Aegypto opidum, in Nili ripa, Plinio.

ANDAVTONIV M ἀνδαυτόνιον, Pannonia Superioris opidum, Ptolemao. Vide DAVTONA.

ANDECAVI, vide ONDICAEOVAE.

ANDECRIV M ἀνδέκειον, Ptolemai, & ANDRE- TRIV M ἀνδρέτριον, Strabonis, eadem esse scribit Villa- novanus. Scio ANDERIV M ἀνδέρειον, Dionis esse. Dalmatiae mediterranea ciuitas. Vide MANDETRIV M.

ANDEGAVENTES, vide IVLIO MAGVS, & ON- DICAEOVAE.

ANDEIRA, ἀνδείρα, Phrygiae opidum, iuxta Scepsim, Straboni & Plinio. Est & altera eiusdem nominis in Troade, Stephano, vt Pintianus perhibet.

ANDELAVS, locus Galliae Greg. Turonensi 9. Paradinus scribit canobium esse in ora Sequana, haud procul à Rho- tomago, & nunc dici Ad Gemellos. Recentioris nomi- nis locum Andely dictum reperio tamen in tabulis geo- graphicis, quod ANDEOLVS, nifallor, vocatur à Ma- riana Scoto. Vide VIVARIENSE.

ANDELVS ἀνδνα, Vasconum in Hispania opidum. Ptolemaeus.

ANDEOLVS, vide ANDELAVS, & VIVARIENSE.

ANDERAE, populi Aethiopiae sub Aegypto, apud Plinium.

ANDERICA ἀνδείρα, Cistiae regionis statimus, ducentis ac decem stadiis à Sufis. Herodoti Erato.

ANDERIDA, littoris Saxonici vrbs, in Britannia. Lib. Notit. Newenden in Cantia est Camdeno.

ANDERIDVM ἀνδέρειον, Tabalorum in Gallia Aquita- nica opidum. Ptolemaeus.

ANDERIV M, vide ANDECRIV M.

ANDES, Eusebio & Silio, Virgilij Maronis patria, Lom- bardiae Transpadana vicus, Mantuanis territorij. Petula

Leandro, & ante eū Bocatio. vide ONDICAEOVAE.

ANDETHANNALIS, vicus in Gallia Belgica, Antoni- no: quod Echternach Simlero. De quo sic Sulp. Seue- rus 3. de D. Martini virtutibus. Andethanna vicus à quo vastas solitudines silvarum secreta patiuntur. Fortunatus quoque 4. Vita D. Martini, Progressus sociis, vbi se Ande- thanna propinquat. In Treurense agro vidimus hunc vicum, aut potius abbatiam cum adiuncta vrbecula.

ANDIANTES ἀνδιάντες, Ptolemao Pannonia Inferioris populi, quos Strabo ANDIZETIOS ἀνδιζήτιος, vocat.

ANDIRA, vide ANDEIRA.

ANDIV M, vide HEDRV S.

ANDIZETII, vide ZANDRIZETES.

ANDOLOGENSES, Hispania Tarraconensis populi: apud Plinium.

ANDOMATIS ἀνδομάτης, Indiae fluius, qui in Gangem erumpit, & oritur ex Mandiadinis, Indica gente. vt ha- bent Arrbiani Indica.

ANDOMATV NV M ἀνδομάτηνον, Longonum vrbs, Pto- lemao, in Gallia Belgica: ANTEMANTV NV NV M, Antonino. Langres, Villanouano est, & Cognato.

ANDONA, circa Ciliciā vrbs videtur, apud Curopalatem.

ANDORISIPPO, Hispania Betica vrbs, Plinio.

ANDOSINI ἀνδοσῖνοι, Hispania populi, apud Polybium 3. Vox corrupta mihi. Ausetaniam legit eius loco Linus 21.

ANDOVERPVM, vide ANTVERPIA.

ANDRA, vide AVGVSTAM.

ANDRACA ἀνδρακα, Cappadociae, in Chamana regione vrbs, Ptolemao.

ANDRAGATHIA, in Brutijs, Posidoniasarum regio- ne. Diodorus.

ANDRAPA, vide ANTRAPA, & NEOCLAV- DIOPOLIS.

ANDRAPANA, ἀνδραπανα, Indiae intra Gangem vrbs, Ptolemao.

ANDRAPENORVM ciuitatis Hellenoponti, mentio fit in Constantinopolitana synodo VI. Ab Andrapa Ptole- mai, & Antrapa Porphyrogeneta.

ANDRASIMVNDI ἀνδρασιμούνδης, Taprobane insulae promontorium, Ptolemao. ANARISMONDI legis interpret.

ANDRASSVM ἀνδρασσον, Cedreno vrbs, nescio vbi. an in Asia Minori circa Galatiam? ADRAVS legit Gabius, apud Curopalatem. Vide TARSVS.

ANDRAE, vel S. Andrea insula Propontidis, in constitu- tionib. Emanuelis Comneni Imp.

ANDREIS ἀνδρείς, Pausania, Gracia regio. qua postea PHLEGYANTIS φλεγυάντης, dicta fuit. Vide GYRTONE.

ANDRETRIV M, vide ANDECRIV M.

ANDRESTI, vide ADRAISTAE.

ANDRI populi ἀνδριωνέων, circa Clastidium in Gallia Cisalpina. Polybius 2.

ANDRIA ἀνδρία, Eliadis vrbs est. item Macedonia: Ste- phano, & Thucydidi 5.

ANDRIACA ἀνδριάκη, Thraciae vrbs est, Salmidesso contigua, apud Strabonem: qua Gatopoli Nigro nomi- natur. Lyciae opidū, Ptolemao: quod Myrensiū nauale, Appiano. Media quoq., sed per α in vltima eidē Ptolemao.

ANDRIACIAMA, Lyciae opidum, subiectum Myrensi- sibus. In S. Nicolai vita Metaphrastes. ANDRIACA Ptolemai fortasse.

ANDRICLV S ἀνδρικλῶς, Ciliciae mōs, apud Strabonem.

ANDRICVS, Ciliciae fluius, Plinio.

ANDRIV S ἀνδρείον, fluius in Scamandrum se exone- rans. Strabo 13.

ANDROCALIS, Aethiopiae sub Aegypto opidum, apud Plinium. Vide TAMALME.

ANDROEGA ἀνδρογκα, regio est, Cedreno circa Persidem.

ANDROGYNI, in Africa populi, Plinio, supra Nasamo- nes, & confines Machlyis. his dextra mamma virilis, laeva muliebris. credas Iudeus Apella, non ego.

ANDROLITIA, vide MAGNESIA.

A N

ANDROMENA, loci nomen in Aegypto videtur, apud D. Athanasium: in concilio Alexandrino. Zoilum eius Episcopum vocat.

ANDRON ἄνδρων, vrbs, & **ANDROPOLITES** Nomus, in Aegypto. Ptolemaeus.

ANDRONA, Cyrrhestica regionis, in Syria opidum, Antonino.

ANDROPHAGI, Scythia gentes, in Europa. Herodoto & Mela.

ANDROS ἄνδρος, maris Aegaei insula, prima inter Cyclades. Hanc ex Myrsilo scribit Plinius primò CAVRON, deinde ANTANDRON cognominatam. Callimachus eam LASIAM, NONAGRIAM, HYDRVS-SAM, & EPAGRIN dictam reliquit. Sophiano teste, Andro, nomen retinet. ANDROS, Britannica insula, Plinio. Galatia opidum est Ptolemaeo; ANARVS autem legunt pro eo interpretes. Vide HEDRVS.

ANDROSIA ἄνδρσία, apud Ptolemaum Galatia opidum est.

ANDVETIVM ἄνδρευτον, Germania opidum, Ptolemaeo.

ANDVS, vide ONDICAEOVAE.

ANEA, pagus in finibus Eleutheropolis, vnde Apseleus martyr. Euseb. Hist. Eccl. 8. cap. 20. Ex Anea vrbe Caria oriundum habet Melam historicum, Bibliotheca Gesneri, ex Stephano. Ciuitas est Phrygia, in consilio Ephesino III.

ANECVS, Sicilia fluuius, qui per duo millia passuum sub terra mergens, Syracusis miscetur mari, appellaturque ANO, post ANOPOSCAENOS, superiòr ANOTISPHOROS. Vib. Sequester. Videtur ANAPVS.

ANEIANVM Antonino, hodie Monte Agnano, Simlerò: vrbs Italia, inter Patavinum & Mutinam. ANCIANVM legit Sigonius hoc loco. ANETIANVM M. S. codex. Aliud ANNEIANVM geminato N est apud eundem Antoninum, inter Florentiam & Fauentiam.

ANELONTIS ἀνελόντος, fluminis, iuxta Colophonem, meminit Pausanias, cuius praedicat frigiditatem Sed ἀνελόντος vel ἀνελόντος, putat scribendū Sylburgius. Vide HALES.

ANEM locus, 1. Paralip. 6. ἐναρ. 70. interpretib.

ANEMA Castellum, circa Constantinopolim videtur, apud Nicetam.

ANEMO, Plinio & Antonino, Flaminia fluuius, prope Raennam. Volaterranus & Leander Lamone indigunt. Hier. Rubens in sua Rauennatim historia, scribit eum quoque Rafanario, Fantino, & Santerno hodie appellari. Idem Fauentiam diuidere tradit. Anemonis meminit Cicero quoque 3. Deorum.

ANEMOLIA ἀνεμόλια, Phocidis vrbs, qua & ANEMORIA, per R. postea HYAMPOLIS nominata est. auctore Strabone lib. 9. Boetia ciuitas est apud Ptolemaum; ὑάμπολις. HYANTVM in principio dictam, scribit Gerbelius. Hyampolim primum HYANTOPOLIM vocatam, tradit Camerarius, in Commentariis suis Homerick. Prater hanc Hyampolim, quam Strabo in finibus Phocensium & Delphorum describit, aliam habet ad Parnassum. Plinius Hyampolim quoque habet apud Locros Epicnemidios.

ANEMOSA ἀνεμόσια, vicus in Arcadia. Pausanias.

ANEMOTICHOS ἀνεμοτικός, circa Cariam vrbs, Porphyrogeneta.

ANEMVRIVM ἀνεμόριον, Cilicia ciuitas, Ptolemaeo & Plinio. Stalemura Nigro est. Straboni duo huius nominis promontoria sunt in eadem Cilicia.

ANEMVSA ἀνέμυσσα, insula maris mediterranei, Ptolemaeo. circa Africam Propriam.

ANERITTAE ἀνερίται, Marmarica Nomi gens. Ptol.

ANESICA, vide AVESICA.

ANETVSSA ἀνέτυσσα, Libya vrbs, apud Stephanum: ex Polyhistore.

ANGAE ἄγγαι, Palaestina locus, intra quem & Bethel Abraham aram exstruxit, cum à Sichem veniret. Cedrenus. Montes quoque sic dicuntur à sinistro Cilicia. Zundith 2. Vide HAI.

A N

ANGAEST, vide AEGESSI.

ANGARIS, Palaestina mons, Plinio.

ANGARVS ἄγγαρος, Bithinia emporium, prope Helenopolim. Socrates lib. 8. cap. 20. historia Ecclesiastica.

ANGAVCANI, vide IANGACAVCANT.

ANGE ἄγγη, Arabia Felicia vicus, Ptolemaeo. Vide HAI.

ANGEAS, Thessalia vrbs, apud Liuium.

ANGELA ἄγγελλο, Pandionidis Attica tribus, Stephano & Hefychio, ἄγγελλο, vnica & progente quadam Attica. Vide CATAGELA.

ANGELINA, locus est vltra Mesopotamiam. vnde Angelici heretici. vi putat Epiphanius. sed INGELINA, ἰγγελλιν, in Græco est. Huius meminit quoque codex Iustinianus lib. 1. Titul. de Magistro militum: pro Armenia Interiori regione.

ANGELLAE, Barica vrbs, Antonino; inter Cordubam & Hispalim. AVGELLAE quoque legitur Simlero.

ANGELORVM locus, vbi Diuus Marcus occisus. Bucolij regionis, circa Alexandriam Aegypti. Dorotheo teste. ADANGELOS vocat incertus auctor.

ANGELYM, vide ANGOLVS.

ANGERIACVM, in membranis appellari, Gallia Aquitanica Santonum urbem, quam hodie S. Ioannis vocant: testatur Vinetus in Aufonium. Vide ENGERIACVM.

ANGERIS, Gallia fluuius. Circa Bituriges videtur, ex Turonensi, in vita SS. Vrsi & Lebatij. vbi LOCIS Monasterium.

ANGETORVM ἄγγετον, meminit Thesaurus Golij, ex nummo Antonini Britannici.

ANGILI, ἄγγιλοι, gens qua habitat Britanniam insulam. Procop. 4. Gothor. Testis Camdenus in sua Britannia, capite de Saxonib. Vide SVEVI.

ANGISCIRI, vide BITVGORES.

ANGITES ἄγγιτες, Thracia fluuius, qui Scrimonem subit, Herodoto 7. Iuxta Pangaeum, Hefychio. Idem forte cum GANGA & GANGITAE Appiani.

ANGITIAE Nemus. Virgilius Te nemus Angitia vitrea, te Fucinus vnda. In Marsorum regione. ANGVI-TIAM urbem hic describit Polyhistor.

ANGITVLA, Antonino Italia flumen, in Calabria regione. Est ibidem teste Barrio in huius regionis descriptione, Angitula vrbs, quam CRISSA xpian, à Lycophrone dictam putat.

ANGIVM, Laonico 7. vrbs opulenta est, circa Peloponnesum.

ANGLESIS, vide POSSESSIO.

ANGLI, vide SVEVI, & BARANGAE.

ANGLIA, pars Albionis insule, Meridionalior. Nomen habet ab Anglis Saxonia populus, quorum Tacitus meminit; qui hanc regionem occuparunt. Vnde hodie etiamnum Engelandt (primo mutato tantum elemento) vocatur. TRANSMARINAM SAXONIAM neminat eam Wunefridus. vi annotauit Rhenanus, lib. 1. rerum Germanicarum. Incolas ANGLOSAXONES vocant Latini Iuniores.

ANGLON, vide DVBIUM.

ANGOLVS ἄγγολος, Italia opidum, in Vestinis ponitur à Ptolemaeo. ANGVLANIA à Plinio vocantur. Citta S. Angelo hodie, Orlandio, Volaterrano, & Blondo. ANGELVM fortè Antonini.

ANGON, vide MARSOG.

ANGRIVARI ἄγγριβαρι, Ptolemaeo & Tacito. Germania populi, quos Althamerus Engern putat. potens Saxonum dynastia. Angeren per A in prima est, apud Had. lunium; ad Luppia fluminis caput. Hoc opidum Engers Cunene engers vocatum fuit à Cuno archiepiscopo Treurenfi eius conditore, vi refert Trithemius in chronico Hirsaugiensi. Ex Angruarijs Peucerus Angermund facit.

ANGRVS ἄγγρος, fluuius, planitiem Triballicam interfluit, Brongum intrat, Brongus Istrum. Sic Herodotus lib. 4.

De quo

- » De quo sic Peucerus: SAVVM cum intelligere arbitror, cui Dryna miscetur, priusquam Istro miscetur.
- ANGVIA Nemo Lucania. Vibius Seq. An Angitia legendū?
- ANGVIENSIVM Plebs, in Africa, memoria est in Col-
latione Carthag.
- ANGVILLARI, & ANGVLARI, vide SABATIA.
- ANGVITIA, vide ANGITIA.
- ANGVLAE, vide POSSESSIO.
- ANGVLANI, vide ANGOLVS.
- ANGVRVS, ἄγρως, mons Scythia, iuxta Istrum flu-
uium, Apollonio 4.
- ANGVTIVRI, gens circa Indum fluvium, Occidentem
versus, ut refert Plinius.
- ANGYLLA, vide CAERE.
- ANGYRIVM, vide AGRYVM.
- ANGYRORVM ἄγρως, vrbs in Aegypto, Ptolemao.
ἄγρως, forte Stephani.
- » ANHELAE, de quo in lib. Notitiar. Cinegei Iuarensis rei
» priuata. Meti translata Anhelas. In Belgica videtur.
- ANIA, aëia, Peloponnesi fluvius, apud Pheneum. Strabo
ex Eratosthene. Scriptos libros ABI A legere, annotauit
Casaubonus.
- ANIACA regio, circa Armeniam, Cedreno.
- ANIANA aëia, Mesopotamia vrbs, apud Ptolemaum.
- ANIANAE THERMAE, Cumanorum in Campania
Felici. Bagni del lago. Leander Albertus.
- ANIANVS sinus, Lituio 28. circa Maliacum Sinum.
- AENIANVS malo, ab Aenianibus accolis.
- ANICHAE ἀνίχαι, Ptolemao, NANICHAE interpreti,
India intra Gangem gens.
- ANICHIA, Boetia opidum, Plinio.
- ANICIANAE Lapidicina, in Tuscia, circa lacum Volsi-
nensem. Plinius.
- ANICIORVM villa, vide CASAE, & MEGDII.
- ANICIVM vocant Gaguinus & Ioannes Poldo, eam
Gallie urbem, quam PODIVM Latine, & vulgò Puys
appellant. Circa Ligeris originem.
- ANIDO, Liguria montes, habet Lituio 40.
- ANIE, & ANIENS, vide ANIO.
- ANIESES, vide ARISTES.
- ANIGER, vide ANIGRVS.
- ANIGRAEA, Peloponnesi locus, apud Pausaniam.
- ANIGRVS, ἀνίγρος, fluvius Peloponnesi, olim MINT-
EIVS, & MINTERIVS vocatus: Straboni, Pau-
sanias, & Ouidio. ANIGER apud Vibium legitur.
Iuxta Arenen Homero. in Elide est Dioscoridi. Vide
ORCHOMENVS.
- ANIMOTHA, Arabia vrbs, lib. Notitiarum.
- ANINA aëia, vrbs India extra Gangem, Ptolemao.
- ANTHINA interpreti.
- ANINACHA ἀνινάχα, India intra Gangem opidum,
Ptolemao. Et ANINACHI gens, ibidem. eidem. Per
M. in prima, Interpreti.
- ANINETVS, cuius episcopus Diodorus. Concil. Ephesinū III.
- » ANINSVLA, monasterium est Cenomanorum, cui Ca-
» rilefo hodie nomen: non procul à ripa Ledi amnis, &
» Vindocino vrbe, Ptolemao cognita. Sic Massonius, in Chil-
perico. ANISOLA est apud Surium, in S. Carilepho.
- ANINVSIA ἀνινούσα, vrbs nomē, in concil. Ephesino III.
cuius episcopus Theodorus.
- ANIO, Larij fluvius, Plinio, & Halicarnasseo, Romanos à
Sabinis determinans. Teuertonem Blondo, & alii. ANIE-
NVS etiam legitur apud Statium in Tiburtino: ANIE-
N legit Vibius, & lacui Velinorum infundit scribit. Delica-
tissimum amnium vocat eam Plinius in Epistolis. Ad
Trebam urbem oriri scribit Frontinus 2. Aqueductum
PAREVSIVM olim vocatum scribit Plutarchus, in
Paralellu Minorib. nisi corruptus sit locus. ANIO etiam
Tuscia locus maritimus est apud Pomponium: inter Pyr-
gi & Castrum nouum.
- » ANISENAG, flumina in Sicilia, Ouidio 4. Fastorū. Quid
» si Amasenus sit legendum? aut fortassis Anecus Vibij?
AMENAG, legi in aliquot M. S. Codicib. testatur Ciofanus.

- ANISOLA, vide ANINSVLA.
- ANISVS, Austria fluvius, cuius mentio fit, (ut Rhenanus
testatur) in perueteri Calendario, Ens hodie vocatur.
Meminit eius S. Floriani vita.
- ANITHA ἀνίθα, Arabia Petrae vrbs: apud Ptolemaum.
- ANITIANAE Lapidicina, in agro Tarquiniensi Tuscia.
Plinius & Vitruuius.
- ANITORGIS, Celtiberorum vrbs, circa amnem quen-
dam, Lituio. Vide ATHANAGIA, & LOBETVM.
- ANIVS, Locus Puteolis vicinus est, qui hodie Lago suda-
torio dicitur, ut tradit Erythraeus in suo Indice Virgiliano,
& ante eum Bocatius. Vide LOVS.
- ANKALIA, vide HYRCANIVM.
- ANNA aëia, Iudaea vrbs, supra Hierychonta, Stephano; ex
Iosepho, ut addit. Vide ANNANA.
- ANNADA, vide HENADDA.
- ANNAE PERENNAE Nemo, de quo Martialis 1. de
Hortis suis. Et quod Virginio cruore gaudet Anna pomi-
ferum nemus Perenne. Circa Flaminiam viam fuisse reor.
Haud procul à Tibri. Adi Ouid. 3. Fastor.
- ANNANA, Arabum vicus, à quo non longè Antiochum
Dionysium regem occisum scribit Egesippus, 1. CANA
raua, legit Iosephus. & pmo apud Stephanum ANNA
appellari.
- ANNEIANVM, vide ANEIANVM.
- ANNESEL, Africa Propria vrbs, Antonino.
- ANNESTVS, Arabia Felici opidum, à Gallo deletum,
describit Plinius.
- ANNIANI Poëta fundus, in agro Falisco. Gellius 10. cap. 7
- ANNIA Aqua, Urbis Roma, Lib. Notitiar.
- ANNIBA, vide ARIA.
- ANNIBALIS, vide CASTRA, PORTVS, & SCA-
LAE. ANNIBALIS Ἀννίβας, i. Transitus. Vide
CREMONIS Iugum. ANNIBALIS Insula, de
qua Plinius, lib. 3. cap. 5. Tiquadra & parua Annibalis,
pro & parua, legit Florianus, patria. In Balearico mari.
ANNIBALIS Specula, terrenaq; turres iugis montium
impositae, in Hispania. Plinius 35. cap. 14. & 2. cap. 71.
De his quoque Lituio 22. hē Hirrius in Bello Hispaniensi.
estis eas proprio non describat nomine. Vide TVRRIS.
- ANNIBALIS Tumulus, vide LIBYSSA. AN-
NIBALIS Turris, vide TVRRIS.
- ANNIBI ἀννίβι, montes & gentes, in Serica regione, Ptol.
- ANNICHORVM ἀννίχορ, Persis vicinus locus, aut po-
puli, Stephano.
- ANNIVM ἀννίον, Elidis in Peloponneso opidum. Strabo 8.
SAMICVM, pro eo legit Casaubonus.
- ANONARIAE Regionis, in Italia, meminit Trebellius-
Pollio, in Tetrico. vide PICENVM & TVSCIA.
- ANO, ANOPOSCAENOS, & ANOTISPHORVS,
vide ANECVS.
- ANOEGATH ἀνογάθ, Libya Interioris vrbs, Ptolemao.
- ANOLVS ἀνωλος, Stephano Lydia vrbs.
- ANONIVM ἀνωγιον, Bichunorum in Italia ciuitas, Pto-
lemao. Quidam nomen retinere putat.
- ANNVODENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.
- ANONVS fons, haud procul à Taygeto monte. Pausanias.
- ANOPAEA ἀνωπαια, mons & via, sic dicta, propè Asopum
fluvium, in Meliensi regione; circa Alpenum Locrorum
urbem. Herodotus 7.
- ANOPOLIS ἀνωπόλις, quod superiore loco sita sit, vocata
fuit ARADEN ἀράδην, Creta vrbs. Stephanus in ver-
bo Ἀράδην.
- ANOSTOS ἀνωστος, voraginis siue hiatus nomen, in finibus
Meropum, libro 3. cap. 18. Variarum Aeliani. Fabulosum.
- ANQVIRA, vide ANCYRA.
- ANSA, Lugdunensis Gallia locus: in Iuonis epistola 238.
& 239.
- ANSA MVVM, Maësia Secunda vrbs, lib. Notit.
- ANSANCTI Valles, Virgilij; Vmbilicum Italiae à cosmo-
graphis dici addit Seruius. esseque in latere Campania &
Apulia, vbi Hirpini sunt. Horū meminit quoque Cicero,
de Diuinatione. Hodie La valle de Frecente dicitur.

ut tradit Sanfelicius in sua Campania. Antrum quod in hac valle describit Virgilius, ab accolis Os inferni appellari, ex Pomponio Sabino habeo. Vibio quoque lacus est (locus fortè sincerius legitur) cuius halitus volucres necat. Parthasius in Proserpinā Claudiani dicit ab accolis Me-phitin nominari. Et Calorem amnem illac præterfluere.

ANSIBARII, Germania populi sunt apud Tacitum, Dauentrienses putat Had. Iunius. Et Antestadi inde nomen habere credit. Lazijs & Migrationum Entzbauren vocat, ab Enza fluio, circa Wirttembergam. Vide **ATTVARII**.

ANSIDONA, Tuscia vrbs, si creditur Edicto Desiderij regis. Nomen retinet, Limesq; est Patrimonij D. Petri.

ANSYRII, vide **FOVENCULARII**.

ANSTAMIDON, Episcopus sub Bostrensi sede. Tyrinus.

ANTACAE, Asiatica Sarmatia populi, Plinio.

ANTACHARA ἀνταχαρα, vrbs India intra Gangem. Ptolemaeus.

ANTAE, populi qui trans Istrum fluuium, nec procul ab eius ripa incolunt loca. Procopius 1. & 3. Gothicorum, Item Fernandes in Geticis. **ANTI** sunt, quos vide suo loco. Vide quoque **ANTES**.

ANTAEI Vicus ἀνταίου κωμ, Aegypti in parte Arabia, iuxta fluuium, locus sic dictus ab Antai morte, ab Hercule ibidem occiso. Diodorus 1. Idem cum **ANTAEOPOLITAE**. **ANTAEI** Regna, de quibus Lucanus 4. hac. Inde petit sumulos, exesaque vndiq; rupes, Antai qua regna vocat non vana verustas. In Mauritania Tingitana locum esse, docet Mela 1. cap. 3. & 3. ad finem.

ANTAEOPOLIS, ἀνταίοπολις, Aegypti vrbs, Ptolemaeo, & Stephano. **ANTEV** Antonino. Vide **ANTAEI** vicus.

ANTANDROS ἀντανδρος, Ptolemaeo, Asia Minoris opidum, in Mysia regione, ad mare. Aegeum. quod, ut apud Plinium est, **EDONIS**, prius vocatum, deinde **CIMMERIS**, & **ASSOS**, idem **APOLLONTIA**. ἡ δὲ ὄντις, & μακρότερος, etiam Stephano teste. Hodie S. Dimitri, Sophiano scriptore. **Antandrum** & **Asson** duo diuersa sunt Ptolemaeo opida. **ANTANDRVS** Solino saxum hoc tractu est, quod procul visentibus capra simile creditur. **ANTANDRVM** fluuium, habet alicubi locorum Aelianus, animalium 2. cap. 21. Vide **ALEX**.

ANTANII ἀντανιοί, gens in Caria est, apud Porphyrogenetam.

ANTAPRISTENA, Mysia vrbs. Callistus lib. 14. cap. 39. & Iuo, Epist. vltima. ἀνταπρίστειν, in Responsis patriarcharum Orientalium. Circa Pristam fortè. vel pro **EXTANTA PRISTA**. vide **TIRISTA**.

ANTARADVS ἀνταράδος, Ptolemaeo & Plinio. Syria vrbs, quæ Vitriaco, Tyrio, & Volaterrano nunc Tortosa. **CONSTANTIAM** nominatam à Constantio Imp. scribit Cedrenus.

ANTARIANI, vide **SCYTHAE**.

ANTELIA ἀντέλεια, Armenia Minoris vrbs, in Rhauena praefectura, Ptolemaeo. **ENTELIA** est interpretibus.

ANTEMANTVNVM, Gallia Belgica locus, Antonino. Circa Burgundia Comitatum videtur. Vide **ANDOMATVNVM**.

ANTEMNA ἀντέμνα, Italia vrbs, Sabinorum, Stephano. **ANTEMNAE** Halacarnasseo, Varroni, Plutarcho, Plinio, & Straboni, 30. aut 40. stadiis ab vrbe Roma. Hanc veteriorem esse Roma scribit ex Varrone Priscianus. Varron quoque dicit ante amnem sitam qui influit in Tiberim. Seruius sic dictas tradit, quod amnis præterfluit, quasi ante amnem posita. sed quis autem ille? an Anio? **ANTEMNATES** sunt apud Linium.

ANTENACVM Ammiano. **ANTONACVM** habet lib. Notitiarum. **ANTVRNACVM** legunt Antonini exemplaria. Germania opidum ad Rhenum, Andernach vulgò. **ANTONACENSE** Castellum nominat Fortunatus lib. 10. in poemate de Nauigio suo.

ANTENORIDARVM Collis, vide **MYRMEX**.

ANTENOV, vide **ANTINOE**.

ANTEQVIA ἀντεκβία, Antigonum in Hispania vrbs, Pto-

lemaeo. S. Antander fortè, inquit Henri. Coquus.

ANTERADENSIS, vide **ARADVS**.

ANTES, gens Scythia fortissima, habitat ad Ponticū mare, extenditurque à Danubio, ad Danastrum vsque, teste Agathia. An alij ab Antijs? vide **APESANTVS**.

ANTEV, vide **ANTAEOPOLIS**.

ANTHANA ἀνθάνα, Laconica vrbs, Plinio. item Stephanus. qui eandem à Charace **ANTHENA** vocari ait. Apud eundem est quoque Arcadia vrbs.

ANTHANIS, vide **TROEZEN**.

ANTHEA ἀνθέα, & Pausania, & Solino Laconica vrbs. **ANAEATHA** Stephani? videtur **THYRIVM**.

THRALLIS, **TROEZEN**, & **ANTHEORVM**.

ANTHEADAE, vide **HALICARNASSVS**.

ANTHEDON, Syria vrbs, Plinio: Palestina, Ptolemaeo. Postea dicta **AGRIPPAS**, Iosepho auctore. Geth Volaterranus vocat. Larissa Niger. idem alibi dicit praesidium nunc esse, quod Daron appellant. huius non semel memini Tyrinus. Est & Baotia vrbs, Ptolemaeo, Athenaeo 7. & Dicaericho, quae centum sexaginta stadiis à Thebis distare ait. item septuaginta à Chalcide. Talandi, fortè hodie. **ANTHEDON PORTVS** Peloponnesi est, inter Spiram prom. & Bucephalum portum. Plinius lib. 4. cap. 5. **ATHENIENSIVM PORTVS** apud Ptolemaum videtur.

ANTHEDONIA, vide **CALAVRIA**.

ANTHELA ἀνθέλη, vicus circa mare, quem Asopus amnis præterfluit. in Trechinia regione, Herodoto lib. 7. Apud Stephanum quoque vrbs nomen est, quæ & **ANTHENA** ἀνθένη, dicitur.

ANTHEMIS, vide **SAMOS**.

ANTHEMOESSA, vide **SIRENVSÆ**.

ANTHEMOISIS ἀνθεμοίσις, paludis nomen: circa Mariandynos. Apoll. 2. Argonauticor. Eadem cum **ACHERRVSIA** videtur.

ANTHEMVS ἀνθέμων, regio, vrbs, & fluuius, est Helychio. Macedonia vrbs, Plinio, Suida, & Aeschini. apud quem circa Thermam videtur. Mesopotamia vrbs est. Plinio, quam & idem **ANTHEMVSIA** vocat. Et eidem fluuius Colchidis circa Dioscuriadem. Hispania Baetica aut Gadis insula fluuius est, ut refert Apollodorus 2. & Tzetza in Lycophronem, vbi Hercules Monoetium Plutoni boum pastorem occidit. Vide **ANTHEMVSIA**.

ANTHEMVSIA Asia tractum, in Mesopotamia, habet Ptolemaeus & Ammianus. Vrbs quoque nomen est, eodem tractu, de qua Tacitus: Annal. 6. At Tiridates Nicephoriū & Anthemusadā, caterasque vrbes, quæ in Macedonia (sunt enim hi in Mesopotamia, in qua & Macedonopoli vrbs) sita, Græcia vocabula vsurpant, cepit. sed hac eadem cum Anthemio Plinij. Vide **OSRHOENORVM**.

ANTHENA ἀνθένη, Cynuria terre, in Peloponneso vrbs: Thucydidi 5.

ANTHEORVM ἀνθέων, Portus, in tractu Arabiae meminit Athenaeus 11. vbi Ceres Ilortheiopepos, (i. poculi fera) colebatur. An ab Anthæa?

ANTHEPOLI ἀνθεπολιν, Stephano in dictione ἡραίων ciuitas Locrorum videtur. Ozolorum, ni fallor.

ANTHIA ἀνθία, Peloponnesi vrbs, vicina Argia; Pausania, & Stephano. Apud hunc etiam est Ponti vrbs, iuxta Thraciam. Etiam Libya vicus, apud eundem. Vide **ANTIVM**, & **SCELERDRIA**.

ANTHIAS, locus quidam Armenia, apud Curopalatem.

ANTHINAE, vide **PISISTRATI**.

ANTHITORVM Aegypti mentio est in epistola Episcoporum Aegypti, ad Leonem Aug. in Opere conciliorum.

ANTHIVM, vide **ANTIVM**, & **APOLLONTIA**.

ANTHORIATAE, vide **AVTORIATAE**.

ANTHRACEORVM mons, ἀνθράκων ορε, in Gracia, Thessalia regione. Xenophon de Agesilao rege.

ANTHROPOPHAGI, Solino & Ptolemaeo sunt Asiae populi, versus Septentrionem, apud Seras. Vbi hodie Tartari. Eadem & Philostrato etiā in Africa sunt inter Aethiopes. Plinius quoque quosdam describit inter Scythas Europæos.

Europaeos. Ptolemaeus in Aethiopia interiori. Hodie passim sunt in Nouo Orbe. Vide CASIRI. & HIPPIOPROSOPI. ANTHROPOPHAGORVM insula, vide SINDAE. ANTHVSA, vide CONSTANTINOPOLIS, & ROMA.

ANTHYLLA ἀνθηλλα, Aegypti vrbs, Stephano, & Herodoto in Euterpe. ANTYLLA est apud Athenaeum, qui scribit eam non longe ab Alexandria distare. eiusque loci vestigia Perfarum reges vxoribus ad cinctuum impensas dare.

ANTHYPATIANAE ἀνθυπατιανῆς, regionis in Africa, mentio est in Canonib. concilij Carthaginensis. An vicini Pacatus?

ANTI ἀντι, Hunnorum gens, circa Meotidem paludem. Procopius. Hinc puto Fl. Iustinianum Imp. in Digestis se Anticum vocare: a deuicta nempe hac natione. Iordanes scribit ANTES, VENETOS, & SCLAVOS ab vna stirpe exortos, sed tria nomina habere.

ANTIANAE, Pannonia opidum, Antonino. Baranuer Simlato, Zamko Lazio. Ad Drauum fluium.

ANTIATES, vide ANTIVM.

ANTIBACCHI, vide BACCHI.

ANTIBARRANI, Asia populi sunt Pomponio. Scythae, vi videtur.

ANTIBOLE, ἀντιβόλη, vnum ostiorum fluminis Gangis. Ptolemaeus.

ANTICARAI, vide SINGYLIA.

ANTICEITAS ἀντιχειτης, Sarmatia Asiatica fluius, Straboni; ATTICITVS ἀντικίτης, Ptolemai est. Villanovanus eum Latini hodie vocari ait. Strabo huius Anticeitaram ad Os Bospori vsque deducit, dicens, ab aliquibus HYPANIS nominari, & sic eum vocat Ammianus 22. vbi scribit Hypanum Panticapaei urbem praetexere.

ANTICIMOLIS, vide CIMOLIS.

ANTICOLI ἀντικόλοι, Libyae Interioris populi, Ptolem.

ANTICONDYLES ἀντικονδυλῆς, Baeotia populi, apud Strabonem, & Stephanum.

ANTICRAGVS, Lycia mons, Straboni, & Stephano.

ANTICVM vocat se Fl. Iustinianus Imp. in Digestis, a deuictis Antis, vi videtur. Vide ANTI.

ANTICYRAE Phocidis vrbs priscum nomen putat fuisse Pausanias CYPARISSVM. ANTICYRA ἀντικύρρα, habet Ptolemaeus. In Locride vicina regione describitur a Lino 26. Hodie Suola est, si Pineto creditur. ἀντικύρρα, etiam vrbs ad Melidem sinum, quam Sperchius fluius alluit, Herodoto. & Straboni. ANTICYRAM insulam habet Plinius lib. 25. cap. 5. & Gellius 17. cap. 15 vbielleborum tutissimè sumi scribit. Vide ERCEHALON.

ANTICYTHVRIA, vide AEGIALIA.

ANTIDALEI, sunt Arabia Felici populi, apud Plinium.

ANTIGONA PSAPHARA ἀντιγονὴν ψαπάρα, Macedonia Paraxia regionis vrbs, Ptolemaeus.

ANTIGONIA ἀντιγονεία, Ptolemaeo Epiri ciuitas, Croia dicitur, vi Larius & Sophianus perhibent. Croia Epiroticum nomen esse, & idem significare quod Latine fons, scribit Mar. Barletius; nam in ea sunt fontes, inquit, iuges & perennes. Sed Marius Niger tradit hanc Antigoniam hodie Argitocastro appellari. Macedonia opidum Plinio, in Mygdonia regione Ptolemaeus est. quod nostro tempore Cologna dicitur; nisi Pinetus fallat, in suo Plinio Gallico. Est & castellum Cyzicenorū, Stephano. Insula Bospori Thracici, quae Graecis hodie Insula principis, a frequenti filiarum Principum habitatione, virginitatem solitariam profectum. Ex Pet. Gillij Bosporo. Principis insula meminit Cedrenus. & hanc primum PANORMVM vocatam scribit Zonaras. Antigoniam autem, & Principis insula, duae diuersae sunt, in Constitutionibus Euanuelis Comneni Imp. Vide MANTINEA, NICIA & TROIA.

ANTIGONIS, pars Attica, Stephano: & Iulio Polluci, qui eandem lib. 8. nominat ANTIGONIDEM & DEMETRIAM: quas postea ATTALIDEM, & PTOLEMAIDEM nominatas dicit.

ANTILIA, apud Suetonium locus, ex quo Volaterranus Liguria urbem facit, quam Alciola vocat. Haud longe a Serualle abesse, scribit G. Merula, ad Tiam fluium. Sed exemplarium admodum dubiam fidem hoc loco deploro. cum alij ANTILIA, alij LATOMIA, alij aliter legunt. vide VERDITA.

ANTILIBANVS, Ptolemaeo, Plinio, ceterisque, mons Sacris litteris celebratus. Abelinus hodie vulgo dici, per biber Postellus. In Syria est.

ANTINOE ἀντινοῦ πόλις, Ptolemaeo Aegypti vrbs, ad Nilum fluium. Anthios hodie dici, ex Ioannis Leonis Africae descriptione deprehenditur. ANTINOIA ἀντινοῖα, etiam & ADRIANYPOLIS ἀδριανέπολις, appellatur, Stephano teste.

ANTINIANES, vide ANTITANES.

ANTIOCHIA ἀντιόχεια, Ptolemaeo Syria metropolis, & colonia Romana, teste Onuphrio ex Vipiano. super Oronte fluio. EPIDAPHNE a Plinio cognominatur. MAGNAE episteto eam ornat Philostratus 1. vita Apollonij. & PVLCHRAE Athenaeus. Primariam Syria facit Eunapius in Libanio. IONE ἰων, eam quoque vocat Stephanus. IOPOLIM locum alium, sed huic propinquum, facit Eustathius. REPLATHA, vel REBIA Hebraei, vi habet D. Hieronymus in Ezechielem. Iustini Imp. tempore THEOPOLIS ab eodem dicta fuit, vi scribunt Procopius, Cedrenus, Nicephorus Callistus, & Eustathius. (Cedrenus tradit eam ante a Conditore ANTIGONIAM appellatam. Dioni quoque Antigoniam Syria vrbs est. vi etiam Stephano: Sed quae eam vicinam Antiochia habet.) Niger dicit etiamnum Antiochia vocari. Villanovanus & alij, eam Aleppo nominant. Antiochia & Epidaphne diuersae apud Tacitum videntur, 2. Historiar. si vera lectio. vbi scribit Germanici sepulcrum Antiochia esse, & Epidaphne eius tribunal. Pro Epidaphne autem apud Daphnen legendum omnino adfirmaverim. & Latina ea phrasis Ammiano, Capitolino, & Lampridio est. Epidaphnen locum enim nullum apud veteres scriptores noui, praeterquam vnum Plinium 5. cap. 21. vbi cognomen huius Antiochia facit, a quo malim quoque (vi dicti Latini scriptores) hoc Graecum verbum Latine interpretasset apud Daphnen. & vi Strabo, Plutarchus in Lucullo, qui ἐν Δαφνῶν, diuisim legunt. Hinc quoque Sex. Rufus Antiochiam Daphnensem nominat. Huius situm lege apud Guil. Tyrium 4. cap. 10. Alia Ptolemaeo & Straboni, quam MARGIANAM nominant, Margiana vrbs. De eadem hac Plin. lib. 5. cap. 16. Hac diruta a Barbaris, Antiochus Seleuci filius eodem loco restituit SYRIANAM, interfluente Margo, qui corruiatur in Zotale. is maluerat illam ANTIOCHIAM appellari, sed monendus est lector, quosdam codices hoc loco pro Syrianam, SELEVCIAM legere: idque fortasse sincerius. cum idē Plinius addat, hanc esse, in qua Oroses Romanos Crassiana clade captos deduxerat. Circa enim Seleuciam Crassum perisse, ex Parthicis bellis, ab Appiano descriptis, liquet. Hae eadem primo ALEXANDRIA ab Alexandro Macedone eius conditore appellabatur. auctor idem Plinius & Solinus. Ad Cragum cognomento, in Cilicia vrbs, Ptolemaeo auctore. Hae MINOR cognominatur a Porphyrogeneta. Antiochetta Nigro, & alij. Pisidia Ptolemaeo. Hanc Plinius lib. 5. cap. 27. CAESAREAM Coloniam quoque cognominat. Sed duas Pisidiae Antiochias habet Ptolemaeus. Est quoque Cariae vrbs ad Meandrum, Ptolemaeo: huius meminit quoque Callistus: & Phlegon Trallianus. Hae etiam PYTHOPOLIS πόλις, dicitur. Stephanus. Pieriae regionis vrbs, quae a Syris ARADOS αἰγάδες, vocatur. Idem. Hos nisi fallor, vocat Plinius Antiochenes in gremio terrarum. Mesopotamia in Arabum regione describitur a Plinio, lib. 6. cap. 26. quam ARABIM vocatam addit. Et si pro Arabim ibidem ARBELIM legendum putat Gelenius. ANTIOCHIA Mygdonia, Asia opidum in Mesopotamia, quae NISIBIS vocatur, incolis, Plutarcho, Iosepho, Theodoro, Eunapio, & Plinio auctoribus. NISIBVM

appellat Marcellinus Comes. Stephanus dicit MYCDO-
NIAM *μυκδονια*, (à flumine Mygdonio civitatem me-
diam dividente, ut restat est Historia Tripartita.) & ab in-
colis ASIBEN *ασιβην*, vocari. Sibi barbaris hodie dici,
vult Marius Niger. ACHAB Hebraei appellari docet
D. Hieronymus. & addit à Lucullo Romanorum consule
olim captam, & ante paucos annos à Ioviano Imp. Persis
traditam. Comagena etiam vrbs in Syria est Antiochia,
Stephano, & Plinio: ad Taurum, Ptolemao cognominata.
Stephanus & Ptolemaus Lydia quoque Antiochiam ha-
bet. Item inter Arabiam & Coele Syriam. Et aliam ad
Callirrhoen paludem. [sed hanc Pliny Edessam puto] In
Assyria Plinio alia est, inter Tigrim & Tornadoem flu-
mina. ANTIOCHIAM ad Euphratem, habet Lu-
cianus, in Syria dea, & Plinius 5. cap. 24. ANTIO-
CHIA in Pisidia, Phrygia Salutaris est, in Concilio.
opere. Antiochia nominis vrbes tredecim, numerat Ste-
phanus, quatuordecim Eustathius: sexdecim condidisse Se-
leucum Antiochi F. auctor est Appianus, in Syriacis. Plures
autem ego ex scriptoribus classicis colligo. Vide de iisdem,
CHARAX, CRAGVS, EMATH, EDESSA,
IONE, MARGINIA, NISIBIS, TARSVS,
& TRALLIS.

ANTIOCHIA Colonia, est in M. Aurelij nummo.

ANTIOCHIAM, insulam Propontidis nominat Plinius.
Idem ANTIOCHI insulam Lycia habet, contra Sidy-
ma. ANTIOCHIENSES quoque Macedonia de-
scribit, in gremio terrarum, idem Plinius.

ANTIOCHIANA regio, in Cappadocia, Ptolemao est.

ANTIOCHI PHARANX, i. Vallis, vrbs Syria est, apud
Iosephum belli Iud. 1. cap. 4. & Antiq. 13.

ANTIOCHI SOLEN, *σολην*, locus Aethiopiae, ad sinum
Arabicum. Ptolemaus.

ANTIOCHI Vallis, vide ANTIOCHI PHARANX.

ANTIOCHUS *αντιοχος*, Atica tribus. Iul. Pollux.

ANTIPATRIA, Daretidis vrbs est Polybio 5. Macedonia
est Lino 31. sita in faucibus angustis.

ANTIPATRIS *αντιπατρις*, Ptolemao, vel ANTIPA-
TRIDA, Palaestina vrbs. Arsur, vel Assur hodie. Nigro,
Postello, & Tyrio teste. CAPHARSAMALAH, *κα-
φαρσαμα*, in Græco codice in Machabæorum libris vo-
cari, refert Zieglerus. Scio à Iosepho lib. Antiq. 16. cap. 9.
campum in quo hæc Antipatris constructa fuit, CA-
PHARSABA *καφαρσαβα*, nominari. & lib. 13. cap. 23.
CHABARZABA *χαβαρζαβα*. Vide ASSVR.

ANTIPHAROS, vide PHAROS.

ANTIPHELLVS *αντιπελλος*, Ptolemao & Straboni.
quondam HABESSVS Plinio. Licia opidū maritimum.
Nomen retinere Antiphello, Sopbianus auctor est.

ANTIPHILI Portus *αντιφιλων*, Marii Rubri à latere Afri-
cano, apud Strabonem est lib. 16. Vella hodie dici putat
Stuckius. Mareotis Nomi vrbs, est Ptolemao.

ANTIPHORVM, locus in Daphne Antiochia. Niceph.
Callistus.

ANTIPHRA *αντιφρα*, opidulum circa Alexandriam, non
procul à Mari, Stephano. Libya Nomi est apud Ptolemaum:
quod Antiphra Straboni.

ANTIPODES in Libya: plantas habent versas post crura:
& octonos digitos in plantis. sit fides penes Isidorum.

ANTIPODIS *αντιποδεις*, Deciatorum vrbs in Gallia Nar-
bonensi. auctore Ptolemao. Coloniam facit nummus Titi
Imp. Antibe Pineto: Sed Ragni, Poldo. ANTIPO-
LIS, quod nunc IANICVLVM in parte Roma: Plin-
nius lib. 3. cap. 16. Vide AENEIA.

ANTIPYRGVS *αντιπυρρος*, Ptolemao; Marmarica por-
tus in Africa. Castaldus putat Luco dici.

ANTIQUA Petra, vide PLATEA petra.

ANTIRRHIVM, vide RHIVM.

ANTIRRHODVS Aegypti insula, circa Pharam.
Strabo 17.

ANTISARA *αντισαρα*, qua & aliquibus TISARA,
τισαρα, Stephano ex Herachiano, Darinorum nauale, &
vrbs. Datinos non noui. Datenos in Thracia scio.

ANTISSA *αντισσα*, Lesbii insula vrbs, Ptolemao, Lino,
Pomponio, Straboni, & Suida; item Antigono in Mirabil.
& Ouidio 15. Metamorph. vbi insulam quondam hanc
fuisse tradit. Vrbis quoque nomen est circa Maotim, à
Ponto absorptam, ut refert Plinius. Cycladum etiam in-
sular: Item Indica, apud Stephanum.

ANTISSIONORVM, Antonino, vbi LEGIO XXII.
vide VELLAVNODVNVM.

ANTISTIANA, Hispania Citerioris vrbs, Antonino.
inter Barcinonem & Tarraconem.

ANTITANES *αντιτανες*, Græcia populi sunt, Thucydidi
2. quos cum Molossis numerat. ATINTANES *αντι-
τανες*, sunt Straboni. Horum meminit etiam Plinius, à
quibus Pisarum originem ducit. ATINTANIAM
nominat regionem Macedonia, Linius, Polybius, Polyenus,
& Stephanus. Legitur & ANTITANES, tribus N.
αντιτανια, est Aristoteli, in Mirabilib. Illyrica populi sunt
ATINTANI, apud Appianum. Circa Apolloniam vi-
detur, nam Apolloniatis petram in ea describit Aristote-
les in Admirandis.

ANTITAVRVS, Asia Minoris mons. Theuetus scribit
à Persis Rouhan Thoura vocari. Vide TAVRVS.

ANTIVESTAEVM *αντιβηταιον*, Ptolemao Albionis in-
sula promontorium. *αλβηταιον*, legebat M. S. liber.
Penthynguaed dicitur Lhnydo. The Cape of Corn-
wal Camdeno. Lands end. i. Terra finis. etiam vocari
puto. Item Ptolemaus BOLERIVM *βοληριον*, vocat.
BOLERIVM per B in prima, legit Diodorus.

ANTIVM *αντιον*, Latinorum portus, in Italia, Ptolemao
teste. ANTIATES Lino. Dici itinere distare ab Vrbe,
scribit Procopius, cui in Samnitibus sunt. ANTHIAM
ανθια, vocatam scribit Stephanus: & eandem AN-
THIVM *ανθιον* vocat. COL. ANTIAT. LEG. IIII.
ITALICA: habet nummus Neronis, in Golizij The-
sauro. Cabod'Antio, Petrarcha, & Leandro Alberto est.
Antij hodie nihil prater ruinas extare, sed in eius vestigiis
nunc Neptunium adificatam, volunt Volaterranus,
Blondus, & Ciofanus.

ANTIXENI, India populi, apud Plinium.

ANTOBROGES, Gallia Aquitania populi, Plinio. Tar-
ne amne à Tolosibus discreti. Corrupte autem pro NI-
TIOBRIGES putat Ful. Vrsinus.

ANTONA, Tacito Britannia insula fluius, in Sabrinam
fluens. Hodie Veium vocari, auctor est Polydorus. Cam-
denus Aufonam mallet legere. Lipsius pro ciuitatis no-
mine habet: & Northampton interpretatur.

ANTONACVM, vide ANTENNACVM.

ANTONIA, vel AVTONIA *αντωνια*, vrbs in agro Brut-
tio videtur: apud Appianum in Annibalicis. vide BARIS,
CONSTANTINOPOLIS, VOLATERRAE, &
VTRICESIVM.

ANTONIANA, vide POSSESSIO.

ANTONIANVS, vide FVNDVS.

ANTONII Mons, vide PISPIRI.

ANTONINIA, vide CONSTANTINOPOLIS.

ANTONINIANA VIA, in Syria, ad Lycum fluium, teste
inscriptione apud Dominicum Nigrum lib. 4. IMP. CÆS.

ANTONINVS PIVS FEL. AVG. BRIT.
MAX. MONTIBVS IMMINENTIBVS LY-
CO FLVMINI CAESIS, VIAM DILATA-
VIT PER ANTONINIANAM SVAM.

ANTONIOPOLITAE, in Lydia: qui Maandro alluun-
tur. Plinius.

ANTONINVPOLIM Ciuitatem, à Constantio Imp.
exstructam, circa Mesopotamiam habet Ammianus. 18.

ATORCHENIA, vide ORCHENI.

ANTRACA, Vaccarum in Hispania opidum. In Ptole-
mai codicibus Latinis.

ANTRAPA *αντραπα*, Cappadocia Armeniaca vrbs, apud
Porphyrogenetam. ANDRAPA Ptolemai est.

ANTRICVM, vide VELLAVNODVNVM.

ANTRON *αντρον*, Thessalia opidum maritimum, Home-
ro, Straboni, & Lino. ANTRONIA Melæ. AN-
TRONES

A N

TRONES ἄντρονες, Suida, unde maximi asini, ut ipse dicit. Syria vrbs videtur apud Socratem in Hist. Ecclesiastica; cuius Episcopus Arabianum vocat. Ἀντρον, insula Cedreno est, vbi Leo Imp. scientias didicit, & cū Michaele Psello versatus erat. Vide **ANCHIALVS**.
ANTRONES, & **ANTRONIA**, vide **ANTRON**.
ANTROS insula, in aestu Garumnae fluminis. Pomponius. Tour de Cordan ibi hodie. aut ut alij pronunciant, Cordouan.
ANTRVM, insula Ligeris fluminis. Vita S. Anseberti. Alia quoque huic vicina **ANTRIGVM** dicta. Vita Hermelandi.
ANTRVM **HECATAE**, vide **ZERYNTHVS**.
ANTRVM **SIBYLLAE**, vide **CIMMERII**.
ANTVATES, Gallia populi, apud Caesarem. Pais de Vault, Scudo. Pais de ALEN, Vigenere. **NANTVA** legit vbiq; apud Caesarem Ludouici Halleri Hallersteynii liber, ex M. S. idem meus pergamenus. atque sic ipsum Caesarem scripsisse, minime dubito. Causam corruptionis vide in **NANTVATES**.
ANTVERPIA, & **HANDOVERPIA**, vocant Latini eam Brabantiae urbem, quam incolae Antwerpen/ Angli **Antwerp**/ Galli Anuers, Hispani Enueres, Itali Anuersa vocant; Germani superiores Antioff; qui inde interdum quoque vocem **ANTORPIAM** faciunt. Lamb. Schafnaburgensis **ANTWERPHAM**, Sigebertus **ANDOVERPVM** scribit. Ante annos mille & centum Andoverpos populos, siue Andoverpam gentem, Francorum chronographis cognitam fuisse, Petrus Diauus docet. Hic eos **AMBIVARITOS** Caesaris, ob loci conuenientiam, & nominis sonum non adeo dissimilem, putat. (Distinguitur hodie hac mea natalis vrbs in tres regiones; mediam **PALEOPOLIM**, quae versus septentrionem **NEAPOLIM**, & quae versus Meridiem **ACROPOLIM** nominamus.) Ioannes Becanus in suis de huius vrbs Originibus, Caesaris **ADVATICOSE** esse ostendit, & urbem **ATVATICVM** antiquitus dictum cōstanter affirmat. ἄντικτον, Ptolemaeus habet, at verisimilior mihi Diaui sententia. Emporium est, non solum totius Europa celeberrimum; sed potius, ut eam Christophorus Stella Hispanus vocat, vniuersi terrarum Orbis Forū nundinarium. tanta enim omnium gentium confluentia, merciumque omnigenum hic est negotiatio, ut orbem quis in vrbe contemplari videatur. Huius descriptionē lege apud Lud. Guicciardinū.
ANTVNACVM urbem habet Antoninus, xvii. M. P. infra Bingham. Hac circa S. Gouari opidum incidit.
ANTVNACVM, vide **ANTENNACVM**.
ANTYLLA, vide **ANTHYLLA**.
ANVATH, vide **BORCEOS**.
ANVBINGARA ἄνβινγαρα, Taprobana insula vrbes duas habet Ptolemaeus, differente autem accentu.
ANVBITIS, vide **EZOMITIS**.
ANVCHTHA ἄνυχθα, apud Ptolemaum Susiana vrbs est.
ANVMETA, Africa regio, per quam Nilus fluit, si creditur Caesario fratri Nazianzeni, in Dialogis. Vide **EZOMITIS**.
ANVROGRAMMI, ἄνυρογραμμαι, Taprobana populi: & **ANVROGRAMMVM** regia, Ptolemaeus.
ANVS, vide **ARVS**, & **NVS**.
ANVSCANAE ciuitatis in Italia, meminit Gratianus Decret. 2. Causa 16.
ANKA Plinio, & **GALLIPOLIS** Mela, Magna Graeciae vrbs, quae Callipoli nunc, Leandro teste. **ANGAE** Liuius, 24. In Apulia.
ANXANTINI, Marforum populi, apud Plinium.
ANXANVM ἄνξανον, Ptolemaeo Ferentanorum in Italia opidum. Lanzano, vel Lanziano est Collenutio, & Mario Nigro. Incola Plinio **ANXANTI** dicuntur, & cognominantur **FRENTANI**.
ANXVR lingua Volsorum, quae Latinis **TARRACINA**, ut Plinius tradit. Stephanus τάρρακιν legit, geminata pp. Latij opidum, sed Volsorum, ut Diodorus tradit. Hoc prius **TRACHINA** τρεχίνα, dictum fuit, ut scribit Strabo, **TRACHAS** vocatur ab Ouidio 15. Meta-

A O

morph. **AXVR** sine x in numismate Vbijs Pansa lego: & Coloniam esse, ex antiquo lapide scio. Quinquagesimo milliario ab Vrbe est, Appiano 3. Ciuil. Terracina etiam nunc nominari, tradunt Leander, & ceteri. **ANXVR** etiam fontis hoc loco nomen, si Seruio creditur.
ANYDROS, insula prope Ioniā. Plinius.
ANYGATH ἀνυγάθ, Libya Interioris vrbs, Ptolemaeo.
ANYM, Palaestina locus, Iosue 15.
ANYSIS ἀνυσις, Aegypti vrbs, Herodoto, & Stephano inde **ANYSITIS**.
ANYTHINES fluius, in Indicu mare defertur. Laonicus.
ANYTIOS ἀνυτιός, est Aegypti Nomus, Herodoto in Euterpe.
ANYTI Monumentum, in suburbio Heraclea Pontica, habet Euphrada Oratio 2.
ANZABA, fluius circa Tigridem, Ammiano 18.
ANZETA ἄνζητα, Armenia Maioris vrbs, Ptolemaeo.
ANZIS ἀνζις, locus circa Asiam Minorem, ut videtur apud Cedrenum, & Europalatem.
ANZITENE, vide **AZETENE**.
AOA, vide **CILICIA**.
AOIVS ἀοίος, Cyprum mons. Etymologicon.
AOBRIGENSES, vide **AQVIFLAVIENSES**.
AONIA ἄονια, pars Boeotiae montosa. Inde pro tota **BOEOTIA** capitur. auctores Pausanias, Stephanus, Eustathius, & Gellius. **AONIUS** Mons, de quo Claudianus: Sic mos Aonius rubuit, cum Penthea ferrent Menades. & idem, Nulla per Aonios hostilis buccina campos. **AONIUM** Laticem habet Medea Seneca. **AONAS** populos petisse regionem, quae postea Venetia dicta, scribit Pomponius Sabinus: an vere, ipse viderit.
AORBIGENSES, vide **AQVIFLAVIENSES**.
AORNITIS, vide **AVERNVS**.
AORNVS ἀορνός, Baetiana vrbs, Arrhiano 3. Alexandri. Apud eundem 4. Petra est non procul à Nisa, India vrbe: spatium habet quindecim stadiorum in latitudine, ut tradit Philostratus 2. vita Apollonij. ἀορνός, Dionysio & eius interpreti Prisciano. Alluitur à fonte Indi fluminis, Strabone auctore. Apud Curtium 8. malè **DORINIS** scriptum. **AORNVS** quoque locus in Epiro est, Plinio. unde pestifera auius exhalatio. Athenaeus ex Philostephano habet Aornum fluium, qui per Pheneam fluit: in quo pisces sunt qui vocem emittunt instar turturis. in Arcadia hic. Vide **AVERNVS**, **ACHERVSIA**, & **OLBIVS**.
AORRHVS ἀορρός, locus in Thestrotide, vbi oracula per umbrarum euocationes reddebantur. Pausanias in Boeotia. **AORNVS** autem legendum.
AORSI ἀορσοί, Ptolemaeo & Straboni gens quae Tanaim accollit, in Asia. **AORSI** alij sunt Plinio, & Ptolemaeo quoque, in Scythia. Vide **ADORSI**, & **SCYTHAE**.
AORVS, per omega, ἀωός, ciuitas Creta insula, etiam **ELEVTHERA** ἐλευθέρα, dicitur, Stephano teste.
AOTI, Thraciae populi, versus Istrum sunt. Plinio teste.
AOVS ἀοός, Cyprum fluius. Etymologicon. Vide **LOVS**, & **CEPHALVS**.
APADNA, Mesopotamia vrbs. lib. Noit. **APHPHADANA** forte Ptolemai. vide **APATNA**.
APADNAS ἀπαδνας, locum in Isauria, habet Procop. 5. Aedific. vbi Iustinianum Imp. monasteriū aedificasse scribit.
APADNO, locus apud Daniele 11. ἀπαδων; in Graco erat.
APAEI, vide **SAPAEI**.
APAESANTVS, vide **APESANTVS**.
APAESVS, vide **PAESVS**.
APAIS ἀπαίς, nomen vrbs, apud Hesychium.
APAITAE ἀπαίται, Asia Minoris populi, supra Trapezuntium. Hi quondam **CERCITAE** κερκίται, vocati fuisse. Strabone teste. Per e in secunda scribit Plinius, & alij Latini: **CERCETICOS** habet Mela. **CERCETAEOS** Stephanus, in χερκεταί. Vide **ZYDRITAE**.
APAMENA ἀπαμύνα, Syria regio, Ptolemaeo. In qua **Apamia** vrbs. Item Magna Phrygia regio: in qua **Apamia**

Apamia vrbs. Idem **APAMENAM** coloniam habet in interiori Bithynia.

APAMESTINI, Calabria gens, Plinio. **APANESTINI** legit autem Hermolaus, ab vrbe *Apaneste* siue *Apeneste*.

APAMIA ἀπαμία, Syria vrbs est, Straboni, Ptolemao, Dionysio, & Eustathio, ad Orontem fluvium sita. hanc **PHARNASCAM**, φαρνασκην, & **PELLAM** πέλλα, Dionysius dictam fuisse, ait. Stephanus & Strabo eam quoque **CHERRONESVM** vocari ait. Syria 11. est in Concil. opere. Hamous hodie dici, Bellonius tradit: Hama Leonclavius. **APAMIA**, Magna Phrygia vrbs, proxima post Ephesum dignitate. Ad Marsia fluminis (qui cum Maandro coit) ostia, sita est, & **CIBOTVS** cognominata. auctores Strabo, Ptolemaeus, & Plinius. qui eam **CELAENAS** χελαινας, & initio **DAMEAM** δαμειαν tradit, cui suffragatur Linius, lib. 38. item Strabo, cui quoque tumulus ibi est: à Celenis nomen habens. Hanc eandem Eusebius ad Maandrum describit, Hist. Eccles. 5. cap. 15. Ptolemao vrbs est Mesopotamia, iuxta Tigrim; Mesenes regionis, ut Plinius & Stephanus perhibent, & ubi restagnatio Euphratis cum Tigri constitit. Hec **MESENE** Ammiano cognominatur. Stephanus tradit dextra Dela, sinistra Tigri fluminibus allui. Traxit hanc nominat **RaWolfius**. Hac forte ea est, cui Plinius 6. cap. 27. scribit Antiochum matris suae nomen imposuisse. Alia **APAMIA** est Bithynia vrbs, Ptolemao & Zosimo, ad Propontidem. Sic hodie etiam nū vocari scribit Sophianus. Hanc **MYRLEAM** μύρλειαν, appellatam scribunt Suidas & Stephanus. Myrleam Colophoniorum ibidem habent Plinius, & Mela. **APAMIA** Mediae opidum, **RAPHANE** cognominatum. sic Plinius. Puto hanc in Parthia à Ptolemao & Strabone describi: in Media autem finibus. Præter has Plinius aliam habet in Mesopotamia ad Euphratem, ex aduerso Zeugmati. Reperio itaque sex *Apamia* nomine, apud idoneos scriptores, insignitas vrbes. Vnā harum inter colonias Romanas numerat Onuphrius, ex Plinio & Vlpiano, ut addit. **APAMIENSIS** Stagni, meminit Aelianus 12. Animal. cap. 29. Vide **EPAVNENSE**, & **ORTHOSIADA**.

APARI, vide **AETARE**.

APARNIA ἀπαρνια, Hyrcania proximè adjacent. Strabo 11. Vide **DAI**, & **PARNI**.

APARNIS, vide **LAMPSACVS**.

APARTHENI, sunt Asiatica Sarmatia populi: apud Plinium.

APARYTAE ἀπαρυται, Persia populi. Herodoti Thalia. **APASIACAE** ἀπασιακαί, Massagetarum gens est, Stephano. ex Strabone 11. & Polybio 10. Apud hunc hodie ἀπασιακαί, apud illum ἀπασιαταί legimus. inter Oxum & Tanaidem eosque describit. Vide **ASPASIAE**.

APATAEI, vide **NABATHAEA**.

APATAE, vide **SYBI**.

APATNA, Osrhoena vrbs, lib. Notitiar. Eadem fortè cum **APADNA**: Osrhoena enim in Mesopotamia est.

APATHANATIZONTES ἀπαθαναντιζοντας, Getas vocari, scribit Arrhianus 1. Alex. sed **ATHANIZONTES** restituendum ex Herod. 4. quasi dicas immortales.

APATVRVM ἀπατυρον, Stephano, **APATVROS** Plinio: Strabo Veneris Fanum cognominat. locus ad Euxinum Pontum, in Corocodama peninsula. Ptolemai ἀπατυρος est huic oppositum. ad Maotidem nempe paludem. **APBAVROS** ἀπβαυρος, mons in Peloponneso, circa decem stadia à Symphaliorum vrbe distans, Polyb. 4.

APEILOCARIVM, vide **APILOCARIVM**.

APELIOTIS, locus in Aegypto, auctore Rufino, in Historia Ecclesiastica. vbi ait Scyrionem, Heliam, & Paulum habitasse.

APELLAEI, vide **SCYTHAE**.

APELLINATES, vide **COL. VEN.**

APENESTAE ἀπενεσται, Ptolemao, *Apulia Daunia* opidum. Bestie, Nigro. Manfredonia, Ligorio, Vide **ARNESTVM**.

APENNI A, villa Toxandria. in Historia DD. Marcellini & Petri, ab Eginhardo descripta.

APENNINA, vide **ITALIA**.

APENNINVS ἀπέννινος, Ptolemao & alijs, mons est qui Italiam secundum eius longitudinem diuidit. **APENNION** ἀπέννιον Stephanus vocat. In Saxonum chronica (ut Reinechius tradit, in suo de Familiis syntagmate) **Was Parther gebirge** appellatur. vnde autem huius denominationis originem ducat, se nescire addit. neque ego facile dixerim. Apud Diaconū 5. & 6. Longob. & Ottonem Frisingensem lib. 2. De gestis Frederici 1. vocatur **BARDONIS** mons. Item **PARDONIS** per v. apud Conradum à Lichteneau. atque ab his vocibus Parther Germanorum effluxisse, aut contrà, minimè dubito. Hoc Bardonis Apenninicum, Blondus inter Parmensem & Lucensem agrum esse coniicit. Itali varia illi attribuunt pro locorum varietate nomina. Monte Fiscello vocant eius iugum, vnde Nar fluvius emanat. Sub **APENNINI** Alpibus Diaconus Nonam Italiae regionem comprehendit, in eaque Feromanum, Montem bellum, Vrbium, Bobium, & Veronam numerat. Pars Alpium circa Carnos quoque **APENNINVS** vocatur apud Strabonem lib. 4. si locus fidus. Pœninas enim scribendum cum Casaubono, putauerim.

APERA ἀπερα, locus videtur apud Homerum, Odys. n. **APERAYEL** ἀπαρηελ, Galatia opidum, Antonini.

APERANTIA ἀπεραντία, Thessalia vrbs, Plutarcho, Luitio, Steph. & Polybio fragmento 26. sed ἀμεγαντία.

APERETHES ἀπερεθες, Arcadia vrbs, apud Pausaniam.

APERIA, circa Mæsiæ Inferiorem vrbs videtur in Historia Miscella 17. **APPIARIA** in Lib. Notitiar.

APEROPIA ἀπεροπία, insula Argie regionis, ante Buporthum promontoriū, Pausania teste. vide **EPIROPIA**.

APERRAE ἀπερραι, Lycia vrbs, apud Ptolemaum. **APYRAE** Plinio. Phinica Sophiano est, & Nigro.

APESANTVS, Plinio Argie, Peloponnesiaca regionis mons. **APESAS** ἀπασας, & Stephano dictus. Item **SELENE** στελενη, **LYNARIS** Πausania. Plutarchus in libello de Fluminibus & Montibus, eum per diphebonum scribit in secunda, **APAESANTVS** ἀπαισαντος, & addit eundem aliquando **ARGIVM** ἀργιον, **MICAENAM** μιχαίαν, **SELENTIVM** στελεντιον, & **OPHELTIVM** οφελτιον, appellatum. Quidam Plinij codices pro *Apesantus*, *Apelas*, *Antes*, diuisum legunt. duosque faciunt montes. Vide **APHESAS**.

APESAS, vide **APESANTVS**.

APETEIVM locus, in Goltzj Thesuro.

APETVA ἀπέτβα, Hispania Batice vrbs, non procul à Corduba, Straboni. Vide **ATETONA**.

APHACA ἀφακα, Phœnicia locus, inter Heliopolim & Byblum: vbi Fanum est Veneris Aphacitidis. propter sanum istud, lacus quidam, Zosimus lib. 1. iuxta Adonim fluvium, in vertice Libani, testibus Eusebio, Socrate, & Historia Tripartita. item Nicephoro. **AFFACA** habet Diaconus, & Apollonius Collatijs. ἀφάκα, Libya vrbs: apud Stephanum. Vide **NACLES**, & **APHECA**.

APHADONVS, vide **APADNO**.

APHAE ἀφαι, locus in Aegina insula. Antonius Liberalis.

APHAEREMA ἀφαερεια, Iudaea vrbs. 1. Machab. 11. ἀφαιερεια, Iosepho Antiq. 13. cap. 8.

APHAMOTAE, γέντιον nomen apud Cretenses, Strabo 15.

APHANNAE ἀφανναι, Sicilia regio, Stephano. Damartidis tribus municipium, Hesychio. In Attica hoc, ni fallor.

APHAR ἀφαρ, Arabia Felicis metropolis: circa fretum sinus Arabici videtur, in Periplo Arrhiani: vbi & Homeritarum regia vocatur. Huius Aphar meminit quoque lib. Noct. sed fluvium ex eo facit: ad cuius ripam Arnona, & Arnonensis castra describit. Vide **SAPHAR**.

APHARA, Palaestina locus. Iosue 18. ἀφά, 70. interp. Vide **OPHERA**.

APHARANTES ἀφαργες, gens in Libya, nominibus carens. Soli orienti conuiuiatur. Nicolam apud Stobæum, de le-

de legib. Hoc Plinius Atlantibus adscribit. sic quoque Herodorus. ex quo vocem corruptam putarim.

APHAS, Molossorum fluvius. ut Plinius docet. Hunc Inachos Pinetus vocat.

APHASIVS Mons, distans à Chalcedone decem stadys. Polyanius 7. de Dario.

APHECA, Palestina locus, Iosue 13. & 15. APHEC. eadem 17. & Iudici 1. item 1. Samuel 4. & 3. Regum 20. ubi Iosephus AMPHECA ἀμφέκα legit. ἀφάκα est, 70. Interp. Sed & idē Iosephus sine M. Antiq. 8. cap. 8. ubi hanc urbem in Magno Campo statuit. Faba nouo nomine est Bredenbachio. Duo autem huius nominis loca in Palestina ostendit Masius ad 13. cap. Iosue. Et plurimum locorum nomen esse docet eadem ad caput 15.

APHERIMA, vide APHEREMA.

APHESAS, Statius. 4. Thebaid. Nomine Lernai memorant Aphesanta coloni. Lutatus Placidus dicit Cilicie montem. unde Perseus auolat, quando ad Gorgonis caput auferendum in Africam proficisceretur. Lutatium hic hallucinari puto, grammaticulorum more, & APESAS sine adlatu scribendum apud Statium.

APHESDOMIN, vide DOMIN.

APHETÆ ἀφῆται, Magnesie litoralis urbs, Herodoto, Straboni, Diodoro 11. & Plutarcho in Themistocle. nem Melæ, & Apollodoro, cui in Thessalia est. Vide APHYTE.

APHETERION ἀφῆτιον, India intra Gangem locus, unde solunt qui in Chrysam nauigant, Ptolemao. Zeythion Nigro dicitur.

APHIDANTES ἀφιδαντες, pars Molossie regionis. Stephanus.

APHIDANTVM ἀφιδαντων, Tegeatarum curia, seu municipium: in Arcadia. Pausanias.

APHIDNA ἀφιδνα, municipium Attica. Herodoto, Pausania, Luciano, Straboni, Plutarcho in Theseo, & Isocrati in Laudatione Helena. Tzetza in Lycophrone circa Lichnium Athenarum ponit. Ptolemaidis tribus gens est apud Hesiolum. APHIDNÆ pluraliter apud Senecam in Hippolyto.

APHLE, Plinio, ad Chaldaicum lacum vicus. Alarch Pinero, in suo Plinio.

APHNETI loci, circa Aegyptum, meminit Concil. Ephes. 111.

APHNETI, vide APHNITIS.

APHNEVM ἀφνειον, Phrygie urbs. Et alia Lydia. Stephan.

APHNI ἀφνι, Iudæa locus. Iosue 18. Per O Dinus Hieronymus auspicatur OPNI.

APHNIDÆ ἀφνιδαι, Asaneorum urbs videtur, apud Hesychium. In dictione ἀφνεων.

APHNITIS ἀφνις, Straboni & Stephano lacus prope Cyzicum, qui prius ARTYNIA ἀρτυνία vocabatur. Eundem Strabo, & Plutarchus in Lucullo DASCYLITIDEM δασκυλιτις appellat. & DASYLIA Stephanus. Vide ARTYNIA.

APHORMIVM ἀφόρμιον, Thespiensium locus, Stephano. ex Aphrodisio.

APHPHADANA ἀφφάδανα, Urbs est Ptolemao, in Mesopotamia. Alia ab Apphadana. vide APADNA.

APHRA, Episcopalis locus, Guil. Tyrio. circa Syriam alicubi. vide APHARA, & AFRAN.

APHRICA, vide AFRICA.

APHRISO, vide MIHDIMON.

APHRODISIAS, Ptolemao Cilicia urbs. Plinius VENERIS Opidum vocat. hodie S. Theodoro dicit, scribit Coriolanus Cepio. Ad Melam fluvium Thracie urbs est, Ptolemao. Eidem in Caria. quod Plinius Aphrodisium est. & ut puto, Livi Aphrodisias Crene. & hanc esse cuius mentio in Oraculo, apud App. in Mithridaticu. Thracia Chersones est, apud Agathiam. 5. Procopium 4. Aedific. sed eadem cum Ptolemao, ut credo. Circa Dionysopolim Thracie, ad Pontum Euxinum, Plinio. Circa Cnidum, Porphyrogenneta, & Stephano. in Aethiopia, eadem. Idem Scythie litoralem Aphrodisiam habet. sed hac fortasse eadem cum Plinii dicta circa Dionysopolim. Est & Laconica urbs, Thucydidi 4. & ex eodem Stephano.

no: item Pausania, qui eam ab Aenea conditam scribit. Est & insula circa sinum Persicum, alicubi, Solino, & Plinio, qui Aphrodisia sine sinu ultima legit. Martiano quoque, apud quem sine H. corrupte. Stephanus habet quoque duas huius nominis paruas insulas, iuxta Libyam, & Alexandriam. Aphrodisiades numero octodecim reperio apud classicos auctores. Vide BOEÆ, GADES, LÆA, NINOE, POLITICEORGAS, TROEZEN, & THYRIVM.

APHRODISIVM ἀφροδισιον, duorum opidorum in Africa Propria nomen est, apud Ptolemaum. quorum alteram COLONIAM, alterum FANVM cognominat: hoc Castaldus Mahomerta interpretatur. Mercator verò Africa. Sic etiam Caluetus Stella, qui eius expugnationem à Carolo V. Imp. factam, descripsit. illamque à Mauris Mahadian appellari ait. Idem ex Fazello didici. qui Mahdian habet; Theuerus Elmahdua. Marmolius Mehedia vocat. & alio nomine Tobulba. Mahdia fortè apud Ioannem Leonem. APHRODISIVM quoque Larj urbs, circa Ardeam: Strab. Est & promontorium Hispania, Ptolemao, ad mare mediterraneum, ad radices montis Pyrenæi. PYRENEA VENVS, Straboni & Plinio dicitur. VENERIS Portus, Melæ: in sinu Salso. MASSILIENSE quoque dicitur, Strabone teste. VENERIS FANVM Latinus. Cabo de Cruz, Cognato, Floriano, & Moletio. Vicus in Arcadia est, apud Pausaniam. Est Cypri urbs, Ptolemao; quæ Achotou Lusignano est. Flumen in Pyrrha est apud Plinium, quod seminas steriles facit. Circa Delphos fortè hoc. Vide SEMELIA, THYMNIA, & IOVIS INDIGETIS Lucus.

APHRODITES ἀφροδιτης, iuxta Athribin est Stephanus urbs. Aphroditopolis Aegypti, hæc est Straboni. cui quoque alia est in Thebaide, ad Nilum. Idem Stephanus habet aliam in Aethiopia. & aliam in Thracia. eadem fortè cum Aphrodisiade. Aphrodites (i. Veneris) montem describit Appianus in Hispania, ultra Tagum fluvium, oleis constitum, ubi Viriatum a Plantio victum tradit. Aphrodites Fanum est in Hispania Citeriore, circa Saguntum opidum, Polybio 3. Aphrodites templum in promontorio Pallena insula, Halicarnasseo 1. In Cithera insula quoque, eadem, ibide. Itē in Zacyntho. Aphrodites stagnum coloris viridis, ad sinum Arabicum, versus Egyptum depingit Diodorus 3. in quo tres insulas esse ait: quarum duas oliuas ac ficus vberimè producunt: tertia mele agrides aues nutrit. Vide LÆA, & MYOSHORMVS.

APHRODITIA ἀφροδιτια, Laconica regio. Stephanus ex Thucydidi 4. ubi nostri codices Aphrodisian per s legunt.

APHRODITOPOLIS urbs, & APHRODITOPOLITES Nomus, in Aegypto, Ptolemao. quæ APROSOPITES ἀπροσωπιτις, Straboni. Alia eidem est APHRODITES urbs, in eadem Aegypto, ad Nilum, versus Orientem. hanc VENERIS urbem vocat Plinius. APHRODITON fortè Antonini. & D. Hieronymi in Hilarione.

APHRYSVS ἀφρυς, Magnesie fluvius; Isacio in Lycophronem. cui sunt ibidem APHRYSI populi. sed AMPHRYSVI verterunt Camerius & Scaliger. Sic quoque legunt Stephanus, & Ovidius, item Vibius, qui eum Thessalia adtribuit. Est quoque Amphrysus Phocidis urbs, Stephano. quam nunc per B. pronunciant, ut addit, ἀφρυς. sic quoque apud Polybium 4. Goltzius ex Domitilla nummo, legit ἀφρυσιον ἀφρυσιαν ὁμοιοτα. & recte. vide AMPHRYSVS.

APHTHA, vicus Palestina. Iosepho, belli Iudaici 4.

APHTHALA ἀφθαλα, & ἀφθαλα, Aegypti Nomus, Stephano.

APHTHITES ἀφθιτις, Nomus Aegypti, Herodoto in Euterpe & Stephano.

APHVSIA ἀφυσια, insula in qua exularunt D. Theophrastus poeta, & frater eius Theodorus. Suidas, & Historia Miscella.

APHYTE ἀφύτη, & APHYTIS, item APHYTEIA, vrbis circa Thraciā Pallenen. Herodotus 7. Thucydides 1. Xenophon 5. Græcorum, Plutarchus in Lyfandro, & Heraclides in Politis. In ipsa Pallene describit Strabon Epitome, & Pausanias 3. An idem cum APHETÆ?
 APIA ἀπια, Herodoto vrbis in Ægypto, circa fines Libyæ.
 APIS Ptolemæi puto. vide ARGOS, & PELOPONNESVS.
 APIACVM, vide EPIACVM.
 APIANVM, Heppen castrum hodie, vñ putat Lælius in R. P. R. Ego Auiano malim. vide FAGITANA.
 APIARÆÆ, Episcopum Lucipinum habet Simeon Metaphrastes, in vita B. Chrysostomi. In Asia alicubi videtur. sed locus fortè mendosus.
 APIAS ἀπιας, Campi nomen, in Asia minori: apud Polybium 5. Circa Æoliden.
 APIATES ἀπιατες, Aquitania populi. à P. Crasso superati. Dion. 39. Sontiates Casari, putat Xylander.
 APICRIDIVM, locus circa Byzantium, Laonico.
 APIDANEI, vide ARCADIA.
 APIDANVS, vide APPIDANVS.
 APIENNATES, Umbria populi, Plinius.
 APILAS, vide ASOPVS.
 APILOCARIVM ἀπυλοκαρίον, Lastania vrbis, Phleg. Tralkano. vnde Celtius Pellij F. longæus.
 APINA, Plinio Dauniorum vrbis, in Italia.
 APIOLA ἀπιολα, Stephano, & Halicarnasseo. APIOLÆ Plinio, Italia opidum, in Latio.
 APIRA, vide APERA.
 APIRI, vide ATTIRI.
 APIROTA ἀπυροτα. Est in Thesaurio Goltzj, ex nummo. pro Epirota fortè.
 APIS ἀπιας, Marmarica opidum, Ptolemæo Ægypti vocat Martianus: & quoq; Plinius, qui vicum facit. Est & insula iuxta Cretam: Apollonij Scholiasti, & Varino. vide APIA.
 APISSANENSIS, vide ABISSENSIS.
 APITAMI, Arabia, Felicitis populi, Plinio.
 APLIVM, vide HYPPIA.
 APOBATERIVM ἀποβατηριον, i. egressorium. vocant Armenij locum, vbi Noe ex arca egressus fuit. Iosephus 1. Antiquit. EGRESSORIVM, Noe, vocat quoque Pseudoberosus.
 APOBATHMVS, Peloponnesi vicus. Pausania.
 APOBATHRA ἀποβαθρα, locus in Asia, iuxta Abydum, vbi Xerxis navis dicitur congelata. Strabo & Eustathius.
 APOBOIOTI ἀποβοιωται, Aetolia populi, apud Stephanum: ex Thucydide 3. At ego lego APODOTI, ex eodem Thucidide.
 APOCOPA ἀποκοπη, Arabici sinus recessus. Stephanus.
 APOCOPON emporium est quoque ad sinum Barbaricum, in Aethiopia: Ptolemæo, & Arrhiano in Periplo. Montes Indis intra Gangem ἀποκοπη ορη, qui POENÆ DEORVM. ποιναι δειων, appenllatur. Ptolemæus.
 APODAS, populos habet Tribemius circa Moguntinenses & Rhenanos. in Compendio Annal. Reg. Francorum.
 APODASMII ἀποδασμυι, Græciæ populi. Herodotus.
 APODASMVM Iudeorum captam ab Ocho, & incolæ eius translato in Hyrcaniam, iuxta mare Caspium, tradit Chronicon Eusebij. Sed fortasse propria non est vox, quæ partem Græcæ significat.
 APODOTI, Aetolia populi, Polybio 17. & Liuius 32. vide APOBOIOTI.
 APOLLINARES Aqua, vide AQUAE.
 APOLLINARIS, vide FLAMINII PRATA.
 APOLLINARIVM meminit in Gallia Narbonensi, Plinius.
 APOLLONEATES tribus Tegeatarum, in Peloponneso. Pausanias.
 APOLLONIA ἀπολλωνία, Taulantiorum in Macedonia opidum, Liuius, Ptolemæo, & Pomponio. Ad Ionicum

mare situm est. Sissopoli Pinero appellatur. Niger dicit hoc loco castellum esse Piergo dictum. Sopianus ait antiquum nomen retinere. Arbitrij ius sit apud lectorem. Hanc Apolloniam vocat Plinius Corinthiorum Coloniam. ex quo eandem esse suspicor cum ea quam Stephanus CYLAX γύλαξ, & OYLACIA: γυλαξία, dictam scribit (etsi eam in Illyrico ponat) nam & coloniam Corinthiacam esse ait, non longe ab Epidamno sitam, quod in Macedonia consinitus est. vbi eadem à Ptolemæo & Plinio describitur. Fines namque regionum ab auctoribus confundi, non semel experimur. Cyrenæorum Nauale, in Pentapoli regione, Ptolemæo, & Pomponio auctore. APOLLONIAS Straboni. Eadem fortè cum Libyca Stephani, quam CYRENEM quoque vocat. Ptolemæus tamen duas ex his facit. Hanc Apolloniam Marmolus & Castaldus Bonandrea dici hodie scribit. Præter hanc, aliam in Libya habet idem Stephanus. Phrygia item vrbis, quam MARGION μαργιον, quoque vocat Stephanus. & THEODOTIANAM appellari in Synodo V. Constantinopolitana. APOLLONIA, Creta insula vrbis, iuxta Cnossus. & alia ibidem, quæ antea ELEVThERA ἐλευθερα, appellata. Stephanus. Athi montis opidum est Plinio, cuius incolæ MACROBIOS cognominat. Sed hoc epitheton videtur Pomponius vrbis ACROATHON, in montis huius vertice sita, tribuere, cum inquit, huius incolæ dimidio longiorem vitam, quàm in aliis terris esse. Vide supra, suo loco. Hanc Apolloniam nunc Erisfos appellari, scribit Ioannes Lydus. Bolina interpretatur Leonclavius: non bene, vereor. Straboni vrbis est in ora Ponti, Milefiorum Colonia, maiori sua parte condita in parua quadam insula. prope Salmydessum, vñ habet Stephanus. Hancq; Plinius in Thracia ponit, & APOLLONIA TARVM INSVLAM vocat. & ANTHIVM olim appellatam addit. MAGNAM cognominat Mela. Sissopoli à Nigro dicitur. Pinetus autè vetus nomen retinere dicit. Ex hac Apolloniatarum insula scribunt Strabo & Plinius, Capitulinū Apollinem à M. Lucullo aduectum. CHERRONESVS fortè est in Arrhiani Periplo. ab vrbe Apollonia sexaginta stadia distans. atq; idem cum Thynias Apolloniatarum; quam vide suo loco. Diodoro 20. & Stephano, vrbis Sicilia est propinqua Leontinis, eadem proculdubio APOLLONIENSIS vrbis est Ciceroni in Verrem. Pollina hodie est, cuidam anonymo, sed non ineredito. Est & APOLLONIA MYGDONIA, Ptolemæo & Stephano: Mygdonia, in Macedonia vrbis. Hodie Ceres, Nigro teste. APOLLONIA Mysia vrbis ad Rhyndacum fluvium, Ptolemæo, Stephano, & Plinio, cui ASSOS quoque vocatur. Palestina iuxta Ioppen, Ptolemæo & Stephano. Syria iuxta Apamiam, Stephano. In Galatia, Ptolemæo. & eidem in Assyria. Cælesyria quoque. item iuxta Ephesum & Thyatiram, eodem Stephano, ex Strabone, auctore. Etiam in Acarnania insula: (quæ vna Echinadum est.) hec fortè Apollonia Epiri est apud Strabonem, seu Etolia apud Liuium. Apollonia quoque Plinio est circa Aerebusam, quæ ad Strymonicum sinum est. Chalcidii in Macedonia est, Athenæo 8. quam duobus annibus adflui tradit: Olynthiaco nempe & Amniti. Est & in Ægypto, Stephano, cuius Plinius etiam meminit. cui & Apollopolites Nomus est. In Lydia quoque. In Mesopotamia. in Siphno insula: & alia in Lycia quadam insula: item Iovon Thraciæ habet Stephanus. Idem aliam inter Babylonem & Susam. APOLLONIAM iuxta regionem Atlantiorum, ἀτλαντιων, describit Aristoteles in Mirabilib. pro πονηρωτων fortè. APOLLONIAM Beliadis, habet Concil. Ephesium. APOLLONIAM quandā habet Herodotus 9. vbi Solis oves: circa Epirum Taulantiorū puto. nam Epiroticam hanc vocat Strabo. Viginti quatuor vrbes huius nominis numerat Stephanus. Videor his septem addere, quas vide in ANTANDROS, CÆSAREA, CYPARISSVS, CYDONIA, MORDIÆVM, THYNNIAS, & TROEZEN.

APOLLONIA, quædam Colonia Romana est, in Hædriani nummo.
 APOLLONIAS, Metropolis Phrygia Maioris, Straboni. Est APOLLONIA ad Lambanum, Ptolemaeo. Est & Caria vrbs, sic dicta in concilio Chalcedonensi. Vide CYPARISSVS.
 APOLLONIATIDIS Petra, in Atintania. Aristoteles de Mirabilib.
 APOLLONIATIS, vide APOLLONIVS, & SITTACENE.
 APOLLONIDIENSES habet Plinius, in Asia Propria alicubi. Item Cicero pro Flacco, quos amantissimos P. R. dicit.
 APOLLONIENSES ἀπολλωνεῖς, Acolidis tribus pars, Stephano.
 APOLLINIS CIVITAS MAGNA, in Aegypto est, Ptolemaeo. Munia nunc dici, ex Ioanne Leone, collegit Zieglerus. APOLLINIS CIVITAS PARVA, in Aegypto, apud eundem, & Stephanum. APOLLINEM Minorem, & Superiorem habet Antoninus.
 APOLLONO-POLITARVM in nomo Tentyridis, meminit Aelianus 10. animal. Vide REFVGIVM.
 APOLLINIS Alti arx, ad Sibylla antrum, cuius meminit Virgilius 6. Aeneid. hodie Arco Felice nominari tradit Pighius, in Prodicio.
 APOLLINIS Fanum, Ptolemaeo in Africa Propria situm. Tamaclati hodie, si Castaldo creditur.
 APOLLINIS Fons, apud Cyrenes, in Africa, Eustathio.
 APOLLINIS lucus, vide ONCIVM.
 APOLLINIS Promontorium, Ptolemaeo & Lino, in Africa Propria est. Rafamuzat Gerard. Mercatori est. APOLLONIVM vocat Strabo. Est & Apollinis promontorium in Mauritania Casariensi, eidem Ptolemaeo: quod Cabo de Tenes Castaldo est.
 APOLLINIS Templum, ZERINTHIUM vocant incolæ, Lino teste lib. 38. qui hoc in Thracia describit, in Aemiorum finibus. APOLLINIS Templum in Myriensi sinu, Lycia. Aelianus 12. Animal. capite 1. APOLLINIS Actij templum in Magnesia ora maritima, ad Pagasas. Hyginus in Argo dicit hic Argum nauem fabrefactum. Vide APOLLINIS Fanum, & ZERYNTHVS.
 APOLLINIS Phæstij portus, apud Locros Ozolos. Plinius. Apud Phæstij urbem videtur.
 APOLLINIS opidum, Megabryum, in Aethiopia sub Aegypto, habet Plinius.
 APOLLINIS Regio, in Aethiopia, Straboni.
 APOLLINIS vrbs, vide DELOS.
 APOLLONIVM, vide APOLLINIS Prom.
 APOLLONIVS Lacus, in Asia, prope Pergamum. Suidas ἀπολλωνιεύς, est Straboni.
 APOLLONOS, insula Libyca sic dicta, apud Stephanum.
 APOLLONOS HIERITÆ. in Lycia, Plinio.
 APOLLOPOLITES, vide APOLLONIA.
 APOLOGVS, vide TEREDON.
 APONIANA, vide PACONIA.
 APONVS, Martialis, & Lucano 7. Titi Liuij patria, in Venetorum ditone. Quinque à Patavio miliaribus; ve scribit Bartholomæus Viottus. Abano, Leandro. Vide FONTES APONI.
 APORIDOS Come, vide OBRIMÆ Fontes.
 APOSPHENDONETI, vide METHONE.
 APOSTANOS ἀποστάσις, locus Persidis, ad eius sinum. Arrh. de Indicis.
 APOSTOLOPOLIS, loci nomen: In synodo Nicena II. Nescio ubi locorum.
 APOSTROPHOS, locus videtur ad littus Propontidis, apud Cedrenum.
 APOTOMITÆ ἀποτομίται, Marmarica nomi gens, Ptolemaeo.
 APPA ἀρα, Arabia Felicis vrbs, Ptolemaeo. Vide SIBY.
 APPADANA ἀπαδάνα, Persia vrbs, apud Ptolemaum.
 ASPADANA apud interpretes.
 APPENCENSIVM civitatem, habet lib. Prouinciar. in

Gallia Narbonensi. II. WAPPINCENSIVM legis alius codex.
 APPHA ἀρα, Parthia vrbs, Ptolemaeo.
 APPHADANA ἀπαδάνα, apud Ptolemaum Mesopotamia vrbs. Alia ab Apphadana. Vide APADNA.
 APPHANA ἀπαδανα, Persii sinus insula. Ptolemaus.
 APPHAR ἀραρ, Mauritania Casariensis opidum: vt Ptolemaus auctor est.
 APPIA VIA, quæ ab vrbe Roma porta Capena Capuam, aut, vt alij prodidere, Brundisium vsque lapidibus strata erat, longitudine CCCXXX. M. passuum, quibus nonnulli XX. adiungunt propter ambages: etiam LATIA sive LATINA, AVSONIA, CLAVDIA, & TRAIANA dicebatur. vt annotauit Goltzius in sua Magna Grecia, capite de Tiano. Appiam & Latinam diuersas esse, dicit Procopius. idem videtur quoque apud Linium 22.
 APPIANI, Asia Minoris populi, Plinio. circa Phrygiam videntur.
 APPIARIA, Mysia Inferioris, aut Secunda opidum, ad Danubium, Antonino & lib. Notit.
 APPIANVM, vide APIANVM.
 APPIDANVS. Propertius lib. 1. ad Cinthiam: Qualis in herbofo concidit Appidano. Est fluuius Thessalia. Meminit huius Ouidius, Lucanus, Strabo, Thucydides, Orpheus, & Herodorus: qui eum in Peneum fluere scribit. Phthiam urbem alluere lego apud Hecubam Euripidis. Singulare P. fere legunt.
 APPVLIA, vide APVLIA.
 APRAGOPOLIS ἀπεργόπολις, de quo in vita Augusti Suetonius hac: Vicinam Capreis insulam ἀπεργόπολιν, appellabat, à desidia secedentium illuc è comitatu suo.
 APRI, vide APROS, & CAPRVS.
 APRILIS, vide PRILLE.
 APROS COLONIA ἀπροι, Thracia opidum est, Plinio & Iustino, ἀπροι Ptolemaeo. Hoc THEODOSIOPOLIS θεοδοσιόπολις, dictum scribit Cedrenus. Apriamen hodie, Sophiano. APR I Sepulcrum, vicus Messenia, apud Pausaniam.
 APRONA ἀπρον, fluuium, habet Polybius in fragmento 134. Circa Liguriam videtur.
 APROSITVS ἀπροσίτος, inaccessible, vna insularum Fortunatarum. Ptolemaus. vide OMBRIO.
 APROSOPITES ἀπροσωπίτης, nomus Aegypti, est apud Strabonem. PROSOPITIS Ptolemaeo est, & Plinio. Vide APHRODITOPOLIS.
 APRVSA, Plinio Flaminia fluuius. Plusa, L. Alberto.
 APRVSTANI, Plinio Brutiorum mediterranei populi: Gabriel Barrius ex iis Castrovillano urbem Calabria facit. Alio in loco dicitur forte Vernicarium opidum in eo loco esse. Vide ABYSTRVM.
 APSALVS ἀψαλς, Albotarum opidum, in Macedonia, Ptolemaeo.
 APSASIVM, ACRA DAPHNE, ACTINE, AIANTIVM, ARCHIVM, ARGYRONICVM, AVLETES: BACHIAS, BATHELA SCOPIA, BLACHERNAE: CALOS AGROS, CALAMVS, CAMARA, CEPVM, CHARANDAS, CHORAGIA, CITTOS, COMMARODES, CYPARODES: DELPHINVS, DISCOS, EVDION CALON; GYPOPOLIS COLLIS: HERMAGORA Fons, HIPPOSTHENES: IASONIVM, INGENIDAS: LEMBVS, LICNIAS, LYCIOVRVM Portus: MANDRAE, MELLAPOCOPSAS, MILTON, MYRLAEVM: NAVSICLIA, NYMPHAEVM: PALINORMICVM, PARABOLVS, PENTACON-TORICVM, PHIELA, PIRAEVM, PITHECI Portus, POLYRRHETIVS, POTAMION, PYRRHIAS CYON; SCLETRINAS Sinus & Fluuius, SIMAS, SYAPHAS, THERMASTIS Petra, THERMERIA, & TIMAEA: circa Constantinopolim loca, habet in suo Bosporo P. Gyllius, ex Dionysio Byzantio, veteri scriptore.
 APSARVS, vide APSORVS.

AP SILAE ἀπλάα, gens Lazis vicina, Arriano; & ex eo Stephano. **ABSILAE** sunt apud Plinium. **APSLIA** forte & **DAPSILIA** in Historia Miscella lib. 21. vide **SCHYTHAE**.

APSINTHVS, vide **APSYNTHVS**.

APSORRVS ἀπσῶρ, Ponti Cappadocici vrbs, & fluvius, ad mare Euxinum, Ptolemao. **ABSARVM**, habet Plinius flumen & castellum. **APSARVS** ἀπσῶρ, habet Arrianus in Periplo. & dicit eam quoque olim **APSYRTVM** ἀπσῦρτον, appellatam, quod Medea ibi Ap-syrtum occiderit. sed idem regionem vocat non urbem. Strabo & Plinius hoc in mari Hadriatico in eiusdem nominis insula factum scribunt. (Tanta est inter veteres rerum praclarè gestarum inconstans descriptio.) Hunc fluvium antea **AEGIALIVM** appellatum, scribit Strabonius. & nunc idem **NAXIVS** dicitur ab Aeliano, subdubitat. Vide **ABSORVS**.

APSVS ἀπσῦς, Macedonia fluvius Plutarcho, Caesari & Civiliam, Luciano & Straboni & Ptolemao. Spiritasse Theueto, Vico, Nigro, qui dicit eum à quibusdam **THAPSVS** vocari. Mibi hoc nondum constat.

APSYNTHVS, Thracia fluvius, apud Dionysium, & inde **APSYNTHI** i populi, ibidem. Scribitur etiam per **I**. in secunda, Stephano teste. vide **AENVM**.

APSYRTIDES, vide **ABSORVS**.

APTAIVLIA, Vulgentium opidum, in Gallia Narbonensi, Plinio. **AVIAIVLIA**, & **ABTEIVLIA** corruptè apud Antoninum. **APTENSIS** Episcopatus est mentio in Aurelianensi concilio v. & aliis, ab Apta lilia, quae Apte hodie, Canali.

APTERA ἀπτερά, Lycia vrbs, Stephano, vide **APTERIA**.

APTERIA ἀπτερία, Creta mediterraneum, insula opidum, Ptolemao. **PTERON**, forte Plinij. **APTERA**, Suida, Pausania, & Stephano. sed proprius mari. Chronicon Eusebij dicit sic vocatum ab Aptera ibidem regnante. Marius Niger Paleocasto nominat.

APTIVM, vide **HYPIA**.

APTUCHI ἀπτεχοι, Fanum, Pentapolis regionis, in Africa, apud Ptolemaum. Lungifariz Marimolio dicitur. Hinc **APTUNGIS** facit D. Augustinus. Epist. 86. & idem **APVMGITANVM** vitiose, pro **APTUNGITANVM**. Epist. 161. Idem quoque **ABTVNGENSIS**. In Collatione Carthaginensi **APTUGI-NENSIS** legitur.

APTUNGENSIS, vide **APTUCHI**.

APVA opidum est ad fontes Macri fluminis, Catoni. Ca-stello di ponte tremulo, Aug. Iustiniano, & Leandro. **APVANI** Ligures, sunt apud Livium, lib. 39. his Augustinus Iustinianus partem Tuscia, quae inter Macram & Tiberim fluvios est, adscribit. Hanc partem hodie Maremma vocari intelligo.

APVLAE, vide **VERETVM**.

APVLENSIVM Colonia Italia, est in Orthographia Aldi fol. 340. sine n. tamen in Smetij Inscriptionum volumine, & apud Onuphrium. **APVLENSIS** loci meminit Digest. lib. 50. Titulo de Censibus. Onuphrio in Syria est. Errare puto. Vide **APVLM**.

APVLIA DAVNIA, Ptolemao ἀπυλίων δαυνίων, Italia regio, quae nunc Puglia plana est, Leandro teste. **APVLOS** Gracè **DAVNIOS** appellatos, scribit Strabo.

APVLIA PEVCETIA ἀπυλίων πευκετιών, Italiae regio, Ptolemao. **PEDICVLOS** vocat incolas; Plinius. Terra di barri, Leandro. **Apulia** quoque appellata fuit **MESSAPIA**, Festo auctore. Geminato PP. est apud Varroem. Vide **IAPYGiA**.

APVLM, sine **APVLENSIS** Colonia, Dacia vrbs, ad Mari fluminis ripam quae hodie Alba Iulia. ex Inscriptionibus antiquis, & interpretatione Lazij, in R. P. Romana volumine. ἀπυλων, est Ptolemao. vide **ALBAIVLIA**.

APVMGITANVM, vide **APTUCHI**.

APVSCIDAMVS, Africa lacus, in quo omnia fluitant, nihil mergitur. Plinius. **FORCIDAMVS** in Origini. Isidori. vbi & Alce pro Africa: male utrobique.

APYRAE, Phrygia Pacatiana vrbs. In synodo Constanti-nopolitana VI. vide **APERRAE**.

APYRI ἀπυριοι, quos **TAPYROS** vocat Geographus. vt Eustathius tradit, in Dionysij Periegesi. Strabo sic quoque populi sunt Hyrcanis vicini. Eosdem puto **TOPYROS**, & **TOPVROS** vocari ab Arriano 3. Alexandri. ταπύριοι geminato RR. sunt Musonio & Stephano, Polybius 5. habet montes sic dictos hoc tractu. **TAPYRI** sunt apud Ptolemaum in Media. & **TAPORI** in Margiana, Hyrcania vicinis regionibus. Vino ultra modum deditos scribunt Aelianus & Athenaeus. Vide **PYRI**.

AQVAE, vide **CASTELLVM** Aquarum, & **NVA-GERRA**.

AQVAE, in Liguria locus, Antonino: inter Genuam & Uada Sabatia. Ha Statiellorum mihi videntur in regione Montisferrati, ad Bormiam fluvium: vbi Aqua calida describuntur à Bartholomaeo Viotto: circa quingentos passus à dicta vrbe. Ha forte **BORMIAE** Aquae à Castodoro nominata. Idem Antoninus **AD AQVAS** vocatum habet locum in Mauritania Casariensi. Item in Africa Propria LXXV. m. pass. à Carthagine. In Maesia quoque Superiore, inter Viminacium & Dorticum. Item in Pannonia Superiori, inter Vindobonam & Scarabantiā: quam Furstenfeldt in Syria, putat Lazius. In Dacia Ripensi etiam: in Nouellis de Privilegiis archiepiscopi Iustiniana. Prima. Si quoque in Hispania, inter Bracarum & Asturicam: eidem Antonino.

AQVAE ALBENSIVM, locus Episcopalis, Mauritaniae Stiphenfis. Vlt. Vicens. & Coll. Carthag.

AQVAE APOLLINARES, in Tuscia: inter Urbem, & Cosas. Antonino.

AQVAE AVGVSTAE ἁγία αὐγύστη, Ptolemao. opidum Tarbellorum, ad Pyrenaeos montes. Baiona, Celio Augustino, sed Acs Vinero. Est qui **GENNVS**, nescio quo auctore, dictum scribit. Vide **TARBELLA**.

AQVAE BALISCAE, aut **BASISCAE** vt Similerus legit, Pannonia vrbs, apud Antoninum. **BASILIAE** legit Lazius. & dicit hodie corruptè ab Hungaris **Selle** vocari. Quatuor miliaribus à Quinqueclesius distare ait, versus Syriam.

AQVAE BIGERRONVM, vide **AQVENSIVM**.

AQVAE BILBITANORVM Antonino, quod in Bil-bili Tarraconensis vrbs agro sita sint, forte sic dicta. In Arragonia regno sunt, & Los Baños de Alhama vocantur. Varrerioteste. Cui & Surita, sunt etiam hodie alia sic dicta, in Batia, de quibus vide **ARTIGIS**.

AQVAE CAIAE, Horum meminit Strabo, lib. 5. vt refert Ann. Viterbiensis. Item Tibullus, in eo carmine. Nunc autem sacris Caesarum maxima lymphis. est Baiaurum in exemplaribus impressis legatur, vt idem Annus dicit. sed rectè nec ne, alij videant. Bagui de Bollicano, Leander vocat. easque prope Viterbum describit. Ipsi videant, ego apud Strabonem & Tibullum Baia, non Caia lego. Habet autem **AQVAS** Calidas in Tuscia, Varro 8. an ha sint quae hodie Bollicano vocentur, mihi incertum.

AQVAE CALIDAE ἁγία δέπεια, Ptolemao. Cilnorum in Hispania Tarraconensi opidum. Orense, Beaterus vertit. & addit **AMPHILOCHIAM** Strabonis esse. Eandem cum **CALLAICA** esse, putat Gomecius 3. Vita Francisci Ximenij. Additque eam à Suevis Germaniae populi, qui quondam hanc oram sibi subiugarunt, proprio idiomate Warensē appellati. Wartse autem scribendum mihi persuadeo. quod idem significat, quod calidus lacus. **AQVAE CELINAE** sunt Antonino. Haud multum absum quin credam à posteris inde **VLMARENSE** corruptè dictum. **AQVAS** calidas describit Iornandes de Gothicis, decimo quinto. miliario ab Anchialo Thracia. Easdem idem **THERMAS** vocat. Ha à Iustiniano menibus munitas, tradit Procop. 3. Aedificior. **AQVA** Calida opidum Albionis Dobunorum. Item Hispaniae, Aethetanorum, quas puto **AQVICALDENSES** Plinij. Mauritania Casariensis quoque. Sic quoque Africa propria. Ptolemaeo. Sunt & alia, Livio 30. aduersus

uersus ipsam Carthaginem in mari litore. Vide A Q V A
Voconis, EAMIN, & THERMAE.

A Q V A E C E L I N A E, vide A Q V A E Calida.

A Q V A E C O N V E N A R V M, in Galla Aquitanica opidum, Antonino.

A Q V A E C V T I L I A E, vide C V T I L I A E.

A Q V A E F L A V I A E, Portugallia opidum, quod hodie Chaues nominatur. Hoc mihi Clusius communicauit. Verusta inscriptio huius loci quam Aldus in sua Orthographia, & Moralis in suis Antiquitatibus edidit, A Q V I F L A V I E N S E S hos vocat. Sed A Q V A E F L A V A E, sine I legit Smetij inscriptionum liber.

A Q V A E F L V M I N A, vide S E L E V C I A Syria.

A Q V A E F R I G I D A E, *Ἰσχυρὰ ὕδατα*, locus Sabinorum: ad Coriscolas: Straboni, si locus integer.

A Q V A E H Y P S I T A N A E, vide A Q V A E N E A P O L I T A N A E.

A Q V A E L A E, Turodorum vrbs, in Hispania Tarraconensi, Ptolemaeus.

A Q V A E L A R O D A E, vide THERMAE.

A Q V A E L I S I T A N A E, vide A Q V A E N E A P O L I T.

A Q V A E M A M E A E, vide M A M E A E.

A Q V A E N E A P O L I T A N A E, & H Y P S I T A N A E, item L I S I T A N A E, tres vrbes sunt in Sardinia, teste Ptolemaeo. N I A P O L I N I S A Q V A S habet Antoninus.

A Q V A E N O B E N S E S, & N O N E N S E S, vide N O V A.

A Q V A E O R I G E N I S, Lusitania, Antonino. inter Bracaram & Asturicam.

A Q V A E P A T A V I N A E, vide A P O N I Fontes.

A Q V A E P E R T I C I A N E N S E S, Sicilia locus, apud Antoninū.

A Q V A E Q V E R Q V E N N A E, inter Bracaram & Asturicam, Hispania. Antoninus. vide Q V A C E R N I.

A Q V A E Q V I N T I A E, sive Q V I N T I A N A E, *ὑδατὰ κρύμα*, Ptolemaeo Seurorum in Hispania Tarraconensi opidum. Aquecaldes, Moletio dicitur.

A Q V A E R E G I A E, dulces & calidae, circa Prusam Olympi. Athenaeus 2. Etiam in Africa. testes Vici. Vicens. & Coll. Carthag. Item in Epiro, sub Chimera, in Acroceranij Plin. 4. cap. 1. in Lycia quoque Solino. Vide L A C V S R E G I V S.

A Q V A E S A B I N A E, vide C V T I L I A E.

A Q V A E S A L V I A E, extra Romam locus, ubi Monasterium B. Pauli, teste Adone. Tertio esse ab vrbe lapide, & G V T T A I V G I T E R M A N A N S appellari, scribit Baronius in Annalibus.

A Q V A E S E P T E M, vide H E P T A Y D A T O N.

A Q V A E S E X T I A E *Ἰσχυρὰ σιγήτια καὶ ὁρία*, Ptolemaeo, Gallie Narbonensis opidum. Colonia huius mentio quoque apud Strabonem, Paterculum, Solinum, aliosque. Aix, Ioanni Poldo. SEXTILIA habet Plutarchus in vita C. Marij. COLONIA I V L I A A Q V A E S E X T I A E L E G I O X V. vocatur in antiqua inscriptione, & nummo Vespasiani. ut patet in Thesauro Goltzi. COLONIA I V L I A A V G V S T A A Q V A E S E X T I A E, etiam in vetusta inscriptione, quam habet Scaliger, ad Aufonium.

A Q V A E S I C C A E, Aquitanica vrbs, apud Antoninum.

A Q V A E S I L V I A E, pagi nomen extra Romam. In vita S. Gordiani. An corrupte, pro Saluia?

A Q V A E S O L I S, Antonino opidum, THERMAE, vel A Q V A E C A L I D A E *ὑδατὰ θερμά*, Ptolemaeo. Beda & GyldeBADONIUS, vel BADONICUS MONS est. ut Lelandus docet. qui hoc Britannicè Cairbadon appellat. Opidum est Belgarum, Albionis insula. Lhuydus & Camdenus scribit Anglicè Bathe vocari.

A Q V A E S T A E L L O R V M *ἀντιστάριον*, Straboni; S T A T V E L L O R V M Plinio, S T A E L L A T E S vocat Lilius. S T A T I E L L E N S E S sunt lib. II. Epist. Ciceronis. Lombardia Cispadana opidum est, quod Acqui hodie dicitur. ut Leander vult. Hermolaus autem putat Alexandriam, quae Della paglia cognominatur, esse hoc loco, cum inquit, Hinc senoster Merula Statylensem nominat. ibi natus, ubi nunc Alexandria palearum cognomine est sita. Rob. Canalis in sua Gallia, scribit

hanc Alexandriam olim vicum fuisse, Roboreto nomine, & ab Anobarbo Imp. in urbem extractam, atque ab eo Caesarea appellatam: postea verò ab Alexandro Pontificè Alexandria nuncupatam. vide A Q V A E.

A Q V A E S V E S S A N A E, vide S V E S S A N A E.

A Q V A E T A C A P I N E, vide T A C A P E.

A Q V A E T A R B E L L A E, vide T A R B E L L A.

A Q V A E V I V A E Colonia, meminit vetus inscriptio. Italia Episcopatus sic vocatur, in Concilio Romano. In Campania est, Egerio; à Venafro Boream versus. Vide A Q V A V I A, & C L A V D I A P O L I S.

A Q V A E V O C O N I S, Antonino Hispania Tarraconensis opidum. Balneole Episcopo Gerundensi. Sunt A Q V A E Calida, Ptolemaeo. In Authetanis.

A Q V A M A R C I A, Urbis Romae, quondam A V F E I A dicebatur. & fons eius P I C O N I A. Plinius lib. 31. cap. 3.

A Q V A N I G R A, fluvius Pannonia, apud Iornandem. vide C H R Y S I V S.

A Q V A R I A E V i a, iuxta Capuam, meminit Martyrologium Vssardi. ad Cal. Septemb. Vide C A L O R.

A Q V A R I V S Vicus, vide V I S O N T I V M.

A Q V A V I A, Pannonia vrbs: apud Antoninum. A Q V A V I V A fortè, ut in alio loco, xx. m. pass. à Perauione.

in veteri lapide colonia nominatur, ut tradit Onuphrius.

A Q V A M A legit Laxius, (nescio an vitio typographi.) & Thermas ibidem esse addit, Teplicza dictas. Idem

A Q V A M V I V A M putat hodie Fuczel nominari ad

Sauum fluuium.

A Q V E N S E S, Italiae populi, cognomine T A V R I N I, Plinius lib. 3. cap. 5. A Q V E N S I S Episcopum habet Vici. Vicens. in Mauritania Caesariensi. Ab aquis Calidae fortè.

A Q V E N S I V M C I V I T A S, in Nouempopolana est, teste Libello Prouinciarum. Huius incolae V I C A N I A Q V E N S E S dici, docet Scaliger, ex lapide antiquo ibidem extante. Idem Scaliger eandem A Q V A S B I G E R R O N V M dicit vocari. & Tarbe hodie. Dax patria lingua vocari, scribit Canalis, quod aquam significat. vide T A R B E L L A.

A Q V I C A L D E N S E S, sunt Hispania Citerioris populi Plinio. vide A Q V A E C A L I D A E.

A Q V I F L A V I E N S E S, A O R B I G E N S. (A O B R I G E N S: legit alius) B I B A L I, C O E L E R I N I, E Q V A E S I, I N T E R A M I C I, L I M I C I, A B I S O C. Q V A R Q V E R N I, T A M A G A N I. Nomina haec decem ciuitatum Hispania exstant in antiquo lapide, in opido Galiciae Chaues dicto, ad amnem Tamagastro, ut habet Moralis, in suo Chronico lib. 9. cap. 25. An in dictione Abisoc erratum sit, ignoro. primum certè eius elementum a locum non habere inter L. & Q. omnes sciunt. videntur tamen haec nomina secundum Alphabeti ordinem distributa. Fortasse L E B I S O C, pro L I B I S O C A Ptolemaei melius. Non habeo tamen quod adfirmem.

A Q V I L A *ἄρτος*, Scythia fluvius. Nabal. Comes, in sua Mythologia, lib. 4. cap. 6. ex Herodoto & Agrata. Schohaestes in 3. Apollonij huius quoque meminit, circa Caucasum. A Q V I L A Maior, & A Q V I L A Minor, Mauritania Tingitana loca duo, apud Antoninum. A Q V I L A *ἄρτος*, Tuscia mediterranea vrbs, apud Ptolemaeum. Leander Aqua pendente vocat. A Q V E N S E S fortè Plinij, quos T A V R I N O S cognominat. Vide A C V L A, I S T E R, & N I L V S.

A Q V I L A E Pradium, *ἄρτος*, in Phrygia videtur, apud Nicetam.

A Q V I L A R I A, in Africa locus, xxii. m. pass. à Clupeis distans. habetque non incommodam estate stationem: duobus eminentibus promontoriis continetur. Caesar 2. Ciuil.

A Q V I L E I A *ἀντιστάριον καὶ ὁρία*, Fori Iulij vrbs primaria, Ptolemaeo, Straboni, Plinio, Lilio, & alijs. Incolu nomen retinet. Germanis Aglat vocari putat. A Q V I L I A M quoque vocatam, testatur Eustathius. A C Y L E I A *ἀντιστάριον*, est Stephano. Colonia dicitur in Vespasiani nummo. R O M A T I A N A M aliquando dictam lego, vide R O M A T I A N A.

AQVILEIVS SYNVS, vide TERGESTINVS.

AQVILIANAE, vide NOVAE.

AQVILITANI loci in Africa: meminit lapis inscriptus.

AQVILLO, villa non longe à Nicomedia. Damafus & Plautina in Felice 11. Vbi Constantinum Imp. baptizatum scribunt.

AQVILLONIA ἀκρινόρια, Linio & Ptolemaeo Hirpinorum ciuitas, in Italia. Agnone Castellum, Leandro. Anglona, Nigro. Hodie nullaeius vestigia, scribit Volaterranus. Sed audi Celsum Citradinum Roma ad me, Errat Leander credens Aquiloniam fuisse vbi nunc est Agnone: nā Agnone est in Fientanis prope Pelignos. Aquilonia autem Ptolemaeo erat in Hirpinis media inter Beneuentum, Luceriam, & Aquellinum. Errat etiam Niger, nam Anglone est vrbs episcopalis in finibus Lucania & Brutiorum. quantum mea coniectura valet, putarem Aquiloniam fuisse vbi nunc Laquedonia Latine, vulgò Lacedogna vrbs archiepiscopalis in Hirpinis. AQVILLONI sunt apud Plinium. vide NOVAE.

AQVILVS, vide ISTER.

AQVINATES, vide GALLIANI Saltus.

AQVINCVM ἀκρινόν, Pannonia inferioris vrbs Ptolemaeo, & Antonino, cui LEGIO IT. ADIVTRIX est. Volunt Budam (qua Offen dicitur) esse, dicit Simlerus. ACINCVM hoc etiam nominari apud Antoninum, & lib. Notitiarum, idem tradit. Acinci meminit quoque lib. Dignitatum. Ammianus Acinci quoque meminit. Lazius putat circa eam insulam esse, quam Hungari Cepol, Germani Hactenmarck vocant. vide SEPTA QVINCI.

AQVINVM ἀκρινόν, Ptolemaeo, Latinorum, in Italia opidum. Romana colonia est: testibus Tacito, Plinio, & Frontino. Aquino Leandro.

AQVIRIA, locus Brabantia. In vita S. Lutgardis.

AQVISGRANVM, vide NVAGERRA.

AQVISREGENSIS ciuitas in Africa, meminit Victor Vitensis, lib. 2. Persecutionis Wandalicae. Et AQVISIRENSIS idem quoque in Mauritania Caesariensi, sed in Fragmento hactenus eius non excuso: quod à viro nobili & docto Ludouico Hallero Hallersteynio habui. Ab AQVAE REGIAE gentile.

AQVITANIA ἀκβιτάνια, pars Galliae, Ptolemaeo, & aliis. Hac aliquando AREMORICA dicta fuit, teste Plinio. Hodie Guienne vocatur, Marliano. Stephanus per y scribit in secunda. Vide ACVTIA, & AREMORICA.

AR, vrbs circa fines Moab. Deut. 2. ἀραεε legunt 70. interpretes. vide AROER.

ARA, vbi filij Israel translati saepe, ab Assyriorum rege. 1. Paralip. 5. RAGES Tobia, putat esse D. Hieronymus.

ARA amoris, βραχὺς ἔργος, Aethiopia promontorium, ad Arabicum sinum. Ptolemaeus. ARA Decij, vide DECII Ara.

ARA FLAVIA Colonia, est in Domitiani nummo Goltzius. ARA Herculis, in insula quadam, circa Fretum Gaditanum, vt refert Plinius 5. cap. 1. & Strabo 17. ARA Iouis Montani βραχὺς τὸ Διὸς τὸ πέδιον, locus ad isthmum Chersonesi Thraciae, inter Pteleum & Leuce actē. Demosthenes in Haloneso. Chersonesi terminus est, eidem. ARA Iouis Panomphaei, in Throade, inter Sigaeum & Rhetaum promontoria. Ouidius 11. Metamorph.

ARA LAPIDEA olim, inquit Lazius, Pannonia vrbs, quae hodie Pechlarn in Austria dicitur. Retinet adhuc nomen fluminis praeterfluens Erlaph. ARLAPA habet lib. Noit. Vide AREDATE, & ARLAPE. ARA Lugdunensis, cuius Iuuenalis meminit: aut Lugdunensem rhetor dicturus ad aram. Ad confluens Rhodani & Araris erat. vt verus eiusdem loci inscriptio indicat. Strabo docet eam in templo D. Caesari Aug. decreto, fuisse. Ainay, vel Arbenatense hodie mo rasterium ibi, vt Cœnalis & Paradisus docent. Vide ATHANACVM. ARA TVTILA τυτταία Cypri, opidum Corsica insula Ptolemaeo. Calonica dicit Pinetus vulgò dici. ARA Vbiorum, Tacito, locus, An-

salium 1. Apud Dinicense munimentum, è regione Colonia Agrippina fuisse, putat Junius in sua Barauia. Vide de ea Epistolam 3. Nouantiquarum Lectionum Modij: vbi eam circa Bonnam ad Rhenum statuit. Consule quoque Lipsij commentaria, ad Tacitum.

ARAE ἀραί, Ionia tres insulae; apud Stephanum & Elianum. Inter Symen & Gnidum eas describit Athenaeus. 6. Quare sic vocentur, lege ibidem. ARAE in quibus est Aethiopum praesidium, circa Philam insulam est, vt habet Aristides in oratione Aegyptiaca. Vide AEGATHES, & AEGIMVRVS.

ARAE Alexandri, in ripa Hypasis fluminis, termini eius itineris: vt tradunt Plinius, & Solinus. COLUMNAS αὐτῶν, nominat Philostratus 2. ARAE Alexandri, in promontorio Carmania, ad Persicum fretum, Plinio. Ad radices Ammani montis quoque sunt Cicero Famil. 11. 15. Epist. 4. In Sogdianis etiam Plinio. In Sarmatia Europaea sunt Ptolemaeo ARAE Alexandri. apud Roxolanos, Orofio. ARAE Apollinis Didymaei, vltra Iaxartem fluium. Plinius, & Martianus. ARAE Caesaris in Sarmatia Europaea, Ptolemaeus.

ARAE Cononis, vide CONONIS.

ARAE Cyri, in Sogdianis. Plinius. ARAE Flauiae, Blau-beuren Lazio. vide ALAE Flauia.

ARAE Herculei, locus in Graiis Alpibus, Petronio, his versib.

Est locus Herculeis aris sacer, hanc niue dura

Claudat hiems. &c. deinde:

Hec vbi calcavit Caesar iuga milite lato,

Optauitq; locam, summo de vertice montis

Hesperiae campos late prospexit. Vide HERCVLIS.

ARAE Herculis, sunt in Sogdianis: Plinio.

ARAE Murtiae, in Veiente. hic in terram depacta non possunt extrahi, vt habet Plinius. Etruria opidum est; Catoni in Originibus.

ARAE PHILAENORVM, vide PHILAENI VICVS, & ARAE Philistenorum.

ARAE Semyramidis, in Sogdianis, Plinio teste.

ARAE SESTII, vide ARAE SEXTIANAE.

ARAE SEXTIANAE Plinio, TVRRIS AVGVSTI Pomponio, LVCVS AVGVSTI λεῖκος ἀργυρῆς, Ptolemaeo; sunt synonyma eius vrbs in Hispania, (vt Villanouanus, Moralis, & Tarapha volunt) quae hodie Lugo dicitur. ARAE SESTIANASTRES Augusti nomine sacratas in peninsula apud Astures, habet Plinius, & Pomponius. ARAE SESTII ὄνεια ἑσῶος, promontorium sic dictum, habet Ptolemaeus, ad Oceanum Cantabricum, in Artabris. Latini codices ARAE SOLIS legunt. Moletius Cabo de Mongia interpretatur.

ARAE SOLIS, vide ARAE Sextianae.

ARAB, Palestina locus, Iosue 15. EREB 70. Interp. Heromich dicebatur D. Hieronymi tempore.

ARABA, (planities interpretatur Num. 14.) Vrbsetiam, tribus millibus à Scythapoli, Occidentem versus. Et alia, in finibus Diocafarea, quae olim SEPHORINE dicebatur. sic D. Hieronymus in Locis Hebraicis.

ARABAEGYPTII, iuxta Arabicum sinum, in Africa, Ptolemaeo.

ARABAM, Aethiopia sub Aegypto opidum, in Nili ripa, Plinio.

ARABANITAE, vide RHAMNITAE.

ARABATH, locus vnde vnus fortium Davidis. 1. Paralip. 11.

ARABATHANE vide ACRA BATHENA.

ARABEIA, pro Sicilia opido habet P. Marfus ad hoc Silij 14. Sidonia Arabeia ferox, & celsus Ietas.

ARABENI ἀραβῖνοι, populi sunt in Plutarchi Lucullo. Arabia fortasse selecta gens. ARABENE meminit Theodoretus, in vita Symeonis.

ARABES SCENITAE, à Diodoro ABATI vocantur. vide SARACENI.

ARABIA ἀραβία, Gentium nulli postferenda, amplitudine longissimā, à monte Amanò è regione Cilicia, Comagenesq; descendit ad mare nostrum, iuxta Aegyptiacum, inquit

A R

inquit Plinius lib. 16. cap. 28. Idem Arabes ad Nilum fluuium pertingere à Syene ad Meroën, ex Iuba auctore scribit: & ultra Tigrim ad Characem vsque versus Ortum extendit. Arabes Troglodytis conterminos facit Heliodorus 8. Hi eorum populi à Plinio quoque enumerantur: ARABI, ASCITÆ, AVTEI, AZAREI, CATABANI, ELDAMARII, ESBONITÆ, CNEBADÆI, MARDANI, MASEI, OREI, RHETAVI, & SCENITÆ. Strabo hos addit: CHAVLOTÆOS χαυλοταῖος, AGRÆOS ἀγραῖος, & CHATRAMOTITAS χηρεμωτῖται. Arabia descriptionem lege apud Xenophontem 1. Cyriacor. ARABES Mauritaniū habitantes, Alarabes hodie nominantur.

ARABIA, Pomponio, Ptolemæo & Arriano, quæ FELICIS quoque cognomen addit: Arabia Felicis opidum, ad Sinum Arabicum. Hodie Aden Pet. Appiano est. sed hæc OCELIS Ionio videtur: hallucinatur autem.

ARABIA DESERTA ἔρημος, Ptolemæo. quæ INFERRIOREM Servius, & ASPERAM Arabiam vocat Aristides, in oratione Egyptiaca. CAVAM καὶν, Lucianus, in Apologia pro mercede cōductis. SCENITÆ sunt Eustathio. quos inter Euphratem & Cauam Syriam statuit. Hebræis CEDAR, Beriara, Villanouano hodie.

ARABIA FELIX εὐδαίμων, Græcis. Solino ex Plinio BEATA dicitur. EYDAEMON Pomponio. De hac Arabia multa apud Agatharchidem ad finem libri 5. PANCHAIAM vocat Virgilius, ut Servius annotat. Plinius scribit eius incolæ SABÆOS olim nuncupatos. Aiman hodie dicitur, in tabulis recentioribus. Mamottam à Savacenis vocari, tradit Pinetus. vide ARABIA.

ARABIA PETRÆA πετραία, Ptolemæo, PETRODES Servio, quæ Straboni & Plinio NABATAEA. In sacris litteris eam incolunt AMALECHITAE. Asia regio est, Palaestina contermina. Hæc eadem VETVS ARABIA, & TERTIA PALÆSTINA vocatur Procopio & Stephano. MONTANAM Arabiam, hanc vocat Stephanus: in verbo Παπταζμυα. SECUNDA ARABIA à Tyrio, lib. 11. cap. 26. & idem eandem lib. 13. cap. 3. item 15. cap. 21. quoque PETRACENSEM cognominat, à Petra eius metropoli. Barraab Zeglero, Bengual Castaldo dicitur. Rathalhaga apud Theuetum est. Arias Montanus scribit in suo Apparatu Biblico Hebræis THROSIM appellari. Arabiam Petraam apud Dioscoridem, vertit Serapio GARBI. Vide SYRIA MAACHAE.

ARABIAM in Ponto, habet Plautus in Trinummo. vbi absinthium nascitur. Absinthium in Ponto nasci, testes sunt mihi Plinius, Dioscorides, Apuleius, Ovidius, & Apitius. Nemo autem hic Arabia meminit. Factum vltro ab auctore puto, ut Scyphanta imperitiā proderet rei geographica. idq. decore.

ARABIAE Dorsum, vide ISTHMVS.

ARABIAE Nomus, in Egypto. Ptolemæus.

ARABICAE Paludes, vide AD PALVDES.

ARABICVS mons, vide TROICI.

ARABICVS, SINVS, mare Rubrum Europæ, mar di Mecha ab accolis vocatur. Barrius scribit Bohar corfun, (i. mare clausum) appellari. Calgun ab Arabibus vocari, Marmolius mihi testis. Theuetus autem (si & huic fides) dicit ab Arabibus Zocoroph, vel Boharzocoroph, & alius Zahara nuncupari. BRACHIA, βράχια, etiam dici, Stephanus auctor est. Hebræi MARE SVPH. vominant.

ARABIANÆ Villa suburbana, meminit Symmachus. lib. 2. cap. 57. & lib. 6. cap. 6. Circa Romam fortè.

ARABII, vide ARBIS.

ARABIONIS ἀραβίων, castellum, inter Persiam & Mesopotamiam videtur, ex Epiphanio.

ARABIS ἀραβίς, Aethiopia vicus, circa Nilī plagam Orientalem. Ptolemæus. vide ANTIOCHIA, & ARBIS.

ARABISCI, vide ARAVISCI.

ARABISSENSIS Episcopus, in Armenia Minori, est in

A R

concilio Constantinopolitano 1. ARABISSVM quoque Antonino, & Callisto. Huius meminit quoque Suidas, in voce Eudoxius.

ARABITAE, vide ARBIS.

ARABIVS, vide ARBIS.

ARABOTH, vide ARBOTH.

ARABRACIS regionis, Armenia finitima, meminit Callistus, vnde Eustrathium martyrem oriundum tradit. ἀραβρακῆος sunt huius incolæ, apud Porphyrogenetam. ARABRIGA ἀραβίτζα, Ptolemæo Lusitania vrbs mediterranea. Rabida nunc, Ariz montano. vel Arrabida, ut legit Varrerius. ARABRICENSES habet verus inscriptio. vide IERABRICA.

ARABYZA ἀραβύζα, Cauconidis vrbs. quæ & PESINES πεσίνος vocatur, auctor Stephanus.

ARACAE, vide ARECA.

ARACÆI, vide ARCE.

ARACELVM, vide APACILLVM.

ARACCA, ἀρακκα, Ptolemæo: ARECHA Ammiano. Susiana vrbs.

ARACH, Armenia vrbs apud Caropolatem videtur. fortè ARCHIS, ARACH Genesios 10. principium regni Babylon. ERECH legit Pagninus, ὅτι habent 70. interp. Vide CYRRHESTICA.

ARACHNEVS, vide SAPYSELATVM.

ARACHOSIA ἀραχωσία, Asia regio, Ptolemæo. ARACHOTIS etiam dicitur. Cahul Castaldo, Poholich Theueto, Chefimur Mercatori nuncupatur. ARACHOSIAM ad Ponticum mare pertingere, scribit Q. Curtius 7. Alia hæc, (si locus sincerus) aut Ponticum pro Hyrcano habet: quod videtur apud eundem paulo inferius, eodem libro, vbi Taurum montem describit. Urbis quoque nomen ARACHOSIA, eiusdem regionis, Isidoro. item Suida, qui addit eandem COPEN vocari, & non procul à Massagetis describit. Pro Arachosii apud Trogum 13. mendose legitur ARACOSII: quod animaduerti ex Diodori 18. vbi huius loco ἀραχωσία habet. Vide DRANGIANA, & IARAH.

ARACHOTVS ἀραχωτός, Arachosia lacus est, apud Ptolemæum. fluuius est apud Stephanum: Marcellinus ARACHOTOSCRENE nominat. Item vrbs eiusdem regionis nomen est apud Ptolemæum: Hanc Solinus ARACHOSIAM, & Plinius ARACHOSIORVM opidam vocat. Hæc vrbs ARACHOSIA ἀραχωσία, etiam à Stephano dicitur. additq. eam à Semiramide conditam, & nominari καὶν, COPEN.

ARACHTVS ἀραχτός, Ptolemæo, Aetolie in Achaia vrbs. N. Gerbelius scribit eam ab aliis ARACYNTHVS appellari. Scio hoc loco à Strabone & Plinio Aracynthum montem poni. Epiri fluuius Ptolemæo, Liuiο, & Plinio. Gerbelius putat eundem esse cum ARETHONE Liuij. Arachnum tamen Liuius quoque hoc tractu habet. Spagmagmuris hodie dici, Dom. Niger mihi auctor est. Vide ARÆTHVS.

ARACIA, vide ALEXANDRIA.

ARACIANA ἀρακιάνη, Parthia vrbs, Ptolemæo.

ARACILLVM, Hispania opidam, Orofio 6. cap. 21. (RACILLVM habebat membrum) ab Aug. Imp. captum & dirutum. Geminato. R. ARRACILLVM Florus legit, ARACELVM Antoninus. Arracola vallem in Cantabria putat Stephanus Garibaius lib. 4. cap. 2. Arexil scribit lib. 14. cap. 13. Nonnulli Verri putatur, inquit Petrus Antonius Benterus.

ARACLIA, Palaestina vrbs, Episcopi sedes, sub Tyro. Guil. Tyrius.

ARACYNTHVS ἀρακύνθος, Boeotia mons, Stephano, ex Rhiano. Sed Aetolia maunli legere Casaubonus. Aetnamia, Plinio & Solino. Aetolia Eustathio. Attica, Sex. Empirico, & Vbio Seq. Thebanus mons, Servio. vide ARACHTVS.

ARAD, locus deserti, in Palaestina. Iudic. 1. Fons sic vocatur, Iudic. 7.

ARADA, Israhilitarum mansio, in deserto. Num. 33.

ARADEN

A R

ARADEN, vide ANOPOLIS.
 ARADIS *ἀράδης*, Sardinia vrbs, à Mena expugnata. Dion. 40.
 ARADITANI loci episcopalis, in Africa propria meminit Vist. Viicensis. Fragmentum M. S. Ab Aradi sorte Sardinia: quam sub Africa Diacefi computat.
 ARADRIPH, *ἀράδριφ*, Media vrbs, apud Ptolemaum.
 ARADVCA, Callaicorum opidum Ptolemao. in Hispania Tarraconensi. Arzua, Moletio. sed Guimaraez, Florianio dicitur. In Latinis Ptolemai codicibus hoc nomen habetur; in Gracis verd non item.
 ARADVCTA *ἀράδευκτη*, Lusitanorum vrbs, Ptolemao. Lamarante, Moletio.
 ARADVS *ἀράδης*, Ptolemao, Plinio, Arrhiano, & Stephano, Phoenicia insula, qua NARDVS est apud Q. Curtium: sed ARADVS bene restituit Modius. Tota quantum pater opidum, ut scribit Pomponius. Anteradensem vocat Curchinus, quod sit contra Anteradam opidum forte. Insula ARADVS, maris Rubri, Stephano, in sinu Persico, apud Eustathium. Ibidem describunt quoque Ptolemaus & Strabo. Circa Cretam quoque insula, Stephano. Est & Phoenicia vrbs, teste Pomponio. Vide ANTIOCHIA, & PARI A.
 ARAE, vide ARA.
 ARAENVS *ἀράην*, nomen fluvij. Suidas. ARAIVS *ἀράην*, Vicus est Laconica, vbi Laidis sepulcrum. Pausanias.
 ARAENI LITTVS *ἀράην λίττυς*, Thracia, antea DRACONTIS *δράκοντος*, dictum fuit. Plutarchus in Questionibus Gracis. Ad Isthmum Arhimontis est.
 ARÆSTÆ, vide ADRAISTÆ.
 ARÆTHVS *ἀράθης*, apud Lycophronem fluminis nomen est. In Epiro esse scribit, ex Callimacho, Isacius, pro Arachus forte mendosè.
 ARÆTHYRAEA, vide PHLIVS.
 ARAGA *ἀράγα*, Ptolemao, DRAGA interpreti. Arabia Felicis vrbs.
 ARAGARA *ἀράγαρά*, India extra Gangem vrbs, apud Ptolemaum. AGANAGORA legunt interpretes.
 ARAGVS *ἀράγος*, Iberia fluvius Straboni, qui eum confluere cum Cyro amne tradit. Ptolemaus hunc non nominat: tantum appellativè sub voce fluminis eum describit. Huius nominis quoque in Hispania fluvius à diuo Eulogio citatur. hodie Arga vocatur, ut Ambrosius Moralis addit, qui dicit eum non longè à Baiona vrbe oriri, & in Egam flumen intrare. quod idem Eulogius CANTABRVM vocat, vide ARRHABON.
 ARAIVS, vide ARAENVS.
 ARAM, vide ARMENIA MAIOR, MESOPOTAMIA, SYRIA, & PHADANA.
 ARAMA *ἀράμα*, Palestina locus, Iosue 19.
 ARAMÆI, & ARAMI, vide SCYTHÆ, & SYRIA.
 ARAMAGARA *ἀράμαγάρα*, Ptolemao est vrbs India intra Gangem. BRAMAGARA, est interpretibus.
 ARAMATHA *ἀράμαθα*, Iosepho lib. 7. Ammonitarum metropolis. CHARANACAN habet interpretes vetus. Videtur 2. Samuelis 10. RABBA à D. Hieronymo, & *ραββὰ*, à 70. interpretib. vocari.
 ARAMATHAIM, vide RAMATHAIM.
 ARAMAVA *ἀράμαβα*, Arabia Felicis vrbs, Ptolemao.
 ARAMBIS *ἀράμβης*, Africa opidum, ad Atlanticum oceanum constructum, ab Hannone. ut habetur in huius Periplo.
 ARANA *ἀράνα*, Armenia minoris vrbs, Ptolemao. qua ARANIS Antonino. Drangiana quoque est apud eundem Ptolemaum. Vide ARBANA.
 ARANATIVM, vide HERENATIVM.
 ARANDIS *ἀράνδης*, Lusitania vrbs, Ptolemao. Torre Vedra, Moletio dicitur. vide ARANNVM.
 ARANE, circa Peloponnesum locus videtur: apud Statium 4. Thebaidos. An pro Arene?
 ARANGAS, *ἀράγγας*, Ptolemao mons Libya Interioris est.
 ARANIS, vide ARANA.

A R

ARANIVM, Ethiopia sub Aegypto opidum. Plinius.
 ARANNVM Hispania opidum, Antonino: inter Eburum & Pacem Iuliam. Pro ARANDIS Ptolemai quidam habet.
 ARANTIA, vide PHLIVS, & ARANTINVS.
 ARANTINVS Collis, in Peloponneso: in quo Arantia vrbs: in Arantia regione. Pausanias.
 ARAPHEN *ἀράφην*, tribus Aegidis pars. Demosthenes, & Stephanus.
 ARAPHIA *ἀράφια*, Caria insula, Steph. ex Parthenio.
 ARAPOTES Plinio, MARIA, & MARÆOTIS, *μαρία*, & *μαραϊώτης*, Straboni. Stephanus *μαρία*, & *μαραϊώτης*, habet. Lacus Aegypti est, qui Alexandria incumbit, à plaga Meridiana. Buheira Zieglero dicitur. Lago de Antacon ab opido, eius nominis ei adiacente, videtur appellari, in quadam Aegyptiaca topographia tabula manuscripta, qua apud me est. Ego ex eadem tabula suspicor hoc opidum Antacon, Strabonis SCHEDIA *σχεδία*, esse. Pro Arapotes, RHACOTES legendum, & non lacum, sed locum, suadet Pintianus, in sua Castigationibus Pliniani, lib. 5. cap. 10. Vide ALEXANDRIA.
 ARAPVS *ἀράπ*, Carmania fluvius, apud Ptolemaum. CHATRAPPM legunt eius loco interpretes.
 ARAR *ἀράρ*, Ptolemao Gallia Narbonensis fluvius. Plinio, & Virgilio ARARIS est. Ab Am. Marcellino SANGONA appellari, scribit Paradinus. SAVCONNA ego apud Marcellinum lego. Videtur SCORAS à Polybio appellari, *σκόρας*. Hodie Saone vocatur. Auctor de Fluminibus tradit antea BRIGVLVM *βριγύλ*, nunc cupatum. Fides sit penes auctorem.
 ARARACH *ἀράραχ*, Armenia videtur vrbs, apud Cedrenum.
 ARARATH *ἀράραθ*, Phrygia Nigra mons, vnde manat Marfyas fluvius. supra hunc montem arcam Noë post diluvium constituisse, scribitur in oraculis Sibyllinis, fol. 59. vide ARMENIA, & TAVRVS.
 ARARAVCELES, vide ARAVRACIDES.
 ARARENA *ἀράρενα*, Nomadum regio Arabia Felicis, apud Strabonem 16.
 ARARI, & ARODI loca, vnde fortissimus vir Davidis, 2. Sam. 23. Sept. interpretes pro utroque, *ἀροδι* legunt.
 ARARVS, vide ALVTA.
 ARAS, Mauritania Casariensis locus, apud Antoninum. Item Macedonia fluvius, in Ionium mare decurrens, Vibio: vbi *ARAS* legendum puto. vide ARÆ, & GATHES, & SAXA.
 ARASACI, vide ASPII.
 ARASAMO *ἀράσαμος*, Iosepho; vnde Eleazar oriundus. vnus fortium David, cuius memoria est 2. Samuel 23. SERPHA habebat Latinus vetus interpretes Iosephi.
 ARASAXA *ἀράσαξα*, Murianna praefectura, in Armenia Minori vrbs. Ptolemaus.
 ARASENSES populos, habet Plinius, in Asia Minori. An ab Aarasso Strabonis?
 ARATHA *ἀράθα*, Margiana vrbs, Ptolemao. Syria, aut Euphratensis, in lib. Notitiar. Alexandria Aegypti orientaliorem decem gradibus, ab aequatore autem versus Septentrionem triginta sex distare, scribit ex Albategnio Monteregius.
 ARATIATICI populi, circa Cassium mare videntur, apud Plinium. Corruptè, pro ANARIACI, ut vult Casaubonus ad 11. Strabonis.
 ARATRII *ἀράτρι*, India intra Gangem gentes, circa Barygazam. Arrhiani Periplus.
 ARAVCÆ, vide SACAVRACI.
 ARAVENA, vide RHAVENA.
 ARAVI, sunt in Goltzij Thesauro, ex vetusta inscriptione.
 ARAVISCII, Pannonia populi, Plinio, in margine *ERAVISCI* erant. *ἀράβισκοι*, sunt Ptolemai.
 ARAVNIA, circa Galatiam opidum videtur; in S. Theodori Archimandrita vita.
 ARAVRA, vide CESSERO.
 ARAVRACIDES *ἀράυρακίδης*, Pentapolis regionis in Africa,

A R

Africa, populi Ptolemao. ARAVRACELES legunt interpretes. ARAVRACELES Plinij sunt.
ARAVRARIS, & ARAVRIVS, vide RHAVRARIS.
ARAVSA, Vide ARAVZONA.
ARAVSACVS, Armenia Minoris vrbs, apud Antoninum Est ibidem quoque ASAVRACVS: an idem, aut alius locus, in dubium ponit Simlerus. ARAVRACE meminit lib. Notit. in Ponto, vicina regione.
ARAVSIO ἀραυσίον, Sidonio & Ptolemao. Plinius **SECUNDANORVM** cognominat. **COL. ARAVSIO SECUNDANORVM. COH. XXXIII. VOLVNT.** legitur in antiquo lapide. Gallia Narbonensis vrbs, quae hodie Orange dicitur, Poldo teste, & aliis.
ARAVZONA ἀραυζώνα, Illyrici opidum, Ptolemao. Ostrouiza Nigro. Suonigra Simlero. cui etiam **ARAVSA** Antonini est. ego aliter sentio.
ARAXA ἀράξα, Lycia vrbs, apud Ptolemaum, & Stephanum. Vide **ARAXIS.**
ARAXÆ, & ARAXI, Illyridis populi sunt, Stephano, ex Alexandro Cornelio. Colchidis sunt Orpheo, in Argonauticis. Vide ARAXVS.
ARAXATES, vide IAXARTES,
ARAXENA, vide ARAXINA.
ARAXES ἀράξης, Armenia fluvius apud Melam, Virgilium, Lucanum, Senecam, Ptolemeum, & Strabonem. Auctor Plutarchus de fluminibus, tradit eum prius **BACTRVM** βάκτρον, & **HALVM** ἡλμυρὸν, dictam. **DORINX** alio nomine vocari scribit Erythraeus. in suo Indice Virgiliano. Videtur nunc Arais dici. Achlar vocat Leonclavius. Thevetus scribit incolis Colachz vocari. Araxen fluvium Mediam ab Armenia dividere, scribit Plutarchus in M. Antonio. Atropatensem ab Otene Armeniæ regione discernere, scribit Plinius 6. cap. 13. Circa Mesopotamiam & Arabiam fluvius est, Xenophonti 1. Cyri exped. **ARAXEN** alium habet Strabo 15. & Curtius 5. viginti stadiis à Persopoli fluentem. vide **BACTRVM, THERMODON, PENEVS, & CHOARAXES.**
ARAXINA ἀράξινα, Armenia Maioris regio, Straboni. Per n quoque in penultima. **ARAXANA** Procopio est.
ARAXIS, ciuitas Lycia, vt testatur Chalcedonens. concil. cuius episcopi Leonium nominat. ARAXA Stephani puto.
ARAXVS ἀράξος, Peloponnesi est promontorium, apud Ptolemaum, Strabonem, Pausaniam, & Polybium 4. Bordonius Chiarenza, Niger Tornefc indigitat. Est & fluvius circa Colchidem, Orphæo. vbi & **ARAXÆ** populi.
ARAZVS ἀράζος, vrbs iuxta Pontum. Stephanus.
ARBA ἀρβα, Achaia in Peloponneso vrbs, Pausania, sed relictus hoc loco **AROA** ἀρόα, legit Sylburgius. Scardona Illyridis insula vrbs est, apud Ptolemaum. Plinio tota insula sic vocatur.
ARBACA ἀρβάκα, Ptolemao & Marcellino **Arachosia** opidum.
ARBACE ἀρβάκη, vrbs Celiberia, apud Stephanum, ex Ioba.
ARBACHOS, puto Auctori de Viris illustribus, quos scribit à Q. Cecilio Metello domitos. Eisdem quoque cum AREVACIS & ARREBACIS habeo.
ARBALI ἀρβαλοι, Sarmatica gens, Ptolemao; circa Rha flumen, in Asia. **VALI** substituere interpretes.
ARBALO locus, apud quem, interea quod à Druso Imp. prosperrimè pugnatum fuit, apum examina in castris sederent. Plinius. In Germania est, vt videtur ex Obsequete, inter Lupiam & Vrsurgim flumina fuisse, ex Dionis 54. intelligi potest.
ARBANA ἀρβάνα, Ptolemao insula ante Taprobanam.
ARANA interpretibus.
ARBANIVM ἀρβάνιον, circa Pontum opidum, Steph.
ARBAS ἀρβάς, mons vbi Hercules pernoctavit. circa Gades insulam. Apollodorus 2.
ARBASES, vide NARBASES.
ARBATH ἀρβάθ, vnde vnus fortium Davidis, 2. Sam. 23. **ARBATTÆ** loci, meminit 1. Machab. 5. circa Galilaam.

A R

ARBAXANI, vel ARBAZANI, vide IPSICVRI.
ARBE, vide CARIATHARBE.
ARBEA, vide HEBRON.
ARBEIA, Britannia insula vrbs. lib. Notit. Ierbey interpretatur Camdenus.
ARBEL, ciuitas Persarum, in vita S. Acepsum, per Metaphrasten descripta. Arbela forte.
ARBELA ἀρβέλα, Persica vrbs, Stephano, ex Philisto. Assyria est apud Strabonem, & Ptolemaum. Per Lin medio, ἀρβέλα, scribit Plutarchus, in Alexandro: **ARBELAM** vicum habet Egesippus 1. & Iosephus belli Iudaici 1. cap. 12. Item Antiq. lib. 13. quam Galilæa ciuitatem vocat. quo loco, 1. Machab. 9. legitur **MASALOTH**, quæ est in Arbelis. Idem Iosephus in vita sua, habet **ARBELORVM** Speluncam, vicum in Galilæa.
ARBELE ἀρβέλη, Sicilia vrbs, Stephano, ex Philisto.
ARBELITIS, vide SITTACENE.
ARBELON ἀρβέλων, Palestina villa, Ioseph. Antiq. 14.
ARBENA nomē loci, apud Varronē 4. de lingua Latina.
ARBI, vnde vnus fortium Davidis. 2. Samuel. 23.
ARBII, vide ARBIS.
ARBINATE ἀρβινάτη, Pontica gens est Stephano.
ARBIOΣ ἀρβίος, Creta mons, Stephano.
ARBIS ἀρβίς, Straboni & Plinio; **ARTABIVM** Ματταρβίον, & **ARABIVS** ἀράβιος, Ptolemao. Gedrosia in Asia fluvius. Indorū ab Occidente (vt Plinius, & Nearchus apud Arrianum perhibent) terminus. Berbero hodie vocatur, Nigro. Eustathius & Strabo quoque **Arbim** fluvium habent. & inde **ARBIES** ἀρβίς, populi. Fluvius est **ARABIS** apud Stephanum. & accola **ARABITÆ.** Sed & idem **ARBIM** alium habet, cuius accolæ **ARBITAS** vocat. **ARABII** ἀράβιοι, etiam Indica gens est, circa Indi fluminis ostia. nomen ab Arabio fluio trahens, Arriano auctore. Hi sunt (vt vult in suis doctis. ad Strabonem Commentarius Casaubonus) Dionysii **ARIBAE**; Plinij **ARBII**; & Strabonis **ARIBES.** Idem sunt, vt puto, **ARRABII** apud Appianum in Syriacis, vbi male Arabes legit Gelenius. Pro **AMBRITIS** Diodori 17. quoque habeo. **ARBIS** etiam Gedrosia vrbs est, Ptolemao.
ARBITE, vide ARBIS.
ARBOCALA, Vide ALBOCELLA.
ARBOC, Vide HEBRON.
ARBON ἀρβών, Illyridis vrbs, ex 2. Polybij, Stephanus. Sed **NARBON** legit interpret vetus; & Xylander in suo Polybio Germanico: idq. mea sententia melius. Erroris causam lege in **AGASSAE, & alibi.** Sic enim in Græco Polybio τὸν ἀρβώνα.
ARBONÆ, vide MAMBRE, & ABNOBI
ARBONAS ἀρβωνάς, torrens inter Mesopotamiam & Ciliciam. Iudith. 2.
ARBOREAM, scribit Leander Alb. olim vocatam Sardinia urbem, quam hodie Orlitagni vocant.
ARBORETANA, vide ABRINCATVI
ARBOR FELIX, Ammiano, & Antonino, Heluetia opidum, ad Brigantium lacum situm. Arbon, Rhenano teste. ARBOR simpliciter lib. Notit.
ARBORICHÆ, Gallia Belgica populi, Procopio. Iacobus Meierus eos Zeelanders vocat. Becanus lib. 3. Francicorum, docet Brabantos precipuos Arborichorum esse, quibus adiungit Eburones. Sed ABRODITI hoc loco apud Procopium legendum contendit Per. Diaeus. quorum mentio est apud Wiriachindum, Annonium, Eginarthum, & eius sacul scriptores. Sigebertus etiam hos à Carolo Magno perdomitos scribit. Sed ABOTRITI lego quoque apud Eginarthum. Vide ABOTRITI.
ARBOROSA, Ammiano lib. 16. Vrbis Gallie. Arbois est, in Comitatu Burgundia. Hoc me docuit Vict. Giselinus.
ARBVA ἀρβύα, Persidii vrbs, Ptolemao.
ARBVCALA, vide ALBOCELLA.
ARBYTI Montes ἀρβύτα, Gedrosia, Ptolemai; à Marcellino **BARBITANI** vocantur.

A R

ARCA ἀρχα, Phœnicia vrbs mediterranea; Ptolemao & Antonino. Apud Iosephum belli Iudaici 7. **ARCÆA** ἀρκαία, est vrbs Iudæa, regni Agrippa. **ARCA**, Terria Armenia vrbs est in Authenticis. vide **ARCAS**, **ACTIPVS**, & **ARCENA**.
ARCADES ἀρκάδες, Creta vrbs: Polybio 4. & Stephano. **ARCADIA** Plinio est, & Seneca 3. Natural. **ARCADES**, etiam Veteris Latij gens; Plinio. In ripa Tiberis, Seneca.
ARCADIA ἀρκάδια, quam **DRIMODIS** primò vocatam, mox **PELASGIN**, tradit Plinius. Eustathio & Stephano auctoribus, quoque **AZENIS**, **AZANIA**, **GIGANTIS**, **LYCAONIA**, **PELASGIA**, & **PARRAHASIA**, παρρασίη, ἀζανία, γίγαντις, παρράσια. Item **PANIA** πανία, Regio Peloponnesi est. Nomen Arcadiæ nondum amisisse puto. Incolas **AZANES**, & **BALANIPHAGOS** dictos, ex Herodoto monuit Camerarius, in suis Homericis Commentariis. Stephanus **Arcades** **PROSELENOS** προσελίνους, appellat. Sic quoque Cicero, Apollonius, & Seruius. Dionysius **APIDANEOS** ἀπιδανέες, & in tres diuidit. in **PARRHASIOS**, **AZANAS**, & **TRAPEZVNTIOS**, τραπεζυντίες. **CORTINIOS** quoque vocatos **Arcades**, tradit Hesychius. **ARCADIA**, etiam maritima ciuitas est Stephano. **Zacynthi** insula, vt habet Diodorus 15. Vide **HEPTAPOLIS**, & **ARCADES**.
ARCADIACVS, vide **PAMISSVS**.
ARCADICVS, vide **PVLVS**.
ARCHADIOPOLIS, Thracia vrbs, Curopalati, & Cedreno. item Historia Miscella, qua **Archadiopolis**, cum afflatu male legit. **Xylander** tamē (nescio quomodo) hoc loco apud **Cedrenum**, **Adrianopolim** interpretatur. vide **BERGULA**, & **BIOZIMETAS**.
ARCADIS, vide **ARCHABIS**.
ARCÆA, vide **ARCA**.
ARCANVM, Ciceronis villa, **Blondo**. cui opidum **Castinati** propinquum, quod **Arce** nunc dicitur. Cicero eius meminit in Epistolis ad **Atticum** lib. 7. & 10. sed fratris sui dicit. Non procul à **Minturnis** fuisse videtur.
ARCAGANTES, gens vicina **Sarmatibus**, quos expulisse **pateris** auitisq; sedibus dominos suos, scribit **Vignierius**. i. Bibliotheca historialis ex **Ammiani** 17. & 19. In **Eusebij** Chronico circa an. 338. lego hac verba, **Sarmata** litigantes [dimicantes legit pergamenus codex] dominos suos qui nūc **ARCARAGANTES** vocantur facta manu in Romanum solum expulerunt. **LIMIGANTES** **Sarmata** habet **Ammian.** locis supra citatis.
ARCAS, Armenia Minoris vrbs, **Antonino**. Eadem fortè cum **ARCA**.
ARCATI REGIA **SORA** ἀρκάτης ἐσθίας ὁδὸς, India intra **Gangem** regia, **Ptolemao**. **Bisnagar**, **Castaldo**.
ARCE ἀρχα, vrbs in **Libano monte**, **Iosepho** 1. Antiq. 7. **ARACI** huius incola. vide **PETRA**, & **ACTIPVS**.
ARCENA, Imp. **Alexandri** patria vrbs: auctore **Lampridio**. Syria esse, ex eiusdem **Alexandri** vita apparet; & apud **Aurel. Victorem** **Schotti**, vbi **ARCHA** legitur. **Dacia** facit **Lazius**, & dicit agro proximo adhuc manere nomen **Aradiensis** comitatus. Sed hoc de hac **Lampridij** **Arcena** minimè verum.
ARCENVM, Tuscia vrbs est, **M. Catoni**. Ann. **Viterbiensis** dicit quoque **BARCENVM**, & **BRYGIANVM** vocatum. Hodie, cum **Leandro**, ait **Bracciano** nominari.
ARCENSIUM Colonia meminit **vetus lapis**, nuper repertus, inquit **Moralis**. & putat eo vocabulo denotari **Aracos**, non longè ab **Hispali**, in **Betica**.
ARCESICERATA, vide **EPIPHANIA**.
ARCESINE ἀρκισίμη, **Ptolemao** & **Stephano**, **Amorgi** insula opidum.
ARCESINES ἀρκισίνες, India fluius, in **Indum** decurrens. serpentes fert longitudine cubitorum septuaginta. vt fertur apud **Philostatum** 2. **Apollonij**. Sine **R. ARCE**

A R

SINES ἀρκισίνες, apud **Plinium** est, item **Strabonem**, **Melam**, **Diodorum** & **Arrianum** de **Indicis**. **Ficum Indicum** circa hunc fluium, describit **Theophrastus**. **SANDAROPHAGOS** σανδαροφάγος, **Alexandro** vocatur, vt tradit **Hesychius**. Apud **Curtium** autem **ACESINES** fluius est qui in **Gangem** se exonerat.
ARCESIVM ἀρκισίων αντρίον in **Ida**, **Creta monte**. **Ety-mologicon**.
ARCEVTHVS ἀρκευθός, fluius circa **Antiochiam** Syria. **Strabo** 16.
ARCHA fluium, prope **Winterhouum**, habet **Surius**, in vita **S. Landoaldi**. In **Leodiensi** diocesi est, haud procul à **Tungri**. **Herck** hodie. vide **ARCENA**.
ARCHABIS ἀρχαβίς, fluius in **Euxinum** erumpens, describitur ab **Arriano**: **ARCADIS** ἀρκάδης, **Ptolemai** videtur, **Cappadocia**.
ARCHAD, vide **ACAD**.
ARCHADIA, vide **ÆGYPTVS**, & **LYDIA**.
ARCHADIOPOLIS, Asia episcopatus: vt habet **synodus Constantinopolitana** v. vide **ARCHADIOPOLIS**.
ARCHADIVS, vide **ACHERON**.
ARCHÆA ἀρχαία, **Æolidis** in Asia vrbs, **Pausania**. Forè **ARCHEOPOLIS** **Plinij**, in **Ionia**. **Strabo** **Gala-brorum**, in **Dardania** urbem, sic nominat. Circa **Phasidem** quoque locum **Archæopolim** dictum habet **Agathias**, ad finem lib. 2. **Ἀρχαιοπόλις**, in **Authenticis** quoque.
ARCHÆATIDIS ἀρχαϊάτιδος, regio; circa **Peloponnesum** videtur, apud **Polybium** 4.
ARCHÆOPOLIS, vide **ARCHÆA**.
ARCHAMA ἀρχαμα, Cilicia prefectura in **Cappadocia** vrbs, apud **Ptolemaum**. **ARCHALLA** pro eo interpretes habent.
ARCHANDROPOLIS ἀρχανδρόπολις, **Ægypti** vrbs: **Herodoto** in **Enterpe**, & ex eo, **Stephano**.
ARCHELAIS ἀρχελαις, apud **Ptolemaum** **Iudæa** vrbs est. Est quoque vici nomen, in **Palestina**, ab **Archelao** edificatus, **Iosepho** **Antiq.** 17. **Conuallem** nominat palmis fertilem, **Plinius** 13. cap. 4. In **Cappadocia** quoque opidum, ad **Halym** fluium: quam coloniam duxit **Claudius Cæsar**. **Plinio** & **Solino** testibus. **Ptolemao** quòq; in **Cappadocia** est, sed (ni fallant tabula) longè ab **Haly** fluiu.
ARCHELES, vide **ORCHALIS**.
ARCHELOVS, vide **ACHELOVS**.
ARCHEMORVS, fluius, qui antea **LANGIA** dicebatur, **Statio** auctore. **LARGIA** habet **Vibius**, malè. Vide **NEMEA**.
ARCHIATAROTH, **Palestina** locus. **Iosue** 16. **Consule** de hoc loco **Commentaria** **A. Masi**. Aliqui enim diuisum legunt, **ARCHI**, & **ATAROTH**.
ARCHIBIVM, vide **EYBOEA**.
ARCHIDEMIA, agri **Syracusani** fons, **Plinio**.
ARCHIDIVM ἀρχιδίον, **Creta** vrbs. **Pausania** in **Arcadiis**.
ARCHI, vide **ARECHI**.
ARCHIEO ex pago **Attica**, fuit **Xenophō**: auctore **Laertio**.
ARCHILE ἀρχίλη **Pentapolis** regionis, in **Africa** opidum. **Ptolemaus**.
ARCHILLAS, vide **ACHILLAS**.
ARCHIM, vide **PETRA**.
ARCHIMEA vrbs, qua deserta à ciuibz venienti **Maximino** patuit, vt scribit **Capitolinus**, in eius vita. In **Histria** fortasse sita est.
ARCHINARA ἀρχινάρα, India extra **Gangem** vrbs, **Ptol.**
ARCHION, locus iuxta **Byzantium**; qui **Agios Phocas** nunc. **Pet. Gyllius**.
ARCHIPPE, **Marforum** opidum, à **Fucino** lacu haustum, scribit **Solinus**; & **Gellianus**, apud **Plinium**. Sed **ALCHIPPE** per **L.** habent tres mei codices. etiam **ARCIPE** exemplar calamo exaratum. **Marfiglia** est in tabula geographica **Regni Neapolitani**, **Ligori**.
ARCHIS ciuitatis **Prima Arpenia**, meminit **Constantinopolitana synodus** vi. Inter **Antaradum** & **Tripolim** Syria, alia **Archis** ad **Libani** radices, est apud **Guil. Tyrium**. Vide **ARACH**.

ARCHI-

ARCHIVM, vide **APSA'SIVM**.
ARCHONENSIS Gallia vici, circa Arvernum, meminit Greg. Turonens. in vita S. Portiani abbatis.
ARCHONIDIA, vide **ALESA**.
ARCHIVS, Assyria fluvius est, apud Plinium.
ARCI, opidum Hispania Tarraconensis, quod hodie Harifa dicitur. Ex antiqua inscriptione eiusdem loci. hoc me docuit Clusius. Deceptum Clusium putat And. Schottus Cyriaci Anconitani fidei lapidum titulus. eiusmodi enim hic nihil exstare dicit.
ARCILAGHITÆ, Taurica Chersonesi populi. Plinius.
ARCISSALITÆ in alio codice lego.
ARCILACIS *ἀρχιλακίς*, nomen duorum in Hispania opidorum, Ptolemaeo. alterum in Baetica, quod Moletius Alcalá hodie vocat. Alterum Bastetanorum, in Tarraconensi regione. Archifana idem Moletius appellat.
ARCINÁ *ἀρκίνα*, Dacia urbs Ptolemaeo.
ARCINATINA Possessio, est apud Cassiod. 4. Variar. ad actores Prohini.
ARCIROESSA *ἀρκιροῖσσα*, urbs in Ponto, Heraclea tributaria. Stephanus; ex Domitio Calistrato.
ARCISSALITÆ, vide **ARCILACHITAE**.
ARCITANÆ, vide **ORBETANÆ**.
ARCITANVM, Syria castrum, Guill. Tyrio.
ARCOBADARA, Dacia urbs, in Ptolemaeo Latinis.
ARCOBRIGA *ἀρχοβρίγα*, Ptolemaeo sunt duae huius nominis urbes. primam in Lusitania statuit. Huius nomen neque vestigium hodie exstare dicit Varrerii: quamvis Alcafor nomen Moletius. alteram in Tarraconensi, Celtiberorum regione. hac Varrerio, & Clusio Arcoz est.
ALCOBRIGENSES hos vocat Plinius. Hanc novit quoque Antoninus.
ARCON, Italia ciuitatem, à Gisulpho captam, habet Diaconus Longobardicor. 6. cap. 27.
ARCONESVS *ἀρχονῆσος*, Ælidis insula, inter Lebedum & Teum, quæ & **ASPIIS**, Straboni. Geminato NN. scribit Stephanus. Plinius aliam huius nominis desertam insulam habet in mari Ægeo, circa Chersonesum Thracia.
ARCONNESVS, **ARCTON**, & **ARCTONNESVS**, vide **ARCONESVS**, **CYZICVS**, & **ASPIIS**.
ARCTANES *ἀρχτανῆς*, Epirotica gens. Stephano: ex quarto Thessalonicor. Rhiani.
ARCTIGENA *ἀρχτιγενή*, Parthia regio, apud Ptolemaeo. **PARATANTIGENE** interpretibus. An Artace-na Strabonis?
ARCTVM *ἀρχτον*, mons est circa Æsepum fluvium, Troas. Apollonius 1. Circa Thracia Chersonesum esse videtur, ex commentariis in eundem Apollonium, quos citat Natalis 2. Mythologia. Vide **CYZICVS**.
ARCTVRVS, vide **PHASIS**.
ARCVLA, vide **DAMALIS**.
ARCVS Vallis, ubi balsamum nascitur. Trogus 36. Aliis exemplaria Hiericho legunt; pro Arca.
ARCVES *ἀρχυῆς*, populi circa Colchidem, ad Pontum Euxinum. Orpheus in Argonauticis.
ARDA, Eusebius in chronico: Curtius Thalassus in insula Arda cum quatuor cohortibus viuis combustus est, quod tributa grauius exegerat. Sub Augusto, ut puto. Sed ARADOLEGI M. S. codex ex pergameno, quam scripturam imitantur quoque Eichtenavius & Marianus. Glandorpius in Onomastico, pro Insula Arda, territorio Ardea legit: aut auctorem huius non adducit. Salassius fortè pro Thalassius legendum, ex Ciceronis Epist. 18. Lib. 6. ad Leptam.
ARDABA *ἀρδαβα*, vicus vnde ortus Montanus hereticus. Callistus & Eusebius. In Mysia Phrygia.
ARDABIGARA, in Assyria opidum, Procopio 2. Persicorum. ADARBIGANOS legit paulo infra pro iisdem fortè.
ARDEA ciuitas, in octauodecimo milliario ab vrbe posita. Eutropius. Rutulorum urbem facit Orosius & Liuius quicam inter Colonias Romanas numerat. Meminit huius quoque Plutarchus in Camillo. *ἀρδα* legit Strabo, Pto-

lemæus, & Stephanus. qui eam quoque TROIAM dictam scribit. Diuni urbem appellat Virg. 10. Aeneid. Ardea nomen retinere scribit quidam. ARDEATINVM Prædium Pomponij Attici, est Æmilio Probo in huius vita.
ARDALA *ἀρδαλα*, urbs Armenia videtur, apud Cedrenum & Curopalatem.
ARDALIO, vide **RVBRICATVS**.
ARDALVS *ἀρδαλός*, locus aut vir, à quo Ardalides Musa. quæ coluntur in Troæne. Stephanus. Sed viri nomen videtur, ex Plutarchi conuiuiis, & Pausania Corinthiacis.
ARDANAXES, & **ARDANIA**, vide **ARDANIS**.
ARDANIS *ἀρδανίς*, Marmarica prom. Ptolemaeo. ARDANAXES Straboni 17. est. Et **ARDANIA** 1.
ARDANVS ager, in quo satum frumentum non nascitur. Plinius. **HARPANVS** editio Veneta. & M. S. codex **ARPANVS** legebat. sic duo quoque excusa exemplaria.
APIANON Arpanorum numismata exhibet in sua Magna Græcia, Goltzius. Gentile est ab Arpi.
ARDATH Campus. huius meminit lib. 4. Esdræ.
ARMAXANVS *ἀρμαξανός*, fluvius Illyria, circiter Lyssum urbem, Polyb. 5. & 8.
ARDEA *ἀρδα*, Persia urbs, Ptolemaeo & Ammiano; Vide **ARDÆA**, & **ARDIA**.
ARDEALIO flumen, quod fluit inter Teuesten & Amedarum. In Africa Propria. Historia Miscella lib. 13. vide **RVBRICATVS**.
ARDERICA *ἀρδερεῖα*, Assyria pagus, quem Euphrates ter influit. inter Babylonem & mare sinus. Herod. Clio.
ARDERNA, Silva Angliæ. in S. Osithæ virginis vita.
ARDESCVS, vide **ALDESCVS**.
ARDIA *ἀρδα*, Illyridis urbs, Stephano ex Strabone. qui *ἀρδα* legit.
ARDIÆ, vicini Autariatibus sunt: Aristoteli in Admirandis: gentile ab Ardia. sed Vide **VARALII**.
ARDINACHIA, Hibernia ciuitas, in qua alius S. Matlachias, teste Surio. ex Bernardo Claranallensi.
ARDISTAMA *ἀρδισταμα*, Galatia opidum. Ptolemaeo.
ARDIVS, ut Xylander legit apud Strabonem. Græca *ἀρδον*, habent. mons est qui Dalmatiam mediam secat. Hic, ut Beat. Rhenanus (in Pacati Panegyrico Theodosio Augusti) scribit, sub **IVLIARVM** Alpium nomine à Sex. Rufo describitur.
ARDOLA, opidi in Italia nomen videtur, apud Varronem, 4. & **ARDOLIS** gentile, apud Priscianum 2.
ARDONA, & **ASPANVS**, ciuitates Calabriae, siue Apuliae: lib. de limitibus. **ARDONEA** Lini 24. vide **ERDONEA**.
ARDONE *ἀρδόν*, Ptolemaeo India intra Gangem urbs: **ARDONEÆ**, vide **ERDONIA**.
ARDOTIVM *ἀρδοτιον*, Illyrici opidum, Ptolemaeo. Magonica, Mrio Nigro vocatur.
ARDVBA, *ἀρδύβα*, Dalmatia opidum, à Tib. expugnatum. apud Dionem 56.
ARDVENNA, Tacito & Cesari maximus Gallie saltus. *ἀρδύεννα*, Straboni. nomen à circumhabitantibus retinere obseruauit; Ardenne enim hactenus vocant accolæ Beat. Rhenanus appellat Luittricher Waldt. quasi dicat Leodiensium nemus, à vicinia nempe. Aelterwaldt à Franc. Irenico nominatur. Putauerim Latinos, & ab ijs Græcos, Arduenna vocem ab incolis eius recepisse, qui Hardeuennæ (quod si interpreteris, dura palustris sonat) eam vocabant. Venne enim loca stagnantia nobis significat: Hæc autem, durum siue aridum. ut sunt loca altiora è palustribus eminentia. Alia sanè voce non posset huius saltus solique vtraque facies aequè propriè vno verbo describi. Scio aliud etymon à nostro Goropio adduci, in suis Aduaticis De viroque ferant iudicium lectores. **ARDVENNA** legitur in antiquo lapide. Claudianus **GALLICAM** Siluam nominat. Phœnicia opidum sic vocatur, apud Suidam. vnde Pollucem oriundum quidam tradunt.
ARDYENSES *ἀρδυῆς*, circa Rhodanum gens, Polyb. 3. **DRVENSES** legebat eius interpres Perottus.

ARDYNIVM ἀρδύνιον, vrbs in Thebes campo. Stephanus ex Xantho. de hoc campo, vide in THEBAS.

ARE ἀρη, regia Arabia Felicis, Ptolemao. Et insula in sinu Arabico, eadem.

AREA, Galatia locus videtur apud Metaphrastem in vita S. Theodori Archimandrita.

AREACIDAE ἀρεακιδῶν, Numidica gens, Polybio.

AREATAE, vide ARRAEI.

AREBRIGIVM, Antonino opidum supra Augustam Salassorum. quidam ERIBVRICVM vocant. & veteri Celtica lingua, Erenburg dictum putant. Hodie forte Taile. vi Simlerus in Alpium Commētariis. Bourg de la Daila autem nominat idem, in ipso Antonini itinerario à se edito.

AREBRIGNVS pagus ab Eumenio, in Panegyrico nominatur. Aeduorum videtur circa Ararim fluvium.

AREVRIVM vicus, Xrensberg: inter Treuiros & Col. Agrippinā. Sic Simlerus, ex Antoniniano itinere Schudi.

ARECA ἀρεκα, Syria vrbs, in Comagena. Ptolemaus. ARACA legunt interpretes.

ARECARORVM, CONDEATIVM, & VIEMENS, memoria est in antiquo lapide, Lugduni, in Gallia. Lazius. R. P. R. Romana. lib. 6. cap. 5. Paradisus autem in Lugdunensi historia ARECARORVM, & PONDERATIVM. item VIENNENS.

ARECHA, vide ARACA.

ARECHON ἄρεχων, Palestina locus. Josue 19.

ARECINATINAE Casa, meminit Casiodorus 2. Varior: ad Proninum. ARCINATICIA habebat vetus codex.

ARECOMICI Plinio; ARICOMII ἀρεκωμίδες, Ptolemao: ARICOMISII ἀρεκωμίσαι, Straboni. hic eos eosdem esse cum VOLCIS scribit. & VOLCIA RECOMICI legendum, annotavit Casaubonus. Gallie Narbonensis populi sunt. Nismes hodie, aut Nemansensium territorii potius, vi Ioannes Poldus tradit. Ipsa vrbs NEMAVSVS νεμαυσός, Ptolemao dicitur. COL. AVG. NEMAVSVS, legit Goltzius, ex veteri inscriptione.

ARECOS, vide INARIACVM.

ARECTAEI vide CARYSTVS.

AREDATE ἀρεδάτη, Ptolemao est, Austria opidum ad Danubium, quod nunc Linz vocant. teste Pyramio, in sua Germania tabula. Lazius Ardacher putat, monasterium. quod idem ARAM LAPIDEAM appellat. Sed vide ARA LAPIDEA.

ARESA, vide ARSENA.

AREFA, Phania vrbs. lib. Noit. ARFA forte Isidori. & ARPHAS Iosephi.

AREGIA, Hispania vrbs, Isidoro: quam alij BAREGIAM vocant. Morali scietur se nescire quo loco sita fuerit. Sed idem alio in loco dicit eam quoque AMAYAM vocatam, atque hoc nomen ad hunc diem vsque retinere. Interg Burgos & Legionem statuit: circa locum haud procul à monasterio Sagihano.

AREI populi, in Africa, Luvio 33.

AREIA ἀρεία, Thebarum fons. Etiam locus cuius incolae AREII ἀρείοι, vocantur, vt perhibet Stephanus.

AREIAS, PORON ἀρείας ποταμός, Vide MARTIS Transitus.

ARELAS Orosio, siue ARELATVM Colonia ἀρελάτων, Ptolemao ARELATE Sextanorum Plinio, & Casiodoro. Gallie Narbonensis nobilis vrbs. Multarum civitatum decus, vocat Marcellinus. Hodie Arles Ioanni Poldo. GALLVLAM ROMAM nominat Ausonius. CONSTANTINAM appellari, sanxit Fl. Constantinus Imp. vt docet in Ausonium suum, Scaliger. qui antiquam inscriptionem etiam profert, in qua ARELATE MAMILIARIA vocatur. Antiqua inscriptio est in Goltzii Thesaurο, quae habet COLIVLIA PIA ARELATE. THELINEN vocatam priore saeculo, à Graecis eam incolentibus, ait Sex. A uenus, in Ora Maritima. ARAM LATAM olim dictam, à duabus columnis.

quibus ara imposita erat, scribit ex Gervasio Guaguinus, sed magis ridicule, quam verè, vi ego autumo.

AREMBVS ἀρεμβός, India intra Gangem opidum, Ptolemao.

AREMORICA: AQTITANICAM Galliam sic olim vocatam scribit Plinius 4. cap. 17. Inde forsasse hodie etiamnum quidam tractus in ea Armignac dicitur. vt colligit Robert. Constantinus, Dalechampius autem hoc loco ad oram ex vetusto codice legit ARECOMICA, quod magis placet. Aremorica enim longe versus Septentrionem hinc abest.

ARENACVM, Tacito Germania vrbs, eaq; in Geldria ducatu, hodie Arenhem dicta, vi Diuam, & Rhenanus tradunt. vide HERENATIVM.

ARENA ἀρενα, Stephano Triphylia opidum. Castrum quoque in Palestina alicubi: Guil. Tyrio 4. cap. 7. vide ARENE.

ARENARIVM, locus sexto ab Vrbe lapide, inter viam Aureliam & Triumphalem. Baronio ex Actis martyrum. circa annum Christi. 192.

ARENATES, Hispania populi, in lapide antiquo, qui exstat Caparra, Morali lib. 8. Chronici Hispania.

ARENDAE ἀρενδαι, Lycia vrbs, Ptolemao.

ARENE ἀρενη, Straboni Messeniorum opidum, in Peloponneso. prope Minyium fluvium. ARENAE legit Stephanus. Meminit eius Plinius, & Pausanias. qui addit hoc OEBALIAM nuncupatum postea. Scholiastes Apollonij Rhodij dicit ex Pisandro, HIERANAM quoque dictam. SAMICVM, secundum. heroum temporibus, aut aliquanto ante, Arenen vocatam fuisse, Pausania per suum est. Est hoc tractu etiam ERENA ἑρενη, vrbs Straboni, quam falsos quidam quog; Arenam appellauerunt.

ARENE Stephano, altera Messenia; altera Triphylia est. Fons Elidis etiam sic dicitur, non procul ab vrbe Leptearum, Pausania. vide ARNE.

ARENENSIS Plebis, in Africa: meminit Collatio Carthaginiensis.

ARENIVM, Italia locus, inter Histonium & Forum Cornelij. Antoninus.

ARENOSVM LITTVS ἀρενώδης, Ptolemao Corsica insula vrbs maritima. Latere, interpretatus est Pinetus.

ARENTIAM Civitatem Apulia, habet Paul Diaconus M. S. Longobard. 5. ACHERONTIAM legit alius codex. ARENTINI ἀρεντινός, Latij populi sunt Polybio 3. Fulvius LAURENTINILEGIT.

AREON, vide GOGANA.

AREOPOLIS ἀρεόπολις, Palestina vrbs est D Hieronymo: quam Hebraei MOAB vocari dicit. RHABATHMONA ραβαθμόνα, etiam vocari scribit Stephanus. Sed hic eam in Tertia Palestina, hoc est Arabia Petrea, ponit. RHABMATHMOMA ραβμαθμόμα, habet Ptolemaus in Arabia Petrea quoque. vide AROER.

AREOS NESOS, vide ARIA.

AREOS PAGOS ἀρεός παγός, promontorium Atheniense. & vicus ibidem. Pausania. Est & Thraciae siluestri campus, apud Stephanum. AREOSPAGOS, CRONOSPAGOS, PANOSPAGOS, POSSEDONOSPAGOS, & HERMISPAGOS. item TRITONII Mons, regiones sunt vrbs Atheniensis, si creditur Hildwino in vita D. Dionysii Areopagita. De Areopago vide, si libet. Isidorum Pelusiorum 2. Epistola 91. & 92.

ARES, vide OCINARVS.

ARETAN ἀρεταν, Calabria fluvius est, vt ex Etymologico scribit Gab. Barrius in sua Calabria; qui eum nouo nomine Lipuda vocat. In agro Crotonensium.

ARETALESIORVM vrbes, ἀρεταλῆσιον πόλιν, habet Eusebij hist. ecclesiastica lib. 10. ARELATE putatur à quodam.

ARETE de quo Pomp. Sabinius ad Virg. Bacoica, hac: Herodorus ait, in Sinu Magnifico locus, in quo relictus Hercules, ab Iafone cum Hyla dimissus aquatum, locus autem dicitur περ. 1. dimissio.

ARETES, populi videntur, hoc versu ab Isidoro citato, lib. 9. Ibis Aretes procul vsque Dacos.

ARETH, *ἄρεθ*, saltus nomen, 1. Samuel. 22.

ARETHON, vide **ARAGHIVS**.

ARETHUSA, *ἄρεθυσσα*, Ptolemaeo, Plinio, & Ammiano, Amphixitidis regionis, in Macedonia opidum, ad Simum Strymonicum. Tadino hodie, nisi fallat Pinetus, Eadem fortè est cum eam Stephanus Thraciae adscribit. Alia **ARETHUSA** est vrbs in Syria, Castoridis regionis, circa Apamiā: quātoribus Strabone, Appiano, Plinio, Zosimo, Stephano, Antonino, & Plutarcho in Antonio. Secunda Syriae est in Concilio opere. Est & Arabia Felicis opidum, Plinio. Iudaea quoque, apud Egesippum lib. 1.

ARETHUSA, Ithica insula fons est, quietiam **CYPARA** *κύπαρος*, dicitur, Stephano. Est quoque celebris *Vergilio*, & aliis, iuxta Syracusas fons, quem **ALABVM** *ἀλάβη*, Ptolemaei esse, vult Erythraus. Fides sit penes illum. Sed **VAGEDRUSA** male legitur pro hoc **Arethusa** apud Silium, omnibus quos hactenus vidi excusis codicibus. Versus est lib. 14. qui sic sonat: Qui fontes Vagedrusa tuos, & pauperis aluci, Hypaten, &c. quo deceptus Volaterranus lib. Geographia 6. Vagedrusam inter Siciliae fluuios enumerat. Armenia Maioris lacum sic dictum, habet Plinius. 2. cap. 103. & 6. cap. 27. Idem in Bæotia. Circa Thebas, Solinus. (qui fortè idem, cum Bæotico.) Est Chalcidis Eubæae fons Straboni & Plinio in quo, ut Athenaeus refert, mugiles & anguille domestica cibum ex praebentium manibus capiunt. ex quo ipsa Chalcis **ARETHUSA** quoque nominatur: teste Eustathio ad Dionysium. Circa Smyrnam quoque esse, docuit me Hartungus, ex Didymo. Castorides (ut legit Barrius) describit **Arethusa** fontem in Scyllatico, Magne Graeciae territorio, alia exemplaria pro **Arethusa**, **Aruthusa** ostendunt. lib. Variar. 8. ad Scuerum. Sunt itaque sex aut septem nomen, hoc nomine insignes fontes. Vide **ARSENA**, & **CORACIS** Petra.

ARETHYSII. Vide **CHALCIS**.

ARETHYREA, Vide **ASOPHIS**.

ARETIAS, Vide **ARRHENTIAS**.

ARETINI, Etruria populi Plinio, qui ter eos eodem capite nominat; cognomināque addit **VETERES**, **FIDENTIORES**, & **IVLIENSES**.

ARETINVM Plinio, **ARRHETIVM**, *ἄρρητιον*, Ptolemaeo & Straboni: Tuscia vrbs. & Romanorum colonia, apud Frontinum. Hodie Arezzo, ut Niger, Leander, & alij credunt. **ARETINI** Stagni meminit Obsequens. An sic Clanis fluminis paludes nominat? quia **Aretio** vicina?

ARETIS Lacus, meminit Aldi Orthographia, fol. 548.

AREVA, fluius Hispaniae, de quo hac Plinius lib. 3. cap. 3. **Areuca** nomen dedit fluius **Areuca**. Ercelma nunc appellari credit Nauagierus, in suo Itinerario Italica lingua scripto.

AREVACA *ἀρεβάκα*, Ptolemaeo Hispania Tarraconensis populi sunt. Strabo & Plinius **AREVACI** legunt. Per duplex cc. habet App. Alexandrinus, *ἀρεβάκας*. Hoc tempore, eorum urbem Marquesia dicit, ex eius antiquis ruinis colligit Car. Clusius. Est tamen in hoc tractu pagus qui antiquum nomen retinere videtur, Arauacca enim vulgo etiamnum vocatur. 3000. passuum à Madrito distat Septentrionem versus. Nauagierus **Areuca** urbem habet, quam credit antiquum **Areuacorum** nomen retinere. Vide **ARREBACI**.

AREVS, Bithynia fluuius. Plinio.

ARFA, vicus vnde initium longitudinis Iudae, vsque ad vicum Iuladum. Isidorus 14. Originum. **ARPHAS** Iosepho. Vide **AREFA**.

ARGA vicus, *ἄργα*, in Arabia Felice. Ptolemaeus. Vide **ARGOB**.

ARGADES *ἀργάδες*, fluuius, ad Persicam Sirtacen. Ael. Animal. 16. cap. 42. **ARGADES**, Attica tribus Herodoti Melpomene. **ERGADES** sunt Plutarcho in Solone.

ARGADAMIA, vide **ACDAMEA**.

ARGADINA *ἀργαδινά*, Margiana opidum, Ptolemaeo.

ARGAEI, India populi videntur, apud Iustinum 13. quorum cura data fuit Statianori. Vicini sunt Dracis.

ARGAEVS, Cappadocia mons altissimus, Straboni. Sine diphthongo scribit Ptolemaeus, *ἀργεον*. **ARGEREO-RVM** ab hoc monte, ni fallor, meminit Goltzius; ex **Madiani** Imp. nummo. Bocatius eam **ARTAGVM** vocat, quo, nescio teste. Vide **LIBYSSVS**.

ARGAIS *ἀργαίς*, insula iuxta Lyciam. Item parus insula iuxta Canobum, ut refert Stephanus hac **ARGEI** *ἀργεῖ*, quoque est, eadem.

ARGALI, vide **ARGIRI**.

ARGALIO, vide **QVILLAEVS**.

ARGANTE *ἀργάντη*, vrbs Indiae, apud Steph. ex Hecatheo.

ARGANTHONINI CAMPI, vide **TARTESSIDEM**.

ARGANTHONIS *ἀργανθώνης*, Mysia mons, supra Ciium. Strabo, Apollonius, & Stephanus. **ARGANTVM** vocat Orpheus ad Fauces Ponti est, Antonio Liberali. In Cio insula eam describit Suidas, vocatq; **Arganthonium**. Simondidi quoque fluminis nomen est, in Mylia, teste Etymolog.

ARGANTOMAGVM, Aquitanicae Galliae opidum, Antonino. An idem sit cum **AGRANTOMAGO** eiusdem, subdubito. Argenton mihi videtur in Biturigibus, & **ARGENTOMAGVM** Floriacensis.

ARGARAVDACA *ἀργαράνδαρα*, Media vrbs. Ptolem.

ARGARICVS Sinus *ἀργαρίκος κόλπος*, Ptolemaeo. qui eundem alio in loco **ORGALICVM** *ὀργαλικόν*, vocat. In India intra Gangem, Mercatori Goltio di Bengala est.

ARGARIZIN, vide **HIEROSOLYMA**.

ARGATH *ἀργαθ*, Armenia vrbs videtur, apud Cedrenum. **ARGAVTH** Caropalati.

ARGAVM *ἀργαῦν*, loci nomen; Caropalati, & Cedreno. circa Armeniam fortè.

ARGEADAE *ἀργαδαί*, Macedonum quaedam gens. Appiano in Syriacis.

ARGEADES, vide **EVGYON**.

ARGEATHE *ἀργαδαί*, Arcadia vicus, Pausanias.

ARGEI insula & opidum aegypti, iuxta Canobum. Stephano, vide **ARGAIS**.

ARGELIA *ἀργελία*, Germania vrbs Ptolemaeo. **Torgau** Saxonia, Petro Appiano.

ARGENNVM *ἀργεννον*, promontorium Ioniae, Straboni & Ptolemaeo in Asia Minori *ἀργνον*, Thucydidi est, per i & simplex n. Cabo Stellaro Sophianus: Cabo Bianco Niger, & Bordonius indignant. Aliud **ARGENNVM**, Ptolemaeo Siciliae promontorium est, ad Fretum Mameratinum. Leander Lingua del Faro interpretatur. Fazellus Cabo de S. Aleffo vocat, melius ut puto. Idem scribit Lingua del Faro quoque Brachium S. Reineri appellari. at quo nomine antiquitus vocatum hoc fuerit, ipse non addit. **ARGENNVM**; Lesbos insula promontorium Ptolemaeo. Hoc Niger scribit **SIGRIVM** *σιγρίον*, à Strabone appellari: sed fallitur. hoc enim **SINGRIVM** *σινγρίον*, Ptolemai est, geminato γγ. eiusdem insula. **SIGRE** *σινγρ*, Suida, in dictione Nesiopae. Sigrij huius meminit quoque Arrb. 2. Alex. **ARGENNVVS**, insula in ora Ionia, Plinio. Vide **HERA**.

ARGENOMESCVM *ἀργονομήσκον*, Hispania Tarraconensis opidum, Ptolemaeo. Arnano Moletio, in suo Ptolemaeo. vocatur.

ARGENTA, Thessalia vrbs. Linius. 32.

ARGENTANVM, opidum Brutiorum est apud Linium. Marco hodie, teste Gab. Barrio.

ARGENTARIVS Mons, peninsula sine promontorium Tusciae, cuius meminit Rutilius, in suo Itinerario. Monte Argentaro vernacule dicitur. **ETRVRIÆ** caput vocatur in libello qui inscribitur Cato de Origimibus. Et puto **ETRVRIÆ** Promontorium esse, apud Tacitum Annal. 2. Apud Damasum in vita Siluestri, lego hac verba: Insula Matidia, quae est mons Argentarius. vide **ARGENTEVS**.

ARGENTEA, vide **ARGYRA**.

ARGENTEOLA ἀργεντέα, Asturia vrbs in Hispania, Ptolemao. **ARGENTIOLV**M Antonino. Medules Moletius vocat.

ARGENTEVS, amnis vocatur à Plinio, & Cicerone lib. 10. Epistolarum Famil. Gallie Narbonensis fluvius: quem Pinetus Argentine interpretatur. Villanovanus habet Argenton. ἀργεντον habet Ptolemaus, per 1, in penultima. **ARGENTEI** Pontis hoc tractu, ad Forum Vocontij, meminit quoque Cicero, ibidem.

ARGENTEVS Mons, in Hispania, non procul à Castaone, & vnde Batis effluit, ut tradit Strabo, ἀργεντός. **ARGENTARIVS** vocatur ab Auieno. Sierra Segura incolae appellant, ut Florianus & Gometius testantur. Sierra d'Alcara est Clusio. **TVGIENSIS** Saltus erit Plinij, ex eo enim ipse Batim oriri scribit.

ARGENTIA, Vide **SARGETIA**.

ARGENTILLA, locus qui sic à rivulo suo dicitur. **ARENTELLA** à vulgo dicitur. Sic in S. Deodati vita. Gallie est.

ARGENTINI Calabria populi, Plinio. Sed **ARINTHINI** manu Hermolani: ab Arinthe vrbe.

ARGENTIOLVM, Vide **ARGENTEOLA**.

ARGENTOMAGVM, locus Gallie apud Sigebertum, & in vita S. Marcelli; apud Surium. Argentan hodie. In Normandia. Idem cum **ARGANTOMAGVM**. Aliud tamen **ARGENTOMAGVM** habet Aimoinus, in Aquitania. Vide **ARGANTOMAGVM**.

ARGENTORATVM ἀργεντοράτων, Ptolemao, Marcelino, & Sex. Aurelio; **ARGENTINA** recentioribus. Germania vrbs est, per se satis nota. Hodie Strasburg. **LEGIONEM VIII.** SEBASTEN hic collocat Ptolemaus. **STRASBURGV**M etiam nominat Regino, qui ante annos quingentos, & amplius scripsit. Exteri omnes etiamnum Argentina vocant. Rob. Constantinus hanc eandem esse putat cum ea quam Aurel. Victor, & Diaconus ex Marcellino, **ARGENTARIAM** appellant, trigintaque Alemannorum millia à Gratiano Imp. ibidem caesa tradit. Sed Rhenanus legit cum Ptolemao **ARGENTVARI A**, de qua vide suo loco.

ARGENTVARIA ἀργενταρία; Gallia Belgica vrbs est Ptolemao. Hodie vicus est Ello flumini imminens, Hozburg nomine, ut Rhenanoplacet. Irenicus & Vrsifius putant Colmar civitatem esse.

ARGENVS Portus, Carmania; Plinio. Ptolemao ἀργενός, Gallia Lugdunensis vrbs est, pro flumine autem legunt Latini interpretes.

ARGEREORVM, vide **ARGAEVS**.

ARGESSA, Vide **ITALIA**.

ARGESTE promontorium, alicubi ad sinum Arabicum est Plinio in Aethiopia, ut mihi videtur.

ARGETA, populi circa Indum, Occidentem versus. Plin.

ARGEVS, vide **ARGAEVS**.

ARGI, vrbs ad Ambracium sinum, in Epiro: Pomponio. Pro Argos forte. vide **ARPI**.

ARGIA ἀργία, Peloponnesi regio, Ptolemao. **ARGOLIS** Mela. Saccania Castaldo. Ego puto Romania hodie dici.

ARGIAE insula, viginti sunt apud Plinium, in ora Caria.

ARGIBOEVM, Vide **EVBOEA**.

ARGIDAVA ἀργιδάβα, Dacia opidum. Ptolemaus. Argilch, vel Argetma hodie, ut suspicatur Laxius.

ARGILA ἀργίλα, Caria opidum, Stephano.

ARGILETVM, locus in vrbe, Lilius 1.

ARGILIA ἀργίλια, apud Hesychium gens Attica est.

ARGILIVM, Bithynia opidum mediterraneum, Ptolemao. Sed **AGRILIV**M ἀγρίλιον habet Græcus codex.

ARGILLÆ, Vide **CIMMERII**.

ARGILLVS ἀργίλλος, Aegypti mons, circa Nilum fluvium, ut tradit Plutarchus de monib. An **ARGYRV**S?

ARGILVS ἀργίλλος, Thracie vrbs, non procul ab Amphipoli, & ostio Strymonis, Thucyd. 4. & Herodot. 7. Strabonis epitome, Stephano, & Heraclidi in Politia.

ARGINA, Locrorum Ozolorum opidum, Plinius.

ARGINVM, Vide **ARGENNVM**.

ARGINVS ἀργινός, insula sunt in continente Troadia, circa Argenum, Stephano. Mytilene opposita è regione Lesbi, ad Mæaleam promontorium, Xenophonti lib. 1. & 8, historia Græcorum. Tres numero sunt apud Strabonem, circa Canas Aelidis, continenti appropinquantes. Plinius habet **ARGINVSSAS** Lesbo appositas, quatuor millibus pass. ab Aegis distantes. Inter Lesbum & Cumas, sunt Dio doro 13. Apud eundem Plinium **ARGINVSA** singularis est, Chio finitima.

ARGIOPIVS ἀργιοπιός, locus ad amnem Meloentem, vbi templum Cereris Eleusina est. Herodotus 9. In Achaia regione.

ARGIOPOLIS, vide **ARGOS**.

ARGIPPÆI ἀργιππῆες, Herodoto in Thalia, Scythia populi, quos Zenobius **ORGEPEOS** appellat. ut scribit Pintianus, in Melam.

ARGIRI ἀργίρι, India intra Gangem vrbs, Ptolemao. qua Orisa, Nigra. **ARGALI** ἀργάλοι, est in Periplo Arriani.

ARGIRVNTVM, vide **ARGYRVTV**M.

ARGISSA, vide **ARGVRA**, & **LARISSA**.

ARGITA ἀργίτα, Hibernia fluvius, Ptolemao. Swilli Gual. Camdenus interpretatur. Malim Banney, vbi salmonum saltus.

ARGITHEA, Athamania caput. Lilius 38.

ARGIVI, Vide **GRÆCIA**.

ARGVI Regnum. Martialis 1. ad Faustum: Tu colis Argivi regnum, Faustine, coloni, Quo te bis decimus ducit ab Vrbe lapis.

ARGIVS, vide **APESANTVS**.

ARGIVVS, Vide **INACHVS**.

ARGIZALA ἀργιζάλα, Ptolemao Galatia vrbs est. pro quo Latini codices **AGRIZAMA** legunt.

ARGOB, regio Og, in Basan. Deuter. 3. & 3. Reg. 4. D. Hieronymus in locis Hebraicis dicit circa Gerasam urbem Arabia, quindecim ab ea distare miliarib. contra Occidentem, qua **ARGA** appellatur.

ARGODA ἀργόδα, Taurica Chersonesi vrbs, Ptolemao.

ARGOLAS ἀργόλας, tumulus in Locri Epicnemidiis, Dio doro 16. ἀργόλας, erat in margine.

ARGOLICVS Sinus, Ptolemao ad Peloponnesum. Scaphiano Golfo de Napoli est.

ARGOLIS, vide **ARGIA**.

ARGONAVTÆ dicuntur quoque **MINYÆ**, Feste. **DIOSCORI** διόσκοροι, & **TYNDARIDÆ**, τυνδαρίδαι, Diod. Siculo. Sed poetica hæc, non geographica, & præter institutum.

ARGOS ἀργός, Peloponnesi opidum, in Argia regione, Ptolemao. Eius arx **LARISSA** vocatur à Strabone. Duo sunt Plinio hoc tractu huius nominis opida, alterum **HIPPIVM**, alterum **DIPSIV**M cognominat. **POLYDIPSIV**M πολυδύψιον, ab Homero dicitur, Strabone teste, **PHORONICVM** φωρονίκον, videtur primo appellatum, ex Pausania, & Stephano. apud quem etiam **Ιάκων** & **Στρωτον**, dicitur. Eustathius quoque tradit à Sophocle **DORICVM** δωρικόν, **HIPPOBOTVM**, ἵπποβοτον, & **IASVM** cognominari. Item **AGIALIAM**, ἀγιάλειαν, & **APIAN** ἀπίαν, vocatā. Sophiznus auctor est, hodie adhuc Argos nominari. **ARGOS**, Servio, Lucano, & Stephano auctore est civitas in Thesاليا: Huc etiam in Nysiro, Cycladum insula: & alia iuxta Troezenen: iuxta Macedoniam: in Caria quoque: Habet idem Argos Phaeacorum Hyperia, ὑπερία. **ARGOS** Cilicia vrbs, qua nunc **ARGIOPOLIS**, ἀργιοπόλις, apud eundem est. Castellum excelsum quoque Straboni: ad Taurum, in Armenia Minore. **ARGOS**, Arasie dicta fuit inter Hellespontum, & Lysimachiam. Hanc apud Seleucum à Ptolemao occisus fuit: referente Appiano in Syriacis. **ARGOS ACHAICVM**, vide **LACONICA**. **ARGOS AMPHILOCHIV**M, Ptolemao & Straboni est Acarnania opidum. **ARGOS DRESTICVM**, apud Orestas Epiri populos. Strabo 7. In Scythia vrbs. Stephanus. **ARGOS RELASICVM** vide,

A R

Vide **EMONIA**, & **THESSALIA**. Undecim vrbes Argos nominatas fuisse, tradit Eustathius. Nos plures ex omni antiquitate eruiimus. Vide **ARBI**, **CORCYRA**, **LARISSA**, **PELOPONNESVS**. **ARGOVS** ἀργός, Æthalia insula portus, Straboni, & Apollonio, sic dictus ab Argonautis, hic appellentibus. Porto Ferraro putat Iouius, in Ilia insula. Habet idem Apollonius 4. **ARGOVM** portum in Africa, iuxta Tritonidem paludem. **ARGVDA** ἀργάδα, Parapanisi vrbs, Ptolemaeo. **ARGVRA** ἀργυρα, quæ olim **ARGISSA** ἀργισσα, inquit Strabo & Stephanus. cuius incolæ quogue **ARGVRIOS**, & **LEONTINOS** λεοντινός vocat. Thessalia vrbs est. **ARGVRA** est quoque locus Euboæ, Demostheni, & Stephano. Vide **LARISSA**. **ARGVS** Campus est apud Pausaniam, in Arcadicis. **ARGVSA** ἀργυσα, Euboæ opidum, Chalcidii adharens. Phauorini Lexicon. Mendosè fortè, pro Argura. **ARGYNNÆ** ἀργύνη, stare templum Veneris propter Argennum ab Agamemnone dilectum, scribit Clem. Alexand. ad Gentes. Circa Cephissum fluium esse, disco ex Athenæo 13. atque in Bœotia, (nam plures sunt Cephissi) quod docuit me Stephanus in ἀργύνη. **ARGYPANA** ἀργύπαν, Daunia vrbs est apud Polyb. 3. quam ab Annibale deuastatam scribit. Ibidem infra idem ἀργύπανα, vtroque malè, pro ARGYRIPA, Vide **ARPI**. **ARGYPHEA** ἀργύπην, videtur vrbs in Peloponneso. Homerus in Hymno Apollinis. **ARGYRA** ἀργυρα, regio India extra Gangem. Vrbs fabadij insula. Metropolis Taprobana insula. Ptolemaeus & Stephanus. Est & in Achaia vrbs. & ibidem **ARGYRVS** Fons, Pausania. **ARGYRA** quoque locus, iuxta quem alius locus à tota Asia Augusto imp. consecratus. vt habet Iosephus 16. Antiq. 10. **ARGYRÆ** insula, sunt extra Indi fluminis ostia, Plinio. **ARGYRA** Solino. Ad Gangis ostia, Pomponio. **ARGYRIA** ἀργυρία, locus in Cappadocia, ad Pontum Euxinum: in Arrhiani Periplo. Circa Troadem vrbs est, Scepsio, apud Strabonem. **ARGYRINI** ἀργύρειοι, Epitrotica gens, apud Stephanum. **ARGYRIPA**, vide **ARPI**, & **BENEVENTVM**. **ARGYRIVM**, vide **AGYRIVM**. **ARGYROCASTRVM**, opidum in rupe situm, habet Cedrenus & Curopalates. Syria videtur. **ARGYRONICVM**, siue ἀργυρόνιον, vt Procopius nominat, medicorum egrotantium habitaculum, extra urbem. An idem cum Argypoli? Vide **APSASIVM**. **ARGYROPOLICHNA**, circa Macedoniam videtur, apud Laonicum 4. **ARGYROPOLIS**, suburbium Constantinopolis, Chrysopolis oppositum. Callistus lib. 14. cap. 24. Argypopolis Thracia Episcopi nomine Staschys, meminit Dorotheus. Vide **ARGYRONICVM**. **ARGYRVS**, ciuitas apud Philistum, vt refert Stephanus. Vide **ARGYRA**, **LVNÆMons**, & **ARGENTEVS Mons**. **ARGYRVSCI** ἀργυρῶσκοι, Straboni, sunt ijde cum **AVRVNCIS**, Italia populi. vt habent Nota Sylburgij ad Halicarnasæum. vide **RHÆCI**. **ARGYRVTVM** ἀργυρῶτον, Illyrici vrbs, Ptolemaeo, Nunc Scritia pagus, vt Niger perhibet. Plinius **ARGYRVNTVM** habet per 1. in secunda, & N. in penultima. **ARIA** ἀρία, Asia regio, Ptolemaeo & aliis. **ARII**, ἀρειοι, sunt Arrhiano. **ARIEI** Curtio: **ARSI** (vt habet Aldi editio) & **ARIENSES**, sunt Stephano. & **ARIEINI** demor, videntur apud Dionysium. Sernere Mercatori, Turquestan Pineto, Hetia Girauæ, Corasan Castaldo, Corafones eius incolæ vocari, tradit etiam Garzias ab Horto. Ponti Euxini insula Pomponio; alio nomine **CHALCERITIS**, Plinio teste. Farnasia interpretatur à Pineto. **AREOS NESOS** ἀρεῶς νῆσος, id est, Marti insula, eam appellat Stephanus. Aria regionis lacus, apud Ptolemaum, quæ mihi, ex Asia Abyl fedecata-

A R

bulis, Burgian vocari videtur. **ARIA** huius regionis etiam vrbs; item fluius est, qui **ARIVS** ἀρειός, Polybio 10. & Arriano in vita Alexandri est. **ARIA**, Asia mons, Ammian. 23. vbi **ANNIBA** legit Accursius, Annibi Ptolemai videntur. vide **ARLA**, **IARACH**, **MEDIA**, **NOVARIA**, **THRACIA**, & **TAVRVS**. **ARIACA** ἀριακα, Margiana vrbs, Ptolemaeo. **ARIACÆ** ἀριακαί, Ptolemaeo Scythia populi, iuxta Faxartem fluium. Decan Iacobo Castaldo. vide **SCYTHÆ**. **ARIACES** σαδινόρων ἀριακῶν σαδινῶν, India intra Gangem gens: apud Ptolemaum. **SADANORVM** per A. in secunda legit interpret. **ARIACOS**, Plinio opidum Mysia, vel Troadi est. **ARIADNIS** in opido, Castor fuit occisus. vt refert Hyginus, in Gemini. Aphidna legendum, vt Modius monuit. **ARIÆ** ἀρειῶν, populi, Athenæo 10. sunt quos scribit possidere triginta myriadas Prosopelatorum. ij sunt veluti Helotes. Cum Celtis bellum gessisse scribit. Gentile puto ab Aria, quæ Thracia. **ARIALBINVM**, apud Antoninum est. Quidam existimant opidum Sequanorum Mulohausen, inquit Simlerus, qui etiam **ARTALBINVM** legit. Dantzenheim videtur B. Rhenano, & Laizio. **ARIALDVNM**, Hispania vrbs, Plinio. **ARIAMAZI**, vide **OXIPETRA**. **ARIANA**, Asia regio, Plinio. Vicina Aria videtur apud Melam 1. Maritima est Straboni: inter Gedrosiam, Indiam, & Carmaniam. **ARIANI** sunt Curtio: **ARIANOS** Indos vocat Alianus. Ignota regio Ptolemaeo. **ARIANDA**, Caria vrbs, inter Myndum & Iassum, Pomponio. **CARIANDA** mauuli legere Hermolaus. **ARIANDICI** argenti tamen meminit Iul. Pollux. vide **ARYCANDA**. **ARIANIA** ἀρεινία, gens vicina Cadusis. Steph. & Suidas. **ARIANTHE** ἀρεινθῆ, Oenotrorum vrbs, Stephano: ex Herodiani 12. Folone fortè hodie. vt refert Barrius. vide **ARINTHE**. **ARIANVS** ἀρεινός, insula nomē Epiphanio. circa Ægeum mare videtur. **ARIANZVS**, locus Cappadocia, non multum à Nazianzo positus, in quo Nazianzenus pradium habuit, auctore Gregorio presbytero, in eius vita. **ARIARACÆ**, vide **ANARIACA**. **ARIARATHIA** ἀρειράθια, opidum prope Cappadociam, Antonino & Stephano. Apud Constantinum Porphyrogenetam lacus est eius nominis. salem gignēs, quem Barbari modo (vt addit) **CARATIA** καρατία, vocant. **ARIARATHIRÆ** in Armenia 11. meminit concilium Chalcedonense. pro eadem habeo. **ARIARIGA**, Antonino in Sequanis opidum. XVI. M. pass. à Visontione. Antoninus. **ARIASPE** ἀρειάσπης, Drangiana vrbs, apud Ptolemaum. An Agria spe legendum? Agria spe, sane hoc tractu ab Arriano & Curtio describuntur. **ARIASSIS** ἀρειάσις, Phrygia in Pamphilia opidum, Ptolemaeo. Ariassensis Episcopi in Pamphilia, meminit concilium Constantinop. An fortè Aarassus Straboni? **ARIBELA** pro **ARBELA**, (vt censet Sylburgius) est in concilio Ephesino. **ARIBES** ἀρειες, cis Indum fluium populi. Dionysius. Vide **ARBIS**. **ARICADA** ἀρεικάδα, Drangiana vrbs. Ptolemaus. **ARICANDA**, vide **ARYCANDA**. **ARICHI**, vide **ARRECHI**. **ARICIA** ἀρειία, Latij vrbs Ptolemaeo, Liuiο, Stephano, & Ciceroni; Colonia Romana est apud Florum. XX. M. P. ab Vrbe. vt habet vetus Horatij interpret. XVI. autem ab vrbe esse scribit ad me Roma Celsus Cittadinus: (propè nempe Albam longam, vulgo Albano: & Lanuuium nunc citra Indouina.) Rizza Leandro. Alberto. **ARICIVS** Lacus est apud Ouidium 4. Fastor. **ARICINVM** Nemus, Tacito 3. Hist. Vide **ARITIA**. **ARICINVS** Lacus. Vide **TRIVIÆ**.

ARICO-

A R

ARICOMI, & ARICOMISCI, vide ARECOMICI.

ARICONIVM, Anglia opidum, Antonino. Kencester est Guilielmo Camdeno, in sua Britannia.

ARIEL, vide ARIA.

ARIELDELA, Palestina vrbs, lib. Notitiarum. ARINDELA Stephani puto.

ARIENATES, cum CRINIVOLO interiere. Plinius. In Umbria.

ARIENI, vide ARIA.

ARIETIS FRONS *ἀριέτωνος*, Taurica Cherfonefi promontorium, apud Ptolemaum. ACROMA est apud Paul. Diaconum. BRIXABA prius vocatum scribit Plutarchus de fluminibus. Famar Niger nominat. Vide CRIY Metopon.

ARIGAVM *ἀριγών*, vrbs India, quam Alexander incensam & desertam reperit. Arrianus 4. Circa Indi fluminis partes superiores, ni fallor.

ARIGENSIS loci, in Hispania, (circa Galliceam, vt videtur,) meminit Isidorus in historia Sueuorum. Ab Aregia forte.

ARII, Arabia populi, Plinio. Germania etiam, Tacito. quorum nominis reliquia putat And. Velleius in Ar, Danica insula, superesse. vide ARIA, & MEDIA.

ARIMA *ἀριμα*, mons Sicilia Lydia. Tzetza in Theogonia Hesiodi. Vide ARIMI, & TYPHONIS Scopuli.

ARIMANA, vide COLCHIS.

ARIMANON, vide RAMOTH.

ARIMANTIS *ἀριμαντις*, Pentapolis regionis, in Africa vrbs, apud Ptolemaum.

ARIMARA *ἀριμάρ*, Syria ad Euphratem, vrbs. Ptol. ARIMASPA, vide AVMASIPA.

ARIMASPI *ἀριμασπί*, Scytharum vnicola gens, maxime Septentrionalis. qua antea CACIDIRI, Plinio. Hos Diodorus 17. & Stephanus quoque EVERGETAS *ἐβεργέτας* vocat. Hos olim AGRIASPAS *ἀγριασπας* nuncupatos tradit Arrianus. apud Ennium haec verba leguntur, Decem Coeltes, quos montibus scimus Riphais fodere. De Arimaspi haec intelligi puto, cum Iacobonio in doctissimo suo De Caesarum familia opere. Eosde putat Villanovanus à Ptolemaeo BARTIETAS, *βάρτιος*, (PARGYETAE legit interpretis) dici. ARIMASTAE forte Orphei. Vide ARIASPE, & AMARRISPII.

ARIMASTHAE *ἀριμασθῆ*, populi iuxta Pontum Euxinum. Orpheus in Argonauticis. vide ARIMASPI.

ARIMATHAEA *ἀριμαθῆα*, Palestina locus. Matthaeus 27.

ARIME, vide INARIME.

ARIMI *ἀριμί*, montes & populi Homero, Suida, & Straboni 13. Circa Mysiam & Lydiam Eustathio. INARIMI legit Fabricius apud Orosum 6. cap. 2. CATECAVMENI vocantur apud Vitruvium 2. cap. 6. PLVTONIA sunt Ciceroni. 1. de Divinatione. Vide SYRIA, & TYPHONIS Scopuli.

ARIMINVM, Via Emiliae fluvius, apud Plinium. Marida, Merula & Blondo; Marechia, Leandro dicitur. Est & ARIMINVM *ἀριμινών*, Ptolemaeo, & Plinio, Flaminia, siue Romandiole opidum. Rimine incolis hodie, vt Leander & alij scribunt. Rumelen Germanis, vt Simlerus tradit. Coloniam esse, disco ex veteri inscriptione. vide GALLIA TOGATA.

ARIMPHAEI, Solino sunt Aquilonares populi, in Asia: ad initium Orientis astiui. vbi deficiunt Riphaeorum montium iuga. Hyperboreis sunt similes. Pomponius per Y. in secunda scribit. De is hunc Licentij versum ex D. Augustini Episcopi Epistolis accipe, aut ab Arimphaeis Riphaeos aut opida Cassij.

ARINA *ἀρινα*, Mauritania Casariensis opidum, Ptolemaeo. Tezela est apud Marmolium.

ARINCHI, vide ARRECHI.

ARINDELA *ἀρινδῆλα*, Tertia Palestina vrbs, aut vicus, apud Stephanum.

A R

ARINIANVM Coloniam, ad ripam Arni fluminis, condidisse Ianum, scribit Cato. Leander Albertus putat nostra aetate esse Arignano. Aliam idem Cato habet ad ripas Tiberis.

ARINTHE *ἀρινθῆ*, Oenotrorum vrbs, in Mesopotamia. Stephanus, ex Hecataeo. Vocem Mesopotamia, non propriam intelligo pro regione Asiatica: (quis enim credat Oenotros in Asia vrbe habuisse) sed inter flumina, interpretor. Meam sententiam confirmat Gab. Barrius in sua Calabria: vbi hanc Arinthen inter duos amnes collocat, quos Emulam & Sordum nouè nominat. An eadem cum eiusdem Stephani Ariantbe?

ARIOBARZANES Mons inter Parthos, & Massagetas. Orofius, & ex eo Ethicus.

ARIOCH, vide ERIOCH.

ARIOLA, Gallie Belgica vrbs, Antonino. Inter Durocortorum & Dinodurum.

ARIPA, vide RHITIA.

ARIPPARA *ἀριππάρα*, Ptolemaeo. ARISPARA interpreti. India intra Gangem vrbs.

ARIS *ἀρις*, Messenia fluvius iuxta Thuriatas. Pausanias.

ARISABIVM *ἀρισαβίων*, Ptolemaeo. India extra Gangem vrbs. Aua Iac. Castaldo.

ARISBA *ἀριςβα*, opidum Troadis, inter Percoten & Abydum: Plinio, Homero, Diodoro, Polybio, & Strabone testibus. Est & in Lesbo vrbs, apud Strabonem, Stephanum, Herodotum, & Plinium. sed quam terremotu euerfam scribit. Beotie vrbs est etiam, apud Suidam.

ARISBVS *ἀριςβος*, Troadis fluvius Straboni. Item Thracia, apud eundem & Stephanum. In Hebrum desinens, Eustathio in Catalogo nauium.

ARISERIA *ἀριςέρια*, Cyrrhestica regionis, in Syria vrbs, Ptolemaeus.

ARISI *ἀριςι*, gens Persica. Lexicon Phaurorini.

ARISOEGE *ἀριςοίγει*, gens Persica, Hesychio.

ARISOTH, vide AROZETH.

ARISPÆ *ἀριςπῆ*, Indica gens, circa Indum alicubi. In Arribiani Indicis.

ARISTÆVM, in vertice montis Hami, Plinio, & Diodoro. Circa ora Ponti videtur. ARISTII loci episcopalis, meminit concil. Chalcedonense.

ARISTERAS, vide ALIVSA.

ARISTES *ἀριστες*, Ptolemaeo. ANIESES interpreti, Sogdiana gens.

ARISTEV, Marmarica locus, Antonino.

ARISTIBI fluminis, mentio est apud Polyenum lib. 4. in Lysimacho. Paonia videtur. At *ἀριςνῆ*, legitur in Gracodice: An circa Asiam Thracia regionem?

ARISTOBATHRA *ἀριςτοβάθρα*, India intra Gangem opidum, Ptolemaeus.

ARISTOVLIADEM vicum, iuxta Ziphon solitudinem; habet Surius in Euthymio abbate. In Palestina est. Hinc non proculerat PARABARICHOS Vicus.

ARISTONAVTAE *ἀριςτοναύται*, Pellencorum nauale est, in Peloponneso, Pausania, in Corinthiacis.

ARISTONIS, in Aegypto vrbs. Antoninus.

ARISTOPHILI *ἀριςτοφίλοι*, Paropanis populi, apud Ptolemaum.

ARITHEDANA, Iudae civitas maritima, Egesippo 1. cap. 34. Corruptè autem, pro ANTHEDONIA, siue ANTHEDON.

ARITHEI *ἀριςθῆοι*, Palestina gens. Iosephus 5. Antiq. cap. 1.

ARITIA, Virgil. 7. Eneid. ciuitas iuxta Albam est Seruio x. millib. pass. ab Vrbe. vt habet Acron, in Horatium. Sed ARICIA scribendum, per C. non T.

ARITIVM *ἀριτίων*, Lusitania vrbs, Ptolemaeo. ARITIVM PRÆTORIVM Antonini, aliud est opidum, inter Vlisipponem & Emeritam, vide TRITIVM TVBORICVM.

ARITONI *ἀριτόνιοι*, nullum animal maculant, Oracula sua testis inscripta habent, qua in aureis inuolucris custodiunt. Nicolaus Damascenus.

ARIVATES, Pannonia populi, Plinio.

ARIVS

A R

ARIVS, apud Plinium *Ariana* fluvius. vide **ARIA**.
ARIVSIVS ἀριῦσις, Ager asper & importuosus est
 Chius insula, vinum omnium Græcanicorum optimum
 ferens, teste Strabone. Hoc vinum Plinius & Virgilius per
 meibatesin Ariasimum vocant. Vbi. Sequester (nisi corrup-
 ptus sit locus) **ARVIS** legit, & montem ex eo facit.
 Amista hodie videtur. vide **ARSYSIA**.
ARIZANTI ἀριζαντοί, Media gens. Herodotus, in Clío.
ARLA ἀρλα, Parthorum validissimū castellum. Strabo 11.
 Sed **ARIA** emendat Casaubonus.
ARLAPE, legitur apud Antoninum, & lib. Notie. ex quo
 Simlerus facit **Arta**, apud Pechlarn. In Noricis. Pech-
 larn ipsum est **Lazio**, 12. R. P. R. Sectione 6. vide **ARA**
LAPIDEA.
ARMA, vide **HARMA**.
ARMACA, vide **ARMATA**.
ARMACALA, vide **EVPHRATES**.
ARMACTICA, vide **HARMASTIS**.
ARMACVRIVM; Thracensium vrbs. Curopaliti &
 Cedreno.
ARMAGARA ἀρμαγάρ, Ptolemao est Indie intra Gan-
 gem vrbs.
ARMALA, vide **HARMALA**.
ARMALCHAR, vide **EVPHRATES**.
ARMAMENTA ἀρμαμέντα, loci nomen, apud Cedrenū.
ARMAMENTARIVM Romanorum olim fuit apud
 Batanos, in ostio Rheni, hodie obstructo; ad Cattorum vi-
 cum, pagum sic hodie dictum. Huius Armamentarij vesti-
 gia & ruinae quæ exstant, accole Thupse te Wretten vulgo
 vocant. Antiqua inscriptio ibidem inuenta, huius loci me-
 morat, quam quia ab aliquibus vulgatam admodum men-
 dosè videam, hic adscribere, in gratiam antiquariorum
 operæpretium duxi. IMP. CÆS. L. SEPTIMIVS
 SEVERVS AVG. ET M. AVRELIVS ANTO-
 NINVS CÆS. COH. XV. VOL. ARMAMEN-
 TARIVM VETVSTATE CONLABSV M RE-
 STITVERVNT SVB. VAL. PVDENTE LEG.
 AVG. PR. PR. C. VRANTE CÆCILIO BATONE
 PRÆ. Castra Legionum Germanie, (quorum Plinius
 meminit) hic fuisse puro.
ARMANAZON, vide **POSSESSIO**.
ARMATHA, vide **NAIBOTH**.
ARMATVS, vide **HARMATVS**.
ARMAVIARA ἀρμαβία, Armenia Maioris opidum, Ptol.
ARMAXA, Cappadocia vrbs, Antonino. Eadem **ARMA-**
CA, apud eundem.
ARMEDON, Cretica insula, ante Sammonium promon-
 torium, Plinio.
ARMENANENSIS Fundi, in campo Bullensi, Africa,
 meminit D. Augustinus in epistola ad Xanthippum.
ARMENA ἀρμενία, Paphlagonia vicus, circa Sinopen,
 Ptolemao, Straboni, & Stephano. vrbs est Plinio, Pom-
 ponio, & Solino. sed per i. in media. In Periplo Arriani,
 & apud Xenophontem, videtur cum afflatu in prima scri-
 bi. vide **ALMENE**.
ARMENIA ἀρμενία, Ptolemao, & ceteris, Strabo cum
 aspiratione ἀρμενία, Asia regio. In maiorem & mi-
 norem ea distinguunt. maior posterioribus sæculis
 secunda cognominata fuit. reliquet ex libro Noti-
 tiarum. **ARAM** Hebrais dici, Arias in suo App. Biblico
 testis est. Turcomania dicitur Mercatori, & Giraua.
 Theuetus scribit à Mesopotamiis & Persis Thoura
 Arcannoë, id est, montes Armenia; & à Nestorianis
 Zelbicidibz, id est, montes à lapibz habitari nominari.
 Antiquum nomen obtinere Christianis inhabitantibus cre-
 diderim. **PERSARMENIAM** suo tempore dictam
 hanc Armeniam maiorem, scribit Euagrius, lib. 5. cap. 7.
ARMENIA MINOR in lib. Notitiarum prima
 cognominatur: **LEVCO SYRIA** λευκοσύρια, etiam
 dicitur Procopio, lib. 1. De bello Persico. In Sacris **ARA-**
RAT dicitur. Item vs, **Aria** Montano teste. Hodie, si
 verum dicit Giraua, Anadolie vocatur. Si Castaldo
 crediderim, Pegian. Vbi Colchidi vicina est Acoionlon

A R

dici, auctor mihi est Leonclausius. Armeniam à Iustiniano
 rege in quatuor partes diuisam, scribit Eustathius. Pri-
 mam **HEPTAPOLIM** ἑπτάπολις, dictam. secundam
PENTAPOLIM πέντε πόλις, tertiam **HEXAPOLIM**
 ἑξάπολις, quartam **TZOPHAREM** τζοφάρη, &
BALBITENAM βαλβίτην, vocatam. **TZOPHA-**
NE, & **BALABITENE**, legitur in Authenticis. Ar-
 meniam aliquando **SACACENAM** σακακην, appella-
 tam fuisse, scribit idem Eustathius. à Sacis nimirum, eam
 occupantibus. **QUARTAM** Armeniam nominat Ce-
 drenus, & Iustinianus Imp. in Nouellis, Constitutione 31.
ARMENIOS Ciseuphratenos, & Trans euphratenos
 nominat Appianus 2. Civil. **ARMENIAM** Inte-
 riorem habet Eunapius, quæ Persarum regioni contigua
 est. vide **CHALDÆA**, & **MESOPOTAMIA**.
ARMENIÆ PYLÆ, vide **TAVRVVS**.
ARMENIÆ Sinum, habet Ammianus; paulo supra Sa-
 chalitem. sed **CARMANIÆ**, pro Armenia emendo.
PARAGONTICVS Ptolemao est.
ARMENIVS Mons, apud Dionysium, ex quo Phasim flu-
 uium dicit habere originem. Fortè **MOSCHICVS** mōs
 Ptolemai est. **ARMENIVS** etiam vrbs nomen, Stra-
 boni, iuxta Boeheidem paludem, inter Larissam & Pheras.
 vide **PHASIS**, **TAVRVVS**, & **ANTITAVRVVS**.
ARMENOCALYBES, Cappadocia populi, Plinio. Circa
 Armeniam maiorem. Mixti ex Armenijs & Chalybibus.
ARMETILLI, Agri mentio est, apud Iul. Frontinum
 Siculum, de Limitibz. siue Mensuris agrorum, qui manu-
 scriptus adseruatur apud C. V. Francisc. Nansium. longè
 alius ab eo qui excusus prostat. In Italia locus est.
ARMIA ἀρμία, Libya interioris populi. Ptolemaus.
ARMIANA ἀρμiana, Ptolemao Parthia opidum est.
ARMINA, vide **ARMENA**.
ARMISTÆ, Dalmatica gens, Plinio.
ARMON, Amos 4. פְּעוּמָאֵי habent 70. interpretes. Arme-
 nia montes sunt Chaldaeo.
ARMONIA ἀρμονία, Strabo ex Callimacho. Huius Har-
 monia, & Cadmiturris, meminit Apoll. 4. Argonautico-
 rum: qui eas tradit habitari ab Encheleis. Hi sunt in Illy-
 rico. Vide in dictione **CYLCICES**.
ARMONIVS, vide **SCORDISCVS**.
ARMORICÆ Ciuitates, citantur à Casare, in eo tractu,
 qui **BRITANNIA** Minor Sigeberto vocatur. **BRIT-**
TONE incolæ, apud Iornandem & Eginarhum. Her-
 monia etiam, & vulgo Bretagne, Rob. Canali aucto-
 re. Antiqua Britannica lingua adhuc hodie Lhydaw
 appellatur: vt scribit Humsfredus in suo Britannica descri-
 ptionis fragmento. Ioannes Lelandus Armoria idem signi-
 ficare dicit, quod supra mare, in ipsa Britannica lingua.
 Sunt Plinij **BRITANNI**. Pontico Virunio si fiden-
 dum, **LETAVIA** quoque dicta fuit hac Armorica.
 Vox ex vernaculo Lhydaw facta videtur. Hanc **BRIT-**
TANNIAM prius **CORNY GALLIÆ** dictam lego
 in veteris historia Francorum libellulo. vide **BRITANNI**.
ARMOZEI, vide **ARMVZIA**.
ARMOZICA, vide **OSICA**.
ARMOZVM ἀρμωζον, Ptolemao: **HARMOZONTA**
 Marcellino: **PADI CHORA**, vel **BADICHORA**
 βαδισχώρα, Arriano. Carmania promontorium est, ad
 Fretum Sinus Persici, è regione Arabia felici. Cabo Iaf-
 quette mihi hodie videtur.
ARMVA, vide **RVBRICATVS**.
ARMVZA, vide **ARMVZIA**.
ARMVZIA, & **ARMOZEI**, Plinio. **ARMVZA**
 ἀρμύζια, Ptolemao: in Carmania. **HARMOZIA** ἁρ-
 μόζια, Arriano. Videtur hodie occupare Ormus regnū,
 & in eo eiusdem nominis celeberrimum emporium, ad
 Fretum Sinus Persici. Marius Niger putat **VOROC-**
TA βοροχτία, Ptolemai, esse insulam hodie Ormus di-
 ctam. Ormus insule ab incolis alio nomine Gerum voca-
 ri, scribit Varrerius. In Itinerario Beniamini describitur
 sub nomine Nekrokin, vt ego auguror. Ormus insulam
 dicit Theuetus ab Armenijs, Tartari, & Caspijs Zamri
 vocari,

A R

vocari, & Rohoboth à Chaldeis. Ormus autem Lusitanis tantum, ob auri abundantiam vocari asserit. hoc mihi non constare fateor. sed quod addit olim Ogyrim dictam, in eo eum hallucinari credo.

ARNA ἀρνα, Vilumbrorum, Ptolemao, & Silio 8. in Italia vrbs. Plinio ARNATES sunt. Est Phibiotidis etiā vrbs, apud eundem. Et Thessalia apud Strabonē. vide XANTHVS.

ARNEA ἀρνεα, regionis nomen. in Boeotia. Stephanus, in voce Philenorium: Arneum quendam Terpantrum potatam facit Suidas.

ARNARIVM, vide **ARNARIVM**,
ARNATES, vide **ARNA**.

ARNE ἀρνη, Thessalia, Baetiorum Colonia, que quoque **CIERIVM** κίριον, dicitur, Stephano auctore. Eadem **ARENE**, & **TARNE** vocatur, si creditur Etymologico. Mesopotamia vrbs: & Erasiniurum, iuxta Thraciam, est apud eundem Stephanum. Arnen quendam habet Strabo à Copaide lacu absorptam. Fons quoque sic dicitur in Arcadia, ut refert Pausanias. Boeotia vrbs, qua postea **CHERONEA** χερωνεα, dicta fuit, ut apud eundem Pausaniam legitur. Privesi novsa πριβήσι, vocata fuit. Item **COSNOS**, Isacio teste in suis Lycophronicis Commentariis. Vide **ACRAPHIA**, **BOEOTIA**, & **CHERONEA**.

ARNEA ἀρνεα, vrbs Lycia parua, Stephano: ex Capitone.

ARNENSIS, vide **ARNIENSIS**.

ARNESTVM, Italia locus, Antonino. inter Barium & Egnatiam. Sed **APENESTE** legit Sigonius. An Arnetium legendum, subdubitat Celsus Cittadinus.

ARNIDILLA, Episcopalis locus, sub sede Rubba, Moabiturum. Guil. Tyrinus.

ARNIENSES, Tribus populi Romani, Liviō 34. **ARNENSIS** in nonnullis lapidibus scribi tradit Jacobonius. vide **FLVENTIA**.

ARNINE, fluvij nomen, inter Pyrgos & Portum Herculis, Antonino. In Tuscia. Sunt qui **HARNINE**, & **ARMINE** legunt. an Pefcia hodie?

ARNISSA ἀρνησα, Grecia vrbs, ditionis Perdicca regis. Thucydides 4. sub finem. Taulantiorum regionis, in Macedonia: est apud Ptolemaeum.

ARNON ἀρνον, in sacris litteris, fons aut flumen est, inter Amorrhao & Moabitas distinguens. Adramelech hoc dicitur, si qua fides sit Theueto. Eius mentio est apud Iosephum, & Iudicum 11. item Num. 21. In Asphaltidem erumpit. Iosua 12. Pro Arnon legitur quidam **Arpōp**; ut monuit Syxti V. editio Romana. vide **APHAR**.

ARNONENSIS, vide **ARONVM**.

ARNVS ἀρνος, Tuscia fluvius, Ptolemao, Straboni, Plinio, & ceteris. Nomen retinet, Arno.

AROANIVS, vide **OLBIVS**.

AROATIA, vide **ARRHATA**.

AROAVA, vide **ENIANES**.

AROCELVM, vocat Varrius Hispania Tarraconensis vrbs, haud procul à Segontia. quā vulgò Nodales appellant. Circa Medinā Cali esse, putat D. Iacobus Delgadus.

AROCELITANI Plinio sunt. vide **ARACILLVM**.

AROCHA, Locorum in Italia fluvius. Plinius.

AROCHIRANNI, vide **BERGIO**.

ARODI, vide **ARARI**.

AROE, vide **PATRÆ**, & **ARBA**.

AROEI, Arabes sunt, Plinio, circa Mesopotamiam & Syriam. vide **ARABIA**.

AROER ἀροερ, vrbs ad Torrentem Arnon. Deuter. 2. Iosue 12. Iudicum 11. 1. Samuel. 30. A filiis Gad extructa. Num. 32. Vide **AR**.

AROERNI, vide **ARVERNI**.

AROLA, Heluctie fluvius. De Arre Scudo. Regino Prumiensis eius meminit.

AROLVS ἀρωλ, Besaltie regionis, in Macedonia vrbs. Ptol.

AROMA, vide **AROMATA**.

AROMATA ἀρωματα, Africa promontorium, & emporium Aethiopia, ad Sinum Barbaricum; Ptolem. eo aucto-

A R

re. Cabo de Guardafu Gerardo Mercatori; Guardafuni Sanuto, & Barroso. ἀρωμα habet Stephanus ex Marciano, Aethiopia vrbs. Caria pagus in monte situs, est apud Strabonem: sed o. breui. Quidam **AROMA** tri-syllabicos legunt: sic quoque Stephanus ex Strabone hoc loco. vide **AVSTRI** Cornu.

AROMATIFERA Regio, in Arabia Felici. Strabo 16.

ARONICÆ, vide **AROCCÆ**.

ARONIM, vide **ORONAIM**.

ARONVM, & **ARONENSI** A Castra, duo Palestina opida sunt in lib. Notit. **ARNONI** legunt quoque 70. interpretes, ubi apud Neemiam 2. **HORONITES** est D. Hieronymo.

AROPVS, vide **OROPVS**.

AROR, vide **ORODI**.

AROSAPES, Ariana regionis fluvius, apud Plinium. vide **ARVSASEM**.

AROSETH, ἀροσθ, 70. interp. locus Palestina. Iudic. 4. Aroseth gentium ibi quoque mentio.

AROSIS, vide **OROATIS**, & **ARAXES**.

AROTERES Aethiopes, circa Adulicum finem sunt, Plinio. Sunt & alij, Scythae circa Dionysopolim Thracia vrbs, ad Euxinum, eidem Plinio. ἀροτερης Herodoto. Vide **SCYTHÆ**, & **MEGASA**.

AROTREBÆ, vide **ARTABRV**.

AROTRIA, vide **MELANEIS**.

ARPANI, in Secunda Italia regione populi, Plinio. Vide **ARDANVS**.

ARPANVS, vide **ARDANVS**.

ARPASA, vide **HARPASA**.

ARPESSVS ἀρπεσος, Thracia fluvius, in Hebrum cadens. Appianus 4. Civil.

ARPHAS ἀρπας, vicus Indae. Iosepho Belli Iudaici 3. cap. 2. Vide **ARFA**, & **ARTHA**.

ARPHASSAD, vide **SVSIANA**.

ARPHAT, locus. 4. Reg. 19.

ARPHAXADÆI, vide **CHALDEA**.

ARPI ἀρπι, Liviō, Ptolemao, Straboni, & Plinio qui addunt aliquando **ARGOS**, **HIPPVM** ἀρπυγιον, & **ARGYRIPPA** ἀργυρπη, vel per syncopen **ARGYRIPA** simplici p dictum. **LAMPE** λαμπη, antea quoque vocatum, Stephanus auctor est. **DIOMEDIS** Vrbs nominat Virg. 7. Aeneid. & Ouid. 14. Metamorph. In Apulia est, vel, ut idem Stephanus dicit, in Daunia. **ARPINI**, Gentile, Liviō. Servius ad 7. Aeneid. dicit hanc primum **ARGI**, postea **ARGYRIPA**, & **ARPI** vocatam. Sarpi, dicitur Nigro. Sed Monte S. Angelo, Erythraeo. vide **ARDANVS**, & **DIOMEDIA**.

ARPII ἀρπι, Mysia Inferioris populi, Ptolemaus. Bessabria ibi hodie. vide **HARPIS**.

ARPINA, vide **OLYMPIA**.

ARPINAS Insula, nominatur à Cicerone lib. Epistolarum Atticarum. 13. In Fibreno fluvio sitam putat Turnebus. Inter Apenninum & viam Appiam Simeo Bosius.

ARPINNATES, vide **HARPINNATES**.

ARPINVM Liviō, **ARPINATES** Plinio, Ciceronis patria. Hirpinorum vrbs, in Samnitibus est. Arpino nomen habet, apud Leandrum. In huius agro **ARPINATEM** Fundum, nominat Cicero, ad suam Terentiam. Ad Livium amnem videtur, ex Silij 8.

ARPONIVM ἀρπονιον, Italia opidum, in Magna Graecia, à Brutis direptum in bello servili. Diodor. lib. 16. Gabr. Barrius pro Quarquario habet, Calabria vrbs.

AXPOXÆ, vide **SCYTHÆ**.

ARPYIA, vide **HARPYIA**.

ARQVI, Episcopalis locus, sub sede Emfena. Guil. Tyrinus

ARRA, Arabia Felicis opidum: ubi omnis negotiatio convenit. Plinius. Arpē vicus quoque Ptolemao. Chalcidid regionis locus, in Syria: est apud Antoninum.

ARRABII, vide **ARBIS**.

ARRABO, qui & **NARRABO**, Pannonia, vel (ut hodie) Hungaria fluvius. Sic Lazius, & Wermherus, qui eum Rab. vocant. **NARABO** νάραβο, apud Ptolemaeum lego

A R

lego. **ARRABO** nescio quis hoc tractu auctorum meminert. **ARRABONA** est apud Antoninam. sed pro opido, ut videtur. quod hodie Laurinum nominant. vide **AVRAS**.

ARRACILLVM, Vide **ARACILLVM**.

ARRÆI Sarmatae. quos **AREATAS** vocant. Thracia populi, Istrum versus. Plinius.

ARRATA, vide **ARRHATA**.

ARREBACI Hispania populi, Plinio 3. cap. 3. **ATREBACI**, quidam codices legunt. Pro **AREVACIS** habeo.

ARRHA ἄρρα, Illyridis vrbs Stephano.

ARRHABON ἄρραβον, Iberie fluvius, qui à Caucasio oriens, à Cyro recipitur, ut habet Strabo 11. **ARRHAGON** in M. S. quod Casaubonus testatur. Idem forte cum **ARAGO**.

ARRHADI ἄρραδιν, Arabia Deserta vrbs, Ptolemaeo.

ARRHAPA ἄρραπα, Assyria opidum. Ptolemaeus.

ARRHAPACHITIS, ἄρραπαχίτις, Assyria regio: apud Ptolemaeum.

ARRHATA, vel **ARRATA** ἄρρατα, Africa lacus, apud Rhizophagos, ubi feri culices. Elian. 17. Animal. cap. 40. Lacum Monachorum vocari in Tabula Sanuti video.

ARRHECHI ἄρρηχι, gens Maotica, Stephano. **ARRICHI**, Pomponio. ἄρριχιν singulari p. Ptolemaeo. **ARRICHI**, Plinio, & **ARINCHI** Ammiano.

ARRHENE, Armenia Maioris regio, in qua Tigrim tam vicinam Arsenia fluere, scribit ex Claudio Cas. Plinius, ut cum intumescere, confluant, nec tamen miscantur.

ARRHENTIA ἄρρηντία, Italia opidum, apud Stephanum. Suspecta lectio.

ARRHENTIAS ἄρρηντίας, Arrhiano, **ARETIAS**, ἄρρητας, Apollonio. Euxini maris insula circa Pontum Cappadociam. in qua Symphalides aues. Vide **ARIA**.

ARRHETIVM, vide **ARETIVM**.

ARRHIANA, Thucydidi ad calcem, lib. 8. circa mare Aegeum, & Cherronesum Thracia, locus.

ARRHINA ἄρρην, loci nomen circa Asiam propriam videtur: ex Diodoro 5.

ARRIACA, vide **CARACCA**.

ARRIANVM, vrbs Pannoniae. vel Norici, in lib. Notit. Altenhofen infra Anisum est Lazio.

ARRIBANTIVM ἄρριβαντίον, Dardania vrbs, in Myfia Superiori, Ptolemaeus. A Lazio, in sua Gracia tabula Wuezeriterno vocatur.

ARRICHI, vide **ARRECHI**, & **DOSCI**.

ARROCCÆ ἄρροκκα, Libya Interioris populi, Ptolemaeo.

ARONICÆ malè, in Latinis codicibus. Simplicii p. legit quoque idem Ptolemaeus ἄρροκκα,

ARROTREBÆ, vide **ARTABRVM**.

ARRVBIVM, Massia Inferioris, vel Scythiae opidum, ad Danubium. Antoninus, & lib. Notit.

ARRYBA ἄρρυβα, loci nomen est apud Stephanum ex Alemanno.

ARSA ἄρρα, Ptolemaeo, Appiano, Plinio, & Stephano, Hispania Batia opidum est. Arcoz Iosepho Moletio interpretatur, non verè, ut puto. Atuaga fortè, ex Amb. Morali. India intra Gangem etiam regio est, apud Ptolemaeum. Sed & aliud opidum Hispania est apud eundem. in Heditanis nempe.

ARSACIA ἄρρακία, Media vrbs, & Ptolemaeo, & Ammiano. vide **RAGEIA**.

ARSACIANA, siue **NOVIS**, Pannonia Savia vrbs. lib. Notitiar.

ARSACIDA ἄρρακίδα, lacum habet Plutarchus de Fluminibus: in quo Tigris defluit.

ARSÆ ἄρρα, Arabia Felicis gens, teste Ptolemaeo.

ARSAGALITÆ, India populi, circa Caucasum. Plinius.

ARSAMETES, Asia fluvius, circa Parthiam aut Armeniam: ut videtur apud Tacitum, Annal. 15. **ARSANIAS** autem legit hoc loco Lipsius, ex Fragmento Dionis: quod Fulvius edidit.

ARSAMVM ἄρραμ, Arabia castrum. Iosephus 20. Antiquit.

A R

ARSA MOSATA, vide **ARSAMOTE**.

ARSAMOTE, opidum Armenia Maioris, ad Euphratem fluvium, Plinio. **ARSAMOSATA**, ἄρραμωσάτα, Ptolemaeo. Huius etiam meminit Tacitus 15. Annal.

ARSAME ἄρραμ, vrbs, ubi sepulchrum Asam regem Israel, scribit Iosephus 8. Antiq. cap. 6.

ARSANIAS, & **ARSANVS**, duo flumina Armenia Maioris in Euphratem defluentia, Plinio. Huius ἄρρακίας meminit quoque Plutarchus in Lucullo, vide **DARSANIA**, & **ARSAMETES**.

ARSAPHAR, vide **SAPHER**.

ARSARATHA, est Berofo vrbs apud Scythas. Armenia Maioris, Ptolemaeo.

ARSARETH regionis, meminit 4. lib. Esdræ, cap. 13.

ARSATIANVM, Pannonia urbem habet Lazius, ex Antonino & Scoto. Arla nunc; haud procul Drauo.

ARSCENNENEN, Medorum regionis urbem capiam à Mauricio Imp. scribit Historia Miscella 17.

ARSEA, vide **ARCESA**.

ARSEN ἄρρον, Arcadia fluvius. Pausanias in Arcadicis.

ARSENA ἄρρον, quæ & **THONITIS** Θώνιτις, ut Strabo habet. Huius meminere quoque Dionysius Afer, & eius Scholiastes Eustathius. Palus est Armenia Maioris, nitrosa & vnus generis pisces habens, per quam Tigris fluit.

ARBESA Ptolemei est. Videtur à Plinio **ARETHVSA**, vel **ARETHISSA** à Solino, vocari. huic enim omnia, quæ Strabo sue Arsene tradit, adscribit. **SOSINGITES** Ammiano est. Posset **THOSPITIS** Θωπίτις, Ptolemei videri, nisi Plinius ex **Arctusa**, & **Thospite** duas faceret. vide **ARSYSIA**.

ARSENARIA Colonia, ἄρρηνεία, Mauritania Casariensis vrbs, Ptolemaeo, & Pomponio. Arzerum Castaldo. at Gerardo Mercatori (cui ego ubique magnam in rebus geographicis fidem tribuo) Arzen vocat. Arzeo vocatur à Marmolio.

ARSENICAE synodi, meminit D. Athanasius, in epistola ad episcopos in Africa. Huius sius mihi ignotus est. An pro **Arfinoite**?

ARSESA ἄρρησα, Armenia Maioris regio, Ptolemaeo. **ARSEA** interpretibus.

ARSESOVAL ἄρρесоβαν, Terra Canaan locus. Iosue 19. **ACERSVSA** D. Hieronymo.

ARSIA, Plinio Histria fluvius, & ab ea parte Italia terminus. **ARZIA** est apud Curopalatem, in Maximo. Arla. Leand. Alberto. **ARSIA** Silva, est Liuius lib. 2. in agro Romano, ab Arso heroe sic dicta, teste Halicarnasseo 5. Circa Prata Iunia. Haud procul à Veientibus videtur ex Val. Max. de Miraculis. A Plutarcho **VRSON** ἄρρον, dicitur, in Pophicola. vide **VRVS** & **LUCUS**.

ARSIÆ Boeotiae vrbs, quam à Phocæis occupatam, scribit Gemistus Plethon. Græcum codicem videre non licuit.

ARSIANA, Salsiana vrbs, Ammiano. sine s. legit Accursius, **ARIANA**.

ARSI CARITANVM Episcopum, à loco habet Viç. Vticens. In Numidia est.

ARSICODANI, Plinio Arabia Felicis populi sunt.

ARSICVA ἄρρικβα, Germania vrbs est Ptolemaeo. Wjññ Silesia est Villanovano.

ARSIAETÆ ἄρρηται, gens Sarmatia Europæ. Ptolemaeus.

ARSII, vide **ARIA**.

ARSI M ἄρρον, Piceni fluvium videtur habere Plutarchus in Pompeio. **ÆSIS** fortè.

ARSINARIVM Promontorium, ἄρρηνάειον, Ptolemaeo: Libya interioris. Cabo Verde Ioanni Barrio & Maffeo dicitur. Videtur **SVRRENTIVM** Plinii. Hoc Promontorium Capiti Viridis scribit Thevetus Macandan, & Befenege vocari, & ab Arabibus Hacdar.

ARSINE, ex Cedreno videtur circa Euphratem, fluvius.

ARSINNARITANVM episcopum à loco Mauritania Casariensis, habet fragmentum Viç. Vticens. ab Arsenaria credendum.

ARSINOE ἄρρην, Tres huius nominis habet in Cypro maritimas vrbes, Strabo, vnam inter vtramq. Paphum. hanc

Stephanus Lufignanus scribit nouo nomine Afidime appellari. Aliaminter Pedalium & Salamimem: quam idem Lufignanus Famagostam putat. Tertiam circa Callinufam, quam & Ptolemaus nouit. Lefcare hac Lufignano. Vnam harum MARIUM dictam Stephanus de Urbibus dicit. Marium autem & Arfinoe dua sunt vrbes apud Plinium. Præter has tres, quartam huius nominis describit in mediterraneis Lufignanus, & Porcarcius, quam addit Arzes nunc vocari. Ptolemao est Egypti vrbs, & finum Arabicum, quæ nonnullis CLEOPATRIS vocatur, vt Strabo refert. Hanc scribit Becannus à Moyse BAGVLSTEPHON vocari; licet alij BEELSEPHON perperam efferant Sues hodie, P. Gylus. Stukius à Saracenis Barraarn dici ait. Opidum est Ptolemao & Pomponio; quod & TEVCHEIRA τεύχηρα, Marcellino, & Straboni: Pentapoleos in Africa opidum. TAVCHEIRA per A in prima, legitur apud Stephanum, qui alio in loco illud TAGEIRA τάγεια, appellat, TEVCHEIROS Lycophron. Toacara Mercatori, Trocharam Marmolio, & Oliuerio. Egypti ciuitas Arsenoitica præfectura, ad Nilum est; quæ olim quoque CROCODILORVM ciuitas dicebatur, Strabone teste. Sed Crocodilorum ciuitas est alia apud Strabonem, & Ptolemaum: in Aphroditopolitica præfectura. Vrbs Trogloditica, prius OLBI A dicta, Stephanus. Ad finum Arabicum est Straboni: siue Adulicum, Ptolemao. Apud Strabonem Etolia opidum est, antea CONOPAKOBA dictum, eius puto quod, meminisse Ciceronem in Pisonem. Syriæ opidum, in Aulone. Aliud in Cælefyria: & aliud in Cilicia, habent Stephanus & Ptolemaus. Quatuordecim huius nominis vrbes exstare, ex scriptorum monumentis constat. Sed & ARSINOE etiam fons, in monte Ithome: teste Pausania. Vide EPHEVS, MARIUM, & PATARA. ARSINON, Syriæ vrbs, colli adharens, Phaurino. Item Armenia vrbs videtur apud Curopalatem. ARSINVS, vide ERASINVS. ARSISACA ἀρσίσακα, Media vrbs, Ptolemao. ARSITIS ἀρσίτης, Hyrcania regio, apud Ptolemaum. ARSONIVM ἀρσόνιον, Ptolemao Germania vrbs. ARSOPÆ ἀρσώπει, gens circa Pontum Euxinum. Orpheus in Argonauticis. ARSVRITANVS Episcopus, à loco sic nominatus. Viç. Vicens. ARSVINVM ἀρσύνιον, Vinum habet Galenus, à loco sic dictum videtur. Hoc alijs, ARVISIVM credo. ARSYSIA ἀρυσία, regio Pfyrorum & Chij. Stephanus ex Strabonis 14. vi. infit. sed ARIVSIVS hic legit. Alijs per metathesin ARVISIVS est. Vide ARIVSIVS. ARSYSSA, Ptolemao, in Latinis codicibus, sed melius AREESA ἀρέρσα, vt Græce scriptum habet. Armenia Maioris palus. Giocho ex recentiorum tabulis hodie videtur. Vide ARSENA. ARTABATITÆ, Æthiopes quadrupedum ferarum modo vagi. Plinius, & Isidorus. ARTABATHITÆ Solino sunt. ARTABIVM, vide ARBIS. ARTABRVM promontorium, Plinio auctore, quod CELITICVM idem quoque appellat. NERIVM νερίον, est apud Ptolemaum, & IERNE apud Strabonem. pro quo Xylander, & ante eum Pintianus Nerium restituit. Hispania promontorium (siue frons, vt cum Plinio loquar) est, quæ se ex Septentrione versus Occidentem vergit. SPECVLAM Britannia, vocant Æthicus, & Orofius. Hode Cabo de finis terre nautarum vulgus appellat. Pet. de Medina autem dicit Cabo de Mongia vocari. Strabo tradit ARTABRIS ἀρταβρις, suo tempore AROTREBARVM ἀροτρεβάρ, nomen tribui. AROTREBÆ sunt Plinio, & ARTABRORVM Portum habet ibidem Ptolemaus: quem Finis terræ hodie nominari puto. ARTABRA hic vocatur in Strabonis Epitome. ARTACACNA, vetustius exemplar habet ARTACANA, Asia vrbs, circa Aria regionem fortè. Q. Curtius 6.

ARTACOANA ἀρτακόανα, est apud Arrianum 3. CHORTACANA est apud Diodorum. 17. Hanc quoque Plinius 6. cap. 23. agnoscit. An Articaudna Ptolemei? ARTACÆON, insula cum opido, in Propontide. Plinius. ARTACÆON sepulchrum, circa Arbon montem locus: Æliano animal. 13. cap. 20. ARTACANA ἀρτακানা, Parthia vrbs, Ptolemao. vide ARTACACNA. ARTACE ἀρτακην, Ptolemao Bithynia vrbs, ad Pontum Euxinum. Phrygia vrbs, Herodoto, Plinio, & Stephano. Idem montem Cyzicenum habet, & cum eo Strabo. Mons quoque in Besbico videtur apud eundem. Est suburbium Cyzici, Procopio 1. Persicor. Hoc Herodoto 4. ARTACIA vocatur. ARTACIVM Fontem habet Apollonius 1. circa Cyzicum. Hesychio Armenia est ARTACE; & eidem Hellesponti vrbs. ARTACENA ἀρτακηνή, Assyria regio, circa Arbelam. Strabo. Consule Commentaria Casauboni ad hunc locum, qui ARCTENE legit. ARTACH, opidum Syriæ videtur, circa Hierapolim. Curopalates. ARTACIA ἀρτακην, fons circa Lami vrbes. Circa Caietam, in Campania, ni fallor. Homero Odes. u. Eustathius dicit apud Lastrygones esse. Meminit huius Orpheus in Argonauticis, & quoque Apollonius. sed circa Propontidem in Asia. vide ARTACE. ARTACII ἀρτακιοι, circa Mysiam & Thraciam gens, Dionys. quæm à M. Crasso deuictam scribit. ARTACINA ἀρτάκινα, Creta vrbs. Ptolemaus. ARTACOANA, vide ARTACANA. ARTÆA ἀρταία, Persia regio. Pausanias. Et ARTÆI ibidem populi, Herodoto. vide PERSIA. ARTÆI Murus ἀρταίης τείχος, opidulum ad Rhyndacum fluvium, Stephano. ARTAGERA Armenia maioris vrbs, apud Paterculum. ἀρταγέρης est Straboni. Alii ARTAXATA, vt putat Vinctus. Strabo tamen vtriusque meminit. ARTAGIGARTA ἀρταγυγάρτα, Armenia Maioris opidum, Ptolemao. An pro CARCATHIOCERTA? sed vide EPIPHANIA. ARTAGIRA ἀρταγίρης, apud Ptolemaum est Libya interioris vrbs. ARTAGVS, vide ARGÆVS. ARTALBINVM, in Rauracis videtur vrbs, apud Antoninum. Eadem cum eiusdem ARIALBINO. ARTALESVM ἀρταλέσσον, inexpugnabile præsidium, in Armenia fortè. vt ex Procopij de Adif. 3. videtur. ARTAMIS ἀρταμης, Pentapolis in Africa regionis vrbs, Ptolemao. Bactriana fluvius eidem. ARTAMITA, vide ARTEMITA. ARTANES, ἀρτάνης, Bithynia fluvius, in Pontum Euxinum effluens. In Arriani Periplus. ARTANÆ Thermae, sunt Aristoteli in Problematis. cuius aqua calida, & tamen potu idonea. ARTANISSA ἀρτανίσσα, Iberia Asitica opidum, Ptol. ARTASIA, vel ARTESIA, Syriæ vrbs, circa Antiochiam videtur apud Guil. Tyrium. lib. 4. cap. 7. vbi scribit eandem quoque CALQVIS vocari. Quindecim milliaribus ab Antiochia distare, scribit Matthæus Parisius. ARTASIGARTA, Armenia Maioris vrbs, Ptolemao Latino. Vox superflua, & expungenda. ARTATVS, Illyria amnis Liuius lib. 44. iuxta Oeneum. Fiume della Istria hodie, teste Nardo. vide DRINIVS. ARTAVNVN ἀρταυρν, Germania vrbs, apud Ptolemaum. Aurach haud procul à Tubinga arcem putat Io. Heroldus. Petr. Appianus Wirtzburg interpretatur. Hanc vrbes Wirtzburgensem MARCOPOLIM & PEAPOLIM antiquitus dictam, scribunt Irenicus, & Althamerus, ex Abb. Spanheimense. Auentino olim POBONIA vocata fuit. Vulgus Latinorum eam HERBIPOLIM nuncupat. vocabulo Latino. Græco appellationem interpretantes.

ARTAXATA ἀρταξάτα, Ptolemao, & Plinio Armenia Maioris vrbs, iuxta Araxen, Tacito. Choin, Ionio. Hanc Strabo etiam ARTAXIASATA, ἀρταξιάσατα, & Stephanus ARTAXIAZOTA ἀρταξιάζωτα, appellat. Idē cum Tacito 2. Annal. etiam ARTAXIA ἀρταξία, habet. Xiphilinus scribit eam NERONIAM nuncupatam.

ARTAXIA, vide ARTAXATA.

ARTEATAE ἀρτεάται, Persica gentes, apud Stephanum.

ARTEMIA, vide ARTEMITA.

ARTEMIDIS, vide DIANÆ.

ARTEMIDITA ἀρτεμιδίτα, Armenia Minoris opidum, Ptolemao. **ARTEMITA** interpretibus.

ARTEMISIA, vide DIANIVM, & NARTHECUSA.

ARTEMISIVM ἀρτεμισιον, siue DIANIVM Oenotriae opidum, Stephano. quod illi & ARTEMITIVM per T scribitur. Varius hoc putat hodie Agatha appellari.

ARTEMISIVM vrbs n habet Herodotus littoralem, in Magnesia Graecia, apud Sepidem. Euboea insula vrbs est Diodoro 11. Stephano, Plinio, & Tzetze. Item litus in eadem insula, supra Hestiam, ad Boream spectans: cui ē regione ferē opponitur Olizon, ut refert Plutarchus in Themistocle. Insulae nomen est apud Arrianum 6. inter Euboeam insulam & Sunium promontoriū.

Peloponnesi est opidum, apud Polybium 4. In Sicilia quoque locus, ubi Dion Sex. Pompeium castra posuisse scribit, huius meminisse etiam Appianus 5. Civil. Promontorium cum Fano est in Rhodiensi continente. Locus siue castellum Graecia, ad Rechij fluminis ostium: à Iustiano Imp. extractum, teste Procopio 4. adific. Est locus in Delo apud Herodoti Melpomenen, & Clementem Alexandrinū, ad gentes. Mons sic dictus, in Arcadia, circa Ladonem amnem, ubi Hercules ceruam occidit: ut refert lib. 2. Apollodorus. in eo Inachii fontes esse dicit Pausanias. Decem huius nominis antiqua loca habentur. vide DIANIVM, ARTEMIVS, & NARTHECUSA.

ARTEMITA ἀρτεμίτα, Stephano & Plinio insula est, contra Acheloi fluminis ostium. **ARTEMIA** ἀρτεμία, Straboni dicitur. Insula est quozq; Tyrhenica, circa Thalam siue Ethaliam insulam, qua Parmaiola hodie dicitur: Item alia, propē Oxiorum insulam, eidem Stephano. Vrbs est ἀρτεμίτα, Assyria, & Arabia Deserta, Ptolemao. Babylonica, est apud Strabonem. In Mesopotamiam eam collocat Plinius. Parthicum opidum vocatur à Tacito & Stephano. Est etiam Cherronesus sic dicta, circa Acheloi fluminis ostia, eidem Stephano. Per A. in secunda etiam scribitur, eodem teste. vide ARTEMIDITA.

ARTEMITES, vide RHÈNÈ.

ARTEMITIVM, vide ARTEMISIVM.

ARTEMIVS, Mons Argia. Plinius. **ARTEMISIVM** Pausania esse, docet ad eundem Sylburgius.

ARTENA, Volcorum opidum, de quo Livius 4. circa cal-

cem hac: Sant qui Artenam Veientium, non Volcorum fuisse credant: prabet errorem, quod eiusdem nominis vrbs inter Cere atque Veios fuit. sed eam reges Romani diruerunt: Cereūque, non Veientum fuerat. Dua sunt ergo Artenae nominis vrbes.

ARTENIA, vide BILIGA.

ARTESIA, Gallia Belgica regio, qua vulgò Artois.

ATREBATIO olim, vide ARTASIA.

ARTHA, vicus ubi initium longitudinis Iudae, Egesippus 3.

ARPHAS, hoc loco legit Iosephus Antig. 3. cap. 2. vide IARDA.

ARTHABATHITAE, proni atque quadrupedes: Aethiopum gens, in Africa. Solinus.

ARTHEIDON, insula ante Troada: teste Plinio.

ARTHITAE, apud Plinium Dalmatiae gens.

ARTIACA, Galliae vrbs, Antonino. Circa Tricassos. ubi Legio XII. Alius codex M. S. ARCIACA per C. legit. Hodie fortē Arsi.

ARTICAVDNA ἀρτικαῦδνα, Aria vrbs, Ptolemao, vide ARTACACNA.

ARTICOME, Barbarica vrbs, circa Graeciam, alicubi. Eustathio, in Amatoria Ismeni fabula.

ARTIGIS ἀρτίγης, Ptolemao, ARTIGI Plinio, quod IVLIENSES vocant. Turdelorum, in Hispania opidum. Hodie, ut Coquus & Tarapha scribit, Alhama. Est & ARTIGIS Antonino alia, inter Emeritam & Cordubam, quam quoq; Alhama nunc vocari autumo.

ARTIGVLA, insula Nili videtur, apud Pliniū: in Aethiopia sub Aegypto.

ARTIS ἀρτίς, Straboni 14. locus est Ionia, ubi Lebedus adificata fuit ab Androcopo.

ARTISICA, Antonino locus in Mauritania Casariensi.

ARTISCVS ἀρτίσκος, amnis est, per Odrysas fluens, in Thracia. Herodoti Melpomene. An Harda hodie: qui in Marizam siue Hebrum influit.

ARTOARTA ἀρτοάρτα, Parapanisi vrbs, Ptolemao.

ARTOARTAR ἀρτοάρταρ, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeus.

ARTOBRIGA ἀρτοβρίγα, Vindelicia vrbs, in Germania, Ptolemao. Beltenburg, à Laizio, & Pircheimero vocatur. Auentinus Artobrigam Maiorem & Minorem facit. dicitque Minorem, CENVM quoque, & Maiorem VALENTIAM vocari, duobusq; passuum milibus ab inuicem distare. nomenq; in Principum Pontificumq; instrumentis retinere; Fulgōq; Artzburg dici. Villanovanus Aegenspurg ex ea facit. Ego malim cum Plinio credere, quemque eos sitis diligentissime dicere, in quibus ipse prodebat. In proemio lib. 3.

ARTOGERASSA, circa Armeniam, aut Colchidem vrbs est, apud Ammianum 17.

ARTOMICI, legit Fulvius apud Caesarem 7. belli Gallici: ubi alij ARECOMICI habent.

ARTYMNESOS ἀρτύμνησος, vrbs Lycia, à Xanthijs condita. Stephanus. Vide PINARA.

ARTYNIA ἀρτύνια, stagnum, Stephano & Plinio est, ex quo Rhyndacus fluvius oritur. Strabo AZANITIDEM ἀζανίτις, vocare videtur, lib. 12. Vide APHANITIS.

ARTYPSVM ἀρτύπσω, vna septem urbium, quas Cyrus familiari suo Pytharcho largitus est, teste Athenaeo. Asia Minoris putarim.

ARTZANVCVS ἀρτζαννός, Cedreno fluvius est, circa Mesopotamiam, ut videtur.

ARTZE ἀρτζή, pagus Cedreno. proximè Theodosiopolis vrbs. ARZE legit Curopaltes. Artzerum hodie vocari, & à Tarcis Rum scribit Leonclavius, esseq; sitam ad Armeniam, & Cappadociae fines.

ARVALTIS ἀρβάλτις, Libye Interioris mons: Ptolemao.

ARVARI ἀρβάροι, India intra Gangem populi, Ptolemao. eosdem alio loco ARVARNOS vocat.

ARVAS, opidum Asia, circa Caspium mare vsq; iam. Q. Curtio 6. Hyrcania videtur. & AMARVA Ptolemae putarim. huc enim M. vocis praecedentis finale elementum ad hanc pertinere arbitrauerim. sic enim ibi legit, opidum Aruas.

ARVBIVM, vide ARRVBIVM.

ARVCCI, Plinio, Antonino, & antiquo lapidi, Hispanensis conuentus vrbs. Moron hodie; ut ex Clusio habeo.

ARVCIA ἀρβία, alia Ptolemao in Turdetanis, quam Moralis inter Cazallam & Alannis describit: & Aroche interpretatur. Puto ARVNCI Plinij.

ARVCIA ἀρβία, Ptolemao in Illyrico opidum; quod Bregna Nigro dicitur.

ARVDIS ἀρβίδις, Syria opidum ad Euphratem: Ptolemao.

ARVEDORVM, ἀρβέδωρ, montes, in India intra Gangem, Ptolemao. ORVDII interpreti.

ARVENNA, vide DOROMELLYM.

ARVENSE, vide FLAVIVM.

ARVERNA, ciuitas Galliae Episcopalis, Greg. Turonensi. ex Sidonio. In Aquitanica prima. ARVERNÆ Plinio 34. cap. 7. Clermont hodie est apud Pap. Massonum. Aimoinus lib. 1. Francor. legit, ARVNNIAS, qua nūc

Clarus mons vocatur. An corruptē pro Aruernus? 66

I 3 ARVERNI

ARVERNI *ἀρβεροι*, Casari & Ptolemao sunt Gallia populi. AROERNI *ἀροερνι*, Stephano. Hodie Auvergne nominatur eorum regio. Horum agri descriptionem lege apud Sidonium 4. ad Aprum suum.

ARVIL, vide ARVII.

ARVIS, mons in Chio vnde Arvium vinum. sic Vibius. vide ARVISIVS, & ARSYSTA.

ARVIVS, vide ARVIVM.

ARVN *ἀρυν*, vicus Samaria. Iosephus belli Iudaici 2. cap. 3.

ARVNCA vrbs Italia, ab Ausonibus condita. Festus. Legitur & AVRVNCA. sed ab illa diuersa: si creditur Fabricio ad 7. Aeneid.

ARVNCI, Batia populi, apud Plinium. vide ARVCCI.

ARVND *ἀρυνδα*, Hispania Batia vrbs, Plinio, & Ptolemaeo. Rhonda hodie vocari, ex Carolo Clusio habeo. ut tamen dicit, huius loci inscriptiones antiquas habere MVND A. Cl. Aretina scribit MVND A Casari & Plinij, nunc Mundecaran nuncupari. Sed hanc MVNDAM Clusius etiam nunc Monda nominari ait. cui suffragatur Moralis. Hec Arunda haud procul à Malaca, qua Plinij est. Ptolemai nempe est alia ab hac, in Celticiis.

ARVNNIAS, vide ARVERNA.

ARVNTES VETERES, cognomine CAMILLARII. in Tuscia, nisi fallit libellus, qui Cato de Origine in scribitur. ARVNTIAM Familiam habet Tacitus 11. Annal.

ARVPENVM *ἀρβεννον*, Straboni, AVRVPINOS habet Appianus. Lapidum vrbs. Laxius Xurpergin Carni putat. ARVPIVM Antonini est Simlero. & idem fortè cum ARVBIVM eiusdem.

ARVPIVM, vide ARVPENVM.

ARVPNUM, Gallia opidum, in Aquitania. Sidonius ad Papam Agretium, lib. 7. epistolarum. Sed ARVERNUM legit M. S. Codex sincerius.

ARVRITAE, Asiatice gentis nomen, in Historia Miscella 22.

ARVS *ἀρως*, Lycia fluvius, Stephano, in dictione *Ἀρως*, Videndum an corruptè pro ANVS. Vicus quoque, circa Samariam mihi videtur, ex Iosephi Antiq. 6. cap. 14. & belli Iudaici. 2. cap. 3.

ARVSACEM Asie fluvium, habet Mela: inter Indum fluvium, & sinum Persicum, alicubi videtur. ARVSAPTE Plinij.

ARVSINOS Campos, habet Frontinus; in quo Pyrrhum Epirotam à Romanis victum, scribit lib. 4. cap. 1. AVRVSINOS lego ex Floro & Orozio. In Lucania sunt: neque alios ab AVRUNCIS puto.

ARVII *ἀρβιοι*, Gallia Lugdunensis populi, apud Ptolemaum. ARVII melius scribendum.

ARVZIS *ἀρβζις*, Ptolemao Media vrbs.

ARXAMA *ἀρξάμα*, Ptolemao vrbs est in Mesopotamia.

ARXANA *ἀρξάνα*, Armenia Maioris regio, circa Nymphium fluvium. Procopius 3. adific. Vide ARAXINA.

ARXATA *ἀρξάτα*, Armenia Maioris vrbs, Straboni 11.

ARXEN *ἀρξεν*, Thracia vrbs. Procopius 4. adificiorum Iustiniani Imp.

ARXIANVS ager, circa Carduchios montes, & Zirmam fluvium. Agathias ad finem lib. 4.

ARYANDA, vide ARYCANDA.

ARYCA *ἀρυκα*, Locrensis qui Epicnemidij vocantur, ciuitas. Diodorus 14. & 16. ARYCVS Strabonis lib. 9.

ARYCANDA *ἀρυκανδα*, Lycia opidum, Athenaeo, & Stephano. an ARYANDA Pomponio? ARYCANDVS, Lycia fluvius in Lymiram desuens, Plinio. cui & ARICANDA vrbs ibidem.

ARYCVS, vide ARYCA.

ARYMAGDV *ἀρυμάγδος*, Cilicia fluvius, Ptolemao. Sequino, Nigro. QRYMAGDV scribunt Ptolemai interpretes.

ARYMPHAE, vide ARIMPHAE.

ARYPE *ἀρυπε*, vrbs in Aegypto. Stephan. ex Herodiano.

ARZANENA, Transfiguriensis regio est apud Ammianum. ARZAMNA legit Accursius. ARZANEN, & ARZANIQRYM opidum habet Procopius, quod dicit

duorum iter dierum à Costantiana distare. Persicorum 2.

ARZE, vide ARTZE.

ARZVGES, vide TRIPOLITANA.

ARZVS *ἀρως*, Thracia fluvius Ptolemao. Chiauolic Belonio. Vrbs est Thracia quoque apud eundem Ptolemaum.

ASABAI, Arabia vrbs. lib. Noist.

ASABO, vide MELANI.

ASABORVM *ἀσάβωρ*, Arabia Felicis promontorium, apud Ptolemaum. Mochandan Ioannes Barrius vocat. Est MACETA *μάκκτα*, Arviani, in Indici: MACES Ammiano. MACAE populi sunt quoque huic finitimi, apud Plinium.

ASACHAEI, Aethiopum populi, qui captos venatibus elephantos deuorant. Solinus & Plinius. qui quoque ASACHAS alibi legit, pro iisdem.

ASAE *ἀσάι*, Corinthiacus vicus: & alius Thracia: ut tradit Stephanus: ex Theopompo.

ASAEI *ἀσάιοι*, sunt Asia populi, Dabii vicini; Ptolemao. In Sarmatia. Vide SCYTHAE.

ASALEA *ἀσάλεα*, Palestina vrbs: Socrati, in historia Ecclesiast. Alaphionis patria.

ASAMA *ἀσάμα*, Ptolemao Mauritania Tingitana fluvius. Omirabi, Castaldo. Tenlist est Marmolio. ASANA Plinij est, & Solini. Asanaga vocari, & eandem esse cum NIGROYETERUM, scribit Ioan. Mariana.

ASAMON *ἀσάμων*, mons Galilae, contra Sepphorin. Iosephus belli Iud. 2. cap. 22.

ASAMPATAE, Sarmatiae Asiatice populi, Plinio.

ASAN LACUS. 1. Samuel. 30. item locus, 1. Paralip. 4. Iosue 15. & 19. vbi 70. interpret. *ἀσάρα* legunt.

ASANA, vide ASAMA.

ASANAMARA *ἀσάναμαρα*, India extra Gangem vrbs, Ptolemao.

ASANCA *ἀσάνκα*, Germania vrbs, apud Ptolemaum. ex qua Villanovanus Cleppern facit; Polonia ciuitatem.

ASANAEI, vide APHNDI.

ASANGAE, India populi, Plinio.

ASANNA, vide ASAN.

ASAPAVLI, Gallia Lugdunensis vrbs, Antonino. vbi LEGIO X.

ASAPHI, vi habent Ptolemai interpretes, vel ASAPHIDAMA *ἀσάφιδάμα*, ut Ptolemaus ipse, Syria vrbs est, in Chalcidica regione.

ASAR, Palestina locus, Iosue 13. Opidum circa Nilum, sub regina Candace.

ASARATH, vide ASSARA.

ASARSVSIM, vbi habitabant filij Semei, 1. Paral. 4. ESVSIM *ἐσυσίμ* *ἐσυσίμ*, legunt septuaginta interpretes.

ASASOBAS, vide ASTAPVS.

ASASONTHAMAR *ἀσάσονθαμαρ*, Genesios 14. CHAASESON THAMAR interpretatur Pagninus. vide ENGADA.

ASATENI, vide ASTAGENI.

ASAVA municipium, Antonino, in Mauritania Caesariensis.

ASSAFA crediderim Victoris Uicensis, in Fragmento M. S. AVASAV apud Simlerum. cuius meminit Carthaginense consilium, sub Cypriano habitum. AVSAFA putarim D. Augustini.

ASAVRACVS, vide ARVSACVS.

ASBAMEI Iouis templum, in Cappadocia, apud Tyanam opidum. vbi natus traditur Apollonius, Ammiano Marcelino. Aquam ibi sic vocatam *Ἀσβαμίων*, Iouis, sacram, dicit Philostratus, additque periurantiis aduersari.

ASBOIVS *ἀσβωις*, Thessalia vrbs apud Stephanum.

ASBYSTAE *ἀσβύσται*, Stephano & Lycophroni Libya vrbs est. Herodoto, Dionysio, & Eustathio populi sunt supra Cyrenem, in mediterraneis, Idem Eustathius Ammonius delubrum apud eos statuit; & Solis fontem, accolatque, Ammonios vocat. Ad Tritonem fluvium sunt Callimacho.

ASBYTAE sine s. in penultima sunt Ptolemao. sed huic diuersi sunt ab Ammonio. ab vtriusque habet etiam Solis fontem longe distantem. HASBITAE Plinio. Horum meminit etiam Silius 2.

ASCA ἀσκά, Arabia Felicitatis vrbs, ab Alio Gallo capta. Strabo 16.

ASCALANI ἀσκαλῶνι, Italiae populi, Romanos oppugnantes. Diodoro 37. Pro Asculani mendose.

ASCALINGIVM ἀσκαλινγίων, Germania vrbs Ptolemaeo. quam Irenicus aut Hildesheim appellari.

ASCALON ἀσκαλὼν, Palaestina vrbs, Ptolemaeo, Pöonio, & Straboni: ASCALO opidū liberū, Plinio. Initio BENIBERA appellata fuit. vt Benjamin tradit. Etia PALESTINA, si Honorio creditur. & PHILISTINA, si Isidoro. qui & PHILISTIM habet. Eadem ante GERARIS, Cedreno. Huius memoria fit Iudicum 1. ASCALONIS Stagnum, habet Athenaeus, lib. 8.

ASCANDALIS, opidum Lycia, Plinio. Alius codex M. S. DIANDALIS legebat.

ASCANIA ἀσκανία, vel ASCANIVS, Ptolemao Bithynia lacus. in agro Dasylitide, Halicarnasseo 1. Is Castaldo Ilnich, Nigro Londar vocatur. Actu Leonolaio. At Petrus Gyllius eum Lago de Nicea appellat; is oculatus testis est. dicitq; eum fertilem esse piscium, quos Graeci Libingia vocant; & quos crudos, sole exsiccatos, edere solent Constantinopolitani. Hunc idem in Sagarim effluere tradit in quadam epistola M. S. quae apud me est. de qua in DASCYTA. Est Troadis vrbs Stephano, Phrygia Hefychio. lacus, pagus, & fluvius Mysia est apud Strabonem. Idem sub Cio habet lacum ASCANIVM, in quo fossiles pisces, idem forte cum superiori, Ptolemai. ASCANIA ibidem quoque regio Straboni, quam Hermolaus duplicem intelligit: alteram Phrygia; alteram Mysia. Arrianus 1. Alex. meminit ASCANI lacus Phrygia, inter Pisidia regionem & Celanas urbem, in quo sal, quo vruntur accola, suapte natura concrevit. ASCANIA insula fuit Plinio ante Troadem. cui quoque ASCANIA in singulari in mari Aegeo alicubi insula est. vide CIOI ASCANIVS & SVNONENSIS.

ASCANIMIA, vide TAVRVS, & ASCATANCAS.

ASCANIVS ἀσκανίος, Phrygiae fluvius, Servio. Sed Bithynia, secundum Plinium & Ptolemaeum, qui hodie forte Alcu, ex tabulis dicitur. ASCANIVS Portus, in Aelide Asia, est apud Plinium. ASCANIVS Sinus, apud eundem 5. cap. 32. ad quem Nicaam describit. Malim ASTACENVS legere, ad quem Olbia Ptolemao, quae eadem cum hac Nicaa. Et Astacenus hic sinus nominatur a Strabone, ab Astaco nimirum vrbe, huic imminere.

ASCANTICI, Plinio sunt Sarmatia Asiatica populi. ASCANCÆ videntur Ptolemai.

ASCAPHOS, Aegei maris insula, apud Antoninum.

ASCATANCÆ, Vide SCYTHÆ, & ASCANTICI.

ASCATANCAS ἀσκαταγκας, apud Sacas mons, Ptolemaeo. ASCANIMIA huius loco in aliquibus Marcellini codicibus legitur.

ASCAVLIS ἀσκαυλῖς, Germania vrbs, Ptolemaeo: in tractu Septentrionali. Villanovanus Swatz vocat.

ASCERRIS, Vide SECERRÆ.

ASCALITÆ, Vide ASCITÆ.

ASCHANAXI ἀσχανάξιοι, populi qui nunc RHEGINI puzios, à Graeci nominantur. Iosephus Antiquitatum lib. 1. cap. 7. Gothicae gentes sunt Eusebio. Germani verò, Postello. idque ex Iudeorum scriptorum posterorum sententia. Matthaeus autem Beroaldus contendit Asiaticam esse gentem. Vide REGIVM Iulium.

ASCHASIB, vide ACHASIB.

ASCHEION ἀσχειὼν, apud Stephanum est Achaia vrbs.

ASCHILACÆ, Troadis populi, Plinio.

ASCIA, vocantur India loca, vbi Septentrio non cōspicitur. Plinius, 2. cap. 73.

ASCIBVRGIVM ἀσκιβουργιον, Germania vrbs, Ptolemaeo. Astburg, Thoma Leodio. Vicus infra Coloniam, ad Rhenum; vbi multa vetustatis monumēta ex terra erunt. Rhenanus opinatur Dupsboig esse civitatem trans Rhenum, Montensis comitatus. Emmerich urbem vult Althamerus. Asciburgij reliquias statuit Ioan. Mercator inter Mursam urbem & Rhenum fluvium, medio itinere.

Asciburgiū ab Ulysse ACRINIPRION ἀκρινιπειον, vocatum, scribit Tacitus. ἀσκιπυριον, restituit Rhenanus. & ἀσκιπυριον, legit Lipsius. Ακρινιπειον, Althamerus. Dupsboig, ab Adone DYSPORV M; & à Gregorio Turonensi, Aimoioq; DISPARGVM nominatur.

ASCIBVRGIVS mons, in Germania, Ptolemaeo.

ASCITÆ ἀσκιται, populi circa Indicum Sinum, Stephanos ex Marciano. Eosdem ASCHALITAS ἀσχαλῖται, vocari scribit. ASCITÆ sunt etiam Arabia Felicitatis populi, apud Ptolemaeum, & Plinium.

ASCLEPIVM ἀσκληπιον, ad Carthaginis Nouae portum, tumulus. Polyb. 10. ASCLEPIVM circa Aolidem Asia Propria, à Lyfimacho conditum, habet ex Strabone Hermolaus, ad Plinium.

ASCLOS, vide ASCVLVM.

ASCOMARCI, Sarmatia Asiatica populi, sunt apud Plinium.

ASCONIS FOSSA, Vide PADVSA.

ASCONITANVM ἀσκονίτας, vinum, habet Athenaeus, à loco sic dictum. quod bonum & pingue esse tradit. In Italia. Anpro Anconitanum.

ASCRA ἀσκρα, Boetiae vrbs prope Heliconem, Straboni, & Pausania. Hesiodi patria, Servio, & Vibio. Huius ASCREVVS quoque mons, ibidem.

ASCRVIVM ἀσκριον, Ptolemaeo Illyrici vrbs. Catharto, Mario Nigro, qui scribit DEGVRTVM à Plinio vocari. Hoc nescio. ASCRVIVM apud eum hoc tractu quoque inuenio.

ASCVA, vide ASENSA.

ASCVILAREM locum, ab Aquisgrano quatuor leugarum spacio distantem, habet Eginhartus lib. 4. translationis DD. Marcelli & Petri Martyrum.

ASCVLVM ἀσκυλον, Ptolemaeo Picenorum in Italia mediterraneū opidum. Acoli hodie. In Apulia est aliud L. Floro. & caput gentis Picentum. Colonia ius habet apud Plinium, & in antiquo lapide. ἀσκλη Stephano est. Alcalo Leandro: sed cognomine Satriano, teste Marcella: ad differētiā alterius. Hoc idem Troia quog, vulgo vocari, scribit ad me Roma Celsus Citadinus. vide AESVLVM.

ASCVRA ἀσκυρα, Armenia Maioris vrbs, Ptolemaeo.

ASCVRIS, Vide LYCHNIDVS.

ASCVRVS ἀσκυρος, Colchidis fluvius. Arrh. in Periplo. Africa opidum in Mauritania, sub Bogudis Imperio. Hirtius.

ASDARA, vide OSDARA.

ASDATÆ, India populi, ad Caucasum: apud quos Topazius Lapis. Plinius.

ASDOD, vide AZOTVS.

ASDYNIS ἀσδύνις, insula lacus Moeridis, in Aegypto. Stephanus: ex Eudoxi 2.

ASEA ἀσία, Arcadiae vicus, qui ASEATES ἀσάτες, etiam dicitur. Ex eo Alphus fluvius profuit. Stephanus. Enotam inde quoque emanare, scribit Eustathius. cui fontis quoque nomen ibidem. vide ABIA, & IASAEA.

ASEATÆ, vide ASTHEATÆ.

ASEDOTH, vel SEDOTH, nomen loci. Deuter. 3. & 4. Iosue 13. Aliū ab hoc habet D. Hieron. in Locis Hebraicis.

ASELOPIDUM, in Medoe insula Nili. Plinius.

ASELENVS ἀσέλων, locus in Europa, vbi vipera serpens reperitur. vt habet Nicander. Eius interpres dicit montem Locorum esse. In Aetolia est Etymologico. quod addit Endymionem hic obdormivisse. Endymionem in Larimo obdormivisse alij scribunt: In antro nempe quodam, quod MYRIVM nominat Q. Calaber: ORYMA Antigonius. ASEM ιαδον, 70. interp. Palaestina locus, Iosue 19. Vide HYMESEN.

ASEMONA ἀσέμωνα, terminus terra Chanaan. Num. 34. Deut. 1. Hic erant aurifodina. Iosue 15.

ASENA, Hispania vrbs, Carpestorum, vt videtur apud Liuium 23. ASCVA veteres libros legere, annotavit Sigonius. Locus Palaestina quog, ASENSA vocatur: Iosue 15.

ASENEM SALEMSIS sedis Episcopalis, in Africamemini Col. Carthag.

ASENI, Indiae populi, quorum caput Bucephala. Plinius.
ASER, ciuitas Nephthim, apud Tobiam, in tribu Manasse, descendenti à Neapoli Scytopolim: in decimo quinto lapide iuxta Viam publicam. ut scribit Eusebius.
ASERGADDA, locus Palaestinae. Iosue 15.
ASERI, Vide **GESSURI**.
ASERLANVS ager, in Piceno. In Balbi lib. de Limitibus, quem M. S. adseruat Nansius. Corruptum puto.
ASERMVS, vicus Chersoneisi (Thracici ut puto) est, in vita S. Parthenij.
ASEROTH אֶרֶץ אֶרֶץ, vna mansioinum Israëlitarum, in deserto. Numer. 33.
ASERVAL, Palestinae locus, Iosue 15.
ASERSVSA, vide **ARSESVAL**.
ASERVVS, vide **ASSORVS**.
ASFELD Campus, sic nominatus apud Diaconum 1. Longobardicor. cap. 24. circa Daciam videtur.
ASFINVS, vide **ASPHINVM**.
ASGILIA, Insula Arabiae Felicis, in sinu Persico. Plinius.
ASIA Ἀσία, tertia Orbis pars. & maxima à veteribus censetur. SEMIA Sacris scriptoribus est. In MAGNAM, & MINOREM diuidit eam Ptolemaeus. Uno vocabulo hodie minimè valgo exprimi scio. Partem eius citeriorem videlicet ferè Leuante vocari. idq; nisi fallor, ea ratione, quae Turca Constantinopolitani ASIAM MINOREM Natolia nuncupant: utramque enim vocabulum idem significat, quod Plaga Orientalior. Natolia meminit Metaphrastes in S. Ioannicio. Asiam vniuersam Strabo in quinque portiones diuisit: Ioannes Barrius nostro tempore eam in nouem distinxit. Nos eam in nostra Asia tabula in tot, quot Strabo, partes distinximus: sed non ysdem cum Strabone limitibus. idq; crassiore Minerua. Ab Ouidio Metamorph. 9. ASIS dicitur. SIANA à Serapione, cap. de Cocco insectorio, ex Dioscoride. ASIAM MINOREM vocat Appianus 2. Ciuium huius partem maximè Occidentalem, quam & MAGNAM PENINSULAM nominat. MINOREM quoque Ptolemaeus, qui eam inter maria & Euphratem constrinxit. Sed intra Halym, Herodotus & Strabo. In hac Minori est ea, quae PROPRIA appellatur, à Ptolemaeo, Solino, & Plinio: qui eandem, ex Agrippae sententia, in duas diuidit, 5. cap. 27. eamq; inter Europam & Orientem statuit 14. cap. 20. In INFERIOREM & SUPERIOREM distinguit Herodotus 1. PRIOR à Varrone 4. de Lingua Latina: INFERIOR à Pausania & Stephano vocatur: EPIRVM appellatam aliquando, tradit Eustathius. EPIROPVM appellat Cedrenus: corruptè forsan. incolas THRACESIOS dictos, scribit Porphyrogenneta. Regiones quae sub hac Asia Propria (quam Nostram appellat Cicero) continentur, lege apud eundem, in Oratione pro Flacco: Eunapium in Maximo: Plinium libro supradicto: Solinum cap. 43. & libram Notitiar. qui eius decem prouincias numerat, nominatque. Obseruatum hoc à me, veteres viriisque lingua historicos cum Asiam nominant, hanc tantum velle. Testis mihi Varro 4. vbi hoc, ASIA pars Asia, in qua Ionia ac Cilicia. Idem in Iurisperitorum scriptis, & opere Conciliorum intelligendum. Suidas tradit regionem Troianam, prius Asiam dictam; ab Asia philosopho. Apud Strabonem 13. lego, à Romanis sic dictam, postquam eam ab Attalo huius rege in hereditatem acceperunt, atq; in prouincia formam redegerunt. Hanc Propriam Asiam video subinde à nostra aetatis scriptoribus Turciam Maiorem nominari. Turciam Noiam à nostris, à barbaris verò Rum dici, tradit Marius Niger: eam partem nempe quae versus Septentrionem Bithyniam, Galatiam & Cappadociam comprehendit. Australem autem Tractum, in qua Lycia, Cilicia, & Pamphilia sunt, Cottomanidia nuncupari. Plura loca alia sub ASIA nomine ab auctoribus celebrantur. est enim Susiana vrbs, Ptolemaeo: Lydia, Suida, & Stephano; circa Tmolum montem. Mons est Laconica, sic dictus, Pausania: in cuius vertice Las opidum aliquando, quod postea in conualle reaedificatum fuit. Est & insula Aethio-

pie, apud Stephanum. Virgilio palus est, aut lacus, prop. Caystrum flumini, in Mysia, ut habet Vibius. Hoc A. longa est: de regione autem corripitur, ut tradit Seruius. vide ORIENS, ERIONIA, & LYDIA.
ASIAE Maximam sinu, vocat Pomponius, in quo Cyprus insula est.
ASIACE Ἀσιακή, vrbs Arachosiae, Ptolemaeo.
ASIANA Ἀσιανή, vrbs Elidis; Stephano, in verbo Ἀσια.
ASIBA Ἀσιβα, Ponti Cappadocici vrbs mediterranea, Ptolemaeo.
ASIBES, vide **ANTIOCHIA**.
ASICCENNA, Africa vrbs. Coll. Carthag.
ASICHA vicus, Theodoro in vita Eusebij.
ASICHVM Ἀσυχόν, portus Arabiae Felicis, & regione Zenobiorum insularum. Arrianus in Periplo.
ASICINSINA Ἀσικινσινά, Armenia Maioris regio, Straboni.
ASIDETI, populi sunt à Matathia contra Antiochum Iudaeis in societatem associati. ut habet Egesippus. Gens Iudaea synagoga videtur, ex 1. Machab. cap. 2.
ASIDO, quae CAESARIANA, conuentus Hispalensis vrbs, in Batica, Plinio.
ASIGRAMMA Ἀσιγράμμα, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeo.
ASII Ἀσίοι, gens circa Bactrianam regionem. Straboni 11. Est & gentile ab Asas oppidulo, apud Stephanum.
ASILI, Italiae populi, Silio 8. In Piceno, ut mihi videtur. Fictum nomen à poeta, dicit ad hunc locum Pet. Marfus.
ASILINCVM, (vel vt Simlerus) ALISINCVM, Galliae Lugdunensis opidum. Antoninus.
ASIN, regionis nomen, in historia Eldadis Danij, de Iudaeis clausis.
ASINÆVS, vide **MESSENIACVS**.
ASINARIA Via, vrbs Romae. Fest. Pompeius, & libr. Notitiarum. ASINARIA Porta, meminit Procopius 1. Gothicor.
ASINARVS, vide **ASSINARVS**.
ASINDA Ἀσινδα, Ptolemaeo, AVSINDA Interpretis, India intra Gangem opidum.
ASINDVM Ἀσινδόν, Hispaniae in Turdetanis vrbs, Ptolemaeo. Medina Sidonia Clusio. Sed hac Sidonia est ASYLA Ἀσυλα, Ptolemai, si Moletio creditur.
ASINE Ἀσινά, Messeniae opidum, Straboni, & Ptolemaeo, in Peloponneso. Anchora, Nigro dicitur. sed Phaneromini, Fauolio & Sophiano. Hi Asinae, Parnasti olim accole, DRYOPES ὄρυες appellabantur. quod nomen, in Peloponnesum reuersi, diu retinuerunt, ut Pausanias scribit. Pro Asine, legit Plethon hoc loco (nam is quoque in describenda Peloponneso Ptolemaeum sequitur) MISYNE μισύν. ASINE Argiae vicus, propinquus Nauplia, Pausania & Straboni, quam HERMIONICAM cognominant. Marius Niger Vulcanos appellat. MESYNE μισύν, legit Plethon. Laconica quoque vrbs, Xenophonii, & Straboni. item Cyprici: & Cilicia, apud Stephanum. Est & insula sic dicta, in Adriatico mari. & alia inter Sporades, Pomponio. Insula quoque est circa Peloponnesum, vicina Pylo, ut habet Thucydides 4.
ASINES, vide **ACESINE**.
ASINI AVRES, vide **ONOVOTA**.
ASINI MAXILLA, vide **MALEA**.
ASINIANI Horti, in regione Viae Nona. Front. 2. Aquaeduct.
ASINIVS, vide **ACESINE**.
ASIONGABER, (70. interpretes Τασιονγάβη, legant) 3. Reg. 22. Mansio Israëlitarum in deserto. Num. 23. Iuxta Haylam in littore maris Rubri, in Idumaea, 3. Reg. 4. BERENICEN postea vocatam, & haud procul ab Elana vrbe esse, scribit Iosephus. Antiq. 8. cap. 2. D. Hieronymo teste fertur ESSIAM esse, haud procul ab Ailath. vide **BATOGBERA**.
ASIOTAE, vide **IOTAE**.
ASIRINATES, Umbriae populi, in Italia. Plinius.
ASIS, vide **ASIA**, & **SETS**.

ASISARATH ἀσισαρθ, vrbs in Mauritania Cafariensi, Ptolemai.

ASISIA ἀσισία, Ptolemaeo. ASSESIATES vocat Plinius. Illyridis vrbs. Hanc scribit Niger nunc solo aquatam esse, ibidemq; multa antiquitatis monumenta exstare. Et locum Beribir dici, addit. Nisi tabulae geographica fallat, videtur mihi etiam Bergane vocari.

ASISINATII Municipij, meminit vetus inscriptio, in Goltzj thesauro. Ab Aesisa fortè.

ASIVS ἄσιος, Ptolemaeo Semnonum in Italia fluvius. Chiazzo, Leandro dicitur. Iazo mihi videtur. ASIVS Campus, circa Caystrum fluvium. Stephanus ex Homero. Item Eustathius in eundem, Iliad. 6. Vide ASIS, & ASSOS.

ASMACH ἀσμάχ, locus Herodoto. vide AVTOMOLI.

ASMANI, vide AZANI.

ASMIRA, videtur TAVRVS.

ASMIRAI ἀσμίραι, Montes in Serica regione: apud Ptolemaeum, ibidem ASMIRAE regio, & vrbs eidem.

ASMVRA ἀσμουρα, Ptolemaeo Hyrcania vrbs est; quam Marcellinus AZMORNAM vocat.

ASNAVS & AROPVVS, sunt duo montes in Macedonia, inter quos angusta valle Aous amnis defluit. Livius 32. Huius Aeropi quoque meminisse puto Arrian. 1. atque ibidem hanc vocem in accusatio non generandi casu legendum, ut sit montis, non Alexandri patris nomen.

ASOCHIS ἀσώχης, circa Syriam vrbs: Iosepho, belli Iud. 1. cap. 3. In Magno Campo, vixit auctor est, in vita sua. Galulæa vrbs, haud longe à Sepphora: eidem 13. Antiq. cap. 20. Vide ASOPHOS.

ASOM, vbi habitabant filij Semei. 1. Paralip. 4.

ASOPHIS, Achaia regiuncula, qua prius ab Homero ARETHYREA dicta fuit. ut auctor est Plinius. Circa Phlium Elidis est.

ASOPHOS ἀσώφος vrbs, haud longe disita à Iordane. Iosephus 13. Antiq. cap. 21. Sed idem cum ASOCHIS est. & sic hic quoque scribendum.

ASOPIA ἀσοπία, Peloponnesi regio circa Asopum fluvium. Strabo.

ASOPIDES, vide THEBAE.

ASOPIS, vide EVBOEA.

ASOPVS ἀσώπης, Pausania, & Straboni, Laconica opidum mediterraneum: Ptolemaeo autem maritimum. Rampano, à Nigro interpretatur. ASOPVS, Liuto Macedonia fluvius, Heracleam alluens. Item Straboni, qui huius accolae Parasopios vocat. Sunt qui eundem esse putant cum APILAS Plinij. Asia minoris fluvius est apud Plinij. Laodiceam qua ad Lycum est alluens. Thebarum quoque fluvius, in Arathyrea regione originem habere tradit Scholiastes Apollonij, lib. 1. Corinthiaca regionis fluvius est apud Ptolemaeum, Pausaniam, & Strabonem, hunc Thevetus Arbon vocat. Beotia quoque fluvius Ptolemaeo, Straboni, & Diodoro 11. qui, ut refert Pausanias in Corinthiacis, Thebanam regionem à Plataica diuidit. eundem cum dicto Apollonij Scholiasta puto. De eodem lege historiolum apud Iul. Pollicem, Strabo habet etiam Asopum fluvium in Pavo. Vide AESEPVVS.

ASOR ἄσωρ, Iosue 11. 15. 19. Iudic. 4. HHASZOR legit Chaldaeus. Palestinae locus, ad lacum Semechonitidem eum describit Iosephus belli Iud. 3. cap. 18 ad Genesarum lacum, Antiq. 13. ex quo coniunctio has duas voces eiusdem lacus esse synonyma. Duos autem huius nominis ostendit D. Hieronymus in locis Hebraicis, vide ASOR, & NASOR.

ASOS, Creta opidulum; Stephano. ASVM Plinius vocat. vide ASSOS, & APOLLONIA.

ASOTH, vide VSATI.

ASPA ἄσπα, Parthia vrbs, Ptolemaeo.

ASPAOTA ἀσπαότα, Ptolemaeo, ASPOBATA Ammiano, Sacaram ciuitas.

ASPACARA ἀσπακαρα, urbem, & ASPACARAS gentes, habet Ptolemaeus in Serica regione. ASPARATA & ASPARATAS legit pro iisdem Am. Marcellinus.

ASPACHAN, loci nomen Cedreno. circa Persiam fortè. Spahan nunc dici, scribit Leonclavius.

ASPADANA, vide APPADANA.

ASPAGONÆ, & ASPAGONES, Iudica gens, circa Indifluminis fontes, Plinio & Solino.

ASPALATHIA ἀσπάλθη, Taphiorum vrbs, Stephanus.

ASPALATHIS ἀσπάλθης, Lycia insula, apud Stephanum.

ASPALLVCA, vide ASPARLVCA.

ASPANEVS ἀσάνης, cadua siluae Idae pars. Strabo 13.

ASPANVS, vide ARDONA.

ASPARAGVS, locus circa Dyrrachium. Caesar 3. Cuiuslium, circa Genusum fluvium fuisse videtur.

ASPARATA, vide ASPACARA.

ASPARLVCA, vel ASPALLVCA, Aquitania vrbs, ad Pyrenaeos. Antoninus. ISPALVCA legit Hermolaus.

ASPASIA ἀσπασία, sunt populi qui habitant inter Oxum & Tanaim flumina, Polybio 10. ASPASIA-TRÆ sunt Straboni. ASPISII fortè Ptolemai. Vide APASIAE.

ASPATHEIS ἀσπαθείς, Ptolemaeo India intra Gangem opidum. ASPATHIS legunt interpretes.

ASPAVLA, Hispania opidum Hirtio, ad Salsum fluvium, prope Cordubam: V. millib. P. ab Vcubi. Fortè Apea, iuxta Castroel Rio, Nonnulli ipsum Castrum el Rio: ut mihi Clusius auctor est.

ASPELIA, vide CYRVS.

ASPENDVS ἀσπένδς, Pamphilia opidum. Ptolemaeus, Livius, Zosimus, & Stephanus. ad Eurimedontem fluvium est Philostrato, & Arriano. In Ptolemai tabulis ad Cattarractum ponitur.

ASPERVM MARE περύχια θάλασσα, qui & SINVS BARBARICVS, Ptolemaeo. BARBARICVM Pelagus, Stephano. TROGLODYTICVS SINVS Plinio est. Eum maris tractum obtinet, qui hodie Golfo de Melinde dicitur.

ASPETIANI, apud Procopium 2. Persicorum gens maxima Persiarum.

ASPHALTES, siue, ut Ptolemaeus, ut ASPHALTITES, ἀσφαλτίτες, lacus Iudae, qui Hebraei, MARE PALÆSTINORVM, ORIENTALE, SOLITVDINIS, siue DESERTI) & SALIS dicitur: Item MARE MORTVVM, (quo nomine eum Pausanias, & Iustinus historicus quoque describit.) SODOMAVS apud Galenum dicitur. Vide eius descriptionem apud Hegeppum 4. cap. 18. PENTAPOLIM olim dictum scribit Orosius à quinque ciuitatibus in eo, priusquam caelesti igne arsisset. TRISTEM Sinum appellat Solinus. VALLIS Puteorum bituminis à Iosepho, Antiq. 1. cap. 10. antea appellatus. Hodie ab omnibus Europaeis Mare Mortuum, variis vernaculis vocabulis, hoc idem significantibus, nuncupatur. Strabo aliis diligentissimus Geographus, hoc Mare, cum Sirbonide palude confundit. quod ante nos Zieglerus monuit. Huius pars versus Iordanem LINGVAMARIS in Sacris vocari video. Est & ASPHALTIS Limne (1. Lacus) circa Babylonem Assyria: Vitruuius 8. cap. 3. sed tacito huius proprio nomine. Item in Africa, circa Sigam urbem: Straboni 17.

ASPHAR λαχὴ ἀσφάρ, lacus 1. Machab. 9. Iosepho Antiq. 13. Fortè idem cum LACCI Ptolemai.

ASPHAX ἀσφαξ, Cypri gens, Stephano.

ASPHYNVVS, Aegypti vrbs. lib. Notis. ASFINVM legit idem.

ASPHODELODES ἀσφοδελόδες, Africa populi, colore nihil ab Aethiopibus differentes. Diodorus 20.

ASPIDVS, vide MVSIO.

ASPII ἄσπιοι, THYRAEI θυγαῖοι, & ARASACI ἀράσαιοι, India populi videntur: sed cis Choen fluvium. circa Paropamisum fortè. Arrh. 4. Alex.

ASPIONIA ἀσπιονία, Baetiana satrapia est, Straboni.

ASPIVS ἀσπις, Africa propria mons, Straboni, Polybio, & Procopio; prope Taphitum promontorium. Ptolemaeo vrbs hic est, intra Hermea prom. Meis dici putat Augustinus Curio. Ad Syrtim Maiorem quoque vrbs, Straboni & Ptolemaeo.

- Ptolemaeo**. quam **Marmolius** Lard vocat. **Dioni** 37. est castellum in Syria vsquam. **Stephano** est Macedonia vrbs. Circa **Contestaniam** in Hispania vrbs est, **Antonino**. Promontorium **Aethiopia** sub **Aegypto**, ad sinu Arabicum: & **Libya** Exterioris mons, est apud **Ptolemaeu**. **Stephanus** habet **Aspidem** insulam, prope **Cyclades**: aliam iuxta **Lyciam**: aliam **Pfiris** vicinam; & aliam vltra **Pissam**. **Plinio** insula est in **Saronico** sinu. de qua **Plutarchus** forte in **Pyrho**. Vide **CLYPEA**, **ARCONNESVS**, & **IASPIS**.
- ASPISII** ἀσπισιοι, **Scythia** intra **Imaum** montes, **Ptolemaeo**. Populi quoque cognomines, ibidem. Vide **SCYTHAE**, & **ASPASIAE**.
- ASPITHRA** ἀσπιθρα, **Sinarum** vrbs, apud **Ptolemaeu**: **Aspida**, **Gerardo Mercatori**. **ASPITHRAE**, populi sunt ibidem, apud eundem **Ptolemaeu**.
- ASPLEDON** ἀσπλεδών, **Achaia** vrbs, quae à nonnullis **SPLEDON** dicta fuit; deinde etiam **EVDIELVS** εὐδιελός, quo nomine quoque eius ager nominatus fuit. **Strabo**. **Boeotia** eam tribuit **Plinius**, & **Hesychius**. **Phocidi** **Stephanus**. Vide **HYETTOS**.
- ASPOBATA**, vide **ASPABOTA**.
- ASPONITANAE** ciuitatis, **Galatia** Prima, meminit **synodus Constantinopolitana** VI. **ASPONA** est **Antonino**. **MAPONA** legit **Ius Orientale**. **ASPVNA** ἀσπύνη, **Socrati**, **Callisto**, & **Ammiano**, cuius episcopus **Palladius**. circa **Ancyram** videtur, ex concilio **Ephesino** III. **AGRIZAMA** hoc loco legit **Accursius** apud **Ammianum**: corrupte, vt puto. Vide **ARGIZALA**.
- ASPORDENV** ἀσπώρδενον, locus apud **Pergamum** **Troadis**. in tractu sterili & aspero, **Straboni**. **ASPORDENV**, fugiendi seditionis gratia dicitur, eodem auctore.
- ASPRACAN**, vide **MEDIA**.
- ASPVCA** ἀσπύκα, **Africa** Propria vrbs, **Ptolemaeo**.
- ASPVNA**, vide **ASPONITANAE**.
- ASPVRGITANI**, ἀσπυργιταιοι, circa paludem **Maotidem** gens, **Stephano**, & **Straboni**, qui eos prope **Sindicam** describit. sed **ASPVNGITANI** ἀσπυγγιταιοι, hic legit. Inter **Phanagoriam** & **Gorgippiam**, in **Asia**.
- ASSA** ἀσσα, vrbs circa **Athou** montem; **Herodoto**, in **Polymnia**; & **Stephano**. Idem habet vicum in **Scythia**, sic dictum.
- ASSABENSIS** Plebs, in **Africa**: **Coll. Carthag.** Ab **Afana** puto.
- ASSACANI**, vide **ASSACENI**.
- ASSACENI**, **ASTACOENI**, **ASTACENI**, & **ASSACANI** ἀσπυργιταιοι, ἀσπυργιταιοι, ἀσπυργιταιοι, ἢ ἀσπυργιταιοι, idem populus, sed diuersa scriptio, **Plutarcho**, **Straboni** & **Arriano** de vita **Alexandri**, qui eum inter **Cophenem** & **Indum** fluuios describunt. Eidem tamen de rebus **Indicis** **ASSACENI** & **ASTACENI** diuersi sunt. Aut **SVASTENE** σβαστύν, regio est **Ptolemai**, aut vicina. Horum nomen & progeniem putat referre **Marmolius**, quos iuniores **Assalinos** vocat. quorum memoria frequens apud **Bellifaci** scriptores. Vide **ATTACENI**.
- ASSAF**, vide **ASAVA**.
- ASSANITAE**, **Saracenic** gens, est apud **Ammianum**.
- ASSARA** ἀσσυρα, **Ptolemaeo** **Mauritania** **Casariensis** fluuius. **ASARATH** interpretibus. **Sesfis** **Castaldo**. **Mesopotamia** vrbs, est in lib. **Notie**.
- ASSARACAE** ἀσσυρακαί, **Libya** Interioris gens: apud **Ptolemaeu**.
- ASSARAMEL** ἀσσυραμελ, 70. interpret. locus videtur, 1. **Mach.** 14.
- ASSAREMOTH** ἀσσυραμεθ, locus circa **Palestinam**; 1. **Mach.** 4. **GEZERON** vertit **D. Hieronymus**. alius habet **GAZERON**.
- ASSARON**, vide **SARON**.
- ASSECOMA**, **Antonino** **Hispania** opidum: intra **Blacram**, & **Asturicam**.
- ASSEDIM**, **D. Hieronymo**, **TYRIORVM** legunt 70. Interp. **Iosue** 19.
- ASSEDOD**, vide **AZOTVS**.
- ASSEDONES**, vide **ESSEDONES**.
- ASSEMONA**, vide **ESMONA**.
- ASSERA** ἀσσερα, **Chalcidensium** opiduorum. **Stephanus**: ex **Theopompo**.
- ASSERIATES**, **Plinio** **Alpini** populi. * **Val de Serra** forte, inquit **Simlerus**.
- ASSERINA** ἀσσερίνα, locus in **Tenedo** insula: vbi **Strabonius**. **Suidas** in **Tenedos**.
- ASSESATES**, vide **ASISIA**.
- ASSESVS** ἀσσεύς, opidum **Milefiorum**. **Pausanias**, & **Herodoti** **Clio**. Vbi **Minerva** **Assesia** templum.
- ASSETERI** ἀσσετεροι, gens, aus militum potius genus videtur apud **Arrianum** 5. **Alexandri**.
- ASSIDONA**, sic olim suspicatur **Clusius** vocatam fuisse eam **Hispania** vrbs, in **Batica** regione, quam hodie **Xeres de la Frontera** vocant. Cum eo sentit **Alphonsus** à **Carthagina**.
- ASSINARVS** ἀσσηναίος, **Thucididi**, vno s. **Plutarcho** est: **Sicilia** fluuius. **Falconara**, **Leandro**, **Arctio**, & **Fazello**. sed hic addit eum intus etiam **Noti** vocari. **Leander** scribit hunc **Assinarum** eundem esse cum **Orino** **Ptolemai**, & **Eloro** **Plinij**. iudicent **studiosi**.
- ASSIPITI**, vel **ASPICII** populi, **Diacono** 1. **Longo**. Circa **Mauringam**, **Germania** **Septentrionalis** regionem. Est qui **VSPETES** legit.
- ASSIS**, insula quae est inter **Hosiam** & **Portum**. **Damasus** in vita **Siluestri** papa, & **Volumen** **Conciliorum**, de munificencia **Constantini** Imp.
- ASSIVM** **Tuscia** vrbs, si fides **Edicto** **Desiderij** regis.
- ASSO** ἀσσο, **Bastetanorum** opidum, **Ptolemaeo**. in **Hispania** **Tarraconensi**. **Ofica**, **Moltio**, in sua **Geographia** **Ptolemai**.
- ASSOR**, vel **ασωρ**, **Iosue** 15 & 3. **Reg.** 4. vbi 70. interpret. res **ασωρ**, legunt. **D. Hieronymus** autem **HESER**. **Antiochia** à **Brochardo** vocatur. Vide **ASOR**.
- ASSORVM** ἀσσωρων, **Sami** insula mons, **Stephano** auctore.
- ASSORVS** ἀσσωρός, **Mygdonia** regionis in **Macedonia** vrbs **Ptolemaeo**. **Ciceroni** **Sicilia** vrbs est: **ASSORIVM** ἀσσωριον, **Stephano**, **ASERVVS** ἀσσηνός, **Ptolemaeo**: **ASSORINI** **Plinio** sunt. **ASORO** vel **Azaro** hodie, **Fazello** & **cuidam** **Anonymo**. **Niger** **Montreal** appellat. Vide **TRIOPALA**.
- ASSOS** ἀσσοί, **Aolidis** vrbs, iuxta **Hellepontum**, **Straboni**. In **Epiro** vrbs: etiam **Lycia**, prope **Aternen**. Est & in **Boeotia** fluuius, qui sub radice **Edylj** montis in **Cephisum** erumpit: teste **Plutarcho** in **Sylla**. Pratum quoque sic dicitur **Stephano**, in **Lydia**, iuxta **Caystrum** fluuium, & **Celbianum** agrum. Idem forte cum **Asius**. **Astor**. cap. 20. **Assos** (quod alij **ASSVM**), circa **Troadem** est. (sed haec, teste **Plinio**, est **APOLLONIA**) ibidem **Cap. 27**. **Assos** quoque locus **Creta** est, in latere meridionali. **assos** forte **Pausania**, & **Stephani**: & **ASSVM** **Plinij**. sed hoc in **Mediterraneis**. Alij tamen hoc **ασωρ** apud **D. Lucam** interpretantur, prope, appellatiue. Vide **ANTANDROS**.
- ASSOTANVS** à loco quidam dicitur, in hac inscriptione qua **Carthagine** **Noua** legitur, **L. EMILIVS. M. F. M. N. Q. VIR. RECTVS. DOMO. ROM. Q. VI. ET. CARTHAGINIENSIS. ET. SICELITAN. ET. ASSOTAN. ET. LACEDAEMON. ET. ARGIVVS. ET. BASTETANVS. &c.**
- ASSVM** ἀσσων, **Troadis** promontorium, **Ptolemaeo**. vrbs est **Pomponio**, & **Straboni**. **Santi** **quaranti**, **Sophiano**. **Thracia** opidum est **Antonino**. Vide **ASSOS**.
- ASSVR**, **Palestina** vrbs maritima haud longè à **Rama**: **Artid** **Vulgariter** dici, scribit **Anonymus** de bello **Hierosolymitano**. Idem fluuium **Assur** dictum, hoc tractu habet. **ANTIPATRIS** veteribus est, vt addit in eundem **Reineccius**.
- ASSVRVS** ἀσσυρος, **Africa** Propria opidum, **Ptolemaeo**.
- ASSVRIS** est apud **D. Augustinum**, **Cyprianum** & **Vick. Uticens**. **ASSVRAS** **Antoninum**. An forte **AZVRITANVM** opidum **Plinij**? **ASVRENSIS** meminit **Coll. Carthag.** an pro eodem, videant peritiores.

ASSYRANI, opidum Taurica Chersonesi est apud Plinium. ASTIRANI legit alius codex.

ASSYRIA *ἀσσυρία*, Asia regio, qua postea ADIABENE dicta fuit, Plinio teste. item Theodoro in Sanctor. historia. Barbari commutata in T. ATTYRIAM eam vocant, Dione auctore. Niger scribit eam ab indigenis Adrinza appellari. A Giraua Acimia; à Pineto Mosul; à Castaldo Arzerum; à Mercatore Sarh dicitur. Darius hic sum, non Oedipus. Assyrios PERSAS dictos, scribit Suidas. Assyrii qui postea SYRI dicti sunt, sic Trogius. Assyrios Hyrcanis finitimos facit Xenophon 4. Cyropedia. Vide MESOPOTAMIA, & LEYCOSYRIA.

ASSYRITIS *ἀσσυριτις*, vide PSYCHRI.

ASSYRIUM STAGNUM, vide TIBERIADIS.

ASTA *ἀστα*, Lilio, Hirtio, Ptolemao, & Straboni. HASTA Antonino. Turdetanorum in Hispania vrbs. REGIA cognominatur à Plinio. Xerea, Moletio dicitur. Xeres de la Frontera Nauagiero. Sed Moralis quem huius libentius pratulerim, scribit adhuc Asta vocari: vel Masa de Asta, circa Guadeleten amnem locus. Ego haud multum absum, quin submersam putarim, cū sua insula Tarteſſo. in Batis ostio. Alia Ptolemaeo ASTA Colonia Liguria vrbs, in Iulia. Huius meminit quoque Claudiani Panegyricus, & Cassiodorus 11. Variar. Asti, Leandro. Drangiana quoque vrbs est, eidem Ptolemaeo. India vrbs, aut locus, circa Barygzenum sinum, est in Arrhiani Periplo. COL. AST. AVGVSTA, meminit quoque Augustinum. teste Goltzio.

ASTABARRI, vide SABATHENI.

ASTABENI *ἀσταβηνι*, Hyrcania sunt populi, Ptolemao. Astriadi Nigro.

ASTABORAS *ἀσταβόρας*, Aethiopia fluvius, Meroën insulam alluens, & Nilo se iungens. Strabo, & Ptolemaeus. Pero. in secunda scribit Iosephus. Tacui à Nigro. Tacasilij à Mercatore ex Barrio appellatur. ESTABARAS est apud Erianum, vi venit Gyllius. sed *ἐσάβας*, est in Græco codice.

ASTACANA *ἀστακίνα*, Bactriana vrbs, Ptolemao. ASTACIA est apud Marcellinum. vide ATTACANA.

ASTACAMPVM *ἀστακάμπος*, India promontorium, circa Barygzenum sinum, versus Orientem, Arrh. in Periplo.

ASTACAPRA *ἀστακάπρη*, India intra Gangem vrbs, Ptolemao. Idem cum Astacamprum puto. Campanis Castaldo.

ASTACENI, vide ASSACENI.

ASTACENVM ESTVARIVM, ἡ ἐστὴν ἀστυρία, Ptolem. in Hispania Batia; La Mareſma hodie vocatur.

ASTACENVVS fluvius, *ἀστακένιος* ἁβὰς, Propontidis pars, Straboni. In eo Nicomedia sita est. Golfo de Nicomedia, Bellonio & Gyllio, vide ASCANIVS.

ASTACES, fluvius Pōi, Plinio: ubi pasta nigro lacte equa, gentem alunt.

ASTACIA, vide ASTACANA.

ASTACILICIS *ἀστακίλικις*, Mauritania Caſariensis vrbs, Ptolemao. qua Tefezara apud Marmolium.

ASTACOENI, vide ASSACENI.

ASTACVRES *ἀστακίρες*, Africa Propria gens, apud Ptolemaum. *ἀστακίρες* sunt apud eundem in Libya interiori.

ASTACVS *ἀστας*, regio Byzantiorum, Stephano. Etiam Acarnania vrbs, Thucydidi 2. teste quoque eius Scholiaste. Vide NICOMEDIA, & STRATVS.

ASTÆ *ἀσται*, Thracia gens. Stephanus. vide ASTICA.

ASTAGENI *ἀσταγηνι*, Ptolemao. ASATENI interpretibus. *Ασται*. Felici gens.

ASTANDA *ἀστανδα*, Aria opidum, Ptolemao.

ASTAPA, Lilio Hispania vrbs; quam Nauagierus putat hodie Steppa dici, vel ut alij scribunt, Estepa. Negat hoc Moralis, qui dicit aliam quādam fuisse, hinc duobus leucis distantem, circa fontem fluminis Xenil: qua hodie ruina fœdatis iacet. vide OSTIPPO, & SISA PONE.

ASTAPÆI *ἀσταπῆνι*, Libya gens, Stephano, ex 8. Appiani.

ASTAPVS *ἀσταπός*, fluvius, Ptolemao, & Straboni. Meroën insulam Aethiopia alluens. ASTVSAPES habet Solinus. ASASOBAS *ἀσασόβας*, Heliodorus 10. Strabo dicit eum à nonnullis ASTOSABA *ἀστοςάβα*, vocari. Niger scribit eum accolis Abau diti: Abanhi Ioan. Barrius. Vide NILVS, & NIGER.

ASTAROTH *ἀστροθ*, vrbs a filio Gad exstructa. Num. 32. Iosue 9. quo GASTAROTH legit Chaldaus. Iosue quoque 16. quo *ἀστροθ* legunt 70. interpretes: & GHATEROTH Chaldaus. ASTAROTH CARNAIM est Genes. 14. ASTAROT ADDAR quoque locus, Iosue 16. Adi Masium ad hoc Iosue cap. D. Hieronymus scribit duo castella huius nominis existare in Batanea, nouem inter se millibus separata inter Adaram & Abulan ciuitatem.

ASTARTA *ἀσταρτα*, insula Aethiopica, apud Stephanum. ex Marciani Periplo. vide PHILADELPHIA, & ASTRATA.

ASTASANA *ἀσασάνα*, Ptolemao Aria opidum.

ASTAVENI, vide STAVENI.

ASTEIXIS Mons, diuidit inter viuum terram, & arenas iacentes vsque ad Oceanum. Caſariensi Mauritania à Meridie est. Oroſius. Vide ATLAS.

ASTELEBE *ἀστέλεβη*, Lydia opidum Stephanus: ex Xantho.

ASTELEPHVS *ἀστέλεφός*, Colchidis amnis, Arriano in Periplo. vide ATELPOS.

ASTENAS *ἀστίνας*, Hispania Batia opidum: paulo à Bati remotior quam Ilipa. Strabo 3. *Ἀστυα*, legit Casanbonus.

ASTERIA *ἀστέρα*, siue ASTERIS *ἀστέρες*, Stephano, Straboni, & Ausonio in Periacho 4. Odyssea. Insula inter Ithacam & Cephaleſiam. Πίριες *πτερεῖς*, quoque dicitur ab Hesychio. Didascalio Sophiano. Stephano & Suida, Lydia vrbs est. vide DELOS, & LADE.

ASTERION *ἀστέριον*, Argia fluvius est apud Pausaniam. Huius meminit quoque Papinius 4. Thebaid. Erasinus & aquas fluctibus Astereon. Thessalia opidum est Hesychio, & Stephano. sic dictum, quod in altissimo monte situm. In Tenedo locus quoque ut habet Plutarchus in Pythia oraculis. ASTERIVM, Paonia urbem habet Lilius 40. vide PERESIA.

ASTERIS, vide ASTERIA.

ASTERIVS *ἀστέρις*, loci nomē in insula Tenedo, ubi cancri nascuntur. Plutarchus in libello cur Pythia non reddat oracula. vide CITHÆRON, & ISMENVS.

ASTERVSIA *ἀστέρα*, Creta mons, ad partem Meridionalem versus mare. Etiam vrbs ad Caucasum ab eius accolis exstructa, Stephanus. Est & vrbs Panthea, insula Arabia Felicis: Diodoro 5.

ASTHÆA *ἀσθαία*, Gedrosia insula, apud Ptolemaum.

ASTHAGVRA *ἀσθαγύρα*, India intra Gangem vrbs Prol.

ASTHEATÆ *ἀσθεῖται*, Peloponnesi populi: Xenophonti 7. dereb. Græcorū. ASEATÆ *ἀσέαται*, erat in margine.

ASTHEMŌ *ἀσθέμω*, 70. interp. D. Hieronymus HISTEMO habet. Palaestina locus. Iosue 15.

ASTHIANENA *ἀσθιανένα*, Armenia IIII. id est Minora, regio. In Authenticis.

ASTIÆ, promontorium Europæum, ad Bosporum Thracicum: Cecrium vulgo. Pet. Gyllius. ASTOS *ἀστος*, populos habet hoc tractu Strabo.

ASTIAGIS, Antonino Africa Propria vrbs.

ASTICA *ἀστική*, regio Thracie, Plinio, & Ptolemao. Circa Anchialum, ubi Astij & Asta populi fore.

ASTICIA insula, iuxta Cretam, Pomponio. An ASTY-PALEA Pliny?

ASTICVS, vide ARISTIBVS.

ASTIGI, vide ASTYGIS, & ASTENAS.

ASTII, CÆNI, MADVATENI, & COELETÆ, sunt Lilio 38. Thracia populi. ASTORVM *ἀστωρ*, Thracia regionis meminit etiam Stephanus, in *Ἐκκλησίᾳ*.

ASTIRANI, vide ASSYRANI.

ASTOΔΩ, Prosopius nomi Aegypti ciuitas & metropolis, ubi Saturnus colebatur. Epiphanius. Huius Prosopidis metropolis, NICII à Ptolemao vocatur.

ASTOA ἀστὴ, vicus Arabiae Felicis, Ptolemaeo.
 ASTOBORRAS, vide ASTABORAS.
 ASTOMI, i. sine ore, gens circa Gangis fontem. Plinius.
 ASTOSABA, vide ASTAPVS.
 ASTOVIA ἀστοία, Germania vrbs, in climate Septentrionali, Ptolemaeo.
 ASTRABE, vide CASOS.
 ASTRÆA ἀστέρα, Illyria vrbs, Stephano: ex Hadriani Alexandreidibus.
 ASTRÆVS ἀστέριος, fluvius est Macedonia, qui inter Thessalonicam & Berrhoeam medius fluit. Alian. 15. animal.
 Idem cum Axio, aut huic vicinus. Vide CAICVS.
 ASTRAGON, Stratonicensis agri vrbs, Lilio 33.
 ASTRAS, vide PHOLOE.
 ASTRASSVS ἀσσεργας, Ptolemaeo est India intra Gangem opidum.
 ASTRATA ἀστέρα, Arabici sinus insula, apud Ptolemaeum. Caiassa ex Tabulis apparet. ASTARTA Siephani sufficor.
 ASTRINGI, (in margine codicis erat ASDINGI) Gothica gens apud Iordanem. ASTINGI sunt Theodosio Dionis abbreviatore.
 ASTRIXIS, vide ATLAS.
 ASTROBI ἀστροβοι, Indica gens, circa Indum fluvium. Arrbiani Indica.
 ASTROMELA, Gallie Narbonensis ciuitas, Plinio. Martegues, Pineto interpretatur. MASTRAMELLA μαστράμυλλα, Stephano esse, non dubito. nam sic is vocat stagnum & opidum in Celtis. Huius Astromela meminit Plinius lib. 3. cap. 4. his verbis: Vltra fossa ex Rhodano C. Marij opere & nomine, insigne stagnum; Astromela opidum, mariiima Auaticorum. Ego sic malim legere, vt primam periodum finire post dictionem, nomine. aliam post Astromela. tū maritima, maiuscula notarem, scriberemq; hoc modo: nomine. Insigne stagnum Mastromella. Opidum Maritima Auaticorum. Maritima enim hoc loco non esse appellatiuum, sed vrbs proprium, ex Ptolemei Geographia lib. 2. liquido apparet. Postquam nos hac ita castigassemus, incidimus in Pintiani Observationes; vbi deprehendimus eum hunc locum ante nos sic quoque emendasse. Eandem castigationem apud Melam, 2. cap. 5. desidero. vt nempe maritima, cum M. maiori scribatur. vide STOMALIMNA.
 ASTRON, Troadis fluvius, ex Ida monte oriens. Plinius.
 ASTRVN, in Ptolemaeo Latinis, Argia in Peloponneso maxima vrbs.
 ASTRVDIS, vide LŶCHNIDVS.
 ASTVRA, qui & STVRA, Latij fluvius, de quo Festus inquit: Stura flumen in agro Laurenti est, quod quidam ASTVRAM vocant. Sex millibus erat ab vrbe, vt ait Lilius 26. Stora hodie dici, scribit Leander, qui subiungit eum à Plinio NYMPHÆVS appellari. sed pace Leandri dixerim Stura & Nymphaeus duo diuerſaq; esse flumina apud Plinium. STORAS ἀστρος, Straboni nuncupatur. & Lilio lib. 26. Videndam num eadem cum Satura sit. Haud longè à Tarracina opidū est Astura, & eiusdem cognominis fluvius inquit Seruius 7. Aeneid. Hac Astvra Stephano. Huius vrbs meminit & Cicero ad Atticum.
 ASTVRA Plinio insula quoq; ibidem, circa eius ostium. Videtur etiam loci nomen hoc tractu, apud Suetonium.
 ASTVRA etiam flumen est apud Astvres, vt habet Oroſius libr. 6. cap. 20. & Florus 4. cap. 12. Est & Pannonia vel Norici vrbs, in lib. Notit.
 ASTVRES, Hispania populi, quorum regionem Ptolemaeus ASTVRIA ἀστυρία, vocat. ASTYRIA per ypsilon quoque in antiquo lapide. Asturias hodie appellant. ASTVRES diuidit Plinius in AVGVSTANOS, & TRANSMONTANOS. Ab Asturia flumine vicino sic dictos, scribit Isidorus. Isturam hunc nominant codices typis excusi.
 ASTVRICA AVGVSTA ἀστυρία ἀβυσσα, Ptolemaeo Asturum, in Hispania vrbs. Colonia vocatur in Augusti nummo. Astorga, Clusio, Tarapha, & Moletio. In Sche-

dis Illustris viri D. Georgij ab Austria, lego Astorgam antiquitus RAMA vocatam.
 ASTVRICANI ἀστυριανοί, Sarmatia Asiatica gens, Ptolemaeo.
 ASTVRVM LVCVS ἀστυρ ἀστυρ, Hispania Tarracoenſis vrbs, Ptolemaeo. Ouedo Moletio, & Coquo.
 ASTVSAPES, vide ASTAPVS.
 ASTY ἀστυ, pagus Aegypti, Diodoro iuxta Canobum, Stephano. vide ATHENAE.
 ASTYANENA, regio Asiatica: in Codice lib. 1. Titulo de magistris militum.
 ASTYCVS, vide ARISTIBVS.
 ASTYENTIS ἀστυέντος, fluminis meminit Strabo, inter Colophonem & Smyrnam, vt videtur.
 ASTYGIS ἀστυγίς, Turdetanorum, in Hispania Batia vrbs, Ptolemaeo. Egeja vocat Nauagierus, P. de Medina, & Clusius. qui idem annotauit ASTIGI per I. legi in antiquis ibidem inscriptionibus. AVGVSTA FIRMA cognominatur à Plinio. Idem habet ASTIGI veterem quoque in Hispanensi conuentu. Vide ASTENAS.
 ASTYPALÆA ἀστυπαλαία, insula Maris Aegaei apud Ptolemaeum, & Strabonem. Achillem hic coli, tradit Cicero 3. Natura Deorum. Stephano item ΠΥΡΡΗΑ ὑπὸ Πύρρῃ, ΠΥΛΑΑ ὑπὸ Πύλῃ, & THEON TRAPEZA, δὲ τῆς ἡγεμένης, id est, Deorum mensa dicitur. Sophianus eam Stampaliam vocat. ASTYPALÆA, Co insula vrbs quoque Stephano. In Samo etiam, eadem: & Tzetza, vnde oriundus Phalaris. Straboni 9. est promontorium Attica vicinum. apud eundem lib. 14. est promontorium iuxta Myndum Carie. Est & insula inter Cretam & Rhodum, Stephano. an hac eadem cum superiore Straboni?
 ASTYRGIVM, vide ASCIBVRGIVM.
 ASTYRA ἀστυρα, Troadis vel Mysia vrbs, Straboni & Plinio. vide DIANAÆ Astyrina. Vicus est etiam Straboni, vicinus Adramytio. Sunt & Thermae sic dictae à Pausania, circa Atarnum Mysiae. Est Phania vrbs iuxta Rhodum, Stephano. Eadem est regio Italiae. Etiam Boeotia, circa Potniae. vide ASTYRA. Pradium quoque Ciceronis mariimum est, quod Plutarchus in eius vita, inter Cyrcium & Tusculum videtur describere. Fortè Asturi.
 ASTYRIA, vide ASTVRES.
 ASTYRON ἀστυρον, vrbs in recessu Illyrici maris, ab Argonautis condita, & à Colchis POLAS dicta. Strabo. ex Callimacho. Vide IVLIA PIETAS.
 ASVADA, Palaestina opidum. lib. Notit.
 ASVAGA, & ASVAGIGA incerta lectio; Africa vrbs, apud D. Augustinum.
 ASVCIANDE, Sarmatia Asiatica populi, apud Plinium.
 ASVLANI, Campania aut Latij gentes sunt, teste Plinio.
 ASVM, vide ASOS.
 ASVOREMIXTENSIS loci episcopalis, in Mauritania Sitiphenſi, meminit Vich. Viensis.
 ASVRA, Syria opidum, circa Euphratem videtur apud Plinium.
 ASYBI, vide IBI.
 ASYLA, vide ASINDVM.
 ASYLVN Persarum, locus sic dictus apud Plinium, per quem Hedyppus fluvius labitur. Vide BACCHI Mons.
 ASYPHVS ἀστυφός, Marmarica mons, Ptolemaeo.
 ATABOLVS, vide OCTOLOPHVS.
 ATABVLI, Aethiopia sub Aegypto gens, vltra Meroen. Plinio teste.
 ATABYRIA, vide RHODVS.
 ATABYRIM Montem Sicilia, citat ex Timeo Stephanus: item Pindari Scholiaſtes, qui addit in eo boues aeneas fuisse, qui mugirent, quoties iniqui ibi quippiam fieret. Hoc annotauit Gyrardus, Syntag. 2. Deorum. Ex Polybij 9. circa Agrigentum videtur. Est & Phencia: & Persia vrbs, Stephano. vide THABOR.

A T

ATABYRIS ἀταβύρις, mons in Rhodo insula. Strabo, & Apollodorus. ATABYRUM vocat Stephanus; & hunc, & etiam Siciliā. Inde Atabyrius Iupiter.

ATACH, 1. Samuel. 30. locus.

ATACINI, vide ATAX.

ATAD, qui & PLANCTVS ÆGYPTI, item BETHAGLA, Locus iuxta Iordanem, tertio ab Iericholapide. Hieronymus de locis Hebraicis. Vide ACHAD.

ATÆA ἀταία, Stephano Latonica vrbs est.

ATAGIS, vide ATHESIS.

ATAGVS, vide ATAX.

ATALA, locus inter Constantinopolim & Thessalonicam. auctor Harmenopolis. vide ENTELLA.

ATALANTA, exigua insulula, prope Eubœam insulam, è regione Opuntiorum, Plinio. Talandi à Sophiano dicitur. ATALANTE NESIVM ἀταλάντης νησίον, Ptolemæo, est Eubœæ insule opidum, è regione Atalanta. quod foris Pomponij NESOS erit. hoc Marius Niger Talandi vocat; & ipsam Atalantem, dicit Caloiero appellari. ATALANTA est Straboni vicina Psittalia: & alia Locrensis eidem. Stephano est insula iuxta Piræcium. Vide ATLANTA.

ATALENVM, in Armenia Prima vrbs. Concil. Chalcedonense.

ATALLA, vide ENTELLA.

ATAO, vide ALTAO.

ATAPHITAS Arabes habet Curopalates.

ATAPHYNI ἀταφύνι, Magna gens Arabia. Stephanus.

ATARANTAS ἀταράντας, Libya populus cū Atlantes, habet ex Arriano (ut ipse fatetur) Eustathius in Dionysiu.

ATARBECHIS, vide ATERBECHIS.

ATARBICIS ἀταρβίς, vrbs est in Propontidis quadam insula. Stephanus. Propontidis pro Propontidis legendum puto. Et eandem esse cum Atarbechi, non dubito.

ATARIATÆ, vide AVTARIATÆ.

ATARN ἀτάρνα, & ATARNVS, opidum Mysia ad Hellepontum, è regione Lesbium, Hermia tyranni regia. Strabo, Herodorus, Polyanius, & Suidas, cui quoque regio sic vocatur, in voce Hermias. Solidus est vicus nunc, olim opidum. sic Plinius. ATARNVS ἀταρνός, Straboni quoque locus in mari est, apud Pitane. vide ATARNVS, & ACARNIS.

ATARNES ἀτάρνης, Herodoto Scythia fluius est. Morauam nunc appellari, putat Peucerus. Sed vide CIBRVS.

ATARNVS ἀταρνός, Pausania vicus est contra Lesbium, vbi Therma sunt. Idem est cum Atarna, haud dubie.

ATAROTH, duas huius nominis vrbes habet D. Hieron. vide ARCHIATAROTH.

ATAX ἀτάξ, Straboni & Vibio Sequestri. ATAGVS, ἀτάγος, Ptolemæo: Gallia Narbonensis fluius. qui Audc, Clusio. NARBO vocatur hic fluius à Polybio, lib. 3. quem non longe scribit à Masilia & Rhodani ostiis distare. ATAX vrbs quoque ibidem nomen, Eusebio in Chronicis, Terentij Varronis patria, quam Plinius 1. Atacinum inde vocat. Et non infrequens est urbem, & præterfluentem amnem cognominem audire. ATACINOS populos habet Pomponius, huius accolæ.

ATEGVA, Casari. ἀτεγυα Dioni. Hispania Batia ciuitas, hodie eius vestigia haud procul ab Alcala regali extare scribit Nauagierus, fontemq, tamen ibidem nomen quodammodo seruare; vocant enim Fuente de Teiucula. Morali Tebala vicja est. qui eam quoque TEGVA vocari addit. Tebe nunc dici, scribit Io. Mariana. distareque à Corduba XVI. lapide. vide HEGVA.

ATRIA ἀτρία, Palmirene opidum, Ptolemæo. ATERA legunt interpretes.

ATEL, vide RHA.

ATELEBVZA, vide ATTELEBVSSA.

ATELICA, opidum in Piceno. Balbus Francisci Nansij M.S. Pro MATILICA, ausim pronunciare.

ATELLA ἀτέλλα, Straboni & Ptolemæo, Campanorum in Italia opidum. Auersa, Fabricio & Leandro. Sanfelicius autem dicit esse, vbi hodie est Santo Arpino.

A T

ATELLANI Municipij, in Gallia, meminit Cicero ad Clauium, lib. epist. Famil. 13.

ATELPOS, Plinio Colchidis amnis est, quem Strabius Astelephum ἀστέλεφον, Arriani putat.

ATENA ἀτένα, pars tribus Antiochidis. Stephanus.

ATENTINVS, vide AVENTINVS.

ATER, mons Africa, circa Syrtim Minorem vsq, Plinius dicit eum longo spacio in Occasum ab Ortu tendi.

ATERA, vide ATEIA.

ATERBECHIS ἀτερβέχης, per a. in secunda, Ægypti opidum, in insula Propontidis. Herodorus in Euterpe. Vide ATARBICIS.

ATERIVM ἀτεριον, Sicilia vrbs, Stephanus.

ATERNVM, vide ATERNVS.

ATERNVS, Plinio, Ptolemæo, Straboni, & Varroni 4. de Lingua Latina, Pelignorum fluius in Italia. Pescara dicitur Leandro, Colletutio, & Blondo. qui scribit ad eius ostium eiusdem recentis & antiqui nominis opidum. Antonino & Liuiio 24. opidum est Aternum, sed & Straboni fluius est & vrbs cognominis. Hodie vrbs & fluius quoque Pescara nominatur. ut Roma ad me scribit Celsus Citadinus. Aterni agri in Piceno meminit etiam Balbus Nansij M. S.

ATES, sic dicti colles Troiani. testibus Lycophrone & Phœnorino. ATES campi, sunt etiam apud Synefium, Epistola 147.

ATESINVS, vide ATHESIS, & OENVS.

ATESTE ἀτέστη, Tacito & Ptolemæo est Veneta ditionis opidum, quod Plinius coloniam Romanam facit. Leandro est Este, castellum. Vide AESTVNI.

ATETONA ἀτέτονα, Hispania Batia vrbs, Straboni. Pro ed Xylander substituit APETVA ἀπετβα, contra fidem eius qui Epitomen Strabonis scripsit.

ATEVS ἀτέως, Castellum, Cedreno, & Curopalati. in Thracia fortasse.

ATHA, Orofio lib. 6. cap. 2. Lucullus impetu Apamiam vastauit, & sub monte Olympo prius Athan munitis. ciuitatem captam expugnatamq, diripuit. Pro, prius Athan, ego Prusiadam restituit. ex historia Mithridatica Appiani.

ATHACVS, Macedonia locus, apud Liuium, 31.

ATHAMANIA, regio Illyria, Stephano. Athamanum meminit Strabo, Liuius, & Plutarchus in Pompeio. sed eos vicinos Thessalia habet. Plinio sunt quoque ATHAMANES, sed in Ætolia. quos iuxta Ptolemæo etiā sunt.

ATHAMANTIVS ἀθαμαντίος, campus, Apollonio 2. In Halo, siue Haloneso est; vt addit eius Scholiastes. Planties in Thessalia, Etymologico.

ATHAMAS, Phthiotidis mons, Plinio. vide TEOS.

ATHANACVM, locus in Gallia: Greg. Taronenf, de Gloria Martyrum 1. cap. 43. Circa Lugdunum videtur. Ainday abbatiam hodie puto. Vide ARA Lugdunensis.

ATHANÆVM, vide ATHENÆVM.

ATHANÆ, est Plinio Arabia Felicia opidum.

ATHANAGIA, Liuiio Citerioris Hispania, in Illegetibus vrbs. Pampelona est Episcopo Gerundenf: Manresa Floriano. Quibusdam Tarrega est, aliis Sanahuja, vt Beuterus trahit, in suo Hispania Chronico. Idem alio in eiusdem chronici loco, quasi sui oblitus, hac omnia nomina recentia ANITORGII tribuit. Huius Anitorgi quoque Liuius mentionem facit, lib. 25.

ATHAMAS Petra, vide LAVRIVM.

ATHANATIS, vide THANATOS.

ATHANEATIS tribus, Tegeatarum, in Peloponneso. Pausanias.

ATHAR, Palestina locus: Iosue 19. & dēp, legunt 70. interpretes. THOCEN, in Paralipomenis vocari; adnotauit And. Masius. Pagum quendam Iethaira nomine hunc locum representare putat Eusebius.

ATHARÆ, & ATHAGORÆ, vide ETHAGVRI.

ATHARRABIS ἀθαρράβης, Stephano opidum est Ægypti. quod ab Hecateo ATHARAMBE ἀθαράμβη, dicitur. Vnde ATHARAMBITES Nomus. qui ATHARRABITES Plinij.

ATHELANÆ, Phoca grammatico urbis nomen. an pro Atella corruptè?

ATHELNIL, vide **BERGIO**.

ATHENA, locus Argia, vicinus Laconica. Pausanias. vide **ANTHELA**.

ATHENÆ Ἀθῆναι, Græcia nobilissima urbs, & omnib. eruditionis fons. Splendidissimam urbem omnium quibus illustrat Iupiter, vocat Athenæus. idem & Græcia Museum. nunc tantum casula supersunt quadam. locus Satine hodie dicitur, Sophiano & Fauolio testibus, Sethine est in Itinerario Scepperi M.S. **ASTY** ἄστυ, per excellentiam, & eius incolæ **ASTI** ἄσται, & **ASTICI** ἄστικοί, dicti fuere, vt Stephanus tradit. Vocati sunt etiam (vt Eustathius testatur) **PELASGI** πελασγοί, **CRANAI** κρηναί, **CECROPIDÆ** κεκροπίδαι, **IONES** ἰῶνες, & tandem **ATHENIENSES**. Idem scribit Herotus lib. 8. Athenarum partem **HADRIANOPOLIM** nominatam ab Imp. Hadriano, scribit Spartianus. **QVADRVRBEM** ab Attio appellatam litterarum monumentis reliquit Festus. quod scilicet ex quatuor urbibus **BRAVRONE**, **ELEVSI**NE, **PYRÆO**, & **SVNIO** constabat. Duodecim numerat & nominat Strabo 9 quas in vnas Athenas contraxisse Theseum dicit. Athenarum descriptionem lege apud Dionem Pruseum, Oratione 6. **ATHENÆ** etiam opidum Euboeæ insule, apud Strabonem. ab Atheniensibus conditum: & **DIADÈS** διαδῆς, dictum. idem ait Eusebius in Chronico suo: & addit quoque **ORCHOMENON** appellatum. Sunt alio locorum plures **Athens**, vt in Felici Arabia, Plinio. In Cappadocia, Arriano. ad Pontum Euxinum circa Trapezantem, eisdem: in Laconica, Polybio & Pausania: in Bæntia apud Tritonem fluvium, sed diluio absorptam, Straboni. Alia etiam in Caria: alia in Italia: alia Ligurum, Stephano. In Lucania colonia: Frontino in Libro Coloniar. in Sicilia, Diodoro. Sunt itaque Athenarum nominis duodecim ad minus vrbes. Est & insula, maris Ionij sic dicta, prope Epidamnium. Aliam. 14. Animal. vide **LEGIO**, **MINERVÆ**, & **OLYMPIEVM**.

ATHENÆVM, Promontorium Magnæ Græciæ, Halicarnasseo: vbi **VENERIS** Portus. hoc hodie in Calabria Rossia dicitur, teste Gab. Barrio. vide **MINERVÆ**. **ATHENÆVM** Ἀθηνῶν, (sive **MINERVÆ** Promontorium, vt hoc vocat Vitruuius) in Campania. quod alij **PRENVSSAM** πρενυσσὰ, vocant, inquit Strabo. Idem Plinius **SIRENV** Promontorium appellat. ex quo libens cum Casaubono apud Strabonem hoc loco **ΣΙΡΕΝΥΣΣΩΝ**, pro **ΠΡΕΝΥΣΣΩΝ** lego. Campanellam Iouius indigitat. & Capo de Campanella Scipio Mazzella. sed idem illud Monte di Massa vocat, ab vrbe eidem imminente. Mineruæ huius promontorii meminit quoque Liuius 42 & Ptolemæus Latinus. **ATHENÆVM** vicus etiam Arcadia, Pausania. Megapolitarum vocat Polybius 4. Castellum **Athamania**, finibus Macedonia subiectum, Liuius 38. sed per A. in secunda quoque idem.

Argia portus, ad sinum Saronicum, Ptolemæo. vide **PRENVSSVM**, & **ANCON**.

ATHENÆVS, vide **CERAVSIVS**.

ATHENAGVRIVM Ἀθηνῶν, India extra Gangem urbs, Ptolemæo.

ATHENARVM Ἀθηνῶν, promontorium, Ponti Cappadocici, habet Ptolemæus. vbi Athena Arrhiani nempe.

ATHENIENSIVM Portus, vide **ANTHEDON**.

ATHENOPOLIS, Gallia Narbonensis urbs, in ora Massiliensium, Plinio. & Pomponio. Ries Canalis. Yres, Pinerus vertit. **ATHENAS** Stephani puto, quas Liguribus tribuit. Vide **MASSILIA**.

ATHENSIVM, vide **DECENSIVM**,

ATHER, Palestina locus, Iosue 15. secundum 70. interp. **ETHER** D. Hieronymo.

ATHESIS, Plinio Rhetia fluvius est, meminit eius quoque Panegyricus Constant. Imp. dictus. Niger vult Straboni **ATAGIN** Ἀτάγιν, esse. Is tamen **ATESINI** Ἀτσηνίδος, Guminis nomen etiam habet; quem in Istrum exire scribit.

Atagim verb. in Mare Hadriaticum effluere dicitur. Videant studiosi, quibus orium est, an hac synonyma sint nec ne. **Athesium** Germani hodie **Ettsch** vocant. Itali **Ladice**. Accolas **ATHESINOS** appellat Fabricius. vulgo **Ettsch**. **lender**. **Athesium** **ATRIANVM** Ἀτρίανον, Ptolemæi esse, vult Torellus, in sua Veronensi historia. Videtur quoque **ADRIAS** Ἀδριας, Stephani, Eustathij, & **Tzetza**. vide **ATRIA**.

ATHEVS, Castri nomen, in Historia Miscella 21.

ATHIS ἄθις, Syria urbs ad Euphratem, Ptolemæo.

ATHLIBIS, vide **ATHRIBIS**.

ATHLVLA Ἀθλῦλα, qua Dion Casio Arabia urbs est, & Xiphilino **EPIBVLA** Ἐπιβύλα, vocatur.

ATHMATHIA, vna possessionum tribus Iuda. Iosue 15. **AMMATA** legunt 70. interpretes.

ATHMONVM Ἀθμόνων, Stephano & Snide Cecropidis gens est in Attica. Atheniensium curia, Pausania. Huius meminit & Demosthenes in Neeram, atque in Stephanum, item Suidam, in τρυγῶντος. **ATHMON** apud Frontinum est, lib. 2. cap. 5. vbi **ISTHMVM** manu legere Casaubonus, vt annotant ad Polyanum 2. de Epaminonda. Veterem lectionem pace tati viri retinere malo. Historiam enim vterque eandem hic ad Onium, ille ad Arthmon describit. loca inter se vicina: in Attica nēpe, circa Corinthum.

ATHONA Ἀθών, Iosepho Antiqu. 14. cap. 2. Arabum urbs, in Palestina videtur.

ATHOS ἄθος, Macedonia mons, Ptolemæo, Vitruvio, Luciano, & aliis. Liuius lib. 45. **ÆNEA** dicitur. Eius descriptio exstat apud Herodotum 7. Monte santo, siue incolarum vernacula lingua **Agionoros** hodie. vt tradit Ioannes **Tzetza**, & Bellonius, qui eum admodum accuratè describit, in suis Observationibus. Manastir à Turcis vocari, scribit Leonclausius. **ATHOS** quoque urbs nomen est, in hoc monte, auctore Stephano. Locus quoque in Aegypto, vbi Artapanus ait Iudeos templum condidisse. Eusebius 9. Prep.

ATHRES ἄθρη, Scythia Europea fluvius, Herodoto. quem **Peucerus** hodie **Labus** vocari dicit.

ATHRIBIS Ἀθρήβις, Ptolemæo Aegypti metropolis.

ATHLIBIS Ἀθλήβις, Stephano scribitur. **ATHRIBITES** Nomus, inde & **ATHRIBITICVS** fluvius. Ptolemæo, & Straboni. Est & alia urbs huius nominis, in Arabia, Stephano.

ATHRIGETARVM Provincia Augustamnica, meminit concil. Ephesinum. In Aegypto est. Sed **ATHRIBETARVM** scribendum: ab Athribis.

ATHRITÆ Ἀθρήτιναι, Arabia Felici gens, Ptolemæus.

ATHROITIS Ἀθροῖτις, loci, cuius Episcopus Theon, meminit concil. Ephesinum III.

ATHRONA Ἀθρόνα, Aeschini in epistolis: Videtur Asia locus, circa Rhodum.

ATHRVLLA Ἀθρῦλλα, Arabia Felici urbs est, apud Strabonem.

ATHVA, vide **ZATHVA**.

ATHVAL, vide **BVBEGENTÆ**.

ATHVE, vide **HANA**.

ATHYMBRA Ἀθῦμβρα, postea **NYSSA** νύσσα, dicta. Caria urbs, Stephano, iuxta Maandrum fluvium.

ATHYMBROS, vide **THYMBROS**.

ATHYRAS Ἀθῦρας, Thracia fluvius, Ptolemæo. Apud Plinium & Melam sine aspiratione scribitur. **PYDARRAS** etiam apud Plinium vocatur. Hodie Acqua dolce appellari, asseruit mihi clarissimus Carolus Rimius, Maximilianus II. Imp. apud Turcarum regem legatus. A Græcis Glyky nero nominari, lege apud Leonclausium. Scythia fluvium eum facit Stephanus, ex Nymphodoro. Urbs est Thracia, Nicæa: ad Athyra estium, vt tradit Suidas. iuxta Rhegium, Procopio 4. adificiorum navale vocat Stephanus. portum Ammianus. Sinus est quoque sic dictus, Stephano. Urbem hodie **Pods** grandis vocari, dicit Leonclausius. Suburbium Constantinopolis est **Calisto**, lib. 13. cap. 33.

ATHYRIA Ἀθύρια, Clemens Alex. in Stromatib. Effodit autem

A R

autem Amasis [Ægypti rex] Athyriam. Ex quo Ægypti fossa quedam, aut fluvius videtur.

ATIA Ætia, Romanorum vrbs, in Campania, à Samnitibus expugnata, Diodoro 20. ATINA, Livi est lib. 9. Ætia, Latij vrbs est Ptolemaeo.

ATILIA, huius meminit vetus inscriptio: quam profert Auentinus in suis Annalib. Altenburg hodie nominari, idem addit, in Bavaria, Aelburg videtur Velfero.

ATILIANA, Hispania opidum, inter Asturiam & Tarraconem, Antonino.

ATINA, & ATINATES, vrbs & populi Sicilia, apud Ciceronem, pro Cn. Plancio. ATINAPOTENS, Virgilio 7. Æneid. Meminit huius etiam Livius 9. Inter colonias Romanas numerat Frontinus. Nomen retinere dicit Petrus Marsus ad 8. Silij Italici. hocq; media syllaba graui, quod à Celso Cirtadino didici. In Campania est, iuxta Pontinas paludes est Seruio. Pomponius Sabinus eam in excelsio colle describit, post Fabatariam, versus Itrum: Tarracina habet eam à suis fratribus. ATINATES vocat eos quoque Plinius. Sed idem 3. cap. 11. habet etiam ATINATES Lucanorum populos: in 11. Italia regione, hac vulgo Atina quoq; sed media correpta: ut dictus mihi testis Cirtadinus. Item eidem Plinio etiam Pelignorum. ATTINATES eidem alibi sunt, circa Apuliam. vide ATIA, & VTINVM.

ATINTANES, & ATINTANIA, vide ANTITANES.

ATISIS, vide ATISO.

ATISO ἄτισος, Insulæ fluvius, Verbanum lacum influens. Tosa hodie vocari, Leander & Castilionius asserunt. Huius Plutarchus meminit, in vita C. Marij & in Apophthegmatis Lutatij Catuli. Xylander & Crusenius pro eo Athesim interpretantur. quam bene, ipsi viderint. ATISIS habet Liviæ epuome. Florus etiam ATHESIM legit. Sed ipsius Castilionis, ex quo Leandrum eandem de hoc flumine transiturisse suspicor sententiam, hic in gratiam studiosorum, quibus fortasse eius libellus, quem de Insulæ antiquis sedibus edidit, copia non erit, libenter hic adijciam. Is enim ubi de hoc flumine Tosa vocato, loquitur, hac inquit: Amnis hic haud dubie olim Atiso dictus est. cuius ripas Carulæ C. Marij collegam valle & fossa munivisse legimus: ut Cimbros & Teutonas à transitu Alpium prohiberet. quos ab earum saltu arcere non poterat. Recentiores malè Græcum Plutarchi codicem sunt interpretati, dum pro ἄτισος, Athesim fluvium qui Veronam præterfluit, posuere: Tui Livi erroris secuti: qui celebritatem Gallicam pertusos, & Venetæ gloriæ studiosissimos, Athesim, pro Aufone scripsit. quod illud Veronensis, hoc Novariensis flumen esset agri. Constat siquidem inter auctores omnes (illum unum semper excipio) flumen illud, apud quem superatis Alpibus, Cimbri confedere, duorum tantum dierum itinere ab eo loco in quo superati sunt Cimbri, à Vercellis distare. C. enim Marius castrametatus fuerat citra Sessitem, non procul à Vercellarum vrbe; in agro tamen Novariensi: quem locum accolæ Camarianum vocant. peritiores Castra Mariana. Porro Caudius ager, nunc Caudia dicitur: Lacemellini tractus opidum; non longè à Pado. Huius nostra opinionis calculum adijcit Eusebij chronographus diligentissimus, qui Cimbros attestatur à Romanis profligatos, non procul ab vrbe Vercellarum, & Pado. Verum cum Castra Mariana licet agri sint Novariensis, proximè tamen sunt Vercellas, quam Novariam. Idcirco falso hac in Vercellensi agro gesta produntur ab auctoribus. qui hac interstitia prorsus ignorabant. huiusmodique viatoria nomina semper sumunt à locis proximioribus. Porro Athesim sex dierum spatio, cuiuscumque etiam exercitus expeditissimus, distare ab illis Alpibus per quas Cimbri transivere, nemo est qui ambigat. Hac de hoc fluvio Bonaventura Castilionius. Huic quoque suffragatur Gaudentius Merula, in sua Gallia Cisalpina.

ATLANTA ciuitas, apud Locros terremotu insula facta est, ante Platonis natiuitatem. Eusebij Chronicon. Pro Atlanta, mendose.

ATLANTES, Herodoto, Pomponio, & Plinio sunt populi

A R

Æthiopia, inter quos nullam nominum appellationem esse, scribit. Hi fortè hodie regnum Borno dictum, habitant. quorum incolæ nullum proprium nomen habere, tradit Ioannes Leo, omnesq; à quodam accidente appellari: ve quem procera statura conspiciunt, procerum; quem pinguedine onustum, pinguem; sic cacū, caluum, surdum, &c. nominant. vide NASAMONES.

ATLANTICI, vide CAMBOLECTI.

ATLANTIS INSULA, cuius Plato meminit; & Ammianus Europea orbe potiorē scribit: Mercator, & alij nonnulli volunt hodie Americam esse. Hac quarta pars Orbis numeratur, & Hispani Indiam vocant, sed falso & improprie. cum vera India, quæ Asia regio est, ab insigniore fluuiio Indo nominatur. Si verò hanc partem ab eius flumine primario nomen indere libuisset, Amaloniā, vel Orelionā potius, quā Indiam indigitaissent. Ne hanc tamen cum vera India confunderent, eam Occidentalem, aut Hispanicam cognominarunt. cum aliter & vera, Orientalis aut Lusitanica vulgo vocatur: ab Orbis plagis, & regibus nempe, quibus subijunt, ascitis nomenclaturis. Hanc Atlanticam Plutonis insulam, vocat Tertullianus de Pallio, & ON. quem locum, etsi suspectum censet Turnebus, approbat & retinet tamen Pamelius. Hanc eandem puto à plutarcho de Facie in orbe Luna, sub nomine Μεγάλη ἑσπερος MAGNÆ CONTINENTIS describi; inter quam & Britanniam Ogygiam collocat insulam: in Cronio siue Saturnio mari. ATLANTICAS Insulas duas, angusto admodum freto disiunctas quas & FORTVNATAS siue BEATAS vocat, describit Plutarchus, in vita Sertorij: decem millibus stadiorum ab Africa remotas. Has Plinius HESPERIDES vocare videtur. nam & duas etiam numerat in Mari Atlantico. easq; ex Statijs Sebosi scriptis, vltra Gorgonas, præternavigatione Atlantis dierum quadraginta distare ait. Quæ de hisdem scribit Non. Marcellus, vide in GADES. Erunt fortasse Spagnola, & Cuba: ut Postello placere video. Vide PILA Terra.

ATLAS ἄτλας, Africa mons notissimus. Incolæ eum ADIRIM vocant, auctor Marcianus Capella. DVIRIN habet Solinus, ex Plinio. COLUMNAM CÆLI ab indigenis dici, scribit Herodotus. Atlas mons, aut saltem eius pars, circa Mauritaniā Casariensem, ab Isidoro, & Æthico ASTRIXIS vocatur; ASTEIXIS apud Orosium legitur. à Dioscoride TMOLVS; vbi dicit Euphorbium provenire in Maurusorum Imolo monte. (Serapio TABEX habet) Plinius idem in Atlante nasci ait. ATLAS MAIOR, Africa mons, apud Ptolemaum, Montes claros, vocatur à Marmolio, & alijs. Hanchifa, ab Augustino Curione. ATLANTIS Maioris prom. quod Ptolemaus ad Oceanum Atlanticum in Africa ponit. Cabo d'alguer à Mercatore interpretatur. Aytuacal à Marmolio: item Iduacal. ATLAS Minor, Africa mons, Ptolemaeo. Errif vocari hodie, tradit Lud. Marmolius. ATLAS, quoque fluvius Scythiæ Europææ, ex Hæmo monte versus Septentrionem defluens, Herodoto in Melpomene. ATLANTEM Latine TELAMONEM vocari ab Ennio, scribit Servius ad 1. 2. & 4. Æneid.

ATLAS Hyperboreorum locus vbi Hesperidum mala, quæ non ut quorundam opinio est, in Libya erant. ut docet Apollodorus 2.

ATLANTICVS Oceanus, vide OCEANVS, & GERMANICVM mare.

ATMANISPHE ἄτμανισφῆ, Arabia Felicis vicus Ptolemaeo. AGMANISPHE legunt interpretes.

ATMONI, vide BASTARNÆ.

ATRACES, Ætolie populi, Plinio. ATRACII Properatio, qui ATRAGES ab Eupolide nominantur: teste Hermolao. Voidonat, Pinerus vertit. ATRACEM fluvium habet ibidem Plinius. ATRACESIA Stagna, à τρεχιδά λίμνη, sunt Orpheo.

ATRÆ ἄτραϊ, Stephano vrbs est, inter Euphratem & Tigretem, circa Mesopotamiam. Huius meminit quoque Herodianus, 3. sed ATRENI legit. ATRI ἄτροι, habet Xiphilinus

philinus in Seuero. Arabia urbem facit Zonaras. Vide
ATRENA.

ATRAGES, vide ATRACES.

ATRAMITÆ *ἀτραμιταί*, Arabia Felicis gens, Stephano.
Sabaeorum pagus est, Plinio & Solino. Per D. in secunda,
Adramita, scribit Ptolemaeus.

ATRAMITINE, CHRYSE, & CYLLA, tria opida
circa Thebas. Phavorinus in *χρυση*. Vide CHRYSE.

ATRAMOTITÆ, vide ATRAMITÆ.

ATRAMYTENVS Sinus, vide IDEVS.

ATRAMYTIVM, vide ADAMITTEOS.

ATRANI, Apulia populi, apud Plinium.

ATRAPVM *ἀτραπὺς*, locus prope Thermopylas: Appiano
in Syriacis, per quem Xerxes Lacedamonios aggressum
scribit. Huius quoque videtur meminisse Strabo 1. quod
monui: Casaubonus.

ATRAVM fluvium sanguine fluxisse, scribit Cicero de
Divinatione 2. In Piceno idem accidisse, tradit Plutarchus
in Marcello, & Obsequens. Idem de flumine Amiterni
tradit idem. Aternus forte ubique legendum.

ATRA *ἀτραξ*, & ATRACIA, Stephano Thessaliae urbs
est, Pelasgiotidia partis. Ptolemao in Pelasgia est. Attra-
cem urbem Thessalia vocat Livius. Est & fluvij nomen
ibidem: Catullo. Vide ATRACES.

ATREBACI, vide ARREBACCI.

ATREBATES, Gallia Belgica populi, Casari. *Ατρεβᾶτες*
eorum regionem hodie vocant. ATRIBATIO *ἀτρεβ-
ατίον*, eos Ptolemaeus appellat. Sunt autem huic multo
Meridionales quam hodie Artesia (vulgo Artois,) re-
gio sit.

ATREBATII *ἀτρεβάτιοι*, Ptolemao sunt Albionis insula
populi, qui Barcockshire menne, sunt Lelando. Birckshire
menne, Lhuydo. Barkeshire Camdeno. Vide ATRE-
BATES.

ATRECTIANÆ Alpes, sunt in Goltzj Thesauo, ex
vetusta inscriptione.

ATRENA *ἀτρενα*, civitas quaedam est apud Stephanum.
Vide ATRAE.

ATRIATROI, populi sunt, apud Eusebium 6. Preparat. Euang.
ubi ne minimum quidem furari liceat. Vide ATRÆ.

ATRIA *ἀτρεα*, Venetorum urbs, Ptolemao, ad Atrianum
fluvium. Tuscorum opidum vocat Plinius, Coloniam
Livius. Hinc ATRIANOS Tuscos habet Varro 4. Hæc
ADRIA *ἀδρια*, per D. Livio & Straboni est, qui addit
illustrem fuisse, & ut Plinius & Livius quoque referunt,
mare Adriaticum inde nomen sortitum. Stephanus hanc
quoque ETHRIAM *ἠθρία*, dictam tradit. Torellus in
urbis Verona descriptione dicit hodie Adri adhuc vocari,
monstrariq. in agro Ferrariensi. Portius Cato, (si verus est
titulus,) eam interfuisse ait. Adrias fluvius huic urbi coniu-
guus est, testibus Stephano & Eustathio. Aliam præter
has nominat Stephanus *ἀδρια* Boiorum, Celtica gentis.
Alia est ADRIA in Piceno, apud Ptolemaum, Strabo-
nem, Silium, Plinium, & Melam: Adriani Imp. patria,
ut auctor est Arel. Victor. & idem ab hac mare Adriati-
cum nominari asserit. HADRIA Catoni, sed in Præcu-
tis eam ponit. Vulgo Atti appellari, apud Franciscum
Pamphilum in suo Piceni libello lego. Hæc eadem *ἀδρια*
est apud Stephanum & Eustatium. Sinistram partem
Tiberis ATRIAM olim vocatam, annotavit Joseph. Ca-
stello ad Rutilium, ex hoc Ovidij, Fluminis ad flexum ve-
niunt, Tiberina priores Atria dixerant, unde sinister abis.
vide ATRIANVS.

ATRIANORVM Paludes, quæ SEPTEM MARIA
appellantur. Plinius lib. 3. cap. 16. Tarravij fluminis palu-
des, sunt Tacito 3. Historiar. Locus est circa Padis ostia.
RAVENNÆ paludes sunt Straboni 5. Has diligenter
describit Castiodorus 12. Variat. ad Tribunos maritimo-
rum. vide GALlica Paludes.

ATRIANVS *ἀτρεανός*, Italia fluvius, Ptolemao. Mer-
cator scribit eum esse quem hodie Tartaro vocant. Tacitus
hoc tractu TARTARVM habet. ADRIAS est Ste-
phani & Eustathij. Vide ATHESIS.

ATRIATES, vide ATRIA.

ATRIBATII, vide ATREBATES.

ATRICANI *ἀτρεκανοί*, Italia populi, Halicarnasseo f.
SATRICANI, vertit Gelenius. Sed & Halicarnasseus
f. habet *Σατρεκανοί*. SATRICVM Livio & Plinio, La-
tinorum urbs circa Volscos. item Orosio.

ATROA *ἀτροα*, locus videtur apud Cedrenum. Thracia
forte.

ATROPATIA *ἀτροπατία*, pars Media regionis, Straboni.
TROPATENA *τροπατηνὴ*, Ptolemao corrupte vocatur.
apud Plinium ATROPATENE est, & ATROPA-
TENI incolæ. Hos novit quoque Dionysius Afer. Amma-
nus 23. scribit Asia regionem domitis Assyrii, in ijs plu-
rimos pagos in ATROPATENE vocabulum permutatos
possedisse. Si tuan proprie hæc regio vocatur, teste Leun-
clauio. Vide MEDIA.

ATTA *ἄττα*, Arabia Felicis vicus, Ptolemao. vide ATTABA.

ATTABA *ἄτταβα*, Aurea Chersonesi fluvius, apud Ptole-
maum. ATTA videtur eundem alio in loco idem vocare.

ATTACANA *ἄττακανα*, Armenia Maioris opidum, Pto-
lemao. ASTACANA interpretibus.

ATTACENI *ἄττακενοί*, India populi, Arriano de Reb. Ind.
forte idem cum Astacenis.

ATTACHA urbs, c. stadiis à Martyropoli distat. Procop.
1. Persicorum.

ATTACI, Serica gens videtur apud Solinum & Plinium:
quam scribit eadem temperie qua Hyperborei degere.
vide ATTANVS.

ATTACORI, vide OTTOROCORRA.

ATTACOTTI, Marcellino, Scotorum populi, Humf.
Lhuydo. Buchananus putat eos inter Hadriani & Seueri
vallum habitasse. ATACITTI, alia lectio; Baronio.

ATTACVM *ἄττακον*, Celtiberorum, in Hispania urbs, Pro-
lemao. Alegon Moletio. sed Ateca, Clusio. ATTA-
CENSIS Municipij meminit vetus lapis: apud Moralem.

ATTAA *ἄτταα*, stagnum in Botice urbe, Phrygia regionis.
Stephanus, in voce Boticeor.

ATTALI lairones, Arabum gens, circa Tigridis ostia,
Plinio auctore. Circa Altha Ptolemai, ut quidam putat.

ATTALIA *ἄτταλία*, Ptolemao Pamphilia urbs, iuxta
Corycium promontorium, ut habet Suida. Hodie Satalia,
Hermolao, Nigro & Sophiano. Antali Turcis dici, tradit
Leunclavius. Attaliam Æolidis urbem habet Plinius.
Lydia urbem facit Stephanus. quam ALLOERAM
ἄλλοερα, & AGROERAM *ἀγροερα*, etiam dictam
ait. In Cilicia est etiam ATTALIA, eodem auctore.

ATTALIS *ἄτταλις*, Attica pars. Stephanus, & Iul. Pol-
lux. 8. Vide ANTIGONIS.

ATTALYDA *ἄτταλυδα*, Lydia opidum, apud Stephanum.

ATTANVS Sinus, & ibidem ATTACI populi, in Asia,
versus Septentrionem videntur apud Seras. Solinus &
Plinius.

ATTASI, locus circa Syriam, aut Egyptum. Guilhelmus
Tyrius 9. cap. 13.

ATTASII *ἄττασιοι*, Massagetarum & Sacrarum gens,
Straboni. ATTASINI, Sogdiana populi, videntur
apud Plinium. Pro Attasij, AVGASII scribit Ca-
saubonus apud Strabonem. an recte, ipse viderit.

ATTEA *ἄτταα*, Asia pagus, ad sinum Adramyttenum.
Strabo 13.

ATTEGVA, vide ATEGVA.

ATTEIATIS opidi, meminit lib. de Limitibus. Italia pu-
to. In Piceno, teste Balbo, Nansij.

ATTELEBVSSA *ἀττελέβυσσα*, singulari τ & s Ptolemao.
Lycij maris insula est apud Plinium.

ATTENA, Æthiopia sub Ægypto opidum, Plinio. AT-
TENE, Arabia Felicis regio, circa Gerram opidum, eadem.

ATTHIS *ἄτθις*, insula ubi Telamon habitabat. Apollo-
nius 1. Salamine, Attica insula videtur. Vide SALAMIS,
& ATTICA.

ATTHVARI, vide ATTVARI.

ATTIA *ἄττια*, Ptolemao est Arabia Felicis opidum.

ATTICA *ἄττικα*, qua & ATTHIS *ἄτθις*, regio, ut
Eustathius

A T

Eustathius ait. **ATTIS**, ut *Mela*. Idem *Eustathius* hanc olim **ACTE** αἰτή, **ACTICA** αἰτική, **POSITIONIA** ποσιδωνία, **ATHENÆ** αθήναι, **IONIA** ἰωνία, & **MOPSOPHIA** μωψοφία, dictam scribit. & **ASIDA** aliquando. **OGYGIA**, *Stephano*. **HELLAS** quoque, *Solino*. & **CECROPIA** κερκροπία, *Apollodoro*. Græcia siue *Achaia* notissima regio, in qua *Athenæ*, omni ævo celebres. vnde adhuc *Ducatus Atheniensium* vulgò dicitur, si verum scribit *Pinetus*. *Ioniam* hanc quondam vocatam, *Plutarchi* *Theſeus* docet, statua illa, quam in isthmo *Corinthiaco* positam tradit. De natura huius regionis lege *Diuis Prusæ* orationē vi. & *Athenæum* 2. Eiusdem laudem, apud *Platonem* in *Menexemo*, & *Critia*. Vide **HIPPONICA**.

ATTICITVS, vide **ANTICEITAS**.

ATTICVM, *Cyreniaca* regionis locus, *Antonino*.

ATTIDIATES, *Vmbria* in *Italia* populi. *Plinius*.

ATTINATES, vide **ATINATES**.

ATTINGVENSES, vide **ATEGVA**.

ATTINIACVM, locus ubi *synodus* habitata fuit, *S. Lupo* presente. & ipso teste, *Epistola* 60. In *Gallia*. Huius non semel memoria est apud *Aimoinum*. Nomen retinet.

ATTIPIACVM, pagus circa *Axonam* alicubi. in *S. Medardi* vita. Mendose fortasse, pro *Attiniacum*.

ATTIRI αἰθίοι, *Ethiopia* sub *Egypto* gens *Ptolemaeo*. **APIRI** habent interpretes.

ATTIS, vide **ATTICA**.

ATTIVM αἰθίων, promontorium *Corſica* insula, apud *Ptolemaum*.

ATTVARI, sunt *Velleio* *Paterculo* *Germania* populi. *Atthuarij*, *Ammiano* 20. *Francorum* gens. Eadem, vicina *Bructeris*. *Scio* *Rhenanum* & *Iunium* hoc loco *Anſuarj* legere apud *Ammianum*.

ATTVBI, qua **CLARITAS IVLIA**; *Hispania* *Bætica* vrbs & colonia. *Plinio* lib. 3. cap. 1. *Espejo* hodie, *Morali*, qui malè **VCVBI** pro eodem scribi putat, apud *Hirtium* **VCVBI** tamè legit quog. exemplar *Plinij*, *M. S.*

ATTVSA, vrbs immensa in *Asia* minori, circa *Mysiam*. *Plin.*

ATTYRI, vide **ASSYRIA**.

ATVACVTVM, vide **ANTVERPIA**, & **VATVCA**.

ATVAE, & **ATVATICI**, vide **ADVATICI**.

ATVRVRNITENSIS episcopus, *Africa*. *Coll.* *Carthag.*

ATVRENSIVM civitatis meminit *Libellus* *Provinciaarum*, in *Nouempopulana*, *Gallia* regione. Nomen retinere, scribit *Scaliger*. sed de prauatione *Vasconica* *Aurenſium* civitatem dici. Vulgò *incolarum Airc*, ni fallor.

ATVRIA αἰθρία, regio *Aſſyria* in qua *Ninus* & *Gaugamela* sita est. *Strabo* 16. vide **ASSYRIA**.

ATTVRENSIS loci in *Africa*: meminit *Coll.* *Carthag.*

ATVRRVS *Auſonio*, **ATVRIVS** αἰρεῖ, *Ptolemao*, **ATYRVS** *Lucano*, **ATYR** *Vib. Sequest.* *Tarbello*rum in *Gallia* *Aquitanica* fluvius, in *Oceanum* erumpens. Dour fortè hodie, ut conſicit *Vict. Giselinus*. *Ador*, vel *l'Ador*, vocat *Iosephus Scaliger*. *Adour* *Belleforeſtus*. *Tarn* *Vinetus*. Idem postea dixit *Adou* ab *accolis* vocari. *Landu* interpretatur *Nauagierus*. *Heroldus* **ATVRNVS** legit, & non paruo errore scribit *Gallia Belgica* fluvium esse, in regione *Eysalia*, & vulgò *Geln* dici. Vide **SATYRVS**.

ATYN, **IANYM**, duas vrbes habet *Porr.* *Cato*. vnam ad *Tiberis*, alteram ad *Arni* ripas.

ATYR, *Doctus* *Atyr*, tactuq. graues sopire *chelydros*. Sic *Silius*, i. gens *Africana* videtur. Vide **ATVRRVS**.

ATYRAS, vide **ATHYRAS**.

ATYS, *Plinio* 3. cap. 8. *Sicilia* fluvius. *Carabi*, *Fazello*. **ACIS** autem legendum, & sic scripsisse *Plinium*, minime ambigo.

ATZANIRCH, fluvij nomen; *Curopalati*. Circa *Armeniam* alicubi, fortè.

AVA, vide **ANA**.

AVACARIA, vide **VACARIA**.

AVADI αὐαδία, *Ptolemao*, **SAVADII** interpretibus, *Bactriana* gens.

A V

AVALITES αὐαλίτες, sinus *Rubri maris*, ad dexteram

Stephano & *Ptolemao*. **ABALITES** *Plinio*. **AVALITES** ibi emporium, & **AVALITÆ** populi, *Ptol.* in *Ethiopia*. Ibidem quoque sic dicti: in *Arriani* *Periplo*.

AVALLENSIVM *Comitatus*, in *Gallia* *Aquitanica*: meminit *S. Lupus*, *Epist.* 28. Ab *Aualle* verisimile.

AVALLO, Vide **ALYSIVM**.

AVALOCIVM, *Carnotensis* vicus, in *Gallia*. *Gregorius* *Turonensis*.

AVALONIA, vrbs *Albionis* insula. *Inis Aualon*, *Britannis* dicitur. & *Inis Wigitin* *Saxonice*. *Ioannes Lelandus*, in suo *Arturio*. *Glasconiam* interpretatur *Matth.* *Westmonasteriensis*.

AVAN, vide **AHIAR**.

AVANTICI, *Gallia* *Narbonensis* populi, ex *Inalpinis*. *Plinius*. αὐάντιον, *Sequanorum* vrbs, *Ptolemao* est, in vicinia *Narbonensium*. Vide **AVENTICVM**.

AVAR, Vide **ABARES**.

AVARA, Vide **AVATHA**, & **ABARA**.

AVARENI αὐαρηνοί, *Sarmatia* *Europea* populi. *Ptol.*

AVARES, Vide **ABARES**, & **VNNI**.

AVARIA, vide **AVSTRIA**.

AVARICVM, *Antonino* & *Cæsari* opidum in finibus *Baurigum*. *Viarons* *Marliano* est, & *Petro* *Saniuliano*: Sed *Bourges* vocant *Ioannes Calamaus*, & *Theobertus* *Fagotius*. Vide **BITVRIGES**.

AVARIS αἰαίς, *Israëitarum* in *Aegypto* civitas, apud *Manethonem*. (ut *Iosephus* auctor est.) *Wissenburgius* dubitat num eadem sit, qua in sacris *Bibliis* **RAMESSES**, vel, ut alij, *litterarum metathesi*. **RAEMSES** dicitur. qua quoque **GOSËN** vocatur. Vide **VBASTIS**.

AVARPI, vide **ANARPI**.

AVARVM αὐαρον, *Hispania* *Tarraconensis* promontorium, *Ptolemao*. *Cabo de Viana*, *Moletio* dicitur.

AVASAPA, *Africa* vrbs, apud *D. Cyprianum*: in concilio *Carthaginiensi*.

AVASIS, vide **OASIS**.

AVASTOMATES, *Ammiano* sunt *Mauritania* populi.

AVATHA αὐαθα, *Arabia* opidum, in lib. *Notitiar.* quod & **AVARA** αὐαρε, *Stephano*. In *Arabia* *Petræa* *Ptolemao* αὐαρε. Est quoque *Phœnicia* opidum, in eodem libro *Notit.*

AVATICI, *Gallia* *Narbonensis* ad *Rhodani* ostia populi, apud *Plinium*. quos videtur *Ptolemaus* **ANATILOS** αὐαντοί, vocare. sed habet quoque *Plinius* hoc tractu populos, quos *Anatilos* nominat. Idem habet **ANATILIAM** urbem, ibidem. **AVATICORVM** *Stagna*, in *Gallia* *Narbonensi*, sunt *Mela*. ubi *Fossa Mariana*.

AVAXA, *Pontis* vrbs, lib. *Notit.*

AVBORITANI episcopi, in *Mauritania* *Cæsariensi*, meminit *Vict. Uticens.* Ab *Aubureum*. Vide **ABORIENSE**.

AVBVREVM, *Africa* *Propria* locus, apud *Antoninum*.

AVCA, vide **BRAVVM**.

AVCHA, vide **GALTIS**.

AVCHANITES, Vide **AVRANITIS**.

AVCHATÆ, vide **AVCHETÆ**.

AVCHETÆ, *Scythia* gens, apud quos *Hypanis* oritur. *Solino* & *Plinio*. αὐχαται, *Herodoti*.

AVCHIS, vide **LOCHIS**.

AVCHISÆ αὐχισαί, *Cyrenes* regionis gentes, *Diodoro* 3. **AVCHITÆ**, per *T.* sunt *Ptolemao*. etsi *Latina* exemplaria per *S.* legant. **AVSCHYSE** αὐσχυσαι, sunt *Herodoto*; qui eos supra *Barcam*, ad mare, vsque ad *Hesperides* habitare dicit. **AVSCHYTÆ**, per *T.* in *ultima*, sunt apud *Stephanum*, *Lybia* αὐσπελαῖος, ex *Apollodoro*. mendose pro αὐσπελαῖος.

AVCHITÆ, vide **AVCHISÆ**.

AVDANII, vide **PEVCETII**.

AVDARISTENSES, vide **ANDARISTVS**.

AVDATHA αὐδαθα, *Arabia* *Deserta* vrbs. *Ptolemao*.

AVDEA αὐδεα, *Castoridi* regionis, in *Syria* vrbs, *Ptolemao*. **LYDIA** legunt pessime interpretes.

AVDELA, vide **ABDELA**.

- AVDENA, Linius 41. Inter Audenam amnem P. Mutius cum ijs qui Lunam Pisasq; depopulari erant, bellum gessit, omnibusq; in ditionem redactis, arma demit.
- AVDERIENSIVM civitatis, meminit Goltzius, ex vetusta inscriptione: in suo Thesaur. Extat Moguntia, ad Rhenam.
- AVDIA *αὐδία*, Arabia Petrae vrbs, Ptolemaeo. LYDIA legunt Latini interpretes. Vide AVDEA.
- AVDIENSE castellum, in Mauritania, habet Ammianus. Huius etiam meminit Noritius. lib. Idem Ammianus paulo infra habet DVODIENSE castellum, pro quo Accursius, Audiese, vt supra legit. An circa Audum fluvium? an montem?
- AVDIRA, vide ABDEIRA.
- AVDON *αὐδων*, Mauritania Caesariensis opidum, Ptolemaeo.
- AVDVRS, fundi nomen in Africa, vbi D. Stephani ecclesia. In huius vicinia quoque CASPALIANA quaedam possessio est. D. Augustinus de Civitate Dei.
- AVDVS *αὐδς*, Mauritania Caesariensis fluvius, Ptolemaeo. Africa Propria mons, eidem.
- AVELLA, vide AVELLANI, & ABELLINVM.
- AVELLANI, Campania gens videtur apud Plinium. alia ab Auellanibus. AVELLANVM Campania opidum, Servio, in 2. Georgicorum. AVELLA, Silio 8. Vide ABELLINVM.
- AVELLINATES, vide ABELLINATES.
- AVELLONI, vide ALES.
- AVENDONIS, Antonino Liburnia vrbs, alijs VENDVM dicitur. Simlerus. Adelsperg est Lazio.
- AVENIO *αὐενίω*, Cauarum, Ptolemaeo, qui eam Coloniam vocat. Gallia Narbonensis vrbs. Huius memoria quoque est apud Caesiodor. 3. Variar. ad Wandilum. Auignon hodie. Hanc urbem Petrarcha, & post eum Bocatius, sub nomine BABYLONIS describit.
- AVENNÆ vrbs in Gallia, non semel meminit Greg. Turonensis.
- AVENS, Sabinorum fluvius. Servius enim ad 7. Aeneid. scribit Sabinos a Romulo accepisse montem, quæ ab Avente provincia sua flumine Aveninum appellarent.
- AVENTICVM, Helvetiorum opidum, apud Tacitum.
- AVENTICVLVM Antonino. AVANTICVM Ptolemaeo, Wieselburg Germanicæ, Rhenano. Auenche Gallicæ, Marliano. Marcellinus scribit suis temporibus desertam fuisse civitatem. Civitas ELVICORVM, hoc est Auentico, sic legit lib. Prouinciar. Marcus Velsius ad Inscriptiones antiquas Vindelicorum hæc edit inscriptionem: COLONIA PIA FLAVIA CONSTANS EMERITA AVENTICVM HELVETIORVM FOEDERATA. Nescio quid hac verba velint apud Freculphum de Tuo Imp. Civitatem Auenticum, quam pater eius Vespasianus adificare ceperat, consummauit. In Gallia Cisalpina est.
- AVENTINVS, Vrbs Romæ collis, etiam RVMVRIVS dictus fuit, vt ait Fab. Pictor. MVRQVS antea dicebatur, vt ait Pomp. Festus. Aveninum vocat Vrb. Sequester montem, in quo Præneste civitas. Sed ATENTINVS legit Bocatius.
- AVERA *αὐερα*, Palmirena opidum Ptolemaeo.
- AVERNVS, Lacus Campania, Straboni, Mela, Suetonio, & Plinio, prope Puteolos est, Lino, Græcis AORNOS *αὐρνς*, dicitur. vt Strabo attestatur. AORNITIS est Antigono. Lago di Tripergola vocatur ab Erythraeo, & Georgio Fabricio. STYGA quondam appellatam ex hoc loco Silij apparet lib. 12. Ille olim populus dictum Stryga nomine verso, Stagna inter celebrem nunc mitia monstrat Avernum. INFERNVM Lacum vocat Virg. 3. Aeneid. & idem ACHERONTEM 6. Ad de hoc lacu Seruium ad eundem, & Philargyrium ad eiusdem Bucolica. & Dionem 48. item Aristotelem de Mirabilib. STYGAM etiam urbem & Diis regiam, facit Ouid. 4. Metam. Vide AORNVS.
- AVESICA, Antonino Dalmatia vrbs. Scenafecchie dicitur quibusdam, Simlero auctore. ANESICA legit

- Lazius. Sic quoque codex M. S. Reuerendiss. Torrentij.
- AVFEIA, vide AQUA MARCIA.
- AVFIDENA, in Samnio opidum, a Cn. Fulvio captum, Lino 10. *αὐφιδίνα*, Ptolemaeo, in Caracenis. Meminit eius quoque Antoninus. Coloniam Romanam facit Onuphrius. Monuit autem Romæ me Celsus Citadinus apud Antoninum male legi Anfidenam, in via Flaminia, pro Aufido amne.
- AVFIDENATES, vide AVFINATES.
- AVFIDI Pons, vide PENTAFIDVS.
- AVFIDVS, Italiae fluvius, in Apulia, Ptolemaeo, & Plinio teste. L'Ofanto, Leandro vocatur. CANNA in carmine satirico vocatur, apud Linium lib. 25. Hic fluvius solus, vt refert Polybius lib. 3. Apenninum dividit. Vide VFENS.
- AVFINATES Cismontani, Vestinorum populi sunt Plinio, ibidem AVFIDENATES alij, eidem.
- AVFUSTIANÆ, Dalmatia vrbs, Antonino. XXV. M. P. a Narona.
- AVGÆ *αὐγία*, Chalcidica regionis vrbs, in Macedonia. Ptolemaeo.
- AVGÆS, vide ÆGIE.
- AVGALA *αὐγάλα*, Mauritania Caesariensis opidum, Ptol.
- AVGALI *αὐγάλοι*, sunt apud Ptolemaeum Sogdiana pop.
- AVGARA *αὐγάρα*, Aria vrbs, Ptolemaeo.
- AVGASII *αὐγασιοί*, Massagetarum gens, Stephano. Vide ATTASII.
- AVGE, vide TEREDON.
- AVGEIÆ *αὐγεία*, Locridis Epicnemidij vrbs, Strabon, & Stephanus ex Homero, Iliad. 6. Etiam Laconica Strabon, & Eustathio, in eundem Homerum. AVGEIÆ Stabulum, in Peloponneso, locus iuxta Alpheum Peneumq; flumina. Auctor Apollodorus.
- AVGELLÆ, vide ANGELLÆ.
- AVGEMMVM, Africa Propria vrbs, Antonino.
- AVGES *αὐγες*, mons Arcadie: Callimacho in Delos.
- AVGI, vide MASSAGETÆ.
- AVGIA, vide AVGEIA.
- AVGILA, vide ÆGILA, & AVGILÆ.
- AVGILÆ *αὐγίλαι*, Africa gens; Plinio, Pomponio & Solino. Item Ptolemaeo, in Marmarica: sed per Y. in secunda. Eidem & Stephano vrbs, ibidem AVGILA est. Idem Ptolemaeus habet eiusdem nominis urbem, in Mauritania Caesariensi. Vide ÆGILA.
- AVGINA, Africa Propria vrbs, Antonino. Concilium Carthaginense sub D. Cypriano habitum meminit AGGIVAE Episcopus.
- AVGINVS, mons Liguria, apud Linium, lib. 39. qui an sit qui hodie Augonius dicitur, discere mallet, quam asfirmare, Bernardinus Saccus.
- AVGVRENSE Episcopatum Numidia, a loco sic nominatum, habet Vist. Viensis.
- AVGVRIANA, vide SEGEDA.
- AVGVRIVM, vide AGVRIVM.
- AVGVSTA, vide ALEXANDRIA, ASTVRICA, BILBILIS, DIOSPOLIS, LONDINVM, PAPHOS, POSSESSIO, TREVIRI, & TRICASSINI.
- AVGVSTA ACILIA, (auctorem huius nescio) Auentino Germania vrbs est, ad Danubium, hodie Straubingen dicta. Idem alibi ait extra Stranbingam sitam, & Halburg vocari. AVGVSTÆ, sine cognomine videtur apud Antoninum. Vetus inscriptio qua Firmi est, AZALIORVM meminit, inter Danubianas gentes. AZALI *αζαλοι*, sunt Ptolemaeo.
- AVGVSTA Ausciorum, Ptolemaeo Gallia Aquitanica vrbs. Aucr, Villanovano est. item Mercatori.
- AVGVSTA BADACVM, vide BIDAIVM.
- AVGVSTA Bracarum Plinio, BRACAR AVGVSTA *βρακαρ*, Ptolemaeo. Citerioris Hispania vrbs, quæ hodie Braga, Amb. Morali. Pro Bracar apud Ptolemaeum BRACAR scribendum suspicor, cum Bracariorum gentis (vt vocat ipse, cum Strabone, Ptolemaeo) caput sit. hac BRAGARA Antonino.

AVGVSTA Drusi, vide **AVGVSTA Vindelicorum**;
AVGVSTA EMERITA *ἡμέτερα*, Ptolemaeo. Lusitania
 vrbs, quae in Baturia ponitur, ab Hygeno: Lusitania est etiā
 Plinio & Mele, item Straboni, qui eam Turdulis tribuit.
COLONIAM factam ex nummo Augusti patet, apud
 Goltzium. Medina del rio Secco, Tarapha, sed melius
 Merida Varerio, & Villanouano nominatur.
AVGVSTA EUPHRATESIA, vide **COMAGENA**.
AVGVSTA FIRMA, vide **ASTYGI**.
AVGVSTA GEMELLA, vide **TVCCI**, & **GEMELLA**.
AVGVSTA Nemetum, vide **NEMETES**.
AVGVSTA NOVA, Aeneacorum in Hispania opidum
 Plinio. Tarapha scribit **PORTA AVGVSTA** à Pto-
 lemaeo appellari. & hodie Torre quemada. Fabitur. est
 enim *Νεδαυστὰ*, apud Ptolemaeum.
AVGVSTA PRÆTORIA *δυναστεία* *regitopia*, Ptole-
 meo, Salastorum Colonia, Plinio teste. **COL. AVGV-**
STA PRÆTORIA est in Tib. Imp. nummo. In Lom-
 bardia Transpadana est. Germani Augst, Itali Ostia vo-
 cant. In aditu vallis, quae ab eo nomen accepit, situm est
 opidulum. Hic arcum triumphalem antiquum, sed imagi-
 nibus & inscriptione orbatum conspeximus.
AVGVSTA Quintanorum, vide **QVINTANÆ**.
AVGVSTA Rauricorum, *ῥαυρικόν*, Ptolemaeo Gallia Bel-
 gica vrbs. **COL. AVG. RAVRACOR.** est in num-
 mo Tiberij Aug. Pagus hodie tantum, prope Basileam.
 vulgò Augst dictum, B. Rhenano. **RAVRICVM**,
 opidum est Plinio. **RAVRACVM**, & **RAVRIA-**
CA Colonia Ammiano.
AVGVSTA RHETORVM, vide **AVGVSTA VIN-**
DELICORVM, & **DRVSOMAGVS**.
AVGVSTA Romadiorum, Ptolemaeo, Gallia Belgica vrbs.
 Per. Appianus vocat Lutzelburg Volaterranus Constan-
 ce, vrbs Normannia designare scribit. & ipsos Roman-
 dios, Normannos esse vult. sed situs non congruit. vt obser-
 uavit Villanouanus.
AVGVSTA Sueffonum, vide **AVGVSTA Veffonum**.
AVGVSTA Taurinorum, Ptolemaeo Italia vrbs, in Sa-
 lasijs. Turino hodie, in regione Pedemontana. **TAV-**
RASIA *ταυρασία*, vocatur hoc opidum ab Appiano, in
 Annibalicis. ab Augusto coloniam huc deductam, est
 auctor Plinius.
AVGVSTA TIBERII. Onuphrius scribit eius memo-
 riam in antiquo lapide extare. Goltzius adducit nummum
 Tiberij, cum huius hac inscriptione, **COL. AVG. TIB.**
Regensburg hodie, vt Auentinus scribit, dicitur: ad Da-
 nubium fluium, in Germania sita ciuitas. Hanc Regens-
 burgum putat Simlerus **REGIVM** Antonini esse. & in
 lib. Notitiarum **CASTRA REGINA** dici. Alia mul-
 ta, sed à barbaris indita nomina sunt apud Althamerum:
 vt *Reginoburgum*, *Rhatobonna*, *Rhetopolis*, *Hyaspolis*, *Im-*
briopolis, *Regnipolis*, *Tetrapolis*, *Quadrata*, & *Germanis-*
beym. *Vulgus* Latinorum **RATISBONAM** vocat.
AVGVSTA Treuironum, vide **TREVIRI**.
AVGVSTA Tricastinorum, Plinio. Gallia Narbonensis
 vrbs. Aymargues, Ioanni Poldo, aut Trois chasteaux,
 vt idem alibi dicit. S. Pauli est Cœnalis. Simlerus Tricues
 vocari hodie scribit. **NEOMAGVS** forid Ptolemaei est.
 eam enim in Tricastinis ponit. vide **TRICASSINI**.
AVGVSTA Trinobantum, vide **LONDINIUM**.
AVGVSTA Vagiennorum, Liguria opidum, Plinio. Mera-
 la eam hodie Balignana appellari tradit. **BATIENO-**
RVM *βατιένον*, est Ptolemaeo, in Taurinis.
AVGVSTA VALERIA. Sic habet Tarapha: qui eam
 Xatiua indigitat. quae est ciuitas Regni Valentia, in Hi-
 spania. eandem idem **SETABIM** vocat. Ptolemaeus
VALERIAM *ἐλαρία*, habet in Celtiberis, & Plinius
 Valerenses hoc tractu. quos an Augustanos cognominet,
 nescio. cōsulatur cap. 3. lib. 3. eiusdem. vide **SETABIS**.
AVGVSTA Veromanduorum. (Rhemandui habet Ptole-
 meus; Veromandui Plinio & Casari sunt.) Gallia Belgica
 vrbs est. S. Quintin, Sigeberto, & Marchantio. Sed
 Rob. Cœnalis scribit hanc Augustam omnino diutam,

atque eius nihil hodie extare, præter cœnobiam. Idque
 etiamnum nomine Vermand Abbaye superesse, in ta-
 bula Veromanduorum, (quam Surbonius descripsit) vi-
 decur. Sub Medardo eius loci pontifice eius sedem Nouio-
 dunum translatum, scribit Bouillus.

AVGVSTA Veffonum, *ἡεσβών*, in Gallia Belgica opi-
 dum est, teste Ptolemaeo: Soiffon Villanouanus nominat.
 Sed **SVESSONVM** emendo apud Ptolemaeum. Sic enim
 apud Antoninum lego. Et ciuitatis Sueffonum meminit
 Dignitatum libellulus. Veffonum autē nusquam memoria.
AVGVSTA VINDELICORVM *ἡίνδελικόν*, Ptole-
 meo, Vindelicia vrbs. Augspurg hodie, ad confluentes Vin-
 donis & Lyci, quamquam Auentinus non extare dicat,
 extitisse autem proximè Wolfartzhausem vicum & ar-
 cem, ad pontem Schastlaren dictum, vbi Isara & Loysa
 confluant, paullo supra Monachium, primariam Boiorum
 vrbs. Auentinum multi sequuti. Latus etiam pagum
 Winding id loci superesse scripsit, Reip. Rom. lib. 12. sect.
 2. c. 1. Verum omnes peruersa Vindelicia descriptio in er-
 rorem traxit, quod Vindeliciam vrbs vltra Lycum, quem
 limitis loco Ptolemaeus nō rectè posuit, stetisse incredibile vi-
 deretur. Argumēto nullo præterea nituntur. At ex quatuor
 miliaribus lapidibus Sept. Seueri qui super sunt, & spatia
 viarum restitutarum ab Aug. inscripta habent, Antonini
 aliquot itineribus, & Fortunati versu, Pergis ad Augustam
 quam Vindo Lycusq; fluentat, Prior sententia perspicue
 vera, posterior ista falsa est. Accedunt innumeri fere omnis
 ætatis testes. Hec Tacito splendidissima Rætia provincia co-
 lonia. Quod Althamerus & Rhenanus dudum obseruauere;
 qui ceteroquin de Aug. Vind. in Auentini hæresi. Colonia
 Augusta Vindelicorum, & Colonia Augusta Rætorum
 meminere antiqui Lapidēs, vt Onuphrius; nammi Tiberij,
 vt Goltzius prodidit. Quos ad hanc vnam eandem pertine-
 re inde intelligimus, quod Rætia Vindeliciam complecteba-
 tur, vti ex Ptolemaeo præter reliquos haurire est. Liechte-
 nauius retulit ante coloniam deductam Zizerim siue Ci-
 saram dictam, proxima circumquaque loca Cricches
 Hueron, Habinoberg/Wernsee, forum ipsum vrbs Pct-
 laich, à Romana legionis quae id loci perierit cade: Sed hac
 aut in vniuersum fabulosa, aut fabulis intermixta sunt.
 Sic ad me de sua Augusta doctiss. Marcus Welferus,
 antiquitatum patria suae peritissimus. **COLONIAM**
IVLIAM AVGVSTAM eandem nominatam, idem
 docet. Hanc Ausburgam scribit Lazius I. R. P. R. cap. 8.
AVGVSTAM Drusi esse, apud Strabonem, apud quem,
 vt monuit me idem Welferus, nec volam neque vestigium
 fit reperire. At plura de hac vrbe idem in libris Rerum
 Augustanarum, postea editis. Vide **ÆL. AVG.**
AVGVSTA quæ cognominatur **MAGNASIA** vbi Apfarts
 & Phasis confluant. Sophronius in catalogo Græco viro-
 rum in ecclesia illustrium.
AVGVSTA *ἀγύστα*, Cilicia vrbs, Ptolemaeo. **AVGVSTÆ**
 Stephano, **SEVESTA** est apud M. Venet. vt putat Ramu-
 sius. Gallia Narbonensis, Antonino. Dacia Ripensis,
 lib. Notit. item Rætiae, eidem. Alia Italia, teste Steph.
AVG. IVL. PHILIP. Colonia. In Thesuro Goltzj,
 ex nummo. **AVGVSTA KARCENNA** Colonia, ibidē.
AVGVSTÆ, locus in Mæsia Inferiore, Antonino, vide
AVGVSTA.
AVGVSTALDVM, vide **LINDISFARNA**.
AVGVSTAM Coloniam habet liber Hygeni de Limitibus.
 in cuius tractu describit flumen **RENTA**, & **BODVM**:
 montem **META PVBLICA**, **ANDRA PVBLI-**
CA, **PECINARIVS**, **Confines TACENSIVM**,
COTTIMORVM, **RITIVAMENSIVM**, &
CARVORVM.
AVGVSTAM AQVAM, vocauit Agrippa **VIRGI-**
NALEM Vrbs Roma, auctore Dione.
AVGVSTADORVM *ἀγύσταδον*. Phrygia episcopum
 Philicadum, nominat Epiphanius.
AVGVSTALDVM, vide **LINDISFARNA**.
AVGVSTALLIANA, loci nomen: apud D. Athana-
 sium, vbi Rufinum quendam spiculatorem agere scribit.

AVGVSTAMNICA, & AVGVSTANICA, vide
ÆGYPTVS.
AVGVSTANA CASTRA, habet Lazius, ex codice
Præfecturarum, & Gastrum hodie dici addit. In No-
rico locus, aurifodinis & Thermis celebris.
AVGVSTANÆ CLAVSVRÆ, sunt Casiodoro Va-
riarum 2. ad Faustum Præpositum. Clusæ nomen alicubi
in Italia, ni fallor. EXCLVSA vocat Aimoinus.
AVGVSTANI, vide AVGVSTINI, CERRETA-
NI, SÆTABIS, & ASTVRES.
AVGVSTENSIS Limitis, in Mauritania Cesariensi,
meminit lib. Notit. Idem in Britannia.
AVGVSTI Vrbis, vide ROMA.
AVGVSTI Porus, vide PORTVS Aug.
AVGVSTIA ἀγυστία, Dacia vrbis. Ptolemaus. Kustly
novo nomine vocat Lazius.
AVGVSTINI, Frontinus de Limitib. agrorum: Multis
enim in locis assignationi agrorum immunitas supersuit,
sicut in Lusitania in finibus Augustinorum. AVGV-
STANOS Plinij puto.
AVGVSTOBONA, Gallie Lugdunensis vrbis, Antonino.
vide AVGVSTOMANA.
AVGVSTOBURGA, Pelendonum in Hispania Tarraco-
nensi vrbis, Ptolemaus & Antonino. opidulū est hodie quod
Aldeael mure appellunt. vt tradit Amb. Moralis. AV-
GVSTOBURGA ἀγυστοβουργα, Vettonum, in Hispania
Lusitania vrbis, Ptolemaus. AVGVSTQBRICA An-
tonini hæc. Medina celi. Moletio. Burgos, Floriano.
Villar de Pedroso, Clusio, & Morali.
AVGVSTODVNVM, Eduorum caput, Tacito. Memi-
nit eius etiam Ammianus, Burgundia opidum, quod hodie
antiqui nominis, primam & penultimā syllabam retinens
Anton vocatur. FLAVIA EDVORVM aliquando
dictū, scribit Paradisus, ex Panegyrico fortè Constantino
dicto, vbi legitur Civitatem Eduorum Flaviā dictam.
Antonino hic LEGIO XXII. est. De HEDVA hac vrbe,
hic versus exstat apud Hericum lib. I. vite S. Germani.
CELTICA ROMA deim voluit capitiq; vocari. vide
BIBRACTE.
AVGVSTO FLAVIANENSIA castra, in Mæsia
Prima. lib. Notit. vide FLAVIANA.
AVGVSTOFRETENSIS, vide COMAGENA.
AVGVSTOMANA ἀγυστομανα, Tricastorum vrbis: in
Gallia Lugdunensi. Ptolemaus. AVGVSTOBONA
legunt interpretes. vide TRICASSINI.
AVGVSTOMAGVS, Gallie Belgica vrbis, apud Antoninū.
Simlerus vocat maximū opidum Syluaneætarum. & Pto-
lemaus dicit mendosissimè pro eo Rhatomagum scribere.
AVGVSTONEMETVM ἀγυστονεματον, Ptolemaus. Ar-
uernorum in Gallia vrbis. Neuers Villanovano & Cenali
est. NEMOSSVS apud Strabonem dici puto.
AVGVSTOPOLIS, Episcopalis locus, sub Rubba Mo-
bitarum sede. Guill. Tyrius. Phrygia vrbis est Suida. vnde
Eugenium Grammaticum ortum tradit. vide SEBASTA.
AVGVSTOPHRATENSIS, vide COMAGENA.
AVGVSTORITVM ἀγυστοριτον, Pictonum in Gallia
Aquitania vrbis, Ptolemaus. AVGVSTORICVM
per c. in panulima, Antonino. Poitiers, Appiano; &
Cenali. PICTAVAM vrbem vocat Greg. Turonensis.
Ab hoc autem Augustorico Antonini aliud est Augusto-
ritum Ptolemai. situ enim multis distat parasangu.
AVGVSTVS, vide COELIVS.
AVGVSTVM ἀγυστον, Africa Proprie vrbis, Ptolemaus.
VICVS Augusti apud Antoninum appellari, putat qui-
dam. Gallie Narbonensis alia, Antonino.
AVGYLE, vide AVGILE.
AVIA, Ptolemaus, Vacceorum vrbis, in Hispania Tarraco-
nensi. Villalon, Moletio. It addit hoc loco in Græco codice
LIVIA legi. Ego LOVIA, vel LVIA æta, habeo.
AVIA, Ptolemaus æta, Vestinorum in Italia vrbis. Ala-
no quidam nominat. vide FLAVIONA VIA.
AVIA IVLIA, vide APTA.
AVICOATERI Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

AVIDVS ἀβιδος, Ptolemaus est Africa Proprie vrbis. An
Abiddensis inde? de quo supra.
AVIM, Palaestina locus, Iosue 18. vide HVMESEN.
AVINENSIS opidum, in Africa Propria, Plinio. AVIN-
SENSIS meminit Coll. Carthag. & eadem AVINI-
SENSIS quoque.
AVIONES, vide REV DIGNI.
AVIRA, vide AVERA.
AVIRI, vide VNNI.
AVISAGAS, vide AMPSAGA.
AVITH, vide GETHEM.
AVITTA ætisa, Africa Proprie opidum, Ptolemaus.
AVIVM insula, vide TRVLLA.
AVLA ἀυλα, arx est haud procul ab Hadrianopoli, ad Ha-
miradices: apud Curopalatem, & Cedrentum. Est &
Arcadiæ locus, in quo Panos delubrum; & Eliano Ani-
malium 11. cap. 6.
AVLADIS ἀυλαδης, Mesopotamia vrbis. Ptolemaus.
AVLE ἀυλε, navale Ciliciæ, inter Tarsum & Anchialum,
Stephano & Suida.
AVLEI Mænia ἀυλεϊων τεγες, Thraciæ locus ad Pontum
Euxinum. Arriani Periplus.
AVLANA, Egesippo 5. Samaria vrbis, distans à Hierosoly-
mis xxx. stadiis. vide ALAVNA.
AVLATIA opidum, in quo Euhemerus dicit Calum avum
Iouis sepultum, postquam in Oceano obijisset. Lactantius 1.
de falso religione, cap. 11. ALARIA legit vetus codex
impressus. Codex calamo exaratus pro Oceano, Oceania
habebat, melius fortè. Nam in Lybia, quæ & Oceania
Stephano, Vranium sine Calum habitasse, inter ceteros,
Diodorus auctor est.
AVLE, vide AVLA.
AVLEON sinus, iuxta Constantinopolim. Gyllius ex Dio-
nyso Byzantio.
AVLERCI, Gallie Lugdunensis populi; qui EBVRON-
VICES cognominantur. Plinius lib. 4. cap. 18. AV-
LIRCI EBVRICI ἀυλirκιοι εβραϊκοι, habet
Ptolemaus. Orleans vocatur Villanovano. AVRE-
LIANENSIS VRBS legitur apud Sidonium, lib. 8.
Epistolarius, ad Prosperum Papam. Quos Plinius Ebu-
ronices, Caesar EBVRONICES vocat: sed idem quo-
que AVLERCOS habet, ab Eburonicibus diuersos. EBVR-
RONICI Caesaris, sunt Oronio, qui Euxenx inhabi-
tant, vrbem Normandiæ: sic quoque Vigenereo, & Vi-
neto. AVLERCOS Caesaris interpretatur Vigenereus
Rouen, sed ex aliorum magis sententia quam sua: Idem
enim putat Aulerci prænomen tantum populorū quorun-
dam esse, itaque citra distinctionem suadet legendum apud
Caesarem, Aulerci Eburonices, Aulerci Brannonices, Aulerci
Cenomanni, & Aulerci Diablintres. AVLERCOS
CENOMANOS etiam Plinius habet: AVLIRCIOS
DIAVLITAS, & AVLIRCIOS EBVRICOS
Ptolemaus. Cenomannos Aurelianenses habet quoque
P. Diaconus 6. Logobardicor. Vide DIABLINTRES,
CENOMANI, & EBVRONES.
AVLETERIVM ἀυλητηριον, locus circa Tarentinos.
Lexicon Phaurorini
AVLETES, vide APSASIVM.
AVLI ἀυλοι, Macedonia populi, ad mare Ionium. Ptol.
AVLICOME vrbis Græca, Eustathio in sua Ismenis fabula
amatoria.
AVLION ἀυλιον, Antron circa Callichorum Paphlagonia
sinuum. Apollodorus 2. ALION mendosè apud Am-
mianum legitur.
AVLIS ἀυλις, Boeotia vrbis, iuxta Chalcidem. Stephanus,
Strabo, Ptolemaus, & Pomponius. Cedreno locus est cir-
ca Tauricam Chersonesum.
AVLOCRENE, locus in Asia Minore, decem millibus ab
Apamea, Solino. Connallis est apud Plinium, ex qua am-
nis Meander & per quam ab Apamea in Phrygiam itur.
Idem quoq; montem, in quo Meandri fons, ex eodem fa-
cit. Regionis sic dicti meminit quoque Callistus lib. 12.
cap. 27. CREN I fortè Siliy Italici.

AVLOES, vide CAVLALES.

AVLON Plinio, AVLORVM NAVALE αὐλὸν πῆλιν
ἄντων, Ptolemaeo. Macedonia vrbs, ad Mare Hadria-
ticum. Velona Sophiano. qui eam quoque (nescio an re-
ctè) CAVLONIAM vocat. AVLONEM Macedo-
nia, supra Strymonē, habet Galenus, 3. de Sanitate tuenda.

Laconica vrbs, Straboni. & Stephano. in Orpheo in Ar-
gonauticis. Arcadia etiam Stephano: & Creta, eidem.
Idem habet locum in Creta. & quoque in Arabia, sic di-
ctum. AVLONEM Campum pulcherrimū & ampliū,
habet 9. hist. Plantar. Theophrastus trans Libanum: &
alium quendam montem parvum, ubi calamus odoratus
provenit, in ampliō lacu. AVLONEM Regium, hunc
vocat Strabo. & AVLONEM magnum, Memnon.
AVLONEM Apameorum provincia tractum in Syria,
habet Sozomenus 7. cap. 15. AVLONEM etiam Horatio
est lib. Carm. 2. hoc versu, Iupiter brumae, & amicus Au-
lon, &c. quod fortè hodie, ut inquit Galateus, Caulon:
in Lupiensis agro tapygie. Commentator vetus Horatii,
quem Cruquius publicitū fecit, dicit iuxta Tarentū esse:
optimūq; vini feracem. quod (ni fallor) Strabo 6. attesta-
tur. AVLONIAM habet Nicetas ad Aegypti pelagus,
circa Hellepontum alicubi, quam & BARE vocat. Vide
CAVLONIA, & CILICIVM.

AVLOS, Peloponnesi vrbs, ad Alpheum amnem. Plinius.
AVLVCVM, nomen loci in Mauritania Tingitana. lib.
Notitiar.

AVLZIA GRI, iuxta Chersonem populi Hunnici. ut ha-
bet Agathias.

AVMASIPA, gentis Scytharum fluvius, unde aurum
legunt. sic Vibius. ARIMASPA erat alia lectio, &
verior. Aurum enim apud Arimaspos inveniri, idoneos
scriptores testes habeo.

AVNEDONACVM, vrbs circa Santones, in Gallia.
Antoninus.

AVNENSES populos, habet Polyani lib. 8. de Pinario.
Italos puto. ENNENSES emendo, ex Livij 24. In Sici-
lia sunt ab Enna.

AVNIOS, Hispanie insula, circa Artabrum promotoriam,
videtur apud Plinium.

AVNO, vide TRASVMENVS.

AVNOBÆI, vide ABNOBI.

AVNONA αὐρων, fluvium Libya habet Palaphatus, in
Phorcyni siliabus.

AVNXI, vide BVBEAGENTÆ.

AVO, vide AVVS.

AVONES, vide FRISIABONES.

AVOTHIAIR, id est, Villa Iair. vide IAIR.

AVPATRIDORVM αὐπατρίδων, meminit Goltzius in
Thesauro, ex nummo.

AVRADIS αὐράδης, Media vrbs, Ptolemaeo.

AVRAN, vide AVRANA.

AVRANA αὐράνα, Arabia Deserta vrbs, Ptolemaeo. for-
tè AVRAN Ezechielis 47.

AVRANITIS αὐρανίτις, Babylonia regionis tractus: Pto-
lemaeo. AVCHANITES legunt interpretes. Iosephus
Antiq. 15. αὐρανίτις habet. AVRANITIDEM re-
gionem habet Guil. Tyrinus ad mare Tiberiadis, in qua
locū describit Caanan nomine. Hac αὐρανίτις, Iosepho est.

AVRARACI, Asia Minoris videtur quadam gens, apud
Metaphrasten, in S. Eustratii vita. In margine erat
ARABRACINI.

AVRARIARVM in Dacia, plures exstant marmorea
inscriptiones. Lazius scribit locum esse paulo supra Albani
Iuliam, & gentilitia lingua Kerelwanya, Slotna, &
Abruckbania vocari. 12. R. P. Romana. Estq; ibidem
vetus lapis qui meminit PRAELECTI SLOTNÆ.

AVRAS αὐρας, Europea Scythia fluvius, ex Hamo monte
versus Septentrionem profluens. Herodotus in Melpomene.
Narabonem Ptolemaei putat Lazius in R. P. Romana.
vide CVSVS.

AVRASIVS αὐρασίου, Mons in Mauritania, teste Pro-
copio, Wandalicor. 2. & Aedificior. 6. item & Suida. de-

cem dierum iter à Carthagine distat, Tamugam ciuita-
tem habet ad latus Orientale, in iugo montis saxum abrup-
tum est, Petra Geminiani ab accolis vocata. Zebes regio
illi vicina est, & Abigas amnis ex eo defluens, campum
pro habitatorum arbitrio irrigat. Hunc Aurasiū Mon-
tem suspicor à Ioanne Leone Auraz vocari; & ZEBEN
regionem, Zeb.

AVRAVANVS αὐραῖον, Albionis insula fluvius, Pto-
lemaeo. ABRAVANNVS est apud interpretes. Rian
hodie dici, putat Camdenus. Aber Ruanus enim Britan-
nicè ostium Ruani significat.

AVREA CHERSONESVS αἰγυρῆς χερσόνησος, Ptole-
maeo est India peninsula. Malaca, Iacobo Castaldo, &
Ioanni Barrio dicitur. Iapan, insula, Gerardo Mercatori.
Mibi Samotra videtur. Insulam esse, ignoravit antiqui-
tas: quia minime à Graecis aut Latinis circumnavigata.
Vide MUSICANA TERRA.

AVREA Insula, vide CHRYSE.

AVREATVM, Germanie opidum est, Nischstadt nomine,
auctore Gasp. Brucio. Nasienfues est Latine. Nouum
puto vocabulum.

AVRELIA ANTONINIANA, & AVR. AEL.
CAP. COM. P. F. item AVRELIANA LAV-
REANC. Colonia, habet Goltzius in suo Thesauro.
AVRELIA, cognamine CARISIA, Plinio Hispania
vrbs, in Batia. Carozza Tarapha, Cazorla Moletio est.
Videtur CARISSA αἰετωρα, Ptolemaei, quam Carixa
vocat Moralis, sed locus desertus tantum est hodie. Vide
OVLABIS.

AVRELIA Porta, Vrbs Roma; à Procopio PANCRAT-
IANA vocatur, ut tradit Marlianus. cui tamen non
videtur verisimile. Aureliam Portam nunc S. Petri voca-
ri, lego apud Procopium. AVRELIA loci nomen extra
hanc portam est, in Fragmento Antonini. vocat enim iter
inde AVRELIANVM, quod & CLAVDIANVM.

AVRELIAM vocat partem Tusciae versus Circium,
Diaconus 2. Longobard. 16. AVRELI Agri, memi-
nit Rutilius etiā pro parte Vrbs, ni fallor, in Regione XIII.
ubi Aurelius pons (vide Ponte Rotto, Blondo teste,) item
Tribunal Aurelianum. Pro Aurelius ager, apud Rutilium,
legit Aurelius agger, Iosephus Castalto: & Aureliam
viam significare docet. Vide CLAVDIA.

AVRELIÆ vel CAMPANIAE regionis, meminit Nan-
sij Frontinus. AVRELIÆ Via meminit vetus inscriptio.
vide VIA.

AVRELIANENSIS Vrbs, vide AVLERCI.

AVRELIANVM, Austria opidum Lazio, hodie Lintz
dictum. ad Danubium situm est. In antiquo lapide ex-
stat eius nomen. vide AVLERCI.

AVRELI VICVS, vide BIRACELLVM.

AVRELIOPOLIS, Libya provincia opidi, meminit syn-
odus Constantinopolitana VI. habita sub Constantino
Magno Imp. At Lydia lego in Concilio Ephesino III.
quod magis probo.

AVRELIVS Ager, & AVRELIVS Agger, vide AV-
RELIA Porta.

AVREOLVS PONS, apud quem, ut Trebellius scribit,
Aureolus tyrannus à Claudio Imp. interfectus fuit. Bap.
Egnatius ait eum in agro Mediolanensi extare. vulgòque
Pontiolo vocari. idem G. Merula.

AVREVS MONS αὐρεὺς ὄρος, Ptolemaeo, Corsica in-
sula. Monte Gradachio Leandro dicitur. Platina in
vita Paschalis II. habet AVREVM montem inter Su-
trium & Romam, quem quoque Malum & Guadij
vocat. Est quoque AVREVS MONS in Moesia I.
sive Superiori, teste Lib. Notis. & Antonino. Hunc scribit
Aurel. Victor. à Probo Imp. vineis constam. Lazius eum
in Hungaria describit eumq; ab accolis Mathegk, sive
ut alibi ait, Metzek vocari, tradit. An autem apud An-
toninum Aureus mons, pro monte, an pro vrbe accipien-
dum, subdubito. vide ICAR.

AVREVS Sinus, vide MALEA.

AVRI CORNV, vide CORNV Byzantior.

AVRIA, Carolo Clusio Otense est. Calluicorum, in Hispania opidum est, ad Minium fluuium. Huius memoria est in Concilio opere. **AVRIENSIS** Episcopatus est quoque in Mauritania, ut docet Gomecius, s. vita Ximenij.

AVRIGIA, ut legitur in eiusdem loci antiquis inscriptionibus, qui nunc Ariona appellatur, Floriano, & Carolo Clusio; Moron Beutero est, in Andalusia. Barica Hispania opidum est. **AVRINX** est apud Liuium, lib. 24. **AVRINIANA ALA**, cuius meminit Tacitus 3. Hist. in Norico locus, quem Larius putat Riedium, siue Haulruckium esse.

AVRININI, vide **SATVRNIANI**.

AVRINX, vide **AVRIGIA**.

AVRISII, Pontici populi sunt, Agathia 3.

AVRITINA *αυριτινα*, Africa vrbs, Pentapolis regionis, Ptolemaeo.

AVRV, Tripolitane regionis in Africa Propria locus, apud Antoninum.

AVRYM, vide **MVRVM**.

AVRYNCA, vide **ARVNCA**, & **SVESSA**.

AVRYNCI, Veteris Latij populi, Plinio 3. cap. 5. vide **AVSONIA**, **ARVSINI**, & **ARGYRVS**.

AVRVPINI, & **AVRVPIVM**, vide **ARVPENVM**.

ARVSINI Campi, vide **ARVSINOS**.

AVRVSP, Aethiopia sub Aegypto populi, Plinius.

AVRVSVLIANENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

AVS, vide **LOVS**.

AVSA *αυσα*, Ptolemaeo Hispania Tarraconensis vrbs Auzhetanorum. Hinc Plinio **AVSETANI**. Vich hodie. C. Clusio, qui hoc ex eius loci vetustis inscriptionibus, habet. Vicque Moralis scribit, differt autem scriptura, non loco. At Ausona facit ex eo Io. Mariana.

AVSANA LEGIO VIII. vicus inter Treuiros & Agrippinam. Antoninus.

AVSANENSIS Diocesis in Africa Propria. Viñ. Vicens. M.S.

AVSANCALI *αυσανκαλι*, Liburnia opidum Ptolemaeo.

AVSARA *αυσαρα*, duas huius nominis vrbes habet Ptolemaeus, in Arabia Felice. Plinius inde myrrham Ausaritin nominat. vide **TINCI**.

AVSCELINI Agri, in Italia, meminit Lib. Coloniar.

AVSCHYSE, vide **AVCHISAE**.

AVSCIAGA, Africa vrbs: D. Cypriano, in concilio Carthaginensi.

AVSCII *αυσχι*, Gallia populi, in Aquitania, Ptolemaeo. Auchx, Oronio Fines. Vide **AVGVSTA** Ausciorum.

AVSECVLANI, vide **AEVLANI**.

AVSENSES, vide **AVSCII**.

AVSER Plinij & Cassiodori. **AVSVR** Rutilij, **ÆSARVS** *αἰσαρ*, Strabonis, **BOACTVS** *βοακτος*, Ptolemai, Liguria fluuius est is qui hodie Serchio dicitur, Leandro teste. Videtur mihi Olari, ex tabulis. Sed & Boactum alium ab Auseri esse suspicor. Blondus addit hunc Æsarum eundem esse cum eo qui à Liuiio **MERA** dicitur. sed male legit. nam **MACRA** hoc loco apud Liuium in castigatis exemplaribus legitur; estq. is alius ab Auseri.

AVSES, vel **AVSENSES** *αυσε*, Libya gens, Herodoto, & Mele, quæ circa paludem Tritonidem habitat.

AVSETANI, vide **AVSA**, & **AVTHETANI**.

AVSIGDA *αυσιγδα*, Ptolemaeo, Lycophroni, & Stephano, Africa vrbs, in Pentapoleos regione. Zadra Marmolio. Insula quoque est Stephano, ex Hecataeo.

AVSIENDVM, Africa Propria locus, Antonino. Pro tertio elemento, s. quidam x. scribunt.

AVSIMAS, vide **AVXVMVM**.

AVSINA *αυσινα*, Mauritania Casariensis opidum Ptolemaeo. **AVXIA** habent Latini codices. **AVZEA** Taciti esse putat Munsterus. **AVSINAE** ciuitatis mentio est in Epistolis Gregorij P. M. ad Gregorium Severum Anconitanum Episcopum, qua fortè in Italia alicubi est.

AVSINDA, vide **ASINDA**.

AVSINZA *αυσινζα*, Ptolemaeo est Persidis vrbs.

AVSIRA, vide **CYSTRA**.

AVSITIS *αυσιτις*, terra, Hieremia 25. quam 70. interpretes **HVS** interpretantur. Vide **BVZITEN**.

AVSOBA *αυσωβα*, Hibernia fluuius. Ptolemaeo. 23ap of Galweg à Camdeno interpretatur.

AVSONA, & Minturna, Vesica vrbes erant. Liuius sic, lib. 71. Italia loca. Ventusiam nouo nomine vocat hanc Ausonam Elysium Calentium.

AVSONIA, est ea pars Italia, in qua Beneuentum & Cales, teste Liuius & Festo; vel ut scribit Isidorus in Lycophronem, propriè **AVRVNCORVM** Terra *αυρυνκωρ*, sicut dicitur inter Campanos & Volsios, iuxta mare sita. Idem Joannes Tzetza. Sanfelicius putat urbem solo equatam, circa Sessam. Horum Auruncorum etiam meminit lib. 8. Halicarnassens, & Virgilius *Aeneid.* lib. 7. quos Graeci **AVSONE** vocari addit in eum Seruius. Vide **ITALIA**, **SABELLI**, **OPICI**, **ARGYRVSCI**, & **APPRIA** Via.

AVSONII, vide **OPICI**.

AVSONITIS, Regio Syria sic dicta videtur, apud Curopalatem.

AVSONIVM Mare, tempore Strabonis **SICVLVM** vocabatur. ut scribit lib. 2. & **TYRRHENVM**, ut habet Halicarnassens 1. vide **HADRIATICVM**.

AVSPHA, Africa vrbs, D. Augustino.

AVSTAGENA, Parthia tractus, ubi Naptha profluit. Plinius.

AVSTANITIS *αυστανιτις*, Armenia Maioris regio. Ptol.

AVTHITES *αυθιτις*, Aegypti praefectura. Stephanus.

AVSTICVLA, vide **COMBVLTERIA**.

AVSTORIANI, & **AVSTURIANI**, Africa gentes videntur apud Ammianum, circa Leptim, & Tripolim, in Africa Propria. Vide **TINCI**.

AVSTRA Plinio, **CLOSTRA** *κλωστρα*, Ptolemaeo, Latij maritimum opidum, Astura hodie; ut habet Leander. Astura apud Plinium non nosco. sed idem habet **CLOSTRA ROMANA** in Latio. & ibidem Astura fluuium. **AVSTRA**, Aelidum vrbs est, apud Pomponij. vide **LYSTRA**.

AVSTRASIA, regio Gallia, aut, si quis mauelit, Germania est, auctoribus. qui Caroli Magni res gestas scripsere, cognita. Comprendit eum tractum qui est inter Mosam, Mosellam & illum fluuios, Rheno adiacet. Oesterich huius quoque dicitur. & inde quoq. **AVSTRIAM** Latine fecere. Lege *Austriam* Lazij, lib. 1. vide **LOTHARINGIA**.

AVSTRAVIA, vide **GLESSARIA**.

AVSTREBATENSIS pagus memoria est in vita D. Ricardi. Tractus Hannonia est, qui Ostruandus vocatur. Huius vrbs primaria hodie Bouchain dicitur.

AVSTRI Cornu, vultus regis, Aethiopia sub Aegypto promontorium. Strabo 16. **CERAS** Austri est Pomponio. Extremum Africa est versus Orientem. Videtur **AROMATA** Ptolemai.

AVSTRIA, Germania regio ad Danubium; quam vulgo Oesterich vocant. **AVARIAM** quoque in Annalibus vocatam, ab Auaribus eam occupantibus, scribit Lazius. Rakuska, Slavonice nominatur. Beertan à Turcis, ut scribit Leonclavius. **AVSTRIA** etiam locus in Italia, ut videtur ex Diacono 5. Longobard. cap. 39. Orientalem partem Italia significare, scribit Sigonius. vide **AVSTRASIA**, & **LOTHARINGIA**.

AVSTRO Sacram rupem, habent Plinius, & Pomponius in Cyrenaica. Iuxta Ammonis oraculum.

AVSTROGONIA, Hispania Orientalis regio, apud Iordanem. An pro Arragonia, quæ maximè versus Orientem?

AVSTROGOTHI, vide **SCYTHAE**.

AVSTRVXI, opidum in Hispania: quod est ab attraho, & vexi. Sic Victorinus, de Orthographia.

AVSTURIANI, vide **AVSTORIANI**.

AVSVCCVRENSEM Episcopum in Numidia; sic dictum à loco, habet Viñ. Vicens.

AVSVFAL, Marmarica locus, Antonino.

AVSVGRABENSIS Episcopus Africa, Coll. Carthag.

AVSVGV, Antonino Rharia vrbs in valle Sugana, v. opi-

& opinatur Hermolaus ad Plinij 19. lib. 3.

AVSVM *αὐσών*, Mauritania Cesariensis vrbs. Ptolemaus.

AVSVR, Vide AVSER.

AVSVRIANI, Vide TINCI.

AVTÆI *αὐταῖν*, Æthiopica quædam gens videtur, apud Agatarchidem. AMALECHITÆ vocantur in sacris; ut scribit Zieglerus. Agatarchides autem illos vsque Carmaniam & Gedrosiam extendit. Vide ARABIA.

AVTARCIATÆ *αὐταρχίαται*, milites imbecillos in itineribus nunquam vias relinquunt. Scobens de Impp. ex Nicolao. *αὐταρχίαται*, erat in libri margine. Fortè idem cum Atariatis, nam & hos imbelles facit Arrianus.

AVTARIATÆ *αὐταρχίαται*, Thesprotica gens: etiam Illyrica, apud Strabonem, Arrianum, Diodorum, Polyænum, & Stephanum. AVTARIENSES *αὐταρχίαι*, sunt Apiano. In Illyrico circa maris litus. Vide AVTORIATÆ.

AVTARIS, Plinio Arabia Felicis locus.

AVTEI, Arabia Felicis populi. Plinius.

AVTENTVM, Byzacena regionis opidum, in Africa Propria, Antonino. Hinc AVTENTIENSIS Episcopus apud Viç. Vicens. corruptè pro AVTENTENSIS conijci.

AVTERI *αὐτερί*, Hibernia populi, Ptolemao.

AVTHARIS Columna, Vide COLUMNÆ Regia.

AVTHETANI *αὐθηταῖν*, Hispania Tarraconensis populi sunt Ptolemao. Hos Linius & Plinius AVSETANOS vocant. In Catalonia hodie sunt Morali.

AVTHITES *αὐθίται*, Nomus Ægypti, Stephano.

AVTOBA *αὐτοβά*, Æthiopia vicus, circa Nilū. Ptolemaus.

AVTOCANES *αὐτοκαῖν*, mons altus circa Ægeum pelagus vsq̃iam est, Homero in hymno Apollinis.

AVTOCHTONES, in Attica tribus. Jull. Pollux 8. de Trittyarchis.

AVTOCRATORIDA, vide SEPPHORIS.

AVTOLALA *αὐτολάλα*, Libya Interioris opidum, Ptolemaeo. Vide HERAS.

AVTOLALÆ, Mauritanie Tingitana gens, inter Salem opidum & Atlanticas solitudines: Solino, & Plinio. In Libya Interiori sunt *αὐτολάλαται*, per t. Ptolemaeo. AVTOLOLES Silio 3. & 6. Cui sonipes cursu, cui cesserit incitatus annis, Tanta fuga est, &c.

AVTOLATÆ, vide AVTOLALÆ.

AVTOMALA *αὐτομάλα*, Straboni opidum Africa, apud Philenorum aras. Ptolemao AVTOMALAX, & Stephano AVTOMALACA legunt. Hodie Zanagra à Mario Nigro interpretatur. sed Alcudia à Marmolio.

AVTOMALACA, vide AVTOMALA.

AVTOMATE, insula inter Theram & Therasiam recenter enatam, & HIBERA quoque vocari, scribit Plinius. Stadiorū xxx. esse eam scribit Eusebius in Chronicis. XII. habet Strabo I. etsi eam non nominet, sed describit.

AVTOMELA, India opidum, littori impositum, quinque annuum in vnum confluyente concursu emporium nobile. Plinius.

AVTOMOLOS *αὐτομόλος*, populos habet Herodotus, quibus nomen est ASMACH *ἀσμάχ*, quod lingua Græca significat, Sinistra regia assistentes. Hos autem ab Elephantina quatuor mensium navigationis aduerso Nilo distire scribit. Stephano AVTOMOLI sunt Æthiopia gentes: Pomponio AVTOMOLÆ vocantur, Meroë insula incolæ.

AVTONIA, vide ANTONIA.

AVTONOMI, gens circa Philippos Thracia. Arr. Alexand. Vide THRACIA.

AVTORIATÆ *αὐτορχίαται*, Indica gens, Aliano 17. Animal cap. 41. *αὐτορχίαται*, habebat libri margo. Casaubonus putat vocem Indicam reiiciendam, aut in aliam mutandam: eandem enim gentem cum Illyrica credit. Ego aliter sentio: quia AVTARIATÆ per A in secunda, sunt Agatarchidi, in India quoque.

AVTOSIDORVM, vide VELLAVNODVNVM.

AVTRICVM *αὐτρικόν*, Ptolemao in Gallia Lugdunensi vrbs.

Chartres putant Villanovianus, & Canalis. Vide VELLAVNODVNVM.

AVTRIGONES *αὐτρίγονες*, Hispania Tarraconensis populi sunt, Ptolemao, Pomponio, & Plinio. Nauarte regnum est Pineto.

AVTVMNITANI Episcopi, in Africa, meminit Optatus Afer. municipium vocat Coll. Carthag.

AVVIDARSENSIS Episcopus, in Africa, Coll. Carthag.

AVVS *αὐός*, Ptolemao Hispania Tarraconensis fluvius.

Auia dicitur Floriano, & Clusio. Hermolaus putat AVONEM Pomponij esse. vide ABVS, & PARAVÆI.

AVXACII *αὐξαῖν*, sunt montes in Sogdiana, Ptolemao. OXII legunt interpretes.

AVXACITIS *αὐξαῖν*, regio, Ptolemao. AVZACITIS per Z. interpretibus. AVZACIAM *αὐζαῖα*, urbē habet ibidē Ptolemaus Scythia intra Imaum. x. & z. etiā apud veteres indifferenter scripta, lege in XI PHENE.

AVXANVM, locus inter Histionium & Ortonam: in Italia. Antoninus. Vrbs archiepiscopalis, quæ vulgo Lancianno, ut ex Celsi Citradini schedis habeo.

AVXENTIUS *αὐξέντιος*, mons, situs è regione Byzanti, circa Bithynia provinciam: vicinisque montes omnes altitudine superat. Ex Stephani Iunioris vita, quæ cum I. Damasceni operib. impressa est. Huius montis meminit quoque Cedrenus, Curopalares, & Zonaras, qui Divi Auxenti eum nominat. OXEÆ montem antea appellatum suspicor, ex huius Auxenti vita, à Metaphraste descripta.

AVXIDITÆ populi, circa Cyrenen Africa; videntur apud Synefium, Epistola CXXII. An ab Aufigda Ptolemai?

AVXILENDVM, vide AVSILENDVM.

AVXIMA, Hispania vrbs: L. Floro 3. cap. i. VXA MA est, Orofio, AVXVM à Julio Exuperatio vocatur.

AVXIMIS *αὐξίμης*, Mauritania Cesariensis vrbs. Ptolemaus.

AVXIMVM, vide AVXVMVM.

AVXOAMIS, vide AVXVMIS.

AVXVMATES, vide AVXVMVM.

AVXVME *αὐξύμη*, Regia civitas Æthiopia, Ptolemao.

AXOMITE *ἀξομίται*, vocatur ab Arriano in Periplus Maris Rubri. *ἀξομίται* habet Stephanus. Chaxumo fortasse hodie. AZVMITE sunt in Historia Miscella.

AVXVMVM *αὐξύμωμ*, Straboni: AVXIMVM *αὐξίμωμ*, Plutarcho, & Lucano. OXIMVM Lino: AVSIMAS apud Balbum de Limitibus. Colonia est Paterculo, & in veteri inscriptione. Picenorum vrbs in Italia est. Procopius scribit Romanis METROPOLIS dici, & à Ionico sinu octoginta stadiis distare. Hodie Olmo vocari, Leander auctor est. AVXVMATES, Plinio.

AVZA, Mauritania Cesariensis opidum, apud Antoninum.

AVZEATACITI forsan.

AVZACIA *αὐζαῖα*, Ptolemao Scythia extra Imaum montem vrbs est. Saccio incolis dici, scribit Marius Niger, Vide AVXACITIS.

AVZAGGA, duo huius nominis loca habet in Africa; Coll. Carthaginiensis.

AVZARA *αὐζαρά*, Ptolemao Arabia deserta vrbs.

AVZATA *αὐζατά*, vrbs in Libya adificata, ab Achab rege. Iosephus 8. Antiq.

AVZEA, Numidicum Castellum, in Africa, Tacito Annal. 4. Vide AVSINA.

AVZEGERENSIS Episcopatus, in Africa: Viç. Vicensi.

Per A. in secunda legit Coll. Carthag. Gentile videtur, ab AuZaggā.

AVZIQA, Africa Propria vrbs: Antoninus.

AVZOMIS, regia vrbs Auzomitaram, siue Homeritarum; in Arabia Felice. Procopius 1. Persicorum.

AVZOMITÆ, vide HOMERITÆ.

AVZONIVM, locus vnde Græcis suppetias tulit Epistrophus, ut refert Dares Phrygius. Sed ALZONIA legit codex meus membraneus, verius.

AVZVIS, vide AZVIS.

AXAB, Palestina locus; Iosue 19. *αχάβ*, 70. interpretibus.

AXA-

AXABRICENSES, Hispania populi, Plinio. In Lusitania videntur. Num Arabricense legendum? Sed **TAXABRICENSES** legunt duo alia mea exemplaria. & tertium **TAXABRITENSES**.

AXALITA, Batia opidum, quod Lora hodie. Clusius, ex eius loci Inscriptionibus antiquis. Moralius **FLAVIUM AXATITANVM** vocat, ex antiquo lapide. Inter Hispalim & Cordubam situm est.

AXANTOS, Plinio Britannica insula. Vshant hodie Camleno. Vide **VXANTISSENA**.

AXATIARA, Hispalensis conuentus vrbs, Plinius.

AXELODVNM, Britannia insula opidum, Lib. Notis. Hexham ex eo facit Camdenus.

AXENIVM, vide **AXINIVM**.

AXENV, vide **PONTVS**, & **ACHELOVS**.

AXIA Ἀξία, Locorum Ozolorum vrbs. & alia Italia. Stephanus.

AXIACÆ, vide **AXIACES**.

AXIACE, Mercatori Europe opidum, ad Pontum Euxinum. quod nunc Oczakou dici autumat. Nescio quis huius nominis antiqui auctor est.

AXIACES Ἀξιᾶκας, Sarmatia Europea amnis, Ptolemao. In mare Euxinū se exonerat. Huius meminit Strabo, Plinius, & Mela. Vterque habet quoque **AXIACES** populos, **AXIACAS** Solinus. Solina Bordonis vocatur. Alium **AXIACEN** habet Ptolemaeus in eadem Sarmatia, qui se in paludem Maotidem ingerit: sed nescio qua impudentia in omnibus fere codicibus Latinis in eius locum **PASIASCVS** irrepperit, & in nonnullis **PASIATVS**.

AXIANI Ἀξιῶται, populi Phrygia Epictetæ. Epitome Strabonis 12.

AXICA Ἀξίκα, Ptolemao, **AZICA** interpreti, India intra Gangem vrbs.

AXIERI, locus Episcopalis, sub sede Sergiopoleos. Tyrius.

AXIMA Ἀξιμα, Perfidis vrbs Ptolemao. Eidem in Centronibus: quam quidam Lanissai interpretatur. Vide **BERINSONA**.

AXINIA Ἀξινία, Arcadia mons, apud Callimachi Scholiasten.

AXINIVM Ἀξινίον, Hispania Celtiberorum vrbs. Appianus in Ibericis.

AXINVM flumen, habet Hygenus. vide **IYLIA AVGVSTA**.

AXIOPOLIS Ἀξιόπολις, Mysia inferioris vrbs, Ptolemao: cui Danubius ab hac ad Pontum vsque Ister nominatur. Hanc urbem hodie Galacz nominari, tradit Lactius. Colonamich dici scribit Oliuarius in Melam: etsi male Aria, pro Axio poli legat, deceptus tabulis Ptolemaicis minus castigatis.

AXIOTÆ, vide **AZIOTÆ**.

AXIOTHEATON, vide **PONTVS EVXINVS**.

AXIS, vide **ÆSISIVM**.

AXITANORVM Ἀξιτανῶν, vrbs meminit Strabo, ad Herculis columnas. Sed **EXITANORVM** legendum puto. vide **SEX**.

AXIVS, Ἀξιός, Ptolemao Macedoniae fluius, in Sinum Thermaicum erumpens. Huius meminit quoque Epitome Strabonis. item Herodoti Polymnia, qua dicit eum Mygdoniam à Bottieidis regione diuidere. Ioannes Tzetza Bardore, Sopbianus Vardati, vocat. Bardarium quoque appellari scribit Zonaras & Cuioplates. Alius **AXIVS** in Italia est fluius, qui ex Crotone mōre oritur: teste Stephano. Alius Syria, circa Apameam; quod lego in Historia Ecclesiastica Sozomeni, & apud Callistum. Hestichius habet alium Paonia.

AXOLA, vide **OZOLA**.

AXOMITE, vide **AVXYME**.

AXON, Arie fluius, apud Plinium.

AXONA, Casari fluius est Gallia Belgica, in Rhemorum finibus. qui Dulse Cœnali, Aysne Marliano & Vigenero interpretatur. **AXONES** populos agnoscit Lucanus.

AXONEVM Ἀξονεῖον, quendam Thrazylum, nominat à loco, Athenæus. Attica tribum putarim.

AXVENA Gallia vrbs, Antonino, inter Durocotorum & Dinodurum. Non est Auxerre, vt credit falso Simlerus. Vide **VELLAVNODVNVM**.

AXVMIS Ἀξυμῖς, Ptolemao. **AVXOAMIS** interpreti, India intra Gangem vrbs.

AXVMITES, vide **AVXYME**.

AXVR, vide **ANXVR**.

AXVS Ἀξός, Stephano Crete vrbs. ex Herodoti 4. Vide **OAXVS**.

AXYLIS Ἀξυλῖς, Marmarica villa, Ptolemao, in Africa. Ger. mercator Forfeli vocat. Videretur **AZILIS**, Ἀξίλῖς Stephani: & Callimachi in Apollinem, cui mons & fluius est. per R. **AZIRIS** legit Herodotus, qui eodem tractu **AZIRISTVM** Ἀξίριστον, locum habet e regione Thera insula, amenissimum, collibus vtrinque conclusum: vtrinque flumine praterlabente. Vide **AZIRIS**, & **AZARIVM**.

AXYLON (quam vocant terram) ab re nomen habet, non ligni modo quicquam, sed ne spinas quidem, aut vllum aliud abnuntium fert ignis. fimo bubalo pro lignis vruntur. Sic Liuius 38. Circa Bihyniam videtur. Versus Cappadociam, vt ex Busbequij itinerario didici.

AXYM, vide **MEDECVEL**.

AXYRITANORVM meminit Thesaurus Goltzi, ex nummo. ab Axuri, vti opinor.

AYDEB, locus Aegypti, ad sinum Arabicum, qua Asiatica merces adferuntur. G. Tyrius lib. 19. cap. 27.

AYLI Campi, vide **CAMPI LAPIDEI**.

AYM, Palestina locus. Iosue 19. al. 70. interpretibus.

AZA, Plinio est Armenia Minoris opidum. Videretur etiam Syria, apud Cyropalatem. Ponti Cappadocii est Ptolemao. **AZA** etiam montis nomen, in Palestina; Iosepho 12. Antiq. ad calcem. vbi Machabeorum liber **AZOTI** legit. vide **GAZA**, **HAIA**, & **HAZIA**.

AZABETIS TENIA Ἀζαβητὶς ταινία, Sarmatia Asiatica vrbs, Ptolemao. **AZABITES MISTRA** legunt interpretes.

AZADES, Arcades, habet Isacius, ad Lycophronem.

AZAGA, vide **AZATA**.

AZAGARIVM Ἀζαγάριον, Sarmatia Europea opidum. Ptolemao. **AZAGGARICVM** legit Hermolaus.

AZALEVM Ἀζαλεῖον, mons. Homerus Iliad. γ. appellatum puto.

AZALI, sunt Pannonia populi, apud Ptolemaum & Plinium. vide **AVGVSTA Aclia**.

AZALIVM, castellum Syria, bidui itinere à Berthoea distitum. Cedrenus.

AZAMA, vide **ZAMA**.

AZAMIA, vide **PERSIA**.

AZAMORA Ἀζαμορά, Armenia Minoris circa Cataoniam, castellum, Straboni.

AZANES, vide **ARCADIA**.

AZANI Ἀζανοί, Scythia intra Imaum gens, Ptolemao. **ASMANI** legunt interpretes. vide **SCYTHÆ**.

AZANIA Ἀζανία, Athiopia regio Ptolemao, & Arriano. Xoa fortè hodie regio. Plinius **AZANIVM** mare hinc nominat. **AZANIA** etiam Massiliensium vrbs est, apud Stephanum, ex Philone. Vide **ARCADIA**, & **PHAZACA**.

AZANITIS, vide **ARTYNIA**.

AZANIVM Ἀζανίον, Phrygia vrbs; ab Hermogene initio vocatam **HEXAGZANON**; ex Stephano scribit Hermolaus: quo loco Ἡξαγών, ego apud Stephanum reperio.

AZANORVM Ciuitatis, provincie Phrygia Pacatiana, memoria est in synodo v. Constantinopolitana. vide **HIPPADIS**. Est & **AZANIVM** Promontorium, quod alij **HISPALVM** scripsere, inquit Plin. ad **Azanium** mare est, in Athiopia. vide **AZANIA**.

AZANOTH THABOR, Palestina locus. Iosue 19.

AZAR Ἀζάρ, Aegypti mons, Ptolemao.

AZARA Ἀζαρα, Armenia Maioru vrbs, iuxta Araxen fluium Straboni. sed **ZARA** legit rectè Casaubonus. Erroris causam intelliget lector in **COMBOS**, & alibi in hoc

A Z

in hoc Theſauro. In Græco enim legitur τὰ Ἀζα, Huius etiam, ni fallor, meminit Joſephus. AZARA quoque templum quoddam Diana circa Perſiam, vocatur ab eodem Strabone. Sarmatia Aſiatica vrbs eſt apud Ptolemaum. vide OZARA.

AZARABA Ἀζαραβα, vrbs eſt Ptolemao, in Sarmatia Aſiatica.

AZARÆ, vide SVSARÆ.

AZARE, vide IESRAEL.

AZAREI, Arabes apud Troglodyticos, in Æthiopia. Plinius. Vide ARABIA.

AZARITIA Ἀζαρία, Straboni ſons eſt Bithynia, circa os Ponti. qui crocodilos paruos alit. Hunc Stephanus AZARETAM Ἀζαρετα vocat.

AZARIVM Ἀζαριον, in Synefii epiſtoliſ. Locus maritimus Africa eſt, circa Cyrenen. An Aziris Herodoti?

AZATA Ἀζατα, Media vrbs, Ptolemao. AZAGA eſt interpretet.

AZATHA Ἀζαθα, Armenia Maioris opidum. Ptolemaus.

AZAZENA, vide AZETENE.

AZAZIVM caſtellum, bidui itinere à Berrohoa diſitum. Cedrenus.

AZECHA, locus Paleſtina. Ioſue 10, vbi Chaldeus CHAZECHA legit. Huius etiam mentio eſt, Ioſue 15. 1. Samuel 7. & 2. Paralip. 11. ſcribitur à Salomone extructa. ZECA Ζεκα, Ioſepho eſt, Antiq. 8.

AZELLIA, vide ZELLIA.

AZENIA, Ἀζηνια, Attica regionis tribus; Straboni; Eſchyni, & Stephano. Hippopotamida, Heſychio. Vide AXENIA.

AZENIS, vide ARCADIA.

AZETENE Ἀζητηνη, Armenia Maioris regio, apud Ptolemaum. ANZITENE apud interpretes. ſic quoque in codice Juſtiniani, lib. 1. tit. de Magiſtro militum. AZAZENA Calliſti videtur, & Socratiſ. vbi forte Anzeta vrbs, Ptolemai.

AZIBINTHA, inſula alicubi in mari Ægeo, eſt apud Plinium

AZICA, vide AXICA.

AZICIS Ἀζικις, Ptolemao Marmarica vicus eſt.

AZILIS, vide AXYLIS, & AZIRIS.

AZIOTÆ Ἀζιωται, Troica gens apud Stephanum. vocantur quoq; AZII Ἀζιοι, eideſ. AXIOTÆ Ἀξιωται, ſunt Heſychio.

AZIRIS Ἀζιρις, Armenia Minoris opidum, Ptolemao. Atzicham Nigro. AZIRIS Nemora, citat Callimachus Hymno in Apollinem. Vrbem & fluuium Libya dicit eiuſ Scholiaſtes. Sed per ἄ. Ἀζιρις legit aliuſ codex. vide AXYLIS.

AZIRISTVM, vide AXYLIS.

AZMORNA, vide AZMVA.

AZOCHIS, circa Meſopotamiam vrbs. Plinius.

AZOLVS, Epiſcopaliſ ſedes, ſub Caſarea Stratonis. G. Tyrinus.

AZONE, Ioſue 15. Paleſtina locus. Ἀζων 70. interp. eſt.

AZORVS Ἀζωρον, Pelagonia opidum, Stephano ex Strabone. Ἀζωρον, Ptolemai eſt. AZORIVM eſt vrbs Pelagiotarū, qua alia ab illa videtur. Vide TRIPOLITIS.

AZOTI, vide AZA.

AZOTVS Ἀζωτο, Achaia vrbs, Stephano. quam PELORIAM Πελορία, quoque appellatam ſcribit. Eſt & alia AZOTVS, Ptolemao Paleſtina vrbs. ASDOD Hebraicè dici, D. Hieronymus in locis Hebraicis tradit. Iuniores Beroaldum vocant, Nigro auctore. Beniamino Palmis appellatur. Alzette habet Theuetus. Huius AZOTI mentio eſt 1. Samuelis 5. & Ioſue 11. quo loco 70. interpretes ASSEDOD Ἀσσεδοδ legunt.

AZVGENSIS Epiſcopus, in Africa Coll. Carthag.

AZVIS Ἀζβις, Africa Propria vrbs, Ptolemao. AVZVIS Antonini videtur. vide TRIPOLITANA.

AZVMITÆ, vide AVXVME.

AZVRENSIS, & AVZVRITANVM, vide ASSVRVS.

AZYLIA, vide HALIZEA.

B A

BALA, qua eſt KIRIATH-IARIM. Ioſue cap. 15. & 19. Vrbs Paleſtina, in tribu Benjamin. Hac eideſ BALA Ioſue 19. quod monuit in eundem A. Maſius.

BAALAD Βααλῶδ, Paleſtina locus. Ioſue 19. & 1. Reg. 9. vbi BALETH Ioſepho legitur.

BAALAD BEERAMATH, Paleſtina locus ſub monte Hermon. Ioſue 19.

BAALGATH, Paleſtina locus. Ioſue 11. & 13. Ad Libanum montem pertinere, qua nempe Sidonijs obijcitur, putat And. Maſius.

BAALHERMON mons. Iudicum 2.

BAALMEON Βααλμεων 70. interpretibus, à filijs Rubem extructum opidum. Num. 32. Ioſue 13.

BAALTHAMAR, Paleſtina locus. Iudicum 20.

BAARAS, vallis qua Macherunta caſtellum Paleſtina à parte Septentrionali cingit, Ioſephus belli Iudaici 7. cap. 23.

BAARSARES Βααρσαρης, Ptolemao Babylonia regionis fluuius, qui MAARSARES interpretib. ſcribitur. & MARSIAS apud Appianum. hic videtur mihi idem cum eo qui ab Arriano lib. 7. vita Alexandri, ſub nomine PALLACOPA Παλλακόπη, deſcribitur. PALLACOTTA Παλλακόττα, habet Appianus 2. Ciuilium.

BAASPRACAN, vide MEDIA.

BABA, BABÆ, & BABBA, vide IVLIA CAMPESTRIS.

BABÆ Βαβαι, Libya vrbs, ex Martiani Periplo, Stephano. An eadem cum Iulia Campeſtris?

BABANENSES, Stipendiariorū celeberrimi in Hiſpania Citeriore. Plinius. ALABANENSES, C. M. legebat.

BABANOMVS, & XYMENΑ Βαβανίου & Ξυμηνν, loca circa Halym fluuium. Strabo.

BABARDILLA, fundus in territorio Siccenſi, Africa. auctor vita D. Fulgentij epiſcopi.

BABASES, vide BEBASES.

BABDICENI, per R. littera prima erat in margine, & forte melius. Perſarum populi, Zoſimo 3. Vide Z ABDICENA, & RHABDIOS.

BABEL, vide BABYLON.

BABIA, loci nomen in Italia videtur apud Plinium: cuius vina laudat. Vide BALBIA.

BABIBA Βαβιβα, Libya Interioris opidum. Ptolemaus.

BABILA Βαβιλα, Ptolemao Armenia Maioris vrbs.

BABORANA, Βαβοράνα, Paropaniſi vrbs, apud Ptolemaum.

BABRANTIVM Βαβραντιον, locus circa Chium. Stephanus ex Polybij 16. qui hodie mutilus eſt.

BABRAS Βαβρας, Aetidis opidulum, circa Chium, Stephano ex Polybij 16. Forte idem cum Babrantium.

BABRENSIS Epiſcopus, in Numidijs. Viſtoris Viſcenſis fragmentum.

BAEVLINA, vrbs in Chalcedonenſi concilio. Circa Ægyptum videtur. An corruptè pro Babylonia?

BABYCE Βαβυξα, & CNACIO Κνακτιον, locus in Laconica. Spartanorum imperij videtur, ex Plutarchi Lycargo, & Pelopida. In huius enim medio Spartani publicas conſuetudines habebant. Hunc Babycam & Cnacionem ſcribit idem ſuo tempore OENVENTEM appellatum. Ariſtoteles Babycam pontis nomen, & Cnacionem fluuij eſſe tradit. OENNVVS fluuius apud Linium eſt. GNACIO per G. legit Cruſerius.

BABYE, nomen torrentis & vrbs. apud Phauorinum.

BABYLA Βαβυλα, in Hiſpania vrbs, circa Caſtalonem. hinc non procul argenti fodina erat. vt docet Polyb. 10. Corruptè lectio, pro BÆCYLA Βακκυλα, vt ipſe idem legit lib. 11. & BÆCYLA vtroque habet Linus, pro eadem. Vide BÆCYLA.

BABYLE Βαβυλν, vrbs videtur apud Stephanum. in Odryſis forte. pro Cabyla.

BABYLON Βαβυλων, Ptolemao & alijs Aſyrie ſive Babylonia primaria vrbs. Hanc accurratè deſcribunt Hero-

dotus 1. & Currius 5. item Philostratus 1. Pausanias tradit omnium quas unquam Sol aspexit urbium maximam: sed nihil præter muros reliqui esse. Quadringentorum stadiorum in circuitu facit Dion Præfatus, Oratione 6. Huius octoginta adiecit Orofius 2. cap. 6. Theodoro Boughedot, Iacobus Castaldo Baldach, Barrio Bagdad. Bagdad & Bandas habet Postellus, in Historia Orientali. Pogdattim, & alio loco Pagdaciā appellat Chalcondilas. & Bagda Curopalates, Pro vario gentium idiomate, sic variè scribi & pronunciari autumo. Sunt qui SVSAM veterum sic nominari hodie volunt, ut Sabellicus, & in suo Compendio historico Ioannes Bodinus. sed magno errore, cum Susa Susiana metropolis sit, ad Euleum fluvium sita, & Babylon omnium auctorum testimonio, in Assyria ad Euphratem ponatur. ubi hæc Baldach quoque hodie videtur. Otto Frisingensis lib. 7. scribit partem antiquæ Babylonie, quæ adhuc habitatur, Baldach dici, se ex populis transmarinis intellexisse. Sed si nobis quoque in re longinqua & obscura diuinare liceat, ausim huic Babylonie accidisse, quod Augusta Rauracorum, & alius euenit, affirmare. Ut, quemadmodum pro hac Augusta (quæ in ignobilem hodie pagum, vulgo Augst, euanuerit) locum celebrem, illi, propinquum Basileam accipimus, sic pro illa Babylone (quam penitus interisse constat) Baldach illi proximam, & Calypha Babylonie sede nobilem, nobis obtrudi finimus. (In simili errore Zonaras quoque est, ubi veterem Aquileam Venetam urbem interpretatur.) Hanc nostram coniecturam ex Tabulis Asia, quas Iacobus Cassaldus Venetiis edidit, sed quæ (quod alias in maiori nostra Asia tabula monuimus) verè Abyssinæ Ismaëlis sunt, fumpsimus. In his namque tabulis iuxta Baldach opidum, videntur quadam antiquæ urbium fragmenta, quibus ascriptum est, BABYLONIA. Inspecte in Theatro nostro Tabulam regni Persici. Beniamin Tudelenfis cerè in suo Itinerario diuersas vrbes facit ex Babylone, & Bagdad, hanc enim ille ad Tigridem, illam verò funditus destructam perhibet. Hanc Babylonem Ann. Viterbiensis Tetrapolim facit, ex Geneleos cap. 10. dicitque eam constare ex BABEL, EREGH, ACAD, & KALNE. de quo alij indicent.

BABYLON Ptolemao etiam Aegypti vetustissima & maxima vrbs. Vocatur Arabicè Mazat aut Mizir, Armenicè Massar, Chaldaicè Alchabyr, Hebraicè MESRAIM: sic in libello anonymo, sed Postelli, ni fallor. Idem in libello suo historia Orientalis Mizir, Fostat, & Nuzrnlauk habet. Misraim eam quoque Tudelenfis nominat. Ab omnibus Europæis hodie Cairo, & Alcairo appellatur. Babylonia & Cairus duo esse opida, sed in vnum coniuncta, scribit Brocardus. Iosephus lib. Antiquit. 2. cap. 5 scribit hunc locum LETVSPO-LIM λετυσπολιν, appellatam, & postea Babylonem in eo à Cambyse edificatam. BABYLONEM Phœnicia, habet Aetius medicus, ubi vinum Polipodites præparatur: in Batanea nempe regione: βαβυλωνίος sunt etiam hi, apud Iosephum, in vita sua. Vide SELEVCIA, BATHYRA, & NINIVE.

BABYLONIA βαβυλωνία, Ptolemao, & alijs, Asiæ regio. Videtur SINEAR à Moyse vocari. Gen. cap. 10. ASSYRIAM & MESOPOTAMIAM Babyloniam vocari, scribit Capella, ex Plinio. Vide ROMA & AVENIO.

BABYLONII βαβυλωνιοι, Æthiopia sub Ægypto gens: Ptolemao. BABYLINII interpretibus sunt. Vide BABYLON.

BABYRS A βαβυρσα, Armenia Maioris regio: Straboni.

BABYSENGA βαβυσσηγα, apud Ptolemaum, BEGYNGA interpreti, India extra Gangem emporium. BES-SYGA est Stephano.

BABYTACE βαβυτακην, opidum in Septentrionali Tigris alueo, Plinio & Stephano. Pinetus Bayburt appellat. Babylaca sic meminit Capella; Susa, iuxta CARBILE, siue BABYTACE. quasi Carbyle cum eo synonymon esset. Apud Solinum, cap. 58. hæc verba; a Suis Ba-

bylace opidum. ubi Carolus Langius ad oram ex M. S. codice adscripserat, a Suis Carbilo siue Barbite opidum. Cq̄dex meus pergamenus hoc modo; à Suis Arbile siue Barbite opidum.

BACA βακα, vicus qui diuidit terram Tyriorum à Galilea superiore: Iosepho belli Iud. 3. cap. 2. BATHATA vocat Hegsippus. Castellum est ab Emanuele Comneno Imp. Perfarmentis ereptum. ut docet Nicetas, & is qui Glyce historiam continuauit.

BACALES, vide CARALES.

BACALITIS βακαλιτις, Æthiopia sub Ægypto regio. Ptolemao.

BACANARIA, locus episcopalis, in Mauritania Cesariensi. Fragmentum Vid. Vicens.

BACARE βακαρον, India intra Gangem vrbs littoralis est, Ptolemao. Videtur in Arriani Periplo BARACE βακαρον, vocari. vide SOSIPPVS.

BACASCAMI, Zamarenorum opidum, in Arabia Felici. Plinius.

BACASIS βακασις, Iaccetanorum in Hispania Tarracoenis opidum, apud Ptolemaum.

BACATAE βακαται, Ptolemao Myrmica nomignis.

BACATAILLI, vide BACTAIALA.

BACATVM βακατον, Arabia Philadelphica principalis pagus, Epiphano: & Damasceno, qui Bacchaton legebat.

BACAVIDE, vide BACCAVIDE.

BACCADES, Palaestina locus, in finibus Zabulon. vulgò Buccetel dicitur. sic Guil. Tyrus, lib. 21. cap. 26.

BACCÆ, vide VALERIA.

BACCÆI βακακιοι, Hispania gens, Stephano. VACCÆI dicuntur Plinio, βακακιοι, Ptolemao. Castellam veterem interpretatur Io. Mariana.

BACCANAS locum habet Antoninus, inter Sutrium & Romam. In via Appia ponitur à Marco Papa, in Decretis. Baccano hodie etiam.

BACCARÆ, vide VALERIA.

BACCAVATÆ, vide BACVATÆ.

BACCHATON, vide BACATHVM.

BACHARIDES, vide VALERIA.

BACCHI Mons, Διονύσιος λόφος, in Thracia est, circa Philippos: in eo sunt aurifodina, quod Asylum ἀσύλα vocant. Inde ad decimum stadium progressus offerunt se alij duo tumuli. App. 4. Civil. BACCHI Columna, ad Gangem, Dionysio Afro. BACCHI Nemus, circa Tmolus montem, habet Ouid. 2. Fastor. BACCHI vrbs, vide DIONYSOPOLIS. BACCHI & ANTI-BACCHI βακχων & αντιβακχων, insula dua, in Arabico sinu, Ptolemao & Stephano. BACCHIAS, & ANTIBACCHIAS sunt apud Plinium. vide SABI.

BACCHIA βακχία, Albania vrbs, Ptolemao. BANCHIA legunt interpretes.

BACCHIAS, vide APSASIVM, & BACCHI.

BACCHIS βακχίς, vrbs Aegypti, iuxta Moeridis stagnū, Ptolemao, BANCHIS legunt interpretes.

BACCHIVM, insula maris Aegæi, imminet vrbi Phocensium, Aelidis. Linius lib. 37.

BACCIA, vide VACCÆ.

BACENIS, Germania silua Cesari, Cheruscos à Sueuis dirimens, quam Althamerus putat Turingerwaldt. Vbi fortè SEMANA Ptolemai. vide HERCYNIA, & MARTIANA silva.

BACHAS βαχας, loca sic appellata in Armenia Maiori, Ptolemao. Interpretes habent BOCCHÆ.

BACHILITÆ, Arabia Feliciæ populi sunt apud Plinium.

BACHINA, Plinio ante Smyrnam insula est.

BACIENNI, vide BATIENI.

BACMA, KAMTVA, KACVA, KOHA, MARHVIGIA, TAKVL, TVSIGA, regiones trans flumina Æthiopia. vicina Iudæis clausis. ut refert Eldad Danius.

BACRA, vide SOBARI.

B A

BACTAIALA Βακταϊαλῶν, Cassioidis opidum, in Syria, Ptolemaeo. Interpretes BACATAILLI legunt. An CAELA Antonini?

BACTRA Βακτρα, Ptolemaeo & Stephano regia Bactrianae regionis. Huius etiam meminit Arrianus, item Curtius.

BACTRI Βακτρι, Media pop. Dionysio. Nescio qui sint BACTRI, quorum memoria est apud Siliam, hoc versu, & BACTRIS nomina ducens Casperula. vide PARNESSVS.

BACTRIANA Βακτριανῶν, Asia regio, Ptolemaeo, quorum incolae BACTRIOS vocant Pomponius & Stephanus; sed BACTROS Dionysius. Mille vrbium regnum esse tradit Trogius 41. Carassan à Castaldo dicitur: sed Bacter à Ramusio. BACTRIANAM, cum MARGIANA, SOGDIANA, & SACARVM regionem, hodie Tartariam Zagatheam appellari scribit Mar. Niger.

BACTRII Βακτριῶν, sunt apud Ptolemaeum Drangiana populi. BACTRII interpreti. vide BACTRIANA.

BACTRVΜ, vide ZARIASPE.

BACTRVS, Plinio, Polyeno, Curtio, Aristoteli, & Isidoro, est Bactrianae regionis fluvius, ex Tauro monte oriens. Borchata nunc nominari, Mar. Niger asserit. vide ARAXES.

BACTVNIVM, locus in Thracia, Niceta.

BACVATÆ Βακβατῶν, Mauritania Tingitana gens, apud Ptolemaeum BACCAVATÆ legit Antoninus.

BACVNTIVS, Pannonia siue Hungaria fluvius, in Saum effluens. Plinius huius meminit. Βορβοθα vocatur Lazio.

TACVNTIA forte in vita S. Seuerini.

BACVRII Βακβαριοί, qui & BACYRIANI Βακβαριανῶν, populi sunt Partibus & Medus vicini. Stephanus.

BADA Βαδα, Syria fluvius, iuxta Paltū urbem, Straboni, 5. vbi Memnonem sepultum tradit. Βαδων scriptos libros legere, annotavit Casaubonus. An synonymon cum Belo? Africa vrbs, D. Cypriano, in concilio Carthaginiensi.

CAPVDBADA à Procopio vocari putō. & Vata forte Straboni.

BADACA Βαδακῶν, aut alia lectione BAGADA, ad Eulaeum fluvium opidum in Susiana regione. Diodorus 19.

BADACHAS, vide THRACIA.

BADACVM Βαδακῶν, Norici vrbs, Ptolemaeo. Obdach, ad Lauandū fluvium, Lazio. AVGVSTA BADACVM est in antiquo lapide, vide BIDAIVM, & IVVAVIA.

BADAIS Βαδαῖς, Arabiae Felicis opidum, Derratum regionis, Ptolemaeo.

BADANATHA, apud Plinium Arabiae Felicis vrbs, Thimadeorum regionis.

BADARA Βαδαρά, Carmaniae littorale opidum, Ptolemaeo. videtur BARNASIPA, vicus, Arabiani; in libello de rebus Indicis. Gedrosia quoque opidum est Badara: eidem Ptolemaeo.

BADATIVM Βαδατιῶν, Tauricae Chersonesi opidum. Ptolemaeo. PALACIVM βαλακῶν, Straboni puto.

BADAVS natione, est in thesauro Goltzi: ex antiqua inscriptione. A Bada forte. Sed pro BATAVVS habet Leonclavius, in Notis ad Dionem.

BADAVSA Βαδαυσα, Mesopotamia opidum, Ptolemaeo. DABAVSA est interpretibus.

BADEICHORA Βαδεῖχωρα, Carmaniae locus cultus, ad mare, Arriano. CARPELLA καρπελλα, vel ARMORVM promontorium Ptolemai est. vide ARMORVM.

BADÆL Βαδαῖλ, Ptolemaeo. BADEA Latinis interpretibus. Mauritania Tingitana opidum.

BADENSIS Limitis, meminit lib. Notit. In Africa Propria. A Bada, si recte coniicio.

BADÆOS Βαδαῖος, Arabiae Felicis, ad maris Rubri littus, Stephano. Cassanitarum regionis, apud Ptolemaeum.

BADÆSSVS Βαδαῖσος, Cariae vrbs, Ptolemaeo. ADESSVS legunt interpretes.

BADIA, Hispaniae opidum, à Scipione devictum. Val. Max. 3. cap. 7. Eandem esse cum PAZEAVGVSTA Straboni, vult D. Jacobus Delgadus, in quadam ad D. Ariam Montanum epistola; cuius hic mihi (pro sua erga me studiis mea benevolentia) copiam fecit.

B A

BADIAMÆI Βαδιαμαῖν, India intra Gangem populi. Ptolemaeo.

BADIATH Βαδιαθ, Ptolemaeo est Libya Interioris vrbs.

BADIESVICVS, inter Truentū & Interocream. Antoninus.

BADIMVM, Armenia Minoris vrbs, apud Antoninum.

BADIS, Africa vrbs episcopalis, D. Augustino. BADIENSIS meminit Coll. Carthag. vide BADRIS.

BADISVS, pagus circa Egyptum. In S. Eustatii vita.

BADIZA Βαδιζα, Britanniae vrbs, Stephano.

BADONICVS Mons, in Anglia, agri Thermarum Solis. nunc Baunelstone, ut testatur Camdenus. vide AQUÆ SOLIS.

BADRINVS, Diaconus 3. Longobard de Droctone, Pappibus exiguis decertans amne Badrino. Bardorum immuneris vicit & ipse manus. Circa Ravennam videtur. VATRENV M Plinij esse persuadent me vocis consonantia, & loci situs.

BADRIS, Marmarica vrbs, Antonino. BADIS in concilio Carthaginiensi nominari, putat Simlerus. & BATRACHVM Ptolemai forte.

BADVHENNÆ Lucus, in Frisia, Tacito. vbi nongentos Romanorum confectos scribit. Deven Welden forte id est septem silvae. Hieronymus Verrutius Frisius dixit mihi hodie locum adhuc Bacuen appellari. Huius Frisiae antiqua doctissima commentaria avidè expectamus.

BADY Βαδυ Peloponnesi locus, in Elide. Etiam fluvius hunc locum praeterfluens. Pausanias 5.

BÆA Βαία, Cephalleniae mons. Stephanus.

BÆACA Βακαία, apud Stephanum est Chaonia vrbs: ex Hecataeo.

BÆÆ Βαεα insulas & ciuitates, (circa Siciliam ut videtur) habet Isacus in Lycophronem. BÆI quoque portum, in Italia, iuxta Aornum. Pro BAIÆ. non dabitur. In Campania.

BÆBÆ Βαεβα, opidulum Cariae: Stephano.

BÆBARSA Βαεβαρσα, Aria vrbs, Ptolemaeo.

BÆBIANI, vide LIGVRES.

BÆBRO, vrbs Hispaniae est Plinio, lib. 3. cap. 1. Amb. Morales autem hoc loco AGABRO legit. antiquis adiuvantibus exemplaribus, additq; eam hodie Cabra dici, & à Corduba miliaribus sex & triginta distare.

BÆCOLICVM Βαεκολικῶν, Pentapoleos regionis in Africa, mons. Ptolemaeo.

BÆCOR Βαεκορ, locus in Hispania Batia: vbi Viriatus à Fabio Max. Emilianio profigatus, biemavit. App. in Ibericū.

BÆCVLA Βαεκυλα, Authetanorum opidum, in Hispania Tarraconensi, Ptolemaeo. Aliud à Bacula Liuji. vide BÆCYLA, & BETYLO.

BÆCYLA Βαεκυλα, Hispaniae vrbs, circa Castulonem: Polybio, & Liuio, qui BÆCVLA habet. quidam tamen codices male BETVLA legunt. Sed Stephanus Βαεκυλα, extra Herculis columnas habet. vide BÆBILA.

BÆDVI Βαεδυοι, Hispaniae Tarraconensis populi, apud Ptol.

BÆI, vide BÆÆ.

BÆLO, vide BELO.

BÆMA, vide RHÆBA.

BÆMI, vide BOIEMVM.

BÆNACVS, vide BENACVS.

BÆNIS, vide MINIVS.

BÆNVM Βαενν, Ptolemaeo. BENV M interpreti. Arabiae Felicis vrbs.

BÆONES Βαεωνες. Indici maris insula: inter Gangem & Indum flumina vsq;iam. Arr. in Periplo.

BÆRVS Βαερ, apud Ptolemaeum est Mygdonidis vrbs. in Macedonia.

BÆSAMPSA Βαεσαμψα, ciuitas in Arabico sinu, circa mare Rubrum: in qua Solis domus. Stephanus. Inde BAIKAMYINON gentile, cuius Goltzius meminit, ex nummo Traiani.

BÆSI PPO Βαεσιππο, Turdetanorum, in Batia opidum, Ptolemaeo. An Plinij BESI PPO sit, ignoro.

BÆSOBA legit vulgata editio 2. Paralip. 8. vbi D. Hieronymus

onymus EMATH SVBA, diuad ova, 70. Interpretibus Syria opidum est, à Salomone exstructum.
 BAESON, vide SCYTHOPOLIS.
 BAETANA, vide BATHANA.
 BAETARENENI, Iuraorum gens, in Syria, Plinio. BAE
 TARRHVS βατάρρης, Tertia Palestina vrbs, Step-
 hano. qui quoque BÉTARRAM habet, an aliam ab illa,
 nescit. Vide BLITERAE.
 BAETHAR, vide BETHCHAR.
 BAETHASETTA, vide BETHSECA.
 BAETHAVTHA βαυθα, Mesopotamiae opidum: Pro-
 lemao. per E. in prima, interpretibus.
 BAETHBASEM, vel ut legit D. Hieronymus, BETH-
 BESSEM, 1. Machab. 9. BETHALAGA βηθαλαγα,
 est Iosepho, Antiq. 13. Palestina vrbs, in deserto.
 BAETHBERA, vide BETHBERA.
 BAETHHEL, vide BETHEL.
 BAETHORO βαυθωρ, Palestina locus; Iosue 21. Iosepho
 belli Iud. 2. cap. 11.
 BAETHZACHARIA βαθζαχαρια, Iosepho 12. Antiq.
 Palestina fauces, vel locus. BETHZACHARAD. Hier-
 onymo 1. Machab. 6.
 BAETICA βαϊτική, Hispania regio, Ptolemao, quam
 Plinius HISPANIAM VLTIOREM vocat. & Strabo TVRDETANIAM τερδεταρία. Sic enim
 lib. 3. Regionem à flumine Baticam, ab incolis Turdetani-
 am nominant. Andalusia, hodie, Floriano. BAETV-
 CA βαϊτύκα, Hispania vrbs, Appiano. Circa Lersam vi-
 detur. sed BAECYLA legendum.
 BAETICI CELTICI, vide CVNEI.
 BAETIRAE, vide BLITERAE.
 BAETIS βαϊνς, Hispania fluius Ptolemao, qui & TAR-
 TESSVS ταρταρως, Straboni vocatur & Pausania.
 Linius tradit CIRCEN ab incolis appellari. Stephanus
 verò PERCEN πέρκην, Guadalquivir ab Hispanis
 nuncupatur. Marius Niger scribit Afrorum lingua Circin
 vocari. quod miror tamen, cum Guadalquivir Africanum
 siue Arabicum sit. & idem significare, quod fluium ma-
 gnum, docet Vassus.
 BAETIVM βαϊνον, Macedonia vrbs est Stephano, ex
 Theopompo.
 BAETIVS βαϊνός, fluius Arabia Felicis, Ptolemao: Eda
 hodie, ut Tabula ostendunt. Apud eundem quoque, Dran-
 giana est mons. quem alibi in descriptione Gedrosia BAR-
 TIVM βαρτιον, vocat. vitio typographico forte.
 BAETOBIUM, vide PATAVIA.
 BAETOGABRA βαυτογάβρα, Ptolemao Iudae mediter-
 ranea vrbs est. Becanus dicit eandem esse cum CASTRA
 CHABRIAE χαβρίαι χαβρίζ, Strabonis: quam tamen
 hic ad Mare Mediterraneum ferè describit. In eodem loco
 ASTION, vel HESION GABER (cuius in Bibliis fre-
 quens mentio sit) esse contendit; sed male à neotericis ad
 finem Arabicum, siue Mare Rubrum collocari. Idem
 Iosephum reprehendit, quod hanc postea BERENICEN
 appellatam scribit. De his diffusè satis in suis Hispanicis,
 quæ legant & iudicent eruditi. Mihi hæc indicasse sufficit.
 BAETORVM Cohortis, meminit vetus lapis, in Goltzj
 Thesauo.
 BAETVBIVM, vide PETOVIO.
 BAETVLO, vide BETVLO.
 BAETVRIA, tractus Hispania, qui incolis Estremadu-
 ra dicitur. Varrerius. BETHVRIA lego apud A. Hir-
 tium. & BETVRIA apud Liniu. sine diphthongo
 apud vtrumque. Item apud Plinium, qui eos in CEL-
 TICOS, & TYKDVLOS dinidit. Beturiam hodie
 Petroche ex petrarum frequentia magna ex parte nomi-
 nari, scribit Sepulveda ad F. Pincianum in Epistolis Cla-
 ror. Viror.
 BAETYCA, vide BAETICA.
 BAETYLVS, vide TYLVVS.
 BAGA βαγα, Africa Propria vrbs, quam Iustinianus Imp.
 restauravit, & incolæ eam THEODORIADEM appel-

larunt. ut scribit Procopius lib. 6. de ædificiis Iustiniani.
 Videtur BAGASIS apud eundem, lib. 4. Belli Wandali-
 ci, ut monuit Swalemburgus. BAGENSIS Episcopi,
 meminit Carthaginense Concil. quo loco Morelij codex
 BAGATENSIS legebat. BAGAIENSIS est in
 Coll. Carthaginiensi à Massono edita. Fortè VAGA
 βαγα. Ptolemæi & Silij. VAGENSE opidum Plinij.
 VAGA Ptolemæi. Necaus Marmolio est.
 BAGACVM, vide BAGANVM.
 BAGADA, Ethiopia sub Agypto vrbs, apud Plinium.
 Vide BADACA.
 BAGADANIA βαγαδανία, Cappadocia pars, apud Stra-
 bonem, quicquid inter Taurum & Argæum describit. Vi-
 detur à Suida BAGDALONIA βαγδαλονία, vocari,
 & βαγαδανία, apud Stephanum. Per e. in secunda βαγδ,
 in Thesauo Goltzj legitur.
 BAGAI, vrbs Africa. BAGAIENSIS Concilij non se-
 mel meminit D. Augustinus. Vide VAGAL, & BAGA.
 BAGANANA βαγανανα, mons Armenia, in quo bolus Ar-
 menius reperitur, teste Aetio medico.
 BAGANEOS, Bithynia locus, Antonino.
 BAGANVM βαγανον, Ptolemao, siue, ut Antoninus habet,
 BAGACVM. Gallia Belgica opidum. quod Diuex &
 Mercator Bauay indigitant. Hannonia diuisionis opidulum
 magne vetustatis. Sunt qui BAIACVM apud Anto-
 ninum legunt. Vide TORNACVM.
 BAGARACA, Antonino Thracia vrbs est.
 BAGARDA, vide BARRARDA.
 BAGASIS, ciuitas circa Abigam fluium Mauritanie.
 Procop. Wandal. 2. Vide BAGA.
 BAGAVDÆ, vide BAVCAVDÆ.
 BAGAZE βαγαζή, Libya Interioris vrbs, Ptolemao.
 BAGDALONIA, vide BAGADANIA.
 BAGEDAONIORVM βαγδαονίων, meminit ex num-
 mo, Goltzj Thesaurus. Vide BAGADANIA.
 BAGENSIS, vide BAGA.
 BAGIA βαγια, Carmania promontorium, Ptolemao. Hic
 rupes Soli sacra, Arriano.
 BAGIENNI, vide BATIENI.
 BAGINNA βαγιννα, Armenia Maioris vrbs, Ptolemao.
 BATINNA interpretibus.
 BAGISARA βαγισαρα, Carmania portus, in Arriani
 Indicis.
 BAGISTAMA, vide BAGISTANVS.
 BAGISTANVS βαγιστανός, mons, inter Babyloniam vr-
 bem, & Mediam regionem: Iout sacer. Diod. 2. Idem
 BAGISTAMAM βαγιστανον, regionem amœnissimam
 habet lib. 17. eodem, ut videtur, in tractu.
 BAGOI βαγοι, montes Tauri, circa Indi fontes. Epitome
 Strabonis. Vide BATOVVS.
 BAGOV, vide BATTI.
 BAGRADA βαγράδα, Carmania Deserta fluius, Ptole-
 ma. Hodie Bimmit N. Nicolao, siue ut alij, Budmir.
 Niger dicit incolis Biserti vocari. Biquelmic Arabicè
 vocari addit Thevetus, homo apud me infide fidei. videtur
 AGRADATVS Strabonis, qui & CYRVS.
 BAGRADAS βαγράδας, Africa fluius, apud Ptolemaum.
 Megrada Castaldo & Marmolio. Magiordeh Iouio.
 Magrida, 1. Leoni. BAGRADA apud Liniu vocatur,
 ubi Romanorum legatos à Carthaginiensibus preter fede-
 ris pactum inuafos scribit. Idem à Polybio lib. 1. MA-
 CROS μακρός, aut MACRIS dicitur. & etiam MA-
 CRA apud eundem, lib. 15.
 BAGRAVANDENA βαγρυανδανή, Armenia Maioris
 regio. Ptolemaus.
 BAGVLSTEPHON, vide ARSINOE.
 BAHALSEPHON vide BEELSEPHON.
 BAHANNENSIS Plebis, Africa: memoria est in Coll.
 Carthag. sub Honorio Imp.
 BAHVRIM, locus 2. Samuel. 16. CHORAMON,
 χόραμον, habet Iosephus. & 2. Samuel 17. ubi idem Io-
 sephus legit BOCHVRES κοχρες, & Chaldaus
 CHALE-

CHALEMETH. *Vicus agri Hierosolymitani. Iosepho 7. Antiqu. cap. 9.*
BAIACVM, vide **BAGANVM.**
BAIÆ *Gæza, Campanorum opidum in Campania, Straboni, & Vitruvio. Baiæ Leandro Alberto. Sinodus Constantinopolitana VI. habita sub Constantino Magno Imp. his Baias Sicilia tribuit. Harum Baiarum descriptio existit apud Castrod. 9. Variar. ad Primiscrinium. BAIENSIS* *vici Episcopus Asclepius, est apud Gennadium. Forte à Baijs Campaniæ. Vide BÆÆ.*
BAIANENSIS *Episcopi, in Africa, meminit D. August.*
BAIANVS *Sinus. Mæris Inferi, prope Neapolim. CRATER negrū, dicitur à Strabone. eumq; inter Ahe-neum & Misenum promontoria describit. Idem dicit eundem ab Eratosthene CYMANVS dici. LVCRI-NVM sinum vocat eum Symmachus, epistola 229. libri 2. Golfo di Napoli hodie vocari credo. Huius descriptio-nem lege apud Dionem 48. BAIANVM lacum habet Tacitus 14. Annal. alium à Lucrino.*
BAIE, vide **ANAPHE.**
BAIENNI *populi sunt in antiquo marmare quod euulga-uit vir doctissimus M. Velferus: qui Fainge interpretatur Germania urbem, vbi hoc hodie existit.*
BAIESITENSIS *Episcopi, in Africa. Coll. Carthag.*
BAIOCA, *Hisp. inia Tarraconensis vrbs. lib. Notitiar.*
BAIOCENSIS *vrbs, meminit vita S. Vigoru, eius Epi-scopi, apud Surium. An à Baioca? vel Baiocassibus?*
BAIOCASSES, *Gælia Lugdunensis populi, apud Auso-nium, de Professorib. carmine 4. Horum ciuitatem hodie Baieus appellari, scribit Vinctus. BAIOCASSINA Prædis, in Gælia Lugdunensi 11. habet Sidonius 4. epi-stoler. ad Luconium. vide VELOCASSES.*
BAIS, *locus Cilicie, Aulonino. circa Alexandriam Syriæ.*
BAIVLVV, vide **BAVILVV.**
BAIVRAS *populos habet Ammianus; in Mauritania. Idem cum Biniuris Plinij.*
BALA, *nomen vrbs Sodomorum, quæ sola precibus Loti seruata scribitur. Hec eadem SEGOR dicitur lib. Gene-sis. 19. legunt 70. interpretes. Item SALISSA, D. Hieronymo. quæam suo tempore ZOARA nuncupa-tam addit. Gæza Iosepho & Stephano. Gæza 70. inter-precib. Palmer vulgari vocabulo dici, scribit G. Tyrius. BALA, 1. Paralip. 4. locus est vbi habitabant filij Semei. vide BALLA, BAALA, & SALISA.*
BALABITENA, vide **ARMENIA.**
BALACA *Gæza, insula ante Taprobanam, Ptolemæo.*
BALACRI *Balaçri, gentes in exercitu Alexandri Magni sunt, apud Curtium 4. & Arrianum 3. An Milesij? quos à Balacro quodam capto, scribit idem Curtius.*
BALÆVM *Gæza, India intra Gangem promontorium, Ptolemæo. MALÆVM, & MAREVM legit interp.*
BALAGALA, vide **BALATÆA.**
BALAGRITÆ, *gentis nomen videtur apud Synesium Epistola 104. Circa Pentapolim Africa forsan.*
BALAMO *Gæza, circa Dothaim locus. Iudub 8.*
BALANÆÆ *Gæza, Syria Caue opidum, Ptolemæo: Stephano Phœnicia, cui & LEVCAS vocatur. Syria 11. est in Concilio opere. Bignias Postellus, Valania Niger appellat. Eandem puto apud Guil. Tyrium VALANIA, VALENIA, VALENTIA, & VALERIA, libra-riorum vitio appellari.*
BALANAGRAE *Gæza, Cyrenæorum populi, apud quos Esculapius colebatur. Pausanias in Corinthiacis.*
BALANEOTORVM *Gæza, meminit Goltzius, in suo Thesouro, ex nummo. A Balanæ nempe. testante hoc Stephano.*
BALANIPHAGI, vide **ARCADIA.**
BALANTIPYRGON *Balaçtipyçgon, Ptolemæo India intra Gangem vrbs. Capilamba Mercatori vocatur.*
BALANTIVM, vide **PALATIVM.**
BALARA *Gæza, emporium ad Indicum mare, (quod Erythraeum vocat) inter Indi & Ephratis ostia, (in Sinu Persico puto) habet Philostratus 3. Apollonij.*

BALARECENSIVS, vide **BVLLA REGIA.**
BALARETANI *limitis, in Africa Propria meminit Not. lib.*
BALAR *Gæza, populi Sardinia insula, apud Plinium, Strabonem, Pausaniam, & Liuium. Forte qui Valeriani urbem habitant, vt addit Casaubonus. Baromela Pineto.*
BALARIA, vide **BAREA.**
BALARVM *Gæza, portus, freto Mamertino proximus: vbi Saluidienus naues suas subduxit. Appian. 4. Ciuit.*
BALASIRZA, *Chidij loci mons est, Gabio apud Curo-pa-latem, circa Thraciam & Bulgariam. Gæza Cedre-nus legit.*
BALASOR, *iuxta Ephraim vrbs 2. Samuel 13. BELSE-PHON est Iosepho.*
BALATÆA *Gæza, Arabia Deserta vrbs apud Ptole-mæum. BALAGALA, apud interpretes.*
BALATHISTA, vide **BALASIRZA.**
BALBENSES, *Italia populos, in Ducatu Romano: habet Sigonius 3. Regni Italia.*
BALBIA, *Ausonia vrbs, vt habet Gabriel Barrius ex cap. 6. lib. 14. Plinij: etsi nonnulli BABIA legunt; (vt Her-molæus.) qui dubitat an Barbia legendū sit, ex Athenaii. Cuius vinum Barbinum vocat. Hodie Altimonte dici, scribit idem Barrius.*
BALBINÆ *Cœmeterium, in Via Ardeatina. Platina in Marco 1.*
BALBITENA, vide **ARMENIA.**
BALBVRA *Gæza, Lycia vrbs est Stephano & Ptole-mæo. Caraburum Turcis: teste Leunclauio.*
BALBVS, *in Africa mons: sic dictus, circa Carthaginem. herbibus, aquosus, pecori quoque alendo bonus. Liuius 29.*
BALCEA, vide **BALCIA.**
BALCHA, *Dalmatia vrbs. lib. 17. historie Miscella.*
BALCIA, *Gæza, Stephano Propontidis vrbs. BAL-CEA Plinij est.*
BALDA *Gæza, Turdulorum in Batica vrbs. Ptolemæus.*
BALDARIOLIARIA, vide **MASSA.**
BALDOS *Gæza, Phœnicia vrbs, Stephano. An idem cum Paltos?*
BALEARES *Mela, & Floro. BALLIARIDES, Gæ-liades, Ptolemæo, Balæides, habet Strabo. Gæliades, Stephanus. GYMNESIAS ymnosias, à Græcis appel-latas scribit Dioscorides, & Plinius. Dux sunt numero, quamuis BALEARIS in singulari vsus est Sucto-nius. CHOERADES χοῦράδες, ab Apollonio vocari annotauit Gerbelius. & idem tradit ex Timæo Isacius Τζεζα. Maris Mediterranei insula sunt, iuxta Hispa-niam. de quibus Aristoteles in admirandis. Hodie Mal-lorca & Menorca Hispanis indignantur. quasi Latine diceret MAIOR & MINOR, vti eas Pomponius & Procopius quoq; nominant. Sic eas distinguit etiam Anto-ninus. qui Maiorem COLVMBAM & Minorem NVRAM vocat. VALERIAS & HYASSVSAS ab Hispanis dici, (sed corrupte, pro Baleares, & Ebyssus) scribit Zonaras. Alteram harum APHRODISIA-DEM vocari, scribit Isidorus. qua autē auctoritate, ignoro.*
BALIANVM, *est Antonino Italia locus, circa Sam-nitium.*
BALENÆ *Vadum, Syriæ locus, inter Antiochiam & Ala-piam, alicubi. Guil. Tyrius.*
BALENEFENE, vide **FAGITANA.**
BALENSIS *Limitis, meminit lib. Notitiarum, in Africa.*
BALLITANI *Episcopi memoria est apud Optatum Afrum. VALLITENSIS puto in Coll. Carthag. à Vallis, quod vide suo loco.*
BALERIDES, & **BALLIARIDES,** vide **BA-LEARES.**
BALÉSASSENSIS *episcopatus, in Numidia. Victor Viti-censis.*
BALESIVM, *Messapie vrbs videtur apud Plinium. VA-LETIVM Pomponij est, ni fallor. Niger scribit hodie S. Castaldo nominari. Vide ALETIVM.*
BALESOS, *apud Antoninum Agai maris insula est.*
BALETH, vide **BALAAD.**

BALLETVM, vide **BATVM**.
BALGENCIACVM, municipium Aurelianensis episcopatui. Iuo, Epistola 169.
BALGERACVM, loci nomen in Gallia videtur; apud luonem, Epist. 196.
BALIA *Ἰαλία*, ciuitas Macedonia est: Galeno in Hippocratis vocum expositione. vide **BALLA**.
BALIANENSIS, Episcopalis sedes, in Mauritania Caesariensi. Vict. Vicens.
BALIENSIS Episcopi, Oribana regionis, meminit Concil. Nicanum.
BALINIENSES, vide **MVTVSCÆ**.
BALION, vide **LIMÆA**.
BALIPATNA *Βαλπίτνα*, India intra Gangem opidum, Ptolemæus. **PALÆPATMA** *Παλαίπυτμα*, Arriani est, in Periplo maris Erythrai.
BALIS *Ἰάλισ*, Libya vrbs; circa Cyrenen. Stephanus.
BALISAMA, vide **BELISAMA**.
BALISBEGA *Βαλίσβηγα*, Ptolemæo. Armenia Maioris vrbs.
BALISSÆ, vide **AQVÆ**.
BALISSVS *Ἰάλισσος*, Assyria fluuius videtur apud Plutarchum in Crasso, & Appianum in Parthicis, ad quem scribit Crassum per campos squalidos arboribusq; nudos peruenisse. Quid si *Ἰαλισσός*, aut Basilus legendum sit?
BALISSI terra, iuxta Euphratem, meminit Historia Miscella.
BALISTA, Mons Liguria, apud Lium. Valsestra Leandro. Balista monti huic idem Linius alterum non semel adiungit, quem **SVIMONTIVM** vocat. item **SVISMONTIVM** lib. 38. iidem **LETVM**.
BALITA, vide **BAMBALA**.
BALLA *Ἰαλλὰ*, Macedonia vrbs, Stephano: ex Theagine. An Balia Galeni?
BALLADE *Βαλλάδης*, fons est apud Indos, in quo spectatissimi quique Indorum se lauant, in quo omnia praterquam ferrum, argentum, aurum, & æs, innatant: hac autem in fundum demittit. Græcè *Ἰαβαλὶμῃ*, id est, vitæ, vocatur. Cresias in Indicis.
BALLAMENSA, vide **BVLLAMINSA**.
BALLATHA, *Βαλλάθη*, Ptolemæo Mesopotamia vrbs.
BATHNE Antonini videtur quibusdā, inquit Simlerus.
BALLENE presidium, in Mauritania Caesariensi. Antoninus.
BALLENEVS *Βαλλήναιος*, Phrygia regionis mons, finitimus Sagristiano. Plutarchus de fluminibus, & montibus.
BALLERA, in Hispania mons. In fragmentis historiarum Sallustij.
BALLIACAE *Βαλλιακῆ*, & **OREVM** *ὄρεον*, post Apolloniam, ad sinum Ionicum vrbes sunt Straboni 7. An Bullis & Oricum legendum sit, subdubitat Xylander.
BALLITANI, vide **BALENSIS**.
BALLONOTOS populos, à Valerio Flacco nominatos, Nebrissenfis putat **BVRGVNDIONES**, **HESSOS**, **BASTERNA**sque esse. Vide **BELLONOTHVS**.
BALMENSE Castrum. Huius mentio sit in vita D. Coleta virginis, apud Surium. Ibidem **POLINIACENSIS** Pagus. Bapalme, & S. Pol. puto hodie, in Arctesia.
BALNENSIS Episcopi meminit Constantinopolitana synodus VI. sub Constantino Magno habit. In Italia videtur. In Pentapoli huius regione esse, lego apud Rubeum, in Rauennatum historia. à Palma Plinij si rectè coniecero. & **BALMENSIS** legendum.
BALNEVM Regis, Tuscia vrbs, P. Diacono, in Longobardicis. & in Epistolis Gregorij I. Pont. Max. In ducatu Romano est, teste Sigonio. vide **POSSESSIO**, & **BALNENSIS**.
BALOIVM *Βαλοῖον*, Macedonia vrbs, Stephano.
BALOMVS *Βαλόμω*, locus maritimus Carmania. Arriani Indica.
BALONCA *Βαλόγκα*, Aurea Chersonesi vrbs. Ptolemæus.
BALONGA *Βαλόγγα*, metropolis India extra Gangem, Ptolemæo.

BALOTH, Palestina locus, Iosue 15. 3. Reg. 4.
BALSA *βάλσα*, Ptolemæo & Pomponio, Lusitania vrbs. Bufera dicitur Nigro. Tauila, Coquo. Africa Interioris opidum, à Corn. Balbo expugnatum, habet Plinius.
BALSIO, vide **BELISSO**.
BALTHI, Getica gens, cui Visigothi parebant. Agathias.
BALTIA, vide **BASILIA**, & **ABALVS**.
BALTICVM Mare Xenophonti, Gerardo Mercatori est Sinus Maris Germanici, quem hodie Germani *Wolfe*, Ruteni *Warczkouie* moxie vocat. **SVEVICVM** Mare (ab accolis fortasse Suenis) & **PIGRVM** à Tacito videtur nominari, ab effectu, nō fallor, quod non ut cetera maria moueatur. nam æstus eius, ut ex his non semel intellexi qui illud sepius nauigauerunt, vix deprehenditur, continuoque fluxu ex Oriente versus Occidentem descendit. **CODANVS** Sinus Mela est. Sigismundus Herbersteinus scribit idem Mare ab Auctoribus **VENEDICVM**, & **BALTÆVM** appellari: ad quod alludentes Germani accole, illud *Beltæ* indigitant. Ego tamen video ex *Tabula Danica* quam Cornelius Antoniadus edidit, totum hoc Mare nomine *Beltis* non comprehendī sed eum Sinus tantum, vbi Cimbricam Chersonesum attingit, prope insulam *Langlant* appellatam. Ex quo verisimile est, eundem à Plinio lib. 4. cap. 13. **LAGNVS** Sinus dici, quem conterminum Cimbris tradit.
BALTITZES *Βαλτίτζης*, ager, in Sanctionibus pontificiis Imp. Orientalium. Vide **SMOCOBVS**.
BALTOLIBAS, inter Armeniam & Ciliciam locus videtur, apud Curopalatem.
BALYRAS *Βαλύρης*, Messenia fluuius, in quem duo alij fluunt, *Leucasia* *Λευκασία*, nomine, & *Amphius* *Ἀμφίος*, Pausanias.
BAMACCORENSIS, vide **VAMACVRES**.
BAMBALA *Βαμβάλα*, vrbs India intra Gangem, in litore maris. Ptolemæus. Videtur eam Arrianus in suo Periplo **BALITAM** *Βαλίτα*, vocare.
BAMBOETHVS, Africa fluuius, crocodilis & hippopotamis refertus, in Mauritania Tingitana: Solino & Plinio. sed apud hunc potius Libya Interioris videtur: & sine affluu in vltima scribit.
BAMBYCA *Βαμβύκη*, quæ & **EDESSA** *Ἰδεσσα*, & **HIERAPOLIS** *Ἱερὰ πόλις*, vocatur Straboni, Eliano, & Plinio; qui addit eam à Syris **MAGOG** appellari: in qua atergaris Dea, quam Græci Derceto vocant, colebatur. Trans Euphratem quatuor schænerum spatio, eam collocat Strabo, vbi Edessa etiam Ptolemæo est in Mesopotamia nempe. Hanc Hebræi **RAGES** vocatam, & nunc *Ras* dici, scribit Brochardus. Idem ait alio in loco, à nonnullis *Orpha* nuncupari. Vide **EDESSA**.
BAMMAGVRA *Βαμμαγγύρα*, India intra Gangem vrbs, Ptolemæo.
BAMONITIS *Βαμωνίτις*, est Asia minoris regio: apud Strabonem circa Halym fluuium.
BAMOTH *Βαμόθ*, vallis in Moabitarum regione. Num. 21. Ios. 13.
BAMPHYLIAS, vide **BOMBYLIVS**.
BAMVRÆ, Africa populi. Silius 3. Tum Chalybis pauperum *Bamura* cruda iuuentus, Contenti parua durasse hastilia flamma.
BANA *βάρνα*, Ptolemæo, Arabia Felicis vrbs. Vallis **BANÆ** meminit Ausonius in Epigrammatibus. vide **VALLEBANA**.
BANA AVSI *Βαναύσι*, apud Ptolemæum est India intra Gangem vrbs.
BANABE *Βανάβη*, Mesopotamia opidum, apud Ptolemæum.
BANACHE, vide **NACHABA**.
BANADEDARI, Africa Proprie locus. Antoninus.
BANAGARA *Βαναγάρα*, India intra Gangem opidum Ptol.
BANASA, Oribana regionis vrbs. lib. Notit.
BANASSA *Βανάσσα*, Ptolemæo, & Antonino; Plinius simplicis, scribit. Mauritania Tingitane colonia, quam Plinius **VALENTIAM** cognominatam prodit. A Moletio *Fanfara* vocari video. sed fortasse non rectè. Tefenlara est *Matmoho*. vide **BANASA**.

B A

BANATIA Βαντία, Vacomagorum opidum, in Albione Ptolemao. Banley nunc, auctore Guil. Camdeno.
BANAVRIDES Βαναυρίδες, Tyrrhenica insula sunt, Stephano. à Banauo filio Acanthis, sic dicta. An circa Circæum promontorium?
BANCHIA, vide **BACCHIA**.
BANCHIS, vide **BACCHIS**.
BANGONA, Georgio Fabricio Germania opidum est, quod Oppenheim vocari vulgo dicit. In suis Itinerariis.
BANDALI, & **BANDILI**, vide **VANDALI**.
BANDOBENA Βανδοβέννη, Strabonis, & **BARBORANA** Βαρβοράνα, Ptolemai, easdem esse vrbes in India intra Gangem, scribit Villanovanus, in suo Ptolemaeo.
BANDVSI Α, vide **BLANDVSI** Α.
BANEIACHAN, vna mansio Israelitarum, in deserto, Num. 33. Μαριαμ 70. interpretib.
BANE, & **BARACH**, Hieremie: Βανβάρων, 70. interp. Ios. 19
BANES Βανής, Bithynia circa Chrysopolim palus, videtur apud Zonaram.
BANI, gens quæ Pontum inuasit, Anastasio Imp. regnante. Ex Theodori Lectoris Collectaneis.
BANIANA Βανιανή, Turdulorum in Batia vrbs. Ptolem.
BANIENSES, vide **IGÆDITANI**.
BANIS Α, qui melius **BASANIS** Α Βασανίται, Thraciæ populi. Stephanus.
BANISIA, regio circa Syriam videtur, apud Curopalatem.
BANIVB Α Βανιβία, Mauritania Tingitana gens, Ptolemaeo. Vide **BAIVRAS**,
BANIVRI Βανιβήρι, Ptolemaeo, in Mauritania Casariensi.
BANVRR I Plinio. vide **BANIVB** Α, & **BAIVRAS**.
BANIZOMEN Α, vide **CNIZOMEN** Α.
BANNAVANTVM, vide **BENNAVENTA**.
BANNOMANNA, vide **BASILIA**.
BANORMVS, insula circa Thraciam fortè. Histor. Miscella 24. per P. fortè scribendum, Panormus.
BANTHISIS, vide **BAVTISVS**.
BANTIA Βαντία, Calicænorum opidum, in Macedonia, Polybio 5. Est & Apulia vrbs, Plutarcho in Marcello. distat à Venusia trib. M. pass. Lius 27. **BANTINI** sunt Plinio, in Lucania, Carthæ est Stephani, ut puto. **BANTINOS** Salus, habet Horatius.
BANTII Βαντιοί, Thracia gens est, apud Stephanum. vbi Bantia opidum fortè. Vide **CALICOENI**.
BANTINI, vide **BANTIA**.
BANTAIBI, **BURGANDAIBI**, & **ANTAIBI**, sunt apud Diaconum 1. cap. 9. Longobardicor, arbitratur ipse nomina pagorum, seu quorumcunque locorum esse. Circa Germania Septentrionalia littora videntur.
BANTVRARI Βαντρυρήρι, gens in Casariensi Mauritania, Ptolemaeo.
BANVBARI Βανβάρων, Arabia Felicis gens Ptolemaeo.
BANVRI, vide **BANIVB** Α.
BAPARENSIS Episcopalis sedis, in Casariensi Mauritania, meminit Vict. Vitens.
BAPHYRA, & **BAPHYRVS**, vide **HELICON**.
BAPVTA Βαπύττα, Armenia Maioris vrbs, apud Ptolemaum. **CAVTA** apud eius interpretes.
BARA insula, non longè à Brundisio, inde Bazium vrbs; ab incolis Bara insula condita. hac Festus. **PHAROS** est, nisi fallor, hac insula apud Pomponium. Fortè hodie S. Andrea, nisi tabula fallant. Cæsar Ptolemai Sarmatia Asiatica portus. vbi BATA legunt interpretes. & mea sententia sincerius, ex Strabone.
BARABA Βαράβα, est apud Ptolemaum metropolis Arabia Felicis. **MARA** interpretibus, idq; ex Ammiano.
BARABOSTHENES, vide **BARBOSTHENES**.
BARACE Βαράκη, Indie intra Gangem insula, in Sinu Canthi, Ptolemaeo; in Barace sinu Arriano. Hodie Diu, si Alph. Adriano creditur. Bazaim Ger. Mercatori est. Vide **BACARE**. & **CANTHI**.
BARACH, vide **BANE**.
BARACVM, opidum Africa Interioris, à Corn. Balbo expugnatum. Plinius.

B A

BARACVRA Βαράκκωρα, India extra Gangem emporium Ptolemaeo. Bangela Appianò, Bacala Castaldo dicitur.
BARACVS Βαράκος, Ptolemaeo Taprobana fluius.
BARAD Βαράδ, Gen. 16. locus, quem Chaldaei **AGARA** vocat. idem cap. 20, **SVR** nominatur.
BAR Α Βαρά, India extra Gangem gens, Ptolemaeo. **Geminato RR**. scribunt interpretes.
BARAGAZA, Ethiopia opidum, in littore sinus Ethiopiae, circa Abaliten sinum. Plinius.
BARAMALACVM, vide **MARIABA**.
BARAMATIS Βαράματις, Ptolemaeo. **BARDAOTIS** interpreti, India intra Gangem opidum.
BARANG Α Βαράγγων, populi, apud Cedrenum: quos scribit vna cum Francis in Iberia militasse, sub Michaele Imp. Idem Glycistradit, & Curopalates, qui Celticam nationem esse scribit. Video hos à Nadabo in suum Curopalatem pro Anglis accipi. Hs nempe quibus **OROVICES** nomen apud Ptolemaum est, ab hsdemq; Brannogenium dici putat. fides sit penes auctorem. Βαράγγων, Hyrcania vrbs est apud Ptolemaum.
BARAOMAT Α, India populi, Plinio.
BARASA, vide **BOSOR**.
BARATHA, vide **BARATTHENSIS**.
BARATHEMA Βαράθημα, Arabia Deserta opidum. Ptolem.
BARATHIA Βαράθια, Africa Propria vrbs est Ptolemaeo, quam Castaldus Brata, Mercator Blata nominat. sed Cæsar Halcen Marmolio est.
BARATHRVM Βαράθρων, locus canus est, qui **ORYGMA** ὄρυγμα, quoque vocatur, inquit Stephanus. In Attica est Suida. In Thracia Demostheni. vide **SIRBONIS**.
BARATHRVM Magnum, Campi nomen, in Africa. Appianus in Punicis.
BARATTHENSIS Episcopi, meminit Nicenum concilium, in Isauria. Synodus Constantinopolitana VI. hanc urbem in Lycaonia statuit. Cæcætia, Ptolemai est, in Lycaonia Cappadocia. **BARATRA** legant interp. vno T.
BARAXMALCHA, locus circa Mesopotamiam videtur; ducentis stadiis ab Achaia sala distans. Ammianus.
BARAZA Βαράζα, Armenia Maioris vrbs, Ptolemaeo.
BARBA, vide **IVLIA AVG.** & **POGON**.
BARBALESO, ciuitas prope regionem Limitaneorum. Sic Metaphrastes in vitis SS. Sergij & Bacchi. Asiatica videtur. Cappadocia fortè.
BARBALISSVS Βαρβαλίσκος, castellum muris circumdatum, in Oriente. Stephanus.
BARBANA, Illyrici fluius, qui Scodram urbem ab Occidentali plaga alluit, ex Labeatide palude oritur. Linius 44. **BARBENNA** apud Vibium est.
BARBANISSA, vide **SARBANISSA**.
BARBARANVM, Tuscia opidum. teste Edicto Desiderij regis, apud Annium. si cui huic fides.
BARBARENSIS, vide **NOVA**.
BARBARI Βαρβαρί, Asiae vrbs, circa Indi fluminis ostia, Ptolemaeo & Arriano. Bermet, Castaldo; sed Meti, Resfendio; qui eam insulam, non urbem appellat: cum Ptolemaeo vrbs sit, in insula sita.
BARBARIA Βαρβαρία, Ptolemaeo, Arriano in Periplo, & Stephano, Ethiopia regio, ad Sinum Barbaricum: **TROGLODYTICA ARABIA** hac est Dioscoridis, & **BARBARIA** Galeni, vnde vterque Gingiber ad nos deuehi scribit. Hic hodie Quiloa regnū inuenitur. Meminit etiam **BARBARI** Α regionis Lampridius, in vita Seueri, eius fortè qua hodie quoque Barbaria vocatur, ad Mare Mediterraneum. vti ego ex contextu conijcio. Homo Thracius ex vltima Barbaria, sic Gellius 19. cap. 12. sed appellatiue, putarim.
BARBARIANA, Hispania vrbs, Antonino inter Asturicam & Tarraconem. Arauiana fortè nūc, ut scribit Ioan. Mariana. Et altera, inter Malacam & Gades, eidem. Hanc eandem esse cum **BARBESVLA** quidam putat.
BARBARICORVM meminit Lib. Notitiar. In Rætia.
BARBARICVS Campus Syria dictus, in qua Zenobia & Sergiopolis vrbes. Procop. 2. Persicorum.

BARBA-

BARBARICVS Sinus, vide **ASPERVM** Mare.
BARBARISSVS βαρβαρισός, Syria vrbs, ad Euphratem. Ptolemaeus, & lib. Notitiar. Circa Barbaricum Campum videtur.
BARBARIVM prom. βαρβαριον ἀκρ., Ptolemaeo, in Lusitania. Cabo de Spichel hodie, Clusio & Tarassa.
BARBATIA, Arabum opidum, circa Pasitigris ripam. Plin.
BARBATIANVS, vide **FVNDVS**.
BARBENNA, vide **BARBANA**.
BARBESOLA βαρβησολα, Bastulorum in Hispania, Ptolemaeo, vrbs: hanc Florianus Marbella appellat. **BARBESVL** Mela est. In numo Galba Imp. est **COL. BARBESVLA** **LEG. XVIII.** **BARBESOLA**, hoc tractu fluvij quoque nomen, Ptolemaeo, Τριζα, & Plinio, cui per E. in prima scribitur. qui Rio Verde appellatur à docto quodam Hispano.
BARBETIVM Iugum, Hispania betica. Auienus.
BARBIA, vide **BALBIA**.
BARBILIANI Fundi, in via Ostiensi, meminit S. Gregorius 4. epistol. 87. & 93.
BARBINVM vide **BALBIA**.
BARBYTANI, vide **ARBYTI**.
BARBORANA, vide **BANDOBENA**.
BARBOSTHENES mons, decem milia passuum à Lacedamone. Linius 35.
BARBYSES, alius **BARBYSSVS**, fluvius, circa Byzantium, in Ceratinum sinum effluens: à Byzantinis Chartaricon; à rusticis qui accolunt eius fontes, Πεξινακον, à vico illius vicino, appellatus. Per. Gyllius, in suo Bosphoro. **BARBYSSVS** βαρβύσσης, lego apud Suidam.
BARCÆI βαρκαῖοι, Hesperia gens, Aeliano 10. Animal. cap. 22. Hi ex morbo mortuos comburunt, ab hoste autem occisos, vulturibus obijciunt. Malim *Baccari* legere. Vide **MARMARICA**.
BARCENI, & **BARCITÆ**, vide **MARMARICA**.
BARCANI βαρκανοι, populi Hyrcania contermini, Ctesias & Stephanus. **BARCANI** sunt Q. Curtio 3. quos inde expulit Modius infantes. Megabernem horum regem factum à Cyro, narrat Ctesias.
BARCARIORVM Clasis, in Gallia Ripariensi, meminit lib. Notitiar.
BARCE, India vrbs, ab Alexandro Magno constructa. Iustinus 12. βαρκεν, etiam Bactriana vicus est, apud Herodotum. Libya Interioris mons est, & promontorium quod **SVRENTIVM** vocatur Plinio. vide **PTOLEMAIS**. & **MARMARICA**.
BARCENVM, vide **ARGENVM**.
BARCHEN, vide **LIPARA**.
BARCHMIT, vide **BEROMI**.
BARCHVSA βαρχύσα, Phœnicia opidum, Stephano.
BARCINO βαρκαῖον, Ptolemaeo Hispania Tarraconensis vrbs, in Laetania. **BARCINVS** est in D. Paulini Epistolis. Plinio auctore, aliquando **FAVENTIA** dicta fuit. Ad Mare Mediæiterraneum navale. Hodie Barzelona vocatur. **BARCILONAM** etiam appellat Iordanus. Colonia est, in Galba nummo. vbi **COL. BARCINO**. **FAVENTIA**. Ant. Augustinus Dialogo 7. de Nummis antiquis, habet **COL. F. I. A. BARC.** ex antiqua inscriptione: & legit **COLONIA FAVENTIA IVLIA AVGVSTA BARCINO**.
BARCITÆ, vide **MARMARICA**.
BARCVSENÆ, sine **IVSTINIANOPOLIS** civitatis meminit Synodus v. Constantinopolit. an forte **BARGAZA** βαργαζα, quam Ptolemaeus Lydia? aut **BARGASA** βαργασα, quam Stephanus Carie adscribit?
BARDAICI cuculli, sunt apud Iul. Capitolinum, in Perinace, an à loco, incertum.
BARDAMANA βαρδαμανα, India intra Gangem vrbs. Ptol.
BARDANIVS βαρδανῖος, fluvius est circa Arabiam Petraam, aut Desertam, vbi apud Cedrenum videtur. Versus Damascus, lib. 18. Historia Miscella. Vide **CHRYSORRHOAS**.

BARDAOTIS, vide **BARAMATIS**.
BARDAXIMA βαρδαξιμα, Syriæ regionis vrbs, in India. Ptolemaeus.
BARDEI, vide **VARATII**.
BARDERATE, circa Padum vrbs, Plinio. Nomen retinet, vbi scribit Volaterranus.
BARDI βαρδοι, Straboni; **SARONIDÆ** Diodori; **SEMNOTHEI** Laërtij; **EVBAGES** Amminiani; synonyma Gallorum vatum, vbi censet P. Pirhoëus. **BARDI** pro **LONGOBARDI** legit quodam in loco P. Diaconus. Vide **THRACIA**, **BADRINVS**, & **SARONIDÆ**.
BARDIABOCH, Persie vicus. In vitis Iona & Barachisij.
BARDINE, vide **CHRYSORRHOAS**.
BARDINES βαρδῖνες, fluvij nomen, sic dictus à magnis vorticibus. Suidas.
BARDITVS βαρδιτῆς, Interioris Aethiopia mons, apud Ptolemaum.
BARDOMAG, Vicus, est in Goltzj Thesauo, ex vetusta inscriptione, qua Mediolani exstat. Sed **BARDOMICI** legit Pighius in Hercule Prodicio.
BARDON, & **CARDON**, Hispania vterioris opida, Linius 33.
BARDONGANENSES, Germania quidam pop. Reginoni 2.
BARDONIS Mons, vide **APENNINVS**.
BARDORES, vide **BITTVGORES**.
BARDVLI, hi **TVRDVLI**, & **TAPORI** quoque dicuntur, Plinio. Hispania populi sunt, qui nunc Castiliam veterem inhabitant. vbi Clusius vult. Alius est Guipuscoa. sed de eo vide **VARDVLI**. Casaubonus putat Plinium hic esse corruptum, & Taporis alia gentis nomen esse, non cognomen Bardulorum. De his Taporis qui velut, adeat Michaelem Mercatum de Obeliscis.
BARDVM, Luitprando Ticinensis vicus est, in Alpibus, inter Eporodiam & Augustam Salasiorum. Im Bart hodie vocari, scribit Simlerus.
BARDYALI, vide **BARDVITÆ**.
BARDYETÆ βαρδυῆται, Hispania populi, ad flumen Iberum, quos Strabo sito tempore **BARDYALOS** βαρδυάλοι, dictos, tradit. sed idem alio in loco βαρδυῆται legit.
BARE, vide **AVLON**.
BAREA, Citerioris Hispania vrbs: Batice adscripta à Plinio. βαρεα Ptolemaeo, interpretibus **BALARIA**. Io. Mariana Veria est.
BAREGIA, vide **AREGIA**.
BAREMA βαρημα, India quidam populi, Epiphania.
BARENA βαρηνα, Media vrbs, iuxta Ecbatanam. Stephanus & Ctesias.
BARENSIS Episcopus, in Pisidia. Concil. Nicanum.
BARENTINVS, vide **CASVENTVM**.
BARETIVM βαρητιον, locus iuxta Adriam, Stephano. ex Theopompo. Gaud. Merula scribit se facile passe adduci, vbi putet illud opidum esse quod in Gallia Cisalpina ad radices collium situm est; qua ad Verbanum Lucanumq; & Larium lacum iter est. & quod Latini **VALESIVM**, item **VASISIVM** nominant. Varescio vulgo dicitur, vbi prodit L. Albertus. Hoc **BARETIVM** Stephani potius crediderim loco Bareti positum. de quo adi **BARIVM**.
BARETVS, vide **BARIVM**.
BAREVATHRA βαρεβάθρα, Ptolemaeo, **BARVAORA** interpreti. India extra Gangem vrbs.
BARGASA βαργασα, Caria vrbs est Straboni, & Stephano. βαργασωω meminit Vespasiani nummus. testis Goltzj Thesaurus.
BARGAZA βαργαζα, Ptolemaeo Lydia opidum mediterraneum, aliud à Bargusa Straboni.
BARGENI, Troglodyti populi, in Aethiopia. Plinius.
BARGIACIS Municipium, habet in suo Thesauo Goltzj, ex nummo Galba. Vaccaorum vrbs est Ptolemaeo, βαργακῖς. in Hispania Tarraconensi.
BARGILVS, Syria mons, Plinio & Martiano. Inter Libanum & Antilibanum videtur.
BARGOSA βαργόσα, India vrbs; Zarmanochage Philosophi patria, Strabo. **BARGAZA** Ptolemaei puto.
BARGVLIA, Linius 29. Illyriorum opidum.

B A

BARGVS *Ἐργυρῶν*, quem alij **MARTVM** *μαρτυρῶν*, vocant, vi ait Strabo. Fluvius Illyrici, Mar. Niger putat **DRINVM** Ptolemaei esse. ego potius eius **DRAVVM** putarim: nisi ipsius Drani idem Strabo quoque meminisset. **BARGV'S** Plinio fluvius est, in Hebrum cadens. Vide **MARGIS**.

BARGVSI, vide **BERGVSI**A.

BARGYLLA *Ἐργυλλία*, civitas vrbs, Stephano. *Βαργυλλία*, est Ptolemaeo. **BARGYLOS** Pomponio, & Plinio. *Βαργυλλίτικον* inde sinu habet. Polybius, Linius, Stephanus, & Plutarchus in Flamio. *Ἐργυλλία*, per μ etiam scribitur apud Porphyrogenetam.

BARGYSI, vide **HIPPIOPROSOPI**.

BARIA, apud Horatium, l. Epistolar. Vicus in Sabinis est, Porphyrio. Lipsij Commentator vetas ad hunc locum *BARIA* opidum in Sabinis olim, nunc vicus Anieni imminens. vide **BAREA**.

BARIENSE CASTRVM, vide **CASTROBARIENSIS**.

BARIANA *Βαριανή*, Mesopotamia vrbs. Ptolemaeus.

BARIS *Βαρις*, Castellum templo Hierosolymitano adiacet, quod postea **ANTONIA** *Ἀντωνία*, cognominatum est. Iosephus de Bello Iudaico lib. i. locus **BRIOS** primum nuncupabatur. Egesippus lib. 5. **BARIS** Pamphiliæ etiam vrbs, Ptolemaeo. Et India intra Gangem fluvius, eadem. Vide **BARIVM**, **GORDIÆVS**, & **VERETVM**.

BARISEI, sunt Arabiae Felicis populi, apud Plinium.

BARISSARA, Armeniae prima vrbs: Chalcedonenſi concilio.

BARITOS, vide **VERETVM**.

BARIVLVM, vide **BRIVLVM**.

BARIVM *Βαριον*, Ptolemaeo & Tacito Apuliae Pentetiae vrbs maritima. **BARETVM** *Βαρεῖον*, nominat Strabonem Epitoma. **BARIS** legit Acron apud Horatium. additq; ex Theopisto Grammatico hodie Adbaris nominari. Alius Horatii commentator, quem Cruquius edidit, scribit *Barin* hanc, aliam à *Bario* esse, quod & video *Xylandro* placere, ad 6. Strabonem. Leandro, *Barri* vocatur. *Baeris* Cedreni putat. Hic reges Neapolitani coronari solebant. Historicis tradunt à Guilielmo I. Siciliae rege funditus deletam, ex quo eandem esse aestimo, quam Benjamin Mi-quoies deus appellat. eam enim in Apulia describit, additq; à Guilielmo dirutam fuisse, & suo adhuc tempore incolis vacuam. *VARIA* videtur Antonini, sed *VRIA* habet hoc loco Sigovius, inter Canusium & Egnatiam. Vide **VERETVM**.

BARNA, vide **BADARA**, & **ODYSVS**.

BARNACIS *Βαρνακίς*, Carpiatorum in Hispania opidum. Ptolemaeus.

BARNÆ, locus quidam circa Danubium, vbi Nicetas & Cedrenus Bulgavos habitasse scribunt. **BARNI** Procopio 3. Gothor. An Varna hodie?

BARNICHIVS, vide **SALMONE**.

BARNVMTEM *Βαρνυμτεμ*, locum habet Strabo, in Macedonia, circa Illyridis fines.

BAROMACVM, Angliæ vrbs in Cantio. testis Tabula Peutingeriana.

BAROPHTHAS, Persarum opidum, circa ipsam Persiam videtur, apud Zozimum, lib. 3.

BAROS *Ἐργυρῶν*, Mesopotamiae locus, praesidio munitus. Procop. 2. Edificior.

BARPONA, Plinio Tusci maris insula. Vide **CARBANIA**.

BARRA, Orobiolorum in Italia vrbs, Plinio. quam interijſſe scribit, & vnde Bergomates ortos, ex Catonis sententia, addit. Leander Barriano castellum vocat, in Lombardia Transpadana. Decimo ab vrbe Bergoma distat lapide, ut scribit Zanchus.

BARRÆ, vide **BARÆ**.

BARRARDA *Βαρράρδα*, Parapanisi vrbs: apud Ptolemaum.

BAGARDA apud eius interpretes est.

BARRASSON, locus in Africa videtur, lib. 22. Historia Miscella.

BARSA, Antonino Britannici maris insula. Camdenus scribit hodie Angliæ Bafepole, & Galliæ ille de Bas vocari.

B A

BARSALA, Castrum praesidiarium, circa Syriam & Mesopotamiam. Ammianus 18. **LAVDIAS** aliud, ibidem. eadem.

BARSAMPSA *Βαρσαμψή*, Ptolemaeo Mesopotamiae vrbs. vide **BESAMPSA**.

BARSILT, Hunica gens apud Callistum 18. cap. 30.

BARSITA, vide **BORSIPPA**.

BARTIETÆ, vide **ARIMASPI**.

BARTINISIENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthage.

BARTIVS, vide **BÆTIVS**.

BARVC, alia lectio **BVRVCH**, apud D. Augustinum, & Cyprianum, Africae opidum.

BARVLVM vocant mediae aetatis scriptores, in Apulia opidum, quod vulgo Barletta.

BARVSSÆ *Βαρυσσά*, quinque insulae in Indico pelago. Ptolemaeus. Mercatori sunt Mindanao, Cailon, & Subut, cum reliquis duabus Circium versus.

BARYANDENI *Βαρυανδῆναι*, apud Porphyrogenetam sunt populi Asiae Minoris. Pro **MARYANDENIS** habeo.

BARVBYSSVS, vide **BARBYSES**.

BARYGASA, *Βαρύγασα*, Ptolemaeo & Arriano, Indiae intra Gangem vrbs. Bacam, Castaldus nominat, Ramusius Goa, vel Calicut ex ea malle facere. Gadosia emporium est Stephano. Vide **BARGOSA**.

BARZALA, & **LAVDIAS**, castra duo praesidiaria, in Asia, Ammiano. Circa Mesopotamiam forte.

BARZALO *Βαρζάλο*, Armeniae Minoris, in Rhavene praefectura vrbs. Ptolemaeus. Barzala Ammiani forsitan.

BARZAN, Pradium Persidae regionis, circa Ctesiphontem. Lib. 18. Historia Miscella.

BARZAVRA *Βαρζαυρά*, Ptolemaeo Parapanisi vrbs.

BAZABOCATES, Galliae Aquitanicae populi sunt apud Plinium. **VOCATES** Caesaris putaverim.

BASAG, insulae Indici maris, circa Arabiam Felicem. Plin. **BASAN** *Βασάν*, locus in deserto, regis Og. Numer. 21. In Tribu Manassu. **GALADINÆ**, vel **GAVLANITIDIS** regionem vocat Iosephus, lib. Antiq. 4. cap. 5. And. Masius ad 12. cap. Iosue dicit hanc eandem **MATHANAN** à Chaldeis vocari: sed **BATHANA** se malle legere. putatq; **BATHANÆAM** Ptolemaei esse. Vide **SCYTHOPOLIS**.

BASANARÆ *Βασαναρῆ*, Indiae extra Gangem gens, Ptolemaeo.

BASANBURGVM Castellum constructum ad ripam Rheni, à Basano Sicambrorum rege: scribit Trithemius ex Hunibaldo: vi videtur. Dicerem Batenburg huius nomen retinere, si non vereretur mulgenti hircum cribrum apponere.

BASANISÆ, vide **BANISÆ**.

BASANITVS *Βασανίτης* ludos, lapis, Ptolemaeo. Mons in Aegypto, sic dictus.

BASARONAGVS, vide **MALANGO**.

BASCA, Iosepho. **BASCAMA**, 1. Machab. 13. vrbs Palestinae.

BASCATIS *Βασκατῆς*, Sogdiana fluvius, Ptolemaeo.

BASCHAT, Palestinae locus, Iosue 15.

BASCISI *Βασκισί*, montes Aegypti. Ptolemaeus.

BASCONTVM *Βασκόντων*, Vasconum vrbs, Tarraconensis Hispaniae. Ptolemaeus. Forte Cascantum.

BASELON, vide **BESOR**.

BASENTELLI fluminis meminit Platina; in Benedicto VII. Circa Calabriam. vide **CASVENTVM**. nam eundem puto.

BASENTIVS, vide **CASVENTVM**.

BASERA *Βασέρα*, Phoeniciae opidum, est Stephano. *Βασέρων*, meminit Golizius, ex nummo Tiri.

BASGOEDARIZA *Βασγοιδάρτζα*, Armeniae Minoris castellum. Strabo 13.

BASI *Βασί*, Castellatorum vrbs, in Hispania Tarraconensis. Ptolemaeus.

BASIANA *Βασιανή*, Pannoniae Inferioris vrbs: apud Ptolemaum. vide **BASSIANA**.

BASICA *Βασικῆ*. Aria vrbs, Ptolemaeo. **CASCE** legunt interpretes.

BASILÆI Episcopatus, sub sede Ancyrano metropoli meminit

minit Constitutio Alexij Imp. *Caſſia*, habet Porphyrogenneta hoc tractu: sub Buccellariorum Themate.

BASILIA *Βασιλεια*, insula Diodoro, & Pythea apud Plinium. **BALTIA** Timeo, apud eundem Plinium. Eandem Plinius alio in loco, ex eodem auctore, **BANNOMANNAM** vocat: item **ABALVM**, Pythea auctore. **SCANDIA**, & **SCANDINAVIA**, Plinio etiam & Solino dicitur. Hanc pro insula Germania maxima describunt dicti auctores: dicuntq; eam versus Septentrionem sitam, & incerta magnitudinis esse: & Alterum Orbem terrarum appellari, scribit dictus Plinius. Hanc à Procopio sub nomine **THULE** verè descriptam legimus. (Pro Scandinavia male legunt **GANGAVIA** apud Solinum, Nebriffensis in suo Dictionario; & Lilius in suo Orbis Breuiario. **GALGAVIA** legit meus Solinus M. S. Iornandes huic Cedri folij formam adscribit: sed **SCANZIAM** etiam perperam vocat.) Sed non esse insulam, at peninsulam, nostra ætas cognouit. & eam esse putamus qua hodie tria amplissima regna, nempe Noruegiam, Sueciam, & Gothiam, aliasq; regiones comprehendit. Ex Scandia, vel Scandinavia, Sconen, qua huius est pars, facit Zieglerus. Idem pro Bannomanna, **PANNONIA** apud Plinium legere mauult; & Finlandiam, huius peninsula partem, pro ea accipit, Suiones Taciti, Willichius Sweden interpretatur. Hanc peninsulam Basiliam, Marius Niger **VERGION** appellatam scribit. Haud longè absum ego quin credam eos populos huius peninsula, qui hodie Sweden habitant à Plinio 2. cap. 67. & Pomponio 3. cap. 5. **SVEVI** nominentur, à quorum rege nempe, Indos ad horum oram adnauigantes, dono accepit Q. Metellus Cæsar. **BASILIA**, Italia vrbs; apud Phleg. Trallianum.

BASILIA, Marcellino lib. 30. Hodie Basel vocatur. Germania vrbs ad Rhenū. Item in Gallia Belgica, Antonino inter Durocororū & Virodunum. *Βασιλεια*, etiam locus munitissimus ad Thapsin fluuiū in Scythia Europæa, circa Bosporū Cimmeriū describitur à Diod. Siculo, li. 20.

BASILICA Fossa, *Βασιλικὴν διορυγὴν*, Assyria tractus, circa Tigridem videtur, ex Polybij 5.

BASILICA, vel **AD BASILICAM**, locus in Mauritania Cæsariensi. Antoninus. Vide **SICYON**, & **THERMA**.

BASILICVS Sinus, Caria; Pomponio. discriminans inter Ioniam & Cariam.

BASILIDÆ, Scytharum in Europa populi, Pomponio & Plinio. **BASILIOS** Strabonis puto.

BASILII Monumentum, locus latrociniis infestus. Via Appia, prope Vrbem. Aponius Padianus. vide **BASILIDÆ**, **TAZYGES**, & **PATZINACÆ**.

BASILINÆ, vide **CASILINVM**.

BASILIONOPOLIS, vrbs Bithynia, in concilio Chalcodonensi, & synodo vi. Constantinopolitana. Eadem forte cum Basinopolis.

BASILIPPVM, Batice vrbs, xx. M. pass. ab Hispali. Antoninus. Eadem est cum **BESIPPO**.

BASILIS castellum, Cedreno: ad lacum Prespam. in Macedonia alicubi. Arcadia vrbs, est apud Pausaniam; & ex eo, apud Stephanum.

BASILISCAI *Βασιλισκαί*, Sarmatia Asiatica gens, Ptol.

BASILISENE *Βασιλεισηνή*, Armenia Maioris regioncula, Ptolemaeo, quam Castaldus Turcomaniam vocat. Vide **LISCENÆ**.

BASILITZA, regionis nomen. In Thracia videtur, apud Laonicum.

BASILIVM, vocat Strabo fluuium inter Euphratem, & Tigridem. **FLVMEN REGIVM** appellatur ab Ammiano, lib. 23. **BASILIVS** est fluuius, qui irrigat totam Cappadociam, ut scribit Theodoretus in vita Zenonis. Vide **EUPHRATES**.

BASINIANA, Pannonia vrbs, Antonino. Vide **BASIANA**.

BASINNI *Βασιννοί*, Stephano, Arabica gens. ex 3. Arabicorum Glauconis.

BASINOPOLIS, in Bithynia Episcopatus, apud Synesii, epistola LXVI. vide **BASILIONOPOLIS**.

BASIONENSIS vicus Gallia. S. Lutrudi vici, apud Saurium. Pro **VASSIONENSIS** putandum.

BASISTANI *Βασισται*, Hispania populi, circa Calpen montem, Strabo 3. idem apud eundem cum **BASTETANIS** videntur.

BASISTIS vide **BAZARIA**.

BASOROPEDA *Βασοροπὴ*, Media regio, Strabo 11.

BASPRACAN, vide **MEDIA**.

BASSA *Βάσσα*, insula ante Taprobanam. Ptolemaeo.

BASSACHITÆ *Βασαχίται*, Marmarica nomi gens: apud Ptolemaum.

BASSÆ *Βάσαι*, Arcadia vicus, in Corilio monte, Pausania.

BASSALENSES, Hispania gens, qua inde pulsa in Hiberniam nauigauit eamq; primi mortalium habitauerunt, si Virunio creditur.

BASSANIA, Caniorum gentis vrbs, qua quinque millaria à Lisso distat, Luitio, 44.

BASSARA, locus Lydia, vbi genus vestis sit qua ad pedes dimissa. Sic Lipsij vetus interpretes ad illud Horatii 1. Carminum, non ego te canilide Bassareu, additque Libetumpatrem sic vocare, quod tali induatur veste.

BASSI, vide **HASSI**, & **FRANCONES**.

BASSIANA, Iornandi & Antonino est Pannonia Prima vel superioris opidum. **BASINIANA** alia, Pannonia Secunda vel inferioris: eadem, Bastianensis, Pannonia Secunda, meminit quoq; lib. Notitiar. *Βασίλεια* Ptolemaeo. Boslegaputatur Lazius. Path, vel Papocz, idè alio in loco.

BASSITANI Episcopi Hispania, meminit concilium Eliberitanum. Pro Bastitani, ut puto.

BASTA, Calabria opidum, apud Plinium, inter Hyduntem & Iapygium promontorium. **HASTA** legunt tria mea exemplaria excusa. **VASTA** habet Galateus in sua Iapygia. qui nunc viculum dicit esse vix quindecim foci habitatum. An eadem altem cum Plinij Basta, valde ambigo ego.

BASTALENSIS Episcopi in Africa, meminit Coll. Carthag.

BASTANABOS *Βαστανάβος*, Arabia statio, Stephano.

BASTANÆI *Βασταναιοί*, Arabia Deserta gens, Ptolemaeo. eius interpretes hoc loco habent **BATAVI**, **BOTANI**, & **BATANI**.

BASTARNÆ *Βαστάρναι*, quorum alij nominantur, **ATMONI** *Ἀτμονοί*, alij **PEVCINI** *Πευκίνοι*, **SIDONES** *Σιδόνες*, & **ROXOLANI**, ut vertit Xylander. in Græcorum codice est *Ῥοξάνοι*, **ROXANI**. Strabo lib. 7. Peucini, quos quidam Bastarnos vocant, inquit Tacitus in sua Germania. qui Basternas cum Dardanis ibique coniungit. **BASTERNÆ** per e. in penultima sunt Plin. **BATARNÆ**, sine s. sunt apud Flaccum. In Thraciam eos sedem habere concessit Probus Imp. ut habet Zosimus 2. Dacos contingere à Septentrione facit Iornandes.

BASTAROTH, locus videtur circa Ctesiphontem alicubi, vbi Damastager palatium Cosdroes Persarum regis. Hist. Miscella 18.

BASTE, Africa vrbs, sex dierum iter à Carthagine distans, Procop. 2. Wandil.

BASTERBINI, Calabria populi. Plinius.

BASTERNÆ, loci nomen, apud Nicetam. In Mæsia idem cum **BASTARNÆ** credendum.

BASTETANI, vide **BASTITANI**.

BASTI, Antonino Bastetania vrbs videtur. Baza nominari, scribit Io. Mariana.

BASTIA, vide **MONS SABASTIANI**.

BASTIÆI *Βασταίοι*, Boetia populi, Phaurino.

BASTIRA, vide **MASTIRA**.

BASTITANI *Βαστίται*, Ptolemaeo sunt Hispania Tarraconensis populi. **BASTITANIAM** regionē nominat Plin. **VASTETANOS** per v. habet Linius lib. 37. Beuterus in suo Chronico Hispania adducit duos lapides antiquos, in quibus **BATESIANI** legitur. dicitq; hodie eos esse qui Baza incolunt. vel Baza, ut scribit Gometius. **BASTETANI** Straboni sunt inter Gades & Calpen. vide **BASISTANI**.

BASTVLI *Βαστυλοί*, qui & **POENI** *Ποῖνοι*, cognominantur, inquit Ptolemaeus. Populi sunt Hispania Batice, ad Fretum

Fretum Gaditanum, in eo tractu quē hac aetas Andalu-
zia vocat. Pœni ergo teste Seneca de Consolatione, ut quo-
que Plinio lib. 3. cap. 1. ut Pomponio 2. cap. 6. ab utraque
Freti parte habitauerunt, ad quod Horatius mihi alluisse
videtur, cum inquit, uterque Pœnus. sed quia carmen ele-
gans est, hic integrum adjicere lubet:

Latius regnes audum domando.
Spirantum, quam si Libyam remotis
Gadibus iungas, & vierq; Pœnus
Seruiat vni.

Non melatet à Turnebo hoc aliter interpretari, sed suam
cuique pulcrum. vide MENTESANI.

BASVLA, Hispanie flumen, ad quod Scipio templum po-
suisse, fidem facit vetus inscriptio, quæ inter Occonis, fol.
12. numero 5.

BASVLIENSIS βασιλιαν, Libya gens, quæ cum bellum
gerit, noctu pugnat. Nicolaus, apud Stobæum de Legibus.

BATA Cæta, pagus & portus Sarmatiae Asiaticæ, ad Pon-
tum Euxinum, Straboni. India intra Gangem vrbs,
Ptolemæo. Vide BARA.

BATÆ Cæta, Serica gens Ptolemæo, Marcellinus BE-
TAS habet.

BATANA, vide BATHEA.

BATANAGRA, vide CATANAGRA.

BATANCÆSARA Cætanviciæ, India intra Gangem
vrbs, Ptolemæo. Baicadul Castaldo est.

BATANÆ Cætanvici, Stephano, vel BATANÆA, ut
Ptolemæus habet, & Iosephus in vita sua, Syria regio, cu-
ius incolæ BABYLONIOS faciunt. Vide GOLAM, &
BASAN.

BATANI, vide BASTANÆI.

BATANIA, vide ECBATANIA.

BATARNÆ, vide BASTARNÆ.

BATAVÆ, locus in Rhetia est. Libro Notit. vbi cohors no-
ua Batavorum erat. Passaw ad Oeni ostium est M. Vel-
fero. Bolfan quod & Potzen, putatur à Lazio, videtur
mihi hoc BAVZANVM Diaconi, in Longobardis: &
BOCZINGA Luitprandi. Vide PATAVIA.

BATAVIA Cætanvici, Ptolemæo, Tacito, & Casari, Germa-
niæ Inferioris regio est, ad ostia Rheni posita, quam Hol-
landt vocant, sed improprie. Ea enim Hollandia pars olim
Batavia dicta fuit, quæ hodie inter veterem Rhenum &
Vahalim fluvios, à Lobico ad Oceanum vsque, quasi duo-
bus brachiis constringitur. Atque hic tractus etiamnum
veteris nomenclaturæ vestigia retinet. nam Betuwe ab
incolis vocatur. Hac ferè Lamb. Hortensius, in libello Pl-
traiectinarum secessionum. BETAVOSPER E. in prima
vocari in antiquo lapide, didici ex Notis Leunclauj ad
Dionem. De huius nomine & situ adendum quoque H. Lu-
nius in sua Batavia. BATAVORVM insula hac vo-
catur à Plinio, Dione, Casare, & Tacito. Betuwe, BAT-
TVA ab Adimoio; & BADVA à Reginone nuncupatur.
Vide NOVIOMAGVM.

BATAVODVRVM, Tacito, Batavia hodie opidum,
quod Rhenanus Wijk te Duersleden appellat. Duert-
leden Diuæus. Vtroque modo vulgò vocatur. Doresta-
dum quod nunc Wijk vocatur, legitur in vita S. Friderici
Episcopi Traiectensis. Exstat nummus argenteus Ludouici
Imp. Aug. cum pictura navis, & inscriptione DORE-
STATVS. Mercatori omnino persuasum est, hodie Ba-
tenboorch eo loco esse, vbi Ptolemæi Βαταβόρρον. De Do-
restato vico scribit Tribemius in Chronico Hirsangensi,
olim sub se habuisse quinquaginta parochiales ecclesias.

BATAVORVM insula, vide BATAVIA.

BATE Cæta, vicus seu pars tribus Ageidis, apud Stephanū.
Nicomachum quendam Batensem, nominat Isocrates, &
Aristodemum Batethensem Plutarchus. An eiusdem
loci, ignoro.

BATENI, sunt Plinio circa Bactrianam populi. Vide BATINI.

BATESTANI, vide BASTITANI.

BATETARA Cætanvici, Lygiorum vrbs, Stephanus.

BATHA, Aethiopia sub Aegypto opidum, apud Pliniam.
An Bathys portus, Ptolemæi?

BATHE, vide BITHIAS.

BATHALE Cætanvici, Fons Ameris. Phauorinus.

BATHANA Cætanvici, regio Striptolemai, in India extra
Gangem, Ptolemæo. eius interpretes per A. & T. sine af-
flatu BÆTANA scribunt.

BATHANATII Cætanvici, Via, nominatur tractus circa
Danubium, per quam Bathanatus Galatas sub Brenno
militantes, transigrare fecit, ut docet Athenæus 6. Ad
confluentes Sarvitzæ & Istri supra ostium Draui est, si
Lazio credimus. vbi hodie Bathafleck, Bathmonster,
& Bathienfis comitatus.

BATHANEI, vide CATANEI.

BATHATA vicus, vbi Galilæa Superioris exordium. Ege-
sippus 3. Vide BACA.

BATHEA Ponti, vocat Plinius, Ponti Euxini locum im-
mense altitudinis. BATANA videtur eum quoque ap-
pellare Alianus lib. 3. cap. 13. de animalibus, ut verius Gyl-
lius. pro quo in Græco codice apud Gesneros excuso, Βα-
τανα, legitur, urbem Persiæ. De his quoque videndus Ari-
stoteles 1. Meteorolog. cap. 13. Vide APSASIVM.

BATHECHOR Cætanvici, id est domus bysopi, vici nomen
trans Iordmem. patria eius mulieris quæ in Hierosolyma
obsidione filium coxerat. Iosephus. VETEZOBRA ha-
bebat vetus interpres.

BATHEL, vbi habitabant filij Semei. 1. Paralip. 4.

BATHENAS, Syria opidum, Antonino: inter Cyrrhum &
Edeffim.

BATHEVS Cætanvici, Sicilia fluvius, apud Ptolemæum.
Iuti, Th. FaXello est. sed BATHIS habet, malè. Vide
ACIS.

BATHIATES, Ilyrij populi, Appiano.

BATHINVS, vide BATHYNIAS.

BATHNÆ, vide BALLATHA.

BATHNÆ, locus in Tribu Afer, nunc appellatur BETHE-
BEM. est in octavo miliario Ptolemæidis, contra Orien-
tem. D. Hieronymus in locis Hebraicis.

BATHONIA, locus Angliæ. In vita S. Elphegi martyris.
Akeniancestre vulgo vocari, apud Matthæum West-
monasteriensē lego.

BATHORES, vide PATHVRES.

BATHOS Cætanvici, Arcadia vallis, circa Alpheum fluvium.
Pausanias.

BATHRACVS Cætanvici, Ptolemæo Marmarice in
Africa portus. Trabuco Gerar. Mercatori dicitur. ME-
NELAVS Straboni appellatur, coniectore Villanovanor
Ptolemæo tamen hæc diuersa sunt, in eadem regione.

BATHRITITHES Cætanvici, Aegypti nomen, unde
Rex U'phres Solomoni suppeticas misit. Eusebius 9. Præ-
parationis Euang.

BATHYCOLPVVS sinus, & fluvius Europæus est ad Thra-
ciam Bosphorum; à Turcis Biatere, quod magnum nemus;
& Buidere, quod magnum fluvium significat, nomina-
tur, P. A. Gyllo teste. Meminit eius quoque Hesychius.

BATHYLLVS Cætanvici, Fons Megalepoli, in Arca-
dia, Pausanias, in Helisfontem influit.

BATHYMEDÆ Cætanvici, gens circa Lydiam. Phauo-
rinus.

BATHYMI, Plinio sunt Arabia Felicis populi.

BATHYNIA, Thracia fluvius, Plinio. BATHYNIVS,
Βαθύνιος, Ptolemæo. BITHIAS Βιθίας, est apud Ap-
pianum, in Mitridaticis. BATHINIVS est apud Pa-
terculum. BATHYNIS est Pomponio.

BATHYRA Βαθύρα, circa Syriam vicus, contra Trachoni-
as. Iosephus Antiq. 17. cap. 2. & in Vita sua, vbi huius in-
colæ BABYLONIOS nominat.

BATHYRRIA Cætanvici, locus in Armenia vide-
tur, apud Cedrenum & Curopalatem.

BATHYS Cætanvici, Colchidis regionis fluvius, Plinio, & Ar-
rmano in Periplo. Aethiopia portus, Ptolemæo, ad Ara-
bicum situm. Circa Phrygiæ locus videtur, apud Ni-
cetam. Vide PROFVNDVS, & BATHA.

BATI Cætanvici, India extra Gangem populi. Ptolemæus,
BATIA Cætanvici, Aboriginum opidum, in Latio. Halicar-
nassensis

trasseus 7. qui Reate ad trigessimum stadium hinc abesse scribit. Aegidis tribus, apud Phanorinum. Vide BOA.
BATIA *Γάτια*, Straboni Epiri mediterraneum opidum.
BATIEIA, *Βατιεα*, Stephano locus Troadis. In Iliacum campum eum describit Strabo. additq; ex Homero MYRINNAE *Μυριννα* TUMVLVM a Diu immortalibus vocari. Idem Dion Prusaeus, in oratione Troiana. sed Cetriza, & *Μυρριννα* geminato TT. & pp hic legit. Cura institutum autem de Deorum lingua addam hunc versum ex Ouidij Metamorph. Hunc Icelen superi, mortale Phobetia vulgus. Et Homerus 14. *Ισαδ*, dicit chalcitem autem a diu Cyminda vocari. Idem aiunt Plato in Cratilo: & Dion Prusaeus Oratiōe 10. vide BOTIEVM.
BATIENI *Βατιένιοι*, Ptolemao Italia populi. BACIENNI sunt apud Paterculū 1. VAGIENNI Plinio. BAGIENNOS vocat Varro. Ad caput Padisunt. Vide AVGVSTA Vagiennorum.
BATINA, apud Horatiam vrbs, quam Apulia adscribit Acron. & addit inde dici Matini campi, abusive, pro Batini. atq; urbem ipsam vicinam esse Venusinae civitati. BATINOS saltus habet ibidem Horatius. sed BANTI-NOS melius, ut putat Cruquius ex codicibus M.S. MATINVM montem habet quoq; Horatius in Epodis: quem Porphyry in Calabria statuit, ut etiam Commentator quem Cruquius publici iuris fecit. BATINA hac vrbs, apud Plutarchum in Marcello BANTIA est: ut quoque Liviū 27. Media vrbs est Bartha, apud Ptolemaum.
BATINI, populi circa Oxum fluvium. Plinio, & Solino. BATEROI sunt Germania populi, apud Ptolemaum.
BATINNA, vide BAGINNA.
BATINVS, Picens fluvius, Plinio: quem Pontanus in historia Neapolitana Tordino vocat. MATRINVM Strabonū putat Casaubonus.
BATMIZOMANES *Βατμίζομανες*, gens Arabica quaedam, Agatarchidi.
BATN *Βάτνα*, Osrhoena vrbs, Stephano, Zosimo, & Ammiano, in Antiochia, haud procul ab Euphrate. Ex Xiphilino in vita Traiani videtur non longe a Nisibi abesse. Huius meminit quoque Procop. 2. Aedificior. & Iulianus Imp. in Epistolis. vbi eam valde diligenter non tantum describit, sed & summo opere laudat, ab amenitate, ita ut eum Theffalicis Tempis anteferat. Videtur BATHN Antonini; quam habet inter Callicomen & Hierapolim.
BATONES *Βατόνες*, Pannonici populi videntur, apud Dionem 56. A Batone duce sic dicti. quos eodem Strabo DASIATAS vocat.
BATOVS *Βατοῦς*, Ptolemao, BAGOVS interpreti: Asia mons, inter Ariam & Drangianam.
BATRACHARTA, *Βατραχάρτα*, Babylonis regionis vrbs. Ptolemao.
BATRACHE *Βατραχῆ*, Ptolemao Sarmatia Asiatica vrbs.
BATRACHOCASTRVM, Thracia locus, apud Nicetam.
BATRASABBS, Omanorum vrbs, in Arabia Felici. Plinius.
BATRII, vide BACTRII.
BATTARIDEM *Βατταρίδης*, Eremum, vocat Io. Damascenus, in quo Israel quadraginta duobus annis conuersatus traditur.
BATTARVS, Scatigero fluvij nomē est, in Dyrarum Poemate; paratque Corsica insula eum designare, qui hodie Guattatus vocatur.
BATTEIA, vide BATIEA.
BATTHINA *Βατθίνα*, Persia vrbs, Ptolemao.
BATTI Specula, locus in Peloponneso, circa Manalum montem. Ant. Liberalis. BATTI *Βάττι*, HORTI prope Babylonem, vbi palma genus prouenit, quod Regium vocant. Theophrastus. BAGOVS legit Plinius. BATTI Sepulcrum apud Cyrenes: Catullo ad Lesbiam. Vide ERYTHRA.
BATTIADAS nominat Silius 2. & 3. CYRENEOS, in Africa.
BATVLVM, castellam Campania, Seruio in hoc Virgilij:

Quia, Rafas, Batulumq; tenent. &c. Meminit eius quoque Silius 8.
BATVM Brutiorum fluvius, Plinio. BALE quaedam mea exemplaria legunt.
BAVOTA, vide BAVOTA.
BAVCAVD, populi circa Alpes videtur apud Zosimū 6. forte circa Sabaudiam. An BAGA VDAE Eutropij? Hoc nomen in Gallia rusticis Prouinciam populantibus, impositum, sub Diocletiano. VOCAYDA bi sunt apud Orosium 7. BAOGANDAE sunt apud Saluanum 5. de Prouidentia. BACCHARIDAE vocantur corrupte in Eusebij Chronico. Castrum Bagaudarum appellatum aliquando locum agri vrbs Lutetia (quod horum Bagaudarum tunc receptaculum fuit) quem hodie S. Maur des Follez nominant, ut scribit Vigenereus. Ad Matroiam fluvium esse, apud alium lego.
BAVCIDIAS, Plinio insula esse in Saronico sinu.
BAVDORIEVM opidum, in Treuitorum regione, Antonino.
BAVLVM, loci nomen videtur, ex hoc Plinij: Sic scimus interemptum Licing Cecinna pratorij viri patrem, in Hispania Bauli. Locus fortasse male sanus. BAVLI legit tres mei codices. sed consule Pintiani Observationes.
BAVLI, locus circa Baias: Plinio, Ciceroni, Silio, Suetonio, & Dioni, item Tacito, qui eum describit inter Misenum promontorium, & Baianum lacum, ad mare. Symmachus de eodem, hoc versu, Inde recens atas Boanlia Baulos. Nuncupat. Hortensij villam prius fuisse, docet idem. A Puteolis distare viginti sex stadiis, scribit Zonaras 2. Lege que annotauit ad Dionis 59. Leunclauus. Hodie Bauli adhuc dici, refert Ferd. Lofredus. Bagola vocabat nauta cuius opera sinum Puteolanum navigauit. Monte Barbato interpretatur male, nisi fallor, Benedictus Falconius
BAVMA, Aethiopia sub Aegypto vrbs. Plinius.
BAVMA *Βαῦμα*, Mesopotamia vrbs, ad Euphratem fluvium Ptolemao. MAVBA legunt interpretes. BAVRA Caves, locus apud Stephanum, vnde gentile Baurai. In voce Παυρίσπον.
BAVRVM, vide BRAVRVM, & CASSINATVM.
BAVOTA *Βαυότα*, Salentinorum in Italia vrbs, Ptolemao. cuius interpretes BAVOTA legunt.
BAVTE, Antonino vrbs, inter Augustam Pratoriam, & Vesonionem. Bona, est Simlero.
BAVTES, vide BAVTISVS.
BAVTISVS Ptolemao Serica regionis, in Asia fluvius. Quia eum interpretatur Mercator. At Graeci codices BAVTES habet, *Βαῦτς*. BANTHISIS Marcellinus.
BAVXARIS, loci nomen, in Codice Theodosiano 6. titulo de Palatinis.
BAVZANVM, vide BATAVAM.
BAVZARENSIS loci, in Africa, meminit Coll. Carthag.
BAXACHA *Βαχάχα*, Ptolemao Mesopotamia vrbs. BAZALA habent interpretes.
BAZACATA *Βαζακάτα*, Indici Mari Insula, Ptolemao. Basse, Castaldo.
BAZACITIS, Africa Propria est regio, apud Ptolemaum, eadem, nisi fallor, cum BYZACIVM. sed nimis versus Occidentem ille ponit. Vide BYZACIVM.
BAZALA, vide BAXACHA.
BAZANIS *Βαζανίς*, Armenia vrbs, qua prius LEONTOPOLIS dicta fuit. ut Eustathius ait. hanc postea IVSTINIANOPOLIM a Iustiniano Imp. dictam, annotauit Guilielmus Stuckius. BYZANA Procopij est.
BAZARIA, regio Asia, Scythiaca. vti videtur apud Curtium 8. Urbem BASISTIN *Βασιστίν*, habet in ea Diodorus, ut apparet ex fragmento libri 17. quod H. Stephanus edidit.
BAZARITANI *Βαζαρίται*, loci in Africa, meminit concilium Carthaginense III. VAZARITANVM habet alius codex. Opus Suri legi VZARITANVM. VIZARITANVM censet Victorius Vticensis.
BAZENSIS Limitis, in Africa Propria, meminit lib. Notitiae. BAZENVM ibidem opidum, eidem.

BAZES Βαζες, Tyrinidia vrbs, in Cappadocia, Ptolemæo.
BAZIOTHIA, Palestina locus. Josue 15. Βαζιοθία, habent 70. interpretes.
BAZIRA Βαζιρα, India vrbs, ab Alexandro Magni expugnata, circa Indifluminis partes superiores. Arrianus. Vide **BEZIRA**.
BAZITENSIS, vide **MARCELLIANA**.
BAZIVM Βαζιον, Ægypti promontorium, ad finem Arabicum, Ptolemæo.
BEANA Βεαν, Ptolemæo Babylonia vrbs.
BEATA, vide **MACARIA**.
BEATÆ Insula, vide **THEBÆ**, **ATLANTIS**, **FORTVNATÆ**, **OASIS**, & **THYRSIS**.
BEBASES villa, Anniano, qua centesimo lapide à Constantia disparatur. **BABASIS** legit alius codex. Circa Mesopotamiam est, ni fallor.
BEBBA, nomen vrbs regie, apud Bedam. Nordumbrorum videtur. In Britannia insula.
BEBE, opidum Bethulia vicinum videtur. Iudith 15.
BEBELO, argenti puteus, ab Annibale inchoatus in Hispania. Plinius. An circa Pyrenæos montes? nam dicit Aquitanos huius putei aquas egerere. Et circa Oscan in Ilergetibus? Linius enim non semel Oscanis argenti meminit.
BEBEM, vide **LAMONIA**.
BEBIANI, qui & **VEVIANI**, vide **LIGVRES**.
BEBII Βεβιοι, Campi, meminit Suidas, in Cræso. Circa Alarmitium videntur. **BEBII** Βεβιοι, montes in Pannonia sunt apud Strabonem, & Ptolemæum.
BEBIVS Mons Campanie, fluvium emittens. Sic **Vibius**. pro **VESVIVS**, vide **VESEVVS**.
BEBOEIS Θεββωια locus: Livi 27. Βεβωεις fortè scribendum.
BEBRIACVM, vicus est inter Cremonam Veronamq., inquit Tacitus. Huius etiam meminit Suetonius. Hic Vitellius Othonem superavit. Leander scribit à nonnullis pro Labinia haberi. **BEBRIACVM** per D. legit Lipsius, ex Vaticano exemplari. In quibusdam manuscriptis quoque **BETRIACVM** per T. legi, monuit illam Palmatinus. Sed & Plutarchus in Othone per T. Βηρειακον, habet. φησιν δ' αὖτον, legit corruptè Iosephus.
BEBRYCES, vide **NARBONENSIS GALLIA**.
BEBRYCI Βεβρυκοι, sunt duo duersi populi, apud Stephanum. alij ad Pontum in Æsia. Alij iuxta Iberos, in Europa. Circa Pyrenæos mōtes videntur, de quibus Silius 3. Nomen Bebricia duxere à virgine colles. Narbonenses sunt hi, Tzeiza auctore. Sunt etiam **BEBRYCES** ad Penneum fluvium, nisi fallat Vibius.
BEBRYCIA, Lampascena regio vocatur, ut scribit enarrator Apollonii Eadem **HERACLEA** postea dicta fuit. ut patet ex Apollodori 2. vide **BITHYNIA**.
BEBRYCIUM Mare, vide **PROPONTIS**, & **NARBONENSIS**.
BECARE, Arabia Portus, Plinio. Vide **SOSIPPVS**.
BECCENSES, & **MOLISMENSES**, in Gallia sunt. Ionis epistol. 19. & 112. Vide **MOLISMVM**.
BECENA Βεκενα, nomen loci, cuius mentio est in Canonibus concilij Carthaginensis III. **DECENA** legit alius codex. In opere autem Suri pro eo **TVBVNIESIS** legitur. vide **RHECENSIS**.
BECEIRA, Episcopus in Arabia. G. Tyrinus.
BECERRITANVS sedes episcopalis, in Numidia. Victorius Vicens. Fragmentum M. S.
BECHAL, vide **DAMASTAGER**.
BECHIRES Plinio, Βεχεϊροι, Dionysio, Βεχεϊροι Stephano, Pontica gens: magis versus Septentrionem quam Mactones. vide **SCYTHÆ**.
BECHIS, vide **METELIS**.
BECHVNI, vide **FOCVNATES**.
BECLAM Βεκλαμ, palatium Cosires, in Perside. Cedreno.
BECHAL fortè in Historia Miscella. Vide **DAMASTAGAR**.
BECTILETH Βεκτηληθ, capus inter Ciliciam & Syriam. Iadith 2. **ANGÆ** Montes legit D. Hieronymus.

BEDA, vicus circa Treniros, Antonino. Bitburg fortè, Treurenensis diœcesis. Vide **BIDA**.
BEDAR, municipium in territorio Aconensi, Syria. Gulielmus Tyrinus.
BEDDARACH, vide **DAMASTAGER**.
BEDDORON Βεδδωρον, Indæ vrbs. Ptolemæo. vide **BETHORON**.
BEDEGENE, locus circa Damascum, ad radices Libani situs, perspicuus emittit aquas; vnde Domus Voluptatis dicitur. sic Gabel. Tyrinus.
BEDERINA, vide **TAVRESIVM**.
BEDESIS, fluvius prope Ravennam, Plinio. Montone, H. Rubens vocat. **BESEDIS** tria mea exemplaria habent.
BEDIRVM Βεδιρον, Ptolemæo Libya interioris vrbs. **DEBRIS** Plinij est, ut scribit Hermolaus. Garamanti vrbs.
BEDRIACVM, vide **BEBRIACVM**.
BEDORA, vide **BETARO**.
BEDVNESI Βεδυνησι, Hispania Tarraconensis populi, apud Ptolemæum.
BEDVNI Municipiū, in nummo Claudij, ut refert Goltzius in Thesauro. **Cedunia**, Ptolemæo est **Bedunestorum** opidum. vide **BETVNICA**.
BEDYS Βεδυς, Bisaltia opidum, Diodoro 19.
BEE LMEON, locus 1. Paralip. 5.
BEE LPHEGOR, Iosue 2. locus. φησιν sive Beel, legunt 70. interpretes.
BEE LSEPHON Βεελσεφον, in Ægypto, circa mare Rubrum; Exodi 14. **BAALSEPHON** legis Pagninus. vide **ARSINOE**.
BEESTHERA, vide **BOSRA**.
BEGABRI Iosepho, **LIGARVM** Egesippo 1. Idumea locus.
BEGAMINI, vide **BOIEMVM**.
BEGANNA Βεγαννα, Arabia Deserta opidum, Ptolemæo. **RHEGANNA** interpretibus.
BEGERITANI, vide **BIGERRIONES**.
BEGERRI, vide **BIGERRIONES**.
BEGESELITANA, vide **BEGETHSELITANA**, & **VEGESELA**.
BEGETSELITANÆ regionis Africa, meminit concilium Carthaginense, cuius Episcopus Reginus nominatur. Aliud exemplar legebat, Reginus Baget Seliane regionis. Balsamonis commentaria in hoc concilium legunt **SELETTIANÆ**. Vide **VEGESELA**.
BEGIALIS Βεγιαλις, Ptolemæo **Amorgi** insula vrbs est, in Myrto pelago. **ÆGIALOS** per Æ. diphthongon apud Suidam legitur, in dictione Simmias. Stephanus hoc loco **MELANIA** μελανία, habet, in dictione Arcefine. Pintiano videtur eadem esse **ÆGILIA** Plinij. **Æglia** meum exemplar legit. At deceptus est hic Pintianus Myrtoti maris vocabulo. aliud enim Myrtoum pelagus Ptolemæo, aliud Plinio cateruq. est: Ptolemæus namque id circa Cariam Asia minoris regionem describit. Plinius verò suum inter Peloponnesum & Atticam, ubi etiam Strabonis, Pausania, & Mela Myrtoum pelagus reperitur.
BEGIS Βηγας, Tralleorum vrbs, Stephano. Circa Illyricum.
BEGORRA, vide **BIGERRIONES**, & **CALAGORGIS**.
BEGORRITIS, Macedonia lacus, Livi 42.
BEGYNGA, vide **BABYSENGA**.
BEHETHELIM, circa Mesopotamiam videtur opidum. G. Tyrinus.
BEIRAL, vide **DAMASTEGAR**.
BEII, vide **LARTHENIANVM**.
BEIVDA, Persia vrbs. Suidas in verbo Σαπει.
BEILA filia, in S. Bavonis vita. Flandria videtur.
BELA Βελα, Africa mons, circa Gaditanum fretum. Strabo Xylandri. **ABELE** autem, & melius **ABYLE**, legendum. Errorem fecit scriptura, qua hoc modo βωβηα Βελα. A enim geminandum erat. ac hoc librarius ex pralegentiore non perceperat.
BELABITENA, circa Armeniam regio, in Codicis lib. 1. Titul. de Magistro militum. Pro **BALBYTENA**, corruptè.

BELÆNA Βελαινα, Laconicus vicus, Hesychio.
BELBINA Βελβίνα, Straboni insula est in Argolico sinu, è regione Athenis. Blenda Sophiano vocatur. **BELBINA** Βελβίνα, Laconica opidum, in Peloponneso, ut testatur Plutarchus in Parallelis. **BELBINITIS** ager Livi. Hoc opidum, ut auctor est Xylæder, in suis ad Plutarchum, annotationibus, apud Pausaniam **BELEMINA** Βελεμίνα, & apud Suidam **BELYBINA** vocatur. Ego tamen apud eundem Suidam **BEMBINA** Βεμβίνα, lego. Sic quoque apud Stephanum. **Bleminna** Ptolemai, **BLEMENA** Βλέμυνα, à Plerhone nominatur. Vide **BELMINATIS**.
BELBINITIS, vide **BELBINA**.
BELBINTHITES Βελβινθίταις, gentile est, apud Stobæum, de Exilio. Nescio cuius loci. An corruptè pro Belbinites? gentile à Belbina?
BELCANIA Βελκάνια, Armenia Maioris opidum, Ptol.
BELCAS. Ausonius, vsque in Telesagias, primo no- mine Belcas Sūt qui Belgas legunt. **VOLCAS** interpre- tantur Turnebus, & Vinetus, & Languedoc intelligunt.
BELCIANA Βελκίνα, apud Ptolemaum Assyria vrbs.
BELCIONACA, insula Gallia, haud procul à Sequano. In S. Audoeni Rhotomagensis vita.
BELEA, Gallia Lugdunensis vrbs, Antonino. vide **BELIA**, & **VELIA**.
BELEB locus, apud Hieremiam. Mesléz, legunt 70. in- terpretes.
BELEDONII Βελεδωνίαι, gens circa Oceanum, Stephano. ex Parthenio.
BELIA, Antonino Hispania opidum; inter Virouescam & Pampelonem. Vide **BELIA** & **VELIA**.
BELEMINA, vide **BELBINA**, & **BELMINATIS**.
BELEMOTH, in tribu Issachar: Osee propheta patria. Dorothæus.
BELENDI, Gallia populi, in Aquitania, Plinio.
BELEOCVRVS, vide **HIPPOCVRA**.
BELERIDA insulas, aliquos haud procul à Sardinia po- nere, scribit Plinius. Tauró & Vacca eas interpretatur Dalechampsius.
BELERIVM, vide **ANTIVÆSTÆVM**.
BELESVM Βελισδύ, Macedonia castellum. Gregoras.
BELEVS, vide **BELVS**.
BELFROT, Palestina Municipium, Tyrio. Fortè Belfort.
BELGÆ Βελγαι, Albionis insula populi, Ptolemaus. Somers- setshire, Wilshire, & Hamshire hodie, ut Camdeno placet. Gallia Belgica etiā populi, de quibus multa apud Casarem, imprimis 2. Belli Gallici.
BELGICA Gallia, ut Casar, Plinius, & Strabo eam vocat, Ptolemaeo **CÉLTICA** κελτική, est, vitio typographico, ut puto. nam postea eandem κελτογαλατίας Βελγικην ap- pellat. Hanc posterior atas, teste Ammiano, in **PRIMAM** & **SECVNDAM** diuisit. **GALLIAM SVPERIOREM** vocat D. Arbanasius, in qua Agrippina. **BELGICA**, locus apud Antoninum, inter Agrippinam & Treuiros. Bullingus à Simero interpretatur.
BELGIDA, Celtiberia vrbs, à Pompeio capta, ut refert Orosius 5. cap. 23. (pro quo Fabricius restituit Segeda) & Florus 4. cap. 12. in antiquo codice. Hanc circa Oscam fuisse, putat Moralis. Video hodie circa hunc tractum, in Valentia scilicet regno opidulum Belgida exstare. Vide **SEGEDA**.
BELGIDVM, vide **BERGIDVM**.
BELGIS Βελγίαι, ciuitas, à qua Belgica provincia. Isidorus, Honorius, & Hesychius. Inde Βελγίαι, gentile, apud Phauorinum. Hanc ciuitatem vulgus scriptorum Bauay interpretatur. Si huius verbi Belgis auctores maiorum gentium haberem, ausim ex ea Veltfig vel Veltfick fa- cere: propter non tantum maiorem soni adlusionem, sed & propter loci antiquitatem, quam ostendunt tuinarum sub terra multa hactenus vestigia. vnde singulis diebus ferè omne genus veteris supellectilis, ut simulacra, numismata, vascula, fibula, &c. eruuntur. Si enim B. pro V. pronun- cias, & G. pro S. quod nostris familiare, vix inter Belgis

& Veltfick audienda differentia. Vide **CICERONIS** castra.

BELGITES, Pannonia populi, Plinio.

BELGIUM, in quo scribit Casar se tres legiones colloca- se, Hircius quatuor. Marthianus & Glareanus pro vrbe, non pro regione accipiunt: in quorum sententiam succedit Blasius Vigenereus in suis Annotationibus Gallica lingua scriptis ad Casaris Commentaria; eamq; Bauay Hanno- nia vrbe interpretatur. Beauois in Picardia regione, est Marliano, Cognato, & Guicciardino. Vnam vrbe capa- rem esse quatuor legionum, fortasse vix credit Vegetus. Sed & sub Belgio plures ciuitates comprehendit, docet ipse Casar lib. 5. vbi dicit Britannia maritimam partem ab ijs incolis, qui præda ac belli inferendi causa, ex Belgio trans- ierant, qui omnes ferè ijs nominibus ciuitatum appellatur, quibus orti ex ciuitatibus eo peruenerunt. Nec etiam sub Belgio totam Belgicam intelligit. A Belgio enim, (eodem libro) Nervios, Morinos, & Eburacos (Belgica populos) distin- gnit. Partem Belgicæ traque, Belgium videtur vocare; eam fortè, qua versus Septemtriones est, quo hodie Hollan- diam, Zelandiam, Flandriam, Brabantiam, Geldriam, & Chuiam habemus. vbi confluentia maximorum fluminum, quorum ostia facilem descensum in Oceanum, indeq; in Britanniam præbent.

BELGIVS Βελγίον, fluius in Libya. Hesychius.

BELGNÆA Βελγναια, Arabia Deserta opidum. Ptolemaus.

BELGRADVM, vide **TAVRVNM**.

BELIA Βελία, Hedetanorum in Hispania opidum, Ptole- mæo. Vide **VELIA**.

BELIAS, Afio fluius, qui in Euphratem effunditur, Am- miano. circa Persidem fortè. Vide **BELLIADIS**.

BELION, vide **LIMÆA**.

BELIPPO, Gaditani conuentus vrbs, in Hispania. Plinius. lib. 3. cap. 11.

BELISAMA, Βελισαμα, Aestus Albionis, apud Ptolemaum. per a in prima, erat in M. S. codice. Rebel vocatur apud Guil. Camderum.

BELISENSIS Ecclesia, in Gallia, meminit concil. Lugdu- nense I. An Blays hodie?

BELISIVM, vide **ALBENSIVM**.

BELISSO, Hispania vrbs, Antonino; inter Tarraconem & Asturicam. **BALSIO** alio in loco legitur idem. Pro **BELSINO** Ptolemai habeo.

BELITÆ, vide **BELLITÆ**.

BELITANI, vide **LVSITANIA**.

BELITRA, vide **VELITRA**.

BELIYS, vide **BELVS**.

BELLA Βελλα, nomen Episcopatus, in Sanctionibus pontifi- cii Impp. Orientalium.

BELLADIS, vide **VELLADIS**.

BELLEROPHONTIS Vallum, iuxta Antiochiam ad Maandrum, habet Strabo.

BELLI Βελλοι, Celtiberorum populi, in Hispania. Apian. in Ibericis. quorum vrbs Segeda. An Bellitani Plinij?

BELLIADIS Βελιάδης, episcopi Philici, meminit concil. Ephesinum III. Vno L. etiam, quod monuit Sylburgius.

BELLIDENSES, Illyrici populi videntur, apud Casarem, Ciuilium 3. corruptè puto, pro **BULLIDENSES** hoc tractu populi notissimi; à Bulli nempe opido. Bellidenses veteribus omnibus ignoti. Bellidensem autem Episcopum Felicem, agnoscit concil. Chalcedonense.

BELLISSO, vide **BELLISSO**.

BELLITÆ, Curtio lib. 4. sunt gentes Asiatice, in exercitu Dary, contra regem Alexand. Mag. Vno L. alius codex.

BELLITANI, sunt Hispania Ceterioris populi, Plinio. Alij ergo à Belitanis. Vide **BELLI**.

BELLITRENSIS, vel **BELLITRANVS** Episcopus, est in Decretal. 2. causa 7. cuius nomen Ioannes. cui Gre- gorius Papa scribit, ut sedem suam transferat in locum quondam Arenatarum, ad S. Andream. An Velitra for- tè, in Latio?

BELLIUM mons, Gallia Cisalpina vrbs, Diacono 2. Lon- gobard. cap. 18.

BELLOCASSES, vide **VELOCASSES**.
BELLONÆ *ἑνώϊς*, Templum, ab accolis **COMANA** *ῥόμας*, dictum. Ad Antitaurum, in Cataonia. Strabo 12.
 In Cappadocia est a. Hirtio. **BELLONÆ Mons**, in Africa est, vel Carthagine videtur, ex Coll. Carthaginiensi.
BELLONOTHVS, siue **BELLONOTVS** differente scriptura, gentis Barbara nomen, apud Sidonium, in panegyrico Maiorani. Num idem cum **BALLONOTIS**?
BELLOVACI, Galie populi, in Rhemenfi provincia, apud Casarem, Ptolemaum, & Plinium. Hodie Beauvoisin, Marliano.
BELLVRVS *ἑλλάς*, vrbis in mediotulio Thracia, in Europa regione. Procop. 4. adific.
BELMEN *βελμῖν*, Iudae vrbis: Iudith 4. *βελμῖν* & *βελμῖν*, cap. 7.
BELMINATIS regio, *ἐλαμῶν*, Lacedaemoniorum, in Peloponneso. Polybius 2. **BELBINITIS** Lixio 38.
BELEMINA Pausania 3. pro Belbinatis (ut puto) à Belbina. vide **BELBINA**.
BELMINDON, Episcopus Syriae, sub Boistrensi sede. Guilielmus Tyrius.
BELO *ἑλλάς*, Straboni vrbis & fluius Hispania Batice. Ptolemaeus cum diphthongo **BELO** *ἑλλάς*, **BELLO**, duplici **L**. habet Mela, in vetusto exemplari. Episcopus Gerundensis vrbem vocat Tariffa, Clusius Brabate. Innus dicit fluium Trafalgar, & Rio Vernator appellari. Vide **BELVS**.
BELOACVS Canobium, quod & **WASLOV**, nominatur in vita S. Popponis. **WAPLOY** per v. alio in loco, apud eundem scribitur. In Belgica alicubi.
BELOCLAVDIA vrbis, est Antonino inter Mellariam & Barbefulam, in Batice.
BELQIVM, vide **VIA** Beloium.
BELOVOCORVM ciuitas, in Codici lib. 12. tit. de Veteranis. Pro Bellouacorum forte.
BELSATHIM, Israelitarum mansio. Num. 33.
BELSEPHON, vide **BALASOR**.
BELSLA, Gallia prouincia, apud Fortunatum. Beaulo nunc incolis.
BELSINVM *ἑλλάς*, Celtiberorum vrbis, Ptolemaeo. in Hispania Tarraconensi. Ullmannianus appellat Borgia. Belioeo apud Coquum est. vide **BELISSO**, & **BERSINVM**.
BELSONANCVM, villa in medio Arduennensis silue. Greg. Turonensis 8. An Bastonach hodie, quae incolis Bastoigne?
BELTE *ἑλλάς*, regiuncula Phrygia. Hesychius.
BELVNVM *ἑλλάς*, Ptolemaeo, & Plinio, Venetorum in Italia vrbis. Belluno, Leandro & Nigro. **VIA BELOIO**, Antonino, ut putat Simlerus.
BELVS, Phœnicia fluius, quem & **PAGIDAM** vocari, scribit Plinius. E palude Cendena profuit, & vitri fertiles arenas producit. Meminit huius Belietiam Tacitus, qui scribit eum Iudaico mari illabi. Bñl & Josepho, 2. Belli Iudaici, cap. 3. iuxta Ptolemaidem. item Plinio, & Guil. Tyrio. Ptolemaeus habet Seleuciam ad Belum, in Cassioteide regione. & Plinius Chalcidem ad Belum, in Chalcidena regione. alius ab hoc, siue fluius, siue mons. Bñl & vel **MELOS** *μῆλος*, Hispania vrbis, ad Herculis columnas Stephanus. **BELO** Strabonis forte. vide **BADA**.
BELYBINA, vide **BELBINA**.
BELZITIA, Sclauinorum locus. Historia Miscella 23.
BEMATRA, vide **BIMATRA**.
BEMBINA *βελμῖν*, Nemea vicus, apud Stephanum, ex Hellanico. **BEMBINÆOS** populos vocat Theophrastus, Eiddlio 32. vide **BELBINA**.
BEMBINADIA, Arcadia regio, quae & **NEMEA** etiam vocatur, ut prodit Plinius lib. 4. cap. 6. Vide **BELMINATIS**.
BEMESESIM, vide **BESEMELEL**.
BEMMARIS, circa Commagenam Syria vrbis: Antonino. An Bethanmaria Ptolemaei? Sed vide **BEVMARIS**.
BEMPETZO, circa Euphratem opidum, Niceta.

BENA *βῆνα*, est Creta opidum, quod quidam **CERÆTEM** *καράτιν*, dicunt, Suidas in dictione Rhianus. vide **BENNA**, & **THÆNA**.
BENACVS, Plinio, & Sexto Aurelio, **BENACVS** *ἐνακός*, Ptolemaeo. Italia lacus, in Lombardia Transpadana, quem Cistullus ad Sirmionem, **LYDVM** vocat, à Lydis. i. Tyrrhænis, qui hunc tractum olim habitabant. Lago di Garda Italicè, Gardsee Germanicè hodie nominatur. ut referunt Leander & Scudus. Leander & Capriolus, quoque **BENACVM** vrbem (vnde lacui nomen) hoc tractu olim fuisse refert. cuius hodie vestigia cernuntur in pago Tufculano vulgo dicto. Horum **BENACENSIVM** meminit quaedam antiqua inscriptio, in Orthographia Aldi. Videant peritiores an hac Vopisci sit, cuius ad finem vitæ Probi. Imp. mentio sit. potest enim tam ad vrbem quam ad lacum referri.
BENÆ, vide **BENNA**.
BENADAB, vrbis nomen. Hieremie 49.
BENAGVRVM *ἐναγύρον*, India intra Gangem vrbis. Ptolemaeus.
BENAINAS, vide **BERANENSIVM**.
BENANAN, vide **BETHANAN**.
BENARNA, vide **BENEHARNVM**.
BENDACHVSA, fluius India intra Gangem, Ptolemaeo, **BINDA** interpreti. & etiam eidem Ptolemaeo, alio in loco.
BENDENA, *βένδνα*, apud Ptolemaum Africa Propria vrbis.
BENDIDVM *βένδιδον*, templum Thracia, Luitio 38. Straboni 10. & Luciano in Icaromenippo. Videtur & locus circa Athenas, Xenophonti 2. Gracorum. est & alius locus maritimus circa Marmaricam; ut videtur ex Synesij Epistolis.
BENE, vide **BENA**.
BENEBENDOS *βενεβένδος*, Campania vrbis, Stephano. cuius gentile facit *βενεβένδης*. Alia à Beneuento. ut addit. sed falli, & scriptura tantum, non loco differri puto.
BENEFENSIS, vide **BENEFENSIS**.
BENEHARNVM, Antonino opidum Gallia Aquitanica. **BENARNA** Greg. Turonensi. Hodie Hortensis dici, scribit Scaliger. Bierne est Nebriensi.
BENENNVM Vallis, 2. Paralip. 28. & 33. vide **ENNO**.
BENENTENSIS Episcopi, in Africa, est in Fragmento M. S. Vicensis: quod habeo à Clarissimo Lud. Hallero ab Hallerstein.
BENEPOTENTIS loci episcopalis, in Mauritania, meminit Fragmentum M. S. Vicensis.
BENETIA *βενετία*, regio Italia: Stephano in Tgora. Vide **VENETI**.
BENÉVENTVM, quod olim **MALEVENTVM**, inquit Plinius. *βενεβέντον*, & *βενεβέντος*, Ptolemaeo. **BENEBENTOS**, & **MALENTOS**, *βενεβέντος* & *μαλεβέντος*, Stephano. Colonia est, in antiquo lapide. Pelignorum, in Samnitibus opidum, quod Leader Beneuenti appellat. **CONCORDIA** Colonia cognominatur apud Frontinum. Olim **ARGYRIPPA** dictum, scribunt Suidas & Cedrenus. non sine errore, ut puto.
BENI, vide **BENNA**.
BENIBERA, vide **ASCALON**.
BENLAVNI, *βενλαῦν*, Vindelicia populi sunt Ptolemaeo. Hodie in hoc tractu est Wailtheim opidum. Vide **LEVNI**.
BENNA *βέννα*, & **BENA** Stephano Thracia vrbis, & inde Bennicus finis. item **BENNAŠII** populi, eidem. **BENNA**, vel **BENI**, populi sunt apud Plinium. **BENNICAM** praefecturam habet Ptolemaeus.
BENNAMIA *βενναμία*, Ephesiorum Curia, Stephanus.
BENNAVENTA, Britannica insula vrbis est Antonino. quam Lelandus astimat Northeavondunc vocari. Eadem apud eundem Antoninum **BANNAVANTVM**, & **ISANAVANTIA** nominatur, ut docet Talbotus, in Commentariolo non edito, ad hoc iter Britanniarum. ubi vtrobiq. eodem modo debere scribi tradit. Bannauantum Northampton hodie vocari, vult G. Camdenus. qui hoc distim-

distinguit à Banauanta. Vide ISANNAVARIA.
 BENNEFENSIS Ecclesie, in Africa. Coll. Carthag. Vno
 N. BENEFENSIS est in Fragmento Vist. Vicensis.
 BENNESII, vide BENNA.
 BENNOPOLIS, quæ nunc Hildesheim vrbs Saxonia.
 Surius in S. Bennonis vita.
 BENTENSIS loci in Britannia, meminit lib. Notitiar.
 pro VENTENSIS à Venta, vt scribit Guik Camdenus.
 BENTICHI, vide HERACLIA.
 BENVM, vide BENVUM.
 BEPARA βεραγα, Thracia opidum: Procopio 4. adisc.
 BEPHYRVS βεφύρ, apud Lycophronem. Macedonia
 fluvius est apud Isacium huius Commentatorem. Circa
 Pieriam videtur. vide HELICON.
 BEPYRVS vrbs, ponitur à Gerardo Mercatore in suo Pto-
 lemao ad Orientalem fluminis Gangis partem. hodieque
 Bonpruo dici addit. Ego hoc vocabulum pro vrbs nomi-
 ne, apud Ptolemaum non inuenio.
 BEPYRRVS, vide TAVRVS.
 BER. Theaurus Goltzi ex Commodi nummo, habet COL.
 BER. SEC. Et ex Philippi, COL. BER. IO. M. H.
 Quid significet, mihi incertum. An fortè BERYTI?
 BERA, vrbs Palestina. Iudicum 9.
 BERABÆ βεραβα, India extra Gangem opidum, Ptole-
 maio. BEROB interpreti.
 BERABONNA βεραβοννα, Ptolemao est India extra
 Gangem emporium.
 BERACVM, nomen loci, in Codice, lib. 7. tit. 19.
 BERAMBE βεραμβη, Babylonie vrbs, apud Ptolemaum.
 interpretes legunt BIRANDE.
 BERANIA, vide GERANIA.
 BERANENSIVM ciuitatis, id est, BENAINAS,
 meminit Liber Dignitatum; in Nouempopulana regione
 Aquitanica. Bierne Cœnali. vide BENEHARVM.
 BERATHSATIA, vide CELA.
 BERAVA, Turonica vrbs pagus. G. Turonensis 6.
 BERBERES, fluvij nomen in Burgundia. testis Greg. Tu-
 ronensis l. de Miraculis D. Martini. Idem in vita Lupi-
 cini habet BERBERENSEM vicum, quæ suo tempore
 LIPIDIACVM vocari scribit. Ibidem TRANS-
 LIACENSIS vicus in Gallia, meminit.
 BERBESVLA, vide BARBESOLA.
 BERBICCE βεβίχχα, populi, omnes septuagesimam
 annum egrossos interficiunt. Ael. Varia historia 4. VE-
 BICES Ptolemei puto.
 BERBIS βεβίς, Pannonie inferioris opidum. Ptolemaus.
 Huius ruina querenda in Barbowyna, vt cenfer LaZius.
 BERCETESIVS βερκετση, mons Macedonia, apud
 Ptolemaum. vide CERCETI.
 BERCETVM Monasterium in Bardoni Alpibus, à Luis-
 prando constructum, habet P. Diaconus.
 BERTOCATES Gallie Aquitanica populi, apud Pli-
 nium. vbi hodie viculus Beaulieu dictus; vt quidam auu-
 mat, qui scribit vitam Radulphi Ardentis, impressam cum
 huius operibus.
 BERDERIS, vide BIDERIS.
 BERDIGVM FLAVIVM, Ptolemao vrbs Hispania,
 in Asturica. BELGIDVM Antonini fortè.
 BERDRIGEI populi, circa Margianam. Plinius.
 BERE βερη, Arabia Deserta vrbs. etiam India intra Gan-
 gem. Ptolemaus.
 BERE A, vide BERZETHO.
 BEREINGVM, locus apud Saxones Orientales, in
 Anglia. Testis Beda.
 BEREYNTHIVS βερευνθην, Mons Marisæ amni
 vicinus: vt refert Plutarchus de Montibus. BEREYNTHIVM
 tractum, in Caria regione, huic vicina, habet Plinius. Est
 & βεραυντος, vrbs Phrygia, & BEREYNTHIA Re-
 gio, Stephano. iuxta Sangarium fluvium, vt addit Ser-
 nius. & idem adserit Vibius. BEREYNTHIA vrbs,
 circa Nolon flumen, Festo: vbi Æneam sepultum ait. BE-
 RECYNTES Phrygiam & Troicam gentem facit Stra-
 bo l. 6. circa Idam habitantem. Vide NOLON.

BEREGABA βερεγαβα, Angustia apud Bulgarios, locus.
 Cedreno.
 BEREGRANI, Picensi populi sunt apud Plinium. VE-
 REGRANI tres alij mei codices legunt. VERAGRA-
 NVM Agrum habet Lib. Limitum. Monte Granario
 hodie, vt putat Franciscus Panphilus.
 BERENICE βερενικη, habet Stephanus opidum circa Sy-
 riam, quod PELLA vocatur. BERENICE, eidem.
 opidum prius CHIOS vocatur, dictum. At quibus in terris,
 nobis diuinandum reliquit. Africa vrbs in Pentapoli
 regione, quam alio nomine HESPERIDES vocant, sed
 vocat Ptolemaus. Stephanus BERONICE per O. in se-
 cunda, & HESPERIS in singulari appellat. HESPE-
 RIA est Pomponio. Benich, hodie est, si Castaldo cre-
 ditur, nam Berbich habet Marmolus. BERENICE,
 Egypti ad Sinum Arabicum vrbs, Ptolemao. BERNI-
 CE trisyllabico corrupte apud Arrianum legitur, in Peri-
 plo Maris Rubri. Chofair Zieglerus vocat. Alchafer Ni-
 ger. idem est; Al, enim, quod Niger addit, articulus Arabi-
 cus est. (Sic quoque Cairo & Alcairo hodie vulgo dicitur.)
 Plinius in hoc tractu præter hanc duo alia huius nominis
 opida ponit: quorum vnum PANCHRYSSOS, alterum
 EPIDIREB cognominatum. Strabo & Mela quoque
 duas habet, sed hic per O. in secunda. Hallucinatum Iose-
 phum vult Becanus, vbi scribit Berenicen hanc olim Afion-
 Gaber vocatam. Plutarchus in vita Pyrrhi habet BE-
 RENICEN opidum in Epiri Chersoneiso, sic quoque Ap-
 pianus in Mithridaticis. BERENICE etiam Thracia
 vrbs est Stephano, in voce Adparum, Cilicia quoque vrbs
 est apud eundem. qui sex huius nominis vrbes numerat.
 Nouem videtur ex hac nostra descriptione. Vide ASION
 GABER.
 BERENICIDE βερενικιδης, sub Atheniensibus Ptole-
 maidis tribus pars. Stephanus. Per O. in secunda, Hesychio.
 BERENICIDIS Mons, est in Goltzi Thesauro ex veteri
 inscriptione. quæ Roma exstat.
 BERENTHEATES βερενθεατης, Arcadia amnis est, qui
 in Alpheum effunditur. In eiusdem ripa est BEREN-
 THE βερενθη, opidum. Auctor Pausanias 8. BREN-
 THE dissyllabico, Stephano, & BRENTHEATES
 idem Pausanias, 5.
 BERES βερες Thracia ciuitas, apud Stephanum.
 BERETHIS βερεθίς, Ethiopia vicus, circa Nilipagam
 Orientalem, Ptolemao.
 BEREThRA βερεθρα, Græci vocant: ZEREThRA
 ζερεθρα, Arcades, inquit Strabo. Voragines quadam sunt
 in Arcadia.
 BERETRA βερετρα Ptolemao; Præguttorij in Italia vrbs.
 Celino Niger appellat. Montorio alijs.
 BEREVM, vide PETINA.
 BEREX βερεξ, gens inter Indiam & Æthiopiam.
 BERGA, vide BERGE.
 BERGAN βεργαν, Sufiana vrbs, Ptolemao.
 BERGE βεργη, Thracia vrbs, circa Cherronesum, Step-
 hano. BERGA βεργα, Ptolemao est Macedonia vrbs, Edo-
 nidi regionis. Africa Propria locus, est apud Antoninum.
 BERGEPOLIS βερεπεπολις, Abderitarum vrbs. sic
 Stephanus. quæ fortè eadem cum Thracia.
 BERGEME, BETHLAPAT, & ARIA, (huius prin-
 cept Nersan vocabatur) locorum nomina, apud Metaphra-
 stem, in vita S. Bademi. Situs mihi incognitus.
 BERGENTIO, vide BREGETIVM.
 BERGIDVM βεργιδον, Ptolemao, Iltergetum vrbs. Com-
 memoratur in antiquo marmore quod Tarrogonæ est in
 Hispania. Ciuitatis nomen, quæ hodie Vierço appella-
 tur, Morali teste, VERGIUM Linij videtur.
 BERGINE, Gallia Narbonensis vrbs. Sex. Anienus.
 BERGINTRVM, & BERGNITRVM, (inconstanti
 lectione) Antonino. Hodie est cænobium D. Bernardo sa-
 crum. idq. in summo vertice Graiarum Alpium, vt pro-
 dit Simlerus.
 BERGIO, SVETHANS, THEVSTHES, VA-
 GOTH, HALLIN, LIOTHIDA, ATHELNIL,
 FINNAI-

FINNAITHÆ, FERVIR, GAVTIGÖTH,
EVAGORÆ, OTHINGI, RAVMARICÆ,
RAVGNARICII, VINOVILOTH, SVE-
THIDI, COGENI, GRANNII, AGANZIÆ,
VNIXÆ, ETHELRVGI, AROCHIRANNI,
Scandia insula barbarorum gentium nomina, apud Ior-
nandem, corrupta fortasse pleraque. Vide BERGOS.
BERGISTANI, Hispania populi sunt inter Iberum &
Pyrenæos, apud Livium 34. Videtur eisdem paulo infra
VERGISTANOS appellare.
BERGIVM Βέρκιον, Germaniæ vrbs, Ptolemæo.
BERGNITRVM, vide BERGINTRVM.
BERGOMVM Βέργον, Plinio & Ptolemæo Cenomano-
rum in Italia vrbs; hodie Venetorum ditiois est, & Ber-
gamo dicitur. teste Leandro & alijs. PERGAMVM
apud P. Diaconum vocatur. VERGAMVM legit Bon-
garsius, apud Trogum 20.
BERGOS, insula circa Britanniam, videtur apud Plinium.
Bergen Norwegie forte innuit. & est. BERGIO, aut
ballucior, Iornandus.
BERGROBIN, suffraganeus locus, Syria: videtur apud
Guil. Tyrium.
BERGVLA Βέργυλα, Thracia vrbs, Antonino & Ptolemæo.
Βέργυλα, Cedreno. qui eam quoque ARCADIOPO-
LIS nominatam tradit. Bergas hodie, Mercatori. BER-
GVLA quoque Bastitanorum in Hispania vrbs, Ptolemæo.
BERGVLIUM, vide BERGVLA.
BERGVSIÆ Βέργυσια, Illygetum vrbs Ptolemæo, in Tar-
raconensi Hispania. In Pyrenæis est, & Pertus hodie di-
citur, auctoribus Varrero, & Beuthero. BARGVSIOS
Βέργυσιος, populos habent Livius & Stephanus. PERCV-
SAM videtur hoc loco habere Antoninus, pro quo Simle-
rus PERCVLA legit. BERGVSIÆ est quoque vrbs
in Gallia Narbonensi, auctore Antonino.
BERIA, locus Syria, apud D. Hieronymum: in vita Mal-
chi, Circa Seleucidem regionem.
BERIDE Βέριδης, nomen loci litoralis, Cedreno. Circa
Constantinopolim videtur.
BERIGIENA Βέριγίνα, mons, circa Genuam. testis anea
tabula antiqua ibidem.
BERINI, vide TEROTÆ.
BERINSONA, vel BELINCIONIS castrum, vt
Leander scribit. Bonaventura Castilionens BILLIN-
ZONA: BILITIONIS castrum vocat Diaconus.
opidulum Lombardia Transpadana, quod hodie Belinzo-
na appellant. Niger putat AXIMA Ἀξιμα, Ptolemæi in
Centronibus esse.
BERIPARA Βέριπαρά, Thracia opidū. Procop. 4. Adificiorū.
BERIS Βέρης, Cappadocia fluvius, Ariano in Periplo.
BERISA Βέρισα, huius episcopum Quodvultdeum nomināt
Canones concilij Carthaginensis. Africa Propria est.
BERITHRVS Βέριθρος, Troica vrbs, apud Stephanum.
BERYTIS eadem, apud eundem puto.
BERMIVS Βέρμιος, Phrygia mons, ex quo Mydas metallū
hauserit, Strabo. Phthiotidis mons est apud Plinium. Pe-
lasgiotarum apud Ptolemæum videtur. Herodotus lib. 8.
huius quoque meminit.
BERNAMA Βέρναμα, Hedetanorum in Hispania opidum.
Ptolemæus.
BERNENSES, Rheticum opidum. Plinio. Vide VERONA.
BERNIA, vide HIBERNIA.
BERNICA Βέρνικα, Epiri vrbs, Appiano in Mithridaticū.
Ammonem Berenica episcopum, habet Euseb. 7. Hist. Ec-
clesiastica, cap. 21. Mendosē utrobique pro BERONI-
CE. Vide BERENICE.
BERNICIORVM Provincia, in Britannia insula. Beda.
BEROBE, vide BERABÆ.
BEROE, & alia lectio BIROE, Mæsia inferioris ad Da-
nubium opidum, Antonino, & lib. Notit. vtriusque Im-
perij, sed hic BIREVM BEROE. urbem à Saturno
conditam, habet Nonnus in Dionysiacis. Vide BERROEA.
BEROELIORVM Βεροελίων, meminit ex Traiani numis-
mate, A. Osco. Βεροελίων legendum puto, à Beroea.

BEROMI, vnde vnus fortium Dauidis. 2. Samuel. 23.
Βαρύμι, legunt 70. interpretes. Vide BAVRANITEM.
BERONES Βέρωνες, Hispania Tarraconensis sunt populi,
apud Ptolemæum, & Strabonem. quos hic antea TYRIOS
vocatos scribit. Vide VERO.
BERONICE, vide BERENICE, & ASIONGABER.
BERONICELIBIA, vide MASSYLA.
BERONICIDÆ, vide BERENICIDÆ.
BEROSABA, vide BERSABE.
BEROSVS, Taurorum collis, in eo tres fontes sunt, sine
dolore, sine remedio mortiferi. Plinius. Circa Arietis pro-
montorium in Taurica Chersoneso puto. ex Platarchi ca-
pite, de Tanai, vbi Berosi olei meminit.
BEROTA locus, Ezech. 14. Vide BEROEA.
BEROTH vrbs, Josue 9. & 18. Vide BETHÈ.
BEROTHE, vide BETHORON.
BERRESA, Æthiopia sub Ægypto vrbs. Plinius.
BERRHOEA. Tres vrbes sic dictas reperio: inconstanti
admodum scriptura. sunt enim qui Βέρρα, legunt: sunt
qui vno R. BEROEA. sunt qui BEROE Cæpon, & BO-
REA, vt Stephanus & Antoninus. Prima huius nomi-
nis est in Syria, Cyrrhestica regionis, Ptolemæo: inter An-
tiochiam & Hierapolim. ab vtriusque diei vnus itinerē: vt
scribit Procop. 2. Persicor. (ex quo quis quartam Asia ta-
bulam Ptolemæi corrigere poterit.) Hac hodie Aleppo
sive Chalepium vocari, mihi auctores sunt Zonaras,
Choniates, Cedrenus, & Gyllius. item Ius Orientale, in
quo hac verba Berthoca sive Chalepo. Altera Mace-
donie est, in Emathia regione. Plinio: Ptolemæo, & alijs.
ad Bermij montis radices vt habet Strabonis Epitome.
Huius etiam meminit D. Lucas in Actis. Hanc ab Irene
Imperatrice resectam, & IRENOPOLIM nomina-
tam, tradit Cedrenus. Sed hodie Veria vocatur, teste So-
phiano. Boor Leuclauio, an hoc Turcicum? illud Gre-
cam? Tertiam in Thracia, sive Mæsia ponunt scriptores,
vt sunt Procopius, Ammianus, (apud quem BEROTA
corrupte legit Accursius) Sozomenus, & Iornandes. hic
eam inter Nicopolim Mæsia & Philoppopolim Thraciæ
constituit. De hac Zonaras & Historia Miscella dicunt,
quod Cedrenus de Macedonica, nempe Irenopolim ab Ire-
ne Imp. vocatam. Vide BEROE.
BERSABE Moysi, quæ BERSANA Ptolemæo; Pala-
stina vrbs, & terminus. Hodie Gibelin dicitur, Ex Bro-
chardo, Gistelio, & Volaterrano Gallyn vocat Bredenba-
chius. Postellus scribit apud Ptolemæum BERSAMNE
vocatam. forte ex Latinis exemplaribus. Neutrum Ptole-
maicum est, sed Interpretum. Ptolemæus enim hoc loco
MEZARMÆ μεζάρμα, legit. BEROSABA forte
in lib. Notit. Bethgebrim, id est, domus Gabrielis, Ara-
bicè nominari scribit G. Tyrius, Turbayles autem vocat
auctor Anonymus belli Hierosolymitani.
BERSABORA, vrbs populosa, ampla, munitissimaq; est,
Zosimo: PYRISABORAM vocat eam Ammianus.
circa Naarmalcham amnem sita est.
BERSAN, siue SERTOPOLIS Tertia Palestina me-
tropolis, Guil. Tyrius. An forte Betan & Scythopolis le-
gendum?
BERSILIA, vide BERZILIA.
BERSIMA Βέρσιμα, Mesopotamia vrbs: Ptolemæo.
BERSINVM, vel BELSINVM, Gallia vrbs, Antoni-
no. XII. M. pass. à Lugduno.
BERSOBE Βέρσοβη, Galilæa vicus, à Iosepho munitus, vt
scribit in vita sua.
BERSTVM, loci nomen; in Codice 11. Titul. 4.
BERSYNGA, vide SYPA.
BERTA Βέρτα, Bessalia regionis, in Macedonia vrbs, Ptol.
BERTISCVS Βέρτισκος, Macedonia mons, Ptolemæo,
& Strabonis epitome.
BERTISVM Βέρτιον, Thracia opidum, apud Procop. 4.
de Aedificiis Iustiniani Imp.
BERVA, & BERVENSES, sunt in Goltzi Thesauro,
ex inscriptione vetusta. Circa Feltriam & Alinum vi-
dentur, in Gallia Cisalpina.

BERVIVM Βερβίον, promontorium Albionis insula. Ptolemaeus. **VERVVIVM** legunt Latini interpretes. Δυσποριον, erat in M.S. codice. Dume appellatur Boëthio, sed falso, ut tradit Buchananus, qui addit hoc Dunis Bei vulgo dici, vel ut alij pronunciant, Duncans Bei.

BERVLÆ, vide **EVNDVS**.

BERVNIVM, vide **VIRVNVM**.

BERVVS Βέρυς, Italica vrbs, in medio Horicorum, Βερύων, Stephanus. Sed Βέρυον legendum, & eandem cum Viruno censeo. τῶν Βερύων, legit Græcus codex, idq; librarij negligentia, qui ex prælectoris ore non animadvertit n. geminatum. τῶν Νοεύων enim scripsisse ipsum Stephanū, minime dubito.

BERYBRACES, Hispania Tarraconensis populi maritimi videntur, apud Sex. Auienum.

BERYTIS Βέρυτις, Troica vrbs, Stephano.

BERYTOS Βέρυτος, Phœnicia vrbs, Ptolemaeo, & alijs. Baruti, Oliuario nomen habet. Berytus Colonia, quæ **FELIX IVLIA** appellatur, inquit Plin. lib. 5. cap. 20. **COL. AVGVSTA BERYTVS FELIX IVLIA**, est in nummo. Hanc studiorum matrem, vocat Eupapius. Et Phœnicia ornamentum, Agathias. **BERYTOS**, Arabia vrbs Stephano, quæ prius **DIOSPOLIS** vocabatur.

BERZETIA Βερζήτια, Bulgaria circa Thraciam locus videtur, apud Cedrenum. **BERITIA** habet Diaconus. ut annotavit Xylander. **BERZITIA** in Historia Miscella 22. An idem cum Berzilia?

BERZETHO, Βερζήθω, Palestina villa, Iosepho Antiq. 12. **BEREA** est I. Machab. 9.

BERZILIA, Sarmatia Prima regio. Historia Miscella 19. Vide **BERZETIA**.

BERZOBIS. Inde Berzobim, deinde Axi prope sinus. sic Priscianus, ex primo Daciorum Traiani.

BESA, nomen loci in Ægypto videtur, circa Abydum. Ammianus enim 19. hic Besa Dei, localiter sic appellati, meminit. An circa Memphim, ubi Bessa? Attici agri tribum, sic vocatum, scribit Pithœus 1. Aduersarius. cap. 4. Vide **BESAENSES**.

BESADÆ Βεσάδαι, Ptolemaeo sunt India extra Gangem populi, qui apud eundem **PLADÆ** Βεσάδαι, dicuntur. Sunt enim breues, inquit, crassi, lati, atque pressa facie, colore candido. In Latinis codicibus **TILEDÆ** & **BASADÆ** per A. in prima legitur.

BESAENSES Βεσάιες, Attica curia. Strabo.

BESALTIA, vide **BISALTIA**.

BESANDVCEM Βεσανδύκην, vicum, Eleutheropolis præfectura, Epiphanij patriam, habet Callistus 11. cap. 39.

BESARA Βεσάρη, stadio vigesimo à Gaba; in Ptolemaidis confinibus. Vita Iosephi. Gallia Narbonensis vrbs quondam, testis Auienus, in Ora Maritima. An Beliers?

BESARO, Gaditani conuentus opidum. Plinius.

BESBICVS Βεσβίκος, Stephano & Plinio, idem Straboni, Propontidis insula: in eius vmbilico, Ammiano: Bel-lonius & Mercator Calomio appellant. Theuetus dicit Ζοῦγνα Arabibus dici; & statim alio in loco addit Burfo vocari.

BESBIVS, vide **VESEVVS** aut **VESVIVS**.

BESCIA Βεσσία, Stephano Ausoniorum vrbs est. Ambrosius Leo putat eam in Samnio fuisse, sed ea deleta, ciuium reliquias transmigrasse in locum propinquum, & opidum condidisse, quod hodie Vesciano vocatur. Est autem hoc opidum in confinibus Hirpinorum & Campanorum, prope Nolam. An Vescia Liuij, aut Vescianum Ciceronis? Vide **BESIDIA**.

BESCHAT, patria Idide, matris Iosia regis Israël. 4. Reg. 22. **BOSCETH** Βοσκήθ, Iosepho nominatur. Βοσκήθ habent 70. interpretes. Vide **BEZAETH**.

BESEDIS, vide **BEDESIS**.

BEMELEL Εβελίππο 1. **BEMESELIM** Βεμεσέλιμ, Iosepho de bell. Iud. 1. cap. 3. sed est qui ibi **MESSELI** mlegit Palestina vrbs est.

BESER, vide **BOSOR**.

BESIACVM Βεσιανόν, poculum, nominat Ποῦξ. an à loco, subdubito.

BESIDA Βεσίδα, Castellatorum in Tarraconensi Hispania vrbs, Ptolemaeo.

BESIDIA, Brutiorum opidum, Liuius lib. 30. Barrius putat idem à Stephano **BESCIACIA**, dici; & hodie **Besidiano**. Mazzella Bisignano legit.

BESILLVS Fluuius, Hispania Batca, est apud Sex. Auienum.

BESIMOTH Βεσιμωθ, Iudæa vrbs, Iosepho belli Iudaici 5. cap. 3. **BETESMONE** est apud Hegefippum.

BESIPPO, Hispania Batca vrbs, apud Plinium, & Melam, qui eam Fretioram occupare dicit. Ciciana forte hodie, ait A. Schottus. Ptolemaeus eam in mediterraneis ponit sed per Æ. diphthongum in prima. Vide **MENESTHEI** Portus.

BESIRA, vide **SIRA**.

BESOR, 1. Reg. 30. torrentis nomen. Κορρ, legunt 70. interpretes. **BASELON** Βάσβελον, apud Iosephum est. Videtur **HABATA** Sozomeni.

BESSA Βήσσα, Locrorum Epichemidiorum vrbs est apud Strabonem, Homerum, & Stephanum. Municipium est Antiochia tribus, apud Suidam. Est & Ægypti pagus, circa Memphim. Heliodorus 6. & 7. **BESSÆ** meminit quoque codex Theodosianus.

BESSÆ, vide **BESSI**.

BESSAPARA, Thracia vrbs, Antonino. xxii. M. P. à Philippopoli. Vide **BESYPARVM**.

BESSARA Βεσάρη, Assyria vrbs, Ptolemaeo.

BESSI Βεσσι, Thracia populi sunt Solino, & Herodoto, ad Nessum amnem. Liuius & Straboni sunt ad Æmum montem. Vscudamam urbem habitare, scribit Eutropius. **BESSÆ** sunt Suetonio in Augusto. (Pro **Bessi** **BESSI** semper legi in M. S. annotavit Casaubonus.) Hi **TETRACHORITÆ**, & **TETRACOMI** vocantur, ut testis Stephanus. Strabo tradit eosdem à pradationibus **PRÆDONES** Βησσι appellatos. **BESSICAM** Præfecturam habet Ptolemaeus. **Bessos** auri quasitores; habet Latinus Pacatus. **BESSI** propiores Danubio & Getis sunt Ouidio in tristibus, ubi Bosnia forte hodie.

BESSYGA Βεσσυγα, Indicum emporium Stephano. & **BESSYGAS** fluuius, & **BESSYGITÆ** populi anthropophagi, ibidem. vide **BABYSENGA**, **BESYNGETI**, & **SYPA**.

BESTINI Βεστινοι, Italia populi sunt apud Suidam **VESTINI** Βεστινοι, Ptolemaeo, Liuius, Plinio, & alijs. In Campania, vicini Falernis. Etiam vrbs apud illos nomen. **VESTINVM** saltum habet ibidem Liuius.

BESVCHIS circa Ctesiphontem vrbs, Zosimo 3. Ammianus eam non nominat: sed describit tamen in medio flumine: lib. 24.

BESVIA vide **BETVILLO**.

BESYNGA, vide **SYPA**.

BESYNGETI Βεσυγγηται, Anthropophaga gens, in India extra Gangem, Ptolemaeo. **BESSYGITÆ** sunt Stephano. Vide **BESSYGA**.

BESYPARVM Βεσύπαρον, Thracia opidum habet Procop. 4. adific. **BESSAPARA** forte Antonini.

BETA, est apud Plinium Æthiopia sub Ægypto vrbs.

BETACHORA, vide **BETHORON**.

BETADALIVM, vide **DADALIVM**.

BETÆ, vide **BATÆ**.

BETAGABEORVM vicus, vel **TAGABEORVM**, à Gaza ad duodecimum lapidem; habet Surius in S. Euthymio Abbate.

BETABARENSIS loci, in Africa meminit concil. Carthag.

BETANE Βετανν, circa Palestinam opidum. Iudith. 1.

BETARIS Βεταρης, Idumæa vicus, Iosephus belli Iud. 8. cap. 4.

BETARMONES, vide **CVRETÆ**.

BETARO, Phœnicia vrbs maritima; inter Diospolim & Cesaream Stratonis, Antonino. **BETHARO** & **BEDARO** legit quoque Simlerus. **BETHARRVM** Stephani putat Hermolaum.

BETASII,

B E

BETASII, Tacito & Plinio, Gallia Belgica populi. Beato Rhenano videntur Brabantia populi, vulgò Beelanders dicti. De Betasii hec dicit Pet. Diuicus: Vicus est haud procul Halis Brabantia opido, Beets nomine, qui an Betasiorum nomen referat, ut assenerare nolum; ita indubitatum habeo, Betasios illic habitasse. Placentinus ponit Traiectum ad Mosam, in Betasii. vide VETASIORVM.

BETASIMYS, fluij nomen, in Aegypto aut Syria videtur, apud Io. Moscum, in vita Theodori.

BETAVI, vide BATAVIA.

BETELON Castrum, in Syria. Rob. Monachus.

BETEMESTHAM *Βετημεστημ*, circa Bethuliam vrbs: Iudith 4. Per O. in secunda, & A. in tertia legitur, cap. 15.

BETERNÆ, vide BLITERÆ.

BETERRARVM vine in Gallia apud Plinium 14. cap. 6. laudantur. An Bliterarum legendum?

BETESMON, vide BESIMOTH.

BETHABARA, vide BETHANIA, & ELLESÆ.

BETHACAREM (*Βεθακαρη*, 70. interpretib.) vrbs nomen; Hieremia 6.

BETHAGATO *Βεθαγατο*, Palestina vrbs, Alexionis patria; Sozomeno.

BETHAGLA, Palestina locus: Iosue 18. Vide ATAD.

BETHALAGA, vide BETHBASEM.

BETHALLAHA, Mesopotamia vrbs. Lib. Notitiar.

BETHAMMARIA *Βεθαμμρια*, Syria vrbs ad Euphratem. Ptolemaeus. Vide BEMMARIS.

BETHANA *Βεθανα*, Ptolemaeo Babylonia vrbs.

BETHANAM, locus, 3. Reg. 4. *Βεθανα*, 70. interpretibus.

BETHANIA *Βεθανια*, ciuitas ad montem Oliuarum. Matth. 21. Marc. 11. & Ioannis 1. sed hic BETHABARE legendum vult Suidas. non sine errore autem: ut docet And. Masius ad 3. cap. Iosue.

BETHANIM, locus Palestina, Iosue 13. *Βεθανιμ*, legunt 70. Interpretes.

BETHANOTH, Palestina locus. Iosue 15. 19. Iudicum 1, *Βεθανωθ*, 70. interp.

BETHAPHNA, Palestina locus. Iosue 15.

BETH-HARA, Galilæa opidum, non longè à Mari Tiberiadis. IULIAS postea ab Herode nominatum scribit D. Hieronymus. *Βεθ-ηρα* Ptolemao est. BETHARANTIVM ad Iordanem, meminit quoque Iosephus 2. Belli Iud. cap. 2.

BETHARABA, locus terra Chanaan. Iosue 15. 18. Per æ. in prima 70. interpretibus.

BETHARAM, locus Palestina. Iosue 23.

BETHARAMPHTHA *Βεθαμφθα*, Palestina opidum, ab Herode IULIADICTUM fuit. Iosephus Antiquit. 18. cap. 3. Idem cum BETH-HARA, puto.

BETHARGA *Βεθαργα*, Media opidum, apud Ptolemaum. THEBARGA interpreti.

BETHARIA Ager Noeman, stadiis distat à Hierosolyma 150. ab Eleuthropoli 40. vbi Zacharias propheta sepultus. Dorotheus.

BETHAVEN, locus in terra Chanaan, circa Bethel & Hay. Iosue 7. 18. & 1. Samuel 13. Bethel ipsa (quod domum Dei significat) postea BETHAVEN. i. domus iniquitatis dicta fuit: cum falsos Deos recepisset. quod annotauit Masius ad 3. cap. Iosue. Idem D. Hieronymus.

BETHAVLA, vide ABELMEVLA.

BETHAVNENSIS in Arabia, Episcopus Sopater, vel Sopater, nominatur in concilio Niceno.

BETHAVTHA, vide BATHAVTHA.

BETHBERA, Palestina locus: Iudic. 7. per æ. in prima. 70. interpretibus.

BETHBESSEM, vide BATHBASEM.

BETH-CÆNO, & BETH-RAMAN, Assyria ciuitates, Andrea Masio: sed incerta positionis. in libello Moysi de Paradiso, à Plantino excuso.

BETHCHAR *Βεθχαρ*, in Palestina, 1. Samuel 7.

BETHDAGON, vide DAGON.

BETHE, & BEROETH, ciuitates Adadæzer, regis Soba. 2. Samuel. 8. *Βεθα*, & *Βεροεθ* legit Iosephus.

B E

BETHEL, nomen vrbs in Tribu Benjamin, quæ quoque LVZA dicebatur. testis liber Geneseos cap. 12. 28. & 35. Iosue 15. 18. *Βεθ-ελ*, legunt 70. interpretes. BETHELIA est Sozomeno & Callisto. Benjamin eam Sargoreg vocat. Pro LVZA legit VLAMMAVS Iustinus philosophus, in libello Veritatis Christiana. sic quoque 70. interpretes. non sine errore autem D. Hieronymo teste. LVZA alia autem est ab hac, apud Hebraeos. Est & montis nomen: Samuel 1. cap. 13. Vide BETHAVEN; & HIEROSOLYMA.

BETHELLA, vide BETHEL.

BETHEM, Palestina locus. Iosue 19.

BETHEMECH *Βεθεμεχ*, locus in Palestina, Iosue 19. BETHMESRA legit Chaldaeus.

BETHENNABRIS *Βεθενναβρις*, Iudæa vicus. Iosephus belli Iud. 5. cap. 2.

BETHERA, vide BETHHERA.

BETHENNIN, vide AHEMREMMON.

BETHERA 1, *Βεθερα*, 70. interp. locus vbi habitabant filij Semei. 1. Paralip. 4. vide BETHLEBAOTH.

BETHESDA, vide BEZETHA.

BETHET, SENI, TYMBASCI, item THEBET regio & vrbs. loca Serapioni, unde muscus adfertur.

BETHIESIMVTH locus. Ezechiel. 25.

BETHHLEBAOTH, locus in tribu Symeon. Iosue 19. In Paralopomenis vocatur BETHBIRI, quod annotauit And. Masius. BETHERA 1 est D. Hieronymo.

BETHLEHEM, in Tribu Iuda, vrbs; quæ quoque EPHRATA dicta fuit. testis Eusebius, in Præp. Euangelica ex capite Geneseos 35. & 48. vbi loco Euphrate HIPPODROMON legunt 70. interpretes. Stephanus *Βεθλεεμ*, scribit. In tribu Zabulon alter BETHLEHEM, auctore D. Hieronymo.

BETHLEPTERPHON *Βεθλεπτερφον*, Toparchia quadam in Iudæa. Iosephus belli Iudaici 5.

BETHMACHA, vide ABELA.

BETHMARCHABOTH, locus Palestina, vbi habitabant filij Semei. Iosue 19. & 1. Paralip. 4.

BETHMAVS *Βεθμαυς*, vicus quatuor stadiis à Tiberiade in Iosephi vita.

BETHNEMBRA, vrbs à filiis Gad extructa. Num. 32. Iosue 13.

BETHNOADARA, BETHLABVCA, & BITHMADA, pagorum Persici regni nomina, apud Metaphrasten, in vita S. Acepsima.

BETHOLEMEM Toparchiam, habet in Palestina, Plinius. An à Bethleheimo?

BETHOME *Βεθωμ*, Syria vrbs. Iosephus Antiq. 13. cap. 22.

BETHOMERON, In Ruben, Iosue propheta patria. Dorotheus.

BETHORA, Arabia vrbs. Lib. Notitiar.

BETHORON, Palestina locus, Iosue 10. 18. *Βεθωρον*, Iosepho, & Galilæa Superioris urbem vocat. Duplex est, Inferior & Superior, 1. Paralip. 7. & 2. Paralip. 8. Eius etiam mentio est 3. Reg. 9. vbi Iosepho BETHACHORA est. Quæ inferior cognominatur, Beniamitis fortè obtigit: quæ Superior, Ephraimitis, sed Leuitis postea attributa fuit: ut docet A. Masius, ad 10. cap. Iosue. An Beddore Ptolemai?

BETHPHAGE *Βεθφαγι*, locus ad montem Oliuarum. Matth. 21. Luc. 19. BETH-POGE legit Syrus.

BETHPELETH, Palestina locus. Ios. 15.

BETHPHESES, locus in Palestina, Ios. 19.

BETHPHOGOR, vide PHOGOR.

BETHRAAB, vide ROOB.

BETHSAIDA, *Βεθσαιδα*, Galilæa opidum. Matth. 11. Marc. 6. Iuxta lacum Genesareth describit illud Iosephus, Antiquit. 18. cap. 3. & IULIAM cognominatam subdit.

BETHSEMER, vide BETHSAMES.

BETHSAMES, Palestina locus: Ios. 19. & 1. Reg. 6. Iosepho in tribu Iuda est, & BETHSEMERAN vocat 9. Antiq. 10. Plures huius nominis vrbes fuisse, putat Adri-

thomius. Dnas facit D. Hieronymus in Locis Hebraicis. vnam in tribu Nephtalim: alteram in tribu Benjamin.
BETHSAN, Iudaea locus. Iosue 17. Vide SCYTHOPOLIS.
BETHSECA, locus Palestinae, Iudicum 7. Καθυστα, 70. interpretibus.
BETHSEMES, vide HELIOPOLIS.
BETHSIMON, mansionis nomen. Num. 32.
BETHSIMOTH, locus. Iosue 12. ISIMON vocat D. Hieronymus in locis Hebraicis.
BETHSOR, Palestinae locus, Iosue 15. **BETHSVR**, vrbs à Salomone extructa. 2. Paralip. 11. **BETHSVRA**, Iudaea vicus, 1. Machab. 4. & Iosepho 12. Antiquit. cap. 11. **BETHSVRVM** Ενδσρρον, vrbs Iudaea Iosepho belli Iud. 1. cap. 1. Fortè Bethsura castellum, stadijs quinque à Hierosolymis. 2. Machab. 11. Ad. And. Masium ad 15. caput Iosue. **BETHSVR** in tribu Iuda siue Benjamin, hodie Bethoron vicus est euntibus ab Alia Cbebron, in vigesimo lapide. Sic D. Hieronymus in locis Hebraicis.
BETHIMERA Ενθμερ, vrbs non longè à Hierosolyma. Euseb. in historia ecclesiastica. **BETHERA** interpreti.
BETHVL, Iosue 19. locus Palestinae in tribu Symeonis. Idem esse cum CHESVL apud eundem 15. annotauit Masius.
BETHVRA Ενθβερ, Assyria vrbs, Ptolemaeo. **THEBVRA** interpreti.
BETHVRIA, vide **BETVRIA**.
BETHVZA, **BETHIAPAT**, & **SADEC**, circa Persidem videntur loca in vita S. Sadathi Episcopi.
BETHZACHARIA, vide **BETHZACHARIA**.
BETHZECHA, & **BETHZETHO**, vide **BEZATH**.
BETILIVM, locus Palestinae circa Aegyptum est; apud D. Hieronymum, in vita Hilarionis.
BETOMASTHEM, vide **BETEMESTHAM**.
BETORICAE, de quo sic Aethicus Sophista. Apud Orcadas insulas & Betoricas orichalcum plurimū inuenit. G. Camdenus (cui in hoc argumento non parum tribuo) putat hunc Aethicam Hebrides, hoc nomine significare.
BETPROCLVM, Phoeniciae vrbs. lib. Notitiarum.
BETRIACVM, vide **BEBRIACVM**.
BETTEA, vide **BETHE**.
BETTEGENE, Palestinae locus; Guil. Tyrio.
BETTERES Ετερες, Hispania Tarraconensis populi, circa mare inter Iberum & Pyreneos, Straboni. **VETERES** interpretatur Xilander. **SECERRAS** Antonini mallet Casaubonus.
BETVLA, vide **BÆCVLA**.
BETVLA Βετυλα, vrbs Iudaea, ex Iuditha historia cognita. Βετυλοτα, est apud Suidam. Est in itinere inter Ptolemaidem & Tiberiadem, si Brocardo creditur.
BETVLO Mela, **BÆTVLO**, Βατυλον, Ptolemaeo, & Plinio. Hispania Tarraconensis opidum, quod Florianus Ant. Augustinus, & Morali, Badelona vocant. Est apud eundem etiam **BETVLO** fluius, in eodem tractu, ad Iouis montem, quem fluium hodie Beson, vt Tarapha; aut Befes, vt Florianus; vel B-lons, vt Varro tradit, appellant. **BESVLA** vocatur in Scipione, qui Plutarcho adscribitur.
BETVLO, Hispania Betica vrbs apud Liuium; quam Morali putat circa Baeca & Vbeda fuisse; in Andalusia.
BETVLA ego lego in codicibus olim excusis. Sigonius verò habet **BÆCVLA**. Βακυλα meminere Stephanus & Polybius, circa Herculis columnas.
BETVNICA, Hispania vrbs, Antonino, circa Asturiam. **BEDVNIA** forsan Ptolemai.
BETVRIA, vide **BÆTVRIA**.
BETVSA Βετσα, Mesopotamia iuxta Tigrim opidum, Ptolemaeo. **BETVM** est interpretibus.
BEVCENNENSIS Plebs, in Africa, mentio in Collatione Carthaginensi.
BEVDOS, (quod significat vetus) Phrygia opidum, videtur apud Liuium 38. Βαυδον Ευδ & est Ptolemaeo. in Pamphilia, sed Phrygia tamen.
BEVE vide **BEYE**.

BEVMARIS in Aldini, **YEVMARIS** in Simleri *Aethiopiae itinero: Coele Syriae opidum. EVMARIS* alia lectio. **BEMMARIS** forte legendum, cuius alio in loco idem meminit.
BEVVS, Macedoniae fluius est, apud Liuium 31. *Beus* Stephanus.
BEYE Βεγε, Macedoniae ciuitas iuxta Beuum fluium. *Stephanus*.
BEZABDE, vrbs Assyria; quam veteres quoque **CHONICHAM** appellauere, inquit Ammianus 20. **PHINICHAM** alius codex legit. **BIZABDA** legit D. Hieronymus in Chronica.
BEZATH Ενθαθ, loci nomen, 1. Machab. 7. **BETHZECHA** legit D. Hieronymus. & Ενθζεθα Iosephus Antiquitatum 12.
BEZEC, locus Palestinae: Iudic. 1. Ζεκεν, legit Iosephus. *An Zebece Stephanus? Dux villa nomine BEZECH, tempore D. Hieronymi vicina inter se.*
BEZEDDEL Βεζεδδελ, vicus Iudaea. Iosephus belli Iudaici 3. cap. 1.
BEZENI Ενθνοι, Galatia Gens, apud Ptolemaum.
BEZEREOS, Africae locus, apud Antoninum. **BIZERENTANI** Liuius meminit lib. Notitiarum.
BEZETHA locus, in vrbe Hierosolyma: Iosepho 2. belli Iud. **BETHESDA** apud Hegeippum.
BEZIOTHIA, vide **BAZIOTHIA**.
BEZIRA, (Beira, sine z. legit alius codex) India opidum. Q. Curtius 8 **BAZIRA** legit Arrianus.
BIABANA Βιαβανα, Arabiae Feliciae opidum, Ptolemaeo.
BIADYNA, vide **BIANDINA**.
BIANDINA Βιαδυνα, Laconica opidum, Ptolemaeo. *Prigrico Mar. Nigro. BIADYNA* Βιαδυνα, sine n. legit Ptolemaeo.
BIANNA, vide **VIENNA**.
BIANORA, vide **GALLIA CISPADANA**.
BIAS Βιας, amnis in Messenia. Pausanias.
BIASARI Βιασαρι, regionem India habet Strabo. interpres **ABISARI** legit. *Abisarem regem habet Curtius.*
SABIZARES, & alia lectione **SABARSANES** habet Diodorus. *Abisaram loci nomen esse, apud Suidam; addit Xylander. sed & apud Phauorinum quoque. Circa Taxilam esse reor.*
BIATIA, Ptolemaeo Hispania vrbs. *Baeca hodie, Ioanni Mariana. Vide LAPIDES ATROS.*
BIBACTA Βιβακτα, & **DOMA** Δωμα, insulae sunt circa Indi fluminis ostia. Arrianus in Indico. **BIBAGA** forte Plinij.
BIBACVM Βιβακρον, Ptolemaeo, Germania vrbs. *Bibacti est, nisi fallat Villanouanus.*
BIBAGA, vide **BIBACTA**.
BIBALA, vide **BVRBIDA**.
BIBALI Βιβαλι, populi Hispania Tarraconensis. & in ed. **FORVM BIBALORVM**, Ptolemaeo. **VIBALI** sunt apud Plinium. Vide **AQVIPLAVIENSES**.
BIBASIS Βιβασ, Indiae fluius est Ptolemaeo, in Indum se exonerans **HYPANIS** ὑπανις, Straboni est. & **HYPASIS** Plinio. quod ante me dixit Villanouanus, in Geog. Ptolemai. **HYPASIS** Philostrati 2. vita Apollonis videretur, nisi is cum in mare egredi scriberet, libro 3.
BIBASTVS Βιβαστος, Stephanus Thracia vrbs est.
BIBERIS fluius, in Sequanam confluens, meminit vita S. Germani Parisiensis Episcopi.
BIBESIAM, **PERESIAM** (**PEREDIAM** legit Festus) fictitias voces, pro regionum nominibus, habet Plinius in Curculione. Ibidem & alias, eiusdem generis.
BIBENSES, vide **BIBONVM**.
BIBISEVM, Antonino, Viuis Simlero. opidum est inter Augustam Pratoriam, & Aug. Rauracorum.
BIBIVM, Antonino Liburnia vrbs: qua hodie Billigratz Simlero. **BIBILIS** legit Lazius. qui Spilemberg ex eo facit. **BIBILIS** alius codex legit.
BIBLE, vide **BILBA**.
BIBLIA Βιβλια, Thracia regio; quae postea **TISARE** ποταμ

Ἰσθμῷ, & OESYMA ὀρεῖσιν, dicta fuit. Athenæus. Inde idem vitem Biblinam vocat, quam quoque eisdem nominat. BIBLINA βιβλίνα, regio est Stephano.

BIBLIAPHORIUM βιβλιαφορεῖον, vicus in Libya nomino. Ptolemæus.

BIBLINA, vide BIBLIA.

BIBLIS βιβλῖς, Milesiorum in Caria vrbs, Patissanie, & Ant. Liberali. Ibidem fons BIBLIS, quem dictus liberalis dicit Lacryma Biblidis vocari.

BIBLVS βιβλῖς, Naxi insula fluuius. Stephanus.

BIBONA, vide HIPPO.

BIBONICVM Promontorium, ad quod maximam abhynorum piscationem describit xelianus 13. Animal. In Græco βιβωνος, & βιβωνικον legitur. Nescio vbi sit, forte circa Euxinum mare alicubi.

BIBONVM ciuitas, Tacito lib. 13. Romanis socia. Ad Nicum fluium est, versus Decimatos agros, ab eodem commemoratos. Webelingen & Webenhufen non multum abluere videntur. BIBENSES in antiqua inscriptione vocantur. Hæc Rhenanus. Sed vide FEBIANA, & IVHONVM.

BIBRACTE βιβρακτῆ, Aduorum longè maximum & copiosissimum opidum; Casari, & Straboni. Beaulno Oronio, in sua Gallia tabula; item Vigenero: Bibractæ aliquando IULIA dicta fuit, nisi corruptius sit locus Panegyrici Constantino dictus, vbi hæc in calce leguntur: Bibractæ quidem hucusque dicta est Iulia. Bibractæ & Augustodunum vnum & eundem locum designare, vult Petrus Santo-Italianus in sua Burgundia Marlianus scribit Bibractæ nomen retinere. cui magis fido. nam Beurect hodie vocari, à Ioanne Macario habeo: & quatuor miliaribus ab Augustoduno distare: idq; versus Septentrionem & paululum ad Occidentem: sed locum esse desertum, vepribus & dumis obstrum.

BIBRANTENSIS Archidiaconi, meminit Epistola Iuonis 89. In Gallia locus, ni fallor. Et forte Bibractensis legendum, à Bibractæ.

BIBRAX, Casari Remorum, in Gallia opidum. Braine, quatuor millibus à Suefione. H. Leodio: Bray in comitatu Rhetelensi, H. Stephano in Dictionario suo. Brelne est Vigenero.

BIBROCI, pro quibus nonnulli BIBROCASSI legunt, sunt Britannia insule populi apud Casarem. Glareanus eos nominat Bibroger. The Hundred of Bray vocat Camdenus: cui potius sciendum, vt magis huius perito.

BICE, vide BYCE.

BICENSIS loci, in Africa, meminit Coll. Carthag.

BICENTION, vide VESONTIO.

BICVRGIUM βικυργιον, Germania vrbs Ptolemæo. Pyramio in sua Germania tabula Erfurdt est, quæ hodie maxima totius Germania vrbs censetur.

BIDA Bida, vrbs & colonia Mauritania Casariensis, apud Ptolemæum. BEDA legunt interpretes Latini. BIDENTIS Limitis meminit lib. Notis. in Africa Propria.

BIDAIVM Antonius Austria opidum est, Dietmainung hodie dictum, vt scribit Lazarus. Nonnulli Bieckhausen volunt, vt Simlerus scribit. qui illud BADACVM Ptolemæi putat. AVGVSTA BADACVM est in Thesaurio Goltzi, ex vetusta inscriptione.

BIDA-SPIS βιδασπῖς, Ptolemæo amnis, in Indum fluium se exonerans. HYDASPES Straboni, Luciano, & aliis est.

BIDERIS βιδεῖς, Ptolemæo, BERDERIS interpretis; India intra Gangem vrbs.

BIDTL, municipium Mauritania Casariensis, apud Antoninum.

BIDINE, vrbs Scythia, Suida. Cidun, Bulgarorum vrbs est Cedreno & Zonara. An in Budinis?

BIDINI, Sicilia populi Plinio. quorum opidum BIDI S est apud Ciceronem lib. 2. in Verrem. vbi scribit tenue esse opidum, non longè à Syracusis: eius populos autem Bidentis, & Bidinos vocat: Fortè vbi hodie Bigenis ager visitur: aut vbi D. Ioannis Abidini ades sacra sunt, vt Aretius

& Fazellus putant. Bizini quidam anonymus, sed huius insula valde tamen peritus.

BIDIS, vide BIDINI.

BIDIVS, vide BIDVS.

BIDVCESII βιδυκαῖοι, Gallia Lugdunensis populi. Ptolemæus.

BIDVS βιδῖς, Sicilia castellum, Stephano. cni & aliud BIDIVS βιδῖς, in Tauromenitanorum agro, eiusdem insula.

BIDYNE, vide BIDINE.

BIENDIVM portus, vrbs Cantabrorum. Plinius.

BIENNVS βιεννῖς, vrbs Creta, apud Stephanum. Vide VIENNA.

BIEPHI βιηποι, Dacia gens, Ptolemæo.

BISSI βισσι, Sarmatia Europæ populi, apud Ptolemæum.

BIGAI, vide VAGAL.

BIGASTRVM, ciuitas Episcopalis in Hispania. huius meminit concilium Toleranum. Morales scribit fuisse in tractu qui la Mancha hodie dicitur: versus Caportlam.

BIGERMANICIANA, vide GERMANICIANA.

BIGERRA βιγερρα, Bastitanorum vrbs, in Hispania Tarraconensi, Ptolemæo & Lilio; Bejar, Beutero & Vaseo videtur. Florianus se nescire facit, quod nomen hodie habeat Bigerra. Clusius verò Villena docet esse, ex eius loci vetustis Inscriptionibus, quæ Bigerra legunt. In regno Valentis hæc est.

BIGERRIONES, Casari Gallia Aquitanica populi, BIGERRI Plinio & Pontio Paulino, qui eos Pellitos cognominat. BEGERITANI Ausonio, & BIGERRICVS Ager Sidonio. BEGORRA eius ciuitatem, habet & Turonensis 9. BIGORRITANA Ecclesia Episcopalis in Gallia, meminit Maticonense Concil. 11. Bigorre Orantio Fineo, Scaligero, & Vineto. Vide TVRSAMBICA.

BIGIS βιγῖς, Drangiana vrbs, Ptolemæo.

BIGORRA, vide BIGERRIONES.

BII βιοι, sunt apud Ptolemæum Pannonia Superioris populi.

BILÆNA βιλαινα, Ptolemæo Arabia Felicitis vrbs. BILBANA habent interpretes. Berou apud Castaldum est.

BILÆVS, BILIS, & BILLÆVS, vide ZALISCVS.

BILBA βιλβα, Babylonia opidum, Ptolemæo. BIBLE legunt interpretes.

BILBANA, vide BILÆNA.

BILBILIS βιλβιλις, est Straboni Hispania Tarraconensis opidum, in Celtiberis; Martialis poetæ patria. Hæc BILBIS βιλβῖς, corruptè Ptolemæo. Vulgò Calataiud dicitur, vt putant Villanovianus, & alij. AVGVSTA BILBILI S est in æro Tiberij Imp. nummo. Sed hanc Bilbilin non esse Calataiud, docet Gaspar Varrerius in suo Itinerario Lusitanica lingua excuso; scribit enim Calataiud in campestri loco situm: Bilbilis verò in monte, vt multis versibus apud Martialem & alios, clarum est. Sed montem quendam Baubala (Bambola lego in Dialogis Ant. Augustini de Nummis veteribus, ex Surita, vt ibidem habetur) dictum, abesse medio miliari Hispanico à Calataiud, in orbem ferè cinctum à Salo flumine, in quo monte etiamnum hodie multa antiquarum ruina, multaq; numismata, omnis generis metalli quotidie reperiuntur. Atque hæc Bilbilis vestigia esse, ex nominis allusione, & ipsa Martialis descriptione liquet. Sic enim ille:

Municipes augusta mihi, quos Bilbilis acris

Monte creat, rapidis quos Salo cingit aquis.

Sic legit Varrerius, Acris, pro agro. BILBILIS Hispania fluuius quoque est, cuius tinctura ferrum acris reddi, tradit Trogius 44. Putarim hunc forte esse quem Varrerius Xilooa vocat, & circa Bilbilin in Salonem effluere tradit. Cognomines enim vrbes cum alluente flumine, non semel apud auctores idoneos reperire est. Scio tamen quendam, qui hunc fluuium in Galicia ponit, & nouo nomine Bubal vocat. Vide SALO, & BIBIVM.

BILBINA βιλβινα, Persica vrbs; Stephano.

BILBIS, vide BILBILIS.

BILBITANI, vide **AQVA BILBIT**.
BILBIVM, locus Hispania, qui Castillo Villouio hodie. non longè à monasterio quod vulgò de S. Maria de la Cogolla dicitur: iuxta Naiara. Morali lib. 11. chronici Hispania.
BILIGA CONIHONA, MEMASVM; OSOPIVM, ARTENTIA, REVMARI, GLEMONA, castrorum nomina. In Venetis, circa Forum Iulium videntur, apud Diaconum, in Longobardiciis. In M.S. codice meo pro Biliga, erat IBLIGO, pro Memasum, & Osopium, MEMASOPIVM iunctim. Et pro Reumari, REVNIA. OSVPVM tamen idem quoque legit codex. Nomina retinere puto, vt Osopo, Gemonia, Artegnia, &c. Loco Memasi hodie abbatia est Mazo nomine, vt credit LaZius. Idem ex Conihona Coniglona facit. Fori Iulij loca omnia. In alio codice excuso typis, lego MIBLIGO, pro Ibligo.
BILIN locum, à Hierosolyma distantem quinque aut sex miliaribus versus Septentrionem, habet Guill. Tyrius, lib. 13. cap. 12. quem hodie celebriori vocabulo Mahomenna appellari ait.
BILIS, vide **ZALISCVS**.
BILITIO, vide **BERINSONA**.
BILLA βίλλα, Marmarica vicus, apud Ptolemaum.
BILLÆVS, vide **ZALISCVS**.
BILLA RHECENTII, vide **BVLLA REGIA**.
BILTA, Africa vrbs, D. Augustino, & Cypriano, in concilio Carthaginensi.
BILTERA, vide **BLITERÆ**.
BILVDIVM, Dalmatia vrbs, Antonino.
BILVMNV, Gallia Narbonensis opidum Antonino. XIII. M. pass. à Tarantasia. Beauuois interpretatur Simlerus, in Valleia descriptione.
BIMATRA, Βιμάτρα, in Græco codice est Mesopotamia vrbs. Ptolemaus.
BIMINATIVM, vide **VIMINATIVM**.
BIMONIVM, sic nominat Humf. Lhuydus ex Ptolemao Angliæ urbem, quàm vulgò Bincestre appellant. VINNOVIVM Βιννοβιον, legitur apud Ptolemaum, Brigantum vrbs. VINOVIA Antonino est. BINONIVM legit G. Camdenus: & hodie tantum vno aut altero turguriolo exstare dicit. sed multa rudera & numismata Romani operis.
BINAGARA Βινάγαρα, India intra Gangem vrbs, apud Ptolemaum.
BINDA, vide **BENDA**.
BINDIONVM, locus vbi teste Inone, Dagobertus rex, Clotarj F. sepultus.
BINGIVM, Germania opidum ad Rhenum. Hodie Bing dicitur. Memoratur à Tacito, Marcellino, & Antonino: qui & VINGIVM, alio in loco legit.
BINNA Βιννα, Assyria vrbs, Ptolemao. interpretibus **CINNA** dicitur.
BINOVIVM, vide **BIMONIVM**.
BINSITTA Βινσίττα, apud Ptolemaum est Mauritanica Casariensis opidum.
BINTHA Βινθα, Libya interiori vrbs, Ptolemao. Osroena quoque, in lib. Notit.
BINVSVM, Asia minoris locus videtur, in Historia Miscella 23.
BIOEA Βιοέα, Sardinia vrbs, Ptolemao. BIORA videtur Antonini.
BION Βιον, vel BOEO Βοῖω, Doridis vrbs, Ptolemao. Plinius, Strabo, & Stephanus, Βοῖον, habent, & ab Homero BOEBIN Βοῖβιν, dici tradit. Vide BOEVM, & BOIVM.
BIONI Βιονία, Italia vrbs videtur, apud Phlegontem Trallianum. Vnde oriundus C. Lallius Tionius, longævus.
BIOZIMETAS populos, & SCANDIOPOLIM urbem, habet Iornandes circa Sarmatiam Europæam alicubi. Voces incognita mihi. Conradus Lichtenanius aliquanto melius, vt puto, legit, vbi hunc locum citat in Chronico suo. Bizim, enim, & ARCHADIOPOLIM habet. pro BIZYA & ARCHADIOPOLIS. Libenter itaque pro Biozimitas, BIZYNITAS leg'erim.

BIPEBIMVI, Gallie Aquitania populi videntur, apud Plinium.
BIRACELVM Βιράκελον, Tuscia opidum Ptolemao. Vicarello est Leandro, sed errare puto. AVRELII VICVM vocat Volaterranus recenti, vt ego opinor, vocabulo, hunc locum.
BIRANDE, vide **BERAMBE**.
BIRBILI, loci nomen videtur, in antiquo lapide. Smetij volumen.
BIRDAMA Βιρδάμα, Ptolemao. BRIDAMA interpreti. India intra Gangem vrbs.
BIRDIGVM FLAVIVM, vide **BERDIGVM**.
BIREVM, vide **BEROE**.
BIRGEGIVM, Hispania locus: Morali lib. 11. chronici Hispania.
BIRILLELORVM civitatis Gallia, meminit Athanasius; in concilio Alexandrino, cuius Episcopus Eusebius erat.
BIRGINIVM, nominatur ab Episcopo Gerundenf. Hispania Tarraconensis vrbs, quæ vulgò Berga dicitur.
BIRGV Βιργύ, apud Ptolemaum Hibernia fluvius. Bat-iowij Camdeno.
BIRIAS Βιρίας, Italia vrbs, quam Narses à Gothis recepit. Cedrenus.
BIRICHE, vide **ÆTNA**.
BIROE, vide **BEROE**.
BIRRICHEI montes, & TARACONTÆ insula, in qua & TARACONTA vrbs: propè Euxinum mare videntur habere locum; nisi fallat Eribicus Sophista. Horum meminit quoque Barletius 2. Historia Caspriori.
BIRRV, vide **BYRRV**.
BIRTELLA, Pelagonia vrbs, Guill. Tyrio.
BIRTHA Βιρθα, Mesopotamia vrbs, apud Ptolemaum. Vide BITHRA, & IVRTA.
BIRTHAMA Βιρθάμα, Assyria vrbs, Ptolemao. BIRTHABA autem interpretibus.
BIRTONA, vide **HORTANVM**.
BIRZIMINIVM, vide **RHIZINIVM**.
BISA Βισα, Thracia vrbs, Stephano. BIZY Aidem Stephanus, Suidas, & ante hos Ptolemaus. BYZIA Solinus puto. In Canica regione, non longè à Flauio poli Colonia. Vize Leunclauio est. BIZA, BORNOS, THEMEONTICHOS. de quibus Æmilius Probus sic, in vita Alcibiadis: Id ille vt audiuit, domum reuerti noluit, & se Patara contulit. Ibiq; tria castella communivit, Bornos, Bisfan, Themeontichos. Locus male sanus. Pro Biza, nonnulli Biza. pro Patara, Pactia. & pro Themeontichos, Themeontichos. Ego hoc modo lego. Et se Pactiam contulit, ibique tria castella communivit; Bornos, Bisanthen, & Macrontichos. ex Ptolemaei Thracia descriptione. & Plutarchi Alcibiade. BISA fons quoque in Peloponneso, Straboni, qui & PISA, item PISTRA. i. POTISTRA dicitur, quasi potum suggerens.
BISALTIA Βισάλτια, regio & vrbs Macedonica, circa Thraciam. & ibidem BISALTES fluvius, Stephano. BISALTÆ populi, sunt apud Plinium & Claudianum. BESALTIA, per n in prima, est apud Ptolemaum. Amphipolim in Bisaltia ponit Athenæus. Hic duplex habere secur leporis tradit Ælianus: ex Aristotelis admirandis, qui addit hoc circa Crestoniam euenire. BISALTÆ sunt etiam Val. Flacco, iuxta Colchidem, ad Pontū Euxinum.
BISANTHE Βισάνθη, Thracia opidum, Ptolemao, quod idem quoque RÆDESTVM Βαδιστον, vocat. Phadimi poeta patriam, dicit Stephanus. Hodie adhuc Rhodosto dici, intelligo. Doroston apud Benjamin est, nisi me comiectura fallat. Vide RESISTON.
BISCARGIS, vide **BISGARGITANI**.
BISENTVM, vide **VISENTVM**.
BISETIA, & BITETIA, vide **VICENTA**.
BISGARGITANI, Tarraconensis Hispania populi, Plinio. BISCARGIS per c. est in nummo Germanici Castetii Theasurus Goltziy: Ptolemaus Βισκαργίτιν Herodanis habet.

BISINGESIA, vel **BRISINGESIA**; vide **CONIMBRICA**, & **EBORA**.

BISMANTVM castrum Italia, **Surius**, in **S. Bertulphi** vita. **Celsus** Cistadinus putat esse illud de quo **Dantes** **Aligerius** in suo **Tusco poemate** inquit:

Montali su in Bismantua cacumino
Con esso i pic.

Mons est præruptus vndique & altissimus in **Rhegi** **Leptidi** territorio.

BISONTII, vide **VESONTIO**.

BISSONIS TVRRIS, vide **LIBYZONIS TVRRIS**.

BISSONVM, loci nomen, **Fortunatus** lib. 1. ad **Placidium**. Incola **Bissonum** vocat hunc de nomine **prisco**, **Millia** septem vrbs hinc **Burdegalen**sis abest. **Vinetus** in sua **Burdegala** putat hodie **Bellan** vocari.

BISTESIACVM, in **Gallia** locus. **Iuo**, epist. 115.

BISTIRVS βίστιρος, **Thracia** vrbs, **Stephano**. Vide **PISTIRVM**.

BISTONIS ἑσθῆς, **Lacus** **Thracia** regionis, apud **Ptolemaum**. **BISTONIVM** stagnum **Solino**. hodie **Poru**, vel **Sophianus**, vel **Borun**, vel **Bellonius** tradit. **APHNETI** Νῆπιος, suo tempore appellatum scribit **Strabo** 13. non ἀπὸ νηὶ per 1. in secunda. nam hunc in **Asia** describit, lib. 1. sunt tamen apud **Veteres** **Scriptores** eiusdem nominis multa loca **Thracia** & **Bithynia** communia: exemplo **Thyni**, **Bithyni**, **Bebyces**, **Thracæ**, **Heraclea**, & **Halmidessus**. Sic posset quoque **Aphnetis** & **Aphnitis** indifferenter scribi. **BISTONES**, **Thracia** quoque populi, apud **Isacium**, in **Lycophronem**. & **BISTONIA** vrbs, apud **Stephanum**. Circa **Pontum** sunt **Ouidio**.

BISTRITIA, **Latinis** dicitur **Hungaria** vrbs; qua **Germanis** **Joel** / **Hungaris** **Weltertze** nominatur. **Auctor** **Sambucus**.

BISVLA, vide **VISTVLA**.

BISVRGIS, vide **VISVRIGIS**.

BISYA, vide **BISA**.

BISYNGETI, vide **BESYNGETI**.

BITAZA βιτάζα, **Aria** vrbs, **Ptolemao**. **BITAXA**. **Marcell.**

BITELLA βιτέλλα, **Italia** vrbs est apud **Stephanum**. **VITELLA** **Liuius** 5. **Aquorum** in **Latio** est. **VITELLIA**, **Suetonio**. Et eidem **VITELLIA** **Via**: que à **Janiculo** ad mare.

BITENSIS **Episcopus** **Mauritania** **Casariensis**. **Victoris** **Viticensis** **Fragmentum**.

BITETIA, vide **VICENTA**.

BITHABA, vide **BIRTHAMA**.

BITHALBES, vide **DREPANVM**, & **HELLENOPOLIS**.

BITHERA vrbs, non procul ab **Hierosolyma**, **Callisto**. **BITHER** quoque meminit **Iosippus**. Pro **BERYTO** habet, nisi fallar, **Galatinus**.

BITHIA βιθία, **Media** vrbs, **Ptolemao**. **Vitia** **Strabonis** videtur.

BITHIAS βιθίας, **Ptolemao** **Mesopotamia** vrbs est. **Bir** incolis, & nonnullis **Perazuch** nominatur: **Mario** **Nigro** teste. **BATHA** **Antonini** videtur **Simlero**. Vide **BATHYNIAS**.

BITHIBANITAE βιθιβανιται, **Ptolemao**. **CITHEBANITAE** interpreti, **Arabia** **Felicitis** gens, **GEBANITAS** **Plinij** putauerim.

BITHIGA βιθίγα, **Mesopotamia** vrbs. **Ptolemaus**.

BITHRA, opidum est **Zosimo**, quod **Marcellinus** **MAIOZAMALCHA** appellat. **Bithra** βιθρα, **Ptolemai** eadem videtur iuxta **Euphratem**, in **Arabia** **deserta**, quam **BIRTHA** male interpretes vocant.

BITHREREBIS, **Palastina** vrbs; **Callisto** 14. cap. 8. & **Sozomeno** 9. cap. 17.

BITHYAE βιθυαί, **Thracia** gentes, apud **Stephanum**. Et **BITHYAS** fluvius ibidem; **Appiano** in **Mitbridaticis**. Vide **BATHYNIAS**.

BITHYNIA βιθύνια, **Asia** **Minoris** regio. Per **ei** in secunda, nummus antiquus **Hadriani** **Imp.** habet. sic & alij quoque. Hæc olim **MYGDONIA** μυγδονία, & **BE-**

BRYCIA βρυχία, dicta fuit, **Marciano** **Capella**. item **CRONIA**, **MALIANDE**, **STRYMONIS**, & **THESSALIS** **Plinio**. **PHRYGIAM** **Maiorem** vocatam, dicit **Sallustius** apud **Seruium**, ad 5. **Aeneid.** Eius incolæ **HALYZONAS**, (ἡαλζόνες, est in **Græco**) vocat **Suidas** & **Herodotus**. & idem dicit eos primum **STRYMONIOS** στρυμόνιοι, dictos. **THYNOS** priusquam ex **Europa** in **Asiam** transmigrassent, dictos, ex **Hesychio**, & **Plinij** lib. 5. cap. 31. docetur. **Bithynia** ea pars quæ spectat ad **Pontum** **Euxinum**, à **Bosphori** initio, ad **Heracleam** urbem vsque **ASIATICA** **THRACIA**, teste **Xenophonte**, nuncupatur. Eadem **THRACESIVM**, ut **Eustathius** ait. **METAPONTVS** videtur à **Iustino**, lib. 16. nominari: vbi scribit **Heracleam** à **Phocensibus** in **Metaponto** conditam. Pro **Metaponto** autem legit **Bongarsius**, in **Pontum**) **BITHYNIA** simul cum **PONTO**, hodie **Bursia**, ut **Giraua** refert; & **Becfangial**, ut **Castaldus** tradit, vocatur. **Oram** omnem **Thyni**, interiora **Bithyni** tenent, inquit **Plinius**. **BITHYNIA**, **Mysia** vrbs est; apud **Suidam**, hanc olim **ADRIANI** vocatam addit. **Adriani** non magnam esse ciuitatem in **Mysia**, refert **Philostratus** in **Aristide**, cuius patriam esse dicit. **Bithyniam** cum parte **Phrygiae** **Maioris**, à **Turcis** **Osman** ili vocari, scribit **Leunclavius**. **BITHYNIAM** conditam à **Phœnice**, & prius **MARIANDYNAM** vocatam; scribit **Eusebius** in **Chronico**. Nescio an urbem vel regionem velit. Eadem fortè est cum **CLAVDIOPOLI**, de quo suo loco. Vide **THYNIAS**.

BITHYNIVM, vide **CLAVDIOPOLIS**.

BITHYNOPOLIS βιθύνωπολις, à **Bithya** dicta vrbs, apud **Stephanum**. ex **Arriani** 5. **Bithynicor**.

BITICVCHAR, patria **Abacuc** propheta, **Dorotheo**: qui eum **Ambacum** vocat. Hunc quoque ἀμβακὺν, vocant **Sibyllina** oracula.

BITOANA βιτόανα, **Lydia** vrbs, **Ptolemao**. **ITOANA** **acephalos** habent interpretes.

BITSAMA, **Palastina** vrbs, lib. **Notit.** fortè **BETHSEMES**.

BITTIGO βιτίγιο, **India** intra **Gangem** mons, **Ptolemao**, vbi sunt **Brachmani**.

BITTORES βιτόρες, **Hunnica** natio, apud **Agathiam**, libro 2. **BRITTONES** legebat vetus interpres.

BITTVGORES, **ANGISCIROS**, **BARDORES**, **VIZINGVRES**, **Hunorum** gentes, apud **Iornandem**.

BITVNTVM, Huius est memoria apud **Martialem** ad **Luciū**: **Chalderinus** facit ex eo opidum sterile in **Hispania**. Recentior autem codex hoc loco **BRITANNOS** legit.

BITVRGIA βιτρυγία, **Tuscia** **mediterranea** vrbs est, **Ptolemao**. Aliquibus hodie **Borgo S. Sepulchro** dicitur, ut tradit **Leander**.

BITVRIGES, **Casari** **Gallia** populi, qui **Ligeri** fluvio ab **Aduis** diuiduntur. Hos **Plinius** **LIBEROS**, & cum **Strabone** & **Ptolemao**, **CVBOS** κῦβος, vocatos scribit **Pais de Berri** hodie est: **Ioanne** **Calamao** docente, in **Libro Gallico**, quem de **Biturigibus** inscripsit. Hos **AMBARROSE**, dicit **Villanovanus** ex **Paulo** **Aemilio**. Horum meminere **Cæsar** & **Liuius**. **BITVRIGES** **VIBISCIPITRES** βιτρυγες βίβισκοι, sic dicti sunt **Ptolemao**, & lapidi inscripto antiquo, populi **Aquitaniae**, in **Gallia**; circa **Burdigalam**. **Bordeaux** fortè nunc.

BITVRIS βιτρυεις, **Vasconum** vrbs, in **Hispania**. **Ptolemao**.

BITVRIX, **Gallia** vrbs; **G. Turonensi** 4. **Bourges** nunc. **BITVRIGO** est **Orosio** 6. cap. 11.

BITVLA βιτύλα, **Ptolemao**; **Laconica** **mediterranea** vrbs. **Brodegni**, **Moletio**, **Vitilo**, **Sophiano**; qui eam quoque **OETVLM** οἰτύλον, vocat in **schedula** sua **Græcia**. Erit ergo eadem cum **TYLO** **Straboni**.

BITZINE, sedes **episcopalis**, sub **patriarchatu** **Constantinopolitano**. **Balsamon**, & **Curopolates**.

BIVDA, vide **BEIVDA**.

BIVLA βιούλα, **Caria** vrbs, **Straboni**.

BIZABDA, **Perfarum** urbem, sub **Constantio** **Imp.** captam, tradit **D. Hieronymus** in suo **Chronico**. in **Mesopotamia** videtur. Vide **BEZABDE**.

BIZA-

BIZALA Βιζαλα, Ptolemao, **ZIBALA**, interpreti, insula ante Taprobanam.
BIZANONIAS, sedes Episcopalis, sub Sergiopolis. Guilielmi in Tyrius.
BIZENIA castellum, quod postea **MELINCVM** dictum. Aeneas Silvius in vita S. Wenceslai. Bohemia est.
BIZERENTANI, vide **BEZEREOS**.
BIZES, Ammiano Bithynia fluvius est; inter Rheban & Psslin.
BIZICANIA, vide **BYZACIVM**.
BIZONA, vide **BIZVS**.
BIZVS Βιζον, Scythia (Moesiam Inferiorem sic vocat) vrbs ad Pontum Euxinum, Arriano in Periplo, inter Tetrifiada & Dionysiada. **BIZONA** Βιζων, Strabonis & Pomponij est. Ptolemaeus habet hoc tractu **BIZYAM** Βιζυν, sed in Thracia mediterraneis, Stephano. Βιζυν Thracia, & Βιζων Pontica vrbs est. Vide **BIZA**.
BIZYA, vide **BISA**, & **BIZVS**.
BLABE Βλαβη, Bospori Thracici insula, apud Dionysium Byzantium.
BLABERYRA, vide **INDICA**.
BLABIA, Armorici vel Neruicani epidum: in lib. Notitiar. Blauet putauerim.
BLACHERNÆ, locus extra Constantinopolis mœnia, mari finitimus. Procop. 1. ad si. Vide **APSASIVM**.
BLACHI Βλαχοι, (pro Valachi) sic Moesi vocantur apud recentioris auctores. **MAVROBLACHIAM**, & **VNGROBLACHIAM** nominat Cuiuspalates in Officialibus Constantinopolitanis. Hanc Moesiam Superiorem, (qua Hungaria proxima est existimo) illam inferiorem (qua Ponto Euxino, hodie Maurum dicto) interpretor. vide **MOESIA**.
BLACHIA Magna, sunt Thessalia Montana. Nicetas, in Balduino Flandro.
BLADIENSIS Plebs, in Africa, meminit Coll. Carthag. sub Honorio Imp.
BLÆANDER Βλαυνδρον, Phrygia Maioris vrbs, Ptolemaeo. Vide **BLÆANDER**.
BLAENA & **DOMANETIS** Βλαυνη & Δομανητις, loca Paphlagonia, circa Olgasim montem, Straboni 12.
BLAGIANÆ, vide **BLANGIANÆ**.
BLANCAGUARDA, id est, alba specula, circa Ascalonem, Guilielmo Tyrio.
BLANDA Βλανδα, Ptolemao, & Pomponio. Hispania Tarraconensis vrbs, quae Blanes Beutero, Floriano, & Nauagiero. **BLANDA**, agri Bruij vrbs, Plinio & Pomponio testibus: Blande pluraliter legit Linus. at Lucanis adscribit. Beluedere, Gab. Barrio auctore. Bucino alius interpretatur.
BLANDÆ, vide **BLANDA**.
BLANDENONA, locus apud Ciceronem ad Q. Fratrem. in ora libri erat **LAVDENONA**. Italia Cispadana videtur, circa Placentiam. Quid si **LAVDENOVADIVM** legas? Et laudem Pompeiam intelligas?
BLANDIANI, vide **BLANGIANÆ**.
BLANDINIVM cœnobium, in vrbe Gandauo. vt habet Surius in S. Berrulphi vita. S. Petri nomen hodie obinet.
BLANDINVS, vide **TVRRES**.
BLANDONA, Antonino vrbs Liburnie maritima, xx. M. P. à Iadera, Orientem versus. Vide **FLAVONA**.
BLANDOS, Cappadocia locus, Antonino.
BLANDVSIÆ Fons, in Sabinis, est: Horatio 3. Carminum. Regio agri Sabinensis Blandusa est. si creditur Acroni. Sed **BANDVSIÆ** habere omnes libros manuscriptos, annotauit Cruquius.
BLANGIANÆ, vel **BLANDIANI**, sunt Germanie populi, apud Isidorum. **BLAGIANÆ** legebat codex meus pergamenus.
BLANII Βλανιοι, Hibernie populi, apud Ptolemaum. **HEBDYNI** Ἑβδυνοι, erat in M. S. codice.
BLANONA Βλανωνα, apud Ptolemaum est Liburnia opidum. Vide **FLAVONA**.
BLANVTVM, vide **BLAVIA**.

BLASCON Βλασκων, insula in Sinu Gallico, ad Ostia Rhodani, Ptolemao & Plinio. Languillade, fortasse hodie. Martianus eandem quoque **METINAM** vocat, cum inquit, Metina, quae Blasconum vocatur. Plinius tamen videtur duas facere. Is enim sic. Metina mox quae Blascon vocatur. Blascon, Dalechampsio Gianca est.
BLASTOPHOENICES Βλαστοφοινικες, populos Hispania, (in Lusitania forte) habet Appianus in Ibericis. Hos ex Libya ab Annibale eo traductos putat.
BLATVM **BVLGI VM**, sic legit Camdenus ex Antonino, in sua Britannia, & interpretatur Bulnesse, in Cumberlândia. Vide **ABLATO** **BVLGIO**.
BLAVDVVS Βλαυδων, Phrygia vrbs, Stephano. ex Menecrate. An forte **BLANDOS** Antonini?
BLAVIA, locus Gallia Aquitaniae. Ausonio in Epistolis. & Greg. Turonensi, de Gloria confessorum. **BLABIA** est in Notitiarum libro, vt autumat Vinetus. cui hodie Blacie est; opidum munitiss. in Gerumna ripa, duodecim leucis ab eius ostio. **BLAVVTVM** putat idem Vinetus dici in Itineratio Antonini, ubi ego **BLANVTVM** reperio. forte vitio exemplaris. **BLAVIVM** est apud Turpinum, in vita Caroli.
BLÆANDRI Ciuitatis mentio sapit in Concil. opere. Eadem forte cum **Blæandro**.
BLEDA, in Tuscia vrbs, ducatus Romani. Sigonius 3. Regni Italia. Vide **HERCVLIA**.
BLEMENA, & **BLEMMINA**, vide **BELBINA**.
BLEMMENTIA, vide **EZOMITIS**.
BLEMMYÆTÆ, Indica gens, quae Venerem colit. Enarrator anonymus, in Quadripartito Ptolemaeo.
BLEMMEYES, vide **BLEMMEYES**.
BLEMMEYES Βλεμμεες, Ethiopia sub Aegypto gens, Ptolemaeo, Heliodoro, & Stephano. item Straboni, sed geminato MM. Sic **BLEMMEYES** sunt Pomponio, Plinio, & Solino. Meminere horum quoque Vopiscus in Probo & Valeriano Imp. Procop. 1. Persicor. Nicephorus 14. cap. 54. & Sulp. Seuerus Dialogo 1. cap. 15. Pöponius, Plinius, & Martianus scribunt eos sine capite esse: oculosq; in pectore gerere. **LEMNIAS** corruptè legit Isidorus, in Originib. Blemiorum Petra, meminit Theocritus, ubi Nilum fluvium non amplius visibilem scribit.
BLEMENA Βλεμμενα, Arcadia opidum, Pausania.
BLËNTANÆ Ciuitatis, in Italia meminit Concil. Romanum, sub Gregorio I. habitum.
BLEPSIADÆ tribus quadam, in Aegina. Pindarus, & eius Scholiastes.
BLERA Βληρα, Ptolemao Tuscorum mediterranea vrbs. Bieda Leandro Alberto, & Morali. **BLERE** Catoni.
BLERANI Plinio sunt, & **BLERATI** Ctesetor, Strabonis videntur. Vide **PLERA**.
BLESENSE castrum, ad montis cuiusdam latus, quem Liger fluvius præterfluit. Agilphi vita. Bloys vulgo.
BLESINO, **CHARAX**, **ENICONIÆ**, **VAPANNES**, Canaro, Βλαση, Ἐνικονία, Δουρακας, Corsica opida, apud Strabonem.
BLESTIVM, Antonino Anglia opidum. Ola townne Camdeno videtur.
BLETANÆ Ecclesia Episcopus, Maximus. Decret. 1. distinct. 96. An pro Blerana?
BLETISA, nuncupatur à Vaseo Hispania vrbs, in territorio Salmanticensi, quae vernaculo vocabulo Ledesma dicitur. Ego apud nullum veterem auctorem illud vocabulum reperi. extat eius memoria autem in lapide antiquo eius loci. Ad Thormin fluvium est.
BLETONESII, Βλετονησιοι, populi barbari sunt à quibus Romani cum intellexissent homines Diis immolari, eorum magistratum exciuerunt, atque hoc institutum illi interdixerunt. Plutarchus in questionibus Romanis. Non addit quo locorum sint.
BLIARIDES, vide **BALEARES**.
BLIARVS, vide **ANAPHE**.
BLITERÆ, Septimanorum vrbs, & colonia Plinio in Gallia Narbonensi. **BÆTIRÆ** Bætiræ, Ptolemao est.

B N

BILTERA Βιλιτέρ, Straboni. Hodie B-liters, testibus Cognato & Poldo. BÆTARRVS Βαταρρί, Stelphani puto. & BETERNÆ Antonini, & fortè BESA-RA Sex. Aueni.

BLIVLÆI Βιλιλαίων, apud Ptolemaum sunt Arabia Felicitis populi.

BLOETINI, & ISANGRINI, vocantur à quodam pœta qui res gestas Philippi Aug. regis Francorum descripsit, quidam Flandria populi, Furnensium, Bergen- siumque clientes. Hoc annotavit Iacobus Meyerus. BLA- VOTINI, legebat alius codex.

BLVCIVM Βλεκίων, Tolbistogiorum in Galatia castellum, Strabo BLVBIVM quoq; legi, annotavit Casaubonus.

BLVSIACVS, vide BRISACVS.

BLVSTIEMELVS Ingum, habet antea tabula antiqua, Genua.

BNIZOMENÆ, vide CNISOMENES.

BOACEAS, Italiae locus, Antonino, inter Pisas & Genuam. An fortè Boactus legendum?

BOACTVS Βοακτός, Liguria fluvius Ptolemaeo. Fortè Vara hodie. Augustinus Iustinianus enim hunc se in Ma- gram (qui Marcalla Ptolemai est) effundere scribit. Vide AVSER.

BOÆ Colæ, Ptolemaeo. BOEÆ Boeæ, Pausania. Laconica epidum: quod scribit à Boeo conditum, ex tribus alijs ETIDE ἐτιδῆ, SIDA σιδῆ, & APHRODISIA- DE. Gemisto BOA seft. & nouo nomine Batica, Nigro Vatica. BOEOTIACVS Βοιωτικὸς finis inde, eodē Pausania. BOAE quoq; Dalmatia locus, Marcellino 28.

BOAGRIVS Βοαγρί, qui & MANES μάνης, Strabone auctore. Locridis fluvius est. Thronium praterfluens. Apud Epimenid'os, Ptolemaeo.

BOANÆ, & TARSENÆ, Bithynia regiones sunt, Con- stantino siue Dionysio Viicensi de Agricultura 4. cap. 1.

BOANE & TARSIA idem esse reor.

BOANDVS, Vide BVINDA.

BOANE Boan, lacus ad Nicomediam est; Euagrio, 2. cap. 14. & Callisto, 15. cap. 20.

BOANENSIS Episcopus, in Africa: est in fragmento Vict. Viens. sepius hoc opere citato. cuius copiam mihi fecit vir optimus, summusq; meus amicus, natalibus, doctrina & humanitate clarus D. Ludouicus Hallerus ab Hallerstein.

BOARIVM Forum, Vrbis Romæ, CACVM vocari, ait sua auctoritate Aethicus.

BOAS, Dalmatie insula, Ammiano. Idem alibi locum sic nominat. Vide BOÆ, & PHASIS.

BOATIVM, vide BOIATIVM.

BOAVLIA Βοαυλία, Scythia vrbs, Stephano.

BOBBA, Africa vrbs, D. Augustino.

BOBIANVS, vide BOVIANVM.

BOBILE, vide BOVILLÆ.

BOBIVM, ciuitas in Nona Italia regione, Apenninis Alpi- bus. BOBIVM monasterium, S. Columbano constru- ctum, in Quinta regione, Alpibus Cottijs: quadraginta millibus ab vrbe Ticinensi. Hac P. Diaconus 2. & 4. Longobard. Sunt ergo duo huius nominis loca, etsi hoc neget Leander. BOBIANI opidi meminit Lib. Limitum. Mo- nasterij meminere inter alios Platina, Volaterranus, Blon- dus, Merula, Sigonius, Leander, & S. Columbanus vita.

BOBONIA Βοβονία, est apud Stephanum Italia vrbs. An corruptè pro Bononia?

BOCALIAS, vide BOCARVS.

BOCALIVM, Arcadie opidum, Plinio.

BOCANA, vide COMANA.

BOCANI Βοκανί, Taprobana insula populi, Ptolemaeus.

BOCANVM HEMERVVM Βοκανὸν ἡμερῶν, Mauritania Tingitana vrbs, Ptolemaeo. Marocco, siue, vt Hispani pronuntiant, Marueccos, opinione Olinarij, & Augu- stini Curionis; item Nigri. Hac hodie totius Africa vrbs amplissima indicatur.

BOCARVS Βοκαρῶν, fluvius est, qui & BOCALIAS Βοκαλίας, dicitur, vt Strabo refert. Idem BYRINA

B O

italicè, Βοβονία, vocari, scribit Eustathius. In Salamina insula est.

BOCCHÆ, vide BACHAS.

BOCCHVRIS, vide BAHVRIM.

BOCCHYRIS Βοκχῶν, Marmarica vicus, Ptolemaeo.

BOCCORI vide CONCORDIENSES.

BOCHERNVS, vide ERIDANVS.

BOCHI, & BOGVDIANA, vide MAVRI- TANIA.

BOCHIANA, Plinio Aethiopia sub Ægypto opidum.

BOCHIM, locus flentium, vt verit D. Hieronymus, & 70. interpretes. Iudicum 2.

BOCOTA Βοκωτῆ, pro Bœotia malè, legitur apud Isacium ad Lycophronem; in qua Orchomenum describit. Vide ORCHOMENVS.

BOCZINGA, vide BATAVÆ.

BODECIA, vrbs inter Pisam & Genuam. Antoninus.

BONDELIA videtur Ptolemai.

BODENA, castellum est saxo prarupto impositum: per quod saxum aqua paludis Ostrobi occultè infra terram defluit, indeq; rursum emergit. sic Cedrenus. Macedonia aut Thessalia videtur. Meminit huius quoque Glycas & Curopalates.

BODENI Βοδωνί, Sarmatia Europæ populi, Ptolemaeo.

Podolia, regis Polonia ditio; Willichio. vide BYDINT.

BODERIA, vide BODOTRIA.

BODIANVS opidum. Lib. de Limitibus. Italia est, ni fallor. Vide num Bouianum legendum.

BODINCOMAGVM, quod & INDVSTRIA voca- batur suo tempore, inquit Plinius. Opidum ad Padum fluvium, vbi precipua eius altitudo incipit. Blondus scribit hodie Bondeno vocari. hoc negat Marius Niger. Odo- lengo Leandro est, qui hoc ex vetusta inscriptione hic in- uenta colligit. BONDINCOMAGVS est in veteri inscriptione, Romæ.

BODINGVS, vide ERIDANVS.

BODIONTII, sunt Plinio populi, ad Lacum Lemanium. Val Fontenay Gallicè, Fusseneir Germanicè hodie di- citur, vt Scudus asserit. EBRODVNTII verò legitur in castigatioribus exemplaribus. Consule Hermolaum. vide EBRODVNTII.

BODOBRIGA Germania opidum ad Rhenum. Huius meminit lib. Notitiarum, Bopartten est, vt Bircheime- rus censet. Apud Antoninum BODOBRIA legi- tur. sed transposita sunt apud eundem Boudobriga & Anten- nacum, in itinere ab Argentorato Aranatum.

BODONA Βοδών, Perrhebia vrbs, Stephanus ex Apollo- doro. sed verius Thessalia. vt idem ait.

BODONÆVS, vide DODONA.

BODOTRIA Taciti, BODERIA Βοδοτρία, fortè Ptolē- mai est. Βοδοτρία, in M. S. codice. Scotia, Albionis insula partis fluvius; Fortheia dictus, Lhuydo & Buchananò. Fræth alij cuidam. Leuinum vocat H. Boëtibus. & den- Bopowfrith à Camdeno nominatur.

BODVM fluvius, vide AVGVSTAM.

BODVNNI Βοδυννί, Britannia insula populi, à Claudio Imp. in fidem accepti. Dion. 60. Vide DOBVNI.

BOEA, locus episcopalis in Africa, testes. Coll Carthag. sub Honorio Imp. habita, & Concil. Carthag. sub D. Cypria- no habitum. Vide BOAE.

BOEÆ, Colæ, Creta opidum, Stephano. Vide BOÆ.

BOEAMBA Βοεαμβά, Ptolemaeo Gedrosia vrbs. COIAM- BA interpreti.

BOEANTIDOS ora, Βοεαντίδῃ, iuxta Themiscyrides regionem. Orpheus in Argonauticis. Mendosè videtur, pro Dæantidos. Vide THEMISCYRA.

BOEBAIS, vide XYNIA.

BOEBE, Creta palus Stephano. Thessalia regio, iuxta Bæ- bein paludem: eidem, & Eustathio ad Homerum. Vide BOION, & BOEBVS.

BOEBEIS Βοεβίς, Straboni Thessalia palus: BOEBE Stephano. Elceto hodie, vt Sophianus scribit. EX ora me- minis

minis *Ius Orientale*. episcopatumq. vocat, sub metropoli Larissa. Vide XYNIAS.

BOEVS *βοῦς*, Homero & Orpheo Thessalie opidum, quod *βοῦν*, Straboni. Vide BOEBS.

BOEDRIAS *Βοδρίας*, Boetiae locus, circa Oxiam Campen, versus Aquilonem ad Cepheis ostium, ut eum describit Theophrastus 4. Hist. Plantar. Hic optima Calamus.

BOILLÆ *βοῖλλαι*, Latinorum opidum, Stephano, ex Halicarnassei, 8. apud quem ego *βοῖλλαι* lego, libro 5. non 8. at *μνημονικὸν ἀμάρτυρα*, hoc. BOVILLANI essent apud Latinos scriptores. Vide BOVILLÆ.

BOEN Lapis, locus sic dictus, Iosue 15, & 18.

BOENASA *Βοῦνασα*, Ponti Galatici vrbs, in Cappadocia. Ptolemæus.

BOEO, vide BION.

BOEODVRVM, vide BOIODVRVM.

BOEON *Βοῖον*, opidum mediterraneum Taurica Chersonesi, apud Ptolemæum. Czorgati, Nigro. Doridis quoque Thucydidi 1. iuxta Parnassum. ut addit eius Scholastes.

BOEONOA, vide OENOE.

BOEOTIA *Βοιωτία*, Græcia regio antiqua, olim AONIA *ἄωνία*, OGYGIA *ὀγυγία*, MESSAPIA *μεσσηπία*, & CADMEIA *καδμεία*, vocata fuit, ut prodit Stephanus ex Thucydide. HYANTIS *ἡγάντις*, Straboni; & ARNE *ἄρνη*, Diodoro; auctoribus quoque dicta fuit. Hodie Stramuzupa, teste Læzio. Incole AEOLIS BOEOTII vocantur à Varone 3. de R. R. non semel. apud Trogum 7. hac verba, populus PELASGVs, regio BOEOTIA dicebatur. LELEGES apud Solinum appellantur. & TEMMICI *τέμνικοι*, apud Stephanum, & Lycophronem, ut Isacius eius commentator scriptum reliquit. TEMNIX apud ipsum Stephanum. vide MACEDONIA.

BOEOTIACVS Sinus, vide BOI.

BOEOTII populi in Peloponneso, quorum vrbes Leuctrum, Chacadra, & Thalamus. Strabo 8.

BOEOTIVM, vide ORCHOMENVS.

BOETH, stagni nomen: Germanico in Aratum. In Syria circa Euphratem esse, videtur ex Hygino in Pisces.

BOEVM *βοῖον*, Thucydidi 1. Lacedæmoniorum metropolis: in Dorica regione: & ut addit huius Scholastes. circa Parnassum montem. Huius meminit etiam Stephanus. Est BION Ptolemæo corruptè.

BOFET, locus episcopalis in Africa. Coll. Carthag. sub Honorio Imp. habita.

BOGADIA, vide BORADIA.

BOGADIVM *Βογάδιον*, Germania vrbs, Ptolemæo. Forstleit, Villanouano.

BOGDERIA, vide BODOTRIA.

BOGDOMANTIS *Βογδομαντίς*, Asia Minoris regio, apud Ptolemæum. Chiutaie, Castaldo dicitur.

BOGORRA, vide TVRSAMBICA.

BOGVDIANA, vide MAVRITANIA.

BOHABEL, Syria vrbs, Guil. Tyrio, 22. cap. 14.

BOHILLA, opidum in Italia, quod ed bos intestina vulnere trahens aduenerit. Sic Non. Marcellus. Anidem cum BOVILLÆ? hanc enim historiam Bouillis adscribit Cornutus in Persum.

BOIA, marii *Βοῖα* insula, Antonino. vide BOII.

BOIAI *βοῖαι*, Ætolica natio, apud Ophienfes. Strabo 10. sed BOMIAI scribendum putat Casaubonus.

BOIANVM, vide BOVIANVM.

BOIATVM, vel BOATIVM, Nouempopulana ciuitas, ut habet Libellus Prouinciarum, qui addit BOT vocari. Fouais nominat Cenalis. Scaliger pro Baiona intelligit.

BOIBIS, vide BION.

BOICVS Ager, à Boiis Galis, in qua sunt Mediolanenses. Festus. Boiorum vrbs expugnata à M. Furio & P. Cornelio, meminit Diodorus 14. Vide BOII.

BOIEMVM Tacito, BOIOHEMVM Paterculo; qui id regionis nomen esse dicit, quam incolebat Maroboduus.

BÆMI *Βᾶμι*, vocantur à Ptolemæo. COLDVLOS *κολδύλοι*, eos appellat Strabo, lib. 7. vbi dicit: In Germania Hercynia silua est, quidam in ipsa silua habitant, ut Colduli, in quibus est Bouiasium, Maroboduus regia. Hodie hac regio Bohemia dicitur. Incola seipso Czechos nuncupant. Apud Amonum 4. BEGAMINI appellantur corruptè.

BOII, Gallia populi apud Casarem: hodie Bourbonnois eorum regio dici creditur. Habet & idem Caesar BOIA, lib. 7. belli Gallici. BOII quoque sunt Aquitanici populi, apud Ausonium, in Epistola Paulini ad Ausonium, vbi eos PICEOS cognominat. Horum tractum putat Venerus circa ostium Garumna fluminis esse, & vocari Buies vulgò. & eorum regio Buchs. BOIORVM meminit Polybius 5. & Thucydides 1. in Peloponneso, Laconica regionis, à Boea gentile est. Hinc quoque BOEOTIACVS Sinus, Pausanias. BOII etiam Ptolemæo & Diodoro in Italia, circa Padi ostia. Straboni 5. etiam ad Istrum, circa Tauriscos. Polybio 5. quoque inter Illyriam & Macedoniam. BOII etiam in Germania, Tacito. Vide BOICVS.

BOILLÆ, vide BOELLÆ.

BOIODVRVM, *Βοῖόδρον*, Ptolemæo, Vindeliciæ vrbs, ad Danubium. BOLODERVM (nisi mendosa sit lectio) Antoninus habet. PATAVIAM, siue BATAVIAM, postea appellatam putat Læzios 1. R. P. R. à Bataurum cohorte ibidem existente. Auentinus, Pyramius & Læzios Passau interpretantur. Gasp. Bruschius putat Instat ad ostium Oeni fluminis. Meminit Boioduri etiam lib. Notinarum, in Pannonia Prima, vel Norico Ripensi. quam Cuspinianus in sua Austria Bewtern interpretatur: sed vicum dici circa Oenum fluium. Boiodurum nominis vestigium putat M. Velserus remanere in riualo Boitre. vide PATAVIA.

BOIOHEMVM, vide BOIEMVM.

BOION, vide BION.

BOIORVM DESERTA, Plinio & Straboni memorata. Wienerwaldt hodie, auctore Læzio. Plinius dici hæc Norici iungi. Strabo à Vindeliciis ad Pannonios vsq. ait ea pertingere.

BOIOS, & BOSOS, legit Simlerus apud Antoninum: pro Aquitanica vrbe, XVI. M. P. à Burdegala.

BOISCI, TVNCASSI, ITAMARI, ALCIDZVRI, & ALIPSVRI, gentes ab Hunnis deuictæ: sunt apud Iordanem.

BOIYM *Βοῖον πόλις*, urbem à Gallis occupatam, habet Diodorus 14. VEIYM legendum autem. BOIYM *Βοῖον*, castellum etiam circa Thraciam: Cedreno. BION legit Gubius, apud Caropalatem.

BOLA *βόλα*, Virgilio, Stephano, Diodoro 20. Italia vrbs, in Samnitibus. Liuius sunt BOLÆ, sed Equorum apud eum videntur. BOLANI *βόλαιοι*, eorum populi, sunt Plinio, Stephano, & Halicarnasseo 8. Ad decimum tertium lapidem ab Urbe statuit Plutarchi Coriolanus. vide VOLÆ, & BOVILLÆ.

BOLACA *Βολάκα*, Triphylia vrbs, in Peloponneso. Polybio 4.

BOLANI, vide BOLA.

BOLAODYPARA *Βολαοδύπαρ*, Thracia opidum, siue mercatum, vel emporium præcipuorum bouum. Procopius 4. ædificior.

BOLASVM *βόλασσον*, Equorum vrbs, à Romanis expugnata. Diodorus 13.

BOLBÆ *βόλβαι*, Caria vrbs. est & fluuius BOLBÆOTES *βόλβαιώτης*, qui HERACLEA dicitur. Item BOLBE *βόλβη*, vrbs & palus, Stephano: quam Thucydides ad Mygdoniam urbem, in Macedonia describit. Huius meminit quoque Æschylus in Persis. Lacus in Sycino agro, circa quem lepores bina iecinora habere creduntur. Aristoteles de animal. 2. cap. 17. Alius à prædicto, si proba scriptio. nam Sycinus mihi ignotum, quamuis sciam ab Hermolao illud à Syce derivari, loco in Cherroneso, ut ait.

BOLBE, vide **BOLBÆ**.
BOLBENA *Βολβενά*, Armenia Maioris regio, apud Ptolemaum. **HOBORDENE** apud interpretes, quos valde malefidos (si vnum Nouiomagū exceperis) hactenus habuit.
BOLBITINA *Βολβιτινά*, Aegypti vrbs, Stephano. Vnde **BOLBITINVM** ostium, Ptolemaeo.
BOLBVLA, insula circa Ioniam; Plinio.
BOLCORVM insulam accepit. Sic Eutropius de Traiano Imp. in vetustis exemplaribus, pro quo Schonhouius, Colchorum in fidem recepit. Colcorum legebat alius codex M.S.
BOLEGALGVs Antonino, Simlero quoque **OLIGASCVS**, Galatia vrbs est.
BOLEI, locus in Argia. Pausanias.
BOLENSIS, & **COLOSSITANI** episcoporu, meminit D. Augustinus in vita D. Ambrosij. In Africa videntur.
BOLENTIVM *Βολέντιον*, Pannonia Superioris vrbs, Ptolemaeo. Gathelsburg Villanouano.
BOLERVM, loci nomen apud Bulgaros, Cedreno, & Curopalati. vide **BOLYRV**s.
BOLERIVM, vide **ANTIVESTÆV**M.
BOLERVs, vide **BOLYRV**s.
BOLGI, & **BOLPI**, vide **TROGLODYTÆ**.
BOLINA *Βολίνα*, Achaia vrbs, in Peloponneso. Iuxta quam **BOLINÆVS** fluuius, non procul ab Argyra vrbe. Pausanias in Achaicis.
BOLINGÆ *Βολίγγαι*, India populi, iuxta Indum fluuium, Plinio, & Ptolemaeo. *Βόλινγα*, Stephano. Ptolemaei interpretes **BROLINGÆ** legunt, male, vt sapius.
BOLISCVS, vide **BOLISSVS**.
BOLISSVS *Βολισσός*, Aeolica vrbs: Herodoto in Homeri vita, & Stephano: iuxta Chium, quam addit à Thucydide **BOLISCVS** vocari. etsi *Βολισσός*, quoque apud hunc reperio, per Σ. non per Κ. libro 8.
BOLITÆ, vide **CABOLITÆ**.
BOLLIA, amnis Pannonia. Iornandes. Polan hodie, Lazio. In Styria Inferiori.
BOLOCASSIVM ciuitatis, in provincia Lugdunensi 11. meminit Prouinciarum liber. An Bellocassum forte? Vide **VELOCASSES**.
BOLODERVM, vide **BOIODVRV**M.
BOLOGESIA, & **BOLOGESIPHORA**, vide **VOLGESIA**.
BOLORVM ciuitas est, in Goltzj Thesauro, ex vetusta inscriptione. Circa Danubium in Norico videtur. An mendosè, pro **BOIORV**M? vide **BOICVS** Ager.
BOLOS, vide **APSASIV**M.
BOLVM, arx Laeorum, in Persarmenia, propinqua Theodasia vrbs, vt refert Procop. 1. Persicorum, vbi aurum effoditur.
BOLYRVs *Βολύρις*, Thesprotia vrbs. Item Tralleorum in Ilyria. Stephanus, qui forte **BOLERV**s Cedreni & Curopalati.
BOLYCA *Βολύκα*, stagnum circa Olynthum urbem: in quo Amnites & Olynthiacus amnes influunt. Athenæus lib. 8.
BOMAREI populi, circa Margianam, Plinio. Inter Scythas fortasse. Horum Pomponius quoque meminit.
BOMBÆA, mons cauius, quem ars & natura congressu, propugnaculum fecere. In Africa circa Cyrenen puto, ex Synesij Epistola ciiii.
BOMBOS, Cilicia fluuius. Plinius.
BOMBYLIs *Βομβύλις*, Lycophroni: Boeotia opidum, & mons, Isacio. In margine legebatur *Βαμβύλις*.
BOMI *Βομί*, Aetolia colles, apud Stephanum. cuius accola **BOMIENSES**. Meminit horum Thucydidis 3. **BONNENSES** legit Winsemius, eius interpres: male opinor.
BOMI FLAVII, vide **ARÆ FLAVIÆ**.
BOMITE, opidum in monte Amano, qui Syriam à Cilicia separat. Plinius.
BOMIVM, Anglia vrbs, Antonino. in itinere Britannico decimo. **BOVIV**M legit Camdenus; & Cowbridge interpretatur.

BONA, **CAMPOGENESTV**M, **SABONARIV**M, & alia locorum in Gallia nomina habentur in Vita S. Liborij. **BONENSIS** Episcopi, in Italia, non semel meminit Synodus Lateranensis.
BONÆ DEÆ Sacellum, paullo ultra Bouillas Ariciam tendenti sitū esse, patet ex Asconio Padiano, in Miloniano.
BONÆ FORTVNÆ *Βοναίης*, Maris Eoi insula, apud Ptolemaum. Burneo, Mercatori, vide **AGATHA**.
BONA MANSIO, locus, in Codice, lib. 12. Titulo 38. Item in Codice Theodosiano, Titulo de erogatione militaris annonæ. An **BONAMASIV**M? quod XL.M. Pass. supra Philippus Thracie describitur in vita S. Alexandri martyris?
BONCHÆ, vide **BONCHNÆ**.
BONCHIS *Βονχίς*, Aethiopia vrbs. Stephanus. Iuxta tertiam Cataracten.
BONCHNÆ *Βονχύναι*, Asia populi, Carrenis vicini: inter Euphratem & Cyrum fluuios. Stephano. Sine N. in vltima habet Aldinus codex; & *Βονχίνοι*, vno R.
BONDELIA *Βονδέλια*, Tuscorum vrbs. Ptolemaeo. Vide **BODECIA**.
BONDINCOMAGVS, vide **BODINCOMAGVM**.
BONDINVS, vide **BVDINVM**.
BONDITRA *Βονδίτρα*, Episcopatus, in Sanctionibus pontificijs, Impp. Orientalium.
BONENSIS, vide **BONA**.
BONI, Africa interioris opidum, à Corn. Balbo expugnatum, vt tradit Plinius.
BONI Portus, vide **PVLCHER** Portus.
BONIAGRI Portus, circa Propontidem videtur. Historia Miscella 21.
BONIS *Βόνις*, apud Ptolemaum India intra Gangem vrbs.
BONIVM, vel **BOVIV**M, Anglia opidum, Antonino: in Itinere Britannico secundo. Bangor, in Flindisira, est Camdeno. Ad Deuam fluuium.
BONITIVM, vocant Latini Tuscia opidam, quod vulgo Poggibondi dicitur, vt tradit Leander.
BONNA Tacito, & Antonino; Item Ptolemaeo *Βόννα*. Germania vrbs ad Rhenum est, quæ etiamnum Bon vulgo dicitur. **COLIVLIA** **BONNA** habet Goltzius, ex Augusti nummo. **VERONAM** aliquando dictam, & **VOCONIAM** scribit Georg. Bruno in suo Ciuitatum volumine. Ibidem ex Virunio, eam quoque **BRIENONAM** vocat. Veronam scio vocari in vita S. Annonis. **CASTROBONNENSE** opidum vocari, in monumentis ecclesiasticis antiquis, annotauit Modius in Nouantiq. Sed de hac Verona si lubet, lege Almerium, in H. Iunij Batauii. Vide **BOMI**.
BONOCHEMÆ *Βονοχέμαι*, Germania populi, apud Ptolemaum.
BONOGILI Pradij Parisior. memoria est in Epistola 18. S. Lupi.
BONONIA, Gallie Togate vrbs, Ptolemaeo: Aemilia Zosimo: quam **FELSINAM** Plinius cognominat. Colonia est Tacito & Lilio. Bologna hodie, academia celebris. Etiam Pannonia Inferioris vrbs, Antonino, & Ammiano nono & decimo milliario à Sirmio disparata. Hanc Simlerus putat hodie Bonmonster vocari, ad Danubium fluuium. An Sophia hodie, incertum, inquit Lazius. sed idem alio in loco videtur Simlero suffragari. Sed aliam **BONONIAM** habet Ptolemaeus, in Pannonia Superiori, ad Drauum fluuium. In Dacia Rapens habet quoque Lib. Notit. In Moesia Superiori, Antoninus, vide **BVLONIV**M, **BOVIANVM**, **GESSORIA**CVM, & **FELSINA**.
BONTAS, & **TABAS**, Dacia duos accessus tantum habet Iornandes, alias montium iugis circumcirca cingitur. Rottenthurn & Bzoff forte hodie: his enim solū duobus angustis Transiluaniam adiri posse, recentiores tradunt. Adi *Λαζίου* de R.P.R. 12. Sectione 2. cap. 1. vide **TAPÆ**.
BONVSTENSIS Episcopatus, in Africa Proconsulari, est apud Vict. Vicens. & Coll. Carthag.
BOON *Βοών*, portus Cappadocia, inter Cotyoram & Iasonium

num promontorium: *Arriano in Periplo.* Aethiopia
vicus est, circa Nilum, *Ptolemao.*
BOONETA *Βοωνητα*, in Sparta vrbe locus. *Pausanias.*
BOOSCEPHALA, vide BVCEPHALA.
BOOSCOETE, vide GERMANICOPOLIS.
BOOSVRA *Βοοσσερα*, Cypri opidum, *Straboni 14.* *Ουζε*
Βοος est *Ptolemao.*
BOOT *Βοοτα*, torrentis, vbi *Erasinus* habitabat, me-
minit *Hippocrates*, lib. 2. de morbis vulgaribus. Nescio
vbi sit locorum.
BOPLO, *Απεννι* mons. Aenea tabula *Genue.*
BOPVS *Βοπος*, Aegypti locus, inter Thænin & Diospolim.
Agatharchides.
BOPYRVS, vide NOBOPYRVS.
BORA, Macedonia mons. *Liuius 45.* Circa Illyrici confinia
alicubi. An Boreas Sequetstri?
BORADI, gentis nomen, in epistola *Gregorij Thuma-*
rargi. Cum Gorhis eam coniungit.
BORADIA *Βοραδια*, Aria vrbs, *Ptolemao.* eius interpretes
BOGADIA legunt.
BORÆTA *Βοραητα*, India extra Gangem opidum, *Ptolem.*
BORANI, Scythica gens videtur apud *Zosimum*: propter
Istrum sedem habentes. hi postea sub Italiano Imp. per Bos-
porum in Asiam traiecerunt. Circa Boram montem fortè.
BORBEIOMAGVS *Βορβειομαγος*, *Ptolemao.* Germanie
vrbs, in Vangionib. *Ogertheim* Heroldo est. *Wozmbs*
potius ex allusione videtur. BORMITOMAGVM, &
BROMITOMAGVM, habet *Antoninus.*
BORBORVS *Βορβορος*, fluvius Pellam urbem ambiens,
sic dictus à Macedonibus. *Plutarchus* de exilio. Huius me-
minit *Laërtius*, in vita *Aristotelis.*
BORBOTANA regio munita *Græcia.* *Laonicus 8.*
BORCANI, Apulia populi. *Plinius 3. cap. 11.* *Hermolaus*
ad hunc locum, facit horum auctorem etiam *Strabonem.*
BORCEOS *Βορκεος* vicus qui etiam ANVATH *Ανωαθη*,
appellatus, in confinibus Samarie regionis. Iudæa limes à
Septentrione. *Iosephus*, *Belli Iud. lib. 1.* & *Egesippus 3.*
BORCOBE, Thracia vrbs, circa *Mæsiâ Inferiorem*, *Plinio.*
BORCOVICVM, Britannie insula opidum. lib. *Notit.*
Barwijck videtur, vel Warwij. k. in Northumbria ad
Pontum fluvium, sic æstimat quoque *G. Camdenus.* qui
Borwick legit.
BOREA, vide BERHOIA.
BOREÆ Antrum, circa Tanaim amnem, apud quod herba,
phriza vocata, nascitur, ut scribit *Plutarchus* de fluminibus.
Circa Arietis fontem, in Taurica videtur.
BOREÆ Thorus, vide CAVCASVS.
BOREADVM Columna, in Teno insula, ab *Hercule ere-*
cta. *Apollonius 1.* *Argonauticor.*
BOREAS mons Dyrachij, apud *Urbium Seq.* de quo sic
Boccatus, mos est Epiri, Dyrachio primus. Locus Chalci-
dica regionis, in Syria, videtur apud *Antonini.* vide BORA.
BOREOSTOMA, vnum ostiorum Danubij, *Ptolemao,*
& *Plinio.*
BOREVM *Βορεον*, Hibernie insule promontorium, *Ptole-*
mao. Tellinghead hodie, ut ego suspicor. Helenthead
ab alio interpretatur. Est mons in Arcadia, *Pausania.*
Tenedi insula portus, apud *Arr. 1.* alex. Cyrenæica
regionis promontorium. ad Syrtim magnam, *Ptolemao.*
quod Cabo de Teiones, *Marmolio.* Taprobana insule,
eidem *Ptolemao.* Promontorij, & fluminis nomen, est
Orosio, in Asia: versus Oceanum Septentrionalem, quem
Euroborum à Iornande vocari puto.
BORGII *Βορροι*, Aria populi, *Ptolemao.*
BORGODI, *Plinio* sunt Arabia Felicis populi.
BORGVM CENTENARIVM, *Valerie Ripensis* vrbs.
Lib. *Notit.* Zentmar hodie appellari, existimat *Lazius*,
qui *Antonini Itinerarium* huius Borgi quoque auctorem
facit. quod ignoro: nisi sit huius Burgium.
BORGVS *Βορρος*, *Arriano* in suo Periplo fluvius est Sar-
matia Asiatica, in Pontum Euxinum se exonerans: quem
Struckius putat BVRCAM *Βορκα*, *Ptolemai* esse.
BORICVS, siue ÆTHIOPICVS Oceanus: sic Pri-

scianus ad illud *Virgilij*, Oceanum interea surgens Aurora,
relinquit.
BORIARVS *Βοριαρος*, Thracia opidum. *Procop. 4.*
adific.
BORIVM, vide BOREVM.
BORMANICO, & MACINA, Gallia Narbonensis
opida, *Plinio.* *Pintianus* autem populos facit, & legit
BORMANI, COMACI. Bormani hodie Obrac, &
Comani Le Cauç est Dalechampia. vide LOCOBOR-
MANVM.
BORMANVM, vide CORMANVM.
BORMIÆ Aquæ, podagricis viles. Meminit harum *Cas-*
fiodorus, 10. Variar. ad Vincinadum. quo autem locorum
reperiuntur, retinet. (BORNITIÆ legit *Fornerius*)
An Barmienfes fortè: quas *Baccius* & *Simlerus* describit
ad Adduam fluvium? Hæ sunt inter Adduæ & Olij flu-
minum fontes, vbi hodie BVRMIAE Aquæ, quæ Bormio
Italæ, Wormsæ, Germaniæ. Cæum millibus à Nouocomo
distare, scribit *Pet. Paulus Parauicinus.* vide A QVÆ.
BORMISCVS *Βορμισκος*, Macedonia locus, vbi *Euripides*
à canibus laceratus fuit. *Stephanus.* A *Promeri* canibus
hoc factum, tradit *Suidas.* *Bromiscus* apud *Thucydidem 4.*
Circa Bøiben lacum. Lege *Vitruvium 8. cap. 3.* vbi describit
duos diuersa natura riuos ad huius *Euripidis* sepulcrum.
Hos hætenus ibidem profluere, annotauit *Belionius*, in libro
de Admirabili antiquorum operum præstantia.
BORMITOMAGVS, vide BORBETOMAGVS.
BORNITIÆ, vide BORMIÆ.
BORNOS, vide BIZA.
BORON, Aethiopia sub Aegypto vrbs. *Plinius.*
BORRAMA *Βορραμα*, & SINNAM *Σινναμ*, iuxta Li-
banum montem loci siue munitiones, *Straboni*, vbi præ-
donum receptacula.
BORRV flumen, *Plinio.* Circa Arachosiam, aut Gedro-
siam alicubi videtur.
BORSIPPA *Βορσιππα*, *Straboni*, & BARSITA *Βαρσι-*
τα, *Ptolemai*, eadem est, ut *Villanouanus* scribit. Baby-
lonia vrbs est. Borsippam meminit quoque *Iosephus* contra
Appionem.
BORTIA, BVRTODEXION, & EVROPOLY-
TÆ, loca & gens circa Thraciam, describuntur in vita
S. Alexandri martyris. pro BVRTVDIZVM, & ijs
qui Europam Thracia regionem habitant. BORTIA
nescio quid sit.
BORTINE, vide BVRTINA.
BORTNA vocatur Frisia fluvius, qui Oestergoeam ab We-
stergoea determinat. In vita *S. Bonifacij Archiepi-*
scopi. ALMA huius loco reperio *M. S. codice meo.*
BORVCTVARIi nominantur in vita *S. S. Wiberti Ho-*
rum villa quadam Helsenberch vocatur. Circa Comit-
tum Bergensem (qui Cluia duci parer) videtur. Idem
forè cum Bructeris. *Broutch* inter Dainburgum & Wer-
den, an inde nomen retineat, videndum.
BORVS, vide SPERCHIVS.
BORVSI *Βορσοι*, Sarmatia Europea populi, *Ptolemao.*
Prussien hodie.
BORYSA *Βορυσσα*, Pontica vrbs, *Stephano.*
BORYSTHENES *Βορυσθηνες*, Sarmatia Europæ flu-
uius, *Ptolemao.* BORVSTENES per quintam voca-
lem, & sine afflatu, in antiqua inscriptione. *Dnyepr*, *Lu-*
douico Decio. Nieper, Mercatori; Brina, *Leuencloio.*
Berehina, *Peucero*; Nester & Dnester, *Cromero* dicitur.
hic addit eum à Iornande DANASTER, & ab alijs
TYRCIS vocari. HELLES, PONTIVM etiam à
Græcis appellari scribit *Stephanus.* Iornandem errare non
dubito, vbi dicit Borysthenem ab accolis Danubium vo-
cari. DIABORYSTHENEM nominat *Aristoteles*
Borysthenem minorem, ut *Matthias Michouienfis* tradit.
hunc Mercator Pripetum appellat. Nieper fluvius vo-
catur ab accolis Danambre, & Italæ Lerelle, auctore
Ambrosio Contareno, nisi deprauatus sit codex. *Δαυαπερος*,
& *Δαυαπερος* meminit *Cedrenus*, cui diuersa sunt flumi-
na. DANASTVS quoq; alius à Borysthene *Marcellino*,
inter

inter hunc nempe & Danubium. BORYSTHENES
lacus, est quoque apud Plinium. item vrbs, Martiano, &
Pomponio. vide OLBIA, ACHILLEA, & TI-
BISENA.

BORYSTHENITÆ *Ἰσθμίου*, populi sic dicti à Gra-
ecis, seipsos OLBIOPOLITAS *Ὀλβιοπολίται*, appel-
lant. Herodotus in Melpomene. Olbia & Borysthenes
duo sunt opida circa Borysthenidis ostium, Mela 2. cap. 1.
BOS, sine DAMALIS, promontorium è regione Byzantij.

Gyllius in suo Bosporo. Vide CHRYSOPOLIS.

BOSA *Ἰσθμίου*, Sardinia insula opidum Antonino & Ptole-
meo. Bosla hodie appellari credo. BOSENSES habet
Plinius. Vide FLEXVM.

BOSARA *Ἰσθμίου*, ciuitas maritima Ptolemeo. omnia
Latina exemplaria, quæ mihi hactenus videre contigit,
habent huius loco COSEVDE, vtrumque recipit Mer-
cator in Ptolemaicis suis tabulis, & synonyma facit. Fides
fit penes illum. In Arabia Felici est.

BOSCHETH, vide BESECHAT.

BOSES, vide SENA.

BOSFORANI, vide BOSPORVS.

BOSIRARA *Ἰσθμίου*, vrbs Ægypti, apud Stephanum.

BOSOR *Ἰσθμίου*, fugitiuorum ciuitas. Iosue 20. 21. Deute-
ron. 4. In solitudine Ruben. In Arabia finibus, Iosepho.

BESER legit Pagninus. BOSOR meminit quoque
1. Machab. 5. vbi D. Hieronymus ABOSOR habet, &
quoque BOSOR. Iosephus BARASA. Idem Macha-
beorum caput BOSOR. E meminit: quo loco Iosephus
quoque BARASA legit. Vide BESOR.

BOSOS, vide BOIOS.

BOSPARA *Ἰσθμίου*, Thraciæ vrbs, Procopio 3. Edificior.

BOSPORIVM promontorium, vocat Dionysius Byzan-
tius, in quo situm est Byzantium. Gyllius in suo Bosporo.

BOSPORVM, vide PANTICAPÆA.

BOSPORVS THRACIVS Ptolemai, vocatur Italis
Stretto di Constantinopoli. quasi dicas fretum Con-
stantinopolitanum. A Grecis autem hodie Laimon, &
à Turcis Bogazin, eodem sensu, appellari, tradit Petrus

Gyllius in suo Bosporo, vbi eum accuratissime & doctissime
describit. Hunc Bosporum Strabo OS BYZANTIA-
CVM, Arrianus FRETVM MYSIVM, Iulianus

Apostata FRETVM CHALCEDONIVM, Hero-
dotus (qui cum Philostrato, quatuor stadiorum esse dicit)

BOSPORVM CHALCEDONIÆ, nominat. OS

PONTI Martiano. OS PONTICVM Tacitus.

OSTIVM PONTIEVXINI à Pindaro, PORVS

(id est traiectus) THRACIVS ab Apollodoro indi-

gitatur. PONTI FRETVM Aurelio Victori. Sunt &

alia eius nomina apud auctores, quorum quedam Gyllius

in suo Bosporo enumerat; sed quia mihi potius epitheta

quàm synonyma videbantur, consulto omisi. Ioannes Tzet-

za eum BOSPORVM HELLES-PONTIVM no-

minat, Chiliade prima, numero trigesimo primo. Idem

Tzetza, & Eustathius dicunt eum DAMALIS *Ἰσθμίου*

is, vel DAMALITES vocari. Vide HELLES-PONTVS.

BOSPORVS CIMMERIVS Plutarcho, FRETVM

Πορφυροῦ CIMMERIVM Herodoto, qui MÆOTI-

CVS Eustathio; OS MÆOTIDIS Martiano, &

PATARES ANGVSTIÆ Marcellino. Patrae autē

legendum contenderim, à Patrao vico, Straboni ad hunc

Bosporum sita. Patraes enim vox omnibus ignota. Itali

vocant Bocca S. Ioanni. Castaldus tradit Stretto di

Cassa nominari. Georgius Interianus dicit à Tartaris Vo-

spero dici. Volsico male habet Pinetus. Bosporus hic,

describitur sub nomine TANAIIS ab Arriano, in Periplo.

Euagrio 4. cap. 22. Sic quoque ab auctore, de Montibus,

Plutarcho: vbi Anetis frontem, promontorium, ad Ta-

naim collocat. Ex quo apparet, veteres Tanaim à fontibus

vsque in Euxinum mare produxisse, eiuſque ostium Bospo-

rum Cimmerium vocasse, atque Meotim Tanais palu-

dem putasse, quod ex Strabonis 2. colligitur, vbi scribit

Meotidem quasi Tanaidis partem esse. Isidorus quoq; (in

nominata Meotide) dicit Tanaim immediatè ex Riphais

montibus in Euxinum mare deduci. quæ ratione fortè du-
ctenus hanc *Μαρε Ταναις*. vel *Μαρε della Tana*, vulgò
vocant. Vide PHOSPHORIVM.

BOSPORVS, Indici vrbs, Stephano. Meminit &
Bospori Indici Eustathius in Dionysium. Ad Helleſpon-
tum quoque Suida. quam dicit à Bocharo Turco sub In-
stiniano Imp. deuastatam. Alia Ponti, iuxta Cimme-
rium sinum: vt idem habet Stephanus, vel ad Meotidem
paludem, vt scribit Procop. 3. Edific. Huius non semel me-
minit App. in *Μεθιδαικίς*. Hoc tractu Ptolemeus,
Strabo, ceteriq; BOSPORANOS populos describunt,
ad vtramq; Bospori Cimmerij ripam. BOSPHORA-
NORVM meminit vetus lapis, erutus in Campania ad
portum Iulium, Anno 1585. Circa Bosporum Cimme-
rium habitantes puto.

BOSRA, Palestina locus, Iosue 21. & 1. Paralip. 1. BE-
SETHERA *Ἰσθμίου*, 70. interpretibus. BOSRAM
aliam in Idumæa esse, dicit Masius, ex Isaie, cap. 34.

BOSSA, vide SINNA.

BOSSOGRADA, opidum Europæum est, Cedreno, &
Curopalati. Circa Bulgariam fortè.

BOSTINE, pro BORTINE, corrupta lectio apud Anto-
ninum, Hispania vrbs. Vide BYRTINA.

BOSTITZA, vide AGIRA.

BOSTRA *Ἰσθμίου*, Arabia vrbs, Ammiano, Stephano, &
lib. Notitiar. COL. BOSTRA, est in antiquo lapide. Et
COL. BOSTRA. N. T. R. ALEXANDRIANÆ, in
Iulia Mammeæ nummo. BOSTRA LEGIO in
Arabia Petraea, Philippi Imp. patria, vulgari appella-
tione Bulterech vocari scribit Brocardus, & Gul. Tyrius,
qui eam in Prima Arabia ponit. Balca nominat Leuncla-
uius. Philippus Imp. videtur eam accepto imperio instau-
rasse, & PHILIPPOPOLIM nominasse, apud Zona-
ram, in eius vita. vide BOTRVS.

BOSTRENVS, vide TAMYRAS.

BOSVTENSIS loci episcopalis, in Africa, meminit Coll.
Carthag.

BOTACHID *Ἰσθμίου*, Arcadia locus, apud Stephe-
num. POTACHIDÆ sunt apud Pausaniam: qui Te-
geatarum curiam facit.

BOTAMANIS, vocatur à Serapione, capite de bdellio, lo-
cus qui à Dioscoride PETRA vocatur. Arabia est.

BOTIÆ, vide BOTTIÆA.

BOTIEVM Botieorum, Phrygia opidum, cum stagno
ἀνθα, quod salem producit, teste Stephano. Meminit
huius etiam Epitome Strabonis. Βότιον, regionem circa
flum habet Lexicon Phauorini. Videndum an idem cum
BATIEIA.

BOTOLIANÆ *Ἰσθμίου*, ecclesie memoria est apud So-
zomenum 7. cap. 27. Circa Palaſtinam videtur.

BOTONTINVS Ager Calabriae. Lib. de Limitibus. Vide
BVTENTINENSES.

BOTORDVS, vide BOTRODVS.

BOTRI Torrens, vel vallis, vide NACHAL ESCOL.

BOTRIANENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

BOTRODVS. Martialis lib. 1. delicati dulce Botrodo ne-
mus. Idem eius lib. 12. meminit. Perottus dicit vicum
esse, non longè à Segobriga: & quondam opidum fuisse;
atque à Graccho dirutum, testem adducit Polybium. Sed
hic BOTORDVS legit. Turnebus in Aduersariis BO-
LETI Nemus.

BOTRVS *Ἰσθμίου*, Syria vrbs, Iosepho, Pomponio, Ptole-
meo. A Volaterrano Boteron dicitur. Postellus scri-
bit Botrun (quod idem est) à Christianis, & Elpatron
à Syris appellari. Si El, articulus Arabicus ab hac voce
desit, eiusdem erit cum superioribus, soni. Diagoram
Botryensem citat Plinius Lib. 1. Huius Botrys meminit
etiam Strabo 16. at malè BOSTRA legunt, codices
typis excusi.

BOTTIACA, vide BOTTIÆA.

BOTTIA, & BOTTIÆA Botiæia. Græciæ regio, in qua
Spartolus vrbs, Thucydid. 2. Chalcidenſibus vicina. Huius
vrbes præterea sunt Pellæ, & Ichna; apud Herodotum.

BOTTAICA *Βοτταία*, est in Strabonis Epitome. in ea Alorus vrbs. Thracia regionem vocat Diodorus 12. Plutarchus in Theseo, & Quaestionibus Græcis. **BOTIAI** sunt quoque Thraciae populi, Plinio, & Diodoro. Sed iſdem cum Superioribus.

BOTTION *Βοττιον*, gens in Macedonia; & **BOTTIA** regio, alia à Bottia, si creditur Etymologico.

BOTYRA, vna ex amicis vrbibus Troianis. Dict. Creteſis 2.

BOVA, Locorum vrbs, cuius episcopus Laurentius interfuit Synodo Romane, sub Symmacho 1. Ex Gab. Barrj Calabria.

BOVCARENSIS locus, in Africa, testis Coll. Carthag.

BOVCONIA, vrbs inter Bormitomagum & Moguntiam. Antoninus.

BOVDOBRICA, vide **BODOBRIGA**.

BOVIANVM *Βουϊανον*, Ptolemao est Samnitum in Italia vrbs: Pentrorum caput vocat Liuius. *Βουϊανον*, Stephano est. **BONONIAM** ab Antonino appellari vult Simlerus, sed Bouianum hoc loco legit ex codice M. S. Sigonius. Boiano Leander vocat. **BOBIANI** Agri in Samnio, meminit Lib. Coloniar. Plinius hoc tractu duo opida Bouianum dicta habet, quorum vnum **VETVS**, alterum **VNDECVMANORVM** cognominat. Viramq; coloniam Romanorum fuisse, ex eodem Plinio & Frontino conſicitur.

BOVIASMVM, vide **BVBIEMVM**.

BOVILLÆ, Plinio, Tacito, Liuiio, Propertio, & Persio. *Βουϊλλæ*, Appiano. Italia vrbs, in Latio. Babuca Leandro. Baccucci apud alij lego. **BOBILE** colonia, apud Frontinum Nansi. Sunt in Via Appia, ad vndecimum ab vrbe lapidem; teste Cicerone, & Cornuto in Persum. Centum stadys Bollam distare ab vrbe (quod serè idem est) scribit Plutarchus. Has Bollas easdem cum Boellis puto: etsi duas ex illis facere malit Sigonius. **BOVILLANI** fundi, in huius agro, meminit Cicero 3. ad Q. Fratrem. vide **BOELLÆ**, & **BOLA**: Vide **BOHILLA**.

BOVINIACVM, **LONNIA**, & **SOLOMANNIA**, pagorum nomina; circa Lutzenburgum, vt in S. Remaci videtur vita. Bouines, & Salmaigne, ad Mosam fluiuium reor. De Lonnia autem nondum mihi constat.

BOVIS AVLA *Βοὸς ἀυλῆς*, Euboeæ insulae locus, in ora *Ἐζαίμαρι*, vbi Io Epaphum enixa dicitur, Strabo.

BOVIS AVREI Templum, *Ἰουὸς Βοῶντων*, locus Palaestina, circa Semechomitidem lacum, sub quo Iordanem Minorem fontes suos habere, scribit Iosephus, Belli Iud. 4. cap. 1. Iouis pro Bovis legunt Latina exemplaria.

BOVIVM, vide **BOMIVM**, **BONIVM**, & **BOBIVM**.

BOVTA *Βοῦτα*, Libya Interioris opidum: Ptolemao.

BRABISCVS, vide **DRABESCVS**.

BRABON *Βραβων*, vrbs Attica, Phaurini Lexicon.

BRABONIACVM, vide **BRONONACIS**.

BRACA, vide **HEBRAICA**.

BRACAR, vide **AVGVSTA BRACARVM**.

BRACARI *Βρακάριοι*, Vide **BRÆCARI**.

BRACCATA, vide **NARBONENSIS**.

BRACHBANTIVM, locus Germania Inferioris; in vita S. Landoaldi. **BRACHBENTE** est in vita S. Ludgeri: in quo monasterium Lotusa. *Wilepn Brabant* hodie nominari opinor. Regiuncula est in confinibus Flandrie Brabantiaeque.

BRACHIA, vide **ARABICVS Sinus**.

BRACHMANES *Βραχμανες*, Ptolemao, Straboni, alijsque, India philosophi. Stephanus eos etiam **BRACHMAS** *Βραχμας*, vocari scribit. **BRACHMAEORUM** opidum habet Ptolemaeus. Horum habitationem, viuendi morem vestitumq; lege apud Strabonem 15. Philostratum 3. Dionem Prusæum Oratione 35. & Suidam. In siluis habitare, & corpus frondibus tegere, scribit Theodoretus 12. Græcar. Adfection. Oxidracis finitimos facit Lucianus in Fugitiuis. Idem eosdem videtur facere cum Gymnosophistis: sic quoq; Apuleius Floridor. 2. **BRACHMANEN** Insulam habitare, scribit Suidas, cui iſdem cum **CALANIS** videatur, Multarum gentium cognomen facit Plinius. Videntur Bramini hodie, de quibus multa passim apud recentiores scriptores, qui eas partes perlustrarunt. Naires tamen interpretatur Maffei, vide **GYMNOSOPHISTÆ**.

BRACHODES *Βραχόδες*, Promontorium in Africa Propria, est apud Ptolemaum. Videtur à Strabone **AMMONIS** vocari.

BRACHONESIVM *Βραχωνισιον*, Propontidis insula. In Constitutionibus Emanuel Comneni Imp. **TRAGONESIVM** legebat Latinus interpres.

BRACHYLA *Βραχύλλα*, Ceretanorum vrbs, vicina Iberis. Stephanus.

BRACI, vide **BRITANNICÆ**.

BRADAM Italiae fluiuium, habet Antoninus: inter Potentiam & Venustiam. Circa Apuliam.

BRÆCARI, Ptolemao sunt, **BRACARI** Plinio, & Appiano. Vide **LVSITANIA**, & **AVGVSTA Bracarum**.

BRÆSI *Βραῖσι*, Stephano Macedonia gens. Ex Dionysij 3. Bassaricorum.

BRÆSII, vide **PRASIANA**.

BRAGÆ, insulae deserta sunt, Arabia Felicis, versus Orientum. Plinius.

BRAGARA, vide **AVGVSTA BRACARVM**.

BRAGE, vide **BRIGE**.

BRAGODVRVM *Βραγοδύρον*, Rhetiae opidum, in Germania, Ptolemao auctore. Bibrach Lazio, Rothenburg Rhenano.

BRAGVLÆ, Thraciae vrbs, Antonino. corruptè pro Bergula.

BRAMAGARA, vide **ARAMAGARA**.

BRAMAGVM, vel **BROMAGVM**, apud Antoninum est Maxima Sequanorum opidum, quod Simlerus Bragans nominat, & Bramasans, in itinere Augusta Praetoria, Rauracum. Idem alibi Romont vocat.

BRAMENIVM, vide **BREMENIVM**.

BRAMMA *Βραμμά*, Sinarum regionis vrbs, Ptolemao. Brema vocat Mercator, in sua tabula vniuersali.

BRANA, Hispania Batice vrbs: Plinio.

BRANCHIADÆ, Asiae populi bilingues, circa Oxum fluiuium vsiam, quorum urbem aded excisam scribit Curtius 7. vt ne eius vestigium exstet. In Sogdiana est Straboni 11. *Βραχιάδα*, sunt Diodoro 17. capitum Elenchorum ipse liber hic mancus est. Non placet **BRANCHIDÆ**, vt quidam legit.

BRANCHIDÆ, vide **FRANCI**.

BRANCHIDARVM Oraculum, nunc **DIDYMÆI** Apollinis, locus Caria, apud Plinium. *Βραχιάδα*, Straboni, & Pomponio, cui in Ionia, finitima regione est. In ora Milesia, est Herodoto 1. Pausania 5. & Suida. Niger scribit Petran vocari. Vide **BRANCHIADÆ**.

BRANCOSI, Indiae populi, sunt apud Plinium.

BRANDEIA, vide **ALISIVM**.

BRANGONIA, vide **BRANOVIVM**.

BRANISOBA, Hungaria vrbs videtur, apud Nicetam, & Glyca continuatorem. Nouum nomen puto.

BRANNACVM villa, Gregorio Turonensi, Historiar. 4.

BRANNESIA, vide **VRBS VETVS**.

BRANNOGENIVM *Βρανογένιον*, Ordouicorum vrbs Ptolemao. In Albione. Vide **BRANOVIVM**, & **BRANGÆ**.

BRANNOVICES, Caesari Gallia populi sunt; inter Aeduorum clientes numerati. Moriane, Marliano & Pingomo. Idem cum **BRANNOVIIS** fortè, vt putat Marlianus, qui apud eundem Caesarem sunt: sed hos putat Vigenereus hodie Briançon occupare. Diuersos esse, docet Caesar, de Bello Gallico 7.

BRANODVNVM, littoris Saxonici in Britannia opidum. lib. Notit. Brancestre hodie est: vt docet Camdenus, in sua Britannia.

BRANOVIVM, vel **BRAVINIVM**, Angliae opidum, Antonino: quod Britannicè Caeruvragon, & Anglicè Worcester vocatur; vulgo Latino. **BRANGONIAM**

NIAM vocat Lhydas. BRANNOGENIVM Ptolemaei putat esse Camdenus: esseq; ab eo male in Ordonibus positum.

BRASIAE *Ἰσθμὸς*, olim OREATAE *Ἰσθμὸς*. Liconica opidum est Pausania. PRASIA *Ῥασιά*, Ptolemaeo est. PRASIAE sunt apud Stephanum, Polyenum, Polybium 4. Thucydidem 2.6 & 7. Fortè etiam PRACIA eiusdem Stephani. Ciparissi, Zirdo, Tiros, Nigro. Pletthon duplici ss. *Ῥασιά*, habet. Vide BRYSEAE.

BRASILAE sepulcrum, locus in Co insula. Theocritus.

BRATTIA, vide BRETTANIS.

BRATVSPANTIUM Caesari, inter Bellouacos & Ambianos, fortè pagus hodie Granuiller, vel Gratepanco dictus, ut Car. Brullus aeternat. Sunt quibus videtur Clermonten Beauvois. alij milani Beaumont sur Oyse, ut Vigenereus prodit, in suis Caesaris Commentarijs. Bratuspanti etiam memoria est in vita S. Guiberti. Item in Asfridi Episcopi Vitraieffensis, apud Siebertum.

BAVRVM *Βαυρὺν*, Attica municipium, Straboni, Plinio, Plutarcho in Solone, Pausania, & Stephano. BAVRVM *Βαυρὺν* legitur in Euripidis Iphigenia Taurica, mēdosē, ut annotavit Hartungus. Eadem lectio tamen, apud Iul. Pollucem est, lib. 8. Vide ATHENAE.

BRAVVM *Βραυὺν*, Ptolemaeo Murhogorum, in Hispania Tarraconensibus, Bargas Tarapha teste. Villanovanus in suo Ptolemaeo addit Brauum olim MASBVRGI, & AVCA dictum, aut fores eius vellem protulisset. Aucam Moralis describit in montibus, quos Doca vulgè vocant; in loco qui hodie Nueftea Señora de Oca nominatur. Juxta Villam Francam, vitradu Nebrissensis.

BRE *Ἰσθμὸς*, Thraciae vrbs. Procop. 4. Aedificiorum.

BREA *Ἰσθμὸς*, Atheniensium ciuitas, in quam postea coloniam miserunt. Stephanus.

BRECIANTIA, vide BRIGANTIUM.

BRECELLAE, vide VERCELLAE.

BREGATIVM *Βρεγατίον*, Pannonia Superioris vrbs, Ptolemaeo. Bregantz dicitur Pircheimero. Locum Bonituda appellant, ubi antiqui Bregetij ruina & vestigia apparent hodie, inquit Lazius. Puto hoc Bregetium Ptolemaei ab Ammiano BREGETIO, & ab Aurelio Victore BERGENTIO dici; sic enim hi nominant urbem, in qua Valentinianus Imp. Quadorum legationi respondens, obierit, Paulus Diaconus BRIGIO appellat. BRIGITIO Callistus.

BREGES, vide PHRYGIA.

BREI, vide BRIONES.

BRELITENSIS Episcopus, Honoratus nomine. Decret. 1. Distinct. 16. Interfuit Aluernenſi Synodo. Pro Bliterensis fortasse.

BREMENIVM *Βρεμενιον*, Otadenorum vrbs in finibus Scotiae & Angliae, Ptolemaeo. Hodie Warwick, Villanovano censore. Wamborow mallet ex ea facere Talbotus, non tamen affirmare audet. Sed Bampton Camdeno est. Antoninus BRAMENIVM legit.

BREMETONACVM, Angliae opidum, Antonino. An fortè BREMETENRACVM in lib. Notit? Rhibceſter Guilhelmo Camdeno est.

BREMITANI, vide POROBREMITANI.

BRENCI, vide BREVNI.

BRENDA, & BRENDESIVM, vide BRVNDISIVM.

BRENDICATHraciae vrbs, Antonino. BRISIZElegit Simlerus. Vide BRIZICA.

BRENNACVM, Galliae opidum, Greg. Turonensi 4. & Amoino 3.

BRENNI, vide BREVNI.

BRENNVM montem, nominat Philargirius ad III. Georg. ex quo Mella fluvius oritur. vide PYRENEVS.

BRENTESIA, vide MEDOACVS.

BRENTHE, vide BERENTHEATES.

BRENTII, *Ἰσθμὸς*, gens in Italia. Hesychius. Vide BRVTII.

BRENTONICVM, Brentoni castrum, hodie, Lazio. Ad Athesim, inter Tridentum & Veronam. Brentorum regionis, ut puto. vide FAGITANA.

BRENTORVM *Ἰσθμὸς*, ut alius codex, BRENTONORVM Regis, Sinduali, meminit Diaconus. quos Blondus scribit antea HERVLOS nominatos, atq; in eo angulo Alpium & Apennini eos statuit, ubi Tanarus fluvius irigina torrentibus autus, regionem irrigat. vide BRENTONICVM, & BRIONVM.

BREONES, vide IBRIONES.

BREPVS, vide BRESSVS.

BRESSVS *Ἰσθμὸς*, Armenia Maioris vrbs, Ptolemaeo. BREPVS interpreti.

BRETANI, vide BRITANNI.

BRETINA, vide SABONA.

BRETOLAEVM *Ἰσθμὸς*, Celticorum in Lusitania vrbs Ptolemaeo.

BRETONI, vide BRENTORVM.

BRETTALIA *Ἰσθμὸς*, insula circa Oceanum. Hesychius. Corruptè, ni fallor, pro *Ἰσθμὸς*.

BRETTANIA *Ἰσθμὸς*, Isacio in Lycophronem insula Oceani est, inter Britanniam occidentalem & Thulen. Angliam, haud dubiè significat. & pro BRITANNIA. sic legit quoque Dion. 60. Vide BRVTII.

BRETTANIS *Ἰσθμὸς*, insula in Mari Hadriatico est Stephano, quam quoque BRETTOTIAM *Ἰσθμὸς*, vocat. & à GracielAPHVSSAM appellari scribit. Hec est quae (ut Hermolaus cenſet) BRATTIA à Plinio & Antonino dicitur, contra Surium sita, bubus & capris landata. BRETTIA habet Etymologicum. Brattia quoque hodie vocari idem Hermolaus ait.

BRETTI, vide BRITANNICA.

BRETTIA, vide ITALIA, & BRETTANIS.

BRETTII, vide BRVTII, & BRETTVS.

BRETTIVM, vide BRVTIVM, & LEV COPETRA.

BRETTIVS *Ἰσθμὸς*, Brettotiae insula fluvius, quae in Hadriatico mari est. Stephanus, in verbo *Ἰσθμὸς*.

BRETTOTIA, vide BRETTIVS, & BRETTANIS.

BRETTVS *Ἰσθμὸς*, Italia vrbs, Tyrrenorum: in Brettia regione, & Brettii populi. Stephanus.

BREVCII *Ἰσθμὸς*, Pannonia populi, Ptolemaeo, Dionio, & Plinio, qui eos perflui à Sauo flumine dicit. Vide BREVNI.

BREVCOMAGVS, vide BROCOMAGVS.

BREVIODVRVM, Galliae Lugdunensis vrbs, Antonino.

BRIGADODRVM legit quoque Simlerus.

BREVIS, Hispaniae locus, inter Bracaram & Augustam. Antoninus.

BREVNI *Ἰσθμὸς*, Ptolemaeo Vindeliciae populi. Perlacherepè hodie, Auentino. qui eosdem dicit ab Horatio & Floro BRENNOS vocari. Strabo eos BRENCOS, (*Ἰσθμὸς*, ego lego) appellat, ut Simlerus prodit, qui eos Brunauwer interpretatur, qui sunt ad ænum fluitum. Idem subdit Brunneck, in Alpibus opidum, huius nominis vestigia seruire. Plinio BREVNI in Lepontii: Palenferthal, & Vallis Breunia, *Æg. Scudo*.

BRADA *Ἰσθμὸς*, Pisidia vrbs, Straboni ex Attemidoro.

BRIANAE collis, circa Galatiam est: in vita S. Theodori Archimandrite.

BRIANTICA *Ἰσθμὸς*, Thraciae regio, quae olim GALAICA *Ἰσθμὸς*. Herodotus in Polymnia. PRIATICVM Campum Linij crediderim. BRIANTAS populos habet Solinus. alij PRIANTAE legunt.

BRIARÆI Columna, vide ALYBE.

BRIGICVM, Hispaniae vrbs Antonino. inter Asturicam & Ocelum Durij. BRICIVM quoque legit.

BRICINNIA *Ἰσθμὸς*, arx agri Leontini, in Sicilia, Stephano, & Thucydidi in principio lib. 5.

BRICIVM, vide BRICICVM.

BRICATES fluvius, ex Timaro monte Arno miscetur. Sic Vibius. Tifata fortè, pro Timaro. Vocatus autem habet, BRICRATES fluvius ex Timaro monte progrediens, miscetur Arino. Vtriusq; lectio mihi suspecta.

BRIDAMA, vide BIRDAMA.

BRIDINNAS insulas Septentrionalis maris, habet Aethicus Sophista: ubi nanos homines dicit: ad minorum cubitorum mensuram vix peruenientes.

BRIDO-

BRIDOBORVM, Lugdunensis Gallia vrbs; Antonino.
Briare Simlero videtur. Ad Ligerim fluium hac est.
BRIENNONA, vide BONNA.
BRIETVM, vide BRYAZON.
BRIGA, vide AVGVSTOBRIGA, & FLAVIO-
BRIGA.
BRIGÆCIVM Βρυγίων, Ptolemao Hispania Tarra-
conensis vrbs. Briuicla, Moletio; Ouiedo, Tarapha.
BRIGÆCINI populi, ibidem: eodē auctore Ptolemao.
BRIGECVM habet Antoninus circa eundem tractum,
quod ego Leon interpretari malim. Vide TRIGÆCINI.
BRIGANTES Εἰρηγῆες, Albionis insula populi, Ptole-
mao. Hi sunt Eboracenses Lelando, sed Galtwei Heß.
Boëtio. His Brigantibus scribit Pausanias magnam agro-
rum partem ab Antonino Pio Imp. ademptam. BRIG-
ANTES sunt etiam in Hibernia, eisdem Ptolemao. vide
PHRYGIA.
BRIGANTIA, Vide BRIGANTIVM, & FLA-
VIVM.
BRIGANTIVM, Rhatia lacum habet Plinium lib. 9.
cap. 17. de eo sic Erythraus in suo Indice Virgiliano: Bri-
gantinus lacus Rhatia, in Alpibus abstrusus, qui hodie
Hydrius, in Tridentinorum finibus: vnde Clustius amnis
emittitur. Lago de Idro vulgò est. Quod Erythrao hic
minus assentiar, Ammianus facit lib. 15. diligens admo-
dum in locis describendis auctor: Is enim Rhenum fluium
per quadraginta & sexaginta stadia per Brigantiam
lacum diffusum ait, ex qua descriptione eundem esse cum
Acronio, nemo non videt. Vide ACRONIVS.
BRIGANTIVM Βρυγάντων, Ptolemao in Rhatia, Stra-
boni in Vindelici opidum circa Lacum Acronium; Anto-
nino BRIGANTIA. Bregent est Schudo. item Sim-
lero. BREGANTIA fortè libri Notitiarum. BRI-
GANTIVM, Segusianorum est vrbs, Straboni, Ptole-
mao, & Antonino: Hanc Ammianus VIRGAN-
TIAM nominat, vt scribit Varrerius, cui hodie vrbs est
in Delphinatu, Briançon nomine. Maioris Britannia
etiam vrbs, BRIGANTIVM, 55. gradib. distans ab
æquinoctiali versus Boream. sic Almagestum lib. 2. Ebo-
racum hanc esse, putat Camdenus. Vide FLAVIVM.
BRIGAODORVM, vide BREVIODVRVM.
BRIGAS, vide BRIGANTES.
BRIGE, vel BRAGE, Angliæ vrbs, Antonino. Brige me-
minit etiam Beda. Broughon est G. Camdeno.
BRIGES, vide PHRYGIA.
BRIGI, vide THRACIA, & BRINCI.
BRIGIA silua, iuxta Rasbacum fluiolum, in Gallia.
S. Audoeni Rhotomagensis vita. BRIGENSEM saltum
vocat Aimoinus.
BRIGIANI, Alpini populi, Plinio. Hi fortè sunt, Simlero
auctore, qui Brigantione supra Caturiges habitauerunt,
in Alpibus Cortiis.
BRIGIO, vide BREGATIVM.
BRIGOBANNIS, & TENEDO, Germania opida,
trans Rhenum, ad siluam Martianam. B. Rhenano ex
charta Peutingeriana.
BRIGVLVS, vide ARAR.
BRILESSVS, Βρυλλήων, mons in Attica, Solino, & Thu-
cydidi 2. & Etymologo, sed singulari S. sic quoque apud
Empiricum. vide BRILETVS.
BRILETVS, bina iocinera leporibus circa Briletum &
Tharnen. sic Plinius. idem & quaterni renes cerui: contra
squamosis pennatisq. nulli. THERNEPER E. in prima,
legunt quadam exemplaria. Sed TARNEREponendum.
Brilettus Attico more per T. scribi, & idem esse cum Bri-
lesso puto. BRILESSVS quoque apud Thucydiden 2.
lego, & PARNE male, pro Tarne.
BRINCAS Εἰρηγῆες, Italia vrbs à Gothis recepta, per Nar-
setem. Cedrenus.
BRINCI Εἰρηγῆες, Thracia populi, circa Hedones: Suida, in
voce Thamyris. fidem cum BRIGIS sunt.
BRINIATES Ligures, habet Liuius, 39. & 41. Vide
FRINIATES.

BRINNIACVM fundum, habet Cicero 13. epistolarum
ad Atticum, epist. 48. In Campania videtur. BRIN-
NIANVM, alia lectio.
BRINTA, vide MEDOACVS.
BRIONVM Regio, vbi sanguis de nubibus fluxit. P. Dia-
conus 4. Longobard. An eadem cum BRETTONO-
RVM? Bradneck ex Briono facit Lazius. In Ducatu
Tirolensi. Vide IBRIONES. Adi quoque M. Velfe-
rum 8. Augustanarum.
BRIOS, locus prope Vercellas, vbi Carolus Iunior Imp.
obiit. Onuphrius. vide BARS.
BRISA Εἰρηγῆες, Lesbii promontorium, Stephano. Armenia
Maioris vrbs, in Authenticis. An hac Brizaca Ptol. mai?
vel Bressus?
BRISABRITÆ, India populi sunt apud Plinium.
BRISACVS MONS, inter Argentoratū & Basileam
vrbes, Antonino. idem BLVSACVS etiam legit.
Brifach in Rheni ripa, Beato Rhenano.
BRISIGAVI, sunt in lib. Notitiar. vbi inter au-
xilia Palatina numerantur. An Brisgauer Germania
populi?
BRISINGESIA, vide EBORA, & CONIM-
BRICA.
BRISIZE, vide BRENDICA.
BRISNIACVM, CLYPIACVM, SANCIA-
CVM, Gallie loca, in S. Audoeni Rhotomagensis vita.
BRISOANA, vide BRISANA.
BRISTOLIVM, vide VENTA Belgarum.
BRITABLV, vide LITABRV.
BRITANNI, Gallia Belgica populi, Plinius 4. cap. 17.
An fortè vbi hodie Thups te Witten nominatur, ad
Rheni osium? BRITANNICIANI hi videntur in
lib. Notitiar. & LITTVS BRITANNICVM hoc
tractu ab Eginarcho describi puto. In Gallia etiam
BRITANNI super Ligerim siti, sunt Sidonio lib. 1. ad
Vincetium, Bretagne hodie. Hanc Plinius 3. cap. 18.
Pensulam Gallia Lugdunensis spectatiorem appellat.
BRETANI Εἰρηγῆες, hi sunt apud Dionysium Afrum,
& BRITTONES apud media ætatis scriptores. Bret-
tons hodie. vide BRITONES.
BRITANNIA MINOR, vide ARMORICÆ.
BRITANNIÆ Specula, vide ARTABRV.
BRITANNICÆ Insule vocantur apud auctores, ea quæ
hodie Anglicum &oticum regnum continent, cum Hi-
bernia, & insulis circumiacentibus. BRETANIDES
Εἰρηγῆες, eas appellat Dionysius Alexandrinus. Harum
maxima, in qua hodie Anglicum &oticum regnum,
ALBION Ἀλβίων, à Ptolemao dicitur; & ab alijs etiam
BRITANNIA, per excellentiam, quasi inter Britan-
nicas primaria. Dion. lib. 60. BRETANICA Εἰρη-
γῆες legit, sic quoque Appianus in Proemio historia.
Stephano PRETANICA Εἰρηγῆες, per P. scribitur.
Hanc insulam Romani postquam eam imperio suo totam
subiugassent, in prouincias & nomina distinxere. In Al-
magesto lib. 2. MAIOR vocatur pars quæ versus Au-
strum est: & MINOR quæ versus Boream. Xiphilinus
& Dion eam diuidit in SUPERIOREM & IN-
FERIOREM. Apud Sex Rufum qui sub Valentiniano
Imp. floruit, sunt BRITANNIA PRIMA, BRI-
TANNIA SECUNDA, FLAVIA, & MA-
XIMA CÆSARIENSIS. Liber notitiarum addit
VALENTIAM; cuius quoque Marcellinus meminit.
Has prouincias sic interpretatur Humf. Lhuydus, Britan-
niam primam vocat, quæ à Tamesi ad Vallum vsque ex-
tenditur. Hac fortè hodie comprehenditur sub Angliæ (vt
Latinum vulgus vocat) nomine. Secundam, quam &
Minorem scribit vocari, quæ vulgò Scotia appellatur, esse
affirmat. Ex Maxima Cæsariensi, Cantium facit, cum
Atrebatensi regione. Ex Flauia, Westsaxonum tractum,
cum Wicht insula. Valentiam, Cambriam indigitat.
Sed neque hoc omittebam duximus, quod Humfredus ex
Sigeberto luteris prodidit, hanc nempe insulam antequam
à Romanis aut exteris cognita esset, in tres regiones
distinctam

distinctam; quas indigenarum lingua (qua hactenus in Cambria, eius patria in usu est) Lhoëgia, Cambria, & Albania vocitarunt, & etiamnum vocitant, de quibus vide suis locis. Idem ex vetustissimis eius regionis monumentis docet generali vocabulo hanc insulam PRYDAIN dictam, ex qua Græcos & Latinos suam Britanniam fecisse verisimile est. Britanni, BRACI vocantur corruptè, in Wicbini historia. sed BRETTI lego in eiusdem codice M. S. Cambriam putat Ponticus Virunius à Iuvenale Satyra 7. celebratam hoc versu, Occidit miseros Cambre repetita magistros. vide ALBION, ARMORICA SCOTIA, & VALENTIA.

BRITANNICIANI, & BRITANNICVM Litus, vide BRITANNI.

BRITANNICVS PORTUS, Mörinorum, in Gallia. Plinius 4. cap. 23. Vide ICGIVS.

BRITANNICVS OCEANUS, Ptolemao; qui inter Angliam & Galliam est, Nautis nostratibus Canale dicitur; Manche Gallis; Delfe Anglis. Plinio 4. cap. 9. alius est: is nempe, qui inter Rhenum & Sequanam. Hic apud alios GERMANICVS vocatur. Vide GERMANICVM mare.

BRITANI villam, habet Apuleius 8. de Asino. Beroaldus ad hanc locum annotavit hæc verba, Fortassis à Britia ciuitate Bythinie deductum, ut sentit Hermolaus.

BRITANIA, vel BRITONIA, est Hispania vrbs, Amb. Morali; qui addit eam hodie circa Mondoñedo locum habere.

BRITIVM, vide EBROBRITIVM.

BRITOLAGÆ Βροταγία, Mysia Inferioris populi. Ptol. BRITOLENSIS Episcopus Hispania, nominatur in Concilio Toletano III.

BRITONES, Iuvenalis, Quæ nec terribiles Cimbri, nec Britones unquam. BRITONVM stigmatum meminit quoque Tertullianus de Velandis virginibus. NATIONE BRITTO, legit vetus lapis in Vrbe. vide BRITANNI, BITTORES, & ARMORICÆ.

BRITONIVM, Hispania vrbs Episcopalem habet Morali, in concilio Toletano, libro 12. suis Chronicis. vide BRITANIA.

BRITIII, vide BRVTIII.

BRITTONES vide BRITONES.

BRITTVM Βροττον, Mysia Asiatica tractus. Galenus de Antidoto. Versus Pergamum puto quia addit, Prouincia nostra finitimus est. Pergamenum enim Galenum fuisse, notissimum.

BRIVA ISARÆ, Antonino: Pontoyse Simlero. Gallia Lugdunensis opidum xv. M. Pass. à Lutetia. BVRVSARA videtur M. Velfero, in Tabula Peutingeriana, vbi & BRVISSARÆ legitur, in tertia nempe huius tabule scheda nondum edita.

BRIVAS, Sidonio Gallia opidum, vbi ossa Iuliani. Vicum BRIVATENSEM vocat Hericus lib. 4. vita S. Germani. BRIVA CVRRETIA est apud Greg. Turonensem 7. vbi S. Martinus S. Martini discipulus, requiescit. In Aruernis est, hodie Briue vocatur, Cœnali vel Bruineen Limosin Belleforestio. BRIVATEM Βροατη, Portu habet Ptolemaeus in Gallia Lugdunensi: circa Ligeris fluminis ostia. Brest interpretatur à Scaligero.

BRIVENES ciues, habet Lazius 5. R. P. R. ex antiqua inscriptione, qua ad Danubium est, propè Laugingam Suecia. Iacobus Sceppervs docet eos fuisse, vbi hodie Prentz pagus & fluvius.

BRIVLV M, cuius Episcopus Timotheus. Ephesinum concil. III. BARIVLV M alia lectio.

BRIXABA Βριξάβα, Mons Tanai fluminis vicinus, qui postea ARIETIS FRONS, xpiς αἰένων, dictus fuit; auctor Plutarchus de fluminibus.

BRIXANTÆ, & BRIXENTES, vide SVBLAVIO.

BRIXELLVM Βριξλλον, Ptolemao, & Suetonio, item Plinio, cui Colonia est, sed per I. in secunda legit, ut quoque Plutarchus in Othone. Gallia Togata in Italia vrbs. Leandro Brescello dicitur.

BRIXIA Βριξία, Straboni, Ptolemao, Lilio, Nazario in

Panegyrico, & Plinio in Epistolis, Cenomanorū opidum, & caput, Lilio. in Italia Coloniam Romanam facit Onuphrius. Brescia hodie, Leandro. Sub Venetorum dominio est, populosa & ampla ciuitas; & ditissimis incolis habitata. Hanc Vrbs Veneta sparsam vulgò cognominari didicimus. Chrysostomus Zanchus in suo de Orobis libello, putat hanc Brixiam à Catullo sub nomine CYGNEÆ Specula describi, hoc versu: Brixia Cygnea supposita in specula. alia est autem lectio in excusis exemplaribus. Meminit BRIXIÆ Optatus. & D. Augustinus, contra Cresconium lib. 3. vbi scribit Cæcilianum exilio condemnatum: fortè alia ab hac. Est BRIXIA etiam Susiana fluvius, Plinio.

BRIXIANVM, vide FAGITANA.

BRIXILLVM, vide BRIXELLVM.

BRIXINA, & BRIXINORA, vide SVBLAVIO.

BRIXIORVM Tractus, siluosus videtur circa Bencuentum: ex Diaconi 4. Longobard.

BRIZACA Βριζακα, Armenia Maioris opidum, Ptolemao. vide BRIZA.

BRIZANA Βριζανα, Arriano, BRISOANA Βρισανα, Ptolemao, Persidis fluvius: fortè Sirt, hodie. Alteruter inuertit ordinem positionis huius Brizana & Rogamis fluviorum. BRIZANOS Germania Septentrionales populos, habet Helmoldus.

BRIZICA, Thracia vrbs, Antonino: inter Maximianopolim & Traianopolim. BRENDICA an eadem, nescio.

BROCHOTVS Βροχωτος, mons accessu difficilis, regiā pulcherrimam habens: alij PRONISTA Βρονιστα, vocant. Sic Curopalates, & Cedrenus. Circa Bulgariam vsquam eū refero. Sed PEOMISTA legitur apud Curopalatem.

BROCHVS Βροχον, Phœnicia opidum, prope Martham locum; inter Libanum & Antilibanum. Polybius 5. ad pauludem sitam scribit.

BROCOMAGVS, ut Rhenanus ex Marcellino habet.

BROTOMAGVS per T. meum exemplar legit. per C. autem apud Antoninum. Ptolemao BREVCOMAGVS Βρευκομαγος, est: Germania vicus, duobus milliariibus infra Argentoratū situs, & Brucomat vocatus, ut Rhenanus putat.

BROCOVO, vide BROVONACIS.

BRODENTIA Βροδεντια, Germania vrbs est apud Ptol.

BRODOLIVM, locus in Gallia, Meldorū. Vita S. Flacrij.

BROLINDVM, vide DIOLINDVM.

BROLINGÆ, vide BOLINGÆ.

BROMAGVM, vide BRAMAGVM.

BROMISCVS Βρομισκος, Græcia vrbs, qua stagnum Bolbe mari infunditur. Thucydides 4. est ergo in Macedonia, nō procul à Mygdonia: ut apparet ex eiusdem libro 1. vide BORMISCVS.

BROMITOMAGVM, vide BORMETOMAGVS.

BRONCOTAS, vide BRONTOTAS.

BRONGVS, Mæsia fluvius, in Istrum influens, Herodoto. Vide ANGRVS.

BRONIVM pagus, in Lomacensi territorio. In S. Gerardi Abbatis vita. Lotharingia videtur.

BRONTOTAS, locus in Italia, tertio ab Vrbe milliario, vbi Anthemius Imperium suscepit. Cassiodori Chronicon.

BROSACVM, loci nomen; Niceta. In Macedonia fortè.

BROTOMAGVS, vide BROCOMAGVS.

BROVONACIS legitur apud Antoninum, pro Anglia vrbe, & alio loco, pro eadem BROCOVO. BRABONIACVM in libro Notie. dici putat Simlerus. Brougham est Camdeno.

BROXAS, locus haud procul à Foro Iulij. Diaconus in Longobardici.

BROYLV S, vide MENARIACVM.

BRVANIVM, vide BRYANIVM.

BRVCCA, putat Cl. Aretius olim dictam Sicilia vrbs; hodie Longobaldam vocatam. sed BV CRA Βύκρα, legendum ex Ptolemao.

BRVCHION, locus circa Alexandriam Aegypti. Ammianus & Freculphus. In ipsa vrbe fuisse olim videtur. BRV-

TIÓN, nisi fallor, est D. Hieronymo, in Hilarij ne.
 BRVCTERI sine Brockmerlandij, in Orientali Frisia, ut scribit Cornelius Kempinus. vide BVSACTERI, & BORVCTVARIJ.
 BRVGES, vide PHRYGIA.
 BRVLITÆ, Asia Minoris populi, circa Ephe sum. Plinius.
 BRVMBESTINI, Calabria gens, Plinio. Dubio de scriptura, non conuenit enim litterarum ordini, quam Plinius in enumerandis locis obseruare sapissime solet.
 BRVMENSIS Episcopus Adalgarius, interfuit concilio Tribitria habito, anno 895. in Germania. PRVMIA vocatur apud Eginarthum, in Carolo Magno. Prum adhuc hodie, Abbatia in Comitatu Lutzelburgensi.
 BRVNDÀ, locus videtur apud Arnobium contra gentes, lib. 2. ubi Simonem Magum scribit ex altissimo culmine se precipitasse. Haud procul, aut potius in ipsa Vrbe fuisse reor. E monte Capitolino hoc factum, tradit Abdias Babylonicus. vide BRVNDISIVM.
 BRVNDISIVM Plinio, BRENDESIVM Epocaletov, Ptolemao. Colonia est apud Lium, Florum, & Paterculum. In Salentinis est, Lini Epicome 19. BRENTESIVM Græcis scribi, per T. ait Stephanus. Numismata habent BRVNDISIVM, cum Ipsilon in prima. In veteri inscriptione BROVNTESION est. Quidam poëta, breuitatis causa, BRENDAM (aut, ut alia lectio est, BRVNDAM) dixerunt, inquit Festus. Brindisi hodie vulgo nuncupatur. Barnedis appellatur à Beniamino. Calabria vrbs est.
 BRVNDVLVM Portus Padi, apud Padum est Plinio. puto hodie adhuc Brondolo vocari.
 BRVSCA, & LIGO fluiorum nomina, in S. Columbani vita. Circa Mosellam alicubi, forsan.
 BRVSIS Cæcis, Macedonia pars, Stephano.
 BRVTATES, vide BRVTII.
 BRVTIVM Promontorium Magne Gracie, Pomponio; BRETTIVM quibusdam. LEVCOPETRA mihi videtur à Ptolemao nominari. quod vide suo loco. Est & locus circa Alexandriam: D. Hieronymo in vita Hilarij. Vide BRVCHION, CORNVA, & LEVCOPETRA.
 BRVTOBRIA Cærotopia, Hispania Batia vrbs: inter Batim & Tyritanos. Stephano.
 BRVTII Cærotopia, Italia populi, Ptolemao. Calabria Inferior vocatur, Leandro teste. Brutios prius LVCA-NO S dictos, scribit Iustinus, lib. 23. BRITII non semel vocantur in Codice Theodosiano. BRETTII legunt numismata. BRENTII Epocaletov, sunt apud Dionysium Afrum. BRVTATES apud Fest. Pompeium.
 BRETTANIAM Epocaletov, regione vocat Polybius 11. Hæc regione SICILIAM vocari à Stephano, Theocriti Scholiaste, alijq; ex eo apparet, quod multa flumina & opida in hoc tractu sita, Sicilia ascribant, ut quoq; Eustathius, qui Sibarim civitatem, & Crathin fluium Sicilia vocat. Sed & hodie eam Siciliam cis Pharum nominant. BRVTIOS Saltus, habet Seneca, de Tranquillitate vite.
 BRVTIIVS Sinus, vide HIPPONIATES.
 BRYANIUM Epocaletov Deuriopun opidum, in Macedonia, Straboni. Apud Lium BRYANIUM legitur.
 BRYAS Epocaletov, locus ad mare videtur, Africa Proprie, apud Cedrenum, & Zonaram.
 BRYAZON, Bithynia fluius, apud Plinium. Idem habet hoc tractu BRIAZVM, templi & Dei nomen: iuxta Olacham fluium. sed alius codex hic BRIETVM legit.
 BRYCES Epocaletov, & BRYCÆ Epocaletov, item BRYCEII, Epocaletov, Thracia populi, sunt Stephano. BRYCÆ apud Plinium sunt.
 BRYCHVS Epocaletov, fluius circa Pellenen. Hesychius. Huius Lycophron meminit.
 BRYELICA Epocaletov, Cilicia regio, Ptolemao.
 BRYGÆ, vide BRYX.
 BRYGEIDAS duas insulas, in Illyria habet Apollonius 4. ut legunt Hartungus & Rotmarus, sed Epocaletov, per 4. habet Græcus codex. Videtur eas describere circa Hi-

striam & Absyrtidas, in Hadriatico mari: easq; Diana sacras dicit.
 BRYGI Epocaletov, Macedonia aut Epiri populi videntur, apud Strabonem lib. 7. ubi & PHRYGI legitur. vide BRYX.
 BRYGIANVM, vide ARCENVM.
 BRYGIAS Epocaletov, Macedonia opidum, Stephanus.
 BRYGIUM Epocaletov, Macedonia vrbs, circa Pallenem peninsula, Stephano, & Plinio.
 BRYLLIVM Epocaletov, Plinio vrbs ad Propontidem; cuius regio BRYLLIS. Ephorus putat urbem quoque CRYIVM appellari. ut scribit Stephanus.
 BRYORVM Epocaletov, littus, Cyrenaica regionis: Ptolemao, Ardbrij Maritimo.
 BRYSAIVM Epocaletov, Parthynorum vrbs. Stephanus. In Illyride.
 BRYSE, vide BRYCES.
 BRYSANI, Indica gens, Plinio.
 BRYSEÆ Epocaletov, opidum quoddam Laconica. Pausanias. Pro Brasia fortasse. ut credit Sylburgius, in suis doctissimis ad hunc auctorem Notis.
 BRYSIÆ Epocaletov, Elis vrbs, Homero, & Stephano. Idem forsan cum Bryseæ Pausania, ad Laconica confinia.
 BRYSIS Epocaletov, Magna, Episcopus: & BRYSIS Parua, Archiepiscopus: nominantur in Sanctionib. pontificis Imp. Orientalium. Item in Officialibus Constantinopolitanis, apud Cuxoplatem.
 BRYSTACIA Epocaletov, Oenotorum vrbs, Stephano. Calabria Episcopus sedes est apud Gab. Barrium, Britatico hodie dicta.
 BRYTANI, gentis nomen videtur, apud Isacium ad Lycophronem. vnde Pylsem in Tyrrheniam venisse suspicatur. An pro Brutij?
 BRYTEIDES, vide BRYGEIDAS.
 BRYX, & BRYGÆ gens Macedonia, Illyris vicina. Stephanus. Etiam Strabo 7. ut legit Casaubonus: ubi excusus codex PHRYGI habet.
 BVAI Epocaletov, Libya populi, apud quos vir ceteris viris, mulier mulieribus imperat. Stobæus de Legibus, ex Nicolao.
 BVANA Cuava, Armenia Maioris opidum. Ptolemao.
 BVBA, Bæca, Ptolemao Frentanorum in Italia vrbs: qua à Ligorio Peschara interpretatur. Termole autē, ab alio. vide BVCA, & RVBA.
 BVBACENE, Asia regio, à Polyperco in ditionem, sub Alex. Magno redacta, ut tradit Curtius 8.
 BVBALIAPANNONIA, hodie Symich vocatur, teste Laçio. vide PANNONIA.
 BVBASIS Cæcis, Aegypti pagus. Etymologicū. aliud à Bubasti.
 BVBASSVS, regio Caria, Plinio. BUBASTVS, vrbs Caria, Stephano. quam Ephorus, ut addit, BYBASTVM, & BYBASTIVM vocat. Puto idem cum BVBESSO Pomponij. Vide BVBASTIS.
 BVBASTIACVM Bæcis, flumen Aegypti Inferioris. Ptolemao.
 BVBASTIS Bæcis, Caria vrbs est, Stephano. quam etiam MVMASTIM appellat, puto, eandem cum BVBASSVS credi.
 BVBASTVS Cæcis, Ptolemao, Bubasti, per 1. in ultima Herodoto est, ut scribit Stephanus. Aegypti vrbs, in Nili ripa. Hodie Azioth videtur, ex Ioanne Leone. VICVS IVDÆORVM, & PIBESETH Hebrais dici, scribit Zieglerus. Wissenburgius verò dabit an Bubastus, & vicus Iudeorum vnum sit. additq; Vicum Iudeorum à Iosepho Antiq. 14. Ἰουδαίων ἐξ ἑρμῆδος, appellari. Liber Notiarum quoque Aegypti urbem quandam CASTRA IVDÆORVM vocat. Bubastin olim AVARIM vocatam, adducit testem Manethonem Iosephus. BVBASTVM lacum videtur habere in Aegypto, Elianus. BVBASTVS Agria, locus in Aegypto, circa Leontopolim, in Praefectura Heliopolitana, apud Iosephum, Antiquit. 13. BVBASTI vrbs meminit quoque Polybius 15. An pro Aegyptia, iudicent peritiores.
 BVBEGETAS, COLDAS, NAVEGO, THVIDOS in AVNXIS, VASINA, BRONCAS, MENS,

RENS, MORDENSI MNIS, CARIS, ROCAS, TADSANS, ATHVAL, NAVEGO, gentes Gothicas à Wandatis sub Armanaracorege domitas, enumerat Iordanes.

BVBELI, Africa interioris populi, à Corn. Balbo superati. Plinius.

BVBELIANENSEM Episcopatum, habet in Africa, Victor Vricensis.

BVBENSIS Limitis, in Africa, meminit Notit. Lib.

BVBENTANI Bελενται, sunt apud Halicarnasum s. Italicis populi. BVBETANI; sine N. vertit Gelenius, & sic Plinius vocat quosdam Italiae populos.

BVBESSVS, Doridis regionis sinus, in quo Cinctus vrbs, Pomponio.

BVBETANI vide BVBENTANI.

BVBIEVM, sic legunt Rhenanus, Auentinus & alij, apud Strabonem, lib. 7. in Graecis tamen excusis exemplaribus BOVIASMVM Bουιασμων, habetur, sed hanc lectionem Rhenanus deprauatam censet. & in vetustis libris BVIAMVM Buiacum legi annotant Casanbonus. Hanc Strabo ponit in Silua Hercynia, & Marobodu regiam vocat. Auentinus scribit Bubiemum à Marobodu MAROBVDVM μαροβδωv, appellatum. & sibi consistare ex diligentissima segmentorum & partium obseruatione, Bubiemum Strabonis, & Marobudum Ptolemei, eam esse ciuitatem quam hodie Praga vocamus, regni Bohemiae urbem primariam. Christophorus Pyramius tamen Pragam CASVRGIM κασργη, Ptolemei vult. Et Lazarus docet Marobodum Ptolemei, esse opidum in eadem Bohemia, quod nostra aetate Budweis appellant. MAROBODVVM est quoque apud Tacitum 3. Annal.

BVBILIA, vide BVCOLIVM.

BVBINIDA vide BVBINDA.

BVBON Bεβων, Ptolemaeo. Licet vrbs, quae Stephano & Plinio BVBON Bεβων, est.

BVBONIA Bεβωνια, Gyllia ciuitas, quae traiecit ex insula Britannia Constantinus Imp. ut refert Sozomenus 9. Historia Ecclesiastica. BOLONIA legendum.

BVBVLGI, gens Indica, quae nihil quam bubulcitare nouit. Apuleius 1. Floridor.

BVBVLORVM, & CROCODILORVM ciuitates deletas, inter Ptolemaidem & Carmelum, habet Strabo.

BVCARA Bεκαρα, Straboni & Plinio Samnitum, in Pelignis opidum. Videtur BVCARA Pomponij. Villanovanus dicte

BVBAC Bεβα, Ptolemei esse. Leander scribit hodie Secca dici. Celsus Citradinus in schedis suis mihi Roma missis putat esse vbi hodie Termele penultima breui, vrbs Episcopalis.

BVCABA Bεκαβα, vrbs Phocidis, Suidas. In Parnasso, ut addit Etymologicum.

BVCALTVM, Aegypti locus: D. Athanasio, cuius Episcopum Harpocratonē vocat. An corrupte, pro Bucolium? videant hoc, quibus Graeci codicis copia est.

BVCARAS Bεκαρας; fluij nomen, Suidas, ex Polybio. BOCARVS Strabonis forte.

BVCARTERVS Bεκαρτερ, mons Asiae alicubi: vbi viperæ serpentes reperiuntur. Nicander in Thiriaca.

BVCCIACVM, vide ALISIVM.

BVCCONIENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

BVCCVLA, vide OBOLCOLA.

BVCELLARIORVM regio, quae MARIANDYNORVM proprie, ut scribit Porphyrogeneta, qui sic dictam addit à Buccello cibarij genere, circularem figuram praeferebat. Hoc genus panis & formæ retineri apud Venetos obseruauit, quod Buccellaio appellat. vide GALATIA.

BVCEPHALA Bεκεφαλα, Ptolemaeo India intra Gangem vrbs, in Pandanorum regione, ad Hydaspem fluium. BVCCEPHALIA Straboni. Plinius asenorum caput vocat. Arrianus in Periplo Maris Rubri, hanc quoque, ALEXANDRIA vocat. Gelfeten hodie dici, prodit in sua Vniuersali tabula Mercator.

BVCEPHALAS, Portus Achaiae, vel Atticae. Sic Gellius de Bone & Vacca.

BVCEPHALOS, Mela & Plinio Peloponnesi promontorium, ad Saronicum Sinum, BVCCEPHALVM PORTVS Ptolemaeo dicitur, & Pausania. Bellonius tradit hodie Caualla nominari. Sed hanc suam Cauallam in confinibus Thraciae & Macedoniae ponit. Vnde non video quomodo hac duo nomina vnus & eiusdem loci synonyma sint. Ego non dubito Bellonium deceptum, tum allusione vocabuli vernaculi, tum incolarum fabulis, qui, ut ipse scribit, vetus sepulcrum marmoreum ostendunt, litteris Latinis inscriptum, quod ipsi praesepe equi Alexandri (Bucephali intelligentes) vocant. Idem addit Cauallam opidum prius CHALASTRA dictum, de quo ego nihil pronuncio. Vnum scio, Chalastrea ad Thermaeum Sinum à Stephano describi. Et Plinius lib. 4. cap. 10. hoc tractu, aut non longè ab eo Chalastream habet. Sed hanc vnaquam Bucephalos nominatam, mihi non liquet. Pausanias BVCCEPHALOS Prom. habet in eadem Peloponneso, sed ad Argolicum sinum.

BVCERAS Bεκερας, Fons circa Plataeas. Etymologicum.

BVCETIVM Bεκετιον, Cassiopaeorum opidum, in Epiro, Strabo. Fortè idem cum BVCETA Bεκετα, plurali numero, apud Suidam. Huius meminit quoque Demosthenes in Haloneso, vocatq. Eleorum coloniam.

BVCHEMBARI, vide SVCCVBAR.

BVCETA, vide BVCETIVM.

BVCHIVM praesidium, in Lazorum confinibus situm. Agathias 3. Bεχδορ autem est in B. Vulcanij codice.

BVCHRIS, trans mare Rubrum locus: Io. Moscho, in Prato Spirituali.

BVCIA omnem cepit, sic Eutropius 8. de Lucullo. Circa Pontum locus videtur. BVRZIAM habet vetustior codex. BVSIO, M. S. codex. BVRCHAONEM legit hoc loco Historia Miscella. MVSIAM ego legerim libentius. inter M. enim & B. quadam adfinitas: & c. à quibusdam vi s. pronuntiatur vulgò, ex quo praefectorem puto Mysiam legisse, & exscriptorem Byciam intellexisse. Et est Mysia, Ponto vicina.

BVCIANA, Sardiniae insula, in qua exularunt Pontianus & Hippolytus. Damasus in Pontiano Papa.

BVCINNA Bεκιννα, Sicilia opidum, apud Stephanum: ex 3. Bassaricor. Dionysij. Sicilia insula est Plinio.

BVCINOANTES, Marcellino Germania gens contra Moguntiacum est. Weisbaden opidum contra Moguntiam, putat Heroldus.

BVCITATVM, antiquum opidum, Varro 4. Ling. Latina. Circa Romam. Scio à Tarnebo hoc verbum reiectum, tanquam spurium. Scio etiam quid Ios. Scaliger ad idem.

BVCOLEVM, vide BVCOLIVM, & BVCOLICVM.

BVCOLIVM Bεκολιον, id est pascuum, locus sic ab Aegypti dictus: circa Nili ostium Heracleoticum, ut refert Heliodorus 1. historiae Aethiopicae. HERACLEOBVCOLI Stephano. Buculi loci circa Alexandriam Aegypti, mentio quodque fit in D. Marci Euangelista, incertis auctoris vita. Iuxta mare, sub rupibus describitur. BVBILIA à Metaphraste, in S. Epiphaniij vita vocatur. Est & BVCOLVM locus iuxta Constantinopolim. Gyllius ex Dionysio Byzantio. BVCOLEVM Bεκολεον, hoc Cedreno, Manassi & Cuiropalati. Bυκολεον, etiam Peloponnesi locus, Thucydidi 4. ad finem. In Arcadia esse, inter Mantineam & Tegeam, refert eius interpretes Winssemius. BVCOLICVM Bεκολικον, pseudostium Nili habet Eustathius in Dionysium, ex Herodoti Euterpe. BVCOLICVS, in Attica quoque, locus, circa Athenas: Jul. Polluci 8. de Trinitate. Hoc Bυκολεον Suidas, propè Prytaneum.

BVCOLO Bεκολο, vrbs Pharsalia, aut Thracia. Varius.

BVCOLVM, vide BVCOLIVM.

BVCRA, vide BRVCCA.

BVCTERI, vide BVSACTERI.

BVCTINVM, locus vnde Epistropolis & Boccius supplicias tulere Graeci. D. Phrygius. BOETINOE habet codex M. S.

BVCYLITIVS, i. butci saxum: loci nomen est Cedreno:

circa Casaream, nescio quam, sed Asia Minoris Mazacam, ut puto.

BVDÆA Ἐβδαία, India intra Gangem vrbs, Ptolemaeo.

BVDALIA, Antonino est Pannoniae vrbs. Num Bubalia forte legendum? à quo Pannonia Bubalia?

BVDEI, vide BVDII.

BVDIA Ἐβδία, Magnesia vrbs, Homero & Stephano. Apud hunc est Phrygia vrbs quoque. Phauormus & Eustathius habent Ἐβδίων, Boeoticam urbem.

BVDIANOS Ἐβδιάνοι, Carisci (vel Scarisci, variat enim lectio) accolas, habet ex Aristotele Aelianus 16. Animal. Apud hos nullam albam ouem nasci scribit: sed nigras omnes esse, idem tradit lib. 11.

BVDII Ἐβδίοι, Media gens, Herodoto. In Macedonia gens Straboni 6. sed per T in penultima. Vide BVDIA.

BVDINI Ἐβδινοί, Scythia Europae populi, quos Graeci, sed non recte, GELONOS vocant, inquit Herodotus. BVDINICA Regio, apud eundem. Pomponio quoque BVDINI & Geloni, diuersi sunt. BODENI sunt Ptolemaeo. & VINDINOS Ammiani puto. Vide DVDINI.

BVDINVM Ἐβδινόν, Sarmatia Europae mons, Ptolemaeo. BONDINVS in Latino est.

BVDIVM, vide BVDIA.

BVDORÆ, duae Creticae insulae, contra Cydoniam. Plin.

BVDORGIS Ἐβδούργης, Germania vrbs, Ptolemaeo) Bzestaw est, Silesia, ad Oderam fluium, ut Cureo, & Pyramio placet. VRATISLAVIA haec Latina recentioribus nominatur. Malim ego Ratiber ex Budorgi facere.

BVDORIGVM Ἐβδούριον, Ptolemaeo Germania opidum est. Praeflu mibi videtur, quae Latina Vratislavia.

BVDORIS Ἐβδούρης, Germania opidum est, Ptolemaeo. Buriach potius esse credam, quam Heidelberg / inquit Phenamus quod veteris nominis partem referat, & magnam alioqui praese fert antiquitatem.

BVDORVS Ἐβδούρος, Euboeae insulae fluius, Ptolemaeo & Straboni. Huc quoque est mons Salamina, Atticae vicine. Meminit huius promontorii Stephanus, Thucydides 2. & 3. & Diodorus 2.

BVDRVNTVS, (alii legunt BVTVNTVS melius, nisi fallor, à quo Butuntinenses) Italia locus, inter Erdoniam & Brundisium. Antoninus. Bitonto nunc, Celso Cittadino. inter Rubos & Barium, episcopalis ciuitas.

BVDVA, Hispania vrbs, inter Olyssiponem & Emeritam, Antonino. Pro TEZAVGVSTA Strabonis habet D. Iacobus Delgadus, hinc oriundus.

BVFFADENSIS Episcopalis vrbs, in Numidia, meminit Fragmentum M. S. Vici. Vicensis.

BVGARACVM, Huius meminit lib. Notitiae. Nescio an circa Thraciam aut Mesiam.

BVGES, Plinio lacus & fluius, apud Tauroschythas. Ptolemaeo forte BYCE Ἐβύκη, palus, & BYCVS Ἐβύκος, fluius. Pomponius quoque BVGEN fluium agnoscit. etsi quidam codices eo loco BVTES, BYCES, BYGES, & HYGES mendose legunt. Non placet HYGIS, pro eo à recentioribus substitutum.

BVGLENSI Sin Gallia comitis, meminit Iuo, Epist. 204.

BVGVENTOS Ἐβύωντες, Ptolemai, putat Bon. Castalius-neus BVRGVNDOS esse. In Germania.

BVIANVM, vide BOVIANVM.

BVIZA, vide QVIZA.

BVLÆ Campus, in Byzacio videtur, apud Procop. 1. Wandal. A Bula forte ciuitate, cuius meminit Carthaginense concilium, sub D. Cypriano habitum.

BVLAGORÆ Villa, meminit Hippocrates 4. de Morbis popularibus. In Graecia alicubi. vide BYLAZORA.

BVLANES Ἐβλάνες, Sarmatia Europae populi, apud Ptolemaeum. SVLANES habet interpres Latinus.

BVLENSES, vide BVLIA.

BVLENSII, vide OEVLENSII.

BVLGA Ἐβλγα, Bulgaria quidam fluius, trans Istrum, versus Septentrionem, à quo regionis nomen. Gregoras.

BVLGARI, dicuntur à Diacono CONTRAGI, & ONOGVNDVRI. Bulgarorum meminit quoque Leo

Imp. 3. cap. 8. Paragrapho 44. videtriballi.

BVLGIATENSIS villa Aruernorum, Greg. Turonensi.

BVLIA Ἐβλία, Ptolemaeo, Ἐβλίας Pausania, & Stephano

BVLIS, est Phocidis vrbs. BVLENSES habet Plinius.

BVLICAS, portus Homeritarum, in Arabia Felice: unde solunt cum ad Aethiopes applicare solent. Procop. 1. Persicorum.

BVLIMEI, BVLINA, & BVLINI, vide BVTVA.

BVLIS, vide BVLIA.

BVLLA REGIA, Plinio & Antonino, BVLLARIA, Κυλλάρια, Ptolemaeo est. In Africa Propria vrbs. eandem alio in loco idem BVLLAM REGIAM quoque, ut Plinius, vocat. RHECENSIS simpliciter, & Βυλλαικῆντιον, meminere Canones Concilii Carthaginensis. Huius Episcopus Cresconius erat. BALARECENSIVS legit Morelj. codex. Eundem puto.

BVLLA Ἐβλλά, archiepiscopatus, sub sede Constantinopolitana. Curopalates.

BVLLÆVM Ἐβλλάειον, Albionis insulae vrbs Ptolemaeo est. quam Villanovanus Witlati appellat. Buelch autem est Camdeno, magis fidendo. Vide BVRRIVM.

BVLLAMINSA Ἐβλλάμινσα, Africa Propria opidum, Ptolemaeo. Interpretes BALLAMENSA legunt.

BVLLIDENSES, vide BVLLIS.

BVLQIS Ἐβλκίς, Ptolemaeo Macedonia vrbs, ad Ionium fluium. BULLAS Stephano. BVLLIDENSIS colonia Plinij. BYLLIONES Βυλλιώνες, Straboni. Vide BELLIDENSES.

BVLLONIVM Castrum, in Arduenna silva, diocesis Leodiensis, cuius memoria est apud Sigeb. Gemblacensem. Boullion vulgò nominant. Cum Bononia (quod hic monendum duxi) vrbe Gallica, ad mare Britannicum sita, à summis in historia viris confundi deprehēdimus non semel. ut in Godesfrido Lotharingia duce & Hierosolymorum rege, quem Bononiensem imperiū nominant: pro Bulloniensem aut Bulloniensem.

BVLSINVS Lacus, Procopio & Agathio; VOLSI NIENSIS Plinio; VVLSINIENSIS Columella. TIRENSIS vocatur quoque in Decreto Desiderij regis Longobard. à Tirena ibidem vrbe. Alij TYRENSIS per Y. scribunt. Hodie Lago di Bolsena vocari video.

BVLTVRIENSIS Episcopalis loci, in Mauritania Caesariensi, mentio est apud Vic. Vicens.

BVLTVS, cuius Episcopi Cymatius, & Carterius: apud Athanasium, de fuga sua. Syria videtur. An corrupte pro Paltos? sic videtur ex eiusdem Epistola ad Solitariam vitam degentes.

BVLVA, vide BVTVA.

BVLVLA, opidum Africae Interioris, quod Plinius tradit à Corn. Balbo expugnatum.

BVMADVS, vide BVMEVS.

BVMATHANI Ἐβμάθων, Taprobana populi, Ptolemaeo. BVMASANI legunt interpretes.

BVMELVS Ἐβμέλως, Assyriae fluius, apud Gaugamelam urbem; Arriano lib. 6. Alexandri. Eundem videtur idem lib. 3. BVMADVVM Ἐβμάδωος, vocare. Sic eum nominat quoque Q. Curtius. hancque veram scripturam puto. & A. pro Δ. male irrepsisse. Dom. Niger vult eundem esse cum Capro, Fides sit penes illum.

BVNA, HYNIA, & PETON, loca circa Asiam Minorem, in vita S. Theodori Archimandrita. Simeon Metaphrastes.

BVNÆ, loci maritimus, circa Anticyrram: Plutarcho de Animantium comparatione. E Bunis nitrum adferri, tradit Dioscorides.

BVNARTIS Ἐβναρτίς, Libya vrbs est, teste Stephano.

BVNIMA Ἐβνίμα, Epiri opidum, apud Stephanum.

BVNITIVM Ἐβνίτιον, Germania vrbs, Ptolemaeo, in parte Septentrionali. Sund. Villanovano.

BVNIVS, fons in agro Amiterno. nisi fallat Pomponius Fortunatus, in hoc Columella, Quaeq. Amiterninis desertur Bunias arvis.

BVNNVS Ἐβννός, Illyria vrbs, Stephano: ex Artemidoro.

BVNQ-

BVNOBORA *Βενοβόρα*, Mauritania Caesariensis opidum, apud Ptolemaum. Batha vocatur à Marmolio.
 BVNOMIA, vide PELLA.
 BVNTHVM *Βυνθών*, Africa Propria vrbs, Ptolemao.
 BVOLVSCI, vide VOLCI.
 BVONOM *Βωνόμος*, populi ad Euxinum Pontum. Orpheus in Argonauticis. Circa Colchidem.
 BVPHAGVS *Βεφάγος*, Arcadie fluvius. & ibidem BVPHAGIVM opidum. Pausanias.
 BVPHIA *Βεφία*, Sicyonie vicus, Stephano.
 BVPHRADEM locum, aut montem, habet in Coryphasio, Thucydides, ad calcem lib. 4.
 BVPORTHMVS *Βεπορθέμος*, Argie mons. siue promontorium, apud Pausaniam.
 BVPRASIVM *Βεποράσιον*, vrbs & fluvius Elis regionis, apud Stephanum. Interfisse scribit urbem Strabo. & nunc esse partem siue agrum Elis vrbs. sic quoque Hesychius. Achaia vrbs est Plinio.
 BVRA *Βερα*, Achaia in Peloponneso opidum Ptolemao, & Pausania, qui & BVRAICVM fluvium ibidem describit. Hoc opidum à Gemisto recentiori nomine PERNITZA *Περνιτζα*, vocatur. Pro Bura, male apud Orofinum lib. 2. cap. 3. EBORA legitur. Bura etiam opidum ad Pellacontam flumen, in Mesopotamia, Plinio.
 BVRAA *Βεραία*, Italia vrbs, est apud Stephanum.
 BVRAICVS, vide BVRA.
 BVREIDA, Antonino Hispania vrbs: inter Bracaram & Asturicam. BIBALA legit Simlerus in alio exemplari.
 BVREBRES, vide GVRGVRES.
 BVRECA *Βερεκα*, Mauritania Caesariensis opidum, Ptolemao.
 BVRENSIS Provincia, meminit Coll. Carthag. vide BORGYS.
 BVRECHANA, vide BYRCHANIS.
 BVREINACI *Βερεϊνάκι*, Antonino Clivia vrbs, Uraneburg nomine, ut Simlerus placet. Pro eadem habeo cum ea quam idem Antoninus BVRGINATIVM vocat.
 BVRECONIA, vide BVRONIA.
 BVREDIDIZVM Vide BVRTVDIZVM.
 BVREDIGALA *Βερεδιγάλα*, Ptolemao, Sidonio, & Ausonio, Bituricum Vbisorum vrbs: Bordeaux nomine, hodie celebre emporium est, ad Garumnae fluminis ostium. A Burgis Gallis conditam & nominatam, scribit Isidorus, fides sit penes illum.
 BVREDIPTA, apud Antoninum Thracia vrbs.
 BVREDOA Municipium, Goltzio in suo Thesaur. ex Tib. nummo. *Βερεδοα*, Ptolemao Lusitania vrbs est.
 BVREGAON *Βερεγών*, mons in Occidente. Suidas. In Africa est Procopio, Wandalicor. 2. cui propinquam ciuitatem Tingen habet. in Byzacio.
 BVRGARACENSIVM, meminit Goltz. j. Thesaurus. titulo de Re militari.
 BVREGENA, Pannonia Savia vrbs. Lib. Notis.
 BVREI, vide BVREDIGALA.
 BVRGINATIVM, vel BVRCINACIVM, vbi LEGIO VI. Antonino Germania inferioris vrbs. circa Calker, in Clivia comitatu. BVRGIANIVM legit Rhenanus, ex vetusta tabula. vide BVRCINATIVM.
 BVRGIONES *Βεργίονες*, Sarmatia Europae gens, apud Ptolemaum.
 BVRGIVM Rhatia locus, Antonino Simleri. An Malborgetto hodie? ad Fellam fluvium.
 BVRGVM, vide ORVDIZA, & BORGVM.
 BVRGVNDIONES *Βεργυνδιόνες*, Zosimo 1. populi. BVRGVNDIONES *Βεργυνδιόνες*, sunt Olympiodoro. BVRGVNDOS Agathias 5. inter Hunnos nominat sed & idem BVRGVNDIONES *Βεργυνδιόνες* habet. Vide BVGVNTI, & ADVI.
 BVRGVS *Βεργός*, Thracica regio: in qua SECVRISCA *Σεκυρρίσκα*, castellum, à Iustiniano Imp. adificatum. Procop. de Aedific. Huius Securisca meminit Antoninus, & lib. Notis. in Macedonia.
 BVRGVS NOCE, vide LONGINI FOSSATVM.
 BVRGVS Pontij Leontij, describitur à Sidonio, in Garum-

nae fluminis ripa. Bourg du mer hodie etiamnum nominari, credit Vinetus, in sua Burdegala. BVRGVS simpliciter à Sidonio appellari, credit Ios. Scaliger. Vide HBROMANI.
 BVRGVS SEVERI, Aegypti vrbs. Lib. Notis.
 BVRGVS NOVVS, & BVRGVS ZONVS, Dacia Ripensis opidum: in Libro Notitiar.
 BVRGVNDIONES, vide BVRGVNDIONES.
 BVRI, vide LVTI.
 BVRIA, locus sub monte Thabor, iuxta Naim; teste Guil. Tyrio.
 BVRIEENSII *Βερεϊνέσιοι*, Dacia populi, apud Ptolemaum. Waradinum huius loci vestigium cōservare existimat Lazius. BVRI apud Dionem forte.
 BVRII, Germania populi, apud Tacitum, quos Lutos cognominat. BVRIOS habet Ptolemaeus. BVRIOS Tacitus putat Georg. Brunus ex Ranzovij sententia, habitare insulam Bornholm in Suevico mari. siue Burundholm, quod idem est, ut scribit And. Velleius. Sed vide LVTI.
 BVRIINA *Βερεϊνία*, Theocrito fontis nomen. in Co insula est eius Scholiasti. Geminato RR. erat in alio codice. Eundem sic vocat Varinus. vide BOCARVS, & SALAMIS.
 BVRIANAE Plebis, in Africa: meminit Collatio Carth.
 BVRIAE, BORMIAE.
 BVRII populi, Gothi, sunt apud Agathiam, lib. 1. Vnde Vacarus vir quidam bellicosus.
 BVRIISTAE, vide BVRIVM.
 BVRIVM, vide BVRIVM.
 BVRIVM *Βερεϊν*, Illyrici opidum Plinio, & Ptolemao: quod Grachoua Nigro interpretatur. BVRIVM trisyllabicos vocat Linus 14. Canijq. gentibus adscribit. BVRIISTAE sunt etiam apud Plinium. BVRIVM quoque Procopius novit: quod Lazio auctore, ad Istriam est, in saltu quod Pirnapamertwaldt appellat. BVRIVM etiam Africa vrbs, in vita S. Fulgentij.
 BVRONIA filia, circa Coloniam Agrippinam, in qua Lucium patrem suum occidisse, tradit Tritemius, in Compendio Annal. Francor. Westerwaldt quidam interpretatur. BVRONIAM filiam habet Turonensis, sed circa Scaldum videtur. Historiar. 2.
 BVRONITANVS, vide BVRTINITANVS.
 BVRRAS, vide ABORRAS.
 BVRRHI, videntur Daciae populi, ex Traiano Imp. Xypholini. BVRI sunt apud Capitolinum. Item apud Theodosium, ut annotavit Leunclavius ad Dionem. An Lusi Buri Ptolemae? Vide BVRIEENSII.
 BVRRIS, vide BVRIINA.
 BVRRIVM, Anglia opidum, Antonino. quod Vske Camdeno. Idem forte cum Bullae Ptolemae.
 BVRSADA, *Βερεσάδα*, Celtiberorum in Hispania opidum Ptolemaus.
 BVRSAPONENSES, sunt Hispania Tarraconensis populi, apud Plinium. BVRRAPONENSES habet M. S. codex. BVRSAPONENSES forte A. Hirtij. Vide VRSO.
 BVRSSENSIS Episcopi, in Numidia, meminit Vic. Viticēf.
 BVRSIA, vide BYRSIA.
 BVRTADIZVM vide BVRTVDIZVM.
 BVRTINA *Βερετινα*, Illyrici vrbs, in Hispania. Ptolemaus. BORTINE Antonino. Balbastro cuidam. Al-mudeuarem autem Hieronymo Surib. Vide BOSTINE.
 BVRTINITANVS Episcopus Africa, Faustinus, est Victoris Viticēf. Aliud exemplar BVRONITANVS legit. Gentile à BVRTINA putaverim: qua forte sub Africa dicebatur.
 BVRTVDISVM, Thracia vrbs, Antonino. BVSTVDISVM, & BVREDIDIZVM alibi legit. BVRTADIZVM in Codice nominatur.
 BVRTVRGVRES *Βερετρύργουρες*, Africa Propria gens, Ptolemao. Latini codices MVTVRGVRES viciose legunt.
 BVRVCH, vide BARVC.
 BVRVESCA, vide VIROVESCA.
 BVRVGIATENSIS Episcopus in Africa. Coll. Carthag. BVRYM

BVRVM *Βέρρον*, Callaicorū Lucensium opidum, Ptolemaeo. In Tarraconensi Hispania.
BVRVNGVM, Antonino, ubi LEGIO V. Burijsk pagus in Rheni ripa mihi videtur, e regione Duisseldorpio.
BVRVTVS *Βέρυτος*, magnus fluvius. Phaurinus.
BVRZIA, vide **BVCIA**.
BVSACTERI *Βουδακτεροι*, MAIORES & MINORES, Ptolemaeo sunt Germania populi. Regio Transilvania est Pyramio. Eosdē putat esse cum **BRVCTERIS** Paterculī, Taciti, & Strabonis, qui *Βουκτεροι* sine e in prima legit, vitio fortē codicis. Willichius, qui eos scribit habitare Monasteriū, in *W. Sphalia*. Huic assentitur quoque H. Iunius. Hos Taciti Bructeros, *VLMI GEROS* etiam dicit, vult Glareanus. A Bructeris dictus est etiam hodie *Wochtersberg*, sub Goslaria, ut Melanchthoni placet, & Peucero, qui hunc montem veteri nomine Melibocum vocat. Vide **ISTHEVONES**.
BVSÆ *Βούσαι*, Medorum gens, Herodoto, & Stephano.
BVSAN, castellum circa Amidam Mesopotamia, Ammiano 18. **BROSAN** est Baronio 3. Annal.
BVSIRIS, *Βούσις*, Egypti vrbs, ad Nilum fluvium, Stephano, Straboni, & Ptolemaeo. cui ibidem **BVSIRITICVS** fluvius est. in Triopolitica regione describunt vetera Concilia. **BVSIRIS** etiam vicus Egypti; Plinio. prope Pyramides. vide **THÆBE**.
BVSLACENA, Africa vrbs est, apud D. Augustinum, & Cyprianum, in Carthagenensi concilio.
BVSMADIS *Βούμαδης*, Stephano Isaurica vrbs.
BVSTVDIZO, vide **BVRTVDIZVM**.
BVSTVM BASILI, Ciceroni 7. epistolarum ad Atticum. Vide **BASILII MONUMENTVM**.
BVSVS, vide **EBVSVS**.
BVTA, vide **BVTVS**.
BVTADÆ *Βούταδαι*, *Ægeidū* tribus pars. Stephanus. Oeneidis: Etymologicon. **ETEOVTADARVM** meminit Plutarchus, in Licurgo Oratore.
BVTAMA, Dalmatia opidum, Cedreno. **BVTOMA** habet Caropalates.
BVTOLIA Regio, in Pelagonia: Cedreno, & Caropalati.
BVTERÆ, Gallia vrbs, ubi Sulp. Severus 2. scribit Concilium habitum. **BETIRÆ** Ptolemai, puto. Vide **BLITERÆ**.
BVTHIA *Βούθια*, Ionia vrbs, Stephano; ex Theopompo. Est & eidem Stephano locus iuxta Rizonā urbem. Item fluvius quoque eiusdem nominis.
BVTHOE, & **BVTHOIN**, vide **BVTVA**.
BVTHROTORVM Sinus, *Βουθροτόρων κόλπος*, Epiri regionis, apud Ptolemaum. Golfo de Butrinto, Moletio indigitatur. **BVTHROIVM** *Βουθροίων*, Straboni & Virgilio vrbs in Epiro. Coloniam vocat Plinius. Butrinto nunc vocari, tradit N. Sophianus. **BVTHROTVS**, Locrorum in Magna Grecia amnis, non procul à Locris vrbe, apud Livium lib. 29. Nouito vocatur hodie, teste Barrio, in sua Calabria.
BVTHVRVS, *Βούθυρος*, Libya Interioris vrbs, Ptolem.
BVTIA, Oenēia est municipium, apud Suidam.
BVTIS, vide **PELLA**.
BVTOA, Cretica insula, circa Hierapytnam. Plinius.
BVTONES *Βούτωνες*, Germania gens, quam Maroboduus sibi subiecit, Straboni 7. **BVTONES** mauult legere Lipsius.
BVTRIVM, *Βούτρον*, Straboni, Ptolemaeo, & Stephano, Flaminia opidum agri Rauennatis. Butrio, castellum est Leandro.
BVTTA, *Βούττα*, Africa Propria opidum, Ptolemaeo.
BVTVA Plinio, *Βούττα* Stephano, & **BVLVA**, *Βούλβα*, Ptolemaeo; Ilyrici opidum. Butua, vel Budua, Hermolao & Polaterrano: Budouo, Sophiano. Idem est vocabulum, pronuntiatione tantum differens. Idem Sophianus illud quoque **BVLINA** *Βούλινα*, vocat. **BVLINI** populi hi sunt apud Stephanum, & **BVLIMEI** apud Dionysium. Circa Liburnicas insulas.
BVTVNINENSES, Calabria gens, apud Plinium.

BOTONTINI in lib. Limitum. Vide **BYRVNTVS**.
BVTVS, *Βούτος*, Delta metropolis, in Egypto, Ptolemaeo & Stephano. **BOTVS** etiam in Concil. Ephesino 111.
BVTA apud Elianum. **BVTICVS** lacus est ibidem, Straboni. **BVTVS**, Arabia locus est, apud Herodotum; vicinus Egypto, ubi serpentes volucres sunt. Est & Gedrosea vrbs, apud Stephanum.
BVVINDA *Βούβινδα*, Hibernia insula fluvius, Ptolemaeo. *Βούβινδα*, erat in M. S. codice. Slayne vocatur Villano-uano. Sed Banna Cādeno. qui **BOANDVS** Gyrardo est.
BVXEDI, Pomponio populi in Cappadocia.
BVXENTVM *Βούχεντον*, Colonia Ptolemaeo, Mela, Velleio, & Lilio; Lucanorum in Italia opidū. A Græcis *ΠΥΞΙΣ*, *πύξις*, vocatur, Strabone auctore. Pisciotta Leander nominat. Fofesta Ligorius. Idem Strabo habet eodem tractu, arcem, portum, & fluvium huius nominis: *ΠΥΞΙ* nempe.
BVXERI, vide **BYZERI**.
BVXETA, *Βούξετα*, circa Amiliam videtur rex Diaconi 6. Longobard.
BVXVDIS (sic lego in codice meo M. S. pergamento veteri. **BVXIDIS** nam habent excusi codices) castelli ad Hanam fluvium, meminit Siegebertus Gembl. Bouffut nunc dici autumo. in Hannonia.
BVZÆ, Iudica gens, Plinio auctore.
BVZÆORVM regio, vide **GORDIANA**.
BVZARAS *Βούζαρης*, mons Mauritania Casariensis, apud Ptolemaum.
BVZES *Βούζης*, Marmarica nominis gens. Ptolemaus.
BVZITEN *Βούζιτην*, quendam nominat Liber Iob, cap. 32. a regione. Alicubi circa Syriam. **AVSITIDEM** eum faciunt 70. interpretes. **ZOBITEN** *Ζούβιτην*, à natali, vocat eum Eusebius 9. Preparationis.
BVZYGÆVS, Phibiodus mons, Plinio.
BVZYGIVM *Βούζυγιον*, locus ubi sacrum habebant Athenienses. Plutarchus in præceptis coniugalib. Xylander locum interpretatur, sub ipsa Athenarum vrbe. in Græco erat *Βούζυγιον*. ita *ΒΟΥΠΕΛΙΣ* proprium nomen vrbs sit. An mendose pro *ΠΟΛΙΣ*?
BYBASSVS, & **BYBASTVS**, vide **BYBASSVS**.
BYBÆ *Βούβη*, Peuceia vrbs. Est & gens Thracica, Stephanus. Gentile huius Bybæ, illius Bybæi.
BYBLESIA *Βούβλησια*, Doridā, aut Caria locus videtur apud Herodotum.
BYBLI *Βούβλη*, Scythica gens. Stephanus: in *Βούβλη*. Est & vrbs munitissima, in Nilo; eidem.
BYBLINI, vide **LVNÆ** Mons.
BYBLIS *Βούβλη*, mons circa Miletum, & fons Carie, ut tradit Scholiastes Theocriti. Huius meminit quoque Ovidius 9. Metam. Fortē **BIBLIS** scribendum. Vide **MELOS**.
BYBLOS *Βούβλος*, Ptolemaeo, & Pomponio Phœnicia vrbs. Hieronymus in locū Hebraicū dicit *GOBEL* Hebraei appellari. **GABALENOS** eosdem dici, putat Masius, ad 13. cap. Iosue. Oliuatio vocatur hodie Saïtes; Brocardo Giblec; Nigro & Gistelio, Zibelletto, **GIBLI** iuecantur eius incolæ, *Εχέχ*. 27. Prisco vocabulo **EVEDI** etiam, ab Eueo filio Chanaan, refert Guil. Tyrinus 11. cap. 9.
BYBLOS etiam munita vrbs in Egypto, Ctesia, & Stephano. item Plutarcho in Iside. *Βούβλος*, (**BABYLONA** in Latino exemplari est) Philostrato 3. Apolloniū, insula parua maris Rubri, ubi magna piscatio conchiliorum. Est etiam **PALÆBYBLOS** in Phœnicia, Plinio. *παλαιόβουβλος*, Ptolemaeo.
BYBONICVM, vide **BIBONICVM**.
BYCE *Βούκε*, Palus apud Ptolemaum, & Val. Flaccum, est pars Paludis *Μεσσηνίου*, videtur *ΣΑΡΑ* *αγρία*. i. patris, Strabonis. vide **BVGES**.
BYLAZORA *Βούλαζωρα*, urbem, habet Polyb. 5. in Pœonia maximam, & peropportune sitam: ad confines Macedonia & Dardania. Hanc Philippus rex cepit. Huius Livius 44. quoque meminit. An **BYLAGORA** Hippocrati?

BYLE, vide VELIA.

BYLLIS, vide BVLLIS.

BYLONENSE Concilium, nominatur in Decret. 1. Di-
scim. 1. 18. CABYLOMENSE presituit Ant. Augustinus.

BYLTÆ CΩλται, Sacarum gens, Ptolemaeo.

BYMAZVS Bύμαζος, Paoniae vrbs, Stephano.

BYRACHIVM, locus in Africa. Varro 1. de re Rustica, 48.

Sed Dirrachiam alius codex legit. Fulvio Vrsino BYZA-
CIVM magis placet, cui libens subscribo.

BYRCHANIS Cυρχανίς, Straboni. BYRCHANIS
Bύρχανος, Stephano, insula est quae à Strabone in Mari
Germanico (Celtico, à Stephano) describitur: quam à
Druso subactam addit. BYRCHANAM Plinius vocat:
dicitq; à Romanis FABARIA appellari, à frugis simi-
litudinis sponte provenientis. Borkum intelligit Cam-
denus, insulam è conspectu ostij Amasii fluminis, cui assen-
titur doctiss. Hieronymus Verrutius Frisius, qui addit ibi-
dem hactenus exstare turrim vulgo dictam, Het Boon-
hups, quasi dicas adem Fabariam.

BYREN, vide HEREN.

BYRIDAS, locum maritimum habet Zonaras 3. Thraciae
videtur mihi.

BYRITI, meminit non semel Codex Theodosianus. Num
Berytus legendum? sed saepius per thibidem, Byribus.

BYRRA, fluvius iuxta Narbonam Gallia. Eginartus in
vita Caroli Magni.

BYRIBEROEA, nomē loci: in Adonis Martyrologio. ad
VII. Kal. Jul. BYRRAHI, BEROEA diuisim legi vsuarius.

BYRSA, pars vrbs Carthagenensis, mari imminens, Oro-
sio. Vide CARTHAGO.

BYRSI Cύρσοι, Macedoniae populi, in quibus Cydria vrbs.
Strabo & ex eodem Stephanus.

BYRSIA. Iustinus 12. de Alexandro, Ob hoc omissa

Babyloniam, in Byrsiam urbem trans Euphratem, desertam
olim, concessit.

BYSALE Serruio Scytharum populi. Vide BISALTÆ.

BYSAI Bύσαιοι, Berycorum gens, apud Stephanum.

BYSSOS, & per duplex ss. BYSSOS, item BYTHOS,

Gentis nomen Stephano: ex Herodiano. Vide EBVSVS.

BYTHARIA Cυθάρια, loca; sic vocata; habent Callistus
& Euagrius, in Thracia, ad mare, ut videtur lib. 16. cap.
38. Vide BYTHOS.

BYTHEMANEORVM Cυθημανέων, terra ampla, &
campestris, post Leanitem sinum, Agatarchidi. In Arabia.

BYTHIOS, locus prope Constantinopolim; Dionysio By-
zantio. BYTHARIAM Euagrius, putat Gyllius in suo
Bosphoro. BYTHARII suburbij Constantinopolitani
mentio in Authenticis, Coll. 9. Tit. 41. quod PHILO-
TEI nuncupatur.

BYZACINA, vide BYZACIVM.

BYZACIVM Cυζάνιον, Straboni tractus eius regionis quae
Africa Propria dicitur. Circa Adrumetum fuisse, ex po-
steriorum temporum scriptoribus intelligitur. PROVIN-
CIA VALERIA BYZACENA vocatur in quadam
antiqua Inscriptione, quam Goltzius habet in suo The-
sauro. BYZACINA Cυζάνια, vrbs est Ptolemaeo hoc
tractu. quae Stephano ZYGANTIS: & Eustathio
BYZANTIVM est. Eius incolas apud Strabonem BY-
ZACII sunt. Apud Eustathium video eos GYZANTAS
appellari. ZYGANTES Cύγαντες, apud Herodotum
inuenio. BYZANTES Cύζαντες, habet Stephanus, &
GYZANTES γύζαντες, etiam male legi apud Herodo-
tum monet. VIZACENOS mendose vocat Coll. Car-
thag. Hos Byzantes Stephanus & Etymologicon circa
Carthaginem locat, & horum urbem quoque Byzantium
vocat, sic quoque Eustathius. Vide Plinium lib. 5. cap. 4.
ubi huius regionis habitatores LIBYPHOENICES,
(ut & Ptolemaeus, λιβυκοί φαινίκες) nominat. Hanc re-
gionem Byzacii nonnulli Iuniores perperam Byzantium
appellant. Regnum Tunetanum hodie forte occupat.
BAZACITIS Cυζανίτες, Ptolemaei, magis versus Oc-
cidentem videtur.

BYZANI Bύζανοι, Procopio 3. adificior. aut BYZANA,

vrbs Armenia Maioris, in loco palustri & male sano.
Hanc Iustinianus Imp. alibi adificauit, ipsi regi cognomi-
nem: in eoloco qui TZVMINA Tζυμινά vocatur. Vide
BAZANIS.

BYZANTII Portus, vide BOSPORVS.

BYZANTIVM Toparum, Arriano India intra Gangem
vrbs. Ptolemaeo simpliciter BYZANTEVM Bύζαντιον,
dicitur. BYZANTIVM etiam Libya ciuitas, ut habet
Eustathius. sed corruptè pro Byzacium. Vide BYZA-
CIVM, & CONSTANTINOPOLIS.

BYZERES, Dionysio, & Stephano sunt ad Pontum gen-
tes, circa Trapezunta, ni fallor. ubi & BYZERICVS
Portus, Eustathio, & Stephano. Credo eosdem vocari
BYZEROS à Plinio. BYXEDI forte Melæ. Vide
CHALYBES, & HEPTACOMETÆ.

BYZIA, vide BISA.

ABADINA, vide CABEDENA.

CABALA Cαβαλα, in Sicilia locus, ubi Diony-
sius rex contra Carthagineſes dimicans, victo-
ria feliciter vsus fuit. Diodorus 15. Eiusdem
nominis vrbs est in Cilicia, Appiano in Mithridaticis; Est
etiam Thraciae vrbs, Cedreno, & Zonara. Eidem quoque
castellum supra Iconium, sed haud procul ab eodem.

CABALACA, Albaniae opidum, Plinio. CHABALA;
χάβαλα, forte Ptolemaei.

CABALES Cαβαλες, in margine erat Cαβαλες, Africa
populi circa mediam Auchisarum plagam habitantes.
Exigua natio, ad mare pertingens. ad Tauchiram vsque
opidum, agri Barcaei. Herodotus.

CABALIS Cαβαλεις, Stephano. CABALLIS gemino
LL. Straboni. vrbs vicina Cybaritidi, supra Meandrum.

CABALLA, loci nomen, vnde Constantinus Copronymus
ortus, si creditur Glyce.

CABALLINVM Cαβαλλινον, Eduorum, in Gallia Lu-
gdunensi opidum, Ptolemaeo. Caesar CABILONVM
vocat. CABELLIO Antonino, item alio in loco CA-
BILVNVM, ubi LEGIONEM XIII. collocata
Καβύλων. Straboni: CABILLONES sunt Ammia-
no. CASTRVM CABALLIONENSIVM est
in lib. Prouinciar. Orbandale hanc antiquitus appella-
tam, tradit Pet. Saniulianus. Chalons ad Ararim situm
interpretatur Marlianus, & cum eo Vigenereus, item di-
ctus Saniulianus. Sed idem Caesar eodem lib. 7. Civilium.
CAVILLONVM habet per v. & gemino LL. quod idem
Vigenereus quoque Chalons vocat, in suo Casare Gallico.
Ad Matronam forte hac. Chalons fur Marne hodie.
CATALAVNVM Belgica II. puto, cuius in libello Pro-
uinciar. mentio.

CABALLINVS Fons, vide PIRENE, & HIPPOCRENE.

CABALLIS, vide CABALIS.

CABALSV M, Antonino Aegypti vrbs.

CABANA Cαβανα, Carmaniae litoralis locus videtur, apud
Arrianum in Indicis. vide CAVANA.

CABANDENA Cαβανδην, Susiana regio. Ptolemaeo.

CABARBARICHA Cαβαρβαρχα, ciuitas Palaestina:
tribus signis ultra Cherbon. Epiphanius.

CABASA, vide CABASITES.

CABASITES Cαβασιται, nomus Aegypti, Ptolemaeo. & in
ea CABASA opidum. CAPASTITES nomus Plinio.

CABASSVS Cαβασος, Ptolemaeo Armeniae Minoris vrbs;
Cataonia praefectura. Hodie Thebasse, si Theueto credi-
tur. Stephano in Cappadocia est.

CABATANVM Cαβατανον, Chatramotitarum vrbs, in
Arabia Felici. Strabo.

CABVLA, locus CXX. stadiis à Colchis. Procop. 1. Persic.

CABE, est in nummo argenteo Aemiliae gentis. Fuluius Vrsinus
dicit Africa urbem. Mihi non constare fateor. vide ACABE.

CABEDENA Cαβενδην, Carmania regio, apud Prole-
maum. CABADINA legunt interpretes.

CABELES Cαβηλες, Maones populi sunt, qui LASONEI
λασόνιοι, vocantur. ut est apud Polymniam Herodoti.

CABELLIO, vide CABALLINVM.

CABEL-

CABELLIORVM Colonia, καβελίων κολώνια, Ptolemaeo, Antonino, & Stephano. **CABELLIO** Plinio. Strabo per A. in secunda legit, καβελίων, Gallia Narbonensis, aut, ut Stephanus ait, Massaliensium opidum est. **CABILLONENSIS** Portus meminit Panegyricus Constantino dictus. Cauailon Ioanni Poldo, & Per. Sano Iuliano interpretatur. Rob. Cœnalis putat hos quoque **GABEALES** esse.

CABERASA καβερσία, Media vrbs, Ptolemao.

CABERI gens, Cedreno, Asiatica: sub Turcis.

CABERON fluius, Sorarum ostio portuosus. Plinius. vide **CHABERIS**.

CABERVVS, vide **MYLANTIA**.

CABESVS, Antropophagum gens, Asiatica, Cedreno.

CABESSVS, vide **CABESSVS**.

CABESSVS καβήσος, Cappadocia vrbs, Stephano, qui & per A. in secunda scribit in Aldino codice. ex Homero & Apione, inter Tarsum & Mazaca. Thracia vrbs est, apud Hesychium & Hecateum: vltra Hamum montem. Hellenico Lycie opidum est. Stephanus. vide **CEBESTVS**.

CABILLO, vide **CABELLIORVM**.

CABIOSA, vide **LAODICEA**.

CABIRA, vide **DIOPOLIS**, & **CABIRII**.

CABIRI, vide **CVRETÆ**.

CABIRIA καβείρια, Inferioris Asia opidum, Stephanus.

CABIRII καβείριοι, Boeotia populi, Pausania & Stephano. Asiaticus populus circa Mysiam alicubi, Memnoni, & Plutarcho in Lucullo. Idem eodem καβείριοι, inter regias Asia ciuitates à Lucullo captas & incēsas, numerat. Huius meminit quoque Appianus in Mithridatica. & Sallustius 4. Historiar. καβείρια, est Stephano.

CABIRVS καβήρος, Phrygia mons, à quo Cabiri dicti. Apollonij Scholastes.

CABITORVM καβήτορ, meminit nummus Vespasiani, in Goltziij Thesauro.

CABOLITÆ καβόλιται, Paropanis gens, apud Ptolemaum. **BOLITÆ**, sine capite apud interpretes.

CABSEEL, Palestina locus, Josue 15.

CABVBATHRA καβύβαθρα, Ptolemao Arabia Felicis mons est. Ioannes Barrius Darzira vocat.

CABVL, Palestina locus: Josue 19. καβώλ, 70. interpretib. Chabul Chaldeo.

CABVLLINVM, vide **CABALLINVM**.

CABVRA, locus Mesopotamia, vbi fons vnus in toto orbe esse traditur iucundè olentis aqua, ut refert Plinius.

CABYLA καβύλα, Thracia regiuncula, ad Taxum fluium. In mediterraneo regionis. Phavorinus. **CAMBYLA** est, ni fallor, Suida, in καβύλα. Vide **CALYBA**.

CABYNIA, vide **CARNIA**.

CACABVS insula, MAIESTRA insula, & MACRI loca, memorantur in Historia Translationis S. Nicolai Myrensis. Inter Ciliciam & Cretam videntur.

CACARIA, vide **CALCARIA**, & **CALATVM**.

CACCABARIA, vide **HERACLEA**.

CACCABE, Vicus. vbi habitabat Diomedes quidam. Concil. Chalcedonense. Vide **CARTHAGO**.

CACHAGE, vide **CACHASSÆ**.

CACHALES καχάλης, fluius Phocidis, qui præter Thiborea mœnia labitur. Pausanias.

CACHASSÆ καχάσσα, Ptolemao. **CACHAGE** interpretib. Scythica gens, intra Imaum. Vide **SCYTHÆ**.

CACHETVS καχέτις, Ponti fluius, ad Heracleam urbem, per quem Athenienses eam adoriri putantes triremes tredecim oborta tempestate amifere, ut scribit Diodorus. Vide **CALES**, & **LYCVS**.

CACHVRA, vide **IACHVRA**.

CACIDIRI vide **ARIMASPI**.

CACOBÆ κακόβα, India intra Gangem gens. Ptolemaus.

CACOBASILEA κακόβασιλα, adificium speciosum intra Paphum Cypri. Val. Max. 1. cap. 5.

CACOENSI κακόηνοισι, Dacia gens, apud Ptolemaum.

CACRA, vide **VLYSSIS** Portus.

CACVS, vide **BOARIVM**.

CAEVTHIS καέυθις, India amnis, in Gangem effluens. Arr. in Indica.

CACYPARIS κακύπαις, Thucydidi Sicilia fluius, quem Aretius & Fazellus Cassibili vocant. Sed hic eum etiam Manghisi nomen suscipere, & Saracenicè Yhasibli dici ait.

CACYRON κακύρων, Ptolemao Sicilia mediterranea vrbs. hodie Castaro, ut Cl. Aretius restatur. **CACIRINI** fortè Plinij.

CADARA, Rubri maris peninsula ingens, cuius obiectu vastus efficitur sinus, Plinio. Arabia Felicis vrbs ad sinum Persicum, Ptolemao. vbi interpretes **CARADA** legunt.

CADATIA, colonia Romana, Frontino. Ora libri legebat sic, Collatia fortè.

CADAVM Castra, in Mauritania Casariensi. Antoninus.

CADEMOTH, Chanaan regionis locus. Deut. 2. & 1. Paralip. 6.

CADENA, Bithynia vrbs. Synodus Constantinopolitana VI. vide **CADYNA**.

CADENI, vide **CADI**.

CADES, fons Palestina in deserto Pharam: eundem **BARNA**, & **MISPHAT** cognominari. scribit Becanus in sua Hispania. **CADES** mentio est Genesios 16. vbi Chaldeus **RECAM** legit. **CADES** in Galilea locus, 1. Mathab. 11. **CADES NEPTALIM** locus: Iudicum 4. **CADES BARNA** Desertum, hodie Cawata vocari, scribit Iustus Gisselius, & Breytenbachius. Vide **SIN**.

CADETES, populi inter Celtas, apud Casarem. Chateau briant Oronio; Vigenereo vrbs Britannia, non longe ab Andibus. Fulsius corruptè pro **CALETES** scriptum ait.

CADEVM A, Ethiopia sub Aegypto opidum, Plinio.

CADI καδί, Phrygia Epicteti vrbs Ptolemao, Propertio, & Straboni, qui addit eam ab aliquibus Mysia adscribi. Gentile apud Stephanum **CADENI**. **CADVENOS** MACEDONES habet hoc tractu Plinius. Circa Lydiam nempe.

CADIS καδής, Attica tribus: Iul. Pollux lib. 8.

CADISCVS, mons Creta, Plinio, & Solino, circa maris litus vsquam, vbi videtur. E regione Malea promontorii Peloponnesi.

CADISENI, vide **CADVSII**.

CADME, vide **PRIENE**.

CADMEA, vel **CADMEA**, arx Thebarum Boeotie vocatur: apud Aemil. Probum, in Pelopid. vide **BOEOTIA**, & **CARTHAGO**.

CADMI PES, vide **ISMENVS**.

CADMVS καδμός, mons & fluius sic dictus: supra Laodiceam, qua ad Maandrum est. Ptolemaus, Plinius, & Strabo. Vide **ARMONIA**, & **CYLICES**.

CADO, Colonia Cado, legit Goltzius, ex nummo M. Aurelij Imp.

CADOMVM Gallie urbem, habet Rob. Gaguinus: quam hodie Caen vocant. in Normandia.

CADO SENE, insula est apud Berosum, ex qua eius commentator Annius, Sardiniam facit. Fides sit penes illos.

CADOSIA, episcopalis vrbs, in vita S. Theodori Archimandrita, à Metaphraste descripta. Circa Asiam Propriam est.

CADRA, & **DAVARA**, duos colles habet Tacitus: in Asia Minori, circa Taurum montem, ut videtur.

CADREMA καδρέμα, Lycia vrbs. Stephanus.

CADRVSI opidum, Plinio: ab Alexandro ad Caucasum conditum, circa Indum fluium vsquam, versus Orientem.

CADRVSIA est apud Solinum.

CADVENI, vide **CADI**.

CADVMIM καδύμιμ, torrens: in Palestina. Iudicum 5. Idem cum **CISON**; cuius epitheton videtur.

CADVPI, vide **CATARRHACTES**.

CADVRCI, Casari & Frontino (quamquam sine R. corruptè, apud hunc) Celtarum populi. eorum vrbs hodie Cahors est: ut credit Oronius, in sua Gallie tabula, **CADVRGV** urbem vocat Greg. Turonensis.

CADVSII καδύσιοι, gens inter Cassium mare & Pontum,

ram, Stephano. Sunt Medie populi, Ptolemaeo, ad Caspium mare. CADISENOS puto, apud Procop. 1. Perficor. CADYSIA Ora est Plinio circa Margianam, ut puto. CADYSIORVM Vallum est in Media, ad mare Caspium, Ptolemaeo. vide GELAE.

CADYNA καδυνα, (variat scriptura) Armenia Minoris, Straboni 12. Sifini regia, in montibus Lycaonia, in Capadocia.

CADYTIS καδυνς, vrbs, in Herodoti Euterpe, Clio, & Thalia. Circa Aegyptum. CALYTIS per L. legit ex eodem Stephanus.

CAEDA, vide CEADA.

CAECILI Portus, Antonino in Mauritania Caesariensi est.

CAECILIANA, vide CICILIANA.

CAECILIUS Vicus, inter Emeritam & Ocelodurum, Antonino.

CAECINVM κακινον, Italia regio est. Stephano. ex Philisto, Sicularum 2. COECINVM Pomponij forte.

CAECINVS κακενον, Pomponio & Stephano Locrorum in Italia vrbs: Gab. Barrius scribit hodie Satriano nuncupari. Vide CARCYNVM & ALEX.

CAECIS, vide ALEX.

CAELVS, vocatur Lazio, Ven. Schekel. Mons Hungaria.

CAECORVM vrbs, vide CHALGEDON.

CAECVBVM κακεβον, in Latio locus palustris & vitifer: circa Caietanum sinum, Straboni. CAECVBI in Pontinis paludibus, sunt apud Plinium 17. cap. 5. Hinc vinum Cecubum.

CAEDESA καδυσαν, Galilaee ciuitas. Iosephus 5. Antiq. 1. Vide GEDES.

CAEDITIANI coloni, numerantur cum Sinuessanis, à Goltzio, in Thesaur. ex antiqua inscriptione.

CAEDITIVS Campus, circa Vestinas alicubi. vnde optimus cascus. Plinius.

CAELEMONTANVS Campus, in Lapide vetusto Roma. A Calio monte verisimile.

CAELVM quendam Archiaū habet Æschines contra Ctesiphontem. ab Attica tribu coniçio.

CAELESTINI, Umbrie populi, Plinio.

CAELI Aenei ager. In Thesaur. Goltz. ij, ex inscriptione vetusta.

CAELI SEDES, vide OLYMPVS, & TRIPHYLVS.

CAELI Stella, vide PANTVM.

CAELIANVM, Italiae locus, Antonino. Inter Venusiam & Heracleam Lib. Limitum huius etiam meminit. CAELIA mihi videtur Ptolemaei & Straboni, & Ciliano hodie. CAELIANENSIS Episcopi meminit in Africa, Vict. Vicens.

CAELIGIA καελιγι, Media gens: Ptolemaeo.

CAELINA, Plinio Venetorum vrbs.

CAELIOMONS, vel CELIOMONS, Antonino opidum Rhatie, quod hodie Helmutz dicitur, ut Simlerus scribit.

CAELIVM, Calabriae opidum, Plinio: an Celio hodie inter Tarētum & Brindisium? Rhatia vrbs est, in lib. Notit.

CAELIVM Lar, locum sic dictum habet Symmachus, lib. 7. epist. 18. & 19. Circa Formianum sinum.

CAELIVS, vide COELIVS, & CELNIVS.

CAELVM vocant accolae montis Olympi summa. Solinus.

CAELVM AVREVM, in suburbio Ticinensi monasterium, à S. Luitprando rege constructum. Diaconus 6. Longobard.

CAENA PAREMBOLA, Ponti vel Armeniae opidum. lib. Notit. αρρεμβολης, meminit etiā Concil. Ephesinum.

CENAE καεναι, magna ciuitas, circa Tigridis fluvium. Xenophon 2. Expeditionis Cyri.

CENAEVS, vide DODONA.

CENE καενη, Laconica vrbs, Ptolemaeo, Camares Mario Nigro appellatur. Eidem Ptolemaeo est quoque Aegypti vrbs. etiam Antonino, sed alia ab hac, inter Memphim nempe & Oxirinchum. Sicula insula est, apud Plinium. Est & locus in deserto Ziph: Iosepho 6. Antiq. cap. 14. Vide CANNA, & OTHENE.

CANEPOLIS κανεπολις, Africae Pentapoli regionis vrbs: Ptolemaeo. vide CARTHAGO, & TANARIVM.

CANENVM, vide CENAVM.

CANI κανοι Thraciae populi, Liviō & Stephano. CANICI sunt apud Plinium. & CANICA regio. quam quoque Ptolemaeus novit. CENIENSIS regio est Solino, ni fallor.

CANINA, vrbs vicina Roma, sic Festus. In Latio est, Plinio. CANINENSES sunt Liviō. Κανιν, Stephano, & & Halicarnasseo 2. in Sabinis. Colonia Romana est.

CANIS, Italia in Brutijs promontorium Plinio, è regione Peloro. Hodie Coda di Volpe dicitur, ut Fazellus auctor est: Seglio Leander vocat. Per y. in vltima scribit Stephanus, καινος. & Polyb. lib. 1. SENIS σενεις. Sed & Stephanus insulam ex eo facit. Gab. Barrius scribit idem à Stephano CENYSIVM καυνισιον, dici falsū. CENVS legit D. Hieronymus pro hoc Italiae promontorio.

CANITARVM, vide SESECIENAE.

CANITES, portus Argia. Plinius. SCHOENITIS melius legendum. cum Pomponio: monuit Sylburgius, in suis ad Pausaniam Notis.

CANON, vide HYDREVM.

CANOMANI, vide GENOMANI.

CANOPHRVRIVM, vide ZENOPHRVRIVM.

CANOPOLIS κανοπολις, vel NOVA vrbs, Pentapoli in Africa opidum, Ptolemaeo. Est & locus in vrbe Hierosolyma, apud Iosephum 2. belli Iudaici. Armenia vrbs Suida.

CANOS GALLICANOS, Statio in Bithynia, Ammiano & Antonino. Inter Dadastanum & Dablin. Vide GALLICANA Statio.

CANVRGIA καυνεργια, Rhodopae regionis in Thracia vrbs. Procop. 4. adific.

CAENVS καενος, Galilaee Narbonensis fluvius, Ptolemaeo. item Plinio, ut Pontianus legit. pro eo quod in impressis est, classica: annis in ea Argenteus: ille restituit, Amnes Canus, Argenteus.

CAENYSIVM, vide CANYSIVM.

CAEPHIRA, vide CAPHIRA.

CAEPORI, Hispaniae Tarraconensis populi, apud Plinium.

CAPORI καποροι, Ptolemaeo.

CAEPTIEMA cona allis. In Liguria: teste anea tabula antiqua, quae Genuae est.

CAER, Municipium. Goltzius in suo Thesaur. ex vetusta inscriptione, In Britannia insula forte. Urbem significat antiqua Britannica lingua. CAERPERIS, Angliae vrbs, Viruntio & Lhuydo. hodie Portchester vocata.

CAERSEVERVS, vel CARADOC antiquitas dictum Angliae opidum, quod vulgò Sarisbury vocant; scribit Humf. Lhuydus. apud priscos auctores Latinos hoc vocabulum non exstare puto. Sed apud Matthaeum Westmonasteriensem, qui scripsit ante annos trecentos, hac repperio; qui & CAERCONA vocat. Item CAERLINDCOIT, quod Lincolnia.

CAERATVS, vide CERATVS.

CAERE καειρε, Virgilio VETVS cognominata; Tusciae vrbs maritima. AGYLLA αγυλλα, antea vocata fuit, Plinio, Servio, & Halicarnasseo testibus. Αγυλλα apud Lycophronem est. CAERITES inde gentile. Hac tempestate Cerueter dicitur, ut Leandro placet. CERETIVM Municipium forte, apud Frontinum C. V. Francisci Nansy, vide CEREIAS.

CAERESI, Germania populi, apud Casarem. Nunc Ripenses appellantur, inquit Hub. Leodius, ubi arx Cerey nuncupata, ad Mosam: Namur est Vigenereo.

CAERETANORVM Nanae, vide TVRRES.

CAERETANVS, Tusciae fluvius, Plinio. CAERITIS Amnem vocat Virgilius 8. Aeneid. qui hodie Eci vocatur, ut Leander scribit. vide MINIO.

CAERIANA καειρανα, Turdulorum in Batia vrbs. Ptolemaeo.

CAERIVM, vide CAPRIVM.

CAERITIS, vide CAERETANVS, & MINIO.

CÆRON καρόν, provinciam amicis feracissimam habet Iosephus, *Antiq.* 20. cap. 2. in qua reliquias Noë arce ostendi refert.

CAERVLEVS, vide **CLAVDIAE AQUAE**.

CAESA, vide **CIASA**.

CAESADA, vide **CESADA**.

CAESAE NARXOUVA, Gallia Togata opidum, Ptolemaeo, & Plinio. Celnadigo nunc vocari, scribit Georg. Fabricius. Sed Leander Celenia appellat: & addit **CVRVAM CAESANAM** ab Antomno, & **FLAVIA CVRVA PAPIA** in vita S. Mauri Episcopi, nominari. In secunda, sine diphrongo debere scribi, docet in sua Orthographia Aldus. Celsa ab accolis etiam dissyllabicos appellatur: vti non semel ipso in loco observavi. **CAESENA** habet marmor inscriptum.

CAESAN, vide **GOSSEN**.

CAESANA, vide **CARNASA**.

CAESANI, Arabia Felici populi, apud Plinium.

CAESARA, ad Orontem fluvium opidum suffraganeum, Antiocheni patriarchatus. G. Tyrius.

CAESARAVGUSTA sic Plinius, **CAESAREA AVGUSTA** Ptolemaeus, Colonia immunis, amne Ibero affusa, vbi opidum antea vocabatur **SALDVBA**. Regionis Sedetaniae, in Hispania. Plinius lib. 3. cap. 3. Carragoça hodie. In veteri inscriptione est **COL. CAESAREA AVG. SALDVBA**. Sed alia est Salduba, in Betica, Plinio & Ptolemaeo. vide **ANAZARBUS**.

CAESAREA, Insula maris Britannici, apud Antoninum. Gerzey Camdeno est, qui addit eam à Papirio Massona Constantini litoris insulam vocari, quod ea Constantia vrbis Gallia obiaceat. **CAESAREA** Καροαζα, Cilicia vrbis, apud Ptolemaum: qua apud Paulū Venetum Caesaria vocatur, ut putat Ramusius, in Navigationū volumine.

Aliam **CAESARIAM** praeter hanc Ptolemai, habet in eadem Cilicia; Iosephus. de qua vide **SEBASTE**.

CAESAREA, Plinio Armenia Maioris vrbis, alia à Cappadocia. Pannonia vrbis est apud Antoninum. qua forte Thata, ut ait Laxius. **CAESAREA PALÆSTINÆ**, Palaestina vrbis ad Mare Mediterraneum: olim **PYRGOS VEL TVRRIS STRATONIS** dicta, Ptolemaeo, Egesippo, & Iosepho Antiquit. 15. testib. D. Hieronymus **ACCARON** etiam vocat: sed falso, ut scribit Postellus in sua Syria. Plinius **APOLLONIAM**, & **COLONIAM PRIMAM FLAVIAM** appellatam scribit. Azor nostra aetate nominari, Pinetus putat. Sileria suo tempore, & olim **GAD PALÆSTINORVM** nominatam tradit Beniamin. Balbec & Beline, Theueto est. Ptolemaeus habet hoc tractu Apolloniam ab hac diuersam.

CAESAREA PANIAS πανιάς, Ptolemaeo Phoenicia vrbis. Πανωρδς legitur vitiose apud Cedrenum. Hac & **CAESAREA PHILIPPI**, quondam **LESER**, deinde **DAN**, aliquando etiam **LACHIS** vocata fuit: ut Wissenburgius docet. **NERONIAM** vagoriz, quoque dictam, refertur Iosephus. Ab Evangelistis **MAGGEDAN**, & **DALMANUTHA** nominari, scribit Postellus. Hodie à Barbaris Belina dici, auctores sunt Neubrigensis, Volterrani, Tyrius, Brochardus, & Postellus. Balbec vocat Bellonius. Sed Postellus tradit Balbec olim **HELIOPOLIM** fuisse. **CAESAREA**, qua & **SMYRALEA** σμυράλεα, Bithynia vrbis est apud Ptolemaum. Inter Rauennam & Classen est opidum, aut potius suburbium, ut apud Iornandem videtur. Blondus & Rubens tradunt Monasterium S. Mariae in Portico hodie ibi exstare. Idem scribit Leander. Mauritania vrbis, Plinio. Cabo Figalo, Pineto. In Caesariensi Mauritania haec est: Pofsidonio in vita D. Augustini. Sunt qui Felsa hodie dici putant, non sine errore. Haec enim hinc procul in mediterraneis. Illa verò ad litus Mediterranei maris, & eadem cum **IOL CAESAREA**. **CAESAREAM** Arabia habet Nicolaus Mirepsius de Theriacis. vide **ANTIOCHIA**, **IOL**, **MASACA**, **TINGIS**, **SICELIA**, & **ALBARREGALIS**.

CAESAREA ARCHELAIS, **GERMANICA**, **STRATONICA**, & **PHILIPPOPOLIS**, sunt in Thesaurio Goltzi, ex nummis. **KAI CAREIAC TEPMANIKHC** legitur quoque in nummo Pescennij, quem Sambucus edidit ad calcem Emblematum.

CAESARIANA, Antonino circa Nerulum, Lucania vrbem. **CAESARIANA MASSA**, sine Possessio, loci nomen in Pranesina finibus, Symmacho 10. Epistolar. cap. 41. Vide **ASIDO**.

CAESARIENSE Spatium. Solinus 35. de Nilo, haec, Deinde in Caesariense spatium prorumpens amplior, eadem indicia praefert. Pro spatium, quidam specus legunt. Hunc locum sic scribo ex meo Solino M. S. pergameno, Deinde in Caesariensi (subaudi Mauritania) petita prorumpens, ampliora eadem indicia. Plinio 5. cap. 9. apud Massesylos est, in Mauritania Caesariensi.

CAESARIENSES, Ionia populi. Plinius. **CAESARIS DICTATORIS Villa**, Tacitus meminit, 14. Annal. Ferdinandus Lofredus, putat eam fuisse, vbi hodie est Bagno de Saluiati. Ad sinum Cumanum est. **CAESARIS SALVTARIENSIS**, Gaditani conuentus loci, meminit Plinius.

CAESARI VENALES, vide **CASTVLO**.

CAESARIVM, locus apud Alexandriā Aegypti, Strab. 17.

CAESAROBRIENSES habet Plinius Lusitanie populi.

CAESARODVNVM καροδόβων, Turupiorum vrbis, in Gallia Lugdunensi. Ptolemaeus. pro Tours habetur ab aliquibus hodie.

CAESAROMAGVS καροσόμαχος, Antonino, & Ptolemaeo, Belluacorum ciuitas, quam Beauuais putat Diuam. Est Anglia vrbis apud Antoninum: Talbotus credit in Essexia regione hodie Chensford aut Churnsford vulgò dici. Burgsted autem in Essexia est Camdeno.

CAESAROTIVM, vide **CAESORTIVM**.

CAESARVM Nemus, locus ad Tiberim. Suetonius. vbi Nauale stagnum, cuius Tacitus 14. Annal. meminit. Vide Xiphilinum. Huius mentio fit quoque in veteri inscriptione, quam Busbequius Ancyra adtulit. **CAESARVM** Villa, vide **AD GALLINAS**.

CAESENA, vide **CAESAENA**.

CAESERO, vide **CESSERO**.

CAESIA Silua, Tacito. Chrysantus Boi eam prope Dinislaken, in Ducatu Cluensi ponit; eamque Deterwaldt nominat.

CAESIAE, vide **LITTVS**.

CAESIVS, nobilis fluvius à Monte Tauro. **CAESI** populi. **CAESIUM** opidum. Sic Baptista Fonteinus, in sua de Casia gente, opere. Mihi ignota sunt, & fortasse recentiora.

CAESORTIVM, vel **CAESAROTIVM**, Gallia Lugdunensis vrbis, ex Antonini Itinerario manuscripto, intra Rotomagam & Petromantalum. Cum Simlero mihi Gisois videtur. **GISORTIVM** hanc vulgus Latinum vocat.

CAETOBRIX, vide **CETOERICA**.

CAETVLVM καίτελον, Oretanorum primaria vrbis, in Hispania, Straboni. Quid sic **CASTVLON** Ptolemaeo? Casaubonus cerè, sic existimas.

CAFAVES, Mauritania populi, Ammiano.

CAFERONIANVM, id est, posterius Feronianum: in Tuscia. Annus ad Fragmentum Antonini. In Tuscia, vide **FERONIAE LVCVS**.

CAGACO καγακός, fons in Laconica, circa Gythium vrbem. Pausanias.

CAGRINVM, circa Assyriam & Mediā opidum, Laconico.

CAGVLTAE populi, Elamitis iuncti: in Arabia Felici. Plinius.

CAICANDRVS καικανδρός, insula deserta & exigua, sinus Persici. & in ora Persidis. Arrianus in Indico. Vide **CASCANDRVS**.

CAICAPHA, vide **ZEOPHIR**.

CAICINVS, vide **ALEX**.

CAICVS καίκος, Asia Propria fluvius apud Ptolemaum, Plinium, & Linum 37. Aolidis Straboni lib. 12. Vbi.

Sequester

Sequester per R. & V. scribit ΚΑΥCΥS. Huius Caici meminit quoque Xenophon 7. Cyri, ubi Καρχατος, legitur ad oram libri. Hic fluuius prius ASTRÆVS ἀστραῖ, ADVRVS ἀδρ, & PAVRÆVS παυραῖ, dictus. auctore qui scripsit de Fluminibus & Montibus. Videtur ex tabulis Girmaſti vocari. Niger eum Caſtri nominat.

CAIETA Virgilio, CAIATTA καῖαττα, Straboni, Antea ÆTA αἰτα, dictus, teste Diod. Siculo. Hodie Caietta nomen habet. Campania portus in Italia est. CAIETANVM Sinum, hic quoque habet Strabo. Vide LAMVS. CAINAS καῖνας, Indie fluuius, qui se in Gangem exonerat. Plinius & Arrianus de Indiciis.

CAINVM. Mesopotamia vrbs. lib. Notie.

CALPHA, vide PORPHYREVM.

CALA, vide BABYLON.

CALABASTORES, Africa opidum; Procop. 2. Wan-dalico.

CALABRIA, Ptolemaeo, & Licio, pars Italia; qua olim PEVCETIA, & MESSAPIA, Solino auctore. DAVNIORVM, IAPYGVN, & SALENTINORVM regiones, nunc sub Calabrorum nomine contineri, scribit Tzetza, Chiliade 1. numero 27. CALABROS prius AVSONES dictos, ait M. Cato, in Originib. Calabria siue SALTVS CARMINIANENSIS habet lib. Notitiarum. Vide DAVNIA, & IAPYGIA.

CALABRITES, Achia vrbs, in Peloponneſo. Laonicus 9. CALABRVS καλαβεῖ, Calabria fluuius. Pausanias in Eliacis.

CALABRYA καλαβρύη, locus sic dictus, à bona aqua scaturiginibus: Zonara, & Caropalati, apud quem in Asia Minori videtur.

CALACHANA, & CALACHENA, vide CALACINA.

CALACINA καλακίνη, Assyria regio, apud Ptolemaum.

CALACHANA Strabonis est: quam eandem etiam per E. in penultima scribit.

CALACTA καλακτα, Sicilia lateris Septentrionalis vrbs maritima, Ptolemaeo. CALE ACTE Herodoto est. apud Antoninum corruptè GALEATE legitur. Acque dolci Leandro, Calora Nigro, & S. Marco Fazello dicitur.

CALACTICVS Sinus, circa Hispaniam Beticam. Sex. Auenius.

CALADVNVM καλαδώνη, Callaïcorum Braccariorum vrbs, Ptolemaeo. Etiam Antonino, inter Asturicam & Bracaram.

CALÆADVA καλααδία, Ptolemaeo, CALANDA-DRVA interpreti insula ante Taprobanam.

CALÆCIA, vide CALLAICI.

CALÆGIA καλαγία, Ptolemaeo Germanie opidum est, quod Pet. Appianus Wittenberg interpretatur. In Saxonia situm est, ad Albim fluuium. Aliis autem Calbe videtur.

CALÆI καλαῖον, insula sunt in ostio sinus Persici. Arriani Periplus.

CALÆNVS καλαυνῶ, Lycia fons; qui & olim CALBIVS καλβίος, dictus est, Stephano teste. Quidam per M. scribunt, ut idem tradit.

CALAGARRA, vide CALAGVRIS.

CALAGNA, Colonia est apud Onuphrium, ex Frontino.

CALAGORGIS, Gallica Aquitanica vrbs, apud Antoninum. BEGORRA in lib. Notie. dici, scribit Simlerus. Fortè BIGERRIONES Casaris hi sunt.

CALAGORINA, vide CALAGVRIS.

CALAGVM, vide CALATVM.

CALAGVRIS FIEVLARIA, in Hispania Vasconum vrbs est Plinio. Καλαγύρες quoque Straboni, & Licio, sed hic geminato RR. scribit. CALAGORINA Ptolemaeus habet corruptè, ut annotauit Amb. Moralis ex marmoribus: cui hodie Calahorra est, in ripa Ebris fluminis. hanc accinit Varrerius. CALAGARRA est Antonino, corruptè. CALAGVRIS NASCICA Plinij, CALAGVRIS IVLIA in lapidibus vocatur, iudice Morale, qui hanc iuxta Huesca stram docet. MVN. CALAG. IVL. est in nummo Aug. apud Goltziun.

CALAMA. Africa vrbs est Oroſio, inter Constantinam & Hipponem, ut docet D. Augustinus lib. 2. Retractionum. Vicinior tamen Hipponem, ut idem docet lib. 2. aduersus Donatistas. Neſtarij patria est, ut legitur apud eundem, Epistola 201. An hodie Calamata sit, qua hoc fere tractu ostendit Theatri tabula Barbarie; videant Geographie periti. CALAMA etiam Carmania vicus, littori vicinus, apud Arriani Indica. CALAMA vel GALAMA corruptè legi, pro GAZA, apud Trogum 15. docent Bongarſi. Nota, in eundem.

CALAMÆ καλαμῆαι, Messenia vrbs, in Peloponneſo, Polybio 5. atque Pausania, & ex eo, Stephano.

CALAMATA, vide THALAME.

CALAMATIVM, vide CALARMARCVN.

CALAMENTHA, καλαμένθη, per E Libya vrbs. Καλαμένθη, per I. Phœnicia. Stephanus.

CALAMINA, India opidū est apud Abdiam, Dorotheum, & Sophronium: ubi D. Thomam apostolum obdormiuisse scribitur. Hodie Malapur credunt.

CALAMINÆ, Lydia insula sunt; Plinio. semper fluctuantes, contis quo libeat, impellantur. Insulas fluctuantes alibi habet etiam Theophrastus 4. Historie Plantar. ut in Aegypto, circa paludes, & Thesprotide, alijsq; stagnis. In Vadimone lacu quoq; sunt Plinio. In nostro Belgio etiam circa S. Audomari sanum, in Flandria Occidentalis parte. est hoc prater institutum. Vide NYMPHARVM.

CALAMINTHA, vide CALAMENTHA.

CALAMIS, vide CARMINNA.

CALAMISSVS, Locrorum Oolorum vrbs, ad Sinum Cryſſeum. Plinius 4. cap. 3.

CALAMONA, Aegypti vrbs. Etiam Arabia lib. Notitiar.

CALAMVS καλαμῶ, Phœnicia vrbs, Polybio libro 5. item Plinio. vide APSACIVM.

CALANA, loci nomen, cuius Episcopum Euphrationem nominat D. Athanasius, Tomo 2. Circa Syriam fortè. CALANNE mentio est Amos 6.

CALANDADRYA, vide CALÆADVA.

CALANENSIS Plebis, meminit Coll. Carthag. Corruptè, ut aſtimo, pro CALAMENSIS, à Calama.

CALANI καλανοι, India populi philosophi, ex quibus oriundos Iudæos tradit Clearchus, apud Eusebium 9. Preparationis. & Ioseph. 1. contra Appionem. Calanos autem ab Indis quoduis genus sapientum vocari, scribit Suidas. quod idem ex Plutarcho verisimile est, qui Calanum philosophum (cuius memoria in Alexandri Magni vita celebris) proprio nomine Sphinen nominat. etsi hic Calani vocem deducit nō à Calana gente, sed à Cale quod Indico sermone, salue significat. Huic consentit Aelianus, qui eundem Calanum, Brachmanum ex gente Indica facit. Dum hac scripſiſſem, incidi postea in Miscellanea Brodei, idē mecum sentientis. Vide BRACHMANES.

CALANNO, vel, ut Hebraei, CALENEH, Amos cap. 6. D. Hieronymus scribit eam suo tempore CTESIPHONTEM vocari. Vide CHALANNE.

CALAONTEM καλαόντη, fluuium, circa Colophonena Asia urbem, habet Pausanias, in Achaicis.

CALAPIS καλαπίς, & CHERSONESVS Heracleotarum que in Bithynia sunt colonie, Strabo 12.

CALARIS, ut Plinius & Mela; CARALIS Hirtio; vel CARALLIS καραλλίς, ut Ptolemaeus habet; Sardinia insula littorale opidum est. CARNALIS καρναίς, habet corruptè Pausanias, in Phocicis. Per O. in secunda sepius in Decretis mentio CAROLITANI concilij. Calari vel Caglire hodie. Florus eam Urbem urbium vocat.

CALARITANVM Promontoriū, insula Sardinia apud Plinium. est Cabo Calari Pineto.

CALARMARCVN, loci nomen apud Frontinum 23. cap. 4. CALAMATIVM erat in imagine. CALARMARCVN erat in alio codice. CALAMATRVN legebat Pergamenum. Nusquam vera scriptura, neque ex auctoribus meliorem spero. In Apulia videtur, ex Eutropij 6. In Magna Gracia, ex Plutarchi Craſſo. Circa Petiliam & Lucanam paludem.

CALARNA, vide **TURRIS Calarneæ**.
CALARONA, Gallia Ripariensis Sabaudia vrbs. lib. Nativit. In Narbonensi puto. Eadem cum **CVLARONA** puto. Apud Adonem sic dicitur fluminis agri Lugdunensis, in Gallia.
CALARVS, vide **ALOPECE**.
CALASARNA καλασαρνα, Straboni Lucanorum vrbs: Capana nunc est, in Calabria, ut ostendit Gab. Barrius.
CALASIRIS καλασιρεν, pars Egypti: cuius populi Calasirij, & Calasiriz. Stephanus, ex Herodot. 2. a quo Deltam eos incolere disco.
CALATE, vrbs Sicilia Ciceroni 3. in Verrem. cuius incolae Calatinos vocat. Calatagironem putat Aretius. **GALATANI** forte Plinij, & **CALLANTIS** Suidæ.
CALATARÆ καλαταρæ, Bafrizæ populi, apud Ptolemaum. **SALATARÆ** legunt interpretes.
CALATERIVM Nemus, in Albania, seu Scotia: Pontico Vurnio.
CALATHANA, Macedonia vicus est, Livi 32.
CALATHE καλαθη, Ptolemao est Africi maris insula, iuxta Numidiam. **GALATA** est Antonino. **GAVLOS** & **GALATA** Plinij esse scribit Villanovanus. quod minus probo, duas enim & diuersas insulas Plinius his designare, scio. **GAVLON** Solini potius crediderim. Stephanus vrbs est ad Herculis columnas, quæ & **CALATHVSA** καλαθησα, dicitur. vide **GAVLOS**.
CALATHION καλαθιον, Laconica mons, Pausania.
CALATHVA, vide **CALATHVSA**.
CALATHVSA, nomen insulae deserta, Plinio circa Thracia Chersonesum videtur. Pontis vrbs est Stephano, καλαθησα, Ptolemao est Arabia Deserta opidum, sed **CALATHVA** legunt interpretes. vide **CALATHE**.
CALATIA, Campania Felicitis opidum, cuius Lilius, Casar, Appianus, & Silius lib. 8. meminit. **GALATIA** colonia Frontini M. S. Plinio **CALATIÆ**. Gaiazio à Leandro indigitatur. item à Sanfelicio.
CALATIÆ καλατια, Stephano Indica gens. vide **CALATIA** & **CALLATIÆ**.
CALATIBVS, vide **CALLATEBVM**.
CALATINI, Italiae populi, Livi 22. & 23. à Calatia, ut puto, vide **TEANVM**.
CALATIS, Straboni Mysie Inferioris, in Europa vrbs. vide **CALLATIA**, & **GALTIS**.
CALATVM καλατον, Albionis insula inter Brigantes apud Ptolemaum. (καλατον erat in M. S. codice.) Hodie Tadmecastre dicit, & aliquando Helecastre vocatum, scribit Lhuydus. Idem tradit ab Antonino **CALCARIA** appellari. **CACARIA** habet Aldinæ exemplar. Simlerus verò **GALATVM** Antonini putat. Camdeno Ouerbutrow vocatur.
CALAVI, Campana gens, apud Liliu 26.
CALAVRES, Phrygia fluminis. Lilius 38.
CALAVRIA καλαυρη, Argolici sinus insula, Plinio, Mele, & Pausania. Ante Troezenem est: ut refert Tzetza in Varrj. Insula Demosthenis morte nobilis. Sophiano Sidra dicitur. Calauriam olim **IRENEN** ἱρηνην, appellatam scribit Stephanus, à femina Irene. Postquam verò Antibus & Hyperes sedes ibi posuissent, insulam **ANTHEDONIAM** ἀνθηδονια, & **HYPERIAM** ὑπερηια, vocatam, tradit Plutarchus, in *Questionibus Græcis*. Plinius Calauriam & Irinen per I. in secunda duas habet insulas. Calauriam sinus Argolici, vocat Mercator **SIPARENVM** in sua Europa Tabula, nescio quo auctore. **CALAVRIA**, in Sicilia est, apud Plutarchum, in Timoleonte. Ante Cretam quoque, Stephanus.
CALAVRITA vrbs, in Peloponneso: Laonico 9.
CALBIENSES, populos habet Goltzj Thesaurus, ex vetusta inscriptione: quæ Roma superest.
CALBIS καλβις, Doridis regiuncula in Asia Minori fluminis, Ptolemao, & Pomponio. Hunc Marius vult à Plinio **INDVS** nominari. Sed Hermolaus putat hoc loco apud Plinium **NINVS** legi debere, ex Stephano forte, qui hoc tractu vni meminit. Lilius tamen lib. 38. hoc tractu cuiusdam Indi fluminis meminit: quem ab Indo

quodam ab elephanto deiecto, sic nominatum dicit.
CALBIVM, vide **SACRVM Promontorium**, & **OSTIDAMNIORVM**.
CALBIVS, vide **CALÆNVS**.
CALCARIA, Antonino locus est inter Masiliam, & Fossum Marianam. Eidem Anglia opidum, pro quo etiam **CACARIA** legitur. hoc Kaleacestir vocatur: auctore Bedæ. Hanc eandem hodie Abberford dici putat Camdenus. vide **CALATVM**.
CALCHEDON, vide **CHALCEDON**.
CALCIACI populi, sunt Tacito, ut Innis, & alius quidam tradit, qui Calkar Clivia urbem ex eo faciunt. Ego hos Calciacos apud Tacitum non novi. **TALBIACVM** in finibus Agrippinensium reperio apud eum lib. 4. Historiar.
CALDONENSEM Episcopum, nomine Severianum, habet Marcell. Comes. Suspecta lectio mihi. Vide **CALYDONA**.
CALDVBA καλδυβα, Tardetanorum in Batia vrbs: Ptolemaus.
CALÆ, vocatur Clusio vrbs Portugallia, Buerto vernacule dicta. Vrbs etiam in Flaminia. & alia in Gallia, secretur Seruio, in 7. Aeneidos, qui eam captam à Perenna narrat, ex Sallustio. Calæ & Calensem villam ab vrbe Parisiorum quasi centum stadiis distantem, habet Greg. Tironensis. Hand procul à Matrona flumine, ut Gaguinus ait. Item insula maris Aegæi, apud Antoninum. Vide **LYSITANIA**, & **NINIVE**.
CALÆACTE καλακτη, Creta vrbs, Stephano. Est & eidem magnus vicus. Eubææ insula vrbs est Ptolemao. Apud Herodotum in Erato, est quoque Siculorum ad Tyrrhenum mare opidum. item Diodoro 12. Hæc **CALACTA** Ptolemaus. Palætram latus Latine significat, eoq; Belle riuæ vertit appellatūe Amiotus. Fazellus tradit hie tabulam reperit marmoream, in qua hæc vrbs **LIVIA AVGVSTIDÆ** municipium vocatum. **AVGVSTIDÆ** malim: Sic **ΚΑΙΣΑΡΙΑ** Stephanus, in verbo Μακεδωνια, pro Casariensis.
CALÆARTIVS, Lacus Africa, Orospo. sunt qui **ALCARSVS**, alij qui **CHALCARSVM** legunt. **CALÆARYM** legit huius finis Aethicus. **CALÆARTVS** legendum ex Ptolemao.
CALÆB, locus, 1. Samuel. 30. καλαβ, legunt 70. interpret.
CALÆCARIÆ, vide **CALLICARIS**.
CALEDONIA Regio, Albionis siue Britannia: Tacito in vita Agricole. Et **CALEDONIA** ibidem Silua, καλνδονια & οπουρος, Ptolemao. Huius nostra ætate vix reliquæ supersunt. Hæc tamen nominis vestigia exstant: Caldar & Calendar, ut scribit Hector Boëtius, in suo Scotiae chronico. **CALEDONII** καλνδονιοι, Ptolemao Scotiae populi. Rossia eorum tractus videtur hodie, ex tabulis, vocari. Buchananus Duncalden opidum ad Taurum fluminis nominis vestigium retinere dicit. Vide **SCOTIA**.
CALEDONIVM, vide **EPIDIVM**.
CALEDONIVS OCEANVS, vocatur à Val. Flacco, (à Caledonia forte flus, quæ huic vicina est,) qui hodie Scotticus dicitur. **DVECALEDONIVS** δυνκαλνδονιος, à Ptolemao vocatur, non Deucaledonius, ut ferè semper in Latinis codicibus legitur. M. S. codex δυνκαλνδονιος sine & quoque legit.
CALÆLA καλαλα, Larinatum locus, circa Gerunium. Perottus eius interpres hunc locum innominatum reliquit, in Italia, Polybio 3.
CALEM, Antonino vrbs inter Vlyssiponem & Bracaram. Gaia hodie nominari, scribit Varrerius. **CALEM**, Antonino prope Anconam. Caglie, Simlero est. Geminato IL. scribit Sigonius. vide **CALE**, & **CALLES**.
CALENI, vide **CALENI**, & **CALENVN**.
CALENSIBVS EMANICI, sic Plinius. In Batia.
CALENTINI, vide **TEANVM**.
CALENTVM. Est autem in Hispania vltiore Calentum. Sic Vitruvius 2. cap. 3. Item Plinius, ubi lateres sunt, qui proiecti in aquam, natant.
CALENVN καλνεν, Straboni & Plinio Campaniæ Felicitis vrbs.

vrbs, in cuius agro aquam fluere homines inebriantem, et vinum, tradit Val. Max. de Miraculis. CALENI forte in Plutarchi Annibale. Casilino contigua. Catinula vocant Leander, Blondus, & Niger. An idem cum Cales? Val. Max. enim lib. 3. cap. 8. de Constantia, CALENAM à Cale deducit.

CALEPODIUM Cæmiterium, in via Aurelia: tertio ab Vrbe lapide. Damasus in Iulio. Per O. in secunda est in Codice 1. Tit. 2. Leg. 25. An idem autem cum illo, ignoro.

CALES καλῆς, Ptolemaeo Campanie Felicis vrbs. Huius Coloniae meminere etiam Linius, Paternus & Virgilius, item Cicero ad Atticum, sed numero multitudinis, ubi sepè de Calibus mentio. Hodie Calui est, testibus Erythraeo, Nigro, Bido, & Leandro. Bithyniae emporium, ad Pontum Euxinum, est Arriano, in Periplo. Fluvius ibidem, sic dictus, Eustathio. Geminato LL. scribit Memnon. CACHERVS hic est Diodoro. CALES DROMVS καλῆς δρόμος, locus huiusmodi à Megara Attica, Plutarch. 5. Conuual. cap. 3. Vide CALENVM & LYCVS.

CALESIA καλίσια, Ausonica vrbs, in Italia. Stephanus: ex Dionysio 15. Antiq. quo hodie caremus. CALES putarim, & CALENVM.

CALETÆ, vide CALETES, & CALITÆ.

CALETES, insulae desertæ nomen, apud Plinium, circa Thracia Cheronesum, ut mihi videtur.

CALETES, Casari sunt Gallie Belgicae populi. Strabo eos ad Sequim ostia pertingere facit. eorum regionem esse putat Diuicius, quæ hodie Lepais de Caulx vulgò dicitur. Caletenses hodie appellari, ait Turnebus, qui Iulio bonam & Dipam eorum opida dicit. Nortmannie annumerantur. καλῆται, habet Ptolemaeus. SALETES, corruptè legit Orofius 6. cap. 11. Vide GALLETI, HYADETÆ, & ICCIUS Portus.

CALETRANVS ager, in Italia: in quo Saturnium coloniam ductam, tradit Linius 39. In Tuscia est Plinio.

CALEVA, Albionis insulae vrbs, in Atrebatibus Ptolemaeo, ut Humphredus tradit, qui eam Wacklinford vocari scribit. Wallinford Lelandus, & Camdenus. Prisco videtur Gensford. Calena in vulgatis Latinis codicibus est. in Graecis verò hoc loco NALCVA καλκῶνα, legitur, & est GALLEVA Atrebatum apud Antoninum.

CALBX vide LYCVS.

CALGVIA καλγυία, Arabia Petreae vrbs, Ptolemaeus.

CALI, Palestinae locus. Iosue 19.

CALIABRIAM vrbeni Hispanie, habet in suo Chronico, Amb. Moralius. & dicit hodie ab aliquibus pro Montanjes haberi, coniectura non satis probabilis, ut putat Io. Mariana. Idem Moralius meminit etiam, ex concilio Toletano vrbs Hispanie, Episcopalis, quam CALIABRYM nominat. Fortè eadem.

CALICINVS tumulus, alicubi in Macedonia videtur, apud Linium, 42.

CALICOENI καλικοῖνοι, Macedoniae populi, Polybio 5. in quibus Bantiam vrbeni describit. Bantios populos habet Stephanus in Thracia. in horum conspectibus hi Caliceni statuendi fortè.

CALICVLA καλίκουλα, Ptolemaeo, Turdulorum in Hispania Batice opidum. Osca Mario Nigro dici videtur. Est eiusdem nominis etiam opidum in Turdetanis, apud eundem Ptolemaeum.

CALIDONA, vide CALYDONA.

CALIDAS Aquas, locum sit dictum, in littore maris, circa Carthaginem, habet Linius 30. Thermae etiam ibidem Straboni 17. Non sunt ὁδὸν ἀπὸ Πτολεμαίου, ne quis erret. vide AQUÆ.

CALIGARDAMANA, vide COLAICVM.

CALINDA καλινδα, Lycia vrbs Ptolemaeo. Apud Strabonem, & Dionem Prusæum CALYMNA καλυννα, legitur. Plinius CALYDNA habet.

CALINDOEA καλινδοία, Mygdonidii in Macedonia vrbs, Ptolemaeo. Indie intra Gangem, eidem. CALINDOEA hic legunt interpretes.

CALINGÆ, Indica gens, quorum fœmine quinquennes

pariant: octauum vitæ annum non excedunt, teste Plinio, qui eos cis Gangem describit, & mari proximos. E regione Taprobane insule sunt apud Elianum 16. Animal. quo loco Græcus codex καλινγῶν legit.

CALINGII, sunt Plinio Arabiae Felicis populi.

CALINGON, promontorium Indiae, inter Gangis & Indis fluminum ostia. Plinius.

CALINICVM, vide CALLINICVM.

CALINIPARA, Indiae opidum, Plinio.

CALIORDI, Tauricae Cheronesi populi, sunt apud Plin.

CALIPODIS καλῖποδός, fluminis inuenit Ptolemaeus, in Lusitania, hunc Ruffano Niger; Palma hodie vocari scribit Goropius in sua Hispania.

CALIPPPIA, maris Agai insula, Antonino.

CALISIA καλίσια, Germaniae opidum, Ptolemaeo. Circa Clusburg fortè.

CALISSÆ, Plinio Indica gens, ultra Gangem.

CALITÆ καλῖται, Libyæ interioris populi. Ptolemaeus.

CALIVR καλῖρ, Ptolemaeo Indie intra Gangem opidum.

CALLÆ, Mauritaniae Casariensis vrbs, Antonino. Alius codex CELLÆ legit.

CALLAICI καλλαικοί, Ptolemaeo & Straboni: alii CALLÆCI, & GALLÆCI dicuntur, ut Xylander annotauit.

GALLICIOS vocat Eutropius 4. Hispanie populi sunt, qui hodie Galiciam regionem incolunt. ut Tarapha & alij tradunt. CALÆCIA καλλαικία, etiam Dio habet. Gallie portio AMPHILOCHI dicitur, inquit Iustinus 43. Idem Strabo. sed hic vrbeni sic dictam tradit. CALAICVM Oceanum, hinc facit Martialis, ad Maternum. Vide LVSITANIA, LVCENTES, & AQUÆ CALIDÆ.

CALLANTIA, vide CALLATIA.

CALLANTIANI καλλαντιανοί, sunt populi habitantes in sinistris partibus Ponti. Diodorus lib. 19. Gentile est à Callata.

CALLANTIS καλλαντίης, Siciliae vrbs: vnde Cælius rector. auctore Suida. Vide CALATÆ.

CALLAS καλλας, Euboeae insulae fluminis. Straboni. Mauritaniae Casariensis locus, apud Antoninum.

CALLATEBYM καλλάτιβω, Asiae propria vrbs, in Caria regione. vti ex Herodoti in Polymnia descriptione videtur. καλλετιβῶ, legit Stephanus, & malè eam Libyæ attribuit.

CALLATIA καλλατία, Ptolemaeo, CALLACIS Antonino; CALATIS καλλαντίης, Straboni; Ammiano, & Plinio; qui eam quoque ACERVETIM antea appellatam scribit. GALATIS Pomponio est. Arrianus in Periplo Euxini, CALLANTRAM, καλλαντρες, vocat. Mæsiae Inferioris opidum est, hodie Pandalla dictum, si non errauerit Mar. Niger, sed Kilis Lazio. CALLIACRÆ apud Laonicum puto.

CALLATIÆ καλλατίαι, Indica gens, quæ vescitur parentibus, Herodoto, in Thalia. Vno L. scribit Stephanus, ex Hecataeo.

CALLECOMA, circa Euphratem locus, Cyrrhestica, vel Mesopotamia regionis, Antonino. Per I. in secunda idem, alio in loco. CASSICOME etiā, ut Simlerus fidè facit.

CALLEVICVS, Antonino Senonum in Picenis opidum. Leander Cagliovocat. An idem cum Callem?

CALLEM, vide CALEM.

CALLENII καλλῆνοι, Campaniae mediterraneae populi, Polybio 3. Vetus interpretes legebat CALENI vnico L. sic quoque Plinius, & Annibal Plutarchi. A Cales puto, aut à Calenum.

CALLENSIBVS, vide CALENSIBVS.

CALLENTINI, vide TIANVM.

CALLES, apud Mediae ætatis scriptores, Pentapolis regionis in Italia vrbs. vide CALES & CALEM.

CALLET Stipendiaria, Hispanensis cōuentus ciuitas, Plin.

CALLIÆ καλλῖαι, Aetoliae vrbs, Stephano. Callienses sunt Thucydidi, & Pausania. Regio quoque vicina Talamis, apud Stephanum.

CALLIARVS καλλίαρῶν, Locrorum Epicnemidiorum opidum, Homero, Straboni, Pomponio, & Stephano.

CALLIAS καλλίας, Pausania Arcadia opidum. Fontis nomen quoque, qui & CYLLOPERA dicitur, teste Suida. Vide TRIPOLIS.

CALLICA καλλικα, Bithynia mediterranea vrbs, Ptolemao. **GALLICA** legunt interpretes. **GALLICANÆ** Prouincia Bithynia, Episcopi; meminit concilium Constantinopolitanum. **GALLICANA** forte Statio, apud Metaphrastem, in S. Arsenio.

CALLICARIS καλλικαρίς, India intra Gangem vrbs, Ptolemao. Promontorium est interpretibus, & **CALECARIÆ** vocant.

CALLICHORVS καλλιχόρος, vel **CALLICHORVM**, apud Orpheum, Ammianum, & Plinium, Paphlagonia fluuius; olim **OXYNUM** ὀξύνορ, vocatus fuit, Apollonij Scholiaste teste. Idem ab Arriano **OXINAS** ὀξινάς, appellatur. **CALLICHOROS** etiam locus aut fluuius in Attica est, Euripidi in Supplicib. Sicilia fluuius videtur apud Callimachum, in Hymno Cereris. Putem in Attica est, Apollodoro & Pausania. Huius etiam meminit Clem. Alexandrinus, ad Gentes. In Cnosso, Adriani locus, vt habet Phauorinus. Vide **PANOPE**.

CALLICOLONA καλλικολόνα, Homero locus Troadis, circa Simoenta fluuium, quem Strabo dicit distare ab Ilio quadraginta stadia. Puto urbem esse, qua **COLONÆ** πόλις, à Strabone, Apollonio, Pausania, Aemilio Probo, Arriano in Alexandro, & Xenophonte 7. Græcorum ad finem, vocatur. Plinius hanc intercidisse scribit, deportata Adramyttiam negotia. Vide **COLONE**.

CALLICRATIA locus, lib. 17. Historia Miscella. Circa Thraciam fortasse. Vicum vocat Balsamon, vbi S. Parasceua colebatur. Vide eius Commentaria ad synodum VI. in Trullo habitam.

CALLICVLÆ, antiquitus dictum scribit Leander, quod hodie Caianello vocant, opidum Campania est, in Italia. **CALLICVLÆ** iugi meminit Liuius 22. vide **GALLICANVS**.

CALLIDROMOS, vide **THERMOPYLÆ**.

CALLIENA καλλιένα, India emporium. Arrianus in Periplo maris Pubri.

CALLIENSES, vide **CALLIÆ**.

CALLIFÆ, vrbs in Samnio. Liuius 8.

CALLIGA καλλιγά, apud Ptolemaum est India intra Gangem opidum.

CALLIGERIS καλλιγέρις, Ptolemao: India intra Gangem vrbs. Castaldus eam Cananor appellat.

CALLIGICVM, vide **COLAICVM**.

CALLI καλλι, Libya nomini promontorium, Ptolemao. Apud eundem vicus, in eadem regione.

CALLINARIA pinus. Iuuenali 1. Satyra 3. Et Pontina palus, & Callinaria pinus. sed Gallinaria legendum non dubito. quod vide suo loco.

CALLINICVM καλλινίκον, Persarum opidum, in Euphratis ripa, Procopio de adif. & de bello Persico. Ofroena regionis, in lib. Noit. Mesopotamia vocat Marcellinus Comes. **CALLINISVM** forte Ammiani: & **GALLICINVM** Eutropij: item **GALLINICVM** Zosimi & Orosij: inter quod & Charras Galerium Maximianum à Narseo victum referunt. Hoc puto quoque **CALINICVM**, de quo D. Ambrosius, in epistola ad Theodosium Imp.

CALLINISVM, vide **CALLINICVM**.

CALLINVSÆ καλλινέσσι, promontorium Cypri. Ptolem.

CALLIOPE καλλιόπη, Parthorum vrbs, Appiano, & Stephano. Parthorum, quondam opposita Mediis, Plinio.

CALLIPEVCEN Saltum, habet Liuius 44. in Macedonia vsquam.

CALLIPIA, Fons Ephesi. Plinio. **ALIPIA** habebat codex M.S.

CALLIPIDÆ καλλιπίδες, qui sunt Græcoscythæ. Herodotus in Thalia. In Scythia Europæa sunt, circa Meotidem paludem. Pomponio & Solino sunt apud Hypanim fluuium. vide **HIPANIS**.

GALLIPOLIS καλλιπόλις, Thracia Chersonesi opidum. Ptolemao, Straboni, & Stephano. Gallipoli Sophianus.

vocat. Geliboli Turcis, teste Leunclauio. Etiam Cariae cuius videtur quoque Arrianus 2. meminisse. & alia iuxta Anaplum, Stephano. Peloponnesi quoque vrbs est, Elidis vel potius Achæie, circa Cyllenen, Pomponio. Videtur & vrbs Epiri, apud Stephanum, in voce κόραξ. Circa Aetoliam videtur, ex Appiani Syriaci, & Liui 36. Hispania Tarraconensis est, apud Sex. Auienum. Circa Galatiam aut Armeniam ciuitas est Cedreno & Curopalati. Vide **ANXA**, **EVBOEÆ**, & **NAXOS**.

CALLIPOS, fortanandi opidi nomen, ad Pontum Euxinum, in Europa.

CALLIRRHOE καλλιρρόη, vrbs Iudæa, apud Ptolemaum. qua **LAZA** Hebræus est, teste D. Hieronymo in questionib. in Genesim. Palus Mesopotamia, Stephano: ad Antiochiam urbem. Calidus fons est, circa Asphalitem lacum, Plinio. Proximum Hierosolymis eum facit Solinus. Ultra Jordanem est Iosepho Antiq. 17. cap. 8. Item Belli Iudaici 1. cap. 21. vbi eum in Asphalidem lacum effluere tradit. Etiam in portu Calydonis Epiri. teste Pausania in Achæicis. Vide **EDESSA**, & **ENNEACRVNOS**.

CALLIS, vide **CALEM**.

CALLISTÆ vide **THERA**.

CALLISTO, vide **NONA**.

CALLISTRATIA καλλιστρία, Galatia opidum, Ptolemao. quod Castellam à Theueto nominatur.

CALLISTVM, suburbium Babylonis Assyria: apud Aelianum.

CALLISTVS καλλιστος, mons circa Pamphiliam: Porphyrogeneta. Inter Selgam & Anemurium.

CALLITHERA, Macedonia opidum Liui 32. καλλιτέγη, Ptolemai, in Bisaltia regione.

CALLONA, Lesbii insula vrbs opulentissima, apud Laonicum 10.

CALLONIA, vide **CAVLONIA**.

CALLONIANA, vide **MANSIO**.

CALLONITIS καλλονίτις, Assyria tractus finitimus Media, ad Zagrum montem. vbi Molonem crucifixum scribit Polybius 5. Vide **CHALONITIS**.

CALLYDVM καλλύδιον, castellum munitissimum, quo Cleo pradonum diu vsus est pro receptaculo: Strabo 12. Circa Mysiam Asiaticam forte.

CALMÆ, vide **CONTRA**.

CALMVS, vide **CALÆNVS**.

CALON ACROTHERION, vide **PVLCHRVN** Promont.

CALONIS, Antonino, vbi **LEGIO IX**, Gelre Simlens, Cleue Lazio. Ducatus Gelria vel Clinia vrbs primaria. est qui Berick ad Rhenum putat. **GOLONIS** legit idem Antoninus alio in loco.

CALONNA, Gallia vicus, ad Ligerim. In S. Maurij vita.

CALONORVS καλονόρ, id est, Pulcer mons, ad os finis Persici, in Arabia. Arr. in Periplo.

CALONYMOS Insula, in Propontide. Nicetas.

CALOPODIVM, vide **CALEPODIVM**.

CALOR, Italia fluuius, propè Beneuentum, teste Liui 6. Vibio Sequestri. Ultra Salernum est Antonino. In Sabatam fluuium incidere, scribit Volaterranus. Nomen Calore retinere hactenus, auctor mihi Celsus Cittadinus. Ex Amfancio valle princeps ferri, inter opidum Aquariam & Pastanos agros, Silaroque misceri scribit Pomponius Sabinus, in VII. Aeneidos. Hodie vsque Pugna dicitur, inquit P. Diaconus. (In manu scripto codice **PVGNA** non est fluuij, sed loci iuxta fluuium nomen.) Scipio Mazzella scribit Dentecane vulgè appellari (etsi inquit) nonnullis vocent tabernulam haud procul inde. **ALOR** αλώρ corruptè lego apud Appianum in Annibalicis.

CALOS AGROS, portus Aegypti, Cedreno. Vide **APASASIVM**.

CALOS LIMEN, id est, Bonus vel Pulcer portus, in Creta: circa Salmonium promontorium. Actuum 27. quam iuxta erat **Λαολία**, opidum. Est & portus Scythicus ad Cercinitem paludem, Arriano. etiam Straboni, vs legit Casaubonus.

C A

CALOSTOMVM, vnum ostiorū Danubij *Prolem. & Plin.*
CALOTYCHAS, locus in Chersoneso, vt habet *Balsamon*,
 in syodū sextā, in Trullo habitam. In Thracica, ni fallor.
CALPAS, Portus à *Plinio* nominatur in Buhynia. Eius
 etiam meminit *Arrianus*, & *Xenophon*, **CALPEN**
 portum nominās: situm inter *Byzantium* & *Heracleam*,
 medio itinere. *Prolemus* & *Strabo* hoc tractu **CAL-**
PAM καλπα, fluium habent. *Stephano* καλπα vrbs, &
 καλπα portus est. Καλπίος in *Polybij* fragmento 55. est.
 Portus *Zagari* interpretatur à *Pineto*, in suo *Plinio* *Gal-*
lico, fluius *Mengreliensis* *Carrathassan* vocari scribit
Theuetus. Vide **BITHYNIA**.
CALPE καλπη, *Ptolemao* mons *Hispanie*, ad *Fretum Ga-*
ditanum. *Gibraltar*, *Clusio* & *Aretio*. *Gebel Tarif* (id
 est mons *Tarif*) *Arabie*, vt *Beuterus* tradit. Est & aliud
CALPE, *Hispanie* opidum, ad *Fretum Gaditanum*: an-
 tiquitus *HERACLEA* dictum, vt auctor est *Tinosthe-*
nes apud *Strabonem*. vide **ALYBE**, **CALPAS**, &
HERCVLIS *Columne*.
CALPITVS, vide **CALPAS**.
CALPIVS καλπιος, vertex, *Orpheo* in *Argonauticis*, qui
 eum circa *Ripheum* montem describit.
CALPVNIANA καλπυνια, *Turdulorum* in *Batica*
 vrbs. *Antoninus* & *Ptolemaus*. *Carpio* apud *Henricum*
Coquum interpretatur.
CALQVIS, vide **ARTASIA**.
CALTADRIENSIS episcopus, in *Mauritania* *Casa-*
riensi. *Victor* *Vicensi*.
CALTHAEI καλθαῖοι, *Indiae* populi: ab *Alex.* *Magno*
 superati. *Polyanius* 4. vide **CATHÆI**.
CALTIORISSA καλτιορισσα, *Ptolemao* *Armenia* *Mi-*
noris vrbs. *Antonini* *OLITTO* *EVLARISA* est, vt
Simlerus annotauit.
CALVCONES καλκονες, *Rbatia* populi, apud *Ptole-*
maum. *Algoeto*, fortasse inquit *Scudus*. Sed ipse **CV-**
LVCONES legit. **COLLVCONES** habent tria mea
Plinij exemplaria. *Aukirchen* facit ex eo *Lazius*, qui
 locus abest à *Campiduno* tribus miliaribus.
CALVCULA, *Plinio* conuentus *Hispalensis* opidum.
CALVELLVM, *Tuscia* vrbs. si fides *Edicto*, quod *Desi-*
derij regis vocat *Annius*.
CALVI Castrum, vide **PHALACRVS**.
CALVISIANA, *Siciliae* vrbs, *Antonino*. vide **PLAGA**.
CALVMACVMA καλμακυμα, *Africa* *Propria* pagus,
 ad *Syrtim* magnam, *Ptolemao*. **MACOMACA** habet
 vitiose *Latinus* codex. **MACOMADÆ** *Antonino* est.
Mecellata nunc, *Marmolio*.
CALVNS, vide **CAVS**.
CALVPENA καλπηνη, *Armenia* *Minoris* regio. *Straboni*.
 An *Colopena* *Plinij*?
CALVS καλς, *Colchidis* fluius. in *Arriani* *Periplo*.
CALVSIVM καλυσιον, *Tyrrhenia* opidum. *Diodorus* 14.
CLVSIVM legit *Amiotus*: melius.
CALVTVS, vide **CAVS**.
CALVVS Mons, vide **PONTESIVM**.
CALYBE καλυβη, supra *Byzantium* opidum, *Straboni*, &
Stephano, *Astorum* gentis. Videtur mihi potius **CABY-**
LA καβυλα, *Ptolemai*, & *Ammiani*, quam *Philippopolis*.
 etsi *Hermolaus* aliter sentiat. Vide **PHILIPPOLIS**.
CALYCADNVS καλυκαδνς, *Cilicia* fluius, *Ptolemao*.
 quidam **CALYDNVM** vocat, vt *Stephanus* scribit. *Se-*
leuciam adluere, scribit *Ammianus* 14. *Mar. Niger* *Sa-*
lefo appellat. Fortè *Salepho*, quem *Matthaeus* *Parifus*
Saphet nominat: alij *Selephium*, vt *Augustinus* *Insti-*
nitianus in sua *Genensi* *historia*: qui eum addit hodie *del*
Fectovocari. In hunc *Fridericum* *Imp.* perijisse, tradunt
Belli sacri *Scriptores*. **CALYCADNVS** etiam *Cilicia*
 promontorium est, apud *Linium* 38. & *Appian.* in *Syriacis*.
CALYCVS καλυκος, fons in *Calabria* videtur: apud *Pau-*
saniam, in *Eliacis*.
CALYDION καλυδιον, *Straboni*, in *Via* *Appia*. **CLVSIVM**
 reposuit huius loco *Xylander*, at **CLAVDIVM** siue
CAVDIVM *Casaubonus*.

C A

CALYDNA καλυδνα, insula *Carpathij* mari, in qua cini-
 tates **COOS**, & **OLYMNA**, vt refert *Plinius* 4. cap.
 12. Idem 5. cap. 31. habet circa *Gnidum* *Doridu* *Calyd-*
nam, cū tribus opidus: **NOTIO**, **NISYRO**, & **MEN-**
DETERO. Aut eadem, aut inuicem valde vicina, nisi
 locus male sanus. *Calydna* numero multitudinis sunt apud
Hesychium. **CALYDNAS** etiā generatim vocat *Tzet-*
za in *Lycophronem* **TENV** & **MYCONVM** insulas.
Calydna etiam insula, & vrbs *Libyca*, *Stephano*. Vide
CALINDA, **PLOTAE**, **SPORADES**, **TENE-**
DOS, & **TYPHONIS** insula.
CALYDNÆ, numero plurali, iuxta *Troiam*, sunt *Tzetza*,
 in *Lycophronem*. vide **CALYDNA**.
CALYDNVS καλυδνς, *Lycophroni*, sunt *Theba* *Bæotia*,
 Isacio. vide **CALYCADNVS**.
CALYDON καλυδων, *Aetolia* opidum *Xenophonti* & *Pto-*
lemao. Hoc **MELEAGRIAM** quoque à *Meleagro* vo-
 catum, scribit *Perottus*. sed male fortasse, ex *Statij* versu.
 de quo vide in dictione **PLEVRONE**. *Aiton* hodie dici,
 tradit *Kyriacus* *Anconitanus*. vide **ACHELOVS**,
 & **GYRVS**.
CALYDONA locum, habet *Ammianus* lib. 27. circa *Ger-*
maniam alicubi. scribit enim *Seuerianum* quendam no-
 mine, apud *Calydonam* (si proba lectio) *Diuitensibus* &
Tungricanis praefuisse; contra *Alemannorum* insultus. vide
CALDONENSEM.
CALYDONIA καλυδωνια, *Gracia* regio; quæ olim **ÆOL-**
LIS αἰολις, dicebatur. teste *Thucydide*, lib. 3. Circa *Epirū*.
CALYDONIOS *Scopelos*, habet *Heliodorus* 5. ad *Caly-*
donem *Etolia* urbem. Ibidem idem **CALYDONIVM**
Fretum. vide **RHYM**.
CALYMNA, insula, *Aegæi* maris, *Ouid.* 8. *Metamorph.*
 quam melle facundam dicit, vide **PACHINNE**. **CAL-**
LYNDA, & **TENEDOS**.
CALYNDA καλυδα, *Stephano* *Caria* vrbs. **CALYN-**
DICOS montes, habet hoc tractu *Herodotus*, in *Clio* 2.
 siue 1. *Stephanus* octauum citat.
CALYPSONIS insulam, iuxta *Putolos* describit *Philo-*
stratus 7. & 8. *Apollonij* falso. **CIRCES** dicere debuisset.
CALYPSVS καλυψς, insula *Ionij* Maris, ante ora *La-*
cinij promontorij. Ab *Homero* creditur **OGYGIA** ap-
 pellata, vt *Plinius* tradit. **NYMPHÆA** νυμφαῖα, *Ste-*
phano. item *Apollonio* *Argonautico*. *Calypsus* insulam
MILETVM quoque dictam, scribit *Eustathius*. **CAL-**
LYPSON insulam habent *Ethicus* & *Orosius* contra
Syrtim *Maiorem*.
CALISTRII, vide **CINOCEPHALI**.
CALYTIS, vide **CADYTIS**.
CAMA, vide **CAMEIA**.
CAMACHVS καμαχος, metropolis cuiusdam regionis:
 In sanctionib. pontificum *Orientalium*. Circa *Ciliciam*
 videtur lib. 20. *Historia* *Miscella*. *Episcopalis* sedes est
Balsamoni, sub patriarchatu *Constantinopolitano*. *Ke-*
mach hodie nominari scribit *Leunclavius*.
CAMÆ, & **CAMACÆ**, vide **SCYTHÆ**.
CAMALA, *Hispanie* vrbs, *xxiii.* m. pass. à *Lacobriga*,
Antonino. vide **GAMALA**.
CAMALETVM, vocat *Lelandus* *Albionis* insula opidum.
 in *Marotrigum* limitibus, *Cairmalci* vocatum.
CAMALINICHVM καμαλινιχων, *Tzanorum* regio, sic
 dicta. *Procop.* 3. edific.
CAMALODVNVM, vide **CAMVLODVNUM**.
CAMANDODVM, loci nomen videtur, apud *Sex.* *Empiri-*
cum. de quo controuersiam fuisse *Lebedius* tradit cum vi-
 cinis. ex *Hipponacte* grammatico: qui *Libediam* caricantem
 ex *Camandodo* nominat. Circa *Bæotiam* vsuam.
CAMANE καμανη, *Ptolemao* *Indiae* intra *Gangem* vrbs.
Cambayth, *Nigro*. *Chaul*, *Castaldo* dicta.
CAMANI καμανοι, *Germania* populi. *Philippo* *Appiano*
 sunt. qui *Cham* opidum habitant, ad *Regenum* fluium.
Antonio *Schonhoio* autem *Campen* ad *Isalam* fluium
 videtur, vt refert *Iunius* in sua *Batauia*. Vide **CHA-**
MAVI.

CAMAN-

CAMANTIVM καμαντιον, Athenaeo una ex septidvrbib. quae Cyrus familiari suo Pytharcho largitus est. Asia Minoris.
CAMARA καμαρα, Ptolemaeo Crata insula vrbs. LATO lato, quoque dictam, tradit Stephanus. Camera bodie dicitur, si quis se fidat Pineto. **CAMARA** etiam India intra Gangem emporium; supra promontorium Cory. Arrianus in Periplo. vide **APSASIVM**, & **CHABERIS**.
CAMARACVM, Antonino Belgica regionis opidum, incolis Cambray. Teutonibus Camerijck.
CAMARATA, Mauritania Caesariensis opidum, apud Antoninum.
CAMARE, (& **CAMERE**, vacillante scriptura.) Ouidius 3. Fastorum: Est prope piscosus lapidosi Cratidis amnes, Paruus ager; Camerenicola turba vocat. Circa ostia fluvij, vi verisimile est.
CAMARENI, vide **CAMART**.
CAMARI, insula Arabia Felicia, versus Meridiem. Plinius. καμαρι, insula sunt apud Stephanum.
CAMARIA, insula ad Rhodani ostia, Aimoino. A. C. Mario nomen ferre videtur, ex Plutarchi Mario. Camargue vulgo. vide **CAMERTES**.
CAMARICA καμαρικα, Cantabrorum vrbs, in Hispania. Ptolemaeus.
CAMARINA, Sicilia vrbs, Ptolemaeo & Plinio. Camarina nunc dicitur, tradunt Fazellus & Aretius. In huius agro erat **CAMARINAE Palus**, quam ante **HESPERIAM** dictam scribit Pto. Sequester.
CAMARINAEI, vide **LOTOPHAGON**.
CAMARINVM καμαρινον, Ptolemaeo, & Straboni vrbis est. **CAMERINVM** Antonini est in via Flaminia. **CAMERIVM** Plinij mihi videtur. Camertino Leandro Alb. dicitur.
CAMARITAE καμαριται, in Istmo Caspii Euxiniq. maris, ad ipsum mare Caspium: qui Bacchum à bello venientem, hospitio quondam exceperunt. Dionysius in Periegesi. Meminit horum quoque Ammianus. **TAMARITAE** legit Festus Auienus, vitiose, nam à cameris nauigij genere nomen habere, tradit idem Dionysius.
CAMARS, vide **CLVSIVM**.
CAMATVLLICI, Gallie Narbonensis populi. Plinius.
CAMAVES, vide **CHAMAVI**.
CAMBALA καμβαλα, Armenia Maioris locus, Hispiratidis regionis. vbi sunt auri metalla. Strabo.
CAMBALIDVS, Persidis mons, Caucasus ramus. Plinius.
CAMBATE, Antonino Gallie Belgica locus. Circa Burgundie comitatum videtur. Vide **CAMBETIS**.
CAMBEI, gens Illyrica, Appiano.
CAMBERICHVM καμπεριχον, vnum ostiorum Gangis fluminis. Ptolemaeus.
CAMBETIS, ab Antonino post Augustam Rauracorum proximo loco ponitur. Germanis Caemeps nominatur, B. Rhenano teste. **CARIBETE** pro Cambete, etiam legit Simlerus, apud Antoninum. Idem puto cum eiusdem **CAMBATE**.
CAMBETVM καμπετον, Lubenorum ciuitas, in Hispania Tarraconensi, apud Ptolemaeum.
CAMBISTHOLI καμβισθολοι, Indica gens, circa Indum vsq. vbi Hydroates fluminis cum Gange aquas suas confundit. Arrianus in Indicis.
CAMBODVNVM, per B. καμבודον, Vindelicia opidum, Ptolemaeo. Munichen Bauaria, est Pet. Appiano; Baetgen Auentino; Kempten autem Pyramio: & doctissimo Velfero. qui hoc ex veteri inscriptione certum esse, suis ad me litteris, docuit. **CAMPODVNVM** per P. habet Strabo, & Antoninus. Hanc ego circa Kempten statuo. Ptolemai verd circa Munichen. Munsterus scribit Kempten, aliquando VERMETAM, deinde TRETICAM, tertio VERTICAM, ultimo CAMPIDONAM dictam. **CAMBODVNVM**, etiam Anglia vrbs, apud Antoninum. Vide **CAMVLODVNUM**.
CAMBOLECTI, qui ATLANTICI cognominantur, Gallie Narbonensis populi Plinio. Et **CAMBOLECTRI** apud eundem Aquitania populi.

CAMBORYCVM, Anglia vrbem habet Antoninus; quam Grancelstre vel Cambzidg esse putant Camdenus & Talbotus.
CAMBRE, vicum Campaniae esse, in Italia, ad montis Gauri radicem; eumq. bodie Campana vulgo dici, docet Ioannes Scoppa, in suis Collectaneis, & Franc. Lombardus, in libello de Puteolani balneis. Iuuenalis Sat. 7. sic: Occidit miseros Cambre repetita magistros: est nonnulli crambe legunt hoc loco. Sed Ponticus Virunius putat Britannia insula regionem esse; quae vulgo Zambre adhuc nominatur. (Cambriam vult nifallor.) vide **BRITANNICAE**.
CAMBRIA, vide **BRITANNIA**, & **VALENTIA**.
CAMBRSOPOLIS, sub Anabazra sede Episcopatus, apud Guil. Tyrium.
CAMVNII Montes, in Macedonia sunt, Liuius. quos ab incolis **VOLVSTANA** appellari scribit. Vide **CANALVVII**.
CAMBVS, fluvius, cuius Eginarithus & Aimoinus meminit; Lazio Austria fluvius est, in Danubium se exonerans, Camb. dictus vulgo.
CAMBSIS, opidum Aethiopia sub Egypto, Plinio.
CAMBSI ARARIUM, καμβσις ταμσια, Ptolemai puto.
CAMBSVM καμβσον, Gangis fluminis ostium. Ptolemaeus.
CAMBULA, vide **CABULA**.
CAMBYSES, Albania fluvius, ex Caucasus montibus ortus, Plinio, & Agathia. de quo hac Pöponius. Cyrus & Cambyses ex radicibus Coraxici montis vicinis fontibus editi, & in diuersa abeunt, perq. Iberos & Hyrcanos diu & multum distantibus alueis disfluunt: post non longè à mari, eodem lacu accepti, in Hyrcanum sinu vno ore perueniunt. καμβσις, Media fluvius est, apud Ptolemaeum. **CAMBYSENEN**, & **XERXENEN** ξερενηον, Persicae regiones, habet Stephanus. Inter Albaniam & Iberiam. Ad flumen Alazonium sunt Straboni II. vide **CATARZENA**.
CAMBSV, opidum est inter Nelos & Marchades, circa Arabici sinus recessum, ut refert Plin. Vide **CAMBSIS**.
CAMECHIA, καμечια, Albania opidum, Ptolemaeo. Per in principio, eius interpretibus.
CAMEIA, Manichaeorum metropolis, apud Cedrenum, Armenia videtur. **CAMA** Europalati.
CAMELANI, vide **NYCERINI**.
CAMELIDES, dua insulae anteloniæ, Miletovicina. Plinius.
CAMELITAE, Asia populi, ultra Euphratem, Strabo.
CAMELOBOSCI καμλοβοσκοι, Ptolem. Carmanii populi.
CAMELOCOMI καμλοκομοι, Arabia populi, Stephano.
CAMENA Colonia, à Latino Silio ducta: est in libello originis Romana, ab Andrea Schoito in lucem edito. An pro Capena?
CAMERE, vide **CAMARE**.
CAMERIA, vide **CAMERIVM**.
CAMERIENSES, qui sacram Soli incolunt in insulam. Sic Macrob. 1. Saturnal. cap. 17.
CAMERINVM, vide **CIVARO**, **CAMARINVM**, & **CAMERIVM**.
CAMERIVM, Latij opidum, Tacito & Plinio. **CAMERIA** Linij est, & Halicarnassaei. Coloniam Romanam factam à Romulo & Tatius regibus, scribit Onuphrius.
CAMERINVM est Ciceroni, ad Atticum 8. Epist. 12. Festo quoque, qui opidum pulcrum esse ait.
CAMERSOL, vide **CLVSIVM**.
CAMERTA καμερτα, vrbs in itinere ab Ocriculo Ariminij, dextram versus, ut habet Strabo. vide **CAMERTES**.
CAMERTES Populos, habet Plinius 3. cap. 14. vbi forte **CAMERTA** Strabonis. & **CAMARIA**, καμαρια, Stephani, Albanorum edificium. vide **MARINVM**.
CAMESENA, nomen duorum opidorum in Italia, Catonini. Vide **ITALIA**.
CAMESVS καμνος, Thracia vrbs. Phagorini Lexicon.
CAMICOS καμικος, Sicilia fluvius, Agrigentinos diuidens. Vbi. Sequester. Eodem tractu vrbs nomen est, apud Diodorum 4. Vide **NYCVS**.
CAMIGARA καμυγα, India intra Gagem vrbs. Ptolemaeus.
CAMILETAE καμινται, populi, duplices sunt, habitantq. iuxta

intra Scenas urbem, ultra Euphratem. Strabo 16. Bonacielus camelarius verit appellatur. qui *καμηλας*, forte legit.

AMILLARII, vide ARYNTEs.

AMILLIANÆ Villa, in Campania, à Fabato suo possessore; meminit Plinius 6. Epistolarum.

AMILLOMAGVM, vide CVMILLVM.

AMILLOS, vide INYCOs.

AMINA, insula est alicubi in mari Aegeo: Plinio.

AMINOS, Cyreniaca regionis locus, apud Antoninum. Vide INYCOs.

AMIRINE, vide VR.

AMIRVS *καμυρ*, Rhodi insula opidum, Ptolemao, Straboni & Stephano. Ferachio appellat Pinetus. vide HIERAPYTNA.

AMISA, vrbs Camisena regionis, in Parthia: Straboni.

EVMEIS haec Antonini est, ut placet Simlero ad eundem.

CAMISA tamen Antonino circa Armeniam Minorem vrbs est: In Camisena regione verisimile. CAMISANÆ

ciuitatis episcopalis meminit Gratianus, Decr. 2. Causa 16

AMISCVS *καμυξ*, fluvius, quem scribit fluente mari

fluere, Antigonus ex Megasthene.

CAMISENA *καμυσην*, Parthia regio, Straboni 11. eidem

12. est Armenia Minoris regio: & in ea vrbs CAMISA.

Vide COMINSENA.

CAMMANENA, vide CAPPADOCIA.

CAMMANIA *καμμανία*, pars Thesprotiae, Gracia regio-

nis: postea CESTRIA *κεστρία*, appellata, auctor

Stephanus. CESTRIA est Pausania.

CAMMONI, vide HERONE.

CAMVNI, vide CAMVNI.

CAMOENARVM Lucus, extra portam Capenam. Ascon-

niius Pedianus, & Iulius 1. An idem cum Lucis CAPE-

NIS, de quibus Virgilius? vide GERIA.

CAMOLODVNM, vide CAMVLODVNM.

CAMON, locus vbi Iain sepultus. Iudicum 10. Galadena re-

gionis facit eum Iosephus. Vicus CIMAANA hodie, ut scri-

bit D. Hieronymus.

CAMPÆ *καμπαί*, Cilicia praefectura in Cappadocia opidum.

Ptolemæus.

CAMPANA Via, circa Faliscos est. Vtriusque 8. cap. 3.

CAMPANIA FELIX, Plinio Italia fertilissima regio.

καμπανία, quoque Gracis: ut Ptolemao, Straboni alijsq; à

Campi, vel CAMPO ciuitate nomen habere, scribit ad

Dionysium Eustathius. Hanc geographicè depingunt

Florus 1. cap. 16. & Iul. Firmicus Astronomicor. 1. Laudat

Eutropius. Hodie Terra di lauoro vulgè appellatur.

CAMPANIA, Antonino Valeria vrbs. vbi Simlerus

quoque CAMPONA legit: & Campen ex eo facit. La-

zine subdubit, num eade sit cum ea quam Hungaria An-

nales in Historia Attila POTENTIANAM vocant, &

hodie Thetten, & Hungari Adom appellant. Ad Da-

nubij ripam. vide AVRELIA.

CAMPASVS *καμπασις*, Massagetarum fluvius, apud

Hyperboreos. Ioannes Tzetza Chiliade 7. numero 144.

CAMPI: 1. Felden, vide FELDEN, & ADRIABÆ.

CAMPI LAPIDRI Plinio, vel SAXOSI, describun-

tur à Strabone inter Masiliam & Rhodani ostia. CAM-

POS LAPIDARIOS habent Solinus & Marcianus,

sed eos in Liguria ponunt. LITTVS LAPIDEVM

à Mela dicitur. Liguria fines olim Masiliam vsque exten-

fos fuisse, ex Trogo Pompeio liquet. vbi scribit Masiliam

inter Ligures & Gallos conditam. Masilienses etiam in

Liguria Sempronius collocat, dicitq; hos campos, LAMO-

NES vocatos, ab ipsius Herculis filio Lamone. Hodie La

Crao nominari scribunt Clusius & Poldus. MELAMBO-

RIVM vocari ab auctoribus hunc campum, scribit Ma-

rius Niger, & Scunica, sed ventum pro campo accipiunt,

apud Strabonem, sic enim ille ventum vocat, cui hic cam-

pus expositus est, quo lapides huius interdum agitantur.

Melamborij venti, etiam meminit Hegeſippus 3. cap. 20.

AYLI Campi sunt apud Turpinum, in via Caroli.

CAMPI MACRI, Linio & Straboni lib. 5. ut verit Xy-

lander. nam *καμποι*, per N. in Græco exemplari

habetur. Lombardia Cispadana locus, vbi sollemnis con-

uentus habebatur. Circa Mutinam & Parmam sunt Co-

lumella 7. cap. 2. Valle di Montirone vocatur Lean-

dro Alberto. vide MACRI.

CAMPI PHLEGRÆI, vide FORVM VVI-

CANI.

CAMPI TIBERIANI, qui inter Romam & Tibur

esse videntur. Frontinus. Horum meminit lib. Coloniar.

CAMPI VETERES, vide VETERES.

CAMPODVNVM, vide CAMBODVNVM.

CAMPONA, Antonino. Hoppel Simlero. Pannonia In-

ferioris vrbs. Eundem locum idem alibi CAMPAN-

NIAM vocat male, quod annotauit Pithoeus in Ad-

uersarijs. Vide CAMPANIA.

CAMPONI, Gallia Aquitaniae populi, sunt apud Plinium.

CAMPOS *καμποι*, vrbs à Campanis condita. Stephanus.

CAMPSA *καμψα*, vrbs circa Pallenum videtur, apud He-

rodotum 7. Vide CAPSA.

CAMPSARI *καμψαροι*, Africa Propria populi Ptolemao.

MAMPSARI habent Latini interpretes. & Ptolemao

codex alius Græcus, & sincerius. nam sic quoque montem

vocat, huic genti vicinum.

CAMPSA *καμψα*, Agathia 2. in Italia vsq; vrbs, quam

à Gothis captam scribit. Est & vicus Phrygia, vicinus

vrbi Apameæ. Metaphrasti in vita Tryphonis.

CAMPSEONYsis, vide SEBASTOPOLIS.

CAMPSIANI *καμψιανοι*, Germania populi, Straboni

Ad Oceanum.

CAMPVS, locus sic dictus extra ciuitatem Constantinopo-

lim. Historia Miscella 14. vide CAMPANIA.

CAMPVS Piorum, sic dictus locus in Sicilia, circa Cata-

nam. quod ibi duo iuuenes sublatis parentes euexerunt,

inter Etnæ flammæ illæsi ignibus. Solinus.

CAMPVS Regius, vide SAVE.

CAMPYLVS *καμψυλος*, Ætolia fluvius, ad quem ca-

strametatus Cassander Ætolos deprefit. Diodorus 19.

CAMPYLIS, vel ut in margine erat *καμψυλιν*, pro

flumine Indico habet Alianus 3. animal. quem formica

numquam transeunt. vbi & Issedones habitant.

CAMVDOLANVM vide CAMOLODVNM.

CAMVLIANI Episcopi, in Asia Minori, (ut videtur)

meminit Constantinopolitana synodus VI. sub Const-

antino Magno habita. In Cappadocia esse, ex Cedreno: &

IVSTINIANA NOVA dici, ex Synodo Constanti-

nopolitana v. disco.

CAMVLIENSES, vide IVSTINIANA NOVA.

CAMVLODVNM *καμυλοδωνον*, Britannia Insule vrbs,

Ptolemao, in Brigantibus. (aliqui codices *καμυλλωνον*,

legunt.) Tacitus eam coloniam vocat. CAMALO-

DVNON apud Plinium. sic quoque per A. in secunda

in antiquo lapide: vbi VICTRICENSIS cognomi-

natur. Legionem VI. NICEPHORIAM ei adscribit

Ptolemaus. Hanc Plinius circiter ducentis millibus à Mo-

na insula distare scribit. CAMBODVNVM corruptè

Antonino est. Hodie Westcestre nominari putat Talbo-

tus: at Almansburi Camdenus. In eadem Britannia

est CAMVDOLANVM *καμυδολωνον*, in Trinoban-

tibus, Ptolemao. Hanc Tacitus etiam CAMALODV-

NVM Coloniam nominat: CAMOLODVNM Anto-

nius. CAMVLODVNM *καμυλοδωνον*, Dion: qui

eam Tinobellini regiam facit. Ab Humfredo Lhuydo

hac Colcestre interpretatur, at malim cum Camdeno

Malden nouo nomine vocare. Sunt qui huic epithetum

Victricensis tribuunt, ex marmore inscripto. Ego, quod

priori in Brigantibus à Ptolemao adscribi Legionem Nice-

phoriam videam, Victricensis quoque titulum (idem cum

Nicephoria notantem) libentius illi adiecerim, suffragante

quoque ipso marmore, vbi Camaloduno, non Camulo-

duno adscribitur.

CAMVNI Plinio, *καμυνιοι*, Dioni, CAMVLCI corruptè

apud Strabonem, ut scribit Schudus. Ego tamen CAMV-

NI *καμυνιοι*, apud ipsum lego, qui eos Rætia populos

facit. quos dictus Schuân Camunen hodie vocari tradit.
Hos Brixienſibus ſubefſe ait Simlerus.
CAMVNLODVNM, vide CAMVLODVNM.
CAMVRISARBVM *καμψίαρβον*, Ptolemao Ponti
Cappadocici vrbs.
CAMVS *καμ*, Syria Caua ciuitas. Polybius 5.
CAN A, Turifera regionis portus in Arabia Felice, Plinius
lib. 6. cap. 23. Canacain nunc vocari, ſerè credit Ramu-
ſius. Vicus quoque *καμ* Arabia, Joſepho, belli Iud. 7.
cap. 4. Item locus in Caeſyria, Joſepho 15. Antiq. 6.
CAN A, etiam in Superiori Galilea opidum. & al-
tera in Galilea Inferiori. Hec MINOR, illa MAIOR
vocabatur: teſte D. Hieronymo. Vide ANNANA, &
CAN E.
CAN AAN, Paleſtina gens, quas Suidas CHETTAEOS
vocat. vide PALÆSTINA.
CANABIACA, vide CANDOLICA,
CANABVM, vide GENABVM.
CANACA *κακα*, Turdetanorum in Hiſpania vrbs.
Ptolemaus.
CANÆ *καται*, vrbs ad Tigrim fluium, Stephano. vide
CANNA.
CANAGORA *κακαγορα*, India intra Gangem vrbs, Pto-
lemao. Canago Caſtaldo; Cangigu Mercatori eſt.
CANALVS, amnis Aſia Minoris, Plinio. In Myſia, vt
videtur.
CANALES, locum Italia, habet Antoninus: XIII. M. paſ-
ſ. ab Hydrunto. Huius quoque meminit D. Athanaſius, in
Concilio Sardonio.
CANALICVM, in Liguria, Antonino. inter Vada Saba-
tia, & Genuam. Caralupo vocat Simlerus. CANALII
Italiae meminit D. Athanaſius.
CANALITÆ, Slaonica gens eſt, apud Cedrenum, &
Curopalatem.
CANALIVM, vide CANALICVM.
CANALVYII Montes, *κακαλβυ*, in Macedonia ſunt,
Ptolemao. CAMBVIYII à Liuiio dicuntur: additque
eoſdem ab incolis VOLYSTANA appellari. CAN-
DAVIAE Montes ſunt apud Plinium & Strabonem.
CANDAVIAE ſaltus, Lucano. Habet & Caſar Canda-
uiam regionem. vide CANDAVIA.
CANANÆI, vide PALÆSTINA.
CANANITA à pago quodam Cilicia cognominatur Atbe-
nodorus Sardonius poeta quidam, à Strabone. Circa Tar-
ſum, vt videtur. An à Canas?
CANAR promontorium, in Mauritania Tingitana, Anto-
nino. Ad mare Mediterraneum.
CANARIA *κακαρια*, vna ex Fortunatis inſulis, Ptolemao,
& Plinio. Nomen retinet.
CANARIYI populi, circa Atlantem, Plinio. quod canibus
veſcantur, ſic dicti.
CANAS, Plinio Lycia opidum.
CANASIDA *κακασιδα*, Carmania vrbs littoralis in Indi-
cis Arribiani.
CANASTRA, vide CHALADRA.
CANASTRYM *κακαſτρον*, Stephano promontorium Thra-
cia & Macedonia. Eſt CANASTRYM *κακαſτρον*,
Ptolemai, Paraxia regionis. Epitome Strabonis huius
quoque meminit.
CANATH, Paleſtina locus, Iudicum 1. & 1. Paralip. 2.
Vicum Arabia dicit D. Hieronymus, qui nunc CANNA-
THA dicitur, quem cum cepiſſet Nabab ABOTHOL-
LIAM vocauit. Fortè CANATHA.
CANATHA *κακαθα*, Caeſyria opidum, Ptolemao, &
Joſepho, de bello Iudaico 1. cap. 14. Ptolemao eſt quoque
Media vrbs. Ante Boſtram Arabia opidum; teſtibus
Egeſippo & Stephano.
CANATHRA *κακαθρα*, Ptolemao inſula ante Taprobanam.
CANATHVS *κακαθος*, ſons Nauplia, in Argia regione.
Pauſanias in Corinthiacis.
CANAVNA, regio Arabia Felicis. Plinius.
CANCHLEI, populi Arabibus Petras iuncti, ab Oriente.
Plinius.

CANDÆI, vide OPHIOPHAGI.
CANDALI *κακδαλαι*, Ptolemao, CONDALI interpre-
ti. India intra Gangem gens.
CANDALICAE, vide CANDOLICA.
CANDAMIVS Mons, in Hiſpania, quæ ex Legionenſi
prouincia in Aſturiam itur. Candanedo hodie voca-
tur. IOVI CANDAMIO habet ibidem vetus inſcrip-
tio. A. Morali.
CANDANI ciuitatis Creta, non ſemel meminit Conſtan-
tinopolitana ſynodus VI. Cantanus Stephani forte. An
Candia hodie?
CANDANVM *κακδανον*, Iazygum Metanaſtarum vrbs.
Ptolemaus.
CANDARA, *κακδαρα*, Stephano Paphlagonia opidum.
tribus ſebonis à Gangri diſtans. Candari & Candu-
raie interpretatur Leunclauius.
CANDARI *κακδαροι*, Mela & Ptolemao, GANDARI
Plinio, Sogdiana gens.
CANDASA, *κακδαſα*, Caria caſtellum, Stephano. ex Po-
lybij 16. quem mutilum tantum habemus.
CANDAVIA, Macedonia tractus, Caſari 3. Ciuil. Circa
Heracleam Senticam. CANDAVIAE deſerta habet
Seneca in Epistoſis. vide CANALVYII.
CANDEL, vide OPHIOPHAGI.
CANDIA, vide GRETA.
CANDIDA Caſa, vide LVCOPIBIA, & CASA
CANDIDA.
CANDIDIANA, Antonino & Libro Notie. Myſia Infe-
rioris vrbs.
CANDIDVM Promontorium, Plinio, Solino, & Mela, in
Africa Propria eſt. Cabo Ferrata eſt Mercatori. Etiam
Gallia Narbonenſis eſt, apud Auienum.
CANDILIANVS fluius, à quo haud procul Petrarus
mons. Vita Romualdi. Circa Hiſtriam videtur.
CANDIONORI, vide PANDIONIS.
CANDIPATNA, *κακδιπατνα*, India intra Gangem opi-
dum. Ptolemaus.
CANDOLICA, ſic vetus inſcriptio habet. vrbs eſt Ger-
mania, in Norici, hodie S. Veit dicta, vt Simlerus dicit.
cui eadem eſt cum CANDALICAE Antonini, & CA-
NABIACA, lib. Notitiarum. Circa Iudenburgū fuiſſe,
putat Wolff. LaZius.
CANDOVVM *κακδοβον*, Germania vrbs, apud Ptolemaum.
CANDROGARI, Aethiopia ſub Aegypto opidum. in
Nili ripa, Plinius.
CANDVVM, vide CANDOVVM.
CANDYBA *κακδυβα*, Lycie vrbs, Stephano, & Plinio.
CONDYBA per O. in prima, Ptolemao.
CANDYS *κακδυσ*, Media regionis vrbs, apud Ptolemaum.
Niger eam Cremani vocat. & dicit eam opibus & ma-
gnitudine conſpicuam eſſe.
CAN E *καμ*, emporium & promontorium Arabia Felicis,
Ptolemao, & Arriano. CANA Plinio. Mons circa Cay-
cum amnem, in Aſia Propria, Herodoto 7. Locus Paleſti-
nae, Joſue 19. qui CHANA D. Hieronymo. vide CANNA.
CANEIVM *κακειον*, Caria vrbs, poſtea CYON, *κυον*,
appellata. auctor Stephanus.
CANELATE *κακελατη*, Corſica inſula vrbs, Ptolemao.
Scala di Canello eam appellat Leander.
CANENS, locus circa Tiberim, de quo Quid. 14. Meta-
morph. ſic dictus à nympſa Pici regis vxore.
CANENTELVM *κακεντελον*, Ptolemao eſt Gallie Aequi-
tanica fluius. CARANTONVS Auſonii videtur.
Fortè hodie Charente. vide ELAVER.
CANESTRINVM, locus in Paleſtina, G. Tyrio 14. cap. 7.
CANETHVM *κακενθον*, Eubœa inſula locus. poſtea intra
muros Chalcidis receptus, Straboni, ex Theophrasto. Mons
in Bæotia eſt, Apollonio 1. & eius Scholiaſti.
CANGANORVM *κακκανον*, Promontorium Albionis
inſula, verſus Occidentem, Ptolemao. *κακκανον*, erat in
M. S. codice. Lheyn Camde no. Gogarthodie Humf.
Lbwyd. CANGORVM meminit Tacitus. Hos idem
Humfredus ſcribit Gannock Anglice; & Wiganwop
Britan-

Britannicè hodie appellari. Canigton putat dici Cadenus.
CANI κῆνος gens videtur apud Clementem Alexandrinum
 1. Stromatum, quos dicit primos figulinam & calcem
 excogitasse.
CANIA, cuius episcopum Sepham vocat Dorotheus. **CAN-**
NIANENSIS loci in Africa meminit Coll. Carthag.
CANINDANA κῆνδῆνα, Isauria vicus. Stephanus.
CANINEFATES, Paterculi, Barauorum insula partem
 habitant, auctore Tacito. **CANNVNEFATES** eos
 vocat Plinius. **CANNANEFATES** dicuntur in qua-
 dam antiqua Inscriptione. Hennemerlander/ B. Rhe-
 nano sunt. De Delum/ Henr. A. Iulio. Hæc **FELVA**
 vocatur in vita S. Werenfridi. De Caninefatibus adi H. Lu-
 nium cap. 3. Batavia.
CANINI Campi, Rhetorum sunt, apud Marcellinum.
 Scarpundiner Germanicè, Grifoni Italicè vocantur.
 teste Schudo. voces tresidem significantes. Vide **RHA-**
TI, & **RAVDI** Campi.
CANIPSA κῆνψα, Arabia Felicitis vrbs, Ptolemao. qua
CAPSINA interpretibus.
CANIS, Arabia Felicitis fluvius est Plinio 6. cap. 28. versus
 Carmaniam. Idem esse cum eo quem paulo ante **CYNOS**
 vocat, fassent hæc voces idem significantes non solum, sed
 & vtriusque descriptio.
CANIS Λυκτὺς κῆν & ὄρνις, locus in Agina insula, de
 quo Alianus 10. Animal. cap. 41.
CANISÆ Regionis meminit Marcellinus Comes. In Au-
 striæ esse puto, inter Drauum & Arribonem flumina.
 Canicha vrbs ibi hodie. Vide **SARNVS**.
CANNA, Eolidis opidum Pomponio Mela. **CANE**
 Promontorium κῆνῆ ἀκρῶ, vocat Ptolemæus. **CANÆ**,
 & **CANNÆ** Lizio: **TROI CVM** Prom. videtur apud
 Philostratum 4. **CANÆ**, Plinius, & Strabo, qui hoc
 tractu sic quoque promontorium siue montem appellat,
 qui & **ÆGAÏA** vocatur, à quo Mare Ægeum nomen
 habet. vide Strabonem lib. 13. **ÆGATES** αἰγάται, no-
 minatur à Stephano. qui addit **CANÆ**, & **CANE**,
 κῆναι & κῆναι, dici. **ÆGAÏA** autem hic quoque legendum, putat
 B. Vulcanius, ad Porphyrogenetam suam. nempe **ÆGAÏA**
 τῆς αἰολίδος, pro **ÆGAÏA** τῆς αἰολίδος. **κῆναι**, Lycæonia in
 Cappadocia quoque ciuitas, Ptolemao. **CANNA** quoq;
 vrbs inter Cyrrum & Edessam, Antonino. Vide **AV-**
EDVS.
CANNABA, Cyrrhestica regionis, in Syria vrbs, Antonino.
CANNABIACA, vide **CANDOLICA**.
CANNÆ, geminatio **NN**. iuxta Carthaginem locus. Ste-
 phanus. **CANNÆ**, in Italia quoque locus, clade Roma-
 norum nobilis, de quo Lilius & alij. In Argyppea terri-
 torio fuisse, scribit Tzetza in variis suis. In Apulia Du-
 minorum campo Diomedeo, ad Asidi ostia, Zonaras 2.
 Vide **CANVSIVM**, & **CANNA**.
CANNAGARA κῆνναγῆρα, Ptolemao India intra Gan-
 gem vrbs.
CANNANEFATES, & **CANNVNEFATES**, vide
CANINEFATES.
CANOBSA, & **CANOBSVS**, vide **CANOPVS**.
CANODIPSAS, vide **CONADIPSAS**.
CANOÏZA κῆνοῖζα, India extra Gangē vrbs, Ptolem.
CANONIUM, Anglia opidum. Antoninus. Canonden in
 Essexia; Camdeno est.
CANOPICA Fossa, vide **FOSSA**.
CANOPIVM, vide **CONOPIVM**.
CANOPVS, & **CANOBSVS**, Egypti vrbs, & Mene-
 laus metropolis, Ptolemao, ad Heracleoticum Nili ostium.
 κῆνωπος, per v. & per b. legitur. **CANOBSA** quoque
 Stephano. Huius meminit quoque Seneca in Epistolis.
 Hegeſippus scribit Antonium victum Conopæa luxuria.
CANOPEA verò legendum. Canopum hanc enim de-
 licijs celebrem, memorant inter alios, Strabo & Ammia-
 nus: Conopum non item. Bochart, ut Zieglerus: vel Bi-
 chieri. (ut Guilandinus & Castaldus habent) nunc ap-
 pellatur. Non longe ab hac vrbe, uti dico, Nili ostium est.
 quod Mela inde **CANOPICVM** nominat. Terminus

Asia & Africa, s. Hygino creditur. Idem est cum Ptole-
 mei **HERACLEOTICO** Ἡρακλεωτικόν, Diodoro teste.
 & Plinio fortasse **NAVGRATICVM**. Hoc ostium
 Rosetto nuncupari, ab opido eius nominis, illi imposito,
 ait Marius Niger. **CANOPVS** quoque Libya locus est,
 Stephano. Est & insula, Nili ostio obuia, Pomponio,
 Stephano, & Eustathio. In concilio Chalcedonensi vo-
 catur sic vnum suburbiorum Constantinopolis: quod &
METANOEA appellatur. Est & gymnasium sic di-
 ctum, Athenis. testis Philostratus in Herodo Attici vita.
 vide **CVBVS CANOPI**.
CANOPICVM opidum, ciuium Romanorum, in Africa
 Propria, Plinio. An **CANOPISSÆ** Ptolemai? Idem
 Plinius in eadem regione etiam **CANOPI TANVM**
 liberum opidum nominat.
CANOVACI, Scotia olim populi, qui hodie Leunosiam,
 Argadiam, & Lornam habitant; Humfridus Lhuydus.
 Vereor ne mendum typographicum sit, & **CARNO-**
NACÆ κῆρνονα, legendum sit. horum enim Ptolemæus
 hoc tractu meminit.
CANRAITÆ κῆρναῖται, Arabes populi videntur, in Pe-
 riplo Arriani.
CANRISCI, vel **CAVRISCI**, vide **GANTISCI**.
CANTA, vrbs Hispania in Cantabria. ut scribit Isidorus.
CANTABER, vide **ARAGVS**.
CANTABRA, India fluvius, qui tribus aliis comitatus in
 Indum sese defert. ut refert Plinius.
CANTABRI κῆρταβοί, Hispania populi, ad Oceanum
 Cantabricum: Santillana Taraphe: Guipuscoa Cli-
 ſio: Bilcaia Aug. Curioni. Regiones sunt conterminæ,
 hodie sic appellata.
CANTABRIÆ Lacus, in quo fulmen decidit, repertique
 fuere duodecim secures. Suetonius in Galba.
CANTABRVS, vide **ARAGVS**.
CANTANVS κῆντανός, Stephano ex Xenio; vrbs est in
 Creta insula. Vide **CANDANI**.
CANTAVRIANI, Mauritania gens. Am. Marcellinus.
CANTENNA, vide **CATHENA**.
CANTERIVS Mons, in Sabinis, Varroni de Re Rusti-
 ca, 2. cap. 2.
CANTHAPIS κῆνθῆπις, Carmania opidum, Ptolemao:
 Calecut Nigro.
CANTHARIVS κῆνθαρίος, Sami insula promonto-
 rium, est apud Strabonem.
CANTHAROLETHRVS. κῆνθαρολήθριος, apud Chal-
 cidenſes in Thracia. iuxta Olynthum, locus cauius est, ab
 euentu sic dictus. scarabeus namque quæ circa hunc locum
 nascitur, ubi eum attigerit, illico moritur. Plutarchus de
 Animi tranquillitate, Aristoteles & Antigonius de Mira-
 bilibus, item epitome Strabonis.
CANTHELE κῆνθῆλη, Libophænicon opidum, Stephano.
CANTHELIA κῆνθῆλια, vrbs circa Carthaginem, eo-
 dem teste. Eadem fortè.
CANTHI Sinus, κῆνθῆ, ad ostia Indi fluminis, apud Pto-
 lemaum. **CANTICHVS**, ni fallor, Ammiano. Accur-
 sius male legit **CATAONIVS**, Golfo de Cambaia.
 And. Resendio. **BARAGES** βαγῆρες, vocatur ab Ar-
 riano, in suo Periplo. **SARONITICA** Syrtis vocatur
 sinus hic à Plutarcho, in Libello de Fluminibus. vide **NAV-**
STATHMVS.
CANTHORVM κῆνθων, vrbs in Aegypto, Ptolemao.
ACANTHON in codice Latino est, veriore scriptura.
 testibus Diodoro, Strabone, & Stephano.
CANTIA, vide **CANTIUM**.
CANTILLENſIS ecclesia meminit Sidonius 4. Episto-
 larum, ad Vocationem. In Aquitania est Cantilla, Aimoino.
CANTERA est apud Hug. Floriacensem M. S.
CANTIOEBIS κῆντιοῖβις, Germania vrbs est Ptolemao.
 quam Pet. Appianus Amberg vocat.
CANTIUM κῆντων, Britannia insula promontorium
 Orientale, Straboni, & Diodoro, ubi **CARION** corruptè
 legitur apud Latinum interpretem. κῆντων, Ptolemao.
 Hodie Northforland appellari video. Caesar totum hunc
 tractum

tractum insula qui se versus Orientem extendit, CANTIVM vocat. CANTIAM Beda. & hodie vulgo Kent nominatur. LITTUS SAXONICVM in lib. Notitiae est.

CANTOBENNIVM arx in monte. In Aruerni videtur, apud Greg. Turonensem.

CANTVARIA, vide DVROVERNVM.

CANTVARIANI populi, in Mauritania, Ammiano.

CANTVRIENSIS Archiepiscopi (in Gallia forte vel in Anglia, pro Cantuariensis) memoria est apud Iuonem, Epist. 69.

CANTZACIVM, Ceadreno & Curopalati vrbs in Persarmenia.

CANVCCIS *καρυκκίς*, Ptolemaeus habet Mauritania Caesarientis urbem, quam Marimolius Sargel vocat. Quibusdam hac CARTENNA est, ut idem refert. Vide GYNGI.

CANVCHA, Indiae fluvius, in Gangem defluens. Plinius.

CANVS, de quo sic Aelianus. Cani praeferuntis alucum. Hispania Tarraconensis fluvius videtur.

CANVSIVM *καρυσιον*, Apulorum Dauniorum opidum, Ptolemaeo. ad Ausidum fluvium, Plinio & Pomponio testibus. Item Straboni. ex quo Stephano *καρυσιον* est. Nomen Canola quidam retinere putat. Idem esse cum CANNARVM vico Romanorum clade nobili, asserit Leander. Cui quo minus assentiar, faciunt Linius, Strabo, Plinius, & Plutarchus, qui vtriusque meminere. Procopius item scribit Canusium distare a Cannarum vico viginti quinque stadiis. Circa Barlettam fuisse, aliqui existimant. Huius Canusii quoque meminit Philostratus in Herode.

CANYNDII, opidum apud Curtium videtur, his verbis: Myndios quoque & Canyndios, & pleraque tractus eius, sua facta ditionis. Corrupte pro MYNDII, & CANYII Cilicie opidulis.

CANYTIS *καρυτίς*, Magna Syria vrbs, Stephano.

CAPAE *καπαί*, Hellepontica vrbs, Stephanus ex Androtione. vide TACAPE.

CAPAEVS *καπαεύς*, fluvius in superficie frigidus, infra Callidus. Antigonus in Mirabilib. In Sicilia forte.

CAPARA *καπαρά*, Lusitania vrbs, Antonino, & Ptolemaeo. CAPERENSES, Plinio. Caparra dicit hodie nominari Clusius. sed is in Batia finitima illi regione eam ponit. & CAPARRA duplici RR. in antiquis inscriptionibus legi, addit.

CAPARCELIS *καπαρκελίς*, Armenia Minoris opidum, in praefectura Launianensi. Ptolemaeus.

CAPARCOTIA, & CAPARCTONI, vide CAPHARNAVM.

CAPARETAEA *καπαρεταία*, Samaria vicus, Iustino & Eusebio, unde Menandrum quendam Simonis Magi discipulum oriundum tradunt.

CAPARNAVM *καπαρναβ*, sans iuxta Genesar lacum, quem nonnulli Nili fluminis venam opinantur. Iosephus belli Iud. 3. cap. 12. Vide CAPHARNAVM.

CAPARORSA *καπαρώρα*, Iudaea vrbs apud Ptolemaeum.

CAPARGAMALA, ciuitas ubi Stephanus protomartyr sepultus. Callistus. Vide CAPHARGAMALA.

CAPARSAMA, Ptolemaei vicus: Ioannis Mosco, in Praetorio spirituali. Vide ANTIPATRIS.

CAPASA *καπάσα*, Lusitania vrbs, Ptolemaeo.

CAPASTITES, vide CABASITES.

CAPATIANA, vide PHRYGIA.

CAPATORE, vide CAPHARTOBAS.

CAPE, vide TACAPE.

CAPEDVNM *καπεδυνον*, Scordischorum opidum, Straboni 7. Capesin / & Captenberg eius vestigia sunt, Lazio censore.

CAPELLATIVM, vel PALAS, Alemaniae regionis nomen est apud Marcellinum. Hodie Pfaltz / vel Pfaltzgraeffschafft dicitur vulgo. Latinum vulgus Palatinatum vocat. ut B. Rhenanus docet. Ioannes Heroldus ex hoc Capellatio ipsam Heydelbergam, Palatinatum huius urbem primariam, facit. Munstero tractus est qua iter Francofordia Heidelbergam, Bergstradicius.

CAPENA, Tuscia vrbs, & CAPENATES populi, Plinio 3. cap. 5. & Luitio 5. 26. & 27. CAPINNA Stephano. CAPINA, & CAPINATES, sunt in Caronis fragmento. Kamvru, Stephano. Ad radices Apennini iuxta Tiberim describitur a Fabio Pictore. Capenatos eos esse, qui post Vaccanas ad sinistram partem habitant, ab Roma eunti, tradit Pomp. Sabinus ad 7. Aeneid. Vbi CAPENI LVCI. Sed alij CAPENATES sunt in Latio, iuxta Feronia lucum, Luitio, Plinio, & Silio 13. hoc versu, Diues ante omnes colitur Feronia luci, Et sacer hunc stat fluuialia rura Capenas. Canapina hodie dici, aium Leander. & Ant. Massa. CAPENA PORTA, est vrbs Roma, quae tunc S. Sebastiani, teste Marliano, qui ex Solino, addit eam sic dictam a CAPENA vrbe, quam Italus rex iuxta albam condidit. Hac verba apud Solinum non noui, neque urbem hanc Capenam.

CAPER, vel CAPRVS, ut Ptolemaeus, *καπρ*, Assyriae fluvius. Est etiam Caprus Asiae Minoris fluvius, Meandrum influens, Straboni & Plinio. vide LYCOCAPER, & BVMELYS.

CAPERENSES, vide CAPARA.

CAPERSANA, locus circa Zeugma Syriae, Ammiano. An idem forte cum eo, quem infra CAPESSANA vocat? ad Euphratem fluvium? & CAPESSA Hist. Miscella? Versus Occidentem fluminis, Theodoro, in vita Salaminis?

CAPERTINI agri, Iustino 43. circa Masiliam si fincra sit lectio. Captui agri, alius enim codex habet. sic quoque, liber pergamenus. & recte, meo iudicio. vocantur enim captiua, omnia hostibus bello erepta, vel capta.

CAPERTVRI, Comagena in Syria vrbs, Antonino.

CAPESSANA, vide CAPERSANA.

CAPETERVM, castellum ad radices montium, Cedreno. Circa Theodosiopolim, in Thracia. CAPETI Arx legitur apud Curopalatem.

CAPETI arx, vide CAPETERVM.

CAPEVS Sinus Arabiae Felicis, circa finem Persicum. quem accolum Ganlopes, & Chateni, Plinius.

CAPHARA, Chanaan regionis locus, Iosue 18. Kepiez legunt 70. interp.

CAPHARATH, Vicus Galilee. munitus a Iosepho. ut habet eius vita.

CAPHARCVS, Palaestina vicus, circa Gazam. Callistus 11. cap. 39. Vides CAPHARCONBRA.

CAPHARDAN, Guil. Tyrio castrum in Palaestina. Syria videtur apud Nicetam.

CAPHARIDES Petra, vide CHOERADES.

CAPHARNAVM *καπαρναβ*, Galilee vrbs, Ptolemaeo. CAPARCTONI, & CAPARCOTIA legunt eius interpretes. *καπαρκατία*, Mathaeo 11. Iefferkim ab accolis vocatum, scribit Iustus Gistelius, nunc verò Reyme.

CAPHARSABA, vide ANTIPATRIS.

CAPHARSALAMA *καπαρσαλαμα*, Palaestina locus, 1. Mach. 7. & Iosepho Antiquit. 12. Vide ANTIPATRIS.

CAPHARTOBAS, Iosepho belli Iud. 5. cap. 4. CAPATORE Egeffpos Idumaea vicus.

CAPHAS *καπάς*, Libya inferioris mons. Ptolemaeus.

CAPHEREVS *καπερεύς*, Ptolemaeo, Plinio, Mela, & Dionisio Prusaeo: Euboea in insula promontorium. Stephano CATHEREVS *καθερεύς*, dicitur. A Lycophrone ZARAX *ζαράξ*, appellatur, Isacio sic interpretante. cui etiam XYLOPHAGOS *ξύλοφαγος*, dicitur. Sic etiam Sophiano. cui Chimi hodie est. Figera Nigro & Theneio.

CAPHERIDES, vide CHOERADES.

CAPHERIS, insula videtur, circa Thracia Chersonesum. Plinius.

CAPHIRA *καπίρα*, vrbs nomen, Iosue 9. CEPHIRA a Chaldeo interprete vocatur. Vide CAPHARA.

CAPHRENA. Plinius lib. 6. cap. 26. sed manu scriptus, qui sic legit: Dicta est in Zeugmate, Apamisa, ex qua Orientem petentes excipit opidum Capbrena munitum, &c. Ex cuius codices loco Capbrena, apprimè habent.

CAPHTOR, Anus 9, D. Hieron. 70. interp. & Chaldem
CAPPADOCIA interpretatur. vide **PELVSIUM**.
CAPHYA, Straboni, Polybio, Plutarcho, & Theophrasto;
 item Suida. (quaminus **APHYA** in codice Latine excuso,
 legatur) Arcadia vrbs. **CAPHY** e lucum habet Plinius.
 & **CAPHYATICVM** saxum, Pausanias. vide **CA-**
PYÆ, & **HALEA**.
CAPHYRIDA, vide **RHODYS**.
CAPHYRIDES, vide **CHOERADES**.
CAPIDAVA, Mysia Inferioris vrbs, ad Danubium, Anto-
 nino. Scythia; libro Notie. Eandem esse opinor. **COMI-**
DAVA forte Ptolemao.
CAPILLATORVM Ligurum, circa Ligusticum mare,
 meminit Plinius. In Alpibus degunt.
CAPINA, Arabia Felicis insula, in Indico mari, Plinio.
CAPINATES, vide **CAPENA**.
CAPINNA, vide **CAPENA**.
CAPIONIS TYRRIS, **καπίωνος τύρρις**, Straboni
 opus mirabile, saxo impostum. Clusius subdubitatur num
 sit Chipiona opidum, hodie. centum stadiis à Batis ostio
 distans.
CAPIS Colonia, meminit Onuphrius; ex Frontino. In Ita-
 lia est apud Frontinum Nansi.
CAPISA **καπίσα**, Ptolemao. Paropanis opidum. **CA-**
PISSA geminato ss. legunt Plinius & Solinus. apud
 quos proxima Indo flumini est, & à Cyro diruta. **CAPIS-**
SEN a regio huius à Plinio nominata. Ptolemai inter-
 pretes loco Capisa **CATISA** legunt, mala fide, ut ple-
 runque solent.
CAPISSENA, vide **CAPISSA**.
CAPITA SARI Fluminis, locum sic dictum in Cilicia
 [ad huius vr̃ videtur, fluminis ostium] habet Livius 33.
CAPITALIA, Indicorum montium altissimus est Plinio.
CAPITINA, Sicilia vrbs, Ciceroni in Verrem. Vide **CA-**
PYTIUM.
CAPITOLIA, vide **HIERSALEM**.
CAPITOLIAS **καπιτωλιας**, Causa Syria vrbs. Ptolemao.
 an inde **CAPITVLENSIS** in Digestis? Eadem **CA-**
PITOLIA, & alio in loco **CAPITOLIADA**, no-
 minatur ab Antonino. Hanc hodie Saucte nominari,
 scribit ad Iosiam Masius.
CAPITOLINVS Mons, Urbis Rome, qui antea **TAR-**
PEIVS, & **SATVRNIVS** dictus fuit. Ex Festo,
 Ter. Varrone, & Fab. Pictore. Nostris **CRONIVM** **κρό-**
νιον, dixerunt, inquit Halicarnassensis lib. 1. **καπώϊον**, per
 PH. habet Stephanus. Herodotus **καπιτωλειον**, sex syllabis
 scribit. In hoc monte **CAPITOLIVM** postea ex-
 structum fuit, quod hodie Campidoglio vocant.
CAPITOLVM, vide **CAPITVLVM**.
CAPITONIA, vide **CAPYTIUM**.
CAPITONIANA, vide **MANSIO**.
CAPITVLVM **καπιτωλον**, Hernicorum vrbs, supra Pra-
 neste, Straboni & Plinio. **CAPITOLVM** colonia Fron-
 tino. **CAPITVLENSIVM** sit mentio Digestorum
 50. cap. de Censibus, sed extra Italiam bi. vide **CAPITO-**
LIAS.
CAPITVRIA **καπιτωρια**, Thracia opidum. Procop. 4.
 Edificiorum.
CAPNOBATÆ, vide **MYRIA**.
CAPORI, vide **CAPORI**.
CAPORTES, Antonino in Marmarica locus est.
CAPOTANA, Asia, vrbs, Ptolemao. Peros in secunda
 legit Græcus codex, **CAPYTANA**.
CAPOTES mons, vnde Euphratis origo, ut habet Mutia-
 nus apud Plinium. vide **PARIADES**.
CAPPADOCIA **καπαδοκία**, Asia Minoris regio. Hodie
 Almania est Iacobo Castaldo; Genech Theuero, Tocca-
 ru Alalulien Pinero. Straboni & Halicarnassense hac Cap-
 padocia quoque **LEVCO SYRIA** dicitur, **λευκοσυρία**.
 Cappadoces à Græcis Syros, nominari, scribit Herodotus,
 lib. 1. **PYRÆTHOS** cognominatos aliorum differentia,
 scribit Eustathius: quod ex igne futura prædicebant. **CA-**
PPTHORIM Hebrais dici, docet ex Onkelo Arias. Is-

sephus lib. Antiq. 1. dicit Hebrais **MESCHINI** **μεσ-**
χινι, nuncupatos incolas. Strabo tradit Cappadociam in
 duas satrapias à Persis diuisam; in eam quam proprie
CAPPADOCIAM, & **CAPPADOCIAM AD**
TAVRVVM, item **MAGNAM** cognominarunt: & alie-
 ram quam **PONTVM**, & **CAPPADOCIAM PON-**
TICAM dixere. Hac Pontica eodẽ auctore, sub Archelao
 rege, in quinque præfecturas distincta fuit. in **LAVINA-**
SENAM **λαυιναιων**, nempe, (vel **LANIASINA**
λανιασινα), **SARGVSENAM** **σαργυστινην**, **SARAVENA**,
 (hoc in Græco nõ inuenio), **CAMMANENA** **καμμανην**,
 & **MORIMENAM** **μοριμην**. De hac Cappadocia
 intelligit verus adagii, Tria Cappa pessima, vr̃ ex Isidori
 Pelusiotæ Epistola videtur. In eodem quoq; idem Sira-
 bo diuidit eam quam **MAGNAM** dixit, scilicet in **MELI-**
TENAM **μελιτην**, **CATAONIAM** **καταονια**, **CIL-**
LICIAM **κυλλικια**, **TYANITIM** **τυανιτις**, & **ISAV-**
RITIM **ισαυριτις**. Sed quod hic quoque addam, est, quod
 Ptolemaus **SARGARAVSENA** **σαργαρουσσην**, &
GARSAVRIA **γαρσαυρια**, legit. Apud eundẽ Melitena,
 Cataonia, & Lauianensis, in Armenia Minore; & **ISAV-**
RIA, in Galatia, ponuntur. Tempore Greg. Nazianzeni
 Cappadocia in **CESARIENSEM** & **TYANEN-**
SEM diuidebant, Porphyrogeneta eã diuidit in **CHAR-**
SIANAM, **ARMENIACAM**, & **CAPPADO-**
CIAM Minorem, item in **CATAONIAM**, **TAVRI-**
CAM, & **MEDITERRANEAM**. Cappadocia regio-
 nibus iungit Plinius lib. 6. cap. 3. **GAZAGENAM**, &
COLOPENAM. Liber Notitiarum habet **HONORIA-**
DEM Cappadocia reginunculam: huius mentio etiã sit in
 Cedreno, & Nouellis Iustiniani. Appianus de bellis Syriacis
 nominat quoq; **CAPPADOCIAM SELEVCIDEM**, à Seleu-
 co rege sic cognominatam. Pro **SARGAVRIA** apud Ptole-
 maum legunt eius interpretes **GARDAVCRETA**,
 mendose omnes. vnum Nouiomagam semper excipio.

CAPPADOX amnis, in Cappadocia: Plinio.
CAPPAGVM, Batice vrbs. Plinius.
CAPPARA, Hispania vrbs, testis marmor antiquum: apud
 Smetium. vide **CAPARA**.
CAPPAREÆ, locus Syria, in Cyrrestica regione, Antonino.
CAPRA, vide **ÆEX**.
CAPRA PICTA. Sic eremi pars in Africa appellatur,
 apud Victorem episcopum Vricensem.
CAPRARIA **καπραρια**, Ptolemao insula inter Italiam &
 Corsicam. Hanc Græci **ÆGILON** vocant, Plinio aucto-
 re. Meminere huius etiam Pomponius, & Rutilius. Ca-
 praria hodie adhuc dici autumo. Castrum **CAPRARIA**,
 habet in Gallia Greg. Turonensis: Historiar. 3. & **Æ-**
MINIUS 2. Plinio vna ex Fortunatis insulis: quam Niger
 putat **CASPERIA** **κασπερια**, Ptolemai esse. & ean-
 dem Forte ventura interpretatur. Circa Balearidas est
 quoque **CAPRARIA** insula, eidem Plinio, Hac hodie
 Cabreta. Insula Africa Propria est: teste libro 13. hi-
 storia Miscella. Silua sic dicta autem est apud Vin-
 centium, in Speculo historiali. & Hagovem Floriacensem.
 Vide **PVLLARIÆ**.
CAPRARIENSES populi, & montes Mauritania, sunt
 apud Ammianum.
CAPRARIVS Mons, iuxta Rauennam urbem videtur,
 ex lib. 13. Variarũ Castidori, ad Ioannem Liguarium.
CAPRAS. Dictus Cretæsis 1. scribit, ex insulis Nisyrio, Ca-
 prate, Coo, & C. Carpathos forte legendũ. **CAPRAS** etiam
 locus in Tuscia apud Procopium 3. Gothorum, vbi Totilam
 interemptum scribit. Hodie Caprese vocari, scribit Lean-
 der, cui in ripa Tiberis est, haud longè ab eius fonte.
CAPRASÆ Antonini, Tarsia Calabria vrbs est Gab. Barrio.
CAPRASIA, vnum ex Padi ostijs, Plinio. hodie Magna
 vaccha, Blendo & Leandro.
CAPREÆ, insula arce Tiberis principis nobilis, inquit Pli-
 nius. In Mari Tyrrheno. Haud procul à Surrentina consti-
 nente: Diodoro & Tacito. **CAPRIENE** **καπριεν**,
 dicitur Stephano. **CAPREA** **καπρια**, habet Ptolemaus.
 Nuncupatur **SENARIA** quoque Martiano (si locus
 sincerus

sincerus est.) cum scribit, In octavo miliario Capreae Se-
naria dicta, & TELENTEA TELONIS insula à
Silio vocatur. THELEBOE dicuntur eius incolae, ab
Ausonio, quod Annotauit doctiss. Lipsius, ad Tacit. Et idem
tradit Seruius in 7. Aeneid. Mar. Niger, hodie adhuc à nau-
tis Capri vocari, Leander nunc Campanella dici scribit.
CAPREA Palus, ad quam Romulus euauit. Plutar-
chus & Cicero. Ante Urbem erat.
CAPRENSIS Episcopus, in Africa. Vict. Vticensis.
CAPREOLVM, locus in Sabiis, via Salaria, XIII. m.
pass. ab Urbe: in ripa Tiberis. in S. Getulij vita. Iuxta Ga-
nus opidum. in via Salaria fuisse, putat Fuluius Cardulus.
CAPRETAE, Asia propria fuit gens: sed interijt, teste Plinio.
CAPRIA καρία, lacus circa Pergam Pamphilia. Strabo.
CAPRIANVS, mons Siciliae circa Heracleam, vt habet
Fragmentum 36. libri Diodori, quod H. Stephanus in lu-
cem dedit. Gemmatum mons nunc dici putat.
CAPRILIA, appellatur ager qui vulgo AD CAPREA
PALVDES dici solet, Festo auctore. Meminit eius Liuius
lib. 1. & Ouidius 2. Fastorum. Iuxta Urbem erat.
CAPRIMANICA, Caria regionis opidum. Diodorus 19.
CAPRITANA insula, castello quod Nouas dicitur per
diocesim coniuncta. Gregorius P. M. Epistolar. lib. 7.
cap. 9. & 10. Circa Pannoniam videtur.
CAPRIVM καριον, Italia praesidium, à Romanis expu-
gnatum, scribit Diodorus 20. Sed καριον, etiam legitur,
variante scriptura. Circa Tyrrheniam videtur.
CAPRON, Episcopus sub sede Edissena. Guil. Tyrius.
CAPRVLAE, locus Episcopalis, in aetuarijs Venetorum.
Sigonius 2. Regni Italia.
CAPRVLON portus, inter Strymona & Athon. Mela.
CAPRVS legit Schottus.
CAPRVS καριος, Portus in Chersoneso Arbi montis. &
insula eiusdem nominis. Epitome Strabonis 7. Flauius
Asia Minoris, Laodiceam alluens, quae est ad Lycum flu-
uium. Plinius. CAPRV, vel APRIVICUM, in Messe-
nia, agri Stenycleri: vt habet Pausanias 4.
CAPSA καρσα, Libya interioris vrbs. & alia Africa Pro-
pria, Sallustio, Ptolemaeo, & Straboni. qui scribit deletam
in bello quod Caesar cum Scipione gessit. Ab Hercule Phoe-
nice conditam, atque à Mario captam tradit Florus 3. &
Orosius 5. cap. 15. Huius meminit etiam D. Cyprianus, &
Victor Vticensis. CAMPSA corrupte vocant Ptolemai
interpretes. Chalcidicae regionis etiam vrbs, circa Palle-
nen: ad Thermaicum sinum, est Stephano.
CAPSAGAS, vide TAPSAGAS.
CAPSE, Africa vrbs, apud Antoninum. CAPSA aliorum.
CAPSEM, vide IEBSAM.
CAPSINA vide CANIPSA.
CAPSVRIUM, vide TAMALME.
CAPTHORIM, vide CAPPADOCIA.
CAPTIANOS populos, Asia Minoris, habet Aemil. Pro-
bius, in Datamii vita. Sed quidam CASPIANORVM
legit, cui quod minus assentiar, facit, quod ceteros populos
quos Probius hoc loco recenset, omnes in Asia Minore sunt.
Caspiani verò ad mare Caspium.
CAPVA καρυα, Stephano, Plinio & ceteris. καρυα, Pto-
lemaeo. Nobilissima Campania vrbs. Antea VLTVR-
NVS dictam, scribit Liuius, & Annibal Plutarchi. OS-
CAM prius vocatam, tradit Sempronius. IVLIA CA-
PVA FELIX colonia dicitur apud Frodinum, Onuphrio
teste. SICOPOLEIM aliquando dictam fuisse, apud Si-
gonium lego. Quae hodie Capua est, distat à veteri duobus
milibus passuum, vt scribunt Leander & Carrafa. In ve-
terib. autem ruinis hodie tantum exstare Templum D. Ma-
riae Gratiarum idem narrat.
CAPVDBADA καρυδοβαστα, locus maritimus, in Byzan-
cio Africa. Procop. 6. edificior. Idem 1. de bello Wanda-
lico, ubi ait quinque dierum à Carthagine distare. sed
interpret CAPVT VADA legit. Vide BADA.
CAPVLAVS, syluae nomen, inter Liguentiam flumen
alicubi & Ticinum ciuitatem. P. Diaconus.
CAPVTA, vide BAPVTA.

CAPVTANA, vide CAPOTANA.

CAPVT CILLANVM, Mauritania Casariensis locus,
apud Antoninum. CELLENSIS est in libro Notit. Et
CELLA in Africa, ibidem. CILLANI meminit quo-
que concilium Carthaginense, sub D. Cypriano habitum.
Vide CELLA. CAPVT ETRVRIAE, locus ma-
ritimus Etruriae: In consinio Liguria est, in Fragmento An-
tonini. CAPVT FLVMINIS ANAE, vide LI-
MINIVM. CAPVT LACI, locus, apud Egin-
hartum, in historia translationis SS. martyrum Marcellini
& Petri. Orientalior pars lacus Lemani videtur. CAPVT
PADI καρυδι το ποταμου, Ptolemaeo; Sive ERIDANI,
vt Leander illud vocat. qui hodie Coderea dici, ait. CA-
PVT TYRSI, Sardiniae locus, Antonino. An fons
forè Thyrsi fluminis?

CAPYAE, Καρυαί, Arcadiae opidum, propè Mantineam, Ha-
licarnasseo 1. & Straboni 13. quod ab Aenea conditum
putant. Idem cum CAPHYA.

CAPYTIVM καρυτιον, Ptolemaeo, Sicilia vrbs, quae, vt
Simlerus tradit, Ciceroni CAPITINA, & Antonino
CAPITONIA est. Capitina hodie adhuc Capitij ab
Aretio, Fazello, & quodam anonymo vocatur. Mihi Ca-
pytium Ptolemai, & Capitonia Antonini diuersa sunt.

CARABA, vide CARBAN.

CARABACTRA, locus circa Indiam, Curtio 9. corrupta
vox forè, pro circa Badra.

CARABIA καρυβία, Mygdonidis in Macedonia opidum.
Ptolemaeo.

CARABIS καρυβίς, Appiano in Ibericis, Hispaniae vrbs est.
vide CARAMBIS.

CARABYSYA καρυβυσσα, archiepiscopalis vrbs: in San-
ctiombus pontificum Orientalium.

CARACATES populos, in Germania, habet Tacitus
4. Historiar. enumerat eos cum Vangionibus, Tribocisq.
Rhenanus suspicatur arcem Drackenfeldiam, & nomen
referre, & situm indicare.

CARACCA καρυκκα, Hispaniae Tarraconensis opidum,
Ptolemaeo in Carpetanis. Rio de Henares aliquibus. Sed
Cassius Varrerius, & Moralis Guadalajara interpreta-
tur. & addit ab Antonino ARRIACA dici. Plutar-
chus in Sertorij viatoribus CHARACITANOS καρυ-
κιτανους, vocat.

CARACENI καρυκηνοι, Italiae populi, Ptolemaeo.

CARACHIVM, locus vnde epistolam Brutus dedit ad
Ciceronem. Corrupta vox, pro DYRRACHIVM vi-
detur, ex Ciceronis ad eandem responso.

CARACOTINVM, Galliae Lugdunensis locus, Antonino.
Vide CROCIATONVM.

CARADA, vide CADARA.

CARAE, vel CARES. Hic Lelegas, Carasq. Sagittiferosq.
Gelonos Finxerat. Virgil. 8. Aeneid. In quem Seruius, Ca-
re insulam populi fuerunt, piratica famosi, viti à Minoe.
vt Thucydides & Sallustius dicunt. Idem sunt καρες
cum Lelegibus, Straboni. Apud Polyannum quoque καρες
sunt, lib. 1. & 4. vide CARRAE.

CARAEI, apud Plinium Arabiae Felicis populi.

CARAGA καρυγα, Africae Propriae opidum. Ptolemaeo.

CARAH, Episcopalis vrbs, sub sede Rabba Moabitatum.
Guilielmus Tyrius.

CARAIORVM ciuitatis, Isauriae; mentio est in synodo
Constantinopolitana VI.

CARALIA, & CARALITIS, vide CARALLIS.

CARALLIS, & CARALLIA, Isaurica vrbs est apud
Stephanum: CARALITIS Palus, in Isauria, est Liuius
38. & Straboni. CARALIA Pamphilia est, in Con-
cil. Ephesino. Est etiam CARALLIS Libyca vrbs,
Stephano. Vide CALARIS.

CARAMBIS καρυβίς, Ptolemaeo Galatia promonto-
rium. Opidum quoque eiusdem nominis fuisse scribit Pli-
nius. Sine M. scribit Arrianus in Perislo, CARABIS.
Eustathij tempore antiquum nomen adhuc retinebat. A
Sophiano autem Cabo Pisello dicitur.

CARAMBYCIS, Plinio Hyperboreorum fluius, apud
quem

quem Hyperboreorum montium iuga descendere ait. Idem a Stephano CARAMBYCA καραμβυκα, vel, ut alio in loco habet, CERAMBYCA, per E. vocatur. Idem Carambycas populos, & ἐνὶ ὄρεσσιν, insulam describit. CARAMEVSO populos, Serica regionis, habet Ammianus. CARANA, & CARANVS, vide CARANNA, & CARNA.
 CARANITIS, Armenia Maioris praefectura: in qua Euphrates oritur, Plinio auctore. vide CARANNA.
 CARANNA, καρανα, vrbs Galatiae, Stephano. vno n. scribit Strabo. cui CARANITIS eius regio dicitur.
 CARANNICVM, Hispania opidum, inter Bracaram & Asturicam. Antoninus.
 CARANTANI, vide CARENTANI.
 CARANTANVM, vide CARNVS.
 CARANTOMAGVM, Galliae vrbs, in Schedae III. tabula Peutingeriana, M.S.
 CARANTONVS, vide CANENTELVM.
 CARANVS καρανος, Syria vrbs, & Aradiorum nauale, Strabo.
 CARAPE καραπέ, Armenia Minoris vrbs Ptolemaeo.
 CARAROS καραρος, Africa Propria opidum, apud Ptolemeum.
 CARASA, Aquitania ciuitas, Antonino in Pyrenaeis.
 CARASENI, vide CHARAX.
 CARASTASCI, Sarmatia asiatica populi. Plinius.
 CARASYRA καρασυρα, opidum Thraciae. Procop. 4. Aedificior.
 CARATÆ καραταί, Saccarum ad Faxartem fluium gens, apud Ptolemeum. In Norico quoque populi, ut docet Lazijs: ex libro Notitiarum, quod Praefectarum nominat, & Mariano Scoto tribuit. Altenhofen idem Lazijs interpretatur. ad Danubium duobus milliariis supra Linziam.
 CARATHEA Episcopatus sub sede Damascena. G. Tyrius.
 CARATHIA, vide ARIARATHIA.
 CARAVANTIS, Cauiorum in Illyrico vrbs: Liniio 44.
 CARAVIA, Hispania vrbs, Antonino. circa Caesaraugustam.
 CARBACA καρακα, Ptolemaeo Paropanis vrbs. TARBACANA est interpretib.
 CARBALIA, vide GABALIA.
 CARBANVS, Armenia opidum apud Cedrenum videtur.
 Bap. G. bio CARABAE est. apud Caropalatem.
 CARBANA καρανα, Stephano Lyciae vrbs.
 CARBANIA, Pomponio est insula Mediterranei Maris, Italico littori obiacens. Hanc aestimat Hermolaus BARPONA a Plinio dici, lib. 3. cap. 6. Gysenius hoc loco (& parua) legit. Vide eius Castigationes.
 CARBANIS, lo: i nomen est apud Stephanum, & Cedrenum. vide CARVANIS.
 CARBANTORIGVM καραβαντοριον, Selgouarum in Albione insula opidum. Ptolemaeus. καραβαντοριον legebat M.S. codex. Glencar Camdeno videtur.
 CARBASIA, vide CARPASIA.
 CARBI καρβοι, Arabiae Feliciae populi. Diodorus 3.
 CARBIA, Sardinia vrbs, Antonino.
 CARBILE, vide BABYTACE.
 CARBILES I, Thracica gens, Plinio. Ibidem CARBILETI, eadem.
 CARBINA καρβινα, Iapygium vrbs, Athenaeo 12. cap. 7. a Tarentinis expugnata.
 CARBIS, vide CYSA.
 CARBONA, vide CARBONIA, & CAREON.
 CARBONARIA, vnum ex Padis ostiis, Plinio. Fornaci Leandro.
 CARBONARIVS SALTVS, vel CARBONARIA SILVA, huius mentio est apud Aimoinum, Trithemium in Francorum Annalibus, Greg. Turonensem, & Sigebertum, circa annum 445. Pars Arduenna siluae est. Becano Blant van Lupck, id est, Leodiensis diocesis, videtur. Vide HAGINOIA.
 CARBONES καρβονες, sunt apud Ptolemeum Sarmatiae Europae populi.

CARBONIA καρβονια, ut legit Marcell. Virgilium apud Dioscoridem, Hispania, vbi smylaca nascitur. Sunt qui tamen NARBONIA καρβονια, per N. legunt. Apud A. Hirtium de bello Alexandrino est ciuitas Hispaniae Betica (ut videtur) CARBONA, siue ut in alijs editionibus, CARNIONA. CARMONA legendum puto. Sunt enim Carmonenses hoc tractu, & Plinio. Vide CARMONA.
 CARBONITIS Solitudo, est Cedreno iuxta Araxem fluium. In Asia.
 CARBRVSA, insula deserta, Plinio. Iuxta Chersonesum Thraciae videtur.
 CARBYLO, Cordubensis conuentus opidum: In Hispania. Plinius.
 CARCA καρχα, Ptolemaeo Bastitanorum in Hispania vrbs.
 CARCABIANENSIS Episcopi, in Africa, meminit D. Augustinus. CARCHABIANENSIS etiam. item CARCAVIANENSIS.
 CARCANTIA, Italiae opidum Antonino. Circa Insulam.
 CARCARVM, locus circa Mediam videtur, apud Caropalatem.
 CARCASSVM, Galliae Narbonensis opidum, Plinio.
 CARCASO καρχασος, habet Ptolemaeus. CARCASIO Procopius. Carcallone vocat Ioan. Poldus.
 CARCASVS, vide CAICVS.
 CARCHIOCERTA καρχιόκερτα, Sophenes regis: Straboni. Maioris Armeniae est, ad Tigrim, Plinio. vide ARTAGIGARTA.
 CARCAVIANENSIS, vide CARCABIANENSIS.
 CARCENSES, vide CARCENSES.
 CARCESIA, vide AMORGVS.
 CARCHA, Assyria vrbs, haud procul a Ninive. Masius in libello Mosi, de Paradiso.
 CARCHABESA, vide CHARCHAMIS.
 CARCHABIANENSIS, vide CARCABIANENSIS.
 CARCHEDON, siue CARTHAGO, Armenia vrbs est Stephano, & Plutarcho in Lucullo. Vide CARTHAGO.
 CARCHENORVM καρχηνωρ, meminit Decij nummus, apud A. Occonem.
 CARCHI καρχι, Media gens. Polybius 5.
 GARCHVDI, vide CORDVENI.
 GARCICIVM, circa Armeniam vrbs videtur, apud Caropalatem. Καρχιου habet Cedrenus.
 GARGINA, vide CARCINITES.
 CARCINITES Sinus, Tauriscytharum est, Pomponio; ab Carcino sic dictus. CARPINITES docet legendum esse apud Strabonem, Hermolaus. καρπινίτης, habet Graecus Strabo. CERCINETIS καρχινίτης, Arrianus, in Periplo Maris Euxini. TAMYRACEM appellat eum quoque Strabo lib. 7. ab eius promontorio. Golfo de Ni-gropoli video in membranis nauigatorum vocari. CARCINITYS καρχινύτης, est apud Ptolemeum. Apud eundem est hoc tractu eius nominis quoque fluius; quem Villanouanus HYPACIRIM Pomponij esse, ait. Sed & HYPACARIS fluius hoc loco apud Herodotum habetur, de quo vide suo loco. CARCINITIS hoc tractu etiam vrbs est, Plinio & Herodoto. καρχινίτης, Arriano: & CARCINA καρχινα, Ptolemaeo; Pomponioque. Καρχινίτης, Stephano.
 CARCINIVM, vide CARCICIVM.
 CARCINVM, Magna Graeciae promontorium, Plinio: quod longissimum Italiae dicit. Sed verus lectio COCINTHYM habere, ex Polybio monuit Hermolaus. Cabo de Stillo vocat Celsus Cistadinus, & L. Albertus. Cocintum habet hoc tractu quoque Antoninus. Cocintum dicit Hedus hodie Cabo di Spartiuento dici. CARCINVM vrbs habet etiam hoc tractu Pomponius circa Periliam; pro qua substituit ex Philisto, id est Hermolaus. CALCINVS. Carcinus tamen hoc tractu alicubi locum debere habere ex Carciniorum numis, quos Goltzius producit, videtur.
 CARGOME καρχομη, Mauritania Caesariensis opidum Ptolem.
 CARCVS,

CARCVS, vide **GARCVS**.
CARCVVIVM, apud Antoninum vrbs Hispania, inter Emeritam & Casaraugustam. Caracuel hodie, vt tradit Io. Mariana.
CARDABIANCA, Valeria Ripensis opidum. Lib. Norit. per O. in secunda legit Lazius, in R. P. R. & Friburg ex eo facit. In finibus Pannonia Prima & Valeria.
CARDACES καρδακας, Asia Minoris populi. Polyb. 5. & Arr. 2. Alexandri.
CARDALENA, regio Arabia Felicit, Plinio.
CARDAMINE insula finis Arabici, Plinio: καρδαμιν, Ptolemaeo.
CARDAMVS, locus circa Thraciam. Hist. Miscella 23.
CARDAMYLIA καρδαμύλη, Laconica opidum, in Peloponneso, Herodoto, Ptolemaeo, & Straboni, qui addit mari imminere. sed Ptolemaeo multo interius est: adeo vt duo videantur. Hoc Ptolemaei hodie Sapico est, si Nigro creditur. Argia est opidum Eustathio, I. Iatad. **CARDAMYLE** quoque locus propè Chium, Stephano, Thucydidi, & Eustathio. Est & **CARDAMYLESSVS** vicus, apud eundem.
CARDAYA, apud Plinium Arabia Felicit est opidum.
CARDESVS καρδαρδε, Scythia vrbs est apud Stephanum.
CARDIA καρδιά, Thracia Chersonesi vrbs, apud Stephanum & Plutarchum in Eumene. **CARDIAPOLIS** Ptolemaei est. **CARDIA**, etiam vicus Bithynia, circa Dasylon, Pausania. vide **LYSIMACHIA**.
CARDIAE, & **ELIAE**, duo castella in medio angustiarum circa Bulgariam aut Thraciam videntur, apud Cedrenum & Curopalatem.
CARDIANVS, vide **MELAS** Sinus.
CARDIAPOLIS, vide **CARDIA**.
CARDICEA, Peloponnesi vrbs, Laonico 9.
CARDITENSES, vide **CARDYTVS**.
CARDOBYANCA, vide **CARDABIANCA**.
CARDON, vide **BARDON**.
CARDVARVM meminit Martialis, ad Lucium. Calde-
 rinus eius commentator dicit nomen opidi esse.
CARDVCHI, vide **CORDVENI**.
CARDYNVS καρδυν, mons circa Nisibim, ad Tigrim fluvium. Xiphilinus in Traiano.
CARDYTVS καρδυτός, Syrorum magna vrbs, apud Stephanum. ex Hecataei. Periplo Asiae. à qua Cardutios gentile facit. Plinij **CARDITENSES** puto: in Cyrthestica regione.
CARE, Hispania opidum, Antonino: inter Liminium & Casaraugustam.
CAREA, Tartarorum vrbs est Laonico: circa Bosporum Cimmerium.
CARECARDAMA, καρκαρδαμα, India intra Gangem opidum, Ptolemaeo. Per 1. in secunda scribunt interp.
CAREI καρδοί, Ptolemaeo est India intra Gangem gens.
CAREN BAPHYN, Mysia Asiatice vrbs, Stephano, & Plinio.
CARESENA est ibidem regio. Straboni.
CARENIA καρνη, Albionis insula populi, apud Ptolemaum.
CARINI καρνοι, legebat M. S. codex. Lognhabria, in Scotia, Humf. Lhuydo. Circa Persidem quoque populi videntur, apud Procopium 2. Persicorum. Inter Euphratem & Cyrum fluvios hos describit Stephanus; in voce βόρυχα, geminato pp sunt in Xylandri codice.
CARENSES, Tarraconensis Hispania populi, sunt Plinio. Per K. scribitur in antiquo lapide. **CARENSES** καρσις, vt vertit Laescherus. **CEBARENSES** legit Amasius, apud Pausaniam in Atticis. vbi Galli sunt in extremis orbis partibus. finitimi deserti pra frigore regionibus. Germanos ego interpretor: καρσι, enim Gracis codex habet, non γαλαται, qui proprie Galli sunt Gracis. & corporum magnitudo (de qua hic agitur) Germanis non Gallis conuenit. **CARENSIS** Episcopi, in Ofroena regione, meminit Nicenum concil.
CARENTANI, Germania populi sunt, Boiarij vicini; Luithprando, Sigeberto, Diutmaro, Contracto, Aimoino, alijsq. eius seculi scriptoribus. Sed **CHARANTANI** etiam vocantur, apud eundem Sigebertum. Lauense mo-

nasarium ponit in Carentanis, Trubemius. Carinthia incolae sunt Crantio, in sua Wandalia. cui subtribit quoque Lazius. **CARANTANI** sunt Diacono; de quibus vide in **CARNVS**.
CARENTINI, Italia populi, Quarta regionis, Frentarum. in **SUPERNATES** & **INFERNATES** eos diuidit Plinius.
CAREON καρρον, Hispania ciuitas, Appiano in Ibericis, male pro **CARBONA**, vt aestimat Hen. Stephanus.
CAREOT & καρδοί τας, Sarmatia Europae gens. Ptolemaeo.
CAREPULA καρπίυλα, Ptolemaeo Mauritania Casariensis vrbs. A nostris hodie Bactalis, à Pœnis verd Giraflumar dicitur, Iouio teste. Castaldus Mustaganin vocat. Montem hoc tractu describit Marmolius, quem à Turis Carapula, Mauris Giraflumar, & à Christianis Sargel vocari ait. eumq. dicit distare à Sargel vrbe duobus leucis.
CARES tenuerunt aliquando oram Maotidis, circa Tanaim. Plinius. In Aegypto etiam sunt, Herodoto 2. circa Bubastin vrbes, versus mare. Kaps gens barbarica est apud Hesychium. vide **CARE**, & **LEMNOS**.
CARESA, insula Aegaei maris, ex aduerso Atticae. Plinius.
CARESENA, vide **CARENE**, & **CARESVS**.
CARESVS καρσος, fluvius ex Ida Phrygia monte erumpens: vt tradit Heraclides Ponticus, & Homerus A. Iatad. item Plinius. sed hic eum suo tempore desisse scribit. Strabo quoque huius meminit. cui etiam hoc tractu **CARESVS** vrbs, & **CARESENA** regio.
CARESSVS καρσος & Cicia insula vrbs, Ptolemaeo. Per O. in prima, Suida, & Stephano. Sed **CORISSIA** eorum, Straboni. Vide **NERESSVS**.
CARETHA, Lycij maris insula: qua postea **DIONYSIA** dicta, Plinio auctore. Gironda verd hodie, Nigro. Stephano **DONYSIA** δυνωσία, est. quam Rhodiensum dicit.
CARI Pagi, videntur in Mesopotamia describi, à Diodoro 17. ad finem. In Ofroena forte.
CARIA καρία, Ptolemaeo Asia minoris regio. Huius incolae **ELEGES** λέγες, scribit Herodotus. item **HOETINOS**, si interpreti creditur: sed Hælines vocabulum, populos significat: & qui veris, ex appellatio proprio ignoranter fecit, quod annotauit H. Stephanus in suo Herodoto. Hos populos **MAVSOLOS** μαυσωλός, quoque nominat Stephanus, à Mausolo eorum rege.
 Cariam etiam **PHOENICEN** nuncupatam à Corinna & Bacchylide, refert Athenaeus lib. 4. **CARIAM** vr-
 bem habet etiam Stephanus in eadem regione, quam Ptolemaeus in Lycia describit, (regione finitima.) Cariā etiam **CHRYSAORIDAM** vocatam, χρυσορίδα, scribit ex Epaphrodito Stephanus. Liuius lib. 37. habet Cariam, qua **HYDRELA** appellatur, sed pro vrbe. Plinius etiam hoc tractu Hydrelitarum populorum meminit. Sed vrhem **Cariam**, Ptolemaeus per ypsilon legit, καρφα, & eam Lycia adscribit. Et Pausanias eam Caryas numero multitudinis (vt annotauit Hermolaus) nominat. **CARIA THRACICA** quoque locus. Suidas in Hippomachus. huius etiam meminit Pausanias 2. Eliacorum. in qua vrbs Ceraurus.
CARIA etiam regio Schythiae est, Arriano in Periplo: ad Pontum Euxinum. In ea **CARORVM** portus. **CARIA** portus ibidem etiam Pomponio est. Ad Meandrum etiam vrbs, Niceta. Vide **COS**, & **THRACESIVM**.
CARIACVM, vide **ALISIVM**.
CARIANAE, vide **CASVLA**.
CARIANDA insula cum opido, Icarij maris, circa Cariam Plinio. Vrbs Caria est apud Suidam. vnde Scylax mathematicus, Auieno in sua ora Maritima. Per y. in secunda scribunt Strabo, Stephanus, & Porphyrogeneta. Sed Stephano paladis quoque nomen est, in eadem continentia: circa Con & Myndum nempe. Vide **ARIANDA**.
CARIAPA καρπάνα, Parthia Promontorium, Ptolemaeo.
CARIPRACA interpretibus.
CARIARA, vide **LYNA**.
CARIATARGIATA, Bactriana vrbs, ab Alexandro euerfa: vbi Callisthenes in custodiam datus fuit. Strabo.
CARIATH, Palaestina locus, Iosue 18.

CARIATHAIM *καριαθαίμ*, opidum à filiis Ruben edificatum. Num. 32. Josue 13. **CORAIATHA** tempore D. Hieronymi vocabatur, estq; iuxta Medebā Arabia vrbis.
CARIATHARBE, Palestina locus. Josue 15. Vide **HEBRON**.
CARIATHBAAL, Palestina locus, qui & **CARIATHIARIM**; Josue 15. atque hoc Cariazbiarim postea **DAN** dictum, legitur Iudicum 18. Cariazbiarim est quoque Josue 9. vbi Iosephus 5. Antiq. cap. 1. **CATHIEREMITAS** legit. Consule And. Masū ad dictū Josue locum.
CARIATHIARIM, vide **CARIATHBAAL**.
CARIATHMAVS prope *Αχούμ*, patria Iona propheta; Dorotheo auctore, qui eundem scribit sepulcrum in **SAAR**, in Spelunca Centzei.
CARIATHSEPHER, vide **DABIR**.
CARIBETE, vide **CAMBETIS**.
CARICARDAMA, vide **CARECARDAMA**.
CARICINORVM *καρικινωρ*, castellum Samnitum. Zonaras.
CARICONTICHVS *καρικοντιχ*, Libyca vrbis, ad sinistram Columnarum Herculis. Stephanus. Ad mare Atlanticum est, ab Hannone condita, ut ipse scribit.
CARICVM Mare, vide **ÆGÆVM**.
CARICVS *καρικος*, fluvius & locus Laconica. Phaurini Lexicon.
CARIDES *καριδες*, apud Stephanum Phrygia vrbis. Locus sic quoque dictus in Chio insula videtur, Athenæo.
CARITES, Plinio sunt Hispania populi, in Conuentu Cluniensi. Horum meminit & vetus inscriptio Brixia. Ciria, Pinetus interpretatus est.
CARIGA, Drangiana vrbis, Marcell. sed ex Accursii lectione.
CARIGEX *καριγξ*, India intra Gangem vrbis. Ptolemaus.
CARII, gens qua lignum indolatum pro Diana colit. Arnobius. vide **SICCHII**.
CARILLA, Misi & exhausta mox Pæno Marte Carilla. Silius 8. Picentum opidum facit Pet. Marsus.
CARIMA *καριμα*, Galatia opidū. Ptolemaus. vide **CARINE**.
CARINÆ, locus in Vrbe Roma, qui postea **GERIONIA** dictus est. Varro.
CARINE *καριν*, Media vrbis, apud Ptolemaum. Cheri-ma, dicitur Nigro. Vrbis circa Caycum fluvium, in Asia Minori, Herodoto. Vrbis circa Galatiam, Plinio. qua fortè **CARIMA** Ptolemei.
CARINA, Creta mons IX. M. pass. ambitu, intra quod spaciū musca non reperiuntur. naturæque ibi mel nusquam attingunt. Plinio teste.
CARINI, Germania populi. Plinius. vide **CARENT**.
CARINIANA, vide **VALLIS**.
CARINII, Illyrici populi, Appiano.
CARINSII *καρινσιοι*, Ptolemao populi in Sardinia sunt.
CARION *καριων*, Peloponnesi fluvius, Callimacho. vide **CANTIVM**.
CARIOSVELITES, vide **CVRIOSOLITÆ**.
CARIOTH, Palestina locus. Josue 15.
CARIPBTA, Arabia Felicis opidū. Plinio. A Romanis deletū.
CARIPRACÆ, vide **CARIPAPA**.
CARIS, Gallia fluvius, Greg. Turonensi. Cher hodie. In Ligerim se exonerat. Vide **COS**, & **BYBEGENTAS**.
CARISIA, vide **AVRELIA**.
CARISCVS, vide **BVDIANI**.
CARISIACVM, legit Pet. Diazus in Itinerario Antonini; & dicit Cressi designare. Gallie Belgicæ opidulum. vide **CATVSIACVM**.
CARISSA *καρισσα*, Paphlagonia opidum, Plinio & Ptolemaeo. Vide **AVRELIA**.
CARISSANVM castellum iuxta quod lana pluit. vbi L. Paullo, & C. Marcello Coss. T. Annius Milo occisus fuit. Plinius. In Italia, iuxta Cossam videtur: ex huius Milonis historia. & fortè **COSSANVM** pro Carissanum restituendum. Cossano hodie vocari, scribit Celsus Citradinus, in Brutijs.
CARISTI *καριστοι*, Hispania Tarraconensis gens. Ptolemaus.
CARISTVM, Liguria opidū, in agro Stellati. Linius 42.
CARITH *καριθ*, torrentis, circa Iordanem. 3. Reg. 17.

CARITHA, vide **CARTHA**.
CARITNI *καρινοι*, Wittenberger, Germania populi, apud Ptolemaum. Vide **CATTI**, & **DECV MATES**.
CARIVM *καριον*, locus in Cypro, vbi Apollinis sylva. Isacius in Lycophronem. **CVRIVM** scribendum puto.
CARIVS *καρις*, Ptolemao fluvius est in Carmania. **CO-RIVM** eum vocat Pomponius. Sic quoque Ptolemaei interpretes. Vide **TORREBVS**.
CARLINGA, vide **FRANCIA**.
CARMACÆ, Sarmatia Asiatica populi, Plinio.
CARMALA, vide **MARCALA**.
CARMALVS *καρμαλ*, Asia Minoris, in Sargarausena regione amnis, qui in Cilicium mare effluit. Strabo.
CARMAN, vide **ACARMAN**.
CARMANA *καρμανα*, Stephano insula est circa Carmaniam, ut videtur. Vrbis metropolis est Carmania, apud Ptolemaum. vide **CARMINNA**.
CARMANDA *καρμανδα*, ultra Euphratem vrbis. Xenoph. 1. Cyriacorum. circa Babyloniam videtur.
CARMANIA *καρμανια*, Asia regio, quam Ptolemaus duplicem facit. quarum alteram Desertam cognominat. Hac Dulcinda à Giraua dicitur; Narfinga à Iouio; Cherman à Nigro. **RHAGMA** Hebrais est, teste in suo App. Biblico Aris. Apud Agatarchidem per *καρμανια*, scribitur. **CARMANIAM** Desertam, puto hodie Mingia vocari. Ammianus habet **CARMANIAM** Maiorem, qua Turquestan interpretatur à Giraua: & Herachan à Barrio. fides sit penes auctores. nō alium enim puto banc à priori, qua nunc Cherman.
CARMANIS *καρμανις*, Persia emporium, apud Eufathium. **CARMANA** Ptolemei puto.
CARMANIVS, vide **PANGÆVS**.
CARMANOR, vide **INACHVS**.
CARMANORIVS, vide **TMOIVS**.
CARMARA *καρμαρα*, India intra Gangem vrbis. Ptolemaus.
CARMEIANVS, vide **CONLATINVS**.
CARMELIS *καρμηλεις*, Hispania vrbis. vbi Seruilius Galba biemauit. Appiani Iberica. Vide **CARMON**.
CARMELVS, Palestina mons. Ptolemao, Straboni, & Tacito: item 1. Samuel. 15. Nunc Carmene dicitur, Postello. Eius promotorium Cabo bianco hodie vocari puto.
CARMELVS quoque alius locus dicitur. 1. Reg. 25, vbi Nabal habitabat. Vide **ECBATANA**.
CARMENTALIS Porta, Vrbis Roma, qua **SCELERATA** etiam dicta fuit. Festo & Seruio auctoribus.
CAMENTIS Saxum, territorij Romani locus apud Liniū 5.
CARMIANA, vide **VALLIS**.
CARMILIACA Gallie Belgicæ vrbis, Antonino. Per V. in prima legit alius codex. **SETVCIS**, aut **RODIVM** huius loco legi in Tabula Peutingeriana putat M. Velserus.
CARMINA *καρμινα*, Indica insula. Stephanus.
CARMINIANENSIS Saltus, vide **CALABRIA**.
CARMINNA *καρμιννα*, Carmania insula est apud Ptolemaum. **CARNINE** *καρριν*, vocatur ab Arriano rerum Indicarum libro. **CARMANA** *καρμανα*, Stephani. Sed **CALIMOS** legit hoc loco apud Arrianum; in volumine suo quadrupedum, de oue, Gesnerus.
CARMON *καρμων*, Hispania Betica vrbis est Straboni.
CHARMONIA *χαρμωνια*, apud Ptolemaum legitur.
CARMO habent numismata. **CARMONENSES** habent Cesar, & Plinius. Carmona fortè hodie, Ambrosio Morali, qui addit **CARMENAM** Appiani esse. sed **CARMELIS** *καρμηλεις*, in Græco codice legitur. **CARMON** Pausania Arcadia vrbis est. Vide **CARBONIA**.
CARMYLESSVS *καρμυλεσος*, Lycia opidulum, in Anticrago monte. Strabo.
CARNA *καρνα*, Ptolemao & Straboni, qui quoque **CARANA** legit. Arabia Felicis vrbis in Minæis. Phœnicia est Isacio in Lycophronem. hac **CARNE** fortè Stephani. Vide **CARNANA**.
CARNÆ, locus vbi caluaria piscantur. ut habet Apuleius in Apologia pro seipso: Polypus Corcyra, caluaria pinguis. Carna. Sed alius codex **CARNÆ**, legit, sine diptibongo.

C A

ATARNE Turnebus, in *Adversariis*. ATARNA Lipius: sed pro pisce, non loco habet.

CARNAIM *קַרְנַיִם*, Iosepho 12. *Antiq.* 1. Mach. 5. opidum in Palestina. Vide ASTAROTH.

CARNALIS *καρναλῖς*, Muriana praefectura, in Armenia Minori vrbs. Ptolemaeus. vide CALARIS.

CARNANA *καρνανα*, Minorum vrbs. & gens iuxta mare Rubrum. Scribitur & CARNANIA, & CARNANITES. Stephanus. Puto CARNA Ptolemai.

CARNAPÆ, Sarmatia Asiatica populi, Plinio.

CARNASA, India intra Gangem vrbs Ptolemaeo: Curdem hodie. ut Gerardus Mercator ait. Sed in Græco Ptolemaeo non Carnasa, sed CÆSANA *καῖσανα*, legitur.

CARNASIVS Saltus, olim OECALIA *οἰκαλία*, appellatus, ut Pausanias tradit.

CARNE *καρνε*, Phœnicia regionis vrbs, Plinio, & Stephano. cui proxima Paltos, deinde Gabala. Alia est Eolidis: eidem Stephano. Vide CARNA, & CARNÆ.

CARNEATES *καρνεατῆς*, pars montis Cælosse, in Peloponneso, Argia regionis. Strabo.

CARNI *καρνοι*, memorantur à Lilio. vocabantur quondam TAVRISCI, nunc NORICI, inquit Plinius. Alpium incole sunt, hodie Krainer dicti. transpositis litterulis R & A, ut Vadianus vult. Super sunt hoc tractu hodie multa loca à Tauris cognominata, interq; alia, vnus, quem Katn Tauru vocant, quasi dicas Carnorum Taurisci. Styrmarch quoque circa hanc continentiam quam Taurorum mercem interpretamur. Per K. quoque KARNI antiquè scribitur.

CARNIA *καρνια*, Ionia vrbs, Stephano. ex lib. 4. Nicolai.

CARNICÆ Alpes, vide IVLIÆ.

CARNICVM IVLIVM, *ἱσλίων καρνικόν* Ptolemaeo, vel IVLIVM CARNICVM Antonino. Norici opidū. hodie Villach & Villaco dictum inter Alpes situm, in Carinthia regione. Sic interpretantur Auentinus, & Pyramius. Sed Leandro Goritici est: & Zuglio Simlero. Diuinent qui loci peritiores me sunt. Lælius 12. R. P. R. Sectione 6. Vela, aut Fella ut Germani pronunciant, siue Velach voc. locus in Alpibus, alius à Villaco.

CARNINE, vide CARMINNA.

CARNIOLENSIBUS populos, Foroiulienſibus serè contiguos, qui Carcasuum fluium habitant. sunt apud monachum qui Annales Francorum descripsit. Sed corrige, circa Sauum, pro Carcasuum. Paul. Diaconus 6. Longob. CARNIOLAM Regionem vocat. & Slavorum patriam dicit.

CARNIVM *καρνιον*, Laconica opidum, Polybio. Circa Syriam vrbs: 2. Mach. 12. Arcadia fluius, in Gatheatem amnem se effundēs, Pausania. sed per ω. *Καρνιον*. vide CERNIA.

CARNON, Arabia Felicis vrbs, Plinio.

CARNONA, vide ALISIVM.

CARNONACÆ *καρνονακῆ*, Albionis insula gens, Ptolemaeo. CARNONES *καρνονες*, legit M. S. codex.

CARNOSA, vide CORNVS.

CARNOTVM, vide CARNVTES.

CARNVTVM habet Amb. Moralis Tarragonia vrbs, in Hispania, quo olim Alemannorum Gallorumque praefidestiones habebant, ex lib. Notitiar. Hanc putat CERNONIUM *καρνονιον*, Ptolemai in Uaſconibus esse. Et hodie Carnobio dicit. In sinibus Arragonia & Nauarra. Vide CARNVS, & NORACVS.

CARNVS *καρνῦς*, Ptolemaeo vrbs Pannonia Superioris est. Wolfg. Lælius destructam dicit, & in eius loco Monasterium D. Petronelle dicatum, superesse scribit. Idem scribit quoque CARNVTIVS dictam. Per K. auspiciatur in veteri lapide. CARNVTI, meminit Paterculus, Ammianus, & Plinius lib. 37. cap. 3. Lilius 13. & lib. Notitiarum, in Pannonia Prima: item Itinerarium Antonini. Passaw quidam putant. De hoc sic Diaconus, Carnuntum quod corruptè Carantanum vocant. COTINVM apud Iustinum Martyrem esse, putat Sylburgius, in Notis ad hunc eundem. CARNVS etiam Acarnania insula,

C A

Steph. Et Arabia Felicis opidū, Plinio. CARNVTES, in Illyrico videtur describere Lilius 43. vide SARNVS.

CARNVTES, Celtarum populi, in Gallia, apud Caesarem: CARNOTI Tibullo: *καρνῶται*, Ptolemaeo. Sic quoque Plinio: qui eos FOEDERATOS cognominat. Horum regio hodie Chartra'ne vocatur. Cum Treueris hos coniungit A. Hirtius. eorum urbem puto CARNVTVM à Zosimo vocari. in veteri lapide coloniam vocari, testatur Onuphrius. Chartres hodie est, Orontio, in sua Gallia tabula. item Vigenereo.

CARNVTVM, vide CARNVTES.

CAROEIA *καροῖα*, vicus in Sarmatia Europæa. Ptolemaeus. Vrbs Africae est. Guil. Tyrrio 19. cap. 21. Vide GARYA.

CAROLITANVM, vide CALARIS.

CAROLOPOLIS, Gallia vrbs, quæ COMPENDIVM vulgo Latino. teste Beluacensi. Compiègne hodie.

CARONIVM *καρόνιον*, Callaicorum Lucensium, in Hispania opidum, Ptolemaeo. Coruña hodie.

CAROPHRYGIA vide PHRYGIA.

CAROPOLIS *καρόπολις*, Caria vrbs, teste Stephano: ex 1. Alexandri Caricor. Vide CRYA, & CVROPOLIS.

CAROS CEPI *καρὸς καὶ κῆποι*, parua regio Caria. Stephanus, ex Theopompo.

CAROTHVS Cyrenatica regionis vrbs. Antonino; Carcora Mercatori.

CARPASIA insula Cilicia, iuxta Sarpedoniam promontorium, quam Stephanus, scribit CARBASIAM *καρβάσαια*, à Demetrio; & CARPATHVM *καρπάθος*, à Xenagora vocari. CARSASIA, Diodoro, 20, Ptolemaeo & Stephano Cypri vrbs: quæ CARSASIVM Plinio. CARSASORVM insulas habet circa Cyprium Ptolemaeus, & CARSASIAS Strabo: versus Orientē.

CARSASIVM, vide CARPASIA.

CARPATES *καρπάτης*, Sarmatia Europæa mons, Ptolemaeo. Pro varietate locorum & idiomatum, varia sortitur nomina. Lælius in paginis excusis. quas Tabula sue Hungariae adiecit, dicit eum Hungaricè Tarczal/ & Germanicè Den Munch/ Batter/ Wurtzgarten/ & Schneberg vocari. Apud auctinum sunt eius nomina Chremnitz & Semnitz. Huius altissima iuga, quæ Solino SARMATICI Rupes dicuntur, (inquit Wernherus) quique sunt inter Morauiam & Hungariam, & Danubium attingunt, Schneberg Germanis, & Tatri Slavorum lingua hodie vocantur. In Andrea Pogradij tabula Poloniae video horum montium tractum qui est inter Hungariam, Transsylvaniam & Poloniā, Crapack vulgò, & Biescid à Rusis dici. Crampack credit eum vocari Cromerus. Carpatem montem SVEVVM olim nuncupatum, scribit Ioachimus Careus, & Melanchthon, sed nescio quis veterum Sueui montis meminerit. Plinius & Solinus, S EVO Germaniae montem magnum habent.

CARPATVS *καρπάθος*, insula Asiatica, eius mari quod ab ea nomen sortitur. Hac Homero CRAPATHVS, *καρπάθος*, dicitur, ut scribit Strabo. Eadem PORPHYRIS, & TETRAPOLIS dicta: ut ait Eustathius ad Homerum. Sophianus scribit hodie Scarpanto vocari.

CARPATIÆ Clasis, meminit Codex 11. T. de Nauiculariis. Est qui CARPARIÆ legit.

CARPE CARCEIA, Hispania Batice locus, apud Antoninum. CARPE CARCENIA legit Simlerus.

CARPEIA, vide CARPIA.

CARPELIA *καρπελία*, Carmania promontorium, Ptolemaeo. vide BADEICHORA.

CARPENEITIS, Attica locus videtur: apud Senecam in Hippolyto.

CARPENTORACTE, Plinio est Gallia Narbonensis opidum, quod I. Poldus Carpentras appellat. Carpentoracensis ciuitas, nunc VINDESCA: sic lib. Prouinciar. qui circumferuntur.

CARPESII, vide CARPITANI.

CARPESIVM, Pamphiliæ mons. vide GOGYRICVM.

CARPESSVS, vide CARTEIA.

CARPETA; locus in Africa videtur. ex Canonibus concilij Cartha-

Carthaginensis. est ibi enim Pentadius Episcopus Car-
petensis.

CARPETANIA, vide CARPITANI.

CARPI κάρποι, populi denique à Diocletiano Imp. sunt
apud Herodianum. Meminit horum quoque Capitolinus
in Balbino, & Vopiscus in Aureliano. Propter Istrum
habitant, Ammiano, Iornande, & Zosimo testibus.
CARPORVM vicum circa Danubium habes apud
eundem Ammianum, et idem lib. 28. facit eos Valeria po-
pulos: sed à Diocletiano translatos in Pannoniam. Lazio
CIRPI Antonini est. CARPIS Ptolemei videtur.
CARPI Plinio, & CARPIS κάρπις, Ptolemæo, in Africa
Propria vrbs. Huius meminit etiam D. Augustinus, Op-
tatus Afer, & Antoninus. CARPORVM Κάρπων,
(an horum vel aliorum ignoro) meminit Athenæus 6. vnde
Andronicus adulator: quem inde Carpenum vocat.

CARPIA κερπία, & κέρπις, habet Stephanus, opidum
insulare, in ostio Batis fluvij, quod Pausanias tradit anti-
quitus TARTESSVM vocatum fuisse. Huius memi-
nit etiam Strabo, lib. 3. Vide CARTEIA.

CARPIANI κάρπιων, Sarmatie Europææ gens, Ptolem.

CARPIS κέρπις, Pannonia inferioris vrbs, Ptolemæo.
Carpen Lazio est. CARPIS κέρπις, fluvius sic dictus,
& alter ALPIS ἄλπις, nominatus, ad ventum Aquilo-
nem, in Istrum exeunt, inquit Herodotus. Vterque, ut Peu-
cerus tradit, suum nomen retinet. Carpin, Cruppam, &
Crapiu, Alpim Album vocant hodie, vide CARPI.

CARPITANI κάρπιτων, Hispania Tarraconensis po-
puli; apud Ptolemæum. Κάρπιτων, per n in secunda, Stra-
boni. Hos Ullanovianus, & Moralis, Regnum Tole-
tanum interpretantur. Carpitano ubique à Polybio
CARPESIOS κάρπισιος, vocari, annotavit Sigonius in
Livium. sed & ipse Livius sic eos quoque nominat. Intra
Iberum fluvium autem hos ponit Stephanus, CARPE-
TANIAM regionem habet Plinius, ut etiam Livius.

CARPITENSIS Plebs, in Africa, testis Coll. Carthag.
An gentile à Carpi, circa Carthaginem? aut potius à
Carpetia?

CARPODACOS, gentes Scythicas, habet Zosimus 4.
Mixtam existimo ex Carpi & Dacis.

CARPVDÆVM κάρπυδαίων, Thracia mediterranea
vrbs, Ptolemæo.

CARRA κάρρα, Syria fluvius, vnde Carra vrbs nomen ha-
bet, Stephanus.

CARRACA κάρρακα, Bechunorum vrbs, in Italia. Ptole-
mæus. Caruaggio quidam interpretatur.

CARRÆ, Arabia Felicitis vrbs, ad Sinum Arabicum, Pom-
ponio. Alia à Plinio, vide CARRHÆ.

CARRÆA, qua quoque POTENTIA Plinio. Tuscia vrbs
mediterranea est, qua hodie Carrara dicitur Leandro.

CARREASI, ciuitatis nomen, apud D. Augustinum, in
Grammatica.

CARREI, Plinio Arabia Felicitis populi.

CARRENI, vide CAREN I, & COLCARENORVM.

CARRHÆ κάρρα, Mesopotamia vrbs Ptolemæo, Zozo-
meno, & alijs. vno R. Diodoro 17. ad Chaboram fluvium;
Crassi nobilitate clade. Sic dicta à Carrha Syria flumine,
auctor Stephanus. Heren nunc nominari, scribit Niger.
Hinc Æthicus, & liber Notitiarum CARTA vocant,
ut obseruauit Simlerus. CHARAN Hebraei esse, putat
Cl. Marius Victor. Arabia vrbs quoque Plinio, vbi muros
domosque, ex massis salis faciunt, aqua ferruginantes.
Hac GERHÆ γέρρα, Straboni est, in interiore sinu
Persico. Ptolemei GER γέρ, est, quam Alex. Zardus
Berou nouo nomine vocat. Stephanus habet CARRHÆ
ad mare Erythraum. vide NACHOR, & COLCAR-
RENORVM.

CARRINENSIS ager in Hispania, habet duos fontes,
alter omnia absorbens, alter omnia respuens. Plinius. CA-
TINENSIS, per T & sine R. legit Vassæus. Additque
hunc agrum hodie Cadima appellari. esseq; non procul
à Tentugalensi municipio. Absorbentem omnia hodie Fer-
uentia vocari, docet idem.

CARRODVNM κάρροδυνον, quatuor huius nominis
opida sunt apud Ptolemæum. atque hac ferè omnia in
Germania. Primum in ipsa Germania ab ipso describitur.
hoc Pet. Appianus Κιτακω Polonia regiam interpreta-
tur. GRACCOPOLIM appellat Bonfinius. Alterum
in Vindeliciis ponit, hoc Krainburg, iuxta Wasserbur-
gum, ad Oenum fluvium est, Pirchaymero auctore. Ter-
tium Pannonia Superioris est Wiharnburg fortè hodie, in
Stiria: nisi nominis allusio fallat. Quartum super Tyram
flumen, in Sarmatia Europæa collocat; quo nomine autem
hoc nostro tempore vocetur, indigenis, quibus locorum situs
cognitus est, diuinandum relinquo.

CARRONENSIVM, in tractu Armoricano, meminit
Lib. Notitiar.

CARRVCA, Hispania Batrica opidum, A. Hirtio.

CARSA, maris Ægei insula. Antoninus.

CARSAT, vide SARSAGA.

CARSE, Persarmenia vrbs, Cedreno & Curopalati. Nunc
Cars, ut putat Leunclavius.

CARSEÆ κερσεα, Asia Minoris gens. Polybius 5. Circa
Æoliam.

CARSEOLANI, Equiculanorum populi sunt, in quar-
ta regione Italia. ut refert Plinius. Liuius 10. quoque eo-
rum meminit, qui Equicolarum CARSEOLAM colo-
niam vocat. CARSOLI κερσεολοι, habet Ptolemæus.
κερσεολοι, Strabo, & Liuius, sic quoque Ouid. 4. Fastor.
vbi Paulus Marsus dicit in via Valeria esse, medio spacio
inter Urbem & Marforum municipium, vbi se natum ad-
dit. Lege etiam que annotauit Catanaus ad Plinij Epi-
stolar. lib. 1. Arceolo ponunt nunc hoc loco Blondus &
Leander. Ad Fucinum lacum, Ligorio. CASSIOLI
corruptè apud Antoninum.

CARSOLI, vide CARSEOLANI.

CARSICIS, Gallia Narbonensis portus, Antonino.

CARSIDAVA κερσιδαυα, Dacia vrbs, Ptolemæo. qua
Kuryma hodie, ut Lazius habet.

CARSITANI, vocantur populi Italia, iuxta agrum Pra-
nestinum. Macrob. Saturnal. 3. cap. 18.

CARSVLI κερσυλοι, Straboni, & CARSVLANI, Ta-
cito, & CARSVLANI Plinio. Umbria populi in Italia
sunt. Carfula Leander nominat. Cascina Volaterrano 6.
& 21. Vrbiorum.

CARSVM κερσυς, Mysia inferioris opidum. Ptolemæo, &
Antonino.

CARSVS, vide CERSVS.

CARTA κάρτα, Hyrcania vrbs, Straboni. Portum sic
vocat Zonaras, circa Thraciam, alicubi, nisi fallor.

CARTADVLORVM regio, sub solanis Indorum montibus,
vbi Satyri sunt. Plinius.

CARTALIAS καρταλιας, Hispania vrbs, circa Zacyn-
thum, Straboni.

CARTANA, vide TETRAGONIS.

CARTARE, Hispanica insula. Sex. Auieno.

CARTASYNA καρτασινα, India intra Gangem vrbs. Ptol.

CARTEIA κερπία, Ptolemæo Hispania Batrica vrbs est,
ad Fretum Gaditanum versus Orientem. κερσαία, Ste-
phano. In ora Oceani est Liuius 28. & 43. vbi primum è
faucibus angustis panditur mare. Hac hodie Conil. ut
putat D. Georg. ab Austria: qui hunc locum sedulo per-
lustrauit. TARTESSVS ταρτησος, Græcis appellatur,
Pomponio, Plinio & Strabone testibus, (etsi hic quoq; aliā
ab hac Tartessum, in ostio nempe Batis describat.) CAR-
PESSVM κάρπιον, eam vocat App. Alexandrinus.
Episcopus Gerundensis scribit eam quoque MELLARIAM
dictam. Plinio tamen Mellaria aliud est opidum. Hac
Carteia à Clusio nominatur Cartagena; & ab Augustino
Curione Tariffa, cui Becanus suffragatur. Moralis sen-
tentia potius ad Algezira, quam ad Tariffa inclinat. Alia
ab hac CARTEIA Olcadum, Polybio & Liuius: quam
Florianus dicit à Iuliano Diacono CARGENA appellari.
Vide CRANTIA, & CARPIA.

CARTEMITANI Episcopi, in Africa meminit D. Au-
gustinus. Idem cum CARTIMITAMVM.

CARTEM NIDENSES, vide **GORTYNII**.
CARTENAGA καρτεναγία, Ptolemao est India intra Gangem opidum.
CARTENNA καρτεννα, Mauritania Caesariensis vrbs, apud Antoninum, Pomponium, & Ptolemaum, qui eandem lib. 8. suae Geographiae **CORTINA** καρτινα nominat. **CARTENNA COLONIA**, **AVGVSTI**, & **LEGIO SECUNDA** vocatur à Plinio. Mazzagran vocat Castaldus. Circelli Ioannes Etrobius, in Diario expeditionis Tunetanae, Marmolius scribit hodie Mostagan appellari. Vide **CANVCCIS**.
CARTENVUS καρτενυς, Ptolemao Mauritania Caesariensis flumen, quod Castaldus Minain interpretatur. Xilef autem Marmolius.
CARTERIA, ante Smyrnam insula, Plinio auctore.
CARTERVUM Μάρτια, καρτερυ τείχεα, Ptolemao locus in Sarmatia Asiatica.
CARTHA, Palaestina vrbs; lib. Notit. Inter Tyrum & Berytum, ut habet Seruius, 4. Aeneidos. foris **CARTHAM** Isue 21. ibidem alia, quā 70. interpretes καρδα scribunt. Ab hac Cartha fortasse Carthagini nomen, ut idem Seruius innuere videtur, loco dicto.
CARTHADA, vide **CARTHAGO**.
CARTHAEA καρθαία, ciuitas vna ex tribus Ciae insulae, Ptolemao, Straboni, Stephano, & Ouidio. Suidas ei quatuor numero tribuit. Kā adscribit fortē malē, Stephanus. Vide **CARTEIA**.
CARTHAGO Latine, quae **CARCHEDON** καρκεδών, Graecē, quam **MAGNAM** cognominat Ptolemaus. Africa quondam caput, & Romani Imperij amula. hac postea Romana colonia facta. Nihil huius hodie praeter ruinas extat. Hanc Stephanus scribit quoque **OENVSSEM**, οινυσσα, & **CENEPOLIM** κενηπόλιν, nominatā, Eustathius dicit eam **CACCABE** κκακκβη, & **CADMEIA** καδμεια, dictam. A Suida **AFRICA** ἀφρικη, & **BYRSA** appellatur. (Berlack etiam hodie à nonnullis Africanis nominari, tradit Lud. Marmolius. Mons qui hac vrbe olim cingebatur, in quo Byrsa arx, hodie à Christianis Rocca de Mastinaces, ab Africanis Almenara vocatur. Eius autē portus Marcia nunc dicitur, eodē teste.) Hadrianum Imp. eam **HADRIANOPOLIM** nominasse, Spartianus litteris mandauit. Commodus Imp. **ALEXANDRIAM COMMODIANAM TOGATAM** ridiculē nominasse, Lampridius auctor est. Prius **CHARTADA** vocatam dicit Solinus; postea **IVNONIAM**: quod & Plutarchus contestatur, qui eam sic nominatam à C. Graccho scribit, hic enim illius arma, hic currus fuit, ut inquit Poeta. Non placet Isidori, neque Serui sententia in 4. Aeneidos, qua docet hanc quoque **TYROS** olim vocatam, praeter enim Virgilij mentem, ex Carthagine & Tyro eandem facit. D. Augustinus de Unitate ecclesiae, putat tamen per Ezechielem prophetam Carthaginem sub nomine Tyri designatam. At hoc abusu potius quam proprie. Balsamone auctore **IUSTINIANA** nuncupata fuit, à Iustiniano Imp. quod eam imperio Romanorum restituerit. **THARSIS** in Sacris Bibliis dici, ex Suida, & Eustatio, Hermolaus, & alij testantur. Byrsa apud Appianum & Seruium, non est nomen commune toti Carthagini, sed arcis tantum. **MEGARA** μέγαρα, etiam in ea erat locus moribus circumseptus, eodem Appiano auctore. Incolas huius vrbs **TOBROS**, & regionem **PVNICAM** vocant auctores. De huius vrbs nomine vide quae habet L. Drusus Observationum Sacrarum 7. cap. 8. **CARTHAGO NOVA**, in Hispania Tarraconensi. Contestanorum maritima vrbs, Ptolemao, & aliis. Eius diligens descriptio extat apud Polybium 10. Hanc auctores, ut Plinius, Antoninus, & Appianus, **SPARTARIAM** σπαρταρίην cognominant. Idem Appianus putat prius **SAGVNTVM** appellatam: sed postea ab Annibale excisam, & Carthaginensium coloniam factam. Carthaginem Spartagenam nuncupatam. Sed hanc Carthaginem & Saguntum duo & diuersa opida esse, Iippis & Iosoribus, ut dicitur, notum est. At hoc condonandum est homini Graco & peregrino, & cui Hi-

spania minus cognita fuerit, veluti qui scribat Iberum fluvium in Septentrionalem Oceanum euolui: cum in Mediterraneum exeat. Hanc Carthaginem quoque **CANO-POLIM**, ut Libycam, appellari scribit Stephanus. Idem Polybius libro 3. **PHOENISSAM** nominat Polyanus 8. de Scipione. Hodie Cartagena nominatur. **CARTHAGO VETVS**, Ptolemao Elarcionum vrbs est, in Hispania Tarraconensi. **POBNORVM** cognominat Plinius. Huius quoque meminit Cicero, de lege Agraria. Villa Franca hodie dici, scribit Episcopus Gerundensis. Cantauilla esse, scribunt Varrerius & Beutherus. Canta veja legit Ant. Augustinus, Dialogo 8. de Nummis antiquis. sic quoque Ioan. Mariana de Reb. Hispaniae. **CARTHAGINEM** Stephanus quoque & Plutarchi Lucullus, (qui hanc Annibalis opus dicit) in Armenia habent. Vide **CARCHEDON**.
CARTHAM, vide **CARTHA**.
CARTHARA καρδαία, Mesopotamia, ad Tigridem vrbs. Ptolemaus. **CHARTA** forte in lib. Notitiar.
CHARTERI Plebis, in Africa meminit Coll. Carthag.
CARTHVSIA eremus Galliae, in altissimis rupibus: locus propter asperitatem pene inaccessus. Vita S. Brunonis. Non longe à Gratianopoli abest. In vita S. Godefridi. Carthusianorum Monachorum hinc origo.
CARTI Portus, καρτὶ λιμὴν, Africa Propria, Cedreno.
CARTII καρτιοί, Persiae populi, apud Strabonem. Sed **CVR-TII** legendum, significauit Casaubonus.
CARTILIS, vide **GERMANORVM CASTRA**.
CARTIMITANVM municipium, cuius meminit vetus lapis: Cartama hodie dicitur; eius situs circa Rondam, in Granatensi prouincia est, teste Morali.
CARTRIS, vide **CIMBRICA** Chersonesus.
CARVANCAS καρβανκας, Norici mons, apud Ptolemaum. Sed idem eundem in descriptione Italiae **CARV-SADIVM** καρβουδιον, appellat. Pyramius in sua Germania tabula Prenner interpretatur. etsi malē **Carvacas** habet, sine N.
CARVANIS καρβανίς, Ptolemao, vrbs Ponti Polemoniaci in Cappadocia. **CARBANIS** forte Stephani, & Credreni.
CARVENTVS καρβουντος, Latinorum vrbs, Stephanus ex Dionysio 2. Antiq. Idem **CARENTOS** etiam legi scribit. **CARVENTANAM** arcem habet Linius 4.
CARVLA, Hispania Batia vrbs, Antonino, inter Hispaniam & Ilipam.
CARVONIS, Antonino. Graeue est Simlero, opidum ad Mosam in Gelria ducatu. **CARVO** legit Rhenanus, ex vetusta tabula.
CARVRA καρβυρα, regia Cerobothri, Ptolemao. India intra Gangem. Pagus est circa Meandrum fluvium: limes Phrygiae & Cariae. Strabo. Vide **ORTOSPANA**.
CARVSADIVM, vide **CARVANCAS**.
CARYA καρρία, regio Arcadiae apud Xenophontem, & Pausaniam, in qua Pheneum urbem locat. Idem **CARYATAS** curiam Tegeatarum, ibidem describit. **CARYAM** regionem, in Laconica tamen habent Linius & Stephanus, & Xenophon 6. historiae Gracorum, ad finem fere. Hae eadem apud dictum Stephanum **Καρία** vocatur. Peloponnesi ciuitatem facit Vitruuius 1. cap. 1. **CARYA** quoque Lyciae vrbs Ptolemao. vide **CARIA** & **CRYA**.
CARYE, Laconica vrbs, Linius, Pausania, & Luciano in Saltationib.
CARYANDA, vide **CARIANDA**.
CARYCVS Καρυδς, Flauius & locus Laconicae. Isacius ad Lycophronem.
CARENTOS, vide **CARVENTOS**.
CARYNIA, Achaia Propria vrbs, Plinio. **CERYNIA** Pausania & Athenaeo vocatur. **CERAVNIA** Polybio & Eliano. De huius orthographia iudicent doctiores. **CABYNIA** mendose apud Theophrastum est. vide **CERAVNIA**.
CARYONES καρυονες, Sarmatiae Europae gens. Ptolemao.
CARYSA καρυσον, statio malē fida nauibus, in Galatia. Arriani Periplus.
CARYSIS καρυσις, Cryeorum insula, Stephano. Circa Lyciam

Lyciam puto. Huius meminit quoque Aliani Varia hystoria 5. cap. 27. & patriam Diotimi dicit.

CARYSTVS καρυστὸς, Eubæe insulae opidum Oppiano, & Ptolemaeo. Hinc Carystium marmor, Plinio, Straboni, & Euripidi. CHIRONIA χερωνία, & ΑΓΓΑ ἀγγαία, apud Stephanum quoque dicitur. Sophianus auctor est hodie Caristo nominari. CARYSTVS quoque locus Laconica, in Aegyo, versus Arcadiam. Strabo, & ex eo Stephanus. Item Athenæus 1. vnde Carystium vinum. Est & fluvij nomen, apud Tibullum 4. ad Messallam, hoc versu, Creteis ardens aut vnda Carystia campos. Sed aliter legit Iosephus Scaliger. Ad quoque Aduersaria Turnebi 29. cap. 32. Arcæis, pro Creteu habet. Donsa F.

CASÀ CANDIDA, vel MASSA CANDIDA, locus cuius Episcopus S. Plehelmus vocatur, in vita S. Swiberri Martyris gregis nomen, non loci esse. Vuardi Martyrologium ad ix. Cal. Sept. me docuit. Sed vide Lycopibia. CASÆ καῖαι, Cilicia Aspera in Pamphylia vrbs, apud Ptolemaeum, geminato ss. scribunt interpretes. CASSENSES etiam idem vocantur in Concilio Constantinopolitano.

CASÆ CÆSARIANÆ, vide AD FINES.

CASÆ CALBENTI, Mauritania Cæsariensis locus, apud Antoninum.

CASÆ FAVENTIÆ, in Africa, Coll. Carthag.

CASÆ MEDIANÆ, Numidia locus, cuius Episcopus Villaticus erat: Victori Picensi. & Coll. Carthag.

CASÆ NIGRÆ, Africa ciuitas: D. Augustino, contra Crescentium. & in Breuiculo Collationum. CASSENGRENSIS hinc episcopus, habet Vict. Vicens.

CASÆ SILVANÆ, in Africa. Coll. Carthaginens.

CASÆ VILLA ANICEORVM, Antonino in Africa Propria. CASASILLA Aniciorum, legit vetustior codex.

CASALOTH, locus Palaestina: Iosue 19.

CASALVS Sinus, καλαὶός, ad Corsicam insulam, Ptolemaeo. Golfo di S. Florentio. Pineto. Capo di porto, Leandro appellatur.

CASAMA καμαμα, Palmyrena vrbs, Ptolemaeo. Phœnicia, in lib. Notit. Sed eadem est: video enim in hoc libro Palmyrenam sub Phœnicia comprehendit.

CASAM'AN vrbs, Cedreno. Circa Armeniam videtur.

CASAMARRI, Aethiopia sub Aegypto populi, Plinius.

CASANDRA insula, contra Perfidem in eius sinu, Plinius. Vide CASCANDRVS.

CASANDREA, vide CASSANDREA.

CASANDRENSES κασανδρῆς, Arabica gens, Agatarchidi. A Casandra insula, verisimile est.

CASAP'Ε κασαπῆ, Ptolemaeo Hyrcania opidum.

CASARDA, & MARRA, Antiochia Syria municipia. Guil. Tyrius.

CASARI, Turcorum gens, Histor. Miscella 18.

CASBON, vide CHASPON.

CASCANDRVS, insula deserta, maris Rubri, circa Carmaniam, Plinio. An CAICANDRVS Arriani? ut putat Hermolaus? qui Σαρκανδρῶν, male legit, ad Plinium 6. cap. 25. Est fortè Casandra Plinij quoque.

CASCANTENSES, Hispanie Citerioris populi, apud Plinium. MUNICIPIVM CASCANTVM in nummo Tiberij ereo habeo. Antonino, quoque, inter Cæsaream Augustam & Calagorram, Circa Tudelam eam describit Moralis, & Calcantē hodie vocari ait. vide BASCONTVM.

CASCE, vide BASICA.

CASCHARA καχαρά, Mesopotamia vrbs, Epiphanio. CASCHARVM Socrati Scholastico.

CASCINVM opidum, quod Samnites à Sabinis orti tenuerunt. Varro de Lingua Latina 6. CASSINVM autem emendo.

CAS DEI, vide CHALDÆA.

CASEERA κασέρη, Rhodopa regionis in Thracia vrbs. Procop. 4. adific.

CASENTINVM, vide CASVENTINVM.

CASEROTÆ κασαρῶται, Aria gens, Ptolemaeo.

CASIA κασία, Scythia extra Imaum regio, Ptolemaeo.

CASIX, vide CASOS, CASSII, & PELVSIVM.

CASILINVM κασίλινον, Campanorum in Italia vrbs, Appiano, & Ptolemaeo. quam Volturnus fluuius diuidit. Lini 23. 24. 25. vbi scribit eam ad huius fluminis ostium sitam. Coloniam Romanam ductam à M. Antonio, tradit Cicero. Castelluzzo apud Leandrum Alb. est. item apud Sanfelicium. κασίλινος corruptè apud Zonaram, pro Casilino legitur. vide VOLTURNVS.

CASIMOMAGVM, vel CASINOMAGVM, Gallie locus, in tabula Peutingeriana. Fortasse Salomacum Antonini, ut ait M. Velserus, & Causalion hodie. Sed ad ipsum ad secundam tabula Peutingeriana schedam.

CASINVM κασίνον, Lini, Plinio, Silio, & Straboni Latij opidum. Mar. Niger & Sanfelicius S. Germano vocant. Sed de eo hoc Varro: CASINVM FORVM VETVS appellant. Item Diaconus: Castrum Casinum, quod CLARRVM appellatur. HARVM est in pergamenio meo. CASINVM, Italia fluuius, qui ad Interamnem urbem cum Liri se iungit, Straboni. Mella hodie dici putauerim. Vide CASSINATIVM.

CASIOPE, vide CASSIOPE.

CASIOTIS κασιότης, Syria regio apud Ptolemaeum, singulari s. Geminato ss. Aegypti regio est, apud eundem.

CASIRI, Indorum, gens, introitus ad Scythas versat: humanis corporibus vescuntur. Plinius.

CASIROTÆ, vide CASEROTÆ.

CASIS, Palaestina locus, vel vallis. Iosue 18. μεκασίς, 70. interpretib. Vide CAVCASVS.

CASIVS, Mons Arabia, circa Pelusium, Plinio, Pomponio, Solino, Dionis, Herodoto, & Ammiano. In eo Iouis Casti delubrum: & Pompeij Magni tumulus. Singulari s. scribendum docent numismata, qua habent ZEYCKAKCIOC. cum sigillo sedente: dextra extensa, malumque Punicum gerente. cuius significatio, (ut 3. Amorum tradit Statius,) minimè vulgata est. Geminato ss. apud Ammianum 22. & Iulianum Imp. in Misopogono legitur: item Ptolemaeum. Hic mons hodie Larissa vocatur, nisi fallat, ut saepe, Theuetus. Casiotidis, in Syria regionis, CASIVS Mons quoque, Ptolemaeo, Solino, Plinio, & Straboni 16. vbi & MASIVM legi, annotauit Casaubonus. CASIVS etiam Mesopotamiae mons, Ptolemaeo. sed MASIVM κασίον, hic legunt Græci codices. Lison hic hodie vocatur, si quis Dominico Mario fidem habeat. Aegypti mons & vrbs est apud Stephanum. Albania etiam fluuius Ptolemaeo.

CASMARE κασμάρι, Mauritania Cæsariensis opidum Ptolem.

CASMENE κασμένη, Stephano, Herodoto 7. & Thucydide 6. Sicilia vrbs est. hodie ea Comiso appellatur; ut Aretius; & quidam eruditus anonymus habet.

CASMONATES, Liguria populi, Plinio.

CASOBVS, vide COSOBVS.

CASOS, quæ ACHNE olim, Plinio teste. Carpathij maris insula est, Ptolemaeo quoque. Casso nunc vocari, Sophianus perhibet. Idem Plinius alio in loco Sporades insulas enumerans; CASVS quæ ASTRABE, inquit. an eadem sit, videant alij. Stephanus certè Casum inter Cyclades ponit. eamq; AMPHEΔΥON, & ASTRABE, & Cn. dictam addit. Circa Cason insulam complures sunt insula CASIORVM. Strabo. vide SINOPE.

CASPALIANA, vide AVDVRS.

CASPAPYRVS κασπαπύρῳ, Gandarorum vrbs, & Scytharum litus, Stephano. Pert. CASPATYRVS scribit Herodotus, dicitque Pactyca regioni conterminam esse. ad Indi fluminis oram.

CASPASIVM flumen, apud Scythas Asiaticos, Plinius.

CASPATYRVS, vide CASPAPYRVS.

CASPERIA, Sabinorum vrbs, Vibio. vbi Himella fluuius.

De eodem, ni fallor, hoc Silij, Et Bactris, nomina ducens, Casperula. A Caspelo Bactriana opido, annotat Pomp. Sabinus ad Virgilij. 7. Aeneid. at Caspelum hoc à se conditum, nemo alius nouit. κασπία, Ptolemaeo India intra Gangem regio est.

CASPERVLA, vide CASPERIA.

CASPHALIA, in Africa locus. Augustinus Epistola 166.
CASPHOR, vide **CHASCOR**.
CASPIA gens, circa Caspias portas, ad littora usque Castij maris, Plinio. **CASPIA** Regio est quoque, apud Strabonem.
CASPIÆ Porta, Plinio, vel **Πόρται**, Ptolemaeo, **CASPIA** RVM Clausura à Tacito appellantur. Inter Mediam & Parthiam eas describit Ptolemeus. Vnus diei itinere à Ragis distare tradit Arrianus.
CASPIANA **ἡγεμονία**, Armenia Maioris regio. Strabo.
CASPII **ῥάγιοι**, Ptolemaeo, Straboni, Mela, Plinio, & Porphyrio. Asia populi. Horum regionem Castaldus Stramavocat. vide **TAVRVS**.
CASPIN **ῥάγιοι**, urbs firma à promiscuis gentibus habitata. huic adiacet stagnum stadiorum duorum latitudinis. Circa Syriam est, à Iuda Machabao capta. 2. Mach. 12.
CASPIINGIVM loci nomen, in tabula Peutingeriana, inter Rhenum & Mosam, circa partes inferiores.
CASPIRA **ῥάγιοι**, India intra Gangem apud Caspiras populos urbs, Ptolemaeo. Cospetir dicitur Gerardo Mercatori. vide **CASPIRVS**.
CASPIRIA, vide **FORTVNATÆ**.
CASPIRVS **ῥάγιοι**, Parthorum urbs, finitima India. Stephanus. Caspirorum meminit Epistola Alexandri Magni, ad Aristotelem. si qua fides huic sit. sed Caspirorum erat in M.S. sine R. Eadem fortè cum Caspira.
CASPIVM Mare, vide **HYRCANVM**.
CASPIVS Mons, vide **CAVCASVS**, **PHASIS**, & **TAVRVS**.
CASSÆ, vide **CASÆ**.
CASSANDREA, Plinio. Ptolemaeus simplici s. scribit **ῥαγία**, Urbs maritima Macedonia est. Plinius, Pausanias & Stephanus scribunt olim **POTIDÆAM**, **Ποτιδαία**, dictam. Coloniam factam, ex Plinio & Vlpiano, dicit Onuphrius. In prima Macedonia statui Conciliorum opus. Huius Potidae meminit quoque Thucydides, 1. Hodie Calandria appellari, Sophianus restatur. Bellonius tamè in suis Observationibus eam Schiatio nominat. & in libro suo de aubus Stechio habet. in alterutro typographi mendum esse vereor. **PYDNA** antiquitus dictam refert Epitoma Straboni, & Chalcondilas. **Pydna** tamen aliud est opidum Ptolemaeo, hoc eodem littore. **Potidaea** nunc **Berthoea** vocari loanes Lydus auctor est. nō satis fidus, vereor.
CASSANDRIÆ peninsula, vide **PALLENA**.
CASSANITÆ **ῥαγία**, gens in Rabri maris littore, Stephano. Arabia Felicitas, Ptolemaeo.
CASSANORVS **ῥαγία**, Aegypti opidum, apud Stephanum, ex Ephoro.
CASSENIGRENSIS, vide **CASAE NIGRÆ**.
CASSENSEN, vide **CASÆ**.
CASSERA, circa Athi montis Isthmum urbs, Plinius. **CASSERA** fortè Procopij.
CASSI, Britannia Insula populi, apud Casarem: quos Glareanus Gasseret vocat. Caishow autem Camdeno. circa Catyechlinos.
CASSIA Via, huius meminit Cicero in Philippicis. Et marmor antiquum in Monte Politiano, Italia, quod docet eam à Clusinarum finibus, Florentiam usque perductam. Consule P. Victorij Varias Lectiones. Etiam urbs Italia, Agathias 1. pro **CASSINVM** puto. **CISSENE** **ῥαγία**, autem habet codex Bon. Vulcanij.
CASSIDA **ῥαγία**, India extra Gangem opidum. Ptolemeus.
CASSI **ῥαγία**, montes, in Scythia extra Imaum. Ptolem.
CASSI FORVM, vide **FORVM CASSII**.
CASSILIACVM, Rhetia prima est opidum, in lib. Notitiarum. Romakeffel vocat Beat. Rhenanus.
CASSINATIVM colonia, est in Goltzj Thesauo, ex veteri inscriptione. **CASSINVM** Linius habet, circa Campaniam. item Strabo, qui eam 19. stadijs à Capua distare tradit. **CASSINAS** mons, est in Campania; Platina, in Pelagio, 1. **CASSINA** arx in Samnio, ubi monasterium S. Benedicti, teste Eginarcho. quod **CASSINENSE** vocat. Non longè à Benevento est: aut potius ab

Aquino, ut tradit Scipio Mazzella. In Cassinensi castro quod **HARVM** appellatur, inquit Diaconus 1. Logebard. cap. 26 dicitur, 50. millib. distare à Sublaco. Pro **HARVM** lego **ARVM**, apud Floriacens. & **AVARVM** apud Marian. Schotum. **BAVRVM** apud Blondum 6. Decad. cap. 1. Vide **CASINVM**.
CASSINOGLIVM Aquitania locus: Adone teste & Iuone. ubi scribit Carolum Magnum Pascha celebrasse. Est inter Droch & Warumnam fluuios, ut habet Floriacensis. Subdubitat M. Velferus, an **CASSINOMAGVM** sit in tabula Peutingeriana.
CASSINVM, vide **CASSINATIVM**.
CASSIOLI, vide **CARSEOLANI**.
CASSIOPE **ῥαγία**, Theprotiorum in Epiro urbs, Ptolemaeo. Est eadem ibidem promotorium sic dictum huius quoque Strabo meminit. quod & **PHALACRVM** **ῥαγία**, vocat. ut intelligit Aquaeus, in suis Commentariis Plinianis. in quo eum hallucinari liquet, quia idem Strabo hoc tractu vtrumque describit, & Cassiopem & Phalacrum. sic quoque Plinius. Cogniza hodie vocari, scribit Niger. Ptolemaeo Corcyra insula urbs. S. Maria Cassopo, Moletius. Ioannina Sophianus indigitat. **CASSIOPEIAM**, alterutram vocat Gellius 19. cap. 1. **CASSIOPEIA** autem, regionis nomen est, in Epiro, Ptolemaeo: in qua urbs dicta Cassiope. quam Sophianus Calopo nominat, sed Santi Quaranta Dominicus Niger. Laonicus **CASSIOPEIAM** urbem Aetolia habet, quam nouo nomine Ioannina nominat. vide **CORCYRA**, & **ZACYNTHOS**.
CASSIOS Albania fluuius, in Mare Caspium se exonerat. Plinius. **CASIVS** Ptolemaeo est.
CASSIOTIS, vide **CASIOTIS**.
CASSIOPOLIS, vide **SERREPOLIS**.
CASSITERIDES Latini, ut Plinio, & Pomponio.
CATTITERIDES **ῥαγία**, Graecis, ut Ptolemaeo, & Straboni ex Posidonio. **CELTICAS** eas cognominat Pomponius. Hermolau subdubitat, num sit **MICTERIS** Plinij, quia candidum plumbum in ea prouenire addit. Sed alij hoc loco apud Plinium **MICTIL** legunt. Ego illi non assentior: Plinius enim ipse Cassiteridum quoque meminit. Bisargo eas vocat nouo vocabulo Pet. Oliuarius, in suis Commentariis in Melam. Camdenus putat Syllij insulas esse, qui & Sorlinges. Ego haud multum absim, quin credam ipsas insulas Britannicas apud verustissimos sub Cassiteridum nomine describi. Si fallor, dicam cum Herodoto, me Cassiterides non nosse. Vide **OESTRYMNIS**.
CASSITIRA **ῥαγία**, insula Oceani, India finitima. Stephanus: ex Dionysij Bassaricu.
CASSIVELLAVNI opidum, vide **VEROLANVM**.
CASSIVM, Latini dicitur, quod vulgò Caselle vocant, ut Leander tradit. Opidulum Lombardia Cispadana. Cassij opidi, meminit Franc. Nansij Frontinus, lib. M.S.
CASSIVM, vide **CASIVS**.
CASSIVS, Hispania mons; apud Sex. Auienum.
CASSORIVM **ῥαγία**, loci nomen, Stephano, ex Aristophane.
CASSOTIS **ῥαγία**, Pausania Phocidis fons, circa Delphos.
CASSOVIVS, vide **MERVLE** Campus.
CASTABALA **ῥαγία**, Cilicia urbs, Straboni & Ptolemaeo, **PERASIA** **ῥαγία**, prius dicta Stephano teste. Forè à Perasia Diana templo, cuius Strabo hic meminit. Sed Castabalam quoque Stephanus in Phoenicia ponit.
CASTABALA, Plinio Cappadocia opidum. aliud à **CASTABLA** **ῥαγία**. **CASTABALENSES** habet Solinus bellum cunctibus gerentes.
CASTABLA, vide **CASTABALA**.
CASTALIA **ῥαγία**, Cilicia urbs, apud Stephanum: ex Theogine. Alia circa Phocidem, est Herodoto 8. Est & fontis nomen propè Antiochiam Syriæ. ut ex Nicephoro tradit Gyraldus, in Musarum Syntagmate. Aliis **CASTALIVS**.

CASTALIVS *καταλίου*, fons, circa Parnassum, in Phocide, Paufanie. Mons quoque ibidem, Vibio Seq. Huic videtur assensum Lucianus in Chironte. Fons quoque Diphnis, in Antiochia suburbano, teste Rufino i. historia Ecclesiastica.

CASTALON, vide **CASTVLO**.

CASTAMON, locus Perfarmeniorum, ab Emanuele Comneno receptus, Nicetas, & Glyca continuator. Dominus Isaacii Comneni est, Cedreno. In Paphlagonia.

CASTANEA, Straboni vrbs est circa Peneum fluvium.

CASTANEA Pomponii. **CASTANA** Magnesia vrbs est apud Plinium. **CASTHANEA** *καστανεία*, apud Herodotum Synonyma sunt.

CASTANIA *καστάνια*, vrbs Apulia iuxta Tarantum. Stephanus: & Nicandri Scholastes.

CASTAON *κασταών*, Hispania vrbs Straboni. non procul à fontibus Betis fluminis. Villa nueva d' Alcaraz, Henr. Coquo, & Car. Clusio: Cazorca, est Morali, & Gomecio. Sed **CASTALO** hoc loco apud Strabonem lubens legimus, cum Casaubono.

CASTAX *κασταξ*, Hispania vrbs: circa Beticam, Appiano, & Stephano.

CASTELIVM, nomen loci, Metaphrasti: in vita S. Sabae. Circa Palaestinam.

CASTELLANI *καστέλλων*, Ptolemao sunt Hispania Tarraconensis populi. Hi hodie Catalanes videntur Floriano. Ducatus Cardone interpretatur non solum à Villanoano, sed & à Varrerio. cui non parum tribuo. Liguria etiam populi, in aenea tabula, Genue. **CASTELLANI** Mauritaniae episcopi, cuius nomen Voconius, est apud Gennadium. **CASTILIANI** vocantur, nisi fallor, in Decretal. Vide **CASTELLVM**, & **CATELANI**.

CASTELLENSE Municipium, habet lib. de Limitib. In Italia, non dubio. Idem **CASTRANVM**, & **CYPRENSEM** agros, pro Cyprensem, in Piceno.

CASTELLETVM, ad mare Gahlae, circa Tiberiadem, Guil. Tyrio.

CASTELLVM *καστέλλον*, Menapiorum, in Gallia Belgica, apud Ptolemaum. Kessel vocant Hub. Leodius, & Per. Diuicus. opidum est ad Mosam: ubi illud quoque Ammianus describit, lib. 17. In regione qua vulgo Cuperch dicitur.

CASTELLVM Straboni 5. Firmini auale, in Picenis.

CASTELLI FIRMANI meminit Antoninus. Vide **FIRMIVM**.

CASTELLVM Morinorum, ex

Itinerario Antonini citat Diuicus. quod Kassel, cognomine

op den berch interpretatur. Opidum est in monte situm,

in Flandriae Occidentalis tractu. Sunt **CASTOLOGI**

Plinij, ut Meierus autumat. **CASTELLVM AQUA-**

RVM, vocant Rhenanus & Althamerus. Baden vrbs,

circa Tigurum. Obernbadem legit Schudus: idq. colligit

ex Taciti Annalium lib. 17. ubi scribit à Caeina castellum

(quod Heluetij suis militibus & stipendiis tuebatur) in mo-

dum municipij extractum esse: additq. locum esse amoen-

um, & salubrium aquarum frequentem. **AQVAE** sim-

pliciter vocatur, in quadam marmorea inscriptione ibidem

existente. quam Stumpfius profert in sua Heluetia. **CA-**

STELLVM, Antonino inter Fuentiam & Florentiam

est. **CASTELLVM TINGIVM** Antonino, in Mau-

ritania Casariensi. **CASTELLVM TINGI-**

TANVM hoc est Marcellini. **CASTELLVM Ri-**

pense, in Mauritania Casariensi episcopalis sedes. Vist.

Vticens. **CASTELLVM Parisiorum**. vide **LEVCO-**

DECTA.

CASTELON, ex eius loci Inscriptionibus vetustis, tradit

Clusius id opidum esse Carbalonia, quod hodie Castello

de Ampurias vocant.

CASTERIA, vel *καστερία*, Macedonia vrbs. Gregoras.

CASTHENA, vide **CTILINDRINA**.

CASTHANEA, vide **CASTANEA**.

CASTHENES Sinus, Thracia, circa Bosporum. Plinius.

Vide **LEOSTHENIVM**.

CASTILIANI, vide **CASTELLANI**.

CASTINA, vide **DICTIS**.

CASTINOS, populos Gallia, circa Vocontios, habet An-

nibal. Plutarchi.

CASTNIVM *καστνιον*, mons in Aspendo, Pamphilia. Stephanus.

CASTOLA *καστολα*, Tuscia vrbs habet Diodorus 20.

quam à Fabio Cos. expugnatam scribit. Castiglione

hoc tractu hodie videtur.

CASTOLI Campi, *καστολῆς*, Doridis. Xenophon 1. Cyri

exped. **CASTOLVM** Locum, idem nominat 1. Gracor.

circa Halicarnassum. vide **DORIS**.

CASTOLOGI, Gallia Belgica videntur populi, apud Pli-

nium. **CATOSLOGI** legebat exemplar Venetum. vide

CASTELLVM Morinorum.

CASTORIA, circa Bulgariam videtur vrbs, apud Cedre-

num, Zonaram, & Laonicum. Ad lacum quendam, circa

Prilapū est, in Graecia tabula Castaldi. vide **CASTERIA**.

CASTORVM LVCVS, ad duodecimum lapidem à Cre-

mona distans, ut Tacitus habet, lib. Ann. 18. **CASTO-**

RIS LOCVS vocatur Orofio lib. 7. cap. 8. **CASTO-**

RES, locum nominatum, habebat membrancum.

CASTRÀ *καστρόπολις*, locus in Aegypto sic dictus; infra

Butim vrbs, propemodum ad mare. Herodotus in

Euterpe.

CASTRÀ *καστρα*, India intra Ganzem opidum, Ptolemao.

Norici vrbs, Antonino. Macedonia, eidem: inter Lychd-

nidum & Heracliam. **CASTRÀ ALLATA**, vide

ALATA. **CASTRÀ ALEXANDRI**, locus vel

regio Aegypti, circa Pelusium; ut videtur ex Orofio 1. &

Q. Curtij 4. **CASTRÀ ANNIBALIS**, Magna

Gracia Portus, Solino, & Plinio. Le Castelle, Leandro

Alberto. **CASTRACECILIA**, Hispania vrbs Pli-

nio. **CASTRÀ SERVILIA** legit M. S. codex. Pi-

netus, & Morali Caçeres ex ea facit. Ego eam cum Var-

terio, pro S. Mariae de Guadalupe habeo. **CASTRÀ**

CELICA, Antonino Hispania locus, inter Emeritam

& Salmanticam. **CASTRÀ CORNELIA**, Pli-

nio & Pomponio, **CORNELIANA** **CASTRÀ**

Cæsari, **CORNELII** **CASTRÀ**, *καστρίδιον παρὰ*

κόλῃ, Ptolemao: Africa Propria vrbs. **MAIORIS**

AFRICANI **Castra**, sunt apud Orofium 4. cap. 22.

CASTRÀ CYRI, de quibus Curtius 3. Lyciam petens,

cum omnibus copiis regionem qua Castra Cyri appellant,

peruenerunt. Horum meminit etiam Arrianus 1. **CA-**

STRÀ DEI, vide **MANAIM**. **CASTRÀ EX-**

FLORATORVM, Antonino: Bugeuponslands est.

Camdeno. Locus in Anglia, vide **ALATA**. **CASTRÀ**

FLAVIANA, vide **ALA FLAVIANA**. **CA-**

STRÀ GEMINA, Hispanensis conuentus opidum,

Plinio. **CASTRÀ GERMANORVM** *καστρα γερμανων*, Mauritania

Casariensis opidum. Brexat hodie,

& Bersac ab Arabibus vocatur, ut tradit Marmolius.

CASTRÀ IVDÆORVM, vide **BVBASTVS**.

CASTRÀ IVLIA, Plinio Hispania opidum. Trugillo,

Caspari Varrerio. **CASTRÀ LÆLIA**, Africa Mi-

noris vrbs, apud Melam. **CASTRÀ LAPIDA-**

RIORVM, vrbs Aegypti, in lib. Notit. **CASTRÀ**

LARBA, Antonino Thracia vrbs. **IARBA**, & **IA-**

BAR legit Simlerus. vide **CASTROZARBA**. **CA-**

STRÀ LEGIONVM GERMANIÆ, circa Rheni

ostium, Plinio ad finem libri 4. **CASTRÀ NOVA**,

in Mauritania Casariensi, Antonino. **CASTRÀ PO-**

STVMIANA, in grumo quodam excelsio, A. Hirtij, sunt

apud Amb. Moralem in Hispania Batice. & nūc Castro

el rio dici ait. Castro del Fiume autem Ioanni Maria-

na. **CASTRÀ REGINA**, Rhetia. lib. Notit. **Ro-**

king Laçio. Vide **AVGVSTA TIBERII**. **CA-**

STRÀ TYRIORVM, sunt circa Memphim Aegypti.

Herodoti Euterpe. **CASTRÀ VICELLIANA**, sic

habere antiquas Inscriptiones eius loci qui hodie Medelin

vocatur, auctor mihi est Carolus Clusius. Varrerius tamen

& Morali dicit Medelin antiquitus **METALLINA**

vocatam. Per e. autem in secunda hic legit **METEL-**

LINA. Hispania Batice vrbs est. Metallinensis colonia

meminit

meminit Plinius lib. 4. cap. 22. METELLINVM Antoninus. Vide CECILIA METALLINVM. CASTRA VLPPIA, Antonino vrbs; quam Simlerus Cleue interpretatur. Ducatus Cluensis vrbs primaria. CASTRA VINARIA, Hispania vrbs apud Plinium. Vide HERCVLIS CASTRA, ALEXANDRI CASTRA, & LÆLIA.

CASTRANVM, vide CASTELLENSE.

CASTRA VALBT, episcopatus sub sede Anabazæ. Tyrinus.

CASTREA, vide CATREA.

CASTRIANI populi, quorum magnam partem interemtam, ab Aureliano Imp. tradit Vopiscus. In Scythia Europæ esse, auguror.

CASTRIMENVM, vrbs Peloponnesi in Achaia. Laonicus 9.

CASTRIMONIENSES, Italia populi, sunt apud Plinium. Castrimonium colonia in lib. Coloniarum. CASTRIMONENES in antiqua inscriptione. Circa Campaniam videtur: forte ubi hodie Castro, inter Ferentinum, Signiam, & Soram.

CASTROBARIENSIS locum, habet lib. Notit. in Mauritania Tingitana.

CASTROCOMB, circa Iberiam Asiaticam locus videtur apud Cyropalatem. Castrocaminum Cedreno.

CASTROLYBIA, locus aliquando sic dictus, in Hispania. Ceretania provincie caput. Amb. Moralis. IVLIA LIBYCA, Ptolemai est, ni fallor.

CASTRONOVA, vide NOVA.

CASTROZARBA καστράρβα, Thracie opidum. Procop. de ædificijs. CASTRA IARBA, vel IARBA Antonini.

CASTRVM, vide MANAIM.

CASTRVM κασπερ, Ptolemao, & Straboni, Picendrum opidum. Flauiano Leandro & Blondo. Plinij CASTRVM NOVVM est. Meminit CASTRINOVI Antoninus inter Truentum & Aternum, de quo hac Roma ad me Celsus Cistradinus Anglerius, Appellatum hoc fuit postea Castrum S. Fabiani: & eo diruto ob æris malignitatem, iussu Julij Aquatilis Atrianorum ducis (vulgo de Atri) ex illius ruinis edificata fuit sumptibus eiusdem ducis, Italia noua opidum in mediterraneis, ad tertium ferè milliariū. CASTRVM ALTVM, arx munita Hispania Citerioris; locus cade magni Amilcaris insignis, ut docet Lilius lib. 24. sunt qui opinantur hodie Castel Seras appellari, ut Florianus del Campo refert. Castralla hodie locum vocari putat Petrus Antonius Beuterus. Aledio itinere inter Saguntum & Carthaginem. CASTRVM INVI Virgilio Tuscia maritimum opidum est. Erythreus vocat Cornetto, & dicit à Ptolemao CASTRVM NOVVM κασπερ νέον, appellari. Idem asserit Blondus: qui addit quoque sic à Plinio & Mela vocari. Sed ante omnes Seruius scripsit hoc Castrum Inui, Castrum nouum dici. Coloniam Romanam factam, apud Liliū 36. lego. CASTRVM IVLIENSE, vide TÖRVM IVLIT.

CASTRVM IVLIVM, vide VRGIA. CASTRVM NOBENSE, vide NOVA. CASTRVM NOVVM Antonini, dicit Leander etiam hodie Castel nouo nominari. Tuscia opidum mediterraneum est. Aliud à Castro Nouo Plinij. CASTRVM OCTAVIANVM, dictum olim fuisse locum, circa urbem Barchinonam, scribit Amb. Moralis. idem hodie locus, San Locat, vocari tradit. Sed & Castrum in littore maris in Latio est 15. Metamor. Ouidij. pro ASTRVM siue ASTVRA, ni fallor, & C. finale precedentis vocis huic male affixum, sic enim legitur, donec castrumque, sacralque. Erroris originem lege in COMBOS, & alibi.

CASTVLI, vide DORIS.

CASTVLO καστύλον, Oretanorum in Hispania Tarraconenfis vrbs, Ptolemao, Appiano, & Antonino. CASTALIO κασταλόν, Stephanus. & Polyb. lib. 10. vocans. Florianus & Moralis dicit hodie Castlona la veja appellari. Idem autem Moralis, alio in loco, tradit fuisse Puerto del Muladar, vel Santistecuan. CASTVLONENSES

nominat Plinius, quos CÆSAR VENALES vocari ait. Vide CATVLVM, & GLASTO.

CASTVM Nemus, in insula Oceani. Tacitus in libello de Germanorum moribus.

CASTVRIS, Panmonia opidum. ut habet Eugippius in vita Severini Norici apostoli.

CASVARI, vide CATTVARI, & CIVARO.

CASVENTILLANI, sunt apud Plinium Vmbria populi.

CASVENTINI legant res mei codices, castius ni fallor: nam hortem meminit quoque inscriptio antiqua, qua in Aldi orthographia exstat. Apud Frontinum CASENTINVM Colonia est. sed CASVENTINVM malim.

CASVENTVM, Italia fluvius, Plinio, quem Leander Vassento dici, ait. Bussento Μαχέλλα. In Calabria Superiori est. BASENTIVM vocat Diaconus. BARENTINVS amnis, apud Iordanem est. sub cuius alueo Alaricus Gothorum rex sepultus scribitur.

CASVLA, Antonino Africa Propria vrbs. CASVLAS CARTANENSES habet Vict. Vicens. episcopalem sedem. CARTANENSIS cuiusdam meminit quoque Coll. Carthag.

CASVRGIS, Bohemia vrbs Ptolemao. Sunt qui Chaurim putant. vide BVBIENVM.

CASYRVS, Sufiana mons, Plinio.

CASYSTES καοὺς, portus est Ionia, sub Corico monte. Strabo.

CATABALVM, vide CATABOLVM.

CATABANES, & CATABANI, Arabia Deserta gēs, Plinio teste. vide ARABIA, & GEBANITÆ.

CATABASMOS, vide CATABATHMVS.

CATABATHMVS κατάβαθος, Libya locus, inter Paratonium & Ammonem, Stephano. In Cyrenaica est, Plinio, Straboni & Mela. Ptolemaus Magnam, & Paruam habet in Marmarica Libya. Paruam Theuetus Cabo de Alber vocat. CATABASMVS καταβάσμιος, per s. est apud Æschylum: sed circa Nili fontes.

CATABEDA, vide LATAMEDA.

CATABITANVS Episcopatus, in Casariensi Mauritania, Vict. Vicens.

CATABOLVM, Cilicia vrbs est, Antonino. XXXII. M. pass. ab Alexandria Syria. Per A. in penultima, est Dioscoridi. Non est Castabala Ptolemai.

CATACECAVMENE κατακεκαμένη, regio circa Ephesum, Straboni. Insula, in Arabico sinu, Ptolemao, & Stephano.

CATACETI, Plinio Sarmatie Asiaticæ populi.

CATACVMBAS locum habet S. Gregorius Papa. Lib. epistol. 3. cap. 56. ad secundum Urbis milliariū. Vita S. Quirini huius quoque meminit. Postea Cæmeterium CALISTI vocatum, scribit Onaphrius in Chronico Pontificum. In Via Appia est, tertio ab Urbe lapide, ut ipse addit.

CATATVMBAS alibi lego.

CATADA κατάδα, Africa Propria fluvius. Ptolemaus.

CATADERBIS κατάδεργες, lacus Persia, circa ostia Araxidis amnis. Arrianus de Indico.

CATADRÆ κατάδρυ, Æthiopia sub Egypto populi, Ptolemao.

CATADVPA κατάδρυ, India vrbs, circa Gangem fluvium vsq. Arriano de Indico. Vide CATARACTAS.

CATADVPI, vide CATARRACTAS.

CATEA κατά, Persidis insula, Mercurio ac Veneri sacra. Arrianus in Indico.

CATÆONIVM καταίων, apud Ptolemaum Marmarica promontorium.

CATAGELA, & ANGELA, urbium Sicilia nomina habet Scholiastes Aristophanis in Arachne. Corrupta voces mihi.

CATAGNENSIS Plebis Africane, meminit Coll. Carthag. non semel.

CATALAVNICI, CATALAVNII, & CATALAVNV, vide CATHELVNI.

CATALI, nominantur cum Carnis, in quadam vetere inscriptione: quam profere Turnebus, aduers. 9. cap. 21. Circa

Circa Tergestum fuisse videntur. Vide CATILI, & CATHALIENSIVM.

CATAMANA κατὰ μανὰ, Syria vrbs. Commagena regio- nis, Ptolemao. Vide CATAVANA.

CATANA κατὰ νᾶν, Ptolemao, Straboni & alijs, Sicilia vrbs, & colonia. Strabo, & Diod. scribunt hanc ab Hierone, cum eius incolae eiecisset, ΑΤΝΑΜ, ἄτριν, appellatam fuisse. Hodie tamen adhuc Catania dici, tradit FaZellus. CATANEOS populos hic habet quoque Ptolemaus.

CATANAGRA κατὰ νᾶγρᾶ, Ptolemao. BATANAGRA interpreti; India intra Gangem vrbs.

CATANGIVSINVS, in littore Asiatico, Bospori Thracici. Golfo Castacio nūc. Pet. Gyllius, ex Dionysio Byzatio.

CATANI, vide CATANNI.

CATANIDIS Promontorium, κατὰ νῆδῖς, αἰγᾶς, Diodo- ro 13. Circa Lesbum insulam, in continente tamen. Ad Arginusas insulas.

CATANII κατὰ νῆϊ, Arabia Deserta populi, apud Ptole- maum. BATHANEI legunt interpretes.

CATANIRA κατὰ νῆρᾶ, vrbs, Stephanus, ex Theopompo.

CATANITAE κατὰ νῆτᾶι, Ptolemao Arabia Felicitis gens.

CATANNI κατὰ νᾶν, gens circa mare Caspium, Step- hano. CATANI sunt Plinio.

CATONIA, supra Ciliciam regio, confinis Cappadocia. Aemilius Probus, in Datamene. Vide CAPPADOCIA.

CATAPTELEA, emporium Bithynia est, ad Pontum Euxinum. In vita S. Parthenij.

CATAQVENSIS episcopi Bonifacij in Africa, meminit D. Augustinus, Epist. 129. ad Olympium.

CATARA κατὰ ρᾶ, Arabia Felicitis vrbs, apud Ptolemaum. Item locus Episcopalis sub patriarchatu Constantinopoli- tano. Balsamon.

CATARACTA κατὰ ρέκτην, Samnitum vrbs, à Romanis expugnata. Diodorus 20. vide CATARACTONVM.

CATARACTONVM, opidum Angliae Antonino. Rob. Talbotus scribit hoc loco hodie diuersoria quadam esse no- mine Cantaricbridge: & nō longe ab eo aliud opidulum à rusticis habitatum, quod Carterick vocant: CATVR-

RACTONIVM κατὰ ρέκτον, Ptolemae est. in Atre- batibus. cuius loco codex M. S. τακτερεκτον, legebat. Villanovanus Caecilii interpretatur. Malo Talboti, quod eam subscribat Camdenus, sententiam amplecti. CA- TARACTA Bede est.

CATARI, Plinio in Pannonia populi. CARTARI quidā legūt.

CATARRACTAS κατὰ ράκτας, Nili fluminis duas, Maiorem & Minorem, habent Ptolemaus, Strabo, Pli- nius, & Eustathius. In Aegypti initio sunt versus Meridiem. vbi Nilus inter duos montes coarctatus ad dē precipitatur, ut non fluere, sed immenso potius fragore ruere credatur. In Somnio Scipionis vocantur CATADVPA κατὰ δὲ νᾶ.

Alijs vt Plinio, Ammiano, &c. Catadupi sunt populi, his Catarractus vicini. Philostrato 8. montes sic vocantur. Ptolemaus habet CADVPOS populos, sed quam longis- simē versus Meridiem hinc distantes: in Aethiopia sub Aegypto nempe. Duppos malē legunt Latini codices. Ioan- nes Bermudeus in sua legatione Aethiopica, scribit Cata- dupa, hodie ab accolis Catadhi (quod illis strepitum signi- ficat) appellari. Tertiam quandam Catarracten Nili, ha- bet Stephanus, de qua vide BONCHIS. CATAR- RACTES Anienis fluminis, Tiburi, vbi se ab excelso loco in conuallem profundam deijcit. Strabo lib. 1. Cascada de Tiouli hodie vocat accolae. CATARRACTES Danu- bii, à Strabone & Suida descriptus, Sewreussel Germa- nicē vocatur. infra Lintzium Austria vrbs est. Lazius 12. R. P. Romane triplicem nomenclaturam à trigemino eius periculo, attribuit, Struden/ Werfl/ & Helzgang.

CATARRACTVS κατὰ ράκτος, Creta insule amnis, apud Ptolemaum. Anapadore apud Nigrum. Est etiam eidem Ptolemao, & Meta, Pamphiliae fluius, qui Aspendum praterfluit, & hunc Zosimus MELANEN, i. Nigrum vocat. Sunt tamen diuersa flumina apud Stra- bonem Melas & Catarractus.

CATARRECTAE κατὰ ρέκτας, Asia Minoris fluius, non

minor Meandro, in quem influit. oritur ex Celenis. Heru- dotus in Polymnia.

CATARZENA κατὰ ρζηνᾶ, Armenia Maioris regio, Ptole- maio. COTACENE legunt interpretes. CAMBISR- SENA Strabonis videtur, aut potius vox corrupta ex Cambyse & Xenena.

CATASTIGONA, vide HIPPOBOTVM.

CATASYRTAE κατὰ σύρτας, loci nomen, quem Cedrenus, & Curopalates describunt circa Regiam vrbs. hoc est, Constantinopolim.

CATATHRAE κατὰ θρᾶ, insulae duae Maris Rubri, qua & CHELONITIDES χελωνῖτιδες, Ptolemaus.

CATATMA, Syria alicubi ager videtur, apud Curopalate. Circa Hierapolim foris.

CATATVMBAS, vide CATACVMBAS.

CATAVANA, Antonino Commagena opidum. alias CA- TAMANA, vt censet Simlerus.

CATELA, vide EACTAIALA.

CATELANI populi, Gregora. De iis sic Pachymerus: Ca- telani & Amagabari qui ab Auarum stirpe orti putan- tur. Qui Glyca historiam continuauit, scribit eos ex Hi- spania accersitos. Nomen hactenus obtinent. vide CA- STELLANI.

CATENATES, Vindelica gens, Plinio, vide CLAVTINATII.

CATENNENSES κατὰ νῆν, populi finitimi Selgensibus, in Pamphilia. Strabo.

CATHAEI, India populi, Arriano. CATHAEI sunt apud Polyenum 4. de Alexandro.

CATHENA κατὰ νᾶν, Indica vrbs, vbi rex ob formam eligi- tur. Stephano. CATHEA κατὰ νᾶ, Straboni est, vt credit Xylander, apud quē lib. 15. CATHEA Sopitis σωπίτις est, & alio in loco σωπίτις, vt quog, apud Arrianū & Diodorū. SOPHITIS Curtius legit. Apud hos vxores cum maritis defunctis comburi, auctor est Strabo, vide STATHENI.

CATHALIS κατὰ δᾶλῖς, Palestinae locus: Iosue 15. vbi D. Hieronymus CETHIS legit. CATHALIENSIVM memini Castiodorus Variar. 1. ad Faustum Prap.

CATHARI κατὰ ρᾶρῖ, India gens, quarum vxores cum ma- ritis mortuis comburunt. Diodorus 17. Pro CATHAEI, vt putat Fabricius in Orosum.

CATHARVM κατὰ ρᾶρῖ, Libyae Interioris promontorium, Ptolemao. CATHARENSIS Ecclesia, meminit Coll. Carth. Eadem quoque CATHAVGVRIENSIS, ibidem.

CATHARVS, vide CITHARVS.

CATHAEA, vide CTYLINDRINE, & CATHENA.

CATHEI Montes, Sarmatia Asiatica, ex quibus Lagous amnis profluit. Plinius.

CATHELVNI, Gallia populi, apud Marcellinū lib. 15. quorum vrbs CATHELVNVN video à posterioris aetatis scriptoribus vocari: & CATALAVNVN in libello Prouinciarum. Eandem hodie Chalons, cognomine in Champagne, appellant. Et CATHELVNI CAMPI, vbi Atilia caesus fuit. à pluribus, vti Michaelē Riio, Vola- terrano, Belleforestio, & alijs, sumuntur pro ea regione quā Gallicum vulgus Champagne nominat, vbi hodie adhuc Chatelon ciuitas. vt Goropius docet in Francijs. Sed video à recentioribus ferē CATALAVNICI scribi, & eos circa Tolosam (inter quos Forcatulus) statuere, quod idem ex Iornande verisimile est. Totam vel maximam re- gionem hos campos designare, verisimile est ex Iornande: qui eos centum leucas in longitudine, & septuaginta in la- titudine patere ait. Idem Iornandes eos quoque MAVRI- CIOS (MAVRIACI habet Freculphus) Campos nuncupat, sic etiam Callimachus Experiens, & Greg. Tu- ronensis. Apud Catalaunios Terricum ab Aureliano Imp. superatum tradit Eutropius. Catalaunia, vel vt alij pro- nunciant, Gothalanis vocari putat Schottus, à Gothis & Alanis, hunc tractum. vide CAVILLONVM.

CATHENA, vel vt alia lectio habet, CANTENNA, apud Frontinum 2. cap. 5. Circa Rhegium Julium locus est, vti ex Crassi vita apud Plutarchum liquet. An Catana legendum, subdubitat Modius.

CATHEREVS, vide CAPHEREVS.

C A

CATHETHER Hieremia, καθεδ, 70. interpretibus. *Palastina* locus, Iosue 19.
CATHIEREMITA καθεδρηται, gens vicina Gabonitibus. Iosephus 5. *Antiq.* 1. vide **CARIATHBAAL**.
CATHILCI καθιλοι, Germania populi, à Germanico *Caf.* deuicti. Strabo.
CATHIPPI, Orofio Asia vrbis nomen. circa Mediam aut Parthiam. Sine aspiratione legit Æthicus.
CATHOE, vide **MANATHAT**.
CATHON, *Ægei* maris insula, Pomponio. **COTHON** virumque per tertiam vocalem, in aliis quibusdā codicibus.
CATHRA, vide **CHATRACHARTA**.
CATI Fons, ex qua aqua Petronia in Tiberim fluit. Fest. Pop.
CATOS, & **DACOS** Populos, nō semel coniungit Staius, libris Siluarū. An pro **CATTIS** vel **GOTHIS** potius?
CATIARI, vide **SCYTHÆ**.
CATICARDAMNA κατικαρδαμνα, Indie intra Gāgem vrbis, apud Ptolemaū. Chiromandel, *Pet.* Appiani. Hic corpus D. Bartholomæi requiescit. vt perhibent nonnulli.
CATILÆ Solitudo, circa Palestinam. est apud Surium, in S. Euthymio monacho.
CATILI, Alpium incola, inter Polam & Tergesium. Plinius. **CATALI** in antiquo lapide.
CATILLI Anienicolæ, Catilli. Sic Silius 4. Videntur populi circa Anienem fluium. **CATILLVS**, mons Tiburti, Vibio, & Seruio, qui eum **CATELVV** vocari ait, per corruptionem. Hodie carelli nominatur.
CATINA, Plinio est Arcadie vrbis.
CATINATÆ, vide **IBERVS**.
CATINON, vide **CYTINVM**.
CATISA vide **CAPISA**.
CATIVM, opidum Italie, apud Frontinum Nansij M. S.
CATIZI, vide **GERANIA**, & **PYGMÆI**.
CATOBIRICA, Hispania vrbis, Antonino, Inter Cordubam & Emeritam. vide **CETOBRICA**.
CATOLVCA, Gallia Narbonensis opidum, Antonino.
CATOPTERIVS κατοπτρις, precipitium Parnasi. Anemorian vsque pertingens. Strabo.
CATORIGES, vide **CATVRIGES**.
CATRALEVCO καταλευκος, Celticorum in Lusitania vrbis, Ptolemao. Vide **CONTRALEVCOSENSES**.
CATRE κατρη, vrbis. Stephanus.
CATREA κατρη, Creta vrbis sic dicta. Diodorus, & Pausanias in Arcadio. **CASTRÆA** legit Apollodorus.
CATRENSIS Episcopus, in Mauritania Casariensi, nominatur à Victore Vticense.
CATRIA, vide **ÆTHVSA**.
CATTABANIA κατταβαρια, regio Arabia Felicitis, Stephano. **CATTABANENSES** apud Strabonem.
CATTABENI κατταβηνοι, sunt Ptolemao. cuius interpretes **COTTABANI** legunt.
CATTANIA κατταπια, episcopus: in Conc. Ephesino III.
CATTARI, populi circa Crabatiā videntur, apud Nicetā.
CATTI, Germania populi, Tacito: **CHATTÆ** κατται, Ptolemao. Hæten sunt H. Iunio & Georgio Fabricio: mihi quoque. apud quos hætenus Katzenelebogen superest. quasi dicas Cattorum Ancona. Willichio verò sunt qui Marchiam Badensem & loca vicina habitant: quos & **CARITNOS** καριτνοι, Ptolemai putat. Catti postea in insulam Batavorum transgressi (auctore Tacito) vbi hodie horū nominis vestigia super sunt in duobus vicis, cognominatis ad mare, & ad Rhenum. Vide **SAXONES**.
CATTI MELIBOCI, Germania tractus, qui Catzenelebogen dicitur, Beato Rhenano. In Hassia est. Meliboci montis meminit Ptolemaus, in Germania.
CATTIGARA καττιγαρη, Ptolemao est Sinarum statio. Canton Iac. Castaldo nuncupatur. Cantam Lusitanis.
CATTITERIDES, vide **CASSITERIDES**.
CATTVARI κατταυροι, Germania populi: vt legit Leunclavius ad 57. Dionis. vbi olim **BRITANNI** habebatur. Circa suum natale putat hos esse. circa Rheni nempe partes inferiores.
CATTVZA, vide **GERANIA**.

C A

CATVACI Gallia populi, apud Casarem. Marthianus & alij putant eos esse qui Duacum, Douay vulgo, habitant. vrbis in consinibus Flandria, Hannonia, & Artesia, academia nuper à Philippo Rege ibidem instituta celebris. Pro Catuaci, Aduatici legendum docet Dinaus.
CATVALVM, Gallia Belgica locus. in Peutingeriana tabula.
CATVDEOS quos vocat Hesiodus, fortasse **TROGLODYTAS** esse apud Scylacem, putat Suidas.
CATVELLANI, vide **CATVEVCHLANI**.
CATVLENSIS Episcopus, in Mauritania Casariensi. Victor. Vicens.
CATVLINA Castra, citat LaZius lib. 12. R. P. R. ex Spartiani Didio Iuliano, & Seuero Imp. & Tulna, Austria locum interpretatur.
CATVIRICA, Antonino locus circa Alpes Cottias, inter Brigantionem & Montem Seleucum. Alio loco **CATVR-RIGA** legit.
CATVRIGES, Plinio & Casari, κατρυγες, Ptolemao & Straboni; Alpium incola. Nomen vetus, aliqua inflexione retinet, inquit Simlerus: Charges enim opidum eorum, Galli vocant, vt docent Simlerus, & Vigenereus, propè Embrun est.
CATVRRACCONIVM, vide **CATARRACCONVM**.
CATVRRIGA Antonini, Gallia Belgica vrbis est inter Durocortorum & Nasum. Vide **CATVIRICA**.
CATVSIACVM, Gallia Belgica vrbis, Antonino. **CARRISIACVM** autem legit Dinaus.
CATVEVCHLANI κατβευχλων, Albionis insula populi, Ptol. κατβευχλων, Dion. Hodie, vt Lelandus & Lhuydus referunt, sunt Buchingamienfes & Herfordienfes.
CATVRE κατρυρη, monasterium in Arca Ambracia vrbis, puto. in sanctionibus Pontificiis Imp. Orientalium.
CAVA, vide **SYRIA**, **ELIS**, & **COELA**, quod idē est.
CAVANA καβανα, Arabia Felicitis vrbis, apud Ptolemaum.
CABANA apud interpretes.
CAVARÆ Pomponio, **CAVARES** Plinio, **CAVARI** καβαροι, Ptolemao; **CVARI** καβαροι, Straboni. Gallia Narbonensis populi sunt. Gaiotz interpretatur Dalechampius ad 6. Athenai Rhodano vicina est continentia, atque à Valentia vsque Aunionem pertingit.
CAVARIA, vide **CIVARO**.
CAVARIS, vide **QVARS**.
CAVATVRINI, Liguria populi: in anea tabula antiqua, Genua.
CAVCA καυκα, Hispania vrbis, circa Tagum fluium, Appiano in Ibericis. Zosimus eam in Callacū ponit, & Theodosi Imp. patriam facit. Ptolemaus in Vaccas describit. Amb. Moralis tradit eam à nonnullis pro Coca haberi.
CAVCENSES Plinii fortē.
CAVACI καυκακων, in Obvities, gente Bulgaria, episcopus. Curopalates in Officialibus Constantinopoli.
CAVCADÆ, Sarmatia Asiatica populi, circa Lagoum amnem. Plinius.
CAVCALANDRENSEM locum altitudine siluarum inaccessum, & montium, in medio flumine (Danubio, vt puto) habet Ammianus 31. Sine R. legit alius codex.
CAVCANA Portus, κακανα, Ptolemao in Sicilia est, ducentis à Syracusa stadiis. vt refert Historia Miscella. FaZellus scribit hodie Scalambri porto dici. Sed idem alio in loco tradit eum Scaramis vocari; & superiori etate à Saracenis Rafacaramis, appellatum. vide **CAVCON**.
CAVCASEVM Mare, vide **PONTVS**.
CAVCASIA Porta, vel Pyle Iberie, circa Harmafin vrbem: in cuius rupe Cumania castellum est, & qua magno errore **CASPIÆ** à multis dicta fuisse, vt Plinius tradit. Nuncibi vrbis est que Derbent (quod angustias significat) vocatur ab exteris; Amir capi, Tenir capi, & Thamir capi. sunt qui legunt: Mirali est apud Hæthonum, corrupte. Ferrea porta, (cuius & Egesippus meminit 5. cap. 50.) ab incolis appellari videtur: non quod ex ferro confect, sed quod locus aded munitus, vt quemuis hostilem impetum facile sustineat. opidum enim situm est inter angustias Caspij, vel, vt alij vocant, Caucas

CAUCA montis, & Hyrcani maris: ubi transitus dumtaxat patet 300 passuum. Hinc munitissima totius Orientis vrbs censetur. Hæc ex legatione Maria Angiolelli, Iosephi Barbari, Ambrosii Contarini, & Caterini Zeni. Onomastichon Leunclauj hoc loco habet Alexandriam ad Hyrcanum. quam ego non nosse libens profiteor. Vide **IBERIA**.
CAVCASII Scopulum, habet Apollonius 4. circa flexionem fluminis, versus Cronium (sic ille Adriaticum vocat) mare. Scholiastes **CAULIACVM** καυλικον, appellat. vide **CAVLICI**.
CAVCASII montes, qui proprie sic dicuntur, sunt Ptolemaeo circa Oxi & Indistuminis fontes. Vide **SCYTHÆ**.
CAVCASIUM, locus Episcopatus, Balsamoni, sub patriarchatu Constantinopolitano.
CAVCASVS καυκασιος, Pars Tauri montis, inter Pontum Euxinum, & Mare Caspium. **GRAVCASVM**, i. niue candidum, à Scythiis vocari, auctor est Plinius. (CASIM habet Isidorus.) **CAVCASIA** Rupes, Ptolemaeo. **CASPIVM** ab accolis dici, scribit apud Strabonem Eratosthenes. Inferiores Caucaasi partes **COLICA** καλικά, & inde **COLICE** regio, & **COLI** populi dici, refert Stephanus. Eapars Caucaasi, qua Poëta Prometheus à Jove alligatum fabulatur, **PROMETHEI** Iuga, vocat Propertius. & **STROBILVS** στροβίλος, ab Arriano, in Ponti Euxini Periplo dicitur. Eadem **MARPESIA** **CAVTE**s ab Iornande, à Mirpesia Amazonum regina; quam ibidem certum tempus demoratum esse scribit. **Caucasum**, eundem esse cum **CORAXICO**, & **HENIOCHIS** montibus, quos Plinius in Tauro describendo nominat, ex eo videtur, quod Cyrum fluvium, quem Ptolemaeus ex Caucaaso ducit, ex Heniochis montibus, (quem ait ab aliis vocari **Coraxicum**), manare scribit. **CAVCAMAS** à Vibio dicitur. nam Phasim fluvium ex eo descendere facit. Videtur Caucasus ex Haithono, Cocas; aut ex Asia tabulis Cochias recentis vocabulo nominari. Thevetus eum Arad, & Adazar vocat. Niger eum Albsor nomen habere ait. **Caucasum** prius **NIPHAS** νίφας, dictum; & postea **BORÆTHORVS** βορæθωρον, tradit auctor de Fluminibus: rationesq; fabulosas addit. Sub nomine Caucaasi Iornandes Taurum describit. **CAVCASVS** est etiam locus circa Chium insula, Herodoto. Item in Arcadia, Halicarnasseo i. nisi hic Thaumafios legendum sit, ut putat Portus. Vide **PAROPAMISVS**, **PHASIS**, & **TAVRVS**.
CAVCENSES, Hispania populi, Plinio. Cuença, Pinetus vocat. vide **CAVCA**.
CAVCHABENI καυχάβηνοι. Arabia Deserta gens, apud Ptolemaum.
CAVCHÆ Campi, circa Ctesiphontem sunt, Plinio.
CAVCHI, vide **CHAVCI**, & **CAVCHVSII**.
CAVCI καυχοί, sunt Ptolemaeo Hibernia populi. vide **CHAVCI**.
CAVCINVM καυκινον, vinum, Falerno persimile, habet Athenæus, à loco sic nominatum. **CAVLINVM** per litterit Dalechampsius.
CAVCOLIBERIS, ciuitas Hispania est, in Martyrologio Vsuardi & Adonis. Vbi S. Vincentij natalem celebrat, XIII. Kal. Maij. Baronius putat compositum ex **Cauco** & **Celiberi**.
CAVCON καυκων, Peloponnesi fluvius, circa Dymen, qui in alium, Theutæas dictus, insluit: & hic in Acheloum exit. Strabo. Locus littoralis Sicilia, ducentis à Syracusis stadiis distans, ut tradit Procop. 1. **Wandalic**. **CAVCANA** legit Historia Miscella 16. & vicum vocat.
CAVCONES, Ptolemaeo & Straboni, populi in Bithynia sunt, circa Partibeny fluminis ostia. quorum vrbs Teius. Sunt quoque ad Messenem, Peloponnesi, eodem Strabone & Callimacho. inter Pylum & Spartam.
CAVCONIA, vide **DYME**, & **ELEA**.
CAVCONIATÆ Καυκωνιάται, Homero Paphlagonia populi: finitimi Mariandyni, ut refert Strabo.
CAVCONVS fluvius, Καυκων. Stephanus. idem cum **CAVCON**.

CAVDA BOVIS, vide **BOOS VRÆ**.
CAVDI, & **CAVDIVM**, vide **CAVDINÆ**.
CAVDI Caupona, locus in Italia, Horatio, Satyra 5. haud procul à Benevento. ut habet ad eundem Commentator vetus 1. Lipsii. Sed **CLAVDI** legit ille.
CAVDINÆ **FAVCES**, Sic nominat eas Silius, lib. 8.
CAVDINVM Iugum, Quintilianus. ubi Romani à Samnitibus subiugum missi fuere. in Apulia, circa Aufidum fluvium, ubi Caudium vrbs. Stretto de Arpaia vocatur hodie. & in rei gesta memoriam, ipsam locum etiam dici Iugum D. Mariæ, scribit Leander. **CAVDINÆ** **FVR CVLÆ** vocantur à Val. Maximo, Liuius, & Lucano: item à Plinio in Epistola. Valle di Gardano etiam nominari, idē Leander docet. **Blondo** Palene sunt.
CAVDINI populi circa Hirpinos, in Italia sunt, Plinio. Et **CAVDIVM**, vrbs Samnitium, in Apulia videtur, Liuius 9. Vnde Furcula Caudina. Καυδ'iov etiam Straboni, & Ptolemaeo; sed apud hunc interpretes mendose **CLVSIVM** legant. **CAVDI** est apud Antoninum: & **CAVDINVM** Colonia fortē, apud Frontinum.
CAVDIVM, vide **CAVDINE**, & **CALCIDION**.
CAVDIVS, vide **RAVDIVS**, & **CAVDINÆ**.
CAVDO καυδον, insula vicina Creta, ubi maximi onagri nascuntur. Suidas. Vide **CLAVDVS**.
CAVDRIACVS, vide **HYDRIACVS**.
CAVE καυον, magnus vicus in Bithynia videtur: Xenophontis 4. historia Græcorum.
CAVERNÆ Sasis, sic locum Africa, ubi concitium habitum, nominat D. Augustinus, in Enarratione Psalmi 36.
CAVEROS, vide **MYLANTIA**.
CAVI, vide **RAVDI**.
CAVICLVM, Batice vrbs; Antonino. circa Menobam.
CAVI, Illyrici populi sunt apud Liuium 44. **GERAVNII** autem restituendam putat Turnebus.
CAVILLONVM, vide **CABALLINVM**.
CAVIOPITAVORENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.
CAVLARIS amnis, circa Pamphiliam videtur, Liuius 38.
CAVLICI καυλικοί, Germania populi, Straboni. Ad Oceanum.
CAVLICI καυλικοί, sunt Iapydia scopuli, in Italia: Apollonio 4. Gentem vocat Stephanus, ad Ionium mare vocantur & **CAVLIACI**. Vide **CAVCASII**.
CAVLON, vide **CAVLONIA**.
CAVLONIA καυλωνία, quoddam **AVLONIA** dicta fuit inquit Strabo. **CAVLON** apud Plinium, Virgilium, & Horatium est. **CAVLVM** habet Silius 14. Locorum in Italia mons est, & in eo vrbs. **CALONIA** legit Etymologicon. In Calabria eam describit Servius ex Higino. Contra Tarentinam regionem, Porphyrio in Horatium: Castro veto, vel vetore, hodie vocari, ex Barrio & Ananienſe disco. Stephanus Cauloniam Sicilia urbem facit. sed suo, ni fallor more, postremam hanc Italia partem Siciliam nominans. Vide **AVLON**.
CAVLONIORVM Καυλωνίων, regionem habet Diod. 14. circa Tyrrheniam, quam scribit à Gallis direptam. Vocem corruptam putaverim, nisi Caulonia in Etruria meminisset Apollonius in Mirabilib. ex Aristotele, ut inquit. ubi scribit Pythagoram serpentem mordentem monſtu necasse. Vide **AVLON**.
CAVLVM, vide **CAVLONIA**.
CAVM, Hispania opidum, Antonino. inter Asturicam & Tarraconem.
CAVMANA καυμανα, alveus Indi fluminis, circa eius ostia. In Indicis Arriani.
CAVNI, vide **CAVSINI**.
CAVNOS, insula est in mari Oceano. Proxima Tyle. sic Zacharias Lilius, in suo Orbis Breuiario. Mibi obscurum.
CAVNVS, Hispania mons, in Celtiberis. Moncayo hodie, aliquando quoque Caci mons dictus, inquit Florianus: cui accinit Moralis. Inter Iberum fluvium & Turiaſonem urbem describit Gomeſius. Meminit eius Liuius, lib. 40. Est & Creta vrbs καυον, Stephano: Et alia Eolica, Athenæo. Doridis, vel Caria, in Asia Minor quoque apud

Ptolemaum & Herodotum, item **Plutarchum**, **Pomponium**, & **Plinium**: qui eam **Rhodiensibus** subiectam ait. **Cauam** **Caunum** vocat **Calaber**. **Maggi** dicitur **Oliuario**: **La Ro-**
ta Sophiano. **CAVNVS** **Ionica** quoque **insula** est, apud **Dionysium Afrum**, & huius interpretes **Priscianum** & **Auenium**. **CAVNVS** **insule** nomen est quoque apud **Athenaum** 14. vbi **Sotadem Maronitem** suum scribit. At hunc eundem in carcere situ obisse, scribit **Plutarchus** de **Instituendis pueris**.
CAVPHIACA **καυφία**, **Perfidis vrbs**, **Ptolemao**.
CAVRÆ, **sanguinis riuus** à terra nati, fluxerunt. **Obsequens**.
CAVRARANI **populi**, **Arabia Felicis**. (**ditissimos armen-**
ro, significat.) **Plinius**.
CAVRASIÆ, **gens Batia**, apud **Plinium**. habet enim **Hippo Caurastarum**.
CAVRENSES, vide **CAVRIVM**.
CAVRIANA, vide **CHARAVNI**.
CAVRISCI, vide **GANTISCI**.
CAVRITA, **Cotia C. Clusio**. **Hispania vrbs**, circ a **Placentiam** ciuitatem. **Nescio** quis **Caurita** ex veteribus meminere. **Cauriam** à **Latinis** iunioribus nominari, auctor mihi est fide dignus **And. Schottus**.
CAVRIVM **καυριον**, **Lusitania opidum**, **Ptolemao**, **CAVRENSES** apud **Plinium**.
CAVROS, vide **ANDROS**.
CAVS **καός**, **Arcadia vicus**, **Stephano**. ex **Pausania** 8. vt addit. In **Telephusia** agro est, vbi **Esculapius** **Causius** colebatur. **ALVS** verterunt **Amasus** & **Loescherus**. (aus veram scripturam, putat **Sylburgius**.
CAVSENNIS, (**Gausennis** per **G.** nonnulla exemplaria legunt) **vrbs** **Anglia** **Antonino**. de ea sic **Talbotus**: **Ceterior pars** comitatus **Lincolniensis** vocatur vulgariter **Cayseuen**, in ea fortassis erat tum opidum aliquod nomine **Causenna**, aut **Castenna**, quod circumiacentibus agris & pagis nomen dedit.
CAVSIANI **καυσιανοί**, nascentes lugent, mortuos autem beatos reputant. **Strobus** in **Encomio** mortis.
CAVSINI **καυσινοί**, **Mauritania Tingitana** **populi**, **Ptolemao**. **CAVNI** habent **Latini** interpretes.
CAVTI, (nescio quo auctore) vocati, à **Lhuydo** ij **populi** in **Scotia** qui hodie **Moraniam** & **Rolliam** inhabitant.
CAYSTVS **καυστος**, **Asia Minoris** in **Ionis** flumen, **Homero**, **Pomponio**, & **Ptolemao**. **CAYSSTER** **Eunapio**. **Chias**, ex tabulis ego nominarem. **Castaldus** eum **Chai-**
ci vocat. **CAYSTRIUM** **Campum**, iuxta **Ephesum**, à **Caystro** flumine, habet **Banapius**, & **Stephanus**. **Vrbs** sic vocata est, apud **Xenophontem** 1. **Cyriacor**. Vide **CLYSTRVS**.
CAYTARIS, **vrbs** **Episcopalis**, sub **Amidensi** sede. **G. Tyrius**.
CAZARIA, vide **CHAZARIA**.
CAZECA **καζεκα**, vicus in littore **Taurica**. **Chersonesi**. **Arriani** **Periplus**.
CAZENSIS **episcopus**, in **Africa**. **Coll. Carthag.**
CEA, **Hispanie** fluius, iuxta opidum **S. Facundi**. **Vasius**. Vide **CEOS**.
CEADA, locum habet **Pausanias** 4. circa **Spartam**, foueam sic dictam: in qua capite condemnatos precipitare solebant, de qua historia lectu digna, apud eundem. Huius etiam meminit **Dion Prusaeus**, **Oratione** 80. **Kazada**, per **diphthongon** est apud **Strabonem** 8.
CEADICTA, vide **PVTEOLI**.
CEBANVM **caesum** praestantiss. ex **Liguria** nominat **Plinius**, à loco, vt videtur. Ex **marchionatu** **Ceue**, interpretatur **Dalecha mpiu**.
CEBARENSES. vide **CARENSES**.
CEBARSVSSI, **Africa** locus: non semel nominatus à **D. Augustino**, contra **Cresconium**.
CEBELE, vide **CVBELLIA**.
CEBENNA, vide **CEMMENVS**.
CEBESTVS, **Lycia** ciuitas. **Q. Curtius**, 3. An **CABESVS** **Hellanicus**? Est qui **Thebes** hoc loco legit, & hanc lectionem video à **Turnebo** approbati, **SEBASTVS** forse

melius, cuius hoc tractu meminere **Iosephus**, & **Stephanus**.
CEBRENIA **κεβρένια**, **Troadis** regio. est & ibidem **CEBRINA** **vrbs**; **CEBRINVS**, & **CEBRENVS** fluius. **Apollodorus**, **Statius**, & **Stephanus**. **Straboni** quoque in **Thracia** est. **Cebrenida** **ripa**, meminit **Ouidius** 11. **Metamorph.** **κεβρένια** **χώρα**, sine n. legebat **Xylandri Stephanus**, corruptè. **Vetustior** enim **codex Aldinus** **κεβρένια**. habet. vide **TROIA**.
CEBRINA, & **CEBRINVS**, vide **CEBRENIA**.
CEBRVS, **Antonino** locus vel fluius in **Mazia**. vide **CIABRVS**.
CEBYRA, vide **CIBYRA**.
CECI, vide **MECEI**.
CECIA, vide **CETIVM**.
CECIANI, vide **TECPANI**.
CECILIA **κεκλία**, **Syria vrbs**, **Ptolemao**. ad **Euphratem** fluium.
CECILIA MELLINVM **κεκλία μέλλιον**, **Ptolemao** **Lusitania vrbs**. **GEMELLINA** habent **Latina** exemplaria. Eandem cum **CASTRIS VICELLIANIS** putò.
CECILIONI, in **Aldino** exemplari **Itinerarij Antonini**, locus **Hispanie**, inter **Emeritam** & **Salamanticam**. **Simplex** ex manu scripto dubitat num legendum sit, **CECILIVS VICVS**, vel **CECILIONICVS**, & an idem sit cum **CICILIANA**.
CECINA, videtur **vrbs** nomen, apud **Pomponium**. In **Tuscia**. Ad **Cecinnam** fluium.
CECINNA, **Plinio** fluius **Tusciae** regionis. **Hodie** **Cecina** dici putò.
CECEN, **Cumeorum** colonia. **Phauorinus**. An corrupta vox, pro **CEBRENIA**?
CECENNA **κεκπεννα**, **vrbs** **Troadis**. **Phauorinus**.
CECROPIA **κεκροπία**, vii & **CEPHISSIA** **κεφισία**, **Attica** **tribus** vel **vrbs**. **Strabo**, & **Pollux**. **CECROPIA** **Thucydidi** 2. est inter **Aegaleum** montem & **Achernas** vicum. **CECROPIAM** **insulam** habet **Plantus** in **Trinummo**. an pro **Creta**?
CECROPIDÆ **κεκροπιδαι**, pars **tribus** **Leontidis**. **Stephanus**. Vide **ATHENÆ**.
CECROPIS **κεκροπιδαι**, regio **Thracia**. Etiam **Thessalonica** gens. **Stephanus**. **CECROPVS** **Mons** in **Attica** videtur, apud **Senecam** in **Hippolyto**.
CECRYPHÆ **κεκρυφαί**, **populi** circa **Pontum Euxinum**, **Orpheo** in **Argonauticis**.
CECRYPHALIA **κεκρυφαλία**, **Diodoro**, **Thucydidi**, **Aristidi**, & **Stephano**, promontorium est **Peloponnesi**. item **insula** quoque ad **plagam Peloponnesi** **Occiduam**. vt habet **Scholias** **Thucydidi**. **Plinio** est **CECRYPHALOS** **insula** contra **Epidaurum** **Peloponnesi**. eadem.
CECYLISTRIUM, opidum **Gallia Narbonensis**, apud **Sex. Auenium**, in **sua Ora** **maritima**.
CECYRINA **κεκερυνα**, **Achaie** in **Peloponneso** **vrbs**. **Pausanias**. Sed **CERYNIA** restituit **Sylburgius**.
CE DAMVSENSEM **Episcopum**, habet **Vict. Viticens.** in **Mauritania Sitiphenis**.
CEDAR, gens quæ non procul à **Babylone** **tabernacula** habebat **Suida** tempore. Vide **ARABIA**.
CEDASA **κεδασα**, **Tyriorum** **vrbi** propinqua, & **Galilee** regioni: **Iosepho** **belli Iudaici** 2. cap. 19. & **Antiq.** 13. cap. 9. quæ eadem i. **Machab.** 11. **GAZA** **γάζα**, vocatur. an eadem cum **Cadesa**?
CEDEBRATIS, ciuitas sub monte **Anoandron**, in **Lycia** regione. **Ioan. Moscu**, in **Prato Spirituali**.
CEDEI **κεδεοί**, **populi**, apud **Q. Calabrum**, lib. 6. Circa **Troiam** mihi videntur, non autem affirmo.
CE DENSEM quendam **Pythoum**, habet **Demosthenes** in **Euergem**. A **tribus Attica**, sic nomen habuisse arbitror.
CEDES, **Palestina** locus: **Iosue** 15. & 19. in **Galilea**, montis **Neptalim**. **CEDESIS** est **Iosepho**. In **superiori Galilea** est. **CEDES** etiam est 4. **Reg.** 15. quo loco **CYDIDA** legit **Iosephus**, 9. **Antiq.** 11. **CEDES** quoque meminit **Iosua** 12. vbi **Iosephus** **Antiq.** 5. cap. 1. **CADESA** legit.
CEDIAS, vicus, à **Sinneffa** sex millibus abest. **Plinius** 14. cap. 6.

cap. 6. CEDIANORVM meminit vetus inscriptio, quæ Sinuesse existat. Africa vrbs quoque Cedias, D. Augustino, & Cypriano. CEDIENSIS gentile est, in Coll. Carthag.

CEDIMOTH $\kappa\epsilon\delta\iota\mu\omicron\theta$, Locus Josue. 13.

CEDMARON Episcopus sub Edissena sede. G. Tyrius.

CEDMON $\kappa\epsilon\delta\mu\omicron\nu$, Palaestine gens: Genes. 15.

CHADMONAI, Pagnino. CETHMONEI, D. Hieronymo.

CEDOCTVS, vide CBDVCTVS.

CEDRANITAE $\kappa\epsilon\delta\rho\alpha\nu\iota\tau\alpha\iota$, Arabia Felici gens. Stephanus. ex 3. Arabicorum Oranij.

CEDREAE $\kappa\epsilon\delta\rho\epsilon\alpha\iota$, Carie vrbs, Stephano, & Xenophonti, sed hic per eam secunda.

CEDREI, Arabia Petrea gens, Plinio.

CEDRIO $\kappa\epsilon\delta\rho\iota\omicron$, mons proximus Ide, in Creta Insula: Theophrasto 3. Hist. Plantar.

CEDRIPPO, loci nomen esse, in Hispania, apparet ex antiquo marmore, quod Moralis exhibet. In Batia est.

CEDRIS $\kappa\epsilon\delta\rho\iota\varsigma$, Ptolemao Sardinia fluvius.

CEDRON, vrbs est, 1. Mach. 16. Torrens 4. Reg. 23. & 2. Paralip. 15. Vallis inter Hierosolymam & montem Oliveti, 4. Reg. 23. & Iosepho, 8. Antiq. 1. & 6. Belli Iudaici 7. vbi & CEDRON Vallem habet. item & Egesippo 5. cap. 4.

CEDROPOLIS $\kappa\epsilon\delta\rho\omicron\pi\omicron\lambda\iota\varsigma$, pars Thraciae sic olim vocabatur. hic homines societate accipitrum per paludes aucupantur. Aristot. de animal. Hanc Cedropolim Plinius supra Amphipolim ponit. sic quoque idem Aristoteles in Mirabilib. Gesnerus capite de Accipitre vbi hunc locum citat, dicit Cedropolim in Caria ab auctoribus poni. quod mihi non constat, nisi sit ex Stephano, vbi $\kappa\epsilon\delta\rho\omicron\pi\omicron\lambda\iota\varsigma$ $\tau\omicron\lambda\iota\varsigma$ $\kappa\alpha\rho\iota\alpha\varsigma$. Vide CHARIOPOLIS.

CEDROSIA, vide GEDROSI A.

CEDROSSI $\kappa\epsilon\delta\rho\omicron\sigma\sigma\iota$, gens ad mare Rubrum. Stephanus. Fortè GEDROSI.

CEDRVS $\kappa\epsilon\delta\rho\omicron\varsigma$, fluvius Europaeus, inter Mysos videtur, apud Dionem 51. An Ciadrus Ptolemao? Negat hoc Leunclavius, qui HEBRVS legendum adfirmat.

CEDVCTVS $\kappa\epsilon\delta\upsilon\kappa\tau\omicron\varsigma$, loci nomen, Curopalati, Zonare, & Cedreno. in Thracia forte. circa Byzantium videtur.

CELETHA, vide MACELATH.

CEFALODVM, vide CEPHALOEDIS.

CEFRVM, vide CEPHRO.

CEILAM, Palaestina opidum: Iosue 15. & 1. Samuel. 23.

CILLA $\kappa\iota\lambda\lambda\alpha$, Iosepho. Abacuc propheta monumentum hic.

CEIRA, Cetrarum spelunca, sic dicta, Dionis 51.

CEIVS, vide BRYLLIVM.

CELA $\kappa\epsilon\lambda\alpha$, erat nomen civitatis, quae antea CILA $\kappa\epsilon\lambda\alpha$ vocabatur, in qua reperitur fuit Abacuc. At BERATHSATIA $\beta\epsilon\rho\alpha\theta\sigma\alpha\tau\iota\alpha$, locus est circiter decem stadiis ab ea civitate distans, in quo Michae sepulcrum erat, quod monumentum FIDELIENSIS, vocant indigenae, & lingua patria NEPHOAMEMANA $\nu\epsilon\phi\omicron\alpha\mu\epsilon\mu\epsilon\nu\alpha$, vel nephomeriana. Har Sozomenus & Callistus in suis Ecclesiastica historia.

CELADONE $\kappa\epsilon\lambda\alpha\delta\omicron\nu\epsilon$, vrbs Locridis, Stephano. ex 1. Gigantiadum Dionysii.

CELADVS $\kappa\epsilon\lambda\alpha\delta$, Arcadiae fluvius, in Alpheum se exonerans. Pausanias, Homerus, Strabo, & Callimachus.

CELADVSE, Hadriatici mari insula, apud Pomponium.

CELADVSSAE multitudinis numero, habet Plinius. Lagusta nonnullis interpretatur, inquit. Hermolaw. & eam locat inter Corcyra Nigram, & Garganum montem.

CELADVSSA, vide RHENA.

CELAE, insula ante Troada. Plinius.

CELAEAE $\kappa\epsilon\lambda\alpha\epsilon\alpha\iota$, locus in Attica & Boetia confinio. Suidas in verbo $\alpha\iota\omicron\alpha\tau\rho\pi\iota\alpha$. Item vrbs Phrygia, apud eundem & Arrianum 1. Alex. item Xenophontem 1. Cyriacorum. vbi eius descriptio quoque. De his prolixè Dion Prusaeus Oratione 35. Vide APAMEA.

CELAVVS $\kappa\epsilon\lambda\alpha\nu\omicron\varsigma$, mons, Galatia, Ptolemao. Vide TAVRVS.

CELETHI $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\theta\iota$, Thesprotica gens, Stephano.

CELETHRA $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\theta\rho\alpha$, Boetia vrbs, vicina Arna. Steph.

CELAMA $\kappa\epsilon\lambda\alpha\mu\alpha$, Ptolemao est Mauritania Caesariensis opidum. Ned Roma apud Marmolium.

CELANDVS, vide ALBESTES.

CELBIS, vide GELBIS.

CELEAE $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\alpha\iota$, Peloponnesi vrbs, in Sicyonia, quinq. stadiis distat à Phliunte. Pausanias.

CELEBANDICVM $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\beta\alpha\nu\delta\iota\kappa\iota\upsilon\mu$, Hispania Tarraconensis. Sex. Auienus.

CELEBENI $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\beta\epsilon\nu\omicron\iota$, gens. Lexicon Phauorini.

CELEBRINA, vide CELERINA.

CELEDENSIS cuiusdam diaconi Anniani, meminit D. Hieronymus, epistola 79. ad Alipium & Augustinum. Nisi CHALCIDENSIS sit legendum.

CELEGERI, Asia in Europa populi, Plinio.

CELEIA, vide CELIA.

CELELATES, CERDICEATES. Liuius 32. Ligurum populi sunt.

CELEMANTIA $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\mu\alpha\nu\tau\iota\alpha$, Germania opidum, apud Ptolemaum.

CELENA, vide CELENN A.

CELENDERIS $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\nu\delta\epsilon\rho\iota\varsigma$, Apollodoro, Ptolemao, Iosepho, & Tacito, Cilicie opidum. CELENDERITIS eius regio appellatur, apud Plinium. Vrbs vocatur nouo nomine Palopoli, vt Niger perhibet: sed vt Mercatori placet, Crionero. Portus Peloponnesi, in Argia, Pausania.

CELENN A, Virgilio, 7. Aeneid. locus in Campania. Iunoni sacer est, teste Servio. CELENN A Colonia, est in Goltzj Thesauo. ex Vespasiani nummo.

CELEON $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\omicron\nu$, Palaestina regio, versus Austrum videtur. Iudith 2.

CELERINAE Basilica, Carthaginis, meminit Opatius Afer. Aius codex habet CELEBRINAE.

CELERINI, Citerioris Hispania populi, Plinio. Vide COELERINI.

CELETA, vide COELA LETAE.

CELETRVM, Macedonia vrbs, Liuius 31. Orestidis regionis, vt videtur. In peninsula est, & lacus mania eius cingit.

CELEX, vide LYCVS.

CELEZENE $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\zeta\epsilon\nu\eta$, Armeniorum regio, prope Melitenem: quae CELZENE $\kappa\epsilon\lambda\zeta\epsilon\nu\eta$, à nobis appellatur. Suidas. Apud Eustathium est $\kappa\alpha\lambda\epsilon\zeta\epsilon\nu$, & $\kappa\alpha\lambda\zeta\epsilon\nu$. CELZENE Curopalati.

CELTA $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\tau\alpha$, Norici opidum, Ptolemao, Antonino, & Plinio: Cili, Villanouano. CELEIANI MVNICIPII mentio est etiam in epigrammate antiquo, eius loci. sed & coloniam facit Onuphrius, ex antiquo marmore.

CL. CEL. pro Claudia Celia, in marmoribus legi, docet M. Velserus. Straboni, & Ptolemao Apulia Peucetia vrbs. quae Cilio Leandro Alb. CELIAM in Campania habet Diodorus, à Q. Fabio expugnatam. CELIAVN. de Pandarus & Amphiradastus suppetias Graecis tulit. Sic Dares Phrygius. Sed CELIA melius legit meus membraneus. vide CELIANVM.

CELIDA $\kappa\epsilon\lambda\iota\delta\alpha$, Pentapoleos regionis, in Africa opidum, Ptolemao.

CELIEM. Varro de re rustica 1. Multos agros egregios colere non expedit, propter latrocinia vicinorum: vt in Sardinia, prope Celiem. Vrsinus suspicatur Caralim legendum.

CELIA à Gargano ad Brundisium coluere. si fides M. Ca-tonis, quae circumferuntur, Originibus.

CELIEMOS, Episcopus sub sede Edissena. Guil. Tyrius.

CELINIVS, vide CELSIONIVS.

CELIOMONS, vide CELIOMONS.

CELIS, vide OCELIS.

CELIVM, vt legit apud Antoninum, Varrerium, vrbs Hispaniae: quam, aliquibus fretus coniecturis, putat Ceice esse, prope Tomar urbem.

CELLA, vide CAPVT CILLANVM, CENTVM CELLAE, CELLAS, & VRSIDVNGVM.

CELLAE, locus Macedonia, Antonino, inter Heracleam & Edissam.

CELLAE S. Iudoci, meminit S. Lupus in Epistolis. Ad ofcium Cantij esse, ex Massono didici: inter Stapulas & Monstratium. S. Iosse hactenus nominatur. Monasterium est in Arrebia, siue Atrebatibus.

CELLAE PINCENTINAE, Africa Propria locum, Antonino. Simlerus dubitat num Byzacenis legendum sit.

CELLARARSATH, vide ISTVS.

CELLAS, vicus Tripolitana regionis, in Africa, Antonino.

CELLA forte in lib. Notitiar.

CELLIA κελία, loci nomen, 70. stadys à Nitria Aegypti. Sozomenus lib. 6.

CELLIVM, vide CELIVM.

CELLONÆNSES κελωναῖς, Scythica gens. Phavorinus.

CELLVLAE, locus in Aegypto, vbi Pampus habitabat. Freculphio teste.

CELNIVS κελνίος, Albionis insula fluvius, Ptolemaeo. κελνίος legebat M. S. exemplar. Killian nunc, Cádno.

CELOMYM, vide GELONYM.

CELONAE κελωναί, Asia opidum, Diodoro ad finem lib. 7. Persici imperij videtur, circa Mediam.

CELSA κέλαι, Ptolemaeo Hergetum in Hispania vrbs. Alia ab hac, est ad Iberij flumen sita, vt Strabo testatur. **CELCENSES** habet Plinius. Numismata aliquot antiqua aenea Augusti & Tiberij Imp. in Hispania reperta, vidi his notis COL. V. I. **CELSA**. quas sic interpretatur meus Goltzius (cui in legendis numismatibus haud facile parem reperies) **COLONIA VICTORIA IVLIA CELSA**. **VICTRIX** autem pro **VICTORIA** mauult legere Ant. Augustinus. Xella hodie dici, scribunt Onuphrius & Moralis. hic tamen addit potius in alium locum ignobilem, hinc leuca distantē, incidere: quem vulgo Vililla nominant. cui accinit Ant. Augustinus, 6. Dialogor.

CELSINA insula, inter Italiam & Siciliam, Antonino. vide **CVRITANA**.

CELSIONIVS Mons, in Chio videtur, apud Germanicum in Aratum. Sed idem **CELINIVS** legit, alio in loco. An corrupte forte, pro **PELINÆVS**.

CELSITANI κελσιτῶν, Sardinia populi. Ptolemaeus.

CELTAE, populi in Epiro, Ant. liberali. **CELTAS** appellatos antiquitus qui in vtraque parte Rheni habitabant, auctor est Dion. 39. Germani sunt Rheni accola, Suida.

CELTAE etiam proprie sunt Gallia Narbonensis incolae. vt testatur Strabo. qui putat ceteris Gallis hinc nomen inditum. Vide **GALLIA**, & **GALLOS**.

CELTII κελται, Straboni sunt Hispania populi, circa Batim fluvium. Herodoto sunt extra cippos Herculis, Cynefisi finitimi, omnium ad Occasum habitantium vltimi. Hinc Istrum fluere, ex vrbe Pyrrhena scribit. Fabula videtur. Ignota, & sibi prorsus incognita, narrat. vide **CELTICI**.

CELTIBERES κελτισῆες, apud Ptolemaum Hispania Tarraconensis gens. **CELTIBERI** alius. Sil. Italicus: Venere & Celta sociati nomen Iberis. Vide **HISPANIA**.

CELTICA, ciuitas Hispanensis conuentus. Plinius. **CELTICAM** describit Plutarchus in Mario, inter Mare Euxternum, & Maeotidem paludem. **CELTICAM** itaque pro **EVROPA** verē sumit Ptolemaeus, 2. Quadrip. vide **GALLIA** Lugdunensis, & **CELYM**.

CELTICI, Hispania Citerioris populi, apud Plinium. quorum alteros **NERIAS**, alteros **RÆSAMARCOS** cognominat. Hos etiam nouit Pomponius, circa Celticum promontorium. Hodie Alcudiam habitant, vt placet Pineto. κελτικοί alij sunt Ptolemaeo: qui partim Baticam, partim Lusitaniam habitant. Hi **CELTII** sunt Straboni.

CELTICVM Prom. vide **ARTABVM**.

CELTOGALATIA, vide **GALLIA**.

CELTOLIGYI, vide **GALLOLYGVRES**.

CELTOS, vide **CELTROS**.

CELTORII κελτορίοι, Gallia populi, prope Senones sunt: Plutarcho in Camillo. Vocem corruptam astimo.

CELTOSCYTHAE, gens Septentrionalis, ad Oceanum, Straboni 1. & 11. item Plutarcho in Mario. ex quibus Germanoscythas facit Xylander. Vide **HISPANIA**, & **GERMANOSCHYTA**.

CELTROS κελτροί, Lycophroni stagnum quod in Euxinum se exonerat, **CELTOS**, sine R. legitur in ora libri, sincerius. ita quoque, apud Lycophronem Latium. Danubij paludosa ostia significari credo.

CELYM vrbs Hispania, inter Hispalim & Augustam Emeritam, Antonino. An Celtica Plinij?

CELTZENEHER, vide **CELEZENE**.

CELYVS, vide **CELTROS**.

CELVIANA loca, sic dicta. vide **VALENTINIANOPOLIS**.

CELYS, vide **CELOSSA**.

CELYDNA, vide **ELYDNA**.

CELYDNVS, vide **PEPLYCHNVS**.

CELTZENE, vide **CELEZENE**.

CEMANDRI, populi in parte Illyrici; ad castrum Martena. Fernandes auctor.

CEMBANI, sunt Arabiae Felicis populi, apud Plinium.

CEMELANVM, & **CEMELION**, vide **CEMENELEV**.

CEMENELEV κελωνίον, Ptolemaeo, **CEMELION**, Plinio. Vesiandiorum, vt Ptolemaeus, vel Vesiandiorum, vt Plinius legit, in Liguria opidum. **CEMENELEV** Antonino est, quod Canalis Cenez vocat, sed dubitans. **CEMELANENSIVM** meminit Lib. Notitiar. In Alpibus Maritimis. Hoc loco, vt scribit Leander, Varus fluvius originem sumit; diciturque nunc Monte Cameliono. sed hoc montis nomen est, non vrbs.

CEMINORIS, vide **COMMORIS**.

CEMMENSIS Ecclesia Africana Episcopum, nominat Honorius, inter Ecclesiasticos scriptores, Victoriam. Alij **CYMMENENSIS** legunt.

CEMMENVS κελμων, Ptolemaeo, & Straboni, **GEBENNICI** Mela, **GEBENNA** Plinio & Aufonio. item inconstanter **CEBENNAE**, & **CAEBENNAE** pluraliter. Gallie mons est: quem Vinetus, Nozoreus & Villanovanus Montaignes d' Auergne vocat. Poldus Montaignes de Ceuennes appellat. Horum montium partem hodie Tarara nomen habere, scribit Budaus, lib. 4. de Affe. Vide **GEBENNA**.

CEMPSI κελψοί, populi sub pede Pyrenaei montis degentes, Dionysio & Eustathio. A parte Hispania videntur. Horum meminit quoque Auienus.

CENA, Sicilia locus, apud Antoninum.

CENABVM, vide **GENABVM**.

CENAEI κελαιοί, Palestina gens. Genes. 15. item 1. Reg. 15. inter Amalechitas habitare videntur. **CINAEI** habet D. Hieronymus, **CHENAEI** Pagninus. **SALAMAEI** pro his legit Chaldeus, **SALAMAEI** apud Strabonem sunt. Vide **SICIMA**.

CENAEVM κελαιον, Ptolemaeo & Straboni Eubaeae insulae promontorium. Plinio **CANAEVM**, quod Niger Canais, Sophianus autem Cabo litat indigitat.

CENCHREA κενχρεα, Corinthiorum nauale, est apud Ptolemaum, & ceteros: ad Saronicum sinum. Troadis vrbs, est apud Stephanum. Eidem est quoque Italia. An etiam insula nomen sit apud Plinium 4. cap. 12. ignoro. Gelenium aliter sentire scio.

CENCHRIVS κενχρίος, fluvius est in Ephesiorum regione: Tacito 3. Annal. & Pausania in Achaicis.

CENCVLANENSIS Plebs Africae, nominatur in Coll. Carthag.

CENDEVIA palus, in Phoenicia, iuxta Carmeli montis radices: vnde Belus fluvius nasci creditur, inquit Plinius.

CENEDA, Venetae regionis opidum. Agathias 2. Kerasa, autem corrupte legit Bon. Vulcanij codex. Nomen retinet. Inter Liguentiam & Anassum flumina. **CENITA** est apud Fortunatum, in Vita D. Martini. **CENBENSIS** Episcopum in Histria, (qua vicina aut eadem cum Venetia) meminit Synodus VI. Constantinopolitana. Huius non semel memoria est apud Diaconum in Longobard. Est qui putat **ACEDVM** Ptolemai: & bene, ni fallor.

CENENSIS Plebs, Africae; meminit Coll. Carthag.

CENERETH κενερίδι Palestina locus. Iosue 19. Vide **TIBERIAS**.

C E

- CENERIVM** *κενερειον*, Peloponnesium opidum, Elidis regionis. Strabo.
- CENEROTH** mare, Chaldeus legit **GENOZZAR**. Iosue 11, **GENESARETH** à D. Marco, & Iosepho vocatur.
- CENESPOLIS** *κενеспολις*, vrbis nomen in Hispania, Polybio 10.
- CENESTA**, vide **CENEDA**.
- CENESTVM** *κενестον*, Corsica insula vrbis. Ptolemaeus.
- CENESTENSIS** Episcopi, meminit Collat. Carthag.
- CENETENSIS**, vide **CENEDA**.
- CENEZÆI**, *κενεζαι*, Palestina gens. Genes. 15. **CHE-NIZÆI** Pagnino.
- GENI** vrbis, 1. Samuel. 30.
- CENICENSIS**, Gallia Narbonensis populi, apud Plin.
- CENIENSEM** regionem Thracia, in qua Byzia vrbis, non longe à Flauio poli, Solino. vide **CÆNI**.
- CENIMAGNI** Casari sunt Albionis insula populi. Glareanus eos Kunman appellat. eosdem cum **IGENIS** esse docet Camdenus in sua Britannia.
- CENINA**, vide **CÆNINA**.
- CENIONIS** *κενιον*, fluvij ofia, habet Ptolemaeus in latere Meridionali Albionis insula: Vale mihi nunc videtur.
- CENIRIVM**, vide **CENERIVM**.
- CENISSVS**, vide **CRINISVS**.
- CENNABA** *κενναβα*, mons in Mauritania Casariensi, Ptolemaeo. Per 1. in prima scribunt interpretes.
- CENNESSERI**, Amatheorum opidum, Arabia Felicit. Plinius.
- CENNI** *κεννοι*, Xiphilinus in Caracalla. Bellum gessit cum Cennis, gente Celtica, Germanica nimirum.
- CENOBOSIVM**, vide **CHENOBOSCIA**.
- CENOMANI** *κενομαν*, Ptolemaeo Italia populi, in Italia Transpadana. item Plinio qui duplici nn. in vltima scribit. Horum vestigia existare in opidulo Bergomati agri, quod Cenum vocant, in valle Seriano populariter dicto, scribit Chrysostomus Zanchus in suo de Orobiti libello.
- Sunt & Cenomani in Gallia Lugdunensi, Plinio Casari & Ptolemaeo, qui hodie Pays de Maine. Sed & in Gallia Narbonensi aliquando habitasse, in Volcis, auctor est Plinius 3. cap. 19. Supra Venetos Carnis vicinis habet quoque **CENOMANOS** Strabo. vide **AVLERCI**, & **OROBII**.
- CENON**, Italia opidum, Antiatum imperij, à Numicio captum. Linius 2. **CERION** in vetustis libris vocari, adnotavit Sigonius. An Kεζιον Diodori?
- CENOPOLIS**, Egesippo Palestina vrbis. Vide **CÆNOPOLIS**.
- CENSIS** Episcopatum habet in Tripolitana Africa regione Viç. Vicens. M. S. at **OEBENSIS** forè legendum.
- CENTA** *κεντα*, Mauritania Tingitana vrbis mediterranea, teste Ptolemaeo. Maritimus scribit eā hodie Benibuhallul appellari. **CENTENARIENSIS** Plebs. vide **CENTVRIONES**.
- CENTAVROPOLIS**, castellum suae praesidium, in Thesalicis montibus: Osse nempe, circa Tempe. Procop. 4. Adif. ibidem **CENTAVRICI** Montes sunt: in Euripidis Iphigenia in Aulide.
- CENTAVRVS**, vide **LYCORMAS**.
- CENTESIMVM**, vide **AD Centesimum**.
- CENTHIPPE** *κεντιππε*, locus in Argo. Etymologicon, & Phaurimi Lexicon.
- CENTIPOLEOS** Praesulem fuisse Iesum cognomine Iustum, vnum ex 70. discipulis, lego apud Volaterranum 19. Vrbano.
- CENTOBIRICA**, Celtiberorum vrbis, in Hispania, quam Valer. Max. lib. 5. cap. 1. scribit à Q. Metello obsessam. Sed **CONTREBIAM** eandem vocat Paternulus, & L. Florus. Contrebia etiam Linius meminit. An **CONTRIVTA** *κεντιβιτα*, Ptolemai sit, videant alij, ego nec aio, nec nego. **CONTREBIAM** Linius, **COMPLEGAM** *κενπλεγα*, Appiani esse scio.
- CENTODEMVM** *κεντοδεμον*, Thracia locum, in Mysia

C E

- inferiore. **QVINTODEMVM** vertit Arnoldus Vespilius. Procop. 4. adif.
- CENTON** *κεντων*, Thracia castellum, in Mysia Inferiori, post hoc erat munus **TRISMACARIA**, id est, iet beata dicta. Procop. 3. adif.
- CENTONARIVM** Burgum, vide **BORGVM**. Centonariam.
- CENTORES** populos Scythicos, habet Flaccus 6. Maserius eius Scholiastes dicit Pomponium eos **CENDONAS** appellare: citans eius locum ex principio lib. 2. ubi legitur, Ab eis Essedones vsque ad Maotida. Pro Essedones ipse mendose Cendonas legit.
- CENTORIPES**, vide **CENTVRÆPÆ**.
- CENTRITES** *κεντριτες*, fluvius est qui Armeniam à Cardachis diuidit: Xenophon 4. Cyri exp. Inter Mediam & Armeniam eum fluere, scribit Diodorus. 14.
- CENTRONES**, Nerviorum clientes, Casari, in Gallia Belgica. D. Trupden. opidum Brabantiae, diocesis Leodienfis, putat H. Leodius. Becanus verd **Coxtrejk** vocat Flandriae opidum, ad Scaldim. D. Trupden / vt hoc addam, Meierus antiquiori vocabulo **SARCINIVM** vocat, super Cisindriam riuum. Vide Sigbertum fol. 98. & Duau 21. **CENTRONES** item Casari, 1. Belli Gallici, Straboni, & Antonino, populi sunt in Graia alpibus. Tarantaise interpretantur hi à Marliano, Vigenereo, & Scudo. item libro Provinciarum. Sed hos nonnulli **CEVTRONES** apud Casarem debere vocari autumat. Lectorem etiam ignorare noluerim, pro Centrones, in excusis Plinij exemplaribus legi **ACITAVONES**.
- CENTVLA**, Monasterium antiquius fuit, nunc est opidum, Diui Richartij nomen gerens. sic Pap. Massonus, & Jacob. Meyerus. In Gallia est: Pontina regionis.
- CENTVM CELLÆ**, Ammiano, Rutilio, & Antonino est Tuscia vrbis: meminit eius quoque Plinius in Epistola, & Procop. 2. Gothicor. Hanc Leander Forcelle nominat. Ciuita vecchia Colennutio, & Iosepho Castalone, in Rutilium. Vide **FORVM CELLÆ**.
- CENTVM COLLES**, Sambuco auctore est Hungaria opidum, quod Germani **Hundertbuhel** vocant. (id Latine centum colles sonat.) Hungaria verd **Zafhalon** est. *κεντων* *κεντων*, est apud Cedrenum.
- CENTVRÆPÆ** *κεντρειπει*, Ptolemaeo. **CENTORIPES** *κεντριπες*, Straboni. Sicilia vrbis mediterranea. **CENTVRIPINI**, Plinio. Centorui hodie appellari dicit Fazellus.
- CENTVRIA**, vide **FORTVNATÆ**.
- CENTVRINVM** *κεντρινον*, Ptolemaeo est vrbis, in Corsica insula. quae Centuri Pineto.
- CENTVRIONES** vel **AD Centuriones**, Antonino Hispania vrbis, versus Narbonensem Galliam. In ipsis Pyrenais, vt videtur. Africa quoque locus, apud Optatum Afrum. cuius episcopum Nabor vocat. In canonibus Carthaginensis concilij Quodvultdeus quidam eius episcopus vocatur. **CENTVRIENSIS**, & **CENTVRIANENSIS** meminit Viç. Vicens. item **CENTENARIENSIS**.
- CENTVRIPINI**, vide **CENTVRÆPÆ**.
- CENTVSERT**, Ptolemaeo est Arabia Felicit vicus.
- CENVM**, vide **ARTOBRIGA**.
- CENVVS**, vide **CÆNIS**.
- CEOS**, insula quam nostri quidam dixerunt **CEAM**, Graci **HYDVRSSAM**, inquit Plinius. qui eā in Mari Aegeo, inter Eubœam, (cuius aliquando pars fuit) & Boeotiam collocat. Inter Cythnū & Helenam describit Philo in Oratione contra Flaccū. **CIA** *κία*, Ptolemaeo, *κεας* Straboni dicitur. De ea Ouid. Epist. 19. Insula Corycijs quondā celeberrima Nymphis. Corycijs forè mēdosē, pro Carystiis. hanc enim insulam olim Nymphas tenuisse scribit Heraclides in Policijs: à leone autem terrefactas in Carystum traiecisse. Et si Carycias Nymphas quoz nouerim, sed iuxta Parnassum montem. **COA** quoque malè legi puto non semel apud Tibullum 2. & Propertium 4. pro **CEA**: testes Plinius, & Solinus, ex Varrone: qui Cea non Coa subteriori vestu laudem tribuunt. Male citat hunc locum Isidorus, p. 66.

rus, ubi hanc laudem Codrus, Hippocratis patriæ tribuit. Adeant de hac voce studiosi Brodai Miscellanea, cap. 22. lib. 2. Zia hodie dici, inquit Niger. Sed sciendum, quod Pintianus loco Cia legit Cios, apud Ptolemæum. vide CIVS.

CERASTIA, vel ad Cerastias, locus in Rhætia; apud Antoninum.

CERHA, Mesopotamia urbs, Lib. Notit. CERHA Castellum non semel nominatur in Chalcedonensi concilio. An aliud ab illa, ignoro.

CEPHALÆ, Municipium Acamantis tribus est Suida. Vide CEPHALAS.

CEPHALAS, κεφαλας, Plutarcho in Dione, & Straboni, Promontorium Africa est; altum & siluosum, ad Magnæ Syriæ initium. Hoc TRIERVΜ ῥῆγρον, Ptolemæi esse scribit Mercator. sed est κεφαλας. CEPHALÆ quoque Ptolemæo. Fessit Mercatorem Latinus interpres, qui hoc loco mancus est. Cabo Mesurata dicitur à Fazello.

CEPHALENIA κεφαλληνία, Ionij maris insula, Ptolemæo. quondam MELÆNA dicta, ut auctor est Plinius. Item SAMOS & SAME σαμῶς & σάμην, ex Homero, Straboni. Sunt qui TAPHOS eandem esse dicunt. & Taphios, Cephalenios vocat, ut Strabo testatur, lib. 10. Cephalenia duplici LL. scribit Stephanus. & Manutius in suo Orthographiæ opere. vide DVLI CHIVM, & SAMOS.

CEPHALOBDIS κεφαλοβδῖς, Plinio & Ptolemæo, Sicilia urbs est: Cefalu à Leandro nuncupatur.

CEPHALON, vide ROMA.

CEPHALONNESVS, Carcinis Sinus insula, apud Plinium. Rubensola interpretatur à Pineto. Ptolemæo & Ammiano, urbs est.

CEPHALOTOMI populi, ad Pontum Euxinum, circa Caucasum. Plinius.

CEPHALVS urbem sibi cognominem condidit, in Taphiorum insulis. Apollod. 2. Deor. Apud Hefychium quoque urbis nomen, quam Aous fluvius præterfluit, in Cipro.

CEPHEIDÆ, vide ÆTHIOPIA.

CEPHENES, vide CHALDÆA, & PERSIA.

CEPHENIA, vide LIBYA, & ÆTHIOPIA.

CEPHERITÆ, vide CEPHIRA.

CEPHESIDA, lacum esse iuxta Atlanticum mare, quem Mauri vocant ELECTRYM, scribit Asarubas apud Plinium, lib. 37. cap. 2.

CEPHIRA κηφίρα, Palestina locus, Josue 9. D. Hieronymus legit CAPHARA. CEPHERITÆ κηφρηται, sunt apud Josephum 5. Antiq. 1. vna cum Gabaonitis habitabant haud procul à Hierosolyma.

CEPHISIA κηφισία, villa, circa Athenas est ubi Herodis villa. Gellio 1. cap. 2. & 18. cap. 10. & Philostrato in vita Herodis Sophista. CEPHISIADVM Templum hoc Tractû describit Laërtius in Platone.

CEPHISIADIS tribus, Andreidis, tractus Boetia. Pausanias.

CEPHISSIS, lacus apud Homerum, Iliad 2. Vide COPAIS.

CEPHISSVS κηφισός, Argia fluvius est Pausania, & Straboni: cui plures sunt huius nominis fluvij. alium enim habet in Boetia, qui oritur ex Lilæa, Phocidis vrbe. Hunc scribit Polyani Parnassum & Aedylum montes dividere. Alium Attica, apud Trinemios ortum, qui circa Athenas in mare emittitur. Hunc Eleusinem inundasse tempore Hadriani Imp. narrat Eusebij Chronicon. Ad eandem pontem extruxisse eundem Imp. tradit Castiodori Chronicon. in Salamine alium. præterea in Sicyone. & in Scyro. denique Apollonia Epidamno vicina, tradit fontem quendam Cephisium nominari. CEPHISSVM ex Parnasso descendente habet Periegesis Dionysij. Boetia hunc esse reor. Septem itaque huius nominis fluvij.

CEPHRO κηφρώ, Eusebio regionis nomen. In quo locus Coluthium κολυθιον, dictus: ad quem Callistus scribit deportatum ex Libya in exsilium, Dionysium quendam Christianum. CEPHYM habet Lib. Notit. in Egypto.

CEPI κῆποι, id est horti, loci maritimi nomen apud Cedrenum. ubi Maander fluvius in mare illabitur. vide CEPVS.

CEPIANA κηπiana, Celticorum in Lusitania urbs. Ptolem.

CEPIDA, vide GENTIADA.

CEPOE, vide CEPVS.

CEPONIANVS, vide FVNDVS.

CEPVSKIOS, urbs ad Pontum Euxinum, in Corocondama peninsula, Straboni, & Diodoro, 20. CEPOE Pomponij, & CEPI Plinij est. Vide HORTVS, & APSASIVM.

CERACA κεραια, Macedonia urbs, circa Lychnidem paludem. Polyb. 5.

CERÆSTES κεραιῆς, locus Mileti. Phanorinus.

CERÆTEM, vide BENA.

CERAMBYCAS, vide CARAMBYCIS.

CERAMICVS κεραικός, Attica locus editus. est & municipij nomen. Locus etiam Athenis. Suidas. Extra huius moenia est, Platoni in Parmenide. Vide CERAMVS, & NILI OSTIA.

CERAMIS, Municipium tribus Acamantis, Suida.

CERAMORVM Forum, κεραιωρ αγορά, Asia Minoris urbs, in finibus Mysia. Xenophon 1. Cyri expeditionis. n

CERAMVS, opidum Asia Minoris, apud Plinium, in Macedonia videtur. Idem opidum habet sic dictum in Arconeso insula, circa Cariam. Doridis opidum littorale, est Ptolemæo κεραιος, (idem puto cum eo quod à Pausania in Caria Thracica describitur.) vnde Mela & Herodotus Ceramicum sinum appellant.

CERAMVSSA, in Africa locus sic dictus, teste Collatione Carthagine habita, sub Honorio Imp. CERAMVNENSIS Plebis, ibidem memoria.

CERANGE κεραιγγή, India intra Gangem urbs. Ptolemæo.

CERAS, huius CERADIS, nomen loci. Sic Priscianus. Apud Indos locus: Aristoteli in Admirandis. in quo ait pisciculos per sicca oberrare, ac mox in flumen se recipere. Vide CORNV.

CERAS Austri. vide, AVSTRI CORNV.

CERASA, sic dicitur Interior Persis. Hist. Miscella 19.

CERASSON, Episcopatus sub sede Bostrensi. Guil. Tyrinus.

CERASTÆ, populi Æthiopia, in Syene insula, latere Arabia, Plinio 5. cap. 9. in castra margine erat, pro Cerasta.

CERASTIS, vide CYPVS.

CERASVS κεραιος, Ptolemæo Ponti Cappadocici opidum est. Ponti Polemoniaci est in concil. Ephesino. Apud Arrianum, in Euxini Periplo, PHARNACEA κηρακία, quoque vocatur. Sed sic Plinius regionem nominat. A Mercatore Cherafoda interpretatur. Mar. Niger dicit à Barbaris Omidie nominari. Pharnacea & Cerasus Ptolemæo duo sunt.

CERATA κηρατά, id est cornua, montes sic nominantur, qui Megaridem ab Attica diuidunt, auctoribus Strabone, Diodoro, & Plutarcho in Themistocle.

CERATÆ, Straboni est urbs Italia, in Latio, quam Leander putat nunc Cereto vocari. κηραται, est in Græco Strabone, MARINA cognominatur in Lib. Coloniar. Hoc CERATE putat Casaubonus CERNETVM Plinij esse. Vide CERNETANI.

CERATAPORVM Phrygia Patariana, episcopus Silvanus. Ephesinum concil. vide CHÆRETAPORVM.

CERATVS κηρατός, vel κηρατός, per diphthongon, ve legit Callimachus & Hefychius. Creta amnis, præter Cnossum urbem fluens. Strabo. Fluvium & urbem cognominem habet Callimachi Scholiastes Κηρατός, fluvium. CERATÆA habet auctor Cyri ad Messallam. Vide GNOSSVS.

CERAVNÆA, vide CERAVNIA.

CERAVNIA κηραυνία, Achaia in Peloponneso urbs, Polyb. 2. CARYNAVERIT Xylander. ut idem Polybius alio in loco legit. An Carynia Plinij? Sylburgius in Pausaniam vult hoc Polybij loco pro Ceraunia CERYNIA legi. Meminit tamen Ceraunia Achaica etiam Alianus 13. Variar. cap. 6. atque hanc eandem video à Plinio CARYNIA vocari. CERAVNIA ut G. Mercator habet, est Cyprî insula opidum, quod hodie Cerines vocari ait. Sed Græcus Ptolemæi codex CERONIA κερωνία, habet. & Plinij CERINIVM videtur. Vide CORCYRA.

CERAV-

CERAVNII Montes, Italia aut Sicilia, apud Isacium Tzetzam. Sunt etiam Illyria; Apollonio 4. & Plinio. In Sythia quoque Pomponio: unde dicit Rha fluvium descendere. **HYPERBOREI** hi sunt Ptolemaeo. In Albania Asia habet quoque **CERAVNIOS** Strabo. Sunt populi in Illyria sic dicti, à Ptolemaeo. Sunt etiam in Latio, apud Halicarnasum. Vide **VESBULA**, **ACROCE-RAVNI**, & **TAVRVS**.

CERAVNII *καρυνία*, Samnitum urbs videtur, apud Diodorum 20. quam à Romanis expugnatam scribit. *Καρυνία*, erat in ora libri.

CERAVNIVS, vide **CERAVSVS**, **SIPYLVS**, & **ATHENÆVS**.

CERAVNVS, Cappadocia fluvius, Plinio.

CERAVSVS, Arcadia mons pars Lycei apud Pausaniam.

CERAVNIVS, apud Callimachum. Idem forte est qui ab auctore de Fluminibus **CERAVNIVS** *καρυνίου*, & **ATHENÆVS** *ἀδωνεύς*, appellatur, & ad Inachum fluvium describitur. Vide **LYCÆVS**.

CERBALVS, Plinio Apulia Dauniae amnis. Ceruaria Nigra. Vide **CERBARIVM**.

CERBANI, Arabia Felicis populi. Plinius. **ANCERDANITÆ** Stephani?

CERBARIVM, locus in Apulia, Procop. III. Gothorum. Pro **Cerbalus** forte.

CERBERII, vide **CIMBRI**.

CERBERION, vide **CIMMERIVM**.

CERBES, vide **CERON**.

CERBESIA *Καρβησία* Fossa, pestilentiam exhalans, in Phrygia Strabo 12.

CERBIA *Κέρβια*, Cypri urbs, apud Porphyrogenetam.

CERBICA *Κέρβικα*, Africa Propria opidum, Ptolemaeo.

CERCAPHVS *Κερκίφω*, mons est Colophonis, haud procul ab aquis Alentis fluvij Colophonis, teste Isacio, ex Lycophrone. *Κέρκω*, meminit Nicander, ubi viperam reperiri scribit.

CERCAS, Acusilius Caba filius Argium, è Cercade urbe, prope Aulidem, sic Suidas.

CERCASORVM *Κερκασορύτις*, urbs in Aegypto, iuxta quam scinditur Nilus in Pelusium fluens, & in Canobum. Herodotus & Pomponius. Videtur **CERCESVRA**, *Κερκίεσσα*, Straboni.

CERCENA *Κερκηνή*, Atlantidum urbs, in Aethiopia, versus Oceanum Occidentalem: ut Diodorus lib. 3. auctor est; hanc ab Amazonibus expugnatam & eversam, at postea eius loco aliam, nomine **MYRINA** *μυρίνα*, ab eorum regina sic dicta, conditam addit.

CERSESVRA, vide **CERCASORVM** urbs.

CERCETÆ, & **CERCETÆI**, vide **APAITA**.

CERCETI Montes, in Thessalia, Plinio 4. cap. 8. Pro **BERCETESIO** Ptolemai, ut suspicatur Sylburgius. Ego pro **CERCETIO** Liuij habuerim, (quem Xenophon de Venatione, **CITTIVM** vocat, ut vult Reineccius.)

CERCETIVS, Plinio Sami Ionica insula mons, quem Hermolaus à Strabone etiam **AMPELON** *ἀμπέλων*, vocari ait. Videtur ex Strabone Cercetius, pars potius Ampeli. sic enim inquit in fine lib. 10. ex Xylandri interpretatione. In Samo est mons Cercetius nobilis, nobilior Ampelus, imminens urbi Samo, & alio in loco idem Promontorium habet Samos quod Ampelos dicitur; eodemq; nomine totus mons dicitur, qui totam insulam montosam facit. Vide ipsum Strabonem.

CERCETVS *Κερκίεσσα*, regio adiacens Caucaso, propè Euxinum. Incola **CERCETII** Dionysius & Eustathius.

CERCETÆ *Κερκίεσσα* populi, & **CERCETICVS** finis, ibidem. Ptolemaeus. Vide **CERCETÆ**.

CERCIA, Plinio sunt insula, circa Ioniam.

CERCII *Κερκίαι*, Italia populi, ex quibus Romanos coloniā fecisse, Cos. L. Valerio & A. Manlio, scribit Diodorus 14.

CERCINA *Κέρκινα*, Ptolemaeo Africi maris insula. Hirtius & Mela duplici NN. scribunt **GERCINNA**. **CERCINETORVM** insulam, *Κερκινίτων*, vocat Polyb. lib. 3. Gamelara nostris dicitur, ut Niger tradit. Querquenes

Mercatori, sed Charchana aliis. Faellus ait eam antiquum nomen retinere. quod hic liquet, nam paucis mutatis litteris, sonus ferè idem est. **CERCINITIS** alia insula est, dicta Cercina ponte iuncta, apud Strabonem, & Plinium. **CERCINA** *Κερκίνα*, mons qui Sinthos Paeonisque committit. teste Thucydide 2. vide **CYRAVNIS**.

CERCINETIS, vide **CARCINITES**, & **CERCINIVM**.

CERCINIVM, Macedonia opidum, Liuius 31. circa Pieriam regionem forte. **CERCINITEM**, *Κερκινίτην*, lacum habet Arrianus 1. Alex. circa Macedoniam & Thraciam, ab eodem urbe nominatum existimo.

CERCITÆ, India populi sunt Hermolao, ex Pausania Grammatico; in Annotationibus Plinianis, vide **APAITA**.

CERCOBA, vide **PELLENÆ**.

CERCOLVM *Κερκόλων*, locus sic appellatus, in Italia, apud Diodorum 37. Circa Galliam Togatam alicubi.

CERCOPIA *Κερκοπία*, Magna Phrygia opidum. Ptolemaeus. **CERCOPE**, gens Pithecusa insula: quam Ovid. 13. Metamorph. à Ioue in finis conversam fabulatur.

CERCOPONEDRAS, i. Malitiorum sedes: callis sic dicta, circa Trachiniam Gracia. Herodotus 7.

CERCVS *Κερκίω*, collis Buhynia videtur apud Cedrenum.

CERCVSIVM, vide **CIRCESSVM**.

CERCIONES populos, aliquot inter immanes, numerat Gellius 15. cap. 21. & Neptuni filios dicit.

CERCYRA, vide **CORCYRA**.

CERDANITÆ *Κερδανίται*, Arabia Felicis gens, apud Stephanum, vide **CERBANI**.

CERDICRATES, vide **CELEBRATES**.

CERDYLIVM *Κερδύλιον*, Argilorum locus non procul distans ab Amphipoli. Thucydides 5. Apud Lycophronem huius quoque mentio.

CEREALIS, vide **EBORA**.

CEREAPOLIS, vide **TENARIVM**.

CEREATÆ, vide **CERATÆ**.

CEREIAS locum, inter Urbem & Cosas, habet Antoninus. Sed **CÆRE** legit Sigonius, ex codice M. S.

CEREPLYM, Palestina urbs, Guil. Tyrio.

CERERIS Templum in Troia suburbio. Virg. 2. Aeneid.

CERESIVM Stagnum, in Mediolanensi territorio. G. Turonensis 10.

CERESSVS *Κερκίεσσα*, Thespiensium castellum, in Boeotia, Pausania. Iaccetanorum urbs, in Hispania, est apud Ptolemaeum.

CERETÆ *Κερκίται*, Creta insula populi, Polybio 4.

CERETAPEORVM *Κερκεταίων*, meminit numus areus meus, Commodi Imp. cum sigillo Herculis. vide **CHÆRETATORVM**.

CERETES, & **CERETANI**, vide **CERRETANI**.

CERETHI *Κερκεθίαι*, loci nomen, 1. Samuel. 30.

CERETIVM, vide **CÆRE**.

CEREVIA, vide **PHYCOCLE**.

CEREYRA, vide **COREVRA**.

CERFENNIA, Antonino Italia locus, inter Tiburtum & Corfinium.

CERIADEM quandam Aetern nominat Demosthenes in Nearam. A tribu sic vacata, ut mihi persuadeo.

CERII *Κερκίαι*, populi in Tuscia sunt. Diodoro in calce lib. 14. Gentile à Cære forte.

CERILLVM *Κερκίλλος*, Lucania locus, in Italia. Strabo 6.

CERINEVM, vide **CERAVNIA**.

CERINTHVS *Κερκίνθος*, Gracia urbs maritima, Homero 1. ad. 8. Eubœa insula opidum est Ptolemaeo, Appiano, Straboni, Plinio, & Theophrasto. Boeotia est Philargyro ad 3. Georg. Cerinthum herbam inde nomen habere addit. Vide **ELLOPIA**.

CERIONIA, vide **CARINÆ**.

CERMA, nario forsan quadam Persica. ut videtur, Agathia, lib. 4.

CERMALVS, & **CERMANVS**, vide **GERMALVM**.

CERMATÆ κερματῆς, gens qua Agarenis hostis est. Cerdrenus. A Cermata forte.

CERMORVΣ Sinus & opidum Macedonia, in finibus Thraciæ, alibi, Plinio, 4. cap. 10.

CERNE κέρνη, Ptolemao & Plinio, κέρμη, per μ in Phauro-rini Lexico. mendosè. Atlantici maris insula, contra At-lantem montem, Porto Santo forte hodie. In Hannonis Periplo hæc CERNE quoque eodem tractu describitur, in sinus cuiusdam recessu; quam Maderam hodie dici pu-tat Gesnerus, eius interpret. sed hac nimium à continenti distat: posuit Ptolemaei Cerne esse. Quid si hac Hannonis Cernæ, Gezira Ioannis Leonis sit; quam Hispani Gra-ciosam nominant, ut refert Marmolus. Ramusius con-tendit eam esse quam nunc Argin Lusitani vocant. sic quoque Ioannes Mariana. CERNE Plinio, quæ Ptole-mæi MENVTIAS μενέτις est, Africa insula, quæ ho-die ab Hispanis S. Laurentij dicitur. & ab incolis Ma-dagascar, ut placet Mercatori, in sua Vniuersali tabula: IAMBOLI insula videtur, quam Diod. Siculus in fine lib. 2. describit. Theuerus dicit Madagascar, Albagra vo-cari. Hæc CERNE quoque Lycophroni est in Oceano, per-sus Auroram, quam eius commentator Ψάκιος Ψεττα-ολιμ AMPHIMETRIVM ἀμφιμετρίων, dicta subdit. ut habet Latinus interpres: Græcū codicem nō vidi. Plinius ex Polybio habet CERNEN aliam, ex aduerso maxime Carthaginis, à continente passus M. non amplior circuitu duobus millibus. CERNEN stagnum esse Æthiopia, prope Oceanum, annotauit ex veteri Scholiaste Casaubo-nus, ad 1. Strabonem. Vide HIBERNIA.

CERNEATES, vide CYRVS.

CERNETANI, qui MARIANI cognominantur, teste Plinio, lib. 3. cap. 5. Italia populi circa Campaniam sunt. Vide CERATÆ, & CORNETANI.

CERNETVM opidum habet Plinius; aliud à Cernetanis. eodē tamen tractu. Vide CIRRHÆATVM, & CERATÆ.

CEROBOTHVS, vide CVRVA.

CERON κέρων, Fons in Hæstieotide, regionis Eubœæ: ex quo bibentes oues, nigros fieri, scribit Plinius, & Antigonus in Mirabil. CIREVS κέρως, Straboni est. CERBES κέρβης, Aristoteli in Admirandis, quibusdam codicib.

CERONES κέρωνες, Albionis populi, Ptolemao. Afsinhi-re hic hodie, Camdeno. CREONES κρεώνες, erat in M. S. codice. Latini interpretes virosque habent, & di-uerfos, quibus assentitur Guil. Camdenus, qui hos Strath-naern interpretatur.

CERONIA, vide CERAUNIA.

CEROPELLÆ, circa Thraciam locus, Iornandi.

CEROPHÆI κερωφῆαι, Africa Propria gens. Ptolemaus.

CEROSVS κέρως, iuxta Ionium pelagus, locus aut insula videtur, inter Meliten insulam & Macedoniam. Apollonius 4.

CERRAS ciuitas, in qua Theodemir diem suum obiit. Ior-nandes, circa Illyricū videtur. CERTAS per T. legit alius.

CERRETANI κερρετῶνες, Vasconum Hispanica gens; auctor Strabo. Hi Plinio IVLIANI, & AVGV-STANI cognominantur. Ptolemaus κερρετῶνες scribit.

CERETANI sunt Silio, & CERETES κερετῆς forte Auieni, & Stephani. CERRETANORVM IVGVV vocat Clusius hoc tractu Puiggetda; Cathalonie urbem: Varrerius autem Cerueira ciuitatem. Cerretanos Mo-ralis statuit in Condada de Cerdania.

CERRHVS Campus distans à Delphis triginta stadiis. Ex Æschine, Phaourinus.

CERROETANI, vide CERRETANI.

CERRONIÆ, vide SCÆBOÆ.

CERSONA, de quo Marius Schotus, & Freulphus hæc, "Diuus Clemens Papa in exilium detruditur trans Mare Ponticum, in eremo quod adiacet ciuitati Cersona, prouin-cia Lyciæ. CHERSO est apud alios.

CERSVNVM κέρσυνον, Corsicæ insula mediterranea vrbs, apud Ptolemaum. Nebbio Pinetus appellat.

CERSVS κέρως, (per A. in prima legebatur in margine.) ad Portas Ciliciæ fluvius est, Xenoponti 1. Cyri exped.

CERTA κέρτα, vrbs supra Armenios. Hesychius. Arme-nios sine aspiratione legit Phaourinus. vide CERRAS.

CERTETÆ κερτέται, gens circa Pontum Euxinum, Stra-boni. Hi sunt CERCETÆ κερκέται, Ptolemaei. alij à Cerceticis Pomponij.

CERTIMA, Celtiberorum vrbs, in Hispania. Linius 40.

CERTISSA κέρτισσα, Paunonia Inferioris opidum, Ptole-mæo. CERTISA, & CIRTISA Antonini.

CERTONIVM κερτονίον, opidum Asia Minoris, intra Atramy-etium & Atarnen vrbes. Xenophō sub finem 7. Cyri exped.

GERVARIA, Pomponio locus est, & finu Gallie Narbo-nensis, versus Hispaniam. Corbiere apud Narbonam. Ioanni Poldo, in sua Nemausensi historia. Oretanorum in Hispania vrbs est κεραρία, apud Ptolemaum. vide CORBARIA.

CERVCHIDÆ κερυχίδαι, gens in Mileto. Phaourini Lexicon.

CERVECIJ, vide CHERVSCI.

CERVEDO, vide ALISIVM.

CERVINI κερεινῶν, Corsicæ populi. Ptolemaus.

CERVIONE, vide SERMIONE.

CERYCIVS κερύκιος, Boeotia mons; Pausania. Ephesis mons est apud Hesychium; vbi fabulantur Mercurium. annunciasse partem Diane.

CERYCTICA, vide CVRICTA.

CERYNIA κερύνεια, vrbs Achaiae, in Peloponneso. Mons sic dictus in Arcadia, ex quo CERYNITES κερυνίτης, annis profuit, qui urbem hæc præterlabitur. Pausanias in Achaicis, & Athenæus lib. 1. cap. 29. Est CERAUNIA Straboni. Montis nomen est, Callimacho in Dianam. vbi Kapεία, in orali libri. Vide CARYNIA, CERAUNIA, & CECYRINA.

CERYNITES, & CERYNIVS, vide CERYNIA.

CESATA, habet Antoninus in Itinere, inter Emeritam & Caesaraugustā. Ptolemaei CESADA κέσασσα, est. Varrerius scribit quod hæc olim fuerit, vbi nunc Hita conspicitur.

CESBEDIVM κερβέδιον, Polybio 5. Iouis templū in parte suprema Selga vrbs. quod arcis locum obtinere videtur.

CESCVS κέσκος, vrbs Cilicia fuit. iuxta illam fluvius ANVS ἀνός, id est, amens, ut referunt Plinius, Suidas & Hesychius. VISCVM legi ex Plinio M. S. Pinianus, pro Cesco: & pro Anus, NOVVS. malè utrumque. Vide NVS.

CESLETH-THABOR, Palaestina locus: Iosue 19. iuxta Thabor montem, ut vult Eusebius: qui tradit vicum Che-falum & nomen & locum quodammodo retinere.

CESI, vide CETRIBONI.

CESIÆ, vide LITTVS.

CESIEN, locus Palaestina: Iosue 19. & 21. sed CESION.

CESIL, vide BETHVL.

CESOLENTIVM, & CESIENSIVM, vide IVLIA AVGVSTA.

CESSÆI, vide CISSI.

CESSAN κέσσαν, locus Aegypti, vbi Artapax scribit Pal-manethem regē habitasse, qui Iadæis durus erat. Eusebius.

CESSERO Plinio, κερσερό Ptolemao, vrbs in Gallia Nar-bonensi. ARAVRA dicitur etiam Antonino, ab Araurio flumine adlabante forte. sed CETERO, CÆSERO, & TESERO apud eundem, corruptè. Hodie Castres, Poldo. Sed S. Hubert Varrerio.

CESSITENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

CESSVNIVM, nomen loci, cuius episcopus Ioannes, vii est in legatione Emanuelis Imp. ad Armenios.

CESTIA, gens Medica, in confinio Persidis, Plinio auctore, vbi semper flagrat. PSITTACINÆ est apud Aristotelem de Admirandis.

CESTIVS Pons, Urbis Romæ; quam hodie S. Barthole-mæo nominant. Marlianus.

CESTRIA, Epiri vrbs, apud Plinium. Pinus eam So-poto vocat. Cestrie sepius mentio in Concilio Chalced. Vide CAMMANIA.

CESTRINIA, vide CAMMANIA.

CESTRVS, Isauria opidum, in Chalced. concilio. Vide OESTRVS.

CESVS κέσος, nomen fluvij, apud Phaourinum.

CETAVM καταιον, Taprobana promontorium. Ptolemaeus.
CETARIA καταιρία, Sicilia urbs, Ptolemaeo. Scupello dicitur à Thoma Fazello. Carini Aretio, & cuidam anonymo non imperito. An **CITARI** Plinij fuerint, videndum.
CETHEVS, fluij nomen, vide **CETII**.
CETEGI, apud Horatium de Arte Poëtica. Commentator vetus Lipsi scribit gentem esse qua vitur tunicis apertis pectori sine cingulo.
CETHIM, Genes. 10. D. Hieronymo & Chaldeo. κίτι, 70. interpretibus. Daniel. 11. κίτι, ubi D. Hieronymus Romanos vertit. 1. Machab. 1. Chetim D. Hieronymo, sed κίτι, 70. interp. Video à nonnullis pro Macedonia interpretari.
CETHIS, fluius per Carmaniam fluit, teste Pomponio. Vide **CATHALIS**, & **ZETIS**.
CETHMONEI, vide **CEDMONÆI**.
CETIA, vide **SETIA**.
CETIDIS κίτις, regionis, in Cilicia memini Ptolemaeus. **CITIDIS** legunt interpretes.
CETII κίτιοι, gens Asiatica Mysorum. sic dicta à Ceteo flumine alluente. Hesychij & Phaurini Lexicon. Horum, & huius meminit quoque Strabo 13. ex Homero. Vide **LATIVM** & **CHETIMA**.
CETIRIZIS, vide **TIRISTRIA**.
CETIVM Antonini, interpretatur Dörwig à Simlero: sed Deisselmaur à Lazio, qui inscriptos lapides adducit, in quibus **CECIA** vocatur. Norici opidum. Κίτιον, fluius Mysie, Asiaticus, qui aliquot cum fluminibus in Caycum effunditur, Straboni 13. Ex Pindaro monte oritur, teste Plinio.
CETIVS κίτιος, in Norici mons, Ptolemaeo teste. Wolf. Lazio dicit eum hodie totum illum tractum comprehendere quem vulgò Kalenberg/ Schneberg/ Deubstberg/ Bertzberg/ Bengstberg/ Demering/ & Blaitz vocant. **CETIVS** quoque apud Livium 5. Decad. ut legit Gyrat. 2. Deor. Vide **CETII**. **COMAGENVM**, & **CYTHIVM**.
CETOBRICA, vel **CATOERICA**, Antonino ni fallor, **CETOBRIX** κίτοβρις, Ptolemaei est, Lusitania urbs; quam Niger Almada, Varrerus autem Setunal interpretatur. D. Iacobus Delgadus in quadam M. S. epistola scribit hodie à vulgò Troia vocari.
CETRIBONI, & **CESI**, India gentes sunt Plinio: inter Iomanem fluium & Pantalenem insulam.
CETRON, Palestina locus. Indicum.
CETTÆ, (in Græco κίτις, erat) municipium Leontia tribus. Suidas.
CETVMA, Plinio Athiopia sub Aegypto opidum.
CETVS κίτος, fluius, circa Cumas Italia. Aristoteles de Mirabil. **SILARVS** aliorum est, ut censet Casaubonus in Strabonem.
CEYCI, in Hispania populi, conuentus Lucensis, teste Plinio 3. cap. 3. in tribus meis exemplaribus, & Pintiani observationibus. **CELTICI** legit Basiliense exemplar.
CEVDVM, Gallie Belgica locus, in tabula Peutingeriana.
CEVTRONES, vide **CENTRONES**.
CEYLA, Palestina locus. Iosue 15.
CHAA χία, urbs quondam Elis, in Peloponneso, ad Acidontem fluium: ut perhibet Strabo.
CHAALLA, χάλλα, pagus in Arabia Felici, apud Strabonem, 16.
CHABACA χάβακα, Sidena Cappadocia regionis urbs, Straboni.
CHABALA, vide **CABALACA**.
CHABALON, vide **CHABVL**.
CHABARENI χάβαροι, gens circa Chalybes habitans, pueros, & mamillas crudas peregrinorum edens. Stephanus ex Eudoxo.
CHABARZABA, vide **ANTIPATRIS**.
CHABBO χάββο, Palestina locus. Iosue 15. ut legunt 70. interpretes. **TEBBON** habet D. Hieronymus.
CHABERIS χάβρις, India intra Gangem urbs Ptole-

maeo, apud quem **CABYRVS** legit Hermolaus ad Plinium. est **CABERON** eiusdem Plinij, & videtur **CAMARA** Arriani. Calapate Castaldo: Maber autē Dom. Nigro.
CHABINVS χάβινος, Arabia Felici mons, variis arboribus densus. ad sinum Arabicum. Diodorus 3.
CHABIONES, vide **CHAVBI**.
CHABLASII χάβλασι, Arabes populi, Nabathæis vicini, Dionysio. **CHAVLASII** sunt veteri huius interpreti, item Festo Auieno.
CHABOLO χάβολα, Palestina vicus in conscribibus Ptolemaidi. Iosephus in vita sua.
CHABORA, Mesopotamia urbs, Ptolemaeo. Vide **ABORRAS**.
CHABORAS χάβορας, Assyria mons est, apud Ptolemaum; qui fortè hodie Capusco vocatur. Vide **CHOATRAS**, & **TAVRVS**.
CHABRATH χάβραθ, locus circa Euphratem, Gen. 25. ut legunt 70. interpretes.
CHABRIÆ Castra, vide **BÆTOGABRA**.
CHABRIÆ pagus, in Aegypto, circa Agathodamonem fluium. Strabo.
CHABRIVS χάβρις, Macedonia fluius, Ptolemaeo.
CHABVATA χάββατα, Arabia Felici urbs, apud Ptolemaum.
CHABVL, dicta est ea regio quam Salomon regi Hyram donauerat. 3. Reg. 9. **CHABALON** legit Iosephus, & addit, displicet, significare. Vide **CHABOLO**.
CHADACA χάδακα, Ptolemaeo Albania opidum.
CHADÆI, Arabia Felici populi, in parte Orientali. Plin.
CHADENI χάδενοι, apud Ptolemaum sunt Scandia insula populi Occidentiores, ubi hodie fortè affe. Rorwegen, vel Fijnmarch.
CHADES, vide **HOSDI**, & **MESPHATH**.
CHADESIA, vide **CHADISIA**.
CHADISIA χάδισια, Leucosyrorum urbs, in Cappadocia; Plinio, & Stephano, cui & **CHADISIVS** vicus: item fluius ibidem. centum quinquaginta stadiis à Lycasto distans. Per n. in secunda scribit Apollonius 2. **PHAVDA** φάβδα, Straboni est. Nunc Phadisa dici, putat Mercator. vide **PHADISANA**.
CHADMONÆI, vide **CEDMONÆI**.
CHADRAMOTITÆ χάδραμοτίται, gens ad Indicum sinum, Prionis fluij actola. Stephanus ex Marciano. Alij videntur à Chatramotiti.
CHÆANOITÆ, vide **CHÆANIDES**.
CHÆMÆ χαιμαι, Germania populi, Ptolemaeo:
CHÆNIDES χαινίδες, Sarmatia Asiatica gens; Ptolemaeo. χαινωίται, Straboni, ni fallor.
CHÆRECLA χαιρεκλα, Pentapolis in Africa regionis urbs, apud Ptolemaum, & Ammianum.
CHÆRETAPORVM χαιρεταπων, Phrygia urbs Episcopi, meminit Socrates in Tripartita historia 2. cap. 32. item Ephesinum concil. cui Phrygia Pacatiana est. Sed & Κιρεταπων vacillante scriptura habetur. An κηρεταπων, legendum, ut habet Commodi Imp. nummus?
CHÆRONEA χαιρώνεια, Boeotia urbs Ptolemaeo. Fuere qui olim **ARNE** ab Homero appellatam dixere, inquit Pausanias & Stephanus. de qua Eustathius in Homerum disputat. Chæroneam Phocidis urbem habet Stephanus.
CHÆROPOLIS, vide **CHÆREVS**.
CHÆRVSI, vide **CHERVSCI**.
CHÆTÆ χαιται, Paraxia regionis, in Macedonia urbs: Ptolemaeus. Scytharum gens quoque, apud eundem: quos Mar. Niger Chatainos vocat. Vide **SCHYTÆ**.
CHAGETTIVS, vide **GARGETIAS**.
CHAI χαι, Circa Phasin fluium gens. Diod. 14.
CHABONES, vide **CHAVBI**.
CHALAAMA, vide **HELAM**.
CHALAC χάλακ, ab Assur extracta urbs. Genes. 10.
CHALE legit Chaldaeus.
CHALADRA χάλαδρα, & quoque instabili lectione χαιδρα, item χάλαδρα, Lycophroni. **CANASTRA** Ισάcio est, ciuitas & palus Macedonia. vide **CHALASTRA**. idem fortè est. Suidas certè & Stephanus Chalastram paludem in Macedonia habet.

CHALAEON χαλαίων, Locorum Ozolorum vrbs, Stephano: ex Thucydide 3. vbi χαλαίων populi, geminato α. Vide **CHALEOS**.
CHALAMBRII χαλαμβριοι, equi, a loco Libya. Hesychius.
CHALAME, ciuitas Persidis; quae nunc **ÆTHISIPHON** appellatur. Sic Dictionaria habent, non adductis testibus. Corrupta autem lectio, pro **CALANNO**, & **CITESIPHON**.
CHALANNE, principium regni Babylonie. Genes. 10.
CHALNE Pagnino: **CHAL** Chaldaeico paraphrastis: **CALLANNO** legit D. Hieronymus, Esaiæ 10. Da-
 kia est Beniamino Tudelenfi.
CHALAPETIS, χαλαπητις, Susiana regio, Ptolemao.
CHALTAPITIS est apud eius interpretes.
CHALASTRA χαλαστρα, Stephano Thracia ciuitas, Plinio Macedonia ad Thermaum sinum; quam Leo (vt Hermolaus annotat) **CHARASTIAM** appellat. **CHALESTRA** per n. Herodoto, ad Axium fluuium. Vide **BYCEPHALA**, & **CHALADRA**.
CHALBII, vide **CHALYBES**.
CHALCA, vide **TAZATA**.
CHALCÆ, vide **CHALCE**.
CHALCÆA χαλκία, Straboni est Carie vrbs.
CHALCARVS, vide **CALEARTIVS**.
CHALCE χαλκη, Libya vrbs: & alia Phœnicum: item Larissæ: hanc **CHALCIVM** dici, & **CHALCÆ**, scribit Stephanus: Insula Propontidis; in Constituti-
 onibus Emanuelis Comneni Imp. Vide **CHALCIA**, & **CHALCITIS**.
CHALCEA, vide **CHALCIS**.
CHALCEDON χαλκεδών, Ptolemao. Strabo **CALCHEDON** καλκεδών, habet. Vrbs Asiatica est, ad Bosporum Thracium. Liberam vrbe Plinius vocat: cui etiam antea **PROCERASTIS**, dein **COMPUSA**, (**COLPOESSA** legit Pintianus) postea **CÆCORVM** vrbs (quod locum eligere nescissent) dicta fuit. Europalates in Lib. de Officialibus Constantinopolitanis hanc **IVSTINIANAM** Tertiam nominat. hodie adhuc Chalcedona vocari, scribit Saphianus. Caltitium Turcis dici, mihi Carolus Rinius auctor est, qui Constantinopoli oratorem agit nomine Maximiliani II. Romanorum Imp. Marius Niger tradit interius readificatam, & à Iunioribus Cæcelina nuncupari. Scutarii ex ea facit hodie Alph. Adriani, & quoque Thomas Minadoius. Petrus Gyllius prodit hodie exiguum vicum esse, sine maxium vestigiis. Idem addit ex Dionysio Byzantio, **CHALCEDON** fluuiolum esse qui in Propontidem effluit, vnde vrbs nomen sumpsit: eumq; hodie proprio nomine cedere; aded vt accola Potamiorum dumtaxat nominent. Eius meminere Stephanus & Eustathius. Theuerus scribit eum adhuc hodie Chalcedoni nominari. **CHALCEDONEM** Gallie, habet Dorotheus. cuius episcopus Crescentem nominat. Vide **CHRYSOPOLES**.
CHALCERITIS, vide **ARIA**.
CHALCETERVS χαλκετηρ, Carie locus est apud Strabonem.
CHALCETORIVM χαλκετιον, Creta vrbs, Stephano: ex Apollonij 3. Chronicor.
CHALCIA χαλκία, insula Rhodiorum, in Carpathio mari, Straboni, Plinio, & Theophrasto. Idem Plinius eam alio in loco **CHALCE** vocat. & χαλκη Thucydides 8. Charci nauta hodie vocant, vt scribit Marius Niger. Per n. in penultima est Libya vrbs, apud Stephanum.
CHALCIDENA, vide **CHALCIDICA**.
CHALCIDENSES χαλκιδεις, vocat Strabo, qui pssimum Ionia incolunt, qui est inter Teium & Erythra vrbes. Populi sunt etiam circa Phasim fluuium, Diodoro 14. Vide **CHALCIDICA**.
CHALCIDES vocantur vici cuiusdam incolæ, in Sicilia. Stephanus. Ad Chalcidicum montem forte.
CHALCIDICA χαλκιδική, regio Macedonia, apud Ptolemaum, hanc Castaldus Iamboli vocat. Suidas huius regionis 32. vrbes à Philippo captas tradit in verbo χαλκι-

ς. Est & Syria regio, in qua **CHALCIS** vrbs, eidem Ptolemao. Hæc Plinio **CHALCIDEN** ē dicitur. Thracie quoque Stephano. in qua Tinda opidum, & Milorus. Chalcidensium in Thracia meminit quoque Thucydides 2. Item Aristoteles Politicor. 2.
CHALCIDICVS χαλκιδικός, mons, in Sicilia, Stephano & Polybio 1. S. Riū hodie, Fazello.
CHALCIDIS diuersorium, habet Europalates; inter Ciliciam & Melitenam.
CHALCIS χαλκίς, Eubœæ insula præcipua vrbs, ad Eauripum sita. & ab eo Ptolemæus eam ad **EVRIPIVM** cognominat. Dicearcho teste, distat ab Anthedone 70. stadiorum intervallo. Negroponte hodie nomen habet, teste Saphiano, qui dicit quoque (ex Stephano, ni fallor) dictam **EVBOEA** εὐβοία, **STYMPHELVS** στυμφελος, **HALICARNA** ἑλικαρνα, **EVRIPIVS**, & **HYPOCHALCIS** ὑποχαλκίς. Incolas quoque **ARETHVS** ios dictos, ex quodam oraculo, docet Eustathius. etiam Plutarchus. Ptolemao & Straboni Ætolie vrbs. Hanc etiam **HYPOCHALCIS** ab alijs appellari, idem scribit Strabo. Idem, ibidem montem esse, qui **CHALCIS** dicitur (ex quo Achelous serpit,) eundemque ab Artibemidoro **CHALCEAN** nuncupari tradit. Vrbs Syria, Chalcidica regionis est apud Ptolem. & Strabonem. Est & Scythia: etiam Corinthiaca, Stephano. Plinius habet Chalcidem ad Belum cognominatam, Cœlesyria regionis. sic quoque Strabo 16. & Eunapius in Iamblichis, cuius patriam vocat. In Thracia vrbs, Stephano, Thucydidi 5. & 6. item Aristoteli 2. Politicorum circa Olynthum idem eam describit, in Libello de Mirabilibus in Chalcidica regione Ptolemao, verisimile est. Sed **CHALCIDEM** in monte Libano, habet Iosephus 14. Antiq. 13. Bœotia est, apud Hesychium. Vrbs Arabie Felicis est Plinio: & insula quoque, circa Echinadas alicubi. Est & amnis: & pagus: in Peloponneso, Tryphilia regionis: apud Strabonem. Item vrbs, inter Crunos & Pheras. Dionysius habet regionem sic dictam, ad Os Ponti, vbi Chalcedona est. Montem habet Strabo, circa Ætoliam, cum vrbe imposita, eiusdem nominis. Vide **CHALCIDICA**, & **ARETHVSA**.
CHALCITES χαλκίτες, insula ē regione Chalcedonis, Stephano. **CHALCE** forte Emanuelis Comneni. **CHALCITIS**, Ptolemao, Mesopotamia regiuncula, quam B. Arias scribit in suo Biblico apparatu, ex D. Hieronymo, **CHALNE** Hebrais dici. India intra Gangem regio est apud eundem Ptolemaum. Promontorium quoque Chalcitidis regionis, circa Erythras foliæ, in Asia, vt refert Pausanias in Achaicis. Vide **DEMONESOS**.
CHALCIVM, vide **CHALCE**.
CHALCEDONIVS χαλκεδωνίος, supra Pheras mons, in Pelasgia regione. Apollonius 1. Argonautic.
CHALCORYCHII χαλκορυχοι, id est Metallifodina: in Mauritania Casariensi, Ptolemao, & Straboni.
CHALCVS CERAMVS χαλκὺς κεραυός, id est, enea testa. vrbs quedam sic dicitur, apud Suidam. Pater Nonnus in inuectiuam Na'xianzen in Iulianum apostatam, dicit vrbe esse eius nominis, vel vinculi genus indissolubile.
CHALDÆA χaldaia, Babylonia in Asia regio. Azamia hac tempestate vocari, scribit Bellonius. Stephano **CHALYBDICA** regio, χαλυβδίκη, dicitur, & eius incolæ **CEPHENES** κηφηνες. Iosepho teste, **ARPHAXADÆI** ἀρφαξάδοι, antea nominati fuere. **CHALDÆI** sunt Straboni quoque in Asia Minori populi, supra Trapezantem, quos antiquitus **CHALYBES**, & ab Homero **HALIZONAS** appellatos testatur. Sed de his melius Eustathius, qui hos **CHALDOS**, & regionem (quam in Armenia ponit) **CHALDIAM** vocat. Chaldaeos **CASDEOS** dictos à Caseth filio Nachor fratris Abrahe, scribit quidam veterum, cuius nomen non occurrit. Chaldaeam hodie Curdistan; & Chaldaeos Curdos appellari à Turcis, docet Lemnclausius. Keldan regionem quoque Arabibus dici, addit.
CHALDÆOPOLIS, vide **VR**.
CHALDAICI Lacus, in quo Tigris fluuius se fundit, (vt inquit

inquit Plinius) Marchi Rineti vocantur.

CHALDIA χάλδία, tractus circa Syriam, aut Iberiam videtur, ex Cedreno, & Curopalate. Sed idem Cedrenus locum quendam Calabria sic vocat. Stephano Armenia regio est. Huius metropolis est Trapezuntus, ut tradit Porphyrogenneta. Vide **CHALPÆA**.

CHALDON, locus circa Byzantium, teste Constantino Manasse.

CHALDON, Arabia Felicis promontorium, Plinio. circa Euphratis ostium.

CHALE, vide **CHALANNE**, & **CHALAC**.

CHALEOS χάλειος, Ptolemæo Achæia regionis in Locris Ozolis urbs, ad Sinum Corinthiacum. **CHALÆON** Plinio, & Stephano. Aspro Spiti hodie est, Sophiano. Vide **CHALÆON**.

CHALESTRA, vide **CHALASTRA**.

CHALI χάλι, Germania gens. Ptolemæo.

CHALIA χάλια, Bæotia urbs, vicina Hyria. Stephanus: ex Theopompo.

CHALIS, vide **REFUGIVM**.

CHALISIA χάλισια, Libya opidum. & aliud iuxta Pontum, Amazonum vnum; ut refert Stephanus. ex Ephoro.

CHALITES, vide **SACHALITES**.

CHALLÆ, vide **CHALÆON**.

CHALNE, vide **CHALANNE**, & **CHALCITIS**.

CHALONITIS regio, in qua Cresiphon, Plinio, **CHALONITIS** Polybio. χαλονίταις populi supra Babylonem Assyria, Septentrione versus, sunt Dionysio quos eius interpretes corrupte Machiontas nominat. Vide **CHAONITIS**.

CHALTAPITIS, vide **CHALAPETIS**.

CHALVS χάλυς, fluvius ingenti latitudine, plenus piscinum mitium & magnorum. sic Suidas. Idem alio in loco, in dictione Pharos videtur eum in Cilicia describere. In Syria eius meminit (sed ad Cilicia fines) Xenophon lib. 1. Cyri expedit.

CHALVSVS χάλυσος, Germania fluvius, apud Ptolemæum. Drauenna fluvius est Pirchaimero & Althamero, qui apud Lubecam urbem, in mare Balticum se exonerat. Idem Pirchaimerus alio in loco Eyder interpretatur. hic Dittmerisiam ab Holsatia separat. Mihi neutrum aliquando visum: sed Wernou potius, qui Rostochium aluit. Circa Drauennam autem hodie adhuc esse tractum Chlusefort, & opidum Chlus nomine, mihi auctor est David Chytræus, in Saxonia Chronico.

CHALYBES χάλυβες, olim **ALYBES** dicti videntur Straboni: in Asia Minore ad Pontum, circa Bithyniam, qui etiam ἀλκυβας, ab Homero, & quibusdam οἰζύβας dictos putat. Eustathio iuxta Thermodontem sunt. & **CHALBIOSES** eodem vocat. item **BYZERES** vocatos, Εὐζήνες, ex Strabone scribit Nebrissensis. Mihi verò diuersi apud Strabonem videntur, sunt quoque diuersi apud Plinium. Troglodytarum quoque populi sunt Chalybes, apud Æthiopes: eodem Plinio. Vide **CHALDÆA**, & **CHALYBS**.

CHALYBIA, **LYCASTIA**, & **THEMISCYRA**, tres urbes Amazonum, Dæantis campi. Scholiastes Apollonij lib. 2. Sed pro Chalybia **CHADISIA** scribendum, annotauit Hartungus. Me iudice potest tamen retineri vetus lectio.

CHALYBON χάλυβων, Syria urbs, in Chalybonitide regione: Nunc Halap dici, scribit Postellus. Alepo Radolfius.

CHALYBVM χάλυβας, regio vicina Armenia est, Xenophonti in Cyri expedit. Versus Phasim videntur, sub Moschicorum imperio.

CHALYBONITIS χάλυβωνίτης, Syria regio, Ptolemæo.

CHALYBS, Hispania fluvius, cuius tinctura ferrum præstantius redditum. & **CHALYBES** huius fluvij accola (ferro ceteris præstantiores) vocantur. Iustinus 44. Apud Vascones esse scribit Marimeus. Est qui Cabe credit, Gallicia flumen.

CHAMΛ, villa ad Alpes Apenninas. In vita Meinhardi.

CHAMAAM χαμαάμ, qua est iuxta Bethleem. Hier. 41.

CHAMAEGEPHYRA χαμαίγεφυρα, hoc est ponster-

rem, locus in Epiro, sic dictus: Nicephoro Callisto 12. cap. 45. & Zozomeno 7. cap. 25.

CHAMAITHA χαμαίθια, circa Persidem regio, apud Cedrenum & Histor. Miscell. 18.

CHAMANA χαμάν, Cappadocia regio, apud Ptolemæum.

CHAMATH, vide **EMATH**.

CHAMAVI, Tacito, & Marcellino, sunt Germania populi, quos Ptolemæus **CAMANOS** χαμάνοι, vocat. ut censet Villanovanus. **CAMAVES** habet Ausonius, in Mosella. Sunt qui eos Camino Pomerania opido nomen reliquisse suspicentur, inquit Althamerus. Chamen opidum, in comitatu Marchia, reliquum esse horum putat David Chytræus. In Panegyrico Constantino Imp. dicto **CLAMASI** populi nominantur. corrupte fortasse, pro **Chamavi**. Campen in Transilvana provincia horum reliquias esse putavit Schonbomius: negare videtur H. Iunius. Etiam Chamavorum pagum quendam nominat Greg. Turonensis. In tabula vetusta Peutingeri, circa Rheni ostia ponitur **CHAMAVI**, qui **ELFRANCI**, ut testis est B. Rhenanus.

CHAMBADES, vide **TAVRVS**.

CHAMOS χαμός, loci nomen videtur apud Hieremiā 48.

CHANA χάν, fluvius qui se in Cyrum exonerat, circa Armeniam. Strabo. Vide **CANÈ**.

CHANANAN, vide **PALÆSTINA**.

CHANDACE χανδακί, Creta urbium metropolis munitissima: Cedreno, & Zonara: item Curopalati.

CHANDANA χανδάν, urbs Papygia. Stephanus.

CHANDANACA χανδανάκη, Persica urbs: apud Stephanum.

CHANELAVS, insula iuxta Scaldim fluvium: est in vita S. Amandi.

CHANTONICE, vide **ACANTHONITIS**.

CHANTVS condita, & **STAGERA** in Asia, sic Eusebij Chronicon. In pergameni meo hæc verba. Achantas condita & Stagira. Voces in Asia aberunt, recte, nam glossographo.

CHAONA, vide **CHOANA**.

CHAONES χαιῶνες, Thracia gens. & tribus Thesprotica. Lexicon Phaurini. Chaones & Thesprotos circa Thraciam, habet quoque Appianus in Illyricis. **CHAONES** genere Qenotri sunt Aristoteli 7. de R. P.

CHAONIA, Commagene urbs, in Syria, Ptolemæo teste. **HANVNEA** Antonini esse, ait Simlerus: qui etiam variam eius lectionem adducit, ut **HAMINEA**, & **HANO-NEA**. Epiri est apud eundem Ptolemæum regio. Canina Castaldo. **CHAONES** populi ibidem: Straboni & Thucydidi. Vide **EPIRVS**.

CHAONITIS χαιωνίτης, Assyria regiuncula est apud Strabonem. Sed **CHALONITIS** legit Casaubonus.

CHAPHAR χαφάρ, Eleutheropolis in Palestina villa. vide Zacharias propheta oriundus. Sozomenus. **COPHAR** habent interpretes etiam Langius in suo Callisto.

CHAPHARCOBRA, vide **SCHOPHARCHONBRÆ**.

CHARABE χαράβη, Galilæa Superioris vicus. Iosepho in vita sua.

CHARACA χαιρακα, Naïsaidis regionis locus, in Phrygia. Strabo. Lib. 12. sed **ACHARACA** legit Casaubonus.

Vide **CHARONIA**, & **TVBIENI**.

CHARACENI χαιρακηνί, Syriana regio. Ptolemæo, vide **PARASINVM**.

CHARACINA χαιρακίνη, Cilicia regiuncula. Ptolem.

CHARACITANI, vide **CARACCA**.

CHARACMOBA, & **CHARACOMÆ**, vide **MGBVCHARAX**.

CHARACOMETES χαιρακομήτης, fluvius de quo hæc Athenæus: Ex aquis calidis aliqua sunt dulces, ut in Asia apud Trallem, & Charocometen fluvium.

CHARADNÆ χαράδνα, Ptolemæo, **CHRADRÆ** interpreti, Carmania gens.

CHARADRA χαιραδρα, Phocidis urbs, Straboni Pausania, Thucydidi, & Herodoto. Peloponnesi urbs, apud Strab. 8.

CHARADRVS χαιραδρύς, fluvius Phocidis, est apud Æolianam: qui Charadram urbem præterit, & in Cephissum fluit.

fluit. Eadem est fluvius Messeniae, in Peloponneso. Item Achaea, ex quo pecora si biberint, ut plurimum masculos edere, addit. Huius etiam meminit Thucydides 5. cuius interpretes Winsemius dicit circa Lernam esse, aut ipsam Lernam. Est & Cilicia castellum, cum statione, apud Strabonem. vide NEMEA.

CHARAN *χαράν*, Genes. 12. & 27. ubi Abraham habitabat. MESOPOTAMIA M vertunt 70. interpretes. sic quoque D. Stephanus in Oratione quam habuit cum Iudeis in Aethi. item Achioris coram Holoferne in Iudithae historia. ARAN Hieronymus, & Chaldaeus paraphraestes. urbem ita vocatam, facit Iosephus. Pro Carbis habet Cl. Marius Victor. Apud Tobiam 11. locus est meridioritine inter Rhagen Media, & Ninivem: interprete Hieronymo. Alius hic a priori. Vide MESOPOTAMIA, & SYRIA.

CHARANDEI *χαράνδαιοι*, circa Colchiden, ad Pontum Euxinum gens. Orpheus.

CHARANDRA Sinus, Plinio: in sinu Arabico, ad Arsinoem urbem.

CHARANTANI, vide CARENTANI.

CHARASTIA, vide CHALASTRA.

CHARAVATINIVM, vide TAMALME.

CHARAVNI *χαράωνες*, Ptolemaeo Scythia extra Imaum gens, ibidem eiusdem nominis opidum, eadem. quod Marcellino CAURIANA est. CHAVRANARAES populos legit Ptolemaei interpretes. vide SCYTHAE.

CHARAX Taurica Chersonesi urbs, Ptolemaeo. CARASENI foris Plinij. Giracunda Nigro est: Cacagioni autem Mercatori. Straboni Carthaginiensium emporium, in Africa Propria situm, quod PHARAX *φάραξ*, Ptolemaei est. Hodie Sibecca dicitur, vult Castaldus. Caria urbs Stephano; quam suo tempore scribit TRALLIS *τράλλεις*, vocatam. Armenia Minoris opidum est apud Ptolemaeum. Partbia quoque, apud eundem. Magnum emporium iuxta Nicomediam est Stephano. Eadem, locus in Pontica regione. Creta promontorium, habet Europalates. CHARAX PASANI *χαράξ πασάνης*, Susiana opidum, Ptolemaeo, ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eulaum flumina situm. Primum ALEXANDRIA, ab Alexandro eius conditore; dein ANTIOCHIA ab eius restauratore; & tandem PASINES, (SPASINE legit Pintianus, ex Stephano, & Iosepho, ni fallor: ille enim hoc opidum *πασάνης* *χαράξ* vocat) dicta fuit: auctore Plinio. PASINE *πασάνης*, habet hoc loco Arriani Periplus. TOPASINI legitur apud Xiphilinum, fortasse male, iuncto articulo Graco. Hyspases Characenorum regis meminit Lucianus in Macrobio. Carmo vocat Pinetus, in suo Plinio Gallico. Hermolaus in suis Pliniani Castigationibus citat Indicam quandam incerti auctoris historiam, in qua legitur DIRIDOTIM quandoque dictam. Sed hoc ita non esse, ex Arriano didicimus: qui Diridotim pagum Babyloniorum ad Ostium Euphratis fluminis describit. ubi TEREDON Ptolemaei est, eiusdem soni, & paucis litteris mutatis opidum. CHARAX, locus Phrygiae. Niceta. inter Lampin & Graosgalam. *χαράξ*, *πασάνης* inter Armeniam Cappadociamq; describit locum quidam: an verè & quo auctore, ignoro. vide BLESINO, LAPATHVS, & MESANAI.

CHARBANVS, Medorum mons, Plinio.

CHARBYRIS, vide CHARYBRIS.

CHARCHA, locus circa Assyriam videtur, apud Arrianum.

CHARCHABARES, vide CHARCHAMIS.

CHARCHAMIS, urbs est ad Euphratem, 2. Paralip. 35. & apud Esaiam. CARCHABARES *καρχαβάρης*, Iosepho est, Antiq. 10. quam Benjamin Karkella appellari scribit.

CHARDI, vide OECHARDÆ.

CHARETEM *χάρητα*, Peloponnesi fluvium circa Argiam, habet Plutarchus in Arato.

CHARIATI, opidum Carreorum, in Arabia Felici, Plinio. CHARATHA *χαράθα*, Ptolemaeo. CHARCATHA interpretibus.

CHARIATVM, Calabria in Italia urbs: Gabrieli Barrio. cuius episcopum interfuisse ait Concilio Romano 1. sub Symmacho I.

CHARIDEMI Promontorium *χαρίδμη*, Ptolemaeo; Hispania est ad Mare Mediterraneum. Car. Clusius Cabo de Gates vocat. Florianus in suo Hispania Chronico scribit corruptè sit vocari, cum proprium eius nomen sit Cabo de Agatas, ab achate lapide pretioso, qui in hoc promontorio effoditur. CHARIDEMI portus quoq; huic promontorio sequitur apud Florianum. qui eum hodie Porto Carbonero appellari ait. Sed quis ex veteribus huius Portus meminerit, ignoro.

CHARIEN, & CHARIIS, vide CHARISTVS.

CHARIMATÆ *χαρίμαται*, iuxta Pontum gens. Stephanus. ex Palaphato.

CHARIMOTRI, vide PYTHANGELI.

CHARINDA *χαρίνδα*, Media fluvius, apud Ptolemaeum, & Ammianum.

CHARIOPOLIS, inter Thraciam & Macedoniam vsquam, Cedreno, & Europalati. Cheropolis vulgò, ut ex Leunclauio didici. An Cedropolis Aristotelis?

CHARIPHON *χαρίφων*, vnum ostiorum Indici fluminis, Ptolemaeo.

CHARIS *χάρης*, Parthyena urbs. Appian. in Syriacis.

CHARISIA *χαρίστια*, Arcadia urbs, apud Pausaniam. *χαρίστια*, legit Stephanus.

CHARISPA *χαρίσπα*, Ptolemaeo, ZARISPA interpretibus. Bactriana urbs.

CHARISSA, vide LARISSA.

CHARISTVS *χαρίστως*, Ptolemaeo Colchidii fluvius, qui Tamala M. Nigro dicitur. CHARVS Straboni est, ut Xylander subdubitat. RIOCHARVS *ριόχαρος*, enim in Græco codice legitur. CHARIENS *χαρίεις*, Plinio, & Arriano, in Periplus. Quid sit CITHARVS Agathia?

CHARITVM, siue GRATIARVM mons, ex quo Cynips fluvius oritur. Herodotus in Africa est.

CHARMEI, Arabia Felici gens, apud Plinium.

CHARMANDA *χαρμάνδα*, ultra Euphratem gens: iuxta portas Babylonie. Stephanus, & Xenophon 1. Cyri exped.

CHARMARVM gentem Indicam, habet Plinius.

CHARMEL, Josue 15. Palestina locus.

CHARMIS *χάρμις*, Sardinia insula opidum, à Carthaginiens. conditum. Stephanus.

CHARMONIA, vide CARMON.

CHARMOTHAS, vide CHARMVTA.

CHARMVTHA *χαρμύθα*, peninsula sinus Arabici, ad litus Arabiae Felici: Carthaginiensium sinui quem Cothonem vocant, non absimilis. Diod. 3. CHARMOTHAS *χαρμύθας* portus, Straboni est.

CHARONIA *χαρόνηρα*, circa Maandrum, Straboni 12. & 14. quorum vnum est Hierapoli, alterum ad Nesaidis regionis Characa. Item ad Magnesiam & Myuntem PLVTONIA sunt Ciceroni 1. de Divinatione, loca pestilentibus exhalationibus aues necantia.

CHARONEÆ Scrobes, vide SPIRACVIA.

CHARPOTE, Mesopotamia castellum, apud Cedrenum. Charpete est Europalati.

CHARSIANVM castrum, habet Cedrenus, & Porphyrogeneta in Cappadocia. Et Charsiani Clausuras Europalates.

CHARTA, Mesopotamiae urbs: lib. Notitiar. Membrana quā habui, legebat METOMACHARTA. vide CARRHÆ, CHATRACHARTA, & CHARTABARA.

CHARTAIA, urbs est Hyrcaniae, versus Orientem: magna & opulenta. Laonicus.

CHARTANI *χαρτανόι*, Marmarica nomi gens, Ptolem.

CHARTHA, vide CARTHARA.

CHARVDES, vide HARVPES.

CHARVS, vide CHARISTVS.

CHARYBDIS, Vorticofum mare inter Siciliam & Italiam, in freto Mamertino, auctore Plinio. SYRTIM, vocat Ifacius *Σέρτα*. Galofaro appellatur hodie Fazello & Aretio testibus. Laurentius Ananienfis autem dicit Cannatello appellari. CHARYBDIS locus in Syria quoque

quaque, inter Apameam, & Antiochiam, in quo Orantes fluvius absorptus, post XL. stadia rursum emergit. Strabo 6. & ex eo Eustathius. CHARYBDIM, eum iuxta Gadiram habet Etymologicon, qua Barra & Matta gorda fortè hodie. Vide MAMERTINUM.

CHARYBRIS, in Cypro, locus, ubi Hilarion monachus vitam degit. Callistus 10. cap. 8. item Sozomenus 6. sed *χάρυβρις*, in Græco est.

CHASALON, vide IARIM.

CHASALVS, & CHASAPH, vide ACHSAPH.

CHASBI *χασβί*, loci nomen est, Genes. 38. ut legunt 70. interpretes. CHESIB legit Pagninus, & paraphrastes Chaldeus.

CHASCOR *χασκωρ*, Palestina vrbs. 1. Machab. 5. CASHOR D. Hieronymo.

CHASDIAM vocat Guil. Postellus, regionem Polo Australi suppositam, nondum perlustratam, in suo Compendio Cosmographia. Scribit habitari à Mauris siue nigris hominibus. Tempus viderit. vide PILA Terra.

CHASESON THAMAR, vide ASASONTHAMAR.

CHASIRA *χασίρα*, Armenia Minoris opidum. Ptolemeus.

CHASLVHI, vide SARACENI.

CHASPHON *χασφών*, 1. Mach. 5. Palestina opidum. Iosepho quoque 12. Antiq. vbi CASTOMACHI Rufinus interpretis corruptè legit. CHASBON habet D. Hieronymus.

CHASVARI, Germania populi, Tacito. Duriungos estimat Althamerus. vide CHATTVARI.

CHASZANEMICA, Ponti vrbs. lib. Notie.

CHATAGIA, vide ACHATAGIA.

CHATENI, Arabia Felicis populi, ad sinum Capeum. Plinius. vide CHATTENIA.

CHATHALIENSIVM meminit Cassiodorus 1. ad Faustum. sine H. CATALIENSES legit Fornerius. LATHALIENSES legit Durantius in Variis. In Italia alicubi populus. Pro CATALIS fortè.

CHATRACHARTA *χάτρα χαρτα*, Bactriana vrbs Ptolemeo. Ammianus (nisi adulterata sit lectio) duas ex his facit, is enim habet CHATRA, & CHARTE. sed & ipse quoque Ptolemeus lib. Geographia 8. eandem CHARTAM tantum vocat. Idem etiam habet in Assyria CATRACHARTA urbem.

CHATRÆI *χάτραϊ*, India intra Gangem populi. Ptolemeus.

CHATRAMOTITÆ, Arabia Felicis populi sunt Plinio, & Straboni. *χάτραμοτίται*, CHATRAMITÆ Ptolemeo; CHATRAMOTAS *χάτραμοτάται*, eos vocat Stephanus, ex Vranio: & regionem *χάτραμοτίταιν*. CHATRAMIS Regio eorum est Dionysio Afro. vide ARABIA.

CHATRAPVS, vide ARAPVS.

CHATRISACHA *χάτρασαχα*, Ptolemeo, CHATRISCHA interpretibus. Aria vrbs.

CHATTÆ, vide CATTI.

CHATTENIA *χάττινια*, Stephano Gerræorum regio est, iuxta mare Rubrum. Fortè vbi CHATENI Plinij.

CHATTVARI *χάττιναρι*, Germania populi, apud Strabonem. CHASVARIOS Taciti putat: & CASVARIOS Ptolemei.

CHAVBI *χάυβι*, Germania ad Oceanum gens, Strabo.

CHABIONES fortè Mamertini. CHAIBONES alij legunt. Circa Frisiam.

CHAVCI, Plinio & Tacito; CAUCHI *χάυχοι*, Ptolemeo, & Paterculo. CAVCI *χάυχοι*, Suetonio, Lampriديو, & Straboni. *χάυχοι*, Dionio, Germania populi sunt. Hos CHAYCÔS poetice appellavit Claudianus, ad Stiliconem; eo versu, Vriam trans fluvium non indignante Chayco. quod ante me annotavit Hottomannus, in sua Francogallia. Hos Ptolemeus & Plinius MAIORES & MINORES diuidunt, Minores sunt hodie, ut Iudocus Willichius vult, Frisij Groeningenses; Maiores com-

prehendant Bremenses, Luneburgenses, ad Hamburgum usque. Ptolemei certè Cauchi Minores, quos ponit inter Amisum & Visurgim fluvios: hodie Gottfriedent sunt. Cauchos Minores, vocat Leunclavius ex Dionio 60.

CAUCHVSIOS *καυχύσιοι*. Sed Plinius CAVCOS alios inter Helium & Fleuum sternit. Hos H. Junius in sua Batavia Goeplanders facit.

CHAVLASII, vide CHABLASII.

CHAVLOTÆI, vide ARABIA.

CHAVM *χάυμ*, Argia mons, ex quo Erasinus fluvius oritur. Pausanias in Corinthiacis. Est & castellum in Taurica Chersoneso, Straboni.

CHAVNARIA EXTREMA *χάυνπια ἀκρα*, Libya Interioris vrbs, Ptolemeo. Cabo de non, Mariana & Maffeo. Promontorium est ad mare Atlanticum.

CHAVNI *χάυνι*, Thesprotica gens, apud Stephanum. ex 4. Thessalicos. Riani.

CHAVON *χάυον*, Stephano Media regio est. *χάυον*, Straboni Taurica Chersonesi castellum.

CHAVRANA *χάυρανα*, Scythia extra Imaum vrbs, apud Ptolemeum. Cardandan Mercatorie est: Camul Castulo.

CHAVRANI, vide CHARAVNI.

CHAVRINA *χάυρινα*, Ptolemeo Aria vrbs.

CHAVS annis, alicubi in Asia Propria, apud Linium 38. Vide CHAVM.

CHAVSORIVM, vide TAMALME.

CHAYON, vide CHAVON.

CHAZARIA, loci nomen, apud Cedrenum & Zonaram. Chazarorum meminit etiam Const. Manasses, cuius principem Chiganum nominat, ut quoque Glycas, & Hist. Miscella 22. cui in Bulgaria est. Vide OXIAMI.

CHAZENA *χάζηνν*, satrapia Mesopotamia Euphratice. Strabo & Stephanus.

CHEBAR, vide CHOBAR.

CHEBRON, vide HEBRON.

CHELÆ *χέλας*, Arriano locus inter Apolloniam insulam, & Sangarium fluvium. Est & locus circa Byzantium, quem describit Gylius, ex Dionysio: hodie Scalas dictus. *χέλαν* est apud Nicetam. Alius locus describitur à Silio 14. his versibus:

Hic contra Libyæ imq. situm, Caurosq. furentes
Cernit deue vas Lilybaeum nobile Chelas.

qua voce putarim hunc poetam innuere duo Africa promontoria, Apollinis nempe & Mercurij, qua sinum Carthaginensem duabus veluti cancerorum chelis amplectuntur. vide EETIONIA.

CHELANDIA vrbs. lib. 20. 21. & 22. Historia Miscella.

CHELANDRIA legit Hugo Floriacensis. Circa Bosphorum fortè alicubi. Eadem hist. Miscella hac voce Chelandia, non semel pro naviq. genere vititur. Sed hoc obiter hic, & citra institutum.

CHELE, vide CHELÆ.

CHELIDONIA Scopuli, *χελιδόνες*, in Pamphilio mari sunt Ptolemeo: Isole Corrente Castaldus appellat. Caprole Pinetus vocat. Harum mediam, quæ & caseris maior est, Castello ruzo nominari, scribit Niger. Dionysius tres esse dicit. Stephanus ex Favonino duas dicit esse numero, quarum unam CORYDELA *κορύδεια*, alteram MELANIPEAM *μελανίπεια*, appellari tradit. Chelidonia insula Pamphiliæ mare à Lycio diuideret, scribit Lucianus, in Nauigio.

CHELIDONII *χελιδόνιοι*, circa Phrygiam locus: Straboni 14. inter Metropolim & Holmios.

CHELIDONIVM *χελιδόνιον*, Illyrica gens, Stephanos ex Hecataeo. Promontorium montis Tauri, in Pamphilia, Plinio. Castellum in precipiti colle situm, non longè à Tibio, Cedreno, & Europalati.

CHELIPPVS, mons in Chio insula. Germanicus Cæsar in Aratum.

CHELLVS *χέλλος*, circa Palestinam vrbs. Iudith 1.

CHELMACH Ezech. 27. *χέλμας*, 70. interp. MEDIA vertit Chaldaus paraphrastes.

CHELMON D. Hieronymo, CYAMON χυαμων 70. interp. qua est contra Efdrelen. Iudith cap. 7.
CHELONATES, vide **CHELONITES**.
CHELONE χελών, i. testudo, promontorium Cei. Pausanias in Atticis.
CHELONIDES χελονιδες, paludes Libya Interioris. Ptolemaeus. Gaoga nunc nominari videntur.
CHELONITES χελονιτες, Promontorium Elidis, Peloponnesiaca regionis, Ptolemaeo, & Straboni: sed huic **CHELONATES**. Cabo Torice vocat Theuetus, Castel Torpeso, vernaculo vocabulo appellat Sophianus. cui etiam **CHLYMYTZI** χηλυμιτζι, dicitur. **ILIACVS** Ιλιακός, videtur quoque à Plethone nominari.
CHELONITIDES, vide **CATATHRA**.
CHELONOPHAGI, Asia populi, circa Arabiam videntur apud Melam. In Carmania angulo, sunt Plinio, & Ptolemaeo. Fretum sinus Arabici accollunt, ut Strabo testis est. Nouit hos quoque Mela, & Agatarchides. Vide **PHOCARVM**.
CHELYDORIA χελυδορεια, Arcadia mons, contiguus Cilleni alio monte. In Chelydoria Mercurium testudinem excoctasse, & ad lyram suam aprasse, scribit Pausanias.
CHEMBIS, vide **CHEMNIS**.
CHEMIA, vide **ÆGYPTVS**.
CHEMNIS χημνις, Aegypti pagus, in colle, ad ripam Agathostemonis fluminis. Heliodorus lib. 2.
CHEMNIS χημνις, Aegypti vrbs, in Thebaidis regione, (iuxta Neapolim Stephano.) testibus Herodoto, & Diodoro; cui etiam **PANOS** vrbs, πανωσις, dicitur. χημνις, male legi credo apud Plutarchum in Ilide. **CHEMNIS** quoque insula Aegypti natans est. Herodoto & Pomponio. iuxta Buton urbem versus ostium Sebenniticum. sed qua **CHEMBIS** ex Hecataei sententia, apud Stephanum vocatur. **CHEMNITEN** Nomum habet hoc tractu Herodotus in Enterpe. Eadem forte cum **PANOPOLITE**.
CHEN χην, Laconica vrbs, Stephano, Laetio in Mysone, & Maximo Tyrio, Sermonē 15. vide **OETÆVS**.
CHENÆI, vide **CENÆI**.
CHENERETH, vide **TIBERIAS**.
CHENIVS χηνιός, mons circa mare, apud Macrones populos: vti videtur lib. 14. Diodes. Non procul à Colchide regione est.
CHENNE Hieronymo, Ezech. 27. χαναν, 70. interpret. **CANNÆI** Chaldeo paraphrasti.
CHENNIN χηννιν, Aegypti locum, habet Plutarchus in Ilide. vbi Satyri & Panes habitant. **CHEMNIS** puto restituendum.
CHENOBOSCIA χηνωβωσκια, Ptolemao & Stephano est vrbs in Aegypto. **CENOBOSIVM** Antonino, & **CHENOBOSCIUM** lib. Notitur.
CHEPHIRA, vide **TIBERIAS**.
CHEPHTHOMI, vide **ENAMIE**.
CHEPTA, Asia fluvius est Plinio inter Orthopsanam Drangiana regionis urbem, & Peucolaitem. Indica regionis.
CHERÆVS χεραιος, Aegypti locus. Procop. 6. adis. Videtur mihi **CHEROPOLIS** Stephani, & **CHERCV** apud Antoninum pro eo legi puto. Circa Canobum est.
CHERCV, vide **CHERÆVS**.
CHEREBCLA, vide **CHÆRECLA**.
CHEREOS χεραιος, castelli nomen apud Suidam. in voce Indacus. In Asia Minori, circa Isauriam.
CHERMEL χερμελ, montis nomen videtur Isaiā 29.
CHERMVLA Palaestina vrbs, lib. Notitur. An pro Carmelo?
CHEROBACCHI, vide **CHOEROBACCHI**.
CHEROGIPSIS χερουγισ, fluvius, sic ab accolis vocatus Gregoras. In Thracia, circa Cherronesum.
CHEROLATA, vide **CHERTOBALVS**.
CHERRAIDÆ χερραιδαι, portus circa Teium, Ionia vrbs. Septentrioni obuersus Strabo 14.
CHERRONESVS, Libya vrbs. **CHERRVRA** dicta, χερραιρα, Stephanus. Lycia regionis, est apud eundem. item vrbs supra Cnidum. Apud Rhegium, è regione Sicilia, Plutarcho in Crasso. In Sardinia opidum, Ptole-

mao. Apud eundem Aethiopia sub Aegypto: ad sinum Arabicum. & Indie intra Gangem; ad mare Indicum. Vrbs Aethiopia versus Occasum, infra Tritonidem paludem: (qua ad mare Atlanticum est) hanc ab Amazonibus expugnatam, scribit Diodorus 3. In Hispania vrbs, circa Zacynthum, Straboni 3. quā puto hodie Peniscola (idem significante) nomen obtinere. Est & Cherronesus colonia Heracleotarum (qui sunt in Buthymia) inter Borysthenem & Panticapeum, Plinio & Strabone testibus. Locus quoque Thracia, ad Pontum Euxinum, inter Apolloniam & Thyniadam, ut refert Arrianus in Periplo. Etiam circa Sinopen, ad Pontum Euxinum. Plutarchus in Lucullo, Cherronesus etiam est iuxta Corinthem, κορινθιον, urbem Stephano. Nescio hac vbi sit. An pro Corinthe Corinthus legendum, ut ex Thucydo 4. videtur? **CHERRONESVM** Brutia, apud Rhegium, habet Plutarchus in Crasso. Hanc **PENINSVLAM** interpretatur Plinius 3. cap. 5. & 10. Hoc scire vellem Scaligerum, ut eo ludentius Zanculas pro Phancillas legeret, ad 4. Varronis de lingua Latina. Hunc autem Cherronesum primum propriè **ITALIAM** appellatam, scribit ex Antiocho Syracusano, Halicarnassens. vide **APOLLONIA**. & **CHERRONESVS**.
CHERRVRA, vide **CHERRONESVS**.
CHERSÆVS Μυρις, Constantinopoli: Zonara 3. vide **CHERRONESVS**.
CHERSENA, vide **TAVRICA CHERRONESVS**.
CHERSEVS χερσεός, Phœnicia fluvius, Ptolemao, in sacris **CYSON** est; Postello assertore, Choriseus, per o habent Ptolemai Latini codices, ut & Postellus hoc loco.
CHERSIS χερσις, vicus Africa, in Pentapoleos regione. Ptolemaeo.
CHERSO χερσος, Ponti maritima vrbs, ad Meoridem paludem, Procopio 3. Aedific. Huius meminit sapius Cedrenus. Expugnationem eius describit Constantinus Manasses. Ex horum, & lib. 20. Historie Miscella descriptione videtur mihi in Taurica Chersoneiso, locū esse maritimum ad eius partem Occidentalem. **CHERRONESVS** forte Ptolemai, Arrianive. Mecum video sentire Baronum in Martyrologio Romano. Eandem **CHERSONA** ab alijs vocari, observavi.
CHERRONES, vide **OXYANI**.
CHERRONESVS χερρωνησος, **THRACIÆ**, Ptolemaeo, **HELLESPONTIACA** Cherronesus apud Suidam. videtur ab Halicarnaseo, & Stephano **PALLENE** πωλλην, dici. Describit enim sub hoc nomine Thraciae peninsulam è regione Hellepontis sitam: additq. eam à Crassū barbaris habitatam. **CHERSAVM** simpliciter nominat Lycophron. **CHERRONESVS** etiam Taurica Chersoneisi opidum est apud Ptolemaū, & Arrianum, in Periplo. qua **CHERSO** forte posteriorib. saculis. Promontoria quoque duo in Achaia, sic dicuntur Ptolemaeo. vnum ad Asopi, alterum ad Acheloi fluminum ostia. Eisdem Creta insula promontorium, Occidentem versus. Punta de Corinto indigitat Pinetus. Etiam Creta insula, Exortiu lateris promontorium Ptolemaeo. Punta de Setia, Pineto est. χερρωνησος, Stephano dicitur. (Sed video ferè Cherronesus & Chersoneus indifferenter ab auctoribus scribi.) Promontorium Sicilia, Ptolemaeo. Fazellus Augustam hodie vocat. Aliud Sicilia citatur ex quarto Interpretis Apollonij libro, à Fazello: subdisque hodie Milazzo vocari. Eubœa insula promontorium, apud Ptolemaum. Cabo d'oro habet nomen apud Mar. Nigrum. Melite insula maris Africi, Ptolemaeo. Cale di S. Paulo, Quinto Heduo. Persidis promontorium, siue extremum, est Ptolemaeo; item Arriano in libello rerum Indicarū. sed hic addit huius Chersoneisi tractum **MESAMBRIA** μεσμβρια, vocari. **CHERRONESVS** **METHENNE** μεθεννη, Peloponnesi promontorium, Ptolemaeo, in Argia regione: Phanar Sophianus appellat. De eo vide in **METHANA**. **CHERRONESVS** **PARVA**, Aegypti promontorium Ptolemaeo; ad Mare Mediterraneum: Bofirc hodie videtur. **MAGNA** cognomine est apud

apud eundem, in Marmarica, regione Africa: Arraxilitin, vel Raxilitin Marmolio. Idem Ptolemaus habet duas Cheronesos in Arabia Felici: vnam ad sinum Arabicum; alteram ad sinum Persicum. CHERONESVS est in Troade, vbi Hellen sepultam, scribit Lucianus, in Dialogis. CHERONES I Rhodiorum, meminit Seneca 3. Natural. vbi de fonte quodam fædo turbidoque. Vide CHERRONESVS, APAMIA, SINOPE, & TAVRICA.

CHERTOBALVS $\chi\epsilon\rho\tau\omicron\beta\alpha\lambda\omicron\varsigma$, Pannonia Superioris ciuitas, Ptolemao, Chariburg in Austria censetur à Lazios addit, eandem ante annos ducentos Cherfulenburg appellatam. Eandem idem CHEROLATA nominat. GERVLATÆ eo tractu, Antoninus, & lib. Notitiar. meminere. Eidem Antonino LEG. XIII. est.

CHERVSCI, Tacito, Paterculo, & Straboni. CHÆRSICI $\chi\epsilon\rho\sigma\iota\kappa\omicron\iota$, Ptolemao, quos Vib. Sequester CERVECIOS nuncupat. Mansfelders ego existimo. Luneburgenses maunt H. Junius, in sua Batavia. Vide Albimerum, in Tacitum.

CHESBON, vide ESEBON.

CHESOPOLIS, Plin. 5. cap. 29. Fuit in ora eius Temnos, nunc in extremo sinu Smyrna Chesopolis prom. Sic Pintianus, & tria mea exemplaria. quo loco legit Gelenius, Myrmeces scopuli. Vide CHESIVM.

CHESIAS, vide CHESIVS.

CHESIVM $\chi\epsilon\sigma\iota\nu$, Ionia opidulum, Stephano. idem cum CHESOPOLIS putauerim. Sami promontorium esse scribit Gyrardus, ex Callimachi Scholiaste.

CHESIVS, Plinio fluvius est in Samo insula: $\chi\epsilon\sigma\iota\varsigma$ Sami promontorium, apud Callimachum.

CHESLOEMI, vide ENAMIA.

CHESLON, vide IARIM.

CHESINVS $\chi\epsilon\sigma\iota\nu$, Sarmatia Europæ fluvius. Ptolemaus. Narua mihi hodie referre videtur.

CHETIMA, in sacris litteris; CHITTIM legit Pagninus apud Danielem 13. CETII habent 70. interpretes. ROMANOS interpretatur D. Hieronymus. Lib. 1. autem Machab. cap. 1. scribit Alex. Mag. ex Chetim exeuntem. Hic verò nunquam fuit in Italia. Ita hic Græcos vel Macedonas velle videtur. Monuit hoc ante me quoque Castalio. Pro ITALIA tamen & regionibus attingentibus habetur à M. Beroaldo. Vide CYPRVS.

CHETTÆA $\chi\epsilon\tau\tau\alpha$, Ptolemao est Marmarica, in Africa vicus. Carto vocatur Iacobo Castaldo.

CHETTÆI $\chi\epsilon\tau\tau\alpha\iota$, Palestina gens. Genes. 15. CHITÆI sunt Pagnino: ETHÆI Chaldaeo paraphrasti, & D. Hieronymo. vide CANAAN.

CHETTI vicus $\chi\epsilon\tau\tau\iota$ $\nu\omicron\mu\omicron\varsigma$, locus haud procul à Byzantio. Agathia 5. CHETVMESVM legerat vetus interpres.

CHETVMESVM, iuxta Symbolon portus est, lib. 20. Hæstor. Miscellæ. Cheronesus fortè Ptolemai. vide CHETTI vicus.

CHEZAS, vide CHVSIS.

CHEZIB, vide CHASBI.

CHIA, vide CHIOS.

CHIACA, Armeniæ vrbs, Antonino. Ponti, in lib. Notit.

CHIANI, vide GAVRATA.

CHIDNÆI $\chi\epsilon\delta\nu\alpha\iota$, circa Pontum Euxinum populi. Orpheus in Argonauticis.

CHIDON, aræ cuiusdam nomen: 1. Paralip. 13. vide NACHOR.

CHIDORVS, vide ECHEDORVS.

CHILICOMVS, Media vberimus tractus, prope Corduenam, Ammiano, 25. Huius meminere etiam Cedrenus & Cuiropalates.

CHILMANENSE opidum, in Africa Propria. Plinius.

CHILMI scopulum, ad Cirtinam insulam: habet auctor vita D. Fulgentij. Cercina malim pro Cirtina.

CHILVN $\chi\epsilon\lambda\upsilon\nu$, 70. interp. Palestina locus. Iosue 15. D. Hieronymo OLONE est.

CHIMARVS $\chi\epsilon\mu\alpha\rho\varsigma$, Argia regionis torrens. Pausanias in Corinthiacis. Geminata RR. apud Isacum. Etiam

fluvius prope Constantinopolim; vt habet Gylus ex Dionysio Byzantio.

CHIMERA $\chi\epsilon\mu\epsilon\rho\alpha$, Sicilia vrbs Stephano: ex Xenophonte 3. Grecor. vbi quidam iuegalegunt. Lycia mons, qui nocturnis æstibus fumum exhalat, Solino & Vibio. eundem puto cum eo, quem Plinius in Phaselide describit. & sub Cragi (cuius pars Chimera est) nomine, Strabo. qui etiam CHIMERAM conuallem non procul hinc facit. CHIMERA etiam apud Plinium castellum est in ora Epiri, in Cerauniis.

CHIMERIVM $\chi\epsilon\mu\epsilon\rho\iota\nu$, locus in Thesprotide, vbi dulcis aqua vena è mari erumpunt, Pausania in Arcadicis. Promontorium ibidem est, Stephanus. Idem cum CHIMERA Plinij puto. Est portus, & super eum vrbs, Thucydidi, & Straboni. Phthiotidis montem habet Plinius.

CHIMO $\chi\epsilon\mu\omicron$, Ptolemao vicus Agypti est, ad Mare Mediterraneum. Cacoberio hodie vocari conijcio: Theuetus tamen Turrim Arabum ex eo facit. CYNOSSEMA, ni fallor, Strabonis est. vide CHIVS.

CHIMOAS, vel CHIMONAS, & SARANDIS, India loca, inter qua acites lapis reperitur. Serapio.

CHINÆA, vide BRIKIA, & CYGNEA.

CHINAPHAL $\chi\epsilon\lambda\alpha\phi\alpha\lambda$, Ptolemao Mauritania Casariensis flumen. quod hodie Celef & Acafran vocatur, auctore Marmolio.

CHINERETH, vide TIBERIADIS Lacus.

CHINNA $\chi\epsilon\lambda\nu\alpha$, Dalmatia vrbs, Ptolemao teste. CINNA Antonini forsan.

CHIONITÆ, gens Persis vicina, Amm. Marcellino. CYNAMOLGI legit Iunius, Animaduers. 5. cap. 27.

CHIOS $\chi\iota\omicron$, Aegæi pelagi insula, & vrbs in ea, Ptolemao inter Samum & Lesbum. Hæc ÆTHALIA ab Ephoro, prisco nomine; & CHIA à Metrodoro & Cleobulo nominatur. Item MACRIS, & PITYVSA, Plinio teste. ÆTHALIA $\alpha\iota\theta\alpha\lambda\iota\alpha$, quoq; apud Suidam & Stephanum. Apud Liuium lib. 37. sunt Macris, Chios, & Æthalia tres insula diuersæ, hoc eodem nihilominus tractu. Hæc Chios sola mastice profert. vocaturq; vulgo hodie Scio, vt Sophianus; vel Chio, vt Bordonus refert. eadem est pronuntiatio. Turca Saches appellant. Persi Seghex, (quod mastice significat) vt scribit Iosaphat Barbarus. Beniamin eam Hichan nominat; vt ego ex mastice historia, quam describit, mihi persuadeo. CHIOS Caria vrbs, sub monte Pellenæo: item Eubææ: & alia in Rhodiorum Cherroneso, iuxta Triopium, Stephano. CHIOS, & ÆTHALIA, due diuersæ insula videntur; apud Liuium 37. vide CHIVS.

CHIRIPHE $\chi\epsilon\pi\phi\epsilon$, Babylonia opidum. Ptolemaus.

CHIRIS $\chi\epsilon\iota\varsigma$, Thebaidis Agypti vrbs. Olympiodorus in Excerptis.

CHIROBACHI, vide CHOEROBACCHI.

CHIROGLIVM, Lycij maris insula. Plinius.

CHIRONIA, vide CARYSTVS.

CHIRONIDES $\chi\epsilon\rho\alpha\upsilon\iota\delta\epsilon\varsigma$, Petra, Thessalia mons, Callimacho. vide PELION.

CHIRONIS villa, prope Messenem Peloponnesi vrbs. Polyb. 4.

CHIRONIVM Antrum. Apollodorus 3.

CHISIOTOSAGI, Indica gens. Plinius.

CHITÆ, vide CHETTÆI.

CHITIS, vide TOPAZOS.

CHITTIM, vide CYPRVS, & CHETIMA.

CHITVÆ $\chi\epsilon\tau\tau\alpha$, Mauritania Casariensis gens, apud Ptol.

CHITVS $\chi\epsilon\tau$, Cedreno Thracia pagus.

CHIVS $\chi\iota\omicron$, locus circa Paratonium Agypti videtur, Polyeno 2. de Maga. pro $\chi\epsilon\mu\alpha\kappa\omicron\nu$ Ptolemai, vt vult Casaubonus, vide IOS & CHIOS.

CHIZALA, vide CHOZALA.

CHLAMYDIA, vide DELOS.

CHLARHILORVM gentis, ad Rhodanum fluvium, meminit Auienus.

CHLASCVM, Cuiropalati vrbs est circa Armeniā vsparia.

CHLEAT vrbs, Cedreno: circa Armeniā alicubi, CHLEAS
legit

legit Curopalates. CHLIAT idem legit, alio in loco. an pro eadem, ignoro.

CHLIARA, Asia Minoris vrbs: ab Emanuele Comneno à Turcis liberata, vt refert Nicetas. & Glyca continuator. Circa Mysiam, aut Phrygiam videtur.

CHLIARVS, vide GANGES.

CHLIAT, vide CHLEAT.

CHLIDIVM χλιδιον, circa Bulgariam, aut Thraciam, locus, Cedreno. Sine afflatu legitur apud Curopalatem. & lib. 21. Historia Miscella. vbi circa Constantinopolim videtur. quo quoque CLIDIVM Gyllo in suo Bosphoro est.

CHLORVS χλωρος, in Sicilia Syracusorum propugnaculum, Aliano de Animalibus, lib. 12. cap. 30. Pelorum interpretantur eius interpretes P. Gyllius & Gesnerus. vterque male. Medicam manum adhibet Plinius lib. 32. cap. 2. vbi hunc locum in suam historiam transtulit, atque in Eloro Sicilia castello non procul Syracusis, è manibus hominum vesci piscibus tradit. Eadem apud Stephanum in verbo ελωρος. ELORVS itaq; scribendum apud dictum Alianum. CHLORVS etiam Cilicia fluius, apud Plinium.

CHLVMTIA, Gracia quadam vrbs, Laonico 8.

CHLVMTZ, vide CHELONITIS.

CHNA χηνα, sic Phoenice dicebatur. Stephanus. Vide PHOENICE.

CHNV MIS χηνυς, Aegypti vrbs, Ptolemaeo.

CHOA, Hieremie, ECVE 70. interpretibus. vnde Solomon equi adferebantur. 3. Regum 10. vide COPHES.

CHOANA χόανα, Media ciuitas Ptolemaeo. CHAONA Diodoro est, lib. 2. Com Becano, in sua Gallia. Est apud eundem Ptolemaum Parthia: item Bactriana vrbs.

CHOANI, Arabia Felicis gens. Plinius.

CHOARA, Plinio locus amoenissimus in Parthia. Strabo habet CHORENEM, quam idem vocat CHOARINEM regionem Parthicam: Indis proximam. CHOAROANÆ hac Ptolemaeo.

CHOARAXES χοαρᾶξ, limes inter Colchidem & Armeniam, Straboni. & εχᾶξ restituit Casaubonus.

CHOARINA, vide CHOARA.

CHOASCVS χοᾶς, Asia fluius. Pausanias in Phocis. χοᾶς, legendum suspicor.

CHOASPA χόασπα, Arachosie vrbs, Ptolemaeo.

CHOASPES χοᾶς, Asia fluius, qui Susam praterfluit, Herodoto, Nicandro, Dionysio, & Eustathio. Inter Media flumina eum numerat Ammianus. sic quoque Ptolemaeus, sed sub EULAI nomine. ex Choaspi solo, vt Plinius & Solinus auctores sunt, Persici reges sibi pocula vendicant. Deseritur in Tigrim, eodem auctore. Puto eundem male apud Curtium s. HYDASPES vocari. CHOASPEN alium, circa Indiam, habet Curtius & Strabo, qui in Cophen exit, vide HYDASPIS.

CHOASTRA, vide LOCASTRA.

CHOATRAE, vide SARMATIA.

CHOATRAS, Plinio mons Asiae, etiam Ptolemaeo. quamuis in Græco codice CHABORAS legatur. Inter Mediam & Assyriam regiones limes. SOGDIANOS Montes hoc tractu describit Arrianus 3. Alex. si fida scriptura. Cabusco hodie, Castaldo. Vide TAVRVS.

CHOBACHOB, Palestina locus, vicinus Bethulia. Iudith 15.

CHOBAL χόβαλ, ad sinistram Damasci. Genes. 14. CHOVAN Pagnino: HOBACH Hieronymo, & Chaldaico paraphrasti, qui ad Aquilonem, vertit, pro ad sinistram. SOBAL legit Josephus, qui illud videtur inter Damascum, & Dan Iordanis fontem ponere.

CHOBAR χόβαρ, Chaldeorum fluius: alij CHEBAR. Ezech. 1. 3. 10. TIGRIS videtur, vel Euphrates. CHABORAM Ptolemaei putat Casaubonus ad 16. Straboni.

REGIVS fluius est Scaligero de Emendatione tempor. Vide EVPHRATES.

CHOBAT χόβατ, Mauritanica Casariensis vrbs, Ptolemaeo. COBA Antonino est.

CHOBATA χόβατα, Albania vrbs. Ptolemaeus.

CHOBVL, vide CABVL.

CHOBVS χόβος, Colchidis regionis fluius. Arrian. in

Peripto, & Agathias 1. Idem cum COBYM.

CHOCE, vide COCHE.

CHOCHE χόχη, vicus iuxta Tigrim fluium. Stephanus, ex 10. Arrian. Fortè idem cum Coche.

CHODDA χόδδα, Ptolemaeo Carmania vrbs.

CHOENICIDES χοηνίδης, loca cauernosa ad Sinopen vrhem: vbi magna pelamidum piscatio. Strabo.

CHOERADES χοεράδες, & Pharon insulas in Alexandria Aegypti appellatas sciunt omnes, scribit Hermolaus in Plinium. CHOERADES, insulae sunt Italicae, Thucydidi lib. 7. in mari Ionio, iuxta Iapygium promontorium. Tria Iapygium promontoria hac esse, apud Strabonem 6. vult Casaubonus. CHOERADES, apud Hesychium, Fauoninum, & cetera Lexica, sunt insulae, siue petrae Ponti Euxini, iuxta Hellepontum: eadem cum CYANEIS, vt ego existimo. CHOERADES nominari ab Apollonio, BALEARES; annotauit Gerbelius. Scio eas ab Isacio ad Lycophronem sic vocari: ex Timeo apud Dycem Cretensem, lib. 6. sunt CHOERADES scopuli ante Eubeam insulam, iuxta Caphareum montem: CAPHARIDES Petrae, haec sunt Seneca, in Hercule Oeteo. χοηνίδης Phalaridis, & Dionii Prusae. Καρπειδες, Q. Calabro 6. apud quos Aiacem, Cassandra virgine violata, naufragiū fecisse, narrans fabula. has apud Homerū, Lycophronem, Q. Smyrneum, & Philostratum in Imaginibus, GYRAS Petras appellari video. Sunt etiam CHOERADES in Persico sinu: Arriano in Indicis. CHOERADES etiam ad Herculeas columnas statuuntur à Cocciano, vt refert Lycophron. Horum etiā meminit Strabo. Et scio non longè hinc etiam, in Sinu nempe Gaditano, exstare quosdam scopulos, qui nomen retinent, ab accolis enim Los pueros hodie nominantur. Roche de la Truye Gallis. eadem significatione omnes. CHOERADES, Stephano Mosynoecorum vrbs est.

CHOERAGIA, vide APSACIVM.

CHOEREAS χοεῖρας, Herodoto in Eubaea locus. vnde Chæreata, tribus Syconia apud eundem.

CHOERIVS Salmus, iuxta Gereniam, inter Messeniam & Laconicam. Pausanias.

CHOEROBACCHI locus, in Thracia ad Melam fluium, apud Zonaram, & Nicetam. Chirobachi legitur apud Curopalatem.

CHOI χοι, Asia populi, Stephano. Iuxta Bechiros.

CHOLARGVS χολάργος, Acamantis tribus vicus, Stephanus. In Attica, Suida. Huius etiam Plutarchus in Nicia meminit, & saepius Aeschines in Orationibus.

CHOLBESINA χολβήσινα, Sogdiana opidum. Ptolemaeus.

CHOLIDAE χολίδαί, Leontidis gentis vicus. Steph. Gemina- to 11. habet Demosthenes, aduersus Lacritum, & Cononē.

CHOLIMMA χολίμμα, Armenia Maioris vrbs, apud Ptol.

CHOLLE χόλλαι, Palmyrena opidum, Ptolemaeo. Africa vrbs quoq; Appiano in Punicis. at ACHOLLA χόλλα legendum. vide ACHOLA.

CHOLLIDAE, vide CHOLIDAE.

CHOLMADARA χολμαδάρα, Ptolemaeo, Syria ad Euphratem vrbs.

CHOLOBETENA χολοβήτα, Armenia regio, Stephano, ex Arriano.

CHOLOE χολόν, Ponti Galatici opidum, in Cappadocia, Ptolemaeo. CHOLOGOI legunt interpretes.

CHOLVA χόλβα, Armenia Maioris vrbs duae sunt apud Ptolemaum. Idem CHOLVATA habet in eadem regione.

CHOLVM Murus χόλον τευχός, Caria vrbs, Stephano. ex Apollonij 18. Caricorum. Meminit χολοτευχόν quoque Goltzius, ex nummo.

CHOMA χόμα, Lycia vrbs. Ptolemaeus. Huius episcopum, Eudoxium nominat Concil. Ephesinum III.

CHOMARI populi, circa Margianam, Plinio. vel Bactrianam potius, vt Ptolemaeo. qui & CHOMARA opidum ibidem habet.

CHOMPSO χόμψος, insula Nili, inter Aethiopiam & Aegyptum. Stephanus, ex Herodoti 2. vbi ταχόμψος, lego. Idem

Idem Stephanus pro eodem alio in loco τὰ χεῦλ' ὁ, per a in medio habet. Ex quo colligo non omnia vnus Stephani esse, quæ sub eius nomine eduntur, sed huiusmodi plurima à studiois inserta.

- CHONÆ** χωνᾶ, locus metropoleos, in sanctionibus pontificum Orientalium. **CHONAS** ad Maandrum fluium, describit Nicetas, & olim **PALASSAS** dictum tradit. vitiosè pro **Colossas**: ut mihi persuadeo. vide **COLOSSÆ**.
- CHONES** χωνες, Lucania populi. Straboni, apud quos **CHONIS** ciuitas, quæ **CHONIA** χωνία Lycophroni, χών, Stephano. Calabria urbem facit **Barrius**, quam hodie **Belicastro** nominant. vide **ITALIA**.
- CHONNABARARA** χωνναβαρᾶ, Ptolemao, **CHONNAGARA** interpretibus; India intra Gangem opidum.
- CHORA**, nomen loci, in lib. Notit. vbi hac: Praefectus Sarmatarū gentiliū, à **Chora** Parisis vsque. vide **TRALLIS**.
- CHORAMNÆI** χορμναῖοι, Persidis populi siluestres, Stephano. Circa Caspium mare sunt. **CHOROMANDÆ**. Plinio.
- CHORAMON**, vide **BATHVRIM**.
- CHORASA**, vide **TVPATA**.
- CHORASMIA** χορσμία, vrbs Parthorū, versus Orientem, Stephano. **CHORASMI** populi in Parthia sunt, ad Orientem solem, Athenæo 2. sunt Sogdiana regionis, apud Ptolemaum. ab vtraq; parte **Oxi** fluminis habitant: ut referūt **Plinius** & **Dionysius**. **CHORASMVSINI** χορσμουσῖνοι, sunt Straboni. & χορσμεῖνοι, Arriano 4. Alexandri. Sed hos **Colchis** & **Amazoni**bus vicinos facit.
- CHORAZIM**, vide **COROZAIM**.
- CHORBATÆ**, vide **CHROBATÆ**.
- CHORDIRAZ** χορδῖραζ, Mesopotamia vrbs, Straboni.
- CHORDVLA**, vide **CORDVLA**.
- CHOREB**, vide **SINAI**.
- CHORENE**, vide **CHOROANE**, & **CHOARA**.
- CHORIENIS** Petra, India, in Paratacarum regione, Arriano. Hanc **Curtius** **DORINIM** vocat. ut annotauit **Vulcanius**. Sed vide **AGORVS**.
- CHOROANE** χοροανή, Parthia regiuncula, Ptolemao. χωπλή, Straboni. **Balaſſan** incolis nominatur, si **Nigro** creditur. vide **CHOARA**.
- CHORO** χορ, locus **Thracensium**; **Cedreno**. **TOPOS** legit **Europalates**. Vide **CHORVM**.
- CHORODNA** χορὸδνα, Persidis vrbs. Ptolemaus.
- CHOROMANDARVM** gens, est apud **Plinium**, siluestris sine voce, &c. Non dicit vbi locorum. sed in India, aut **Scythia** alicubi, credendum. Vide **CHORAMNÆI**.
- CHOROMITHRENA** χορομιθρηνα, Ptolemao Media regio est.
- CHOROSANE** χοροσαν, castellum in Asia vsq; iam, **Cedreno**.
- CHOROSANITÆ**, vide **MAVROPHORI**.
- CHORRÆI** χορραῖοι, Palestina gens, in montibus **Seir**. **Genesis** cap. 14.
- CHORSA** χορσα, Armenia Maioris vrbs. Ptolemaus. Hodie **Chats** vocari suspicor.
- CHORSABIA**, vide **ARGASIS**.
- CHORSEVS** χορσεῦς, apud Ptolemaum est **Palestina** fluius.
- CHORSIA** χορσία, Boeotia vrbs, **Pausania**, & ex eodem, **Stephano**.
- CHORSORI**, vide **PERSIA**.
- CHORTACANA** χορτακανα, vide **ARTACACNA**.
- CHORTASO** χορτασώ, Egypti opidum, Stephano.
- CHORVM** χορὸν, Thracia locus, apud **Cedrenum**. Idem fortè cum **Choro**.
- CHORZENA** χορζην, Armenia Maioris regio. **Strabo**. Valde subdubito ne vox sit corrupta, & eius loco **Xerxena** legendum.
- CHORZIANI**, gens Asiatica, circa **Persidem** videtur, apud **Procop.** 2. **Persicor**.
- CHOTA**, vide **CVRTA**.
- CHOTÆNA**, & **CHOTENA**, vide **COTÆNA**.
- CHOZALA** χοζαλα, Mauritanie Casariensis opidum, Ptolemao. **CHIZALA**, habent Latini interpretes.
- CHRA BASA** χραβασα, Africa Propria vrbs, apud **Ptolem.**

- CHRAMVS**, circa **Daciam** opidum videtur, apud **Nice-tam** **Choniatam**.
- CHREMETES** χρεμῆτης, Libya fluius maximus, qui in Oceanum influit. **Aristoteles** in **Meteoris**. **Hesychius** eius etiam meminit.
- CHRENDI** χρενδῖ, Hyrcania gens, Ptolemao. Per 1. in prima interpretibus.
- CHRETES** χρετῆς, stagnum tres insulas continens. in **Libya**. **Hannonis** **Periplus**.
- CHRETINA** χρετινα, Ptolemao vrbs in **Lusitania**.
- CHRINDI**, vide **CHRENDI**.
- CHRINNI** Montes, vide **SILYS**.
- CHRINNISSA**, vide **CRINNISSA**.
- CHRISTIANI**, vide **EVROPÆI**.
- CHRISTIPOLIS**, locus in confinibus **Thracie** & **Macedoniae**, circa mare, **Gregora** teste. **Amphipolim** veterem esse puto. χριστιανπολις est in sanctionibus Pontificum Orientalium. & χριστουπολις, apud **Europalatem**. Vide **CHRYSOPOLIS**.
- CHROBATÆ** χροβαται, **Cedreno** sunt gentes circa **Dalmatiam**. **Krabaten** cum **Xylandro** esse cogito. χροβαται idem apud eundem **Cedrenum**. **CHOROBATÆ** Gabio, apud **Europalatem**.
- CHROMII** Montes, ex quo **Asopus** fluius oritur. Sic habet **Roſmarus** ad **Apollonium**. In **Peloponneso**, iuxta **Aethyream**.
- CHRONVS** χροῦς, Sarmatia **Europæ** fluius, Ptolemao. In **Lithuania** eum hodie ponunt **Pircheimerus**, **Decius**, & **Cromerus**. eumq; **Germani** **Memel**, & **Slauis** **Niemen** vocari dicunt. in Sinum **Venedicum** effluit. **Erasmo** **Stella** verd, & **Rithaymero**, fluius est **Prussiae**, **Pergel** dictus in eundem Sinum se exonerans. **Fidelerus** (qui flumina **Germania** elegiaco carmine descripsit) & **Antonius** **Chyonarinus** in suis **Bacchanalibus** cum **Cromero** sentit.
- CHROPSI**, vide **CYCHRI**.
- CHRVSOS** populos, transit **Halys** fluius, **Vibio** auctore. Chryse Pontica fortè **Sophoclis**.
- CHRVTVNGI**, vide **SCYTHÆ**, & **GRVTVNGI**.
- CHRYSA** χρῖσα, vrbs **Bithynia**, **Plutarcho** in **Theſeo**. Cretica insula, circa **Hierapitnam**, **Plinio**. **CRISE** hac **Mela**.
- CHRYSA** Porta χρῖσσι πύλη, locus circa **Byzantium**. **Agathia** 4.
- CHRYSAE** Fanum, in **Sicilia**; in agro propter viam, qua **Afforo** **Ennam** itur. **Cicero** 4. in **Verrem**.
- CHRYSAORIS**, vide **IDRIAS**.
- CHRYSAORVS** χρῖσαορῶς, Lydia fluius, qui **Mastauram** urbem interluit. **Stephanus**.
- CHRYSARONITÆ**, vide **MAVROPHORI**.
- CHRYSAS**, Sicilia amnis; qui per **Afforinorum** agros fluit. ut scribit **Cicero** lib. 4. in **Verrem**. χρῖσα **Diodoro** 4. in **Agrinorum** regione **Sicilia**. **Vibius** eum circa **Syracusas** describit. Sine affluu **CHRYSAS** ex nummo legit **Fulvius** apud **Ciceronem**. Hunc **Afforo** hodie dici, scribit **Faſellus**; sed **Veria** **Leander**. **Dittaino** habet **Aretius**, & **anonymus** quidam non contemnendus.
- CHRYSE** Sinus, **Plinio**: **Maris** **Eoi**; qui **Ptolemao** **MAGNVS** Sinus est: ut insignis, & alter (ut verè, & quod sentiam, dicam) nostri seculi **Ptolemaus**, **Gerardus** **Mercator**, ostendit in sua vniuersali tabula: qui eundem hodie **Mare** **Cindici** ait. **Girana** **Mar del Zur** indigitat. Idè **Mercator** vocat **CHRYSE** huius Sinus insulam, quam nunc **Lusitani** **Iapan** appellant. Eadem est, ni fallor, quæ à **Paulo Veneto** **Zipangri**, & nonnullis **Ciampagu** nominatur. Hac fortè etiam **Dionysii Alexandrini** **CHRYSE**, id est, **AVREA** insula. **Stephanus** quoque habet **Oceani** insulam **CHRYSEM**, quam **Ἰνδαβίτις** nuncupat. **OCEANITEN** habet hoc tractu quoque **Arrianus** in suo **Periplo**. **CHRYSE** insula quoque **India**, & peninsula etiam. **CHRYSE** est **Martiano**. Insula χρῖσι, præterea in quam ex **Lemno** modicus erat nauigationis cursus, sed maris aestu depressa, & abolita, **Pausania**

in Arcadio. Vrbis item ad Hellespontum, inter Abydum & Ophryniū, Straboni, Plinio, & Calabro. Alia Chryse Apollinis vrbis, prope Lemnum, & Samum. In Caria regione quoque, Stephano auctore. CHRYSEN vrbem habet Phauorinus circa Thebas, in Troade, Eustathio Ad A. Iasac. cui eadē cum ATRAMITTENE. eius meminit etiam Troas Seneca. Item promontorium circa Hephestiam, ē conspectu Tenedos. CHRYSEN Ponticam habet Sophocles in Philoctete, locum maritimum. Vide AVREA, CHERSONESVS, COMANA, & THASVS.

CHRYSEI, India gens. Plinius.

CHRYSERIA, vide CHRYSE.

CHRYSIPPA χρυσίππα, Cilicia vrbis. Stephanus.

CHRYSITES, Livia locus in Macedonia est, (vt Bellonius refert) qui hodie Siderocapla dicitur.

CHRYSIVS, Iornandi Dacia fluius, qui incolis Kreureuz, Germanis autem Kraiß dicitur, Sambuco, & Lažio. Duplicem faciunt, cognominantque Album & Nigrum. Hunc forte idem Iornandes AQUAM NIGRAM vocat. Vide CVSVS, & GRISSIA.

CHRYSOANA χρυσόανα, India extra Gāgem vrbis, Ptol.

CHRYSOBVLLVM, locus circa Tarsum. Cedrenus, & Curopalates.

CHRYSOCERAS, vide CORNV Byzantium.

CHRYSOMALLVS, vide IDA.

CHRYSONDIVM χρυσονδίων, Daretidis regionis, in Macedonia opidum, Polybio 5.

CHRYSOPOLIS χρυσόπολις, Diodoro, Xenophonti, Suida, Stephano, & Callisto: BOS Polybio, DAMALIS Ariano. Promontorium Asia est, positum ē regione promontoriū Byzantium continentis. vt illud (ex Georgio Cedreno) describit P. Gyllius. cui Scutari hic tempestate appellatur, vicinum Chalcedonie. Polybio tamen lib. 4. Bos & Damalis duo diuersa sunt loca. Nauale Chalcedonis dicit esse Socrates Scholasticus; & ante eum Xenophon. CHRYSOPOLIS, siue DIOSSVROS, id est, Iouis tumulus, Asiana prouincia, sic huius loci meminit non semel sexta synodus Constantinopolitana: in Conciliorum opere. Chrysopolim Episcopatum habet Tyrius sub sede Bostrensi. Ad Strymonem fluium vrbis est, I facio Tzetza ad Lycophronem. An eadem cum Christopholis? vide DRYANA, PARMA, VESONTIO, IOVIS, & VRANOPOLIS.

CHRYSORRHOAS χρυσόρροας, Ptolemao est Syria fluius, iuxta Damascus vrbem fluens. Bellonius eum Adegele nuncupat. Stephanus fluium quendam Damascus praterfluentem BARDININ βαρδίνον vocat, quem D. Hieronymus FARFAR appellat. vt scribit Wlfg. Wassenburgius. PHARPHAR est 4. Reg. 5. Sed an hic idem sit cum Chryssorrhoea, an alius, alij videant: ego enim me hoc nescire fateor. Plura enim flumina hanc vrbem alluere, aut praterire, ex Iusti Gistelij Peregrinatione didici. Pharfarsū Damascus praterfluentis meminit etiam Beniamin. idem habet Amma fluium, qui in ipsam vrbem influit. Hoc Farfar Damasci, vulgariter Ferne appellari, scribit auctor anonymus de bello Hierosolymitano. Idem auctor sub vocabulo Farfar, Orontem Antiochia, & Farfar Damasci comprehendit, atque ex his duobus vnum & vnicum flumen facit, lib. 3. cap. 33. & 39. & pluribus sequentibus. CHRYSORRHOAS Asia fluius, ad Oceanum Eoum iuxta Samara promontorium, Orofio. Colchidis fluius est apud Plinium. Et alius in Asia Minori, qui in Propontidem defertur: & GENDOS vocatur, apud eundem. Est & Argia fluius, iuxta Troezenem, Pausania. vide PACTOLVS, & LYCOMAS.

CHRYSVM χρυσόν, id est aureum, vnam ostiorum Indi fluminis, Ptolemao.

CHRYSVS, Asia Minoris fluius, circa Laodiceam, auctor Metaphrastes, de miraculo Michaelis Archangeli. Hispania Betica etiam fluius est, apud Sex. Auienum.

CHTHONIA, vide Creta.

CHVBDA, Asia vrbis, haud multis milliariis. à Taugast.

Callistus 18. cap. 30. Hanc incolae ab Alex. Mag. conditam referunt.

CHVDVCA χυδύκα, Babylonie vrbis. Ptolemaus.

CHVLLAB I, Africa Propria vrbis, apud D. Augustinum.

CHVLLI, vide CVLLV.

CHVMANA, vide PHVMANA.

CHVNI χυνί, Sarmatiae Europae populi, sunt apud Ptolemaum, Sidonium, & Marcellinum. Vide VNNI.

CHVRITAE χυρίται, Libya Interioris gens. Ptolemaus.

CHVS, Sophonia 3. & Ezech. 29. ATHIOPIA D. Hieronymo & Chaldaeo est. Sed ARABIAM esse docet Mart. Beroaldus, eā nepe quae est inter Felicē & Petream.

CHVSAE, vide PHYLACAE, & SCVSSA.

CHVSAI, sunt Beroaldo ARABES: à Chus. vide ATHIOPIA.

CHVSAMBARVS, vide ZVCHABARVS.

CHVSARIS χυσαίς, Ptolemao Libya Interioris fluius. COSENV M Plinij esse, scribit in suo Ptolemao, Villanovanus, quem Plinius tamen in Mauritania describit. Vide VSENV M.

CHVSI, vide ECREBEL.

CHVSIS, vide CHVZIS.

CHVSSA, vide SCVSSA.

CHVTHA regio Persica, vnde rex Salmanasar gentes traduxit ad Palestinam inhabitandam. 4. Reg. 17. Populos Chutuos vocari scribit Iosephus Antiq. 9. ad finem. à χυθου fluius Persico, sic dicto. CHVTHAI gens supra Garizim, est apud eundem, 2. belli Iudaici 1. Samaritanos sic vocari, tradit idem, Antiq. lib. 11. Hos Chutuos putat And. Masius COSSAS Diodori.

CHVTHVS, vide CHVTA.

CHVZICA LAVRA (χουζικα λαυρα, est Euagrio lib. 4. cap. 7) casa monastica, ad torrentem, in parte Septentrionalis viae publicae quae Hierosolymis egressos, Hierochonta desert. Huius etiam meminit Callistus.

CHVZIS χυζίς, Africa Propria vrbis, Ptolemao. CHVSIS, & CHESAS, in concilio Carthagenensi, sub D. Cypriano habitio.

CHYDA χυδα, Ptolemao Sicilia fluius est, quem F. Zellus Rosmatini appellari dicit. Videtur CHRYSA χρύσα, Diod. lib. 14. Lyciae maritimum opidum, apud Ptolemaum, vt Sophiano placet. ex Latinis fortasse mendosis exemplaribus, nam Graca LYDA χυδα, hoc loco habent. Giua hodie eidem Sophiano.

CHYLEMATH χυλημάς, Mauritania Caesariensis fluius, Ptolemao. Mina appellat Marmolus, & à Mauris Rio de Cena in quadam parte vocari dicit.

CHYLINAEORVM χυλιναιών, meminit Thesaurus Goltzj, ex nummo.

CHYRETIAE χυρίται, Aetiotarum Macedonia vrbis, auctore Ptolemao. Molcoluri Sophianus appellat. Vide CYRETIAE.

CHYTON χυτόν, Epiri regio, Stephano: ex Ephoro. Vide CHYTRIVM.

CHYTOPHORIA vide PARTHENIE.

CHYTOS, portus in Cyzico. Scholiastes in Apollonij Argonautica.

CHYTRI χυτρί, Cypri vrbis, Stephano, & Plinio; χυτρί, Ptolemao. χυτρί, lacus in Pelecania tractu, qui est inter Cephisum & Melam fluios: vbi arundine laudatissimam prouenire, affirmat Theophrastus 4. cap. 12. in Boetia. vide THERMA LVTRA.

CHYTRIVM χυτρίον, Coorum locum habet Antigonus in suis Mirabilibus, vbi aquam describit quae venentium vaporem exhalat. Huius meminit etiam Aristoteles 5. Politicor. Vide CHYTRIVM.

CHYTRIVM χυτρίον, Ionia locus, vbi quondam sita fuere Clazomena. Strabo, Meminit eius etiam Aristoteles, Politicorum 5. CHYTON Stephani videtur, quod monuit ante me Hermolaus. Idem quoque cum CHYTRINO Antigoni mihi erit.

CHYTOPOLIA, locus non longē à Telephi opido, vbi nihil operis prater olus venales exercesur: eoque Latini

OLLARIA vocant. *Azuthias* 2. In Armenia Maior, circa Phasidem fluvium alicubi videtur.

CHYTROPOLIS *χυτροπολις*, Thraciae regiuncula. Steph.

CHYTRVS, vide CHYTRI.

CIA, *Mars* *Aegae* insula apud Plinium contra Matiam Cretae insulae opidum. Incola CIANI, Linn. Zea Sophiano est. Vide CEOS, & DIA.

CIABRVS, Dicitur fluvius Ptolemaeo, ut Mercator habet, quoniam Morava interpretatur, Hungariae fluvium, Danubium influens. CIAMBRVS *καμβρυς*, legitur in Graecis codicibus Ptolemai, ubi & aliquando sine R. *καμβρυς* legit. CEBRVS Antonini videtur, & lib. Notit. Saconia hodie fortasse. Eundem Ciabrum, putat Peuce-rius CIVS *κίως* ab Herodoto dici. Forè LYGINVS *λυγινης*, Arriano dicitur, t. Alex. andri. Vide CEDRVS.

CIACIS *κιάκας*, Armeniae Minoris vrbs, in Melitena regione. Ptolemaeus.

CIANA *κιάνα*, Galatiae vrbs. Ptolemaeus.

CIAGESI *κιάγειοι*, Dacia gens, apud Ptolemaum. Ciozo arx inde, ut putat Lazijs.

CIAMBRVS, vide CIABRVS.

CIANA, torrentis nomen circa Meguntiam ad Rhenum: Tritthemio in Francorum origine. Zey interpretatur Iacobus Scenck.

CIANICA *κιάνικα*, Armeniae Minoris, in regione Melitena opidum, Ptolemaeo.

CIANOS populos, habet Linnus 32. & 33. A Cio Mysiae vrbe. unde etiam CIANVM *κιάνον* sinum habet Porphyrogenneta, ad Propontidem, in Asia ora. CIANOS, Pomponio insula in Mari Aegaeo. CIANIM fluvium habet quoque Lexicon Phaurini. Circa Cium urbem, ni fallor.

CIARVS *κιάρος*, vrbs nomen. sic Phaurini Lexicon.

CIASA *κιάσα*, Babyloniae opidum, Ptolemaeo. CÆSA legunt interpretes.

CIBALIANA, vel CIBELIANA, *Αἰβήλη* ciuitas, apud D. Augustinum, & Cyprianum: in concilio Carthaginensi.

CIBALIS *κιάβας*, Pannoniae inferioris, teste Ptolemaeo, & Zosimo, vrbs. CIBALÆ Eutropio, Ammiano & Diacomo. interdum per Y. in prima scribitur. Palma hodie vocari putat Lazijs, qui eandem scribit transpositis litteris BVBALIS nominari. Vide PANNONIA.

CIBARCI, conuentus Lucensis populi, in Hispania, Plinio.

CIBARITIS *κιάριτις*, vel *κιάριτις*, variat enim scriptura apud ipsum Strabonem: regio quaedam Asiae, circa Meandrum. *κιάριτις* est apud Porphyrogenneta. CYBARA est apud Alex. Trall. Puto idem cum CIBYRA.

CIBARRAEOTIS, vide CIBARITIS.

CIEDELI, loci nomen, apud Varronem, lib. 8. cap. 3. Circa Troezenios, ubi omnes pedibus sunt viscosi. Idem Plinius 31. cap. 2. de Troezeni tradit. Vbi autem hac Troezeni, aut quid Cideli sit, neuter docet.

CIBELE, vide MERCVLIALE.

CIBELIANA, vide CIBALIANA.

CIBENNICA Iuga, vocat Ado montem, quem hodie Cenis appellant. Alpium pars est.

CIBERIS *κιάβρις*, Thraciae Chersonesi vrbs videtur apud Procopium 4. Aedificior. item Agathias, lib. 5. ubi interpres olim TIBERIS legebat.

CIBILITANI, Lusitaniae populi, Plinio. Vide CIVILITANVM.

CIBINA, vide CIMBINA.

CIBINIVM Daciae vrbs mediterranea; quae Germani: stadt vulgo Germanico dicitur. Sebed autem Hungaris.

CIBIORETENSIS classis, meminit Hist. Miscell. 22. In Cypro insula videtur.

CIBOTVS *κιάβοτος*, locus sic dictus apud Alexandriam Aegypti. Strabo. Vide APAMEA.

CIBROS, vide CYPRVS.

CIBYRA *κιάβυρα*. Dua huius nominis vrbes sunt in Asia Minori: una in Phrygia, Ptolemaeo: aut ut Plinio placet, in Caria: (cōigna haec sunt regiones) haud procul à Meandro flumine. Strabo hanc Magnam cognominat. Buruz

hodie vocari, testatur Leunclavius. Hinc Plinius CIBYRITICA Iuga, & CIBYRITICAM Praefecturam: Tacitus CIBYRITICAM ciuitatem facit. Alia CIBYRA in Cilicia est, Ptolemaeo & Plinio auctoribus: etiam Porphyrogenneta, qui eam circa Antiochiam ad Cragum describit. Strabo eam haud longè à Melastumine: & Minorem, ad alterius differentiam cognominat. Per e. in prima scribunt male Ptolemai interpretes. Vide CIBARITIS.

CICÆ, vide DEORVM.

CICERONIANÆ Aquae, vide CICERONIS Fons.

CICERONIS CASTRA, Caesari in Commentariis: Deltick hodie. Pagus Flaudria, à Gandavo plus minus tribus miliaribus distans. ubi multa antiquitatis monumenta hodie eruntur, Becano. Idem Hub. Leodio, qui tamē huius pagi nominis (ut ipse scribit) non meminit. sed cum addit miliari Germanico ab Audenardo distare, & quotidie ibi innumera Romanorum numismata Deorumq; simulacra inueniri, non alium pagum quàm hunc ipsum velle designare, compertum habeo. Sed vide BELGIS.

CICERONIS Fontes calidi, in Campania, cuius Plinius 31. meminit, à vulgo Balneum Ciceronianum, & à Melicis Tritulinum vocari, scribit Pighius in suo Hercule Prodigio.

CICERONIS Villa, Spartiano, & Philostrato 8. Apollonij, quam ACADEMIA vocabant, teste Plinio. In litore lacus Auerni. Hodie Stadio vocatur, ut refert Ferd. Lofredus. sed Ciceroniano, testibus Franc. Lombardo, & Antonio Sanfelicio.

CICHALIX, montis nomen, in S. Ioannicij vita à Simoneone Metaphraste descripta. Circa Bithyniam videtur.

CONTVRIA mons quoque circa eundem tractum, eodem auctore.

CICHLES *κιάλεις*, portus vrbs Terone, in Thracia. Suidas.

CICHYRVS *κιάρυς*, Parthenio Theoprotiorum in Epiro opidum. quod olim EPHYRA *ἐφύρα* nuncupatum fuit, auctor Strabo. illius meminit quoque Pausanias, in Atticis.

CICIANTHI, Plinio sunt Scythiae Asiae populi.

CICILIANA, Hispaniae vrbs, Antonino, inter Cordubam & Emeritam. CILIANA, & CÆCILIANA, legit Simlerus. Vide CECILIONI.

CICIMENTI, vide SARMATIA.

CICINES *κιάινες*, tribus Acamantidis gens, Hesychio: *κιάινες*, est alia, eiusdem tribus, eidem. Meminit horum Aristophanes, in Nubibus. sed per Y. in penultima.

CICONES, Plinio & Solino Asiae gens, inter Attacos & Indiam. In Thracia, Mela, & Plinio, sunt qui hos per Y. in prima scribunt, & confunduntur scriptura sepe numero. In Bistonia Thraciae regione, sunt Orpheo. Vide ISMARVS.

CICONIVM, Asiaticorum promontorium, iuxta Bosphorum; Petro Gyllio. qui hoc Cornio nunc appellari testatur.

CICONVM mons, citatur à Propertio, lib. 3. ad Posthumum, de Gallia. In Ciconum regione videtur. Idem fortè cum Ismaro.

CICSITANVS Episcopus, in Africa. Vict. Vitensis.

CICYNES, vide CICINES.

CICYNETHVS *κιάυνητος*, Macedoniae insula, Plinio, Mela, & Straboni, in Sinu Pelasgico, vel ut Mela habet, Pagasaeo. Pontico nunc vocat eam Sophianus.

CIDANIS, vide ELÆA.

CIDALIE *κιάδαίη*, insula. Lexicon Phaurini.

CIDAMVSII, vide COEDA MVSII.

CIDES KIDUS, Aesoliae vrbs: Dicarcho.

CIERIVM, vide ARNE.

CIEROS, vide CIOS.

CIGISA, Zeugitana in Africa vrbs, apud Antoninum. Mercator legit CIPIPA, in sua Europa.

CIGVRI, vide EGVRI.

CILA, vide CELA.

CILBANVS *κιάβανος*, Asiae Minoris opidum, Caystro vicinum, Eustathio. CILBIANOS agros, supra Ephesum, habet Plinius. & CILBIANVM Campum circa

Tmolam montem, versus orientem, Strabo. **CYL BIA-**
NOS Populos describit ibidem, Plinius: ad Caystri fontes.
Vide VALENTINIANOPOLIS.
CILBIANVS, vide **CILBANVS**.
CILBICENI, Hispania populi, Auieno. Circa ostia Ba-
 tis fluminis.
CILBVS, Hispania Batice fluius, apud Sex. Auienum.
 An circa Cilbianos populos?
CILENI Plinio, **CILINI** *καλινοι*, Ptolemaeo, sunt Hispa-
 nia Tarraconensis populi.
CILIANA, vide **CICILIANA**.
CILIBIENSIS, vide **CILLABA**.
CILICENÆ, Antonino Pannonia Inferioris vrbs. Zepd,
 Simlero.
CILICES, circa Troiam, Eustathio, ex Geographo; Stra-
 bone fortè, qui scribit eos ad Adramyttinum sinum habi-
 tasse. Plinius horum quoque meminit. **CILICIAM**
HYPOPLACIAM habet hic Stephanus, in dictione
Ἰνδία.
CILICIA *καλικά*, Asia Minoris regio. Iosepho dicitur hac
TARSVS. Item Stephano. **CHALAH** tamen Hebrais
 nominari, auctor est mihi Arias Montanus. *AOAN* *αωαν*,
 aliquando vocatam, tradit Etymologicon. Hodie vocatur
 Turcomania & Finichia, à vico quodam magno; vt
 refert Marius Niger. Incolae prius **ACHÆOS** appella-
 tos, scribit ex Herodoto Stephanus. ego **HYPACHÆOS**
 apud eum lego. Idem Stephanus tradit eos etiam **TRA-**
CHIOTAS vocari. quorum mentio etiam apud Stra-
 bonem 2. **LITHIA** appellat Serapio, cap. de cocco infe-
 stio. Vide **CAPPADOCIA**, **PAMPHILIA**,
CILICES, & **ELEVETHERACILICIA**.
CILICIÆ Pyla, ex altera parte impendent prærupti mon-
 tes, ex altera magna precipitia in mare porriguntur. Xy-
 philinus in Seuero. Cilicie Phylaca sunt apud Xenophonem
 1. Cyriacor. Vide **AMANICÆ**, & **TAVRVS**.
CILICIÆ **FRETVM** *αυαν*, Ptolemaeo. **CILICI-**
NVS Sinus est Orofio: pro mari, quod inter Cyprum &
 Ciliciam est.
CILICIVM Aulona, urbem Moabitaram, habet Iosephus
 13. Antiq. cap. 23. Cælosyria Ptolemai videtur.
CILICVM insulam, habet Arrianus in Periplo, à promon-
 torio Iasonio xx stadiis distantem. Ad Mare Euxinum, in
 Ponto Polemoniaco.
CILIMBESII *καλυσθησίοι*, Corsica insula populi, Ptole-
 maeo. Nebbieneses hodie sunt Leandro.
CILINI, vide **CILENI**.
CILISASVM, inter Cyrrham & Edessam, Syria opidum.
 Simlerus ex Antonini Itinerario manuscripto.
CILISSA *κλίσσα*, Xenoph. 1. Cyri exped. Phrygia aut
 vicina regionis vrbs. Apud Cilices circa Troiam fortasse.
CILIVM, Africa Propria vrbs, Antonino.
CILLACIA, Africa Propria vrbs, Appiano in Punicis. Epi-
 scopi à Cillanis, meminit D. Cyprianus in concilio Car-
 thaginensi. Aolidus est, Herodoto in Chio. Q. Calabro 8.
 mons est. Troadis vrbs est, Apollini sacra, Plinio, Ouidio,
 & Straboni: cui **CILLEVS** *καλλεος* fluius eandem præ-
 terfluit. Eadem vrbs, **CALLIOS**, **CYLEAS**, & **CY-**
LYPERA nuncupatur, Helychio teste. Vide **CYLLA**,
 & **CEILAM**.
CILLABA, Plinio est Africa vrbs, circa Syrtim Maiorem
 alicubi. **CELIBIENSIS** hinc, in Coll. Carthag.
CILLÆ, Thracie vrbs, Antonino.
CILLEVM *καλλεον*, in Lesbo locus est, Straboni. Mons
 inter Antandrum & Gargaram, eidem.
CILLEVS, vide **CILLA**.
CILLITANVM, & **CILLITENSIS**, vide **CYLLV**.
CILLVTA, vide **PSILTVCIS**.
CILMA *καλμα*, Ptolemaeo, est Africa Propria vrbs.
CILMANA, vide **CILNIANA**,
CILMISSVS, vide **ZILMISSVS**.
CILNEORVM Smaragdum, citat ex Augusto Imp. Ma-
 crobius 2. Saturnal. cap. 4.
CILNIANA, circa Gaditanum sinum vrbs, Antonino

CILMANA, **CILVANA**, & **SILVIACA**, legit
 Simlerus, ex M. S. codicib.
CILVRNV, Britannia insula vrbs. lib. Notit. Collier-
 ton in Northumbria est Camdeno. Collierford scribit,
 idem. alio in loco.
CIM, vici nomen, vt dicit Celsus. sic Prisciani verba, lib. 5.
 & 6.
CIMÆVS *κίμας*, Asia mons, circa Troadem. Ptolemaeo.
CIMARA *κίμαρα*, India extra Gangem vrbs, Ptolemaeo.
CIMARVS, vide **CYAMON**.
CIMBALONGVM, locus inter Thraciam & Bulga-
 riam videtur, apud Curopalatem. *κίμβαλον*, Cedreno.
CIMBARIONIS opidum, in Campania, iuxta lacum
 Auernum, habet Aurel. Victor, de Origine gentis Romanae.
 Corruptam vocem puto, pro **CIMMERIO**. Vide
CIMMERIVM.
CIMBES, *κίμεις*, fluius, Phauorini Lexicon.
CIMBINA *κίμβινα*, Media vrbs, apud Ptolemaum. Sine
 m. scribitur ab interpretibus.
CIMBIS, haud procul à Gadibus is locus est. Lilius 28
 Lipsius legit in suo codice **AMBROS**, pro Cimbu. Testes
 huius Epistolica Quaestiones.
CIMBRA, vide **FAGITANA**.
CIMBRI *κίμβοι*, Ptolemaeo Germania populi, maxie
 Septentrionales. Juptlanders sunt nostra tempestate.
CIMBRI & **CIMMERII** idem sunt, Straboni.
 Cimbrorum memoria est apud Quintilianum, Declama-
 tione 3. Cimbris lingua Germanica latrones significare
 scribit Plutarchus in Mario: Gallica lingua Festus. Lingua
 ergo his eadem, quod plurimum posset doceri exemplis. Cel-
 tica enim lingua vtriusque fuit. Becanus in Chronia, ipsos
 etiam **CERBERIOS** *κερβεριοι*, ab Aristophanis com-
 mentatore vocatos addit. Vide **CIMMERII**.
CIMBRIANA, vide **CIMBRIANVM**.
CIMBRIANVM, Mæsia II. opidum. lib. Notit. Bryn-
 hida hodie, id est, Brionum pons, Lazio teste. **CIM-**
BRIANA Antonini est.
CIMBRICA Chersonesus, Ptolemaeo; **CARTRIS** est
 Plinio. Extrema Germania pars, versus Septentrionem.
 Videtur hodie comprehendere Juptlant/ Holstein/ &
 Slezwijck. In antiquis excusis Plinij exemplaribus pro
 Cartis **HAVSTISVS** legitur.
CIMBRICVM Mare, vide **GERMANICVM**.
CIMBRICVS Pagus, vide **CIMMERIVM**.
CIMBRORVM Promontorium, Plinio. Scagen Mer-
 catori. In Cimbrica Chersoneso.
CIMELLA, Gallia vrbs, Vsuaro, & in vita S. Pontij
 martyris.
CIMELOS, alia lectio **CVNELOS**, apud Antoninum.
 In Aegeo mari insula. **CIMOLIO**, vt puto, Ptolemai.
CIMENICE, regio Gallia Narbonensis, Auieno. An circa
 Cemmenum montem?
CIMERICA, vide **CIMMERIVM**.
CIMETRA, Samnitum opidum, Lilius 10.
CIMINIA, pars Italia, Ammiano 17. in qua Succiniense
 opidum terremoto absorptum scribit. vide **SVCINIENSE**.
CIMINIVS Lacus Italia apud Volsinos, vt Strabo scri-
 bit. Lago de Rossillon Nicolao Erythraeo. cui etiam alio
 in loco Lago de Vico nuncupatur. sic quoque à Fabricio,
 Leandro, & Pomp. Sabino, qui cum circa Sutrium ponit.
 Leander addit eum ab Antonino **ELBII** lacu appellari.
CIMINVS Mons, Lilius, Vibio, & Virgilio illo versus: Et Ci-
 mini cum monte lacus. Prope Viterbum est, & Monte
 Viterbo nominant, vt Leander perhibet. Nonnulli per y.
 scribunt, in prima syllaba. **CIMINIA** silue, & **CIM-**
MINII saltus meminit quoque Lilius.
CIMMERIÆ Paludes, vide **MÆOTIS**.
CIMMERII *κίμμυριοι*, populi sempiterna caligine septi,
 & à solis aspectu prorsus adempti, describuntur à Veteribus
 historicis. Hi à Strabone ex Ephori traditione, in Campa-
 nia, circa Baias, subterraneis adificiis, quas **ARGILLAS**
εργίλλαι vocant, statuuntur. inter Baias & Cumas, Festo.
 Hac esse ea loca vult Leander & Volateranus, quae hodie
 Cauerna

Cauerna della Sibylla vocantur. Grotta della Sibylla video vulgo dici. *A* Virgilio, Procopio, & Agathia, SPELVNCA, & ANTRVM SIBYLLÆ, à Symmacho & Mariano ANTRVM CVMANVM, à Statio TECTA SIBYLLÆ, à Solino SACELLVM Sibyllæ, ab Aristotele in Admirandis THALAMVS Sibyllæ, & à Maximo Tyrio ANTRVM DIVINATORIVM (μαρτυριον) nominatur. Hunc Sibyllæ locum graphicè describit oculatus testis Iustinus Martyr, Oratione ad Gentiles: in Cumarum autem vrbe. Huiusque autem destructionem à Narsete Romanorum præfecto, lege apud Agathiam, i. Alius itaque locus ab illo quem vulgus Grotta della Sibylla (qui ad Auernum lacum) nominat. cuius minimè hodie partem superesse aliquando contemplauimus. Hic olim CIMMERIVM opidum fuisse scribit Plinius. Sunt item CIMMERII circa Maotidem paludem & Bosporum Cimmerium, sic ab his cognominatum. Hos Procopius suo tempore scribit VTVRGVROS & τερρῆποι nominari. Item circa Colchidem in Scytharum regione: Ptolemæo & Herodoto. Plinius quoque horum cum Georgis meminit, iuxta Hyrcanum siue Caspium mare. Horum regionem ego ex Antoni Curchini, (vel à Curchi,) quem excusa exemplaria Hauthonem vocant, descriptione, Hauesselm nominari putarim. Is enim in Georgie regione tractum quendam describit, aded tenebris densissq; caliginibus circumseptum, vt alter alterum oculis vix conspiciere, nedum cognoscere queat. additq; hæc non ex aliorum relatu habere, at ipsimet expertum esse; ipsamq; regionem lustrasse. Eamq; patere in circuitu trium dierum inuere dicere. His fortassis sunt, de quibus hæc Cicero, in Academicis: Cimmerij quibus aspectum Solis, siue Deus aliquis siue Natura ademit; siue eius quem incolunt, loci situs. Hic Somni domum ab Ouidio apertissimè, & peculiari statione locatum quis non videt? De harum tenebrarum origine & causa, vide apud dictum Antonium, historiam forte nimis friuolam & supersticiosam. Pro Hauesselm, quod in manuscripto exemplari legerim, habent impressi codices Hampten. Cimmerij etiam TROBONES reges, nuncupantur à Strabone. Vide CIMERI.

CIMMERIS, vide ANTANDROS.

CIMMERIVM, opidum Asia ad Bosporum Cimmerium siue Maoticum, Pomponio: quod antea CERBERIVM vocatum fuisse scribit Plinius. CIMERICAM κίρριον Pagum appellat Strabo. & CIMERIVM promontorium Ptolemæus. Idem CIMMERIVM opidum mediterraneum habet, & in Taurica Chersoneso, CIMERIVM opidum, Plinio, iuxta lacum Auernum quondam. CIMMERIVM Litus in Ponto habet Ouidius de Ponto 4. Eligia 10. Item CIMMERIVM Fretrum Herodotus. Vide PONTVS EVXINVS.

CIMMERIVS mons, in Taurica Chersoneso. Strabo.

CIMOLIA κίμωλια, locus in Peloponneso, in quo Athenienses victoria positos contra Megarenenses, scribit Diodorus 11. Vide CIMOLIS.

CIMOLIS κίμωλις, Ptolemæo, Straboni, & Pomponio. per N. CINOLIS scribit Arrianus: Galatia opidum, quod Quinoti Mercatori est. ANTICIMOLIM hoc tractu quoque habet Strabo. Cretici maris insula, apud Ptolemæum: quam Plinius CIMOLVM vocat, & ECHINVSAM dictam innuit. CIMOLIA Obsequenti est. Niger tradit Polino à Nautis dici. Sicandro nominat Castaldus.

CIMONIA Monumenta, ad Pylas MELITIDAS, in Celsa sunt, auctore Marcellino in vita Thucydidi.

CIMPSVS κίμψος, Lydia vicus est, Isacio apud Lycophronem.

CINA, Palestina locus: Iosue 15.

CINÆDOCOLPITARVM mons, κιναιδοκολπιτων, in Arabia Felice describitur à Ptolemæo: Videtur mihi Porta di Ferro nominari in tabulis recentioribus. Vide ZADRAMA.

CINÆDOPOLIS, insula Doridis regionis, in sinu Caramico. paulum à continente distans. Plinius.

CINÆI, vide CENÆI.

CINÆTIVM, Halicarnasseo i. Peloponnesi promontoriū, circa Cytheram insulam. vide ONVGNATHOS.

CINAMBRI, Illyrica gens, apud Appianum.

CINAMOMIFERA regio, vide CINNAMOMIFERA.

CINARVS κίναρος, insula est Athenæo 2. ad finem. testem adducit Semum. Infacundam & plantis malignam, dicit Plutarch. in Exilio.

CINCARI TENSIS Plebs: in Africa. Coll. Carthag.

CINCENSES, Hispania Tarraconensis populi, Plinio.

CINCHROPSOSES κινχρόσοις, Thracæ sunt, apud Antigonum in Mirabilib. apud quos fontem describit, qui gustantes mori ilico cogit. Vide CYCHRI.

CINCIÆ Statua, vide ROMANA Porta.

CINCOMAGVS, ad Alpes vicus. Plinius. Cyncomachus erat in M. S. Codice. vide SCINCOMAGVS.

CINDIA κινδία apud Ptolemæum India intra Gangem opidum.

CINDRA, vide GONDRA.

CINDYENSEM Κινδυων, habet quendam Herodotus 5. nomine Pinquarū. Circa Cariam puto. Vide MINDYA.

CINESIA, RIBISCA, AMES, locorum nomina, in antiquo marmore apud Ratissponam. Latius in R. P. Romana, lib. 5.

CINETHII, vide NIGINTIMI.

CINGA, Cathalonia fluuius, in Hispania, Clusius Senga interpretatur. Scirea vocat Nauagierius. Præterlabitur Fragam vicum, Arragonia Cathaloniaq; terminum, vt ab A. Schotto habeo. Meminit huius Cinga Casar de Bello ciuili, & Lucanus lib. 1. & 4.

CINGILIA, vide CYTINA.

CINGVLVM, Picenorum opidum, Cesari, & Ciceroni ad Atticum. Cingulo Leandro. CINGVLANI Plinio.

CINGVLARIVM vrbs, Magna Phrygia, vt mihi videtur, ex Glyca cōtinuatore, & Niceta. In Græco est γινγλαίων.

CINIASTENA, & CINIATHA, vide CINIATHENA, & CONICA.

CINISCVS Vicus; est in Goltzj Thesaurō, ex inscriptione veteri. In Mysia Superiori videtur, circa Ratiariam.

CINISTHENA κινιστην, Galatia regio, in qua Ciniatha castellum: Olgasis montani subiectum. Strabo. Pro Ciniastena mauult legere κινιαστων, Casaubonus.

CINITHII, Africa populi, apud Tacitum 2. Annal. quam haud spernendam nationem vocat. CINYPHII. legendum, à flumine Cinypho.

CINIVM, Plinio Balearidis Maioris opidum. Calalonga facit ex eo Pinetus.

CINNA κίρνα, Italia vrbs, quam Romani Samnitibus eripuerunt, vt tradit Diodorus 19. Dalmatia vrbs, Antonino: XII. M. pass. à Scodra. Iacetanorum vrbs, est apud Ptolemæum, in Hispania Tarraconensi. Est & Persidis opidum, apud eundem. Galatia vrbs est, in Concil. Ephesino 11. Vide BINNA. CINNA, & CINNORVM.

CINNA BA, vide CENNABA.

CINNAMOMIFERA κινναμωμiferον regio, in Æthiopia sub Ægypto. Ptolemæus, & Strabo.

CINNIANA, Antonino Hispania vrbs, ad radices Pyrenæi montis versus mediterraneum mare. Est & Lusitania vrbs, quam, cum D. Brutus redemptione tentasset, respondent ciues, ferrum à maioribus, quo urbem tuerentur, non aurum, quo libertatem emerent, relictum esse. Val. Max. 6. cap. 4. CINNINIA legunt tria mea membranea exemplaria. Sitania hodie appellari, scribit ad me Emanuel Barbosa 7. C. Lusitanus, & sitam inter Bracaram & Araducam ad Ortum solis, ab vtraque sex milliaribus, at locum carere habitatore.

CINNORVM ciuitas, Prima Galatia, meminit synodus VI. Constantinopolitana. CINNÆ Episcopus, Ephrasius, nominatur. Prima Galatia, in Epistola Episcoporum ad Leonem Imp. sub quo hæc synodus habita fuit.

CINNYPHVS, vide CINYPHVS.

CINOLIS, vide CIMOLIS.

CINO-

CINORIA, vide **CIRONIA**.
CINOTVS, Doridis vrbs, ad Bubessum sinum. Plinius.
CINSTERNÆ κινστέρναι, Africa Propria vrbs, apud Ptolemaum. Gar Marmolio est.
CINTA, vide **QVINTA**.
CINTVRÆ κιντῆρα, locus Galatia, vbi magnas squillas reperiri scribit Suidas, in voce ἀμύγες & καείδας. Lectio mihi suspecta. videtur enim hac ex Athenailib. 1. sumfisse, vbi pro κιντῆρας, κιντῆρας legitur, & loco γαλατίας, καμτῆρας.
CINYPHVS κινυφός, Ptolemao Africa Propria fluvius. itē Straboni. κινυφός. Herodoto. κινυφός Lycophroni. **CINYPVS** Plinij est & Melē. Sine aspiratione sic scribendum, suadet Pintianus. Magro hodie vocatur, teste Marmolio. Herodotus & Plinius regionem vicinam cognominem faciunt. Opidi quoq; nomen facit Prob. Grammicus, ad 3. Georg. vide **CINTHII**.
CINYRIA, Cyprī aliquando opidum fuit. Plinius. Pagus Gendinar hodie, vt Lusignanus refert.
CINYRVS, mons in Piceno, apud Vib. Sequest.
CIOS, fluvius, cum opido eiusdem nominis, quod fuit emporium non procul accolentis Phrygia, à Milesiis quidem conditum: in loco tamen qui Ascania Phrygia vocabatur. Sic Plinius. Mysia videtur regionis. **CIVS** est Strabonis, Dionysij, Apollonij, & Eustathij: ergo in Bithynia. Memnon hanc **CIERON** κίρων semper vocare annotavit Casaubonus. Vide **CEOS**, & **PRVSA**.
CIPIPA κίππα, Ptolemao Africa Propria opidum. Vide **CIGISA**.
CIPSI, tanquam loci, meminit Stephanus in ἀμύγες.
CIRAMEA, locus maritimus in Cypro est: Historia Miscella, lib. 22. **CERAVNIA** forte. Vide **CYRENEA**.
CIRAVA, Lesbi insula vrbs, Pomponio. Vox mihi incognita. Malim **IRAVA** pro **IRA**, quam Eustathius ad Homerum pro Lesbi insula vrbe agnoscit. & putaverim C. initiale elementum à librario adiectum à precedentis vocis elemento finali. & quamvis hoc S. sit, pro C. tamen, (quod vulgus vt S. pronunciare solet) ex prelegentis ore calamo expressisse. Vide quæ diximus in **COMBOS**.
CIRBIÆVM κίρβια, gens vicina Lydiæ, sic Lexicon Phaenonini. An vicina Cyrbæ?
CIRCEI Campi, vide **CIRCEVS**.
CIRCEVM κίρκεον, Promontorium Latiorum, in Italia, Straboni & Ptolemao. item Aristoteli in Admirandis. **CIRCEIVM** malè Pōponio & Plinio. nam **CIRCEIENSES** gentile est ibidem in antiquo marmore. **AEAEAE** dicunt, vocat Apollonius 4. tribus diphthongis, vt ait Servius. Circes domus est Melæ. Huius descriptionem lege apud Theophrastum de Plātis 5. cap. 9. Hodie Monte Circello dici, scribit Leander. In eo olim vrbs eiusdem nominis, auctore Servio: quam **CIRCEIAM** vocant Halicarnassenses, & Liuius, qui coloniam factam tradit. Circes opidum Strabo vocat. Huius vestigia hæcenus sub nomine Citta vecchia superesse puto, in loco vbi antiquorum murorum reliquie. quod ex montis graphica pictura, quam habeo ab Angelo Breuentano, colligo.
CIRCEVS κίρκεος, campus Colchidis regionis: circa Phasidem fluvium. Dionysio, Val. Flacco 5. & Apollonio 3. Argonaut. à Circe sic dictus, teste Eustathio & Apollonij Scholiaste. Est & mons quidā in vrbe Roma, vt refert idem Eustathius, ex Lycophrone. **CIRCEI** Fontis meminit Nonius ex Accij Thebaide.
CIRCEIVM, vide **CIRCEVM**, & **CIRCESSVM**.
CIRCENSIS Episcopatus, in Numidia, meminit Viç. Vicens. An corruptè pro Cirtensis?
CIRCES, vide **BÆTIS**, & **CIRGÆVM**.
CIRCESSVM, Eutropio est vrbs imminens Euphrati, vbi Gordiani Imp. tumulus est, vt idem addit. Osrhoenæ regionis, lib. Notit. Idem locus **CIRCEIVM** à Capitolino, & **CERCYSIVM** ab Ammiano dicitur, & Procopio lib. 1. Persic. qui eam describit in triangulo, quem Euphrates & Aborras fluvij confluentes faciunt. **CIRCESIVM** κίρκεον, legit Euagrius.

CIRCIDIVS κίρκεος, Corsicæ insula fluvius, vt tradit Ptolemaus. Pianello & Bauano appellari hodie, dicit Leander.
CIRCITANVS Episcopus, in Africa. Viç. Vicensis.
CIRCIVS, vide **TAURVS**.
CIRCOS, vide **CERCOS**.
CIRCVS Flaminij, vide **FLAMINII** Prata.
CIREVS, vide **CERON**.
CIRIADA κίριάδα, municipium Hippothoontidis tribus. Stephanus, & Hesychius.
CIRIS κίρις, Lycophroni Brutiorum fluvius. **COERIS** κίρις etiam legitur. Calabria fluvius est, Caldano hodie dictus, vt scribit Gab. Barrius.
CIRNA κίρνα, Africa Propria mons, Ptolemao.
CIRNOS, vide **CYRNOS**.
CIRONIA, locus apud Daret. Phrygium. vnde Priamo auxilium allatum. Sed **CINORIA** legit membranæ codex M S. & alter **AONIA**.
CIRPHIS κίρφίς, Phocidæ vrbs, Straboni. Apud Ant. Liberalem mons sic dicitur prope Crissam, in imo Parnassi. Idem cum **GREPHIS**.
CIRPI mansio, in Pannonia. Antoninus. **CIRPIS**, Valeria Ripensis vrbs, Lib. Notitiar. Idem cum Carpi, ferfant. Vide **CARPI**.
CIRRA, Plinio, & Liuius, **CYRRHÆ** per Y. Ptolemao Phocidæ vrbs est Delphorum nauale, Pausania; quam prisco nomine **CRISSAM** κίρσα, nominatam scribit. sed pro Cirra, κίρρα, malè legit in principio Phocicarum. Huius situm describit Heliodorus 2. vbi & **CRISSÆVM** Sinum inde facit. item **CYRRHÆVM** sinū lib. 5. **CYRRHÆVM** Campum habet Hippocrates in Epistolis. Ptolemaus tamen duas ex ijs facit. Cirram hodie Aspropiti vocari, tradit Nardus, & Zardus. vide **PARNASSVS**.
CIRRHÆI gentes, qui olim prope Athenas habitabant. vnde adhuc Cirrheus campus nominatur. Æschines in oratione contra Ctesiphontem.
CIRRADEI, vide **AERRADI**.
CIRRHADIA κίρραδία, India extra Gangem regio: vbi optimum malabathrum nascitur. Ptolemaus. **CIRRADE** κίρραδαι, in Periplus Arriani: & **SCIRATÆ** Æliani videntur vbi gens attritis naribus. vide **AERRADI**, & **SWRICTÆ**.
CIRRHÆATVM κίρραταιον, villa Arpinatis agri: vbi C. Marius educatus. Plutarchus in eius vita. **CERNETVM** debere legi, subdubitat Xilander.
CIRRHÆVM, vide **CIRRA**.
CIRRO, vide **CYRRA**.
CIRRODEES, vide **CYRRHADÆ**.
CIRTA κίρτα, Numidia vrbs Straboni, & Masniffe regia.
CIRTHA cum aspiratione est apud Melam, qui eam suo tempore **SITTIANORVM** Coloniam appellat. Ptolemaus **CIRTAM** **IVLIAM** κίρτα **Ιουλία** vocat. Strabo per Y. κίρτα, scribit. **CONSTANTINÆ** nomen huic inditum, scribit Aurel. Viçor. in Caesaribus: Hodie adhuc Constantina dici, volūt Iouius, & Olinarius. Fazellus putat Alger esse, in cuius portu Carolus V. Imp. naufragium passus est, anno 1537. sed hoc negat Gomecius, in vita Francisci Ximenij. rectè. **CIRTESIUS** Populos habet quoque Ptolemaus circa Cirtam hanc. sed malè per Y. in prima habet Græcus codex.
CIRTISA, vide **CERTISA**.
CISAMVS κίσαμος, apud Ptolemaum est Creta insula vrbs, versus plagam Septentrionalem. Hodie Sophiano Chisamopoli est. **EPHITISAM** quoque vocari Dictionaria perhibent. at auctorem non addunt.
CISARA vrbs, sic dicta à Cisa Dea, in Norici finibus, vbi duo rapidissimi amnes conflunt. Colonia Romana. Laetus R. P. R. lib. 1. cap. 8. ex fragmento (vt ipse putat) Vellei Paterculi. At ineptias putat Lipsius, cum M. Velleio, adhuc huius De rebus Augustanis libros.
CISERVSSA, insula iuxta Cnidum Caria, Plinius.
CISI, vide **CISSE**.
CISI, vide **SVSA**.

CISIMBRENSIS, loci Hispanici, meminit vetus lapis, teste Ambrosio Morali, qui hoc **CISIMBRVM**, putat esse Plinij corruptum **EISIBRIVM** in Betica, prater enim antiquum hunc lapidem, duos adducit Plinij manu exaratos codices, in quorum altero Cismbrum, in altero Cismbrum legitur.

CISIPADES, Africa Propria populi, vicini Lotophagis. Plin.

CISOMAGVM, vicus Gallie. Greg. Turonensis 10.

CISON, vel **CYSON**, aut **κισων**, torrentis in Palestina nomen. Iudic. 4. & 5. iud. 3. Reg. 18. Vide **CADVMIM**.

CISORI, Ethiopia sub Aegypto populi, apud Plinium.

CISPII, Plinio Ethiopia populi sunt.

CISPIVS Mons, in vrbe, Esquilina regionis, Festo, & Gellio.

CISSA, insula iuxta Istrorum agrum; ut inquit Plinius, quae Humago forte nunc dicitur. **CISSENSIS** Histriae, meminit lib. Notie. Apud eundem Plinium est vrbs, Flumini Aegos opposita: in Thraciae Chersoneso, vbi & **SCYSSA**, **SICA**, & **SYCA** inconstanter legitur. Pontii Cappadocici fluius est apud Ptolemaum. Vide **STISSVM**.

CISSADA vide **GENTIADA**.

CISSERO, montis nomen in Palestina. Procop. 5. Aethi.

CISSE, Mauri, Mauritania Casariensis vrbs, Ptolemaeo. **CISSI** Antonino est. Cissianus inde episcopus, Victorii Vicensi. Cerceli Castaldus vocat.

CISSENE, Thraciae mons, Suida. **κισσην**, vrbs quoque Thraciae, apud Hefychium. vide **CASSIA**.

CISSEVS, fluius videtur, apud Apollodorum 3.

CISSI, populi circa Trapezuntem Cappadociae. Ptolemaeus. Supra Babyloniam quoque Dionysio Aro. quo loco eius interpretes Aulenus **COSSI** legit. & forte sincerius. **COSSAE** enim hoc tractu sunt apud Diodorum & alios. sunt forte **CESSAE**.

CISSIA, Medorum regio, non longe à Babylone, quam diurno itinere expediret cursor pertransierit. Philostratus de vita Apollonii. **CISSAI** sunt Diodoro 17. Vide **SUSA**.

CISSII, montes in Sarmatia Asiatica, ut legit Pintianus apud Plinium 6. cap. 7. Vide **SUSA**.

CISSINE, vide **GISSENE**.

CISSINVS opidum, habet Aeschylus in Persis. In Cissia regione, nisi fallor.

CISSIPHVS, numeratur inter flumium nomina ad Calcem Porphyrogeneta.

CISSESSA, vide **CISSESSA**.

CISSON, vide **CISON**.

CISVS, Lycophroni mons est Macedonia, qui quod in eo Aeneas post destructam Troiam habitauerit, AENEVS ait, dictus fuit, ut scribit Isidorus Tzerza. quem hallucinari hic puto, ut alibi. Vrbs est in Epitoma Strabonis, & alia ab Aeneas. **κισς**, Hefychio est mons in Macedonia. & eidem vrbs in Thracia. quae Cis vulgo; ut testatur Leunclavius. haud procul Zurulo. Eandem crediderim ego & **κισς**, & **κισς**, & non circa Zurulam in mediterraneis, at circa Thessalonicam ad mare.

CISSESSA, fons inter Thebas & Aliartum. vbi Bacchum in lucem editum fabulantur. Plutarchus in Lyfandro. Idem eundem in Questionibus Amatorij **CISSESSA** **κισσεσσα** vocat.

CISTENA, vide **CISTHENA**.

CISTERCIVM, vide **CITHARISTES**.

CISTHENA, Mysia opidum, ad sinum Adramittenum. Strabo & Plinius. male **CISTENA** apud Melam legitur. **CISTHENA** etiam insula Lyciae, cum opido cognomine, Straboni, & Isocrati. Thraciae montem, fuit Phaeonini Lexicon.

CISTHINE, campi Gorgonij Cisthinae, sunt apud Aeschylum, in Prometheus. Civitatem Libyae esse ait eius Scholiastes Mathias Garbitius. & verisimile est, nam Gorgones in Libya ad Atlanticum mare habitasse constat.

CISTOBOCI, Dacia populi apud Ptolemaum.

CITAE, populi qui mercandi gratia apud Troiam venerant. Dicitur Cretensis 2. Forte **CLITAE** Taciti. vbi & aliqui

CITAE legunt. **CLITAE** scribendum putat, ad Tacitum Lipsius. Hostile Annal. 12. Cilicum nationem facit, idem 6. Cappadocae. Vicini sibi sunt populi.

CITAMVM, Armenia Maioris opidum. Ptolemaeus.

CITARI, vide **CETARIA**.

CITARINI, Sicilia populi, Ciceroni 3. in Verrem.

CITARISTA, vide **CITHARISTES**.

CITARIVS, Macedonia mons, Ptolemaeo. **TITARVS** à Strabone vocari, observavit Gerbelius. Xerolibado, Sophiano dicitur. Vide **BERMIVS**.

CITHÆRON, Bœotie mons, Plinio, & Ptolemaeo, (quibusdam est in Laconica) circa Asopum fluium Euripidi in Bacchis. In mare vsque porrigi videtur ex Luciani dialogo Neptuni & Nereidum. Hunc antea **ASTERIVM**, vocatum scribit Plutarchus, de montibus auctor. **ASTERION** Plinio quoque dicitur. vide **PARNASSVS**.

CITHARISA, vide **MARTYROPOLIS**.

CITHARISTES, Promontorium Gallie Narbonensis, Ptolemaeo, Plinio, & Mela. **CITHARISTA** Antonino. Marius Niger scribit nautis Circelli vocari. Alius est Cabo de S. Sigo. Item C. Bacro. Cap. de Garcel, est Belleforestio. Cisteriense cenobium, hic, & auctor est Maurolicus, ad Martyrologium suum. Fallitur qui hoc Cenobium in Burgundia ponit, & Cabilonensis diocesis facit. Belnensis tamen verius, & vulgo Citeaux.

CITHARIZVM, arx à Theodosia quatuor dierum iter distat: teste Procopio de bello Persico 2. & de Aedificiis 3.

CITHARVS, circa Colchidem fluius videtur, Agathia 3. at in Græco codice **CANTHARVM** legi, annotavit Leunclavius. **CATHARVS** lego in B. Vulcanij libro. vide **CHARISTVS**.

CITHEBANITAE, vide **BITHIBANITAE**.

CITHENIUGA, circa Parthiam, Plinio.

CITHRVM, in Thessalia, Theophrasto. Fortè **CITRON**, in Strabonis epitome. Zottiuar hoc opidum hodie vocari scribit Leunclavius.

CITHYNIS, vide **CLAVDIOPOLIS**.

CITIAOS, è Phœnicia profectus, habet Cicero de Finibus 4. An à Cito Cypri? vel potius pro Chitæos?

CITIBANA, Arabia Felicitas locus: vbi Thub, Castia, Myrrha, & Cnamomum proveniunt. Theophrastus.

CITIDIS, vide **CETIDIS**.

CITIEORVM, meminit Plutarchus. ex quorum regu donoensem habuisse Alex. Magnum scribit.

CITIVM, Macedonia vrbs, Livi 42. Cypri opidum, Ptolemaeo. etiam Plinio, sed geminato **IT**. Vide **CYTIVM**, & **CYTHIVM**.

CITIVS Mons, circa Aetoliam videtur, apud Livium 43. Vide **CITTVS**.

CITRON, vide **PYDNA**, & **CITHRVM**.

CITTACA vicus, & hinc non procul alius **NIARA** nomine. Theodoretus in Zebina vita. In Syria puto.

CITIVM, vide **CITIVM**.

CITTVM, locus, Antigono in Mirabilibus. vbi paululum exhausta terra, sales inueniri ait.

CITTVS, mons supra Macedoniam: Xenophonti de venatione. fortè **CITIVS** Livi, Vide **APSASIVM**.

CITVORVM insula, in Danubio est, auctore Ptolemaeo, ut Lazio placet. qui eam Hungaricè Cituatu, & Germanicè Schut appellat.

CIVALIS vide **CIBALIS**.

CIVARO, in finibus Allobrogum. huius mentio fit in Ciceronis Epistolis fam. C. Canalis & Castilionius volunt Camberieffe, urbem Sabaudie primariam. **CAVARIA** (pro quo **CASVARIA** nonnulli legunt) fortè Antonini. **CAVAR** es populi, sunt apud Plutarchum, in Annibale. Simlerus Solame in Eufigni, interpretatur. Camberi ab antiquis **CAMERINVM** vocari scribit P. radinus in sua Sabaudia. Antoninus meminit **CAMERINI**, sed in Italia, via Flaminia. alia prorsus ab hac. **CIVILITANVM**, loci nomen est, in Goltzj Thesaur.

ex hac vetusta inscriptione, MVNICIPI. T. ALI.
HADRIANI. AVG. CIVILITAN. Forè CI-
BILITANI. nisi in Africa sit.
CIVITAS NIGRA, vide AGATHA.
CIVITAS NOVA, Scythia vrbs, apud Agathiam.
CIVS κίς, Mæsia Inferioris fluvius, ex Pæoniis & monte
Rhodope oriens, Thracis & Hæmum scindens, in Istrum
exit. Herodotus & Dionysius Afer. Ilchia forte hodie, vti
ex tabulis geographicis colligo. Est quoque in Mæsia In-
feriori Europæa opidum, ad Danubium, Lib. Notit. & An-
tonino. cuius loco fortasse vitiose POTECIVM legitur
apud Zosimū, lib. 2. CIVM κίον, inter Cycladas vicinam
Attica habet Suidas: quam scribit à Lysia POLIN, i.
vrbe vocatam, additq; oratores sepe in insulas, vrbes vocare.
vide CIOS, CIABRVS, COS, OESCVS, & PRVSA.
CIZA, Africa locus. D. Augustinus, epist. 240.
CIZARA κίσαρα, castellum Stiphanæ paludi impositum,
Straboni. Circa Amisum videtur. Ptolemao Lauimien-
sis præfectura est, in Armenia Minori.
CIZYA κίζον, Thracia vrbs: Zozomeno 6. cap. 13. hist.
Tripartita. vbi Eustathius in exilium missus.
CLADAVS, vide CLADEVS.
CLADEVS κλαδέος, Elidus fluvius, qui cum Alpheo con-
iungitur, Pausania. CLADAVS legit Xenophon per a.
in secunda, lib. 7. hist. Græcorum. dicitq; eum propter Aliem
in Alpheum se exonerare.
CLÆNEVS, Græcia fluvius, Flacco. sed cristato, legit pro
eo Lud. Cario.
CLÆOMENÆ κλαόμενας, vrbs nomen Stephano, in ἀνα-
τολίαι. Xylandro autem codex κλαζόμενας, legit.
CLÆON, vide GELON.
CLAHILCORVM, vide CHLARHILORVM.
CLAMASI, vide CHAMAVI.
CLAMOVENTA, Anglia opidum: Antonino. Vide
GLANNIBANTA.
CLAMPETIA Brutorum vrbs, Pomponius, & Plinius.
An Lampetia legendum? vide DAMPETIA.
CLANEICIURATIS, Galatia Secunda, meminit Constanti-
nopolitana synodus VI.
CLANES κλάνης, Straboni Vindelicerum fluvius, in Dana-
bium effluens. Lazio Glan vocatur.
CLANIS, vel GLANIS, vt quidam legunt apud Plin-
ium, Etruria fluvius, qui Chiana hodie dicitur. Hunc
Stephanus circa Tiberim describit rectè, quia Tiberim Ar-
no coniungit. Idem γλάννιον fluvium habet apud Cumaos,
(qui sunt in Campania.) quem quoque GLANIVM
γλάννιον, appellat. Item tertium describit in Iberia. vt
quoque Tzetza, in Lycophronem.
CLANIVS olim, deinde LIRIS, dictus, vt Strabo & Plinius
scribunt. In Græto tamen Strabone legitur κέας, & κλαεύς.
CLANIVS etiam interdum apud Plinium varia lectio-
ne habetur. Latij fluvius est, quem Leander Garigliano
nunc vocari dicit. LINTERNVSEVM suo tēpore putat
appellatum Appianus Alexandrinus. CLANIVS Vir-
gilij, non equus Aceris. Campania fluvius est. Hic GLA-
NIS Stephani est. Hodie Glanio, vt Leandro videtur.
Amb. Leo in Nola historia dicit ab accolis Lagno vocari.
CLANOS, Maris Egæi insula. Pomponius.
CLANVM, Antonino vrbs inter Agredicū & Augustobonam.
Habet idem aliam eiusdē nominis, inter Cabellionem &
Ernaginum, vtramque in Gallia. vide GLANVM.
CLARA, vide CYLLENE.
CLARAVALLIS, locus in territorio Lingonensi, nō longè
à flumine Alba. (hodie Aulbe.) Antiquitus dicebatur Val-
lis absynthij. Vita D. Bernardi. Clerihaulx vulgò vocatur.
CLAREOTISTRIBUS, Tegeatarū in Pelopōneso. Pausanias.
CLAREVSA, vide PISISTRATI.
CLARIACVM, Gallia vicus, tribus milliaribus ab Au-
relia. In vita S. Liphardi. Clery hodie.
CLARIÆ, Thracia gens, Istrum versus, Plinio.
CLARINEA, vide GORDVNI.
CLARITAS IVLIA, vide ATTVBI.
CLARIVM κλαεον, castellū in media Megalopolitanorum

regione. Polybius 4. In Peloponneso est. Vide CLAROS.
CLARIVS κλαεον, Cypri fluvius, Plutarcho in Solone.
CLAROANGVS, locus in Morago, Gallia, vt habet Suius,
in vita S. Praeclii Episcopi Aruernorum.
CLAROS, Myrtoi maris insula. Calamo Sophiano & Nigro.
Huius meminit Ovidius. CLARON insulam habet So-
linus inter Tenedū & Chium. (si fida scriptura, mihi enim
suspecta.) An hac eadem sit illa, subdubito. Colopho-
norum vrbs est CLAROS etiam, apud Aelian. 10. Ani-
mal. & Pausaniam, in Achaicis. CLARIVM vocat
Seruius. CLARIVM Nemus; & CLARIVS Mons, ibidē:
Vibio, & Isacio in Lycophronem. Iuxta Colophonem
esse, scribit Apollonij Scholastes. vide GRYNÆVM.
CLASSICA Colonia, vide FORMIVLII.
CLASSIS, opidi, meminit prope Rauennam, Agathias 1,
& Ael. Spartianus, in Didij Iuliani vita. Hodie eius nihil
existare præter Monasterium D. Apollinari dicatum,
Hier. Rubens & Leander auctores sunt. A Blondo Roma
restituta 3. Cardiano locus vocatur, vbi olim hac Clas-
sis fuit.
CLASSITÆ, Assyria populi, apud Plinium. Circa Lycum
fluvium.
CLASSIVS, Gallia Narbonensis amnis, Sex. Auieno.
CLASTIDIVM κλασίδιον, Polybio & Straboni opidum.
Luius 26. vno in loco Ligurum dicit, altero Gallorum. At
cum Ligures sint in Gallia, & Galli in Italia, de eodem
eum loqui, cum Sigonio affirmare audeam (pro hoc Liu-
ij Clastidio κλασίδιον, malè legit Plutarchus; in Marcello,
vt annotavit Xylander) quod hodie Chiestegio dicit, scri-
bit Leander. Clautrezo, Marius Niger.
CLASTON κλαστον, Xylandro apud Strabonem 3. vrbs circa
Betis fluminis partes superiores Anduar, Clusio videtur.
An forte CASTVLO aliorum sic existimat Casaubonus.
CLATERNA κλατερνα, Ptolemao, Plinio, Mela, & CLI-
TERNA Straboni. Italia vrbs in Gallia Togata, inter
Bononiam & Imolam, vt habet Sigonius. Quaderna
nominat Leander. GLACERIMA, & GLACERINA
habet hoc loco Antoninus, corruptè. CLATERNA,
Pomponio opidum est in Dauniis; quod Campo Mari-
no Nigro videtur. vide CLITERNVM.
CLATOS, apud Plinium est vrbs Creta, mediterranea.
CLAVDA κλαύδα, CLAVDIÆ regionis, κλαύδαι, ca-
stellum; Diodoro 13. sub finem. In Asia circa Miletum vi-
detur. Vide CLAVDVS.
CLAVDI, Numidia locus, Antonino.
CLAVDI Caupona, vide CAVDI.
CLAVDIA, Plinio in Norici vrbs. Hanc Laetius Clau-
genfuit putat. Carinthia hodie opidum. CLAVDIA
Regio, in Asia Diodoro. Vide CLAVDIVIVM, AV-
RELIA, ALEXANDRIA, CELIA, & APPIA Via.
CLAVDIÆ AQVÆ, fontes duo sunt circa Vrtem, quo-
rum alter CERVLEVVS, alter CVRTIVS, & AL-
BVDIVS dicitur. Suetonius in Claudio. CLAVDIÆ
Via meminit Ouid. 1. Pōis, Elegia 9. & CLODIÆ (que
eadem) Capitolinus in Vero. Flaminia via iungebatur.
Eadem AVRELIA videtur nominari in Antonini Iti-
nerarij (vt inscribitur) Fragmento.
CLAVDIANA, Syria, aut Euphratenfis opidum. lib.
Notitiar.
CLAVDIANA Castra, locus sic dictus supra Sueffulam,
Liuio 24.
CLAVDIAS κλαύδας, Lauimianensis præfectura vrbs, in
Asia Minori. Ptolemaus.
CLAVDIIFORMVM, vide FORMVM.
CLAVDIOMACHVS vicus, est in confinio Biturigum.
Sic Sulpitius in Dialogo de virtutibus D. Martini. GAV-
DIOMACHVS in alio codice. CLAVDIOMAGVM
Fortunato, & rectius, Gallia enim multas locorum voces
in magum desinentes habet.
CLAVDIOMERIVM κλαυδομέρεον, Artabrurum vrbs,
in Hispania. Ptolemaus.
CLAVDIOPOLIS κλαυδιόπολις, Bithynia in Zygiana
regione, vrbs est Ptolemao. quam quoque BITHY-
NIVM,

CLIVM βεινός, vocat; **CITHYNIDEM** κίθυνιδες, appellatam scribit Dion. qui hanc Antioxi Hadriani Imp. amasij patriam facit. cuius meminit & Pausanias in Arcadico: ubi eum ad Sangarium fluvium constituit. Ego malim vna rāum littera mutata, Bithynidem legere. Cithynidis enim nemo, quod sciam, meminit. Scio Adolphum Occonem nummū adferre hac inscriptione **TENEZIS ANTINOOS KΘINIΔΟΣ**. qui nummus, ut & lectio, mihi suspecta. Castamena hodie vocari, (Castromena legit Leunclavius.) olim quoque **NICOMEDIAM** nuncupatam, tradit Marius Niger. **CLAVDIOPOLIS** Sambuco est Daciae vrbs: incolis Colosmar/ & Germanis Clausinburg dicta: **AQVAS VIVAS** olim appellatam credit Lazius 12. R. P. R. cap. 1. Sectio 2. Colonia quoque Cilicia, quam Claudius Imp. duxit teste Ammiano. Hauria quoque est, concilio Niceno. Honorius regionis in Authenticis est. sed eadem & eandem quoque, puto cum ea quam Ptolemaeus in Cataonia, Armenia Minoris ponit. Vide **ISAVRIA**, & **NEOCLAUDIOPOLIS**.

CLAVDIVIVM κλαυδίου, Norici vrbs, Ptolemaeo, ad Danubium hanc Althamerus Ensi interpretatur. Klosterneuburg Villanovanus. qui putat eandem à Plinio **CLAVDIA** dici. cui assentitur quoque Lazius, sed Clagenfurt huic videtur. Melck, eam Pyramus vocat. Melck (ut & hoc hic addam) olim Arcem ferream dictam scribit Melchior Sotterius, de bello Pannonico. & Cuspinianus in Austria sua. quod **MELICVM** Latine nominat. Vide **MEDELICVM**.

CLAVDIVM κλαυδίου, Italiae vrbs, Stephano, ex Dionysio. **CAVDIVM** legendum putarim, sic ordine litterarum exigente, apud eundem. Si quis hunc autem neglectum hic putet, **CALYDIVM** κελύδιον, illi Strabonis sit. Claudium opidum agnovit Iamen Frontinus Francisci Nansij. Vide **CALYDION**.

CLAVDIVS, Mons Pannonia, Plinio. In consinibus Hungariae est, ut Lazius credit. qui dicit eius Occidua iuga à Cilenfibus Vogel/ Hochitzberg/ im Zagor/ & eius Orientalia ab Hungaris Motay/ Monoezle/ Wildar-noc/ & Werence appellari. vide **RAVDI**, & **CAVDI**.

CLAVDVS κλαυδός, Ptolemaeo Cretici maris insula, quae **CLAVDA** κλαυδα, in Actis Apostol. 27. dicitur. ubi κούρο legitur in Syriaco. **GOZO** Ger. Mercatori est. cui etiam **GAVDOS** Mela est. Hoc in tractu Plinio quoque **GAVDOS** insula est, cuius situs cum Ptolemaei, (est Villanovanus in suo Ptolemaeo, & Q. Hedius in sua Melita eandem faciant) nonnihil differre videtur. Plinius enim Gaudos contra Hierapyrtam; Ptolemaeus Claudum contra Criumetopon describit. **ΚΑΥΔΩ**, etiam Suida insula est, vicina Crete; ubi maximi onagri nascuntur.

CLAVENA Antonino Helvetij opidum ad Larium lacum. **CLAVENNA** est apud Diaconū 6. Longobard. cap. 21. in codice M. S. Cleuen incolis, Chiauenna, Italia dicitur.

CLAVSALA fluvius, Scodram Illyridis urbem à latere Orientali alluit. Linius 44.

CLAVSENTVM, Angliae opidum. Antoninus. Nunc Southampton Camdeno.

CLAVSETIA, nomen loci videtur, apud Sidoniam 5. ad Pannicum, ubi hac verba: Iam pergit Clavsetiam Euan-tius. sed sincerior lectio in codice meo vetusto pergameno, qui legit, Iam claudus etiam pergit Euan-tius. Desit itaque loci nomen esse.

CLAVSTRINORVM meminit Lib. Notitiar. in Dacia Ripensi. an Clausenburg hodie?

CLAVTHMVS κλαυθμός, i. lucus. Locus iuxta Chalcedem Gracia. Theophrastus 5. de Causis Plantar.

CLAVTINATI κλαυτινέται, Vindeliciae populi sunt apud Strabonem. eosdem esse cum **CATENATIVS** Plinij, scribit Simlerus. esseque eos qui virimq. ad Anum habitant, supra eum locum ubi Danubium ingreditur.

CLAXELVS, Liguria mons. In aenea tabula antiqua, quae Genua exstat.

CLAZOMENAE κλαζομεναι, Ionia vrbs, Straboni & Pto-

lemao. **GRYNA** prius dicta, Stephano. Grine hodie dicit, scribit Thevetus. **CLAZOMENIORVM** Speculas, ad Maotidem paludem, circa Cimmericum pagum, habet Strabo. vide **ABDERA**.

CLEANDRIA κλεανδρία, Troadis locus: unde Rhodius fluit. Strabo.

CLEARTVS κλεαρτός, Marmarica palus, Ptolemaeo. **CALEARTIVS** Orofio.

CLEIDES, vide **CLIDES**.

CLEITERNVN, vide **CLATERNA**.

CLEMBERTVM, vide **CLIMBETRVN**.

CLENVS, vide **CLITIS**.

CLEONAE κλεωναι, vrbs Athi montis, Thucididi 4. Heraclidi in Politis, & Straboni in Epitoma. item Plinio & Herodoto. Inter Athon & Pallenen, Pōponio. Est etiam Achaiae, in Peloponneso, apud Plinium. Phocidis, propè Hyampolim; Plutarcho de Virtutibus mulierum. Locus iuxta Nemeam Suida, ubi versabatur leo, quem Hercules sustulit. Hoc Argia in Peloponneso opidum, Pausania, Straboni & Ptolemaeo. Sanauali, Mar. Nigro hodie dicitur. Arcadia habet etiam Plinius. **CLEONA** legit Pomponius, & **CLEONE** ubique Plinius.

CLEOPATRIS, Straboni vrbs est Nili fossae proxima, ad intimum sinus Arabici recessum. vide **ARSINOE**.

CLEPIDIANA κληπιδiana, Sarmatia Europaea vrbs, Ptolemaeo.

CLEPSYDRA κλεψύδρα, fons Messenia, in monte Ithome. Pausanias. Huius quoque meminit Appianus in Parthicis.

CLERI κληροί, populi sunt, apud Diodorum 13. Cyzicorum sunt terra, apud Polyenum.

CLETA κλητη, Chonia regionis Italiae locus, à regina Cleta sic dictus, auctor Lycophron, qui eandem **AMAZONIS** terram vocat. Petramala hodie nuncupari, & castellum esse, scribit Gab. Barrus.

CLETABENI κλεταβενί, Arabiae Felicis populi: apud Dionysium Afrum.

CLETHARRO κληθαρρό, Arabiae Petreae opidum, Ptolem.

CLETOR, vide **CLITOR**.

CLEVVM Antonino Angliae vrbs. Gloucester est apud G. Camdenum. **CLOVERNIA** vulgo Latino.

CLEZVS κλέος, Nicandro, locus, mons, & fluvius Lydiae est apud eius Scholiasten.

CLIBANVS, Mons in Locris Epizephyrijs, Plinio. qui à Pineto Monte Leone interpretatus est. Barrus autem Visardo nominat, & in Calabria ponit. **CLIBANVS** legendum suadet Celsus Citradinus, & ex eo scilicet ad vias sternendas cedi solere addit, vocariq. hodie Li Bolenti de Solano. Esseque in Apennini summitate, inter Cosentiam & Rhegium. Apud eundem Plinium **CLIBANVS** quoque Isauriae vrbs est.

CLIBES, opidum Italiae, in Samnio: vti videtur ex lib. de Limitibus. si locus fidus.

CLICIS LIME, Epiri locus, Antonino, inter Actium & Pœnicem.

CLIDES κλεις, Ptolemaeo, & Plinio quatuor insulae sunt, ante Cypri promontorium, quod ex aduerso Syriae est. Straboni duae tantum. **CLIDES** Ptolemaeo promontorium quoque Cypri est, sed in codicibus Latinis, in Graecis enim non habetur. Apud Herodotum autem κλεις τις κούρου legitur. Hoc hodie St. Andae vocari, scribit Thevetus.

CLIDIVM, vide **CHLIDIVM**.

CLIENSIS, Plebs in Africa, meminit Coll. Carthagin.

CLIMA, Episcopalis locus, sub sede Scythopolis, Tyrio.

CLIMA ANATOLIS, quae VISINON, Episcopalis vrbs, Gulielmo Tyrio, sub sede Becerra Arabiae.

CLIMACA Tyriorum, vide **CLIMAX**.

CLIMAX κλίμαξ, Straboni, & apud Plutarchum in Alexandro, vel **CLIMACA** Polybij 5. sunt angustiae sic dictae, circa Selgam, Pisidia urbem. Galatia vicus maritimus est, Ptolemaeo. & eidem Arabiae Felicis mons. Locus in Arcadia, Pausania. Est & mons circa Byblum, in Phoenicia, Straboni 16. Hunc puto **CLIMACA** Tyriorum appellari à Iosepho, belli Iud. 2. cap. 9. ubi eum dicit

distare à Tyro versus Septentrionem, stadiis centum. Pal-
sum canis videtur hunc appellare Dom. Niger. Mons
quoque Orofio, qui Aegypto Inferiori à Meridie est. Apud
Ptolemaum est Libya nomi vicus. Memnoni est locus ad
Caucasum, circa Phasim fluvium. & apud Palladium
in Ptolemaeo, est locus sic dictus octodecim millibus pass.
Scti distans. vide MASICYTVS.

CLIBERRE, vide ELIBERRI.

CLIMBERTVM, (per E. in prima quoque) Gallia vrbs,
Antonino. inter Aginnum & Lugdunum. ELYM-
BERRVM legebat codex M.S. Reuerendissimi Lauini
Torrentij.

CLINA κλεινὴ, fons Cyzici, apud Orpheum, natus ex lachry-
mis vxoris Cyzici, cum maritum extinctum intellexisset.

CLITE κλειτή, apud Apollonium 1. & Flacii 3. vocatur.
Est & Gracia vrbs alicubi CLINE, apud Liuium 26.

CLINTIDIONES, vide GLINDITIONES.

CLISOBORA, vide METHORA.

CLISSVM, vide HILISSVM.

CLISVRÆ, vide PHISON.

CLITÆ κλειται, Bithynia vrbs est mediterranea, Ptole-
maeo, Cilicum natio, apud Tacitum, Annal. 12. Apud
eundem, Annal. 6. est Cappadocia vrbs. Locum circa
Athon motem, habet Liuius 44. Vide CITÆ, & CLYTÆ.

CLITE, vide CLINA.

CLITERIVM κλειτήριον, Arcadia vrbs. Phaurimus.

CLITERNV κλειτήριον in Aegitcolis opidum: Ptolemaeo.
sed CLATERNA legit Hermolaus.

CLITIS, fluvius Gallia est, Sidonio, in Panegyrico Maio-
rani. Cliaus hodie, in Picturnis, ut adfirmat Massonus.

CLENVS videtur mihi, apud G. Turonensem.

CLITON κλειτον, Arcadia fluvius, Hefychio, & Statio.
pro Clitor, forte male.

CLITOR κλειτορ, Straboni, & Ptolemaeo. κλειτορία, Ste-
phano, Arcadia vrbs. CLITORIVM Plinio dicitur.
CLETOR per m. est apud Xenophontem 5. Gracorum. Hinc
Clitorius amnis & fons, ab Ouidio celebratus. Gardichi
hodie vrbs appellari, testatur Niger.

CLITORIVS, Italia locus, qui vini radium ex eo bibentibus
parit. si Isidoro fides. sed fallit. Arcadia enim est, teste
Ouidio, alijsque. vide CLITOR, & TRASVMENVS.

CLITRO, corruptè legi apud Hegefippum 4. cap. 27. pro
COPTVS, patet ex Iosepho de bello Iudaico 4. in de-
scriptione Aegypti.

CLITVM NVS, fluvius est in Mevania, quæ pars est Um-
bria, partis Tusciae. Sic Sernius in Virgilium. qui addit ex
Plinio, animalia quæ inde potuerint, albos fetus crea-
re. Plinius cum in Faliscis describit. Philargyrius ait eum
Umbriam à Tuscia diuidere. Idem lacum sic dictum
describit in finibus Spoletinorum. Sed melius ut hunc co-
gnoscat, adi lib. 8. Epistolar. Plinij, ad Romanum suum.
Suetonius in Caligula; habet flumen & nemus Clitumni
in Mevania. vide TREVA.

CLIVIA, vrbs & Metropolis Germania Inferioris, eius
regionis quæ ab ea nomen accepit. Meminit eius Eumenius
rhetor in oratione. Vulgò Cleue dici putat Pigius. sed
negat apertissimè Lipsius, qui pro Augustocliensium,
AVGVSTODVNENSIVM legi debere docet, apud
dictum Eumenium.

CLIVVS CVCYMERIS, in Via Salaria locus. Vsuat-
us ad xv. Calend. Iul.

CLOACINÆ, vide NOVIS.

CLOCOTONITZA, vide PANNONIA.

CLODIA FOSSA, Plinio. Venetorum hodie ditionis opi-
dum, in Adriatici maris litorè, quod Chioggia Blon-
do & Leandro.

CLODIA VÍA, inter Lucam & Romam. Antoninus, vide
CLAVDIA.

CLODIANA, Macedonia opidum, circa Dyrrachium,
inter Apolloniam & Scampin, Antonino.

CLODIANVS κλωδιανός, Hispania Tarraconensis fluvius,
Ptolemaeo, & Pomponio. Flavian, Varrerio & Floriano.

CLOMANNORYM ciuitatem, circa Babylono-

niam habet Historia Miscella 17.

CLONIA κλονία, Libya Interioris lacus, apud Ptolemaum.

CLOSTRA, vide AVSTRA.

CLOTA, vide GLOTA.

CLVACA κλακα, Ptolemaeo est Media vrbs.

CLVANA, vrbs in ora Piceni. Plinius.

CLVDI, vide CLAVDI.

CLVDRVS, apud Plinium, Caria fluvius.

CLYIAS, India fluvius: in Epistola Alex. Mag. ad Ari-
stotelem. si huic fides.

CLVNIA Colonia κλυνία, Dionij, & Ptolemaeo, Hispania
Tarraconensis vrbs in Arenacis. Meminit huius quoque
Plutarchus & Suetonius in Galba. Ex Inscriptionibus ve-
tustis colligit Carolus Clusius hodie Coruña vocari. cui
astipulatur Florianus. Nonnullis tamen addit Cruña, vel
Castro esse, quod opidum ab Onama ciuitate abest leucis
6. à Durio amne tribus, teste Vaseo. Notandum quod hanc
Coruñam cognominant del Conde, ad differentiam
eius, quæ est in Galicia. Ambrosius Moralis quoque Ci-
uidal de Castro vocat. & idem alio in loco Calahorra
appellat. CLVNIA SVL. est in nummo Galbaei. Clu-
nia Sulpicia.

CLVNIA CVM pagum, in Burgundia habet vita S. Maioli.
Ab eo Cluniacense monasterium appellationem sumpsit.
Circa Matifsonem. Clagny vulgo. Vide MASTI-
CENSIS.

CLVNIVM κλυνιον, Corsica vrbs, Ptolemaeo.

CLVPEA, ut Plinius, vel CLYPEA κλυπεία, quæ primum
ASPIS dicta fuit, Solino auctore, cui accinit hoc versu
Silius, In clypei speciem curuatis turribus Aspis. adeò ut
formam nomen dedisse, discimus. Ptolemaeo tamen hoc
tractu duæ sunt, Aspis & Clypea. Africa Propria vrbs, ad
Mare Mediterraneum. Ptolemai Clypea puto hodie Za-
faran, & Aspis Quipia dici. Marmolus scribit Aspin
hodie Heraclia nominari.

CLVSA, vide ELVSA.

CLVSENTINVS, vide PASSVMENA.

CLVSINI Fontes, Horatio ad Clusium urbem. Bagnio
S. Cassiano sunt Andrea Baccio. In Tuscia sunt.

CLVSINA, vide MARCELLIANENSE.

CLVSIOLVM opidum, supra Interamnā: scribit Pli-
nius 3. cap. 14. interisse. Dalechampius dicit quendam
LVCEOLVM hic legere. quod vide suo loco.

CLVSIVM κλυσιον, Tuscia mediterraneum opidum Pto-
lemaeo, Straboni, Liuii, & Procopio. CALVSIVM cor-
ruptè apud Diodorum 14. Chiusi vocatur hodie Leandro
Alberto. In Catonis fragmentis quæ circumferuntur, CLV-
SIVM VETVS, & CLVSIVM NOVVM est. (vii
quoque apud Plinium CLVSINI VETERES, &
NOVI sunt.) Clusium vetus dicit idem Cato CAMER-
SOL vocatum. Apud Liuium legitur, Clusium quod olim
CAMARS appellatum. In huius agro describit Plinius
Porfena regis sepulcrum, & huius vestigia hodie cerni scribit
Gyraldus de Sepulchris. Clusii Novum hodie corruptè
Calentino nominari, scribit Annii. CARMONQUE olim
nūcupatum, ex Plinio refert Blondus: penes quæ fides esto.
Vrbem CLVSINI, quæ nunc DVSIADICITUR, sic Orofius
lib. 2. cap. 19. sed alia lectio TVSCIA habet, pro Dusia.
Clusium opidum iuxta Massicum, scribit Sernius in 10.
Aeneid. & errat, ut sepius in geographia, cuius non raro,
ut & ceteris mediæ ætatis grammaticis, scholasticisque
huius peritiam defuisse animaduerto. vide CAVDIVM.

CLVSIVS κλυσιον, fluvius Gallia Cisalpina, apud Polybium
lib. 2. Chiese locum & sonum hodie obtinet. vide OLLIVS.

CLVTEMNESTRA, vide CRVSTVMERIVM.

CLVIA, locus & presidium in Samnio. Liuius 9.

CLYDON κλωδων, fluvius, ut vertit Læcherus, propriè
Romulo Amaseo. autem non est loci proprium. Pausanias
in Achaicis eius meminit. Vide CYDONIA.

CLYLIPENVVS Sinus, Plinio, qui VENEDICVS
Ptolemaeo, Maris Germanici. quod Germani, Recens
mare, appellant, inquit Marius. Hoc Recens mare, video
factum ex Fritschaff, quod sonat, recens, vel potius sub-
frigidus

frigidus portus. Italus portus fresco recte interpretaretur. *Frithgaff* vocatur incolis Sinus quem *Ustula* fluvius efficit. *Frithghauten*, id est, piscium domicilium, vocari tradit *Mariangelus Accursius*. Sed condonanda sunt huiusmodi Italia, & peregrinis; qui ipsi linguae nostrae ignari, ex relatu aliorum fortasse minus intelligentium, petus transferunt. Ego hunc *Clylipenum* sinum, hodie *Pauzkerwick* appellari puto.

CLYPEA, vide CLYPEA.

CLYPIACVM, Parisiensis territorij villa, ut habet vita *S. Ansberti* Episcopi Rothomagensis.

CLYSMA κλυσμα, Ptolemao & Epiphonio, praesidium in Aegypto est, ad sinum Arabicum. quod LISMO Antonini est, ut indicat *Simlerus*.

CLYSTRVS κλυστρ, Ciliciae opidum, Ptolemao. Interpretes (ut ferè solent, excepto vno *Nouiomago*) vitiose CAYSTRVS habent.

CLYTÆ, Macedoniae populi, apud Plinium. apud quos optimum nitram. CLITÆ forte apud *Linium*.

CLYZOMENÆ, de quo in Synodo Ephesina III. haec *Eusebius* Επισκοπος κλυζομενων. *Clazomena* lubentius cum optimo & doctissimo *Sylburgio* legissem, nisi *Leonclanius* scripsisset in suo *Onomastico*, locum esse in Bithynia κλυζομενων dictum, versus *Nicomediam* & *Nycæam*, & nunc Tegur *Zair* nominari.

CNACADIVM κνακαδιον, mons in Laconica regione. *Pausanias*. Ad *Lan* & *Gythium* opidum. Idem CNA-CALOVΜ κνακαλον, montem nominat, à quo *Cnacalesia* *Diana*, eundem putaverim: & malè Δ pro Λ. facili lapsu scriptum.

CNACALOVVS, vide CNAENADIVM.

CNACIO, vide BABYCE.

CNECEVS κνηκεος, *Lycophroni* Laconicae fluvius est, quem *Isacius* eius commentator postea SINVM κνηκεος, appellatum prodit. CNACIO forte *Plutarchi*.

CNEMA, vide CREMNI.

CNEMIS κνημις, Boeotiae mons, à quo *Locri Epicnemidij*, *Eustathio* ex *Strabone*. Vrbs est *Plinio*, ibidem. CNE-MIDES vocatur a *Pomponio*, & *Ptolemao*.

CNIDIA, vide DOTIVM.

CNIDINIVM κνιδιον, locus fortis circa *Ephesum*. *Diodorus* 14.

CNIDVS κνιδος, Ptolemao, *Pausania*, & *Straboni*. GNIDVS, per G. I. arini ferè scribunt. Asia opidum, in *Doride* regione. Haec *Plinio* auctore primum *TRIOPIA*, (*Triopium* *Arriano* 2. *Alexandri*.) dein *PEGVSA*, & *STADIA* appellata est. Hodie à *Moletio*, *Chio*: à *Sophiano* autem, & *Nigro*, Cabo *Crio* nominatur. Est CNIDOS quoque insula *Rhodi*, *Hesychio*. CNIDVS etiam fluminis nomen, apud *Aristidem* de *Aesculapij* puteo.

CNIZOMENES κνιζομενης, ges circa Sinum Arabicum; *Diodoro* 3. Ora libri legebat *Straboni* κνιζομενης. Interpretes Latini *BANIZOMENÆ* habebat.

CNOPIA, vide NOPIA.

CNOPVOLIS, vide ERYTHRAEA.

CNOPVS, vide ISMENVS.

CNOSIVS, κνωστα, ager, militibus pretij loco ab *Augusto* datus. *Dion* 49. Circa *Capuam* videtur.

CNOSSVS, vide CNOSSVS.

CO κω, Aegypti vrbs, apud *Ptolemaum*, quam *Simlerus* credit *TICANOVA*, aut variata lectione, *ICANOVA* apud *Antoninum* vocari. Vide *COS*, & *CYNOSPOLIS*.

COA κωα, Ptolemao, CV A interpretibus; Arabiae Feliciae opidum. vide *COS*, *CEOS*, & *COPHES*.

COAMANI Asiae populi, *Pomponio*, *Scytharum* fortasse. *COANCA* κωανκα, India intra *Gangem* vrbs, *Ptolemaus*.

COARA, vide OCCORA.

COASTRAE. *Lucanus* lib. 3. *Aethera* tangentes silvas liquere *Coastra*. Alij legunt COATRÆ, CHOATRÆ, & COHATRÆ. In Asia sunt alicubi.

COATAISIS, in Hiberia, circa *Phasidem*, vrbs est *Persarum*, *Agathia* 2. & 4. sed & COATAISIS κωαταισις legis.

COBA, vide CHOBAT.

COBANDI κωβανδων. Germania gens, apud *Ptolemaum*.

COBE κωβη, Aethiopie emporium, in *Aualite* sinu, *Ptolemao*.

COBIALVS, vide AEGIALVS.

COBII κωβιοι, vicus, in Libya nomen. *Ptolemaus*.

COBILVS, Bithyniae fluvius videtur apud *Flaccum*. *Huñe* *Hermolaus* putat ab *Apollonio* CROBIALVS κρωβιαλος, appellari. An idem à *Liuis* COVLATVS dicatur, haereo.

COBIOMACHVM, vicus inter *Tolosam* & *Narbonem*. *Cicero*, pro *M. Fonteio*. COBIOMAGVM malim: quia *Gallicum* magis sonat. Sunt enim in Gallia huius terminationis ultra triginta locorum nomina.

COBORIS, insula Arabiae Feliciae, in Indico mari, *Plinio*.

COBRYS κωβρης, *Stephano* Thraciae vrbs.

COVELA, Mauritania Tingitanae locus, apud *Antoninū*.

COVLATVS, Bithyniae fluvius, *Liuis*. κωλοκατ, est in *Polybij* fragmentis. CORIATVS legebat *Modius* ex *M. S.* vide COBILVS.

COBVM, fluvius *Colchidis*, è *Caucaso* fluens, per *Suanos*, *Plinio*. CHOBVS *Agathia*, vide COHIBVS.

COCABA κωκαβα, *Basantiidis* regionis vicus, circa *Palaestnam*, *Epiphonio*. vbi *Ebion* hereticus primum habitavit. Idem κωκαβη, habet in Arabia. eundem locum puto.

COCALA κωκαλα, locus *Oritarum* regionis, in litore maris *Robri*, est apud *Arrianum*, de *Indicia*. India extra *Gangem* vrbs, est *Ptolemao*.

COCALIA κωκαλια, *Ponti* *Cappadocici* vrbs est; apud *Ptolemaum*.

COCANICVS, lacus Siciliae, vbi sal gignitur. *Plinius*.

COCCHI Villa, *Horatio* 1. *Sermonū*, locus supra *Sinuessam*.

COCCEVM Angliae vrbs, *Antonino*. *Coccle* *Camdenus* putat.

COCCONAGAE κωκκοναγαι, India intra *Gangem* gens, apud *Ptolemaum*.

COCCONAGARA, vide COCCORANAGARA.

COCCONAGI κωκκοναγοι, maris Rubri insulae tres. *Ptol.*

COCCORANAGARA, sic legitur in Latinis *Ptolemaei* exemplaribus. vrbs *Sinarum* est; quam forte *Cianganor* putat hodie dici *Ger.* *Mercator*. *Græcus* *Ptolemaus* COCCONAGARA κωκκοναγαζ, habet. cui alia vrbs cognominis est in India extra *Gangem*.

COCCEVA, vide COCCVSSVS.

COCCYGIVS κωκκυγι, mons *Peloponnesi*, ad *Inachum* fluvium. antea DYCEIYS Δυκεϊος, dictus; auctor *Plutarchus* de fluminibus. *Pycnus*, per e. habetur in versione excusa à *Natale de Comitibus*. COCCYX videtur appellari à *Pausania* lib. 2. qui ibidem meminit *Coccygi* tonis. Hunc montem prius THORNAX vocatum, idem scribit. *Thornax* huius meminit quoque *Herodotus* in *Chio*, & *Stephanus*.

COCCYNVM κωκκυνον, promontorium, circa *Siciliam*, *Appiano* & *Ciciliū*. An pro *Cocintum*?

COCHABA, vide COCABA.

COCHE κωκα, Arabiae Deserta opidum, *Ptolemao*. CHOCHE eius interpretibus. COCHE quoque arx, *Ctesiphontis* arcis ita coniuncta, ut vnius tantum civitatis speciem ambra praebeant; intermedio amne inter se distincta. (*Tigri* scilicet.) *Gregorius Nazianzenus* oratione in *Julianum* apostatam II. *Persidis* vrbs est apud *Rufum*. Vide & *LEVCI*, & *CHOCHE*.

COCHLEARIA, *Sardiniae* locus, *Antonino*. *Simlerus* CODEARIA quoque legit.

COCHLIVS A κωχλιου, insula ante *Lyciam*, *Stephano*. ex 2. *Lyciacor*. *Alexandri*.

COCHRYNNA κωχερυννη, Thraciae fluvius, ad *Chalcidiam*. Hunc ab omnibus potum, nigros facere soetus scribit *Antigonus* in *Mirabilibus*. Vide *PSYCHRV*.

COCILLVM, *Myisia* Asiae opidum, apud *Plinium*. per Y. melius aliquot codicibus & vno L. inde COCYLITAS κωκυλιστας habet *Xenoph.* 3. *Græcor*.

COCINTHVM, vel COCINTVM, *Antonino* Italiae vrbs XXII. M. P. à *Scilace*. Vide *CARCINVM*.

COCLITES, vide ARIMASPI.

COCOSSATES ΣΕΚΣΙΓΝΑΝΙ, Aquitanica Gallia populi, sunt Plinio. Singulari s. scribit Caesar **COCOSATES**.
COCOSSI κοκκοσσι, Mauritania Tingitana gens, Ptolemaeo. **SVCOSI** est in Latinis codicibus.
COCTI Α, vide **COTTI** Α Alpes.
COCVND Α, Plinio sunt India populi.
COCVSVM, vide **CVCVSSVS**.
COCYLIT Α, vide **COCILLVM**.
COCYTVS, fluvius Epiri, ad Cichyrum urbem. Pausanias in Atticis. Campania quoque, circa Lucrinum lacum: Silio 12. Parthenopen inter magnas, Dicaearchidos arua: ut canit Eumolpus, apud Petron. Arbitrum. Virg. 6. Aeneid. eius etiam (sed fabulose) meminit. Item fluvius Infernalis; Virgilio, Claudiano, aliisque poetis.
CODANA, vide **COLANA**.
CODANE κοδανη, Gedrosia insula, Ptolemaeo.
CODANONIA, insula Codani Sinus, apud Melam. Hanc Zeelandt hodie vocari credo.
CODANVS Sinus, vide **BALTICVM**.
CODDVA κοδδβα, India intra Gangem vrbs, Ptolemaeo. Gandauari Castaldo.
CODETA, appellatur ager trans Tiberim, quod in eo virgulta nascantur ad caudarum equinarum similitudinem. Festus. **CODETANVS** Campus, est P. Victori in XIII. regione Transiberina.
CODONE κοδονη, Propontidis insula. In Constitutionib. Emanuelis Comneni Imp.
CODOZALABA, vide **GODOZALABA**.
CODRANA κοδρανα, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeo.
CODRIAS κοδριας, **CODRINA**, & **CODRI**, vrbs, regionis & populi nomina: ut annotant ad Concil. Ephesinum Sylburgius. Huius episcopus Senecio. An idem cum **CODRIO**?
CODRIO, satis munitum & validum, in Macedonia opidum. Linius 31.
CODROPOLIS κοδρόπολις, Illyria opidum, ad intimum sinus Hadriatici recessum. Appianus 5. Civilium. Limes imperij quondam inter Casarem & M. Antonium.
CODVT Α κοδεται, Ptolemaeo sunt populi in India extra Gangem. **CVDVT** Α interpretibus. Vide **CVDVS**.
CODVZABALA, Armenia Minoris vrbs, Antonino.
COEAL Α, vide **CORALET** Α.
COEANVM, vide **SORVBA**.
COECILA κοικιλα, Turdorum vrbs, in Batica, Ptolemaeo.
COECINVM Pomponio, Locorum in Italia vrbs.
COEDAMVSII κοιδάμειοι, Mauritania Caesariensis gens. Ptolemaeus. Per 1. in prima Interpretes legunt.
COEENSEM Episcopum, Iulianum nominat Leo 1. Pontif. in litteris ad eundem. Vide **COENSIS**.
COELA κοιλη, Attica locus, circa Athenas. vbi Thucydides sepultus, testis Marcellinus Graecus, in huius vita. vide **COELOS**.
COELAEVBOE Α κοιλα εμβοιας, locus in Euboea, Ptolemaeo. Apud Val. Max. 1. cap. 8. tractus quidam hoc nomine describitur inter Rhamnunta nobilem Attici soli partem, Carystamque, Chalcidico freto vicinum. Huic asfentitur Strabo 10. item Linius. Describit hunc graphicè Dion Prusaeus, Oratione 7. vide **EVBOICVM** Mare.
COELET Α, Thracia populi sunt Tacito. Hos Plinius **CELETAS**. Linius 38. **COELETAS**, & Dio 54. corruptè **SIALETAS** vocat. Sic annotavit ad Tacitum (ne què sua laude fraudemus) doctissimus Lipsius. Plinius autem, ut & hoc annotem, **CELETAS** distinctos habet. **MAIORES** Hæmo: **MINORES** Rhodope subditos. Sunt in Ptolemei **COELETICA** κοιλητικη, praefectura. vide **SELLETICA**.
COELE, vide **COELA**, **ELIS**, & **SYRIA**.
COELEN. Linius 32. fauces montium quasdam describit, quas Coelen vocant. Circa Oeten aut Pindum videntur.
COELERINI κοιληεινοι, Hispania Tarracensis populi. Ptolemaeus. Sunt **CELERINI** sine diphthongo Plinij. Vide **AQVIFLAVIENSES**.
COELESYRIA κοιλη της αυρας, Asia regio Ptolemaeo & alijs.

(Quatuordecim vrbes ei adscribit Suidas.) Hanc putat Postellus hodie Boca, & Bocalbalbec appellari, à Babc vrbe, qua olim fuit Heliopolis. **SYRIA MINOR** Euagrij temporibus vocabatur, ipso teste.
COELETE, vide **ASTII**, & **COELET** Α.
COELETICA, vide **COELET** Α.
COELIMONTANA Πορτα, vrbs Roma, Iunioribus **ASTINARIA** vocatur. Hodie S. Ioannis nonnullis dicitur. Marlianus in sua Roma.
COELIOBRIGA κοιλιβριγα, Cælerinorum in Tarracensis Hispania opidum. Ptolemaeus. Berganca est Coquo.
COELIS κοιλις, gens Attica. Hefychius.
COELIVS Mons, vnus est septem vrbs Roma quem Tiberius Imp. (ut scribit in eius vita Suetonius) **AVGVSTVM** appellare iussit. Tacitus addit eum prius **QVERQVERTVLANVM** vocatum. Eundem postea **TVSCVM** Vicum dictum scribit Varro 4. de L. Lingua. **MASTARNA**, vel ut alius codex **MASTVRDA**, olim appellatum à Tuscis ex quadam vetusta Inscriptione apparet, qua Lugduni existat. Sed **CÆLIVS** per Α. ibidè scribitur. Vetus Commentator Horatii non editus, quem Lipsius servat, dicit Tuscum vicum nunc Turarius lucus dici.
COELOESI κοιλοισι, **CONCAVA** agri locus in Chio insula. Herodotus 6.
COELOS κοιλα, Thracia Chersonesi opidum, inter Eleam & Cardiam vrbes, Plinio. **COELA** apud Ammianum legitur. & in Ephesino concilio. Videtur fluvij nomen, circa Pylas aut Egyptum, ex Aeliano, & Athenæo, de attaginibus. vide **CYLLA**.
COELOSSA κοιλοσση, mons, in Peloponneso, Argia regio nis. Strabo. **CELVSA** Xenophonti 4. Græcorum.
COENOENVM κοινονον, Ptolemaeo Germania vrbs, in climate Septentrionali. ex qua Villanovanus Laubembourg facit.
COENON DIDREVMA, siue **CAENON IDREVVM** corruptè, in Aegypto, apud Antoninum. vide **HYDREVMA**.
COENSIS Ciuitatis, meminit concilium Chalcedonense. sed ignoratur vbi sit: nisi idem cum Coenfi: aut gentile à Coi insula. Vide **COEENSEM**.
COENYRI, vide **ENYRORVM**.
COEQVOSA, Aquitania vrbs, XVI. M. pass. ab Aquis Terbellanis. Antoninus.
COERANIVM, spelunca in Zacyntho, Plutarcho in Animantium comparatione.
COERANVS κοιραν, fluvij nomen, apud Stephanum. in voce Adana. Locus sic dictus circa Parium, ad Hellefontem: Aeliano 8. Animal. cap. 3. vide **SARVS**.
COERVS, vide **CIRIS**.
COESTOBOCI, vide **COSTOBOCI**.
COETI, vel Α, κοιται, Asia populi, ad Pontum Euxinum, circa Tibarenos. Xenophon 7. sub finem Cyri exped.
COEVS κοιλος, Messenia fluvius, praterfluit Electram urbem. Pausanias.
COGAEONVM κογαειονον, nomen fluminis, & montis illi contigui, vbi Zamolxis habitare consueverat, apud Getas. Strabo. Vide **SACER**.
COGAMVS fluvius, Plinio ad Tmolli montis radices. In Asia Minori.
COGEDVS, Martialis Hispania fluvius, Congedo, Cass. Varrerio. Circa Bilbulim. Rio de codes, Aria Montano.
COGENI, vide **BERGIO**.
COGIENSES, Plinio Carnorum populi sunt, qui hodie Conegiano Venerorum ditioris opidum inhabitant, ut scribit Leander. Hermolius Barbarus verò docet hic legendum **TOGIENSES** per t. non Cogienses. Plinij locus est lib. 3. cap. 19.
COGNABANDA, κογναβανδα, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeus.
COGNABARA κογναβαρα, Ptolemaeo, **COGNANDAVA** interpretibus: vrbs India intra Gangem.
COGNI κογνοι, Germania gens, Ptolemaeo.
COHIBVS, fluvius Asiaticus est circa Pontum, ut videtur lib. 3.

lib. 3. *Histor. apud Tacitum.* COBYM Plinij puto, item CHOBVS Agathia.

COHORS, vide ALBIMANA, ARAVSIO, BATORVM, FRETENSIS, & INGENA.

COHORS GALLICA; Calletia vrbs, in Hispania, Antonino, & Lib. Notit. vide LEGIONIS Gallica.

COIAMBIA, vide BOEAMBIA.

COL. VIC. IVL. LEP. Colonia nomen, in numo areos apud Ant. Augustinum.

COLA, vrbs Betulia vicina videtur, Iudith. 15.

COLACA, Aerbiopis promontorium, ad sinum Arabicum. Meli. COLOCA legit alius codex.

COLACEAM vrbs, sic dictam, à Meliensibus habitatam, scribit Athenaeus 6. & à Thessalis dirutam.

COLAEVM καλαϊον, locus in Peloponneso, circa Megalepolim. Polybius 2.

COLAICVM, vel, vt dubia lectio, COLIACVM, Plinio: CALLIGICVM καλλιγιαν, & CORY καρυ, Ptolemaeo: COLCHI καλχοι, Arriano: India intra Gangem promontorium. Cabo de Colle appellat Mercator. Ioannes Barrius & Garcias ab Horto Comorin vocant.

Cassaldus Canamancina; cui COMARIA καμαρια, Ptolemai, qua COMAR Arriani est, Comorin videtur. Meum iudicium non interpono, lectoribus potius liberum relinquo. Hoc tantum dicam, me libenter Gerardi Mercatoris, propter insignem eius in Geographia cognitionem, sententiam accedere. Is etiam viris doctis qui ipsa loca viderunt & habitauerunt, vt Barrio & Garcia, multum tribuo. Hoc Calligicum Ptolemai videtur Orosius CALIGARDAMANA, & huius imitator Aethicus CALIDARDAM appellare.

COLALAKOΛΑΙΑ, Ptolemaeo India intra Gangem vrbs.

COLATA legunt interpretes.

COLANA καλανα, Armenia Maioris opidum, Ptolemaeo.

CODANA interpretibus.

COLANCORVM καλανκορον, Germania vrbs Ptolemaeo.

Fridwaldt vocat Villanovianus.

COLANIA καλανια, Albionis insula vrbs, in Damnis, Ptolemaeo. forte Coldingham, vt placet Camdeno, cui COLDANA & COLVDI Beda est, vt ipse addit.

COLAPIANI, Pannonia populi, quorum regionem irrigat Savius fluvius, vt perhibet Plinius. Hanc regionem hodie Corbania vocari, scribit Mar. Niger. A Colapstauio, sic dictos reor.

COLAPISTAVIUS, apud Segestiacum, in Sauum incidit; inquit Strabo, in sine lib. 5. vt Xylander vertit. in Græco ΟΥΔΟΛΑΠΙΣ ουδολαπις, est. COLAPS καλαψ, Dionysio est. quod idem Xylander annotauit. COLOPS καλοψ, Dionies, lib. 49. Lazius eum Culpa vocat, Slatuonice,

COLARINA, vide COLORINA.

COLARNI, Plinio Lustrania populi. COLARNVM καλαρνον, Ptolemaeo opidum ibi. Vide IGADITANI.

COLASSIS, vide COLOSSÆ.

COLATIA, vide COLLATIA.

COLAVS, vide COSILAVS.

COLBI καλβοι, Ethiopia sub Aegypto gens, apud Ptolemaeo. COLOBI legunt interpretes, melius. Sic enim Strabo, i. mutili. qui CREOPHAGOS sic cognominat.

COLBIACVM, vide TOLBIACVM.

COLCARRENORVM καλακαρρενων, meminit nummus Gordiani Imp. in libro Oconis, & Eriazi. COLCARRENORVM diuissim lego, à Carra, gentile.

COLCHATARII, Asia populi, quibus Ariabanum bellum intulisse, scribit Iustinus 41. THOGARII autem legit Bongarsius.

COLCHI καλχοι, Arriano & Ptolemaeo Careorum emporium, in India intra Gangem. Canamecina, Iacobo Cassaldo. Sunt etiam Colchidis regionis incolæ. Vide COLAICVM.

COLCHINIVM, vide OLCHINIVM.

COLCHIS καλχη, Asia regio, cuius incolæ LAZOS, & Lazoi, vocant Procopius, Agathias, Gregoras, Suidas & Isa-

cus Tzetza. Colchidem LIGYSTICAM λυγυστικη, Lycophron. Stephanus LIBYSTINE, per B. hoc loco apud Lycophronem legit. Idem Steph. LIBYSTINOS populos, Colchidi adiacentes habet. LIGYOS populos habet hoc tractu etiam Herodotus. & in eis LIGYSTICEN vrbs, Stephanus. Colchidem prius ARIMANAM dictam, scribit Marius Niger, testemq; adducit Appianum. Idem à iunioribus in duas provincias diuidi ait: in Mengreliam nempe, qua mare attingit, & Laxiam, qua inferius habitat. Hos puto Laxios Herodoti, vel Lazas, & Manralos, qui à Ptolemaeo in Colchide statuuntur. Moletius tradit COLCHIDEM, ALBANIAM, & IBERIAM, vno hodie nomine Comania vocari. Colchos hodie ab Italia Mingrellos appellari scribit Bufequius Epistola 3. Et idem ibidem dicit Albaros, & Phevos Georgianos vocari: Colchidemque hanc adfabre describit. Hanc autem ante aliquot secula Lazigim nominatam docet VI. synodus Constantinopolitana: in qua hæc, Theodorus indignus episcopus Phasidis in Lazigi. Phasidem in Colchide esse, nemo ignorat. COLCHIS etiam Armenia Maioris vrbs, Ptolemaeo. Vide MESSENIA.

COLCHICVS Sinus, India intra Gangem. Ptolemaeo.

COLDANA, vide COLANIA.

COLDÆ, vide BVBEAGENTÆ.

COLDVLI καλδυλοι, Germania populi, apud Strabonem. Καλδων, in veteribus libris legi, annotauit Casaubonus. Circa Holcetal (locum sic dictum) habitasse putat Lazius. Pro Bohemis habeo.

COLENDIA καλενδια, Hispania vrbs, quam T. Didius post septimestrem obsidionem deditione accepit. Appianus in Ibericis. Circa Conuenas in Celtiberi.

COLENTINI, vide COLLENTVM.

COLETIANI καλετιανοι, Pannonia Superioris gens Ptolemaeo. Colocia Archiepiscopalis sedes inde nomen habet, vt putat Petrus Ranzanus.

COLI καλοι, circa Caucasum gens, apud Coraxos, ibidem

COLICA regio, Stephanus. qui addit inferiores Caucasus partes COLICOS appellari. COLI etiam vrbs, in Aurea Chersoneso, apud Ptolemaeo: vide CAUCASVS.

COLIAS καλιας, Attica promontorium, circa Phalerum, Stephano. Huius meminit quoque Hesychius, Herodotus, Polyenus, Pausanias in Atticis, & Plutarchus in Solone. Suidas tradit hic bona vasa minio tincta, fingi solere. atq; id ex eodem Plutarcho opusculo de Audiendo. Horum meminit & Athenaeus 11.

COLICA, vide COLI, & CAUCASVS.

COLICARIA, locus Italiae inter Bononiam & Veronam, Antonino. Calacati forte hodie. distantia enim Antonini responder.

COLIDIS καλιδις, Terra Indica: meminit Dionysius, iuxta quam Aornos petra. COLIS Pomponio: India angulus Orientalis, initiumque lateris ad Meridiem versis.

COLINGÆ, vide CALINGÆ.

COLINIA, vide CYPRVS.

COLIPPO, Lustrania opidum Plinio. Hodie non exstare, sed eius ruinas S. Sebastiani vocari, à sacello proximo, non longe à Leiria; Varrerius in suo Itinerario Lusitanica lingua scripto, tradit.

COLIS, vide COLIDIS.

COLLATIA καλατια, Latij in via Tiburtina opidum Plinio: Sabinorum Liuius. Strabo dicit 30. aut 40. stadiis à Roma olim opidum fuisse, nunc pagum, aut priuatorum esse domicilium. COLLATIA Festo, est prope Romam. Conlatinum vicum habet Ausonius, epistola 15. καλατια, vnico L. est Halicarnasseo.

COLLATINA Porta, vrbs Roma. Hanc Procopius PINCIANAM vocat, Marliano teste.

COLLATINI, Apulia populi, sunt Plinio.

COLLENTVM καλλεντον, Ptolemaeo Illyridis vrbs, in Scardona insula. Plinius COLLENTINOS huius incolæ nominat. at L. singulari.

COLLIGAT, Ethiopia sub Aegypto opidum, in ripa Nil. Plin.

COL-

COLLINA Porta, Urbis Roma. Hanc Festus Pompeius scribit AGONENSEM & VIRINALEM distans SALARIA à Procopio nominari, ait Barth. Mar-
LIANUS, qui eam VIRINALEM etiā appellatam addit.
COLLODEM insulam, haud procul à Sardinia à nonnullis poni, scribit Plinius.
COLLOPS, vide **CYLLV**.
COLLVCONES, vide **CALVCONES**.
COLLVTHIVM, vide **CEPHRO**.
COLMASVS, locus alicubi in Germania, vbi pugnatum scribit Trithemius inter Gothos & Saxones. Ex suo Hunibaldo fortè.
COLOA, vide **COLOE**.
COLOBATVS, vide **COBVLATVS**.
COLOBI, vide **COLBI**.
COLOBAN (id est mutilorum) PORTVS sue LVGVs, Ethiopia promontorium, sub Aegypto, Straboni & Ptolemaeo. ad Arabicum sinum.
COLOBONA, Hispanensis conuentus, in Batia vrbs. Plinius. Vide **SOBONA**.
COLOBROSSVS καλοβροσός, Cilicia Aspera, in Pamphilia, opidum. Ptolemaeus. Per A. in penultima scribit concil. Chalcedonense.
COLOCA, vide **COLACA**.
COLOCASITIS, insula in Azanio mari. Plinius.
COLOE κολόν, Aethiopia palus Ptolemaeo. ex qua Astapus amnis redditur. Barcena, Mercatori. Lacus Lydia quoque COLOE distans XL. ab vrbe Sardis stadia. hic ab Homero GYGÆVS γυγαίω, dicitur, testis Strabo lib. 13. sic etiam à Propertio. GYGÆVM Stagnum Plinius vocat. Homero, Herodoto, & Nicandro, circa Hyllū fluvium & Meandrum est. GYGÆA est Pabio. Ptolemaeo Aethiopia vrbs, COLOE, idem Arriano in suo Maris Erythraei periplo. que Batua Ramusio. Duas habet Arrianus in Periplo suo huius nominis vrbes: ab invicem longè distantes. in Aethiopia tamen ambas.
COLOEPHRYGES κολοίφρυγες, populi quidam Boeotiae. Stephanus. in αὐτοκτονολογίαις. COLOEPHRYX Boeotiae mons, in Phaeorini lexico.
COLOGENBAR, ad Euphratem; vrbs, circa Edessam, Guilielmo Tyrio.
COLOEPHRYX κολοίφρυξ, vide **COLIPHRYGES**.
COLONAE, Circa Aeolidem vrbs videtur, apud Xenophontem 3. Graecor. Ad maris litus sita est. In agro Troade, Aemilio Probo, in Pausania. vide **CALLICOLONA**.
COLONE κολών, vrbs in Phocide. in Erythraea: in Thes-
salia: est & in agro Pariano (ut vertit Xylander) ALBA
COLONE κολών, Straboni, 13. Casaubonus autem E-
LIOCOLONE legit ex M. S. Messenia, in Pelopon-
neso vrbs, Ptolemaeo. Griso, vel Gtisi, Nigro, & Sophiano.
Scopulus Asia, ad Bospori Thracici litus, è regione Cy-
nearum, teste Apollonio. Hanc corruptè vulgò, ut tradit
Gillius, Cromnion vocant. Scopulus ad Rhebam flu-
uium, in Bithynia. Item promontorium ad Lycum flu-
uium, ibidem, ut tradit Apollonij Scholiastes. vide **HA-**
LESIVS, **CALLICOLONA**, & **COLONIDES**.
COLONENSIVM, siue THEODORIADIS ciui-
tatis meminit Synodus Constantinopolitana. nescio vbi
sit. in Asia minori fortè.
COLONIA, vrbs Cappadociae est, in concilio Niceno. Duo
autem & differentes videntur in eadem regione: Ephe-
sium enim concilium meminit Colonia dvrtēgēs, i. altera,
in eadem Cappadocia. Cedrenus & Curopalates quoque
Colonia meminerunt, circa Armeniam, ut videtur: que
nunc Taxara vocat, tradit Nicetas. Circa Armeniam Mi-
norem habet Porphyrogeneta COLONIAM, à qua
regionem sic quoque nominatam tradit. Etruria opidum
est apud Frontinum 1. cap. 2. In Tabula Senensis territo-
rij video locum Colona appellatum, circa Prilim lacum,
versus occidentem. COLONIA, vocatur vrbs quadam
Anglia apud Antoninum: que est ex distantia videntur
esse Sudburye, nomen tamen Colne illi magis conue-
nire scribit Talbotus. Colcestre est Camdeno.

COLONIA AGRIPPINA, vide **AGRIPPINA**.
COLONIA AVGVSTA RHETORVM, vide
AVGVSTA VINDELICORVM.
COLONIA CLAVDIA, vide **PTOLEMAIS**, &
SABARIA.
COLONIA PRIMA FLAVIA, vide **CÆSAREA**.
COLONIA TRAIANA, Germania ad Rhenum, vrbs,
quius mentio est in carta provinciali vetusta, ut scribit
Rhenanus. Hec vulgo dicitur Kieperswerth, teste Bil-
baldo. Vide Traiana.
COL. VEN. LENIA. AVG. ALEXANDRIA. ANT.
APELLINATIVM. est in Smetij inscriptionum vo-
lumine. Quo tractu terrarum hac, ignoro.
COLONIDES κολωνίδες, finitimum Coronae vrbs, in
Messenia, Pausania. cui vrbs & gens est, loco eminenti,
modico spacio procul à mari. Pagus est Plutarcho, in Phi-
lopoemene. Ptolemai COLONE est.
COLONIS insula ante Hermionem, in sinu Argolico. Plin.
COLONOSSIS, regionis Lycaonia locus est, apud Meta-
phrasten, in vita S. Theodori Archimandrita.
COLONVM Κολων, locum in Attica, habet Apollodo-
rus 3. vbi Eumenidum locus, Sophoclem hic natum, scribit
ex Snida, Vinctus; ad Narbonensium vocat ibidem repertum.
COLOPENA, vide **CAPPADOCIA**, & **CALPENA**.
COLOPHON κολοφών, Ionia in Asia Minori vrbs, Ptole-
maeo, & Pomponio. Altobosco, Alex. Zardo: Belueder,
Mar. Nigro. COLOPHON aliud habet Linius, quod
Vetus cognominat. Est & vrbs in Epiro, apud Dicaar-
chum. Item fluvij, ibidem.
COLOPS, vide **COLAPIS**.
COLORINA κολοίνα, Arabia Deserta vrbs, Ptolemaeo.
per A. in secunda interpretibus.
COLOSSA κολοσσαί, Phrygia ad Lycum vrbs, apud Stra-
bonem, Herodotum, Plinium, & Xenophontem: item Eu-
sebius in Chronicis, vbi tradit hanc sub Nerone Imp.
terramotu subversam. Chone eadem hodie nominari,
docuit me Porphyrogeneta. COLOSSENIOS κολοσσεν-
ιοι vocat incolas, Strabo. Et hi sunt COLLOSSENISES
(Κολοσσάεις, in Græco codice. ut quoque Ephesino concilio)
ad quos D. Paulus epistolam scribit, non ad Rhodienses, ut
falso tradit quidam, ipsius Pauli testimonio, cap. 1. & 4.
qui iubet hos, qui sunt Colosii, salutare eos, qui sunt
Laodiceae vbi & Hierapolis mentio, tamquam urbium his
Colosii vicinarum. In medio enim harum duarum ha sita
sunt Colosse: xx. M. P. plus minus ab utraque distantes:
cum Rhodienses his absint ducētis ferè M. P. Neque apud
vllum veterem scriptorem reperio Rhodienses vngquam
Colossenses vocatos. A Græculis autem postrema atatis
quibusdam sic interpretatos, haud me fugit, hosque lege
in RHODVS. Apud Polyanum 7. in Artaxarxe, ut hoc
obiter annotem, COLASSIS mendosè pro Colosii legitur.
COLOSSITANVS, vide **BOLENSIS**.
COLPE, Ionia locus, apud Plinium.
COLPEDI κολπίδι, Thracia populi, qui nunc COLPIDI-
CI κολπίδικοι, vocantur, inquit Stephanus; & regio COL-
PIDICA. Circa Aenum, & Apfynthum.
COLPITE, vide **PHOENICE**.
COLSA κόλσα, Armenia Maioris vrbs. Ptolemaeus.
COLTA κόλτα, Carmania locus, ad Rubrum mare, Arriano
in Indicis.
COLTHENA κολθών, Armenia Maioris vrbs, Ptolemaeo.
COLVBÆ, gens Indica est Plinio, circa Gangem.
COLVBRARIA, Plinio, & Mele; Balearici maris insu-
la. Hec Dragonera Clusio, Moncolobrer Florianus di-
citur, & Morali Jovius eam Frumentera interpretatur.
COLVBRIA, vide **AMINIVM**.
COLVMBÆ, vide **BALEARES**.
COLVMBARIAM, vocat Witichindus Colmar, Ger-
mania urbem. COLVMBARIAM insulam habet
in Tyrtheno mari, Plinius: & ex eo Solinus. Vide **PELIAS**.
COLVMBINA, vide **PILA TERRÆ**.
COLVMBELLA, vide **AD COLVMBELLAS**, & **CO-**
LVMBNA Regia.

COLVMEN, (id loco nomen est) sic *Liuius 2.* Circa Algidum, in Latio videtur. Puto Colonna hodie vocari.

COLVMNA, Aurelianensis vrbs vicus. *Greg. Turonensis 3.* CALVMPNIA legit *Aimoinus.*

COLVMNÆ, ita appellantur parue insule Rubri maris. *Plinius 6. cap. 31.* vide *ARÆ Alexandri.*

COLVMNÆ Herculis, in Asia, circa Troiam, ab Hercule positas, describit *Isocrates* in Oratione ad Philippum, vide *ABYLE.*

COLVMNATENSIS vrbs, in Africa, meminit *lib. Notitiar.*

COLVMNÆ Albæ, vide *LEV CÆ STYLÆ.*

COLVMNA CÆLI, vide *ATLAS.*

COLVMNARVM Fretum, vide *FRETVM Herculeum.*

COLVMNA REGIA, Huius meminit *Plinius, Strabo, & Mela.* item *Antoninus* qui *STYLID* habet. Locus est sic dictus, è regione Sicilia, ad Fretum Mamertinum, prope Regium Iulium; vbi erectus est. De eo sic diligenter *Hermolaus* in suis doctissimis Castigationibus *Pliniani*: Græci eum locum *Stylidam*, id est, *Columellam* vocant: ea turricula modo erecta, ex aduerso turrem in Peloro sitam, respicit, hodieq; à multis *Stylation* appellatur. *COLV MELLA* etiã vocatur in vetusta inscriptione, qua *Tegeani* est, in Calabria. Existit in *Smerij* Inscriptionum lib. digna lectu geographia studioso, ob diligenter annotatas ibidem horum locorum distantias. *AVTHARIS* Columnam suo tempore nominatam, scribit *Dionysius 3.* Longob sed fabulas addit. Dictam inscriptionem vide in hoc *Thesaur*o maiori fide è lapide excerptam, in voce *MVRANVM.* vide *POSIDONIUM.*

COLVMNA Solis, vide *SOLIS.*

COLVRA *Κολυρα*, liberta videtur ciuitas: apud *Stephanum.*

COLVRA *Κολυρα*, Petra. in Græcia. *Callimacho* apud *Lycophronem*, in Peloponneso circa *Troezenios*: vbi *Theſei* ensis & calcei repositi. *THESEI* Petram vocat *Pausanias 2.* Huius mentio quoque in *Theſeo* *Plutarchi.* Vide *IOVIS.*

COLVSI *Κολύσι*, locum Arcadia, habet *Aristoteles*, de *Mirabilib.* vbi in fonte quodam gignuntur muscoli terrestres. Sed *Λουσι*, alia lectio. *LVSI* *Plinio* est. *LVSIVS* autem Arcadia fons, & fluuius, *Pausanie.*

COLVSITANI Episcopi, in Africa, nomine *Vincentij*, mentio est in concilio *Carthaginiensi.*

COLYCANTII, Asia Propria gens, qua interijt. *Plinius.*

COLYMBARIUM *Κολυμβάριον*, promontorium Sardinia, *Ptolemao.*

COLYPES *Κολυπῆς*, tribus *Ægeidis* municipium. *Suidas.*

COLYPS, vide *COLAPIS.*

COLYTTVS *Κολυττῶν*, locus circa *Meliten*, *Straboni 1.* vbi dicit columnam horum terminos distinguere. Hinc *Plato* oriundus, teste *Laertio*, & *Timon*, teste *Luciano*. In Attica est, ad radices *Hymetti* montis. Huius meminit quoq; *Lucianus*, in *Meretricijs*, & *Xenophon 5.* *Græcorum.* item *Athenaus 8.* *Ægeidis* tribum vocat *Suidas* *Aeschini* habitaculum quondam, vi ipse refert in *Epistolis.* Hic pueri mense citius eloquuntur præcoce lingua, vt habet *Tertullianus* de *Anims.*

COMA *Κομά*, pagus Aegypti, prope *Heracleam*, apud *Archades*, Aegyptijs finitimos, *Sozomeno* in *hist. Ecclesiastica.* Appellatum forte.

COMACENVS lacus, vide *LARIVS.*

COMACI, vide *BORMANICO.*

COMACINA insula, *Larij* lacus, est apud *Diaconum.* *Longobardicor. 3. cap. 26. & 4. cap. 3.*

COMACVLA insula, in *Venetis*: est apud *Reginonem 2.* Hodie *Comachio* vocatur, cum opido cognomine. *Ferrariensium* ditionis.

COMÆ, India regio, ex qua lignum *Aloes*, *Const. Africanus.*

COMAGANNAS, locus Episcopalis, sub *Becerra* Arabia. *Gul. Tyrus.*

COMAGENA, Syria regio, qua nunc *EVPHRATEN-SIS*, ait *Marcellinus.* *EVPHRATIS IA* *Procopio, &*

AVGVSTOPHRATENSIS *Aurelio Victor, Theodoret, & lib. Notis.* appellatur. *AVGVSTOPHRETESIS* sunt qui legunt. *AVGVSTA EVPHRATESIA* est in *Concilior.* opere. *Κομμαγηνή*, duplici *M. M.* scribunt *Ptolemaus, & Strabo.* Eam hodie à *Barbaris* *Azar* nominari, scribit *Mar. Niger.* **COMMAGENA** quoque metropolis huius regionis, si *Isidoro* fides. vide *NEOCÆSAREA.*

COMAGENVM. Huius loci meminit *lib. Notitiarum, & Antoninus*, (qui *LEG. X. GEM.* vocat,) *Lazius* dicit hodie *Holnburg/Hymburg* vocari. *Austria* opidum. Sed **COMAGENVM** montem habet etiam *Lazius*, in sua *Austria* tabula, (quam suam manu in æscidit,) hunc nominat vernacule *Kaunberg* (scribitur autem *Chaubenberg*) Idem putat eundem *CEATIVM* *Ptolemae* esse.

COMANA, qua *PONTICA* cognominatur à *Ptolemao*, est in *Cappadocia* ad *Irim* fluuium. Huius etiam meminere *Cesar. Appianus, & Procopius.* **MANTEIVM** vocari, scribit *Plinius.* *Tabachzam* nouo nomine, est apud *M. Nigram.* Idem *Ptolemaus.* aliam **COMANAM** habet, quam *CAPPADOCIA* cognominat. In *Armenia* *Minori*, ad *Saram* fluuium *Cilicia*, constituitur à *Procopio*. Hec alio nomine *CHRYSA* *Χρυσή* dicta. *Eustathius.* *Χρυσή*, in *Authenticis.* Viriisque huius *Comane* meminit quoque *Strabo, & Dion*, qui addit, vtramque affirmare, apud se adseruari enses *Orestis* conditoris. *Taprobane* insule vrbs est quoque *Comana*, *Ptolemao.* vbi interpretes *BOCANA* legunt. Idem aliam habet *Phrygia*: aliam *Pisidia*; sed vtramque in *Pamphylia*. hanc per *Ω*, illam per *omicron* scribit. Eius interpretes hanc **COMMACHVM**, hanc **CONANE** vocant. vide *BELLONÆ Templum.*

COMANIA *Κομανία*, Asia regio: *Xenophonti*, ad finem *libri 7.* *Cyricorum.* Circa *Hircaniam* videtur. Inde **COMANI** *Plinij* haud dubie.

COMARI, & CORSITA. *Scythæ Asiatici* videntur apud *Pomponium.* *Κομαροι*, *Ptolemao* sunt, vt puto, in *Saccarum* regione. *Comara* castelli meminit *Suidas*, in voce *Κομαριεύων.*

COMARIA *Κομαρία*, promontorium & ciuitas India intra *Gangem*, *Ptolemao.* *MS. codex* nequaquam legit. vide **COLAICVM.**

COMARVM *Κομαρων*, portus ad finem *Ambracium*, *Dionysio.* *Strabo* huius quoque meminit.

COMASTVS *Κομαστός*, vicus *Perſidis*. vbi vicorum insignis multitudo. *Polyanius 7.* de *Aborzo.*

COMATA omnis *GALLIA* vno nomine est dicta. inquit *Plinius, & Mela.* Regnum *Franciæ* (vulgo *Royaume de France*) hodie vno quoque nomine indigitatur. Vide **GALLIA.**

COMATI, vide **LIGVRIA.**

COMBA *Κομβα*, Lycia vrbs, *Ptolemao.*

COMBANA *Κομβάνα*, *Ptolemao.* **NOMMANA** interpreti, *Carmania* vrbs.

COMBE *Κομβή*, stagnum est apud *Athenæum.* *lib. 8. cap. 3.* Circa *Aibon* montem.

COMBERANE *Κομβερανή*, in *Liguria*, circa *Genuam*. testis aenea antiqua tabula, ibidem.

COMBOS, Aegypti vrbs; *Iuuenali 5.* Ardet adhuc *Combos & Tenyra, &c.* Contra omnes manu exaratos, & typis excusos codices, **OMBOS** legendum; affirmare ausim. Ex ore prelegentis, vltimum præcedentis vocis elementum, principio sequentis adtexuit librarius: itaque vt perperam, c. b. scriptum sit. Vide **OMBRI.**

COMBREA *Κομβρη*, vrbs circa *Pallenem*. *Herodotus.*

COMBRETOVIVM, Anglia vrbs, apud *Antoninum.* *Brettenham* in *Suffolcia* est, *Camdeno.*

COMBVLTERIA, & AVSTICVLA, opida Italia. In *Campania*, à *Fabio Annibali* erepta. *Liuius 23. & 24.* vbi & per *P.* in *secunda*, loco *B.*

COMBVSTA, vrbs Gallie *Narbonensis*, circa *Pyrenæos* montes, *Antonino.*

COMEA, vide **COMEENSIS.**

COMEDÆ κομῆται, Sacarum gens, Ptolemao.
 COMEDIA, & TRAGEDIA, duæ Plinij villa sic dictæ,
 ad Larium lacum. De quibus ipse ad Romanum suum,
 lib. 9. Epistolarum.
 COMEENSIS Episcopi in Mysia Europa, meminit Nice-
 ni conciliū. A COMEA, cuius meminit Histor. Miscell. 17.
 COMENII κομῆναι, Illyridis populi, apud Ptolemaum.
 COMENSES populos, habet alicubi in Asia, Plinius.
 COMERA, vide TVSCIA.
 COMFLOENTA κομφλοῦντι, Aretuacorum vrbs, in Hispa-
 niæ. Ptolemæus.
 COMI κοῦσι, Ptolemao Bactriana gens est.
 COMIDAVA κομῖδαια, apud Ptolemaum Dacia opidum:
 quod hodie fortasse Dees, cæfore Lazio. Vide CAPIDAVA.
 COMINI populi, ex æquiculis: qui interiere. Plinius.
 COMINIVM, Samnitū vrbs, Liuius 10. Circa Aquiloniam
 fuisse, ex dicto Liuius constat. Caracenorū facit Sigonius
 de Iure Italiae. Hæcenus Comino vocari, scribit Scipio
 Mazzella.
 COMINSENA κομινσιῶν, Parthia regio, apud Ptolemaum.
 COMISENA legūt interpretes, CAMISENA habet Strabo.
 COMIS, COMISANATHON, COMISANOCHIS,
 COMISCOPION, COMISNEPHDOMOS, COMISIVLIANOS,
 COMISNEOTIS, COMISPEVTIVS, COMISPYGMARETHON,
 COMOC-DREATOS, COMOGEROS, COMOSTANIS,
 Episcopales vrbes sunt Guil. Tyrio, sub sede Becerra Arabia.
 COMISENA κομινσιῶν, Armenia Maioris prouincia,
 Straboni. vide COMINSENA.
 COMITATVS, nomen loci, apud Marcellinum Comi-
 tem, non semel. Constantinopoli puto. vbi Comites nempe
 frequentari solent.
 COMITIANÆ, Sicilia locus, apud Antoninum.
 COMITVM, vide POSSESSIO.
 COMIYM, Iberia castellum videtur apud Cedrenum &
 Curopalatem.
 COMMACVM, vide COMANA.
 COMMAGENA, vide COMAGENA.
 COMMANI, populi circa Margianam. testis Plinius. Vide
 COMANIA.
 COMMARODES, vide APSASIVM.
 COMMENASE κομμεναῖον, India fluvius, in Indum ef-
 fluens. Arrianus de Indicis.
 COMMERCIVM Burgum, in Pannonia, circa Strigo-
 nium olim, in loco qui hodie Labathlan ab Hungarīs di-
 citur. Auctor Lælius, in R. P. Romana. fol. 277. ex inscrip-
 tionibus antiquis ibidem repertis.
 COMMI, locus Syriæ, inter Cressum & Mares. Gudielmus
 Tyrius 18. cap. 28.
 COMMONE, insula circa Ioniam, Plinio.
 COMMONI κομμοῖναι, apud Ptolemaum sunt Gallia Nar-
 bonensis populi.
 COMMORIS, Ad Amanum montem vrbs, quam a se ca-
 ptam, scribit Cicero 15. Epistolarum Famil. CEMINO-
 RIS legebat alius codex.
 COMO, vide COMVM.
 COMOARENVS Episcopus, in Phœnicia Libanisa. Con-
 cil. Chalcedon.
 COMOPOLIS κομῖπολις, Assyria opidum, Ptolemao.
 Const. Porphyrogenneta tres habet in Asia Minore huius
 nominis vrbes, vnam quam MODRENAM, alteram
 quam DOMATERI, tertiam quam MEROS cognomi-
 nat. Curopalates habet quam Herculis cognominat.
 COMOSOGANA κομμοσωγανα, vicus Galilææ, testis Iose-
 phus in vita sua.
 COMPASVM, Aegypti vrbs. Antoninus.
 COMPITVM, habet Antoninus inter Piccas, & Ferenti-
 num. In Italia. Cauponam putat Celsus Cistadinus, sub
 ciuitate Anagnina, quo coeunt Via Latina & Lauicana.
 COMPLEGA, vide CENTOBICA.
 COMPLVTICA κομπλητικα, Callaicorum opidum Pro-
 lemao, in Hispania Tarraconensi. Compludo etiam
 num hodie vocari, scribit Moralis.

COMPLVTVM κομπλητικόν Ptolemao, & Prudentio, Car-
 petanorum vrbs est, in Hispania Tarraconensi. Alcala de
 Henares esse, ex vetustis marmorum eius loci inscriptio-
 nibus, docet Carolus Clusius. Insignis hic omnium disciplinæ
 ym academia est. COMPLVTENSES habet Plinius.
 COMPSA, Hirpinorum vrbs, in cuius obsidione Milo lapide
 vltus interijt. Vell. Paterculius. COMPSANI sunt apud
 Plinium. κομψαι, Lucanorum est Ptolemao. qua Cam-
 pagna hodie, vt scribit quidam. Cistadinus dicit eam ad
 radices Apennini esse, habereq; Ausidum fluvium ad Sep-
 tentrionem. Cossa, lapide Milonem vltum, scribit Cæsar 3.
 Ciuilium, vide COSSA.
 COMPSATVS κομψαῖτος, apud Herodotū fluvius Thraciæ.
 COMPTALTERIA, vide COMBULTERIA.
 COMPSA, vide CHALCEDON.
 COMSINVS Ager, est in libro Limitum. In Calabria, aut
 Apulia, à Compsa fortasse, corruptè.
 COMVM κοῦμον, Ptolemao & alijs, Insubrum in Italia vrbs,
 ad Larium lacum, vnde is quoque Comacenus dicitur.
 NOVVM COMVM à Suetonio appellatur. Colonia
 Romana est apud Strabonem. COMOVOCATUR à Cassio-
 doro in Variis, apud quē lege huius accuratam descriptio-
 nem. Como quoque hodie. Apud Ottonem Frising. &
 Conradum Lichtenauium hoc opidum vbique male CV-
 MA, & incola CVMANI appellantur. In Ptolemao
 Villanovani hoc modo, Comum aut Tocene vicus ineptia.
 CONADIPSAS κοναδιπσας, Scythia intra Tmaum regio,
 Ptolemao. CANODIPSAS per A. in prima, interpre-
 tes legunt.
 CONAFADOS, Episcopalis locus, sub sede Becerra, Ara-
 bia. G. Tyrius.
 CONANA, Pamphilia regionis ciuitas. Synod. Constanti-
 nopol. 6. vide COMANA.
 CONAPSENI κοναπσηναι, Sarmatia Asiatica gens, Ptolem.
 CONARGOS, vide THESSALIA.
 CONBARISTVM, Gallia Aquitania locus. In tabula
 Peutingeriana. Vide DARIORIGVM.
 CONCANA κοκκανα, Hispania vrbs, in Asturia, est apud
 Ptolemaum. Vide COMCANI.
 CONCANGVM, Britannia insula opidum, lib. Notitiar.
 Barony of Kendal est Camdeno.
 CONCANI. Horatius 3. Carminum. Et letum equino
 sanguine Concanum. Scythia populi, qui Byssæta Virgilio,
 vt erat in margine Horatij, Tritoni. Acron & Porphyrius
 dicunt Hispania gentem esse, vel vt quidam volūt (inquit)
 Thracia. Sed sunt Hispania proculdubio, ex Silij versu,
 lib. 3. Cornipedis fusa satiaris Concane vena. A Concana
 vrbs, Ptolemai puto.
 CONCAVI, Hispania gens, Silio 3. vitiosè ni fallor, pro
 Concanis.
 CONCHATE, vicus circa Galatiam, in S. Theodori Ar-
 chimandrite vita.
 CONCHE, vide ZENOBIÆ.
 CONCHEÆ Aqua, Κοκχηαῖς ἑδωρ, loci nomen circa Sici-
 liam videtur, apud Lycophronem.
 CONCHYLIVM, vide PALIVRVS.
 CONCII, homo ex speculo acie orta combustus. Sic Obse-
 quens. Scriptura mihi suspecta.
 CONCIONATVM, vide CONTIONATVM.
 CONCORDIA Colonia, κοκκορδία, Plinio. Mela: Ptolemao,
 & Cassiodoro 12. Variar. item Antonino. Fori Iulij quon-
 dam vrbs. hodie eius nihil exstat, præter adem S. Step ha-
 ni, & quam paucissima tuguria, Sabellico auctore. CON-
 CORDIA Ammiano, & Antonino, Rotherberg/ Sim-
 lero, & Rhenano. Germania vrbs, inter Argentoratū &
 Bingium. Sunt & CONCORDIENSES, qui &
 BOCCORI, Hispanie Lusitania populi. Plinio lib. 5.
 cap. 22. & Ptolemao. Vide ORDIA, ADRVMETVM,
 BENEVENTVM & TVRRIS.
 CONCTION, vide CONTIVM.
 CONCVBIENSES, vide FOROIVLIENSES.
 CONDABORA κονδαβόρα, Celiberorum in Hispania opi-
 dum. Ptolemao.

CONDALI, vide CANDALI.
 CONDASBE, vide MEROS.
 CONDATE, Angliae vrbs, Antonino, forè Congleton
 ut Talbotus suspicatur: sed Camdenus adfirmat. CON-
 DATE *κονδάρη*, Ptolemao, & Antonino Rhedonum vrbs
 est, in Gallia Lugdunensi. Villanovanus & Cognatus Rhe-
 nes interpretantur. CONDATE in Lugdunensi Gal-
 lia, habet quoque Tabula Peutingeriana. Est & Belgicae
 ciuitas; apud Antoninum. quam ego pro Condet ad
 Scaldim habeo. CONDATE Turonensis diocesis vicus,
 vbi D. Martinus obiit: Gregorio Turonensi 10. In Turonum
 & Pictavorum finibus. Hodie S. Martini nomen usur-
 pare, in Notis Gisellini ad Sulpitium lego.
 CONDATEM ad portum. Sic Ausonius in epistola ad Theo-
 nem. Liburnia, siue ut vulgo loquuntur Liborne hinc non
 procul abest, ut habet Gab. Lurbeus, in Chronico Burdi-
 galensi. In Gallia Aquitania est, ad Duranum fluium.
 Idem Condatini vicus meminit. Et Condatensis diocesis
 Greg. Turonensis 1. Condati nomine sunt adhuc hodie
 cogniti, ut vult Vinetus. Ad Gerannae fluminis ostium.
 CONDEATES, vide ARECAIRORVM.
 CONDERCVM, Britanniae insula vrbs, lib. Notit. Che-
 ster ad Vallum, putatur Camdeno.
 CONDIGRAMMA, opidum circa Indi fluminis initia.
 Plinius.
 CONDIANI Pontem, habet Tornantes, tertio ab vr-
 be Rauennate militario. CANDIDIANVS apud Ma-
 rianum Schotum lego. & CANDIDIVS apud Cassio-
 dorum. Inter Rauennam & Classidem esse, didici ex Rubi
 Rauennatium historia. Candiano flumē ibidem etiam-
 num nominari puto.
 CONDVICVM *κονδινον*, Nannetarum, in Gallia
 Lugdunensi opidum, Ptolemao. Nantes est Cognato, non
 autem mihi.
 CONDOCHATES *κονδοχάτης*, Indiae flumen, in Gangem
 erumpit. Arrianus in Periplo.
 CONDOTA, vide TONDATA.
 CONDRVS, Germ. vna populi apud Caesarem, Con-
 droz hodie. Leodiensis diocesis tractus est, in quo caput
 est Huium opidum, ad Misam. Per. Diuus, & Hub. Leo-
 dius. Condostrum Austrasie vocat Molanus, in vita
 S. Bergefi. Eodem esse cum his, CONDRVSONES,
 qui apud eundem Caesarem sunt, existimat Blasius Vi-
 generius.
 CONDYBA *κονδυβα*, Lyciae vrbs, Ptolemao. vide CAN-
 DYBA.
 CONDYLEA, *κονδυλέα*, Arcadiae vrbs, apud Pausaniam.
 CONDYLON, castellum inexpugnabile, circa Gonnum,
 & Tempe. Pelasgia aut vicina regionis. Lianus 44.
 CONE, vide CONOPON.
 CONEVM, Liburniae vrbs, Plinio 3. cap. 22. In M.S. codice.
 CONFLVENTES, Antonini, Cobolentz est hodie.
 quod ex Ammiani verbis quoque luce clarius est. is enim
 dicit locum ita appellari vbi amnis Mosella confunditur
 Rheno. Hic hodie Cobolentz conspicitur: Treuirensis di-
 tionis opidum. Rhetia quoque locus est, in lib. Notit. vbi
 describitur Praefectus numeri Barbariciorum Confluen-
 tibus siue Brecantia. Nomen retinet quoq; Cobolentz.
 in Rhemi ripa, inter lacum Acronium & urbem Basileam.
 medio ferè itinere. Nomen etiam loci inter Perusiam &
 Bononiam, vbi Florus scribit factus inter III. viros factū.
 Apud Appianum inter Bononiam & Mutinam in am-
 nica quadam insula est. Vide LABINIVS.
 CONGA *κονγα*, Ptolemao Indiae intra Gangem opidum.
 CONTA interpreti.
 CONGAVATA, vrbs insulae Britanniae, lib. Notit. Ro-
 fecast: circa Caudebec fuisse in Brigantibus, existimat
 Camdenus.
 CONGEDVS, vide COGEDVS.
 CONGVSTVS *κονγυστος*, Galatiae vrbs, Ptolemaeus.
 CONIA, Aegyptiacus, finitimus est Arcadiae (quae apud
 Aegyptios est,) Heracleae. Calistus 8. cap. 40. Puto CO-
 MA legendum, ex Sozomeno.

CONIACI *κονιακοί*, Hispaniae populi, circa Cantabros,
 Straboni. Vide CONISCI, & MVSICANA Terra.
 CONICAKOVKA, Paphlagoniae vrbs, apud Ptolemaum.
 CONIENSIS loci episcopalis, in Mauritania Sitiphenfi,
 meminit Viti. Vitenf.
 CONIHONA, vide BILIGA.
 CONII, vide CVNEI.
 CONIMBRICA, Lusitaniae vrbs, Plinio, & Antonino.
 Condexa à velha, Varverio. & non Coimbra, ut multi
 putant, allusione nominis decepti. Sed CONIMBRIGA
 per G. marmorea inscriptiones habent. *κονιμβριζα*, forè
 Phlegontis Tralliani. Conimbricam habet autem pro
 Coimbra amicus meus Emanuel Enriquus Lusitanus,
 vir, si quis eruditionem, iudicium, variarumque rerum co-
 gnitionem existimauerit, non infima nota. Is enim horum
 locorum oculatus testis, dicit inter Conimbricam & Con-
 dexam hanc, intervallum esse duarum leucarum.
 CONISCI *κονισκοί*, Hispaniae populi, in Cantabria. Strabo.
 An ijdem cum eiusdem Coniacis?
 CONISTORSIS, vide CVNEI.
 CONISVM, Mysiae Asiatica opidum, Plinius.
 CONLATIA, vide COLLATIA.
 CONLATINVS vicus, Paulino ad Ausonium, in Gallia
 est. CONLATINVS Ager, qui & CARMEIA-
 NVS, Calabriae siue Apuliae est. Lib. de Limitibus.
 CONNA, Pamphiliae vrbs, in synodo Constantinopolitana
 VI. Phrygiae Maioris est *κόννα*, apud Ptolemaum. Vide
 GAANA.
 CONONIENSIS, vide TASCODVNITARI.
 CONONIS Aea, in Aethiopia, ad sinum Arabicum. Strabo.
 CONOPALACUS *κονοπαλάκιον*, Aetoliae, qui postea CYGNEA ap-
 pellata est, cuius fabellam lege apud Antonium Liberalem.
 Acarnania vrbs est Stephano, & Polybio 4. & 5. Vide
 ARSINOE.
 CONOPEIVM *κονοπέιον*, paludem, circa ostia Halys flu-
 minis, habet Periplos Arriani. Est & locus in Meotide
 palude, vbi aiunt lupos pisces accepto cibo à piscatoribus,
 capturam custodire: si quam verò iniuriam sibi fieri suspi-
 centur, retia & pisces populantur. auctores Stephanus,
 & Antigonus in Mirabilib. Per A. in prima CANO-
 PIVM est. Aeliano.
 CONOPON, Diabasis, insula circa Istri siue Danubij ostiū
 Pseudostomum ductum; ut tradit Plinius lib. 4. cap. 12.
 hanc eandem vocat Lucanus CONE, hoc versu, & Bar-
 bara Cone, ut annotavit Stukius, creditque partem esse
 Peuce insulae, quam Apollonius ANCONAM *ανκωνα*,
 appellat. Gemino nam scinditur insula flexu Danubij, in-
 quit Flaccus lib. 8. de Peuce. ACONE vel ANCONE
 Lucanum scripsisse mihi facile persuaserim. Vnde autem
 CONE, in libris irrepperit, vide in NANTVATES, &
 alibi.
 CONOTHATON, Episcopatus sub sede Bostrensi: au-
 ctore G. Tyrio.
 CONOVIVM, Angliae vrbs, Antonino. Caer hean vpon
 Conway, Camdeno. qui ibidem CONOVIVM flu-
 nium describit. vide TOESOBIVS.
 CONOSVS, vide STRYMON.
 CONPLATVS, in Codice Theodosiano locus. Titulo de
 Apparitoribus. An Complutum legendum?
 CONRADCVSA, vide RIPA ALTA.
 CONSA, vide COSSA.
 CONSABVRENSES, Plinio sunt in Hispania populi.
 Contabora, Pineto. Consuegra Morali, teste magis
 fide digno. CONSABRVM opidum est Antonino, in-
 ter Liminium & Toletum.
 CONSANTANORVM, vide CONSVARANI.
 CONSEDIE, Galliae Belgicae opidum, Antonino. Ditionis
 Lutzelburgensis Bullonium mihi aliquando visum. Velserus
 autem Gallia Lugdunensis esse non frustra putat, ex Peu-
 tingeri tabula. nisi homonyma sint diuersorum locorum.
 COSEDIA, scriptum reperit Simlerus cui Cussia-
 cum est,
 CONSENTIA *κονσεντία*, Ptolemao, Straboni, Plinio,
 42 Linio,

Liuis, & Antonino. Brutiorū in Italia vrbs. Colenza
hodie, in Calabria, Leandro. Ad Barentinum amnem, teste
Godofredo Viterbiensi: aut potius ad confluentes huius cum
Crati, teste Scipione Macella.
CONSILINVM, Plinio & Mela Locorum vrbs. Stylo
hodie dici, testis est Burrus in sua Calabria. In lib. Colo-
mar. est Colonia Romana, & adscribitur Lucania. Sic quoque
apud Cassiod. 8. Variar. vbi quidam COSILINVM legit.
CONSORANNI, Gallie Aquitanicae populi, apud Plinium
 4. cap. 19. Vide **CONSVARANI**.
CONSTANTIA, Valeria Ripensis vrbs, in lib. Notitiar.
Thracia est, Rhodopei territorij, Niceta. CONSTAN-
TIA, & **CONSTANTIA** ZILI AVGVSTA, col-
onias, habet Goltzius in suo Thesauo. Vide AMIDA,
ANTARADVS, **ARELATVM**, **GAZÆORVM**
Nanale, SALAMIS, & VITODVRVM.
CONSTANTIA CASTRA, Ammiano Marcellino:
Constance in Normandia est, Vineto; & Rob. Cenali.
FLAVIA CONSTANTIA in lib. Notit. & **CON-**
STANTIENSES in lib. Prouinciarum. **MORITO-**
NIVM aliquando vocatum scribit Camdenus. Vide
CROCIATONON.
CONSTANTINA *καίσαρις*, Numidia metropolis,
apud D. Augustinum, & in canonicis concilij Carthagi-
ginensis. Nomen retinere, & CIRTAM veterum esse,
puto. Est quoque CONSTANTINA, Phoenicia vrbs,
Eusebio, & Callisto 8. cap. 33. CONSTANTINA
etiam Mesopotamia vrbs: in lib. Notitia vtriusque Imperij.
vide CIRTA, NICEPHORIVM, & NISIBIS.
CONSTANTINI Agri Italiae, meminit lib. Coloniarum.
CONSTANTINOPOLIS *καίσαρὶς πόλις*, olim **BY-**
ZANTIVM, *Βυζάντιον*, Thracia nobilissima vrbs, ad
Bosporum Thracium sita: Imperij Occidentis quondam
(& etiamnum hodie si ita Turcorū tyrannidem nominare
liceat) caput. LYGOS antea dicta, scribit Plinius. (Au-
sonius hinc Byzantina Lygos.) ANTONIAM à Seuero,
& eius filio Antonino Imp. & ANTHVS AMANTIVM,
à Magnō Constantino appellatam, tradit Eustathius. men-
dose autem Antonia, nam ANTONIENIA BYZAN-
TION SEBASTA in Caracallae nummo, & in meo
Alexandri Seueri legitur. AGIOS, & ETHVS a quo-
que aliquando nominatam, (nescio quibus auctoribus) dicit
Volaterranus; & Erythraus, in suo Indice Virgiliano. NO-
VA & **SECVNDA ROMA** historicis etiam saepius
vocatur. AETERNA, & item REGIA vrbs, à scripto-
ribus Constantinopolitanis. AVGVSTA quoque non
semel, à Marcellino Comite. Graecis hodiernis Stimhoili
nuncupatur. Mario Nigro Apoley. alijs, vti & Fauolio in
suo Hodeporico Byzantino, Stambol. Herbersteinus
perhibet à Slauis (quorum lingua Constantinopoli quoque
in vsu est) Czarigrad, & Mathias Michouiensis Cza-
roudom dici. vtrumque sedem regiam significare addunt.
Europaei Romani Constantinopoleos nomen hactenus
retinetur. Hanc urbem accuratissime descripsit Pet. Gyl-
lius, peculiari libello. CONSTANTINOPOLIS quo-
que castellum, in tumultu situm est; vbi Zeno Imp. confu-
git, ab omnibus destitutus. Suidas. An inter Troadem &
Ilium? vbi Zosimus tradit Constantinopolim inchoasse
exstruere Constantinum Imp. vestigiaque eius suo tempore
existisse addit?
CONSTANTINORVM Ciuitatis Osroenorum pro-
uincia, meminit Synodus v. Constantinopolit. An eadem
cum Constantina Osroena? haec enim in Mesopotamia.
CONSTANTIOLA, locus circa Istrum fluium. Hist.
 Miscella 17.
CONSTITVTA, Palaestinae vrbs. lib. Notitiar. Item
Osroene, idem.
CONSVANETES Plinij, **CONSVANTÆ**, *καὶ νῶς ἀνταί*
Prolemai, & SENONES Floro, idem populi sunt Auen-
tino, in Vindelicia. Locus eorum, vt mihi videtur, inquit
Schudus, est circa Ladesgutt/wasserburg/ & Passaw.
Simlero videtur regio ad Isaram fluium, & Rhwindaw.
Germanis dicta.

CONSVARANI, sunt Plinio 3. cap. 4 Gallie Narbonen-
 sis populi, quos Colerans vocat Ioannes Poldus Albanus.
CONSORANORVM meminit lib. Notit. M. S. pro
 quo excusus codex habet **CONSANTANORVM** ci-
 uitatem, in Gallia Nouempopulana. An **SORANNI**
 Greg. Turonensis?
CONTA, vide **CONGA**.
CONTACOSSYLA *κοντακωσυλα*, India intra Gangem
 vrbs, Ptolemaeo.
CONTA AGINNVM opidum, habet Antoninus, inter
Augustam Veromanduorum & Suessunum. CONTRA-
GINNVM legit Simlerus, ex lib. Notit. qui vocat No-
 uiomagum opidum Contraginesium. Quid si diuisim le-
 gatur, Contra Aginnum? quod Antonino & lib. Noti-
 tiarum non infrequens est, aliquot locorum nominibus
 vocem Contra antepone.
CONTADES DV *κονταδεσδοις*, Thraciae fluius, qui in
Agrianem fluit. Herodotus in Melpomenē.
CONTENEBRA, vide **CORNOSSA**.
CONTENSEM ciuitatem, habet Ammianus, in Mauri-
 tania.
CONTESTANI *κοντεςανοι*, populi Ptolemaeo: & **CON-**
TESTANIA, Hispania Tarraconensis regio est apud
 Plinium. Concentayna, regni Valentia opidum est
 Beuthero, & Clusio, sed subdubitant.
CONTHYLE *κονθύλη*, municipium Ptolemaica tribus.
Suidas, & Lexicon Phaurorini.
CONTIONATVM, loci nomen: in Codicis lib. 9. Titul. 4.
 & II. Titulo 58. In Codice Theodosiano **CONCIO-**
NATVM, & **CONTIONACVM** legitur.
CONTIVM *κοντιον*, Gallie Narbonensis locus, Straboni.
Sed locum mutilum censet Casaubonus: & Kofis ins. legit,
id est Cottij terra, siue regio. CONCTION forte Sidonij.
CONTOBADDITÆ, hereticorum nomen, sumtum à
loco sic dicto. Callistus 18. cap. 49.
CONTOPORIÆ *κοντοποριαι*, promontorium quo Corin-
thum iur, quod fontem frigidissimum emittit, Athe-
neus 2. cap. 2.
CONTOSOLIA, Antonino Hispania vrbs, XII. M. pass.
 ab Emerita.
CONTRA APOLLONOS, CONTRA CALMAS,
(Talmas aliud exemplar) & melius. nam ταλμας, legitur
in Excerptis Olympiodori, pro Thebaide vrbe. CONTRA
LATO, CONTRA OMBOS, CONTRA PSE-
LOS, CONTRA SYENE, CONTRA TÆPIS,
ταῖς, est in dictis Excerptis, & TAPIS apud Anto-
ninum. & CONTRA THVMVIS, Aegypti loca, sic
dicta: in lib. Notitiarum. CONTRA COPTVS, Aegy-
pti quoque, Antonino.
CONTRAGINNVM, & CONTRAGINENSES,
 vide **CONTA AGINNVM**.
CONTRAGENSES, vel CONTRAGI, Bulgari
 sunt in Hist. Miscella, lib. 19. Vide **BVLGARI**.
CONTRALEVCENSIS Episcopi, in Hispania, meminit
 concilium Elberitanum. An forte **CATRALEVCOS**
 Ptolemai?
CONTRAMARGVM, locus Moesia Prima. lib. Notit.
 Diuisim forte legendum Contra Margum.
CONTREBIA, vide **CENTOBIRICA**.
CONTRIBVTA, vide **CENTOBIRICA**.
GONTRVBII populi Gallie, in triumphis Romani,
 Verrij Flacci.
CONTVRIA, vide **THRICALIX**.
CONVAGATA, Britannia insula vrbs. lib. Notitiar.
CONVENÆ *κοννευαι*, Plinio & Straboni Aquitania po-
 puli, ad Pyrenaeorum radices: Comingeois. **CONVE-**
NAS eorum ciuitas nominatur, in Dignitatum libello.
 Hanc optime describit G. Turonensis. Cominges quon-
 dam dicebatur: hodie S. Bertrandi nomine insignita est.
 Xylander putat hos Conuenas **CVCVENOS** *κοννενοι*
 Ptolemai esse. **AQVAS CONVENARUM** habet Antoninus.
 Vide **CVOVENI**.
COOS, vide **CALYDNA**.

COPAE κωπαι, Bœotia vrbs, Ptolemao, Straboni, Dicaarcho, & Plinio, vide **COPAIS**.
COPAIS κωπαις, Bœotia lacus, & fluuius in Gracia, quem Pausanias **CEPHIS** IDEM κωπαις appellat, auctor Strabo, qui eum antiquitus proprium nomen minime habuisse refert, sed à circumiacentibus locis appellationem habuisse, vt ab Haliarta **HALIARTVM** ἀλιάρτης, eodem modo à reliquis nominatum. **LEVCONIS** λευκωνίς aliter dici scribit Stephanus. Copaidarum anguillarum meminit Aristophanes in *Acharnis*. **COPBAS** à Nicandro nuncupari, tradit Gerbelius. **ONCHESTI** Παλιδάμ ab vrbe vicina vocat Aelian. in *Varia historia*. Hodie Lago Stiuo indigitatur à Castaldo. **COPAI** S etiam vrbs nomen est, apud Suidam & Pausaniam: ad eundem lacum, quæ κωπαι, Straboni, & Ptolemao.
COPAR κωπαρ, Ptolemao Arabia Felicia vicus. Circa Casaream Philippi locus, Tyrio.
COPARIA κωπαρια, Constantinopoleos suburbium. In Autbenticiis.
COPAS, Caria fluuius. Metaphrastes in vita S. Theodori Archimandrita.
COPHANTA κοφάντα, Carmania portus, Arriano & Ptolemao. vide **COPHRANTA**.
COPHANTVS Mons, in Bactris, cuius vertex semper flagrat. Plinius.
COPHAR, vide **CHAPHAR**.
COPHE, vide **COPHES**.
COPHES κωπης, India fluuius est Straboni, Philostrato, & Plinio. in Indum fluuium effluens. **COA** κωα forte Ptolemai est. **CHOA** χον, est apud Arrianum 4. Alex. sed idem quoque Copen habet, itaque videtur alius à Cophe; & non esse synonymon. Copen enim à Ptolemao describi credo, nominari non item. Arrianus dicto loco vtrumque nominat, eo ordine, vt Alexandrum ex Sogdianis, primum ad Copenen, deinde ad Choën ducat. κωπλον. Iosephi puro. **ANCOPHITES** populi dicti ab hoc flumine à Trogio 12. vbi libri **COPHITES** legent? vide **ARACHOSIA**.
COPHOS κωπον, locus, circa Piræum. Xenophon 2. *Greecor.* Vide **COPOS**.
COPHRANTA κοφράντα, Ptolemao Carmania vrbs. Interpretes sine R. scribunt. Sic quoque Plinius legit.
COPIAE, ad Sinum Tarentinum vrbs, quam Cupo interpretatur Ligorius. vide **THVRIVM**.
COPLANIVM κοπλανιον, locus sic dictus, in agro Palantiino, Hispania. App. in Ibericis.
COPONIANAM villam nominat Cicero 12. ad Atticum, Epist. 31.
COPOS Portus, in Mecyberneo sinu, Pomponio. κωπος, apud Suidam est, in voce κωπος. et si eum Toroneo sinui adscribat.
COPRATAS κοπρατας, Persia fluuius videtur apud Strabonem. In Tigridem influit, Diodoro 19. sed κοπρατας, per n. scribit.
COPRIA κοπρία, Tauromenitarum litus, in Sicilia, sic vocatur, quod dissipatorum nauigiorum in Charybdis fragmenta huc deuoluuntur. Strabo 6. De eodem in Pacati Panegyrico.
COPRITHIDIS κοπριθιδος, vrbs in Aegypto, mentio est in concil. Ephesino 111.
COPTOS κοπτος, Ptolemao, Plutarcho, Straboni, & Statio Thebaid. 1. Aegypti ciuitas & metropolis. Inde **COPTITES** Praefectura, apud Plinium. Cana, siue Chana Ramusio videtur. Est & Armenia Tephrica vicinum opidum, Cedreno. quod **SCOPYM** Curopalati est. vide **CLITRO**.
CORA, Solino, Silio, Straboni, Floro, & Liui 2. Volscorum colonia Latina est. prope Sermonetam, inter Velitras & Senam [quæ non noui hac continentia] statuit Erythraus. Nomen retinere scribit P. Marsus. Ad Etruria promontorium quoque, apud Tacitum, Annal. 2. sed vbi Cosa manu legere Lipsius.
CORACA κορακα, Arabia Petrae opidum. Ptolemao.

CORACESTVM κοραεστον, Lycie opidum, Straboni. **CORACENSIVM** legit Ptolemaus. sed in Pamphilia. Cilicia apud Liuium videtur, confusis contiguarum regionum limitibus. Scandoloro Mar. Nigro est.
CORACESIVS, **CORAX**, & **CORAXICVS**, vide **TAVRVS**.
CORACII κορακίς, regio, in Aethiopia sub Aegypto. vbi maxima Indicarum arundinum multitudo. Strabo.
CORACINSII κορακινσιοι, in Sardinia gens, Ptolemao.
CORAEIS Petra, in Ithaca locus, Stephano, & Hesychio. Nicander hic viperam scribit reperiri. (sed quod illi πύρα, hic πύρον vocat.) Prope hunc locum habet Homerus Odis. v. Aretusam fontem. sic Plutarchus quoque in libello, quod cum principibus maxime philosophum disputare deceat. Sed hic eum in extremis oris describit. Aretusam fontem in Samo, iuxta Coracis petram, locat Scholiastes, in *Etydium* primum Theocriti.
CORACIVM κορακιον, mons iuxta Colophonem, in Ionia. Strabo. Item locus iuxta Byzantium. Cyllius ex Dionysio,
CORACODES κορακώδες, portus Corsica insula. Ptolem.
CORACONESVS κορακωνεος, i. Cornuorum insula, Libyca insula videtur apud Stephanum.
CORADA, Phœnicia Libanesis vrbs: in concil. Chalced.
CORALETÆ, legit Carrio, apud Flaccum 6. vbi alij **COEALÆ** habet. Scythia Europæa ges. vide **CORALLI**.
CORALIS κοραλεις, & **TROGITIS**, τραγίτης, Lyconiae paludes, circa Galatiam, Straboni.
CORALIVS κοραλιν, Græcia fluuius, in Bœotia. Alceo. κοραλιν & scribit Callimachus. Hic **CVARIVS** κωαρι & Straboni dicitur. Vide **SANGARIVS**.
CORALLA κοράλλα, locus Cappadocia, ad Pontum Euxinum, Arriano in *Periplo*.
CORALLI, gentes barbare, ad Istrum, in Ponto: Sarmatia Europæa. Horum meminere Ouidius, Flaccus, Strabo, & Appianus. An Corolæta Flacci?
CORAMBIS, Aethiopia sub Aegypto vrbs, apud Plinium.
CORANCALI κορανκαλιν, India extra Gangem gens, Ptolemao.
CORANI, sunt Plinio Italiae populi, à Dardano Troiano orti. A Cora gentile, putas Vinetus ad *Florum*. vide **CORNI**.
CORANITÆ, Arabia Felicia populi, Plinio auctore.
CORAS κορας, Porphiryogeneta Cappadocia vrbs. Mons quoque circa Tibur: Vibio. Hic **CORAX** à Boccatio vocatur. Vrbs quoque ibidem auctore Seruio ad 7. *Aeneid*.
CORASENI Terra, in Oriente. vnde Serapio tradit ad fretum mala granata, sal armoniacum, bezaar, &c.
CORASIA, Plinio sunt Maris Aegæi insulae, quæ Cruxia Nigro vocantur. **CORASSIA** κορασια, Straboni. In Icario mari.
CORASIBIS, vide **MEROS**.
CORASIVS κορασιν, mons imminens Antiochia. Xiphilinus in Traiano.
CORASPHI κορασφοι, gentes Scythia intra Imaum, Ptolemao. **CORAXI** legunt interpretes. Vide **SCHYTHÆ**.
CORASSIÆ, vide **CORASIAE**.
CORAX κοραξ, mons inter Naupactum & Callipolim, Stephano, & Liui 36. In Etolia est Straboni, Appiano, & Liui. Κοραξ Ptolemao dicitur. Locus quoque in Bœotia: Suida. Est & κοραξ, Sarmatia Asiatica fluuius, & mons, apud Ammianum, & Ptolemaum. Vrbs Taurica Cherfonefi, apud eundem. vide **CORAS**.
CORAXAS, vide **CORAX**.
CORAXI κορακιν, Colchidis populi, vicini Colis, Pomponio, Plinio, & Stephano. qui & **CORAXICVM** Murum, & **CORAXINEN** regionem ibidem habet. Coraxorum lanam, laudat Strabo. Vide **CORAZI**, & **CORASPHI**.
CORAXICI Montes, vide **TAVRVS**.
CORAZI κοραζιν, gentes qui optimas texturas ex lana conficiunt. Tzetza Chil. 12. numero 388. Pro **CORAXI** Stra-

Straboni habeo. quare, Vide in XIPHERY.
CORBARIA Vallis, circa Pyrenaeos, & Birsam fluvium, ubi Amoinus & Platina scribunt Carolum Mag. superasse Amorum, Saracenorum regem. vide **CERVARIA**, idem enim puto.
CORBASA κορβασα, Ptolemaeo Pamphilia vrbs.
CORBEVNTVS κορβευντος, Tectosagum vrbs est Ptolemaeo, in Galatia regione. **GORBEVS** Antonino vocatur, ut credit Simlerus. Video tamen Antoninum hoc tractu **CVRBEVNCA** quoque habere. Sed **GORBEVS** corruptius quoque, in itinere Ancyra Casaream.
CORBIANA κορβιανη, Elymaeorum provincia, Straboni.
CORBIANVS, vide **FVNDVS**.
CORBILVM κορβιλον, emporium Gallie, super Ligerim, Straboni, ex Polybio. Nantes forte.
CORBIO, in Suesetania opidum, Hispania. Liuius 39. Vi- que hodie nominari, vult Moralis. Eodem Liuius 3. & Halicarnasseo non vno in loco, est quoque Aegorum in Italia vrbs: Κορβιον Stephano. Huic hodie nullum locum propriorem esse scribit Rossus, quam qui Soriano appellatur. Hinc tamen non adeo procul exstare castellum Carboniano nomine.
CORBRENÆ κορβρεναι, Media populi, apud Polybium 5.
CORBVLA Campus, haud procul à Numidis itinere dierum 4. à Carthagine, Procopius.
CORCE κορκε, Armenia Minoris vrbs, Ptolemaeo. **CORNE** habent eius interpretes.
CORCOBA κορκοβα, Ptolemaeo Taprobana vrbs.
CORCONIANA, vide **MANSIO**.
CORCONIANVM, vide **COTYRGA**.
CORCONTI κορκοντοι, Germania gens, Ptolemaeo.
CORCORAS κορκορας, Straboni fluvius est Nauponto vicinus, & in Saurum se immiscens. Surck cum Wolsfo. LaZius indigitat.
CORCVRA Κορκυρα, Ptolemaeo, Assyria vrbs. Vide **CORCYRA** Melana.
CORCVTVLANI κορκυττανων, Halicarnasseo 5. Italiae populi. **QVERQVETVLANI** veris eius interpretes, Gelenius.
CORCYRA κορκυρα, Maris Ionij insula, cum opido cognomine, Ptolemaeo. quam Homerus **SCHERIAM** ξεπλη, & **PHÆACIAM** φαακία, vocat, ut Plinius fidem facit. **DREPANVM**, & **ARGOS** appellatam scribit Eustathius. **CERAVNIAM** κεραινην, video appellari ab Apollonio, in Argonautarum lib. 4. Dionysius eam **CERCYRAM** κερκυρα, & Alcinoi gratum solum nominat. **MACRIN** quoque dictam, à Macride Dionysij nutrice, prodit Micyllus, in suis Annotationibus in Genealogiam Deorum Bocatij. **CASSIOPE** audet eam nominare Athicus, à Cassiope forte eius vrbe, & promontorio. Hadie Corfu dicitur: Venetorum diuisionis est. **CORCYRA** etiam vrbs & promontoriij, in hac insula nomen, Ptolemaeo. quem **CORCYRÆORVM** portum cxx. stadiis à Cassiopea distat, nominat Cicero 16. Famil. Epist. 9. Corfu & hunc quoque nunc puto.
CORCYRA MELANA, id est, nigra, Hadriatici maris insula, Plinio, & Ptolemaeo, sed eam **CORCVRA** κορκυρα, vocat, Curzoli nunc vocatur. Fauolio & Sophiano testibus.
CORCYRIS κορκυρις, Egypti vrbs, apud Stephanum.
CORCYROPOLIS, Corcyra siue Scheria insula opidum est, ut Niger describit. ubi Ptolemaei **AMPHIPAGVS** ἀμφιπαγος, promontorium est. Palepoli nunc vocatur, eodem Nigro auctore. **CORCYRAM** urbem Ptolemaei puto.
CORDA κορδα, Albionij vrbs, Selgouarum, Ptolemaeo.
CORDACI, vide **GORDIÆI**.
CORDES κορδες, fluvius qui Darum Persarum urbem interfuit, Procopio 2. Adificiorum Iustiniani Imp. **CORDISSVS** mihi videtur, apud Marcellinū Comitem, qui eum ex prædij nomine (quod præterfuit) nomē habere ait.
CORDIANON, insula sub Tharso Cilicia. Damascus Pontif. in Syluestro 1. **CORYCORYM** alia lectio.

CORDILVSVM, alicubi in Gracia vrbs. Chalcedon. id est.
CORDISSVS, vide **CORDES**.
CORDISTÆ, vide **SCORDISCI**.
CORDVBA κορδύβη, Hispania Barica opidum Ptolemaeo. Seneca oratoris & Lucani poeta patria. Nomen hactenus retinet. Cordoua enim vulgō scribunt. Plinius tradit, **COLONIAMPATRICIAM** cognominatam. quod etiam **Amb. Moralis** ex eius antiquis marmorum inscriptionibus ostendit. (is eam diligentissime descripsit.) Sed & Augusti Imp. areum nummum vidi. cum litteris **COLONIA PATRICIA**. **CORDVBA** etiam **Persidis** vrbs est, in Vsuardi Martyrologio, ad xvii. Kal. Maij. Sed **CORDVENA** mauult Baronius.
CORDVENI, quondam **CARDVCHI** dicti. Gens circa Hyrcanum mare, Adiabenis connexa. Plinius auctor. Xenophon, & Stephanus etiam κορδύχοι, habet. **CARCHVDI** κορχυδι, Ptolemaei sunt. Diod. lib. 14. habet **Carduchos** montes inter Mediam & Armeniam. Apud Corduenos amomum nasci, & alios leues odores, scribit ex Sallustio Philargyrius.
CORDVLÆ Portus, ad mare Euxinum, circa Cerasum opidum: versus Colchidem. Plinius. κορδυλα Ptolemaeo, forte. **CORDYLA** κορδυλα, Arriani, in suo Periplo est, quem Cappadocia portum facit. S. Phoca templum quod **Cordyla** nuncupatur, habet Laonicus 9. hoc tractu.
CORDVRS, vrbs Gallie, sic dicta, quod eius cines in bello duri cordis essent. Postea milites Remi ibidem à facie Romuli fugientes, eam Remum denominauerunt. Sig. Gemblacensis in libro de scriptoribus Ecclesiasticis. Inep- tia. **DVROCORTVRVM** scribendum, neque ad Romuli fabulam fugiendum.
CORDVS populus Hispania Tarraconensis, in ora Mediterranei maris, ad Pyrenaeos montes, teste Sex. Auieno.
CORDIÆVS, vide **GORDIÆVS**.
CORDYBE, vide **CORDVBA**.
CORDVLA, vide **CORDVLÆ**.
CORDYLVS κορδυλα, Pamphilia vrbs. Stephanus.
CORDYLVS A, insula circa Rhodum. Plinius.
CORDYNIA, vide **CORDYNIA**.
COREA κορεα, circa Scythopolim, & Alexandriam, ubi Iudaea exordium habet. Egesippus 1. cap. 15. & Iosephus 14. Antiq. 6. & 10. item belli iud. 1. cap. 5.
COREATIS κορεατις, India locus, circa Indi fluminis ostia. Arriano in Indico.
COREBA, vide **COREVA**.
CORENV, locus videtur, apud Ciceronem ad Atticū 2. epist. 23. Ora libri Corfinium habebat.
CORENSE Littus, inflexo sinu, ex aduerso Gadibus. sic Plinius. **CVRENSE** legunt quidam codices.
CORESV, vide **CORIV**.
CORESSVS κορρεσος, altissimus mons, ab Epheso quadraginta stadiis distans. Diodorus 14. & Xenophon. 1. Gre- cor. Singulari s. scribit Herodotus. Per 1. in secunda Athe- neus. Corideres Leunclauio. Vide **CARESSVS**, & **CORISSVS**.
CORETVM, fluvius aut lacus est circa Tauroscythas, in quo Hypanis fluit. Plinius. Vbi quidam **CAROETVM** legunt.
CORETVS, vide **CORITVS**.
COREVA, & **COREBA**, Africa Proprie vrbs, Antonino.
COREVR κορευρ, India intra Gangem opidum, Ptolem.
COREVRA κορευρα, apud Ptolemaeum, India intra Gan- gem vrbs. Sine e. eandem scribit lib. 1. cap. 13. Geogra- phia. **CEREVRA** legunt interpretes.
CORFINIVM κορφινιον, Pelignorum vrbs primaria, Stra- boni, Diodoro, & Ptolemaeo; **CORFINIENSES** Plinio. Campi di S. Pellino, alio nomine Pentinia hodie vocari, apud Leandrum & Collenutium lego. Scribit ad me Roma, Celsus Cittadinus, Corfinij hodie nihil remanere quam vicum cum ecclesia, & paucis domibus, vulgōque appellari Santo Petino. Huic opido etiam **ITALICVM** nomen inditum, tradit Strabo, lib. 5. **ITALICVM** ap- pellat Paterculus 2. Corfinium à Sulmone septem millibus distare

diffare, scribit Caesar 1. Civil. Vide **ORVINIVM**.
CORGATHA, vide **CORTHATA**.
CORIANOPOLIS, Albionis opidū, Ptolemaeo in Dauniis. **COIA** nota, legebat. M. S. liber. Locus quoque in Peloponneso, circa Helicem. Alianus Animal. 11. cap. 19. vide **CVRIA**.
CORIALLVM, Gallia Lugdunensis locus, mari proximus. Tabula Peutingeriana.
CORIBASSI in Pamphilia episcopus Nesius. Concil. Ephesinum.
CORICÆ, duae insulae, inter Cretam & Peloponnesum. Plin.
CORICONDAME, vide **COROCONDAMA**.
CORILLA κεραια, Latij vrbs, apud Stephanum: ex Halicarnasseo. cuius incolae Corillanos vocat. Puto eum, non sine errore, hanc alia à Coriolla facere. vide **CORIOLLA**.
CORINÆVM, Mimatīs montis promontorium; in Ionia. Plinius.
CORINDIVR κερεινός, Ptolemaeo Indie intra Gangem vrbs. Caribider est Castaldo.
CORINEA κερεια, Maioris Armeniae regio, Ptolemaeo.
CORINENSES, Apuliae populi, Plinio. Codex M. S. legit **CARINENSES**.
CORINIVM κερεινόν, Dobunorum vrbs, Ptolemaeo, in Albione insula, Caeter Corij Britannicæ, Cycestre Anglicæ dicitur nunc Humfr. Lbwyd. Circestre scribitur à Camdeno. Hic ingens vis numismatum, imaginibus Caesarum, signatorum reperitur. **CORINIVM** Ptolemaeo, & Plinio, Illyrici vrbs, quam Niger Gluba appellat. Vide **DVROCORNOVIVM**.
CORINTHIACVS Sinus, alio nomine **CRISSEVS**, & **ALCYONIVM** Mare dictus Straboni. Crisseum autem sinum ad Cyrrham tantum describit Heliodorus 2. Golfo de Patras, dicitur Sophiano: Ripa doctria à nauis nominari, scribit Niger.
CORINTHVS κερεινός, Achaiae vrbs Pomponio, & Apuleio: in medio Isthmi Peloponnesiaci, historiis celebris. Peloponneso tribuunt Ptolemaeus & Plinius. Optime eam describunt Pausanias, & Strabo. Stephano hac quondam nuncupata fuit **EPOPE** ἑποπία, **PAGOS** παγος, **EPHYRA** ἑφυρα, **HELIOPOLIS** ἡλιόπολις, & **ACROCORINTHVS** ἀκροκερεινός. Ephyrā olim dictam, Heraclides quoque, auctor est. Hodie adhuc Corintho, vt Sophianus, vel Coranto, vt Molerius tradit, appellatur. **COLONIA IVLIA CORINTHVS**, ex nummo est; apud Onuphrium.
CORIOLLA Κορίολα, Italiae vrbs, apud Stephanum, **COPIOLI** Luito 2. Eutropio & Floro. κορίολα Halicarnasseo. **CORIOLÆ** auctori de Viris Illustribus. Volscorum metropolis: **CORIOLANOS** habet Plinius. Vide **CORILLA**.
CORIOS, circa Carmaniam fluius, Pomponio. Vide **CARIVS**.
CORIOVALLVM, Antonino; est Walchenburch Simlero, opidum inter Iuliacum & Trasectum inferius. vide **NVAGERRA**.
CORISOPORVM Ciuitatis, in Prouincia Lugdunensi II. meminit lib. Prouinciarius.
CORISSIA, vide **CARESSVS**.
CORISSVS κερεισός, Ephesia vrbs, Straboni, Athenaeo, & Stephano. Item Xenophonit, sed per n. in secunda. Opidum, & nauale Cei insula est, apud Stephanum, & Plinium. vide **CORESSVS**.
CORITAVI κερειταιοί, Ptolemaeo sunt Albionis insulae populi. Lbwydus hos Lincolnienſes vocat. Coritani habent quadam Latina exemplaria.
CORITIVM, circa Euphratem fluium vrbs: versus Syriam. Guil. Tyrinus.
CORITVS Mons, κερεινός, per eta habet Gracum exemplar: in Vmbria est Dionysio Halicarnasseo. Monte Coruo hodie dicitur, vt Leander testis est. Coriti vrbs habet Virg. 9. Aeneid. **CORITVS** vrbs, & mons Tusciae, est Seruio. Mons Coriti in iugis Ciminij. sic Origines Cato. Huius meminit etiam Silius 4. Per x. Corytus male sapius scribitur.

CORIVM κερεινόν, in Creta locus, & ibidem **CORESIVM** κερεινία, stagnum. Stephanus.
CORIVNDI κερεινδοί, Hiberniae gens, Ptolemaeo.
CORIVS, vide **CARIVS**.
CORMA fluius, Tacito Annal. 12. Circa Assyriam aut Armeniae videtur.
CORMALOS, Troadis fluius, ex Ida monte oriens. Plin.
CORMASA κερμασα, vrbs Pamphilia videtur apud Ptolemaum & Liuium 38.
CORMONES, vide **BILIGA**.
CORNA κερνα, Cappadociae in Lycaonia vrbs. Ptolemaeus.
CORNA BVI κερναβυί, Albionis insulae populi, Ptolemaeo. Humfredus credit Scotia tractum esse, qui hodie Duthetland vel Cathenesia vocatur. Gernico arx huius nominis vestigium seruat. auctore Buchananano Scoto.
CORNACVM κερνακον, Ptolemaeo & Antonino, Pannoniae Inferioris opidum, quod Niger Batha, Simlerus Zata appellat. sed Lazius Karolca.
CORNAVII κερναβιοί, Albionis insulae populi sunt Ptolemaeo. Cernuo Britannicæ, Cornwal Anglicæ vocari, tradit Humfr. Lbwydus.
CORNE, collis in suburbano Tusculano. in quo lucus Dianae consecratus. Plin. Vide **CORCE**.
CORNEATES, Pannoniae populi, Plinio.
CORNELIA, olim sic vocatam eam Germania vrbes, quam hodie Wimpfen vulgò appellant, scribunt Munsterus & Bruchius. Quis verò eius ex antiquis meminerit, non subiungunt: meq; hoc nescire fateor. **CORNELIA** etiam Italiae vrbs, apud Phleg. Trallianum, & Balbum M. S. Nansi. An Forum Cornelij?
CORNELIA Via, vide **VIA**, & **NYMPHÆ CATABASSI**.
CORNELIANA, vide **CASTRA**.
CORNELIANI, vide **LIGVRES**.
CORNELII locum, habet Antoninus inter Sipontum & Histionium.
CORNELII Forum, vide **FORVM** Cornelij.
CORNENSII κερνηνσιοί, qui & **ACHILENSII**, αχελαιοί, Sardiniae populi. Ptolemaeo auctore.
CORNETANI, Italiae populi, sunt Gelenio apud Halicarnasseum 5. In Græco sunt κερνηταιοί, Aemil. Porcius manu legere **CERNETANI**.
CORNETVS Campus, in agro Falisco, Via Campana. Vitruuius 8. cap. 5.
CORNI κερνοι, Italiae in Latio, populi, Halicarnasseo 5. **CORANI** sunt Gelenio eius interpreti.
CORNIASPA, Galatiae vrbs: Antonino.
CORNICLI κερνηκλοι, montes Italiae, prope Tibur. Halicarnasseo 1. **CORNICVLI** legendum puto. An **CARNITAS** hoc forte vocat Zonaras?
CORNICVLANENSIS Episcopi, in Mauritania Caesariensi, meminit Vict. Vicensis.
CORNICVLVM κερνηκλον, Halicarnasseo, Liuiio, & Plinio, Latij opidum. **CORNICLVS** κερνηκός, Stephanus.
CORNIETVM Tusciae vrbs, si fides Edicto Desiderij regis Longobardorum.
CORNIFIVS Ager, Samnij regionis, lib. Coloniar. Forsan pro Corsinius: est hic in Pelignis: cui Samnites vicini. confundi enim limites à scriptoribus non semel experimur.
CORNISCARVM Diuarum locus, erat trans Tiberim, cornicibus dictus: quod in Iunonis tutela esse putabantur. Festus.
CORNV κερνός, locus à forma sic dictus, in Lemno insula. portus, in modum cornu inflexus est. Philostratus, de vitis Sophistarum, in Scopeliano.
CORNV BVZANTIORVM, κερνός τὸ βυζαντιόν, Straboni opidum iuxta Byzantium. **CHRYZO CERAS** à Solino, & **AVRICORNV** à Plinio nominatur. **GALATA** antiquis quoque dictum, tradit Sophianus, sed hoc negat Gyllius, in suo Bosforo. Sed **SYCAS** κερνός, & **SYCODAS** appellatum ait. Sycas suo tempore **IVSTINIANAS** ἰουστινιανός, nuncupatus scribit Eustathius, & Stephanus. **PHAROS** aliquando nominatum ex his

ex his Marcellini verbis videtur: Promontorium Ceras
 pralucens nauibus vehens constructum celsius turrim;
 quapropter Pharos appellatur. lib. 22. Pera vocari hodie,
 tradit Sophianus, sic etiam vocat Tzetza & Nicephorus:
 Galata à Turcis hodie nominari, intelligo ex his qui has
 partes lustrarunt. Sinus qui est inter Byzantium & Ga-
 latam, CORNV nuncupari, docet Gyllius, in Bosporo.
 Idem ante eum Socrates Scholasticus 2. cap. 19. Vide
 SISTINENSE.
 CORNVA duo Italia, vocant Plinius 3. cap. 5. & Mela 2.
 cap. 4. eius promontoria, (vt Sallustius in Fragmentis ea
 nominat) Brutium nempe & Salentinum. Sic quoque
 diadema 2. Longobard. cap. 17. & 21. hocq; dextrum,
 illud sinistrum nominat. Strabo 2. & 6. Vertices κορυφῆν
 appellat. Pomponius 1. cap. 2. Duo CORNVA tribuit
 Asia; vnum qua ad Nilum, alterum qua ad Tanaim per-
 git. CORNVA duo Egypti, Pelusium & Pareto-
 nium sunt: inquit Florus.
 CORNVS κορυφῆ, Sardinia insula in mediterraneis vrbs,
 Ptolemao, Antonino, & Liuius; qua CARNOSA etiam
 apud Antoninum vocatur, vt annotat Simlerus. Galea
 Pineto nomē habet. Ego puto eā Corneto hodie appellari.
 CORNVTENSIS loci, in Illyrico meminit lib. Notitiar.
 CORVTENSIS legit Schonhousius.
 CORNVTVS vicus Gallia. Greg. Turonensis.
 COROCONDAMA peninsula, est apud Pomponium.
 Asia tractus, inter Maotidem paludem, & Pontum Euxi-
 num, insulam facit Strabo. Ptolemao & Straboni quoque
 vrbs est in eadem peninsula, ad os Bospori. COROCON-
 DAMETIS lacus, est ibidem quoque Straboni. CORI-
 CONDA ME est apud Stephanum, qui hanc iuxta Sin-
 open describit. malē. oppositum enim est Sinopi: & totus
 Pontus Euxinus interiacet.
 CORODAMVM κοροδαμῶν, promontorium Arabia Fel.
 Ptolemao.
 COROLIA, Arabia Felicis opidū, in Rubro littore. Plinius.
 COROMANE κορομανῶν, vrbs est Stephano, iuxta Persicum
 sinum. Κορομανῶν Ptolemao, in Arabia Felici.
 CORONÆA κορωναια, Plinio, Liuius, & Hesychio, Bæotie
 vrbs. Phthiotidis regionis est apud Ptolemaum. cui &
 alia est in Bæotia, Achaia.
 CORONATÆ Campi. Horum meminit Diadema 5. &
 6. Longobard. vbi scribit Chunibertum regem bellum gef-
 fisse contra Alabim (Abachim alius codex) Tridentino-
 rum ducem, ibiq; construxisse B. Georgij Martyris mona-
 sterium. in Italia, circa Ticinum, nisi fallor. Ad Adduam
 flumen, Sigonio.
 CORONE κορώνη, Messenise opidū in Peloponneso, Ptole-
 maio teste. CORON Sophiano, Nisi Nigro dicitur. PE-
 DASVM πῆδαστον ab Homero dici putant, vt tradit Stra-
 bo. Sed ΑΡΕΑ αἰρετα, vocatum scribit Pausanias.
 Idem Stephanus; sed illud in Laconica, vicina regione po-
 nit. CORONE Bithynie vrbs, Stephano. Est & vrbs
 Thracie, ab vxore Protei cognominata. In faucibus Pal-
 lenes Chersonesi, vt tradit Philargyrius ad Georg. Virgilij.
 Sed TORONE legendum putauerim. vide CYLLA,
 & ACHÆORVM Portus.
 CORONIA, vide SALAMIS.
 CORONTA κοροντα, Acarnania vrbs, Stephano, ex Tha-
 cydidis 2.
 CORONVS κορώνη, Ptolemao Asia mons. Basarafi, à
 Castaldo nominatur. Vide TAVRVS.
 COROPASSVS κοροπασσῶν, Lycæonia pagus, in Asia Mi-
 nori. Strabo.
 COROPE κορόπη, Thessalia vrbs Stephano. vide ORGEVS.
 COROZAIM Hieronymo, κοροζαῖν Græcè, Palestina vrbs,
 Mathei 11.
 CORPH, & WERHAM, villarum nomina, in Anglia, vt
 habet Surius, in vita S. Eduardi regis.
 CORPHINIVM, vide CORFINIVM.
 CORPIALICA, vide CORPILLI.
 CORPICENSII κορπικῆν, sunt Sardinia insula populi
 apud Ptolemaum.

CORPILLI, Thracie populi, Plinio, & Solino. In Cor-
 pialica fortē prefectura, Ptolemaio.
 CORRÆVS, vide LAPIS Adiatorij.
 CORRHA κορρη, Armenia Maioris opidum, Ptolemao.
 Eidem, Persidis.
 CORRHAGVM, Macedonia vrbs est, apud Liuium. κορρη-
 γον, Æschini, in oratione contra Ctesiphontem.
 CORRHEI κορρη, Syria locus, vbi Samuel lapidem adiu-
 torij statuit: victoria contra Palestinos signum. Iosephus
 Antiq. 6. cap. 2. vide LAPIS Adiatorij.
 CORRIONITIS, vide CHERSONESVS.
 CORRICTAVA, vide CVRRITANÆ.
 CORSEÆ κορσεαί, Ionia insula, contra Samum. Stephanus.
 Per i. in secunda habet Strabo. CORSEAS Plinij est, nō
 fallor: quam in ora Ionia quoque describit.
 CORSEAS, vide CORSEÆ.
 CORSENA, circa Syriam regio videtur in Codice 12. Ti-
 tulo de Apparitorib. Margo autem legebat OSRHOENA.
 CORSI κορσι, Sardinia populi, ex Corsica oriundi. teste
 Pausania, in Phocidis. κορσι, Ptolemao.
 CORSIA κορσιαι, Bæotie opidum, Diodoro, Pausania, &
 Demostheni. vide CHORSIA.
 CORSIÆ, Plinio locus circa Heliconem, Suspiciatur pro eo
 CREVSÆ legendum, Sylburgius. Ad eius Notas ad
 Pausaniam. vide CORSEÆ.
 CORSICA, vide CVRNVS.
 CORSICÆ, vide THEBÆ.
 CORSII, vide CORSI.
 CORSINIANVM, (nouum puto) Senensis diuionis opi-
 dum est, in Tuscia. Pienza hodie dicitur. vt refert Augu-
 stinus Dathus, ex Pio II. Pontifice.
 CORSIO, vide GORSIO.
 CORSIS, vide CVRNVS.
 CORSITÆ, vide COMARI.
 CORSOTE κορσότη, vrbs magna, à Masca flumine cir-
 cumdata. In Arabia Deserta, aut Mesopotamia videtur,
 apud Xenophontem 1. Cyri exped.
 CORSTOPTVM, Antonino Britannia vrbs est; Cor-
 bridge est Talbot, super Tinam fluium. Sed Morpiti
 vocatur à Camdeno.
 CORSVLA, vide CVRSVLA.
 CORSVRA κορσῦρα, insula in medio sinu Carthagenensis.
 Strabo 17.
 CORTACHA, India extra Gangem vrbs, Ptolemao: ad
 Sinum Magnum, vt Mercator habet. qui eam Tattaho
 vocat. Græcus textus legit CORGATHA κοργαθα.
 CORTÆA, vide COTÆA.
 CORTANIENTA, vide CORTNOSSA.
 CORTASI. Obsequens, Roma in agro Cortasi lacte pluit.
 CORTE, vel COSTE, vide CORTIA, & DODECA-
 SCHOENOS.
 CORTENEBRA, vide CONTENEBRA.
 CORTERATE, Aquitania locus. Tabula Peutingeriana.
 CORTERIACENSES, ex lib. Notitiar. habet Diuani
 pro Cortreijck, Flandria vrbe. Cortoriacenses per o. in se-
 cunda autem lego in meo libro Notitiarum.
 CORTHATA, India extra Gangem metropolis, Ptole-
 maio Latino. Sed CORGATHA κοργαθα in Græco est.
 CORTHOSIEORVM κορθωσιωνων, meminit ex nummo
 Goltzius, in suo Thesauo.
 CORTIA Prima κορτια, locus circa Elephātinem & Æthio-
 pum regionem. Agatarchides. CORTE est Antonino.
 CORTICATA, Hispania insula, circa Artabrum pro-
 montorium alicubi, Plinio. Vrbs est κορτιστα, Turdetanorum,
 in Bætica, Ptolemao.
 CORTINA, vide CARTENNÆ.
 CORTNOSSA, & CORTENEBRA, Tuscia opidas
 in Catonis (qua circumferuntur) Origin. CORTVOSA,
 & CONTENEBRA apud Liuium 6. est. An Corta-
 nientia, in Edicto Desiderij regis?
 CORTONA, & CORTONIA, vide CROTON.
 CORTONENSES, Hispania Tarraconensis populi. Plin.
 CORTORIACENSES, vide CORTERIACENSES.
 CORTVO-

CORTVOSA, Tuscorum apud Livium 6. vrbs est. in agro Tarquinienfi.
CORTYNA, vide **GORTYNA**.
CORTYNII, vide **ARGADIA**.
CORTYTA κόρυθα, regio Laconica, Stephanus, ex Thucydide 4. Corcyra male vertit apud hunc Latinus interpres.
CORVDA κόρυδα, locus ultra Indię montes, vbi bestie sunt Satyrorum formā gerentes. Aelianus 16. Animal. cap. 21.
CORVENTANI, vide **CORNETANI**.
CORVIVM, vide **CORBIO**.
CORVLA κόρυλα, India intra Gangem vrbs, Ptolemaeo. Coloran Castaldo. **CVRVLLA** habent Latini codices, Videtur κόρυξ, ab eodem Ptolemaeo nominari lib. Geographia 1. cap. 13. Et κόρυξ λεgebatur hoc loco codex manuscriptus.
CORVLLA, vide **CORDVLÆ**.
CORVNCALA κόρυνκαλα, India intra Gangem opidum. Ptolemaeus.
CORVORVM Antrum, φώλοσ, montis nomen, in Cilicia. Nicetas.
CORVORVM κόρυκον, insula Arcadie, qua Ladon in Alpheum erumpit. Pausanias. Vide **CORACONESVS**.
CORVORVM duorum lacus, sic appellatus ab Artemidoro. Ad oram Oceani Gallici. Strabo lib. 4.
CORVRA, vide **COREVRA**, & **CORVLA**.
CORVS κόρυς, Arabia fluvius magnus, in mare Rubri effluens. Thalia Herodoti. vide **CYRVVS** & **CYRRHVS**.
CORVSIA κόρυσια, Sarmatia Asiatica vrbs, Ptolemaeo.
CORVTTA, vide **CORNVTTENSIS**.
CORY κόρυς, Ptolemaeo Maris Eoi insula, in Sinu Argarico. Niconat Mercatori dicitur. Videtur **EPIODORI** in Arriani Periplo nominari. Vide **SOLIS** insula, & **COLATIVM**.
CORYBANTES, vide **CYRETÆ**.
CORYBRASSVS, vide **CORIBRASSVS**.
CORYBISSA κόρυβισσα, locus in Scepsia, ad Eurientem fluvium: circa Troiam regionem. Strabo.
CORYCÆA, **CORYCÆVM**, & **CORYCÆVS**, vide **CORYCVS**.
CORYCIVM Antrum, Straboni Cilicia promontorium, prope Corycum urbem. Specus est Melæ: apud quem eius descriptio. Coruch nomen habet, Ramusio auctore. **CORYCIVM** Nemus hic quoque Q. Curtio. Pausania & Straboni, aliud antrum est eiusdem nominis in Phocida regione, iuxta Parnassum montem. Vbi Corycia nympha, quas Bacchides nominamus, ut habet Sophocles in Antigono. Huius etiam meminere Laertius & Dicearchus. Hoc tractu quoque **CORYCÆA** ciuitas, quod ex Parthenio annotavit Stephanus.
CORYCVS κόρυκος, Creta insula promontorium, Ptolemaeo. Hic Cambrafia hodie, ut Pinetus, vel Cambrussia potius, ut Niger habet, nominatur. Est & Creta mons, Plinio. Ptolemaeo Cilicia opidum; quod Curcu Nigro, Chura Mercatori appellatur. Curcho Iosepho Barbaro: Benjamin Corcos nominat. Charachisar à Turcis vocari, ait Leunclavius. Plinius opidum, portum, & antrum vno nomine **CORYCOS** vocat. Est Cilicia mons quoque Plinio, Vibio, & Stephano. Promontorium est Straboni, & in eo antrum **CORYCIVM**, in quo optimus crocus nascitur. Huius meminit etiam Q. Calaber. Portus Ionia est, supra Cyssuntem, Livio 36. Promontoriū ibidem. & antrum Teiorum: eidem 37. Mons est ibidem, circa Erythras: Plinio, Pausania, & Straboni, quem **CORYCÆVM** vocant. vnde adagium Corycæus auscultavit. Est & insula, & portus sic dictus, ibidem: Stephano. **CORYCÆVM** antrum est etiam in Beotia, vnde Ismeus emergit: ut tradit Herodotus 8. & Plutarchus de Montibus. **CORYCVS** Stephano est portus Aethiopia. Littus Lycia est, inter Phaselim & Olympum vrbes, Straboni. **CORYCVS** Isauria vrbs, si fides Glossario in hoc Iuvenalis: Quam tu Corycia semper cum puppe moraris, Atque habitas Coro semper tollendus & Austro. Sed cum Isauria sit ultra Taurum, & in

meditullio regionis, quid huius incolæ cum puppe aut ventis negocij: vrneque mare, neque fluvius vllus? Sed quid mirum illi Corycum in Isauria esse, cui Brigantes & Minturne in Gallia: Bebricum in Campania: Lauinium in Etruria: Venafrum in Africa: Nabathæa in India: Pactolus in Hispania: & qui Thulen civitatem dicit.
CORYDALLA κορύδαλλα, Rhodiorum vrbs, Stephano & Plinio. **CORYDALLVS** Ptolemai, in Lycia.
CORYDALLY s. κορύδαλλοι, vicus tribus Hippothoonidis, Diodoro & Stephano. Circa Athenas, Athenæo. **CORYDALENSE** Straboni, cui **CORYDALVS** ibidem quoque montis nomen est: circa Psittaliam insulam. sed vno L. scribit. Vide **CORYDALLA**.
CORYDELA, vide **CHELIDONIÆ**.
CORYGAZA, vide **SORYGAZA**.
CORYLA, vide **CORVLEV M**.
CORYLENVS, vide **COTTON**.
CORYLEV M κορύλειον, Paphlagonia insignis pagus. Stephanus. **CORYLA** κορύλα, Xenophonti 5. Cyriacorum. **CORVLLA** κόρυλλα, Ptolemaeo.
CORYMBIA, vide **RHODVS**.
CORYNA, Ionia vrbs, in Peninsula, Pomponio. Est locus apud Athenæum 15. ut legit Dalechampius: (Gracum Valderi volumen mancum est) vbi optimum vnguentum rosaceum fiebat. In Aegypto, ut fallor. **CYRENE** autem habet dictus Dalechampius.
CORYNE κορύνη, Ptolemaeo, Elidus Peloponnesi regionis vrbs. Niger Antilodum nominat.
CORYNEPHORI κορυνηφόροι, servilis gens qua utebantur Sicyonij. Eustath. ad Dionysium.
CORYNETES κορυνηται, locus circa Athenas. Plutarchi Romulus.
CORYPE, vide **OROPVS**.
CORYPHÆVM κορυφαῖον, mons Epidauri, vbi colitur Diana Coryphea, ut refert Stephanus, ex Pausania.
CORYPHÆVS, vide **RHOSSICVS**.
CORYPHANTIS κορυφαντίς, pagus in littore Adramiteno, Straboni. **CORYPHAS**, & **CORYPHANTA** est apud Plinium. vbi scribit ostrea sicciore.
CORYPHASIVM κορυφαντίον, Messenia promontorium apud Ptolemaum, & Pausaniam. Cabo Zunchi Nigro est. Plinio vrbs in Argi regione est, quam alias **INACHIAM**, & **DIPSIVM** ARGOS appellatam ait. Consule Pintiani Castigationes in Plinium, lib. 4. cap. 5. Vide **PYLVVS**.
CORYPHE κορυφή, id est, vertex, mons sic dictus, Gangi flumini finitimus, ut tradit Plutarchus de Montibus. Est quoque mons Syria, inter Antiochiam & Berrhoeam, Theodoro in vita Eusebij. **CORYPHÆVS** hic est Polybij. Est etiam **CORYPHE** Mons, circa Smyrnam: Pausania 7. Vide **ANATOLE**, **CORVNA**, **LIBYA**, & **LECHMIVM**.
CORYS, vide **CORVS**.
CORYTHENSES κορυθηται, Tegeatarum curia, in Arcadia. Pausanias.
CORYTIOS, habet Bruti Epistola 58. & 59. In Asia Propria.
CORYTVS, vide **CORITVS**.
COS, nobilissima Maris Egei insula ab Halicarnasso, ut Plinius eam describit, quindecim mill. pass. distans. **COXΩ**, Ptolemaeo dicitur. **COS**, & **COA**, Straboni. **COOOS**, **COOS**, & **CEOS**, κωός, κωός, κός, κός, κός, κός, κός, κός, apud Stephanum scribitur: qui quoque eandem **MEROPVM** κερποπος, & **CARIAM** κάρια, vocatam prodit. Meropas eam olim inhabitasse, Quintilianus docet. cui suffragatur Ant. Liberalis. item Hyginus in Aquila: & Pausanias 2. Eliacorum. Plinio auctore etiam **NYMPHÆA** nuncupatur. Stancon nominari, scribit Bellonius. Volaterranus tamen, Bordonius, & Sophianus eam Lango vocant. Hippocratis patria est. Celebratur hac insula à Theocrito in Thalyfia. Est & vrbs huius insula, teste Ptolemaeo & Stephano. hanc Strabo prius **ASTYPALÆAM** nuncupatam, litterarum monumentis prodidit. **COS** κός, Aegyptiæ vrbs, apud Stephanum. Hinc adagium puto proferri

proferri ab Eustathio: Quem Cos non nutrit illū nec
 Aegyptus. quasi dicat, cui vrbs vna non sufficit, ei nec
 tota huius regio. COS etiam fossa Corinthi, sic dicta apud
 Pausaniam. Vide CO.

COSA, in tabula Peutingeriana, Gallia Aquitania locus,
 ad quem M. Velferus dicit se nihil compertum habere, nisi
 COSSIVM sit Ausonii, & COSA Ptolemai. hoc vlti-
 mum errore typographico: nam Cosium Κόσιον apud hunc
 lego, non Cosa. vide COSSA, & NESSVS.

COSAMBA Κόσμβα, India intra Gangem vrbs, Ptolemaeo.
 Satigan Castaldo.

COSAS Κόσας, Straboni fluius Frusinum alluens in Latio.
 Hunc hodie Pissia vocari, scribit Leander.

COSCINIVM Κόσκιον, vrbs videtur apud Strabonem;
 Asia Propria alicubi. Cosciniam pagum idem habet.
 COSCINVS est Plinio.

COSCYNTHVS Κόσυνθος, fluij nomen, in Italia: apud
 Lycophronem. qui & EVRIPVS dicitur, vt annotauit
 ad eundem Canterus.

COSEDIA, vide CONSEDIE.

COSENVN, vide CHVSARIS.

COSETANI, vide COSSETANIA.

COSEVDA, vide BOSARA.

COSIANA Κόσια, castellum maritimum, in Palaestina.
 Stephanus: ex 10. Characis.

COSILAVS Κόσιλας, vicus non longē à Chalcedone vide-
 tur, apud Cedrenum, & N. Callistum 12. cap. 49. CO-
 LAVS Κόλας, habet Sozomenus. COLAI forte apud
 Prosperum Aquitanicum; vnde hic caput Ioannis Baptistae
 Constantinopolim deportatum scribit.

COSILINVM, vide CONSILINVM.

CONSINTVM, Thracia locus, Drosica regionis: vt vide-
 tur ex Antonino.

COSITANI, vide COSSETANIA.

COSLA, vide GLENI.

COSLAVS, vide COSILAVS.

COSMEDIVM Κόσμεδιον, circa Thraciam videtur, prope By-
 zantium forte, apud Zonaram & Nicetam, Κόσμεδιον,
 in Responso Patriarcharum Orientalium.

COSMOS Κόσμος, Iudaeae opidum, Ptolemaeo.

COSOAGVS, fluius India, qui se in Gangem effundit.
 Plinius. Vide COSSOANVS.

COSOBVS Campus, Laonico: circa Sauum fluium vide-
 tur. In margine libreriae CASABVS, & campus Meru-
 lae, & Ambserfeld. Vide MERVLAE Campus.

COSSA Κόσα, vrbs Tuscia, in sublimi colle, post Populo-
 niam, describitur à Strabone, Pomponio, Lilio, & Plinio,
 qui eam Volciensium vocat. COSA apud Antoninum est.
 Ptolemaeus COSSAE Κόσαι, habet. CONSA etiam
 vocat Onuphris, & dicit hodie Orbetello nominari.
 Lancedona nunc locus vocatur, vrbs namque interijt,
 inquit M. Niger. Alfidonia Leander. COSA, simplici
 s. alia est vrbs Casari, in agro Turino: Thurinocū H. antē
 legendum. Oenotriorum est Stephano Κόσα, s. geminato.
 Huius Cossae meminit Lilius 24. & municipium vocat.
 Cicero in Verrem. 5. & quadam exemplaria corruptē
 Consa legunt. Cosano est hodie, Calabriae regionis; vt
 docet Gab. Barrius. COLIVL. COSSA est in num-
 mo Neruae Imp. apud Goltziū. COMPSAM putarint
 hanc eandem appellari à Ptolemaeo, & Paterculo. COM-
 PSANOS, à Plinio. Viramque coloniam Romanam fa-
 ctam reperio. COSSAM Lilius in Hirpinis, siue COM-
 PSAM in II. Italia regione, Plinij, aliam facti ab hū Cel-
 sius Cittadinus. cuius verba ad me Roma, hac: vrbs est ar-
 chiepiscopatus, ad radices Apennini sita, in tumulo rotundo
 quem Ausidus amnis à Septentrione adluit. Nomen anti-
 quum retinet, id est Consa.

COSSAI, vide CISSI, & COSSEA.

COSSEA Κόσσαι, pars Persidis, Stephano. COSSAE populi,
 in Media Montem habitantes. Polybio. Diodoro 17.
 Item Plutarcho, in Alexandro. Ptolemaeo in Susiana sunt,
 finitima regione. Hi sunt Vxis vicini, teste Arriano, in
 Indico, & 7. Alexandri. COSSEA est etiam Thracia opidu-

lum, apud eundem Stephanū. vide CHVTA & CISSIA.

COSSETANIA, Hispania regio, apud Plinium. Vno s.
 Κόσσηται, sunt Ptolemaeo. huius populi, COSETANI. In
 vetusto marmore COSITANI scriptum: vt testatur
 Hermolaus ad Plinium.

COSSI, vide CISSI.

COSSINI, vide OSTIONES.

COSSINITVS Κόσσινιτος, Thraciae fluius, in Abderita-
 rum regionem defluens, & in Bistonium stagnum erum-
 pens: equos qui inde bibunt rabie inflammari facit. Alia-
 nus 15. cap. 25. animalium.

COSSIVM Κόσιον, Vasariorum in Aquitania opidum,
 Ptolemaeo, & Ausonio. Bazas Vineto est, inter Burdig-
 alam & Aquas Augustas, vide COSA.

COSSOANVS Κόσσηανος, India amnis, in Gangem in-
 fluens. Arrian. in Indico. COSDAGVS Plinij videtur.

COSSVRA, vide COSSYRA.

COSSVS Κόσος, Stephano Buthynia mons, ex Demosthenis
 Buthyniacus.

COSSYRA Κόσσυρα, Ptolemaeo vna ex Pelagijs insulis, inter
 Africam & Siciliam sita. COSSVRA Verrio Flacco,
 & Mele est. COSYRA Plinius scribit COSVRA.
 Κόσσυρα. Strabo habet. & vacillante scriptura, interdum
 etiam Κόσσυρα, duplici s. (Alia est ab eius CORSVRA,)
 Gerardus Mercator, Quintinus Hedius, & Fazellus Pa-
 talarea vocant; Leander Fauagnana, Niger Zemolo.

COSTA BALLENE, Liguria locus; apud Antoninum.
 inter Albingaunum & Albimimum.

COSTOBOCI, Sarmatiae Europae populi videntur, apud
 Capitolinum. in vita M. Aurel. Imp. COSTOBOCI
 sunt Ammiano; Scythae, circa Daciam, ad Euxinum Pon-
 tum. COESTOBOCI Κόιστοβοκοι, Ptolemai sunt. vide
 SARMATIA, & TOLISTOBII.

COSYRI, Indica gens, Plinio.

COSYRVVS Κόσυρος, insula iuxta Selinuntē. item vrbs
 & fluius Siciliae, Stephano. Tres ibi hodie sunt insulae
 Tre Fontane dictae.

COSYTBKOTYB, Umbria vrbs, apud Stephanum. ex Etesia
 3. Perigesaeos.

COTACE Κότακη, Asia opidum, Ptolemaeo.

COTACENE, vide CATARZENA.

COTAEA Κόταία, Armenia Minoris regio, Ptolemaeo.
 CORTAEA interpreti.

COTENA Κότανα, Muriariae regionis, in Armenia Mi-
 nore vrbs, Ptolemaeo. CHOTENA legunt Latina exem-
 plaria. CHOTENA Κότανα, Appiano, in Mithridaticis.

COTAISSIS, vide COATAISSIS.

COTAMBA Κόταμβα, Ptolemaeo est Persiae opidum.

COTANNORVM in Pamphilia (quorum Episcopus Aca-
 cius) memoria est in concil. Ephesino.

COTENOPOLIS, Aegypti vrbs. In epistola episcoporum
 Aegypti, ad Leonem Aug. quae exstat in Conciliorū opere.

COTENSII Κότεσσιοι, sunt Daciae populi, apud Ptolem.

COTES, vide COTTES.

COTROCIDE Κότροκιδαι, δῆκος, Hesychius, nihil pra-
 terea. Aschinem rhetorem hinc oriundum faciunt Pla-
 rarchus & Alianus. In Attica puto.

COTHON Κόθων, insula ante Carthaginem, in eius porta,
 Straboni 17. Appianus portum vocat. Meminit eius Oro-
 sius 4. cap. 23. Et Hirtius de bello Africano. Alia est insula
 in sinu Laconico, apud Plinium. Non longē à Cythera, vt
 scribit Stephanus. Vide CATHON.

COTHORNIA, vide CROTON.

COTHVS, vide COTVS.

COTIA Silua, in Gallia, circa Compendium opidū. In S. Me-
 dardi vita. Huius etiam meminit Turonens. & Aimoinus.

COTIAE Alpes, sunt Agathiae Apennini tractus, circa Boios.
 Vide COTTIAE.

COTIERI, vide SCYTHAE.

COTILIA insula, in Cotilia lacu. Fest. Pöpeius. vide CVTILIA

COTILIVM, Phrygia castellum, Polyano lib. 6. in Alexan-
 dro. COTYLIVM Sozomeno, & Callisto, vrbs Phrygiae,
 non incelebris.

C O

COTINAS κοτινας, locum circa Batim, vocat Strabo 3. apud quem es aurum, nascitur.
COTINVM, locus apud D. Iustinum martyrem. In Mircomania videtur. **COTINORVM** meminit hic tracta etiam Theodosius Dionis abbreviator. vide **GOTINI**, & **CARNVS**.
COTINVSIA, vide **GADES**.
COTISCOLIAS, vide **CVTILIA**.
COTOMANA κοτομνα, Armenia Maioris opidum, Ptol.
COTONIS insula, circa Echindus. Plinius.
COTRADES κοτράδες, Isauria vrbs, apud Stephanum. ex Isauricor. Capitonis.
COTRIGVRI, Apud Agathiam, Hannica gens.
COTTA, vide **GOTTA**.
COTTABANI, vide **CATTABANIA**.
COTTÆ, vide **SARMATIA**.
COTTÆOBRIGA κοτταεβριγα, Vettonia in Lusitania Vrbs. Ptolemæus.
COTTATH, vide **CATHETHER**.
COTTES κοττες, Ptolemæus; **AMPELVIA** Mele. Africa promontorium, ad Fretum Herculeum est. Cabo Spartelle Mercatori, & Castulo. Elpatio profert hispanus. Apud Plinium **Apelusia** promontorium; & Cotes vrbs est.
COTTIA, Antonino locus Gallia Cisalpina inter Ticinum & Taurinos. A Cottura Strabonis?
COTTIÆ Alpes, quarum meminere Dion Cassius, Eutropius, Ammianus, Aurel. Victor, & Suetonius, quibus **COTTIAS**, & Tacitus **COCTIANAS** appellat, à Cottio earum rege. **COTTIÆ** gentes sunt Ptolemæus. Iovius & Lupanus eas Monte Genèbre; Leander Mont. Cenis interpretatur. In summitate harum Cottiarum ponit Ammianus duos vertices, unum cognomine **MARTIS**, alterum **MATRONÆ**, cuius vocabulum casus femina nobilis dedit. Sunt qui his **GOTHICAS**, non sine librariorum errore, vocant; ut scribit Simlerus, qui ex hoc Coethiano regno Pedemontium facit. Cottias Volaterranis easdem putat cum **POENINIS**; & **GRATIIS**, de quibus vide suo loco. Pro Cottis apud Ptolemæum nonnulli Scutios, in id legunt. **COTTIÆ** Alpes, videntur quoque pars Apennini montis, in eta Liguriam. Procopius 3. **Gothorum**, & Agathis 2. Genam urbem in Coccis Alpibus describit Luitprandus 4. Sed & hoc observandum, **P. Diaconum** sub **COTTIARVM** **Apium** nomine, Quintam Italia provinciam comprehendere. in qua vrbes, Genua, Dorton, Saona, Aque, & Bobium monasteriū.
COTTIARA κοττιαρα, India intra Gangem vrbs; Ptolemæo. Cochis, Castulo: Calecur, nonnullis.
COTTIARIS κοττιαρεις, Sinirum fluvius, Ptolemæo.
GOTTIMORI, vide **AVGVSTA**.
COTTIS κοττις, India intra Gangem opidum. Ptolemæus.
COTTIVM κοττιον, Straboni Gallie Narbonensis locus. Circa Alpes fortè Cottias. Vbi & **COTTII** Regionem habet. Sic censet quoque Casaubonus.
COTTOBARA κοττοβαρα, Gedrosia opidum, Ptolemæo. India intra Gangem, eisdem.
COTTON, **CORVLENVS**, **APHRODISIAS**, **CRENE**, vrbes Asia Propria, apud Linium 37. Circa Ioniam fortè vsppiam.
COTTONA, (ut legit Delrio apud Solinum) portus est Ethiopia; ad sinum Arabicum. **TOANATE** legit membraneus meus codex. India regio **COTTONA** est Plinio: unde piper monoxylum lintribus Becaren conuehitur.
COTTUTA κοττουτα, circa Ticinum vrbs, Straboni. **COTTII** legit Casaubonus. vide **COTTIA**.
COTVANTI κοτταντι, Rhetorum gens, apud Strabonem. Kotting & Kochaw interpretatur Laëlius.
COTVLVS Mons, Britannia insula, circa Doroberniam, aut fallit **P. Virunnius**.
COTVS κοτ, Stephano Bæotia vrbs. in voce **αλαιοδεις**, καδεις, legit Aldi codex.
COTYÆVM κοτυαειον, Ptolemæo & Plinio, Galatie, in Asia Minori, opidum, Cutaic à Leuclatio, Cuta à Bel-

C R

lonis vocari intelligo. Phrygia Epistteri quoque vrbs est apud Strabonem, & Ptolemæum.
COTYALIVM, circa Pamphiliam vrbs, Niceta.
COTYLÆVM κοτυλαειον, Euboica mons. Stephanus & Æschines.
COTYLE, vide **CVTILIVM**.
COTYLIA, vide **CVTILIVS**.
COTYLIVM, vide **COTILIVM**.
COTYLIVS κοτυλιος, Arcadia mons, Phygalia vrbi imminens. Pausanias.
COTYLVS κοτυλ, Ida quidam collis. Strabo.
COTYNAS κοτυνας, vrbs nobilissima, in agro Reatino. Hælicarnass 2.
COTYORA κοτυορα, vulgo nunc **CYTORA** κυτορα, Vrbs Græca, Sinopensium in agro Tibarenorum Colonia. Xenophon, & Suidas. **CYTORYM** κυτορον, Stephano, Hæstibus, & Ptolemæo est. **COTYORVM** Plinio, Castelle nunc vocari, ait Niger. In Paphlagonia est.
COTYRGA κοτυργα, Ptolemæo Sicilia mediterranea vrbs. Simlerus æstimat eam **CORCONIANVM** ab Antonino dici, Vide **MANLIO**.
COTZIANVM, Phrygia ciuitas, Iornandi: libro Successionum regnorum.
COVGIVM κουγου, Hispania Tarracensis vrbs, in Vacceis. Ptolemæus.
COVNOS, vide **TOLIA PIS**.
COVMADENI κουμαδενι, Corsica populi, Ptolemæo.
GOVTHA κυθα, India vicus videtur apud Ælianum 16. Anim. l. vbi aridos pisces capris, in stabulis comedendos obijci, scribit.
COZALA κοζαλα, Armenia Maioris opidum. Ptolemæus.
COZERIM, vide **MESVGA**.
COZISTRA κοζιστρα, Cilicia præfectura, in Cappadocia vrbs, apud Ptolemæum. Per x. in prima scribitur eius interp.
CRABASTA κραβαστια, Stephano Iberie opidum. Europa videtur. Crabasia iugi meminit Sex. Auenius in Hispania Tarracensis.
CRABRA Aqua, cuius Frontinus meminit, & Cicero lib. 17. legis **Agria**. Territorij Romani fluvius est, quem hodie **La Murana** vocant. Maranella autem nominat Lucas Petus, lib. de Mensuris Romanis.
CRACCVRIS Antonino, & in alio codice **CROACVLIS**. in itinere A Turica Tarraconem. Simlerus idem cum **CRAGCVRIS** videtur.
CRACINA, Piceniensis insula. Greg. Turonensis, Historiar. 5.
CRADEXIN, Caria vrbs. Stephano: ex Hecateo.
CRADENNA, vide **AMPHIPOLIS**.
CRAGAVSA, vide **RARASSA**.
CRAGVS κραγος, Cilicia mons, siue petra præcepta ad mare, Mele & Stephano. **ANTIOCHIAM** ad Cragum, habet hoc loco Ptolemæus. Sed & **CRAGVM** urbem quoque habent hic Eustathius, & Strabo. Videtur quoque fluvij nomen, apud Stephanum, ex Panyaso. Vide **CHIMERA**, & **TAVRVS**.
CRALA, vide **MORABVS**.
CRAMBE κραμβη, vrbs nomen, circa Lydiam videtur, cui palus vicina est. teste Suida, in voce **Moxus**. Vide **CAMBRE**.
CRAMBONIDES populi. Goltzius ex Hadriani numma legit κρανον κραμβωνιδων.
CRAMBYSIA κραμβυσια, insula est Cilicia, circa Calycadnum fluvium, & Corycum promontorium, Ptolemæo, Straboni, & Plinio. Circa Seleuciam Isauria describit eam Stephanus. Est & vrbs Lycia, inter Olbiam & Sacrum promontorium, Straboni.
CRAMBVTIS κραμβυτις, Aegypti opidum, apud Stephanum.
CRANE κρανη, insula Peloponnesica: Homero, Straboni, Orpheo, & Pausania, è regione Gytheo. Sunt qui **CYTHERAM** putant, apud Eustathium in T. Iazad. vide **HELENA**.
CRANAI, vide **ATHENÆ**.

C R

CRANAOS, Caria opidum, Plinio.
CRANDA, Aethiopia sub Aegypto opidum. Plinius.
CRANE κρᾶνη. Arcadiae vrbs, ubi abietes plurimum nascuntur. Theophrastus 4. Hist. Plantar. cap. 1.
CRANIA κρᾶνια, Ambraciotarum regio, Stephano, Mons Aetolia, Plinio.
CRANII, vide NESIOTÆ.
CRANIDES, vide CRENIDES.
CRANITÆ κρᾶνται, montes, à cornuorum frequentia, sic dictos, habet Zonaras 2. apud Samnites. vide CORNICLI.
CRANIVM κρᾶνιον, cupressorum nemus est, ante Corinthum. Pausanias. Laertius in Diogene, gymnasium dicit. Meminit huius quoque Lucianus in Dialogis: & Theophrastus 5. de Causis Plantar.
CRANNON, vide CRANON.
CRANOE, vide CRONEA.
CRANON κρᾶνον, Plinio, Valerio, Galeno, & Stephano, Thessalia vrbs, in Campis Pharsalicis. EPHYRA ἐφύρα, ab Homero dicta, scribit Stephanus. GRANON per G. est apud Quintilian. 11. cap. 11. Geminato NN. CRANNON est apud Liuium 42. Circa Sycurium. Hodie Ceres vocatur, Bellonio. Est & CRANON quoque Athamania vrbs Stephano.
CRANTIA κρᾶντία, Hispania ciuitas maritima: ubi Varus à Didio natali prælio superatus fuit. Dion. 43. Locum corruptum censet Moralis, & Carteia legendum ducit.
CRAPATHVS, vide CARPATHVS.
GRASERIVM κρᾶσεριον, Sicilia regio. Stephanus.
CRASIS κρᾶσις, est apud Xenophontem ad finem 5. historiae Græcor. sed κρᾶσις legendum docet LeWenclaus. In Attica locus est.
CRASO vrbs, circa Obscium videtur, in Historia Miscella 22. In Phrygia est. vide CRASSOPOLIS.
CRASOS, vide CRASSOPOLIS.
CRASPEDITES Sinus, Bithynia, ad Propontidem videtur, apud Plinium.
CRASSOPOLIM κρᾶσσοπολῖς, urbem habet Galenus, inter eas quas etiam producere tradit. Lib. 1. de Alimentor. facultatibus. Circa Phrygiam puto. CRASO forte Phrygiae vrbs, de qua in Miscella historia 24.
CRASTIS, vide CRASTVS.
CRASTVS κρᾶστος, Siciliae vrbs, Stephano. Epicharmus hinc oriundus, testis Suidas. CRASTIS κρᾶσις, Herodoti credo, quam circa Sibarim describit, in Terpsichore. Hæc enim Italiae partem video à Stephano interdum Sicilia nomine indigetari.
CRATAS, vide NEBRODES.
CRATEA, vide FLAVIOPOLIS, & CRATIAS.
CRATER, vide PHLAGVSA, MATVSIVM, & BAIANVS Sinus.
CRATERAS villa, ab Antiochia vicefimo & quarto disjungitur lapide. Ammianus. In Syria est: ubi Apollinaris Mesopotamiae rector occisus.
CRATERES, vide PALICI.
CRATERII Portus, qui est terra Phocaidis, in Eolide. Thucydides ad finem 8. Crater Higinii forte. de quo in MATVSIVM.
CRATERVS, pars sue arx Troezenæ, in Peloponneso videtur, apud Frontinum 3. Stratag. 6.
CRATES, vide ORATES.
CRATHIS κρᾶθις, Brutorum in Italia flumen, Theocrito.
CRATEIS Plinio. Sicilia dicit Eustathius in Dionysium, eumque apud Sybarim sue Thurium fluere scribit. Cratti vocatur Leandro Alberto. CRATHIS quoque Peloponnesum Achaia circa Agas fluuius est, apud Strabonem, Pausaniam, Eustathium, & Herodotum lib. 1. à quo flumen Italicum, nomen suum accepisse addit. Sed & montis nomen est in Arcadia, unde hic fluuius oritur, Pausania auctore. vide SICYON.
CRATIAS κρᾶτιας, Honoriadis opidum: in Authenticis. & Ephesino concilio III. Ponti credo. CRATIA forte Porphyrogeneta.
CRATINOPOLIS, ciuitas Episcopalis, in Mauritania

C R

Cæsariensi, testis Vici. Viensis.
CRALIDÆ, vel CRAVALIDÆ, Phocidis regio, Prope Cyrrham. Suidas.
CRAVGIÆ, Peloponnesi insulae due, Spireo promontoria obiacentes. Plinius.
CREBENNORVM κρεβέννων, ruris, meminit Ausonius, epistola 18. & 20. In agro Bigerritano, ut putat Vinetius.
CREFENNÆ, Scandiae populi sunt Iordanis: SCRITFINI Procopio: & SCRICTOFINNI Diacono. Hodie Scritfinnet appellari autumo, atque à fabulosa antiquitate HIPPOODES, vide FENNI.
CREIVS κρεῖος, Argia mons. Scholastes Callimachi. vide CREPOLOS, & CRIVS.
CREMA Prouincia, & CYRENARVM. sic in Goltzijs Thesauris; ex vetusta inscriptione.
CREMASTE, locus circa Antandrum est: Xenophonti 5. Græcor. vide LARISSA.
CREMÆ κρεμᾶ, Ponti vrbs, Stephano: ex Phlegonte CREMENSE forte Plinio 4. cap. 12.
CREMERA, Liuii & Ouidii, Etruria fluuius, clade Fabiorum insignis. Nequa est apud Diodorum 11. Volaterranus putat eum amniculum esse, qui hodie vicinus Prima Porta, quinto ab Vrbe lapide visitur. Huius accolæ etiam serio à me interrogati, non aliud nomen huic quam Fossa dedere. Quidam existimat eum esse qui ex lacu di Baccano dicto, oriens in Tiberim se exonerat ad pagum Varca: unde ille etiam Varca nomen fortitur. idem alibi dicit quoque Isola dici à pago illi infidente. Pyrrhus Ligorius haud infima in antiquitatis Romana peritia, auditorius, putat hunc fluuiolum quem hic describimus, TVRIAM siue TVTIAM Sidy esse. κρεμῆρα, etiam castellum in tumulo quodam, sic dictum à flumine Cremera, cui insidet, Halicarnasseo 9. Veientum est.
CREMISSVS, vide CRINISVS.
CREMMYON, vide CROMMYON.
CREMNA κρεμνα, Lycia vrbs videtur apud Strabonem 12. Pisidia Colonia in Paphlagonia, est Ptolemaeo. vide CRYMNA.
CREMNI κρεμνί, emporium paludis Maotidis, circa Tanaim fluuium. Herodoti Thalia. κρημνί & Ptolemaeo: cuius interpretes CNEMA, male legunt.
CREMNA, vide GORTYNA.
CREMNISCOS, opidum circa Istrum, in Sarmatia. Plinius. Vbi alia exemplaria CREMENSE, & CRENE legunt.
CREMONA κρεμωνα, colonia. Cenomanorum, sub Veneris, Ptolemaeo & aliis. Nomen hæcenus retinet.
CREMONE, circa Salonem Dalmatie urbem. habet Procopius, i. Gothor. GRONA apud Wuichindum esse, credit Læzius.
CREMONIS Iugum, Alpium pars, qua nonnulli putant transgressum Annibalem. Circa Lebuos Gallos tractus est, Liuii 21. Hunc locum Dioscori Amvsi. TRANSITVS ANNIBALIS vocari, scribit Appian. in Ibericis. vide PENNINVS.
CRENÆ, vide FONTES.
CRENE, vide COTTON, & CREMNISCOS.
CRENI, vide PHRYGIA, & AVLOCRENE.
CRENIDES κρενίδες, Bithynia locus, ad Pontum Euxinum; Arr. in Periplo. Forte CRANIDES per A. in prima, Stephani, sed idem tamen κρενίδες quoque habet circa Heracleam Ponti. Est etiam Sicilia vrbs, Stephano. quam scribit postea PHILIPPOS nominatam, à Philippo. Hoc Appianus & Diodorus de Philippis Thracia tradant. Alterutrum falsum videtur. Vide PHILIPPOS.
CRENTIVS, vide GRENTIVS.
CRENVM, locus Thraciae videtur; apud Glyca continuatorum. Circa Berrohen Macedonia, ex Niceta. Nouum forte vocabulum. aut potius Philippi vrbs synonymyn.
CREON, Lesbii insula mons. Plinius.
CREONES, vide CERONES.
CREONIVM κρεονιον, Dassaretidis vrbs. Polybius 5. Ad Lychnidum lacum.
CREOPHAGI κρεοφαγοι, Aethiopia sub Aegypto populi, glandes

glandes mutili, & mulieres eorum Iudaico more excisa.
quos ideo COBILOS, i. mutilos, vocant. Strabo item
Herodoti Thalia. Interpres Latinus autē veris appellatū.
CREOPOLVS κρητοπόλις, mons in Peloponneso, Stra-
boni. CREIVM Callimachi putat H. Stephanus.
CREPEDVLENSIS episcopi in Africa, meminit Vicf.
Vicensis Fragmentum. GREPVRYLENSIS est Col-
lationi Carthaginiensi.
CREPSA κρησα, Ptolemao Apfari insula vrbs, qua hodie
Cherzo. Fortē eadem cum Plinij GREXA.
CREPSTINI, ponuntur circa Rheni ostrā, in Tabula qua-
dam vetusta Peutingeri. vt testis est B. Rhenanus.
CRESA κρησα, Doridis regionis, in Asia Minori vrbs, Ptole-
meo. CRESSA Plinio. Porto Milsetan Sappiano teste.
CREIVM κρηιον, Cypri vrbs, Stephanus ex Theopompo.
CRESMIENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.
CREIVS κρηιος, collis in Arcadia. Pausanias. Vide CRESA.
CRESSA κρησα, Paphlagonie vrbs, apud Stephanum.
CRESSOPOLIS, vide CRETOPOLIS.
CRESSVM castellum, circa Mesopotamiam alicubi vide-
tur. G. Tyrinus.
CRESTON κρηστον, Thracie vrbs est Stephano. Eius me-
minit quoque Herodotus. Crestonia regionis credo. Sed
vide THRACIA.
CRESTONIA, vide GRESTONIA.
CRETA κρητη, Ptolemao Maris Mediterranei insula, To-
nus incunabulis, & centum vrbus quondam clara. Hodie
Candia vulgō dicitur. Sic quoque in Concil. Chalced. Hec
olim etiam AERIA, CVRETIS, MACAROS, &
MACARONESIOS dicti sunt, ab aëris temperie, teste
Plinio, & Solino. HECATOMPOLIS quoque Eusta-
thio; IDEIA, & CHTHONIA item Stephano. TEL-
CHIONIA etiam a Telchimbis, vt habet Gyradius.
CRETEA κρηται, regio Arcadiae, circa Lyceum montem:
in qua incolae Ionem educatum credunt, non autem in
Creta insula. Pausanias.
CRETEA, sic dicte aliquot insula, contra Liburnos: vt
prodit Plinius.
CRETENIA κρηταια, locus Rhodi; apollodoro 3. & Ste-
phano, qui addit supra Creteniam Atabyrios montes esse.
CRETHOTE κρητοτε, Hellestropica vrbs, in Thracia Cher-
soneso, Straboni, Stephano, & Plinio; qui CRITHOTE
legit. Apud Suidam quoque κρητοτε est, dicitque eam ab
Atheniensibus habitatam, qui cum Miltiade illic profecti
erant. Est & Acarnania promontorium: Strabone &
Stephano testibus.
CRETINEORVM regionem, circa Ephesum, habet Eri-
themius in Erotici cap. 5.
CRETOPOLIS κρητοπόλις, Pamphyliae est vrbs, apud
Diodorum lib. 18, & Polybium 5. Cretopolis etiam legi-
tur apud Ptolemaum, Latine: in Graecis verd codicibus
CRESSOPOLIS κρησοπόλις est.
CREVS, vide CREIVS.
CREVSA κρησα, Bactria opidum Luito, & Ptolemao;
Thespiensium Nauale, vt Strabo ait. cui quoque CREV-
SIA est. CREVSIS Stephano. Liuada Mario Nigro
vosari lego.
CREVSIS, vide CRASIS.
GREXA, Illyrica insula, Plinio. vide CREPSA.
CRIPPI, loci nomen, sed decurtatum, apud Homerum: vt
habet Strabo 8.
CRIBALON, Aegypti vrbs, Plinio.
CRIDINVM, videtur fluuius circa Sordianā: apud Plin.
CRIENTO, fluuij nomen, in vita S. Vedasti. Circa Arta-
siam forte.
CRIMESVS, CRIMISIVS, & CRIMISVS, vide
CRINISVS.
CRIMISA κρημισα, Straboni Lucanorum vrbs est iuxta
Crotonem & Thurium. meminit eius Stephanus & Ly-
cophron, qui eam Oenotria tribuit, & apud quem duplici
ss. κρημισα, scribitur: In Calabria est, & hodie Ciro,
sive Creta dicitur, Gab. Barrio auctore. Hanc eandem
tradit ab Antonino PATERNVV vocari, CRIMISA

huius loci etiam fluuius dictus est apud Stephanum; nunc
Flumica, eodem Barrio teste.
CRINISVS Virgilio, Sicilia fluuius, S. Bartholomaeo
hodie nuncupari, auctor est Fazellus. sed Fredo dicit
idem, alio in loco, vltimum mihi verosimilius. CRINIS-
VS apud Aem. Probum est. Eundem esse cum CRI-
MESON flumē, cuius Plutarchus meminit, in vita Timo-
leontis, putat Xylander, & melius per M. quā per N. &
per ista quā per eta scribi, dicit. CRIMISOS κρη-
μισος, per M & I vbiq; habet Halicarnassensis lib. 1. Dio-
dorus quem excudit H. Stephanus, lib. 9. legit κρημισος,
& in margine κρημισος. Alius de varia hystoria κρη-
μις, duplici & habet. κρημισος legit Antigonus in suis
Mirabilibus.
CRINIVOLVM, vide ARIENATES.
CRINNISSA M insulam, habet Germanicus Caes in Ara-
tum. in qua refert Arietem Neptuni F. in ouem mutatum.
CRINNISA vno S. habet alius codex. CRIVNE-
SVS (id est Arietis insula) forte scribendum.
CRIOA κρηια, Antiochidis tribus vicus, Steph. & Suidas. Po-
lyeuti Croenis meminit Demosthenes aduersus Phanippū
CRIOTHEVS κρητοθεος, tribus Antiochidis gēs. Hesychius.
CRIPHVM, vide MELENÆ.
CRISE, insula iuxta Cretam, Pomponio. Vide CHRYSA.
CRISEORVM opidum, habet Frontinus. quod strata-
gemare captum a Clisthene Sicyone tradit. lib. 3. cap. 7.
CYRÆORVM videtur legendum, ex Polyeni 6. in
Amphyctiones.
CRISPÆ, sive Ad Crispas, Mauritania Casariensis locus,
Antonino.
CRISPANA, Antonino Pannonia vrbs.
CRISPITIA, Dacia Ripensis vrbs. lib. Notitiar.
CRISPOLINORVM, vide VESONTIO.
CRISSA, Phocidis vrbs: cuius incolae CRISSAGOROS
nominat Homerus, in Hymno Apollinis. vide CIRCHA,
& ANGITVLA.
CRISSÆVS sinus, pars sinus Corinthiaci. vide CORIN-
THIACVS Sinus.
CRISTONEI κρητονοι, populi vicini Scythis; Stobeo. quos
ait vxores cum mortuis maritis comburere.
CRITALIS κρηταλον, Cappadocia opidum, Herodoto.
CRITAMA, locus in Asia Minori videtur, apud Meta-
phrasten, in S. Ioannicio.
CRITENSIS, sunt Aethiopia sub Aegypto populi, Plinio.
CRITERIVM Κρητηζον, in Peloponneso pagus. Pausa-
nias in Corinthiacis.
CRITHEA, Thracie Chersonesi vrbs mediterranea, in Pro-
lemis Latinis. Huius meminit quoque Hermolaus.
CRITHEIS, fluminis nomen fortasse: apud Imagines Phi-
lostrati, in Melete.
CRITHOTE, & CRITOTHE, vide CRETHOTE.
CRIVMETOPON κρη μετοπον, id est Arietis frons,
Creta insula promontorium, apud Melam, Ptolemaum,
& Dionysium Asiam. Cabo Leone, Pineto. S. Iani,
Dominico Nigro dicitur. Vide ARIETIS Frons.
CRIVNESVS, vide CRINNISSA.
CRIVS κρηιος, Municipium Attica est, apud Suidam. Fla-
nius Achaia, Pausania; oriens ex montibus qui supra
Pellenen sunt. ad Aegyptum in mare defluit. Locus quoq; vbi
Tarentinorum metalla. testis Hesychius. Vide CREIVS.
CRIXIA, Antonino Italia vrbs, in Liguria. Crotera Simlero.
CROCVLLIS, vide CRACCVRLIS.
CROBIALVS κροβιαλος, opidulum iuxta Pontum in Asia.
Val. Flacco 5. Apollonio 2. & ex eo Stephano. Lexicon
Phaenini scribit Strabonem eius quoque meminisse. Vide
COBILVS.
CROBYLE κροβυλη, Thracie vrbs videtur apud Demosthenē,
in Philippi epistola ad Athenienses. Fortē eadē cū Crobitalo.
CROBYZI κροβυζιον, Plinio sunt gētes ultra Axiacen fluuium.
Thracum populi sunt apud Atheniē 12. cap. 17. & apud
Herodotum in Melpomene. Stephano sunt circa Istrum,
Meridiem versus. & Crobyziaca eorum regio vocatur.
Myria Inferioris populi, sunt Straboni, & Ptolemao.

- CROCALA** κροκάλαια, insula arenosa, circa Indi fluminis ostia. Plinius, & Arr. de Indiciis.
- CROCEA** κροκεία, Laconica vrbs vel vicus. Pausanias, & Stephanus.
- CROCIATONON** κροκιάτωνον, Venetorum in Gallia Lugdunensi vrbs, Ptolemaeo CONSTANTINA CASTRA videntur apud Amm. Marcellinus. Hoc Crociatonon habet M. Velferus pro CARACOTINVM Antonini, & CROVCIACONNV Peutingeri tabula.
- CROCIVS** κροκίος, Thessalia campus, propè Thebas Phthiadis, per quem Ambrysus fluit. Strabo.
- CROCOCALANA**, Aeglia vrbs, Antonino. CROROLANA quoque, Simlero. Ancaster apud Camdenum interpretatur.
- CROCODILORVM** Civitas, κροκοδείλων. Aegypti vrbs, Ptolemaeo in Thebaide, Aliam videntur Strabo, Diodorus, Herodotus, & Stephanus describere, circa Mæridem paludem. CROCODILORVM Littus, circa montem Libya, habet D. Augustinus de Civitate Dei 8. cap. 26. vbi Asclepium sepultum dicit, eundem locum puto. CROCODILOPOLITES Nomus apud Plinium.
- CROCODILVS**, Plinio Cilicia mons. Dom. Niger scribit promontorium esse; & hodie ab incolis Caibo appellari. Idem Plinius dicit CROCODILVM opidum Phœnicia fuisse; & flumen adhuc esse. Vide ARSINOE.
- CROCONIS** Regia, in Attica. Pausanias.
- CROCOTVS** κροκότος, campus circa Demetrium Thessaliae, habet Stephanus.
- CROCYLEA**, Plinio insula circa Zacynthum.
- CROCYLIA** κροκύναια, Acarnania locus. Homerus, & Strabo 8. CROCYLIVM Thucydidi 3. est.
- CROCYLIVM**, pars Ithaca est, Stephano. sic quoque Eustathio, qui eius primam partem MESEMBRIAM, & THALASSIAM: secundam NEIVM: tertiam CROCYLIVM: & quartam AEGIREAM vocat. vide DEMOS, & CROCYLIA.
- ERODAMNVN**, locus natalis Antoninae martyris, vt testatur Metaphrastes in huius vita. Situm ignoro.
- ERODVNNVM**, locus circa Tholosam: Ciceroni, pro M. Fonteio. Vno N. legendum fortè, sono magis Gillico. In Dunum enim terminantia locorum vocamina Gallica multa, passim in hoc Thesaurio.
- EROINOS** κροίον, Asia Minoris locus, apud Constantinum Porphyrogenetam.
- EROS** κρός, Arabum vrbs, Stephano, ex Hecateo, in verbo Κρός.
- CROITES**, vide CROS.
- CROMITIS** κρομίτης, regio, in Peloponneso, supra Alpheum. Pausanias 8.
- CROMMYONESVS**, insula ante Smyrnem. Plinius.
- CROMMYON** κρομμύον, Cypri insula promontorium, Straboni & Ptolemaeo. Cornachietto vocat Gerardus Mercator. Huius meminit quoque Cicero, in Epistolarum lib. 12. Stephanus habet Libya urbem: & aliam iuxta Ascalonem. Videtur quoque locus in Attica, Xenophonti 4. Gracorum. In agro Corinthio videtur, apud Diodorum 11. & Thucydidem 4. Ibidem quoque Straboni & Pausania est. sed per α & υ κρομμύον. Plinio & Stephano CROMMYON Κρομμύον est.
- CROMNA** κρόμνα, Peloponnesi vrbs, Stephano. Thessalia, Hesychio, Vide AMASTRIS.
- CROMNVN** κρομμύον, opidulum Peloponnesi, haud procul à Megalepoli: Athenaeo 10. & Xenophonti 7. Gracorum. Fortè Cromna Stephani.
- CROMNYON**, vide CROMMYON.
- CROMONYM**, Fori Iulij castrum, Sigonio 2. de Regno Italiae.
- CROMPI** κρομπι, locus, circa Byzantium aut Seruianum videtur, in Sanctionibus pontificis Imp. Orientalium.
- CROMVM** κρομμύον, Arcadiae opidum, Pausania: cuius rudera adhuc ostendi in agro Cromio scribit.
- CROMYVSA** κρομμύσα, Iberiae insula. Stephano, ex Hecatei Europa.
- CRONEA**, promontorium Asiatica Sarmatia, quo super-

- etiam arduum tenent Toretæ: ad Euxinum mare. Plinius. Alius codex CRANOB legebat.
- CRONIA**, vide BITHYNIA.
- CRONII** κρονοῦ, i. SATVRNI tumultus sic dictus ad portum Nouæ Carthaginis. Polybius 10. Vide FANVM.
- CRONIVM** κρόνιον, Ptolemaeo Peloponnesi mons, quem Dom. Niger Greuenos vocat. Prius CTYROS κτήρ, dicebatur, si creditur qui scripsit de Fluminibus & Montibus, Plutarcho. Gemistus eum quoque TZACONIAS τζακονίας, appellat. CRONIVM vrbs in Elide, Diodoro 15. & Homero in hymno Apollinis, sed per s in prima. Tumulum Grapem Cronium, habet ibidem Pausania, Pindarus in Olympicis: item Halicarnassens. i. qui habet collem in agro Pisano, propè Alpheum fluvium. Urbem Siciliae, quam scribit captam ab Amilcare, Polyanius. Item locus in Sicilia, Diodoro 15. Vide CAPITOLINVS.
- CRONIVM** Μῆρε, id est, SATVRNIVM, & MORTIVM dicitur Orpheo & Dionysio Alexandrino auctoribus, Oceanus Septentrionalis, qui Asiam alluit. SARMA TICVM vocant Ovidius, & Prol. SCYTHICVM Pöponius & Plinius. Drobafas video à Castaldo, & Porcacchio nominari. Vide HADRIATICVM, & IONIVM.
- CROPHI**, vide MOPHI.
- CROPIA** κροπία, Leontidis tribus vicus. Stephanus.
- CROROLANA**, vide CROCOCALANA.
- CROS** κρός, Aegypti vrbs, & CROITES κροίτης, Nomus: Stephanus.
- CROSSII** Κροσίων, statores, sunt apud Pollacem, an à loco non puto. nam idem infra κροσίων scribit à Cræso rege Lydorum potius, ni fallor.
- CROSSA** κρόσσα, Stephano ad Pontum vrbs.
- CROSSSEA** κροσσάιν, Gracia regio: cuius vrbes recitas Herodotus Lipaxū, Combream, Lisas, Gigonū, Campsam, & Smilam. In consinibus Thracia & Macedonia omnes.
- CROTALVS**, Locorum in Italia fluuius. Plinius.
- CROTON** κρότων, Tyrrenia est vrbs, Stephano, CORTONA Ptolemaeo. Umbria vrbs est, Halicarnasseo, lib. 1. quæ postea CORTONIA avocata fuit, vt veris Gelenius, sed COTHORNIA κωθόρνια, habet codex Græcus, ab Roberto Stephano excusus. CORTONA colonia est Liuii, Nomen Cortona retinet. Ptolemaeo CROTON Magna Gracia vrbs, ad Sinum Tarentinum. Crotone, adhuc hodie, Leandro teste. Eadem LAVRADISTA fuit, teste Isacio Tzetza. Tres huius nominis Crotonis vrbes facit Stephanus. ipse videat. Idem habet CROTONEM montem, vnde Axius amnis defluit. In Macedonia. Vide CYRTONIVS.
- CROTONIADIS** Μολλία, μολλιάς, τῆς κροτωνιάδος, locus à Troia distans centum viginti stadiis. Aristoteles in Mirabilibus.
- CRVCINIA CVM**, ad Nauam fortè locus: auctore monacho, qui Francorū annales descripsit. Kreutznach vulgo.
- CRVMERVVM** ASAVM, Pannonia inferioris, Antonino, cui LEGIO I. ADIVTRIX quoque. Comora insula, vt Simlerus opinatur.
- CRVNI** κρουνίον, vrbs & fluuius ignobilis Peloponnesi, inter Pylum & Chalcim. Strabo. & Homerus, in Hymno Apollinis. vbi incolae CRVNIOI vocat. CRVNVS Κρουνός est Pausania. vide DIONYSOPOLIS.
- CRVNISOS**, Sicilia ciuitatis Atilac. Sic Vibius pro CRVNISVS. Quid sit Atilac, ignoro.
- CRVNIVM**, vide CRONIVM.
- CRVNOS** Portus, vide DIONYSOPOLIS.
- CRVNVS**, vide CRVNI.
- CRVPTORICIS** Villa, Frisorum, Tacito, hodie Crupwolde dicitur, vicus vnicio milliari distans ab vrbe Groninga. Hoc mihi Hieronymus Verrutius Frisus.
- CRVSA**, Doridis insula, in sinu Ceramico, apud Plinium.
- CRVSAI**, vide CRYSIS, & CHERSONESVS. Thracia.
- CRYSIS** κροΐς, pars Mygdonia est Stephano: cuius etiam meminit Thucydides 2. Halicarnassens. i. habet CRVSÆOS κροΐων, populos. circa Pallenen Thracia.

CRVSTOMERIA, vide **CRVSTVMERIVM**.
CRVSTVMERIVM habet Plinius, in Prima Italia regione, inter clara (ut inquit) Latij opida. Hanc Albanorum coloniam vocat Halicarnassus: atque eam hinc procul ab Urbe in Sabinis locat: ut quoque Livius: sed hic eam inconstanti scriptura **CRVSTVMINVM**, **CRVSTOMERIVM**, & **CRVSTOMERIA** nominat. Infra urbem fuisse, ex Plinio conijcio: quia ait Tiberim fluvium veientem agrum à Crustumino dividere. Gentile ab ea Crustumeros facit Halicarnassens: Crustuminos Livius: & Crustumeros Virgilius. Est qui Palumbara, & Monte Ritondo interpretatur. Sed & **CRVSTVMINVM** in Tuscia fuisse, docet Plinius his verbis, Crustuminus ager veteris opidi nomen retinet in Tuscia. Ad eandem puto pertinere hac Ciceronis pro Flacco verba, in Crustumino aut in Capenati agro. A Crustumino, Crustumina & Clustumina tribus formatur à Cicerone, & lapidibus inscriptis. Cassius Hemina, in Servio Petri Danielis scribit Siculum quendam nomine vxoris sue Clatennestra, condidisse **CLVTEMNESTRAM**: mox corrupto nomine **CRVSTVMERVM** dictū. de quo fides sit penes Grammaticum. Sunt & **CRVSTVMENI** Montes, ex quibus Allia flumen præalto defluit alveo; teste Livio. Est & **CRVSTVMIVM** flumen, in Flaminia; Plinio & Luciano, item Vibio: qui opidum inde nomen habere inquit. Huius opidi meminit etiam Lucanus 2. cuius Scholiastes Sulpicius scribit hanc procul ab Arimino esse. ipse viderit. Flumen hoc Leander Concanouo nomine indiget. & opidum Dom. Niger Catolica. De Crustumino hac quoque Plinij verba adijcere lubet. In Crustumino natum fenum, ibi noxium, extra salubre est.
CRYA $\kappa\rho\upsilon\alpha$, Lycia opidum, Stephano, Item Plinio, qui hoc Fugitivorum cognominat. **CARYA** Ptolemai: & **CAROPOLIS** Stephani: ut credit Hermolaus. Pomponius promontorium est. Idem Stephanus habet insulas Cryeorum, Carysim & Alnam. Fons est Curopalati, circa Casaream Cappadocia.
CRYANOS, vide **ERYANNOS**.
CRYA PEGA, locus est circa Cappadociam vsquam. ut videtur apud Zonaram.
CRYASSVS $\kappa\rho\upsilon\alpha\sigma\varsigma$, Caria vrbs; Polyano, Stephano; item Plutarcho de claris mulieribus; qui hac deleta, novam **CRYASSVM** exstructam dicit, aliam ab illa.
CRYBON tres insulas, habet Plinius, circa Cariam. Vide **CRYA**.
CRYMNA, Lycia vrbs. Zosimus. 1. **CREMNA** Straboni.
CRYMNOS, vide **GRASVS**.
CRYNIS, Bitynia fluvius, apud Plinium.
CRVON, Asia Minoris fluvius, in Hermum defluens, Plinio. $\kappa\rho\upsilon\omega\nu$, promontorium habet Lycophron. quod Isacus huius Scholiastes circa Lacinium, aut ipsum Lacinium putat.
CRYPTA NEAPOLITANA, sic eam vocat Seneca, Epistolarum lib. 7. Epist. 55. Eius meminit quoque Strabo lib. 5. Via manufacta est, sub monte Pausilipo, qua itur Cum a Neapolum. Mille passus in longitudinem protenditur, duodecim pedes lata, & totidem alta est, vbi eam describit Leander. Grotta di Neapoli vulgo vocant. Alia huius synonyma vide in **CIMMERII**.
CRYPTVS $\kappa\rho\upsilon\tau\tau\delta\varsigma$, Arabia Felicis portus, apud Ptolemaum. Agina insula, apud Pausaniam. vide **CYPRVS**.
CRYSAS, vide **CHRYSAS**.
CRYSAS, Troadis opidum fuit. ut testatur Plinius.
CRYSTALLVS, vide **THERMODON**.
CTEMENÆ $\kappa\tau\epsilon\mu\epsilon\nu\alpha\iota$, Estiotidis Macedonia regionis vrbs, Ptolemao & Apollonio. sed **CTIMENÆ** hinc, perit. in prima. Grisano hodie nomen habet, teste Sophiano. Aliquibus **ITHOME**, & **THAMAS** dicitur, ut Marius Niger perhibet. Ctemenarum incolae, Homerus **DOLOPES** $\delta\omicron\lambda\omicron\tau\epsilon\varsigma$, vocat, ut refert Stephanus, qui eam Thesalia tribuit.
GTENOS $\gamma\tau\epsilon\nu\omicron\varsigma$, Taurica Chersonesi portus, Ptolemao, &

Straboni, quem Marius Niger Saline vocari ait. Strabo scribit olim hic salinas fuisse.
CTESIPHON $\kappa\tau\epsilon\sigma\iota\phi\omega\nu$, Assyria opidum, Ptolemao, Sotomano, ceterisq; tertio à Babylone lapide est, apud Martinum. Ali de eodem Greg. Nazianzenum Oratione 4. in Iulianum Imp. Vide **CALANNO**.
CTESIVM $\kappa\tau\epsilon\sigma\iota\nu$, locus in Scyro insula, aut alibi. Plutarchus in Cimone.
CTIMENÆ, vide **CTEMENÆ**.
CTISTÆ, vide **ABII**.
CTVROS, vide **CRONIVM**.
CYLINDRINE $\kappa\upsilon\lambda\iota\nu\delta\rho\iota\nu\epsilon$, India intra Gangem locus, Ptolemao. qui Dom. Nigro **CATHEA SOPHITIS** Strabonis est. Ipse viderit.
CTYPANSA $\kappa\tau\upsilon\pi\alpha\nu\sigma\alpha$, Triphylia vrbs, apud Strabonem. Sed $\tau\upsilon\pi\alpha\nu\sigma\alpha$ pro eo legit ex Stephano, Casaubonus. Vide **TYMPANIA**.
CVA, vide **COA**.
CVACERNI, vide **QVACERNI**.
CVART, Straboni Gallie Narbonensis populi. Josepho Scalligero fluvij nomen videtur. Consule eundem ad Aufonium 1. cap. 30. vide **CAVARÆ**.
CVARIVS, vide **GORALIVS**.
CVBA $\kappa\upsilon\beta\alpha$, Ptolemao India intra Gangem vrbs.
CVBALLVM, Gallogracia castellū, Livio. Vide **CYBELLIA**.
CVBDENSIS Plebis, in Africa meminit Coll. Carthag.
CVBENA $\kappa\upsilon\beta\epsilon\nu\alpha$, Armenia Maioris vrbs, Ptolemao. Pet. 1. in media, interpretibus.
CVBI, vide **BITVRIGES**.
CVBII, Germania populi, sunt apud Frontinium 2. cap. 11. Stratagematum. Vbios reponit Stewechius.
CVBVLTERINI, Italia populi, Plinio. Circa Campaniam.
CVBVS CANOPI, locus deliciosus circa Byzantium, in suburbanis: quo ut olim, ita & nunc Constantinopolitani frequentes secedere solent, ut maris & terra delictis fruuntur. Agian Parasceuen hodie vocant. Pet. Gyllus in suo Bosforo. vbi etiam addit cum putare tempore Iustiniani Imp. S. Laurentij appellatum hunc locum fuisse. Vide **CANOPIVS**.
CVCADMA $\kappa\upsilon\kappa\alpha\delta\mu\alpha$, Sarmatia, Asiatica opidum, Ptolemao. **CVCVNDA** legunt interpretes.
CVCASBIRI $\kappa\upsilon\kappa\alpha\varsigma\beta\iota\rho\iota$, Thracia vrbs. Præcop. 4. Aedif.
CVCCÆ, vide **CVCCI**.
CVCCI, Pannonie inferioris vrbs, apud Antoninum. Cestonica, vel Cursus hodie esse, creditur Simlero. **CVCCÆ** habet lib. Notit. in Pannonia Savia.
CVCIOS Fons, in ora Aethiopia, circa Adulitas. Plinius.
CVCVLLVM, vrbs, circa Norici Ripense. In D. Seuerini vita.
CVCVLVM $\kappa\upsilon\kappa\upsilon\lambda\upsilon\nu\mu$, Straboni Marforum, in Italia vrbs. propè Albam Albensium. Hodie ibi Scutela Castellum ponit Leander.
CVCVENI, vide **CVQVENI**.
CVCVNDA, vide **CVCADMA**.
CVCVSSVS $\kappa\upsilon\kappa\upsilon\sigma\varsigma$, Armenia Secunda vrbs, Eustathio. Singularem Cedreno. **COCVSVM** Antonino. **COCVS** a Athanasio. & Socrati Scholastico. Theodoretus dicit olim Cappadocia subiectam: nunc verò Armenia Minori adiunctam, in finibus Imperij Romani sitam, scribit Callistus, ad os Ponti. obque id locum totius orbis gravissimum. **CVSVM** corrupte est apud Marcell. Comitem. vbi Ioannem episcopum cum alijs in exilium missum scribit. Vide **ACVSI**.
CVDRÆ $\kappa\upsilon\delta\rho\epsilon\iota$, archiepiscopalis locus, in Sanctionibus pontificum Orientalium. An idem cum Cydra?
CVDVVS, locus in India, longè ultra Gangem. Pomponius. Circa Ptolemai Coduras.
CVDTVÆ, vide **CODVTÆ**.
CVFRATENSIS Episcopalis vrbs, in Africa, meminit Viti. Vicens. Per b. in secunda Coll. Carthag.
CVGERNI, vide **GVGERNI**.
CVICVLVM, Mauritania Casariensis vrbs, Antonino, & D. Augustino. **CVICVLITANÆ** Episcopatus meminit quoque

quoque synodus Constantinopolitana v. & Vic. Vicensis.

CVINA, vide QVINA.

CVINDA, vide ANAZARBUS.

CVINDI, vide QVINDI.

CVLARO, vide CALARONA, CVRALONENSIVM, & ACYSIORVM.

CVLCVA κέλκβα, Colonia Numidia Noua, in Africa est; apud Ptolemaum. Constantina Marmolio. que & Cucutina à Mauris.

CVLICI, vide FLAMONIENSES.

CVLLV κέλλυ, que Ptolemao quoque COLLOPS MAGNVS κέλλυ + μέγας, dicitur. CHVLLV, municipium apud Antoninum. Colonia legit male Onuphrius. Numidia vrbs. Alcol Gerardo Mercatori: Collo Mario Nigro: Col Marmolio dicitur. Idem est, vt puto. nam Alartiscum Arabicum videntur Niger & Marmolius omittere. COLLOPS PARVVS aliud est Ptolemao, in Africa Propria nempe: quod CVLLVCITANVM forte Antonini. CVLLVCITANÆ ciuitatis Byzacena meminit concilium Arelatense. CILLITENSIS ni fallor, Collationi Carthaginiensi. CVLSITENSIS ibidem, pro eadem, vt puto.

CVLSITANI Episcopi, in Africa Proconsulari, meminit Vic. Vicensis.

CVLVCONES, vide CALLVCONES.

CVMA, Phœnicia vrbs est, in libro Notitiar.

CVMACATVM, vide METACVM.

CVMA Κούμαι, Ptolemao, Straboni, Liuiο, ceterisque, Campania vrbs celebris. Colonia Romana est Frontino. Describitur ab Agathia, lib. I. Nomen retinet. CVMÆ, sic ferè Latinis; sed CYMA Liuiο: vt & Ptolemao Κύμα. CYMEN etiam nominat Mela. Eolus maritima vrbs est, que Foia noua Dom. Nigro. sed Castri Sophiano dicitur. Hec Cume Straboni etiam LARISSA vocatur. AMAZONIVM ἀμαζονίων, quoque, & PHRI-CONITIS φερωνίων, Stephano teste appellatur. φερωνίος, habet Herodotus in vita Homeri. & φερωνίος, per N. in Clio. Eandem puto ÆGYPTIAM dici à Xenophonte. Nam Larissam Cyllenam, & Cumam, Ægyptiis à Cyrodatis, & inhabitari, atque Ægyptiorum vrbes appellari scribit, libro 7. Cyropedia. Vide CYME. & MYCENÆ.

CVMAVS CAMPVVS, vide FORVM Vulcani, & PHLEGRÆI.

CVMANIA, castellum in rupe, ad portas Caucasias. Plinius. Vide CAUCASIÆ Porta.

CVMANVM, Huius meminit Cicero non semel in Epistolis. Villam puto circa Cumas.

CVMANVS SINVS, vide BAIANVS.

CVMAR, (CVMEAR legit Plinius.) Indici maris insula; vnde lignum aloes. Const. Africanus. Vide COMARIA.

CVMEAR, vide CVMAR.

CVMERVM, Piceni promontorium est, Plinio. Montē d'Ancona hodie: Leandro teste. Aliquibus etiam Monte Santo dici, scribit Non. Marcellus, recens auctor, (in sua Aegialogia, nondum edita,) propter frequentes eremitarum habitationes.

CVMI, Aethiopia sub Ægypto opidum, in Nili ripa. Plinius.

CVMILLVM MAGNYM, Antonino Italia vrbs, inter Parmam & Dertonam. Hodie Cigomole est, iuxta Versam fluium, Simlero. CAMILLOMAGVM coniunctim legit Sigonius.

CVMMENENSIS, vide CEMMENSIS.

CVNAXA κύναξα, locus est pugna inter Cyrū & Artaxerxen, D. stadiis à Babylone Assyria. Plutarchus in Artaxerxe.

CVNCANA, vide CONCANA.

CVNEI κύνειοι, Hispania populi, Appiano in Ibericis; quorum amplam urbem Cunistorgim κυνιστοργίαν, vocat. Hanc eandem Strabo lib. 3. (etsi ille Conistoris per s. in vltima legat) in Celtis ponit. CONEΙ κύνειοι sunt Appiano. Hi Ptolemao BÆTICI CELTICI, & Plinio MIROBRIGENSES CELTICI nominantur Sera de S Ioan fectis hodie, Circa Nieblam eos Amb. Moralis ponit.

CVNETIO, Britannia locus est apud Antoninam, qui hodie Malborow dicitur, in Anglia; Humf. Lbwydo. Marleborow scribit Camdenus. Idem vult flumen quoque quod alluit hunc locum & hodie Kennet vocatur, olim CVNETIO dictum.

CVNEVS, siue SPHERN σφην, Straboni regio est. Plinius promontorium vocat. Mela agrum: Martianus frontem. Locus Hispania Lusitanica est, inter Sacrum promontorium, & Anam fluium. El Faro hodie dici, Clusio videtur. cui in Algarbia regno est. Vide CVMEI.

CVNI κύνι, Gedrosia opidum. Ptolemaus. vide TIL.

CVNICI, vrbs Balearidis Maioris, Plinio.

CVNICVLARIÆ, Plinio sunt insulae inter Sardiniam & Corsicam: Sanguenares vocantur Pineto. Dalschamplus scribit alteram insulam de Bizze, (hoc est serpens) alteram Speragia vocari.

CVNION CHARION κύνιον χάριον, id est, Letus portus, Sardinia insula promontorium est, Ptolemao. Cabo Ferrato, Mario Nigro est.

CVNISTORGIS, vide CVNEI.

CVNSITANI κύνιστιναιοι, apud Ptolemaum sunt Sardinia populi.

CVPERIVM, Thracia locus, apud Nicetam. Cupri & Tzupri nunc, apud Leucladium.

CVPHE Κυφός, fluius Sarmatiae Europae videtur, apud Cedrenum. pro quo EUPHRAM habet Diaconus, vt obseruauit Xylander. Libye interioris vrbs est apud Plinium.

CVPHITES, vide COPHES.

CVPHVS, vide LYCOAPER.

CVPIDINIS Fons, Cylici. Plinius.

CVPPE, in Masia locus XXI III. M. pass. à Viminatio. Antonin.

CVPRÆ, vel CYPRAE κύπρεα, duae sunt apud Ptolemaum; vireq; in Piceno. alteram MARITIMAM κυπρενία, alteram MONTANAM κυπριάνα, cognominat. Maritimam putat Leander hodie occupare Grotte vel Guicco, castellum: Montanam verd, Templum D. Virgini dicatum, quod Coreto dicitur. Hac forte erit Cupra. i. lunonis Fanum, quod Strabo lib. 6. hoc loco describit. Cupram Montanam interpretatur Ligonis Laripa. Pintianus ex Capra Maritima duas facit vrbes, apud Ptolemaum. Cupram nempe & Maritimam. Huius Maritima mentionem putat fieri apud Pomponium, lib. 2. vbi ceteri legunt, Senogallia maritima, & c. quo iure, iudicent alij. CUPRA MARITIMA coniunctim legit Golizius in suo Thesauo, ex vetusta inscriptione. CVPRENSES sunt Plinio. Hac haecenus. Nunc ea qua postea in schedu Celsi Cittadini Angelerij Roma ad me missa hac. Si Ptolemaei descriptio fidelis est, censerem Cupram maritimam fuisse, vbi nunc locus appellatus S. Benedetto: nō vbi est Grotte. nam Ptolemaus ponit eam inter fluium Truentum, nunc Tronte; & Matrinum, nunc Piomba, & Grotte est inter Firmatum portum & Truentum. Cupra montana verè non potest esse Domum Laureti, nam à Ptolemao ponitur similiter vltra Truentum pauld, in mediterraneis, vbi nunc castram appellatam la Colonnella. Strabo autem, Mela, & Plinius videntur ponere eas inter Firmatum portum & Truentum: quo stante Cupra maritima fuisset forsan in loco vbi Grotte Castellum. at Cupra montana nimis distaret à Cupra maritima: que erant finitima vrbes, vna ad mare, altera ad montes. quantum ego conijcere valeo, fuisset vbi nunc Montalto, sedes episcopalis à Sixto V. erecta. Hac ille.

CVPRESSETVM κυπρεσιών, locus Assyria, circa Capram fluium Strabo 16.

CVQVENI κύνκενοι, vel CVQVENI, Aquitaniae Gallia populi, Ptolemao. Biernenses vocantur à Villanouano. vide CONVENÆ.

CVRA, Thracensium regionis mōs, Curopalati. Vide CVZINE.

CVRALIVS, vide CORALIVS.

CVRALONENSIVM meminit vetus Inscriptio, quae exst at Vienne Allobrogum, quam lege apud Pomponium Letum, in Diocletiano, CVLARONENS. habet Bellesforestius

forestius: & negat hanc inscriptionem Vienna esse, sed Gratianopoli exstare.

CVRAPORINA κρηγορίνα, India intra Gangem opidum. Ptolemaeus.

CVRBEVNCA, vide CORBEVNTVS.

CVRBITANI Episcopi, in Africa Proconsulari, meminit Victor Vicenf. Pro CVRVBITANI puto.

CVRVVM κρηβύρ, Liburnia opidum, Ptolemaeo.

CVRVDALOPADVSA κρηβύδαλοπαδύσα, insula Africi maris, Epiphonio. Mendosè pro Lopadusa forte, & Cercinna. nam Cercyram seorsum nominat.

CVRE, vide CVZINÆ.

CVRELLVR, vide CVRELLVR.

CVRENA κρηβύς, Media vrbs, Ptolemaeo. interpretibus verò CVRNA.

CVRENSE, vide CORENSE.

CVRENSES, vide CVRES.

CVRES κρηες, Vicus Sabinorum nunc est: quondam vrbs illustris, inquit Strabo. Caput gentis vocat Halicarnassens. Plinius CVRENSES vocat. κρηες Stephano sunt. Hodie Turre dici, scribit Leander. vide QVIRITES.

CVRETAS κρηίτες, CABIROS κρηείροι, TELCHINAS τελχίνες, CORYBANTES κορύβαντες, & IDÆOS DACTYLOS ιδάειοι δακτύλοι, sunt qui eosdem fuisse credunt, inquit Strabo, lib. 10. Idem eodem in loco, tradit eorum quosdam qui trans Acheloum habitabant, ACARNANAS ἀκαρνανάς, dictos fuisse. Matris Deum ministri, armati in sacrificiis saltantes. BETARMONES βεταρμονες, id est, Saltatores eos vocat Homerus, Odys. 8. quod annotavit Nebrissenfis. Horum meminit quoque Liberalis in Metamorph. vide CVRETI, & TARTESIORVM.

CVRETI, & LELEGI, qui nunc LOCRI & ETOLI vocantur, inquit Halicarnassens, κρηίται, λελέγαι, λοκροί, αἰτωλοί, sunt hīdem cum CVRETIBVS. Vide ACARNANIA, & CRETA.

CVRETICA, vide BRIVAS, & PLEVRONIA.

CVRGIA, & CVRIGA, vide VCVLTINIACVM.

CVRGONII, Hispania populi: L. Floro 4. cap. ultimo. vide TVRMODIGI.

CVRIA, Antonino, & Diacono 6. Longobard. qui CORIA legit. Rhetia locus inter Mediolanum & Brigantium. Chur hodie, Aeg. Schudo. Onuphrio Colonia est, ex veteri lapide. Κρηία, Oiedanorum vrbs, Albionis insula, apud Ptolemaeum. Sed CORIA κρηία, legit M. S. codex. Camdenus putat hodie Corebridge nominari.

CVRIANDRA κρηιανδρά, Baetiana opidū, Ptolemaeo, CVRIANVM κρηιανόν, Gallia Aquitania promontoriū Ptolemaeo, quod Sollac à Gerardo Mercatore appellatur. Scaliger verò, in suis Ansonianis lectionibus scribit, quod hodie vocatur Caput Boiatum, sed lingua Vasconum depravatè Cap de Butz. Gordan putat Vinetus. Cap. S. Marie interpretatur Belleforestius.

CVRIAS κρηιας, Cypri promontorium, Ptolemaeo, opidum Plinio. vide CVRIVM.

CVRICA, Antonino vrbs inter Batim fluvium, & Emiratam.

CVRICTA κρηικτα, insula Illyria obiacens, Plinio & Ptolemaeo. Vegia forte hodie dicitur, inquit Hermolaus.

CERYCTICA κρηυκτική, est Straboni: item CYRACTICA κρηακτική. vide CVRITANÆ.

CVRICVM κρηικόν, Curicta Illyridis insula opidum, Ptolemaeo. Iosepho 7. Antiq. Campus quidam Ammonitarum, sic dicitur. Isauria vrbs videtur, apud Procopium 5. Aedificiorum.

CVRIDIVM κρηιδίον, Aliano locus est ubi ceruorum multitudo est: propè lucus est ingens Apollinis. sed quibus in terris sit, reticet. An Curium, in Cypro?

CVRIGA, vide VCVLTINIACVM.

CVRIONES κρηιόνες, Ptolemaeo sunt Germania populi.

CVRIOSOLITÆ, Celtarum populi, apud Casarem; Oceanum attingentes. Hos Corisopitenses esse plerique placet, inquit Marlianus. Cornoaille vulgo, Episcopalis

vrbs. Regionem CORNV GALLIÆ nominat Freddardus. CARIOSVELITES vocat Plinius.

CVRIS, & CVRITIS, vide CVRES, & CYBOTVM.

CVRIVM κρηιον, Ptolemaeo & Straboni, Cypri insula vrbs. Lusignan, & Marius Niger scribant hodie Episcopia vocari. Plinius CVRIAS nominat. Ptolemaeo verò & Straboni Curias est eiusdem insula promontorium, quod hodie C. delle Gatte nominant. Sabinorum locus, in Lib. Coloniar. Curium etiam Ætolie opidum: teste Herodoto in Polymnia. Mons ibidem, Eustathio, qui CVRIVS Straboni. Vide CARIVM, & CVRIDIVM.

CVRIVS, vide CVRIVM, & CYRIVS.

CVRMILIACA, vide CARMILICA.

CVRMITANA, vide CVRRITANA.

CVRNONIVM, vide CARNVNTVM.

CVROBIS κρηόβις, Africa Propria vrbs, Ptolemaeo. CVRIBIS est apud Plinium, D. Augustinum, & Antoninum. Marmolius habet Calibia castellū in promontorio Mercuri; quod à nonnullis pro CLYPEA, ab alijs pro CVROBIS Ptolemai haberi scribit. Vide CVRBITANI.

CVROPOLIS κρηοπόλις, Caria vrbs, Stephano. ex Apollonij I. Caricorum. CAROPOLIS eiusdem puto.

CVRRITANÆ, (aut CVRMITANÆ, ut habet alia lectio) & CELSINÆ, insularum, meminit Casiodorus 7. Variarum. eorum verò locum & suum, silentio transt. Nihilominus Curritanam hanc eandem cum Curicta esse, quam nostra etas Vegiam nominat, persuasit mihi epistola cuiusdam Bertrandi, quā Lælius publicavit in R. P. R. 12. Sectione 6. in qua lego hac verba, Cum autē Noricianus comes adiuvantibus comitibus Corictauæ insulæ, Veglam vocant, &c. Insula est Illyrici maris, in Flanatico sinu. CELSINA quæ sit ignoro: nisi sit Silua, eiusdem maris insula. nam Celsinam Antonini huc minime pertinere puto.

CVRSAZVRA κρησαζευρα, Thracia opidum, Procopio 4. Aedificiorum.

CVRSELLVM, opidum Pelignorum. Port. Cato.

CVRSIANVM, castrum Paphlagonia, lib. 21. historie Miscellæ.

CVRSV κρηρσ, Batia vrbs, in Turdetanis, Ptolemaeo.

CVRSVLA κρηρσάλα, Aboriginum in Latio vrbs, 80. stadiis à Reate, iuxta Coretum montem: Halicarnasseo lib. 1.

CARSVLAS vocat Tacitus 3. Hist. Leander dicit hodie Cassia appellari. Sabinorum in Umbria opidum est.

CVRTA κρηρτα, Ptolemaeo, & Antonino, Pannonia Inferioris vrbs est. Apiano, Irenico, & Alihamero Ofen (qua & Buda dicitur) est, Hungaria vrbs ad Danubium. Lælius dubitat an Belusium cenobium, vel Vishegradium illi magis conueniat. vide GVSTIANA.

CVRTHA Assyria locus, 2. Reg. 17. vbi 70. interpretes CHOTA habent.

CVRTI κρηρται, gens Asiatica, apud Cedrenum: quam cum Saracenis numerat. Idem Curopalates.

CVRTIVS, vide LIBERNVM, & CLAVDIÆ Aquæ.

CVRVA CÆSENA, vide CÆSENA.

CVRVBIS, vide CVROBIS.

CVRVLA, & CVRVLLA, vide CORVLA.

CVSA κρησα, Mauritania Tingitana fluvius, Ptolemaeo. Omirabi, Aug. Curioni. Vmarabea scribit Marmolius.

CVSCVLIS κρησκυλλίς, vrbs in Thracia, auctore Procopio 4. Aedificiorum.

CVSI, Antonino Pannonia Inferioris vrbs. Simlerus opinatur Cudela hoc loco esse. Est etiam Aegypti locus, apud D. Athanasium: Tomo 2. Fortè CHVSÆ Antonini.

CVSIBI, vide NOBILIA.

CVSSA, vide PHYLACÆ.

CVSTENSIS Episcopi, in Africa, meminit Vict. Vicenf.

CVSTODIÆ, vide PHYLACÆ.

CVSVETANI, Italia populi, Plinio.

CVSVM, Pannonia Sauia vrbs, lib. Notit. Vide CVCVSSVS.

CVSVS, fluvius cuius meminit Tacitus 2. An. Hunc Lælius Kheres vocat. Rhæres alio in loco, sed (ut puto) errore

typographico. Fluvium Transsylvania Rhenanus scribit. quietiam dubitat num sit melius CRVSVS scribendum, apud Tacitum. CHRYSIVM Iordanis putat eundem esse cū Cuso Taciti, Lazius. AVRAN Herodoti synonimon huius esse scribit idem R. P. R. 12. vt & RHABONEM Ptolemai.

CVTACIVM, Armenia vrbs videtur, apud Cedrenum & Curopalatem.

CVTELETOS, insula est circa Syrtim maiorem, Pöponio.

CVTHA, vide COVTHA.

CVTHAI, vide CHVTNA.

CVTHI, vide ZVTHI.

CVTICIACENSE pradium, & CVTICIATVM habet Sidonius, 3. epistol. ad Auitum. In suburbio Aruerne.

CVTILIAE Lacus, Italia vmbilicus, vt tradit Plinius. in agro Reatino. inter Rheate & Amiternum, Linius 26.

COTILIA Festo est: & CVTILIENSIS Varoni, qui ait insulam in eo moueri. Aquas CVTILIAS etiam SABINAS appellat Dion. Accuratissime eum describit Halicarnassus. 1. apud quem quog. & nota legitur. idem eum Sacrum appellat. Lago di Contiglione dicitur Pineto. Eundem in suo Gallico Plinio eum Lago de Pic de Luco vocat. COTISCOLIA pro CVTILIAS mendose legi apud Strabonem 5. annotauit Casaubonus.

CVTILIVM, Linius lib. 26. Vmbria opidum est. Hodie Contigliano dicit, scribit Leander, sed male (vt ferè omnia) CVTILIVM habet. CVTYLIA κτυλία, Halicarnasseo est, ad Cutilium lacum. à Reate 70. stadiis.

COTYLE in Dodonei oraculo est, eodem teste.

CVTILLA, locum circa Asphalidem lacum, habet Simon Metaphrastes, in vita D. Theodoti.

CVTINA, & CINGILIA, Vestinorum vrbes, à Bruto Cos. capras, scribit Linius.

CVTRIGVRI κντρυροι, Hunnorum gens, Procopio, & Agathia. Circa Maotidem paludem.

CVTYLIA, vide CVTILIVM.

GVZENA, vide CVZINÆ.

CVZINÆ montis radices, in solo Thracensium, vbi fons aque limpida: iuxta quam vox quadam miserabilis exaudiebatur, quæ Va sepius repetebat: ac ploratum muliebri consimilem. edebat, tempore Romani Argypoli Imp. Hac Glycas. Puto Cedrenum ac Nicephorum huius quoque meminisse. sed per n. in secūda. Sed CVRE vocatur apud Curopalatem. Monasterium etiam sic dictum est, apud eundem Glycam.

CYALOS κυαλος, Lydia vrbs, Stephano.

CYAMITIS κυαμιτις, Plutarchus in vita Isocratis rhetoris hac, Xylandro interprete: Huius est monumentum ad Cyamitem iter facientibus, iuxta viam quæ ducit Eleusinem. Cyamita templi meminit Pausanias. In Attica est.

CYAMON κυαμων, Creta insula promontorium, Ptolemao. Chifino, Mercatori est. sed Cabo Spada, Sophiano. qui illud quoque CIMARVM κίμαρος, nominat. Huius Strabo meminit. Vide CHELMON.

CYAMOSORVS κυαμοσώρως, Sicilia fluvius, circa Centoripam urbem: Polybio 1.

CYANE, Fons agri Syracusani, Plinio, Ouidio, & Silio: quæ aquas suas miscet Anapo. Hodie Cyrini pisma dicit scribit Cl. Aretius. Façellus duos ibi hodie fontes esse dicit, quos Pisma Citrini, & Pismocta vocat. Lycia vrbs est Plinio.

CYANEÆ κυανέαι, quæ & SYMPLEGADES συμπεγάδες, Straboni: qui addit easdem ab Homero PLANCTAS πλκτς, dicit. κυανέων μοσς, Ptolemai. sunt saxa, vel insule duæ, Bosporo Thracio adiacētes. CYANEAS SYMPLEGADES coniunctim scribit Euripides in Medea. PHINEIDAS Scopulos ab Euripide etiam vocari, in Iphigenia in Tauris, putat Stiblinus. SYNDROMADES συνδρομαδες, vocat Theocritus in Eydylis. SYNORMADES συνορμαδες πόντος, ab Eratosthenie appellantur, vt scribit Isacius, in Lycophronem. PETRAS VIVAS, eas nominat Pindarus, dicitq. eas celerius moneri solitas, quam venti: sed Argonautarum navigatione immobiles factas. Idem aiunt Arrianus & alij. Stephanus

Aqueus, in suis in Plinium Commentariis scribit eas ab Herodoto PLANETAS, quasi mobiles & erraticas vocari. Ego lego πλκτς, apud Herodotum. Frontinus, i. Stratagematum vocat CYANEAS angustias maris quæ sunt inter has duas insulas. Hodie Pauonate vulgus illas indigitar: & Theuetus addit eas Iarcazes Barbari dici. CYANEÆ etiam ad Lycia fines sunt Pausania in Achæicis. vbi Apollinis Thyrræi oraculum. Inter Ciliciam, & Pamphiliam sunt Isacio ad Lycophronem. Vide CYANE.

CYANEVS κυανεύς, Ptolemao. CYANOS, Plinio, Colchidis flumen. Vide GLAVCVS.

CYANTES, vide VENETI.

CYARDA κυαρδα, Caria vrbs, Stephanus.

CYARIS, vide QVARI S.

CYAROS, vide GYAROS.

CYATHVS κυαθος, Athenæo fluvius est iuxta Arfinoen, Atolia urbem.

CYATIDEM vocant arcem Samei vrbs, Cephalenie insule. Linius 38. CYNÆTIDEM legit Modus ex M. S.

CYBALA, vide CYBELLIA.

CYBARA, vide CIBYRA.

CYBARI TIS, vide CIBARITIS.

CYBASVSS κυβασσός, Caria vrbs, Stephano. quæ & CABASSVS.

CYBEA nauis, Cicero in Verrem 5. A forma, non à loco nominatam putat Turnebus Aduersarior. 21. cap. 12.

CYBELIA, vide CYBELLIA.

CYBELLIA κυβέλλια, Ionia circa Chium insula, Straboni. Ionia vrbs est CYBELIA κυβέλλια, Stephano.

CYBELLA κυβέλλα, Phrygia vrbs, eidem. cui suffragatur Ouidius, & Apollodorus 3. sed hic CYBALA legitur. (quod CVBALLVM foris Lini) CYBELE Festus. CYBELVS κυβέλλς, mons Phrygia, Diodoro, Vibio, Seruio, & Lutatius in 10. Metamorphosem Hesychio κέβελαν. Vide DIDYMVS.

CYBIRA, & CYBIRATÆ, Asia vrbs, & populi, Cicero in Verrem. sed vide CIBYRA, sic enim rectè scribitur.

CYBISTRA κυβίστρα, Armenia Minoris vrbs, Ptolemao, & Straboni. meminit eius quoque Cicero in Familiaribus, & ad Atticum. Arminacha Mario Nigro.

CYBISTVM, sedes Episcopalis, sub Patriarchatu Constantinopolitano. Balsamon.

CYBOTVM altissimum montem, cum opido Curis, à terra deuoratum, scribit Plinius. Pro CIBOTO Phrygia intelligit Pintianus.

CYBRASA κυβρασα, Caria vrbs, Stephano.

CYBROS, vide CYRRHVS.

CYBVS κυβς, vrbs Ionum, in Libya Phœnicum. Stephanus. ex Hecateo.

CYCALA κυκαλα, Aetidis tribus gens. Hesychius.

CYCESIYM κυκεσίωρ, Peloponnesi vrbs, circa Pisam. Strabo.

CYCHRI, in Thracia populi, apud quos fons, ex quo non solum qui biberint moriuntur, sed etiam qui lauerint. Vitruius lib. 8. cap. 3. Idem ferè Plinius lib. 31. cap. 2.

CINCHROPSOSES hos nominat Antigonus. A Theopompo CHROPSΙ γένος, vocari, ex Sorione docet Turnebus, Aduersariorum quinto, cap. decimotertio. consule de his Hermolaū ad Plinij lib. 31. cap. 2. ne aliena verbis paginam impleam. Vide PSYCHRVS.

CYCHRIA Rupes. κυχεῖα πέτρας, circa Salaminam insulam. Stephanus, & Strabo.

CYCINES, vide CICINES.

CYCLA vide CYCLOBIVM.

CYCLADES κυκλάδες, insule maris Aegæi, auctoribus omnibus celebratissime. Quinquaginta numero esse, scribit Isidorus. quinquaginta quatuor Honorius. MINOIDES sunt Apollonio. SPORADES has quoque vocat Suidas, sed improprè: nam Sporades alie sunt, eiusdem maris. Has Cyclades vocat Castaldus. Isole del Archipelago, (quasi diceret Maris Aegæi insulas,) vocabuloni mis latè patenti, vt pereor. Vide SPORADES.

CYCLAMINVS, Sinus Asiaticus, Bospori Thracici. Golfo de Soltania. Petrus Gyllius.

CYCLENIS vrbs, in Europa, Thracie regione. In epistola Episcoporum huius Europe, ad Leonem Imp. quæ exstat in Conciliorum opere. Gentile à CYCLAREOR.

CYCLOBIVM κυκλοβιον, suburbium Constantinopolitanum: videtur apud Cedrenum. Arx eius est versus Orientem, in Histor. Miscella 19. CYCLA à Dionysio Byzantio appellari putat Gyllius.

CYCLOBORVS κυκλοβορϑ, Attica torrens obstreperus. Suidas & Hesychius.

CYCLONII κυκλονιοι, qui Metoponti domum, in qua Pythagoricorum sodalitia, combusserunt. Plutarchus in Demonio Socratis. Apud eundem de Stoicorum pugnis sine K. Κυκλονιοι, est. In Metaponto Italia hoc actum.

CYCLOPES, in India populi, si creditur Zsidoro, quos scribit AGRIOPHAGITAS vocari. Sunt etiam in Thracia, ut habet Aristoteles in Mirabilibus. Vide GYGANTES.

CYCLOPIA κυκλοπια, specus sic dictum, hand procul à Nauplia Argiuorum. Strabo.

CYCLOPIS insula, circa Rhodum. Plinius.

CYCLOPV M Scopuli, tres sunt prope Siciliam, auctore Plinio. Cl. Aretius & Thom. Fazellus eos Faraglioni appellant. Videntur mihi PLANCTÆ ab Apollonio dici.

CYCINITIS κυκιντις, in qua Cynus regnavit, sic Stephanus. Dic quibus in terris? Plures enim facere Cyni, diuersi in locis.

CYCONÆ, Asia populi, in India, sed versus Aquilonem. Plinius & Solinus. at hic CICONÆ per i. scribit. Vide CICONES.

CYDÆORVM κυδαορων, meminit Goltzius, ex nammo.

CYDAMVM, vrbs è regione Sabrata, Plinio in Africa Propria.

CYDANTIDÆ κυδαντιδαί, Aegæidis tribus vicus: Stephano & Demostheni. Ptolemaidis habet Lexicon Phaurini. nescio quo auctore.

CYDARA, fluvius in Iaprobana insula. apud Plinium.

CYDARVS, fluvius prope Byzantium. in Geratinum sinum effluens. Machlesia nunc. Pet. Gyllius.

CYDATHENÆVM κυδαθεναιον, municipium Pandionidis tribus, Stephano. Hinc Andocidem rhetorem natum scribit Plutarchus in Moralibus. & Aristodemum, Plato de Amore. Huius loci Demosthenes non semel meminit.

CYDDESES κυδδηςεις, Bithynia populi, Ptolemaeo.

CYDIDA κυδιδα, Palestina locus Ioseph. Antiq. 9. Tarsum habebat Rufinus interpres. Vide CEDES.

CYDISES κυδισεις, mons Straboni, circa Armeniam. vide SCOEDISA.

CYDNA κυδνα, Lycie opidum mediterraneum, Ptolemaeo.

CYANE à Plinio nuncupatur; Villanovano censore, vide PYDNA.

CYDNVS κυδνϑ, frigidissimus fluvius Cilicia. Q. Curtius, Ptolemaeus, & Plutarchus in Alexandro. Tarsum perfluit, ut perhibet Val. Max. item Suidas, in verbo Euthydemus. Carasu nunc vocari, scribit Leunclavius. Est & Bithynie fluvius CYDNVS Stephano.

CYDOESSA, Tyrriorum vicus mediterraneus, validissimus, Iosephus belli Jud. 4. cap. 4.

CYDON κυδων, fluvius Peloponnesi. Strab. Vide CYDONIA.

CYDONEA insula, una ex quinque Leucis, quas Lesbo opponit Plinius. Fontem calidum habere dicit. CYDONIA κυδωνια, Straboni, CYDON Plinio, & Mela, & CYDONIS κυδωνεις, Ptolemaeo (vnde CYDONIATARVM Regio, apud Plinium.) Creta insula vrbs. Chania, ut Sophianus: vel Canca, ut Bellonius habet, bodie appellatur. Stephanus prius APOLLONIAM dictam scribit. Cydonia etiam meminit Lycophron, in cuius ora CLYDONIA legebatur: CYDONIA etiam Sicilia vrbs, Libya. sic Stephanus. Carthaginiensium ditionis, in Sicilia velle mihi verisimile.

CYDRA κυδρα, opidum in sinibus Phrygium ac Lydorum, Herodoto, lib. 7. CYDRARA legit ex hoc loco Steph.

CYDRIA, vide BYRSI.

CYDROPIA regio, sub Æthiopiæ circulo est, ut quodque Æthiopia magna pars. In Fragmento quod Censorino adscribitur.

CYDRVS, vide CYDRYNA.

CYDRYNA κυδρυνη, Armenia opidum Stephano, qui dicit quosdam CYDROS scribere, sed malè.

CYENIVM κυωνειον, locus Æthiopiæ, apud Arrianum in Maris Erythrai Periplo. intra Nilum & Aduli emporium, ubi Ptolemaei Rhizophagi forte sunt.

CYGNEA Specula, vel CIGNEA: aut ut legit Tarnebus apud Catullum CHINÆA; hoc versu, Brixia Chinæa, supposita specula. & putat idem ECHINÆA scribendum. Adicius Adversaria. vide BRIXIA, & CONOPA.

CYGNVM, opidum ad Phasim fluvium, in Moschicis forte, ubi hunc oriri scribit Plinius. Huius meminit quoque Mela. Sed CYGNVS opidum eodem tractu aliud describere videtur Plinius 6. cap. 4.

CYGNVS, vide CYGNVM.

CYINDA, vide ANAZARBVS.

CYIZA, vide QVIZA.

CYLANDOS κυλανδος, Caria vrbs, Stephano.

CYLARABIS, gymnasium est, minus trecentos passus ab vrbe Lacedemone. Livi 34. Pausanias in Corinthiacis, & Plutarchus in Pyrrho.

CYLBIANVS, vide CILBIANVS.

CYLENE, vide STYMPHALVS.

CYLIAS, vide CILLA.

CYLICES κυλικας, sunt populi inter Illyrios, apud quos Cadmi, Harmoniaq; monumentum conficitur. Athenæus. Vide ENCHELEA.

CYLICRANI populi, prope Heracleam urbem, ab Hercule constitutam, habet Macrobi. 5. Saturnalium cap. 20. composito, (ut ait) nomine κυλικας, quod poculi genus, nos una littera mutata, calicem dicimus. Poculo autem Herculem vectum, adq; Erythriam Hispania insulam navigasse Panyasis dicit, &c. Huius fabella rationem vide apud Athenæum 11. cap. 6. Cylicranos, hos habitare ad Oeta montis radices, auctor est Musonius, additque sic vocari Heracleotas ipsos.

CYLISTANOS κυλιστανϑ, Italia vrbs, quæ olim PARTHAX παρθαξ, dicebatur. ubi Hercules magnum draconem. occidit. Etymologicon. An male pro Cylistarnus?

CYLISTARNVS κυλισταρνϑ, fluvius apud Lycophronem. Racanello hodie nominari, & in Cosano agro Calabria fluere, scribit G. Barrinus.

CYLLA κυλλα, Thracici Chersonesi vrbs est Ptolemaeo, ad Hellepontum. Pomponio CEBLOS nominatur. CYLLA vrbs, à Græcis in obsidione Troia expugnata. hinc baud procul erat Corone, vicina Meandrinis. Dictis Creensis 2. CILLA scribendum puto per i: quod vide suo loco. vide ATRAMITINE.

CYLLANTICVM, Pisidia tractum, habet Plinius.

CYLLENE κυλλων, Elidia vrbs in Peloponneso navaler apud Strabonem, Ptolemaum, Thucydidem, & Stephanum. Antrauida Nigro, Chiarenza Sophiano. Gemistus eam quoque GLARENTZAM γλαρεντζα, & Sophianus CLARAM vocat. Simplicii autem i. scribit Gemistus, Cyllene. CYLLENE etiam Arcadie mōs, omnium in ea regione altissimus, teste Strabone, & Pausania. Huius Festus, Plinius, & Ubius quoque meminere. Est & ibidem vrbs, Aristoteli in Admirandis, & Eustathio in catalogo naniū. CYLLENIVS legitur apud Melam. CYLLENE etiam Aolidis vrbs, quam Xenophon 7. Cyropedia Aegyptiam cognominat. In Asia.

CYLOPERA, locus in Attica, iuxta Hymettam, in quo Veneris ades. Suidas. vide CALLIAS.

CYCLONII, vide CYCLONII.

CYLYPERA, vide CILLA.

CYMA, vide CVMÆ.

CYMANDER, vide MEGARSVS.

CYMBÆ, vide FLAGAREVM.

CYME *κῠμ*, insula iuxta Siciliam, Stephano iuxta Italiam autem Lycophroni. Achaia in Peloponneso, apud Eustathium. Mons Italia maximus, ut tradit ex Metrodoro Isaacius. vide **CYMÆ**.

CYMINES, Thessalia opidum, Livi 32.

CYMINVS, vide **CIMINVS**.

CYMOThOE, Fons Achaia, in Peloponneso. Plinius.

CYNADRA Fons, ex quo bibebant qui manumittebantur. Varinus. In Argis erat.

CYNÆGIRIS *κυναιγίς*, Attica locus videtur, apud Lucianum de Rhetorum praeceptis.

CYNETHA *κυναιθά*, Arcadia vrbs, Straboni, Polybio, Plinio & Stephano. in asperissimo loco, Athenaeo 14. Stephano alia quoque Thracia est, sub Nerisio monte.

CYNAMOLGI *κυνάμοργοι*, Aethiopia populi, Agatarchidi. quos caninos aiunt habere vinctus, ut Solinus; siue caninis capitibus, ut Plinius tradit. Ab indigenis **AGRIOS** *ἀγριοί* appellari, Strabo auctor est. Solino tamen hi diuersi sunt. Canes, ex Cynamolgis facit Iul. Pollux: ex Ctesia. qui boum lacte victitant. Hi habitant Meridionales paludes.

CYNAPES fluuius, in Euxinum mare se exonerat. Ouidius de Ponto, 4. Elegia 10. Vetus codex pergamenus Rhapellengij legit **NIPHATES**. Huius meminit Lucanus 3. Voluentem saxa Niphatem.

CYNARA, Aegaei maris insula. Plinius.

CYNDON *κύνδων*, fluuius in Hellesponto. Etiam in Peloponneso. Hesychius.

CYNE *κύν*, Lydia vrbs. Stephano, & Lycophroni. sed huic per e. in fine, *κύνε*.

CYNEGETICA, vide **ALYBE**.

CYNEGICA regio, circa Antiochiam Syria, Euagrio, & Callisto. vide **SIRMIS**.

CYNEGIVM *κύνγιον*, locus alicubi, Cedreno: vbi scribit Apfimarum & Leontium a Iustiano Imp. missos, & capite truncatos. Constantinopoli in vrbe videtur.

CYNESII, vide **CYNETÆ**.

CYNETÆ *κύνετται*, omnium sunt ferè Europa vltimi versus Occasum. Herodotus 2. Hos eisdem idè **CYNESIOS** vocat. Meminit horum etiam Stephanus in voce *γλῆτες*. Auienus scribit Anam fluuium hic effluere. Inde **CYNETICVM** Iugum.

CYNETHVS, vide **DELOS**.

CYNETHVSSA, Maris Aegaei insula est apud Plinium.

CYNETIA *κυνέτια*, Argia vrbs: Stephano, & Polybio 4.

CYNETICVM *κύνετικόν*, Iberia locus, iuxta Oceanum, Stephano. Iugum vocat Auienus. Idem habet **CYNETICVM** Littus, ad Ruscinū amnem, Gallia Narbonensis.

CYNIA *κύνια*, lacus in Epiro, Acarnania. Strabo.

CYNIPS, vide **CINYPHVS**.

CYNNA *κύννα*, opidulum vicinum Heracleae, Stephano.

CYNNENSIS Episcopi in Galatia, meminit concilium Nicenum.

CYNO, in Aegypto vrbs, Antonino. In Delta insula. Non est Cynopolis, ut quidam hallucinatur.

CYNOCEPHALÆ *κυνόκεφαλαι*, montes Thessaliae sunt, Polybio 17. Stephano, & Floro. Thebanorum in quibus castellum, Xenophonti 5. Gracori. & Oratione de Agestlao, eiusdem.

CYNOCEPHALINVS *κυνόκεφαλος*, gens in India est, caninis capitibus & latratibus, ut scribit ex Plinio Gellius. Hos ab ipsis Indis **CALYSTRIOS** nominari, tradit Ctesias. In Aethiopia **CYNOCEPHALOS** quoque habet Philostratus 6. & Agatarchides 5. vbi horum formam leges. fabula. Inter symiarū genera verius memorat hos Solinus. & forte etiam Cicero ad Atticum 6. Epist. 1. vbi Cynoccephalum in Vedij effedo fuisse, scribit. vide **CYNOPROSOPI**.

CYNOMOLGI, vide **CYNAMOLGI**, & **CHIONITÆ**.

CYNNONESOS, Libyca insula, Stephano ex Alexandro. *κύνωνες*, meminit etiam Goltzius, ex Titi nummo. An pro Canaria?

CYNON POLIS, vide **CYNOSPOLIS**.

CYNONOTI, vide **SAVROMATÆ**.

CYNOPOLIS, Isauria est ciuitas: in synodo v. Constantinopolitana. vide **CYNOSPOLIS**.

CYNOPROSOPI *κυνόπροσοποι*, gens Africa, qua sermonis vsu caret. Ultra Oasin Aegypti, itinere decem dierum in via versus Aethiopiam. Aelianus 10. Animal. Capite & dentibus canem referunt. **HYLACTVNTES**, i. Latrantes sunt apud Philostratum 6. Apollonij, quos utrobique habitare scribit, & in India, & in Aethiopia. Eisdem cum **CYNOCEPHALIS** puto. An Cynamolgi hi quoque?

CYNORTHIVS *κυνόρθιος*, mons Argiae, in Peloponneso. Pausanias.

CYNOS, vide **CANIS**, & **CYNVS**.

CYNOSARGES *κυνόσαργες*, Hercules gymnasium, in Attica, extra urbem Athenarum. Linius, Herodotus, Suida, & Plutarchus in Themistocle, & Solone.

CYNOSPOLIS, Straboni Aegypti vrbs. Ptolemaeus **CYNOPOLITEN** Nomen habet, & in ea vrbes *κύνων πολιν*, & aliam *κοινόν*, nomine. *κύνων πόλις* apud Stephanum quoque est. Præter hanc aliam **CYNOSPOLIM** describit Strabo in Busiritica praefectura.

CYNOSSEMA *κυνόσσημα*, sepulcrum Hecubae; promontorium sic dictum in Thracia Cherfoneo, est Pomponio, Suida, Ammiano, Solino, & Plinio: oppositum Rhodio fluminis Straboni. apud Abydum, Dareti 5. Meminit huius quoque Xenophon ad finem 8. Apud Plutarchum in Themistocle, & Catone Maiore, est locus in Salamine, sic dictus, vbi canem Xanthippi exproasse & humatum tradit. Doridis promontorium est quoque Straboni, inter Loricam & Cnidum vrbes: vbi Ptolemaei Onugnathos. Locus etiam est Libya, testis Stephanus. Aegypti quoque, apud Strabonem. In Calydonia quoque, si Polluci creditur, & item in Thracia, circa Maroneam; teste Suida. Vide **CHIMO**, & **MARONEA**.

CYNOSVRA *κυνόσβερα*, Ptolemaeo Achaia promontorium est. **DORISCVM** Plinij, putat Villanovianus, (Aliis **HYSTOAS** est, inquit Mar. Niger. ex Germanico forte, in Arati Phenomenam. quo loco ego lego Creta urbem & portum sic dictum. Apud Hyginum **HESTIAEA** legitur.) Vrbs Arcadiae Cynosura est, Laetantio; ex Clemente Alexandrino, vbi Aesculapium sepulcrum scribit. Arcadia promontorium est apud Stephanum. Laconica tribus, & promontorium Marathoni, versus Eubaeam, est Hesychio.

CYNOSVRENSES, vide **HERAENSES**.

CYNTHOS *κύνθος*, Deli insula mons, Festo, Homero, Virgilio, Straboni, & Plinio. vide **DELOS**, & **CYTHNOS**.

CYNTINIVM, vide **CYTINIVM**.

CYNVRA *κύνερα*, Argia vrbs, Herodoto, & Stephano.

CYNVRIA Terra, in Peloponneso, (Argium agrum inter & Laconicum) continet Thyream & Athenam vrbes, Thucydidi 4. & 5. item Straboni 8. **CYNVRAE** *κύνερα*, Arcadia populi sunt apud Pausaniam. Vide **THYRE**.

CYNVS *κύν*, Locridis emporium, & Opuntiorum nauale, Straboni. Ptolemaeo, Plinio, & Livi 28. & Stephano. qui addit ex Hecateo, ipsam urbem sic vocari. Idem cum *κύνων* Homeri, videtur ex Stephano.

CYON *κύν*, Caria vrbs. Stephanus. Vide **CANEBIVM**.

CYPÆRA *κύναιρα*, Thessalia vrbs, Ptolemaeo & Livi 36.

CYPÆTHA *κύναιθα*, Libya vrbs, apud Stephanum.

CYPARA, vide **ARETHVSA**.

CYPARISSÆA *κυνταρισσαία*, Thryphilia regionis vrbs; **ERANNA** *ἐράννα*, quoque vocata. Stephanus.

CYPARISSÆIS, vide **CYPARISSI**.

CYPARISSI *κυνταρισσοί*, Messenia regionis maritima vrbs, Ptolemaeo. *κυνταρισσα* Straboni. *κυνταρισσιν* vocatur Stephano. Hodie Arcadia dicitur apud Sophianum.

CYPARISSEIS fluuius hoc tractu est Straboni quoque.

CYPARISSIA, Peloponnesi opidum, ad sinum Laconicum, Straboni 8. Alia ab illa, quae in Messenia est. Vide **CYPARISSI**.

CYPARISSIAE, vide **PLOTA**.

CYPARISSIVM κυπαρισσιον, Ptolemaeo est Messeniæ, Peloponnesi regionis, promontorium. Cabo Conello, Sophiano & Bordonio. Philatra, siue S. Elia, Nigro interpretatur. CYPARISSIVS Sinus est apud Melam. Est quoque locus circa Arbelam: Straboni.

CYPARISSVS, Stephano, & Eustathio, Parnasi opidum circa Delphos, quod prius ERANON ἐρανων, & quibusdam APOLLONIADEM dictam ait. vide APOLLONIA

CYPARODES, vide APSASIVM.

CYPASIS κύπας, circa Hellepontum opidum, Stephano, ex Hecatai Europa.

CYPEYIA, Stephano Sicilia castellum.

CYPHANTA κυπάντα, Ptolemao, Laconice in Peloponneso vrbs, qua Nigro Eriches est. Sex stadiis à Zarace est, teste Pausania. Laconica regionis portus, Plinio, & Ptolemao, in Sinu Argolico. Stilo Sophiano: Le botte, vel Porto delle botte, Nigro vocatur. Pinctus Ciuttra vocat.

CYPHARA castellum, imminens Dolopia in Thessalia. vs habet Liuius 32.

CYPHENIA vide LIBYA.

CYPHVS κύπρος, Perrhebia opidum, Stephano, & Straboni; cui quoque pagus & mons eiusdem nominis ibidem est. Stephanus quoque Cyphus vrbs & fluius Thessalia est. Illius meminit quoque Isacius, ex Homero.

CYPRÆ, vide CYPRÆ.

CYPRENSIS, vide CASTELLENSE.

CYPRÆA, tres steriles insulae, sunt Plinio: iuxta Cyprum.

CYPRIVS Vicus, vide VICVS SCLELATVS.

CYPRVS κύπρος, M. Iris Mediterranei insula notissima, Veneri quondam sacra: Cyprum nomen in hodiernum vsque diem retinet. Olim tamen dicta fuit, vt Plinius perhibet, ACAMANTIS ἀκαμαντίς, CERASTIS κρηστής, ASPELIA, AMATHVS ἀμαθία, MACARIA, CRYPTVS, & COLINIA. Item SPHECIA σφηκία, vt Eustathius docet ex Lycophrone. MEIONIS μείωνις, quoque Stephano. Festus Pompeius scribit eam ab antiquis AEROSAM, quod in ea plurimum eris nascatur, appellatam. Eandem CITIÆA metiam vocatam, ex Cyrillo notauit Hermolaus. PAPHVM à ciuitate eiusdem nominis nuncupatam tradit Honorius: ex Ouidij 10. Metamorph. vt puto. Hebrais CHITIM dici, Zieglerus scribit. CHITIMÆ est apud Iosephum lib. Antiquitatum 1. cap. 7. Videtur eandem Ouid. 10. Metamorph. OPHIVSAM vocare, hoc versu: Ipsa suas vrbes Ophiusaq; arua parabat Deserere alma Venus. Curopalates de Officialibus Constantinopolitanis Cyprum IVSTINIANAM secundam vocat. Cyprum quoque MIONES μίονες dicuntur apud Hesychium. CYPRVS castellum apud Hierichontem, Iosepho Antiq. 16. & belli Jud. 1. cap. 16.

CYPSELLA κύψαλλα, Thracia vrbs Plinio, Pomponio, & Ptolemao; vno à Stephano, iuxta Hebrum. CYPSELVS Straboni est. CYPSELA Antonino. Ipsala, vt Leunclavius; Chypfala, vt Sophianus; vel Chapilar, vt Bellonius tradit, hodie nominatur. In synodo Constantinopolitano V. IVSTINIANA NOVA vocari videtur. CYPSELA κύψαλλα, vno à. Arcadia castellum est Stephano: & Thucydidi 5. Hispania Tarraconensis urbem fuisse quondam, tradit Sex. Auienus.

CYPTASIA κυπτασία, Galatia opidum. Ptolemaeus.

CYRA κωρη, sinus Persici insula, Stephano. ex Hecateo. Mons Cyrenes, in Africa, Trogo Pomp. 13. vide CYROPOLIS.

CYRACTICA, vide CYRICTA.

CYRAVS, & alia lectione CIRRAVS, Campus, Apollini sacer erat, in Gracia vsq; iam, Trogo 24. Est qui dicis Phocidis regionis esse. idq; ex Plinio. sed Cyrrhus legendum, à Cyrrha vrbe.

CYRANIS, vide CYRAVNIS, & LOTOPHAGITES.

CYRASSENSIS loci episcopalis, in Lydia, sapius mentio in concilio Chalcedonensi.

CYRAVNIS κυραυνίς, Libyca insula iuxta Gyzantes

Stephano ex Herodoto. CYRANIS sine diphthongo legitur nunc apud Herodotum. Puto CERCINITEN Strabonis & Plinij.

CYRBA κύρβα, Pamphylia opidum, Stephano. Cyrbensis Episcopi in Pamphylia, meminit concilium Nicenum. Vide HIERAPETRA.

CYRENE κυρήνη, Africa prouincia Ptolemao, qua & CYRENAICA κυρηναϊκή. eadem PENTAPOLIS πεντάπολις, dicta Plinio. LEBAHIM Hebrais est, teste Aria montano, in suo Apparatu Biblico. CYNEREM mentosè, pro Cyrenum, apud Silium 8. legitur, vt & hoc obiter addam. Corene nostro tempore nomen habere scribit Giraua: & Affadib Theuetus: Sed Mefrata videtur à Ioanne Leone & Marmolio vocari. Est & CYRENE, Cyrenica regionis vrbs, Ptolemao, & Didoro 11. qua hodie Corena, vt Villanouanus ait. Cahiroan, vt Postellus. Bonandrea dici, lego in Prouinciali Romano. Iberia: & alia Massalia: est apud Stephanum vrbs. Videtur fontis nomen in Thera insula, apud Eustathium: scribit enim Cyrenen nomen habere à fonte patrio. incola autem Cyrenes: Colonia ex Thera est. Est etiam insula extra Herculis columnas: Palephato, sed puto melius Cerne legendum. CYRENE quoque vrbs Cyprj. Metaphrastes in Spiridione. vide APOLLONIA, BATTIADAS, & LIBYA.

CYRENEA, Cyprj vrbs, apud Porphyrogenetiam. CYRENE forte Metaphrastes, in Spiridione, & CIRAMEA in Historia Miscella. Vide PEGÆ.

CYRES κύρης, Stephano vrbs. Vide CVRES.

CYRESCHATA, vide CYROPOLIS.

CYRESTENSIS κυρηστάν, solitudo, in qua Aepstimam habitasse scribit Theodorus 4. cap. 26. in Cyrrhestica regione Syria est, iuxta Cyrum siue Cyrrhum urbem.

CYRETIÆ, Perrhebia in Macedonia, opidum. Liuius 31. 36. 42. CHYRETIÆ Ptolemao sunt.

CYRI Campus, Lydia, Strabo. CYRI Castra, vide CASTRA.

CYRIA Syria ciuitas, à Cyro rege Persarum condita, cuius Episcopum Theodoretum facit Gennadius. CYRVS forte aliorum.

CYRIACA Regio, vnde CYRICENI. vide MELISSA.

CYRILLI κυρίλλου ἀγίου, castellum Scytharum, in Europa; iuxta quod erat Ibedia ἰβηδία, opidum. Procop. 4. Edific.

CYRINI Castra, Cappadocia locus, Straboni.

CYRISOBORCA, India opidum, circa Iomanem flumina, qui se in Gangem exonerat. Plinius.

CYRIVS κύριος, Emathie vrbs, in Macedonia, apud Ptolemaeum.

CYRMIANÆ κυρμαϊνῶν, Thracia gentes, Herodoto in Melpomene.

CYRNABA; flumen apud Seras, vt perhibet Plinius.

CYRNOS, videtur iuxta Echinades, insula, apud Plinium; Periota in prima alius codex habet.

CYRNVS κύρνος, qua & CORSICA, Strabone teste. Hodie item Corsica dicitur. CORSIS κερσίς, apud Stephanum legitur. CERNEATIS κερναίτις à Lycophrone vocatur. κύρνος, nunc vocari scribit Scholiastes Callimachi. THERAPNE ab Ouidio nominata, vt scribit Villanouanus. Maris Mediterranei insula est, Genuensibus hodie parens. CYRNVN insulam Iapygia, versus Boream, etiam habet Stephanus: hanc ante Callipolim puto. huius oramenim ab Appiano in Annibalicis video sic nominari. dum scribit Tareninorum portum (qui in eadem ora) ad Boream versum. CYRNVN in agro Carystio, Herodoto 9. Nescio quid sit. Vide CYRRHVS.

CYROPOLIS κυρήπολις, Media vrbs, Ptolemao. Theuetus eam Sammachi vocat, & dicit à Persis Circombate, ab Arabibus Chyfeleth nuncupari. CYROPOLIS regio maritima Media, apud Plinium. Sogdiana vrbs est Q. Curtio, & Arriano: ad Iaxartem flumina, quam à Cyro conditam, & ab Alexandro expugnatam tradit.

Videtur CYRESCHATA κυρεσχάτα, Ptolemaei. κυρε-
σχάτα sine α. habet Stephanus. CYRA Strabo vocat, sed
addit κυρεσχάτον ὡν κύρου ἡ πόλις. CYROPOLIM India,
habet Alianus 16. animal. quam ab Alex. Mag. condi-
tam scribit.

CYRRÆVS, Claudianus de Nilo: Domitorq; ferarum
Cyrraus, qui vasta colit sub rupibus antra, &c. Gens
Aethiopia circa Nilum videtur. vide CIRRA.

CYRRHA, vide CIRRA.

CYRRHADÆ κυρρῆαδαι, Sogdiana gentes sunt apud Pro-
lemaum. ubi interpretes CIRRODEES legunt.

CYRRHÆATVM, vide CIRRHÆATVM.

CYRRHÆSTÆ, sunt Macedoniae populi, apud Plinium.
κυρρῆστον meminit quoque ex nummo Goltzius.

CYRRHÆSTICA κυρρῆστικῆ, Ptolemaeo Syriae Caura re-
giuncula. CYRRHÆSTÆ populi, Polybio 5. ARACH
Hebrais nomen habere, ex Hieronymo scribit Arias
Montanus.

CYRRHVS κυρρῆ, Ptolemaeo est Albania, regionis Asia-
ticae fluvius. CORVS κύρ, olim vocabatur, Strabone
teste. Citech Pineto est. Cori, Castaldo. Cur, Nigro. &
Elcur, Ramusio. Videtur eum Matth. Michouensis Citech
appellare. Theuetus scribit eum ab incolis Ladi nominari.
Plutarchus in vita Pompei, & Dion, eum CYRNV
κύρ, vocant. Araxem in se recipere, & duodecim ostiis
in Caspium mare euolui, addit Plutarchus, & Appianus.
Cyrestica regionis, in Syria vrbis, apud Stephanum &
Ptolemaum. CYBROS legunt interpretes. CIRRO
Antonini esse scribit Simlerus. sed ille CYBROS apud
Ptolemaum legit; ex Latinis exemplaribus, malè. Huius
Cyrrbi arcem SINDARVM σινδάρ, habet Step-
hanus. Est forte CYRVS Procopij. & sic scribendum, a con-
ditore nempe. Mediae fluvius Ptolemaeo, in Hyrcanum
mare se exonerans: Ser vocatur Theueto. ab accolis sic, à
Turcis autem Chiur, scribit Thomas Minadoius. Ma-
cedonia vrbis, circa Pellam, Thucydidi, ad finem lib. 2. Vide
CYRVS.

CYRTA, Masiliensium fluvius, circa Agatham urbem.
Vibius. vide CIRTA.

CYRTÆ, & CYRTAI, vide CYRTII.

CYRTÆA κυρτια, Rubri maris vrbis, in quam scribit Ste-
phanus, ex Ctesia, Artaxarxem, Megabazum relegasse.
Sed κυρτια tantum est apud ipsum Ctesiam.

CYRTESII κυρτησίοι, Africa Propria populi. Ptolemaus.
vide CIRTA.

CYRTIADÆ κυρτιαδαί, gens tribus Acamantiidæ. He-
sychius.

CYRTII κύρτιοι, Straboni & Liui; CYRTÆ κύρτιας,
Ctesia: Persica gens. CYRTÆOS gentes habet quoque
Liuius 37. quos cum Elymaeis numerat. vide TYRCÆ.

CYRTONES κύρτινες, Boeotia opidum, Stephano &
Pausania.

CYRTONIVS κυρτωνός, Italia vrbis. Stephanus, ex 3.
Polybij, vt addit. At pro CORTONIA Italia vrbe,
haud ambigo.

CYRTVS κύρτος, Aegypti mediterranea vrbis. Stephano.

CYRVBS, Arabia fluvius, in quo gemmarum plurima ge-
nera, qua camelis portantur ad opidum Tybrestum. Vib.
Sequester.

CYRVRII, vide EVNÆ.

CYRVS κύρος, Persia fluvius est Straboni. qui antea, eodem
teste, AGRADATVS ἀγρῶδατος, dictus est. Idem CO-
RVS κύρος, à Dionysio Alexandrino vocari mihi persua-
deo. In Sinum Persicum erumpit. Huius Cyri mentio est
quoque apud Aelian. in Varijs 1. cap. 32. Media etiam
vrbis Ptolemaeo. CYRVS etiam Syria ciuitas, à Iudæis
extructa, in memoriam Cyri: qui eas ex captiuitate dimi-
serat. Procop. de Aedif. 2. A Cyro Persarum rege cōditam,
& nomen seruare tradit Gennadius, de scriptoribus Eccle-
siasticis. Hæc CYRRHVS est, geminato RR. apud Pro-
lemaum. Distare ab Antiochia itinere duorum dierum,
scribit Theodoretus in Sanctor. historia. Est & Chalcie-
densiū vrbis, in Euboæa, apud Polyanam 3. Ptolemaeo Me-

dia fluvius est, qui se in Hyrcanum mare exonerat. CYS-
SVS corruptè legitur apud Iornandem. vide BAGRADA.

CYS A κύα, Carmania pagus, in littore quod Carbis regis,
vocatur. Arrianus de Indiciis. vide PATARA.

CYSON, vide CHERSEVS.

CYSSEVM, locū Asiae Minoris, habet Historia Miscella, 22.

CYSSIROS, maris Aegæi insula, circa Chersonesum
Thraciae. vii ex Plinio videtur.

CYSSVNTM Portum, Erythraeorum, in Ionia: habet
Liuius 36.

CYSSVS, vide CYRVS.

CYSTEN, Aethiopia sub Aegypto opidum, Plinio.

CYSTITRATVM κυστιάτων, ubi fons tanquam oleo
fluens, qui in lucernis vrutur. Antigonus in Mirabilib. An
in Sicilia?

CYTA, vide CYTÆA.

CYTÆA, κυτια, Colchica vrbis, Apollonio, & Stephano.
Alia, Scythica, eidem. Huius meminit Flaccus, Strabo,
Lycophron, & Isacius. κυτια, Est in Etymologico, sic quoq;
Stephano, Aldina editionis. Europa locus, ad Ponti aditus.

CYTÆVM κυτιαών, Ptolemaeo & Stephano, est Creta in-
sula vrbis. Hanc Ionius & Niger Candia vocant. Bello-
nio Cytic, & Sophiano Phralcia est. Taurica Cherso-
nesi quoque vrbis, Ptolemaeo. qua CYTE Plinio est.

CYTAIS, regio Carmania videtur, apud Arrianum de Indiciis.

CYTE, vide CYTÆVM.

CYTEORVM κυτεωρον, Ponti Polemoniæ opidum.
Ptolemaus.

CYTERIVM κυτερον, Oenotria mediterraneum opidum,
Stephano: Hoc hodie Cytisano dicitur G. Barrio.

CYTHERA κυθηρα, Peloponneso insula est, Heraclidi, &
Ptolemaeo, in Sinu Laconico. Eadem olim PORPHYRIS,
vt Plinio placet: & PORPHYRUSA πορφυρεσσα, vt
Eustathius vult, dicta fuit. SCHOTHERAM quoque
vocatam dicit Bordonius, in suo Insulari opere. sed non
addit à quo. huic Cerigo hodie nominatur, cui etiam
ad stipulamur Sophianus & Faulius. Vrbis eiusdem nomi-
nis quoque in eadem, Straboni. CYTHERA etiam
Cypri vrbis: Gyrardo, ex Hesiodi interprete, pagus hodie
Conucha dictus, vt scribit Lusignanus. Creta insula est:
& Thessalia ciuitas, Hesychio. Item insula Prometei, in
sinu Laconico, eidem. Vide CRANÆ, & HELENA.

CYTHERIVS, vide CYTHERVS.

CYTHERON κυθηρον, fluvius Hellesponti, alijs Pelopon-
nesi. Sic Hesychius.

CYTHERVS κυθηρος, Elidis fluvius, apud Pausaniam. He-
racleam aluit. CITHERIVS est Straboni. CITHE-
RVS Attica vrbis quoque est, eidem. Pandionidis tri-
bus pars est, Hesychio & Stephano.

CYTHEVM, vide GYTHIVM.

CYTHINIVM, vide CYTINIVM.

CYTHISA. Virg. in Bucolicis. Florentem cythisam, &c. Ad
hunc versum annotavit Seruius, Cythisam nomen ci-
uitatis esse: Phylargirius, nomen insule. Quia verò harum
nullum preterquam hos duos grammaticos testem habeo,
in Utopia vtramque querendam censeo. Apud ipsum Vir-
gil. hanc vocem sine adlatu scriberem, vt Plinius, alijque.
& Dioscorides κύπτος. Ad Plinium 13, cap. 24. Herba
est nomen, non loci.

CYTHIVM opidum, in quo mortuus fuit Cymon. Am.
Probus. CITIVM melius, vt Plutarchus in eius vita, &
Ptolemaus legunt. In Cypro vrbis. CETIOS κυτιος, Jo-
sepho Antiq. 1. habet. Vide CYTTIVM.

CYTHNVS κυθνος, Ptolemaeo, Tacito, & Plinio, insula est
iuxta Atticam, sub Euboæa. Eandem OPHIVSAM
ἐπιήρως, & DRYOPIN δρυῖνας, dicit appellari, Step-
hanus. CYNTHOS habet corruptè Antoninus. Sophiano
adhuc Cythno dicitur: Mario Nigro autem Cauro.

CYTHRINI κυθρινοί, loca quadam fluvij profundiora:
(Lamnai suspicio) Arriano in Periplo.

CYTINA κυτινα, Thessalia vrbis, Stephano.

CYTINIVM κυτινιον, Ptolemaeo, & Stephano. Doridis
in Gracia vrbis. huius meminit etiam Thucydides. cuius
Scho-

Scholiasfes dicit iuxta Parnassum esse. Per N. in prima legit Diodorus CYNTHINIVM KONTIVON. pro qua Tzetza (vt admonuit Gerbelius) CATINON legit.

CYTINOS, Creta vrbs, mediterranea, Plinio.

CYTIS, vide GYTHITES.

CYTINI KOTVOI, Pannonica gens, Ptolemao.

CYTINIVM KOTONOV, vrbs inter Lydian & Mysiam. Stephanus: ex Theopompo.

CYTORA, vide COTYORA.

CYTORIS KOTVOI, fluius, Phaeacius.

CYTORVM, Plinio & Solino, Galatia mons est, quem Catullus Buxiferum cognominat. Falso eum in Macedonia ponit Seruius, 2. Georgicorum. Vide AMASTRIS, & COTYORA.

CYTRIA, Cypri vrbs, ad quintum lapidem à Salamina. Metaphrastes in vita S. Epiphani.

CYTIVM KOTIVON, Cypri vrbs, apud Suidam. forte CITTIVM Ptolemei, & Plutarchi. vide CYTHIVM.

CYVM, vide CYON.

CYZICVS KYZIKOS, Ptolemao Myse insula, & vrbs, ad Propontidem. quam Plinius tradit olim ARGONESVM,

DOLIONIM, & DINDYMIN vocatam. sed idem eam in insula ponit, quam Alexander continenti iunxit.

Huius elogium lege apud Florum 3. Pro Arconeso, habet Stephanus ARCTONNESVS KAKTONNESOS. Idem alio in loco videtur eam ARCTON simpliciter, & ARCTONNESON, per o micron & simplici N. KAKTONNESOS, vocare.

(Straboni 12. KAKTONNESOS, i. vrforum mons, & DINDYMVSMONTIUM nomina sunt, in Cyzico insula, sic quoque Apollonio 1. Argonauticorum.) Chizico appellatur Sophiano. Spiga Corrado, & Zelic Theueto. Paruam Troiam vocant Graeci, vt scribit Gerlachius. Num-

mus areus Gordiani Imp. & alius Cyzicenorum apud me est, in quibus haec litterarum formula, NEOKOPON KYTHIKHNON. Huius vocis tertium elementum T. pro E. solere antiquitus scribi, ex multis antiquitatum vestigijs non semel à me obseruatum: vt in AAEIAN-

ΔΡΟΣ, alijsq. An itaque CYZICVM legendum, doctioribus iudicandum relinquo.

CYZISTRA, vide COZISTRA.

CZECH, vide BOHEMYM.

AA, vide DA A.

DAE DAE, Scythici populi, qui aliquando DASAE DAE, scribuntur per S. inquit Stephanus. In Margiana sunt Ptolemao.

DAA singulare apud Prudentium, contra Symmachum. PARNICOGNOMINANTUR à Strabone 11. vel potius APARNI. Idem namq. alio in loco, scribit DAAS alios APARNOS alios XANTHIO, alios PISCYROS appellari.

DABAEI, vide NVBAE, & NVMDIA.

DABANA, Ophione vrbs, lib. Notitiar. An DAVANA Ammiani? Saepe meminit Suidas, in Timagenes.

DABANEGORIS, Arabia Felicit regio, apud Plinium.

DABARAME, locus in Armenia, Cedreno.

DABARITTORVM DABARITON, vicum, in Magno campo, habet Iosephus, ad calcem lib. 2. belli Iud. cap. 26. & DABERETH forte.

DABASAE, vide LABASAE.

DABASTHE, vide DEBBASETH.

DABAVSA, vide BADAVSA.

DABECHVM, loci nomen: lib. Historia Miscella 21. & 23. An in Africa?

DABERETH, Palaestina locus. Iosue 19, 21. & 1. Paral. 6. Vide DABARITTORVM.

DABIA DABIA, Africa Propria vrbs, Ptolemao. Regionis nomen, in mediterraneis. Laonico.

DABIR, vrbs in Tribu Iuda. Iosue 15. & 21. prius CARIATHSEPHER dicta. vt legitur Iudicum 1. CARIATH-ARCHE legit Chaldaeus. Alia est DABIR vltra Iordanem, versus Orientem. Est etiam terra. Consule de his Masium ad 15. Iosue, & D. Hieronymum in locis Hebraicis.

DABLES DABLES, Bithynia vrbs, Ptolemao, & Antonino.

DABRONA DABRONA, Hibernia fluius, apud Ptolemaum.

SAVRENVVS GIRA, Cambrensi nominatur, vt censet Camdenus.

DACASTA DACASTA, Ptolemao Paphlagonia opidum est.

DACHARENI, vide NABATHAEA.

DACHINABADES DACHINABADES, India regio, qua post Indifluminis ostia, maxime in Austrum, vergit. Ariano in Periplo Maris rubri. Indostan hodie videtur.

DACI, qui nunc PATZINACITAE vocantur. Sic Suidas.

DACIA Dacia, Ptolemao Europa regio. DACOS, DAVOS DAVOS, antiquitus appellatos, putat Strabo. eosq. ad Dinubium, versus eius fontes habitare scribit. Facit huc quod scriptum reliquit Philargyrius ad 2. Georg. Virgilij.

Dacos quidam vocauerunt DAOS, inquit Stephanus, & Eustathius. sic quoque Strabonis Epitome. Quos Dacos Romani, Graeci GETAS appellant, dicit idem Stephanus & Plinius. De Dacia sic Iornandes: Hanc GOTHIAM,

quam DACIAM appellauerunt maiores, nunc GEPIDIA dicitur. Dacos suo tempore PATZINACITAS nuncupatos, scribit Suidas. Dacia antiquorum, vt docet Stephanus Broderithus, comprehendit hodie Transilvaniam, Walachiam, & Moldauiam. DACIA MEDITERRANEA, & DACIA RIPENSIS,

PANNODACIA, TRANSILVANIA, vel VLTRASILVANIA, hodie Sibenburghen est Germanis; Herdel autem Hungaris: Sambuco auctore. DACIA Ripensis Mediterraneaeq. meminere Eutropius, Aurel. Victor, Iornandes, Marcellinus Comes, & liber Notitiarum. Historia Miscella eam ponit inter Daciam & Macedoniam. Hanc Laxius ponit inter Tibiscum, Marisum, Carisum, & Danubium flumina. DACIA Mediterranea meminere iidem. Hanc hodie, vt idem ait Laxius, habitant Transilvani, Saxones, Hungari, & Ceculi Hungarorum posteritas. Idem Laxius Daciam Alpestem nominat. (quo auctore ignoro) quam Moldauiam & Walachiam interpretatur. Adde his quae habet Leunclavius in suo Onomastico Musulmanico. Pannodacie vocabulum frequens est Laonico Chalcondila: qui eam Ardelium nominari tradit. Vocabulum Graecum ex vulgari Herdel fabricatum liquet. Moldauia dicitur à Laonico etiam Bogdania. Walachiam transalpinam à Turcis Carabogdanam minorem, (eo quod nigrum frumentum ferat) vocari scribit Godreccius. Pogdania nigrae meminit quoque Laonicus. Duplicem DACIAM facit D. Paulinus de Rediu Niceta, his Versibus, & Getae currunt, & vterq. Dacus, Qua colit terris medio, vel illè Dacis multo bene pelleaturs Ascola ripe. Hanc diuisionem Sex. Aurel. Rufus Aureliano tribuit, easdemque Moxiam & Dardaniam nominat. Idem ferè Eutropius. Nos plura de eadem ad Daciae Theatri nostri tabulam. DACIA etiam Cappadocia tractus, Iouisacer. Strabo 12.

DACICVM, vide DIACVM.

DACIDES Dacides, Bithynia locus, Callisto 11. cap. 16. Sozomeno ad Propontidem est. Dacides, apud Socratem. ACIDIZA interpretatur Rufinus legit.

DACIDIZVS, vide DACIDES.

DACIRA, Zosimo opidum Euphratem nauigantibus ad dextram situm. DIACIRA apud Ammianum vocatur.

DACISANDVS DAKISANDVS, Armenia Minoris vrbs, Ptolemao. DALISANDVS habent interpretes. Vide LALISANDA.

DACISCI populi, quorum magnam partem interemit Aurelianus Imp. teste Vopisco. An forte à Dacia? in Dacia Ripensi nominantur à lib. Notitiar. DACISIANI etiam milites, apud Treb. Pollionem, in Claudio.

DACORA DAKORA, Cappadocia vicus, praefectura Caesareae, qua ad Argeum montem est. Callistus 12. cap. 29. & Sozomenus.

DACORE, fluius Angliae. In vita S. Swiberti. & apud Bedā.

DACTONIVM DAKTONIVM, in Hispania Tarracoenis vrbs, Culinorum gentis, Ptolemao. Huius meminit etiam Goltzius, ex nūmo C. Caesaris. Ribadeo forte, vt Coquus perhibet.

DACVSA

D A

- DACVSA**, vide **DASCUTA**.
DADA δαδα, Pamphiliæ opidum, Ptolemæo. Eius interpretes legunt **ADADA**.
DADAI montes in India, olim Cleopidis regia propinqui, Sic Lexicon Caroli Steph. Alium auctorem non habeo.
DADALE, vide **DALDIS**.
DADARA, vide **EDDARA**.
DADASA δαδασα, castellum Dionis 35. Cappadocia fortè.
DADASTANA δαδαστα, Bithyniæ vrbs, Ptolemæo, Antonino, & Tripartita historia auctoribus. **DADASTHANÆ** est apud Zosimum, vbi mortuum ait Iouianum Imp. Vnius diei itinere distare ab Ancyra, scribit Zonaras. Bithyniam à Galatia distinguit, vt refert Ammianus. **DADASTAMPRA**dium, est in Historia Miscella 11. inter Galatiam & Bithyniam. in medio itinere: vt habet Socrates Scholasticus.
DADDALA, vide **DADALA**.
DADES δαδες, Cypri promontorium. Ptolemæus.
DADIA, vide **HERACLIA**.
DADIBRA, vide **DADYBRVS**.
DADICÆ δαδικα, Persica gens: Herodoto, & ex eo Steph.
DADOCERTA δαδοκερτα, Armenia magnum castellum; iuxta Mediam. Stephanus.
DADRV, vide **ADRV**.
DADYBRVS δαδυβρος, Paphlagoniæ vrbs, in Authenticis. δαδυβρις est apud Porphyrogenetam, & δαδβρις apud Nicetam.
DABON, vide **DIBON**.
DADALA δαδδαλα, Indica vrbs. Ptolemæo. alia Crete, Stephano. cui & Rhodi regio, & vrbs est. in Lycia autem Rhodiensium quam agnoscit quoque Linius 32. item Lycie mons, & vrbs: huius Strabo & Plinius quoque meminere. Ptolemæo **DADDALA** δαδδδαλα, locus est in Lycia: viciorè pro **Dadala**; quod Latini interpretes receperunt. vide **GORYBA**.
DADALEON insulas duas habet Plinius, circa Lyciam alicubi iuxta **Dadalam** urbem, vt puto.
DADALI Templum, in insula quadam, iuxta Memphim Euseb. 10. Preparat.
DADALIA δαδαλια, Italia vrbs à **Dadalo** edificata. nunc **IVLIA** δαλια, dici, scribit Stephanus.
DADALIDÆ, Cecropiæ tribus, in Attica vicus. Stephanus, & Diodorus.
DADALIVM, Sicilia locus, XVIII. m. pass. ab Agrigento. Antoninus. **BETADALIVM** habebat Parisinum exemplar. **DECALIVM** legit codex M.S. Reuerendiss. Læuini Torrentij.
DEMONVM δαμωνων, insula, in Arabico sinu, apud Ptolemæum.
DESITIATÆ, vide **DESITIATES**, & **BATONES**.
DETICHÆ, vide **DATICHÆ**.
DAFNE, vide **DAPHNE**.
DAGALASSVS, Armenia Minoris vrbs, Antonino. Exemplar Aldinum legit **DE GALASSO** diuissim.
DAGANA, vide **DANA**.
DAGASIRA δαγασιρα, locus in Carmania, ad mare. Arrianus de Indis.
DAGBET, **MOCHOL**, **SARANDIE**, & **ZING**. insularum nomina in mari Arni videntur, apud Serapionem. vnde nux Indica adfertur.
DAGEPSVS δαγεψς, loci nomen est, apud Stephanum: in verbo **ΛΥΓΕ**.
DAGISTES, loci nomen, Curopalati 1.
DAGON δαγων, castellum ultra Hierichuntæ. Iosephus Antiq. 13. cap. 15. & belli Jud. 1. cap. 2. Aliud **DAGON** haud procul à Ptolemaide, in Tribu aser, Iosue 19. inter Diospolim & Iamnam, vt habet Eusebius. **BETHDAGON** hanc vocat D. Hieronymus, & addit Capher-dago dici.
DAGONA δαγωνα, Ptolemæo Armenia Minoris opidum.
DAGRÆ δαγρε, Tyanidis regionis in Cappadocia opidum, Ptolemæo. Interpretibus **DRAIÆ** est.

D A

- DAGVSA**, vide **DASCUTA**.
DAGVTA δαγυτα, Mysia Maioris, in Hellesponto vrbs. Ptolemæus.
DAHÆ, vide **DAÆ**, & **SCYTHÆ**.
DAI, vide **DACIA**.
DAII δαϊοι, Persica gens: Herodotus in Clio. Etiam gens ultra Tanaim siue Iaxartem, Asia fluuium. Arrian 3. Alexand.
DAISI 1, in Alpihus gens, iuxta Iapodes, Appiano. Vide **DESITIATÆ**.
DAIX δαϊξ, Scythiæ flumen. Ptolemæo, quod in Caspium mare effluit. huius loco **TALICVS** apud Marcellinum habetur: etsi **DAICVS** in Accursij codice legatur.
DALANDA δαλανδα, Armenia Minoris vrbs, iuxta Euphratē, Ptolemæo. pro quo interpretes **LADANA** legunt.
DALASARBA δαλασαρβα, Thraciæ opidum, Procopio 4. edific.
DALASIS δαλασις, Cilicia regio, apud Ptolemæum. **LABASSIS** legunt interpretes.
DALCARIZA, Pontica vrbs. lib. Notit. In Asia est.
DALDIA, vide **DALDIS**.
DALDIS δαλδισ, Lydia vrbs, Suida auctore, in voce Artemidorus. **DALDIA** δαλδεια, ipsi Artemidoro, & Ptolemæo; pro quo interpretes **DADALIS** legunt. **MYSTEN** vocari ab incolis huius, annotauit idē Artemidorus.
DALE, Mysia Asiatica opidum. Plinius.
DALIDA δαλιδα, insula cuiusdam Arabiæ Felicis vrbs. Diodorus 5.
DALION populos vocatos, habet Plinius: Ethiopia sub Agypto, supra Syrtis maiores, Oceanumq. Meridianum. pluuia tantum aqua vientes.
DALISANDA, & **DALISANDVS**, vide **LALISANDA**.
DALISANDVS, vide **DACISANDVS**.
DALIVM δαλιον, Peloponnesi fluuius, Elidiæ regionis. Strabo.
DALIZANDVS, vide **LALISANDA**.
DALLAM δαλλα, Palaestina locus: Iosue 15. **DELEAM** legit D. Hieronymus.
DALLVNTVM, Dalmatia opidum, Antonino. Corruptè, pro **Dalminium**, vt suspicor.
DALMANA, in extrema Dalmatia vrbs: Cassiodoro de Orthographia, vnde ait hanc regionem nomen trahere.
DALMANVTA, locus Palestina, Marci 8. Idem cum **MAGEDAN**, Matth. 15. vt censet D. Augustinus.
MAGDALA hic autem legunt 70. Interp. Vide **MAGDALA**, & **CÆSAREA** Panias.
DALMATIA, Illyridis pars, versus Macedoniam. Ptolemæus, cum Strabone & Plinio. Scribit Petrus Ranzanus in sua Hungaria, vniuersam Dalmatiam cum sibi conterminis Illyride atque Liburnia, vno vocabulo, ab omnibus ferè orbis nationibus Sclauonia vulgè vocari. Et quicquid est agrorum trans Sannum, per quos fit iter Italiam versus, Croatiam nominari: Itabatē Germani pronuntiant.
DALMATICVM Mare, hinc habet Tacitus 3. Annal. vide **DELMATIA**.
DALMINIVM, & **DALMIVM**, vide **DELMINIVM**.
DALOMENA δαλομενα, Assyria regio, apud Strabonem.
DALREVDINI, Britannia insula populi. Beda.
DALYTERNI, Gallie Narbonensis populi, ad Rhodanum fluuium. Sex. Auienus.
DAMA δαμα, Arabia Felicis vicus, Ptolemæo. **MADA**, interpretibus.
DAMACH, vide **ERTE**.
DAMÆI δαμαϊοι, gens iuxta Ichthiophagos. Stephanus: ex Apollodoro.
DAMALIS, curris ad Bosporum Thracium à parte Europæa, quam nunc Arcula vocant. Nicetas. Vide **BOSPORVS**, & **CHRYSOPOLIS**.
DAMANIA δαμανια, Hedetanorum in Hispania vrbs, Ptolemæus.
DAMARTIS, vide **APHANNÆ**.
DAMASCENA, pars Syriæ, Plinio. quam puto in concilio Chalce-

D A

Donenſi PHOENICIAM LIBANISIAM vocari. In Sacris Bibliis SYRIA DAMASCI, & MAA-CHI nominari credo. Vide SYRIA.

DAMASCVM *Damasus, Syria; Veram Iouis urbem; totiusq; Orientis oculum; vocat Iulianus, in Epistolis. ΔΑΜΑΚΟΤ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΚ. ΚΑΙ, ΑΚΤ'ΑΟΥ. legitur in Murrini nummo. ΚΟΛ. ΔΑΜΑΚΟΚ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΙΕΡΑΚΟΚ. in Herennij nūmo legi, Goltzius mihi testis est. In nummo Otacillæ hæ sunt litteræ, COLON. I. D. A. M. A. S. C. O. METROPOL. SEBACMIA. DAMASCVM Montem habet Plinius, ubi pruna nascuntur. Scham hodie à Turcis vocari, dicit in suo Onomastico Musulmanico Leunclavius. Siam scribit Thomæ Matalius in Persica historia.*

DAMASENVS, Ovidius 10. *M. etiam. Est ager, indigenæ Damasenium nomine dicunt; Tellus Cypriæ pars optima, quam mihi præsit Sacra uere senes. DAMASVM agrum vocat Lucianus. An forte TAMASSENVS, à Tamas?*

DAMASI, vide DOBASSI.

DAMASIA *daquaria, arx Lycatorum, in Rhétia Strabo. Dieſſa vocat Lælius, & Aſentinus. ubi Andacensis cœnobium.*

DAMASSVS, vide TAVRVS.

DAMASTAGAR, DESERIDAN, RVSA, BEIBAL, BECHAL, BEDDARACH, *palatia Cosroes Persarum regis, circa Ctesiphonta. ut videtur lib. 18. Historiæ M. ſelle; omnia destructa ab Heracleo Imp.*

DAMASTII *daquarii, argenti metalla, circa Ionium pelagus, in Illyride, habet Strabo 7.*

DAMASVS, vide DAMASENVS.

DAMATRYΣ, locus Zonara, & Cedreno. **DAMATRYANOS** montes, habet Const. Manſſes, & Glycas. circa Thraciam, aut Byzantium, ut videtur.

DAMEA, vide APAMEA.

DAMENSI, vide TEDAMENSI.

DAMMANA *daquaria, Arachosia opidum, Ptolemaeo.*

DAMNA, locus Palaſtina. Ioseph 21. vide DAMNÆ.

DAMNÆ *daquaria, Serica gens, apud Ptolemaum. & DAMNA apud eodem vrbs.*

DAMNANITANI, sunt apud Plinium Hispania Tarraconensis populi.

DAMNATA *Aqua, vrbs Roma. P. Victor, & lib. Notitiarum.*

DAMNIA, Arabia Felicis regio, Plinio. *daquaria, flumen Calabria. Sic Lexica.*

DAMNII *daquaria, Albionis insula populi, versus Boream, Ptolemaeo. Westmerlandt hodie, Humf. Lhuydo. daquaria, scribebat hoc loco vetus codex. vide DAMNONII.*

DAMNONI, locus vnde vnus fortium Davidis. 2. Samuel. 23. **AMONITES** à 70. interpretibus vocatur.

DAMNONII *daquaria, vel DVMNONII daquaria, diuersa enim lectionis sunt, Ptolemaeo Albionis insula populi, qui nunc Devonſhipmenſen Angliæ, & Dyſſinniant Britanniæ vocantur, Lhuydo teste. Heſt. Boëthius autem eos Deuſche nominat. Camdenus Deuoniam & Cornualliam sub his cõprehendit. Pro Damnonij legit M. S. codex DAMNII daquaria, vide DAMNII. nam vtroque aut Damnij, aut Damnonij legendũ.*

DAMNONIVM, vide OCRINVM.

DAMPETIA, apud Liuium vrbs Bratorum est. *Gib. Barris arbitrat hodie Toranon eoin loco situm. Non dubito eandem esse cum LAMPETIA Stephani, quam ex Polybij 13. nominat: & CLAMPETIA Plinij Melag., dubito autem que verior scriptura. Varietas orta ex elementorum similitudine. apud Græcos Δ. & Λ. apud Latinos d. & cl.*

DAMPOLIS *castellum, Cedreno. In Thracia videtur.*

DAMYRAS, vide TAMYRAS.

DAMYRIAS *daquaria, Sicilia fluius, apud Plutarchum, in Timoleonte.*

DAN, vrbs Palaſtina, in regione Roab, circa Sidonem, que LAIS *daquaria, & LESEM quoque appellata fuit, Iudicum 18. & 3. Reg. 12. Iosephus 5. Antiquit. 2. eam ad*

D A

fontem Iordanis Minoris collocat. Badius eam vocat Beniamin. Belenus vocat eam nouo nomine Breitenbachius. vide CÆSAREA PANIAS.

DANA *daquaria, Ptolemaeo Taprobana opidum, Luna Sacrum. DAGANA legit interpres. Frequens vrbs in Cappadocia quæq; Xenophonti 1. Cyri expedit. Hæc fortè DANAB daquaria, Ptolemaei: quo loco DANATI legunt eius interpretes.*

DANABA *daquaria, Palmirene vrbs, Ptolemaeo. Phœnicia adſcribit lib. Notis. ut alias plures. Phœnicia Libaniſia, concil. Nicenum: & CASTRVM DANABVM nominat.*

DANABE, Persarum opidum. Zosimo 3.

DANABVS, circa Aſſium locus, in Italia. Testis Surius in Conſtantio Episcopo & martyre.

DANÆ, vide DANA.

DANÆIA. Hæc est Danaeia Persis, Vrbs in Achemeniis valibus illa fuit. Ouid. 1. Amandi.

DANAI, vide GRÆCIA.

DANADÆ, qui prius PELASGI: incolæ Inachia. Euripides in Oreste.

DANALA *daquaria, Galatia castellum, Straboni.*

DANAPER, & **DANASTER**, vide BORYSTHENES.

DANASTVS, pro DANASTRVS, corruptè legi putò apud Marcellinum 31. vide BORYSTHENES.

DANATI, vide DANA.

DANACRIGI, circa Daciam populi. Testis Theodosius Dionis abbreviator.

DANDACE *daquaria, Taurica Cherſoneſi vrbs, Ptolemaeo.*

DANDACENA, Cappadocia opidum, Antonino.

DANDAGVLA, India opidum, inter Gangis & Indiõſta, Plinius.

DANDARI Plinij, qui **DANDARIDÆ** Taciti, & *daquaria, Straboni & Stephani: circa Caucaſum habitare videntur. Regionem DANDARICAM vocat Tacitus quoque. Vide ARMATIA.*

DANDAXINA, apud Antoninũ Armenia Minoris vrbs.

DANDVTI *daquaria, Germania populi, apud Ptolem.*

DANEON Portus, ad ſinum Arabicum, ex quo nauigabilem alueum perducere in Nilum, qua parte ad Delta dictum decurrit, Seſoſtris rex cogitauit. Plinius.

DANGVLÆ, populi ſunt circa Arachosiam, Plinio.

DANI populi, ſunt hodie Denemarctæ. Apud vetuſtiſſimos auctores horum non eſt mentio. Iornandes eorum primus in historia meminit. Hos eodem vocant Eginarthus, & eius ſæculi ſcriptores, NORTHMANNOS. ſed ydenti etiam eos ſic vocant, quos nos hodie Ruſſen vocamus. item Sweden. **DANI** cum **DACIS** ſepenumero à iunioribus video confundi. non tamen ſine maximo errore.

DANICA Silva, Albionis inſula nemus. Andzeſwalti Angliæ; Coid Andres Britannica vulgo dici, ſcribit Humf. Lhuydus. Quis auctorum veterum huius nemoris meminerit, me neſcire fateor.

DANIENSIS, meminit Aluarus Gometius, in Franciſcõ Ximenij vita 3. ex hac inſcriptione, qua Flauio Briganti eſt. MARTI AVG. SACR. G. SEVIVS LVPS ARCHITECTVS A. F. **DANIENSIS** LVSPANVS EXSVL.

DANTHELETICA *daquaria, Thracia præfectura, apud Ptolemaum. Huius populos vocat Plinius DENSELATA, ut ſcribit Villinovanus. DENSELETÆ. per æ in penultima habent Cicero, & Plinius. Dãtheletas Liuius: Per A. in penultima Solinus; per A. in ſecũda Stephanus.*

DANVBIS, vide ALDVABIS & DANVBIVS.

DANVBIVM *daquaria, vrbs iuxta Romam ſic Stephanus. LANVVIVM legendũ: & hanc vocem extra ordinem litterarum à quodã imperito librario tranſlatam, ſuſpicio.*

DANVBIVS *daquaria, Europe maximus fluius Ptolemaeo & ceteris. ISTER, Iſp. quoque vocatur, teſte Plinio & Strabone: hic, horum nominum matationem ponit ad eius cataſtas. ille, ubi primũ Illyricum alluit: Ptolemaeus ad Axiopolim vrbem: Appianus ad Sauſi fluminis cum eo conſueti. itaq; ut ſuperior pars Danubius; inferior verò Iſter vocetur. Beſſorum lingua Iſtrum nominari, addit Iornandes. Stephano MATOAS *ματάας, quomodo**

DAN dictus fuit. Idem eundem **DANUBIUM** dicitur, & **DANUBIUM** dicitur, appellat. **ADDVBANVS** nominatur apud Festum, nisi locus depravatus sit. Antiqua numismata **DANUVIUS** legunt. Hyperboreum Istrum vocat Corippus. Danubij fontem accuratè describit Joannes Pedius, in Opere de bellis Ducis Wirtenbergensis, Huldricus illatis, Done & Donaw hodie appellatur, ab vndarum sono vel strepitu, ut Althamerus habet. Hunc Danubium Lycophron sub nomine Celtica aqua describit. Aristoteles 1. Meteorolog. cap. 13. scribit eum ex Pyrenai montibus oriri. In Celtis ab vrbe Pyrrhena, Herodotus in Euterpe. Bar vocatur hodie locus ubi originem sumit: teste Althamero. Casarius frater Nazianzenus in suis Dialogis putat Danubium vnum esse ex Paradisi fluminibus. eum nempe quem Sacra littera Phison appellant. Inde, habet Phisomitis, id est, Dannbianus. Idem addit hunc Danubium & Gothis **DVNAVIS** appellari. Ineptias credo. vti & cetera, ubi scribit eundem circa Gadyram insulam in Oceanum deorui. Danubium scribit Seneca 6. Natural. Europam Asiamque determinare: pro qua Tanaim restituendum, nisi obstitit auctoritas Acronis ad Horatium, ubi dicit Tanaim etiam Danubium dictam. De hoc flumine legendus Stukius ad Ariani Periplus maris Euxini: etiam quæ scripsimus ad Dacia Patergi nostri tabulam.

DANVM, Anglia opidum, loc. Notit. & Antonino. Hoc sine dubio Dancaester est, inquit Talbotus, & Camdenus.

DANVTIA, & **HIERON**, loca in Europa, circa Pontum. Historia Miscella 2. Huius Plinius quoque meminit. vide **HIERVM**.

DANVIVS, vide **DANVBIVS**.

DAONA, India extra Gangem vrbs Ptolemaeo, vt Mercator habet, qui eam Done vocari ait; in sua Vniuersali tabula. sed sciendum Græcos codices hoc loco **DASANA** dicitur, legere.

DAONES dicitur, Indica gens, Stephano. **DOANÆ** dicitur, forte Ptolemaei, ubi interpretes **DAONÆ** legunt. Extra Gangem est.

DAONIVM, Thracia opidum maritimum, apud Cedrenum, Nicetam, & in Historia Miscella 17.

DAORISI Paterculo, **DAORIZI** Plinio, **DAORSEI** Liuii, dicitur Straboni, **DAVRSII** dicitur Ptolemaeo. Delmatiarum gens est, **DARSII**, sunt, vt puto, Appiano in Illyricis.

DAPHA dicitur, Arabia Deserta vrbs, Ptolemaeo.

DAPHISSA, Phthoridis mons, apud Plinium.

DAPHNE dicitur, Antiochia Syria suburbanum deliciasum, & nemus amoenitate inclitum, cum vico fontanis aquis irriguo. In medio asyllum, & templum Apollinis ac Dianæ, octoginta stadiorum ambitu, vt Strabo illud describit. Huius quoque mentio est 2. Machab. 4. **DAPHNENSIS** Lucus vocatur à Sex. Rufo: **SACRA TEMPE** appellatur à Dionysio Alexandrino. **CONSTANTINIANA DAFNE**, in nummo Constantini Magni. Male distinctum legitur in A. Quonibus lib. Constantinus Anadaphne. Huius situm & formam lege apud Sozomenum 5. cap. 18. **DAPHNENSIVM** Constantini meminit inter legiones Comitatuses liber. Notitiar. Balistiariorum Daphnensium, idem. Ad Ponti Euxini oram sinistram locus etiam est: qui Stephano quoque **SERGIVM** dicitur. sunt **DAPHNVSIA** apud Gregoram. mille stadiis à Constantinopoli. Vide **AMYGLI** Portus. idem enim esse, non dubito. Lycie etiam regio quadam Daphne vocatur, apud Stephanum. Munimentum ad Istrum fluuium alicubi, est Ammiano 27. & Procopio 4. Adific.

DAPHNE iuxta Pelusium quoque in Aegypto, Stephano, quæ Daphne Pelusia vocatur ab Herodoto. Hac **DAPHNVS** Antonini est XVI. M. P. à Pelusio. **DAPHNEN** Nemus, circa Seleuciam, ad Semechonitidem paludem habet Iosephus 4. Bell. Iudæicæ, cap. 1. sic quoque Egesippus. Balnei quoque nomen, in Sicilia, apud Syracusas: Cedreno, & Historia Miscella, 19. vide **APSASIVM**.

DAPHNIDVS dicitur, nomen loci, circa Oropum; Dicearcho, si fida Scriptura.

DAPHNINE, vide **DAPHNVS**.

DAPHNI POLIM, vrbs Graciam, habet Eustathius, in sua Ismenis historia fabulosa.

DAPHNVDIVM, vide **DAPHNVSIVM**.

DAPHNVS Portus, dicitur dicitur, apud Strabonem, Aethiopiae regionis, ad Sinum Arabicum. Habet Artianus in hoc tractu **DAPHNVM MAGNVM** flumen: quod & **ACANNÆ** appellari ait. Et **ACANNÆ** dicitur, est hoc loco vrbs, apud Ptolemaum. **DAPHNVS** Phocica vrbs, Stephano: ad mare Euboicum, Straboni: apud Locros, Plinio. Eadem etiam circa Ioniam vrbs quam interuisse tradit. Daphnides insula sinus Arabici, est apud Plinium: quæ **DAPHNINE** Ptolemaei videtur. Fluuius Daphnus est, Plutarcho, in Sapientem conuiuio, in quo delatum cadit Troilus, Hesiodi affecta fuit, hactenus non procul à mari in scopulo, qui etiamnum Troilus dicitur, apud Locros Ozelos videtur. Vide **DAPHNE**, & **HARPASVS**.

DAPHNUSA, insula maris Aegæi, finitima Samo & Lesbo: quæ & **THALVSA** vocatur. Plinius lib. 5. cap. 31. Vide **THYNIA**.

DAPHNVSIA, vide **DAPHNE**.

DAPHNVSIS, populus vicinus Co insula. Patus etiam Bithynia, iuxta Olympum. Stephanus.

DAPHNVSIVM, locus ante Rhegium, iuxta Thracum terram, Stephano. dicitur legit aliud exemplar. Est quoque Aegypti vicus, eidem Stephano.

DAPHNVTIANVS Pons, Niceta, videtur circa Constantinopolim, Supra Myrmecem lacum forte.

DAPHTHITA dicitur, Interioris Libye gens, apud Ptol.

DAPSTILIA, locus, lib. 21. Historia Miscella. vide **APSYLA**.

DAPSO LIBYI, dicitur, Libyca gens, de quibus Nicolaus, apud Stobæum de Legibus, ubi quodam die viri & mulieres seorsim epulantes, extincta lucerna, quilibet quamcunque contigerit, in uxorem ducit.

DARA dicitur, Carmania fluuius, Ptolemaeo. qui **DARAS** Plinio. Vide **DARIAEVM**, **NVCHVL**, & **THABORTENVM**.

DARABA, Aethiopia sub Aegypto opidum, Straboni. Ad sinum Arabicum.

DARABITTA dicitur, Vicus Galilææ, in Magno campo situs. Iosephus in vita sua.

DARADAX dicitur, Syria fluuius, Xenophontis 1. Cyri exped. dicitur: in genitio legebatur in margine. Ad cuius fontem Belesis principis regia erat.

DARADRÆ, vide **DERADRÆ**.

DARADI dicitur, Libya Interioris populi, Ptolemaeo. **DARATITÆ** sunt apud Plinium. vide **DARATIS**.

DARÆ, Getulorum gens, in Libya. Plinio. vide **DARIA**.

DARANDÆ, vide **RHANDÆ**.

DARANDVS, vide **TARANTVS**.

DARANISSA dicitur, Armenia Maioris opidum. Ptolemaeo. **DARANISENSIS**, seu **ANALIBLÆ**, magne Armeniorum regionis meminit sexta synodus Constantinopolitana, in Conciliorum opere: In eadem synode, **DARANISEOS**, hoc est ciuitatis **ANABILORVM**, non semel mentio fit. **ANABILA** apud Antenninum.

DARANTASIA, vide **TARENTASIA**, & **FORVM CLAVDII**.

DARANVM, vide **DORANO**.

DARAPSA dicitur, Bactriana opidum, Stephano, & Strabone. vide **DREPSEA**.

DARAS, vide **DARA**, & **DARIA**.

DARASI, vide **IUSTINIANA NOVA**.

DARATIS dicitur, fluminis ostia habet Ptolemaeus in Libya Interiore. **DARADV** legunt interpretes. sed & ipse Ptolemaeus **DARADOS** populos habet ibidem. **DARAT** Plinio est. hunc Barroffus scribit hodie Canaga nominari. Zanaga Maffeo.

DARATITÆ, vide **DARADI**.

DARGAMA dicitur, Ptolemaeo Asia vrbs.

DARCOLOMARVM Provincia in Dacia, memoria est in antiquis marmoribus, apud Lazium, R. P. Romanæ. cap. 6.

cap. 6. Circa Vlpianum videtur. sic enim in marmore, PROVINCIÆ DARCOLOMARVM TRAIANARVM SARMATICARVM. Sarmatiam Europæam hucusque peringere, ex hac scriptura apparet.

DARCORTVRVM, vide DARIORIGVM.

DARDÆ dαρδα, Indica gens, apud Stephanum, & Plinium 11. cap. 31. inter Indos Septentrionales. DERDÆ per E. Strabonem, qui dicit gentem esse magnam, & habitare in montibus versus Orientem expositis. apud quas aurifodine sunt, quas formica custodiunt. DARDANES vel DARDANENSES dαρδανες, sunt hi Dionysio, circa Indi fluminis partes superiores.

DARDANI, vide DARDANIA, & DARDANVS.

DARDANIA, Orofio, Ptolemaeo, & alijs, Europa regio MYRIA Mediterranea vocatur in Codice. qua à Wolfgo. Lazio Bollen appellatur. Illyria pars. teste Aliano in Variis, & Nicolao, apud Scobæum: qui scribit hos tantum ter in vita lauare: cum nascuntur; in nuptijs; & in funere. DARDANOS Seruiam & Rasciam habitasse, scribit Cuspinianus, & Volaterranus. ορδαν, & παρδα, habet Sophianus. DARDANIVM, seu DARDANIA, opidum Troadus est Plinio & Pomponio: item Diodoro 4. circa litus. Ouidius huius quoque meminit Tristium 1. Eleg. 9. SCAMANDRI collem prius vocatum, scribit Isidorus ad Lycophronem. DARDANI Troica gens est, & DARDANENSES Indica, inquit Eustathius, & Stephanus. Dardanos illos Troicos, postea TEVCROS dictos, scribit Mess. Corvinus. sic vocantur quoque ab Herodoto. DARDANVS VRBS, & DARDANVM promontorium ibidem est, vt refert Strabo 13.

DARDANIS. vide ZEPHYRIVM.

DARDANVS, Italia vrbs, in Apulia, cincta palustris Salpes aquis, vt refert Lycophron. Adijcit eius interpret Isidorus, Dardanium civitatem esse supra Macedonas, & Illyrios. vbi quoque Dardani populi, in Mæsia Superiori nempe, quo Ptolemaeus etiam Dardanos populos, & Dardaniam regionem habet. Hos Plinius 4. cap. 10. ad Pieriam vsque Macedonia producit. Est DARDANVS quoque Tuscia vrbs, si dicto Desiderij regis fides. Vide DARDANIA, & RHODVS.

DARDARII dαρδάρων, gens apud Meotidem paludem. Plutarchus in Lucullo.

DARDES, vide DARADAX.

DARDI, Apulia Daunie populi, à Diomede ibidem deleti. Plinius. A Dardano fortè, vrbe Apulia.

DAREIVM, vide DARIVM.

DAREMÆ, Troglodytica gens, in Æthiopia, Plinio.

DARETIDIS dαρτηδης, regionis in Macedonia, meminit Polybius 5. circa finem. vide DASSARITAS.

DARETIS dαρτης, regio in Media est, Ptolemaeo. Adilbegian vocat Castaldus. DARITAS populos hic puto Herodoti.

DARGIDVS dαργιδος, Bactriana fluvius: apud Ptolem.

DARGOMANES, vide DORGAMANES.

DARI, Indie populi, Plinio.

DARIA, ciuitas Mesopotamia fuit. 98. stadiis à Nisibi distans, vt scribit Procopius lib. 1. de bello Persico, qui eam tradidit ab Anastasio Imp. inexpugnabilem constructam, & de suo nomine ANASTASIAM dictam. ANASTASIOPOLIS est Cedreno. Græcum exemplar dæges, habere, dicit Adamæus Swalenbergius. dæges, tamen legendum docet. DARÆ dαραι, Stephano. (qui vocat praesidium Anastasiopolis vrbs) DARAS dαρδς, est apud Marcellinum Comitem, & Cedrenum. lx. m. pass. ab Amyda versus Austrum, & xv. à Nisibi distat. Inter duo flumina constituit eam Callistus. DARIA etiam vicus Palestine, 4. aut 5. millib. à Damasco, Guil. Tyrio auctore. Daras nunc Taures vocari, ait Ioannes Lydus. vide DORA.

DARIVM, locus mira fertilitatis, in Zapaurortena Asia regiuncula, Plinio. DIREVM legit Solinus: accuratèq; describit. Videtur DARITIS dαρητης, Ptolemai, & DARRA Trogi 41.

DARIAVSA dαρειάνα, Media vrbs. Ptolemaeus.

DARIDNÀ dαρειδνα, Stephano Paphlagonia vrbs. ex Alexandro.

DARIN, vide DRAVVS.

DARINVM, Thracia aut Asia Minoris locus videtur; in Historia Miscella 23.

DARIORIGVM dαριοργον, Ptolemaeo Venetorum, in Gallia Lugdunensi vrbs. Vannes Canali & Villanovano est. Pro Dariogam putat M. Velferus legi in Schedis Peutingerianis DARCORTVRA, & BARTORITVM. In tertia autem huius nondum edita CONBARISTVM legitur.

DARISÆI dαρεισται, vide Darisæus gentile est apud Arrianum de Reb. Ind. An pro Daorisi?

DARISTANE dαρισταν, vrbs Persica, apud Stephanum.

DARITÆ dαρηται, Persica gens. Herodoto in Thalia. dαρηται, Stephano. In Daritide regione, verisimile est.

DARITIN aliqui volunt Ariana partem esse. sic Plinius. Vide DARIÆVM, & DARETIS.

DARIVM dαρειον, Phrygia opidum, Stephano.

DARNA dαρνα, Assyria vrbs apud Ptolemaum. Libye est Ioanni Mosco, in Prato spiritali, cuius Episcopum Theodorum nominat.

DARNIA regio, est in Panegyrico dicto Maximiano Imp. in eius natalibus. si vera lectio; improbatum enim à Lipsio non frustra, in Epistolicis Questionibus.

DARNII dαρνιοι, Hibernia populi, Ptolemaeo.

DARNIS, vide ZEPHYRIVM.

DAROCANA dαροκανα, Paropanis vrbs. Ptolemaeus.

DARON Æthiopia sub Ægypto opidum, Plinio. Locus corruptus putatur Pintiano.

DARRÆ, gens Arabia Felicis, Plinius & Ptolemaeus. dαρραι ad Rubrum mare, Stephano. Vide DERRHÆ.

DARRHÆI dαρρηαι, populi. Goltzius, ex nummo. Gentile ab vrbe Δαρραι, est Stephano.

DARSA opidum circa Pamphiliam, Lilio 38.

DARSANIA dαρσανια, Indica vrbs, vbi mulieres vno die vestem contexunt. apud Stephanum. ARSANIA dαρσαν, est apud Nonnum in Dionysiacis, lib. xs. quod annotauit Valkenburgius.

DARSII dαρσιοι, Thracia gens, Appiano & Stephano. Vide DAORSI.

DARTHA, vide DATHA.

DARVENVM, vide DVROVERNVM.

DARVS, vide DRAVVS.

DASÆ, vide DAE.

DASANA, vide DAONA.

DASARETIS, vide DASSARITAS.

DASCON dασκων, Sicilia regio, Stephano: ex Philisto. Sinus quoque sic dictus, prope Syracusas. Diodoro 13. 14.

DASCVSA, vide DASCVTA.

DASCVTA, aut vt in ora libri legebatur DASCVSA, vrbs est sita in confinibus Cappadocia & Armenia, non procul à fontibus Euphratis. vt refert Orofius 1. (vbi ADCVTA legit Aethicus.) DASCVSA fortè Plinij, quæ non longe est ab huius fonte. Non est DAGVSA, neque DASCVTA Antonini, aut Ptolemai. hæ longius enim distant, in Armenia nempe Minori. DASCVSA Ponti vrbs, in lib. Notit. quoque est. Dascutam hanc Ptolemai in Armenia Minori puto. quam hodie Artingam appellari, scribit Pet. Gillius, in quadam epistola Aleppo exarata, cuius copiam mihi fecit excellentis & cultissimæ ingenij vir Emanuel Enrichus Lusitanus.

DASCYLEVM dασκυλειον, vt Ptolemaeus, Mela, & Strabo. DASCYLOS, vt Pausanias & Plinius. Ponti & Bithynia vrbs est, ad Propontidem. Hodie Diasquillo, vt Villanovanus; siue Diaschilo, vt Niger scribit, nomen habet. Idem Ptolemaeus eodem in loco, isdem longitudinis & latitudinis numeris habet PRVSIADÈM dαρυσιας, quoque urbem. Synonyma sunt, nisi vitiose sint numerorum nota. Est & Caria vrbs, in Ephesia finibus. & alia post bellum Troianum exstructa: tertia Ionia. quæ Magna cognominatur. quarta Bithynia: (hanc Ptolemai puto) quinta Æolia, & Phrygia. Sic Stephanus.

DASCYLIA, & **DASCYLITICVS**, vide **APH-
NITIS**.

DASEA *δασαι*, Arcadica vrbs, Stephano ex Pausania;
sed hic *δασαι*, sine i. legis, & **DASEI** populi. vide **IASEA**.

DASELIS, Ethiopia sub Aegypto opidum. Plinius.

DASEM *δασημ*, Gen 10. **RESEM** legit D. Hieronymus,
RESEN Pagninus & Chaldaei. Vrbs magnainter Ni-
niuen & Chale, vel Chalac. Gehiagan dicitur Benia-
mino Tudelenfi.

DASIBARI, Africa Inferioris fluvius, à Corn. Balbo
subactus, Plinio.

DASLERA *δασηρα*, paludis nomen, in Etymologico.

DASMENON, loci fortè nomen, in Asia Minori. Strabo

12. **DASMEDA** mauii lege Casaubonus. **DASY-
MON** est Porphyrogenneta Cappadocia pars, in qua
Amasia. **DAZYMENA** vocatur apud Cedrenum.

DAZIMVM legit Gubius apud Curopalatem.

DASNONES *δασνονες*, Pannonia gens apud Strabonem.
Ora libri legebat *δασνονες* & *δασνονες*.

DASSARENSES, vide **DASSARITAS**.

DASSARITAS *δασαριτας*, populos habet Stephanus in
Illyrico, quos quoque **DASSARENOS** *δασαρενοι*, &

DASSARITIOS *δασαριτιος*, vocari, ait. quæ scriptura

ultima, Appiani quoque est. **DASSARETÆ** per e in

penultima, sunt Mela, & Plinio. *δασαρεται*, sunt Ptole-

mao. **DASSARITIOS**, & **DASSARENSES** ha-

bet Linius 45. an diuersos. inuestigent eruditiores. Ptole-

mai Latini codices malè **DEPARETII**, & **DESA-**

RETII legunt. **DASSARETOS**, per r. appellant eos

Plinius. sed in Macedonia ab eo & Ptolemao locantur ibi-

dem quoq; à Plutarcho, ad Lycum fluvium. **DASARE-**

TIDEM regionem, singularis vocat Polybius 5. Eundem

(aut fallor) vocat ibidem **DARETIDEM**, corruptè for-

tè. Vide **SESARASII**.

DASSARITES Lacus, qui **LYCHNEDVS** nominatur,

inquit Niceph. Calistus, qui cū in Illyrico videtur ponere.

Is dicit Drinum fluvium inde euolui. **LIGNISTVS**

Sequestro est. Et puto **LYCHNIDVM** urbem Ptole-

mai ibidem esse. eoque cum hodie quoque Lago de Lo-

chrida dici. Vide **LYCHNIDVS**.

DASTAGARDA, vide **DYSTAGERDA**.

DASTARCVS, & **DASTYRA**, vide **DASTRACVS**.

DASTRACVS, mons Armenia Minoris, ad quem Pom-

peius castra regis obsidione conclusit. Orosius 6. cap. 4.

DASTARCVS *δασταρκος*, hoc tractu (circa Cataoniam

nimirum) castellum est Straboni 12. sed idem eodem libro

habet **DASTIRA**, haud procul ab Euphrate, vbi Mi-

thridatem fugisse scribit, ingruente Pompeio. est ergo alia

à suo Dastorco: at idem videtur cum Dastraco Orozii.

DASYMON, vide **DASMENON**.

DATALARIA Insula, ex qua Saraceni sexaginta mo-

nachos asportatos, in Hispaniam vendiderunt. Ex Caroli

Magni via. **PATALARIA** est Reginoni. An qua hodie

Pantalarea? sic puto.

DATENI, vide **ANTISARA**, **DATVS**, & **DATINI**.

DATHA *δαθα*, Assyria vrbs, est Ptolemao, **DARTHA** in-

terpretibus autem.

DATHEMA *δαθημα*, Palaestina munio. 1. Mach. 5. Iose-

pho Antiquit. 12. cap. 11.

DATICHA *δατικα*, India intra Gangem gens, apud Pto-

lemaum. Interpretes per & diphthongon in prima scribunt.

DATII *δατιοι*, Gallia Aquitanica populi. Ptolemaus. Circa

ax, in Aquitania.

DATINI *δατινοι*, populi sunt apud Stephanum. in dictione

Antisara. In Thracia sunt, si rectè auguror. & idem cum

DATENIS.

DATIVM *δατιον*, locus, apud Strabonem 1. in Gracia vsquam

videtur, circa Perrhabos.

DATTHA *δατθα*, Media opidum, Ptolemao. Interpretes

DOTHHA legunt.

DATVS *δατος*, Thracia vrbs, quæ aurisodinas habet, Suida.

Ad Strymonis ripam, Eustathio ad Dionysium. *δατος*

in Thracia est Stephano. à quo **DATENOS** facit. Vide
PHILIPPOS.

DATYLEPTI *δατυλεπται*, Thracia gens. Stephanus.

DAVANAS, castrum praesidiarium, vnde Belias oritur. qui

se in Euphratem effundit, Ammianus. Circa Persidem

fortasse. Vide **DABANA**.

DAVARA, vide **CADRA**.

DAVARES, Mauritania populi, Ammiano.

DAVCHIS *δαυχης*, Ethiopia Inferioris mons. Ptolem.

DAVCHITA *δαυχιται*, Ptolemao Libya Inferioris gens.

DAVCIONES *δαυκιονες*, Scandia insula populi, apud

Ptolemaum.

DAVDYANA *δαυδαυα*, Armenia Maioris opidum, Ptol.

DAVE *δαυν*, Arabia vrbs: Stephano.

DAVELLI, Ethiopia sub Aegypto populi, Plinio.

DAVI, vide **DACIA**.

DAVIZ, Palaestina mons, Guil. Tyrio.

DAVLIA *δαυλια*, Gracia regio, Thucydidi lib. 2. quam suo

tempore **PHOCIS** *φωκίς*, vocari scribit. Eordearum

vrbs in Macedonia, est apud Ptolemaum. Vide **DAVLIS**,

& **APHRYSVS**.

DAVLIS *δαυλις*, Ptolemao Phocidis vrbs, quæ Lino &

Straboni quoque **DAVLIA** vocatur. **FOCIS**, nisi fallor,

Antonino est. vide **DRYMEA**.

DAVLOTES, Fons Arabiae Feliciae, Plinio.

DAVNIA, quæ **CALABRIA** dicitur, inquit Isacius, in

Lycophronem. Daunia, Apulia vocatur, à Dauno, Illy-

rice gentis claro viro, qui eam propter domesticam sedi-

tionem, excedens patria, occupauit. Vide **APVLIA**, **IA-**

PYGIA, & **PEVCETIA**.

DAVNIVM *δαυνιον*, Italia vrbs, Stephano: ex Lycophrone.

Vide **ARDEA**.

DAVNIVM Murus, *δαυνιον τειχος*, Thracia vrbs. Steph.

DAVNI, Italia populi: de quibus quædam apud Aristotelem

in Admirandis. Vide **RVTVLI**.

DAVRSII, vide **DAORISI**.

DAVRVNVM, locum Pannonia habet Antoninus. sed

TAVRVNVM fortè legendum, ut suadet Simlerus.

DAVSARA *δαυσαρα*, vrbs iuxta Edesam. Stephanus.

DAVSAVA *δαυσαυα*, Mysia Inferioris opidum. Ptolem.

DAVTONA, Pannonia vrbs, Antonino. xxlii. m. pag.

à Sicilia. **ANDAVTONIVM** Ptolemai putat Laxius

in R. P. R. & addit fortè posse Tifer, aut Rheyn inter-

pretari: non procul à sauo, in diuione Cihensi.

DAKARENI *δακαρενοι*, Arabia gens. Stephano.

DAXATA *δαξατα*, Serica vrbs. Ptolemaus.

DAXIMONITIS *δαξιμωνιτις*, campus, ad Irim fluvium,

infra Comanam urbem, versus occasum. Strabo. Vide

DAZYMENA. idem enim puto.

DAXVS, locus in solitudine Palaestina, quæ respicit Aegy-

ptum. Guil. Tyrius.

DAZYMENA, vide **DASMENON**, & **DAXIMO-**

NITIS.

DEA Bocontiorum, (pro Vocontiorum) Antonino Gallia

Narbonensis locus. An **DEAS** castrum, Gregorij Turo-

nenfis Histor. 3?

DEABOLIS *δααβολις*, Macedoniae castellum: Callisto,

Gregora, & Cedreno, qui Diabolus per i. in prima legit,

Gubius apud Curopalatem hoc loco **DISPOLIS** habet.

Idem tamen. alio in loco nominat quendam Theodosium

Diabola Episcopum.

DEBA *δεβα*, Commagena in Syria vrbs, apud Ptolemaum.

In Mesopotamia quoque, eidem.

DEBA *δεβα*, Arabia Felicia populi. apud hos fluvius est au-

rea arena, ut perhibet Diodorus 3. & Strabo 16.

DEBATARI, vide **DOROZANTES**.

DEBBASETH D. Hieronymo, *δεβασα*, 70. interpretibus,

in Palaestina. Iosue 19. In ipso Carmeli iugo stetit, credit

A. Masius.

DEBELIVM, vide **DEVELTVS**.

DEBERA, locus. Iosue 15.

DEBIR, vide **KIRIATH-SEPHER**.

DEBLATA desertum. Ezechielis 6.

DEBOMA *Δεβουα*, Eordetarum vrbs, in Macedonia. Ptolemaeus.
DEBORA Palma, locus inter Rama & Bethel, in monte Ephraim. Iudicum 4.
DEBORVS *Δεβορ*, Ptolemaeo, Macedonia, in Paonia regione vrbs. A Sophiano Dibrij indigitatur. **DOBERIENSES** Plinij sunt.
DEBRA, Locus iuxta Thraciam, aut Macedoniam. Cedreno. **DEBRIS** Curopalatis forte.
DEBRIS, vide **DEBRA**, & **BEDIRVM**.
DECALIVM, vide **DEDALIVM**.
DECANTAE *Δεκάνται*, Albionis insula gens. Ptolemaeo.
DECAPOLIS regionis, in Palaestina; meminit D. Mathaeus cap. 4. & Marc. 7. apud Lucam 8. civitatis nomē videtur. Decapolim Syrorum, habet Iosephus in Vita sua. **DECA-POLITANAM** Regionem describit Plinius.
DECASTIDIVM, Antonino Calabria vrbs, quae hodie Anna vocatur: ut annotavit Gab. Barrius. Decastidium autem legitur per L. in secunda, errore typographi fortasse. quibus sciret hic liber, si quis alius.
DECATARA, Dalmatia vrbs: Cedreno, & Curopalati.
DECCIDA, vide **DEGETIA**.
DECEATES, & **DECEITES**, vide **DECIATIVM**.
DECELIA *Δεκελία*, Aetia vrbs, Straboni & Pausania. Atheniensium castellum est apud Vegetium, & Stephanum, qui Hippoboonitidum vocat.
DECEMPAGI, Antonino Germania vrbs; inter Argentoratum, & Duodurum. Hodie vocatur Duole, in Lotharingia, inquit Iosias Simlerus.
DECEM VILA, vide **AMPHIPOLIS**.
DECENA, vide **BECENA**.
DECENNONIA Paludes, siue stagna, circa Romam videntur. apud Cassiod. 2. Variat. ad Senatum vrbs. His lucem addit tabula marmorea inscriptio, Tarracinae exstantis: mihi quae Roma ab amico meo Philippo Winghio antiquitatis diligentissimo observatore missa. qua memoria proditur iussu Theodorici regis CÆC. MAV. BASILIVM DECIVM VINL. ET QVADO PAT. EXSICCASSE PALVDES DECENNOVII VILA APPIA A TRIF. VSQ. TERRACENAM. Celsus Cittadinus putat POMPTINAS Paludes esse.
DECENNOVII, vide **DECENNONIAE**.
DECENSIVM civitatis Viennensis, in Gallia meminit lib. Prouinciarum. sed alius codex **ATHENSI** vicius loco legit, **DEINSEM** videtur Greg. Turonensis eam appellare, Historiar. 4. **DETENSIVM** est apud Cœnalem, qui Diez interpretatur.
DECENTII *Δεκέντιοι*, Pannonia gens, apud Stephanum. sic dicta a Decentio Magni filio, Magnentij fratre.
DECETIA, Gallia Lugdunensis opidum, Antonino. Decile Simlero est. Dezile ad Ligerim, alij. **DECCIDA** videtur apud eundem Antoninum, alio in loco. Huius Decetia meminit quoque Caesar 7. de Bello Gallico, quibusdam codicib. An Decietum Stephanus.
DECIANA *Δεκίαν*, Endigetorum in Hispania Tarracoenensis vrbs. Ptolemaeus. **DECLANA** videtur M. Velfero tabula Peutingeriana scheda II. in tertia autem (quam nondum edidit, mihi autem pro sua erga nostra studia beneuolentia, prenda transmissit,) **DECLANA** legebatur.
DECIANI, Calabria populi. Plinius.
DECIATIVM Regio, Plinio in Gallia Narbonensi est. Comitatum de Raigni vocat Pinetus: Draguinien Cœnalis: Marri Pingonius. Straboni etiam **DECRATES**, (*Δεκράτης*, in Græco est) Ligurum gens est, quos eosdem cum Deciatibus Plinij & Mela opinor. nam Ligures eam partem antiquitus quoque tenuere. *Δεκράται*, Ptolemaeo sunt, & *Δεκίται* Stephano. quorum vrbs **DECIETVM**. sed Italia tribuit, ut Lugdunum quoque. Simlerus tamen subdubitat an sine **EDENNATES** Plinij. vide **DEGENSIVM**.
DECIETVM *Δεκίεττον*, Italia opidum: apud Stephanum. vide **DECIATIVM**.
DECILARA, appellatus est locus paludinosus Maesia,

prope Abritum urbem, ubi Decij suppi. se deu ouere, vscribit ex Iornande Pomp. Latus, in vitis eorum. vide **ABRITVM**.
DECII FORVM, vide **FORVM** Decij.
DECI MV M, Africa locus, 70. stadiis a Carthagine distans, auctore Procopio Wandalic. 1. vide **DERI MV M**.
DECLANA, vide **DECIANA**.
DECONVS, fluvius à Caucaso oriens (ubi & Phasis oriatur,) diu Phasi desinens incedens, tandem aquas suas cum Phasi communicat. Agathias 2. Sed **DOCONVS** *Δοκωνος*, legitur Vulcanij codex.
DECORIANENSIS Episcopus, in Africa: meminit Vict. Viicens. M. S.
DECTVNINES populi, Circa Genuam: testa tabula antiqua, ibidem.
DECVLANI, Italia populi, circa Apuliam, teste Plinio.
DECVMA, Cordubensis conuentus opidum. Plinius. **DETVNDA** Ptolemai, putat Hermolaus.
DECVMANI, Gallie populi, in quibus Martius Narbo: Plinio & Pomponio auctoribus.
DECVMATES Agri, in Germania sunt Tacito; ubi hodie Wittenbergenfis Ducatus est; Willichio censore. Idem **CARITINI** Ptolemao sunt, Melanchthone & Pencero iudice. Locum proprium autem non censet Lipsius, sed agros qui decumas solvunt.
DECVNI, Plinio Dalmatia populi.
DEDACANA, vide **DI DAVCAN A**.
DEDAN *Δεδαν*, 70. interp. loci nomen: Hieremia 49. in regione Cedar, ut habet D. Hieronymus, in Locis Hebraicis. Vide **TESSARESCAE** **DECAFOLIS**, vide **PALMYRÆNA**.
DEDMASA *Δεδμας*, Stephano Carie vrbs.
DEDONE, Marmarica locus, apud Antoninum. **PEDONE** malim, ut quibusdam in exemplaribus.
DEERA *Δεήρα*, campus Susanae regionis. Ptolemaeus.
DEERAN, vide **DVRAN**.
DEES *Δεες*, Arabia Felicia opidum. Ptolemaeus. **LEES** interpretibus.
DEGALASSVS, vide **DAGALASSVS**.
DEGECIA, Gallia opidum. Tertia scheda tabula Peutingeriana MS nondum edita.
DEGIA *Δεγία*, Ptolemaeo Assyria vrbs.
DEGIRATAZVM, nomen vrbs Episcopalis, in Numidia. Vict. Viicensis.
DEHEBRIS, vide **ALBVLA**.
DEIFRONS, vide **THEVPROSOPON**.
DEI GENITRICIS *Δεογένης*, insula Propontidis. In Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp.
DEI SALTVS, vide **SALTVS**.
DEIBEGEN, **SEBVEN**, & **NAHAND**, loca vnde mahaleb adfertur, apud Serapionem.
DEIBRENSIS villa Hispania. Surius in S. Hildephonsi vita.
DEIENSEM, vide **DECENSIVM**.
DEIPNIAS *Δεϊπνίας*, Thessalia vicus, apud Larissam. Stephanus.
DEIRADES *Δεϊράδες*, tribus Leontidis vicus. Stephanus. vide **DIRAS**.
DEIRE *Δεϊρη*, Atheniensium vrbs, Stephano. Eidem promontorium, & vrbs Aethiopia. Hoc **DERE** *Δερε*, Ptolemai & Strabonis puto, ad fretum sinus Arabici.
DEIRORVM Prouinciam Britannia insula, habet Beda.
DEITANIA, Hispania Citerioris regio, circa Carthaginem Nouam, Plinio.
DELA *Δελα*, Arabia Felicia vrbs, Ptolemaeo.
DELAS *Δελας*, Asia fluvius, Stephano in voce *Αράπαι*. Hic vnā cū Tigride Minore Apamiam Mesenes circūdant.
DELBA, vide **DERBE**.
DELBICCA, vide **DERBICES**.
DELCON *Δελκων*, fluvius, in quo piscis delconus, qui inter falsamētā positus, plurimū confert stomacho. Athenaeus 3. Circa Byzantiū fortē. ubi Delcon opidum. Vide **DELTA**.
DELCOs *Δελκος*, lacus piscosus, iuxta Thraciam. Hesychius. Idem cum **DELCON** puto.

DELEAM, vide DALLAM.
 DELEMNITÆ, vide LIMNITÆ.
 DELESSA, Maris Aegæi insula. Antoninus.
 DELGOVITIA, Anglia vrbs. Antoninus. Godmund-
 ham vocat Camdenus, in ditione Eboracensi.
 DELIA, India, Carie vrbs, apud Stephanum.
 DELIOLI Horti, Pontano: sunt prope Neapolim, Pozzo
 Reale dicti Fabricio, in suis Itinerariis.
 DELIVM Δελιον, opidulum Bæotie, in Tanagra, Ptolemæo,
 Stephano, & Suida. Ad mare est, Plutarcho in Sulla, &
 Lilio 35. quinque M. P. à Tanagra, ad mare è regione
 Chalcidii, Herodoto, ubi prælio quondam victi fuere Athe-
 nienfes, teste Strabone. Circa Syriam ciuitas est, Iosepho
 Antiq. 14. cap. 5. Delium habet quoque Strabo, cum
 templo Apollinis, ad sinum Argolicum. Est & locus in
 Euboëa, Plinio, ubi calida aqua. Est etiam Milesiorum
 castellum, ut refert Plutarchus, de Virtutibus mulierum,
 in Polycrita, vide DELVS.
 DELLI, vide PALISCI.
 DELLVM, vide ADELLVM.
 DELMATIA Δελματία, Italia regio est Stephano. Videtur
 idem ex Procopio 1. Gothor. ubi Beneuentum Italia urbem
 Dalmatia ex aduerso oppositam scribit. Iapygia eam par-
 tem, quæ aduersa Diomedæi insulis, eos sic nominare putat,
 ab inhabitatoribus nempe Illyriis: (quorum pars Dalmatia)
 quos olim hanc oram inhabitasse, tradit ex Nicandro, Ant.
 Liberalis. Et hi ex Iapygia fortè vrbe, quæ Illyria etiam est,
 teste Stephano. Festus quoque scribit Daunum Illyria
 gentis virum Apuliam occupasse, & à se Apuliam Dau-
 niam nominasse. Idem Pelignos horum vicinos ex Illyrico
 ortos & profectos tradit. DALMATIA per A. in pri-
 ma est alius pars Illyridis. at DELMATIA scribendum
 docet Cassiodori Geographia: item nummus Fl. Delmatij
 Imp. hoc tractu oriundi. quem historici omnes per A. in
 prima scribunt, malè.
 DELMINIVM Δελμινιον, Dalmatia vrbs, Straboni, &
 Ptolemæo; DALMINIVM, per A. Straboni. Hac quoque
 DALMIVM, & DELMINVM dicta sunt Eustathio aucto-
 re. Donna hodie Sophiano est: Damna Volaterrano. &
 Dumnio, Nigro. Vide DALMANA. nam eandem reor.
 DELON, locus ad Mosæ partes inferiores: ubi pugnatum
 inter Sicambros & Gallos, scribit Tritthemius ex Humi-
 baldo. Fides sit penes auctorem.
 DELOS Δῖλος, Cycladum insula, Ptolemæo, Straboni, &
 fere omnibus. ubi Apollinis oraculum, & natale solum:
 à Sicilia auulsam hanc scribit Lucianus in Dialogis.
 Sdiles, hodie dicitur, Sophiano. Plinius tradit eam ali-
 quando PYRILEN, ASTERIAM ἀστερ, PE-
 LASGIAM πελαγία, LAGIAM, ORTYGIAM,
 CYNETHVM, CYNTHON κυνθος, CHLAMY-
 DIAM χλαμυδία, & SCYTHIAM σκυθία appella-
 tam. ANAPHEN ἀναφή, quondam dictam scribit Philo-
 ORTYX Antonino quoque nominatur. Urbem ASTE-
 RIAM postea DELON nominatam, tradit Apollodo-
 rus lib. 1. in ipso Delo hac est, teste Seruio, in illud Virgilij
 Sacra mari colitur. Hanc eandem idem Virgilius APO-
 LINIS urbem vocat ibidem, 3. Æneid. Vide DELVS.
 DELOS MINOR, vide PVTEOLI.
 DELPHACIA, Plinio Propontidis insula.
 DELPHI Δελφοί, Phocidis vrbs, Ptolemæo, Apollinis oraculo
 clara. Huius situm habes apud Heliodorum 2. & Trogum
 24. Castrum vocat Sophianus. Salona locum hodie appel-
 lant, magnamq; frumenti vim inde adhuc exportari, scribit
 Niger, vide PYTHO.
 DELPHICVM, locus in Carthagine vrbe, Procopio 1.
 Wandalicor.
 DELPHINI, vide TYRRHENIA.
 DELPHINI PORTVS, Liguria, apud Antoninum, &
 Plinium. Leandro Porto fino est. Nonnulli volunt eun-
 dem esse cum ERICIS PORTV, Ptolemæi, sed hic in
 Latinis tantum codicibus inuenitur.
 DELPHINIVM Δελφινιον, qui & SACER PORTVS
 ἱερός λιμὴν, In Bæotia est, è regione Euboëa insula, Stra-

boni. Chij insula castellum est, Thucydidi 2. & Diodoro
 13. item Suida & Stephano.
 DELPHINVS, vide APSACIVM.
 DELPHIVM, vide MEMTORICA.
 DELPHVSA Δελφύς, locus fontis in Delphis. Stephanus.
 Vide TELPHVSSA.
 DELPHVSIA Δελφύς, Arcadia opidum, Stephano ex
 Androtione. Vide DELPHVSA.
 DELTA Δέλτα, Aegypti pars inferior, inter Nili ostia com-
 prehensa, sic ab elemento Græco Δ cuius figuram situ ex-
 primit, ab antiquis dicta. Hac ab Aegyptiis PTIMYRIS
 πτιμύρις, vocatur, Stephano teste. Mahelech ab Agy-
 ptijs dici, tradit G. Tyrim. Sciendum autem quod hac
 Delta, quam MAGNAM cognominat Ptolemæus, (Ba-
 basti & Agathosdemonis fluminibus atque mari Mediter-
 raneo circumscribitur,) duas alias Deltas in se compra-
 hendit: vnā quam PARVAM, & alteram, quam
 TERTIAM vocat, idem auctor. Aliam præter iam
 dictas in hac eadem Magna videtur describere A. Hirtius
 prope Alexandriam, inter Agathos demonem & Taly
 flumina. Videtur & locus sic dictus in ipsa Alexandria:
 apud Iosephum 2. Bell. Iud. cap. 11. DELTA Ptolemæo
 quoque vrbs nomen, in dicta Magna. quæ fortè hodie
 Menuti, quod colligo ex tabula quadam Chorographica.
 M. S. Aegypti. DELTA Xenophonti, alius DELCON,
 opidū est, à Byzantio distans iter pedestre vnius diei. Der-
 con vocatur hodie, Pet. Gyllius. DELTA apud Arria-
 num est insula in Indi fluminis ostio, ubi se Indus bifariam
 diuidit. Hac ab incolis PATALA dicitur, Ptolemæo &
 Plinio testibus. Hic hodie Diu est, Lusitanorum propugna-
 culum. Alia loca huius nominis Delta sunt, ut apud Ste-
 phanum in Syria vrbs. Vicus in agro Corinthiaco, apud
 Pausaniam, vide PATALIS, & METELIS.
 DELTHANII Δελθάνιοι Peloponnesi vrbs, inter Lacedæ-
 monienses & Messenios. Stephanus.
 DELVS Δῖλος, vrbs circa Ciliciam, apud Strabonem 14.
 Locus quoque in Bæotia, aut mons, ubi Apollinem natum
 fabulantur, ut refert Plutarchus in Pelopide. Anidem
 cum DELIVM? vide DELOS.
 DEMA, opidum in Clidro, Cuioplati. Circa Thraciam, aut
 Bulgariam.
 DEMALE, vide DIMALVM.
 DEMENÆ Διμενæ, regio in Sicilia. Etymologicon.
 DEMENOPOLIS, Episcopatus sub sede Seleuciensi Cili-
 cie. Guil. Tyrim.
 DEMETÆ δειμήτις, Albionis insula populi, Ptolemæo.
 Westwales Anglice, Dyfed Britannice vocatur eorum
 regio. ut scribit Lhuydus.
 DEMETRIACVS SINVS, vide PELASGICVS.
 DEMETRIAS, Ptolemæo: antea PAGASA vocata, Plinio
 auctore. Phitioidis in Macedonia vrbs. DEMETRIVM
 ad sinum Pelasgicum est Lilio 28. PYRASVS videtur
 hac quoque à Strabone appellari. (Sed Pagasa alia est à
 Pyraso, apud eundem Strabonem.) Quondam SICYON
 dicta fuit, auctor Gregoras. Sophianus dicit eam adhuc
 hodie Dimitriadā nominari. Demetrius dyrrhacensis, &
 Pagasa πᾶσα, sunt autem Ptolemæo duo opida. DE-
 METRIAS Thessalia vrbs, Lilio 27. 32. Item in
 Assyria, circa Arbelam, Straboni. hanc Persidi adscribit
 Stephanus. Idem aliam habet in Macedonia. vide DE-
 METRIVM, PAROS, & SICYON.
 DEMETRII, vel S. Demetrii insula, in Propontide. In
 Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp.
 DEMETRII Specula, δειπνέτης σκοπός, Athiopia ad si-
 num Arabicum. Ptolemæus & Strabo.
 DEMETRIVM, portus est in promontorio Samothracia,
 Lilio 45. Vrbs Aeolidis: Thessalia circa Crocotum cam-
 pum, Stephano. Hac autem est DEMETRIAS Lij.
 DEMETRIACVM Sinum idem habet, lib. 28. vide
 DEMETRIAS.
 DEMETRIZÆ Campos, habet Niceras. Circa Mosyno-
 polim videntur, inter Macedoniam & Thraciam.
 DEMINSII δειμνίοι, Mysia Inferioris populi, Ptolemæo.
 DEMI-

D E

DEMITHARA, vide GABATHA.
 DEMIVRGI, vide GEOMORI.
 DEMONESOS *Ἰνδῶν*, Stephano; Plinio insula Propontidis, contra Nicomediam. Gyllius in suo Bosporo docet eandem esse cum CHALCITIDE *χαλκίτις*, Stephani, quae hodie Chalcis nominatur, eodē Gyllio teste. Sed idem tradit eā non in sua Nicomedico conspici, ut Plinius habet; vbi nulla est insula, sed cōtra Chalcedonem. Demonesus & Chalcitis sunt duae insulae in Propontide, Plinio. Demonesi duae quoque sunt Helychio, quarum alteram Chalciten, alteram Puyusam vocat. Nescio quos fumos nobis vendit Thaletus, qui ex vna Demoneso, novem insulas facit: vnamque harum Prote, alteram Bergo, tertiam insulam Corui hodie vocari somniat, ad hāc ut relegetur dignus, cū suis augurū myriadibus. DEMONESVS Carthaginiensium insula valde metallifera: est Aristoteli in Mirabilibus.
 DEMOS *δῆμος*, locus in Ithaca, Stephano, quem quoque CROCYLEVM *κροκύλειον*, vocat. Huius mentio est apud Homerum in nauium catalogo, Thucydidem 3. ad finem. CROCYLEA Plinij est, vide DY MOS.
 DEMYRIANGVLI, vide GERMANICIAS.
 DENABA, ciuitas in Edom. Genesis 36. *δενάβα* 70. inter. DINHABA legit Pagninus.
 DENDA; municipium in ora Macedonia. Plinius. Inter Lissum & Dyrrachium.
 DENDROBOSA *δενδρόβοσα*, Carmaniae portus. In Indicis Arriani.
 DENDROS, Peloponnesi insula. obiacet promontorio Spirtao. Plinius.
 DENGIVM *δένγιον*, Thraciae opidum, Procopio 4. Aedific.
 DENISBRVNA, vide LINDISPARNA.
 DENIZVS *δένις*, vrbis in Thracia, ut ait Procopius 4. Aedific.
 DENNA, Aethiopiae sub Aegypto opidum, Plinio.
 DENSELATÆ, vide DANTHELETICA.
 DENTHELIA TIS Ager Peloponnesi, in quo Diana Limneridis templum. Tacito 4. Annal.
 DENTHIADVM *δενθιάδων* populorum meminit Athenaeus 1, quorum vinum celebrat: Pitana vicini videntur.
 DENTHIN horum castellum, idem nominat.
 DEOBICA, vide DEOBIGVLA.
 DEOBIGVLA *δεόβριγλα*, in Lusitania Vegetonum vrbis. & alia Antrigonum. Ptolemaeus, Hanc vocem autem hoc loco corruptam puto, pro IVLI OBIGVLA. quam Latini codices legunt inter Canaricam & Morecam. Deobriga municipium habet Goltzius in suo Thesaurō.
 DEOBIGVLA *δεόβριγλα*, Carthaginensium opidum in Tarraconensi Hispania, Ptolemaeo. THEOBIGVLA Antonino, qui alio loco pro eodem DEOBICA legit.
 DEOPALE *δεοπαλι*, Ptolemaeo. India intra Gangem vrbis.
 DEORVM CVRRVS *δεῶν ὄρυζα*, mons sic dictus Ptolemaeo, Plinio, Mela, & Hannoni; in Libya Interiori. Punta de Lopes Gonçāes, putat forte hodie vocari Florianus. Alii est Sierra Lione, ut quoque Marmolio. hic regis Lusitaniae auri fodinae sunt.
 DEORVM INSVLA, Ptolemaeo, in Oceano Occiduo, prope Hispaniam. Videntur mihi hodie referre Illas de Baiona, CICAS appellat Plinius. FORTVNATAS dici, scribit cum Plinio. Solinus. Cicas insulas hodie nomen retinere, dicit Meralis. Circa Baionam eas tamen quoque locat.
 DEORVM Magnorum templum; apud Actium. Halicarnassens.
 DEORVM MENSA, vide ASTYPALÆA.
 DEORVM PORTVS, Mauritania Tingitana, apud Ptolemaeum est. PORTVS DIVINOS Antonini hoc loco inveniri, annotavit Simlerus. Deorum portum vocat Marmolius Mazzagran, & addit eundem ab Arabibus Boreyja appellari.
 DEORVM VRBS, vide MODVRA.
 DEPAETII, vide DASSARITAS.
 DEPHCHA, vna ex mansionibus Israelitarum. Num. 33. *εφχα* RAPHAGA legunt 70. interp.

D E

DERA *δέρη*, Iberia regio, vbi Sicanus fluitus. Stephanus. In Hispania existimo. Susiana vrbis, Ptol. vide DERRHA.
 DERADRAE *δερὰ δρᾶ*, India intra Gangem gens, Ptolemaeo. Per A. in prima interpretibus.
 DERAE *δέραι*, vicus in Messenia, Pausanias.
 DERANVS *δερῶν*, locus Abdera, Lycophron. & eius Scholastes Isacius.
 DERANOBIJA *δερανόβια*, Ptolemaeo Carmaniae opidū.
 DERAS *δέραι*, Xenophonti 7. Graecor. vrbis circa Corinthum, aut Sicyonem. vide DIRAS.
 DERASIDA insula quondam, postea adiecta Magnesia. sic Plinius.
 DERBANI populi, circa Dalmatiam, à Caesare deuiati. App. in Illyricis.
 DERBE *δέρβη*, Antiocheana vrbis, in Cappadocia, Ptolemaeo, & Straboni. Isauria vrbis. Act. Apostol. 14. item Stephano, sed confines sunt regiones. Eidem Stephano quoque portus est. Apud quem etiam DERBIA, & DELBIA legitur. Deruale hodie. Leunclausio.
 DERBICES, Pomponio sunt populi ad fretum (ut ipse vocat) Cassij maris. DERBICES *δέρβικες*, Straboni ad Fauces scōua, eiusdem maris. Plinio ad Oxum amnem, qui sunt DERCEBII Dionysio Afro. Ctesias *δέρβικες* habet, sic quoque Ptolemaeus, in Margiana, sed geminato x. Alios habet idem DRIBYCES *δέρβυκες*, at in Media. DELBICCAS *δελβίκκας*, legit Stephanus. item DERBIOS & TERBISSOS, ex Ctesia, ut ipse dicit. additq; eos ad mare Hyrcanum habitare, sed an ad Oxum fluvium, vel in Media, non addit. DERBICES sunt quoque Ptolemaeo in Libya Interiori.
 DERCEBII, vide DERBICES.
 DERCENNA, vide DIACENNA.
 DERCVS *δέρκως*, Archiepiscopalis vrbis: in Sanctionibus Pontificum Orientalium. Episcopatum facit Balsamon, & Caropalates. ANDELTA Xenophonti?
 DERDA, vide DARDA.
 DERDAM Iberia vrbem, vbi Caesar agebat. Polyani 8. de Caesare. Ilerda ne legendum? sic mecum sentire postea annotavit Gasfaubonus ad hunc locum.
 DEREDHON, ciuitas in promontorio Aethiopiae, ad sinus Arabici freti angustias, Ptolemaeo. Δαῖν, Straboni. Arrianus in suo Periplo videtur hunc locum ABALITEM *ἀβαλίτην*, nuncupare. Cabo Calissin hodie.
 DEREAD *δέραι*, Arcadia vrbis, Stephano.
 DEREMISTAE, Liburnia populi, Plinio, qui Driuastru Hermolao.
 DEREMMA *δέρημα*, Mesopotamia opidum, Ptolemaeo.
 DERETINI, Dalmatia populi. Plinius.
 DERIMVM, Latij locus, apud Antoninum. x. m. pass. ab Vrbe distans. DECIMVM legit Simlerus: quod probō. & nomen Decimo hactenus retinere puto.
 DERIS, vide DERRHIS.
 DERMONES *δέρμωνες*, Libye Interioris gens, Ptolemaeo.
 DERRHA *δέρρη*, locus in Laconica regione, Stephano, & Xenophonti. sed huic singulari R. scribitur. Plinio vrbis est Macedonia, ad Thermaum sinum. DERRIS Pomponio. inter Axium & Peneum fluvios. Prima Macedonia est, in Concil. Ephesino III. *δέρρης*, Ptolemaeo promontorium est, Paraxia regionis, in Macedonia. sic quoque in Strabonis Epitome. vide DERRHIVM, & DERSAE.
 DERRHAE *δέρρηαι*, Arabia Felicis gens. Ptolemaeo. Per A. in prima interpretibus.
 DERRHII, & DERRIOPEs, vide MAZÆI.
 DERRHIMA *δέρρημα*, Chalybonitidis regionis, in Syria vrbis, Ptolemaeo.
 DERRHIS *δέρρης*, Marmarica, Africae regionis promontorium, apud Ptolemaeum. vno R. apud Strabonem. Deroas G. Mercatori. Vide DERRHA.
 DERRHIVM *δέρρηον*, non procul à Lapidha, in Laconica. Pausanias. An idem cum Derrha?
 DERSAE *δέρσαι*, Thracia gens, Herodoto & Thucydidi. Stephanus eam DERRAM nominat.
 DERTONA *δέρτονα*, Ptolemaeo Taurinorum, in Italia vrbis.

D E

vrbs. **DERTON** *Δέρτων*, Stephanus habet. **DERTHON** *Δέρτων*, apud Strabonem legitur, eamq; inter Genuam & Placentiam, medio itinere ponit. Tortona vocat Leander. **COLONIA IVLIA DERTONA**, est in Goltzij Thesauris, **TERTONA** in lib. Notit. **TERTRIONENSIS** Ciuitas, & corruptius **TETRIONENSIS**, inde apud Diaconum legitur.

DEROSSA, in Latino & Italico Strabone legitur, quo loco in Græco *Δέρσα*, & corruptius *Δέρσα*. verum *Δέρσα*, simplici s scribit Ptolemaeus, **DEROSA** Antoninus. **DETVSANOS** habet Plinius. Hodie dicitur Tortosa, Clusio teste. In Cathalonia est, ad Iberum fluvium. Hispania Tarraconensis regione.

DERVENTIO Aronini & Bede, Anglie fluvius est, qui hodie Anglis Derwent nominatur, & Britannis Dorgwyn. Derby ciuitatem præterfluit, vt Talbotus credit. Loci nomen est, in Lib. Notitiar. de quo vide Camdeni Britanniam.

DERVSI *Δέρσων*, Persica gens, Stephano ex Herodoto, vt ait. *Δέρσων* sunt tamen apud Herodotum, in Cho.

DERKENE, Armenia regio, circa Euphratis originem. Plinius. **XERXENE** malim, ex Strabone.

DESARENA *Δεσαρηνά*, India intra Gangem regio. Arriani Periplus.

DESARETH, vide **DASSARITAS**.

DESERTA Botorum, vide **BOIORVM**.

DESILI *Δεσίλι*, Stephano Thracia gens.

DESITIATES, Dalmatia gentes videntur, apud Plinium, & **PATERCULUM**. **DASITIATÆ** sunt Straboni, & **DYSIDIATI** Dionii, vt putat Casaubonus. Horum dux erat Bato. **DAISSI** sunt mihi apud Appianum, interprete P. Candido. Græcum codicem non vidi.

DESSÆ, ad Catarractam. Sic Aristides in Sermonibus sacris. **DESSENORVM** *Δεσσων*, meminit A. Occo, ex nummis Gordiani & Seueri.

DESSAV *Δεσάβ*, castellum circa Palaestinam. 2. Machab. 14.

DESSOBURICA, vrbs inter Asuricam & Taraconem. Antoninus.

DESTICOS, maris Ægei insula deserta, circa Chersonesum Thracia, apud Plinium.

DESVDABA, Medica regionis vrbs. Liius 44. in Thracia.

DESVIATII, Gallia Narbonensis populi, teste Plinio.

DETVNSIVM, vide **DECVNSIVM**.

DETVNDA *Δετύνδα*, Turdolorum in Batia opidum. Ptolemaeus. corruptè pro **MYNDA**, vt putat Casaubonus. Vide **DECVMA**.

DEVA *Δεβα*, Ptolemaeo Albionis insula flumen est, qui Lhuydo Dyfy dicitur. Dea, Buchananus. Antonino **DEVA** **LEGIO XXIII**. Albionis insula vrbs est, quam Lhuydus vocat Britannicæ Caerleon ar dourdown; & Anglicè Cester & Legancestre. Pomponio Hispania Tarraconensis fluvius est **DEVA**, qui Tritium Tobolicum attingit. Huic suffragatur Ptolemaeus. Nomen retinet, Garibatio teste. Est **DEVA** quoque Arabia Felicis vrbs, eidem Ptolemaeo. vide **DEVNANA**.

DEVADÆ, insula Arabia Felicis, in Indico mari. Plinius.

DEVANA *Δεβανα*, Texalorum ciuitas Ptolemaeo, in Albionis insula. Lhuydus Cester vocat. Camdenus Aberdone; vbi academia, in Scotia. Vide **DIVANA**.

DEVICALIDONIVS, vide **CALIDONIVS**.

DEVICALION, vide **PYRA**.

DEVELTVS *Δεβέλτ*, Thracia colonia & vrbs, apud Ptolemaeum. **DIBALTVM** Ammius est. quam Sophianus Deuelto adhuc nominari scribit. Bulgari Zaguriam nuncupant, inquit Cuioplates. *Ζαγύρεα* habet Cedrenus. **DEBELIVM** Antonini est, vt Simlerus indicat. **DEVELTON**, cum stagno, quod nunc **DEVLTON** vocatur, sic Plinius lib. 4. cap. 11. Hoc stagnum dicit Nigler hodie Stagnata nominari. Sed alia videtur hac à Ptolemaei. Hæc multum absum, quin credam hanc lacum à Zosimo **PHILEATINA** appellari.

DEVNANA *Δεβανα*, Albionis insula vrbs, vt habet Ptolemaeus, in Cornauis, vbi **LEGIONEM XX**, vixit *Πρόβιος*

D E

locat. Iacobi Taj codex manuscriptus, *Δεβα* **DEVA**, tantum legit. Goltzius ex Geta Imp. nummo hanc adfert inscriptionem, **COL. DIVANA LEG. XX. VICTRIX**. Camdenus Chester, & Westchester interpretatur. & **DEVA** ab Antonino vocari credit. Doncastre facit ex eo Villanovanus.

DEVONA *Δεβωνα*, Ptolemaeo Germania vrbs est, qua Æmarch Pet. Appiano.

DEVRIOPVM, Paonia ea est regio, iuxta Erigonum fluvium. Liius 39. & Strabo *Δευριον*. Vide **DVRIOPVS**.

DEVSION, vide **DIVISIONVM**.

DEXAMENÆ *Δεξαμεναι*, Ambracia regionis pars, est Stephano.

DEXARI *Δεξαρι*, Chasonum gens: Encheleis vicina. Stephanus: ex Hecataeo.

DEXIMONTANI, Susiane regionis populi, dextram Granij fluminis habitantes, teste Plinio.

DEZERIDA, vide **DYSTAGERDA**, & **DAMASTAGAR**.

DIA *Δία*, Maris Cretici insula, Ptolemaeo, & Straboni. CIA fortè Plinij. Standia est hodie, vt placet Sophiano. Thessalia vrbs est apud Stephanum. **DIENSES** Plinio, Macedonia populi, in gremio terrarum. Eidem Stephano est Thracia vrbs: Euboica: *Λασιτανία*, iuxta Oceanum: Italia, iuxta Alpes: Scythia, prope Phasidem: Caria: Bithynia, iuxta Pontum: Vrbs quoque, & insula Peloponnesi, iuxta Scylaurum: item insula alia iuxta Sarmossum. & alia prope Miletum. Est quoque insula in sinu Arabico; auctore Strabone. & vrbs in Taurica Chersoneso, apud Plinium. Palaestina vrbs est, Iosepho Antiquit. 13. **DIVM** Cælesyria hac apud Ptolemaeum est. Asia vrbs est, Nicephoro Callisto: terramotu eversa, sub Tib. Aug. si sincerus sit locus. Vide **NAXOS**.

DIABÆ, vide **ORCHOMENVS**.

DIABAS, vide **ADIABENE**.

DIABASIS *Διάβασ*, campus sic dictus est, apud Cedrenum & Cuioplatem. Circa Constantinopolim videtur. Vide **CONOPON**.

DIABATE *Διάβατη*, Ptolemaeo insula est iuxta Sardiniam. *Διάβατη* Stephanus habet. Afnaria hodie dicit Leander & Niger perhibent.

DIABENE *Διάβην*, loci nomen. Cedreno. ad quem Orestes appulit. apud Scythas alicubi.

DIABENSIS Episcopi, in Africa meminit lib. 2. Opatius Afer.

DIABETÆ *Διάβηται*, insula quadam, iuxta Symen, Stephano. Numero quatuor sunt Plinio: iuxta Rhodum. vbi & hac Syme est.

DIABETE, vide **DIABATE**.

DIABLINTRES, Casari Gallie populi. quo loco Fulvius in **DIABLINTES** in suo libro habere dicit. **DIABLINDI** est apud Plinium, quos eosdem putat idem Virgilius. **DIABLITAS** *Διάβλιτας*, Ptolemaei esse video. Leonodoul facit ex iis Marlianus, opidum è regione Britannica insula. In S. Donnoli Cenomanorum episcopi vita, hac leguntur, Villa Tridenta sita in Conditia Diablantica. Becanus verò in suis *Atuaticis* Diablintres Casari, Linter interpretatur. Pagus hic est Brabantie, ad flumen Getam. Vide eius Becceselina, vbi hoc ex horum etymologia ingeniose admodum, vt cætera, colligit. vide **AVLERCL**.

DIABOLIS, vide **DEABOLIS**.

DIABORYSTHENES, vide **BORYSTHENES**.

DIACENE, locus non procul à Centum collibus: in Hungaria. Cedrenus & Cuioplates.

DIACHERSIS *Διαχερσις*, praesidium Cyrenaica regionis, Ptolemaeo. Carcora nunc, teste Marmolio.

DIACIRA, vide **DACIRA**.

DIACOELE *Διακοίλη*, via nomen, in Attica, Herodoto 8.

DIACOPB *Διακοπ*, locus Palaestina. 2. Samuel. 6. & Iosepho. Percussus appellatiue vertit D. Hieronymus.

DIACOPENA *Διακοπηνά*, & **PIMOLISENA** *Πιμολισήνα*, regiones inter Halym & fridem fluvios, Straboni.

DIACRIA *Διακρία*, pars Attica tribus, Pallantis sedes. Stephanus.

Stephanus. Horum Discriorū quoque mentio in Solone Plutarchi. vide TRYCHATA.

DIACVISTA *Διακυστα*, insignis vrbs, inter Placentiam & Genuam. Strabo. Ingens admodum ad hunc locum Casaubonus pro *Διακυστα* & *Ιεσσα*, *Ανακαστα*, *Α- QVÆ STATYELLÆ* legit.

DIACVM *Διακον*, Mysia Inferioris opidum, Ptolemaeo. Hinc vocem reperio quoque apud Thucydidem 7. quo loco huius Scholiastes *Διακον* legebat. sic etiam ora libri. Vide DIMVM.

DIADAEORVM *Διαδαίων*, meminit Goltzius, ex nummo, in suo Thesaurō. In Euboia nī fallor, sunt: aut in Lycia, & Dias.

DIADES, vide ATHENÆ.

DIADOCHON *Διαδοχόν*, Persica vrbs, iuxta Ctesiphontem. Stephanus.

DIAGEBRES, quondam IOLAENSES dicti. Strabo. Vide SARDINIA.

DIAGVM *Διαγών*, Peloponnesi fluvius, à Meridie in Alpheum influens, & Pisam ab Arcadia terminans. Pausanias 2. Eliacorum. I AON fortè Dionysio esse, quis suspicari posset, annotavit Sylburgius.

DIHYRCANIA, vide HYRCANIMACEDONES.

DIAMVNA *Διαμύνη*, India fluvius, in Gāgem aquas suas evoluens, Ptolemaeo. IOMANES à Plinio vocatur, ut dicit Hermolaus, & Mercator.

DIANA, vel AD DIANAM, Africa Propria vrbs, Antonino, Fortè eadem cum ADDIANVM. Idem ibidem DIANA VETERANORVM.

DIANÆ FANVM *Διαναίων*, Ptolemaeo Bithynia promontorium, iuxta os Ponti Euxini. Scutari appellat Sophianus. Hoc loco apud Ptolemaeum VRIDIOS, i. Iouis Vrij, debere legi, docet Pintianus, in suis Plinianis Castigationibus. Ego ex Cicerone lib. 4. in Verrem, & Arriano in suo Periplo Maris Euxini, scio in hoc Asia promontorio, Iouis Vrij *Διὸς Ὠρείου* Fanum status: sed an ea de causa reprehendendus sit Ptolemaeus, Pintianus viderit. Credo potius utrumq; vbi fuisse, vtriusq; fide dignis testibus. Vide IOVIS VRII Fanum.

DIANÆ Fanum, in Campania, à Capua stadiis triginta. Pausanias. DIANÆ FON, vel fluvius, Solino in Sicilia, ad Camerinam urbem. Eius meminit quoque Dionysij interpres Priscianus, siue quis alius sit. Paradiso hodie vocari, scribit Aretius. Huic loco fortè opidulum superadificatum Yhomisum nomine, inquit Fazellus. DIANÆ Aitolica LVGVVS, apud Venetos est, Straboni. Ad Anagninum compitum etiam: Luid 27. DIANÆ Iulienisum lucus, vide IULIENSES. DIANÆ Limneridis templum in Peloponneso: de quo controuersia inter Lacedaemonas & Messenios, Tacitus 4. Annal. & Pausanias 4. DIANÆ Oraculum, *μαρτυρίον*, Ptolemaeo. In Arabia Felici. DIANÆ Phasiana Fanum, circa offia Phasidis fluminis. Zosimus. DIANÆ Portus, in Sardinia, Ptolemaeo. DIANÆ Speculum, vide TRIVIA.

DIANÆ Spelunca, in Dalmatia: vbi multa corpora quorum costa XVI. vlnas excedunt, auctore Phlegonte Tralliano. DIANÆ TEMPLVM, est in Creta insula, quod ROCCEAS, *Ροκκείας* appellatur. Aelianus lib. 12. cap. 21. De Animalib. idem lib. 14. cap. 20. exordiz legit. Stephanus habet RAVCVS *Ραυκός*, vrbs in Creta. DIANÆ Templum, iuxta Peloridem Siciliae, habet Vib. Sequester, & Appianus 5. Ciuilium: circa Mylas. huius meminit etiam Dion 49. Circa Rhegium Iulium, Thucydidi 6. In Peucetis, Aristoteli in Admirandis. In Euboia quoque; item in Achaia, sunt Ptolemaeo. Strabo Di. ne Ephesia templum habet in insula quam Rhodani ostia faciunt. Polybius 4. inter Cynatham & Clitorium. In Arcadia. DIANÆ Astyrina Fanum, in Thebes campo, Troadis. Xenophon. Vide ASTYRA. DIANÆ Tiburtina silua, meminit Martialis 7. ad Fuscum.

DIANENSIS Legionis XXXI. meminit Goltzius ex veteri lapide. DIANENSIS Episcopi, in Africa: meminit Coll. Carthaginens.

DIANES *Διάνης*, Galatica gens, Stephanus: ex Erastostelenis 4. Asiatica an Europea, incertum.

DIANEVTERIVM, locus maritimus, centum stadiis à Constantia. (Cypri vt conjicio.) Metaphraistes in vita S. Epiphani. An fortè DINARETVM Plinij?

DIANITIM myrrham, habet Plinius, in Arabia Felici. A loco sic dictam suspicor.

DIANIVM, Hispania opidum Ciceroni, & Plinio, cui Stipendiarium cognominatur. ARTEMISIVM *Ἀρτεμισίων*, quod idē sonat, Straboni. cui etiam HEMEROSCOPIVM *Ἡμεροσκοπίον*, quod diurna specula significat, dicitur. Idem esse cum FERRARIA promontorio Melela, scribit Florianus. Hoc verisimile est, nam Strabo dicit eo loco bonas ferri secturas esse. Ad Mare Balearicum est vrbs, inter Sacronem & Carthaginem. Denia hodie vocari scribit Florianus, Moralis, & Clusius. Beuterus addit quondā Atalaya de Sertorio vulgò nuncupatam. Idem tradit adhuc, ab Artemiso, Atemuz vulgò nominari promontoriū huius vrbs, tribus leucis hinc distans. *Διανίων* legit hoc tractu Ptolemaeus Graecus, viriosè fortè. DIANIVM, Plinio iuxta Corsicam, insula est, quam ARTEMISIAM vocat, vt ipse addit. Leander dicit hodie Monte di Christo appellari. Mar. Niger Ianuti, vel Gianuti vocat, & scribit Monte di Christo OGLASAM Plinij esse. Ego Dianū hodie Ianuti, & EGILIVM quam Plinius eodem loco describit, Gilio nominari puto ob soni, & situs homologiam; ambas enim contra Cosanum litus ponit. Vide ARTEMISIVM.

DIANTIVM *Διάντιον*, campus Thermodontis. Lexicon Phaurini. Alibi *Διάντιον* legit. Vide THEMISCYRA.

DIAPHANES, fluvius Cilicia, circa Syriam. Plinius.

DIAPHENVM, Arabia vrbs. lib. Notit.

DIAREVSA, vide DISISTRATI.

DIARMATOS *Διαρματός*, Attica locus, in Parnetho. Hefychius.

DIARRHOEA *Διαρροία*, Cyrenaica regionis portus, Ptolemaeo. Zanara à Marmolio interpretatur.

DIAΣ *Διάς*, Licia vrbs. Steph. Attica tribus. Iulius Pollux.

DIASIONES, vide DASNONES.

DIATAS gentile, facit à Dio Macedonia: Pausanias in Bzoticis. vbi Stephanus DIASTAS legit, in verbo ΔΙΟΥ.

DI AVLITÆ, vide DIABLINTRES, & AVLERCI.

DI AZIMVM, vide DAZYMENA.

DIBALTVM, vide DEVELTVS.

DIBITACH, opidum circa Ctesiphontem. Plinius.

DIBOMA, vide DEBOMA.

DIBON, vel DIMON Aqua, Esaia 15. De his adi I. Drusum cap. 17. lib. 10. Obseruatio. Sacrarum.

DIBONGAD *Διβόνγαν*, 70. interp. māsionis locus. Nā. 33. Ios. 13.

DICÆA, vide PYTEOLI, & DICEÆ.

DICÆAPOLIS, vide DICEÆ, & EGESTA.

DICÆARCHIA, vide PYTEOLI.

DICDICA, Antonino Africa Propria vrbs. Simlerus credit eius Episcopum DOGITIVM appellari, in Conciliorum opere.

DICEÆ, Plinio Thracia vrbs, circa Tindam, aut Bistoni-dem paludem. DICÆA *Διγαία*, Stephano & Herodoto.

DICÆAPOLIS Suida, prope Abderam. Aliam DICÆAM habet Plinius ad Thermeum sinum: Stephano est ad Tyrrenicum sinum. Sed ad Toronaicum fortè legendum puto. quem eundem esse cum Thermæo, doceo in THERMÆVS.

DICÆAM Petram, locum Europeum ad Bosporum Thracicum, habet Gyllius, ex Dionysio Byzantio.

DICLA, vide SCYTHIA.

DICRENSIS Episcopi, in Numidia, meminit Vic. Vicēf. MS.

DICTÆVS, vide DICTE.

DICTAMNVN *Δικταμνον*, Creta insula opidū. Ptolem. DICTYNNAS *Δικτυννα* fortè Straboni. Dictana Vocat Pinetus.

DICTE *Δικτή*, Ptolemaeo & Straboni. DICTÆVS Plinio, DICTINNÆVS Solino. Creta insula vions. Labyrintho à Sophiano nominatur. Bellonius eum Lathi, & Sethis vocat. Est & Troia mons: itē in Scepsia locus, Strabon.

DICTERIVM Δικτήριον, locus in Samo. Etymologicon.
DICTIDIUM Δικτῖδιον, Græcia opidum, ad Athon montem: Thucydidi 5.
DICTIS Δικτῖς, Galatia vrbs, Ptolemaeo.
DICTIS, STAPEN, & CASTINA, regiones vbi syrumpus absinthius paratur. Serapio.
DICTVM, Britannia insula opidum, lib. Notit. Diganwey apud Camdenum nominatur.
DICTYNNÀ, vide **DICTAMNVM**.
DICTYNNÆVS, locus, aut pars Sparta, Lilio.
DIDASCAE Διδασκαῖα, Aethiopia sub Aegypto populi, Ptol.
DIDASCVS vrbs, Polyeno lib. 4. Wetterano interprete: in Antiocho Seleuci F. Græcus codex Damascus legit.
DIDATTIVM Διδάτιον, Sequanorum vrbs, in Belgica; Ptolemaeo auctore. Talenberg Latio. Hasenburg vertit Villanovanus, ex Rhenano fortè. huic etiam circa Tachsfelden videtur. Ptolemaei interpretes corruptè **DITTATIVM** legunt. Sunt qui Dole ad Dubium fluvium putant.
DIDAVCANÀ Διδάκκανα, Bithynia opidum, Ptolemaeo.
DEDACANÀ legunt interpretes. Candria hodie esse, scribit Leunclavius.
DIDDA, Gaium Diddensem presbyterum, habet D. Cyprianus in Epistolis. Circa Carthaginem fortè locus.
DIDVGNÀ Διδύγνα, Ptolemaeo Babylonia vrbs.
DIDVNI, vide **LONGIDIDVNI**.
DIDVRI, circa Iberiam populi, apud Plinium, Circa mare Caspium sunt Ptolemaeo, in Sarmatia Asiatica.
DIDYMA Διδύμα, locus & oraculū Mileti. Sunt & fontes in Thessalia. Duæ quoq; insule, iuxta Scyrum. Item thons propè Laodiceam. hac omnia Stephanus. Locus quoque Thebaida, in Aegypto, apud Antoninum.
DIDYMÆ insula circa Troada, Plinio. Aliæ duæ, circa Rhodum: ut videtur apud eundem. Insula quoque duæ sunt in Aegyptiaco pelago, testis Ptolemaeus. Item ex Cycladibus vna, Ouidio, hoc versus, At nō Oliaros, Didymēq; & Tenos, & Andros. Eadem fortè cum Didyma Stephani, quam iuxta Scyrum habet.
DIDYMÆI Apollinis, vide **BRANCHIDARVM**, & **ARÆ**.
DIDYME Διδύμη, Ptolemaeo & Antonino vna est ex Aeoliis insulis, inter Italiam & Siciliam. Saline, Fazello: Panare, Leandro. Fazellus scribit Panaria esse **ICESIAM** Δικσία, Ptolemaei; quam eandem cum **THERMISSA** Δέρμια Strabonis dicit. Leander putat **ICESIAM** hodie Saline appellari. Hic Dausus sum, non Oedipus.
DIDYME etiam vrbs Libya: & Cilicia vicus: Stephano. Videtur Sicilia vrbs: Ouidio 4. Fastorum.
DIDYMI Populi, in agro Milefio. Pausanias 5. item Suidas in voce Branchida. Eidem Pausania vicus sic vocatur, in Argia Peloponnesi. Vide **BRANCHIDÆ**.
DIDYMI Sinus, vide **DIONYSIADES**.
DIDYMOTICHOS Διδυμοτικός, opidulum in promontorio situm, in Thracia; sub quo lapidicina, Laonico, Gregora, & Callisto, Ad Hebrum fluvium est. qui illud ambis, ut legiur in Niceta Balduino Flandrico. Dimotuc vulgo hodie, testis Leunclavius. Est & locus sic dictus in Asia Minori, circa Aeoliam, ut apud Polybium 5. videtur. Caria est, apud Suidam.
DIDYMVS, mons Asia minoris apud Ptolemaeum Latinum, in Græco est Διδύμη τῆς ἀνατολῆς. Διδύμα Stephano.
DINDYMENES Δινδυμῆνης, matris deum mons, Arriano, & Herodoto 1. unde Hermum fluvium oriri dicit. Cybelvs apud Diodorum & Seruium vocari, non dubito. Deam enim Cybelem etiā Dindymam vocari, testatur idonei auctores. Videtur à Lilio **ADOREVS** dici, cum scribat lib. 38. Sangarium ex eo effluere. Alius est Dindymus mons apud Plinium, Appianum, Strabonem, Stephanum, & Apollonium (apud alios **DINDYMA**) ad Propontidem nempe: qui ut Zosimus refert, Cyzico imminet, in quo Rhea deæ simulacrum. Sunt quoque montes Didymi in Arabia Felici, Ptolemaeo. Et in Thessalia Straboni. in quibus Magnetes habitabant.
DENORVM Δηνῶν, meminit Goltzius in suo Thesaur. ex nummo. An à Dia?

DIENSES, habet P. Diaconus, in Gallia Narbonensi, circa Rhodanum. Vide **DIA**.
DIERNA Διέρνα, Dacia vrbs, apud Ptolemaeum. Cheio Mario Nigro est. Torna Hugaricæ, & Torrenborg Germanicæ vocari, scribit LaZus.
DIESIÆ Διέσαι, iuxta Pontum gens, videtur apud Stephanum in verbo Πίσαι.
DIETHVSA, maris Aegæi insula deserta. Plinio, Circa Thracia Chersonesum videtur.
DIGBAM, opidum Mesopotamia, in ripa Tigridis, circa confluentes. Plinius.
DIGENÀ Διγῆνα, Ptolemaeo, **DIGIMA** interpretibus: Arabia Felici vrbs.
DIGENTIA, fluvius Italia, cuius meminit Horatius, lib. 1. Epist. ad Lolium. in Sabinis est. Riuo del Sole vocant Blondus, & Leander.
DIGERI Διγῆροι, Thracia populi, Plinio. item Stephanus ex Polybii 13. ut addit.
DIGIMA, vide **DIGENÀ**.
DIGLATH, & **DIGLITO**, vide **TIGRIS**.
DIGMA Διγμα, Pars Pyraei: Xenophonti 5. Græcor.
DIGNENSIS, vide **DINIA**.
DII DIOI, Thracia populi, Rhodopen incolentes. Thucydides 2.
DIIPETES Διίπῆτες, Nili epitheton Eustathio, in Iliad. 9. Item **Διίπῆς**, & **Διίπῆ**.
DILÆ, Gallia Narbonensis portus: XII. M. pass. à Fossis Marianis. Antoninus.
DILIMNITÆ, maxima omnium natio est, qui intra Tigrim fluvium loca incolunt. Agathias 3.
DILVRO, vide **ILLVRO**.
DIMALVM Διμαλόν, Illyriorum opidum, quod ab Aemilio Coscaptum scribit Polybius 3. Idem lib. 7. **DEMALE** vocat. Geminato 1. habet Lilius 29.
DIMASTVS mons, in Mycono insula, Plinio. Insula circa Rhodum, eodem auctore.
DIME, vide **DYME**.
DIMIDIA, aqua sic vocata, in Stabiano. Plinius.
DIMIGVTHIA, vide **DINOGETIA**.
DIMIX, vide **ERTE**.
DIMON, vide **DIBON**.
DIMONA Palestina locus. Ioseph 15.
DIMVM, Mæsia inferioris vrbs, Antonino. **DIA CYM** Ptolemaei videtur. Vide **DVNVM**.
DIMVRI, India populi, circa Indum fluvium. Plinius.
DINARETVM, promontorium Cypri, maximè Orientale. Plinius. Videtur ouerā Cios Ptolemaei, vbi Latinus codex Clides legit. Vide **DIANEYTERIVM**.
DINDARI, Plinio Dalmatia populi sunt. **Δινδαροι** apud Ptol.
DINDRYMÆORVM Δινδρυμῶνων, meminit Goltzius ex nummo C. Caf. Aug. Macedonia vrbs est, apud Stephanum **Δινδρυμῶνα**.
DINDYMA Δινδυμή, Troadis mons, Stephano. Phrygia, Vibio. In Cyzico, Appiano in Mithridaticis, & Scholiasti Apollonii in Argonauticis. quem Rhea sacrū dicit. Huius quoque meminit Zosimus. Ex eodem quatuor flumina educit Claudianus in Eutropium 2. Vide **DIDYMVVS**, & **CYZICVM**.
DINE DEVM, lacus Arcadia est, aqua dulcis, iuxta mare. Pausanias.
DINEIS, vide **DIIPETES**.
DINHABA, vide **DENABA**.
DINIA Δινία, Gallia Narbonensis vrbs est, in Ebroduntis, Plinio; in Sentis, Ptolemaeo. Digne vocat Cænalis, & Poldus Donoy Schudus; sed hic pro Ebroduntis, Bodiontios legit. **DINIENSIS**, siue **DIGNENSIS** scimitatis meminit lib. Prouinciar.
DINIAE, Phrygia locus, Lilio 38. Maioris puto.
DINOGETIA Δινωγέτις, Ptolemaeo Mæsia inferioris vrbs est. **DIRIGOTHIA**, lib. Notitiarum habet, & **DIMIGVTHIA**, Antoninus. quod annotauit Simlerus. Dinogetia hodie Drimago vocatur, Nigro.
DINOLITIONIS insula, in Gallia (Lugdunensi opidum) est, ut habet S. Marculphivita.

D I O S ἰερον, id est, **I O V I S** Sacrum, Ionia opidulum, inter Lebedum & Colophonem. Stephanus. **D I O S H I E R I T A** forte Plinij, circa Epheſum. Idem **D I O S H I E R O N I T A S** habet alicubi in Asia Propria.

D I O S C O R O N, insulam ante Lacinium promontorium Locrorum, habet Plinius. **D I O S C V R I A D I S** promontorium Italia, post Iunonis Lacinia Templum, ponit Diodorus 13.

D I O S C O R V P O L I S Ecclesia, meminit Georg. Patriarcha, in vita D. Chrysostomi. Circa Aegyptum videtur.

D I O S C V R I, vide **A R G O N A V T A**.

D I O S C V R I A S **Διοσκουρίας**, quae & **S E B A S T O P O L I S** **σεβαστοπόλις**, Ptolemaeo & Arriano. Colchidia ad Pontum vrbs. in Dioscuri regione (vt eam vocat Eustathius) quondam **A A c i a**, dicta, Stephano auctore. Plinio haec tamen diuersa sunt. Habet & Stephanus eodem tractu quoque **A e a m** aliam, à Dioscuriade. Dioscuriadem Castaldus hodie Sauatopoli vocat; Iosephus Barbarus Seuastopoli: melius puto. Promontorium Magna Graecia **D I O S C V R I A S** quoque est Diodoro 3. à Dioscore insula huic vicina, vt puto. Alijs hoc **L A C I N I V M** nominatur. Stephano Dioscurias vna est ex Leucis insulis Africa. vide **D I O S C O R O N**.

D I O S C O R I D V, Plinio **A z a n j** maris insula est. **D I O S C O R I D I S** **Διοσκορίδα**, etiam vocat Ptolemaeus. Cugia muria Ramusio est. Zocotara Barrio; vnde aloës laudatiss. Fortè eadem est cum ea qua Orosio **P H E B O L** dicitur.

D I O S C V R I V M **Διοσκουριον**, Phlasiæ opidum, in Peloponneso, Polybio 4. Apud eundem 5. in descriptione Seleucia aliud **D I O S C V R I V M** habet, huic tamē vrbi adiacens.

D I O S C V R O N **Διοσκουρον**, Libya vicus, vbi Argonautae Paridem persequentes, Helenam rapuerunt. Stephanus. In Marmarica est, Ptolemaeo. cui quoque portus sic dicitur, in Aethiopia, ad sinum Arabicum. Fanum quoque est, circa Sagram fluuium, in Brutijs: Straboni 6.

D I O S H I E R I T A, & **D I O S H I E R O N I T A**, vide **D I O S** ἰερον.

D I O S P A G E, Mesopotamia opidum, Plinio.

D I O S P O L I S Magna & Parua, (haec **I O V I S** ciuitas Plinio.) Aegypti Superioris vrbes, Ptolemaeo, Strabone, & Stephano auctoribus. Aliam praeerea **D I O S P O L I M** habet Strabo, propè Mendetem. & Suidas, in Busirite Nomo. in voce Demetrius. Sic quoque Laertius, in Demetrio Phalereo. Stephanus & aliam in Palaestina describit. sic quoque Iosephus & Antoninus, inter Caesarem & Ascalonem. quam Theodoretus antea **L Y D D A M** vocatam ait. Alia est etiam in Bithynia vrbs, Ptolemaeo; ad Pontum. Chio, Nigro dicitur: Port de Hassio Theueto.

D I O S P O L I S in Thracia quoque, cuius Episcopum Alexandrum, nominat Cedrenus. Vide **B E R Y T O S**, **L A O D I C E A**, & **T H E B A**.

D I O S P O N T A N I Episcopi, in Armenia Maiori, meminit concilium Nicenum. Vide **D I S P O N T V M**.

D I O S V R O S, vide **C H R Y S O P O L I S**.

D I O S T E C N O S I A, Liberi Patris fons in Andro Insula, Plinio. Dios Theodofia legit Pintianus.

D I O T R E N S I S Plebis, sit mentio in Decretor. I. Distinct. 63.

D I P A A **Δίπειρα**, Arcadia vrbs, Stephano. Pausanias per diphthongon in prima **Δειπειρα**.

D I P H R I **Δίπρι**, Phoenicia est vrbs, apud Stephanum.

D I P T H E R A, opidi nomen, apud Nicolaum Myrepsium, testem adducit Philonem medicum. Nescio quibus in terris.

D I P N I A S, vide **D E I P N I A S**.

D I P O E N A **Διπουνα**, Arcadia opidum, Pausania. Aliud est **D i p a a**, vel **D i p i a**.

D I P O L I S, vide **L E M N O S**.

D I P O T A M V M **Διποταμων**, id est, castrum Imperatorium. Mesanacta, ab incolis appellatum, sic Cedrenus. Dipnanos à Turcis vocari, dicit Leunclauius. In Asia Propria alicubi. in Phrygia videtur apud Europalatem.

D I P P A, vide **A C H Z I E**.

D I P P O, Hispania vrbs: inter Cordubam & Emeritam; Antonino. An Hippo Liuji?

D I P S A S, Lucanus 8. Iam Taurum, Tauroq; videre Dip-
santa cadentem. Fluius putatur sic dictus. Cilicia fortè.

D I P S I V M, vide **A R G O S**, & **C O R Y P H A S I V M**.

D I R A D E S, vide **D E I R A D E S**.

D I R A D I O T E S, vide **D I R A S**.

D I R A S **Δείρας**, Argia locus, vbi Apollo Diradiotis colebatur. Pausanias in Corinthiacis. Idem cum **D E R A S** Xenophontis: & **D I R A D E S** Suida. **Δείρας** **Δείρας**, apud Phauorinam, est tribus Leontidis.

D I R B A **Δίρβα**, Scythia locus, in quo vrbs Teos. Stephanus in voce Teos.

D I R C A A, vide **T H E B A**.

D I R C E **Δίρκε**, Euripidi, Apollodoro, Diodoro, Pausania, Straboni, Philostrato, Aeschilo, & Eliano, fons & fluuius est secundum Ismenum, & Thebarum menia. in Boeotia. **D I R C A I** Verticis umbras, habet Papinius 12. Thebaidos. ex quo montis nomen esse apparet. Est etiam fons iuxta Pharas, in Aethiopia Peloponnesi, apud Strabonem 8.

D I R C E N N A, siue **D E R C E N N A**, item **D E R C E L T A V T** legit Turnebus. fontis nomen in Hispania, Martiali.

D I R E, vide **D E I R E**.

D I R E A, Aethiopia sub Aegypto vrbs, in Nili ripa. Plinius.

D I R E V M, vide **D A R I A V M**.

D I R I D O T I S, vide **T E R E D O N**.

D I R I G O T H I A, vide **D I N O G E T I A**.

D I R I N I, Apulia populi, Plinio.

D I R P H O S S V M **Δίρρυσον**, Lycophroni. eius commentator Isacius dicit montem Euboëa esse, & ab Euphorione **D I R P H I S** **Δίρπης**, dici. **Δίρπος**, etiam Stephanus meminit, per Ipsilon, in vltima. vide **T R Y C H A T A**.

D I R P H V S, vide **D I R P H O S S V M**.

D I S C A R T A, locus Persia regionis. Surius ex Metaphrase, in vita S. Anastasii.

D I S C E R A natio, Africa Interioris: quam Plinius scribit à Corn. Balbo deuictam.

D I S C H E R I, ad Pontum populi, Pomponio. circa Trapezunta videntur.

D I S O R A **Διόρρα**, Thracia gens est Stephano. ex Hecataeo.

D I S P A R G V M, vide **A S C I B V R G I V M**.

D I S P O L I S, vide **D E A B O L I S**.

D I S P O N T V M, regio circa Pontum videtur, vnde auripigmentum adfertur. In lib. de simplicibus medicamentis, qui Galeno attribuitur. An Dispontum?

D I S T A **Δίστα**, Atria regionis opidum. Ptolemaeus.

D I S T R A, vide **D Y R O S T O L O N**.

D I T I O N E S **Διτιώνες**, Dalmatia populi, Plinio & Ptolemaeo. Vide **D A S N O N E S**.

D I T I S **Διτίς**, vide **P L Y T O N I S**.

D I T T A N I **Διττανοι**, Hispania Tarraconensis gens, circa Orospeadam. Strabo. **T H I T T I** apud Polybium mihi videntur.

D I T T A T I V M, vide **B I D A T T I V M**.

D I V A **Δίβα**, fluuius Albionis insula, apud Ptolemaeum, in Scotia, Deo mihi videtur.

D I V A N A L E G. X X. V I C T R I X colonia; in Goltzj Theſauro, ex nūmo. An Deunana, vel Deunana Ptolemaeo?

D I V D V R V M, Antonino opidum, xv. m. pass. à Lutetia distans.

D I V G V N T I, vide **F O R V M** Diuguntorum.

D I V I N O S, Municipium Italia: apud Frontinum V. C. Francisci Nansii.

D I V I N O S Portus, vide **D E O R V M** Portus.

D I V I O D V R V M, vide **D I V O D V R V M**.

D I V I O N V M, Burgundia vrbs, Greg. Turonensi. Dijon hodie. Sylburgius in Notis ad Casiodori Chronicon putat pro hoc opido **D E V S I O N** debere legi, vbi Saxones suos scribit, consulibus Valentiniano & Valente.

D I V I T E N S E Munimentum, sic enim vocatur in vetusta lapidea inscriptione, ibidem inuenta, vt Rhenanus docet. Est pagus ad Rhenam situs, e regione Coloniae Agrippinae, quem

quem hodie vulgo *Deutlich* vocant. **DIVITENSIVM** nomen quoque Marcellinus, lib. 26. & 27. nō lib. Noris. **TVITIVM**, vulgari Latino dicitur, inquit Rhenanus. Sic quoque vocatur à Ruperto huius loci Abbate, ante annos 400. & amplius.

DIVLCOS, vide **ISTHME**.

DIVM δῖον πόλις, Ptolemao Pierie in Macedonia regionis maritima vrbs: item **Liui**. Stadia nunc dici, apud Nardum legitur, in **Liui** Italico. vide **DIA**, & **DION**.

DIVODVRVM δῖον δ' ὄρος, Tacito, & Ptolemao. **DIVIODVRVM** etiam Antonino. Mediomatricum, in Gallia Belgica vrbs, & hodie, Rhenano. Pirchaimensis verò Tionville putat, quam Germani *Wietenhofen* appellant. Hanc autem Regino, & eius temporis scriptores **THEODONIS VILLAM** nominant.

DIVONA, fons siue fluvius, Ausonio. in ipsa vrbe *Burdigala*, ut vult Vinctus. qui cum *Diuice* appellari putat.

DIVR δῖος, Mauritania Tingitana Ptolemao fluvius, ad Atlanticum mare: videtur **VIOR** Plinij. Teculet forte *Marmolio*. Est & mons *Diur*, in eadē regione. eadē *Ptol.*

DIZACA, vide **ÆZALA**.

DIZERVS δῖος ἄρξ, Illyridis vrbs, Stephano: ex *Lycophrone*. Isacius in *Lycophronem* vocat **DIZERVM** fluvium iuxta *Polorum* civitatem, à *Colobis* conditam. In *Histris*, ut puto.

DIZOATRA δῖος ὄρεα, Armenia Minoris opidum, in *Launianensi* prefectura, Ptolemao. Interpretes per s. in principio scribunt.

DMOETI δῖος ὄρεα, Cretensium servile genus, ut habet *Eustatius*, ad *Dionysium* *Asium*.

DO, loci nomen, sed decuratio ab Homero, ut *Serabo* scribit.

DOALA, vide **DOARA**.

DOANAS δῖος ἄρξ, fluvius Indis extra Gangem, Ptolemao. **DOANÆ** populi ibidem, eadem. Vide **DAO NES**.

DOARA, Cappadocia vrbs, *Nazianzeno*. cuius Episcopus *D. Eulalius* erat. **DOHARA** legit *Conciliorum*. Opus. Subest *Tyanensi* civitati.

DOBASSI δῖος ἄρξ, Ptolemao. **DAMASI** interpretibus. Vrbs India extra Gangem.

DOBERÆ δῖος ἄρξ, Thracia populi. *Herodotus*.

DOBERIENSES, & **DOBERVS**, vide **DEBORVS**, & **TOPIRVS**.

DOBORBICA, Illyrici vrbs munitissima, *Laonico*.

DOBRODICA, Bulgarorum vrbs, apud *Laonicum* &.

DOBROLISTA δῖος πόλις, vrbs nomen, in *Sanctionibus Pontificis* *frapp*. *Orientalium*. Circa *Epirum* puto.

DOBVNI δῖος ἄρξ, Britannia insula populi, Ptolemao. olim possidebant eam regionem, quam nunc *Claudianam* vocant. à *Glocestreshire*, inquit *Lelandus*, & *Neuylus*. Sunt **BODVNNI** δῖος ἄρξ, *Dionis*.

DOCE δῖος, loci nomen, in *Polybij* fragmento 108. Circa *Phrygiam* videtur.

DOCEA, castellum in Armenia Minor fortē, circa *Ciliciam*: ut mihi videtur apud *Glycam*, *Nicetam*, & *Zonaram*.

DOCELA δῖος ἄρξ, Maioris *Phrygia* vrbs, Ptolemao. **DIOCLIA** legunt interpretes.

DOCHI, Æthiopia sub *Ægypto* populi. *Plinius*.

DOCIMITE, **DOCIMIA**, & **DOCIMIVM**, vide **SYNNADA**.

DOCIRAYA δῖος ἄρξ, Dacia civitas, Ptolemao. Rana nostra tempestate vocatur, ut testis est *Lazius*, ex coniectura (ut puto) ultima syllaba: *Docirana* enim, cum ceteris Ptolemai interpretibus legit. *Docirava* autem veram scripturam existimo; quod videam huius tractus quam plurima loca hac voce *AVATERMINARI* apud hūc eundem Ptolemaum. Vocemq; Germanicam iudico, pro *AW*, pratum aut locum pascuum notans, quā hactenus in ipsa Germania multa locorum nominata terminantur. In hac autem Dacia, *Getia*, siue *Gothia*, olim huius linguae usum fuisse, nulli veteris historiae perito dubium esse puto. immo hodie passim in eadem huius vsus.

DOCLEA δῖος ἄρξ, Illyridis vrbs Ptolemao, & **DOCLEA** **Æ** gens. **DOCLEATES** legit *Plinius*. **DIOCLEA**

Aurelio Victor est, *Diocletiani* *Imp. patris*. **DIOCLE** **TIANOS** δῖος ἄρξ, *Cedreni*, & *Europalatis* esse non dubito. Vrbs *Medon* à *Nigro*, *Antuari* à *Villanovano* interpretatur.

DOCONVS, vide **DECONVS**.

DOCTITORVM, vide **DICDICA**.

DOCYSINI δῖος ἄρξ, Straboni circa *Armeniam* populi. *Casaubonus* existimat transpositis mutatisq; paucis litteris **CADVSII** legendum.

DODANIM, vide **RHODVS**.

DODECACRVNOS, vide **ENNEACRVNOS**.

DODECANESOS δῖος ἄρξ, civitas duodecim insularum, *Cedreno*. Circa *Propontidem* videtur. Eius mentio fit quoque in *Constitutionibus Nicephori* *Imp.* & *Historia Miscella* 23. & 24. & **DVODECIM** insulas nominat.

DODECAPOLIS, vide **SCI RITIS**.

DODECASCHOENOS δῖος ἄρξ, *Ægypti* locus apud Ptolemaum, & *Herodotum* in *Euterpe*. **CORTE**, aut vacillante lectione, **COSTE** apud Antoninum dici, ait *Simlerus*.

DODIMIACA villa, in *Vosago* monte. *Surius*, in *S. Ar-nulphi Metensis* Episcopi vita.

DODON δῖος ἄρξ, fluvij nomen, *Eustathio* ad *B. Iliad.* *Homeri*, à quo *Dodona* civitas.

DODONA δῖος ἄρξ, *Molossia* in *Epiro* vrbs: alia *The-sprotica*: & alia *Thessalica*, Stephano. qui hanc **CÆNÆVM** nominari, & à *Zenodoto* **GONEVM** *Γοναίων* dici, addit. ab aliquibus etiam **BODONA** *Βοδωνά*. In *Thessotia* etiam est, *Euripidi* in *Phœnis*. Est & *Per-thebia*, Straboni. sed forte hac eadem cum *Thessalica*. vide **EPI RV S**.

DODONÆI δῖος ἄρξ, *Gracia* populi, qui & **SELLT** *σῆλοι*, & **ELLI** *ἐλλοί*, dicuntur, Stephano teste. **SELLÆ** sunt apud *Lusanum* 4. *Plinius* autem lib. 4. duos ex iis facit. **SELLI** habitant circa *Acheloum*, *Aristoteles* *aug-tore*, 1. *Meteor.* cap. 14.

DOEANTES, vide **THEMISCYRA**.

DOHARA, vide **DOARA**.

DOIANTES δῖος ἄρξ, *Phrygia* vrbs, Stephano. Vide **THEMISCYRA**.

DOIATES, vide **DOLATES**.

DOI δῖος, Arabia *Felicia* gens, in *Panchæa* insula: quam postea ab *Amnone* electam scribit *Diodorus* 5.

DOLATES, *Vmbria* populi VI. Regionis: qui **SALENTINI** cognominantur, inquit *Plinius*. **DOIATES** per *E* legunt tria mea exemplaria excusa.

DOLBA δῖος ἄρξ, *Adiabena* vrbs, Stephano. ex *Arriani* 13. *Parthicorum*.

DOLENSIS vici, termini *Biturigi*, meminit *Greg. Turo-nensis*, in vita *S. Luforis*. In *Britannia* videtur apud eundem 2. *Historiarum*. *Dol* hodie, ni fallor, vel ut legit *Cænalis*, *Doul*, qui antiquitus **NEODVNV** vocatum addit.

DOLICA, vide **DOLICHENA**.

DOLICÆ insula, Arabia *Felicia*, in *Indico* mari: *Plinio*.

DOLICHA, vide **DVLICHIVM**, & **DOLICHENA**.

DOLICHE δῖος ἄρξ, Ptolemao *Pelasgiotarum*, in *Macedonia* opidum. *Alchria* hodie, *Villanovano*. sed *Techala* *Mercatori* dicitur. Hanc **DOLICHEN**, cum **PITHIO**, & **AZORO**, tria in orbem sita opida, Ptolemai, *Liuius* lib. 42. **TRIPOLIM** vocari scribit. **TRIPOLITIS** regio, vocatur à *Strabone* 7. **DOLICHE** δῖος ἄρξ, vocatur apud *Callimachum*, (auctore Stephano,) quam *Plinius* & *Ptolemaeus* **DOLICHISTEN** δῖος ἄρξ, vocant. Insula est contra *Chimeram*, *Lycia* regionis. vide **DOLICHENA**, **ICARIA**, & **TRIPOLITIS**.

DOLICHENA δῖος ἄρξ, *Comagena* regionis vrbs, apud *Stephanum*. **DOLICHA** δῖος ἄρξ, Ptolemai, & **DOLICA** Antonini est. **DOLICHENSIS** Episcopi, meminit *Concilium Carthaginense* 1. **DOLICHENSIS** Episcopus *Cælesyria*, nomine *Archelaus*, est in concil. *Antiocheno*. *Euphratesia* regionis est, in concil. *Constantinopolitano* sub *Damaso* 1. Omnes autem eandem velle mihi persuadeo. δῖος ἄρξ, hinc Stephano. *Lubens*

his addam Inscriptionem marmoream mihi Roma ab eru-
ditissimo mihi que amicissimo Philippo Wingbio (quem
ostenderent, heu tantum fata) ad me missa. IOVI. OP-
TIMO. MAXIMO. DOLYCHENO. VBI. FER-
RV. NASCITVR. C. SEMPRONIVS. RE-
CTVS. CENT. 7. FRVMENTARIVS. D. D.
DOLICHISTA, vide DOLICHE.
DOLIOLA, Seruio locus est in Campania; inter Auernum
lacum, & imminentem siluam. in illud Virgilij: Scrupea,
tuta lacu nigra, nemorumque tenebris. Vide INA-
RIME.
DOLIOLVM, Vrbis Roma tumulus, in regione Auentina,
P. Vitori. Monte testaccio, Pyrrho Ligorio, in Para-
doxis Italica lingua scriptus.
DOLIONES, circa Cyzicum gens, Eustathio ad Home-
rum. vide CYZICVS.
DOLONCI δολωνοι, Stephano ex Herodoto, Thracie po-
puli. circa Hebrum fluvium, Solino teste. DOLONCA
sunt apud Plinium. vide THRACIA.
DOLOPES, Thessalia gens, Stephano. Linus habet Dolo-
pum regionem. Et DOLOPIAM Thucydides 2. cuius
Scholiastes dicit hodie Onoblacha δολοπια nominari.
haberique ab Oriente Peneum; à Meridie, Acheloum
fluvios. In Phibotide sunt Orpheo. In Scyro insula
etiam sunt Diodoro 11. & Thucydidi 1. Apud Ptolemeum
δολοπες sunt in Epiro. & Africa Propria. & in Libya
Interiori. Vide CTEMENE, & GRACIA.
DOLYCHENA, vide DOLICHE.
DOMA, vide BIBACTA.
DOMACIA, Thessalia vrbis. Laonicus.
DOMADA, Arabia Felicis opidum, Aualitarum. Plinius.
DOMANA δόμωνα, Armenia Minoris vrbis, Ptolemaeo, An-
tonino, & Lib. Notitiar. Arabia Felicis, eidem Ptolemaeo.
DOMANETIS, vide BLENA.
DOMATERVS, vide COMOPOLIS.
DOMAZANÆ, Troglodytica gens, in Æthiopia, apud
Plinium.
DOMENEHVR, & TOROGE, Aegypti opida. Guiliel.
Tyrus 19. cap. 26.
DOMETIOPOLIS δομετιόπολις, Isauria vrbis Stephano.
Huius meminit quoque Const. Porphyrogeneta: & syno-
dus v. Constantinopolitana. Per 1. in secunda apud Ptole-
maum, Cilicie Aspera vrbis vocatur.
DOMII δομιοι, gens Aegeidis tribus. Suidas. In Attica puto.
Athenaeus 6. huius etiam meminit.
DOMIM, Palestina locus, D. Hieronymo, ad 1. Samuelis,
cap. 17. APHESDOMIN legunt 70. interpretes.
DOMINVS VIDEBIT, montis nomen: Genes. 22. vbi
Abraham filium suum Isaac immolandum abiit. MO-
RION μόριον, vocat Iosephus. Sic enim prius vocabatur.
DOMITIANA, vide ALEXANDRIA.
DOMITIANÆ Via, meminit Papinius in praefatione
lib. 4. Siluarum. ibidemq; eam describit iuxta viam Ap-
pianam. De hac via scribit ad me Roma Celsus Cittadinus
Angelerius hac, Domitiana via hodie fere integra perma-
ner: initium habens à Via Appia, & in ipsius dextra à ponte
Vulturni, propè vbi sunt Castilini reliquiae, & finem habet
Puteolis. Longa est 20. M. P. Recta est à Vulturno Lin-
ternum vsque, nunc vulgo La torre di Patria. nam inter
ruinas sepulcri Scipionis repertus fuit lapis in quo scriptum
erat hoc verbum tantum. PATRIAM. reliqua nimio
attritu legi non poterant. Hac ille. DOMITIANA
Statio, siue Portus, iuxta Almianam fluvium, in Tuscia.
meminit eius Antoninus, in suo Portuum Itinerario.
DOMITIOPOLIS, vide DOMETIOPOLIS.
DOMNOTONVS, vide DVMNITONVS.
DONACESA, Phibiotidis mons, apud Plinium.
DONACVM, vide HEDONACVM.
DONATVS Episcopus Euoriae, in Epiro. De huius Episcopi
nomine opidum fuisse appellatum, scribit Callistus, lib. 12.
cap. 45.
DONETTINI δονετινοι, Molossica gens, Stephano. ex
Rhiano 4. Thessalonica.

DONI δονι, Molossidis fluminis meminit Stephanus. in
voce δονδων.
DONIFERI, vide MARIANDYNI.
DONISIANA, vide DIONYSIANA.
DONVCA vide DVNAX.
DONVSA, vide CARETHA
DONVSSA δονύσσα, Achaia castellum est, Pausania, in-
ter Aegyram & Pellenen. Hoc apud Homerum GO-
NOESSA δονέσσα, male scribitur, vt annotauit Came-
rarius, in suis Commentarijs Homericis. Pausanias certe
vbi Homeri versum citat, non Gonoessam. sed Donessam,
legit. Sed δονέσσον, legit Pausanias in Corinthiacis. item
Hesychius. Sic quoque legendum censet Sylburgius vbi
apud Pausaniam, vel contraclè GONVSSA. Vide
GONOESSA.
DONYLEVM δονύλειον, locus vbi suauissima aqua
bibuntur, vt tradit Athenaeus 2. Doryleum per R. legerim
libentius.
DONYSA, Virgilio & Mela, DONVSA Tacito: insula
maris Aegaei. Aliam à Dionysia puto. Etsi aliter sentiat
Erythraeus ad Virg. Hac enim in Lycio mari, circa Rhodum.
DONYSIANA, vide DIONYSIANA.
DOR δωρ, Palestina locus: Iudicum 1. & Iosue 17. item 11.
vbi 70. interpretes NAPHETH DOR vage δωρ, legunt.
DORA δωρα, Phoenicia maritima ciuitas, apud Ptolemeum.
qua Dortaire hodie, vt Radwolsius putat. Ad Carmelum
montem est Iosepho 2. contra Apianem: & Antiq. 13.
δωρ, ex eo legit Stephanus. Duas huius nominis facit
Aurogallus: vnā in tribu Iuda seu Symeonis: alteram
in tribu Gad. Et idem Stephanus habet DORA in su-
lam in sinu Persico, ex 15. Strabonis, vt ait. sed falso, vt
puto, pro 16. & pro DORACTA. Est & fons in Ara-
bia Felicis, Plinio. DORA, quam & DVRA alibi vocat
Ammianus, circa Euphratem locus est, ad Gordiani sepul-
crum. sed hac eadem cum DARIA Procopij, ni fallor.
Vide DOROS, DORVM, & DVRA.
DORACIVM, vide DYRRACHIUM.
DORACTA δωρακτα, Persici sinus insula. Strabo 16. HOA-
RACTA Ariano.
DORANA, vel DARANO, Galatia vrbis, apud Anto-
nium.
DORATH δωραθ, Mauritania Tingitana opidum, Ptolem.
DORCINCA, Britannia insula vrbis. Beda. qui scribit
donatam Oswaldo Episcopo.
DORCADES, vide GORGONES.
DORCESTRIA Anglia vrbis, ad confluentia Ipsi & Ta-
me. Dorcestre Camdeno. Alia est ab illa, eiusdem no-
minis ad Oceanum Britannicum.
DORDOMANA δωρδομωνα, Parthia regionis vrbis Ptole-
maeo. Deizer hodie, & Rezer Persis; si Theseto credimus.
DORDONIA, vide DVTRANIVS.
DORTNI, vide DOSARENI.
DORES, siue DORIENSES δωρεσις, Caribus finitimi
populi, quorum regio Doris, Thucydidi 2. In Sicilia po-
puli: Ruso Ephesio & Iul. Polluci. Creta Insula populi,
Homero Odus. T. Cyrenaica regionis etiam Callimachus.
etiam Italia in Daunia, aduersa Diomedaei insulis: vt ad-
paret ex Ant. Liberali. In Peloponneso quoque, Gemi-
sto Pletioni, & Thucydidi 1. 2. & 3. circa Lacedaemonem:
horum urbem Lacedaemoniorum metropolim facit.
DORESTATVS, vide BATAVODVRVM.
DORGAMANES δωργαμνες, & DARGOMANES
δαργαμνες, idem fluvius, sed dubie lectionis est apud Pro-
lemeum. Latini interpretes pro eo vacillante scriptura
quoque GARDAMANIS, & DARGAMANIS
habent. Fontem sumit in Patopanisi regione, & apud
Bactrianos se in Ochum fluvium exonerat. A Marcellino
videtur ORGOMANES, & ORTOGORDOMA-
RIS appellari.
DORIA, vide AMILIA, DVRIA, & DVRIVS.
DORIA δωριας, India extra Gangem fluvius. Ptolemaeo.
DORIENSES, vide DORES.
DORIEVM δωριεον, Phrygia vrbis, Stephano.

DORINIS Petra, apud Curtium s. **AORNIS** pro eo substituit Fabricius, ad P. Orosum. Vide **AORNVS**, & **CHORIENIS**.

DORINX, vide **ARAXES**.

DORION, vide **HELOS**.

DORIS δῶρις, Macedonia regio apud Pomponium, Herodotum, Ptolemaum & Liliu. in qua Sperchius fluvius, Plinio teste. **ESTIAEOTIS** appellata fuit, ut refert Herodotus, & Strabo 9. qui eandem **TETRAPOLIM** dicit. Nardus eam Valluadta vocat. **DORIS** etiam Achaea regio, Ptolemaeo. Doris item regio est Asiae Minoris, in qua Halicarnassus vrbs. Huius incolae Lydi **CASTVLOS** vocant. Est Idumaea vrbs, Iosepho 1. belli Iudaici cap. 2. Vicum facit idem in Vita sua. Vide **THESSALIA**, **DVRIVS**, **ESTIOTIS**, & **GADARIS**.

DORISCI, gens, circa Iudi fluminis fontes. Plinius. **DORISCVS**, in Artica locus, circa Sanium Promontorium, Plinio. vide **CYNOSVRA**, & **DROSICA**.

DORIVM δῶρον, tria huius nominis opida sunt apud Strabonem 8. In Peloponneso: Euboea: & Thracia. Pausanias habet Messenia urbem: Pyli, Hesychius. Idem Pausanias habet montem sic dictum, circa Cnidum.

DORIVS δῶρις, fluvius Indiae extra Gangem, Ptolemaeo. Vide **DVERIS**, **DVRIVS**, & **THESSALIA**.

DOROBELLVM, Britanniae insulae vrbs. si fides Pontico Uirunio. Durouernum quid si legas?

DOROBITZA, Illyrici fluvius, & ibidem eiusdem nominis vrbs. Laonicus 10.

DOROCOTTOROS, vide **DVROCOTTORVM**.

DOROMELLVM, vicus Galliae, super Aruennam fluvium. Aimoinus 3.

DORON, Ciliciae vrbs, Plinio. Vide **DARON**.

DORONONIA, fluvius Galliae; G. Turonensis 7. Forte pro **DVRANIVS**.

DOROS δῶρος, Phoeniciae vrbs: & alia Cariae: Stephanus. **DORA** Ptolemaeo Phoenicia est: quae **DORVM** Plinio. vide **DORA**.

DOROSTHENA, & **DOROSTORVS**, vide **DVROSTOLON**.

DOROSTOLON, **DOROSTORVS**, vide **DVROSTOLON**.

DOROVERNVN, vide **DVROVERNVM**.

DOROZANTES. Dorozantemque aurea ripa. Propertius 4. ad Lenam. sed in margine legebatur Dabatarumq. Alius meus codex habet Derorantem. Sed Turnebus **DEROXANIVM** legit, & amica, non gentis nomen dicit.

DORRIVM, vide **TRICORNIVM**.

DORSA, montis nomen, Auieno. In Gallia Narbonensi, ad Rhodanum fluvium.

DORTICVM δῶρτιον, Mysiae Superioris vrbs, Ptolemaeo, & Antonino.

DORVENTANOS, vocat Hunsfredus Lhaydus Derbientes, Angliae populos.

DORVM δῶρον, Ptol. vicus, in Meroe insula. Vide **DOROS**.

DORY, nomen ciuitatis Ponticae est apud Priscianum.

DORYCTETA δῶρυκτητα, Asiae Minoris regio, ad Aegaeum pelagus: vbi Myrina vrbs: ab Amazonum regina, sic dicta, condita. Diodorus 3. vide **AEOLIS**.

DORYLAEIVM δῶρυλαιον, Phrygiae opidum, Stephano.

DORYLAEIVM Straboni. **DORYLEVVM** Plinio. Δῶρυλαίων Ptolemaeo. Phrygiae Pacatiana est in Cöcil. opere. Tzadurile vocari hodie, scribit Leunclanius.

DORYLLIEVM, vide **DORYLAEIVM**.

DORYMA, vide **LORYMA**.

DOSA δῶσα, Assyriae vrbs, apud Ptolemaum.

DOSARA δῶσα, Indiae intra Gangem vrbs. Ptolemaeo.

DOSARENI δῶσαρῆνοι, Ptolemaeo, **DORENI** interpreti, Arabiae Felcis gens.

DOSARON δῶσαρον, Indiae intra Gangem fluvius, Ptolem.

DOSCI δῶσχοι, **SITTACENI** σιττακῆνοι, **OBIDIACENI** οβιδιακῆνοι, **AGRIAGNI**, **TOREATAE** τῳρεῖται, **DANDARI** δανδαῖροι, **SINDIOVDO**, Asiae gentes sunt Straboni, ad Pontum Euxinum in Sarmacia Asiatica.

DOTHAIM δωθῆιμα, vel **DOTHAN**, locus Palestinae: Genes. 37. Iudub 3. & 4. **DOTA** δῶτα, hac 70. interpretibus.

DOTHHA, vide **DATTHA**.

DOTINA δῶτινα, Petra, sic à Dorienfibus dicta. **PROECA** προεκα, à ceteris Graecis. Circa Byzantium. Gyllius ex Dionysij Anaplo.

DOTIVM δῶτιον, Thessaliae vrbs, Plinio: cuius regio **CNIDIA**, quod hac vrbs sit colonia Cnidiorum, Stephano teste. Promontorium Olympi est Isacio: pertingens ad Libethrium. Campus est Plutarcho, in Questionibus Graecis. & Hesiodo. apud Strabonem 14. Circa Boevidem lacum.

DOVEONA δωβονα, Cadurcorum, in Gallia vrbs, apud Ptolemaum. **DVCONA** mendose apud interpretes. Cahours est Vineto. Douue pagus videtur Lipsio, in Amphitheatro. Absit plus minus diei media itinere à Ligeri fluio, parte ea qua ab Andegavis in Pictones itur. Hoc Ptolemaei Doueana censet M. Velferus **AVEDONA** esse in Tabula Peutingeriana: & **AVNEDONACVM** Antonini. In tertia autem huius Tabula scheda nondum edita, at ab eo mihi ad videndum missa, **MEDVNACVM** legebatur.

DOVLONPOLIS, vide **PHILIPPOPOLIS**.

DRADESCVS δραδῆσκος, Thraciae regio. Stephano. Edonidis Drabescus est apud Thucydidem. Urbem Drabescum habet Diodorus, & Appianus 4. Civilium. & Strabonio Epitome. **BRABISCVS** male apud Pausaniam in Articiis est.

DRABVS, vide **DRAVVS**.

DRAE, Asiae populi, circa Caucasum montem, Trogo 12.

DRACANIVM δρακῶνιον, Cariae reges, mons, Hesychio, & Phanorino. Draconon, & Icaria, testu. ex Strabone, & aliis.

DRACHMA δραχμα, Ptolemaeo, **DRACHMAE** interpretibus, Ariae gens.

DRACHONVS, Ausonio fluvius est, in Mosellam erumpens. Draum hodie dicitur. **DRAHONVS** legit Scaliger.

DRACO, Asiae Minoris mons, in Tmolo desinens, Plinio. vide **HELENA**, **HEPTAPORVS**, & **ORONTES**.

DRACON, fluvius ad radices Vesuvij montis, Procipio. Iuxta Nuceriam labitur.

DRACONES, vide **AD DRACONES**.

DRACONIS locus, Romae in insula Tiberina, si Lutatius creditur, in 15. Metamorph.

DRACONIS insula, vide **SALAMIS**.

DRACONIS Sacellum, in Lucania: circa Laum fluvium. Strabo 6.

DRACONON δρακονον, vrbs, & mons Icariae insulae, Straboni, Theocrito, & Stephano. sed δρακονον hic, per A. in medio. Est & insula deserta, apud Plinium: circa Thraciae Chersonesum.

DRACONTIS Ἀκτε, vel Littus, vide **ARENI**.

DRACONTVS δρακόντιος, Libycae insulae. Stephanus. Armeniae Minoris locus; Antonino. Eundem alibi **AD DRACONES** vocat.

DRACVINA δρακυνια, Rhaetiae vrbs, Ptolemaeo. Trauburg Lazio, in R. P. Romana.

DRACVNTIVS δρακύντιος, Africae Propriae adiacens insula. **DRACONTVS** δρακόντιος, Stephano est. Chelbi, Nigro dicitur.

DRAGA, vide **ARAGA**.

DRAGAMVTINA, Sclauorum vrbs, Aimoino 4. cap. 61. Pro Trauemunt habeo, ad ostium Traue fluminis: prope Lubecam emporium.

DRAGINA planities quaedam in Sicilia Cedrenus.

DRAGMVS δραγμος, Cretae vrbs, Stephano.

DRAGOI δραγοι, Asiae populi: quos Arrianus cum Drangis numerat, libro Alex. 3.

DRAGOVINTIA δραγοβιντια, sic Cuiropalates in Official. Constantinop. Thracia quaedam Praefectura nominare autumio.

DRAHONVS, vide **DRACHONVS**.

DRAMA δραμα, Macedoniae opidulum videtur, apud Gregoram, Circa Thraciam forte, ut mihi ex Niceta verisimile

mile est. Huius etiam meminit Curopalates, in Officialib. Constantinopol. eamq; PHILIPPORVM cognominat. Circa Philippos Thracia esse, ex eo mihi verisimile.

DRANGÆ *δραγγαί*, Persica gens, Straboni, Stephano, & Curio 6. ZARANGEI sunt apud Arrianum 3. vt Casaubonus aestimat. DRANGAS ipse Arrianus ibidem habet: item 6. & 7. Sunt & circa Indi fluminis iuxta, Plinio auctore.

DRANGIANA *δραγγιανή*, Ptolemaeo Asia regio. DRANGINA, sine A, in penultima habet Diodorus. & DRATIGENA videtur pro eadem regione legere Polybius. DRANGARITANI populi sunt corruptè apud Trogum 4. Ger. Mercator eam Segistan appellat. DRANGIANI sunt etiam Arabes vocati, quod ab Arabibus originem trahant, auctor Marcellinus. DRANGIANAM cum ARACHOSIA, hodie Segistan vocari, scribit Mar. Niger.

DRA PSACA *δραψακα*, Bactriana aut vicinia vrbs, apud Arrianum, tercio vite Alexandri. Vide DREPSA.

DRASDÆA, loci nomen, in Thracia regione. lib. Notitiar.

DRASIDÆ memorant reuera fuisse populi partem indigenam. Sic Ammianus de Gallis. DRVIDES reponendum suadet Pithoeus.

DRASTOCA *δραστα*, Parapanisi vrbs, Ptolemaeo. Item India intra Gangem, eadem.

DRA TÆ, vide DAGRÆ.

DRA TIGENA *δρατιγενή*, Asia regio est, Polybio 11. ad finem quam scribit ab Antiocho rege superatam, ibidemq; hibernatum. corruptè pro DRANGIANA.

DRAVCA *δραβκα*, ciuitas Creta, Isacio in Lycophronem.

DRAVDACVM, castellum Peneftia, regionis Thessalica. Liuius 43.

DRAVVS *δραβ*, Straboni; DRAVS, Plinio. Pannonia fluius est, quem Danubius excipit. Dra, vulgò, vt Lazius testis est. Ptolemaeo (vt Villanouanus annotat) DARVS *δάρ*, est, què à Barbaris DARIN *δάριν*, vocari addit. Hoc etiam Heroldus contestatur, in suo Dialogo de rebus gestis in Interamneni Pannonia. Vide BÀRGVS.

DRA XVM *δραχμ*, Hefychio Sicilia locus sacer; vbi agricolæ dona offerebant.

DREGANVM *δρεγανον*, locus Coe insula, versus Occidentem. Pagus ibidem quoque, quod Os portus dicitur. Strabo 14.

DREPANE *δρεπάρν*, Lycia vrbs: Sicilia quoque. item Libya. Est & mons Æthiopia: sunt & diu insula, iuxta Lebintum. Sic Stephanus.

DREPANVM *δρεπανον*, Bithynia vrbs, ad Nicomedia Sinum, vt eam describit Niceph. Callistus, qui eam à Constantino Magno Imp. HELLENOPOLIM *ἑλληνοπολις*, cognominatam scribit. Idem Socrates Scholasticus, & Cedrenus, sed singulari L. à matre nempe Imp. Helena, sic quoque Ammianus, HELIONOPOLIS mendosè est in Epistolis Iuonis. BITHALBEN *βιθαλβέν*, credo dici, apud Stephanum. DREPANVM Achaia promontorium, in Peloponneso. Pausanias. DREPANVM Cyrenaica regionis, in Africa promontorium, Ptolemaeo; ad Syrtim Maiorem. Marmolus Ponto Sabia vocat. Est & promontorium Ægypti, ad Sinum Arabicum: item Sicilia: quod hodie Trapani vocatur, apud eundem. Sed & aliud eiusdem nominis habet Plinius, in eadem insula, in ora Tauromenitana. Icaria insula quoque promontorium est, Straboni 14. Cypri insula etiam promontorium, Ptolemaeo. hoc Trapani Mercatori dicitur, & Melechia Sophiano. Est etiam Creta insula promontorium apud eundem Ptolemaum. hoc nomen retinet, nisi hallucinatur Pinetus. Est & promontoriij nomen iuxta Byzantium, vt habet ex Dionysio Gyllius. Vide CORCYRA, LEPTÆ ACRA, & RHIVM.

DREPSA *δρεψα*, Ptolemaeo Sogdiana regionis metropolis. PANDA Plinij, & DARAPSA *δαραψα*, Strabonis esse, vult Villanouanus. à Strabone tamen hac Bactriana attribuitur. Pro DRA PSACA Arriani habuerim. DREPSIANI populi, sunt ibidem, Ptolemaeo.

DRESIA *δρεσια*, Phrygia opidum, Stephano: ex Dionysio Bassaricorum 3. Fortè DRISIA Cedreno.

DRIBYCES, vide DERBICES.

DRICCA, Scythia fluius, Tornandi. Vide TYRAS.

DRILLÆ *δριλλαι*, Xenophonti, & Arriano, sunt populi Trapezuntis vicini, ad Pontum Euxinum, finitimi Colchidi regioni. Sed Gual. Stukio SANNI videntur. Stephanus *δριλλαι* per y scribit, & vno L. ex Xenophonte. Xenophon DRILARVM METROPOLIM, urbem sic nominatam habet. Vide MACRONES.

DRILO *δριλον*, fluius est in ora Dalmatia, quo aduerso nauigatur Orientem versus, vsque ad Dardaniam; Straboni. Ex Scardo monte profluit, Ptolemaeo testis. Super eum situm est Scodra opidum, Plinio auctore. Hermolaus & Barletius scribit eum hodie Drino vocari: Lodrino habet Sophianus. Nigro Drinax est. ORIVNDVS videtur mihi à Liuiio dici. Vide DRINVS.

DRILONIVS *δριλονις*, vrbs magna & vltima Celtarum. Stephanus: ex Theopompo.

DRILOPHYLITÆ *δριλοφυλιται*, India intra Gangem gens, Ptolemaeo. Per y. in prima scribunt interpretes.

DRIMÆA, vide DRYMÆA.

DRIMATI, populi Arabia Felicia, sunt apud Plinium.

DRIMYLLVS *δριμυλλος*, mons sic dictus, propinquus Euphrati: in quo Sardonicus reperiuntur. Plutarchus de Montibus & Flum. Parthia eum adscribit Stobæus, de Morbus. ex Nicia de lapidibus.

DRIMYSSA *δριμυσσα*, insula Clazomenijs obiecta, vt habet Thucydides lib. 8. *δριμυσσα*, scribitur apud Plinium, Liuium, & Stephanum. quid si sit quoque DROMISCVS eiusdem Plinij? quam scribit quoddam insulam fuisse, postea verò Mileto adiectam.

DRINVS, fluius est Dalmatia, Plinio. A Ptolemaeo DRINVS *δρεινος*, appellatur. atque eum ex Scardo monte originem sumere; & in Sauum amnem defluere. Vbi eum ex Lignisti palude (Lychnido restituo) effluere, & Scodram alluere scribit. Vide eius descriptionem apud Callistum 17. cap. 28. Drina vocatur hodie à Nigro; Lodrino à Fauolio; Boliana à Volaterrano, sed sic Dalmati vocari addit. In itineraio Byzantino M. S. Cornelij Scepperi, lego Drinum Scopiam alluere: & Caradrina vocari. His nominibus recentioribus nihil fido, confusionem mihi pariant. Lodrino, puto item esse quod Drino, lo, namque articulus Italicus mihi est. Dein Drino, Drina, & Drinax, subdubito tantum bona aut mala scriptione differant. Aliorum iudicium sit, quibus locorum situs penitus ex tabulis aut peregrinationibus noscere contigit. Drinium Plinij, Ptolemai Drilonem esse contendit Volaterranus. Boliana, vel Boiona fluius, & Scrutari lacus non procul ab eo, veteribus ignota fuisse, si Nigro creditur. Fides sit penes auctores. Ego hac tantum in medium adfero, vt doctioribus & locorum peritioribus ad inuestigandam veritatem, ansam praebeam; Ligorius in sua Gracia tabula facit ex hoc Drinio Ptolemai, ARTATVM Liuij. vide DRILLO.

DRIOS *δριος*, Arcadia mons est apud Diodorum 5.

DRIPIA *δριπια*, locus Thracia, à Hunnis subactus. Cedrenus.

DRISIA, vide DRESIA.

DRISIN *δρισιν*, Thracia vrbs, Cedreno. Idem cum DRISON puto.

DRISIPALA, vide DRVSI-PARA.

DRISON, vrbs Epiri: & alia Thracia sic in Suida Latino In Graco *δρισον* legebatur. vide DRYs.

DRISTA, vide TIRISTA.

DRIVM *δριον*, collis in Daunia regione. Strabo. Iuxta Sipontum.

DRIXIPAROS, & DRISIPALA, vide DRVSI-PARA.

DRIZIBIVM castellum, in Cilicia aditu. Zonaras. Drizium Curopalati vocatur, & Cedreno.

DROBETA, Dacia Ripensis vrbs, in lib. Notit. Et ibidem TRANS DROBETA.

D R

DROI *Ῥοί*, videntur Thraciae populi, apud Thucydidem 2. circa sinem.

DROMANNI Vicus, vide **THROTMANNIA**.

DROMI *Ῥομί*, initio, locus in Westphalia. Sarius in vita S. Swiberti.

DROMISCVS, vide **DRIMYSSA**.

DROMVM Campum sic vocant, inquit Lilius 34. In agro Lacedaemonio.

DROMOS Achille, locus Bithynia, iuxta Phylidem fluvium, ut refert (an verè, ignoro) Apollonij Scholiaſtes. Est & locus sic dictus ex aduerso Achillea insula, circa Boryſthenis ostium: Mela, Plinio, Straboni, & Eustathio. Vide **ACHILLEA**.

DROMILVM *Ῥομίλον*, Thessalia regio, Stephano: ex Theopompo. Locus Thracia est, apud Suidam, & Demosthenem de Chersoneso.

DROPICI *Ῥοπίοι*, Persici gentes, Herodoti Clilo.

DROSACHE *Ῥοσάχη*, Serica vrbs. Ptolemaeo.

DROSICA *Ῥοσική*, Thracia praefectura, Ptolemaeo. **LO-CVM DORISCVM** habent Plinius, Appianus, Mela, & Solinus. Synonyma credit esse Villanovanus, in suo Ptolemaeo. Doriscus est quoque castellum apud Diodorum 17. Lilius 31. item apud Herodotum, qui vocat murum extructum in litore, ad Hebrum fluvium.

DRVENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag. Vide **ARDYENSES**.

DRVENTIVS *Ῥούβριος*, Gallie Narbonensis fluvius, teste Ptolemaeo. quem Durance vocat Ioannes Poldo.

DRVENTIA habent Plinius, Strabo, & Castidorus.

DRVENTVM, vide **TRVENTVM**, & **FORVM** Truentinorum.

DRVGERI, Thracica gens, apud Plinium.

DRVIDÆ, vide **BARDI**.

DRVMENTVM, Africa vrbs, Alphano, in vita duodecim fratrum martyrum. vide **GRVMENTVM**.

DRVNA, Aufonio fluvius ex Alpibus erumpens, qui tribus à Valentia leucis Rhodanum ingreditur, & hodie Dronia vocatur, ut Scaliger scribit. Alius autem ab hoc est Pineto.

DRVPHEGIS *Ῥούφης*, Ptolemaeo Dacia est vrbs, qua Nigro Nicopolis vocatur.

DRVSI Monumentum. In suburbio Moguntino ad Rhenum fluvium moles exſtat terrea testaceaq̃, quam vulgò Eycheſteyn (à forma) nominant. Eam eruditiores pro Drusi monumento honorario habent: quod cur credam, facit Dion 55. ubi scribit Druso honorarium tumulum ad Rhenum datum. & Entropius, qui dicit hunc Drusum à Moguntiacum monumentum habere. Olim lapideam pyramidem fuisse, verisimile est. Otto enim Frisingensis qui vixit ante annos quingentos tribuit illi formam pyrae. Quid eius nunc superest pyramidis tantum interiora sunt, quae quia glandis quercina quodammodo formam præbeant, Eycheſteyn. i. glandem lapideam vernaculè hodie appellant.

RVSIAS *Ῥούσιος*, Iudae vrbs, Ptolemaeo.

RVSILLIANENSIS Plebs, in Africa, meminit Coll. Carthag.

RVSI PARA *Ῥούσιπαρά*, Thracia vrbs, Ptolemaeo. fortè eadem cum Suida **DRIXIPAROS** *Ῥούσιπαρος*. Apud Antoninum corruptè **DRISIPALA**, & **DRVSI-BARVM** legitur. Drusiparam, vocat Sophianus Misini. Læzio autem in sua Gracietabula Elkij dicitur.

RVSOMAGVS *Ῥούσματος*, Ptolemaeo Rhætia vrbs est, quam nonnulli **AVGVSTAM RHÆTOR**. putant. Birchaymerus Memmingen; Irenicus verò Kempten interpretatur, Auentinus autem, & Læzius Augsburg. Vide **AVGVSTA Vindelico**.

RVZIBARVM, vide **DRVSI PARA**.

RVSON *Ῥούσον*, Phrygia Maioris opidum, Ptolemaeo.

RVENA *Ῥούνα*, Cilicia vrbs apud Stephanum, quam etiam **CHRYSOPOLOM** *Χρυσόπολις*, nominat.

RVAS Thessalia fluvius, apud Anticyram, qui à Sperchio xx. stadijs distat, auctor Gyraldus in Herculis vita.

RVBACTÆ *Ῥούβακται*, apud Ptolemaum Sogdiana gēs

D R

est. Circa Trybactram urbem. Viramq̃ vocem per D. aut T. initiali littera scribendum reor. Gente enim ab vrbe, aut hanc ab illa nominari, non est quod dubitem.

RVINOPOLIS *Ῥούνοπολις*, vrbs nomen, apud Cedrenum. circa Illyricum aut Macedonia videtur in Sathonibus Pontificis Impp. Orientalium. An spūs Stephanus, in Thracia?

RVITÆ *Ῥούται*, Mauritania Caſariensis populi, Ptolemaeo. In Greta insula sunt Theophrasto. ubi palmarum provenire scribit.

RVLÆ, vide **DRILLÆ**.

RVLASIONES, vide **LASIO**.

RVLOPHILLITÆ, vide **DRILOPHYLITÆ**.

RVMÆA *Ῥούμα*, Phocidis vrbs, cuius incolae **NAVBOLENSES** *ναυβόλαι*, antiquiore vocabulo appellati scribit Pausanias. *Ῥούμα*, per I. habet Stephanus. Eius regionem à Plinio **RVMEAM**, & **DAVLIN** quoque vocari opinor.

RVMÆ *Ῥούμα*, Libya vrbs, Stephano. ex Strabonis 16. frustra. nam **ADRVME** est apud Strabonem, idq̃ 17. Vide **ADRVMETVM**.

RVMIA, vide **RVMÆA**.

RVMODIS, vide **ARCADIA**.

RVMVS *Ῥούμος*, vrbs inter Atticam & Boeotiam, Suida. Huius mentio quoque apud Demosthenem, de Falsalegat. Alia Euboëa insula, Straboni. iuxta Callan-tem fluvium. Syria locus est apud Iosephum, Antiq. 14. cap. 24. & belli Iudaici 1. cap. 11. item apud Strabonem 16.

RVMVSSA, vide **DRIMYSSA**.

RVNÆMETVM *Ῥούναμετον*, Tectosagum, Galatia locus, Straboni 12. A quercu & sanguine sic dictum putat Forcatulus.

RVOPÆ *Ῥούπαι*, Stephano iuxta Hermionem vrbs. Vide Ouid. Metam. 9.

RVOPES *Ῥούποι*, Plinius enumerat inter Epiri populos. Aldradina interpretatus est Pinetus. Gens quoque circa Parnassum, quam Hercules cum expugnasset, in Peloponnesum traduxit. Scholiaſtes in 1. Apollonij. Iuxta Oetam montem quoque Straboni.

RVOPIS, vrbs Oetea regionis, quam **TETRAPOLIM** dicit Strabo 9. Stephanus hanc vocat *Ῥούπαια*, circa Trachiniam. vide **ASINE**, **CYTHVS**, **GRÆCIA**, **PHOCENSES**, **THESSALIA**.

RVYS spūs, id est, Quercus: Thracia opidum: & aliud Oenotrie: Item Lycia vicus, ad Arum fluvium; Stephano. Est Epiri vrbs, apud Suidam. Et quoque emporium è regione Nicomedia situm: ut habet Socrates 6. Hist. Ecclesiastica cap. 14. Cedreno suburbium Chalcedoniense est, qui locus nunc **RVFINIANÆ** dici addit. cui suffragatur Callistus 23. cap. 15. qui ait Rufini consularis appellationem ad hunc vsque diem obtinere. De hoc loco hæc verba sunt in D. Chrysostomi vita, interprete Godef. Tilmanno. In suburbio quodam Chalcedonis, cui cognomen est à Quercu: id trans mare Ruphini situm est. **RVYS** quoque locus iuxta Byzantium: Gyllio ex Dionysio. Vide **LVZA**.

RVYSON, vide **DRISON**.

RVYSORVM Rex Teres, Iugeus: inter Macrobios numeratur à Luciano. An gentile à Dryst?

RVVSA, vide **SAMOS**.

RVÆCASÆ, vide **FVNDVS**.

RVÆCOLVMNÆ, Insulæ opidum, apud Marcellinum, Gembolace castellum vocatur à Leandro. Gambalorum Gaud. Merula. Latinus fortasse. Est & locus circa Constantinopolim sic dictus, Nicete.

RVASSEDEMSAI Episcopi, in Africa, mentio apud Vic. Vicens.

RVATVS Sinus, Arabia Felici, Plinio. Versus Ortum puto.

RVBAL, & melius **TVBAL**, ut scribunt Ann. Viterbenſis, & Franc. Taraffa, qui addunt eius memoriam exſtare apud Melam, ego tamen hoc nomen apud hunc, neq̃, aliū idoneum auctorem reperio. Hoc opidum esse in Hispania

D V

- Betica tradunt, & hodie Setubal dici. Sunt qui Tudela ad Iberum fluvium interpretantur, ut Florianus del Campo, & alij. An haec TYTEIA, cuius memoria est apud Martialem ad Lucium? Sed vide TVBAL.*
- DVB**IOS locum, habet Antoninus, inter Nuceriam & Septempeda. In Vulumbris.
- DVBIS**, vide **ALDVABIS**.
- DVBIVM**, Persidis regio, tum ceteris, tum cali, & aquarum salubritate praestans. à Theodosio octo dierum iter distans. ubi & campi equorum fertilissimi, &c. Procopius 2. Persic. Ibidem dicit quoque Dubium montem esse praeceptum; & vicum habere in angustia eius accessus, quem **ANGLON** vocant.
- DVBOBRVS**, vide **DVROBRIVÆ**.
- DVBRIS**, Britannia insula portus, apud Antoninum. Douer vocat Lelandus. In Cantio est.
- DVCA** fluvius, in Italia. ubi Chronicon Cassiodori ait Odoacrem tertio à Theodorico rege certamine superatum. Circa Ravennim alicubi. vii ex tornande videtur.
- DVCÆ** fluvius, Mauritania Caesariensis populi, Ptolemao. iuxta fontem Ampsage fluminis. **TODVCÆ** corruptè in Latinis exemplaribus.
- DVCONA**, vide **DOVEONA**.
- DVDINI** Illyria populi sunt Plinio. Hos Pinetus putat esse in loco hodie Nadin dicto. Sunt qui **BVDINI** legunt, quod annotavit Dalechampius.
- DVDVA** dēdēa, Galatia vrbs. Ptolemaus. **DVDVSA** legunt interpretes.
- DVDVM** dēdēu, Libya Interioris vrbs, apud Ptolemaum.
- DVECALEDONIVS**, vide **CALEDONIVS**.
- DVGA**, in Notitia. lib. est Mauritania Tingitana locus.
- DVGARIA**, & **EVARZIA**, loca circa Galatiam sunt in vita S. Theodori Archiepiscopi, à Metaphraste descripta.
- DVISSATIVM**, vide **SVISSATIVM**.
- DVLBITRANIA**, vide **GILDANO**.
- DVLGIS** Portus, in Corcyra, sic dictus, quia à fluvio in eo effluente, dulcis redditur. Dion.
- DVLGIBINI**, Germania populi sunt Tacito, quos Althamerus **DVLGVMIOS** dēlgyevios, Ptolemai putat; & hodie Göttingen incolere, & Westphalia partem.
- DVLGVMI**, vide **DVLGIBINI**.
- DVLICHIA** dēlaxia, locus Asia inter Germaniciam & Assyriam, videtur apud Cedrenum. Pro **DOLICHE**NA putaverim.
- DVLICHIVM** dēlaxor, Meris Jonij insula Pomponio, una Echindum: sita, ut eam Strabo describit, iuxta Oeniades, & Acheloi ostia, distans ab Araxo Eleorum promontorio, stadiis centū. **PALEIS** dicitur ab Homero, uti Pherecydes auctor est, apud Strabonem. qui dicit eam suo tempore **DOLICHA** dēlaxa, vocari. Idem Stephanus asserit, qui eam quoque **OXEIA** oētia appellat. **ACVTÆ**. Nonnulli, aut idem, hanc & **CEPHALENIA** esse eandem, dicere non sunt veriti. Plinio **Dulichium** & **Oxia** diversa hoc tractu sunt insula. Vide **PALEIS**, & **ZACYNTHVS**.
- DVLOPOLIS**, alio nomine **ACANTHVS**, apud Plinium: Asia minoris opidum est, prope Rhodum insulam. **Dolionopolis**, est quoque Libya vrbs, Servorum. Est & alia sacrorum servorum. & alia in Creta insula. Suidas, & Stephanus. cui quoque regiuncula in Egypto est. Vicus etiam in Marica, Hefschia.
- DVMA**, vide **RVMA**.
- DVMÆTHA**, vide **DVMATHA**.
- DVMANA**, Æthiopie sub Egypto vrbs. Plinius.
- DVMATHA** dēuāda, Arabia opidum: Stephanus. qui Damathenos inde facit. Horum meminit etiam Porphyrius 2. de Esu carnium, quos scribit per singulos annos puellam immolare. sed **DVMATIOS** vocat. Gracum autem huius codicem non vidi. Per æm media est Arabia Deferta vrbs, apud Ptolemaum.
- DVMIVM**, locus Episcopalis in Hispania. Sapius eius meminit ex Concilijs, Moralis: Monasterium est apud Isido-

D V

- rum, & Honorium: unde Marinus Episcopus (qui scripsit de quatuor virtutibus Cardinalibus) oriundus.
- DVMNA** dēuā, Ptolemao & Plinio est Septentrionalis Oceani insula, contra Orcada promontorium. Fortè Hoy, hodie, aut quod potius crediderim, Ways. Camdenus ferè credit Fartre esse. quod ea vnicum opidulum sustinet Dumavocatum. Vide **RVBEÆ** Prom.
- DVMNISSVS**, Ausonio locus circa Mosellam: Praterco arentem, sitientibus undique terris, Dummissum.
- DVMNITONI**, vel **DVMNOTINI** loci, meminit Ausonius in Epistolis. De eo sic Vinetus: Est apud Medulos, paululum supra Blaium, in ipsa fere Garumna ripa, parvus vicus, Domnistan. qui fortasse locus erit, qui hic memoratur, Theonis habitatio. **DOMNOTONVS** per O. in secunda ubique legit Scaliger, cui videtur fuisse in Medulorum tractu. ubi hodie est Caput Boiatum.
- DVMNONII**, vide **DAMNONII**.
- DVNAVITIS**, vide **DANVBIVS**.
- DVNAX** dēuāz, Thracia mons Straboni. **DONVCA** vocat Linius æmū, ingentis altitudinis esse dicit.
- DVNELMVM**, locus Episcopalis, apud Fucnem, Epistola 178. Durham in Anglia, versus Boream est.
- DVNGA** dēuāz, India intra Gangem opidum, auctore Ptolemao. Dabul lac. Castaldo vocatur.
- DVNIVM** dēuāz, Dorotrigum in Albione opidum, apud Ptolemaum. Dorchester, Ullanouano, & Camdeno. sed hic quoque **DVRNIVM** apud Ptolemaum legit, pro exemplariorum varietate. Eandem **DVRNOVARIAM** Antonini esse scribit.
- DVNLINVS**, silva nomen, in agro Mediolanensi. In S. Victoris Mauri vita.
- DVNOS**, municipium, inter Colonias numeratur à Frontino.
- DVNVN** dēuāz, Ptolemao auctore, Hibernie opidum est, quod Marius Niger Waterford vertit. Down interpretatur à Camdeno. Sinus etiam Albionis insula apud eundem Ptolemaum. quem Camdenus Creekeas Dunesbay vocat. In lib. Noit. est Mæsia 11. opidum. quod **DIUMVM** Antonini videtur. Gallie locus, Greg. Turonensi, Historiar. 4. 7. & 10. in Carnutibus.
- DVODECIACVM** vocat Froardus Lotharingia urbem: quam Douze vulgo vocant.
- DVODIENSE**, vide **AVDIENSE**.
- DVPLAVLIS**, Patria Fortunati poetæ. Rhegino. **DVPLABILIS** est apud Diaconum 2. Longobard. & addit haud longe à Centenfi castro, vel Tarvisana civitate distare. De hoc loco liber adijcere hunc versum ipsius Fortunati de sua patria. vii cum edidit Fabricius in Poëtarum Christianorum volumine, Per Centiam gradiens, & amicos dupla Venenses, Qua natale solum est mihi, &c. Hic **DVPLAVONENSES** lego, vno verbo. Et ut & hoc annotem, videtur recta scriptura non Duplavis, neque Duplabilis, sed **DVPLAVIS**. An ripa Plavi fluminis?
- DVR**, vel **DVRIS** dēp, fluvius Hibernie, Ptolemao.
- DVRA**, Mesopotamia vrbs, Stephano, & Polybio 5. Trachinie quoque fluvius, Lycophroni, & Cantero, apud quem Herculem viuum combustum referunt. **DVRA** autem scribendum, per x. pro fluvio. Vide **DORA**, & **GORDIANI**.
- DVRABA** dēgā, Ptolemao Babylonia vrbs.
- DVRACIVM**, vide **EPIDAMNVN**.
- DVRAN** dēgā, campus regionis Babylonia, ubi rex Nabuchodonosor statuum suam erexerat. Daniel. 3.
- DVRANTINÆ** Episcopalis civitatis in Italia, meminit concil. Romanum, sub Gregorio I. habitum.
- DVRANVS**, Ausonio Gallia Aquitania fluvius, qui in Garumnā exoneratur, ut annotat Scaliger, qui eum hodie Dordone appellari scribit. sic quoque Vinetus. De Dordonia hac Aimoinus. **DORDONIA**, qui ex monte qui Dor dicitur, & est in finibus Arvernorum, duobus scaturiens fontibus, quorum vnum nomen est Dor, alteri Donia, qui haud procul à monte ipso coniunguntur: in Garumnā insuit.

DVRARVENNUM, vide **DVROVER NUM**.
DVRAS δῶρας, Vindelicia fluvius apud Strabonem, in Istrum se exonerans. Draum forte, in Norico vicino.
DVRATEI δῶρατει, Asiatica gens; Dionysio Afro, & eius paraphrasti Festo Auieno. MOSSYNOS sic vocant.
DVRATEONIS, vel **DVRATONIS**, meminit Martialis ad Lucium. Montem Hispania putat huius commentator Calderinus. **BVRADONIS** habet Dan. Rogersii codex M.S.
DVRBETA δῶρβητα, vrbs Mesopotamia, iuxta Tigrim, Ptolemaeo Mosel, Nigro.
DVRDV M δῶρδβη, mons Mauritania. Ptolemaeo.
DVRENSE episcopalem locum, in Africa habet Vict. Vitensis. M.S.
DVRETI A, Aquitania locus, in Tabula Peutingeriana.
DVRGA δῶργα, Ptolemaeo Africa Propria vrbs est.
DVRIA δῶρρα, fluvius per Salassos, in Cisalpinam delapsus Galliam, Pado miscetur. sic Strabo. **DORIA** δῶρρα, idem vocatur à Ptolemaeo. Plinius **DURIAS** duas dicit: quas video à Castillonio Maiorem & Minorem vocari. Leader alterum Ripariam, alterum Balciam cognominat. hunc ait hodie appellari Doria balcia, illum Dorietta, quasi dicas parvam Dorian. Vide **MARCODVRVM**.
DURIAS, Hispania Tarraconensis fluvius in Sucronēsem sinum effluens, Pomponio. **TVRIV M** vocatur à Plinio. Item **TVRIA** est Vibia, & Sallustio, apud Priscianum. qui addit eum parvo intervallo Valentiam prætersuere. Plutarchum in Sertorio turba male legere, annotavit Xylander. Guadalaiar Clusio hodie est. Guetalabiar Mauris, Beutero & Morali testibus. Guadalajar alij pronuntiant. **TVRVLIS** Ptolemai putatur ab amico meo And. Schotto. vide **DVRIA**, & **DVRIVS**.
DVRICORTORA, vide **DVROCOTTORVM**.
DVRINE, Susiana opidum fuisse, videtur ex Plinio.
DVRIO δῶριον, Straboni vrbs Gallia Narbonensis: Doyre, exiguus vicus hodie, ut tradit Albenas. Valence mauule Belleferetius.
DVRIOPVS δῶριον, Macedonia vrbs, Stephano. cui & regio sic vocatur. **DEVRIOPVS** forte Strabonis, & Linij, iuxta Erigonum fluvium.
DVRIS, vide **DVR**.
DVRIVS, Plinio Hispania maximus fluvius, in Pelendonibus ortus. Asturiam à Vettonibus, & Lusitaniam à Galacis determinat. Duero nostra atate vocatur. **DORIA**, (sed δῶρρα, Græci codices habent) Ptolemaeo est. & **DURIAS** δῶρρας, Straboni, qui eundem, eodem ferè in loco, lib. 3. **DVRIV M** nominat. Apud Appianum Alex. **DORIUS** δῶριον, appellatur.
DVRLACVM, cuius meminit Abbas Vrspergensis. **Depa delberch** est Pyramio. sed alii **Durlach**. & rectius.
DVRNIV M, vide **DVNIV M**.
DVRNOMAGVM, Germania Inferioris vrbs, Antonino. vbi **LEGIO VII**. **Dourmagen** hodie est, infra Coloniā.
DVRNOVARIA, & alio loco pro eadem **DVRNONOVARIA**, Anglia vrbs, Antonino. vide **DVNIV M**.
DVROA δῶρα, mons in Mauritania Tingitana Ptolemaeo.
DVROBRIV A, **DVROBRIVS**, & **DVROBROV A**, vide **DVROCOBRIV A**.
DVROCASIS, Gallia Lugdunensis opidum. Antoninus.
DVROCOBRIV A, Antonino Britannia vrbs, in Itinere à Vallo ad Rutupias, inter Magintum & Verolamium. Hanc Camdenus Hertford interpretatur. In eodem itinere apud eundem Antoninum est **DVROBROV A**, inter Vagniacum & Duroleum. que eadem apud eundem alii in Itineribus **DVROBRVS** & **DVROBRIVS** vocatur. Hæc Maidstone Anglicè, siue Medwey stone (quæ Maerzthandane Saxonice) Lombardo & Talboto videtur. Rotchestre autem est apud Lhuydum. & Camdenum. Idem Antoninus in itinere Londinæ ad Vallam habet **DVROBRIVAS**: hæc Talbotus Stanford nouo nomine appellat. sed Dornford Camdenus: & idem his alijs nominibus, sed eundem locum notantibus,

Caerdon, **Dormcestre**, **Dormuncester**, & simpliciter **Cester**.
DVROCOTALAVNUM, Belgica vrbs, Antonino, cui legio XXII. tribuitur.
DVROCORNIV M, Anglia opidum est, apud Antoninum. **CORINIV M** Ptolemai esse, vult Camdenus. & hodie **Circestre** dici.
DVROCOTTORVM δῶρκοττορον, Ptolemaeo est Gallia Belgica vrbs, quam Rob. Cœnalis, & Vigenereus Reims appellant, vbi Gallia reges, oleo diuinitus è calo misso, (vè perhibent) inaugurari solent. **DVRICORTORA** δῶρκοττορα, habet Strabo: **DVROCORTVM** Caesar, δῶρκοττορα Stephanus. **DVROCORTORVM** Antonini est. In codice Parisiensi ponitur inter **Durocata-lunū** & **Suessonas**. & **Legio XVII**. illi adscribitur.
DVROICOREGV M, sic tabula Peutingeriana. Gallia Belgica est.
DVROLEVVM, Anglia opidum apud Antoninum est; quod an **Spythingborne** sit, se dubitare queritur **Talbotus**; sed videtur potius pro **Charinge** hodie habere: **Leaneham** potius videtur **Camdeno**.
DVROLIPONS, Antonino Anglia vrbs est. quid si sit **Huntingthou**, inquit **Talbotus**; nam illic **Dour** & **pons** locum esse declarant, per quem fluvius ponte iunctus decurrit. **Gormoncestre** haud procul hinc **Camdeno** videtur.
DVROLITVM, in Anglia vrbs. Antoninus. **Leiton** **Camdeno**.
DVROLORVM **Rhemorum**, in Gallia vrbs, Antonino.
DVRONIA, Samnitum opidum, **Linio**, lib. 10.
DVRONVM, apud Antoninum est Gallia Belgica vrbs.
DVRORVERNVM, vide **DVROVERNVM**.
DVROSTOLON δῶρκοστολον, **LEGIO I. ITALICA**, Mysia Inferioris vrbs, apud Ptolemaum. **Ammiano** **DOROSTORVS** est, **DOROSTENA** Iornandi. **LEGIO XXI. CLAVDIA**, apud Antoninum est. **Drista** δῶρρα, quoque vocari scribit **Cedrenus**. & **Dristra** **Zonaras**. **deispor**, **Joannes Lydius**. **Dora** hodie nominat **Lazius**. quo loco **Dorostolon** legit **Cedrenus**. **Gabinus** apud **Cuopalatem** **Rhodostolon** vbiq; legit. Obiter hoc monebo, **Durostoli** & **Tromariscæ** situs in **Ant. Itinerrario**, corrigendus, præpostero enim ordine ponuntur.
DVROTRIGES δῶρποτρυγες, Ptolemao sunt Albionis insulae populi, quos **Lhuydus** scribit **Durugueit** **Britannicè**, & **Dorsettyhymen** Anglicè dici.
DVROVERNVM, vel **DOROVERNUM**, ut **Beda** habet. sed is etiam **DVROVERNIA** legit. Anglia vrbs est, in Cantio, quam **Lelandus** dicit **Cantewarberc** Anglis, & **Caergraunt** **Britanni** vocari. **DVRARVENNUM**, & **DVRORVERNVM**, corruptè apud Antoninum. **Sigebertus** scribit, **DOROVERNIA**, qui modo **CANTVARIA** nominatur. idque circa annum 445. Sic quoque **Hugo Floriacensis**: sed corruptè **DORVERNVM** legit. Sunt qui **DARVENVM** **deiporon**, Ptolemai putant.
DVRRACIV M, vide **EPIDAMNVS**.
DVRVS, Asia fluvius, vltra Tigrim. In Persia fortè. vbi videtur apud **Zosimum**, 3.
DVSARE δῶραρον, Arabia scopulus altissimus, Stephano.
DVSIA, vide **CLVSIV M**.
DVZAN, vicus Syria videtur apud **Theodoretum**, in vita **Asclepij**.
DVZENSIS in Africa episcopus. **Coll. Carthag.**
DVZIACVM Villa, in pago **Mosogamensi**. **RIVILIA-CVM** in pago **Biturico**: & **NOVIENTVM** in pago **Parisaco**. **Surius** in vita **B. Remigij**. Est **Eberstheym** monasterium, in **Elfatia**, quod in huius **Annalibus** **NOVIENTVM** vocatur, auctor **Althamerus** in **Tactis Germaniam**.
DVZITENSIS Episcopus, in Africa. **Coll. Carthag.**
DYA, vide **NAXOS**.
DYARDENES, vltima India fluvius minus celebris, **Q. Curtio** 8. qui **crocodilos** & **delphinos**, item ignotas alijs gentibus beluas nutrit.

DYCEIVS, vide COCCYGIUS.

DYMAN *Δυμαν*, Doriensium tribus, apud Stephanum.

DYMAS, vide DYMVS.

DYMRA, vide THYMBRE.

DYME *Δύμη*, Achaia Peloponnesiaca vrbs, & Colonia Romana, Plinio. quae antea STRATVS *στράτις*, dicebatur, ut Strabo inquit: etiam PALEA *παλαιά*, Pausania teste; nonnulli etiam GAVCONIA, eodem Strabone teste. Sed apud eundem quoque alia Stratus est, in Acarnania. Dyme Theueto Clarenla dicitur. DYME etiam Thracia vrbs, apud Ptolemaeum. quae DIME Antonino.

DYMETHVS *Δύμητος*, Sicilia mediterranea vrbs, apud Ptolemaeum. quidam anonymus sed huius insulae minime ignarus, eam Torre del Oliueto vocat. Aretius ex ea facit Torre Pineto.

DYMNVS, vide HEMINIÆ.

DYMVVS *Δύμνως*, Ptolemaeo Sogdiane fluius, qui DEMVS interpretibus est. DYMAS Ammiano.

DYNA *Δυνα*, vrbs in Latio: Dionysio Halicarn. sed EIDENE *Ειδενή*, legendum, docuit ex Fulvio Sylburgius. ERETVM vertebat Gelenius.

DYNDASVM *Δύνδαρον*, Stephano Caria opidum.

DYOS *Δίος*, Mauritania Tingitanae flu. Ptol. In mare Atlanticum se effudit. Lud. Marmolus putat hodie Guir vocari.

DYRA *Δύρα*, Trachinia fluius; Isacio in Lycophronem. *Δύρας*, Straboni, & Herodoto est; viginti stadiis à Sperchio distans. vide DYRA.

DYRAS, vide DYRA.

DYRASPIVS, Ouidio 4. de Ponto, Elegia 10. Scythia fluius est, in Euxinum se exonerans. DARASPES legit codex M. S. Francisci Raphelengij.

DYRBAI *Δυρβαί*, Asia gens, ad Bactros & Indos pertingens. Stephanus, ex Ctesia.

DYRIODORIS, amnis, ad Caucasas portas. Plinius.

DYRIS, vide ATLAS, & NILVS.

DYRRACHIVM *Δυρράχιον*, Laconica vrbs: etiam Illyrica regio, Stephano. quae & DYSRACHIVM scribitur, ab Alexandro, & ΔΥΡΑΚΙΟΝ in concil. Ephesino: cui in Epiro Noua est. vide EPIDAMNVM.

DYRSELA *Δύρσελα*, Pamphilia opidum, Ptolemaeo.

DYRTA *Δύρτα*, Assacaurum vrbs. Arrianus 4. Alexandri. In India.

DYSIDIATI, vide DESIDIATES.

DYSIS, locus in Piceno, haud procul ab Ancona, Procopio lib. 3. de bellis Gothicis. Duasium ab incolis vocari, scribit Leonardus Aretinus.

DYSORVM *Δύσoron*, Thracie mons, circa Prasadem paludem, in Paeonia regione. Herodotus.

DYSPONTIVM *Δυσπόντιον*, Pisaeorum vrbs, in Peloponneso. Stephanus & Strabo.

DYSPORVM, vide ASCIBVRGIUM.

DYSRACHIVM vide DYRRACHIVM.

DYSTAGERDA *Δυστάγερδα*, Palatium Cosroes, in Perside, Cedreno. ab Heraclio destruitum. Per a in prima, habet idem, alio in loco. DEZERIDAN est in Historia Miscella 18.

DASTAGERED est apud Hugonem de S. Maria monachum Floriacensem, MS.

DYSTHEOS loci episcopalis, Pentapolis Africae regionis, meminit Concil. Ephesinum III.

DYSTOS *Δύστος*, Stephano Euboica opidum: ex Theopompo.

DYTHMAS *Δύθμας*, populos habet Callimachus, apud quos Cererem fingit filiam Proserpinam persecutam. H. Stephanus dicit sic scriptum pro *Δύθμας*, id est, occasum.

DYTOCHTHONES, vide PARNASSI.

AMIN *εμιν*, locus Genes. 36. ut habent 70. interpretes. D. Hieron. vertit Aquas calidas. Chaldaei paraphrastes Gygantes legunt. & Pagninus Mulos.

EARES *εαρες*, Indica gens, Stephano. quae cum Deriade contra Dionysium pugnavit.

EASIS *εασις*, Gedrosia metropolis, Ptolemaeo. Interpretes PARSIS legunt.

EASIVM *εασιον*, Achaie in Peloponneso vrbs. Pausanias. Sylburgius in doctissimis suis ad hunc auctorem Notis, scribit Amasum huius interpretem hoc loco *εασιον*, legere: at veram scripturam esse *εασιον* & EGIUM, testibus Herodoto & Strabone.

EASON, vide OBASO.

EBA *εβα*, Tuscorum vrbs, Ptolemaeo. Quidam Pitigliano hoc loco statuit.

EBAGENA, vide SEBAGENA.

EBAL, vide HEBAL.

EBDOMVM *εβδομιον*, suburbium Constantinopolitanum. Cedrenus, & Callistus. HEBDOMVS, & SEPTIMUMVM est alius.

EBDVNI, vide BLANI.

EBELLANVM, Hispania opidum, Antonino. Sub Pyrenaeis montibus, versus Aquitaniam. Haud procul à Flumine Gallico, sic dicto. Aiebe vocatur, ut scribit Surita. In via Consulari, ut inquit, quae Caesar augustus Beneharnu ducit.

EBIRNVM, Gallia opidum in tabula Peutingeriana (seca III. nondum vulgata, quam transmisit ad me M. Velferius.

EBISMA *εβισμα*, Arabia Felicia vrbs, apud Ptolemaeum. ABISAMA legunt interpretes.

EBLEA *εβλεα*, Albania vrbs, Ptolemaeo. EMBOLIA eius interpretibus.

EBLANA *εβλανα*, Ptolemaeo Hibernia opidum. Dublin forte hodie. sed asserit Strabonius.

EBLITEI montes, in Arabia Felici. Plinius.

EBOB *εβοβ*, Moabitarum vrbs, quae & OBOB *οβοβ*, Hefychius.

EBODE, Helmodenum opidum, in Arabia Felici, Plinio. In Arabia Petraea Ptolemaeo est, & *εβοδε*.

EBODIA, insula triginta fere millibus à Sequanico littore, ubi Charybdis aquarum. Diaconus 1. cap. 6. Longobardicorum. EVODIA legebat M. S. codex. Aldernay, vel Ornay, (ut Galli vocant) insulam velle mihi persuadeo. Natura enim huius loci, & distantia à Sequani ostium huius Diaconi descriptioni valde congruunt. Triginta namque, aut paullo longius, miliaribus nostratis ab huius fluminis ostio abest, & circa hanc magnam aquarum voraginem esse aiunt. Qui hodie hoc mare navigant, vocantque hanc Charybdim (ut Diaconus nominat) Het uas van Aldernap. Hac insula à neotericis Latinis Auriniaca dicitur.

EBODVRVM *εβοδύρον*, Rhætia vrbs, Ptolemaeo. *Εβουμ* Wurzen hodie, La 70.

EBOLVM, Picentinorum Italiae urbem, reperio in Bernardi Siluani Geographia Ptolemaica. Glossema huius puto, ut patriam celebraret. Eboli vernaculè pronunciant.

EBORA, Lusitania vrbs Antonino, Plinio, & Pomponio. hic eam in Magno promontorio describit, ab illo LIBERALITAS IVLIA cognominatur. Ptolemaei EBVRA *εβυρα*, est. EBVROBESINGESIA apud Trallianum vocatur. Nomen Euora retinet. EBORA alia in Batia est, ad sinum Gaditanum, circa Batim fluium, in mari littore, Straboni, Pomponio, & Stephano. EBORAM habet Ptolemaeus quoque Turdulorum, in eadem Betica, sed interius versus mediterranea. hanc Strabo & Plinius EBVRAM scribit, & CERFALEM cognominat. EBVRA, alia ab EBORA, est Ptolemaeo quoque in Lusitania. Præter has est apud Ptolemaeum EBORA in Hedecanis. Hanc EBVRAM *εβυρα*, Stephani & Linij 40. puto. Sunt itaque quinque huius nominis vrbes in eadem Hispania. Vide LIBORA.

EBORACVM, vide EBVRACVM.

EBORES, pro EBVROVICES scribere Aufonium, annotavit Scaliget ad hunc eius versum, Aut Eborū mistus Pelago qua protegit amnis.

EBORODVNVM *εβοροδύνον*, Ptolemaeo Caturigum opidum in Graia Alpibus. EBVRODVNUM, & EBRODVNUM est Antonino.

EBOROLACENSIS Pradij meminit Sidonius 3. Epistolar. ad Felicem.

EBOSIA. Statius 1. Silvar. Et quas præcoquit Ebosia cannas. De sacchari cannis putat loqui, Brodus 4. Miscel. Sed

Sed EBVTIA pro Ebosia legit. Vide EBVSVS.

EBREDVNVM, vide EBORODVNVM.

EBRIAPA, vide SEBRIAPA.

EBROCENSE, vide EBROICORVM.

EBRODVNTII Plinij, videntur SENTII *divini*, Ptolemai; cum uterque eorum civitatem Diniam faciat. EPEBRODVNUM ἐπεβροδών, Vicum appellat Strabo. Poldo Albenas scribit hos quoque INALPINOS à Plinio dici. & fortassis hodie in eorum loco opidum Ambrium esse. Embran per E alijs. E BRODVNUM in-tonini vocat Simlerus Helvetiorum, quam vulgo Yucrdun appellant. ad locum Neocomensem.

EBROICORVM, meminit in Gallia Lugdunensi, Galliar. provinciar. nomenclatorius libellus. Euticus interpre-tatur Vinetus, in Ausonium. EBROCENSE opidum est Almonio. EBROICENSE Iuoni, EBVRAICI sunt veteribus.

EBROMAGVM vrbs, quam se reliquisse scribit Paulinus, ad Severum Fratrem. In Aquitania, ni fallor est. In iambis Ausonii ad Paulinum videtur HEBROMA-NVM vocari. EBVROMAGVM in sched. III. Tabula Peutingeriana, hactenus non edita, communicata autem mihi à M. Velfero, qui huius duas priores in lucem dedit, ubi acephalos pro EBVROMAGVM legebatur.

EBRON ἐβρων, Chanaanee in Iudaea vrbs, Stephanus. Ca-strametatio Iſraëliitarum est, Num. 33. Vide HEBRON. EBRVS ἐβρος, Phrydiæ flumen, Diodoro 19. Etiam Graecia, prope Larissam, Theophrasto de Causis Herbar. 5. cap. 20.

EBVDA ἐβδα, Ptolemaeo; EBVDÆ cam diphthongo in principio, Stephano; HEBVDES Plinio. Alii HEBRIDES, & EBONIAE; ut scribit in sua Britannia tabula Ger. Mercator. Scotiae regni insulae sunt, à parte Occidentali. Beda MEVANIAS vocat. & Arhicus Sophista BETORICAS; ut placet Camdeno, cui quoque apud Giraldum INCHADES, & LEVCADES nominantur. Hecker Boethius, item Buchananus scribunt eas hodie sine antiquo nomine proprio Insulas Occidentales vulgò appellari. Ptolemaeus & Stephanus earum quinque numerant, quarum duas propriè EBVDAS vocat: (has Mercator Eult & Lewis interpretatur.) tertiam RICINAM *ῥικινά*, (quae fortè RICNEA Plinij est.) pro qua ENGARICENNA legit Marius Niger, eamq. Argitti hodie nominari addit. Idem alter à Ebudarum Lendrofia, alteram Leeder dici scribit. Huiusmodi antiqua recentioribus interpretari vocabulis, ex indigenis, ijſq. geographia peritis, audire malim. Sed cum ex recentiorum tabulis hodiernum harum insularum situm videam à Ptolemai descriptione adeò differre; vix mihi persuadeo à quoquam, etsi doctissimo, id præstari posse. MALIOS *μαλῖος*, & EPIDIVM ἐπίδιον, reliquas nominat Ptolemaeus.

EBVRA, vide EBORA.

EBVRACVM ἐβυράκιον, Ptolemaeo; EBORACVM Beda, Albionis insula vrbs, quam Ptolemaeus & Antoninus, & Severinumnus LEGIONEM VI. VICTRICEM cognominat. Colonia est apud Onuphrium Caerecock Britannis; Obertwſch & Contracte Poyck Anglis dicitur. ut testatur Humfredus Lhuydus. Hanc urbem à Graecis & Latinis scriptoribus VROVICVM appellari, con-sendit Lelandus, & esse BRIGANTIVM, cuius in Almagesto 2. meminit, scribit Camdenus.

EBVRAICI, vide AVLERCI, & EBROICORVM.

EBVRI, vide EBVRONES.

EBVRINI, Lucanorum populi, Plinio.

EBVROBRICA, LEGIO XII. Gallia Lugdunensis vrbs, Antonino.

EBVROBRITIVM, ut habent in marmore eius loci antiqua Inscriptiones; teste Casparo Varrerio, Lusitania vrbs est, quae hodie Euora de alcobaca dicitur. Disiunctim legitur apud Plinium, Eboro, Britium, sed in alè, ut idem docet Varrerius, in sua Chorographia, Lusitanica lingua scripta.

EBVRODVNUM, vide EBORODVNVM, & RHOBODVNVM.

EBVROMAGVM, vide EBROMAGVM.

EBVRONES, Straboni, Floro, & Casari Gallia Belgicae populi, Treuitorum clientes, Dion. 39. EBVRONES *ἑβρωνες*, populos habet. & EBVRONIA *ἑβρωνία*, locum, (qui pagus est hodie, & nomen retinet.) Horum vrbs hodie vulgò Latino LEODIVM dicitur. LEODICVM sa-lebat vocare I. Lipsius in suis ad me inde scriptis literis. Sic quoque nominatur in vita Caroli Magni, à Pithoeo edita. Incola Liege, Teutones Lupck/ & Lutichy vocant. EBVRONATES legitur apud Alanem. Sunt & AVLERCI EBVRONES apud Caesarem, si Hottomanno creditur, unum, non duos populos facient. Plinius lib. 4. cap. 18. quoque habet Aulercos Eburones quatuor meis codicibus, Calanienſi, Parisienſi & duobus Venetis. Pro quo restituit Eburonicos Gelenius, fides sit penes illum.

EBVRONIA, vide EBVRONES.

EBVRONICES, & EBVROVICES, vide AVLERCI.

EBVRVM *ἑβρον*, Germania vrbs, Ptolemaeo. Olmutz, Pyramio, Moravia vrbs primaria. Lazio verò est Bohemia opidum, *ἑβρωνά* nomine.

EBVSILLORDO, Hispania est in antiquo marmore, Sagunti, teste Lælio 3. R. P. Romana. An ab Ebaso gentilit?

EBVSMI, vide TOSMVANASSA.

EBVSVS, Plinio & Straboni, etsi hic alicubi *ἑβρος* habet: item *ἑβρος*. Dionysius BVSVM *ἑβρος*, vocat. Ptolemaeus dupliciss. & Y scribit *ἑβρος*. EBOSIA puto vocari à Statio 1. Siluar. Insula maris Balearici est Iunio quae Plutarcho in Sertorio, *ἑβρος*, PITYVS A dicitur. De ea autem hec Plinius lib. 3. cap. 5. Insula per hac maria prima omnium Pityusa à Graecis dicta, à frutice pineo, nunc Ebusus vocatur, utraque civitate foederata, angusto freto interfluente, patent XLII. M. pass. Ex his intelligitur Pityusa vocabulum esse commune duarum insularum, quod liquidius ex Ptolemaeo & Strabone patet, qui eas seorsim nominant, Ebusum, & Ophiusam. EBVSVM hodie Yuica vocari dicit Clusius. sed ibiſſa And. Schottus. Serapio KANTAROSAM nominat hanc Pityusam, capite de Resina. est & in Ebuso insula eiusdem cum ea nominis vrbs. quae male apud Diodorū 5. ERESVS separo: scribitur. Harum insularum descriptionem lege apud Gomeſium lib. 10. Iacobi regis Arragonum.

EBVTIA, vide EBOSIA.

EBYSSVS, vide EBVSVS.

ECALIDVS, scribunt Annii & Leander fluvium Tusciae ab Antiquis vocatum, quem hodie vulgò Caldano appellant: atque hunc esse cuius Plinius meminit libro 2. cap. 10. 3. dicens, prope Verulonios esse aquas calidas, quibus inscantur pisces. Quis autem ex hac Plinij descriptione proprium nomen Ecalidus, ante nugatorem An-nium, fecerit, scio neminem.

ECANA, vide EQVANA.

ECBATANA *ἑκβάτανα*, in Syria est opidum, Stephanus, & Herodoto in Thalia. Hoc fortè Plinij, in Carmelo monte, eiusdem cum monte nominis, quod quondam Ecbatana dictam tradit. BATANIA *ἑκβάτανα*, hoc Syria appellatum etiam scribit Stephanus, eidem EPIPHANIA quoque. ECBATANA, etiam Media metropolis, Ptolemaeo, Straboni, Plinio, Curtio, Herodoto & Marcellino. Describit hanc Polybius 10. Hec 1. Danielis cap. 6. AMATHA *ἑκβάτανα*, dicitur à 70. interpretibus. Tauris hodie vocari, voluit Masius & Castaldus. Dom. Niger tradit à Barbaris Achatana Esbahan nominari. ab Ottone Frisingenſi Hani appellatur. ECBATANAM Adiabena urbem in Assyria habet Ammiani codex. Per A & O *ἑκβάτανα* legit Stephanus. qui & ECBATANAM habet Media magnam regionem. in qua nempe vrbs synonyma.

ECBENA *ἑκβέννα*, mons, & fluvius inde emanans. Sic Hesychius.

ECBIZÆ, (fortè Ebusa) vide MEOPAROTÆ.

ECBOLIMA, vide EMBOLIMA.

BODAMVA *ἑκβάμνα*, apud Ptolemaeum est Galatia vrbs.

ECDIPTA *ἐκδιπτα*, Phœnicia vrbs, Josepho & Ptolemao. Scandalio hodie dicitur, teste Nigro. Castrum Lambartio loco nunc esse, scribit Postellus. Castrum Persgrinorum est And. Masio, qui eandem hanc Ecdippam cum *ACHZIB*, putat, ut quoque Eusebius.

ECELESTA, inquit mihi Clusius, est in Inscriptionibus marmoreis antiquis; ubi hodie Medina Celi vrbs est. Hanc Medinam, *MED IOLVM* *μεδιολον* Celtiberorum Ptolemai, esse, nonnulli putant: sed falsò, ut docet Varverius. Pro **ETELESTA** *ἐτέλεστα*, Ptolemai ego potius haberem. & fortè **EGELASTE** Plinij.

ECEM, vide **ACCAVM**.

ECSTIENSES, Sicilia populi. Plinius. Malim **Egestenses** legere.

ECETRA, vide **ECETRA**.

ECHEDA *ἐχέδα*, Attica vicus. Stephanus.

ECHEDAMIA *ἐχέδαμια*, Phocidia vrbs, apud Pansaniam.

ECHEDEMIA, vel **HECADEMIA** *ἐκαδήμια*, ut Stephanus habet, locus nemorosus in Attica, non longè ab Athenis; qui pestea **ACADEMIA** *ἀκαδήμια*, vocatus fuit, Plutarcho, in vita Thesei, teste, & Illustrio atque Laertio in Platone. huius meminit quoque Appianus in Mithridaticis. Etiam **ECHMEDIVM** *ἐχμέδιον*, dictum, addit Stephanus, ab Echemo quodam.

ECHEDORVS *ἐχέδορος*, Ptolemao Macedonia fluvius est prope Thessalicam, in Mare Ægeum erumpens. Hic Calico Sophiano, Græcia Nigro, Veratalet Castaldo nomen habet. Hic Echedorus, est **CHIDORVS** *χιδόρος* Herodoti. cuius aqua non sufficit Xerxi exercitui.

ECHIAS *ἐχίας*, vide **NEDVS**.

ECHELA, vide **ACHILA**.

ECHELIDÆ *ἐχελιδες*, Attica populi, Stephanus. Inter Pyraeum & Teiracomum Heracium.

ECHMEDIVM, vide **ECHEDEMIA**.

ECHENEIS *ἐχενείς*, fons in Lelegibus. Parthenius in Eroticiis, cap. 11.

ECHES, vide **HIERON OROS**.

ECETIA *ἐχέτια*, Italia vrbs, Stephanus. ex Cardiano.

ECETIA *ἐχέτια*, Sicilia vrbs, Stephanus, Polybio 1. & Diodoro 20. in media Syracusanorum ac Carthagenensium provincia, circa Syracusas.

ECETRA *ἐχέτρα*, Italia vrbs, & Volsorum caput. Stephanus, & Halicarnassens, qui eam coloniam factam scribit. **ECETRA** apud Livium 2. legitur.

ECHEVETENSES *ἐχευήταις*, Tegeatarum municipium, vel curia. In Arcadia. Pausanias.

ECHIDNÆ, vide **ECHINADES**.

ECHINADES *ἐχινάδες*, Straboni insulae sunt Maris Ionij, prope Peloponnesum, ad Acheloi fluminis ostia, ut eas describit Thucydides 2. Numero sunt 5. Ovidio 8. Metamorph. Hodie victoria navali celebres, quam Ianus Austriacus à Turcis, maxima eorum clade, reportavit, anno 1571. Nonis Octob. **ECHIDNÆ** *ἐχιδναί*, sunt Seneca in Troas tragedia. & Euripidi in Iphigenia in Aulide. **ECHIDNÆ** *ἐχιδναί*, dicuntur Stephanus: Ea nunc **STROPHADES** *στροφάδες* appellantur, inquit Apollodorus lib. 1. Nostra tempestate Cozzulari vocari, scribunt Sophianus, & alij.

ECHINÆ, vide **ECHINADES**.

ECHINVS *ἐχίνος*, Acarnania opidum, in Epiro; Stephanus, Polybio, & Plinio; Tolgus, Pineto. Phibiotidia vrbs est, Ptolemao, Polybio, Straboni, Livio, & Mela. In Pentapoli, Africa regione vrbs est, apud Ptolemaum. vide **ONCHESMVS**.

ECHINVSSA, vide **CIMOLIS**.

ECHIVM, Boetia locum habet Plinius: ubi certum genus magnetis lapidis reperitur.

ECHLEG, vide **ETHLEGH**.

ECHOLIMA, vide **EMBOLIMA**.

ECHTENIAS, vide **SAMARIA**.

ECICYLANVM agrum, ab vrbe vsq; Italia, sic nomi-

natum habet lib. de Limitib. An **Ægiculanum**?

ECLANENSIS ager, lib. de Limitibus. In Calabria, siue Apulia. **ECLANVM** Antonino, XXV. M. pass. ab Æquosutico. ubi Sigonius **ÆCVLANVM** legit.

ECNOMVS *ἐκνομός*, & **PHALARIVM** *φάλαρος*, duo propugnacula, in verticibus Sicilia, in agro Gela vrbs, ut Diodorus lib. 15. testatur. Ecnomi etiam meminit Plutarchus, in Dio. & Polybius lib. 1. Ecnomum, hodie Poggio muciacco; & Phalarium, Poggio longo dicit, autumat Fazellus.

ECOBROGIS Galatie vrbs. Antoninus.

ECONIA, vrbs ad Maliacum sinum, teste Plinio.

ECREBEL *ἐκρεβήλα*, quæ est prope Chusi: quia est supra torrentem Mochmur. Sic Iudith cap. 7. In Palestina est.

ECRECTICE, vide **NECRETICE**.

ECREGMA *ἐκρηγμα*, id est eruptio, locus sic dictus in Ægypto, circa Pelusium. Ptolemao, Diodorus 19. & Plutarchus in Antonio.

ECTENÆ *ἐκτέναι*, Græcia populi: qui primum Thebas incoluerunt, in Boetia: sub Ogyge rege. Pausanias. **ECTENI** *ἐκτέναι*, sunt apud Lycophronem.

ECTENIA, vide **THEBÆ**.

ECTINI, Alpini populi: à D. Augusto devicti. Plinius.

ECTODVRVM, vide **HECTODVRVM**.

ECVE, vide **CHOA**.

ECVR *ἐκύρος*, India intra Gangem opidum, Ptolemao.

EDA *ἐδα*, Messenia fluvius. Suidas in voce Tragos.

EDDANA *ἐδδανα*, vrbs ante Euphratem, Stephano. à Phœnicibus condita. cuius gentile **EDEBESSI**.

EDDARA *ἐδδαρα*, Arabia Deserta vrbs, Ptolemao. **DADARA** habent eius interpretes.

EDRATÆ, populi Iapodum in Illyrico. Appianus.

EDEBESSI, vide **EDDANA**.

EDEBESSVS, vide **HABESSVS**.

EDEMA *ἐδέμα*, 70. interp. Palestina locus. Iosue 19.

EDEN, insula est in medio Tigridis fluminis. teste Mose Mardeno. Masius qui hunc in publicum dedit, dicit hanc à Nestorianis Gezerta, hoc est insulam, *ἐδέμα* *ἐδωμ*, vocari: habereq; in suo ambitu decem ferè millia pass. & muris vndiq; cinctam. Item distare à Mozal XII. M. pass. Idem addit supra hanc insulam, rupi aspera, impositam vrhem, nomine **HASAN-CEPHA**, quasi dicas Fortis petra. **EDEN** loci nomen, apud Ezechielem 27. *αἰδων*, legunt 70. interpretes: & **HADIBÆI** Chaldaei paraphraastes: Mattheo Beroaldo **SYRIA**, aut Syria regio interpretatur. Vide **PARADISVS**.

EDENATES, vide **DECIATIVM** regio.

EDENIDA, Insula maris Ægai. Antoninus.

EDENNA, Palestina locus. Iosue 15. **RENNNA**, *ρεννα*, legunt 70. interpretes.

EDEPSVS *ἐδέψος*, loci nomen, apud Athenæum 3. cap. 1. cuius historiam ibidem liceat legere, de fonte quodam. Huius etiam meminit Plutarchus, de Amore erga fratres, sed per n. in penultima. Quid si sit **Ædepsus**?

EDER, Palestina locus. Iosue 15.

EDESA, vide **ÆDESSA**.

ÆDESSA *ἐδέσσα*, Ptolemao Mesopotamiae opidum, in leuis Euphratis fluminis, quod quondam **ANTIOCHIA** vocabatur. Osroenorum faciunt Eutropius, Procopius, Sozomenus. Hanc postea **IUSTINOPOLIM** vocatam, scribit Euagrius. Ab hac **ÆDESSENA** Regio est, Procop. 1. Persicor. **CALLIRHOE** à fonte cognominatum, Plinius ait, lib. 5. cap. 24. Rhoades Lichtenauio, & Neuburgensi, Rhoades quidam, Rhoades Nigro vocatur. His omnibus videtur assentiri A. Masius, qui dicit ab Arabibus Rohai, vel proposito articulo Orrhai appellari. Orfa est in epistola Pet. Gyllij. An eadem sit cum Edessa, quam idem Plinius cap. 23. Bambycen nominat, dubito. Nam **RAGEN** hanc esse (de qua in Tobia historia) vult Guil. Tyrius 4. cap. 2. **ÆDESSA** Plinio quoque Cælesyria vrbs. Prima Syria facit concil. Ephestinum III. Vide **BAMBYCA**, & **ÆDESSA**.

ÆDESSENA Regio, vide **ÆDESSA**.

DETANIA, Hispania Tarraconensis regio, apud Plinium. Vide **HEDITANI**.

DI, vide **SCYTHA**.

DISSA Portus, vide **ODYSSEA**.

DISTIANENSIS Episcopus, Africa. Coll. Carthag.

DITANI, vide **HEDITANI**.

DOIA *Δωϊα*, Arabia Felicitatis urbs, in Panchaia insula. Diodorus 5.

DOM *δωμ*, finis terrae Chanaan, versus Meridiem. Judic. 5. Num. 34. Daron vocari, putat Guil. Tyrius. Vide **SARTHAN**, & **IDUMEA**.

DON, Thracia mons, siue fluvius, servio in 12. Aeneid. Testes adducit Lucanum & Statium. Frustra, ut ego iudico, qui pro gente habeo; quae cum adfluit ab alijs scribitur.

HEDONES.

DONES, vide **HEDONES**, & **SCYTHA**.

DONII, vide **MACEDONIA**.

DONIS, vide **ANTANDROS**.

DONVS, Thracia mons. Plinius.

DOSA, Aethiopia sub Aegypto urbs, apud Plinium.

DRA, Palaestina vicus, iuxta Thaborum. Metaphrastes in S. Vari vita.

DRAI *δραϊ*, locus in Deserto. Deut. 1. Num. 21. Iosue 12. & 19. sed ad egi. Ant. Masius ad 12. cap. Iosue vult **ADRA** Ptolemaei esse.

DRON, Venetorum portus, Plinio. Hodie Chioggia dicitur, Leander ait. Porto Sablone Nigro est.

DROS, vide **HEDROS**.

DVCENSE concilium, sub Gregorio septimo congregatum, habet Gratianus, Decretal. 2. Causa 19.

DVL, loci nomen, ubi suaviora ostrea capiuntur. Plinius 32. cap. 6. **EDVLICE** legebat Colonienfis codex.

ADVLIT, & **GETVLIC** habet quoque inconstanter Dalechampius. Quid si **MEDVL** legas, auctoritate Ausonii?

EDVLIVS *εδυλβ*, Hispania Tarraconensis mons, Ptolemaeo. Moncaio interpretatur Hier. Girana. Vide **MEDVLLIVS**.

EDVM *εδυμ*, Arabum gens, apud Stephanum. Eodem cum Idumaeis verisimile est.

EDVRES, Orofio 6. cap. 7. Gallia populi in exercitu Arii. **EDVRES** legebat codex meus membranaceus. minus corrupte. **EDVSIOS** apud Casarem esse, cum Franc. Fabricio firmiter credo, & ita quoque ipsum Orofium scripsisse non dubito. Erroris causam praeiit s. praecedentis vocis Nemeter. quod Elementum librarius, ex praecedentis ore, geminum non animadvertit.

EDVS, Liguria fluvius, in agro Genuensium, ut testatur antiqua aenea tabula, ibidem. confluit cum Porciferis. Augustinus Iustinianus duos habet fluvios? Sadodelam, & Turbellam in Porciferam effluentes alterutrum forte horum est. **EDEM** quidam legunt, pro **Edu**.

EDYLIVS, vide **HEDYLEVM**.

EDYMA *εδυμα*, Caria urbs, Stephanus.

EDYSSA, vide **EOSSA**.

EENSE agrum, habet Ammianus 28. sed **Oensem** legendum. In Africa, Tripolitana regione.

HEREA, vide **HERAEA**.

RETIONIA *ρετιονεια*, Piraei Chele, & promontorium alterum, Thucydidi 8. Stephano, & Suida.

RETIONIS urbs, vide **THEBA**.

REFLVI, Germania Septentrionalis populi, sunt apud Tacitum, ubi hodie Lifflandt Wollichio est. sed hos vocat **Cureus LEMOVIOS**. Hi illi vicini sunt, eodem Tacito auctore. Lifflanders Latini **LIVONES** vocant. Vide **HILINONICVM**.

EGABIENSIS ecclesie, meminit Gratianus, Decret. 2. Causa 16. In Hispania Betica. An corrupte ab **Agabro**?

EGARENSE Concilium, in Hispania habitum, anno 614. Bibliotheca Ant. Augustini. An pro **Egabrense**?

EGAS Cilicia ciuitas habet Tacitus. Ptolemaeo, Xiphilino, & Philostrato **EGAE** *αγαι*, est. **EGAE** *αγαια*, Straboni.

EGELASTAE *εγελασται*, Hispania citerioris urbs, Plinio, & Straboni. Hodie Ynietta, Castellae regni opidum Gomefio, & Clusio. Vide **ECELESTA**.

EGELIDVS, Tusciae amnem esse, & hodie Freddano dicitur, fabulatur Leander ex Ausonio. Hunc Egelidum enim uterque citat ex Virgilij versu, Aeneid. lib. 8. Ut procul egelido secretum flumine vidit. Egelidum hic loci proprium esse nusquam legi.

EGERIA *ηγερια*, sic scribendum, (non Ageria) ex Plutarcho, Dionysio, Festo, & Livio. **EGERI** *αγερια* Luci vel nemoris meminit Virgilius Aeneidos 7. ubi Servius dicit iuxta Ariciam esse. Ex hoc forte Siliij versu lib. 4. Egeria genitos immitis Aricia lucis. Ego Livij auctoritate fretus propius Urbi fuisse extra Portam Capenam credo. Et eundem cum CAMOENARVM Lucio esse mihi persuadeo. In huius medio erat **EGERI** *αγερια* fons, testibus Livio 1. & Ouidio 15. *Metamorph.*

EGESTA, Sicilia urbs. At miram quam variant in huius voce scriptura, etiam classici scriptores. **EGESTA** *εγιστα* est Thucydidi & Festo: **AGESTA** Stephano: cui quoque **ACESTA**, uti Virgilio 5. Aeneid. **AGESTA** *αγιστα* scribunt Strabo & Halicarnassensis. **SEGESTA** Ptolemaeus & Cicero. **EGESTA** huius verum nomen esse, sed s. littera praeposita scribi, ne obsceno nomine appellaretur, nos docuit Fest. Pompeius. Conditam ab Aenea Troiano tradunt Cicero & Lactantius, ab Aegesto Troiano, Strabo. Hunc Aegestum hic natum & educatum, scriptum reliquit Halicarnassensis. Apud Diodorum 20. Igo eam ab Agathocle excisam, & transfugis ad habitandum concessam: ac **DICAEOPOLIM** *δικαιοπολιν*, appellatam. (Quod aliquando **ACRAGAS** vocata haec fuerit, non credam Eustathio.) Huius gentile apud Plinium & Stephanum **AGESTAE** est: **AGESTAEI** apud Thucydidem, Diodorum, & Philarium: **SEGESTENSIENSES** facit Cicero. Hodie Barbara nominatur, si Fazello, Conterranea, si Aretio fides. Egi, haec urbs in mediterraneis. ad mare verò habet Ptolemaeus **SEGESTANORVM** Emporium: **AGESTEORVM** Diodorus & Strabo. Hinc **SEGESTANI** Plinij, si fallor. Hoc nostra aetate Castro al mar appellari, Leandrum & Aretium testes habeo. Habet iter. Antonini hoc tractu **SEGESTANAS** Aquas, quas **PINCIANAS** cognominat. horum meminit etiam Diodorus 4. Sed **AGESTAEAS** vocat. an alia haec ab illis autem, vel eadem, perscrutandum huius tractus & veteris historiae peritioribus lubens concedimus.

EGETINI, vide **AGETINI**.

EGGYNA, Ciuitas Sicilia. Cicero in Verrem.

EGIDORA, fluvius Danubii: Reginoni. Eyder vocatur vulgò hactenus.

EGIRCIVS, siue ut alij legunt (sed malè) **EGRIIVS**, fluvius est Galliae, in Garumniam aquas suas euomens. ut lib. 1. Fortunatus refert. **EGIRSIVS** per **E** & scribit Sidorius. additque in eum Vinetus, eundem hodie & Gasconibus Gers vulgò appellari. pauloq; supra Aginnum opidum in Garumniam influere.

EGLON, D. Hieronymo, *εγλον* 70. interpretib. Palaestina locus. **CHEGLON** habet Chaldaei paraphraestes. Iosue 10. & 15. Pro Eglon Iosue 10. legit Sixti V. editio **ODOLIAM**. Synonyma haec quoque sunt D. Hieronymo.

EGNATIA, Ptolemaeo, Mela, & Plinio: **IGNATIA**, *ιγνατια*, & *εγνατια*, Straboni: **GNATIA** Horatio. sed hoc ante me monuit Xylander. Peuceetia, in Italia opidum est. Hodie collapsum, sed eius bustum Nazo vocari, testatur Niger. Natia Ananienfis. sed Iouenazo appellant Collenutius, & Pontanus. Anazzo Ligorius nominat. Celsus Citadinus & Volaterranus putant Monopoli ex huius ruinis extractum. **EGNATIENSIS** Episcopi, in Africa Propria: meminit Vici. Vicens. Vide **HIGNATIA**.

EGOLISMA, vide **ENGOLISMA**.

EGORIGIVM Vicus, **LEGIO XII**. Antonino: inter Treuiros & Agrippinam.

EGOSA ἔγγρα, Castellorum vrbs, Ptolemao. In Hispania Tarraconensi.
EGOVARRI, vide **EGVARI**.
EGRA ἔγγρα, Arabia opidum, iuxta Aelaniticum sinum: Stephano. Aualitarum Plinio. Hoc Ptolemaus quoque novit. sed eius interpretes **NEGRAN** habent.
EGRITIVS, vide **EGIRCIUS**.
EGVILGVILITENSIS Plebis in Africa, mentio fit in Coll. Carthag. sub Honorio Imp. habita. An corruptè pro **EGVILITANI**?
EGVIZENSIS Episcopi, in Africa, meminit Coll. Carthag.
EGVITVRI, Alpina gens, à D. Augusto devicta. Plin.
EGVARI ἔγγρα, Hispania Tarraconensis populi, Ptolemao. Medina de Rio seco, Vaseo. Videntur **EGOVARRI** Plinij, quos **NAMARINOS** cognominat. Video tamen Pintianum eos habere pro **GIGVRIS**, vel, ut ipse legit, **CIGVRRIS** Plinij.
EGVSII, vide **ACVSIVM**.
ELADES vide, **ELADES**.
ELICOSIVM, vide **ICOSIVM**.
ELIDETES ἑλιδῆτες, Iberica gens, Stephano.
ELIDOMENE ἑλιδόμηνη, apud Stephanum, ex Thucydidi 2. Macedonia vrbs.
ELIDVMANIA, vide **IDVMANIA**.
EILEI ἑλεῖ, vicus in Peloponneso, in via qua Troezena Hermionem itur, Pausanias.
EILENIA ἑλενία, vrbs nomen: & epithetum Minervae, Phavorino.
EILESIVM ἑλεσιον, nomen loci, apud Stephanum, ex Homero, Iliad. B. In Graecia alicubi. Boetia videretur. vide **EIRESI**, & **HYRESEON**.
ELISSVS ἑλισσός, Cedreno ad mare Jonium, castellum quod **SILISSVM** apud Cyropalatem vocatur. Metropoli & regia Bulgaria. Vide **LISSVS**.
ELITHYIAS ἑλῖθιας, id est Lucina, Aegypti vrbs, Straboni & Stephano. item Eusebio 3. Preparationis Evangelicae. Vide **IDITHYA**, & **LEVCOIHEA**.
ELIOT ἑλιόται, Hispania populi, Polybio, 10. Est & servorum genus apud Lacedaemonios, Athenaeo, & alijs. Ab vrbe Helos sic dicti, ut refert Pausanias.
ELIMINATIVM ἐλιννατον, Dalmatia vrbs, Ptolemao.
ERMINACIVM, & **ARMINATIVM**, male interpretibus nonnullis. & **ARMINIACVM** pessimè, magno cuidam viro.
ELINALE, vide **SCYATHVS**.
ELINATVS ἑλινάτος, Creta vrbs. alij fluvium, & montem esse dicunt. sic Stephanus. Creta, & Lycia loci facit Hesychius. **HINATVS** ἡλινάτος, Ptolemao in Creta vrbs est.
EINTI ἑντι, gentis nomen, Appiano in Mithridaticis, quam continuè Macedoniam incurfare scribit. Vox mihi ignota & suspecta. **HENETI** vertit Gelenius.
EION ἑών, emporium ad ostia Strymonis fluvij, viginti quinque stadijs ab Amphipoli. Huius meminit Thucydides. Herodotus, & Demosthenes adversus Aristocratem. Thucydides quoque: Eion habet in Thracia, Mendeorum coloniam. sed eandem, nisi fallor. In Chersoneso Thracia etiam vrbs est, apud Stephanum, ex Thucydide. Circa Pieriam alia item est, auctoribus Homero, Eustathio, & Stephano. vide **EON**, & **AMPHIPOLIS**.
EIONE, Corconduma promontorium, Plinio. inter Pontum & Meotim excurrent. Punta de Matriga, aut Cabo de croce, hodie, ut refert Pinetus. Fortè idem cum Eion Stephani.
EIONES ἑῖνες, Argia pagus fuit, postea navale Mycenarum. Strabo 8.
EIONEVS, vide **STRYMON**.
EIPON LACEIA ἑῖπον λάκεια, Straboni 3. Hispania locus incognitus, aut lectio corrupta. Ad id eundem locum Xylandrum & Casaubonum.
EIRAN montem, habet in Messenia, Pausanias: in quo se Messenij vnde annis contra Lacedaemonios defenderunt. vide **IRE**, & **HIRE**.
EIRESI ἑῖρεσι, locus circa Aegaeum pelagus. Home-

rus in Apollinis hymno. In Boetia, ut refert Etymologicum.
ERESIVM Suida, & **HYRESIVM** Plinij est. & fortè **EILESIVM** Stephani.
EIRESID ἑῖρεσις, Acamantidum tribus vicus, Stephanus.
EIRGEST ἑῖργησις, Sicilia gens, apud Thucydidem 6. mendosè autem, pro **EGEST** & 1, ut puto.
EIRIA, vide **IRIA**.
EIRVS, vide **IRVS**.
EISADICORVM εἰσαδικον, pagi sunt apud Strabonem, in Sarmatia Asiatica, supra Caucasum.
EISCADIA εἰσκαδία, Lusitania vrbs, sub Viriati imperio: à Scurliano autem capta. Appian. in Ibericis.
EIVISO, locus episcopalis, in Sardinia. Victor Vricens. MS.
EIZELLOS εἰζέλλος, Sicilia castellum, apud Stephanum.
ELA ἑλα, Asia locus, & Attali regis emporium. Stephanus, ex Polybio 16.
ELAA, vide **HAYLAM**.
ELABACARE ἐλαβακάρη, locus India intra Gangem, ad maris litus. Arrian Periplos.
ELACAT ἑλμακτατον, Thessalia mons, Apollonio & Stephano.
ELAEA ἑλαία, Aelidis vrbs. in Asia, Pausania, & Stephanus. cui etiam **CIDENIS** καδενίς, appellatur. **ELIA** est male apud Frontinum 4. cap. 5. **ELAEITEM** Sinum hinc facit Agathias. Ptolemao promontorium est in Cypro. Pagum hoc loco hodie esse, quem Graeci Riso Carpasso vocant, tradit Stephanus Lusignanus. Creta urbem habet Plinius. Phoenicia vrbs est, Dionysio: inter Tyrum & Sidonem, ut refert Stephanus. Eidem quoque Bithynia opidum, aut navale: iuxta Mysiam. Item Aethiopia portus. & tres insulae. Aethiopia portum ad sinum Arabicum novit etiam Strabo. Est apud Plinium, insula Proponitidis, sic dicta. Apud Iosephum mons, sexto à Hierosolymis stadio, versus Orientem. Vicus suburbanus Constantinopoleos vrbs, est Callisto. Vide **OLEA**, & **ELEA**.
ELAEA ἑλαία, Thracia vrbs, Europa regionis. Procop. 4. Aedificior. Iustiniani Imp.
ELAEAS ἑλαίας, Epiri portus, Ptolemao.
ELAEVS ἑλαῖος, Hippobootidum tribus pars, auctore Stephano.
ELAIMURUS, ἑλαῖον τιγος, Lycia opidum, Stephano.
ELAEON, Plinio Boetia ora opidum, **ELEON**, & **ETEON**, inconstante scriptura reperio. Hanc postremam approbat Hesychius. Est & mons ἑλαίων ab Hierosolymis stadio: Iosepho 6. Belli Iudaici cap. 3. **OLIVETI** Montem, nominat Hegepsippus. Vide **ELEON**.
ELAEVS ἑλαῖος, Ptolemao Thracia Chersonesi opidum, quod Critica Nigro. Eius meminit quoque Strabo, & Suidas. Apud Stephanum est Hellepontis: item Argie vrbs. Epiri opidum, quoque Ptolemao: Calydonie, Polybio 4. In Doridi sinu urbem, habet Plinius.
ELAEVSSA, Plinio insula est Ionia, ante Smyrnam. Vide **ELEVSA**.
ELAIS, Palestina opidum, Dionysio Afro & eius interpretibus Prisciano, & Auieno. An **ELAEA** Stephano?
ELAITICA ἐλαίτης, nomus Aegypti, ad dextram fossa Canopica. Strabo. Videretur **MENELAITES** Ptolemai, & Plinij. Vide **MENELAVS**.
ELAITORVM ἐλαῖτον, meminit Pausanias. Aelidis circa Caycum fluvium videntur. Ab Elaea, nisi fallor.
ELAIVS ἑλαῖος, nomen duorum montium, circa Phigaleam. Pausanias in Arcadicis. **ELVIVS** legit Gyrardus 13. Deorum.
ELAMITAE, mare accolunt, in Arabia Felici, opidum habent eiusdem nominis, auctor Plinius. **ELAMITAS** vocat Esaias 22. Samaritanos: quia ex Persia venerant. Vide **PERSIA**.
ELANA ἑλανα, Ptolemao Arabia Petraea vrbs, ad Sinum Arabicum. **ELANA**, & **LANA**, vocat Plinius. Non longè ab Asion, siue Hesoon Gaber eam describit Iosephus lib. Antiq. 8. cap. 2. vocatq. **ELANAM** ἑλάνην. Hodie à Mario Nigro Aila dicitur. Vide **HAYLAM**.

ELANCORVM ἐλάνκων, emporium, in India intra Gangem. Ptolemaeus.

ELAPE, Persarum vrbs, & natalis S. Iacobi Intercisi. Nicephorus in eius vita.

ELAPHITES, tres insule Adriatici maris, XII. M. pass. à Melita Plinius. Isole di Mezzo, hodie. Insula finitima Chio. Idem.

ELAPHONNESVS, vide PROCONNESVS.

ELAPHVS ἐλάφως, sic dictus Asia mons, apud Arginufam, quo loco Alcibiades mortem obiit: ceruæ omnes scissæ esse, quæ nota alibi, si loca mutauerint, &c. Aristoteles de animal. 6. cap. 29. In Hellesponto est, Eliano 6. Animal. cap. 13. ELATVS habet Plinius. Elaphus ἐλάφος, fluvius Arcadia, est apud Pausaniam, quem quoque Elatum Plinius vocat. Sed ELATVS Plinio etiam mons in Zacyntho est. vide ELATVM.

ELAPHVSA, insula, haud procul à Corcyra. Plinius.

ELAPHVSSA, vide BRETTANIS.

ELARIS, vide ELAVER.

ELASOR ἐλασώρ, Genes. 14. PONTVS regio est, interpretatione Hieronymiana.

ELASSON, vide OLOOSSON.

ELASVS, vide ELATVS.

ELATAS ἐλάτας, Ptolemaeo Bithynia fluvius, in Pontum Euxinum aquas suas euomens. Theuetus dicit eum hodie Lîme nominari. ELASVS ἐλάσος Q. Calabro 6. est. Videtur ab Arriano Lycus vocari.

ELATEIA ἐλάτεια, Phocidis vrbs Ptolemaeo, Straboni, Plinio, Lînio, & Pausania. in Casopæa est Demostheni, in Oratone de Haloneso. Hinc ἐλάτεια campi, apud Plutarchum in Sylla. & Thesprotia vrbs est apud Stephanum. qui addit etiâ per R. legi ELATRIA. idem Suidas. Ad fauces quæ Tempe adeunt, constituit Lînius 42.

ELATH, vide HAYLAM.

ELATIA, vide ELATEIA.

ELATIDES ἐλατίδης, collem, habet Orpheus in Argonauticis, circa Rhyndacum fluvium in Bithynia. vide HILATIDES.

ELATIVM, Syria vrbs, Plinio. dimidio propior Petra, quam Damascus. Fortè ELATH Iosephi. de quo vide in HAYLAM.

ELATRIA ἐλάτεια, Epiri mediterraneum opidum. Strabo. Vide ELATEIA.

ELATVM, & ELATVS, vide ELAPHVS.

ELAVER, Gallia fluvius apud Casarem est, quem Marlianus Allier vocat. Rbellicanus putat hunc eundem esse cum eo quem Ptolemaeus CANENTELVM κανέντελος, appellat. Sed haud dubiè fallitur, cum Canentelum se in Oceanum effundit; Elauer autem, in Ligerim erumpit. Vide Gabrielem Simeoniam testem oculatum, in Dialogo suo pio & Speculativo. (vt titulus habet) vbi locum Casaris, de hoc fluvio, & opido Gergobia pulchrè elucidat. Elauer Casaris, est ELEARIS Sidonij.

ELAVIA ἐλαυία, Sicilia castellum, Stephano. An ALAVA Antonini?

ELBA, vide AMMA.

ELBESTII ἐλβέστιοι, apud Stephanum Libyca gens. ex Philisto.

ELBII VICVS, Tuscia opidum mediterraneum, Ptolemaeo, vt Leander ei ascribit. idq. hodie Vico appellari asserit. Latina exemplaria hoc habent: in Græciâ verò codicibus minimè existat. Vide VITERBVM.

ELBII LACVS, vide CIMINIVS.

ELBO ἐλβω, insula nomen, Stephano. ex Herodoti Euterpe. Æthiopie videtur.

ELBOCORIS, vide ELCOBORIS.

ELBONTHIS ἐλβόνθης, vrbs inter Ægyptum & Cyrenen, Stephanus.

ELCATH, vide ALCATH.

ELCEBVS ἐλκεβός, Gallia Belgica vrbs, in Tribocis, Ptolemaeo. Schlesiæ Vîll monano & Vitisio est. à quo non procul absuisse, addit Rhenanus & putat HELVETVM Antonini esse.

ELCESÆVM, vide ELLESI.

ELCETHIVM ἐλκεθίων, Sicilia vrbs, apud Ptolemaeum.

ELCOBORIS ἐλκοβοίης, Lusitania opidum, Ptolemaeo.

ELBOCORIS legunt vitiosè Latini codices.

ELDAMARI. Arabes sunt Plinio. circa Mesopotamiam.

ELDANA ἐλδανα, Ptolemaeo Vacceorum in Hispania Tarraconensi vrbs: Dueñas hodie, Goropio in sua Hispania. ἐλδανα, quoque India extra Gangem vrbs, eidem.

ELDIMÆI ἐλδιμαίοι, Sufiana regionis populi, iuxta mare, Ptolemaeo. corruptè puto, pro Elymai. ELYMAIS provincia est in Sacris litteris. vide ELYMÆI.

ELE ἐλα, sic vocant Græci loca stagnantia circa Maotidis paludes: vbi Erui habitabant, auctor Iornandes.

ELEA ἡλεῖα, Peloponnesi regiuncula, quæ CÆVCONIA aliquibus dicta est, inquit Strabo. Antimachus enim eius incolæ Cancones vocat. Ptolemaeo ELIS ἡλῖς, est. ELISA Hebrais, vt Montano placet. ELEA est Lînio 33. in Laconica, imminens Leucis & Acris. Arcadia est apud Pausaniam. Fluij nomen est quoque ELEA in Italia, Stephano. Est & Asia locus Eleæ, vnde Alcidas natus scribit Suidas. haud procul à Lesbo: vt ex Plutarchi Lucullo videtur. Pro Elia legitur corruptè VELIA apud Apuleium, in Apologia I. ELÆA Ptolemai puto. Vide ELLA, HYLE, VELIA, & HALETEM.

ELEALCIS Fontis, meminit Hippocrates 7. de Morbis popular. In Græcia vsiam.

ELEALE ἐλεαλή, vrbs extructa à filijs Ruben. Num. 32.

ELEARCHIÆ Ægypti, episcopum Ammonium, habet D. Athanasius. Huius etiam alius Isaac nominatur, in concilio Ephesino.

ELEAS, vicus vnde Samaria regio incipit. Egesippus 3. & Isidorus 14. Originum. ἐλεάσαι fortè 1. Mach. 9. vbi D. Hieronymus LAISA legit. Vide GINÆA.

ELEASA, vide ELEAS.

ELEATES Agri, in Hispania, circa Batim, memorantur ab Auieno, in Ora sua maritima.

ELECTIONE, vide FLETIONE.

ELECTRA ἡλέκτρα, Messenia opidum, & fluvius, illud præterfluens. Pausanias.

ELECTRÆ ATLANTIDIS Insula, vide SAMOS.

ELECTRAS ἐλέκτρα, Creta insula fluvius est Ptolemaeo. LENEVM eum vocat Lînius, in sua Græcia tabula. (hoc vocabulum ignoro.) POTEREVS à Vitruvio vocatur, vt perhibet in sua Geographia, Mar. Niger. Sed HELETRAS scribendum est: in Græco enim aspiratur.

ELECTRIA, vide SAMOS.

ELECTRIDES ἡλεκτρίδες, quæ & GLESSARIÆ, Plinio teste. Insula quæ ex aduerso Britannia, in Germanico mari sparsæ sunt, quæ nunc fortasse, Detlant/ Æcetlant/ & Fate dicuntur. Meminit & Mela Electridum insularum, in Adriatico mari, prope Absyrtides insulas. hæc Plinius ante Padi ostia à Græcis descriptas tradit. sed idem alio in loco tamquam Græcorum nugamenta, hæc cum Strabone deridet. ἡλεκτρίδες stagnum aque calidæ, iuxta Eridanum fluvium, Stephano. APONVM velle, non dubito. Accole ELECTRITÆ, & ELECTRINI. ELECTRIS, siue FEBRA insula quæ est haud longè à Calabria, in conspectu Tarentina ciuitatis. Hæc Seruius in 11. Æneidos. Addit hic Diomedæas aues habitare. Fides sit penes auctorem. vide SEBRIA.

ELECTRVM, vide CEPHISIDA.

ELEBS ἐλῆβς, Italia fluvius, prope Eleam, in Lucania. Strabo 6. Hunc Euoli nuncupari, tradit Marius Niger. sed errare puto.

ELEGARDA ἐλέγαρδα, Armenia Maioris vrbs, Ptolemaeo. Primo elemento truncarunt hoc vocabulum interpretes. LEGARDA enim malè legunt.

ELEGIA ἐλέγεια, regio iuxta Euphratem, Stephano. Ad Taurum montem, Plinio & Solino, sed per I. ELIGIA. Xiphilinus habet ELEGIAM urbem, à Traiano Imp. captam. Hæc ἡλέγεια, Ptolemaeo vrbs est in Armenia Maiori. Vide HELLYM.

ELEI, Achaia populi, antea EPEI vocabantur. Plinius.

Aliquibus diuerfos fuisse tradit Strabo. ELII apud Plaurum appellantur ALII, & ALIDÆ, ut vult Turnebus *Aduersar.* 23. cap. 24.

ELENIA ἐλένια, sic Stephanus, in alio codice ELINIA habet, quod vide suo loco.

ELENITORVM ἐλενιτων, meminit Goltzius, ex nummo.

ELENIVS ἐλένιος, locus iuxta Canobum. Stephanus. vide HELENIVM.

ELEON ἐλεων, Tanagricus pagus, in Bœotia, Straboni, circa Inachum fluium: Plutarcho, in *Questionibus Græcis*.

ELEON forte Plinij. Videtur etiam ad Parnassum, opidum. quidam hoc NEONEM esse addit; inquit idem Strabo. Est Macedonia vrbs, circa Pallenem, Plinio. vide ELEON, & ELEVS.

ELEONA Campum, habet Linius 43. Inter Macedoniam & Epirum.

ELEIONES, vide ELIONES.

ELEPHANTARIENSIS Episcopi, meminit D. Augustinus. Forte in Sardinia. vbi Antoninus ELEPHANTARIAM ciuitatem habet.

ELEPHANTEDA, vide ELEVTII.

ELEPHANTINA ἐλεφαντινὴ, Nili insula, in Ægypto, apud Ptolemaum. Hanc puto TABENNAM à primitiua ecclesia scriptoribus appellari. Ægypti vrbs est, Herodoto, Arriano 3. Alex. & Heliodoro 8. Hac ELEPHANTIS Pomponio. ELEPHANTINA etiam locus in vrbe Constantinopoli videtur, apud Cedrenum & Europolatem.

ELEPHANTIS, vide ELEPHANTINA, & ELEPHAS.

ELEPHANTOPHAGI, Æthiopes sub Ægypto, Straboni & Ptolemao. In Æthiopia etiam Philostrato.

ELEPHANTORVM ἐλεφαντων Venatio qua ad PVTEVM ὀρέαν, cognominatur. Alia qua PYTHANGELI πυθαγγέλου. Alia qua LICHANXIA, cognomen habet. Æthiopia sub Ægypto loca, apud Strabonem.

ELEPHAS ἐλέphas, ad Aualiten Sinum mons, in Æthiopia sub Ægypto, Ptolemao auctore. Arriano in *Periplo promontorium* est, habetque ELEPHANTEM fluium. Felles eum Castaldus vocat. Est & locus ad Gaditanum fretum, Straboni. vide SOLIS MONS.

LEPLA, Hispanie vrbs, que Lepe, vel Niebla est: ut putat Ioan. Mariana. Vide ILIPYLA.

ELEPORVS, vide HE LORVS.

ELERCAONES, vide ILERGETES.

ELERE ἐλέρη, Syria Causa vrbs. Ptolemaus.

ELESARI, vide ELISARI.

ELESICI, Gallica gens quondam, circa Narbonam. Sex. Auienus.

ELESMA, Ægypti vrbs, citatur in Episcoporum huius regionis epistola, ad Leonem Aug. In conciliorum opere. An ELEVSINA legendum?

ELETHYIAS, vide ELLITHYIAS, & LEVCO-
THEA.

ELETI, Thracia gens, Plinio, 4. cap. 10.

ELEVS ἐλεος, insula ante Miletum. Thucydides 8.

ELEVSA, Plinio Cilicia insula est. M. Niger dicit hodie Curcu appellari ab opido sic dicto, illi adiacente. forte se erit ELÆVSSA ἐλαύσσα, insula, quam Stephanus iuxta Corycum describit, qua quoque SEBASTE, siue, (quod idem est) AVGVSTA nominata fuit. videtur huc à Sophiano Elefa appellari. Habet quoque Strabo ἐλαύσσων, in Cilicia aspera, quam insulam vocat. quo tractu quoque Ptolemaus SEBASTEN describit. Iosephus etiam *An-
tiq.* 16. & belli Jud. 1. cap. 17. tradit Eleusen Cilicie Sebasten dictam. Egisippo vocatur ELEVSI A. ELEVSA prater ea insula Attica est, in sinu Argolico, apud Strabonem 9. ante Spiraum promontorium Peloponnesi, est Plinio. Aliam describit Strabo 14. ante Phœnices montem, CXX. stadiis à Rhodo distantem. hac forte Plinij dicta.

ELEVSENA ciuitatis, Phrygia Pacatiane, meminit VI. synodus Constantinopolitana.

ELEVSI A, vide ELEVSA.

ELEVSI NIAVRIV, Thera insula vrbs est, Ptolemao.

ELEVSI NA ἐλαυσίον, pagus Ægypti est, Straboni. Alexandria & Nicopoli proximus, in Canopica fossa situm.

LEVSINEM male cum vocat Linius, lib. 45. quatuorq; millia ab Alexandria distare addit. Attica est vrbs, Ptolemao, & Xenophonti. ELEVSIS est Corneto: & ELEVSINIVS Pagus, Arnobio. Lepina dicitur Sophiano. Saline Nigro vocatur. Montis nomen est, apud Apollodoram 2. Vide ATHENA.

ELEVSI NIVM, in Laconica locus. Pausanias.

ELEVSI NIVS SINVS, vide SARONÆCVS.

ELEVSI SIAVRIS, pars tribus Hippothoonidis. Stephanus. Idem cum Eleusine in Attica puto: nam & hanc tribum facit Strabo. Vide ELEVSNE.

ELEVThERA, vide AORVS, & APOLLONIA.

ELEVThERACILICIA. pars Cilicia sic dicta, apud Stephanum. Eleutherocilicum meminit Diodorus, & Cicero ad Atticum. In Pamphilia est hac eadem Ptolemao. An hac quoque CILICIA Secunda, cuius in Codice mentio?

ELEVThERÆ ἐλευθέρη, Ptolemao & Diono, Creta vrbs: SAORVS σαῶρ, dicta, Stephano auctore. Idem habet ELEVThERNAM ἐλευθέρα, eiusdem insula vrbs, quam SATRAM σάτρα, vocari ait. Eleuthera Bœotia opidum, inter Megaram & Thebas, Plutarcho in *Questionibus Græcis*. Inter Atticam & Bœotiam, Pausania. eandem habent Strabo, & Stephanus. Huic & alia est in Ponto, ad Istrum fluium. & alia in Lycia. Vide AORVS, & ELEVThERIS.

ELEVThERIA Aqua, prope Mycenæ. Pausanias.

ELEVThERII, vide LIBERII.

ELEVThERIS ἐλευθέρις, Bœotia vrbs, Oropi: prope Corum, & Encleum, Orpheo, & Stephano. ELEVThERÆ Plinij.

ELEVThERIVM ἐλευθέριον, opidulum Myse. (Asiaticæ puto) Stephanus. Argia fons. Pausanias.

ELEVThERISCVS ἐλευθέριος, Stephano Macedonia vrbs.

ELEVThERNA, Creta vrbs mediterranea apud Plinium. Huius quoque meminit Athenæus 14. Vide ELEVThERÆ.

ELEVThEROCILICES, vide PINDENISSVS.

ELEVThEROLACONES, in Laconica gēs maritima: sic dicta, quod Augustus Imp. eam à Spartanorū dominatu liberauerit. Pausanias. qui octodecim huius gentis vrbes nominat: De his quoque Strabo 8.

ELEVThEROPOLIS ἐλευθέροπολις, Suida Prima Palestina vrbs, qua Antonino est inter Ascalonem & Neapolim. Vide HEBRON.

ELEVThERVVS ἐλευθέριον, Ptolemao, Iosepho, Egesippo, & Plinio, Syrie fluius. Vallania Pinetus, Velana Postellus vocat. Est & ELEVThERVVS, Sicilia fluius, Ptolemao, Ponte toto indigitatur à Leandro, & Aretio. Fazellus credit eum à Sequestre ORETHVM dici, & hodie Panormitanis (ad cuius moenia in mare effluit) Admirati, & Saracenis Habes dici.

ELEVTHYIA ἐλευθία, Lapygia populi, apud Stephanum, quos à Parthenio ELEPHANTEDA ἐλεφαντινὰ, appellari ait.

ELGE, Anglia regio paludosa, in qua ciuitas Grandacestrin. Sic Beda. Orientaliorum Saxonum est.

ELGOVÆ ἐλγοῦ, Albionis insula gens, Ptolemao. Idem alio in loco eos SELGOVAS nominat. Sed sine s legit vbi-
que MS. codex. quam veram lectionem credo. & sigma finale præcedentis verbi initio huius male adiectum. Vide caussam in COMBOS, alibi que. Hodie eos Lennoxios vocari, scribit Blacudæus.

ELGV S ἐλγας, Lycia vrbs. Stephanus: ex Xanthi Lyciæ. αὐδης Lydia autem legit Adinus codex.

ELIA ἐλία, Peloponnesi locus, qui imminet & Leucis, & Aris. Linius 35. Laconica esse scribit Polyb. 5. Antonino est Palestina opidum, inter Neapolim & Ascalonem. An pro Hierosolymis, qua ELIA?

ELIACVS, vide SINGITICVS.

ELIÆ, vide CARDIA.

ELIBERRI, Meles est Gallia Narbonensis vicus, magnae quondam urbis, & magnarum opum (ut ipse inquit) tenuae vestigium. Ptolemaeus hanc **ILIBERIM** in Baetis, vocat, ut etiam Elinus & Plinius: sed **LL**. geminato **ILLIBERIS**. Apud Strabonem **ILYBIRIS** **Ιλυσίρις**, est. **ELIBERR** legit scheda III. tabula Peutingeriana, non publici iuris, at meo vsui Augusta missa à Clariss. M. Velfero. in II. scheda legebatur corrupte **CLIBERRE**. Hodie, si creditur Poldo, Saulles dicitur; si Vaseo, Gobilbre; si Pet. Oliuário, Euna; additq; hic, ibidē esse et lesiam Cethedralem, in Comitatu Roscilonis. Mercatori ea ciuitas est quae hodie Illa in tabulis geographicis reperitur.

ELIEYRGA **Ελίουργα**, Tartessi urbs, Stephanus. Vide **ILLIBERIS**.

ELICA **Ελικα**, Africa Propriae urbs, apud Ptolemaeum.

ELICAE **Ελικαι**, promontorium circa Mariandynos, Orpheo in Argonaut. Vide **HELICE**, & **LASICE**.

ELICI, vide **ERIOCH**.

ELICOCY **Ελικόκυ**, Gallia Narbonensis populi, apud Ptolemaeum. vide **HELVII**.

ELICRANYM **Ελικράνυμ**, circa Epirum urbs. Polybius 2.

ELIDEM regionem vniuersam, Homerus **PYLYM** vocat. Strabo 8. vide **ELIS**.

ELIENSIS Episcopus in Africa Propria. Vic. Vticensis.

ELIGIA, vide **ELEGIA**.

ELII, vide **RHIZOPHAGI**.

ELIA, vide **OLIA**.

ELIM **Ελιμ**, Israelitarum mansio. Exod. 16. & Num. 33.

ILYN **Ιλυν**, legit Iosephus, **αίλιν** in terra Zabulon, Iudicum 12. quae quoque **ELIM D.** Hieronymo est.

ELIMA, vide **ELYMA**.

ELIMBERRYVM, vide **CLIMBERTVM**.

ELIMEA **Ελιμεία**, Macedoniae urbs Stephano. hac **ELIMAEA** Linió 42. & **ELYMA** Ptolemai. Elimiatarum regio.

ELIMIOTAE **Ελιμιόται**, Macedoniae populi, ad Ionium sinu. Ptolemaeus. Per γ in secunda, idem alio in loco scribit.

ELINI **Ελινι**, Thesprotica gens. item **ELINIAT** regio. Est & Siciliae urbs, Stephanus.

ELIOCROTAE, Hispania urbs meminit Antoninus, 25. millibus passuum à Carthagine Spartaria distans. Hanc nunc Lorca vocari, mihi testis est Clusius.

ELIONES **Ελιώνες**, Africa Propriae gens, Ptolemaeo.

ELIPEVS, vide **ENIPEVS**.

ELISILIS, Ptolemaeo & ceteris, Peloponnesi regio. Huius pars **COELE**. i. CAVA vocatur: Pausania, & Straboni. **ELIS** etiam huius regionis urbs, quae **TRIPHYLIA** **Τριφυλία**, quoque dicitur Stephano. **MOLPIDIS** Petram **μολπιδίου πέτρας**, à Lycophrone appellari, scribit eius commentator Isacius; rationem nominis apud eum quare. **HELIDEM** Asia ciuitatem male hanc vocat Casiodorus, Varior. 3. ad Faustum Praepositum. Elis, Belvedere Pineto, & Nardo est: sed hic eam quoque Ialea vocat. Plinius 19. cap. 1. & Dioscorides 1. cap. 25. habent Elim in Achaia. Elis etiam urbs iuxta Aegyptum Olympiam: ut refert Stephanus. (etiam in Peloponneso: Aegyptum enim in ea agnoscit Pausanias.) Est huic quoque eiusdem nominis urbs in Arcadia. & in Hispania. **ELIS**, siue **HELIS**, Palestinae locus, ubi Moyses duodecim reperit fontes; hodie Belba, & vulgò Belbes appellari putat Postellus. Hunc locum laudat Bellonius à palmarum copia. Vide **ELEA**, & **ALIS**.

ELISARI **Ελισάρι**, Arabiae Felicis gens, apud Ptolemaeum. Per ε in secunda legunt interpretes.

ELISARNE, vide **HALISARNE**.

ELISPHASII **Ελισφασίου**, Peloponnesi populi, Mantinianis finitimi. Polybius 11. Corruptam vocem credo. An Elidus Phlasi legendum? videant peritiores. Sunt enim Phlasi (gentile à Phlius) in Elide. teste Plinio.

ELISSA, vide **ELISSVS**.

ELISSVS **Ελισσός**, Arcadiae urbs, à Lacedaemoniis direpta, ut habent Plethon, & Diodorus 16. **ELISSVS** est apud Pausaniam. vnde Elissus oritur fluius.

ELISSVS **Ελισσός**, Sicyonia fluius, Pausania. Elidis etiam qui & **ELISSA**, in Alpheum cadens, & Megalepolim regionem irrigans. Strabo, Pausanias, & Theophrastus. Vide **ILLVSSVS**, & **ILLISSVS**.

ELISTRVS **Ελιστρός**, nomen loci, cuius episcopus Martyrius. Ephesinum concil. in eodem alio loco **ILISTRVS** & **ILLISTRVS** legi, annotauit F. Sylburgius.

ELISYCI **Ελισυκί**, Ligurum gens, Stephano, ex Hecataeo. item Herodoto. sed **ελισυκί** legatur in libri margine.

ELIYS **Ελις**, sibi cognominem urbem, in Taphiorum insulis condidisse, auctor est Apollodorus 2. Deor.

ELIXOIA **Ελιχοία**, insula Hyperboreorum, minor quam Sicilia. iuxta flumen Cerambycam. Stephanus ex Hecataeo. Huius descriptio extat quoque ex Hecataeo apud Diodorum lib. 2. ubi dicit insulam valde fertilem; & in hac urbem, lacum, & templum esse Apollini sacrum, incolaeque ferē omnes Apollinis sacerdotes. huicq; urbi Boreades praesse. Latonam hic natam fabulantur. Asiaticam puto, in Scythico Oceano.

ELIXVS **Ελιξ**, fluius Cei insula, apud Caressam. Strab.

ELLA **Ελλα**, fons quidam sic dictus in Lucania, Straboni 6. qui **ELEA** Stephano. Vide **VELTA**.

ELLAS **Ελλας**, Phibiotidis urbs, Plinio. Thessalia est Stephano. Caesaryia urbs quoque, apud eundem.

ELLEBORVS, fluij nomen, vnde belleboro hodie nomen, quod ibidem prouenit: teste Isidoro. cui fortē hic belleboro opus. Herba enim nomen esse scio, fluium qui ex eo faciat, alium noui neminem.

ELLESI, trans Bethabaram, patria Naum Propheta. Sic Dorotheus. **ELLESVM** seipsum vocat Naum. In Galilea, est: teste D. Hieronymo.

ELLESPORVS, vide **HELORVS**.

ELLI, vide **DODONAEI**.

ELLOMENVS **Ελλομένης**, circa Leucadii insulae locus. Thucydides 3.

ELLOPIA **Ελλοπία**, Euboica locus. Stephano. ad Telethrium montem Straboni. **CERINTHVS** aliquando dictus fuit, auctor Eustathius, β. Iliads. Est & regio circa Dodonem, eidem Stephano. cui quoq; urbs est iuxta Dolopiam: & regio iuxta Thespias. **HELLOPIAE** Aquae calidae, sunt in Euboica insula; testibus Plinio & Solino. vide **HELLOPES**, & **EVBOEA**.

ELLOPIVM **Ελλοπίον**, Stephano Aetoliae opidum. ex Polybij II. quem hodie minimē integram habemus.

ELLYS **Ελλυς**, fluius omnium maximus, qui in Hermum se exonerat. Herodotus 1. Sed **HYLLVS** suspicatur legendum Paul. Leopardus.

ELMAVS **Ελμαίος**, locus Cypri, apud Apollonium, in Mirabilibus, ubi lapis Carystius frequens.

ELMANTICA, vide **SALMANTICA**.

ELMELECH, Palestinae locus. Iosue 19.

ELMETE Silua, in insula Britannica. Beda.

ELMON, vide **ALMON**.

ELMON-DEBLATHAIM, locus mansionis in deserto. Num. 33.

ELNA, Gallia fluius, circa Bononiam. S. Audomari vita.

ELNONE, vide **ELVONENSE**.

ELOM, & **ELON**, vide **HELON**, & **AHIALON**.

ELON, locus duorum dierum à Hierosolyma. Iosippus. Vide **HELON**.

ELONE **Ελόν**, Straboni Perrhebiae urbs sub Olympo iacens, non procul ab Eurota flumine, in Macedonia: quam mutato nomine **LEIMONE** **Λεμόνα**, dici scribit.

ELONGOSINE, locus editus, circa Tigridis amnis fontes, Plinio, & Solino. In Armenia Maiori ergo.

ELORONENSIVM ciuitatem, habet Libellus prouinciarum, in Nouempopolana prouincia Aquitania. **ILLVRO** Antonini est; & **OLORONENSIS** ciuitas Sidonio: Olorino hodie dicitur, teste Scaligero in suis Ausonianis lectionibus. Oloron Cenali. **OLORENSIS** Episcopi meminit concilium Aurelianum v. pro Oloronensis fortē.

ELORVM, Sicilia flumen est, Stephano, & Plinio auctoribus.

E L

ribus. **ELORVS** Vibio. Hunc Fazellus Abylo vocari, ubi in mare illabitur, sed antea in mediterraneus Atcellari nomen habere tradit.

ELORVS Ἐλωρος, Ptolemaeo, Vibio, Plinio, Stephano & Apollodoro, Sicilia mediterranea vrbs est. **HELORVS** est apud Silium Modica nominat eam Niger: Sed Sta in pace, Fazellus. Straboni Elorus Macedonia vrbs est. Vide **ELORVM**, **HELORVS**, & **CHLORVS**.

ELOS, vide **HELOS**.

ELOTH, vide **AHYLAM**.

ELPENORIS Tumulus, in Circaeis. Plinius 15. cap. 29. & Theophrastus de Plantis 5. cap. 9. Huius vestigia nomenq; haecenus exstare puto apud opidum S. Felicis.

ELPIA Ἐλπία, Daunia vrbs, à Rhodensibus condita: Stephano. ex Strabonis 14.

ELPIDIS, vide **SPEI**.

ELPIVS Ἐλπίος, Graeciae fluvius, circa Tempe. Zonaras. Pro Peneio puto, corrupte.

ELPRANCI, vitiose forte, pro **ET FRANCI**. diti-
sim. sic mecum postea sensit doctissimus M. Velserus. Vide **CHAMAVI**.

ELSTE, locus in medutillio Bitua insule (Britania olim) quae Rheni fluminis alveo undique circumcingitur. In vita S. Worosfridi.

ELTERIVM, Alter hodie dici putat D. Iacobus Delgadus. Antoninus eius meminit. vide **ABELTERIVM**.

ELTHECA, vide **HELTECO**.

ELVA, vide **ILVA**.

ELVETII, vide **HELVETII**.

ELVI, vide **HELVII**.

ELVIA Ἐλμία, Paphlagonia vrbs, Ptolemaeo.

ELVICORVM, vide **AVENTICVM**.

ELVLII Ἐλβλίοι, Mauritania Caesariensis gens, apud Ptolemaeum.

ELVONENSE monasterium, hodie S. Amandi est, ad Scaldim fluvium, vbi videtur in vita S. Popponis, apud Sulpium. **ELNONENSE** legunt alij, & rectius. nam **HELNO** eius est nomen: inter Tornacum & Valentianum, ad Scarpan fluvium.

ELVRI Populi, quorum rex Gaetas; sunt apud Cedrenum. Sed **HERVLOS** interpretatur Xylander. **ELVRI** sunt Zonara.

ELVRIS Episcopatus, sub sede Rubba Moabiturum. Guil. Tyrius.

ELVZA, Narbonensis Gallia vrbs, Claudiano, Sulpitio, & Ammiano 15. **ELVSO** corrupte apud Paulinum, ad Severum. **HELVSANOS** novit Sidonius 7. Epistolar. ad Basilium. **ELVSATIVM** civitatem habet lib. Dignitatum, pro quo **ELLOSATICVM** legit alius codex, mendose. & **ELOSARICVM** Cœnalis, qui Laiscure nouo nomine interpretatur. Elia à Scaligero. Hec **ELVSA** etiam nominatur in III. scheda Peutingeriana nondum edita, at mihi à nobili doctore, M. Velsero communicata, ubi in eiusdem II. scheda edita **CLVSA** corrupte legebatur. vide **FLVSTATES**. **ELVSA** quoque Idumae opidum, Ptolemaeo. Huius meminit & D. Hieronymus in Hilarione. Palaestina II. est in concil. Chalced. in alijs Palaestina I. vide **ELVT**.

ELVSABERRIS, Aasciorum vrbs in Gallia Aquitania, Pomponio. Vox mihi suspecta. Vetusiores codices Elumberrum, & Helumberrum legunt. aequè mihi incognita.

ELVSATES, vide **ELVSA**, & **FLVSTATES**.

ELVT, siue **ELVS**, cuius in Sacris memoria est; **ELVSA** Ἐλψα, à Ptolemaeo vocari, docet Goropius. Idumae vrbs est.

ELVANENSIS Belnei, in Africa, memoria est in Histor. Miscella 15. vbi Olympius Arrianus combustus.

ELYDNA Ἐλδύνα, Ptolemaeo. **CELYDNA** Latinis codicibus, India extra Gengen vrbs.

ELYMA Ἐλμα, Ptolemaeo Elymiotarum Macedoniae regionis opidum, in mediterraneis, quod Cannina hodie à Sophi inonuncupatur. Sicilia vrbs, ab Aenea condita, ve Halicarnassens. & Thucydides tradunt. Hodie Alymit, vel Palymite vocatur, ve Fazellus scribit. vide **ELIMBA**.

E L

ELYMA Ἐλμα, Assyria regio, versus Persidem, Stephano.

ELYMAIS apud Plinium tractus Persiae est, inter sinum Persicum & Medium. **ELYMAEM** Regionem habet Aelianus, vbi Adonidis templum, & in eo mansueti leones, vide **ERIOCH**.

ELYMAI Ἐλμαίοι, gens est inter Hyrcaniam & Bactrianam, Iulio Polluci, cuius canes Laudat. etiam vulpes describit, lib. 5. cap. 5. & 12. Angentile ab Elymaea Aelianus. Alios **ELYMAEOS** habet 6. Annal. Tacitus: circa Armeniam. Circa Susianam Persidis, Strabo. vide **PERSIA**.

ELYMAIS, vide **ELIMAE**, **ELDIMAEI**, & **PERSEPOLIS**.

ELYMIA Ἐλμία, Peloponnesi vrbs, circa Mantineam & Orchomenon. Xenophon 6. Graecor.

ELYMIOTAE Ἐλμιοῖ, Macedoniae populi, Ptolemaeo. Placani hodie eorum regio vocatur, vi Castaldus perhibet. vide **ELIMIOTAE**.

ELYMNIVM Ἐλμνίον, Euboica insula. Hesychius. quae & **ELYMNIA**. Stephanus. Athimontis vrbs, est apud Herachidem in Politiis. ex qua incolae à muribus pulsati.

ELYRA Ἐλύρα, Indici maris insula, vbi ostrea margariferæ. Izetia in variis, numero 375.

ELYRVS Ἐλῡρος, Creta vrbs, Pausania, & Stephano. Eandem cum **OLEROPUTAUERIM**.

ELVSA, vide **ELVSA**.

ELYSII, Germania populi, Tacito. Lausnitz Petro Nienemontio. In Allen, insula Danica sic dicta hos esse, credit And. Velleius.

ELYSIVS Ἐλῡσιος, Campus ab Homero celebratus est in insulis Atlanticis duabus; ve refert Plutarchus in Sertorio, apud eundem in libello de facie orbis Luna, est Elysius campus, parte Luna calo obuersa. Locus apud Inferos: Virg. 6. Aeneid. Hesychio in Paradiso est, vel etiam circa Aegyptum, aut Lesbos. Templum est Suida, in Aegypto. Huc referendum quod habet Dion Prusaeus in Oratione Troiana. Suida est quoque circa Lesbos; Lesbos malo legere: suffragantibus Hesychio & Phavorino. Variorum antiquorum de Elysiis sententias vide apud Natalium 3. Mytholog. **ELYSIVS** Siculis de fontibus exilit annis. sic Seneca 3. Naturalium. ex quo Sicilia fluvius videtur. Sed **ELVVS** legit Pinianus: intelligitq; Alpheum Elidis fluvium. Vide **HELICON**.

EMA, Guil. Tyrio est in Palestina opidum. Vide **EMONIA**.

EMANATIONIS Aquae, meminit Dorotheus, in Ezechiele.

EMANICI, vide **CALENSIBVS**.

EMAON, vide **IMAVS**.

EMASICYTVS, vide **MASICYTVS**.

EMATE, Pannonia vrbs, inter Sirmium & Salonas, Antonino. **EMATE** legit Aldus.

EMATH, cuius in Sacris litteris mentio est, D. Hieronymus in Magna & Parua distinguit. **MAGNAM** Antiochiam Syria: & **PARVAM** Epiphaniam interpretatur. Matth. Beroaldus vero huius sententiam reiecit, amplectiturq; Ziegleri, qui **ITVRAM** ex eo facit, quod locus deserti vbi Israelita mansere; Exod. 15. **CHAMATH** pro eo legit Pagninus. **EMATH SYNA**, vide **BESOBA**.

EMATHIA, quae nunc dicitur, inquit Linus 40. quondam appellata **PAONIA** est. Macedonia regio. Eadem fere Plinius 4. cap. 10. Macedoniam **EMATHIAM** cognominatam, tradit Trogius 7. & Paoniam Macedoniae portionem dicit. Macedonis oram **EMATHIAM** appellari, scribit Gellius 14. cap. 6. Hodie Pitiotidia vocari, scribit Lazus. Ptolemaeo cui etiam (vi hoc parergidis dicam) **MATHIA** μαθία, est huic Emathiae vicina regio, in qua Europum urbem habet: quam alij perperam sub Emathiae describunt. Latini codices huius Matiae non meminerunt. **EMATHIOTIS** Regionis Macedoniae, meminit Aristoteles in Admirando, vbi sues solidus vngulus. vide **MACEDONIA**, **OESYMA**, & **THESSALONICA**.

EMATHOES, vide **PYLVS**.

EMBATON Ἐμβάτων, Erythraea locum in Asia, Thucydidi.

E M

& ex eo, Stephano. Non procul à Chio, ut Winslemus habet in suo Thucydide. Polyenus 3. huius quoque meminit.

EMBLONITVRNA, (locus fortè in Africa Propria.)

Eudius Episcopus V. A. lenis huius meminit.

EMBLONIVS, & DIOCLAVS, montium nomina: Oppiano de Venatione. Libanus autem, & Antilibanus manu legere Brodeus.

EMBOLÆA, vide EBLÆA.

EMBOLIMA, India vrbs: Q. Curcio 8. Veterior codex legebat ECHOLIMA. Modius ECBOLIMA. Prior lectio magis placeat. & βολίμα nouit enim Ptolemæus, & Arrianus 4. Alex. in Indu, haud procul ab Aorno petra.

EMBOLVM, & βολον, vicus in Arabia Felici, Ptolemæo.

EMELONE Plinij putauerim. Locus in Lycia est, Pindaro, è regione Rhodi. Lonicus huius Commentator scribit templum sic dictum, à forma. quod postea TRIERIS nominabatur.

EMBOLVS, vide AMBENVS.

EMEA, & εμεα, locus prope Mycenæ, Suidas.

EMENIVM, vide AMINIVM.

EMERITA, vide AVGVSTA, & AVENTICVM.

EMESA, & EMISA, vide EMISSA, & HEMASA.

EMET Saracenicum, locum sic dictum, habet Cedrenus: ad quem Orestes venit. Idem cum AMIDA, opinor.

EMETHSAN, opidum Syriæ, lib. 22. Historia Miscella.

EMEVM opidum Æthiopia sub Ægypto. Plinius.

EMIA, vide EMEA.

EMICASVS, Thessalie fluvius, in Apidanum se euoluens.

Videtur in verbo Apidanus, Vocem deprauatam puto.

EMICYNES, vide HEMICYNES.

EMIN, Genes. 14. EMMÆI in Saue ciuitate, sunt 70.

interpretib. Palaestina populi.

EMINENTIANI Episcopi, in Mauritania Siciptensi: meminit Fragmentum M. S. Vici. Uticens.

EMINENTIOR, & εμινεντιος, locus, Albionis insula, in latere Orientali, Ptolemæo, Easton nescit. hodie.

EMINVM, vide AMINVM.

EMISCHABALES, Arabia Felici fons apud Agathuros, Plinio.

EMISA, vide EMISSA.

EMISSA, & εμισσα, Ptolemæo & Ammiano: Apamena in Syria vrbs est. & εμισσα Herodiano & Iuliano Apostata, in Caesaribus, & εμισσα Stephano. HEMESA Plinio. cui & HEMISENI sunt. & εμισσην apud Goltzium, ex nummis. Coloniam Romanam facit ex Vlpiano Onaphrius.

Viriacus, & Niger Camala vocat. Bellonius scribit Turcis Haman, & Arabibus Hamla dici. Ioannes Lydus ait à Saracenis Chemps & εμψ, vocari. EMISA Phœnicia, est apud Eusebium, Eccl. Hist. 9. cap. 5. vide HEMASA & HYMNAS.

EMMA, vide MAON.

EMMAEI, vide EMIN.

EMMAVS, & εμμαυς, Palaestina opidum est Iosepho 17. Antiq. cap. 12. Ptolemæo, quod quoque NICOPOLIS, teste D. Hieronymo. Hodie adhuc Nicopol nominari tradit Postellus. Goltz ab Arabibus & Turcis, ut ait Radvolfius. Aliam ab hac EMMAVNTEM, non longè à Tiberiade, videtur habere Iosephus 18. Antiq. 3. Eadem AMMAVS vocatur ab eodè 4. Bel. Iud. cap. 1. Vtrumq. Aquas calidas significare addit.

EMNI, & εμνοι, Taprobana gens. Ptolemæus. SEMNI interpretibus.

EMODA, vide EYMEDA.

EMODVS, vel ut Ptolemæus, HEMODVS, & εμωδ, Asia mons. Moghali Castaldo: A Iudæis Iethra, à Mengrellinis Berefith nominari dicit Theuetus. vide TAVRVS.

EMONA, vide AMONIA.

EMONIAM habet Mercator Scotia Orientalis insulam, quam Maid vocat.

EMORÆI, vide AMORRÆI.

EMPANENSIS Synodus quintadecima citatur in Decretorum 1. Distinctione 16. EVPANENSE est Decret. 2. Causa 11. Locus in Gallia, vide EPPANENSE.

E N

EMPELATHRA, & εμπελαθρα, Ptol. vrbs India intra Gangē.

EMPERESIVM, & εμπερεςιος, circa Euripum, promontorium. Dicearchus.

EMPHRON, vide RAPHON.

EMPORIA, & εμπορια, Tarraconensis Hispania, Indigetorum, maritimum opidum, Polybio 3. & Ptolemæo. EMPORIVM nominat Stephanus: & Gallia tribuit. Ampurias vocant Clusius, & Tarapha. Emporienses prius insulam oppositam habitasse quam PALEAPOLIM παλαιαπολιν, vocabant, scribit Strabo. Nebrissenfis tradit à Strabone quoque DIOPOLIM nominari, sed malè, quem errorem detexit primum Xylander, in suo Strabone Latino. Liuius 34. triplicem facit, vnam quam Græci Phœnenses, alteram quam Hispani habebant: tertiam Romani coloni, à D. Julio adiecti.

EMPORIA sunt loca Syrtibus propinqua: sic propter fertilitatem regionis appellata: ut refert Polybius 3. & Liuius 29. qui nominat eam Punica Emporia. Idem lib. 34. scribit regionem sic vocari, quæ est in ora Syrtis Maioris: comprehendereq. vnicam urbem Leptin.

EMPORICVS Sinus, & εμπορικος, Oceani Atlantici, à Ptolemæo & Strabone in Mauritania describitur: à Plinio videtur SAGVTIVOCARI.

EMPORIVM, Castellum est Liuii, prope Placentiam, magno opere munitum. Mar. Niger dubitat num hodie Pontonulo vocetur. & εμποριον, nuzale vrbs Medama est, in Locris, Italia: prope Metaurum fluvium, Straboni. cui quoque locus est iuxta Alexandriam Ægypti. Vrbs est Stephano, in Macedonia: in Campania: & in Sicilia. Horum & εμποριον meminit quoque Goltzius.

EMPORIO Tiberi adiecto. sic Liuius 35. & 41. extra portam Trigemina. Vide EMPORIA, & TANAIIS.

EMPVLVM eo anno ex Tiburtibus haud memorando certamine capium. Sic Liuius 7. S. Elpidio, in Piceno putat Francisc. Pamphilus. quod quandoque Clauello vocatum addit.

ENABASI, vide NABASI.

ENAGORA, insula circa Cyprum, alicubi, Plinio.

ENAKIM, vide MORASTHI.

ENAMIA, CHESLOEMI, CHEPHTHOMI, LABIMI, LVMÆI, NETHIMI, PHÆTHROSSIMI, Africa populi. Iosepho 1. cap. 7. quos bello Æthiopico exstirpatos addit.

ENAN, & εναν, nomen loci, Genes. 38. ut legunt 70. interpretes. HENAIM Pagnino est. Vide ANEM.

ENAVLV, & εναυλος, fluvius, de quo apud Orpheum hæc: Plana quoque Anchialos & aquis præfalsus Enaulus. Qui, rapido vastis strepitum dat flumine terris. Circa Pelasgi, cum Sinum est. An pro Anaurus? sic putauerim.

ENAVM, locus in Palaestina. Iosue 15.

ENCALEVS, & εναλεος, mons è regione Salamina. Ioannes Tzetza Chiliade 1. numero 32.

ENCHELEA, & εγκελεα, Plinio & Stephano sunt Illyrij populi. Etelciam vocat Pincus. ENGLANES, & εγκελανες, ijdem dicuntur eidem Stephano. ENCHELI sunt Straboni. Horum vrbes Harmonia monumentum, & Cadmi currim, habet Apollonius 4. Argonauticorum, CYLICES vocantur ab Athenæo.

ENCHELANÆ, & εγκελανα, Polybio 5. Macedonia vrbs est, circa Lychnidum paludem.

ENCLEVS, & εγκελος, Boætia vrbs. Steph. in verbo & εγκελος.

ENCHELII, vide ENCHELEA.

ENDERA, & ενδερα, Gymnetarum domicilium in Æthiopia sub Ægypto. Strabo.

ENDERVM, & ενδερρον, Dalmatia opidum, Ptolemæo. Driuesto, Nigro est. ENDERYDINI sunt apud Plinium. sed Endero & Driuesto duo sunt opida in tabula Græcia Castaldi, longè inter se distantes.

ENDIDEIVM, Rhetia vrbs est, Antonino. huic Simlerus Æumarcht nomen assignat.

ENDIGETI, & ενδιγετοι, Tarraconensis Hispania populi, Ptolemæo. INDIGETI legunt interpretes. sic quoque Auienus. Ινδικηται, sunt Stephano. apud quos Indica vrbs.

ENDOR locus. Iosue 17. 1. Samuel. 28.
ENDRIVS, vide **HERBESVS**.
ENEA *ἔννα*, pagus circa Troadem alicubi, est Scepsio, apud Strabonem.
ENESTEDORVM *ἐνέστητορ*, sinus Illyricus; Stephano. in quo Anchiata ciuitas, & Scheria; Suida. Circa Epyrum videtur, ex Procopio 3. Gothicor.
ENETENENSES, vide **ETENENSES**.
ENETI *ἐνέτοι*, Paphlagonum populi, Stephano. fidem cum Heneris. Et **ENETVS** ciuitas, vnde Myrmex philosophus eidem. Hec **ENETVS** Solino.
ENGADA *ἐγγάδα*, magnus vicus, iuxta Sodomam, Stephano. Ptolemaus huius etiam meminit in Iudea. **ENGADDA** Plinij est. *ἐγγάδδ*, in Sacris luteris, & Iosepho, Antiq. 9. & D. Hieronymo. qui addit **HAZAZOMTHAMAR** Hebrais esse. Trecentis stadiis à Ierolyma abest, teste Iosepho.
ENGALIM Palaestina locus. Ezech. 47.
ENGANIM, Palestina locus. Iosue 15. 19, 22. Sed plurimum opidorum nomen esse, docet Masius, ad eundem Iosuum.
ENGELAIN *ἐγγελαῖν*, desertum vbi Saul latitabat. Iosephus Antiq. 6. cap. 14.
ENGELANES, vide **ENCHELEÆ**.
ENGRIACVM palatium, ad Vultonnas fluium Gallie: vti legitur in historia reuelationis capitis D. Ioannis, quæ in D. Cypriani operibus existat. Angely, vel S. Ian d'Angely, vbi vulgo vocant. **ANGERIACVM** per A. in prima etiam scribitur.
ENGOLISMA, Gallia vrbs, apud Gregorium Turonens. in vita S. Eparchij. Alij **EQVOSILINA** corruptè legunt, in eiusdem vita. Angoleme hodie. **EGOLISMA**, est in lib. Prouinciar. Vide **ICVLISMA**.
ENGVINI, vide **ENGVVM**.
ENGVVM *ἐγγυον*, Sicilia vrbs, Ptolemao, & Diodoro 4.
ENGVINOS *ἐγγυῖνοι* populos habet Plinius, Phalaris, & Cicero in Verrem. Gange hodie nominari putat Aretius. **ENGVVM** fons quoque dicitur, qui urbem præterfluit, teste Diodoro. Engyon vrbs Diodori, cuius & Plutarchus meminit, alia est à Ptolemai. Vide **VLSSIS** Portus.
ENIANDOS, vide **EPIPHANIA**.
ENIANVM, vide **LARTHENIANVM**.
ENICONIA, vide **BLESINA**.
ENIENSES *ἐνίενες* Grecia populi, apud Herodotum 7. Apud quos Sperchius fluius oritur. **ENIANI** apud alios.
ENINGIA Plinij, regio Europa Septentrionalior. *ἔνινγια* laudat Zieglerus, & Ioanni Gualtero.
ENIOCHI, vide **HENIOCHI**.
ENIPEVS *ἐνίπεος*, Peloponnesi fluius, qui in Alpheum exit. vti scribit Strabo. **ENIPEVS** per o legendum contendit omnino Ciofannus. *ἐνίπεος* per a legit quoque Helybius. Macedonia, siue Thessalia exiguus fluiolus, ex Olympo monte desuens: Lino, Appiano, Thucydidi, Straboni, Luciano, & Vibio. Thevetus hunc Phari b indiget: suo more & errore. pro Phario nempè Ptolemai, alio ab hoc. Casaubonus ad 8. Strabonis annotauit pro hoc Enipeo, **ENISEVM** legendum, ex Eustathio, vti addit. Enipeum huic circa Phylleum montem cum Epidano confluere, scribit Apollonius 1.
ENIPEVS, vide **ENIPEVS**.
ENIPI Natio, Africa Interioris: à Corn. Balbo expugnata. Plinius.
ENIPPE, vide **AGANIPPE**.
ENISECA, Liguria riuus. In aenea tabula antiquissima, Genua.
ENISEVS, vide **ENIPEVS**.
ENISIPIA, Maris Libyci insula, Aegypto adiacens. Isola de Colombi, Gerar. Mercatori. Ptolemaus eius meminit, sed **ENESIPPA** *ἐνέσιππα* habent Græci codices. Strabo **ENESIPASTA** *ἐνέσιπαστα* legit.
ENISPEVM, Arcadie vrbs, Plinio, Pausania, & Seneca in Troade tragædia. Stephanus scribit eam nonnullos Clitorie, alios Phocidi adscribere. vide **RHIPE**.

ENISTIS, Sicilia fluius est, Aretio, & Fazello, quem hodie Nisi appellari scribit. Vetus vocabuli nescio quis auctor est, et si Thucydidi hoc tribuat Fazellus.
ENISTRATVS, circa Galatiam vicus. Metaphrasti, in vita S. Theodori Archimandrita.
ENNA *ἔννα*, Sicilia mediterranea vrbs, & insula vmbilicus, Lino, & Ptolemao. cum afflatu **HENNA** Frontino. **ENNENSES** Plinio. Anna, castellum hodie, vel Castro Ioanni, Leandro, Fazello, & Aretio. **ENNENSE** Nemus inde, apud Arnobium 5. **ENNA** etiam Attica gens: si creditur Scholiasti Callimachi in Cererem.
ENNEACRVNOS *ἐννεακρῦνοι*, Attica fons est Plinio, siue Atheniensium vrbs, vti tradit Pausanias. Hic etiam **CALLIRHOE** à Papinio vocari videtur, eo versu: Et quos Callirhoe nouis errantibus vndis. vti annotauit Hermodorus. Sed omnino eundem esse, ex Thucydide luce clarius est: vbi scribit Callirhoe *καλλιρρόη* quondam, sed postea à tyrannis reparatam, Enneacrunon dictam, id est, fistule, vel salientes nouem. Tertia Chiliade 80. numero 148. dicit Callirhoe (sic enim is legit, cum Thucydide, simpliciter) antea Enneacrunon dictum. Idem Suidas qui cum alio in loco etiam **DODECACRVNON** vocat à duodecim fistulis. Plinius tamen lib. 5. cap. 7. duos videtur facere, cum inquit: In Attica fontes Cephissia, Larine, Callirhoe, & Enneacrunon.
ENNEA CYCLVS *ἐννεὰ κύκλος*, locus est Thracie, Colutho Thebas.
ENNEA TYRSESIN *ἐννεὰ τυρσεῖν*, id est, nouem turres; locum in Sicilia sic vocat Diodorus 11. vbi Gelo rex sepultus fuit. Ducenta stadia à Syracusis.
ENNESIA, vide **ATNA**.
ENNOM *ἐννομία*, Vallis, Iosue 15. **GEHENNON** legit D. Hieronymus. Idem cum **BENEHENNON** puto.
ENOGH *ἐννοχ*, ciuitas à Canis extructa. Genes 4. **ENOSA** *ἐννόσα*, est apud Iosephum. Circa Libanum fuisse, scribit Pseudoberosus. & **ENOS** vocat. In Indiam ponit Isidorus.
ENOCADLOÆ, gens qua Hylaam regionem habitat: in Sarmatia Europea. Plinius.
ENONA, vide **AEMONA**.
ENOPEVM, Messenia vrbs. Stephanus: ex Homero. Vide **GERENIA**.
ENOPHITÆ, loci in Grecia nomen habetur, apud Platonem in Menexeno.
ENORCHOMENIORVM *ἐνὸρχομένων* politiam, Aristotelis, citat ex 10. Iulij Pollacis Casaubonus, ad Laertium. **ORCHOMENIORVM** ego male.
ENOSA, vide **ENOGH**.
ENOSIS insula, à Sulfensi portu Sardinia. Plinius. S. Pietro à Pineto interpretatur.
ENOTOETI, vide **SATMALI**.
ENSEMES, vide **SOLIS FONS**.
ENTELIA, vide **ANTELIA**.
ENTELLA *ἐντέλλα*, Liguria fluius, Ptolemao. Lauagna Augustino Iustiniانو, & Leandro. Etiam Sicilia vrbs apud eundem; & Diodorum 14. item Silium 14. Idem Stephano; sed singulari L. Isacio in Lycophronem eandem **ATALLAM**, & alio in loco *ἄταλλαν* simpliciter scribit. quam Leander Miranda nominat. sed Aretius Castell Vetrano. Urbem interisse, sed locum nomen retinere scribit Fazellus.
ENTHESCVM, vide **THESCVM**.
ENTRIÆ *ἐντρέαι*, Thracica gens, apud Stephanum, ex Hecatai Europa.
ENYDRA *ἐνύδρα*, Castiotidum Syria vrbs, Straboni.
EOA *ἔωα*, Ptolemao Africa Propria vrbs. Mela habet **OEÆ**. Plinius **OEENSEM** Ciuitatem legit. **OEENSES** populi Solino sunt. Lepide Marmolio appellatur. Vide **TRIPOLIS**.
EODANDA, insula Arabia Felicis, circa Orientem, Plinio.
EODOA, vide **PAROPAMISVS**.
EOE *ἔωε*, vrbs nomen, apud Phavorinum.
EON *ἔων*, ciuitas Thracie: Isacio, ex Lycophrone. Mendaorū coloniam facit eam Erymologicon. Corruptè pro **EION**. **EONES**

EON esuvus Taurapothbarum locus, ad Pontum Euxinum. *Arriani Periplus.*
EORDÆ ἑορδαία, apud Stephanum sunt duæ Myzdonie regiones. Et alie duæ, quarum una in Thracia: alteram in Iberia ponit. **EORDETA** s. populos Macedonia habet Ptolemæus sed alij his fortasse à Plinio, qui comprehenduntur sub *Aemathia* Ptolemæi. Idem Plinius describit quoque **HEORDENSES** Paonia, in Macedonia. **EORDI** item locus Macedonia, apud Strabonem: interprete Xylandro, pro quo Græcè ἑορδοί legitur. Hoc vocabulum variè scribitur apud auctores. Lycophron enim per ω. & idem Eordi & Eordij per o micron habet. sic quoque Herodotus. **HEORDÆ** legunt Lilius, & Plinius. **EORDIA** ἑορδία pro regione etiam habet Thucydides 2.
EORDAICVS ἑορδαίος, Macedonia fluvius, *Arriano* in *Alexandro*.
EORDIA, vide **EORDÆ**.
EORITÆ ἑοριταί, *Anachosia* gens, Ptolemæo.
EORTA ἑορτα, apud Ptolemæum, **HEORTA** apud eius interpretes. vrbis India extra Gangem.
EOS, mons Ægypti, circa *Mysshormon*. Plinius.
EOVS Oceanus est Plinio, & Melæ, qui **ORIENTALIS Orosio**; **INDICVS** Dionysio. Hic Asiam ab Oriente adluit. Hunc patrum nostrorum memoria Magellanus primum nauigavit, & Pacificum nominavit. Vagus autem Hispanicus *Mir del Zur* appellat.
EPACONIVS fluvius, *Antonino*, in *Asturia*. Vide **ERACONIVM**.
EPACRIA ἑπακρία, Attica vrbis. Strabo, & Stephanus.
EPAGERITÆ, Sarmatarum populi, à tergo *Hemiochia*, apud Plinium.
EPAGRIS, vide **ANDROS**.
EPAMANDVORVM, Gallia Belgica opidum, *Antonino*, circa *Burgundia* comitatum videtur. Video qui illud medio itinere inter *Vesentionem* & *Clarauallem* locat. Mibi tamen *Mimpelgart*, vel ut Galli pronunciant, *Montbeliard* videtur.
EPANTERII, Itala gens, cum qua bellum gessisse *Ligures*, scribit Lilius 28.
EPARDVS ἑπαρδος, fluvius qui per *Mardorum* regionem fluit, *Arriano Alexandri* 4. in *Hycania* puto.
EPARIS, vide **EPARITÆ**.
EPARITÆ ἑπαριταί gens Arcadica. Stephanus. Horum meminit *Xenophon*, 7. *Græcorum*. **EPARIS** eorum ciuitas, eidem Stephanus.
EPAVNENSE concilium, habitum sub *Gelasio* i. *Papa*, & *Sigismundo* rege. vbi sit, ignorat etiā is qui illud edidit, *Sarius*; in suo *Conciliorum opere*. Circa *Galliam Nerbonensem* aut *Aquitanicam* esse, colligo ex *Episcopis* qui illi interfuerunt, qui omnes huius tractus videntur. Aut *ballucimor*, aut est *APAMIA*, cuius meminit *Platina* in *Bonifacio VIII*, qua teste *Massonio* sita est ad *Auigeram* amnem, cis *Pyrenæos montes*, sub diocesi *Tolosana*. Vulgo *Pamies* & *Pamiets* vocari puto. **EMPANA** eadem quoque alibi nominari coniicio. *Cæsar Baronius* in *Martyrologio* *PAMIA* vocat. vide **EMPANENSIS**.
EPERODVNVM, vide **EBRODVNTII**.
EPETI, *Ecbinadii* incolæ nominabantur. *Varinus*. vide **ELEI**.
EPETACVM, vide **EPIACVM**.
EPEII, vide **EPII**.
EPEIRVS Asiatica, est apud *Æschylum*, in *Promethæo*.
EPENIVM ἐπένειον, emporium vrbis *Perge*, in *Pamphilia*. *Procopius*. *Ædific.* 5. *Antenor* fortè per i. quod sonit navalis.
EPETIVM ἐπέτιον, Ptolemæo *Phlyridis* opidum. *Spezzo* vocatur *Sophiano*, hodie. Plinius **EPETINOS** vocat, & insulares facit.
EPHER terra, circa *Syriam* est; 3. *Reg.* 4. *epes* habent 70. interp.
EPHESIA ἑφεσια, vide **CRETINBA**.
EPHESIORVM Portum, describit ad *Bosphorum Thracium*, à latere *Asiatico*; ex *Dionysio P. Gyllus*; qui hodie cum *Aphonia* appellari addit.

EPHESVS ἑφεσος, Ionia regionis *Asiæ* vrbis nobilis, & *Diana* templo, inter septem mundi miracula numerato, clara. Hac *Plinio* auctore, item *Stephano*, olim quoque **SMYRNA** σμύρνα, cognomine **TRACHEA**, **SAMORNION** σάμορνα, & σάμορνον; **PTELEA** πτελεα, **ORTYGIA** ὀρτυγία, **MORGES**, & **A LOPES** vocata fuit. **TRICHIA** τριχία, etiam *Stephano*. Apud *Strabonem* quoque **SMYRNA**. **ARSINOE** ἀρσινόη, & **SISYRA** σισύρα, dicitur. Fiena hodie dici *Castaldus* scribit. *Sophianus* eam *Epheso* adhuc appellari ait. **EPHESVS**, Nili quoque insula, apud *Stephanum*.
EPHESTIENSIS *Episcopi*, in *Mysi* *Europæa*, meminit *Concilium Nicenum*. *Prophetæ* **STIENSIS** fortè.
EPHIALTEVM ἐφιαλτέον, *Carpathi* insula promontorium. Ptolemæus.
EPHITISA, vide **CISAMVS**.
EPHRA, locus terra *Chiniam*. *Iudicum* 6. & 8.
EPHRAIM mons; *Iudicum* 4. *Gibel Efna* apud *Gilelhum* vocatur. Sed & vrbis nomen est *Iosue* 19. qua *Hapharcan*, teste *Masio*.
EPHRATA, vide **BETHLEHEM**.
EPHRON ager, iuxta *Mambre*, *Genes.* 23. Vrbis munita: 2. *Machab.* 12. Vide **NEAPOLIS**.
EPHTHALITÆ, vide **ABDELÆ**.
EPHYRA ἑφυρα, *Ætolia* vrbis est apud *Strabonem* & *Plinium*. Vicum facit *Stephanus*. Idem huius nominis urbem habet in *Thessalia*: circa *Cranonem*. *Stephanus* quoque nominat circa *Thessaliam*: *Arcadia*: & *Italie*, circa *Campaniam*. Insulam quoque sic dictam, non procul à *Melo*. *Plinius* describit quoque insulam *Ephyram* cũ opido, in sinu *Argolico*. Apud *Strabonem* sunt **EPHYRII** in *Perrhebia* Macedonia. Eidem est etiam in *Elide* *Peloponnesi* vrbis. Idem pagum in agro *Sicyonio*, ad *Selleiuntem* fluvium; ut etiam habet *Phaustinus* in *Lexico*. Idem *Strabo* **EPHYRAM** habet iuxta *Cyllenem* montem. Item aliam in *Thesprotia*; & aliam in agro *Corinthiaco*. Vide **AGRÆI**, **CICHYRVS**, **CORINTHVS**, **CRANON**, & **OENOE**.
EPIACVM ἐπιακον, *Brigantium* opidum, in *Albione* insula. Ptolemæus. **APIACVM** ἀπιακον, erat in *M.S.* codice. *Papcastle Camdeno* est.
EPIBVLA, vide **ATHLVLA**.
EPICARIA ἐπικαρία, *Dalmatia* vrbis, Ptolemæo.
EPICÆRVVS ἐπικαρος, *Iudæa* in *Palestina* locus, Ptolemæo. Pro flumine habet *And.* *Masius* ad 12. *Iosue*. à quo putat *Chaldeum* **EPICÆREOS**, pro *MAACHATÆOS* nominasse ad hunc fluvium habitantes.
EPICARVM, vide **EPIDAVRVS**.
EPICEPHESIA ἐπικεφεσια, *Oenoidis* tribus pars *Steph.*
EPICNEMIDII, vide **LOCRI**.
EPICRENE, *Boeotia* vrbis, *Martiano* *Capella*. Alia lectio, **EPIGRANBA**, & **EPIGIRANÆ**.
EPICTETI ἐπικτετοί, quidam populi, qui definiunt *Bityniam* ab *Ortu*. *Strabo* 12.
EPICTETVS, vide **PHRYGIA**.
EPIDAMNVS ἐπιδάμων, *Thucydidi* *Dalmatia* aut *Macedonia* colonia, & opidum, propter inauspicatum nomen à Romanis **DYRRACHIVM** δυρράχιον, appellatum fuisse, tradunt *Lilius*, *Strabo*, *Plinius* & *Mela*. Quibus assentitur quoque *Dion.* 41. ita tamen ut subdubietur duo diuersa sint opida. *Appianus* autem 2. *Ciuilium* hoc planè adfirmat, ait enim *Epidamnus* paulum remotum à mari: *Dyrrachium* verò propè ipsum mare: (in peninsula teste *Strabone*) *Epidamnig*, nauale esse dicit. additq; hoc falso à quibusdam *Epidamnus* dictum. Postea tamen sic nominatum à *Corcyreis* sibi, quod *Dyrrachij* nomen ominosum habebatur. vetustam autem appellationem vicisse, & *Dyrrachij* nomen manere. Discrepat à ceteris omnibus *Appianus*, hic namq; *Dyrrachij* nomen ominosum, ceteri *Epidamni* faciunt. Hic nominis mutationem *Corcyrensis* sibi, alij Romanis tribuunt. δυρράχιον, Ptolemæo est. Hodie vetus nomen obtinere videntur. *Durazzo* enim vrbis interior, & *Cabo Durazzo* maritima vocatur, in sabulis

tabulis geographicis recentioribus. Drazio legit Marius Niger. Errant qui Velona interpretantur.

EPIDAPHNE, vide ANTIOCHIA.

EPIDARVM, Cypriopidum, Plinio. Pitareuil hodie, ut refert Lesignanus.

EPIDAVRVS ἐπίδαυρος. Tres in Europa sunt huius nominis vrbes, quarum una in Dalmatia, altera dua in Peloponneso sita sunt. Vnam hanc Limeram cognominatam fuisse; alteram quoque Peloponnesiaca Æsculapij delubro celebrē fuisse, ex auctoribus constat. Sed cum a neotericis scriptoribus in attribuendo cognomine, & delubro sapius hallucinari, magnoque errore hac confundi observaverimus: coacti fuimus ad ipsos fontes, ex quibus hac de Epidauris hausimus, recurrere. EPIDAVRVS igitur prima est in Dalmatia, Ptolemaeo. hac Epidaurum Colonia, à Plinio dicitur. & LEGIO IX. hic ponitur in antiqua inscriptione. Hac hodie est & Emporio, & Republica nobilis. Hanc Europaei Ragusi appellari, extra controuersiam est. Turci verò, ut fallor, Dobronicha vocatur. Ἰσθμίου Cedreno. Huic Limeræ cognomen, sed falsò, à pluribus nostra ætatis scriptoribus additur. Hanc Dion & Mela in Parthis (Dalmatie populis) quos Plinius Parthenos nominat, & hodie Ragusienses possent indigitari, ponit. EPIDAVRVS altera, in Peloponneso, à Plinio, Ptolemaeo, Strabone, Pomponioque: in Argia nempe regione, ad Saronicum sinum, quam Æsculapij delubro celebrem faciunt. Extra urbem tamen fuisse hoc delubrum scribit Pausanias in Corinthiacis: quinque nempe M. P. ut habet Lilius 45. EPITAVRVS hac antea dicebatur, referente Strabone. apud quem autem EPICARVM restituendum monet Casaubonus, à Caribus nempe hunc tractum olim tenentibus. Hanc hodie Pigadia, ut Dom. Niger. vel Cheroniis vocant, ut Sophianus auctor est. EPIDAVRVS Tertia in eadem est Peloponneso, ad Argolicum sinum, in Laconica, Ptolemaeo: siue ut Pausanias habet, apud Eleutherolacones. EPIDAVRIA hac Straboni. qui eandem prius LIMENERAM cognominatam dicit, ob portus commoditatem, (limen enim Græcè portus) ac postea conciso vocabulo, LIMERAM. sic quoque hanc cognominat Thucydides, Pausanias, item Stephanus; qui eandem quoque MELISSIAM μελισσία, & AMERAM ἀμύρα dicit. corruptè autem pro LIMERÀ ἀμύρα, A enim & Λ. Græca elementa inter se forma non admodum dissimilia, scriptorem sefuisse arbitror. quod monuit aliquando per litteras vir non tantum doctiss. sed & optimus And. Schottus. MONOBASIA, vel MONEMBASIA hac à posterioribus Græcis, ut Platonibus, Gregoribus, & Cedreno nominatur. Hac autem atas hanc Maluasiā appellat. Huius regio & incolæ vocantur à Strabone EPIDAVRIA, & EPIDAVRII. Meminit quoque Plinius EPIDAVRVS insula, quæ eius tempore desit.

EPIDELIVM ἐπίδηλον, locus maritimus Laconica: Pausanias. circa Boios.

EPIDIVM ἐπίδιον, Ptolemaeo Albionis insula promontorium. The mul of Canteri, Ger. Mercatori. qui idem CALEDONIUM quoque promontorium vocat. EPIDII populi sunt ibidem, qui hodie Cantire, teste Camdeno. item haud procul EPIDIVM insula, eidem. quæ, ut fallor, Yla hodie, vide EBVDÆ.

EPICIA ἐπίκεια, circa Corinthum vrbs videtur, apud Xenophontem 4. Græcorum. EPICIDÆ ἐπικίδαι, municipium Cecropidis, Stephano.

EPIGRANEA, apud Plinium Bæotia fons. vide EPICRENE.

EPII, Ætolie gens, Plinio lib. 7. cap. 48. & Val. Max. lib. 8. cap. 14. ἐπίοι, Elidi populi sunt, Halicarnass. 2.

EPILEVCADII ἐπὶ λευκάδοι, Acarnania vrbs: Stephano, ex Hecatei Europa.

EPIMARANITÆ, Arabia Felicis populi. Plinius.

EPIMASTVS, ciuitatis nomen, circa Thraciam; Suida, ex Anaximene. Vide MASTIRA.

EPINA ἐπίνα, Straboni Elidi vrbs, sed ARPINNA su-

picatur legendum Casaubonus. Ego HYPANIA Ptolemai puto. vide HYPANIA.

EPINIVM ἐπινύιον, id est, nauale. Aulorum in Macedonia vrbs. Ptolemaeus. Vide EPENIVM.

EPIODORVS, vide CORY.

EPIORA, ἐπίορα, pars regionis in Sicilia. Hesychius.

EPIPA, nomen loci: ubi Marcellinus Comes scribit Flavianum episcopum exulasse.

EPIPHANIA ἐπιφανία, Syria vrbs, ad Orontem fluvium, Ptolemaeo. Amam Mar. Nigro dicitur. Mapia & Alepo Cassiniano. AMATHE ἀμάθη, accolis vocari Iosephus auctor est, cap. 7. lib. Antiq. 1. HEMATH D. Hieronymo, ad Dardanum. Ad Tigrim vrbs: ARCESICERATA ἀρκεσικέρτα (vel ut legit Aldina editio ἀρτεσικέρτα per T. in secunda) etiam dicta, ut Stephanus perhibet. eadem fortè cum Ptolemai ARTAGARTA Armenia Maioris. EPIPHANIAM ad Euphratem habet quoque Plinius 5. cap. 24. Bithynia est quoque, apud Stephanum. Etiam Cilicia opidum, Ptolemaeo, & Marcellino. quod antea dicebatur ENIANDOS; Plinio. Cilicia II. attribuitur in Concilijs antiquis. Vide ECBATANA, & EMATH.

EPIPOLÆ ἐπιπολά, regiuncula prærupta prope Syracusas, Plutarcho in Timoleonte, & Stephano, sed ex Thucydide, qui eius sepius meminit. Vide SYRACVSÆ.

EPIROPIA, insula Argolici sinus, ante Hermionem. Plinius 4. cap. 12. sed APEROPIA scribendum ex Pausania. Non est colonia, ut ex Plinio legit Onuphrius.

EPIROPVS, vide ASIA MINOR.

EPIRVVS ἐπίρως, Græcia regio, Ptolemaeo & ceteris. In nummis antiquis ΑΠΕΙΡΟΣ per A in prima scribitur. Stephano per n scribitur ἡπίρως. CHAONIAM olim dictam, dicit Martianus Capella. ORICIAM, & DONAM appellatam, scribit ex Dionysio & Thrasibulo, Gerbelius. Epirum geminam faciunt Sex. Rufus: & D. Paulinus de Niceta abiit. In VETEREM enim, & NOVAM, posterioribus temporibus diuisa fuit. ut legitur in lib. Notitiar. In nouam, (quam Albaniam puto) Dyrrachium ponit Eustathius, & Nicopolim Suidas. Incola veteris PYRRHIDÆ, à Pyrrho Achilles filio, postea EPIROTÆ dicti fuere, Iustino 17. auctore. Epirum hodie Albania vocari, scribunt Leander & Erythraus; Latta, Richerius, & Aeneas Silvius: Ianna nuncupari, Castaldus ait: Arbanos vocari à Turcis, & eius incolæ Arnautleri ait Leunclavius. Hos Albanos dicit Laonicus 6. Arabæos esse. EPIROTAS vocat Procopius 1. Gothorum. omnes gentes maritimas ab Epiro Epidamnum vsque. Cuius sententia non omnino videtur reclamare Lilius 36. ubi Epirum à Thermopolis versus Septentrionem describit. Vide ASIA.

EPIVS, Aethiopia sub Aegypto quondam fuit opidum, contra Meroen, Plinio.

EPISCOPIA ἐπισκοπία, Thracia locus, iuxta Abyram urbem. Procopius 4. Aedific.

EPISIBRIVM, Hispania ciuitas, Plinio. Vide CISIMBRENSIS.

EPISPARIS ἐπισπαρίς, Cedreno vicus Armenia est.

EPISYNANGIS, vide EPISYNANGIS.

EPITALIVM ἐπιτάλιον, Messenia vrbs, ad Alphei fluminis tractum, Xenophonti. quam Homerus ΘΥΡΥΜ Ἰπύριον, & ΘΥΡΥΟΕΣΣΑΜ Ἰπυόεσσα, vocauit; Strabone teste. Hodie Zunchio vulgo interpretatur, Mario auctore; vocabulo nouo, antiquam significationem referente. Triphilia ditionis facit Stephanus. Arcadia autem Hesychius. Vide PETALIA, & THRIVS.

EPITAVRIA, vide EPIDAVRVS.

EPITAVSA ἐπίταυσα, India intra Gangem vrbs, Ptolemaeo.

EPITERPVM ἐπίτερπον, Gallie Cisalpina vrbs, in paludibus sita, Strab. 5. OPITERGIUM ausim hoc loco reponere.

EPITHERAS, vide PTOLEMAIS.

EPITVS, mons circa Pallenem peninsulam Macedonia, Plinio. vide EPYTVM.

EPITYCHE ἐπιτύχη, promontorium circa Prochitam insulam

E Q

insulam, in mari Tyrrheno. Halicarnassus 2. Prauam
lectionem parat Portus, & PITHECVS æ legendum.
EPIVM ἑπίον, Triphylie vrbs, inter Macistum & Heraam:
apud Herodotum, Xenophontem, & Stephanum. Arcadia
apud Plinium.
EPIZEPHYRIVM, vide TARVS, & LOCRI.
EPLA ἑπλά, Ptolemæo, insula Peloponneso adiacens, circa
Laconicum sinum. Louo à nautis dici, ait M. Niger. Vide
ÆGIALIA.
EPOISSIVS Vicus, Antonino. EPOSIVM apud G. Tu-
ronensem. EPVSVM in lib. Notitiarum est: vt Simlero
persuasum est. cui hodie Ipsch. mihi Luois videtur. Gallie
Belgica locus. vide IVODIVM. nam idem est.
EPOMEVS ἑπόμενος, mons in Pithecia insula: Timeo,
apud Strabonem 5. EPOPON habet Plinius 2. cap. 88.
Mons S. Nicolai hodie, teste Iulio Iazolino.
EPONA, cuius existat vetus lapis, quem Auentinus exhibet
in suis Annalibus. Pinburg nunc dici scribit idem. & in
instrumentis publicis Epinaburgium. In Bauaria est, haud
procul à Nona ciuitate. vt Lazius ait. Monuit me autē suis
litteris nobilis & eruditus M. Velferus, Eponam hic non
locum, at Deam significare.
EPOPE, vide CORINTHVS.
EPOPON, vide EPOMEVS.
EPORA, Morali Montoro hodie est. Hispania vrbs, de-
cem leucis à Corduba distans. Meminit huius Antoninus,
& vetus inscriptio. Pro hac Epora, malè apud Plinium
RIPEPORA legi docet ex antiquis lapidibus, idem
Moralis. Fœderatorum cognominatur eidem Plinio.
Vide RIPEPORA.
EPOREDIA ἑπορέδια, Salastiorum in Insubria vrbs. Pro-
lemæo, ἑπορέδια Straboni. Colonia est apud Paterculum.
EPORIZIVM habet lib. Notitiarum. Ivrea Leandro,
& omnibus.
EPOSIVM, vide EPOISSIVS.
EPPHA, loci nomen, Esaia 60. יאספא legunt 70. inter-
pretes.
EPTIMIENSIS Plebis, in Africa, meminit Coll. Carthag.
prauè fortè, pro Septimiensis, aut Leptimiensis.
EPVIA, vide AMBRACIA.
EPVSVM, vide EPOISSIVS.
EPTIVM ἑπτών, Thracia mons. Lexicon Phauorini. Fortè
EPTVS Plinij.
EQVABONA, Hispania vrbs, XII. mille pass. à Corduba
distans, vt Antoninus in suo Itinerario habet. Couna nunc
dici, ex Varrerio, & Montano habeo.
EQVÆSI, vide AQUIFLAVIENSES.
EQVELRETVM habet tabula Peutingeriana, in Mauri-
tania Casariensis.
EQVESTRES Εἰσέτες, Colonia, Sequanorum, meminit
Ptolemæus, Plinius, & Antoninus: Ægidio Scudo videtur
Neuis, aut Dunoi, prope Lacu Lemanium: in eo nempe
tractu qui hodie dicitur Pays de Chabeul, fortasse sic
dicto à caballo, i. equo: vnde incolæ Equestres videntur ap-
pellari. Vide ipsum Schudum, in sua Rhetia descriptione.
EQVESTRES Fortuna, vide FORTVNÆ Equestris.
EQVI ARX, ἀρχή, Africa Propria opidum, circa
Viticam, lacus vicinum, Diodoro 20. quod scribis ab Aga-
thocle captum. Sed idem eodem libro, paulo infra, habet
aliud eiusdem nominis; ab Eumacho captum. In Interiori
Africa, vt videtur. Vide HIPAGRETA.
EQVI SAXUM, locus sic dictus, apud Val. Max. lib. 1. cap. 3.
de Miraculis. ἑπτά, est apud Hesychium Illustrium: &
Suidam, in dictione Daphidas. In Magnesia Asia regione,
aut ipsum, aut circa Thoracem montem esse, ex Strabonis
14. disco. Vide THORAX.
EQVILIVM, Venerorum insula, ad ostia Plauisfluminis.
Huius meminit Blondus, ex Aquileiensium historijs, ni
fallor. Hanc hodie Iesulo vocari, scribit M. Niger, &
Iulius Faroldus. Citra noua Leandro est.
EQVOTENSIS Episcopus, in Mauritania Sitiphenfi.
Vid. Viicens.
EQVOLISIMA, vicus Gallie, circa Santones, vt apud

E R

Suriū videtur, in vicia S. Eparchi. Pro Engolisma, ni fallor.
EQVOTIVICVM, habet Antoninus Italiae urbem. Non
vna coniectura ducor (sunt verba Celsi Cittadini è Roma
ad me) eam esse quam vulgo Foggia vocant, opidū à Lu-
ceria 12. Milliaria Apuliam versus. Vide TVTICVM.
ERACONIVM FLAVIVM, Hispania vrbs, XXX. M.
pass. ab Asturica. Antoninus. pro quo idem alibi mendosè
legit Epaconium fluium. Vide INTERAMNIVM.
ERACTVM ἑρακτόν, Sarmatia Europæ opidum, Ptolem.
ERÆ ἑρα, locus circa Teium Ionia. Strabo. GERÆ legio
Casaubonus, ex MS. & veteri interprete.
ERÆA, vide MONTES ÆRII.
ERÆADE, Attica municipium, Acamantia tribus. Suidas.
ERAGA ἑραγα, Pentapolis, in Africa, regionis vrbs. Ptolem.
ERAGIZA ἑραγίζα, apud Ptolemæum Syria ad Euphra-
tem opidum.
ERANA, ciuitas ad Amanum montem: quam scribit se
cepisse Cicero, 1. 5. Epistolaram Famil. FVGERANA
alia lectio.
ERANIA, vide VRANIA.
ERANNA, vide CYPARISSÆA.
ERANNOBOA ἑρανοβόα, Indie fluius, in Gangem
erumpens, ad eam confluentem Palimbothra vrbs est. Ar-
rianus in Indicijs. Vide ERRANOBOA.
ERANOS, vide CYPARISSOS.
ERANVSA, insula Italia, circa Locros. Plinio. Lib. 3.
cap. 16. vbi hac, Præterea Tyris, Eranusa. voces nihili.
Tres mei codices habent Sirenullæ: quæ vera lectio. illa
autem malè ex pralegentis ore excepta. Sunt q̃ si Dycti
Cretensi fides, inter Charybdim, & Calypsonem insulam.
ERAS ἑρας, circa Ephesum vrbs, Thucydidi.
ERASINII ἑρασινίοι, sunt Thracia populi, apud Stephe-
num. In dictione ἑρασι.
ERASINVS ἑρασίνος, Peloponnesi fluius, Plinio & Stra-
boni, in Argia regione: quem quoque ARSINVM ἑρασί-
νον dici ait. De hoc Seneca 3. Natural. Redditur Argo-
licis ingens Erasinus in vndis. Sed hic Erasinus cum alijs
fluminibus eiusdem nominis, minimè confundendus est.
est enim alius in Arcadia, qui circa Buram in mare
effluit. alius in Eretria; item alius in Attica: omnes in
vna Græcia. idque teste Strabone. ERASINVS
etiam Lycia fluius est, Vibio Seq. vide STYMPHALVS.
ERATINI ἑρατινοί, gens supra Arabiam. Hesychius.
ERATONOS Arabici sinus insulas habet Plinius, quas si-
tientes dicit.
ERATYRA ἑρατύρα, circa Epirum locus videtur, apud
Strabonem.
ERAVISCI, vide ARAVISCI.
ERBÆA, mons Macedonia, in Taulantiorum finibus;
Polyano in principio libri 4. EREBOEA ἑρεβόα, est in
Græco codice.
ERBESSVS, vide HERBESSVS.
ERBITA ἑρβίτα, Ptolemæo, & Stephano, Sicilia vrbs:
HERBITA Ciceroni. HERBITENSES Plinio.
Chiazza dici hodie, scribit M. Niger. quidam anonymus
Nicosia vocat: cui non videtur refragari Aretius.
ERBVLVM ἑρβύλον, vinum, habet Athenæus, quod pri-
mum nigrum, post paucos annos album fit. valde tenacè,
& delicijs aptum. An à loco sic dictum, dubito. vide
HERBVLICENSES.
ERBYSSVS, vide HERBESSVS.
ERCAVVM ἑρκαβόν, Sarmatia Europæ opidum, Ptole-
mæo. Latini codices cum afflatu in principio scribunt.
ERCAVICA, vide ERGAVICA.
ERCEHALON, nominat Serapio locum, ex quo optimum
elleborum inueniri scribit. idque ex Dioscoride. qui Anti-
cyrba habet.
ERCHIA ἑρχία, municipium Attica tribus, Demostheni,
& Suida. ἑρχία Hesychio, sed Ageidus. Huiusmodi muni-
cipia plurima in vna Attica fuere, nempe centū septuagin-
ta. quidam quatuor addunt, Strabone teste. Græci δῆμος,
& ποταμὸν vocant: Latini municipium, curia, vicus, pagus.
tribus, &c. interpretantur. eius auctorem habeo Festum,
b hio

his verbis, Demos apud Atticos sunt, ut apud nos pagi. Tribum quatuor ut & hoc addam, decimam partem urbis esse, scribit Tzetza in Variis, numero 422. Hoc semel hic dicere placuit, quia saepius horum per totum opus mentio occurrit. Ultra enim centum numero, ex variis auctoribus, nomine describimus. Omnes in una fere Attica. uti enim Suidas auctor est, Athenienses antiquitus vicatim habitabant, quos postea in unum conduxit Cecrops, à quo Cecropia urbs ipsa nominata erat. Theseo hoc tribuit Val. Max. & Strabo. Consule de his quoque Iul. Pollucem 8. de Trittyarchis. De Peloponneso, eadem scribit Strabo 8. & 9.

ERCHOAS ἑρχοαί, Aethiopia vicus, circa Nilum, Ptolem. ERCTAE ἑρκταί, in Peloponneso locus videtur, apud Xenophontem 4. Graecorum.

ERCYNIAES ἑρκυνιάες, Pannonia Inferioris populi, Ptolemas. HERCVNIATES sunt Plinij.

ERCYNA ἑρκυνα, fluvius ibi extra Trophonium antrum, circa Lebadiam, in Boeotia. Pausanias. Fontem in Lebadia facit Plutarchus in Amatoris. item Philostratus 2. Apollonij. sed mendose equum apud hunc legitur. HERCVNUM vocat Gyraldus, Syntagmate Deorum 13.

ERDINI ἑρδιναί, Hibernia gens, Ptolemas. ERPEDITANI ἑρμιτῶνα, legebat MS. codex.

ERDONIA ἑρδωνία, Ptolemas Apulia Daunia urbs. apud Strabonem cum aspiratione inchoatur. ARDONAE numero multitudinis legit Linus. sed quoque HERDONIA. ARDONA videtur in Limitum libro. Certagnola à Nigro vocatur. Vel Cedogna in confinio Apulorum & Hirpinorum, ut censet Celsus Cittadinus.

EREA, vide HEREA.

EREB ἑρεβ, Palaestina locus. Iosue 15. ARAB legit D. Hieronymus.

EREB A, locus in Aegypto. In edicto Theophili Archiepiscopi Alexandrini. Bissen eius loci Episcopum nominat.

EREBIDAE ἑρεβίδαί, Lotophagorum pars, apud Strabonem. Item Ptolemas, in Africa Propria.

EREBINTHVS, insula in Propontide, Plinio. TERE-BINTHVS forte legendum. vide TERE-BINTHVS.

EREOEA, vide ERIBOEA.

EREBVRICVM, vide AREBRIGIVM.

EREBVS, apud Inferos flumen. Festus ex 6. Aeneid. haud fida fide autem, ut annotavit quidam.

EREBCH, vide ARACH, & BABYLON.

ERECHTHIA ἑρεχθία, Attica municipium, tribus Aegaeidis; Polluci & Stephano. item Luciano in Timone. ERECHTEVM Littus, habet Val. Max. 6. cap. 1. ubi Hipponis mulieris corpus, appulsum tradit.

EREMBOS ἑρεβός, Graeci sic recte vocant TROGLODYTAS Arabes: inquit Strabo 1. de iisdem idem 16. ad finem. vide TROGLODYTAE.

EREMVPOLIS, civitatis episcopus meminit Georg. patriarcha Alexandrinus, in D. Chrysostomi vita. Pro HERMVPOLIS Aegypti puto.

EREMVS Helueticorum ἑρεμνός, Ptolemas & Tacito, Germania tractus. Aleckgow vocatur à Sebudo.

EREMOS insula quoque nomen, apud Stephanum, ex Appiani Mithridaticis fortè. Circa Lemnum: ubi Philo-Elei ara, cum aeneo serpente. Apud Ael. 17. Animal. cap. 40. regionis nomen est, in Aethiopia, ad Lacum Arrhacam. vide MARTIANA Silas.

EREMOSECEA ἑρεμοσεκία, videtur urbs Armenia, apud Cedrenum. ERIMOSICEA Gabio, apud Cusropalatem.

ERENE ἑρένη, insula ante Taprobanam. Ptolemas. Vide ARENE.

ERENIA ἑρένη, Megarensium vicus. Pausanias in Atticis. Vide ERINIATES.

ERESIA, vide IRESIA.

ERESII, Plinio Aelidis, vel Troadi populi.

ERESIVM ἑρέσιον, vide EIRESIÆ.

ERESSORVM civitatis Caria, sit mentio in synodo Constantinopolitana VI.

ERESSVS ἑρεσσός, Lesbi insula urbs, apud Strabonem, Melam, & Ptolemas. Niger tradit Cidonia vocari. Thucydides eius saepius meminit.

ERESVS, vide EBVSVS.

ERETANVM Venerorum fluvium, optimas anguillas nutrientem; citat ex Aeliano Leander. dicitur hodie Retione appellari. ἑρετὶς, in Graeco est, lib. 14. de animalibus, cap. 2.

ERETRIA ἑρετρία, Thessalia urbs, Thucydidi, Polybio, Straboni, & Lino: item Stephano. Eadem cum ERETRIIS quas Ptolemas in Phthiotide describit. Vide MELANEIS.

ERETRII Euboea populi, in Cistia regione Babylonica. traditi à Dario ibidem. testis Philostratus in vita Apollonij 1. Circa Ecbatanam fuisse videntur.

ERETVM ἑρετῶν, Sabinorum opidum, in Umbria, Straboni, Valerio, Stephano, Virgilio. Centesimo & septimo stadio ab Urbe, ut habet Halicarnassens 3. xviii. milliari facit Antoninus. haud procul à Tiberi. Hodie Monte ritundo est: Hermolao, Volaterrano, Erythraeo, & Leandro testibus. Pomp. Sabinus in 7. Aeneidos scribit vicum esse ad ripam Tiberis, haud longe ab Urbe, in via Salaria, ubi iugitur Nomentana. Vereor ne potius grammaticè quàm geographice.

EREVATIS ἑρεβάτις, Stephano Lycia urbs.

EREVM, vide STYX.

ERGA ἑργα, Hergetum in Hispania opidum, Ptolemas.

ERGADES, vide ARGADES.

ERGANE ἑργάνη, fluvius, cuius aqua ebrios facit, tanquàm vinum biberint. vii ex Theopompo refert Athenaeus. lib. 2. cap. 2. An in Andria insula? de quo apud Philostratum in Iconibus.

ERGASTERIA ἑργαστήρια, pagus est apud Galenum, inter Cyzicum & Pergamum. quadringentis & quadraginta distans à Pergamo stadiis.

ERGAVIA ἑργαυία, Vasconum in Hispania Tarraconensi urbs, apud Ptolemas. Ignolada Marineo Siculo.

ERGAVICA ἑργαυικά, Ptolemas & Lino Celtiberorum in Hispania Tarraconensi civitas. MVN. ERCAVICA per c. habent Tib. Imp. numismata aenea. Municipium factum docet Aag. nummus, apud Goltzium. Alcanis hodie appellari, volunt Villanovanus & Clusius. Moralis putat magis versus Toletum fuisse, nempe in loco qui hodie Peña escrita. vel Santauet dicitur.

ERGETIVM ἑρετῶν, Sicilia urbs, apud Stephanum: ex Philisto. ut ait. ERGETINI sunt Plinio. ERGETINORVM urbem Siciliæ maritimam, ab Hippocrate dolo expugnata, scribit Polyanius 5. An forte HERGENTVM Silij? non est Sergentum Ptolemai.

ERGINVS ἑργίνος, Thracia fluvius, inter Bathyrium & Athyræ flumina: vii videtur ex Pomponio, & Plinio. Huius meminit quoque Apollonius, sed ad Hamum montem.

ERGISCE ἑργίσκη, Thracia locus, ab Argisco Neptuni & Abaf. Suidas, & Demosibenes in Haloneso.

ERIA, vide MONTES ERII.

ERIBANVM ἑριβανόν, locus sine collis in Campania, ad Vulturum fluvium. Polybius 3. ERIBIANVM etiam ibidem legitur.

ERIBOEA ἑριβοία, Parthorum in Macedonia urbs, Ptolemas. Mons etiam ibidem, teste Polyano. sed per e. in secunda. Bithynia mediterranea, eadem.

ERIBOLVM ἑριβόλον, statio Asiatica, in conspectu Nicomedia. Xiphilinus in Marrino. item Zonaras.

ERIBVVM, vide ERYBIVM.

ERICHTHONEM, & SESTVM, urbes capras à Timotheo Atheniensi, scribit æm. Probus, Priorem vocem neque locum novi. An forte Abydi synonymon? ab Erichthonio hoc tractu quondam regnante?

ERICIA ἑρική, Atheniensium vicus, Aegidii tribus. Steph.

ERICINVM ἑρικών, Ptol. Sardinia opidum. Antonino ERVCIO, vel ERVBIO dici, credit Simlerus. Quid si sit ERVRIVM eiusdem Antonini? ERICINVM est quoque Macedonia urbs, apud Lium, circa Thessaliam vrbem.

ERICIS Portus, Liguria, in Latinis Ptolemai codicibus. L'etice habent hoc tractu, recentiores tabula.

E R

ERICIS Sinus, vide **LVNÆ** Portus.
ERICODES, vide **ERICVSA**.
ERICVSA Ἐρικὸς, Ptolemaeo insula Ionij maris, prope Corcyram. Paxo Bellonius vocat, & Sophianus. cui etiam **PAXÆ** sunt. Erutusa tamen & Paxa Plinio diuersa sunt.
ERICVSA vñ ex Aetolijs insulis, Straboni, qua fortè **ERICODES** Ἐρικὸς δὲ, Ptolemaei est. Ἐρικὸς δὲ, duplici ss scribit Stephanus. Alicur Leander vocat.
ERIDANVS Ἐριδανός, Græcis; qui **PADVS** Latinis. maximus Italiae fluvius; quem hodie Po Itali vocant, Germani **RAV** dicunt. **BODINCVS** Liguribus dicebatur, auctore Scaplio, apud Plinium. **Βόδιον**, Polybio, lib. 2. **BOTIGVM** Catoni appellatur. Roderigus ex Thone auctor est eum ab indigena **BOCHERNVM** nominari. Huius fontem **VISENDVM** a Plinio nominari, scribit Blondus, ex corrupto fortasse codice. sic enim legitur apud Plinium, lib. 3. cap. 16. (vbi de Pad. origine loquitur.) Finibus Ligurum Vagiennorum visendo fonte profluens. Visendo, cum primo elemento maiori fortè scriptum offendit Blondus, ut apud Solinum quadam exemplaria habet. Ego tamen putavi Plinium hic eo vocabulo vti, quem admodum de Tigride flumine verba faciens, lib. 6. cap. 17. Oritur in regione Armenia Maioris, fonte conspicuo. Vt eū hic conspicuo; sic ibi visendo scripsisse, nō dubito. Hunc secutus Martianus Capella, Eridani mentionem faciens, fonte mirabili gigni scribit. idem itaque dicit, alia tamen voce. Eridani nomen, & eius apud antiquissimos de Phæthonte, & cæteris, historia, Vistula flumini convenire, Becanus in suis Hyperboreis locere conatur. Appianus I. Cuil. vocat intimum maris Adriatici sinum **ERIDANVM**. Eridanus alius est in Attica regione, Platone, & Pausania teste. item Ouidio eo versu: Eridanusq; senex, leniq; Amphrysus, & Aëas. Ab hic Iliſso excipit, scribit Pausanias in Atticis. Eius meminit quoque Strabo ex Callimacho. Item Dyrachij mons quoque sic dicitur, si Vrb. Sequester credendus est. Vide **RHODANVS**, & **VISTVLA**.
ERIDIVS, vide **IRIS**.
ERIGONVM Ἐριγών, Macedoniae flumen, Arriano, Ptolemaeo, & Lino: qui eum ex Illyrico per Pannoniam in Axium fluvium ducit. **ERIGON** Straboni est. Hoc **ERIGINIA** Ἐριγία, Straboni tempore vocabatur, ut in eius Epitoma legitur. vbi Thracia videtur. Hodie Vilitritza dicit, Sophianus docet.
ERIGIVM, locus Parthyena. Q. Curtius 5.
ERII, vide **MONTES AERII**.
ERILA, vide **ERIZA**.
ERIMANTHVS, vltima Indiae fluvius est, apud Curtium 8. Erhimanthus quadam exemplaria legunt. Est fortè **ERYMANTHVS** Polybij. Vide **HERMANDVS**, & **ERYMANTHVS**.
ERIMOSICEA, vide **EREMOSECEA**.
ERIMVM Ἐριμὸν, Oenotriae opidum mediterraneum, citat ex Hecataeo Stephanus. Regina nunc Gab. Barrio.
ERINÆI Ἐριναιοί, Sarmatiae Asiatica gens, apud Ptolemaum **ORINÆI** legunt interpretes.
ERINÆVM Ἐριναιον, Doridis in Achaia vrbs, Diodoro II. Eadem cum **ERINEVS**.
ERINDES fluvius, in Asia, circa Hyrcaniam, vel Parthiam. Tacitus Annal. 11.
ERINESSES Ἐρινεσσις, Indiae fluvius, cum Gange coniungens. Arrianus in Indicijs.
ERINEVS Ἐρινεὺς, Siciliae fluvius est Thucydidi. **ORINVS** Ὀρίνος, Ptolemaei videtur. Noti, & eius ostium Miranda hodie nominari, scribunt Fazellus & Aretius. Est & **ERINEVS** Ἐρινεὺς, portus in Achaia, apud Ptolemaeum, Plinium, & Pausaniam. pro quo Plethon qui Ptolemaei ordinem imitatur, **PERINEVS** περίνης, legit. Est & locus Achaiae in Rhypica, ποταμὸν, loco in speciem lunæ curvato, Thucydidi 7. Doridis vrbs, sub Parnasso, eidem Thucydidi, Ptolemaeo, Pomponio, Diodoro, Stephano, & Straboni. Apud Stephanum est Italiae opidum. Locum in Troade quoque est, asper, & caprificis

E R

confusus: ut Strabo refert.
ERINIATES Ἐρινιατῆς, Megaridis vicus, Stephano: ex Pausania 4. ut addit. Si rectè coniecerim autem, est in Atticis: vbi **ERENTIA** hodie legitur, Ἐρεντία τῇ μεγαρίδων πόλει.
ERINNYVS, vide **EVRYNÆ**.
ERINVS, vide **HERMVS**.
ERIOCH Campus, regis Elicorum. Iudith 1. **ἐριόχ** legunt 70. interpretes, & pro Elicorum, Elymaorum.
ERIONIA Ἐριονία, Sardianorum regio, qua nunc **ASIA** dicitur, inquit Stephanus.
ERIORVM domum, habet Curopalates, e regione vrbs Byzantij.
ERIS Ἐρις, qui & **deus**, fluvius Italiae, iuxta Terinam, ut habet Isacius in Lycophronem. Cantero in eundem, mons Paphlagonia est. Vide **OGINARVS**.
ERISANE Ἐρισάνη, Lusitaniae vrbs, sub Viriato. Appianus in Ibericis.
ERISIADON Ἐρισιάδων Fundum, in Attica, habet Laertius, in Platone. Ἐρισιάδων legebat alius codex. Interpres **ENERESIADVM** habebat.
ERISTHÆ, vide **EGISTHÆ**.
ERITHINI Scopuli, Ἐριθίνιοι, in Pōto Euxino, Ptolemaeo; iuxta Bithyniam. Apollonius, Stephanus, & Strabo per y in secunda scribunt, Ἐριθίνιοι. Idem Strabo addit eos suo tempore **ERYTHRYNOS** Ἐρύθρινος dictos. Farnasias appellat Bordonius. Notandum quod hos Erythinos quos Ptolemaeus circa Bithyniam ponit, Strabo, Stephanus, & alij multo magis ad Orientem circa Paphlagoniam describunt. Item Stephanus Paphlagonia civitatem sic vocat: quemadmodum & Flaccus, qui eam **ERYTHIAM** nominat.
ERIZA, vrbs Asiae, Propria, alicubi. Linius 38. Circa Cariam fortè. **ERILAN** M. S. ut Modius annotavit.
ERIZELI Ἐριζήλι, Phrygiae populus, apud Ptolemaeum.
ERISENA, Asia regio, vbi cornutum opera venabatur Craterus. Plinius 10. cap. 43. Sed Troezena legit alius codex apud me, & fortè sincerius. quod quoque Hermolao videtur.
ERLISBORNVM, vide **LISBOVM**.
ERMÆA Ἐρμαία, Ptolemaeo insula prope Sardiniam. hanc Pinetus Talara & Molara vocat.
ERMANACVM, vide **HERMONACVM**.
ERMENIA, Episcopalis vrbs, sub sede Sergiopoleos. Guil. Tyrius.
ERMENVM, vide **MESEMBRIA**.
ERMIANENSIS Ecclesia Episcopus Secundus, est apud Honorium. Apud Guil. Pastregicum hic vocatur Facundus, **HERMIANENSIS** provincia Africana Episcopus. errore alterutrius. Facundus, & **ERMEMANENSIS**, in campo Bullensi, est apud D. Augustinum, Epist. 136. ad Xanthippum.
ERMIONE Ἐριμόν, vrbs ad Argolicum Sinum, Ptolemaeo: qua hodie Castri dicitur, Sophiano teste. Strabo cum aspi ratione scribit in initio. sic quoque Thucydides 1. Nammus areus Iulia Domna apud me, habet **ΕΡΜΙΩΝΗ** cum Ωmega. Adeſt sigillum Mercurij.
ERMONACTVS, vide **HERMONASSA**.
ERMOS, vide **HERMVS**.
ERNAGINV, vide **VRGENVM**.
ERNIDDVM, circa Romam locus, nisi fallant Fragmenta, qua Catoni adscribuntur.
ERNODORVM, Galliae Lugdunensis opidum, Antonino. Iuxta Carnutes videtur.
ERNYNE, vide **ERCYNA**.
ERCHVS Ἐρχος, Græciae vrbs, circa Cepheſum amnem videtur, apud Herodotum 8. Phocidus est Pausania.
EROEADÆ Ἐροιαδαί, Hippothoontidis tribus pars. Stephanus, & Hesychius.
EROENSIS Ἐροεύς, quidē Therſippus fuit (aut Thraſippus, ut vertit Xylander.) Plutarchus de Gloria Atheniensium.
EROGH Ἐρογῆ, ante Hierosolymam locus, vbi montem scissum, & per quatuor stadia à situ remotum, scribit Iosephus, Antiq. 9. Iosue 15. & 18. & ex eo Eusebius Demonstr. Euangel. 6. cap. 19.

EROINE ἐρωίνη, Archiepiscopalis vrbs: in Sanctionibus Pontificum Orientalium.

EROPÆI ἐρωπαῖοι, Africa Propria gens. Ptolemaus.

ERPEDITANI, vide HERPEDITANI.

ERPIS ἐρπίς, Mauritanie Tingitanae vrbs, vt Ptolemaus tradit. Macarreda videtur Marmolio hodie vocari.

ERRANOBOA, Indiae fluius, in Gangem deficiens. Plinius. Vide ERANNOBOA.

ERRAVI ἐρραυοί, ad Pontum Euxinum Asiatica gens. Orpheus in Argonauticis.

ERREBANTIVM, vide TILLIVM.

ERRORIS Insulam habet Antoninus, inter Carthaginem Spartariam & Mauritaniam Caesariensem. Alboran fortè hodie eo loco, quæ & Albusama vocatur.

ERRVCA ἐρρυκα, Volscorum in Italia vrbs. Diodorus 14.

ERTE, ALPHARINE, DAMACH, & DIMIX, ciuitatum Europæarum nomina, in lib. Proprietatum: qui Aristoteli falso adscribitur. est enim Arabi cuiusdam recentioris.

ERTHA ἐρθα, Parthia vrbs: ad Euphratem. Stephanus.

ERTHRA, vide ERYTHRA.

ERTZICA, Armeniorum regia. Laonicus.

ERVBRVS, Aufonio fluius, se cum Mosella commiscens. Rober, nunc. Erubris, per 1. in vltima etiam scribi, monet Pulmannus.

ERVICIO, vel ERVBRIO, vide ERICINVM.

ERVLI, vide HERVLI.

ERVPA ἐρπα, apud Ptolemaum Arabia Deserta vrbs.

ERVRIVM, vide ERICINVM.

ERVZENORVM ἐρρζενωρ, meminit ex nummo, Goltziij Thesaurus.

ERYANNOS, Troadis fluius, ex Ida monte manans. Plinius. CRYANOS lego in codicib. Venetijs & Lutetia olim excussis.

ERYBIVM ἐρυβιον, Dorienſium vrbs, sub Parnasso monte. Diodorus 11.

ERYCE ἐρυκκη, Sicilia vrbs est Isacio in Lycoph. & Stephano. cuius gentile Eryci. alia ab Eryx: vnde Erycinus fit. Erycino in litore classes. Virgilius.

ERYCII & ERYCII, vide ERYX.

ERYGRVS ἐρυγρς, Germania fluius est. Dion 55. Mendosè pro Visurgis, verèor. & adfirmat Leunclavius.

ERYMANTHVS ἐρυμανθς, Arcadiae vrbs, Pausania. Hec postea PHEGIA φηγία, & PSOPHIS ψωφίς, dicta fuit, eodem auctore. Plerò eam PSOPHTHIS ψωφθίς, vocat. Dimizana, Mario Nigro vocatur. Erymanthus, Hesychio, Plinio, Solino, & Pausania in Eliacis, est vrbs, mons & fluius Arcadiae. Phocaicum Erymanthum nominat Ouid. 2. Metamorph. Phocidem enim in Arcadis, nouit Theophrastus. Cupressiferi Erymanthi meminit quoque Ouid. in Heroid. Epistolis, pro monte, verisimile. Vide PHOCIS, HERMANDVS, & ERIMANTHVS.

ERYMNÆ ἐρυμνα, Lycia vrbs, Stephano. Thessaliae opidum est apud Strabonem. Magnesia apud Plinium. Vide EVRIMENÆ.

ERYPONTIDÆ, vel AGLIADÆ, gentis aut populi nomen, apud Euphradem, Oratione 1.

ERYSIBE ἐρυσίβη, Sicilia vrbs Etymologicon.

ERYSICHE, vide OBNIADÆ.

ERYSIMA ἐρύσιμα, Cappadocia vrbs, Porphyrogenetæ.

ERYSTHIA ἐρυσθία, Cypri vrbs, Stephano. Apollo Hylates hic colitur.

ERYTHEA, vide GADES, HYPATA, LONDOBRIS, & TARTESSIDIS.

ERYTHENA ἐρύθην, loci nomen, apud Antigonum, in sua mirabilium narrationum congerie, ex Aristotele, vt inquit, vbi ex lapidibus plectra fiunt.

ERYTHIA ἐρύθια, locus circa Bosporum Cimmerium Orpheo. ERYTHIA & Gades, diuersa sunt insula, apud Dionysium, in Periegesi. Erythia ab Henrico Coquo Berlingus interpretatur. Vide GADES, & HYPATA.

ERYTHINI ἐρύθιοι, vrbs & regio Paphlagonia, Hesychio.

Tumuli circa Pamphiliam sunt apud Apollonium 2. vide ERITHINI.

ERYTHRABOLUS, vide ERYTHRAE, & HIERA Χαλκῶ.

ERYTHRAE ἐρύθρη, Boeotiae vrbs, Pausania, Plinio, Diodoro, & Thucydidi 3. ad Citheronis montis radices: Euripidi in Baccho. Thessaliae ad Enipeum fluium, videtur apud Strabonem 9. apud Stephanum vrbs Locridis est. & alia Libya. ERYTHRAE ἐρύθρη, Ioniae opidum maritimum, vt Ptolemaus docet, & Strabo 14. qui hoc tractu alias Erythras portum habet. Erythra, singulari numero, scribit Stephanus. Idem CNOPIUM ΠΟΛΙΜ ΧΑΛΚΗΔΟΝΙΣ, dictum refert, à quodam Cnopo, ἐρύθρη, hac corruptè scribi puto, in concil. Ephesino III. Huius historiam refert Athenæus 6. & Polyanius 8. Stratagematum, de Chrysame. Cabobianco vocat Sopbianus; Cabo rosso Bellonius. M. Niger tradit Colire à nautis appellari. Erythra opidum Aetolia est apud Liuium 28. ERYTHRAE sunt apud Sudam, qui BATTI appellabantur: Sibyllae patria. Sed Idæ viculus hic est, quod me docuit Halicarnassæus. Stephanus habet promontorium in Libya, sed vnitatis numero, ἐρύθρη. vicus in Cypro est, Metaphrasti. Vide PAPHOS.

ERYTHRAEOS vocat Dionysius Afer Phœnicie incolae: à Mari Rubro sic dictos putat eius verus interpres, siue Priscianus, siue alius (cuius sententia videtur quoque Herodotus in proœmio suæ historiae.) Idem Dionysij interpres habet ERYTHRAEOS in Asia, pro Ariens, vt videtur.

ERYTHRAEVM ἐρύθρηον, Promontorium Cretae insulae, Ptolemaeo. Cabo rosso, Pineto. Sed hoc fortasse est significationem reddere, non nomen.

ERYTHRINI, vide ERITHINI.

ERYTHRON ἐρύθρον, Cyrenaeorum locus, in Pentapoleos regione Africa, Ptolemaeo teste. Erythra fortè Stephani. Furcelli apud Marmolium, & Castaldum dicitur.

ERYTHROS ἐρύθρος, Straboni 5. locus circa Tibur. vide RVBRA SAXA.

ERYX ἐρύξ, Straboni, Diodoro, & Thucydidi, Sicilia vrbs in sublimi tumulo: Veneris sanum habens. ERYCINI fortè apud Plinium (vbi ego ERYCINI lego) Fazellus & Arelius scribunt hodie Trapani, & Monte S. Iuliano vocari. Leander & Aretius quoque Montem S. Iuliani nominat. Erycem montem pulchrè describit Polyb. lib. 1. Per quintam vocalem in secunda, legis nummus meus argenteus C. Confidij Noniani.

ERZINGAM, Medorum regia, Laonico.

ESAAAN, Palestinae locus. Iosue 15.

ESAR, Aegyptiorum opidum, in Aethiopia, quod Bion SA-PEN vocat. Plinius lib. 6. cap. 30. ESER ἑσέρ, Ptolemaei est, in Meroë insula.

ESBONITÆ, Arabiae Petrae gens, apud Plinium.

ESBVS ἑσβς, Iudaea vrbs. Ptolemaus. SEBVS est apud interpretes.

ESBUTA, vide SEBUTA, & ESSEBON.

ESCAMVS, Maesia fluius, ex Rhodope oriens. Plinius.

ESCAS, locum Italiae, habet Antoninus. circa Herdoniam Apuliae. De hoc loco ad me Romæ Celsus Cittadinus hac, legerem vel Aequano. de qua Plinius: nunc Troia, ciuitas episcopalis, vel Asculo, videlicet Sarriano, vulgo Ascoli di Puglia. ad differentiam Asculi Piceni.

ESCHATE Myrsorum, vide THYATIRA.

ESCHATIA, vide LIBYA.

ESCHATIOTIS ἑσχάτιος, palus, circa Isthmum, quæ & GORGOPIS γοργώνης, dicitur. Etymologicon. Varinus GORGOPIN in Corintho habet. ex Aeschylis Agamemnone videtur.

ESCHINON ἑσχινον, Graciae opidum videtur, apud Polybium 17. sed ECHINON emendauit ex ingenio Fulsius.

ESCON ἑσκων, id est puteus libij Genes. 26. ESCON, ROOBOTH, & SYENNA, nomina trium puteorum, iuxta Geraram Palaestinae: Iosepho Antiq. 1. cap. 17.

ESCUA Plinij, ESBUA Ptolemaei, synonyma sunt Hermolao, Hispania cuiusdam opidi. Floriano est Huescar, in Baetica, Granatensis regni. Ego Esbua apud Ptolemaum

non inuenio, sed *Esca*, (quem admodum apud Plinium) idq; tantum in Latinis codicibus.

ESCVLVM, vide **ASCVLVM**.

ESDRELOM ἐσδρελὼν, campus in Palestina. Iudith 1. 3. Sabæ campus Brocardo. Fabæ est in Palestina Petri Laieftainij.

ESEBON ἐσεβὼν, Hefychio Moabitaram fluius. Iosepho Antiq. 13. cap. 23. vrbs est. Amorrhæorum ciuitas est, Num. 21. Iosue 13. **CHESBON** legit Pagninus, Iosue 21. & Iudicum 11. Huius regionis meminit quoque Iosephus Antiqu. 12. vrbs hodie *Esbus* appellari, scribit And. Masius ad 2. Iosue Idem dicit se nihil dubitare quin sit *ESBUTA* Ptolemæi.

ESERNINI, vide **ÆSERNIA**.

ESERSVSIM, vide **ASARSASVSIM**.

ESIA, Gallia fluius, in Sequanam fluit, sic *Uebius*. **ASTA** legit Turnebus, & dicit eum esse quem hodie *Isara* vocant. cui opidum adiacet Pons *Isara*. in *Velocastibus*. Ego eum pro *Oyle* aliquando habui.

ESIGVS, habet Mercator in sua Europa tabula, quam scribit hodie *Lelise* vocari. In *Africa Propria*, ad Mare mediterraneum. **ESIGVS**, **SIGVS**, & **ISIGVS** habet Antoninus, dubitatione, in hac *Africa*, sed in mediterraneis. **FISIGVS** lego in codice *M.S.*

ESII FORVM, vide **FORVM** *Esij*.

ESILYCI, vide **ELISYCI**.

ESIONE ἑσωνία gens quadam Scythica, Straboni 7. ex Callimacho, circa *Lydiam*. Forte *ASIONE* ἄ, pro *ASII* id est, *MEONII*, ut conijcit Scephus.

ESIS, vide **ÆSIS**.

ESISIVM, vide **ÆSISIVM**.

ESIVM, vide **FORVM**.

ESMONA, *Israhelitarum* castrametatio: Num. 33. ἀσμωνά, est 70. interpretibus.

ESNA, D. Hieronymo, ἀσνα, 70. interpretibus, Palestina locus. Iosue 15.

ESOPIS ἑσῶπις, supercilium Locrorum *Epiſephyriorum*; in quo vrbs *Locri* condita. Strabo.

ESORA ἑσῶρα, locus in Palestina. Iudith 3.

ESPER, vide **LYCORMAS**.

ESQVILINA Porta, Vrbs *Roma*, quam *Procopius* *PRÆNESTINAM* vocat, ut scribit *Marlianus*, qui eam hodie *S. Lorenzo* dici ait. **ESQVILINVS** *Col-lu* etiam vnus *Vrbis Roma*.

ESSA ἑσσα, circa *Seleucidem Syria* vrbs videtur, apud *D. Hieronymum* in vita *Malchi*. & *Iosepho* Antiq. 13. cap. 23.

ESSÆ, & **ESSÆNI**, vide **ESSENI**.

ESSEBONITIS, vide **ESSEMOTH**.

ESSEDONES, *Pomponio* & *Plinio* sunt *Scythia* populi, *Colchian* (ti. *Serice*, *Ptolemæo*. *Stephano* ἀσσηδῶνες, ἑσσηδῶνες, & ἑσσηδῶτες, trisyllabicos dicitur. **ISSEDONES**, per *I.* in prima legit *Alianus*, in *India*. quos *MYRMECES* nominari dicit. vide *SCYTHÆ*.

ESSEMOTH ἑσσημὼθ, 70. interpretibus, Palestina locus. Iosue 15. **ESSEBONITIS** forte *Iosephi*, Antiq. 12. cap. 5.

ESSENI *Plinio*, **ESSÆNI** *Solino*, *Iudææ* populi, ἑσσηνοί *Iosepho*. Horum viuendi morem describit quoque *Porphyrius* 4. de *Esu* carniū, sed **ESSÆSE** ἑσσησοί nominat. ut quoque *Philo*. item *Eusebius* de *Præparat.* 8. & 9. sic etiam *Historia Ecclesiast.* 1. quos autem non genere à *Iudæis*, sed sanctitate discerni scribit. ubique locorum enim inter hos dispersi degebant. Frustra *Solinus* hos *Alphaliti* lacui ab Occidente vicinos facit. Sunt etiam *Græciæ* populi, quos à *Lacedæmonibus* duce *Tyræo*, bello superatos, scribit ad *Artem Poeticam* *Horatii* commentator vetus à *Cruquio* editus, ille viderit.

ESSIA, vide **HESION GABER**.

ESSILISSA, vide **EXILISSA**.

ESSINA ἑσσηνά, Emporium *Æthiopia*, ad sinum *Barbaricum*, *Ptolemæo*. **ISSINA** per *I.* scribit idem lib. 1. cap. 17. sed malè, nam per *E.* quoque in prima *MS.* codex doctissimi viri *Iacobi Tassij* habebat.

ESSIOS, insulam, habet *Appianus* in *Illyricis*, in *Tonio mari*; quem scribit ab *Agrone* eius rege ad *Romanos* defecisse. Eiusdem incolæ idem *Essios* quoque nominat. *Græcum* *Roberti Stephani* exemplar hic mancum erat. **ISSA** est forte *Ptolemæi*.

ESSOS ἑσῶς, *Locridis* vrbs, *Stephano*. Cum afflatu nō scribit *Thucydides*.

ESSVI, *Caesar* in *Commentariis*, *Celtarum* populi, quos *Martianus* in *Britannia*, aut *Normandia* statuit, & *Retelois* vocat: quod minimè approbat *Vigenerius*, u enim à nominis allusione magis credit esse *Bessin*, prope *Bayeux*. *Diueus Comitatus* de *Eu* putat. *Bouillus* eos in *Belgica* ponit, atque *Tierache*, & *Tereffe* appellari autumat; quasi dicas *Terram Essuorum*. Est hic tractus inter *Hannoniam* & *Veromanduos*. *Hub. Leodius* tradit eos *Aeth*, *Hannonie* vrbs occupare. Sub iudice *lis* sit.

ESTABARAS, vide **ASTABORAS**.

ESTABERVVM, *Hispania* fluium citat *Florianus*, in suo *Chronico Hispania*; additq; eum à *Plinio* describi. & dicit hodie *Segura* vocari. Val le me torfit huius fluminis vocabulum; quod illud nusquam apud *Plinium* reperire nequiverim. Sed tandem animaduerti ex ipsius *Floriani* descriptione, cum tradat eum fugere *Scipionis* rogam; esse *TADER*, qui à *Plinio* describitur, lib. 3. cap. 1. Hūc hodie *Segura* nuncupari etiam *Nauagierus* scribit. *Mvor* unde *he* & *tor* alia monstroforum vocum myriades, quas apud iuniores, sine intermissione offendo, prodeant. Ego his sapius deceptus, nullis fido; nisi, (ut piscator ictus sapiens) apud ipsos primos auctores legerim.

ESTAMENVVS, vide **ASTABORAS**.

ESTANI, vide **ÆSTVNI**.

ESTAOL, locus in terra *Chanaan*, Iosue 15. & Iudic. 17.

ESTHAMA ἑσθαμά, 70. interp. loci nomen. 1. *Samuel* 30.

ESTHMONITIS ἑσθημωνίτις, loci nomen, apud *Iosephum* Antiq. 15. cap. 11.

ESTIÆ Templum *Neptuni*, in *Bithynia*, circa *Bosporum* ad *Propontidem*, *Plinius*. *Estiæ*. *Polybio* 4. *Gyllius* scribit hoc à *Procopio* **ANAPLVM**, & à *Sozomeno* **MICHAELIVM** vocari.

ESTIÆOTIS, vide **DORIS**.

ESTIANIA, vide **NOSTIA**.

ESTIONES ἑσθῖωνες, lib. 4. in fine apud *Strabonem*, sunt *Heluetia* populi: quos *Scudus* *Æstnerberger* indigitat. *Estnig*, & *Escenlog*, *Lazio*. Sed **HESTIONES** legendum est, cum aspiratione.

ESTIOTIS ἑσθῖωνς, *Ptolemæo* *Macedonia* regio, pro qua *Apollonij* interpretis **IOLCITIS** posuit. hoc *Gerbelius* annotauit, in sua *Græcia*, **HESTIÆOTIS** apud *Stephanum* esse, scio. & **ISTIÆOTIS** *Herodoto*. Vide **DORIS**.

ESTOBARA, vide **OSTOBARA**.

ESTOLA, vocatur in *Annalibus Hispania*, Latine scriptis, flumen quoddam *Asturia*, quod vulgus hodie *Ezla* nominat. *Florianus*.

ESTOMAZON, *Episcopalis* locus, sub sede *Cæsarea* *Straboni*. *Guil. Tyrius*.

ESTORIVM ἑστωρίον, *Ptolemæo* *Phrygia* Maioris opidum. **STECTORIVM** legunt interpretes. Sic quoque *synodus V. Constantinopolitana*: & *Pentapoliti* regionis *Phrygia* *Salutaris* adscribit.

ESTRIENSES, vide **ASTRAEVVM**.

ESTVNICA, loci nomen. Antiquus lapis *Linara*, in *Hispania*. *M. ATTILIO BVCONI F. ESTVNICENSIS*.

ESVBIANI, populi quos *Plinius* inter *Alpinos* describit. Vide **OXIBII**.

ESVLÆ. *Horatius* 3. *Carminum*; Et *Esula* Declive con-templeris aruum. *Acron* dicit vrbs nomen, in latere montis positam, prope *Tibur*. An **ASVLVM** *Paterculi*?

ESVOS, *Episcopalis* vrbs, sub sede *Becerra*, *Arabia*. *G. Tyrius*.

ESVRIS, *Hispania* opidum, *Antonino*. Circa *Ana* fluminis ostia mihi videtur. *Xeres* nunc est, *Resendio*.

ESVS, *Rhodi* fons. *Vib. Sequester*.

aut potius eo loco, quo hodie Terra noua opidū est. Alia est Eubœa Ptolemæo, Straboni, Plinio, ceterisque, maxima Ægei maris insula. Hodie Europæi Nigroponte dicitur. Multa etiam Egiptonte, ut Porcacchius tradit. Turci Egiptos vocatur, nisi fallor. LaZius aut Eunyadici. Hec olim quoque MACRA, & MACRIS. *μάκρης*, ABANTIAS *ἀβαντίας*, CHALCIS, CHALCODONTIS, & ASOPIS nuncupata fuit, ut Plinius tradit, ABANTIS à Diis immortalibus vocari, scribit Suidas. Strabo eam etiam QCHE *Ὀχέ*, & ELLOPIA *ἐλλοπία*, nominatam dicit. *Ἀλίνος* lib. 12. cap. 33 de Assimilibus, prodit eam à Poëtis ARGIBOIVM *ἀργιβόιον*, appellari. Incole eius, ut idem Strabo docet, ubique ABANTES, & nusquam EYBOENSES nominantur, ab Homero. Est & vrbs nomē in eadem insula, sed à mari absorpta, Straboni. Eubœa locus quoque in Argia: & vrbs Macedonia, Straboni, & Stephano. Est montis nomen in Argia, apud Pausaniam. Straboni, etiam locus est in Corcyra: & in Lemno insulis. Vide CHALGIS.

EYBOICVM Mere, à Plauto PERSICVM Portum vocari testatur Festus: quod in eo clasēs Persarum stetit dicitur. EYBOICVM Sinum appellat Lilius: & addit eum etiam COBLA dici. Idem Orofius lib. 6. cap. 15. & Val. Max. lib. 1. cap. 8. & Dionis Prusæo, Oratone 8. à *κοβλα* loco, ut verisimile est, cuius Ptolemæus meminit. A Ptolemæo OETEVUS Sinus *ὀητεύς* & *ὀδυτεύς*, nominatur. Idem OPVNTIVS, apud Melam. Subdubito nonnihil an hæc omnia sint vnus loci. Omnia autē circa Eubœam esse, nihil ambigo. Oetevus sinus, hodie Golfo de Negroponte. Vide COBLA Eubœæ.

EYBONIA, vide MONOEDA.

EYBVRIATES, Ligustici populi, à Fulvio expugnati. Plinius.

EYCARDIA *ἐυκάρδια*, Phrygia vrbs, Ptolemæo, Straboni, & Stephano, quæ eam Minori, cum Ptolemæus. Maiori attribuit. Eidem Stephano est quoque Sicilia castellum.

EYCARPIANÆ insula, meminit Ortophraphia Aldi. Fol. 536. In Campania est.

EYCEI *ἐυκέοι*, populi, contra quos bellum gessit Iromus, (vel Hiram) rex. Ioseph. 8. Antiq. 2.

EYCHAITA *ἐυχάιτα*, Hellenopolis vrbs, in Authenticis. Euchaitorum Hellenopoli meminit etiam Sexta Synodus Constantinopolitana: *ἐυχάιτα* locum nominat quoque Callistus, 7. cap. 44. & lib. 16. cap. 26. Historia quoque Miscella 15. videtur pro regione Asia Minoris accipere.

EYCHATAE, vide SCYTHÆ.

EYCHANIA *ἐυχάνεια*, vrbs circa Constantinopolim est. postea THEODOROPOLIS *θεοδορόπολις*, dicta fuit, Cedrenoreste. Est & loci Episcopatus nomen, in Constitutionibus Imp. Orientalium. Apud Balsamonem EYCHENA est.

EYCHELIA, vel EYCHEIA, villa Italia. In vita S. Mauri abbatis. Surius.

EYCHENA, vide EYCHANIA.

EYCHRAES locus, circa Anastasiopolim videtur, in S. Theodori Archimandrita vita. Thracia est.

EYCLEREMATI, gens quædam Arabica videtur, apud Azatarchidem. ACLEREMATI alia scriptio.

EYCLEVS *ἐυκλέος*, fluvius, ubi egregias anguillas nasci, scribit ex Antiocho, Athenæus 7. In Gracia vsiam, forte.

EYCRATIDA *ἐυκράτιδα*, Bactriana vrbs, Stephano. Per dia in fine legunt Ptolemæus & Strabo.

EYCTHIS, Sarmatia Europæa fluvius, in Maotidem paludem exiens. Historia Miscella 19. corrupta vox forte.

EYCTRESII *ἐυκτρεσίοι*, sunt populi Peloponnesiaci, apud Xenophontem 7. Græcorum. Circa Argiam forte.

EYDAI *ἐυδαί*, Palaestina gens, Iosepho 1. Antiq. 7.

EYDÆMON, vide ARABIA Felix.

EYDÆMONÆ, vide FELICES.

EYDÆMONES ARABES, pro Arabia Felici incolæ, dixit Vopiscus in Aureliano.

EYDALENSIS Episcopi, meminit Vit. Vitensis. In Africa.

EYDEMIA, maris Ægei insula. Plinius.

EYDIELVS, vide ASPLEDON.

EYDIERV Turris, locus sic appellatus, in Macedonia. Lilius 44. Circa Pieriam forte regionem.

EYDION CALON, vide APSASIVM.

EYDIPHVS *ἐυδιππος*, Ponti Polemoniati, in Cappadocia vrbs, Ptolemæus.

EYDIPNE *ἐυδιπνη*, Libyphœnicum insula. Stephanus.

EYDIXATA *ἐυδιξάτα* Ptolemæo Armenia Maioris opidū.

EYDO, amnis Caria. Plinius. Videtur EYDONVS in Etymologico.

EYDOCIA, vide EYDOXIANA.

EYDOSES, Germania populi, apud Tacitum. Hodie LITBANOTHANI, id est, Milnenles sunt, auctore Althimero. LIBONOTRIA Ioannis Gersonis est.

EYDOXI *ἐυδοξί*, specula, in Aegypto est, Straboni.

EYDOXIANA, Ponti Galatici vrbs, apud Ptolemæum, sed in Latinis codicibus tantum, EYDOXIAS hoc tractu describitur à Metaphraste, in vita S. Theodori. EYDOCIA est in concilio Ephesino.

EYDOXIOPOLIS *ἐυδοξίوپολις*, quæ SALABRIA *σαλαβρία* appellatur, Episcopalis ciuitas. In Responsis patriarcharū Orientalium. meminit huius & Codex Theodosianus, item Socrates Scholasticus. Vide SELYBRIA.

EYDRAPA *ἐυδράπα*, apud Ptolemæum, Mesopotamia opidum.

EYDRVS, vide NEYDRVS.

EVE, vide BYBLOS.

EVELGIA *ἐυέλγεια*, Stephano est vrbs nomen.

EVENA, vicus territorij Turonica vrbs, in Gallia. Gregorius Turonensis in S. Monegunde.

EYENITÆ *ἐυενίται*, in Aegypto sunt, qui piscem phagrum colant. Clemens Alexand. ad Gentes. Syenitis hoc attribuunt Aelianus, & Plutarchus in Iside. Ideoq; Syenitis legendum loco Euenita, quos nemo alius vnquam nominavit. Non moueor his, quæ in Chronico Eusebij leguntur, nempe: Dynastia Aegyptiorum Euenitarum, quia absunt codicibus membranis MS.

EYENVM, Troada fluvius, Plinio, lib. 5. cap. 30.

EYENVVS, vide LYCORMAS.

EYERCE *ἐυερκε*, pro vrbe Isauria, vertit malè apud Strabonem 12. Xylander, ut docet Casaubonus. Eius loco PALÆA nominanda fuisse. Vide ISAVRIA.

EYERAENSIVM opidum, circa Asiam Minorem alicubi, in vita S. Theodori archimandrita.

EYERENSIS Plebis, in Africa meminit Coll. Carthag.

EYERGETÆ, vide ARIMASPI.

EYESPERIDES *ἐυεσπέρειδες*, Libyca vrbs, Stephano, & Pausania in Messeniaci. Herodotus & Thucydides per T. in vltima scribunt *ἐυεσπέρειδες*. Circa Cyrenæos est.

EYGANEI, qui & HENETI, & postea VENETI dicti, Italia sunt populi, Venetorum hodie Imperij. Eorum regio Marca Trauifana vocatur. TARVISINVM appellat Casiodorus, lib. 10. Variatum, ad Honorium. Item Procopius, Diaconus, & Regino non semel Taruisij meminerunt: pro vrbe, quæ hodie Treuifo. Sed & TARVISANI montes sunt apud Plinium lib. 3. cap. 18. ut legit Pintianus. ubi vulgata exemplaria Taurisani habent. Sunt etiam EYGANEI Colles, in hoc tractu, ubi forte hodie Vallis Sugana.

EYGENIVM, Illyriorum vrbs, Lilio 29.

EYGIA *ἐυγεια*, Arcadia regiuncula, Stephano.

EYGITANA, vel Proconsularis, sic vocat Victor Vicensis regionem quandam Africa Propria. virosè fortasse, pro ZEYGITANA.

EYGOA, Aethiopia sub Aegypto opidum, Plinio.

EYGYON, LATAPODON, MIGODES, SIACTEROS, POLME, MELISSA, & ARGEADES, flumina continua iuxta Rhegium Iulium, quibus Orestes purgatus fuit, à matris nece. Probus Grammaticus, in vita Poëtica Virgilij, si codici fides.

EYPHARA, Phœnicia opidum, in lib. Notit.

EYHIPPA, vide THYATIRA.

EYHODRÆ Procuratorem, habet Tertullianus, nomine Procidum, cognomine Torpacien.

EVHYDRA, Phœnicia vrbs, Plinio.
 EVHYDRIVM, Thessalia vrbs est, Lilius 32.
 EVI, vide HANA.
 EVIA *ἔβια*, Dassaretiorum ciuitas, in Macedonia. Ptolem.
 EVII *ἔβιος*, populi Liguria, apud Stephanum.
 EVILA (sed *ἔβιλα* 3, 70. interp. item Eualat Genesios 10.
 & 25. CHAVILAH legit Pagninus.) 1. Samuel. 15.
 vbi scribit Saul Amalechitas percussisse, ab Euila donec ve-
 nias ad Sur, quæ est è regione Ægypti. Iosephus legit à
 Pelusio Ægypti vsque ad Rubrum Mare. Apud Beniami-
 num Tudelensem qui HAVILA legit, pro ÆTHIO-
 PIA Interiore intelligo.
 EVILÆI, vide GÆTVLI.
 EVILAT, vide EVILA.
 EVIOVIVM castellum, ad ditionem Treuironum perti-
 nens. Lupus, in S. Maximini historia. Pro Iuodum, puto.
 EVIPPE *ἔβιππη*, Caria vicus, Stephano. Pro EVHIPPA
 fortè Plinij, sed hac non est Hypæa, vt putat Baronius.
 EVLÆVS *ἔβλας*, Ptolemao & Plinio Susiana regionis
 fluvius. Ptolemaus autem CHOASPEN quoq, sub huius
 Eulæi nomine describit in Media. Tiritiri videtur hodie
 vocari; si tabulis fidendum sit. VLA idem apud Da-
 nielem, cap. 8. VBA etiam alia lectio.
 EVLAPA, vide EVLEPA.
 EVLEORVM *ἔβλεοι*, meminit Goltzij Thesaurus, ex
 nummo Neronis.
 EVLEPA, Cappadocia vrbs, Antonino. Alia lectio erat
 EVLAPA, & EVLEPAR.
 EVLYEST *ἔβλυεστ*, Leonatum & Thrasippum Eulyestas, habet
 Lilius 42. ELYMIOTÆ emendandum credit Turne-
 bus in Aduersarijs.
 EVLYSIA *ἔβλυσία*, regio; Scythica, circa Meotidem Pa-
 ludem. Procopius.
 EVMARIS, vide BEVMARIS.
 EVMEDA, sic legit Carrio. alij EMODA, vt Maserius.
 qui scribit ex Desbauterio, urbem esse, apud Val. Flaccum.
 Iungit opes Emoda suas.
 EVMETS, vide CAMISA.
 EVMELVS, vide GADIRICVS.
 EVMENI *ἔβμενοι*, Lucus, ad sinum Arabicum, in
 Æthiopia sub Ægypto. Strabo.
 EVMENIA *ἔβμενεια*, Phrygia Maioris vrbs, Ptolemao,
 Straboni, & Stephano. Einalhisar Leunclauio. Eidem
 Stephano, & Plinio, est quoque Caria opidum: & inde
 EVMENITICA Regio, item vrbs Hyrcania. est quo-
 que Thracia ciuitas, circa Mæsam Inferiorem, Plinio.
 EVMENIDVM Lucus, in Attica Apollodorus 3. Vide
 COLONVM.
 EVMINACVM, Mæsia vrbs, apud Antoninum. XXIII.
 M. pass. à Viminatio.
 EMMOLPIADA, vide PHILIPPOPOLIS.
 EVMOLPIDÆ *ἔβμολπίδαι*, Attica tribus gens. Scholia-
 stes in 2. Thucydidis.
 EVNÆ *ἔβναι*, vrbs Caria: & ibidem EVNÆVS fluvius.
 Est & vrbs Argie regionis EVNÆA. qui eam habi-
 tant, *ἔβναιοι*. dicuntur. Stephanus. *ἔβναιοι*, legendū puto.
 EVNENONEM fluvium, habet vita S. Bertulphi. Hodie
 puto eundem Aa vocari. Flandria fluvius, qui se prope
 Grauelingam in mare effundit.
 EVNOENSIVM *ἔβνοέναι*, regionis Græcia, meminit Pau-
 sanias in Achaicijs. Pro EVBOENSIVM, vt annota-
 uit de hoc auctore benemeritus Sylburgius.
 EVNOSTI *ἔβνοστ*, portus Ægypti, circa Pharum. Strabo.
 EVONITÆ *ἔβνοίται*, sunt populi apud Appianum, cum
 quibus sædus inisse Mithridatem contra Romanos scribit.
 Prauam scripturam puto. Gelenius Maotici vertit.
 EVONIVM, castellum firmissimum, in litore Scotia Oc-
 cidentali; auctore Heft. Boëtio, qui dicit hoc hodie
 Dounstphage appellari.
 EVONVS, vide PEPARHETVS.
 EVONYMIA *ἔβονυμία*, Caria vrbs. Est & Athenien-
 sium vicus, Stephano: Tribus Erechtheidis, Hefychio.
 EVONYMITE *ἔβονυμίται*, Ægypti gens, iuxta Æthio-

piam, Stephano. In Æthiopia est Ptolemao. EVONY-
 MITON, regio prima Æthiopia sub Ægypto. Plinius.
 EVONYMVVS *ἔβονυμῶς*, vna Aciliarum insularum.
 Stromboli à Nigro interpretatur; Vstica à Leandro. Et
 hanc, VSTICAM *ἔβνιστος*, Ptolemaei esse, contendunt Lean-
 der, & Fazellus. Ptolemao potius assentior, qui viramq,
 habet, & Vsticam, & Euonymum; duasq, insulas facit.
 Ex nomine hætenus retento, horum sententia verisimili-
 videtur, at alia tum erit querenda Euonymus, quæ Mela
 Osteades est. Vstica meminit etiam Horatius Carm. 1.
 ex qua Vallem, & montem in Sabinijs facit huius Com-
 mentator vetus, à Cruquio editus. Vide ÆOLIA.
 EVORAS *ἔβωρας*, Laconica saltus. Pausanias.
 EVORIA *ἔβωρια*, Epiri locus, Sozomeno 7. cap. 25. Eadem
 à Donato eius episcopo DONATIANA dicta videtur,
 apud Callistum.
 EVOSIVM opidum ad Charum fluvium, habet Gem-
 blacensis MS. Vide IVODIVM.
 EVOSMI, vide TOSMVANASSA.
 EVPAGIVM *ἔβπαγιον*, Peloponnesi opidum, Diodoro 14.
 EVPALIA *ἔβπαλία*, Locridis opidum, Stephano. quod &
 EVPALIVM. Locrorum Ozolorum est apud Plinium.
 Puto idem esse cum EVPALIO Straboni 17, & Lilijs 28.
 item EVPOLIVM Thucydidi 3.
 EVPALIVM, vide EVPALIA.
 EVPATORIA *ἔβπατορία*, Ponti vrbs iuncta Amiso opido,
 conditam à Mithridate, & appellatam de huius nomine,
 scribit Appianus. Hanc Pompeius à se MAGNOPOL-
 LIM *μαγνὸς πόλις*, appellauit, vt scribit Appianus &
 Strabo: POMPEIOPOLIM Plinius. Sed idem est. à
 Pompei Magni nempe nominibus. MEGALOPOLIM
μεγαλὸς πόλις, alio nomine CARIAM dictam scribit Ste-
 phanus; sed an ea hac sit, an alia, dubito. non assero. EV-
 PATORIA etiam Taurica Chersonesi castellum est,
 Ptolemao. quod EVPATORIUM apud Strabonem 7.
 Vide MITHRIDATIVM.
 EVPATRIDA, vide GEOMORI.
 EVPHORBENI, Phrygia Maioris populi, videntur apud
 Plinium.
 EVPHRÆ fluvium, circa Daciam aut Scythiam Euro-
 peam, habet Hist. Miscella 22.
 EVPHRAM, vide CYPHE.
 EVPHRANTA, vide EVPHRATES.
 EVPHRANTIS, regio eadem quas SYRIA, Stephano. à
 vicino scilicet Euphrate sic dicta. Eadē cum COMAGENA.
 EVPHRASTE, siue INFLASTE, regio Sarmatia
 versus Oceanum Septentrionalem: vbi Germani & Daci
 appellant. Laonicus. S. Nicolai locum innuere existimo,
 ad Mare Album. Lyflandia interpretatur à Leunclauio,
 & EIFLANTE legendum docet.
 EVPHRATENSIS, & EVPHRATISIA, vide
 COMAGENA.
 EVPHRATES *ἔβφράτης*, nobilissimus Asia fluvius: qui
 aquas suas, nomēque in Tigrim euomit, Ptolemao, Pom-
 ponio, Polybio, & Procopio testibus. Initio PYXIRA-
 TVS, deinde per Taurum erumpens; OMIRA nomi-
 natur, Plinio auctore. Plutarchus in Libello de Fluminibus
 & Montibus tradit eum quondam MEDVM *μῆδον*, &
 ZARANDAM *ζαράνδα*, appellatum. Hebraei PARATH,
 vocatur, Aria Montano teste. PERATH, vertit Pagni-
 nus. Iosephus cum PHORA *φοῦρα*, nominat. Hodie
 Aferat, vt N. Nicolai; vel Frat, vt Castaldus vult, dici-
 citur. Pars huius Euphratis, nempe quæ ex eo derivatur
 versus Meridiem, ne præcipiti cursu Babyloniam infesta-
 ret, vt Plinius tradit, ab vniuersis Assyrijs ARMAL-
 CHAR nuncupatur. ARMACALE *ἀρμαχάλη* legit
 Eusebius, de Preparatione Evangelica. NARMALA-
 CHES Zosimus: NAARMALCHA habet Ammia-
 nus, qui cum Plinio dicit hoc flumen Regium significare,
 ex quo persuadetur à Ptolemao BASILIVS vocari. AS-
 SYRIUM fluvium nominat Callimachus. Idem hodie
 Cober videtur ex descriptione Collenurij, & Iodoci Gisse-
 lani. Hoc Cober & voce & sit ualde adludit ad CHO-

BAR Ezechielis. **EVPHRATES** Turris, ad Syrtim Magnam: Carthagenensis & Cyrenaica regionis, apud Strabonem. *εὐφράτης* habent Ptolemaeus & Stephanus.

EVPHRATISIA, vide **COMAGENA**.

EVPHYSIORVM, *εὐφυσίων*, **ΕΥΦΥΣΙΩΝ**. ΔΙΟ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ: legit Adolphus Occo ex Antonini Pij nummo. *An pro Ephesiorum?*

EV P I L I S, lacus Italiae Plinio. Hodie Leandro Lago di Pussiano: Lusitano legit Valaterranus. Erythraeo Lago di monte Orphano dicitur. Mongutij, siue Montis acuti lacum eum vocat Bern. Saccus.

EVPLAEA, insula Tyrrheni maris, circa Neapolim, ad promontorium Pauslypi, versus Puteolos: Statio lib. 2. & 3. Siluarum, in Hercule Surrentino. Gaiola Georg. Fabricio est, & Ben. Falconio.

EV POL I S, locus videtur, circa Circesium in Mesopotamia. *Historia Miscella* 19.

EV POL I V M, vide **EVPA L I A**.

EV P O R I A *εὐπορία*, Macedoniae vrbs, Stephano: Bessaliae regionis, apud Ptolemaeum. Eadem est.

EVPREPII *εὐπρεπίου*, monasterium duoduo stadiis ab Antiochia Syriae distans. Euagrius I. cap. 2.

EVPROSOPON, vide **THEVPROSOPON**.

EVPRIDAE *εὐπρίδα*, Leonidis tribus municipium, Stephano. In Attica est, circa Athenas.

EVRA Galliae fluvius, Surio in vita S. Wandregesili.

EVRA N I V M, Cariae opidum, Plinio.

EVRIA, (melius ni fallor, **EVORIA**). Veteris Epiri ciuitas: in concilio Chalcedonensi saepius. Vrbs Episcopalis est apud Guil. Tyrium, sub sede Damascena. Vide **EVROEA**.

EVRIADEM Xantippum quendam, nominat Demosthenes in Oratione in Neeram. A tribu quadam existimo.

EVRIANASSA, insula finitima Chio, Plinius.

EVRICOME, Graciae vrbs, apud Eustathium in sua Ismenii historia fabulosa.

EVRIPI S Fons pragelidus: circa Bosporum Thracium, Ammiano 22.

EVRIPV S **CHALCIDICVS**, qui & **EVBOICVS** ab Eustathio nominatur. **CHARYBDI M** appellat Ouidius. Hodie forte Italiae Strecho de Negroponte. A Strabone describitur lib. 9. his Xylandri verbis: Is Euripus ponte iunctus, duorum iugerum: turris utrinque ad eum exstat; una à Chalcide, altera à Boeotia, & ab una ad alterum canalus est extractus. Huius naturam à Pomponio discere. **EVRIPV S** etiam Episcopalis locus, sub Patriarchatu Constantinopolitano, Balsamon. **EVRIPV S** Pyrrhaeus, vide **PYRRHA**, & **FRETVM** Euripi, item **COSCYNTHVS**. **EVRIPV S** Lydia quoque, de quo vide **ATHIOPIVM**.

EVROBOREVM Oceanum, vocat Iornandes, quem **SCYTHICVM** appellat Plinius; in quo Caspium mare se exonerare credidit antiquitas. hoc illud est mare quod Tacitus pigrum & immotum dicit. vide **BOREVM**.

EVROEA *εὐροία*, vrbs ad Danubij ripam fuisse videtur, apud Procopium 4. aedificata iuxta quam stagnum, cum insula in medio, in qua colliculus, in quem Iustinianus Imp. hanc urbem cum habitatoribus traduxit. Vrbs Episcopalis in Epiro est, apud Nicephorum Callistum 12. cap. 45. sed mendose, pro **EVORIA** videtur.

EVROMA, ciuitas Phoeniciae. Chalcedonense concilium. *An vitiose pro Europe?*

EVROME, Cariae vrbs, Plinio. Eadem est, ni fallor, cum **EVROMVS** *εὐρωμος*, Strabonis, Polybij, Liuij, & Steph.

EVROPA *εὐρώπη*, una erium Orbis partium. **TYRIAM** vocat eam Theocritus, per metalepsin: cum & Tyria à patria sua, vocata est Europa puella. At nominis originem vide apud Festum, & Varronem 4. de Lingua Latina. Ex Bibliis sacris **IAPETIA** nominari potest. Stephanus scribit quoque *εὐρώπη*, per lota. & *εὐρωπεία* cum diphthongo dici. Hodie Christianorum regnum, variis linguis indigitatur. **EVROPA**, quoque speciali nomine ea pars Thraciae est, apud Ammianum, Procopium, Fl. Vopiscum, & lib. Notitiarum, in qua Perinthus, teste Procopio 4.

aedif. (quam huius Europa aliquando primatum tenuisse scribit) item Constantinopolis, teste Sex. Rufo. Quod idem adfirmat quoque Ausonius 111. Parental. hoc versu:
Hinc tenuis Europam, fama crescente, perito
Constantinopolis rhetore te vigit.

Habet itaque Europa specialem suam etiam Europam; ve Africa Africam, & Asia Asiam, quas Proprias cognominant Geographi. Huius ignorantia facit in hunc Ausonii locum, frustra sudare Onetum. & esse iniuriam Titium illum Burgesem, qui Euripum loco Europa substituere ausus est. duobus nempe motus argumentis: primum quod poeta vocem **ΕΥΡΩΠΙΑ** adiungere debuisset: ineptè. quàm hoc Geographorum tantum sit, & minime aliorum veterum scriptorum: cuiuscung, etiam professionis, altero, quod vox tenuis (ut inquit) accusativum non admittat. Negat autem hoc prater hunc Ausonium, etiam Val. Flaccus hoc versu, Et Tanaim tenuis immenso descendit ab Euro. item Ouid. in Medae Epistola, Hic Ephyram bimarem, Scythiam tenuis ille niuosam. quamvis recentiores quidam religione magis quam auctoritate ducti, Scythia niuosa huic loco substituant. Interim Ammiani locum, qui est lib. 27. male distinctum sic lego: Calatia. Europa omnium vltima, prater municipia vrbus nunc duabus, &c. In Codice, & Nouellis; item Chalcedonensi & Ephesino conciliis, hac vox **ΕΥΡΩΠΕ** non semel pro Thraciae regione accipitur, ne quis ibidem pro tertia Orbis parte intelligat. Galatia hac hodie nominari, ex Laonico, & quibus hunc tractum videre contigit, intelligo. Vide **CELTICA**.

EVROPÆI, populi sunt, qui Europam incolunt. Christianos vocant semetipsos; Franki in vniuersum ferè ab omnibus Asiaticis, exceptis Turcis, qui distinguunt inter eos qui Romani, & illos qui Graeci religionis sunt: hos enim Romeos, illos tantum Franki nominant. Abisini quoque in Africa, qui Presbytero Ioanni (ut vulgo apud nos vocantur) sub sunt, nos Alfrangues, & Christianorum regionem Frankiam nominant. Hac scimus ex variorum relatione, & scriptis peregrinationibus. Martinus Stella tamen eos à Turcis Cauros nominari auctor est. Idem scribit Matthias Michouensis, additq; eo vocabulo infideles, & sine religione notari. Sed idem eos etiam Dzintis, id est, paganos à Turcis appellari ait. Chaout, Giaout, aut Iagout alij habet, ut Theuetus etiam, qui dicit eos ab Arabibus in Africa Aiamcia nuncupari. Sed hac potius iniuriosa quàm propria nomina apud illos, existimauerim. Christiani aliquando NAZARÆ dicti sunt, ut scribit D. Hieronymus, & ex Apostolorum actis etiam patet. Iulianus apostata, in Epistolis eos semper GALILÆOS vocat.

EVROPE *εὐρώπη*, Phoenicia locus, qui etiam **EVROPIA** *εὐρωπεία* dicitur. Stephanus. Vide **EVROMA**.

EVROPIA, vide **EVROPA**, & **EVROPE**.

EVROPVM, Syriae opidum ad Euphratem fluvium; nunc **AMPHIPOLIS** dicitur, ut scribit Plinius. Vide **EVROPVS**.

EVROPVS *εὐρώπης*, Cariae ciuitas Stephano: quam **IDRIADEM** *ιδριάδα*, vocatam addit; ab Idrio Chrysaoris filio. **EVROPVS** apud Ptolemaeum Albotarum (Almopes sunt in Latino codice) in Macedonia vrbs. & alia Matia: (Mariam Latini interpretes non nouere, atque hanc Europum sub Emathia, vicina regione, comprehensi sunt.) **EVROPVS** alia est Plinio, ad Axiu fluvium: alia, eidem, per quam Rhodias fluit, etiam in Macedonia. Sunt itaque quatuor huius nominis vrbes in Macedonia. **EVROPVS** etiam Syriae, ad Euphratem vrbs, Ptolemaeo, & Polybio 5. Hoc Plinij Europum est. Vide **EVROTAS**, & **RAGEIA**.

EVROS, vide **EVRS**, **HEBRVS**, & **HYRIS**.

EVROTAS *εὐρώτας*, fluvius Laconicae est, in Peloponneso; apud Ptolemaeum, & Statium 4. Thebaid. Lacedaemonem praterfluit, teste Cicerone, in lib. de Inuentione. **EGYLODES** à Plinio quoque vocatur. **NERIS** vñes videtur etiam à Plethone dici. **HEMERVM** *ἡμερῶν*, & **MARATHON** *μαραθῶν* antea dictum scribit Plutarchus de Fluminibus. Sophianus eum Basilipotamo nominat: Niger

Niger ait ab incolis Iris appellari. Ego Eurotam hunc, etiam GALESVM credo à Statio dici, hoc versu nempe lib. 3. Silvarum: Et Lacedemonij pecuaria culta Galefi. Itavt Eurotas & Galefus synonymon sit duorum fluviorum, huius nempe Lacedemonici, & illius qui agrum Tarentinum irrigat. EVROTAS apud Strabonem Pelasgia fluvius est: quem Homerum TITARESIUM πταρῆσσαν, vocasse ait. EVROTOS habet Plinius. & EVROFVS Camerarius, ex Strabonis fortasse Epitoma, vbi eum sic nominari, animadvertit Gerbelius. Idē fluvius à Vibio Seq. ORCVS, vel ORCAS dicitur. EVROTAS etiam mōs Achaia videtur, ex hoc Statij versu, Thebaid 1. Audite & medius cali Parnasus, & asper Eurotas, dubiamque iugo fragor impulit Oetem. Vide GALESVS.

EVRS εὐρς, Syria fluvius, in parergo quod Porphyrogenneta adicitur. Bis in insula Peuces ad Danubij ostia sic appellari, scribit Apollonij Scholiastes. Vide HEBRVS.

EVRIALVS, Livi locus Sicilia est, prope Syracusas. εὐρύαλον, habet Thucydides, per n in penultima. εὐρύαλον per n legit Diodorus. Sic etiam Stephanus, qui addit eum quoque MACROPOLIM μακρόπολιν vocari. Belvedere hodie dici, tradit Arelius.

EVRYAMPVS εὐρυάμπων, Magnesia in Macedonia vrbs. Stephanus & Isacius in Lycophronem.

EVRYCHORVM εὐρυχόρων, loci nomen in Aegypto. Iosephus contra Appionem.

EVRYCLVS, & EVRYELVS, vide EVRYALVS.

EVRYES εὐρύες, fluvius, & vicus eiusdem nominis, circa Scepsiam, Straboni 10. iuxta Troiam regionem.

EVRYMEDON εὐρυμέδων, Ptolemaeo Pamphylia fluvius, itidem Stephano, Straboni, Plinio, Livi, Pomponio, Thucydidi, Philostrato, & Plutarcho in Cimone. Appendunt intersuere, scribit Zosimus. Barbarorum lingua Zacu h dici, scribit Thevetus. alio loco eundem dicit ab Hyrcanis Iercon nominari. Fides sit penes auctorem. Est etiam locus circa Tarsum, Stephanus.

EVRYMEN εὐρυμένη, Thessalia vrbs, Livi, & Stephanus. ex Hecataeo. An eadem cum Erymna?

EVRYMNA, vide TRALLIS.

EVRYPONTIDAE, & EVRITIONIDAE, vide PROCLIDAE.

EVRYSICHEAE εὐρυσηχῆαι, Aetarnia populi. Alemannus apud Strabonem.

EVRYTANES εὐρυτάνες, Aetolia gentes sunt apud Thucydidem, ad calcem lib. 3. & apud Strabonem 10. εὐρυτάνων sunt Isacio. in Lycophronem, ex Aristotele. EVRYTANES Italica gens quoque est Stephanus. sed mendose, pro Aetolica, ut credit Casaubonus.

EVRYTIVM, vel EVRYTIV vrbs, vide OECHALIA.

EVRYTVS, Fons Graeciae: Euripidi in Iphigenia Aulidis.

EVSEBES εὐσεβής, & MACHIMVS μαχίμος, duarum vrbiū nomina fabulosa, apud Alianum de Varia Historia, lib. 3. cap. 18.

EVSEBIA, vide MAZACA, & TYANA.

EVSEBONEORA, vide TAVROMINIA.

EVSEMARAE εὐσημαραε, Armenia Minoris vrbs, in Melitenā. Ptolemaeus.

EVSENA εὐσέναν, locus ad Pontum Euxinum, iuxta Amisum vrbs. Ptolemaeus, & Arrianus in Periplo.

EVYSIS, Caucasii montibus fusus, cum pluribus aliis in Euxinum se praecipitat mare. vnde & nuncupatur. sic Isidorus, auctor mihi (hoc loco) suspectus.

EVSPONA, vide PHYPHENA.

EVSTESIUM, id est, NOVAS sic Fornandes. Moesia vrbs.

EVTAE εὐταία, Stephano Arcadia vrbs. Huius meminit & Xenophon 6. Graecor. Vide EVTASVM.

EVTANE, vide EVTHANAE.

EVTASVM εὐτάσων, Arcadia vrbs, apud Pausaniam. Melius EVTAE, ut credit Sylburgius.

EVTHALITAE, quos Hunnos Albos vocant. Procop. 1. Persicorum. Gens discreta ab aliis Hunnis. Habitat enim haec in Persidis finibus versus Boream. At male scriptum, pro Nephthalitae, monuit me olim sua litteris Guil. Postellus.

EVTHANAE, vide EVTHANAE.

EVTHANAE εὐθάναι, Stephano Caria vrbs. εὐθάνων meminuit quoque Thesaurus Goltzj, ex nummo. Idem cum EVTANE Plinij, & EVTHANAE Pomponij puto in Ceramico sinu. Plinius EVTHANEN describit in Doridis sinu: & EVTANAS in Caria. vtramque in eadem continentia.

EVTHIA εὐθεία, id est Rectus, vicus Damasci. Act. 9.

EVTHYMEDIA, vide SAGALA.

EVTICV, Marmarica locus, Antonino. EVTICVS legit quoque Simlerus, & dicit fortē LEVCE ACTE Ptolemaei esse.

EVTIMII Episcopatus, sub sede Bostrensi. Guil. Tyrius.

EVTRESIS εὐτρεῖς, Arcadia vrbs, Pausania & Homero. Est Thepiensium pagus, apud Strabonem.

EVTROPIVM, locus Buthynia, prope Chalcedonem, vbi Mauritius Imp. occisus, haud longē ab Heracl. testib. Procopio 1. Aedific. & Hist. Miscella 17.

EVTYCHIA insula, ante sinum Pagasicum. Plinius.

EVTZAPELVS εὐτζάπελος, iuxta Syrdicam locus. Cedreno. OZZAPOLIS Gabio, Curopalatio interpreti.

EVXAEA, vide AEGYPTVS.

EVXINIVM Sinum, habet Aurel. Victor, in Origine gentis Romanae (vtri Schottus eum recensuit) inter Misenum Avernūque. AVSONIVM fortē legendum.

EVXINVS, vide PONTVS.

EVZIZENVM Episcopum, nomine Eunonium, habet Honorius. Sed Cyzicenum legit Pastregius, sincerius.

EXAGYIVS ἐξαγυῖς, Sicilia vrbs, Stephano. Sine A. legit Aldinus codex.

EXAMPÆVS ἐξαμπᾶς, amarus fons, in Scythia Europaea, haud procul à mari, in quem Hypanis fluvius descendens, amarus eius aqua suscipit. Pomponius, Solinus, & Herodotus 4. qui eundem alio in loco ἐξαμπᾶτον nominat. additq. à Graecis SACRÆ VIÆ ἱεροῦ ὁδοῦ, vocari. EX AMPHE diuisim, & corrupte legitur apud Isidorum.

EXCISVM, Gallia Lugdunensi vrbs, apud Antoninum. Circa Ligerim puto. Tabula Peutingeriana secunda huius etiam meminit. sed quadrisyllabicos EXCISVM habebat. autem huius tabula nondum edita EXISVM habebat.

EXENETON ἐξενετῶν, Paphlagonia vrbs. Hesychius. An HENETVS Solini fortē?

EXES, vide THECES.

EXGYIVS, vide EXAGYIVS.

EXILE Promontorium emporium sic dictum, ad XXI. milliaria à monasterio, quod est inter Seleuciam & Rosum Cilicia. Io. Moscus. in Prato spirituali.

EXILISSA ἐξιλῖσσα, Ptolemaeo Africa vrbs, ad Fretum Herculeum Septa Lusitanis hodie, Hispani Ageta vocant. Castaldus Musa nominat, non bene.

EXISVM, vide EXCISVM.

EXITANI ἐξίτανι, Hispania Batica populi, Straboni. Salobrena C. Clusio. Monuit me de hac voce vir doctiss. mihiq. amicissimus And. Schottus, his verbis: Cum saepe peccari soleat in litteris, ut vocant, initialibus, non ignoras, praesertim ex Graeco fonte deductis vocibus, qui sup. & oīas signum appingunt. Idem hic accidisse suspicor, & Lutinē Sexitanos esse appellandos. Confirmat me in hac sententiā Melanostri auctoritas, qui Hexi Graca consuetudine dixit, & ferē Latini in s. mutant, & super oī. sus. sic & ἐξ. sex. aliq. sexcenta. Haec ille. Video quoque Athenaeum 3. Σεξίτνια, legere ex Strabonis 3. vbi ipse Strabo Σεξίτνια habet. Vide SEX.

EXOBYGITAE ἐξοβυγίται, Sarmatia Europae gens, apud Ptolemaum. SEXOLITAS Pomponij credo.

EXODA ἐξόδα, & ἐξόδοι, vrbs nomen in Melitenensium (Caria dittoni) regione. Arrianus 1. Alexandri.

EXOLIDVNSE concilium, est apud luonem, Epist. 204. In Gallia. Ysoldum, in Biturigibus puto.

EXOMATAE, vide SARMATIA.

EXONA, vide ALISIVM.

EXOPOLIS ἐξοπολις; Ptolemaeo Sarmatia Asiatica vrbs, ad Tanaim fluvium. Hinc Bonfinius putat **ALEXANDRIAM** esse, ab Alexandro Magno edificatam. Huius meminit Q. Curtius. Hallucinatur Bonfinius autem, nam etsi eam ad Tanaim condidisse scribant Arrianus & Curtius, ad Iaxartem fuisse (qui in Scythia intra Imaum est, & quoque Tanais vocatur) ipsa docet historia.

EXPLORATORVM Castra, vide **CASTRAS**.

EXTERIVS mare, vide **OCEANVS** Atlanticus.

EXVL, Tribus Iuda possessio, Iosue 15. interprete D. Hieron. **GESIL** habet vulgata editio. **SILILA**, legunt 70. interpretes. Vide **BETHVL**.

EXVANVM, vide **AZANIVM**.

EXCEL, vide **EVCEI**.

EYRYCHORVM, vide **EYRYCHORVM**.

EZELINGA, vide **HAUBERTINGA**.

EZERVS ἐζερ, Episcopalis locus, sub Larissa metropoli. In sanctionibus Pontificiis Imperatorum Orientalium. **BOEBE** Strabonis puto.

EZOMITIS, **BLEMMENTIA**, & **ANVBITIS**, Aethiopia regiones, per quas Geon siue Nilus fluit: ut habet Epiphanius. Pro Anubitis est apud Nizianzenum **ANVMETA**. pro Blemmentia intelligo tractum ubi **BLEMMENTIA** habitant.

ABARIA, vide **BYRCHANIS**.

FABARIS, Virgilio & Sidonio Sabinorum fluvius, qui & **FARFARVS** dicitur, Servio teste. Unde adhuc **Farfaro**. **FABER** corrupte vocari, inquit Vib. Sequester.

FABATERI ITAL, sic legi in antiquo marmore, monuit me Roma Philip. Winghius. locus in Italia, mihi autem ignotus, nisi sit corruptum pro **FABRATERI**. peccant enim interdum quoque lapides.

FABENTIA, vide **FAVENTIA**.

FABER, vide **FABARIS**.

FABERIANI Fundi, vel Pradij, meminit Cicero 12. ad Atticum, Epist. 31. in Campania. Q. Faberium duos fundos habuisse, unum in Pompeiano; alterum in Nolano; idem Cicero docet 13. Epist. 8.

FABIA φαβια, Celtogallica vrbs: condita à Fabio Maximo Rom. Imp. ut scribit Stephanus ex Apollodoro.

FABIANA, vide **ALA FLAVIANA**.

FABIANVS pagus Italia: in Sulmonensi agro. Plinius.

FABIENSES, Italia populos, habet Plinius. Est qui **GABIENSIS** legit, sed prater litterarum ordinem hoc apud eundem.

FABORIANVS Fundus, in Lunensi territorio, ab vrbe miliario secundo. Ad Macram fluvium. Gregorius P. M. lib. Epist. 7. cap. 6.

FABOSIS, locus Mauritania, ad radices Aurafij montis. Procop. 2. Wandalic.

FABRATERIA φαβρατερια, Colonia, est apud Paterculum. Ad Trerum fluvium, in via Latina, est Straboni. Inter Aquinum & Fregellanum, Antonino. Nomen retinere annotavit Pet. Marsus ad 8. Silij Italici, **FABRATERNOS** populos habet Plinius, quos **VETERES**, & alios quos **NOVOS** cognominat.

FABRENSIS Villa, & **GAUDIACVS**. in Gallia alicubi. Surius in vita S. Mauri Abbatis.

FABRESCENSE opidum Hispania, habet Frontinus 4. cap. 5. si sincerus locus.

FABRICIVS Pons, Horatio & aliis notus: iusulam Vrbi connectit. **PONS** Lapidus postea dictus, si creditur commentatori huius, quem Cruguius evulgavit. Hodie Ponto di quattro Capi vulgo dici, scribit Barth. Marlianus.

FABRICVLA, agellus sic dictus, apud Cassiod. 8. ad Cuniculatum.

FABRIS φαβρις, insula ante Atticam. Phasorini Lexicon.

FABVLA λυδός, hortus quidam sic dictus, apud Syracusas. Athenaeus 12. cap. 20.

FACELINVS, vide **PHATELINVS**.

FACENSIS Episcopalis loci, in Mauritania Siti-

pheni, memoria est apud Victorem Viicensem.

FACIDIA, Vicus est Rhinocorura, vrbs Aegypti. Sic D. Hieronymus in vita Hilarionis.

FACELINVS, vide **PHATELINVS**.

FÆSVLÆ, vide **FESVLÆ**.

FAFFELLA, **PANCOR**, **SARANDIN**, loca vnde camphoram ad nos deferri, scribit Serapio, ex Dioscoride.

FAFIANA, vide **FASIANA**.

FAGI, vide **FAGIEVLANI**.

FAGIEVLANI, Italia populi, circa Samnitiū. Plinius. Tres mei codices, Venetus, Parisiensis, & Coloniensis, legunt duosim **FAGI**, **FVGALI**.

FAGITANA, **CIMBRA**, **TESANA**, **MALETVNVM**, **SERMOSANVM**, **APIANVM**, **BRIXIANVM**, **BRENTONICVM**, **BALENEFENE**, & **MASE**, loca territorij Tridentini. P. Diaconus 3. Longobardicorum cap. 15. In codice pergameno vetusto pro Maletunum, erat **MALETVM**. pro Sermosanum, **SEMIANVM**, pro Balenefene, **VOLENES**. pro Mase, **ENNEMASE**. Pro Apianum **APPIANVM** quoque in alio codice.

FAGIVS φαγιος, Lycophroni mons est, circa Cernen insulam. **PHEGIYM** Aethiopia iugum excelsissimum, à terra absorptum, scribit Plinius.

FAGOPHAGOS populos, habet Trithemius, circa Duringos Germania. in compendio Annal. Francorum. Buchaw puto, ex quo barbari Latini vocem barbaram Latinogracam fecere; Buchen enim Germanorum fagus Latinorum est.

FAGVS, vide **PHAGVS**.

FAGVTALIS, Mons Roma, Festo. **FAGVTALIS** Lucus, etiam Roma; P. Victori.

FALACRINVM, vide **PHALACRINA**.

FALACRIVM φαλακρον, promontorium Sicilia, apud Ptolemaum. **Falcellus** Raso culmo vocari ait.

FALACRVM, vide **FESTA**.

FALÆCI, vide **FALISCI**.

FALARIENSES populos, habet Plinius in Piceno. Horum vrbs hodie Falcioni vocatur: ut docent Franc. Pamphilus, in suo Piceno: & Caesar Baronius in suo Martyrologio. **FALERIONENSIS** agri in hac regione meminit Balbus Nansij M. S. Per ph scribit etiam Plinius, **Fhalarienses**.

FALARIS, vide **PHALARIS**.

FALARIVM, vide **ECNOMVS**.

FALCHIA, regio ubi vitriolum effoditur. Serapio.

FALCIANA, in lib. Notitiar. est hodie Wels, ut **Lazius** docet. In Norico est. Ad Danubium vrbs. vide **LOCVS FELIX**.

FALCONENSEM insulam, habet P. Diaconus, in qua Gallum Imp. à Constantio interemptum scribit. In mari mediterraneo alicubi videtur. Circa Polam Histria occisum, tradit Marcellinus. **FLAVONENSEM** restitendum, docent historiae.

FALCONIS Mons, castrum sic dictum, cuius meminit Sigibertus, inter Aquas Grani. & Traiectum ad Mosam. Walckenboch hætenus nominatur.

FALEII, vide **FALISCI**.

FALERIA, Tusciae locus maritimus, Rutilio, qui **FALERSIA** Antonino. A sale sic dictum, putat Festus. Quidam putat fuisse sex M. P. à Viterbo: ubi rudera magna vrbs ostenduntur. vide **FALISCI**, & **PHALARIS**.

FALERIONENSES, vide **FALARIENSES**.

FALERNVS Ager, in Campania est, vnde vinum **Falernum**. Iuxta Sinopen, Lini 10. Olim **MINEA** regio, ut ait Macrobius, in sine lib. 3. Sarnaliorum. Virgilius tamen in Georgici, postquam de Falernia dixit, statim subiungit: sunt & Amineæ vites. quasi Amineum vinum aliud esset à Falerno. Falernus hic mons, **PROSTRIPVS** vocatur, in libello Lombardi, de Balneis Puteolanis. & **POSTRIPVS** apud Ioan. Elysiū. **FALERNOS** Montes, **MASSICOS** dici scribit Philargyrus. Rocca di Mondragone hodie appellari, tradit Mazzella. vide **GAVRVS**.

FALESTA, vide **FALERIA**.

FALISCANVM, vide **FALISCI**.

FALISCENSIS Episcopus, in Africa, *Vid. Vicens.*

FALISCI *Liuius*, *Phalaris* Stephano; *Phaliscus* Straboni,

& *Eutropio*. **FALII** **FALBIO** in nummus *Goltz*

FALISCORVM Ager, & **FALISCA** quæ co-

gnominatur **ETRUSCORVM**, est apud *Plinium*. **FHAL-**

LISCANVM etiam apud *Catonem*. **COLONIA**

IVNONIA FALISCA est apud *Onuphrium*, ex

Frontino, ni fallor, de *Colonis*. **FILISCVM** *Phalaris*,

habet *Diodorus*; & **PHALÆCOS** populos. Monte *hif-*

eone hodie vocatur. *Tuscia* opidum est. territorij *Romani*.

HALESOS quoque dictos quondam, ex hoc *Quidij* versu

apparet, Venerat *Atrida* satis agitatns *Halesus*, à quo se

dictam terra *Faliscia* putat. **MONS PHISCON**, &

ARX ITI, à *Catone* appellari, credit *Leander*, ex *Annij*

in *Catonem* commentarijs. *Faliscos* nomen gentis fuisse,

Falerios vel *Faleria*, principes eius ciuitates, dicit ex *Li-*

uio, *Ant. Massa*, in suo De *Faliscis* inscripto libello. & addit

huius ruinas etiamnum hodie *Falaris* nomen retinere, &

iuxta campum esse *Falariensem*. praterea opidum illud

quod *Strabo* in *Via Flaminia*, inter *Oericulum* & *Romam*

statuit, atque **FALISCVM**, *Plinius*, *Solinus*, & *Ste-*

phanus **FALISCAM** nominant, conditum ab *Haleso*

(*Faleriam* namque *Falerius* *Argius* condiderat) putat in

agri *Gallestij* collibus fuisse: qui hodie vulgo appellantur

Pomerij. *Marianus Victorius* putat *Faliscos* fuisse pro-

ximos ciuitati *Castellana*. **FALISCI** & **FALERII**

idem, *Liuius* 5. *Vide* **PHALARIS**, & **IVNONII** *Pagi*.

FALLIENATES Italia populi, in *Vmbria*, quos interuisse

scribit *Plinius*.

FALMIO, locus *Hasbania*: tribus ferè miliaribus à *Sarci-*

nio. *Vita* *S. Trudonis*.

FALONES populi, quos *Otho Frisingensis*, vnà cum *Pec-*

natibus, *Hungariam* aspicientes facit. inter *Aquilonem*

& *Orientem*. *Walachiam* fortè vult.

FALSIANA, vide **LOCVS FELIX**.

FANA, vide **FANVM**.

FANES, vide **FANEVS**.

FANESII, vide **SATMALI**.

FANESTRIS, vide **FANVM FORTVNÆ**.

FANEVS, (*Fanes* *Boccatio*) *flauius* iuxta *Beneuentum*,

qui & *SIRIS* dicitur, *Vib. Sequestro*. *Memini* & *Pli-*

nus hoc tractu *Siris* fluminis.

FANOMANTIS *Neruorum* loci, meminit *lib. Notit. in*

Belgica 11. *Mibi* obscurum est. An *Fano* *Marris* legen-

dum? **FANOMARTENSIS** enim circa *Valentianas*

ad *Scaldis* mentio fit ab *Eginhardo*, in *Historia* transla-

tionis *DD. martyrum Marcellini & Petri*. Item in *vita*

S. Gaugerici Episcopi *Cameracensis* **FANVM MAR-**

TIS nominatur. Hodie *S. Saluij* nomen habere puto.

FANI MARTIS meminit etiam in *Belgica*, *Antoni-*

nus. An *Mars* en *Famine* hoc? Aliud est **FANVM**

MARTIS *Gallia Lugdunensis*, in *Tabula Peutingeriana*.

FANTVS, *Flauij* nomen, in *Phrygia*, circa *Idam*, vt habet

Bongarsius ad *Trogum*, ex veteri interprete *Virgilij*. Sed

corruptè pro *XANTHVS*, vt addit.

FANVM, vide **FANVM FORTVNÆ**, & **FARVM**.

FANVM CARISI, in *Sardinia*. *Antoninus*.

FANVM EVROPÆ *Byzantinorum*, vide **POLICH-**

NION.

FANVM FORTVNÆ *φάνων πορτύναι*, *Ptolemaeo*. *Sem-*

nonum vrbs, in *Italia*. **FANVM** simpliciter *Procopio*, &

Casari. *φάνα*, *Stephano*. **FANESTRIS** *Colonia* est

Pomponio. **COLONIA IVLIA FANESTRIS**

habet *Vitruuius* 5. cap. 2. & *Goltzius* in suo *Thesauro*.

COLONIA IVLIA FANVM FORTVNÆ

est in lapide inscripto huius vrbs. *Fano* hodie vocatur.

FANESTRIS FORTVNÆ est in *lib. de Limitib.* **FAN-**

ESTRES incole sunt apud *Aggenum*. *Vide* **PHANA**.

FANVM Iouis, siue **CASSENVEL** castrum, circa *Nar-*

bonam *Gallie* est, in *vita* *S. Dominici*.

FANVM MARTIS, vide **FANOMANTIS**.

FANVM MYNERVÆ, *Gallia* vrbs, *Antonino* *XIII*.

M. pass. à Durocortoro.

FANVM SATVRNI *regius*, in extrema parte *Gadi*

insula. *Strabo*. *Punta di S. Sebastiano* vocant incolæ.

Nauta nostrates. *Het epinde der weereelt*. quasi *dicas*,

ultima Orbis meta.

FANVM VOLTVRNÆ, vide **VOLTVMNÆ** *Fanū*.

FARAN, Episcopalis locus, *Tyrio*. Circa *Syriam* alicubi.

FARFARVS, vide **FABARIS**, & **CHRYSOR-**

RHOAS.

FARNA, vide **LINDISFARNA**.

FARNEOS *Fungos*, habet *Apulius*. An à loco?

FARONIA, vide **FERONIA**.

FARSINA, & **FARSINATES**. sic enim scribendum,

non **SARSINA**, docet *Volaterranus* ex antiquo lapide.

Vide **SARSINA**.

FARVM, turrim (sic enim legit *H. Iunius* in sua *Barania*)

quam prope *Bononiam* in littore maris *Britannici* anti-

quitus constructam, & à *Carolo* cognomento *Magno* re-

stauratam tradit *lib. 2. Regino*: *Aimoinus* 4. & auctor

Benedictina religionis qui huius vitam conscripsere. Hodie

ab accolis *Gallis* *Tour d'Ordre*, à *Teutonibus* autem & *An-*

glis *Qudeman* appellatur. **FANVM** autè dicti auctores

legunt, & fortasse rectius, à *φάρ* & *Græco*. *Itali* quoque

huiusmodi luminaria hodie *Fanon* vocant. Haud multum

absui, quin crederem hanc turrim *Tropheum* *Claudio Imp.*

à *Romanis* erectum, cum ex *Britannia*, re bene gesta re-

diisset. de quo *Dion* 60. Nunc autem credo *C. Caligula*

opus esse, de quo *Suetonius* in huius *Vita*, numero 46. vbi

hoc ipsum **PHARVM** vocatur.

FASCENION, vide **FESCENNIA**.

FASIANA, *Pannonia* vel *Norici* opidum, in *lib. Notitiar.*

FASIANA legebat *membranæ* codex. An corruptè

pro *Fabiana*?

FATVENTVM vrbs, habet *Frontinus*, in *Arusinis*

campis, quam circa *Pyrrhum* *Epirotam* à *Romanis* victum

scribit. **STATVENTVM** legebat alius codex. *viram-*

que vocem corruptam credo. & **BENEVENTVM** re-

stituere ausim, ex *Plutarcho*.

FAVCES *Caspj* maris, vide **FRETVM**.

FAVCES *Laterra* stagni. *Plinio* 9. cap. 8. vbi is nempè cum

vari se communicat: *La Crau* pres de *Maugeuil* à

Nemausensibus vocari, scribit ad hunc *Plinij* locum *Dal-*

lechampsus. In *Gallia Narbonensi* est.

FAVCES, quæ *Hispanias* *Gallias* iungunt, habet *Liuius* 21.

In *Pyrenæis*. inter *Bergusios* & *Aquitanos*. **FAVCES**

Alpium habet etiam *Plinius*. **GRAIAS** atque **POB-**

NINAS nomine, *lib. 3. cap. 17. Vide* **COLLEN**, &

STENA.

FAVENTIA *φάβεντα*, *Ptolemaeo*: *φάβεντα*, per *E. Ste-*

phano. *Gallia Togata* vrbs. **FAVENTINA** ciuitas,

Cassiodoro in *Varis*. *Plinius* **FAVENTINOS** in octaua

Italia regione ponit. *Faenza* hodie nuncupatur. *Vide*

BARCINO, **VESCIS**, & **CASÆ**.

FAVNI Mons, municipium *Gallie*, circa *Vindocinum*. *Iuo*

Epistola 196. **FAVNORVM** (tamquam populi) iurū,

meminit *Gellius*.

FAVERIA, *Isiria* vrbs est apud *Liuium* 41.

FAVONIENSES, vide **NYCERIA**.

FAVSTIANENSES *Prouincia* *Valeria Byzacena*, in

Africa Propria, meminit antiqua inscriptio. in *Smetij*

volumine.

FAVSTIANVS ager, vitifer, circa *Sinuessam* & *Gau-*

rum. *Plinius* 14. cap. 6. Circa *Cumas* videtur, ex *Atbe-*

nai 1. vbi huius vinum describit. **FAVSTINIANI**

Fundi, meminit *Hygenus* de *Limitibus*.

FAVSTINIANOPOLIS, *Antonino* *Cappadocia* vrbs,

in *Cilicia* confinibus. Fortè *Halale* prius dicta.

FAVSTINI *Villa*, circa *Sasinam* describitur à *Martiale* 6.

ad *Bassam*. vide *VILLA*.

FEBIANA. Huius meminit *lib. Notitiarum*. *Rhenanus*

putat *Webenhausen* hodie vocari; & à *Ptolemaeo* **PHÆ-**

BIANA dici. **PHÆNIANA** *φαινιαν*, tamen *Ptolem.*

legit.

legit cui Rhatia opidum est. **FEBIANENSIS** in Africa episcopum habet Viç. Viçens.

FEBRA, vide **ELECTRIS**.

FECIVS, vide **FAGIVS**.

FELDEN, Campi Germanie patentes sic vocati, in quibus Longobardi ex Rugilandia egressi, concessere. Diaconus 1. Longobardicor. Non est proprium. Germani enim quoscunque campos appellatiue Felde vocant.

FELICES insulæ, pag. in Hyrcania sunt. Diodoro 17. quos merito sic vocatos scribit, ob siccum, aliorumque fructuum insolitam abundantiam. Insulæ vocæ vocæ, sunt apud Appianum in Parthia. Insulæ circa Arabiam Felicem, sunt Agatarchidi.

FELICIS LACVS, Antonino in suo Itinerario est. Quante & Gemunderse vocatur à Wolsfango Lazio. Sideren Baulse habet Simlerus. In Noricus est, inter Comagenum, & Lauriacum. (Lacus Felix & Lauriacum vocabula transposita apud Antoninum.) **FELICIS LACVS** (locus forte melius) quem idem Antoninus inter Lussunium & Crumerum habet, alium ab illo esse vult Simlerus, qui hunc Blindenburg à Germanis, & Wilegrad Hungaris appellari dicit. Vide **PEISO**.

FELICIANIATENSIS Diocesis in Africa. Coll. Carthag.

FELICITAS IVLIA, vide **OLYSIPPO**.

FELIGINATES populi interiere, in Vmbria. hoc Plin.

FELIX IVLIA, vide **BERYTUS**.

FELIX SINUS, vide **INDOS**. Vide **FORTVNATVS**.

FELSINA, quæ postea **BONONIA**, auctor Plinius Gal. Togata vrbs, quæ nunc Bologna dicitur; & nobili academia celebris est. Vide **GALLIA CISPADANA**.

FELTRIA, Rhetia vrbs, Antonino. **FELTRINOS** habet Casiodorus 5. Variarum. **PLINII FERTINOS** credo.

FELVA, vide **CANINEFATES**.

FENECTANI Campi, in his Latinos rebellantes, fusos, scribit Linius 8.

FENISSA legit Lipsius, pro **PHOENISSA**: apud Tacitum 16. Annal.

FENNI, an hos Germanis, an Sarmatis adscribit, dubitat Tacitus. Pruthenos aut Lithianos putat Althamerus.

PHINNOS finni, habet Ptolemaus. hoc tractu. Sed finni per i. forrandis, mihi potius videntur qui hodie Finglandt incolunt. In Scandia peninsula ubi quoque

SCRITIFINI, vel **CRICTOFINNI**, sed versus Boream magis. Hi sic vocantur à saliendo, voce barbarâ, inquit Diaconus. Ego à scricken vel scrijen, voce

merè Germanica, quæ resutare vel diuicatu cruribus magnos passus, in gradiendo facere, significat. Vtuntur enim teste oculato Olao, ligneis soleis sub pedum olantis

ligatis: quibus admirabili quadam celeritate, labi potius per nives & glaciem, quam currere videantur. Hæc usus apud nos quoque est tempore hyemis. Vocamus eos

Serickschonen, quasi dicat, calceos transulatorios. An ab hoc celeri cursu item apud Antiquos scriptores **HIPPOPODES** vocentur, videndum. Vide **VANDALI**.

FENON, vide **PHOENO**.

FEPINGVM, regio Anglorum mediterraneorum. Bedæ.

FERADIMAIENSIS episcopalis sedes, in Africa est: Viç. Viçens, **FERADITENSIS** Maioris meminit Coll. Carthag.

FERENTA oppidum, Apulia vrbs, Diodoro 19. **FERENTINVM** Lini 10. **FERENTVM** Horatio. quod

Commentator vetus à Cruquio editus Venusina ciuitati propinquum facit. **FRENTANI** Plinio, (ni fallor) in 11. regione. Franca villa putat hodie Scipio Mazella.

FERENTANI, vide **FRENTANI**, & **FERENTINVM**.

FERENTIA, vide **FERENTINVM**.

FERENTINÆ Aquæ meminit Linius 1. Et **FERENTINÆ** Lucii, idem 7. In Latio, de qua vide **OBTENTINÆ**.

FERENTINVM oppidum, Ptolemaeo: **φερεντινον**, habet Stephanus, idq. ex Strabonis lib. 5. ubi ego hodie **φερεντινον**

lego sine N. in vltima: **Ferentinum**, tamen vertit Xylander. In Latio est. Ferentino hodie etiamnum dici scribit Leander.

Habet etiam Plinius & Strabo **Ferentinum**, **φερεντινον** sed in Tuscis. & **FERENTIA** oppidum Cato, & Ptolemaus. sed & **FERENTINATES** nominat Plinius. & alios **FORENTANOS**. Commentator Hora-

rianus Cruquij hæc, **FERENTINVM** est Campania, Tuscis; & tertium in via Lauicana, ad 48. lapidem ab vrbe. vide **FERENTA**, **FRENTANI**, **OBTENTINÆ**, & **POLIMATRIVM**.

FERENTENSIS Colonia, in Italia, meminit Iulius Frontinus M. S. Nasij, corruptè haud dubiè, pro **Ferentinensis**.

FERENTVM dici à Strabone, quod Plinius **FERENTINVM** vocat, annotauit Fuluius ad Suetonij Vespasianum. Vide **FERENTA**.

FERESNE, Gallia Belgica locus, in tabula Peutingeriana, ignota positionis M. Velfero, & mihi.

FEREZÆA, vide **PHEREZÆI**.

FERITOR, Plinio Liguria fluvius est. Besagno mihi videtur. Iuxta Genuam est. **PHERITO** legit Fragmentum Antonini. Vide **PHERETIANI**.

FERONIA oppidum, quam Strabo sub monte Soracte describit, Tuscis vrbs est. Leander eam Castell di S. Siluestro appellari ait. Anton. Massa putat eius nulla exstare vestigia. **FERONIA** iuxta Tarracinam vrbs, Tacito.

3. Histor. & Virg. 7. **Æneid**. In Pomptino agro, Hæcarnæssæ 1. quæ postea **FERONIA**, eodem teste. Tertio miliario à Tarracina est Commentatori Horatiano Cruquij. **FERONIA** Lacum habet Vibius iuxta Tarracinam. **FERONIA** Lympha est apud Horatium: tribus

millibus ab Anxure, Vrbem versus. Vide **PHERONIA**.

FERONIA Lucus ætios quæpovias, Colonia, Ptolemaeo, Straboni, & Plinio, Tuscis vrbs; quam iuxta ipsam **Feroniam** statuit Strabo. Iuxta Capenates fuisse ex Lini 26. disco. Hodie Pietra Santa vocari, scribit Leander. **LVCO**

FERONIA, in lib. de Limitibus. **CAFERONIANVM** in Fragmento Antonini. In Edicto Desiderij regis (si quis illi fides) hæc, **PETRA SANCTA** olim **FORVM FERONIAE**. **FERONIANI** Montes his quoque Catoni in Fragmentis.

FERONIANVM, vide **CAFERONIANVM**.

FERONTIANENSIS Episcopi in Africa, meminit Viç. Viçens. **PROTONIANENSIS** apud eundem.

FERRADII Mons, pradium supra Raphaneam, in finibus Tripolitanis, Guil. Tyrio.

FERRARIA, Sardinia locus, Antonino. Etiam Hispania Pomponio, quod nunc Segarra vocari, scribit Pet. Methymnensis. Vide **DIANVM**.

FERRARIA, Gallia locus, in Senonibus: teste Juone, Epistola 70. Nomen **BETHLEHEM** à conditore illi impositum, lego apud S. Lupum, Epist. 13. S. Pierre de Feries hodie vulgo nominatur.

FERRATA Turris, vide **TVRRIS**.

FERRATÆ Aquæ, quarum meminere Scribonius, & Marcellus, sunt in agro Centumcellensi: vt scribit in Variis, Mercurialis, additq. montes vnde hæc deriuantur, Ferrari etiam hisce temporibus vocari.

FERRATVS Mons, Tubusupto contiguus, in Mauritania. Ammianus, & Scheda III. tabula Peutingeriana, nondum edita.

FERREA Porta, quam Alex. Magnus prærupto Tauri montis imposuit iugo. sic Hegesippus 5. cap. 50. Hodie Derbent vocatur. vide **CAVCASIA**.

FERREA Regio, vide **SIDERAS**.

FERRVS Mons, circa Arabiam Petraam: Egesippo 4. Josepho belli Iud. 5. cap. 4. Vide **PHOCRA**, & **ZACHAR**.

FERRVGO, vide **VERREGINVM**.

FERRVGM Castrum, in Lombardia: Diacono Longob. 3. cap. 15. Circa Tridentum videtur.

FERSVLÆ, sunt in Thesauro Goltzi, ex vetusta inscriptione.

FERTINOS, inter Rhetica opida nominat Plinius, apud quem quoque quidam codices FELTRINOS legunt. Felto Leander vocat, inq, Carni describit. Vide FELTRIA.

FERVGO, vide FERVGVVM.

FERVIR, vide BERGIO.

FESCENNIA Plinio, PHASCENION *φασκενιον*, Halicarnasseo. PHESCENNIVM Catoni. Tuscia opidum est. Citta Castellana hodie dictum Leandro, & Erythrao. Circa Phalarim fuisse videtur.

FESSEITANVS Episcopatus, in Numidia, Viç. Vticensis.

FESTA, & **FALACRON**, (Fallacorum alia lectio) Antonino insula, inter Siciliam & Africam.

FESTI, vide PHESTI.

FESVLÆ Plinio, FÆSVLÆ *φαισουλαι* Ptolemaeo. Tuscia vrbs. & Colonia Romana, vt putat Onuphrius. Hodie Fiesoli dici scribit Leander. Pontanus, & Ioannes Caius in suo de Propriis libris, libello, putant ex Fesule ruinis natam Florentiam. Consule de eo Politiani ad Pet. Medicum epistolam. FESVLANOS Montes habet Orosius.

FETVLENSE Presidium, in Africa, in fallor. vbi Victor Vticensis 2. ait nonnullos Episcopos in exilium missos. SVFETVLENSE legendum puto, vt alius codex habet.

FIARASVM Cappadocia vrbs, Antonino. Pro PHIA-RA Ptolemai quidam habet.

FIBRENVS. Sil. Italicus 8. At qui Fibreno miscentem flumina Lirim Sulfureum, &c. Item Cicero 2. de Legib. Videtur se in Lirim precipitare. Fiume de la Posta hodie vocari, ait Sanfelicius. In hoc flumine insulam describit Cicero, loco supradicto, ad quam ipse sedere solebat. hanc hodie S. Dominici vocari, annotauit Pet. Marsus ad 8. Silij Italic.

FIBVLARIA, vide CALAGVRIS.

FICANA, Latij vrbs, Plinio, & Luitio. Erat via Ostiensis, ad lapidem vndecimum, vt tradit Festus. quædam sunt apud Dionys. Afrum. vt annotauit Sigonius ad Luitum. & idem eandem vult cum FICVLNEA. Vide PVILIA.

FICARIA *φικαρια*, Ptolemaeo & Plinio insula est iuxta Sardiniam, Serpentaria Leandro vocatur.

FICEDVLENSES nominatur in Captiuu Plauti. fabulose, vt putatur.

FICELIA, quæ & VOSAVIA priscis, nomen vrbs ad Rhenum, Oberrn Wesel vocatam, vt scribunt Althamerus & Pircheymerus. qui addunt ibi Mammaam Alex. Seueri Imp. matrem sepultam. quibus auctoribus, ignoro.

FICENSIS, vide FICVS.

FICHOLA *φικχολα*, vicus Palestina. Iosephus 12. Anti-quit. cap. 4. Patria Iosephi, Tobia filij.

FICILIENSIS ager. lib. Limitum.

FICOCLE, vide PHYCOCLE, & FICVNDÆ.

FICOLENSES, Italia populi, circa Samnitium. Plinius.

FICVLEATES populi, Vrbe vicini. Varro 5. Malim FICVLNATES, gentile à Ficulnea.

FICVLENSIS villa, meminit Cicero ad Atticum lib. 12. Epist. 34. Vide NVMENTANA.

FICVLNEA, Vetus Latij vrbs, Luitio 1. vide FICANA.

FICVLNENSIS, vide FICVLNENSIS.

FICVNDÆ, vicus circa Rauennam, vbi Mauritium tyrannum captum & occisum refert Rubens 4. Rauennatium. Duodecimo milliari à Rauenna esse scribit Blondus. & idem dictus Rubens, qui subiungit à nonnullis pro PHYCOCLE haberi.

FICVS, vel AD FICVM, Antonino; Mauritanie Cesarientis opidum. Hinc FICENSIS, ni fallor, in Coll. Carthag. Vide SISTINENSE.

FIDA, vide TYDER.

FIDENÆ Luitio, Latinorum Colonia & vrbs; *φιδεναι*, apud Strabonem est: cuius tempore pagus erat, & priuatorum domicilium. olim tamen opidum ad Tiberis, & Anienis confluentes Halicarnasseo 3. FIDENATES populi apud Luitium, & Plinium sunt. item Eutropium, cui sexto ab Vrbe milliario sunt septimo eidẽ, alio in loco. Halicarnas. 2. stadiis quadraginta: quæ quinq, tantum milliaria efficiunt.

Castel Iubileo appellari, scribit Erythraeus. Territorij Romani est. Fidenas ab Anco Marcio vi expugnatas, scribit lib. 3. Halicarnasseus. vbi eam ad confluentia Anienis in Tiberim describit. Ficanam vertit Sigism. Gelenius; ex Luitio lib. 1. vt suspicor, an recte, nescio: hoc scio, Fidenas & Ficanam diuersa apud hunc esse opida. *φιδεναι*, Ptolemaeo quoque in Latio, sed hinc procul distantes. Eadem tamen putauerim, & cum errasse, vt sepe alibi, in situ.

FIDENTIA *φιδεντια*, Gallie Togata, in Italia vrbs, Ptolemaeo, & Antonino. FIDENTINI Plinio. Fiorenzola opidum, in Apennino situm, putatur à Georg. Fabricio. Boarg S. Dionysio, Simlero. Fidentia & Florentia sunt hoc tractu duo diuersa loca, apud ipsum Antoninum. Vide IVLIA, & FIDENTIOLA.

FIDENTIOLAM Vicum, habet Antoninus inter Placentiam & Parmam Italia vrbes. Alio in loco videtur eandem Fidentia vocare. Hodie ibi Fiorenzola est.

FIDENTIORES, vide ARETINI.

FIDICVLÆ, Val. Max. 7. cap. 6. ita, Ex Apulia, quoque, & Fidiculis, &c. quia initialem litteram maiori forma fingunt, loci nomen putauerim. An fida fide, ignorare me fateor.

FIDOLOMBENSIS Episcopus: in Mauritania Cesarientis. Viç. Vticensis.

FIGLINA, ciuitas territorij Romani, via Salaria. In vita S. Laurentij.

FIGVLNENSIS Porta, Vrbs Romæ: quæ & VIMINALIS dicta fuit. & nunc S. Agnetis cognominatur. Ex B. Marliano. Vide NVMENTANA.

FILÆ, Thebaidis in Aegypto locus, Antonino. FILVM lib. Notit. An PHILÆ Ptolemai?

FILISCVM *φιλισκον*, Faliscorum vrbs, Diodoro 14. mendose pro *φαισικον*. Vide FALISCI.

FILONIVS, vide PHILONIVS.

FILVM, vide FILÆ.

FIMBRIA Latinis, Femeren vulgò insula Holsatia: in littore Orientali. Hanc Crantzius CIMBRIAM; quidam Cimbriam parua putant.

FINES, Italia locus, Antonino, inter Alpes Cottias & Taurinas; vt Simlero videtur. Vide AD FINES.

FINNAITHÆ, vide BERGIOTHÆ.

FINNI, vide FENNI.

FIPONTVS, vide SEDISSA.

FIRMA, vide ASTYGIS.

FIRMIVM *φερμιον*, Ptolemaeo, & Procopio. qui dicit diel iter ab Auximo distare. FIRVM PICENVM *φικρον*, Strab. FIRMIANI sunt Luitio. FIRMANORVM Castellum vocatur à Plinio. Fermo hodie videtur. Formiano habet Franciscus Pamphilus. Picenorum, in Italia, ciuitatem. COLONIA AVG. FIRMA, legit Goltzius, ex Galba nummo. FIRMVM est apud Cicer. ad Atticum lib. 8. Epist. 12. vide CASTELLVM.

FISOLATA, loci nomen, iuxta Hastam urbem. Hygenus de Limitibus.

FISCELLVS Mons, vnde Nar fluius oritur, Plinio. de quo sic Varro de re Rustica 2. In Soracti Fiscelio capra fera sunt, &c. Scio Victorium pro Soracte, Sauractum legere. Malim ego ita, in Soracti & Fiscelio, aut cum Plinio, Fiscello. hanc lectionem confirmat Silius 8. Circa hunc montem Fiscellum hodie ille locus quem vulgo Monte della Sibylla nominant. nos autem Drou Venus berch, id est, Veneris mons. de quo diximus in nostro Theatro ad Marchia Anconitana tabulam.

FISCILLIACVM, vicus à Bellicensi vrbe sex milliariib. In vita S. Anthelmi. Surus.

FISERA *φισερα*, Corsica insula vrbs apud Ptolemaum est. Hac Figati à Pineto interpretatur.

FISIDA, vicus Africa, circa Tripolitana regionem, Antonino. Simlerus subdubit an FISIDON Ptolemai sit.

FISIGVS, vide ESIGVS.

FISOLATA, vide IVLIA AVGVSTA.

FISSANENSIS episcopi, in Africa: meminit Coll. Carthag.

FISSENIA opidum, ad Regium amnem, circa Babylo-
niam. Z. finus.

FITERNVS, vide **PHITERNVS**.

FLACCIA, vide **MOESIA**.

FLAGONITORVM, vrbs *Aegyptiana*, mentio est in
epistola *Episcoporum Aegypti*, ad Leonem *Aug.* In *Con-*
ciliorum opere.

FLAMIAS *φλαμιας*, *Episcopalis vrbs*, sub metropoli *Ma-*
mie papiae. In *Responsis patriarcharum Orientalium*. ex
Eusebii Pamphili Historia Ecclesiastica. ut illic legitur.

FLAMINIA *φλαμινια*, Italia regio, quae postea *ROMA-*
NIA dicta fuit. Flaminiae huius meminit quoque *Capito-*
linus in Gordiano. Hodie *Romagna* appellatur *Leandro*.
Romandiola Iacobonio. Undecimam regionem facit
Diacon. 2. Longobard. in qua *Raenenna*, & quinque aliae
ciuitate, à quibus **PENTAPOLIM** nominat. Inde
VIA FLAMINIA *Siraboni*.

FLAMINII PRATA, quem nunc **CIRCVM FLA-**
MINIVM appellant. Locus vrbs *Roma* est. *Linus li-*
bro 3. Eodem libro videtur eundem **APOLLINAREM**
vocare.

FLAMINITANAS ex *Hispania Citeriore cotes*, laudas
Plinius lib. 36. cap. 22. An à loco sic dictas?

FLAMMONA, vide **FLAVONA**.

FLAMONIENSES, cognomine **VANNIENSES** &
CVLICI; circa *Venetos populi*, apud *Plinium*.

FLANATES, vide **FLANATICVS**.

FLANATICVS *Sinus*, *Plinio*; **FLANONICVS** *φλα-*
νονικος, *Stephano*. *Mela* eum **POLATICVM** & *Oro-*
sius **LIBVNICVM** vocat. Est *sinus maris Adriati-*
cus, inter *Trism* & *Illyridem*. *Quarnero*, vel *Carnero*
hodie dicitur, quasi *carniuorus*; ob frequentia forte in eo
naufragia. **FLANATES** huius accolae, vocat *Plinius*.

FLANONA, vide **FLAVONA**.

FLANONICVS, vide **FLANATICVS**.

FLAVI *Gallica gens*, apud *Tibullum 1. Elegia 7.* *Cernuti*,
& *Flauii*, *carula Lympha Liger*. nisi pro epitheto *Carnu-*
torum intelligas, ut apud *Lucanum 1.* *Soluantur flauii*
longa statione Rutheni. nisi & hic quis malit legere. *Flauii*
& *longa*, &c. Ego sane pro epitheto utrobique intellexe-
rim. Est enim *Celtarum flauus* sine *rutilus*, apud scriptores
color genuinus.

FLAVIA, quae **NEAPOLIS**, est *Syria Palaestina*, sic
D. Iustinus nartyr. unde se oritur tam scribit. In *Samarita*
regione esse, ex *Epiphanio* liquet, qui hunc *Samaritanum*
facit. **FLAVIOPOLIM** puto in *marmoribus*. Vide
AVGVSTODVNVM, **TICINVM**, & **VI-**
TERBVM.

FLAVIA ADVORVM, *Sequanorum vrbs*: sunt qui
Flaugny interpretantur. Vide **AVGVSTODVNVM**.

FLAVIA AVGVSTA, vide **PVTBOLI**.

FLAVIA CAESAREA **AVG. FEL.** Est in *Goltzj*
thesauro, ex nummo. Vide **CAESAREA**.

FLAVIA COLONIA, vide **CAESAREA PALAE-**
STINE.

FLAVIA CONSTANTIA, vide **CONSTANTIA**.

FLAVIA CVRVAPARIA, vide **CAESENA**.

FLAVIA FIRMA SVRA, vide **SVRA**.

FLAVIA Gallica, vide **GALLICA**.

FLAVIA LAMBRIS *φλαμια λαμβρις*, *Ptolemaeo* in
Hispania Tarraconensi, *Beduorum vrbs*. **LAMBRIA-**
CA *Mela*. quae à *Tarapha S. Maria* de finis terrae in-
terpretatur. cui non assentior.

FLAVIA SECVNDA, est in *lib. Notitiar.* Sub disposi-
tione *Ducis Mogantiacensis*.

FLAVIANA, *Syriae vrbs*. *lib. Notitiar.* *Moesia prima*,
alio in loco, eodem.

FLAVIANA PACATIANA, *Galliciae in Hispania vrbs*.
lib. Notitiar.

FLAVIANVM, vide **ALAEAVIANA**.

FLAVIAS, vide **FLAVIOPOLIS**.

FLAVII, vide **SINGYLIA**.

FLAVINIVM, locus *Tusciae in Italia*, *Servio* in illud *Vir-*

gili: *Flavinia* arua. **FLAVINAE** meminit *Silius 8.*
Et **FLAVINIANI**, *Catonis Origenes*.

FLAVIOBRIGA *φλαυιόβριγα*, *Autrigonum in Hispania*
Tarraconensi opidum, *Ptolemaeo*. Vbi olim **AMANVM**
Portus, ut *Plinius* testis est. *Fontarabie Villanouano* est.
Bermeo est *Moralis*: in *littore Oceani*.

FLAVIONAVIA *φλαυιοναβια*, sic in *Graco Ptolemaeo*
est, **FLAVIVMAVIA** diuisim, *Pasorum in Hispania*
Tarraconensi opidum, quod hodie *Bilbao* est, si *Villano-*
uano & *Henr. Coquo* creditur. *S. Ander* facit *Molerium*.

FLAVIOPOLIS *φλαυιοπολις*, *Bitynthia ciuitas*, *Ptole-*
maeo. Eadem quoque **CRATEA** *κράτεια*, eodem teste.
sic quoque in *Concil. opere*. Est *Thracia colonia* & *vrbs*,
Plinio. non longè à *Byzia opido*, *Solino*. Est & *Flauio-*
polis Cilicia vrbs mediterranea, apud *Ptolemaeum*. hac in
concilio Antiocheno **FLAVIAS** nominatur. *φλαυιο-*
πολιν συμπεριεω habet *Goltzius*: ex *Domitiani nummo*.
Vide **ZELIA**, & **FLAVIA**.

FLAVIORVM suburbium, vrbs *Roma*, habet *Suetonius*
in *Vespasiano*, in quo *quercus antiqua*: *Marti sacrata*.

FLAVIVM, *Norici opidu* n habet *Plinius*. *Lazius S. An-*
dres vocat. ad *Lauandrum* situm est. Vide **AXALI-**
TA, **IRIA FLAVIA**, **ERACONIVM**, **IN-**
TERAMNIVM, & **FLAVIONAVIA**.

FLAVIVM ARVENSE habet *Amb. Moralis Hispania*
urbem, octoleucis ab *Hispali*: in *Basica*, quam hodie *Al-*
colea appellari tradit. *Vetus lapis illius* meminit.

FLAVIVM AVIA, vide **FLAVIONAVIA**.

FLAVIVM AXATITANVM, vide **AXALITA**.

FLAVIVM BRIGANTIVM *φλαυιον βρυγαντιον*, *Pto-*
lemaeo. *Callicorum vrbs* est, in *Portu Magno*. *Beryanton*
Dioni, & *Antonino*. *Orosius* **BRIGANTIAM** vocat;
altissimamque *oborum ibidem* exstare addit. *Coruina*
Florianus & *Gomecius* indignant. *Beuterus* & *Coqus*
Betancos vocant, tribus leucis hinc distans. sic quoque *Io-*
Mariana. *Compostilla* (vbi corpus *D. Jacobi* religiosè
colitur) *Tarapha*, *Moralis*, & *Villanouano* est. qui credit
hoc *Flauium*, à *Mela* **IANASVM** vocari. Vide **IV-**
LIOBRIGA.

FLAVONA *φλαβωνα*, *Ptolemaeo*, item *Plinio*, apud quem
nonnulli **FLAMMONA** legunt. inter quos *Fauolius*, qui
dicit hodie *Fianona* vocari. *Illyrici vrbs* est, ad *Mare Ha-*
driaticum (**BLANDONA**, vel potius **BLANONA**
pro eadem legit apud *Antoninum*, non sine errore puto,
Simlerus.) **FLANON** *φλάνων*, *Stephano* est. **FLANONA**
quoque in *Goltzj thesauro*. Est *insula FLAVONA*
Illyrici, in qua *Gallum Imp. occisum*, scribit *Socrates*
Scholasticus.

FLEA, vide **FLEVVM**.

FLENIO, in *tabula Peutingeriana*. Non esse *Fleuum*,
Phleum, siue *Phileum antiquorum*, annotauit qui hanc
in lucem dedit *M. Velserus*.

FLEON *Villa*, & **THEORACENSIS** pagus, nominan-
tur in *vita S. Vismari*. Fortè circa *Hannoniam*.

FLETIONE, sic in *primâ scheda tabule Peutingerianae*.
Ad quam *M. Velserus* hac, Aut cum *Antonini Manarilio*
conuenit, aut non procul abest. **ELECTIONE** autem
legebat *tertia scheda*, quam mihi *Augusta Vindel.* vien-
dam misit.

FLEVI LACVS, videtur mihi posse appellari *Sinus illa*
Germanici maris, qui est hodie inter *Hollandiam* & *Fri-*
siam, & vulgò *Super see* vocant. Vide eius descriptionem
(ex qua ego meam hanc opinionem hauserim) apud *Melam*,
lib. 3. cap. 2. & *Plinium lib. 4. cap. 15.* *Tacitus* quoque vi-
detur hunc sinum sub appellatione *lacus*, descripsisse, vbi
dicitur ex *fossa Drusiana*, *lacus*, inde & *Oceanum* vsque ad
Amisiam flumen secunda nauigatione peruehi. *Libro 2.*
Annalium est, ut eos *Lipsius* nuper distribuit.

FLEVO, *Rheni insula*, apud *Melam*, quae hodie *Tulie*, vel
Flie, nifallor. *Situs enim quadrat*, & vocabulum non malè
alludit. *T. elementum* enim hic loco articuli est.

FLEVVM, *Castellum Tacito*, in *littore maris*, ut videtur ex
eius descriptione. *Pollenhoue* interpretatur à *Cyr. Span-*
gebergio.

gerbergio. Frisia opidum est. **Becano** videtur **Flodoz**, pagus Frisia ad ostium **Groningerdiep** dictum, quo ex vrbe **Groninga** in Oceanum nauigatur. Idem addit à **Ptolemao** **PHILEVM** vocari; quam scripturam apud hunc non agnosco. sed **PHILEVM** quidam, quod **Flodoz** interpretatur ab Hieronymo **Ferrutio**, **Frisio**. **FLEVVM**, **Plinio** est **Rheni** ostium, quod **Ptolemao** **ORIENTALE** cognominatur, **Flac.** vi ego auguror. **Diua** **Decht** est. **Hier.** **Verrutius** dicit nomen antiquum obtinere, & **Vlic** dici. **FLEA** vocatur in vita **S. Ludgeri**. Vide **RHEVVS**, & **PHILAVM**.

FLEVVM **quidam**, **Ptolemao**, **Antonino** & lib. **Notitia** rum, **Pannonia Superioris** vrbs est, ex qua **Iac. Spiegelius** **Wien Austria** urbem primariam facit. **Lazius** autem **Altenburg** / aut **Bresburg** putat, **Hungaria** urbem. **Presburg** Latini recentiores **POSONIVM** vocant. Item **PISONIVM**, vt **Lazius** docet, ex **scrimis** eiusdem vrbs, à **Pisone** quodam videlicet, cuius opera **Tiberius Pannones** subegit. **Bosa** in **Pannonia**, quod **Bresburg**, inquit **Otto Frisingensis**.

FLICONEA, vnde **Eufemius** **Gracii** suppetias tulit **Dar. Phrygius**. **CICONIA** legendum suspicor, ex **Homero** **Iliad** β vbi hic **Euphemus** dux **Ciconum** vocatur.

FLORENTIA, **Valerie Ripensis** vrbs. lib. **Notit.** Vide **FLVENTIA**.

FLORIANENSE monasterium, in diocesi **Aurelianensi** situm, ad **Ligeris** fluium, hodie **Benedicti** nomen habet. **Sic Massonus**. **FLORIANVM** villam, in territorio **Diuionensi**, habet **Greg. Turonensis**.

FLORIANA, **Pannonia** opidum, **Antonino**. **S. Pauli** fortè hodie, inquit **Lazius**. Ad **Danubium** fluium. Idem alio in loco subdubitatur an **Gratiz** hodie, vbi olim **Floriana**.

FLORIANVM, locus episcopalis, in **Mauritania Casariensi**. **Vict. Vicensis**.

FLORIANVS, vide **FORITIVS**.

FLORIVS, **Plinio** fluius **Hispania**; ad **Nerium** promontorium est. Hunc **VIR** **rip.** apud **Ptolemaum** dici putant, quem **Molerius** in suo **Ptolemao** **Arts** vocat.

FLOVIVS, loci nomen, circa **Histriam**, aut **Forum Iulij**; vbi pugnatum scribit **P. Disconus**, inter **Cacanum** & **Lupum**, quem interemptum ibidem addit. An **Pflaum** fortè nunc? vel **Fiume**?

FLUCTVS **Passeri**, meminit **Martialis**, inter blātissimas **Italia** aquas. **Feruidiq.** **Fluctus** **Passeri**, aut **Superbus Anxur**.

FLVENTIA, & **FLVENTINI**, **Arno** flumini appositae apud **Plinium**. Dicuntur quoque **ARNIENSES**, in **Catonis** **Fragmento**. **Etruria** vrbs primaria, **Florentia**, vt putatur, hodie dicta. **FLORENTIAM** **Ptolemaus** & **Antoninus** vocant. & **FLORENTINORVM** meminit **Tacitus**, & **Frontinus**. **Coloniāq.** **Romanam** vocant. **Miror** de **Leandro**, quod in sua **Italia** descriptione hoc nomen apud **Ptolemaum** non reperiri ait: cum tamen in **Gracii** exemplaribus hoc modo legatur. **φλωρεντία**. Vide **Annotationes Alciati**, in **Tacitum**, vbi dicit eos **elleboro** indigere qui hanc **Fluentiam** vocant; cum **Florentiam** idem **Plinius** celebrat, lib. 14. cap. 3 sed de eo ipse viderit. De **Florentia**, **Fluentini**, & **Fesulis** lege **Politiani** **epistolam** ad **Pet. Medicum**. Huiusq. adde **Forcatulum**, lib. 4. de **Gallorum Imperio** & **Philosophia**.

FLVMEN PISCENSIS loci, sic dici, in **Africa**; meminit **Coll. Carthag.** cuius **Episcopus** **Restitutus** nominatur.

FLVMENZERITANI episcopalem locum **Africa**, habet **Vict. Vicensis**.

FLVMENTANA **Porta** **Vrbis** **Roma**, qua hodie **Porta del Popolo** vocatur. **Marianus**.

FLVSTATES, **Gallia** populi, ipud **Casare**, quos **Cœnalis** & **Belleforestus** in comitatu de **Poix**, apud **Aquitanos** locat. **Vrsinus** ex **Plinio** & **Claudiano** **ELVSATES** legit, quam lectionem etiam probat **Scaliger** in suis **Aufonianis** lectionibus: aliamq. tanquam deprauatissimam explodit. Habet enim hic tractus **ELVSATIVM** civitatem; cuius est mentio in **Prouinciarum** libello. Hancq. **Ellam**, & corruptè **Eufam** vocant incolæ **Vascones**; vt idem addit

Scaliger. **ELVSANAM** plebem, habet **Sulpicius** lib. 2. Vide **ELVSA**.

FLVVIVS, vide **FLOVIVS**.

FOCARIA, promontorium **Flaminia**, **Blondo**: ad **Mare Adriaticum**. **Leander** dicit hodie **Monte di Pefaro** vocari.

FOCE, **Ægei** maris insula, apud **Antoninum**.

FOCENSES, vide **PHOCENSES**.

FOCIAE **Episcopus** **Leonem**, habet **Lib. Caroli Magni**, contra **Imagines**, cap. 25.

FOCIS, locus in **Ægypto**, vbi **Ruffinus** in **Historia Ecclesiastica** scribit **Paulum** quendam habitasse. Hic fortè **Phoxus** **Eustathij** est, cuius meminit in suo **Dionysio**, vbi **Alexandriam** describit. Vide **DAVLIS**.

FOCVI, vide **FOCVNATES**.

FOCVNATES, **Alpini** populi sunt apud **Plinium**. **Simlero** videntur ex aliorum sententia, qui **Vallem Suls** (qua nunc **D. Bartholomæi** nomen habet) habitant, partim **Tridentini**, partim **Venetis** parent. **Falciniaci** comitatum facit **Pingonius**. Sed idem alibi **FOCVI** legit **Focunates**, putat **Hermolam** **BECHVNOS** **πεχωνοί**, **Ptolemaei** esse.

FOEDATVRÆ **Colonia** est ex **Frontino**, apud **Onuphrium**. Est quoque in **Nansij** lib. **MS.**

FOEDERATI, vide **ÆDVI**, **AVENTICVM**, **CARNVTI**, **LINGONES**, **LVGVVS** **Augusti**, **RHEMI**, **TARRACENSES**, **VASCO**, & **VOCONTII**.

FOEDERATORVM flumen, vide **SALDVBA**.

FOENICE, pro **PHOENICIA** **In Digestis** 50. **Tit. de** **Censib.** sic legitur, **Berytos** in **Fœnice** iura **italici** est.

FOENICVLARIVS **Campus**, **μαγειρῶν** & **πιδῶν**, **Hispania Tarraconensis**, inter **Iberum** & **Pyrenæos** circamare. **Strabo**.

FOERONIAE, vide **FERONIAE** **Lucus**.

FOETI, **Rhetie** locus, lib. **Notit.**

FOLCODI **Rupes**, pars **Vosagi** montis, **Gallia**. In vita **S. Hildalphi**.

FONS HORTORVM de **Libano**, vide **ADONIS**.

FONS **Ruber**, in **Æthiopia**. **Plin.** 31. cap. 2. ex **Ctesio**. Qui ex eo biberint, & modum superent, **lymphatos** agit.

FONTANELLA **Monasterium**, ad **Sequana** fluminis ripam, in **Rhotomagensi** territorio. In vita **D. Anseberti**.

FONTES **απλων**, locus sic vocatus in **Epiro**. inter **Argos** **Amphilocheum**, & **Acarnaniam**. **Thucydides**; ad finem

FONTES **APONI**, à **Suetorio**, **Martiale**, & **Claudiano** celebrati, & à **Theodorico** **Gothorum** rege, vt **Cassiodorus** testis est, muro cincti. **Therma** sunt, in agro **Patauino**, **Venetorum** ditionis. hodie **Bagni d'Abano** vocata, vt **Leander** scribit. **Ebano** habet **Sauonora**. **Harum** situm & virtutes describit preter **Cassiodorum**, **Bartholomæus Viottus**. **AQVÆ** **PATAVINÆ** fortè **Plinij**. Vide **ELECTRIDES**.

FORA, vide **NINIVE**.

FORANVM, **Etruria** vrbs: in **Edicto Desiderij** regis.

FORATH, opidum in **Pastigris** ripa, **Characenorum** regis patens. **Plinius** **Felici** **Arabie** adnumerat.

FORATIANENSEM, in **Byzacio**, **Episcopus** nomine **Bonifacium**, habet **Victor Vicensis**. **FORIANENSIS** legebat **MS. codex**.

FORENSES **In** lib. **Notit.** **Cuneum** equitum **Dalmatarum** **Forensium** **Bononia**, in **Dacia** **Ripensi** collocat. Vide **VOLCEIVM**.

FORENTANI, **Apulia** sunt populi, apud **Plinium**. An **Phrurentani** **Stephani**? vide **FERENTINVM**.

FORETANI, **Italia** **Transpadana** populi. **Plinius**.

FORETII, **Italia** populi, **Plinio**, vide **FORVLI**.

FORIANENSIS, vide **FORATIANENSIS**.

FORINÆ, vide **FVRINÆ**.

FORITIVS locus sic dictus, circa **Neapolim**, **Diacono**. **FLORITIVS** alij legunt. **FORINVS** habebat **M. S.** exemplar. Alius **codex** **FORANVS** legit.

FORMENSIS **Episcopi**, in **Africa**, meminit **Optatus Afer**. in **Numidia** est. **Vict. Vicensis**.

FORMIÆ *Ῥορμιαί*, quæ & **HORMIÆ**, Plinio & Strabone testibus, item Frontino, cui colonia Romana est. Ptolemaeus *Ῥορμιαί* habet. Campanie est urbs, & Lastrygonum quondam sedes, auctore Symmacho. & **LAESTRYGONIAM** vocat Cicero, ad Atticum. **MAMV-RARVM** vocat urbem Horatius, ut testatur eius cōmentator vetus, quem à Iusto Lipsio vsui habui. Mola Georg. Fabricius vocat. **FORMIANOS** Colles novit Horatius, & **PHORMIANVM** Montem Lilius 39. per quem viam traxisse Flaccum scribit. **FORMIANVM**, villa Ciceronis erat, in horum Formianorum agro. Huius ipse sapius ad Atticum meminit. Hac hodie vulgò Ciceroni nominari, in Smeij inscriptionum Volumine lego.

FORMIO *Ῥορμίου*, Istria fluvius est, teste Ptolemaeo; cuius ostia ponit inter Tergestum & Parentium. Rifano, Vergilio & Leandro interpretatur: Difano Nigro. Cifano Blondo & Volaterrano: sed vitio typographorum, nisi me coniectura fallit; nam Rifano hoc loco in omnibus corographici tabula scribitur, observavi. Quidam anonymus, in tabula Venetiis excusa, Alben vocat. Sic etiā à Lazio appellari puto. Hoc foris Germanorū, illud Italorum est vocabulum.

FORNICATA Via; ad campum, ubi Lilius 22. scribit aliquot homines de celo caecos & exanimatos. Circa Urbem foris vsuam.

FOROAVGVSTANA, vide **LIBISOSONA**.

FOROBREMITANI, Umbriae populi, sunt apud Plinium.

FOROCLODII, vide **FORVM CLAVDII**.

FORODOMITI, Antonino in Gallia. Narbonensi est. Varrerus dicit Fabregas hodie nominari. **FORVM DOMITII** foris legere quid possit.

FOROVLIIENSES, Umbriae populi; **CONCVBIENSES** cognominat Plinius, qui alios cognominat **TRANSPADANOS** habet, circa Venetos. Vide **FORVM IULIUM**.

FORONANTRINI, sunt apud Goltzium, in suo Thesauro, ex nummo. In Italia.

FORONERONIENSES, vide **LVTEVANI**.

FORONIANVM, à Luitprando rege vastatum, scribit Diaconus 6. Longobard. Circa Aemiliam videtur, quod sit hodie, ignoro, & an sit fida scriptura.

FORONOVANVS ager, lib. Limitum: & Coloniae. Episcopalis locus in Italia est, in concil. Romano. Vide **FORVM NOVVM**.

FOROTEREBRONII, vide **ABRITVM**.

FORTENSIS Limitis, in Mauritania Caesariensi, meminit lib. Navitarum. **FORTENSIS** Legionis **XXIX.** meminit Goltzium, ex antiquo marmore.

FORTIA Castra, habet Lilius, ex lib. Notis, quod Dretes zingen interpretatur. In Tirolensi comitatu.

FORTIA MOENIA, vide **CARTERVVM**.

FORTVNÆ Templum duo, inter Cales & Teanum Sidicinum, locata ab utraque via Latina parte. In Campania. Strabo 5.

FORTVNÆ Equestris ades, apud Antium. Tacit. 3. Annal.

FORTVNÆ muliebris ades, in via Latina. ad quartum ab Urbe miliarium. Val. Max. lib. 1. cap. 8.

FORTVNA BONA, vide **BONA FORTVNA**, & **AGATHA**.

FORTVNÆ FANVM, vide **FANVM**.

FORTVNALES, vide **TERESIBVS**.

FORTVNATÆ Insula, *μακάρον νῆσος*, Ptolemaeo, Floro, & aliis: In Mari Atlantico sunt. Illas de Canaria hodie ab Hispanis vulgò appellantur. Fortunatarum harum insularū singula nomina sunt apud Ptolemaum, Plinium, Solinum, & Capellam, ceteri eas sigillatim non nominant. Sed omnes hi in nomenclatura admodum variant. Plinius ex Iuba Historia, has sex ponit: **OMBERTO**, **IVNONIA**, **IVNONIA** Minor, **CAPRARIÆ**, **NI-VARIA**, & **CANARIA**. Hanc nomenclaturam & ordinem sequitur Solinus, idem ferè facit Martianus, nisi quod loco duarum Iunoniarum, vnam tantū, **THEODE** vocatam habet. Ptolemaeus quoque sex describit, has nempe: **APROSITVS** *Ἀπρωσίτις*, **HERAS** *Ἡρας*, **PLVIT-ALIA** *Πλουτῆλαια*, **CASPERIA** *Κασπερία*, **CANA-**

RIA *Ῥαπία*, & **CENTVRIA** *Κεντρεία*. quas vide singulas suis locis. Hodie verò septem sub Canariarum nomine numerant: his videlicet recentioribus vocabulis: **Langarota** **Forteventura**, **Gran Canaria**, **Tenariffa**, **Gomera**, **Fierro**, & **Palma**. Inuenta sunt anno 1405.

FORTVNATARVM insularum circa Rhodum etiam meminit Diod. Siculus lib. 5. cap. 16. inter quas nominat **Lesbum**, **Chium**, **Samium**, & **Rhodum** quoque. Idem Pomponius, qui **Coninsulam** his addidit, & *μακάρον* eas vocat. cui sic quoque vocantur omnes quæ Asia obiacent, à Tenedo ad Tauri promontorium vsque. **FORTVNATAS** Insulas etiam describit vetus Horatii interpres ultra **Orcaades**. Et **FORTVNATAS** Insulas tres habet Solinus ad Hispaniam. Vide **ATLANTIS**, **FELICES**, & **IONIDES**.

FORTVNATVS *Ῥορμίου*, Sinus, circa Pactolum fluvium. Plutarchus de Fluminibus, Eum foris sic vocat, quod in eo insula Fortunata, aut ob auriferi Pactoli diuites arenas.

FORVLI, vicus Italiae, circa Marfos alicubi. Lilius 26. Virgilius 7. Aeneid. & Silius 8. Sabinorū **FORVLOS** habet Strabo, saxa ad rebellionem quā habitationem apriora **HOFFORENSES** ab Ovidio, & **FORETIOS** à Plinio vocari, annotavit Scaliger.

FORVM, locus sic dictus circa Tanarum fluvium, Diacono. patria S. Baudolini. Vide **AGORA**, & **FORVM EGVRORVM**.

FORVM ALIENI, Tacito Gallia Cisalpina urbs est. geminato LL. Alieni habent numismata. Hodierni **Ferrariæ** vocant, inquit Bocatius, in Libello de fluminibus quod negat Leander, qui huius situm ex antiqua docet tabula. Ferrariam, hoc addam, olim ab externis Piazza appellatam, tradit in suo Itinerario, Italicè scripto, Bartholomæus Fontana. **FORVM ARRII** nominat Laurentius Valla in Hist. Ferdinandi.

FORVM APPII, inter Ariciam & Feroniam est Horatio, ab Antonino inter tres Tabernas, & Tarracinam ponitur. Leander tradit hodie hospitium tantum, Maruti dictum, exflare. Blondo autē Monasterium est, Fossa noua vocatū. Calx Noua hodie appellari, distareq; ab Urbe 46. miliarib. testis mihi Celsus Cittadinus. Nihil eius hodie exflare, vel si quid exstet, Pontina Palude inaccessum putat Caf. Baronius in Annalib. Isidorus Pelusiota putat locum fuisse ubi Appij simulacrū quoddam exstiter; Epistola 337. libri primi. **FOROAPPIOS** Plinius habet. In Latio est.

FORVM AVRELI, in via Aurelia: inter Urbem & Cosas. Antoninus. **FORVM** sui nominis in Hostiensis ad mare fundare ceperat. Aurel. Imp. ut refert Fl. Vopiscus.

FORVM BIBALORVM, vide **BIBALI**.

FORVM CASSII, inter Vulsinium & Sutrium inuenitur, in Antonini Itinerario. Tuscia mediterranea urbs est, hodie Vetralla nuncupata: ut docet Caesar Otlandius, & L. Albertus. Gualto nominat Simlerus.

FORVM CELLÆ, habet Antoninus inter Pyrganum, & Grauiscas. Tuscia opidum est, ad Mare Mediterraneum; Leandro Forcelle dictum. Ibidem **CENTVM CELLAS** habet idem Antoninus in Itinerarij Fragmento, ut titulus refert.

FORVM CERAMORVM, vide **CERAMORVM**.

FORVM CLAVDII *Ῥορμίου*, *κλαυδίου*, urbs Tusciae, Ptolemaeo, in mediterraneis. Tolfa noua, Leandro Alb. Puto à Plinio describi sub Praefectura Claudia, Forocloidi. **FORVM** Novempagorum Claudij, cuius Fragmentum Antonini meminit, idem videtur cum hoc Foro Claudij Ptolemai, & Plinij. **FORVM CLAVDII**, Centronum, in Graui alpihus opidum, apud Ptolemaum. Hoc Noualesa à quodā, sed Rob. Cœnali Tarantaise vocatur. **DARANTASIA** Antonino. Vide **FORVM CLADII**.

FORVM CLODII, habet Plinius in VIII. regione Italiae. **FORI CLAVDII** etiam meminit Antoninus: triginta duo M. P. ab Urbe. Idem videtur cum eo quod in huius Fragmento **NOVEM PAGANOTAM** cognominat.

FORVM CONSTANTINI, & **FORVM PLACOTVM** (Urbis Constantinopolis) idem esse, ostendit Pet. Gyllius, Topographia Constantinopoleos lib. 3.

F O

FORVM CORNELII φέρου κορινθία, Ptolemaeo, Plinio, & Procopio, est Gallia Togata vrbs. **FORO CORNELIENSES** habet Plinius. Imola hodie est, Leandro & Merula testibus. item Sigonio.

FORVM DECII, opidum Sabinorum est apud Plinium.

FORVM DIVGVNTORVM, Ptolemaeo Cenomanorum opidum. Crema Leandro, in Lombardia Trāspadana situm. Græca exemplaria hoc loco **IVTVNTORVM** Ἰστυντων legunt. Idem Leander scribit Cremam hanc edificatā ab incolis catholicis ex **PARASII** vrbs ruderibus, à Christo nato anno noningētesimo quinquagesimo primo.

FORVM DOMITII, vide **FORO DOMITI**.

FORVM DRVENTINORVM, vide **FORVM Truentinorū**.

FORVM EGVRRORVM φέρου ἑρπιδών, Ptolemaeo. Hispania Tarraconensis vrbs, quæ nunc Medina de tio seco appellatur: vt æstimat Villanovanus. Antoninus **FORVM**, sine cognomine vocat.

FORVM ESII, de quo Obsequens: Ad Forum Esij bouem flamma ex ipsius ore nata, non laesit.

FORVM FERONIAE, vide **FERONIAE Lucus**.

FORVM FLAMINII, in Vmbria est. Meminit eius Ptolemaeus, Festus, Plinius, & vetus inscriptio. Dalechampi ad Plinium scribit in huius ruinis Fulginiū exstructum: quod hodie Foligni vocant. idem Zacharias Lilius. Vide **FULLINIVM**.

FORVM FVLVII, quod **VALENTINVM** quoque dicitur, Plinio. Lombardie Cispadana opidum, cui hodie (vt Merula & Leander tradunt) Valenza nomen est.

FORVM GALLORVM, siue Celtarum, φέρου καλῶν. vicus sic dictus, nullo vallo munitus, describitur ab Appiano Alex. lib. 3. Bellorum civilium, quod Hirtius consul diuerterat, post profligatum Antonium. Mentio huius etiam est apud Frontinum, & lib. 10. Epist. Famil. Ciceronis. In Flaminia situs est, non longè à Perticeto, vt Merula docet, qui eum hodie Castell Franco nuncupari addit, cui quoque Leander suffragatur. **FORVM GALLORVM** Hispania vrbs est Antonino, inter Casaraugustam & Pyrenæos. Nunc Gurtea vocatur, teste Surita.

FORVM HADRIANI, locus inter Rhenum & Mosam. In Batavia videtur. Tabula Peutingeriana.

FORVM IVLIVM, Italia regio, cuius incolæ **TRANSPADANI** cognominantur, vt Plinius tradit. Hodie Germani Friauli, Itali Friuli vocant. Veneris quoque Patria dicitur. **FORVM IVLIVM** φέρου ἰουλιῶν, Carnorum vrbs, & colonia, Tacito, & Ptolemaeo. Leandro, Porcacchio, & Lazio Ciuidal d'Austria est; qui docet hanc eandem à P. Diacono vocari **CASTRVM IULIENSE**. Forilulij regionis vrbs. Vdina Nigro malè. Est **FORVM IVLIVM** Colonia, Commonorum in Gallia Narbonensi vrbs, apud Ptolemaum, **FORVM Iulij** vocatur à Planco Imp. ad Ciceronem in Familiaribus, additq; abesse à Foro Voconij viginti M. P. **PACENSIS** & **CLASSICA** Colonia, Octavianorū, appellatur à Plinio: **OCTOVIANORVM** à Mela: **NAVALE** Caesaris Augusti, quod appellatur **FORVM Iulium**, inquit Strabo. **COL. IVL. OCTAV.** est in Augusti nummo, apud Goltzium. Hodie Frejus vocari scribit Joannes Polidus, cui ego subscribo. Vide **ILLITVRGIS**, & **OCTAVIANVM**.

FORVM IVTVNTORVM, vide **FORVM Diaguntorum**.

FORVM LEBVORVM, siue **LIBETIORVM**, vide **LEBVI**.

FORVM Lepidi, vide **RHEGIUM**.

FORVM LICINI, aut potius **LICINI FORVM**, Insubrum opidum Plinio. Picue d'Incino Leander indigitat: Lignano Marini Nigri. Vide **LACCINI**.

FORVM LIGNEVM, in Pyrenæis montibus opidū. Antoninus.

FORVM LIMICORVM φέρου λιμικῶν Ptolemaeo, Hispania Tarraconensis vrbs. Portugallia hodie opidum est, & Lima nominatur, teste Floriano.

FORVM LIVII, inter Casenam & Fauentiam ponitur ab Antonino. Forli interpretatur à Leandro.

FORVM NARBASORVM, vide **NARBASES**.

F O

FORVMNERONIS, Gallia Narbonēsis vrbs in Mimenis. Ptol.

FORVM NOVANT, Goltzij Thesaurus ex antiqua inscriptione, quæ exstat in Smetij volumine. In Italia vrbs. An Nouana in Piceno?

FORVM NOVEMPAGOR, vide **FORVM Claudij**.

FORVM NOVVM, est Sabinorum vrbs, apud Plinium. Fori Nouanorum meminit Vetus lapis, qui Parma est. vide **FORONOVANS**.

FORVM POPILII, vel **POMPILII**, Plinio, Flaminia in Italia vrbs. Forlimpopoli dicitur Leandro. **FOROPOPULIENSES** habet Plinius quoque in monte Albano.

FORVM POPILII πόπλια, est apud Ptolemaum in Campania. Hoc **POPILII** πόπλια, est Halcarnasseo, i. ad Sylburgij Notas ad hunc locum. Forum Populi numeratur à Frontino inter Colonias Romanas.

FORVM QVACERNORVM, vide **QVACERNI**.

FORVM SEGVSIANORVM φέρου σεγυστιανῶν, Ptolemaeo Gallia Lugdunensis vrbs. Furs P. Saniuliano: & Dalechāpio. Bourgen Bresse Rob. Cenali & Pingonio. Hunc Burgum antiquitus **TANVM** dictum fuisse, contendit Fusillarius Mariscensis, vt scribit Paradisus in libello de Motibus Gallorum. idem ait Philip. Bugnonius, in suo Mariscensi Chronico. Doctiores tamen eum pro Foro Segusianorum habere, addit. **TAMNV** lego in Antonini itinerario, pro Tano.

FORVM SEMPRONII φέρου σεμπεριῶν, Vmbria vrbs, Ptolemaeo, Straboni, & Plinio, qui eos **FOROSEMPRONIENSES** appellat. Leander scribit Senonum opidum esse, in Piceno, & nunc Fossimbruno dici.

FORVM SICVLVM. Lego Lucilium scripsisse, Iter à Roma ad Forum Siculum. Ignoro locum.

FORVM SVBVERTE, legit Aethicus, pro opido. monstrum vocabuli.

FORVM TEREBRONII, vide **ABRITVM**.

FORVM TIBERII φέρου τιβερίῳ, Elucetiorum vrbs, apud Ptolemaum. Kēpēra stul Beato Rhenano est. Schinddo autem Zurzach, aut potius Zurich.

FORVM TRIANI, in aliis codicibus **TROIANI**, in Sardinia vrbs. Antoninus. **TRAIANI** φρετριῶν, forte Procop. 6. Adif. ab Iustiniano Imp. munitum.

FORVM TRVENTINORVM, Plinio Italia vrbs, in Gallia Cisalpina. hūc Leander Brentinore interpretatur. Mar. Niger & Blondus legūt (ex vulgari, nisi fallor, Latini facientes) **BRITANNORVM**. Etiam **BRINTVM** à Plinio dictum, scribit Mar. Niger. ex corruptis, vercor, exēplaribus. **FORODRVNT**, ostendit antiqua inscriptio, in Goltzij Thesauo. **PETRAM** urbem habet in Piceno, Procopius lib. 2. de bellis Gothorum. eandem hodie Brentinore vulgo dici scribit L. Aretinus in suo de lisdem, lib. 3.

FORVM VALENTINVM, vide **FORVM Fulvij**.

FORVM VESSANVM, vide **VESSANVM**.

FORVM Vetus, vide **CASINVM**.

FORVM VIBII, aut **VIBI FORVM** Plinio, Italia Transpadana vrbs. Huius agrum idem Forovibiensem vocat, & Vibonensem Solinus. vterque circa Padi initium. Villaco apud Leandrum interpretatur. sed hoc Carinthia opidum est, in medio Alpium situm, ad flumen Drauum, quod Germani Villach appellant. Errat tota via Leander. distat enim hoc Villacum à Foro Vibij, non tantum quantum Hypanis Veneto distat Eridano, sed quantum Padus Drauo. hoc est quàm longissimè.

FORVM VOCONII, Plinio & Antonino Gallia Narbonensis opidū. Chamberi, Sabaudia hodie caput, Pineto. Frejus Castillioneo est, quod mihi verosimilius. Vide Chorographiam Varrerij Lusitanica lingua scriptam; vbi docet **FORVM VOCONTII** (sic enim legendum putat, & apud Antoninum, & vbiq; apud Ciceronem; & non **VOCONII**) esse inter Chamberi & Frejus.

FORVM VVLCANI νοαίς ὁρῶν, apud Strabonem, sunt **CAMPI PHLEGREI**, Solino, & Plinio, quos etiam **CAMPOS LABORIAS** vocat. **CAMPVS CVMÆVS** dicitur Diodoro lib. 4. Et **PALENSANA** appellatur Etrusco vocabulo, si fictus Berofus credendus est. Leander

Leander scribit nostro 643 Solfataria vulgo nuncupari.
 Pinus lib. 3. meminit Laborinorum camporum, in nu-
 mero plurali. & lib. 17. Laborini campi, in singulari.
 Lib. 8. autem alias LABORIAS habet, quas dicit tan-
 tum antecedere Campaniam, quâ iam ipsa ceteras terras.
 Describuntur à Silio, Petronio, & à Cornelio Sequestro in
 Aëna. Huius maximam partem hodie Gauda appellat-
 ri, tradit Lofredus, in suo de Puteolis libello.

FOSSATISII, & SACROMONTISII, populi in
 Romanis. Iornandes.

FOSETE insula, quæ & FOSETESLANDIA, insula
 in conspectibus Frisonum & Danorum. ubi Radbodus Frisia
 rex gentilis habitabat. Sarius, in vita S. Ludgeri: &
 S. Svidberti. Amelande hodie. teste mihi fide digno He-
 ronymo Verrutio. Nomen autem vetus in continente trans-
 latum, in loco qui vulgo Fofwerdt. Vide Corn. Kem-
 pensen pro Hephichlandot insulam habere. An Fosorum
 nominis reliquæ, videndum.

FOSI, Tacito sunt Germania populi, Cherusci contermini,
 Wietmercher estimat eos Athameros. Quidam eos
 Fossewerdt interpretatur est. qui tractus Frisia Occiden-
 talis. Vide FOSETE.

FOSSA, vide THYERIS, & BASILICA.

FOSSA BASILICA, vide BASILICA.

FOSSA CANOPICA, qua navigatur Alexandria Ca-
 nopum, Straboni & Stephano.

FOSSA CERBESIA, vide CERBESIA.

FOSSA CIMBRICA κίμβριον, in Phrygia est; quam
 nullam volucrem superuolare posse, scribit Antigonus, in
 Mirabilibus.

FOSSA CLODIA, vide CLODIA.

FOSSA CLOELIA, locus est ab Urbe quinque millia
 passuum distans: sic dicta à duce Albanorum Cloelio; ut
 scribit Lilius lib. 1. & 2. qui rem cum nomine vetustate
 abolitam addit. Hælicarnassus tradit suo tempore adhuc
 nomen retinere. sed hic CLOELIAM sine L. in prima, xori-
 asis τὰς πόδας vocat; ut & duces, ubiq; Cælium, CLVLIA,
 & Clutius, vertit Sigismundus Gelenius.

FOSSA CORBYLONIS, sic eam voco Fossam, quam
 Tacitus scribit à Domitio Corbulone à Rheno ad Mosam
 trium & viginti millium spatio, aut, ut Dion tradit, lon-
 gam ad millia passuum XXI. productam. causam addit,
 ne si fluvij astuante Oceano resurgentes stagnarent: Tacitus
 autem, qui incerta Oceani vetarentur. (alii vectarentur
 legunt, Verranius putat, vitarentur, scriptum fuisse.)
 Hæc hodie haud dubie Aëth vocatur: Hollandia fluvius;
 descendit enim ex Rheno, paulo supra opidum Wijk di-
 ctum, exoneratq; se in Mosam, ad pagum Crimpen vulgo
 vocatum; habetque in longitudine plus minus octo milia-
 ria nostratia; ex quo ego Taciti lectionem, Dionis prae-
 lerim, efficiunt enim tria millia passuum, vnum milliære
 Batavicum.

FOSSA DRUSIANÆ, quas Suetonius in Claudij vita,
 trans Rhenum novi & immensi operis à Druso effectas
 scribit. per hanc, ut Tacitus tradit, ex Rheno per lacus in
 Oceanum navigabatur. Hodie de Vliet vocatur, sed ea
 pars tantum Ysale est, quæ supra Arenacum urbem, ad
 pagum nomine Malburgum, ex Rheno in Ysalam Doef-
 burgi effluit, vnde hoc opidum nonnulli Drusoburgum, in
 facti memoriam, appellare malunt. Hanc Ysalam aquas
 suas olim non commiscuisse Rheno verisimile est: cum
 fontem & nomen adhuc habeat in regione Westphalia,
 inter Echerenbeek & Wanddopp opida, quæ descen-
 dens versus Dorechemum, dictum Duisburgum alluit,
 restatq; Oceanum petit, de quo vide tabulas geographicas.

FOSSA GRÆCA, locus vsq; in Capania est: Lilius 28.

FOSSA insule sic dicta à Plinio, & Martiano: inter Sar-
 diniam & Corsicam.

FOSSA MAGNA, locus in Peloponneso. Testis Pausanias,
 in Messeniæ. vide LONGINI Fossatum.

FOSSA MARIANA, dicta à C. Mario, inter Rhodanum
 fluvium & Massiliam, auctores Plinius, Mela, & Plutar-
 chus. Meminit huius etiam Antoninus, τὰς πόδας Plutarchus

Strabo Ἰσθμὸς appellat. Ptolemæus, etsi Græcus, nomen
 tamen Latinum πόρτα retinet. Sed hic in situ eius errat;
 eam ab altera parte fluminis versus Narbonem describens.
 Errant ite. n. recentiores, qui eum sequuntur: & urbem
 faciunt: Aiguemortes, aut Camargue eam interpre-
 tantes. Pomponij locum hunc, qui est lib. 2. cap. 5. scri-
 ptum & distinctum sic libens legem: Inter eam & Rho-
 danum, Maritima Aquaticorum sit no asidet: Fossa Ma-
 riana, &c. Camargue ab Aimoino CAMARGA insula
 nominatur. Inter Massiliam & Rhodani ostium maximè
 Orientale. Vide in tabula geographica Prouincia, locum
 nouo nomine Fos.

FOSSA NERONIS, quam ille, (ut Tacitus & Suetonius
 aiunt) à lacu Auerno (vel ut Plinius à Baiano) Hostium
 vsque nauigabilem effodere connixus fuerat, manent ve-
 stigia spei irrita. Hodie vulgò Lo Fusaro de lo lino
 vocatur. ut Francisc. Lombardus testatur. sed Licola, ut
 Sanfelicius. Huius descriptionem lege apud Mazzellam, in
 Libello Italicè excuso, de Antiquitatibus Puteolanorum.

FOSSA NOVA Ἰσθμὸς, locus Æthiopia, ad sinum Bar-
 baricum; Arriano in Periplo.

FOSSA PVNICA τὰς πόδας, limes sic dictus in Africa inter
 Carthaginiensium & Romanorum ditionem: Appiano in
 Libyca. Huius fortè meminit Plinius 5. cap. 4. item Trai-
 lianus de Mirabilibus. Vide FOSSA TRAIANA.

FOSSA REGIA, ad Athon montem. Thucydidi 4.

FOSSA TRAIANI, Athico Oceani Meridionalis (ut
 solet hic auctor orbem terrarum per Oceanos distinguere)
 locus est. Africa videtur. FOSSA quadam quoque diui-
 dius Plinius Africam Propriam, in Veterem & Nouam.

FOSSA PAPIRIANÆ πόρτα τὰς πόδας, Tuscorum
 mediterranea Ptolemæo vrbs. Fossæ nouo Leandro Al-
 berto vocatur. An PAMPIRIANA Antonini sit, nescio.

FOSSA Philistinæ, vide PHILISTINÆ.

FOSSALENSIS Episcopus, in Numidia. Victor Vticenf.

FOSSATVM Pontis Sontij, vnde Theodoricus rex fugauit
 Odoacrem. FOSSATVM Palatioli, circa Rauennam,
 auctor anonymus Fastorum. Fossato hætenus: teste

Francisco Pamphilo. vide LONGINI.

FOVENCVLARI, & ANSVRII populi sunt, inter
 quos controuersias fuisse, sub M. Aurelio Ant. Imp. indicat
 vetus lapis, apud Georg. Fabricium. Ansvrios hos putat
 Lælius publicanos fuisse, qui vectigal à vasis, ansis gestari
 solitis, colligebant.

FRANCI φράγγες, Germanica gens, circa Frisia & Hol-
 landia paludes quondam habitasse, apparet ex Procopio,
 Sidonio, Eutropio, Ammiano, Vopisco, Pollione, & Pane-
 gyrico. Francti Frisia urbem puto hodie nomen & lo-
 cum vetustum conseruare Hos Francos consuetudo SA-
 LIOS appellauit, teste Ammiano 17. Francos in Gal-
 liam irrupisse tempore Constantini Magni, testis est So-
 crates Scholasticus, & Sozomenus. Francorum studiosus
 lector adeat cap. 9. Batavia Iunij. FRANCO videtur
 Iornandes vocare quos hodie François nominamus: &
 FRANCIAM, quam hodie Royaume de France.

FRANCIA Occidentalis, cuius meminit Ausonius Idyll 9.
 & Panegyricus incerti auctoris, Const. Imp. dictus, item
 nummus argenteus eiusdem Constantini, FRANCIA
 Regnum est circa Sequanam & Ligerim fluuios, quæ pro-
 uincia prius dicebatur GAUDINA: (GAVDIANA
 legie Chronicon Sifridi) sed à Carolo Martello Caroli
 Magni aucto FRANCIA, vel FRANCIGENA est
 Latine appellata. in lingua verò Teutonica, vnde idem
 Carolus erat oriundus, vocauit eam nomine suo CAR-
 LINGVAM. Hæc Gots. Viterbiensis lib. 17. Francos à
 vetustissimis BRANCHIDAS appellatos vult Goro-
 pius. vide SICAMBRI.

FRANCORVM RIVVLVM appellari vsque hodie,
 locum quendam haud procul ab Asta Lombardia opido
 distantem, scribit Diaconus in Longobardici 5. cap. 3.
 Rio Franco hætenus vocatur.

FRANGONES, TEBASSOS, & SCÆVAS, tan-
 quā gentes nominat (legente sic Bosio) Cicero 14. epistolar.

ad Atticū. epist. 10. Alij **FRANCONES & BASSOS** legunt. A periculis discere cupio, ubi habitent terrarum.

FRATERIA, vel **PHRATERIA** φρατρία, Dacia urbs, Ptolemaeo. Iurgano, Mario Nigro. Lazio autem auctore ab incolis Broffa, ab Hungaris Zazuarā vocatur, in ripa Marisj, R. P. R. 12. Sect. 2. cap. 1.

FRATRES, vide **AD FRATRES**, & **SEPTEM FRATRES**.

FRATVERTIVM, Plinio Calabria urbs.

FRATVOLUM φρατῶλον, Hirpinorum in Italia opidum. Ptolemaeus. Palo video à quodam interpretari.

FRAVASOSONENSIS **LIGITANORVM** Municipij, meminit vetus lapis, in Hispania. Amb. Morali in suis Hispaniæ antiquitatibus putat circa Sierram de Aylo fuisse, tribus M. P. ab Alcandete. In Beticā.

FRAXINETVM apud Luitprandum est arx in Italico- rum & Prouincialium confinio.

FRAXINVM, Hispania urbs, in Batica, vt videtur apud Antoninum; Sed Blondo & Leandro circa Padum flum. & Fului Forum. In Cottis Alpibus, Sigonio, & Rubeo.

FRAXVNDVM, vide **VENITTA**.

FREGELANVM, vide **FREGELLÆ**.

FREGELLÆ φρεγγελλαι, qui nunc vicus est, inquit Strabo, olim urbs nobilis, ad Lirim fluium, Lirio 26. **FREGELANVM** Antonino. **FREGELLANI** vocantur Plinio. φρεγγελλαι, numero vnitatis habet Stephanus. Coloniam factam docet Lirius, cui Volscorum est, in Latio sunt. Ponte coruo horam locum occupat, vt Sigonio & Leandro placet. Quidam Attipaldo vocant, vt Amb. Leo tradit. Aldus in sua Orthographia putat ex Fregellarum reliquis Cyperani opidulum constructum. **FREGELLÆ** locus in vrbe Roma quoque, Festo.

FREGENÆ Plinio, φρεγγελλαι Straboni; Tuscia urbs maritima: Leander scribit hodie Pale vocari. Hoc opidum olim **PERGE** appellatum, credit Blondus. **FREGENÆ** singulariter Lirio vocatur. **FREGENSBUS** habet quoque Plinius, an alios ab his, nescio. Colonia Romana est apud Forum, Paterculū, & Lirium.

FRENTANI, Plinio Samnitica gens est, in Aprutio. Sic etiam Ptolemaeo & Straboni, qui eos **FERENTANOS** φρεντανους vocat. φρεντανους Samnitum urbem habet Stephanus, quam etiam φρεντανου, appellat. Sed huius vocis scripturam adeo inconstantem & dubiam apud Græcos auctores reperiō, vt me expedire vix queam. eadem est apud Latinos varietas, in primis apud Plinium & Lirium; ubi Ferentinum, per I. & Ferentanum, per A. habetur. item Ferentum; nec non Frentani, & Ferentinates, & apud eundem Plinium **FERENTANA** regio. Ego huiusmodi à quodam Italo docto, & vetustatis locorum perito discussa exoptarem. Casar Baronius in Martyrologio, ad XIIII. Majj, de his hac verba. Ne quis Nomenclatura decipiat similitudine: Est **FERENTVM** in Tuscia, de qua Plinius 3. cap. 5. cuius adhuc vestigia in agro Viterbiensi exstare dicuntur. Est & **FERENTINVM** apud Hernicos, ciuitas nobilis. à qua Ferentinates, & aliquando Ferentini: sicut à Ferento, Ferentani, vel à Ferente, Ferentes. Licet aliquando hac inter se nomina confundantur. Erant & **FRENTANI** Populi inter Samnites & Pelignos populos, de quibus Ptolemaeus 3. Tabula 6. Strabo 5. & Plinius 3. cap. 11. **FRENTANI** Mela, hodie Francam villam habitant, vt Blondo & Nigro placet; quibus Leander non assentiri videtur. Nonnulla Mela exemplaria hoc tractu **FRENTA VILLA** habere, loco Senogallia, monet Cas. Orlandius, in Libello suo de Sena urbis antiquitatibus. De Frentanis Ferentanus, &c. multa Sigonius ad 9. Lirij. Audi quoque que Romæ ad me Celsus Cistadinus: Similitudo nominis inter Frentanos seu Ferentanos & Ferentinates & Ferentinos ansem prauit librarij errandi in scriptura & confundendi hac nomina. **FRENTANI** itaque seu **FERENTANI** sunt populi Samnitium, vulgo vno communi nomine **ABRUZZESI** appellati, inter Hirpinos & Marraci-

nos. **FERENTINATES** sunt populi **Hernicorum**, quorum opidum sedem episcopalem habet, & Ferentino penultima graui appellatur. in Campagna di Roma est, in Via Latina supra collem inter Anagninam & Frusinonem. Latine dicitur Ferentinum prima breui & reliquis dactylo, Horatius, Epist. 17. lib. 1. **FERENTINI** fuerunt Etruria populi, & illorum urbs Ferentium sine Ferentia patria Othonia Imp. Suetonio, Tacito, & alijs. erat inter Vuerbium, Montem Seractem, Balneoregium, & Flascanenenses. Hodie ea tantum ecclesia superest: vocaturque hodie locus Ferento, sic pronunciat, vt antepenultima attollatur, reliqua deprimantur. Vide **ANXANI**, **FERENTA**, **FERENTINVM**, & **LARINATES**.

FERENTO, flumen portuosum, vt scribit Plinius. **Apulia** Dauniae, Fortoro, Nigro & Mazella, dicitur.

FRESIA, vide **PALIBOTHA**.

FRESILIA, Marforum urbs, Lirio 10.

FRETENSIS Cohors XIII. meminit Thesaurus Gothicus, ex vetusto lapide. Idem **FRETENSIS** Classica XXIII. Item XXXIII Legionum **FRETENSIS** quoque non semel. nempe X. XXIII. & XLIII. Has sic dictas putat Turnebus à Freto Siculo, aut Fretensi mari. cuius meminit Cicero 10. Epistolar. ad Atticum 6.

FRETVM Maris Cassij, Pomponij; vel **FAVCESSICA**, vt eos vocat Strabo, circa Oxum fluium in Margiana esse, ex eo apparet, quod Plinius hunc fluium medios Derbices quos Ptolemaeus in Margiana, Strabo & Pomponius ad Cassij maris fretum & fauces describunt) secare tradit.

FRETVM **ABYDENVM**, & **FRETVM** **ÆGÆVM**, vide **HELLESPONTVS**.

FRETVM, siue **ANGUSTIÆ CILICIÆ**, sunt Ptolemaeo inter Cyprum insulam, & Ciliciam regionem. Plinio quoque **CILICIVM** **AVLONA**. Stretto de Caramania video in recentioribus tabulis nominari.

FRETVM **ANGVSTVM**, circa Bosporum Thracium, seu Θωπρωπος, locus sic dictus, apud Suidam. in voce Heraclius.

FRETVM **BRITANNICVM**, vide **FRETVM** **GALLICVM**.

FRETVM **CALYDONIVM**, vide **RHIVM**.

FRETVM **CHALCEDONIVM**, vide **BOSPORVS**.

FRETVM **CIMMERIVM**, vide **BOSPORVS** **CIMMERIVS**.

FRETVM **COLVMMARVM**, vide **FRETVM** **Herculeum**.

FRETVM **ETRVSCVM**, vide **TAPHROS**.

FRETVM **EVRIPI**, vocat Lirius 31. angustias, quæ sunt inter Graciam, & Euboeam. Alij **EVRIPIVM** **CHALCIDVM** vocant.

FRETVM **GADITANVM**, vide **FRETVM** **Herculei**.

FRETVM **GALLICVM**, à Solino nominatur, in descriptione Thanasi insula. quod Strabo **FRETVM** **BRITANNICVM** vocat. est autem inter Galliam & Britanniam. Hoc fretum nautæ Galli Pas de Calais, nostrates verò à duobus promontorijs, Gallico nempe & Britannico de Hoofden vocant. Promontoria enim, nos venaculæ Hoofden appellamus. vt & Itali & Hispani Cabo. **FRETVM** **MORINORVM** est apud Gratium poetam. **FRETVM** **OCEANI** nominat Tacitus, in vita Agricola, & Ammianus lib. 20. aptissimè. nullū enim aliud in tota veteri historia Oceanum Oceano connectit: nimirum Germanicum cū Britannico. Eadem ratione, nō fallor, hoc idem Fretum Ammianus 28. **FRETALEM** **OCEANVM** nominat. De huius Freti latitudine incōstantem veterum sententiam his addere libet. Casar qui illud primum aperuit, facit xxx. Mill. Pass. Strabo, qui vixit circa Tiberij tēpora xlv. Plinius, qui Vespasiani, L. Dion, qui scripsit sub Seuero, lvi. An in numeris peccatum? an vna cum tempore dilatatum hoc fretum? Quando autem ad has angustias redire inceperit, querendum. hodie enim tantum xx. est. Vide **TAPHROS**.

FRETVM **HELLESPONTICVM**, vide **HELLESPONTVS**.

FRETVM

FRETVM HERCVLEV M. quod & **GADITANVM**, Plinio, lib. 3. cap. 5. qui hoc à **Gracis** **PORTHMOS** vocari addit. idem cap. 1. **LIMEN INTERNI MARIS** à multis appellari ait. **HERCVLIS Viam**, & **HERMAM** nominat **Auianus**. **COLVMNARVM Fretum**, à **Strabone** dicitur. **FRETVM OCEANI**, **Luuius** 23. **OSTIVM** Oceani nominat **Florus** 4. cap. 2. **FRETVM IBERVM** **D. Paulinus** & **Aufonius**: **HISPANVM** **Claudianus**, & **OCEANI** **Gurgitem Philostratus**. Sexaginta **Italiarum** latitudinis esse, scribit **Polybius**: **TRAIEQTVM** nominat **Hirtius**, de **Bello Alexandrino**. **TRADVCTAM** appellat **Greg. Turonensis** 2. **Eltrecho** de **Gibraltar**, vel de **Marocco**, (quod forse à **Mauris** mutati sunt) **Hispani** nominant. **Naura** nosfrates **De** **Strate** indignant. **Theuetus** dicit ab **Arthropibus** **Seuberhon**/ **Sebelthariff**/ & **Zukah** nominari. ipse viderit.

FRETVM MAMERTINVM, vide **MAMERTINVM**.

FRETVM Morinorum, vide **FRETVM GALLICVM**.

FRETVM MYSIVM, vide **BOSPORVS**.

FRETVM OCEANI, vide **FRETVM GALLICVM**, & **FRETVM HERCVLEV M**.

FRETVM PONTICVM, vide **BOSPORVS**.

FRETVM SIGVLVM, vide **MAMERTINVM**.

FRICI VM vrbs **Theffalia**, aut regionis vicina, est apud **Liuium** 36. **PHRICIVM**, apud alios legitur.

FRIDIGERNI, vide **ETHESPA MARÆ**.

FRIGIDÆ, **Mauritania Tingitane** locus, inter **Banasam** & **Lixum**, **Antonino**. **FRIGLÆ** forte in lib. **Notitiar.**

FRIGIDVS **Annus**, **Claudiano** in **Panegyrico** III. consularis **Honorij**, apud quæ initia littera scribendam: contra quam omnes libri. Appellatiue sic vocari putant, cum propriam sit. Est enim **Antonino** fluvius inter **Aquitaniam** & **Longaticum**. Huius etiā meminit **Niceph. Callistus**. **oplydos**, habet **Socrates** in **historia Ecclesiastica**. **Hodie** **Vipao** nuncupari dicitur, ait **Simlerus**. **Germanis** video **Wipach** vocari. **FRIGIDVS** etiam **Tuscia** fluvius, agri **Aretini**, qui & nunc **ab incolarum** quibusdam **Fred-** do dicitur. Ex hoc **Tibulli** ad **Messalam**: **Dulcius** vrbe quid est? an villa sit apta puellis, Atque **Aretino** **Frigidus** **annis** agro? Vide **PSYCHRVS**.

FRIGISCOS equos, à natione, habet **Vegetius** in **Veterinaria**; non minus velocitate quàm continuatione cursus inuictos.

FRIGLÆ, vide **FRIGIDÆ**.

FRINIATES, **Ligurum** gens, **Liuius** 39. **BRINIATES** forte legendus, vt libro eodem, & 41. Circa **Mutinam** suis se credit **Sigonius** 15. **Regni Italia**.

FRISEO natione, habet **Goltzius** in suo **Thesauro**. ex antiqua inscriptione.

FRISIABONES, **Plinio** lib. 4. cap. 15. **Rhenani** populi sunt, inter **Helium** & **Fleuum** eius ostia strati. **Hollandia** forte hodie **Septentrionalior** pars, quam **Waterland** vocant, & quondam **Frisia** vocabulo indigitatam ferunt. Sed video à quodam hanc partem pro **Minoribus Frisiis** haberi. Pro **Maioribus** **Westfrielland** interpretari. **Dodæus**. **Iunius** eos **Zelandos** putat. Et idem in sua **Batavia**, alios. **Eligant** doctiores quod veritati magis consentaneum fuerit. malo enim **variorum** sententias in **mediam** proferre, quàm **meam** solam pro **Sibyllino** oraculo obtrudere. Hoc addo, aliquos **codices** distinctim legere, **Frisi** **Auones**. lib. 4. cap. 17. pro **Frisiabones**. Sed **Frisiabonum** etiam **auctorem** **Ptolemaum** facit **Hervetius** ad **Plinium** 4. cap. 17.

FRISII, **Germania** gens, quæ apud **Ptolemaum** (hic, **german**, duplici s. s. habet) inter **Rhenum** & **Amisiam** fluvios, ad **Oceanum** **Germanicum** degere videtur. **Plinius** eos inter **Rheni** insulas numerat. **Tacitus** eos vsque ad **Oceanum** **Reno** prateri scribit, atque in **MAIORES** & **MINORES** distinguit. **Hodie** **Westfriesen**, & **Westfriesen** habentur, quasi **Orientalis** & **Occidentales** dicas. Hi nunc **Amisio** flumine partiuuntur. Sunt tamen, inter quos **Crantzius**, & **Saxo Grammaticus**, qui eos **MINORES** volunt, qui ultra **Albim** in **Cimbria** **Chersoneso** habitant, vulgò, **Sterandfriesen**, & **Westfrie-**

sen appellantur. **Frisij**, **Frisones** à **Sigeberto**, & eius saculâ barbaris scriptoribus, vocantur.

FRIXINONA, vide **FRVSINVM**.

FROBOLET, opidum **Palestina**, **Tyrio**, lib. 22. cap. 16.

FRONS AFRICÆ, apud **Pomponium**, videtur **Munster** promontorium illud designare quod hodie **Cabo de bona** **esperança** nominatur. Sed quia eam **Plinius**, & **Pomponius** statim post **Gorgonas** insulas describit, & pratergresso **Hespericoru** in **Occidentem** vergi, atque **Atlantico** mari ablati, insulasq; **Hesperidas** subsequi faciat; videtur mihi potius illud promontorium innuere quod **Cabo verde**, i. **Caput Viride**, à **nautis** appellatur. **Cabo de bona** **esperança**. vt hoc hic addere liceat, ab incolis **Tagazza** dicitur, nisi (quod huic familiare) mentiatur **Theuetus**. **Zanguabay** vt **Marmolius**, cui potius fidem adhibeo.

FRONS ASIÆ, **Pomponio** & **Orosio**, qua hac **Oceanus** **Euus** attingit. **FRONS HISPANIÆ**, **Plinio** & **Pomponio**, litus eius **Occidentale**. idem **Pomponius**, & **Solinus** eius litus **Boreale** etiam **Frontem** **Septentrionalem** vocat. **FRONS ITALIÆ**, est apud **Plinium**, **Solinum**, & **Martianum**, vbi **Magna** **Græcia**, cui **frontis** duo cornua addunt; **Lacinium** nempe & **Leucopetram**.

FRONTES **Germaniæ**, vocat **Tacitus**, quatenus ea **Danubio** pratenditur. **FRONTES** **Galliæ**, nominat **Mela** huius oram versus **Occidentem**, in qua **Osismij** populi: quam **Plinius** **Peninsulam** appellat, lib. 4. cap. 18. **Hec** in gratiam **grammatices** studiosorum adduxi, vt inde discant huius verbi usum apud **Geographos**. Vide **CYNEVS**, & **CRIVMETOPON**, quod idem sonat **Græcè**.

FRONTANETVM **Galliæ** locus, in **Antisiodorensi** agro, **Platina** in **vita Sergij** II.

FRONTENSIS in **Mauritania** **Casariensi**, episcopalis loci, meminit **Vit. Vitensis**.

FRONTONIANENSIS, vide **FERONTIANENSIS**.

FRVGIFERA, vide **ADRVMETVM**.

FRUMENTOSA, **Galliæ** vrbs: circa **Tullum**. vt docet **Vita S. Eliphij** martyris.

FRVSINO, vide **FRVSINVM**.

FRVSINVM **Ῥῥῆνον**, **Ptolemaeo** **Latij** vrbs **mediterranea**. item **Straboni**. **FRVSINO** **Liuius**, & **Festo** est. **Ad** **Cosam** **amnem**, in **via** **Latina**. **FRVSINATES** habet **Plinius**. **Frasellono** hodie dici, scribit **Leander** & **Ligorius**. An hac eadem cum **FRIXINONA** **Frontini**? sed apud hunc est quoque **FRVSINONA** **Colonia**.

FRVXINVM, scribit olim appellatum **B. Rhenanus**, illud **Bavariae** **ducatus** opidum quod hodie **Episcopali** sede fulget; & **Friesingen** vocatur.

FVCENTES, **Pelignorum** populi, sunt apud **Plinium**. **SVCENTES** legunt tres mei **codices**. **SVCENSSANÆ** **Tribus** memoria est in **vetusto** **marmore**. Vide **ALBATVCENSIA**.

FVCINVS LACVS **Straboni**, **Plinio**, **Tacito**, **Dioni**, & **Virgilio**, in **Italia**, **Marforum** regionis: prope **Albam** **Albensium**. **Niger** & **Volaterranus** scribunt hodie **Lago di** **Marfo**, ab opido illi vicino, sic appellato, vocari. **Leander** & **Andreas Baccius** aiunt **Lago di Celano** dici. **Erythraus** in **Virgilio**, **Lago di Rossillon**, & ibidem alio in loco, **Lago di Tagliacozzo**. & quoque **Celano** nominat. **A** locis illi adiacentibus **synonyma** omnia. **Fucinus** hic **lacus** videtur ab **ffacio** in **Lycophronem** **PHORCA** appellari. **Dion** scribit **Claudium Imp. eum** in **Tyberim** voluisse emittere. **Haud** longè à **Liri** **flumine** fuisse, videtur ex **Taciti** 12. **Annal.** **Eusebij** **Chronicon** tradit **Neronem** **Fucinum** **lacum** exsicasse, **xi. annos**, **triginta** **hominum** **millibus**, sine **intermissione** operantibus. **Lege** de hoc **lacu** quæ annotauit **Pet. Marsus** ad **S. Silij** **Italici**.

FVGAL I, vide **FAGIFVLANI**.

FVGERANA, vide **ERANA**.

FVGILINENSIS, & **LIVETENSIS** **Fundus**, in **Africa** **D. Augustinus** **Epistola** 166. ad **Donatistas**.

FVISVLÆ, **Samnij** vrbs videtur apud **Liuium** 24.

FVLCHERIA **Insula**, **Glarea** **Abduana** nunc dicitur. **Sigonius**. In **Lombardia** est.

FVLCHVL, Mauritania Caesariensis locus in III. tabulae Penitingeriana scheda nondum edita, at vsui concessa mihi à M. Velfero.

FVLCINATES, vide **FVLFINIVM**.

FVLCINIVM, vide **FVLFINIVM**, & **FVLLINIVM**.

FVLDAE fluminis Germania, in Saxonia, meminit vita S. Gothardi.

FVLFINIVM φελφινον, Curritica insula, Illyrici maris vrbs, Ptolemaeo. **FVLCINIVM**, & **FVSCINIVM** legunt nonnulli Latini codices. **FVLCINATES** vocantur eius incolae, apud Plinium. sed melius **FVLFINATES**, ut quadam exemplaria habent.

FVLGINIA, vide **FVLLINIVM**.

FVLGVITA, vide **ACMA**.

FVLLINIVM Catoni, **FVLCINIVM** φελφινον, Appiano, Civil. 5. sexaginta supra centum stadiis à Petusia distans. **FVLGINIA** habet antiqua inscriptio, & Sil. Italicus lib. 9. **FVLGINATES** nominat Plinius. Umbria vrbs est, quam Leander Fuligno vocari tradit. Mar. Niger putat idem esse cum **FORO FLAMINII** φορον φλαμινιον, cuius idem Plinius & Strabo meminere. In antiquo lapide qui Fuligni est, & apud ipsum Plinium diuersa sunt. Vide **FORVM** Flaminij.

FVLLIO, vide **INFVLLIO**.

FVNDANI, vide **FVNDI**.

FVNDANVS Lacus, in Campania est Tacito, & Plinio. Hodie ibi solum esse palustre, ita tamen, ut adificiorum vestigia, ruinaeque cernantur: scribit Hermolaus. qui eum cum Leandro Lago de Fundi vocari subdit. **FVNDANOS** montes habet Tacitus. & idem **FVNDANI** Lacum. Meminit & vetus Inscripção Vici lacus Fundani.

FVNDI φυνδι, in Latio, ad viam Appiam, Straboni, Ptolemaeo, & Mele. apud Frontinum colonia Romana est. **Fondi** Leandro. φυνδι, legit Stephanus.

FVNDVS ANTONIANVS, in via Claudia; **BARBATIANVS**, in territorio Ferento; **BERVLAS**, in territorio Corano. **CORBIANVS**, ibidem; **DVAS CASAS**, in Sabiniis, sub monte Lucreti; **FVRORVM** via Claudia, in territorio Corano; **MORREA**, in via Ardeatina; **PICTVRAS**, in territorio Veliterno; **PRE-CILIANVS**, in Sabiniis; **ROSARVM**, via Ardeatina; **SENTIANVS**, territorij Praenestini; **STATIANVS**, in Sabiniis; & alius eiusdem nominis, in territorio Tribulano; **SVLPICIANVS**, territorij Carani; **TAVRI**, ibidem; **TREMLAS**, in territorio Praenestino; **VACANAS**, in via Appia; & **VALERIANVS**, in Sabiniis. **Damasus** in vita Siluestri Papae. **FVNDVS VILLEPERTVS**, in via Lauicana; in vita Gelasij Papae. **CISPINI**, vicinio ab Vrbe lapide: in eiusdem vita, idem. **FVNDI SEIANI**, & **TONGILIANI**, meminit Hygenus. Et idem, **MANILIANI**: circa coloniam Iuliam Constantiam. In antiqua inscriptione, quae Praenesti exstat, legitur **FVNDVS CEPONIANVS**, **ROIANVS**, & **MAMIANVS**. Nota in Festi fragmenti sunt hunc lapidem repertum prope Feretrium, via Latina: quem locum hodie La Fratta vocari, scribit Aeneas Vicius in Commentarijs numorum Imp. Reperies quoque Roma ab hinc paucis annis, lapis, in quo mentio **FVNDI DECIMIANI THALAMANI**. quod monuit Cl. V. Franciscus de la Barzena rei Antiquariae studiosissimus. Vide **QVIRINI**.

FVRCAE, vide **CAVDINAE**.

FVRCONIVM, Italia vrbs: quae hodie Aquila, ut Volaterranus inquit, & Platina, in Paschali II. Non est eadem, teste Mazzella: qui docet Furconium destructum, ex eius autem ruderibus enatam Aquilam: ab ea octo M. P. distantem. Furconij nomen exstare in inscriptis ibidem lapidibus, tradit Blondus.

FVRINARVM Lucus, vide **FVRINAE**.

FVRINAE Lucus, Ciceroni 3. Deorum, & Corn. Nepoti, ubi C. Gracchum interfectum scribit. Territorij Romani est; aut in vel extra Urbem. **FVRINARVM** Lucum habet P. Victor in regione XIII. Translybetina. **FORI-**

NA legit vetus inscriptio, apud Fulvium, in Notis ad Ciceronem. Plutarchus in Gracchi vita **FVRIARVM** Lucum, ἀλως ευρωον, vocat.

FVRNAE, Africa vrbs: D. Augustino, & Cypriano, in concilio Carthaginiensi. **FVRVITENSIS** meminit Coll. Carthag. pro Furnitensis forte.

FVRNI, vide **HIPPI**.

FVRNITVM, ciuitatis nomen. In Grammatica D. Augustini.

FVRORVM, vide **FVNDVS**.

FVRVITENSIS, vide **FVRNAE**.

FVRVM Portus, vide **PHORVM**.

FVSIDIANI Fundi & Pradiorum, meminit Cicero in Epistola. vide **VITVLARIA**.

FVSSALENSIS loci, Hipponensis territorij, in Africa Propria, meminit D. Augustinus Epist. 261. & de Ciuitate Dei 22 cap. 8. In eodem tractu habet fundum **ZVBEDI** appellatum. **FVSSVLENSIS** memoria est quoque apud Ionam Aurelianensem. lib. 3.

FVT, Mauritana Tingitana fluminis est Plinio. **PHVT** apud Iosephum videtur. vide **PHTHVTH**.

FVTICV, vide **EVTICV**.

GAALA γαάλα, Media vrbs, Ptolemaeo. **GALLA** interpreti.

GAANA γαάνα. Caua Syria vrbs, Ptolemaeo; **SINNA** σιννα, Straboni; ut Simlero placet: qui credit eandem **CONNA** apud Antoninum dici. Sed Sanna, pro Ganna legit idem male, ex Latinis exemplaribus.

GAAS γαάς, mons, iuxta Ephraim montem. Iosue 24. Iudic. 2. Fluius est, 2. Reg. 23.

GAATH terra. in Asia, iuxta Sogdianam videtur, apud Callistum 18 cap. 30. **GABAT** margo libri habebat. Forte Gabas Arriani.

GABA γαβα, Galilea vrbs; Stephano, ex Iosepho, 5. Antiquit. Vide **GABAE**.

GABAA, Palaestina locus: Iosue 15. & Iudicum 19. Collis **HACHILB** in historia Regum vocatur. Sed duo **GABAA** esse in Palaestina, monet And. Masius ad 18. Iosue. **GABAATH**, Iosue 18. locus terra Chanaan.

GABAE γαβα, Persidis opidum, Ptolemaeo, & Straboni. Palaestina locus Iosue 21. Sed γαβὰ, 70. interpretibus. Opidum quoque medium inter Massagetarum & Sogdianos situm: Ariano 4. Alexandri.

GABALA γαβάλα, Syria Caua opidum, in Cassiotide regione, Ptolemaeo. quod Gibel, à Volaterrano, & Tyriis Margad à Nigro interpretatur. Hanc urbem dicit Iustus Gistellus hodie Aman vocari. Eidem Ptolemaeo est quoque Phoenicia vrbs, quae **GAMALA** Plinij, & Iosephi. Stephano est etiam Arabi regio. Per e. in prima quoque legitur eodem auctore. Item Iosepho Antiq. 6. cap. 7. **GABALACA** γαβάλακα, Vardulorum in Hispania vrbs. Ptolemaeo.

GABALE γαβάλν, Media vrbs, apud Ptolemaeum. Plinio in Syria locus, lib. 5. cap. 20.

GABALENÆ Ciuitatis Lyciae, meminit Chalced. concil. Vide **ALLVS**, **PETRA**, & **ZOPHOIM**.

GABALENI, vide **BYBLOS**.

GABALES γαβάλες, Straboni & Plinio, **GABALOS** Caesar habet. populi sunt Galliae, in consinibus Narbonensium. Geauauldan Poldus. Lodesue Cognatus vocat: cui libentius suffragatur Vigenereus. Gauachs interpretatur Belleforestius. Apud Ptolemaeum pro his Gabalis, corruptum **TABALI** ταβαλοι scriptum. Vide **CABELLIORVM**.

CABALIA, apud Plinium Pamphiliæ regio est. **CARBALIA** Ptolemaeo; & **CABALIA**, quod forte melius: vti in descriptione Lyciae. Cum R. in descriptione Pamphiliæ legit, vtriusque enim regionis. hanc participem facit. **CABALICI** Pagi, meminit Plinius, lib. 11. cap. 42. in prouincia Nemausensi. cuius cascum comendat. Baulx appellat Poldus, & Dalechampius.

CABALVS vrbs in Gallia, in Aquitanica forte, Sidonio in Propemptico ad suum libellum. Inde **GABALITANI**.

GABAEON

G A

ad calcem operis. Sed GANGRE erat apud Callestum;
GABRETA, vide GABRITA.
GABRI, Sarmatia Asiatica gens. Plinius.
GABRIANVM γαβριανος, vinum à loco Italia, sic dictum,
habet Galenus, sed Gabium fortè legendum. aut Gau-
rianum potius.
GABRIS γαβρις, Media opida duo diversa, Ptolemaeo. etiā
Gallia opidum, in scheda III. tabula Peutingeriana M. S.
nondum edita.
GABRITA γαβριτα, Silua Germania est, apud Ptole-
maum. γαβριτα legit Strabo. Lazius dicit eam Silua
Bohemica partem designare qua Occasum respicit, &
Friesetterwaldt hodie vocatur, Vide HERCYNIA.
GABROSENTVM, Britannia insula opidum, lib. Notit.
Gateshead interpretatur apud Camdenum.
GABRV MAGVM, urbem in Norico, habet Antoninus.
Grobing putat Lazius. Vide MAGE.
GABVS Mons, de quo hæc Damasus in vita Siluestri papa:
Fundum Laurentum & omnem agrum ad portam Sessu-
rianam: vsque ad viam Prænestinam. à via itineris Latina
vsque ad montem Gabum. An Gaurus legendum? 36
GABYRA, vide DIOPOLIS.
GAD, Palestina urbem, habet Boniamin, quam suo tem-
pore Niphas dici scribit. Vide CÆSAREA PA-
LÆST. & GETH.
GADABITANI γαδαβιτανοι, athei barbari sic dicti, circa
Tripolim Libya. Procopius 6. ædific. Iustiniani Imp.
GADAGALE, Æthiopia sub Ægypto vrbs. Plinius.
GADAMALIS γαδαμαλις, Media regionis locus: Diodoro
19. Pro eodem quoque GADARLIS legit. GADA-
MARTIS apud Polyanum habetur.
GADARAY γαδαραι, Cæle Syria vrbs, quæ & ANTIO-
CHIA, & SELEVCIA dicitur. Suidas & Stephanus.
Palestina II. est in Concil. opere. Ptolemaus habet GA-
DORA γαδορα, Plinius GADDARA, geminis DD.
GADARIS γαδαρις, Straboni, & Iosepho; contingens
Galilææ Superiorem ab Oriente. Sexaginta stadiis distat à
Tiberiade, vt docet Iosephus in Vita sua. Therna hic sunt,
teste Euanio in vita Iamblichii: post Baias Campaniæ,
totius Imperij Romani optima. GADARAM aliam
habet Stephanus, in Palestina: cuius quoque meminit Po-
lybius f. GADARA Galaaditidis vicus est Iosepho 13.
Antiq. cap. 21. GADOR etiam I. Paralipomenon 4. vbi
70. interpretes GERARA legunt. De Gadara consule
Casaubonum, ad 16. Strabonem. GADARA Macedo-
niæ quoq; vrbs, Stephano. Vide IDARA, & GERGESÆI.
GADARENVS Lacus, Straboni 16. An Meltha Guil.
Tyri? Palestina est.
GADARIS, Iosepho Antiq. 1. cap. 8. vna ex quinque Curijs
Iudææ. Sed DORIS pro eo malè legi apud interpretes
annotauit Drusius 14. Obseruat. sacrar. cap. 7. Vide
GADARA.
GADARLIS, vide GADAMALIS.
GADARONITÆ, sunt insule Septentrionalis Oceani.
vt habetur apud Æthiicam Sophistam, nondum editum.
GADASENA vide GADIANÆ.
GADDA γαδδα, Arabia regio. Stephanus ex Glaucō. Vrbs
est, in lib. Notit. Fortè GADDI, 2. Samuel. 23.
GADDI, vide TARTESSVS.
GADELONITIS γαδελωνιτις, regio post Halys fluminis
ostia. Strabo. Per Iota in secunda habet Epitome. Suspectæ
vox est Casaubono, cui fortè Galorum Ptolemai vide-
tur, vt addit.
GADENI γαδνοι, Albionis insula populi. Ptolemaeus. I. A-
DENI putat veram scripturam Camdenus. inuersa lit-
tera λ pro γ.
GADER γαδερ. Turris. Genesis 35. circa Bethel. vt le-
gunt 70. interpretes.
GADEROTH γαδρωθ, Palestina locus. Iosue 15. Sed
GIDERTHOAICH legit D. Hieronymus.
GADES Pomponio, GADIRA γαδιρα, Ptolemaeo, &
Apollodoro: ERYTHIA ἐρυθια, Pherecydi, vt Strabo
tradit: ἐρυθια, & per synopen ἐρυθν, Stephano. GADIR
Pænii

Pennis, auctore Solino & Plinio; qui septem eorum linguas significare addit. Pavimentum lapidibus stratum interpretatur Ioan. Tzetza, (qui & GADIRÆVM Mare habet) Terminum siue finem dici, auctor mihi est fide dignus B. Arias Montanus. Prius COTINVSΑ κοτινῶσα, dicta fuit, ut Dionysius ait. Stephanus eam quoque APHRODISIAM ἀφροδισίας, vocat. Apud Plinium lib. 5. cap. 22. GADIS legitur, & duas insulas eo nomine dictas, Maiorem & Minorem describit. Hanc IVNONIS ab incolis nominari; ab Ephoro & Philistide ERYTHIA, & à Timæo & Sileno APHRODISIAS dici; illam verò apud ipsos COTINVSΑ, & à Romanis TARTESSOS vocari tradit. Strabo quoque Gades insulas numero duali pradicat; duasq; esse perhibet. Vnam harum in Ostio Betis fuisse existimo. scribit enim Tzetza hunc fluvium illam alluere. Hodie autem vna existit tantum insula, cum vrbe cognomine. Cadiz enim Hispani, & insulam & urbem, sed nostra noster Calis malis vocant. Iuxta est exiguus scopulus, quem S. Petri Hispani nominant. Urbs Cadiz, quæ Casari lib. 2. Ciuium GADES pluraliter nominatur, IVLIA GADITANA AVGVSTA nomē habet apud Plinium. In insula verò medietate dua hodie supersunt vetusti adificij turres, Torres de Hercoles incolis dictæ. Herculem hic olim delubrum habuisse, auctores sunt Strabo, Plinius, & Mela. De Gadibus multa Philostratus 5. Priusquam autem ex his Gadibus discendam, libet ex Sallustij 9. Historiarum hac addere: Cum duas insulas propinquas inter se, & decem stadium procul à Gadibus, satis constabat suapte ingenio alimentis mortalibus gignere: Sic Non. Marcell. de Numeris & Casibus. Has verò nec nomino nec nosco: vixi ex Plutarchi Sertorio, qui eas sub nomine Atlantidum describit. Corruptus autem hic Nonius: nam pro decem stadium, decem millibus legendum, ex hoc loco Plutarchi. Vide ATLANTIS.

GADGAD γαδγαδ, 70. interp. mons, in quo Israelita castrametati sunt, Num. 33. & Deut. 10.

GADIANA γαδιανῶσα, Chamaia regionis, in Cappadocia opidum Ptolemaeo. GADASENA legunt interpretes.

GADILONITIS, vide GADELONITIS.

GADIR Montem, habet Egesippus: GARISIM Iosephus. sed sic quoque Egesippus alio in loco legit.

GADIRA γαδιῶσα, Palestina locus. Iosue 15. GEDERA legit D. Hieronymus.

GADIRI γαδιῶσι, Iosepho 1. Antiq. cap. 7. Europa populi. pro Gades puto.

GADIRICVS γαδιῶν, insula Atlantica pars, ad Herculis columnas. Græcum nomen EVMEΛI ἐβμελι, olim habuit, vernacula lingua Gadiri appellationem referens. ut refert Plato, in Critia, siue Atlantide. Nisi fabula sit, Gadiri siue Gades pars erit reliqua Atlantidis siue Americæ insule, atque hac non tam submersa, (ut idem refert in Timæo) quàm ab Europa atque Africa terramotu & illusione abrupta: & rectè à occidentem versus elongata videbitur. Quod si quis hoc Fabulam fabula compensare vocet, per me quidem licebit. Ostendunt se tamen rupturæ vestigia, si quis harum trium dictarum terra (adhibita geographica Vniuersalis tabula) partium littora, quo se mutuo adspiciunt, eminentiasq; Europa nempe atque Africa) cum concanitatibus Americæ penitus considerauerit. aded ut quis posset cum Strabone 2. dicere, non esse figmentum quod Plato ex Solonis sententia, de Atlantide insula prodiderit. Vide GADES.

GADIRIDE Porta, vide ALYBE.

GADIROTH vrbs, à Philistæis capta 2. Paralip. 28. An eadem cum GADEROTH?

GADIRTHA γαδιῶσα, Arabia Deserta opidum. Ptolemaeo.

GADITANAM Prouinciā, habet Liuius 28. Circa Gades nempe.

GADITANVM Fretum, vide FRETVM.

GADITANVS Oceanus, Plinio. Hodie Golfo de las yeguas vocari scio. GADITANVS Portus, in Basi- ca, circa Gades, Mela & Antonino. GADITANVS

Sinus, hodie Baia de Cadiz. ASTACENVM Astuarium est Ptolemaeo.

GADORA, vide GADARA.

GADROSIA, vide GEDROSIA.

GADROSII γαδρῶσι, Indica gens, sub quorum finibus Palimbothra opidum. Arrian. in Indicis. idem quoque sic vocat Gedrosios Ptolemai.

GAIA γαῖα, ciuitas Arabia Felicis apud Ptolemaeo. GEAPOLIM habet Ann. Marcellinus.

GAIA, PONTIA, MISYNOS, γαῖα, ποτλία, μισυνῶ, insula res à Ptolemaeo in Syrii Maiori describuntur. Vide à Neoteris insulas quasdam in hac Syrii describi, quas Solochus vocant.

GAISA γαῖσα, Arabia Felicis opidum, Ptolemaeo.

GESATI γαῖσατοι, Gallie populi, qui vna cum Senonibus Romam ceperant. Ad Rhodanum habitabant, Polybio: Eisdem ad Padum fluvium describit Strabo. Nomen gentis non esse, sed mercenariorum Gallorum dicunt Orosius & Plutarchus. Quid si à gesis ferendū, telo Gallico sic dictos? teste Virgilio 8. Aeneid. duo quisque Alpina coruscant gesa manu, quamuis gesa male sine diphthongo ibidem. Et uti gesa Alpina, sic quoque hac gens, Alpina nempe, teste Plutarcho in Marcello. In tabulis Capitolinis pro his Gesatis, GERMANI nominantur. quod annotauit Sigonius ad annū v. c. DXXXI. Horum Gesatorum locum Laetus Gayllaw interpretatur in Pannonia. Romandiolii sunt Gaudentio Merula. Ταῖστωι, sunt apud Etymologum.

GESION-GABER, vide ASION.

GESVM γαῖσων, flumen est apud Prienam, quod defluit in stagnum, Ephoro auctore. Neanthes verò scribit stagnum esse cum mari coniunctum: inter Prienam & Milerum. Athenæus 7. Meminit huius quoque Herodotus ad calcem libri 9. In Asia Minori. Vide GESSVS.

GETVLI & GETVLIA, γαιτῶλοι, καὶ γαιτῶλια, Libya Interioris populi, & regio; Ptolemaeo & Stephano. Hos Athenodorus GARTHEAS vocat, ut scribit Villanuanus, in suo Ptolemaeo. Iosephus eos EVILAEOS ἐβιλῶν appellat. Plinius habet hic Gatulos AVTOLALES, & Getulos DARAS. Idē habet GETVLIAM, in Mauritania Casariensi, vicinam Massesulis. GETVLOS describit in Tingitana, Philostratus 5. Inter Marmaridas & Nigretes, Dionysius Afer. Alia GETVLIA est versus mare, Honorio, inter Carthaginem & Numidiam. sic quoque Apuleio, qui Madauram patriam (quæ Madurus Ptolemai est) inter Gatulam & Numidiam ponit. Hac sub iuba rege erat, teste Dione. Gentem vnam reor, sed vagam. est enim, ut Pomponius scribit, natio frequens multiplexq; & ut Silius 3. inquit. Nulla domus plaustris habitant, migrare per arua Mos, atque errantes circumuectare penates. GETVLAM Thetim, habet Claudianus: pro Mari Africo. Vide GETVLI.

GAZETÆ, vide GESATI.

GAGÆ, vide GAGE.

GAGALICA, vide HERACLIA.

GAGASMIRA γαγασμῖρα, India intra Gangem vrbs. Ptol.

GAGAVDES, insula apud Plinium, Nili: In Æthiopia sub Ægypto videtur.

GAGE, Lycie vrbs, apud Plinium. PALÆONTICHOS. i. veteres muri, antea nominata Stephano, qui legit γαγῆ, GAGE quoque fluvius Lycie est Plinio; vnde gagates lapis nomen habet. Idem Dioscorides ait, qui ad huius fluminis ostium Plagiopolim γαγισπολῖς, ciuitatem collocat. sed male γαγῖς pro γαγῖς legit. GAGÆ γαγῖς, Stephanus habet. γαγῖν, Aetius. Dicitur & GANGES, si Nicandri Scholiasti creditur.

GAECOME γαικωμῶν, Phrygie opidum, quod nunc Gaiuo. Hor ex Leone Imp. Leunclausius in suo Onomastico.

GAGVARIENSIS Episcopus in Africa. teste Collatione Carthaginiense.

GAI, vide HAI, & IEABARIM.

GAIONATIS Fundi in Africa, meminit Ammianus 29.

GALONATIS legebat Mariangelus. Circa Tingitanam castellum est.

G A

G A I T I A, *sive* Iaitza, *Bosnie* regionis primaria vrbs. *Laonicus*.

G A L A, *vile* GALAPHA.

G A L A *ad* γαλάδ, mons, *sive* Testimonij collis, *Genes. 31. Indic. 7. Trans Euphratem est. GILHAD* legit Pagninus. *Inde* GALADENA, & GALADITIS regio, apud Iosephum, *Antiquit. 2. circa finem, & 6. cap. 5. Vide GILEAD.*

G A L A B R I I γαλαβροι, *Dardanica* gens, circa Thraciam, *Strabo 7. Videndum an sint Galadra Stephani.*

G A L A C T O P H A G I γαλακτοφάγοι, *populi* circa Mysiam *Europæ* videntur, apud Homerum v. *Iliad 9. Circa paludem Maotim aliquando habitasse, auctor est Nicolaus, apud Stobæum. qui addit Anacharsin ex horum numero fuisse. In Libya quoque sunt Herodoto in Thalia. γαλακτοφάγοι vocat Columella Nomadas, Getasq. Eisdem puto cum HIRPOMOLGIS. Vide SCYTHÆ.*

G A L A C T O P O T A E, *vide* GALACTOPHAGI.

G A L A C Y M, *vide* CALATVM.

G A L A D A γαλάδα, *Arabia* regio, *que & GALADENE, Stephano. γαλαδωνοι, populi* sunt apud Iosephum *Antiq. 13. cap. 21. quorum reginam Laodiceam contra Paribos bellum gessisse ait. Vide GALAAD.*

G A L A D E N A, *vide* GALADA, & GALAAD.

G A L A D I N A, *vide* BASAN.

G A L A D I T I S, *vide* GALAAD.

G A L A D R A γαλαδραι, *Macedonia* vrbs, in Pieria. *Item GALADRVS Mons, & GALADRVS Campus, Stephano. Vide GALABRII, & CHALADRA.*

G A L A E V S, *vide* GALESVS.

G A L A I C A, *vide* BRIANTICA.

G A L A M A, *vide* CALAMA.

G A L A N I S, *Phœnicia* vrbs, a terra absorpta est, apud Plinium.

G A L A P H A γαλαφα, *Ptolemao Mauritania Tingitana* vrbs, *que* Garcis, & Galafa *Marmolia. GALA* Antonini putatur, a Simlero.

G A L A P I A E Rex, Rodan: a Raimundo victus. *In Syria, habet Robertus Monachus.*

G A L A R I A, & GALARINA, *vide* GALERIA.

G A L A S A, *Plinio in Calesyria* vrbs. *Volaterranus dicit GERASAM Iosephi esse.*

G A L A S S V S, *vide* DAGALASSVS.

G A L A T A γαλάτη, *Phocidis* mons: olim ACRVRIVS dictus. *Plutarchus in Phocione. Est & Sicula insula, Gaulo vicina: Plinio. cuius terram occidere serpentem tradit. Huius etiam meminit Pomponius. vide CALATHÆ.*

G A L A T A N I, *Sicilia* populi sunt *Plinio. Galati a quodam anonymo non contemnendo hodie nominantur. Simlerus putat GALEATE Antonini, quam CALACTAM Ptolemei dicit. Vide CALATÆ.*

G A L A T A E, *vide* GALLOS, & EGOSAGÆ.

G A L A T E A, *vide* MANIVA.

G A L A T H E A *Ciuitas* ab vrbe Constantinopolitana *P. M. centum quinquaginta. In hac tunica Domini seruatur, vt refert Greg. Turonens. de Gloria Martyrum.*

G A L A T I A, *que & GALLOGRÆCIA, γαλλογρακία, vnico L. Strabone teste, Asia Minoris regio est. Partem Phrygia dicit Strabo. Regionem Gracia nominat Euphrada, Oratione 4. De Gallogracis lege Florum 2. cap. 11. GRÆCOGALLIAM & BVCELLARIORVM Γαλακτοφάγοι, regionē (quorum etiam meminere Pachymetrus, Cuioplates, & Porphyrogeneta.) eam appellat Suidas. Idem dicit ANCYRANOS suo tempore nominari, qui quondam Gallograci vocabantur. GALLI ASIATICI nominantur in Fastis Romanor. GALLIAM MINOREM nominat Niceph. Callistus 8. cap. 53. item Socrates non semel, in qua Ancyra. Hæc eadem GALATIA Prima vocatur in Ephesino concilio. GALATIAM ORIENTALEM eam ab incolis dictam, scribit Tzetza. ad differentiam Occidentalis, ni fallor. Leunclauio Gelas: Castaldo Chiangare nominatur. Gallogracia populi sunt*

G A

Testofage, Tolistobogij, & Trocmi: Liniō. Sed Galatia regionis quadam pars SALVTARIS cognominatur in lib. Notitiar. GALATIA Phrygia opidum, Zosimo 4. Vide CALATIA, & BVCELLARIORVM.

G A L A T I C V S, *vide* GALLICVS.

G A L A T I S γαλατῖς, *Syria* caua vrbs; *Polybio 5. Vide CALATIS.*

G A L A V A, *Anglia* opidum. *Antoninus. Kellenton vocat Camdenus.*

G A L A V L E S, *populi* Africani: teste Prudentio 2. ad Symmachum, ad quem annotauit Fabricius hæc, *Eorundem mentio est apud scriptorem ignobilem hoc versu, Marmarideq. leues, & cum Garamante Galaulus. Galaula vsi sunt hasta quadam solida, instar venabuli, tota ferrea: quam Cruppeam dictam reperimus. vnde Cruppellarij milites apud Tacitum memorantur. Hæc Fabricius. Vide GAVLALES.*

G A L A X I A γαλαξίον, *Bœotia* locus est, *Plutarcho in libello Pythia, cur non reddat oracula. Mauritania Cesariensis quoque in Scheda III. tabula Peutingeriana, qua nondum edita.*

G A L B A A T H, *vide* NAIBOTH.

G A L B A E C A S T R V M, *in Africa* ciuitas: *D. Augustino, & Cypriano in concilio Carthaginensi. Item. Viç. Vicens.*

G A L B A E C A S T R O R V M reliqua, *in Veragrjs, quorum meminit Cesar, in principio lib. 3. belli Gallici; spectantur hodie etiamnum inter S. Mauricij & S. Ioannis le vien cognominata opidula, vt Gab. Simeonius annotat in suis Observationibus; vulgoq. locus, La Morte des Sarafins appellari dicit.*

G A L E A G R A Turrus, *Liniō lib. 25. est prope Trogilorum portum, in Sicilia, qua hodie, vt Aretius tradit, Scala Græca vulgo dicitur. περὶ ποταμῶν à Plutarcho nominari, omisso turrus nomine, annotauit Sigonius. περὶ ποταμῶν, tamen turris Latinus est.*

G A L E A T A E, *vide* GALATANI.

G A L E A T E, *Antonino Sicilia* vrbs, *in littore Septentrionali. Corruptè, pro CALBACTE diuifim.*

G A L E N I R V S locus, *Potamia Superioris regionis. In vita S. Theodori Archimandrita. In Asia Minori est.*

G A L E O T A E γαλεοταῖ, *Attica* ges, *Stephano. Vide HYBLA.*

G A L E P S V S γαλεψῶς, *vrbs* Thracia, & *Pæonum, Stephano, Thucydidi, Herodoto, & Strabonis epitoma. Perit in medio, Suida. GALEPSVM Eubœa locum maritimum, habet Plutarchus 4. Quest. conuiual. vbi huius amœnissima descriptio. Sed mendosè adfirmauerim, pro ADEPSVS. Vide GAPSSELVS.*

G A L E R I A γαλερία, *vel GALARIA, per A enim in secunda alio loco legitur, apud Diodorum lib. 16. & 19. GALERNA est Phauorino. Gagliano hodie nouo vocabulo appellat Aretius. Stephanus habet GALARINAM vrhem, & GALARIAM regionē. In Sicilia est.*

G A L E S, *numero plurali, locus* in Ammonia. *Victor Vicensis, lib. 1. de persecutione Wandolica.*

G A L E S I V M, *vide* GALLESIUM.

G A L E S V S, *agri Tarentini fluiuius, Vibio: quinque millibus ab vrbe distans; vt eam describit Linius lib. 25. Huius meminit Virgilius lib. 4. Georgicorum: Item Horatius, & Martialis. Eundem EVROTAM nonnulli nominant, vt tradit Polybius lib. 8. sed GALEVM γαλεών, eum vocat, an rectè, doctioribus iudicandum relinquo. Bagrada nouo vocabulo appellat eum Ligorius, in sua tabula Neapolitana. γαλεών, apud Polybium legi à Victorio video; nescio quo vsus codice. GALESVM quoque Tuscia fluiuium, facit ex Virgilio Onuphrius, in tribu Galoria, quod ignoro. Vide EVROTAS*

G A L G A L, *vel vt Chaldaei CHILGAL, locus* Palestina, ad Iordanem. *vbi duodecim lapides positi sunt. Iosue 4. 10. Indic. 2. & 2. Samuel. 19.*

G A L G A V I A, *vide* BASILIA.

G A L I B A, *vide* OGALIBA.

G A L I B I γαλιβῶι, *populi, & montes, sic dicti, in Taprobana insula. Ptolemaus*

G A

GALYLÆA γαλιλαία, Palaestina regio, & pars Syria, Straboni, Plinio, & Matth. 4. **GALILÆVM** Mare ibidē & 15. item Marci 1. quod est TIBERIADIS, inquit Ioannis 6. Hoc idem GENESARETH stagnū est, Luca 5. **GALIM**, vide GISCHALA. **GALINDÆ** γαλινδαί, Sarmatia Europææ populi sunt Ptolemaeo. Salinde fortē in Prussia hodie. **GALIPSVS**, vide GALEPSVS. **GALISVS**, vide IALYSVM. **GALITZA** locus in Rossorum toparchia; apud Glyca continuatorem, & Nicetam. Minoris Rossia partem vocat Caropalates in Officialibus Constantinopolitan. **GALLA**, opidum Africa Interioris, à Corn. Balbo expugnatum. Plinius. **GALLABA**, Osihoena regionis vrbs. in lib. Notit. **GALLÆCI**, vide CALLAICI. **GALLANIS**, Episcopalis locus, sub sede Scythopoli. G. Tyrius. **GALLERA**, vel GALLORA, Tuscia locus. in Fragmento Antonini. circa Gallorum fluvium, hodie sic nominatam. Puto nomen hactenus retinere. **GALLERI Villa**, in Ariminensi agro. vbi locutum Gallinaceum, scribit Plinius. **GALLESIVM** γαλλιστον, Ephesiorum vrbs, Stephano. Apud eundem quoque montis nomen, ibidem. qui Phaurino quoque notus, sed simplici γ. γαλλιστον. **GALLESIVS** γαλλιστος, mons alicubi, Gregora. Circa Constantinopolim fortē. **GALLETI**, Gallie Lugdunensis populi, Plinio 4. cap. 18. Eisdem vocat CALETOS, vt puto, lib. 13. cap. 2. Vide CALETES. **GALLEVA**, vide CALEVA. **GALLI ASIATICI**, & GALLI SCORDISCI, vide GALATIA. **GALLIA** Latinis, CELTOGALATIA Ptolemao, & Grecis: quam COMATAM cognominant Plinius, & Mela. Europa regio. Hebrais TZARPHAT vocari, Postellus scribit. Idem Ar. Montanus, in abdiam prophetam. Regnum Francicum vulgō vocatur. Huius pars etiam antiquitus IBERIA dicta fuit, teste Strabone 3. de qua Vide IBERIA. **GALLIA AQTIVANICA**, ea Gallie pars quæ Ligeri flumine, Oceano, Pyrenæis montibus & Cenneno monte comprehenditur. De cuius nominis ratione & linum sub variis imperiis distinctione, consule Burdigalam Elia Vinei. Vide AQTIVANIA. **GALLIA BELGICA**, vide BELGICA. **GALLIA BRACCATA**, vide NARBONENSIS. **GALLIA CISALPINA**, Italia regio Plinio: qui eius partem ITALIAM SVBALPINAM vocat lib. 16. cap. 11. ITALIA GALLICA γαλιτικη, & Appiano in Annibalicis, item GALLIA CITERIOR est apud eundem, sic quoque apud Casarem, Hirtium, & Salsitum. **GALLIAM VETEREM** nominat Ausonius ad Gratianum Imp. Hanc diuidunt veteres in GALLIAM CISPADANAM, & TRANSPADANAM vt Plinius & Strabo. ITALIAM TRANSPADANAM nominat Gellius 5. cap. 18. ITALIAM LIGVSTICAM Diodorus 11. Leander Lombardiam di la, & di qua del Po, eadem significatione vocat. Padum enim Itali Ponominant; & cis, atque trans, per la & qua, interpretantur. GALLIAM Cispadanam olim BIANORA, postea FELSINA, tandem AVRELIA & EMILIA dicta fuit, vt Cato in suis Originebus scribit. fides sit penes auctorem. **GALLIA LVGDVNENSIS**, eadem est cum CELTICA, Casari & Plinio. LVGDONESIA λυγδωνισια est Ptolemaeo. Huius incolæ CELTAS & GALLOS nominat Casar. LVGDVNENSIS SENONIA habetur in lib. Notitiar. quæ alijs vocatur LVGDVNENSIS IIII. **GALLIA MINOR**, vide GALATIA. **GALLIA Narbonensis**, quam Casar PROVINCIAM ROMANAM vocat. Vide NARBONENSIS. **GALLIA NOVENNIPOLANA**, apud Sex. Rufum

G A

dicatur, etiam in lib. Notit. vbi eius vrbs Lapurdum nominatur. Libellus Dignitatum, quem Schonbouiū edidit, item Antoninus, duodecim eius ciuitates nomine numerant. Nouem populos Aufci commendant, & Elusata, inquit Ammianus, lib. 15. vt legit Hermolaus. in meo excuso legitur, Vasata, male sortasse. Hodie fortē Gascoigne, Gallie Aquitania pars, vt Cœnalis verit. VACCEIAM hanc appellari vidi non semel in Sanctorum vitis. **GALLIA RIPARIENSIS**, in lib. Notit. Hæc alijs VIENNENSIS Prima vocatur. **GALLIA SVPERIOR**, vide BELGICA. **GALLIA TOGATA**, pars Gallie Cisalpina. Huius meminit Dion, Casar, Cicero, & Plinius. hic eam ab Ancona incipere ait. A Carnis & Venetis colli, scribit Mela. Huius vrbes lege apud Ptolemaum. ARIMINVM videtur à Lilio 28. vocari, vbi hæc, Ariminum (ita Galliam appellabant) Sp. Lucretio obtigit. An huc referenda Varronis 1. RR. hæc verba, Ager Gallicus, Romanus vocatur, qui viritum cis Ariminum datus est, vltra agrum Picenum. **GALLIA VIENNENSIS**, Ammiano 15. Hanc in quinque prouincias distinguit Lib. Dignitatum. **GALLIANI SALTVS**, qui AQVINATES cognominantur, inquit Plinius, in octaua Italia regione est. Galeata hodie videtur Leandro. haud procul Foro Lini, vt addit Hermolaus. **GALLICA**, vide CALLICA. **GALLICA Via**, in Campania, per Pompeinam alicubi, Frontino 2. cap. 6. Stratagematum. **GALLICA FLAVIA** γαλιτικη φλαβια, Ptolemao Ilergetum vrbs, in Hispania Tarraconensi. Fraga hodie dici, Varro mihi fide dignus testis est. Inter Casaraugustam & Ilerdam. Est GALLICVM Antonini. **GALLICÆ FALVDES**, à Virruuo vocantur (vt tradit Mar. Niger.) intus maris Adriatici recessus, in qua Vrbs Veneta sita est. Lagume de Venetia puto hodie dici. Vide SEPTEM MARIA. **GALLICANA Statio**, Bithynia locus. vbi Metaphrastes tradit mortuam Constantiam vxorem Galli Imp. In vita S. Artemij. Vide GALLICA, & CENOS GALLICANOS. **GALLICANVS**, MASSICVS, & GAVRVVS, synonyma sunt montis Campanie Felicis, qui hodie GERTO vocatur, vt referunt Blondus & Leander. Massici & Guri memoria est apud Plinium, Liuium, Ciceronem, Statium, & Ubium. Gallicani montis, meminit Plutarchi Annibal: & Gallicani saltus meminit Cicero, pro P. Quinctio. Sed GALLICVLAMONS est apud Liuium, hoc tractu: circa Casilinum. **GALLICI**, vide CALLAICI. **GALLICVS** (vel GALATICVS, vt Græcum sonat,) SINVS MAIOR, dicitur à Strabone ea pars Maris mediterranei, vbi Rhodanus se in illud effundit. AD GRADVS vocatur ab Am. Marcellino. Catonem in Oratione de consularu ANGVLM GALLICVM eundem appellare, annotauit Sigonius in Liuium. Sed Gallicum Sinum, apud eundem Liuium lego, lib. 26. & 30. item apud Iustinum lib. 43. Vide Poldi historiam Nemanensium. GALLICVS SINVS MINOR, eidem Straboni est ad Aphrodisium promontorium, montis Pyrenæi. Hic SALSVS nominatur à Pomponio. **GALLICINVM**, & GALLINICVM, vide CALLICINVM **GALLICVM**, vide GALLICA FLAVIA. **GALLIENI Imp.** sepulcrum, in via Appia, nouem ab Vrbe millibus. Historia Miscella 11. **GALLIM** vrbs, 1. Samuel. 25. GETHIA γεθια, vocat Iosephus. GALLIM quoque meminit Esaias 15. vbi AGALLIM habent 70. interpretes. **GALLINARIA Sylua**, Straboni & Ciceroni, in Campania est. In Cumano sinu est Pomp. Sabino, ad 6. æneidos. vbi TRIVIÆ Lucum nominari à poëta putat. Sanfelicius dicit hodie La peneta de Patria vocari. Vide GALLINARIA. **GALLINARIA insula**, est in Mari Tusco, contra montes Ligusticos, vt eam Varro describit, lib. 3. de Re rustica, & Columella 8. in Sotomenus Eccl-

Ecclesiastica historia lib. 3. cap. 13. Huius etiam meminit Sulpitius in vita D. Martini. Isolade Arbenga puro hodie dici.

GALLIPOLIS, vide **ANXA**.

GALLIS Municipium Italiae, est apud Frontinum Nansijs. Idem forte cum Calles.

GALLITÆ, Alpina gens, à D. Augusto deuicta. Plinius.

GALLITALVTÆ, Indiae populi, iuxta Indum fluium. Plinius.

GALLOGRÆCIA, vide **GALATIA**.

GALLOLIGVRES, & **LIGVÆ**, habet Strabo. **GELTOLYGIOS** Aristoteles in Admirand. Horum tractus olim circa Masiliam erat, ubi hodie Provença, quæ **GALIZIA** **NARBONENSIS** II. Genali. Sed & **Languedocum** comprehendit. nam Agatham apud Galloligures describit Suidas. Quam hodie Provençam nominant, **PROVINCIA** proprio nomine, primus inter Latinos (ni fallor) vocavit Diaconus. Prouinciæ Romanorum (erat enim) appellat Caesar. **PROVINCIA** **NARBONENSIS** vocatur in antiquo marmore, quod publicum fecit ex hortu suo, Poldus, in Nemausensium Antiquitatibus. Hos Galloligures describit Lucanus 1. his versibus. Et nunc tunc Ligur, quondam per colla decora Crinibus effusus toti prelate Comata.

GALLONIANA, vide **MANSIO**.

GALLORA, vide **GALLERA**.

GALLOS, antiqui **CELTAS**, & **GALATAS** vocauerunt, auctore Appiano alex. Antiquissimis tamē scriptoribus, uti Herodoto, & alijs eius ætatis, **GERMANI** quoque sub Celtarum nomine comprehensi fuere. Quæ nunc à Græcis **GALATÆ** nuncupantur, inquit Iosephus Antiquitatum libro 1. olim dicti sunt **GOMERITÆ** γομεριται.

GALLVCIVM, in Apulia est Platina, & God. Viterb. ubi Innocentius II. papa captus fuit.

GALLVS γαλλος, Bithynia fluius, Plinio, Strabone, Firmico, & Marcellino testibus. Hunc Pinetus Garippo vertit. Ouidius 4. Fast. eius quoque meminit. Inter aut viridem Cybelem, aliaq; Celenas, Amnis ite infans, nomine Gallus aqua. In Sangarium influit, Claudiano & Martiano testibus. In Phrygia Epicteti, apud Modran oritur: Straboni. Pestem autem adluit, Herodiano. Antea **TEBRIAS** τηβrias, vocabatur. ut docet Stephanus. **Lycæonia** fluium facit is qui Oratione funebres animalium scripsit. quo auctore autem, ipse videtur.

GALMODROBSI, Asiatica gens, ultra Gangem, Plinio.

GALONATIS Fundus, vide **GAIONATIS**.

GALOPES, Arabia Felicis populi, ad Caput sinum. Plinius.

GALORVM γαλλορον, Galatia vrbs, Ptolemao. Vide **ZAGORA** Arriani.

GALOTZA, sedes Episcopalis, sub patriarcha Constantinopolitano. Balsamon.

GALTIS, opidum ad Auchæ fluium, Iornandi. In Mæsia videtur. quam forte Galoldiam putat Lælius. & Auchæ fluium, Temes maior. sed **ANCHÆ** per n. hic legitur. & putat idem cum **CALATIS** Strabonis. fides sit penes illum.

GALYBÆ γαλύβη, Africa Propria vrbs, apud Ptolemaum.

GAMBRIVNI, vide **GAMBRIVII**.

GAMALA γαμала, Stephano & Suetonio, Gaulanitis vrbs. **CAMALAM** olim vocatam putat Egesippus. quoddam formam cameli præferat. Ad lacum Semechonitidem contra Taricheas quoque, 4. belli Iudaici, cap. 1. A terra absorptam scribit Plinius. Alia **GAMALA** Equitum, γαμала πόλις ἰππέων, vocatur à Iosepho 3. belli Iudaici, & Antiq. 13. eamq; in Galilæa Superiori, coniunctam cum Carmelo monte describit. Vide **GABALA**.

GAMALIBA γαμалиба, India intra Gangē vrbs. Ptolem.

GAMANODVRVM, Ptolemao est Norici vrbs: Gamartingen est Læzio, in R. P. Romana. Vide **IVVAVIA**.

GAMAPIVM vicum, habet S. Eligij vita. Eadem **SCERPINIACVM**, alium. Genape illud vulgō. hoc autem ignoro.

GAMARGA γαμαργα, Media regiuncula est, apud Dioscorum 19.

GAMARINGA, locus vocatur in diplomate Caroli magni. Gemar hodie esse, prope Selestadium, vult Rhenanus.

GAMBRE, vide **CAMBRE**.

GAMBREIVM γαμβρειον, Æonia vrbs. Stephanus. **GAMBRIVM**, & **PALÆGAMBRIVM** opida, habet Xenophon 3. Græcor. sed sine diphthongo in penultima.

GAMBREVES, Æthiopia sub Ægypto opidum. Plinius.

GAMBRIVII, Germania populi sunt Tacito; Cambray urbem Episcopalem, ad Scaldim sitam, inde forte nomen habere putat Althamerus. Idem sic insit: Sunt qui Gambriuios, in Sicambros, hoc est, Geldrenses cecisse opinantur. Ex Gambriuiis Hamburgum facit Peucerus, cui videtur assentiri H. Ianus. Annus in Berosum (si his credendum) scribit Plinium quoque Gambriuiorum, & Gambriuiæ regionis meminisse. quod mihi ignotum est. **GAMABRIVNOS** γαμαβριωνος, habet Strabo. Hamburgum, ut hoc addam, olim castellū fuisse, & Hochburg vocatum, scribit Alb. Stadenfis. De huius vrbs nomine & etymo multa Goropius in Originibus, ac veriora Erpoldus in Chronico Caroli Magni, Germanica lingua edito.

GAMBRIVM, vide **GAMBREIVM**.

GAMBVA γαμβυα, Phrygia Maioris vrbs, Ptolemao.

GAMMAVSA legunt interpretes.

GAMACE γαμακεν, Arachosia regionis opidum. Ptolem.

GAMMAIDES, de quo hac Seruius in 3. Georgicorum.

Quæ Rhodope mons Thracia protentus in Orientalem plagam, Gammaides in Septentrionalem reflectitur. Vide **GANI**.

GAMMAVSA, vide **GAMBVA**.

GAMPHASANTES, Æthiopia populi, Plinio & Mela. Hos **AFRICERONES** ἀφρικερονες, Ptolemai esse credit Villanovanus.

GAMPHELAS, vide **MALEA**.

GAMPELI γαμπελι, Macedonia vrbs, Hesychius. **GAPSELO** haud dubie.

GAMVNDIA, vide **HAVBERTINGA**.

GANADIS, S. Samone, & **SARCIGITVA**, S. Guria patria, ut refert Metaphrastes in eorum viru. Circa Mesopotamiam loca videntur, haud procul ab Edeffa.

GANANDADOPYDNÆ, γανανδαδωνδυνας, Carmania Deserta populi, apud Ptolemaum.

GANDAMVS, Pomponio ad sinum Arabicum vrbs est, in Arabia Felici.

GANDARA γανδαγα, India vrbs, Stephano. cuius regionem, idem **GANDARICAM**, & populos **GANDARICOS** vocat. **GANDARITIM** Regionem vocat Strabo. Ptolemaus habet **GANDARAS** γανδαγα, populos, in India extra Gangem. **GANDRIDAS** Plutarchus, de Fortuna Alexandri. **GANDARÆ** videntur Scythæ, apud Pomponium. **GANDRI** γανδρι, & **GANDARÆ** γανδαραι, sunt India populi: eidem Stephano. Circa Gangem sunt Diodoro **GANDARIDÆ** etiam. Vide **GANGARIDÆ**.

GANDARII γανδαριοι, in Persia gens. Herodoti Thalia.

GANDRI, & **GANDRIDÆ**, vide **GANDARA**.

GANEDEN, vide **PARADISVS**.

GANGA, & **GANGITA**, γαγγα & γαγγιτι, Thraciæ amniculus. Appianus 4. Ciuilium. Vide **ANGITES**.

GANGAMA γαγγαμα, circa Maotidem locus, Straboni 7. ubi pisces ex glacie effodiuntur. Ad Bosporum Cimmericum videtur, ut interpretantur Xylander & Bonaccio-lus. Casaubonus autem non loci nomen, sed retis genus esse mauult.

GANGANI γαγγανοι, Hibernia gens, apud Ptolemaum. Eosdem esse cum **CONCANIS** Hispania, sibi persuadet Camdenus. Inde huc nempe transmigratis. Vide **CANGANORVM** Prom. & **TANGANI**.

GANGARAY γαγγαργα, Albania opidum Ptolemao. Bachu hodie, ut Niger refert, qui ex deprauato codice **GATARA** legit.

GANGARIDÆ γαγγαριδαι, India populi, circa Gangis fluminis

fluminis ostia, Ptolemaeo, & Diodoro. Ultra Gangem ponit eos Q. Curtius, & Vib. Sequester. Gangaridis extimus est India populus, sic Solinus. GANGARIDES habet Virgilius 3. Georg. vide GANDARA.

GANGAVIA, vide BASILIA.

GANGEB γάγγη, Ptolemaeo regia est, iuxta Gangis fluminis ostium. Castaldo nunc dicitur Bengala. GANGEN ad Gangem fluvium habet quoque Strabo, aliam autem ab illa velle videtur.

GANGES γάγγης, Ptolemaeo & alius, Asia celeberrimus fluvius. PHISON παρθόν, Iosepho. In sacris litteris sic quoque appellari, D. Hieronymus & Eusebius contestantur. Eum esse qui hodie Ganga dicitur, Castaldus credit. Ger. Mercator verd contra eum esse contendit, quem nostro tempore Cantan appellant. Eius rationes vide in sua Tabula universali, ubi de eius situ & nomine doctissime disputat. Theuetus scribit Gualgas ab Indis dici. Plutarchus in libello de Fluminibus scribit Gangem olim CHLIARVM χηλιάρης, nuncupatum. Gangem etiam PADVM, & in superioribus partibus SIGOTA dici, nescio quis Deus in mentem dederit, ut scriberet, Athico. De hoc Gange vide quoque Apuleium I. Florid. GANGES Taprobana insula fluvius, apud Ptolemaeum, vide GAGE.

GANGETICVS Sinus, Maris Indici, apud Ptolemaeum, Golfo di Bengala Castaldo nuncupatur. GANGETICA Tellus, est apud Lucanum: & GANGETICVM Nemus, habet Seneca in Medea.

GANGINES Aethiopes, Africa gens, apud Orofiam I. & Aethicum. Guinea hoc tractu hodie.

GANGLVDEVICUS, in pago Mosano, octo Leucis ab Aquigrano. auctor Eginhartus in historia martyrum SS. Marcellini & Petri.

GANGRE Plinio, γάγγρη Straboni, Athenaeo, & Stephano, Paphlagonia vrbs. GANGRENA vocatur ab Euagrio. Galatia II. est in Ephesino concilio. Bellonius lib. 3. Observationum habet THEODOSIAM GANGRORVM Paphlagonia urbem; quam hodie Totia nominari addit. Idem Leunclavius, qui dicit eam ad Pontum Euxinum esse. Huius meminit quoque Pet. Gyllius in epistola quadam M. S. ex Aleppo, qua apud me est. (quo auctore autem, me latere fateor.) GANGRA etiam Arabia Felicia vrbs, Stephano. Ponti, apud Nicetam: quam Leunclavius Cangria vocari ait. vide GABRENENSIS.

GANI Montes, circa Thraciam alicubi. Gregora. versus Macedoniam, Niceta. Suidas quoque habet GANOS γάνος, montem, & GANIADA γανιάδα loca Thracia. An GAMMAIDES corrupte apud Seruium? TVGANOS maule legere Leunclavius, ipse viderit. Vrbs Thracia est apud Plinium GONOS, sed GANOS legit Pintianus ex manu scriptis codicibus, & Xenophonte 7. de Cyri Ascensu. γανός legit quoque Aeschynes. & GANIDEM γανίδα, aliam urbem ibidem habet idem, in oratione contra Ctesiphontem.

GANIADA, vide GANI.

GANIPOTES, vide SITONES.

GANODVRVM γανιδύργον, Ptolemai, Co stentz, Ad Acronium lacum, Scudo, Cognato, & Cœnali. Rhenanus verd & Althamerus Zurzach aut Tauffenberg ad Rhenū sita opida in eius locum ponunt. VITODVRVM idem esse cum GANODVRVM scribit Cognatus, in sua Burgundia.

GANOS, vide GANI.

GANT, vide GORDVNI.

GANTISCI. Nepos de viris illustribus in M. Aemilio Scauro. Consul Ligures & Gantischos domuit. Caniscos & Cantiscos habet Schottus, qui hunc auctorem recensuit. Crediderim Auieni GENTICOS esse. GATISCI legit Onuphrius, in Fastis.

GANZO vrbs, 2. Paralip. 28.

GAORIS, vide GOARIS.

GAPACHI γάπαχι, Aethiopia sub Aegypto gens. Ptol.

GAPHARA γάφαρα, Ptolemaeo vicus in Marmarica est.

GAPSELVS γάψελος, Thracia vrbs, & Thasorum colonia. Thucydides 4. mendose vercor, pro Galepsu.

GARADA, in Syria locus: Varroni I. de re Rustica, cap. 48. Huius agrum a fertilitate commendat. vide GYNAS.

GARAE, locus per quem primum Meander fluit: deinde per Ionas in mare. Luuius 38.

GARÆTIVM γαργήτιον, Messolorum in Africa castellum, a Calpurnio Crasso oppugnatum. Plutarchus in Parallelis historia Roman. & Græcor.

GARAMA, vide GARAMANTES.

GARAMÆI γαργαῖοι, Assyria gens, Ptolemaeo.

GARAMANTES γαργαῖται, Libya gens, Herodoto, Lucano, Plinio, Stephano, & Ptolemaeo: qui & GARAMANTICAM Vallem, (montem sic dictum) & GARAMA metropolim, ibidem habet. hac GARAMANTA Solino est, cuius nonnulli codices GARAMANNA legunt. De Garamantibus, & eorum regione, lege Lucianum in Diapsadibus.

GARAMANTITES, locus in India, ubi Garamantites lapis nascitur. sic dictus a loco, alias Sandastros. Plinius.

GARAMAS, Asia mons, ex quo Phasis oritur, Vibio. vide CAUCASVS. & PARIADES.

GARAPHA γάρφα, portus Africa Propria. Ptolemaeo.

GARAPHI γάρφαροι, montes Mauritania Caesariensis, apud Ptolemaeum.

GARASΥΔΕΞ, Ptolemaeo mons est, in Mauritania Caesariensi.

GARATES γαργάτες, Peloponnesi annis, in Arcadia. Pausanias.

GARBATA γάρβατα, Aethiopia sub Aegypto mds. Ptolem.

GARBENSIS Episcopi, in Africa, meminit Victor Vticenf. & Optatus Afer. An forte a Gerbi, ut hodie vocatur Lerothagitis insula?

GARB, vide ARABIA Petraea.

GARCVS γάρκος, Ptolemaeo. per C. interpreti GARCVS, insula ante Taprobanen.

GARDAMANIS, vide DORGAMANES.

GARDATES, militum genus, apud Aemil. Probum in Datame.

GARDAVCRETA, vide CAPPADOCIA.

GARDEI, Sarmatia Asiatica gens, Plinio.

GARDICIVM, Episcopalis sedes; sub patriarchatu Constantinopolitano. Balsamon.

GAREATÆ γαρεάται, Arcadia populi, Pausanias. Municipium Tegeatarum est apud eundem.

GAREATHYRA γαρεαθύρα, Cappadocia opidulum. Strabo.

GAREB γαρεβ, Collis. Hierem. 30.

GARELA γαρέλα, vrbs Archiepiscopalis: in Sanctionibus pontificum Orientalium. Circa Asiam Minorem. Geminato LL quoque scriptum reperio, apud Curopalatem.

GARENÆI γαρεναῖοι, Serica gens, Ptolemaeo. CARAMBVS I videtur legere huius loco, Ammianus 23.

GARES, Apulorum gens. Plinius 3. cap. 11. VARIES legit Pintianus, ab opido Varia.

GARESCHI, vide GARISCVS.

GARGA, Fons Euboëa, ubi Actæon laceratus est a canibus. Vibius. GARGAPHIÆ Vallem, vocat Ovidius locum in Boetia, ubi Actæon perijt. Huius meminit etiā Statius 7. Thebaid. Mendose itaq; apud Vibium Garga, pro Gargaphia, & Euboea, pro Boetia legitur. GARGAPHII Fontē etiā agnoscit Herodotus 9. in Boetia, circa Plateas.

GARGALIS, ubi natus Heliseus propheta. Dorotheus.

GARGANVS Mons, γάργανος, Plinio & Straboni. Ptolemaeus habet GARGARVM γάργαρον, in Apulia, ad Mare Hadriaticum. GARELIANVM vocat eum Luitprandus Ticinensis, & Siebertus. Hodie Monte de S. Angelo dicitur. GARGANVS est vrbs nomen, Iordanandi, ad Halym fluvium.

GARGAPHIA, vide GARGA.

GARGAPHII Fons, vide GARGA.

GARGARA γάρραρα, Troadis vrbs, ad Idam montem, Pomponio & Stephano. sed in primis Macrobio. Gargara est apud Strabonē. GARGARA, PHALACRA, LECTVM, & PERGAMVM, quatuor Ida promontoria: ut habet Isacius, apud Lycophronem. GARGARVM, etiam Luciano in Deorum iudicio, pars Ida est. IARGANVM corrupte, pro GARGANVM apud Ptol. legi, annotavit Casaubonus.

GARGARENSIS γαργαρον, Asiatici populi sunt Straboni. In Sarmatia Asiatice, iuxta Ceraunios montes.

GARGARIDÆ γαργαρίδαι, Indiae populi, Dionysio: circa Hypanim fluvium auriferum. Non sunt Gangaridi Ptolemai, ut quidam putant.

GARGARVM γαργαρον, est Lampacenorum opidulum. Et aliud Epiri: Aliud quoque Italia. Stephanus.

GARGARVS, vide **GARGANVS**, & **IDA**.

GARGAZA γαργάζα, circa Meotidem paludem vrbs. Diodor. 20. An Gersa Ptolemai?

GARGE γαργα, Libya gens, Stephano.

GARGETIAS Φονς, γαργαπιος ποταμος, qui Epicuri patriam irrigat. ex antiqua inscriptione, quam Neapoli vidi, in edibus peritissimi antiquarii Guilhelmi Hadriani Spatophori. Patria autem Epicuri, ut legitur apud Laërtium, Atheniense pagus est, Chagettus dictus, corruptè, pro Gargettus, nam **GARGETTVS** γαργαρίτης in Attica locus est, teste Plutarcho in Theseo: quem tribum Aegidis, vocant Stephanus & Hesychius. atque Gargetius Epicurus vocatur à Stobaeo, Sermone 39. Idem ab Aliano in Varijs. at geminato TT. Gargetium (vno T.) eundem Epicurum faciunt Suidas, & Cicero. Perichi & Democharis Gargettorum meminit quoque Athenaeus 6. Lege quoque Surrentinum Papinij.

GARGETTVS, vide **GARGETIAS**.

GARGILIANÆ Thermae locus Carthaginis videtur, apud D. Augustinum, in Breuiculo collationum.

GARIANNONVM, opidum Britanniae, in Littore Saxonic. lib. Notitiae. Guilhelmus Camdenus Yarmouth nono nomine interpretatur.

GARIB, vide **GAREB**.

GARIGA γαρίγα, Ptolemaeo: **SARIGA** interpreti: Ariae vrbs.

GARINDAI, vide **MARANITAE**.

GARIOFILVM, Tuscia opidum, nisi fallat Decretum Desiderij Regis, ab Annio editum.

GARIS, locus à Justiniano Imp. aedificatus, in regimine Eupoleos. Historia Miscella 20. An in Mesopotamia?

GARISAI populi, cuius vima laudat Corippus 3. de laudibus Iustini Iunioris.

GARISCVS γαρίσκος, Orbiliae regionis, in Macedonia vrbs, Ptolemaeo. **GARESCI** sunt Plinio.

GARISIMA γαρίσιμα, Palestinae locus, viginti stadiis à Sepphore. Iosephus in vita sua. Fortè idem cum Garizim.

GARTES, Gallia Aquitaniae populi, apud Caesarem. vbi hodie opidum Agen, ut Orontius in sua Tabula Galliae ostendit. Lestore est Marliano. Illud Agen **AGINVM** Antonij puto: γαρινον, Ptolemaeo: **AGINVM**, Antonini: & **AGENVVM** in lib. Prouinciarum. & apud Honorium, quicquid Episcopum Phoebadium vocat. **AGESINATES** hos quoque Plinij puto.

GARIZIM γαρίζιμ, mons Samariae. Procopius 5. A. l. f. Alifsum totius Samariae regionis, scribit Zonaras 1. Eius memoria est quoque Deuter. 11. 27. De Garizim & Hebal montium situ, consule Commētaria Masij ad 8. Iosue. Vide **GARISIMA**.

GARMAA γαρμα, Thraciae videtur opidum, Procopio 4. A. d. f. c.

GARNACA γαρνακί, Muriana praefectura, in Armenia Minori vrbs. Ptolemaeus.

GARNE, Portus Italiae: circa Garganum montem, Plinio. γαρνιον, meminit Goltzius, ex nummo.

GAROGLI, Caesari sunt Inalpine populi: Marlianus, & Paradisus eos in monte Mont Cenis dicto, collocant: Val de Morienne Vigenereo.

GARODES, Nili insula, cum opido eiusdem nominis. In Aethiopia sub Aegypto. Plinius.

GAROEAS γαρωίας, Indiae fluvius, in Cophenen desfluens, Arr. in Indica. An idem cū Gurae eiusdem 4. Alexandri?

GARONNA, vide **GARVMNA**.

GARPHETI, Arabiae Felicis fons: apud Plinium.

GARRHA γαρρήα, Mauritaniae Caesariensis opidum, Ptolemaeo.

GARRIENSIS Episcopatus, in Africa. Fragmentum Viç. Viçens. à **GARRA** fortè.

GARRYENVS γαρρυένος, fluvius Albionis insulae, à Ictore Ptolemaeo: Quis hodie, aut Yare vel Gerne, ut Credit Camdenus.

GARSABORA γαρσαβόρα, Lycaonum locus, circa Galatrazim. Strabo.

GARSAVRIA γαρσαυρία, Cappadociae regio, Ptolemaeo. Huius interpretes **GARDAVCRTA** legunt. Vide **CAPPADOCIA**.

GARSI, Galilae civitas, Iosepho belli Iud. 6. cap. 13.

GARSIDÆ γαρσίδαι, Ptolemaeo. **PARSIRÆ** interpretibus. Gedrosia gens.

GARTANENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

GARTHEA, vide **GARTVLI**.

GARVLI, populi cis Apenninum, sunt Licio 41. Ligu res puto.

GARVMNA, apud Caesarem Galliae fluvius, Gallos ab Aquitanis diuidens. Ptolemaeo **GARYNA** γαρυνά est. **GARONNA** vocatur apud Frontinum, sic quoque hactenus Garonne. **GARVMNOS** huius accolae idem Caesar appellat.

GARVMNI, vide **GARVMNA**.

GARVNDIA, locus Galliae videtur, apud Symmachum, lib. 9. cap. 83. An Garumna legendum, pro flumine?

GARVS, vicus Galatiae. Antoninus.

GARYNA, vide **GARVMNA**.

GASANDI γασανδίδαι, populi in Arabia Felici, Diodoro 3.

GASANI Plinij videntur.

GASANI, vide **GASANDI**.

GASMARA γασμαρά, Mauritaniae Caesariensis opidum. Ptolemaeus. Aliud à Casmare.

GASMVLICA gens, inter Romanos & Latinos educata, Gregora. Gasmulicum, permistū significare, scribit Pachimerius, sicq. vocari, qui è Latinis viris, Romanisq. mulieribus nati. Romæ autè. i. Græci, pro Romanis puto scribendū.

GAZORVS γαζορ, Macedoniae vrbs, in Odontica regione. Ptolemaeus. vide **GAZORVS**.

GASPENTIA, fluvii nomen, se in Mænum exonerantis. auctor Eginhardus, in Translatione SS. Martyrum Marcellini & Petri: lib. 1.

GASTRONIA γαστρονία, Macedoniae regio, Stephanus. ex Theopompo. Eandem cum **GRESTONIA** credo.

GATHEA γαθήα, Stephano Arcadiae vrbs est. ex Pausania 8. ut addit. Agri Cromij est.

GATHEATAS γαθαίτας, Arcadiae fluvius, in Alpheum erumpens, Pausania.

GATHYNIA γαθύνια, Laconicam civitatem maritimam habet Cedrenus: à Laone Lapathi F. exstructam.

GATIANENSIS, vide **GAZANENSIS**.

GATISCI, vide **GANTISCI**.

GAVANODVRVM, vide **IVVAVIA**.

GAVANTIS Tumulus, Lycophroni. locus vbi Adonis (quem Cyprij Gaultem vocant) sepultus. ut addit eius commentator Isacius.

GAVARA γαυαρά, Arabiae Deserte vrbs, Ptolemaeo. **CABARA** codicibus Latinis.

GAVBRETA, vide **GABRETA**.

GAVDIABENSIS Episcopus, in Numidia, Viç. Viçens.

GAVDIACVM, pagus territorij Turonici: Gregorio Turonensi, in S. Iuliani martyris vita. Pagus in diuione Rheimenfi est, Surio in vita S. Theodorici abbatis.

GAVDINA, vide **FRANCIA**.

GAVDIOMACVS, vide **CLAVDIOMACHVS**.

GAVDOS, vide **CLAVDVS**, & **GAVLOS**.

GAVELLENSIS Episcopus, nomine Severianus: est apud Honorium Augustodunensem. **CANELICENSIS** legit alius codex. & item alius **GABALENSIS**, verior.

GAVEORVM in Aegypto, meminit epistola Episcoporum Aegypti, ad Leonem Aug. in Conciliorum opere.

GAVGENA γαυγείνα, Sargarausene in Cappadocia vrbs, Ptolemaeo. **GAVRENA** legunt interpretes.

GAVGALIVS γαυγαλίος, mons Syriae, Sodomeno, & Callisto 9. cap. 15. In Edessenorum agro.

GAVGAMELA γαυγαμίνα, Assyriae vrbs est Ptolemaeo.

G A

Perfidis est Stephano: sed per 1. in penultima. Plinio per E. Plutarcho in Alexandro per n quoque. Haud procul ab Arbela fuisse, videtur ex 6. Arrbiani.

GAVGDÆ, populi Thracie versus Istrum, Plinio.

GAVIS Colonia, in Italia; meminit Frontinus M.S. Francisci Nansi. In Sabinis esse, decimo tertio ab Urbe milliario fuisse, sunt qui opinentur. Iuxta Eretum fuisse, putat Fulvius Cardulus.

CAVLADEMA, vide GOLA M.

GAVLALES, sunt Ethiopia gentes; antea AVVOLES dicti. Orosius. alius codex legit GALAVLES. De his Silius 3. Contenti parca durasse hastilia flamma.

GAVLANE γαλαν, Syria opidum; Iosepho, Antiq. 13. & belli Iud. 1. cap. 4. item Egesippo, qui GAVLANITIN regionem quoque habet.

GAVLANITIS, vide GAVLANE, & BASAN.

GAVLON, in Bisan; de tribu Manasse. Iosue 20. 21. & 1. Paralip. 6. γαλον legunt 70. interp.

GAVLOS, Pomponio & Plinio, GAVDOS Straboni. insula brevissimo traiectu à Melita Africi maris; cuius nomen in ipsa insula exstat, in quadam antiqua inscriptione, qua plebs Gaultana meminit. GOZO hodie dicitur. Ex Quintino Heduo. (GLAVCONIS est in Ptolemais Latinis, in Græcis non habetur.) γαλος insulam iuxta Carthaginem habet Stephanus. Vide CALATHE.

GAVMELLVM, vide LAVMELLVM.

GAVNA γαυνα, Media vrbs, apud Ptolemaum.

GAVNARITANVS Episcopus, in Africa, Fragmentum Victorii Vicens.

GAVRA γαυρα, Assyria mons, & GAVRANVM promontorium Tigridis fluvij ostio vicinum. Plutarchus de Montibus.

CAVRAANA, vide GAVGÆNA.

CAVRANA & GAVRANI, vide GAVRVS.

GAVRATÆ, in quibus CHIANI gens, sic Plinius. In sinu Persico est.

GAVRELEON, vide GAVRIVM.

GAVREVS γαυρος, Italia mons, cui ad laevam regio niuosa, ubi aqua tum odore, tum potu, amarissima: qua acicola medicandis oculis vrinuntur: ut habet Stobæus de Morbis: ex Heliodoro. An Ciceronis fontes? Vide GAVRVS.

GAVRIANENSIS Episcopus, in Numidia. Vict. Vicens.

GAVRINICA, vide POSSESSIO.

GAVRIVM γαυρον, quod est in Andro insula. Xenophon lib. 1. Græcorum. Forte idem cum GAVRELEON Andri portus, cuius meminit Linius 31.

GAVRVS, Campania mons, prope Puteolos, auctore Iuvenali, Servio, & auctore de Viris illustribus. GAVRANI montes Plinio, Historia Naturalis auctori. nunc Monte Barbaro dici, scribunt Fern. Lofredus, Scipio Mazzella, & Franciscus Lombardus. Huius mentio est etiam apud Arnoldum Abb. in Sclavorum historia. GAVREVM puto apud Strabonem. GAVRANAM Nicomachi, locum hoc tractu nominat Symmachus 8. Epist. 2. 3. Sed addam hic Scipionis Mazzella Neapolitani verba, quibus auxit libellum Elifj de Balneis, hæc: Huius montis pars Occidentalis GAVRVS, Orientalis & iuga eiusdem MASSICVS, & Septentrionalis FALERNVS dicebatur. γαυρον, quoque Ethiopia mons, ad sinum Arabicum, Ptolemao. Vide GALLICANVS.

GAVSAPHNA γαυσαφνα, Africa Propria opidum. Ptol.

GAUSENNIS, vide CAUSENNIS.

GAUTIGOTH, vide BERGIO.

GAVTVNNI, gens à Probo Imp. deuiecta: ut habet in eius vita Vopiscus. Sarmatia Europæe videntur. Fortè idem cum GOTHVNNIS.

GAUZACA, vide GAZACA.

GAUZANIA γαυζανια, Media vrbs, apud Ptolemaum.

GAUZANITIS γαυζανιτις, Ptolemao Mesopotamia regio.

GAZA γαζα, Palestina vrbs, Ptolemao. Iudicum 16. & Iosue 15. Stephanus eam quoque AZAM γαζα, vocat, item IONE Iohn, IVSIS, MINOS Iohn, & MINOA Iohn. GAZA, India etiam vrbs videtur, apud Poly-

G A

bium 11. quam Sophasenus rex Antiocho donauerat. Arriano 4. Alex. circa Sogdianam est. Opidum Ethiopia, circa Abaluten sinum, est Plinio. Vide CEDASA.

GAZABA, vide GABAZA.

GAZABIANENSIS loci episcopalis, in Africa: meminit Coll. Carthag.

GAZACA γαζακας, Media vrbs magna, Ptolemao, Stephano, & Ammiano. Est etiam in Paropanis vrbs, apud eundem Ptolemaum. quo loco interpretes GAVZACA legunt. Vide GAZACVM.

GAZACENA, vrbs Cappadocia videtur apud Strabonem 11. Vide CAPPADOCIA.

GAZACROEN, vide GAZACVM.

GAZACVM γαζακον, Persidis vrbs, ab Heracleo Imp. capta. In hac erat Fanum Solis, & Theaurus Cræsi Lydorum regis. Cedrenus. GAZACA Ptolemai puto. GAZENZIVM, & GAZACROEN, Persia vrbs ab Heracleo capta scribit Hist. Miscella, lib. 18. Vide THEBARMA. GAZACVPADA, vide ZAGACVPODA.

GAZE, Otena Armenia regionis opidum: Plinio 6. cap. 13.

GAZEORVM Nauale, in Palaestina, Ptolemao, viginti stadiis à Gaza distans. MAIVM γαζα, dictum erat, sed quod à Constantino Imp. Christianam religionem acceperat, vrbs facta est, & CONSTANTIA vocata fuit. Huic postea Iulianus Imp. ciuitatis ius ademit, nomineque Constantie priuauit: & GAZEPORTVM appellauit. Hæc ex Nicephori Callisti lib. 8. cap. 33. & lib. 10. cap. 4. Idem Sozomenus 5. cap. 3. Meminit huius loci etiam D. Hieronymus, in vita Hilarionis; MAIOMAM γαζα emporium, vocans. In Palaestina Prima ponitur à Concil. Ephesino III.

GAZALINA γαζαλιν, Ponti Polemoniæ, in Cappadocia vrbs, Ptolemao. Per o. in prima legunt interpretes. Vide GAZELOTVS.

GAZALVITIS, vide ZAGILLVITIS.

GAZANENSIS loci, in Byzacio, meminit Victor Vicensis, cuius Episcopum Bonifacium vocat. GATIANENSIS alia lectio.

GAZANFALA, Africa vrbs: D. Augustinus, & Cyprianus. in concilio Carthaginensi. GAZAVFVLA habet Fragmentum Vict. Vicens.

GAZARA γαζαρα, Palaestina vrbs, cuius Iosephus, & lib. Machab. meminit. Eandem esse cum GADARA Strabonis docet Casaubonus, eum adi.

GAZARENI, γαζαρωι, Epiphano sunt gens apud Babylonios.

GAZARI, Sarmatia Prima gens. Hist. Miscella 19.

GAZATÆ, in Cyrr bestica Syria regione gens. Plinius.

GAZAVFVLA, vide GAZANFALA.

GAZELVM, Cappadocia vrbs. Plinio.

GAZELOTVS γαζιλωτος, Galatia tractus, aut locus, videtur apud Strabonem. An Gazalina Ptolemai? Vide ZAGILLVITIS.

GAZENA γαζινα, Phrygia Maioris vrbs. Ptolemaus. Huius memoria est quoque in Chalcedonensi concilio.

GAZENSES, vide GAZACVM.

GAZER, (GEZER legit Chaldaus) locus, Iosue 10. 21. Iudic. 1. item 3. Reg. 9. ubi Iosephus GAZARA legit. vide GEZER.

GAZERON, vide ASSAREMOTH.

GAZETVM vinū celebrat 12. Variar. Cassiodorus. GAZETICA vina habet Sidorius. A Gaza puto, Palestina opido.

GAZIVRSA γαζιρσα, vrbs in Asia, circa Cappadociam: Dioni 35. GAZIVRA sine s. est apud Plinium, & Strabonem, ad Trin fluvium.

GAZORVS γαζαρον, Macedonia vrbs, Stephano, & Ptolemao, sed huic per σ γαζορον. γαζορος autem per σ Ptolemao Palaestina vrbs est.

GAZOS Stephano Indica vrbs. Vide PAZVS.

GAZVLENA, vrbs Egypti, ut patet in opere Conciliorū, ex epistola ab Egypti Episcopis scripta, ad Leonem Aug.

GAZVS vide PAZVS.

GEA γαα, opidum, iuxta Petram, in Arabia. Stephanus: ex Glauco, in Arabicis Antiquitatib.

GEAPOLIS, vide GEA.

GEBAL, vide HEBAL.

GEBALA γεβαλα, Varadolum, in Hispania Tarraconensi opidum, Ptolemaeo. Tertia pars Palaestina, sic Stephanus. Idem in voce γεβαλα, dicit Arabia regiunculam esse. Vide GABALA.

GEBANITAS Plinij, & CATABANENSES, siue γεβανίταις, Strabonis eisdem Arabiae Felicis populos esse, docet Hermolaus, in 14. cap. Plinij, lib. 12. GEBANITAE autem, & CATABANI Plinio lib. 5. cap. 28. diuersi sunt. atque hi CATABANES Solini. At angustius Arabici finis sunt.

GEBBETHON, vide GEBTON.

GEBENNA, & GEBENNICI Montes, qui teste Cesare Aeternos ab Helio discludunt. Vide GEMMENVS.

GEBONITAE γεβωνίταις, gens prope Hierosolymam. Stephanus. A Gehon fortasse.

GEBES, Phrygia Minoris fluuius, Plinio.

GEBONITIS γεβωνίταις, locus Syriae. Iosephus belli Iud. 2. cap. 14.

GEBRENI. Ficq; princeps amicitiae eius, rex Gebrenorum Oenides. Sic Dychis Cretensis, in fine lib. 5. An Cebreni?

GEDERA, vide GADIRA.

GEDNE γεδν, Africa Propriae vrbs. Ptolemaeus.

GEDOR, Palaestinae locus. Ioseph. 15.

GEDRANITAE, apud Plinium sunt populi Arabiae Felicis.

GEDREMOM, vide IETHREMOM.

GEDROSIA γεδρωσία, Asiae regio, Ptolemaeo. GEDROSIS Melas: Arrianus per A in prima legit; Agatarchides, & Diodorus semper per K. auspiciatur, γεδρωσία geminato ss. scribit Stephanus. Gest, Mercator; Circan, Castaldo; Gularate, Giraua & Moleto dicitur. Themetus ait à Georgiano Helmeckmenich, Indis Formipt, alijsq; Pipithi nominari. Eandem alibi quoque Abiadach vocat. An fidem huic habeam nescio; addo tamen, ne videar non legisse. Gedrosios nouo nomine Nautacos vocat Maffius.

GEDVSANVM Agrum, nominat Cicero de lege Agraria contra Rullum. Asiae Minoris videtur.

GEGINA, DVLLACA, ALBINIA, CROMA, Galliae vici, in vita S. Aldini.

GEGITANVS Episcopus, in Mauritania Sitipheni: est apud Vici. Vicens. GEGITENSIS est in Coll. Carthag.

GEHENNON, vide ENNOM.

GEHON, vide NILVS, & SILOE.

GELA, Straboni, & Ptolemaeo, sed hic GELLAYελλα, duplici LL. scribit; sic quoque Phalaridis Epistola. Siciliae vrbs mediterranea est. GELANI sunt Plinio, GELLENSIS Ciceroni. Locus ante ALINDI ad Idm, dicebatur, Thucydide auctore. Hanc Gelam Fazellus Alicata appellari ait. Leander Chezza nominat: nonnulli tamen Butera videri addit. Vide GELAS.

GELACA, vide SELCA.

GELAE, quos Graeci CADVZIOS appellauere, inquit Plinius. Ptolemaeo γελαι, & γελαιον, sunt Mediae populi, sed diuersi Gelas Plinij, & Gelos Ptolemai, hinc eisdem esse populos patet. Gelos etiam hoc tractu prodit Dionysius, vbi eius interpretes Auienus GERROS habet. Gelas, Castaldus Gilan nominat. Caddusij per duplex DD. scribendum, suadet Sigonius.

GELAEOS habet Cedrenius gentem, quorum mulieres suis meritis inperant. AGILAEI sunt Glyce.

GELAGIENSIS, flumen Dyrrachium ab Apollonia diuidens, decurrit in Epiro. sic Vib. Sequester. GENESVS autem legit Boccatus. GENVSVS Dionis videtur.

GELANVS γελαν & Libye Interioris opidum Ptolemaeo.

GELAS, Diodoro & Plinio Siciliae fluuius, in littore Meridionali. GELA Ouidio & Vibio. Hunc Niger & Erythraeus Cherza vocant. Leander & Fazellus verò Salfi. Idem Fazellus scribit Ptolemai HIMERAM iuxta esse.

GELASIVM PHILOSOPHIANAE, locus Siciliae apud Antoninum. GELA siue PHILOSOPHIANAE legit Simlerus, non recte, vt ego anguror. distantiarum

enim ratio cum Gela minime conuenit.

GELASSVS, locus duodecim miliaribus ab Euchaitis. In S. Barbara vita.

GELBIS fluuius, se in Mosellam exonerat, teste Aufonio. Nil hodie dicitur: Itely habet Scaliger, qui GELBIS per C legit. BELGIS habere nonnulla exemplaria annotat Pulmannus in suo Aufonio.

GELBOE mons, 1. Samuel, 31. & 1. Paralip. 10.

GELDA γελδα, Albaniae vrbs, Ptolemaeo.

GELDVBA, vbi LEGIO IX. Antonino, Floro, & Tacito Germaniae vrbs est. Castellum Rheno impositum, scribit Plinius; vbi siferis generositas praecipua. Diueus putat Galte, caput regionis Geldriae esse. Gelb ad Rhenum, Simlero videtur. Non ad Rhenum, sed à Nouesto occidentem versus quatuor à flumine miliaribus Italicis, constituit Bruno, in suo Nouesto. Ad Rhenum puto: milliare infra Coloniam Traianae: & Geldub hactenus vocari. GELDVBA in Thracia est quoque, nisi fallat Vsuardus, in suo Martyrologio, ad XIII. Cal. Ian. (GESORIACVM, pro Gelduba autem legit Vinetus, apud Florum.)

GELONTES, Atticae tribus, Herodoto 5. THELEONTES autem mauult Casaubonus ad 8. Strabonem.

GELIMER, Windlorum locus, apud Agathiam. Sed Leunclauius docet vocem corruptam; atque proprium viri esse.

GELISA, fluuij nomen, in Gallia Aquitanica, qui lambit Elusij urbem. In S. Paterculi vita, vt annotauit Scaliger ad Aufonium.

GELISITANAE Ecclesia, in Africa, meminit D. Augustinus. Epist. 162.

GELLA γελλα, Vaccaorum vrbs, in Hispania. Ptolemaeo. Vide GELA.

GELLAYελλα, populi in media Albania. Zonaras 2.

GELLENSIS, vide GELA.

GELLI populi, sunt in Mamertini panegyrico, Maximiano Imp. dicto. mihi ignoti.

GELLVS fluuius, Floro 2. cap. 6. in quo pons cadaueribus fuit factus, ab Annibale. In Apulia videtur. VERGELLVS est apud Val. Maxim. De Ausido videtur hac scribere Sil. Italicus 8. sub finem. Vide VERGELLVS.

GELMON, & GELO, vide GILO.

GELON, de quo sic Plinius: Non procul à Celanorum Phrygiae opido duo sunt fontes, GLEON, & GELON, ab effectu Gracorum nominum dicti.

GELONI, Thraciae gens, picta corporis parte. testis Vibius. Equimulgas has cognominat Sidonius. vide BVDINI, & LEVNI.

GELONIVM Stagnum, Siciliae, retro odore abigit proximantes. Solinus. Circa Gelam fortè. CELOMYM corruptè est apud Isidorum.

GELONVM γελων, vrbs Sarmatiae Europae, Eustathio, & Stephano. Apud Herodotum in Melpomene, alia videtur, tota lignea: apud Budinos.

GELOS, portus Cariae. Plinius.

GELOTIANA, est apud Goltzium, in suo Thesauro. Domino Gelatiana est in tabella marmorea, Roma. vbi locus sic dicitur, vt annotauit Turnebus, ex Suetonij Caligula.

GELYS γελος, gens, cuius meminit Asinius Quadratus. Sic Stephanus.

GEMAN γμαν, vicus in magno campo Samariae situs. Ioseph. 2. belli Iud. cap. 11.

GEMBLACVM, vide GEMMELACVM.

GEMELLA γευελλα, Lusitaniae vrbs; quam Appian. in Ibericis refert Seruilianum Viriato eripuisse. COL. AVGVSTA. GEMELLA. LEGIO XXV. legit Goltzius, ex nummo Claudij Imp.

GEMELLA TVCCITANA, vide TVCCI.

GEMELLAE, vrbs in Africa Propria; auctoribus D. Augustino, Antonino, & lib. Notitiar. Item Sardiniae vrbs. apud eundem Antoninum. GEMELLENSIS meminit Coll. Carthaginiensis.

GEMELLENSIS, ex Colonia Accitana. Sic Plinius. Hispaniae vrbs. A Gemella, verisimile est. Vide TVCCI.

GEMEL-

GEMELLI Colles, ubi *gensiana* herba nascitur. *Apuleius*.
Vide MARON.
GEMESTARIVM, Hispania opidum *Antonino*. Inter
Bracaram & Asturicam.
GEMINI Pagi, meminit *Theophilus*, *Alexandrinus* *Epi-*
scopus. Circa *Aegyptum* forte.
GEMINAVRBANORVM, vide *VRSO.*
GEMINIACVM, *Germania Inferioris* opidum. *Anto-*
ninus. **GEMINIACENSIVM** meminit quoque *lib.*
Notitiarum. Est qui *Soigni* vocat *Hannonia* vicum, in
Brabantia finibus. Pro *Geminiacum*, putat corruptè legi
BEMMICO VICO in tabula *Peutingeria* *M. Vel-*
ferus. Vide **GEMMELACVM**.
GEMINIANA, ciuitas *Italiae*; quatuor *M. pass.* à *Mutina*
distans; quam & *NOVAM* Ciuitatem dixerunt. Ex
Sigonij Regno Italiae.
GEMINIANI Petra, saxum abruptum, in *Aurasio* *Afri-*
ca monte. *Procopius*.
GEMINIANVM, & **MINIATEM**, *Tuscia* opida in
Phocensibus; si creditur *Edicto Desiderij regis*.
GEMINVS mons, vide *IVLIA AVGVSTA.*
GEMMARVRIS *ἡμερῶν*, *Idumaea* vrbs, apud *Pto-*
lemeum.
GEMMELACVM *Sigeberto*, vel ut alij **GEMBLACVM**,
Brabantia opidum, & abbatia. *Gemblours* *Teutones*;
Giblou Galli nominant. Puto **GEMINIACVM**
Antonini.
GEMMETICVM, locus in *Anglia*. ut habet *vita S. An-*
selmi Archiepiscopi. Etiam *Gallia*, in *vita S. Philiberti*.
GEMMETICENSIS Saltus, mentio est in *vita S. Au-*
streberti. In quo cenobium constructum à *Philiberto*
habetur: decem millibus à *Pauliaco* distans.
GEMQN, & **ALÆPHILA**, quæ est super *Luicem* mare.
Sic Lib. Proprietat. Elementorum, falso *Aristotelis* tributus.
GENABVM, *Gallia* in *Carnutibus* opidum *Casari*, & *Hir-*
tio, ad *Ligerim* fluvium situm. *Amoino*, & *Rob. Cœnali*
Orleans est: *Paradino* & *Vigenero* potius *Gian* vide-
tur, opidum ad eundem fluvium situm; idq; verum esse, ex
distancia quam *Cesar* inter hoc opidum & *Agendicum*
ponit, ostendit. Puto **CANABVM** *Antonini*. & *xii-*
va *Legio* *Ptolemei*, et si hoc longius à *Ligeri*. Vide **AGDAMEA**.
GENABVS *ἡμερῶν*, *Phrygia* vrbs *Episcopalis*. In *Re-*
sponsis patriarcharum Orientalium.
GENADIVM, vocat *Lazius* in sua *Hungaria* tabula, (quo
autem auctore, me nescire, scio) *Hungaria* vrbs, quam
Choniad vulgò vocant. In libro *R. P. R. 12.* vocat eam
GANDANA: dicitq; à *Germanis* & *ungaribus*, ab *Hun-*
garis *Chzonad* appellari.
GENAVVI, **GENAVNI**, & **GERAVNI**; vide **LEVNI**.
GENDOS, vide **CHRYSORRHOAS**.
GENEA *ἡμερῶν*, *Corinthi* vicus. *Stephanus*. Vide **TEGEA**.
GENERASTVM locus in codice *Theodosiano* 16. titulo
de hereticis.
GENESA *ἡμερῶν*, *Stephano* *Laconica* vrbs.
GENESAR, vide **GENESARETH**.
GENESARETH Stagnum, in *Palaestina*; quod **GENES-**
SARON *Iosepho*, *Antiq. 13.* *Plinio* **GENESARA**, &
TARICHEVM. **GENESARETH** etiam regio huic pro-
pinqva; *Iosepho* & *Hegeippo*. **GENESARETH** Terra
quoque mentio est, *Marci 6.* Vide **TIBERIADIS** lacus,
& **GALILÆA**.
GENESIVM, locus *Argie*, ad mare, in *Peloponneso*, *Pau-*
sania.
GENESVS, *Palaestina* fluvius, *Vibio*. **GENVSVS** legit
Boccatus.
GENETÆ, & **GENETÆVM**, vide **GENETES**.
GENETES *ἡμερῶν*, *Cappadocia* promontorium est, inter *La-*
sonium & *Coryorum* vrbes, *Straboni*. Portus, & fluvius,
est apud *Arrianum*, & *Stephanum*. **GENETÆVM**
promontorium in *Tibarenis*, vocatur à *Val. Flacco 5.* &
Apollonio 2. *Argonautic.* **GENETÆ** *Iouis ibidē* fanum,
eidem *Flacco*. **GENETÆ** populi, sunt apud *Plinium*.
GENETHLIVM *ἡμερῶν*, *Argia* vicus, ubi *Dinacelus*

erumpit. *Pausanias* in *Arcadicis*. Item in *Corinthiacis*, ubi
Theseum natum scribunt.
GENEVA, *Casari* *Allobrogum* opidum. Incolis *Geneue*;
Helvetiis & *Germanis* *Geniv* vocatur. ad Lacum *Lema-*
num situm est. **GENAVA** est in *lib. Prouinciar.* **GENE-**
VA, ut *Casari*, est in scriptis lapidibus.
GENITEN vrbs, amicam *Troianis*, habet *Dyctis* *Cre-*
tensis 2. Forte *Gentinus* legendum, ex *Stephano*.
GENLADE, *Anglia* fluvius. *Beda Ecclesiæ Hist. 5. cap. 8.*
GENNABAR, vicus circa *Arabiam* *Petream*. *Egesippus*
4. cap. 16. & *Iosepho Belli Iudaici 5. cap. 4.*
GENNAIS prædium, quod haud procul à *Phocæa* est. *Huius*
meminit *Aristides*, in *Sacris* sermonibus.
GENNVS, vide **AQVÆ AVGVSTÆ**.
GENO, *Ausonius*, *Epistola 13.* loci nomen videtur. Quid
loci sit, se non nosse scribit in eundem *Venerus*. *Marimius*
tamen: numerat enim eum inter ea ubi ostrea piscantur.
GENOÆI *ἡμερῶν*, *Molossia* gens, *Stephano*, ex 4. *Thessa-*
lonicar. Rhiani.
GENONIA, vide **SINVNIA**.
GENOZZAR, vide **CENEROTH**.
GENSOA, *Plinio* *Ethiopia* sub *Aegypto* opidum est.
GENTA *ἡμερῶν*, vrbs *India* extra *Gangem*. *Stephanus*.
GENTERIA, *Aegypti* vrbs, auctor *Metaphrastes*, in
D. Paphnutij vita.
GENTIADAM, & **CISSADAM**, regiones *Ciliciae*,
(Lycaia forte) habet *Dioscorides*: ubi *teucrion* nasci scribit.
ἡμερῶν *ἡμερῶν* *ἡμερῶν*, legit *Græcus* codex, non *Cissada*. Lo-
cum corruptum puto, cum *Gesnero*. *Plinius* scribit *teu-*
crion nasci in *Cilicia* & *Pisidia* montibus.
GENTICI, *Gallia Narbonensis* gens, apud *Sex. Auienum*.
GENTINVS *ἡμερῶν*, *Troadi* vrbs. *Stephanus*.
GENVA *ἡμερῶν*, *Ptolemao* & aliis, *Liguria* vrbs, nomen
hodie retinet. **GENOA** per *O.* scribit *Stephanus*, quæ ean-
dem *ITALIAM* *ἡμερῶν*, quoque vocatam tradit. *IA-*
NVA appellat eam *Luitprandus* *Tiscinensis*, & eius
atatis scriptores. Incola **GENVENSES**, & **GENVA-**
TES, vocantur in antiqua tabula *anea*, quæ in ipsa vrbe
seruatur. *Genuates* gentile agnoscit *Stephanus* de *vrribus*.
GENVA *Urbanorum*, vide *VRSO*.
GENVCLA *ἡμερῶν*, *Getarum* opidum, ad *Istrum* fluvium
edificatum, habet *Dion 51*.
GENVNII *ἡμερῶν*, populi *Britannia*, *P. R. socij*, sunt
apud *Pausaniam* in *Arcadicis*. *Northwales* sunt *Gul-*
Camdeno. Occidentior pars *Anglia*, *Hibernia* opposita.
GENVSINI, *Apulia* populi, apud *Plinium*.
GENVSVS *ἡμερῶν*, *Dioni 4.* *Lucano 5.* & *Casari 3.* *Civil.*
pro fluvij nomine, circa *Apolloniam* & *Asparagum*, *Ma-*
cedonia opida. **GENVSVS** legitur apud *Linum 44.*
vide **GENESVS**, **GELASIENSIS**, & **PANYASIS**.
GEOARIS, insula circa *Echinadas* alicubi videtur, apud
Plinium.
GEOMOMORI, **EVPATRIDÆ**, & **DEMIVRGI**,
Atheniensium in *Attica* gentes antiquæ. *Iul. Pollux 8. de*
Triarchia.
GEORGESIMA *ἡμερῶν*, regio *Siciliae*, circa *Leontium*;
versus *Septentrionem*. *Polybius 7.* Appellatur interpretatur
Leopardus, regio cultura apta 4. *Emendationum*.
GEORGI, *Sarmatia* *Europæ* gens, circa *Euxinum* *Pon-*
tum, *Pomponio* & *Plinio*. Eisdem videtur mihi inter *Scy-*
thas *Asiaticas* describere. Vide **IBERIA**.
GEPHAR, vide **EPHA**.
GEPHES *ἡμερῶν*, *Ptolemao* *Africa* *Propria* gens.
GEPHRVS *ἡμερῶν*, *Syria* *Caua* opidum. *Polybius 5.*
GEPHYRA *ἡμερῶν*, *Syria* opidum in *Seleucide*, *Ptolemao*.
Niger credit nautis *Sirmiu* nuncupari. Vrbs etiam haud
procul à *Carthagine*, ad *Macrum* fluvium. *Polybius 5.*
Sephyra erat in *Latino*. Vide **TANAGRA**.
GEPHYRÆDORVM *ἡμερῶν*, meminit *Goltzius*
in suo *Thesauro*, ex nummo *Domitiani*. A *Gephyra* gen-
tile est.
GEPHYRENSES *ἡμερῶν*, tribus *Atticae*, in *Etymologico*.
GEPHYROTE *ἡμερῶν*, vrbs *Libyca*. *Stephanus*.

GERIDES populi. Corippus Africanus. **GERIDI** sunt apud Disconum. γερδαί, apud Agathiam. & **GERIDIA** Regio Iornandi. Vide **DACIA**.

GERIDI, **BYLGARI**, **SARMATÆ**, **PANNONI**, **SVEVI**, & **NORICI**, vici in Italia: sic dicti ab his populis eos incolentibus: ut auctor est Diacon. 2. Longobard. cap. 26. De Gepidis hec ad me Sylburgius, γηπιδίς, ἐπιμαρορ & Suida quasi γηπιδίς, Getarum proles.

GERA, vide **CARRHÆ**, **GIRA**, & **GERRHA**.

GERABRICA, vide **IERABRICA**.

GERÆ, vide **ERÆ**.

GERÆA γεραια, Lusitania vrbs. Ptolemaus. vide **IERABRICA**.

GERÆI γεραιοί, Arabia Felicia gens, Ptolemaus. Horum meminit etiam Suidas, in ταρτ.

GERÆSTIV γεραιστῶν, Arcadia regio, apud Phaurorinū.

GERÆTVS γεραιτός, Euboë vrbs Ptolemaus & Straboni. vicum vocat Stephanus. **GERASTIA** γεραισία, est Euripidi, in Oreste. **GERASTVS** Demostheni.

GERARITANVS Episcopatus, in Mauritania Sitipheni. testis Victor Vicens.

GERANDRYM γερὰνδρῶν, Cypri vrbs, vbi carystius lapis reperitur. Apollonius in Mirabilib.

GERANDRYVM γερὰνδρῶν, (locum sic dictum) arenis desertis honoratum: in quo est oraculum quod vna cum quercu emarcuit. teste Clem. Alex. ad Genes. & Euseb. de Prepar. Evangelica. Quibus in terris ignoro, nisi forte in Achais alicubi. vel potius (quia in arenis) in Africa, vbi Ammonis oraculum.

GERANIA, Thracia vrbs, in Mæsia; à Barbaris **CATTVZA** vocari, auctor est Solinus. **CATISOS** gentem vocat Plinius. **RHACOLA** ρακῶλα, nominatur Stephanus, cuius incolæ **TSSYLITÆ** τῆσσυλλῖται, appellantur. γερὰναια, quoque Phrygia vrbs, Stephano. Eidem, & Plinio monsetiam est, inter Corinthum & Megaram, sub quo Thucydides Tripodiscum opidum describit. (Huius Scholastes scribit promontorium esse Megaridis.) Pausanias eius quoque meminit, & Plutarchus in Arato. item Luciano in Icaromenippo. **GERANIDÆ**, incolæ Phocidis; apud Hefychium. **BERANIA** vitiosè apud Tzet-zam, in Lycoph. Vide **GERENIA**.

GERANTHÆ γερὰνθαι, Laconica vrbs. Stephanus, ex Pausania, apud quem γερὰνθας legimus.

GERANVS γερὰν, locus Elidis, in Peloponneso. Strab. 8.

GERARA, vide **GADARA**, & **GVRBAAL**.

GERARIS, Palaestina locus; Genesios 20. Vide **ASCALON**.

GERAS γερὰς, Aegypti locus, apud Theophilum Alexandrinum. Huius meminit etiam Sozomenus 8. cap. 19. dicitq; 50. stadiis à Pelusio distare, Palaistinam versus.

GERRA puto. Vide **ZYGRIS**, & **GEREATIS**.

GERASA γερὰσα, Syria Caua vrbs, Iosepho, Egesippo, & Stephano. item Ptolemao, in Phœnicia. Et alia in Arabia Petraea, eidem. Vide **SCENÆ**.

GERASENI, vide **GERGESÆI**.

GERASTIA, & **GERASTVS**, vide **GERÆSTVS**.

GERASVS, vide **HIERASVS**.

GERBEDISSVS, Commagene opidum, Antonino.

GERBO γερβῶ, Aethiopia vicus, Ptolemaus, circa Nilum: versus Ortum.

GERDICA γερδῖκα, Episcopalis locus, apud Curopalatem, de Officialibus Constantinopolitan. An pro Serdica Thracia? indifferenter enim à vulgo G. & S. proferuntur.

GERBATIS, Marmarica locus, Antonino. Ibidem **GERAS**, eidem. Vide **HYBLA**, & **MEGARA**.

GEREN γερῆν, vrbs, & vicus, in Lesbos insula. Stephanus.

GERENIA γερῆναια, Ptolemaus. **GERANIA** Plinio, Peloponnesi opidum, in Laconica. olim ab Homero **ENOPE** ἐνωπῆν dictum, scribit Pausanias. Sidariso Castaldo, Pausania Nigro vocatur. De Enope sic scribit Strabo libro 8. Enope esse putant alij **PELANAM** πελάναν: alij locum quendam Cardamyle vicinum: alij **GERENIAM**. **GERENIA** etiam Messenia opidum, Stephano. idem ni

fallor. Pausanias enim hoc in consinibus Laconica ponit. Vide **GERVNIVM**.

GERENIVS γερῆνῆς, fluvius Elidis, in Peloponneso Strabo 8.

GERES γερῆς, nomē populi pauperis & cæci, Chaonū. Suidas.

GERESPA γερῆσα, Media vrbs, Ptolemaus. Sines, legunt interpretes.

GERESTICVS Portus, à tergo vrbs Tei, in Ionia. Lin. 37.

GERETÆ, India populi, Plinio.

GERGESÆI γεργῆσαι, Palestina gens, Genes. 15.

GHIRGHASÆI Pagninus vertit, Iosue 24. **GERGESENORVM** regionis meminit Matth. 8. **GADARENORVM** pro iisdem Marc. 5. & Luca 8. **GERASENI** apud D. Hieronymum, & **GODARÆI** in Syriaco codice appellantur.

GERGETHA, vide **GERGINA**.

GERGINA γεργῖνα, Mysia vrbs, Athenæo, ad Idam montem, quam suo tempore **GERGITHA** γεργῖθα, appellatam addit. sicque eandem vocat Athenæus. Huius meminit Xenophon 3. Græcorum, & Herodotus 7. In agro Lampfaceno. **GERGETHYM** locus est viribus confusus: ibidem **GERGETHA** vrbs. Straboni. **GERGIS** & **GERGITHVS** Stephano est in Troade. **GERGITHVM** Plutarchi: cui quoque cum Plinio vrbs est in Cumano agro, ad Larissam. in Æolide. Huius etiam memoria est apud Athenæum 6.

GERGIS, **GERGITHA**, & **GERGITHVS**, Vide **GERGINA**.

GERGITHIVM, vide **MARMISVM**.

GERGOBIA, vel **GERGOVIA**, Casari, Bell. Gall. 7. sed γεργοβία, Straboni, Gallia in Aruernis opidum; ad flumen Elauer. Gergoie. Gab. Simeonio. Clermont Belleforestio. γεργοβὺν est Polyeno.

GERGOBINA, Casari Gallia, in Boiis opidum. Molins, Belleforestio & Paradino. Vigenereus mallet Monluçon, vel Nery, vbi sunt therma, & multa antiquorum Romanorum vestigia: sic isti. Puto prauam scripturam esse, & eandem cum **GERGOBIA**, quam Strabo Aruernis, Casar Boiis attribuit, regionibus collimitarijs.

GERIA γερια, Indica vrbs: sub Deriadis imperio. Steph.

GERINE, Antonino inter Pergamum & Thyatiram opida. Fortè **GERMA** Stephani.

GERION, vide **GERVNIVM**.

GERIONA, vide **GERVNDÆ**.

GERISA γερια, Africa Proprie opidum. Ptolemaus.

GERMA γερμα, Hellepontia vrbs, circa Cyzicum, Stephanus, & Socrati Scholastico. Tolistobogiorum in Galatia colonia est. Ptolemaus, & Antonino. **THERMA** legunt interpretes Ptolemei, hoc loco. Germasti à Turcis vocari Leunclavius. **GERMII** γερμῖ, meminit Curopalates, Desbri lege quoque Pandectas ait Leunclavius. Vide **HIERA GERMA**.

GERMALVM, Festo Pompeio pars vrbs Roma est. Sed & per C. **GERMALVS**, pro monte vrbs; eidem. Apud Plutarchum, in vita Romuli **GERMANVS** γερμανός, dicitur, & quōdam **GERMANVS** γερμανός, à fratribus Romulo & Remo; ut ipse refert. Vide **ROMA**.

GERMANES γερμανες, philosophorum genus, circa Carmaniam. qui **HYLOBII** ὑλοβῖοι, appellantur. Strabo 15. γερμανες & ἄλλοβῖοι, sunt apud Clementem Alex. corrupte. **GERMANII** Herodoto sunt.

GERMANI γερμανοί, ad Maotidem paludem: sunt Dionysio in Periegesi. Vide **ORETANI**.

GERMANIA γερμανία, Europa latissima regio, & Romani Imperij decus, quam **MAGNAM** cognominat Ptolemaus. Hebrais **ASCANES**, vel **ASCENES** nuncupatur, Iosepho teste; vnde eius incolæ etiamnum hodie **ASCANASIM** appellant Iudai, ut docet Becanus, in Indoscythiis. Incolis ipsis Teutschlande, exteris Alemagna dicitur. Slavones Niemiecka; Græci Elamagæ hodie nuncupant, & Turci Alaman. Hanc veteres in **SVPERIOREM**, & **INFERIOREM** diuiserunt. Incolæ hodie in Hoch & Niderteutschlande distinguunt. **GERMANIA PRIMA**, & **SECUNDA**, Ammia-

NO 15. HAC INFERIOR, illa SUPERIOR à Ptolemaeo vocatur. In Gallia Belgica, secundum Rheni defluxum. GERMANIA metropolis est, in Sactionibus Ponsicum Orientalium. Forè GERMANOPOLIS Ptolemaei. Vide ORETANI, & CARMANIA.

GERMANIAM Minorem, montem Europæ facit, aut fingit Ethicus.

GERMANIA NOVA, vide NOVA.

GERMANICI Saltus, vide HERCYNIA Silus.

GERMANICIA γερμανικία, Euphratesis vrbs, Stephanus. Eadem cum Ptolemaei Commagene regionis, cuius & Antoninus meminit. Iuxta Amanum montem. Hac in vetusto nummo, ut scribit Onuphrius, COLONIA IVLIA GERMANICIA SACRA AVGVSTA FELIX dicitur. Theodorus 2. cap. 25. scribit Germaniciam esse in loco ubi Cilicum, Syrorum, & Cappadocum fines terminantur, subiectam autem Euphratesi regioni. Germanicia translata in Palestinâ. sic habet Histor. Miscella 22. Glycas scribit Nestorium ex Germanicia Syria oriundum. Ad alio nomine vocari, apud Manassæ lego, sed in contextu (ut vocant) male Germanicopolis, pro Germanicia habetur. Hoc quoque sciendum, quod apud Cedrenum Germanici hac, & Adapal sic enim ipse per P. scribit) duo diuersa opida sint.

GERMANICIANA, Africa Propria vrbs, apud Antoninum. BIGERMANICIANA meminit D. Cyprianus, in concilio Carthaginiensi. Vide ABORIENSE.

GERMANICAS vrbs Galatiae habet P. Diaconus, quâ MIRANGVLOS, vel MIRIANGVLOS vocat.

GERMANICOPOLIS, alio nomine BOOSCOETE, & HELGAS, Asia minoris circa Hellespontum vrbs. Plinius. GERMANICOPOLIS meminit Ammianus 17. & Porphyrogenneta, sed in Cilicia. Nummus est apud me æreus Sept. Severi, cuius auersa pars tenet Diana sigillum, & hæc inscriptionem, ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΕΚΤΙΑ.

GERMANICVM Mare, nominat Plinius, in quo insula Glessaria & Thule. qui & GERMANICVS Oceanus Ptolemaeo. ATLANTICVM à Zosimo, & Plutarcho in Casare. SEPTENTRIONALE appellant Plinius, Dion, & Tacitus. CIMBRICVM Claudianus, in quo Rhenus se exonerat. Sed & idem Plinius & Dion hoc mare quod à Rheno Sequanam vsque est, BRITANNICVM vocat. Nauta nostrates de βορρηνική θάλασσα nominant: cum Plinio & Tacito.

GERMANIENSIS Episcopi, in Numidia: meminit fragmentum Viti. Vticensis. vide NOVA.

GERMANII γερμανιοί, Persia gens, Herodoto, in Clito. Vide GERMANES.

GERMANOPOLIS γερμανόπολις, Paphlagoniorum vrbs, in Galatia, Ptolemaeo. Aneadem cum Germanicopoli Plinius.

GERMANORVM Castra, καστὰ γερμανῶν, Mauritania Casariensis opidum, Ptolemaeo. Videtur CARTILIS Antonini. vide CASTRA.

GERMANOSCYTHAS habet Plutarchus in Merio: interprete Xylandro. nam CELTOSCYTHÆ est in Græco codice, gens mixta ex Germanis & Scythis. A Germania versus Boream hos constituere videtur. Vide CHLTOSCYTHÆ.

GERMANVS, vide GERMALVM.

GERMARA γερμαρα, Celtica gens, quæ diem non videt, Stephano, ex Aristotelis Admirab. Circa Celticam gentem quandam esse, quæ interdum nihil, noctu duntaxat videat, scribit Apollonius ex Eudoxo.

GERMANA γερμανία, Mauritania Casariensis vrbs, Ptol.

GERMIVM, Lotharingia pagus, patria S. Guiberti. Ad eius vitam.

GERNVN γερνυν, Gallia Narbonensis locus, apud Strabonem 4. in itinere à Venere Pyrenæa Tarasconem.

GERODA, Cælesyria vrbs. Antoninus.

GEROICA, in Dacia: à quo haud longè Galerium Maximianum natum, scribit Eusebius, in Chronico sup. Vitiōse pro SERDICA. Vide GERDICA.

GEROLATA, vel GERVLATA, vide CHERTOBALVS. GERON γερών, Peloponnesi fluius, circa Pylum. Strabo. Videtur & Galatia vrbs apud Cedrenum.

GERONTA opidum, habet Caropales. In Armenia fortè. γερώντα, Cedrenus. epota habet Polybius 5. vrbs Macedonia ad Lychnidum lacum.

GERONTHIA, Sporadum insula. Plinio.

GERONTHRÆ, vide GERANTHÆ.

GERONTIS Arx, in Hispania Sex. Auienus.

GERONTIVS γερωντιός, Peloponnesi mons. Pausanias in Arcadicis.

GERONTION, Portus, id est, Senum. In Chio insula, Aeliano, animal. 12. cap. 30.

GERRHAYEÛA, Chaldeorum vrbs est apud Stephanum. Strabonem circa Aegyptum & Arabiam est. Plinio in Arabia Felici, vnde Straboni Gerrhai populi, & Plinio Gerrhaicus Sinus. Hac GERA γερρα, est Ptolemaei. Idem habet GERRHA Cyrrhestica regionis, ad Euphratem. & aliam ad Alsdanum montem: vtramque in Syria. Huius meminit quoque Polybius 5. Vide THOAR, & GERVVM.

GERRHÆ γερραῖ, Scythia Europæa gens, est apud Dionysium ad Austrum Istri, circa Noricum, vti videtur.

GERRHÆ γερραῖοι, Nomades, qui Euphratem colunt: Nicanandro in Alexipharmacis. Cyrrhestica regionis fortè, vbi Ptolemaeus Gerrham vrbs habet. Sunt & in Arabia, ad Petram vrbs, Agatarchidi. Vide GERRHA.

GERRHÏ γερροι, Sarmatia Asiatica gens, apud Ptolemaum. Videntur GARGARES γαργαῖς, Stephani & Strabonis, circa Caucaum. Sunt & Arabiae Felici populi, Agatarchidi & Ptolemaeo. quos hic vnico r. scribit.

GERRVM γερρον, Ptolemaeo. GERRA γερρα, Straboni, Aegypti vrbs, ad Mare mediterraneum, in latere Orientali, quam ADIPSON vocant, inquit Plinius. Maselli fortè nunc.

GERRHVNIYM, Macedoniae vrbs, habet Linius 31.

GERRHVS γερρῶς, Scythia Europæa fluius, Ptolemaeo, & Herodoto, circa Borysthenem, Stephano. Basilidas & Nomadas separat, ut Plinius perhibet. GERRHVS est quoque Albania fluius, in Asia, Ptolemaeo. Item locus sic dictus, ad Borysthenem fluium, Herodoto, in Melpomene. vbi Gerrhi fluminis origo. GERVS est apud Val. Flaccum 6.

GERTIGOS, Lusitania vrbs: tempore Gothorum sic dicta. Nunc Vamba nuncupatur. in Igaditania regione. Moralis, & Beuterus.

GERTVNS γερτωνός, Daretidis regionis in Macedonia opidum, Polyb. 5.

GERVA γερβια, Armenia Maioris vrbs, apud Ptolemaum. Per hanc vocem ordiuntur interpretes. Trebilius hodie sunt qui putant, ut scribit Leunclavius, in Pandectis Turcicis.

GERVNDIA γερβυνδα, Ptolemaeo, Plinio, & Antonino, Aethetanorum vrbs, in Hispania Tarraconensi. GERVNDENSES habet Plinius. Gitona hodie, Vasco. Clusius GERIONAM etiam vocat, nescio quid teste. Vide INARIME.

GERVNIYM γερνυν, Stephano Italia vrbs est; quam quoque GERENIAM γερνουλια, appellat. Polybio est in Apulia, decem stadiis ab Aufido flumine, & ducenti à Luceria vrbe distans: GERION (vel melius GERON) apud Linium & Appianum vocatur, qui eam quoque Apulia adscribunt. Cirignola hodie aliquibus dicitur: ut tradit Laur. Ananienfis. At contra sentit Celsus Citradinus, qui scribit ad me Roma, hanc Gereniam vix vrbs nomen, nedum vestigia seruare. Patatq. idem apud Polybium pro Aufido Fiernum legi debere. esse enim ab Aufido multis leucis: prope Larinum nempe & Theanum Appulorum.

GERVNTA, vide GERONTA.

GERVS, vide GERRHVS.

GERVSA γερβια, Sarmatia Asiatica vrbs, apud Ptolemaum. Vide GARGASA.

GERVIA, & ISSOS, videntur loca, sic dicta in vrbe Nicomedia; incendio absumpta. Plinius 10. Epistolarum. GERVIA quoque in Sardibus: Virruvio 2. cap. 8.

GERYONA, vide GERYONIS.

GERYONIS Monumentum, in mari Gaditano, scopulo magis quam insule impositum, inquit Mela. GERYONA Arx, est Aeni. An hoc hodie S. Petri nomine notum, inter Gades & continentem? GERONIS Oraculum, iuxta Patauium. Suetonius in Tiberio.

GESAMA, Arabia est, Aegypto vicina. Cedrenus.

GESSENIORVM, meminit Goltzius, ex Decij nummo, hac inscriptione: ΣΗΠ. ΚΟΛ. ΓΗΣΑΙΝΗ-ΣΙΩΝ.

GESCLITRON, Plinio specus est, non procul ab Aquilonis exortu: vnde Arimaſsi produntur. γος κλειστρον, legit Solinus. quasi terra claustrum.

GESEM, vide GOSSEN.

GESOCRIATE, locus Gallie Lugdunensis, haud procul à mare. Tabula Peutingeriana.

GESODVNVM γουδων, Norici vrbs, Ptolemao. Salzburch Villanovano. sed Galtentall Lazio.

GESACBSMVS, Trebellio Pollioni in vita Gallieni Imp. Laſcio Dechekeleſt, in Hungaria.

GESSIONA, India populi, ab Alexandro expugnati, Oroſio, & Trago. apud quem Bongarſius HIACENSANAS legit. An ACESINA legendum? tanquam Acesines fluminis accolae sint?

GESSORIACVM, Morinorum nauale meminit eius inter ceteros, Suetonius, & Ptolemaeus, qui hoc γουσσουριανον, per I. & duplici RR. scribit. GESORIGIA est in Paenegyrico Maximiano Imp. dicto. Antonino LEGIOXXVI. ibidem est. Gallia portus est è regione Albionis insula. Wugge putat Hermolaus. Slulam Brugenſium municipium, credit Hector Boethius. vterque non sine paruo errore, ut ego aſtimo. Ioan. Talbot Calces videtur. Gessoriacum ponit Turnebus apud Audomarum recens opidum, in vico Soaci dicto: num autem rectè, iudicent locorum periti. Ego cum à veteribus portus describatur, in mediterraneis, et si nominis alluſio nonnihil alliciat, ponere non audeo. Scaliger ad Aufonium vult Gelloire opidum hoc tractu nomen retinere. Massono, Meyero, & Lelando est illud opidum quod incolae Bologne, Flandri Beuten vocant. his contestatur Peutingeriana tabula, in qua legitur GESSORIACVM QVOD NVNC BONONIA. BONONIAM nominat hoc tractu Zoſimus, & Marcellinus. BONONIENSE opidum habet quoque Panegyricus incerti auctoris, Imp. Const. dictus. GESSORIACVM idem esse cum ICCIO, persuasum videtur viro doctissimo, & optimè de his Belgicis partibus merito, Marcus Velferus, in Fragmento Tabulae antiquae. Vide GENABVM.

GESSORIENSES, Hispania Citerioris populi, Plinius.

GESSVR locus, 2. Samuel 13. γουσσ, 70. interpretibus. γουσσ Iosepho. Syria adscribitur, 2. Samuel. 15.

GESSVRI, loci nomen videtur Deut. 3. Iosue 12. Fortè idem cum Gessur.

GESSVS, Ioniae fluius, circa Trogylum promontorium: Plinio & Mela. GASVS Herodoti, & Athenaei est.

GESTANI, vide STATHENI.

GETABINVS IANVS Episcopus Flogius, est in concilio Carthaginensi. In Africa est.

GETA γουτα, Sarmatia Europae populi; DACI, Romanis dicti, teste Strabone & Plinio. GOTTOS, GETAS appellari, auctor est Spartianus, in vita Caracalli. Getas ad vtriusque Danubij ripam, versus Pontum & Orientem habitare, ait Strabo, & confirmat Ouidius. GETIAM etiam regionem, habet Stephanus in Thracia. Idem tradit Getas GETINOS ab Arriano appellari. Walacher hodie vocari, scribit Bonſius. GETAS, & MASSAGETAS, Hebraeis; MAGOG dici, tradit Ar. Montanus. GOTHOS, & GETAS synonyma vnius gentis esse, docet Vignierius: & Scythiam Europaeam habitasse, inter Enxini Pontum & Istrum. Vide DACIA, & SCYTHIA.

GETH locus, 1. Samuel 27. GAD, & GATH autem Chaldaeo, Iosue 11. & 1. Samuel. 21. vbi 70. interpretes ASERI legunt. GITTIV γουττιβ, Iosepho est. GETTA fortasse Plinij. Patria Goliath, inter Ascalonem & Gazam. Ybelim hodie vocari, scribunt Blondus, Postellus, & Brochardus.

GETHEM γουθεμ, vrbs nomen, ut legunt 70. interpretes. AVITH legit D. Hieronymus, & Chaldaeus paraphraſtes. 1. Paralip. 1.

GETHERPHER, locus Palaestina: Iosue 29. GETH, quae est in Opher diuisio legitur. 4. Regum 14. Iona propheta patria.

GETHER, vide ETOLIA.

GETHIVM γουθιβ, Peloponnesi vrbs, Pausania in Arcadicis. GYTHIVM γουθιν, Ptolemao, Luto, & alius est. In Laconica regione. γουθιν Stephano, qui & γουθιν, male vocari scribit. vide GYTHIVM.

GETHILA, vide GALLIM.

GETHRONE, maris Aegaei insula. Plinio, circa Chersonesum Thraciae, ut videtur.

GETHSEMANI γουθσεμαν, villa iuxta Hierosolymam. Matth. 26. Marc. 14. Ad radices montis Oliueti, ut scribit D. Hieronymus.

GETHVSSA γουθουσσα, Libya opidum, Stephano.

GETIA, vrbs Albania, in Illyrico. Laonicus 7. Κοττα-ρुक Turcis, ut scribit Leunclavius.

GETINI, vide GETA.

GETONE, insula ante Troada. Plinius.

GETTA, Plinio Palaestina vrbs. Vide GETH, & GITTA.

GETVLI, Africa populi circa Syrtis. Virg. 5. Aeneid. vide GETVLIA.

GEVA γουα, Libya Interioris vrbs. Ptolemaeus.

GEVDIS γουδισ, fluij nomen, apud Nonnum.

GEVINI γουβιν, Ptolemao Sarmatia Europae populi. Alius codex per Y. in prima scribit.

GEVISSI, gens Anglicana, Beda. opposita Vetha insulae vicina Saxonibus Occidentibus. GEVISSAM Portum, Angliae insulam, circa fretum, habet S. Birini vita. Fretum puto, quod dictus Beda Solente vocat, inter Britanniam & Vethim insulas.

GEZAR, vide GESER.

GEZATORIGVS γουατοριγος, regio Galatie, circa Bithyniam, Straboni.

GEZER locus. 2. Reg. 5. γουαζερ, 70. interp. γουαζερ Iosepho.

GEZERON, vide ASSAREMOTH.

GEZON, vnde vnus fortium Davidis. 1. Paralip. 11. GVN1 legunt 70. interpretes.

GEZRE, vide SARRITA.

GHACHOR, vide ACHOR.

GHALEMBTH, vide BAHVRIM.

GHANAMIN, vide TROGLODYTA.

GHAZECHA, vide AZECHA.

GHIPTHON, vide GABAON.

GHILGAL, vide GALGAL.

GHIRGASAI, vide GERGESAI.

GIBBENSIS loci in Africa, meminit Coll. Carthag.

GIBLII, vide BYBLVS.

GICHTHIS γουκθισ, Ptolemao Africa Propria vrbs. GITA Antonini est, iudice Simlero. Et me quoque. Fortè hodie Galfanacar, ut Moletius dicit. Vide GIRGIS.

GIDEROOTH, & GIDEROOTHACH, Palaestina locus. Iosue 15. γουδερωθ, legunt 70. interpretes.

GIGAMA γουαμα, Africa populi, confines cum Adyrmachidis. habitans versus Occasum, vbi attingunt Asbyſtas, Aphrodisiadem vsque insulam. Herodoti Melpomene. Vide GILIGAMBAE.

GIGAMARCELLA episcopalis locus, in Numidia. Viſt. Vticensis.

GIGANDVM, Syria opidum, inter Edissam & Cyrrham vrbes. Simlerus ex Itinerario Antonini manuscripto. Per C. auspiciatur alio in loco.

GIGANEVM γουαγεον, Colchidis vrbs, apud Ptolemaum. Sauastopoli Nigro.

GIGANTES γίγαντες, qui Siciliam olim inhabitauerunt, postea LÆSTRYGONES λευστρογόνες, deinde ANTHROPHAGI ἀνθρωποφάγοι, & tandem CYCLOPES κύκλωπες, dicti fuere, ut scribit Fazellus, cap. 1. Decadis 2. rerum Sicularum.

GIGANTIS, vide ARCADIA.

GIGANTVM Vallis, vide RAPHAÏM.

GIGARTO, fons in Samo insula. Plinius.

GIGARTVM γίγαρτον, munitio quadam, circa Libarum montem, Straboni. **GIGARTA**, Plinio est. ubi ZICARDA, legit M. S. codex.

GIGAS γίγας, promontorium, apud Dardanum & Abydum. vide OLYSSAS.

GIGEMORVS, Plinio Thracia mons.

GIGIATYRIA, Asturia opidum, in Hispania Ptolemaus.

GIGITA, & **SINNARITA**, Africa vrbes Episcopales, sunt apud Victorem Viicensem. Sed alia lectio est **VIGITANVS**, & **SITMARITANVS**.

GIGIVS γίγιος, mons in Africa Propria, Ptolemao. **GILLIVS** legit corrupte Latinus codex.

GIGLVA, vide GITLVI.

GIGONVS γίγονος, Thracia vrbs, Thucydidi, & Stephanus. Iuxta Pallenem.

GIGVRI, vide EGVRRI.

GIRON, vide SILOE.

GILBENSIS Episcopus, in Numidia. auctor Vict. Viicens. à **GILVA** puto.

GILDA γίλδα, Libya vrbs, Stephano. ex Alexandri 3. Libycorum. Vide **SILDA**.

GILDANO, & **DVLBITRANIA**, Mauritania vrbes, procul à mari, ut refert Mela: Pinitianus, & eius imitator Sanctius, substituit: Silda, Volubilis, Pitisciana. ex Ptolemao & Plinio.

GILDONIANI Optati meminit D. Augustinus Epistola 165. A loco Africa videtur.

GILEAD, locus, Genes. 37. quo loco Iosephus GALADENA habet. vide TRACHONES.

GILFIL, Iornandi Dacia fluvius. Geila Transilvanus est. LaZio auctore.

GILHAD, vide GALAAD.

GILIGAMBÆ γιλίγαμβαι, apud Stephanum Libyca gens. ex Herodoti 4. ubi hos hodie non reperio. sed **GIGAMÆ**.

GILLIVS, vide GIGIVS.

GILO, D. Hieronymo: γίλω 70. interp. γίλω, Iosepho. Vicus videtur Syria.

GILVA colonia, in Mauritania Casariensi, Antonino. An **GITLVI** Ptolemao? vide **GILBENSIS**.

GIMAS. Capras in Gimantinatas, scribit Alexand. Mynus sex menses non bibere: sed tantum in mari intueri, & ore illinc auras excipere. Alianus, ut legitur apud Gesnerum de Capra, cap. B. Sed **MIMAS** legendum. Locus est apud Alianum 5. cap. 27. qui tamen in Gesneri editione desideratur, interpretatur tamen in Petri Gyllij codice.

GINÆA γιναια, vicus in Planicie, circa fines Samaria. Iosephus belli Iud. 3. cap. 2. **ELEA** legit Egesippus.

GINGLARIVM, vide CINGVLARIVM.

GINDANES γινδάνες, Lotophagica gens, in Africa. Herodotus, & Stephanus.

GINDARA, vide GINDARENI.

GINDARENI Syria, in Cyrrhestica regione sunt Plinio. Et ibidem **GINDARVS** γινδάρως, vrbs, quam Strabo arcem Cyrrhesticae regionis vocat. Seleucia autem tribuit Ptolemaus. **GINDARA** Stephani est.

GINDARVS, vide GINDARENI.

GINDES, Asia fluvius, qui Dahas Ariosq. determinat. Tacitus 11. Annalium. vide **GYNDES**.

GINESITENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

GINGLA, vrbs Syria, quae Comagenen finit. Plinius. **CINGLA** legit M. S. codex. An Singa Ptolemai?

GINGLYMOTÆ γινγλυμόται, Phœnicia vrbs. Stephanus, ex Hecataeo.

GINGVNV γινγών, in Umbria mons Straboni. Cero-guone, Leandro est. **INGINIVM** Silij puto, cum Xylandro.

GINNABRIS γινναβρίς, Iudæa vicus, Iosepho belli Iud. 5. cap. 4. Samaritarum ditiois.

GION, fons aut locus, ubi Solomon in regem vinctus fuit. 3. Samuel. 1. & 2. Paralip. 32. Circa Hierosolymam.

GIPEDÆ, vide **GEPIDES**.

GIPLONSII γινπλόνσιοι, Africa Propria gens, apud Ptolemaum. **SIGIPLOSII**, sunt eius interpretibus.

GIPPITANA Ecclesia, in Africa. Augustinus Epist. 236.

GIPTIVM, vocasse fluvium veteres, qui Sulmoni agrum, Ovidij patriam irrigat, scribit Ciofanius in Sulmonis vrbi descriptione.

GIRY γίρυ, Libya fluvius, apud Ptolemaum, & Claudianum, in laude Silicionis, quem Mercator Nigir nominat. Barrofus ei varia, pro locorum ratione, nomina attribuit, ut sunt Canaga, Ganbea, Dengueh, Mayo, Collic, Zimbala, Iza, &c. apud alios alia etiam nomina habere video. Sed horum quadam puto Nigri fluminis propria. Marmolius scribit Gir Hispani Zenegas, incolæ Cenedec, Arabibus autem Hued Nijar dici. Pro Cenedec, & pro Zenegas Sanaga legit Bern. Scalanius.

GIRA γίρα, metropolis sub Nigro flumine, in Libya Interiori. Ptolemaus. Est & Chalcidica vrbs, in Græcia. Diodorus 16. **ZEIRA** legebat ora libri.

GIRATHA, vide **GOERATHA**.

GIRBA, vide **LOTOPHAGITES**.

GIRENSIS Episcopus, in Numidia. Vict. Viicens.

GIRGESÆI, vide **GERGESÆI**.

GIRGIRIS γίργιρις, Ptolemao Libya Interioris mons est: **GYR** Plinio.

GIRGIS γίργις, Africa vrbs: inter utramque Syrtim. de qua admirabile quiddam scribit Procopius 6. Adificior.

GICHTHIS Ptolemai videtur.

GIRISANTES, vide **NILVS**.

GIRPA, Africa vrbs. apud D. Cyprianum, in concilio Carthaginiensi Pro **GIRBA** forte.

GIRVIORVM Regio, in Anglia, Bedæ, Eccles. Hist. 4. cap. 6. & 19.

GIRVMENTENSIS Episcopus, in Mauritania Casariensi. Vict. Viicens.

GISARDI Mons, circa Sirbonitidem paludem. G. Tyrius.

GISCHALA γισχάλα, Gaulanitiidum vrbs, Iosepho: ad finem lib. 2. de bello Iudæico. **GALIM** vocatur eadem in vita D. Marci Evangelista incerti auctoris.

GISIPENSIS episcopus, est in Fragmento M. S. Vict. Viicens. In Africa Propria. Eiusdē meminit Coll. Carthag.

GISIRA γίσιρα, Africa Propria vrbs, Ptolemao. One à Iacobo Castaldo indigitatur.

GISMA γίσιμα, Armenia Maioris vrbs, Ptolemao. Interpretes malefidi legunt **GLISMA**.

GISORTIVM, vide **CÆSORTIVM**.

GISSA, Plinio est insula Illyrici maris. Pago dicitur Volaterrano. item Hermolæ. ex Merula. ut ipse fatetur, qui addit Gissæ in hodiernum vsque aem vestigia existare in huius vrbi pago.

GISSORIACVM, vide **GESSORIACVM**.

GITA, Antonino municipium Tripolitanae regionis, in Africa. Onuphrius coloniā facit. ipse viderit. vide **GICHTHIS**.

GITANÆ, Epiri opidum. Linius 42. Decem millia à mari.

GITHTHA, vide **GITTA**.

GITLVI γιλύ, Mauritania Casariensis opidum, Ptolemao.

GIGLVA legunt Latini interpretes. Zezil, & Izli hodie dici, scribit Marmolius. Vide **GILVA**.

GITTA γίττα, Palaestina vrbs, Stephano. Apud D. Clementem Papam vicus Samarie est, sex schœnis ab ea distans. Simonis Magi patriam scribit Zonaras ex D. Iustino. Sed **GITHON** apud hunc legitur. **GITHTHA** γίτθθα, Iosepho est. **GETTA** videtur Plinij.

GITTENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

GIVIRTENSIS Episcopus Africa: septe Coll. Carthaginensis, sub Honorio Imp. habita.

GIZAMA γίζαμα, Mesopotamia opidum, Ptolemaus.

GLACERIMA, vide **CLATERNÀ**.

GLAMIA γλαμία, Helychio Creta vrbs.

GLAMNATENNA, vide **GLANATICA**.
GLAMORGANTIA, Anglia tractus, in qua Legionum urbem ad Oscam straium describit Tribemius, in Francorum Annalibus.
GLANATICA, ciuitas Alpium Marimarum, lib. Porquinciar. Etiam in Notitiar. lib. Membraneus vetus codex Notitiar. legebat **GLAMNATENNA**. Sic quoq. Vtenbouius ex bello Dignitatis. quo loco legit Rob. Cœnili **GLANDATENSIS**. Et **GLANDETENSIS** Episcopi, in Gallia, meminit Concilium Aurelianum VI. Glandesue vulgo, vt idem refert Cœnalis. Vide **GLANVM**.
GLANDOMERVM γλανδομερον, Ptolemao Hispanie Tarraconensis vrbs. Mondanedo hodie, vt Coquus & Villanouanus prodit. Apud Antoninum **GRANDIMIRVM** est.
GLANIS γλάνις, flauus Iberia. Isacius ad Lycophronem. **CLANIS** à Plinio vocatur.
GLANIVS, vide **CLANIVS**.
GLANNIBANTA, Britannia insula vrbs. lib. Notitiar. Bainbrig vult Camdenus, in Britannia sua. **CLAMOVENTA** forte Antonini.
GLANVM γλάνυ, Plinio, Pomponio, & Ptolemao. **CLANVM** Antonino. Gallie Narbonensis vrbs. Forte Glandesue, inquit Cœnalis. Gap. in Delphinatu est, Ioanni Poldo, qui dubitat, an **GLANDANVM** legi debeat.
GLAPHYR γλαφυρά, Thessalia vrbs, apud Stephanum. ex Homero Iliad. 6. Eustathius ad hunc Homeri locum dicit **GLAPHIR** & etiam Cilicie vicum.
GLAPHYRVS γλαφυρος, antrum sic dictum, in Pheneo. Aristoteles in Admirandis.
GLARENTZA, vide **CYLLENE**.
GLARI, Plinio Arabia Felicia locus.
GLARIVM, locus ad Bosporum in latere Asiatico. Gyllius.
GLASCHON γλασχων, circa Mesopotamiam videtur vrbs, apud Cedrenum. **CHLASCV** legit Bap. Gabius. apud Cuiopalem.
GLASCONIA, sedes episcopalis in Anglia. vulgo Glastenbury. Guil. Camdenus.
GLAVCANICE γλαυκανίς, Aristobulo. **GLAVS** γλαυσι, Ptolemao: vt auctor est Arr. lib. 5. vita Alexandri. Indica gens est, Pori regno vicina.
GLAVCE, vide **GLAVCIA**.
GLAVCI γλαυκίς, insula, in qua Glaucum histriorem, seu gesticulatorem insignem sepultum ferunt Carystij Pausanias in Eliacis. **GLAVCONESVS** Plinij. **GLAVCI** Saltus, locus in Bœotia, circa mare apud Anthedonem. Idem. **GLAVCI**, Tribum habet in Lycia, Stephanus. Circa Glaucum fluium verisimile est.
GLAVCIA γλαυκία, opidulum Ioniæ, apud Stephanum. An **GLAVCE** Θουρυδιδίς? quod prope Mycale describit. Bœotie fluius, (circa Inachum fluium) cuius fons **ACIDVSA** ἀκιδύς, dicitur. Plutarchus in Questionibus Græcis.
GLAVCONIS insula & ciuitas, ante Meliten Africi maris insulam. teste Ptolemao Latino. Græcus non habet. Vide **CAVLOS**.
GLAVCONESVS, vide **GLAVCI**.
GLAVCOPIVM γλαυκοπιον, Attica mons videtur, apud Strabonem 7. Arcem Athenarum sic vocari, scribit Eustathius in T. Odyss.
GLAVCVM γλαυκον, Libya Nomi promontorium, Ptolemaeo. Apud eundem vrbs, paulo interius, in eadē regione.
GLAVCVS γλαυκός, Achaia fluius, non procul à Patris, Pausania. Caria fluius, Telmessum deferens, Plinio. Colchidis fluius, in Phasim se euoluens, Straboni, Plinio, & Eustathio. Hunc eundem nominat Ptolemaeus **YANEVM**; & Plinius **CYANON** corrupte. In Abisforum erumpentem habet Ptolemaeus. an alius ab hoc? Fluius Lyciæ est. Q. Calabro. idem cum Caria finitima regionis puto. Glaucus præterea Sinus, portus aptus in Rhodiensium continente, est apud Strabonem, ad ostium Glaucifluminis. Vide **GLAVCI**, & **XANTHVS**.
GLAVDIOMAGVM, vide **GLAVDIOMACHVS**.

GLAVS & vide **GLAVCANICE**.
GLEBA Rubra, item Sacra, vide **HIERA** Gλαῖα.
GLECO γλακον, vrbs Phocidis videtur, ex Hesiodo, apud Strabonem.
GLEMONA, vide **BILIGA**.
GLENI, & **COSLA**, loca in Vosago monte, sic ab aquis appellata. In vita S. Remigij, Surius.
GLENIS, Anglia fluius; circa A. Iregin. Bēda.
GLERENV, Italia in Apulia opidum. Annibal Plutarchi. Sed praua lectio, **GERVNIV** enim legendum, ex Polybio: aut **GERION** ex Luitio.
GLESSARIA, Plinio, quam Idem **AVSTRAVIAM** vocari scribit. Sudau Irenicus & Eras. Stella vertit. Hic **SVDINI** σιδύνη, Ptolemai, Germaniæ populi, vt docet And. Aurifaber, in sua succini historia. Hinc enim succinum omne, antiquis electrum & glessum dictum, in vniuersam terram oram auehitur. In Prussia Peninsula Baltici maris est, in cuius isthmo vrbs Regiomons. (vulgo Cöningaberch.) Sambia nunc dicit, tabula Prussiae, Hennebergeri docet. Erasmus Michaelius 3. de re Nautica, **GLESSARIAM** vocat eā insulam, quam vulgo Lefse nominant. quæ est inter Cimbricam Chersonesum & Hallandiam, quæ magis versus Occidentem. Ego Amerem malim in mari Germanico. Ammeren enim vocant Germani, quod Latini Glessum. Vide **ELECTRIDES**.
GLETES γλετες, Iberiæ Europæ gens post Cynetas. Steph. **GLINDITIONES**, Dalmatie populi, apud Plinium. **IGLETES** sunt apud Strabonem: & forte **IDETES** quoque Stephani: vt putat Casaubonus. **CLINTIDIONES** apud Appianum.
GLISAS, vide **GLISSAS**.
GLISMA, vide **GISMA**.
GLISSAS γλισσας, Bœotia vrbs, Homero, Straboni, Plutarcho, Pausania, & Stephano. Thermodon fluius eam interluit, teste Herodoto. Nonnulli aurem singulari s, scribitur. γλισσανδίων meminit ex nummo Goltzius, in suo Thesouro Rei Antiquariæ.
GLOCIACENSES, In Gallia sunt. In epistola Iuonis 25.
GLOSEDV, vide **IOSEDV**.
GLOTA, Tacito Britannia fluius. **CLOTA** κλώτα, Ptolemaeo. Cluda, & Clid, Boërbio nominatur. **GLOTA** etiam insula Britannica, Antonino. quam Camdenus nouo nomine Arran vocari scribit.
GLOVERNIA, vide **CLEVV**.
GLYCERIV, vet. S. Glyceria, insula est Propontidis, in Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp. Huius mentio etiam in S. Nicetaria.
GLYCIAS γλυκίς, locus haud procul ab vrbe Pellena, vbi pauci fontes sunt dulcium aquarum. Pausanias. γλυκίς κόμης, meminit Suidas, in voce Polemo. Vide **ILIV**.
GLYCVS γλυκός, id est dulcis, Portus Epiri, ad ostium Acherontis fluminis. Strabo. Est & vicus Troadis regionis; apud Suidam, in voce Polemon. Vide **BYLCIS**.
GLYMPEVS γλυμπέως, vrbs in Peloponneso. Polybius 5. Idem cum Glypia puto.
GLYPHIV mons, & antrum, Hesychius.
GLYPPIA γλυπία, vicus Laconicus, apud Pausaniam.
GN A, colonia, & flumen, Mauritania Tingitana, Pomponio. **ZILIA** pro eo vult legi Pintianus, ex Plinio, Ptolemao, & Strabone.
GNACIO, vide **BABYCE**.
GNAGNA, vide **MESSENIA**.
GNATIA, vide **EGNATIA**.
GNBADAII, Arabes, apud Troglodytas, in Æthiopia, Plinio.
GNES γνής, Rhodiensium populus, Stephano: quem **GNETES** γνέτες, & **IGNETES** ἰγνέτες, etiam vocat.
GNIDIORVM opidum, habet in Corcyra Melana. Plinius 3. cap. 26.
GNIDVS, locus, cuius mentio Attuum 27. Græcus codex legit γανός: Syriacus γανός. vide **CNIDVS**.
GNOSSOS Plinio, **CNOSSVS** κνωσός, Straboni, quæ olim quoque **CERATVS** κέραιος, dicta fuit, à præterlabente, vt idem refert, flumine. κεραιός, Hesychius.

est. Vrbis Creta est, & Minois regia. Præter nomen versus hodie nihil existare, tradit Mat. Niger. Cinola hodie nominari, habet Erythraus.

GOARENA, vide GOARIA.

GOARIA *γῶαρια*, quæ & GOARENE *γῶαριν*, regio iuxta Damascum, Stephano. In Palmyrena, Ptolemao.

GOARIS *γῶαρις*, India intra Gangem fluvium, apud Ptolemaum, GAORIS legunt interpretes.

GOATHA locus. Hieremia 36.

GOB, vide NOB.

GOBÆVM *γῶβαρον*, Ptolemao Gallie Lugdunensis promontorium. S. Mathieu Villanovano, in suo Ptolemao: Le Four Mercatori, in sua Europa.

GOBANNVM, Angliæ opidum. Antoninus. Abergeuenny, apud Camdenum interpretatur.

GOBEL, vide BYBLOS.

GOBOEA, portus Arabia Felicis, versus Orientem. Plinius.

GOBOLITIS, vide IDVMÆA.

GOBRYA *γῶβρυα*, Paropanis fluvius, Ptolemai, si locus integer sit, quidam interpretes GRAVA, alij GOGRAVA legunt. alij locum inactum relinquunt.

GODANA *γῶδανα*, Ptolemao Arie vrbis.

GODAREI, vide GERGESÆI.

GODASA *γῶδασα*, Armenia Minoris vrbis, apud Ptolemaum. GVNDO SA forte Antonini.

GODEARIA, vide COCHLEARIA.

GODOSALABA, Armenia Minoris opidum. Antoninus. Per C. auspiciatur in codice M. S. CODOSALABA.

GORLEONTOS castellum, Cedreno. Circa Constantinopolim fortè. LEON legit Gabius apud Curopalatem.

GOERATHA *γῶερᾶθα*, Arabia Felicis urbem habet Ptolemaus. pro quo interpretes GIRATHA legunt.

GOEZANVM, vide GOZAN.

GOFNA, vide GOPHNA.

GOG, & MAGOG, Ezechielis 38. 39. De his in Sibyllinis oraculis fol. 115. Heu tibi Gog, tractusq; Magog, qui diutius amnes Æthiopum medius. ut vertit Castilio. Gog, Magogis principem interpretatur Matthæus Beroaldus. Inq; Cœlesyria putat. Vide BAMBYCA.

GOGANA *γῶγανα*, Persidis regionis habitatio, ad Persicum sinum: in qua fluvius Areon ἀρεὼν. Arriani Indica. Ptolemao *γῶγανα*, Carmania opidum est, quod RHOGANA interpretibus.

GOGARENA *γῶγαρῆνα*, regio inter Colchidem & Iberiam. Strabo, & Stephanus.

GOGIAREI, Indie populi, apud Plinium.

GOGRAVA, vide GOBRYA.

GOGYRICVM *γῶγυρικον*, cognominatur Carpesium, & Pamphilia monte, sic dicto. ut scribit Ælius Amidenus medicus.

GOLAM *γῶλαμ*, legunt 70. interpretes fugitivorum vrbis, in Basan. in tribu Manasse. Deut. 4. Iosue 20. GAVLADEMA *γῶλαδῆμα*, & Iosepho, Bataniadis βατανιάδι, regionis.

GOLGI *γῶλγῶ*, Cypri vrbis, Pausania, Lycophroni, Theocrito, Plinio, & Stephano; (cui & GOLGV M.) item Catullo in Argonauticis, ubi Colchos recentiores legunt.

GOLGOTHA *γῶλγῶθᾶ*, locus iuxta Hierosolimam, quod dicitur CALVARIA. Matth. 27.

GOLOE *γῶλον*, locus Thraciæ videtur, apud Cedrenum & Curopalatem.

COLONIS, vide CALONIS.

GOMADEORVM, vide TOMADEORVM.

GOMARA, vide GOMORA.

GOMERITÆ, vide GALLOS.

GOMOHÆ, Arabia vrbis. lib. Notitiar.

GOMOLITÆ *γῶμολιταί*, Idumæa gens. Stephanus. Eadem cum AMALECHITIS.

GOMORA *γῶμῶρα*, Assyria vrbis, Ptolemao: Per A. in media interpretibus.

GOMORRHA *γῶμῶρρα*, vrbis in terra Chanaan, Geneleos cap. 10. 14. 18. 19. vnde GOMORRHÆI.

GOMPHI, opidum primum Thessaliæ videntibus ab Epino:

ut habet Casar 3. Civil. Thessalia est Stephano: Esiotatum Ptolemao.

GONAGVS ager, circa Apamiam. 10. Moscu in Prato spirituali.

GONDRÆ *γῶνδρα*, Thraciæ gens, quæ etiam Herodoto, ut Stephanus scribit, CINDRA *κινδρα*, & RONDA *ρονδα* dicitur.

GONEIS *γῶνεϊς*, Thraciæ vrbis, Stephano. Geminato NM. Eustathio. Vide GANI, & HADRIANOPOLIS.

GONGALÆ *γῶγγαλαί*, Ptolemao sunt Libyæ Interioris populi.

GONIATÆ *γῶνιαταί*, Marmarica Nomi gens. Ptolemai.

GONIMI *γῶνιμοί*, insula nomen. Stephanus in *Ῥεῶτινος*.

GONIVM *γῶνιον*, Carthagenensium ditioris mons. Aristot. in Mirabilibus.

GONNI *γῶννοι*, Perrhebiæ opidum, Stephano. GONNIA regio. Idem cum GONOS Lycophroni puto. & fortè cum GONVSSA. vide GONOESSA.

GONNIS, vide GONEIS.

GONNOCONDYLVVS, opidum quod Philippus OLYMPIADEM appellavit, inquit Linus, lib. 39. Perrhabiorum est, in Macedonia. Forte idem cum GONNO *γῶννο*, & Strabone, Herodoto, & Ptolemao hoc loco descripto. (Sed Linus 36. habet quoque Gonnum xx. mill. à Larissa distantem, quam aliam puto: ob locorum intervallum.) Hanc Gonnum etiam GONNVSA dici, Tzetza adstruit. Eustathius verò negat. quod Gerbelius annotavit. *γῶννοι* etiam habet Stephanus, & *πέρρηβα* Perrhabiorum vrbes.

GONOESSA *γῶνοεσσα*, Pallene extremitas GONVSSA autem trisyllabicos. Perrhebiæ vrbis est. Eustathius in catalogonaviu. Est & palus Sicilia, ut habet Lycophron. Vide DONVSA, & GONOS.

GONOS *γῶνος*, Lycophroni Perrhebiæ vrbis est: quæ & GONVSA vocatur ab eius commentatore Tzetza. GONOSIBIÆ etiam fluvius, Stephano in verbo *Λαδῶνα*. Vide DODONA, GANI, GONNI, & GONNOCONDYLVVS.

GONTIANA *γῶντιανα*, Ptolemao est vrbis mediterranea in Mauritania Tingitana. Gemaa nunc, ut refert Lud. Marmolius in Africa historia.

GONVSA *γῶνυσα*, apud Lycophronem loci nomen. Isacius eius commentator dicit Thessaliæ urbem, nunc verò paludem Sicilia. Vide GONNI, & GONOS.

GONVSSA, vide GONOESSA.

GOPHNA *γῶφνα*, Iosepho Samaria vrbis. GVPHNA *γῶφνα* Ptolemao. GOFNA legit Egesippus, & idem alio in loco corruptè GOSNA. GOPHNITICA præfectura Palaestina est apud Plinium. *γῶφνιτικὴ* apud Iosephum 1. de bello Iudaico, cap. 1. ZOPHANTICA legit Hermolai Plinius, & alius M. S. codex.

GOPHOA, Æthiopia sub Ægypto opidum, Plinius.

GOR, Africa vrbis, apud D. Augustinum, & Cyprianum, in concilio Carthagenensi.

GORA, Æthiopia sub Ægypto opidum, Plinio, in insula Asia Minoris fluvius, apud Metaphrastem, in S. Ioannicio.

GORALVS Fons, in Arabia Felici, Plinius.

GORAMA *γῶραμα*, regio, & GORAMENI populi Scenitarum in Arabia. Stephanus.

GORBATA, vide GVRBATHA.

GORBEVS, vide CORBEVTVS.

GORCONIANA, vide MANSIO.

GORDA *γῶρδα*, Arabia Felicis vrbes duæ, Ptolemao. Vide GORDVS.

GORDATVM locum sit appellatum, habet Constantinus, siue quis malit, Dionysius Uticensis, de Agricultura 2. cap. 21. In Arabia videtur.

GORDENE *γῶρδῆνα*, Armenia Maioris regio, Ptolemao. GORDYENA *γῶρδῦνα*, est Straboni, & in Plutarcho Lucullo. CORDVENA *κορδῦλον*, est apud Dionem. & CORDIACORVM, siue (ut alius codex legit) GORDIANORVM, apud Curtium 5. Curdi Castaldus vocat. Vide GORDVENI, & SOPHENE.

GORDENIA, vide **GORDYNIA**.

GORDIAVS γορδιανός, Armenia Maioris mons, apud Ptol. ubi arca Noë subsidisse dicitur; teste Nicolao Damasceno, apud Iosephum, cui etiam **BARIS** Capis, nominatur. sed per **K** & **Y** γορδιανός. **LYBARANUS**, vocatur ab Epiphano. Ioannes Tzetza scribit à Chaldaeis & Armeniis Lubar dici, mons ille Armenia ubi Noë vitium culturam instituit. Nimbarum videtur P. Gyllius hunc montem vocare, in Epistola Aleppiscripta, his verbis: Vado trans-egimus Tigrim, non longe ab eius fonte: à quo haud procul eminet mons Nimbarus, in cuius iugo dicunt arcam Noë resedisse. Thevetus scribit hunc Noë montem ab accolis Gibel-Noë, Tartariis verdè Phepp urch-Alcapher, & Georgianis Weriphout nominari. Fides sit penes auctorem non admodum fidam. Vide **GORDYEA**, & **TAVRVS**.

GORDIANAREGIO, quæ Galatia vicina est, in qua vrbs Gratiopolis, in Buzorum loco. In vita Theodori Archimandrita, Metaphrastes. Huius Gratiopolitanus meminit quoque concil. Chalced. Vide **GORDENA**.

GORDIANI Sepulcrum, locus sic dictus, in finibus Persici & Romani Imperij, circa Euphratem: à Gordiano Imp. ibidè sepulto, ut auctor est Aurel. Victor. De situ autem eius loci nonnihil dissentiunt inter se scriptores. Capitolinus enim hoc circa Circeium ponit: Eutropius vigesimo inde milliari. idem Sex. Rufus, sed hic Cercusium habet, (malè fortasse.) Apud Zitarum describit hoc sepulcrum Marcellinus. sed idem apud Resaniam (Rhesena legit Accursius) honorari scribit. Nummus ereus Decij Imp. est mihi, in quo **PICATCAINHCION**. Resansorum legitur. Dura, Zosimus hoc sepulcrum collocat. Aut hæc omnia sunt synonyma, aut loca sibi inuicem vicina. Dura, & Zautha duo sunt Zosimo diuersa: vicina tamen videntur.

GORDIANORVM villa, in via Prænestina. Iul. Capitolinus.

GORDIEN, Phrygia ciuitatem, qua nunc **SARDIS** vocatur, obfessam expugnataque cepit. sic de Alex. Magno Oroslus lib. 3. cap. 16. Gordium γορδιον, Phrygia ciuitatem æuent. Arrianus & Xenophon, & Alexandri Magni scriptores. ad Sangarium fluium. ubi n. nempe Gordium nodum soluit. Inter Phrygiam Maiorem, & Minorem eam describit Trogius. sed eandem Sardim dictam, apud nullum geographum, aliumq. probatum scriptorem reperio. itaq. pro glossena habeo quatuor hæc verba, qua nunc Sardis vocatur. Sardim aliam ab hac, norunt omnes. **GORDIIVM** vocat Stephanus hanc Phrygia ciuitatem.

GORDII Murus γορδιουρος, Media vrbs: Stephano. Vide **IVLIOPOLIS**.

GORDITANVM γορδιτανον, promontorium Sardinia insula, Ptolemao & Plinio. Cabo Lugudori, Pineto. Argentar Mario Nigro.

GORDIVCOME, & **GORDIVTYCHOS**, vide **IVLIOPOLIS**.

GORDIVM, vide **GORDIEN**.

GORDOLOMA, vide **GORDVS**.

GORDVNI, G illæ Belgicae populi, sub Neruiorum imperio; Caesar in commentariis. Gendit, Marliano est, magnitudine, & trium fluium confluentia, spectabili Flandriae vrbs. **GVNDVNI**, legit H. Leodius. **GANT** loci, ad Scaldim, meminit Regino Prumiensis, & Aimonius. Hanc urbem quondam **CLARINEAM** vocatam, versiculus quidam docet. sunt quoque qui eam ante Iulij Cas. huius loci aduentum **ODVBA** nuncupatam putant.

GORDVS γορδός, locus vnde Rhodius amnis fluit. In Troade. Strabo 13. **GORDVM** Lycia (Socrati Lydia) locus: Callisto 14. cuius Episcopum Ioannem in Proconnesum transmissum, scribit. Iao, Epistola vltima, hunc locum citans, pro Gordo **GORDOLOMA**, (pro γορδολομα fortè) & pro Proconneso **PROCHONIXVM** legit, mendose. **GORDA** Lydia, est in fere Orientali. Vide **IVSTINIANOPOLIS**.

GORDYEA γορδυαία, Persica regio: Item vrbs, ad Tigridis ostium, Stephano. Pro **GORDYEA** is moni-

bus, inter quos & Tigrim Alexandri exercitus erat, Curtio lib. 4. teste, Modius Gordacos montes habet: Sogdianos legit Arrianus 3. vterque ni fallor malè. Sogdiani enim hinc longius absunt. & Gordacos nemo alius nouit. porientum vocabuli.

GORDYENA, vide **GORDENA**.

GORDYNESIA γορδυνεςία, Armenia Maioris vrbs. Ptolemaus.

GORDYNIA γορδυνία, Macedonia vrbs, Stephano. Per n. in media, Ptolemao. Emathia regionis **GORDENIA** apud Plinium mentio est. **CORDYNIAM** Pomponij credo.

GOREIRO, insula inter Dalmatiam & Istriam. Antoninus.

GORGA Euthaliarum vrbs in Persia finibus, versus Aquilonem, Procopio.

GORGADES, vide **GORGONES**.

GORGIPÆ, vide **SYNDICVS**.

GORGIPPIA γοργιππία, Indica vrbs apud Stephanum, non est alia ab eiusdem Gorgipe, quam in Scythica ponit, quam eandem puto à Strabone **GORGIPPIA** nominari. In Sarmatia Asiatica, ad Pontum Euxinum. Pro Indica, Sindica legendum, monuit Casanbonus, cui ego facile assentire, & librarij vitium, quale in verbo **NANTYATES** detexi, agnoscerem: nisi Indica locus esset circa Pontum (qua alii Scythia) Stephano. & eiusdem Indica regionis Alexandrum velle Polyanum puto. de quo in **INDICA**.

GORGIVM γοργιον, Sicilia locus, apud Diodorū 20. **TORGIVM** Hesychij. Alterutra scriptura mendosa.

GORGODYLINA γοργοδυλίνα, locus iuxta Niphatem montem: Straboni. In Armenia.

GORGON, & **GORGONA**, vide **VRGO**.

GORGONES, Gorgonum aliquando domus: Insula Maris Atlantici, apud Pomponium, quas **GORGADES**, Plinius vocat: & **SATYRIDES** οατυριδες, à Pausania, in Atticis, appellari opinor. Hanno in suo Periplo, Gorgones, **GORILLAS** γοριλλας nominat. **DORCADES**, pro Gorgones, legit quidam apud Pomponium. Hodie sunt Illas de Cabo verde, Mercator ore teste. Vnam Gorgonum insularum, **SARPEDONIAM** vocant Suidas & Apollonij Scholiastes. **GORGONES** γοργωνες, sunt etiam populi Africa, ad Oceanum Atlanticum: contra quos Myrina Amazonum regina bellum gessit. Diodorus 3.

GORGONEI Lacus meminit Propertius 3. in Somnio. Vide **GORILLÆ**, & **HESPERIDES**.

GORGOPIS, vide **ESCHATIOTIS**.

GORGVS γοργός, Assyriae fluius, in Tigrim erumpens. Ptolemaus.

GORGYIA γοργυία, Stephano locus in Samo est.

GORYLV γοργυλος, Arcadiae fluius: ad Olympi montis radicem, Polybio 2.

GORIDORGIS γοριδοργιος, Germania vrbs, teste Ptolem.

GORILLA γοριλλας, Libya gens siluestris & hirsuta, insulam habitans. Hannonis Periplus. Videtur hanc eandem Plinius 6. cap. 31. **GORGONES** vocare.

GORMANVM γορμανον, Iaxygi Metanastarum vrbs. Ptolemaus 3. Geog. **BORMANVM** vocat eandē 8. Geog.

GORNACVM, In Gallia locus. Iuo enim epistola 11. Gornacensis ecclesia meminit. Gornay fortè vulgo.

GORNEAS Castellum, Tacitus Anna. 12. Circa Hiberniam vel Armeniam.

GOROPIS, vide **ESCHATIOTIDIS**.

GORSIO, siue **HERCVL. GVSIO**, ut alius legit co-dex. Pannonia vrbs, Antonino. **CORSIO** legit Lazius. & Gorke ad Zarvichium fluium interpretatur.

GORTIS γορτις, Arcadiae opidum, Pausania. Per y quoq. in vltima legitur apud eundem.

GORTVÆ, Euboica gentes, in Asia, exercitum Darij sequentes. Q. Curtius 4.

GORTYNA γορτυνα, Ptolemao Creta insula mediterranea vrbs. Guttina, Sophiano: Metaria, Bellonio dicitur. **GORTYN**, & **GORTYS**, habet Stephanus, qui eandem **LARISSA** μαλειωσα, & **CREMNIAM** κρημνία vocat. **CARTEMNIDENSES** καρτεμνιδεις, vocantur Gortynj, inquit Phanorinus. vide **GORTYNIVS**.

GORTY-

GORTYNII γορτυνίων, circa Armeniam populi. Strabo.
GORTYNIA γορτυνία, Macedoniae opidum. Thucydidi 2.
 Est & Tyrhenia regio: Cantero in Lycophronem. Vide
 PERGA.
GORTYNIVS γορτυνίος, Arcadiae fluvius, quem circa
 fontem LVSIVM λωσιός, appellant. Pausanias in Ar-
 cadicis. **GORTYNA**, vrbs est quoque ad eundem flu-
 vium. Huius etiam meminisse puto Platonem de Legib. 4.
GORTYS γορτυς, insula nomen. Suidas. Vide **GORTIS**.
GORVNDENSIS Ecclesia Episcopum, Ioannem Gorbun-
 natione, nominat Honorius, inter Ecclesiasticos scriptores.
 Gerundensis fortasse.
GORYA γορύα, India intra Gangem vrbs, apud Ptolem.
GORYA γορύα, regio India, & in ea **GORYA** γορύα
 vrbs, est apud Ptolemaum. Arrianus lib. 4. de vita Ale-
 xandri habet ibidem **GVRÆOS** γαργίους, populos: &
GVRÆVM fluvium. Hanc regionem putat quidam à
 Curtio **DADALA** dici. hoc nescio. Ptolemao certe
 Dadala alia est à Gorya vrbs, hanc in Gorya, illam in
 Casperia, India intra Gangem regionibus describit. **DÆ-**
DALOS Montes habent Iustinus & Orosius supra Ni-
 sam urbem. in India. vbi & Curtius Dadala regionem
 describit. Amy vocat hos montes Boccatius. nescio quo
 auctore.
GORYDALIS γορύδαλις, India vrbs, ad Choaspen flu-
 vium. Strabo.
GORZA γορζα, Africa propria, vrbs vicina Carthaginen-
 sibus, Polybio 1. **SORSA** est in Latinis codicibus.
GOSEN, Palaestina locus. Iosue 15.
GOSNA, vide **GOPHNA**.
GOSSEN, (γοση 70. interpretib.) Aegypti regio, vel ciuitas,
 quam Benjamin suo tempore Bulzzir Zzalbizz voca-
 tam scribit. **CASAN** κασαν, vocatur ab Artapano,
 apud Euseb. 9. Prap. Eadem videtur **RAMESSES**, Ge-
 nes. 47. **GESEM** legunt 70. interpretes; & **GESSEN**
 D. Hieronymus. In Syrii v. codicibus lego **GOSEN** nunc
 Thebaidem vocari, ex adfessione Iudeorum quorundam.
 Vide **AVARIS**.
GOTH1, ad Septentrionale latus Maris Euxini, à vicinis
 Polouci nuncupati sunt. quod Ruthenorum lingua ra-
 paces, & spoliatores significat. Math. Michouienfis Ste-
 phanus **GOTTHOS** γότθοι, scribit per τ & θ. Gothorum
 meminit Panegyricus Maximiano Imp. dictus. **HYPO-**
GOTHOS habet etiam Cedrenus. **GOTHOS** à Wanda-
 lis **TROLOS** nuncupari, scribit ex Olympiodoro H. Iu-
 nius, cap. 23. sua Batavia. vide **GETÆ**.
GOTHIA γόθια, Archiepiscopalis locus, in Sanctionibus
 pontificum Orientalium. Prouincia Gothia metropolis
 vocatur in concilio Niceno. Huius Episcopus Theophilus.
 In Gallia puto. Vide **DACIA**, **GVTÆ**, **ROMA**,
NARBONEN. Gallia, **SEPTVMANI**, & **ZIC-**
CHIA.
GOTHINI, Tacito sunt populi Germania, qui Marco-
 manorum terga claudunt, & ferrum effodiunt. Hos
 hodie esse qui Wuttenberg Bohemia urbem incolunt; vbi
 argentifodinae sunt: vult Laëzius in sua Austria tabula,
 quam sua manu aeneis laminis calauit. Vox non absimilis
 est: Berg enim montem significat, quasi dicas Gothinorum,
 vel Cuthinorum montem. **COTINVM** forte D. Iustini.
 Rantzouius in Bruni urbium opere scribit eos Gotlandt
 insulam maris Sueuici habitare. huic suffragatur And.
 Velleius.
GOTHISCANDIA, vel Gotiscanzia, vt scribit Aga-
 thias, regio Scandia. Gotlandt hodie.
GOTHORVM Palatium, vide **HERACLEA**.
GOTHVNNI, populi barbari; apud Claudianum, in Eu-
 tropium. Forte iidem cum Gothinis. An vox composita ex
 Gothis & Hunnis? vide **GAVTVNNI**.
GOTTA, locus Mauritania ad Oceanum, non procul à Lixo
 flumine. Plinius. **GOTTA** quidam legunt.
GOTTHENI γοτθωνί, Asia Minoris gens, ad Proponti-
 dem. Conf. Porphyrogeneta.
GOTTI, vide **GETÆ**.

GOZALINA, vide **GAZALINA**.

GOZAN fluvius, circa Mediam. 4. Reg. 17. & 1. Paralip. 5.
 Porphyrogeneta **GOEZANVM** vocat, & Armenia
 Minoris dicit. Idem **GOZIANVM** ex libro Regum legit.
GOZEN vocat Benjamin Tudelensis, qui eius non semel
 meminit. Vide **SABBATICVS**.

GRAÆ γαργαί, sunt nota siue indicia sic appellata, circa
 Persicum mare. Arrianus in Periplo.

GRAEI γαργαί, populi ad Strymonis fluij fontes. Thu-
 cidides 2.

GRAAN, Susiana vrbs, Ptolemao Latino.

GRABÆI, Dalmatia gens. Plinius.

GRACHVIRIS, vide **GRACVIRIS**.

GRACCOPOLIS, vide **CARRODVNM**.

GRACVIRIS γαργαίρες, Ptolemao Vasconum vrbs, in Hi-
 spania Tarraconensi, quam Agreda perhibet appellari
 Clusius, & Moralis. Ant. Augustinus subdubitat an sic
 Grail. Duplici cc. habent quadam numismata enea Tib.
 Aug. **GRACHVIRIS** est apud Festum; eamq; antea
ILLVRCIM appellatam tradit. Coloniam Romanam
 facit Onuphrius, ex Lini.

GRADIENSIS Episcopi, in Africa, meminit Optatus
 Afer.

GRADVS, ciuitas metropolitana facta à Carolo Magno,
 testibus Eginarcho & Rheginone. insulam vocat P. Dia-
 canus. Grado adhuc hodie. In stagnis Venetis.

GRÆA γαργαία, Eretria vrbs, Stephano. **GRÆOS** habet
 Thucydides. Per apharesem **PROTANAGRÆA** scribi,
 idem refert Stephanus. Vide **TANAGRA**, **OROPVS**,
 & **PIRAICA**.

GRÆA γαργαία, Alpes, sunt apud Ptolemaum. **GRAIÆ**
 Alpes, Plinio sunt in Salisus. **GRAIVS** mons, in sin-
 gulari numero, appellatur à Seneca in Epistola, & Tacito,
 lib. 4. Histor. **GRAIVS** Saltus est apud Am. Probum,
 in Vita Annibalis. Monte Minore di S. Bernardo,
 & Columne di Ioue hodie nominari, scribit Leander.
 vide **COTTIÆ**.

GRÆAS GONY γαργαίον, id est Vetula genu. Promon-
 torium sic dictum habet Ptolemaus in Libya Nomo.

GRÆCA Via. Cicero 7. Epistolar. fam. Hanc Turnebus
 putat eam quam Hercules octo stadiorum aggere in Lu-
 crino munit. Vide **HERCVLEA** Via.

GRÆCANICA Africa, vide **PENTAPOLIS**.

GRÆCIA, Europa nobilissima regio, totiusque erudi-
 tionis fons & mater. Incolae **HELLAS** ἑλλὰς, dice-
 batur. Eius habitatores his nominibus apud vetustissimos
 scriptores frequentius appellari obseruauimus: **ACHÆI**
 ἀχαιοί, **ACHIVI**, **ARGIVI** ἀργαῖοι, **DANAI** δα-
 ναιοί, **DOLOPES** δόλοπες, **DORES** δωρεῖς, **DRYO-**
PES δρυοπες, **GRAII**, **GRAIVGENÆ**, **HELLE-**
NES ἑλλήνες, **IONES** ἰωνες, **MYRMIDONES** μυρ-
 midόνες, & **PELASGI** πελασγοί. Sed idem annotauit
 etiam ante nos Nicol. Gerbelius. Qui hodie eam habitant,
 eam Romechi, & Turcos Horomeli, nominare intelligo,
 Rumelia est Leunclauio. **PHOBEL** vocatur à 70. in-
 terpretibus. Esaia 61. & **IAVAN** apud eosdem, (vbi
 D. Hieronymus Gracia legit) **Ezechiel**. 27. **Zacharia** 9.
GRÆCIA vera est **ACHAIA**: sic Plinius 8. Epistolar.
 ad Maximum. Hac eadem **HELLAS** Polybistori. Adi de
 hac Pet. Fabri Agonisticon. 3. cap. 15. Sunt apud Xe-
 nophontem etiam Graci Asiatici: In Cyropedia lib. 1. Aut
 hallucinor, aut sunt ad oram Aegaei maris, in Asia Minori,
 vbi Gracorum colonia multa, aut in Galata regione, vbi
 Gallograci: quos **GRÆCOS ASIANOS** vocat Plu-
 tarchus in Apotheg. Gracorum. **GRÆCIA** etiam pagus,
 à quo regioni nomen: si creditur Suida. vide **ACHAIA**.

GRÆCIA MAIOR, vel Gracia Magna, Italia regio,
 Ptolemao. inter Brutios & Salentinos. **GRÆCIAM**
ITALIAM vocat Plinius 36. cap. 5. & **ORAM** Grae-
 cia 3. cap. 5. Ad huius differentiam nominat Linius 7.
GRÆCIAM VLTIOREM eam, quae vera Grae-
 cia. i. Hellas. vide **ITALIA**.

GRÆCIOQHANTÆ, Babylonia regionis gens, Plinio.

GRÆ-

GRÆCOGALLIA, vide GALATIA.
 GRÆCORVM, vide POSSESSIO.
 GRÆSSA, Africa vrbs, statijs cccc. à Cartagine distans. Procop. 1. Wandalorum.
 GRÆSTONIA, vide CRESTONIA.
 GRAIÆ, vide GRÆÆ.
 GRAICVM, Pannonia Sauria vrbs. lib. Notit. Graitz foris hodie.
 GRAII, & GRAIVGENÆ, vide GRÆCIA.
 GRAIVS Mons, vide GRÆÆ.
 GRAMATA, Antonino Sequanorum vrbs.
 GRAMMIVM γράμιον, Creta opidum, Stephano. Grammita eius incole. Est & GRAMMITÆ Celtica gens, apud eundem.
 GRAMPIVS, Scotia mons, celebratur à Tacito, in vita Agricole. Granzebain prisca Scotorum lingua vocatur, hoc est mons incurvus. Hic Scotos (ut vulgo dicunt) Transmontanos, à Cismontanis diuidit. Olim Pictorum Scotorumq; terminus. Hæstor Boëthius.
 GRANDIMIRVM, vide GLANDOMERVM.
 GRANDIS, Gallia ciuitatis nomen; in vita S. Eliphi martyris. Circa Tullum est.
 GRANDVICVM Sinus, maris Septentrionalis, post Noruegiam Ortum versus, describit Saxo Grammaticus. Hunc à Ioanne Gothi mare Album: & à nostratibus Witte Zee (quod idem significat) nominari credo, à colore, ut mihi eius periti persuadent. Diuidit hic sinus Moscovitæ à Coreliis populis.
 GRANIACVM γρανιάκον, Promontorium Corsica insule, Ptolemæo. Amanza Pineto.
 GRANIDEM γρανίδην, fluium Persiæ, ad Toacem locum, habet Arrianus in Indicis. Vide GRANIVS.
 GRANI PALATIVM, & GRANI THERMÆ, vide NVGERRA.
 GRANICVS, Asia Minoris fluius, ex Ida monte profluens, Pomponio, Diodoro, Iosepho, Curtio, Plutarcho, Heraclidi, & Straboni: GRENICVS γρηνίκος, habent Ptolemæus, Homerus, & Hesychius. Lazzara vocatur à Nigro.
 GRANII, vide GRANNI.
 GRANIONARIVM, Ptolemæo Germania vrbs est. Petrus Appianus Bamberg vocat, ad Mænum fluium.
 GRAYONARIVM, γραιωνάριον, habet Græcus codex.
 GRANIVS, Persidis fluius, qui per Susianen fluit, & in sinum Persicum erumpit, Plinio. Idem fortè cum GRANNIDE Arriani.
 GRANNI populi, (vel ut legit Lælius GRANII) apud Iordanem, idem sunt cum CARNVTIIS Plinij. In Pannonia, ad Granium fluium. Lælius 12. de R. P. Romana, vide BERGIO.
 GRANNA, vrbs Armorica, vel Neruicana, in litore Saxonico. lib. Notit. Idem ibidem habet GRANNONVM, alium locum.
 GRANNOPOLIS, vide ACVSIORVM.
 GRANON, vide CRANON.
 GRANTA, Britannia insula vrbs: à Beda & Felice celebrata; ut Lelandus perhibet. qui addit eam à Britannis Cairgrant à flumio vicino dici. Grantebridge verd ab Anglis, siue Saxonibus, à ponte ibidem constructo, & nunc corruptè Camebridge.
 GRANVA γρανύα, locus siue fluius in Quadis. In Antonini Philosphi vita lib. 1. Forte Gran fluius hodie, vel vrbs Hungaria.
 GRANVCOMATÆ, vocantur à Plinio duæ Tetrarchie, in Syria.
 GRAOSGALA, in Phrygia vrbs videtur, apud Nicetam.
 GRAOS STETHOS, i. Vetula pectus, locus in Tanagreorum agro. Xenophon f. Græcor.
 GASTONES, vide GRESTONIA.
 GASTILLVS γαστήριον, Macedonia vrbs, quæ & PRASTILLVS per P. in prima scribitur. Stephanus. Prastillum adscribit Hesychius Thracia. In vtriusque consensibus interpretor.
 GRASVS γρασός, & CRYMNOS κρυμνός, Campi sic

dicti circa Troiam: In quibus equus ligneus Minerva fabricatus. Nicander in Theriacis, & eius Scholiastes.
 GRATIA, Antonino vrbs, inter Claudiopolim & Ancyræ, Galatia.
 GRATIANA vrbs, in Illyriorum finibus. Procop. 1. Gothicorum. Scythia est, in lib. Notitiar. Mæssa Prima, ibidem. Gradiscia putatur à Lazio, in Slauorum Bosnensiumq; limitibus. Est & in Africa locus episcopalis, teste Coll. Carthag.
 RATIANOPOLIS, locus episcopalis sede nobilis: ut lego in Coll. Carthag. Eadem ne cum Gratiana? vide ACVSIORVM, & GORDIANA.
 GRATIARVM Mons, vide CHARITVM.
 GRAVA, vide GOBRAS.
 GRAVASIANI, & PONTONATES, populorum nomina videntur, apud Casiod. 4. numero 38. In Italia sunt.
 GRAVCASVS, vide CAVCASVS.
 GRAVCENII γραικένιοι, gens, circa Istri ostia. Apollonius. 4.
 GRAVCOMÆ, Ethiopia sub ægypto opidum. Plinius.
 GRAVII, Hispania populi, Plinio, & Silio, lib. 1. Quique super Grauios lucetres voluit arenas, Inferna populis referes, obliuia Lethes. Idem lib. 3. Et quos nunc Grauios violato nomine Graium. Oenæa misere domos. vide GRONII.
 GRAVINVM, Gallie Belgicæ locum, in Peutingeriana tabula.
 GRAVISCÆ γραισκῆ, Ptolemæo Tuscia vrbs, & colonia Romana Paterculo. Plinius apud eos Curalium nasci perhibet. γραισκον, legit hoc loco Strabo. GRAVISCANORVM mentio est in antiqua inscriptione. Catoni in Originibus dicuntur Grauisca Latine NVETINI. Niger Monfalto appellat. sic quoque Citadinus.
 GRAYONARIVM, vide GRANIONARIVM.
 GREBENVM, Albanorum in Illyrico vrbs. Laonicus 9.
 GREDONENSIS Mons, Gallia. Vita S. Priuati Episcopi Gualitani, & Greg. Turonensis.
 GREGARI, Sarmatiae Asiaticæ populi, apud Plinium.
 GREGORIVS, vel S. Gregorius, opidum Aniciæ regionis. Curopalates.
 GREGORII Riuis, vide PROBATVM.
 GREMELLÆ, Africa Propria locus. Antoninus. Alius à Gemella.
 GREMIVM Terrarum, videtur Plinius 4. cap. 10. appellare sinuosam illam Macedonia partem, quæ prætenditur Aegeo pelago. cui accinit Pomponius 2. cap. 3. his verbis, Mecerneus sinus in medio quo terra dat gremium. Sic quoque Italiam, eandem obformam, idem Plinius 3. cap. 5. vocat. ASIAE Gremium vocant Pomponius & Priscianus, quod ea Euxinum mare complectitur. Viunturq; hoc vocamine sapius Plinius & Mela, pro ora sinum incingente. Hoc in gratiam studiosorum adferre libuit, ut sciant huius vocis vsum, non adeo tritum.
 GRENICVS, vide GRANICVS.
 GRENTIVS, vel CRENTIVS, Galatia opidum, Antonino.
 GREPHIS Plinio vrbs Phocidis, ad Cephisum amnem. CIRPHIS apud Strabonem esse, docet Sylburgius ad Pausaniam.
 GRESINVS γρησίνος, Cherronesi vrbs. Stephanus. ex Androtione.
 GRESTONIA γρηστονία, Thracia regiuncula, iuxta Macedonia, Herodoto, & Stephano. GRÆSTONIA γρηστονία, Athenæo. Fortè GRESTONIA Lycophronis.
 GASTONES γεστώνες, vocantur incole, eidem Stephano. Chidori fluminis fontes apud hos esse, scribit Herodotus. Circa Bisaltiam esse, ex Aristotelis admiranda disco. Vide GASTRONIA.
 GREVTINGI, vide GRVTVNGI.
 GRIMENOTHVRITÆ, vide TRÆMENOTHYRITÆ.
 GRIMIEVS, sic Peutingeriana tabula, inter Rhenum Mosamq; Non esse Grinnes Taciti, annotauit M. Velferus.
 GRINÆI γρηναίοι, Sacarum gens, apud Ptolemaum. vide SCYTHÆ.
 GRINNES, Tacito 3. Histor. Batavorum populi; Beato Rhenans

Rhenano Grin est; Diuao, & Iunio Rhenen; quibusdam Groeningen videtur. GROENINGÆ vrbis Frisiorum meminit vetus lapis Romæ, qui sculptus tempore Caroli Magni. GRINNENSIVM patrum, cum Lirienensium meminit Sidonius VII. ad Volusianum. In Gallia, ni fallor. La Grassie est Belleforestio. Episcopalis locus, in Gallia Narbon. GRISSIA, Dacia fluvius. Iornandi. CRISIA legit Lazius. & addit eundem cum CHRYSIO esse. GRIVS, vide LATMVS. GRONA, vide CREMONE. GRONIA *γεωρεα*, Phocidæ vrbis, Stephano. GRONII, Hispania populi, circa Celticum promontorium: per quos Minus & Lethes, &c. flumina currunt. auctore Pomponio. Vadianus putat Grauios Silij esse. Videntur GRVIGV, Ptolemei. Vide GRAVII. GRONINGA, vide GRINNES. GRONTA fluvius, & CROVLANDA insula, Britannie. In vita S. Guthlaci. GRVDII, Casari Nerviorum clientes. Lannois Marliano; Wugge Flandria emporium, Becano. Sunt qui Rhenen, Brabantia academiam, ex iis faciunt, inquit Diuao. eorum vnus est Thomas Leodus. Locuen LOVANIVM vocatur a Sieberto, & ab omnibus recentioribus. Louanium LVPOSINAM nominat olim scribit Franciscus Roserius. Luposinam per F. velle scribere opinor. sic enim ficta Gallica vox videtur, ex voce Louvain, vt Galli hanc urbem nominant. quasi dicas, loup fin. Vide LEVACI. GRVI, vide GRONII. GRVMENTVM *χευμεντον*, Liuius, Floro, Appiano, Macrobio & Ptolemaeo, Lucania opidum, in Italia. GRVMENTINI Plinio. Saponara Leandro; Groppoli habet Nardus. Pro Grumentum passim apud Strabonem, DRVMENTVM legi, annotauit Casaubonus. & DRVMENTVM habet Seneca, tertio de Beneficijs, vide PVMENTVM. GRVMVS. Antiquis pars Apennini montis est, quam hodie Crepacore vocant. vt habet Scipio Mazzella, in Hist. Neapolitana. Vide CASTRA POSTHVMIANA. GRVNIVM, vide GRYNIVM. GRVTVNGI populi, circa Danubium videntur apud Ammianum. Idem eosdem GREVTINGOS vocat. *γρυττιν*, Suida, cuius CEPSÆ sunt, Scytharum gentes. Viginerius scribit hos Grutungos ab alijs THERVINGOS appellari: à seipsis autem VISIGOTHOS, id est, Gothi Occidentales. GRVLIOSOLIVS, Troadis fluvius, Plinio. Pintianus duos facit: Grilios, & Solios. GRVNA, vide CLAZOMENÆ. GRVNAI, vide GRINAI. GRVNAEVM Nemus, in finibus Ionia, Seruio, in Bucolica. Idem cum CLARIO. GRVNI, vide GRYNIA. GRYNIA *γρυνη*, Aelidis vrbis, Plinio, & Herodoto. GRYNIVM Straboni 13. est, & Xenophonti 3. Gracori. qui hanc Gongylo à Cyro rege datam scribit. GRYNII *γρυνοι*, Cyreneorum opidulum, vbi Apollinis Fanum. Stephanus Xylandri. At Aldini codex Myreneorum, per M. in prima legit: verius. nam idem cum GRYNIA Plinij: & Myreneorum vocat, à Myrina vrbis vicinitate, (ni fallor,) qua in Aelide est. Sed & GRYNIA est Stephano Troados opidum. de eadem Virg. 4. Aeneid. sed hic eam Lycia, regioni contermina, tribuere videtur. vbi sortes Apollinis. GRYNIVM *γρυνοι*, Phrygia castrum, Diodoro 17. Alcybiadi datum, à Pharnabazo, teste Aem. Probo. vide GRYNIA. VARCENVM, locus est in Campania, Columella 1. cap. 5. vbi scribit aquam è montibus oriundam, per saxa præceps deuolui. VARMACIENSIS concilij, non semel meminit Gratianus, in Decretis. Sed & WARMACIENSE scribitur: Nescio qua terrarum parte. An forte è Wormatiense? sed vtrumq; nominatur Decretorum 2. Causa 2. ita vt differre videantur. at scriptura tantum, puto. VARNORVM regi, scribit Theodoricus rex. Cassiod. 3. Varior. In Germania sunt. Pro CARNORVM credo.

GVBA *γυβα*, Arabia Petraea vrbis, apud Ptolemaum. GVDVSCANI, & TIMOTIANI populi circa Bulgariam videntur. In Annalib. Francor. à monacho Benedictini ordinis descripti. GVEGESAR, vide VEGESATVM. GVESER, vide SELEVCIÀ ad Tigrim. GVGERNI, Belgarum populi, Plinio & Tacito. Gulice Rhenanus; & post eum Diuao indignant. recte mea sententia. Sed & GVGERNOS idem Tacitus habet. scriptura tantum differentes, ni fallor. GVIDI Britannia vrbis nomen, apud Bedam. Buchananus putat fuisse inter Bodotriam & Glotam flumina, quo loco vallum praesidium firmasse Agricola, scribit Tacitus. Vide VICTORIA. GVIRENSIS Episcopus, in Africa, nomine Lucianus, Coll. Carthag. GVLVSIVS *γυλβ*, Mauritania Casariensis fluvius. Ptolemaeo. GVMARA *γυμαρα*, insula, Ptolemaeo, ante Taprobanam. GYMATHENA, regio vberima, & secunda; Ammiano 18. Circa Mesopotamiam. GVMBRITÆ, India gens, apud Plinium. GVMMITANVS, Episcopus Africa. Vict. Vicens. GVMMITENSIS Coll. Carthag. GVNAITANVS Episcopus, in Mauritania Casariensi. Vict. Vicensis. GVNARIA, locus planus atque amplus, Cedreno: in Paphlagonia. Idem Caropalates. GVNAS *γυνας*, locus magna fecunditatis, in Syria. Stephanus. An Garada Varronis? GVNDÀ *γυνδα*, Ptolemaeo Babylonia opidum. quod RVNDÀ ab interpretibus scribitur. GVNDOSA, vide GODASA. GVNDVNI, vide GORDVNI. GVNELMENSIS, Episcopatus Africa. Vict. Vicens. GVNI, vide GEZON. GVNTIA, vrbis Rhetia, ad Danubium, vt Rhenanus tradit, qui eam Guntzburg interpretatur. Meminit illius Antoninus, & lib. Notuar. Ad ostium Guntzj fluminis est, vbi se in Danubium exonerat. Guntzenberg nominat Lazius, Austriaq; ditionis dicit: R. P. R. 6. cap. 1. Pro Guntzburg habet M. Velfer. circa huius fluminis originem. GVNVCVS, vide GVNVGI, & LAGNVTVM. GVNVGI, Mauritanie Casariensis colonia & opidum. Plinius. GVNVCVS Antonini est, & CANVCCIS forte Ptolemei. GVPHNA, vide GOPHNA. GVR, vide GABER. GVRÆI *γυραιοι*, populi, & GVRÆVS fluvius India, in Affacenis. Arrianus 4. Alex. Vide GORYÆA, & GAROEAS. GVRANII *γυρανιοι*, circa Armeniā & Mediam gens, Strab. GVRASIVM *γυρασιον*, Volsanitarum, *βουλασιτων*, opidum; in Italia. Diodorus 14. Samnitum vertit Amnius. GVRBAAL, locus 2. Paralip. 26. GERARA est, vt inquit D. Hieronymus, vbi Abraham peregrinatus est. GVRBATHA *γυρβαθα*, Mesopotamia vrbis, apud Ptolemaum. Per O in prima, apud interpretes. GVRGAIENSIS Episcopi, in Africa: meminit Vict. Vicens. MS. GVRGITIBVS. Episcopi à Gargitibus, meminit concilium Carthaginense, sub D. Cypriano habitum. GVRGVLIENSIS loci. (in Gallia vt puto) meminit Iuo, epistola 69. BVGVLIENSIS legebat ora libri. GVRGVRES Montes, habet in Italia, Varro de R. R. 2. cap. 4. In Samnio vt videtur. Fortè legendum querqueros, inquit Fulvius. i. frigidus, teste Festo: Non erit ergo loci proprium. Victorius annotauit BVVBVRES se legisse in vetustioribus codicibus. GVRIAVNA *γυριαυνα*, Media vrbis Ptolemaeo. Et altera Margiana: eidem. GVSIO, vide GORSIO. GVRTIANA, vide GVSTIANA. GVRVLIS *γυρβλ*, Antiqua & Noua, duae vrbes in Sardinia. Ptolemaeo.

CVSTIANA in Aldino exemplari. CVRTIANA in Simleri: Pannonia opidum, apud Antoninum. CVRTIANA legitur Lazius: & CVRTAM Ptolemai esse, credit.

CVTÆ γῆται, Ptolemai, videntur qui hodie Gothiam, vulgò Godtlandt inhabitant. Regis Suecorum clientes. CVTTONES fortè Pythea, apud Plinium. Vide S A B A L I N G I I.

CVTTA fugiter manans, vide A Q V E S A L V I A.

CVTTALVS, numeratur à Plinio inter Germania flumina, in Oceanum Germanicum exantia. Althamero Qder est. Al facit H. Iunius ex eo, qui Coningsbergam præterlabens, Venedico sinu infunditur. VIADVS etædr, Ptolemai videtur, quem recentiores ferè omnes perperam Viadrum appellant. Idem Ptolemaus IADVA M iadæa, quoque flumen habet; quod idem cum Viado videtur.

CVTTONES, vide BVTONES, & CVTÆ.

GVZABENSIS Africa episcopatus, meminit Coll. Carthag.

GYAROS γῶρος, Plinio, Virgilio, Tacito, Straboni, Pomponio, & Luciano, vna ex Cycladibus insulis, vicina Andro: & omnium maris ægæi insularum sterilissima: vt Philo in Flaccum tradit. Vicina Andro & Carysto, apud Antigonom de Mirabilib. CYAROS Ouidij est 7. Metamorph. Ptolemaus eam non habet. Stopodia à transeuntibus vocari, tradit M. Niger. Castaldus eam Stenofa vocat. Erythraus Iero. quod veterem magis sonum refert.

GYAS γῶας, magna & bona pars Syracusani agri, qui fuit Dionysij tyranni, vt Plutarchus refert, in vita Dionis. Hodie Cava di Georgia vocari scribit Aretius. sed malè Giartis legit.

GYFYRA, loci nomen, in Codice Theodosiano 6. Titulo de Prætoribus & Quæstoribus. An fortè Gephyra?

GYGÆVS, Lydia lacus. Huius meminit Q. Calaber 1. 1. & Herodotus 1. apud Haljatis sepulcrum magnitudine mirandum. Vide COLOB.

GYGANTIS, vide ARCADIA.

GYGARIVM, locus Cilicie, circa Pandado: ad Amani angustias: videtur ex Curopalate.

GYGAS γῶγας, Straboni 13. promontorium apud Dardanium Troas. Gygadum auri meminit Iul. Pollux. an hoc referendum, ignoro.

GYGEPOLIS, vide SARDIS.

GYLAX, & GYLACIA, vide APOLLONIA.

GYLO, Palæstina locus. Iosue 15.

GYMNAI, vide GYMNASIA.

GYMNASIA γυμνασία, vrbs circa Colchidem regionem, Diodoro 14. GYMNIAS γυμνίας, fortè Xenophontis, 4. Cyri exped. GYMNOS populos habet ibidem versus Meotidem paludem, Orpheus. item GYMNEOS.

GYMNASIA, vide BALEARES.

GYMNETAS, vocat Crates Pergamensis gentes Indos quosdam, qui centenos annos excedant. Non pauci eos MACROBIOS appellant, inquit Plinius lib. 7. cap. 2.

Sed Gymnetas habet etiam in Africa, versus plagam Orientalem. Sex. Auieno sunt Gymneta in Hispania Tarraconensi. vnde Gymnesiū insulis nomen.

GYMNI, & GYMNIAS, vide GYMNASIA.

GYMNITES populi, sunt in Æthiopia sub Ægypto: nudè incedentes. Plinius. CYMNETÆ Straboni sunt.

GYMNOSOPHISTÆ, Indorum philosophi, Plinio, & Solino. India intra Gangem gens est apud Ptolemaum. Horum duas sectiones describit Porphyrius 4. de Abstinentia ab esu carniū: BRACHMANES nempe & SAMANÆOS. Africa quoque GYMNOSOPHISTÆ sunt. loques interpretatur Gymnosophistas Indos, Masfetus. Etiam iuxta Meroen, Heliodoro 3. & 10. & Philostrato 1. & 6. vbi eos dicit vti eo habitu quo messorum Athenienses solent. Hoc volui addere, ne qui eos ex vocis etymo plane nudos incedere, sibi persuaseat.

GYNÆCON γυναικων λιμνη, portus, circa Phidaliā, inter Anaplum & Leosthenium. Stephanus. iuxta Byzantium est, vt docet Dionysij Anaplius. Gedrosia quoque apud Ptolemaum, Ammianum, & Arrianum. vide S E N Y M.

GYNÆOCRATVMENI γυναικονκρατειμενοι, Sarmatica gens, in Asia, circa Maotim, Pomponio. Circa Tanais ostia, Plinio. quarum connubia cum Amazonicis. Vide SARMATIA.

GYNÆOPOLIS γυναικopolis, Phœnicia vrbs, Stephano. Ægypti apud Strabonem, cuius Nomum GYNÆOPOLITEN vocat Plinius.

GYNDES γῦνδης, Asia fluius, qui in Mantienis montibus oritur, & per Dardaneos (Darneos erat in margine) in Tigrim effluit, & Opim vrbe præterlabitur. Herodotus in Clio. Iuxta Babylonem describit eum Seneca, sed per Iota GINDES. Secundæ magnitudinis post Euphratem facit eum Orosius lib. 2. cap. 6. Ammianus huius quoq. meminit: etiam Tibullus lib. 4. Profluit aut rapidus Cyri dementia Gindes. Non est Gindes Taciti.

GYPIÆ γῦπας, petra, loci nomen; Æschyli in Supplicib.

GYPOPOLIS, vide APSASIVM.

GYPSARA γῦψάρα, Mauritania Cafariensis portus, Ptolemao. GYPSARIENSIS meminit Collatio Carthag. Arabia Petrae vrbs: eidem. sed per i in penultima. Gypsaria.

GYPSEIS γῦψεις, Æthiopia insula metallifera, apud Stephanum. GYPSVS fortè, cuius meminit Codicis liber 10. Titulo 47. Gypsi meminit quoque Balsamon, in Photium. Vide GYTHITES.

GYR, vide GIRGIRIS.

GYRÆ Petra, vide CHOERADRS.

GYRAS γῦγας, mons in Teno insula. Hesychius.

GYREI, Arabia Felicis populi, apud Plinium.

GYRES γῦρς, fluius, regionis Lalacaonis. Zonara, Cedreno, & Curopalati. In Asia Minori.

GYRISOENI γυριστινοι, Plutarcho in vita Sertorij, sunt Hispania Tarraconensis populi. Iacn hodie in hoc tractu esse putat Ambros. Moraliū. Quidam Giennenses putant, vt scribit Io. Mariana.

GYROLIMNA, locus iuxta Constantinopolim. Nicetas.

GYRTONE γυρτόνη, Macedonia vrbs, Ptolemao. GYRTON Licio, Plinio & Stephano. Hos antiquitus PHLEGYAS φλεγῦας, appellatos, scribit Strabo. Eandem primè ANDREIN dictam fuisse, ex Pausania Boeotica videtur. Nardus eam Tachi Volicati vocat.

GYRVS γῦρῶν, mons Ætolia, circa Achelontū fluium; qui postea CALYDON καλυδὼν, dictus fuit. Plutarchus in libello de Fluminibus & Montibus.

GYSTATÆ, Æthiopia sub Ægypto opidum. Plinius.

GYTHEATES, vide GYTHIVM.

GYTHITES γῦθῆτες, insula iuxta Æthiopiam sub Ægypto, Ptolemao. GYPSITIS interpretibus. An Gypseis Stephanis vel CYTIS Plinij? Hodie fortè Genamani dicitur, vt ex Tabulis videtur.

GYTHIVM γῦθρον, Laconica opidum Ptolemao: GYTHEVM Ciceroni 3. Offic. GYTHEVM malè apud Nonium, vbi hunc locum citat. GETHION Pausania in Arcadiis. Lacedæmoniorum nauale est Xenophontis, & Polybio 5. triginta stadiis ab vrbe distans, Paleopoli, Nigeti illud vocat. Idem ante eum Gemistus γαλακτοπολις; qui illud quoque PASABAS πασαβας, nominat. Gythium scribit Theuerus Cabo de Pagu dici, & Græcis Paleopoli. GYTHEATEM Sinum, hinc habet Plinius. GYTHIVS fluius hic quoque Pomponio. CYNTHIVS legitur in aliquibus codicibus. Vide GETHIVM.

GYTHONES γῦθῶνες, Sarmatia Europæ gens: apud Ptolemaum, vide NVITHONES.

GYTTA γῦττα, Africa vrbs, ab Hannone constructa. In suo Periplo.

GYVINI, vide GEVINI.

GYZANTAS, gens in Africa, quæ mel ex floribus facit, teste Apollonio in Mirabilibus. sic quoque ab Eustathio vocantur. ZYGANTES sunt apud Herodotum. vide BYZACIVM.

GYZIS γῦζις, Marmarica portus, Ptolemao. Golfo degli Arabi, Castaldo. Sed ZYGIS hic habet, ex Latinis exemplaribus.

A B. *Palestinae vrbs, Guil. Tyrio.*

HABARIM, *vide* IEABARIM.

HABENSSÆ, *vide* ABENSIS.

HABESSVS, *Lycia vrbs*, *Plinio 5. cap. 27.*

22 ubi Hermolans hac, Fortasse, non Habessius, sed Edebeffius
scribendum fuit, ita Lycie urbem vocante Capitone. Vide
ANTI PHELLVS.

HABOR, cuius mentio est 4. Reg. cap. 15. pro flumine ponit Benjamin, ab incolis Alchabor dicto: sed idem sonat, dempto articulo Al. Ad Gozan fluvium videtur, ex Iosopo.

HABTHIN, locus circa Hebron, in Palaestina, auctore
Guil. Tyrio.

HABYLA villa, est apud Marcellinum Comitem.

HACOTINA, Antonino vrbs, circa Euphratem, quæ
Taurum montem perlabitur. LOCOTENA legit quo-
que Simlerus.

НАСТАРА, Hispanie Baeticae vrbs, Antonino. Inter Ca-
stulonem & Malacam. An LACVRIS forte?

HADORAM, *vide* HYRCANIA.

HADRAMOT, locus ubi ventus multos homines interfecerit. auctore Lib. de Proprietatibus rerum, Arabis cuiusdam. sed falso Aristoteli tributus.

HADRANITANI, & HADRANVM, vide A-
DRANVM.

HADRIA, *vide* ATRIA.

HADRIANÆ, Lyciæ urbem, habet Inscriptio antiquæ
que est apud Aldum in sua Orthographia. In Tabulis
geographicis video circa hanc tractum Æliopolin. Ean-
dem tamen esse non affirmo. dabitare malo. quamvis Æ-
lius, Hadrianæ fimp. prænomen esse scio. HADRIANÆ
ciuitatis meminit Casiodorus Variar. 1. ad Saturninum. Et
HADRIANÆ Episcopum facit Epaphroditum, Doro-
theus. Vide ZAMA.

HADRIANI, *vide* IVLIENSIVM.

HADRIANI Forum, vide FORVM.

HADRIANUS *Imp. Sepulchrum, vel monumentum, in Urbe Roma, iuxta Tiberim fluvium; quam & HADRIANI Molem appellat Procopius; postea ARX CRESCENTII, quod in eam tenuit, dictus est, teste Platina, & Lupano, in Ael. Spartianum. Hodie Castello S. Angelo nominatur. Etsi hoc nomen Hadrianus, & alia inde nascentia, passim apud auctores sine aspiratione scribantur, ubique tamen & in nummis & marmoribus antiquis, cum H aspiratione legimus.*

HADRIANI Imp. Murus, quem in Britannia inſula à mari ad mare per octoginta m. paſſ. extruxit, vt reſert in eius viſa Spartianus. ab Antonino VALLVM vocatur. idq. à Luguallo ad Bramenium extendit. Accola The wal of the Pictes nominant. quaſi dicas Pictorum val- lum. Scoſis he banke appellari, ſcribit quidam qui edi- dit Itinerariam Anglicum.

HADRIANOPOLIS Ἀδριανούπολις, *Prolemaeo Thracia*
urbis: qua prius VSCVDAMA, vt Ammianus, & ORE-
STA, vt Lampridius in Helioqabalo ait, vel ORESTIAS,
vt Zonaras, dicta fuit. Tzetza Chil. s. numero 47. tradit
banc non solum Hadrianopolim, ab Hadriano Imp. sed &
ALIAM ab eius prænominē vocatam. Hæc etiamnum
Hadrianopoli nominatur. A Tarcis Endrem vocari,
scribit Busbequius. Ederney Postellus. HADRIA-
NOPOLIM habet concilium Nicenum, in Pisidia. Ec-
alias in Bithynia, hac Honoriadiū regionis, est in Au-
thenticis. Concilium Chalcedonense describit Hadriano-
polim quoque in Veteri Epiro. Et in Paphlagonia, Meta-
phrastes in vita S. Alypji. Stephanus scribit quoque
HADRIANOPOLITAS nuncupatos, qui GONIM
urbem Thraciæ inhabitant. idem quoque Eustathius, in
catálogo nauium. Consule Hermolai Plinianas castiga-
tiones. Vide ADRI NVS, ANTINOE, ATHE-
NÆ, NEOCÆSAREÆ, PALMYRA, PHILIP-
POPOLIS, & STRATONICA.

3, HADRIANOTHERAS opidum in quodam loco, quod
3, illic & feliciter esset venatus, & vrsam occidisset, aliquan-
2, do constituit. Sic Ael. Spartianus de Hadriano Imp. Huius

inimicis quoque Aristides. Est in Mysia, & dicitur Sige, ut referunt in eius vita Xiphilinus, & Zonaras, item Cedrenus, qui eam MITATIS MATATIS, cognominat. HADR IANI civitas in Mysia non magna: Aristidis patria, est apud Philostratum. sed alia haec ab Adriano tibera.

HADRIATICA *Stagna, vide* SEPTIM Maria.

HADRIATICVS Sinus, vel ADRIATICVM Mare,
quod & ATRIATICVM per T. & SVPERVM
dicitur, Plinio auctore: SATVRNIVM, siue CRO-
NIVM ab Apollonio Argonautico vocatur. A Cicerone ad
Atticum, & in Pisonem, item Horatio, HADRIA-
NVM Mare: à Lucano, ADRIACVM, & à Strabone,
Mela & Tacito, simpliciter ADRIA, & interdum cum
aspiratione HADRIA, nominari video. TYRRHENVM
quoque à Græcis vocatum scribit Liuius, à Tyrrheni nempe
Tusci accolis, IONIVM quoque totum hoc mare
Venerias vsque ab aliquibus præcis auctoribus nuncupari
observant: (sed improprie, cum Ionium proprie sit, ubi hoc
desinit, & Mare Mediterraneum incipit, inter Epirum
nempe & Italiam; quod nonnulli AVSONIVM est.)
Hodie Golfo di Venetia vulgo indignant. Apud Ptole-
mæum HADIATICVM Mare, aliud est ab HADRIA-
TICO Sinu. hunc enim inter Italiam & Illyricum con-
cludit: illud autem inter Siciliam & Peloponnesum, cui
subscribere videtur Ouidius 4. Fastor. & idem 1. Trist.
Elegia 10. item Philostratus 4. Apollonij, & 2. Iconum,
ubi sibiham Corinthiacum mare Hadriaticum ab Egæo
discriminare tradit.

HADROGA, *Episcopalis locus, circa Syriam. Guil. Tyrinus.*

HADRVMETVM, vide ADRVMETVM.

HÆCLITANVM, vide HALICANVM.
HÆMES, *Palæstina locus.* Iosue 19. *asens.* 70. *interpretib.*

HÆMINONTVM, vide HÆMVS.

11 AEMON *αἰών*, Bæotie rius, iuxta Cheronæam in Cep-
 siphum defluens: quem THERMODONTA olim voca-
 tum putat Plutarchus, in vita Demosthenis, & Thesti.
 Thermodon est apud Herodotū, in Bæotia, qui Glisantiem
 interfluit. Huc suffragatur Pausanias 9. Coronæam rivum
 appropriare scribit Plethon.

HÆMONA, *vide* ÆMONIA.

HAMONIA *αιμωνια*, Urbis in Arcadia priscis temporibus, nomen exstat adhuc in vico Hamonia. Pansanias. Vide THESSALIA.

HÆMONIVS Fons, iuxta Ossam montem. Aelan. Ani-
mal. 8. cap. II. Aleuam hic oues pascere solere tradis. Pro
ÆMONIVS, vt qui in Amonia.

HÆMVS , Thracia mons, Mela & Plinio, item Straboni. Thessalia falso tribuit Seruius, ad I. Georg. Ptolemaeus & alij sine aspiratione scribunt. Prasobus vocatur à Laonico. Pinetus scribit hunc ab Italû Catena mundi, & Monte argentario appellari: Balkan Turcû, & Cumouiza Sclauis. Hac finis Vrbiû descriptione. Idem in suo Gallico Plinio eum Monte de Costegnas vocat. Costegnazzo Cassiniano: Kriuiczne Lazio dicitur. Pars eius SCOMBRVS , apud Aristotelem: & SCOMIYS , apud Thucydidem dicitur, cum scribit Strymonem, Nassum & Hebrum flumina ex Scomitæ monte defluere, quæ omnia apud ceteros auctores ex Hamo originem sumunt. HÆMIMONTVM, Thracia regio. Aliud Hæminontum coniungim: aliud Hami mons diuisim. hoc enim montem Thracia, illud Thracia regionem denotat. Huius autem ignoratione passim à scriptoribus erratû video, exëplo ex multis Codex lib. 7. Tit. 62 lege 23. vbi Hami montem malè excusum, pro Hæminontum. Hac regio habet, teste Ammiano 27. Hadrianopolim & Anchialon vrbes, inter ceteras. Vide HEBROPLIS

HÆSTÆ Casiodoro s. Variar. sunt populi, ad Oceanum lit-
tora, unde Succinum adfertur. ÆSTYOS Taciti credo.
ÆSTRI, nisi fallor, sunt tornandi, & HÆLSTI corruptè
Callimacho Experienti. corruptius etiam HESSI legit
Fabricius in Commentarijs ad Pœtas Christianos, & Ata-
larico tribuit, quæ Theodorici sunt: seductum, vix existimo,
impuro codice.

HAESVSA, fluvius finibus *Apolloniae* decurrens in sinum Ionium. sic *Vib. Sequester*.

HATHESYRIS, vide **THESYRIS**.

HAFa, locus in *Sardinia*, *Antonino*. **HAFA**, meliores codices legunt.

HAENIA, vocatur recentioribus Latinis *Dania* regni emporium; quod vulgares *Copenhagen* corruptè appellant, cum *Coopmanshauen* dicendum sit. quod si ad verbum interpretaris, *Portus mercatorum* sonat.

HAGIA *Δία*, vrbs circa *Cariam*, *Porphyrogeneta*. *Lydiae* fines tangere videtur, ut scribit *Leunclavius*: & *Aialuni*, i. *S. Joannis* à *Turcia* dicit.

HAGINOA, *Belgica* regio; quam *HANNONIAM* vulgus Latinum vocat. Incolis *Gallus Henna* dicitur; *Teutoni* *Hennegow*. Quis verò his Latinis vocabulis primus usus fuerit, nescio. antiqua non esse, non ignoro. *PANNONIAM* olim dictam, à *Panos* cultu; postea *SALTVM CARBONARIVM*, scribit *Lessabius*, in sua *Hannoniae* descriptione. Sub *Carbonarij* nemoris vocabulo describit eam *Tritheimius* in suis *Francorum* annalibus.

HAGNAVS fluvius, in vita *S. Landelini*. *Hayne* fortè, *Hannonia*.

HAGNO *Δρυὸς*, *Lycei* montis fons, in *Arcadia*, *Pausania* teste.

HAGNVS, vide **AGNVS**.

HAHARAC, vide **HAMEN**.

HAI *Αἰα*, est *Iosepho*, *Palaestina* locus, *Genes.* 12. vbi *Δρυὸς*, legunt 70. interpretes. Idem locus *Iosue* 7. **GAI** *Γαί*, vocatur à 70. interpretibus, & *Chaldaei* paraphraste.

HAIA, *Armeniae* Minoris vrbs, apud *Antoninum*, corrupta lectio. **HAZA**, & **AZA**, legit quoque *Simlerus*. **AZA** *Plinij* est.

HAIALON *Διαλόν*, *Palaestina* locus, *Genes.* 21. Valde *Luna* ab incolis *Christianis* appellari, scribit *Benjamin*. Vicum quoque sic dictum iuxta *Nicopolim*, in secundo lapide *Aeliam* pergentibus, scribit *Masius*, ad 10. cap. *Iosue*, ex libello de locis *Hebraicis*.

HALAB, vide **SYRIA**.

HALÆ *Δαλα*, civitas exigua *Boeotiae*, *Plutarcho* in *Sulla*. Alia *Cilicia*: & alia è regione *Mæsetis*, auctore *Stephano*. **HALÆ ARAPHENIDES** *Δαεραφηνίδες*, *Aegeidis* tribus sunt, inter *Phegia* qua ad *Marathonem*, & *Brayonem*. *Stephanus*, *Callimachus*, & *Xenophon*. **ARAPHEN** simpliciter etiam hac *Stephano*. **HALÆ EXONIDES** *Αἰξωνίδες*, *Cecropiae* tribus populi, *Stephano*, sunt autem prope *Vrbem*. *Σωνίδες* est apud *Callimachi* *Scholias*ten. Est & palus ex mari. *Stephanus*. Vide **EXONE**.

HALÆNVS *Δαλν*, fluvius insula *Albionis*, apud *Prolemaum*. **ALAVNVS** legunt interpretes. *Avon* videtur mihi hodie nominari.

HALALE, vicus in radicibus *Tauri* montis: vbi *Capitolinus* tradit *Fauftinam* *M. Aurel. Imp.* uxorem obiisse. & postea coloniam factam ab Imperatore addit. Vide **FAUSTINIANOPOLIS**.

HALANI populi *Persis* vicini. *Ammianus* *Mercell.*

HALAS, *Caristiae* vicinus locus, in mari littore. *Euripidis* *Iphigenia*, in *Tauris*. Vide **HALÆ ARAPHENIDES**.

HALAZONES, vide **HALYZONES**.

HALCYONE, opidum ad *Maliacum* sinum. *Plinius*. Vide **METHONE**.

HALCYONIAE Insula, circa *Pallenen* fuerunt, vide **PALLENA**, & **PHOSTONIA**.

HALE *Δαλ*, locus vicinus *Argivis*. *Stephanus*.

HALBA *Δαβα*, *Arcadiae* vrbs, sic dicta ab *Halei* filio *Cepheo*: *Arcadica* tamen lingua consuetudo obtinuit ut *CAPHYAE* *Καφυαί*, vocarentur, ut scribit *Pausanias*. **ALBA** *Plinius* sine affluuio, & *Καρυία* cum tota habet *Stephanus*.

HALENIVS, vide **ALA**.

HALENTINA vrbs, in *Sicilia*. *Ciceroni*, in *Verrem*.

HALES *Δαλς*, fluvius haud procul à *Colophone* *Asiae* Minoris vrbe, omnium *Ioniae* frigidissimus est; *Pausania* in *Achaiae*. **ALENS** *Δαλς*, *Lycophronis*, & *Theocriti* videtur:

HALESVS *Plinij* quoque idem est, aut huic valde vicinus. Circa *Athenas* maritimus videtur locus, vbi *Timonem* *μισανθρωπον* sepultum, scribit *Plutarchus* in *Antonio*. Vide **ANELONTIS**.

HALESA, & **HALESINA**, vide **ALÆSA**.

HALESIA, vide **ALEXIA**.

HALESIA *Δαλεσία*, *Laconica*: inter *Therapnen* urbem, & *Taygetum* montem: ut tradit *Pausanias*.

HALESINVS, vide **ALÆSA**, & **ALESVS**.

HALESIVS *Δαλεσιος*, *Arcadiae* mons est *Pausania*. sine spiritu etiam scribitur apud *Homerum*, per *ΕΙ* in secunda interdum scribitur, & aliquando **COLONE**, *Κολων* vocatam addit, huic succinit *Strabo*, cui quoque fluvius est, sed ex aliorum sententia. *Halesius* *Eldis* locus quoque: item *Campus* in *Epiro*; *Stephano* auctore. vide **ALISIVM**.

HALESVS, vide **HALES**, **ALESVS**, & **ALÆSA**.

HALETEM fluvium, circa *Veliam*, millia pass. III. vs habet *Cicero*, *epistolarum* ad *Atticum* 16. principium eius est, *Octavo Idus Sexti*. Per *Ε* in secunda est in alio codice.

ELBA fortè *Stephani*. & **ALVNTVS** fortasse *Vibij*.

HALEVS *Δαλυτα*, *Theocrito* in *Thalissia*, fluvij nomen, in *Co* insula, ut habet eius interpretes *Winsemius*.

HALEX, vide **ALEX**, sine aspiratione enim *Gracè* scribitur.

HALI, *Germani* sunt, apud *Plinij* 4. cap. 12. vetustioribus codicibus. In recentioribus autè pro eo alij legunt appellatiuè.

HALIA *Δαλια*, *Arcadiae* vrbs, *Pausania*. In *Argia* maritimus est *Thucydidi* 1. 2. & 4. iuxta *Troezenem* esse, addit huius *Scholias*tes. sed *Δαλια*. Vide **THESSALONICA**.

HALIACMON, vide **ALIA CMON**, & **INACHVS**.

HALIACTER *Διακτίρ*, locus in quo congregantur *Siculi*. *Hesychius*.

HALIARDI, vide **ALIARDI**.

HALIARTVS *Διαρτος*, *Homero*, *Plutarcho*, *Liui*, *Stephano*, & *Pausania*; *Boeotiae* vrbs. *Ptolemaeus* *Διαρτ*, sine affluuio legit. **ARIARTVS** per *R* in prima etiam habet *Stephanus*. Vide **COPAIS**.

HALICA *Δαλκα*, *Argiae* vrbs. *Pausanias* in *Corinthiacis*, & *Hesychius* in voce *Δαλκα*. An *Prisciani* **ALICE**? à quo *Alicien*sis eidem.

HALICANVM legit *Aldus*, **HÆCLITANVM** *Simlerus*, *Pannoniae* opidum, apud *Antoninum*. **HILICANVM** legit *Parisiensis* codex. *Lazius* subdubitat num idem sit cum *Olimaco* *Ptolemai*.

HALICARNASSVS *Δαλικαρνασός*, *Asiae* Minoris vrbs, *Doridis* regionis, *Ptolemaeo*. Patria *Dionysij*, ut *Herodoti*. qui **HALICARNESOS** per *n* & *vno* *Σ*. scribit. Quondam **ISTHMVM**, & **ZEPHYRIAM** *Σεφυρία*, dictam, scribunt *Strabo* & *Stephanus*; qui eam & **ISTHMVS** *Ισθμός*, vocat. Idem eius incolae **ANTHEADES** *Ανθεαδες*, nuncupatos scribit; à quodam qui apud eos illustris fuit. Eius formam lege apud *Vitruvium* 2. cap. 8. Hodie *Castello S. Pedro*, *Nigro*; *Mesi*, *Sophiano* dicitur. *Plinius* scribit *Zephyriam* quondam insulam fuisse: sed postea *Halicarnasso* adiunctam.

HALICVS *Δαλκ*, *Ciliciae* regio & mons. *Stephanus*.

HALICYÆ *Δαλκυαί*, *Siciliae* vrbs, *Stephano*, inter *Lilybaeum* & *Entellam*. *Δαλκυαί*, per *κ*. in vltima legit *Thucydides* 7.

HALICYENSES sunt apud *Plinium*, & *Ciceronem*. quidam anonymus *Recalbuto* appellat. at eum errare vult *Fazellus*, qui *Rayhalbuto* legit.

HALICYRNA, vide **ALICYRNA**.

HALIES, vide **TIRYNS**.

HALIMVSII *Δαλμυσιοί*, est *Atticae* pagus, *Straboni*: & *Plutarcho* in *Cimone*. **ALIMVS** *Δαλμύς*, sine affluuio apud *Stephanum*, est *Leontidis* municipium. Idem puto. Huius meminit quoque *Clem. Alexand.* ad *Gentes*.

HALIPEDO *Δαλιπέδω*, locus sic vocatus, *Xenophonti* lib. 2. *Gracorum*, circa finem. Prope *Pyraeum* erat.

HALIPHOTHORVM *Δαλφθορον*, vel **HALIPHTHORA**, *Arcadiae* vrbs. *Pausanias*. Vide **ALIPHERA**.

HALISARNE, Plinio Troadi opidum. ἑλισαρνα, citra aspirationem, scribitur à Stephano. **ELISARNE** ἑλισαρνα, est Xenophonti 7. Cyri Exped. Apud Strabonem locus Coz insula est, versus Meriditem. **ALASARNE** Hefychio.

HALITAEVS ἡλιταῖος, Ephesiorum regionis fons. Pausanias in Achaiciis.

HALVSA, vide **ALVSA**.

HALIX, Cilicia vrbs, Plinio.

HALIZONES, vide **HALYZONES**.

HALLIN, vide **BERGIO**.

HALLYI ἡλλυῖος, vndas habet oraculum, apud Pausaniam in Messeniaciis.

HALMATIA ἡλματία, Athenaei locus, vbi rapas incultas nasci tradit, lib. 9. cap. 2. **DALMATIA** autem vertis Dalechampsius.

HALMITIS Taurica ἡλμίτις, Taurica Chersonesi locus, ad Pontum Euxinum, Arriano in Periplo. Fortè vbi Strabo Lacum marinum, & Salinas describit.

HALMONES, vide **OLMONES**, & **ALMON**.

HALMVS, vide **ARAXES**.

HALMYDISSVS, Thracia vrbs, Pomponio, & Plinio. nonnulla exemplaria **ALMEDESSOS** legunt. Ptolemaeus ἡλμυδιώτης, sine aspiratione habet. **SALMYDISVS** ἡλμυδισίος, legit Xenophon, & Lycophron. Per n in penultima, Sophocli in Antigone.

HALMYRÆ, vide **ALMYRÆ**.

MALMYRIS, Plinio lacus est, quem Danubius fluuius supra Istropolim, non longè à suis ostiis facit. Huius meminit quoq; Callistus. Hodie vocatur, vt Pinetus in suo Plinio tradit, Lac de nostre Dame de Danube, quasi dicas, Lacus Dinae Virginis Danubiane. **SALMORVDIS** hoc tractu vrbs apud Antoninum est.

HALMYRIDES ἡλμυρίδες, Hefychio locus litoralis in extremo Attica; vbi cadavera proieciabantur.

HALMYRVS, locus est circa Thessaliam, aut Larissam Gracia. Nicetas, in Balduino Flandro.

HALONÆ, apud Nicetam vrbs, videtur ad Maandrum. Solbazar Turcis, teste Leunclauio.

HALONE, insula cum opido, in Propontide, Plinio. Est ἡλὼν Stephani. Est & insula circa Ioniam, Plinio. Vide **ALONE**, & **PROCONNESVS**.

HALONNESVS ἡλὼννος, & Maru Aegai insula: Straboni, circa Magnetis Macedonia. Hanc nonnulli aspirant; alij tenui proferunt accentu. N Gerbelius scribit eam ab Harpocrate **NESIDIVM** νησιδίων, & à Suida **NESYDRIVM** νηυσίδιον vocari. Plinius aliam describit inter Samothraciā & Chersonesum. Alia est **HALONESVS** Ionia, apud Stephanum; quam Pomponius describit circa Corycum Ionia montem. Idem Stephanus habet quandam Halonesum, de qua Philippus & Athenienses differunt. In Thessalia, ni fallor. Huius & Demosthenes meminit.

HALONNESI, insula aliquot Sinus Arabici, circa Pen-tadaetylon montem. Plinius.

HALOPE, vide **ALOPE**.

HALORITÆ, vide **ALORVS**.

HALORIVM ἡλωρίων, Peloponnesi opidum, Straboni.

HALOS, vide **ALOS**, & **OPHIVSA**.

HALVNTIVM, vide **ALVNTIVM**.

HALVS, Parthicum opidum, Tacito in Annalibus. Est & Israelitarum mansio, Num. 33. αἰλὺς, legunt 70. interpretes. Vide **ALOS**.

HALVSIVM, vide **THALAMVS**.

HALYCIDON, Massiliensium portus, Pomponio. Peca-cis est Poldo Albenari. Vide **LACYDON**.

HALYCVS ἡλυκος, Sicilia flumen, in parte Agragantina. Diodorus 15. vide **ALYCVS**.

HALYDIENSES, seu **HIPPINI**, populi Asia Mino-ri sunt Plinio, circa Maoniam regionem. **ALYSONII** videntur apud Herodotum 3. Vide **HALYZONES**.

HALVS ἡλὺς, Ptolemao & Plinio, Asia Minoris amnis. Busbequius putat Aytouza à Turcis dici. Pet. Gyllius in

quadam epistola qua apud me est, credit Caslirmat appellari, quod amnem rubrum significat. Lali Nigro dicitur, ex Tabulis positi Otmagiuchi interpretari. Lydiae fluuium facit Vibius, qui Chrysos transit. Curtius 4. scribit Halym terminare Lydiam. alium hunc à priore puto. Sed huius ampliorem descriptionem lego apud Herodotum 1.

HALYZEA, Plinio Acarnania vrbs est. ἡλὺζα, sine aspiratione, est apud Thucydidem, Strabonem & Stephanum. **ALYZIA** ἡλὺζία, est Xenophonti. Citra Leucadiam stadia CXX. eam describit Cicero, Epistolarum lib. 16. **AZYLIA** ἀζύλιον Ptolemai est. Natalico vocatur à Sophiano.

HALYZONES, Scythia Europae sunt populi. Stephanus per Δ in secunda, & Ω scribit. sic quoque Herodotus, sed cum oparuo. Sed videtur distinguere Herodotus inter αλαζόνες, per α & ζ, & αλυσονίους per υ & ο. quod illos inter Scythas Europaeos locat, hos verò circa Asiam Propriam alicubi. Strabo **ALLAZONIVM** ἀλλάζονιον, vr-bem habet, ab Amazonibus conditam, in Mysia, ad Propontidem, ad lauan Aepi fluminis. vbi quoque Plinius **HALIZONAS** (quod praecingantur mari) habet. Sed huius vocis inconstantem admodum scripturam reperio. Vide **BITHYNIA**, **CHALDÆA**, & **CHALYBES**.

HAMA ἡμα, fontis nomen, apud Pausaniam, in Achaiciis. Eidem quoq; montis nomen, circa Las opidū. In Laconiciis.

HAMÆ, Campanorum opidum videtur, apud Liliuin 23. tria miliaria distat à Cumis. In arduo monte, qui à bal-neū Tripergulinū abest M. ccccc. pass. Hamarum insi-gnes ruinas conspici haecenus, scribit Dalechampsius. Ad-eundus de hoc loco etiam Scipio Mazzella de Antiquita-tibus Puteolanorum, Italicè scriptis.

HAMAXICI ἡμαξικοί, sunt circa Tanaim Maotidem, & Borythenem, populi, apud Strabonem.

HAMAXITIS ἡμαξίτις, maritima vrbs, circa Aeoliam,

Xenophon 3. Graecor. & Thucyd. 8. Vide **AMAXITVS**.

HAMAXOBII, **HAMAXOBITÆ**, & **HAMAXO-**

PHORETI, vide **AMAXOBII**, & **SCYTHÆ**.

HAMEM, & **HAMARAC**, regiones vbi muscus adule-tatur, vt auctor est Serapio. Circa Persidem fortè, aut Arabes.

HAMINEA, vide **HANVNEA**.

HAMIREI, Arabia Felici gens. Plinius.

HAMMÆVM Littus, Arabia Felici, ad mare Indicum. vbi auri metalla, Plinio auctore. Ptolemaeus vocat **AM-MONIVM** promontorium.

HAMMANIENTES, Africa populi, inter Nasamonas & Troglodytas. Hi salibus domos exstruunt, Solino & Plinio testibus. Sunt idem cum **AMMONIIS**.

HAMMODARA, Aethiopia sub Aegypro opidū. Plinius.

HAMMODES, vide **AMMONIACAM**, & **ARENO-SVM** Littus.

HAMMON, vide **AMMON**.

HAMMONII, apud Plinium sunt populi in Arabia Felici, vide **AMMONII**.

HAMMONIS Lacus, in Africa, qui ortu solis & occasu in-candescent: reliquo tempore gelidus est. Sic Vibius. Idem cum

HAMMONIS Fonte Plinij reor, quem dicit interdiu frigidum, noctibus autem feruere.

HAMPTAB, circa Syriam atque Euphratem opidum. Gui-lielmus Tyrius.

HANA, locus circa fluuium quendam; 1. Esdra 8. EVI est 70. interpretibus. Eodem capite, pauld infra, ipse fluuius sic dicitur, què 70. interpretes **ATHVE** vocant. Daniel 3. idem **THIANOMINATUR**. Circa Hierosolymam videtur.

HANALE, vide **ETHESPAMARÆ**.

HANEAC, mons in India, vbi nardus optima. Serapio.

HANNIBALIS, vide **PORTVS**.

HANNONIA, vide **HAGINOIA**.

HANVNCA, Antonino Syria opidum, circa Cyrrhescam regionem. Simlerus alias **HAMINEA**, & **HANON** legit. Vide **CHAONIA**.

HAPON ἡπων, vide **ASPONITANA**.

H A

HAR, vide HIR.
 HARACETVM opidum, Macedonia vsq. *Liuius 44.*
 HARAX, *Sassana* fluius, apud Ammianum.
 HARDAM, Episcopalis vrbs, sub sede Damascena, Tyrio.
 HARENOCASTRUM, in Castotide regione, duodecim mill. ab Antiochia, vt ait G. Tyrius, & Matthaeus Parisius.
 HARES, Mons in Palaestina. Iudicum 1.
 HARIARTVS, vide HALIARTVS.
 HARISTALLVM, vel HERISTELLVM, locus celebris in historia Caroli Magni, auctoribus Eginardo, Reginone, & Amino, qui eum ad Wiseram annem describunt. Hodie adhuc Herstel locus superest ad Wiseram seu Visurgum. Aliud HERISTALLVM est apud Caroli Magni eiusdem scriptores, in ripa Mosae fluminis, hanc hodie Leodio. hic hodie pagus est, qui nomen quoque retinet.
 HARMMA, seu HARAMA, item HORMA. ciuitas in Tribu Iuda, & Simeon. Iosue 19. in lib. Iudicum putatur SEPHATH dici. Benjamin ea Ramas vocat. *agria*, Indica vrbs, apud Stephanum. Beotia locus & vicus, Pausania, Homero, Straboni, & Stephano. Iuxta Mycalesum, Eustathio. Aliud quoque est in Attica. agri Tanagrici. Et aliud ad Phylen pagum, finitimum Tanagriae, Straboni 9. In Parnetho, Eustathio. hoc idem AMPHIAEAI Lutra, i. Balnea, vocari scribit Stephanus. An forte hinc AMPHIAEAI Aquis, cuius mentio apud Archemneum 2? Apud Aelianum in Varia Historia quoque Thebaidis paludis nomen. Vide QVADRIGA.
 HARMALA *ἀρμαλα*, ad Meandrum vrbs, Niceta.
 HARMASTIS, Plinio Iberia vrbs est, quam Ptolemaeus ARMACTICA *ἀρμακτική*, vocat, vt Villanuanus vult.
 HARMATELIA *ἀρματηλία*, India opidum Brachmanorum, ab Alex. Magno oppugnatum, & deditione captum, Diodoro 17. Hanc Trogius lib. 12. videtur Ambigeri regis urbem vocare. Circa Indi fluminis ostia.
 HARMATOPOLITAE, vide HARMATVS.
 HARMATVS, *ἀρματός*, vrbs Asiae Minoris, è regione Methymnae, in continente. Thucydides 8. Hinc Harmatopolitae apud Plinium.
 HARMENE, vide ARMENE.
 HARMENIA, vide ARMENIA.
 HARMESIA, vide HERMESIA.
 HARM, gens Germanica videtur, apud Procopium 2. Gothorum. Circa Saxoniam forte.
 HARMONIA, vide ARMONIA.
 HARMOZICA, vide OZICA.
 HARMVZIA, vide ARMVZIA.
 HARPADIVM, vide HIRPINVM.
 HARPAGIA *ἀρπαγία*, siue HARPAGIVM, locus circa Cyzicum, Thucydidi, Stephano & Straboni. sed huic per eum penultima. Circa Granicum fluium est Suida, in voce Minos. Athenens 13, autem circa Chalcidem esse dicit. Stephanus Niger in Libello de Nimio vita luxu, locum in Euboia sic vocat: vbi Ganymedem raptum aiunt.
 HARPAGVS *ἀρπαγός*, fluius circa Colchidem regionem, Diodoro 14. Forte idem cum HARPASO Xenophontis.
 HARPALYCIA *ἀρπαλύνεια*, Phrygia vrbs. Stephanus.
 HARPANVS, vide ARDANVS, & ARPANI.
 HARPASA, Caria vrbs. testes Ptolemaeus, Plinius, & Stephanus.
 HARPASVS Plinio, *ἀρπαγός*, Stephano & Liuiio Cariae fluius. DAPHNVS *δαφνός*, ab Apollonio appellari scribit Rodiginus, ex Stephano, ni fallor. Q. Calabro in Meandrum illabitur. HARPASVS etiā Asiae fluius, circa Scythinos campos, non longe à Taochis populi, Xenophontis 1. Cyri Exped. Iuxta Pontum videtur. Vide HARPAGVS.
 HARPESSVS, vide ARPESSVS.
 HARPINNA, vide HARPINNATES, & OLYMPIA.
 HARPINNATES *ἀρπιννάτες*, fluius Elis, circa Harpinnam urbem. Pausanias.
 HARPIS *ἀρπής*, Ptolemaeo Maesia Inferioris vrbs, ad Danubij ostia. Opidum nunc, inquit Mar. Niger, Lycostomum, ab ostij ipsius vocabulo; quia Oslupi modo dicunt. Idem Ptolemaeus habet hoc tractu ARPIOS populos, sine afflatu. Vtraque vox itaque eodem modo scribenda.
 HARPLIA *ἀρπλία*, Pausania locus Liconica circa Derrhiū.
 HARPYIA *ἀρπυία*, Illyria opidum, apud Encheleas. Stephanus.
 HARPYS, vide TIGRES.
 HARSANIA, vide ARSANIA.
 HARVDES, populi Transiheni, Sequanis vicini, Caesari in Comment. Coilentz, Rob. Crenali. Vigenereus dubitat num sint CHARVDES Ptolemai. hi sunt in Cimbrica Chersoneso.
 HARVM, vide CASSINATIVM.
 HASART, Syria locus, videtur apud Guil. Tyrium.
 HASARVAL, locus vbi habitabant filij Semmei. 1. Paral.
 HASBANIVM vel HASBANIA, vti apud Sigebertum lego; Diuicius exponit Batpengow; qui tractus est hodie Leodienfis diocesis. MOSELANVS Comitatus olim vocabatur, testibus archiuis veteribus, apud Roserum.
 HASBITAE, vide ASBYSTAE.
 HASOR. Tria diuersa loca sic dicta in Palaestina, docet And. Masius ad 15. cap. Iosue. quarum vnam quoque HESORON nominatam dicit. vide HESRON.
 HASSARMAVETH, vide SARMATIA.
 HASSI, Plinio Gallia Belgica gens. BASSI legit exemplar Venetum, lib. 4. cap. 17. Sic quoque Meierus 10. Annal. Fland. & Bassiam interpretatur: vulgo Basse, Flandria opidum.
 HASTA, Palaestina opidum. lib. Notitiarum. Salentino- rum vrbs est Plinio. in Italia. Vide IVLIA AVGVSTA, ASTA, & BASTA.
 HATRA, opidum in confinibus Persarum, Ammiano. ACRA legit Accursius. ATRA melius legendum, docet Xiphilinus, in historia Traiani, & Severi Impp.
 HAVANA, vel HAVARIA, Palaestina vrbs, in lib. Notis.
 HAVBERTINGA, EZELINGA, ADALVNGA, & GAMVNDIA Cella; loca vocantur Ducatus Alemannici, in Diplomate Caroli Magni. Rhenanus Germanicarum 1. capite de Alemanniis. Nomina haec tenere retinere puto, sono paululum mutato. vii sunt Effelinga, Gemunda, &c.
 HAVENNE, vide ALYBÉ.
 HAVSTISVS, vide CIMBRICA Chersonesus.
 HAYLAM, vrbs in littore maris Rubri. 3. Reg. 9. ELAT 70. interpretib. ELANA *ελανα*, Iosepho. Item 4. Regum 16. vbi eam Syria vocat. Hic Iosephus *ελαδ* legit. Alia à priore. Hanc ELATIVM Plinij puto. Sed 4. Reg. 17. & 18. dicit Israelitas in Haylam Assyria traductos, & Salmanassar rege. hac ELAA 70. interpretibus vocatur: & tertia videtur. Pro Elaa idem ipsi ALA legunt, 1. Paralip. 5. ALOER habet Cedrenus.
 HAYLON, locus apud Hieremiam. In Palaestina est, Iud. 1.
 HAZA, vide HATA.
 HAZAZOTHAMAR, vide ENGADA.
 HEBAL Mons, Deuteronomij 11. 27. Iosue 8. *הבאל* legunt 70. interpretes. EBAL Chaldaei. *הבאל*, legit Iosephus, Antiq. 4. cap. 8. vide GARIZIM.
 HEBATA, Mesopotamia opidum. Plinius.
 HEBDOMECONTACOMETAE, Aethiopia sub Aegyptio populi. Plinius. Incerta fidei vox.
 HEBDOMVM *ἑβδόμων*, suburbium Constantinopoli, Procopio, Zonara & aliis. SEPTIMVM Latine vocatur à Marcel. Comite, & in Hist. Miscella. Septem milliariibus ab vrbe Constantinopoli.
 HEBRAICA *ἑβραϊκά*, monasterium circa Constantinopolim, quod & BRACA nominatur. Zonaras. THEBRAICA male scribitur in Hist. Miscella 24. STAVRACI ante appellabatur, à Stauracio hic sepulto.
 HEBRAEI *ἑβραῖοι*, Appiano 2. Ciuium. vide IVDÆI.
 HEBRIDES, vide EBVDÆ.
 HEBRODES, vide NEBRODES.
 HEBROMANI, vel EBROMAGI loci meminit Ausonius ad suum Paulinum. Vinetius suspicatur esse vicum Embräu

H A

Embrau, vel Brau prima syllaba truncata, dictum, circa Blauiam. Scaliger dicit esse ad confluentes Garumna & Duranij, è regione Pauliaci. Idem putat hoc ipsum opidum postea BVRGVV Leontij nuncupatum. Vide EBROMAGVM.

HEBRON, Metropolis Tribus Iudæ. Iosua 15. Hac & ARBEA, CARIATHARBE, item MAMBRE dicta fuit. Genes. 22. & Iosua 14. Hic Abraham Patriarcha sepultus fuit. Iosepho 22. dicitur, & 23. 70. interpretibus. Nunc ELEVETHEROPOLIS nomen est, inquit Cedrenus. Ab infidelibus Callil vocari, scribit Iustus Gistelius. Vide ZEPHRON.

HEBRVS, Plinio & aliis EBRVS. 23. & 24. Ptolemaeo, sine aspiratione. EVROS 24. est apud Arr. 1. Alexandri. OEAGRIVS cognominatur à Virgilio. Thracie fluvius aurifer. Hodie Marisa dicitur Mercatori, Cuspiniano, & Nigro: aut Valisa si Nicol. Nicolaio creditur. Mazera forte malè habet Oliuarius, optimè (ut patet) Leunclavius, qui Maritza & Meritza habet. Antea dictus RHOMBVS 24. auctore qui scripsit de Fluminib.

HECADEMIA, vide ECHEDEMIA.

HECALE 24. Leontidis tribus municipium. Stephanus. HECA TES 24. insula ante Delum sita; quæ à quibusdam PSAMMITE 24. vocatur, auctor Suidas.

HECATEM circa Lesbum habet Hesychius.

HECATESIA, vide IDRIAS.

HECATIS Nemus 24. 24. promontorium sic dictum, in Sarmatia Europea, apud Ptolemaum. TRIVIA lucus est Ammiano. Hoc eodem tractu Strabo ACHILLIS lucum describit.

HECATOMBÆVM, locus circa Dymen in Achaia Propria; Plutarcho in Cleomene, & Polybio 2. Vide HERÆA.

HECATOMPEDVM 24. Ptolemaeo Epus vrbs.

HECATOMPOLIS, vide CRETA.

HECATOMPYLVVS 24. Parthia vrbs, Polybio, Ptolemaeo, Stephano, & Curtio: in Parthyena est Appiano. Diodorus 17. eam Hyrcania tribuit. Iuxta hodie vocatur, ut Theuetus perhibet. Est Libya vrbs, ab Hercule constructa, quæ postea à Carthaginensibus expugnata fuit, Diodorus 4.

HECATONNESI 24. insula in freto, quod est inter Asiam & Lesbos. Stephanus, & Strabo, cui viginti numero sunt, aut ex traditione Timotheus, quadraginta. Eorum etiam Herodotus 1. meminit.

HECATONTACHEIRIA, ciuitas quæ nunc ORESTIADES vocatur, sic Palaphatus. An in Macedonia, ubi ORESTIM habet Linius?

HECTODVRVM 24. Rhetia opidum, Ptolemaeo. Ectal Lazio est.

HECTORIS Lucus, iuxta Ophrynum, in Troade. Strabo.

HEDENA, vide HELENE.

HEDETA, vide LERIA.

HEDETANI 24. Hispanie Tarraconensis populi, Ptolemaeo. SEDETANI, vocantur Linius & Plinio. Per 1 in prima scribit Strabo 3. SEDENTANA Cohors, Silius 3. Habet & Plinius alios SEDETANOS, & SEDETANICAM regionem; tamen in Hispania.

HEDISCVM, & HALMVM, Dacia Ripensis loca sunt Lichrenauio, ex Iornande quibus potitos scribit Hemmesur & Bulcindur. ubi ipse Iornandes legit Emmedzur & Vzindur. pro Hediscum verò & Halmum, VTO, & ISCALMVS.

HEDONACVM 24. Bæotie vicus, ubi Narcisci fons. Pausanias. Quidam DONACVM legunt, ut annotauit Sylburgius.

HEDONES 24. & HEDONI populi sunt Thracie, inquit Stephanus, & Isacius. sed Hedones ad mare habitant, Hedoni verò in mediterraneis. Horum Suidas quoque meminit. HEDONIS regio, est Ptolemaeo Macedonia, sed in Thracia confinibus. Vide AMPHIPO-LIS, & EDON.

HEDONVS, vide MYRCINVS.

HEDRVS 24. sed sine aspiratione, Ptolemaeo est Hiber-

nia insula, quæ Plinio ANDROS dicitur, Villanouano indice, 24. est in M.S. Ptolemai codice. Hac Camdeno, vno in sui patria describenda peruijsimo atque diligentissimo. ANDIVM quoque Antonini est: & Britannico vocabulo nunc Enbli, & Anglico Berdsey vocari docet.

HEDVA ciuitas, dicitur Sidonius, pro Augusta Hedunorum, lib. 5. Epistolarum, ad Atallum. Idem Hericus lib. 1. vita Germani. Vide AVGVSTODVNVM.

HEDVI, vide EDVI.

HEDYLIVM 24. est mons Bæotie. Suidas. 24. est Plutarcho in Sulla. ADYLISIS forte Plinij. Polyenus tradit Cephusum fluvium terminare Hedyleum & Parnassum.

HEDYPHON 24. Straboni Babylonie regionis fluvius. Fortè HEDYPNVS Plinij, quem scribit in Eu-
leum recipi.

HEDYPNVS, vide HEDYPHON.

HEGEN, & ALIEMEN, loca vnde Indicum adfertur. item Saccharum. Serapio.

HEGETHMATIA 24. Germania vrbs, apud Ptolemaum. Lignitz Silesie Villanouano est.

HEGONIS 24. Macedonia promontorium Ptolemaeo, ad mare Ægeum. Egoipotamos Nigro.

HEGVA, Hispania Betica vrbs, Plinio 3. cap. 1. Est ÆGVA Strabonis. vtrique mendosè pro ATEGVA. Hegua enim & Teguæ voces incognita apud omnes alios. Historiam de Casare & Pompeio, quam Strabo Ægua sua adscribit; Dion, Hirtius, & Val. Max. ad Ateguam referunt. Plinium quoque Ateguam scripsisse, ex eo liquet, quod in M.S. codice reperi Singilia Teguæ; pro Ateguæ, errore librariorum, qui A. geminatum, finale nempe præcedentis, & initiale sequentis, ex ore prælegentis minimè auribus percipere. Errores similes quamplurimos in hoc thesauro detectos, si cui legere libuerit; adeat huius Iudicem, in voce Librarij.

HEIDEBA, vocabatur olim illud opidum Holsatiae quod hodie Schlefswijck dicitur. Crantzius, in Wandalia.

HEILBI, vide HELLEVIONES.

HEIONES, vide EIONES.

HEL, / / / / Colonia. Onuphrius, ex nammo argenteo.

HELÆA, vide HILEIA.

HELATIS 24. Syria, siue Palaestina vrbs, inter Libanum & Casium montes. Tzetza Chiliade 12. numero 452. Pro ALIA puto, & Hierosolymam velle.

HELAM, locus Syria: 2. Samuel. 10. CHALAAMA 70. interpretibus.

HELATH, locus, Deuter. 2.

HELATICI Campi, vide ELATEIA.

HELBO, Rhodiensis pelagi insula. Plinius.

HELEA, vide ELEA.

HELECTRAS, vide ELECTRAS.

HELECTRIDES, vide ELECTRIDES.

HELEDVS, Gallia Narbonensis fluvius: Sex. Auieno.

HELELA, Syria, aut Euphratenensis vrbs, lib. Notit.

HELEM, Episcopalis locus, Guil. Tyrio. circa Syriam alibi. Vide MECYRA.

HELENA vide IELEA, & HELENE.

HELENE Sepulcrum, locus sub vrbe Hierosolyma: Iosepho, & Hegeippo.

HELENE 24. insula Agai maris, quinque millibus passuum à Sunio promontorio distans; teste Plinio. Macro-nilo hodie dici, scribunt Niger, & Sophianus. Stephanus hanc MACRIS 24. appellat. Strabo testis est eam ab Homero CRANAEN 24. vocatam. Ad hanc Helenam appulsi ferunt; teste Pausania: Item Plutarcho de Vita Homeri. HELENAM aliam Plinius inter Sporades numerat, quæ CYTHERAM putauerim. HELENA, Pyrenæis montibus vicinum opidum, à parte Gallia. Meminit huius D. Hieronymus, Zosimus, Orosius, & Aurel. Victor in vita Constantis Imp. Elia hodie vocari, tradit Vaseus. Est & vrbs in Bithynia, sic dicta ab Helena Constantini Imp. matre, ad quam proximè flumen quod Draconem 24. appellant, fluit. Precopio 5. Aedif. Pala-

PALESTINA quoque vrbs, **SOZOMENO** 2. cap. 1. & **CALLISTO** 1. cap. 31. ab eodem Constantino Imp. in honorem matris extructa. eadem **HELENOPOLIS**. circa Bethaniam banc fuisse, scribit Erculphus, ubi Lucianus Antiochiaepiscopus sepultus. Vicus Atrebatum est apud Sidonium, in Panegyrico Maiorani. **HELDIN** hodie vocari afferit **Pap. Massonus**. **HEDENA** quoque pro Helena, apud ipsum Sidonium legi, in vetustis codicibus adserit **Vigenerius**, in Bibliotheca sua Historiæ. In Arthesia ad Canciū fluvium. Est & fons **HELENE** in Chio insula, **Stephano**. Vide **TELEA**, **DREPANVM**, & **MACRANESVS**. **HELENIVM** ἡλενιον, insula circa Canobum Aegypti, **Eustathio**. ἐλενιον, locus circa Canobum, est **Stephano**. **HELENO** Isauria, est sub Episcopo Isauropolis. sic **Balsamon**, in Phorium. **HELENOPOLIM** olim dictam scribit **Mansterius**, eam Germanie urbem, quam hodie **Frankfurt** appellant, sed quando aut à quibus, non addit. Vrbs est ad Menum fluvium eleganter extructa, cum ponte lapideo insigni: cui ab altera fluminis parte annexa est vrbeula **Sarenhau-**sen, eidem obediens. Duabus hac vrbs in anno nundinis, & imp. Caesarumque electionibus nobilem se reddit. Vide **DREPANVM**. **HELENOPONTVS**, vide **PONTVS**, & **HELLENOPONTVS**. **HELEPH**. **Iosue** 18. **PALESTINA** locus. **HELENI** **LUCUS**, de quo **Ovidius** 4. **Fastor**. Adiacet antiquis Tiberino lucus **Helerni**, Pontifices illuc nunc quoque sacra ferunt. Inde **sata** & **Nympha** (Cranen dixere priores) Nequicquam multis saepe petita protis. Meminit huius **Fab. Picior**. Circa urbem Romam erat. **HELETEM**, vide **HALETEM**. **HELEVTETI**, populi inter Celtas, proximi **Cadarcis**; vbi est apud **Cæsarem**: **Vigenerius** **Viuerais** interpretatur. **HEL GAS**, vide **GERMANICOPOLIS**. **HELHACER**, praesidium in pago **Sidonensi**. **Guil. Tyrus**. **HELIA**. **Plinius** 32. cap. 2. In Siculo mari circa **Heliam** & **Drepanum**, cur alium gigni scribit. Insula est **Fazello**, circa **Drepanum** Siciliae. **HELIA** etiam vrbs nomen, apud **Marcell. Comitem** sed pro **Hierosolyma**. & **ELIA** scribendum. Vide **VELIA**, & **HELAI**. **HELIAEA** ἡλιαία, forum **Atheniensium** maximum. **Seeph**. **HELICA**, Thracia vrbs, **Antonino**. **HELICE** ἡλική, **Ptolemaeo**, **Straboni**, **Diodoro**, **Polybio**, & **Pausania**, Achaia Propria vrbs. **Plethon** sine aspiratione in prima scribit. **TRYPIAM** Στυρία, eam appellat suo tempore **Gemistus**. **HELICE** quoque vrbs **Boetiae**, **Scholasti** in **Callimachum**. In Thessalia etiam **Straboni** ex **Hesiodo**, & **Eustathio** in **Homerum**. Est & locus ad mare **Euxinum**, circa **Cappadociam**, **Orpheo**. Item **paulus** nomen in **Gallia**, circa **Ateagum** fluvium. **Anienus**. **HELICEVS** amnis, circa Thraciam aut **Messia** est. **Hist. Mis. 17**. **HELICON** ἡλικων, fluvius est **Diam** Macedonia urbem praterfluens, qui ad stadia septuaginta defluens, in terram se abdit; post viginti vero stadia elapsus, denud se ostendit; & pro **Helicone** **BAPHYRAS** βαρυρας, dicitur, ut tradit **Pausanias**, & **BEPHYRV** **M** **Lycophronis** credo. **PHARYBUS** παρυς, **Ptolemai** est. **Baphyrū** vocat **Linus**, lib. 44. Est etiam Sicilia fluvius apud **Ptolemaum**: qui **Oliuetio** appellatur à Th. **Fazello**: sed **Veria** à **Leandro**. An **Eliseus** apud **Senecam** sit, videant peritiores. **Boetia** mons etiam est, **Ptolemaeo**, **Pausania**, & **Callimacho**. **Lucus** quoque ibidem circa **Thebas**: **Zosimo**. Vide **PARNASSVS**. **HELI** populi, apud **Cæsarium** fratrem **Nazianzen**, in **Dialogis**, (sed nescio quo terrarum tractu) apud quos, & **Saracenos**, nullo dicit esse piciores, nummularios, aut canores, &c. **Alanis** & aliis quibusdam gentibus hoc tribuit **Euseb. 6. Preparationis**. **HELIMNA** est apud nos quidam vicus, sic in vita **Thalassij**, **Theodoretus**. In Syria, circa **Cyrum** urbem fortè. **HELINGAS** ἡλινγας, Hispania **Tarraconensis** ciuitas est apud **Polybium** 11. & **Appianum**. **Moralis** & **Xylander** putant **SYLIAM** **Linij** esse.

HELIONOPOLIS, vide **DREPANVM**.

HELIOPOLIS ἡλιε πολις, **Ptolemaeo** & **Arriano**; Aegypti vrbs. **SOLIS** opidum, Latine vocat **Plinius** lib. 5. cap. 9. & **Mela** 3. cap. 9. **Hebraei** ON dicitur, teste **Hieronymo**: sic quoque vocat **Chaldaei** paraphraſes. **Coloniā** hic à **Seuero** deductam habet **Vlpianus**. Nomen suum adhuc integrè tuetur, inquit **Guilandinus**; non quidem Graecè sed Arabicè: **Bechfemes** enim hodie vocatur; quod idem est ac si dicas domum **Solis**. **Semes** namque **Solem**, & **Beth** domum significat. Huic assentitur **Becanus**, lib. 6. **Hispania**. **Malbet** **Tyrio** est, qui addit ab **Arabibus** **Bahalbeth** dici. **Solis** fons ἡλιε πηγη, nunc vocari scribit **Simeon Sethi**. additque ibidem balsamum nasci. **Ptolemaeus** habet in Aegypto **HELIOPOLIM** Metropolim. & aliam sine cognomine, in eadem regione. Alteram harum **Iustus Gistelius** in suo Itinerario **Dealmarach** vocat. Pro **Helio-**polite apud **Orosium** 1. cap. 8. male **DIAPOLITA** legitur, ubi **Amasim** regem **Diapolitam** dicit. **Helio-politam** lego in codice meo vetusto **M.S.** & **Diapolis** vox nihili est.

HELIOPOLIS **Ptolemaeo**, **Plinio**, & **Eusebio**, quoque **Caeſyria** vrbs, qua hodie **Balbec** **Postello**, **Matbech Nigro**, **Beallebeca** **Leunclauio**. Puto hanc esse quam **Stephanus**, scriptoresq; **Ecclesiastici** in **Phœnicia** describunt: & in **Phœnicia** **Libani**, **Concilia**. Hanc, ut **Theodoretus** 4. **Hist. Ecclesiast.** memorat, montes undique calum, propter altitudinem pene attingentes, obnubilant. Aliam in **Thracia** etiam habet **Stephanus**, & idem nouit **Helio-**polim in **Aromatifera** regione. **HELIOPOLIS** vrbs **Phrygia**, apud **Michaëlem Glycam** 4. statuat hinc aue- xisse **Constantinum Imp.** & **Constantinopoli** columnā imposuisse, idem addit. Vide **CORINTHVS**, **ILIO-**
LIOPOLIS, & **TITANA**.

HELIOPOLITES, vide **HEROPOLITES**.

HELIOTRAPEZA, vide **SOLIS** **Mensa**.

HELIOTROPIVM ἡλιότροπον, **Theſſalia** vrbs. **Polyb. 5.**

HELIS, vide **ELIS**.

HELISVS, vide **ILISVS**, & **ELISVS**.

HELIOTRAPEZA, vide **SOLIS** **Mensa**.

HELI, id est, **SOLIS** **Delabrum**, sine **Lucus** τειχεῖος, locus ad **Pontum Euxinum**, ubi **Medeam** parentum feritatem fugientem, se continuisse, scribit **Diodorus** 4.

HELIUM, ostium in quo effunditur **Rhenus** **Plinio**. **OCCIDENTALE** ostium **Rheni** vocatur **Ptolemaeo**. **Christophorus Stella Die Wielinghe** interpretatur; quod est inter **Zelandiam** & **Flandriam**; vbi se **Oceanus Scaldis** ostio infundat. Alijs **Leck** aut potius **VAHALIS**, die **Wael** videtur. cum **Wielinge** non **Rheni**, sed **Scaldis** ostium sit. Videtur mihi **Mosa** ostium sic appellari, ex ipso **Plinio**. cui astipulantur **Tacitus** & **Cæsar**. Vide **RHENVS**.

HELIKVS, vide **ELIKVS**.

HELLAS ἡλλας, **Theſſalia** vrbs. **Strabo** 9. & **Hesychius** item **Dicaarchus**, qui eam inter **Pharſaliam** & **Melitæam** describit. **Theſſalia** partè olim sic nominatam, tradit **Pausanias** in **Laconicis**. Circa **Dodonem** & **Acheloum** est **Aristoteli Meteorolog. 1.** Vide **ATTICA**, **GRÆCIA**.

HELLENES ἡλλῆνες, vrbs **Callaicorum**, in **Hispania Tarraconensi**. **Strabo** 3. **Ponte Vedra** nunc vocari, putat **Io. Mariana**. Vide **GRÆCIA**.

HELLENICVM, & **CARICON** ἡλληνικόν, καρικωνόν, **Memphidis** loca, apud **Stephanum**. Inde **Hellenomemphita**, & **Caricomemphita**.

HELLENICVM, siue **GRÆCVM** **Mare**, vide **GRÆCVM**.

HELLENOPOLIS, vide **DREPANVM**, & **DINOPOLIS**.

HELLENOPONTVS, Asia Minoris regio, in **Authenticis**, & concilio **Constantinopolitano**. Circa **Cappadociam** & **Paphlagoniam** esse ex **Porphyrogeneta** obseruavi. Sed vno **L. HELENOPONTVS** est in **Authenticis**. ab **Helene** fortè vrbe in **Bithynia**. Huius **Helenoponti** vrbes lego in **Authenticis** **Coll. 4. Tit. 7.**

HELLES, fluvius qui **Smyrnam** cingit: sic **Isidorus**. **MELES** autem legendum, ex **Strabone**.

HELLESPONTIACA, vide **PHRYGIA**.

HELLE-

HELLESPONTVS ἡλλήσποντος, & **HELLESPONTI-
CVM** Fretum, Ptolemaeo & Mela, angustia maris
inter Sestum & Abydum opida, duorum stadiorum lati-
tudinis, Polybio auctore: octo Xenophonti: septem Plinio.
Stretto di Gallipoli Castaldo; Brachium S. Georgij
Volaterrano dicitur. Video aliis linguis eadē significatione
quoque sic appellari: veluti à Gallis Bras de S. Georges;
à Flandris D. Noix arm. Hellepontus vocatur, quod
Helle virgo in eo perierit. Ideoq; à Lycophrone VIRGI-
CIDVM Mare, & à Naſtanzeno (ut annotauit Cante-
rus) VIRGINIVM Pelagus nominatur. Ausonius SE-
STIACVM Pelagus, & ABYDI Freta appellat. sic
quoque Appianus ABIDENVM Fretum. PHRY-
XÆVM Pontum, Lucanus s. PHRYXÆA Aequora,
Val. Flaccus. PHRYXI Semitam, Statius. ATHA-
MANTIDIS Fluentum, Apollonius. Phrygium æquor
à Phrygia adiacente, est Virgilio. AEGVM Fretum Pa-
cuuius, apud Festum. Phileas apud Suidam etiam BO-
SPORVM vocat. HELLESPONTVS, siue HEL-
LESPONTIA etiam regionis nomen est Stephano, ad
maris huius oram Asiaticam. & quoque Europæam, quod
videre est in vocibus Alopeconnesus, & Agoræorum. HEL-
LESPONTII sunt Plinio in Mysia, & circa Parium.
Quintiliano est Lampſacum in Helleſponto. Vide DO-
RYSTHENES.

HELLEVIONES, vel, ut ego lego, **HILLEVIONES**,
apud Plinium: **HELLV SII** Tacito, sunt: & **ÆLV-
ÆONES** Ptolemai. Ab Ammiano lib. 22. **HELLOS**
nominari, scribit Althamerus, qui eos in Boznholm, (in-
sula Baltici sinus) statuit. Willichio autem sunt qui insu-
lam, vulgò Heil dictam inhabitant. Hæc Venedicum sinum
facit, non longè à Danisco, Prussia emporio. Hilleuiones
Plinij, quos in Scandinavia describit, ego eos populos puto,
quos Dalekarlos hodie vocant. Hilleuiones enim siue
Hillewones Cimbrica lingua (quæ Scandinavica est) mon-
ticolam significat. habitant enim hi ad Seuonem montem,
Riphaïs non minorem, ut ipse inquit.

HELLOPES, Epiri populi, Plinio. **HELLOPIA** ἡλλοπία
locus circa Dodonam. Straboni 7. Lopeſia Pineto.

HELLOPIA, vide **ELLOPIA**.

HELLVM, vicus Germania, in Elli fluminis ripa positus,
ut habet ex charta Theodosiana Rhenanus, qui addit ibi
dem multa vetustatis monumenta superesse, hodieq; ad-
huc Eldici. D. Maternum hic extinctum & sepultum
aiunt. Elegiam locum quoque ab huius vita scriptoribus
nominari dicit. In Tribocis est.

HELLVS, vide **ELLVS**.

HELLV SII, vide **HELLEVIONES**.

HELMANDICA, vide **SALMANTICA**.

HELMODENES, sunt Plinio in Arabia.

HELNO, vide **HELVONENSE**.

HELODES ἡλώδες, id est, siluestres, Albania insula, in mari
Hyrcano, sunt apud Ptolemaum. Desertas eas dicit Pom-
ponius, & sine propriis nominibus **SCYTHICAS** vo-
cari ait.

HELON, Palestina locus. **OLAN** Ὠλαν, 70. interpret. Iosue
19. 21. & 3. Reg. 4. Ad. And. Masium, ad 8. cap. Iosue.

HELORVS ἡλωρ, Magna Græcia fluvius, inter Caulo-
niam & Crotonem, teste Diodoro, lib. 14. vbi Græcos à
Dionysio seniori, præter victos describit. **ELORVS** ἑλωρ
& sine aspiratione scribit Athenæus. Eundem hunc flu-
vium Polybius lib. 1. **ELLESPORVM** ἡλλέσπορος,
vocat, & **ELLEPORVM**, Polyæus ait. Vide **ELORVS**.

HELOS ἡλος. Laconica vrbs, Straboni, Thucydidi, & Pau-
sanias. Stephano eadem **DORION** δῶριον, & **PTELEON**
πτελεὼν, dicta. Idem Strabo lib. 8. innuit: qui addit etiam
nonnullis **OLVRIS** ὀλῳρις, vel **OLVRA** dici. Sed hanc
in Aulone quem vocant Messenia describit. aliam namq;
etiam habet ad Laconicum sinum, inter Acriam & Cy-
parissiam. Hæc tria tamen opida, Ptelion, Helos, & Do-
rion, tria diuersa sunt Homero β̄ Ἰλιάδ. Item Plinio in
Æotia, Pteleon & Olyros. Apud eundem **HELOS**,
PTELEON, & **OLYROS**, sunt tria Ionia opida,

iuxta Erythras. **HELOS** etiam vrbs Egypti, Eusta-
thio lib. 2. Vide **PALVS**, & **EILOTA**.

HELOSENSIS Gallia Episcopum, Laban nomine, habet
G. Turonensis 8. Corruptè, si rectè conijcio, ab **ELVSA**.

HELPHA, vide **PORPHYREVM**.

HEL PRA, fluvij nomen: in vita S. Humberti. Gallia Bel-
gica est. circa Hannoniam, nū fallor.

HELSTI, vide **HÆSTÆ**.

HELTHECEM, Palestina locus. Iosue 15. 19. item 21.
vbi **HELTHECO**, & ἡλθὲς 70. interpr.

HELTHOLAD, locus terra Chanaan. Iosue 15. 19. Eodem
THOLAD per Apheresin vocari in Paralepomenis, an-
notauit Masius.

HELVA, vide **ELVIA**.

HELVECONÆ, Germania populi, apud Tacitum.

HELVELDII, vide **SLAVI**.

HELVETII, Tacito, Plinio, & Casari: **ELVETII**
ἑλῳτοί, Ptolemao, qui eos aliquando duplici LL. scribit.
Strabo geminato TT. etiam legit. Gallia populi olim fuere:
hodie inter Germanos numerantur, Alpiūq; incolæ sunt.
Schweitzer, idem Epdgnosset, id est, confederati, vo-
cantur. Vide **QVADI**, & **SEQVANI**.

HELVETIORVM Nemus, vide **MARTIANA** Silva.

HELVETVM, Antonino. Schleſtadt, in Germania vrbs,
Simlero. vide **ELGEBVS**.

HELVIA RICINA, vide **RICINENSES**.

HELVII Casari, Albi Orentio est, ciuitas Gallie Aquita-
nica. **HELVI** Plinio sunt, qui & **HELVICVM** inde
facit. & **ELVIELVOI**, Straboni. Viuares sunt Dalecham-
pio. Albigeois sunt Belleforeſtio, qui putat **ELICOCOS**
Ptolemao esse. Heluios Casar in Cemmenum montem
describit. Elicocos Ptolemaus ad Druentiam fluvium CC.
M. P. ab illis distantes. vide **ALBA AVGVSTA**.

HELVILLVM, vicus in Italia: Antonino. Circa Forum
Flaminij. Hinc Heluolum vinum, Athenæo 1. **HIL-
VINVM** legit Sigonius. circa Callem. **HELVINVM**
Plinij autem putat Celsus Cittadinus.

HELVINA, de quo Iuuenalis 1. Satyra 3. Me quoque ad
Helunam Cereremq;. &c. Ad quod hæc verba Commem-
tator vetus, Namq; apud Aquinum colunt numina ea-
rum dearum, quæ colunt in Gallijs. Sunt qui putant pos-
tam fontem velle in Aquinati agro qui vsque hodie ab ac-
colis Eluino vocatur. iuxtaq; adhuc quadam templo-
rum vestigia exſtare, ut scribit Scoppa in suis Collectaneis.
ipse tamen, ut quoq; Brodeus, putat Græcæ huius Deæ epi-
theton, ut Latinis Flaua, quod idem significat.

HELVINVM, Plinio Samnitum fluvius, in Italia: quem
Niger, & Leander à Ptolemao **MATRINVS**, & à Stra-
bone **HOMATRINVS** appellari dicit. Idem hodie
Piomba vocari scribit. Homatrinum apud Strabonem
non inuenio. Is enim Matrinus habet, cum Ptolemao.
Fefellit Nigrum & Leandrum Græcus articulus, quem
cum vocabulo ἡλῳιν ligauere.

HELVRI, vide **SCYTHÆ**.

HELVSANI, vide **ELVSA**.

HEMA, vide **ÆMONIA**.

HEMASA, Syria vrbs, XVI. M. P. ab Aretbusa: testis
Antoninus, per 1. in secunda apud eundem. & per 2. in co-
dice M. S. **EMESA** scribit Mercator circa hunc locum in
tabula IIII. Ptolemaica, nescio cuius codicis auctoritate, cū

EMISSA legendū erat ex Græco exē. Lari. vide **EMISSA**.

HEMASINI, Dalmatia gens: apud Plinium.

HEMATH, vide **EPIPHANIA** Syria.

HEMEROSCOPIVM, Hispania opidum, Auieno. vide
DIANIVM.

HEMERVM, emporium Chalcidoneus vrbs. Simeon
Metaphrastes, in vita S. Auxentij.

HEMERVS, vide **EVROTAS**.

HEMERTE, vide **LESBOS**.

HEMESA, vide **EMISSA**.

HEMICHARA ἡμικχαρα, Sicilia mediterranea vrbs, Pis-
lemao. Hæc Nigro Nicotia vocatur. An IMACA-
RENSES forte Plinij?

HEMICYNES ἡμικύνες, gens iuxta Masagetar & Hyberboreos. Stephanus.

HEMIMONTVS, Thracia regio. vide THRACIA.

HEMINIA DYMVS, Iberia Pontica mons. Vrb. Sequest.

HEMISA, vide HEMASA.

HEMODES, septem insulae sunt Pomponio, in Codano sinu.

Has Ptolemaeus appellat SCANDIAS, κανδία, etsi tantum tres numeret. Commune eas hodie nomen habere, non puto. Sed in hoc ipso sinu etiamnum (prae exiguas aliquot insulas, gallus, aut parui admodum nominis) septem spectantur insulae; quae hodie vulgo vocantur, Seelandt/Spunen/Langiant/Iduen/Salliter/Lopiant/& Femeren. hanc ultimam vocat Cimbriam, Cranius.

HEMODVS, vide EMODVS.

HEMONA, Palaestina locus. Iosue 18.

HEMOPSONESTIA ἡμοψωνεσία, Cilicia vrbs, ad Pyramum: Procopio 5. Aedif. Wesaliensis eius interpret MOPSONESTIA vertit. MOPSVESTIA ἡμοψωσία, Ptolemai, Strabonis, Iosephi, & Stephani est. ἡμοψωσία, diuisim apud Porphyrogenetam: MOPSVESTA est apud Glycam. MOPSI Tumulus videtur apud Isaciam & Lycophronem. MOPPOS simpliciter, scribit Plinius lib. 5. cap. 27. MOPSIGRENEN ἡμοψωγρήνην habet Ptolemaeus in Cataonia, Armenia. Huius meminit quoque, Aurel. Victor, in vita Iuliani Imp. Mamista vocatur a Glyca.

HEMVATÆ, apud Plinium sunt Arabiae Felicis populi.

HENADDA, Palaestina locus. Iosue 19. ANNA 70. interpretibus.

HENAIM, vide ENAN.

HENAN, vel ἡνανα, i. villa Henan, terminus terra Chanana. Num. 34.

HENESIOTIS ἡννησιώτις, regio, in Sarmatia Asiatica: Ptolemaeo. NESIOTIS interpretibus.

HENETA, & HENETVS, vide AMISVS, & ENETI.

HENETI, vide ENETI, EVGANEI, & PAPHLAGONIA.

HENETOSA, & HENETVS, vide AMISVS.

HENIOCHI, ἡνιοχοί, Dionysio, Ouidio, Plinio, & Stephano, gens circa Caucasiam, vel Colchidem: ad mare Euxinum. Ptolemaeus eos circa Coracem montem huius tractus habet. ENIOCHI sine afflu Mela. gentem antropopagum facit Heraclides. HENIOCHIA regio est apud Steph. HENIOCHI mōtes, quos alij CORAXICOS vocauerunt. Sic Plinius, qui inde Cyrum Armeniae fluium oriri scribit. Eadem sunt etiam montes huius nominis circa Sogdianam, aut Bactrianam, ad Oxum fluium.

HENIOCHVS, vide PHASIS & TAVRVS.

HENNA, vide ENNA.

HENNON Vallis, 2. Paralip. 28. BENENNOM 70. interpretibus. Iuxta Hierosolimam puto.

HENNONIA, vide AEMONIA.

HENOTICTONTI ἡνοτικτοντί, genus hominum montisformis, Io. Tzezza.

HENVS, vide OENVS.

HEORDÆA, vide EORDÆA.

HEORTA ἡορτα, Scordischorum opidum: apud Strabonem. Hardberg Lazio. Vide BORTA.

HEPHAD, vrbs nomen, ubi tunica Domini Saluatoris inuenta fuit. H. Contractus nouissime editus. IAPHALB. Stadenfis. ZAPHAD legit Lichtenanius, & Sigibertus. non longe à Hierosolyma.

HEPHÆSTI vrbs episcopalis in Aegypto meminit consil. Ephefinum III.

HEPHÆSTI insula, Adiabena: Stephano, ex Arriani Parthica. Vide HEPHÆSTIVM.

HEPHÆSTI Tumulus, in Hispania: ad Portam Nouam Carthaginis. Polybio 10.

HEPHÆSTIA ἡφαίστεια, Acamātidum in Africa tribus vicus: Iul. Polluci, & Stephano. Hephæstidae fundi hoc tractu, meminit Laertius, in Platone. Vide HEPHÆSTIVM.

HEPHÆSTIAS ἡφαίστιος, Lemni insulae opidum, Ptolemaeo, & Plinio. quod Hugo Fauolius Cochino vocat. Vide AEGYPTVS, & AOLLIA.

HEPHÆSTIVM, Lycia opidum: Plinio. HEPHÆSTIA Solino, proxima Chimera monti. De ea hac Seneca, lib. 2. Epist. epistola 80. In Lycia regio notissima est, Hephestion incolae vocant, forum pluribus locis solum, quod sine villo nascentium damno ignis innoxius circuit, &c.

HEPHÆSTI Montes, sunt in Lycia: teste Plinio; qui teda flagrante tacti flugrant. Vide EPHESTIENSIS.

HEPTABOLVS, Mauritaniae locus, in quem Nilus influit: auctore Vitruvio 8. cap. 2.

HEPTAGOMETÆ ἑπταγωνεῖται, quos septem paganos vertere licet; populi sunt ad mare Euxinum; Colchidis regionis. Hic etiam MOSYNOECI μωσυνοῖκοι, dicuntur, auctore Strabone, lib. 12. Horum meminere etiam Dionysius & Mela. Inter Cerasum & Corycorum describit eos Diodorus. MOSINI sunt Orpheo & Plinio. Stephanus eos barbaros esse, atque BYZERES βυζήνες, etiam vocari ait: Scythicum montem inhabitare.

HEPTADELPHI, vide SEPTEM FRATRES.

HEPTAGONIAS, locus sic dictus, circa Lacedaemonem urbem: Lirio 35.

HEPTANESIA ἑπτανήσια, id est, septinsula: apud Ptolemaum. India intra Gangem vrbs.

HEPTANOMVS, vide HEPTAPOLIS.

HEPTAPAGVS ἑπταπᾶγος, Halicarnassus. 2. locus, vel ager Tiberi contiguus.

HEPTAPOLIS ἑπτάπολις, Aegypti regio, Dionysio teste: quam eius commentator Eustathius dicit antea HEPTANOMON ἑπτάνομος, & HEPTANOMIAM ἑπτανωμία, dictam, & postea à rege Arcadio ARCADIAM appellatam. ARCADIA, nomen opidi est in Aegypto, Stephano. Et ARCADES populi ibidem, in quibus Heraclaea vrbs: Sozomeno. Vide ARMENIA.

HEPTAPORVS ἑπτάπορος, Troadis fluius; Plinio, & Straboni; qui eundem POLYPORVS πολυπόρος, dicit scribit. Homero oritur ex Ida monte: sed Plinij tempore defuerat. Puto eundem DRACONEN appellari à Procopio, lib. 5. de Aedificiis Iustiniani.

HEPTAPYLOS, vide THEBÆ.

HEPTAYDATON, id est, septem aquarum, locus sic dictus Aborigenum: quadragesimo statio à Maruio distans, ut scribit Halicarnassensis, 11. SEPTEM AQVAS vocat Cicero ad Atticum, 4. cap. 15.

HERA Ἥρα, i. Iuno; Pausania Aolidis opidum est; quod MESATENI intermediam appellat: quod scilicet è portu Erythraeorum, Chion soluentibus, propemodum media est. ARGENNVM ἀργέννον, Ptolemai videtur. Apud Pausaniam HERA est quoque Arcadia opidum. HERA praeterea apud eundem in Eliaci est. Læscherus Iunonem vertit: Romulus Amasaeus autem pro opido sic dicto intelligit. Vide HYBLA.

HERACLEA, Magna Graecia vrbs, quam Appianus in Annibalicis inter Metapontum & Tarentum statuit: Plinius inter Sirin & Acirin flumina sitam dicit; & SIRIN Δίεος, quoque appellatam refert: cui assentitur Diodorus, lib. 12. FLIVM ἡλίου, Aristoteles in Mirabil. POLIEVM πολίεον, vocatam scribit Strabo. Pelicori recentiori nomine vocat Pyrrhus Ligorius. Sed duas Heracleas hoc tractu idem ponit, viginti quatuor stadiis ab invicem distantes: quarum vnam (quam & TROIAM aliquando dictam scribit) alterius nauale facit; quod hodie Amigdalaria vocari testis est Barrius. Incola à finitimis MITHROCHITONES μίθροχίτωνες, vocabantur: ut tradit Athenaeus, lib. 12. cap. 8. Hanc Sirin Isacius suo tempore SIRIVM Σίριον, appellatam perhibet. Eryeion corruptè in Mirabil. Aristotelis. Heraclea huius etiam meminit Antoninus. Alia est HERACLEA, Gallia Narbonensis vrbs, ad Rhodani ostium; Plinio. CACABARIA cognominata, ab Antonino. S. Gylles interpretatur à Ioanne Poldo. Nogheres, & Burgus S. Aegidij est apud Benjamin Tadelensem. De hac vrbe video Ortonem Frisingensem & Gotesfridum Viterbiensem hac scribere: In Gallia iuxta provinciam Narbonensem, vir Dei Aegidius metropolim ex nomine suo Villam S. Aegidij vocauit;

vocant; in loco qui vsque hodie PALATIVM COTHORVM vocatur. HERACLEA, vt Plinius; vel HERACLEVM Ἡράκλειον, vt Ptolemaus & Strabo; Creta insula vrbs, & Cnosus nauale. Setia vocatur à Nigro, sed Mirabello à Pineto. HERACLEAM Mysia regionis, habet Apollodorus, lib. 2. quam BEBRYCVM urbem antea fuisse ait. HERACLEA Sicilia ciuitas, Ciceroni & Ptolemaeo. qua MINOA cognominatur, Linio, & Suida. Terranova hodie vocari, auctor est Aretius, sed hoc fieri non posse, dicit Faellus. MINOAM urbem prius MACARIAM appellatam, scribit Heraclides in Poliniis. de qua vide MACARIA. Circa Bactrianam quoque HERACLEA videtur, quam ab Alexandro ACHAIDA appellatam scribit Plinius. HERACLEA, Carie vrbs, ad LATMVM cognominata à Ptolemaeo, & CARICA à Plinio. LATMV setiam eadem dicta fuit à monte Latmo illi imminente, vt Strabo tradit. Stephanus eam quoque ALCMANIAM ἀλκμάνια, & PLISTARCHIAM πλιστάρχεια, appellat. Haffio porto hodie dici, vult Bonacciolus, in suo Strabone Italico, HERACLEAM Ἡράκλεια, scribunt Blondus, Feroldus, & Marius Niger, olim vocatam insulam & urbem qua hodie Citta noua dicitur, sitam in insula Equilio, Venetorum ditionis. Leander ipsam insulam sic appellat. Plures HERACLEAS describunt veteres in vna Macedonia. Prima in Sintica regione, qua inde SINTICA cognominatur, Ptolemaeo, Plinio, Linio. SENTICAM per 2. in prima appellat Casar; subditq; eam Candauie. Alia in Pieria est, sub Oeta mōte; Linio, Plinio, Stephano, Pausania. Xenorua hac hodie, vt putat Nardus in suo Linio Italico. Tertia Phthiotidis regionis in Trachinia, quadraginta stadys à Thermopolis, & dimidio à mari: TRACHINIA hac inde cognominatur. (aut TRACHIS vt Plinio placet) eius mentio apud Ptolemaum, Thucydidem, Diodorum, Strabonem, & Linium. Comarus hac hodie, vt putat Pinetius. Sed & aliam prater has tres videtur circa Athi montis istmum describere Plinius 4. cap. 10. In Conciliorum opere quedam Heraclea describitur Macedonia Prima; quam ego Sinticam interpretor. HERACLEA, Taurica Chersonesi opidum, Plinio teste quoque MEGARICE dictum: ad Meotidem paludem. HERACLEVM Ptolemaei est, & Strabonis. Nomen Heracleæ retinere scribit Bonacciolus. HERACLEA, Syria vrbs Straboni; in Cyrestica regione eam describit Ptolemaus. HERACLIVM Strabonis est. Hanc postea GAGALICAM nuncupatam, scribunt Nic. Callistus, & Euagrius Scholasticus. Italica dici hodie, putat Bonacciolus. HERACLEA, Ponti vrbs; in Bithymia Straboni, Xenophonii, & Ptolemaeo. vbi descensum ad inferos fabulantur poëta. Bonacciolus Aupep, Niger Pendarachia nomen habere, ait. Hanc Heracleam Ponticam, vt apud Dioscoridem est, Serapio vocat DADIA-BENTICHI. HERACLEAM in Aetolia, habet Trallianus. Huius puto meminisse Xenophontem 6. Græcor. Alias HERACLEAS prater iam dictas reperio apud Ptolemaum, in Thracia, circa Lysimachiam. in Lyncestide, Macedonia regione. in Syria, Castiotidis regionis in Caria, ad Albanum cognominata. & in Media. Plinius habet Heracleam ad Pangaum montem, conterminam Thracie & Macedonia. & in Acarnania. Straboni, in Peloponneso, ad Cytherium fluium, XI. stadys ab Olympia. Theophrasto in Arcadia, vbi dicit esse aquam mulieribus sterilitatē adferentem, & vinum à viris potum ad insaniam redigere. Idem habet HERACLEAM in Tyrrhenia, vbi describit aconitum. Lib. 8. Hist. Plantar. Stephanus describit Heracleam in Libya: Sardinia: Aelidis circa Cumas: Pissicam: & inter Scythiam & Indiam. Heraclea quedam in Ponto, ad Istrum fluium videtur, Aliano de animal. 6. cap. 40. & 14. cap. 25. Est & Heraclea Aegypti, quam Josephus ad calcem libri 4. belli Iudaici, inter Pelusium & Thmuyum describit. Straboni etiam pagus huius nominis est in Asia Minori, ad finem Adramissionum. HERACLEA Honoriadis,

est in concil. Ephefino III. Eadem hac fortè cum Pontis. Est & Caria fluius sic dictus, apud Strabonem. Eidem est quoque insula, in Atlantico mari: & alia in Carpathio. Plures huius nominis, vide in voce BEBRYCIA, BOLEAOTES, CALPE, OPITERGIVM, PERINTHVS, & THYRIVM. HERACLEOBVCOLI Ἡράκλειος βουκολοί, Aegyptiaca habitatio. Stephanus. Vide BVCOLIVM. HERACLEOPOLIS Ἡράκλειον πόλις, Aegyptiaca ciuitas est apud Stephanum. & alia, prater hanc, dua: in eadem Aegypto. altera circa Pelusium; altera circa Canobicum ostium. Qua circa Pelusium est, PARVA cognominatur à Ptolemaeo, qui MAGNAM cognomine habet in Nili insula. quæ inde HERACLEOPOLITES Nomen dicitur, à Plinio, & HERACLEOTES à Ptolemaeo. Tertiam quam Stephanus ad Canobicum ostium ponit. Strabo inter Canopum & Heracliticum ostium, & HERACLEVM nominat. Ptolemaus non nouit, eius tamen aliquando nomen ibidem opidum fuisse, indicat huius ostij synonymon Heracliticum. ita enim ab antiquissimis auctoribus appellatur. HERACLEOTES, Antonino insula inter Italiam & Siciliam. HERACLEOTICVM, vide CANOVS. HERACLEVM Promontorium habet Ptolemaus, & Arrianus, iuxta Thermodontis fluij ostium. hoc promontorium ab Apollonio THEMIS CYRIVM θεμισκυρίον, appellatur, & in Etymologico LIMENECHVS λιμηνεχός, opidum habet Mela. HERACLEVM etiam Marmarica, inter Chersonesum & Palurum, Straboni. Plinio fluius est Sarmatia Asiatica, in Colchorum regione. Cacari Ger. Mercatori dicitur. Est promontorium eiusdem nominis, ibidem; eodem Plinio auctore. Apud Ctesiam est locus angustus in Attica, vnde Xerxes aggerem versus Salaminam insulam ducere ceperat. Vide HERACLEA, & HERACLEOPOLIS. HERACLITIVM Ἡράκλειον, amnem habet Plutarchus, in libello de iis qui tardè à numine corripuntur: in quem neminem bis ingredi aiunt, quin penitus moueatur, ac in alienam transeat naturam. Non addit, quo sit locorum. HERACLIVM, locus Asia Minoris videtur, in Historia Miscella 24. Vide ECHELIDÆ. HERACLIVS, fluius Græcia circa Balidem, Phocidis urbem. Pausanias. Boetia eum tribuit Plutarchus in Minoribus Paralellis. Vide HERVCIVS. HERACTVM, vide ERACTVM. HERÆ Ἡέρας τῆς θεῆς, Murus, loci nomen, apud Stephanum, in ἀγῶνι. Vide HERÆVM. HERÆA Ἡέρας, Ptolemaeo, Aeliano, Polybio, & Pausania Arcadie opidum est, ad Alpei fluminis ripam. Ἡέρας, scribit Plethon; SOLOGORGOS σολογόργος, dictum Stephano. HERÆA etiam promontorium è regione Chalcidonia, Stephano. quod à quibusdā malè EERIAN Ἡέριας, vocari addit. HERÆENSES Ἡέρας, Megaridis regionis pagus. sic quoque FIRÆENSES φειρῆς, CYNOSVRENSES κυνοσურῆς, & TRIBODISCÆI τριβόδισκοι. Plutarchus in Questionibus Græcis. HERÆITIDIS Ἡέρας, regionem Peloponnesi, habet Pausanias in Eliacis. HERÆVM Ἡέρας, Thracie vrbs, quam & Ἡέρας τῆς θεῆς vocant Pausanias, & Stephanus, item Thucydides 5. & Demosthenes in Olynthiacis. Juxta Perinthum videtur ex Herodoti Melpomene. In agro Corinthio est; Plutarcho in Agesilao. HERÆVM etiam Sardinia opidum, Ptolemaeo. Etiam in Argia, ad Mycenæ, Straboni. Heraum ciuitatem HECATOMBÆAM vocatam, scribit Gesnerus cap. de Boue & Vacca: nescio quo auctore. HERÆVS, Portus ad Bosporum, in Asia Minori: qui Molodi S. Ioan Calamolo dicitur. Per. Gyllius. Sed & Procop. 1. Aedificior. eius meminit. Vide EYTROPIVM. HERAGA, vide ERAGA. HERALVTRA, insula circa Sardiniam ab aliquibus po-

nitur, ut Plinius auctor est. Vide HERCVLIS LACRA.
 HERAS *heras*, vel HELI *hals*, id est, IVNONIS vel
 SOLIS insula: quae quaque AVTOLALA dicitur
 dicitur. Ptolemaeus eam describit, in Atlantico Oceano,
 è regione Libya. Madera posset interpretari. Vide FOR-
 TVNATA, & IVNONIS SACRAM.
 HERATEMIS *heratemis*, Persidis fluvius, Arriano de Indici.
 HERATIA insula, quae ONVS, in Mari Argeo. Plinius
 lib. 4. cap. 19.
 HERBANVM, Tusciae opidum, Plinio, vide OROPITVM.
 HERBESVS, Solinus lacus sulfureus in Sicilia, ENDRIVS
 à Vibio Sequestre appellatur. Gargo hodie vocari scri-
 bit And. Baccius, ex Fazello, ut ipse addit. sed Gargus
 Lauphi hic legit.
 HERBESSVS Silius; HERBESVM *herbesum*, Polybio; *her-*
besus *herbesus*, Pausania; HERBESSVS *herbesus*, Ptolemaeo;
 HERBESSENSIS habet Plinius. Sicilia mediterraneum
 opidum. Niger Bichari vocat; Fazellus Pantalica.
 sed idem alibi, Gecuta hodie appellari dicit HERBESVM
 Polybii: duas nempe in Sicilia eius nominis vrbes esse in-
 nuens. HERBESSVS fluvius, apud Egestanos, in
 Sicilia. Solinus.
 HERBIPOLIS, vide ARTAVNV.
 HERBITA, vide ERBITA.
 HERBULENSES, sunt Siciliae populi, apud Plinium. Inde
 forte Erbulum vinum, Arbenae.
 HERCABVM, vide ERCABVM.
 HERCATES, Italiae gens, cui Apeninum, Linius 4. Ligna-
 res puto.
 HERCLEMANNICVS, vide PORTVS.
 HERCVLANEVM, Plinio, Cicero, & Mele; HER-
 CVLEV *herculeum*, Straboni; Huius mentio quoque
 apud Nonium, in verbo Fluvius. Campania Felicia, ad
 Sinum Puteolanum vrbs est, inter Pompeios & Neapolim,
 Halicarnasseo. quam Amb. Leo in sua Nolana historia, &
 Sanfelicius in sua Campania, dicit hodie Torre di Greco
 vocari. Leandro Torre di Ottavio dicitur; & addit non-
 nullis potius Torre di l'annunciata videri. uti quoque
 interpretatur Collettus. Sed de eo vide STABIA.
 HERCVLANENSIS Fundi, meminit Cicero ad Papy-
 rium Patum. In Herculanensi huius agro fuisse puto.
 HERCVLANEVM etiam Samnium, habet Linius 10.
 HERCVLANEVS Riuus, oritur via Sublacensi, ad mil-
 liarium 62. ab Vrbe. Frontinus.
 HERCVLEA VIA dicitur, quoniam is inter Auernum la-
 cum ex mare exaggerata terra efficit. antea enim hoc
 stagnum in mare effluebat. Diodor. 4. & Propert. 3. Et
 sonat Herculeo frustra labore via. Idem Silius 12. Hercu-
 leum commendat iter, quae dispulit aquor. Hanc TAV-
 RVVLAM putat vocari à Statio Domitius Caldo-
 minus. Aliam habet Aristoteles in admirandis, quae ducit
 ex Italia per Galliam ad Celtiberos usque. HERCV-
 LEA Salinae, sunt in Campania, circa Pompeios. Colum-
 ella lib. 10.
 HERCVLEVS Lacus, quem is ambitu quatuor stadiorum
 in Leontino agro effudit. Diodorus 4. In Sicilia.
 HERCVLEV *herculeum*, vide FRETVM.
 HERCVLIA Antonino, siue ad HERCVLEM, ut lib.
 Notitiarum habet, Pannoniae vrbs est. In veterem Budam
 incidit, ut Lazius ait. Budam olim BLEDA
 vocatam, à Bleda Attila fratre quaeam condidit, auctor
 est Petrus Ranzanus.
 HERCVLIS ciuitas, MAGNA, & PARVA, cognomina-
 ta, Ptolemaeo, in Aegypto.
 HERCVLIS Columna, vide ALYBE.
 HERCVLIS COMOPOLIS vrbs, in Asia Minori:
 Caropalates. Vide COMOPOLIS.
 HERCVLIS MONOCCI, vide PORTVS.
 HERCVLIS Ara, vide ARA Herculis.
 HERCVLIS Ara, in Assyria: vicina Mesopotamia, Ptole-
 maeo. HERCVLIS Arena, montes sic dicti, eadem. In
 Pentapoli Africa regione. HERCVLIS Castrum, locus
 circa Massiam videtur intra Nessum & Vlpianam apud

Lornentem. HERCVLIS Castra, apud Marcellinum
 lib. 17. vulgo Gethelen putatur, Geltrix opidum. HER-
 CVLIS Castra, ponit Beatus Rhenanus ex antiqua ta-
 bula Peutingeriana, circa ostia Rhemi, ubi hodie Tland-
 te Aetel, ut placet Gerardo Nouiomago. HERCVLIS
 Cluse, locus iuxta Byzantium, Gyllio, ex Dionysio By-
 zantio. HERCVLIS COLUMNAE, quarum apud
 Frisios Tacitus meminit, in libello de Germania, quidam
 Thuelcutz (i. cacodemonis cunus) interpretatur. locus
 est sic dictus inter Groningam & Concordiam opida. Contra
 de his scribit H. Iunius in sua Batavia, cap. 17. in Gorco-
 mij descriptione. Vide ALYBE. HERCVLIS Fa-
 nuus *herculus*, Etruria, inter Lunae portum, & Arni ostia,
 Ptolemaeo. In Orientali parte Gadis insula, Straboni hodie
 hoc loco Castillo videtur. Melita insula portus est sic di-
 ctus, eisdem qui hodie Murza Sirocho ab incolis: ut Q. He-
 daeus refert. HERCVLIS Insula, Ptolemaeo, Sardinia
 à latere Occidentali adiacens: Asinara hodie dici mihi
 videtur. Plinio duae insulae eo loco sunt Hercules. Vide
 SCOMBRARIA. HERCVLIS Lacra *hercules*,
 in Dryopide regione sunt. Antonio Liberali. HERCV-
 LIS Lacrorum, meminit quoque Ausonius in Medulano.
 cuius vrbs regionem quandam sic nominat. HERCVLIS
 Pagus, Cedreno & Caropalati, alicubi in Asia Minori vi-
 detur circa Ciliciam. HERCVLIS Petra, est apud Pli-
 nium, in agro Stabiano. HERCVLIS Portus, prope
 Vibonem à Plinio describitur, lib. 3. cap. 5. Formiculas
 vocant accolae, ut tradit Barrius in sua Calabria. Portus
 Sardiniae insulae est, apud Ptolemaum. AD HERCVLEM
 Antonino est. Alius quoque circa fretum Siculum, in
 Locris: ut Straboni placet. HERCVLIS Promonto-
 rium, Ptolemaeo in Mauritania Tingitana est, ad Ocea-
 num Atlanticum. Testana vrbs, Marmolio: Cabo de
 Cantin Ger. Mercatori est. Augustinus Curio Gethela-
 hadich vocat, sed addit se dubitare, an hoc potius VSA-
 DIVM *herculum*, sic apud eundem Ptolemaum. Aliud
 Hercules promontorium habent idem Ptolemaeus, & Arria-
 nus in Galatia. Et aliud Albionis insulae, quod Hard-
 landt vocant, si fallor, hodie. HERCVLIS *hercules*,
 i. TYRRIS, Ptolemaeo Cyrenica vrbs est, ad Mare
 Mediterraneum. Corcuera Iacobo Castaldo vocatur: sed
 Camera torre Marmolio. HERCVLIS Salinae, circa
 Campaniam videntur, apud Columellam 10. HER-
 CVLIS Specula. Vide ALYBE. HERCVLIS Tem-
 plum, Tiburti: Gellio 19. cap. 5. HERCVLIS Tem-
 plum, vide FANVM. HERCVLIS VIA, vide FRE-
 TVM Herculeum. HERCVLIS Vicus, Cilicia videtur,
 apud Caropalatem. Vide MAGVSANVS, & PORTVS.
 HERCVLIVS *hercules*, Phocidis fluvius, iuxta Bulis
 urbem. Pausanias in Phocidis. Ptolemaeus in Paralellis
 parus habet HERCVLIUM fluvium, iuxta locum
 Pyrachma pulli dictam: Circa Euboeam videtur. Vide
 HERACLIUS.
 HERCVNIATES, vide ERCYNIATES.
 HERCVNIA Silva, Caesari, & Apollonio 4. cuius Scho-
 liastes vocat sic montem, & silvam. quae ORCINIAM
 ab Eratothene vocari dicit. ORCINIUM *hercynium*,
 Ptolemaeo. In Germania est. Dierum sexaginta iter occupare
 scribit Pomponius. Eius latitudo novem dierum iter expe-
 dito patere, Caesar tradit. Vide eius magnitudinem apud
 eundem, lib. 6. de bello Gallico. HERCVNIVS Saltus, &
 HERCVNIVM Iugum nominat Plinius. Huius descriptio
 quoque est apud Suidam, ex Iuliano Aug. in *hercynia*. De
 hac silva libet hic adferre, quae Rhellicanus habet in suis
 Annotationibus in Caesarem: BACENIM eandem silvam
 cum Hercynia omnium pene eruditorum consensus appro-
 bat. Latini namque partim & Graeci eandem Silvam
 BACENIM, MARTIANAM, GABRITAM, SE-
 MANAM, & HERCVNIAM nominant. Germani
 verd iuxta Friburgum Brisgauia Schwartzwaldt, prope
 Heidelbergam Odentwaldt, prope Herbilolim & Baben-
 bergam Stepperwaldt vocant. A Meno etiam fluvi-
 ad Loriam amnem prope Confluentiam Westerwaldt; non

non procul à Mœni ripa, vbi Francurdiam, Afciburgium, & Moguntiacam vrbes attingit, Spelhart. In Saxonia faucibus ad Mansfeldensem ditionem Auff den Bartz/ à Thuringis Thuringerwaldt; & à Bohemis Behemerwaldt nuncupatur. Hac ille. Eadem ferè Alibamerus, in Tacitum. GERMANICI Saltus sunt Liuius 9. Vide ABNOBI Montes, buc enim pertinere, mihi etiam videntur. HERCYNIOS Montes Gallia, Britannia insule oppositos, habet Diodorus 5. fabulosos mihi. Horum meminit etiam Aristoteles 1. Meteorolog.

HERCYNIA, vide ERGYNIA.

HERCYNIVM Ἡρκύων, Italia mons. Stephanus. Ex Alexandri Europa. Nisi Apenninū sic vocet, nescio quem velit.

HERDONIA, vide ERDONIA.

HERDVS agitur in Pyrenes venatibus acer Metiri, &c. Silius libro 3.

HEREA Ἡρεία, Macedonia vrbs; Appiano in Syriaci.

HERECCON, vide ARECHON.

HEREA, vide HIEREA.

HEREN Ἡρην, mons in Mauritania Casariensi, Ptolemao. BYREN legunt interpretes Latini.

HERENATIVM, Germania Inferioris opidum, Antonino. Circa Gothi in Clivia ducatu videtur. Idem aibi ARANATIVM legit. & LEGIO X. Est qui ARBNACVM Taciti putat.

HERENOPOLIS, vide NERONIAS.

HERETVM, vide ERETVM.

HEREVS, mons Sicilia, ex quo Chrysa fluvius, Vibio Sequestri. Fazellus eum Artifino, & alio in loco Tavis nominat.

HERGETVM, vide ERGETIVM.

HERIA, vide IERIA.

HERIGEM, episcopalis vrbs, sub sede Emissena. G. Tyrius.

HERISPICH locus à Reginone vocatur, in quo Rheni fluenta & Vahalis vno se alveo resoluunt, &c. Lobeck artem hodie esse credit Had. Junius, in sua Batavia.

HERISTALLVM, vide HARISTALLVM.

HERIVS Ἡρίων, Gallia Lugdunensis fluvius, Ptolemao. qui Vilaine fortè hodie.

HERMA, ciuitas Hispania. Auieno. Circa Gymnetas. Vide HORMA, & ERETVM Herculeum.

HERMA Ἡρμα, locus sic dictus à Pausania in Argia & Laconica consinibus.

HERMA Ἡρμαία ἡρμα, Africa Propria Promontorium, Ptolemao. MERCVRII vocatur Plinio, & Liuius.

MERCVRII Templum habet hic Procop. 1. Wandal. Cabo bon, hodie, vi Mercator, Fazellus, & Castaldus coniiciunt. Oliuaris Cabo de Nubiace feret. HERMES opidum habet quoque hoc tractu, Procop. 1. Wandalicorum. Est HERMA quoque promontorium Crete, Ptolemao. & aliud in Libya Nomo, apud eundem. Vide PVLCHRVM Prom.

HERMAVM, promontorium ad Bosporum Thracium, à latere Europae, vt ex Sozomeno P. Gyllius tradit, qui hoc Neocastro vocari ait. Genichisar Turcis: teste Leunclauio. Est locus Asiaticus, Ptolieno 6. inter Lampfacum & Parium, hinc 70. stadijs, illinc autem 200. distans. Ἡρμαίων est etiam Sardinia promontorium, Ptolemao. Montis nomen quoque in Lemno insula. auctor Scholiasfes Sophoclis, in Philocteten. Est & locus in Beotia ad Euripum: nominat enim Liuius 35. Salganeam ad Hermaum qua transitus ex Beotia in Euboëam est. Arcadie vicus, sic nominatur quoque apud Pausaniam. Item Argia tractus, eidem in Corinthiacis.

HERMAVS Tumulus Ἡρμαῖος ὄρος, loci nomen, apud Stephanum. In voce ἡρμα.

HERMAGORA, vide APSASIVM.

HERMANDICA, vide SALMANTICA.

HERMANDVRI, Germania populi Tacito. fortè melius HERMVNDVRI. Meissner sunt Ninemontio, Agricola, Iunio, Munstero, & Curo.

HERMANDVS, Arachosia fluvius, apud Plinium: ERYMANTHVS à Polybio lib. 11. nominatur, & ERY-

MANDRVS ab Arriano 4. Ptolemaus hunc non nominat, describit tantum.

HERMATOTROPHI, circa Margianā populi. Plinius.

HERMES, vide HERMÆA.

HERMESTIA, circa Ioniam vrbs quam interiisse scribit Plinius 5, cap. 29. Per A. in prima alius legit codex.

HERMEVS, vide HERMVS, & SALGANEVS.

HERMI Campus, Ἡρμιονίδος, iuxta Cumas, in Eolide, Stephanus.

HERMIANENSIS, Plebs, in Africa; Coll. Carthaginiensis. vide ERMIANENSIS.

HERMINEOS smaragdos habet Plinius, à loco, vt videtur.

HERMINIVS Mons, Hirtio, in Lusitania. Ἡρμίνιον, hodie dicitur Monte Armiño, vt Vassus docet.

HERMIO Africa locus, apud Byzacium, iter 4. dierum à littore distans. Procopius Wandalic. 1.

HERMION, vrbs Achaia videtur, apud Suidam, in Lasus.

HERMION Ἡρμιον, & Ἡρμιόνη, Stephanus vrbs est, qua & LACERIA ἡ Λακέρεια, dicitur, sed cuius regionis, non adscribit. Alio in loco dicit Laceriam vnam esse in Magnesia; alterā in Italia. Laceriam habet Apollonius 4. in Thessalia, ad Amyrum fluvium, vbi Coronis peperit filium. Hac in Thessalia, Pindaro, circa Larissam. LACERIVM circa Phrygiam habet Nicetas, qua Seephani Magnesia fortè. Vide ERMIONE.

HERMIONES, Germania populi, apud Plinium. Vltimi sunt Pomponio, vltra Cimbros & Teutonas.

HERMIONIA Ἡρμιονία, vrbs circa Ripaeos montes, Orpheo in Argonauticis. Vide ARMORICA.

HERMIONICVS Sinus, circa Hermionem Peloponnesi. Strabo 1. Vide SARONICVS.

HERMISIVM, vrbs Taurica Cherfonefi, Pomponio & Plin.

HERMIVTH, vide IVDAI.

HERMON Mons, & pars Libani, versus Orientem, supra Iordanis fontes. HERMON alius, Minor cognominatus, ad fluvium Chison, haud procul à monte Gelboë: vt annotavit And. Masius ad 11. cap. Iosua. vide BAALHERMON, & SARION.

HERMONACVM, Gallia Belgica vrbs. Et hinc 40. M. P. alia HERMANACVM, in priori Peutingeriana tabula scheda, à M. Velfero edita. in tertia autem nondum publicata, sed ab eodem vsui mihi missa, pro hoc vltimo corrupto, CAMARACVM legebatur.

HERMONASSA, Plinio, & Pomponio opidum Massae Inferioris, non procul ab Istri ostiis. A Ptolemao & Strabone videtur HERMONACTIS vicus Ἡρμωνάκτιος τόπος, appellari. Strabo tamen alio in loco hunc Hermonassam, Ἡρμωνάσσαν, vocat. Hoc opidum Moncastro hodie dicit, Niger auctor est. Mihi videtur potius eo loco esse, vbi hodie Bialogrod. quam eandem Leunclavius dicit Turcos Beligrado vocare, & Nestar alba. Ptolemaus verò duas habet alias Hermonassas, ambo mariimas, ad Pontum Euxinum, alteram in Sarmatia Asiatica, non longè à Bosporo Cimmerico. hac HERMONIA quoque vocatur apud Stephanum. sed insulam facit. Mattiga à Nigro nominatur. alteram Cappadocia; in Ponte Polemoniaco. vbi hodie fortè Lauona. Huius meminit quoque Strabo & Arrianus. ex quibus huius Hermonasse & Cerasiordinem inuersum, apud Ptolemaum apparet.

HERMONIA, vide HERMONASSA.

HERMONIS navis genus meminit Thucydides, à loco iuxta Lacedaemona. sic Baysius de re navali. sed male, pro Hermionis. Vide ERMIONE.

HERMONIVS, vide THERMODON.

HERMONTIS Ἡρμωντίς, Aegypti vrbs, Ptolemao & Stephano. HERMONTIS est Antonino & lib. Notitiarum. HESMONTIS habebat Aldinum Antonini exemplar. NARMONTVM corruptè, in Lib. Notitiarum.

HERMOPOLIS, in Isauria vrbs, Chalcedonense Concilio.

HERMOPOLIS circa Macedoniam & Epirum, meminit ex Ammiano Cuspinianus, ad Castiodori Consules, anno Christi 516. Vide HERMYPOLIS.

HERMO-

H E

HERMOTVM Ἡρμότιον, Asia vrbs, ad Propontidem videtur, apud Arrianum 1. Alex.
HERMOTYMBIEI Ἡρμότιοι, Aegyptiorum belligerantium gens: qui & LABAREI Λαβάρη, dicuntur Stephano.
HERMVCHA, vide GABATHA.
HERMVNDVLVM populum, Romanū hostem, habet Gellius 16. cap. 4.
HERMVNTHIS, vide HERMONTHIS.
HERMVPOLIS, Ἡρμόπολις, Aegypti vrbs, Ptolemae, Straboni, Stephano, & lib. Notit. HERMOPOLIS Ammiano. Ptolemæus præter hanc aliam habet in eadem Aegypto, PARVAM cognomine. quæ fortè Antonini HIERAPOLIS est. Strabo aliam præter hæc habet Hermopolim in Butico Aegypti lacu. Hinc HERMV-POLITES Nomus, Ptolemæo. HERMVPOLIS quoque Carmania vrbs, apud Marcellinum.
HERMVVS Ἡρμύς, siue MERCVRIVS, Asia Proprie fluvius in Aeolide, Ptolemæo, & Herodoto 1. & 5. item in huius Homeri vita. Phrygiam à Caria dispartit, ut Martinius auctor est. Sarabat conjicio vocari, ex Tabulis. Hic Hermus videtur mihi THERMODON à Pomponio lib. 1. de fontibus nominari. ERINVS corruptè, ut multa alia, in Originibus Isidori. HERMEVM Sinum hinc facit Herodotus in Homeri vita, in quem nempe Hermus fluvius, auctore Ptolemæo, se exonerat. Est & HERMVVS Achaia fluvius, Pausanias in Eliacis, & circa finem Achaicorum. Pars Acamantidis tribus est, apud Stephanum, & Suidam: in Attica regione.
HERNICI, in Latio populi, Livio & Festo: Ἡρνίκαι, Stephano. Ἡρνίκαι, Straboni. HERNICA Terra, Ovidio 3. Fastor. HERNICA Saxa Virgilio. Campagna di Roma indigetantur à Platina.
HERO, Antonino Aegypti vrbs. Vide HEROPOLIS.
HEROA, vide THVRIVM.
HERODIS Ager, in via Appia, ad tertium ab Vrbe lapidem. restis vetus cuiusdam loci inscriptio. HERODIS Villa, Vide CEPHISIA.
HERODIVM, Castellum non procul à Ierosolymis, olim dictum fuisse THACVACH, scribit Postellus. Huius Herodij meminere Zonaras, & Iosephus. cui castellum est contra montem Arabicilateris. Item tumulus in marmore formam excelsus, qui stadiorum sexaginta ab Hierosolymis abest. 1. belli Iudaici cap. 16. item 7. cap. 24. Idem Antiq. 17. scribit octo stadiis ab Hierichonte abesse. HERODIONEM vocat Eusebius in Chronico.
HEROEADÆ Ἡρώεαδαι, tribus Hippothoonidis. Lexicon Phaurini, ex Diodoro.
HERONA Ἡρώνα, Dalmatia vrbs. Ptolemæus.
HERONE Ἡρώνη, Promontorium Indis intra Gangem, asperum & saxosum: iuxta vicum CAMMONI Κεμμόνι, Arriani Periplus.
HEROPOLIS Ἡρώπων πόλις, (id est, Heroum ciuitas, ut Plinius eam vocat:) in Aegypto est, ad Sinum Arabicum, Ptolemæo. HEROῖα, & HAMOS Ἡρώας, prius dicebatur, auctore Stephano. In Ramesse regione describitur Genes. 46. 70. interpretibus. Loco autem Ramesse, legit Hebraeus, & Chaldaeus paraphrastes GOSEN.
HEROPOLITES Nomus, Aegypti, apud Plinium. HIERIOPOLITES fortè Ptolemæi.
HEROPOLITICVM Promontorium Aegypti, ad Sinum Arabicum, Pomponio.
HEROSA, vide SAMOS.
HEROVM, Insula, vide ACHILLEA.
HERPA Ἡρπά, opidum in Sargarausena, Cappadocia regione; ad Carnalum fluvium. Strabo 12.
HERPEDITANI Ἡρπεδιτῶν, in Mauritania Tingitana gens, apud Ptolemæum. Vide ERDINI.
HERPHE Ἡρφή, Armenia Maioris vrbs. Strabo.
HERREA, Peloponnesi vrbs, Livio 33. an corruptè pro HERRA?
HERRY, Episcopatus sub sede Bostrensi: Guil. Tyrio.
HERIA Turris, super Danubij ripam, circa Pannoniam,

H E

Iornandi. Huius vestigia, ut refert Laëlius, visuntur in Eddewdi monasterio, in insula Danubiana, haud procul à ruinis Teutoburgi.
HERTICBI, Sarmatia Asiatica populi, apud Plinium.
HERVLI populi, horum meminit Ammianus, & Treb. Pollio. Sine aspiratione Zosimus & Suidas, circa Tyram fluvium. ELVRI Ἐλῦροι, (quasi paladibus habitantes) ab Etymologo, & Dexippo Chronicon XI. monuit me Frid. Sylburgius. Hos ab insula Scandinavia egressos, inquit Iornandes. Idem postea eos circa Maotidis paludes habitasse dicit. Eosdem LONGOBARDOS facit Aimoinus. Herulos aliquando circa Singidonum habitasse putat Sigonius. Noricum aliquando habitasse, putaverim ego, ex Eugippo.
HERVZENI, vide ERVZENOR.
HESENVVS, vide MESSAPIVS.
HESDRIN Ἡσδρὴν, 2. Machab. 12.
HESEBON, vide ESEBON.
HESER, vide ASSOR.
HESICHA, monasterium propter mare in quo Vsa mulier. Palladius in vita D. Opiani. In Syria fortè.
HESIDRVM, Indis fluvius, apud Plinium.
HESION-GABER, vide BÆTOGABRA.
HESISIOS, Cilicia locus: Iosephus Antiquit. 18. cap. 18. L. SIDISERAT in Latino codice, vitio typographi.
HESMVNTHIS, vide HERMONTHIS.
HESPERA Ἡσπερά, insula valde magna, Tritonidis paludis, (quæ nomen habet à Tritone in eam defluente.) Sitæ est ad montem Atlantem, proxima Oceano, qui inde Atlanticus dicitur. In hanc insulam Amazones habitasse olim, scribit Diodorus 3. Idem addit hanc paludem terramotibus desiccata fuisse. Etsi hanc paludem Diodorus ad Atlanticum mare, (tanquam in regionem remotissimam & sibi incognitam) describat: puto tamen eandem cum ea, quem Strabo HESPERIDVM lacum vocat. Cyrenaica regionis, & in quem Ladonem influere refert. Vide HISPANIA.
HESPERIA quasi dicas VESPERIA: sic olim vocata Hispania, & Italia. Hæc ita à Græcis: illa ab Italis. Vt Græcis enim Italia versus Hesperum siue Occasum, ita Italis Hispania. Ad differentiam autem Virgilius Italiam, MAGNAM HESPERIAM: Horatius Hispaniam, HESPERIAM vltimam vocat. vide BERENICE, CAMARINA, HISPANIA, ITALIA, & LIBYA.
HESPERICVS Sinus, vide MAGNVS.
HESPERIDES, Plinio, & Mela, sunt insule Atlantici maris regioni exusta oppositæ, quarum situs nunc, vti olim nescitur: nisi sint eadem cum Gorgonibus. Stanno diuites illos facit Dionysius. Vide ATLANTIS, & BERENICE.
HESPERIDVM Horti, describuntur à Virgilio, Plinio, & Solino in Mauritania Tingitana, propè Lixum urbem. Item Plinio ad Syrtim magnam. Sed idem eos quoque ponit in Pentapoleos regione; vbi etiam à Ptolemæo statuuntur. Ad Tritonem fluvium, Claudiano 1. Laud. Stiliconis. Hoc loco à Strabone HESPERIDVM Lacum designare video. de quo, vide HESPERA.
HESPERII Aethiopes, Ptolemæo populi in Africa sunt: quos Ioannes Barrosus Pangelungos, regi Manicongis subditos, appellat. ETHIOPE cognomine HESPERIOS sunt Pomponio.
HESPERIOS LIBYOS, circa Atlantis montis Promontorium, accuratè & pulcherrimè describit Max. Tyrius, Sermone 38. Horum meminit quoque Strabo 14. apud quos Lethæum fluvium describit, & HESPERITAS Libycos vocat. Casaubonus hunc Strabonis locum iniuria adscit: dum negat Lethæum apud Libyos reperiri. contra docet hic non tantum Strabo: sed & Lucanus, Plinius, Martianusque.
HESPERION CORNV Ἡσπερίων κέρνυς, Ptolemæo, Hesperium Promontorium, Plinio, & Mela, Africa aut potius Libya promontorium est: quod Mercator Cabo blanco interpretatur: Florianus verò Cabo verde. Promontoriū hoc quod Hispani Cabo verde appellant, ab incolis Mandangan

Hangan, & à Nigri Bifeneghe dicitur, teste Americo Vesputio. Hoc Hesperion Cornu Ptolemai NOTV CERAS Hannoni est: & huius HESPERVS CERAS Sinus, Ptolemaeo, est HESPERVS Sinus, non addito verbo Ceras. **HESPERITÆ** inscripta, Asia gens, qua circa Phasin videtur. In fine libri 7. Xenophontis de Cyri exped. quibus Teribazus praerat.

HESPERIVS Mons Aethiopum, iuxta quem campi qui stellarum instar noctu lucent. Plinius. Huius meminit etiam Orosius.

HESRON, Iosue cap. 11. & Iudic. 15. Judae vrbs; qua & **HASOR**. Hodie Antiop. dicitur, scribit Brochardus. Vide **HASOR**.

HESSOS, vide **ESSOS**.

HESTAOL Ἡστιαία, Iosue 19. Palaestina locus.

HESTIAE Prom. Vide **ESTIAE**.

HESTIAE, vide **OREVM**, & **CYNOSVRA**.

HESTIAEOTIS, Euboea regio: Straboni, Plutarcho, & Plinio. Vide **THESSALIA**, & **ESTIOTIS**.

HESTIONES, vide **ESTIONES**.

HETOBEA Ἡτοβία, Hederanorum, in Tarracoenſi Hispania vrbs. Ptolemaeus. **ETOBESA** in Latinis codicibus pro eo legitur. Sigonius etiam in Gracii Ἡτοβία legit.

HETRICVLVM, Luitio in Brutis opidum, quod nostra aetate vulgus Lataraco vocat, ut testatur Gab. Barrius.

HETRVRIA, vide **TVSCIA**.

HETTÆI, Palaestina gens, Iosue 1. Circa Bersabaam & Hebronem fuisse, docet And. Masius.

HETTAN, vide **ETTAN**.

HEVÆI, vide **EVÆI**.

HEVELLI, vide **SCHLAVI**.

HEVILA, vide **EVILA**.

HEX, & **HEXI**, vide **SEX**.

HEXACOMIAS, episcopalis locus, sub sede Becerra, Arabica. Guil. Tyrius.

HEXAMILIVM, vide **LYSIMACHIA**.

HEXAGYIVS, vide **EXAGYIVS**.

HEXAGZANOS, vide **AZANIVM**.

HEXAPOLIS, Romania locus: Hist. Miscella 19. vide **ARMENIA**, & **PENTAPOLIS**.

HEXAPYLV, locus eminens Syracusarum, sic dictus Luitio, lib. 24. Eundem esse cum eo quem Thucydides **LABDALVM** Λαβδαλόν, vocat. & in crepidine Epipolarum erectum puto. hodie Mongibellio nominari, tradit Fazellus, & Aretius. Hexapythum Plutarchus etiam vocat, in vita Marcelli.

HEYLON, episcopatus sub sede Bostrenſi: apud Guilielmum Tyrium.

HEZIONGABER, in Sacris Bibliis, portus Mitis rubri, in Sinu Elanitico; quo Hebraei reges utebantur ad navigationes: D. Hieronymo teste, **ESSIA** dictus. Ex Zieglero. **MELANE** μελανή, vocatur Eupolemo, apud Eusebium. Vide **OPHIR**.

HIABANDA, episcopatus sub sede Damascena. Tyrius.

HIADERA, vide **IADERA**.

HIADENIAE, insula maris Aegaei videntur: apud Appian. in Proemia Historia.

HIANTIAE Aqua, meminit Martialis 12. ad Librum suum. De ea ad Turnabum 1. Aduersarior. cap. 23.

HIBE, Aegypti vrbs, Oaseos Maioris, lib. Notitiar.

HIASPI, locus qui Tigridis fluentis alluitur. ut refert Ammianus, 18.

HIBERAM insulam, fomento omni colore collustrat. Sic Lucilius 8. apud Non. Marcellum. Vide **IBERA**.

HIBERIA, vide **IBERIA**.

HIBERNIA Casari, IVERNIA Pomponio, item Solino, in Aldino exemplari; IVERNIA Iuegia, Ptolemaeo, IERNA ἱερνῆ, Straboni, Stephano, & Apuleio ex Aristotele, (cuius in suo libellulo de Mundo imitator est,) item Claudiano: **VERNIA** ἱερνία, Eustathio. Insula una est ex ijs qua Britannica dicuntur. **SACRAM** vocat Sex. Auienus, & idem incolae **HIERNOS**. **BRITANNIA** Occidentalis est apud Isacium in Lycophronem.

Nominatur eadem **SCOTIA**, ab Isidoro, & alijs mediae aetatis scriptoribus. **IRI** sputo apud Diodorum dici. In totis Erin vocatur. Britannus verò qui è regione in Albione habitant, & Walli quoque nuncupantur, **Pwerdhan**, & incolae **Gwyddyl** appellari, scribit Humf. Lhuydus. Germanis **Irland** nominatur, ab **Erin**, vel **Irin**, (omnes Britannii enim è pronunciant per i Germanicum.) & **landr**, quod regionem significat. Hos secuti Hispani, Itali, & Galli, Irlanda appellant. Hac insula videtur à Plutarcho, in opusculo de facie in ore Luna, sub nomine **OGYGIA** fabulose describi. Rob. Constantinus in suo lingua Latina Supplemento, vult eam **CERNE** à Lycophrone dici. Ego verò hoc vocabulo Hiberniam ab eo describi nequaquam putarim, sed eam potius eiusdem nominis insulam quam Plinius in Aethiopico mari, contra Sinum Persicum, aduersam Aethiopie ponit. Hac enim versus Orientem, siue, ut Lycophron dicit, versus Auroram est. cum Hibernia illis (inter quos Lycophron) qui in Gracia aut Italia degunt, versus Occidentem sit. Iernem ἱερνῆς, habet etiam Orpheus insulam; sed an eadem cum hac nostra Hibernia, aliis disputandum relinquo.

HIBERV fluminis, oritur ex Catinatis, magnus atque pulcher, pisculentus. Nomen ex Varrone. Vide **IBERV**.

HIBITA Statio, circa Assyriam. Ammianus 25.

HICTARIS, vide **HIPPARIS**.

HIDEKEL, vide **TIGRIS**.

HIDRIA, vide **HYDIA**.

HIERA, id est, **SACRA**, qua & **THERASIA** Plinio videtur, insula iuxta Siciliam est: quam Fazellus Vulcania, Leander verò Fauagnana vocat. Qui nescit duas esse Hieras, hic statim alterutrum horum duorum scriptorum errare sibi persuadebit, quod & mihi, ut ingenue fatear, contigit. Sed cum ex Tabulis, & recentiorum Commentariis didicim Vulcaniam à parte Septentrionali Sicilia, & Fauagnana à Meridionali sitam esse; erit hac **HIERA** ἱερὰ, Ptolemai, quam Promontorio Lilybaeo opponit. Illa verò **HIERA** inter Aelias à catervis numerata; quam à Plinio **THERASIAM** vocari suspicor. Dom. Niger Hieram Ptolemai Chelbo à nautis dici scribit: an bene, vident illi quibus harum sitis ex auctoribus & locorum lustrationibus constat. De **HIERA** Ptolemai, ut & meam sententiam his adiungam, videtur mihi ab Obsequente, & in Antonini Itinerario **MARITIMA** dici, & hodie etiamnum Marettimo. Adeant tamen de hac insula Casaubonum ad 6. Strabonis. **HIERA**, etiam fluminis nomen, qui determinat Galatiam à Maiori Phrygia. auctor D. Hieronymus in locis Hebraicis. & Plinius quoque, qui dicit eum Galatiam à Bithynia determinare, lib. 5. cap. 32. **HIERA**, Insula in Cretico pelago: & alia Aegyptiaca: apud Stephanum. Fuit & Lesbii vrbs; quam interisse, tradit Plinius. Ptolemaeo Lyctia promontorium est. Vide **AVTOMATE**, **MESOLA**, & **SPHERIA**. Consule etiam **SACER**, & **SACRVM**, quod idem significat.

HIERA ἱερὰ, (id est sacra gleba,) locus sic dictus, in Aegypto: circa Heliopolim. Diodorus, 1. **ERYTHRAM** ἑρυθρά, id est, Rubra gleba, vocat eandem Stephanus, & Herodotus 2.

HIERA Come, Caria vicus; Luitio, & Stephano. Plinius habet **HIERACOMITAS**.

HIERA Germa, ἱερὰ γερμα, Mysia Minoris, in Hellespontu vrbs. Ptolem. **GERMA** apud Stephanum est, circa Cyzicum.

HIERA Petra, vide **SACRA SAXA**.

HIERACON ἱερὰ κων, insula iuxta Sardiniam, Ptolemaeo. Insula sinus Arabici: eadem. Thebaidis, in Aegypto vrbs: apud Strabonem, & Antoninum. Vicus Arabiae Felicis: Ptolemaeo. vide **MOLYBODES**.

HIERACO **CORYPHE**, siue Accipitris cacumen, caestellum in Pamphylia, Niceta Choniassa.

HIERA ἱερὰ, Libya regiuncula: Stephano. Puto ἱερὰ, Cedreno.

HIERENO, vide **ARENE**.

HIERAM ἱερὰ, Caria vrbs. Stephanus.

HIERAMELI *ἱεραμει*, 70 interpretibus, 1. Samuel. 30.
HIERAPETRA *ἱεραπετρα*, Ptolemao, **HIERAPITNA** *ἱεραπιτνα*, Straboni & Plinio: Dion **HIERAPYDNA** *ἱεραπυδνα* per Y. & D. habet. Creta insula vrbs est. Hanc Stephanus antea **PYTNA** *πυτνα*, **CYRBA** *κυρβα*, & **CAMIROS** *καμιρος*, dictam scribit. Sophiano adhuc Gierapetra vocatur. Vide **SACRA SAXA**.

HIERANOPOLITANORVM *ἱερανοπολιτανων*, meminit nummus Antinoi, apud Ant. Augustinum.

HIERAPITNA, vide **HIERAPETRA**.

HIERAPHE *ἱεραψη*, Stephano Libyca insula est.

HIERAPOLIS *ἱεραπολις*, Cyrestica regionis vrbs est, in Phoenicia; Ptolemao. Aleppo Bellonio dicitur. Eadeus **HIEROPOLIS** quoque vocatur: Stephano teste. Haud procul ab Euphrate distans, scribit Lucianus in Dea Syria. & antea aliud nomen habuisse, quod autem, subricet, Stephanus habet **HIERAPOLIM** urbem etiam inter Phrygiam & Lydiam, hac Phrygia est Ptolemao. cuius accola **HIERAPOLITAE**: Plinio **HIERAPOLENSES**. Hec **OPHIORYMA** prius dicta fuit, si Metaphrasti creditur, in vita S. Iosephi humilis. Stephano sunt praeterea vrbes huius nominis in Creta: & in Caria. Callistus habet eiusdem nominis urbem, quā scribit Euphratesse principem locum tenere. hanc eandem cum Cyrestica Ptolemaei puto. **HIERAPOLI** in Parthia obliis D. Mattheum, scribit Dorotheus. Vide **BAMBYCA**.

HIERAPYDNA, vide **HIERA PETRA**.

HIERAPYTORVM *ἱεραπυτων*, memoria est in nūmo, ut habet Goltzius, in thesauro. Gentile forte ab Hierapydna.

HIERAS fluvius, qui Bithyniam & Galatiam determinat. Plinius. Vide **HIERA**. sic enim alij Pliniani codices.

HIERAS Lacus, vide **CVTILIÆ**.

HIERA SYCAMINOS, vide **SYCAMINOS**.

HIERASSON, Sedes episcopalis, sub Becerra, Arabia. Guilielmus Tyrius.

HIERASVS *ἱερας*, Daciae fluvius Ptolemao; **GERAZIS** Ammiano est, quem Cromerus & Mercator Pruth appellat: & Gorecius Pruthes. **Lazius** autem Serretum. Vide **FORATA**.

HIERATIS *ἱερατις*, opidum Persidis, ad eius sinum: Arrhiano in Indica.

HIERAX *ἱεραξ*, Mariotis Nomi opidum. Ptolemaus. In Peloponneso circa Monembasiam locus maritimus est, Euopalati & Cedreno. Vide **ZAREX**.

HIERCON, locus terra Chanaam. Iosue 19.

HIERENSES, vide **MELIENSES**.

HIERICHO, ciuitas Palaestina, in Tribu Benjamin Iosepho Antiq. 16. cap. 4. *ἱεραχως* est Straboni, Trogo, Plinio, & Ptolemao. Vocatur quoque **CIVITAS PALMARVM** in sacra Bibliis. **ARCVS** legit quidam corruptè, pro **Hiericho**; apud Trogum 36.

HIERIMOTH, Palaestinae locus: Iosue 10. 15. 21. *ἱεραμωθ*, sine i. in secunda. **IARMVTH** legit Chaldaeus paraphrastes. Sed duo esse loca huius nominis ostendit Masius: vnum in tribu Isachar, & alterum haud procul ab Esthaol.

HIERNA, & **HIERNI**, vide **HIERNIA**.

HIEROCÆSAREA, Meonie in Asia Minori vrbs apud Ptolemaum. Hierocæsariensium horum meminit quoque Tacitus, Annal. 3.

HIEROCEPIA *ἱεροκηπια*, Cypri insulae opidū: Straboni. Insulam vocat Plinius, contra Paphum nouam. Hodie Bourg de Hierochipe, Lusignano.

HIERODVLM *ἱεροδολμ*, vrbs Libia. Suidas & Steph.

HIEROMIACE, Syriae fluvius, Plinio: qui prater Gadaram fluit, An Taboc?

HIERON *ἱερον*, Hiberniae promontorium: & aliud in Sarmatia Europæ, ad Achillis Cursum: Ptolemao. Vide **PREYCE**, & **DANVPSIA**.

HIERON OROS, Ptolemao Creta insulae est maritimum opidum; quod Pinetus Monte sacro vocat. Nomen hoc forte interpretari, non locum est. **HIERON OROS**, id est, Mons Sacer, Asiae Minoris ad Pontum Euxinum

locus est; Arriano teste, in suo Periplo: & Apoll. 2. *Argonautic*. Huius meminit Xenophon libro 4. *Cyropadia*, dicitq. eius nomen **THECHES** *θηχης* esse, *θηχης* in margine legebatur. Vide **SACER**.

HIERON *ἱερον*, id est, Sacrum os, vnum ostiorum Danubij, apud Ptolemaum. Locus ad Bosporum Thracium: Eustathio, in Dionysium: & Georgio Alexandrino, in vita D. Chrysostomi.

HIERONESVS, Polybio 1. & Plinio, Sicula insula est. An forte eadem cum ea quam alio loco **HIERAM** vocat: quam Ptolemaus quoque nouit hoc tractu? *ἱεραμους* Phaurino, insula iuxta Selenen.

HIEROPOLIS, vide **HIERAPOLIS**, & **HERMYPOLIS**.

HIEROS *ἱερος*, Sinus, iuxta Aradi urbem: habet Stephan.

HIEROSOLYMA *ἱεροσολυμα*, vrbs totius orbis terrarum primaria, & Iudæe metropolis. Prius **HIEROSYLA**, post **HIEROSOLYMA** nominatam scribit Lyfimachus, Iosepho contra Appionem teste. Hac & **IERVSALEM**, **SALEM**, & **IEBVS** in sacris litteris dicitur. **SOLYMA**, vel **SOLYMÆ** poetis. **ÆLIAM CAPITOLIAM** *αἰλια καπιτωλια*, suo tempore appellatam, tradit Ptolemaeus, ab Aelio Hadriano Imp. eius restauratore, ut Dion Cassius addit. Capitolia quoque apud Antoninum est. **ARGARIZIN** *αργαριζιν* eam nominat (quod sonat mons altissimus) Eupolemon, lib. 9. cap. 4. Preparationis evangelicae Eusebij. Ann. Viterbiensis eam quadriurbem, sine tetrapolim factam, ex **SALEM**, **IEBVS**, **SION**, & **MORIA**, scribit: cui accinit Ioannes Heroldus, in sua Belli sacri continuatione. subiungitq. hoc de eius synonymis dyfichon: **Solyma**, **Luzā**, **Bethel**, **Hierosolyma**, **Hiebus**, **Helia**, **Urbis sacra Hierusalem** dicitur atque **Salem**.

Sed male scribit **Helia**, pro **Aelia**. **ZEDEK** prius appellatam, annotauit Masius ad Iosiam. Petrus Laicstam in sua Palaestina dicit etiamnum Capitolina vocari. Ludovicus Marmolius in sua Africa, & Nic. Nicolaius in suis Observationibus Orientalibus tradit eam à Turcis **Cuzumobarech** nuncupari. **Codsbarich** habent Postellus, & Pinetus. Idem videtur, sed corruptè. **Codsbarich** etiam apud Theuetum est, qui etiam eam à Turcis **Lecoust** dici addit, & utramque urbem sacram significare asserit. Coz quoque habet Iosephus Barbarus. Godz Thomas Minaeiois. Chutz hodie ab incolis, & Kurziradon quondam à Saracenis vocatam tradit **RaWolfius**. Vide **PEPVZA**, & **TYMIVM**.

HIERPIANENSIS Plebs, Africa. Coll. Carthag.

HIERYM, opidum & flumen, ad Euxinum mare: in Sarmatia Asiatica: Plinio. Vide **DANVPSIA**.

HIERSVS *ἱερσος*, id est, Sacer fluvius, Ptolemao Corsicae insulae est; Orbo forte. Apud eundem est etiam Sardiniae fluvius. Est & **HIERSVS** Sinus, iuxta Aradum opidum: Stephano.

HIGNATIA *ἱγνατια*, via, quingentorum & triginta milliarum, in Macedonia, auctore Strabone 7. **EGNATIA** per Epsilon est in huius Epitoma. Militarem hanc nominat Cicero, Oratione de Prouincijs Consularibus. A mari Ionio ad Hellepontum ducebat.

HI I insulam Britannicam habet Beda, cuius incolae **Hienfes** vocat. In Scotia. Apud H. Contractum nouissimè editum iuxta Hiberniam est, & S. Columbanum eius Abbatem facit. Alio nomine Iona dicitur. ut dicit Camdenus.

HILA, vrbs Caria. Pomponius.

HILARA, Germania flu. in Vdalrici vita. Sarius. Ille vulgo.

HILARENSE opidum, apud Carthaginem, in Africa. D. Augustinus, Epist. 262.

HILATIDES *ἱλατιδες*, sylua in Bebrycia. Orpheus. **NEPIAS** Campus videtur apud Apollonium.

HILDINACVM, videtur loci nomen in Asia Propria; apud Frontinum 3. cap. 17. Stratagematum. modo sincera sit lectio: huius enim vocis apud nullum alium memoria. Ex Plutarchi Lucullo, & Appiani Mithridaticis **PITANE** legendum videtur.

HILEIA, locus est circa Persidem, Ammiano. Accursius habet **HELÆA**. Arriani fortasse **ILA**.

HILERDA, vide **ILERDA**.

HILICANVM, vide **HALICANVM**.

HILINONICVM bellum, à Carolo Magno susceptum, scribit in eius vita Eginartus. **LILONICVM** legit Alb. Stadenfis, & Lichtenavius. **HILLIONES** populos habet Sigebertus, Saxonia videntur. Corruptas voces, & **LIVONES** legendum cum Aimonio puto; etsi Liburnicum hoc loco legit Crantzij Saxonia. Sed lege quod annotavit Reineccius ad vitam Caroli Magni à se editam, qui putat ab his pagū Lune & Luneburgū nomē habere.

HILISSVM castellum, totius Bulgaria antiquitus metropolis, quod circa Drinus fluvius se cum Orino confundit. Callistus 17. cap. 28. In margine libri habebatur, Quid si legas Clissum? Vide **BILISSVS**.

HILLEVIONES, vide **HELLEVIONES**.

HILLYRICVS, vide **ILLYRICVM**.

HILTENSIS Plebs, in Africa. Collatio Carthag.

HIMACVS, vide **IMAVS**.

HIMANTOPODES, Æthiopia populi sunt, Pomponio. qui inflexi lentis cruribus, magis serpente, quam ingredi videntur. **LORIPÉDES** à Plinio quoque vocantur.

HIMAONYM, vide **PAROPAMISVS**.

HIMAVS, vide **IMAVS**.

HIMELLA, Sabinorum fluvius, apud Virgilium, & Vibium. **IMALA** legit Boccacius, & addit **IMELLE** quoque dici. Aggia interpretatur in Ligorij Tabula regni Neapolitani. Vide **CASPERIA**.

HIMERA *ἱμέρα*, huius nominis duos habet in Sicilia fluvios Ptolemæus, unum in latere Septentrionali, alterum in Meridionali. Hic **GELAS** videtur apud Diodorum & Plinium, qui Salfo hodie dicitur, Fazello, & Leandro. Ille, nunc Torto, ut Leandro, vel Fiume grande, ut Fazello placet, nominatur. Video qui eum Thermini quoque vocat: (à Thermis Himeris fortē, huic vicinis.) *ἱμέρα* sine affluu scribit Thucydides. Ex duobus his Ptolemæi Himeris Strabo, Pomponius, Vitruvius & Livius, unum tantum faciunt, cuiusq; eum insulam scindere: aliōque ore in Libicum, alio in Tuscum mare effluere. Sic etiam Vibius Sequester, apud quem ego Thermitanorum restituo: vbi hactenus corrupte & sine vllō sensu, Taurominitanorum, omnes quoque viderim codices, legere. **HIMERA**, vrbs Sicilia quoque est, Stephano, Vibio, & Ciceroni 11. in Verrem, qua deleta ciues sese Thermis collocarunt, in eiusdem agri finibus, non longē ab antiquo opido. Libyca vrbs etiam apud Stephanum. Vide **GELAS** & **ISSA**.

HIMERIA, opidum, Osrhoena regionis, in concilio Chalcodonensi. Episcopatus sub sede Edissena: Guil. Tyrio. Vide **IMERIENSIS**.

HIMNAS, vide **HYMMAS**.

HINAMAMES *ἱναμᾶμης*, Asia fluvius, terminus regni Semiramidis, versus Orientem. Polyanius 8. de Semiramide. **IOMANES** Plinij est, ut annotavit Casaubonus.

HINATVS *ἱνατός*, Ptolemæo ciuitas Creta. Vide **EINATVS**.

HINIACYM, vide **VINIACVM**.

HINVS, vide **OENVVS**.

HIOROPY, episcopatus sub sede Seleuciensi, Cilicia. Guilhelmus Tyrius.

HIOS, vide **IOS**.

HIPANIS, & **CALLIPIDÆ**. Græca opida sunt, inter quæ Danubium in Pontum effluere scribit Tormandes in Geticis. auctor prorsus corruptus, imprimis hoc loco. *Ἰπανίς* enim fluvius: & Callipide populi sunt. Item pro Danubius legendum *Ἰπανίς*. Malē etiam pisces osibus carentes tribuit huic *Ἰπανίς*, (aut ut ipse habet) Danubio, quum eos in Borysthene describat Pomponius, & Herodorus Melpomene, unde hac sumpsisse videtur. Vide **HYPANIS**.

HIPNI *ἱπνί*, locus in Pelio. Herodotus.

HIPPA, vide **IPPA**.

HIPPADIS *ἱππάδης*, Pelagus, Ptolemæo 3. pars Maris Rubri, iuxta Æthiopiam, post Aromata promontorium.

AZANIVM videtur vocari à Plinio hoc mare. Archipelago di Maldinar, fortē. **HIPPADIS** Pyla, locus vbi Hyperidem oratorem sepultum, scribit Plutarchus. In Græcia vsiam.

HIPPAGRETA *ἱππάγρετα*, Appiano vrbs magna, inter Carthaginem & Vticam media. *ἱππάγρετα* & *ἱπποκρετα*, item **HIPPO** simpliciter est apud Polybium. Eandem Diodorus **HIPPONACRA** *ἱππονάκρεα* nominat. Stephanus legit *ἱππονακρεα*. Hanc veram esse lectionem existimo, quam apud Polybium & Appianum desidero. Malē veritē Hipponem Zaretum Gelenus, apud eundem Appianum, alia enim hac ab illa. Diodorus duas huius nominis vrbes in eadem hac Africa describit. hanc nempe inter Carthaginem & Vticam, quam tradit ab Agathocle captam: & aliam in regione interiori ab Eumatho expugnatam.

HIPPANA, vide **IPANA**.

HIPPARCHIA, vide **MARONEA**.

HIPPARENVM, Mesopotamia opidum, sed Chaldeorum. Plinius. Est qui **THELBENCANA** Ptolemæi existimat.

HIPPARIS *ἱππάρης*, Pindaro Ode 5. Sicilia fluvius: qui Ptolemæo **IPORVS** *ἱππόρως*, dicitur, eumq; ad Austrinam insula oram describit. Vibio, si sincera sit lectio, **HYPANIS**, & **HICTARIS** quoque vocatur. Hodie Camarina dicitur, auctor est Fazellus. Leander eum Terræ Nonæ, vrbs vicina nomē tribuit. **ἱππάρης** legi in nummo *ἱππάρης* elevatō, annotavit ad M. Varronē Fulvius. Hac vera ergo scriptio. Scholastes in Pindarum dicit piscosum flumen: & huius vnam partem dulcem, alteram salisam.

HIPPEMOLGI, vide **HIPPOMOLGI**.

HIPPENE *ἱππηνή*, vrbs contingens Galiliā Superiorem, ab Oriente. Iosephus 5. belli iud. cap. 2. Vide **HIPPOS**.

HIPPI *ἱππῆς*, promontorium Africa Proprie, Ptolemæo. Eodem hoc tractu aliud ad Syrtim magnam: quod Cabo de Sorta, Marmolio. **HIPPI**, quatuor insula, ante Erythras Ionis. Strabo 13. vide **HIPPOS**, **EQVIARIS** & **PARTHIENE**.

HIPPICOME *ἱππικόμεν*, Lycia vicus. Stephanus.

HIPPYIA *ἱππυία*, Stephano Perrhabia vrbs, quam etiam ab Hecatao **PHALANNAM** *φάλανα*, & ab Ephoro **PHALANVM** dictam scribit. **HIPPYIA** Campus quoque hilaris & pinguis, ad Cephissi ostium. vbi laudaris calamus. Theophrastus 4. Hist. Plantar. vide **ORTHE**.

HIPPICI *ἱππικῶν ὄρη*, Montes, Sarmatia Asiatica sunt, Ptolemæo. Mazarisici dicuntur Ger. Mercatori. vide **TAVRVS**.

HIPPINI, vide **HALYDIENSES**.

HIPPIOPROSOPI *ἱπποπροσώπων*, & **MAGROPROSOPOI** *μακροπροσώπων*, India intra Gangem gentes. Item **BARGYSI** *βαργύσιοι*: omnes antropophagi. Arrianus in Periplo.

HIPPIVS, montis nomen circa Ilium videtur apud Strabonem 2. Anecdos, vide **HYPIA**.

HIPPO Plinio, Mela, & Plutarcho, qui eam quoque **VIBO** vocari aiunt. **HIPPONIVM** appellant Athenæus & Strabo, qui à Romanis **VIBONEM VALENTIAM** dictam addit. **VIVORVM VALENTIA** apud Ptolemæum legitur. *ἱππὸν & ἑλεντία*, inquit Stephanus. Brutiorum mediterranea vrbs est, & Colonia, testibus Livio, & Paterculo. Maida dicitur L. Alberto, Monte Leone verò à Parisio, & Barrio. Bibona à Dom. Nigro. Sed hac **BIBONA** ni fallor in antiqua inscriptione) Pro Hipponivm puto apud Polybium lib. 3. malē *ἱππὸν* legi. **HIPPO**, Hispania vrbs, Livio 39. scribit enim, haud procul ab Hippone & Tolero vrbibus pugnatum inter pabulatores. An hac fortē **HIPPO NOVA** Plinij? Est quoque Coi insula ager **HIPPO**; ex quo Hippocum vinum, apud Festum. **HIPPO** etiam Ægypti vrbs in lib. Notit. **HIPPO** quoque Palestina opidum triginta stadiis ab vrbe Tiberiade. auctor Iosephus, in vita sua. vide **HIPPON**, **HIPPONIVM**, & **DIPPO**. **HIPPO** Carausiarū, Hispalensis convensus opidū, apud Plin.

HIPPOBOTVM ἵπποβότος, locus Media regionis, equis alendis aptissimus, per quem transeunt qui à Perside & Babylonia ad Caspias Pylas proficiuntur. ut tradit Strabo: unde Nisae equi petuntur. NES ÆVM ἵππων, campum vocat Arrianus lib. 6. vita Alexandri, & Stephanus. NIS ÆVM per 1. Herodotus. Hefychius & Suidas eum describunt inter Sufianam & Bactrianam, vocatq; CATASTIGONA addunt. **HIPPOBOTVM** appellat Aelianus lib. 6. de Varia historia terram quandam Chalcidensium, ab Atheniensibus denicam in Euboea. Vide ARGOS.

HIPPOCHEPHALVS, Antiochia suburbium, tertio lapide ab vrbe. Ammianus 21.

HIPPOCORONA ἵπποκόρωνα, Adramyttena locus. Et **HIPPOCORONVM** in Creta, Strabo 10.

HIPPOCRENE ἵπποκρήνη, in Bœotia fons, Plinio. **CABALLINVS** FONS. ad verbum, Persio. Circa Heliconem montem, ad Musarum nemus, Pausania. Eidem est quoque fons in Peloponneso, apud Troezenios. Vide PEGASEVM.

HIPPOCRITA, vide HIPPON.

HIPPOCVRA ἵπποκυρὰ, Ptolemao India intra Gangem vrbes quæ sunt, huius nominis: altera maritima, altera mediterranea: quam regiam Beleocuri cognominat: Maritimam vocat Castaldus Onor.

HIPPODES, & **IAMNESIA**, insularum nomina apud Iornâ tem, in Oceano Indico. corrupte suspicauerim, pro Hippopodes, & Phanesij, atque malè ex populis infasles fecisse.

HIPPODIVM, locus episcopalis, gentis Saracenorum, concil. Chalced. **HYPOPODIVM** alia lectio.

HIPPODROMVS, locus Constantinopoli, & Carthagine, auctor Procopius. Etiam Roma. Et circa Alexandriam Ægypti: Plutarcho in Antonio, Vide BETHLEHEM.

HIPPOLA ἵππολα, vrbs antiqua Læconica, apud Stephanum, ex Pausania 3. Per. a. in fine legit Pausanias.

HIPPOLAI, & **HIPPOLEV**, vide IPPOLEV.

HIPPOLOCHI Villa meminit Hippocrat. 4. de Morbis. In Græcia vsuam.

HIPPOLYTI Lacus, vide TRIVIÆ.

HIPPOMOLGI ἵππομόλγοι, Homero v. Iliad. quos AGAVOS ἀγῶνι vocat. Mysie aut Thraciae videntur, Thraces dicit Theodoretus 5. Græcar. affectionum. In Sarmatia Europæa, constituit eos Eustathius. Per n. in secunda legie Dionysius, Vide GALACTOPHAGI.

HIPPON ἵππων, Africa Propria vrbs, cuius D. Augustinus Episcopus fuit. Bona, Mercatore teste, dicitur, cui assentitur Marmolius, & addit eam ab Africanis Beled el Vgneb vocari. Hippones duas in Africa ponit Strabo: alteram Vtica proximam, alteram Truo propinquiorem: ambas Regias vocat. Plinius verò, & Ptolemaus, vnam REGIAM Καπυλῆς, (quam Coloniam facit Antoninus, item Plinius Cæcilius ad Romanum suum, lib. 8. Epistoliarum,) alterâ DIARRYTHON διαρρύθον, cognominant. hanc Antonini Itinerarium ZARYTHVM cognominat: & HIPZARITVM vna dictione Viç. Vicensis, mendosè fortè. ut & Coll. Carthaginiensis HYPO ZARITORENSIS, Huius Hipponis colonia, meminit etiam Plinius 9. Epistoliar. ad Caninium. HIPPON Antonino locus circa Marmaricam, vel Cyrenen. Ægypti vocatur, in lib. Notie.

HIPPON ACRA, vide HIPFAGRETA.

HIPPONESVS ἵππωνος, Caria opidum. iñ Libya, Steph.

HIPPONIATES Sinus, ἵππωνιάτες, Tyrrheni maris, in Brutijs est, Ptolemao. NAPITINVS ναντίτινος, vocatur ab Antiocho, apud Strabonem. **TERINÆVS** Plinio dicitur, teste Hermolao: item Thucydidi. **BRVTIVS** Sinus Martiano. Nominari etiam VIBONENSEM Sinum apud Plinium, scribit Leander, & Barrius, qui eundem LAMETICVM, ab Aristotele nominari dicit. ut quoque Casaubonus. locus apud Aristotel. est de Republica 7. cap. 10. Hodie Golfo di S. Eufemia dicitur, Pyrrho Ligorio.

HIPPONICA ἵππωνικὰ, regio valde ferax, ut Athenæus testatur 2. cap. 2. Attica videtur, ex eiusdem libro 3. aut ipsa ATTICA.

HIPPONITIS ἵππωνίτις, stagnum, in Africa Propria. Ptolemaus.

HIPPONIVM, Promontorium est Lycophroni; hodie Sabronum vocari, in Calabria regione, inquit Gab. Barrius. Montis nomen est. Brutiorum opidum, Stephano. postea à Romanis VIBO VALENTIA dictum. Vide LAMPETES. **HIPPONIVM** Athenæo 7. cap. 19. & 12. cap. 20. vrbs, iuxta quam lucum quandam esse dicit, in quo locus, qui Amalthea cornu nominatur, & à Gelone factus. Vide HIPPO, & IBONIVM.

HIPPONON, Ægypti vrbs, Antonino. qua fortè HIPPON. Libri Notiar.

HIPPOPHAGI ἵπποφαγῖ, Sarmatia Asiatica gens. Item alia Scythica, apud Ptolemaum. Medica quoque, apud eundem. Vide SCYTHÆ.

HIPPOPODES ἵπποπόδες, populi equinis pedibus, versus plagam Septentrionalem Europæ, Pomponio. Insularum quarundam incolæ sunt, Salino. Appellatur quoque ZAGARI Ζάγαροι, ut refert Eustathius, in Dionysium. Vide CREFENNÆ, eosdem enim putaverim cum Scricofinnis. Vide quoque NEVRI.

HIPPOREÆ, Aethiopia sub Ægypto populi, apud Plin.

HIPPORVM, Antonino Calabria opidum; hodie Felum dici, scribit Gabriel Barrius.

HIPPOS ἵππος, Ptolemao Caua Syria vrbs. **HIPPO** Egippo, & Plinio. Volaterranus scribit à Plinio **HIPPODION**, & à Iosepho **HIPPEON**, (sed ἵππων, est, de bello Iudaico lib. 5. cap. 2.) vocari. Ego apud Plinium **HIPPON**, **DION**, distinctim lego. habet enim idem tractus Dion vrbs, apud Ptolemaum. **HIPPOS** etiam Arabia Felicis vicus est: & mons, eisdem Ptolemao.

Colchidis regionis fluuius; testibus Ptolemao, Plinio, Arriani Periplo, & Stephano in voce *Ææa*. Vrbs cognominem ad hunc eundem fluuium describit Strabo, & Eustathius. Stephano quoque insula Eretria est. **HIPPE** insula quatuor sunt Straboni, ante Erythraorum portum. Vide EQVI Saxum.

HIPPOSTHENES, vide APSASIVM.

HIPPOTHOONTIA Tribus, apud Pausaniam Pollucem, & Suidam. In Attica. Vide HIPPOTHOITIS.

HIPPOTAMADÆ ἵπποταμάδαι, pars tribus Oeneidii. Pausanias.

HIPPOTA ἵπποτας, vicus propè Heliconem, inter Thebas & Coroneam. Plutarchus in Amatoris.

HIPPOTHOITIS, Tribus Tegeatarum, in Peloponneso. Pausanias. **HIPPOTHOONTIS** est Demostheni aduersus Bæothum. Ab Hippothoo quodam sic dicta, ut refert Suidas.

HIPPVACRA, vide HIPFAGRETA.

HIPPVRIS, insula vna ex Cycladibus, Pomponio, & Plinio. Vide ANAPHE.

HIPPVRISCVS ἵπποπύρσκον, Caria insula. Stephanus.

HIPPVRISSVA, mari Ægai insula, apud Plinium.

HIPPVROS, vide HYPPVROS.

HIPPVS, vide HIPPOS, SARION, & TRACHONES.

HIPZARITVM, vide HIPPON.

HIRÆ, vel ut Chaldaus HAR, locus in sinibus Moab. Num. 21,

HIRA ἱερά, Messenia mons. Vrbs Meliensium. Stephanus & Suidas. Malensium legit Stephanus Aldi. Vrbs propinqua Pylo, iuxta mare, Homero vñdecimo Iliad. Vide MESOLA, HIRE, & IRE.

HIRASA ἱεράσα, Libya locus, vbi Apollinis fons, Herodoto & Stephano. in quo Battus ab Afris translatus fuit. Geminato ss. scribit Pindarus. vocatq; Antai vrbs.

HIRASSA, vide HIRASA.

HIRE ἱόν, mons, Homero 1. Iliad. Eustathius dicit montem esse, & vrbs Messenes. **HIRA** Stephani est. Etiam eidē Eustathio Lesbi vrbs. & Malensium. **HIRENENSIS** Episcopus, in Africa. testis Coll. Carthag. Vide IRE.

HIRIA, vide **IRIA**, & **HIEREA**.

HIRMINIVM, Plinio Sicilia fluvius, Mauli, & Raguse dici testatur Fazellus. Ragusa quoque Aetide. Apud aliam quendam Avonymon non imperium, vocatur Maguni.

HIRPI, ut Solino, vel **HIRPIE** Plinio, familie in Faliscorum agro sunt: Hos **SORANOS** vocatos scribit Servius in 11. Aeneidos. Sed Hirpinos male legit. Hirpini enim quam longissime à Faliscis absunt.

HIRPINI ipsi, Italia populi, Ptolemao, & Straboni, cui Samnitum gens. In Secunda regione Italiae apud Plinium. Horum meminit quoque Lilius, Appianus, & Silius.

HIRPINVM, Hirpinorum in Italia opidum, ut Blondus tradit. Id hodie Harpaia dictum, scribit Leander, qui hoc quoque **HARPADIVM** antiquis nominatum addit. Mihi ignotum est, ipse viderit. **IRPINVM** sine aspiratione apud Ciceronem est. **HIRPINVM** Montem in Sabiniis, habet Glossarius in Luena. fides sit penes grammaticum.

HIRRENSIVM, in Campania; meminit lib. de Limitibus.

HIRRI, Eningie regionis populi. Plinius.

HISARCI, vide **ISARCI**.

HISCONIENSES, habet in suo Thesaurio Goltzius. veteri ex lapide. In Italia, regione Ferentina eos describit Lazzius, sed sine affatu. Guasto nunc appellari, scribit Iul. Jacobonius. Vide **HISTONIUM**.

ISORIS, vide **HYPHILE**.

HISPALIS Plinio, **HISPAL** Silio Italico, **ISPOLVM**, Ἰσπολόν, Philostrato est, **ISPALIS** Ἰσπαλῖς, Ptolemao Turdetanorum urbs est, in Hispania Batia, ad Betim fluvium, emporium nobile, & mercium Indiarum Occidentalium receptaculum. **SPALIS**, in Decretis nominatur, & inde **SPALENSE** Concilium. Sevilla hodie dicitur. Episcopus Gerundensis scribit eam à Strabone **IVLIA ROMVLLIA** appellari. scio apud Isidorum hoc haberi. Et apud Plinium lego eam **HISPALIM COLONIAM ROMVLENSSEM** cognominatam. De Hispali haec ad me Ar. Montanus inde oriundus: Hispalis nomen Phœnicum est, ex Spila, vel Spala deslexum, quod planitiem, siue virentem regionem significat; qualis eius territorium conspicitur. A Græcis verò addita est aspiratio: Arabes autem, quod P. litteram non habent, ob idque pronunciare nequeunt, ferè ad nativam vocem referentes, Sbilla dixerunt. deinde Christianorum vulgus Sevilla, ut nunc, appellavit. A palis suffixis in loco palustri dictam, nugarur Isidorus.

HISPALVM, vide **AZANIVM**.

HISPANETA, Pannonia urbs, Antonino. **SPANETA** in alio codice.

HISPANIA, quondam **IBERIA** Ἰβηρία, & **HESPERIA** Ἑσπερία, auctoribus Strabone, Plinio, alijsq; Ἰσπανία, sine aspiratione, scribunt Ptolemaus, & Stephanus, qui eandem **PANNONIAM** Παννονία, vocat. Idem eam in **MAIOREM** & **MINOREM** distinguit. **INFERIORIS** quoque Hispania meminit Thesaurus Goltzius, ex vetusta inscriptione. **HESPERIAM** ultimam vocat Horatius, ad differentiam: Italia enim quondam etiam **Hesperia** dicta fuit. **HESPERAM** **IBERIAM** nominat Dioscorides s. cap. 102. quasi dicas Iberiam Occidentalem. **CELTIBERIA** quondam dicta fuit, teste App. Alexandrino. Eius incolæ mutato nomine **CELTIBEROS**, & **CELTOS** **CYTHAS** antiquitus vocatos, testis est Strabo. Item quondam **IGLETA** Ἰγλητάς, appellatos, idè ex Myrleano narrat. Hebrais **SEPHARAD** dici, scribit Postellus item Arias Montanus in Commentariis in Abdiām, ubi etiam **SPAMIAM** à Chaldeis appellari addit. Iosephus tradit incolas à **Thobelo** **THOBELLOS** Θοβελῶς, vocari. Ego **SPANIAM**, regionem hanc olim nuncupatam, dico in dictione **IBERIA**; quam consule, Hispania prius in duas provincias divisa fuit. **CITERIOREM**, & **VLTERIOREM**; postea in tres. Citerior **TARRACONENSIS** dicta fuit: Ulterior in **BATICAM** & **LYSITANIAM** distincta fuit, Plinio teste.

nio teste. Ab hac Iberia, facit **IBER** gentile Val. Flaccus. Vide **MAVRITANIA**. **HISPANI** Alpini, Vide **ALPINI**.

HISPANVM Mare, ab alijs **IBERICVM** & **BALEARICVM** dicitur, Plinio lib. 3. cap. 5. Pars maris Mediterraneæ est; Hispaniam alluens; à parte Orientali, ubi Baleares insula.

HISPANIENSIS Prædij, meminit Symmachus 2. Epist. 86. ad Flavianum. Circa Romam est.

HISPELLVM, Plinio Umbria opidum; quod hodie Spello, Fabricio & Leandro testibus. Hoc dicit Blondus **SPELLIVM** à Plinio vocari ex mendofo, nisi fallor, codice. **COLONIA IVLIA HISPELLA** exstat in quadam inscriptione antiqua, quæ habetur in Goltzijs Thesauris. Græcis non aspiratur. Strabo enim Ἡσπέλλων, & Ptolemaus Ἡσπέλων, vnicuique legit. **SPELLVM** (ut hodie) vocat Hyginus de Limitibus constituendum. Et idem **SPELLATES** incolæ.

HISSA, vide **ISSA**.

HISTEMO, Palaestina locus: Iosue 15. & de quo, habent 70. interpretes.

HISTER, proprium fluminis est: & etiam gentis, auctor Eutiches in Casiodori Orthographia, qui Histria nempe incolit. Vide **HISTRIA**, & **DANUBIVS**.

HISTI Ἰστί, Icaria insula statio, Straboni. vide **SCYTHÆ**.

HISTIAE, vide **OREVM**.

HISTODIZO, vide **OZIVDIZO**.

HISTONIUM Plinio, sine aspiratione, Ἰσώνιον, scribit Ptolemaus. Iouianus, & Leander hodie Guasto di Aimo-ne indignant. Vasto Ananienfis. In Italia urbs Ferentinorum. **HISCONIVM** videtur legendum. Coloniam Romanam ex antiquo lapide litterato, docet Onaphrius. **HISTONIENSIS** Municipij, meminit verus Inscriptio, apud Vrsinum, in Imaginibus virorum Illustrium. Pand. Collenutius scribit adhuc hodie Estomi nominari.

HISTORIUM, vide **ISTROPOLIS**.

HISTRIA, Italia regio, & terminus, versus Dalmatiam. cuius gentile Hister, & Istri. Huius luculentam descriptionem habet Casiod. 12. Variar. **ISTRIA** sine affatu, Straboni. Quondam **IAPYDIA** dicta fuit, teste Plinio. Hodie Istria adhuc incolit: Histerepey Germani. **HISTRI** etiam alibi in Italia: inter Liburnos nempe & Pelignos, Martiano 6. vide **HYLLIS**.

HISTRICA, huius sic meminit Capitolinus, in Maximo. Fuit Histria excidium eo tempore: ut autem Dexippus dicit, Histrica civitatis.

HISTRVS, vide **ISTROS**.

HITAZVM, vide **NITAZVM**.

HITVS, Comagena opidum, inter Catamanam & Nisum. Simlerus, ex Antonino manu scripto.

HIVICA, palus iuxta Cibalas, Pannonia Inferioris urbem; ut tradit Sex. Aurel. Victor, in vita Constantini Imp. **VVLCA** legit Vinetus, ex vetusto codice. Visus mihi aliquando fuit lacus qui Hungarj Balaton; & Germani Platze vocatur, nunc muto sententiam: hancq; potius esse eam, quam Fl. Vopiscus scribit Probum Imp. circa Sir-mium per suos milites siccare voluisse.

HIZIRZADENSIS Episcopatum, habet in Numidia Victorius Vitensis. Fragmentum M. S. mihi concessum à Clariss. Ludovico Hallero ab Hallersteyn.

HOARACTA, vide **ORGANA**.

HOB, vide **CHOBAL**, & **ABRAHAM** Domus.

HOBORDENE, vide **BOLBENA**.

HOCCONIENSIS Episcopus in Numidia. Vict. Vitensis.

HODACA, vide **ODACA**.

HODOMANTI Ἡδομάντι, Odrysarum gens, in Thracia, Plinio. Iuxta Hebrum, ut Solinus docet. Vide **ODONTOMANTES**.

HOSDI, Palaestina locus, 2. Samuel. 24. 70. interpretes legunt CHADES. Vulgata editio legit THABASON.

HOEN, locus in Libya, à Phœnicibus habitata. Hist. Miscell. 16. **TINGIS** autem est apud Procop. 2. Wandalicor.

HOLA-

HOLANA, & HOLONA, vide **OLANE**.
HOLMIAM, vocant Latini iuniores Sueciae regni metro-
 polim & regiam. Incola Stockholm Rutheni Stocolna
 appellant. Sigism. ab Herberstein.
HOLMIVS, vide **OLMIVS**.
HOLMONES, vide **OLMONES**, & **ALMON**.
HOLMVS, vide **OLMI**.
HOLO, Hispania vrbs; Licio 25. Vide **OLONE**.
HOLOCIVM ὁλόκον, Macedonia mons. Plutarchus in
 Emilio.
HOLONNA, Italia Cisalpine locus, vbi Luitprandus rex in
 honorem S. Anastasii in urbis domicilium statuit, P. Dia-
 conus 6. Longobard. **OLONNA** sine spiritu erat in co-
 dice M. S. meo.
HOLOPHYXOS, vide **OLOPHYXOS**.
HOLOPHYXOS, Crete vrbs: Plinio & Pomponio.
HOLOTRONVS, vide **VULTVRNVS**.
HOLSATIA, vide **VVAGRI**.
HOMALA, vide **LYRNESVS**.
HOMARIVM ὁμαριον, locus erat Megalopoli; vbi Vesta
 ara. Polyb. 5.
HOMATRINVS, vide **HELVILLVM**.
HOMELIA, Anglia fluvius; in Vitarum regione. Beda.
 Humble vulgo vocatur ē regione Vectis insula.
HOMERICVS Tumulus, ὁμηρικὸν τάφον, vna Echina-
 dum insularum: iam verò non inueniri, scribit Eustathius:
 quod Achelous earum aliquot hinc aestu suo continenti
 aggeffit.
HOMERITAE ὁμηρικαί, Ptolemao, & Plinio; Arabia Fe-
 licis populi. **AVZOMITAE** cognominantur Procopio.
 lib. 1. de bello Persico. **Aethiopia** gens est apud Stephanum.
 Vide **INDI**.
HOMILA ὁμιλαί, Thessalia vrbs. Ptolemaeus.
HOMOLE, Pelij montis populi. Euripides in Herculo
 furente. Vide **OMOLE**.
HOMOLIUM, & HOMOLIS, Magnesia opidum; Stra-
 boni, Plinio & Licio. Stephanus ὁμολιον Macedonia: &
 Magnesia urbem habet. Homile Ptolemai puto.
HOMOLVS, vide **OMOLE**.
HOMONA opidum, & **HOMONADES** gens: In Isau-
 ria, Plinio. **HOMONADENSES** Tacito, in Cilicia.
 ὁμοναδαί, Straboni. cui finitimi Selgeses.
HOMONOEIA ὁμωναία, locus Palestina. In vita Iosephi.
HOMOTHERMON, vide **SYRACVSÆ**.
HOMOTYLES, Sicilia vrbs maritima, cum portu: Poly-
 no 5. in Dionysio, qui eam ex manibus Imilconis recupe-
 ravit: interprete Vetterano. Sed **MOTYENSES** legen-
 dam: vt Græcus codex. ab vrbe Motya.
HON, fluvius est in vita B. Landelini. Honneau puto,
 Hannonia.
HONGLOS, Sarmatia Europea fluvius. Hist. Miscella 19.
HONORATIIVM, Italia locus sic dictus; Antonino.
 Circa Venusiam.
HONORIAS, Asiatica regio, in Nouellii, Conciliorū opere,
 & Lib. Notit. in qua Crania, Heraclea, Hadrianopolis,
 Tium, & Claudiopolis vrbes. **PONTVS** Ptolemai est.
 Vide **CAPPADOCIA**.
HONOSCA, Hispania Tarraconensis maritima vrbs, inter
 Iberum fluvium & Carthaginem Nouam. Linius 22.
 Villa Ioyosa forte.
HOPLIAS ὁπλιάς, fluvius qui & **HOPLITES**, apud vr-
 bem Boeotiae Halartum, in fluvium Phliarum illabitur.
 Plutarchi tempore fuit **ISOMANTVS** ἰσμαντις,
 dictus, vt ipse testatur in vita Lylandri. Addit autem ab
 aliis describi iuxta Coroneam; ibique in Phliarum fluere,
 qui antiquitus Hoplias dicebatur.
HOPLITES, Antica tribus, Herodoto 5. & Polluci 8.
 Militum genus Hoplite, apud Demosthenem. Vide **HO-
 PLIAS**.
HOR, vide **OR**.
HORACITAE ὁρακίται, populi sunt apud Polybium, 11.
 quos cum Illyrii numerat. Mendosè pro Thoracita.
HORÆ, Calabria vrbs: Curopalati.

HORÆA, ὁραία, Carmania emporium videtur; in Arriani
 periplo. An Ora Ptolemai?
HORÆVS ὁραῖος, Euboia opidum. Ptolemaeus. vide
OREVM.
HORAS ὁραί, loci nomen circa Alpium radices, ad Padum
 fluvium, auctore Cedreno, & Curopalate.
HORATÆ, India populi, vrbs pulchra, fossis munita, &
 palæstriis. Plinius.
HORATI SILVA, vide **VRSVS LUCAS**.
HORATII FLACCI VILLA, in Latio fuit, vbi
 nunc S. Ioanne in campo Horatio; Blondo teste.
HORBATII olim, nunc verò Crabaten, Germania regio,
 Wolsfg. Larius.
HORCHIANVS Vicus, est in Tuscia, auctore Annio, ex
 tabula Desiderij Longob. regis. Ant. Massa scribit nomen
 retinere, vocariq; Viedorchiano. quasi vicus Orchianus.
HORGOSIVM ὁρχόσιον, nomen loci, sic dicti à iuramentis,
 vt videtur apud Cedrenum. Fortasse Asia Minoris, iuxta
 Bithyniam. Sine adlatæ est Curopalati.
HORDAHA, Turingia fluvius: teste Vignierio in Bibliothe-
 ca Historiali. ex Fortunato, vt ait.
HORDONIENSES, Apulia populi: Plinio.
HOREA, locus in Campania. Diacono lib. 6. cap. 9. Lom-
 bardicorum. Vide **HORREA**.
HORESTI, Tacito sunt Britannia populi. Hodie Mer-
 niam, & Angulfiam Scotiae regnunculas occupant, vt
 Hector Boëthius tradit. Eskedale putat Camdenus.
HORICI ὁρικοί, populi Italia, Stephano. In voce Ciger.
 Sed corruptè, pro **NORICI**.
HORISIVS, amnis Mysia Asiatica, circa Troada, vt
 p̄hibet Plinius.
HORMA ὁρμα, Albotarum in Macedonia vrbs: Ptolemao.
 Locus in deserto, Iudic. 1. vbi Israelita Chanaanos fuga-
 uerunt. Num. 14. Sed ὁρμα habent 70. interpretet. Vide
RAMA, & **HARMA**.
HORMANVS, vide **ORMANVS**.
HORMENIVS, Magnesia in Macedonia vrbs: Plinio.
 Vide **ORMENIVS**.
HORMETIONORVM gentis Barbara, ad Oceanum
 meminit Historia Miscella, 16. quorum rex Asceltus.
HORMIA, vide **SELEVCIA**.
HORMIAE, vide **FORMIAE**.
HORMINAE, vide **HYRMINE**.
HORMINIVS, vide **HYPIA**.
HORMIZA ὁρμιζα, Arabū vicus; Iosepho 1. belli Iud. c. 14.
HORMVS ὁρμος, locus Thessalia, haud longè a Polco. Dio-
 dorus, 4.
HORNENSIS, vide **SAMBRICA**.
HORON, vide **ARONVM**.
HORONÆ, vide **ORONÆ**.
HOROSSVS ὁροσσός, locus in Cilicia videtur: apud Pla-
 tarchum; in Demetrio.
HORREA, & HORREACELIA, habet Itinerariis
 Antonini, in Africa, circa Adrumetum. D. Augustinus
 horum quoque meminit. **ORROCELLENSIS** epi-
 scopus fit mentio in concilio Carthaginensi VII. **HORREN-
 SIS** apud Viç. Viçens. **HORREA**, vel **HOREA** locus
 in Campania. P. Diacono, 6. Longobardic. Antoninus
 habet quoque Gallia Narbonensis locum **Ad HORREÆ**
 dictum, inter Forum Iulij & Antipolim.
HORREM ὁρρα, 70. interpret. Iosue 19. locus in terra
 Chanaan.
HORREN, locus circa Assyriam: Ammiano.
HORREVM Margi, vide **ORREA**.
HORREVS, Molossidis regionis vrbs. Linius 45. In Epiro
 puto. Vide **ORRESTÆ**.
HORSARA, vide **ORSARA**.
HORSENA, vide **ORSENA**.
HORTA, Nonariensis lacus insula, in Gallia Cisalpina. Si-
 gonius 6. Regni Italia. In quam Berengarius coniectus fuit
 ab Othone Imp. Petrus Marsus ad Sil. Ital. 3. scribit
HORTA Batica opidum esse, propè Nebrissam. ad hunc
 versum, Nebride & Hortano Monas Nocturna Lycop.

H O

HORTANVM, Plinio Tuscina vrbs. Hec **HORTA** apud Diaconum: qua Leandro Horti nominatur: Orta Massa. Alia est **ORTONA** Lini 2. & 3. Latinorum siue Aequorum vrbs: qua **BIRTONA** Ἰσπρωνα, Halicarnas-
seo 10. **HORTENSES** populos, habet Plinius etiam Larij. & alios in Vmbria. vide **VRBINATES**.
HORTARII Regna, de quibus Ammianus 18. Hayrich hodie appellari putat Heroldus.
HORTENSIS Villa, qua est ad Baulos. Cicero in Aca-
demicijs. Vide **BAULI**.
HORTENSIVS Vicus, iuxta Arelatem, vbi duodecima Synodus habita fuit. Decret. 1. distinct. 16.
HORTINAS classes, habet Virgil. 7. *Aeneid.* Erythrao videtur fluij nomē in Sabinis: quē hodie Corficti vocant.
HORTVS ὄρος, sic dicta regio Sicilia, Panormo vicina: quod vbiq; abundet cultis arboribus. *Athenaeus* 12.
HOSAEA, vide **OSAEA**.
HOSTIA, vide **OSTIA**.
HOSTIAE Lacum, habet Obsequens. ex Lini 27. Stagno hodie vulgō vocatur.
HOSTICVM, locus circa Persidem: Ammiano 19.
HOSTILIA, meminit Tacitus lib. 2. & 3. *Histor.* item Antoninus. Veneta regionis opidum hodie, vt Leander ait, Hostia dictum. Padum alluere scribit Plinius. Huius men-
tio est quoque apud Casiodorum, Variar. 2. ad Dromana-
rios. vbi Hostiliensem locum vocat.
HOSTRIALIZVM, Thracia opidum: Antonino. Vide **OSIVDIZO**.
HVCVCA, vide **VCVCA**.
HVCVMBRA, vicus Marcellino, **ZVMBRA** Zosimi est, eumq; inter duo opida collocat, quorum nomina sunt Nisbara, & Nischanabe, quas Tigris diuidit.
HYDRENTVM, vide **HYDRVS**.
HVIONVM, vide **IVHONVM**.
HVL, vide **AEOLIS**.
HVMESSEN, tribus Iuda possessio. Ios. 15. at 70. interpretes duo ex eo faciunt, ὅρη & ὄρη.
HVMISA, Syria vicus, Damaso: qui Anicetum Papam hinc oriundum scribit. In Vicumurco verd natum hunc tradit Platina.
HVNI, siue **HVNNI**, postea **ABARES** vocati fuere. Diaconus 1. cap. 18. Longobardicor. **HVNNI** **ACA-TIRI** sunt apud Suidam, in verbo Abares. Sed ἀκτιροι, est in codice Graco. Apud Agathiam 5. Hunni distinguun-
tur in **COTRIGVROS**, **VLTIZVROS**, & **BVR-GVNDOS**. eosq; circa lacum Maotidem describit.
HVNI Alibi, vide **EVTHALITAE**.
HVNISCIS equis (a natione sic eos vocat Vegetius, in Veterinaria) grande & aduncū caput, exstantes oculi, &c.
HVNNI, vide **HVNI**.
HVNNIVAR, Iornandi pars Scythia Europae, sic dicta, quam Danubius pratermeat.
HVNNVM, vrbs Britannia nomen, lib. Notitiar. Deueng-
hale hac Camdeno est.
HVRDASPALENSIS Monasterij, meminit Eulogius in Epistolis. Morali nō dubitat quin hoc sit quod hodie Vrdax appellant. Situm est trans Pyrenaeos Galliam versus, haud procul a Vaiona.
HVS, Austriae regionis, cuius incolae Tobus sunt, vt Sacra testantur littera. hac, vt docet D. Hieronymus, in finibus Syria & Arabia est qua dicitur Scenitis. Atseron nouo vocabulo nominatur a Vincentio, libro 31. Historialis spe-
culi. Thomas Minadoius in historia sua Persica Omps nouo nomine nominat. Vide **AUSITIS**.
HVSIPA, vide **VSIPEDES**.
HYACINTHI, vel Apollinis Hyacinthi tumulus, in agro Tarentino est: vt docet Polybius 8. **HIACINTHIS** Via, in agro Laconico. *Athenaeus* 4.
HYACINTHVS, pagus, supra Sphendonios, vbi Erechtei filias immolatas tradit Suidas: in dictione Partbeni. Circa Baotiam videtur.
HYADETAE ὁπάδαται, Strabo 4. sed CALETI legit pro eo Xylander, quod & Casaubono placere video. Vide **SIADAE**.

H O

HYAEA Jala, Locorum Ozolorum vrbs: apud Stephanum. Huius meminit quoque Thucydides 3.
HYELA, vide **HYELA**.
HYAIA, vide **HYAEA**.
HYALA ὕαλα, ad Jndi fluminis ostium vrbs. Diodor. 17.
HYALAEI ὕαλαῖοι, in Sicilia sunt, Phalaridi: Epist. 148.
HYAMIA ὕαμια, Messenia vrbs: apud Stephanum.
HYAMIVM ὕαμιον, Stephano Troicum opidum.
HYAPEA, vide **HYPIA**.
HYAMPEIVS ὕαμπεῖον κορυφή, vertex, in Phocide videtur. Herodotus, in Vrania. Parnassi fortasse. Circa Delphos fuisse, videtur ex Plutarcho, De tarda Dei vindicta.
HYAMPOLIS ὕαμπολις, Phocidis vrbs: Stephano, & Statio Thebaidos 7. vide **ANEMOLIA**.
HYANTIA ὕαντια, Locorum Ozolorum vrbs: Plutarcho in Quaestionibus Graecis, Statio, & Stephano. Idem habet **HYANTES** populos, circa Alalcomenium, in Boeotia. Vide **ANEMOLIA**.
HYANTOPOLIS, vide **ANEMOLIA**.
HYAPIA ὕαπια, Phocidis vrbs: apud Stephanum. Eadem cum Hyampoli forte.
HYAROTIS, vide **HYDRAOTAE**.
HYASIS, vide **OASIS**.
HYASSVS, vide **BALEARES**.
HYBAEAE, Vicus est Stephano, Leonidis tribus.
HYBANDA, Insula quondam Ionia: CC. nunc à μαρῶν abest stadiis. Plinius.
HYBFLA ὕββλαν, vrbs circa Carcedonem. Stephanus ex Hecatei Europa. In Armenia fortasse.
HYBERIA Regio, sic Taciti codices, per y. Vide **IBERIA**.
HYBLA ὕβλα, Sicilia vrbs mediterranea, Ptolemao. Tres sunt Hyblae in Sicilia, Stephano auctore. MAIOR, MINOR, & PARVA. Vnam barū TIELLAM τῆλδα vocatū dicit, quā verd, non addit. Paruam HERAM ἡρα, quoque nomi-
nat. Incolas maioris **HYBLAEOS** ὕββλαῖοι, Parua autem **GALEOTAS** γαλεῶται & MEGARENSES μεγαρεῖς, ap-
pellat. Pausanias daurum meminit, vnam MAIOREM, alterā GEREATIN γερεατίν nuncupat. Hybla Ptolemei, Mihili dicitur, Clandio Aretio iudice. Hybla Virgilij in Bucolicis, vulgo Auola est, vt scribit in suo indice Ery-
thraus. **HYBLENSES** Plinij. **HYBLA** quoque Italia vrbs: Stephano. Est & locus in Attica sic dictus: Seruio.
HYBRISTES ὕβριστες, fluius inter Chalybes populos & Caucasicum montem. Aeschylus Prometheus. Proteruos appellatiū vocat Garbiū: & Araxi putat epitheton.
HYBRIANES ὕβριαρες, populi circa Thraciam, a Scor-
disi infestati. Strabo. An Agrianes legendum, vt suspi-
catur Casaubonus?
HYCCARA ὕκκαρα, Thucydidi, Diodoro, & Plutarcho, Stephano, & Antonino, Sicilia vrbs est. Huius meminit etiam Athenaeus, qui dicit locum nomen habere a genere piscium qui hycca vocantur. Omnes Laidis meretricis na-
tale dicunt. Fazellus scribit hodie desertam esse, sed locum Garbólangi, & partem eius Carini nominari. Vicari Aretio, & cuidam Anonymo vocatur. **HYCCARVM** habet Stephanus, aliud ab Hyccara: hoc opidum, illud opidulum dicit, & Laidis patriam.
HYCSOS, vide **IVDAEI**.
HYDA ὕδα, locus incertus: teste Strabone, ex Homero.
HYDARA ὕδαρα, Straboni Armenia Maioris vrbs.
HYDARCAE ὕδαρκα, Straboni & Stephano Indica ges est.
HYDASPES ὕδαπες, fluius circa Tigrim & Euphratem, vt habent 70. interpretes: Iudib. 1. Sed **IADASON** legit D. Hieronymus. Vide **BIDASPIS**, & **INDVS**.
HYDASPIS, fluius delicatissima aquae, circa Susam urbem videtur: apud Curtium, 5. sic dictus ab Hydaspē Medorum rege, vt placet Lactantio. An idem cum Chospe forte sic dictus? Fabulosum Hydaspem habet Horatius, sed pro India flumine, ni fallor, cuius Strabo 15. Seneca in Hercule Oe-
tao, & Claudianus non vno in loco meminit, item Plutar-
chus in Alexandro, Q. Curtius, & Arrianus. De hoc flumine consule quoque Philargyrum ad 3. Georg. **HY-DASPIS** fluius Aethiopia, ex aduerso Meroes insula, si creditur

creditur Sexto Philosopho in Pyrrhonicis.

HYDASPIOS populos, habet Trogus lib. 12. fortè Hydaspium fluvium India accolentes. ADASPIOS tamen maualt legere Bongarsius.

HYDATA, vide AQVÆ.

HYDÆIA, Lydia vrbs; Stephano, Straboni, & Homero. circa Tmolus montem. Eandem cum Sardibus puto.

HYDESTINATVS, insula Britannica haud magno fredo à terra discreta: Beda. Circa Pictorum regionem.

HYDIAIA, Sicilia opidum, Ptolemaeo: quod Nigro Fontana murata vocatur. Fazellus dicit eius hodie nihil ex- stare præter turrim rotundam, & Cadraduci vulgo. Sed HIDRA ille habet, ex Latino fortasse Ptolemai codice, ubi Græci hoc loco Hydria legunt.

HYDISSVS, insula, Caria vrbs; Stephano: Ὑδία, Ptolemaeo. HYDISSENSES Plinij sunt.

HYDRAIA, insula Libyca circa Carthaginem: Stephano. que fortè HYDRAS Ptolemai. Item HYDRA Aeo- lidis promontoriū, Straboni & Ptolemaeo. Dolopum villis insula, est in Lexico Phanorini. Est etiam opidum Argia ab Hercule expugnatum, nisi fabulam fabula addat Pala- phatus. Vide LYSIMACHIA.

HYDRACA Vicus, Pentapolis in Africa regione. Syne- sius Epistola LXVII.

HYDRACAE, India populi sunt. Strabo 15.

HYDRALIS, fluvius prope Constantinopolim; Niceta. in Barbysem influens. Belgrado hodie dictus, à vico prope eius ripam sito. Pet. Gyllius.

HYDRAMIA, insula, Creta vrbs, apud Stephanum.

HYDRAQTÆ, insula, regionem India habet Philo- stratus lib. 2. Apollonij. Idem fluvium habet HYDRAO- TEM, in fine eiusdē libri. HYAROTIS, insula, est Stra- boni, sine D. Hydracotim fluvium etiam describit Philo- stratus, Curtius, & Arrianus de rebus Alexandri. & idem in Indis; eumq; recepto prius in se multis fluminibus, in Indum incidere tradit. ex quo fortè Zadadrus Ptolemai erit, nihil tamen affirmo. Nam ADRIAS Ptolemai mihi potius videtur.

HYDRAS, insula Africa propria, in mari Medi- terraneo. Ptolemaeus. Vide HYDRA.

HYDRAX, insula, Africa opidum, Ptolemaeo, in Pentapo- leos regione. Meminit huius etiam Synesius, Epistola LXVIII. & Pentapolis vicum appellat.

HYDREA, insula iuxta Troezenem, Peloponnesi: Stephano, & Pausania in Corinthiacis. sed hic HYDREA videtur, legis.

HYDRELA, Caria vrbs, que postea NYSA vocata fuit. Strabo 14. HYDRELITANVM agrum ad Phrygiam vergere, scribit Lilius 37. Vide CARIA.

HYDREVM, Aethiopia sub Aegypto videtur mihi locus: apud Solinum. HYDREUMA, ni fallor, Plinij.

HYDREUMA Apollonis, HYDREUMA Troglodyti- cum, HYDREUMA Nouum, HYDREUMA Vetus; item alia quinque HYDREUMATA: Aethiopia sub Aegypto nouem loca diuersa sunt apud Plinium. Hy- dreuma Nouum, Antonino GÆNON HYDREU- MA est.

HYDRIA, Hadriatici maris insula: apud Pomponium. An Adria D. Hieronymi?

HYDRIACVS, insula, Carmania fluvius: Ptolemaeo, & Marcellino. CAVDRIACVS, nescio vnde interpretibus.

HYDRIAS, insula, Asia Minoris regio, ex qua Marfyas amnis profluit. Herodotus in Terpsichore.

HYDRVS, insula, Ptolemaeo; HYDRVNTVM Plinio; cui etiam HYDRVSE est: sed diuersas vrbes esse apud eum contendit Pintianus. HYDRENTVM, vel HYDREN- TVM per e in secunda scribendum, docet ex Galateo & marino inscriptione qua Neapoli est, Becanus in sua Gallia. EOA TYRVVS est Hydron Italica, inquit Cas- siodorus lib. 1. Variarum, ad Theonem. (nō autem nomine, sed historia: ob purpura nempe vrbique piscaturam.) Hodie Otranto nuncupatur. Vrbs Calabriae, ad Mare Ionium. HYDRVS fluvius hic quoque Galateo teste:

à quo vrbi nomen, reputat ex Lucani 5. fortè, ubi auidus Hydrus legitur. Auius legit alius, pro auidus. Pompo- nius habet hoc loco HYDRVM montem. Mirum huius montis neminem alium meminisse. Magis mirum eundem hoc tractu inter ceteras vrbes, nō item Hydruntis. Mendum fuisse vereor: & pro Hydrus mons, Hydrus mox legendum suspicor. Iudicent peritiores, locus est lib. 2. cap. 4. In libro Iuris Orientalis numeratur quoque Ὑδρίς, inter me- tropoles Asiae.

HYDRVSA, insula Attica, ante Aexoniam. Stra- bo 9. Vide ACRA.

HYDRVSSA, vide ANDROS, CEOS, & TENOS.

HYELA, insula, Arabia Felicitis vrbs; apud Ptolemaum.

HYELA habet interpretes. Vide VELIA, & THYELLA.

HYELIVM, Phrygia opidum ad Meandrum. Nicetas.

HYESDEM, vide IESDEMON.

HYETOS, insula, Boeotia vicus; quem etiam ASPLE- DONEM ἀσπληδών, vocant, Stephanus. Fons, & mons, in Caria est. HYETOS quoque, circa Miletum, ut re- fert Scholiastes in Theocritum, sed vno T.

HYETVSSA, insula in Caria ora. Plinius.

HYGASSVS, insula, Caria vrbs; Stephano, cui quoque Hygassius campus.

HYGENNENSIVM, insula, populorum meminit He- rodotus, in Asia Minori.

HYGANA, insula, Triphylia in Peloponneso vrbs. Polyb. 4. Sed HYFANA legendum putat Casaubonus.

HYGRIM, insula, ciuitatem Sarmatia Europæ, Ptolemai; Sabardi vulgo appellari, credit Villanovanus.

HYI, Susiana populi: apud Plinium.

HYIDREA, vide HYDREA.

HYLA, insula, Virgilio, HYLAS Solino, Martiano, & Plinio, flu- uius, fons, & lacus, sic dictus ab Hyla Herculis puero, ut fabulantur poetae. In Myfia alluit Prusiadem urbem. Apud Apollonium PEGASIA vocatur. HYLAS, etiam Do- vidis vrbs; Pomponio. Etiam locus in Cypro insula: Ly- cophroni.

HYLABI, vide HYLAMI.

HYLACTES, HYSTRA, & TYRICH, insula olim fuisse in ora Hispania Tarraconensis, scribit Sex. Auienus.

HYLACTVNTORVM, insula, populorum in Aethio- pia, meminit Philostratus 6. Pro Cynocephalis fortè.

HYLA, vide LETHAUS.

HYLAA, vide HYLEA.

HYLAMIA, insula, Lycia vrbs; apud Stephanum. ex Ale- xandro Polyhistore. Ὑλαί, habet Aldinum exemplar.

HYLAS, vide HYLAS.

HYLATÆ, Syria populi, apud Plinium.

HYLÆ, insula, Phocensium colonia, postea HYLÆA dicta. Suidas & Laërtius in Zenone. cuius patriam facit & hic, & Strabo. In Italia est. eadem cū VELIA, ad Pastanum sinum. HYLE etiam Cypri vrbs, Stephano, Lycophroni, & Papinio 7. Thebaidos. Eidem Stephano est quoque Locrorum OZOLORUM vrbs. Item regiuncula Italia, inter Romanos & Sabinos. Vide ELEA, & VELIA.

HYLEA, insula, Ponti regio; qua alijs ABICA dicta, dicitur, ut Stephanus tradit. Hylea insula, cum diphthongo scribitur ab Herodoto & Plinio. Val. Flaccus HYLEAM gen- tem ibidem quoque habet. HYLEVM Mare habet Plin- ius. Circa Borysthenis ostia sunt.

HYLIAS, insula, agri Thurini fluvius. Thucydidi 7. Trion- to nunc vocari, scribit Gab. Barrius. vide ASARVS.

HYLICA, insula, palus, est apud Strabonem, 9. Circa Co- paidem, aut Cephefidem, ut videtur.

HYLISSA, vide PAROS.

HYLLA, vide HYLLIS, & HYLLAICVS.

HYLLAICVS, insula, portus in Peloponneso, iuxta Messenem videtur. Thucydides 3. Vide HYLLIS.

HYLLARIMA, insula, Caria opidulum, supra The- strotonitiam, Stephanus. Hierocli philosophi patria.

HYLLI, & HYLLICVS, vide HYLLIS.

HYLLIS, peninsula, vel DIOMEDIS Promontorium Plinio; Liburnia, ad Mare Adriaticū: quod Cabo Cista hodie.

hodie dicitur, Nigro. *Hyllus* Stephano & Eustathio penin-
sula est opposita *Hyllus*, Peloponneso similis, quindecim
magnas ciuitates continens. *HYLLI* *Ἰλλῆες*, Illyrica
gens, Stephano, & Apollonio 4. ibi & *HILLEIS* regio,
& *HYLLA* vrbs. Post *Hyllus* sunt Liburni, & Istri qui-
dam dicti Thracæ, inquit Eustathius, ex Apollodoro: *HI-
STRIA* peninsulam sub *Hyllis* his describere verisimile
est. *HYLLICVM* portum, habet Apollonius 4. sed
circa Corcyram, vbi & Liburnos ponit, Strabo 6. *HYL-
LAICVM* hunc nominat Thucydides 3. Stephanus
habet etiam *HYLLIM* Argie vicum: item Doridus
& Troezenorum.

HYLLVALIA *Ἰλλυαλία*, Carie vicus, Stephano.

HYLLVS *Ἰλλυς*, Asia Minoris fluvius, in Hermi defluens,
circa Lydiam; Homero, & Pausania. Strabo scribit suo
tempore *PHRYGIUM* vocatum, lib 13. circa finem.
Phrygium eum quoq; Apianus, & Linius vocat. Eundem
SYRIACVM vocat Polybius. Plinio *PHRYX* est,
sed alius ab *Hyllo*, hoc tractu. Vide *ELLVS*.

HYLOBI, vide *GERMANES*.

HYLOPHAGI, *Æthiopia* populi: Agatarchidi, & Dio-
doro 3.

HYLVA, vide *ILVA*.

HYLYCVS *Ἰλλυκός*, annus Argie, inter *Hermionem* &
Troezenem. *TAVRIVSTAUPIS*, quondam dictus fuit.
Pausanias in *Corinthiacis*. *TAVRVS* hic ab *Athenæo*
dicitur, & *HYOESSA* *Ἰλλυσα*.

HYMANI, Liburnorum populi, apud Plinium.

HYMETTVS *Ἰμῆτις*, mons Attica. Ptolemæus, Strabo,
Plinius, Lucianus, & Stephanus. iuxta *Athenas*. *HY-
MESSVS* Herodoto.

HYMMAS, vicus Antiochia Syria, apud quem vicam Ze-
nobiæ scribit Iornandes. Vno m. quoq; scriptum reperio.
THVMAS legit Marianus Scotus, & *THYME* Plati-
na. *TIMNAS* Chronicon Eusebij. *EMISSA* Vopisco est.
& *IMMA* Ptolemæi, ni fallor.

HYMOS, circa Rhodum insula, Plinio. Quo loco quidam
codices *AMOS*, & *HAMOS* legunt.

HYNIDOS, Asia Minoris, in Caria, opidum. Plinius. *IDY-
MOS* forte Ptolemæi.

HYNILON, sub sede Amidensi, Episcopalis vrbs. G. Tyrius.

HYOESSA, vide *HYLYCVS*.

HYOPE *Ἰοπη*, Matienorum vrbs, iuxta Gordios: Stephano:
ex Hecateo. *Maſtianorum* legit Xylandri editio.

HYOPS *Ἰοψ*, vrbs in Iberia Chersonesi, iuxta *Leſtrum* flu-
uium. Stephanus.

HYPACYRIS *Ἰπᾶκυρις*, & *GERRHVS* *Γέρρης*,
Scythiæ flumina sunt apud Herodotum. De quibus et si nihil
se affirmare scribat Peuceirus; tamen ea flumina esse suspi-
catur qua *Desna*, & *Sem* nominibus, iuxta *Czernigo*
opidum, in Pontu infusa, *Carcinitem Sinum* constituunt.
Horum Pomponius etiam meminit. Herodotus eundem
etiam, *Ἰπᾶκυρις*, per A in penultima legit. & puto eun-
dem Plinius *PACYRINEſſe*. vide *CARCINITES*.

HYPÆA, nunc Pomige vocari, scribit Dalechampius. vide
STOECHADES.

HYPÆLOCHI *Ἰπᾶλοχοί*, Molossica gens. Stephanus, ex
Rhiano 4. *Theſſalonicar*.

HYPÆPA *Ἰπᾶπα*, Lydia vrbs, inter *Tmolum* & *Cayſtrum*,
Ptolemæo & Straboni. De eo Ovidius *Metamorph.* 6. &
11. sed *HYPÆPÆ* multitudinis numero: vti quoque
apud Pausaniam. *HYPOEPÆ* apud Petronium. Apud
Plinium *HYPÆPENI* sunt.

HYPÆSIA *Ἰπᾶσία*, Peloponnesi regio, circa *Arenen*. Stra-
bo. Subdubitat Casaubonus an *Hypana* in *Triphylia* sit.

HYPÆTRENSIS, *Phitiadæ* cuiusdam, meminit Demo-
sthenes aduersus *Lacritum*, à tribu sic vocari, verisimile.

HYPANA *Ἰπᾶνα*, *Triphylia* vrbs, Straboni & Stephano.
Eandem cum *HYPANIA* puto. Vide *HYGIANA*.

HYPANIA *Ἰπᾶνια*, Ptolemæo *Elidis*, in Peloponneso vrbs.
EPINA *Ἐπίνα*, Straboni vocatur. *Accumba* nomine
hodie vtitur, si verum dicit *Niger*. vide *EPINA*.

HYPANIS *Ἰπᾶνις*, *Aristoteli*, *Herodoto*, *Plinio*, & *Pom-*

ponio; *Scythiæ* *Europææ* fluvius. in *Ponto* describitur à Vi-
truvio: dicitq; *Sandaracham* ibidem inueniri. Hic mihi
cum Mercatore, & *Lud. Decio*, hodie *Bog* est. Alius est
Ptolemæi, qui proculdubio *PANTICAPES* Herodoti
& *Plinij* est. Est & alius quoque *Viby*, quem dicit *Asiam*
ab *Europa* diuidere, hic erit *PHASIS*. hunc enim quidam
HYPANIM vocasse; & *Asia* atque *Europa* terminum
fecisse, auctores vetustissimi produnt. Stephanus ait *Hypa-*
nim bisariam diuidi, & parte sui in *Maotim*, parte in *Pon-*
tum effluere. Vide *PHASIS*, *BIBASIS*, *HYPA-*
NIS, & *ANTICEITAS*.

HYPARCHVS, vide *HYPOBARVM*.

HYPARNA *Ἰπάρνα*, *Lyciæ* vrbs. *Arrianus* 1.

HYPASIA *Ἰπασία* Terram *India*, habet Strabo 15. *Gemi-*
nato pp. habet idem. Inter *Cophen* & *Indum* flumina.

HYPASIS, *India* fluvius, & terminus *Alex. Magni*, *Plinio*
& *Solino*. *HYPHASIS* *Arriano*, & *Philostrato*. Vide
BIBASIS.

HYPATA *Ἰπᾶτα*, *Theſſalia* primaria vrbs est, in *Asino*
Apulei. Meminit huius quoque *Linus*, & *Heliodorus* 2.
Æthiopicarum, eamque ad sinum *Maliacum* sub *Oeta*
monte describit, vocatq; metropolim *Ænianum* populo-
rum, quos hic in *Theſſalia*, ad hunc sinum collocat. Ste-
phanus etiam eam *Ænianum* urbem facit. De hac ea-
dem quoque *Aristoteles* in *Admirandis*: vbi & loci *Ery-*
thiæ meminit. Ptolemæi longe ab hac introrsum & multo
distantem video, in *Theſſalia* tamen. Regionem *Hypata*
dictam habet Stephanus, in *Asia*: ad *Sangarium* fluvium.
quorum gentile *Hypatæi*.

HYPATIS, *Sicilia* fluminis, meminit *Silius* 14. & *paupe-*
ris *alvei* *Hypatem*, &c.

HYPATVS *Ἰπᾶτος*, mons *Thebana* regionis, in *Bœotia*,
Pausania & Straboni. *Phœnicia* fluvius, *Mela*. Sed *LA-*
BOTAS legunt alij hoc loco. Vide *MYLONA*.

HYPELÆVS Fons, *Epheſi*, haud procul à *Sacro* portu.
Athenæus.

HYPERACRII *Ἰπὲρακρίοι*, & *PARALII*, *παράλιοι*,
dicti fuere quidam *Atheniensium*. *Halicarnassæus* 1.

HYPERASIA *Ἰπὲρασία*, vrbs est Stephano, alia ab *HY-*
PERESIA videtur, cuius autem regionis sit, reticet.
Vide *ÆGIRA*.

HYPERBOREI *Ἰπὲρβορῆοι*, *RHIPÆI* *Ῥιπᾶίοι* gentes
& montes, à veteribus omnibus statuuntur versus *Boream*,
sive autem valde inconstanti. Ptolemæo sunt in *Sarmatia*
Asiatica, in *Asiatico* littore Pomponio 3. cap. 5. ultra *Ama-*
zones 1. cap. 3. Ultra *Aquilonem* Plinio 4. cap. 12. & 6.
cap. 13. item Pausania 5. supra *Arismassios* eidem 1. Hos
describit ultra *Ripæos* montes *Clemēs Alexandrinus*. Stra-
bo 11. dicit antiquiores eos qui supra *Iſtrum* & *Adriam*
incolerent, omnes *Hyperboreos*, *Sauromatas*, & *Arisma-*
ſſos appellasse. *HYPERBOREOS*, nescio qua fide, ha-
bet Apollodorus 2. ad *Atlantem* montem. Atque hac de
his. *RHIPÆI* his confines, ad *Tanaidis* fontes ponun-
tur à Ptolemæo, & Plinio: cum *Cerauniis* montibus eos
coniungere videtur Pomponius. Ultra extremam *Scythiam*
statuuntur ab Aristotele, de quibus multa, vt addit, fabu-
losa narrantur: à quo non abludit Strabo 7. vbi dicit *Hy-*
perboreos & *Ripæos* montes esse cōmentitios. Circa *Tanais*
fontes hodie nullos esse montes, docent testes oculati & fide
digni. Sunt verò montes ulterius versus mare *Boreale*, quos
accola *Camenopoiæ*. i. Cingulum sive *Zona* mundi
appellant, & eius verticem *Stolp*, teste dicto *Herbersteinio*,
qui hos, vti quoque *Mercator*, pro *Hyperboreis* sine *Rhi-*
pæis antiquorum montibus habet. Meminit & *Orpheus*
in *Argonauticis* *Riphaei* montis, cuius verticem *CAL-*
PYVM nominat. hunc alium ab illo habuerim ego, at potius
pro ijs qui *Scandiam* peninsulā à Meridie versus *Septen-*
triones ad *Oceanum* vsq; in duas partes diuidunt, & quos
Olaus vulgari nomine *Doffrini* & *Doffraſiel* nominat.
Idem *Orpheus* ibidem habet *Acheron* locū, quem interpre-
tari auſim abyſſum illam, quem nostri *Vmbilicum* maris
appellant; de quo nos suo loco in hoc *Theſauro*, *eymon*
locus, & natura huius loci ad credendum me impellant.

quid nūc vocem enim Germanicam puto, & idē significare quod abyssus. acheronta enim nihil aliud est, si interpretetur, quā sine fundo. ab a. vel af. prius autem articulis & gronde, fundus. itaque atgronde pronuntiamus, & abyssus. vocem itaque indigenarum retinuisse hic Orpheum verisimile. Incolas enim huius tractus Celoschyas nominant Strabo & Plutarchus in Mariis. & Celticae siue Germanica lingua ibidē hactenus in usu esse, non tantum scio, sed & docere possum, si necessitas urgeat. Hyperboreos MACROBIOS esse, scribit Strabo, Plinius, & Orpheus. item Olus hactenus. Vide RHIPAEI, SEVO, GERAVNII, & DANUVIUS.

HYPERDEXIVM ὑπερδεξιον, Stephano Lesbii insulae reginula.

HYPERE, vide AMORGV.

HYPEREA, vide CALAVRIA, & TROEZEN.

HYPERESIA ὑπερσία, Achaie vrbs. Eustathius in catalogo nauum. Vide HYPERASIA.

HYPERIA ὑπέρεια, Thessalia fons est, circa Helladem urbem, testibus Strabone & Plinio. Messenia videtur apud Homerum, β. Iliad. & Pindarum in Pythiis. Urbis nomen est Homero ζ. Odys. & Eustathio: item Val. Flacco 4. Lonicerus in Pindari scribit circa Pheras Thessaliae esse, testemq; adducit Sophoclem. Phaecorum vrbs est Hesychio. Est & Sicilia vrbs, Eustathio in catalogo nauum, apud Homerum. Hanc velle Plutarchum de Exilio, verisimile, quam finitimos scripsit habere Cyclopus. Vide AEGIRA.

HYPERIS, Persia fluvius, in medio sinu Persico. Plinius.

HYPERNEIVM. vide NEIVM.

HYPERNOTII, vide PILA Terre.

HYPERTELEATVM locum, sic dictum, in Laconica, habet Pausanias.

HYPHAVS ὑφάων, Cāpania mōs, apud Plutarchum in Sulla.

HYPHALI, vide MARITIMAE Stationes.

HYPHANTIVM ὑφάντειον, Boeotia locus, videtur apud Strab.

HYPHASIS ὑφάσις, India fluvius, vno ostio in mare decurrens. Philostratus 2. & 3. sed falsū hoc: In Indum enim, non in mare se exonerare, classici tradunt auctores. Vide HYPASIS, BIBASIS, & PHISON.

HYPHETVLA, vide SVETVLA.

HYPHORMVS ὑφὸρμος, portus Achaie, Ptolemao. HYPHORMI meminit etiam Strabo 5. in Latio, circa Sturam fluvium, insula aut opidum est.

HYPIA Ὑπία, vrbs, & HYPIVS fluvius, item HYPII montes, (ex quo idem fluvius erumpit) sunt apud Heracliam Ponticam, ut referant Memnon, Stephanus, & Apollinij Scholastes. Arrianus hunc fluvium geminato Ὑπία, scribit, & inter Sangarium & Lycum ponit. Ὑπία, Ptolemaei est. & HIPPIVS Plinio. (Pervin prima scribendam videtur ex antiqua inscriptione) HORMINIVS, vel melius ORMENIVS ὀρμηνίον, hic mons videtur apud Ptolemaum vocari. & forte SCOROBAS σκορόβας, apud Appianum de Mitridaticis. Hunc Ormenium dicit Leuclavius Armenidag vocari. Stuckius ait fluvium à Ptolemao ΑΡΤΙΩΝ ἄρτιον, nominari, quod mihi non liquet: APLIVM autem habet quoddā exemplar Latinū, Argentorati excusum, 1520.

HYPII, & HYPIVS, vide HYPIA.

HYPNVS Ὑπνός, locus asper, circa Pelium in Thessalia. Strab.

HYPOBARVM, flumen India, quod Plinius ex Ctesia scribit, à Septentrione in exortium Oceanū fluere, iuxta arbores electrum ferentes. à Ctesia HYPARCHVS ὑπάρχως, vocatur; additq; sonare, omnia bona ferens: Plinius omnia vasa bona ferens, habet. Addam & hoc, praeter institutum, has arbores apud Plinium Aphytaoras, apud Ctesiam Siptachoras nominari, quibus vocibus uterque, dulcem suavitatem significare prodit.

HYPOCHALCIS, vide CHALCIS.

HYPOCREMNVS ὑποκρημνός, loci nomen videtur Casaubono apud Strabonem 14. in Ionia Asiatica regione.

HYPODROMVS ὑποδρόμος, vrbs Aethiopia, Ptolemao, in Lybia Interiori. Vide BETHLEHEM.

HYPOGOTHOS, nūminat Hist. Miscella 14.

HYPON EIVM, vide NEIVM.

HYPOPLAGIVM, tractus Cilicia circa Troiam videtur, apud Stephanū. Vide THEBÆ, CILICES, & PLACIA.

HYPOPODIVM, vide HIPPODIVM.

HYPOTHEBAS ὑποθέβας, habet Homerus β. Iliad. sic legit quoque Gifanius. sub Thebis, Iustinopolitanus, eius interpres. Strabo 9. scribit à quibusdā intelligi pro opidulo sic vocato. quiddā pro Porniis haberi. Vide POTNIA.

HYPPASII, vide HYPASIORVM.

HYPPELAVS ὑππελαῖος, Ephesini agri fons est, apud Athenaeum 8. cap. 11.

HYPPENÆ, Egesippo Phœnicie vrbs. corruptè pro HIP-PONE Iosephi puto.

HYPPIS, vrbs Ionia. Mela. Vide PARTHENIE.

HYPIVS, vide HYPIA.

HYPPORVM, vide HIPPORVM.

HYPPVROS, portus Taprobanae insula: quo An. Plocamē libertus appulit. Solinus. Per 1. Hippuros apud Plinium est.

HYPSA Ὑψα, Sicilia fluvius, apud Polybium, Plinium & Ptolemaum. HYSFA legit Silius, qui Bilici, & Saracenis Belich dicitur; ut scribit Faellus: Platina vocatur Leandro: (sed malè legit Hyspa.) Laprissa ab Aretio, & alio quodam Anonymo. Si de his nominibus diuinare liceat, Laprissa, erit Hyspa Ptolemai: Platina, Polybii; & Belich, Plinii. variant enim in hoc flumine describendo auctores veteres. HYSFA etiam Hispanie fluvius: qui secundum Irecon urbem decurrit, teste Vibio. VECOM pro Irecon legit Bocatius.

HYPSALTÆ, Thracie populi, apud Plinium. HYPSE-LITÆ Stephano.

HYPSARNVS Ὑψαρνός, Boeotia flu. Lycoph. & Isacius.

HYPSELA Ὑψελα, vrbs circa Pergam Cilicia, Straboni. Alascehar forè hodie, ut coniecit Leuclavius in Pandectis R. Tarcicar.

HYPSELIPOLITANI episcopi, meminit (in Aegypto nifallor) Socrates, Callistus, & D. Athanasius. gentile forè ab HYPSELE Ὑψελε, quae Ptolemaeo Aegypti vrbs est: HYSOPIS Antonini est, ut Simlerus scribit. apud quem quoque HYSORIS, variata lectione habetur. HYPSELIS Ὑψελίς, Stephani est.

HYPSELITÆ, vide HYPSELTÆ.

HYPSICRYMNOS Ὑψικρυμνός, vrbs, circa Caucassum. Aeschylis Prometheus qui eam ab Arabibus habitata scribit.

HYPSIPYLÆA, vide LEMNOS.

HYPSITANÆ, vide AQVÆ Neapolitana.

HYPSIZORVS, mons circa Pallenem, Macedoniae peninsulam. Plinio.

HYPSVS Ὑψός, in Laconica vicus, finibus Spartanorum. Aesculapio & Diana Daphnae sacer. Pausanias in Laconica. Arcadia opidum est, Straboni, Stephano, & Pausania. Eidem montis ibidem nomen. Leuclavius Phrygia opidum sic dictū adfert, ex Leone Imp. Synada subiectum, quod à Turcis Vpsu vocatū addit. IPSVS vult, ni fallor.

HYRAMENORVM Ὑραμενίων, meminit Goltzius The-saurus, ex Augusti nummo. Ibidem HYRANORVM, ex nummo Severi Imp.

HYRCANA Silva, in Hyrcania. Isidorus. Huius videtur meminisse Q. Curtius 6.

HYRCANI Montes, vide PHASIS, & TAVRVVS.

HYRCANIA Ὑρκανία, Ptolemao Asia regio: Hebraei HAD-DORAM nuncupari, dicit Montanus in suo Apparatu Biblico. Hodie Diargument vocatur, Mercatore teste; Casson Giraua, Hyrach Erythrao, Straua Maria Angioello. Niger scribit à Barbaris Girgia, vel Corcan dici. Item ab ea parte qua Straua & Erris opida sunt, Mesandria appellari. Masandra est Thome Minadio. Hic non sum diuinus. Hyrcanios Assyrii finitimos facit Xenophon 4. Cyropedia. In Hyrcaniam quoque Iudas actos ab Artaxarxe, scribit Orofius 3. cap. 7. Est etiam HYRCANIA, metropolis regionis Hyrcaniae; eidem Ptolemao, & Trogo, quae à Scythiis Carizath dici, scribit Theuctus.

HYRCANIA quoque vrbs Thracia, & Palaestina vicus, iuxta Iudeam, Stephano. HYRCANIA silua est Arabia, Servio in 4. Aeneid. Apud Strabonem Lydia opidum,

epidum est, vbi & HYRCANIVS Campus, Stephano, & Lilio 37. HYRCANIA vrbs, & MOSTHENE ibidem, Callisto: terramotu sub Tito Imp. concussa. DIA-HYRCANIA legit Eusebij chronicon. HYRCANI MACEDONES sunt circa Smyrnam, in Asia Minori, Plinio. Quisq; MOSCENI vocantur, (inquit Tacitus) aut MACEDONES HYRCANI. Callisti corruptum Mosthene hinc corrige. Non placet Moscheni, vt quidam legunt: alij enim ab his Moschenis.

HYRCANIOS sapientum philosophorumq; gentem, habet Philostratus 1. In India.

HYRCANIVM, locus munitus, circa Arabia montes. Iosephus 1. belli Iudaici, cap. 6. ANKALIA apud Iosippum est. Est & Lydia campus. HYRCANIVS apud Steph.

HYRCANVM Mare, Ptolemaeo: quod etiam CASPIVM alijs auctoribus vocatur. MAGNVM Mare nominat Arrianus 3. non semel. Et PONTICVM videtur vocare Q. Curtius 7. vbi Taurum montem describit. alijq; idem in locis. Plinius auctor est illud ANTIOCHIDA atq; SELEVCIDA nunciatum à regibus Macedonum sic nuncupatis. Priscis scriptoribus habitus est pro Sinu, è Boreali, siue Scythico Oceano, in interiores regiones irrumpente. Ab initio satis angustus, (inquit Strabo) intus autem dum progreditur, in lacum se pandit. Pomponius illud trifariam diuidit, inq; tres sinus diffundi ait. contra os ipsum in Hyrcanum; ad sinistram in Scythicum; ad dextram in eum quem propè, & totius nomine, Caspium appellant. Posteritas autem lacum in mediterraneum, & vndique ab Oceano remotum, totiusque orbis maximum cognouit. Plurimis nominibus, inquit Plinius, accolarum appellatus; celeberrimis duobus, Caspio & Hyrcano. Hodie non paucioribus (ni fallor) indigitatur. A Rhutenis enim Chualenskamorie vocatur, à Mauris Bohar Corfun, (vocabulo cum Sinu Arabico communi) quod mare clausum significat. Alijs praterea nominibus, vt Bachu, vel Abachu, Salas, Cunfar, Guilao, Giorgian, Terbestan, Corusum, pro vario gentium idiomate, aut regionibus illi appositum, nuncupari, ex Tabulis & scriptis peregrinationibus obseruauit. Mare Maurum, & Ganna apud Antonium Curchinum vocatur, in codice manu scripto. vbi Magnum pro Mauru, corruptè legunt excusa Latina exemplaria. In peregrinatione Gistelij Tartaricum etiam & Albanicum eadem ratione dicitur, quod basetiam regiones alluat, nempe.

HYRESEON, Boeotiae ora opidum. Plinius. EILESION vult legere Sylburgius ex Homero. Vide EIRESIÆ.

HYRGIS vixit, Scythiae fluius, in Tanaim influens; Herodoto teste. Mercatori hodie Scosna dicitur.

HYRIA vixit, Homero, Eustathio, & Stephano, regio prope Aulidem. Idem, olim opidum ibidem fuisse, ait. Inde

HYRIES lacus, Ouidio 7. Metam. Opidi meminere in Boeotia, Strabo & Plinius, sed HYRIA hic legit. ille alijsq; HYSIAS dici, ait. Est & HYRIA vrbs iuxta Isauriam Seleuciam, quam Calyadnus vel Calycadnus fluius alluit, Stephano auctore. HYRIENSES sunt apud Plinium & Liliam. Vide LISIMACHIA, SELEVCIA, & ZACYNTHVS.

HYRIS vixit, promontoriū Proponidi: circa Chalcedonē, Stephan. quod & EVRON dicitur eidē, vt P. Gyllius vult.

HYRIVM vixit, Ptolemaeo Apulia Daunia vrbs, in Italia. Hac HYRIA vixit, Herodoto; VRIA vixit, Varroni, Plinio, & fortè Straboni. HYRINI populi, quoque Plinio. An VRII etiam Catulli, quos apertos cognominat? Inde VRIAS Sinus apud Melam. Vrbs hodie Rode; & Sinus Golfo di Rhode vocatur; Nigro & Leandro testibus. VRIAM Varronis, hodie Condoiano dici scribit Gab. Barius. Vide eius Calabriam fol. 232. editionis Romanae. idem adserit Scipio Mazzella. At Hyrium aliam esse ab Vria contendit Celsus Cittadinus. & Hyrium nunc Rode; Vria autem Oria appellari, hancq; in mediterraneum esse inter Brundisium & Tarentum. illam verd in Apulia Daunia iuxta Garganum montem. Vide PAROS, & ZACYNTHVS.

HYRMINE vixit, Elidia regionis opidum, Pausania, Plinio, & Straboni. quod & HORMINE vixit, dicitur eodem teste. Idem Stephano, qui quoque HYRMINA, per A in fine habet. HORMINAS etiam AEPROS vocari, idem tradit.

HYRNITHIVM vixit, locus in Epidaurō. Stephanus, ex 8. Pausania vt scribit. per E autem in secunda hic legit. in Argi: Peloponnesi est.

HYSA vixit, parua insula, & magna: Aethiopum. Stephanus.

HYSEUS vixit, Stephano Lydia vrbs.

HYSCANA vixit, Illyrici vrbs, apud Stephanum, ex Polybij 8. vt addit. Huius libri autem fragmenta tantum hodie supersunt.

HYSLA, vide HYSIAE.

HYSLA vixit, Boeotiae vrbs, Herodoto, Straboni, Stephano, Pausania, & Thucydidi 3. & 5. Ad Citheronis montis radices: Euripidi in Bacchis. Plinio alia in Achaia est. In Argia, Pausania, & Stephano: sed HYSIA huius, singulari numero. Eidem est & alia, Parthiae regiae. Item Arcadiae vrbs. Et Vicus Argiae, vide HYRIA.

HYSOPI, vide HYPHILE.

HYSPA, vide HYPHA.

HYSSVS vixit, portus circa Trapezuntē, Ptolemaeo & Arriani Periplo. cui quoque ibidem fluius eiusdem nominis. Dorotheo etiam portus maris est in Aethiopia Interiori (vbi & PHASIS fluius.) Hic Matthiam apostolum predicasse tradit. Vide ETHIOPIA.

HYSTASPÆ vixit, Persica gens. Stephanus: ex Nestore. pro HYDASPÆ verisimile est: quasi fluminis Hydaspis accole.

HYSTOAS, vrbs Creta: Germanico in Aratum. Vide CYNOSURA.

HYSTRA, vide HYLACTES.

HYTANIS, Carmaniae fluius, Plinio, Solino, & Martiano auctoribus. ANDANIS putauerunt Ptolemai.

HYTENNA vixit, Lyciae vrbs, Stephano.

HYTHMITÆ vixit, gens circa Liburnos, & Syopios. Stephanus, ex Hecataeo.

HYTTENIA, vide TETRAPOLIS.

HABADIA vixit, insula. i. hordei, in Oceano Eoo est, secundum Ptolemaeum. Hac Noua Guinea videtur Gerardo Mercatori: Nigro Iaua est, propter allusionem vocabuli fortasse. Quam Hispani hodie Nouam Guineam vocant, Andrea Corsali Terra de Piccinacoli est.

IABIS vixit, vrbs apud Stephanum, ex Iosepho. IABES GALAAD Iudic. 21. & 1. Samuel 15. In Galaduido vel Galadena regione est.

IABNA, vide IAMNA.

IABNEEL, vide IEBNEEL.

IABOCHIA vixit, Vadum: Genes. 22. Torrens est Iosepho Antiq. 4. qui in Iordanem fluium descendit.

IABRI vixit, Arabiae Felicis vrbs, apud Ptolemaeum.

IABRVA vixit, Laodiceae regionis vrbs, in Syria. Ptolemaeus. Arabia est, in Nicano concilio.

IACCETANI vixit, Hispania Tarraconensis populi; apud Ptolemaeum. ACCETANI sine i. apud huius interpretes. Hic hodie Iacca vrbs, vt censet Clusius. Idem LACETANI, apud Caesarem sunt, vt existimat Ful. Vrsinus. De Lacetani Lilius, lib. 28.

IACENA, regio est Africa Propria, teste Victore Vicensi, pro BYZACENA, corruptè.

IACHVRA vixit, Armenia Maioris opidum, Ptolemaeo. CACHVRA interpreti.

IACIACVM, vide LAVIACVM.

IACTERENSIS Episcopus in Numidia. Vid. Vicensi.

IACTVM fluium, videtur Plinius 3. cap. 16. describere. Gaspar autem Varrerius in sua Corographia Lusitanica lingua edicta, iacta appellatiue legendum docet. vt intelligantur iacta flumina. Verba Plinij sunt haec: Celeberrima ex iis Apennino latere Iactum, Tanarum, Trebiam, &c.

IADAS

IADAS *iadas*, vrbes, circa Hellespontum videntur, ex Herodoto in Erato. Harum meminit quoque Diodorus 12. & *Adriano Variar.* 2. cap. 38. *iadas* *πολις*, etiam habet Polyb. 9.

IADASON, vide **HYDASPES**.

IADER fluvius, iuxta Salonam mare insuit Adriaticum, sic Vibius. Huius meminit etiam Lucanus 4. Salona forte hodie ira enim fluvium qui Spalaturni opidum alluit (quod Salona putatur) accolae nominant.

IADERA Colonia, *iades*, vrbs in Illyridis ora maritima, Plinio, Ptolemaeo, & Hirtio de bello Alexandrino, apud quem nonnulli cum afflicta **HIADERTINORVM** legunt. Zara hodie est, testibus Sophiano, & Fauolio. **COL. AVGUSTA IADERA**, in Domitiani nummo.

IADI *iades*, Ptolemaeo, **RHADI** interpretibus: Arabia Felicis vrbs.

IADONI, Hispania Tarraconensis populi: auctore Plinio. Ad Cantabricum mare.

IADVA, vide **GUTTALVS**.

IATIA *iatria*, Stephano Sicilia vrbs, ex Philisto. Vide **IETAS**.

IAGATH *iagad*, Ptolemaeo Mauritania Tingitana vrbs, quae Terga Castaldo, per a. Targa Marmolio.

IAGVR, Palaestina locus. *Iosue* 15.

IAIR *ici*. Num. 32. Deuteron. 3. 30. sunt opida in terra Galaad, sic vocata, **AVOTH IAIR**, Iudic. 10.

IALCHLEVENSES *ialxleues*, Libye populi, apud Nicolaum, ut refert Stobaeus, de Legibus. An Malibubij Ptolem.

IALYSVM Plinio, **IELYSVS** *ιελυς*, Homero, & Ptolemaeo; *ialyos*, Straboni. Rhodi insula opidum: quod Niger scribit vicum esse nomine Vxilica. **GALISA** male legitur apud Diem. Cretensem. Hoc Ialysum quoddam **RHODVM** dictum, ex Plinij 5. cap. 31. mihi persuaseram: at dissuasit postea Casaubonus ad 14. Strabonis.

IAMAE, vide **SCYTHAE**.

IAMAN, & **ADMOT**, regiones nominantur in Lib. Pro-prietat. falso Aristoteli tribuitis. Palaestinam & Arabiam velle videtur.

IAMBA *iamba*, Babylonie vrbs, Ptolemaeo.

IAMBAL, vide **RHENVS**.

IAMBIA *iambica*, Arabia Felicis vicus, ad sinum Arabicum. Ptolemaeo.

IAMBOLI insula, vide **GERNE**, & **TAPROBANA**.

IAMBOS *iambos*, vrbs circa Troiam. Hesychius.

IAMEN, locus vnde lapis **Aliaza**. Serapio.

IAMFVENSIS Episcopi, in Numidia: meminit Vic. Vicens.

IAMI, vide **SCYTHAE**.

IAMIDEI Populi, vel familia videntur apud Herodotum 5.

IAMIGGINENSIS Episcopus, in Numidia. Vic. Vicens.

IAMISSA, vide **THAMESIS**.

IAMNA *iayna*, vrbs Bilearis insula minoris, apud Ptolemaeo. Per Oin vltima, scribunt Plinius & Mela. **IAMMONA** vocatur in D. Seueri epistola: a Baronio edita, in Quinto Ann. l. tomo. Ciuitadella, Episcopo Gerandesi.

IAMNA *iayna*, Stephano; **IAMNEIA** vrbs, & **IAMNETORVM** portus Ptolemaeo; vtrumque Plinius **IAMNES** vocat: in littore, & interius: Iudae regionis.

IAMNIA corrupte apud Antoninum. D. Hieronymo **IAMNIA** 2. Paralipom. 26. **IABNA** 70. interpretibus. Zaniam, & Castrum Beroaldi a Venetis vocari, scribit Masius ad 12. de *Iosue*. Sed idem ad 15. eiusdem hanc **IAMNIAM** eandem esse cum **IABNEEL** dicit. de littorali loquitur. Vide **ZINDI**.

IAMNESIA, vide **HIPPODES**.

IAMNETORVM Portus, vide **ACCARON**, & **IAMNA**.

IAMNIA, vide **IAMNA**, & **ACCARON**.

IAMNITH, Galilee Superioris vrbs. Iosephus sub sineo lib. 2. belli Iudaei.

IAMNO, vide **IAMNA**.

IAMPHORINA vrbs, caput & arx Medicae regionis, in Thracia. Iunius 26.

IAMSORTENSIS Episcopi, in Numidia: meminit Vic. Vicens.

IAMVIRITANVS Episcopus in Numidia: est apud Vi-torem Vucensem.

IANASVM, vide **FLAVIVM BRIGANTIVM**.

IANGACAVCANI *iaygaxkanai*, Mauritania Tingitana gens, apud Ptolemaeo. Latini codices habent **ANGAVCANI**.

IANGANORVM, vide **CANGANORVM**.

IANICVLA, vetus **TVSCI** nomē, Leandro. Vide **ITALIA**.

IANICVLENSIS Pons, Vrbs Romae. Ponte Xisto hodie dici, scribit Barthol. Marlianus.

IANICVLVM, Vrbs nomen Virgilio, si vera scriptura: Arcem enim quidam codices legunt. Mons vrbs Roma, quem ad Milvium vsque pontem porrectum fuisse docet Baronius in *Annalibus*. Vide **ANEIA**, **ALBVLA**, & **ANTIPOLIS**.

IANINEA, a Noēs cognomine sic dicta vrbs. In Arabia Felici. Pseudoherosus.

IANOBA, ciuitas Galliae ad Rhodanum: Gregorio Turonensi.

IANOEL locus, *Iosue* 17. Item 4. Regum 15. vbi 70. interpretes **IONOCH** legunt.

IANVA, vide **GENVA**.

IANVM, Palaestina locus. *Iosue* 15. In territorio ciuitatis Legionis est D. Hieronymo.

IANVS, vide **ALBVLA**.

IANVS AVGVSTVS, locus Hispaniae, ad Batim fluvium, LXII. millibus pass. ab Oceano. Testis vetus Inscri-ptio, quae Corduba conseruatur. Circa ipsam Cordubam fuisse, ex distantia verisimile est.

IANKVATIS *iayxvatis*, Lybica vrbs, Stephano.

IAOLGV *iaolkos*, Gracia vrbs est apud Homerum, in Catalogo nauium. **IOLCVS**, alius est, in Thessalia; vide Ptolemaeo, Stephano, &c.

IAON *iaon*, Arcadiae fluvius, Dionysio, & Callimacho. Vide **DIAGVM**.

IAONENSES *iaones*, Athenienses dicuntur ab Homero: teste Strabone 9. Vide **IAS**.

IAONITAE, vide **HISTRIA**.

IAPETIA, vide **EVROPA**.

IAPHA *iapa*, Galilee vrbs, apud Iosephum lib. 2. circa finem belli Iud. Finitima Iosapatenfis, lib. 3. cap. 11. & Egesippo 13. cap. 3. Vicum maximum & munitissimum, vocat idem Iosephus, in vita sua. Puto **IAPHIA** *Iosue* 19. cum Masio. Vide **HEPHA**.

IAPHLET, vide **IEPHLETTI**.

IAPIS *iapis*, Attica valis, perducens ad Megaram. Steph.

IAPODES *iapodes*, Straboni, **IAPYDES** *iapydes*, Ptolemaeo: Illyriae populi sunt; qui hodie Crancer videntur: Austria Principibus subditi. Ex Lazij Tabulis sic colligo. Sed idem in suo Migrationum 5. Iappenaw eos interpretatur. Video hoc vocabulum indifferenter apud auctores per **I**. & **O**. in secunda syllaba scribi. **IAPYDV** opidum quoque Iapydiae, nouit Seruius 3. Georg. quod forte **IAPYGIA** Stephani: & **IAPYX** Plinij.

IAPYDIA, vide **HISTRIA**.

IAPYGIA, **SALENTINA**, **PEVCETIA**, **MESSAPIA**, **APVLIA**, **CALABRIA**, synonyma sunt illius Italiae Chersonesi quae Orientem spectat. Hodie hanc Puglia vocant. Quondam **MAGNA GRACIA** quoque dicta fuit. sed hoc nomine altera etiam Chersonesus comprehendebatur, quae Meridiem respicit. Hoc ex *Ant. Galatae* Iapygiae descriptione. Hanc Iapygiam prius **DAVNIA**, deinde **MESSAPIAM** dictam, scribit Polybius lib. 3. Sed neque hic omittendam duco, quod Isacius in Lycophronem producit; **MESAPYGIA** *μεσαπύγη*, inquit alio nomine **IAPYGIA** *ιαπύγη*, postea **SALATIA** *σαλατία*, postremo **CALABRIA** nominata est. Idem alio in loco addit eam **VALENTIAM** nuncupatam. Adde huius, quae habet *Ant. Liberali* de Lyccone. **IAPYGIA** vrbs, una in Italia: altera in Illyride: auctore Stephano. Vide **DELMATIA**, & **IAPODES**.

IAPYGIUM Promontorium, ut Ptolemaeus: vel, ut Plinius habet, **ACRA IAPYGIA**. Idem a Sallustio, & Ptolemaeo quoque **SALENTINVM** *σαλεντινόν*, dicitur, &

Plinius addit hic Italiam longissime in maria excurreve. Pomponius ALE tantum (nisi locus mutus sit) vocat. Cabo de S. Maria appellatur Leandro: sic quoque Mazella: S. Maria de Finibus terræ nempe. C. de Leuca, Collentio. Stalatum indigena appellant, inquit Barrius.

IAPYX, vide IAPODES.

IARAH, apud Sacros scriptores comprehendere ARIAM, & ARACHOSIAM, tradit Montanus, in suo Apparatu Biblico.

IARAVACORVM, est memoria Linz in Austria, in antiquo lapide. Laetus lib. 6. R. P. Romana. SEVACES sunt hoc tractu, Ptolemao.

IARDA iardar, vici nomen, Arabum. Iosephus belli Iud. 3. cap. 2. ARTHA legit hoc loco Hegeppus.

IARDANIS, vide IORDANIS.

IARDANVS iardanos, Creta fluvius. Pausanias in Eliacis. Lydia fluvius quoque, apud Stephanum. Vide ACIDAS.

IARDES iardns, nemus in Iudaea. Iosephus de bello Iud. 7. cap. 26.

IARGANVM iargaron, Phrygia Magna promontorium, Ptolemao. Cabo de S. Maria hodie est, Sopiano, Leunclauio, & Bellonio auctoribus. Vide GARGARA.

IARIM iari, vrbs, qua & CHESLON χασιλὼν, Iosue 15. CHASLON legunt alij. & χασιλὼν 70. Interp. IARIM quoque mons, ibidem.

IARMVTH, vide HIERIMOTH.

IARPHEEL, Palestina locus. Iosue 18.

IARSATH iarsath, Ptolemao Mauritania Casariensis vrbs. Tedelez Castaldo.

IARSO, vide OEASO.

IARZETHA iarzetha, Ptolemao ciuitas Libya Interioris.

IAS ias, Illyria pars, qua & IONICA iavixi, dicitur; Stephano teste. Cuius incolae IATÆ, sed IAONES Homero. ut scribit Strabo 9. Eisdem cum IASSIIS putauerim.

IASÆA iasæa, Arcadia opidum. Pausania. Perperam scriptum pro asæa, vel iasæa suspicatur Sylburgius.

IASI, vide IASSII.

IASI ostendunt Dianam manibus eorum factam. Sic Plinius 36. cap. 5. Pintianus putat gentile ab Ioe esse. Quid si sit à Iaseis?

IASOM iasom, Palestina locus, Iosue 19. ASEM legit D. Hieronymus.

IASONIVM, locus iuxta Constantinopolim, qui Græcis Diplociana, Turcis Bisitas. Pet. Gyllius. IASONIVM est apud Ptolemaum & Strabonem magnus mons, supra Caspius portas, ad lauiam. Flumen est Plinio circa Iasonium promontorium Ptolemai, in Cappadocia. Est quoque Margiana vrbs, Ptolemao. Vide APSASIVM.

IASONIVS, vide TAVRVS.

IASPIS iaspis, Contestanorum in Hispania vrbs. Ptolemao. ASPIS Antonini putatur.

IASSA iassa, insula circa Liburniam, Straboni in Epitoma. apud ipsum autem Strabonem 7. ISSA iassa, legitur. Iassa quoque locus in deserto, ubi Israelitæ castrametati sunt. ut legimus in lib. Numeri, cap. 21. Est etiam nomen loci, apud Esaiam cap. 15. Vide ISSA.

IASSII iassii, Pannonia populi, apud Ptolemaum. IASI apud Plinium, ad Drauum fluvium. Vide IAS, & IAZIGES.

IASSVS iassos, Armenia Minoris vrbs: in Melitena, apud Ptolemaum. Apud eundem & Polybium, Caria vrbs: item Plinio; & quoque illustrio in Diodoro: sed huic simplici s. Ant. Pinetus dicit S. Pierro nominari. Hinc IAZIVS Sinus, Plinio & Mela. Golfo di S. Pierro hodie. Est & insula nomen, iuxta Cariam, in qua eiusdem nominis vrbs, Stephano. cuius incolae IASSÆT. eandem puto, Strabo enim urbem in insulam describit.

IASSVS Babylonia vrbs, Solino. ubi puerum Delphinus admauit. Nescio alium qui huius meminit, IASVS apud alios est. Manuscriptus meus pergamenus hunc locum sic legit. Apud Iasum urbem Babylonem puerum, &c. ita ut vocem Babylonia non ad locum, sed ad puerum referat: sic quoque videtur Plinius 9. cap. 8. Vide IASVS.

IASTÆ, vide SCYTHÆ.

IASTILONES, & IASTRILLONES, vide LASYLONES.

IASTIVS Tonus, à regione dictus, est apud Cassiodor. 2. Variat. ad Boëthium patricium.

IASTVS iassos, apud Ptolemaum est fluvius Scythia intra Imaum.

IASVS iassos, Achaorum ditionis vrbs, sed intra Iaconia fines. Paus. in Achaicis. Etiam Caria, illustrio, Arbenao: item Polybio, sed gemina SS. Vide IASSVS, & ARGOS.

IATÆ, vide IAS.

IATHRIPPA iathripa, Arabia vrbs, iuxta Egras. Steph.

IATII, circa Margianam gens. Plinius.

IATINA, Balearidum Maioris opidum, apud Plinium.

IATINVM iatinos, Ptolemao Meldarum ciuitas, in Gallia Lugdunensi. Meaulx vertitur à Villanovano.

IATRVS iatros, insula Propontidis. In Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp. IATRVS fluvius Mysia Europæ; ad quem Iordanes Nicopolim describit. Video hunc fluvium in neotericorum tabulis Geographicis Ischar vocari, & in alijs Abiz. Vide IETRVVS.

IATVR iatrus, apud Ptolemaum est Iudæa intra Gangem vrbs.

IAVAN, vide IONIA, & GRÆCIA.

IAVATES, Pannonia populi. Plinio.

IAXAMATÆ, ad ostium Tanais fluminis gens, Pomponio. vide SARMATIA.

IAXARTÆ iaxartes, Scythia populi, Ptolemao. Horum sedem Barbari Turcheitan vocari, ait Niger. Idem alij, Turciam Veterem dici scribit. & hinc, quos hodie Turcos vocamus, prodisse existimat. Atque hos ipsos esse, quos Plinius & Mela TVRCAS appellant, & ad Maotidem paludem ponunt. Vide SCYTHÆ, TVRCÆ, & VNNI.

IAXARTES iaxartes, Ptolemao Sogdiana, Asia regionis fluvius, quem Strabo, Arrianus & Suidas TANAIM ταναις, appellant. & quem Scythæ SILYN vocant, teste Plinio. OREXARTEM opeçartes, eum nuncupat Plutarchus, in vita Alex. Magni: & ORXANTEM opeçarten, Arrianus, ex Aristobulo. & ARAXATES Ammanus. A solis Baëris Iaxartem nominari, scribit Solinus. Chafel hodie dici, ex Tabulis colligo. Bonfinius tradit eum à Scythiis Schyttim, & Niger à Barbaris Organz indigitari, Vide SILYS.

IAZABATÆ, vide SARMATIA.

IAZER iazer, locus in deserto: Num. 21. 32. Iosue 21.

IAZIS, vide IAZYGES.

IAZITHA iazitha, Libya Interioris opidum: Ptolemao. IARZITHA legunt Latini codices, ibidem male.

IAZYGES iazyges, Straboni & Ptolemao, ultra Germaniam versus Orientem populi sunt in Sarmatia Europæa. Wernherus putat hodie eos esse qui Iaz vocantur. habent peculiarem & autam linguam. Iasungos eos vocat Cromerus. IAZYGES METANASTÆ metanastæ, alij appellantur à Ptolemao. Horum regionem nunc Cumanorum campus, dici, scribit Niger. IAZYGES BASILIOS Caosidæus, etiam habet Strabo lib. 7.

IAZIS in recto singulari habet Ouid. de Ponto 4. An ydem cum Iasij?

IBÆI iæai, qui & IBENI iēno, Celtarum, vel Gallia populi, Stephano. Item IBENI Lydia gentes, qui etiam IAPONITÆ iæoni vocantur eidem.

IBALIA, Arce sub Ibalia Laertia lumina servans. Sic Corippus 3. de Laude Iustiniani Imp.

IBAN, Metropolis Baaspracania, apud Curopalatem, & Cedrenum. Wan Turci; teste Leunclauio.

IBEDA, vide CYRILLI.

IBEM ciuitatem, habet Liuius, in Hispania, de cuius principatu sub Scipione dimicabant Corbis & Orsua.

IBENI, vide IBÆI.

IBER, vide HISPANIA.

IBERA, Hispania vrbs, ad Iberum fluvium. Liuius 23.

Huius meminit quoq; Sex. Auienus, in sua *Oramariimā*. sed cum affatu in prima, *Hibera*. *MVN. HIBERA* *SETIA*, ex nummo antiquo legit *Ant. Augustinus*, *Dialogo de Numismatib.* 3. vnde enim scripsit, lingua *Hispanica*. *Elix* circa *Carthaginem* veterem fuisse putatur.

I B E R I A *Ἰβηρία*, Asia regio, quam *Ptolemaeus* etiam *CAV-CASVM* appellat. *Strabo* lib. 11. quoque, *ALBANOS*, & *IBERES*, *Caucasios* posse dici, scribit. *Iohannes Tzetza* addit *ABASGOS* *Ἀβασγοί*: dicit enim *Iberes*, *Abasios* & *Alanos* unum genus esse. (*ABASCI* *Ἀβασκοί*, tamen sunt in *Colchide*. *Arriano*.) *Stephanus* videtur eos *ILARAVGATAS* *Ἰλαργαυγας*, appellare. *A Plinio* & *Mela* *GEORGI* nominatur. Et hodie *Georgia* nunciantur. *Gargania* apud *Ebicum* *sophistam* nominatur. *A Persis* tamen *Gourahs* vocari, dicit aut fingit *Theuetus*. *IBERIAM* *Ἰβηρίαν* vocat hanc *Eustathius* ad *Dionysium*. Hanc *Iberiam* quondam *PANAM* *πᾶν*, à *Pano* huic regioni à *Dionysio* praefecto, vocatam, postea à iunioribus *SPANIAM* *σπανία*, dictam, scribit ex *Sophene*, auctor de *Fluminibus* & *Montibus*, *Plutarchus*. Si fides huic auctori adhibenda sit; ego dixerim *Hispanos*, quos ex hac *Iberia* originem habere, classicorum ferè omnium scriptorum testimonio constat; ab hac *Spania* potius, quam ab *Hispano*, (ut quamplurimi affirmant,) nomen sortitos. Neque enim ipsi suam regionem *Hispaniam*, sed *Espaniam*, patriam linguam vocant, quasi *Spaniam*. nam & litteram, vocabulis Latinis ab s. incipientibus praeponere, *Hispanicum* vulgus cum *Gallico* commune habere, patet in dictionibus *schola*, *scala*, *scamnum*, *scutum*, *species*, *stella*, scribere, *studere*, alijsq; innumeris, quibus & praeposito, suis dialectis familiares reddunt. Nam & *D. Eulogius*, qui ante septingentos annos scripsit, eam non *Hispaniam*, sed *Spaniam* vocat: quod monuit, (qui huius vitam edidit) *Amb. Moralis*. *D. Lucas* in *Actis* quoque sic vocat. Alias etiam *Montanus* hanc *Iberiam* *Asiaticam* in *Sacris* litteris (sub nomine *THYBAL* describi, (*Sedem* *Iosephus*) atque hinc profectos *Hispanos*, qui *Europa* ultimam partem versus Occidentem occupant, testatur in suo *Apparatu Biblico*. Nisi quis cum *Strabone* ex *Apollodoro*, *Dionysio*, *Socrate*, *Scholastico*, & *Prisciano* malis hos ex *Hispania* in *Iberiam* transmigratos, somnare: atque ab his *Iberiam* *Spaniam* dictam; & non à *Pano* *Paniam*, affirmare. Hanc nostram coniecturam doctioribus libenter despicendam proponimus. Scribit *Strabo* *IBERIAM* antiquitus creditam, quidquid est extra *Rhodanum*, & *Isthmum*, qui à *Gallicis* coarctatur sinibus. & *HISPANIAE* nomine eam tantum accipientes quae est intra *Iberum*. *IBEROS* Occidentales magnam urbem quandam esse scripsit *Ephorus*, testis *Iosephus* contra *Appionem*. Hunc sequutus forte *Zonaras*, ubi dicit *Hispaniam* praestantissimam urbem *Iberia* *Europae* esse, Vide *HISPANIA*, & *GALLIA*.

I B E R I N G A E *Ἰβηργαί*, India extra *Gangem* gens. *Ptolemaeus*.

I B E R V S *Ἰβήρ*, *Ptolemaeo* & alijs *Hispania* fluvius celebris, qui inter *Pyrenaeos* & *Idubedam* montes, aquo ab utroque distinctus spatio, fluit. Ebro hodie vocatur. Est & fluvius in *Betica*, quem hodie *Rio Tinto*, & *Azeche* vocant; eundem olim quoque *I B E R V M* à scriptoribus appellatum, tradit *Florianus* à *Campo*. De hoc Ibero hac lego, nisi fallor, apud *Sex. Auienum*:

Hiberus inde manat amnis, & locus
Fecundat vnda. Plurimi ab ipso ferunt
Dictos Hiberos: non ab illo flumine
Quod inquietos Vascones praelabitur.

I B E R V S, amnis etiam *Iberiae*, in *Asia*; quem *Plinius* tradit in *Cyrum* fluere. Ex *Catone* 8. refert *Nonius* hac verba, *Fluvium IBERVM*, qui oritur ex *Catinato*.

I B E T T E S, fluvius *Sami* insulae, *Plinio*. *M. S. codex* *HVBLETES* legebat.

I B I *Ἰβί*, India gentes, quas credunt ab *Hercule* originem habere, ibidemq; ab eo relictas, cum *Aornum* petram expugnare frustra tentasset, ut refert *Diod.* lib. 17. **S I B I**, vel **S Y B I** *Ἰσβί* *Orosio* sunt, lib. 3. cap. 19. **A S Y B I** *Ἰσβί* *Trogo*: &

S O B I *Ἰσβί* *Curtio*. **I B I** veram lectionem adfirmo: elementum s. enim praecedenti finale, male huic voci à librarijs affiatum. Similem errorem notavimus in **C O M B O S**, & alibi.

I B I O N E S *Ἰβήωνες*, *Sarmatia* *Europae* gens est *Ptolemaeo*. **V I B I O N E S** habent Latini interpretes.

I B I R T H A *Ἰβήρθα*, Arabia *Felicia* vrbs: apud *Ptolemaeum*.

I B I S, vide **O A S I S**.

I B I T T I, vide **V I T A**.

I B I V M, Aegypti vrbs: *Antonino*.

I B L I O D V R V M, *Antonino* *Gallia Belgica* opidum, inter *Durocororum* & *Diomedurum*.

I B O N I V M *Ἰβώνιον*, Daunia locus; *Polybio* 3. corruptè, pro **H I P P O N I V M**. vide **H I P P O**.

I B O R A *Ἰβόρα*, *Helenopontis* vrbs. In *Authenticis*, *Cappadocia* est, apud *Porphyrogegnnetam*.

I B R I O N E S enumerat *Iornandes* inter gentes aliquos Germanas. **B R I O N E S** legit *Lichtenavius*, *Freculphus*, & *Diaco*, ubi quidam codices **O L I B R I O N E S** legunt, nec non **L A B R O N E S**. Puto apud *Caesiod.* 1. *Varrar*, cap. 11. **B R E O N E S**; & apud *Fortunatum* 4. de *Vita D. Marini* **B R E O S** esse. Hos inter *Lycum* & *Oeanum* flumina constituit *M. Vellserus*. Vide **B R I O N E S**.

I B Y L L A *Ἰβύλλα*, *Tartesia* vrbs; apud quos auri & argenti fodinae sunt. *Stephanus*. An pro *Istipa*?

I C A M P E N S E S, *Mauritania Caesariensis* gens. *Tabula Peutingeriana*, à *M. Vellero* publicè iurata facta.

I C A N O N A, vide **T I C A N O N A**.

I C A N V S, *Dyrrachij* fluvius, ab *Icano* castello dictus. *Sequester*. **I S A N V S** habet *Bocarius*.

I C A R, *Scythia* mons, in *Asia*: *Callisto*. quem **M O N T E M A V R E V M** quoque vocare videtur.

I C A R I A *Ἰκαρία*, *Ptolemaeo*, **I C A R O S** *Ἰκαρος*, *Solino*, & *Stephano*; cui etiam **D O L I C H E** *Δολιχῆ*, **M A C R I S** *μακρῆς*, & **I C H T H Y O E S S A** *Ἰχθυόεσσα*, dicitur, idem cum illo contestantur *Plinius*, *Apollodorus*, *Heracides*, & *Athenaeus*. **P E R G A M V M** vocatam, antequam *Icarus* in eam praecipitatus esset, scribit *Pausanias* in *Boeoticis*. *Mavis* *Aegae* insula est, quae hodie adhuc *Icariae* nomen retinet; ut *Sophianus* ait. Aliis *Nicaria* scribitur.

I C A R I V M *Ἰκαριον*, insula *Sinus Persici*, *Euphratis* ostiis obiacens. Describitur à *Strabone*, lib. 16. & ab *Arriano*, lib. 7. **I C H A R A** *Ἰχάρα*, dicitur *Plinio*, & *Ptolemaeo*, sed extra verum situm hic ponit, & eius loco *Apphana* habet, male. **I C A R V S** *Ἰκαρὸς*, *Eustathio*. **M E S S A N A** videtur à *Dion* vocare: Inde, ut ego conjicio, *Messanites* eius finis apud *Stephanum*, & etiam *Ptolemaeum* dicitur, etsi idem quoque *Madisanites* habet. Cerge fortè hodie hac insula. Nonnullis *Baharem* est: teste *Maffei*.

I C A R I V M *Mare*, pars *Maris Aegaei*: *Ptolemaeo* & alijs. Delum insulam circumdare scribit *Callimachus*. *Mar di Nicaria*, *Castaldo* nomen habet.

I C A R I V S *Ἰκαριὸς*, *Atticus* mons: *Plinio*, *Solino*, & *Straboni*. Apud *Hesychium* est *Artheniensium* gens, *Aegaei* distribus. *Demothenes*, *Stephanus* & *Suidas* hos **I C A R I E N S E S** *Ἰκαριεῖς*, vocant.

I C A R T A *Ἰκαρτα*, India intra *Gangem* opidum. *Ptolemaeus*.

I C A R V S, Asia fluvius, inter *Scythas*, qui influit in *Oxum* fluvium: *Solino* & *Plinio*, vrbs nomen est etiam *Stephano*. at ubi locorum, subterit. Vide **I C A R A**, & **I C A R I V M**.

I C A R V S A, *Sarmatia* *Asiatica* fluvius, apud *Cercetas*. *Plin.*

I C A S I A, *Antonino* insula distans à *Mycono* 300. stadia, corruptè. Sed emendo **I C A R I A**.

I C A S M O N, vide **M A C H M E T A T H**.

I C A T A L A, apud *Plinium* populi, in *Sarmatia* *Asiatica*.

I C A V N A, libro 2. *Vita D. Germani*. Cui prius *Iscaune* nomen largita vetustas. Fluvij nomen est, circa *Antisiodorum* urbem. ut docet *Constantius presbyter* in eius vita. *Yonne* hodie nominatur. *Iauas* sine c. fortè legendum.

I C C I V M, vide **I C I V M**.

I C C I V S *Portus*, *Caesari*, *Morinorum* populorum in *Gallia Belgica* nauale, ut *Strabo* scribit, sed à **I T I V M** *Ἰτιον*, legit: & sic etiam haberi in manuscriptis *Caesaris*

Commentariis tradit Fulvius Ursinus. Hodie Cales est, ut Lhuydus ostendit. Cales quandoque Petresse vernaculo vocabulo vocatam, scribit Petrus Oudegerst, in suis Flan-
dria commentariis. Sunt qui S. Odometri urbem olim Icium portum fuisse credunt, persuasi tam loci situ, qui cum valde humilis sit, praestitit tamen littoribus, urbem quodammodo cingentibus; & sinum maris olim capacissimum fuisse indicat, & vetusto urbis nomine, quo Sicieu vocabatur; quasi Sinus Ithij. Hunc videtur Plinius alio in loco BRITANNI-
CVM Portum Morinorum vocare. Amicus noster Guil. Camdenus docet Icium hunc portum diu fuisse in loco quem hodie Withlan vocamus, prope Blaneff. Ad eius Bri-
tanniam. In Appendice quam Had. Iunius Nomenclatori suo adiecit, legitur Icium portum Fregellas à Floro nomi-
nari, quod aded à veritate alienum est, ut potius credam hoc ab aliquo operario aut scriba huic Appendici inser-
tum, quam à Iunio annotatum. Vide ICIVM, & GES-
SORIACVM.

ICENI, Tacito Albionis siue Britannia insula populi sunt. **TIGENI** in libro M. S. legi admonet Lipsius, ad hunc locum XIII. Annal. **ICINI** sunt Antonino. Ellex Lhuydus interpretatur. Nortfolkmen sunt Lelando, ut ex Anto-
nini Itinerario colligit. Nortfolcia & Sudfolcia est Camdeno. Vide **SIMENI**, & **CENIMAGNI**.

ICENY, episcopatus sub sede Bostrensi. G. Tyrinus.

ICESIA insula, Ptolemaeo est insula iuxta Siciliam, quae Panaria vocatur Fazello, Saline Negro. Vide **DIDYME**.

ICHANA insula, Siciliae opidulum: Stephano. **ICHANENSES** Plinio.

ICHARA, vide **ICARIVM**.

ICHNAE Ἰχναί, Bottiaidis regionis, in Macedonia urbs: Herodoto & Stephano. circa Axij fluminis ostium, Plinio. Eadem **ACHNAE** quoque Eratostheni, apud Stephanum. **ICHNAE** etiam Thessaliae urbs, Straboni. quam eandem puro. Item Romanorum opidum, apud Parthos. ut do-
cent Plutarchus in Crasso, & Appianus in Parthiciis. Dion **ICHNIA** Ἰχνια, legit, & circa Euphratem eam describit. Eandem puto cum **ICHNAE** Stephani, quam versus Orientem describit.

ICHNIA, vide **ICHNAE**.

ICHNVSA, vide **SARDINIA**.

ICHTHYOESSA, vide **ICARIA**.

ICHTHYOPHAGI, apud Sinas gens: Ptolemaeo. Mari-
ritima loca habitant circa Carmaniam, & Gedrosiam: Agatarchidi. In Africa supra Syenem ad mare Rubrum, sunt Pausania. ubi & **ICHTHYOPHAGVS** Sinus. **ICHTHYOPHAGOS** habet Herodotus in urbe Elephantina. **ICHTHYOPHAGON** multas insulas circa Arabiae Felicis partes Orientales, habet Plinius, Vide **TROGLODYTAE**.

ICHTYS ἰχθύς, Peloponnesi promontorium Ptolemaeo: Iardan vocari, dicit Theuetus. Ichyn portum hoc tractu habet Xenophon.

ICIANOS locum, habet Antoninus, in Anglia. Thetford videtur Talboto. Sed Ichorotw Camdeno. In Icenis; siue Simenis.

ICILIENSES, Sicilia populi; apud Ciceronem, in Verrem. An mendose, pro Sicilienses; vide **INCILIENSES**.

ICINI, vide **ICENI**.

ICIVM Ἰκίον, Ptolemaeo promontorium Galliae Belgicae à conspectu Cantij, Albionis promontoriij. Blauckenest est Becano; Stapulas Meyero. **ICCIIVM** duplici CC. male scribunt recentiores Latini. Vide **ICCIVS**.

ICIVS, vide **ICVS**.

ICOC, vide **VCVCA**.

ICONI Ἰκόνιον, Galliae Narbonensis populi. Strabo 3. idem infra **SICIONII**. Isacius Casaubonus aut illic Sicionij, aut hic Iconij scribendum dicit. Ego **ICONII** utrobique legendum minime dubito, illud elementum. S. enim quomodo accesserit ex verbo praecedenti ἰκοννῆτες, discere ex **COMBOS**, **SATYRVS**, alijsq; hoc Thesauro. & ad eius Indicem, in voce Librarij.

ICONIVM Ἰκόνιον, Cappadociae urbs, Ptolemaeo, in Lycao-

nia praefectura. Cogni Belonio vocatur: Cognia scribit Postellus: Conia Leunclavius. Hoc Iconium Plinius tri-
buit Ciliciae, cui confinis. Phrygia autem Xenophon 1. Cyri Exped.

ICOSIVM Ἰκόσιον, Mauritaniae Caesariensis Colonia & urbs, Ptolemaeo, & Pomponio. Per diphthongum scribendum ἰκόςιον, ex Solino patet: quia dicit nomen à condentium numero, qui viginti erant, impositum. Orano, Nigros Acor, Castaldo est.

ICTA, vide **VECTIS**.

ICTOMVLVM, & **ICTVMVLVM**, vide **LAVMELLVM**.

ICVLISMA putat legendum apud Ansonium, Vinetus, pro Iculisna, vel Inculisna, eamq; urbem Galliae arbitror esse, quae nunc Engolisme (vel Angouleme) vocatur. In epistola ad Tetradium est. Vide **ENGOLISMA**.

ICVS Ἰκός, Cycladum insula, iuxta Euboeam; Stephano. ante Magnesium, Straboni. Huius meminit quoque Lucretius 31. & Appianus 5. Civil. **ICIVS** à Phanodemo scribitur: testis dicitur Stephanus.

IDA Ἰδα, Troadis mons Ptolemaeo, Paridis iudicio celebris. Altissimus totius Hellepontis, ut tradit Diodorus 17. apud quem eius descriptio. Pluribus fontibus irriguum facit Athenaeus 1. A quo nempe (quod nos ex omni historia ob-
servavimus) originem sumunt quidam ad minimum flumina, at fama (ut habet Pomponius, cui **IDAEVS** est) quam natura, maiora. & quorum plurima Plinius suo tempore exaruisse tradit. Aded ut non immerito Hora-
tius Idam aquosam vocet. De his apud Strabonem 13. Huius cacumen tradunt Strabo & Macrobius **GARGARVS** γάργας vocari. Idem dicit Plutarchus, in libello de montibus. Stephanus eius verticem **PHALACRAE** φαλακράε dici scribit. At idem addit omnia montium iuga **Phalacras** nuncupari. verius fortè Isacius ad Lycophro-
nem, qui huic monti quatuor promontoria tribuit, vnamq; horum **Phalacra**. Vide **GARGARA**. **IDA** silva, est apud Daretem Phrygium, in Ida monte. **IDA** Ptole-
maeo Crete insula mons. Idam mons Plinio dicitur. **CHRY-
SOMALLVS** χρυσόμαλλος, nunc dicitur, ut Strabonis epiroma vult. Hodie, Petro Belonio teste, Psiloriti, vocatur. Vide **SARDIS**.

IDACENSIS Episcopi, in Numidia, memoria est apud Vist. Vicenssem.

IDACVS Ἰδαίος, circa Aegaeum mare vsq; iam locus videtur, ex Thucydide. ad finem libri 8. Circa Cherronesum Thra-
ciae alicubi.

IDAEA, vide **IDEA**, **CRETA**, **TROIA**, & **SIPYLVS**.

IDAI Ἰδαίη, vide **CVRETA**.

IDAEVS Sinus, quem alij, teste Strabone, **ATRAMYT-
TENVS** vocant, pars Maris Aegaei est, inter Mysiam Asiae minoris, & Lesbum insulam. vide **IDA**.

IDALIS, & nimium glebis exilis Arispe. Sic Lucanus 3. si genuina scriptura. Interpretes & Lexica pro Troadibus urbe habet, Pliniumq; testem adducunt. sed frustra. Aolis melius legendum, ut quaedam habent exemplaria. Caius enim hic meminit, qui Aolidis fluvius: teste Strabone. & Idalis ignota prorsus vox.

IDALIVM Ἰδαλίον, Cypri urbs, Virgilio, Plinio, & Ste-
phano. **IDALIVM** Nemus, habent Vibius & Seruius. Urbem hodie Bourg Dalim dici, scribit Lufignanus, in Cypri sua historia.

IDANVA, vide **OEASO**.

IDARA Ἰδαρά, Phoeniciae opidum: Ptolemaeo. **GADARA** eius interpretibus. Arabiae Felicis quoque, eidem. ubi interpretes **IRALA** legunt.

IDEA Ἰδαία, opidum in Sipylo monte, biatu terra absorptum, locusq; in paludem versus: quae **SALOE** nominatur. Pausanias 7. **IDEA** est Straboni hac urbs: & **SALE** Plinio Palus. Vide **SIPYLVS**.

IDESSA Ἰδέσσα, urbs in confinio Colchidis & Iberiae, quae olim **PHRIXIVRVS** φρίξις, vocabatur; auctore Strabone 17. **PHRIXIVM** idem nominat, lib. 1.

IDENSIS Episcopus in Mauritania Caesariensi. Vist. Vicens. **IDONNA**

I D

IDEONNI Ἰδωνός, locus, vel opidum Taurinorum, circa Alpes Cortius. Strabo. ab Ideonno quodam sic dictum.
IDETES, vide **EIDETES**, & **GLETES**.
IDICARA Ἰδικαρά, Babylonia vrbs, apud Ptolemaum. Vide **ADICARA**.
IDICRA, Mauritania Cesariensis opidum: Antonino. Simlerus annotavit quendam exemplaria **IDRICA**, & **IDICRI** Alerger. Sed **IDICRA** legit quoque Oppianus Afer: & Coll. Carthaginiens.
IDIENSIS, vide **SACILERNVS**.
IDII, ciuitas Africa, vt auctor est, qui vitam S. Fulgentij episcopi scripsit.
IDIS Ciuitas, cuius episcopus Euphrates. Chalcedon. concil.
IDISTAVISVS, nomen campi medij inter Vrsurgim & colles, Tacito 2. Annal.
IDITHYA Ἰδθυα, Aegypti vrbs est, apud Plutarchum, in Iside, vbi homines viuos quondam concrematis scribit. Sed **ILITHYA** legendum credo.
IDOMEN Ἰδομένη, Macedonia vrbs: Thucydidi, & Stephanus. **IDOMENENSES** sunt apud Plinium. **Idomina**, Ptolemeo, Emathia regionis. Vide **EIDOMENE**.
IDOTHIA Specula, Vide **PHAROS**.
IDR Ἰδρ, Sarmatia Europae gens: Ptolemaeo.
IDRIAS Ἰδρίας, vrbs Caria, qua ante **CHRYSAORIS** $\chi\rho\upsilon\sigma\alpha\omicron\rho\iota\varsigma$. Sic Stephanus: qui alibi **ADRIAN** $\alpha\delta\rho\iota\alpha\omicron\nu$. Caria urbem habet, prius **CHRYSAORIN** dictam. Idem etiam **HECATESIA** $\eta\epsilon\kappa\alpha\tau\epsilon\iota\alpha$, Cariae, **IDRIAM** appellatā tradit. Pausanias lib. 5. sic **STRATONICA** eodem nomine vrbs & regio **CHRYSAORIS** nuncupata est. Nisi loca apud Stephanum corrupta fuerint; erunt **Idrias**, **Chrysaoris**, **Hecatesia**, & **Stratonica**, vniuers Cariae vrbs synonyma. Vide **CARIA**.
IDRUSA, vide **IDICRA**.
IDVBEDA Ἰδύβηδα, Straboni, & Ptolemaeo mons Hispaniae est. Hunc hodie Saltum Aucensem ab Auca vrbe antiquissima, cuius vestigia cum nomine adhuc visuntur, nominari, scribit Nebrissenus. Accuratius videtur eum describere Oliuaris, in Melam: Is enim dicit eum à Pyrenaeis ad Portugalliam promitti: & primum vbi à Pyrenaeis egreditur, Hispanicè vocari Sierra datiença, deinde Sumo sierra, tum Puerto de la tablada, postea Palomera d' Auila, Puerto de Guadarama, inde Puerto del Colmenar, hinc Puerto del Pico, postremo Puerto de Torna vacas. Inde in Portugallia promontorium facit, quod nominant Monte de la Strella. Plinio Flumen Hispaniae Tarraconensis est, quod Nauagierus conijcit nunc Zema vulgò dici, sed non affirmat. Beuterus interpretatur Riu de Millas. Millars Bernardinus Gomesius libro de Sale. Pintianus legit ex M.S. codicibus. **VDIBA**, & **VDVBA**, apud Plinium. Tarapha, Plinij **IDVBEDAM** pro vrbe intelligit, dicens, hodie **Vbeda** vocari, quam bene iudicent peritiores.
IDVM, & **IDVNI**, vide **ILDVM**.
IDVMA, vrbs Lydia quibusdam fuit, alijs Iudaea: si fides Philargyro ad 3. Georg. Virgilij.
IDVMAEA Ἰδύμεια, regio ab Occidua parte Iordanis. **EDOM** Ἰδούμ, est Genes 32. Hec, vt Iosephus perhibet, **GEBOLITIS** $\gamma\epsilon\beta\omicron\lambda\iota\tau\iota\varsigma$, & **AMALECHITIS**, $\alpha\mu\alpha\lambda\epsilon\chi\iota\tau\iota\varsigma$, est appellata. $\gamma\epsilon\beta\omicron\lambda\iota\tau\iota\varsigma$ vocantur Stephano. Idumaei **NABATHAEI** sunt, Straboni 13. Idumaei hodie Biduini vocantur, si creditur Anonymo de Bello sacro.
IDVMANIA Ἰδύμνια, Ptolemaeo Abionis insula amnis, in tractu Orientali. Etone mihi videbatur. Sed Blackwater Camdeno. $\Sigma\iota\delta\upsilon\mu\alpha\tau\iota$, erat in M.S. codice.
IDVNM Ἰδύων, Norici opidum: Ptolemaeo, quod **Vdine** hodie esse, minimè dubitat Laxius. **Wepden** hanc nominant Germani. **IDVNM** aliud Antonino, in Masia Superiori. **IDIMVM** hoc alia lectione.
IDVRENSIS Plebs, in Africa, Coll. Carthag.
IDYMA Ἰδυμα, Cariae vrbs: & **IDMVVS** fluius: Stephanus. Vrbs sic scribitur, apud Ptolemaum. Vide **HYNDOS**.

I E

IDERVVS Ἰδρυός, vrbs, & fluius Pamphilia: Stephano auctore, qui Hecataum sequitur.
IEABARIM, D. Hieronymo, $\Gamma\rho\alpha\epsilon\ \alpha\iota\beta\alpha\rho\iota\alpha$, Castrametatio $\gamma\rho\alpha\epsilon\iota\tau\iota\alpha$ Israelitarum; Numer. 21. **HABARIM** legit Pagninus. Ibidem cap. 33. **HIEHABARIM** legit D. Hieronymus: & $\Gamma\rho\alpha\epsilon\gamma\alpha\iota\ \gamma\alpha\iota$.
IEBBA, Phœniciae opidum: Plinio.
IEBLAAM, locus est: Iosue 16.
IEBNEEL, in terra Chanaan locus: Iosue 15. 19. **IAEBNEEL** Chaldaeo.
IEBOC, $\iota\epsilon\beta\omicron\kappa$ 70. interpretibus. Palestina locus; Num. 2. Iosue 12. Iudic. 11.
IEBSAM $\iota\epsilon\beta\sigma\alpha\mu$, 70. interpretibus. locus Palaestina, Iosue 21.
IEBVSAI $\iota\epsilon\beta\upsilon\sigma\alpha\iota$, Palaestina gens. Genes. 15.
IECBAA, locus, Iudic. 8.
IECDAAAM $\iota\epsilon\kappa\delta\alpha\alpha\mu$, Palaestina locus, Iosue 15.
IEVCADAM legit D. Hieronymus.
IECMAAM, circa Syriam regio. 3. Reg. 4.
IECONAM locus, Hierem. 19.
IEDABA, Palaestina locus: Iosue 19.
IEGAS $\iota\epsilon\gamma\alpha\varsigma$, circa Syracusam locus. à Gylippo expugnatus. Thucydes, 7.
IEHYVM, Palaestina vrbs. Liber Notitiar.
IELBA, **ELEA**, vel **IHELEA**, ciuitas in littore maris, circa Cytheream insulam; Daretii Phrygio. **HELENA**, legunt excusi codices.
IELLEIA $\iota\epsilon\lambda\lambda\epsilon\iota\alpha$, vrbs est Straboni, inter Genuam, & Placentiam. Stradella Mario Nigro est. Sed vide **DIACVISTA**.
IELYSSVS, vide **IALYSSVM**.
IEMENA, & **IEMINI**, vide **IMMA**.
IEMNAAM, circa Palaestinam videtur. Iudith, 2.
IENA $\iota\epsilon\nu\alpha$, astus Albionis insula. Ptolemaeus. Vrap videtur hodie.
IENYSVS $\iota\epsilon\nu\varsigma\upsilon\varsigma$, Arabica aut Syriaca ditionis vrbs: Herodoto 3. iuxta Aegyptum. Vide **INYSSVS**.
IEPHLETI $\iota\epsilon\phi\lambda\epsilon\tau\iota$, Palaestina locus, Iosue 16. **IAEPHLET**, Chaldaeo.
IEPTA, Palaestina locus: Iosue 15.
IEPTAHIEL $\iota\epsilon\phi\tau\alpha\eta\iota\epsilon\lambda$, 70. Interp. locus in terra Chanaan: Iosue 19.
IERABRICA, Antonino Hispania vrbs; inter Olyssipponem, & Scalabim. Nonnulli **IERABRICA**, & **GERABRICA** legunt. Alanquera videtur Resendio, vt Vasconiusquit, in suo Hispania Chronico. Idem asserit Varverius: & testis fide dignus Moralis. Est forte **ARABRICA** Ptolemai, aut **GEREA**, vt putat quidam.
IERACON, vide **PHOCARVM**.
IERIA, India regio: D. Hieron. in Question. in Genesim, circa Cophenensium fluium. **IERIA** etiā locus extra Constantinopolim: Hist. Miscell. 18. **LERIA** in libro erat, **HERIA** vocatur lib. 21.
IERNA fluius, ad Celticum promontorium: in Hispania Tarraconensi: Mela. Vide **ARTABRYM**, & **HIBERNIA**.
IERNIS, vide **HIBERNIA**.
IERNVS $\iota\epsilon\rho\nu\varsigma$, Hibernia insula fluius, in latere Occidentali, Ptolemaeus. Vide **IVERNIS**.
IESDEMON $\iota\epsilon\sigma\delta\epsilon\mu\omicron\nu$, Persia locus, Cedreno, vbi Heraclius Cosiroen persequens, natalem Christi celebrabat. **HYEDEM** vocatur in Historia Miscella.
IESPVVS $\iota\epsilon\sigma\upsilon\upsilon\varsigma$, Iaccetanorum in Hispania opidum: Ptolem.
IESRAB, olim vocatum opidulum Arabia, quod hodie Medina Talnabi nominatur, vt scribit Postellus, in historia Orientali: Mahumetem hic natum eradunt Turcae.
IESRAEL, ciuitas tribus Iudae, Iosue 15. creditur nunc Zetecin, vt ait Postellus: & Zetacin, vt alius quidam. Serinum paruum vulgari appellatione nominari scribit Guil. Tyrius. Nabothi patria: 3. Reg. 21. Video hunc locum non semel à Iosepho **IEZRAEL** & **AZARE** indifferenter vocari. Suidas **IEZARVS** $\iota\epsilon\zeta\alpha\rho\varsigma$, legit. Alia est **IEZRAEL**, in tribu Manasses, Iosue 19.
IESRON Palaestina locus. Iosue 15.
IESSA, locus in terra Chanaan, Iosue 13.

YESSALENI, vel ut legit alius codex, **YESSALENSES** Mauritaniae populi. Ammianus.
YETAS, vrbs Sicilia, quam Silius lib. 14. Celsam cognominat. **YETA** istas, Stephano. Incola **YETAI** apud Stephanum: & **YETENSES**, apud Plinium. Fazellus lato vocari hodie ait.
YETERVS, Plinio, **Mæsie** fluvius, ex **Hamo** monte oriens. **IATRVS**, Iordanis est.
YETHAM, **Iovar**, legunt 70. interpretes, **Palestina** locus: **Iosue** 15. 21.
YETHEBATHA, vna mansionum **Israëliitarum**, in deserto. Num. 33. Deuteron. 10.
YETHEL אֶתְחֵל, **Palestina** locus: **Iosue** 19.
YETHER, locus in terra **Chanaan**. **Iosue** 15. 21. & 1. Samuel. 30.
YETHREMMON יֶתְרֶמּוֹן, **Palestina** locus. **Iosue** 19. 21
YETTA יֶתָא, **Palestina** locus; **Iosue** 15. **IOTHE** legit D. Hieronymus.
YEZAR אֶזְרָא, Fons, ubi canes lambebant cadauera **Achabi** regis: **Iosepho** 8. Antiq. ad finem. **SAMARIÆ** fons est in D. Hieronymi interpretatione.
YEZRAEL vallis, circa **Iordanem**. **Iudicum** 6. Vide **IESRAEL**.
IGADITA, **Lusitania** vrbs olim fuit, ut antiqua monumenta declarant, inquit **Vasius**: qui addit hodie vicum obscurum esse, nomine **Edania**. **Varrerius** dicit vulgè **Idanhas** dici, & nouo Latino **ODONIA**. Morali est hodie **Idania** laveja. In **Smerij** volumine **Inscriptionum** per C. **ICADITA** lego.
IGADITANI, **LANCIENSES** **OPPIDANI**, **TALORI**, **INTERAMNIENSES**, (**INTERANNIENSES** per N. ubique legit **Smetij** volumen) **COLARNI**, **LANCIENSES**, **TRANSCVDANI**, **MEVDVERIGENSES**, **ARABRICENSES**, **BANIENSES**, **PÆSVRES**. Hec esse municipia **Lusitania**, qua pontem **Alcantara** perfecerunt, testatur ibidem, in ipso ponte, vetus inscriptio.
IGALENSIS **Mm** sterij, in **Hispania**, meminit **Eulogius**.
IGDIENSIS **IYM**, & variante scriptura **IGDINENSIVM**, meminit **marmorea** vetus inscriptio, qua **Tarracone** est. teste **Lazio** lib. 5. R. P. Romana.
IGILILI ἱγίλλιαι, **Mauritania** **Cæsariensis** opidum: **Ptolemao**. **IGILLITANI** **Episcopi**, hinc fortè meminit **Vick**. **Vicens** **Gigel**, **Gegel**, & **Gigeri**, hodie. ut placet **Marmolio**. Vide **SITIPHIS**, & **THABRACA**
IGILIVM, vide **IGINIVM**.
IGILLIONES ἱγίλλωνες, **Ptolemao** gens, in **Sarmatia** **Europæa**.
IGINIVM, **Pomponio** est **Mari** **Tyrrheni** insula, **Ennio**, & **Rutilio** **IGILIVM** dicitur. **Giglio** vocatur **Leandro** & **Nigro**, sed hic per Z. auspiciatur recessus vocabulum: **Italia** enim vterque character eodem sono pronuntiatur.
IGITVRIVM, **Italia** videtur opidum; apud **Liuium** 45. quo scribit **traductos** **Gentium** regem, cum liberis, recusantibus custodiam **Spoletinis**. Apud **Albam**, hunc in custodia defecisse, tradit **Orosius**.
IGLET, vide **HISPANIA**.
IGMANVS legunt interpretes, **SIGMANVS** ὀσμάνος, habent **Græci** codices **Ptolemai**. **Gallia** **Aquitanica** fluvius est. **Lera** hodie esse putat **Naugierus**: inter enim **Aturium** & **Garumnæ**, quo **Ptolemaus** hunc **Sigmanum** describit, alium quàm **Leram** non deprehendit. Cui assentitur **Vinetus**, sed **Leria** scribit.
IGNATIA, vide **HIGNATIA**, & **EGNATIA**.
IGNE ἱγνῶ, vrbs vicina **Priapo**; cuius incola **Ignetes**. **Stephanus**, Vide **GNES**.
IGNIFERVVS **Campus**, vide **TERENTVM**.
IGVINI populi **Plinio**, quorum locus à **Ptolemao** **ISTVIVM** ἱστύιον, dicitur. **INGINIVM** fortasse **Silij** est. & **IGVVIVM** **Ciceronis** 7. ad **Atticum**, **Epist.** 13. **SINGVNVM** pro eo male scribi, ex **Strabone** didici & situ locorum. **Vmbria** opidum, quod **Leander** **Eugubio** vocat. **Dominicus** **Niger** vult hoc **Eugubium**, **IVFIQVM**

Ignini, **Ptolemai** esse. Loco **Ignini**, tres mei codices **Penniani** excusi legunt **INGININI**. Vetus autem lapis, qui est **Folingi**, **IGVVINORVM** meminit. Vide **TIGNIVM**.
IGVRINOS, habet **Goltzius**, in suo **Thesauro**, ex vetustæ inscriptione. mendo typographico, ni fallor, pro **IGVVINOS**.
IGVVINI, vide **IGVINI**.
ILA Ἰλα, locus **Persicus**, ad eius sinum: **Arrhiano** de **Indica**. **Albionis** insula est fluvius: apud **Ptolemaum**. **Wille** hodie, **Camdeno**. vide **HILEIA**.
ILACIACVM, vide **LAVIACVM**.
ILÆRGIA, vide **ILVRGIS**.
ILANA, vide **ELANA**.
ILARAVGATÆ, vide **IBERIA**.
ILARCVRIS Ἰλαρυρίς, **Carpitanorum** in **Hispania** opidum. **Ptolemaus**.
ILARIS Ἰλάρης, **Lycia** vrbs: **Stephano**. ex **Polycharmo**.
ILAS, fluvius **Asiae**. Sic **Isidorus** in **Originebus**. An corrupte scriptura, pro **Hylas**?
ILATIDES, vide **EILATIDES**.
ILATTIA Ἰλατία, **Creta** vrbs: **Stephano**. ex 13. **Polybij**. quem integrum non habemus.
ILCE, vide **ILLICI**.
ILDVM, **Hispania** vrbs: **Antonino**, circa **Dertossam**.
IDVM, & **IDVN**, legit ex aliis codicibus **Simlerus**.
ILEBERNIS, vide **ILYBIRIS**.
ILEGIVM Ἰλέγιον, **Pelaegiotarum** in **Macedonia** vrbs. **Ptolemaus**. Vide **ILETIA**.
ILEI, vide **EILEI**.
ILENIA, vide **EILENIA**.
ILEOSCA, vrbs **Hispania**, **Straboni**. In **Ilergetibus**. Vide **OSCA**.
ILERCAONES Ἰλεργαῖνες, **Tarraconensis** **Hispania** populi, apud quos **Dertosa** vrbs. **ILERCAONENSES** **Liuij** sunt. Est apud me nummus areus **Tib. Cæs.** in cuius parte aversa, nauis expansis velis sculpta. cui subscriptum **DERT**. In ora autem, **ILERCAVONIA**. An **Ilergauienses** quoque **Liuij** sint, alius iudicandum relinquo. Vide **ILERGETES**.
ILERDA Ἰλέρδα, **Ilergetum** vrbs. **Ptolemao**, & **Stephano**, in **Hispania** **Tarraconensi**. **Lerida** est **Vaseo**. Fluvius **ILERDA** est ibidem, nisi fallat **Vibius**.
ILERGETES Ἰλεργαῖται, **Hispania** **Tarraconensis** populi, **Liuij**, & **Ptolemao**. Ἰλεργαῖται sunt **Polybio** 3. idem sunt **Ful. Vrfini** cum iis qui **Cæsari** **ILVRGAVONENSES** dicuntur. Hos esse **ILERCAONES** **Liuij**, autumat **Glandorpius**. quos ego pro **ILERCAONIBVS** **Ptolemai** habeo. Vide **LORGITÆ**.
ILERCAVONIA, vide **ILERCAONES**.
ILESIVM, vide **EILESIVM**.
ILETHYIAS, vide **LEVCOTHEA**.
ILETIA, vrbs **Thessaliae**: apud **Plinium**. **ILEGIVM** **Ptolemai** esse, vult **Sylburgius** ad **Pausaniam**.
ILIACVS, vide **CHELONITES**.
ILIBERI, vide **ILLIBERIS**.
ILICA, vide **ELICA**.
ILICIAS, vide **ILLICI**.
ILINSES, **Liuij**, & **Plinio**, **Sardinia** populi, quos **Pinetus** **Ilcna** interpretatur. **Hermolaus** putat à **Strabone** & aliis **IOLAENSES** Ἰολαῖς dici. **Ilcna** habet **Pausanias**, in **Eliacis**.
ILINGÆ Ἰλινγæ, **Ptolemai**, (quo loco interpretes **LINCA** substituunt) populi in **Germania** circa **Silesiam**. **Peucerus** putat eosdem esse cum **ELYSIIS** **Taciti**. Ab **lingu** & sono & situ baud longè abest opidum **Lignitz**.
ILION, **Macedonia** (propter alteram in **Asia** urbem, quàm opidum notius) vi capitur. **Liuij** 31. vide **TROIA**, & **ILIVM**.
ILIONENSES, **Italia** populos, habet **Plinius**.
ILIOPOLIS, **Aegypti** vrbs: auctore **Hildemundo**, in vita **D. Dionysij** **Areopagitæ**. ubi scribit hunc migrasse, ut daret operam **Astrologia**. **HELIOPOLIS** legendum, vs apud

apud Suidam, D. Hieronymum in huius vitæ, & Areopagitæ in Epistola ad Polycarpum.
LIPPA Liuji, in Lusitania: Calamea en la Serena interpretatur à Morali, in sua Hispania antiquitatibus. Vide **ILIPVLA**, & **INLIPA**.
LIPVLA, vide **ILLIPVLA**.
LISANITÆ, Arabia Felicis gens: Plinio.
LISVS *Ἰλίου*, Stephano. *Αἷα* vrbs. Etiam fluius eiusdem regionis: testibus Papinio, Plinio, Polyano, & Tzetza. Eundem describit Platon Phædro. Sed & *Ἰλίου* & scribunt Ptolemæus, & Pausanias. Apud Plinium est quoque Imbri insula amnis. Vide **LISVS**.
LISTRVS, vide **ELISTRVS**.
LITHYIAS, vide **ELITHYIAS**.
LITVRGIS, vide **ILLITVRGIS**.
LIVM *Ἰλίου*, quæ à Poëtis interdum **TROIA** dicitur, Asia Minoris vrbs, & Troadæ regionis caput: Decennali quondam obsidione clara. A Troianis **ACTAMENID** vocatam scribit Stephanus. Ilium tempore Strabonis non exstabat; sed locus tamen adhuc **ILIENSIVM** pagus dicebatur. Troia hodie appellari, tradit Sophianus. Ilium etiâ montis nomen est, Laconica regionis, auctore Pausania. Nomen pagi est apud Suidam, in voce Polemon. Vide **TROIA**, & **ILION**.
LLERIS, vide **ILYBIRIS**.
LLETIA, Æonia insula, ut docet Plinius.
LLIBERIS *Ἰλίου*, Ptolemæo Tardulorum vrbs mediterranea, in Hispania Tarraconensi. **ILIBERI**, quod **LIBERINI**, inquit Plinius: Granada hodie à multis æstinatur. Vasæus autem scribit Granatam recentiores esse **Ilberi**; atque ab ea duabus leucis distare. Cui Ambr. Moralis assensitur, in enim dicit **Ilberim** non longè ab vrbe Granada fuisse, in eo colle nempe, qui nunc **Eluirc** mons appellatur. **ELIBYRGE** *Ἰλίου*, habet Stephanus. Episc. Gerundensis vult **Ilberim** hac ætate **Almaria** vocari. Vide **ELIBERRI**.
LLICI Plinio, **ILICIAS** *Ἰλίου*; Ptolemæo, Contestanorum vrbs maritima, in Hispania Tarraconensi. **ILLICE** habet Melæ. **ILCE** Colonia simoniana est apud Onaphrionem, ex Paulo. A. u. Augustinus Dialogo 7. nummos antiquos præfert cum litteris C. I. I. A. legitque Colonia immunitis **Illice** Augusta item alios, cum C. V. I. L. pro Colonia **Victrix Illice**. Alij **Alicante**, alij **Elche** vocant, inquit **Q. I. I. I.** Eligenles quoque nominat **Gomesius**. Hæc Melæ **Illicen**, Ptolemæus putat **ILICITATVM** *Ἰλίου* esse. **ILICITATVM** finem, hinc habet Melæ.
LLICITATVS, vide **ILICI**.
LLIPVLA, sine cognomine, Betice in Tardetania vrbs, Ptolemæo. **ILIPA** hæc est Liuji, quam Lusitaniam adscribit. Vide **ILIPA**.
LIPVLA Migna, in Hispania Betica Tardulorum vrbs; apud Ptolemæum *Ἰλίου* *μαγνὰ*. Granada est Episcopo Gerundensi. Apud Plinium **ILIPVLA** simplici L. est, quam **MINOREM**, & altera, quam **LAVS** cognominat. **ILIPVLA** simplici L. apud Ptolemæum, nomen montis in Betica est. A. u. brosius Morali dicit hoc Betice opidum quod Ptolemæus **Ilipulam** Mignam vocat, esse idem cum **ILIPA** Plinij, quod **ITALICAM** cognominat. & eo loco situm fuisse putat, quo nunc non admodum magnum, Penfloc dictum, medio ferme itinere inter Cordubam & Hispalim videmus. Idem addit nummum peruersum videri, in quo legebatur **MVN. ELEPLA**.
LLISTRVS, vide **ELISTRVS**.
LLITVRGIS, Hispanie Betice vrbs Plinio, cui **FORVM IVLIVM** cognominatur. Aldea elrio, Clusio est; Andujar Floriano; Iacn verò Beutero, & Methymæo. Andujar el vejo vocat Morali, tribus M. P. ab Andujar; & addit à Ptolemæo corruptè **Ilurgis** vocari. Liector, haud procul Alcacasso, putatur à Ianne Miriana. **ILLITVRGIS** est in veteri lapide eius loci. **ILLITVGI** Liuji, an alia ab hac, subdubio. ut quoque Beuterus, qui eam in Arragonia tractu circa **Oscam**, in loco qui hodie **Catinea** vocatur, describit.

ILLVRCIS, vide **GRACVRS**.

ILLVRCO, vide **ILVRGIS**.

ILLVRGAVONENSES, Casari 1. Civil. Aldus tradit in vetusto Commentariorum Casari libro **IVRGAVONENSES** legi, primæ detracta syllaba. Ad Iberum flumen sunt. Vide **ILVRGETES**, & **ILVRGAONES**.

ILVRGETES, vide **ILVRGETES**.

ILLVRGIA, vide **ILLVRO**.

ILLVRO, Tarraconensis Hispanie fluius; ut mihi Ar. Montanus auctor est, qui eum à quibusdam Badallona interpretari ait. Plinius lib. 3. cap. 3. huius meminit, sed opidi, non fluminis nomen apud eum videtur. Apud Melam quoque lib. 2. opidum est, quod hodie, ut Morali, tradit, Alora vocatur. Ptolemæus scribit **DILVRON** *Ἰλίου*, Ptolemæi, esse **ILVRGIA** *Ἰλίου*, Stephani. Vide **ELORONENSIVM**, & **ILLITVRGIS**.

ILLYRICVM Plinio, **ILLYRIS** *Ἰλίου* Ptolemæo, **ILLYRIA** Stephano. **HILLVRICVS**, in antiquo lapide. **ILLVRICIANORVM** meminit nummus Traiani Decij. longè lateq; patens Europa regio, apud Geographos: Plinio tamen non ita, in enim eam inter Asiæ & Titium flumina cōstringit. Ea Plinij, posset hodie Sclauonia indigitari Italicè, & **Uindelande** Germanicè. **QVIRINALE** **Illyricum** dictum ballucinat **Lazius**, ex antiqua inscriptione. in qua hæc, **ILLYRIIS QVIRINALIBVS**. Triumpham actam festis Quirinalibus indicat. Quod in libris Faistorum triumphalium frequens est, addere diem acti triumphi. De **Illyrico** lege Appianum, Sex Rufum, tornandè, Lib. Notitiar. & **Lazius** I. R. P. R. cap. 1. apud quos multas regiones sub **Illyrico** comprehendis. Vide **PANNONIA**. **ILLYRICVS** Sinus, circa Epirum: de quo vide **ENESTEDORVM**.

ILLYRIS, Lycij maris insula. Plinius.

ILLYRISVS, **Illyrici** regionis fluius. Laonicus 10.

ILORCI, Plinio lib. 3. cap. 1. vrbs est circa fluminis Taderi tractum. Lotca *Ἰλίου* est. Alij Lorquino videtur, ut annotauit Io. Mariana. Codex Venetus, Colonienfis, & Parisiensis, pro **Ilorci**, **Illeocior**, legi.

ILOTÆ, vide **BILOTÆ**.

ILVA *Ἰλίου*, Ptolemæo, Pomponio, & Plinio, qui dicit eam 2 **Græciæ ETHALIA** *Ἰλίου*, vocari. Maris Tyrreni insula est, quæ hodie Elba, ut Leander & alij docent. Flua & **Bhalia**, Ptolemæo & Straboni diuersa sunt; sed non citra errorem; quod Victorius annotauit. *Ἰλίου*, aliam habet Ptolemæus, circa Sardiniam, quam alius codex *Ἰλίου* vocat.

ILVATES, Liuio Ligurum populi. an ab *Ἰλίου*? Vide **ILTVBIVM**.

ILVCIA, Oretanorum in Hispania vrbs, Liuio 35.

ILVMBERITANI, Tarraconensis Hispanie populi, apud Plinium. Nomen retinere scribit Marinus: **Lumberitani**.

ILVNM *Ἰλίου*, Bastitanorum vrbs, Hispania, apud Ptolemæum.

ILVRATVM *Ἰλίου*, Taurica Chersonesi opidum. Ptol.

ILVRBIDALVPSIS, Ptolemæo Hispanie vrbs in Carpetania.

ILVRGIS, vide **GRACVRS**.

ILVRGIS *Ἰλίου*, Ptolemæo Hispanie Betice vrbs: **ILYRGIA** *Ἰλίου*, est apud Appianum & Polybium. *Ἰλίου* Stephano. Villanovanus scribit eam hodie **Illora** dici. Apud Ouidium quoque **ILLVRCO** est geminato L. Sia etiam in veteri lapide. quod Morali interpretatur quoque **Illora**, circa Granatam: Nauagerius putat Zetto de los Infantes esse. **ILLVRO** in Pyrenæi montibus vrbs, Antonino. M. Vibij Materni **Ilurenfis**, meminit lapis antiquus, in Smetij volumine, fol. 66. numero 7.

ILVRO, vide **ILVRGIS**.

ILYBIRIS *Ἰλίου*, Gallia Narbonensis fluius, apud Strabonem. Ptolemæo **ILLERIS** *Ἰλίου*, est. Athenæo est **ILEBERNIS** *Ἰλίου*. Eundem esse cum **THICIS** Melæ, & hodie **Tec** dici, docet Varrerius. Vide **ELIBERRI**.

ILYN, vide **ELIM**.

ILYRCIA, vide **ILVRGIS**.

IMACARENSIS, Sicilia populi Plinio. **HYCARIN-**
SIS cum Dalechampia legerim.

IMADVCHI, Sarmatia Asiatica gens, apud Plinium.

IMALA, vide **HIMELLA**.

IMALIA, urbis nomen, apud Phaurinum.

IMAVS *ἱμαῦς*, Straboni pars Tauri Montis, ad Mare Eoum, contestantibus Plinio & Orosio. **EMAON** *ἑμαόν*, Arriano dicitur, in Indis: sed idem paulo infra habet quoque *ἱμαόν*. **SEMANTHINI** Montes Ptolemao sunt. Ger. Mercator Inisa interpretatur, cuius Paulus Venetus meminit, argentiq; fodinas in eo esse scribit. Jac. Castaldus. Altaï putat, ubi omnes Tartaria Imp. sepe- liantur. Bapt. Ramusius hunc Altaï eundem esse putat cum Belgian monte, in quo Haythonus Tartaros habitasse ait. Hic Imaus mons, videtur Postello **SEPHAR**, cuius in Sacris literis memoria est. **IMAVS** Ptolemai ab hoc Imao longè alius est, nempe qui ex radicibus Tauri exoritur, & vsque ad Mare Glaciale progrediens, Scythiam (qua ab eo Intra & Extra Imaum cognominatur) bifariam diuidit. hunc ab accolis Dalanguet & Nangracot appellari tradit Castaldus. Huius Imai promontorio (si in remotissimis mihi quoque diuinare lubeat) videntur Altaï & Belgian recentia nomina quadrare. **IMAVM** Montem estimat Montanus in suo Apparatu Biblico **ABIMABEL** Hebrais nuncupari. Theuetus Imaum Copizath ab Indis nominari dicit. Vide **SEPHER**, & **TAVRV**.

IMBARVS *ἱμβαρ*, mons, Tauri portio, circa Armeniam Maiorem, Straboni. Cilicie mons est apud Plinium.

IMBRASIA, vide **SAMVS**.

IMBRASVS *ἱμβρασός*, Sami fluius, Callimacho. Vide **PARTHENIVS**, & **SAMOS**.

IMBRI. Imbrios arundines & iuncos decoquere aqua solitos, donec exiguum superesset humoris. Sic Plinius 3. cap. 7. de sale faciendo. Gentile ab Imbros, sed sunt qui **IMBRI** legunt: qua lectio proba, ex Aristotele 2. Meteorolog. cap. 3. ubi *Ἰμβροί*, qui idem cum Vmbri.

IMBRINIVM, (ita vocant locum) inquit Liuius, lib. 8. in Samnitio est. **SIMPRIVM** dicit, à Tacito & Silio, scribit Hermolaus. Liuij Imbriuium, longè diuersum à Taciti aut Silij Simbruino esse, Geographia periti facile intelliget.

IMBRITIA, circa Locros Italia locus: apud Alphanum Salernitanum, in vita duodecim fratrum martyrum.

IMBRVS *ἱμβρὺς*, Plinio & Stephano. Maris Aegai insula. Sophianus Lembro vocat. In Phaurini lexico est quoq; fluminis nomen. Urbis quoque nomen est, in ipsa Imbro, teste eodẽ Stephano: qui eam Cabiris & Mercurio sacram dicit. Hinc Theodorum Sophistam oriundum, scribit Plutarchus in Phocione, quem male Himerum facit Aelianus in Varis: ubi & Spartonis nomen desideratur: quem, & Demaratum, Rhodienfes vocat idem Plutarchus, sed hoc obiter. **IMBRVS** etiam castellum supra Cannum opidum, Rhodia continentis: Straboni.

IMERIENSIS Episcopi, Mesopotamiae: meminit concilium Constantinopolitanum. An gentile ab **HIMERIA** Osboene, de quo supra?

IMINATIVM, vide **ELIMINATIVM**.

IMITVENI montes, Plinio: in Sarmatia Asiatica. Pinitianus **IMITVEN** legit, & pro amne intelligit. **IMITYI** sunt ibidem quoque populi.

IMMA *ἱμμα*, Syria urbs, in Seleucide, Ptolemao: & D. Hieronymo, in Malcho. **IMENA** interpretibus Ptolemai. **IMINI** Palestina terram habet D. Hieronymus, Iudicum 19. pro quo Chaldaei, paraphraestes **BINIAMIN** legunt. Vide **HYMNAS**.

IMMANICELVM, vide **MANICELVM**.

IMMATRIS, Gallia Narbonensis portus, Antonino, XII. m. p. 48. à Massilia. In **MATRIS** etiam diuissim legitur.

IMMIRENI, gens Persis tributaria. Habitant autem in extremis Australis plaga, & ab initio Iudaei fuerunt: ab eo vero tempore quo regina Austri ad Solomonem venit, facti sunt gentiles. Hi sub Anastasio Imp. Christiani facti sunt, & Episcopum acceperunt. Ex Collectaneis Theodori

Lectoris, excusis inter auctores Bibliotheca SS. Patrum. Gentile sortè ab Himeria.

IMMITENSIS loci, in Africa, memoria est in Coll. Carthag. **IMMOS**, Campus est apud Cedrenam, in quo Iudei puerum captum de ligno crucis suspenderant. Circa Byzantium sortè.

IMORVS, vide **TMORVS**.

IMPARA, vide **ABDERA**.

IMPERATORIA Urbs, vide **SALACIA**.

IMPRES *ἱμπρὲς*, vicini Perrhabis populi: vt Stephanus tradit, ex Hecataeo.

IMYRA *ἱμύρα*, Phœnicia urbs. Stephano. Num eadem cum Simyra?

INA *ἱνα*, Sicilia urbs, apud Ptolemaum. & alia in Cœlesyria, apud eundem.

INACHIA, vide **PELOPONNESVS**.

INACHIVM, vide **CORYPHASIVM**.

INACHORIVM *ἱναχόριον*, Creta insula urbs, Ptolem.

INACHVS *ἱναχὺς*, Argia regionis fluius, in Peloponneso, apud Ptolemaum, Strabonem, Pausaniam, & Eusebij Chronicon. Antea **CARMANOR** *καρμανόρων*, dictus fuit, & **HALIACMON** *ἡλιακμόν*, vt scribit auctor de Fluminibus. **ARGIVM** quoque vocatum, ab Æschylo & alijs, tradit Pausanias. **PHORONIDES** Venas, vocat Thyestes Seneca. Planizza bodie appellat Sophianus, & Nic. Nicolaus. Mirum eius nomen existare: cuius ne monumentum quidem apparere scribit Lucianus in Charonte, & à Neptuno exscatatum tradidit Apollodorus 2. Bœotia fluius est, apud Eleonem urbem, qui postea **SCAMANDER** *σκάνδαρος*, dictus est; auctore Plutarcho, in Questionibus Græcis. Epiri etiam fluius, in Acheloum defluens, Straboni. Est & Thessalia; Vibio, & Ouidio. Stephanus habet Inachum ex Lacmone Pindi montis promontorio fluentem. Ex Pindo monte fluere Inachum tradunt Strabo & Stephanus. Eundem cum Thessalia credendum.

INALIA, vide **SCYATHVS**.

INALPINI, vide **EBRODVNTII**.

INAPHA *ἱναφα*, Arabia Felicis opidum, Ptolemao.

INARIACIVM *ἱναριακόν*, vnum ostiorum Danubij, Ptolemao: quod ab Apollonio Rhodio **ARECOS** *ἀρεκός*, vocatur: **NARACVSTOMA** Plinio & Ammiano. **NARACVM** *ναράκων*, in Arriani Periplo. **ARECOSTOMA** veram lectionem putat Hartungus. Inter hoc ostium, & alterum quod Calon dicitur, idem Apollonius Peuceon insulam describit: parum à Ptolemai traditione distantem.

INARIME, Virgilio, Ouidio, ceterisq; fere Latinis: **ARIMA** *ἀριμα*, Homero, alijsq; Græcis auctoribus. **ANARIA** Festo, & Plinio; qui eam **PITHECVSA** Græcis dicit, addit **PITHECVSÆ** Straboni. *ἡμπερκαίων*, Stephano, duplici s scribitur: cui suffragatur App. lib. 5. Cuiuslibet. Hodie Ischia, Collenutio, Hermolao, Volaterrano, Fabricio, & Erythraeo, quem consule, in suo Indice Virgiliano, ubi docet contra Plinium, & eius Castigatorum Hermolaum, hanc insulam non Inarime, sed Arime ab Homero vocatam, Virgiliumq; primum fuisse, qui Arime cum *ἱνα*, Ionum præpositione, iunctim legerit. Idemq; Plinii sententiam, qua scribit hanc Pithecusam non à simijs, quos Græci Pithecos, sed à Figlinis doliariorum (dolia enim Græci Pithecos vocant) nomen accepisse, multis auctoritatibus nititur enertere, dicitq; de dolis huc pertinentibus, nusquam se aliquid legisse: an in re nescio. Seruius certè in Aeneid. 6. habet è regione huius insula locum in continente, (cuius partem hanc insulam esse, tradit Plinius) quem Doliola vocat. Maris Tyrrheni insula est, in Sinu Puteolano. Ischia appellatur quoque huius insula urbs, quam quondam Gerunda dictam, scribit Leander. Hanc eandẽ puto **PITHECVSAM** ab Ouidio nominari, his versibus.

Inarimen Prochitamq; legi, steriliq; locatas
Colle Pithecusas habitantum nomine dictas.
ANARIA & **Pithecusa**, diuersa videntur apud Liuium 8. Vide **PROCHITA**, & **ARIMI**.

INATAMANA, Lacus Luna, tenera ligna accendit, ex quo qui bibit, aut in insaniam vertitur, aut in soporem. Sic Vib. sequester. At Bocarius legit hoc modo: Luna lacus est Athamania, &c. Atque hanc lectionem à vero haud procul abesse reor; ex Antigoni Mirabilibus, ubi tradit in Athamania in Fano Nympharum fontem esse, qui sarmenta & alia similia inflamat. Scio Merulam in suis Mirabilibus, hunc in Lunensi Italia agro describere: sed ex dicto Vibio (vereor) male intellecto.

INATVS, vide **INATVS**.

INCARVS, Gallia Narbonensis portus, Antonino. Inter Masiliam & Fossam Marianam. Exemplar Lugdunense habet **INCARVS** quod magis placet, video enim incitlere in locum qui hodie Cari vulgo nominatur.

INCERO, vide **INICERVUM**.

INCHADES, vide **EBVDÆ**.

INCIBILI Livia, Hispania vrbs, quæ Florianus Chelua subdabitans vocat. Valentia regni est. Vide **INDIBILIS**.

INCILIENSIVM Sicilia populorum, meminit Cicero 3. in Verrem. si sincerus sit locus. nam & **ICILIENSES** alio in loco habet. Vox apud alium auctorem non reperta. **GELENSIVM** habebat ora codicis.

INCITARIA, portus Tuscia videtur, apud Antoninum, in Itinerario portuum.

INCLICA Ἰνκλική, è regione Thyles locus, ubi Pygmaei habitant, ut citat ex Eustathio, Gesnerus. capite de Gruib.

INCUNINGVM, Nordhumborum regio. Beda. Eccl. hist. 5. cap. 13.

INCVRSAES populi, sunt, circa Danubium: Sidonio lib. 8. ad Trigerium.

INDA Ἰνδα, India intra Gangem vrbs. Ptolemaus.

INDABARA Ἰνδαβάρ, apud Ptolemaum est India intra Gangem opidum.

INDAPRATHÆ Ἰνδαπράθαι, India extra Gangem gens, Ptolemaus.

INDARA Ἰνδαρά, Sicania vrbs, Stephano. ex Theopompo.

INDI primum **SABAI**, deinde etiam **HOMERITÆ** appellati fuere, inquit Nicephorus Callistus lib. 8. cap. 35. eos vero in Arabia Felice ponit. **INDI** sunt etiam populi, proprie sic dicti, in India extra Gangem, teste Ptolemaeo. sed **INDI** eius loco legunt interpretes, & sincerius, ut ego conjicio. in Græco enim codice legitur Ἰνδοί: & Ptolemaum scripsisse Ἰνδοί, puto. At ut in voce **INDICA**, multis alijs hoc thesauro locis moneo, S. geminatum non sensu ex praelegentis ore librarius. Confirmat meam sententiam Hesychius, qui Sindos Indicam gentem, & ibidem Sindicum portum habet. **INDOS** Maritimos vocat Curtius. quorum Rubri maris in Gedrosia habitant, eosque cis Indum fluvium, contra Ptolemaum alioq. Geographos. Arrianus 3. quoque **INDOS** cis Indum fluvium nominat. hosq. idem de rebus Indicis **INDOS OCCIDENTALES** dicit, (ad differentiam qui ultra, quos **ORIENTALES** appellat.) Ad Arbin enim fluvium Plinius, & Arrianus Indiam versus Occidentem producit, Assyrijsq. olim hos paruisse addit. Hancque esse verisimile, cuius in lib. Escher & Machabaeorum mentio.

INDI sunt in Aethiopia quoque Procopio 6. Adif. Indorum enim montes vocat, ex quibus Nilus originem sumit. Vide **ÆTHIOPE**, **MEMNONES**, & **RHIZOPHAGI**.

INDI Nigri, vide **ÆTHIOPE**.

INDI fluminis ostia septem describit Ptolemaus, eaque ex Occidente Orientem versus his nominibus enumerat: **SAGAPA**, **SINTHON**, **CHRYSVM** id est Aureum, **CHARIPHON**, **SAPARAGES**, **SABALASSA**, & **LONIBARE**, σίνθων, χρυσόν, χαλκίον, σαπαρίων, σάβαλασσα, λονίβαροι. Hac eodem ordine sic interpretatur Thevetus, his novis nominibus, Cachar, Habinaeth, Thalebnach, Kerim, Bydlin, Anakelt, Lombura. Indum fluvium septem habere ostia nemo veterum (quod sciam) prodit, prater Ptolemaum & unum Arrianum, in Periplo suo maris Rubri: Dionysius enim, Pomponius, Strabo & Arrianus libro 5. & 6. historiarum

Alexandri, duo tantum illi ostia adscribunt: idem **Lusitani**, qui hodie has partes nauigant, attestantur. Si hodie tantum duo sint ostia, mirum quis Deus Theveti eorum septem nova vocabula reuelauerit? an somnia narrat? per eburneam portam? qua falsa ad calum mittunt in somnia manes?

INDIA Ἰνδία, Asia maxima regio, & nobilissima. Hanc Ptolemaus in duas diuidit, in Indiam nempe **Intra**, & **Extra Gangem**, cognominatam. **INDIA** intra Gangem **Indoltan** ab incolis vocari, auctor est Ioannes Barvius, testis oculatus, & ut ita dicam, auritus: ut qui in hac India aliquot annis Proregem Lusitania egit. **INDIA** extra Gangem, **HEVILA**, vel, ut alij scribunt, **HAVILATH**, aut **EVILATH**, in Sacris litteris dici putatur. **Macyn**, aut **Magyn** ab incolis appellari, scribit Niger. Idem subiungit, ex Aegypto in Indiam nauigantibus, eam in tres partes diuidi, in Inferiorem, Mediam, & Superiorem. Inferiorem, quæ est à flumine Indo ad Barium amnem, Caiserat nominari. Mediam, quæ hinc ad alium fluvium nomine Chabirim extenditur, Minibar: Superiorem, Maabar; quæ à Chaberi ad Gangem fluvium exporrigitur. M. Paul. Venetus tradit suo etiam tempore, in tot partes distinctam. sed hic Maiorem Malabar; & Mediam Abascia nuncupat. Minorem peculiari vocabulo non indigitat. Media India etiã meminit Ctesias. Indiam Plinius tertiam Orbis partem vocatam, ab Alexandri comitibus, qui eam subegerant, testatur. Neque hodie minorem Orbis terrarum partem eo vocabulo comprehendit, certum est: Antiquorum enim has Indias, una cum tota ferè nuper inuenta America, Hispani Indias vulgo nominant. **INDI** sunt etiam in Aethiopia: & contra, **ÆTHIOPE** in India. Vide **ÆTHIOPE**, **ATLANTIS**, **MEMNONES**, & **RHIZOPHAGI**.

INDIBILIS, vrbs Hispania est apud Frontinum: ubi Antonem à Cn. Scipione fugatum scribit. Antonino **XXIII**. M. pass. à Dertossa est. An eadem cum Incibili?

INDICA Ἰνδική, Iberia vrbs: ad montes Pyrenæos: quam dicit Stephanus ab aliquibus **BLABERVRA** βλαβέρβρα, vocari. Huius gentile **INDICITAS** idem facit. **PRODIGETES**, ut putat Casaubonus. **INDICUS**, meminit quoque Polyanius. cuius regem Alexandrum in Thessalos bellum mouentem scribit. Sed **SINDICA** hic scribendum, iuncto elemento finali præcedentis vocis **Αλεξανδρ**, quod librarius ex prælegentis ore geminatum, non animaduertit. Error satis frequens, & à nobis non semel in hoc opere notatus. Posset autem **INDICUS** quoque tueri. de quo diximus in **GORGIPPIA**. **INDICA** etiam locus iuxta Pontum: apud Stephanum: in Ἰνδικάαι.

INDICETÆ, vide **ENDIGETI**.

INDICIA, colonia Cyrenensium. Onuphrius, ex Vlpiano. Zernensium alij legunt. quod vide suo loco.

INDICOMORDANA Ἰνδικομώρδαινα, Sogdiana vrbs: Ptolemaus.

INDICVM Mare, Ptolemai: **MAGNUM** Mare vocatur ab Aeliano 16. Animal. cap. 17. 18. 19. cuius partem idem Ptolemaus **MAGNUM** Sinu appellat. Vide **EOVS**.

INDIGETI, vide **ENDIGETI**.

INDOSCYTHIAM India regionem, secundum Indum fluvium exporrectam, habet Ptolemaus. eandem Arrianus in suo Periplo **SCYTHIAM** simplici vocabulo nominat. **AVSTRINI** **SCYTHIÆ** Νέμοι Σκύθαι, sunt apud Dionysium Afrum.

INDVS Ἰνδός, fluvius Asia nobilissimus. Hunc **SANDVM** ab incolis vocari, scribit Plinius. **SINTHVM** σίνθος, eum vocat Arrianus in Periplo Maris Rubri, quo nomine vnum ostiorum eius indigitatur apud Ptolemaum. Prius **MAVSOLVM** μαυσολός, dictum, & postea **HYDASPEN**, tradit auctor de Montibus & Fluminibus. Indu hodie dici putat Castaldus: Hinc Niger. Incolis Diul appellari refert Garcias ab accolis Cambaiensibus Inder, & Caercede nominari. Vide **CALBIS**.

INDVSTRIA, vide **BODINCOMAGVM**.

INESCHI *Ἰνέσι*, Interioris Aethiopiae mons, Ptolemaeo. *ΜΕΣΧΕ* habent interpretes.
INESA, Rhodi fons; à quo Inessa Sicilia ciuitas (fons Bo-
 catus legit) *Ῥόδου*. Sequest. Vide **ATNA**.
INESSON, vide **ATNA**.
INFERIORIS Limitis, in Mauritania Caesariensi; me-
 minit lib. Notitiar. Forè versus Tingitanam, qua aliquibus
 Inferior cognominatur.
INFERNALES, & **SVPERNATES**, in Italia sic dicti à pro-
 ximitate Inferi, aut Superi maris. Roma Infernas abies, *Συ-
 περναί* praefertur: testibus Plin. 16. cap. 39. & Vitruv. 2. c. 9.
 Supernas Adamas est apud Macrob. 2. Saturnal. sic enim
 Augustum Macenatem suum vocare scribit. Ridiculè, ut
 videtur, quia nullus ibi reperiatur: ut neque ebur in Etru-
 ria; aut margaritum in Tiberi, &c. Hoc autem obiter,
 & prater institutum. Vide **CARENTINI**.
INFERVS, Manibus locus destinatus à Poëtis. Huius
 luculentam pictoriamq; descriptionem lege apud Senecam
 in Hercule Furiente: Virgil. 6. Aeneidos. Ovid. 4. Meta-
 morph. Claudianus 2. in Rufinū: & Platonem de Anima.
 itē in Axiucho. Hu addat, qui velit aut vidit, Honorium de
 Imagine Mundi. Theologi (audi Zachariam Liliū in
 suo Orbi Breuiario) Inferna quatuor esse dixerūt. Vnum
 in centro terre, in quo damnati sensibilem poenam patiun-
 tur, & gratia ac visione diuina priuantur. Alterum super
 hunc esse voluerunt, ubi anima puerorum, qui vndam non
 perceperunt baptismi, carent gratia & visione diuina, sed
 poenam sensibilem minime patiuntur, quem locum puero-
 rum Limbum vocauerunt: Super hunc tertium posuere,
 ubi poenam anima sentiunt, sed gratia diuina non priuan-
 tur: quod Purgatorium appellant. Quartus omnibus supe-
 rior, in quo nulla exstat poena, & Limbus Sanctorum patrū
 vocari maluerunt: in hunc solū Christum descendisse, &
 sanctos patres ibi existētes ab inferis adduxisse, prodiderūt.
INFERVM Mare, vide **TYRRENV**.
INFLASTE, vide **EUPHRATE**.
INFVLO, opidum Cilicie, apud Epiphaniam, patria Geor-
 gij episcopi Arriani: Ammiano 22. in **FVLLIO** diuifim
 habet Baronius 4. Annal. qua auctoritate, nescio.
INGEVONES, Germania primi à parte Scythia populi
 sunt apud Plinium: quo loco **WIGEVONES**. i. sinum
 maris accolentes) legendum docet Rhenanus. **INGRIO-**
NES *Ἰνγρίωνες*, Ptolemai esse, scribit Hermolaus. Pyramus
 collocat Ingriones, ubi hodie Speshart silua est.
INGAVNI, vide **ALBIGAVNV**.
INGENA *Ἰνγών*, Abrincatorum in Gallia Lugdunensi
 vrbs, apud Ptolemaum. Cobortū 1. **INGENVORVM**
 meminit ex veteri inscriptione Goltzius. Fortassis **AR-**
GENVB tabula Peutingeriana, ut inquit M. Velferus.
 Vide **TINGENA**.
INGENIDAS, vide **APSASIVM**.
INGENVI, vide **INGENA**.
INGIDVNV, vide **NAISVM**.
INGILINA, vide **ANGELINA**.
INGININI, & **INGINVM**, vide **IGVINI**.
INGRIONES, vide **INGEVONES**.
INICERV, aut ut alius codex. **INCERO**, apud An-
 toninum: Pannonia vrbs. Laëlius 12. R. P. R. scribit ab hac
 voce non malè abludere Cernico, supra Vericā Regalem.
INLIPA, pro **ILIPA**, legit Morali, ex antiquo marmore.
INMESTAR, vide **MESTAR**.
INNA lva, fons medius inter Medos, & Paonas. Athe-
 neus 2. cap. 2. Nescio quare. **OENA** verterit Dalecham-
 pius. Drangiana vrbs, est apud Ptolemaum.
INNICVS *Ἰννίκος*, Sicilia opidulum, Hesychio. Vide **INVCVS**.
INOPVS *Ἰνόπος*, Deli insula fluuius, quem credunt incolae
 occulto meatu ex Nilo ad se venire. Auctoribus Plinio,
 Strabone, Homero, Callimachog; in Hymnis, & Pausania
 in Corinthiacis. **Οἰνόποτος** legit Lexicō Phavorini.
INSANI Montes, vide **MENOMENI**.
INSANVM, malefica vi appellatum, lacum; in Troglody-
 tis describit ex Iuba Plinius 31. cap. 2.
INSECHI, vide **ISICHI**.
INSVBRES, Plinio, Gallia Cisalpina populi, quos Scudus

& alij Mediolanenses interpretantur. **INSVBRI**
Ἰνσβροί, sunt Ptolemaeo. Stephanus **INSOBARES** *Ἰν-
 σόβαρες*, Padū accolae dicit; quos quoque **INSOBAS**
 vocat. Idem habet **INSOBROS**, Italia populos, eosdem
 putavi. **INSOBARI** *Ἰνσόβαροι*, sunt Polybio, ut Meru-
 la dicit. Ego ubique apud Polybium **ISOMBRI** *Ἰσόμ-
 βροι*, lego. sic quoque Suidas in verbo *Ἰνσόβαροι*. **IN-**
SVBRES pagus Hedunorum, sic enim Liu. 5. de eruptione
 Gallorū in Italiam. Cū agrū Insulriam appellare audi-
 uissent, cognomine Insulribus Hedunū: ibi omē sequentes,
 cōsidere urbem, Mediolanum appellarunt. Hanc Insu-
 briam putat Castillionius olim fuisse, ubi hodie Castum
 Seprij visitur. ad Oronam fluuium, qui Mediolanū irrigat.
INSVBRIA, vide **MEDIOLANVM**.
INSVLA, vide **LVGDVNVM**, **SYRACVSÆ**, & **VITVLI**.
INSVLA Sacra, quam bina Tiberis ostia faciunt, Procop. 1.
 Gothorum. Meza paludosa vocari, scribit Leandro.
ASSIS vocatur in Conciliorum volumine. Vide **LIBA-**
NVS Alma Veneris.
INSVLAM Ignitam, vocat Haymo Halberstattenfis, lo-
 cum in Aegypto: S. Macarij miraculū clarum, cuius me-
 minere Callistus & Triparita historia.
INSVLÆ, vide **AD SEX**.
INTEMELIVM, vide **ALBINIMINIVM**.
INTERAMICI, vide **AVI FLAVIENSIS**.
INTERAMNA *Ἰντεράμνα*, Plinio & Straboni, *Ἰντεράμνα*
 Ptolemaeo, Umbria vrbs, inter Oriculum & Ariminum,
 ad dexterā: (Vibino interpretatur Interannam, Vigne-
 reus in Bibliotheca Historiali. Terni & Terani Citta-
 dinus in schedis ad me Roma missis.) Antonino inter Nar-
 niam & Spoletum est: Apud Plinium in Sexta regione
 ponitur, eosq; **INTERAMNATES** vocat, atq; **NAR-**
TES cognominat, à Nari flumine, nisi fallor, cui adiacet:
NAHARTES habet vetus Inscripitiō. **INTERAMNA**
 alia est via Latina, in Samnio, Licio: ad Lirin fluuium,
 quam coloniam factam docet, prater alios auctores, anti-
 quus lapis. Hos Plinius lib. 3. cap. 5. **INTERAMNA-**
TES SVCCASANOS LIRINATES vocat, ut
 ego lego. etsi alia distinctione (duos ex his populos facienti-
 bus) in vulgatis codicibus proflet. monet me littera s. hoc
 loco prater Plinianum ordinem aliās malè collocari; per-
 suadet me vetustus lapis, qui meminit Interamnatum
 Larinatum. Hanc Interamnā sola hodie vocari, Blon-
 dus; Cittadinus, & Niger auctores sunt, item Scipio Ma-
 zella, apud quem huius diligens descriptio. Ptolemaus
 aliam **INTERAMNIAM** prater has in Praguiniū
 describit, quam hodie (nisi Niger fallat) Teremum vulgus
 nominat. Teramo autem Leandro & Cittadino, In-
 tula Regni Neapolitani quam Pyrrhus Ligorius edidit,
 Thermolo vel Termile nominatur, sed maritimam
 facit. **INTERAMNA** Flaminia, & **INTERAMNA**
 Palaestina Piceni, sic Frontinus de Limitibus M. S. Liber
 Balbi quoque M. S. Interamna Flaminia, & Interamna
 Palaestina Piceni legit. ubi hic Flaminia, alter Flaminia
 habet. Hygenus quoq; hac, **INTERAMNA** Palaestina
 [sine diphibongo] Piceni. Vide **PLISTINA**, & **PE-**
LESTINI. Sed de his Interamnis piaculum mihi esset
 non subiungere Elisi Calenti Oden hanc Sapphicam:
 Trina per campos iacet Interamna,
 Diuidens cines tenui susurro,
 Ut suos tantum sua terra norit
 Jure creatos.
 Interannantes referunt clientes,
 Interannantes legimus colonos,
 Interannites cupimus puellas
 Conficia turba.
 Prima qua Nari fluuiū rigatur,
 Alteram iuxta Liris intumescit,
 Ista Turdinum videt insolentem
 Mœnia propter.
 Sic enim saxis legimus vetustis:
 Si qua vel chartis aliter legantur,
 Ritè non scribi, poteris putare
 Quisquis oberrat.

INTERAMNIA, vide INTERAMNA.
 INTERAMNIENSES, vide IGÆDITANI.
 INTERAMNIVM ἱντερᾶμνιον, Aſturia in Hiſpania vrbs, Ptolemaeo, INTERAMNIVM FLAVIVM, ibidem: idem quod Coguſ Ponſetrada vocat: Fuente Encelada Moraliſ. Hoc apud Antoninum, in itinere à Bracara Aſturicam, annotauit Simlerus mendose legi INTERBRACONIVM FLAVIVM.
 INTERANIEſIA ἱντερᾶνιῆς, Luſitania vrbs. Trallianus. Corruptè, vt puto: pro Interamici, aut Interauſa. Eſt huic auctori familiare hoc ſaum notæ adijcere locorum vocabulũ, quæ vide in EBORA & CONIMBRICA. In tabula antiqua Hiſpania etiam INTERANNIENSES geminato n. nominantur, ne qui miretur ſcripturã ſine M.
 INTERAVENTES, Hiſpania Luſitania populi, apud Plin.
 INTERBROMIVM, Italia locus, Antonino. Inter Corfinium & Adriam.
 INTERCATIA ἱντερκατία, Hiſpania vrbs, Straboni, Polybio, Appiano, Plinio de Viris Illuſtribus, & Antonino. Moraliſ eam conſtituit inter Leonem, Valliſoletum, & Aſtorgum ciuitates, hodie ſic nominatas. INTERCATIENSES ſunt Plinio, in Hiſpania Citeriore. Ptolemaeus habet duas huius nominis vrbes in Hiſpania. vnã in Orniaci: alteram in Vacceis.
 INTERCISA, vrbs Pannoniæ Inferioris eſt; apud Antoninum. Valeria Ripenſi adſcribitur à lib. Notit. Rachizewi Simlero dicitur. Vide LVSSONIVM.
 INTER DVOS LVCOſ, in vrbe Roma locus, Liniuſ 1. μεδωκων δυοῖν ὁποιῶν appellat Halicarnaſſeuſ 2.
 INTERERVINI, Illyrici agens, Appiano.
 INTERNI flauij riuulus, aquas cruoris emiſit. Sic Diaconus 4. Longobard. 2. Aliuſ codex legebat RHENI.
 INTERNVM Mare, vide MARE Mediterraneum.
 INTEROCREA ἱντεροκρέα, Italia vrbs habet Strabo, vicinam Reati. INTEROCRIVM Antonini. Interdocho nũc appellatur, Pand. Collenutio, videtur OCREA Antonini, & Ligorio.
 INTESTINVM Mare, vide MARE Mediterraneum.
 INTI, vide EINTI.
 INTIMELIVM, vide ALBINIMIVM.
 INTVERGI ἱντερῆγγι, Germania populi ſunt apud Ptolemaum: Peucerus in Palatinatu eos conſtituit circa Heydelbergam.
 INVCENſIS Epicoſus, in Africa. Coll. Carthag.
 INVECTVS, flauij nomen qui Fucinum lacum tranſit. Pliniuſ 2. cap. 103.
 INVI Caſtrum, vide CASTRVM Inui.
 INVIA, Pannonia vrbs, apud Antoninum.
 INVS inſ, paluſ parua, Laconica regionis. Pauſanias.
 INVTIVM ἱνυτιον, Vindelicia vrbs, Ptolemaeo. Auentinus vocat Mittenwalde. paguſ eſt cis Alpes in Baſaria.
 INYCTVM ἱνυκτιον, Sicilia opidum, habet Stephanuſ. quod & INYCTOſ ab Herodoto appellari ait. INNICVS forte Heſychij. Vide INYCVS.
 INYCVS ἱνυκωſ, Sicilia vrbs eſt apud Pauſaniam, quam Stephanuſ CAMICOſ aduocatoſ, appellari ait. Tzetza καμικωſ, per 1. legit, & alibi καμωſ per N. vtrobiq; malè, vt ego conijcio. Leander Camerata vocat: & Faſelluſ Longobardo nominat. INNICVS eſt apud Heſychium. & idem INNYCTVM forte eiſdem Stephani erit.
 IO in, id eſt Luna, ciuitas ab Inacho Argiuorum rege condita. Suidas. An eadem cum Iopolis?
 IOANNIPOLIS, vide PARASTLABA.
 IOB Fonſ, in Idumea. quater in anno colorem mutare dicitur: id eſt, puluerulentum, ſanguineum, viridem, & limpidum. Iſidoruſ.
 IOBACH I ἰοβαχί, Marmarica gens, apud Ptolemaum.
 IOBA B, Hebraei eſt ea noui Orbis regio, quã vulgò Pariaſ appellant, auctore Montano, in ſuo Apparatu. Eiſuſ mentio ſit Geneſ. 10. 36. & 1. Paralip. 8.
 IOBANVS lib. Limitum. Italia in Samnio opidum.

IOBARIT A ἰοβαριται, Ptolemaeo Arabia Feliciſ gens.
 IOBVLA ἰοβυλα, Albania vrbs. Ptolemaeuſ.
 IOCVRA ἰοκυρα, Arabia Deſerta opidum, Ptolemaeo. IVGARA interpretibus.
 IOGANA ἰογᾶνα, Taprobana opidum. Ptolemaeuſ.
 IOHANNINORYM Epicoſaliſ loci, meminit Europaſ. lates, & Baſamon, ſub patriarchatu Conſtantinopolitano. An IOANNIPOLIS?
 IOL ἰολ, ἰουᾶπερ, quæ & poſtea CÆSAREA, Ptolemaeo, Plinio, & Pomponio teſtibus. Mauritania Caſarienſis maxima vrbs; quondam Iuba regia. IVLIA Caſarea, in Latinis Ptolemai codicibus vocatur. COL. IOL. CÆSAREA. IVBÆ. REG. habet nũmuſ Claudij. Onc, aut Albora Nigro eſt; Alger Marmolio, & Mercatori. Ioannes Leo ſcribit Alger à Mauriſ Gèzeir appellari, & olim Meſgana dictam, ab eius conditore ex Meſgana familia. Gezeir de beni Moſgana Marmolio. ſed hoc de inſula, quã Ptolemaeuſ habet. vrbs autem ipſam quã Ptolemaeuſ IOL CÆSAREAM vocat, Tiguident eidem Marmolio eſt.
 IOLAENSES, vide ILIENSES, & DIAGEBRES.
 IOLAI, vide SARDINIA.
 IOLAI Lucuſ, propè Thebaſ Bæoticas. Arrianuſ 1.
 IOLCIACVS, vide PELASGICVS.
 IOLCITIS, vide EST IOTIS.
 IOLCVS Moſaſidis vrbs, Athenæo 11. An alia à Theſſalica, videndum. vide IAOLCVS.
 IOLIDA, locum India habet Mala, vltra Gangem. Eſt quĩ legit COLIDA per C. in prima. Vide COLIDIS.
 IOLVM ἰολον, Perrhabia mons. Stephanuſ.
 IOLYSIT A ἰολυσιται, Arabia Feliciſ gens. apud Ptolemaeuſ.
 IOMANES, vide HINAMANES, & DIAMVNA.
 IOMNIVM ἰομων, Mauritania Caſarienſis opidum. Ptolemaeuſ. LOMNIVM Antonini.
 ION in, Græcia fluiui, qui ſe in Peneum amnem effundit. Strabo. Ethiopia Interioriſ mons. Ptolemaeuſ.
 IONACA ἰονακα, Perſidiſ ciuitas, apud Ptolemaeuſ.
 IONÆ Portuſ, & PROTEI Columna, loca videantur inter Siciliam, & Peloponneſum, D. Hieronymo aduerſuſ Ruſinum. Hunc ſecuri hominiſ curſum, illum fugientium, & turbatorum hominum. Vide PROTEI.
 IONAN ἰοναν, Paſtinaluſ locus. Ioſue 15. IETHAM legit D. Hieronymuſ.
 IONDA ἰονδα, Aſia opidum, circa Epheſum. Diodoruſ 14.
 IONE, vide ANTIOCHIA, & GAZA.
 IONES habitauere in Aegypto, infra Bubatiſ, ad mare propemodum, Herodoti Euterpe. Vide IONIDES, & ATHENÆ.
 IONIA ἰονία, Aſia Minoris regio, Straboni, & Ptolemaeo. PANIONIA eadem vocatur, Plinio auctore. IAVAN Hebraei eſt, Montani iudicio. Sarchania à Luſonico vocari, annotauit Leunclauiuſ. Alex. Sarduſ ſcribit eam à Turciſ Quilcon appellari. Ionia duodecim ciuitates attribuit & nominat Aelianuſ Variar. 8. cap. 5. Libaniuſ verd in Demoſtheniſ vita, viginti. De Ionia multuſ Pauſanias in Achaiciſ. Vide ATHENÆ, SICYON, ATTICA, ACHAEA, MILETVS, & SALAMIS.
 IONICA, Italia regio, apud Solinuſ & Martianuſ; ab Ione Naulochiſ filia, (Aulochi alij, & Autocli legunt) An ad Ionium Mare? immd, ſi rectè anguror. atq; circa Crotonem, ab Ionum ſine Achaorũ ibidem (ab expugnato Ilio) adaentum fixamq; ſedem: vt habet Strabo 6. Vide IAS.
 IONID A ἰωνίδα, Attica municipiũ, Aegeidiſ tribuſ. Steph.
 IONIDES ἰωνιδῆς, inſula ſunt, Dionyſio Aſio: inter quaſ Samuſ, Caunum, & Chion numerat. IONIE haſuſ teri interpreti ſunt. Fortè eadem cum ij quaſ Diodoruſ FORTVNATAS vocat. IONIDES populoſ, quĩ Europam incolũt, habet Herodotuſ 7. Ex Europa ſe tranſuſſiſſe in Cariam maritimam Aſia, ſcribit Halicarnaſſeuſ 4. Athenienſeſ ſic vocari puto. Item Italia partem, de qua, in IONIA.
 IONIVM Mare, etiam CHRONIVM, & RHEÆ Sini vocari apud auctoreſ, ſcribit Iſaciuſ in Lycophroneſ.

IONOMYMA sunt cum **HADRIATICO**. **IONIVM** Pontum, vocat Herodotus 7. & **IONIVM** Mare, Am-
 mianus 22. **Aegæi** maris partem qua inter Thraciam est
 & **Peneum** fluvium, atque ulterius, ut puto, ab Ionibus
 hanc partem accolentibus. **IONIVM** Mare, id quod à
Gaza **Aegypti** vsq; est, nonnullis vocari, scribit Eustathius.
 à **Gaza** vrbe nempe qua Io quoque appellatur. **PALÆ-**
STINORVM mare nominatur hoc, **Exod.** 23. Vide
HADRIATICVS.

ION OCH, vide **IANOË**.

IONOPOLIS ἰωνοπόλις, Paphlagonia vrbs. In Authentici-
 cis, & apud Porphyrogenetam, vide **ABONITEICHOS**.

IONTII ἰωντοί, Africa Propria gens, apud Ptolemaum.

IOPETORVM ἰοπτῶν, meminit Goltzi Thesaurus, ex
 Titi nūmo. An à Iope Thessalia, cuius Stephanus meminit?

IOPE, vide **NOPHACH**.

IOFILIA villa. In S. Lamberti vita. Pagus ad Mosam est,
 haud procul à Leodio. Iupile hodie.

IOPI ἰοπί, Stephano est Laconica regiuncula: ex Hero-
 diano, ut addit, sed alio ut videtur, quam qui aliquot Ca-
 sarum vitas descripsit.

IOPOLIS ἰοπόλις, in Silpio monte, quam Orontes fluvius
 alluit. Cedrenus. ἰοπόλις est Eustathio, qui eam iuxta An-
 tiochiam describit. **IOPOLIS** circa Galatiam, meminit
 Metaphrastes in vita S. Theodori Archimandrite.

IOPE ἰοπῆ, Ptolemao Palestina vrbs, & portus. Italia
 hodie Iaffo & Zaffo nominatur. Niger tradit à barbaris
 Arsuso dici. **IOPENSE** mare habet hinc Iosep. Antiq. 13.

JORDANIS, Palestina fluvius; vocatur **IARDANIS**
 ἰαρδάνης, apud Pausaniam in Eliacis. Plinius 5. cap. 15.
 & Iosephus 3. cap. 18. Belli Iudaici hunc optimè descri-
 bunt. Adde Hegeſippum 4. cap. 26. item And. Masium ad
 1. Iosue. Habet & Lucania Iordanem suum. sic Cassio-
 dorus, Variar. 8. ad finem.

JORDANI Minoris, cuius ἰορδάνη, in Tribu Danis, me-
 minit Suidas, in Hieroboam. **JORDANEM** Minorem
 habet quoque Iosephus belli Ind. 1. circa Semechonitidem
 lacum. & 4. cap. 1. item 5. Antiq. cap. 2. ubi eius fon-
 tes circa Libanum videtur describere. Item 8. Antiq. 3. ubi
 Dan urbem ad huius fontem habet. Quantum ex his di-
 ctis conicere possum, partem eam Iordanis intelligo que
 ab eius fontibus est ad vsq; Semechonitidem lacum. Alium
 fluuiolum sic dictum habet Laikstenij Palestina tabula, de
 quo ipsa viderit. fidem enim meam non interpono. Vide
ORONTES.

JORDANI Vicus, in Palestina; ubi Samaria regio incipit.
 Egeſippus 3. cap. 6.

JORDI ἰορδοί, Scythia intra Imaum populi, apud Pto-
 lemaum. Pro quibus substituere interpretes PANIARDI,
 Iordeam regionem India, habet Aristoteles in epistola
 (ficta ut puto) ad Alexandrum.

JORI, vide **JORVM**.

JORVM ἰορῶν, Iotorum in Macedonia vrbs. Ptolemaus.

JOS ἰοῦ, Marii Aegæi insula, circa Theram. Straboni: que
 & **PHOENICE**, Plinio & Stephano testib. Homeri se-
 pulcro veneranda. Palma Nigro, Nio Sophiano est. Hac
JOS est quoque apud Ptolemaum; pro quo Latini codices
 omnes (excipio Nouiomagum.) **CHIVS** malè legunt.
 HIOS fortè Antonini est.

JOSCI, vide **VIBISCI**, & **BITVRIGES**.

JOSEDVM, Casari Gallia opidum est, ad Sequanā fluvium.
METIOSEDVM legitur apud Ful. Vrsinum. **GLOS-**
SEDVM etiam in nonnullis codicibus. Simlerus putat
MEDETVM, **MECLETVM**, & **METHETHVM**,
 vacillante lectione apud Antoninum esse. Iosedum, Mar-
 liano Corbeil est. Hoc **CORBOLIVM** nominatur in
 vita S. Petri Tarentasij.

JOSINIANA, Africa ciuitas, in concilio Carthaginensi,
 sub D. Cypriano habito. Vide **DIONYSIANA**.

JOTABIS, insula sinus Arabici: ab Aila vrbe non minus
 stadiis mille distans. Procopius 1. Persicorum.

JOTÆ ἰοται, apud Ptolemaum, **ASIoTÆ** apud inter-
 pretes: Scythia intra Imaum populi.

JOTALINVM ἰοτάλινον, vinum est apud Athenæum, in
 Sicilia. an à loco sic dictum, videant eruditiores. Suave &
 robustum vocat.

JOTAPA, vide **JOTAPE**.

JOTAPATA ἰοτάπατα, Syria vrbs, apud Stephanum, ex
 Iosepho 2. & 3. belli Iud. cui Galilæa est. Huius meminit
 quoque Egeſippus. Syrin vocat eam recentiori nomine
 Breitenbachius.

JOTAPE ἰοτάμη, Cilicie opidum Ptolemao. quod Lom-
 bardo Nigro.

JOTHE, Iosue 15. Palestina locus. **IETTA** ἰεττά, legunt
 70. interpretes.

IOAVIVM, vide **IOVIACVM**.

IOVANENSIS, & **IOVENSIS** loci Dalmatia, me-
 minit lib. Noit.

IOVETANVM Stannum, à loco, ut videtur, habet Plinius
 34. cap. 17.

IOVIA, vide **LOVIA**.

IOVIACVM, Norici opidum, Antonino, inter Ouilabin
 & Boloderum. **IOAVIVM** vocat alio in loco. Forè
 Balthsburg/ut ait Lazius. **IOVANENSIS** huic fortè
 corruptè in Gratiani Decretis.

IOVIS ἰδὸς ἰέγον, **PANVM**, Lydia vrbs, Ptolemao. **IO-**
VIS FONS, in Dodone; qui Meridie semper deficit, que
 de causa **ANAPAVOMENOS** vocari, scribit Plinius
 lib. 2. cap. 103. Idem eiusdem nature fontem describit in
 agro Comensi, qui hactenus Plinianus Fons dicitur, ut
 refert Io. Maria, ad lib. 4. Epistolæ. Plinij. **IOVIS** **AM-**
MONIS Fons, Idem, ibidem. **IOVIS** **DITIS**

Templum, iuxta Sinopen urbem Paphlagonie. Tacitus 4.
 Histor. **IOVIS** **LVCVM**, mutato nomine **ALTIN**
 ἄλτις antiquitus vocabant. Pausanias in Eliacis. **IOVIS**
INDIGETIS Lucus, describitur à Plinio, in Latio: inter
 Ardeam & Antium, sed addit, quondam fuisse. **APHRO-**
DISIVM sue **VENERIS** Fanū describit Strabo lib. 5.

prope Ardeam Rutilorum. Hac esse synonyma, Blondus
 credit. **IOVIS** **MONS**, Ptolemao in Africa Propria.
 In Phœnicia quoque, lib. Noit. **IOVIS** **MONS**, in
 Hispania Tarraconensi, Pomponio est. Ab Ep. Gerundenſi

Monte Iudaico nominatur. Olinarius eum Monjui
 vocat. Idē facit Varrerius, sed hic docet ex ipsius Pomponij
 lectione, duos huius nominis esse hoc tractu mōtes; quorum
 alterum hodie Monjui, alterum Monte Iudaico no-
 minant. Quem Monjui vocant, Nauagierus iuxta Bar-
 celonam locat. Alterum dicit Varrerius iuxta Emporias
 esse. **IOVIS** **PROMONTORIUM**, in Taprobana
 insula, Ptolemao. **IOVIS** **SALINARVM**, vide

SALINARVM locus. **IOVIS** **SERVATORIS**,
 οὐτῆρ, Portus. Ptolemao: ad Argolicum sinum. **IO-**
VIS **STHENII** Ara, locus Peloponnesi, circa Troe-
 zenem: qui postea **THESEI** Petra dicta. Pausanias.

Vide **COLORÆA**. **IOVIS** Templum, aut opidum,
 Liuius 44. circa Baphyri fluminis ostium, in Macedonia.
IOVIS Templum, quem Nicaum vocant, circa
 Epirum videtur: ex Liuij 43. **IOVIS** **VICI-**

LINI Templum, in agro Cossano. Liuius 24. **IO-**
VIS **VILLA**, in Capraia, apud Suetonium, de quo vide
 Lipsium, ad Tacitum. **IOVIS** **VRII** Fanum, ἰερόν τῷ
 ἰδὸς τῷ ἰπῆ, Arriano ad Bosporum Thracium, in Asia de-
 scribitur. Hodie arx est quæ Græci Ieron appellant, testis
 Pet. Gyllius, in suo Bosporo. Idem videtur cum **CHRY-**
SOPOLI, de quo vide suo loco. Vide **DIANÆ** Fanum.

IOVISVRA, vrbs in Norico, apud Antoninum. **LOVI-**
SVRA legit alius codex.

IOXIDES, in Caria populi. Plutarchus in Theseo.

IPA ἰπα, vrbs à Roboamo edificata: Ioseph. Antiq. 8. cap. 3.

IPAGRVM, vide **PAGRVM**.

IPANA ἰπανα, vrbs iuxta Carthaginem. Stephanus, ex
 primo Polybij, ut ait. **HIPPANA** ἱππανα, autem ibidem
 lego, sed in Sicilia, Carthaginensium imperij tamen.

IPASTVRGI, opidum Hispania, quod **TRIUMPHALIS**
 appellatur. Plinius lib. 3. cap. 1.

IPHIAS ἱφιάς, gens Acamanidū tribus. Heſychius.

IPHIA

IPHISTIA *Ἰφιστία*, Arbeniensium gens, apud Hesychium.
IPNEA, vide **IPNOS**.
IPNOS *Ἰπνος*, Locorum Ozolorum vrbs: quæ **IPNEA** aliquibus. Stephanus: ex Thucydide 3.
IPNVS *Ἰπνός*, Sami regicula: legitur & **IPNVSIA**. Steph.
IPORCENSIS municipij, in Hispania, meminit ex antiquo lapide, Morali. In Bæturia Turdolorum describitur, & nouo nomine Constantia vocat.
IPORVS, vide **HIPPARIS**.
IPPA *Ἰππα*, Mauritania Casariensis opidum. Ptolemaus. Cum afflatu in prima legitur interpretes.
IPPARIS, vide **HIPPARIS**.
IPPASINI Illyrica gens, apud Appianum.
IPPOLEVM *Ἰππολέον*, promontorium, in quo Cereris delubrum: inter Hypanim & Borysthenem flumina. Herodotus. **HIPPOLAI** *Ἰππολαί*, promontorium vocat Dion Prusæ, in Borysthenica oratione. In Scythia Europa est.
IPPOMENSIUM Curiales, Quintium & Felicem, habet Symmachus, lib. 9. epistola 48. Corrupte forte, pro Hippomenisium.
IPSA, vide **IPSVS**.
IPSANDA, (vi legit Pintianus apud Plinium 6. cap. 27.) locus maritimus Persiæ, ad Sinum Persicum. Excusa exemplaria huius Ipsanda loco, **PSEVDOPORTICVS** legunt. Venetus meus codex **INSANDA** habet.
IPSICVRI *Ἰψικυροί*, Liguria populi, Stephano, quos quoque **ARBAZANOS** *Ἀρβαζανοί*, dicit tractat. *Ἀρβαζανοί*, per E, alio in loco scribit.
IPSVS *Ἰψύς*, locus Phrygiæ: Appiano in Syriacis. **IPSA** est in concilio Chalcedonenſi locus episcopalis. Vide **HYPVS**.
IRA, vide **IRE**.
IRALA, vide **IDARA**.
IRAMINE, Italia Transpadana vrbs: quæ interijt. Plinius.
IRAN, vide **HIRAN**.
IRASA, & **IRASSA**, vide **HIRASA**.
IRATH *Ἰράθ*, Ptolemao Casariensis Mauritania opidum.
IRCTA *Ἰρκτη*, locus maritimus Sicilia inter Panormum & Erycem. Polybius 1.
IRE *Ἰρε*, Lesbii vrbs, & *Ἰρε*. Item Messenia vrbs, & mons: Eustathio in Homerum. Idem forte cum **EIRA**. vide **ABEA**.
IRECOS, Hispania vrbs, Herculi grata, iuxta Hypsam fluium. Vrb. Sequester. Vide **HYPSA**.
IRENÆVM, Bithynia locus, e regione Solthenij, in faucibus maris. Metaphrastes in S. Marcelli vita dicit postea **ACOMETVM** *Ἀκομήτιον*, vocatum, id est, non dormientium. Huius meminit etiam Euiagrus 5. cap. 6. **ACOMETENSE** Monasterium vocatur in Codice 1. Tir. 1. b. 10.
IRENE, vide **CALAVRIA**.
IRENOPSIS *Ἰρενόπις*, Cilicia vrbs. Ptolemaus. Cilicia II. est in Concilijs. Vide **BERRHOEA**, & **NERONIAS**.
IRENSIS Episcopi, in Africa, meminit. Vlt. Vicens.
IREZIA *Ἰρζία*, & **AGELASTOS** *Ἀγελαστος*, duæ rupes prope urbem Eleusinem. Suidas, in *Ἐλευσίνιος*.
IRESIÆ, Gracia vrbs, in Thessalia: Lirio 32. Vide **EIRESIÆ**.
IRESIDÆ, vide **EIRESIDÆ**.
IRETRIAS, vide **MELANEIS**.
IRIA, fluius Italia, est apud Iornandem & Diaconum; quod Dertonam altit. apud quem Maiorianum fimp. occisum ferunt. Georg. Merula in sua Montis Ferrari descriptione, ait eum hoc sæculo Scriuiam dici. sed **HIRIA**, cui afflatu lego apud ipsum Diaconum. **IRIA**, Plinio & Antonino. **EIRTA** *Ἰέρτα*, Ptolemao est. Lombardia Cispadana opidum, quod Leander Vogera nominat. Gaud. Merula, Vicheria; quasi vicum Iria, appellat. **TRIRA** dicit Plinio, (corrupte scio) scribit Villanouanus, in sua Ptolemao.
IRIA FLAVIA *Ἰρία φλαυία*, Ptolemao Hispania Tarraconensis vrbs. Padron Clusio est, alius S. Maria in finibus terræ. Padron quoque Morali est, nisi alio in loco

eandem Fuente ençalada vocat. Item quasi sui oblitus, dicit Fuente ençalada **FLAVIVM INTERAMNIVM** esse. Iriam Flauiam ab Antonino **PRIA** dicit vult Simlerus.
IRINE, vide **CALAVRIA**.
IRINVS *Ἰρίν*, Sinus, ad ostia Indi flu. Arrianus in Periplo.
IRIS *Ἰρίς*, Ptolemao Cappadocia fluius, qui antea **ERIDIVS** *Ἐρίδης*, Eustathio teste. Cafalmach mihi videtur. Nigro Lirio dicitur. **IRIS** etiam pars insule Britannica, cuius incole vi Scythia nonnulli, carnibus vescuntur humanis, vi refert Diodorus 5. Credo Hiberniam eum hac voce designare, nam & huic insule hanc antropophagiam adscribit Strabo, neque hoc nomen admodum dissimum ab hodierna voce est, quæ eam Irland, (quasi dicat, Iris terra) nominant.
IRITÆ, vide **ZERITÆ**.
IROS *Ἰρος*, Licophroni, & Stephano Thessalia vrbs. Parthebica quoque, & Trachinie, eidem. Hermolao quoque in Lesbo est, & in Maliensi agro. Vide **IRVS**.
IRPIANENSIS Episcopus, in Africa. Vlt. Vicens.
IRPINI, vide **HIRPINI**.
IRPINVM, vide **HIRPINVM**.
IRRHESIA, Aegæi maris insula: apud Plinium.
IRVS *Ἰρος*, India mons, circa Indi fluminis Ostium. In Gedrosia, Arrhiano. Vide **IROS**.
ISIS, Persica vrbs: & fluius: Stephano, & Herodoto in Clia. Effluit in Euphratem.
ISA *Ἰσα*, vrbs: Phaurini Lexicon.
ISABOS, vide **ISAMVS**.
ISACA *Ἰσάκη*, Albionis insula fluius Dumniorum, Ptolemao, in partibus Australioribus: Ex, forte hodie. **ISCA** putat melius legi, Camdenus. Ego **ISCA** pro flumine, aut **ISACA** pro vrbe scribendum reor, vi homonymon sit & vrbs & fluminis. hoc enim sapius reperire est apud veteres. Vide **ISCA**.
ISADENI, Hunnica natio, Procopio 1. Persicorum.
ISADICORVM, vide **EISADICORVM**.
ISAELENSES, videntur Mauritanie populi, apud Ammianum.
ISAGVRVS *Ἰσαγυρος*, India intra Gangem opidum: Ptolemao. **ITHAGVRVS** interpretibus.
ISALÆVS *Ἰσάλακος*, Lusitania vrbs; Ptolemao, **SALÆVS** habent Latini codices.
ISAMNIVM *Ἰσαμνίον*, Hibernie promontorium, Ptolemao. Hoc **Portmuck** vocatur à Mercatore. S. Johans fide reland; à G. Camdeno.
ISAMVS *Ἰσαμύς*, Straboni 11. fluij nomen in India videtur. Collis Asia Minoris, inter Argæum montem & Nicomediam vsquam. Cedrenus, & Zonaras. **ISABOS** est apud Caropalatem.
ISANA *Ἰσάνα*, Palestina Villa, Iosepho Antiq. 3. & 14.
ISANAVANTIA, vide **BENNAVENTA**.
ISANNAYARIA, legit apud Antoninum, Camdenus; & **Donistatofz** interpretatur. In Britania insula. Alij Antonini codices **ISANNAVANTIA** legunt. vide **BENNAVENTA**.
ISANGRIMI, vide **BLOETINI**.
ISANVS, vide **ICANVS**.
ISAPIS *Ἰσαπὶς*, Flaminia fluius Straboni. Fortè **SAPIS** Plinio est. Sautio Leandro, Volaterrano, & Fabricio. Circæ Ariminum est.
ISAR *Ἰσαρ*, Gallia Narbonensis fluius, apud Ptolemaum.
ISARA Ciceroni & Straboni est. Ex hodie **Y Gère** dicitur, teste Poldo Albenate. Est etiam Vindelicia fluius, apud Strabonem, qui hactenus nomen retinet. Aliter tamen sentit non contemnendus (hoc tractu) M. Velferius.
ISARA, Gallia Belgica fluius in Sanctorum vrbis celebris. Hodie Oyle puto. vide **ISAR**.
ISARCI, Alpina gentes Plinio, ab Augusto Imp. deuictæ.
HISARCI legit Castilionius, cui hodie Marso municipium, aut aliud vicinum Arcifate. Schudus putat **MSAVCI** legendum. & addit hodie esse **Maforetthal**. Iam Pincius in suo de Origine Triderini vrbs libro, locum describit in vertice Pyrenæi Germanie montis, quem vulgo **Aysocho** nominant, ab **ISARCO** vi ipse existimat.
ISARGES, Plinio 5. cap. 2. aliquot codicibus, Mauritania fluius.

ISARI, India gens quadam: apud Plinium.

ISATICHÆ Ἰσατικά, Carmania deserta gens: apud Ptol.

ISAVRIA Isauria vrbs: quæ CLAVDIOPOLIS dicta fuit à Claudio Cæsare habet Ammianus, libro 14. Ἰσαυρία, legit Ptolemaeus. ISAVRVS habet Florus. Ἰσαυρίας vrbes duas, in Isauria regione habet Strabo, quarum unam EVERCEN Ἐβερκεν nominari dicit. ISAVRIOPOLIS est in Concilio Chalcedonensi. Isauropolim Isauria urbem episcopalem habet quoque Photius. vide CAPPADOCIA, & EVERCES.

ISAVRIOPOLIS, vide ISAVRIA.

ISAVRITIS, vide CAPPADOCIA.

ISAVRVS, olim sic dictus fuit Piceni fluvius, quem hodie Foglia vocant, testibus Blondo, & Leandro. PISAVRVS quoque à Vibio, & Siculo Flacco, dicitur. Plinio quoque PISAVRVM est flumen, & vrbs: quæ hodie dicitur Pefaro. Vide ISAVRIA.

ISBOSIOΣ, Isauria vrbs: Stephano.

ISBVRVS Ἰσβύριος, Sicilia fluvius Ptolemaeo. Mayhafoli interpretatur eum Fazellus. Garbe Leandro vocatur, sed male habet, Ibrucus.

ISCA Ἰσκα, Dumnoniorum vrbs, in Albione insula, Ptolemaeo. Excestre Anglice, Caerfapth olim Britannicè, ut Hunfredus Lhuydus dicit. EXONTA recentioribus Latinis. Hanc olim AVGVSTAM appellatam addit Alexander Neuyllius. ISCADVM & SCADVM NVNNIORVM legit mendose Antoninus. pro ISCA Dumnoniorum. Vide ISACA.

ISCADIA, vide HISCADIA.

ISCALMVS, vide HEDISCVM.

ISCCELEGA AVGVSTI, est Anglia vrbs apud Antoninum. Simleri emendatio est ISCALEQ. II. AVGVSTA: quæ duo sunt loca, apud Ptolemaum: paululum ab invicem distantia. Camdenus pro vno loco habet, & vrbe quæ hodie Caer Leon nominatur.

ISCHALIS Ἰσχάλης, Ptolemaeo Albionis insula vrbs, in Belgis, Ilcestre nunc, Lhuydo teste: Lucle cestre, Camdeno.

ISCHARIOΤΗ, loci nomen putat Isidorus. unde Judæ cognominatus.

ISCHERE Ἰσχηρ, Libya Interioris vrbs: Ptolemaeo.

ISCHOPOLIS Ἰσχοπόλις, Ponti Cappadocici opidum: Ptolemaeo, & Straboni.

ISCIA, vide OENOTRIDES.

ISCINA Ἰσκηνα, Africa propria vrbs: Ptolemaeo, & Antonino.

ISCONIENSES, vide HISCONIENSES.

ISDICA Ἰσδικία, Thracie opidum. Procop. 4. Aedificiorum.

ISERPVS Ἰσέρπος, Scythica gens: Stephano, ex Hecateo.

ISGI, siue IZGI, Indica gens: apud Plinium.

ISGIPERA Ἰσγίπερα, apud Procop. 4. Aedific. est Thracie opidum.

ISIACORVM Portus, Ponti Euxini, circa Duciam: apud Arrianum, in Periplo.

ISIAS, Brutiorum in Italia urbem habet Fragmentum Diodori 37.

ISICHI, Asia populi, circa Armeniam Maiorem videntur, apud Tacitum, 13. Annal. INSECHI alia lectio.

ISIDIS Ἰσίδις, insulae vrbs: Ptolemaeo & Agatharchides est in Sinu Arabico. ISIDIS Portus apud Plinium appellatur. & ISIDIS Templum Straboni, ut Villanovanus placet. Palcoa Belleforestio videtur. ISIDI Sacram insulam habet Plinius in Nilo, circa Copton urbem.

ISIDIS Portum habet idem, apud Trogodytas. diversa ab insula Ptolemai, ne cum Villanovano sentiam.

ISIDIS Templum, in monte Aethiopia, ad sinum Arabicum: est Straboni aliud etiam ab insula, ut mihi contra Villanovanum videtur. ISIDIS opidum in Delta Aegypti, apud Plinium. & fortè ISITHEA in Oraculis Sibyllinis, fol. 204. Est quoque ISIDIS regio quædam iuxta, in Aethiopia sub Aegypto, ut refert Strabo.

ISIDIS fons alicubi est circa Aethiopiam, ut palam est

ex Antigonæ Mirabilibus. ISIDIS BACCA, vide SOSTHENIVM.

ISIGVS, vide ESIGVS.

IMON, vide BETHSIMOTH.

ISINDORVM Pamphilia provincia, meminit Synodus V. Constantinopolis. ISIODORVM puto, in Concilio Epbesino III.

ISINDVS Ἰσινδός, vel ISINDA Stephano Ionia vrbs. ISIONDA est in Fragmento Polybii.

ISINISCA, Antonino in Vindelicia est. Item Simlerum vocat. pagum Bavaria Inferioris, ad Isaram fluvium. Ilin interpretatur Al. Velferus, ad fluvium cognominem, qui ISINISCVS eidem Antonino.

ISINISCVS, vide ISINISCA.

ISIODORVM, Urbis Turonica pagus. Gregorio Turonensi 6. Vide ISINDORVM.

ISIS Ἰσις, Colchidis fluvius navigabilis. Arrianus in Periplo.

ISITHEA, vide ISIDIS.

ISIMION, Aegypti Superioris vrbs, apud Stephanum, & Antoninum. Aethiopia promontorium Ptolemaeo, ad Arabicum Sinum. Vide VSVI.

ISLA, ARNAPA, LADA, & AVR A, Frisia regionis flumina, in S. Ludgeri vita, qui fortè hodie Iffel, Horn-diep, Roer, & Iada.

ISMAEDA Ἰσμαδα, Arabia regio: apud Stephanum.

ISMAELITÆ, vide SARACENI.

ISMARA Ἰσμάρα, Armenia Minoris vrbs, iuxta Euphratem: Ptolemaeo. S. litteram ei prapponunt interpretes. Thracia quoque vrbs, Servio.

ISMARVS Ἰσμάριος, Virgilio & Servio Thracia mons. AMPELOS olim dictum scribit Niger. Ismari incolae ab Homero CICONAS Ἰσκιόνας, appellari, tradit Stephanus: sed urbem Ismarum vocat, ut Plinius. quàm Eustathius prope Myronem describit. Est & palus Ismarum, apud eundem & Herodotum, in Polymnia. Cicones ab Hebrum fluvium statuit Mela. Vide MARONEA.

ISMENE Ἰσμήνη, Boetiae vicus: Stephano. ab Aeliano 12. Variat. cap. 57. vrbs vocatur ISMENVS, circa Dirceum fontem: ISMENIORVM Ἰσμενίων, meminit in suo Thesaurο Goltzius, ab hac vrbe.

ISMENVΣ Ἰσμενίος, Ptolemaeo, Stephano, & Sophocli in Antigona: Thebas urbem alluens. Boetiae fluvius. Hic antea ASTERIVS Ἀστέριος, & CADMI PES Κάδμου πέδις, dictus fuit, ut tradit Auctor de Fluminibus. LADON Ἰσμενίου, quondam vocatus fuit, Pausania teste: sed ISMENIVM Ἰσμενίον, eum nominat. CNOPIVM Κνωπός, quoque appellari, à Nicandro & Strabone observavit. ISMENIVS Ἰσμενίος, mons in Boetia, apud Pausaniam. Vide ISMENE.

ISMVC, Africa opidum: distans à Zama viginti mill. pass. Huius ager nihil venenati ferre potest, ut tradit Varronius. 8. cap. 3.

ISOMANTVS, vide HOPLIAS.

ISOMBRI, vide INSVBRES.

ISONDA Ἰσόνδα, Sarmatiae Asiatica gens. Ptolemaeo.

ISONOE Ἰσωνόη, Ptolemaeo Assyria opidum.

ISONIIVS, locus in finibus Italia videtur in Castiodori chronico: ubi rex Odoacer fugatus fuit à Theodorico rege. Natifonem fluvium puto, qui adhuc hodie Lifontionominatur. In Venetijs.

ISORIA Ἰσωρία, Euoria in Epiro pagus: Sozomeno 7. cap. 25. ISORIA Diana sanum, in Laconica, circa Pitaneum: Polyeno 2.

ISPA Ἰσπα, Armenia Minoris vrbs. Ptolemaeo.

ISPALENSES, populos habet Plinius, in Hispania Tarraconensi. SPALENSES, alij codices.

ISPALIS, vide HISPALIS.

ISPALVCA, vide ASPARLVCA.

ISPANIA, vide HISPANIA.

ISPELLVM, vide HISPELLVM.

ISPINVM Ἰσπινόν, Carthaganorum in Hispania opidum: Ptolemaeo.

ISPOLVM, vide HISPALIS.

ISPORIS, vide OESPORIS.

ISRAELITÆ, vide IVDÆI.

ISSA Ἰσσα, Lesbii Insula vrbs; quæ HIMERΑ Ἰμερα, & PELASGIA πελαγία, quoque dicitur, Stephanus. Est & ISSA, Liniū, Polybio, Mela & Ptolemaeo insula, & vrbs, in Mari Illyrico. Sic & Straboni quoque dicitur. eius autem Epitoma IASSA Ἰασσα, legitur. Videntur ISSAEI Plinio: & HISSA Caesaris, quam à sua amicitia ab Octauiō scribit auersam. Hæc Lissa Sophiano nominatur. ESSIOS videtur appellari ab Appiano in Illyricis, nisi Latinus codex fallat. Græcum eius exemplar mihi hæcenus nō vidisse contigit. ISSA quoque opidum in Illyrico est, Liniō 39. vnde ISSENSIS eidem 45. Idem libro 31. habet ISSÆOS populos quoque, nescio cuius loci. ISSA quoque insula est, vndique stagnis cincta, ab Aboriginibus olim habitata. proximè Marruuiō. 40. stadiis à Septem Aquis. Videndum an ad Fucinū lacum. In Italia. Halicarnassensium. Vide LESBVS.

ISSAEI, vide ISSA.

ISSATIS, Parthorum vrbs, opposita quondā Medi. Plinius.

ISSEDON SCYTHICA Ἰσσηδὼν σκυθική, Scythia extra Imaum vrbs, Ptolemaeo. ESSEDON ἑσσηδὼν Stephano est. Succurrit hodie, si Caisardo creditur. Hæc sola ferè toti orbi terrarum Rhabarbarum suppeditat. Est & alia ISSEDON SERICA, apud eundem Ptolemaeum in Serica regione. Vide ESSEDONES.

ISSENSIS, vide ISSA.

ISSI, Sarmatiae Asiticae populi: Plinio.

ISSIDI, vide ESSEDONES.

ISSINA, vide ESSINA.

ISSORIVM Ἰσσηριον, Laconica mons. Stephanus, & Plutarchus in Agesilao.

ISSVS Ἰσς, Ptolemaeo Ciliciae vrbs, quam Stephanus & Eustathius NICOPOLIM νικηπόλιν appellatam scribunt: Aiazso hodie: Nigroteste. Et SINVS ISSICVS inde dictus, à Plinio. nunc Golfo de Aiazso, vel, vt Ramusius habet, Giazza, vocatur. Hic Sinus, vt Eustathius tradit, SIDONIVS quoque, & PAMPHILIVS appellatus fuit, ab oppido & regione adiacente. Marcellinus lib. 22. scribit ISSIACVM Mare, quæ Aegyptus à Syria & Asia seiungitur, PARTHENIVM à nonnullis nominari. ISSVS, & NICOPOLIS, diuersa sunt opida, Ptolemaeo in Cilicia. Vide GERVSIA.

ISTEON Ἰσσηον, Cytherorum vrbs est Thucydidi Scholiasti. Maritimam in Laconica puto, sub Cytherorum insulanorum imperio.

ISTER Ἰστρος, hic apud antiquissimos auctores Istriae fluius est. Alius ab Istro Germania, vt Diodorus, & quoque Pomponius adfirmant. additq; hic eum ex aduerso Padi ostio, in mare effluere. idq; ratione horum duorum fluminum aluei, dulce existere, fluius fabulosus, etiam Plinio teste, libro 3. cap. 18. Non desunt tamē, (inter quos D. Marinius) qui hunc eundem esse cum Plinij Nauportopotant. & hodie Quieto dici, Sed & hoc falsum. (Hæc fabulas sequutus Diaconus 2. Longobard. meminit quoq; huius Istri: & addit eum olim ampliorem fuisse, quam nunc sit) Sozomenus, Zosimus, & Callistus ACYLIN Ἀκυλιν vocant. AQUILVM & AQUILAM ex eo fecere horum interpretes. Inferior pars Danubij quoque ISTER nominatur. ISTER apud Lycophronem est Thessaliae fluius, nisi fallat Canterus adeundem. vide ACYLVS, DANUBIVS, ISTROPOLIS, & NAVPORTVS.

ISTHARVONES Plinij, & BVSACTERI Parui, Βυσσάκτες Ptolemai: Gemma Frisio Westfalen est.

ISTHMIA, loci nomen, Liniō 31: hæc Zelassum, id Isthmiae supra Demetriadem promontorium est peropportune obiectum. In ipsa, aut circa Euboeam videtur.

ISTHMVS Ἰσθμὸς, Thraciae est, & ISTHMVS Peloponnesi, verumque Hexameli hodie dici, credit Volaterranus, & Niger. Hexamilion voce castrensi, hodie veramq; vocari; & olim à Strabone DIOLCOS, tradit Hermolaus. ISTHMVM Aegypti, qui est inter Pelusium ad Mediterraneum mare, & intimum sinum Marii Rubri,

ETAM vocari apud Moysen, docet Goropius, in sua Hispania. Pars Sur deserti est. ETHAN aliqui scribunt. Hunc CCC. stadior. facit Plutarchus in Antonio. ARABIAE Dorsum, vel ὄρεον, nominat Ptolemaeus. ISTHMVM Tauricae Chersonesi (quem Xenophō triginta septem stadiorum dicit) Zuchala appellari, scribit in suo Itinerario Iosephus Barbarus: Præcop, Baro Herbersteinus.

ISTHMVM Acanthæum, vocat Athi mōis angustias; Aelianus 13. Anim. 20. ISTHMVM Dromi Achilles, ad Pontum Euxinū, habet Ptolemaeus in Sarmatia Europæa. ISTHMVS Italiae angustissimus inter Scylletium, & Hipponiatem sinum est stadiorum CXL. vt habet Strabo: XX. millib. pass. Plinio: quod idem est. XL. autem Solino. Dimidiati diei itinere facit Aristotel. de Repub. 7. cap. 10. nisi locus male fides. XL. enim M. P. esse hodie, ex tabulis geographicis colligo. Solini itaque verior scriptio. Vide HALICARNASSVS.

ISTRIÆA, vide OREVM.

ISTIÆOTIS Ἰστιαίων, Græcia regio, quæ ad Ossa & Olympum iacet. Herodotus, in Clio. Vide ESTIOTIS.

ISTIMON, Palaestina locus. Josue 21.

ISTIRBI, vide ITVRÆI.

ISTO Ἴσθον, montis nomen; apud Thucydidem 3. & 4. In Corcyra insula videtur. ISTONES eius incolæ nominantur à Polyano 6.

ISTONIVM Ἰσσηιον, Celtiberorum in Hispania vrbs, Ptolemaeo. Vide HISTONIVM.

ISTRI, & ISTRIA, vide HISTRIA.

ISTRIANA Ἰστρια, Ptolemaeo Arabia Felicitis vrbs. Stephano iuxta Persicum mare. Eadem est.

ISTRIANI, & ISTRIANORVM Portus, vide ISTROPOLIS.

ISTRIANVS Ἰστριανός, Ptolemaeo Taurica Chersonesi fluius. Calamita fortè nunc, inquit Niger.

ISTRICI populi, Pomponio. circa Axiacen fluium, ad Pontum Euxinum.

ISTRICVM Vicum, habet Obsequens; in quo fons subito à terra effluxit. Circa vrbe Romanā, ni fallor, ex Liu. lib. 24.

ISTRIVM, Mesopotamia vrbs, apud Nicetam.

ISTRO, vide ISTRVS.

ISTRONA, vide ISTROS.

ISTROPOLIS apud Plinium; ISTROS Ἰστρος, apud Ptolemaeum, Strabonem & Stephanum. Ariano in Periplus ISTRIA est, vt Pintianus obseruauit. Ad Danubij ostia opidum est. Huius incolæ ISTRIANI vocantur ab Herodoto 2. & Iustino historico. HISTORIVM Antonini est. Grollea interpretatur à Nigro, Straucio à Caisardo. ISTRIANORVM Portum habet Arrbianus in Periplus. sed alium ab hoc, magis versus Septentrionem, circa Tyram fluium, vt videtur.

ISTROS, Stephano Creta vrbs, quæ Artemidoro ISTRONA Ἰστρονα, dicitur. Est & alia ISTRVS in Ponto. HISTRVS legunt Eusebius & Contractus, in Chronicis. In Iapygia. Insula quoque cum opido cognomine; iuxta Triopium Gnidia; eidem Stephano. Vide ISTER, & ISTROPOLIS.

ISTRVNS Ἰστρονς, de quo hoc Aristoteles in Mirabilibus. In Mesopotamia Syria, & in Istrunte aiunt serpentes quosdam exiguos nasci, qui indigenas non ladant, aduenas verò vehementer infestant.

ISTVLA, vide VISTVLA.

ISTVS Ἰσς, insula Africa est, nauigij forma: afri VDENOB Ἰσσηον, & Phœnicibus CELLA RHARSATH κέλλα-εργασθ, dicta. Stephanus.

ISVBRIGANTVM, vide ISVRIVM.

ISVELI, Ethiopiae populi. Plinius.

ISVRA, Arabia Felicitis insula, Plinio. à parte Orientali.

ISVRIVM Ἰσσηριον, Albionis insula in Brigantibus vrbs, Ptolemaeo. Aldburg, Humf. Lbuido, & Camdeno. Huius Isurij & Antonius quoque meminit in itinere à Brameio Pratorium. Idem alibi ISVBRIGANTVM legit, corruptè pro Isurium Brigantum diuissim.

ISVS Ἰσς, Bæotiae vrbs, iuxta Anchedonem. Strabo.

iods, fluvij nomen. Lexicon Phauorim.

ISVIVM, Vide IGVINI.

ISVVM, Vide VSVI.

ISYROS Ἰσῦρος, loci nomen: Julio Polluci. vbi metalla quedam Deo sacra sunt.

ITALIA Italia, olim terrarum domina; & hodie etiamnum rerum gestarum gloria, inter omnes Europe regiones nobilissima: dicta fuit quondam VITALIA, si fides Hellenico apud Halicarnass. I. Item APENINA, ARGESSA ἀργεσσα, AVSONIA ἀυσονία, CAMESENA, HESPERIA ἠσπερία, IANICVLA, OENOTRIA οἰνωτρία, SALEMBRONA, SATVRNIA σαυρνία, TAVRINA, & VITVLLIA aut VITALIA, testibus M. Catone, Dionysio Halicarnassense, Gellio, Jfacio, & aliis. PALENSANA etiam, si Pseudoberoso fides. CHONIA, siue CHONE Hefychio & Stephano, vt annotavit Canterus, Sed & Straboni quoque. TYRSENIA à Tyrseño Telephi filio, vocatur Jfacio. BRETTIAM βρεττία, nuncupatam, scribit ex Antiocho, Stephanus. MAIOR GRACIA dicta est Italia (inquit Festus) quod in ea multe magnæq; ciuitates fuerunt è Gracia profecta. Sed sciendum, quod omnia hæc nomina, Italia tantum antiquissima, que Rubicone fluuiio terminabatur, propria sunt. Alia enim pars que ad Alpes vsque extenditur, sub Gallia Cisalpina nomine nota erat: (& Appianus ITALIAM GALLICAM appellat.) Postea in vniuersum ITALIA, quemadmodum & hodie, Italia, nominata fuit. Eamq; in CISAPENINAM & TRANSAPENINAM diuidit Cato in Originibus. Hebræi Italia KITYN dici, scribit Ar. Montanus, in App. Biblico. MOSOCH videtur appellare 70. interpretes, Esaiæ 61. Italos quoq; MORGESITES μοργήσιτες, aliquando dictos innuit lib. 1. Halicarnassensis. Italiam Slauones wloska vocant. De Italia nominibus, vide cap. 22. Annimaduersion. H. Iunij. & Geographiam Cass. Varrerij. Vnde Italia dicta, lege apud Festum. ITALIAM Orientalem, vocat Halicarnassensis; quæ est à Iapygio promontorio, vsque ad fretum Siculum. ITALIAM Ligusticam, habet Diodorus 11. Cisalpinam velle existimo. ITALIA Gallica, vide GALLIA Cisalpina. Vide quoque CHERSONESVS.

ITALICA Ἰταλικά, Hispania Batia opidum, Ptolemaeo, & aliis. Seuillala veja Morali. Alfonso Ciacconus in Explicatione Columnæ Traiani, scribit fuisse haud procul ab opido Alcala del rio vocato. Idem scribit Italica olim SAVCIOS nominatam. sed falsè. ex malè interpretato Appiano. Onuphrius inter Colonias Romanas numerat, ex Gellij 16. cap. 13. Nummus apud me est areus Tib. Cæs. in cuius auersa parte DIVI. AVG. M. VNIC. ITALIC. PERM. ITALICÆSTIA, huius regio, vocatur à Stephano. ITALICA Ἰταλίκην, Euboæa vrbs, iuxta Chalcidem, Antigono in Mirabilibus. vide CORFINIVM, & ILLIPVLA.

ITALICVM Ἰταλικόν, locus in Sicilia. Stephanus. Vide CORFINIVM.

ITALICVS Cilius, locus in Alpib. Cottis: Ammian. 15.

ITALIOTA Ἰταλιόται, dicebantur non prisca & germani Italiae populi, qui Itali dicuntur: sed Græci qui postea ed aduenerant: & eam partem occupauerant, quæ ab ijs Magna Gracia appellabatur. Sic Ioan. Iuuenis in sua Tarræina historia. Sic, inquit, dicimus Siciliotas & Phibiotas, differentes à Siculis & Phibis.

ITALIVM Ἰταλόν, in Italia locus, vbi Diodorus 20. refert Samnites infeliciter contra Romanos pugnassee.

ITAMARI, vide BOISCI.

ITAMVS Ἰταμὸς, Arabia Felicis portus. Ptolemaus.

ITANI, Hispanie Tarraconensis populi, circa Pyrenæi radices, Plinio: Itaniorum meminit Goltzius, ex nummo.

ITANVS Ἰτανός, Herodoto, & Ptolemaeo, Creta insula vrbs; quæ hodie Paleocastro dicitur, vt Sophiano placet.

ITANVM promontorium est Plinio, & Stephano.

ITARGIS, pro quo ITVRGIS dubitanter legit Iosephus Scaliger, apud Onidium. vide VISVRIGIS.

ITEA, ἰτέα, Stephano & Suide Acamantidis tribus, in Phrygia Maiori: hodie Soguta vocari, ex Laonico videtur. Is enim Sogutam vicum, iuxta Myliam (hæc Phrygia contermina est) ponit, ducentis quinquaginta stadiis à Ponto Euxino remotum, & rerum omnium affluentia pollentem, describit. Hincq; Otromannorum familiam originem habere, & Vicum Itæa posse dici, addit.

ITEMESTI, pacatum huminum genus, ad ripam maris, circa Vistula ostia. Iornandes.

ITENSIS Episcopi, in Mauritania Casariensi, meminit Vici. Vicensis. An idem cum IDENSI, cuius idem meminit?

ITESVI, sunt Plinio 4. cap. 18. Gallia Lugdunensis populi. ATESVI habet ora libri Dalechampij.

ITHABIRIVS, vide THABOR.

ITHACA Ἰθάκη, Ptolemaeo insula est Ionij maris iuxta Cephaleniæ, Vlyssæ patria. Valle di Compare, hodie, Sopbianæ & aliis testibus. Teachi quoque Porcaccio. Phiachi Turci, teste Leunclauio. Dionysius Alexandrinus NERICIAM νεκριν, vocat. Ithaca etiam vrbs videtur eiusdem insula, apud Strabonem lib. 10. quam prius ALALICOMENE ἀλαλικονήην, dictam, scribit Plutarchus, in Quæstionibus Græcis. ALICOMENÆ Stephano. Item Syria vrbs, ad Euphratem: Stephano auctore. Vide CROCYLEVM.

ITHACESIÆ, Plinio & Martiano, insula parua, contra Vibonem Calabriae urbem; Gabriel Barrius eas Praca, Braces, & Turrecula nouis nominibus indigirat. vide SIRENVSSÆ.

ITHACVS, mons in Dulichio insula; si Seruio creditur.

ITHAGVRI, vide ETHAGVRI.

ITHAGVRVS, vide ISAGVRVS.

ITHAR, vide THAR.

ITHOME Ἰθώμη, Messenie vrbs Ptolemaeo, Diodoro, & Pausania, qui montem, cui imposita est, sic quoque nominat. Vrbis Messenæ arcem ita vocari, scribit Strabo 8. Grebegin Nigro dicitur. Strabo quoque aliam Ithomen habet in Etheiæ regione, cuius vetustum nomen THOME est, detracta prima syllaba. THVMAB hæc quoque Stephano.

ITHON Ἰθών, Thessalia vrbs, Hefychio. Mendosè pro ITON suspicor. Vide ITONA.

ITI ARX, vide FALISCI, & PHISCON.

ITINA, Africæ opidum, in concilio Carthaginensi, sub D. Cypriano habito. Urbina sortè Ptolemai & Plinij.

ITIVS, vide ICCIVS.

ITOANA, vide BITOANA.

ITON, vide SITON.

ITONA Ἰθών, vrbs in Epiro, Straboni, & Stephano. huius etiam in Italia. in Lydia. in Bæotia. regio etiam circa Hamum. Scholiastes Apollonij lib. 1. habet ITONA urbem in Thessalia. Ithonensium meminit quoque Thucydides 5. An hic autem mendosè, pro Ithome?

ITORVM Ἰτωγών, vrbs in itinere ab Otriculo Ariminum. vicina monibus, ad sinistram. Strabo.

ITVRM. Huius meminit Pomp. Sabinus. Hodie ITRO est, castellum circa Formias Campanie. Hoc olim ATRIVM dictum, ait Scipio Mazzella.

ITTILLENATIVM, meminit in Campania, in libro de Limitibus Hygenus.

ITVCI, quæ VIRTVSIVLIA; Hispania vrbs. Plinius lib. 3. cap. 1. ITYCA Ἰτύκα, Appiano, in Ibericis.

ITVNA Ἰτύννα, æstus Albionis insula. Ptolemaus. An Solwey hodie? Sed Eden interpretatur Camdenus.

ITVRÆA, vide TRACHONITIS.

ITVRÆI, populi Partib. vicini. Seruius, ad Georg. 2. grammatica fide potius quæ geographorum, quibus nempe sint Syri finitimi. ISTIREI legit hoc loco apud Virgilum, Isidorus. Ituros taxi torquentur in arcu.

ITVRGIS, vide ITARGIS.

ITVRICENSES, Hispania Tarraconensis populi, apud Plinium. Ab Iurissa, ni fallor.

ITVRISSA Ἰτρυεσσα, Pomponio, & Ptolemaeo, Vasconum vrbs, in Hispania. Hodie Sanguessa in Nauarra regno putatur.

putatur, ut habet Schottus in suo Pomponio. **IVRISSA** est Antonino.

ITYCA Ἰτυα, Libya vrbs; Tyriorum colonia. Stephanus: ex Dionysio Vitico. An pro Vitica? sicut enim censet in suis Emendationibus Leopardus. Vide **ITVCI**, **VTICA**, & **SYRACVSÆ**.

ITYS Ἴτυς, Phocidis regionis locus, celebris fabula de aue Daalia, Thucydidi 2. Est & fluvius Albionis insula, apud Ptolemaum, quem Camdenus nouè Affia nominat.

ITZIRALLVM, vide **IZIRALLA**.

IVBALENA Natio, Africana: Ammiano 24.

IVBALCIANENSIS Episcopus, in Africa: Viç. Viçens. **IVBALTIANENSIS** Coll. Carthag.

IVBELDA, mons Hispania, à Iubelda Ibers F. sic dictus. Pseudoberofus.

IVBERI, vide **VIBERI**.

IVBERNI, vide **VERTNI**.

IVCADAM, Palaestina locus: Iosue 15. Ἰσκαδὰμ, legunt 70. interp.

IVCARA, vide **IOCVRA**.

IVCVNDIANENSIS Episcopus Africa. Coll. Carthag.

IVD Ἰούδα, Palaestina locus. Iosue 19.

IVDÆA, vide **PALÆSTINA**.

IVDÆI, qui & **HEBRÆI**, & **ISRAELITÆ**; gens quæ quondam Iudæam, siue Palestinam habitauit: nunc verò per totum orbem terrarum dispersa vagatur, nusquam proprium locum possidens. Vbiq; & apud omne genus hominum odiosa, & tributaria. Manetbon apud Iosephum scribit eos **HYCΣOS** Ἰουδαῖοι, vel Ἰουδαῖοι, ut legit Eusebius. 10. Prap. Euangelica, vocatos; quod sacra Egyptiorum lingua, teste Iosepho, reges pastores significat: siue ut idem inquit, captiuos. **HERMIVTH** Ἡρμύθ, dictos, scribit Ariapanus, apud eundem, 9. Praparat. **MANZERES** dictione Hebraica (quasi) nothos eos vocant Sedulius & Fortunatus. A Turcis hodie Chifont nominari, dicit Pet. Gyllius, & Nicol. Nicolaius. Apud Europæos antiquum adhuc nomen retinent. Germani enim, Hispani, Itali, Galli, Iuden, Iudios, Iudæi, Iuifs, appellantur.

IVDAICVM Mare, vide **SYRIACVM**.

IVERNE Ἰουερνῶν, Stephano vrbs, in flauio Pretanico. An Iuernis Ptolemai?

IVERNIA, vide **HIBERNIA**.

IVERNIS Ἰουερνῶν, Hibernia vrbs. Ptolemaus. Bunkerem Cædæno. Sed ispis, legebat M. S. exemplar, vide **IERNVS**.

IVFICVM vel **IVPHICVM**, Ἰσχυρῶν, Ptolemao Vmbroborum in Italia vrbs. Saffoserrato videtur à quodam eo loco haberi. vide **IGVINI**, & **TVEICVM**.

IVGANTES, populi Britannia, Tacito 12. Annal. An Cantiani sint, quos vulgo Y-Gaint vocari solebant, subdubitare se scribit Camdenus. sed idem dubitat nam corruptè scriptum, pro Brigantes.

IVGARHÆTICA, vide **RHÆTICA**.

IVGARIA, vide **IVNCARIA**.

IVGATVM, regionis nomē, Nicephoro Callisto 11. cap. 41. & Sozomenus 6. cap. 34. vbi celeberrimus conuentus monachorum.

IVGVRENSIS Numidia episcopus. Viç. Viçens.

IVHONVM ciuitas, cuius Tacitus meminit, lib. 13. Ann.

IVIONVM legunt pauci transpositi litteris, Becanus & Lipsius; eamq; interpretantur, ex doctissimi Pigbii sententia, Iope, opidum sic dictum, situmq; in Eburonibus, ad Mosam fluvium. **BIBONVM** legit hoc loco Rheanus; sed malè, vereor. de quo vide supra, suo loco. Iubonum Colonie meminit vetus lapis, ut testatur Onuphrius.

IVLA Ἰύλα, Arabia Felicia vrbs. Ptolemaus.

IVLIA, Dux huius nominis vrbs habet in Palestina, Iosephus 2. bello Iud. cap. 8. vnam in Gaulanide, à Philippo conditam; alteram in Perea, ab Herode. **IVLIA** vrbs, via Claudia, in agro Parmensi: vbi S. Dominus martyrio occubuit. teste Baronio 2. Annal. ad annum Christi 303. vide **AVGVSTA VINDELIBIAS**, **BIBRACTE**, **PELLA**, **CORINTHVS**, **DÆDALIA**, **TEPVLA**, **VLIA**, **NISIBIS**, **MOENVS**, **SACAR-**

BANTIA, **BETHSAIDA**, **BETHARAMPHATHA**, & **TARRACO**.

IVLIA APVLVM, est in Goltzijs Thesauris, ex vetusto lapide. **IVLIA AQUA**, ibidem. Circa Capuam videtur. ex Dionis 49. **IVLIA AVGVSTA** Colonia, apud Hygenum, in cuius tractu describit opida Opulentia, Fisolata, Hasta; item Axinum fluvium: & montes Geminum, Micam, Masuinum. Habet quoq; Cesentium, Cesentium, & Cesolentium Vitesensium fines. **IVLIA AVG. BARBA** Colonia, apud Goltzium, in suo Thesauris. Barba Antonini est, in Batica. **IVLIA CÆSARBA**, vide **IOI**. **IVLIA CALAG**. Vide **CALAGVRIS**. **IVLIA CAMPESTRIS**, quæ & Augusti Colonia **BABBA**, Plinio. Mauritania Tingitana vrbs: **BABÆ** forte Ptolemai, & Stephani. Beni Teudi hodie nominari, tradit Marmolius. **IVLIA CONSTANTIA** Colonia, Hispania Batica opidum, Plinio. Vide **OSSET**. Alia apud eundem videtur ad Fretum Herculi, in Mauritania. Hygenus quoque Iuliam Constantiam habet, sed quid locorum, non addit. **IVLIA CRISOPOLIS**, in Via Claudia, quindecimo ab Vrbe lapide, ut habet Martyrij S. Domini historia. Huius meminit quoque Vsuarius. **IVLIA CONCORDIA**, in Batica, Plinio. **IVLIA CONTRIBVTA** in Batica, eidem. inter Emeritam & Batim. Antonino. **IVLIA FAMA**, quæ & **SERIA** vocatur; Plinio. Sic etiam hodie, **Seria** dicitur; Tarapha & Floriano auctoribus. Hispania in Batica vrbs est. **IVLIA FELICITAS**, vide **OLYSSIPPO**. **IVLIA FELIX**, vide **BERYTUS**.

IVLIA FIDENTIA, circa Batim vrbs, ut Plinius tradit. Col. Iulia Fidentia, in Goltzijs Thesauris. **IVLIA GADITANA AVGVSTA**, vide **GADES**. **IVLIA GERMANICIA**, vide **GERMANICIA**. **IVLIA IOSÆ**, vide **ZELES**. **IVLIA LIBERALITAS**, quæ & **EBORA** Plinio; Lusitania vrbs, quæ etiamnum Ebora, Tarapha. **IVLIA LIBYCA** Ἰυλία Λιβυκά, Ptolemao Hispania Tarracoenfis vrbs. Florianus scribit locum esse non procul à Pyrenæis montibus, diciq; hodie Linca, ostendereque adhuc rudera & vestigia antiquæ vrbs. Vide **CASTROLYBIA**. **IVLIA MYRTILIS** Ἰυλία Μυρτίλης, Lusitania vrbs, Ptolemao. **MIRTYLIS** sine prænominē, Pomponio. Væua Francisco Tarapha: sed Mertola Varrerio. **COL. IVL. OCTAV**. Colonia Iulia Octavia, est in nummo Augusti. apud Goltzium. **IVLIA PIETAS**, quondam **POLA**, ut Plinius refert. Hodie denuo Pola vocatur. Istria vrbs est maritima, à Colchia condita. Fortè **ASTYRON** quoque dicta. de quo vide supra suo loco. Non est Olchinium Plinij, ut viro cuidam docto visum. Ab hac Pola **POLATICVM** Promontorium facit Stephanus. **IVLIA, POLIA, FLORENTIA**, sic in Panegyrico Eumenij, Nescio quid velit. **IVLIA RESTITVTA**, est apud Plinium, in Batica Hispania. Vide **SEGEDA**. **COL. IVL. SERT. SAC. AVG. FELIX**. Onuphrius, ex nummo. **IVLIA SACRABANTIA**, vide **SACARBANTIA**. **IVLIA TRADVCTA**, vide **TINGIS**. **IVLIA VALERIA**, vide **VALERIA**. Vide quoque **BETHSAIDA**, & **BETHARAMPHATHA**.

IVLIA qua ponto lōgè sonat vnda refuso, sic Virgil. Georg. 3. Iuliam vndam vocat Puteolanum portum, ut addunt Seruius & Philargyrus.

IVLIACVM, Marcellino, & Antonino, Germania Inferioris vrbs, quam hodie Gulich vocamus, teste Diuæo. Medio itinere est, inter Coloniam Agrippinam, & Traiectum ad Mosam. **IVLYM** vocat Witichindus, corruptè.

IVLIÆ Alpes, vide **ALPES**.

IVLIANI vel S. Iulij insula, cuius dux Menulphus occisus fuit ab Agilulfo. Diacon. 4. Longob. in Verbano lacu erat: quod docet Vignierius in Bibliotheca Historiali. Vide **CERRETANI**.

IVLIAS Ἰυλίας, Perea regionis opidum: Iosepho 2. belli Iud. cap. 8. & 11. Vide **BETHARA**.

IVLIENSE Castrum. Vide **FORVM IVLII**.

IVLIENSES, Carnorum in Europa populi, Plinio. In Iulio Carnico. Alij in Asia Minori, circa Phrygiam Maiorem, eidem. **IVLIENSIVM** Montem: & **IVLIENSIVM** DIANÆ Lucum, habet Hygenus. sed nescio cuius regionis. Vide **ARTIGI**, **ARETINI**, **ROMANI**, **TEARI**, & **FOROIVLIENSES**.
IVLIENSIS Vici, non semel meminit in Gallia, G. Turo-nensis. In Aquitania videtur.
IVLIENSIVM **HADRIANORVM** Ἰουλιανῶν ἀδελφῶν, meminit ex Antinoi nummo, Goltzius.
IVLII GENITOR, vide **VERGENTIVM**.
IVLIOBONA Ἰουλιόβωνα, Caletarum, in Gallia Lugdu-nensi, vrbs, Antonino & Ptolemaeo. Huius meminit etiam Sigebertus; qui dicit eam à Iulio Cæs. conditam, & à se nominatam, destructa vrbe Caleta. P. Diuao Hon-fleu est. Villebon Turnebo. Vide **ALA FLAVIANA**.
IVLIOBRICA Colonia, Plinio, & Ptolemaeus Latinus, Cantabrorum vrbs, in Hispania est. Logroño Clusio, & Tarapha est: Oliua Floriano: Aguilar de Campoy est in tabula Hispanie Henrici Coqui. **BRIGANTIA**, nunc **IVLIOBRIGA**, habet lib. Notit. Vide **DEOBRIGA**.
IVLIODVNVM, Gallie opidum, quod hodie Lodon vocari, scribit Paradissus. Nescio huius antiqui vocabuli auctorem.
IVLIOGORDVS, vide **IVLIOPOLIS**.
IVLIOCLA Ἰουλιόκλα, Sardinia vrbs Ptolemaeo. Longofar-da, Mario Nigro.
IVLIOMAGVS Ἰουλιόμαγος, Ondicanuarum, in Gallia Lugdunensi opidum, Ptolemaeo. Villanovanus Angiers, in huius sedem ponit. Hanc urbem **ANDEGAVENSEM** civitatem vocat Diaconus in Longobardiciis. **IVLIO-MAGVS** etiam Germania vrbs, vt habet ex charta Peutingeri Rhenanus. qui credit hodie **Wullendo** esse vo-cari. Circa Martianam siluam.
IVLIOPOLIS, Asia Minoris vrbs, qua quoque **GORDIV-COME** vocatur, Plinio auctore. Strabo etiam scribit ex Gordo pago à Cleone latrone civitatem factam, & Iulio-polim dictam. Ptolemaei forte **IVLIOGORDVS** Ἰουλιόγδορος est: & Liuji **GORDIVTICHOS**. Videtur mihi errare Simlerus, qui hanc Iulio-polim putat esse Antoini; quam inter Constantinopolim & Antiochiam describit: quam ipse quoque postea **IVSTINIANOPOLIM** di-ctam addit. hac enim Antonini est eadem cum Ptolemaei Iulio-polim, quam in Bithynia habet. quorum incolas **IV-LIOPOLITAS** novit Plinius. Huius memoria est quoque apud Plinium 10. Epistolarum ad Traianum Imp. **IV-LIOPOLIS** quoque apud Ptolemaum Armenia Mino-ris, in Rauena praefectura. Plinius **IVLIOPOLIM** habet Aegypti. MM. pass. ab Alexandria. Petustiora exemplaria Heliopolim legunt, maiori fide. Vide **TARSVS**.
IVLIS Ἰουλῖς, Ptolemaeo, Suida, & Val. Maximo, Ciae insula opidum. Vide **ROMANI**.
IVLIVM, vide **SEX**.
IVLIVM **CARNICVM**, vide **CARNICVM**.
IVLIVM **PRÆSIDIVM**, qua **SCALABIS** voca-tur, Plinio. Hispania civitas. **SCALABISCVS** σκαλαβῖστος, Ptolemaeo, in Lusitania. Colonia facit Onuphrius, Trugillo, vel Santarená Damiano Goëzio, Santaren Otorio, Morali, & Varrerio quoque interpretatur. sic quoque Emanuel Enricus Lusitanus mihi familiaris, cui in hoc argumento haud parum tribuo.
IVLIVS Vicus, vide **VICVS**.
IVLV, vide **IVLIACVM**.
IVNA Ἰὺνα, Albania vrbs, Ptolemaeo.
IVNCARIA, Antonino, & Ptolemaeus Latinus. **IVGA-RLA** Ἰνγάρλα, enim legit Graecus codex. Hispania Tarraco-nensis vrbs mediterranea. Iunquera hac hodie, teste Gasp. Varrerio. **IVNGARIVM** Ἰνγάρπιον, Campum habet hoc tractu Strabo 3. sed vrbs non meminit.
IVNCENSIS Episcopus in Mauritania Casariensi. Videt. Vitens. M. S.
IVNDENIVS, vide **VINDERIVS**.
IVNGARIVS, vide **IVNCARIA**.

IVNIA Prata, Halicarnasseo s. Circa urbem. Vide **VR-SVS** **LUCUS**.
IVNNA, Gallia fluuius, Aimoino. Iuine hodie.
IVNONIA, vna ex Fortunatis insulis, Plinio. **HERAS** Ptol. Duas Iunonias habet inter Fortunatas, Solinus. Ma-dera Nigro dicitur. Vide **CARTHAGO**, & **FALISCI**.
IVNONII Pagi, sunt apud Halicarnass. 1. An Falisci?
IVNONIS **ARA**, **TEMPLV** Ἰωνῶν, extra sinum Gadi-tanum sunt Pomponio: **IVNONIS** promontorium hoc, Plinio. & **NAOS** **HERAS** ἡ ἑσθῆς, Ptolemaei. Hoc Trafalgar Tarassa est hodie. **IVNONIS** parvula insula, ad Herculis columnas. Strabo. **IVNONIS** **ARGIVÆ** Templum, à Iasone conditum, in agro Pi-centino, inter Surventum, & Silarum amnem. Plinio 3. cap. 5. in Lucania autem Straboni. **IVNONI** **ARGIVÆ** **LUCUS**, apud Venetos est. Strabo. **IVNONIS** **LACINIÆ** Templum, Vide **LACINIIVM**. **IVNONIS** **LUCUS**, in Samo insula. Varro 3. Rei rusticae. **IVNONIS** **SACRUM**, ibidem, Apuleius 2. Floridor. **IVNONIS** **MVRVS**, vide **HERÆVM**. **IVNO-NIS** **PORTVS**, Sami: Athenaeo 15. **IVNONIS** **PRATA**, & Cytheronis iuga, Euripides habet, in Phœnissis. Citha-ronis Iunonis templum hoc nomine apud Thebanos dici, scribit qui eum vertit, Stiblinus. **IVNONIS** **PRO-MONTORIIVM**, quam **Acraem** vocant, vt scribit Li-uus 32. est aduersus Sicyonem in Peloponneso. **IVNONIS** **FANVM** Ptolemaei videtur. Nunc Capogiallo dici, habetur in Lilio Italico Iacobi Nardi. **IVNONIS** **SA-CRVM** ἡ ἑσθῆς ἱερὸν, Ptolemaeo; vna ex Pelagii insulis, iuxta Africam. Gozo est Hier. Alexandrino, in bello Melitensi. Quintinus Hedus facit ex hoc Iunonis templo Ptolemaei insula Melite promontorium, cuius nomen recens ineffa-bile dicit, nisi gentis ore: in ipsius autem vertice esse hodie adiculam **Diuae Virginis** in corte cognominatam. Huius Iunonis fanum Melite insula, meminit quoque Cicero in Verrem 4. & Val. Maximus de Religione. **IVNONIAM** **Coloniā**, in Italia habet Frontinus de Mensuris agrorum. liber nondum excusus. apud Francisc. Nansium. Eadem forte cum Plinij Iunonis Argivæ. Vide **HERA**.
IVNONIVM **Castrum**, in Thracia. Demosthenes, Olin-thiaca 1.
IVNOPOLIS, Ponti Paphlagonici vrbs, in Niceno concilio. Huic regioni quoque ibidem Amastri tribuitur.
IVNXVS fluuius, in Mauritania Tingitana, est apud Melam, qui eum proximè Lixum urbem statuit. Est prater ea co-dex qui Lunxus, loco Iunxus legit.
IVODIVM, Treuirensis autionis opidum. In vita S. Gau-gerici Episcopi Cameracensis, Surius, qui addit in M. S. **EVOSIVM** legi. Yuois forte hodie. Vide **IPOISIVS**, **EVODIVM**, & **EVIODIVM**.
IVOLLVM Ἰωλλῶν, Pannonia Inferioris opidum, Ptole-maeo. Vilaco Lazio videtur.
IVPOLIS, vide **IOPOLIS**, & **SILTIVS**.
IVRA Casari & Plinio, **IVRASSVS** Ἰεργάρις, Ptolemaeo. Mons Gallia Narbonensis. Ioux, Iurat, Pirrepost, & Mont S. Glaude accolis appellatur, Scudo & Poldo auctoribus. Rhelicanus scribit eum à Sabaudis accolis, ab ea nempe parte qua siluosisimus est, Iurten, & ab Hel-uetiis Iteerberg vocari, & ab altera parte Blamberg dici. Seb. Munsterus in sua Territorij Basilienfis tabula, ait eum prope Basileam, in Rauracis, vbi Rhenum attingit, Wotzberg, deinde versus Meridiem Schaffmat, inde Ober & Aiderhautenstein, & postea Wasserfal dici. Fieri potest, vt alibi alia nomina sortiantur, nam à Rhe-no ad Lemannum lacum vsque pertingit. Vide **LVRA**.
IVRCA, vide **TVRCA**.
IVRIA Iuesia, via in Latio, circa Reate, & Coritum mon-tem, Halicarnass. 1. **SALARIA** interpretatus est Gelenius.
IVRICITANVS, vide **VIRICITANVS**.
IVRTA, opidum in extremo Mesopotamia situm. Ammia-nus 20. Alius codex **VIRTA** legit. **BIRTHA** Ptole-maei mihi videtur.

I V S *Is*, Sciritida regionis opidum est; Xenophonti & Graecorum. In Peloponneso, Vide *IOS*, & *QAZA*.
I V S T I, Antonino locus in Africa Proprius.
I V S T I N I Montes, *isiri*, in Italia: Dioscoridi, lib. 1. 2. & 4. *VESTINI* malo legere.
I V S T I N I A N A, vide *AD R V M E T V M*, & *C A R T H A G O*.
I V S T I N I A N A N O V A, Bitunia urbs est, in synodo Constantinopolitana v. ibidem quoque mentio fit *I V S T I N I A N A N O V A C A M V L I E N S I V M*. Cappadocia hanc puto. *I V S T I N I A N A N O V A S E C V N D A* Aegyptiorum etiam in eadem Synodo est. *I V S T I N I A N A N O V A*, siue *D A R A S C I* civitatis mentio est ibidem, nescio quibus in terra. Vide *C A M V L I A N I*, *V L P I A N V M*, & *C Y P S E L L A*.
I V S T I N I A N A P R I M A, In Bulgaria, quae *A C H R I D O S*. Caropalates in Officialibus Constantinopolitanis. vide *T A V R A S I V M*. *I V S T I N I A N A S E C V N D A*, in Cypro urbs, auctore Callisto. vide *C Y P R V S*, & *V L P I A N V M*. *I V S T I N I A N A T E R T I A*, vide *C H A L C E D O N*.
I V S T I N I A N A, vide *C O R N V B Y Z A N T I V M*.
I V S T I N I A N E A, vide *P E T R A O N*.
I V S T I N I A N O P O L I S, Armenia urbs, in Synodo v. Constantinopolitana. *I V S T I N I A N O P O L I S G O R D I*, est in VI. synodo eiusdem. Iuxta Pamphiliam videtur. vide *I V L I O P O L I S*, *B A Z A N I S*, *A N A Z A R B V S*, *B A R C V S E N A*, *M O S T E N I*, & *S I N A*.
I V S T I N O P O L I S, *I s t r i e* urbs in iunctura, quam Blondus scribit a Iustino Imp. conlitam, & ab eo nominatam: in peninsula quam Plinius Caprariam, & Pullariam vocat. (Caprariam hanc apud Plinium non novimus nisi *A g r i d a m* velis. & Pullariam alio tractu habet.) Pilius Iuvanus in suo Ptolemaeo, & Pegerius in Muxteri Cosmographico opere putant hanc urbem *A G I D A M* à Plinio appellari. Horum vltimorum sententiam confirmat antiqua inscriptio huius loci, quam vult in Auct. vito Lipsij, ad Snerij volumen. in qua *Aegidius* insula vocatur. Hodie Cabo d'Istria nominatur. Gafers Germani vocant. *I V S T I N O P O L I S* alia, quam proximè Vlpiana urbs est; apud Dardanos. Procop. 4. Adific. *I V S T I N O P O L I T A N I* Territorij de Ziris, meminit synodus v. Constantinopolitana. eadem *I V S T I N O P O L I S* Bithynie. *I V S T I N O P O L I S* Cappadociae. meminit Concil. Chalced. Vide *E D E S S A*, & *A N A Z A R B V S*.
I V T V N G I *isrāyāy*, nomen gentis, quae Istrum traiecit. Suidas. *I V T H V N G O R V M* meminit D. Ambrosius in Epistolis. & Ammianus 17. vocatq; Alemannorum partem, Italicis conterminantem tractibus. *V I T V N G O S* puto ad Eumenio, & *V I T H V N G O S* à Sidonio in P. negyrico vocari. item *V I R T V N G V S* corruptè à Pol. lione, in Aurelio. In Tirolensi comitatu eos locat Spangenbergius.
I V T V N T O R V M, vide *F O R V M D i u g u n t o r u m*.
I V T V R N A, apud Virgil. 12. Aeneid. Servio fons Italia est, iuxta Numicium fluvium. Gyrallus scribit à nonnullis statui eo in loco qui nunc valed Treglio appellatur, eosq; nō infirmis rationibus agi. Lactantius, Florus, & Val. Maximus eius quoq; meminere item Ovidius 2. Fast. circa Iuturna composuere lacus. *V I T V R N A* lacus, legitur apud Symm. hum. lib. 1. Epistola 89. sic quoque apud Bocatium, qui addit haud longè ab urbe Romae esse. VIII. eius regionis est P. Victorii. Paullus Marsus in Commentariis ad hunc locum, dicit in Urbe fuisse, circa D. Georgij fanum, a turrim quandam semirutam.
I V V A N E N S E S, habet vetus inscriptio, apud Goltzium.
I V V A N T I V S à Plinio vocari, scribunt Volaterranus, & Leander; eum fluvium Italiae, in Praecutina, quem hodie Tordinio vocant. *V I V A N T I V S* legit Blondus.
I V V A V I A Antonini, & lapidum antiquorum; *I O V A V I V M* quoque videtur Antonini. & *I V V E N S E* Castrum in lib. Notis. ut Pigibius docet in Hercule Proficio. Saltz burg Bavariae urbs est, Ottoni Frisingensi, Auentino, &

Lazio. Auentinus addit ex veteribus diplomatis ostendit *F O E D I C Y M* *πολις* Ptolemai esse, pagumq; ibidem adhuc nomen servare. Francis. Irenicus scribit *G A M A N O D V R V M* *καταδ'αγορ*, aut *B A D A C Y M* *καταδ'αγορ*, Ptolemai esse.
I V V A V I V S, fluvius Saltzburgum siue Iunaviam urbem praeterfluens. Saltz hodie, Auentino.
I V V E N A T I V M, meminit vetus lapis, qui in Adhaste pag. Oroborum agri reperitur, ut habet Zanchus in suo de Orobis, siue Cenomanis libello.
I V V E N C V S, vide *P I T O R N I V S*.
I V V E N S E, Pannonia vel Norici urbs, in Notis. lib. AD. *I V V E N S E* legebat membranaceus codex. pro ad Iuvense, ut puto. Vide *I V V A V I A*.
I V V E R N A, vide *H I B E R N I A*.
I X I A *Ἰζία*, Straboni. *I X I A* *Ἰζία*, Stephano. Rhodi regiuncula, sic dicta ab Ixo portu.
I X I A *Ἰζίας*, Oenotria mediterraneum oppidum describitur à Stephano: ex Homero. quod nunc, ut refert Gab. Barrius. Caroleo nomen habet.
I X I B A T A *Ἰζιβάται*, gens ante Pontum, iuxta Iudicam. Stephanus, ex Hecateo.
I X I R V S *Ἰξίρος*, fluvium. Lexicon Phauorini.
I X O M A T A, vide *S A R M A T I A*.
I X V S, vide *I X I A S*.
I Y R C A, vide *T V R C A*.
I Z A L A, mons circa Persidem, Ammiano, 18.
I Z A R V S, vide *I S R A E L*.
I Z A T H A *Ἰζαθα*, Masurania Casariensis opidum. Ptolem.
I Z E L O S, vide *E I Z E L O S*.
I Z G I, India populi, apud Plinium.
I Z I T V M, Antonino urbs in Aegypto.
I Z I R A L L A, Thracia opidum, auctor Antonini Itinerarium. *I Z I R A L L Y M* legit idem, alio in loco. item *T I R A L L Y M*. Omnes haec prava lectiones mihi, pro quibus *T V R V L L Y M* restituo. Vide *T Z V R V L Y M*.
I Z I R I A N E N S I S Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

K A B I O S A. Vide *L A O D I C E A*.
K A E N O P O L I S, Vide *C A R T H A G O*.
K A L E A C T E, vide *C A L E*.
K A L N E, urbs Terra Sinear; Dakia à Beniamin dicta. vine *B A B Y L O N*, & *C H A L A N N E*.
K A L O S Limen, vide *C A L O S*.
K A M, vide *A G Y P T V S*.
K A M A R A S meminit Goltzius. ex nummo Faustinae. Autique forte pro *C A M E R S*.
K A M T V A, vide *B A C M A*.
K A N T A R O S A, vide *E B V S V S*.
K A R C E N N A. Colonia Augusta Karcenna, legit Goltzj Thesaurus. ex Orthonis Imp. nummo.
K A R C H E D O N, vide *C A R C H E D O N*.
K A R E N S E S, vide *C A R E N S E S*.
K A R E S, Asia gentes. Sis Vib. Sequester. Pro *C A R E S* Caria populi.
K A R I N, vide *M E S S E N I A*.
K A R N I. De Gallis Karnis triumphum egisse M. Aemilium Scaurum, docet fragmentum marmoreum antiquum, in Goltzj Fastis. Pro *C A R N I*.
K A R N V T E N S I S colonia est, in Goltzj Thesauo. ex veteri inscriptione. pro *C A R N V T I V M* Pannonia.
K A R T H A G O, vide *C A R T H A G O*.
K A S Z A R A, vide *R O G E L*.
K A T A C A V M E N E, vide *L A O D I C E A*.
K A T V A vide *B A C M A*.
K A Y C V S, vide *C A I C V S*.
K A Y D O, vide *C L A V D V S*.
K E C E I, vide *M E C E I*.
K E L A G H G E B E R, vide *P E T R A D E S E R T I*.
K I R, locus, Amos 3. ubi interpretes *C Y R E N E* legunt; perperam: ut docet Matthaeus Beroaldus, & locum in Asyria esse ait.
K I R I A T H A R C H E, vide *D A B I R*.

KIRIATH-IEARTIM, vide BAALA.
 KIRIATH-SEPHER, olim DEBIR dicebatur, Iosue
 cap. 15. Palestina vrbs est.
 KISSAEON OROS, vide OSSA.
 KITYN, vide ITALIA.
 KOHA, vide BACMA.
 KOVRO, vide CLAVDVS.
 KYSE, vide PATARA.

L AATTHA λαττα, Arabia Felicia vrbs, apud
 Ptolemaum.
L A, LAN, & L AAN, Laconica opidum, in
 petra excelsa situm, quod postquam Dioscuri
 expugnassent, LAPERSAS λαπέρσαι, nominantur. Ste-
 phanus. L A S ΔΑΣ, vicus est Liuius 38. Ptolemaeo, & Pau-
 sania. Vathi hodie, Nigro.
L ABA λαβα, Arabia Felicia vrbs, Ptolemaeo, versus Elaniti-
 cum sinum.
L ABACA λαβακα, India intra Gangem vrbs, apud Ptole-
 maum: Pandanorum regionis.
L ABAE λαβαι, Chattenia, Geriborum vrbs, Stephano.
 Arabia Felicia est, ex Polybii 13. vt addit. cuius hodie fra-
 gmentum tantum habemus.
L ABAN (λαβων, 70. interpretibus) loci nomen. Deuter. 1.
L ABANA, Palestina locus. Iosue 15. λαβνα est apud 70.
 interpretes. Vide LIBANA.
L ABANAE λαβαναι, Aqua, in agro Nomentano: & circa
 Eretum. Strabo. ALBANAE maui legere Scaliger.
L ABANATH, Iosue 19. in Palestina locus. Vide SIHOR.
L ABANIS, insula Arabia Felicia, in mari Indico, apud
 Plinium.
L ABARA λαβαρα, Stephano ex Alexandro, Caria opidum.
L ABAREI, vide HERMOTIMBIEI.
L ABARVM Padumq, Silius 4. pro Lambro, forte.
L ABAS λαβασαι, apud Ptolemaum: DABAS apud
 interpretes. India extra Gangem gens.
L ABASSIS, vide DALASIS.
L ABATHA, vide LODABAR.
L ABBANA, vide LAMBANA.
L ABDALVS, vide HEXAPYLVM.
L ABDENSIS Episcopus Africa. Coll. Carthag. LAPDEN-
 SIS est, Vici. Vicensi. In Africa Proconsulari.
L ABBATIS Palus, circa Illyricum: quam Liuius lib. 44.
 describit, aut ea est quae hodie Lago de Scutari vocatur,
 aut hanc antiquo nomine cavere, cum Nigro, ego quoque
 dicam. Vide de hoc lacu Coriolanum lib. 3. de reb. gestis
 Mocenici Imp. Venetorum. LABEATAS populos habet
 hoc tractu, Plinius, & Liuius, 44. 45. vbi Gentius rex
 regnabat.
L ABECIA, Arabia Felicia opidum, a Gallo deletum: scri-
 bit Plinius.
L ABERNA, vide LAVERNA.
L ABERRIS λαβέρρις, Asturia in Hispania vrbs. Ptolemaeo.
L ABERS λαβερ, Hibernia opidum Ptolemaeo. quod
 Casal, Nigro vocatur. Killair videtur Camdemo.
L ABESE, vide LAMBESE.
L ABICI, vide LABICVM.
L ABICVM, Silio 8. siue, vt Strabo habet, λαβικων, Latij
 mediterraneum pagum dicit Leander esse, & Val Mon-
 tione nunc appellari. LABICANVS Ager, est apud
 Plinium. & LABICANA Via, apud Spartianum, &
 Frontinum. LABICOS Populos habet Liuius. Sed in hoc
 vocabulo scribendo, magnam apud auctores inconstantiam
 conqueritur Sigonius, in Liuii scholiis: modò enim La-
 bicos & Labicanos, modò Lauicos & Lauicanos; nunc λα-
 βικους, & λαβικαυς, nunc λαυικους, & λαυικαυς, edunt.
 Coloniam factam narrat Liuius.
L ABIENI Castra, quae Caesar in Commentariis describit;
 Lobienense monasterium (vulgo Lobbe) hodie occupare
 scribit Hub. Leodius, ad Sabim fluium situm, non longè
 (vt dicit Becanus) à Marienburgo. Video hoc monaste-
 rium in Sanctorum vitis LOBIVM, LAVBIVM, &
 LAVBACVM vocari.

L ABILENSE opidum, habet Sulpitius 2. in Hispania si-
 tum, ni fallor. ABILENSE autem restituit Caesar Ba-
 ronius 4. Annal. ab Abila nempe. An Abyla per x. velit?
L ABIMI, vide ENAMIAE.
L ABINA, vide LOBNA.
L ABINIVM, vide LAVINIVM.
L ABINIVS λαβινος, fluius Italiae, circa Mutinam,
 ad quem constitere III. VIRI. R. P. C. prouincia
 inter se partita designauere. Appianus 4. Ciuilium. For-
 migo hodie, teste Nigro.
L ABISCO, Gallia Narbonensis vrbs. Antoninus.
L ABOCCLA λαβουκλα, India intra Gangem vrbs Ptolemaeo.
L ABOLA, vide LAVBACVS.
L ABORE Campi, Plinio in Campania. Territorio di
 Gaudio, Sanfelicio dicitur. Horum partem vocant incolae
 Mazzoni, vt Dalechampi tradit. Vide FORVM Vulcani.
L ABORENI CAMPI, in Campania regione, Plinio.
 Terra di Lauoro Leandro dicuntur. Laboria & Laborini
 iidem campi mihi videtur apud Plinium, vbi optima alica.
 Finiuntur via ab utroque latere Consulari: quo à Putolis
 & à Cumis Capuam ducit. PHLEGRÆVM Graeci
 appellauere, vt idem inquit. Adi eundem 3. cap. 5. & 17.
 cap. 4. item 18. cap. 11. Vide FORVM VULCANI.
L ABOTAS λαβότας, circa Antiochiam Syria est fluius;
 Straboni & Pomponio. Vide HYPATOS.
L ABRADA, vide LABRANDA.
L ABRANDA λαβρανδα, Caria vicus: apud Strabonem
 & Stephanum. LABRADA est apud Plinium, vt vide-
 tur. habet enim Labradij Iouis fontem, qui Labrandennum
 Straboni vocatur, & Aeliano.
L ABRENTVM, vide LAVRENTVM.
L ABRIONENSIS, in Hispania videtur episcopatus.
 In concilio Lugdunensi.
L ABRIIS λαβρις, Arabia Felicia vrbs: Ptolemaeo.
L ABRO, huius meminit Cicero ad Q. Fratrem. Vide AD
 HERCVLEM.
L ABRONES populos, scribit Diaconus Attilam eduxisse,
 contra Aetium Romanum, in campum Cathalaunicum. OLI-
 BRIONES legebat vetustius exemplar.
L ACANITIDIS λακανιδης, regionis, in Cilicia; memi-
 nit Ptolemaeo.
L ACCI λακκοι, palus Marmarica: Ptolemaeo. Vide
 ASPHAR.
L ACCINI, Octaua regionis, in Italia populi: apud Pli-
 nium. LICINI legunt tria alia exemplaria. à quo
 FORVM LICINII forte. Lib. 3. cap. 15.
L ACCOARDI λακκοάρδοι, LANGOARDI,
 λαγγωβάρδοι, & LONGIBARDI λονγνιβαρδοι, sunt
 Ptolemaeo Germania populi: sed diuersi. Hos tamen à iu-
 nioribus sepe numero confundi, non citra errorem obser-
 uauimus. Vide LANGOARDI.
L ACEDEMON λακεδαίμων, Laconica vrbs primaria, quae
 antea SPARTA σπάρτα, dicta fuit, Pausania teste, apud
 Polybium 4. prater alios, huius descriptio. Misithra hodie
 vocatur, vt Niger & Sophianus tradunt: Ebada à Lazio
 nominatur. Nardus addit Zaconia etiam dici. Huius
 vrbs epibeton apud Homerum CETOESSA κητοέσσα
 vel vt alij legunt, CÆTAESSA κεταέσσα est, vt Strabo
 scribit. Quare Apuleius lib. 6. Asini, hanc Achaia tribuat,
 & lib. 10. Corinthiū, ignoro. An totam Peloponnesum for-
 tē sub hoc Achaia nomine comprehendat? LACEDÆ-
 MON, etiā Cypri mediterranea vrbs est, apud Stephan.
L ACEDEMONIA, vide LACONICA.
L ACEIA, vide EPOPON.
L ACERIA, & LACERIVM, vide HERMION.
L ACETANI, Hispania populi: Caesari, & Plinio. Vide IAC-
 CETANI.
L ACETER, vide LACTER.
L ACHERE λαχέρων, apud Ptolemaum Arabia Felicia opidum.
L ACHIS, Palestina locus, Iosue 10. 15. & 4. Reg. 14.
 Bellena Brocardo. Vide CAESAREA.
L ACHMIORVM insula, est apud Val. Max. 8. cap. 13.
 cuius regem vixisse octingentis annis, scribit ex Xenophonte.

Tres codices membranei apud me LATIMORVM vel LATINORVM legunt. Lachmor, putat retinendam Pigibius, & damnat Plinij lectionem, que MARITIMORVM habet. Codex Venetus Plinij PVLITINORVM, & Pmtiani LVITINORVM profert.

ACIA vide EPOPON.

ACIACVM, vide LAVIACVM.

ACIAD $\alpha\lambda\alpha\delta\alpha\varsigma$, Attica municipium; Pausania, Hefychio, & Suida. Oeneidis tribus: apud Steph. Eius quoque meminit Demosthenes. Miltiadis patria est, Plutarcho.

ACIBI, Hispania Betice opidum: Plinio. $\alpha\kappa\iota\beta\iota\varsigma$, Ptolem. est.

ACIBVRGIUM $\alpha\kappa\iota\beta\upsilon\rho\gamma\iota\omicron\upsilon$, Ptolem. Germaniae opidum ubi nunc Glosbeck est, ut Willichio videtur. Sed Lazenitz aequè locum & nomen tuetur. ad ostium Oderae.

ACINIENSES, Liburnorum populi: Plinio teste.

ACINIVM $\alpha\kappa\iota\upsilon\nu\omicron$, Ptolem. Plinio, & Pomponio: Italia promontorium, in magna Graecia. Similerus credit ab Antonino TACINA, vel TICINA nominari. Hodie

Cabo delle Colonne ab exstantibus columnis templi Iunonis Laciniae indigitatur à Leandro, & alijs. Cabo dell' Alice dicitur in tabula Pyrrhi Ligorij. Iapygam tria promontoria, quae à Strabone lib. 6. describuntur, sunt, ut Gab. Barrius docet, hoc Lacinium, & alia duo quae novis nominibus Nao & Manna hodie vocantur. Ad Lacinium promontorium olim habuit Iuno Laciniae templum

opulentissimum, ipsa urbe Crotone, (quae sex millibus passuum hinc distabat) nobilior, ut Lilius tradit. Lacinij huius meminit quoque Polybius. Hoc Lacinium STOR-

TINGVM $\sigma\tau\omicron\rho\tau\iota\gamma\mu$, à Lycophrone appellari, putat Gab. Barrius. Vide CRYON, & DIOSCORIAS.

ACIPRA, urbs Hispaniae, xx. M. P. ab Emerita, versus CaesarAugustam. Antoninus.

ACIPPO, Hispania Betice opidum; apud Pomponium & Plinium. $\alpha\kappa\iota\pi\pi\omicron\varsigma$ Ptolem.

ACIS, vide CAESAREA PANIS.

ACMELLVM, vide LAVMELLVM.

ACMON, & LACMONIA, vide PINDVS.

ACOBORMANVM vide LOCOBORMANVM.

ACOBRIKA, Pomponio Hispania urbs est, ad Sacrum promontorium. Huius nunc ruinae, & antiquorum aedificiorum vestigia exstant prope Lagos, Algarbia urbem, in vico qui Lusitania lingua Lagoa nominatur, ut scribit Vaseus. Huius incolae LANGOBRIITAS $\lambda\alpha\gamma\omicron\beta\iota\tau\alpha\varsigma$, vocat Plutarchus in Sertorio. Alia est Plinij, quam in Vacceis ponit, & LACOBRICENSES vocat: quam Ptolem. non novit, nisi in Latinis codicibus.

Hac LOCOBRICA Antonini videtur. LANGOBRIKA eidem Antonino est in Lusitania, ad mare Occidentum, inter Talabricam & Caletum. Langobria interpretatur Iacobus Delgadus in Scheda M. S. LAN-

COBRIGA $\lambda\alpha\gamma\omicron\beta\iota\gamma\alpha$, verò Ptolem. est Celticum oppidum, in Lusitania, quod, cuius hodie sit nominis, apud neminem me reperisse memini. neque meum est diuinare.

Hac hic tamen lectorem admonere volui, quod videam hac nomina à recentioribus saepius confundi, & alterum pro altero ignoranter sumi. Alacu & Briga compositum nomen, scribit Festus.

LACONICA $\lambda\alpha\kappa\omicron\nu\iota\kappa\iota\alpha$, quae olim LELEGIA $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\gamma\iota\alpha$, Pausanias. Item OEBALIA, Servius. LACONIDEM vocat Pomponius. & ARGOS ACHAICVM appellari, scribit Eustathius in Dionysium. Peloponnesi regio est, quam nunc puto Sacania dici, testibus Tabulis geographis.

LACONICA regio adiuncta, MESSENIA, LACEDEMONIA dicitur, inquit Strabo 8. & LACEDEMONIAM vocat Gratius LACONICAM, hoc versu, Et Lacedemonia primum vidisti Amyclae. Pausanias quoque scribit Lacedaemon regionis nomē fuisse. item Thucydides 2. describit Amyclas in Lacedaemone.

LACONES Tzacones corruptè vocari, tradit Gregorius. & Tzaconia regione hodie appellari, ait Leunclavius.

LACONICVM, vide OSSIGI.

LACONICVS Sinus, Peloponnesi est, Ptolem. Golfo de Colochina est Castaldo.

LACONIMVRGVN $\lambda\alpha\kappa\omicron\nu\iota\mu\upsilon\rho\gamma\upsilon\omicron$, Ptolem. eo Vettionius opidum in Hispania. LACONIMVRGI est apud Plin.

LACONIS, vide LACONICA.

LACOTENA, locus Armenia Minoris videtur apud Ammianum. circa Taurum montem.

LACRIASSVS $\lambda\alpha\kappa\iota\alpha\varsigma$, Armenia Minoris in Rhodena praefectura urbs. Ptolem.

LACTARIVS Mons, locus salubritate celebris, ut videtur ex Cassiodoro, Variarum 1. ad Beatum V. C. quibus autem in terris, non docet. LACTEVN montem habet Procopius circa Veseum, ad Draconis fluminis ripam. Iuxta

Stabias fuisse, historia de lacte mihi persuadet. Ad Gauri montis leuism esse, docet ex Heliodoro, Stobaeus de Morbis. Vide TABIÆ.

LACTER $\lambda\alpha\kappa\tau\eta\rho$, promontorium Coe insula, versus Meridiem: Straboni. LACTEREM $\lambda\alpha\kappa\tau\eta\rho\varsigma$, in Cos insula, habet Plutarchus in Questionibus Graecis.

LACTEVS, vide LACTARIVS.

LACTISMA, vide OPSICELLA.

LACTODVRVM, vel LACTORVDVM, Anglia opidum est apud Antoninum. Ad nomen Lactoduri alludat, ut scribit Talbotus. Lutterworth & Lattughborough. Camdeno autem Berghford videtur.

LACTORACIVM, vel LASTORACIVM, est Novempopulana ciuitas, in lib. Notitiarum. LACTORATENSIVM meminit antiqua inscriptio, in eadem ciuitate, Scaligero teste. qui eam nomen retinere addit, Lectori incolis. Ridendum se praebe Belleforestus, qui vult TAVROPOLIVM olim dictam. Vide LACTORVM, & LACTVRA.

LACTORVM Cuiracem, habet Goltzius, ex veteri inscriptione, in suo Thesaurò: ibidem habet & LACTORIVM, & LECTORIVM. Vide LACTORACIVM. Idem enim puto.

LACTVRA, Antonino urbs, in Gallia Aquitanica. Eandem cum LACTORACIO credo.

LACVRIS $\lambda\alpha\upsilon\rho\iota\varsigma$, Oretanorum in Hispania opidum. Ptol.

LACVS REGIVS, Namidia locus est apud Antoninum.

AQVÆ REGIÆ sunt in Concilio Carthagenensi IIII. & AQVÆ REGIENSES apud Victorem Vicensem. An idem autem locus, dubito.

LACYDON $\lambda\alpha\kappa\upsilon\delta\omicron\nu$, portus Massiliensium. Eustathius in Dionysium. HALYCIDON apud Melam legitur.

LADANA, vide DALANDA.

LADEN $\lambda\alpha\delta\epsilon\alpha\varsigma$, insula Maris Egei, ante Miletum; Straboni, Thucydidi, Stephano, Arrbiano, & Herodoto. Prius LATE vocabatur, ut Plinius docet. Hanc in duas parvas scindi insulas, scribit Pausanias, & earum alteram ASTERII insulam dicit.

LADPSI $\lambda\alpha\delta\epsilon\psi\iota$, Bithynorum populi: Stephano, ex Theopompo.

LADESTA $\lambda\alpha\delta\epsilon\sigma\tau\alpha$, una ex Liburnicis insulis. dicitur & LADESTVM. Stephanus, ex Theopompo. Inscriptio vetus huius quoque meminit, quae Aquilegie superest.

LADICVS, montis nomen in Hispania: quae à Legionensi regione in Galliciam itur. Hodie eum corruptè Los codos de Ladoco, vel compendiosius Laroco nominant. Ex antiqua inscriptione, in ipso monte, quae IOVI LADICO habet: Amb. Moralis, in suis Hispania antiquitat. Pars Pyrenaei montis est. hucusque enim eos perungere, leges in PYRENÆVS.

LADII, populi sunt apud Capitolinum, in Antonino Pio, ubi scribit, Pacorum regem Ladis dedit. Ad LADIOS, locum habet Antoninus, in Pannonia: inter Sirmium & Salonas. Sed LAZI putat legendum hoc loco apud Capitolinum, Egnatius.

LADISACITES $\lambda\alpha\delta\iota\sigma\alpha\kappa\iota\tau\eta\varsigma$ sinus, in Persico mari. Stephanus, ex Martiani Periplo.

LADON $\lambda\alpha\delta\omicron\nu$, Plinio, Ouidio, Apollodoro, & Straboni, Arcadia fluvius, cuius fontes esse in Clitoriorum agro, scribit Pausanias: eiusque fluminis aquam omnibus Graecia barbarorumque fluminibus pulchritudine antecellere tradit. Plinius eum à paludibus Penei oriri ait. Seneca 6. Natural.

eum inter Helim & Megalepolim describit. Dionysius in Periegesi eum OGYGIUM ἀργύριον, cognominat. Ladonem putat Niger eundem esse cum eo qui à Strabone ACIDON ἀκιδών vocatur, qui fortè ACIDAS Pausania est. De alio LADONE hac ex Varrone, Nonius, Ladon fluens sub Sardibus flumē tulit Aureum later, quod conquadravit religio. LADON quoq; circa Idam Troadis. Pausanias in Phocicis. vbi Aidoneus legendum putat Sylburgius. Vide ISMENVS, LETHON, & ORONTES. LADONCEA λαδονία, Vicus in Arcadia. Pausanias. Vide LAODICEA. LÆA λαία, qua & APHRODITES ἀφροδίτης, id est. Veneris insula, Ptolemaeo. In Africo mari iuxta Cyrenen vel Marmaricam est. APHRODISIAS Stephano, & Herodoto in Melpomene dicitur. Hodie Isola del Patriarcha appellatur à Bordonio. LÆÆ, vide AQVÆ. LÆANA, vide ELANA, & ELANVM. LÆANITIS, vide ELANITICVS. LÆCENI, vide LÆNI. LÆDENATA, Mæsia Prima vrbs. lib. Notitiarum. LÆDVVS, vide LEDVM. LÆENI λαίνοι, Ptolemaeo, LÆCENI interpretibus, Arabia Felicis gens. LÆETANI, vide LALETANI. LÆIA λαία, Caria vrbs: Steph. ex Pausania 5. vt addit. LÆLANNONIVS, vide LELAANNONIVS. LÆLIA λαλία, In Baticavrbis, Turdetanorū. Ptolemaeo. LÆLIA Castra, in sinu Carthaginiensi, habet Mela. LÆMOCOPIA, vrbs Europa, in Bosphoro, iuxta Propontidem. à Mechemete Amurati F. condita. Laonicus 8. Ora libri dicit iuxta Sestum esse, & nunc Bogazasar vocari. LÆMON λαμών, mons circa sinū Arabicum. Agatarchides. LÆNAS, dicitur à loco. testis Vatro 7. de Lingua Latina. LÆNITICVM, vide ELANITICVS. LÆPA Magna, λαίνα μεγάλη, Ptolemaeo Hispania Barica, in Turdetanis vrbs. LÆPIA Latinorū, vocatur à Plin. LÆPHANIA λαφάρεια, vrbs nomen. Phauorini Lexicon. LÆPIA, vide LÆPA. LÆRNA est in Thesaurio Goltzi, ex vetusta inscriptione. LÆERTE λαέρτη, Cilicia Aspera in Pamphilia opidum: Ptolemaeo. LÆERTES λαέρτες, Cilicia regiuncula, Stephano. idem & vrbs, & montem, sic nominat, ex Alexandro. Pamphilia mons est, apud Aetium medicum. Strabo castellum habet huius nominis; in Caria. LÆERTIA Regna sunt apud Virgilium 3. Aeneid. quibus Ithacam insulam innuit. LÆSTRYGONES λαεστρογόνες, sunt populi in Sicilia. (inquit Isacius, in Lycophronem) quos nunc LEONTI- NOS vocamus. Læstrigios Campos, habet in Sicilia, Plinius. Campania quoque, vti videtur ex Homero & Ouidio. Circa Formias, ex Plinio, & Læstrygonias rupes hic habet Silius 7. LÆSTRYGONIA, vrbs Læstrygonia est apud Hesi- chium. Vide GIGANTES, LAMVS, & FORMIÆ. LÆTE, opidi nomen, in Sallustij Fragmento. LÆTI, vide LETI. LÆTRINA λαίρετρα, Lycophroni, Elidis vrbs est Isacio. in qua Pelopis ossa iacebant. LÆTRINÆORVM λαίρετωναίων, historiam promittit Pausanias, in Eliacis. Sed idem LÆTRIN, I opidum, sine diptongo scribit. Vide LÆPRIVM. LÆVI, Ligures populi, apud Liniū 5. & 33. Circa Tici- num amnem habitabant. Sunt LÆVI Plinio. Vide LÆII. LAGADIVM, vide ALGIDVM. LAGANICI, vide LEVSANICI. LAGARIA λαγάρια, Straboni & Stephano Thuriarum agri opidum: non procul Grumento, apud Plinium. Gabriel Barrius dicit locum nūc vacuum, sine habitatoribus. mons verò cui ciuitas imposita quondam fuerat, accolis Cirmi- staso dicitur, à fluuio Cylistarno preterfluente. Hoc his adijcere volo, quod Stephanus hanc Lagariam Sicilia vr- bem vocat, agri Thurini, quod idem alijs aliquot locis facit:

ex quo apparet eo tempore (vri & bodie) hanc Italiae par- tem Siciliam dictam. Vide LANGARIA. LAGECIVM, Anglia opidum Antonino, quod alio in loco LEGEOLIVM vocat. Inter Eburacum & Da- num. Castlefoz appellari bodie, scribit Camdenus. LAGENSES in lib. Not. Lætorum Lagenfū propè Tungros. LAGEVS, vide NILVS. LAGIA, vide DELOS. LAGINA, Hibernia opidum, patria S. Brigide. Surius in huius vira. Vide LAGINIA. LAGINIA λαγίνια, Stephano, LAGINA Straboni, Caria opidulum. inter Physcum & Ephesum. λαγίνα Stephano, est quoque Bithynia vrbs. LAGMVS λαγμός, Lycophroni Paphlagonia mons, vt ha- bet Canterus in eundem. LAGNVS Sinus, vide BALTICVM. LAGNVTVM λαγνύτων, Mauritania Casariensis vrbs: Ptolemaeo. Tenes bodie, Marmolio, & Castaldo. GVN- CVS Antonini est, vt Simlerus credit. λαγνύτης CANVC- CIS hoc ego potius Ptolemai putarim. LAGON vrbs, habet Linius 38. Phrygia Maioris puto. LAGORIA λαγόρεια, nomen vrbs. Lexicon Phauorini. LAGVS amnis, Sarmatia Asiatica: ex Catbaïs montibus profluens. Plinius. LAGVSAM λαγύσα, insulam ponit Strabo, & Stephanus in Cretico mari, prope Sicinum insulam, quam bodie Christiana vocat, scribit Niger. qui eam AGASA quo- que dictam ait, non adducto tamen teste. LAGVSA Plinij alia est, quam in Lycio Mari statuit. LAGVSSÆ λαγύσσαί, habet Athenæus numero duali & duplici ss, vt quoque Plinius, sed ante Troada. LAGYRA λαγύρα, Taurica Chersonesi opidum, Ptole- maeo. Soldata bodie dici, tradit Niger. LAII, Gallia Cisalpina gens, Polybio. LÆVOS Linijs esse, dicit Sigonius, & LIBYCOS Ptolemai. Vide SALASSI. LAINI λαίνοι, Paonia gens Stephano, ex Thucydidi 2. quo loco ego LÆI λαίνοι lego. Vide LÆI. LAINILA λαίνιλα, vrbs nomen. Phauorini Lexicon. LAIRVS λαίρϑ, nomen insula apud Phauorinum. Cor- rupte fortè, pro Lerus. LAIS, vide DAN. LAISA, vide ELEASA. LALA λαλα, Armenia Maioris vrbs: Ptolemaeo. LALACAVM λαλακων, regionis nomen, in Asia Minori: apud Cedrenum, Curopalatem, & Zonatum. LALASSIS, Plinio est Cilicia fluuius; quem Niger scribit Calendo à barbaris vocari. Sed opidi nomen est Plinio, in castigationibus codicibus. LALENESIS λαλαινός, Armenia Minoris, in regione Melitena, opidum: Ptolemaeo. LALETANI, Hispania populi Plinio, à Ptolemaeo LÆ- TANI λαίτανι, appellantur. LÆTANI λαιτάνι, sunt Straboni, sed idem LÆLETANOS αλαιτάνι, habet eodem tractu. vbi M. S. Lætanorū legit, teste Cas- saubono. LALETANIA regio, est apud Martialem, lib. 1. Hi postea GOTHOLANI dicti fuere, nunc contra- præ Cataluña vocantur, Tarapha teste. LALISANEA λαλίσανδα, Isauria vrbs: qua nunc DA- LISANDA δαλίσανδα, dicitur inquit Stephanus. Δαλι- ζανδός habet Porphyrogenneta. & DALIZANDA cencil. Chalcedonense. Eandem cum DACISANDVS Ptolemai, in Armenia Minori regione collimitanea credo. quam interpretes huius DALISANDVS vocant. In limitibus Armenia & Isaurie. LAMA λαμα, Lusitania vrbs. Ptolemaeo: in Vestomibus. LAMACHA, vrbs circa Armeniam; Laonico. LAMASBA, Numidia ciuitas: Antonino. Concilium Car- thaginense eius quoq; meminit; apud D. Cyprianum. Hinc LAMASVENSEM Episcopum habet Viç. Vicensis Fragmentum M. S. LAMBANA λαμβάνα, Mesopotamia vrbs. Ptolemaeo. LABBANA interpretibus. LAMBANVS λαμβανός, aut fluuij, aut montis nomen, in Asia

Asia Propria. Apolloniam enim ad Lambanum, nominat ibidem Ptolemaus.

LAMBATE, vide LAMPAGÆ.

LAMBE, insula finus Arabici: circa Mioformum. Plinius.

LAMBESE, Numidia vrbs: Antonino, & D. Augustino. Item Aethico. sine Minuenio quoque scriptum. vide LAMPESA.

LAMBIENSIS, & LAMBILITENSIS episcopus in Africa meminit Coll. Carthag.

LAMBRANOS populos, habet Suetonius, in Cesare. Ego eos suspicor, qui Lambrum fluium Transpadanum accollunt. Vbi hodie Lambracopidulum. Sunt qui AMBRONES, & AMBRANOS legunt vitiosè.

LAMBRIACA, vide FLAVIA LAMBRIS.

LAMBROS Vicus Gallie, Greg. Turonensis, Historiar. 4. Circa Tornacum videtur.

LAMBRVS, Plinio Lombardie fluius, Lambro hodie nuncupari, tradit Leander. Huic refragatur Bern. Saccus, qui eum Montia hodie dici asserit. Sed alium præter hunc eodem tractu esse LAMBRVM scribit Gaud. Merula; quem Insubres Meridiano vocant.

LAMBULA, & PETRA Sanguinis dicuntur duo aditus angustiores, qui per Lucanos montes in Brutios ducunt, ut scribit Procopius Lib. 3. de bello Gothorum.

LAMECA, (nouum fortè) Clusio Portugallia vrbs est, ad Durium fluium; hodie Lamego dicta. Concil. Toletanum III. eius meminit. LAMACVM à Latinis etiam vocari, testis mihi fide dignus Emanuel Enricus Lusitanus. LAMEIA λῆμεια, Arcadia mons. Stephanus, ex Parthenio. Vide LAMIA.

LAMELLVM, vocat Platina insulam in Mari Tusco: Arno ostiis obiacentem qua hodie Malora dicitur.

LAMENIVM, vide LIMINIVM.

LAMEIA λῆμεια, Lycophroni ad mare Tyrrhenum in Lucanis opidum est. sic dictum à Lameo flumine, ut Stephanus tradit: Euphemia hodie vocari opidum scribit Gab. Barrius. Idem addit Lmetū fluium adhuc nomen suum retinere. Hinc LAMETICVS Sinus, apud Aristotelem 7. Politicon. cap. 10. qui ait abesse à Scylletico itinere dimidiati diei. Aditq; idem hanc oram Italicam dictam Oeneriam. Hanc sinum hodie Golfo di Taranto nominari, malè scribit Dominicus Niger. LAMETVM λῆμειος, fluium, & LAMETINI λῆμεινοί, urbem circa Crotonem, habet Stephanus. falsè autem, ut docet Casaubonus ad 6 Strabonis. Vide HIPPONIATES.

LAMETINI, vide LAMETIA.

LAMFOCTENSE opitum, in Mauritania. Annius. Pere in prima, est in Viñ. Vicens. Fragmento M. S. & LAMFORTENSIS in Coll. Carthaginensi.

LAMIA λῆμια, Thessalia vrbs: Straboni, Polybio, Pausania, Stephano, & Lioio 7. & 36. dicitq; ab Heraclea Phthiotidis, VII. M. P. distare. In Phthiotide est Plinio, & Ptolemaeo. Est in Bœotia vrbs: apud Plinium. Cilicie est etiam, auctore Stephano. An Lamus Ptolemei? Fluij quoque nomen, qui aduersus Octa monti est. Pausanias, in Atticis. ut vertit Amasæus. Vide LAMEIA.

LAMIACVS, vide MALIACVS.

LAMIÆ insula, ante Troada. Plinius.

LAMIANI Horti, extra urbem, vbi Suetonius cadaver C. Caligula combustum scribit.

LAMIDA λῆμυδα, Mauritania Cesariensis vrbs. Ptolem.

LAMIGGINENSIS Episcopi Numidia, meminit Fragm. Victoris Vicens. non excusam. Item Coll. Carthag. sed LAMIGGINSIS per G. in penultima.

LAMINITANI, Hispanie populi, Plinio, quos Pinetus Alambra vertit. LAMINITANVS Ager, Citerioris Hispanie, vbi Anas amnis oritur. Campo de Montiel, P. Methymneo, & Clusio: Mancha d' Aragon, Varreño: Mancha ciega, Henrico Coquo. Tractus frumentis maximè fertilis; at aqua penuria plerumque laborans, propter fontium raritatem.

LAMINIVM λῆμινιον, Carpetanorum, in Hispania vrbs. Ptolemaus, & Antoninus.

LAMMAS λῆμυδς, Palestina locus: Iosue 15. LEEMES legit D. Hieronymus.

LAMMAVS, vide BETHEL.

LAMNÆVS, vide NAMADOS.

LAMNAS, vide LEEMES.

LAMNVM, vide TAMNVM.

LAMONES, vide CAMPI LAPIDEI.

LAMONIA, Egypti locus, Guil. Tyrio 19. cap. 25. Hinc decem miliaribus habet BEBEM locum (quod interpretatur porta) eo quod inter colles oppositas trāitus arcetur.

LAMOSI, vide LAMVS.

LAMOTIS λῆμωτις, Cilicia regio: Ptolemaeo.

LAMPA, vide LAPPA.

LAMPESA λῆμψα, Africa Propria vrbs: Ptolemaeo auctore. vbi LEGIO III. AVGVSTA LAMBESE Antonini est.

LAMPAGÆ λῆμπαγαι, Ptolemaeo, LAMBATÆ interpreti, India intra Gangem gens.

LAMPAS λῆμπας, locus in Taurica Cherfoneso videtur, in litore Ponti Euxini. Arrh. Periplus.

LAMPE λῆμπη, Creta insula vrbs: Polybio 4. & Dion. 51. Sed geminato PP. Scribendum, docet Steph. Vide LAPPA. Arcadia opidum est: Plinio. Est & Acarnanie: Stephano. & Argolis, eidem. Vide PHOENIX, ARPI, & LAPPA.

LAMPETES λῆμπετις, Hipponij montis asperum cornu: In Italia: Lycophroni.

LAMPETIA λῆμπετια, Brutiorum ciuitas, ut refert ex Polybio Stephanus: Cetratio nunc esse scribit Barrius. Opidum in edito loco super saxum mari incumbens, situm. Vide CLAMPETIA, & DAMPETIA.

LAMPETIVM λῆμπετιον, sepulcrum in Lesbo insula: Stephanus. Idem fortè cum Lepethymno.

LAMPEVS, vide LAMPIA.

LAMPIA λῆμπεια, Arcadie mons, aut pes Erymanthi montis: Straboni & Pausania. Apud Apollonium 1. saltus Arcadie est. ad Erymanthum fluium, ut addit eius Scholiastes. Meminit huius etiam Papinius 4. Thebaid. (apud quem est Arcadia ciuitas, si Lutatius Placido creditur.) LAMPEVS est apud Plinium.

LAMPIS, vrbs circa Meandrum fluium. Nicetas.

LAMPONEA λῆμπωνα, Troadis vrbs: Stephano. Herodotus LAMPONIVM λῆμπονιον, eandem vocat. Aeolidis Straboni. Insula circa Thracia Cherfonesum, Plinio.

LAMPONIVM, vide LAMPONEA.

LAMPPE, vide LAMPE.

LAMPRAE λῆμπρα, duo municipia sunt Erechtheie tribus: vnum maritimum, alterum in editiore loco. Suidas. Meminit harum etiam Theocritus in Batto.

LAMPACVS λῆμπακός, Ptolemaeo Myſia ciuitas, ad Helleſpontum, qua data Themistocli in vinum, à Persarum rege. Testis Thucydides, 1. Hæc antea PITYVSA. dicta fuit, teste Plinio. PITYOESSA πῑτυοῆσσα, habet Plutarchus de virtutibus mulierum. Stephanus scribit PITYEI AM πῑτειά, ab Homero vocatam. Idem dicit ab Epaphrodito LAOMEDONTIAM λαομεδοντία, appellatam. Alij Pityeiam non pro ipsa Lampſaco accipiunt, sed eam inter Parium & Priapum collocant, teste eodem. Lampſacum etiam ABARNIS ἀβάρνις, & per metatheſim, APARNIS, per P. in prima, & ABARPIS, per P. in vltima scribi, ait Stephanus. Suidas scribit regionem sic nominatam. Xenophon & Stephanus promontorium quoque sic vocat. Lampſacum hodie Lampſico appellari, tradunt Sophianus & Zardus. Lepseke Leuſclauus: Circe autem Oliuario auctore. Opidum imprimis Asiæ clarum & nobile vocat Lucilius, apud Non. Marcell.

LAMPSEMANDVS, carie regionis insula, in sinu Ceramico. Plinius. Est LEPSEMANDVS Stephan.

LAMPſVM, Thessalia opidum: apud Lioium, lib. 32.

LAMPſVS λῆμψός, pars regionis Clazomeniorum: Stephanus.

L A

LAMPTER, vide PHOCÆA.
 LAMPVENSIIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.
 LAMPVRA, vide SELAMPVRA.
 LAMPYRENSIS λαμπυρεῖς, Attica regionis curia: Straboni.
 LAMSORTENSIS, vide LAMFOCTENSE.
 LAMVM, Latij opidum, Georgio Fabricio, in suis Itinerariis; quod Marino appellari ait.
 LAMVS λῆυος, Cilicia vrbs & fluvius: apud Ptolemaum.
 LAMVSIA regio; Stephano. Est quoque Lasrigo-
 num vrbs: Ouidio, Homero, & Suida. Caietam intelligo.
 vocat enim hanc à Lamoregnatam urbem, Silius Italicus,
 lib. 8. Sed & Formias ab eodem regnatas, docet Horatius
 Carm. 3. ad Aelium. Est fluvius in summo Heliconis iugo:
 Pausania in Atticis. LAMOSI episcopatus, sub sede
 Seleuciensi, meminit Guil. Tyrius. Lamus hac forte Ptole-
 mai. LAMVS Diacono Longobard. 2. cap. 16. Lucania
 vrbs. Vide LAMIA.
 LAMVSIVM λαμύσιον, locus vbi Draco colitur, in quo
 Metellam Metelli F. à Vesta missam, & à victima refer-
 uatam, scribit Plutarchus, in Parallelis Romanor. cum
 Græcor. Sed Lanuium legendum.
 LAMVRA λῆμυρα, apud Stephanum, fluvius, & vrbs
 Lyciæ, Ptolemao vrbs LIMYRA, & fluvius LIMY-
 RVS dicitur. LIMYRA fons est quoque, Plinio. vide
 MYRVVS.
 LAMZELLVM, in Africa locus. Coll. Carthag.
 LAN, vide LA.
 LANARIVM fluvium, habet Antoninus, in Sicilia.
 LANCE, Antonino Hispania vrbs: circa Lacobricam. Vide
 LEGIO VII. Germanica.
 LANCIA λανχία, Hispania vrbs, Floro 4. Maximam
 Asturia urbem vocat Dio 53. λανχία est Ptolemao.
 vide OCELENSIS, & LANCIENSIS.
 LANCIATI λανχιατι, Asturia in Hispania vrbs. Ptole-
 maus. Vide LANCIA.
 LANCIENSES OPPIDANOS, & LANCIEN-
 SES TRANSCVDANOS, Hispania populos, habet
 vetus inscriptio, quæ Alcantara in ponte est. Lanciam
 opidanam λανχία ὀπιδανᾶν, urbem habet Ptolemaus in Lu-
 sitania. Vide OCELENSIS.
 LANCOBARDI, vide HERVLI, & WINVLI.
 LANCOBRIGA, & LANGOBRICA, vide LA-
 COBRIGA.
 LANDI λανδεις, Germania populi, quos scribit à Germanico
 Casare deuictos, Strabo.
 LANDOSIA λανδῶσια, Galatia opidum: Ptolemao.
 LANEVM, Aristidis prædium, vbi ipse scribit. In Mysia
 Asiatica videtur.
 LANGARIE λανγαρίας, sinus, apud Lycophronem: circa
 Troiam. simplici γ. erat in ora, LAGARIA.
 LANGATES Liguria populi, agri Genuensis, teste tabula
 antiquissima anea, quæ Genua exstat. Eorum opidulum
 hodie Langasco, vel Lagnasco appellatur, vbi credit Aug.
 Iustinianus. LANGENSES ibidem, & in eadē tabula.
 LANGIA, vide NEMEA, & ARCHEMORVS.
 LANGLARIA, & PERTICVS, siluarum nemina Lu-
 gdunensis Gallia, teste Hugone Floriacensi, M. S. LANGO-
 LARIA legit Canalis, & dicit fortē Aigle hodie dici.
 LANGO λανγον, Eleorum vrbs, in Peloponneso. Plutarchus
 in Cleomene.
 LANGOBARDI, Tacito 11. Annal. Hac vera scriptura.
 non Longobardi, aut Lacobardi. est enim vox Germani-
 ca, teste locupletissimo Diacono. à lang quod longa, &
 hard, quod barbam notat. Quare ita vocatos, lege apud
 eundem, qui eos ex Scandinavia in Germaniam com-
 grassse scribit. Prius WINVLI dicebantur. Vide LAC-
 COBARDI, & MACROFOGONES.
 LANGOBRICA, vide LACOBERICA.
 LANGVILLA, vide ALBAPOMPEIA.
 LANIASINA, vide CAPPADOCIA.
 LANIGARA λανιγάρα, Ptolemao Mauritania Casarien-
 sis opidum. Guagida apud Marmolium.

L A

LANISE, Plinio mari Aegæi insula est.
 LANIVIVM, vide LANVVIVM.
 LANNICVM pagus, circa Arelatem. Vita S. Casarij
 Arelatensis episcopi.
 LANOS, fluvius & promontorium apud Seras. Plinius. Vide
 SANOS.
 LANVBIVM, vide LANVVIVM.
 LANVENSES, Regionis 1111. Italia populi: apud Plin.
 LANVS fluvius, vltra Danubium. vnde Alani. Isidorus.
 Corn. Kempius LAMVM fluvium in Frisia describit.
 vnde illi Alani populi, idq; ex Orofij 7. cap. 32. frustra.
 vide LAVBACVS.
 LANVVINAM Villam, habet Capitolinus; vbi Antoni-
 num Pium Imp. natum scribit. LAVRINA legit aliud
 exemplar. & rectius, à Lauria vel Loria, vbi monuit me
 quoque Celsus Cittadinus. Vide LORIVILLA.
 LANVVIVM, Plinio vbi lunonis Sospita sanum, teste Li-
 uio pluribus in locis. Propertio quoque, & Ciceroni pro
 Flacco, Latij opidum; Blondus & Leander Indivina
 appellari aiunt. sic quoque Celsus Cittadinus: cui in Via
 Appia est XVI. ab Vrbe miliarib. Aelianus Animalium
 lib. 11. cap. 6. hanc LAVINIVM vocat; additq; eam
 merito Matrem primariam Vrbi Romæ posse dici. vbi du-
 plex error; in nomine, & historia. cum Lanuium legen-
 dum. neq; vt facit, huius vt originem Latini filia tribuen-
 dam. LANVBIVM colonia est apud Frontinum M. S.
 & LANIVIVM, in marmoribus. cc. plus minus ab
 Vrbe stadys, hoc est 25. M. P. fuisse, ex Diodori 14. con-
 jicitur: vbi ait Marcum, (locum sic dictum, haud procul
 hinc teste Livio 6) totidem à Roma distare. De Lanuij &
 Laninij differentia (magna enim harum apud auctores
 tam Græcos quam Latinos cōfusio est) videnda sunt Scho-
 lia Sigerij, in Livij, lib. 8. Castigationes Hermelai in 3.
 Plinij: & Vrsinum, de Familiis, in Papia gente. item Si-
 meonem Bosij in Epistolis ad Atticum: vbi scribit vtrum-
 que locum LANVVIVM tempore Ciceronis vocatum.
 tam quod in agro Laurentis, quàm quod supra Ariliam
 erat. nescio an verè. At quare non addam quoque hic Celsi
 Cittadini Anglerij ciuis Romani verba ex schedis mihi
 Roma missis? quæ sunt hæc, Quamvis Fulvius Vrsinus in
 lib. de Familiis in Papia gente de Lanuio seu Laninio, &
 Lauinio satis scripserit, volumus tamen hic nostram sen-
 tentiam subscribere. Sciendum est igitur, aliud esse Lanu-
 nium, & aliud Lanuium seu Laninium: nam Laninium
 proprius est mari inter Ostiam Ardeam, & Veliternum, &
 nunc vulgo nominatur Ciuita Lauina, & distat ab Vrbe
 ferè XX. M. P. Lanuium verò est proprius Viam Appiam,
 inter Albanum, Ariliam, & Ardeam, & vocatur vulgo
 Ciuita Indovina, & ab Vrbe distat XV. M. P. hæc tenus
 Anglerius. Hoc habeant autem à me geographia studiosi,
 vbi cumq; apud scriptores mentio de Junone Sospita, Lanu-
 uium, non Lauinium legendum. LAVINO apud Sil.
 Ital. 13. malè, pro LANIVO vel LANVVO est. vt
 inter multa hoc vnam emendem. Vide LAVINIVM.
 LAODAMANTIA, Lilyca insula Stephano, & LAO-
 MEDONTIA vocatur. ex Artemidoro.
 LAODAMANTIVM λαοδαμάντιον, vicus in Lilyæ
 Nomo. Ptolemaus.
 LAODICEA λαοδίκεια, Ptolemao est Cælesyria vrbs: in
 Laodicea regione; quam CABIOSA λαβίωσα, cognomi-
 nat. (Scabiosa malè interpretit.) LAVDICIA legit
 Antoninus. LIBERAM hanc cognominat Plinius. Ean-
 dem idem ad Libanum cognominat. Prius LEVECTA
 λευκὴ ἐκτὴν, i. Album Littus vocata, Stephano apud quem
 etiam RHAMITA λεῖμαδα, antea dicta fuit. Hodie
 Liche dici, scribit Oluarijus; Lalisa, Niger; Liga Ben-
 iamin; Lizza Thomas Minadoius. LAODICEA, Phry-
 giæ vrbs, Lydia regionis ad Lycum fluvium, Suida, &
 Ptolemao. Philostratus in Philemone hunc Carya ad-
 scribit. corruptè pro Caria, vt puto, finitima regio-
 nis. Hac Plinio teste, prius DIOSPOLIS, &
 deinde RHODAS dicta fuit. Laudichia hodie mihi
 videtur. at Noue Leske à Lennclauio interpretatur.

LAODICEA, apud Plinium Mesopotamia vrbs est. hanc Pinetus Lor vertit. Stephanus, & idem Ptolemæus habent **LAODICEAM** in Galatia, quæ ab ea Combustæ, **KATAKAYMEN** cognominatur. Aliam **LAODICEAM** describit Stephanus in Media. hanc Plinius tradit ab Antiocho in extremis Mediæ finibus conditam. Est & Peloponnesi vrbs, Megalopolitidis regionis, Polybio 2. quam terra Orestidis facit Thucydides 4. **LADONCEA** hac Pausania. **LAODICEAM** coloniam, habet Onuphrius, ex Vlpiano. Vide **TRIMITARIA**, & **THEODORIAS**.
LAOMEDONTIA, vide **LAODAMANTIA**, & **LAMPSACVS**.
LAORIPA λαορίπα, Ptolemæo, **LATHRIPPA** interpretibus, Vicus in Libye Nomo.
LAOSAZ &, Italiae opidum; Herodoto, in Erato. Vide **LAYS**.
LAPADVSA, vide **LOPADVSA**.
LAPAEA λαπαία, locus apud Theophrastum 2. Hist. Plant. cap. 8. Vide **LAPPA**.
LAPARA λαπάρα, eiloco ob pinguedinem & fertilitatem soli id nomen fuit; nunc **LYCANDVM** λυκανδρὺν, vocant. pars est Cappadocia, sic Georg. Cedrenus. Huius meminit etiam Porphyrogenneta, & Curopalates. item Zonaras, sed hic periota in prima vitrobique. Nisi hallucinor, Cedrenus hunc eundem alio in loco **LICANDRV**, & Curopalates **LIMANDVM** appellat.
LAPATHVS, Latio ad Asdrubalem paludem locus est. ut scribit libro 44. Idem habet **LAPATHVNTA**, Castellum, quod **CHARACA** appellant; qua Tempe aduentur in Thessalia. Vide **LAPETHVS**.
LAPATIA κορίλατια κόρη, Hispania Tarraconensis promontorium, quod & **TRILEVCVM** τριλευκόν, Ptolemæus vocat. An Scythicum Pomponij non puto.
LAPDENSIS, vide **LADDENSIS**.
LAPERSAE, vide **LA**.
LAPITHVS λαπίθος, Cypri vrbs; Nonno & Stephano. λαπίθος, Ptolemæo: vrbs & flumen. λαπίθος, Straboni.
LAPHYSTIA λαφυστία, dicuntur Baccha, alio nomine **MIMALLONES**: à Laphysio monte Boeotiae. Isaci in Lycophr. Huius meminit quoque Pausanias, & Hesychius.
LAPICINI, Italia cis Apenninum populi, apud Livium, Ligures puto.
LAPIDES ATROS, locum in Ausetania, inter opida Illurgim & Mentissam: vbi Asdrubal castra habebat, habet Livius lib. 26. hoc loco describit Ptolemæus. **BLATIAM** βλατία, in Oretanis. Penas negras locum dici hodie circa hunc tractum scribit A. Morales. sed an idem sit cum hoc Livij, se non adfirmare, addit.
LAPIDIENSIS Episcopus, in Mauritania Casariensi. Vist. Quicquid.
LAPIS Aduroij, (ABENNEZER 70. interpretibus) in Palestina locus; 1. Samuel. 4. inter Masphat & Sen. ibide, cap. 7. **CORREYS** vocatur hic locus à Iosepho.
LAPIS Perforatus, locus circa Byzantium, Niceta.
LAPITHÆ, circa Olympum Macedonia montem gens, Diodoro 4. Ad Peneum amnem, Procopio 4. Aedif. & Isidoro, circa Larissam, Palaphato. Est mons sic dictus, in Laconica, Stephano. cui & populi Thessaliae sic dicti. Idem cum Diodori.
LAPITHÆVM λαπίθειον, in Taygeto monte Peloponnesi, vrbs. Pausanias. **LAPITHE** apud Stephanum.
LAPITHE λαπίθη, Thessaliae vrbs est. Ptolemæo, & Stephano. vnde Lapithea gentile. Vide **LAPITHÆVM**.
LAPITHVS, vide **LAPETHVS**.
LAPPA λαπά, Creta mediterranea vrbs: Dionij & Ptolemæo. λαπά & λαπα, videtur apud Polybium 4. Meminit huius loci Episcopi quoque synodus VI. Constantinopolitana. Eandem cum **LAMPE** puto.
LAPSIAS, Bithynia fluvius. Plinius.
LAPYRDVM, habet liber Notitiarum pro vrbe Nouem-populana regionis, in Gallia Aquitanica. Hanc hodie Lorda vocari, scribit Iosephus Scaliger, in suis Lectionibus Aufonijanus. Lourde Belleforestio. Lapurdensium lo-

castarum meminit Sidonius lib. 8. ad Triguertium.

LARAS, Ptolemæo est Arabia Felicis fluvius, in Sinu Arabicum erumpens: Om eum vocant recentiores tabulae.

Castellum in Mauritania Casariensi est Lar, apud Antoninum.

LARANDA λαράνδα, Antiochianæ regionis, in Cappadocia vrbs, Ptolemæo, Straboni, Diodoro, Antonino, & Ammienno. Lycia attribuit Saidas, in verbo Νέστορ. Lycania Steph.

LARASSA λαράσσα, Mediæ vrbs, Ptolemæo.

LARATINI, Italia populi, Halicarnasseo: **LAVRENTINI** mallet legere Sylburgius, vide **LOMENTOS**.

LARDAEA, locus circa Mæsam, Niceta.

LARENDANI, Plinio Arabia Felicis gens.

LARES λαρες, Africa Propria opidum, Ptolemæo: Migadna Marmolio vocatur. Vide **LARIS**, & **LARIVM**.

LARGA, Antonino vrbs nomen, inter Visonionem & Argentoratum.

LARGIA, vide **ARCHEMORVS**.

LARIAGARA λαριάγα, India extra Gangem vrbs habet Ptolemæus. Caracatan vocatur Mercatori.

LARIVM ciuitas Africae. Meminit huius Procopius, D. Augustinus, & Aetbius. **LARIVS** colonia est apud Antoninum. **LARES** Ptolemæi alia est ab Antonini, in eadem Africa tamen.

LARICES λαριες, India intra Gangem populi, Ptolemæo.

LARICA regio, apud eundem. Norici vrbs est apud Antoninum. vbi hodie adhuc Larcfeldt, à laricibus arboribus nominis vestigium seruat. teste Lazio.

LARICINVM, vide **LARIGNVM**.

LARIENSES populi, sunt apud Strabonem 1. quos tetramotu euerfos scribit. Gracie videntur.

LARIGNVM castellum, habet lib. 2. Vitruvius, circa Alpes, quod Iulio Casari se dedit. **LARICINVM** apud Isidoram, 17. cap. 7. Gentile huius esse **LARISCVLVM** vult Ant. Augustinus 4. Dialogor. de Nummis antiquis. vnde P. Accoleius Larisculus: de quo nummus testatur argenteus.

LARINA λαρινα, vrbs Lauinensium. Stephanus. Sed pro Lauinensium emendat Pintianus Dauniorum. Idem cum **LARINVM**. Vide **LARNIA**.

LARINATES, cognomine **FRENTANI**, sunt Italia in Apulia populi, Plinio. **LARINVM** vrhem, decem & octo millia passuum distantem à Theano Apuliae habet Cicero pro A. Cluentio: item Plinius: **Λαριών** quoque Ptolemæus, in Pherentania. Quaq; iacet Superi Larinas accola ponti. Silius 15. **LARINVS** Ager; eidem Ciceroni, pro Cluentio. & **LARINATIS** Ager, apud Livium 22. & 27.

LARINE, Attica fons: Plinio. Epiri pagus; Athenæo 9.

LARINVM, & **LARINVS**, vide **LARINATES**, & **LVQRINVM**.

LARIS, Africa vrbs: In bello Ingurthino, Sallustij. Vrbs antiqua maritima, in solitudine, quæ est inter Ægyptum & Syriam. Guil. Tyrius. An ad Castum montem? de qua vide **CASIVS**.

LARISVS, vide **LARISSVS**.

LARISSA λαρίσσα, Ptolemæo & Pausania. Macedonia vrbs, ad sinum Pelasgicum. Vnico s. scribendum docet Eul. Vrsinus, ex nummo. **ARGOS** olim dictam, scribit Eustathius, & Porphyrogenneta, qui eam Thessalicam facit. **PELASGIAM** hanc etiam dici, item **CREMASTEN** κρεμαστήν, id est pensilem vocari, tradunt Strabo & Livius. Hanc Sophianus hodie Larizzo nomen habere dicit, Larizo corruptè, in Tabulis Geographicis. Est & alia **LARISSA**, in eadem regione, sed ad Peneum fluvium, Ptolemæo, Procopio, & Pausania testibus. **ARGISSAM**, & **ARGVRAM** hanc aliquando appellatam scribit Eustathius in Iliad. & 6. Eschylarum durum in Macedonia Larissurum, testem adduco Ptolemæum, in Græcis tamen codicibus **CHARISSA** χαιρίσσα, legitur, pro ea quæ apud Pelasgiotas ad Peneum est. Sed quia in omnibus fere Latinis exemplarib. imprimis vetustioribus, Larissa legitur, Sophianus etiam ipse ex Græcia oriundus, Larissam in sua Græcia

tabula ponat, tum fretus auctoritate Procopij & Pausania; adducor in eam sententiam, ut pro Charissa, Larissam apud Ptolemaum restituendum putarim. Geographia Ptolemai Latina, excusa Argentorati, apud Ioannem Scotum Anno CIO. IO. XX. etiam Larissa legit, & in ora libri $\lambda\alpha\epsilon\iota\sigma\sigma\alpha$; singulis namque vocibus in hoc codice adiuncta sunt à latere vocabula Græcè scripta. Thevetus Larissam, Larimire vulgo nomen habere dicit, at quam nam, veticet. LARISSA Stephano est iuxta Ofsam, alia ab ea que ad Peneum. Atque hæres sunt, quas in vna Thessalia numerat. LARISSA, Syria ciuitas est Ptolemaeo, Straboni, Zosimo, Antonino, & Stephano; qui dicit eam à Syris ZIZARA $\xi\zeta\alpha\rho\alpha$, vocari. LARISSA, que ÆGYPTIA vocatur, sic Xenophon. PHRICONIS cognominatur à Strabone lib. 9. Aeolidis vrbs inter Cumam & Nouum Murum, vti liquet ex Herodoto, in vita Homeri. sed idem habet in Clio (nisi locus mendosus sit) $\lambda\alpha\epsilon\iota\sigma\sigma\alpha$, Aeolidi vrbs. Sunt plures LARISSÆ, quas enumerat Strabo lib. 9. vti Argie arx, in Peloponneso, item in eiusdem confinio. Huius etiam meminit Pausanias. Xenophonti 3. Græcor. Larissa circa Eleos in Peloponneso est. Troadu, eidem Straboni, ad Hamaxitum: maritimam hanc facit Xenophon 3. Græcor. & Thucydides 8. Hæc circa Tragafas, Athenæo 2. Alia Ephesia. Alia Attica. Lydie, in Cæpo Caystro. LARISSA M habet Ant. Liberalis, inter Corinthum & Tegeam. Sed hæc fortè Argie. Plinius habet Larissam in Arabia Felici. & Stephanus in Creta insula. Halicarnassus 1. describit Larissam in Campania, haud longè à Foro Popilio. LARISSAM Desertam, habet Xenophon 3. Cyriacor. ad Tygrim fluium, quam Medi tenebant. En quindecim huius nominis vrbes. Vide CVMÆ, ARGOS, & GORTYNA.

LARISSVS $\lambda\alpha\epsilon\iota\sigma\sigma\upsilon$, amnis in Peloponneso, Straboni. Eleum agrum à Dymæo agro dirimere, scribit Linius. Acheorum regionem ab Eleu disidere, tradit Pausanias. item Plutarchus. Vno s. interdum geminato, hanc vocem scriptam reperio.

LARITENSIS in Africa loci, meminit Coll. Carthag.

LARIVS Lacus, Ptolemao aliq; qui COMACENVS, ab vrbe illi adiacente, P. Diacono, & Antonino dicitur. Lago di Como, Itali: Chumetse Germanis bodie dicitur.

LARNASSVS, vide PARNASSVS.

LARNENSES, vide LARNVM.

LARNIA $\lambda\alpha\rho\iota\alpha$, ciuitas Tuscia est, apud Strabonem 9. cap. 6. LARINA habebat interpretes. quam scribitur tomitru & fulminibus, dum ab Alaricho obsidetur, conseruatam & liberatam. NARNIA legendum adfirmo. NEVEIA Zosimi videtur. ex simili historia. NARNIA autem hic quoque pro Neucia legerim. Videtur quoque Galilæe Prima vrbs, cuius Episcopus Euphrasius vocatur, in concilio sub Leone Imp. habito.

LARNOS, insula deserta, circa Thracia Chersonesum, ut ex Plinio videtur. SARNIS habebat M. S. codex. An Sarnusj inde, apud Polyannum 4.

LARNVM, flumen Hispania Tarraconensis; circa Pyrenæi radices, Plinius. LARNENSES populos, habet idem, eodem tractu, ut videtur.

LARO, Tuscia amnis Catoni. Arone Leandro nunc. Vide LARVS.

LARODIS, vide THERMÆ.

LAROLVM $\lambda\alpha\rho\omega\lambda\omega$, vrbs in Via Flaminia, apud Strabonem.

LARTHENIANVM, Etruria opidum; quod prius ENIANVM dicebatur: & postea VEIENS à Romanis vocatum fuit, ut tradit M. Catoni Fragmenta de Originibus, qua circumferuntur. item Itinerarij Antonini Frag. quod Lartbeniani sive Veienti meminit. VEII, vrbs est Lini; & VEIENTES gens, BEII sive. Plutarcho. Hæc nostra tempestate Martheniano appellari, refert, ex Annio Leander Albert. Pontiana scribit Nardus: Ciuita Castellana est alij. Veiens negat Ant. Massa Castellana esse.

LARTHES, vide OSSA.

LARTOLÆTANI $\lambda\alpha\rho\tau\omega\lambda\epsilon\iota\tau\alpha\iota$, Hispania Tarra-

conensis populi, inter Pyrenæos & Iberum, contigui Lætanu. Strabo.

LARVNESIA $\lambda\alpha\rho\upsilon\nu\epsilon\sigma\iota\alpha$, insula maris Mediterranei; circa Africam Propriam, Ptolemaeo. Duas $\lambda\alpha\rho\upsilon\nu\epsilon\sigma\iota\alpha$ insulas faciunt Gesnerus, & Fazellus: quarum hic alteram sine nomine esse, alteram Mollium vocari tradit.

LARVS mons, Hygeno. Circa Coloniam Claudiam. LAROS, Italia fluius, Phaurino. Laro Catoni fortè.

LARYMA, vide LORYMA.

LARYMNA $\lambda\alpha\rho\upsilon\mu\eta$, Pomponio est Achaia vrbs, è regione Euboica insula. Bœotia vrbs maritima est, ad estia Cephi, Pausania & Straboni. cui quoque Locridis vrbs est; quam Superiorem cognominat. Plinius etiam Larymnam in ora Locrorum Epicnemidiorum describit. Thessalia quandam vocat Isarius in Lycophronem. Vide LORYMA.

LARYSIVS $\lambda\alpha\rho\upsilon\sigma\iota\upsilon$, mons in Laconica. Pausanias.

LAS, vide LA.

LASA $\lambda\alpha\sigma\alpha$, Palaestina locus. Genes. 10.

LASÆA $\lambda\alpha\sigma\alpha\iota\alpha$, vrbs Creta insula, iuxta $\chi\alpha\lambda\omega\nu$ $\lambda\iota\mu\eta\upsilon$, Act. 27. THALASSA legit D. Hieronymus. sed corruptè, ut quidam testatur apud ipsum Hieronymum, in eo opusculo, quod de Actis Apostolorum inscribitur.

LASAMICES, Cyrenaica regionis locus, Antonino.

LASBANVM, prædij nomen, circa Persidem. Hist. Miscella 18.

LASCORIA $\lambda\alpha\sigma\kappa\omega\rho\iota\alpha$, Ptolemaeo, Galatia vrbs.

LASIA, Pamphilijs maris insula. Plinius. Et alia contra Troezeniam Peloponnesi. Vide ANDROS, & LESBOS.

LASICÆ $\lambda\alpha\sigma\iota\kappa\iota$, Africa Propria vrbs, Ptolemaeo. ELICE Apud Antoninum esse; credit Ger. Mercator. Hoc nomen per Ædiphrongum auspicari apud Antoninum video.

LASIO $\lambda\alpha\sigma\iota\omega$, Peloponnesi vrbs, de qua contendeatur inter Arcades, ut habet Polybius 4. & Xenophon 3. & 7. Græcor. Triphylia regionis est apud Diodorum 15. sed geminato ss. Creta insule mons, Epiphazio, vbi Iouis sepulchrum ostenditur. Hefychio etiam est vrbs, & populi $\delta\rho\upsilon\lambda\alpha\sigma\iota\omega\nu\epsilon\varsigma$.

LASONII, vide CABELEES.

LASOS, Creta mediterranea vrbs, Plinio.

LASSIO, vide LASIO.

LASSIRA $\lambda\alpha\sigma\iota\rho\iota\alpha$, Heditanorum in Hispania Tarraconensi opidum. Ptolemaeo.

LASSIPPA $\lambda\alpha\sigma\iota\pi\pi\alpha$, Ptolemaeo India extra Gangem vrbs. LASSIPPA interpretibus.

LASTHENES, vide LEOSTHENIVM.

LASTIGI, Plinio Hispania Batice opidum.

LASTORACIVM, vide LACTORACIVM.

LASTRONA, (si fida scriptio) loci nomen, in Codice 6. tit. 61. l. 1.

LASVLONIS, Pannonia vrbs, apud Antoninum. Laxius legis IASTRILLONES. Lauini Torrentij lib. M. S. IASTILONES.

LATAGE, Praeforum India opidum. Eliano Animal. 16. cap. 10.

LATAMEDA $\lambda\alpha\tau\mu\epsilon\delta\alpha$, Ptolemaeo, CATABEDA interpretibus, fluius India extra Gangem.

LATA PETRA, vide PLATEA PETRA.

LATANIA $\lambda\alpha\tau\alpha\upsilon\eta\iota\alpha$, Bithynia opidum, Ptolemaeo.

LATARA Castellum, in Gallia Narbonensi est. Pomponio Mela. Lates Joanni Poldo est. LATERRA Plinio stagnum in agro Nemausensi est, quod Poldus se ignorare fatetur, vbi sit. Marius Niger verò (qua auctoritate nescio) scribit hoc ab incolis Stagnone vocari. Mirum, rem ipsam indigenam latere, & peregrino nomen tamen innotuisse. Sed de hoc castello & stagno addam hica quæ à Carolo Clusio teste oculato habeo. i. enim in literis ad me hæc verba: Restitit Poldus, nam Lates etiam nunc vocatur, hoc castellum cum vico adiacente: Vicinum stagno Volcæ, quæ Ledum flumen in stagnum labitur. Id stagnum aliquot miliaria in longitudinem porrigitur; cui aliquot vici & opidula adiacent. Nonnulli loci Estang, & vbi alius vadum habet, Estau, ab indigenis appellatur: qui pisces in altiore stagni gurgite captos, alij præferunt, quod canum

cennum aded nō respiciant. Littus maris, quod incolae Playa dela mar dicunt, stagnum à mari seingit: aqua tamen marina fluxum quibusdam locis in stagnum prabet: & haud dubie id stagnum tutiorem à pyratarum atq. hostium incurfionibus eam Gallia Narbonensis oram reddit. Hæc enim Clusius. Hoc stagnum itaq. quod à Plinio Laterra dicitur, VOLCARVM Stagna à Pomponio vocantur. Vide FAVCES Laterra.

ATAVVM, Potentia vrbs. lib. Notitiar.

ATEA *αττα*, Ptolemao Arabia Felicitis vrbs. Interpretes legunt LATHA.

ATEMNVS, vide LATVMNVS.

ATERIVM, Villa sita Ciceronis, in Italia, Campanie est; vticoniſcio. Meminit eius Cicero 10. ad Attic. Epist. 1.

ATERRA, vide LATARA.

ATEANOS, Hæc vni lictoralis populos habet ex antiqua inscriptione Hermolaus ad Plinij 3. cap. 3.

ATHALIENSES, vide CHATALIENSIVM.

ATHIVS *αθη* & *αθηνα* Oeten. Etymologicon.

ATHON, vide LETHON.

ATHRIPPA, vide LAORIPPA.

ATIA, vel LATINA Via, vide APPIA.

ATINI, vide LATIVM.

ATINOBRIGA, vide LITINOBRIGA.

ATINVS Mūs, sub quo tumulus auditus fuit. Dion. 39. Circa Urbem videtur.

ATIVM, Italia regio, omnibus autoribus nota, hodie Campagna di Roma dicitur, à Roma eius vrbe sortitam nonen, quasi lucas Territorium Roma. LATINI dicuntur eius incolae. qui antea ΠΑΙΣΚΙ *παῖσκι*, vt habet Hælicarnassens. Prisci vocabantur proprie teste Festo, qui prius quàm Roma conlteretur, fuerunt. Hi ijdem prius CASCI nominabantur, vt putat Scaliger, ad 7. Varronis de L. Latina. Hos prius CETIOS *κετιος* xætiū, & postea ΑΝΒΑΔΑΣ *ανβαδας* & ROMANO *ρομανο* spūatū vocatos. scribit Suidas. LATIVM dicitur in Antiquum, & Nouum. Antiquum à Tiberi, ad Circeios: Nouum hinc ad Tivum fluvium. auiores Strabo, & Plinius, qui huius incolæ LATINOS vocat, item inter eos etiam LATINIENSES, sed quos interijſſe scribit. Lucium scribit Collenutius hodie Latio, vel Campagna di Roma, & Matemma dici. LATIVM cognominat Virg. 7. Aeneid. HESPERIVM.

ATMVS, Caria regionis mons Pomponio, & Plinio, quem Hecataeus innuit eundem esse cum eo quem Homerus ΠΗΘΕΙΡΩΝ *πηθειρων* vocat. etſi alij GRIVM *γριυμ* xæſion, intel- ligunt. ex Strabone. Huius Latmi meminit etiam Plinius ad calcem 8. vbi quædam exemplaria LETINIVS legunt. Sed LATMVS retinentum putat ex Antiqui Mirabilium narratione. Urbem videtur facere Poly- nus 8. in Artemiſia. LATMVS, etiam inſula in iris Aegæi, apud Thucydem 3. *ατμος*: Hæſychio, vrbs, mons, & fluvius inde exorienz. Cilicia fluvius & pagus Stra- boni Ptolemaus utrumq. LAMVM *λαμυμ*, sine T. vocat. & Latomidem regionem, LAMVSIA M Stephanus. & Lænon quoque fluvium. Ifauria vrbs est LATMVS, in Cœcil. Chalcid. Vide HERACLEA Caria.

ATO, vide CAMERA.

ATOBICI, vide LATOVICI.

ATOBIGI, Caſari Celſæ ſunt, finitimi Heluetiorum; quæ Loſanne, ad lacum Lemani vocat, ſed ſubdubi- tans, Melianus. Rbellicanus Walliſſerlande, & Scudus Cletgou interpretatur.

ATOBVLGIVM, vide ABLATO BVLGIO.

ATOIS (*ατωις*, in Græco eſt) quæ nunc LATORIA *λατορεια*, villa quædam montana, apud Ephēſum: vbi Pramnium vinum niſcitur. Ex Athenæo.

ATOMAGVM, Gallia opidum Autonino. RATV- MAGVS Tabule Peutingerianæ videtur M. Vellero.

ATOMIÆ *ατομια*, quarum Cicero in Verrem, & Plutarchus in vita Dionis meminit, Syracuſarum carcer eſt, vt Varro niſciat, vbi & Lepidiana fuerunt. PHI- LOXENI Poëta cognomē habuiſſe eas, ſcribit Aelianus 12.

Varior. cap. 44. Hodie Tagliate vocantur, vt ſcribit Are- tius. Eorum pars adhuc teſtudinata, Grotta di S. Nico- la vocatur, à quodam Anonymo non contemnendo. LATOMIAS, quæ Strabo lib. 5. in Gæbiorum regione de- ſcribit; (*ατομια* Thucydidi ſunt.) Dom, Niger hodie Gallicano vocari ait. Blondus autem Gallicanum in ipſis Gæbiis ponit. LATOMIÆ quoque locus, Straboni 17. ad Sinum Carthaginienſem: inter Tynim & Hermæam. Huius etiam meminit Diod. 20. LATOMIÆ ſex in- ſula, in ſinu Aralico. ſic dictæ, à Strabone 16.

LATONE, Ptolemao Agypti vrbs eſt. ad Nilum. Derote hæc eſt Zieglero. *λατος* *πιδις* eſt in Græco. ſic etiam Ste- phanus habet. Inde LETVPOITES Nomus eiſdem Ptolemai. LATONÆ Lucus, Caria regionis, eſt apud Strabonem: iuxta Phyſcum, ad mare. Huius meminit quoque Appianus, in Miſbridaticis.

LATOPODON, vide EVGYON.

LATOPOLIS, vide LATORVM vrbs.

LATORIA, vide LATOIS.

LATORVM Vrbs, *λατορ* *μας*, in Aegypto, Straboni & Ptolemao. LATOPOLIS legunt Latini codices Ptole- mei. LETVS eſt Antonino; & LATVM forſe in libro Notitiarum, Simleri ſententiæ. Sed LATVM eſt quoque, apud Antoninum. Letus ergo eiſ, alterius loci eſt. LATOPOLITES Nomus hinc Plinij.

LATOVICI, Plinio Pannoniæ gens. *λατοβικαι*, Ptolemao ſunt. Antoninus meminit Prætorij Latonicorum. Huius rudera exſtere haud dubie in tractu Valeria, ſcribit La- tius. Vide PRÆTORIVM.

LATRA, Mæſie Secunda vrbs. lib. Notitiar.

LATRAZIN, Cedreno mons circa Ephēſum. LATRIVS, apud Caroplatem.

LATRINGS, gens Sarmatiæ Europææ, vt videtur apud Iul. Capitolinum, in M. Antonino philoſophæ Imp.

LATRIS, inſula Germania Plinio, ad oſtium Viſtulae flu- minis. Hanc Maiorem ab incolis vocari dicit Niger, Geſowerder vernaculum, ni fallor, interpretans (quod maior inſula ſignificat) ſic enim hodie nominant inſulam Viſtulae fluminis prope Dantiſcum. Videtur mihi Friſch- narung, in tabula Pruſſiæ.

LATRIVS, vide LATRE.

LATRONES, vide LEſTÆ.

LATTHA, vide LATEA.

LATVM, vide ABLATO, & LATORVM Vrbs.

LATVRVS SINVS, Libyci maris, apud Melam: idem forſe affecum eo qui NVMIDICVS à Ptolemao dicitur. Hunc Marmolus Golfo de Eſtora nominat.

LATVSATES, Gallie Aquitaniae populi, apud Plinium.

LATVMNVS *λατμυν*, Theocrito mons eſt in Magna Græcia, non procul à Crotone, vt habet eiſ Scholiaſtes, & Lexicon Phſuarini. ſed per n in panaltima. Idem Scho- liaſtes addit à quibusdam Laconie montem ſic vocari.

LAVARE *λαυα*, Luſitanorum opidum Ptolemao. Aucto hodie Floriano, Porto, Episc. Gerundenſi. huic ſuffragatur Tabula Hiſpanica Henr. Coqui. Ovidum ad Durij fluminis oſtium ſitum. Pro Aucto autē habet Amicus meus Ema- nuel Enricus.

LAVATRIS, vel LEVATRIS, Angliæ vrbs. Antoninus, & lib. Notitiar. Stanenore Camdeno.

LAVBACVS, qui alius LAVICA, & LABOLA, Friſiæ fluvius; apud media ætatis ſcriptores. Cornel. Kempēſis LANVM eundem vocat, Hodie Lauwers Hieronymus Ver- rutiſ. Fluvium inundationibus interijſſe puto: nomen autem ſuperēſſ, inter Coreſandam & Monicogam inſulas. Suffridus vult olim Rheni fluminis oſtium fuiſſe. Eſt quoq. loci & fluvij nomen, in Hannonia. Vita S. Landileni.

LAVD, Mauritania Tingitana fluvius, ad Ibericum mare. Plinius.

LAVDENONA, vide BLANDENONA.

LAVDIA *λαυδια*, Mauritania Caſarienſis opidum: Ptol.

LAVDIACVM Vicum, ſexto à Turonica vrbe miliario, habet Greg. Turonenſis 2.

LAVDIAS, vide BARZALA.

LAUDICIA, Laudicianorum quadrigas, celebrat Symmachus 4. ad Eufasium. Hispanie aut Gallia videtur. vide **LAODICEA**.

LAUDVNV, Gallia vrbs: Laon, Paradino auctore. Meminit eius Caroli Magni vita. Simlerus dubitat nam eadem sit cum **ALAVNA** Antonini.

LAVERNA λαβερν, locus ubi magnus hiatus Sulla ostensus fuit, cum ad bellum sociale proficisceretur: ex quo flamma & ignis copiosus versus caelum emicuit. Plutarchus in huius vita.

LAVERNIVM, locus Italiae Ciceroni 7. Epistolarum ad Atticum, & Macrobius 3. Saturnal. Circa Campaniam videtur. Lauerna foris Plutarchi. In via Salaria est, si creditur Horatii Commentatori, à Cinquo edito.

LAUGASA λαυγασα, Armenia Minoris, in Lauinianensi praefectura, opidum, Ptolemaeo. **LAYSTASA** pro eo habent interpretes.

LAVIACVM, Austria vrbs; quae nunc Lauffen dicitur, Wolffg. Lazio teste. Sed Hugel arx, est eadem alio loco. Alach vocatur Simlero, qui aliquando **LACIACVM**, & **IACIACVM** legit, apud Antoninū. item **ILACIACVM**.

LAVICVM, vide **LATICVM**.

LAVINASENA, & **LAVINIANENSIS**, vide **CAPPADOCIA**.

LAVINCA, vel potius **LAVICA**, vide **LAVBACVS**.

LAVINIVM λαβινιον, Stephano, & λαβουιον, Appiano. Lino Italia vrbs; hodie eo loco Ciuita in Diuina ibidem exstare putat Leander. vel Lauinia, ut mihi auctor est Philip. Pigafetta. Lauinium scribit Appianus ab Vrbe distare ad decimum lapidem. (sed λαβινιον, legit.) Seruius octo millib. à mari distare, eandemq; quoque **LAVRENTIVM** vocatam, indeq; eam etiam **LAVROLAVINIVM** nominat. Haud procul à mari fuisse, ex Aeneid. 1. & 15. Metamorph. docemur. ubi legimus, Lauinaq; littora. **LAVRENS** **LAVINAS** est in Goli & Thejauro, ex vetusta inscriptione. Laurentum tamen ab vrbe distat XVI. M. pass. in Antonini itinerario, nisi Lanuio legendum. **LAVINIVM** dictam **ALBAM** longam, scribit Varro. lib. 4. at librorum culpa vereor. In Lauinio, ut scribit D. Augustinus 7. de Ciuitate Dei, cap. 21. Liber colebatur per totum mensem. Vide **LANVVIVM**.

LAVMELLVM, Diacono & Antonino. Insubria vrbs; quae Lamello Leandro. Meminit eius quoque Marcellinus. Hodie pagum satis contractum esse, scribit Gaud. Merula, qui tradit idem à Ptolemaeo **GAVMELLVM** γαυμελλον, & à Marcellino **LACMELLVM** dici, per q; quā scriptio ei magis placere addit. Per v. tamen in excuso Ammiani codice ego lego. Gaumellum Ptolemei, putat Xylander à Strabone **ICTOMVELVM** forte dici. Plinio quoq; **ICTVMVLVM** est, in Vercellensi agro, ubi aurisodina.

LAVNTIVM λαβντιον, metropolis Latinorū. Steph. ex 5. Halicarnassei. mendose. Lauiniū enim apud hunc legitur.

LAVRA, sic in primitiua ecclesia monachorum mansiones, siue cellas, vocare solent, ut in Sanctorum vitis variis docetur. Has propriis nominibus interdum discernbant. ut **SABAE**, **SVCA**; **CHVZICA**; **PHARVS**; **CREMASTOS**, &c.

LAVRA λαβρα, ciuitas est Crotonis, Isacio in Lycophronem. Alexandria Aegypti vicus est, Athenaeo 12. cap. 19. Eidem est Sami ciuitatis vicus aut locus. Vide **CROTON**.

LAVREACENSES, vide **LAVRIACVM**, & **AVRELIA**.

LAVREATES, locus maritimus circa Salonas, in Dalmatia est; Procopio 3. Gothor. Vide **LAVRIANA**.

LAVRENS, & **LAVRENTIVM**, vide **LAVINIVM**, **LAVRENTIVM**, & **LOMENTOS**.

LAVRENTINA VIA, in Italia, est apud Plinium in Epistolis, & Val. Max. lib. 8. cap. 5. **LAVRENTIAM** Paludem, habet Virgilius: & **LAVRENTINAS** Paludes, Paternulus, & **LAVRENTINAM** siluam, Obsequens, Symmachusq;.

LAVRENTIVM, Villa C. Plinii Secundi videtur, libro Epist. 1. ad Minutium Fundanum. **LAVRENS** idem vocat lib. 2. ad Gallum suum; Decem & septem. m. libus

pass. ab Vrbe. aditur & Ostiensis, & Laurentina Via. prope Laurentum urbem.

LAVRENTIVM, Latij vrbs, Straboni, & Plinio. De quo hoc Papinius 5. Siluarum. Qua Tyrrhena vadis Laurentibus astat vndis. In litore maris fuisse, docet Val. Maximus, ubi scribit Scipionem & Lelium Caieta & Laurenti conchulas & vmbilicos lectitasse. Idem cognoscere licet ex Symmachi 7. ad filium suum. Epist. 5. λαβρετων, scribit Isacius ad Lycophronem. Laurentum Latini à Pico conditum, hodie S. Laurentij vocari, scribit Gab. Barrius 2. Calabriae. vide **TROIA**, **LAVINIVM**, & **LOMENTOS**.

LAVRI, sic in Tabula Peutingeriana. Bataniae locus. ad quod sit M. Velferus. si numeros conferas, incidit in Traiectum Ant. Quid si sit eius vrbs suburbanum, ut Daphne ad Antiochiam Syria?

LAVRIA λαβρια, locus alicubi circa Asiam Minorem videtur, in Plutarchi Antonio. Vide **LAVRIVM**.

LAVRIACVM, Austriae opidum, ad ostia Anasi fluminis, in lib. Notit. Antoninus quoq; eius meminit. **LAVREACENSES** per E. in secunda habet vetus inscriptio. Lazio & Bruscbio Enfs est: Lorch Simlero.

LAVRIANA, locus circa Forum Iulium, aut Ilyricum, P. Diaconus 6. Longobardicor. M. S. In typis excuso codice erat **LAVRINA**. An Laureates Procopij? Vide **LANVVIVM**.

LAVRIVM λαβριον, Apollonio 4. locus est circa Ilii fluminis ostia, ad Sindi campum: Scholiastes eius dicit ad Scythia campum. Est etiam mons ubi Aethienisum argentea metalla sunt: Thucydidi 2. & 6. item Herodoto 7. & Plutarcho in Nicia, & Themistocle. Pausania est inter Sanium promontorium & Pyraeum portum. Hunc locum putò à Sophocle in Oedipo Coloneo λαβριον εἶναι, 1. Aerea via appellari. & ab Euripide in Cyclope **PAULADIS** Petra Ἀδελφῶν πέτρα.

LAVRO, vel **LAVRON** λαβρων, Frontino, Plutarcho in vita Sertorij, App. lib. 1. Ciuitum, & Orofio lib. 5. Hispanie Tarraconensis vrbs. Hae Liria Beutero dicitur, quae quique leucis à Valentia distat, vel Laurigi, quae hinc non procul abest, ut Moralis putat.

LAVROLAVINIVM, Colonia Romana, Frontino. vide **LAVINIVM**.

LAVRVS INSANA, vide **AMYCLVS**.

LAVS, Flumen & opidum Lucaniae, apud Plinium. Stephanus, & Straboni quoque **Lau**, λαυ, est, & non **TALAVS**, ut Leander scribit; qui Graecum articulum cum vocabulo iungit. Idem dicit hoc flumen hodie Cocco vocari, Colennio Sapri est, sed Niger Laino appellat. Idem autem quoque **Talaus** male legit. Sic etiam Gab. Barrius **TALAVM** urbem apud eundem Strabonem legit; additq; eam hodie Scalea vocari. Hae forte quoq; λαος Herodoti.

LAVS POMPEIA, Plinio Insubrium vrbs est; quae hodie Lodi dicitur; Leandro & alijs testibus. Distat autem hac Lodi III. M. P. à veteri Laude Pompeia, ut referunt Blondus & Volaterranus. Hanc enim destructam aiunt, & illam à Frederico Barbarossa edificatam. Coloniam Romanam fuisse, sibi persuadet Onuphrius. Sufficauerim eundem à Cicerone **LAUDEM NOYAM** vocatam. Vide **BLANDENONA**.

LAVSONIVM, vrbs ad Lemanum lacum, quae hodie Lofanne vocatur. Ex Antonini Itinerario hoc colligo, qui Laci Lausonii meminit: nimirum sic dicti ab opido adiacente. Et hodie hunc lacum à quibusdam Lac de Lofanno appellari video. Vide **LEMANVS**.

LAVSTASA, vide **LAVGASA**.

LAVSTOLAE, vide **LAVTVLAE**.

LAVTVLAE, locus sic dictus, haud procul ab Anxure: Lino 7. ubi saepius dimicatum fuit cum Samnitibus. Eidem 9. locus est in Samnitibus, qui **LAVSTOLAE** λαυστολαι, Diodoro 19. sunt, ubi Q. Catulum Cos. & Q. Alburni magistrum equitum contra Samnitas infeliciter pugnasse scribit. **LAVTVLAE** Feslo locus extra urbem, quo aqua fucebat ad lauandi usum. Calidam hanc fuisse

fuisse, ad Ianum Geminum scribit Varro 4.

LAUZADVS λαυζαδ, Cilicia vrbs: apud Porphyrogenetā.

LAXII λαξιοι, Sauromatum gens. habitat à recessu paludis Mæotidis, versus Septentrionem. Herodotus in Thalia. Forè eadem cum Lazijs. x. enim & z. indifferenter interdum à veteribus vsa, alibi docuimus.

LAXTA λαξτα, Celtiberorum in Hispania vrbs. Ptolemæo.

LAZA, vide CALLIRHOE.

LAZÆ, & LAZE, vide COLCHIS, & SCYTHÆ.

LAZICA Antiqua, Vide PALÆA LAZICA.

LAZICHENÆ, vrbs episcopalis mentio est apud Metaphrastem, in vita D. Euthymii.

LAZICI, sunt in Libya populi, si locus sincerus apud Suidā in verbo Λαζαίοι, ubi forè λαζιον pro λαζον, legendum.

LEA, Æthiopia sub Ægypto opidum: Plinio. Eidem quoq, insula circa Ægeum mare.

LEÆ Λαῖα, Ptolemæo Africa Propria vrbs.

LEÆI Λαῖοι, Pæonica gens, circa Macedoniam: ad Strymonem fluvium. Thucydides 2. LAINI legit ex hoc loco Stephanus.

LEANDIS Λαυδης, Armenia Minoris vrbs; in Cataonia regione. Ptolemæus.

LEANITÆ Λαανίται, Arabia Felicis gens: apud Ptolemæum. LEANITES Sinus apud eundem.

LEANVM, vide LIANVM.

LEBA Λεβα, vrbs sub Thracis. Hefychius.

LEBADE, Iouia locus: Plinio. An pro LEBEDVS?

LEBADIA Λεβαδία, Pausania, Gellio: & Plinio, qui dicit nullas hic esse talpas. Boeotia vrbs. Ptolemæus sine diptirongo scribit. Olim MIDIA μίδια, vocata fuit, Pausania teste, per y in prima Tzetzes ad Lycophronem, corruptè. Badia dicitur Zardo.

LEBÆA Λεβαῖα, Superioris Macedonia vrbs. Herodoti Vrania.

LEBAHIM, vide CYRENE.

LEBAOTH, Iosue 15. Palaestina locus.

LEBECII, & LEBETII, vide LEBVI.

LEBEDONTIA vrbs Hispania Tarraconensis, quæ priore auro STABATISTVM, & nunc AGER VA vocatur. Sex. Rufus Auienus, in Ora sua mitima.

LEBEDVS Λεβεδ, Straboni & Plinio Ionia, in Asia propria vrbs. Est quæ cum nouo nomine Lacerea vocat. Lebeditzi-chizar à Græcis dici, scribit Leunclanius. Lebadus eadem appellatur in codicibus Ptolemei, sed Latinis. cum in Græcis LESBVS Λεσβος, legatur. vitiosè, nisi fallor. LEBEDVS apud Horatium à quibusdam putatur vicus Italiae, iuxta mare, quo pauci accedunt propter huius æstum. vt habet Commentator vetus in eundem.

LEBENA Λεβηνα, Cretæ insula opidum auctoribus Ptolemæo, Strabone & Plinio.

LEBENEVM Λεβενεῖον, templum Æsculapio dicatum, in Cretæ insula, circa Phestum. vnde ex tota Asia Libyaq, confluentia. Philostratus 4. Apollonii.

LEBETHRIVS, vide LIBETHRIVS.

LEBIDON Λεβιδων, ubi sacrificabant Arabes Moabita, ad Libadesiam. Hefychius.

LEBINTHVS Λεβινθος, insula Maris Aegæi, Plinio, Mele, & Straboni. Lebynthos apud Ouidium, 8. Metam. Apud Nigram Palmosa est.

LEBNA Λεβνα, 70. interpret. vna castrametationum Israelitarum. Num. 33. Iosue 10. 21. Iudic. 21.

LEBONA Λεβονα, ad Libanum vrbs. Iudicum vltimo.

LEBRIEMELVS fons, Liguria, circa Genuam. testis antiqua aenea tabula, quæ ibidem prostat.

LEBVI, Gallia Cisalpina populi sunt Lini, quos alio in loco LIBVOS per i, vocat. eosq, circa Veronam & Brixiam describit. Hos Polybii LEBETIOS Λεβέτιοι esse credit Sigonius, de Iure Italia. & pro his malè LIBICOS MACROBIUS, apud Plinium & Ptolemæum legi, vult Gaud. Merula; quæ eorum urbem primariam FORVM LIBETIORVM, vel LEBVORVM, vocat; eamq, hodie Burgo Lauizario nomen habere addit. in agro Nouariensi est. Leandro Lauizzo est. Ego apud Polybium LEBECIOS per k non per t lego.

LEBVNI, Hispania Citerioris populi. Plinius. Vide LEVNI.

LECCVM Λεκκων, Antiochidis tribus gens. Hefychius.

LECENNA, Gallie Aquitania filia; in qua Brunehilda regina domus. Aimoinus & Hugo Floriacensis, M.S. qui eam Biturigibus, & Aruernis confinem facit.

LECHÆVM Λεχαιον, Corinthiorum nauale, ad Sinum Corinthiacum; Ptolemæo, & Pausania.

LECHETARVM Λεχητων, meminit Polybius, 10. quorum regem Andobalum vocat, in Hispania. Sed I LERGE TVM restituendum, ex Lini.

LECHI Λεχη, id est, Maxilla, locus in tribu Iuda. Iud. 15. Vide RAMATHLECHI.

LECHMIVM, LOCHÆA, & CORYPHE, videntur loca circa Corinthum: Polyano 4. de Demetrio: Wetterano interprete, sed mendosè. Duo priora pro LECHÆVM habeo. Vide ACROCORINTHVS.

LECHNVS, vide LINVS.

LECHVS, vide LYCIAS.

LECTORIVM, vide LACTORVM.

LECTOSIA, pro LEVCOSIA.

LECTVM Λεκτον, Ptolemæo Troadis promontorium: Idæ promontorium Aristoteli 5. Animal. Q. Smyrnao, & Isacio, in Lycophronem, quod Scorpiata Sophiano appellatur. Africa opidum videtur, ad mare mediterraneum. Procop. 1. Wandalicor. Vide GARGARA.

LECYM Hieronymo, Λακκίμ 70. interpretibus, Iosue 19. In Palaestina locus.

LECYTHVS Λεκυθος, Chalcidensum Euboeæ vrbs: Thucydidi 4. sub finem.

LEDO, vide NIVESDV.

LEDRENSIS Λεδραιον, siue LEVTEONIS λευτεων, Cypri episcopatus, (cuius episcopum Triphillum vocant.) mentio est apud D. Hieronymum, Nicephorum, Callistum, & Tripartitam historiam. item Honorium, sed corruptè hic Litrensis, & Leucontheon. Nicola hodie vocari, & à Græcis Licofia, tradit Stephanus Lufignanus.

LEDRIINI Λεδρινοι, Peloponnesi populi: Xenophonti, 4. histor. Græcor. An LETRINI Pausania? Vide LEPRIVM.

LEDVM Gallia Narbonensis fluvius, apud Pomponium. Lez est, Clusio. Phocica vrbs est apud Pausaniam.

LEDVS apud Sidonium in Panegyrico. sed LÆDVS legit Pithoeus in Aduersar.

LEEMES, Iosue 15. locus in Palaestina. Λαμεις legunt 70. Interpretes.

LEES, vide DEES.

LEGÆ, vide LEGES.

LEGARDA, Vide ELEGARDA.

LEGEDIA, Gallia Lugdunensis locus. Tabula Peutingeriana.

LEGENSIS Plebis, in Africa, meminit Collatio Carthag. habita sub Honorio Imp. Eadem cum Legiensis fortè.

LEGEOLIVM, vide LAGECIYM.

LEGES Ληγες, Asia populi, qui vna cum Gelis habitant, intra Albanos & Amazonas: iuxta tractum Caucafi. ad Hyrcanum mare. Plutarchus in Pompeio. LEGÆ Ληγες sunt apud Strabonem. LEGES urbem, habet D. Hieronymus epist. 40. ad D. Augustinum.

LEGIA, Flandria fluvius: in vita S. Bertulphi. Ape Flandris, Lis Gallis vocatur.

LEGIENSIS Episcopi, in Numidia, meminit Vicf. Viicens. M.S. Vide LEGIENSIS.

LEGIO, vide ACVM INCV, AGRIPPINA, BOSTRA, DVROSTVLON, LVGIO, VIMINATIVM.

LEGIONIS Opidum Palaestina, in latissimo campo. Nouem millibus ab Arbela: quindecim à Bethacad vico Samaria, versus Septentrionem Ptolemaidem pergentibus. Auctor D. Hieron. in Locis Hebraicis, sepis.

LEGIONVM Ciuitas, in Britannia insula. Legacester à gente Anglorum; à Britonibus autem rectius Caerlegion appellatur. Sic Beda. eadem cum ISCA. Caer antiqua Britannorum lingua, ciuitatem significat. Vide DEVA & ISCELEGVA.

LEGIO-

L E

- LEGIONEM Atheniensem Primam, in Germaniam inferiorem instituisse Domitianum Imp. scribit Dion. 55. An hac opido Brabantia nomen dederit, quod hactenus Thienen vocamus? An potius Aeth?
- LEGIO AUXILIATRIX, hanc Bonfinius ostendit ex antiqui lapidis inscriptione, ibidem effossa, ad Budam Venerem, iuxta Danubium fuisse, ubi etiamnum vetustissima urbis vestigia cernuntur. locum iuniores nunc Sicambria vocant, inquit, & à Sicambriis, remotissimis Germanie populis, extructam, inscriptio indicat. Idem Lazi in sua Vienna, qui scribit ab Hungariis Scambri vocari. Vide SICAMBERI.
- LEGIONIS Gallica loci sic dicti, meminit in Hispania: Amb. Moralis in suo Hispania Chronico.
- LEGIO I. ADIVTRIX, vide CRUMERVUM.
- LEGIO I. IOVIA, vide TRISMIS.
- LEGIO I. ITALICA, vide DVROSTVLVM, NOVÆ, & NOVIODVNVM.
- LEGIO I. MACEDONICA, vide OESCVS.
- LEGIO ALTERA AVGVSTA, vide SEBASTA.
- LEGIO II. vide CARTENNÆ.
- LEGIO II. ADIVTRIX, vide AQVINCVM.
- LEGIO II. AVGVSTA, vrbs in litore Mauritanie Caesariensis. Plinius.
- LEGIO II. HERCVLIA, vide NOVIDVNVM, & TRISMIS.
- LEGIO III. DIOCLETIANA, vide THEBÆ.
- LEGIO III. SEBASTA, in Africa Propria vrbs. Ptolemaeo. Vide LAMPÆSA.
- LEGIO IIII. vide ANTIVM.
- LEGIO V. vide BVRVNGVM, & NOVÆSIVM.
- LEGIO VI. vide BVRGINATIVM, & SAMOSATA.
- LEGIO VI. NICEPHORIA, vide CAMVLODVNVVM.
- LEGIO VI. HERACLEA, vide ONOCHRINVVM.
- LEGIO VI. VICTRIX, vel NICEPHORIA, vide EBVRACVM, & CAMVLODVNVVM.
- LEGIO VII. vide SAMOSATA, & DVRNOMAGVM.
- LEGIO VII. CLAVDIANA, vide VIENNA.
- LEGIO VII. GEMINA, vide LEGIO Septima Germanica.
- LEGIO SEPTIMA GERMANICA, ponitur in Tarraconensi Hispania, inter Astures, à Ptolemaeo, λεγίων ἡ ἑβδόμη. Vaseo Leon est, qui scribit eam aliquando LEGIONEM Geminam dictam. Huius meminit Antoninus. In Latinis Ptolemai Scholis Villanovianis legitur SVBLANTIAM quoque (nescio quibus auctoribus) vocatam. Aliud praterea nomen illi tribuit Tarrapha. Vide ipsum. Sublantiam quondam appellatam, tradit quoque Moralis: eiusque nominis vestigia existare dicit in loco dicto Sollango; sequeleuca ab vrbe Legionis distante. Videant huius loci peritiores, num melius diuisim, sub Lancia. Antoninus enim hanc Legionem, & Lanciam, duo loca XI. M.P. ab invicem distantia habet.
- LEGIO VIII. vide AVSANA, SEBASTA, & ARGENTORATVM.
- LEGIO IX. vide EPIDAVRVS, CALONIS, & GELDVBA.
- LEGIO X. GERMANICA, Ptolemaeo in Pannonia Superiori est, iuxta Danubium. Bonfinius docet eam fuisse prope Strigonium, in effusa planitie, aut è conspectu Comara, iuxta Tatani. vide HERENATIVM, FRETENSIS, ASA PAVLI, COMAGENVM, EVNNA, MATISCONA, & TOLPIA.
- LEGIO XII. vide EBVROBRICA, EGORIGIVM, & ARTIACA.
- LEGIO XIII. GERMANICA. Hanc in Pannonia Superiori ad Danubium, paulo supra Budam fuisse, tradit Bonfinius, ubi hodie templum D. Andrea est; & vicus in edito loco. Huius Legionis meminit Ptolemaeus, sed videretur eandem CHERTOBALVS vocare. Vide CHERTOBALVS, CABALLINVVM, & TINVRTIVM.

L E

- LEGIO XV. vide SATALA.
- LEGIO XVI. vide ABALLONE.
- LEGIO XVIII. vide BARBESOLA, NOVIOMAGVS, DVROCOTTORVM, & SIDOLEVCVM.
- LEGIO XIX. vide AGRIPPINA.
- LEGIO XX. vide NVAGERRA, & OROLAVNVVM.
- LEGIO XX. VICTRIX, vel NICEPHORIA, vide DEVNANA.
- LEGIO XXI. vide TROIA, DVROSTVLVM, & VETERA.
- LEGIO XXII. vide ANTISSIODORVM, AVGVSTODVNVM, TRICASSINI, & DVROCTALAVNVVM.
- LEGIO XXIII. vide DEVA, & AMBIANI.
- LEGIO XXIII. vide PONS, PONTES, & FRETENSIS.
- LEGIO XXV. vide AQVÆ SEXTIÆ, GEMELLA, SVÈSSIONES, & TVCCI.
- LEGIO XXVI. vide GESSORIVM.
- LEGIO XXVIII. vide MARCOMAGVM.
- LEGIO XXIX. vide FORTENSIS.
- LEGIO XXX. VLPPIA, vide TRICESIMÆ.
- LEGIO XXXI. vide DIANENSIS.
- LEGIO XXXII. vide SCOBENSIS.
- LEGIO XXXIII. vide FRETENSIS.
- LEGIO TRAIANA, vide TRAIANA.
- LEGISAMO, Hispania vrbs: Antonino, inter Asturicam & Tarraconem. Vide SEGIMONENSES.
- LEGNA, apud Antoninum Galatie vrbs.
- LEGOPOLIS λεγοπολις, Lelegū vrbs videtur apud Cedrenum.
- LEGVM λεγών, Sicilia vrbs est Ptolemaeo. circa Lilybaeum promontorium.
- LEIDÆ episcopum, Dionysium, habet D. Athanasius, in apologia ad Constantinum Imp. Italiae videtur. Pro Landa forte corruptè, à LAVS.
- LEIMONE, vide ELONE.
- LEINVVM λεγών, Sarmatia Europæ opidum, Ptolemaeo, quod Niger Luczho dici scribit.
- LELAANNONIVS λελαωννός & λελαωννός, in typis excuso codice, sinus Albionis insula, versus Septentrionem. Ptolemaeus. LEMANNONIVS λεμωννός, habebat M. S. exemplar.
- LELÆA, vide LILÆA.
- LELALITENSIS Episcopus in Africa: legitur in Coll. Carthagini habita.
- LELANTVM, vide LILANTVM.
- LELEGES λελεγε, gens barbarica. Hesychius. Ad Sinum Adramittenum eam describit Strabo, ex Homero. In Laconica indigenas esse, auctor est Strabo.
- LELEGIA, vide LACONICA.
- LELEGIS, vide BOEOTIA, CARIA, & MILETVS.
- LELEGVM vrbs, vide NINOE.
- LELENTIDIS, vide SELENTIDIS.
- LELGAVIA, Boethio Scotia regio est, quæ Lenros vocat. Prava scriptura. Vide ELGOVÆ.
- LELII λελοι, iuxta Meotidem paludem, in Asia populi, apud Orpheum, in Argonauticis.
- LEMANVS, aliis LILIENS, Angliae regionis fluvius, Auctore Lhuydo. qui eum vulgò Wotler dici tradit. Nominis antiqui inveni memoriam apud Antoninum. In Tabula Peutingeriana LEMAVIVM lego. Talbotus hodie non existare scribit, tantumque in eius loco templum parochiale extare Limpne nomine. LEMANNVM est in libro Notitiar. Camdenus putat NOVVM PORTVM Ptolemai esse.
- LEMAMNONIVS vide LELAANNONIVS.
- LEMANVS Lacus, Mela & Plinio; Ptolemaeus LIMENE λεμηνί, vocat. LAVSONIVS nominatur in Itinerario Antonini. λεμωνα λεωνν apud quendam lego, cuius nomen iam non occurrit. Sic hodie Lac de Lozanne & de Geneue, ab opido in ripa eius positus vulgò dicitur. Germani Tensferre eadē ratione appellat. vide ACCION.
- LEMAVI, Hispania Tarraconensis populi: Ptolemaeo Latino. Græcus codex non novit.

L E

LEMAVIVM, vide LEMANVS.
 LEMBA λεβα, Moabiturum, in Syria opidum. Ioseph. Antiq. 13. cap. 23.
 LEMBAIS, pagus Gallie: circa Veromanduos. In S. Hunnegunda vita. Surius.
 LEMBANVS, vide LEMANVS.
 LEMBVS, vide APASIVM.
 LEMELLENSE castellum, in Africa: habet Optatus Afer. Anidem cum LEMELLEFENSI ViCt. Vitenf. cuius episcopum nominat Iacobum.
 LEMENNIS, Mauritanie Caesariensis locus: apud Antoninū.
 LEMFOCTENSE, vide LAMFOCTENSE.
 LEMICAM, Hispania urbem, cuius episcopus Idacius habet Sigeb. Gemblacensis. Eandem cum LAMECA opinor.
 LEMINCVM, vide LEMNICVM.
 LEMNIÆ, vide BLEMYES.
 LEMNICVM, Gallia Narbonensis opidum: Antonino.
 LEMINCVM habet M.S. codex.
 LEMNIS, vide LYMINIS.
 LEMNOSIUM, Maris Ægei insula, Ptolemao, Straboni, ceterisq., Vulcano sacer, & Lemnia terra nobilis. Sophianus & Erythraeus eam hodie Stalimine vocari aiunt. HYPISYLLA ab eiusdem nominis filia Theantis; quæ ibidem regnavit, quondam dicta fuit. In Etymologica DIPOLIS vocatur, à duabus eius urbibus. Eius incolæ SINTIOS αἰνῶν, vocat Homerus. CARES olim eam inhabitasse, apud Aem. Probum in Miltiade, lego. Serapio capite de terra Lemnia, ALMAYVM vocat. Vide ÆTHALE.
 LEMONIVS Pagus, qui est à Porta Capena, Via Latina. Fest. Pomp. LEMONIVM opidum habet Frontinus de Mensuris agrorum, qui adseruatur M.S. à Cl. V. Francisco Nansio.
 LEMOVICES, Plinio, vel, ut Ptolemaeus habet, LIMO-VICI λεμόνιοι, Gallia Aquitanica populi sunt Pictonibus vicini. Limosini hodie video ab omnibus interpretari. A. Hirtius eorum urbem primarium LEMOVICVM nominat. hæc hodie Limoges. Pro Lemonicum, LEMONUM legendum cum Ptolemao, contendit Ful. Ursinus, fetus veterib. codicibus. Alij autem præter hos sunt apud Casarem 7. belli Gall. Lemouices, quos inter Armoricas (Britannia) populos numerat. Leon hi sunt Rob. Cœnali.
 LEMOVII, Germania populi, Tacito: Lijflander sunt Curao. Ego potius Ræcktenburger putarim. Vide EFFLVI.
 LEMVRINVS Mons, in Liguria. Aenea tabula antiqua, Genæ.
 LEMVRIS, vide MERVLA.
 LEMNVS λεμνα, vicus quidam. Stephanus.
 LENIVM, opidum Lustitiae: A. Hirtio.
 LENNAS, episcopalis locus: apud Tyrium. In Syria videtur.
 LENTIA, vide LONCIVM.
 LENTIENSES, Alemannici populi, Ammiano lib. 15. & 31. Ex iis Hutzgoetwer faciunt Scadus, Vindelicia populos.
 LENTVDVM λεντεδν, Pannonia Superioris vrbs: apud Ptolemaum, Autenberg fortè hodie, ut Lazijs conijcit.
 LENTVLÆ, Pannonia Superioris opidum: Antonino.
 LENVS λεν, regio Πιζων. Sic Stephanus; ex Phlegonte. An in Pelagopia?
 LEOCRIVM λεοκρίον, locus Athenis. Thucydides 6. Templum Leisiliabus dicatum scribit Theodoretus, Graecorum Affection 7.
 LEOCREANTVM opidum, de quo Cicero, Oratione 16. legis Agraria.
 LEODICVM, & LEODIVM, vide EBVRONES.
 LEODORICVM opidulum, in Locrensi regione, Pindo adherens. Laonicus.
 LEON λεων, Euboëe insula promontorium, Ptolemaeo. Cabo Mantello nomen habet apud Sophianum. LEON Euboëe Ptolemai, videtur LEVCE ACTE apud Strabonem. LEON quoq., Phœnicie fluvius, Ptolemaeo. Creta promontorium, eadem Ptolemaeo. Item promontorium Cœi insula. auctor Heraclides, in Politia, Phrygia vitus:

L E

Athenæo 2. vbi aspera & nitrosa aqua. Vide LEONTIA, GOELEONTOS, & TAMYRAS.
 LEONATA, Pannonia Savia vrbs: Antonino.
 LEONICENSES, Hispania Citerioris populi: Plinio. λεονικα, vrbs Ptolemao, in Heditani. LEONICA quoque in Goltzijs Thesaurο.
 LEONINA, pars vrbs Romæ, vltra Tiberim, sic dicta à Leone IIII. Pontifice, qui eam muris cinxit. Eadem RAVENNATIVM vrbs dicta fuit. eo quod militibus classis Ravennatium assignata erat. Hodie Borgo dicitur. Vide NOVARIA.
 LEONIS, vide POSSESSIO.
 LEONTHARN λεονθάρνα, ciuitas Boeotia: Lycophroni, & Isacio. Circa Helicon vicus, vel fons: Varino in æpyn.
 LEONTIA, locus circa Syracusas, Liuiο: quinq. millia pass. ab Hexapylo distans. LEON λεων, Thucydidi est 6. qui sex vel septem distare ab eo tradit.
 LEONTIDIS Tribus, circa Athenas. Xenophon. 2. Græcor. & Pollux 8. de Triutyarchis.
 LEONTINI, vide LEONTIVM, & ARGYRA.
 LEONTIVM λεόντιον, Sicilia opidum, Ptolemao. Plinio LEONTINI. Niger scribit Lintini nunc vocari. Achaia in Peloponneso quoque vrbs. Polybius 2. & 5. Vide LÆSTRIGONES.
 LEONTOCEPHALE λεοντοκεφαλη, Phrygia Superioris munitis, castellum: Appiano in Mithridaticis. In litore maris Aegæi, describit Plutarchus, in Themistocle.
 LEONTON, Palaestina vrbs: Plinio. Vide LEONTOPOLIS, eandem enim reor.
 LEONTOPOLIS λεόντων πόλις, Phœnicia vrbs, circa Sidonem: Straboni. Fortè ad Leontis fluminis (cuius Ptolemaeus meminit) ostium. LEONTON Plinij. nō fallor. Est quoque in Aegypto vrbs, apud Strabonem, & Ptolemaum, cui & LEONTOPOLITES. Nomen. Isauria opidum, est, apud Photium, in Nomocanomo, & in Synodo Constantinopolitano VI. sub Constantino Magno imp. habita. In Authenticis est Hellenoponti vrbs. Vide ALEXANDRIA, & BAZANIS.
 LEONTOS λεόντ-ος κοιν, Phrygia pagus: Athenæo 2.
 LEONVM Specula, λεόντ-ος σπήν, ad sinum Arabicum, in Aethiopia: Straboni.
 LEONVM vrbs, vide LEONTOPOLIS.
 LEOPHORA via, λεοφόρ-ος ὁδός, quæ MEMNONIA adhuc dicitur; à Memnone nempe, qui eam stravit, circa Susam Persidis urbem, ut docet Diadorus lib. 2. Hanc describit quoque Pausanias, in Phocicis.
 LEOPODVM, locus litoralis, iuxta Erythras Ionie. vbi Athenæus 6. scribit Cnopi regis cadauer expulsū.
 LEORDI, vide EORDI.
 LEOSTHENIVM λεοσθένειον, Stephano Bosphori Thracici sinus: LASTHENES vocatur à Dionysio Byzantino, ut tradit Gyllius; qui eum cum Hermolao sub nomine CASTHENES à Plinio describi cēset. Quidam Byzantini eum hodie appellant Sthenion, alij Sosthenion, ut idem Gyllius annotat.
 LEPAS, λεπας ἀνεγίον, Thucydidi lib. 7. vocatur vertex cuiusdam rupis Sicilia, in agro Syracusano. Hodie Crimiti dicitur, Aretio, & Fazello.
 LEPETHYMVS, mons est in Lesbo insula: Plinio. Circa Methymnam eum describit Philostratus de viris illustrib. vbi LEPETHYMNVS legitur, in Latino Codice. Graecum non vidi. Antigonus in Mirabilib. λεπετόν-ος habet. Sic quoque Theophrastus antiquus auctor. Vide LAMPE-TIVM. idem enim reor.
 LEPHANA, vide LEVPHANA.
 LEPIDI Pens, Romæ, à plebe LAPIDEVS dici, scribit Aethicus. Vide SVBLICIVS.
 LEPIDOTVM λεπιδόν, Aegypti vrbs: Ptolemao.
 LEPINVS, mons in Latio: de quo Columella libro 10. Qua Maracini, quæ Signia monte Lepino.
 LERONTII, Ratica gens Straboni: Heluetia populi, apud quos sunt Rheni fontes; Casari. Ahinwalder, summa Alpium habitantes; sunt Scudo. LERONTII VBERI

BERI apud Plinium, qui Rhodani fontem accolunt. LIPONTII *Amortio*, sunt apud Ptolemaum, quorum regionem praefatus Scudus Leuontina vallis, Italiae, & Aeuontiner tal/ item Elephental/ Germanis vocari ait.

LEPRE ACTE, vide PRIMV.

LEPREATICVS, vide PYLVS, & LEPRIVM.

LEPRIA, circa Ioniam insula: apud Plinium.

LEPRIVM *λεπρον*, Elidus, Peloponnesi regionis vrbs, apud Ptolemaum, Suidam, & Pausaniam. *λεπρον*, Aristophani in *Anib.* In Laconico & Eleo agro situm, scribit Thucydides 5. Chaiapa Nigro dicitur. Arcadie opidum est Plinio. & Ciceroni ad Atticum. Cauconum Callimacho. Ad Nedem fluvium LEPRINI sunt Xenophonti 3. Gracor. Sed LETRINI erat in ora libri. Eosdem idem 4. LEDRINOS per D. scribit: & puto LETRINAOS esse Pausania. vide LETRINA.

LEPSEMANDVS *λεψευανδρος*, Caria opidulum. Stephanus: ex Carteri Sophismatis. vide LAMPSEMANDVS.

LEPSIA, insula in ora Cariae. Plinius.

LEPSYDRIVM, vide LIPSYDRIVM.

LEPTE AGRA, Indorum promontorium, ab alijs DREPANVM vocatur. Plinius lib 6. cap. 29. *λεπτη αγρα*, Galatia locus maritimus: in Arribiani periplo. Aegypti, ad sinum Arabicum: Ptolemao.

LEPTIMAGNVS, LEPTIMIVS, & LETTIMIENSIS. vide LEPTIS.

LEPTIS *λεπτις*, duo sunt huius nominis vrbes, in Africa Propria, Plinio, Pomponio & Antonino testibus. alteram, quarum Plinius MAGNAM cognominat, & Antoninus Coloniam vocat. Ptolemaus vnam tantum habet, eamq; PARVAM *μικρά*, cognominat, atque haec est quam Strabo & Eustatius NEAPOLIM quoque appellatam scribunt, quo nomine Ptolemaus etiam urbem hoc tractu ponit, eamq; quoque TRIPOLIM vocat. Latini Codices huius loco LEPTIS MAGNA legunt, haud scio, an recte. Neapoli de Barbaria hodie vocari, scribit Sanutus. Lepim Paruam Linius in Emporia regione, ad ora Minoris Syrtis habet. Magna à Mercatore pro Lebida hodie intelligitur. Parua, à Cornelio Sceppero Africa dicitur. Hanc quoque SARRANAM vocatam, tradit Car. Stephanus, in suo Dictionario. Sed obseruandum, quod Plinius, Mela, & Antoninus ex his tres vrbes facere videntur: cum duas Leptes, & prater eas Neapolim, eodem hoc tractu nominant. Leptimivus & Leptimagnus legit apud Cyprianum, Pamelus. & LEPTIMIENSIS Episcopi meminit Vic. Vicensis. Fragmentum M. S. LETTIMIENSIS legitur corruptè, in Coll. Carthag. Vnam barum putarim Lepide à Joanne Leone nominari. Ant. Augustinus Dialogo 6. de Nummis scribit se legere in nummo hanc inscriptionem COL. VIC. IVL. LEP. interpretaturq; Colonia Victrix Iulia Leptis. Magnaq; Leptis nomen esse, addit. vide ABROTONVM, & TRIPOLIS.

LERIA *λερια*, vna ex Sporadibus insulis, apud Strabonem. Lero, Sophiano hodie appellatur. Putauerim eandem esse cum Leris, aut huic vicinam.

LERIA *λερια*, quae & HEDETA dicitur, Ptolemao Hedetanorum vrbs, in Hispania Tarraconensi: Clusio & Morali Liria est: sed Oliete Floriano. vide IERIA.

LERINA, vide LERO.

LERNA *λερνα*, Ptolemao & Mela est Laconica vrbs, in Peloponneso: quam Niger Petrina, Sophianus autem Phonea vocari tradunt. Est quoque locus in Argia, circa Asinen. Etiam fontis nomen, in Corintho vrbe: teste Pausania. vide LERNAVS.

LERNAVS Fons, in Laconica regione; antea AMYMONIVS dicebatur; ab Amynone puella ibidem à Nepetuno compressa: ut refert Hyginus. (Hunc falsò in Aemonia statuit Albericus, auctor proletrarius.) Est ibidem Lerna palus, & fluvius.

LERO *λερον*, Straboni insula circa Rhodani offia, in qua Leronis sacellum. LERONE est Ptolemao. S. Margaritae nominat Belleforestus. LERO & LERINVS insulae hoc

tractu habet Itinerar. Antonini. Vnam harum hodie S. Margaritae, alteram S. Honorati nomē obtinere video. LERINAM habet Plinius, (aliam à Lero.) Inde postea LIRINVM, & in ea Lirinense monasterium, S. Honorati hodie, Massono. Vide STOECHADES.

LERONE, vide LERO, & STOECHADES.

LEROS *λερος*, Maris Aegaei insula, Plinio, & Herodoto. In ora Cariae. Ant. Liberalis huius quoq; meminit, item Aelianus 4. Animal. cap. 42. ubi aues meleagrides.

LESA *λεσσα*, in Hispania locus. Appianus in Ibericis. Circa Castulonem erat.

LERVS, vide TENEDOS.

LESA *λεσσα*, Sardinia vrbs. Ptolemao.

LESBIVS, vide VESEVVS.

LESBVS *λεβος*, Maris Aegaei clarissima insula, octo vrbusculis, ut Plinius testatur. Hic eam quoque HEMERTE, LASIA, AEGIRA, PELASGA, AETHIOPE, & MACARIA, appellatam subiungit. Lycopbron ISSAM *ισσα*, etiam vocat. MITYLENA *μυτιλην*, ab Eustatio, & MYTANIDA *μυτανίδα*, à Stephano nuncupatur. Metelin hodie nominatur, Sophiano & alijs. vide LEBEDVS.

LESBVM, Mauritania Caesariensis locus: apud Antoninū.

LESEM, Palaestina locus. Iosue 19. Vide DAN.

LESIDIS, vide HESIS.

LESORA, Sidonius in Propontico, Lesera Caucasum Scytharum Vincens. In Gabalis montis esse, dicit Dalechampius ad Plinium: unde Tarni oritur, qui nunc Losere vocatur.

LESQVM, vide ELYSIVS.

LESSA *λεσσα*, Vetus Argia. Pausanias in Corinthiacis. Vide LISSA.

LESPIA MOCUM, circa Aegyptum, nominat Freculphus Christianorum quoddam latibulū. in lib. 6. cap. 16. Tom. 2.

LESSVS, vide LISSVS.

LESTADAE *λεσταδαι*, pagus Naxi insulae. Athenaeus 8.

LESTAE *λεσται*, latrones, sunt India extra Gangem populi: apud Ptolemaum. Vide BESI.

LESVITANVS Episcopus, in Mauritania Siriphenfi, est apud Vic. Vicens. LESVITENSIS in Coll. Carthag.

LESVRA, Ausonio in Mosella, fluvius. Prater eo exilem Lasuram. Lescer hodie, cum pago cognominis ad eius ostium, quo se in Mosellam insinuat. ubi hodie traiectus. LESVRA Plinio Nemansienfium pagus, ubi optimus casum. Lesci nunc, ut habet Dalechampius. Exiguus pagus, pauculus tantum domunculū constans.

LESYRVS *λεσυρς*, Iberia Chersonesi fluvius. Stephanus.

LETA, Picens fluvius, sic olim dictus: nunc MORTO, si creditur Francisco Adamo. in Firmarum gestis.

LETANDROS, Plinio Aegaei maris insula. 4. cap. 12.

LETANVM *λετανον*, vrbs in Propontide, ab Atheniensibus condita: Diodorus 12.

LETAVIA, vide ARMORICA.

LETE *λετη*, Macedonia vrbs, Stephano. Ad Thermum finem, Plinio. eadē Mygdoniae regionis, in Macedonia, apud Ptolemaum. Priscianus 15. haec ex Sallustio 1 Historiar. Ad Coritum, & apud Lete opidum. & repulsi à Lete opido; & apud ILERDAM. alia haec forte. Vide LITAE.

LETHAVS *λεθαϊος*, Magnesia fluvius, qui urbem Magnesiā praterfluit: ut auctor est Pausanias, & Strabo. Hyale *υλαι*, vicum iuxta eundem describit Pausanias. Idem Strabo dicit eum ex Pactya monte oriri, atque in Meandrum influere, vicinumq; esse Epheso. Lethaum aliū idem habet, apud Triccam Macedoniae, ad quem Aesculapius dicitur natus. Alium apud Hesperios, siue Occiduos Afros. (nisi locus mendosus.) Item aliū, Gortinam Creta urbem alluentē, ubi & Solinus eū describit, contra Prol. tabulas: (ibi enim prater Gnossum fluit; & Electras prater Gortinam.) LETHECVS apud Vibiiū est, nisi fallor corruptè. LETHAVS Campus, apud Inferos, Platoni, alijsq; à Lethe fl. LETHES, castellum est, Persarū Imperij: apud Agathiam 4. & Procop. 1. Persicor. item in Historia Miscell. 17. Hoc fortasse *λεθη* Persidū locus est Cedreni. Est etiā Inferorum fluvius, apud Poetas. vide LATHES, & LETHAUS.

LETHEON

L E

LETHEON Λητων, Italia mons excelsus, (in Campania ut puto) Lycophroni.
LETHES, Africa fluvius, Lucano 9. Et se dilecta Tritonida dixit ab Vnda, Quam iuxta Lethes tacitus perlabitur amnis. Lusitania fluvius est, apud Gravius, Silio 1. Vide LIMAA.
LETHON, Africa fluvius, in Cyrenaica regione, Plinio, & Martiano. item Atheno 2. quem auratum lupum, & anguillas gignere scribit. Hanc Ptolemaus & Strabo LATHONEM λεθων vocant. Apollonio in Argonauticis LADON λεθων est, quod ante me Hermolaus docuit. Miletrio, hodie ut tradit Marmolius.
LETI λετοι, Gallica natio, apud quam Magnentium Imp. vixisse scribit Zosimus 2. R. E. T. I. legendum putat Vignierius. quid si Helueti? **LETORVM**, tamen in lib. Norie. non semel sit mentio.
LETIA, & **VRTA**, Arduenna flumina, in vita S. Mononis. Hoc Ourt hodie nominatur. Illud forte Lefche.
LETINI, Sicilia populi, non tantum apud Ciceronem, in Verrem. corrupte fortasse pro IETINI, à Letas. etsi scia hos à Plinio Ietenses: & à Stephano Ietios nominari.
LETOA Λητώ, Libyi maris insula, prope Cretam, Ptolemaeo. Christiana Sophiano.
LETOEV Λητωεύς, Alexandria vicus. Stephanus: ex Triphone, ut ait.
LETOIA, Vide LOTOA.
LETOIS, Vide LATOIS.
LETRINI Λητρῖνοι, Elidis opidum, apud Pausaniam. Vide LEPRIVM, LETRINA, & LEDRINI.
LETVPOLIS, vide LATONE.
LETVS, Liguria mons est, auctore Livio, & Val. Maximo, quem Leander testatur hodie L'alpi del Pelegrino vocare. Sicilia urbem vocat falsò Salisberienfis 1. Curiaulum. Vide LATORVM urbs, & LETVS POLIS.
LETVS Portus, vide CVNION.
LETVPOLIS Λητῶπολις, Aegypti urbs, Stephano, & Ptolemaeo, apud quæ LETVPOLITES Nomus quoq. Λητῶπολις, Straboni est, & LETVS Antonini. Loco Lerupolis fabricatum Babylonem, scribit Iosephus, Antiq. 20. Hæc duo tamen diuersa sunt apud non solum geographos, sed & omnes historicos. Vide BABYLON.
LEVACI, Gallie Belgica populi, & Nerviorum clientes, Casare auctore. Hos Marlianus Toeten Brabantia urbem interpretatur. Leetv opidulum hinc quatuor leucis distans, huius nominis originem referre videtur. quid enim aliud Lemaci, quam gẽtile è Leut Becano verò sunt, qui Slusam, Ardenburgam, Axellam, & Oostburgam Flandria opida habitant.
LEVATRIS, vide LAVATRIS.
LEVCA λευκά, Straboni, & Lucano, Salentinorum urbs est: LEVCAS in Itinerario maritimo Antonini est. Sulpitius ad Lucani 4. scribit distare à Tarento quingentis stadiis, ab Hydruntio centum quinquaginta: hinc verò Brundisium quadraginta. Niger vocat Cabo Leucoso, & dicit PHLEGRÆA DEDALI vocatam; quo autem auctore, non addit. & ego me nescire fateor. LEVCA etiam Ionie opidum, circa Hermum fluvium, Pomponio. Inter Snyrnam & Phocæam, Straboni. sed λευκα, hic scribit. Et Leuce opidum Ionie, in promontorio quod insula fuit, sic de eo Plinius. Huius etiam meminit Diodorus 15. qui eam medio ferè itinere inter Cumas & Clazomenas constituit, vicinior tamen Cumis. Eodem auctore LEVCE est insula Cretica contra Cydoniam. Idem aliam habet, ibidem. contra Itanum, eiusdem insule promontorium. Insula India intra Gangem, est Ptolemaeo. Strabo Leuca camoum describit, ad Laconicum sinum, inter Helos & Cyparissiam. Argiuorum opidum est, apud Polybium 4. **LEVCA** Λητῶς, locus dictus in Caria, Pomponio. Vide **ACHILLEA**, **LEVCE**, & **SESECRIENE**.
LEVCA ORE λευκὰ ὄρη, Ptolemaeo, id est, **ALBI** Montes, ut Plinius eos vocat; in Creta insula sunt, Madara, & Spachia hodie vocari, scribit Bellonius.
LEVCADIA, vide LEVCAS.

L E

LEVCA, insula quinque, apposita Lesbo. Plinius. Vide **LEVCA**.
LEVCA NATÆ λευγα νάται, Marmarica vicus, apud Ptolemaum.
LEVCA STYLÆ, id est, Alba Columna, locus circa Cariam, sic dictus. Herodotus, sub finem Terpsichores.
LEVCAETHIOPE, vide LEVCOETHIOPE.
LEVCADES, vide EBVDÆ.
LEVCADIÆ Petra, Plutarchus de virtutibus mulierum. In Lampsaco.
LEVCANI, vide LVCANI.
LEVCANIA, vide SAMOS.
LEVCA RISTVS λευκαδῆσος, Germaniæ urbs, apud Ptolemaum.
LEVCA RVM, Antonino Angliæ urbs Aochar est, vel alia scriptura Aoghoz. G. Camdeno.
LEVCA S λευκάς, Epiri promontorium est Ptolemaeo, & Straboni. insulam, & montem, sic nominat Florus: LEVCATAM Montem facit Virgil 3. Aeneid. opidum, Mela & Eustathius, qui illud quoque NERICON vñecos, nominat. Acarnania Epiri regiuncula opidum est Stephano. Leucadiam & NERITIM appellat Plinius: sed peninsulam esse scribit, ponitq. in ea Leucam & Neritum opida. Postea eam opere incolarum (quos Strabo Corinthios fuisse ait) abscissam à continenti, ac redditam ventorum flatu addit. Habet idem LEVCATES promontorium. Mela LEVCADIAM insulam facit. Hodie S. Maurea dicitur, Nigro alijsq. item Sophiano in sua Græcia tabula; ubi eam insulam depingit. Isthmum LEVCADIENSIVM habet Sosipater ex Hygino: 40. stadiis ab Actio distantem. Et LEVCADIVM Aequor est apud Ovidium in Heroid. Epistol. Vide **BALANÆ**, **NERITVM**, & **LEVCA**.
LEVCASTIA, Plinio est insula Tyrrheni maris, contra Paestanum Sinum, sic dicta à Sirene ibi sepulta. Pinetius Licoso eam vocat. Sed u mihi videtur confundere Leucosiam & Leucotheam, cum utramq. Licoso appellat. Vide **SAMOS**, **BALYRAS**, & **LEVCO SIA**.
LEVCA SIVS vicus, in Arcadia est Pausania.
LEVCA SPIS λευκαῖσις, Libya Nomi portus, Ptolemaeo.
LEVCA TA, Gallia Narbonensis locus, Pomponio, circa Pyrenæos. Atx Leucat ibi hodie, ut putat Nauagerius. Vide **LEVCA S**.
LEVCA TAS, promontorium quo includitur Astacenus sinus, Plinio. In Bithynia.
LEVCA TES, vide LEVCAS.
LEVCA THÆ λευκαθῆαι, Maurusij barbari, sic dicti, apud Procopium 6. edificior. Puto eosdem apud eundem 2. Wandalicorum LEVCHATAS nominatos.
LEVCA TIVS, locus precipitij, sic dictus, ad mare, circa Nicomediam. Historia Miscell. 19.
LEVCE, vide LEVCA, & **ACHILLEA**.
LEVCE ACTE, Euboæ Austrinum promontorium, Straboni. Circa Isthmum Thracie Chersonesi opidum est; Demostheni, in Haloneso. In Propontide, apud Suidam. Est locus iuxta Constantinopolim, auctore Cedreno. **ALBVM LITTVS**, Ptolemaeo Marmarica locus est ad Mediterraneum mare. Idem Straboni quoque LEVCOGEVS λευκογῆς, vocatur. Vide **ACHILLEA**, & **LEON**.
LEVCE COME, Arabia Felicis, Straboni. circa eius sinus recessum videtur. Vide **ALBVS** Pagus.
LEVCENAS castaneas, habet Galenus: à loco sic dictas: qui est ad Idem montem Troadis, quem dicit plurali numero, ut Thebas, pronunciari.
LEVCE TIA, vide LVCOTECIA.
LEVCHATÆ, vide LEVCATHÆ.
LEVCI λευκοί, Ptolemaeo & Casari, Gallia Belgica populi. Plinius eos **LIBEROS** cognominat. Eorum urbem vocat Ptolemaus **TVLLVM**, quæ hodie Toul est, Marliano & Diauo censoribus. **TVLLVM LEVCOR**. nouit Antonini Itinerarium. **CIVITAS LEVCORVM**, quod est **TVLLVM**, legitur in libro Prouinciar. Gallia. 33

Eius & Tacitus quoque meminit. LEVCI etiam Peloponnesi, in Laconica sunt, apud Livium 35. ubi scribit Eliam (qua in Laconica est) imminere & Acrius & Leucis. Strabonis LEVCI Campi quoque ibidem. LEVCI Campi quoque, prope Dasylum, in Bithynia. Pausania 4. ubi aqua calida, quae lacte haustu suavior.

LEVCIANA, Hispania urbs, inter Emeritam & Tolemaum. Antoninus. LICINIANA *Λικινιανὰ*, Ptolemai est, in Lusitania.

LEVCI CAMINI *Λεγκι καμινί*, in Marmarica vicus, Ptolemaeo. LVCNDIV forte Antonini, ut annotavit Simlerus.

LEVCI MNA *Λεγκι μνα*, Corcyra insula promontorium, Ptolemaeo, & Thucydidi. Cabo blanco hodie, Sophiano.

LEVCOA *Λευκω*, apud Ptolemaum vicus est in Marmarica. An Leucon Herodoti?

LEVCOETHIOPES *Λευκοῦθιοί*, Africa populi Ptolemaeo sunt ad mare Atlanticum: Pomponio autem ad Libycum mare.

LEVCOGÆVS Collis, inter Neapolim, & Puteolos. LEVCOGÆI Fontes ibidem. Plinius. Collem vocant Sanfelicius & Leander, Lunera.

LEVCOGEVS, vide LEVCEACTE.

LEVCOLA *Λεγκολα*, portus Cypri insula, apud Strabonem. Leucola meminit quoque Plinius. ubi gagatem lapidem reperiri tradit. Idem forte cum Leucolla Pamphilia.

LEVCOLITHI, populi Lycaonis, aut vicina regionis alicuius, apud Plinium.

LEVCOLLA, Pamphilia promontorium. & ibidem insula, cum opido, auctore Plinio. In Coa locum, sic nominat Athenaeus 5. ubi Antigonus Ptolemai duces superavit.

LEVCON *Λευκων*, Africa urbs, circa Cyrenen. Herodotus in Melpomene. Vide LEVCOA.

LEVCONIA, vide LEVCONIVM.

LEVCONIENSES *Λευκονιεύς*, Leontidis tribus. Lexicon Phanorini. Apollodori Leuconensis meminit Demosthenes aduersus Polidem.

LEVCONIS, vide COPAIS.

LEVCONIVM *Λευκωνιον*, Solidus opidum videtur, apud Thucydidem 8. LEVCONIA *Λευκωνία*, forte, Chiorum colonia; de qua Plutarchus in libello de Virtutibus multorum: & Polyanius 8.

LEVCONI VS Fons, in Arcadia est. teste Pausania.

LEVCONVM, Pannonia urbs, Antonino.

LEVCO PEDION *Λευκο πειδον*, Megarici regionis. Hesychius. Bithynia, circa Dasylum, Pausania in Messenia. u.

LEVCO PETRA *Λευκοπέτρα*, Ptolemaeo & Cicero est Brutiorum agri Rhegini promontorium. Capo di Sparto Vento, est Façello, & Leandro: huic quoque Capo de Larne, ut Nigro, & Ananiensi. LEVCO PETRA etiam montium pars, qua Parthiam ab Hyrcania distinguit. (Coronus mons hoc facit Ptolemaeo.) Polybius 10. Apud Plinium videtur locus circa Aabiam, lib. 37. ubi Aspilates lapis. Vide BRVTIVM.

LEVCO PHRVVS, locus in quo Diana fanum, & stagnum stadij amplitudinis: Xenophonti 3. Græcor. Circa Trallim videtur, ad Meandrum, eidem 4. Græcor. Vide TENEDOS.

LEVCO POLICHNA, Laonico Sarmatia Nigra urbs. Forte Tempurth, quam recentiores Latini LEOPOLIM vocant.

LEVCO POLIS urbs, in Doridis sinu. Plinius.

LEVCO PYRA *Λευκοπύρα*, Antiochidis tribus gens, Hesychio.

LEVCO REA, vide MARCILLIANVM.

LEVCO S *Λευκός*, Portus, in Aegypto: ad sinum Arabicum, Ptolemaeo. Macedonia fluvius est in Plutarchi Emilio. circa Pidnam. Idem forte cum Lycus eiusdem in Q. Flaminio.

LEVCO SIA, de qua sic Festus. Leucosia insula sic dicta à consobrina Aenæ, ibidem sepulta. LECTOSIA quoque legitur. ubi LEVCASIA legendum. Canterus in Nouis Lect. Locus circa Mare Ionium. Ouid. 15. Metam. ubi LEVCORIA legit codex M. S. Raphaelengij. quam le-

tionem veram esse, ex Cassiodoro puto, qui hoc tractu Leucoriam describit in agro Consilinate. Vide MARCILLIANVM, & SYRENVSSÆ.

LEVCO SYRIA, Cappadocia pars, circa ostia Thermodontis fluvij. Hanc ASSYRIAM vocat Dionysius Afer, ubi Amazones habitant. Orpheus in Argonauticis incolas ASSYRIOS. Vide ARMENIA, & CAPPADOCIA.

LEVCO SYRVVS, vide PYRAMVS.

LEVCO THEA, Tyrrheni maris insula, apud Plinium, & Melam. Licolo Pineto est. Fons Sami insula est apud Plinium. Arabia urbs est in Antigoni Mirabilibus. LEVCO THEA urbem Egypti habet Plinius. ego ELETHYIAS *ἐλεθυσία*, Ptolemai puto. LEVCO THEA Templum habet Strabo in Moschica regione Asiatica, quæ circa Phasidem fluvium est. LEVCO THEA Fanum, habet in Tyrrhenia, Polyanius. An in Leucothea insula? Vide LEVCASIA, & MARCILLIANVM.

LEVCO TICHO S *Λευκοτικος*, Aegypti locus, circa Memphim, Herodoto in Thalia, & Diodoro 11. Apud Thucydidem 1. videtur pars Memphidis sic dicta.

LEVCTRA, de quo Strabo 9. Leuctra ostenduntur in via quæ Plateus Thestias ducit. Est ergo in Bæotia. Est LEVCTRIS Thestiensis agri exiguus pagus, apud Plutarchum in Amatoribus. Vide LEVCTRVM.

LEVCTRVM *Λευκτρον*, Laconica urbs, in Peloponneso, ad Sinum Messeniæ, Pausania, & Ptolemaeo. Maina Nigro vocatur. Et sic eam Gemistus quoque *μαίνα*, appellat. Leuctrum etiam est Arcadia urbs, apud Pausaniam. Rhypidis etiam regionis pagus, in Achaia Propria, Straboni 8. Est quoque locus apud Megalepolim Arcadia, Plutarcho in Pelopide, & Cleomene sed hic *Λευκτρα* legit. LEVCTRVM Bæotia habet Strabo 8. & Stephanus in verbo Νεγκία.

LEVCVS, vide LEVCOS, & LYCVS.

LEVCYANIAS *Λευκυανίας*, Peloponnesi fluvius, in Alpheum prorumpens, Pausanias in Elia. u.

LEVEFANO, sic in Tabula Peutingeriana. M. Velserus hac. Nisi fallunt Geographica tabula, huius fani memoria in Lee ad Rhenum, nomine ferè nihil mutato superest.

LEVGEA *Λεύγαια*, Armenia Minoris urbs, Ptolemaeo. In Melitena regione.

LEVGI, Aethiopia Africa provincia.

LEVI, Italia Transpadana populi videtur apud Plinium. Vide LÆVI.

LEVIVS, vide BODOTRIA.

LEVNI *Λεωνί*, Vindelicia populi, Ptolemaeo. Hos Horatius GELONOS vocat, ut scribit Auentinus. Glon fluvius hodie in eo tractu est. & loca quadam ei vicina, Glon, & Gloneck dicta. Pro Gelonis, ut Simlerus prodit, nonnulla Horatiana exemplaria GENAVNI, GERAVNI, & GENAVI legunt. quam postremam lectionem illi potius placere addit, quod ad Germani uerbum accedat magis, in quo *Λω*, insulam aut agrum significat. ANNAVNES Plinij, & BENI AVNI Ptolemai idem sint, alij coniiciendum relinquit. LEVNI apud Plinium sunt quoque, in Hispania Tarraconensi, alicubi. Eosdem cum eisdem LEVNVIS puto.

LEVOMNE, mons circa Pallenen, Macedonia peninsula. Plinius.

LEVONÆ *Λευοναί*, Ptolemaeo sunt populi qui media Scandiam tenent; ubi hodie sunt Bothnia Occidentalis & Orientalis.

LEVPA S Portus, Arabia Felici, à parte Meridionali: Plinio teste.

LEVPHANA, Germania urbs Ptolemaeo. Banoster in Saxonia, vertis Iremicus. LEVPHANA *Λευφάνα*, est in Græco.

LEVPHITHORGA, Aethiopia urbs, sub Aegypto. Plinius.

LEVSANA, Antonino Pannonia vel Illyrica urbs.

LEV SANICORVM *Λευσανικον*, Antira, *λεωσανικον* *συνήλαια*, in Pentapoli regione Africa: Ptolemaeo. LAGANICORVM legunt male (ut fere solent) eius interpretes.

LEVSINE, vide ELEVSINA.

LEVSINI VM, Dalmatia urbs, Antonino.

L I

LEV TARNIA Λευταρνια, Straboni, & Lycophroni Iapygia
vrbs. **LEV TARNIA** maris oram, & **LEV TERNI**
NIOS dictos gigantes, quos ex Phlegra Campania buc-
usq; profugavit Hercules, habet Strabo 6. Gab. Barrius
hanc Leutarniam pro Leuidonia habet circa Thurium.
an recte, ipse viderit.

LEVTEON, vide **LEDRENSIS**.

LEXIANÆ, Plinio Arabia Felicis populi.

LEXOBII, & **LEXOVII**, Gallia populi sunt apud Ca-
sarem, Strabonem, & Plinium. Marrianus eos collocat in
Normandia ducatu, ut quoque Vinetius in opido Lisieux
votato. Λεξοβιοι apud Ptolemaum sunt.

LHOEGRIA, quondam fuit dicta ea insula Albionis pars,
qua hodie Anglia vocatur. teste Walsinghamo. Vide
BRITANNICÆ.

LIAMNIA, vide **IAMNA**.

LIANIVM, vide **DIANIVM**.

LIANVM Λιανον, Sarmatia Europæ vrbs. Ptolemao. Sa-
linca interpretatur Mercator, ad Mæotidem paludem si-
tum opidum.

LIARIA, vide **MARIAN**.

LIBA Λιβη, Ptolemao Carmania insula: Arestinga fortè.
Hanc Arestingam scribit Thevetus Codane vocari. fides
sit penes illum. Mesopotamia opidum est, apud Poly-
bium. Locum sic dictum circa Niriā, habet Palla-
dius, in Lausiā. Locus circa Nicomediam, Cedreno.
LIBVM hoc fortè Antonini.

LIBADESIA, vide **LEBIDON**.

LIBAM, vide **LIPARA**.

LIBANA Λιβανα, Celtiberorum in Hispania opidum. Pto-
lemaus. **LABANA** legit apud eundem Hermolaus.

LIBANÆ Λιβαναι, Syria vrbs, vicina Aircis, apud Ste-
phanum; ex Arriani Parthicus.

LIBANISIA, vide **PHOENICE**.

LIBANOPHOROS, id est Thaurifera regio, in Arabia
Felicis, Ptolemao.

LIBANOTHANI, vide **EVDOSSES**.

LIBANVM, vide **LIBARNA**.

LIBANVS Λιβανον, Ptolemao aliq; Syria mons. Circa
portas Ciliciae eū describit Diodorus 14. dicitq; eum porri-
gi ad Phœnices vsq; De eodem lege eundē 19. In Arabia
apud Sabaeos est, si fides Isidoro, qui scribit eum inde venire.
LIBANVS ALMÆ VENERIS, vocatur Aethico insula
Tiberis, inter urbem Romam, & Ostiam civitatem. Hodie
fortè communi nomine Isola nominatur. Vide **INSVLA**
SACRA.

LIBARNA Λιβαρνα, Ptolemao, & Plinio Liguria opidum,
in Apennino situm. Dom. Niger Bobio vocat. Incisa
Georg. Merula putat, vi de eo restatur Gaud. Merula.
Vide **LIBERONEM**, & **LIBANVM**.

LIBERALIENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

LIBERI Patris fons, in Andro. Plinius.

LIBERI, Sarmatarum gens, videntur apud Ammianū 17.
Vide **ARVERNI**, **BITVRIGES**, **LEVCI**, **MELDI**,
NERVII, **SANTONES**, **SECVSIANI**, & **TREVIRI**.

LIBERI Patris Luci, in Thracia, meminit Suetonius in
Augusto.

LIBERII, vel S. Liberij insula, in Propontide. In Consti-
tutionibus Emanuelis Comneni Imp. **ELEVETHERII**
in Græco est.

LIBERINI, vide **ILLIBERIS**.

LIBERNVM Λιβερνον, vocat Suidas lacū Curtiū. Urbis Romæ.

LIBERONEM, Liguria urbem, habet Callistus 14. cap. 5.
Λιβερωνας Σοζιμο. **LIBARNA** fortè Ptolemai.

LIBERTINORVM, tamquam gentis, meminit D. Lu-
cas, Act. 6. Gentis quoque nomen est apud Suidam. **LI-**
BERTINENSIS Ecclesia episcopum Victorē, habet
Coll. Carthag. in Africa est.

LIBETHRA, vide **LIBETHRVM**.

LIBETHRVM, opidum in Macedonia alicubi; Liviō 44.
LIBETHRA, est Mela. Circa Heliconem, Isacio ad
Lycophronem. Pausanias dicit olim Λιβηθρας fuisse in Bœo-
tia. Habet in ibidem Libethrum fontem. Item montem,

L I

stadiis circiter quadraginta à Coronea distantem. Libe-
thria fons, in Magnesia, Plinio quoque notus est. **LIBE-**
THRIVS Λιβηθριον, Mons, & vrbs Thraciae est apud
Ioannem Tzetzam. Huius mentio est in Argonauticis
Orphei. Mons Ætolia est Vibio Sequestri.

LIBIAS Λιβιας, Iudæa vrbs: Ptolemao, Iosepho, Antiq. 14.
cap. 2. & D. Hieronymo in locis Hebraicis. **LIVIAS**
Plinio 13. cap. 4. **LIBIAS** Palestina vrbs, ab Herode
constructa, in honorem Livie matris Tiberij Imp. Auctor
Egesippus, Eusebius in Chronicis, & qui eum imitatur
Contractus. Aliis **IVLIA** est, ni fallor. Hac eadem enim
Tiberij mater **LIVIA** dicebatur, priusquam ab Aug.
Imp. in Iuliam familiam recepta fuisset. **LIVIA** DIS
Conualis hinc quoque Plinius, loco supra dicto, ubi fertili-
tas & nobilitas palmarum. Vide **BETHARA**.

LIBICI, vide **LEBVI**, & **LIBYCI**.

LIBISONIS Turris, colonia, Plinio, **BISNONISTUR-**
ris, τῆρος τῆς τῆς, Ptolemao, **TVROBOLIS** fortè
Antonini est. Sardinia opidum. Sardos appellatur Pine-
to, Terranova Nigro, & Porto di Turre Leandro.

LIBISOSONA, cognomine **FOROAVGVSTANA**,
Hispania vrbs, Plinio lib. 3. cap. 3. Eadem fortè cum **LI-**
BISOGA Λιβισογα, Ptolemai. **LIBISOSA** per s. in
ultima, legit ex Antonino, & lapide antiquo, Morali: qui
eandem recentiori nomine **Lezuza** vocat, circa Alcantara
urbem.

LIBISSA, vide **LIBYSSA**.

LIBISTVS, Thracia vrbs, Plinio, circa Mæsin Inferiorem.

LIBIVM, vide **LIBVM**.

LIBNA, vide **PELVSIYM**.

LIBNIVS, vide **LIBOEVS**.

LIBOEVS Λιβωιον, Hibernie fluvius, apud Ptolemaum.

LIBNIVS corruptè legunt eius interpretes. Bay of
Blegah ex eo facit Camdenus.

LIBONA, Arabia vrbs: in lib. Notis.

LIBONOTRIA, vide **EVDOSSES**.

LIBOPHOENICES, vide **LIBYPHOENICES**.

LIBORA Λιβωρα, Carpitavorū in Hispania opidum. Ptolem.
ABVRA Liviō esse putat Jo. Mariana. & hodie Tala-
uera. Gothorū tempore vocabatur Elbora, ut idem addit.

LIBVI, vide **LEBVI**.

LIBVM, locus inter Niciam & Nicomediam: Antonino.

LIBIVM est in Hist. Miscell. vide **LIBA**.

LIBVNCA Hispania vrbs, Pomponio. ad Narium fla-
uium. Λιβυνκα, Ptolemao. Llanes est H. Coquo.

LIBVRNA Λιβερνα, vrbs circa Dalmatiam: Strabo. si
sincerus locus: de quo consule Casaubonū. In Italia quoq;
si Zosimo credendum est. à qua Liburnas naues nomen
habere tradit. A Liburnia autem Illyrici regione sic dictas,
antiquiores scribunt. **LIBVRNÆ** civitatis episcopalis,
circa Ciliciam, sapius memoria in concil. Chalcedonenfi.
Vide **LIBANVM**.

LIBVRNIA Λιβερνια, Illyridis regio, apud Ptolemaum.
Λιβυρνοι, sine o scribit Stephanus. Lælius Crabaten, &
Krayn, Pinetius Contado di Zara indigitat. Huic suf-
fragatur Vegetius, qui dicit Liburniam, Dalmatia partem
esse, & subiacere Iadertina civitati. **LIBVRNOS** circa
Corcyram habet Strabo 6. de quibus vide **HYLLIS**. **LI-**
BVRNOS aliquando oram Gallicam VI. regiones Italia
habuisse, (in qua Truentum,) auctor est Plinius 3.
cap. 13. & 14.

LIBVRNICVS Sinus. vide **FLANATICVS**.

LIBVRNIDES Λιβυρνιδες, Straboni insula IX. sunt Maris
Hadriatici, iuxta Liburniam: inter quas numerat Issam,
Tragurium, & Pharum.

LIBVRNV Mare, vide **TYRRHENV**.

LIBVRNVS Λιβυρνος, Apulia mons. Polybius 3. Eundē esse
credo cum eo quem Virgilius & alij **TABVRNV**
nominant. Vide **AD HERCVLEM**, & **LIGVRNV**.

LIBYA Λιβυη, regio quam Stephanus quoque **OLYMP-**
PIAM Ὀλυμπία, **OCEANIAM** Ὠκεανία, **ESCHA-**
TIAM Ἐσχατία, **CORYPHEN** κορυφή, **HESPE-**
RIAM Ἑσπερία, **ORTYGIAM** Ὀρτυγία, **AMMONIM**
Ἀμμωνίς,

Ægyptiæ, ÆTHIOPIAM & Nigritæ, CYRENEN
αὐγλῶν, OPHIVSAM ὀφιοῦσα, CEPHENIAM κεφηνῶσα,
& ÆRIAM ἄρεια, dicit scribit. Hebræis Libya LVDIM
est. Ar. Montano teste. In antiquis inscriptionibus sapius
LYBIA per Y in prima legitur. LIBYA dicebatur
tempore Procopij, ea Africa pars que ab Alexandria Cy-
renen vsque urbem est, vrispe testatur 6. Aedificior. Hoc
tractu LIBYA est quog, Ptolemæo, quam Propriam co-
gnominat, in principio libri 4. de Geographia, ubi eam inter
undecim Africa regiones numerat. In eisdem autem de-
scriptione LIBYÆ Nomen vocat. Libro autem 8. nomi-
nant quidem, atque tantum septem Africa regiones facit
parum sibi constans. G. Mercator hanc eandem EXTE-
RIOREM cognominat, qua fide, mihi non liquere fa-
teor. LIBYA Antonino, Hispania vrbs, circa Cala-
gurrim. Vide AFERICA, & NOVARIA.

LIBYÆ Deserta, Ptolemæo, in Africa sunt. Ab incolis no-
minantur Zahara, Ioanni Barrio; & Zatra Aloisio Ca-
domosto, cum Ioanne Leone, qui addit sic Arabica lingua
vocari; & desertum significare. Lud. Marmolius scribit ab
incolis antiquitus Elber dictam.

LIBYA INTERIOR, Ptolemæo Africa regio. ab incolis
appellatur Beledla Abid, vel Beled Geneua, auctore
Marmolio. Huius naturam lege apud Lucianum in Dyspa-
diis. LIBYA PHRAGONIS, iuxta Paratonium,
nominatur à D. Athanasio, in cūcilio Alexandrino, PHRA-
GONEOS nominat concil. Ephesinum III. cuius episco-
pum Paulum vocat. At diversa lectione nomen PHRA-
VONEOS & PHRAVNEOS scribit.

LIBYA PALVS, in Africa Propria, apud Ptolemaum.
Vide LYBIA

LIBYCA, appellantur duo modica ostia Rhodani fluminis.
ex his alterum HISPANIENSE dicitur: alterum
METAPINVM: tertium idemq, amplissimum, MASA-
SALIO TICVM. sic Plinius.

LIBYÆGYPTII, Africa gens, Ptolemæo, & Plinio. LIB-
YES ÆGYPTII, Mela qui Lybico mari alluuntur.
LIBYÆGYPTIA Orofio, ubi Nuchul fluius.

LYBYÆ SEPTIMICIÆ provincie, meminit Chal-
cedonenſe concilium. Sic cognominata forſe à Septimio
Imp. aut in huius honorem sic dicta à posteris. Erig, pars
Africa Propria, circa Leptim. que huius patria: nisi sit u-
tractus, ubi Septiminicia vrbs est.

LIBYARCHÆ, Marmarica Nomigens. Ptolemæo.
LIBYÆ PALÆSTINÆ meminit Vopiscus in Aureliano.
LIBYCA Via, & LIBYCV M Fretum, vide MAMER-
TINVM.

LIBYCI, Italia Transpadana populi: in quibus Vercellæ
vrbs, Plinio. Vide LEBVI, & LAII.

LIBYCI, Montes Ægypti, ab exortiva parte Nili fluminis
Ptolemæo. Meminit horum Synesius quoque in oratione
Ægyptia.

LIBYCV M vocatur à Plinio lib. 5. cap. 9. tractus Ægypti,
in qua Lycon. LIBYCV Mare vocatur à Ptolemæo,
quod Cyrenen adluit. Vide LIBYCA.

LIBYCVS Mons Ægypti, ad Thebarum magnam vr-
bem. & alius huic è regione oppositus, qui SACER di-
citur. inter hos Nilus interfuit. Synesius, in Libello De
Providentia.

LIBYCVS Campus, vide LIBYSSVS.

LIBYES ÆGYPTII, vide LIBIÆGYPTII.

LIBYPHOENICES, mistum Punicum Afrus genus.
Litius 21. LIBOPHOENICES λιβοφοῖνες, eos vo-
cat Diodorus 20. Meminit horum etiam Plinius. Vide
BYZACIVM.

LIBYSOSONA, LIBYSOCA, LIBVNCA, &
LIBORA, Celtiberorum ciuitates, Beroſo. Vide (sociam
est) Annium, huius commentatorem.

LIBYSSA Plinio. Apud Ptolemaum malè scribitur in
secunda quemadmodum in prima, per I Ἰβύσσα. Bithyniæ
vrbs maritima; vt Plutarchus auctor est, in Flaminio.
Diaribe Bellonio dicitur, Diacybissa Gyllo, qui vicum
hodie esse, addit. Gebyle Busbequo. sed Lebuilla Leun-

CLAUDIO. *Hic Annibalis sepulcrum fuit. Fuit Libyssa, inquit Plinius, vbi nunc ANNIBALIS tantum tumulus. Hanc Libyssam vidit Bellonius inter Nicomediam & Panticium, admodum autem huic vicinam. Aëtuosa, Bithynia fluvius est, apud Appianum de bellis Syriacis, unde vrbs & regionis nomen.*

LIBYSSVS, *Vrbis Roma locus: qui deinde ARGÆVS, postea VICVS TVSCVS dictus fuit. Fab. Picior. LIBYCVS campus in agro Argeo. sic Festus. vide LIBYSSA.*

LIBYSTENE, *vide COLCHIS.*

LIBYSTINI, *Libya populi vocantur, teste Isacio in Lycophronem. Horum mentio est apud Avienum, in Ora Maritima. cui ad Fretum Herculeum sunt. Inde Libystinus (quasi Libycus) Apollo: Macrobio 1. Saturnal.*

LICANDRVS, *vide LIPARA.*

LICANENSIS *vici, in Aruernis, meminit Greg. Turonensis.*

LICATII *λικάτιοι, Vindelicia populi, apud Ptolemaum, & Strabonem, qui eos petulantissimos Vindelicorum vocat. Plinius LICATES habet. Lechrainer hodie sunt, vt Studus & Auentinus scribunt.*

LICESIVS, *vide LYNCESTIS.*

LICHA *λίχα, ciuitas videtur circa Lyciam. Thucydides 8. LICHA ÆTIA, & Columna, sunt in Aethiopia sub Aegypto. Straboni.*

LICHAS *Quidius 9. Metamorph. Nunc quoque in Euboico scopulus brevis eminet, alto Gurgite: & humana seruat vestigia fama. Quem quasi sensarū nauta calcare veretur: Appellatq; Licham Strabo 9 habet LICHADES λίχάδες, insulas tres. harū multas partes inundatione submersas tradit. Lichadū meminit hoc tractu quoq; Plinius.*

LICHENI, *Arabia Felicis populi, apud Plinium.*

LICHINDVS *λίχινδος. Sicilia vrbs. Stephanus: ex Philisto.*

LICHNIVM *λίχνιον, circa Athenas locus. Tzetza in Lycophronem. Vide APHIDNA.*

LICHNORVM, *vide NVPHEOS*

LICHOS, *Phœnicia fluvius, Pomponio. Forè Plinij LYCOS.*

LICIANVM, *vide NOVA.*

LICICA VIKI, *vide SCLAVI.*

LICINI *Forum, vide FORVM LICINI.*

LICINIA *Stagna, habet Strabon 4. Thebaidos, circa Peloponnesum videntur.*

LICINIANA, *vide LEVCINIANA.*

LICINII *Liberi Aug. monumentū, pretiosi operis in Via Salaria, secundo ab Urbe lapide. Cornutus in Persium.*

LICHENI *λίχιννοι, Ptolemao Corsica insula populi. Leander eos ponti, vbi hodie Val de Niolo est.*

LICNIAS, *vide APSASIVM.*

LICOLONE, *vide COLONE.*

LICORNIS, *vide QVILLÆVS.*

LICVS, *vide LYCVS, & LYCIAS.*

LIDE *λίδη, Caria mons, Herodoto in Clio.*

LIEBRIS *λίβερις, Phœnicia vrbs, Stephano. ex Hecatao & Herodiano, vt tradit.*

LIGA, *Britannici maris insula, Antonino. vt legit Camdenus, qui eam nunc Ligon vocari ait.*

LIGANA *Silua; ad Benacum lacum, vbi Claudiū Imp. magnam multitudinem Alemannorum fudit. vt habet Diaconus, ad Eutropium, lib. 9. LIGONA per O. in medio legebat M. S. codex meus. An Litana Lini?*

LIGANIRA *λίγανειρα, Ptolemao, India intra Gangem vrbs.*

LIGARVM, *vide BEGAERI.*

LIGAVNI, *Gallia Narbonensis populi. Plinius. Pro I N-GAVNI contenderim.*

LIGEA, *sic appellata insula, abiecto corpore Sirenio, ita nominato. sic Solinus. LIGIA, & LINCÆ alijs. Vna ex Sirenum saxū videtur. Vide SIRENVSSÆ.*

LIGERIS *λίγεραι, Casari, Straboni, & Ptolemao Gallia fluvius. Aduos à Biturigibus diuidens. Etiam Celtas ab Aquitania, Vibio. Loire hodie, Marliano.*

LIGIA, *vide LIGEA, & SIRENVSSÆ.*

LIGIÆ, vide SALLYES.

LIGII, Germanie populi, Tacito, *Annal.* 12. Sunt Schlecter, Willichio, Per Y. in prima, quidam legunt. sic quoque *λυγιοι* in Dionis fragmento. Andreas Velleius Anglandt insulam Baltici maris interpretatur. Vide ILINGÆ.

LIGIR *λύγερ*, fluvius circa Plateam, Stephanus, in dictione Bechir.

LIGITANI, vide FRASASONENSES.

IGNISTVS, vide DASSARITES.

IGONA, vide LIGANA.

IGVIDONIS Portus, in Sardinia: apud Antoninum, forte Lucudonesiorum Ptolemai.

IGVLA, vide TĀNIAS.

IGVRES qui cognominantur CORNELIANI, & qui BEBIANI, Apulia populi sunt. Plinio lib. 3. cap. 11. Horū meminit his verbis Frontinus Nansij inter colonias: Liguris, Veianus & Cornelianus, muro ductus Triumvrali lege, &c. Bebiani per a diphthongon alia lectio.

IGVRIA *λύγεια* & *λύγρη*, Italia regio, que hodie Riviera di Genoa dicitur. Eustathius tradit ex Lycophrone LIGVSTINOS, Ligures à Græcis appellari. *λύγρος*, per Y, scribit Stephanus. LIGVRES COMATOS vocat Dion, qui Alpes Maritimas colebant. In Marij vita apud Plutarchum, videntur ab initio AMBRONES *ἀμβρόπες*, vocati. Qui in Gallia nempe, ubi Ligures olim quoque vsque ad Oranum fluvium, ab Occidente. Epitome *Liuij* 47. vocat hos LIGVRES TRANSALPINOS. Ligures ad Arnun vsque versus Orientem, ducit Trogus. Pisas enim Ligurum facit. Plinius Ligures habet cognomine VAGIENOS, & INGAVNOS. item INALPINOS. Hi censore Foglietta, habitabant eam partem que ab vrbe Genue versus Occidentem ad Alpes vsque est. Rufus Auienus videtur Ligures describere, à Celtis sagatos, circa Oceanum Gallicum. Vide LIGYES.

IGVRISCÆ, vide TAVRISCI.

IGVRNVS Portus, est in fragmento Antonini, & apud Catonem, si verus est titulus eius libri, qui huius nomine circumfertur. Liutorio hodie vocatur. Liburnum portum habent (nescio vnde) Ptolemai interpretes, sed male collocant inter Lunam & Arnum.

IGVRVM, Pomponio locus videtur inter Lunani & Genuum.

IGVRVM MONTES, describit Leander in Tuscia, dicitq; eos hodie Montagna di Carrara & Lunigiana appellari. LIGVSTINI vocantur Liuij, lib. 34. LIGVSTICI, Varonij lib. 36.

IGVS, Liguria fluvius, à quo Ligustici vocantur. Eustathius in Dionysium, *λύγος* Stephanus vocat.

IGVSTICA SAXA, Iuuenalis 1. Satyra 3. Nomen insula esse adnotavit huius vetus interpres.

IGVSTICA, & LIGVSTINÆ Alpes, eadem sunt, cum MARITIMIS, ut credit Simlerus. Harum meminit Ptolemaus, Dio, Liuius, & Tacitus. Tendaram comitatum hodie ibi ponit Philibertus Pingonius in sua Sabaudia. vide LIGVRVM Montes.

GVSTICVM Mare, ut Plinius illud vocat, quodd Liguriam alluit: LIGVSTICVS Sinus Floro est, hodie Mar di Leone vocatur, attestante mihi Leandro. Marius Niger ait hoc totum Marii Mediterranei quod est à Fretò Gaditano, ad Siciliam vsque, nunc à Iunioribus Mare Leonis appellari. AFRICANVM Mare nominat impropiè Luitprandus Ticinensis, cum Ianuensem urbem ad Africanum mare constitutam scribit. Videtur eum excusare Isacius, qui dicit Libycam & Ligusticum idem esse. Sed idem sunt re, nomine non item.

GVSTINVS lacus. vnde Tartessus fluvius emanat. Auienus.

GYES *λύγες*, Asia populi, in Media fortasse, apud Herodotum 7. Ad Caucasii partes, quæ us versus Hyrcanum mare se inclinant, sunt Zonari. In Colchide puto. Colchos enim originem trahere à Liguribus Europæis, tradit Eustathius ad Dionysium. LIGYES Hispani sunt quoque circa Sicaniū fluvium: Ithucidi 6. & Halicarnasseo 1.

Hos puto LIGVRES Auieni. Vide LIGYSTINA, & GALLOLIGVRES.

LIGVRGV *λύγυργον*, Arcadia mons: Polybio, 4. LYCVRGIVM puto Strabonis 8.

LIGYRII populi, in Thracia sunt, apud quos aditus est Libero consecratus, ex quo redduntur oracula. Macrobius 1. Saturnal. cap. 18.

LIGYRVS, vide LIGVS.

LIGYSTICA, vide COLCHIS.

LIGYSTICVS *λύγυστις*, locus in Iberia. Suidas. Cytiæ in Iberia, urbem Ligysticam vocat Lycophron.

LIGYSTIDES, vide STOECHADES.

LIGYSTINA *λύγυστινα*, Lygiotum vrbs, iuxta Iberiam Occidentalem, & Tarsum. sic Stephanus. Incolas Lygies vocat. Vide LIGYES.

LILÆA *λίλαία*, vrbs Phocidis: Stephano. ad Cephissi fluvij fontes: Straboni 1. & 9. Doridis, Ptolemao. Arcadia vrbs est Ptolemao quoque. sed per ei. in prima: *λίλαία*.

LILÆVS *λίλαϊος*, mons in India, Indo flumini adharens. Plutarchus de Fluminibus & Montibus.

LILANTVM *λίλαντον*, regio Chalcidensis: Aeliano 6. Variarum. Strabo per n in prima LELANTVM. Sic quoque Callimachus, cuius Scholiastes dicit Euboica campum esse. Theophrastus per e, in Euboica. Flumen est Plinio, in Euboea.

LILLIVM *λίλλιον*, Bithynia emporium, ad Pontum Euxinum. Arthiani Periplus.

LILYBÆVM *λίλυβαιον*, Sicilia promontorium & vrbs, Ptolemao, & Solino, Item Putens, Eustathio, & Diodoro. Vrbs hodie Marsalla dicitur Fazello, Aretio, & Leandro: apud Nigrum Marzara legitur. Promontorium verò Capo Boçi, Fazello & Aretio: Capo Coeo autem Leandro. SICILIENSEM Speculam, vocat hoc promontorium, Nazarius in Panegyrico. *λίλυβη*, habet Dionysius Alexandrinus. PHREAR *φρεαρ*. Putens, antea urbem nominatam, scribit Diodorus 13. LILYBÆIIS Regio, legitur apud Polybium 1.

LIMÆA *λίμια*, Lusitania fluvius apud Strabonem, quem LETHEN *λήθεν* quoque vocat. Ptolemao LIMIVS *λίμυς*, videtur. Lethen habet quoque Silius, lib. 1. apud Lusitania Gravius populos. Plinius lib. 4. cap. 22. LIMÆAM appellare videtur, & AMINIVM; quem antiqui OBLIVIONIS Fluvium vocauere, de eodē sic etiam Mela, Et cui Oblivionis cognomen est LIMIA. Oblivionis fluminis meminit etiam L. Florus, & is qui scripsit Liuiam Epitomen, lib. 55. Strabo tradit etiam BELIONEM dictum. Xylander in suo Strabone Latino hoc vocabulum reticuit, tanquam spurium & corruptum. corruptam vocem pro *ὀβλιώνα* putat Schottus, quod & verisimile est. BALION a Pomponio appellari, annotavit Hermolaus, ego hoc apud Pomponium nō inuenio. Marius Niger dicit à Plinio CHALIBES nominari, ex mēdofo (vix ego conijcio) exemplari, alibi enim pro Chalibe, hodie legitur, loco dicto, sic: Aeminus: quē alibi quiddā intelligunt, & Limeam vocant, Oblivionis antiquis dictū. &c. Limia hodie nuncupatur. Est in Betica fluvius, hodie Guadalete dictus, & à Mauris Bedalac (ut P. de Medina tradit) vocatus; quē Florianus scribit olim quoq; LETHEN nominatū, sed apud quem auctorem, nō fateatur atq; hoc etiam mihi ignotū est, nisi Silius lib. 16. eius meminerit hoc versu:

Et Theron potator aquæ sub nomine Lethes.

Antiquum nomen obrinet, prapostito Arabico vocabulo, Guadil, aut, ut Hispani corruptè pronunciant, Guadal; quod fluvium significat, quasi dicas, Fluvius Lethæ.

LIMANEM vocat Greg. Turonensis Auernia regionem, quam hodie vulgò Lorraine nominant. Nisi fluvium huius regionis sic vocet, qui hodie Lamone & Lymonne nominatur: ut videtur Belleforestio.

LIMANDVS, vide LAPARA.

LIMATA, vrbs Africa: Dins Augustino, qui & Limatenfis episcopi meminit. sic quoque Optatus Afer.

LIMEN Interni Maris, vide FRETVM.

LIMENE, vide LEMANYVS.

- LIMENEIVM** λιμενίον, locum in Milestorum regione, habet Clis Herodoti. Idem Suidas, in voce Gyges.
- LIMENIA** λιμενία, Cypri ciuitas apud Strabonem. Limnat pagus hodie, vt refert Stephanus Lusignanus.
- LIMENEOCHVS**, vide HERACLEVM Prom.
- LIMENOPOLIS**, vrbs videtur circa Buthniam, aut Phrygiam. In epistola episcoporum huius tractus, ad Leonem Imp. Exstat in Conciliorum opere.
- LIMENOTIS** λιμενότης, Cherronesus Celtica. Stephanus. Non noui locum.
- LIMERA**, vide EPIDAVRVS.
- LIMETARVM** λιμετῶν, Solitudo, apud Callistum est, quam Gregorium Theopolitanum peragrasse scribit. Arabia videtur, apud Euagrium.
- LIMIA** λίμια, Macedonia regio, aut locus videtur, apud Strabonem 7. corruptè, pro ELIMEA putandum. Vrbis nomen, Antonino. in Hispania, circa Bracaram. Vide LIMEA.
- LIMICI** λιμικοί, Hispania Tarraconensis populi: Ptolemao. Vide AQVÆ FLAVIENSES.
- LIMIGANTES** Sarmatae, sunt apud Ammianum. Vide ARCA GANTES.
- LIMINVM**, opidum inter Emeritam & Casaraugustam: Antonino. LAMENIVM etiam, Simlero, VII. M. P. à capite fluminis Ana.
- LIMIOSALEVM** λιμιοσαλέων, Ptolemao Germania vrbs, ex qua P. Appianus Guelna, Polonia urbem facit.
- LIMIVS**, vide LIMEA.
- LIMMOCHEIRIS**, ad Meandrum fluium, qui hic ponte transitur. Nicetas.
- LIMNÆ** λίμναι, vrbs in Thracia Chersoneso: Straboni. iuxta Sestum, Stephano. Vicus est in Messenia & Laconica consimbis: apud Pausaniam. Idem pro Messenia castello habet. Attica tribus est Callimacho, in Diana hymno. In Acropoli Atheniensium locus, Scholiasti in Thucydidem 2. Est & prope Soreos locus, Metaphrasti in S. Autononi vita. Macedonia est, Laonico, 6. Vide AMYCLÆ, & DIANÆ.
- LIMNÆA** λίμνεία, circa Ambracium sinū locus: Polyb. 4. & Thucydidi 2. & 3. Argia vicum facit Stephanus, ex Thucydide. quia circa Argos Amphiloichicum. Thessalia, aut vicina vrbs, Liuius 36.
- LIMNE ASPHALTIS**, lacus amplissima magnitudine, Babylone. Virruuius 8. cap. 3. BITVMINIS Fons est, apud Curtium 6.
- LIMNIDIS**, Cyrenaica regionis locus: Antonino. Alio loco LIMNIADIS legit.
- LIMNITÆ**, gens sub Turcis: Cedreno. DELIMNITÆ legebat Gabius, in suo Euopalata. vide DILIMNITÆ, eandem enim reor.
- LIMNOS** λίμνος, insula inter Albionem & Hiberniam, Ptolemao. Hec Eulhi Britannicè, & Barthelap Anglicè vocatur, vt Lelandus docet, SILIMNVS fortè Plinij est. quod & Camdeno videtur, qui hanc Britannicè Apimen, & Anglicè Hamsep appellari tradit, & Limezeiam insulam in S. Davidus episcopi vita saepius vocatam, addit.
- LIMON** λιμων, id est pratu, Caria locus, à Nyssa vrbe xxx. stadiis versus Meridiem distans. Strabo. Est Argia vicus, apud Pausaniam. Circa Surrentum in Campania quog. loci aut fluij sic dicti, meminit Statius 2. & 3. Siluarum.
- LIMONVM** λιμωνων, Gallie Aquitanica vrbs. Ptolemaus. LEMNVM est in tabula Peutingeriana, vt censeat M. Velferus. Vide LIMOVICES.
- LIMOPEDIVM** λιμωπεδον, Attica locus. Hesychius.
- LIMOVICI** vide LEMOVICES.
- LIMVSA**, Antonino Pannonia Inferioris vrbs. Multiburch, & Wiselbugi Lazio vocatur, in sua Vienna, & R. P. Romana. Ad primum lapidem ab Altemburgo.
- LIMYRA**, & LIMYRVS, vide LAMYRA.
- LIMYRICA** λιμυρικη, regio India intra Gangem. Ptolemaus: & Arriani Periplus.
- LIMYRNII** λιμυρνοί, populi vxoies cōmunes habentes, &

- liberos cōmuniter alentes. ex Nicolao, Stobeu. de Legibm.
- LINATVS** mons, qui postea Congregationis fuit dictus, vt docet Metaphrastes, in vita S. Pelagia. Circa Tbarsum Cilicia.
- LINGÆ**, vide ILINGÆ.
- LINCASII** λινκασίον, Gallie Narbonensis gens: circa Aduos. dicit enim Strabo 4. Ararim fluium terminum esse Sequanorū, Aduorum & Lincasiorum. Insidam scripturam reor, & miror. Casaubonum hic mutum. LINGONES putat Xylander. quod & mihi verisimile.
- LINCERIVM**, (aut vt alia lectio LVTI RIVM, & LITIRIVM,) SOLINIVM, SEMVRIVM, TVRACEM agrum, Accam Laurentiam post excessum suum P. R. reliquisse, scribit Macrobius 1. Saturnal. cap. 10. loca in agro Romano, nisi fallor.
- LINDEMACVS**, Heluetia fluius: in vita S. Meinhardi, Limmat hic hodie dicitur. Tigurinum lacum permeat.
- LIMAGVS** nonnullus est.
- LINDII**, vide GELA.
- LINDISFARNA**, insula est Anglia, teste Beda, qui eam non semel etiam FARNA simpliciter nominat, Walig Gilande Anglicè dicitur, Humf. Lhuydo auctore. Ad ostia Tuedæ fluminis est. LINDISFARNENSIS fuit AVGVSTALDENSIS episcopi Aidani mentio est in vita S. Suiberti. Eius meminit etiam Siffridus presbyter, apud quem quog. locus eiusdem insule BRVN A vocatus, qui idem à Mattheo Monasterijs Hefenfeld nominatur.
- LINDISSA**, Anglia prouincia, in S. Suiberti vita. Quae teste Beda, est ad ripam Humbri Meridionalē, pertingit ad mare. In ea LINDO COLINA ciuitas, teste eodem.
- LINDOCOLINA**, vide LINDISSA.
- LINDON** λινδον, Corithauiorum ciuitas Ptolemao, in Albione insula, Lincolne & Lindecolin Anglis, Lincol Northmannis, Caerludcoyd Britannis dici, tradit Humfredus. Lindum quoque apud Antoninum habetur. Est & LINDON alia Damiorum in eadē insula, eidem Ptolemao, quam Camdenus Lithquo interpretatur. Vide CAER.
- LINDONIVM**, vide LONDINIVM.
- LINDVS** λινδος, Rhodi insula opidum, Ptolemao: quod Lindo, Sophiano auctore hodie vocatur. Est quoque fluij nomen, qui Cariam terminat & Lyciam: Q. Calabro 8. Calbis fortè Ptolemai. Vide RHODVS.
- LINGA**, vide TINGIS.
- LINGEVS**, vide LINGEVS.
- LINGIVS**, vide LINGVS.
- LINGONES**, Celtarum populi, apud Casarem. LONGONES per o. micron in prima habet Ptolemaus. LINGONES Federati Plinio. LINGONVM ciuitatem habet Tacitus, & LIGONICAM urbem Gregorius Turo-nensis. In huius locū hodie Langres vrbs à Marthano statuitur. quos AGONES Polybij putat Sigonius. LINGONES, Liuius 5. sunt inter Padam Alpesq. Lunkha hodie eorum locum vocari, ait Lazius. LINGONES etiam in Hispania, Tacito 1. Historiar. si locus sincerus, de quo adi Notas Lipsij. In Germania quoque Slauorum natio. apud M. Adamum, in Historia sua Ecclesiastica.
- LINGVA**, vide TÆNIAS.
- LINGVA Maris**, vide ASPHALTITES.
- LINGVS** λιννος, Cassandreorum castellum. Est & LINGIVS, sinus. Stephanus: ex Apollodoro.
- LINIACENSIS** episcopi, in Africa; meminit Optatus Afer. & D. Augustinus.
- LINITIMA**, Aethiopiae sub Aegypto opidum: Plinio.
- LINOA**, vide AFRICA.
- LINTERNA** Palus, Silio in Campania est; quam Leander Lago della patria vocat.
- LINTERNINVM**, vide LINTERNVM.
- LINTERNVM**, Silio & Mela; cateris fere LITER-NVM sine N. habent; vt etiam Ptolemaus, λιντερων. Campanie vrbs littoralis & colonia Romana, teste Frontino, sepulcro Scipionis nobilis. Hodie Torre della patria dicitur, tradit Laander. LINTERNIVM, habet Cicero Epistola 7. & 10. ad Atticum: pradium fortè in huius suburbio.

Huius meminit etiam Plinius 14. cap. 4. Linternum sine N. in prima, hoc tractu etiam fluminis nomen est Straboni, & Lino, Lib. 32. quem huius accola quoque Patria vocant. LINTERNAM Paludem, habet Silius 7. Vide LIRIS.

LINTOMAGVM, vide LVCCOMAGVM.

LINTVRGVM, opidum in Vosago monte situm. Suvius in vita D. Popponis.

LINVVM *λινυμ*, promontorium Choniæ, regionis Italiae, ut legitur apud Lycophronem. Hoc hodie Verre dicitur, ut testatur Gab. Barrus. *λινυμ* etiam Hellepontica regio intra Parium & Priapum. Stephanus, & Strabo 13.

LINVS Fons, in Arcadia: qui partum custodit, abortum autem feri, non patitur. Plinius. LEGHNVS apud Iridorum legitur.

LINX *λινξ*, Mauritania fluvius, & vrbs. Aliqui LIXVM *λινξ* vocant. Stephanus. Vide LIX.

LIONENSES *λινονες*, Populi in Peloponneso. Polib. 2.

LIOTHASIVM vocat Plinius, naporum genus; an à loco, nescio.

LIOTHIADA, vide BERGIO.

LIPARA *λινωρα*, quæ antea, MELIGNIS *μελινες* vocabatur, Plinio, Strabone, Stephano, Callimacho, & Eustathio testibus. Lipara adhuc nostra ætate dicitur: nisi fallat Leander. Una est ex *Αιολις* insulis quam LIBAM vocat Serapio, cap. de Sulphure. item BARCHEN, cap. de pumice. Inter omnes *Αιολις* hac sola hodie habitatur.

LIPARA, Cappadocia pars, quæ LICANDVS vocatur; ut inquitur Curopalates, & Zonaras. Vide LAPARA.

LIPARÆ *λινωραι*, Stephano insula sic dicta. in verbo *βισσινος*.

LIPARÆ, vide *ΑΙΟΛΙΑ*.

LIPARIS *λινωρης*, Cilicia fluvius, apud Soluntem urbem, in quo natantes, ab ipso tanquam oleo inunguntur: Virgilius 8. cap. 3. Meminit huius quoque Plinius. & Anrigonus in Mirabilium congerie.

LIPAXVS *λινωξος*, Thracia vrbs: apud Stephanum, & Herodotum. Vide LIPEZVS.

LIPENIVM, locus vsquam in Græcia, videtur, apud Cedrenum & Curopalatem.

LIPEZVS *λινωξος*, Madidamq. Lipezen. Orpheus in Argonauticis. Circa Pallenen Thracia locus. Idem fallor, cum Lipaxo Herodoti. 2. enim & X. apud Græcos commutari dicemus in XIPHENE.

LIPHVM *λινον*, Æquorum opidum, in Italia, à Romanis captum, L. Valerio & à Manlio Coss. Diodorus 14. vide LI PHOEVA.

LIPHOEVA *λινωκεια*, Æquorum vrbs, à Romanis capta. L. Lucretio, C. Aemilio, C. Rufo, & Ver. Sulpitio tribunis consularibus: Diodoro 14. Henr. Stephanus putat eandem esse cum eiusdem Liphlo.

LIPHON, nomen loci, ut habet Prochorus, in vita beati Iohannis Evangeliste, inter Epidaurū & Pithmon alicubi.

LIPIA, vide LVPIA.

LIPIDIACVM, vide BERBERES.

LIPONTII, vide LEFONTII.

LIPPI, vide AD LIPPOS.

LIPSANA vide LYSANA.

LIPSYDRIVM *λεπιδριον*, locus est supra Parnethen: de quo Suidas in dictione *λεπιδριον*, In Sparta confinijs esse docet H. Iunius 3. Animad. cap. 7. Supra Pæoniam est locus, apud Herodotum in Terpsichore.

LIQVENTIA, Venetorum fluvius, Plinio; pro quo Leander Liuentia hodie intelligit; Fori Iulij fluvius. LIQVETIA legitur apud Virgilium; & eam descriptionem probat Servius. cui minus assentitur Erythraus. Eiusdem nominis portum habet hic quoque Plinius.

LIRIA, Gallia Narbonensis fluvius. Plinius. Lez vulgo, ut dicit Dalechampius. Prope Montepessulum.

LIRIMIRIS *λινωμυρις*, vrbs Germania, apud Ptolemæum; in climata Septentrionali. Mulhept Villanovano videtur.

LIRINATES, sic malim legere apud Silium 8. hoc ver-

su, Ac Larinatum dextris sociis hispidis arma. Vide SVCCASANI, & INTERAMNIA.

LIRINENSE Cænobium, habet Sidonius, 8. & 9. Epistolarum. Vide LERINA.

LIRIOPE, vide NARCISCI.

LIRIS, Fluvius Italia, qui & LITERNVS; ut putat App. Alexandrinus. LYRIS, per Y. in prima, habent Lucanus, & Tacitus. Perfluit urbem Minturnensem, ut habent Porphyrius & Acron, in Horatium. Erumpit circa Soram urbem, teste Strabone. LIRIS apud Pomponium, est etiam vrbs nomen. Vide CLANIVS, MINTURNÆ, & THELON.

LIRNYTIA *λινυντια*, Pamphilia opidum. Steph. ex Hecateo.

LISÆ *λιναι*, Pallene in Græcia vrbs, aut regionis vicina: apud Herodotum, 7. LISSA Antonini puto.

LISANICVLVS Mons igniuomus, apud Pacianum de Penitentia & Confessione. Ex Annal. Baronij.

LISBOVM, Plinio lib. 9. cap. 15. locus est prope Mænum, Germania fluvium. Rhenanus ER LISBONI legi debere, & Erlenbrunnen dici, credit. Sed de hoc Plinij loco vide Epistolam Lipsij ad Pantinum, libro 2.

LISCENA *λινωνα*, Armenia locus, apud Strabonem, 11.

ACLISENA est in Epitoma. ACILISENA rectè legi, putat Xylander. Sed consule Casaubonum ad hunc locum.

LISEIS *λινωεις*, gens tribus Oeneidia. Hesychius.

LISIA, vide LISSIA.

LISINAS, Thessalia opidum: Lino, 32.

LISITANÆ, vide AQUÆ.

LISITANIA, vide LVSTITANIA.

LISSA, insula contra Iader, in Phryico mari, Plinio teste. Lissa adhuc Hermolao dicitur. Licsina Fauolio, in suo Hodeporico, sic quoque puto vocari apud Procopium, 1. Gothorum. *λινωσα*, Ptolemæo Iascetanorum in Hispania vrbs: ubi LESSA legunt Latini codices. LISSA quoque Mauritania, ad Herculis fretum, quondam opidum fuisse, tradit Plinius. An LIXA fortè, emendatius? Vide PHAROS.

LISSAS, vide LISÆ.

LISSIA, insula mari Britannici, ut legit apud Antoninum, Camdenus; qui eam Gulse interpretatur.

LISSON *λινωσον*, Sicilia fluvius. Leontium opidum à parte Occidentali præterfluens. Polybius 5.

LISSVS *λινωσος*, Illyridis opidum Ptolemæo, & Diodoro 15. Alelio hodie, Sophiano & Bartetio testibus. ILISSVS *ελισσος*, Cedreno est, & Silissum apud Curopalatem. Est & Thracia fluvius; qui Xerxis exercitui non suffecit, sed exhaustus fuit. Herodotus lib. 7. Creta insula vrbs Plinio; LESSVS *λινωσος* Ptolemæo. LYCTVS Straboni videtur. Phionisso dicitur à Nigro.

LISTA *λινστα*, Aborigenum metropolis: à Matiera 24. stadiis distans, quam antiquis temporibus Sabini noctu ex Amiterna vrbe profecti, ex improviso cæperunt. Halicarnassus lib. 1.

LITABRV M, Hispania opidum, à C. Flaminio expugnatum; Lino 39. Moralis suspicatur legendum BRITABRV M, qui locus est iuxta Segoniam, libro 11. Chronicorum, fol. 56. b. & in Antiquitatibus. fol. 95.

LITÆÆ *λινται*, Laconica vrbs: Stephano. ex Apollodoro.

LITANA, Silua vasta Gallia Togata, apud Liniū, & Sex. Iulium Frontinum, ubi Romanum exercitum caesum scribit à Gallis. Sunt qui putant hodie Selua de lugo in Romagna eius partem esse; ut habetur in Lino Italico Nardi. Vide LIGANA.

LITANOBRIGA, vel ut legit Simlerus; LATINOBRIGA, Gallia Belgica vrbs: Antonino.

LITARBS *λινωρβης*, regio à Theopoli (quæ Antiochia Syria.) circatrecenta stadia distans. Eragrius, & Callistus 18. cap. 14. LITARVM alij vocant. LITARGVM per G. est in Historia Miscella. In Chalcide Syria est, Iuliano Apostata in Epistolis.

LITBADA, in montanis Magna Rhosia, metropolis. Sic Curopalates in Officialibus Constantinopolitanis. In Thracia credo.

LITVNVM, vrbs episcopalis; sub patriarchatu Constantinopolitano. Balsamon.
LITEAUM, vrbs Macedonia: ut scribit ex Hyperide, Suidas. Num eadem cum Lete?
LITERATA, trans Danubium locus. In Aethenicis. Ibidem & **RECIDVA** locus. Pannonia videntur.
LITERNVM, vide **LINTERNVM**.
LITHACVS λίθας, inter fluviorum nomina reperitur. ad calcem Porphyrogenetæ.
LITHIA, vide **CILICIA**.
LITHINOS PYRGOS, vide **TYRRIS**.
LITHOPROSOPOS λίθοπροσπος, Syria mons, iuxta Botryn. Cedrenus. Vide **THEVPROSOPON**.
LITHOSORÆA λίθοσωρεία, Bulgarorum locus videtur: circa Thraciam fortè. Cedrenus. **LITHSORIA** libro 22. Historie Miscellæ.
LITHOTOMIÆ, vide **LATOMIÆ**.
LITHRVSA λίθρυσ, Armenia Minoris vrbs: apud Strabonem.
LITHSORIA, vide **LITHOSORÆA**.
LITHVS, Mæla locus, ubi Apollo Lihæus colebatur. Stephanus ex Rhiano. In Peloponneso est.
LITICIANOS, inter Germanicas gentes numerat P. Diaconus. Num Luti Ptolemai.
LITIRIVM, vide **LINCERIVM**.
LITITTA λίττιτα, metropolis Nouæ Romæ. Cuius palates.
LITOPHAVM, vicus Gallie, sunt qui putant circa Moret en Gastinois esse. Vignierus in Biblioth. Historiali.
LITOPOLITES, vide **LETVSPOLIS**.
LITRÆ λίτραι, Aegypti locus, ubi magna corpora ostendantur: Phleg. Trallianus.
LITTAMVM, Norici vrbs: Antonino. Lutach vocatur Lazio, Paulo infra Draui fontes est.
LITTVS ALTVM λίττυς ὄψηλον, Albionis insula: Ptolemao. **RIPA ALTA** quidam vertere. Tarbarth ibi nunc esse, ait Camdenus. **LITTVS CÆSIÆ** λίττυς αἰχμαλός, apud Ptolemaum Corsicæ opidum, Pinetus Calui appellat. **LITTVS FINITIMVM** λίττυς αἰχμαλός πρὸς τὴν θάλασσαν, in Sardinia: Ptolemao. **LITTVS LONGVM**, vide **LITTVS MAGNVM**. **LITTVS MAGNVM** λίττυς αἰχμαλός, est Arabia Felicit, apud Ptolemaum. in Periplo Arriani **LITTVS LONGVM** λίττυς αἰχμαλός ἐπὶ τῇ θάλασσῃ, vocatur. **LITTVS MAGNVM** etiā Taprobana insula vrbs: apud Ptolemaum. **LITTVS SAXONICVM**, vide **CANTIVM**, & **SAXONICVM** litrus.
LIVBIVM, Liviō lib. 32. Ligurum opidum est. Hodie (ut Bernardus Saccus ait) statum & nomen retinet, & in R mutata. Rutubiū viri periti, populares verò Riturbiū vocant. Ab hoc opido dubitat idem Saccus, an apud eundem Liniū legendum sit Lituates, pro Iuantes.
LIVALLIA Silua, in territorio Pisarum, Italia. In vita S. Guilielmi comitis & eremite.
LIVANIA, Gratius de Venatione, Prægrauat ingēti pernix
Livanian cultro. Albania suspicatur legendum Turnebus.
LIVETENSIS, vide **FUGILINENSIS**.
LIVIA AVGVSTIDIA, vide **CALEACTE**.
LIVIADIS Conuallis, vide **LIBIAS**.
LIVIAE Villa; sub Apennino. Obsequens.
LIVIANA, Gallia vrbs, in Peutingeriana tabula scheda III. non edita. quam vsui habui. à M. Velfero.
LIVII, Gallia Narbonensis populi: Plinio.
LIVIOPOLIS vrbs, apud Plinium. in Cappadocia, circa Pontum Euxinum.
LIVONES, vide **HILINONICVM**.
LIVTICI, vide **SCLAVI**.
LIX λίξ, Ptolemao, **LIX** λίξ, Stephano, **LIXVS** Plinio & Straboni, Mauritanie Tingitana amnis. Lusso hodie vocari, scribit Castaldus.
LIXALIZ, Ptolemao, Stephano, & Solino, **LIXOS** Colonia, Plinio, Mauritanie Tingitana vrbs mediterranea. **LIXITAS** accolæ, habet Harro. Larach Mercatori; Larissa, Castaldo est. Larache habet Marmolius; & Arays ab Africanis vocari ait.

LIXVS, vide **LIX**, **LIXA**, & **TINGIS**.
LIZISIS λίζις, Dacia vrbs: Ptolemao. Laorzalos hodie, locus ruinosus: Lazio. Ad Cusum fluvium.
LOBAN, vide **LABAN**.
LOBETANI, vide **LOBETVM**.
LOBETVM λὸβητον, Lobetanorum in Hispania Tarracoenis vrbs, Ptolemao. Beuterus in suo Hispania chronico scribit ante **TVRIAM**, & postea Auerazin, tandem q̄ ut hodie Albarrazin vocatam. Idem alio in loco, putat hanc **ANITORGIN** esse, cuius Linius meminuit, lib. 25. Vide **ATHANAGIA**.
LOBITZVM, locus Thracie videtur, apud Cedrenum, Zonariam, & Nicetam. Gabius in suo Cuius palates **LOMZVM** vocat.
LOBNA, 4. Reg. 8. **LABINA** λαβίνα, regio; Josepho. Antiq. 9. cap. 2. qua à Roboam desiciebat.
LOBRINI Montes λὸβρινα ὄρη, in Phrygia. vnde Rheas Lobrina. Nicandri Scholastes.
LOCANA λὸκαίνα, Armenia urbem puto, apud Cuius palates, & Cedrenum.
LOCANVS λὸκαῖνος, Magna Gracie fluvius, apud Ptolemaum. Sagtiano appellatur à Leandro, qui putat **SAGRAM** Plinii esse, cuius memoria est lib. 3. cap. 10. ubi legitur, Locris, Sagra, &c. cuius loco legendum est, (ut censet Pintianus & ante eum Hermolaus.) Locanus, Sagra. Videant Geographia & locorum periti, an synonyma sint, aut diuersorum fluminū nomina. mihi enim hoc nondum liquet. Locanus Plinii hodie Proteriato nominari scribit Gab. Barrius. Vide **SAGRA**, & **ALEX**.
LOCARICVM, Sicilia opidum: Antonino.
LOCASTRA λὸκάστρα, Media vrbs: apud Ptolemaum. **CHOASTRA** in Latinis Codicibus.
LOCHA λὸχα, Africa vrbs magna, à Scipionis militibus expugnata, & direpta, eo invito. cum vrbe enim pepigerat, ut incolumes ex ea discederent. Appianus in Punici.
LOCHARNA λὸχάρνα, Paropanis opidum. Ptolemao.
LOCHIA, videtur Serapio cap. de Cappariis, pro Marmarica Dioscoridis intelligere.
LOCHIAS λὸχίας, promontorium Aegypti, circa Pharum. Strabo. Casteletto hodie, ut mihi videtur. Vide **ACROLOCHIAS**.
LOCHIS λὸχίς, Sarmatie Asiatica vrbs. Ptolemao. **AVCHIS** interpreti.
LOCIS, vide **ANGERIS**.
LOCOBORMANVM, Antonino Liguria locus; inter Albingaunum & Alpes Summas. per A. in prima, Sigonio, Diuisim fortasse legendum, ut sit Bormanicum Plinii.
LOCORICA, vide **LACORIGA**.
LOCORITVM λὸκορίτον, Germania vrbs, ut Ptolemaus tradit. Forcheym, ad Mœnum est, Petro Appiano.
LOCOTENA, vide **HACOTENA**.
LOCOKITÆ, vide **LOCZVS**.
LOCZVS λὸκοζ, Phrygia vrbs, sed diluio absumpta: Eiuscola **LOCZII**, & **LOCZITÆ** λὸκοζίται, Stephanus.
LOCRA λὸκραι, Corsicæ insule fluvius, Ptolemao auctore. Talabo Leander nominat.
LOCRI λὸκροί, Ptolemao magna Gracie vrbs, prope Zephyrium promontorium. In Brutiis, Liviō 27. Gerazi nominant Niger & Parisius: Hieracium est (quod idem sonat) Pirro Ligorio, & Gabrieli Barrio. Idem eandem **NARYTIAM** ab Onidio 15. Metamorph. & à Virgilio Georgicorum lib. 2. dici, tradit, item Aeneidos quoque 3. eo versu:
Hic & Nariij posuerunt mœnia Locri.
Eandem puto esse cum ea, quam hoc loco ponit Strabo, & **LOCROS** ΕΡΙΖΕΡΗΥΡΙΟΣ λὸκροί ἐπὶ τῇ ἀρβύρῃ, nominat. **LOCRI**, Achaia populi, qui **OZOLÆ** quoque appellantur, Pausania teste. **LOCRIDEM** horum regionem vocat Linius. Strabo verò **HESPERIOS**, siue Occiduos Locros tantum **Ozolas** dici tradit. Ceteros in duas partes diuidi scribit idem Strabo, quorum alij **OPVNTII** ὀπύντιοι, alij **EPICNE-**
MIDI

L O

MIDI ἡ Ἰωνία, vocantur. **OZOLIS** Regio etiam apud Stephanum. Sunt itaque quatuor genera Locrorum, in vna Europa. Horum Hesperiorum Locrensiū meminit etiam Aelianus in Variis 3. cap. 1. Sed **LOCROS** etiam in Africa describit hoc versu Virgilius: Libycōne habitantes litorē Locros. Vide Seruium 3. Aeneidos. Hos Dionysius Apher cognominat **ZEPHYRIOS**, eosq; ad Atlanticum describit Oceanum. At **LOCRI** etiam sunt in Asia: si audiendus sit Pomponius Sabinus in hoc Virgilij. Vltima Cumaei venit iam carminis atas. dicit enim Cumam ciuitatem esse in Locrensi agro, Ionia regionis. Fides sit penes auctorem. **LOCRI**, colonia à Latino Silio ducta. vti est in libello Originis Romanae, ab A. Schotto edito. In Magna Graecia, siue in Brutijs, vt Liuius placet, quorum incolae **LOCRENSES** nominantur. Geraci nunc vocatur, vt scribit Prosper Parisius.

LOCVS, vide **THVRE**.

LOCVS ARCAE, nomen montis in Palaestina, iuxta eius Caesarem: si creditur Metaphrasti, in vita S. Martiniani.

LOCVS FELIX, Antonini, Idellus Austriae opidum, creditur à Lazio.

LOC, loci nomen. 1. Paralip. 8.

LODABAR locus, 2. Samuel 9. Iosepho. **LABATHA** nominatur.

LOEDIAS λωιδίας, Macedoniae fluius, cuius meminit Eschines, sic Suidas. Vide **LVDIAS**.

LOGI λόγοι, Albionis insulae populi, Ptolemaeo. (**LVGI** λυγοί, erat in M. S. codice.) Scotia tractum Strathnauernia dictum interpretatur H. Boethius.

LOGIA λογια, fluius Hiberniae. Ptolemaeus. Lough foile apud G. Camdenum.

LOGIONES λογιωνες, Germanicam circa Rhenum nationem habet Zosimus, à Probo Imp. deuictam. quorum ducem Semnonem vocat.

LOGVS λόγος, locus vsq; circa Constantinopolim, Gregorae.

LOIVM, & **LOLIVM**, vide **LOTVM**.

LOLLIANI Fontis, memoria est in antiquo lapide: cuius exempla profert Ful. Ursinus in Familijs Romanis.

LOLLVPICE, vide **POLLVPICE**.

LOMENTOS λωμεντος, Italiae vrbs est Stephano, quam dicit **LORENTOS** per R. dici. **LORETVM** Liuius. λαεττινί, fortè Halicarnasseo lib. 5. **LAVRENTVM** Plinij, & Strabonis. **LAVRENS** Castrum Tibullo in Latio est, ni fallor. Barrius in sua Calabria, scribit hodie vulgo S. Laurentij nominari. Vide **LANVVIVM**, & **LAVRENTVM**.

LOMNIMIA, Celtiberorum vrbs magna. Pseudoberosus.

LOMNIVM, vide **IOMNIVM**.

LOMOVNVM, vide **RATIASTVM**.

LOMZVM, vide **LOBITZVM**.

LONGIVM, Antonino Norici opidum. Simlero est Luntz; cui etiam **LENTIA** videtur, vt in lib. Notitiarum legitur. quod ipsum Lyncz in Austria interpretatur, à Pigbio, & item à Lazio.

LONDINIVM λονδιον, Ptolemaeo, Tacito, & Antonino.

LVNDINIVM & **LVNDONIVM** Ammiano.

LONDINIENSE Opidum vocatur in Panegyrico, Maximiano dicto. **LONDONIA** à Beda nominatur.

λωδονιον habet Stephanus. **LVNDONIA** à Sieberto, & eius temporis male Latinis scriptoribus dicitur. Coloniā factam innuit Tacitus Annal. 14. Londinium **AVGVSTAM** postea nuncupatā scribit Ammianus lib. 27. Inde **AVGVSTAM TRINOANTVM**, admodum propriè, in suis ad me litteris vocare solet Daniel Rogersius. Cantiorum ciuitatem facit Ptolemaeus, sed librarium incuria, vt Lhydus putant & Lelandus; qui eam Trinoantum, vel vt Tacitus, Trinouantum urbem esse volunt. Indigenis Britannis, vt Lhydus tradit, Troyenewyth, (id est Noua Troia) quondam nuncupata fuit, & postea Dinas Beli, (id est Palatium Belini.) Tandem Caerlud, & Lhundain; siue vt Anglosaxones pronuntiant, London nomen obtinuit. Exteri Londra & Londres dicunt.

L O

LONDOBRIS λονδρεijs, Ptolemaeo, **ERYTHIA** est Plinio & Mela. Insula Oceani est, iuxta Lusitaniam, quam hodie Barlinguas nuncupant.

LONGANVS λογγανος, Siciliae fluius, circa Mylas urbem, vt habet Polybius 1.

LONGAS, vide **LONGATIS**, & **LONGVM**.

LONGATICVM, māsio inter Aquileiam & Aemoniam. Antoninus. Hodie Logitsch vocari, testis est Lazius.

LONGATIS λογγατις, Lycophroni, quae & **LONGAS**, Isacio: Boeotiae regio.

LONGELA, vide **LONGVLA**.

LONGIBARDI, vide **LACCOBARDI**.

LONGIDIDVNI λογγιδιδνοι, Germania populi, apud Ptolemaum. **LVTI DIDVNI** diuisim interpretibus.

LONGINI FOSSATVM λογγινε φασατος, locus videtur in consinibus Tzanorum, vbi Imp. Iustinianus castellum extruxit, nomine **BVRGV SNOCE** βυργυστον, Procop. 3. Aedificior. An **SV DAMAGNA** μεγαλι σουδα, Cedreni, quam **MAGNAM FOSSAM** interpretatur Gubius, apud Cuiopalem?

LONGOBARDI, gens Germana feritate ferocior, teste Paterculo. Vide **HERVLI**, **WINVLI**, **LACCOBARDI**, & **MACROPOGONES**.

LONGONE, vide **LONGVM** Prom.

LONGONES, Sardiniae locus, apud Antoninum. Vide **LINGONES**.

LONGOPORI, Aethiopiae sub Aegypto gens. Plinius.

LONGOVICVM, Britanniae insulae opidum. lib. Notitiar. Lonchester Camdeno est.

LONGVLA, Liuii Volsorum vrbs. Halicarnasseo **LONGELA** λογγελα, haud procul à Polusca. Plinio **LONGVLANI** sunt. Vide **VITERBVM**.

LONGVM Promontorium, μακρον ακρον, in Sicilia est Ptolemaeo. Lognina hodie appellatum, scribunt Leander, Arctius, & Fazellus. **LONGONE** λογγων, fortè Stephani. **LONGVM** Littus, habet Arrianus in Arabia Felici. Hoc **MAGNUM** vocat Ptolemaeus. Λογγον castelli Bulgariae meminit Cedrenus: Longas Cuiopalati est.

LONGVNTICA, Hispaniae Tarraconensis est vrbs maritima, apud Liuium. Beuterus scribit nonnullis Guardamar, alijs promontorium Helch videri.

LONGVRVS λογγυρ, Siciliae palus vel lacus. Phaurorius. ex Tzetza, in Lycophronem.

LONGVS λόγος, fluitus Albionis insulae. Ptolemaeus. Lough hodie in huius locum succedere videtur.

LONGVS Murus, vide **MACRONTICHVS**.

LONBARE λωνικάρα, Ptolemaeo vnum ostiorum Indi fluminis, dicitur.

LOPADIVM, iuxta Sangarium fluium opidum, Nicetae, & Laonico. Nunc Lupadi nomen habere, & Turcis Vlubat vocari, scribit in Pandectis Turcicis Leunclavius. Vide **RHYNDACVS**.

LOPADIVS Lacus, Laonico 5. qui multis ambagibus in mare effunditur. Vide **RHYNDACVS**.

LOPADVSA λωπαδυσσα, Plinio & Ptolemaeo, Africi maris insula. Lampidosa vocatur Mercatori. **LAPADVSAS** numero plurali habet per A. in prima, Athenaeus.

LOPHIS λόφης, Boeotiae fluius, Haliartidem praeterfluens. Pausanias.

LOPSI, Liburniae populi, Plinio. & **LOPSICA** vrbs. eisdem. Λοψικα. haec etiam Ptolemaeo.

LORACINAE fluminis, alicubi circa Antiates, meminit Liuius 43.

LOREA, Episcopatus sub sede Bostrensi. G. Tyrinus.

LORENI, Lydiae populi. Plinius.

LORENSIS Desertam, inter Burgundiam Alemanniamq; Auenticae ditioni adiacens. Greg. Turonensis in vita S. Lupicini. **LORENSIS** Episcopi Petri, meminit concil. Romanum.

LORENTOS, vide **LOMENTOS**.

LORETANVS Portus, Tusciae est, Liuii 30. Videtur circa Cossam.

LOGITAE λογιται, populi numerantur apud Polyb. 3.

inter eos Afros quos Annibal fratri suo Asdrubali ad Hispaniam, contra Romanos tuendam, reliquerat. Ex quo Africanos censuerim. Interpretes tamen omnes pro his Ilrgetes substituant. quibus videtur suffragari Linius 21. Hi autem Hispani sunt.

LORII Villa, in Tuscia, xxi. milibus passuum ab Vrbe distat, Sex. Aurelio Victore teste. sed duodecim tantum, ut Eusebius, Eutropius, & Antoninus perhibet, qui eam cum Capitolino, in via Aurelia ponit. Hic educatum & mortuum Antoninum Pium impidem scribit. s. VALORIS male legitur apud Iornandem. pro, villa sua Loria, sic enim diuisim scribendum.

LORIPEDES, vide **HIMANTOPODES**.

LORNE, Castellum praesidiarium, circa Zagrum montem. Ammianus.

LORYMA λορυμα, Doridis vrbs, Appiano, Straboni, & Ptolemaeo. **LARYMNA** opidum, & **LORYMA** locum Pomponius vocat. & Plinius **LARYMNA**. **DORYMA** δόρυμα, habet Diodorus corrupte. λορυμα, hanc scribit Porphyrogeneta viginti paulo amplius millia à Rhodo abesse. Ex aduerso ipsi vrbi, ut tradit Linius 45. Maxi hodie dici, scribit Niger. Stadia Pinetus. Sed idem Plinius hoc tractu Stadia opidum habet.

LOS λος, iuxta Thessaliam, insula. Stephanus, ex Artemidori epitome, ut ait.

LOSA, Antonino Aquitanica vrbs.

LOSCORDA, caput gentis Illyrici est apud Florum 2. **SCODRA** autè alij legunt. Et Vinetus dicit libros membraneos syllabam **LO** non habere. Scodra itaque legendum.

LOTÉVA, Gallie vrbs, in scheda III. tab. Peutingeriana. non edita. An in **LVTEVANIS**?

LOTHARINGIA, quæ quondam **AVSTRASIA**, & **AVSTRIA**, diuiditur in **SUPERIOREM**, & **INFERIOREM**. Contineturque inter Rhenum, Schaldim Mosamq. flumina. Inferior hodie varia nomina obtinet, diuersisq. principibus subest. Superior quæ & **MOSEL-LANICA**, item **TULLINGIA** cognominatur, sub vnus principis est imperio: & antiquo nomine floret. Notting enim Germani, Loraine incolæ appellant. Hæc fere ex Archiepiscopi Roserius suo operi inseruit. Notrepti vera scriptura, quasi dicas, Lotharij regnum. est enim ea pars quæ Lothario Imp. obtigit.

LOTŌA λωτῶα, Ptolemao insula maris Ionij, iuxta Cephaleniam, versus Meridiem. **LETOIA** Plinij est. Hanc Sophianus Guardiano, Niger Trapano appellari tradit.

LOTONENSIS Ecclesia Episcopus, memini concil. Tolentanum III. Circa Hispaniam & Galliam videtur.

LOTOPHAGITES λωτοφάγῑτες, Ptolemao, **MENYNX** Plinio, & **MENIX** μῆνιξ, Polylio, etsi in Latinis codicib. **MIRMIX** legatur, μῆνιξ Stephano & Ptolemao, (cui quoque vrbs in ea sic dicitur.) Insula maris Africi est, non longè à Syrtibus. Gerbi Fazello, nonnulli Zerbi scribunt; eiusdem pro gentium diuersitate, pronuntiationis. Gelues Hispani vocant, Calueto auctore, qui scribit eam ex parte contineti adherere, ex quo quis posset fortè **CYRANEN** κύρανῑς, putare, quam Herodotus in Melpomene describit. **GIRBA** appellari crediderim apud Antoninū, ex his Sex. Aurelij Victoris verbis, in Virij Galli (vbi Virij, ut hoc in transcurso moneam, exnumismatibus restituendum est) Imp. vita. Creati in insula Menynge, quæ nunc Gyrba dicitur, Gerbi scribit Theuetus à Mauris Zotophac vocari. Vide **SYRTES**.

LOTOPHAGONORA, in intimo Syrtis Maioris sinu, ad Philenorū aras: hos quidam **ALAGHROAS** dixerunt, inquit Plinius. Stephanus vocat **LOTOPHORVM** Regionem, λωτοφῶρ & λῶα. Hanc eandem **CAMARINEORVM** vocat Isacius ad Lycophronem. **LOTOPHAGOS** alios habet Strabo 5. supra Mauritanos versus Occasum. Idem ibidem, ad Meningem insulam quoque, circa Syrtim Minorem.

LOTOPHOROS, vide **LOTOPHAGONORA**.

LOTRONIVS, vide **VLTVRNVS**.

LOTVM, **LOIVM**, & **LOLIVM**, incerta lectionis,

apud Antoninum: Gallia Lugdunensis opidum.

LOVANIES, vide **MONTVNATES**.

LOVANIVM, Sigeberto & alius, Brabantia academia. Vide **GRVDII**.

LOVENTINVM λῶεντινον, Ptolemao est Albionis insula vrbs, quam Ullanouanus Douuclandt vocat. sed consule de ea Britanniam Camdeni.

LOVENTIO Mons, in Liguria; circa Genuam. testis antiqua aenea tabula. ibidem.

LOVIA, Pannonia vrbs, Antonino. **VIA** legit Simlerus.

LOVISVRA, vide **IOVISVRA**.

LOVOLAVTRVM Castrum, in Gallia, Greg. Turonens.

LOVS λῶς, Macedoniae fluius, Ptolemao. prope Apolloniam. Strabo & Linius, **AOVM** ἀῶν, vocat: & He-cateus apud eundē **AEANTEM** αἶας, nominat. Sic etiam Plinius, Ouidius, & Mela, **AEAS**. **AVAS** est Dion. **ANIVS** ἀνῖς, videtur apud Plutarchum, in Casare. **ALORVS** αλωρος, apud Appianum 2. Ciuitium. & **AVS** apud Vibium. Marius Niger refert eum hodie Piergo dici. sed Barletius Vauiffa. Vide **ARAS**. Theophrasti fluium **LOVM** habet Pausanias in Messeniis. vbi interpretes **ACHELOVS** legit.

LOXA λῶξα, Ptolemao Albionis insula fluius, lateris Orientalis. Fifth à Villanouano interpretatur. Sed nomen vetustum hæcenus retinere, scribit Buchananius. & Hæsse dici, addit Camdenus.

LOXITÆ λῶξιται, appellantur qui in extremis Libya finibus Atlantem accolunt. Pausanias in Atticis. **LIXITÆ** malim legere, à Lixo vrbe hoc tractu & flumine.

LOXONETA, locus circa Alexandriam Aegypti. ut habet in vita S. Menæ, Metaphrastes.

LOYIA, vide **AVIA**.

LVANGI λωγγῑ, Hispania Tarraconensis populi. Ptolemao. **LVBENI** λυβῆνοι, Ptolemao in Hispania Tarraconensis gens. Sic dicti fortè à Lubienis Asiaticis Plinij.

LVBAR, vide **GORDIÆVS**.

LVBIANA, vide **ÆMONIA**.

LVBIENORVM gentes, habet Plinius, circa Iberiā Asiaticā.

LVBIVM, vide **NVBIVM**.

LVBENEN regio, vnde Zurumbeth adfertur. teste Serapione. Circa Indiam, ni fallor.

LVBRA opidum, in Italia. Frontino Nansij, M. S. Huius meminit etiam S. Abundij passio. Circa viam Flaminiam erat XII. M. pass. ab Vrbe; ut quidam sufficantur.

LVCA λυκα, Tuscia vrbs, & colonia, Ptolemao, Lino, Suetonio, Paterculo, Festo, alijsq. Nomen etiamnum retinet. Africa etiam maritimus locus, est apud Procopium 1. Wandalic. Distat à Carthagine iter nouem dierum.

LVCANAM Paludem, habet in Lucania, ut videtur, Plutarchus in Crasso. **LVCANAM** Situm habet Calpurnius Siculus. **LVCANOS** Salsus, Seneca.

LVCANI λυκανῑ, Italia populi, Ptolemao, & alij. **LEV-CANOS**, & eorum urbem **LEVCANAM** λυκανην, vocat Eusebius & Halicarnassens 37. **LEVCANIAM** regionem nominat Modestus. **LEVCANOS** Populos, Polyenus. Hodie eorum regio Basilicata dicitur, ut Leander tradit. Vide **BRVTII**.

LVCANVS, vel **LVCANIACVS** Fundus, est apud Ausonium & Paulinum in Epistolis. Vinetus putat supra Liburniam & Condatum opidula, haud procul flumine Duratio. In loco fortè vbi hodie est opidulum S. Emiliani. in Aquitania. Suburbanum Burdegalense putat Scaliger duabus circiter leucis ab vrbe. Idem Ausonius de Urbibus, **LVCANIACVM** locū habet, vbi Bacchum Pantheum nominant. vbi sit, ignoro.

LVCARIA, vide **NVCERIA**.

LVCAS, montis nomen in Palaestina, teste Palladio, in Elpidio. Circa Hierichonta.

LVCCOMAGVM legit Schedæ, i. tabule Peutingerianæ: sed **LINNOMAGVM** II. & III. etiam nondum edita, sed mihi ad vtendum missa à M. Velfero. qui priores in lucem edidit. In Flandria aut huius finibus est.

LVCEA λυκῆα, Apulia vrbs, in quam coloniam misere Romæ

Romani, Diodoro 19. LVCERIA lego ex Linij 9.
 LVCEI, Hibernia sunt populi, Orofio & Aethico. versus Meridiem. Camdenus hos à Lucensis Hispani credit & nomen & originem trahere. Vide VTERNI.
 LVCENSII, vide LVCENTES.
 LVCENTES, Hispania populi, Plinio. CALLAICI LVCENSII Ptolemaeo. Lugo, Galecia opidum est Pimeto. Hanc iuniores Latini LVCAM vocant. LVCENTES habet idem Plinius, Pelignorum populos. In Italia. Vide LVCII.
 LVCENTVM Plinio, LVCENTIA Mela, LVCENTI, Λυκέντοι, Ptolemaeo, Contestanorum vrbs maritima, Tarracensis regionis. Hodie Lucena dicitur, teste P. Antonio Beutero. Amb. Moralis Luxente vocat. haud procul à Valencia. Luchena est Coquo, circa Illiberim vel Granatam.
 LVCEOLVM Castrum, in Italia habet Diaconus. Inter Rauennam & Romam. Erat, vt scribit Rubens, supra Cantianum, & Pontem Riculum nuncupant. Inter Eugubium & Vrbium, vt scribit Blondus.
 LVCERIA, vide NVCERIA.
 LVCERNARIA, Aethica regionis aut vrbs nomen videtur: apud Adonem. vide TVBVRBIS.
 LVCIFERI Fanum, πορφύρεος ἱερὸν, quod LVCERM DVBIAM Λυκαρβεία, appellant, inquit Strabo, Hispania Betica opidum est, quod Florianus S. Lucar de Barmeda vocat.
 LVCII, siue LVCENSES, sunt populi prope Parisos: apud Ptolemaum: vt adscribit L. Io. Scoppa in Collectanis, nescio quo vsus codice, & forte scirem, si ad manus esset Ptolemai exemplar à doctissimo Io. Lauincio Roma cum optimis M. S. collatū codicibus. hoc autem quidam fur apud Vbios à me retinet. dignus ad cognomē suum vt relegetur.
 LVCIMAGNENSIS episcopus, in Africa. Coll. Carthag.
 LVCINAE, vide EILITHYIAS.
 LVCINI Portum, habet Casiodorus Variarum 1. ad Sabiniā. SICINI legebat prior editio. Iuxta Vrbem Romanam videtur.
 LVCIOLE, vide LVCEOLVM.
 LVCOPIBIA Λυκοπία, Ptolemaeo Albionis insula vrbs, Caerlyl hodie Neubrigenis, Talbot, & Humphredo; qui subiungit eandem LVGVBALLIA ab Antonino vocari. Ego Luguvallum, & Lugualium, dubia lectione apud eundem habeo. LVGVBALLIA meminit quoque Beda. De hac Lucopibia addam Camdeni amici nostri sententiam, & verba, is enim in sua Britannia sic: Leucopibiam, quam vbi quaram planē nescio, locus tamen postulat, vt illa sit sedes Episcopalis Ninsani, quam Beda CANDIDAM CASAM, Angli & Scoti eadem no-tione Whittern appellant. Quid ergo si Candidam Casam, quam Britanni dixerunt, Ptolemaeus suo more Gracē Λευκή οικία, conuerterit, i. domicilia candida, pro quo librarj Leucopibia nobis obtulerunt. huc vsq; Camdenus.
 LVCOTECIA Λυκοτεκία, Ptolemaeo Parisiorum vrbs est, in Gallia. LVCETIA Λευκετία, Iulianus habet, in Misopogono. vbi huius genuina descriptio. LVTETIAM Caesar vocat. Marcellinus appellat LVTETIAM, CASTELLVM PARISIORVM. PARISIVM nominat Zosimus 3. sed Germania urbem facit. an quia Franci Germania hunc tractū quondam obtinuerunt? Hodie Paris dicitur. Primaria vrbs regni est, amplitudine, & ciuium frequentia excellens. Regia sede, academia, & emporio gaudet. Ab Tisio quodam conditam, & Paryssum dictam, nugatur Sieberus Gemblacensis.
 LVCRETILIS Mons, in Sabini, Horatio, & Festo Pompeio. Iuxta Gabios eum describit Acon.
 LVCRINVM, Italia opidum, Pomponio in Daunjs. Sed IARINVM, Pintianus legit. ita ega quoq; in vetusto codice.
 LVCRINVM Saxam. Iuuenalis 1. Satyra 4. Locum Brutiorum dicit eius vetus interpres.
 LVCRINVS Lacus, Plinio, Straboni, Mela, Suetonio, Val. Max. & Virgilio, in Campania est, circa Baias. Antea COGYTVS dictus, Silio Italico teste. vnitum cum

Auerno, & Tyrrhenum mare per hunc in Auernum labi, scribit Philargyrus, ad Georg. Virgilij. Eritraeus & Georgius Fabricius Mare Mortuo vocant. Lago Licola, Ben Falconio est. Vide ACHERVSI, & BAIANVS
 LVCRINVS Sinus, vide BAIANVS.
 LVCTVS, Alamannus, Sarmata, gentis nomina sunt, in Codice Theodosiano, Titulo de Veteranis. Vide CLAVTHMOS.
 LVCVIDONESII Λυκωιδωνήσιοι, Sardinia populi, apud Ptolemaum. Vide LIGVIDONIS.
 LVCVLLANVM Castellum Campanie, vbi Augustulus filius Orestis ab Odoacro in exilium missus. Iornandes, & Marcel. Comes. LVCVLLANVM quem quidam TVSCVLANVM putant. sic Frontinus 1. Aqued.
 LVCVLLARIVM Castrum, est apud Castiod. 8. Variar. ad Ioan. V. S. cui domum in hoc castro largitur Athalaricus. Nescio quo locorum, nisi circa Luculli villam, vnde haec forte nomē. & LVCVLLANVM legit vetus editio. An in Latio? vetus enim inscriptio quā Panuinius adfert, in Ciuitate sua Romana, mentio sit Flamini, Laurentialis, Launialis, & Lucularis.
 LVCVLLI Horti, apud Baias, quorum memoria est apud Tacitum & Plutarchum. eo in loco erant, quem hodie vulgus Cento Camerelle vocant. Ferd. Lofredus. Lege de his Mazellam, in Antiquitatibus Putolanis.
 LVCVLLI Villa, prope Neapolim; de qua Plutarchus in eius vita, Bagni d' Agnano, Blondo auctore. In LVCVLLIANA Villa obiit Tiberius Imp. auctore Suetonio. Miseni eum mortuum, scribit Dion. Conciliat hac Tacitus, cum scribit eum iuxta promontorium Miseni in Luculli villa obisse. Alia est in Latio, quam Blondus & Leander Frascato dici testantur. LVCVLLANVM Castellum vocat Marcellinus Comes.
 LVCVLLIANVM Collem, vocat Andreas Baccius locum prope Neapolim, ad oram maritimam dextram: hodie Pizzo Falcone dictam.
 LVCVNDIV, vide LEVCI CAMINI.
 LVCVS, qui permagnus inter viam Salariam & Tiberim, vbi Lucaria Festa celebrat Romani. Festus. Vide LVCVS Augusti, ASTVRVM, & OLEASTVRVM.
 LVCVS AVGVSTI, Gallia Narbonensis ciuitas foederata Plinio. LVCVS Vocontiorum est Tacito, Histor. 1. & LVCVS simpliciter videtur Antonini. LVCVS AVGVSTI quoque Hispania vrbs, apud eundem Antoninum. LVCVS AVGVSTI in Germania Superiori: vt habet Marmorea inscriptio Romae, in Smerij volumine. Vide ARÆ SEXTIANÆ. LVCVS Diana, vide IVLICENSES. LVCVS Feralis, quem Haga Comitris propinquum, & ob horrorem inaccessum fuisse memorant. vt habet Hadr. Iunius in sua Batavia. Nouum puto. Vide SACER.
 LVD, vel LOD, ciuitas Palestine, in Paralipomenon libro.
 LYDIA vertit D. Hieronymus, Esaia 66. Benjamin eam Segura appellat. Vide LYDIA, & MELOTHI.
 LVDIAS Λουδία, Macedonia flumini, iuxta Pellam urbem. Epitoma Strabonis 7. vide LYDIVS, & LOEDIAS.
 LVDICÆ Λυδική, Thracia vrbs regionis Europa, Procop. 4. Aedificior.
 LVDIM, vide LIBYA.
 LVDINORVM insulas, circa Lydiam, habet Varro, ad calcem librorum de Rustica. Lydiorum legendum. sic quoque post eos Vrsinus restituit. Scaliger mallet LVDIANORVM. Vide NYMPHARVM.
 LVERIONIS Λυερών, loci aut fluminis Gallie, meminit Strabo 4. Inter Rhodanum & Alpes videtur, versus mare. Duplex forte legendum. vt idem supra.
 LVESA Via, circa Atellas. Hygenus de Limitibus.
 LVETIOS populos habent Lexica. Horum auctores facit Lazijs secundo. Migrationum, Stephanum & Strabonem. sed apud hunc pro Heluetijs, Luetiis truncatim legit, apud illum Λαυετιανών λαί habitantium Lueticorum interpretatur. Lueticos itaque ex Massiliensibus & Heluetijs effitas voces nosco: populos ignoro.
 LVGANA, vide ZVGANA.

LVGDOLVM, vide LVGDVNVM.
 LVGDVNA, vide LIGODVNVM, & LVGDVNVM.
 LVGDONESIA, vide GALLIA Lugdunensis.
 LVGDVNVM λυγδυνοβ, Cuquenorum vrbs, in Gallia Aquitania, Ptolemaeo, & Straboni. Onuphrius coloniam Romanam facit. auctorem adducens Ptolemaum. quod in meis codicibus non reperio. Oloron vocat Villanovanus. Vide LVGODINVVM, & LVGDVNVM.
 LVGENTES Campi, apud Inferos, Virgil. 6. Aeneid.
 LVGEVM Lacus λυγεον, Straboni in Pannonia est, Zircknitzse vocat Lazius à Circknitz opido in eius ora sito. Lacus hic singulis annis messem, piscationem, & venationem prabet. Vide Fuernberum, de admirandis Hungaria aquis.
 LVGI, vide LOGI.
 LVGIDVNVM λυγιδυνοβ, Germania vrbs, Ptolemaeo. pro qua Ioach. Curavi Glogaw Silesia urbem sumit.
 LVGIO, vel LEGIO, ut legit Simlerus apud Antoninum, qui Batha ex ea facit, Pannoniae inferioris urbem.
 LVGIONVM λυγιονον, Pannoniae inferioris vrbs, Ptolemaeo. Lazius putat LEGIONEM esse apud Antoninum. quam ad Danubium describit.
 LVGODINVVM λυγιδυνοβ, Ptolemaeo Batavorum vrbs, in Gallia Belgica. Stoeckerus Drecht interpretatur. Ego Aepden iudico. LVGDVNVM Caput Germaniarum vocat Antoninus. An Castra Legionum Germaniae, apud Plinium? Non est Lugduna Stephani. quamvis H. Iunio sic videatur.
 LVGVBALLIA, vide LVCOPHIA.
 LVGVDONEC, in Sardinia locus, Antonino.
 LVGDVNVM, sic enim in marmoribus eius loci antiquis sapius legitur: idem in numismatibus. Apud Tacitum & Plinium alioq; tamen LVGDVNVM trisyllabico, colonia est, sic etiam Ptolemaeo, λυγδυνοβ. ubique recte; nam Dion scribit Lugudunum prius, postea Lugdunum dictum. Stephanus LVGDVNA λυγδυνοβ, scribit. In lapide antiquo est COL. AVG. LVG. Gallia emporium celebre est, ad confluentia Rhodani & Araris situm. quod Lion hodie dicitur. Paradisus in sua Lugdunensi historia, quam Gallica lingua edidit, docet à Lilio & Plutarcho INSVLAM vocatam; atque in Inscriptionibus vetustis CIVITATEM SEQVANORVM dici. Idem dicit RHODANVSIA à Sidonio, & ARARIA in S. Lupi archiepiscopi Lugdunensis historia, nuncupari: à fluminibus videlicet eam interfuentibus. Gregorius Turonensis lib. 1. tradit eam quoque NOBILISSIMAM nominatam, ex eo quod martyrum sanguine illustrata fuerit. Sed RHADANVSIA παδαρυσια, & RHODANVSIA ροδαρυσια, vrbiū, meminit etiam Stephanus, in Masiliensibus. Et RHODANVSIA regionis, Epiphanius ex Irene. (Rodanusiā Stephani, habet Casaubonus, pro Rhoda Plinij.) Plutarchi libellus de Fluminibus & Montibus scribit civitatem LVGDOLVM vocatam, & montem cui insidet LVGDVNVM. historiamq; fabulosam, & rationes frigidas adducens. Plinius in Epistolis hanc urbem Ornamentum provinciarum dicit. De huius origine nominisq; ratione lege historiā suae potius fabellam, apud Plutarch. de Montib. in voce Araris.
 LVGVVALLVM, vide LVCOPHIA.
 LVIA, vide AVIA.
 LVII λυοι, magna Germania gens, à Maroboduo rege domita. ut refert 7. Strabo. LVII legit Lipsius.
 LVIDONIA, est apud Goltzium, ex veteri inscriptione. quae exstat Neomagi, in Germania Inferiori.
 LVITH λυιθ, nomen loci videtur, apud Esaiam 15.
 LVITII, qui & Lusitij: Wandatica gens. Crantzius in Metropoli. Aausnitz vulgo vocatur. Puto eosdem LV-SOS appellari, ab Alb. Stadenfi.
 LVLLIA, vide ADVLLIA.
 LVLVVM λυλυν, Armenia Minoris castellum. Vicinum Tarso, à Rosis edificatum, in colle. Zonaras, Porphyrogeneta, Curopalates, & Cedrenus.
 LVMA λυμα, Ptolemaeo Arabia Deserta opidum. Est &

vrbs circa Maandrum fluvium, Niceta.

LVMAI, vide ENAMIA.

LVNONE, Liguria locus, Antonino inter Albinimum & Alpes Summas.

LVNA λυνα, Etruria vrbs & portus, Ptolemaeo, Straboni, & Plinio. CARIARA ab Etrusco, & SELENES à Graecis dici, scribit in Originibus, u. qui nomine Catonis circumfertur. Cariara hoc tractu meminit etiam Antonini Fragmentum, in itinere mariimo Romano. LVNENSIS Agri in Piceno, meminit Frontinus, & Balbus quidam, libro M.S. est qui adferuatur à C.V. Franc. Nansio. Ex huius ruinis vicinum opidum Sarazana exstructum, putat Volaterranus.

LVNA, vel LVNNA, Antonino Gallia Lugdunensis vrbs est, quam Simlerus Clugni appellat, & CLVNIA forte legendum putat. Vide 10.

LVNAE, vide SELENIS.

LVNAE Insula, circa Fretum Herculeum, Auieno. LVNAE Mons, σελωνος ορος, promontorium Lusitania, Ptolemaeo. Ponte de Lima, Villanovano est. Rochan de Lima Sintra, Jacobo Nauarcho, in sua Epistola Asiatica. Eidem Ptolemaeo Africae regionis incognita, mons, unde Nilum originem sumere scribit. Sed hodie vocari, tradit Marmolius, & Girau. ARGYRVS ab Aristotele nominari perhibet Becanus. BYBLINOS βυβλινος, Montes appellat Aeschylus in Prometheus, unde Nili scaturigines emanant. INDORVM Montes nominat Procopius 6. Aedif. LVNAE Portus, λυναε λιμην, Straboni est; qui ERICIS Ptolemaeo, ut Leander vult: Porto Veneri hodie nuncupari addit. Sic quoque in Decretis PORTVS VENERIS. (Ericis non est in Ptolemai Graecis codicibus.) In Liguria est. SELENE σελων, Stephano dicitur. LVNAE Sylva λυναι υλη, Ptolemaeo in Germania describitur. Lazius Rinningweiserwalte appellat. Bohemica sylva pars. LVNAE Templum procul ab vrbe Carris Mesopotamia, Herodiano 4.

LVNARIS, vide APESANTVS.

LVNARIVM λυναιον, Promontorium, Hispania Tarraconensis, Ptolemaeo, Cabo de Vallis. Cl. Aretio. Palafigel Coquo. Vide SCALE ANNIBALIS.

LVNDINVM, vide LONDINVM.

LVNGIPRESSVM opidum, habet Rubens in sua Raennatum historia. X.M. pass. ab ipsa vrbe Raennae: Quod nunc Ruffio vocari addit.

LVNGONI, λυνγονον, Hispania Tarraconensis gens. Ptol.

LVNNA, Antonino Gallia Lugdunensis opidum. vbi LEGIO X. Vide LVNA.

LVNVS A, Pannoniae vrbs, ad Istri ripam. Lazius. I. Reipublica Roman. cap. 2. pro LIMVSA Antonini habeo.

LVPARIA λυπαρια, Oretanorum in Hispania vrbs; apud Ptolemaum.

LVPERCAL, locus Roma; quem nos LYCAEVM dicere possumus; ait Halicarnassensis.

LVPERCIANA, Africa ciuitas: D. Augustino & Cypriano, in concilio Carthaginiensi.

LVPFVRDVM λυπφουρδυ, Ptolemaeo Germania vrbs: Mepfen Misnia urbem, in eius loco constituunt Appianus; & Bircheymerus. Aepflick & loco & nomini propius videtur.

LVPIA λυπια, Straboni & Mela: LVPIA λυπια, Ptolemaeo: LVPIA Pausania & Plinio, qui locum stationem militum vocat. Calabria in Italia opidum. LIPIA Antoninus habet. LEPIA legitur, sed corrupte in Epist. D. Paulini de Niceta obitu. obiter hoc hic admonere libuit. Pausanias scribit quod prisco nomine SYBARIS dicta fuerit. Luspias Ptolemai in litore maris (nam ceterorum paulo interius est) hodie Rocca vocari, putat Galatenus. cuius situm lege apud eundem, in Lapydia Libello. Huic vicina erant Rudia.

LVPIAS λυπιος, Straboni, LVPIA Tacito, Germania flumen; quod Vadianus Beckar putat, frenico & Spiegelio autem Lon videtur. Alijs Lippe est; quibus Lunius suffragatur.

LVPIEN-

LVPIENSIVM Colniam, habet Goltzius, in *Theſauro*.
An à Lupia gentile?
LVPODV M, ſic legit Rhenanus apud Auſoniū, eo verſu:
 Hoſtibus exactis, Nicrum ſuper & Luponum. Vbi nonnulli
 Luponudum habent. Arcem cenſet, quam bodie Lupff vo-
 cant, non longè à Danubij fontibus. ſic quoque Lazijs.
VPOSINA, vide **GRVDII**.
VPPIA *Λεπρία*, Germania vrbs. Ptolemaus, circa Lip-
 ſiam videtur. Vide **LVPIAS**.
VRA, locus Gallia Belgica in III. ſcheda tabula Peutingeria-
 na nondū edita. in prima à M. Velfero edita **VRA** legitur.
VRDA, Niſi quia flumen Lurda Tauro monte deſluens. ſic
 Priſcianus, ex 2. hiſtoriarum Salluſtij.
VRINVM *Λέωνος*, Corſica opidum: Ptolemaeo.
VSI, vide **LVSSI**, & **LVITITII**.
VSIA *Λυσία*, vicus Oeneidis tribus. Stephanus. Eurilo-
 chum Luſienſem habet Xenophon 7. Cyriacor. *A Luſia*,
 Arcadia loco. Vide **LVSTIVS**.
VSIA *Λυσία*, Thuriarum fluvius, qui tamenſi per lucidos
 liquores habeat, nigerrimos tamen piſces procreat. Aelia-
 nus 10. Animal. cap. 39.
VSIKI, vide **SCLAVI**.
VSIS, Arcadie fons. Plinio. vide **LYSIS**, & **COLVSIS**.
VSITANIA *Λουσιτανία*, Hiſpania regio, Ptolemaeo &
 cateris. Hac bodie Portugallo. **LISITANIA** per I
 in prima habet Ap. Alexandrinus. Huius incolae **BELLI-**
TANOS *Βελιτανόι*, vocari, ait Stephanus. **BELLITA-**
NOS appellat Plinius quosdam Hiſpania. Citerioris po-
 pulos. Sed quia videam Portugallia vocabuli etymon, à
 portu Gallorum, ab eruditis quamplurimis deduci, opera-
 pretium duxi de eo hic Oſonij ſententiam apponere. Is enim
 ex doctis ſunt. Andrea Reſendij demonstratione, id à Cale
 portu originem habere dicit, (opiduli nomē eſt, quod Durij
 fluminis oſtio imminet) qui olim piſcationis gratia frequē-
 tari ſolebat, in te tanta hominum multitudo confluxit, vt
 in civitatem opulentiſſimam euasit, & Portugalo (quaſi
 portus Cale) nominari cepit. Inde verò totum regnum
 nomen obtinuiſſe conſpicitur. **VSITANIA** trans
 Durium fluvium verſus Septentrionem; nunc **CALLAI-**
CA dicitur: vt ſcribit Strabo. hos ego **CALLAI. COS.**
BRECARIOS *Καλλαικοί* *Εβραίοι*, Ptolemae; &
BRACAROS Plinij putarim. Antre Douro &
 Minho bodie dicitur, vbi Braga metropolis.
VSITANVM, Hiſpania eſſe fluvium, credit Martianus.
 dicit enim Luſitaniam à cognominis ſui fluvio permeari.
An Tagum velit? Anam mallet amicus meus Emanuel
Enricus Luſitanus.
VSIVS, Peloponneſi fluvius, Suida, in verbo *Λαγερς*. vide
COLVSI, & **GORTYNIUS**.
LVSONES *Λουσονες*, Hiſpania populi. ad Iberum fluvium:
 Numantinis vicini: Appiano in Ibericis. Ad Tagi fontes
 perſingere ſcribit Strabo 3.
LVPIA, vide **LVPIA**.
LVSSA *Λυσσα*, Arabum vrbs, in Paleſtina. Iosephus Anti-
 quitat. 14. cap. 2. **LYSA** Ptolemaei eſt.
LVSSI *Λυσοί*, Arcadia vicus: Pausania, Callimacho, Ste-
 phano, item Polybio 4. & 9. vbi Diana templum à Timeo
 ſpoliatum tradit: ſed vno s. tantum huic ſcribitur.
LVSSONIUM *Λυσσόνιον*, Pannonia inferioris vrbs, Pto-
 lemaeo. **LVSSONIUM** Antonino. Pax Simlero eſt.
LVSSONIUM, nunc **INTERCISA**, habet lib. No-
 titiar. cui in Valeria Ripenſi eſt.
LVSTARIA, vide **OSSONABA**.
LVSTIVS *Λέστος*, Oeneidis gens. Heſychius. *An eadē cū Luſia?*
LVTANA, vide **LVTEVANI**.
LVTARBVRGIUM, colonia Tarbellorum. In Goltzi
Theſauro, ex vetuſta inſcriptione.
LVTEIA, vide **LVCOTECIA**.
LVTEVANI, qui & **FORONERONIENSES**, Plinio
 Gallia Narbonē. is populi ſunt. Hos Cœnali, & Pinetus
 Lodeſue vertit. **LVTVENSIVM** ciuitas, i. **LVTANA**
 caſtrum ſic legitur in libello Provinciatarum Gallia. In Pro-
 vincia Viennēſi II. eſt.

LVTI *Λύτι*, qui & **BVRI** *Βύριοι*, cognominantur, inquit
 Ptolemaus. cui Germania populi ſunt. Slefier cenſetur
 à Chriſtophoro Pyramio. Idem Ptolemaus habet etiam
 Lutos Germania populos, quos **OMANOS** *ὀμάνοι*, cogno-
 minat. Vide **BVRII**, & **LONGIDVDINI**.
LVZIA *Λυζία*, opidum Hiſpania opulentum, trecentis ſtadiis
 à Numantia diſtans. in *Arenaccis*. Appianus in Ibericis.
LVTI DIDVI, vide **LONGIDVDINI**.
LVTIRIVM, vide **LINCERIVM**.
LVTVENSES, vide **LVTEVANI**.
LVX DVIA, vide **LVCIFERI Fanum**.
LVXIA, Batica fluvius, inter Anam & Batim. Plinius.
LVXOVIVM, Gallia vrbs, in Voſago monte, calidis aquis
 irrigua. vt eſt apud Aimoinum, & in viſ. S. Galli Abbatis
 & confeſſoris. Luxeul, in Burgundia comitatu.
LVZA, Chananeorum regio, qua dicitur **O GYS**, non longè
 à civitate Hebron. Iosephus lib. 1. vt vertit Ruſinus. Sed in
 Græco, pro **LUSA**, eſt **DRVS** *δρὺς*, i. **QVERCVS**. vide
BETHEL, **HIEROSOLYMA**, & **QVERCVS**.
LYBADIA, vide **LEBADIA**.
LYBIA, Hiſpania Citerioris vrbs, Antonino: inter Cala-
 guram, & Segasamuncum. **LIBYA** legit Simlerus.
 Non eſt Iulia Libyca Ptolemai. vide **LIBYA**.
LYBORVM *Λυβών*, regionem habet in Bœotia Tzetzes,
 ad Lycophronem. Sphingis hic habitaculum.
LYBVM, Cœleſyria vrbs, Antonino. Inter Damascum &
 Laodiceam.
LYCA, vide **LYCASTRIS**.
LYCABETVS *Λυκαβήτης*, Attica mons maximus. Plinius,
 Solinus, Antigonus, Suidas. *Λυκαμεινός* eſt apud antiquiſſi-
 mum ſcriptorem Theophrastum.
LYCADIVM, ſive **CYCLADIVM** ſinus ad Boſporum
 Thracium, P. Gyllius, ex Dionyſio Byzantio.
LYCÆA *Λύκαια*, Arcadia vrbs: apud Pausaniam & Ste-
 phanum. cui eadem **LYCÆTHA** *Λύκαια*. Aliam
LYCÆAM videtur deſcribere Orpheus in Argonauticis
 vbi Cereris domus. Circa Atlanticum mare.
LYCÆVM *Λύκαιον*, locus vel vrbs Theſſalia. Varino. Vide
LYPERGAL.
LYCÆVS *Λύκαιος*, Mons Arcadie, Vibio, Virgilio, & Pau-
 ſania, quem **OLYMPVM** etiam, & Arcades nonnulli
SACRV M, alij **ARCADVM** **IVGV M** appellant.
 Huius pars **CFRAVSIVS** quoque dicitur, vbi Neda
 fontes ſunt; eodem auctore. **LYCÆVS**, etiam Attica
 locus videtur, apud Strabonem, cum ſcribat inde *ϕιſſον*
 fluvium oriri. **LYCÆVM** Campum, habet Memnon,
 circa Heracleam Ponti.
LYCAMBETVS, vide **LYCABETVS**.
LYCANDVM, vide **LAPARA**.
LICAONES, vide **LYCAONIA**, & **OENOTRIA**.
LYCAONIA, Aſia Minoris, in Cappadocia regio, vicina
 Hauria: Ptolemaeo. Idem alios **LYCAONES** habet in
 Lycia, ad Lycum fluvium. quos aliquando **ÆZEOS** *αἰζέοι*
 dictos ſcribit Halicarnaeſus 1. Hi poſtea in Italiam pro-
 feſti **OENOTRI** dicti fuere. Pro *αἰζέοι* ſuſpicatur
 Sylburgius *Αἰζέες* ſcribendum. Eſt & Phrygia Minoris
 vrbs **LYCAONIA**, D. Hieronymo, in locis Hebraicis.
 Vide **ARCADIA**, & **TIBERINA** inſula.
LYCAPSVS *Λυκαψός*, vicus Lydia vicinus, Step. ex Euphorione.
LYCARISVS *Λυκαρείος*, montis nomen, apud Io. Lydum
 Philadelphenſem.
LYCAS, Aſia opidum, ad Lycum amnem Vibius. Item
 Coa inſula. Idem.
LYCASPVS *Λυκαππος*, vrbs Heſychio eſt. ſed non addit
 quo locorum. Fortè eadem cum Lycapſo, aut Licapſo.
LYCASTIA *Λυκασία*, vrbs Docantis campi, in Cappado-
 cia. Apollonius 2. Vide **LYCASTVM**.
LYCASTRIS fluvius Coa inſula: à quo Lycia ciuitas. Vibius,
LICASTVM, Plinio Cappadocia vrbs eſt, qua nunc Do-
 Caſtelli dicitur, Nigro teſte. Secundum Halym fluvium
 eam deſcribunt Mela, & Plutarchus in Timoleonte.
 Lycasſia fortè Apollonio. quam in Leucoſyria deſcribit
 eius Scholiaſtes.

LYCASTVS λυκάστει, Creta vrbs: Homero, Plinio, & Pomponio. Strabo & idem Plinius eam interijisse scribunt. Pontica etiam vrbs est: Varro ex Stephano. apud quem hoc hodie non legitur.

LYCES fluvius Scythia Europae: Val. Flacco 4. Quas Tanaus, Flaviusq; Lyces, Hypanisq; Nomasq; Addat opes. Lycus legerim, ex Ptolemaeo, & Herodoto. Est & Macedonia vrbs, ad Beuum fluvium. Liuius 31.

LYCETIS. In Lycetu, apud nos. [Pergami] inquit Galenus, sunt aquae Calidae. De Sanitate tuenda 6.

LYCHNIDVS λυχνίδες, vrbs Macedoniae apud Ptolemaeum. Illyrio eam adscribit Liuius 27. 43. & 44. Ochrida apud Sophianum est. Alhria etiam apud Barletium. Di doro 16. & Stephano Lychnidus. Polybio λυχνίδια, etiam lacus est qui LICHNITTVS Stephano, ex Herodiano. hunc Sophianus in sua Gracia tabula iuxta eandem urbem describit: & Lago de Lochrida recenti vocabulo indiget. Hanc eandem videtur Florus 2. & Liuius lib. 44. ASCVRIDEM appellare. quamvis quidam codices ASTVRDIS legunt. Vide DASSARITES, TAVRESIVM, & ACHRIS.

LYCHNITIS λυχνίτις, Armenia Maioris palus, Ptolemaeo. Ex Tabulis Exlechia videtur. Armenia regio quoque Stephano.

LYCHNOS, locus circa Pelusium videtur: apud D. Hieronymum, in vita Hilarionis.

LYCI Saltus agri messenii est, apud Pausaniam 4.

LYCIA λυκία, Ptolemaeo & ceteris Asia regio est. MYLIA: μυλίας, olim dicta fuit, etiam OGYGIA ογυγία, Stephano teste. Incolas TERMILAS τερμίλαι, vocatos, scribit Herodotus; & τρεμίλοι TREMILOS Stephanus. TRIMILIS regio est apud Liberalem: & SOLYMOS σόλυμοι, apud eundem Stephanum. Regionem nouo vocabulo Bricquia appellari, tradit Giraua: Bene-saacan ab Arabibus dicta, scribit Theuerus Aldinelli. Castaldus.

LYCIA est quoque circa Troadem regio quadam, Homero, & Strabone auctore, quam HYPOPLACIAM cognominat Stephanus in verbo Ἰλίου. Huius vrbs Zelia, Hanc Lycia Poëta innuit, hybernāq; nominat, quia magis quam altera ad Septentrionem, item altam, quia ad Idem montem. In hac Apollinem natū, scribit Homerus Διῖ μῆδ', inde Lycias sortes Virgilio. contra Seruium. LYCIOS populos circa Troiam, habet Eustathius, ex Homero. In Creta insula quoque sunt, Ioui hominem immolantes; Clementi Alexandrino, ad gentes. nisi LICTI legendum sit. quod video placere Leopardo in Emendationibus. LVCIA PRO LYCIA scribi in marmoribus, monuit me Celsus Cittadinus Roma. vti Aegyptus, pro Aegyptus. &c. Vide ALOPE.

LYCIAS λυκίας, & λυκίαι, Ptolemaeo Rhetia fluvius. **LYCVS**, vel **LICVS**, Fortunato. Lech hodie. **LECHVS** Eginaribo.

LYCIDE, opidum Mysia Asiatica: Plinio. **LYCIDENSIS** episcopi Laurentij, meminit Marcellinus Comes.

LYCII, vide **LYCIA**.

LYCIMNA λυκίμνα, Peloponnesi arx distans à Nauplia XII. circiter stadiis Strabo.

LYCIORVM Portum, ad Bosporū Thraciū, habet Gyllius.

LYCIRNA λυκίρνα, Aetolie pagus est, apud Strabonem.

LYCIVM λυκίον, locus Thessalia. Etymologicon. Vrbs est Phaeorino.

LYCIVS, vide **LYCIAS**.

LYCOA λυκοα Arcadiae vrbs: Pausania, & Stephano. Item Suida, in dictione ἀλφειός.

LYCOCAPER, & **CYPHVVS**, ostiis à se inuicem distantibus, per Lyciam fluunt. Simeon Metaphrastes de miraculis S. Michaelis archangeli.

LYCOMEDIS λυκομήδους, Lacus Africa; Ptolemaeo, & Plinio auctoribus, quem Pinetus recentiori nomine LIXINO vocat.

LYCON, Aegypti vrbs, libro Notitiar. in Libyco. **LYCOPOLIS** forte Ptolemai. Strabo & Stephanus habent λυκον πόλιν in Aegypto. vnam in Lycopolite Nomo, alteram

in Sebennytico, hanc quoque noui Antoninus in Itinerario.

LYCON, etiam opidum Hispania: Liuius 37. Lusitanum forte. Quatuor leucis infra Emeritam esse, & Lobon hodie nominari scribit mihi D. Iacobus Delgadus.

LYCONE λυκόν, mons cupressu confitus, in Argia regione: Pausania. Thracia opidum est Stephano.

LYCOREA λυκορέα, Delphorum vicus: apud Stephanum, Pausaniam, & Strabonem. Luciano autem in Misanthropo, mons est, in quo Deucalionem seruatum scribit. Vide **LYCVRIA**.

LYCORMAS λυκόρμας, qui postea **EVENVS** εὐένος, dictus est; Apollodoro & Strabone testibus, item Plutarcho, in opusculo de Fluminibus: & Stobeo de Morbis. Aetolia fluvius est, quem Mar. Niger Lasidari indigerat, Phidari Petācius, quod idem est. Ia enim vel Io, articulus. A Vibio videtur **ESPER** etiam dici. Hyginus scribit eum suo tempore **CHRYRRHOAS** vocari. **CALYDONIVS** amnis, Ouidio est, quod Calydonem urbem alluat. in Lexico Rob. Stephani habetur eum quoq; **CENTAVRV** nominari. Centaureum scio eum cognominari, à Statio 4 Thebaidos.

LYCOS, Palaestina fluvius: Plinio, Straboni, & Mela. Item in India fons, cuius aqua lucerna ardeant: eodem auctore. Vide **LYCVS**, & **LICHOS**.

LYCOSI HENA λυκοσίην, Lydiae vrbs: ex Xantho, Stephanus. Metropolum facit nummus Tui, apud Golizium.

LYCOSTHOMÉ, vide **PENEVS**.

LYCOSTOMIVM λυκοστόμιον, campi nomen in Thessalia. Ifacius in Lycophronem.

LYCOSVRA λυκόστρα, Arcadiae vrbs, in monte Lycæo. Hanc omnium quos vel continens terra. vel insula sustinent, vetustissimam esse, scribit Pausanias, & Stephanus. Vide **ORISTHOCNIENSES**.

LYCOTÆ λυκόται, apud Pausaniam Arcadiae opidum.

LYCOZIA λυκόζεια, vrbs Thracia: Stephano.

LYCTVS λυκτός, à Poëta dicitur **LYTTIVS** λύττος, inquit Strabo: sic quoque Polybius 4 Creta est vrbs: quae à Nigro Paleocastro dicitur. Vide **LISVS**.

LYCVNTES λυκοντῆς, Arcadiae vicus: teste Pausania.

LYCVRGIVM λυκέργιον, Argiae pagus, in Peloponneso. Strabo. & mons eiusdem nominis. Idem. Vide **LYCYRGVM**.

LYCVRIA λυκεία, locus sic dictus videtur alicubi, apud Plutarchum, cur Pithia oracula non reddat. Puto idem esse cum **LYCOREA**, de quo supra. In Arcadia est Pausania **LYCVRIA** vicus. qui **LYCVRGIVM** forte Straboni.

LYCVS λυκος. Sicilia fluvius est teste Diodoro, libro 16. qui Platina dicitur, ut Aretius tradit, aut Platani, ut Fazellus. **LYCV** fontem, in Leontinis, habet Plinius.

LYCVS, Plinio, Xenophonti, Orpheo, Ouidio 4. de Ponto Elegia 10. & Apollonij Scholiasti, Mariandynorum in Ponto fluvius, prope Heracleam, in Euxinum effluens, quam **CELECEM** à Thucydide appellari, annotavit Hermolaus. Sed **CALEX** κάληξ, est in Graeco Thucydide: **CALETEM** nominat Eustathius. **CACHETYM** κάχητα, vocat eum mendose Diodorus, lib. 12. Chelitis Belonio, sed Betelis Ramusio indigitatur. Ego hac diuersa à Lyco, apud idoneos auctores observo, eiusdem tamen tractus. **LYCVS**, Q. Curtio libro 3. fluvius Asiae minoris, qui Celenas Phrygiae urbem interfuit. Hic **MARSIVS** Liuius est: **MARSIVS** nominat eum quoq; Plutarchus. Q. Curtius eum circa fontem sic vocari dicit, sed **MARSIA** illi habet. An μάρσιον Herodoti sit, dubito. Idem fortasse cum Lyco Plinij, & Strabonis, quem in Meandrum incidere scribit. **LYCVS**, Cappadociae fluvius, Neocaesarea praeferens, & in Irmu desinens, Plinio. Alium in Ponto Cappadocico cum Aspore se coniungentem, habet Ptolemaeus: **LYCVS**, Syria fluvius: Polybio 5. **LYCVS**, Scythia Europae, in Maeotim effluens: apud Ptolemaeum, & Herodotum. **LYCVS**, Phoenicia fluvius: Straboni, circa Leontem Ptolemai. Forte idem cum Polybij, & Plinij. **LYCV** in Euphratem influentem describit

describit Plinius. hunc **LEVCOM** **Λευκός**, Ptolemai puto, qui Lycus interpretibus. sed **LYCVS** etiam Q. Curtio 4. & Arriano 3. In Assyria hic. Item Plinius habet **LYCOM** fluvium in Cilicia. Est & **LYCVS** fluvius, Bithynia: inter Rhebam & Phyllidem; Apolloni Scholiasti 2. **LYCVS** etiam Armenia Maioris, qui in Euxinum effluit, Straboni. Idem fortasse cum eo quem Apollonius 4. ex Araxe oriri, & cum Phaside misceri, scribit. **LYCVS** in Macedonia, iuxta Dissaretios populos. Plutarchus in Flaminiis. In Cypro **LYCVS**, ut Ptolemaeus habet. **LYCVS** circa Byzantium, Cedreno est, quem tradit ab Apollonio Tyranio coactum, ne Byzantio inundationibus noceret. **LYCVS**, fossa cuiusdam nomen, circa Aegyptum, ad Maream paludem: ut refert Callistus 8. cap. 41. & Tripartita historia. Hanc fossam Nilus, dicit esse Palladius, in Lausiaca. **LYCVS** etiam in Illyrico gens: Liu. 33. Vide **ELATAS**, **LYCIAS**, **LEVCOM**, **LYCOS**, & **RHYNDACVS**.

LYDA, vide **LYDDA**.

LYDAE **Λύδαι**, Lydiae opidum: Ptolemaeo. Vide **CHYDA**.

LYDDA **Λύδδα**, Iudaea urbs, apud Ptolemaeum. Rama Castaldus appellat. S. Georgio, Iodocus à Meggen. Vicus Samariae regionis est, haud procul à Ioppe: Josepho Antiquit. 20. & Actuum 9. Item 1. Mach. 11. ubi vno D. scribunt interpretes. Vide **DIOSPOLIS**.

LYDI, Tyrrhenica gens, quorum urbs Agyllas sine Care: quam captam à Lydis, scribit Strabo. Virgilio 8. Aeneid. horum rex Mezentius. Vide **TYRRHENI**.

LYDIA **Λύδία**, Asia minoris regio, quae etiam **MAEONIA** **Μαυονία**, dicta fuit, Ptolemaeo, Herodoto & Plinio contestantibus. Maeoniam dictam fuisse **ASIAM**, & **ASIVM** Campum, item accolae **ASTONES**, & **ESSIONES**, ex clausis auctoribus constat. **LYD** apud D. Hieronymum est, Esaiæ 66. **ARCHADIA** vocat Serapio, capite de nitro. **Λύδία** **Μαυονία** **Λύδδα**, est apud Dioscorid. 2. cap. 60. ubi scincus reperitur. Sed **Λύδδα**, pro **Λύδδα**, emendo. Vide **AVDEA**, **AVDIA**, **LYDIVS**, & **PHRYGIA**.

LYDIVS **Λύδιος**, fluvius est, qui agrum Macedonicum & Bortiacum determinat: Ptolemaeo & Herodoto 7. qui eum confluentem cum Halyati mone facere tradit. **LYDIA** in Eptoma Strabonis. **Λύδδα** puto eundem in Aesclabius Orationibus nominari. Vide **BENACVS**.

LYGAMATAE **Λυγαμάται**, Lybiae Interioris populi apud Ptolemaeum. cuius interpretes **LYNXAMATAE** habent. **LYNXAMA** **Λύγξαμα**, est ibidem Ptolemaeo urbs.

LYGDANVM, Plinio, Mysia Asiatica urbs.

LYGII, vide **LVII**, & **LIGII**.

LYGINVS, vide **CIABRVS**.

LYGOS, vide **CONSTANTINOPOLIS**.

LYLA **Λύλα**, Arcadiae urbs: Stephano. An **Λελαία**, Ptolemaeo.

LYLAEVS, Bithynia fluvius: apud Plinium.

LYMAX **Λύμαξ**, Arcadiae fluvius, qui Phigaliam alluit, & in Nedam erumpit: teste Pausania.

LYMNIS, Cappadocia opidum, in quo Basiliscum cum uxore & filio, à Zenone Imp. in exilium missum, & fame necatum, scribit Marcellinus Comes. **LEMNIS** legit Pomponius Latrus. **LEMNI** opidum, habet Iordanes. **CVCVSI** hoc factum, tradit Cedrenus. Aut loci sunt synonyma; aut dissonantia in Historia. vide **ACVSI**.

LYMPHORTA, circa Gedrosiam, Plinio opidum.

LYNCAE **Λυνκαί**, Macedoniae urbs. Hefychius.

LYNCEA, Qui ripas Lyncae tuas, Statius 4. Thebaid. Aetolia fluvius esse, addit Lutatus Placidus. Vide **LYRCIA**.

LYNCESTIS **Λυνκεστis**, Macedonia regio; Ptolemaeo. Incole **LYNCISTAE** **Λυνκισταί**, Straboni. In gremio terrarum (sic Macedonia sinuosam oram vocat) eos describit Plinius. **LYNCESTIS** aqua quae vocatur **ACTDULA**, vini modo temulentos facit. sic Plinius lib. 2. cap. 103. Macedonia fluvius est in Erigonem defluens. Meminit huius etiam Ovidius 15. Metamorph. Lutatus Placidus apud eundem Thracia eum facit. **LICESIVS** corruptè apud Vibium legatur. Vide **LYNCVS**.

LYNCEVS **Λυνκός**, vel alia lectione **LYNGEVS** **Λυνγός**, fluvius Italiae est, Isacio & Lycophroni. aquas calidas habet oculis salubres. In Tyrrhenia videtur. Corfenum balneum forte innuit. quod xv. mill. pass. à Luca urbe describit And. Bacchius. quod caligantibus mederi oculis adfirmat.

LYNCISTAE, vide **LYNCESTIS**.

LYNCVS **Λυνκος**, Epiri urbs: Thucydidi 4. & Stephano, cui gentile **Lyncistis**. **LYNCOS** mons Epiri, interiectus Macedonia Thessaliaque: ut scribit Liuius 32. Vide **PIERRIA**, & **PINDVS**.

LINGEVS, vide **LYNCEVS**.

LYNOPE, vide **NARCISCI Fons**.

LYNX **Λυνξ**, Libya urbs, iuxta Gadiram. Stephanus.

LYNXAMA, & **LYNXAMATAE**, vide **LYGAMATAE**.

LYNONI, vide **AFRICA**.

LYPERVS **Λυπερός**, mons in Bithynia, iuxta Zipoetium urbem, Memnon.

LYPPIENSIS Ager, in Calabria. Liber limitum. Fortè corruptè à **LVPIA**.

LYRA **Λύρη**, loci nomen, ubi Orpheus lyram suspenderit, in Bithynia, ad Pontum alicubi: inter Thyniam insulam, & Parthenium amnem. Apollonius 2. Argonauticor.

LYRBA **Λύρβα**, ciuitas sita supra Cybaram: in Asia Minori. Eustathius, Dionysius, & Festus Auienus. Vide **LYROPE**.

LYRCIA **Λύρχεια**, Peloponnesi urbs, quae antea **LYNCEA** **Λυνκεία**, dicebatur. Pausanias in Corinthiacis. Lyrceiam montem hoc tractu habet quoque Stephanus ex Callimacho. & Lycæum Virgilius. In Arcadia est, auctoribus Seruio, Strabone, & Plinio. Callimachus suum **Λέρκειον** in Argiz ponit, ut etiam Phanorinus, & Hefychius, qui eum **Λέρκην** vocat. In Cynuria terra, ut Strabo 8. qui habet & **LYRCIOS** populos. **LYRCIA** Tellus est apud Flacum 4. ex qua Inachus oritur. ut addit ex Strabone Maserius. Idem dicit **LYRCEVS** fontè esse, ex Papinio.

LYRCII, & **LYRCIS**, vide **LYRCIA**.

LYRIS, vide **LIRIS**.

LYRNATIA **Λυρνάρια**, Cherronesus & regiuncula Lyciae. Stephanus, ex Alexandro. Vide **LIRNYTIA**.

LYRNESVS, vide **LYRNESSVS**.

LYRNESSVS **Λύρνεος**, Troica urbs, Virgilio, & Straboni: quam dicit ab Homero **MYNETIS** urbem nominari. Aeolicam vocat. Philostratus de viris illustribus. Serui **LYRNEAM** vocat. Festo in Phrygia est. Sed & alia quoque est Cilicum, Straboni, Curtio, & Eustathio; cui & **HOMALA** **ὁμαλή**, (praue, pro **MALLOS**.) vocatur, à Mallo quodam conditore. Hanc Lyrnessum vnicos. scribit Hefychius Lyrnessum. Plinio est quoque insulae nomen, aduersa Sigae Littori. Vide **MALLVS**.

LYROPE **Λύρπη**, Ciliciae Aspera, in Pamphylia opidum: Ptolemaeo. **LYRBE** vocant interpretes. Vide **LYRBA**.

LYSA **Λύσα**, Arabiae Petrae urbs. Ptolemaeus. Vide **LVSSA**.

LYSANII **Λυσανίοι**, Regnum Syriae vel Palaestinae Iosephus 2. belli Iudaici 10. ubi Abila Lysanij Ptolemaeo, à Lysania rege sic dicta, cuius idem Iosephus 15. Antiquit. cap. 4. & Dion. 49. meminere. Viri nomen, non loci est. Vide **ABYLA**.

LYSENE locum maritimum, circa Dalmatiam, habet Procop. 1. Gothor. Inter Salonas & Epidaurum, insulam **PHARIAM** velle, puto, quae hodie Lefina. Vide **PHAROS**.

LYSIA **Λυσία**, Ptolemaeo Arcadiae urbs. **Λυσία**, est apud Xenophontem 7. Cyriacor. Crepa hodie dicit, scribit Niger. Est etiam Phrygiae opidum: Straboni 12. Plinio 5. cap. 29. & eidem Ptolemaeo. Syria quoque, circa Apamiā: eodem auctore. Huius quoque, meminit Strabo 6. & Iosephus Antiquit. 14. cap. 4. Apud Plinium est Caria urbs.

LYSIMACHIA **Λυσισμαχία**, Thraciae urbs, Ptolemaeo, qui dicit eam suo tempore **HEXAMILIVM** vocatam, **ἑξαμίλιον**. Hodie etiamnum Hexamili dicitur, nisi fallat in sua Tabula Sophianus: Nardus Policaastro vocat. **CARDIA** primum appellatam ait Stephanus. idem per diphtongon in penultima scribit **Λυσιμαχία**. Cardia hoc tractu meminit Herodotus 7. Pausanias scribit Cardia eversa in eius locum **Lysimachiam** conditam. **καρδοπολις** & **Λυσισμαχία** Ptolemaeo

Ptolemæo duo sunt opida. **LYSIMACHIA**, palus est apud Strabonem: qua olim **HYDRA** dicitur, dicebatur. In **Atolia** est, apud quam olim **Lysimachia** urbs erat, sed suo tempore deletam addit idem Strabo. **HYRIAM** eam Ovidius appellat, eo versu: At genitrix **Hyria** servatum nescia stendo, Delituit, stagnumque suo de nomine fecit: Adiacet his **Pleuron**, &c. Sed hoc ante me annotavit **Gerbelius**. **LYSIMACHIA** quoque urbs est in **Aeolide**, Asiatica regione; qua interijt teste **Plinio**. **LYSIMELIA** **Λυσμελία**, **Theocrito**, & **Thucydidi** lib. 7. **Sicilia** palus in agro **Syracusano**. **Pantanelia** hodie vocari, auctores sunt **Fazellus** & **Aretius**. **LYSINOE** **Λυσινία**, ciuitas Asia: circa **Pamphiliam**. ut videtur apud **Liuium** 38. & **Polybium**, in fragmentis. An forte **LYSINIA** **Λυσινία**, **Ptolemæi**. **LYSIRIS** **Λυσίρις**, **Lazicum** castrum. In **Authenticis**. **LYSIS**, Asia fluuius, circa **Pamphiliam** videtur, apud **Liuium** 38. **Λυσις** forte **Antigoni**, in **Mirabilibus**. **LYSIVM** vocat à loco natali, **Cleanthem** philosophum, **Plutarchus** de **Exilio**: **Cassius** à loco, **Suidas**. Vterque locus mihi ignotus, quia mendosus. **Asius** legendum docent **Laërtius** & **Stephanus**, in voce **Λογος**. Sed & hoc addam, quia de **Cleanthe** mentio; **Clem. Alexand.** ad gentes **Cleanthem** quendam **Pisadeum** à loco nominat, mihi quoque incognito, nisi **Pisateus** per t. legendum, hoc enim gentile facit **Stephanus** à **Pisa** **Peloponnesiaca**. **LYSMO**, vide **CLYSMO**. **LYSPANIA**, loci nomen, in urbe **Carthagenensi**, **Victor Vicensis**. Alius codex **LIPSA** legit. Et **F. Balduinus** putat reliquias, non locum significare. **LYSTRA**, **Isauria** urbs, in **Galatia** est, apud **Ptolemæum** **Latinum**, nam in **Græco** hoc loco **Αυσίρα** legitur. **LYSTRENI** **Plinio**, **Λυστρῆς** **Asium** 14, **Lycæonia** regionis vocatur. Sed confines sunt regiones. **Asium** 27. autem vocatur **Lycia**. sed loco **Lystra** legunt **Græci** codex & **Syracus**, **Myra** **Μύρα**, quorum lectionem veram putarim, restibus veteribus **Geographis**. **LVTÆ** **Λυτῆς**, **Thessalie** regiuncula. **Stephanus**. Circa **Peneum** fluuium, ubi postea **TEMPE**. **LYTARMIS**, **Celtica** promontorium habet **Plinius**; ad **Seyrbicum** Oceanum. Coniunctio hoc circa **Wardhus** (locum sic hodie vocatum) esse. **LYTTVS**, vide **LYCTVS**. **LYXEA** **Λύξεια**, **Stephano** **Acarnania** urbs. **LYZIMENSIS** **Episcopus**, in **Pisidia**. **Concil. Nicenum**.

MACHA, regio circa **Syriam** videtur. 2. **Samuel** 10. **Μαχας**, **Iosepho** est, **Antiq.** 7. cap. 6. Vide **DAMASCENA**, & **EPICÆRVS**. **MAALATHA** **μααλάθα**, **Idumæa** castrum. **Iosephus** 18. **Antiquit.** cap. 8.

MAALO, vide **MELLO**.

MAARSARES, vide **BAARSARES**.

MABARTHA, vide **NEAPOLIS**.

MABVC, **Syria**, **MEMBICH** **Saracenis**, vocari ciuitatem quandam **Hierapolitanorum**, ait **Metaphrastes**; in **Sarj** **Sancorum** historia, De imagine **D. N. Iesu Christi**.

MACÆ **μαχα**, **Ptolemæo** & **Straboni** Asia populi sunt, in **Arabia Felice**, circa **Fretum sinus Persici**. Horum regio **MACETA** **μάκετα**, dicitur **Arriano**. Ormus regni pars hodie est. Nam **Ormutij** regnum ab utraque parte huius Freti situm est: comprehenditque in se sepe omnem huius sinus **Persici** regionem littoralem, cum insulis intermediis. Inter **Carmaniam** & **Arabiam**, sunt **Stephano**. **MACÆ**, & **MACES**, etiam Africa populi, circa **Cyrenaicam** regionem: **Herodoto**, **Diodoro**, **Plinio**, & **Silio** auctoribus. **μαχα** **μαχίται**, sunt apud **Ptolemæum**. Vide **MAGETÆ**.

MACALLA, ciuitas Italia, **Lycophroni**. ubi cumulus & templum **Philæti**, ut addit **Tzetza**. Et est **MACELA** **Steph.** quamuis aliter sentiat **Ciaconus**. Vide **MACELLA**. **MACANITÆ** **μακανίται**, **Mauritania Tingitana** gens, **Ptolemæo**. Horum regionem **MACENNITIM** ma-

κεννίται, & **populos MACENNITAS** vocat **Xiphilinus**, in **Seuero Imp.** eamque describit prepter **Mauritaniam Inferiorem**. ubi **Nilus** oritur, ex **Atlante** non longe ab **Oceano**. Horum meminit quoque **Antoninus**.

MACAR **μακάρ**, fluuius, circa **Carthagem**: **Polybio** 1. Vide **BAGRADAS**.

MACARA, **Sicilia** urbs, **Heraclici** in **Politis**, qua postea **MINOA**, **Fazellus** dicit **Machari** à **Senioribus**: **Citradella** autem vulgo vocari. **MACHARA** legit **Cicero**, in **Verrem**. **MACARA** **μακάρεια**, **Lycia** insula est; apud **Stephanum**. ex **Alexandri** **Periplo**.

MACAREÆ **μακαραί**, **Arcadia** ciuitas; qua **Romanis** **BEATA** **βέητα**, vocatur, ut **Stephanus** tradit. **Pausania** **μακαραί** est. Vide **FORTVNATÆ**.

MACARENA **μακαρήνη**, regio, in qua **Stephanus** **Macratem** fluuium describit: & decimam tertiam **Alexandriam** numerat. Asiatica videtur.

MACARIA **μακαρία**, **Ptolemæo** **Cypri** insule urbs, qua **Nigrolalines** appellatur. Est & fons, in **Marathone**, **Attica** regionis: apud **Pausaniam**. **Tractus** in **Messenia** **Peloponnesi** etiam sic dicitur **Straboni**. Insulam in **sinu Arabico**, habet **Ptolemæus**. Vide **MACAREÆ**, **CYPRVS**, **LESBOS**, & **ACONTIMAGARIA**.

MACARON-NESES **μακαρωνήσος**, acropolis **Thebarum** in **Beotia**. **Hesychius**. Huius meminit quoque **Herodotus** in **Thalia**. **Isacius** ad **Lycophronem** dicit ipsam urbem sic vocari. Vide **OASIS**, **CRETA**, **FORTVNATÆ**, & **THEBÆ**. **MACARON**, vide **CRETA**.

MACATVTÆ **μακατῦται**, **Pentapoleos** regionis in **Africa** gens, apud **Ptolemæum**.

MACCALA, vide **MASSALA**.

MACCARÆ **μακκαρά**, supra **Pharsalum** regio. **Stephanus**, ex **Theopompo**. In **Thessalia** ergo.

MACCES, **Syria** regio videtur: 3. Reg. 4.

MACCHIDA, vide **MACEDA**.

MACCI **μακκοί**, **Libya Interioris** populi: **Ptolemæo**. **MANCICI** interpretibus. An **Maces** **Siliij**?

MACCOCALINGI, **Indica** **Brachmanorum** gens: apud **Plin.**

MACCVRAE **μακκῦραι**, **Mauritania** **Cæsariensis** populi. **Proh.**

MACE **μάκε**, **Celtica** urbs. reperitur & **MAENACE** **μαενάκε**, **Celtica** urbs, **Stephanus**. **Matnicz** hodie hanc ab incolis vocari, scribit **Lazius**; & credit **GABRYMAGVM** **Antonini** esse. Vide **MALACA**.

MACEDA, loci nomen. **Iosue** 10. & 15. **MACCHIDA** **μακχίδα**, est **Iosepho**.

MACEDNVM **μακεδόνων**, locus in **Pindo**: **Stephano**, & **Herodoto**, in **Clio**.

MACEDONES, habet in **Libya**, **Siculus** **Flaccus**. vide **HYRCANI**, **CADI**, **POEMANNIVM**, & **MYSOMACEDONES**. item **MESOPOTAMIAE** **Præfectura**.

MACEDONIA, **Græcia** celebris regio: **EMATHIA** **ἡμαθία**, antea dicebatur, **Plinio** & **Trogo** teste. **PAEONIAM** primo vocatam scribit **Liuius**, lib. 40. deinde **AEMONIAM**. Item **EDONIA** & **PIERIA**, **Solino**. **BOEOTIAM** quondam dictam, scribit **Trogus** 7. Eius partem quondam **MACETIA** **μακετία** dictam, scribant **Stephanus**, & **Hesychius**; & inde totam regionem nomen accepisse, refert **Eustathius**, in **Dionysium**. **MACETAE** dicebantur huius populi. **PELASGOS** vocat **Trogus**. Posterioribus seculis huius pars **SALVTARIS** dicta fuit, in libro **Notitiarum**. qua partim **Macedonia**, partim **Dacia** adscribitur. Item **PRÆVALIS**, sine **PRÆVALITANA**, apud **Sex. Rufum**. Est etiam **MACEDONIA** **Mariitima**, apud **Dionem**: quam dicit à **Pæonibus** inhabitari, circa **Rodopen** montem. Hæc **Macedonia** regio **Prima** vocatur apud **Liuium** 45. is enim ibidem **Macedoniam** in quatuor regiones diuidit. Pars quoque **Macedonia** **LIBER** vocatur, apud **Cæsarem** 3. **Civil.** (**Macedones** atq. **Illyrios** **liberos** voluisse **Romanos**, scribit idem **Liuius**. Posterioribus temporibus **Macedonia** tantum I. & II. mentio, & frequens memoria in **Concilijs**. vide **THRACIA**. **MACEDONICVM** **Montem**, habet **Herodotus**, circa **Pietiam**

M A

Pieriam Macedonia: cuius totam partem scribit à Xerxe purgatam. ut illac transiret exercitus. MACEDONICVM Mare vocat Linius 44. quod Canastrum aluit.

MACEDONICVS Sinus, vide PELASGICVS, & THERMÆVS.

MACEDONOPOLIS, Mesopotamia locus episcopalis: in concil. Niceno. Mesopotamia prefectura verisimile.

MACEDONVM Portum, in Carmania, habet Plinius; ad Fretum Persicum. vbi Alexandri Ara.

MACHLATH μαχελάδ, 70. interpretibus. Numer. 33. CELETHA legit D. Hieronymus. Vna est castrametationum Israelitarum. Vide MACELOTH.

MACELENA, vide MALECENA.

MACELLA μακελλά, Italia ciuitas apud Stephanum: Barrius facit Calabria ciuitatem episcopalem, hodie Strongili dictam, tribus pass. millibus à mari distantem. Macella legitur etiam apud Lycophronem; sed quoque MACALLA. Barrius addit eandem à quodam scriptore TYROPOLIM nominatam. TYRVS hac fortè, de qua vide TYRVS. Hanc Macellam in Sicilia esse, vult Ciacconus in Libello Columnæ Roftrata. Vide MACALLA, & MAGELLA.

MACELIVM μακελίον, locus ad Argeum mōtem, non procul à Casarca Cappadociæ: Cedreno. μακελίων, geminato λ. legunt Sozomenus & Callistus. Xylander putat MARCELLI Fundum esse, apud Antoninum, & Marcellinum 15. MARCELLVM Sozomenus est.

MACELOTH, vna castrametationum Israelitarum, in deserto. Num. 33. μακελάδ, legunt 70. interpretes. Idem cum MACELATH fortè.

MACEPRACTA, vicus in Mesopotamia, videtur apud Marcellinum.

MACERIAS, vide MAGETROBIA.

MACES, Garamasq; Nomasq;. In Africa sunt. Silius 5. Vide MACÆ, MACCI, & ASABORVM.

MACESTVS μακεστος, Mysia Asiatica amnis, in Rhyndacum influens. Strabo & Plinius. Megistus fortè hodie. Vide RHINDACVS.

MACETA, vide ASABORVM.

MACETÆ, & MACETIA, vide MACEDONIA.

MACHÆRVS μαχερὺς, Iudæa castellum; Iosepho 14. Antiq. Stephano & Plinio. Iuxta Asphaltidem lacum, ad montes Arabia.

MACHAGENI μαχαγενί, Ptolemao, MACHETEGI interpretib. Scythia gens intra tmaum, vide SCYTHÆ.

MACHANAIM, vide MANAIM.

MACHAON, vide MATISCONA.

MACHARA, vide MACARA, & MACTORIUM.

MACHATI, loci nomen videtur: Deut. 3. Iosue 12.

MACHELA G. Tyrio, vel MECHELA Villa ad Mosam, auctori Anonymo de bello Hierosolymitano. Mechelen etiamnum pagus, magno milliari infra Traiectum.

MACHELONES, vide MACRONES.

MACHIA, insula est circa Aegæum mare: apud Plinium.

MACHIMVS, vide EVSEBES.

MACHIONTE, vide CHALONITIS.

MACHIR, locus Palestina, Iudic. 5.

MACHLÆI μαχλαίοι, in India populi sunt; Luciano in Baccho: qui dicit eos leuam Indi fluminis litus, si ad fluxum illius respexeris, incolere: & vsque ad Oceanum porrigi. Hos apud tres fontes esse ait, vnum Satyris, secundum Pani, tertium Sileno sacrum.

MACHLINIÆ, vrbs Brabantia meminit vita S. Macarij. Machelen vocatur vernaculè. Eius quoque mentio in S. Rumoldi vita. Molanus in eiusdem vita scribit MALINA nominari in Appendice ad D. Augustini De Mirabilibus Sacra Scriptura. Malines Gallis hodie.

MACHLYES μάχλυες, populi vicini Lothophagi, circa Syrtim in Africa; Herodoto; etiam Plinio, cui Androgyni sunt, MACHYNI μάχωνι, sunt Ptolemao. His proximi sunt MAXYES μάξυες circa Tritonem fluuium Herodoto: & his sunt MACHRYES μάχρυες, apud Ptolemeum. μάχρυες, sine χ Stephano. & μάχεαι, per i. quoq; eidem.

M A

MACHLYENSES quoque Scythia populi, circa Maotim, apud Lucianum, in Toxari.

MACHYNI, & MACHRYES, vide MACHLYES.

MACHMAS, in Palestina. I. Samuel 12. Esaiæ 10. vbi D. Hieronymus MAGMAS legit. MACHMA μάχμα, quoque meminit liber 1. Machabæor, cap. 9. & Iosephus Antiquit. 13. Bira Brochardo vocatur. Barra autem Breitenbachio.

MACHMES, vide MAZYES.

MACHMETATH locus, Iosue 16. E regione Sichem. I SCASMON habet Syxti V. editio. dicitque libros veteres partim OCLOMON, partim MOSCHOT, & partim MACHTHOTH legere.

MACHON, vide BETHE.

MACHORBÆ, Arabia Felicis portus, versus Oriz. Plin.

MACHOVILLA, Gallia Narbonensis. P. Diacon. 3. Long. cap. 8.

MACHVREBI μαχρηβίοι, & MACHVRES, Mauritanica Casariensis gens: apud Ptolemaum. MACVREBII Plinio sunt. quamvis huic in Tingitana. MACHVREBI μαχρηβίοι, per i. in penultima, sunt eidem Ptolemao Lybia interioris populi.

MACHVSII μαχυσίοι, Mauritania Casariensis gens. Ptolemaus.

MACI, circa Arachosiam sunt populi: Plinio.

MACICRATIM vrbs in Aegypto conditam, ab Atheniensibus, habet Eusebij Chronicon. NAVCRATIN legit codex meus pergamenus. idem à Milesiis conditam profert. rectè vtrumq; cum Strabone.

MACIDOS, locus in Thracica Chersoneso, Pomponio teste. MADI Ptolemai est, nonnullis. Sed hoc tantum in Latinis eius exemplaribus legitur. In Græcis non existat.

MADYTOS μάδτος, Stephano est, & Xenophonti. Maitos hodie dici, scribit Leunclavius.

MACINIVM, vide MACYNIA.

MACISTIA, vide MACISTVS.

MACISTVS μακίστος, Triphylia vrbs in Peloponneso, qua & PLATANISTVS πλατανιστος, dicitur. auctor Strabo, lib. 8. vbi & MACISTIAM eius regionem vocat. MACISTVS Lesbii etiam mons; apud Plinium. Arcadie quoque vrbs: apud eundem. vide MAGISTVS, & MECISTVS.

MACNA μάκνα, Arabia Felicis vrbs, Ptolemao.

MACODAMA μακόδμα, Africa Propria vrbs maritima, ad Syrtim minorem, Ptolemao: MACOMADES Antonino est: Mahometta hodie videtur. D. Augustinus, & lib. Notitiar. huius quoque meminit. Macomades tres sunt in hac Africa, Antonino.

MACOLICVM μακολικόν, Ptolemao est Hibernia insula opidum mediterraneum. Mercator scribit haud dubiè illud esse quod Malch in Neotericis tabulis conspicitur.

MACOMADA, ad Syrtim maiorem locus Antonino. MACOMAZIENSIS meminit Collatio Carthag. Vide CALVMACVMA.

MACOMACA, vide CALVMACVMA.

MACOMENA, Vicus iuxta Hierusalem: Guil. Tyrio.

MACOPSISA μακοψισα, Sardinia vrbs: Ptolemao.

MACORABA μακοράβα, apud Ptolemaum Arabia Felicis opidum.

MACRA, Italia fluuius, qui Liguriam à Tuscia separat; Straboni & Plinio. MARCALLA μαρκάλλα Ptolemai est. Magra hodie, Leandro, & Tabulis. MACRA Straboni locus est, & terminus, inter Etruriam & Liguriam. Est etiā insula sic dicta, in Carcinite sinu: apud Plinium.

MACRA Curopalati quoque episcopatus est, sub sede Constantinopolitana. Vide EVBOEA, CHIOS, HELENA, BAGRADAS, ICARIA, AVSER, & STAGIRA.

MACRA Come, Macedonia locus. Linius 32.

MACRÆ μακραι, circa Athenas locus vbi Erichthonius à terra absorptus dicitur: teste Euripide, in Ion. Boreale atrium, in rupe Cecropiæ est; apud Pausaniam, in Atticæ. Vide MACRAS.

M A

MACRÆVM μακρεῖον, Troadis mons, ante Gergithum. Stephanus.

MACRALES, Italia populi, Prima regionis: Plinio. **MÆNALIS** legebat M. S. codex. **MACRANOS** Catonis fortè.

MACRANESVS, id est, longa insula, prope Athenas. Phlegon Trallianus. In qua Macrofiris sepultus. Eadem fortè cum Helena, qua hætenus hoc nomen retinet. Vide **HELENA**.

MACRANI, Volscorum opidum. M. Cato in Originibus.

MACRAS μακρες, Campus, Straboni in Cælesyria est. Hunc Niger Marzi vocari ait. Circa Syracusas habet quoque μακρες, Plutarchi Dion. An fortè **MACROPO-LIS** Stephani?

MACRENI μακρενοι, Corsica insula gens. Ptolemaus.

MACRI, locum, in Mauritania Cæsariensi, habet Antoninus. **MACRIENSIS** episcopi meminit Concilium Carthaginense IIII. & Augustinus ad Vincentium. **MACRENSIS**, & **MACRIANENSIS**, episcopatum in Mauritania Siripheni, meminit Vict. Vticens. M. S. & Coll. Carthag. Vide **CAMPI**.

MACRIA μακρία, insula Rhodiorum est Plinio. Promontorium Teiorum, in Asia Ionia regionis, habet in Achaicu, Pausanias.

MACRIADES μακριαδες, Scopuli, in Propontide; circa Cyzicum: Apollonio libro 1.

MACRIÆ, vide **MACHLYES**.

MACRIANENSIS, vide **MACRI**.

MACRIEÆ, vide **MACRONES**.

MACRIS, Pamphili mari insula: Plinio. Idem aliam habet in Rhodiensi pelago. Aliam circa Ioniam, habet Linius 37. Vide **CHIOS**, **BAGRADAS**, **CORCYRA**, **EVBOEA**, **HELENA**, & **ICARIA**.

MACROBIOS Aethiopes, habet Dionysius, ad Oceanum Atlanticum. **MACROBIOS** quoque apud Hyperboreos esse, sunt qui putant, inquit Eustathius. Idem **MACROBIOS** in Erythria insula habet. In Meroë insula, sunt Pomponio, gentes ob longevitatem sic dicta ab auctoribus. Ultra Meroen quoque, supra exortum Solis, **Macrobijs** Aethiopes vocantur, Seneca, Plinio, & Solino. **MACROBIORVM** Insulas, ad Gangem fluviū, ubi Brachmanni habitant, habet Glycas. Vide **GYMNETÆ**, **HYPERBOREI**, & **ÆTHIOPIA**.

MACROCEPHALI μακροκεφαλοι, in Libya Colchis vicini populi, sunt apud Stephanum, & Suidam. Sed apud hunc ληρον pro λιβον, emendo, sunt enim Ligyes hoc tractu, teste Zonara. Circa Cerasum opidum, sunt Plinio, & Pomponio. Harum meminit quoq; Theophrastus de Aëre & Aquis, sic dicti quod longiora ceteris capita habeant. uem Philostratus 3. at nullibi terrarum vivere censeat.

MACROCREMNII Montes, circa Istrum & Tyram fluuios. Plinius.

MACRONES μακρονες, Pontica gens est, ad flumen Abasaram, ut Plinius auctor est. Bchiris australior, Eustathio. Scythinis finitimos scribit Xenophon. Strabo & Stephanus tradunt hos suo tempore **SANNOS** Σάννος, vocatos. **SAMI** legitur in Xylandri Strabone Latino, errore typographico, ni fallor. Eos nunc **SANNOS** nominamus, magis proprie verò **TZANOS** τζάνοι, inquit Eustathius. **MACHELONES** μαχελονες, ab Arriano appellari, **MACRIEAS** ab Apollonio lib. Argon. 1. credit Pintianus: sic dictos, ut idem addit (ex eius Enarratoribus) quod sint coloni Euboensium: Euboëa enim Macris quoque dicta fuit. Sed Sannos diuersos à Macronibus faciunt Xenophon & Arrianus, quod idem Pintianus quoque antequam hæc scriberem, monuit. Vide **DRYLLÆ**.

MACRONTICHOS, (id est longus murus,) Plinio Thracie opidum, in cuius stithmo videtur fuisse, atque Cherronesum à continente exclusisse. De alio **LONGO MYRO** in eadem Thracia, ab Anastasio Imp. edificato, & à Iustiniano restituito, scribunt Procop. 4. Aedific. Euagrius 3. Nicephorus 16. cap. 34. & Suidas in **Ανακτορος**. Præter hos sunt alij ab Atheniensibus exstructi, Pyraeum Phalericumq; vsq; quos describit Thucydides 1. & accuratè 2. itè

M A

Plutarchus in Cimone. qua **CRVRA**, siue Σκαλη, vocatur.

MACROPOGONES μακροπόγωνες id est, longobard gens circa Euxinum Pontum. in Sarmatia Asiaticæ Strabo 11.

MACROPOLIS, vide **EVRYALVS**.

MACROPROSOPI, vide **HIPPIOPROSOPI**.

MACROS, vide **BAGRADAS**.

MACRYES, vide **MACHLYES**.

MACRYNIA, vide **MACYNIA**.

MACTARVM, Africa Propria vrbs: D. Augustino, & Cypriano, in Concilio Carthaginensi. **MACTARITENSIS** meminit Coll. Carthag.

MACTORIVM μακτωρειον, Herodoio Sicilia vrbs, supra Gelam. **MACHARA** Ciceroni esse, & hodie Mazatino vocari, scribit Aretius. negat autem Fazellus. Pro Macharenfes, apud Ciceronem, Imacharenfes, ex Ptolemao & Plinio, legit Fulgius.

MACVA, Aethiopia sub Aegypto opidum: Plinio.

MACVREBII, vide **MACHVREBI**.

MACYNIA μακύνια, Straboni Aetolia vrbs: qua & μακύνιον. **MACRYNIA** μακρύνη, videtur Stephanus hoc loco legere. **MACYNA** Plutarcho est in Moralijs. **MACRYNIVM** Aetolia montem maximum, habet Plinius.

MADA, vide **DAMA**.

MADABA Hieronymo, 1. Machab. 9. μαδὰδ. legunt 70. interpretes. μαδὰδ autem Iosephus, Antiquit. 13. Vido **MEDABA**.

MADÆI, vide **MEDIA**.

MADASARA μαδασαρες, Ptolemao Arabia Felici ciuitas.

MADASVMMA, Africa Propria vrbs: apud Antoninum.

MADVSSAMA libi, idem legit. **MADYSSVMA** est Victori Vticensi.

MADAVRA, Plinio Africa Propria opidum: Apulæ patria, inter Numidiam & Getuliam, ut ipse fatetur, in Apologia 1. pro seipso. **MEDAVRA** per eam antiqua inscriptione est. **MADVRS** μαδῦρος, videtur Ptolemao. Nomen fortè retinet. Vide **QVIZA**.

MADDENI, vide **MADENAM**.

MADENAM, optimam Armeniorum regionem, vocat Sex. Rufus. Idem alio in loco, sic: M. Antonius Mediam ingressus, qua nunc Madena appellatur, bellum Parthis intulit. **MYGDONIA** putat legendum Cuspinianus, **MADDENI** sunt Procopio Saraceni, Homeritarū subditi.

MADENSIS Limitis, in Africa: meminit lib. Notitiar. Episcopatus est, Vict. Vticensi.

MADI, vide **MACIDOS**.

MADIA μαδία, Colchidis vrbs: apud Ptolemaum.

MADIAMA μαδίαμα, Arabia Felici vrbs: Ptolemao.

MADIANITÆ Arabum gens, in Sacris litteris, Stephano. eos **MANDIANITAS** μαδιδανίται & **MADRENOS** μαδρῆνοι, appellat. **TERRA MADIAN**, Actiū 7. Salaboni Arabibus eorum regionem hodie dici, scribit Theueus.

MADIENA μαδιῆνα, vrbs ad Sinum Rubri maris. Iosephus 2. Antiq. cap. 5. A Madianitis sic dicta.

MADINÆI μαδινῆοι, Sicilia populi. Diodorus 16.

MADISANITES μαδιδανίται, Sinus, Persici maris pars est apud Ptolemaum, in descriptione Arabia Felici, (Golfo de Saudra hodie vocari, ex Tabulis colligo.) **MESANITES** μεσανίται, habet idem, in descriptione Arabia Petrea, sic quoque Stephanus: quam lectionem, si pace Ptolemæ liceret, ego magis probauerim, ob Messeniam insulam, à Dione in eo descriptam. Nicephorus Callistus quoque lib. 9. cap. 19. ex Philostorgio, scribit insulam quam ostia Euphratis & Tigridis faciunt, à Mesenorum gente habitari.

MADOCE μαδούκη, Ptolemao est Arabia Felici opidum. Aden Ioanni Barrio videtur.

MADRENI, vide **MADIANITÆ**.

MADVATENI Thracie populi, Linius. Vox non abibi lecta, mendosam exislimo: pro **MÆDOBITHYNI**. Vide **MEDI**, & **ASTII**.

MADYOS populos inter Belgas, habet Hector Boetius: & ex

Ex eo Meyerus. antiquiores huius gentis testes ignoro, vti & ipsos.

MÆVRVM, vide ADVRVNVM.

MADVRVS *μαδυρς*, Ptolemaeo Africa Propria vrbs. Vide MADAVRA.

MADVS, Britannia insula vrbs, in scheda 1. Tabula Peutingeriana, quem Maidston interpretatur Camdenus.

MADVSSAMA, vide MADASVMA.

MADYTA vrbs, sub metropoli Heraclea, in Alexij Comneni *Itap.* Constitutionib. Bassamoni quoque ad Calcedonense concilium. In Thracia puto: aut Pontio. Idem ni fallor, cam Madytos.

MADYTOS, vide MACIDOS.

MÆA, vide MAIA.

MÆANDER Plinio, MÆANDRVS *μαένδρς*, Ptolemaeo, Caria fluvius est, in Asia Minori. Sexcentas flexuras facit, ut inquit Dion Pruseus, in Oratione de Celanis. Prius ANABÆNOS *ἀναβάνος*, id est, RHETROGRADVVS dictus fuit, ut Libellus Plutarchi de Fluminibus & Montibus tradit. Madre ex tabulis Geographicis posse interpretari mihi videtur. Palazzia tamē Bordonio vocatur. MÆANDRVNVM Fluvium in Attica, habet Seneca Hippolytus. MENANDER autem legebat vetus codex.

MÆANDRIA, Plinio Epiri opidū. Alandria Pineto est.

MÆANDRINOS populos, habet Diestes Cretensis in Asia, circa Mæandrum fluvium. Vide CYLLA.

MÆANDRVS, quæ & MÆANDROPOLIS, Magnesia vrbs, Stephanus. MÆANDROPOLIS, Caria opidum fuit: Plinio. MÆANDRVS, India extra Gangem mons: apud Ptolemaeum. Vide MÆANDER.

MÆATÆ *μαένται*, Britannia populi, apud Zonaram, Dionem in Seueri Imp. vita. Iuxta eum murum qui insulam in duas partes diuidit; quorum regionem Laudonia vocat Lhuydus. Pictica gentis fuisse credit Buchananus. Northumberlandia vertit Camdenus.

MÆCENAS nomē a loco esse, ait Varro 7. de Ling. Latina.

MÆCIA, Castrum nomen, in Italia, a quo Mæcia tribus, Sex. Pompeius.

MÆDI *μαέδι*, Thracia populi, vicini Macedonibus, qui quoque MÆDOBITHYNI vocantur, ut Stephanus auctor est. MEDOS & MEDICAM regionem sine diphthongo scribit vitiose Strabo: & Liuius lib. 26. eorumq; caput & arcem Iamphorinam appellat. MÆDICA regio est Ptolemaeo. & in ea Pantalica vrbs. Sic scribendum per Æ. Medos Thracicos, & Medos per E. Asiaticos.

MÆDOBITHYNI, vide MÆDI.

MÆTI, vide MÆOTÆ.

MÆGORES, vide METORES.

MÆMARSVS *μαένμαρς*, vrbs Istri. Stephanus.

MÆNACA, Hispania opidum: Straboni, & Auieno, iuxta Malacham. Vide MACE, & MALACA.

MÆNALES, vide MACRALES.

MÆNALIA *μαέναια*, Galatia opidum: Thucydidi, & Stephano. cui illud quoque *μαέναιος*, vocatur.

MÆNALIVS *μαέναιος*, Arcadia est mons; Ouidio, Mela, & Pausania. MÆNALÆVS est apud Liuium. MÆNALIVS, in Tegea: Vibio. MÆNALVS, est Arcadia vrbs: apud Strabonem, & Pausaniam. vide MÆNALIA.

MÆNARIÆ, insula Balaenici maris, è regione Palma vrbs. Plinius. MERARIA legunt tria mea Exemplaria, Colonienſe, Parisienſe & Venetum. Idem MÆNARIAM habet insulam, iuxta Corsicam, quam Melora interpretatur Dalechampius.

MÆNOBA, vide MANOBA.

MÆNOBORA *μαένβορα*, Maſtienorum vrbs. Stephanus ex Hecatai Europa.

MÆNOMENA *μαένμωνα*, sunt Ptolemaeo montes in Sardiniā; a Liuiio, & Floro INSANI appellantur. Canelle hodie dici, ex tabulis existimo.

MÆON, vide MÆOTIS Palus.

MÆONES, tenere aliquando oram Maotidis, circa Tanaïm, Plinius.

MÆONIA, Asia regio, Ptolemaeo & Plinio, cuius caput Sipylum, Sed MÆONIA *μαονία*, sine diphthongo scribitur ab Herodoto & Dionysio. Strabo autem 12. vitamque scripturam retinet, & diuersos populos vocat: vicinos tamen. Vide MYSIA, & LYDIA.

MÆONII, in Toscia quoque populi. Silio 4. teste.

MÆONVS *μαονς*, fluvius qui circa Achaïda fluit. Stephanus in voce *μαονία*.

MÆOTÆ *μαένται*, populi ad Maotidem paludem Ptolemaeo. MÆOTÆ *μαένται* sunt Herodoto 4. Tartari Nigro dicuntur. Omnes populos hanc paludem adhabitantes, vno nomine MÆOTICOS appellari, tradit Mela. Vide SCYTHÆ.

MÆOTALIMNOS *μαεοτάλιμνος*, nomen loci. MÆOTALMNOS *μαεοτάλιμνος*, fluvius. Phanorini Lexicon ita. Voces corruptæ, pro *μαεοτίης λίμνη*, MÆOTIS Palus.

MÆOTIS Palus *μαεοτίης λίμνη*, Ptolemaeo & aliis; MÆOTIS *μαεοτίης*, Herodoto; MÆOTIVS Lacus Plinio: SCYTHICA Stagna Maotidis: Columella. CIMMERIAS Paludes nominat Claudianus in Eutrop. TANAÏM ab indigenis aliquando appellatam, lego apud Euagrium 4. cap. 22. Mar delle Sabacche hodie vocatur. Italis etiam Mar della Tana, ab opido illi adiacente nominatur. Bellonius auctor est, ab Italis quoque Mar bianco, id est, mare album, dici. Tzetza scribit à Scythia Carpaluc *καρπάλυξ* vel *καρπάληξ*, (variat enim scriptio) appellari. Arabibus Marel Azach vocari Bapt. Ramusius. Scythia TEMERINDA nuncupari tradit Plinius, dicens hoc matrem maris significare. Sic eam etiam antea nominavit Dionysius Alexandrinus, MATREM scilicet PONTI *ματρία πόντος*. Ego dicerem Temerinda, maris finem significare; vox enim merè Germanica est: Mer namque, mare; Inde finis denotat; Et, vel Her, articulus est: qui hic litterarum metatthesi (quod apud nos frequens est,) Te scribitur. Atque hæc etymologia veterum historie ad vnguem congruere videtur; ut qui Mare Mediterraneum per Fretum Gaditanum, ab Hercule introrissum fabulantur, atque hic in Maotide palude finiri omnibus manifestum est. Germanicam linguam olim huc tractum occupasse, Taurica Chersonesus ad hæc paludem, testis est. vbi hactenus (viri recentiores qui has partes perustrarūt, adfirmant) huius vsus vulgo. Testis etiam instar omnium mihi Busbequius Epistola 4. Legationis sue Turcica. Nec mirandum, cum Mela Germaniam per Sarmatiam Europæam extendat, & Plutarchus in Mario ad Maotidem vsque Paludem. Et quamvis Illyrica lingua has postea partes passim occupauerit, non tamen penitus veterem & auitam linguam extinxisse, ipsa res ostendit. MÆOTIS Palus, in Grecia. MÆON *μαονς*, fluvius Achaia, sic Hesychius. Vide BOSPORVS Cimmerius, & TAURICA Chersonesus.

MÆRA *μαέρα*, Armenia Maioris vrbs. Ptolemaeus.

MÆPHA *μαφθα*, metropolis Arabia Felicis, Ptolemaeo.

MÆPHRAM Ammiani puto.

MÆPHATH *μαφάθ*, Arabia Felicis vicus: apud Ptolemaeum. Per ð. in medio, interpretibus.

MÆRAS *μαράς*, in Arcadia locus sic dictus. Pausanias.

MÆSIA Sylua, huius Liuius & Plinius meminit. hodie Bosco di Baccano dicitur, ut Annii & Leāder tradunt. Territorij Romani, in Tuscia est. Nomē habet à MÆSIO opido, si creditur Fragmento, quod pro Catonis exstat.

MÆSIVM, vide MÆSIA.

MÆSIVS Mons, Mysia in Asia Propria est. OLYMPVS propriè dicitur Plinio teste. MYSIVS habet Mela: qui dicit eum sic ab Incolis vocari. MYSIVM OLYMPVM appellat Ptolemaeus. ex quo Mysius quoque malim legere quam Mæsius, apud Plinium. Prius SATVRNI Collens appellatum, scribit Isacius; in Lycophronem. In Pandectis Leunclauij lego eum à Turcis Gelchisdage vocari: & à Grecis Calogeron oros.

MÆSOCA, vide MAVSOCA.

MÆSOLIA *μαεσολία*, India intra Gangem regio: apud Ptolemaeum. MÆSOLOS populos habet Arrbianus.

ΕΙΜΕΣΟΛΙΥΜ fluvium, ibidem Ptolemæus. Sine diphthongo scribunt perperam interpretes.
ΜΑΤΟΝΑ ματίνα, Persidis vrbs: Ptolemæo. **METHONE** Stephano.
ΜΑΤΟΝΙΥΜ ματόνιον, Sarmatia Europæ opidum. Ptolemæus.
ΜΑΕΥΙΥΣ, & **ΜΑΕΥΛΥΣ**, vide **VESEVVS**.
MAGÆ, Britannia insula vrbs. lib. Notit. Vide **MAGNIS**.
MAGABIA, Galatia mons, videtur, apud Sex. Rufum, quem **MODIACYM** appellari scribit.
MAGÆA, agri Syracusani fons: Plinio.
MAGALA locus, 1. Samuel. 17.
MAGALÆ ciuitatis, in Hispania: meminit vetusta marmoris inscriptio, apud Amb. Moralem. **MAGALA**, loci nomen est, lib. 12. Epistol. Ciceronis, in ea quæ incipit, *Puzaram te aliquid novi*, &c. **GAMALA** erat in margine.
MAGALONENSIVM Ciuitatem, in provincia Narbonensi 1. habet Liber Notitiar. Montuissulani episcopalis olim sedes, nunc domus tantum cum templo. In mediis stagnis.
MAGARIASSVS, quidam vicus Cappadociae, est in vita S. Theodosij, auctore Simeone Metaphraste.
MAGARIS μαγῆρις, Ptolemæo India intra Gangem vrbs.
MAGARMELITENSIS Plebis Africa, meminit Coll. Carthage. & ibidem **MAGARMELENSIS**.
MAGARSVS μαγῆρος, vrbs Cilicia: apud Plinium, & Arrianum. Magnum collem μαγῆρος ὄρεος, vocat Stephanus, iuxta Mallum. Vide **MEGARSVS**.
MAGASES, Aethiopia sub Aegypto opidum. Plinius.
MAGAVA, Asia Minoris mons: apud Lium 38. Circa Ancyram.
MAGDALA μαγδαλα, Matthæo 15. vbi D. Hieron. **MAGEDAN** legit. Apud Marcum verò 8. **DALMANVTHA** habetur pro eadem regione. Vide **MAGEDDO**, quæ fortè eadem.
MAGDALGAD, Palaestina locus. Iosue 15.
MAGDALVS, vide **MAGDOLVS**.
MAGDIHEL, D. Hieronymo: μαγδαλὴ 70. interpret. **MIGDAHEL** Pagnino. Palaestina locus, Iosue 19.
MAGDOLVS μαγδολός, Aegypti vrbs: Hierem. 46. item Herodoto & Stephano. Apud Antoninum circa Deltam videtur, versus Orientem. XII. M. P. à Pelusio. Forè **MAGDALVM** Exodi 14. vbi **MIGDOL** legit Pagninus. μαγδολίτων meminit Antonini Pij Imp. nummus, in Goltzj Thesauris.
MAGDVNM, Gallie Aquitanica vrbs, circa Aureliam, ad Ligerim fluvium: in vita S. Liphardi. Meun interpretatur à Cenali, Mauge autem à Cognato.
MAGEDAN, vide **MAGDALA**.
MAGEDDO, locus, Iosue 17. ad Cison torrentem. **MIGDO** legit Chaldeus. Aqua sic vocata sunt, Iudic. 5. A Burchardo Subimbre appellatur. Breytembachio Suberbe est. 4. Regum 23. **MAGEDDO** quoque mentio est. Vide **MAGDALA**, **DALMANVTHA**, **MAXIMIANOPOLIS**, **CÆSARÆA**, **MAGROM**, & **PHIALA**.
MAGELLA, Sicilia vrbs: Lium 26. **MAGELLINI** sunt apud Plinium. **MACELLA** Polybio, circa Segetam. **MACELA** vno L. legitur in Columna rostrata C. Duillij. Mungelino Fazellus vocat. vide **MACALLA**, & **MACELLA**.
MAGELLI, Liguria populi: apud Plinium.
MAGEMPURI, Libya gens. Vibius.
MAGETÆ, Papinius 2. Achilleid. Quo Mageta sua gasa citent, quo turbine castrum Sauromata. Africa populos puto. Gasam enim Afris tribuit Iul. Pollux. Iidem fortè cum Macis sue Macibus. Vide **MACÆ**.
MAGETH μαγῆθ, Hispania Batice vrbs. Ioanni Tzetze, Chil. 8. num. 217. Palaestina est opidum; 1. Machab. 5.
MAGETIANA, vide **MOGETIANA**.
MAGETROBIA, Cæsari locus in Celtis, quem Toaut Marlianus vocat. Vigenereus mallet Montbelliard (hæc Mimpelgard Germanis) vertere, ut scribit in Annotationibus, quas Cæsaris Commentariis à se Gallica lingua

factu adiecit. Sed in castigationibus exemplaribus. **AMAGETROBIA** habetur. Apud Car. Bouillum **AD MAGETROBIA** legitur, vitio fortè Typographorum. Hic Ariuistius Germanorum rex, Galloru copias prælio fudit, vocaturque hodie Mafieres, ut idem Bouillus, in suo de linguarum vulgariū differentia, libello tradit. Hoc Mafieres scribis Meierus ab Antonino **MADERIACYM** vocari. fides sit penes illum.
MAGGARITANVS Episcopatus, in Africa Proconsulari. Victor Uticensis
MAGGEDAN, vide **MAGDOLVS**, & **CÆSARÆA** Panias.
MAGGIANOS, & alia scriptura **MAIANOS**, habet Trogus 41. sed **MARGIANOS** legendum cum Bon-gartio contenderim.
MAGI μαγῆ, Media gens: auctoribus Stephano, & Herodoto in Cho. Magorum regio in Persia, & triū in ea admirandorum monium, meminit Clemens Alexand. 6. Stromatum. Passagardas castellum eos obtinere, scribit Plinius, & Solinus. **OSTANÆ** olim dicebantur, teste Suida, eorum, nisi fallor memoria quocq; apud D. Mattheum euangelistam, quos scribit venisse ex Oriente, & Christum infantem adorasse. Vulgus Reges vocat. & ex Arabia venisse credit: quod fieri quoque possit. Arabes enim longè lateq; per Orientem habitare, ex Plinio discimus. Ipsa numina à Persis magos appellari, scribit Apollonius in Epistolis. Vide **MAGOG**.
MAGIA μαγία, Illyria vrbs: Stephano. Vide **MOGETIANA**.
MAGIDA μαγίδα, Ptolemæo, **MASIN** interpretibus. Carmania vrbs.
MAGIDVS, vide **MATYLVVS**.
MAGINA, Pannonia vel Norici opidum. Lib. notit. An eadem cum **MAGIA**?
MAGINDANA μαγινδᾶνα, Arabia Felicia opidum, apud Ptolemæum.
MAGINI, vide **MAGYNI**.
MAGIOVINTVM, & alia lectione **MAGIVM VINIVM**, Anglia vrbs: Antonino. Simlerus scribit quoq; **MAGINTVM**. In Antonino Parisiensis editionis **ALAGIOVINIVM** est. Michewel Camdenus recentiore nomine appellat.
MAGISTRICA, Stephano: Madran in Carinthia, Lazio. Vide **TAVRICI**.
MAGISTVS μαγιστος, Elidis vrbs videtur in Peloponneso: apud Herodotum. **MACISTVS** Strabonis est.
MAGITÆ μαγῆται, Arabia Felicia populi: apud Ptolemæum. **MALICHÆ** sunt apud interpretes. Vide **MALICHA**.
MAGIVM VINIVM, vide **MAGIOVINTVM**.
MAGLOVA, Britannia insula opidum. Lib. Notitiarum. **Maclenith** apud Camdenum nominatur.
MAGMAS, vide **MAGHMAS**.
MAGNA μαγνα, Libya insula est Stephano; quam ait à Libyis **SAMATHO** σαμαθὸν, dici. Alexandrum quendam testem adducit. Vide **GERMANIA**, & **CARTHAGO**.
MAGNAM GRÆCIAM Ptolemæi, Calabriam appellat Leander. Quæ & quota pars Italia ita appellabatur, lege quæ diximus ad Tabulam Magnæ Græciæ in nostro Theatri Pavergo. sed vide **GRÆCIA**, **IAPYGiA**, & **ITALIA**.
MAGNA VRBS, vide **NINOE**.
MAGNATA, vide **NAGNATA**.
MAGNES, vide **MAGNESIA**.
MAGNESIA μαγνησία, Asia Propria vrbs, ad oram Meandri fluminis sita, quæ antea **THESSALOE**, & **ANDROLITIA** nominata fuit: ut Plinius refert. Hanc Lium 37. & Diodorus 11. Magnesium ad Meandrum vocat. Ad Thoracem montem, Diodoro 14. Hæc Themistochi, teste Thucydide 1. in panes data fuit à rege Persarum. Est enim alia hoc tractu, quam idem Lium ad Sipyllum cognominat. vtraq; Ptolemæo nota. Manissa nouo nomine vocat Leunclavius. **MAGNESIA**, Macedonia promontorium, ad Sinum Thermaicum, Ptolemæo. Cabo

M A

Cabo Verlichi, Sophiano & Zardo dicitur. S. Georgio autem, Bordonio. **MAGNESIA** Plinio Macedonia regio est Thessalia annexa. ea apud Ptolemaum **PIERIAM** & **PELASGIAM** comprehendit. **MAGNES** Campus est apud Flaccum. **MAGNETES** incolas vocant Thucydides, Eustathius, & Hesychius. Didymos montes inhabitare, tradit Strabo. Hic tractus ab Ouidio semper **HÆMONIA** appellatur. Sed & **MAGNESIA** urbis nomen videtur, sub Pelio monte, Pausania in Achaia. **MAGNI** μᾶγροι, Persica gens apud Strabonem lib. 15. Nisi μᾶγοι, legendum sit. **MAGNI** Campi, (ita vocati) sunt in Africa, circa Vticam. Lituus 30. **MAGNILOCENSE** Cenobium, in Gallia, describitur in vita S. Boniti episcopi. **MAGNIANA** μαγνιάνα, Pannonia Superioris opidum. Ptolemaeus. Vide **MOGETIANA**, & **MENEIANÆ**. **MAGNIS**, Anglia opidum: Antonino. In lib. Notitiar. **MAGÆ**, & **MAGNÆ**, Old Hadnoꝝ Camdeno. Huius tractus incolae aliquando Malegeſetas vocatos addit. **MAGNOPOLIS**, vide **EVPA TORIA**. **MAGNOS** castrum, habet Diaconus, in Territorio Tridenſino. In finibus Italiae. **ANAGNIS** legebat codex M. S. Vide **ANAGNIA**. **MAGNUM** Promontorium, Ptolemao Mauritania Caſarienſis est. La Guardia Caſtaldus nominat. ſed Cabo de One, Marmolio, ab One ciuitate proxima, quam & Deyrat vneyñ ab Africanis vocari ait. **MAGNUM** Promontorium, vltius Sacro, in Luſitania, Pomponio. item Plinio, cui & **VLYSIPPONENSE** nominatur. **MAGNUM** Promontorium, etiam Sicilia, apud Ptolemaum. ſed μαγεορ, i. longum, eſt in Graeco codice. **MAGNUM** Offium, vnum ex Gangi fluminis. Ptolemaeus. **MAGNUM** litus, μᾶγας αἰγιατός, Arabia Feliciſ. & aliud Aethiopia, ad finem Barbaricum, Ptolemao. Vide **ARTABRVM**, & **LONGVM**. **MAGNVS** Campus, μαγνα πεδον, Paleſtina ſic diſtus locus Samaritana ditioris, inter Aſphaltiten lacum & Ginnabrin vicum: Iosepho 20. Antiquit. cap. 5. item 5. belli Iud. cap. 4. vbi eius accurata deſcriptio. eiusdem non ſemel meminit in vita ſua. De eodem apud Hegeſippum 4. cap. 16. **MAGNVS** Portus μᾶγας λιμὴν, Ptolemao Libya Interioris vrbs. Serem porto à Caſtaldo vocari video. **MAGNVS** Portus, Albionis inſula, contra Vectin inſulam, Ptolemao. Boudthamthor mihi eſt. Boudthamouth Camdeno autem. Vide **PETRÆ** magne portus. **MAGNVS** Portus etiam Ptolemao in Hiſpania Tarraconenſi, inter Nerium & Lapatia promontoria. **MAGNVS** Sinus, eſt Ptolemao idem cum **BOO** Oceano. vide **CHRYſÆ**. **MAGNVS** PADVS, vide **SPINETICVM**. **MAGO** μαγός, Ptolemao, Plinio, & Pomponio, Balearidis Minoris inſula opidum. Hodie adhuc Mahon appellari, ſcribit Florianus. **MAGONA** vocatur in Epistoſa D. Seueri, quam publicam fecit in V. Annal. tomo Baronij. **MAGOA**, Perſidu opidum, circa Suſianam. Plinius. **MAGODIA**, Arabica regio: Epiphania, vnde Magos deſcendiſſe ait. Conſule *Annales* Baronij. **MAGOEDENSIVM** Ciuitatis Pamphilia, meminit Sinodus V. Conſtantinopolitana. **MAGOG**, in Sacriſ litteris gens. quæ in profanis, vti exiſtimo, **MAGI** in Perſia. **MAGOG** enim, i. Perſæ: teſte Suida. vide **BAMBICA**, **GETÆ**, **SCYTHÆ**, & **PERSIA**. **MAGOMAZIENSIS** Eccleſie episcopum Aurelium, in Africa: habet Collatio Carthag. **MAGON** μαγον, India fluius, in Gangem effluens. Arrianus in Indico. **MAGONTIACVM** Tacito, & Ammiano, **MOCONTIACVM** μακοντιακον, Ptolemao. **MAGONCIA** apud Eutropium legitur: **MOGUNTIA** movent Rhegino & eius ſæculi ſcriptores. Exteri adhuc Moguntia vocant, Hiſpani nempe & Itali; Galli Maience appellat.

M A

Incolis verò identit eſt. Germania vrbs Archiepiſcopaliſ, ad Rhenum; vbi offia Mœni fluminis è conſpectu habet. vide **MAGOTIENSE**. **MAGORA**, Ethiopia ſub Aegypto opidum. Plinius. **MAGORESEA** legit M. S. codex. **MAGORAS**, vide **TAMYRAS**. **MAGORES**, vide **VNNI**. **MAGORVM** μαγών, Sinus Arabia Feliciſ, apud Ptol. **MAGOSA**, vide **MASOGA**. **MAGOTIENSIS** concilij, ſæpius meminit Gratianus, in Decretis. pro **MAGONTINENSE**, haud dubie. Sic enim parte 2. Cauſa 30. Item ex concil. Magotiienſi cap. x. in claſtro S. Albini habito. Hoc claſtrum enim in huius ciuitatis ſuburbio etiamnum eſt. **MAGRADA**, vide **MENLASCVS**. **MAGRI** locus, μαγρε τόπος, in Marmarica. Ptolemaeus. **MAGROM**, locus, apud Hieremiam. μαγρόν legunt 70. interp. Eſaia 10. **MAGVDA** μαγδα, Meſopotamia vrbs, apud Ptolemaum. **MAGVLABA** μαγυλαβὰ, Arabia Feliciſ opidum. Ptolemaeus. **MAGVR**, vide **NARGVR**. **MAGVRA** μαγυρα, Ptolemao Libya Interioris opidum. **MAGVSA** Ethiopia ſub Aegypto vrbs, Plinio. **MAGVSAEI**, (à Magog, & Magi: vti exiſtimo) Perſica gens, quæ filias, ſorores, & matres in matrimonium ducit, vti habet Euseb. 6. Prep. & D. Clem. 6. Recognitionum. vide **PERSIA**. **MAGVSANI** Herculis Fanum circa Scaldis offia olim fuiſſe, Verus inſcriptio indicat, quæ ſuper eſt in Zelandia inſula, pago dicto Weſtappel. Ineptiant qui Marcuſanum legunt: cum nec canina littera, neque eius veſtigium vllum in lapide (quem diligenter inſpexi) cernitur. Atque hanc veram eſſe ſcripturam, teſtimonio eſt Poſtumi nummi areus, qui Hercules Maguſani quoque effigiem & nomen liquido oſtendat. Poſtumum Imp. hic, Tranſſhenand huius limitis ducem, & Gallia præſidem factum à Valeriano, Trebellius Pollio memoria tradidit. Inſcriptionis formula hac eſt:
HERCVLI
MAGVSANO
M. PRIMIVS
TERTIVS
V. S. L. M.
MAGVSTANA μαγεσάνα, Maioris Armenia vrbs, Ptolemao. **MATVSTANA** interpretibus. **MAGVSVM**, opidum Arabia Feliciſ, à Romanis deletum. Plinius. **MAGVZA** μαγυζα, Ptolemao Arabia Petrea vrbs. **MAGYDIS**, vide **MATYLVVS**. **MAGYNI**, ſive **MAGINI** populi, Tibullus 4. ad Meſſablam. Scytharum gens videtur circa Tanaim aut Hebrum. **MAHERON**, Episcopaliſ locus, ſub ſede Becerra Arabiae. Gul. Tyrinus. **MAIA** μαία, Helleſpontia vrbs. Stephanus. **MAIANDARA**, vide **MALANDARA**. **MAIANI**, vide **MAGGIANI**. **MAINE**, vide **LEVCTRVM**. **MAIOCARIVM**, Meſopotamia vrbs. lib. Notitiar. **MAIOMA**, vel **MAIVMA**, vide **GAZEORVM** Nauale. **MAIORES** Populi, numerantur in antiqua inſcriptione, cum Piſidi & Termenſibus. Aldi Ortographia, fol. 409. Vide **COELALÆTÆ**, & **MIZI**. **MAIOZAMALCHA**, vide **BITHRA**. **MAIS** μαίς, nomen fluminis in India. intra Gangem & Indum. Arriani Periplus. **MAITAS** Campus, circa Conſtantinopolim eſt, Ludis deſinitus, Cedreno & Curopalati. **MAITTAVONIVM**, Gallia vrbs, inter Forum Iulium & Aquas Sextias, Antonino. **MAIVCENSIS** Episcopuſ, in Mauritania Caſarienſi, eſt apud Viſt. Oricenſ. **MAIVMA**, vide **GAZEORVM** Nauale. **MALACA** μάλακα, Hiſpania Betica vrbs, ad Mare Mediterraneum,

diterraneum, Ptolemaeo, & lapide antiquo. MALACHA Plinio & Auieno. Malaga, Clusio. Sunt qui hanc eandem putant cum MÆNACA *μαίνακα*, inquit Strabo, sed eos errare addit. Hanc Malacam puto in Decretis Grariani MALECHA vocari. Sed & MALACHA fluij quoque nomen est, Auieno, iuxta Malacham urbem Hispanie, dua sunt autem apud hunc Malaca & Manaca. *μαλάκα* vrbs Italiae est, in Phanorini Lexico. Vide MACE.

MALACATH *μαλάκαθ*, Libya Interioris opidum. Ptolem.

MALACHA, vide MALACA.

MALACHV, vide MALCHV.

MALACITANORVM meminit vetus lapis inscriptus. Roma. In Smetij volumine legenda. A Malaca Hispanie gentile puto.

MALACOPA, In Asia Minori vrbs. Historia Miscella 24.

MALACVM, regionis nomē videtur, ex hoc Quintilian 8. Oratoriar. In Malaca fanum, &c.

³⁰ MALÆA *μαλαία*, Arcadia vrbs, apud Pausaniam.

MALÆI COLON, *μαλαίη πόλις*, Ptolemaeo Aurea Cherfonefi Promontorium. Gaspar Varrerus Malaca emporium ex eo facit.

MALÆTA, vide MALLÆTA.

MALÆVM, vide BALÆVM.

MALAGINA, Armeniæ locus videtur, apud Cedrenum.

MALALITANÆ ciuitatis, Episcopus Ianuarius, habet Vita S. Gregorij Pontificis Romani, lib. 2. cap. 11. MALACITANÆ per C. legendum crediderim. à Malaca.

MALAMANTVS *μαλαμάντ*, India fluius, in Copthenen se exonerans. Arrian. in Indici.

MALANA *μαλάνα*, Oritarum regionis locus vltimus, ad mare, Arriano de Indici.

MALANDARA, Cappadocia vrbs, Antonino. MARANDARA, eadem: eidem.

MALANGITÆ, vide MELANGITÆ.

MALANGO regia Basaronagis, *μαλαγγος βασιλείου βασιλείου*, Ptolemaeo. In India intra Gangem.

MALANIVS *μαλάνι*, Stephano ex Hecateo. Oenotriorum vrbs mediterranea. Maida hodie est, Gab. Barrio.

MALAO, vide MALEOS.

MALATIS, opidum in Palaestina. D. Hieronymus in locis Hebraicis.

MALBODIVM, vocatur in vita S. Aldegundis, scripta anno 930. ea Hannonie ciuitas, quam incolae Mabeuge appellant. Huius quoque memoria est in vita S. Macarij.

MALCECA, Hispania opidum, Antonino. inter Cordubam & Emeritam.

MALCHV, in insula Indici maris, videtur apud Plinium, & Solinum. sed hic MALACHV legit. Vide MALIACHI.

MALCHVBII, vide MARCHVBII.

MALCOÆ *μαλκόα*, Libya Interioris populi. Ptolemaeus.

MALDVNENSE Monasterium, in Anglia. Malmesbery hodie vocatur. In vita S. Ambelmi.

MALEA *μαλέα*, Ptolemaeo Peloponnefi Promontorium, ad Sinum Laconicum. MALEVVM Plinio. PROMALEVVM *προμαλέων*, Hefychio. Cabo Malio vocat Sophianus. A nautis Christianis vocari D. Michaelis alas, scribit Bresdebachius. (Hinc MALEVVS Sinus, qui & AVREVS à latronibus vocabatur, inquit Florus lib. 3. cap. 6.) Malea promontorium, vocatur à forma, ASINI MAXILLA *μαμφολας*, ut scribit Isacius in Lycophronem. Ptolemaeo tamen & Straboni duo diuersa loca sunt, in quorum medio, Boæ ab eis describuntur. MALEA quoque Lesbii promontorium: è regione Mytilenes, Thucydidi 3. & Xenophonti 1. Historia Græcor. MALEAM locum alicubi circa Hellepontum, habet Plinius, ubi spongiæ nasci tradit. Idem puto. Mons Taprobana sic etiam dicitur, apud Ptolemaum.

MALECENA, Armenia Minoris vrbs, Antonino. Simlerus legit MACELENA. MASSELENA in alio codice reperio. Codex M. S. Reuerendiss. Lauini Torrentij hoc loco MELITENA legit.

MALECHA, vide MALACA.

MALEDIS, & PERGAMIS, saltuum loca in quibus

pecus pascere soliti sunt. in Epiro, ut putat Pet. Victorius, ex Varroni de Rustica 2. cap. 9. Pro Maledo, ALEDO legebat vetustior codex. MALEDVM retinet Turnebus. & idem hinc Maledentia vina, legit apud Lucretium 4.

MALEDOMIN, vide ADDOMIN.

MALENA *μαλών*, Atarnitidis regionis in Asia locus. Herodotus in Egeo.

MALEOS *μαλέος*, ex Ebudibus insulis vna, Ptolemaeo, quam ego cum Mercatore Mula voco. Nobis subscribit quog. G. Camdenus, qui putat eandem à Plinio 4. cap. 16. MELLA vocari. In Veneto enim codice Veneris excuso 1513. hoc modo legitur. Reliquarum Mella CXXV. circuitu amplior. Pro Mella alij codices nulla legunt. Emporium etiam Æthiopia, in Aualite sinu, eidem Ptolemaeo. MALAO *μαλάω*, in Periplo Arriani est.

MALES, opidum ad montium quorundam radices, in Byzacio. Procop. 2. Wandalicorum.

MALETHVBALVS *μαλεθέβαλ*, Mauritania Casariensis mons. Ptolemaeus.

MALEVVM, Diacono Huius nominis vestigia in Malzacastro exstare, putat Lazzus. circa Tridentum. Vide FAGITANA.

MALEVENTVM, vide BENEVENTVM.

MALEVVS, India mons, in quo quindecim tantum diebus Helice conficitur, ut testis est Martianus. Idem & Solinus. qui hunc iuxta Palibothram statuit: in quo bieme in Septentriones umbra, in Austrum ætate cadunt. In Oretum gente eum describit Plinius. alio loco eundem apud Sauros esse, dicit. Vide MALEOS, & MALEA.

MALI, vide MALLI.

MALIA *μαλία*, sine *μαλίας*, Hispania ciuitas: Numantinorum praefidio firmata, sed Pompeio, occiso à militibus praefidio, tradita. Appiani Iberica. Vide MANIA.

MALIACA *μαλιακα*, Asturia in Hispania opidum. Ptolem.

MALIACHI *μαλιαχι*, Ptolemaeo sunt insulae dua, in Sinu Arabico per e. in prima interpretibus. MALCHV insula Plinij est.

MALIACVS Sinus, Plinio maris Ægei est pars, Macedoniam alluens. LAMIACVS *λαμιακός*, apud Pausaniam vocatur. à Lamia vrbe forte Linij. MELIEVS *μελίων*, à Thucydide dicitur lib. 8. Herodotus vocat MELIDEM *μελίδα*, à Melide nempe regione adiacente.

MALIEVM *μαλίων*, Polybius. Golfo del Zitop hodie dicitur, Sophiano. Volo, Theuto tamen; cui cum aliis sentire ferè religio est. MALIACVM Sinum video quoque vocari, in quo Achelous se effundit. MALIACAS Aquas, nominat Lucanus 6. Vide MALIEVS.

MALIANDE, vide BITHYNIA.

MALIANE *μαλιάν*, apud Ptolemaum, Arachosia opidum.

MALIANENSIS Plebis Africana memoria exstat in Coll. Carthag.

MALIARPHA, vide MANARPHA.

MALIAS, vide MALIA.

MALIATTHA *μαλιατθα*, Arabia Petrae vrbs. Ptolem.

MALIBA *μαλίβα*, India extra Gangem vrbs. Ptolemaeo.

MALICHA *μαλίχα*, Nabathæorum regia, in Felici Arabia: Periplo Arriani. MALICHAS populos agnoscit Ptolem.

MALICHÆ, vide MAGITÆ.

MALIENSES, vide HIRA.

MALIEVS *μαλιεύς*, vrbs sic dicta. hinc Maliacus sinus, ex Androione, Stephanus. Vide MALIACVS, & HIRA.

MALII *μαλίοι*, populi circa Mesopotamiam. Strabo 16.

MALIMNVS *μαλινός*, Theocrito est nomen loci palustris: non procul à Crotone. ut habet eius Scholiastes.

MALINOPOLIS vrbs, circa Bithyniam aut Phrygiam videtur. in epistola Episcoporum huius tractus, ad Leonem Aug. quæ exstat in Conciliorum opere.

MALIoTÆ *μαλιώται*, Scythæ circa Bosporum. Apollonij Scholiastes 3.

MALIPPALA *μαλίππала*, India intra Gangem vrbs, Ptolemaeo. MANIPPALA interpretibus.

MALLA, vide MASPHA.

MALLABA *μαλλάβα*, Arabia Felici vrbs, apud Ptolemaum.

M A

lemaum. MALLADA legunt eius interpretes.
MALLADA *μαλλάδα*, Persica vrbs, Stephanus ex Martiano. Vide MALLABA.
MALLÆTA *μαλλέτα*, Indie intra Gangem vrbs, Ptolemaeo. Interpretes eius singulari L. scribunt.
MALLE, vide MASPHA.
MALLI *μαλλοί*, Indica gens, Oxydracis vicini, circa Indi fluminis originem. Huius meminit Strabo, Diodorus, Curtius, Arrianus libro 5. Alexand. & in Indicis. item Plutarchus in Alexand. quos idem in libro de eius Fortuna MALLOTAS vocat. MALI *μαλι*, vnico L. scribit Stephanus. Vide AMBRI.
MALLIA Aqua. Catullus de ea, hoc versu, Lymphæ in Oetais Mallia Thermopyla. A Maliaco sinu sic dictum puto: cui Oetaus saltus, & Thermopylae imminuebant. Scio Turnebum à Manlio deducere iudicet æquus lector.
MALLIÆ, Italia locus, apud Antoninum. In Brutiis.
MALLOEA Perrhebia vrbs. Linius 36. & 42.
MALLOS, Plinio ciuitas Æthiopia sub Aegypto. Vide MALLVS.
MALLVS *μαλλός*, Mallorum mons, circa Indiam; Plinio. Cilicia vrbs, Straboni, Ptolemaeo, Arriano, Pamponio, & Dionysio. MALLOTES gentile. Singulari L. etiam scriptum reperio apud Dionem Præseum. Arcadia flauus, in Alpheum se committens, Pausania. Vide LYRNESSVS.
MALMVDARI Monasterij, sæpius fit mentio in Sanctorum vitis, & media atatis scriptoribus. Est in regione Lutzeburgensi. hodieq; Malmædi dicitur, S. Modoardi opus est.
MALODES, mons inter yndas: in Hispania Tarraconensi. Sex. Auienus.
MALOETAM *μαλοῦστα*, Arcadia fluius, habet Pausania, MALOIS *μαλοῖς*, locus sic dictus, in quo Apollinis templum. Stephanus. & Thucydides 3. MALVNTEM vocat Strabo. Tenedo oppositum, inter Palascepsin & Acheium. Vide MALVNTEM.
MALOS, vide MALLVS.
MALOTHA, Arabia Felicis pagus videtur apud Strabonem 16.
MALPHITANYM, vide AMALFITANÆ.
MALSANE *μαλσάνη*, Arabia Felicis vrbs. Stephanus.
MALTACIA, vide MELITE.
MALTANVS, Tuscia portus: Antonino. Circa Graniscas videtur. Sed MARTHA fluium putat Ciceronius.
MALTECORÆ, Indie gens. Plinius.
MALTHACE, insula haud procul à Corcyra, apud Plinium.
MALTHVRA, vide MAREVRA.
MALVA *μαλῶνα*, fluius Mauritania Tingitane, apud Ptolemaum. Melua à Teisero, Muluya à Marmolio. Mululo à Castaldo nominatur. MALVANA Plinio est. MALVA, fluius Gallie, circa Aurelian vrbs, Vita S. Liphardi.
MALVERNÆ Saltus, in Anglia. Suius in S. Wolfstano.
MALVGINENSIS Familia, Cornelia gentis, nomen à loco siue patria obtinuisse, verisimile est. Meminere huius Linius, Halicarnassus, Cicero, & Tacitus. Locus autem ignoratur.
MALVM *μαλόν*, Cypri insula opidum: Diodoro, circa principium lib. 12. Vide AD MALVM.
MALVNTEM *μαλύντην*, locum habet Strabo, Tenedo oppositum, in Asia. MALOIS fortè eidem.
MALVS, vide MALLVS.
MAMA, Æthiopia sub Aegypto vrbs. Plinius.
MAMALA, vide MAMALIS.
MAMALIS, Arabia Felicis locus, vbi thub, cinamomum, myrrha, & casta prouenit, Theophrasto teste. *μάμαλας*, vicus Ptolemaeo est, in Arabia Felici.
MAMANTIS, aut potius D. Mamantis angustie, sunt apud Zonaram. Mamantis loci meminit etiam Suidas. monasterium est, circa Byzantium. Mamantis Xerocerci mentionem video fieri alicubi, sed consule Onomastichon Musulmannicum Leunclauj.

M A

MAMAPSON, Episcopalis locus, sub sede Rubba Moabitum. G. Tyrius.
MAMARCINA *μαμαρτίνα*, Ausonica vrbs, Stephano.
MAMAS, collis Asia Minoris, circa Galatiam fortè. Cedrenus. vide MAMANTIS.
MAMAVS, vide PAMISSVS.
MAMBARI *μαμβάρου*, regnum India, habet Arrianus in Periplo. Iuxta Arabicam regionem, Barygænum sinum, & Iberiam Scythia.
MAMBLIA, Æthiopia sub Aegypto opidum. Plinius.
MAMBOLEIVM, vide ACROVENTVM.
MAMBRE Quercus, *μαμβρή σπύς*, locus Palaestina, in Hebron. CONVALLIS MAMBRE vertit D. Hieronymus. PLANITIES MAMBRE Chaldeus Paraphrastes. QVERCVS OGYS, est apud Iosephum.
TEREBINTHYM suo tempore appellatum locum, scribit Sozomenus lib. 2. cap. 3. Historia Ecclesiastica. vbi huius sepulcri descriptio. Terebinthum arborem ab opido Chebron distare sexto stadio, scribit Iosephus 5. belli Iud. cap. 7. Hanc eandem arborem ibidè permanere ad suam vsque atatem, scribit Euseb. 5. Demonstr. cap. 9. MAMBRE Torrens, D. Hieronymo, Iudith 2. vbi 70. interpretes ARBON *αρχον*, legunt. In Mesopotamia videtur. vide HEBRON.
MAMBRI *μαμβρή*, Romanorum praesidium, contra Persas, à Diocletiano collocatum; & à Iustiniano renouatum: habet Procop. 2. eius edificiorum.
MAMBYTA *μαμβύτα*, Mesopotamia opidum. Ptolemaeus.
MAMÆE Aquæ meminit Ammianus 28. circa Puteolos aut Caietam.
MAMECHIA, vide CAMECHIA.
MAMBRE, vide HEBRON.
MAMERTINI, sic se vocant Campani, capta Messana, teste Polybio 1. vide MESSANA.
MAMERTINVM Fretum, inter Italiam & Siciliam. FRETVM HADRIATICVM Orofio est: SICILIAE FRETVM appellat Cicero 3. Deorum, Tacitus Annal. 6. & Plinius lib. 19. cap. 1. & RHÆGIVM Fretum Strabo. SCYLLÆVM, Athenæo 7. Nauisfragum cognominat Ouidius 13. Metamorph. In Antonini Itinerario TRAIECTVS dicitur. hoc Fretum Thucydides lib. 4. CHARYBDIN nominat, partem pro toto accipiens. A Pausania describitur, in Eliacis, & Aristotele in Admirandis. vocatur hodie Faro de Messina. Benjamin Lonid vocat. SICILIAE siue SICVLVM fretum alterum, versus Meridiem, vocant Mariannus, & Eustathius in Dionysium: illud nempe, quod est inter Carthaginem & Lilybæum prom. Ipse Dionysius nominat hoc quoque LIBYCAM Viam, *λεβυκος ποταμός*. LIBYCVM Fretum, est Ouidio 3. Fastor. Vide MIXODIA.
MAMERTIVM, vide MYRGANTIA.
MAMIA, vide FLAMIAS.
MAMIANVS, vide FVNDVS.
MAMILIARIA, vide ARELATVM.
MAMILLAM in chronicis appellari eam Misnie vrbs, quæ vulgò Ceitz vocat, scribit Fabricius in suis Itinerarijs.
MAMILLENSIS Plebis Africana, meminit Coll. Carthag. Geminato MM. est apud Vist. Vicens. In Mauritania Casariensi.
MAMISTA, Glyca teste, Cilicia vrbs est, à Phoca Imp. occupata. MAMISTRA non semel apud G. Tyrium. Malmistra fortè.
MAMMÆ opidum, in Byzacena regione Africa. Procop. 2. Wandalic.
MAMMÆVS Pons, à Mammae matre Seueri Imp. sic dictus. super Anienem fluium. Platina in Paschali 11. Ponte Mammolonunc. MAMMÆ Palatium in sinu Baiano, exstructum ab Alexandro Seueri Imp. in matris honorem. Lampridius.
MAMMIDA *μαμίδα*, Persia vrbs, apud Ptolemaum.
MAMILLENSIS, vide MAMILLENSIS.
MAMMISEA, Syria quedam Tetrarchia. Plinius.
MAMMVCIVM, vide MANCVNIVM.
MAMOR-

MAMORTHA, vide NEAPOLIS.

MAMP SARVS $\mu\alpha\mu\sigma\alpha\rho\varsigma$, Africa Propria mons, Ptolemaeo. qui eundem MOTVTVRIVM appellare videtur. inter populos enim huic vicinos habet Motuturios, monti cognomines, ut inquit. Vide CAMP SAR I.

MAMP SYSTA, locus in Codice Theodosiano 1. titulo de conlatione donatarum.

MAMVCENSIS Limitis, in Africa, meminit lib. Notit. A Mamma fortasse.

MAMVDA, Aethiopia sub Aegypto vrbs, Plinius.

MAMVGA $\mu\alpha\mu\gamma\alpha$, Syria vrbs, Ptolemaeo. qua hodie Mabuga dicitur, ut scribit A Masius.

MAMVRRARVM vrbs, in Latio: Horatius Serm. 1. Satyra 5. Sunt qui Formias intelligunt.

MANAATH, locus: 1. Paralip. 8.

MANACCENS ERITANVS Episcopus, in Mauritania Caesariensi. Vici. Viicensis.

MANANAN $\mu\alpha\nu\alpha\nu\alpha\nu$, Mauritania Caesariensis opidum, Ptolemaeo. Latinus codex MANLIANA habet. Miliana nunc vocari scribit Marmolus.

MANAIM, vel ut Pagninus vertit, MACHANAIM, id est Castra Dei: Locus circa Mesopotamiam. vbi Laban habitabat. Genes. 32. Iosue 13. 21. Ite 2. Reg. 17. vbi Hieronymus CASTRA, & 70. interpretes PAREMBOLE legunt, ut quoque Iosephus, qui eum in Galaditide describit.

MANAIN, amnis circa Gedrosiam, Plinio.

MANAITA $\mu\alpha\nu\alpha\iota\tau\alpha$, Armenia regio: Deo eiusdem nominis consecrata. Dion. 36.

MANALIS $\mu\alpha\nu\alpha\lambda\iota\varsigma$, trans Iordanem regio; sic ab incolis dicta, quam Graeci PAREMBOLA $\pi\alpha\rho\mu\epsilon\beta\omicron\lambda\alpha$, vocant. ut refert Iosephus, Antiquit. 7.

MANAMBIS, vide MENAMBIS.

MANAPIA $\mu\alpha\nu\alpha\pi\iota\alpha$, Hibernia vrbs, Ptolemaeo: Waterford nunc, teste Straburthio. Ibidem MANAPII gens, eidem Ptolemaeo. Sunt qui Menapia, per secundam vocalem in prima legunt, mendose.

MANARICIUM Antonini. Manrich Simlero. Hollandia vicus est, Traiectensis diocesis.

MANARMANIS $\mu\alpha\nu\alpha\rho\mu\alpha\nu\iota\varsigma$, Ptolemaeo Portus est Germania, post Rheni ostia. Pirchaymerus credit Campan esse: Becanus mauule Harlingen, aut locum vicinum, Mercator Oldemardum ex eo facit. sed MARARMANIS per R in prima legit, ex Latinis codicibus. Adscribam hic quae de hoc loco habeo ab eruditissimo Hieronymo Verrutio Frisio, ista: Portus Manarmanis, alias Marnamans, vel Maharnanis (sunt enim varia lectiones) à Ptolemaeo celebratus, à parte Frisia Maharna olim nuncupata, quam nunc Marnam per contractionem vulgo dicimus, nomen accepit, quae pars Frisia longo tractu procurrens versus angustias Scolbalchi, efficit cum aduersa parte Frisia quam *Dungerdeel* vocant, sinum amplum, in quem effusus Oceanus vna cum fluuio Laubaco, portum olim & stationem non incommodam nauibus praeuit. De hoc Manarmani vide quoque Suffridum lib. 1. cap. 12. De Frisiorum Antiquitate.

MANATES, Italiae populi, Plinio. In prima regione.

MANATHAT, alias CATHOE, iuxta Antipatridem ad montem Saron. sic Possellus, in sua Syria. Kato est apud Brochardum.

MANAZENENSIS Regionum loci episcopalis, in Africa, meminit Coll. Carthag.

MANCHANA $\mu\alpha\nu\chi\alpha\nu\alpha$, Mesopotamia opidum. Ptolem.

MANCHARA, loci nomen videtur, in lib. Secretorum. qui Galeno adscribitur.

MANCOI, vide MACCOI.

MANCVNIUM, Antonino Brigantia vrbs est: quae à Humf. Lbrydo, & Camdeno Manchestre vocatur. In Brigantibus. MANCVNIUM, & MAMMVCIVM, idem esse, apud Antoninum, docet Talbotus.

MANDA $\mu\alpha\nu\delta\alpha$, India intra Gangem fluuius est, apud Ptolem. Menan Gerardo Mercatori est. Vide MANDRVS.

MANDAETH $\mu\alpha\nu\delta\alpha\epsilon\theta$, Aethiopia vicus: in Adulico sinu. Ptolemaeo.

MANDAGANDENI, Troadis populi, apud Plinium.

MANDAGARA $\mu\alpha\nu\delta\alpha\gamma\alpha\rho\alpha$, Ptolemaeo India intra Gangem opidum. Per o. in penultima est Arriano in Periplo, Castaldo Mongalor interpretatur. Media etiam vrbs, apud eundem Ptolemaum.

MANDAGARSIS $\mu\alpha\nu\delta\alpha\gamma\alpha\rho\alpha\varsigma$, Media vrbs, Ptolemaeo. Masandram incolis dici, scribit Niger.

MANDAGORA, vide MANDAGARA.

MANDAGRÆVM flumen, apud Scythas Asiaticos. Plinius.

MANDALVM, Aethiopia lacus, circa Azanum promontorium. Plinius.

MANDARÆ $\mu\alpha\nu\delta\alpha\rho\alpha$, pars Macedonica Cyri. Stephanus.

MANDAREI, Sarmatia Asiatica populi, sunt apud Plin.

MANDASVMATENSIS Episcopus. in Africa. Coll. Carthaginiensis.

MANDEI, India gens, ad Gangem, Plinio. Supra hos Malli populi, & Mallus mons.

MANDELA. Horatius 1. Epistoliarum, ad Lollium: Me quoties reficit gelidus Digentia riuus.

Quem Mandela bibit, rugosus frigore pagus, In Sabini vicus est, Acroni, & Porphyrio. Video à quodam Poggio Mitteto interpretari.

MANDEFA $\mu\alpha\nu\delta\epsilon\phi\alpha$, Thracia vrbs. Procop. 4. edificior.

MANDETRIVM, Dalmatia vrbs; Plinio, 3. cap. 22. Sed ANDETRIVM mauule legere Casaubonus. Sic quoque ego. neque precedentis vocis elementum finale huic attexere volo. Vide ANDECRIVM.

MANDIADINI $\mu\alpha\nu\delta\alpha\delta\iota\nu\iota$, Indica gens: Arriano in Indiciis.

MANDIANITÆ $\mu\alpha\nu\delta\alpha\iota\nu\iota\tau\alpha\iota$, Arabia populi, apud Stephanum. Vide MADIANITÆ.

MANDONIVM, vide MANDVRIA.

MANDORI $\mu\alpha\nu\delta\omicron\rho\iota$, Libya Interioris gens. Ptolemaeo.

MANDRA, id est, spelunca sine cubile, sic dictum. monastici exercitij locus, in mote: à Theopoli, (id est, Antiochia,) xxx. stadiis distans. Callistus, & Euagrius. sed stadia CCC. hic habet, & MANDRIA legit. $\mu\alpha\nu\delta\rho\alpha$ quoque locus Syria est apud Iosephum 10. Antiquit. cap. 11.

MANDRACIVS Portus, circa Carthaginem, Procopio 1. Wandalic.

MANDRÆ, vide APSASIVM.

MANDRALE $\mu\alpha\nu\delta\rho\alpha\lambda\epsilon\alpha$, Ptolemaeo: India intra Gangem populi: quorum ciuitas Palibotra. Hos populos videtur Strabo & Plinius PRASIOS vocare, $\pi\rho\alpha\varsigma\iota\omicron\iota$: horum enim scribunt Palibotram urbem esse. Indeque etiam eandem gentem PALIBOTTHROS quibusdam appellari, idem tradit Plinius.

MANDRI gens Indica; ut eam vocat Clitarchus, & Megasthenes, apud Plinium. Quadragenos non excedunt annos, Vide AMBRI.

MANDRIA $\mu\alpha\nu\delta\rho\iota\alpha$, Vide MANDRA.

MANDROPOLIS $\mu\alpha\nu\delta\rho\omicron\pi\omicron\lambda\iota\varsigma$, Phrygia vrbs, Stephano, & Tui nummo. MANDROPVS Liiuo 38.

MANDRVENI, circa Margianam, gens, Plinio. vide MARDYENI.

MANDRVS fluuius, Plinio 6. cap. 16. Circa Sogdianam forte. MANDRVS erat alia lectio. $\mu\alpha\nu\delta\rho\alpha$, mons Libye Interioris, apud Ptolemaum. Idem habet fluuium Indie intra Gangem, sic dictum, sed MANDA legunt Latini codices.

MANDVBII $\mu\alpha\nu\delta\epsilon\beta\iota\omicron\iota$, Gallia populi, apud Casarem, & Strabonem. quorum caput Alexia. Bassigny forte, inquit Gollazius.

MANDVESSEDVM, Anglia opidum, Antonino. Talbotus in eo Commentariolo quod ad huius iter Britannicum scripsit, dicit se nihil de eo diuinare posse, nisi quod Manslept ab eo non male abluat. Sed Manchestre in Cornabii facit ex eo Camdenus.

MANDVRIA, Salentinorum opidum Plinio. MANDVRIVM $\mu\alpha\nu\delta\epsilon\upsilon\rho\iota$, Liiuo & Stephano est. sed hic Iapygia vocat. Mandula Nigra, Casal nouo Leandro appellatur. sic quoque à Galatæo, & à Laurentio Ananiense. Suspicor

M A

Suspicio MANDONIVM *μανδωνιον*, Messapiorum esse Plutarchi, in *Agide*. MANDVRIVM, scribit Leander à Plinio vocari lacum in Apulia Daunia, qui hodie Andoria dicitur: Versentum autem, si Alexandro Andrea creditur. Plinius enim iuxta opidum Mandarium, lacum describit, ad marginem plenum, quem neque exhaustis aquis minui, neque infusus augeri tradit: sed eum innominatum relinquit.

MANEI, Populi Hispania iuxta Batii fluminis ostia. Auienus. *μανεοι*, sunt quoque circa Cyprum, Diodoro 19. cuius regem Stasioecem nominat.

MANES, vide BOAGRIVS.

MANESIVM *μανειον*, Phrygia opidum. Stephanus: ex Alexandro.

MANETHUSA, Creta vrbs, apud Pomponium. Vide MARATHUSA.

MANEZARDVM, Galatia opidum, Antonino.

MANGANEA *μαγγανεια* regio, apud Eusebium 8. Hist. Eccl. cap. 21. circa Palaestinam videtur.

MANGANVM, loci, & in eo monasterij nomen, apud Cedrenum & Nicetam, Thracia, circa Byzantium.

MANGANVR *μαγγανυρ*, Ptolemao, MASTANVS interpretibus. India intra Gangem vrbs.

MANGON *μαγγων*, Ptolameo insula sinus Arabici. MANGORVM legunt Latini codices.

MANIA *μανια*, promontorium Lesbii insulae est apud Ptolemaeum. MALIA *μαλια*, per L. habent Xenophon, & Strabo. MANIA, Parthia opidum, Plinio. Vide MONEDA.

MANIACAN, vide BANEIACHAN.

MANIENA *μανιανα*, apud Ptolemaeum. India extra Gangem vrbs.

MANIATHE *μανιαθη*, Palaestina vrbs, à Gedeone superata. Iosephus 5. Antig. 9.

MANICELVM, circa Genuam locus. ut fidem facit anea tabula antiqua, ibidem. IMMANICELVM legit Augustinus Iustinianus, vel INMACELVM. An foris Immaticen pagus, quem idem in Genuensi agro describit.

MANIDAE, vide AMANICAE.

MANIMI, Germania populi, Tacito. Manbarczperg hodie Lazio. Inter Hercyniam siluam, & Danubium. Sunt qui horum nomen in Mone insulae Danie superesse putant, inter quos est And. Velleius in Chronico Danie.

MANIOLA *μανιολα*, insula Eoi maris, vbi Anthropagi. Ptolemao. Illas de Pragel foris hodie sunt.

MANISARVM, vide MATVSARVM.

MANLIANA *μανλιανα*, Vettonum in Lusitania vrbs, Ptolemao. Monte maior nunc appellari puto. Mallen credi autem hodie scribit J. Mariana. MANLIANA, apud Antoninum, & eundem Ptolemaeum, est Tuscorum vrbs. Vide MANEANAN.

MANLIANVM Saltum, habet Linius 40. in Hispania. quo Fulvius Flaccus obsessum à Celtiberis scribit. Vide VITVLARIA.

MANNACARTA *μαννακαρτα*, Arabia vrbs, apud Stephanum.

MANNÆI, vide NAAMATH.

MANNATIA, Armoricana vrbs. lib. Notitiarum.

MANNEOS *μαννεος*, regio interamnia, in qua habitant Manneote Arabes. sic Stephanus, ex Vranio.

MANOBA *μανοβα*, apud Ptolemaeum est Hispanie Baticae opidum, ad Ibericum pelagum. MENOBA *μανοβα*, Straboni. at Plinio & Pomponio MENOBA est. cui fluvius ibidem quoque sic dicitur.

MANOTH, Bybliensis agri, in Iudaea, castellum. G. Tyrius.

MANRALI *μανραλοι*, Libyae Interioris gens, Ptolemao. Eidem sunt Colchidi populi, quos hodie Mengrelos vocari scribit Postellus in Historia Orientali. Vide COLCHIS.

MANSA, Galliae Narbonensis vicus. Sex Auienus.

MANSIO CAPITONIANA, PHILOSOPHIANA, CALLONIANA, & CORCONIANA. (Galloniana & Goreaniana. in alio codice.) sunt Siciliae loca,

M A

apud Antoninam. Inter Catinam & Agrigentum, Corconiana videtur Simlero Cotyrga Ptolemai. vide BONA.

MANSVETINVM, vide PONS Sociorum.

MANTALA, Galliae Narbonensis vrbs, Antonino.

MANTALVS *μανταλ*, Phrygia vrbs. Stephanus.

MANTAVONIVM, MAVTAVONIVM, & MAITAVONIVM, inconstante scriptura, opidum Galliae Narbonensis, inter Voconii Forum & Aquas Sextias. Itiner. Antonini.

MANTEBRVM, locus in codice Theodosiano 12. titulo de Susceptoribus.

MANTEIVM, opidum Asiae, in Ionia ora, Plinio. Eiusdem nominis quoque Colophoniorum cognomine. in eodem tractu. eodem auctore. Vide COMANA.

MANTHVRI CI *μανθουρικιοι*, Campi sic dicti, in Arcadia sunt; auctore Pausania, qui & Mantihurense populos ibidem habet, Tegeatarum curiam. MANTHYREA *μανθυρεα*, Stephani puto.

MANTHYREA, vide MANTHVRI CI.

MANTIANA Palus, *μαντιανη*, Straboni in Media est, Asia regione. M. P. Veneto Geluchalat vocatur. Actamar hodie vocari, scribit Thomas Minadoius. Bap. Ramusio videtur ex P. Gjylj descriptione, eam esse, quam Abylfedea in sua Geographia Argis appellat. Nonnulli hunc lacum (ut Thevetus saltem dicit) Van vocant; Iudaei Vanic; Aethiopes Abannas, MARIANE *μαριανη*, Palus, aut MARTIANA *μαρτιανη*, foris Ptolemai est. Ex epistola M. S. Petri Gjylj, quae apud me est, habeo hanc paludem octo magna flumina ingredi, nullumq. egredi, habereq. in ambitu iter octo quoque dierum. Quatuor habet M. Paul. Veneris Italici. sexcenta miliaria Latinus.

MANTIENI *μαντιωνιοι*, Asiae montes, vnde Gyndes & Araxes flumina oriuntur. Herodoti Clito.

MANTINEA Plinio locus Peloponnesi, ad Sinum Argolicum; qui Mantegna à Nigro appellatur. Aliam praeter hanc, habet Plinius Mantineam in Peloponneso. Haec quondam ANTIGONIA *αντιγονια*, dicta fuit. Plutarcho in vita Arati, Ptolemao, & Pausania testibus, Arcadiae civitas est. Niger eam Goriza, sed Zardus Mundi vocat. Leunclavius in Pandectis dicit eam quae ad Argolicum sinum est, Mandigna vocari; quae in Arcadia autem Mandi. Addam his Gemisti verba *αντιγονια η ης μαντινεια*, η ης τα λεγαντα παλαιονοις.

MANTINIVM *μαντινιον*, locus in Cappadocia. Suida, & Socrati Scholastico, vbi plurimos Nouatiana secta additos esse scribit.

MANTINOM *μαντινον*, civitas Corsicae, apud Ptolemaeum. In latere Orientali est.

MANTITIVR *μαντιτιυρ* Ptolemao India intra Gangem vrbs.

MANTOLA, vide ALISVM.

MANTVA *μαντβα*, Carpetanorum in Tarraconensi Hispania opidum, Ptolemao. Hodie Madrid, aut verius Villamanta, locus non procul hinc, ut putat Montanus; item Tarapha, qui cum Villanovano scribit quoque VRSERIAM olim dictam. sed sine auctore. VRSARIA lego in schedula M. S. D. Jacobi Delgadi. MANTVA *μαντβα*, Cenomanorum in Italia vrbs, Ptolemao, Straboni & Plinio. Per γ. *μαντβα*, scribit quoque Stephanus. GALATEAM eam Virgilius vocat, allegoricè. ut Servius annotavit. Hodie Mantoa.

MANTVRANVM, Tusciae locus. cuius memoria est in litteris Lud. 1. Imp. ut testatur Antonius Massa, in suo de Faliscis libello. Dionis Ecclesiae Romanae est. In Conciliorum opere eius non semel mentio. Sine N. in prima legis Sigonii de regno Italiae, & Ducatus Romani facit.

MANTZICIERTE, vide MARZICIERT.

MANVTHIS, vide MENVTHIS.

MANZERES, vide AVDAEI.

MAOCOSMOS, vide NASCVS.

MAON Desertum, I. Samuel. 23. & 25. Palaestina locus, Iosue 15. EMMA est Iosepho.

MAPALIA appellantur statera domicilia, in Cyrenaica regione.

M A

regione, auctor Mela. **MAPPALIA** geminato v. apud Victorem Vicensem, locus D. Cypriani sepultura clarus. **MAPALITORVM** μαπαλιτων, diacefis memoria est in concilio Carthaginiensi IIII.

MAPETA μάπητα, Ptolemaeo est Sarmatia Asiatica vrbs, ad Pontum Euxinum. Copo Mercatori.

MAPHA. 70. interpretibus locus Palestina, Iosue 21. Vide **MASPHA**.

MAPHARTIS μαπαρτις, regio Arabia Felicis, contra fretum sinus Persici. Ariani Periplus. μαφορτια populi forte, apud Ptolemaum.

MAPHORITÆ, vide **MAPHARTIS**.

MAPPALIENSES, populos Africa quosdam nominat D. Augustinus, Epist. 73. Vide **MAPPALIA**.

MAPS μάψ, Idumae opidum. Ptolemaus.

MAPVRA μαπύρα, India vrbs, intra Gangem, Ptolemaeo.

MARA μάρα, vna ex mansionibus Israelitarum, in deserto. Exod. 16. Num. 33. Arabia Felicis vrbs, Ptolemaeo 8. Geographia. Vide **BARABA**, **MYZA**, & **RASALINA**.

MARABINA μαράβινα, Africa in Pentapoli regione opidum. Ptolemaus.

MARABIVS μαράβις, Sarmatia Asiatica fluvius apud Ptolemaum. **MARVBIVS** legunt interpretes. sic quoque Accursius apud Ammianum. vbi alius **MARACCVS** est.

MARACA μαράκα, Arabia Felicis vrbs, Ptolemaeo. **MARDACHE** interpreti.

MARACANDA μαράκανδα, vrbs Sogdiana regionis, Ariano & Curtio, μαεργανδα, per G. legi Plutarchus 2, de Fortun. Alexandri. Idem lib. 1. corruptè vt existimo. **MARACANDAM** Strabo nominat. **MARACARDATOS** μαρακαρδατος, vocat eius populos. Petrus Perondinus putat Samarchanda hodie esse, quondam Magni illius Tamberlampatris, & regia. Hanc Chalcondilas Samrachatan appellat.

MARACCVS, vide **MARABIVS**.

MARACES, Aetolia populi, apud Plinium, vide **MARACI**.

MARACHE μαράχη, Indica vrbs, Stephano.

MARACI μαρακοι, populi in Graecia sunt, auctore Xenophonte in principio 6. historie Græcor. Plinij **MARACES** puto.

MARACLEA, Phœnicia maritima vrbs, iuxta Antardum, versus Septentrionem. Guil. Tyrius.

MARACODRA μαράκοδρα, Ptolemaeo Bactriana vrbs.

MARADVNUM, Lycaonia vrbs, cuius Episcopum Senezum vocat Balamon, in epistola Basilij ad Amphilochium.

MARÆOTIS, vide **ARAPOTES**.

MARAGA μαράγα, Ptolemaeo, **MARATA** interpretibus, Arabia Felicis vrbs.

MARAGANDA, vide **MARACANDA**.

MARAGVINENSIS Episcopi Africa, meminit Vict. Viçes.

MARAHENSES, vide **MARCOMANNI**.

MARAI μαραι, Persica gens videtur apud Strabonem. Sed **MARDI** putat legendum Casaubonus.

MARAIOLICÆ, vide **MARAIOLICÆ**.

MARALA, vide **MEDALAA**.

MARANDARA, vide **MALANDARA**.

MARANE, Arabia Felicis opidum, in Rubro littore. Plinius.

MARANGA tractus, Ammiano: **MARONSA** vicus, est Zosimo. Persidis regionis locus.

MARANTHESIORVM μαρανθησιων, meminit Goltzius, in suo Thesauro, ex Nummo Neronis. An à Marathesio forte, gentile?

MARANTHIS μαρανθεις, Africa vrbs: in Pentapoli regione. Ptolemaus.

MARANTIVM, Latini vocant opidulum Tuscie mediterraneum; quod vulgò Ripa maranti appellant. Leander Albertus.

MARAPHIS, vide **MARATHOS**.

M A

MARAMANIS, vide **MANARMANIS**.

MARASDI μαργος, Arabia Felicis vrbs, Ptolemaeo.

MARASIVM, vide **MARRASIVM**.

MARATE, insula ante Corcyram. Plinius.

MARATH, (μαργ 70. interpretibus) Israelitarum mansio. Exod. 15.

MARATHA μαράθα, Attica vicus, apud Pausaniam. Osrhoena vrbs, in lib. Notit. vel Mesopotamia, vicina Samosensibus, Metaphrasti in S. Daniele Stylic.

MARATHAI, vide **MORASTHI**.

MARATHESIVM μαραθησιων, Caria ciuitas, Plinio, & Stephano. Eidem est quoque Ephesiorum opidum. Samiorum urbem in continente, habet Strabo. eadem cum Stephanis forte. item cū Maratissa Thucydides, aliorumq.

MARATHI μαραθι, ultra Tanaim gens. Athenæus 13. cap. 12.

MARATHON μαραθων, Attica Achaia vrbs, testibus Herodoto, Ptolemaeo, & Pomponio. Marafona Nigro, Marathona Sophiano. Decem millib. pass. ab Athenis, Aemilio probo. Est quoque pars tribus Leontidis, Stephano. eadem forte cum dicta Ptolemai. Lutatio in 11. Statij Thebædos, mons Attica regionis est: in quo Icarum occisum tradit. Vide **EVROTAS**; **MARATHVSSA**, **TETRAPOLIS**, & **POENICVLARIVS** Capus.

MARATHONIA μαραθωνια, Thracie opidum, haud procul ab Abdera, Stephano.

MARATHOS μαραθος, Acarnania vrbs, apud Stephanum. Phœnicia vrbs est Pomponio & Ptolemaeo, que Maragath Olmario. Videtur à Tzetza Chilade 12. numero 45. **MARAPHIS** μαραφεις, nominari inter Casium & Libanum. vide **EVROTAS**.

MARATHVSA, Creta mediterranea vrbs est, apud Plinium. Sic quoque legendum apud Melam, pro Manethusa, attestantibus veteribus codicibus.

MARATHVSSA μαραθυσσα, insula ante Clazomenas, Thucydidi, Stephano, & Plinio. Est & Attica locus, Straboni 9. **MARATHON** hac alijs. Phocidis etiam vrbs, iuxta Anticirrhiam: eidem, ibidem. Vide **MARATHESIVM**.

MARATIANI, circa Sogdianam forte populi. vt videtur apud Plinium.

MARATOCVPRENUM, Syria vicus, prope Apamiæ: Syria, Marcellino 28.

MARATONYMA Regio, in qua Casius Vicensis scribit se vires plantasse. & ex eadem se originem ducere addit. An in Africa?

MARATSEMERE ciuitas, vnde Domini nostri tunica translata fuit. si non errauerit Metaphrastes, in Suri historia Sanctorum, ad finem mensis Augusti.

MARAX, Libya gens. Lucano lib. 4. Vide **MIRAX**.

MARAZANA, Africa circa Byzacenam regionem vrbs: D. Augustino & Antonino. etsi **MAZARANA**, in quibusdam huius codicibus, legatur. **MAZRAZANA** vocatur apud D. Cyprianum: & in opere Conciliorum.

MARBARIVM, vide **MARMARIVM**.

MARCALA μαράκα, Armenia Minoris vrbs, Melitena regionis, Ptolemaeo. **CARMALA** legunt interpretes.

MARCALLA, vide **MACRA**.

MARGELLAM Ciuitatem Italia, habet D. Athanasius, Tomo 2. cuius Episcopum Eusebium nominat. Circa Thraciam locus videtur, in Historia Miscella 22. & 23. Ibidem quoque memoria Castri Marcellorum. Vide **MARCELLIANVM**.

MARCELLI Fundus, vide **MACELIVM**.

MARCELLIANA, Africa Propria ciuitas, apud D. Augustinum, & Cyprianum, in concilio Carthaginiensi. **MARCELLIANENSIS**, & **BAZITENSIS** episcopus Lucidus est in collatione Carthag. **MARCELLIANA** Antonino Lucania vrbs. parum (vt putat Cittadinus) ultra Atinam.

MARCELLIANENSIS, siue **CLVSINATIS** vrbs Episcopum Sabinum, habet lib. Decret. 1. Diff. 54. Huius meminit quog. lib. 22. Hist. Miscella, circa Bulgariam.

M A

MARCELLVM, vide MACELIVM.
 MARCHADÆ, Troglodytici populi, in Africa; circa sinum Arabicum. Plinius.
 MARCHOMODES populos, à Traiano Imp. deuictos, habet Eutropius. In Assyria videntur. MARCHOMEDOS, & MARCOMEDES, & MARDOMEDOS, quaedam exemplaria legunt. Postremam lectionem probo, constam à Medis, & Mardis, qui in Media sunt, Ptolemaeo: in Assyria finibus. Horum quoque Sexi. Rufus meminit.
 MARCHVBII, Africa Proprie populi, Plinio. MARCHVBII, sunt Mauritanie Caesariensis, apud Ptolemaum. Fortè idem. contigua sunt enim hæ regiones.
 MARCIA, opidum Batrica esse, quod hodie Marchena dicitur; ex antiquis eius loci marmoreis inscriptionibus docet Carolus Cladius. MARTIA per legi Henricus Coquus. Coloniam facit Onuphrius, ex antiqua basi.
 MARCIA Aqua, Romani territorij, ex Fucino lacu promanare putant, vt scribit Strabo, 5. Vide AQVA MARCIA.
 MARCIANVM, locus in Africa videtur, apud Augustinum, Epistola 247.
 MARCIANOPOLIS, vide MARTIANOPOLIS.
 MARCILIANVM, locus est suburbanus Conflinatus vrbs, in Magna Græcia. vbi conuentus est frequentissimus totius Lucania. qui LEVCOREA (LEVCO THEA alius codex legit) quoque prisca superstitione, nomen accepit, vt scribit Cassiodorus, lib. Variarum 8. ad Severum, vbi hunc locum eleganter depingit, & natale D. Cypriani dicit. vide LEVCOSIA.
 MARCILLADA Colonia, circa Galatiam est Antonino. Sed Archelaïda putat legendum Simlerus, ex Ptolemaeo. Hæc Archelaus autem in Cappadocia est, multis parasangis ab hac Marcillada.
 MARCIMEN, vide MERCIMEN.
 MARCINA μάρκιννα, inter Sireusas & Posidoniam vrbs, in Italia. Strabo 5.
 MARCINIACVM, locus circa Lugdunum est: in vita D. Anselmi Archiepiscopi.
 MARCIS in litore Saxonico, Belgica Secunda. lib. Notit.
 MARCIVM μάρκιον, mons, Plutarcho in Camillo. MERTIVM, non procul à Lanuio habet Linius 6. sed MARCIVM huius loco restituit Sigonius. Marcij meminit quoque Diodorus, ad finem 14. Ducentis stadiis ab Vrbe.
 MARCIVS Salius, in Liguria, sic dictus quod Q. Marcus in Ligures Apuanos profectus; ab illis fuit in angustis quibusdam circumuentus. vt refert Linius, lib. 39.
 MARCODAVA μαρκόδωρος, Ptolemaeo Dacia opidum. Marcolzeck est apud Lazium hodie. Margofest, idem alio in loco legit. Sed & alibi subdubitatur nam sit Falsia.
 MARCOTVRVM, Vbiortum vicus est, apud Tacitum.
 MAREN Hodiè, Iuliacensis ducatus vrbs, Rhenano & Dinæo.
 DVRIA Castrum vocatur à Reginone historico, & Aimoino.
 MARCOLICA, nobilis Hispania vrbs, apud Linium 45.
 MARCOMAGVM VICUS, LEGIO XXVIII. inter Treuiros & Agrippinam. Antoninus.
 MARCOMANNI μαρκουαννοι, Germania populi, Ptolemaeo, Dion. Paterno, Eutropio, Capitolino, Lampidio, & Vopisco. Vel MARCOMANNIA Regio, vt etiam Iulius Capitolinus habet. Merhern hodiè est, Dubranio & aliis testibus. MARAHENSES vocat Regino.
 MARCOMEDI, vide MARCHOMODES.
 MARCOPOLIS ciuitatis, meminit concilium Chalcedonense. In Asia Propria alicubi sita, vt puto. Apud Guil. Tyrium circa Mesopotamiam videtur. eam namque sub Edesseno episcopatu locat. vide ARTAVVM.
 MARCVLITANVM, locus Numidia episcopalis. Victor Vticensis. An fortè corruptè pro Masculitanum?
 MARDÀ, mons excelsus, circa mare Mortuum. In vita Euthymij Abbatis. MARDÈS est apud Io. Moscum in Prato spirituali.
 MARDACHE, vide MARACA.

M A

MARDAITÆ, gens in Libano degens. Cedrenus, Zonaras, & Historia Miscella. Pyratas interpretatur Beluacensis, lib. 24. cap. 117. Speculi Historialis.
 MARDANDVS, Villa Cilicia, decem m. pass. ab Egina, (Aegæ fortè) vt habet Ioan. Moscus, in suo Prato spirituali.
 MARDANI, vide ARABIA.
 MARDARΑ μαρδάρι, Ponti Cappadocici vrbs, Ptolemaeo. Armenia Minoris, eidem.
 MARDÈ μαρδέν, Assyria vrbs, Ptolemaeo, ad Tigridis ripam. Merdino apud Onaphrium in viris Pontificum.
 MARDENAM regionem habet Ptolemaeus in Perside.
 MARDÈS, vide MARDÀ.
 MARDI μαρδί, Hyrcania populi, apud Strabonem, Suidam, Stephanum, & Curtium. Ptolemaeus habet Mardos in Armenia Maiore. & in Media. Sunt etiam Persia populi, apud Herodotum, & Arrianum de Indis: quos latrones esse addit. sed eodem quoque auctore 4. Alexandri, sunt etiā in Hyrcania. Strabo eos item in Media describit, vbi eos ex rapto viuere ait. Mardos collocas Plinius ad mare Euxinum, in Sarmatia Asiatica. Idem quoque circa Susianam. Vide MYGDONIA, AMARDI, & AMERI.
 MARDOCÆA, vide AMORDACEA.
 MARDONIA, vide PANDOSIA.
 MARDVLAMNE μαρδαλάνη, ciuitas Taprobana, Ptolemaeo. MORDI legit interpret.
 MARDVS μαρδός, Ptolemaeo, & Dionysio Afro, Mediae fluvius, in Caspium mare erumpens: AMARDVS Amiano est, & Ptolemai interpretibus. Vide MARGVS.
 MARDYENI μαρδυωνοι, Sogdiana populi, apud Ptolemaum, An Mandraeni Plinij? vide AMERI.
 MARE, vide TIMAVVS, & THALATTA.
 MARE GRÆCVM, vide ÆGÆVM.
 MARE MAGNVM, vide INDICVM.
 MARE MEDITERRANEVM, quod Africam à nostra Europa separat, MARE MAGNVM, & NOVISSIMVM, item OCCIDENTALE, in Sacris litteris: MARE INTERNVM, Plinio: & Straboni ἐντὸς, cui, & Lini, MARENOSTRVM quoque appellatum. INTESTINVM Floro dicitur: MARE TYRRHENVM vocat Orosius, partem pro toto accipiens. HESPERIVM MARE etiam vocatur Eustathio. Arabibus Bohar Rumi dicitur, Marmolio teste. A Turcis Accdenizi, à Græcis Aspra thalassa nominari, ait Leunclavius, & Mare album significare addit. Video ab Hispanis Mar de Leuante (quod sonat Orientale) vocari. Alia hodiè, vt & olim, vocabula, secundum regiones quas alluit, sortitur plura. SEMMI Arabibus vocari obseruanti in libello de Proprietatibus Elementorum, falso Aristoteli tributo, in huius operibus Venetijs excusis.
 MARE PARVVM μαρδά δαρκίνα, Agathia 3. lacus in Pontum Euxinum delabens. Prope Phasidem videtur. Vide THALATTA.
 MARE RVBRVM, Græci ERYTHRÆVM; Dionysio ÆTHIOPICVM, Plinio & Mela INDICVM, & Herodoto in Melpemene PERSICVM appellatur. (Perse inquit Plinius) Rubrum mare semper accollere.) Inter Africam & Taprobanam insulam, Asia Meridionalem partem alluit. Strabo illud sub ATLANTICI nomine comprehendit. Huius pars, quæ Persiam & Arabiam Felicem lambit, AZANIVM apud Plinium lib. 6. cap. 24. nuncupatur. Dom. Niger scribit etiamnum sic nominari: ipse viderit. Credo à Lusitanis Mar d'India dici. Maris Rubri vocabulum tam latè apud bonos auctores extendi fugit doctiss. Guilandinum, in suo de Papyro libello, vbi Eustathium reprehendit, quod scribat Indiam ad Rubrum Oceanum pertingere. Item Martinum Delrio, apud quem malè audit Seneca Troas, quod dicat: Tepidum rubenti Tigrin immiscet freto. Sed hic error his communis est cum illis qui Mare rubrum tantū pro Arabico Sinu intelligunt, idq. malè: testibus enim Plinio, & ex eo Solino. quibus mare Rubrum in duos diuiditur sinus, in Arabicum & Persicum nempe. Indū quoque

Tigrim & Euphratem flumina in Mare Rubrum se exonerare, tradunt classici auctores omnes: at nullum horum in sinum Arabicum. Apud P. Orosum 1. hac sunt verba, à Rubro mari, id est, Oceanus, ergo extra sinum. Immo teste Lio 45. mare Rubrum Indiam vsque est, quater rarum vltimus finis. Alium, ab hoc Mari rubri, sinum nominat Sinesius, Epistola 51. vbi hac lego, Quum solis semus ex Phycante sub aurora initium, ad crepusculum ferotinum sinui maris Rubri applicuimus. An eum sinum velit ad quem Erythra locum Africa, in Cyrenaica regione? Aut hic idem est, aut huius locum me ignorare lubens fatebor. vide PERSICVS SINVS.

MAREDESSVM, loci nomen, in nummo Antonini Britannici. cuius Goltzius meminit in suo Thesauro: ΚΟΛΩΝ. ΜΑΡΕΔΕΣΣ.

MAREIA μαρεία, Thucydidi vrbs Aegypti est, supra Pharum iuxta Alexandriam. pagum facit Athenaeus. μαρία vocat Diodorus 1. μαρίν est in Euterpe Herodoti, qui eam Aegypti urbem, circa Libya fines facit. Vide ARAPOTRS.

MARENE Regio, Lio 42. Circa Macedoniam & Thraciam videtur.

MARENSIS Episcopus, Robertus. Decret. 1. Dist. 55.

MAREON, vide SAMARIA.

MAREOTICA Lacus, in India, vnde ebenus arbor: si fides Isidoro 17. cap. 7.

MAREOTIS, Aegypti pars, Seruio, & Ptolemaeo. Huic quoque vicus est Libya Nomi. Episcopalis sedes est, apud Nicephorum Callistum.

MAREOTIS Libya, vide MARMARICA.

MARES μαρες, gens vicina Mosinacis, Herodoto & Stephano. Vide MARRIS.

MARES A, vrbs in Tribu Iuda, vti habetur in Sacris litteris. Iosue 15. vrbs à Salomone exstructa, 2. Paralip. 11. Michae Propheta patria, teste D. Hieronymo. Abest ab Eleutheropoli bis mille passuum, vt scribit Eusebius. Hanc Beniamin BETHGEBARIN vocat. Et Marissa Iosephi. Antiq. 14. cap. 8. & MIRISA corruptè Egesippo. Vide MORASTHI.

MARESA, vrbs Cilicia videtur, apud Guil. Tyrium.

MARETH, Palaestina locus, Iosue 15.

MAREV, insula aquosa, in Arabico sinu. Plinius.

MAREVM, vide BALÆVM.

MAREVRA μαρεια, India extra Gangem vrbs. Ptolemaeus. Hac MALTHVRA quoque, si eius interpretibus crediatur.

MARGÆ μαργαί, Elidis vrbs est apud Stephanum. pro quo MARGALÆ apud Strabonem, putat Casaubonus.

MARGALÆ, vide MARGÆ, & AEY.

MARGANA μαργανα, Indica vrbs, Stephano. & Taprobana insula, Ptolemaeo. Item Elidis in Peloponneso. testis Diodorus 15. MARGANEA videtur Xenophonti.

MARGARA μαργαρά, Ptolemaeo India intra Gangem vrbs: circa ipsum fluium. Mognan Castaldo.

MARGARIASSVS, Cappadocia vicus. patria S. Theodoti cœnobiarcha. Simeon Metaphrastes.

MARGARVM, vide MARGARA.

MARGASA μαργασα, prope Pyramum Cilicia locus, videtur apud Strabonem. Sed MAGARSA mauult legere Casaubonus.

MARGASI μαργασι, Media gens, Ptolemaeo.

MARGASTANA μαργαστανα, sinus Persici exigua insula. circa ostia Arosii fluminis. Arrianus in Indico.

MARGIANA μαργιανή, tractus Mediae Ptolemaeo, aliq. Ieslbas Castaldo: Tremigan Pineto. Vide BAC-
TRIANA, & OCHVS.

MARGIDVNVM, Anglia vrbs, Antonino. Margedo-
uertton Camdeno. MARGITVDVM in alio codice.

MARGINIA, circa Ochum & Oxum flumina vrbs. Q. Curtius. 7. Pro ANTIOCHIA Margiana habeo, in Margiana regione. & MARGIANA restituo.

MARGINOS, locū Italiae habet Quintilianus 7. Orator. 3. Patricia Clusij Figuli, Virginia F. Scriptura haud fida versor.

MARGION, vide APOLLONIA.

MARGIS, Dardanorum in Asiae Europae fluius, Plinio. MARGVS fortè Marcellini Comitii, & Castodori. Et Strabonis quoque, ni faller. Vide BARGVS.

MARGVM in lib. Notitiar. AD MARCVM Antonino, MVRGV legi Eutropius, & Eusebius. Moesia opidum inter Viminatium & Aureum montem. Carinum Imp. hic occubuisse tradunt Eutropius, Castodorus, & Iordanes. Idem Iordanes, & Marcellinus Comes hoc opidum Margum-planum vocant. illudq. statuunt inter Danubium & Martianum flumina. Sed & eodem tractu, MARGVM pro flumine, agnoscunt Castodorus, Marcell. Comes, & Aetbius. Lazius tamen 12. R. P. Romana subdubitatur, num hoc Margoplanum idem sit cum MARTIS Castris. CONTRA MARGVM habet quoque in Moesia I. Lib. Notitiar. Vide MVRTIVS.

MARGVCINI, vide MARVCENI.

MARGVS μαργυ, Margiana fluius. Ptolemaeus. Vide MARGIS, & BARGVS.

MARGYLIA, vide BARGYLA.

MARHVIA, vide BACMA.

MARIA, Pintiano aestimatore locus est Barica, non longè à Corduba, à quo putat Marianos montes nomen habere. Vide eius Observationes in Plin. 34. cap. 1. vbi hac verba: Celebritas in Asia. Pro Asia, ille Maria legit, ex antiquo codice. Vide MAREIA.

MARIA, vel S. Maria: opidum Anniacae regionis. Curo-palates. Vide ARAPOTES, & MAREIA.

MARIA Aqua, ab Augusto in urbem deducta, testis inscriptio Ancyra, à Busbequio in nostrum Orbem perlata. Pro MARTIA autem, interprete I. Lipsio.

MARIABA, omnium Arabiae Felicis opidorum regina, vt Plinius scribit, qui illud in Calingis ponit, & BARAMALCVM cognominat. Straboni μαρίαβα, in Sabae est. Idem quoque per e. in prima scribit. MARIAMA μαριαμα, Ptolemaei est, vt Hermolaus sentit. Vide SABA.

MARIANA, vide MARIABA, & MARIAMNIA.

MARIAMNIA μαριαμνια, Phœnicia vrbs, Stephano, μαριαμν, Ptolemaeo est. Gemino M. scribit Arrianus. MARIAMNITANI, fortè Plinij. Syria prima, est in Niccano concil. in alijs autem Syria II.

MARIAN μαριαν, perfodisse Amasin Aegypti regem, scribit Tatianus contra Gracos. In Margine μαρια erat. Vtrumque mihi ignotum.

MARIANA μαριανή, Corsica insula vrbs, & colonia, Plinio, Mela, & Ptolemaeo. MIRIANA, Antonino. Cabo S. Maria Pineto. MARIANA Villa, in Latio. Hodie Marino, aut Zagarolo est, Blondo & Leandro auctoribus. MARIANA Antonino, vrbs Hispania inter Emeritam & Casaragustam. Suburbium sic dicitur Byzantinum, vel Nicomediense, quod habet Georg. Alexandrinus in vita D. Chrysostomi.

MARIANDYNI μαριανδυνι, Bithynia populi, Straboni lib. 8. Mariandeni per n. in penultima, legit Ptolemaeus.

MARIANDYNÆI Mela. μαριανδυνοι Orpheus. DONIFEROS vocatos ab Euphorione, scribit Athenaeus lib. 6. cap. 7. MARIANDVNVM regio, est apud Stephanum, & Val. Flaccum. & MARIANDINVS Sinus, apud Plinij, & Herodotum. Vide BYCELLARIOR.

MARIANE μαριανή, Asia palus, Ptolemaeo. Lago de Bendemal Castaldo. Vide MANTIANA.

MARIANI, vide CERNETANI.

MARIANVM μαριανν, promontorium, & vrbs, Corsica. Ptolemaeus. Vide MARINVM.

MARIANVS μαριανός, Mons in Hispania Batia, Ptolemaeo. Sierra Morena bodie dici, scribunt Amb. Morales, & Florianus. MARIANI plurali numero, legit Plinius lib. 3. cap. 1. est MARIANI in nonnullis excusis exemplaribus corruptè reperiatur. MONS MARIORVM est apud Antoninum. Nebrissenfis dicit à Ptolemaeo hos montes corruptè TEMERIANOS vocari. Sed ex malis interpretibus, qui articulum τε vocabulo annexere, non ex ipso Ptolemaeo hoc cum habere credo.

MARIAS,

M A

ARIAS, vide ARAPOTES.

ARICA Silva, in Campania, vbi Marica nympha sepulta est: Vbi, & Augustino de Civitate Dei. ad ostia Tyris fluvij fuisse, vbi sunt Mincurne, scribit Pomp. Sabinus, ad 7. Aeneid. MARICÆ lucus est apud Litium 27. & Plutarchum, in Mario, MARICÆ Paludes, vbi Marus se abduerat, & à Sulla militibus extractus fuit. Vell. Paternulus. Marica meminit Lucanus & Horatius, cuius interpres Acron pro flumine intelligit. ut quoque Martialis 10. An circa Circeum? Circe enim post mortem, Maricam dictam, ex Lactantio habeo, falsa religionis 1. cap. 21.

ARICI, Italia populi, qui Ticinum condidere, apud Plinium. Posteriorum atate MARINGI dicti fuere, ut tradit Merula. Circa Alexandriam de la Paglia dictam, sedes habuere, in opido Marico, destructo & collapso. Sed etiam nunc existat in eodem tractu Castellum Petra de Maricis dictum.

ARICVS Mons, circa Sueffanum: est apud Aggenum, de Limitibus agrorum. Circa Maricam silvam. Nisi potius Massicus fuerit legendum.

ARIDE, vide MIRIDE.

ARIDVNM ἡ Ἰδων, Demetarum in Britania vrbs, Ptolemaeo. Caetmardin Camdeno, & Priso est. Caer vrbs significat antiqua Britannica lingua. MVRIDVNM Antonini esse, idem, & David Powells adserunt.

ARIGERI, Aethiopia sub Egipto populi. Plinius.

ARIMATHA ἡ Ἀριμαθία, Arabia Felicis opidum, Ptol.

ARINA, vide CERATÆ, & CERNETANI.

ARINANA, vide MARINIANÆ.

ARINCVN Nemus in Lombardia, vbi Lambertus Imp. occisus. Onuphrius, & Sigonius.

ARINIANÆ, Pannonia vrbs: Antonino. MARIANANA, lib. Notitiar. CASTRA MARCIANA apud Marcellinam, ut Lactius tradit. & Margburg hodie dici credit.

ARINIANI, vide CERNETANI.

ARINVM ἡ Ἀρινον, Umbria vrbs apud Strabonem 5. que hodie S. Marini vocatur. Quo loco interpretes non sine errore Camatinum fecere. ut docet Caesar Orlandus in Sena Antiquitatibus. Hoc Arinum puto MARIANVM nominari à Diacono 3. Longobardico. vbi synodum habitam scribit. Nisi sit illud quod Scipio Mazzella Matigliano nominat haud procul ab Auerla in Campana regione. quod ipse Marianum & Merianum dictum tradit. vel potius Roccha di val di Marino, in agro Trevisano, quod mihi verosimilius. omnes enim episcopos in hoc synodo nominatos, huius tractus fuisse video.

ARINVS LACVS ἡ Ἰωνία, Herculis Portui proximus, in Tuscia, ut Strabo eum describit, lib. 3. Lago l'Orbitello hodie vocatur, ut ex Tabulis colligo.

ARIONIS ἡ Ἀριων, Germania civitas apud Ptolemaeum. Per. Appianus Luneborg ex ea facit. MARIONIS altera, eiusdem tractus vrbs, apud eundem, Sberit interpretatur Villanovianus, Sundis vero, in Pomerania, Althamerus. ego malim Lubeck.

ARIS ἡ Ἀρις, Thracie palus. in Ciconibus, à quo Maronea vrbs. Stephanus. Est & fluvij nomen in Asia Europæa, Agathyrsorum, Herodoto.

ARISBA, Troianis amica civitas. Dict. Cretensis 2. Male pro ARISBA. M. enim ad finem precedentis vocis pertinet. Vide simile in COMBOS.

ARISCA, vide TRANSMARISCA.

ARISSA ἡ Ἀρισσα, 13. Ariq. cap. 23. & 1. belli Iud. cap. 2. Iosepho, Judea opidum. Vide MARESA.

ARISVS ἡ Ἀρις, Straboni Getarum fluvius, qui in Danubium labitur. PARISVS fortè idem, apud eundem. Rhenanus putat eundem à Tacito MARVS dici, Sambucus scribit eam ab Hungaris Maros, à Germanis vero Maeritich appellari. Plinio AMORIS dicitur, esse dicto Rhenano. MORVS in Basiliensi editione legitur, libro 4. cap. 12. MARIS Herodoti, videtur Latio.

M A

MARITHA ἡ Ἀριθία, Arabia Felicis mons Ptolemaeo: Martimos vocatur in recentiorum tabulis.

MARITIMA Colonia, ἡ Ἀριθία, Gallia Narbonensis vrbs Anatorum, Ptolemaeo, vel, ut Plinius legit, Anaticorum. Mela scribit eam Anaticorum stagno asidere. Martegue Ioan. Poldo est. Vide CYPRA, HIERA, & ASTROMELA.

MARITIMÆ Alpes, vide LIGVSTICI.

MARITIMÆ Stationes, ἡ Ἀριθία, Cyrenica regione, in Africa. Ptolemaeus. Salinae Marmolia.

MARITIMVS CIRCVS, locus sic dictus in Anagninis. vbi concilium habebant Hernici. Livius 9.

MARIVM ἡ Ἀριον, Stephano & Plinio, Cypri insule vrbs. postea ARSINOE vocata: eodem Stephano teste. Marium Vasilipotamo interpretatur à Porcacchio.

MARIVS ἡ Ἀριον, Laconica opidum liberum. Pausanias.

MARMA, Arabia Felicis vrbs: in Rubro litore, Plinio. Phœnicia quoque vrbs: apud Stephanum, ἡ Ἀριον.

MARMACES ἡ Ἀριον, Aethiopica gens. Steph. ex Hecataeo.

MARMARA, Syria aut Euphratensis vrbs. lib. Notit.

MARMARES ἡ Ἀριον, Cilicia gens, & vrbs: ad extrema eius regionis, versus Assyriam. Ab his Alex. Magnus lacesitus, eos profligavit. Diodorus 17. An à MARMARA gentile?

MARMARICA ἡ Ἀριον, Africa regio, Ptolemaeo, que Plinio MAREOTIS LIBYA dicitur. Hodie Barcha dici video. Sed BARCHAM etiam olim vocatam autumo, ex Virgilio, cum inquit, Latæ, furentes Barchæ, à Barce fortè regionis opido, quod postea Ptolemaeo dictum fuit. Habet etiam Ptolemaeus BARCHITAS βαρχίται, & Synesius BARCHENOS βαρχήνοι, populos hoc tractu. At licet Barce opidum, & Barchita populi (quos eodem credo cum Barchis Virgilij) in Pentapoli regione à Ptolemaeo constituantur, & non in Marmarica, parum referre videtur: nam Marmaricam sub Cyreno, cuius pars Pentapolis est, comprehendit, ex Strabone & Pomponio liquet, qui Cyrenen ad Aegypti Catabathmum & Nilum fluvium extendit. Vierque etiam Marmaridas populos, ἡ Ἀριον, sub Cyrene regione complectitur, sed marmarica regionis neuter meminit. Marmarydas hos populos, Herodotum ADYRMACHIDAS ἀδύρμαχιδας, appellare puto, in Melpomene, vbi dicit hos ab Aegypto ad Phrynam vsque pertinere.

MARMARITANI, vide AMASIA.

MARMARIVM ἡ Ἀριον, Euboæ opidum: Straboni, & Stephano. Circa Macedoniam locus est Cedreno. apud Ostrobium. MARBARIVM per B. hoc loco habet Gabius, apud Caropalatem.

MARMAX ἡ Ἀριον, Fluvius in Peloponneso, Elidis regione. Pausanias.

MARMARIDÆ, vide MARMARICA.

MARME, vide MARMA.

MARMISVM ἡ Ἀριον, Pagus apud Gergitionis opidum: quod olim fuit in finibus Troadis, Tempore Cyri & Solonis. sicut scripsit Heraclides Ponticus. Ex Marmiso erat oriunda Sibylla Hellepontia. Hæc ex M. Antimachi præfatione in Oracula Sibyllina. & similia habet Suidas.

MARPESSVS fortè legendum, quod vide suo loco.

MARMOLITÆ regio, ἡ Ἀριον, Galatia, versus Bithyniam. Strabo 12. Alia lectio est ἡ Ἀριον.

MARMYSIS, vide MARMOLITÆ.

MAROVIVM, vide BVBIEMVM.

MAROGA, vide MARORA.

MAROHÆ, Plinio sunt Indis populi.

MAROIALICÆ Thermae, de quibus Pontius Paulinus, in epistola ad Ausonium. Cumq; Maroialicis tua prodigia occia thermis. Ad Pyreneorum montium radices putat Vinetis. MARAIOLICÆ vocatur apud Ausonium, Epistola 15. MAROILENSEM Vcum habet Aimoinus. Histor. 3. MAROIALENSEM Greg. Turonensis 7. in agro Turonico: in quo S. Martini reliquia.

MARON, & GEMELLI Colles. Nescio vbi sint. De his sic Plinius 3. cap. 8. Aetnae fragor pervenit ad Maronem & Gea.

& Gemellos colles. In Sicilia fortasse, ut mihi videtur ex his
 21 Maurolici, in suo Martyrologio: Vnum quoque ex meo
 22 cœnobio S. Mariae à patris, quod sub Marone monte, Ge-
 23 mellusq; collibus positum est.

MARONEA μαρόνεα, Thracia vrbs Ptolemaeo. quæ prius
 ORTAGVREA, Plinio teste, appellata fuit. Et ab
 Homero ISMARVS Ἰσμαρος, dicta, ut Hesychius, &
 Suidas auctor est; item Isacius, in Lycophroneum, an rectè,
 nescio. Plinius certè duas diuersas Thracia vrbes facit.
 Hanc Maroneam, HIPPARCHIAM postea dictam
 fuisse, legitur in Diogenis ad huius ciues epistola; quæ inter
 Laconicas habetur. CYNOSSEMA quoque Georgio
 Cedreno nūcupatur. in Rhodopen regionem describit eam
 Ephesinum concilium. Hodie Marogna vocatur, ut So-
 phianus & Niger docent, aut Marolia, ut placet Leun-
 clauio. MARONIA, etiam Attica locus: Demostheni,
 vbi metalli fodina. Italia quoque vrbs in Samnitibus est,
 Lini 27.

MARONIAS μαρόνεις, Ptolemaeo Syria ciuitas, Chal-
 cidica regionis. Bellonius subdubitan, scribit hodie Marat-
 dici. MARONIA vocatur à D. Hieronymo, dicitq; vi-
 cum esse, & distare ab Antiochia xxx. ferme millibus,
 versus Orientem. Sed videtur alia à Ptolemai Maroneia.

MARONIS Ecclesia, siue episcopus, est apud Callistum.

MARONENSIS episcopi, in Stiiphensi Mauritania,
 meminit Victor Vicensis.

MARONITARVM Rhodia provincia memoria est in
 Synodo V. Constantinopolitana.

MARONSA, vide MARANGA.

MARORA μαρόρα, Sargarausena in Cappadocia vrbs:
 Ptolemaeo. MAROGA, legunt eius interpretes.

MAROS, loci nomen: Polybio 9. Vbi Timæus Neptani tem-
 plum spoliauerit. In Græcia, nisi fallor. μαρόρην habet Græcus
 codex. Tenaro putat legendum Fuluius, cui labens ad-
 sentior. in Tenaro enim, ut Pausanias auctor est, templum
 habuit Neptunus. MAROS quoque Thracia mons ad
 Ismarum vrhem, si Pomp. Sabino creditur: in 5. Encli-
 dos. Sed corruptè, pro Ἰσμάρο. ut mihi persuadeo.

MARPESIA Cautes, vide CAUCASVS.

MARPESSA μαρπείσσα, Pari insula mons: Stephano, Ser-
 uatio, & Vibio. Marpesia Cautes, apud Virgilium.

MARPESSVS μαρπείστος, Ida in Phrygia vrbs: apud Pau-
 saniam in Phocid. quæ 240. stadiis ab Alexandria Troa-
 dis, circa Ladonem fluium describit. Circa Gergithum
 opidum, in agro Troiano eam ponit Eustathius; vnde Si-
 byllam Hellepontiacam ortam subiungit. MARMIS-
 SVM, & MERMESSVM, cum hoc MARPESSO
 synonyma esse reor.

MARRA, vide CASARDA.

MARRAGATÆ, vide MESSABATÆ.

MARRASIVM μαρράσιον, Persidis opidum: Ptolemaeo.
 Vno R. legit idem lib. 8.

MARRICHE μαρρίχη, Parthie opidum. Ptolemaeo.

MARRIS Silua, circa Mesopotamiam est Guil. Tyrio, 16.
 cap. 29. MARES etiā vrbs, circa eundem tractum: eisd.

MARRVIVM, vide MARVVIVM.

MARRVCINI, vide MARVCENI.

MARSACI, & MARSATII, vide MASACI.

MARSANVM, vide MESSAPIVS.

MARSAQVEVS natione, est apud Goltziū: ex veteri
 inscriptione.

MARSENSIS Opidi, mentio in Epistola Maximi Imp.
 ad Valentinianum Aug.

MARSI, Tacito Germania populi, Oetmarsen opidum
 Frisie, in Tuentia regiuncula hodie videtur. μαρσοί, Italia
 etiam populi: apud Ptolemaum, Plinium, Strabonem, Ce-
 sare, & Liuium. Hos (ut Psylli in Africa) serpentibus
 medentes, scribit Solipater. Montes in Italia sunt; Colu-
 mella 6. Vide ABELLINATES, & TVSCIA.

MARSIAS, vide BAARSARES.

MARSIGNI, Germania populi, apud Tacitum. MAR-
 VIGNOS μαρσίγιοι, Ptolemai, eosdem esse putat
 Althamerus.

MARSIPPVS μαρσίππος, Stephano Phœnicia opidum
 MARSOG μαρωγ, & ANGON ἀγγων, locorum nomina.
 quorum mentio fit in Sibyllinis oraculis, lib. 3.

MARSONIA μαρσωνία, Pannonia Inferioris vrbs: Pto-
 lemaeo. Vide TAVRVNM.

MARSVS Municipium, Libro de limitibus. An Marsoni.

MARSYA μαρσύα, Phœnicia vrbs: Straboni & Stephano.
 item Polybio 5. inter Libanum & Antilibanum montes.
 dicitq; locum esse angustum, & palustrem; vbi calamus
 aromaticus provenit, inter Brochum & Gerram opida.
 Vide LYCVS.

MARSYABA μαρσάβα, Rhamanitarum vrbs, in Arabia
 Felici videtur, apud Strabonem 16.

MARSYAS, de quo hoc Plinius: A Samosatis latere Syrie,
 Marfys amnis influit, huius Martianus & Ammianus 23.
 quoque meminit. Idem videtur cum SINGASIA, Pto-
 lemai. Vide eius tabulas. Alius MARSYAS qui pri-
 mum MIDÆ FONS dicebatur, ut scribit auctor de flu-
 minibus. Hunc Xenophon lib. 1. Cyri expeditionis descri-
 bit prope Thymbriam ciuitatem, in Asia Minori; circa
 Phrygiam vel Troadem regionem. & in Maandrum se
 exonerare in Celanarum vrbe scribit. Et hic est MAR-

SYAS de quo Liuius 38. hac: Marfys amnis haud pro-
 cul à Maandri fontibus, fama q; ita tenet Caleni Marfjam

cum Apolline tibiurum cantu certasse. Hoc Marfya flu-

mine Apamea cingitur: teste Plinio 5. cap. 29. Celenus

interfluit, Curtio 3. & Arriano 1. Maandrum & Mar-

fjam ex eodem fonte oriri, auctor est testis oculatus Maxi-

mus Tyrius, Sermone 38. Eadem refert Claudianus 2. in

Eutropium. Adhibe his quæ habet Casaubonus ad 12.

Strabonis. cui adfertur videtur Arrianus 1. Adde his

quæ habet Plutarchus de Montib. Postquam hac scripsis-

sem incidi in Commentaria Casauboni ad 12. Strabonis,

quæ hac adhibenda. MARSYAS quoque Celestria

tractus, Straboni 16. in qua Chalcis vrbs. Vide LYCVS.

MARTENA, castrum in Illyrico, vbi Cemandri habitant.

teste Iornande. MATERNA legit Lichtenauius. &

MARCENA Lælius 12. R. P. Romana, qui Marg-

burgum Styria interpretatur.

MARTENSES, sunt in Armoicano tractu: ut habet

Lib. Notitiarum.

MARTHA, locus inter Cosam & Roman. Antonini.

Non est fluij nomen, ut Leander putat.

MARTHAMA μαρθαμά, Africa Propria vrbs. Appiano,

in Punicis.

MARTHVA μαρθία, Ptolemaeo Ponti Cappadocici

opidum.

MARTIA, vide MARGIA.

MARTIACI loci, meminit Codex Theodosianus 10.

Titulo de metallis.

MARTIALIS, vide ONOBA, & VIOLASCENSIS.

MARTIANA Silua in Germania est, Ammiano.

Schwartzwaldt vulgò vocant. ex quo NIGRAM

Silvam faciunt Latini iuniores. Peucerus & Althame-

rus putant idem esse cum Ptolemai EREMO Heluetio-

MARTIS Castra, locus Ammiano ad Danubium in Pannonia videtur. In Mysia ponitur a Sozomeno, κασέλα μαρτινέ vrbs. Marotha opidum, est Lazio. supra Sirmij veteres rudera: ad confluentis Bozathia & Valconis amnium. Vide autem MARGVM. **MARTIS** Fanum, in insula deserta Euxini maris, Apollonio. Etiam secundo ab Vrbe Roma lapide: Appiano 3. Ciuilium. **MARTIS** Fons, in Boeotia, circa Thebanos, Pausania, Apollodoro, & Placido in tertium Metamorph. **MARTIS** Lacus, in agro Crustumino. Linius 41. in quo lapidem de calo decidisse scribit. **MARTIS** Sillex, locus in Latio, Lilio 10. sub finem. **MARTIS** Templū. Vide THRYXI. **MARTIS** Transitus, vel Traiectus, ἀπερὰ τοῦ Πινδάρου in Nemea, locus Sicilia est: iuxta Elorum amnem, ubi Chronius Gelonem regem fudit. **MARTIS** Vertex, vide COTTIÆ. **MARTIS** Villa, in via Appia, ubi Ael. Donatus hortulos habuisse scribit Terentium. **MARTIS** Villa, Liguria in Apennino, Pertinacis Imp. patria: teste Capitolino. Pato circa Albam Pompeiam fuisse, ex eo quod scribat Dion hunc natum ex Alba Pompeia: in cuius fortē agro erat hac Martis villa. Vbertus Foglietta ipse Ligur, haud procul a Vadis Sabatii describit. Augustinus Iustinianus tradit eum in agro Vintimiglia natum. fides sit penes istos. AD **MARTIS**, locum Italia, habet Antoninus, in Segusianis. vide MARGVM. **MARTIVS** Campus, vide TIBERINVS. **MARTIVS** NARBO, vide NARBO. **MARTIVS** Vicus, AREOPAGVS, Huius meminit Illustrius, in vita Theodori athei. & Aldi Orbographia fol. 514. Locus Athenis est. **MARTVA**, vide POMPELON. **MARTVLANA** ciuitas, nominatur, in Martyrologiis Vsuarii, & Adonis. ad VII. Id. Iul. S. Bridius hinc. **MARTVS**, vide BARGVS. **MARTYANA** μαρτυρὰν, validissimum Parthorum castrum: Straboni. **MARGIANA** emendat Casaubonus. **MARTYROPOLIS** μαρτυροπολις, Armenia Maioris vrbs, cui CITHARISAN καθαρῖσαν, castellum adiecit Iustinianus Imp. vt in Nouellis Constit. 31. Sita est in Armenia qua Sophanina appellatur: iuxta fluiū Nymphium, vt Procopius docet lib. 3. Aedis. ab altera parte fluminis Axane regio habitatur. octoginta stadij ab Amida distare scribit idem 1. Persico. Hanc urbem scribunt Cuiropalates, Zonaras & Cedrenus a Saracenis Miepherkin appellari. μαρφερῖν habet Ioannes Lydus. **MARVCÆI**, circa Margianam populi: Plinio. Baetiana potius, vt Ptolemaeo. & ibidem MARVCÆ VRBS. eidem. **MARVCENI** μαρκεννοί, Italia gens, apud Ptolemaum. item apud Liliū, Statium, & Diodorum, sed geminato pp. & 1. in penultima sit quoque apud Plinium, & Casarem. Corrupte μαρκεννοί apud Memnonem. **MARVIGNI**, vide MARSIGNI. **MARVNDÆ** μαρυνδῶν, Media gens: Ptolemaeo. India extra Gangem: eidem. **MARVS**, vide MARISVS. **MARVVIVM** μαρβύιον, Marforum in Latio opidum, Straboni. Aboriginum Halicarnassæo, in intima palude, 40. stadij a Septem Aquis. **MARRVBIVM** Virgilio, **MARRVVI** Plinio. Circa Fucinum lacum, Seruio. **MARNO** vocatur a Leandro. Marasso Erythraeo, quæ addit a Bononiensibus Magarasso nominari. **MARYCATVM**, Bithynia locus, situs ad Borealem partem Apolloniadis. Metaphrastes in vita S. Ioānicij Abbatis. **MARZICIERT**, locus sic dictus, in Baaspracan: Cuiropalati. Matzicier alio in loco, apud eundem lego. μαρκεννοί apud Cedrenum est. **MASACI**, sic dicit se legisse Hub. Leodius, in veteribus libris, cuius loco in excusis Taciti exemplaribus, **MARSACI** habetur. Plinius **MARSATIOS** vocat. Populi sunt Germania, quos idem Leodius ad Mosam designat, in opido Matepck dicto. Cui minime assentitur Diuæ. neque iniuria. Hos enim Plinius inter Helum & Fleum, Rheni offia, describit. Hieronymus Verrutius putat **MAR-**

KEN Hollandia insulam, huius nominis vestigium hactenus referre. Hadrianus Iunius in sua Batavia ex his Marsacia tractum Hollandia facit ubi hodie fretum Maerdiëp. Ego Marten pagum (qui milliare distat ab Ultraiecho) horum nominis memoriam conseruare credo. Lectionem certè neque interpretationem Leodij probare queo. **MASADA**, Plinio castellum est non procul ab Asphalite lacu. μασαδα. Iosepho est. & **MASARA** Iosippo. **MOASADA** μοασάδα Straboni. Pinetus apud Plinium Nassa vertit. **MASADALIS** μασαδάλις, Ptolemaeo. Marmarica vicus. **MASÆI** Arabes, circa Mesopotamiam: Plinio. **MASAOB** alibi vocat. **MASÆMANES**, vide MNASÆMANES. **MASÆSYLI**, vide MAVRITANIA. **MASAITICA** μασιτική, ad Pontum Euxinum locus, in Sarmatia Asiatica. Arrh. in Periplus. **MASALEON**, castellum quoddam: in quo S. Nicetas in exilium missus. Metaphrastes in eius vita. **MASALIA** μασαλία, India gens. Arrhiani Periplus. **MÆSOLIA** Ptolemaeo est. vide MASSILIA. **MASALOTH**, vide ARBELA. **MASAM** μασαλ, 70. interp. Palestina locus, Iosue 21. **MASANI** μασανοί, Arabia Deserta gens. Ptolemaeus. **MASANORADA** μασανωράδα, Stephano Caria opidum. Huius memoria quoque exstat in Tiri Imp. nummo. **MASARA** μασάρα, Armenia Minoris vrbs: apud Ptolemaum. Vide MASADA. **MASATAT**, vide MASSA. **MASATI**, Libya Interioris populi: Plinio. Videntur **MASICES** Ptolemai. **MASBYRGI**, vide BRAVVM. **MASCA** μασκα, Arabia Deserta fluius videtur, ex libro 22 expeditionis Cyri; apud Xenophontem. **MASCHANE** μασχάνη, vrbs iuxta Scenitas Arabes, Stephano. **MASCIACVM**, apud Antoninum Norici vrbs est. **MASCIANÆ**, locus in Africa Propria. Antoninus. **MASCOTVS** μάσκοτος, Libya vrbs: & alia, vicina Hesperidibus. Stephanus, ex Hecateo. **MASCVLA**, Numidia vrbs: Antonino, & D. Augustino. **MASCVLITENSIS** Plebis meminit Collatio Carthag. **MASDIANVM**, locus episcopalis Africa; Victori Vtiensis, & Collationi Carthag. **MASDORANVS**, Mons Asia Ptolemaeo. Chitellius Castaldo est. Vide TAVRVS, & MAZORANI. **MASE**, vide FAGITANA. **MASEI**, vide ARABIA. **MASEMORVM** regionem, circa Euphratem; habet Metaphrastes, in vita S. Gregorij. Magna Armenia. **MASES** μάσις, Argia vrbs: Homero, Straboni, Pausania, & Stephano. cui quoque **MASETVS** vocatur. Idem habet **MASETIM** μαστίς, paludem, vicum, & insulam. **MASIANI** μασανοί, India gens. Strabo. Inter Copen & Indum flumina. **MASICES** μάσις, Mauritania Tingitana populi: apud Ptolemaum. Vide MASATI. **MASICYTVS** μασιτύς, Ptolemaeo mons est, mari incumbens, qui Pamphyliam & Lyciam diuidit. **MASSYCITES** apud Plinium est. **EMASICYTHVS** legit apud Q. Calabrum 3. Iodocus Vellareus eius interpret. **CLIMAX** dicitur Straboni. Vide TAVRVS. **MASII** μασιοί, Persie populi: apud Herodotum, in Clio. **MASIN**, vide MAGIDA. **MASINISSENSES**, populos Mauritania, habet Ammianus. **MASITHOLVS** μασιδόλ, Libya Interioris fluius: Ptolemaeo. **MASIVM** μάσιον, Ptolemaeo, & Straboni in Mesopotamia mons est, supra Nisibin & Tigranocerta situs. Vide CASIVS. **MASNES** μασνίς, & **PASNES** παρνίς, fluiorum nomina. Etymologicon. in voce δάσκηγ.

MASOBIA, locus vnde vnus fortium Davidis. 1. Par. 11.
 MASOGA μασόγα, India vrbs, Affacani regia, Straboni.
 MASAGA apud Curtium legitur. MASSACA μάσακα, Arthiani est. & Diodoro 17. capitum elenchos: liber ipse enim hodie desideratur. MAGOSA legit Xylander, apud Strabonem, sed vitio fortè typographorum. Vide MASSAGA.
 MASONITÆ μασονίται, apud Ptolemaum Arabia Felicis gens.
 MASPHA, Iosue 11. 13. 21. μάφα legunt 70. interpretes: & MISZPAIA Chaldeus. Item Iudicum 10. vbi 70. interpret. legunt μάσαφα. Huius meminit quoq. 1. Machab. 5. vbi Iosephus 12. Antiquitatum 1. 1. 1. Masphacen habet lib. 5. cap. 9. idem. MASPHA veterem & nouam, in cuius medio lapis Adintorij, habet D. Augustinus 17. Ciuit. Dei. cap. 7. De his consule quoq. Masium in 11. & 18. Iosue.
 MASPHAT, (vel vt 70. interpr. μάσφα,) in Moab regione. 1. Samuel. 22. Huius meminit & Iosephus Antiquit. 10. cap. 11. Vide MESPHE.
 MASPII μάσπιοι, Persica gens. Stephanus.
 MASRECA locus, 1. Paralip. 1.
 MASSA μάσα, Libya Interioris fluminis, Ptolemaeo. Sus appellat Castaldus. MASATAT Plinij mihi videtur.
 MASSAVETERNENSIS, locus Tusciae est apud Ammianum. Nomen hoc retinere hactenus puto. Inter Lucam & Pistorium ferè medio itinere est. Hic natus Constantium Gallum Imperatorem scribit Onapbrius. Lucaniae ditionis est, in Decretalib. 1. cap. 10.
 Apud Damasum in vita Siluestri Papae nominatur plures MASSÆ; (sic enim vicos appellabant. teste mihi Sigonio. qua significatione, vide quoque apud Casiod. 8. ad Severum: & 12. ad Valerianum.) vt MASSA AVRIANA, in territorio Laurentino: BALDARIO-LIARIA, territorij Numidia. AVRONICA, ibidem: BAVRONICA alia lectio. CAPSIS, territorij Capstani: CAMARAS, in territorio Curia Lupi: CASTIVS in territorio Castanensi: ESTALIANA, in agro Corano: FESTI, territorij Praenestini: GABA, in territorio Gabiniensi: GARGILIANA, in territorio Sueffano: LAMNAS, territorij Cartiolani: MALLIANA, in territorio Sabiniensi: hodie nomen seruat, & dicitur Magliano di Sabina. opidum prope Tiberim, & paulo supra Pontem Aug. in via Flaminia, in loco qui vulgo dicitur Il Borgetto, non longe ab Oriculo. MVRINAS, in territorio Appiano Albanensi: PICTAS, territorij Gabiniensis: STATIANA, territorij Sabiniensis: STATILIANA, territorij Melturnensis: TAVRANA, intra Siciliam, territorij Parannensis: TRABARIA est in Instrumento publico Germanorum principum, quod publicavit Bellarminus. TRAPEAS, in Cathanensi territorio: VARIA, Sardania: VRBANA, territorij Antiani. MASSE CANDIDÆ meminit Prud. in Peristephan. Locum Caribaginis sic dictum, scribit in eundem Fabricius. Vticensem cognominat hanc D. Augustinus. Sic autem dictos ipsos martyres putat Baronius, quod in fornace calcaria vitæ consummauerint. Nō est ergo loci hec, sed personarum. VIRGINIS, Corani territorij. vide AMOSA, RVSTICIANA, PALENTIANA, CÆSARIANA, & CASA.
 MASSABITICA, vide MESSOBATENE, & GABIANA.
 MASSACA, vide MASSAGA, & MASOGA.
 MASSADA, vide MASADA.
 MASSÆI, vide SCYTHÆ.
 MASSÆLIBYI μάσαλιβυοι, Africa Propriae gens. Strabo 14. Sed μάσαλιβυοι legit Casaubonus.
 MASSÆLII, vide MAVRITANIA.
 MASSÆSYLI, sunt affines Mauris; regionem Hispania, maximè qua sita Noua Carthago est, spectantes. Linius 28. Vide MAVRITANIA.
 MASSAGA μάσαγα, India vrbs, circa Guraum fluminem: Ambiano 4. Alexandri. Idem libro Indicorum habet

MASSACAM per urbem, Affacenorum gentis caput. Eadem haud dubiè. & MAZAGA apud Q. Curtium est. Circa Indi fluminis partes superiores. Vide MASOGA.
 MASSAGETÆ μάσαγέται, vulgò ALANI ἀλαοι vocantur, vt scribunt Dion Cassius, Ammianus, & Gregorius. Massagetas puta ABASGOS ἀβασγοι, esse inquit Iohannes Tzetza. Massagetas postea AVGOS αὐγοι, appellatos, scribit Isacius Tzetza. Euagrius, & Procopius 1. Wandalicorum eos HYNNO S vocat. Massageras Herodotus (apud quem horum descriptio) ad Orientem ponit, trans Araxem fluminem, è regione Issedonum. Stephanus & Suida Massagetae circa Arachosiam sunt, aut in ipsa. In Margiana sunt Ptolemaeo, & quoque in Sogdiana. Laonico Chataidæ videntur. Theuetus eos Abinadai vocat. MASSAGETAS habet Ptolemaeus in Margiana. Et alios apud Sacas. Vide MAGOG, & SCYTHÆ.
 MASSALA, Homeritarum vrbs, in Arabia Felici: Plinio. MACCALA μάκαλα, fortasse Ptolemæi.
 MASSALIA μάσαλία, Ptolemaeo est Creta insula fluitans, à Pineto Masano vocatus. Vide MASSILIA.
 MASSALIOTICVM μάσαλιωτικόν, vnum & maximum ostiorum Rhodani, Plinio & Polybio: qui hoc primum vocat, nempe quod versus Masiliam est. AD GRADVS videtur à Marcellino & Antonino nominari. Gras de Passon hactenus dicitur. sed & cetera quoque Rhodani ostia Gradi nomen: cognominibus autem distinctu, retinet, vt Graneuf, Grad'Orgon, Gra Pauler, Gra gran, & Gra d'enfer. Vide LIBYCA.
 MASSANTI, μάσαντι, Indi fluminis circa ostia accola, sunt apud Diodorum 17.
 MASSE, vide MESSA.
 MASSELENA, vide MALECENA.
 MASSEPHA, Palaestina locus. Iosue 18. vbi D. Hieronymus MESPHA legit. Vide MASPHAT & MESPHAT.
 MASSEREPHOTH Aqua: Iosue 11. In biblijs SyxiiV. P. M. pro eo legitur MASERON. & SALINAS Aquarum interpretatur in horum Notationibus.
 MASSIA, Hispania vltioris opidum, vbi lateres sunt, qui siccati, in aqua non merguntur. Plinius. Vrbs est ad Tartesios pertinet: apud Stephanum.
 MASSICE VICUS, circa Euphratis fluminis scissionem, vbi cum Tigri confunditur, Plinius.
 MASSICI Montis Promontorium, Plinio in Campania Felice est. Monte Dracone nunc appellari, scribit Leander. Ipse Masicus mons, hodie Monte Marfo dicitur. & inde vinum Masicum, Massacano vulgo, vt tradit Ben. Falconius. Massici verum nomen OSINIVM esse putat Servius ad 10. Aeneidos. Vide FALERIVS, & GALLICANVS, & GAVRVS.
 MASSIENA, & MASSIENE, vide MASTIA.
 MASSILI, Africa Propriae gens: Plinio. Vide NUMIDIA.
 MASSILIA, Pomponio & alijs, MASSALIA μάσαλία, Ptolemaeo est; MASSALIA lego in antiquis numismatibus. Sic quoque Eustathius, qui Massaliam etiam regionem vocat. Paradus tradit in sua Lugdunensi historia se legisse ATHENOPOLIN dictam. non verè, vereor. Marseille hodie incolu appellatur. Gallia Narbonensis vrbs, cuius descriptionem vide apud Caesar. 2. Ciuil. & in Panegyrico Constantino magno dicto incerti auctoris. Eius disciplinam & mores lege apud Val. Max. 2. cap. 6. vide MAVRITANIA.
 MASSILIENSE Prom. vide APHRODISIVM.
 MASSIMANENSIS episcopi Africa, meminit Victor Vicensis.
 MASSOLII, vide MAVRITANIA.
 MASSYSITES, vide MASICYTVS.
 MASSYLA Gens, Virgilio 4. Aeneidos. Servius vocat urbem mediterraneam Beronycelibe. haud longe ab Hortu Hesperidum. MASSYLIAM Gentem Numidicam, habet Linius 24.
 MASSYLIA, vide NUMIDIA.

MASSYLIA, vide NVMIDIA.

MASTA *μαστ*, Aethiopia sub Aegypto mons Ptolemaeo: Graeco ab incolis dicitur hodie, ut in Barroso videre est.

MASTA ciuitas, ibidem quoque Ptolemaeo.

MASTARNA, vide COELIVS.

MASTAVRA *μασταυρα*, Lydia vrbs, Straboni, & Stephano. MASTAVRENSIS sunt Plinio. MASTAVRORVM ciuitatis Asiae prouincia, meminit synodus VI. Constantinopolitana. & Concil. Ephesinum III. Mestau-rebe hodie vocatur, Leunclauio.

MASTHALA *μασταλα*, Arabia Felicis vrbs: Ptolemaeo.

MASTIA *μαστια*, Carthaginensium opidum, circa Herculis columnas; Polybio 3. Huius populi MASTIANI, quos Stephanus ex Hecataeo, circa Herculis columnas statuit. An MASSIENA vrbs, & MASSIENI populi, apud Sex. Auienum?

MASTIANI, vide MASTIA.

MASTICENSIS pagus, in Burgundia, in quo Cluniacense monasterium. Platina in Hadriano III. MATISCONENSIS puto legendum.

MASTIENI *μαστινοι*, Libya videntur populi, apud Stephanum. in dictione *ἐκαστοι* & *Σιζ*, sed hic legit Aldi codex *μαστινοι*. sine n.

MASTIRA *μαστιρα*, Thracia vrbs: apud Demosthenem. Suidas subdubitat num BASTIRA, aut PISTIRA scribendum, aut EPIMASTVS.

MASTITAE *μαστιται*, Aethiopia sub Aegypto gens. Ptolemaeus. Et alia apud eundem in Aegypto.

MASTRAMELLE, sic enim legendum, non Astromelle. deprauationis causa librarius: qui ex praefectoris ore non intellexit M. geminatum, ubi sic legebatur, Stagnum Astromela. vide ASTROMELA.

MASTVRDA, vide COELIVS.

MASTVSIA, Ionia mons, à tergo Smyrnae: apud Plinium. Thracia Chersonesus est promontorium: eidem item Ptolemaeo & Pomponio.

MASTVSIVM, vide MATVSIVM.

MASTYA, Milesiorum opidum, in Paphlagonia; Plinio. Inter Teium & Cromnam videtur.

MASVÆ, apud Plinium India gens.

MASVCCABENSIS Episcopus, in Mauritania Casariensi. Victor Vicensis.

MASVCHIS *μασχευς*, Marmarica vicus: Ptolemaeo.

MASVINVS mons, vide IVLIA AVGVSTA.

MASVRVTH, vide MOSEROTH.

MATALIA *ματαλια*, Ptolemaeo Creta insula vrbs, in litore meridionali. METALLVM *μεταλλον*, vocatur Straboni. Matala hodie.

MATARITANENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

MATAVRVS, vide METAVRVS, & MATRIA.

MATAZA, loci nomen, in Epistolis Nazianzeni. Cappadociae videtur. Hic Basilium confedisce scribit. Ad Irim fluvium fuisse, videtur Baronio.

MATELGÆ, opidum Garamantum. Plinius.

MATENI *ματινοι*, gens in Sarmatia Asiatica. Ptolemaeus.

MATEOLANI, Apulia populi: circa Garganum montem. ut ait Plinius.

MATER *ματηρ*, Hypanis, sic dicitur magna palus, ex qua Hypani fluvius oritur. In Scythia Europae. Testes Herodotus & Pomponius. Vide AMADOCOS.

MATERIANENSIS Episcopatus, in Africa. Vid. Vic. M. S.

MATERINA, Vmbriorum quondam in Italia plaga. Liuius 9.

MATERNA, vide MARTENA.

MATHÆ *μαθαι*, India gens, circa Gangem alicubi. Arrbianus in Indico.

MATHANA, vel MANTHANA, 70. interpr. locus in deserto. Num. 21.

MATHARENSIS Episcopi, in Numidia; meminit Victor Vicensis.

MATHATHÆI, Arabia Felicis populi: apud Plinium.

MATHEVALLIS, Gallie palus, circa Angolesimensem ditionem. Historia de reuelatione capitis D. Ioannis, in operibus D. Cypriani.

MATHIS, Dyrrachij fluvius, non longè à Lyffo, Vibio. Sine afflatu legit Bocatius. Video in recentiori Castaldi tabula hoc loco Matin.

MATHITÆ, Aethiopia sub Aegypto populi: apud Plinium. Ptolemai forte *ματτες*, quos in Libya Interiori describit, regione finitima.

MATIA, vide EMATHIA.

MATIANA *ματιαν*, Media regio, Stephano, Herodoto, & Straboni, sed hic *ττ* geminat *ματιαν*. MATIANI quoque circa Sogdianam videntur apud Plinium. MATIANI Eustathio, & MATIENI Herodoto, sunt Asiae Minoris populi, ad dextram Halys fluminis. ubi Ptolemai Sagaraufena regio est. Ad Euphratem fluvium, Dionysio.

MATICENSE Concilium. Decret. 1. distinct. 50. item Distinct. 2. Causa 4. MATINENSE, est Causa 11. Pro MATISCONENSE, corruptè: si rectè coniunctio.

MATIDIÆ, vide PACTIANÆ, RVSICIBAR, & ARGENTARIVS mons.

MATIENA, vide MATIERA, & TVDER.

MATIENI, vide MATIANA.

MATIERA, quod & TIORA, Halicarnasseo 1. teste.

MATIENA, legit Sylburgius. Vide TVDER.

MATILICATES, Vmbria populi sunt Plinio: Matelica nunc vocatur. In Piceno describit Fr. Pamphilus.

MATILO, Batavia vrbs: in tabula Peutingeriana.

MATINESSA, loci nomen videtur, apud Martialis. NATINESSA legebat codex M. S.

MATINI, Apulia populi; apud Lucanum, & Plinium. Matinum litus. Matinam paladem, & Matina cacumina, habet Horatius. Vide BATINA.

MATISCONA, Casari Aeduorum ciuitas ad Ararim sita. Marlianus Malcon interpretatur. Sic etiam Philop. Bugnonius in huius vrbs historia, ubi monet in veteris quodam diplomate MASTICO, atque in vetustis aliquot codicibus MATISSANA legi. Antoninus in suo Itinerario MATISCONENSE Castrum vocat. & LEGIONEM X. cognominat. MACHAONEM villam puto, apud Diaconum, in Longobardicis. Huius meminit quoque Greg. Turonensis.

MATISSA *ματσα*, Corsica insula opidum. Ptolemaeo.

MATISSANA, vide MATISCONA.

MATITES, vide MATHITÆ.

MATIVM, Creta insula litoralis vrbs, apud Plinium. vocatur Candia à Pineto. Themysira regionis opidum est quoque Plinio, circa Colchidem.

MATOGENVS, mons Gallie, ut habet Constantinus presbyter, in S. Germani episcopi Antistiodorensis vita.

MATRA, vide IMMATRIS.

MATREIO, Pirchaymero Rharia opidum est, in Germania, quod nouo nomine Matran appellat.

MATRIA, Italia vrbs: apud Suidam, in dictione Steffichorus. *ματρυ* erat in Græco codice. Eadem est cum METAVRO.

MATRICA, Antonino Pannonia Inferioris opidum, quod Theten, Simlero est. Valeria Ripensis est in lib. Notis. Locus Paphlagonia quoque LX. stadiis à Gangra: Metaphrasti, in S. Callinico martyre.

MATRICORENSES, vide MEDIOMATRICES.

MATRINVS, Piceni fluvius. ALBVLA huius synonymon esse, putat Prynhus Ligorius: & Liberata hodie dici. Vide ALBVLA, BATINVS, & HELVINVM.

MATRONA, Gallie fluvius, qui Lugdunensem à Belgica diuidit; ut Casari & Ammiano placet. hodie Marne dici, testis mihi est Car. Bouillus.

MATRONÆ vertex, vide COTTIÆ.

MATTHANA, Syrie aut Euphratensis vrbs. Lib. Notis.

MATTIACI, Tacito Gallie Belgicae populi, in Batavorum obsequio, sed ultra Rhenū. Hos Lemnius & H. Iunius Deerlanders putat, qui insulas aliquot Oceani, inter Hollandiam, Flandriam, & Brabantiam incolunt. Liber Notitiarum Mattiatos quoque Batavi subiungit. Neque ego alios quam Selandos pro his acceperim. atque vetus nomen à Mattiaco Cattthorum loco originem habere suspicor.

Meierus quoque audeat Mattiacum Middelburgum interpretari, primariam huius gentis in his insulis urbem. quasi Mattiamburgum. MESOBVRGV M videtur hanc civitatem vocare Tritemius in Annalibus Francorum. Vox Græco-Germana, idem quod Middelburg significans.

MATTIACVM ματτιανῶν, Germania vrbs Ptolemaeo; MATTIVM Tacito est, quam Cattiborum caput vocat: Situs huius, ut Ptolemaeus eam describit, congruit cum Martpurg, Hassia vrbe primaria, vbi academia: neque nominis allusio adeo dissona est. MATTIACOS Fontes habet Plinius in Germania; & MATTIACAS Aquas Marcellinus; & MATTIACOS Populos Tacitus. Vbi que per R, in tertio loco legendum suadet Heroldus, ob situm fortasse: quod eos omnes in Martiana silva designat, an bene, videant alij.

MATTIANA Mala, quæ adferuntur è pago in Alpibus sito, propè Aquileiam, habet Athenæus 3. An à loco sic dicta, ignoro. Vide MATIANA.

MATTIVM, vide MATTIACVM.

MATVRANVM, vide MANTVRANVM.

MATVRBVM, locus Episcopalis, in Mauritania Casariensi. Viti. Vicensis.

MATVSARVM, Lusitania vrbs: inter Olyssipponem & Emeritam: Antonino. MERISARVM legit etiam Simlerus. & MANISARVM ego, ex alio codice.

MATVSIVM Mare, circa Troia Cherfoneum; vbi Crater portus. Vide Hyginum, in Cratere, signo celesti. MASTVSIUM putarim legendum, habent enim Ptolemaeus, Plinius & Pomponius Mastusiam promontorium ibidem. μαζυσια MAZYSIA tamen legit Lycophron. Et Eleuntis esse scribit Isidus ad eundem. In Thracia nempe Cherfoneo.

MATVSTANA, vide MAGVSTANA.

MATYCETÆ ματοκεται, Scythica gens: Stephano. ex Hecataeo. Vide SCYTHÆ.

MATYDIANOPOLIS, est in Thesaurio Goliῳ ex Traiani nummo.

MATYLVΣ ματῶν, Pamphylia vrbs. Ptolemaeus. Eius interpretes MAGYD'S legunt. & nisi fallor, sincerius. MAGYDVSENIM Pamphylia vrbs in synodo VI. Constantinopolitano.

MATYZIA insula, circa Italiam aut Siciliam videtur, in Conciliorum volumine. de munificentia Constantini Imperatoris.

MATZICIER, vide MARZICIER.

MATZVCVM, castellum in Thracia: Cedreno.

MAVBE, vide BAVMÆ.

MAVIN, vrbs Africa: circa Nigri fluminis fontes: Plinio. MAGIVM, M.S. codex.

MAVITANIA, Hispania Citerioris regio, Plinio. à Pincto interpretatur Murcia.

MAVMA, apud Plinium est Aethiopia sub Aegypto vrbs.

MAVR, vide SARIRA.

MAVRA, vide MAVRVΣ.

MAVRENSII μαυρηνοί, Mauritania Tingitana gens: Ptolemaeo MAVRVΣII sunt apud Linum 24. MAVRENSSEM Episcopum habet Viti. Vicensis, in Mauritania: item MAVRIANENSEM ibidem, idem.

MAVRETANIA, vide MAVRITANIA.

MAVRI μαυρη, populi in Africa: Stephano in verbo μαυρηνοί. Sunt & Marianduris (sive Mariandynis) vicini, ad Pontum Euxinum: Orpheo. In tractu Armorico quoque habet Liber Notitiar. Mauros Venetos, & Mauros Osismios, an horum opidum Mauritaniam vocat S. Lupus? Epistola 129. hoc vulgo Mortagne.

MAVRIANENSIS Episcopi, meminuit concil. Matisconense I. Morienne vi puto nunc.

MAVRICII Campi, vide CATHELAVNI.

MAVRINGA, ad Suenicum mare, apud Diaconum 1. cap. 9. Longobardicor. Io. Gothus in Gorbha describit. sed MORINGIA legit.

MAVRITANA μαυρηταινα, Africa regio est Ptolemaeo, & aliis: quæ PHVT Hebrais dicitur, teste Ar. Montano,

in suo Apparatu Biblico. Diuiditur à Ptolemaeo in TINGITANAM, & CASARIENSEM (μαυρηταινα, Stephano) quam diuisionem Dion. Claudio Imp. adscribit. Hac MAIOR à Vitorio Vicensi Lib. 3. cognominatur. Strabo hanc MASSILIAM μασιλια, & MASSESYLIAM μασσαυσιλοι, appellatam scribit. Incolas MASSSVLOS vocat, Plinius. MASSYLOS, legit Stephanus. MASSYLAM gentem habet Virgilius. MASSÆLII μασσαυλιος, & MASSOLII μασσολιος, diuersi sunt apud Polybium 3. Hi MESSOLI fortè Plutarcho, Hodie regnum Tremillenium hoc loco videtur, ut Giraud, & Niger quoque attestantur. TINGITANAM, à Bogud rege BOGVDIANAM aliquando cognominatam, tradit Plinius. SITIPHENSIS, & HISPANIA TRANSFRETANA ab Honorio, & Sex. Rufo: & in libro Notitiarum HISPANIA TINGITANA nominatur. INFERIOR MAVRITANIA à Solino in descriptione Nili, & à Xipolino, in vita Seueri nuncupatur. vbi dicit Atlantiem non longè ab Oceano Atlantico exoriri; apud Maccenias, qui sunt in Maauritania inferiore. Regnum Matochi eius loco statuit Augustinus Curio; Felle; verò Niger. Sed vtrumq; potius video sub ea comprehendì. Benamarim eam dicimus, inquit Alfonso à Carthagena. In numismatibus antiquis MAVRETANIA per E in secunda, legitur. Incola, ut Strabo testatum reliquit, à Græcis MAVRVΣII, à Romanis autem MAVRI appellantur. Idem Vitruvius lib. 8. cap. 2. MAVRVΣIA, quam nostri MAVRITANIA appellat. Eos ex Mediis ab Hercule ibidem reliquit nomen habere, sed postea à Barbaris pro Mediis Mauros dictos; auctor est Salustius, in bell. Iugurthino. Alarabes hodie nominant Hispani, Olinario auctore. quasi dicerent Arabes; Al enim articulus Arabicus est. Totum enim Africa tractum ad Mare Mediterraneum qui est ab Aegypto, ad Fretum Gaditanum vsque, ab Arabibus occupatum, scriptores recentiores asserunt. Idemq; hic tractus, in quo vtraque Mauritania, Africa Propria, cum Cyrene & Marmarica antiquorū comprehenditur; ab Hispanis, Italici, & Galli, communi vocabulo Barbaria indigitatur. quo nomine videtur mihi ante aliquot secula etiā Læpidio innotuisse, in vita Alex. Seueri Imperatoris. Carolus Sigonius in suis Scholiis Livianis lib. 24. (ne hoc Lectorem lateat) docet Massafulos, & Massilios non esse eisdem, sed diuersos, hos enim Massanisa regi, illos Syphaci tribuit. Stephanus Massafilos (sic ille legit simpliciter in secunda) & Maurusos gentes conterminas, non easdem vocat. Strabo etiam lib. vltimo ostendit Molochab flauium regionem Massafilorum à Maurorum distinguere. Sed neque hoc hic omittendum duxi, quod Strabo eodem loco, & Herodianus lib. 7. habent: MAVRITANIAM nempe Romanis subiectam, ab ipsis incolis NVMDIÆ nomen obtinere. Pomponius quoque sub Numidia vocabulo Mauritaniam suam Casariensem describit. MAVRITANICVM Pelagus nominat Orofius, quod Mauritaniam à Septentrione alluit. Vide MAVRI.

MAVROCASTRVM, Armenia opidum: Curopalati. Episcopalis sedes, sub Sergiopoli: Tyrio. MAVRORVM Castra, sunt apud Ammianum: Persidis monumentum.

MAVROPHORI, qui CHRYSARONITÆ dicuntur, apud Cedrenum populi. quæ terrarum plaga nescio.

CHOROSANITÆ sunt apud Diaconum. sed hoc obferuauit Xylander. Vide MELANCHLAENI.

MAVROVM Castra, vide MAVROCASTRVM.

MAVRVM, Calabria vrbs, inter Thurios & Coriolanum: Gabrieli Barrio. cuius episcopum scribit interfuisse synodo Romana sub Papa Iulio I.

MAVRVS, fluuij nomen apud Gregoram. Videtur circa Byzantium. Ibidem MAVRA locus Suidæ, in voce Constantinus. MAVRVΣ mons est Palaestina: libro 19. Miscellæ historie. Pars quoque Tauri montis sic dicitur in itinere quod ducit Antiochia Constantinopolin, auctoribus Cedreno & Curopalate. MAVRVΣ Oceanus. Vide AFRICVM Pelagus.

MAVRVSII *μαυροισι*, quidam gens Phœnicā, in Africa circa Tripolim, & Syrtim Magnam, qui hodie PACATI *πακατοι*, appellantur. Procopius lib. 6. de Aedificiis Iust. Imp. Liber Notitiarum meminit etiam PACATIANÆ, in Tingitana. MAVRVSII L. Iulio 24. sunt extremi prope Oceanum: aduersus Gades Et MAVRSIA regio, Straboni: aduersa Fortunatis insulis. MAVS, supra ripam Adonidis videtur: in Syria. apud Guilhelmu Tyrium. MAVSOCA *μαυσοκα*, Ptolemao, MÆSOCA interp. Hyrcania vrbs. MAVSOLI *μαυσολλι*, Libya Interioris gens. Ptolemaeus. Vide CARIA. MAVSOLVS, vide INDVS. MAVSVS *μαυρος*, Corinthi vicus. Stephanus, ex Theopropo. MAVTAVONIUM, vide MANTAVONIUM. MAVTICITANI, vide MYTICITANI. MAXALA, Africa Interioris vrbs: à Corn. Balbo deuicta. Plinius. MAXATES *μαχατες*, fluminis Macarena regionis: Stephanus, in dictione Alexandria. MAXERA *μαχερα*, Hyrcania fluminis, Ptolemao & Ammiano. MAZERAS apud Plinium est. MAXERÆ gens, ibidem Ptolemao. MAXILVA *μαχιλουα*, Batica vrbs: in Turdetanis. Ptolem. MAXIMA Sequanorum, Gallia regio: apud Sex: Rufum. MAXIMA CÆSARIENSIS, Prouincia insula Britannie. in Lib. Notitiar. MAXIMIANENSIS, vide MAXIMINENSIS. MAXIMIANOPOLIS Aegypti vrbs. Lib. Notitiarum. Hanc antea MAGEDDO appellatam, scribit Adonis Chronicon, & Hermannus Contractus. Thracia quoque in Moesia, Ammiano & Antonino. Pamphilia vrbs: in Concilio Niceno. Vide ABDEIRA, & ADREMMON. MAXIMINENSIS, & MAXORITANVS episcopi sunt in Numidia. Viç. Viçens. M. S. MAXIMIANENSIS est D. Augustino. MAXIMVS, vide VERBANVS. MAXITENSIS Episcopus, Mauritania Cæsariensis est, Viç. Viçens. MAXITANORVM Regem Harbam vocat Trogius 18. vt Bongarsius legit. vbi prior lectio, MAVRITANORVM erat. MAXVLA, vide MAZVLA. MAXYES, vide MACHLYES, & MAZYES. MAZA, vide MAZACA. MAZACA *μαζακα*, Ptolemao Cilicia praefectura, in Cappadocia opidum, quod eodem auctore CÆSAREIA *καεσαρια* etiam dicitur. Straboni quoque EVSEBIA *ευσεβια* ad Argaum vocatur. Stephano MAZA est. CÆSAREIA, Cappadocia Prima, est in concilio Ephesino. Tifatia Barbari appellant, vt scribit Niger. Mazacam hanc malè ab Eusebio & Rufo MEGARAM vocari, monuit Philander in Viruuium. Vide MASOGA. MAZACÆ, Sarmatiae Asiatica populi: apud Plinium. MAZACENSIS Episcopi, in Numidia, meminit Viç. Viçens. M. S. à Masax vel Masas verisimile. MAZACYLA *μαζακυλα*, Marmarica vrbs. Ptolemaeus. MAZÆI *μαζαι*, DERRII *δερρι*, & DERRIOPESES *δερριopes*, populi sunt Liburnia, Orientem versus, vt Ptolemaeus scribit. Dalmatica sunt Dionii. Mazæi sunt Pannonum, apud Strabonem. Hayum regionem hodie Lica vocari, ait Mar. Niger. MAZÆNA *μαζαενα*, Palestina vrbs: apud Stephanum. MAZÆVM, vide AMAZONIUM. MAZAGA, vide MASSAGA. MAZANIA, locus ad Sibirum Superiorem, sub climate Mnozenia. Sic Simeon Metaphrastes, in vita S. Theodori Archimandrita. In Asia Minori fortè alicubi. MAZARA *μαζαρεα*, Sicilia fluminis: Ptolemao, & Diodoro 11. & 13. *μαζαρεα* castellum Selinuntiorum, est apud Stephanum. in Sicilia quoque haud dubiè. Armenia Maioris vrbs est Ptolemao.

MAZARIS, Sicilia vrbs, Antonino. Eadem cum Mazare Stephani, mea sententia. MAZARORVM castrum Persicum, Historia Miscella 17. MAZAX coloratus equus, est in Olympj Nemestaji Cynogetico: & Oppiani Venatione. Gesnerus gentile à Mazaca Paphlagonia putat. Mibi Africana gens videtur. cuius meminit Lucanus 4. & Claudianus in Panegyrico Stiliconi dicto. qui MAZAS legit. MAZENIS Fundi, meminit Cassiodorus, Variarum 1. ad Florianum V. S. MAZERAS, vide MAXERAS. MAZICI populi, & MAZVCANVS Fundus: Ammiano sunt in Mauritania. Horum etiam meminit Euzagrius 7. cui sunt pro Oases. Sic quoque Georg. Alexandrinus in D. Chrysostomi vita. MAZICORVM etiam memoria apud Palladium in Arfacio abbate, à Mazax fratre. MAZIVS, vide TAVRVS. MAZNIMI episcopatus, sub sede Sergeopoleos: apud Guil. Tyrium. MAZORANI *μαζορανοι*, Aria gens: Ptolemao. MASDORANI legitur interpres: & MASDORANVM *μαζδορανων*, montem propinquum vocat idem Ptolemaeus. MAZRAZANA, vide MARAZANA. MAZVCANVS Fundus, vide MAZICI. MAZVLA *μαζυλα*, vel *μαζουλα*, duas huius nominis vrbes habet Ptolemaeus, in Africa Propria. vnam in litore, quam Coloniam facit, alteram paulo interius, quam VETEREM cognominat. Antoninus ambas quoque nouit sub voce MAXVLA, qui littoralem, PRATES cognominat. De eadem Viç. Viçens hac: Qui dum (vt moris est) ad Maxilitanum litus exiissent, quod Lingula vulgi consuetudine vocatur. MAXVLA coloniam habet Plinius. Vide TÆNIAS. MAZVSIA, vide MATVZIUM. MAZYCORI, vide MAZYES. MAZYES *μαζυες*, Libyci Nomades sunt apud Stephanum. Idem habet & alios MAXYES, & MACHMES *μαχμες*. MAZYCES Libycos populos habet Ammianus. MAZYCORVM *μαζυκων*, & Noma dum regem, vocat Iarban, Eustathius in Dionysium. MAZISCES *μαζισκες*, Ptolemao, sunt Mauritania Cæsariensis populi. MEANVARORVM Prouinciam, in Occidentaliū Saxonum gente, habet Beda. MEARVS, vide METAROS, & MELSOS. MEBIENSIS Episcopi, in Italia, sepius memoria in Concilior. opere. An pro Nebiensis Corsica? MECBI *μεκβοι*, India gens, circa Indum alicubi. Indica Arrbiani. *μεκβοι* per u. legit aliud exemplar. MECHISTHA, vide MESTLETA. MECHLESSVS *μεχλεσς*, Colchidis vrbs: Ptolemao. MECI *μεκοι*, Persia populi videntur apud Herodotum in Thalia. MECIRA, vide MECYRA. MECISTVS *μεκιστος*, Triphylia vrbs. & alia Elidis. Stephanus. Pro MACISTVS, proculdubio. MECLARIA, vrbs Ilyrici aut Pannonia videtur Paulo Diacono, M. S. de Longobardicis. MEDARIA alia lectio est. Medling ad Colapin fluium, interpretatur Lazius. Vide ZELLIA. MECLEDVNVM, vide MEGLEDVNVM. MECON *μεκων*, insula finitima Delo: vbi Ajax sepultus. Isacius ad Lycophronem. Vide SICYON. MECYBERNA *μεκυβερα*, Pallena peninsula vrbs, Plinio, Diodoro, Straboni, & Stephano. 20. stadiis ab Olyntho, Suida teste. MECYPERNA per P. est in Strabonis Episome. MECYBERNEVS, vide THERMAVS. MECYRA, siue HELEM, Marmarica locus, in Africa: Antonino. Per 1. in prima idem alio in loco. Itè per T. METIRA. MEDA *μεδα*, Ptolemao, MIBA interpreti. Arabia Felicis opidum.

M E

MEDABA *μεδάβα*, Nabathaeorum ciuitas, in Arabia. Stephano; Moabitatum, Iosepho: In Arabia Petrea, Ptolemaeo. *μεδάβα*, eidem lib. 8. 1. Par. 19. est quoque MEDABEMENTIO. MEDABENOS etiam nominat Stephanus. MEDAVON forte apud Tyrium. *μεδάβων* est 1. Paralip. 19. & 21. ubi D. Hieronymus legit MADABA, & *μωαβ* 70. interpretes. Meminit eius quoque Iosephus 13. Antiquitat. cap. 17. & cap. 2. libri belli Iudaici 1. Item Iosue 13. Vide MADABA, & MEDAPA.

MEDAEVM *μεδάειν*, vide MIDAEVM.

MEDALAA, D. Hieronymo, *μαελά* 70. interpretibus. Iosue 19. Palestina locus.

MEDAMA *μεδάμα*, Straboni Bruttiorum, in Italia opidum. Nicotera (i. Victrix) Gab. Barrio, & Scip. Mazzella. Capodi Batticani Leandro. Medama, Plinio MEDVA est, inquit Xylander. Sed MEDMA legant hoc loco apud Plinium, mea quadam exemplaria sincerius fortasse. nam & *μεδμα* agnoscit Stephanus. MEDAMA fontis quoque nomen, ibidem: Straboni. Vide NICOTERA.

MEDAMNA, vide MESSE.

MEDAPA, ciuitas trans Iordanem, versus Orientem, subiecta quibusdam Arabibus. Metaphrastes in S. Sabae vita. Vide MEDABA.

MEDARI, corrupta vox apud Plutarchum. Vide ALEXANDROPOLIS.

MEDARIA, vide MECLARIA.

MEDAVA, & MEDAVON, vide MEDABA.

MEDAVRA, vide MADAVRA.

MEDDEN, Palestina loca. Iosue 15.

MEDEA, vrbs in Media regione. vt habet Trogus 42. Vide MEDIA.

MEDAE Pyrgos, locus iuxta Cyaneas insulas: P. Gyllo ex Dionysio.

MEDECVEL, AXVM, & SERENDID, vrbes ad litus maris Indici: teste libello de Proprietatibus Elementor. falso Aristoteli tributo, cui sit Arabis cuiusdam recentioris.

MEDEFESSITENSIS Plebs. Coll. Carthag.

MEDELACVS, monasterium ad Sarram fluvium, in Lotharingia, testibus Archiepiscopus, quas profert Roserius. Meteloch bodie.

MEDELICVM, Metelch bodie, Lazio: Austriae vrbs. Eius mentionem fieri in libro Praefecturae, scribit idem. MELISSA vocatur in antiquo lapide, quem idem profert. cui CLAUDIVM quoque Ptolemai videtur.

MEDEMA, locus Palestinae, Iosue 15. *μεδμα* legunt 70. interpretes. Posterius MENOIN vocatur teste D. Hier. de Locis Hebraicis.

MEDENA, sic olim vocatum fuisse emporium Vectis insulae, quod bodie Aeuporia nominatur; scribit Neuyllius, in suo Norico. Vide MEDIA.

MEDENI *μεδνι*, Ptolemaeo Africae Propriae populi.

MEDION *μεδιον*, Boeotiae vrbs, testibus Thucydide Plinio, Pausania, & Stephano, qua & PHOCIDIS vocatur, teste Strabone. Est & alia Phocidis, eidem Straboni, in Criseo sinu. Eidem Stephano est quoque vrbs, & vicus, in Epiro. MEDION per I. in secunda, apud Liniu 36.

MEDEOS, vrbs iuxta Pappum montem Numidia. Procop. 2. Wandal.

MEDERA, vide AMMEDARA.

MEDERIACVM Antonino, Mierle vicus, Simlero; infra Venlonam non longe à Mosa.

MEDETVM, vide IOSEDVM.

MEDI, vide MEDI.

MEDIA *μεδία*, Ptolemaeo, Straboni, Plinio, & aliis, Asiae celeberrima regio, quorum gentile MEDICI *μεδικοι*, Straboni & Stephano. cuius descriptionem lege apud Polybium 5. ARIAM olim vocatam refert Pausanias. & ARIOS eius incolas, appellat Herodotus. MADAEOS *μαδαίοι*, eos Iosephus nominat. Strabo eam in maiorem, & ATROPATIAM distinguit. Cedrenus eam ASPACAN *ἀσπακην*, & eius partem Superiorem BASPRACAN *βάσπρακην*, nuncupat. (sed geminato AA. in prima scriptum quoque inuenio.) MEDENAM, suo

M E

tempore dictam, scribit Sex. Rufus: sic quoque vocatur 1. Danieli 6. Cordini vulgo nomen habere, tradit Haiibonius: & Seruan, Castaldus. Vrbs nomen est apud Asidorum MEDIA, inde Media regio. Huius fidem facit quoque Trogus 42. item 1. Zeir. a Chiliad. 6. numero 72. ubi dicit urbem per eam scribi. regionem autem per Iota. Vide MELOS.

MEDIAE, vel AD MEDIAS, locus in Sardinia: apud Antoninum. CASTELLVM MEDIANVM forte, cuius episcopum nominat Fragmentum M. S. Vici. Vicens.

MEDIAE Murus. *μεδία τείχος*, locus circa Babylonem Assyriae. Xenophon 2. Cyropedia.

MEDIAE Potta, *μεδία πωτα*, in Zagro monte. Strabo 10. Vide ZAGRI Pyla.

MEDIANA, Osroena regionis vrbs, Lib. Notit. Nefis vrbs suburbium, sic appellatum; tertio lapide ab ea separatur. Ammianus. Mediana meminit quoque Iordanes.

MEDIANENSIS in Africa Plebs, meminit Coll. Carthag. Vide CASAE.

MEDICA, Propentidus insula. Constitutiones Emanuelis Comneni.

MEDICCARA *μεδικκάρη*, Africae Propriae opidum: Ptol.

MEDICI, vide MEDIA.

MEDICVLEIA, vide MENDICVLEIA.

MEDIMENA, vide MEDEMA.

MEDIMNAEI *μεδιμναίοι*, populi sunt apud Diodorum 14. quibus incolendam Messaniam dedisse Dionysium scribit. Mihi ignoti. An Merhymnei legendum?

MEDIMNI, opidum in Aethiopia sub Aegyptio: teste Plinio.

MEDIOLANVM *μεδιολανον*, vel MEDIOLANA *μεδιολάνα*, utrumque Ptolemaeus scribit. Insulam in Italia metropolis. MEDIOLANVM Procopio: quam post Romam ceteras facile antecire vrbes dicit, magnitudine, ciuium copia, & reliquis fortuna bonis. OLANVM à conditore antea dictam, tradit Cato in Originibus, si modo illius sunt quae hoc nomine circumferuntur. Sunt qui prius INSVRIAM, alij ALBAM, alij PEVTHECIAM vocatam volunt, inquit Castilionem. Insurbia meminit nummus antiquus M. Valerij Messellae. Zacharias Lilius, in suo Orbis Breuiario credit à Maximiano Herculis Imp. HERCVLEAM quandoque appellatam, sed quod auctore hoc credat, mihi ignotum est. Hodie Milano incolis: Medelanti, Germanis, Vrbs Melana potens, pro Mediolano legit Gots. Vuerbiensis. MEDIOLANVM, Germaniae vrbs, Ptol. quae à Pyrchaimero Medunster in Westphalia dicitur. Metelen insignis pagus, ad Vidrum fluvium, est Mercatori. MEDIOLANVM Ptolemaeo, Aethiolorum Eburacorum vrbs. MEDIOLANVM Aulercorum Antonino, quod NOVIOMAGVM Antonini videtur M. Velfero, inter Breuiodurum & Condate. Magdunum nouo nomine vocant Gaguinus & Aimeinus. Mun vulgo. MEDIOLANVM in Ordoicis, Britanniae populi vrbs, Antonino, & Ptolemaeo: Lancastre in Anglia, Lhuydo: Mathraual Dauidi Pouelo: sed Lhanuellin Camdeno. MEDIOLANVM, Santonum in Gallia vrbs: Ptolemaeo, Straboni, & Stephano. Non dubito inquit Vinetum (in Ausonii) quoniam sit Santonum metropolis, quam nunc Sainctes appellant.

MEDIOLANVM, Antonino opidum inter Coloniam Traianam, & Agrippinam. Metteler vicus, iuxta Mosam, vertit Simlerus. Mechelen forte. Midellun pagus non male alludit, neque distantia admodum aut nihil differt. MEDIOLANVM, Messia Secunda opidum: Lib. Notit. vide MEDIOLANVM.

MEDIOLVM, vide ECCELESTA.

MEDIOMATRICES *μεδιοματρίκες*, Ptolemaeo Casari, Straboni, & Plinio, sunt Galliae Belgicae populi, quos Westreicher appellat Rhenanus, quorum metropolis bodie Metz dicitur. Blondus MATRICORENSES vocat, lib. 1. Decadis 1. METENSEM urbem, nominat Greg. Turonensis. METAE & METENSES sunt in Lib. Notit. ubi Cynegium fuisse translatum ex Augstodano scribit.

M E

MEDION μέδιον, Labeariū gentis urbem, vocat Linus, lib. 36. & 44. Aetolia facit Steph. ex Polybio. Vide **MEDION**.
MEDITANA, vide **MEDVANA**.
MEDITILITANVS Episcopus, in Africa. Viñ. Vticenf.
MEDIVM, vel **IN MEDIO**, Thracia locus XXIII.
M. P. ab Hadrianopoli: Antonino. Eodem teste vrbs inter Scythopolim & Neapolim Caelesyria. Idem habet duo diuersa loca sic dicta, in Armenia Minori.
MEDIVM OSTIVM Rheni, Ptolemao. Hodie Rhijn nomen obtinet. Vide **RHENVS**.
MEDMA, vide **MEDAMA**.
MEDMASVS μέδμας, apud Stephanum Caria vrbs est. **MEDMASSAM** vocat Plinius.
MEDME μέδμη, Italiae vrbs. & fons. Et alia in Liguria. Ex Hecataeo Stephanus. Pro **MEDAMA** crediderim.
MEDOACVS μέδοακ, Straboni portus & fluij nomen est. Duos hoc nomine fluuios notat Plinius. Alterum Maiorem vocat Leander, & hodie Brenta vocari; Alterum Minorem, & Bachilione dici scribit. In Venetorum regione sunt. Messalla Corvinus, aut quisquis ille sit qui libellum de Progenie Augusti scripsit, alterū **BRENTEASIAM** appellat. **Brintam** nouit hoc loco etiam Fortunatus. Sed de his fluminibus sic Merula, in Libello suo de Gallia Cisalpina: Per Vicentium agrum Rharonus & Bachilio amnes dilabuntur: vbi ad Vicentia moenia confluxere, nec ille Rharonus, nec hic Bachilio est; sed vno nomine Medoacus dictus; in Mare Adriaticum defertur. **MEDVACVS** per v. in secunda habet Linus. **MEDOCOS** populos habet etiā Strabo. Vide **METHAMAVCVM**.
MEDOBITHYNI μέδοβιθων, circa Bithyniam gens: Liviō & Straboni, sed per A. in prima scribendū. Vide **MEDI**.
MEDOBREGA, Hispania vrbs, in Lusitania, A. Huriō. Armeſia Vaseo. **MEIDVBRIGENSES**, sunt in reſta inscriptione. **MEDVBRIGENSES** apud Plinium 5. cap. 22. quos **PLVMBARIOS** cognominat.
MEDOE, insula Nili, in Aethiopia sub Aegypto, in qua Afer opidum. Plinius.
MEDON μέδων, Peloponnesi fluuius. Strabo. Sed **NEDON** legit Casaubonus. **MEDON** primus Archon Atheniensis fuit. ab hoc posterius apud Atticos **MEDONTIDA** dicti, Paterculo 1. Historiar.
MEDOSIANVM μέδοσανον, Germania vrbs: Ptolemao.
MEDVA, vide **MEDAMA**.
MEDVACVS, vide **MEDOACVS**.
MEDVALLI, vide **MEDVLLI**.
MEDVANA, pro Meduallē, legit Turnebus, lib. 1. Lucani. In ripis Meduana tuis marcere perosus. additq; illi in locis Meduana fluuium nomen retinere. **MEDVANAM** vel **MEDANAM** scio vocari à Reginone, & Turonēsi, fluuium Gallie, qui Andegauensium urbem alluit, hodieq; Mayne nominatur. Canterus 3. Nouar. Lēctionum, legebat hoc loco apud Lucanum **MEDITANA**. vbi **MEDVALLA** legit quoque Pulmannus.
MEDVBRIGENSES, vide **MEDOBREGA**.
MEDVLI, Ausonius Epist. 20. & 29. item 30. Laudat ostrea ex Medulorum Oceano petita. Apud Bituriges Vibiscos sunt, vt scribit Vinctus in eundem. dicitq; hodie Meduc vocari, quidquid agri est infra Burdigalam, Oceanū, & Garumnā in eum influentem. Vide **MEDVLLI**.
MEDVLLI, populi sunt in Alpibus. Virgilio lib. 8. Habitatores Vallis Cilex intelligunt Philander, & Barbarus, eius Commentatores. Distat, vt ipsi inquirunt, ab Oeno ostium lapidem, Meridiem versus. Dalechampius Miolans, & Vallis Tarantasia interpretatur. Habitatibus guttur intumesceat, aquarum vitio, vt putatur. Ptolemao & Straboni, μέδμη sunt altissimis montibus insidentes, supra Isara in Rhodanum influxum. Moriēne credis hodie vocari Simlerus. **MEDVALLI** sunt apud Lucanum lib. 1. Alij sunt hi à Medullis Virgilio. Vide **PEDVLI** & **MEDITANA**.
EDVLLIA μέδμηλα, Stephano, Liviō, & Plinio, Latij vrbs, Coloniam factam à Romulo tradit Halicarnassens. Vide **MEPHYLA**.

M E

MEDVLLIVS Hispania mons, Minlo flumini imminet. Flarus 4. & Oroſius 6. cap. 21. **IDILIVM** habebat membraneus codex. **EDVLIVS** Ptolemai est, sed ab eo in alium locum male transpositus. Manduria ab accolis vocatur, si creditur Garibatio.
MEDVLLVM μέδμηλον, Vindelicia vrbs, Ptolemao, Medlingen Lazio, & Auertino. Sunt **MEDVLLI** forte Virgilio.
MEDVNNACVM, vide **DOVEANA**.
MEDVS μέδω, Persia fluuius, in Araxem defluens. Strabo, & Curtius. Hic autem cum in Araxem: ille verò Araxem in Medum influere scribit. Straboni libentius accesserim. Vide **EUPHRATES**.
MEELEPH, vide **BELEB**.
MEFA, vide **MESADA**.
MEGA, id est, magnum, vide **MAGNVM**.
MEGADINI μέγαδινοι, populi Asiatici, apud Xenophontem 1. Cyropedia. **BVDINI**, iūē **MAGADIDI**, in ora libri. Philolpus huius vetus interpres μέγαδινοι legit, & melius, ni fallor. Magadidi enim vox ignota: Budini Sarmatiae populi hic minime pertinent, inter nempe Asia interioris quos vna cum his Xenophon hic enumerat.
MEGABARI, & **MEGABRA**, vide **ADIBARAE**.
MEGALA, appellatur Media locus arduus, versus Persopolim, teste Plinio. Est & insula ante Smyrnam. Item in Propontide, eidem
MEGALE μέγλη, insula Lycia: Steph. Etia Peloponnesi vrbs: Aristoteli in Admirandis, in cuius agro semper flagrat. Huius etiam meminit Pausanias. Idem cum Megalepolis forte.
MEGALEPOLIS μέγαληπολις, Ptolemao, & Diodoro 15. Arcadia opidum, Per o. in media habet Linus 35. Eius media pars **ORESTIA** ὀρεστία, vocabatur, vt Stephanus habet. Eius partem quoque **THISBOAM** vocatam à Nympha quadam, scribit ex Pausania Gerbelina. Hodie dicitur Leontari, vt Sophianus, vel Londario, vt Sabellicus & Niger scribūt. **PHILETO** φιλῆτω, vocat eam quoque Plerbon. **MEGALEPOLIS**, Iberia ciuitas, est apud Stephanum. Africa est, Carthagenensium ditionis; apud Diodorum 20. Lycia insula sic dicta, Stephano. Vide **NINOE**, **PHAZEMONITIS**, & **EV-PATORIA**.
MEGALESIVM, locus Asia: Varro 5. de Ling. Latina.
MEGALIA. Quodq; ferit curuos exerta Megalia fluctus. Papinius 2. Siluarum, in Surrentinum Poſij. μέγαλιος Zonara locus est, vel castellum, in Africa, circa Carthaginem, in praeſumpta petra, mari imminens. **MEGARA** μέγαρα, est Appiano. Vide **MEGARIS**.
MEGALLAE, India gentes, Plinio.
MEGALOPHYEM Thaletem, habet Laertius in Thalete. à patria forte.
MEGALOPOLIS, vide **MEGALEPOLIS**.
MEGALOSSVS, vide **METALASSVS**.
MEGALVDA, vide **METADVLA**.
MEGALVSIORVM μέγαλυστοι, meminit Thesaurus Goltziij, ex nummo.
MEGANITAS μεγανίτας, Achaia in Peloponneso fluuius, iuxta Aegium. Pausanias.
MEGAPOLIS, in Africa Proconsulari episcopalis vrbs. Viñ. Vticenf.
MEGARA μέγαρα, qua & **NISSAEA** νίσαια, dicta olim Ptolemao & Suida testibus. **NISSA** habet Pausanias. **NISSA** Homerus. Megaridis regionis vrbs, ad Sinum Saronicum, quam coloniam facit Plinius. Megara hodie adhuc dici, scribit Sophianus. Mazarino Niger. Idem tradit **ALEXANDROPOLIM**, cum à Philippo caperetur, appellatam fuisse. Antea etiam **ALCATHOE** vocatam, quidam ex his Ouidij versibus colligit, Alcathe quam Nisus habet, &c. lib. Metamorphoseos 8. Huius mentio est quoque apud Euripidem in Heraclidis. Strabo Niseam facit nauale Megarenſium. Alcatheon Megara Arcem, vocat Pausanias in Atticis. **MEGARA**, Sicilia vrbs in littore maris, quam prius **HYBLAM** dictā scribit Strabo. **MEGARIS** Plinij est. Augustam hodie dici, tradit Aretius, & Leander, quod negat Fazellus; qui eandem

GEREA-

GERBATIN Pausania putat. Pausanias in Eliacis duarum Hyblarum meminit, quarum unam MAIOREM, alteram GERBATIN appellat. Antoninus vocat banc Megaram CASTELLVM Syracusanorū. MEGARA, Macedonia locus vel vrbs, teste Plutarcho, in Pyrrho. quae Thessalia est Stephano. Eodem auctore est quoque, in Molosside: alia in Illyride: & alia in Ponto: Ouidio 1. Trist. Elegia 9. vbi puto eum de hac scribere hoc versu. Et quos Alcathei memorant à mœnibus ortos. Hac inter Tomos & Dionysopolim. Est & Apamienſium vrbs, in Syria, Straboni 16. In Peloponneso vrbs, Aristoteli in Mirabilib. Vide HYBLA, CARTHAGO, MEGALIA, & MERGANA.

MEGAR 1, India populi, circa Indum fluvium. Plinius.

MEGARICE, vide HERACLEA.

MEGARICVM *μεγαρικόν*, Bithynia opidulum, Stephano.

MEGARICE forte Plinij.

MEGARIS *μεγαρίς*, Ptolemaeo Attica regio. Hæc etiam NISSÆA vocatur, Suida teste. MEGARIS, Plinio insula est inter Pausilipum & Neapolim. MEGALIA videtur à Papinio vocari. Quo hodie Hermolao dicitur. Arcem habet, quæ inde Castel del Ouo vocatur. Hoc castellum Michaël Ritijs LVCVLLIANAM ARCEM appellat. MEGARIS, locus non longè à Syracusis. Cicero 5. in Verrem. Vide MEGARA, METARRIS, & NISSÆA.

MEGARSVS *μεγαρσός*, per A etiam scribitur in prima. Ciuitas Cilicia est, sita iuxta Pyrami amnis ostia, inter tumulos Mopsi & Amphilocho, teste Isacio, in Lycophronem. Per A. in prima Plinio est; & MARGASA corruptè apud Strabonem. Flavius in Scythia est, apud eundem. India fluvius aurifer est, in Indum influens, Dionysio. quo loco eius interpret Ausenus CYMANDER habet. Sicilia vrbs est apud Stephanum.

MEGASA *μεγασα*, Libya vrbs, Stephano, ex Hecataeo. In qua AROTERES *αροτῆρες*, & SIOPHAGI *σιόφαιοι*.

MEGATICHOS, opidum in monte, inter Egyptum & Æthiopiam; quod Arabes MYRSON vocauerunt. Plinius.

MEGDII VILLA ANICIORVM, in Africa Propria. Antoninus.

MEGIA, vrbs ad Euphratem sita, in Mesopotamia, circa Zubam. vt refert Zosimus 3.

MEGISBA, Stagnum in Taprobana insula. Plinius.

MEGISTA *μεγιστή*, Lycia insula, Ptolemaeo & Stephano auctoribus. Apud Linum est portus Lycie. Goltzius huius quoque meminit, ex nummo.

MEGISTANÆ, videntur Armenia gentes, apud Tacitum, 15. Annal. & Vegetium, & Frontinum.

MEGISTVS *μεγιστός*, fluvius qui in Aegaum mare influit. Suidas. Vide RHYNDACVS.

MEGLEDVNM, vrbs Gallie, quindécim millib. à Biturico. Greg. Turonensis 6. An Mehun hodie?

MEGRIPETANI *μεγρεπτανῶν*, Episcopi, in Africa, mentio est in concilio Carthaginensi, vbi Titus nominatur.

MICRIPETANI legit Balsamon. An à Migirpa? sic putaverim.

MEHERATITES vocatur Ephes, vnus sortium David, à loco. I. Paralip. 11.

MEHODEMIA, vide SEMELIA.

MEIACARIE, locus cui fontes dedere nomen. nemorosus, vineis arbutisq; pomiferis confitus. Ammiano circa Persidem est.

MEIDVBRIGENSES, vide IGÆDITANI, & MEDOBREGA.

MEIONIS, vide CYPVS.

MELA, fluvius propè Brixiam, Gallia Cisalpina urbem; Catullo, ad Ianuam. Nomen antiquum hodie obtinet, inquit Erythraus & Leander. sed pro Mela MELON legendum, auctore Capriolo, docet. Idem autem putat hunc Melam hodie Garza vocari. Mella huius etiam meminit Virgilius 4. Georgicon. & in eundem Philargyrus, eumq; ex Brenno monte oriri scribit. MELA etiam fons in Lycia, vbi Latona rusticosa in ranas conuertit: vt habet Probus

ad 1. Virg. Georg. MELA locus, aut vrbs in Sicilia videtur; apud Ovidium 4. Fastor.

Sacratumq; Melam, pascua lata boum.

MELACTE. Silius 14. Lanigera Melite, & litus piscosa Melacte. In Sicilia est. Pet. Marſus annotauit maritimum opidum esse.

MELÆ, Samnij vrbs: Liius 24.

MELÆA *μελαῖα*, Gracia locus. Thucydides 5. circa libri initium.

MELÆNA *μελαῖνα*, promontorium Chij insula. Strabo. Vide SAMOS.

MELÆNÆ *μελαῖναι*, Arcadia vrbs, apud Stephanum *μελαῖναι*, Pausania est. & MELANÆA Plinio. Est & Lycia vrbs, teste Stephano. Polyenus habet castellum sic dictum, finitimum Attica & Boetia. Hippocrati in Epistolis sunt MELANÆ in Locris circa Crissam, aut vt in Galeni vocum Hippocratis expositione lego, circa Cbrisaum campum, ad Criprium.

MELANI *μελανῆς*, pars tribus Antiochidū. Stephanus.

MELAMBIVS *μελαμβίος*, locus circa Scotusſus. Polybius 17. In Thessalia.

MELAMBOLOS, vide ÆGYPTVS.

MELAMPHYLOS, vide SAMOS.

MELAMPHYLLON, Plinio Thracia mons. MELPHYLLAS, habet alius codex.

MELAMPRIA *μελαμπρία*, Stephano Lydia ciuitas. qui Xantham auctorem eius facit.

MELAMPYGOS Petra, iuxta Asopū in Boetia fluvium. Herodoti Polymnia.

MELAM *μελαμ*, mons Ptolemaeo, in Felici Arabia.

MELANA, vide MELAS, & MEDIOLANVM.

MELANÆA, vide MELANÆ.

MELANCHLÆNI, *μελαγχλῆναι*, inhabitant Castiteridas insulas, auctore Strabone & Eustathio. In Sarmatis Asiatica sunt Stephano, & Ptolemaeo. Hos Maurophoros Turcicè vocari, scribit Leunclanius. Vide SCYTHÆ.

MELANCIADA, vide MELANTIAS.

MELANDEPTÆ *μελανδεπται*, in Asia sunt populi, circa Pontum fortasse. Xenophonti 7. exp. Cyri. *μελανδεπται*, legebatur in margine.

MELANDETÆ, vide MELANDEPTÆ.

MELANDIA *μελανδία*, Sicyonia regio, Stephano. ex Theopompo.

MELANE, Plinio est insula circa Ioniam.

MELANEIS *μελανῆς*, Euboica insula vrbs, quæ & ERETRIA *ερετρία*, Stephano. AROTRIA *αροτρία*, etiam dicitur, Strabone teste. *ερετρία*, Ptolemaeo & Plinio est. *ερετρία* Herodoto 6. *ερετρία* forte Homero, Iliad. 3. Huius Eretria etiam meminit Plutarchus, in Phocione.

MELANES, vide AMAZONES, MELAS, & NIGITÆ.

MELANGA, quæ Malagina vulgo appellatur. sic Glycas. Locus circa Constantinopolim videtur.

MELANOE *μελανή*, Aruorum emporium, Ptolemaeo; in India intra Gangem. quod Iacobus Castaldus Malipur intelligit; vbi corpus D. Thome requiescere creditur.

MELANGIA *μελαγγία*, Arcadia opidum, Pausania. In Asia Propria alicubi locus videtur, apud Nicetam.

MELANGITÆ *μελαγγίται*, Ptolemaeo Arabia Felicia gens. Per A. in prima interpreti.

MELANI Montes, *μελανά όρη*, ad Sinum Arabicum describuntur à Ptolemaeo, eo loco quo Moses in Sacris literis SINAI, qui & OREB dicitur, Hieronymo teste, ponit. Idem MONS DEI apud Mosem appellatur. SYNEVM eum vocat Iustinus, ex Trogo Pompeio. SYNÆVM *σιναιον*, Iosephus & Suidas. Europæis adhuc Sinai nominatur: sed Turci, vt N. Nicolaus refert. Turca, at Gebel Thor Arabibus vocari, ait Thevetus. Turci habet Zieglerus. Dominicus Niger tamen scribit MELANOS hodie Phasga dici. ASABO *ασαβω*, cognominat Ptolemaeus hos Melanos. SABO est in Periplo Ariani. Puto tamen ab ipsis auctoribus hoc verbum eadem forma scriptum, sed librariorum vitio postea differet exaratum.

Codices Ptolemei, hodie legunt *καλαμενα δαυλῶ*: Arriani, *καλαμενα σαλῶ*. Depravationis originem scire se velis, adi Indicem huius thesauri in verbo Librarij. ASABO veteram scripturam existimo. habet enim Ptolemeus eodem tractu ASABO promontorium.

MELANIA *μελανία*, Straboni Cilicia opidum, est. quod MYLE Plinij esse, Ger. Mercator auctor est. Vide BEGIALIS.

MELANIPIA, vide CHELIDONIA.

MELANIPPIVM *μελανίππιον*, Pamphilia fluvius: Strabono. Minerue sacrum dicit Q. Calaber 3.

MELANO, Doridis insula: in Ceramico sinu. Plinius.

MELANOGÆTVLI *μελανογαυτέλοι*, Æthiopum gens, in Libya interiori. Ptolemeus.

MELANOS *μέλανος*, promontorium Besbici insula. Strabo.

MELANOSYRI dicuntur (ad differentiam Leucosyrorum, qui Cappadociam incolunt ad mare Ponticum: teste Strabone.) ij qui habitant ultra Taurū & Ciliciam. & hi veri sunt Syri: inter nempe Euphratem & Mare Mediterraneum. Eustathius & Porphyrogeneta.

MELANTHII *μελανθίοι*, Scopuli, Icarij maris, apud Strabonem, circa Samum sunt. Furni vocantur Nigro: Fornelli Bordonio. MELANTII *μελαντιοι*, sunt Apollo- nio 4. duo scopuli ante Theram insulam huius Scholasti.

MELANTHIVM *μελανθιον*, fluvium Cappadociae habent Plinius, & Arrhianus in Periplo. MELANTHVS Ouidio est 4. de Ponto, Elegia 10. In Syria quoque mons, ubi Fanum Vestæ, Cedreno.

MELANTHVS, vide MELANTHIVM.

MELANTIAS *μελαντίας*, qui nunc vulgò Melitias, *μελιτίας*, dicitur; Thraciae pagus, 102. stadiis Byzantio distans, quem Athyras fluvius præterfluit. Ex Suida, & Procopio. Agathias 150 stadia habet, vñ ferè Antoninus, qui XVIII. M. pass. qui faciunt stadia 144. apud quem MELANCIADA, & corruptè MELANTRADA quoque legitur. Villam Caseream cognominat Marcellinus. Vide MELANCIADA.

MELANTII, vide MELANTHII.

MELANTIVM, vide AMANVS.

MELANTRADA, vide MELANTIAS.

MELAPHYLLON, Thraciae mons, Plinio.

MELARIA, vide MELLARIA.

MELAS *μέλας*, Thraciae fluvius apud Ptolemeum & Plinium, quem Xerxis exercitus non suffecisse scribit Herodotus. MELANAM vocat eum Lilius: & nouo nomine La Meta, qui hunc vertit, Nardus, sed Larissa Bellonius. Eidem Ptolemao est Asia Minoris fluvius, quem Euphrates excipit. Hodie Genfui, vñ ex Tabulis persuadeor. Straboni, Plinio, & Zosimo, etiam MELAS est, quem Pamphylia & Cilicia terminum dicunt. Iuxta Siden ciuitatem hunc describit Pausanias. & antiquum Cilicia terminum fuisse ait Plinius. MELANES ab Ammiano vocatur. hunc Marius Niger scribit nunc Criqnero vocari. Peloponnesi fluvius, qui Olenum Achaiae urbem alluit, Straboni. Arcadie fluvium vocant Dionysius, Callimachus, & Eustathius. Alius est in Bæotia; auctoribus Strabone, Plinio, Vitruvio, Plutarcho in Pelopide, & Seneca tertio Naturalium: qui nigras oues efficit. hic excurrit in Cephsidem paludem, vñ refert Pausanias, & Plutarchus in Sulla. vel in Cephisum fluvium, vñ habet Theophrastus 4. Hist. Plantar. cap. 12. & idè de Causis Plantar. 5. cap. 5. Melam habet Herodotus in Trachinia, apud Trachin urbem: xx. stadiis à Dyra flumine distan- tem. Lilius videtur eundem circa Heracleam urbem describere. sic quoque Strabo 9. Est hic Mygdonie fluvius, apud Ouidium 2. Metamorph. Mygdoniusq; Melas, & Tenarius Eurotas. Circa Colchidem, in Asia Minori, est quoque huius nominis fluvius, teste Plinio. Apud eundem fons est sic dictus, in Hestiaeotide regione: qui oues albas facit.

Fons est quoque in Lycia, Probo auctore. ubi Latona gē- colas in ranas transformauit; vñ Ouidius tradit. Vide ME-

LITE, NILVS, NELEVS, & CATARRACTVS.

MELAS (i. Niger) SINVS *μελας κόλπος*, Thraciae, apud

Ptolemeum. MELANVS Solino. CARDIANVM eum quoque vocari, à Cardia vrbe, scribit in Italia 9. Eustathius. Magaritis hodie vocari autumo.

MELCHIA, Synodi locus, tempore Urbani secundi Decret. 1. Distinctione 32. Corruptè pro MELPHIA. quod annotauit Ant. Augustinus. Idem cum MALPHITANVM puto.

MELCHON *μελχόν*, loci nomen, Hieremie 49.

MELCOMANI, Dalmatiae populi, Plinio.

MELCYNDA, vide MELEDA.

MELDÆ *μέλδα*, Ptolemao & Casiri Gallie Lugdunensis populi. Orontio Meaulx est, opidū ad Matronam amnem.

MELDI sunt in antiqua inscriptione: & apud Plinium, quicquos LIBEROS cognominat.

MELDITA *μελδιττα*, Africa Propria opidum. Ptolemeus.

MELEA *μελέα*, locus Mysia, circa Caycum fluvium. Strabo 13. Sed ELÆA hic legendum minimè dubitat Casaubonus.

MELEABA, in lib. Notitiar. Aegypti vrbs.

MELEAGRI Vallum, agri Antiochie Syriacae. Strabo.

MELEAGRIA, vide CALYDON, & PLEVRONE.

MELEGVNIS, vide LIPARA.

MELEISSA, vide EVGYON.

MELENÆ, vide MELANÆ.

MELEDA *μελιδος*, Ptolemao, India intra Gangem vrbs. Interpretes MELCYNDA habent. Vide MELCYNDA.

MELENICVS *μελένικος*, castellum in Zagorea, Thraciae regione. Cedrenus, & Gregoras. Sedes Episcopalis est Balsamoni: sub patriarchatu Constantinopolitano. MELNICES Curpalati, Gabio interprete.

MELES *μέλης*, fluvius qui prope Smyrnae muros labitur. Philostratus, Statius, & Strabo. Lydia vrbs videtur apud Suidam, in *μύδος*. Samnitum vrbs, à Marcello capta. Lilius 27. Vide HELLES.

MELESE ab Ouidio 15. Metamorph. vrbs nominata: vñ putat Gab. Barrius, hoc versu, Thurinosq; sinus, Melesena- que & Iapygis arua. circa Crotonem fuisse scribit, & hodie Melissa vocari. TEMESEN autem (non Melesen) nostri codices legunt.

MELESOBE *μελεσόβη*, locus Episcopalis, in Responsis patriarcharum Orientalium.

MELESSES, Hispaniae populi, Celtiberorum, in quibus Oringis vrbs. Lilius 18.

MELETI Sinus *μελήτιος*, à Meleto flumine, etiam SMYRNÆVS dicitur, à Smyrna opido, illi adiacente, Stephano teste. ELAITEM vocat eundem Agathias in Proemio Historiae. Sinus est maris Aegaei, iuxta Aeolidem regionem.

MELTA *μέλτα*, vrbs Carie. Stephanus ex Hecateo. Galliae ciuitas, in vira SS. Nazarij, Geruasijq;.

MELIACHI, vide MALIACHI.

MELIACVS, vide MELIAS.

MELIAS *μελίαις*, Graeciae regio, ad Maliacum sinum, Herodoto 7. MELIDIS inde Sinus, quem MELIACVM nominat Thucydides 4. Est & sinus nomen prope Constantinopolim, vñ docet Gyllius, ex Dionysio Byzantio.

MELIBOCVS *μελίβοκος*, Germaniae mons est, apud Ptolemeum. Misnia saltum qui Hardtswaldt vocatur, ex eo facit Pirchaymerus. Wockersberg eum nouo nomine appellat Peucerus. Wogelsberg ex eo facere videtur Tilemannus Stella. Vide CATTI MELIBOCI.

MELIBOEA purpura, à nomine insula, in qua tingitur, est dicta. Festus, & Lucretius. idem cum MELIBOEVUM. Videtur quoque Assyria vrbs, ad Orontem fluvium, ex Oppiani Venatione. Vide MELIBOEVUM.

MELIBOEVUM, OLYZON vrbs, *μελίβοιον*. τὴν δὲ οὐρανὴν, sic Suidas, nihil præterea addens. Olizon verd, & Melboea, Homero, & Plinio, diuersa sunt opida; Magnesia Graeciae regionis. Item Straboni, Seruij, Solino, & Stephano Thessaliae *μελίβοια*. Idem Plutarcho in Pelopide; item Herodoto, & Lilio, qui etiam in radicibus Ossæ describit ad Peneum fluvium circa Boeideum paludem videtur, in Orphæi Argonauticis. Pomp. Sabinus ad 5. Aeneid.

M E

eam statuit post Thessalicam, versus Chersonesum. Idem dicit quoque Laconia vicum sic vocatum. qua fide, alijs censendum relinquo.

MELIBOEVΣ μελιβοει, Italia mons, in Campania: vnde fuit Orrhontes fluvius. Isacius ad Lycophronem.

MELIBOTVS, loci nomen, apud Nicetam. Circa Asiam Minorem videtur.

MELICAS græves, laudat Gellius tanquam præstantissimas, lib. 7. cap. 16. Et Anseres Melicas, Plinius 10. cap. 21. Gallinas Melicas amplissimi corporis habet Festus: à loco, omnes pro MEDICAS. l. littera, pro D. substituta. de quo apud Varronem De R. R. cap. 8.

MELICHVS, vide MILICHVS.

MELIDIS Sinus, vide MALIACVS.

MELIENSES μελιενς, Thessalia populi videntur apud Xenophontem 3. Græcorum. & Thucydidi 3. & 5. Ad Othryi montis radices sunt, ut habet Antonius Liberalis, & MELIDIS Regio ibi, quam accuratè describit Herodotus 7. vide MELIAS, & MELO.

MELIEVS, vide MALIACVS.

MELIGVNIS, vide LIPARA.

MELII, vide MELOS.

MELINA μέλιον, Argie vrbs. Stephano.

MELINOPHAGI μελινοφάγοι, Ibracie populi, Xenophonti, & Stephano. Panico vescentes significat.

MELIODVNVM μελιόδονον, Germanie vrbs. Ptolemæo. Bohemie urbem facit ex ea Lazius, quæ Mileusko nunc vocatur. Vide MELODVNM.

MELIPIA, Mæsia opidum, Antonino.

MELIS μέλις, vrbs Trachinæ, Callimachi Scholiastes. Vide MALIACVS Sinus.

MELISSA μέλισσα, Libya vrbs: & Melissa regio. Item vicus Cyriacæ regionis. Stephanus: ex Hecateo. Phrygia ciuitas est apud Athenæum. Circa Synnadam, quæ Metropolim iur. Vide MEDELICVM, & MELITTA.

MELISSOPETRIVM, Armenia opidum, Curopalati.

MELISSVS μελισσος, vicus est agri Corinthiaci; Plutarcho in Amatorijs Quæstionibus.

MELITA, Cappadocia vrbs, non procul ab Euphrate, Solino, & Plinio. MELITINE μελιτίνη, fortè Ptolemæo. in Armenia Minori, regione confini. Malatia est apud Nigrum. MELITA, Apollonio & Plinio insula Adriatici maris, prope Dalmatiam. Ptolemæus eam MELITINE μελιτίνη, vocat. MELITVSAM à Polybio nominari, scribit Volaterranus. (Scio à Stephano ex Polybio citari μελιτίναν, Illyria urbem; sed hanc insulam quæ Illyria vicina est, sic ab eo appellari, me fugit.) MELTA corruptè apud Antoninum legitur. Hinc catuli Melitæ; Callimacho auctore, apud Plinium. Hodie Melida dicitur, ait Sophianus: Melite Hermolaus. MELITE μέλιτη, vna ex Pelagijs, apud Ptolemæum. Hæc insula D. Pauli naufragio celebris est; & hodie Rhodiensibus militibus habitatur. Hinc Melitæ catelli, Strabone teste. Videtur MALTACIA apud Antoninum. Concilium hic habitum fuisse qui opinantur (sed falso) quod MILEVITANVM dicitur, vnde quidam suspicatur olim quoque MILEVITVM appellatum. Hodie Malta nominatur. Carthaginensium coloniam puto à Stephano vocari. MELITE eidem Ptolemæo & Ciceroni, huius insula ciuitas est; quam etiam hodie Malta vocant. MELITA Attica opidum est Plinio. Vicum μέλιτην, vocat Plutarchus in Themistocle, & Solone. Cecropidis tribus, est apud Suidam, idem; ni fallor, cum μέλιτη Stephani, quam partem Oenidis tribus vocat, circa radices montis Himetti esse, ex Luciani Timone, & Strabone intelligo. Eliano 11. Animal. cap. 17. μέλιτην locus in Ægypto est, ubi draco diuinis honoribus afficitur. MELITELACUS Aeniadarum in Acarnania, apud Strabonem 10. Antonio Liberali fons est μέλιτην, in Lycia: circa Xanthum. Melas hic est apud Probum. Eidem est vrbi nomen, in Phibia regione, ad Tartarum fluvium. Vide MELITVSSA, MELITÆENSES, & SAMOS.

MELITÆENSES μελιταίωνς, Phibiotidis regionis Ma-

M E

cedonica populi sunt Straboni. quos aliquando PYRRHÆ nomen gessisse scribit. Ptolemæo eorum vrbs MELITARA μελιτάρη: Antonio Liberali, μέλιτην: Plinio MELITEA vocatur: & μέλιτην Straboni.

MELITARA, μέλιτην, Phrygia Magna vrbs: Ptolemæo. Vide MELITÆENSES.

MELITÆ, Asia Propria ciuitas, alia à Mileto videtur apud Vitruvium 4. cap. 1. μέλιτην, hoc tractu etiam meminit Const. Porphyrogenneta. Vide MILETA.

MELITEA, vide MELITÆENSIS.

MELITEIVS μελιτεϊα, mons, apud Apollonium 4. Scholiastes eius dicit Corcyra insula esse. MELITIVM est in Phauorini Lexico.

MELITENA μελιτηνή, vrbs, & regio Cappadocia, Ptolemæo & Stephano. Est etiam Sāsiana regiuncula, eodem Ptolemæo teste. Hodie Aracgelaran nominat eam Castaldus. Suar Theuetus. Armenia Minoris, ad Euphratem regio, apud Ptolemæum. Hæc Bosoch Castaldo, & Suar Nigro est. Reineccius autem putat hanc urbem apud Belli Suci scriptores Malatina & Melotania, vocari. Melatie est Leunclauio. MELITENAM Coloniam, Armenia Maioris, ex Ptolemæo, nominat Onuphrius. Fides sit penes illum, Codices mei non nocere.

MELITIA μελιτία, Achaia vrbs, Thucydidi 4. itinere vnius diei à Pharsalo. vide MELITÆENSES.

MELITIVM μελιτειον, Corcyra mons. Lexicon Phanorini. Vide MELITEIVS.

MELITTA μέλιττα, vrbs ab Hannone constructa, ad Atlanticum mare. testis ipse, in suo Periplo.

MELITTEA μελιττία, Thessalia vrbs, Stephano, & Polybio 5. An eadem cum Melita? Achaia urbem habet Thucydides 4. Vide MELITÆENSES.

MELITVSSA μελιτύσσα, Illyria vrbs, Stephano, ex Polybio 13. cuius tantum fragmentum exstat hodie. Vide MELITA.

MELIVNTA μελιώντα, locum habet Strabo 13. circa Erythraam Ionia, ut mihi videtur.

MELIZIGARA μελιζιγαρά, India intra Gangem emporium: in Ariani Periplo. MELIZIGERIS μελιζιγερής, Ptolemæo, India intra Gangem insula.

MELLA, vide MELA, & MALEOS.

MELLAPO COSPAS, vide APSASIVM.

MELLARIA, Plinio, Pomponio, & Anonino, vrbs Hispania Betica, in litore freti Gaditani. μελλάρια Ptolemæo. & μελλάρια Stephano, in dictione βία. Begerra de Melena est Stephano Aquæo, in Plinio. saniori scriptura alijs Bejar de Melena, aut ut Moralius habet Bejar de la miel, quod paulo interius versus mediterranea est, (ut ipse addit) quam Mellaria sit. Ex hac Mellaria, Tarifas facit Marmolus, & Coqus. Alia est MELLARIA etiam Plinii, Cordubensis conuentus: Moralius locus est qui hodie Fuente Ouejuna nominatur. quatuordecim leguæ à Corduba. Apud Antoninum hæc Mellaria LII. m. pass. (quod fere idem est) à Corduba distat. Vide CARTEIA.

MELLISVRGIS, Macedonia opidum, inter Thessalicam & Apolloniam. Antoninus.

MELLO, ciuitas Palaestina Iudic. 9. μελλό 70. Interpretibus. Arx Hierosolymis est, in libris Regum.

MELLYS, PAPHVS, THASVS, & CALLISTA, vrbes. condita. sic Eusebij Chronicon ad annum Mundi 3770. Membraneus meus codex legebat MELVS, PAPHVS, THASVS, & CALESTA. Deligat meliora eruditus lector. Neutræ scripturam probam æstimo.

MELNICES, opidum munitiss. in petra: Zagoria regionis, Curopalati.

MELO, vide NILVS.

MELOBOTERA, vide AGÆ.

MELOCVVΣ μελόκων, Germania opidum Ptolemæo. Coburch Villanovano dicitur.

MELODA, Palaestina locus; Iosue 15. μελωδά, legunt 70. Interpretes.

MELODVNVN, Cafari Senonum opidum, in insula Sequana fluminis positum, ut ipse describit, & ego quoque vidi. Urbis area ipsam insulam, & vitamque continentis ab opposito ripam instar Laterie Parisorum occupat. Melun hodie vocant. **MILIDVNVN** est apud Almonium; & **MELIODVNENSE** Castrum apud Greg. Turonensem 10.

MELOESSA, Italia insula, circa Locros, Plinio. LXX. M. pass. à Caulone.

MELOS μέλος, Ptolemao insula Cretici maris, inter Cretam, & Sanium Achaiae promontorium. Milo Sophiano dicitur. **MELI** μέλι, incolae vocantur Thucydidi. Hanc omnium insularum rotundissimam, scribit Plinius, eandemq; ab Aristide **BYBLIS** βύβλις, ab Aristotele **ZEPHYRIA** ζephyρία, à Callimacho **MIMALIS**, ab Heracleide **SIPHNVS**, & **ACYTOS**, dictam subdit. **STORIAM** quoque vocatam, legitur apud Honorium Augustodunensem. sed ubi hoc somniauerit nescio. **MINSAL** dicitur à Serapione, cap. de sulphure. Pro Byblide apud Plinium, quaedam exemplaria **MYBLIDA**, & **MIMBLIDA** legunt. Sed **MEMBLIS** etiam vocatur, ut scribit Phauorinus. **MEDIA** vocari à Varrone 2. de R.R. annotauit Ios. Scaliger, antiquo more. de quo vide **MELICAS**. **MELOS**, Suida locus circa Halicarnassum, dicit enim Termerum castellum situm inter Halicarnassum, & Melon. **MELOS** etiam Thessaliae urbs, apud Suidam, ex Thucydide. hic enim Melos videtur circa Oropum describere, & insulam vocat, eiusq; incolae distinguunt in Paralios, Hieros, & Trachinios lib. 3. sub finem. idem Diodorus 12. Est etiam Acarnania pagus, apud Stephanum, & Thucydidem 3. **MELOS** quoque quondam Euboicae opidum fuisse, refert Plinius. **MELOS** est etiam in Hispania finibus urbs, Stephano, in dictione βύβλις. circa Mellariam. Vide **BELOS**, & **MINSAL**. **MELOTHI** ciuitas, circa Syriam videtur, Iudith 2. λουδ. habent hoc loco 70. Interpretes.

MELPHES, Italiae fluius, Plinio. Circa Columnam Regiam. Gab. Barrio videtur. mihi autem ad Posidoniam finem, **MOLPE** legebat M.S. codex.

MELPHIA, vide **MELCHIA**.

MELPIA μέλπεια, Pausania vicus in Arcadia.

MELPIS μέλπις, Straboni fluius, in Latio iuxta Aquinum opidum, Melfa Leandro.

MELPVM, Insularum opidum, Plinio, opulentia praecipuum, sed deletum à vicinis, eo die quo Camillus Veios cepit, ut ipse inquit. Melci nunc dici, scribit Leander.

MELSIAGVM, vide **SVESTA**.

MELVS μέλως, Hispaniae fluius, in cuius vicinia est uarium est, ut scribit Strabo, quod Cantabros ab Asturibus diuidit. ex hac descriptione videtur mihi **NELVS** νελος, Ptolemai. Dom. Niger, & Casaubonus putant **MEARON** Ptolemai esse: mihi nequaquam.

MELTA, vide **MELITA**.

MELTHA lacus, in Palestina; circa Tiberiadem, versus Austrum. Guil. Tyrius, Melchapauld inferius scribit, per ch. alterutrum mendose. Vide **GADARENVS**.

MELTINAS, vilissima possessio in montibus arduis ac siluâ densissimis constructa. apud Marianum Schotum, in epistola Paschasi ad Leonem Papam. Vbi terrarum, non addit.

MELVS μέλως, castellum est, Curopalati & Cedreno. Circa Armeniam videtur.

MELVSSA μέλυσσα, Steph. iuxta Iberos insula. ex Hecateo.

MELYENSES μέλεις, Asiae Minoris populi: Herodoto in Thalia. quo loco Ptolemaeus **MYLIA** μυλιαδαι, regionem habet.

MELZITANVM opidum, in Africa Propria, Plinio, & D. Augustino.

MEMACENI, valida gens Asiae: circa Persidem vsq; iam. Curtius 7. Scytharum gens videtur.

MEMARMALIS, vide **TAVRVVS**.

MEMASVM, vide **BILIGA**.

MEMBLES μέμβλες, Lycophroni: Italiae fluius est, prope Leucanens: Ifacio.

MEMBLIAROS, vide **ANAPHE**.

MEMBLIS, vide **MELOS**.

MEMBLOSITENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthage.

MEMBRESA ciuitas, cccc. stadiis à Carthagine distans: Procopio 2. Wandal. Meminit huius quoque Antoninus. & **MEMBRESITANI** Episcopi, D. Augustinus. item Viç. Vicensis M. S. An à Membro Antonini forsitan?

MEMBRVM, Africae Propriae urbs, Antonino. inter Carthaginem & Hipponem Zarethum.

MEMINORVM meminit Plinius, in Gallia Narbonensi, lib. 3. cap. 4. Vide **MENIMI**.

MEMMA, insula à Iornande descripta, est illa Chersonesus Albionis insula, quae hodie Meneg appellatur. ut credit Guil. Camdenus. Vide **MONA**.

MEMNIVM, vel **MENNIVM**, Assyriae ciuitas videtur, ubi Q. Curtius lib. 5. scribit fontes esse bituminis. Circa Babylonem. **MENNIS** legit F. Modius. **MEMNONIVM** malim, de qua vide **SUSA**.

MEMNON μένων, tractus in Aegypto vocatur apud Ptolemaum. **MEMNONIVM** apud Strabonem, ubi Memnonis regia & statua: de qua dictus Strabo, Plinius, Solinus, Tacitus, Diodorus, Curtius, Pausanias, Spartianus in Seuerio, Lucianus in Toxari & Philopseudo, Philostratus in Iconibus & Vita Apollonii: item Iuuenalis 5. Satyra 15. & ad eundem Glossarius vetus. De quo Latius in nostro Theatri Parergo, ad Alex. Magni Expeditionis tabulam.

MEMNONES μένωνες, Aethiopiae sub Aegypto populi, Ptolemao, Plinio, & Stephano. **MEMNONES** indos hos nominat, ni fallor, Sidonius, ad Priscum Valerianum: quos Aurora face ciuica perustus dicit.

MEMNONII Muri, sunt apud Pausaniam 4. Circa Susam puto.

MEMNONIS pagus Troadis, circa Aesepi fluminis ostia. Strabo. Idem ibidem habet **MEMNONIS** Sepulcrum. Aliud **MEMNONIS** sepulcrum, iuxta Belem fluium Phoeniciae. Iosephus 2. belli Iud. cap. 9. item Strabo.

MEMNONIA, vide **SUSA**, & **LEOPHORA**.

MEMNONIVM vocatur arx Susa, in Persia. Strabo. vide **MEMNON**.

MEMORIA fluius, de qua sic Plinius. In Boeotia ad Trophonium Deum, iuxta fluium Orchomenum, duo sunt fontes, quorum alter memoriam, alter obliuionem adfert: inde nominibus innentis. Vide **MNEMOSYNES**.

MEMORIAE Aedes, in urbe Carthagine. Viç. Vicensis.

MEMPHIS μέμφις, quae Hebraeis **MOPH**, vel **NOPH**, & **MIGDOL**, Aegypti ad Nilum urbs Ptolemao. Hodie Cairo. ut Sabellicus, & nonnulli alij putant: cum tamen Memphis ab altera parte fluminis fuerit, è regione Cairi. ubi hodie eius nihil exstare praeter nomen Menchis, putat Postellus. Eandem idem in Historia sua Orientali nominat Cairum Fostat, Mitzir, & Nitzrulatik. μέμφις Arcadia, in qua Astragalum nascitur. sic Dioscoridia lib. 4. Sed quia in Arcadia (quae regio Peloponnesi est) nulla Memphis sit, Marcel. Virgilius putat Pheneus legendum. & dicit in aliquibus exemplaribus εὐφρανεῶν haberi. Haud multum absum, quin credam Memphis retinendum: cum Arcadia etiam Aegypti regio sit, eius saeculi scriptoribus; ut Eustathio, libro Notitiarum, & Stephano, qui quoque Arcadiam, Aegypti urbem habet. Heptanomis regio Aegypti Ptolemao est, in qua Memphin describit, atque cum hanc Heptanomin scribat Eustathius postea Arcadiam appellatam, Memphin vnam esse ex eius urbibus luce clarius est. Vide **BABYLON**.

MEMSIDOS, Episcopalis locus, sub sede Rubba Moabitarum. Guil. Tyrio.

MEN, maritimus locus videtur iuxta Phanagoriam. Historia Miscella 20.

MENA μνω, insula duae, Ptolemao, in Hippadis pelago.

MENABVS. Inclita Casareis Menabos dissoluitur alis. lib. 1. Lucanus, ut Pulmannus recensuit. **GENABVS** legebat alius codex.

MENAE μναί, Ptolemao Siciliae opidum mediterraneum.

Thoma Fazello Meneo est; Nigro autem Calatagi-
ro. DE. MENÆON, & MENÆON habet Diodorus
Siculus. MENENIOS populos, habet Cicero 3. in Ver-
rem. Vide MENANINI, & NEÆ.
MENÆLAIVS, vide MENALIVS.
MENÆNON, & MENÆON, vide MENÆ.
MENÆIS, fons Leontinorum, per quem ciues eius loci ti-
ment iurare. Vibius.
MENALA, Aegypti regio, Martiano. si sincerus sit codex.
Nam MENELAITES legendum puto. Diuisim, Mc-
nala item, codices excusi male habent.
MENAMBIS *μεγαμεις*, Arabia Felix opidum, Ptolemao.
Per A in prima interpretibus.
MENANINI, Sicilia populi, apud Plinium. MHNA-
NINOI in nummis Græci etiam. An MENENII
Ciceronis? & gentile à Mene?
MENAPIA *μεναπια*, Bactriana vrbs, Ptolemao. ME-
NAPILA legit Ammianus. Alia est MENAPIA,
cuius ciuem Carausium facit Sex. Aurel. Victor. quem
Schottus edidit. Hanc verò non noui. & deprauatam le-
ctionem suspicor. Vide MANAPIA.
MENAPII *μεναπιοι*, Gallia populi, Morinis contermini,
Cesare, Dione, Strabone, Tacito, & Ptolemao auctoribus.
Marlianus & Leodius Iuliacenses, Geldrenses, &
Cliuenses, proijs accipiunt. Ego his Brabantos &
Flandros addicio.
MENAPILA, vide MENAPEA.
MENAPISCVS Pagus, cuius in archiuis cœnobiorum
Gandensium, & in legibus Caroli Magni ab Ansegigo
monacho collectis, frequens est mentio; ut Diuinus testatur.
hodie Flandriæ Comitatus est, eodem auctore, & Mey-
ero. FLANDRIA, vt & hoc his addam; proauorum me-
moriam RVTHENIA dicebatur. testib. Lhuydo, & Cœnali.
MENARIACVM, ponit Antoninus inter Castellum &
Cameracum, in Gallia Belgica. Mergen, vel, vt Galli
pronunciant, Meruille in eius locum constituo: pagus est
Flandriæ, ad Lysam fluiuium. BROVLVS olim locum
vocatam, scribit Molanus in S. Mauritio.
MENAVIA, vide MONAOEDA.
MENDA *μενδα*, ciuitas Græciæ: Polyano 2. Pro Mædus fortè.
MENDÆ *μενδα*, Sicilia vrbs, iuxta Palicos. Stephanus: ex
Apollodoro.
MENDÆI, Pausania Thracia gens, oram maritimam ha-
bitans ad Ennum urbem. Gentile à Mende, Stephano.
MENDE *μενδην*, Thracia vrbs, Pausania, Polyano, Pom-
ponio, & Thucydide: in Pallena regione Erythreorū colonia.
Stephanus scribit ab Apollodoro *μενδης* vocari. MERI-
DIS est apud Liuiū 31. vocatq; vicum maritimu Cassan-
drea ciuitatis, ad Thermaicu sinum. Vide MENDESIVM.
MENDELA *μενδελια*, India intra Gangem vrbs. Ptolem.
MENDES *μενδης*, Aegypti vrbs, est apud Strabonem, Dio-
dorum, & Stephanum. Hic Apu, siue hincus colebatur,
teste Plutarcho in Iside.
MENDESIVM *μενδεσιον*, Nili ostium, Ptolemao. Da-
miatè Niger vocat; Migni Alfonso Bonacciolus. MEN-
DESIVM Nomum habet ibidem Ptolemaus. MENDE-
SIVM tractum Eunapius. Puto *μενδην* Iosephi esse, 10.
Antiq. 6.
MENDICVLEA *μενδικυλεια*, Lusitania vrbs, Ptolemao.
Non est Mendiculeia Antonini, qua Mediculeia vocatur
in Aldina editione. inter Asturicam & Tarraconem.
MENDIS, vide MENDE.
MENDVS *μενδς*, Circa Cariam vrbs, apud Porphyro-
genmetam, quem Vulcanius receter vertit ex Græco. Huius
etiam mentio fit in Ephesino concilio. Pro MYNDVS.
MENE *μενη*, Phrygia pagus, vbi aquæ asperiores & nitrosæ,
vt tradit Athenæus 2. cap. 2. Insula est Mediterranei
maris, apud Epiphaniū.
MNEBRIA, vide MESEMBRIA.
MNECINA *μενεκιναν*, Oenotria vrbs mediterranea. Ste-
phanus, ex Hecatei Europa.
MNEDEMIVM *μενεδημιον*, Lycie opidum, Stephano. ex
Capitone. Carbalie, in Pamphilia, Ptolemao.

MNEFESSITANVS Episcopus in Africa. Viç. Vri-
censis. Vide MNEPHESSA.
MNEGGESEM, Africa Propria, in Numidia, videtur
vrbs, apud Antoninum. Fortè eadem cum Meneg gere.
MNEGERE, apud Antoninum Africa Propria vrbs.
MNELAIDEM fontem, habet Pausanias, in Arcadia,
iuxta quem Platanus pulcherrima erat.
MNELAITES, vide CANOPVS.
MNELAIVM *μενελαιον*, Stephano, & Polybio 5. iuxta
Spartam tractus est versus Orientem Hybernum. Vrbs
est in Dolopia. Liuius 39.
MNELAVS *μενελας*, vrbs Aegypti, Ptolemao, & Ste-
phano. quibus & Plinio, MNELAITES Nomus est.
(sic autem ipsa vrbs vocatur in Edictis Iustiani Imp.)
Est quoque locus Marmarica, apud Ptolemaum & Stra-
bonem. MNELAI Portum hunc vocat Aem. Probus,
in Agefilao. Vide BATHRACVS, & ELAITICA.
MNEENII, vide MENÆ.
MNEPHESSA, Africa opidum, in Byzacio, Procop. 2.
Wandalic. MNEFESSA. Viç. Vicens M. S.
MENES *μενης*, Hesperia insula vicus, quem Aethiopes Ich-
thyophagi habitant. vt tradit Diodorus 3.
MENESTÆ, vide PENESTÆ.
MENESTHEI Portus, *μενεσθεσι λιμνη*, Ptolemao &
Straboni Hispania Batia vrbs, quam hodie Puerto de
S. Maria vocant, vt testatur P. de Medina, Gomecius, &
Florianus. BESIPPO Plinij est, vt credit Vikanomanus.
Huius meminit quoque Mela, & Antoninus. Besippo apud
Coquum Vejer est. sed subdubitantem.
MENICVS, opidum Syria videtur apud Caropaletem,
& Cedrenum.
MENIDAS Gentes, Peloponnesum occupasse, scribit Ter-
tullianus de Anima.
MENINI, de quibus hoc Plinius 18. cap. 8. trans Alpes in
Allobrogum tantum Meninorumq; pertinax. Eosdem pu-
to eundem MEMINOS vocare, lib. 3. cap. 4. (Non nescio
tamen; eo loco quosdam Aruernorum, alios Remo-
rum legere.) MIMENI *μιμνηοι*, sunt apud Ptolemaum.
Ad Plinium 3. cap. 4. hac habet Dalechampius, Quidam
volunt esse Muræ, propè Grarianopolim. sed mihi placet
magis Menosque, vel Mornas opidum antiquum, Rbo-
dano appositum, sic ille.
MENISMINI, Africa gens, qua ab Oceano itinere dierum
viginti abest, & cynocephalorum lacte viuit, Plinio teste.
MENIVS *μενις*, Peloponnesi fluiuius, non longè à Cbelo-
niti promontorio. Epitoma Strabonis 8.
MENIX, vide LOTOPHAGITES.
MENLARIA, vide MENRALIA.
MENLASCVS, Hispania Tarraconensis fluiuius; quem
Pomponius MAGRADA vocat, censore Villanouano, in
suo Ptolemao. Menlascum legit Latinus codex; sed in
Græco Ptolemao est MENOSCA *μενσκα*, pro opido.
Orea fortè hodie: Vramea est Garibatio. MENOSCA
opidum, nouit quoque Plinius.
MENNEIANÆ, Pannonia vrbs. Antoninus. Fortè
Manspurg, vt Lazius coniicit. Videtur MAGNIANA
apud Ptolemaum.
MENNIS, vide MEMNIVM.
MENNITH, locus Palaestina. Iudic. 11.
MENNIVM, vide MEMNIVM.
MENNONES corruptè sunt qui scribunt. Vide MEMNONES.
MENOBA, nomen duorum fluiuiorum in Betica, Plinio 3.
cap. 1. Alter ad dextram Bati influens; alter in Ibericum
mare se exonerans. In viriūq; ripa eiusdem quoque
nominis vrbs, eidem, ibidem. Vide MANOBA.
MNOBARDI, Armeniæ Maioris populi. Plinius.
MNOCALENI, Alpium incolæ, inter Tergestum &
Polam. Plinius. Mungellal hodie Laçio.
MNOIDA, Palaestina vrbs. lib. Notitiar. Pro MENOIN
fortè. Vide MEDEMA.
MENOSCA, vide MENLASCVS.
MENOSGADA *μενοσγδα*, Germania opidum, Ptole-
mao. Egra in consubibus Bohemia est; Petro Appiano.

MENOTHARVS amnis, in Sarmatia Asiatica. Plinius.
MENRALIA *μενραλια*, Contestanorum in Hispania vrbs
Ptolemao. MENLARIA est in Latinis codicibus. Vide
MELLARIA.

MENSA Solis, vide SOLIS Mensa.

MENTESA, vide MONS SABASTIANI.

MENTESANI, qui & ORETANI, & alij qui BAS-
TVLI. Hispania populi sunt Plinio, lib. 3. cap. 3. Hos Mēte-
sanos putarim à Lio 25. Ausetanos appellari, vbi descri-
bitur Lapidēs Atros inter Illiturgim & Mentissam, quae loca
in Oretanis sunt. Nisi quis fide aliorū codicū pro Ausetanis
Oretanis restituat. Ausetani enim longè sunt ab Illiturgi.

MENTISA *μεντισα*, Oretanorum in Hispania Tarraco-
nensi opidum, Ptolemao. geminato s s scribitur Linius. Car-
Clusius putat esse Iacn, aut Mentexa; opida inuicem
vicina. Vetus ex Resendio, dicitur Montego esse, in Batica.
Caçorla facit ex eo Moralis. sed idem alio in loco ex eo
Toya facit, quae distat à S. Thoma duob. leucis. Monti-
zou vult Io. Mariana.

MENTONOMON, æstuarium Oceani Germanici, quod
Gutonium gens accolit. Plinius. Frischaff nunc nomi-
nari videtur.

MENTONINES populi, circa Genuam. Testis aenea anti-
qua tabula, ibidem.

MENTORES *μεντορες*, iuxta Liburni gens. Plinius: &
Stephanus, ex Hecataeo. In Mentorica, verisimile.

MENTORICA *μεντορικη*, regio circa Istriam est, Ari-
stotelis in Mirabilibus. Inter hanc & Istriam Delphium
δελφιον, montem altissimum describit.

MENTVM *μεντορ*, vrbs, prius TAPHOS vocabatur: sed
nunc TAPHVS. sic Epitoma Strabonis lib. 10. Circa
Epirum est.

MENTVRINVM, Italiae opidū videtur circa Capuam.
In Conciliorum opere, de munificentia Constantini Imp.
Minturnum, veram scripturam reor.

MENTYRNA, vide MINTVRNÆ.

MENVLLINVM agrum, habet Festus, in dictione Scri-
ptum lapidem, Italiae locus.

MENVVS, vide MOENVVS.

MENVTHESIAS, vide MENVTHIAS.

MENVTHIAS *μενυθιας*, Ptolemao, Africa insula, ab ex-
ortu Solstitiali. MENVTHESIAS est Arriano: MEN-
VTHIS Stephanus legit. Vide CERNE.

MENVTHIS *μενυθιας*, in Aegypto vicus: iuxta Canopum.
Stephanus. Huius meminit quoque Epiphanius. Per a in
prima legitur in vita S. Cyri Abbatis. vbi duobus tantum
stadiis à Canopo distare additur. vide DELTA.

MENYNX, vide LOTOPHAGITES.

MENZOCASA *μεν ζοκαση*, distinctim legit Græcus
codex Zofimi 3. de qua hæc, Zocasa, quæ nunc Seleu-
cia vocatur. vide SELEVCIÆ.

MEONIA, vide LYDIA, MYDIA, & PHRYGIA.

MEOPAROTÆ, ECBIZÆ, ORCADES, insula
maris Septentrionalis, apud Æthiopicam Sophistam. Idem
alibi habet insulas MEOPERONITAS.

MEPHAS Præsidium Sarracenicæ gentis, Georg. Alexan-
drinus in vita D. Chrysostomi.

MEPHET, (*μεπεθ*, 70. interp.) Palestinae locus. Io-
sue 13. MEPHATH est D. Hieronymo. Sed duas facit.
vnam in Tribu Benjamin, alteram trans Iordanem.

MEPHITIS Aedem, locum sic dictum Italiae, in Amfan-
tia; habet Plinius, quam, qui intranere, moriuntur. Huius
meminit quoque Virgil. 7. Aeneid.

MEPHYLA *μεφυλα*, Aborigenum vrbs, in Latio, Halicar-
nasseo lib. 1. Quadraginta stadiis ab Orunio distat, &
triginta à Suna. Pro MEDVLLA Plinij habet Sylburgius.

MEPHRAM, vide MÆPHA.

MERA, vide AVSER.

MERÆ vicum habet Pausanias in Arcadiciis, *μεγα* flu-
uius, est in Lexico Phaurorini.

MERANIA, Vide NARISCI.

MERAPHII *μεραφιοι*, Persie gens, Herodoto in Clilo.

MERARIA, vide MENARIÆ.

MERCALLVM, vide MERCABLYM.

MERCIDES, vide AMMÆDARA.

MERCII, Anglia insula gens, apud Bedam.

MERCIMEN, Africa Propria vrbs, Antonino. Per a in
prima alius codex scribit.

MERCVRIALE, & CIBELE, loca Italiae citat Scipio
Mazzella in Neapolitani Regni descriptione, ex Antonini
Itinerario. in itinere à Benevento Columnas. Hoc autem
Iter desideratur in codicib. typis excusis. Primum locum
idem Mazzella Mercogliano, alterum Monte Ver-
gine interpretatur.

MERCVRIVS, loci nomen in Mauritania Tingitana vi-
detur, apud Antoninum, quem EXPLORATIONEM
cognominat. Idem alium locum hoc tracta habet, quem
AD MERCVRIOS vocat. vbi quadam exemplaria
MARIOS legunt, alia AD MERIOS. MERCV-
RIVS TEVTATES, tumultus in Hispania, sic dictus:
iuxta Carthaginem Nouam. teste Lio 26. MERCV-
RII Aqua, iuxta portam Capenam, Ouidio 5. Fastorum.

MERCVRII Delubrum, Aethiopiae locus, inter
quem & Meroen insulam, adamantem reperiri tradit Pli-
nius 37. cap. 4. MERCVRII Lophrij Calcatio, locus
sic dictus in Aethiopia. teste Isacio ad Lycophronem.

MERCVRII Ciuitas, vide HERMVOLIS. vide
& HERMÆA, HERMVVS, & PVCHVRVM Promont.

MERDI *μερδι*, & SERDI *σερδι*, Thraciae populi sunt;
à Crasso domiti. Dion. 51.

MERECH. Ex concilio apud Merech, sic in Decretal. 2. 33
Causa 10.

MERENS, vide BYBEGENTÆ.

MERFERARITENSIS Episcopus in Africa. Coll.
Carthag.

MERGABLYM, Hispaniae Batica vrbs, Antonino; inter
Besipponem & Gades. Simlerus legit MERCABLYM,
& MERCALLVM.

MERGANÆ *μεργαν*, Polybio lib. 1. in Sicilia locus est.
Corruptè pro MERGARA puto.

MERGENTINI, vide PITVLANI.

MERGISAFAR, locus Palestinae. vbi G. Tyrius putat
D. Paulum conuersum.

MERGIVM, locus Palestinae. Guiljelmo Tyrio.

MERI, Mesopotamiae vrbs circa Edessam, Simlerus, ex An-
tonini Itinerario manuscripto.

MERIABA, vide MARIABA.

MERIBRIGA *μεριβριγα*, Celticorum in Lusitania vrbs
Ptolemao. MIROBRICA apud Antoninum est, in
itinere ab Emerita CaesarAugustam.

MERIDIANVM, Thraciae locus, in Nouellis, Tir. 6. Pro
MESEMBRIA existimo, eiusdem enim significationis.

MERIOS, vide MERCVRIVS.

MERITVS, Thraciae mons. Plinius.

MERMADALIS *μερμαδalis*, amnis, inter Albaniam &
Amazonas, versus Septentrionem, Straboni 11. Paulo
infra videtur eundem *μερμαδας*, appellare.

MERMEROES *μερμερονς*, locus circa Caucasios montes,
videtur apud Suidam.

MERMESSVS *μερμεσος*, Troica vrbs, Stephano, & Ti-
berij nummo. Eandem cum Marpesso puto.

MERMODAS, vide MERMADALIS.

MERO *μερω*, Galilae Superioris opidum, Iosepho ad finem
lib. 2. belli Iudaici. *μερω* pro eodem legit lib. 3. cap. 2.

ROTHALA habet hoc loco Hegeſippus 3 cap. 6. Est
& *μερω* Phrygiae vrbs, Socrati. sed MISO *μισω*, legit So-
zomenus, in Tripartita historia. MEROS veram lectio-
nem esse puto. de qua vide COMOPOLIS.

MEROÆ, opidum Aethiopiae sub Aegypto. Plinius.

MEROBRIGA, vide MIROBRIGA.

MERODIPA *μεροδιπα*, circa Halicarnassum vrbs, Dio-
doro 13. Mendosè, pro MEROPIDA, vt annotauit
vir doctissimus Casaubonus.

MEROE *μερον*, Ptolemao Nili insula; quæ prius SABA
σαβα, Iosepho, & Cedreno testibus dicebatur. Hodie Ge-
guere dicitur, vt scribit Castaldus. Naulelabe, vt Iouis;

Saba, & Bed Amare, ut Hier. Girana tradit. Marmolius fortasse melius, qui dicit Naule babe Aegyptiis, Neube incolis, & Saba ab Abyssinis nominari. Multas huius insulae appellationes profert Thevetus, is enim prater Ellaba, Guegere, & Meroë, quae hactenus retinere dicit, scribit quoddam ab Arabibus qui Nubiam vicinam loca habitant, Merala, alijs Oclin Merodach, & ab Arabia Felicia incolis Mezaal vocatam: à Cephalensibus Sabaim, ab Abyssinis Sabacthani; à Barbaris Alquehx, Hauage, Albila, & Albhon, (id est boum pecorumque insula) nominatam. item à nonnullis Alhabib, Athabib & Galgala; & tandem Alhaim Alfacouza, quod significat regionem milio fertilem. fides sit penes insidum auctorem. Hanc Meroë pulchre describit Heliodorus 10. Urbs cognominis est in eadem insula, Ptolemao, & Stephano. MEROE etiam vrbs Lyciae, apud eundem Stephanum. Item locus ad Orientem, non longè à Daphne Antiochia, eidem. MEROE insula Oceani est apud Suidam. MEROLIACENSE Castrum, in Gallia, accurate describit Greg. Turonensis Historiar. 3. MEROME, locus Palaestinae. Iudicum 5. Silua agri interpretantur 70. interpretes. MERON, lacus Iordanis est, ubi Iosue Iabin regem Asor cum aliis montium regibus fudit. alij SAMACHONITIDEM appellant; inquit Wissenburgius. Postellus scribit sic ab humanioribus auctoribus appellari. Zieglerus autem, in sua Terra Sancta descriptione duos lacus ex ijs facit. MERON Aqua, Iosue II. οὐκ ἔστιν, est apud Iosephum 3. belli Iudaici, cap. 18. Estate siccatur, ut refert Gistelius, & Brochardus. Videtur mihi TABARIE vocari à Serapione, cap. de asphalto. Masius subdubitat an Meron & Samachonitis synonyma sint. Adi eundem ad 11. cap. Iosue. MERONES μερῶνες, Straboni 12. una gens cum Phrygiis videtur. MEROPIA, vide SIPHNOS. MEROPIDIS Terram fabulosam, habet Strabo 7. ex Theopompo. De huius vide Aelianum 3. Variar. cap. 18. Vide MEROPIDA. MEROPIS, vide COS, & ANOSTOS. MERORVM Arabum regio, circa Comagenam Syriae. Plinius. MEROS μερῶς, India mons, Straboni, Theophrasto, Aeliano, Mela, & alijs. Ioui sacer habetur, & Bacchum hic enutritum, fabulatur antiquitas. Meros enim semur significat; & Bacchum ex Iouis femore genitum credidit gentilitas. Plinius lib. 8. cap. 39. eum NYSAM nominat. A Suida eum NYSEIVM vocant, vocari puto, ab vrbe cognomine, ei vicina. SACRVM nominat Trogius 12. Hec autem est inter Indum & Cophenem fluvios: testibus Ptolemao & Arriano. Polyenus lib. 1. stratagematum, aliter de hoc monte: eum enim TRICORYPHVM τετρακορυφον, dictum scribit; à tribus cacuminibus, quorum unum vocatur CORASIBIS κορασίβης, alterum CONDASCE κονδάσκη, & tertium MERVVS. MEROS etiam Ampeli pars, apud Hesychium. Vide MERO, & COMOPOLIS. MEROTH, vide MERO. MEROS usque, regionis nomen, Iudicum 5. MERRA, vide MARATH. MERROMENI, Appiano; Illyrici populi. Meraner vocat Lazijs, Migrationum 5. Merona opidum idem ibi constituit, de R. P. R. 12. AN MELCOMANI Plinij? MERTAE μερταί, Albionis insula populi, Ptolemao. SIMERTAE eius interpreti. MERVA μερβία, Luangorum vrbs, in Hispania Tarracoenfi, Ptolemao. MERVORA, Hispanensis conuentus opidum, Plinio. MERVLA, Liguria fluvius Plinio. A Iustiniano & Leandro Meira, à Nigro Containterpretari video. Assenta vocat Stronica Itinerarium. LEMVRIS fortè, in aenea antiqua tabula, Genuae. MERVLA Campum Servia regionis, vocant Latini, &

CASSOVIVM quoque. Serviana lingua Cassowopolye nominatur: & Germanicè Amelsfeldt. Hec ex Itinerario M. S. Cornelij Sepperi. Calobus Laonico vocatur. Campus feracissimus & amplus. cuius longitudo à Septentrione in Meridem patere videtur ad ceterum quinquaginta miliaria Italica. latitudo ab Oriente in Occidentem septuaginta aut octuaginta. Plura lege de hoc campo apud Felicem Petancium, de luneribus in Turciam. MERVLI Pons, in via Portuensi. Platina, in Adeodato 1. MERVLIS, locus sic dictus octavo à Populonia milliariorum, ubi S. Carbonius vrsis à Torila proiectus fuit. Testes Marianus Schotus, & D. Gregorius 3. Dialog. MERVIVM μερβιον, Sicilia locus septuaginta stadiis à Syraculis distans. Stephanus, ex Theopompo. MES, fluvius est regionis Coraseni, quem nemo adiuit prater Alexandrum. Hic adamas reperitur. Serapio. Vide MYSTIA. MESA, vide MESADA. MESABIVM μεσαβιον, Boeotiae mons, circa Euripum. Pausanias. Alius à Mesapio Stephani. MESADA μεσαδα, Arabiae Petrae vrbs, apud Ptolemaum. Fortè MESA in lib. Notit. quae quoque MESA vocatur, eodem in libro. MESAE, India populi, circa Indum fluvium, Plinius. MESÆNA, vide MIAENA. MESÆPOLIS μεσαπολις, Hic Aristoclem Pergamenum sophistam extremum vitae diem clausisse, scribit Philostratus. Vide MESOPOLITAE. MESAGEBES, Aethiopiae sub Aegyptio populi, Plinio. MESAMBRIA μεσαμβρία, tractus & Chersonesus Persidis est, Arriano in Indico. Est quoque Thraciae vrbs Herodoto 7. circa Thasum insulam. Vide MESEMBRIA, CROCILIVM, & CHERSONESVS. MESANA, vide MESSANA. MESANACTA, vide DIPOTAMVM. MESAMMONES, vide NASAMONES. MESANAEI μεσαναί, populi; nunc PASINI Castrum, πασινα χείμαρξ, dicitur. Iosephus lib. 1. Antiquitatum, cap. 7. in Persia est, ni fallor, ad Sinum Persicum. Vide CHARAX, & MADISANITES. MESANGIA μεσαγγία, locus ubi Theophilus lib. 3. ad Antiochum, scribit Cyrum regem interfectum à Myriade. MESANITES, vide MADISANITES. MESAPHAR, Gull. Tyrio est vicus circa Sidonem. MESAPIVM μεσαπιον, Stephano Euboiae mons. Alius à Mesapio Pausania. MESAPYGIA, vide IAPYGIA. MESARFELTENSIS Episcopus, Africa. Coll. Carthag. MESARME, vide BERSABE. MESATE, insula deserta, Plinio. Circa Thraciae Chersonesum videtur. Vide HERA. MESCHE, vide INESCHI. MESCHELA μεσχηλα, Africae vrbs, apud Diodorum 20. MESCHIA, regio circa Iberiam Asiaticam, videtur apud Cuiopalam. MESE, quae & POMPONIANA Plinio: eadem THEMISTA Martino. Vide STOECHADES, MESSENNIA, & PYTHO. MESECH, vide MOSCHI. MESECHINI, vide CAPPADOCIA. MESEMBRIA μεσημβρία, Ptolemao Mysiae vrbs, ad Pontum Euxinum. Strabo scribit antea MENESEMBRIAM μενεσεβρία, dictam. MESAMBRIA per a in secunda legit Herodotus. Sophianus Mesimbria hodie vocari tradit. Pro Mesembria ERMENVM ἑρμενιον, habet Thetys; cum tamen ipsum Ptolemaum se lambicis versibus transferre proficetur. Chiliade 11. Vide MERIDIANVM. MESENE μεσηνη, regio & vrbs Siciliae est, Stephano. Thraciae vrbs est apud Nicetam. Vide ASINE, ADIABENE, APAMIA, & MESSENIA. MESENI, vide MADISANITES. MESEVS, vide MOSEVS. MESIA, vide MISIA, & SVESIA. MESIVM, vide MESIA.

M E

MESMA μέμα, Italia vrbs. ex Apollodoro. Stephanus. Locorum structuram facit Phavorinus, qui huic addit flumen eiusdem nominis.

MESOA, vide MESSOA.

MESOBATENE regio, supra Cossas, Sufiane populos; ad Septentrionem, in monte Cambalido. Plinius. MASSABITICA Strabonis est. Huius incolae sunt MESSABATAE μεσαβῆται, Ptolemai. quos Dionysius supra Babylonem, versus Septentrionem habitare tradit.

MESOBOLA μεσολα, vicus Arcadiae. Pausanias.

MESOGABA, vbi Ammonis templum, quo oracula petuntur. In Africa. Arrianus 3. Alex. Alia lectio autem μετογα est: quam veriore puto. & mediterranea appellatur, interpretari debere, non propriè.

MESOGAEA μετογαία, Attica tribus: apud Iul. Pollucem. Vide MESOGABA.

MESOGIUM μεσγιον, scopuli nomen circa Lesbum insulam, Plutarcho in Sapientum conuitio.

MESOGIS, vide MESSOGIS.

MESOLA μεσολα, Straboni Arcadiae vrbs; quā nonnulli putant ab Homero HIRAMIA, & HIERAM ἱερῆν appellatam. MESOLA, Messeniae opidum. Steph. ex Nicolao.

MESOLIA, vide MÆSOLIA.

MESONESOS μεσωνησος, Propontidis insula. In Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp.

MESOPOLITAE μεσπολιται, sunt circa Ioniam, Apiano in Mithridatico. Gentile à Mesapoli crediderim.

MESOPOTAMIA μεσποταμία, Ahe regio, Ptolemao, & aliis, quam MEDAMNAM Latine dixit Dionysii vetus interpres, siue Priscianus, siue alius. Stephanus ADIABENE ἀδριαβην, eam quoque vocat. In sacris ARAM, vel CHARAM est, testibus 70. interpretibus. SYRIAM CAMPESTREM in Sacris quoque vocari, annotavit Augustinus. Moletius recentiore vocabulo Azamia & Halapia nominat. Mercatori Diarbech dicitur. Merodini Postello: Turcia Nigra, & Caraliuc, Leunclauio est. Eidem alio in loco, Diarbekir: an alius linguis, alijs nominibus? Apud Bellonium legitur Mesopotamiam vna cum Assyria, sub vno nomine Azamia hodie à Turcis comprehendit. MESOPOTAMIA quadam pars, nempe quae ad Amidam pertinet, ARMENIA nonnullis dicitur: teste Procopio 1. Persicor. MESOPOTAMIA Praefectura quoque est, quae auctore Plinio 5. cap. 24. originem à Syris trahit. Eandem à Macedonibus habitari, ex 6. Annal. Taciti apparet: Anthemusi enim & Nicephorium quas hic Macedonibus adscribit, ille huic praefecturae tribuit. Vide FLAGA, & OSRHOENA, item MESSA. nam sic quoque dicta.

MESOROME, vide METOROME.

MESPE, Africa Propria locus, Antonino.

MESPHATH Fons, Genes. 15. μην της χειματος, (id est Fons iudicum) 70. interpretibus. Idem cum CHADES.

MESPHE, Palestina locus, μεσπηα, 70. interpretibus. Iosue 18. Vide MASPHAT, & MASSEPHA.

MESPILA μέπιλα, vrbs nomen, apud Xenophontem 3. Cyri exped. Circa Mediam regionem. Stephanus per 1. in prima scribit. idq. ex Xenophonte.

MESRA, vide BETHEMECH.

MESRAIM, vide AEGYPTVS.

MESSA μέσσα, Laconica opidum, Pausania. μέσση est apud Strabonem 8. In Asia regio est MESSA, habitatio filiorum Ictian: Genes. 10. sed μεσση legunt 70. interpretes. Indiae regionem, dicit D. Hieronymus. Vide ANCHIALVS.

MESSABA μεσαβα, Carum vrbs, apud Steph. ex Hecataeo.

MESSABARA, Palestinae locus. Tyrius lib. 21. cap. 11.

MESSABATAE μεσαβῆται, Ptolemao & Dionysio Afro, cuius interpres Auienus corruptè Marragata legit. MASSABATICA per A. in prima Straboni. Perfidis populi sunt. SABITHA Hebraei dicunt, Ar. Montanus tradit. Horii tractum Castaldus Sauas appellat. Vide MESOBATENE.

MESSADENSIS loci, mentio est in Codice Theodosiano 11. titulo de Appellationibus.

MESSAL μεσσαλ, Palaestina locus. Iosue 19.

M E

MESSALVM, in Arabia Felici vrbs, Plinius.

MESSANA, Plinio & alijs; MESSENA μεσσηνη, Straboni & Ptolemao. Stephanus singulari s. legit; Sicilia vrbs, & emporium, ad Eretum Mamertinum. Chronicon Eusebij, & Cicero contra Verrem eam MAMERTINAM, & incolae Mamertinos vocat. Idem pro L. Cornelio Balbo, quosdam Mamertinos OVIOS cognominat. si vera scriptura; nam quidam Obuios, legit. Hodie Messina nominatur. Strabo scribit eā olim ZANCLE ζάγκλη, dictam. Sed Zancle hodie vicam esse prope Messinam, Chiera appellatum, tradit Cl. Aretius. MESSENIOS populos hic habet Ptolemaeus. Vide ICARIUM.

MESSANICVS, vide PADVSA.

MESSAPEAE μεσσηπιαί, Stephano Laconica regio. ex Theopompo, vi ait.

MESSAPIA μεσσηπία, Plinio Messapia vrbs est, quam Leander Milano appellari ait. Straboni Italia peninsula est, à Brundisio Tarentum usque. Hac postea CALABRIA dicta, vt refert Solinus. Vno s. scribit Stephanus. Vide BOEOTIA, APVLIA, & IAPYGiA.

MESSAPIVS μεσσηπῖος, mons in confinibus Paoniae & Medicae regionum; qui gignit Bonasum animal. vt scribit Aristoteles de animalibus. In libro de Mirabilibus, qui eidem adscribitur, HESÆNVS ἡσσηνός, vocatur, & animal Bolinthus. quod à Paonibus Monopon vocari addit.

MARSANVM μερσανον, nominat eundem Antigonus in sua Mirabilium narrationum ὀγερία. vbi pro Bonasum, Monotum legit. & idem alibi, Monychon. Idem animal Monops ab Aelianovocatur. MESSAPIVS etiam mons in Anthedonia regione Boeotiae, Straboni, & Pausania. Enboea est Stephano.

MESSATIS μεσσητης, Achaiae opidum, inter Aroan & Anthean. Pausanias.

MESSE, Papinius 4. Thebaidos: Quos Pharis, volucrumq. parens Cythereia Messe. Forsan MESSA Pausania.

MESSE μέσση, i. media; sic dicitur omnis regio inter Tigridem & Euphratem; Dionysio Afro. MEDAMNAM vocat huius vetus interpres. Vide MESSENE.

MESSEIS μεσσηνίς, fontis nomen, vt habet Homerus 3. Iliad. In Thessalia, prope Helladem urbem, habent eum Strabo & Plinius. Vide POLYDEVCI.

MESSEN μέσση, Laconica vrbs. Hesychius. μεσση forte Straboni. In Messena, ni fallor: quam Laconicam regiunculam facit Eustathius. alia à Messena Peloponnesi quoque regione.

MESSENE μεσσηνη, Peloponnesi vrbs, Ptolemao. Vrbs & regio, sic dicitur Stephano, & eidem Ptolemao. sed & regio MESSENA. etiam MESE per synopen, eidem Stephano, ex Strabone. qui duplici ss. MESSE scribit. Vrbs hodie Marragia Castaldo; Moseniga Nardo; Nisim Theodoro nomen habet. Duas esse huius nominis vrbes Messena in Peloponneso, docet Strabo 8. cui in Laconica alia praeterea est. Tigridis fluminis insula est MESSENE, ad cuius ostium videtur. nam ibi propter aestum maris in magnum periculum venisse Traianum Imper. scribit Xiphilinus. In ea Athambilus regnabat. Arcadia quoque vrbs, apud Philostratum Apollonij 7. ad finem. MESSENA Achaiae, non semel nominatur in concil. Chalcedonensi. Vide MESSANA.

MESSENA μεσσηνη, Peloponnesi regiuncula, etiam ANDANIA nominatur à Stephano. Pro Messenia & Colchis apud Dischoridem de Colchico, legit Scrapio KARIN & GNAGNA. Vide MESSENE.

MESSENIACVS Sinus, μεσσηνιακός, apud Ptolemeum nominatur ea pars Maris Mediterranei, quae Messeniam Peloponnesi regionem alluit. Golfo de Coron, à Corone ciuitate, Sophiano hodie vocatur. ASINÆVS etiam idem dicitur à Strabone, ab Asine eius vrbe.

MESSENIANI, vide MISINIANI, & SARMATIA.

MESSI, vide BESSI.

MESSEA μεσσηα, locus Laconica: Steph. Item tribus Laconica: eidem, ex 8. Straboni. Vno s. legit Pausanias MESOA.

MESOGIS μεσσηγίς, Lydia mons; apud Stephanum, ex Strabo.

M E

Sirabone. Est autem MESOGIS μεσoγiς & μεσoγiς, unico c. apud Sirabonem. MISETES μισητες, forte Ptolemai.
MESSOLI μεσoλi, vide **GARÆTIVM**, & **MAVRITANIA**.
MESSVA, Africa Propria vrbs, ad sinum Carthagenensem: Martiano. Alius codex **MISVA** legit, sic quoque Plinius, & Antoninus. Sed **NISVA** Ptolemaus. & nescio an eundem locum designet Procopius 2. Wandal. sub voce **MISNA**, quod Carthagenensium navale vocat.
MESTAR, Syria locus, inter Chalcidem & Antiochiam vrbes, ad Orontem amnem. Niceph. Callistus 14. cap. 16
IN MESTAR iν μεσάρ, habet Socrates 7. cap. 16.
MESTARNE μεσάρην, Cilicum vrbs. Suidas. Eandem cum **MESTAR** credo.
MESTHIA, vide **MYSTIENSIS**.
MESTLETA μεσλητα, Iberia Asiatica vrbs est Ptolemaeo. Fortè **MISCHITA** Agathia lib. 2. vbi **MECHISTHA** μεχιστα, legit Vulcani codex.
MESTRIANA, Antonino Pannonia vrbs. Mestri pagus hodie Lazio.
MESTVS μεσ, videtur fluvius circa Thraciam; apud Zonaram. qui regionem huic adjacentem ab Alexandro quodam occupatam scribit. An corruptè forsan, pro Nestor
MESVA, Pomponio Gallia Narbonensis collis & peninsula. Mese Joanni Poldo. Vide **SIGIVS**.
MESVGA prouincia, & **COZERIMORVM** terra: vbi Iudeos clausos narrat Eldad Danius. Circa Persiam aut Babyloniam.
MESVIVM μεσβιον, Germania vrbs apud Ptolemaum. **Meddenburg** ad Albim sita, interpretatur à Pet. Appiano.
MESVS, vrbs Enboëa Plinio est. Sed **NESOS** legendum iudico cum Pomponio. & sit **Atalanta Nesum** Ptolemai.
META, vide **AVGVSTAM**.
METABOLES, opidum circa Armeniam videtur, apud Curopalatem.
METABVS, vide **METAPONTVM**.
METACHOEVM μετὰ χοιον, Boetia castellum, inter Orchomenum & Coroneam. Stephanus. Idem **METACHOEVM** quoque nominatur, eidem.
METACOMPSO μετακομπσω, Ptolemaeo Aegypti vrbs, iuxta Syenen, quæ Aſuan Zieglero hodie. **TACHEMPSO** Pomponij videtur; (sed insulam in Nilo vocat.) & **TACAMPSON** Plinij. quam & **THATICEN** quidam appellauere, vt ipse scribit. Per o. in secunda scribit Herodotus, eamq; insulam quoq; facit, & apud Elephantinam locat. τακομψ & quoque Stephano vicus est, iuxta Philiam insulam Aegypti.
METACVM, interpretatur à Ioanne Barrio Calaiate, Arabia Felix opidum. Hoc Metacum in Latinis Ptolemaeus nonnullis habetur; sed in castigationibus, & Græcis **CVMACATVM**, κυμακατον, legitur. Vide **NIMETACVM**, & **RIGIACVM**.
METADVLA μετὰ δvλα, Cappadocia vrbs est, in Ponto Polemoniaco. Ptolemaus. Interpres habet **MEGALVDA**.
METÆ, vide **MEDIOMATRICES**.
METAGONIVM Straboni, **METAGONITIS** υπαγωνις, Ptolemaeo; Mauritania Tingitana promontorium. Cabo de tres forcas, nominatur Castaldo; de tres Arcas, Oliuario. Metagonitas populos, habet ibidem Ptolemaus. quos **METAGONIOS** vocat Sirabo. Sed aliud **METAGONIVM** promontorium Pomponio est; ad Ampsagum fluvium, vt videtur. Vide **NVMIDIA**.
METALASSVS μεταλασος, Ptolemaeo Ponti Polemoniaci vrbs est, in Cappadocia. **MEGALOSSVS** legunt eius interpretes.
METALLA, Sardinia locus: Antonino.
METALLINA, vide **CASTRA VICELLIANA**.
METALLOFANENSIS loci, meminit Beda, & alia Martyrologia, vbi sub Diocletiano 40. sanctes capite caesos scribunt, ad III. Non. Maijs. **METALLOFENON** est D. Hieronymo in Locis Hebraicis, qui eam in Palestina

M E

describit: 4. miliarib. à Dodan, versus Meridiem. Vide **PHÆNO**.
METALLVM, id est fodina. Locus sic dictus videtur ab Herodoto 5. inter Macedoniam & Thraciam: vbi eris fodina: circa Praesam paludem. Etiam Gallia locus est in Lamberti (filij Onulphi.) S. Audomari canonici Florido, sic enim nominat opus suum M.S. in quo hac verba, Anno octingentesimo quadagesimo octavo Normanni Burdegalam Aquitania Iudeis proditibus captam depopulatamq; incendunt. Deinde Metallum vicum populantes incendio tradunt. Est item nummus argenteus Ludouici III. Imp. cui ab auersa parte **METALLVM**, quod quoque pro proprio loci habeo, eo, quod in alijs eiusdem legitur **LVGDVNVM**, item **BITVRIGES**, &c. Vide **MATALIA**.
METALVM, vide **TRITVM METALVM**.
METANASTÆ, vide **IAZYGES**.
METANOEA, Procopio 1. Aedif. locus in suburbio Constantinopolitano. Vide **CANOPVS**.
METAPA μεταπα, Acarnania vrbs apud Stephanum, ex Polybij 5.
METAPINVM, vide **LIBYCA**.
METAPONTVM Plinio, & **METAPONTIVM** μεταποντιον, Ptolemaeo & Straboni. Magne Græcia maritimum opidum, quod Torre di mar Leandro, & Anagnini dicitur. Thebesaze castellum hoc loco nunc esse scribit Niger. Trebifatii legendum duco. (At Celfo Cytadino verior sententia est Leandri quam Nigri.) **VIBO** aliquando vocata fuit, vt Solinus auctor est, sic eam quoq; nominat Caesar libro bellorum civilium tertio. Item **SIRIS oles**, nomen habuit, teste Stephano & Eustathio. **SIRINOS** quoque vocat eius incolæ, Plinius. **METABVM** μετὰ βοον, olim vocatam, tradit apud Strabonem Antiochus: idem quodammodo Silius 4. Tzetza Cbiliade 12. numero 404. illam quoque **ALYBAS** αλβας, appellat, item Stephanus. Vide **BITHYNIA**, & **SYME**.
METARIS Aestus, μεταρις, Ptolemaeo, ad latus Orientale Albionis insula. The walthe hodie videtur. μεραεις erat in M.S. codice.
METAROS μετάρ, Hispania Tarraconensis fluvius. Ptolemaeo. **MEARVS** apud Melam est, vt Pintianus scribit. & ego subseribo.
METAVM μετάρ, Stephano in Lesbo opidum est, ex Helianico.
METAVMACVM, vide **METHAVMACVM**.
METAVRENSIS, vide **TIFERNATES**.
METAVRENSIS in Histria episcopi, memoria est in synodo VI. Constantinopolitana; sub Constantino Magno Imp. Vide **SVASA**, **TIFERNATES**, **VRVINI**, & **VRBINATES**.
METAVROS μετάρ, duo sunt huius nominis in Italia fluvij, apud Strabonem. Unum eorum in Vmbria statuit, alij in Piceno, regione vicina, ponunt. Sidonius eum circa Ariminum describit, ad Senam Plinius de Viris Illustrib. Huius Vmbrii meminit quoque Val. Max. 7. cap. 4. iuxta Flaminiam, Acron. Hunc Leander, Niger, & Bonacciolus Metto vocari aiunt: Metaro alij habent: vt Cittadinus. Tertius in Brutijs est, cuius ostium ex aduerso Aeoliarum insularum describitur à Plinio. Eum Niger Angiuolo appellat: Bonacciolus & Leander in sua Italia descriptione, Seminara nominari dicunt. Sed idem Leander, sui quasi oblitus eum Metemo indigitat, in suo insularum Italicarum libello. In Italia autem descriptione videtur duos fluvios ex Seminara & Metremo facere; ambos tamen in Brutio. Non video quomodo hac sibi apud Leandrum consent. Locorum peritis hac concinnandæ relinquo. Hoc vnum addam, nonnullos ex Strabone (qui tamen aperte hoc non indicat) duos in Brutijs Metavros statuere, ex quibus M. Niger est, qui addit alterum à Catione in Originibus **PACTOLICVM** dici, nescio quo vsus exemplari: ego enim hoc apud hunc non inuenio. Idem tamen Gab. Barrius asserit: sed **PACCOLINVM** hic habet. **PACCOLICVM** legit Prob. Grammaticus ex

tertio Originum. ut ait in vita Virgilij. additq. eum Reginorum & Taurinorum fines discescere. MATAVRS per A. in prima, in marmoribus legi, Goltzius mihi affirmavit. METAVRS quoque fluvij nomen in Sicilia videtur, apud Strabonem & quem subter terram se condere aliquantulum dicit. Stephanus item Metaurus habet, sed pro Sicilia vrbe. METAVRS locus sic dictus & statio navium in Brutio, ad Metaurum fluvium: Straboni. Metaurum Pomponij & Stephani puto. hanc enim partem Italiae maximè Orientalem, sub Sicilia nomine à Stephano describi, non semel significavi.

METCHA, vna castrametationum Israelitarum. Num. 33.

METELIS metropolis Ptolemaeo: METILIS per I. in secunda, Stephano, Pomponio. Aegypti vrbs, ad Nili ostium. Stephano etiā BECHIS βήγης, dicitur. Rosetto vocatur Italia, Raschit Turcis Raur appellat Beniamin. METELITES Nomus ibidem, Ptolemaeo. Hinc, ut puto, Hirtius in Bello Alexandrino, describit sub nomine DELTA: vocatque locum illarum regionum nobilissimum.

METELLINA Colonia, vide CASTRA VICELLIANA.

METELLIPOLIS, huius civitatis meminit synodus II. Nicena habita. Nescio ubi sit.

METENSES, vide MEDIOMATRICES.

METENSIS Episcopatus, in Numidia: Vici. Viicensis.

METENENSIS est in Coll. Carthag.

METERCOSA μετέκωσα, Carpitatorum in Hispania vrbs. Ptolemaeo.

METEREA Turba. Ovidius 2. Tristium, Elegia 2. Iazyges & Colchi, Metereaq. turba, Getaq. Danubij medius vix prohibentur aquis. Scythia Europæa gens. si vera lectio. NEVREAque turba, manu Merula. Val. Flaccus sane coniungit Neutos & Iazyges, hoc versu, Neurus & expertes eantes Iazyges avi.

METHAMAVCVM, & METAVMACVM, vide à Latinis appellari Venetiarum vrbs portum, qui vulgò Malamocho nomine innotescit. Meta Mednacam, quasi insula vltra Meduacum, legit Faroldus. Strabo habet MEDOACVM μεδοάκος, portum, ad Medoaci fluminis ostium. Idem etiam MEDOACOS populos, supra Venetos.

METHANA μέθαν, Troezeniorum opidulum, in Argia Isthmo, Pausanias. Inter Troezenem & Epidaurum hoc Straboni est. quod METHONE Xenophontis est. Sic quoque Thucydides nominat. METHANA vocatur quoque Straboni huic adiacet Chersonesus. in cuius Isthmum hanc urbem sitam reor. Vide METHONE, & CHERSONESVS.

METHENE, vide CHERSONESVS.

METHONE μεθών, Messenia vrbs maritima, in Peloponneso. Per O. in prima scribit Pausanias, in Messeniaceis. Hanc aiunt ab Homero PEDASVM πηδάσος, dictam, ut scribit Strabo. Idem dicit quosdam esse, qui per ΑΡΕΑ αἰνέαι nomen, Methonen intelligant. Modon hodie, Sophiano teste. Mutunde Leuclausio. METHONE, vrbs Thracie, Suida, & Stephano. Huius incolæ à vicinis APOSPHENDONETI ἀποσφενδόντες, id est fundarum telis puls, vocabantur, ut tradit Plutarchus in Questionibus Græcis. In Macedonia conscribis fuisse, videtur ex Demosthenis Olynthiaca 1. METHONE, vrbs Macedonia, in Magnesia: auctoribus Thucydide, Strabone, Stephano, Plinio, & Solino: in Thessalia est Hesychio. Sub Oeteis montibus fuisse, docet Seneca Troas. Suidas dicit vnam esse ex Halcionijs. (Halcionem urbem describit hoc tractu Plinius.) In huius obsidione Philippus rex vniculus factus est. Circa Olynthum hoc factum, scribit Plutarchus in Parallelis Minoribus. Thucydides habet huius nominis vrbes alias, in Laconica: Stephanus in Euboia: & in Persia. Vide METHANA, & MÆTONA.

ETHORA μέθορα, & CLISOBORA κλισόβορα, India opida: Surasenorum gens. Arrh. in Indicis. Methore etiam Plinius meminit, ad Iomanem amnem, qui in Indum influit. Vide SCYTHOPOLIS.

METHORICVM opidum desertum habet Plinius. circa Gedrosiam, vii videtur.

METHVRIADES μεθύριαδες, insula inter Atticam & Aeginam iuxta Troezenem: ut refert Stephanus. METHVRIDES sunt quatuor numero, in Megarico sinu: Plinio.

METHYDRIVM μεθύδιον, Arcadia opidum: Plinio, Polybio, Thucydidi, Xenophonti, & Stephano. in Megalopolitarum regione, Polybio 4. Est & aliud Thessalie: apud Strabonem, Pausaniam, Polybium, & Thucydidem.

METHYMNA μεθύμνα, Ptolemaeo, Stephano, Ouidio, Philostrato, & Parthenio, Lesbi insula vrbs. Creta vrbs est apud Elianum, 14. Animal. cap. 20.

METIBI μετίβι, Sarmatia Europæa gens. Ptolemaeo.

METILIS, vide METELIS.

METINA, vide BLASCON.

METINATES, populi in Apulia, sunt Plinio. ETINATES legunt tres mei codices.

METIOSEDVM, vide IOSEDVM.

METRIRA, Antonino, Africa locus: inter Panitum & Lucundum. Per C. Metira alius codex habet. Vide ME-CYRA.

METITA μετίτα, Armenia Minoris, in Launienfi praefectura, opidum: Ptolemaeo. & Lib. Notit.

METIVM, vide MARCIVM.

METO, locus Italiae: Antonino, circa Thurios.

METODORVM, Gallia vicus, circa Parisios. auctor Constantius presbyter, in vita S. Germani Antistodorensis.

METOLE, Aegypti locus. In 11. Tomo operum D. Athanasii, cuius episcopum Cromum vocat.

METOMACHARTA, vide CHARTA.

METOPA vicus, circa Arabiam fortè alicubi. Surius in S. Euthymio abbate.

METOPEN μετόπην, Peloponnesi fluvium, habet Callimachus, & Aelianus, in Variis quam Symphalij in figuram bouis depingunt. In Arcadia est, Callimachi Scholiasti.

METOPON, promontorium prope Peram urbem, vicinam Constantinopoli: quod hodie Acra Spandona dicitur. Ex P. Gyllo. A Nicephoro historico Aquilonare promontorium vocari, idem addit. Vide ARIETIS Frons.

METORENSIVM ciuitas, Cycni regni caput, non longè à Troia. Dices Cretensis, lib. 2.

METORES μέτορες, Persidis gens, Ptolemaeo. MÆGORES interpretibus.

METOROME μετορόμην, Cappadocia in Ponto Polemonico vrbs: apud Ptolemaum. Latini codices legunt MÆSOROME.

METRACHA μετράχα, vrbs archiepiscopalis. In Sanctiombus pontificum Orientalium.

METRIRA, vide SCETIN.

METRIDERA, vide AMMEDARA.

METRISARVM, vide MATRISARVM.

METROPOLIS μετρόπολις, Sarmatia Europæa vrbs, Ptolemaeo. MILETOPOLIS Planij est, ut aestimat Villanovanus. METROPOLIS, Phrygia vrbs: Athenæo, Stephano, & Ptolemaeo: ad Meandri fluvium. Alia apud eundem Stephanum & Ptolemaum est in eadem Phrygia. Aliam habent in Lydia: Ptolemaeo, Stephanus, Lilius, & Dion. Aliam habet Diodorus 15. in Hestiotide. Eadem Stephano est quoque Metropolis in Arcarnania: in Doride: in Euboia: in Scythia: in Ponto Mossynæcorū, ex Xenophonte in Cynac. in Thessalia, & supra Thessaliam: huius etiam meminit Ptolemaeo, & Cesar 3. Civil. COL. AVR. METRO. legit ex Gallieni nummo, Goltzius. Decem huius nominis vrbes numerat Stephanus. Hunc numerum nostribus auximus, Sarmatica nempe: Hestiotidis: & alia Fauria regionis, cuius meminit concilium Nicenum. Alias praterea vide in AVXVMVM, & OLBIA.

METROVM μετρόν, locum siue opidum, sic dictum, habet Arrhiani Periplus, in Bithynia: ad Pontum Euxinum. Dolum in Metroo habuisse Diogenem, scribit Laertius. At locus hic Athenis, sic dictus.

M E

METVBARRIS, Pannonia insula Plinio, in S. ao flumine, qui eam amnicarum maximam vocat. Hodie Zygeth dicitur. Sed hoc etiam vocabulum commune est omnium insularum, lingua Hungarica. In hac Metubarri scribit Laetus hodie exstare opidum Bibar nomine, à Babalis nomine haud multum abludens.

METVLV *μετρώων*, Straboni & Dioni Iapydum vrbs. Lazius scribit hodie Troiam esse, ad Saunum fluvium, in Mednikhal: Cilia comitatus. Appianus in Illyricis tradit eam regionis metropolim esse, sitamq; in monte nemoroso, duobus conditam tumulis, quos vallis modica intersecat. Vide **MEDVLLVM**, & **MVTILA**.

METVS, vide **PHOBVS**.

MEVANIA *μεβανία*, Umbria opidum Ptolemao, Straboni, Suetonio & Tacito. Beuagna Leandro appellatur. De hac Mevania Philander ad 2. Vitruvii hac, Ducatus Spoletini opidum, in via Flaminia, ad radices eius collis in quo Falcum situm est, ex aduerso Triuij. De eadem Sulpitius ad Lucani 1. **MEVANIA** videtur regionis nomen apud Columellam lib. 3. cap. 8. **MEVANATES**, & **MEVANENSES**, habet Plinius, diuersos in Umbria, quo loco aliquot codices mei **MEVANIONENSES** legunt. Vide **VEMANIA**.

MEVANIAE, vide **EBVDÆ**.

MEVIDI Praesul Erasius, vnus ex 70. discipulis. Volaterranus 19. Vrbano.

MEVONIOLA, habet Goltzius in suo Thesauo, ex vetusta inscriptione. Galeate vocatur hodie vrbs: vbi hac inscriptio superest. In Romandiola Italia regione.

MEZAI Plinij, **MAZÆI** Ptolemai: Illyridis populi. Vide **MAZÆI**.

MEZARME, vide **BERZABE**.

MIA CORVS *μιακορ*, Chalcidica vrbs: Stephano, ex Theopompo. Vide **MILCORVS**.

MIA CVM, Hispania opidum: Antonino. Inter Salmanticam & Complutum.

MIA DII *μιάδοι*, Africa Propria gens. Ptolemaus.

MIA S *μιας*, vicus Syria, de quo contentio erat inter Iudeos & Philadelphinos. Iosephus in Antiq.

MIA SENA, Antonino Armenia vrbs; versus Syriam.

MES AENA, legit pro eadem, idem.

MIBÆ, Libya populi. Silius 3. Malim **NVBÆ**.

MICA Mons, vide **IVLIA**.

MICELÆ populi, Lucano 6. Hic & odorato spirantes crine Micelæ.

MICENAS, vide **APESANTVS**.

MICERIANVS episcopus, Felix. Decret. 1. Dist. 51.

MICHAELIYM, vide **SOSTHENIYM**, & **ESTIÆ**.

MICHAS, vide **MAACHA**.

MICHOE, vide **TROGLODYTICE**.

MICITE, Sicilia locus, apud Silium 14. Et Netum & Micite, &c. Nisi sit Motuce legendum.

MICRIPETANVS, vide **MEGREPETANVS**.

MICTIS, vel **MICTERIS**, vide **CASSITERIDES**.

MIDACVM, vrbs est Cyropalati: in Armenia vi videtur.

MIDÆ Fons, vide **MARSYAS**.

MIDÆIVM *μιδάειον*, Phrygia Maiori, vrbs: Ptolemao, Dioni, Stephano, & Plinio. *μιδάειον* forsitan Cedreni, & Porphyrogeneta.

MIDANON episcopatus, sub Bostreſi sede, in Syria. Tyrinus.

MIDAVA, vide **MEDABA**.

MIDDELENGLOS, vocat Beda (quod idem significat) Mediterraneos Anglos.

MIDEA *μίδα*, Boeotia vrbs Straboni. item Argie, eadem. sed differente accentu, *μιδέα*, (Hinc **MIDEÆ** Tumuli *μιδίας γυναικός*, Peloponnesi locus: Xenophonti 7. Græcor.) Hac eadem **MEDÆIA** *μιδεία*, Homero. hac antea **PERSEPOLIS** *Περσέπολις*, vocabatur, vt inquit Stephanus. Vide **LEBADA**.

MIDILA, Africa Propria ciuitas: D. Augustino, & Cypriano. Item concilio Carthagenensi. **MIDITA** forte in Coll. Carthag. & ibidem **MIDICENTIS** per C.

M E

MIDOE, vide **TROGLODYTICE**.

MIEZA, Macedonia vrbs Plinio, quam & **STRYMONIVM** *σπυριώνιον*, appellari tradit Stephanus. Iuxta Stagiram forte. Vi videtur ex Alexandri vita: apud Plutarchum.

MIGDO, vide **MAGEDO**.

MIGDOL, vide **MAGDOLVS**.

MIGDONIA, vide **BITHYNIA**.

MIGIRPA, Africa Propria ciuitas: D. Augustino & Cypriano. In concilio Carthagenensi. & apud Vist. Viicens. Episcopalis sedes. Vide **MEGRIPETANI**.

MIGO *μυγο*, Ptolemao vicus, in Marmarica, Africa regione.

MIGODES, vide **EVGYON**.

MIGONIVM *μυγόριον*, regionem, in Laconica, habet Pausanias. Iuxta Gytheum est.

MIHDIMON, spelunca sic dicta, quam quidam **APHROSOCVOCANT**. In Arcadia est, in regione Nemeæ, vt refert Germanicus Caesar, in Aratum.

MIHERÆ, vide **ZIN**.

MILCORVS *μιακορ*, Chalcidica vrbs, in Thracia. Stephanus: ex Theopompo. Eandem esse cum eiusdem Stephanii **MIA CORO** subdubitaui, est enim A. cum A. non dissimilis adeo forma.

MILENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag. pro **MILEVENSIS** forsitan corrupte.

MILESIA Regio, apud Plinium. vbi paucis in locis cicade. Vide **MILETVS**.

MILESII *μυλήσιοι*, Græcie Asiaticæ populi, sunt Diodoro 11. quos tanquam patriæ proditores Dario adbasisse scribit. **MILESIO** Peloponnesiacos, habet Diad. 14. quibus Dionysius Messanam incolendam dedit. Vide **MILETVS**.

MILESIO RV Marus, locus Aegypti: circa Bolbitium ostium. Strabo.

MILETIDA, vide **TOMIS**.

MILETOPOLIS *μυλήτιον πόλις*, Mysia vrbs: inter Bithyniam & Cyzicum, ad Artyniam stagnum, ex quo Rhynacus oritur (quod Strabo inde Miletopolitem vocat,) testibus Plinio & Stephano. Per eam in prima scribitur in nummo Commodi Imp. apud Seb. Eritzum. Stephano quoque Miletopolis in Persia est. Vide **OLBIA**, & **METROPOLIS**.

MILETVM Calabria vrbs à Milesiis Asiaticis conditam habet Barrius, ex lib. 6. Herodoti: quam hodie Miletum adhuc nominari subdit: Eandem à Cicerone **MELITA** dici, lib. 3. Epist. ad Atticum putat Seb. Corradus. Huius Miletum meminisse videtur Tzetza Chilliade 7. numero 156.

MILETVS *μυλήτιον*, Ionia vrbs, quondam **PITHYVSA** *πιθηύσα*, **ANACTORIA** *ἀνακτορία*, & **LELEGIS** *λελεγίς*, Plinio, Stephano & Eustathio testibus. **BRANCHESIA** vocatam, annotauit Canterus in Lycophronem, ex Clemente, vt addit. Aelianus, & Pomponius eam in Ionia ponit, **IONIAM**q; vocari quoque subdit. Huius incolæ **MILESII** appellantur: & regio **MILESSIA** apud Thacycidem. De Miletu Seneca Albinam consolans, Miletus **CCCC. LXX.** vrbiū populū in diuersa effudit. Melaxo. Alex. Zardus vulgo appellari scribit. Ad Maandrum eam describit Orpheus. decimo autē ab hinc stadio, Plinius. De hac vrbe multa Strabo. In Caria malē hac à Ptolemao ponitur. **MILETVS** Creta vrbs apud Homerum. B. Ias. ad. Straboni quoque, Pausania & Plinio. Est quoque Cretica insula, apud Eustathium. Plinius tradit. Miletum opidum Troadi, ad Euenum amnem intercidisse. Vide **CALYPSVS**, & **TOMIS**.

MILEVIS Africa Propria locus, Augustino Epist. 168.

MILEVITANA Regio est apud eundem, Epist. 129. ad Donatum. Ciuitas *μυλεβιτανή* **MELIBETANA** est in concil. Carthag. Vnde liquido apparet errare eos qui concilium dictum Mileuitanum, in Melita insula habitum scribunt.

MILEVM, vrbs in Africa Propria, xxv. m. p. à Cyrtæ Antonino. Huius meminit D. August. & Synodus Constantinopo-

sed per x. in prima. Plinius singulari n. scribit. sic quoque Ptolemaeus & Stephanus.

MINNAGAR, vide MINAGARA.

MINNA VILLA-AMARST, Africa Propria. Antoninus.

MINNIZA, vide MINICA.

MINNODVNV, Antonino vrbs; quam Simlerus Mil-den nominat. Inter Aug. Pratoriam, & Aug. Rauracoru.

MINOA *μινωα*, Ptolemaeo Creta insula portus. Paleoca-

stro dicitur Nigro; sed Altemura Sophiano. Eidem Pto-

lemaeo est alia quoque MINOA, in eadem Creta. MI-

NOA, insula qua ante Megaram iacet. in sinu Saronico.

Thucydides 3. & 4. Promontorium Attica quoque est,

Megaridis regionis: quod Nisse portum efficit: Straboni.

cus etiam castellum sic dicitur, ad sinum Argolicum. Por-

tus est ibidem Ptolemaeo. Apud Pausaniam quoque pro-

montorium est, excurrens in mare, ab vrbe Epidauro Li-

mera. Hac fortè *μινον* Plethonis. Stephano Arabia opi-

dame est. Eidem in Siphno insula vrbs. Vide GAZA,

MINYIA, HERACLEA, MINTHE, NISSA,

& PAROS.

MINOE, vide MINOA, & MINTHE.

MINOIDES *μινωίδες*, insulae sunt apud Apollonium 2.

Eius Scholiastes Cyclades interpretatur: à Minoo rege, qui

his quondam imperavit. MINOIV Pelagus Creta,

habet eadem, & Phaurini Lexicon. Pro AGAEO existimo.

MINOIV Pelagus, vide MINOIDES.

MINORES, vide COELALETAE, & MIZI.

MINOS, vide GAZA.

MINSAL, vide MELOS.

MINTERIVS, vide ORCHOMENVS.

MINTHE *μινθη*, mons in Peloponneso, teste Ptolemaeo, &

Strabone. Gemistus hoc loco apud eundem Ptolemum,

μινθον legit, & eum quoque SCORTON *σκόρτον* vocat.

Olonon vocatur Nigro. EVAN videtur apud Pausa-

niam dici, ab Euoë bacchantium voce; quod hoc loco

Bacchus, & qua eum sequebantur mulieres, sic exclamasse

credantur.

MINTVRNÆ *μιντέρνη*, Latij vrbs & colonia Ptole-

maeo, alijsq. Ad Lirim fluvium Halicarnasso i. quam

Georg. Fabricius scribit vulgò Traietto vocari. Castro

al mar, Nardus. Sanfelicio auctore est, ubi hodie La Sca-

fa del Garigliano. Est numisma Tiberij Imp. apud me

aneum, quod MINTVRN. legit. MENTYRNA

μιντέρνη, habet Stephanus. MINTVRNENSEM Pa-

ludem, habet Seneca 3. Declamationum. MINTVR-

NENSE flumen, circa Minturnas. in 18. Digestorum.

Lirim sic vocare verisimile est, cum Lirius scribat Min-

turnas coloniam ad ostium Liris deductam. VENTVR-

NÆ corruptè legitur apud Aetbicum. Ex Minturnarum

ruinis Traietto edificatum scribit ad me quoque Celsus

Cittadinus. Traietto autem in colle est, Minturna erant

in valle siue planicie, quod ex amphitheatro & aquedu-

ctum reliquis, palam omnibus. fueruntq. ad dextram

Liris fluminis, quo in loco sunt vestigia pontis olim con-

iungentis viam Appiam.

MINVCI Castella vocant, sic Lucanus 6. Alij MINI-

CI legunt. Sed & NYMICI lego in codice calama

exarato. A Numitio conditore sic vocato lego in membra-

nis vetustis.

MINVENSIS Episcopi, in Mauritania Casariensi. Vict.

Uticensis.

MINVTIA, locus quo Lampridius scribit Herculis signum

aneum sudasse.

MINYA *μινυα*, vrbs Thessalia; qua prius ALMONIA

αλμωνία, dicta fuit. Stephano. Eidem Phrygia vrbs circa

Lydiam. Huius mentio etiā apud Lucianū in Pseudomante.

MINYADA *μινυάδα*, regio Armenia: in qua Baris mons.

Nicolaus Damascenus, apud Iosephum & Eusebium.

MINYAE, Gens in Elide, Peloponnesi regione. Strabo. Duas

alias MINYAS habet Pausanias, vnam Orchomeniis,

alteram Scarphia finitimam. Vide MINYEVs, AR-

GONAVTAE, & ORCHOMENVS.

MINYCIVS *μινύκιος*, Pyli fluvius. Hesychius.

MINYEVs *μινύειος*, sic dictus est ORCHOMENVS.

Thessaliae fluvius, Diodoro 4. & Plinio auctoribus. Item

ORCHOMENVS Boeotiae opidum, Thucydide auctore

Huius populi etiā MINYAE dicti fuisse; ut refert Pausa-

nias in Boeotia. Vide ORCHOMENVS, & ANIGRVS

MINYIA *μινυία*, Ptolemaeo Amorgi insule ciuitas. *μινυία*

Stephani est. Vocatur à Calistado Mandria, à Sophiano

autem Plati.

MINYEVm *μινύειον*, loci nomen est Suide.

IONES, vide CYPVS.

MIRABEL, Guil. Tyrio est locus circa Ascalonem.

MIRACE. Scythicis quem Iupiter oris Progeniuit viridem

Miracem, Tibi sena q. ostia. Val. Flaccus 6. Alij MARA-

CEN, sunt qui MACAREIN, legunt. Scythia lacum

esse, dicit qui scripsit ad eum, Maserius. Ego vix dubito,

quin eum locum poeta describat, quem ceteri auctores Ta-

myracen vocant.

MIRANGVLI, siue MIRIANGVLI, vide GER-

MANICIAS.

MIRDVVM, Procopio lib. 1. De bello Persico, vrbs est in

finibus Persarum, sinistrossam eunibus Nisibin. sed per

N. MIRDVVM, legit aliis in loco. Merdin est apud Po-

sephum Barbarum.

MIRIANA, & MIRINIANA, vide MARIANA.

MIRIDE, castellam presidarium circa Zagrum montem:

Ammiano 19. MARIDE legit alius codex.

MIRISA, ciuitas Syriae Canae: Egesippo 1. cap. 18. Vide

MARESA.

MIRITANÆ Ciuitatis, in Africa, meminit Victor Vi-

centis 3. MYZENTINÆ legebat alius codex.

MIRMIX, vide LOTHOPHAGITES.

MIRMYXION, vide MYRMECIVM.

MIROBRIGA, Ptolemaeo trium opidorum nomen est in

Hispania. vnum Tinetanorum in Betica est. per x. in pri-

ma *μυροβριγα*. alterum Celticorum in Lusitania. ter-

tium Tarraconensis Oretanoru. sed per u. in prima scribit

MEROBRIGA. Plinius Mirobrigam habet in Betu-

ria, Cordubensis conuentus: hoc Moralis & Mariana

Villa de Capilla vocat. circa Fontem Oueiunam locus

sic appellatus, duobus leucis ab Azuaga distans. Vnum

quoque horum Moralis, Vassus, & Clusius Ciudad Ro-

drigo appellant. Vide MERIBRIGA.

MIROBRIGENSES CELTICI, Hispania populi,

Plinio. Ciudad Rodrigo corruptè hodie dici putat D. Ja-

cobus Delgadus. Vide CVNEI.

MIRTVVM, vide MOTENVM.

MIRV, episcopalis locus, sub sede Scythopoli. Guil. Tyrius.

MIRVS *μυρος*, Phrygia fluvius: apud Suidam.

MISADAI, vide MOSERA.

MISAI, vide NISSA.

MISARIS *μυρσις*, Sarmatia Europae promontorium:

Ptolemaeo. Ad Achillis Dromon.

MISAL, vide MASAN.

MISAVCI, vide ISARCI.

MISCERA *μίσκηρα*, Sicania vrbs: ut tradit Stephanus.

ex Theopompo.

MISCHITA, vide MESTLETA.

MISDIA, vide TEMISDIA.

MISEA, vide MOXOENA.

MISENAM, Coloniam habet Onuphrius, ex Vlpiano.

MISENVs Mons Campaniae, Latio; & Virgilio. apud quem

antea AERIVS vocatus videtur. In Opicis eum describit

Halicarnass. Monte Misceno nūc vocatur. MISENVm

opidū vocat Iosephus 19. Antiquit. 1. & Orosius 5. cap. 12.

MISETES, vide MESSOGIS.

MISETVS *μυσήτης*, Macedonia vrbs: Stephano.

MISGETES *μίσγητες*, Iberoru in Europa gens: Stephanus.

MISGOMENAE *μίσγομεναι*, Thessalia vrbs. Stephanus, ex

Hellanicis 1. Deucalioniar.

MISIA *μυσία*, Ptolemaeo Albania opidum.

MISIMIANI *μυσίμωνες*, populi, sub Colchorum ditione.

Agathias 3. An MESSENIANI Plinij? Si non idem,

sunt saltem contermini.

M I

MISNA, vide MESSYA.
 MISO, vide MERO.
 MISOR, locus in Palestina, Iosue 21.
 MISPILA, vide MESPILA.
 MISTHIA, vide MINDANA, & MYSTIENSIS.
 MISTHIVM *μίσθιον*, Orondicorum, in Galatia vrbs: Ptolemaeo. Vide MYSTIENSIS.
 MISTIA, vide MYSTIENSIS.
 MISTRÆ, Pomponio Locrorum Epizephyriorū, in Italia opidum est: Gab. Barrinus dicit sic quog. à Plinio & Steph. vocari. & hodie Gelofia. Sed MYSTIA est apud Plinū.
 MISVA, vide MESSYA.
 MISVLANI, in Africa Propria gens: Plinio, & Ptolemaeo. sed huic per M. in vlima *μισυλαίοι*. MVSVLANI Tacito.
 MISVM *μίσυμ*, fanum Herculis, in Phocide. Plutarchus de Pythia oraculis.
 MISYNE, vide ASINE.
 MISYNOS, Libyci maris insula, Ptolemaeo. Mesurata, vt puto, hodie. vide GÆA.
 MITHRACINI *μυθρακῖνοι*, Armenia Maioris locus videtur apud Strabonem 11. vbi equi præstantiissimi.
 MITHRIDATIS *μυθριδάτης*, in Sarmatia Asiatica, regio: Ptolemaeo. Mithridatis nomen in veteribus nummis per A. in secunda scribi, hic annotare placuit.
 MITHRIDATIVM, Galatie castellum: Straboni 12. quod idem cum EUPATORIA Appiani puto.
 MITRÆI *μυθραῖοι*, sunt montes circa Maotim, auctore Luciano, in Toxari.
 MITROCHTONES, vide HERACLEA.
 MITROTOMIAS, episcopalis locus, sub Rubba Moabitatum. Guil. Tyrinus.
 MITYLENE, Plinio, Mela, Arriano, Vitruuio, & Ptolemaeo, Lesbii insula opidum liberum. Mitylin vocat Sophianus. Ab hoc opido tota insula sic dicta fuit tempore Eustathij. MITYLENAS numero multitudinis, legit Suetonius in Tiberio. MITYLENE *μυτιλήνη*, per Y. in prima scribit Stephanus.
 MITYS, Macedonia fluius vsq. Liui 44. Inter Dium & Agassas vrbes.
 MIXODIA *μυξόδιον*, fretum sic vocat Homerus, & Apollonius 4. inter Scyllam & Charybdim.
 MIZÆI, Sufiana gens: Plinius. Vide MOXOENA.
 MIZI Maiores, & Minores, sunt in Arabia Felici, auctore Plinio.
 MIZINVM, vrbs in Galatia: apud Antoninum. Circa MOSON Ptolemai videtur. MNIZVM fortè, quod, vide inferius.
 MNASYRIVM *μνασύριον*, Rhodi insula pagus: iuxta Lindum. Strabo.
 MNASÆMANES *μνασαιμανείς*, in Arabia Felici sunt gentes: apud Ptolemaeum. Sine N. in prima legant interpretes.
 MNASES *μνάσης* loci, Episcopus Theodorus, est in concilio Ephesino III.
 MNEMIYM *μνεμιόν*, promontorium Aethiopiæ, ad sinum Arabicum. Ptolemaeus.
 MNEMOSYNES, i. Memoria, & LETHES, i. obliuionis fontes Hercynæ fluminis, in Bœotia. Pausanias. Vide MEMORIA.
 MNIAIRA *μνιάρα*, Mauritania Casariensis opidum, Ptolemaeo: quod Habet vocatur apud Marmoliū. MINA Antonini putat Simlerus.
 MNIZVM, loci nomen: in Codice, libro 7. titulo 62. Armacius eius fuit episcopus, in concilio Galacie Prima. Per Y. in prima quoque reperio. item MNIZVM.
 MNYZVM, vide MNIZVM.
 NOZENIA, vide MAZANIA.
 OAB, vide MEDABA, & AREOPOLIS.
 OABEN *μωάβην*, locum in Lyborum regione, iuxta Phibium montem, vbi Sphinx habitabat, habet Tzetza in Lycophronem.
 OABITÆ *μωαβίται*, Palestina gens. Genes. 19.
 OASADA, vide MASADA.

M O

MOBA *μωβα*, apud Stephanum, pars Arabia sic vocatur.
 MOVCHARAX *μωβχαράξ*, ait vocari Stephanus eam vrbs Tertia Palestina, id est Arabia Petrae, quam Ptolemaeus CHARACMOBA *χαράκμωβα*, appellat. In Ptolemai tamen codicibus hodie CHARACOMA *χαράκομα*, legitur.
 MOCA *μωκα*, in Arabia Petraea opidum: Ptolemaeus.
 MOCARSVS *μωκαργος*, Thracie regio: apud Stephanum, ex Theopompo.
 MOCASVS, vide MOCYSVS.
 MOCATA *μωκατα*, Stephano Bithynia opidum. ex Domitio Callistrato.
 MOCCADELII *μωκκαδῆλοι*, Bithynia ges: apud Ptolemaeo.
 MOGGLE *μωγκλη*, Phrygia vicus. Stephanus. MOGLENI hinc fortè gentile.
 MOCENIA, pagus ad Danubij ripam dextram, Auentino ex lapide antiquo. cui Montzing hodie vocatur.
 MOCESVS, vide MOCISVS.
 MOCHADION litus, circa Byzantium, auctore Procopio. Ad sinum MOVCAPORIDEM fortè, quem Dionysius Byzantius describit. P. Gyllius in Bosporo.
 MOCHMVR *μωχμυρ*, tortrens in Palestina. Iudith. 7.
 MOCHOL, vide DAGBET.
 MOCHORA, vide MOGARO.
 MOCHVRA *μωχβρα*, Arabia Felici mediterranea vrbs: Ptolemaeo. Mecha putatur Nigro. MICA hac vocatur ab Apomafare.
 MOCILLVS *μωκίλλος*, Bithynia collis: Cedreno, & Zonare.
 MOCISVS *μωκίσος*, loci nomen, in Sanctionib. pontificiis Orientalium. geminato ss. est apud Porphyrogenetam. In Cappadocia. Per E. in secunda est apud Balsamonem, & A. in secunda apud Curopalatem. MVSCESSVS *μωκίσος* Procopio 5. Aedif. MVCATVS apud Phleg. Trallianum videtur. Est & MOCISIA Cisterna, in Blachernis. Suida.
 MOCONTIACVM, vide MAGONTIACVM.
 MOCORETÆ *μωκορέται*, Ptolemaeo, MOCRITÆ interpretibus, Arabia Felici gens.
 MODACÆ *μωδάκη*, Sarmatia Asiatica populi: Ptolemaeo. Per O. in medio legant interpretes.
 MODEIN, vide MODIN.
 MODIACVS, vide MAGABIA.
 MODIANA *μωδινα*, Ptolemaeo Arabia Felici vrbs, ad sinum Arabicum.
 MODIN *μωδῖν*, 1. Machab. 2. ciuitas in Palestina, vbi Matathias habitabat. Idem Iosephus 12. Antiq. sed pagum facit. *μωδῖν* scribit idem 1. de bello Iudaico.
 MODIRIS *μωδῖρης*, India intra Gangem emporium, apud Ptolemaeum. In periplo Arriani MVZIRIS *μωζῖρης*, legitur, sic quoque eidem Ptolemaeo lib. 8. & Plinio. MVSVRIS *μωσῖρης*, legitur apud Lucianum, de Vera Historia. Vide ZIZERVM.
 MODOETIA, apud Paulum Diaconum est Insulbrum vrbs. XII. M. P. à Mediolano. Blondus & Leander eam MODRA vocari aiunt. MOGONTIAM olim dictam, ex antiqua huius loci Inscriptione, ostendit Mar. Niger, Melius, vti ego auguror, Gaud. Merula MOGVNTIACVM, qui ipsam Inscriptionem, vti ibidem etiamnum reperitur, exhibet, in libro suo de Gallia Cisalpina.
 MODOGALICA, Indica gens, in Gangi quadā insula. Plin.
 MODOGVLLA *μωδογυλλὰ*, India intra Gangē vrbs: Ptol.
 MODOMASTICA *μωδομαστική*, regio Carmania Deserte, apud Ptolemaeum.
 MODONVS *μωδόν*, Ptolemaeo fluius est in Hibernia. *μωδονας*, legebat M. S. codex. Videtur ille qui Dublinum emporium adluit, & Liffeus hodie vocatur.
 MODRENA, Bithynia vrbs, quam hodie Mudurni vocant, vt habet Leunclauius in Onomasticho Musulmanico. Vide COMOPOLIS.
 MODRIMEN Regionem, habet Miscella Historia 22. Vide COMOPOLIS.
 MODRON *μωδρων*, locus Phrygia, vnde Gallus fluius oritur. Strabo. Modra, in Latino erat.

MODVB Æ, vltra Gangem populi, vt scribit Plinius.
 MODVNAS, vide MODONVS.
 MODVNDAM, Aethiopia sub Aegypto opidum, in Nili
 ripa, auctore Plinio.
 MODVNGA *μωδύγγα*, Mauritania Casariensis vrbs: Ptolema.
 MODVRA *μωδύρα*, aut DEORVM Vrbs; vt Ptolemaus
 vocat, India intra Gangem vrbs, in Cassirai. Hanc Ca-
 staldus scribit hodie Bitnagar dici. Est eadem Ptolemaeo
 ibidem alia Modura regia Pandionis. *μωδύρα* hac est in
 Periplo Arrbiani; & MODVSA Plinij.
 MODVSA, vide MODVRA.
 MODVTI *μωδύτις*, Taprobana insula vrbs, Ptolemao.
 Pinder hodie est, vt videtur Villanovano.
 MOECHINDIRA, vrbs in Aethiopia sub Aegypto: apud
 Plinium.
 MOEDVM Orientis, Bithynia locus, inter Niciam & Cae-
 num Gallicanum: Antonino. MEDIVM legit Simlerus.
 MOEGILANI *μωγιλανοι*, Latinorum populi; apud Ha-
 licarnasseum s. MUGILLANOS vertit Gelenius. Sil-
 burgius scribit se nescire an Vitelliani legendum sit, seu Vit-
 tellini: à Vitellia vrbe.
 MOENENSIVM Castrum, habet Goltzius in suo Thesau-
 ro. ex antiqua inscriptione. Nescio vbi terrarum.
 MOENTINI, Illyrica gens Iapidum: Appianus.
 MOENVS, Germania amnis Plinio, MOENIS Pomponio,
 MENVS Ammiano, Franconia regionis est, & Mepn
 hodie dicitur. Hunc Regino historicus, & eius temporis
 scriptores MOGONVM vocant. Fortè IVLIA flamen
 est, apud Velleium Paterculam. Nisi pro Iulia, Lupia,
 apud hunc legendum, vt viri docti quidam suspicantur.
 MOERIDIS Stagnum, *μωερίδης* in Aegypto est,
 Ptolemao auctore. item Pomponio MOERIS, MYRI-
 DA per Y. legit Herodotus & Aelianus de animalib.
 lib. 6. cap. 7. Buchaira vocatur hodie, vt tradit Castald.
 MOESIA, Europa regio; quam in SVPERIOREM, &
 INFERIOREM diuisant. SVPERIOR indigitatur
 à Leuclatio Zirfi, à Lazio Serua; à Cuspiniano Bosna:
 à Taurino Olmutiense Moldavia; & à Sabellico Wala-
 chia, Tzetza Chiliade 11. vocat Hungariam. INFE-
 RIOR aliquando FLACCIA dicta fuit, vt Sabellicus
 docet. Cereris horreum nominat Pomp. Sabinus Taurinus
 eam Walachia dici putat. Lazius, Cuspinianus, & Chal-
 condilus eam Bulgariam appellant. Sagoriam Petan-
 cius. Maesi, montis Hemi accolae (qui sunt inferiores) nunc
 Blachi nominantur, inquit Nicetas. horum meminit quoq;
 Pachymerus. De hoc Maesia vocabulo libet hoc addere ex
 Hermolai Castigationibus Plinianis: quod Plinius, Ta-
 citus, Flaccus, Virgilius, Martianus, & fere omnes Latini
 codices hoc nomen per OE diphthongon scribunt: Graeci
 autem per Y. MÆSIA per Æ inuenitur in antiqua in-
 scriptione, apud Aldum. Olim MYSIAM, post MOE-
 SIAM vocatam docet ex Homero, Dion Prusaeus, Ma-
 sian, MINOREM SCYTHIAM nuncupari, tradit
 Iordanes. SCYTHIAM THRACENSEM Zosi-
 mus lib. 4. in eaq; Tomis urbem ponit. Ouidius lib. De
 Tristibus non semel eandem Scythiam vocat, sic quoque
 Arrbianus in Periplo. Hunc tractum puto à Plutarcho
 SCYTHIAM PONTICAM, & incolae SCYTHO-
 GERMANOS sive *καττοχουδαί*, dici. PONTICA Ma-
 ritima est Polyano 8. in Amago dici. PONTVS etiam
 simpliciter eius pars ad litus Euxini maris appellari video
 passim à classicis auctoribus, vt Ptolemaeo, Stephano, Ovi-
 dio, &c. Pomponius eam sub Thracia comprehendit.
 MOESIA, ciuitas Phrygiae. haud longè à Troia: auctore
 Seruio; in illud Virgilij: Nullo tantum se Maesia cultu
 iactet. MYSIA hac Stephano. Vide DARDANIA.
 MOESIVM, (à quo silua Maesia) vrbs Etruriae, sic in Ori-
 ginib; qua Catonis nomine circumferuntur. Vide MÆSIA.
 MOESVS, MESVS, NÆSVS, inconstans est lectio apud
 Val. Flaccum 6. Maesus rectè scribi puto, à Maesia duplici
 Europa. Scythica gens est.
 MOGARO, Antonino Galatia opidum. MOCHERA
 libro Notit. vt censet Simlerus.

MOGETIANA, Pannonia Inferioris vrbs, legitur etiam
 MOGENTIANA, apud Antoninum. MAGETIAN
 legit etiam Simlerus. Zika fortè hodie, vt Lazius conijcit
 & credit eandem cum MAGNIANA Ptolemai, &
 MAGIA Stephani.
 MOGGORESEA, vide MAGORA.
 MOGLÆNA, & MOGLE, *μωγλα*, in Macedonia po-
 puli; apud Cedrenum, & Cyropalatem. Vide ADESSA
 MOCCLE, & NOTIA.
 MOGLINTENSIS Campus, ad Glunno fluium, decimo
 milliario ab vrbe Pictauiorum. In Gallia est. Surius in
 vita D. Remigij. VOGLADENSIS legere Aemilium,
 idem annotauit. VOCLADENSIS est apud Turonen-
 sem. Voglenis nomen retinere, scribit Massonus.
 MOGGORESEA, vide MAGORA.
 MOGLÆNA, vide ADESSA.
 MOGOLA *μωγλα*, Porphyrogeneta circa Cariam vrbs.
 MOGONTIA, vide MODOETIA.
 MOGONVS, vide MOENVS.
 MOGRVS *μωγρος*, Colchidis fluius Ariano. Plinio
 hoc loco NOGRVS, deprauata fortasse lectione.
 MOGVNTIA, vide MAGVNTIACVM.
 MOGVNTIACVM, vide MODOETIA.
 MOHAILA, in Palaestina vrbs, Lib. Notit.
 MOLADA *μωλαδ* 2, 70. interp. MELODA legit D. Hiero-
 nymus. Iosue 15. 19. & 1. Paralip. 4. Palaestina locus.
 MOLÆFORMIANÆ, Ciceroni sic dicta, quod à For-
 mis non longè abessent. In Latio sunt: & hodie pagus est,
 Mola dictus, vt scribit Mar. Niger.
 MOLARIA, Sardiniae locus: Antonino.
 MOLEHAE, Palaestinae urbem, habet Lib. Notit.
 MOLEATES, gens socia amicis, Populo Romano: si ve-
 ra est lectio apud Gellium 1. cap. 13.
 MOLGII, vide TROGLODYTÆ.
 MOLIBÆ *μωλιβ*, Aethiopia sub Aegypto gens, Ptolem.
 MOLICVNTENSIS Episcopus, in Mauritania Siti-
 phensi. Vid. Viensis.
 MOLIENSES *μωλεις*, Graeciae populos habet Suidas, in
 verbo Αμυγνυρες, At Melienses legerim ego.
 MOLINDÆ, India populi, vltra Gangem. Et vrbs ibidem
 eiusdem nominis. Plinius.
 MOLISCON, castellum sic dictum, Cyropalati, & Cedre-
 no. Circa Illyriam fortasse.
 MOLISMVM, opidum Galliae, in diocesi Lingonensi. Mo-
 lesme vulgo. Vide BECCENSIS.
 MOLIVM *μωλιον*, butis memini Ptolemaus in descriptio-
 ne Ciliciae; quo (nisi viriosus sit locus) vocabulo Amanum
 montem designare videtur: Latina certe exemplaria,
 quotquot viderim, eo loco Amanum montem legunt.
 MOLOCHATH *μωλοχαθ*, Ptolemao est Mauritania Tin-
 girana fluius. Nocer vocatur Castaldo. Olinarius scri-
 bit Arabicè Mululacha dici. Mulucan habet Marmo-
 rius. Niger tradit à Barbaris Munzemar nominari.
 MVLVCHA, Pomponio & Plinio appellatur. Finis Bo-
 chiregij, & Massesulorum gentis.
 MOLOCRIA *μωλοκρία*, Stephano Nemea opidum. Idem
 videtur cum Molorchia Gyraldi. *μωλοκρία* legit Stephe-
 nus, ex Aldi editione. Vide MOLORCHOS.
 MOLOEVNTEM *μωλοευντα*, Graeciae fluium, habet Hero-
 dotus 8. In Achaia est, circa Citheronem. An Molus
 Plutarchi?
 MOLOGENI, vide SCYTHÆ.
 MOLON. Pomp. Sabinus in VI. Aeneidos haec sunt qui-
 dam, Aeneam sepultum in vrbe Berecynthiae, prope flumen
 Molon. Sed NOLON legendum, ex Festo.
 MOLORCHOS Nemus in Nemea: à Molorchio hospite
 Herculis, sic Vibius: Molorchos nemus est, & Nemea silua
 vocatum, sic dictum, quod dum accederet Hercules aduer-
 sus leonem Nemeum, à Molorchio pastore susceptus &
 hospitatus est, & nemus Molorchum dictum est. Sic Boc-
 carius: MOLORCHIAM ciuitatem habet Gyradam,
 in suo Hercule. Vide MOLOCRIA.
 MOLOSIA, vel MOLOSSIA, vide MOLOSSI.

M O

MOLOSSI *μολοσσοί*, Inter Epiri populos numerantur à Plinio. Vicini Cassiopei videntur apud Plutarchum in Quaestionibus Graecis: ubi Aenianes primam habitabant. Linius 45. Molossidis regionis meminit. Pandosia hac hodie vocatur, nisi fallat Pinetus. **MOLOSIAM** hanc nominat Stephanus, simplici s. Geminato verò Euripides in *Andromache*. **MOLOTTI** sunt Heraclici in Politis. **MOLOSSI** etiam in Thessalia, Victorino Grammatico item Athenaeo 11. ubi Iolcon urbem Molossiae vicinam facit.

MOLOSSIA, & **MOLOSSIS**, vide **PASSARON**.

MOLOSSVS, vide **MOLOTTVS**.

MOLOTTI, vide **MOLOSSI**.

MOLOTTIS, circa Iolcum, Thessaliae locus: Athenaeo 11.

MOLOTTVS *μολοττός*, Arcadiae amnis, apud Pansaniam. **MOLOSSVS** habent interpretes.

MOLPIDIS Petra, Lycophroni: est Elis urbs, teste Isacio, eius Commentatore. Vide **ELIS**.

MOLSVS *μολσος*, gens Aelidis. Phauorini Lexicon.

MOLVIVS, vide **PONS**.

MOLVRIS Petra, vel saxum, in agro Corinthiaco, quae Megaram iter: Pausania in Attica, & Isacio in Lycophronem.

MOLVS amnis, Plutarcho in Sylla. In Gracia circa Bocotiae vsuam. Aut idem est quam supra Morium nominavit, aut non procul ab eo. Vide **MOLOEVNTIEM**.

MOLYBODES, insula Sardiniam adiacentes; quae sunt Plumbea & Hieracum; nunc Isole de S. Piero. Sic Pinetus in sua Urbium Chorographia. Sed errat hic in nominibus, cum **MOLYBODES** *μολυβδῶδες*, Ptolemaeo non sit nomen commune duarum insularum, sed vnius tantum. Molybodes enim, & Plumbea idem est, & significat; eandemq; insulam denotat. Plus tribuerim in his Leandro, in suo de Insulis Italiae libello, qui dicit **HIERACVM** *ἱερὰκον*, hodie S. Piero vocari: & **MOLYBODES**, quae Plumbea Latinis interpretibus est, Isole di Toro nominari.

MOLYBDANA *μολυβδῶδες*, urbs Mastienorū: Stephanus.

MOLYCRIA *μολυκρία*, Ptolemaeo & Stephano urbs; hic Aetolia, ille Locrensum Ochorum facit. *μολυκρεῖον* Pausania.

MOLYCRIVM, vide **RHIVM**, & **MOLYCRIA**.

MOLYNDIA *μολυνδία*, Lycia urbs: Stephano, ex Alexandri 1. Lyciorum.

MOLYS *μολυς*, Libyca urbs, Stephano.

MEMPHIS *μῆμψις*, Aegypti urbs; apud Strabonem & Stephanum.

MONOCIACVM, Gallia opidum. Greg. Turonens. 9.

MONPSI DOMVS, vide **HEMOPSONESTIA**.

MONA *μόνα*, insula inter Britanniam & Hiberniam sita; ut Ptolemaeus, Caesar, & Plinius eam describunt. **MONA** *μόνα*, geminata NN. habet Xiphilinus in Nerua. & **MEMMA** corrupte Iornandes, ut puto. Hac hodie Man nominant. de qua vide **MONA OEDA**. Taciti **MONA**, alia ab hac est, continenti Britannia proxima: ita ut ex ea in insulam nando per vada transmitti poterat. Hac olim Druidum sedes fuit, Tacito auctore. Hodie incolis Britannii, qui autem linguam retinent, Mon vocatur: Angli verò Saxonica lingua imbuti, Anglesey vocant; Humfredo Lhuydo & Lelando. **MONAM** aliam, Rheni insulam, citat ex Tacito Marlianus in suo locorum Indice, eamq; Hollandiae, Frisiae, ac Geldriae proximam facit, atq; ex ea Monasterienles nomen retinere putat; inepte. Eandem habet Zacharias Lilius in suo Orbis Breuiario; & ceteri qui postea Lexica conscripserunt. Apud eosdem est etiam **VATASTICA** insula, eodem tractu, & eidem Tacito adscripta. sed simili errore, ex corruptis exemplaribus vtramq;. Neutram enim nouit Tacitus.

MONABAE *μοναβαι*, Isauria urbs, Stephano. Et **MONABATES** gentile, eidem.

MONACHE *μοναχῶν*, insula ante Taprobanam. Ptolemaeus.

MONADI, Dauniorum in Italia gens: quos Diomedes ibidem deleuit. Plinius auctor.

M O

MONALVS *μονάλος*, Ptolemaeo Siciliae flauius, qui Fazello Molina dicitur; Pollina alio in loco legit idem, melius. Tola autem Leandro. Mal pertuso quidam Anonymus habet.

MONA OEDA *μοναοῖδα*, insula est Ptolemaeo, inter Britanniam & Hiberniam sita. In aliquibus vetustis Latinis Ptolemaei exemplaribus **MONARINA** legitur, ut quoque in M. S. codice Graco, *μοναρινα*. Beda **MENAVIAM** appellat, & Gylas **EV BONIAM**. Menau vocant hodie Britannii indigena: Angli autem Man. hinc quidam recentiores **MANIA** fecere: ut tradit Humf. Lhuydus. **MONAPIAM** à Plinio dici censeo. An **MONA** Caesaris sit, doctioribus inuestigandum relinquo.

MONAPIA, & **MONARINA**, vide **MONA OEDA**.

MONASTERIOLVM, vocat Froardus opidum Galliae Belgicae: quod incolae Montstreul nominant.

MONDA *μόνδα*, Ptolemaeo & Pomponio, **MYNDA** Plinio; qui **MYLIADAS** *μυλιάδας*, Straboni. hodie Mondogo dicitur, vti ex Clusio habeo, & ex tabulis persuasor. Lusitania fluvius est, inter Tagum & Durium.

MONDI *μόνδα*, insula, in sinu Analitico. Ptolemaeus. Vide **MYNDI**.

MONDEL, India urbs, unde aloë nigrum. Auicenna.

MONEDES, Indica gens: apud Plinium.

MONEMBASIA, & **MONOBASIA**, vide **EPI DAVRVS**.

MONESI, Galliae Aquitanicae populi: Plinio.

MONETTI VM *μονήτιον*, Iapydum opidum, apud Strabonem. **Manzburg** vel **Montsburg**, variante dialecto, vocat Lazius. In Cilicia comitatu.

MONNA, vide **MONA**.

MONOBRI CA, habent eius loci Inscriptiones antiquae, qui hodie Monobriga vocatur. In Hispania Batrica urbs est. Car. Clusius.

MONOCAMINVM *μονοκάμινον*, Maraotia regionis urbs. Ptolemaeus.

MONODACTYLVS *μονοδάκτυλος*, Aethiopiae mons apud Ptolemaeum. **PENTADACTYLVS** Plinij est. Villanouano teste.

MONOECHVS, Illyridis mons. Vib. Seq. **MONOETES** est apud Boccatium.

MONOECVS, vide **PORTVS**.

MONOGLOSSVM *μονογλωσσον*, Ptolemaeo India intra Gangem emporium. Mangalor à Nigro indigitatur.

MONOLEVS lacus, Aethiopiae: iuxta Ptolemaidem Epitheram. Plinius. Hunc lacum describit Strabo 16. etsi non nominet. dicitq; Astaboram ex eo ortum habere.

MONOMERI, & **MONOSCELI**, vide **SCIPODAE**.

MONOPOLIS, in Italia haud procul ab Egnatia versus Barium, opidum, Volaterrano. Meminit eius quoque Cedrenus & Curopalates. Calabria esse, ex Laurentio Ananienso didici.

MONOSI, vide **ONESIAE**.

MONS ARGENTEVS, vide **ARGENTEVS**.

MONS Peregrinus, praesidium sic dictum, ante Tripolim Palaestina. Guil. Tyrius 10. cap. 27.

MONS PESSVLVS, Iunioribus vocatur Galliae urbs, quam vulgo Mompellier appellant. Hanc quondam Substancion vocatam, scribit Ioan. Poldo. Sustancion habet Vignierius. Caroli nempe Martelli tempore.

MONS Regalis, in Tertia Arabia: Iacobo di Vitrico, & Guilielmo Tyrio 11. cap. 26. Vide **PETRA**.

MONS Regis, Diacono 2. Longob. 2. **Der Vogel**, Lazio. Inter Pannoniam & Forum Iulij.

MONS Sabastiani, vel **Sabatiani**, ut legit Simlerus apud Antoninum. cui Hispaniae locus est, circa Castulonem. Idem Simlerus **MENTESAM** **BATISTANORVM** dubitat legendum ne sit. **MENTESA**, & **BASTIA**, legit diuisim, Morali.

MONS Seleuci, apud Antoninam Galliae Narbonensis locus. Vide **MILTOSELEVCVS**.

MONS SILICIS, castrum in Longobardia, P. Diacono 4. Longobard. Nomen retinet Monfelice.

MONTALOMAGVM, vicus Gallie, apud Greg. Turo-
nensem 7. In Turonibus.

MONTANA peninsula, ὡς καὶ Ἰσχυρὸν ὄρος, ad sinum Ara-
bicum, in Æthiopia, Ptolemao. Vrbis in Norico, An-
tonino, quod hodie Adminda canobium, teste Lazio. In
Sivria prope Rotteman urbem. Vide **ORINE**.

MONTANI, vide **ORINI**.

MONTE FERETRYM Piceni opidum est, apud Pro-
copium lib. 2. Gothorum. Monfetre hoc hodie nomi-
natur. Apud Luitprandum Montem Feretratum &
opidum Leonis vocari video.

MONTENSIS Episcopus, Numidia, Viç. Vicensi. **MON-
TENSIS** Limitis lib. Notit. meminit, **MONIENS**
est in Coll. Carthaginensi.

MONTES ÆRII, sic vocantur apud Diod. Siculum, sub
finem lib. 4. montes quidam Sicilia, qui hodie Monti (ori
vocantur, Fazello auctore. Sed **ERIA** ἔρα, est in Græco
codice. Item **ERÆA** ἔρα: variat enim lectio.

MONTOCIARVM civium Romanorum, meminit versus lapis,
in loco Monteini, prope Spoletum. Lazio 3. R. P. Roman.

MONTVNATES, sunt in agro Mediol. mensi, ubi hodie
Galerato vicus. Gaud. Merula, ex inscriptione antiqua
eius loci.

MONTVNATES, **VICANI**, **LOVANIES**. Sic
Goliardus in suo Thesaurio, ex antiqua inscriptione. Si
Leandro creditur; sunt montes in Tuscia, qui etiamnum
hodie Montuadorum nomen referunt.

MONYCHIA, vide **MVNYCHIA**.

MOPH, vide **MEMPHIS**.

MOPHAS, vide **VPHAZ**.

MOPHI μῶφι, & **CROPHI** κροφί, Herodoto montes in
Ægypto sunt supra urbem Thebaidos & Elephantinam.
NILI VENAS videtur eas appellare Seneca 4. Na-
turalium. & Lucanus 10. Et scopuli, placuit flauij quos
di ere venas.

MOPHIS μῶφισ, India intra Gangem fluius, Ptolemao.

MOPSI Tumulus, vide **HEMOPSONESTIA**.

MOPSIVS Tumulus, inter Tempe & Larissam medius
est. Liuius 42. ibidem habet **MOPSIUM** μῶψιον, Pelas-
giotidis in Thessalia urbem. habent sic quoque Strabo &
Stephanus. Idem cum Mopsio Tumulo puto. Vide **HE-
MOPSONESTIA**.

MOPSOCRENE, & **MOPSONESTIA**, vide **HE-
MOPSONESTIA**.

MOPSOPHIA, vide **ATTICA**, & **PAMPHYLIA**.

MOPSORVM urbem in Thessalia: habet Rotmarus, in ad
Apollonium Notis.

MOPSOS, vide **HEMOPSONESTIA**.

MOPTENSIS municipij Africani, meminit Coll. Carthag.

MORA μῶρα, Corsica vrbs. Ptolemaus.

MORABVS, locus, Pannonia opidum dicit Cedrenus &
Cucoplates, ad vltiorem Istri regionem situm. finiti-
mum Crale Turcie.

MORADVNVM, urbem veterem, circa Roram fluium,
apud Neocum Castellum: habet Tritthemius in Francor.
Annal. Gallia Belgica est. Werden opidum & canobium
hodie esse, indicabat libri ora.

MORAGVS, vide **CLAROANGVS**.

MORANTIACVM, loci nomen videtur, in Codice Theo-
dosiano, 1. Titulo de officio rectoris provincie.

MORASTH μωασθί, Michea propheta patria. Hiere-
mie 26. **MARESA** legit Chaldaus paraphrastes. Do-
rotheus huius Michea patriam **MARATHAI** vocat.
additq; eundem sepultum propè **POLYANDRIUM**
ENAKIM. Vicus contra Orientem Eleutheropoleos est,
D. Hieronymo in locis Hebraicis. Vide **MARESA**.

MORBIVM, Britannia insula vrbs. lib. Notit. Morsby
Camdeno vocatur.

MORDENSIMNIS, vide **BVBEGENTAS**.

MORDI, vide **MARDVLAMNE**.

MORDIÆVM μωρδίαϊον, Pisidia vrbs, Stephano: quam
postea **APOLLONIAM** dictam scribit. Hic optima
mala nasci tradit Athenæus.

MORDVLI, vide **DIORDVLI**.

MORE, vide **QUERCVS**.

MORENA μωρῶνα, & **ABRETTENA** ἀβρετῶνα, My-
siasica partes sunt, apud Strabonem.

MORGANTIVM μωργαντιον, Straboni & Diodoro Sic-
lia vrbs, qua hodie, vt Fazellus ait, Agnuni dicitur. Mun-
go cuidam Anonymo. **MVRGANTIA** Lizio 39. &
MORSENTIA Silio. 14. vocatur. **MVRGENTI-**
NI sunt Plinio. Lizio 10. Aliam quoque **MVR-**
GANTIAM in Samnitibus habet.

MORGE, vide **AMORGVS**.

MORSENTIA, vide **MORGANTIVM**, & **MVR-**
GANTIA.

MORGES, vide **EPHESVS**.

MORGETES populi, ab Oenotrii puls, in Siciliam traie-
cerunt. Strabo 6. Horum meminit etiam Halicarnas-
seus 1. Vide **ITALIA**.

MORGVS, Plinio 9. cap. 16. Salassorum fluius, qui hodie
Orco dicitur, vt Leander tradit. vel Orcho, vt Merula,
& Volaterranus habent. **ORGVS** legit quoque codex
Plinij M. S. & sic scripsisse ipsum Plinium, minime am-
bigit. M. autem elementum precedentis vocis finale quo-
modo adiectum sit huic verbo, lege in **COMBOS**, & alibi
in hoc Thesaurio.

MORGYNA μωργύνα, Sicilia vrbs, Stephano ex Philist. 2.
MORI μῶρις, Æthiopia vicus, circa Nilum, Ptolemao.

MORIA, Montis nomen, qui postea **SION** dictus fuit,
teste D. Hieronymo. In hoc monte iussit Deus immolare
filium suum Abraham. In eodem deinde templum adi-
ficatum fuit. Vide **HIEROSOLYMA**.

MORICAMBE μωρικῶνα, Albionis insule aestus. Ptole-
maus. Bay at Caerdnonock vocat Camdenus.

MORIDVNVM Antonino Britannia insula vrbs, qua
Camdeno Seaton videtur. & **RIDVNVM** Tabula
Pentingeriana. Vide **MARIDVNVM**.

MORIES μωριῆς, India populi, sunt Stephano. Lignos
domos incolentes.

MORIMARVA (i. mortuum mare) vocari à Cimbris,
scribit Plinius, mare Septentrionale, quod Scythiam alluit.
idem **AMALCHIVM** ab Hecateo appellari addit.

MORIMENA, vide **CAPPADOCIA**, & **MVR-**
RANI.

MORINI μωρινοι, Ptolemao, Straboni, Casari, & Vir-
gilio, Belgij populi. Terwanen eos indigant Leodius, &
alii. Bouillus Monstreul ex eis facit. Civitas Morinum,
id est Ponticum. sic liber Provinciarum. aut vt Divius
legit, Morinorum, i. Ponticum. Vide **TARVANA**.

MORION, vide **DOMINVS VIDEBIT**.

MORISENI, Thracia populi sunt circa Ponti littora,
Plinio.

MORISSENA, ad Morisij fluminis littus locus. in Pan-
nonia. Vita S. Gerardi Episcopi Canadensis.

MORITANIA, est Floardo monumentum ad Scaldim
fluium. quod vulgo Mortaignerocant.

MORITONIVM, vide **CONSTANTIA** Castra.

MORIVS μωρις, Bæotia fluius, circa Thbarium montem.
Plutarchus in Sylla. Vide **MOLVS**.

MOROBISDVVS μωροβισδος, locus sic dictus, apud Cedre-
num. In Græcia videtur.

MOROECA, Cantabrorum in Hispania opidum, Ptolemao.
sed in Latinis codicibus tantum.

MORON μωρον, Lusitania vrbs, ad Tagum. Strabo 3. quam
Brutum tanquam belli arcem vsus scribit, contra ipsos
Lusitanos.

MORONENON, promontorium Africa, ad Sinum Arabi-
cum, Pomponio.

MORONTOBARIS μωροντοβαρις, circa Mulierum Pot-
tum, Arriano in Indicis. Gedrosia est.

MOROSGI, Vardulorum opidum, in Hispania, apud Plin.

MORREA, vide **FVNDVS**.

MORTARIA Campus, apud Ligures, ubi Carolus Ma-
gnus Desiderium praelio superavit. nunc ibi Forum Pere-
grinorum esse, scribit Gotsfridus Viterbiensis 17. Mortarium
castellum

M O

castellum hoc loco habet Capriolus, & Leander, quod prius Siluam bellam hic dictum ait: Pulchram silulam dicit Lupold. Babenbergius. Inter Ticinum & Nouariam.

MORTVVM Flumen, vide ACHERON.

MORTVVM Mare, vocat Commentator vetus Iuuenalis, quod extra Hercules Columnas est. quia nempe navigare non conceditur. vt credidit antiquitas. Vide CRONVM, & ASPHALTES.

MORVINVM, vide ALISIVM.

MORVNDAM, Media vrbs, apud Ptolemaum. India intra Gangem, apud eundem.

MORVNTES, India populi: Plinio.

MORVS, vide MARISVS, & SYCAMINOS.

MORILLI, gentes Macedonia, in gremio terrarum. Plinius. $\mu\omicron\rho\iota\lambda\lambda\alpha\iota$, Ptolemao vrbs, in Chalcidica, Macedonia regione.

MOSA $\mu\omicron\sigma\alpha$, Ptolemao, Plinio, Tacito, & Casari Gallia Belgica fluvius celebris. ex monte Vogeso oritur, & in Hollandia cum Oceano miscetur. BATAVVS nominatur in Tabula Peutingeriana. Maese Germanis, Meuse Gallis dicitur. Sed MOSA etiam loci nomen videtur apud Antoninum, inter Antemanunum & Tullum.

MOSAÏVS $\mu\omicron\sigma\alpha\iota\omicron\varsigma$, Sufiana regionis fluvius, Ptolemao. Triciti vocari ab Abylfeaea, ex eius tabulis colligo. MESEVS est apud Marcellinum.

MOSARNA $\mu\omicron\sigma\alpha\rho\alpha$, Arriano Carmania vrbs. Ptolemao per v. in prima.

MOSBURGI Castrum, in Carantania, meminere Regino, & Otho Frisingensis. quod hodie, vt Lazzus vult, in lacu Carinthia Werdesee dicto, vetustate collapsum cernitur, inter Clagenfurtum & Villacium opida.

MOSCENE, vide HIRCANIA.

MOSCHA $\mu\omicron\sigma\chi\alpha$, portus Arabiae Felicis, Ptol. & Arriano.

MOSCHENI, Armenia Maioris gens, apud Plinium.

MOSCHI, sunt populi ad Hyrcanum mare, Pomponio. circa fontes Phasis fluminis, Plinio. Hos MESECH in Sacris litteris dici, scribit Montanus in Apparatu Biblico. (Qui hodie Moschovite appellantur, versus Occidentem magis pergunt.) MOSCHICA regio, Straboni, cuius partem Colchitenent, Iberes aliam, aliam Armenij.

MOSCHICVS, vide ARMENIVS, PHASIS, & TAVRVS.

MOSCHIVS $\mu\omicron\sigma\chi\omicron\varsigma$, amnis in Mysia Superiori, Ptolemao. Moraua hodie, vt refert Lazzus, & Felix Petancius, in suo Itinere Turcico. Lym putat vocari Cornelius Scepperus, in Itinere suo Byzantino M.S.

MOSCHOPHAGI, vide AGRIOPHAGI.

MOSCIVS Mons, ad Scyllacium, in Brutis. Castor. Variatum 12. ad Max. Cancellarium. MOSTIVS, & MOYSTIVS legebat oratib.

MOSCONVM, Aquitanica vrbs, Antonino. Circa aquas Terrebellicas.

MOSEGA $\mu\omicron\sigma\gamma\alpha$, Ptolemao opidum in Albania.

MOSELANVS Comitatus, vide HASBANIVM.

MOSELE $\mu\omicron\sigma\eta\lambda\eta$, mansio sic dicta à Mosele duce exercitus, qui à Bulgaris victus fuit. Tzetza Chiliade 9. numero 239.

MOSELLA, vide MOSVLA, & OBRINCVS.

MOSERA $\mu\omicron\sigma\tau\epsilon\gamma$, locus vbi mortuus & sepultus est Aaron. Deuteronom. 10. vbi Sixti v. editio legit MISADA. sed Iosua cap. 23. scribit eundem in monte HOR mortuum & sepultum. Iosephus 4. cap. 3. Antiq. ait eum in Arecem mortuum.

MOSEROTH, ($\mu\omicron\sigma\epsilon\rho\omicron\theta$ 70. interpretib.) vna mansio in deserto. Num. 33.

MOSCH, vide ITALIA.

MOSODA, Episcopatus sub sede Seleuciensi, Cilicia. Guitiel. Tyrius.

MOSOGAMIVM, locus Gallia. Vide DVZIACVM.

MOSOMAGVM, vide NIVOMAGVM.

MOSOMVM, sic vocat Frodoardus Gallia Belgica opidum, Rhemensis metropoli subiectum. Habitam Synodū hic anno nonagesimo nonagesimo quinto, ait Massonus, in Hugone.

M O

Nomen priscum retinere addit. ex quo Pont à Moufoni velle, non dubito.

MOSON $\mu\omicron\sigma\omicron\nu$, Galatia vrbs Ptolemao. Aricanda à Mar. Nigro vocatur. Vide MIZINVM.

MOSOPIA. Ovidius 6. Metamorph. subiecta q³ Ponto Barbara Mosopios terrebant agmina muros.

MOSSILON, vide MOSYLON.

MOSSINI, populi circa Pergamum, in Asia Propria. Plinius. Vide MOSYNOECI.

MOSSINVS, Caria fluvius, Plinio.

MOSSYLITES, portus, & promontorium Ethiopia, Plinio. Ad Abalitem sinum. Vide MOSYLON.

MOSSYNI, vide MOSYNOECI.

MOSTENAM civitatem, habet concil. Chalcedonense. circa Egyptum videtur.

MOSTENI $\mu\omicron\sigma\eta\nu\omicron\iota$, Lydia vrbs, apud Ptolemaum. Eadem MOSTENA, seu IVSINIANOPOLIS Cappadocia 11. vocatur, in sexta Synodo Constantinopoli habita, sub Constantino Magno Imp. Vide HIRCANIA.

MOSTIVS, vide MOSCIVS.

MOSVLA legit Vinetus, apud Florum 3. de bello Gallico, vbi exemplaria MOSA habent. An pro Mosella?

MOSYCHLON $\mu\omicron\sigma\chi\lambda\omicron\nu$, Lemni mons. Hesychius, ex Nicandri Scholiaste in Theriacis.

MOSYLO $\mu\omicron\sigma\eta\lambda\omicron\nu$, Ptolemao Aethiopia sub Aegypto promontorium, & emporium. MOSSYLITES est apud Plinium. & MOSSYLICVM Solino. item MOSSILON Orosio. MOSYLI gens ibidem, Ptolemao.

MOSYNI, vide MOSYNOECI, & HEBTACOMETE.

MOSYNOECI $\mu\omicron\sigma\eta\nu\omicron\iota\kappa\omicron\iota$, ad Pontum Euxinum gens, Dionysio. Inter Cerasum & Cytorum opida eos describit Diodorus 14. De his multa Xenophon 5. Exped. Cyri. Videntur MOSYNI $\mu\omicron\sigma\eta\nu\omicron\iota$, Orphei, Stobai, Eustathij, & Plinij, quos vicinos Tibarenis facit. sed geminato ss. hic & Artemidorus legunt. An quoque idem sint MOSSINI quos Curtius dicit mare Caspium accolere à laua, vna cum Cercetibus, & Chalybibus ignoro. videntur tamen. Vide DVRATEI, & HEPTACOMETE.

MOSYNON, vide MOSYNOPOLIS.

MOSYNOPOLIS vrbs, Niceta & Cedreno, aut in Thracia, aut in Mosinacis. Inter Thraciam & Thessalonicam mihi videtur. MOSYNON Thracia est, Athenaeo 8. vbi moris est pisces in praeseptibus bobus obijci: à quibus comeduntur.

MOTA Palus, qua dicitur Sigefridismos. sic Albertus Stadenfis. Bremensis diocesis est.

MOTENE $\mu\omicron\sigma\tau\eta\nu\eta$, Armenia Maioris regio, ad Cyrum fluvium, vt tradit Ptolemaus. Exfedia dicitur, ex Abylfeaea tabulis, Castaldo. OTENE apud Plinium nuncupatur, in qua amomum nasci perhibet. $\omega\tau\eta\nu$, Stephano, circa Cyrum fluvium. TOTENA legunt male Ptolemaei interpretes.

MOTENVM Pannonia Superioris vrbs, Antonino. Buckerander Lepta Simlero videtur. MVTENVM per v. quoque scribitur. Et Lazzus MYRTENVM legit. additq³ hodie $\mu\omicron\sigma\tau\eta\nu$ appellari.

MOTHO $\mu\omicron\sigma\theta\omicron$, Arabia vicus: est apud Stephanum.

MOTHONE, vide METHONE.

MOTIENI $\mu\omicron\sigma\tau\eta\nu\omicron\iota$, Iberia regio, à Romanis habitata: Stephano. ex Polybij 3. & Phlegonte. cui quoque MVTIENT $\mu\omicron\sigma\tau\eta\nu\omicron\iota$, scribitur.

MOTINA, Antonino inter Bononiam & vicum Serninum. Aliud videtur à Mutina.

MOTVCA, vide MOTYA.

MOTVTVR $\mu\omicron\sigma\tau\eta\nu\tau\epsilon\kappa\omicron\iota$, Africa Propria populi, apud Ptolemaum.

MOTVTVRIVS, vide MAMP SARVS.

MOTYA $\mu\omicron\sigma\tau\eta\nu$, Stephano & Diodoro Sicilia in peninsula vrbs, non procul Eryce. Mundello, tumulus non longè à Panormo, Occasum versus, Arcio. MOTYA, Sicilia vrbs quoque Pausania est, ad Pachynum promontorium. Hodie, vt Fazellus tradit, tota prostrata iacet, exstat dumtaxat

adricula S. Ioannis appellata, due sunt ex horum descri-
ptionibus, huius nominis vrbes, in Sicilia, una ad Pachy-
num, altera ad Lilybaeum promontorium. MVTIENSES
habet Plinius. Hac MOTVCA πότις, est Ptolemai;
que Modica Leandro & Aretio dicitur, Palazolo Ni-
gro. Errant Aretius & Fazellus, qui res Motucas in
Sicilia statuunt. Vide MVTIENSES.
MOTYCHANVS ποτιχάνος, Ptolemao Sicilia fluius.
Cycli Fazello dicitur. Camarana Leandro vocatur, &
videtur illi GELAS Plinij.
MOTYLAE ποτύλαι, Sicilia castellum, circa Motyen, vt
scribit Stephanus ex Philisto.
MOVABVS, vide MVABVS.
MOVCAPORIS, vide MOCHADIVM.
MOXIANI ποξίανος, Buthnia populi. Ptolemaeus.
MOKOENA, Asia locus circa Mediam & Persiam, Am-
miano. MOZENA legit Pomponius Latus. MISEA
Mariangelus. hanc scripturam sequitur Baronius. sed per
Z. MIZEA.
MOZEL ποζήλη, regionis nomen. Ezechiel 27.
MOZOTCORITANVS Episcopus in Africa. Vist. Vicens.
MOZOTENSIS Episcopus, in Mauritania Siniensis.
Vist. Vicensis.
MVABVS ποβάβης, Pamphilia fluius: Antigono in Mi-
rabilibus. quaedam in lapidem vertens.
MVCASVM ποκασών, loci nomen, vbi Trallianus scribit
quendam Zekedenthen centum annos vixisse. Vide MO-
CISVS.
MVCERINAE ποκέρην, Aegypti vrbs, in Sai. Hesychius.
MVCHAS castellum, iuxta Arabiam aligubi. Historia
Miscella 18.
MVCHIRISIS ποκχίρης, Persarum vrbs mihi videtur,
circa Phasidem, in Armenia Maiori fortè. ex Agathia 2.
MVCHIRVS, locus ferme maritimus, & Saloni quam-
proximus: vt refert Procop. 3. Gothorum. In Dalmatia.
MVCHTHVSII ποκχθέσι, Ptolemao sunt Africa Pro-
priae populi.
MVCIA, vide MVTIA.
MVCIALLA, locus qui dici via à Florentia distat. Pro-
cop. 3. Gothor. Rauennam versus, vauidetur. Mugello
hodie, Celfo Cittadino.
MVCIANAE Villa, agri Romani, meminit Plutarchus in
Mario. Inter Romam & Ostiam erat.
MVCISSVS ποκίσσος, Cappadocia vrbs, Stephano, &
Procopio 5. Edificior.
MVCONI ποκόνιος, Mauritania Caesariensis ges, Ptolemao.
MVCRÆ, Italia vrbs. Silius 8. Qui Batulum Mucrasq;
colunt, &c.
MVCRTI, gens circa Indiam videtur, ex Callisti 18.
cap. 30.
MVDVTI ποδύτι, Taprobana gens. Ptolemaeus.
MVENNA, Gallia Belgica opidum; Antonino. x. m. pass.
à Duocortoro. Labet hic adscribere M. Velferi, qua anno-
tauit ad vocem AVXENNA tabula Peutingeriana. qua
sunt ista. Antoninus itinere Duocortoro Diuodurum,
AVXVENNA, vel AXVENNA. Quod nomen hinc
licet corrigere. Meminit Caesar 2 belli. Gallica fluminis
Axona, in extremis Rhemorum finibus, ab eo nomen opido
inditum credibile est. Sic ille.
MVGILLANI, vide MOEGINANI.
MVGILONES πογίλωνες, Germania populi, quos Ma-
robodius sibi subiecerat. Strabo 7. In Austria ad torrentem
Muhel habitasse, scribit Lazius.
MVGVAS, Numidia locus, Cirtensis colonia suburbium.
In vita S. Mariani, auctore Vsaardo.
MVLELACHA, opidum Mauritanie Tingitana, in pro-
montorio; ad Oceanum Atlanticum. Plinius. MVLV-
CHA Flori videtur.
MVLIIADAS, vide MONDA.
MVLIIARA, vide MILIARE.
MVLIIENSIS Numidia loci, episcopi, meminit Victor
Vicensis.
MVLIERVM, vide GYNECON, & SENVM Portus.

MVLICIENSIS, & TVRGALLIENSIS regio,
meminit Hygenus, de Limitibus. An Hispania?
MVLITANVS Episcopus in Africa Proconsulari:
Flori Vicensi. MVLITENSIS est in Coll. Cartha-
MVLONA, Aethiopia opidum; quod Gracii HYPATO
vocat. Plinius.
MVLVCHA, Florus 3. cap. 1. & saxeo inditam mor-
Mulucham vrhem per Ligurum aditu arduo, penetrant.
In Mauritania, ad Mulucham fluium, vt puto. MOLO-
CHATH Ptolemai. vt autumat Vinetus, in Floro
Vide MOLOCHATH, & MVLBLACHA.
MVMASTIS μύμαστις, Stephano opidum in Caria.
Alexandro. Vide BVBASTIS.
MVNATI, vel L. MVNATII PLANCI Mausoleum, in promontorio Caietana. hodie Torre de Orlando
Pighius in Hercule Prodicio.
MVNAVILITENSIS Plebs Africa. Coll. Carthag.
MVNDA, Batica vrbs, Plinio & A. Hirtio; vbi Caesar Di-
clator Cn. Pompeium vici. Hanc Jo. Mariana Hispania
vulgo Ronda veja vocari scribit. Distat duabus leucis à
Ronda, tribus ab alio opido Munda nomine, quod Arabes
ex hoc exstruxerunt antiquo nomine retento, (quod moris
ipsis) vt diserit & doctissime probat Illustrissimus Dida-
cus Mendozius in suis Commentariis belli vltimi Grana-
tensis. qua ex Hispanico Latina facit V. Cl. Hadrianus à
Maerfelare patricius Antuerpianus. Munda etiam nomen
vocari putant Clusius & Moralis: Mundecaran Aretius,
at falso. Vide MONDA, & ARVNDIA.
MVNDI μύνδα, emporium Aethiopia, in Aualite sinu.
Ptolemaeus.
MVNDI Anhelitus, & Nares. vide VMBILICVS
Oceani.
MVNDIRIS, vide MODVRA.
MVNDVS, fossa nomen, in agro Romano. Plutarch. in
Romulo.
MVNICIPIVM, Mæstia locus, apud Antoninum. Africa
episcopalis locus, Vitori Vicensi. vide CALAGVRIS,
ERGAVICA, IPORCENSIS, MARSVS, SIA-
RVM, ASISINATIVM, VEROLANIVM.
MVNIENSES, Italia in Prima regione populi. Plinius.
MVNIO, in Edicto Desiderij regis, Tuscia vrbs, in agro
Fesulano. in qua palantes Arimianos & Fluentinos colle-
git. vide MINIO.
MVNITIA, insula maris Septentrionalis, vbi homines cy-
nophali: vt scribit Aethicus Sophista. alius ab eo quem
Simlerius edidit.
MVNITIVM μυνίτιον, Germania apud Ptolemaum opi-
dum. Villanouanus Gortingen interpretatur.
MVNTORICA, vrbs inter Olisippum & Emeritam.
Antoninus.
MVNTVRNÆ, vide MINTVRNÆ.
MVNYCHIA μυνυχία, Arica portus, haud procul à Py-
raeo: Tbucydidi, Straboni, Ptolemao, Plutarcho, Hero-
doro, Xenophonio, Pausania, Ouidio, & Stephano. Idem
per o in prima scribit. Corruptè Monæchi legitur apud
Frontinum, Strategematum 1. cap. 5.
MVNYCHIATIS μυνυχιάτης, regio Arabia Petraea;
Ptolemao.
MVRA, vide MVRSA.
MVRANIMAL, opidum Arabia Felicia, iuxta flumen
per quod Euphratem emergere putant. Plinius.
MVRANVM, locus Campanie videtur, ex inscriptione an-
tiqua, quam Lazius profert, in sua R. P. Romana lib. 2.
item Aldus in sua Orthographia, aliq. SVMVRA-
NVNVM Antonini videtur. Inscriptio exstat, vt à Celfo
Cittadino Angelerio habeo in agro Atinati, inserta parietis
cuiusdam caupone, vulgo Lhosteria, vel vt regnicolis, la
Tauerna della Polla, ab opido Polla, ibi proximo, iuxta
quam exiit specus subterraneo fluius Tanager, vulgo il
Negro. Eamq; hic in gratiam studioforum antiquitatis
& Geographia lubens adponam, maxime quia hactenus
mendosissime à multis edita, at fidelissime quantum fieri
potuit hac forma à dicto Angelerio ex ipso lapide excerpta.

VIAM, FECET. AB. REGIO. AD. CAPVAM. ET. IN. EA. VIA.
 PONTEIS. OMNEIS. MBILLIARIOS. TABELLARIOSQ.
 POSEIVEI. HINCE. SVNT. NOVCERIAM.
 MELEIA. LI. CAPVAM. XXCIII. MVRANVM. LXX.
 XIII. COSENTIAM. CXXIII. VALENTIAM. CLXXX.
 AD. FRETVM. AD. STATVAM. CCXXXII. REGIVM.
 CCXXVII. SVMA. AF. CAPVAM. REGIVM.
 MEILIA. CCCXI. ET. EIDEM. PRÆTOR.
 IN. SICILIA. FVGITIVOS. ITALICORVM. CON
 QVAESIVEI. REDIDEIQ. HOMINES. ΘCCCXVII.
 BIDEMQ. PRIMVS. FECET. VT. DE. AGRO. POPLICO.
 ARATORIBVS. CEDERENT. PASTORES. FORVM.
 AEDISQ. POPLICAS. HEIC. POSEIVEI.
 MVRBOGI *μυρβογι*, Hispania Tarraconensis gens.
 Ptolemaus.
 MVRCI, vide VIRGI.
 MVRCIBI equi, videntur à loco sic dicti, apud Gratium
 Poëtam. Murbij vix ora tenacia ferro, Concedunt.
 MVRGINVS, vide MYRCINVS.
 MVRCONENSIS Episcopus, in Mauritania Casariensis.
 Victor Vricensis.
 MVRCVS, vide AVENTINVS.
 MVREX, vrbs circa Mesopotamiam videtur, apud Cedre-
 num. TOMVRECEM legit Gabius, apud Cuiopalem,
 iuncto articulo suo, male.
 MVRGANTIA, Livi 10. & 24. Samnitum vrbs (alia
 à Sicilia apud eundem) In Magna Græcia ponunt Vola-
 terranus, item Niger, qui scribit hoc loco nunc opidula
 Monasterachi, & Otizella existere. MORGENTIA
 & MORGENTIUM uoperttia *uoperttia*, apud Ste-
 phanum vocari puto, quam BARRIS. S. George vocat.
 Niger scribit eandem esse cum MAMERTIO *μαμέρτιον*
 Strabonis, sed hanc hodie Martirano vocari scribit
 Gab. Bavius. etiam Proster Parisius: qui in tabula sua
 Magna Græcia nummum adducit cum inscriptione MA-
 MEPTINON BPETTON, i. Mamertinorum in
 Brutijs. ex qua hanc aliam esse liquet à Murganti in
 Samnitibus. vide MORGANTIUM.
 MVRGENTINI, vide MORGANTIUM.
 MVRGI, Hispania vrbs. Antonino. in Batia, ad mare,
 ut puto, vide MVRGIS.
 MVRGILEVM locus, in codice Theodosiano 16. titulo de
 Iudeis. Pannonia vrbs, ut testis est Sigonius.
 MVRGIS *μυργίς*, Ptolemao & Plinio. Batia Hispania
 vrbs: qua hodie Murgia est, ut Clusius putat. Muxaca
 autem Floriano, & Io. Mariana est. MVRGIS Plinij &
 Antonini est ad Mare Ibericum, Batia finis. hanc Mu-
 xaca putant. Ptolemaei autem multo interius, quam
 Murgia censuerim. Murga autem Io. Mariana.
 MVRGISCIA *μυργίσκια*, circa Thraciam opidum videtur.
 ex Aeschini Oratore, contra Ctesiphontem.
 MVRGV, vide MARGVM.
 MVRGV, vide MVRTIVS.
 MVRIANA *μυριανή*, Armenia Minoris regio, Ptolemaus.
 MVRICI, vide SICII.
 MVRICVM, vide AVTRICVM.
 MVRIDVNVM, Anglia vrbs, apud Antoninum. MO-
 RIDVNVM vacillante lectione, quoque. Vide MARI-
 DVNVM.
 MVRII, vide ZICII.
 MVRINORVM Terra, quam ille TETRAGINAM
 nuncupavit: Sic Aethicus Sophista. alius ab eo quem Sim-
 lerus in lucem dedit.
 MVRIS STATIO, vide MYOSHORMOS.
 MVRISTOS *μυριστός*, Laeticum castrum, in Authenticis.
 MVRROCINCTA, in Gallia ciuitas, centesimo lapide à
 Treuiris disparata. Ammianus 27. Muets fortè hodie.
 Nomen enim & distantia illi congrua. Vide ad MVRVS.
 MVRROELA *μυρροέλα*, Pannonia Superioris vrbs, apud
 Ptolemaum: Muteck Villanouano videtur. Mucra Sty-
 ria est quoque Lazio, cap. 1. Sectione 3. R. P. R. 12.
 MVRROTRIGES, & SVMOTRIGES, habet Humf.
 Lhuydus Anglia populos: quos ipsi Angli Somerlesethire,

& Cambri (qui sunt genuini Britanni) Gulad pr haf
 appellant. Mendum typographicum puto, pro DVRO-
 TRIGES.
 MVR RANI, Asia Propria gentes, apud Pomponium. Scy-
 tharum videntur. Vox non apud alium nota. Pintianus
 mallet MORIMENI legere.
 MVRSA, & MVRSA, est Antonino Panno-
 nia Inferioris vrbs, quam & alibi in itinere Sirmi Car-
 nuntum corruptè MURA scribit. *μυρσα* colonia
 Ptolemaeo. Aethicus scribit eam ad confluentia Sauri cum
 Danubio, non sine errore: cum sit Ptolemaeo circa Draui
 confluentia cum Danubio. quod quoque ex Antonini iti-
 neribus confirmari potest. Hanc Simlerus Murouiza, vel
 Ezech putat. Essek scribit Lazijs. Sed vide TETO-
 BVRGVM. MVRSA *μυρσα*, Ionia opidum, quod &
 MVRSIM dicitur, Stephano. Gallia quoque castel-
 lum, trium dierum iter à Lugduno. vbi Magnentium à
 Constantio Imp. prelio superatum, scribunt Eutropius,
 Socrates, & Zosomenus.
 MVRSELLA *μυρσέλλα*, Pannonia Inferioris opidum.
 Ptolemaus & Antoninus.
 MVRSA, vide MVRSA.
 MVRTIVS, Fl. Vopisco locus quo interfectum scribit Ca-
 rinum Imp. MVRGVS est apud Eutropium & Euse-
 bium. inter Viminatium & Aureum montem: in Pan-
 nonia. MARGVS quidam Eutropij codex habet. Vide
 MARGVM.
 MVRVIS *μυρβίς*, opidum in Africa Propria. Ptolemaus.
 MVRVM, Hispania vrbs, Antonino. Inter Liminium &
 Toletum. AVRVM legit Simlerus.
 MVRVM VICVS, Antonino trans Alpes opidum. quod
 Mar in Bregentz, Scudo; Castelmur in Bergel, Sim-
 lero est.
 MVRVSTAGENSIS Episcopus, Casariensis Maurita-
 nia. Victor Vticensis.
 MVSÆ, Aegypti locus. Antoninus.
 MVSÆVS, Gorbis fluminis in quo submersus S. Sabas. Si-
 meon Metaphrastes in eius vita.
 MVSAGORI insula, numero tres, circa Cretam: Pom-
 ponio. Circa Crin Metopon sunt Plinio, MVSAGORES.
 MVSANA, vide MVZANA.
 MVSARINAI *μυσαρινάι*, Ptolemaeo Gedrosia populi.
 MVSARNA *μυσαρναί*, vrbs apud Berosum (qui circum-
 fertur) de qua consule eius commentatorem Annum:
 dignum patella operculum. Apud Ptolemaum est Ge-
 drosia opidum. Vide MOSARNA.
 MVSARVM Antrum, vide ASELENVS.
 MVSANDA *μυσανδα*, Antiochia regionis in Cappa-
 docia vrbs. Ptolemaus.
 MVSARIA *μυσάρια*, Hispania Tarraconensis, in Vas-
 conibus vrbs, apud Ptolemaum.
 MVSICAS CALMES, locum sic dictum habet Greg.
 Turonensis 4. Ebroadunensi ciuitati adiacentem: vbi Mum-
 molus Longobardos fugauit. MVSIA SCALMES
 legit Paul. Diaconus Longobard. 3. Manu scriptus liber
 coniunctim, Mustiascalmes.
 MVSCLARIORVM Militum, in Gallia Ripariensi:
 meminit Lib. Notit.
 MVSCLRTITENSIS Plebs in Africa. Coll. Carthag.
 MVSVM *μυσών*, locus iuxta Olympum, in Macedonia.
 Stephanus. Circa Boeotiam, Plutarcho in Sylla. Creta
 locus, inter Apteram & mare. vbi quondam Sirenum
 cum Musis certamen. Suidas & Stephanus. Vide VINIVS.
 MVSIO opidum, Galatia regionis videtur, apud Metaphra-
 sten, in vita S. Theodori Archimandrite.
 MVSICANI Terra, *μυσικανή*. Hanc Strabo totius Indiae
 Australissimam dicit. Erit ergo ea qua hodie Malaca
 vocatur. At idem eam, paulo inferius, ad Pantaleonem in-
 salam (hæc ad Indi ostia est) ponit. Cui sententia etiam
 Arrianus lib. 6. De gestis Alexandri, & Diodorus Siculus
 lib. 17. subscribunt. Meminit huius etiam Q. Curtius.
 MVSICANA *μυσικανή*, Ptolemaei esse, vult Villanoua-
 nus. Strabo alio in loco, vbi Taprobanam describit, CO-

NIACOS καριακοί, vocat India populos maximè ver-
sus Meridem existentes. Sed alios idem etiam Coniacos
Hispania populos, ab Aug. Imp. deuictos habet.

MVSIO, primus est annus post Cumerum promontorium;
vt scribit Blondus, qui cum ad ostia ASPIDVM vocari
addit. Vtrumq; fortè recens est. Ego neutrum apud vete-
res me agnosce fateor. Vide huius descriptionem quoque in
Piceno Francis Pampbili.

MVSIS, Armenia Maioris annis: qui in Araxen influit.
Plinius.

MVSITANVM Episcopum Felicianum, habet Augustinus,
Epist. 165. An libratij vitio, pro **MVSTITANVM**? à
Musti?

MVSISTRATVM Polybio, aut potius **MYTTISTRATVM** μυσιστρατον, vt in Græco est. **MVTVSTRATI-
NI**, Plinio. Sicilia vrbs est, quam Fazellus & Aretius
Mistretta vocant. Hos eosdem esse cum **AMESTRAT-
INIS**, quorum Cicero in Verrem meminit, ait Aretius;
sed negat Hermolaus. **MYTISERATA** μυσιστρατα,
habet Stephanus Sicilia urbem; an eandem cum illa, iudi-
cent alij, apud eundem namque etiam **AMESTRATOS**
μυσιστρατος est. **AMASTRA** per A in secunda Silio 14.

MVSIVM, vide **MVSEVM**.

MVSLVBIVM, Mauritania Casariensis vrbs, Antonino.
inter Salden & Chobata.

MVSON, Egypti vrbs. lib. Notitiar.

MVSONII, vide **MVSSINI**.

MVSOPALE μυσοπάλει, India intra Gangem vrbs, Ptolem.

MVSSE μυσση, in Africa Propria vrbs, apud Ptolemaum.
MVSTE legit Latinus codex. Sed μυσση quoque idem
Ptolemaus habet, vicum eiusdem regionis: ad Cinyphum
fluum. Vide **MYSTI**.

MVSSINI Plinio, **MVSUNI** Ptolemao, gens in Africa
Propria. **MVSONII** fortè, in Tertia scheda Peutinger-
iana, ubi à M. Velfero communicata.

MVSTE, vide **MVSSE**.

MVSTI, Africa opidum habet Vibius, ad Bagradam fla-
uium. Meminit huius quoque Antoninus. **MVSTITANA**
regio, est apud D. Augustinum. **MVSSE** Ptolemei puto.
vbi Latini interpretes **MVSTE** legunt.

MVSTIA SCALMES, vide **MVSCIAS CALMES**.

MVSTILIA μυστιλία, Cilicia in Cappadocia vrbs, apud
Ptolemaum.

MVSVCENSIS Episcopus, vide **MVZVLENSIS**.

MVSVLANI, Numidia gens, Tacito. Vide **MISV-
LANI**.

MVSVLON ciuitas, vnde cinamomum. Simeon Sethi.

MVSUNI, vide **MVSSINI**.

MVSUVIS, fluuij & vici nomen in Gallia Lugdunensi:
Iuoni Epistola 224.

MVTAGENENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

MVTALASCA, vicus Cappadocia, sub Casarea metro-
poli. patria S. Saba. vt tradit Simeon Metaphrastes in
huius vita.

MVTE, Silio 14. Nec maior Megara Mute concordibus
ausis. Sicilia loca. An **MVTYENSES** hinc Plinio?

MVTECITANVS Episcopus Africa, meminit Collatio
Carthaginiensis.

MVTELA, mons in Sabinis. Frontinus de Limitib. agrorum.
item Ag genus.

MVTENVM, vide **MOTENVM**.

MVTHI, Thebaidis in Egypto vrbs, Antonino. **MV-
THEOS** in libro Notit.

MVTHVL, Numidia fluuius, à Meridie oriens. Sallustius in
Iugurthino. Vide **SVTHVL**.

MVTIA Prata, trans Tiberim erant. Corn. Nepos, de viris
illostris. **MVCIA** per C. legit Festus.

MVTICITANI Limitis, in Mauritania Casariensi,
meminit lib. Notit. Membranæ codex legebat **MAV-
TICITANI**.

MVTIENI, vide **MOTIENI**.

MVTIENSES, vide **MOTYA**.

MVTIGENNENSIS locum, in Africa. Coll. Carthag.

MVTILIA, apud Liliu 41. Istria vrbs. an eadem cum Me-
tulæ? Vide **MVTILVM**.

MVTILVM, Lilio Flaminia in Italia opidum. **MVTI-
LA** Obsequenti. Mutilina, Blondo; Modiana, Leandro
nominatur.

MVTINA μύτινα, Gallia Togata vrbs Ptolemao. Colo-
niam vocant Pomponius, & Lilius. **MOTINA** per O.
legit Antoninus. Modena est bodie.

MVTVCVMENSES, Italia populos, habet Plinius.

MVTVGENNA, Africa villa. Augustinus Epist. 204.

MVTVRGVRES, vide **BVTVRGVRES**.

MVTVSCÆ, Virgilio Umbria opidum est, in Sabinis: Treni
bodie dicit scribit Leander, & in Virunium Philander.
De his sic Seruius, in illud Virgilij, Oliviferaq; Mutusca.
Hactrebria postea dicta fuit, quam modò TRIBV-
LA dicunt, apud quam Hannibal deleuit pop. Rom. Sed
hunc errare putat Hermolaus: quod Trebia, prope quem
Romanorum clades illa fuit, fluuij nomen sit Gallia Toga-
te ad Placentiam urbem. TREBIAM tamen urbem in
Sabinis, agnoscit Arnobius 3. Erythraus & Villanovanus
credunt TREBVLA Ptolemaei esse: quibus ego suffra-
gari nequeo; is enim hanc suam in Campania, vt Lilius
quoque describit, multis para sanguis à Sabinis distantem.
neque Ptolemaus Trebula, sed TRIBVLA τεββύλα, ha-
bet. Trebulam autem per ephylon legi in Sabinis Strabo,
& Tribulam per iota, Halicarnassens. TREBVLANOS,
Plinius BALINIENSES cognominat, lib. 3. cap. 4.
Item **MVTVSCÆOS**, & **SVFFENATES**, cap. 12.
SVFFENAS vocat Dionysius, vt annotauit Sigonius de
Iure Italia 1. cap. 18. Dum hanc secundà Thesauri edi-
tionem adornabam, scribit ad me Citradinus Angeleus
Roma, hac de his Mutuscis: Mutusca nunc appellantur
Treni, vt etiam dicit Leander, & sunt in Sabinis iuxta
Spoletium Meuaniam & Fulginium. à Plinio Trebulani
Mutusci vel Suffenates dicuntur, nam duos populos sub
vno nomine ponit. Quos autem Balinienses appellat, erant
in Campania, prope Cales nunc Carinula. & Actisæ, &
Capuam, supra Acerram vulgò Acerra: & hac Trebula
est illa de qua Lilius & Ptolemaus, ex quo apparet errare
Erythraum & Villanovanum. Hac ille. vide TREBVLA.

MVTVSCÆI, vide **MVTVSCÆ**.

MVTVSTRATINI, vide **MVSISTRATVM**.

MVTYENSES, Sicilia populi, Plinio 3. cap. 8. sed **MO-
TYENSES** malo. cum codice meo vetusto. à Motya vrbe.

MVZA μύζα, Ptolemao & Plinio Arabia Felicis in Elisa-
rorum regione portus & emporium est, quod appellant qui
ex Egypto Indiam nauigant: non longè ab Hali abesse
putat Ramusius. MARAZA, vocat lib. 8. idè Ptolemaus.

MVZANA, Antonino vrbs in Armenia Minori est.

MVZIRIS, vide **ZIZERVM**, & **MODIRIS**.

MVZVLENSIS Episcopi, in Africa Propria, meminit
D. Augustinus, & Cyprianus, in concilio Carthaginiensi.
In aliquibus exemplaribus sine L. scriptum legi, corruptè.
MVZVEENSIS meminit Coll. Carthag. corruptè, vt
puto. pro eodem. Ibidem **MVZVCENSIS** est apud
eandem.

MVZVRIS, vide **MODIRIS**.

MYA, Doridis insula, in sinu Ceramico. Plinius.

MYARIDA, Plinio Cilicia vrbs mediterranea.

MYARA, vide **EGYPTVS**.

MYASES, & alia lectio **MYSES** Episcopatus, in concil.
Ephesino.

MYBLIS, vide **MELOS**.

MYCALE μυκάλη, Caria vrbs Straboni, Diodoro, & Ste-
phano. Mons est Ptolemao, Thucydidi, & Suida. qui
quoque **MYCHALE** μυχαλή, dicitur; vt Stephanus ad-
dit. cui vrbs & mons est. est autem inter Pamphyliam &
Caria, teste Philostrato 2. Apollonij. e regione Sams, Suida;
in voce Erasistratus. ad mare est, teste Orozio 2. cap. 11.
MYCALE Herodoto, promontoriū Ionia est, Zephyro vento
oppositum. & ad Samum pertinens, qua **TROGLIA**
Mycales, Stephano. In Didymorum regione Eusebio 8.
Præp. **MYCALENSIS** Mōis verticem, meminit Val.
Max.

Max. 6. cap. ultimo. vbi Policratem ab Oronte comprehensum tradit. Thucydidi & Plinio MYCALE insula est, in Ionia ora. Vide MYCALESSVS & PANIONIVM.

MYCALESSVS μυκαλας, vrbs Bœotia mediterranea, Pausania, Homero, Stephano, & Straboni, sed hic pagum vocat. & Bœoticè per τ μυκαλας scribit. Plinio vrbs est, in ora Bœotia. cui videtur suffragari Thucydides 7. Est etiam Caria vrbs, apud Stephanum. Plinius etiam montem sic dictum, in Bœotia habet. & aliam Stephanus, e regione Sami. hunc MYCALE aliorum puto.

MYCENA condita in Italia, quæ nunc Cuma sic Chronicon Eusebii. Locum corruptum puto. Misenum & Came, sunt in Campania tractu, duo loca. In codice meo M. S. melius, ita, MICENÆ condita in Italia, vel CVMÆ.

MYCENÆ μυκηναι, Argia in Peloponneso opidum, Ptolemao. (item Straboni, & Plinio. sed apud hos alia videtur à Ptolemai.) MYCENICA vocatur Luvio 32. IN ACHIAS appellat Papinius, quod iuxta Inachum fluvium posita videantur. POLYPHENGON πολυφειγγον, vocat Plethon. Ad Argium montem adificatum, scribit Plutarchus de Moribus. Sophianus Agios Adianos novo nomine indigitat. Nigro Charia est. Grebigni Theocro. MYCENÆVS Lucus ibidem Apollodoro 2. In Creta quoque MYCENAS conditas ab Agamemnone, scribit Vell. Paterculius 1.

MYCHALE, vide MYCALE.

MYCHOPONTION, vide ACHERVSTIA.

MYCHTHONIA, vide MYGDONIA.

MYCHVS μυχος, Phocidis portus est, apud Strabonem, & Steph.

MYCI μυκοι, Asia populi videntur apud Stephanum. Persia videntur apud Herodotum.

MYCINI μυκίνοι, populi in Mauritania Casariensi sunt Ptol.

MYCLEA, Italia lacus: circa Tarracinam. ut habet Gesnerus in 4. Aquatilius, de serpente: ex Soione, & Ifigono. Iuxta scribit civitatem desertam, cuius incolæ propter hydorum multitudinem pulsati fuerint. Amycle legendum putaverim ex Plinio.

MYCONIVS μυκων, Sicilia mons, circa Messanam, aut Aetnam alii. Appianus 5. Civil.

MYCONOS, μυκων, Ptolemaeo, Mela, Athenæo, & Plinio, una ex Cycladibus insula. Micale dicitur Sophiano, & Nigro. Vide CALYDNA.

MYDIONIA μυδωνία, Aetoliarum vrbs ad mare. Polybius 2.

MYEPHORITANA μυεφοριτης, tribus, vel Nomus in Ægypto, ex adverso Bubastis vrbs. Herodoto in Euterpe.

MYENVVS μυων, mons in Aetolia; qui antea ALPHIVS αλφειος. Plutarchus, Libello de Fluminibus & Montibus.

MYES μεις, Ionia vrbs. Stephanus: ex Hecatai Asia.

MYEZA μυζα, apud Plinium & Ptolemaum, Emathia vrbs, in Macedonia.

MYGDONIA μυγδωνία, regio Macedonica versus Thraciam, ad Axium fluvium, Ptolemaeo, Straboni, Plinio, & Herodoto. circa Bolben paludem, Thucydidi. Etiam Mesopotamia, in qua Nisibis, Straboni, Iosepho, & Plinio. Sic nominata à MYGDONIO flumine, qui hanc Nisibin (ut testis est Theodorus in Tripartita historia): mediam fecat. Iuxta Olympi Mysie, etiam Mygdonia, Plinio, & Straboni; per quam Rhymus fluvius labitur. (Habet & idem Strabo, hic Mygdonium Campum.) Hanc Stephanus adscribit Magnæ Phrygiæ. eandemq. MYCHTHONIAM μυχθωνία, vocat. & eius incolæ MARDOS. MYGDONES etiam Thracica gens, apud Strabonem. vnde Martianus Capella dicit Rodopen montem Mygdonium. Vide ANTIOCHIA, BITHYNIA, MADENA, & PERINTHVS.

MYGDONIYS, fluvius, & campus, vide MYGDONIA.

MYGDVS, locus ad Singarium fluvium. Ammianus 26.

MYGISI μυγισι, Caria vrbs, apud Stephanum. ex Hecatai 3. Genealogiarum.

MYIM, Episcopus sub sede Seleuciensis Cilicia. Guliel. Tyrinus.

MYLA, Sicilia fluvius, Luvio lib. 24. inter Syracusas & Leonrium. Aretio & Leandro S. Iuliano appellatur. cui

quoque assentitur Fazellus. eius ostium autem Saracenice Yhadedda vocari ait. Idem eundem aut alium valde huic vicinum Marcellino nominat. Mylam hunc, putat quidam PANTACHVM Ptolemai esse.

MYLACES μυλακες, Epirotica gens, Stephano. ex Lycophrone, cuius Commentator Isacius facit hos Illyrici populis vicinos.

MYLÆ, Insule circa Cretam sunt Plinio, Cambrusie, M. Nigro vocantur. Gniola & Liso appellat eas Ptolemaeus. MYLÆ μυλας, Ptolemaeo, Paterculo, Appiano, Plinio, Silio, Dionio, Suetonio, & Thucydidi, Sicilia vrbs. Milazon, vel Milazzo, Fazello & Aretio hodie appellatur.

MYLÆ etiam Thessalia vrbs, apud Luvium 42.

MYLIANTIA μυλιαντία, promontorium in ἔσθρῳ Rhodi. Stephanus. καμαρ, legit Gesnerus.

MYLAON, Arcadiae fluvius, Pausania. Vide MYLOIS.

MYLAS, vide MYLASA.

MYLASA μυλας, Caria vrbs, Plinio, Stephano, & nummis. geminato ss. scribunt Ptolemaeus, Strabo, Pausanias Dion, Herodotus, & Porphyrogenneta. MYLAS nominatur quoque apud Aeschylum, ut refert Stephanus.

MYLASSA, vide MYLASA.

MYLE, Caria vrbs, Plinio. Vide MELANIA.

MYLIADIS PODALLIA, vide PODALIA.

MYLIAS, Magnæ Phrygiæ pars, sed Lycia attributa. Arriano in Indico. item Ptolemaeo. MILIAS, Ciceroni 2.

in Terrem. MILYÆ populi, Plinio & Herodoto transpositi Y. & I. luterii. Vide MILYAS, & MELYENSES.

MYLISIN μυλισιν, Phrygiæ gens, Stephano: ex Hecataeo.

MYLOIS μυλεις, Arcadiae fluvius. Hesychius. An Mylaon vel Molottus Pausania?

MYLON μυλων, Aegypti vrbs est apud Athenæum & Stephanum. Inde MYLOPOLITES Nomus.

MYLVIVS, vide PONS.

MYLVS μυλος, insula nomen, in qua effossas terra cavernas, alia succrescente humo rursum compleri, tradit Aristoteles in Admirandis. sed μυλα legunt alij codices.

MYNDII, vide LANYNDII.

MYNDONES μυνδωνες, Libya gens. Stephanus.

MYNDVS μυνδ, Caria opidum, Straboni, Ptolemaeo, & Stephano: MINDVS Pomponio. MENDVS Porphyrogenneta. Mentese hodie vocari, testem Leuclanum habeo. Item alterum in eadem Caria; quod teste Stephano PALÆA παλαια, cognominatur, ad differētiā. S. Pietro hodie hoc dicit, scribit in suo Luvio Nardus. PALÆMYNDVM hanc, olim fuisse, vbi nunc MYNDVS, refert Plinius. MINDYA vicus foris hic Straboni. MYNDVS Ptolemaeo insula Icarij maris est. Etiam Arcadia vrbs, ut refert Winssemius ad Theocritum. Vide MINDYA.

MYNETIS vrbs, vide LYRNESSVS.

MYON μων, Locorum vrbs, in Epiro. Stephanus, ex Thucydidi 3. sub finem. vbi Myonensium meminit. Hos novit quoque Pausania 2. Eliacorum. Vide MYONIA.

MYONIA μυωνία, Phocidis vrbs: auctoribus Stephano & Pausania. eandem puto cum MYON. quamvis diversâ scriptura. Est enim hac Phocis regio, cum Locri finitima.

MYONNESOS μυωνισος, Ionia vrbs, inter Teium & Lebedum: Stephano: item Straboni, cui peninsula est. Luvius 37. pro promontorio describit, inter Teium Samumq. Teiorum insula est Thucydidi 3. Straboni insula Thessalia est, ante Larissam. Vide PISISTRATI.

MYOSHORMOS μυδς ορμος, Ptolemaeo, & Plinio, Aegypti opidum cum portu, ad mare Rubrum. Cosireo loco ponit Ramusius. Agatarchides scribit hoc magnum portum facere, atque postea APHRODITEN (id est VENERIS) vocatam.

MYPSÆI μυψαιων, Thracia gentes, Herodoto, in Melpomene. Vide NIPSA.

MYRA μυρα, Lycia vrbs, Straboni, & Ptolemaeo, quæ hodie Strumita vocatur, ut scribit in suo Itinerario Strumica.

MYRON μυρων, apud Stephanum est. Vide MYRVS, & LYSTRA.

MYRÆVM μύριον, vrbs in Africa Propria, Ptolemaeo. Micila Marmelio vocatur. Vide MILEVM.
 MYRCINVS μυρκίνος, vrbs, prius HEDONVS ἡδώνης, vocabatur; vt scribit Ioannes Tzetza, Chiliade 3. numero 96. Meminit huius etiam Herodotus in Terpsichore, & Thucidides 5. Iuxta Strymonem fluvium, in Thracia, Stephano. μύρκινος est Appiano 4. Ciuium. circaq; Philippus describitur. Vide AMPHIPOLIS.
 MYRENÆI, vide GRYNÆI.
 MYRENORVM Ciuitatis Phrygia Salutaris, meminit Synodus VI. Constantinopolitana.
 MYRGETÆ μυργέται, Scythica gens. Stephanus: ex Hecataeo.
 MYRIAGADAN vrbs, ab Hercule in seruitutem redactam, habet Gyraldus, in eius vita. quo auctore ignoro.
 MYRIANDRVS μυριάδης, Syria vrbs maritima, Ptolemaeo, Xenophoni, & Stephano. item Arriano 2. Alexandri. Myriandri populi Syria sunt Mela; ad Amanum montem.
 MYRICA μύρικα, Rubri maris insula, Stephano. In Hippadii pelago, Ptolemaeo. MYRSIACA legunt huius interpretes. Vide AMPHIPOLIS.
 MYRICVS μυρικός, Troadis vrbs, ē regione Tenedi, & Lesbi. Stephanus: ex Hecataeo.
 MYRIDA, vide MOERIDIS.
 MYRINA, vrbs Eolidi; Ptolemaeo, Agathia, & Stephano. quae SEBASTOPOLIM se vocat, inquit Plinius. Marhani hodie teste Leunclauio. Ptolemaeo & Plinio, quoque Lemni insula vrbs. Lemno, Bellonio est. Troadis, apud Strabonem, Diodorum, & Tzetza in Lycophronem. Etiam mediterranea vrbs Crete, Plinio. Item Thracensis, vt ex Agathia videtur, in principio historia, sed geminato R.R. Vide CERCENA.
 MYRINNAE Tumulus, vide BATIEA.
 MYRIOCEPHALVM, in Asia Minori vrbs. Nicetas.
 MYRIOPHYTVS, locus vel vrbs, Curopalati.
 MYRLÆVM, vide APSASIVM.
 MYRLEIA, vide APAMEA.
 MYRMECES Scopuli, in sinu Ionie, alicubi, Plinio. si fida scriptura. Vide ESSEDONES, & CHESOPOLIS.
 MYRMECIVM μυρμηκίων, Taurica opidulum, Plinio, Ptolemaeo, & Stephano. cui quoque MYRMENIA μυρμηνία, vocatur. MYRMETIVM per T. legunt Plinius & Pomponius. MIRMYCION corrupte, Iornandi.
 MYRMENA, Anthrophagorum vrbs, Nicephoro. cuius principem ad fidem Christianam conuertisse Mattheum apostolum, addit. In Aethiopia: vt ex Adone verisimile. Vide MYRMECIVM.
 MYRMEX μύρμηξ, insula Pentapolis regionis, in mari Libyco. Ptolemaeo. MYRMECEM Pharium vocat Synesius, in Epistola. ANTENORIDARVM Collis forte, cuius meminit Isacius, ex Symmacho. Vide RHEGIVM, & MYRMECIVM.
 MYRMIDON, AMASÆA, & SYNOPE, ciuitates in Achaia Peloponnesi. Abdias Babylonius in vita D. Andree.
 MYRMIDONES, omnes Thessalos vocatos, scribit Philostratus, de Viris Illustribus. Vide AEGINA, & GRACIA.
 MYRMISVS μυρμις, iuxta Lampsatum vrbs. Stephanus. An eadem cum Mermesso?
 MYROBRIGA, vide MIROBRIGA.
 MYRON μύρων, fluvius in Lycia, Stephano. Iuxta Myram vrbs, facile crediderim eundem esse cum Limyra & Limyrus. Vide MYRA & LAMYRA.
 MYRONOS μύρωνος, Arabici sinus insula, Stephanus & Ptolemaeus.
 MYROPOLON μυροπόλις, Gracia vrbs, ex aduerso Heraclea. Iuxta Thermopylas forte. Procop. 4. Aedific.
 MYRRINE, vide BATIEA.
 MYRRINVS μυρρινός, Attica municipium, Straboni. aut pars tribus Pandionidi: Stephano.
 MYRROFERA regio, vide SMYRNOPHRA.
 MYRSIACA, vide MYRICA.

MYRSINITIS Vallis, oblonga & profunda, atque sit confusa, apud Synesium, Epistola CXXII. Circa Cyrenae Africa, fortasse.
 MYRSINVS μύρσινος, qui & MYRTVNIVM μύρτιον, tempore Strabonis. Achaia pagus, in Peloponneso, vt ipse scribit. Elicia vrbs est Stephano.
 MYRSOS, vide MEGATICHOS.
 MYRTANIA, vide MYRTONIVM.
 MYRTEI Campi: in quibus Sardos superatos à Papyro tradit.
 MYRTETA, supra Baia locus sudatorius, ex profuso in calido vapore. Celsus, & Horatius. Frittola videtur Scipione Mazzella appellari.
 MYRTILIS, vide IVLIA.
 MYRTION μύρτιον, qui postea TITTHION τῖτθιον, mons Peloponnesi. Pausanias, ex interpretatione Amasii Martion habet Loescherus; errore typographico forte. Thracia opidum Myrtion videtur, apud Demosthenem, in Corona.
 MYRTONIVM μύρτιον, castellum in Thracia. Suida ex Demosthenes. alijs MYRTANIA dici addit. Fortidem cum Myrtion.
 MYRTOS, nomen insula est. de eo sic Plinius 4. cap. 11. Aegaei maris pars Myrtos datur, appellatur ab insula: quae cernitur Macedoniam petentibus à Geraeto: band proci Euboea Carysto.
 MYRTOSIVM, vide MYRTVSSA.
 MYRTOVM Pelagus, à Castaldo Mar di Mandria interpretatur. Sed ne hoc nesciat studiosus, Ptolemaeus hoc est, Cariam alluens: nam Plinius, Strabonem, Pausaniam, ceterorumq; Myrtoum mare alibi est, de quo in dictione MAGIALIS dixi. Vide etiam MYRTOS.
 MYRTVNIVM μύρτιον, mare paludis instar, inter Leucadem & Ambracium mare. Strabo 10. Vide MYRCINVS.
 MYRTVSSA μύρτυσσα, Libya mons, Stephano. In Cyrenaeica regione, Callimacho. sed vnus μύρτυσσα, MYRTOSIVM μύρτιον, est Apollonio, qui promontorium ex eo facit, & in Libya Cyrenaeica ponitur ab eius Scholiaste.
 MYSECROS fluvius, in Arabia Felici, versus Meridie. Plin.
 MYSIA μυσία, Asia Propria regio, Ptolemaeo, quam in maiorem & minorem distinguit. Hanc minorem OLYMPICAM cognominat Strabo 12. OLYMPIENOS huius incolae vocat Herodotus, & OLYMPENOS Ptolemaeus. Illam HELLESPONTICAM appellat Galenus 5. de Sanitate tuenda. & HELLESPONTIOS eius incolae, Strabo. Butria à Castaldo interpretari video. Mysia aliquando ABRETA, item AELIA, & AELIS dicta fuit, teste Plinio.
 MEONIA μιονία, vocatur quoque à Strabone 13. ABRETTINAM ἀβρεττινὴν, vocat Stephanus. Mes Hebraeus est, vt scribit Montanus in suo Apparatu. Mysia à Posidonio CAPNOBATAS καπνοβάτας, id est, summi fanofores, vocari, tradit Strabo lib. 7. MYSI, MOESI, & MASSÆI hae sunt Reineskio: eosq; in Misniam Germaniam regionem deducit; quam tempore Henrici Augusti Thaleminciam, & à Slauis Lumaciam, item à Bohemis Sibiriam appellatam addit. MYSIA, regio & vrbs Stephano. MOESIA hac vrbs apud Seruium. Locus sine regiuncula in Peloponneso, Pausania, in Corinthiaco. Vrbs est circa Adramittum, Straboni. MYSI apud Ptolemaum, sunt Mysiae Superioris populi. Est quoque vrbs Parthiae MYSIA, Ptolemaeo. quae MOESIA Accursio apud Ammianum. alij codices ea voce carent. Sic enim ille. Genonia, Mesia, Charax, &c. Est quoque Thracia in Mysia regione opidum, Porphyrogeneta. Vide AELIS, MOESIA, & DARDANIA.
 MYSIANVM Stagnum, vel MYSIANVS lacus, in Scythia Europaea: Iornandi. MORSIANVS, & NVRSIANVS, alia lectiones.
 MYSISTRATVM, vide MYSISTRATVM.
 MYSIVS μύσιος, Aelidii fluvius; apud Strabonem 13. Vide MÆSIVS.

M Y

N A

MYSOCARAS *μυσοκαράς*, portus in Mauritania Tingitana. Ptolemaeus.
MYSOMACEDONES, iuxta Ephesum populi, Plinio. quos dividit in Superiores, & Inferiores.
MYSORVM ESCHATE, videthyatira.
MYSTOMOLITÆ, populi in Lydia sunt. Plinius.
MYSTES, vide **DALDIS**.
MYSTIA *μυστία*, Magne Gracie vrbs, apud Plinium. Samnitum est Stephano. vide **MYSTRÆ**.
MYSTICVM Hellepontis. Huius meminit Sopbronius, in Peregrinatione DD. Petri & Pauli.
MYSTIENSIS Episcopi, in Lycania, meminit concilium Constantinopolitanum 1. An **MISTIA** in Historia Miscella 202 & **MISTHIA**, vel **MESTHIA**, Balsamoni, in epistolam Basilij ad Amphilochoi? **MISTHYM** fortè Ptolemai.
MYSTVS, insula alicubi, circa Echinades videtur, apud Plinium. **MYSTRVS** legebat M.S. codex.
MYTANIS, vide **LESBVS**.
MYTHEPOLIS, vide **MYTHOPOLIS**.
MYTHOPOLIS *μυθωπόλις*, locus ubi fontes esse, aliquid cum Nilo commune habentes, tradit Antigonus in Mirabilib. Per n. in secunda *μυθωπόλις*, est apud Aristotelem in Admirandis. Iuxta Ascanium paludem: centum viginti stadia à Cio.
MYTHOS, vide **FABVLA**.
MYTILENE, vide **MITYLENE**.
MYTISERATA, vide **MYSTRATVM**.
MYTISTRATVM *μυτιστρατον*, Stephano Acarnania vrbs. Eidem est vrbs circa Carthaginem, ex Polybio, vt addit. sed falso. In Sicilia enim est, sed Carthaginensium imperij. vt ex Polybio 1. palam est. Vide **MYSTRATVM**.
MYVS *μυός*, fontis maritima vrbs, circa ostia Maandri fluminis: testibus Diodoro, Aeliano, Strabone, Plinio, Pausania, Herodoto, & Vitruvio. A Persarum rege data fuit Themistocli, in obsonia: teste Thucydide 1. A calicibus horum incolae adeo infestatos quondam, refert Pausanias, vt rebus omnibus suis inde asportatis Miletum migrarent.
MYZENTINA, vide **MIRITANA**.

NAAGRAMMA *ναάγραμμα*, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeus.
NAAGRAMMVM *ναάγραμμον*, Taprobanae metropolis, Ptolemaeo.
NAALOL, locus in Palestina. Iosue 19. & 21. Iudic. 1.
NAAMATH, nomen loci, apud D. Hieronymum, Iub 2.
MINÆI sunt 70. interpretibus. Per A. *μινναί* scribit Eusebius 9. Præpar.
NAANA, vide **NABLA**.
NAARDA *ναάρδα*, Syriæ vrbs, iuxta Euphratem. Stephanus. In Mesopotamia, Ptolemaeo est. Vide **NEARDA**.
ARMALCHA, flumen fossile, à Traiano, & postea à Seuero effossum, quo Euphrates aquas suas coniungeret cum Tigri. Am. Marcell. 24. Cogitasse, non perfodisse Traianum, scribit in huius vita Dion. vide **EUPHRATES**.
NAAROTH, locus Palestinae. Iosue 19.
NAARSARVM, Arabia opidum. lib. Notitiar.
NAAS vrbs, 1. Paralip. 4.
NAASON, Galilae vrbs. Tobia 1.
NABAB, vide **ABARIM**.
NABAVRVM *ναβαύρον*, opidum Mauritaniae Casariensis. Ptolemaeus.
NABABES, gens in Mauritania Casariensi apud Plinium. An Nabasi Ptolemai?
ABADATH, vide **MADABA**.
ABÆ, vide **NOBE**.
ABÆVS, vide **NANÆVS**.
ABALENSIS Episcopi in Mauritania Casariensi: meminit Fragmentum M.S. Vid. Vicensis.
ABALIA, vide **VAHALIS**.
ABALLO *ναβαλλό*, castrum Arabum, in Palestina. Iosephus Antiq. 14. cap. 2.
ABANDIS, vide **NAMADOS**.

NABANNÆ *ναβανναι*, Serica regionis populi, Ptolemaeo. apud Marcellinum **RABANNÆ** sunt. Sic legunt quoque Ptolemai interpretes.
NABAR, Numidia fluminis, Mele, & Plinio. vide **NASABATH**.
NABARIS *ναβάρης*, Ptolemaeo Aria vrbs est. **NAMARIS** interpretibus.
NABARVS, vide **NOVERVS**.
NABASI *ναβασί*, Mauritania Casariensis populi, Ptolemaeo. **ENABASI** apud eius interpretes.
NABATH, vide **NAIBOTH**.
NABATHÆOS *ναβαθαίοι*, Arabia Felicis regionis gentes, **DACHARENOS** *δαχαρηνόι*, vocatos. scribit Eustathius, & Stephanus. **NABATÆI**. Arabia Felicis populi, Plinio. *ναβαταίοι*, Ptolemaeo. sed truncato capite legunt interpretes **APATÆI**. **Dacharenos** idem ibidem habet, sed ab his diuersos. In Eubici Sophista libro sic habetur: **SICHARIA** regio, quæ postea Nabathæa nuncupatur. De Nabathæis lege Diodorum. 9. Vide **ARABIA**, & **IDVMÆA**.
NABATHÆA Petra, inter Arabicum sinum & Babyloniam, Straboni. Est **PETRA** Ptolemai in Arabia Petraea.
NABATHRÆ *ναβαθρά*, Africa Propria: & Libya Interioris gens, apud Ptolemaeum.
NABDÆI *ναβδαίοι*, populi alij à Nabathæis, sunt apud Euseb. 9. Præpar. quos à Davide rege domitos scribit.
NABIANI *ναβιανόι*, Straboni gens, in Sarmatia Asiatica.
NABIVS *ναβί*, Tarraconensis Hispania fluminis, Ptolemaeo. Idem esse cum **NARIO** Mele, Villanovanus & Pintianus affirmant. quod ex situ Libunæ vrbs verisimile est.
NABLA *ναβλα*, Sarmatia Asiatica vrbs, Ptolemaeo. **NABLANA** substituere interpretes.
NABO *ναβω*, locus, Hieremia 48. Vide **ABARIM**.
NABOTH *ναβωθ*, vrbs à filio Ruben exstructa. Num. 32. **NEBO** legit Chaldaei. Vide **NOBE**.
NABRVM, fluminis Gedrosia videtur apud Plinium.
NACADVMA *νακαδύμα*, apud Ptolemaeum Taprobana vrbs.
NACCARVM, Paludis nomen, Auieno: in Hispania Tarraconensi.
NACE, vide **ACÈ**.
NACHABA *ναχαβα*, Arabia Deserta vrbs, Ptolemaeo. **BANACHA** legunt interpretes.
NACHAL (vel **NEHEL**) **ESCOL**, locus Palestinae. Num. 13. **TORRENS BOTRI** est Diuo Hieronymo, & Chaldaeo Paraphrasti. **VALLIS BOTRI**, 70. interpretibus.
NACHOR *ναχωρ*, Mesopotamia ciuitas 70. interpretibus. Syriæ iuxta Euphratem Chaldaeo Paraphrasti. Genes. 24. ubi Iosephus *ναχωρ* legit. Et 2. Samuel 6. ubi 70. interp. legunt *ναχωρ*, & Iosephus *ναχόρ*.
NACIS *νακίς*, Aethiopia vicus, circa Nilum. Ptolemaeus.
NACLENSES, vide **THESSALIA**.
NACLES *νακλῆς*, vrbs iuxta Heliopolim. Suidas. In qua sunt, quæ dicuntur **APHACA**. In Phœnicia, nisi fallor. Vide **APHACA**.
NACMVSI *νακμισί*, Mauritania Casariensis gens. Ptolemaeus.
NACOLE, vide **NACONA**.
NACOLEIA *νακωλεία*, Ptolemaeo & Straboni, Magna Phrygia vrbs. **NACOLIA** *νακωλία*, Stephano & Ammiano. Suidas dicit quoque **NACOLEVM**, & **NACOLEIA** plurali numero dici. Einagiol Leunclauio.
NACONA *νακόν*, vt **ALCONA**, Sicilia vrbs, Stephanos ex Philisto. *νακων* legit Phaurini Lexicon. **NACONENSEM** coloniam in Syria, habet Onuphrius, ex Ulpiano.
NACRASA *νακράσα*, apud Ptolemaeum Lydia vrbs.
NACRI, vide **CAMPI MACRI**.
NACRIA *νακρία*, quæ & **NVCRIA** *ναυκρία*, Tyr senia vrbs, Stephano & Suida. An pro Nuceria?
NACVENSII *νακωνισί*, Mauritania Casariensis gens, Ptolemaeo. sine N. in prima legunt interpretes **ACVENSII**.
NADDA

N A

NADDAVER, Aethiopia vrbs magna. Abdias Babylonius in vita Matthaei Apostoli. & Fortunatus de partu Virginis: item de Aeternae vitae gaudiis.

NAE silua, iuxta Urbem erat. sic Fest. Pomp.

NELVS, vide **MELVS**.

NEPAPHA *נפפא*, Galilae vicus, quem munitum scribit a se Iosephus, in vita sua.

NESOPOLIS *νεσπολις*, vrbs, cuius muros Iustinianus Imp. restituit. Procop. 4. Aedifi. Fortè eadem cum *νεσος*.

NAESSON, Episcopalis vrbs, in finibus Persarum, vt habet vita S. Acephina, teste Simeone Metaphraste.

NAESSOS, vide **NESSVS**.

NAETAE *ναεταί*, gens, circa Pontum Euxinum: Orpheo in Argonauticis.

NAEVIA Silua, extra Urbem, ad milliarium quartum. Festus. Extra portam Neuiam, quae hodie Porta Maiore.

NAFA, vide **HAF**.

NAGADIBA *נאגאדיבא*, vrbs in Tabrobana insula, Ptolemaeo. Et alia *נאגאדיבא*, ibidem. & populi *נאגאדיבא*, eidem.

NAGARA *נאגארא*, Arabiae Felicis metropolis, Ptolemaeo, & Ammiano, vide **DIONYSOPOLIS**.

NAGARVIS, ciuitas Indiae intra Gangem, Ptolemaeo. In Græco autē codice **NATARVA** *נאטארבא* legitur.

NAGERI *נאגארי*, Taprobana gens, apud Ptolemaum.

NANIGERI est apud interpretes.

NAGIA, Gebanitarum opidum, in Arabia Felici. Plinius.

NAGIDOS *נאגידוס*, Stephano inter Pamphiliam & Cili-
ciam vrbs est, pro quo legitur apud Pomponium **NATI-**
DOS; sed vitiosè, vt credit Pintianus, qui etiam **NAGI-**
DOS apud Strabonem legit lib. 14. est eius interpretes
hactenus **AGIDOS** enunciauerunt, idq; ex corruptis exem-
plaribus, vbi *נאגידוס* est, pro *נאגידוס* legebatur: ita vt
littera **N**, quae est prima nominis, adiuncta antecedenti
verbo sit. error non infrequens, apud bonos auctores qui
arguit librarios ex alterius praefatione solere scribere. Na-
גידוס lectionem cōfirmat nummus L. Veri, teste Goltzij
Thesaurο. Nigde & Nigidia Turci: vt refert Leun-
clanius.

NAGIDVSA *נאגידוסα*, insula circa Nagidem Sicilia vr-
bem. Stephanus.

NAGNATA *נאגנאτα*, Ptolemaeo Hiberniae vrbs, & Na-
gnata populi. **MAGNATA** legit Niger. atque hodie
Aemerich incolarum lingua appellari addit. *נאגנאτα* &
נאגנאטא, per M. legit quoque M. S. codex.

NAGRAN, Arabiae Felicis vrbs populosa. In S. Aretha
vita, Metaphrastes.

NAHALIEL, vide **NATHANAEL**.

NAHARTES, vide **INTERAMNIA**.

NAHARVALI, Germania populi, Tacito.

NAIANNA, fons circa Teuthronem, in Laconica. Pau-
sanias.

NAIACIS Murus, vide **NAIN**.

NAIBOTH, in Ramatha, *נאבאθ* 70. interpretibus. 1. Sa-
muel. 19. **GALBAATH** in Ramatha, legit hoc loco
Iosephus.

NAID *נאיד*, terra iuxta Eden, versus Orientem vbi Cam
habitabat. Gen. 4. **NOD** legit Chaldaei paraphrastes.

NAIM *נאימ*, ciuitas, Luca cap. 7.

NAIN *נאינ*, vicus circa Idumaeam. Iosephus 5. belli Iu-
daici, cap. 7. **AIACIS** Murū vocat Hegesippus 4. cap. 21.

NATACIS legendum autem. N. enim postremum elemen-
tum verbi proximè praecedentis gemmandum: huicq; voci
annectendum. vitium simile cognosce in **TENTYRA**.

NAIS *נאיס*, vicus Samaritanae diuisionis, in Campo Magno.
Iosephus Antiq. 20. cap. 5. **GINAIS** habebat Rufinus
interpres.

NAISVM, **INGIDVNM**, Illyriae ciuitates habet Mar-
cellinus Comes. (auctor valde deperuatus) quas à Hannis
excisas scribit. Nestum, fortè, & Singidunum.

NAITHVM, Aegyptii opidum, lib. Notit.

NALCVA, vide **CALEVA**.

NALPOTES, locus in Africa Propria Antonino.

N A

NAMADOS *ναμαδος*, India intra Gangem fluiuius. Pto-
lemaeo. quem alibi **NABANDIS** *ναβανδης*, vocat. Do-
Niger cum Amaudaune vocat. Stukius credit **LA-**
NAEVS *λαμναί*, ab Arriano dici.

NAMARINI, vide **EGVRI**.

NAMARIS, vide **NABARIS**.

NAMASTE, vide **NOMASTE**.

NAMMANTIA, Valeria Ripensis vrbs. Lib. Notit.

NAMNETAE, vide **NANNETES**.

NAMVTENSIS comitissa, mentio est in Decretalib.
lib. 1. cap. 36. de Rescriptis. In Gallia videtur, circa Tulle-
nana, vide **TVSSA**.

NANAEVS *ναναίος*, Albionis fluiuius. Ptolemaeo. **NABAEVS**
interpres.

NANAGVNA *ναναγύνα*, India intra Gangem fluiuius
Ptolemaeo.

NANDAE *νανδαι*, apud Ptolemaeum Mediae vrbs.

NANDIANVLLVS, Antonino circa Galatiam opidum.

NANDRIA, vide **NEANDRIA**.

NANDVBANDAGAR *νανδβανδαγαρ*, India intra
Gangem vrbs. Ptolemaeo.

NANESSVS, vide **NEANESSVS**.

NANGOLOGAE *ναγγολογαι*, Ptolemaeo, **NARGOLO-**
GAE interpretibus. Indiae extra Gangem gens.

NANIA, vide **VANIA**.

NANICHE, vide **ANICHEAE**.

NANIGENA, vide **PANIGENA**.

NANIGERI, vide **NAGERI**.

NANIGERIS, vt habet Mercator in sua Vniuersali ta-
bula, Ptolemaeo est Indici maris insula. Hanc Zeilan à
nostris; & Tenatissim ab incolis dici, idem Mercator
subdit. Huius incolae Chingale appellantur, Garcia ab
Horto auctore, qui eam pulchrè describit. **PANIGERIS**
πανιγερης, habent Graeci Ptolemai codices.

NANNETES, Galliae populi, apud Strabonem, & Cesa-
rem. Marliano vrbs est in Oceani Aquitanici litore,
quam hodie Nantes vocant. **NAMNETICAM** vocat
Greg. Turonensis. Quid sinit **SAMNITAE** *σαμνιται*,
Ptolemai? non sunt **NAMNETAE** Ptolemai, vt Xylan-
der putat: nam hi in mediterraneis sunt: Nannetes verò
& Samniti, ad Ostia Ligeris.

NANNIGINATIO, Africae Interioris, à Corn. Balbo deni-
cta. Plinius.

NANOSBES *νανοσβες*, Libyae Interioris gēs: apud Ptole-
maem.

NANTONENSE castrum, iuxta parochiam Senonnen-
sem. In Gallia, Iuonis epistola 122.

NANTVATES, Plinio & Caesari; **NANTVATAE**
ναντβάται, Straboni; Galliae populi ad Acronium lacum.
Marlianus Costentz interpretatur. Scudus scribit eorum
tractum hodie **De Waat**, & **Weytlandt** Germanicè,
Pays de Vault Gallicè dici. Idem putat eos eosdem esse
cum **ANTVATIBVS**, sed fallitur, vt credit Vigene-
reus. Ego eosdem puto, & **N**. elementum finale vocū pra-
ecedentis geminatum ex praecedentis ore non sensu librariis.
NANTVATES itaq; legendum virobique, adfirmo. Ad **Ca-**
sarem 3. Gallicor. & quid velim, intelligas. Similes errores
& emendationes discite ex Indice huius Thesauri, in voce
Librarij. Nantuatium regionem & nomen scribit Paradi-
sus hodie exstare in opidulo quod etiamnum Nantua nun-
cupatur, non longè ab vrbe hodie Chamberi dicta. **Weyt-**
landt à Vignierio Burgundia Minor appellatur. sed
vide **ANTVATES**.

NAO, vide **ANAO**.

NAPAE *ναπαι*, Diodoro Scytharum gens, qui **NAPAEI**
apud Plinium. Vide **SCYTHAE**, **NAPE**, **PALI**, &
LEVCAE.

NAPARIS *ναπαρης*, Scythiae fluiuius Herodoto; quem
Dnieper incolae vocant, vt scribit Peucerus. Hunc tamen
non infundi in Istrum video, quod Herodotus Naparim
facere, tradit.

NAPATAE *ναπαται*, Libyae vrbs, Stephano, & Straboni.
vbi Candacis, reginae regiae, *ναπαται*, Ptolemai & Plinij est.
Vide **TANAPE**.

NAPATÆI, vide NABATHÆA.

NAPE *vapm*, Lesbii vrbs. Stephanus ex Hellenico, vt ipse addit. Strabo tamen dicit male ab Hellenico LAPEN nominari. Sunt etiam NAPÆI in Epiro. Est & pars montis Nape, Stephano. Vide PYTHO.

NAPEGVS *vapm*, vicus in Arabia Felici. Ptolemaus.

NAPES, vide PALI.

NAPHILVS *vapm*, Arcadia fluvius, in Alpbeum se deuoluens. Pausanias.

NAPHTHVHIM, vide AFRICA Propria.

NAPIS *vapm*, apud Stephanum Scythia vicus. Vide PALI.

NAPITIAM vrbs Calabria, habet Gab. Barrus, ex Antiochi sententia apud Strabonem. (vbi libro 6. Sinum Napitinum describit:) hanc idem Barrus Amanthea vocat. sed male Nepetia pro Nepitia habet, in suo de Calabria antiquitatibus libello, Roma mēdosiſſimē excuſo. Eandē idē AMANTIAM Lycophronis putat, at ABANTIAS dē Caviat, per B. Gracē etiam legitur. Amātia Calabria vrbs meminit Cedrenus, quā scribit a Nicephoro Saracenis ereptam. Scipio Mazzella in Neapoli regni descriptione, ait Gab. Barrum falli, vbi Napitiam Amantheam, interpretatur: Pitzo enim hodie nominari Napitiā addit.

NAPITINVS Sinus, vide HIPPONIA TES.

NAPŌENſIS Colonia, meminit Digestorum liber 50. Titulo de Censibus. NACŌENſIS legis alius codex. Naponēſis est Turnebo, & diuſim legit Neapolis & Ocenſis, suo iure. NARPŌENſIS legebat membraneus Nicolai Roccoxij.

NAPVCA *vapm*, Dacia vrbs: Ptolemaeo. Buſa & Buſatē, Lazio est: 12. R. P. R. Sectione 2. cap. 1.

NAR *vap*, Umbria flumen, in Italia: Procopio, Straboni, Plinio, & Tacito: qui scribit cum lacu Velino coniungi, & Latio quoque, qui dicit Narniam opidum a flumine sic dictum. Ex Amiterninis montibus oriri, annotauit Pomp. Sabinus ad 7. Aeneid. De eodem Sulpitius ad 1. Lucani. Negta hodie nomen habere, perhibet Leander.

NARA Byzacena regionis, in Africa vrbs. Antoninus. NARENſIS hinc, in Collatione Carthag.

NARACVM, & NARRACVSTOMA, vide INARIACIVM.

NARANGARA *vapm*, Africa Propria opidum: Ptolemaeo. NARRAGARA Antonini. NARAGGARITENſIS Episcopus, in Numidia est. Viſt. Vticenſis.

NARANVS, vide VOLCEIVM.

ARATEANENſIS Episcopus, in Numidia. Viſt. Vtic.

ARBAS, circa Perſidem annis. huius meminit Cedrenus, in bello Heracly cum Coſroe item lib. 3. Hiſtor. Miſcella.

ARBASES populos Hispania in Gallicia, legit apud Iſidorum, Vaſau. Alij ARBASES vel ARVASES montes ibidem habent. Aruas hodie, inter Legionem & Ouedo opida. Hec Moralis, *vapm* sunt Ptolemaeo in Hispania Tarracoenſis: & apud eodem FORVM NARBASORVM opidum.

ARBATA *vapm*, regio quadam sic vocata, in Palaſtina, Samaria finitima. dirempta a Caſarea ſtadijs LX. Iosephus bello Iud. 2. cap. 14.

ARBES. Domo Narbes, sic in antiquo lapide: Vide Smetij volumen. In Tarbellis, si recte conſicio.

ARBINCENſIS Episcopus, in Mauritania Caſarienſis Viſtor. Vticenſis.

ARBIS *vapm*, Illyria vrbs: Stephano. An Narbona Ptolemai?

ARBO Colonia *vapm*, Teſſoſagum in Gallia Narbonenſi vrbs, vt Ptolemaus eam deſcribit. Decumanorum Coloniam eſſe, ait Plinius: a quo, & Pomponio MARTIVS NARBO vocatur. MARCIVS per C. vult ſcribi Lambinus, in Ciceronem. sed contra fidem vetuſti marmoris ibidem eſſoſi. Anno 1566. quod legit COL.

IVL. PATERN. NARB. MART. Apud Auſinum NARO vocatur. Strabo in Arecomici ponit, quorum Nauale, Narbonem eſſe dicit. Marcyanus apud Stephanum eam NARBONESTIAM *vapm*, appellat. Narbone hodie vulgo indigetatur. Iuniores hanc vrbs

ſapius NARBONAM nominant, sed perperam, Narbona enim in Illyrico est. Neque quicumque veterum, prater Ammianum (quod ſciam) Narbonam nuncupat Gallie vrbs. Narbona huius deſcriptionem habes apud Apollinarem. NARBON apud Polybium 3. Gallia fluvius est, non longē diſtans ab ora Maſilia, ac Rhodani oſtius. Rhodanum velle credo: & mendosam ſcripturam. NARDO puro legi, apud Sidonium 2. ad Domicium. NARBONITIS Palus, est apud Suidam. Vide NARONA, ATAX, & ARBON.

NARBONA, vide NARONA.

NARBONENſIS latus, vide RVBRENSIS.

NARBONENſIS Prouincia, BRACCATA ante dicta, Plinio teſte, κατὰ τὰ ἀρχαῖα *vapm* Ptolemaeo est. CELTÆ ſunt Straboni. Hodie Languedoc, Prouence, & Dauphine continet. Galliam Narbonenſem vocat Sidonius & D. Eulogius in Epistola ad Wilienſindam, GOTHIAM forte quod a Gothis poſſeſſa erat. Hanc Gothiam Sigebertus S. Aegidij prouinciā vocat. (Sed videtur quoque ciuitatis nomen: GOTHIA enim Metropolis in Gallia meminit concilium Nicenum.) Narbonenſes, BEBRYCES appellat Lycophron, vt Tzetza reſert, ex Cocciano. BEBRYCIVM mare vocat Zonas Narbonenſe pelagus. Vide ANATILORYM, & GALLOLIGVRES.

NARBONESTIA, vide NARBO, & NARBONENſIS.

NARCASVS *vapm*, gens & vrbs Caria. Stephanus. ex Ap. Modoro.

NARCES *vapm*, Numidia vrbs: Polybio, & Appiano.

NARCISCI Fontem, quem Ouidius eleganter deſcribit, LYNŌPE a Vibio Seq. vocatur. LIRIOPE legitur apud Ouidium 3. Metamorph. *vapm* ſons, in Theſſienſium ſinibus vico Hedonaco, Beotia, est apud Pausaniam.

NARDINIVM *vapm*, Salinorum vrbs, Ptolemaeo. In Tarracoenſi Hispania.

NARDO, Gallia fluvius, Sidonio. circa Nemaufum, qui Siplunianum fundum medium interfluit. WARDŌ legit codex meus membraneus M. S. Gardon hodie est. quod idem ſonat. ſolent enim Galli digamma ſemper in G. commutare. quod diximus docuimusq. in QVARTENſIS.

NARDVS *vapm*, India extra Gangem opidum. Ptolemaeus. Vide ARADVS.

NAREÆ, & NERBÆ, India populi: apud Plinium.

NARENſIS, vide NARA.

NARE SII, Plinio ſunt Dalmatia populi. *vapm* apud Ptolemaum ſunt. NARISII legit Appianus.

NARGARA, Africa Propria vrbs est Latio, vbi Scipio & Hannibal colloquebantur: MARGARVM *vapm*, apud Polybium legitur.

NARGOLOGÆ, vide NANGOLOGÆ.

NARGVR *vapm*, Ptolemaeo India intra Gangem opidum. MAGVR legunt interpretes.

NARIANDVS, Caria opidum: Plinio.

NARINSII, vide NARESII.

NARISCI, Tacito Germania populi. Hos Anentimus Noztgoetw interpretatur, vel Nartaw, vt Melanthon habet. Rhenanus Wepzn, Georgius Fabricius & Villichius Boithlander faciunt. ſic quoque Ioachimvs Cureus, qui hanc eandem quondam Meraniam vocatam dicit. Idem Willichius putat apud Ptolemaum pro VARISTIS *vapm*, NARISCI legendum. Varistas tamen legi apud Capitolinum, in vita M. Antonini, annotauit Althamerus. pro quibus NARISTAS habet Theodoſius, ex Diono.

NARISII, vide NARESII.

NARISTÆ, vide NARISCI.

NARITI *vapm*, Arabia Feliciſ gens: apud Ptolemaum.

ANARITI apud huius interpretes.

NARIVS, vide NABIVS.

NARMALIS *vapm*, Piſidia vrbs: Stephano.

NARMVNTIVM Aegypti opidum. Lib. Notit. Vide HERMVTHTIS.

NARNIA *vapm*, Latio & Ptolemaeo Sabinorum, vel

N A

Vmbrosorum opidum, quod & propriè NEQVINVM dicebatur, ut Plinius & Lilius tradunt. In Flaminia via eam statuit Servius. Municipis huius loci olim NARTES appellatos, ex antiquis marmoribus docet Hermolaus. Plinius nihilominus eos NARNIENSES vocat. Coloniam deductam, præter alios, scribit Plutarchus. Nerni hodie dicitur, Leandro teste. Vide NECOVIA.

NARO; vide NARBO, & NARON.

NARON *ναρον*, Illyrici flumen, apud Ptolemaum. NARO vocatur à Pomponio, ut Villanovanus ait, qui illud Nar-cuta nominat. Fluvium magnam, pulcrum, & pisculentum dicit Cato, apud Nonium.

NARONA, Liburnia vrbs, Plinio. Eadem dicitur Ptolemao NARBONA *ναρον*, Colonia, ut Villanovanus vult, qui eam cum Volaterrano, Narenta vocari scribit.

NARRABO, vide ARRABO.

NARRAGAM flumen, qui dedit civitati nomen, sic Plinius. Circa Babyloniam. Vrbs & fluvijs.

NARRAGARA, vide NARANGARA.

NARTES, vide NARNIA, & INTERAMNIA.

NARTHACIVM, vide NARTHECIVM.

NARTHECIS *ναρθηκίς*, insula, ad Samum insulam: Straboni, & Stephano. NARTHEX est Suida. Ad urbem adpellentibus, à dextra cernitur.

NARTHECIVM *ναρθηκίων*, Thessalia mons videtur, apud Xenophontem, de Oratione Agesilai. NARTHACIVM est apud eundem 4. Greco. *ναρθηκίων* vrbs est Ptolemao, sed in Phthiotide, regione finitima.

NARTHECVSAM quandam insulam habet Plinius 5. cap. 31. circa Rhodum. Idem 2. cap. 89. NARTHECVSAM insulam habet, sed postea Parthenio promontorio adiecta. sed ARTHEMISIA hic legunt vetustiores codices.

NARTHEX, vide NARTHECIS.

NARVLLA *ναρβύλλα*, India intra Gangem vrbs. Ptolemaus.

NARYCION, Locorum Ozolorum in Gracia opidum est apud Plinium. Hoc & NARYX *ναρυξ*, & NARYCIVM *ναρυκίων*, appellatur Suida & Stephano.

NARYTIA, vide LOCRI.

NASABATH, Ptolemao, sed NASAVA *νασάβα* est in Grecis codicibus. Mauritania Casariensis amnis est, qui Castaldo Sopsagia dicitur. NABAR Mela, & Plinij est, Villanovano auctore. Nasabath Huedel Quibir vocari scribit Marmolius, & à Christianis recentioribus Rio di zinganor.

NAZABVTES *ναζαβύτες*, gens in Africa Propria: apud Ptolem. NATABVTES habent eius interpretes.

NASAITENSIS loci, in Africa: meminit Coll. Carthag.

NASAMONES *νασαμώνες*, quos ATLANTES *ἀτλαντες*, Herodotus esse existimat: qui Orbis terra spatia nosse profitentur. Alij sunt NASAMONES in ora Syrtis, Herodoto, Curtio, & Plinio, quos antea à Gracis MESAMMONES dictos scribit. Alij in Marmarica, Ptolemao. In Aethiopia, Philostrato. Nasamones alas in capite gestare solitos, scribit Dion Prusæus, Oratione 72.

NASAMONITIM *νασαμωνίτιν*, Regionem habet Ptolemaus 2. Quadripartiti.

NASANIA, Arduenne silvæ fons. In S. Mononis vita.

NASAVA, vide NASABATH.

NASAVDVM, Aethiopia sub Aegypto vrbs: apud Plinij.

NASBANA *νασβανά*, Ptolemao, SABANA interpreti, India intra Gangem vrbs.

NASCA, montis nomen, apud Serapionem, cap. de Visco.

NASCI *νάσκει*, Sarmatia Europæ gens: Ptolemao.

NASCICA, vide CALAGVRIS.

NASCVS *νάσκος*, Arabia Felici opidum: Plinio, & Ptolemao. quo loco huius interpretes MAOCOSMOS substituant. NASCVM, apud Marcellinum est.

NASENV, insula nomen, inter Galliam Belgicam, & Britanniam insulam, habet tabula Peutingeriana.

NASIBIS, vide NISIBIS.

NASICA *νασικά*, Ptolemao India intra Gangem vrbs.

NASIVM *νάσιον*, Ptolemao Gallia Belgica vrbs, Nancy, in Lotharingia, ad Murtham est, teste Dinæo, & alij. Hos

N A

antem falli monuit me suis litteris doctiss. N. Clemens Tre-leus Mosellanus. dicit enim Nasum non esse Nancyam ad Murtham fluviū, sed pagum hinc xlii. miliaribus distant non procul à Mosa, in Barrodocana provincia, vulgo Naddiū. Lapide eo loco effosso cū hac inscriptione sententiam suam firmat. FABRICIVS NASIENSIS CVRATORIBVS ET MINISTRIS IVVENTVDIO FIRMO ET ATEVLA SOLLI FHVIVS FANI FACIENDI. Ex ruderibus, urbem amplissimam fuisse, constare addit. Huius de Nasio Trele-sententiam confirmare Antoninum observavi, in Itinere Durocorturo Diuodurum.

NASONNACVM, loci nomen, in Codicis lib. 12. Titulo 11. singulari quoque n. in codice Theodosiano 6. titulo de Prætoribus, & alibi, eodem in codice.

NASOR *νάσος*, locus in Palestina. Iosue 19. Vide ASOR.

NASOS *νάσος*, Peloponnesi vrbs: Pausania, in Arcadicijs, vide SYRACVSÆ.

NASOTIANI, circa Sogdianam populi videntur, apud Plinium.

NASSVNIA *νασσυνία*, in Sarmatia Asiatica vrbs, Ptolemaus.

NASTVS, vide NESTVS.

NASVS *νάσος*, Arcadia vicus: apud Pausaniam.

NATABVTES, vide NASABVTES.

NATARVRA, vide NAGARVRIS.

NATAVRI, vide NOTHABRIS.

NATEMBES *νατεμβές*, Libya Interioris gens: Ptolemao.

NATHABVR, Africa Interioris flumen, à Corn. Balbo deuictum. Plinius. Forè apud Nathabres populos. de quibus vide NOTHABRES.

NATHAN D. Hieron. ANATHON 70. interp. 70. 19.

NATHANAEL *ναθανάηλ*, locus in deserto. Numero 21.

NAHALIEL legit D. Hieronymus.

NATHO *νάθος*, Aegypti insula, Herodoto. In Delta, in qua vrbs est Atarbecus nomine. Hanc eandem insulam idem PROSOPITIN *προσωπίτιν*, vocat. Huius etiam meminit Diolorus Siculus libro 11. & Thucydides libro 1. Hanc insulam puto eandem esse, cum ea quam Ioannes Leo Gezat Eddeheb (id est, aurea insula) vocat. PROSOPIN *προσωπίτιν*, Aegypti urbem habet Stephanus. *προσωπίτιν* est Helychio. Ptolemaus habet *προσωπίτιν* Nomen.

NATIDOS, vide NAGIDOS.

NATIONENSIS in Africa episcopatus. Vici. Vicens. & Coll. Caribag.

NATISO, Venetorum fluuius, apud Plinium. In Foro Iulij est, & à Leandro Natifone vocatur, à Blondo autem Lisontio. SONTIVS est, nisi fallor, Castodoro Variar. 1. ad Domitianum & Voilam. SONTIVS Pons, est in Eudij Panegyrico.

NATIVS Portus, in Batia: Auieno.

NATQ, castellum circa Moesiam, ad Margum fluuium. Marcellinus Comes.

NATVPHA desertum, circa Palestinam. Metaphrastes de S. Quiriaco.

NAVA, Tacito fluuius, qui apud Bingium Rheno miscetur. Naha hodie, Rhenano. Hic Ausonio quoque innotuit eo carmine, Transieram celerem nebuloso flumine Nauam.

NAVETHVS, vide NEETHVS.

NAVALE, vide EPINIUM.

NAVALE CÆS. AVG. vide FORVM IVLII.

NAVALE Stagnum, vide CÆSARVM Nemus.

NAVALIA *ναυαλία*, Germanie vrbs Ptolemao. Stwol in Germania Inferiore; Pet. Appiano. Vide QVINTIA Prata.

NAVARI *ναυαροι*, in Sarmatia Europæ gens: teste Ptolemao. & ibidem NAVARIVS vrbs: eidem. quam alio in loco, idem NAVBARIS vocat. NEVROS aliorum puto.

NAVATA, Valeria Ripensis vrbs: libro Notit. PONEVATA legebat membraneus codex. NAVATENSIS episcopi mentio fit in Decret. 2. Causa 9. & Decreto 1. Distinctione 14.

N A

NAVBARIS, vide NAVARI.
 NAVBARVM *ναυβαρον*, Sarmatia Europae opidum: Plinio, & Ptolemao; hic autem NAVARVM alio in loco pro eodem legitur.
 NAVBOLENSIS, vide DRYMEA.
 NAVBONENSES, Mauritania Caesariensis locus. Scheda II. tabula Peutingeriana. Lege ad eandem Explicationem M. Velferi. In III. autem huius Scheda nondum edita, at vsui mihi ab eius liberalitate concessa, NVBONENSES legebatur. Cogitent peritiores an fortè pro Nobiscenses. Vide NOVA, vel AD NOVAS.
 NAVCRATICVM, vide CANOBYVS.
 NAVCRATIS *ναυκρατις*, Aegypti vrbs; Ptolemao, Platoni, Straboni, & Stephano. NAVCRATICVM Nomen habet Plinius. Naucratis Strabonis alia est à Ptolemei. aut locus apud alterutrum corruptus.
 NAVECTABE, Aethiopia sub Aegypto opidum, in Nili ripa: apud Plinium.
 NAVEGO, vide BYBEGENTAS.
 NAVENNA, vide RAVENNA.
 NAVIA, vide FLAVIONAVIA.
 NAVILLOINVS *ναυλλοινος*, Callaieorum Lucensium fluvius Ptolemao, in Hispania Tarraconensi: NAVILV-BIO est Plinio.
 NAVLIBE *ναυλιν*, India intra Gangem vrbs. Ptolemaus.
 NAVILV-BIO, vide NAVILLOINVS.
 NAVLIBIS *ναυλιβις*, Paropanis opidum, Ptolemao.
 NAVLOCHVS *ναυλοχος*, Mesembrianorum castellum, Straboni, in Thracia. Plinio TETRANAVLOCHVS vocatur. Cofacho Nigro dicitur. NAVLOCHVS Phocidis vrbs: & Caria Plinio. Eidem est Cretica insula, ante Sammonium promontorium: & Bithynia, ad Propontidem promontorium, quod P. Gyllion NAVSIMACHIVM Dionysij Byzantij videtur. Est & Sicilia locus maritimus, inter Pelorum & Mylas. ut videtur ex Suetonij Augusto, & Appiano 5. Civilium. item Silio, lib. 14. eo versu. Non Herbesus iners, non Naulocha pigra pericli. Item Imbri promontorium, ad Notum ventum vergens. cui fons adhaeret, animalium mascula quidem eunuchos efficiens: feminas verò vsque adeò inebrians, ut sopita dormiant. ut habet Philostratus Dialogo de viris illustribus in bello Troiano. Vide SMYRNA.
 NAVLOCOS, vide NAVMACHOS.
 NAVMACHOS, insula iuxta Cretam: Pomponio. An Naulochus Plinij?
 NAVNES. Plinij, videntur Simlero, quos Germani Gauster / vel Gausterberg vocant; in Tridentino episcopatu. Naunium opidum (vbi & fluvius huius nominis) hoc loco esse, putat Ianus Pyrrhus, in Tridentinorum rebus gestis. Vide LEVNI.
 NAVONIVS Portus, in Corsica insula: Antonino. Videtur circa Syracusanum portum Ptolemei.
 NAVOS, Aethiopia sub Aegypto vrbs: in Nili ripa. Plinius.
 NAVPACTVS *ναυπακτος*, Achaia in Aetolia vrbs, Straboni, Polybio, Thucydidi, Tralliano, Lirio, & Ptolemao, ad Sinum Corinthiacum. Puto NEOPACTVM vocari à Cicerone in Pisonem. Lepanto Sophiano vocatur. Ne-panto Nigro, errore, nisi fallor, librorum. Idem scribit eam prius PALMYRIAM appellatam. A Turcis Einebachi vocari scribit Leunclavius.
 NAVPHRA, Virgilius in Cyri, Gnosia neu Partho contendens spicula cornu. Pro neu Partho legit Pomponius Sabinus Nauphreo. Et dicit Nauphra opidum Creta esse. Fides sit penes auctorem, Naupacto legit Badius, voce v'stitare. Sed neu Partho emendat optimè Scaliger.
 NAVPLIA *ναυπλια* *ἐπίγειον*, Nauale Argie regionis, in Peloponneso; Herodoto, Xenophonte, Strabone & Ptolemao auctoribus. *ἐπὶ νῆα*, & Napoli de Romania dicit, Sophianus tradit. Vide ACHAEA.
 NAVPLIVM *ναυπλιον*, circa Enboea: Euripidi in Helena.
 NAVPONTVS, vide NAVPORTVS.
 NAVPORTVS, Velleio, & Tacito, NAVPONTVS *ναυπορτον*, Straboni, opidum in Tauriscia, (hodie Carnis.)

N A

Plinio NAVPORTVS fluvius est, inter Aemonam & Alpes exoriens. Hodie & opidum & flumen Germanica Lapbach dicitur, Italicè Laboto, & Dalmaticè Lubcana. Latinis huius aetatis LABATVM flumen, cum opido nomen habet. Strabo hunc fluvium PAMPOR-TVM *παμπορτον*, vocare videtur. An Istria ille fluvius, hodie Quiero nominatus, antiquorum Nauportus sit, ut Blondus, Vergerius, & Leander asserere volunt, ipsi videntur. Mihi verò cum descriptione Nauporti Plinij ac Strabonis minimè convenire videtur. Sunt qui Lapbach opidum NOVIDVNVM *νοβιδυννον*, esse volunt, cuius meminit Ptolemaus, in Pannonia Superiore. Vide ISTER.
 NAVRA, regio Scythia in Asia videtur, apud Q. Curtium 8. Promontorium India intra Gangem est Arrhiano, in Periplo.
 NAVRVS *ναυρος*, fluvius propè Demetriadem, Thessalia vrbs. Strabo 9. Sed ANAVRVS restituit Casaubonus. Sic quoque legendum apud Athenaeum 4. vbi Na-urus habet Dalechampius. *ἀναυρος* autem Græcus codex.
 NAVS, locus maritimus circa Crotonam Italia: Antonino. in Itinerario Maritimo.
 NAVSICLIA, vide APSASIVM.
 NAVSIMACHIVM, vide NAVLOCHVS.
 NAVSTALO, opidum in Gallia Narbonensi; Sex. Auieno.
 NAVSTATHMVS *ναυσταθμος*, Plinio Portus Sicilia est. PHOENICVS *φοινικες* Ptolemao dicitur, sed eum in ordine errare, scribit Fazellus: hodieq. Vindicari nomen habere ait. Aretius scribit Fontana bianca nuncupari. NAVSTATHMVS locus maritimus circa Halyn fluvium, vbi palus est. Arrhianus in Periplo. Portus Pentapolis regionis est Ptolemao & Mela, in Africa. Statio ad Indi fluminis ostia, est apud eundem, pro quo huius interpretes CANTHI Nauale, legunt. Vide PHOCÆA.
 NAVTACA *ναυτακα*, Sogdiana regionis vrbs: Arrhiano 3. Alex. Et NAVTACÆ populi, ibidem: in Fragmento libri 17. Diodori.
 NAXIA *ναξια*, vrbs Caria. Stephanus, & Suidas.
 NAXIVS *ναξις*, fluvius ad Tomi Mysia vrbs; habet Aelianus, Animal. 14. cap. 25. Vide APSORVS.
 NAXOS *ναξος*, insula maris Aegæi, una ex Cycladibus, apud Melam & Ptolemaum. Nictia Sophiano dicitur. Hanc olim etiam STRONGILE, DIA, DIONYSIA, CALLIPOLIS, & SICILIA Minor vocatam, Plinius testatum reliquit. SYME quoque appellata fuit, Diodoro teste. VENERIS insula vocatur apud Nonium, in Gerre. LYTRALOPSA, vocatur quoque in Glossario. Hac insula habet fontem ex quo vinum suavissimum nonnunquam fluit, si fides habenda Ctesia. Dom. Niger scribit hic illud marmoris genus excindi, quod vulgus Serpentinum, Plinius Ophites nominat, instar serpentis squammis, viride nempe, sed maculis lividioribus inspersum. NAXOS, Creta etiam vrbs apud Suidam. Etiam Acarnania, apud Polybium 9. NAXON Euboea vrbs, habet Tzerza in Varjjs, Chiliade 1. numero 32. Vide TAVROMINIA.
 NAXVANA *ναξωανα*, Ptolemao Armenia Maioris vrbs.
 NAZADA *ναζαδα*, Media vrbs: apud Ptolemaum.
 NAZALA Phœnicia vrbs. Lib. Notit.
 NAZAMA *ναζαμα*, Apamena opidum, in Syria. Ptolem.
 NAZAMBA, parva Cilicia ciuitas, terramotu collapsa. ut habet Rubens ex Andrea Agnello, Rauennatum historico: qui vixit circa annum 800.
 NAZARÆI, vide EVROPÆI.
 NAZARANA, vide MARAZANA.
 NASARBONENSEM quendam Athanasium, nominat D. Athanasius, Tomo 1.
 NAZARETH *ναζαρεθ*, in tribu Zabulon Matth. 4. Est vsque hodie, (inquit D. Hieron. in Locis) in Galilea viculus, contra Legionem, in quintodecimo eius milliario, ad Orientalem plagam, iuxta montem Thabor, nomine Nazara.
 NAZAVITIVM, vide TAVRVS.
 NAZERINORVM Tetrarchia, in Cælesyria, Plinius.

NAZIANSVS, tenue opidum esse prope Caesaream Cappadocia, scribit Nicephorus, Socrates, & Callistus. Cappadocia Secunda Cappadocia tribuit Gregorius presbyter, in vita Nazianzeni. Castellum & diuersorium Cappadocia, est apud Suidam. Nazianzeni episcopi memini concilium Constantinopolitanum 1.

NAZORIVM νασωριον, mons. Phaurini Lexicon.

NEA ven. Aegypti vrbs, in Thebaica provincia; prope Chemnin vrhem: auctor Herodotus in Euterpe. **NEA** s est in lib. Notit. **NEA** vix, Come, Troadis pagus, Straboni & Plinio; qui etiam **NEE** habet. Mysia Stephanus adscribit. apud quem, & Suidam castellum quoque est, sic dictum.

NEA, Plinio Aegei maris insula est Minervae sacra: inter Lemnum & Hellepontum. Hae **NEA** vix, Antigono, Stephano & Suida. Nio apud Nigrum vocatur.

NEA vix. Sicilia vrbs Diodoro, lib. 11. Fazellus ait **NEETVM** Ptolemai esse, sed **NECTVM** νεκτων, est in Gracis codicibus. **NETINI** sunt Plinio, & **NETINENSES** Ciceronis, sed quoque **NETINI** eidem. Aretius putat **MENAE** νεναι, Ptolemai esse, Noti vocat Fazellus, sed Mino Aretius, qui ex **NECTO**, Noti facit. Vide **NEA**.

NEATHVS νεαθος, Straboni & Plinio Magna Gracia fluuius, in territorio Crotonensi; cuius Barrius apud Lycophronem etiam memoriam exstare scribit. sed apud huc **NAVATHVS** νεαυθος, legitur. Salentinum ab Ouidio nominari, idem Barrius addit. νεαυθος, per n. in prima, Sicilia fluuius est apud Theocriti Scholiasten. Idem est: media enim aratis scriptores hanc Italiae partem Sicilia vocabulo indigitarunt. quod hactenus receptum manet, cum dicunt vtramque Siciliam, insulam nempe, & eam continentia partem quae ab altera freti Mamertini est. Nomen retinere hunc fluuium, auctor est Ananienfis. item Dom Niger.

NEAMA, Palaestina locus: Iosue 15. **NOMA** νομα, 70 interpretes.

NEANDRIA νεανδρεια, Straboni, & Xenophonti. vel **NEANDRIVM** νεανδριον. Vrbs Troadis, Hellepontia: quam quidam **LEANDRIA** per l. perperam scribit. Suidas & Stephanus. **NEANDROS** Plinij est. **NEANDRIDAE** numero plurali sunt apud Antigoni in Mirabilib.

NEANESSVS νεανειος, Garsauria in Cappadocia opidum: Ptolemaeo. Sine e in prima scribunt eius interpretes.

NANIA NVLLVS Antouini videtur.

NEAPAPHOS, vide **PAPHOS** Noua.

NEAPECHA νεαπεχη, locus vbi imagines quas Tiletus Atheniensis statuaris fecit. Clem. Alexand. ad Gentes: interprete Gentiano. νεαπεχη autem legit Leopardus, id est, nouem cubitorum. Non loci ergo.

NEAPOLIS Colonia, νεαπολις, Ptolemaeo Africa propria vrbs: quam **TRIPOLIM** quoque appellat, in Gracis codicibus. in Latinis autem pro Tripolis legitur Leptis Magna. Napoli de Barbaria, est Christianus, & Nabel, Barbarus; vt Theuetus asserit. Ego puto Triboli de Barbaria, vocari hodie. **NEAPOLIS**, Macedonia vrbs, ad Sinum Strymonicum est Ptolemaeo. Christopholi dicitur Nigro, & Sophiano. **NEAPOLIS** quae prius **PARTHENOPE** παρθενωπη, Stephano & ceteris. Campania vrbs celeberrima, pulcherrimo situ ad Mare Mediterraneum exposita. Colonia Romana est in marmoribus antiquis. Napoli hodie. νεαπολις, legunt vbiq. numismata. **NOVVS CAMPVS HERCVLIS** ab Opitano in Venationibus, nuncupari scribit Isacius. Videtur ex Stephano quoque **PHALERV** φαληρον, vocatam.

NEAPOLIS, Samaria regionis ciuitas, quae antea **MAMORTHA** dicebatur, vt Plinius tradit. **MARBOTHAM** nominat Iosephus, vt Zieglerus & Pintianus legunt ex lib. 5. de bellis Iudaicis. Sed **MABARTHA** μαβαρθα, est in Gracis, libro 4. Hae prius **SALEM**, & **SICHEM**, item **EPHRON** Hebrais, & **SICINIA** Latinis vocabatur; vt scribit Wissenburgius. **NEAPOLIS** castellum in Tauica Cheroneo; Strabo. Caria vrbs est Plinio, inter Myndum & Iassum, Pompilio.

Aliam in Caria, habet Ptolemaeus. Ionia ciuitatem sic dictam, habet Strabo, inter Samum & Ephesum. **NEAPOLIM** Isauria, habet Suidas, in voce Inaicus. **NEAPOLIS** in Thebaide Aegypti, est apud Chemnin opidum, auctores Herodotus & Stephanus. **NEAPOLIM** insignem Alexandria portum, describit Metaphrastes, in S. Spiridione. Ptolemaeo praeterea Neapolis est in Colchide:

Pisidia: Lydia: Pentapoli Africa: Macedonia, Eadnida regionis: item in Sardinia. Idem habet **NEAPOLITAS** νεαπολιτας, populos, ibidem: quos Plinius **NEAPOLITANOS** vocat. Neapolim in Cypro videtur describere Sigebertus Gembl. cuius episcopus Leontium nominat. Cui ad stipulatur Metaphrastes, in vita S. Symeonis abbatis. Lusignanus hanc quoque nouit, dicitque à Gracis Lemile la Neune, & à Latinis **NEMOSIA** vel **LEMONECE** appellari. **NEAPOLIS** ad **επαροξον** mentio in Epistola Ignatii 10. cuius episcopus Marin vocat: Marius autem idem in Concilio quodam nominatur. Vide **ABROTONVM**, **ANTVERPIA**, **LEPTIS**, **PANORMVS**, **FLAVIA**, **PHAZEMONITIS**, **SAMARIA**, **SYRACVSÆ**, & **TRIPOLIS**.

NEAPOLITÆ, in Sardinia populi: Ptolemaeo.

NEAPOLITANÆ, vide **AQVÆ**.

NEARA νεαρα, circa Hierichonta vicus: Iosepho 17. Antiquit. 15.

NEARCHI, Gallie Narbonensis populi. Sex. Auienus.

NEARDA νεαρδα, Iosepho. Antiq. 18. Babylonica ciuitas, quam Euphrates vndique circumluit. **NAARDA** Ptolemei forte.

NEARTI νεαρτοι, Ichthyophagorum gens. Stephanus.

NEAS, vide **NEA**.

NEBBITENSIS Episcopus in Africa. Coll. Carthag.

NEBIODVNVM, loci nomen: in Codice, lib. 11. Tit. 8. An pro Nouiodunum?

NEBIS νεβις, Ptolemaeo & Pomponio Hispania Tarracensis fluuius. Neuc C. Clusio dicitur, & Vassio. Neuia autem mihi in litteris suis doctissimis Emanuel Barbosa & Gaspar Aluarus Machiadus Lusitani, idiomate, ni fallor, parum ab Hispanico differente. **NEVIS**, & **NOVIS** est Antonino. Vide **PONS**.

NEBO, vide **NABOTH**.

NEBOPRIDVM, Maesia opidum videtur apud Laonicum, 8. **NOVOBARDVM** erat in margine.

NEBRI, vide **VNNI**.

NEBRIM, vel **NEMRIM** Aqua. Esaiæ 15. Vicum dicit D. Hieronymus, nomine **BENAMERIVM**, ad Septentrionalem plagam Zoara.

NEBRIS νεβρις, Ptolemaeo Hispania Batia vrbs. Plinius eam **VENERIAM** cognominat. Lebriza hodie nuncupatur. Nebriſſa habet Tarapha, nouo vocabulo.

NEBRODES, vt Pomponius, & Solinus, vel **NEVRODES** νευροδες, vt Strabo, lib. 6. quod vocabulum minor quare Xylander pro proprio minime cognouerit, cum pro eo (tanquam appellatiuum esset) neruosum, interpretatus est; in suo Latino Strabone. neque enim à neruis, sed à damnis nomen habere, testis Solinus est. Eum Silius 14. pro altissimo huius insule monte describit, hoc versu: Quo mons Sicanie non surgit ditior vmbra. Fazellus qui eum hodie Madonia vocari ait, scribit **CRATONA** Ptolemaeo dici. Sed **CRATAS** κρατας, nō Craton, apud Ptolemaum legitur, (quem alium à Nebrode puto.) Madunia pro Madonia, vna mutata littera, habet recentiori vocabulo Aretius. **HEBRODEM** vitiosè, pro Nebroden legitur apud Gratium poetam, hoc versu, Victaq. fragoſum Hebrodem liquere fera.

NEBSAN, Palaestina locus, Iosue 15.

NECANIDON, vide **SO SIPPVS**.

NECATE, Promontorium in Piceno, prope Pisaurum, quod quidam Focariam vocant, inquit Niger. Nescio quis eius veteris vocabuli meminerit.

NECEB, vide **ADAMI**.

NECHESIA νεχησια, locus Aegypti, ad sinum Arabicū Ptol.

NECHI.

N E

NECHILIS νεχίλις, loci nomen: in Syria fortè. apud Sozomenum lib. 6. cap. 34. **MECHILIS** est apud Callistum 11. cap. 41.

NECHRÆI νεχραίοι, gens Indica, vicina Oxydracis & Brachmanibus. Lucianus, in Fugitiuis, Philosophia dedicatam scribit.

NECICA νεκίκα, Dalasidis in Cilicia opidum: Ptolemao.

NINICA legunt interpretes.

NECIORVM meminit Frontinus Stratagematum 2. cap. 11. circa Graciam videtur gens.

NECLA νεκλα, Arabia Petraea vrbs: apud Ptolemaum.

NECOVIA, vel **NEC VIA**, νεκωία, Ombricorum opidum. Stephanus. ex Dionysii libro decimo septimo Antiquitatum. quo hodie caremus. Pro **NEQVINVM** habeo. Gentile enim νεκρινες, inde facit.

NECRETICE νεκρετικη, Colchidis regio: Ptolemao. Hanc Arrianus **NITICEN** vocat; vt scribit Pintianus. **ECRECTICE** hoc loco Plinius legit.

NECROPOLIS νεκρόπολις, suburbanus locus Alexandria Aegypti: Straboni 7. Huius meminit quoque Iosephus, contra Appionem, lib. 2.

NECROPYLA νεκρόπυλα, apud Cedrenum, locus in Sarmatia Europaea videtur, libro 20. Historia Miscella, circa ostia Danapri & Danaestri. Ad Carcinum sinum opinor, inde enim hic nomen Negrapi hodie obtinet.

NECTENSIS silua, in Hibernia. Vita S. Ethbini, apud Surium, & Vincentium Beluacensem.

NECTIBERES νεκτιβηρες, Mauritania Tingitana populi: apud Ptolemaum.

NECTVM, vide **NEA**.

NECVIA, vide **NECOVIA**.

NECYOPA, νεκωπα, palus est apud Cedrenum; Circa Campaniam alicubi, vt videtur, in qua scribit Vlysses multa sibi euentura cognouisse.

NEDA νηδα, fons ex Lycao monte oriens, per Arcades labitur. diuiditq; fines maritimos inter Messenios & Eleos. Hic omnium fluiuium post Maandrum maxime tortuosus incedit. Pausanias, in Arcadici & Messeniaci. Leprio vrbi Vicinus est: & in pelagus effunditur: Callimacho teste. **NEDAS** Straboni est, vt puto. νηδα est etiam Arcadia vrbs: apud Stephanum.

NEDINVM νηδιον, Ptolemao Illyrici opidum est. Marius Niger dicit Suffed ab incolis vocari.

NEDON νηδων, locus & vrbs in Laconica: Stephano & Straboni. Apud quem eundem Peloponnesi fluiuius quoque a loco sic dictus est. alius a Neda. Vide **MEDON**, & **TRYCHATA**.

NEDVS νηδυσ, locus quidam in quo aiunt Teleclum condidisse Paeessam, Echeias, & Tragium. sic Strabo 8. Videtur in Ceo insula.

NEE, vide **NEA**.

NEERENSIS Vici, in Gallia, meminit Greg. Turonensis in vita Patrocli Reclusi.

NEGA νηγα, opidum Albania, Ptolemao, interpretes per 1. in prima scribunt.

NEGETA νηγετα, in Africa Propria vrbs, apud Ptolemaum.

NEGEVGNVS Mons, Gregorius P. M. lib. Epistolar. 7. cap. 2. Circa Spoletum fortè.

NEGLA νηγλα, Arabia opidulum: Stephano. **NEGNE** νηγν, legunt Suidas. **NEGRA** fortè Cedreni.

NEGLAPOLITANA Plebs, in Africa, mentio in Coll. Carthag.

NEGLIMELA, vrbs Africa Interioris, a Corn. Balbo denotata. Plinius.

NEGNE, vide **NEGLA**.

NEGRA νηγεα, vrbs, vbi ab Homeritis occisum S. Aretham scribunt Cedrenus & Callistus. Huius meminit quoque Zonaras. Apud Homeritis fortè. Vide **NEGLA**.

TEGRAN, vide **EGRA**, & **AGRANORVM**.

NEGRETES, vide **NIGRITÆ**.

NEHEL-ESCOL, vide **NACHAL**.

NEIA, Phœnicia vrbs, Lib. Notis.

NEIEL νηιελ, Palaestina locus. Iosue 19.

N E

NEILIOS Colonia deducta in Asiam celebratur: sic Suidas. Regio quadam Aethiopia sic vocatur, apud Strabonem.

NEIN, episcopalis sedes, sub Becerra Arabia. Guil. Tyrinus.

NEIVM νηιον, locus vel mons Ithaca insule, Straboni ex Homero, & Stephano. qui & **HYPONEIVM** Suidas. Sed **HYPERNEIVM** εὐπεριον, habet Stephanus.

NELAXA νηλαξα, Batanea regionis, Syria opidum: Ptolemao.

NELCYNDA νηλκυνδα, cuius Arrianus in Periplo Maris Rubri meminit; fortè hodie Dulcinde regio est, vt Rhymusius coniecit. Puto Ptolemai **MELENDA** νηλνδα esse. Vide **SOSIPPVS**.

NELEA, vide **PYLVS**.

NELEVS νηλεως, Euboea fluiuius: Antigono in Mirabilibus.

NILEVS νηλεως, Straboni 10. est. **MELAS** videtur a Plinio malè vocari, lib. 31. cap. 2.

NELI, populi Troglodytici, circa sinum Arabicum: Plinio.

NELIA νηλια, ad Pelasgicum sinum, vrbs. Strabo.

NELO, Hispania Tarraconensis fluiuius, circa Arotrebas. vt tradit Plinius.

NELVPA, Aegypti locus, apud D. Athanasium. cuius episcopum Theonem nominat.

NEMALONI, Alpina gens, a D. Augusto deuicta, auctore Plinio.

NEMANTVRISTA νημαντερπισα, Hispania opidum: in Vasconibus. Ptolemao.

NEMAS Castrum, non longè a Foro Iulio. sic Diaconus 5. Longobard. alius codex **NEMAVSV** habebat: & M. S. **MEMASVM** alia lectione. Vide **BILIGA**.

NEMASIA, locus in codice Theodosiano 12. Titulo de Ponderatoribus.

NEMAVSVS, nomen fontis ad Nemausum urbem videtur, apud Ausonium, in descriptione Burdigale. **NEMAVSVS** Colonia, in Gallia, a quo Nemausenses gentile, in marmoribus antiquis a Poldo editis. non Nemausenses. vide **ARECOMICI**.

NEMEA νημεα, Argis opidum, in Peloponneso apud Ptolemaum, Pausaniam, & Strabonem. **NEMESA** νημεσα, ni fallor, ab App. in Mithridaticis dicta, corruptè. Hoc opidum cum suo territorio hodie Tristenavocari, testatur Niger. **NEMEA**, fluiuius qui Sicyoniam, & Corinthiacum agrum discernit, Strabone teste. Hunc Niger putat **LANGIA** a Statio nominari. **NEMEA** dicitur etiam Elidis regio, a Stephano. **NEMEA** Rupes, Virgilio 8. Aeneidos, vicina Thebis est Seruio. **NEMEA** **CHARADRA** dicitur & quidam locus in Peloponneso a Suida. Vide **CHARADRVS**, **BEMBINADIA**, **MOLORCHOS**, & **NEMETA**.

NEMAEVS. Namque vt passa Deum Nemeai ad fluminem vndam. Papinius. 1. Thebaidos. Nemei sine diphtongo erat in membraneo codice meo. idem cum Nemea Strabonis.

NEMEIVM νημειον, locus in Locride, vbi Hesiodus trucidatus fuit, vt habet Plutarchus, in sapientum conuiuio. Apud Locros Ozolos est.

NEMENTVRI, in Alpibus gens, quam Augustus deuicit. vt tradit Plinius. Sed malim **NEMETVRI**, vt quidam codices legunt. Et meminit Nemeturica picis, in Liguria, Columella 12.

NEMESA, Peloponnesi regio, vbi Hercules leonem interfecit. Pater Nonnius Inuectiua Nazianzeni, in Iulianum apostatam. Nemea fortè legendum. Vide **NEMEA**.

NEMESA, & **PRONEA**, flumina in Suram se exonerantia: Ausonio. Pruyum hoc hodie: illud Nymus vocatur.

NEMESIVM νημεσιον, Marmarica vrbs. Ptolemao. **NEMESEVM** Fanum quoque Eolidis in Pago monte. Pausanias.

NEMETA, nomen fontis aut fluij in Hispania videtur, apud Martialem ad Licinianum. Alij **NEMEA** legunt.

NEMETACVM, vide **NIMETACVM**.

NEMETATI νημετατοι, Hispania Tarraconensis populi: Ptolemao.

N E

NEMETES *νεμετες*, Ptolemao & alijs Gallia ad Rhenum populi. Speit hodie vrbs episcopalis in Germania, B. Rhenano. AVGVSTA Nemerum hac Aethico. Sed vide VANGIONES.

NEMETOBRI GA *νεμετοβριγα*, Tiburorum in Hispania Tarracensis vrbs, Ptolemao. NEMETOBORICA Antonino. Val de Nebro, hodie, Tarapha teste.

NEMETOCERNA, Cefari & Hirtio. Ful. Vrsinus NEMOTECENNA legit. in Belgica opidum. Marrianus ob allusionem cum Nemeto, putat Speirenses esse. falsò, vt mibi videtur. Car. Bouillus docet hodie Namurs vocari. hoc Namet appellam Teutones. Vigenereus dicit Nemetocernam hodie locum sine nomine esse.

NEMETVRI, vide NEMENTVRI.

NEMEVS Mons Cleonensium. Vibius. Deinonenfium legit exemplar Aldi, & Lugdunense. Nemeus (per diphthongon,) Clionensium, habet Bocatius. Nemeus Cleonensium, veram scripturam puto. Nemea enim vrbs non longè à Cleon. In Argia Peloponnesi.

NEMIA *νεμια*, vrbs Thessalia. Etymologicon. Idem fortè cum Nemeo Vibij.

NEMINIA fons, in agro Reatino, alio atque alio loco exoritur, annone mutationem significans, vt refert Plinius.

NEMIÆVM *νεμιαιον*, mons Peloponnesi. Lexicò Phaurini.

NEMITZI, gens Gallica est apud Zonaram. vt vertit H. Wolfius. qui Nemetes putat, vt in huius operis indice legit. Ego pro Niemechis. i. Germanis, habeo. In Graeco enim codice gentem vocat *νεμεται*, & sub Celtarum nomine etiam Germanos comprehendit, eruditioribus notum. Vide GERMANIA.

NEMORENSIS Lacus, vide TRIVIÆ.

NEMOS *νεμος*, Latij vrbs: apud Appianum 5. Ciuilium. NEMORENSIS Agri meminit Festus; quem Diana consecratum fuisse à Manio scribit. Haud longè ab Aricia est, teste Seruio. Hodie Nemo opidulum ibidem exstare, ait Giofanius, in Ouidium. Diana lacus arq; meminit hoc tractu Silius 4. Vide TRIVIÆ lacus.

NEMOSSVS *νεμοσς*, caput Aruernorum, imposita Ligeri flumini vrbs: Straboni. etiam Luciano 1. tunc rura Nemossi. Sed Nemeti habent codices excusi. An AVGVSTONEMETVM Ptolemai?

NEMRIM, vide NEBRIM.

NENSA *νεσσα*, vrbs in Africa Propria. Ptolemaus.

NENTIDAVA *νεντιδαβα*, Dacia vrbs: apud Ptolemaum. Mosentadit Germanis est apud Lazium, in R. P. Romana, & Bistricia Hungari.

NEOCÆSAREA *νεοκαισαρια*, Cappadocia in Ponto Polemoniaco vrbs; Ptolemao, Ammiano & Solino. Barbaris Thocato dicit, scribit Mar. Niger. Nisan vocatur Bellonio. Nixaria est Leunclauio, & mibi quoque ex tabulâ Geographicâ. Hanc postea HADRIANOPOLIM appellatam, tradunt Suidas & Stephanus. NEOCÆSAREA Bithynia vrbs est, Suida & Stephano. alia à Cappadocia. Alia est Syria aut Euphratensis: in Lib. Notitiar. & Concilijs. Neocæsarea in Euphratis ripa, meminit quoque Historia Tripartita, & Callistus; qui huius episcopum in Concilio Niceno praefuisse scribit. Eadem fortè cum libri Notitiarum. Est & in Mauritania vrbs natalis S. Seueriani, si creditur Martyrologio.

NEOCLAUDIOPOLIS *νεοκλαυδιουπολις*, quæ & ANDRAPA *ανδραπα*, Paphlagonia vrbs. Ptolemaus.

NEOCNVS, vide NEOGNIVS.

NEOCRETES *νεοκριτες*, populos habet Liuius 37. & Polybius 5. ex Cræta videtur.

NEOCVM, vide MORADVNVM.

NEODA, vide NETAD.

NEODVNVM, vide DOLENSIS.

NEOGIALA *νεογιαλα*, Arabia Felicis nauale: Ptolemao.

NEOGNVS fluius, circa Colchidem fortè. vt videtur ex Agathia. sub finem Libri 3. Sed *νεογν*, In Graeco codice.

NEOGRORVM Turbam in Aegypto, colere & adorare Serapidis simulacrum, scribit Iul. Firmicus.

N E

NEOI *νεοι*, vrbs Phocidis. Lexicon Phaurini. Corruptè forte, pro Neoy.

NEOMAGVS *νεομαγος* autem Gracè: Lexubiorum in Gallia vrbs, apud Ptolemaum. S. Saluator Villanouano.

NEOMAGVS, Regnorum ciuitas Ptolemao, in Britannia, (hodie Anglia.) Guldifordia hodie vocari, scribit Lbnydus. Hoc Neomagum Ptolemai putas Talbotus idem esse cū NOVIOMAGO Antonini: & hodie Croyden dicit. Sed Camdenus hoc habet pro Woodcote. NEOMAGVS *νεομαγος*, Ptolemao Tricastinorum, in Gallia Narbonensi vrbs. Nyon, I. Poldo. NEOMAGVS Antonini; in Germania ea vrbs est, quæ nūc Wdenheym dicitur, ad Rhenum sita. Ex Heroldi libello, de Stationibus Romanarum legionum. Quo loco docet Neomagum Noticiapoy à Ptolemao in Nemetibus descriptam, aliam esse ab hac. Vide NOVIODVNVM, NOVIOMAGVS, & AVGVSTA TRICASTINORVM.

NEON *νεων*, Phocidis vrbs, iuxta Parnassum: Pausania, Stephano, & Herodoto in Frania. Vide ELEON, & TITHOREA.

NEONTICHOS *νεοντιχος*, Aelidis vrbs: Plinio & Stephano. item Herodoto in Homero: cui circa Hermum fluium est. Phocidis vrbs Pausania. Thracia, ad Propontidem: Xenophonii. Caria, Suida. Sarmatia Europæ Ptolemao.

NEOPACTVS, vide NAVPACTVS.

NEOPAGVS, locus. vbi Francogalli reges suos solent eligere. circa Rheni ostia. Auctor Hunibaldus.

NEOPATRENSIS episcopi, Ioannis, meminit ex archiepis, Ioannes Molanus in suo Indiculo. Vide PATRÆ.

NEOPOLICHNA, Peloponnesi vrbs: apud Laonicum 8.

NEOPOLIS, vide NEAPOLIS.

NEOPTANA *νεοπτανα*, Arhiano in Indis, locus est in Carmania litorè, inter Carpellam & Armozon promontoria: Ptolemai.

NEOPTOLEMI *νεοπτολεμ* Turris, in ostio Tyra fluminis, Strabo.

NEORIS, opidum Iberia Asiatica: Plinio auctore.

NEORITÆ *νεοριται*, gens circa Gedrosiam, Diodoro 17. Mortuorum corpora arboribus suspendunt.

NEORIVM Portum, Constantinopoli: habet lib. Notit.

NEOS, vide NOVÆ.

NEOSTI *νεοστι*, Syria ciuitas: apud Iosephum 14. Antiq.

NEOTENSES Baotia gentem esse, videtur ex Demosthenis Oratione de Falsâ legatione.

NEOTERIDIS *νεοτεριδης*, regionis, circa Gedrosiam: meminit Diodorus 17. versus Indi fluminis ostia.

NEOTTIVM *νεοττιον*, Nemea mons. Phaurinus.

NEPA castrum, in Syria alicubi videtur: apud G. Tyrium.

NEPEIVM, vide NEPIAS.

NEPET Linio & Plinio, NEPETA *νεπετα*, Ptolemao, Tuscia mediterraneum opidum. Nepe, hodie Leand. Alb. NEPETES vocatur apud Procopium 3. Gorborum. NESPETOS *νεσπετος*, Stephani fortè ex Halicarnasse. Putonensem coloniam esse, in Nansi Frontino. NEPESINOS populos habet marmor antiquum. Vide NEVEIA.

NEPHADOR, locus, 3. Regum cap. 4. Iosephus DORENSEM, & littoralem vocat. vide DOR.

NEPHARIS, vide NEPHERIS.

NEPELE, id est nubes, locus montanus, siue vicus alicubi in Gracia. si Palephato creditur, in Fabulis.

NEPELIS *νεπελις*, Cilicia vrbs: Ptolemao. NEPELIA apud Tyrium vocatur. NEPELIDA Promontorium nominat Liuius 33.

NEPHEONITÆ, Sarmatia Asiatica populi: apud Plinium.

NEPHERIS *νεφερις*, Africa Propria opidum: Appiano, & Straboni. Per A. in secunda Liuij Epitoma 51.

NEPHTHALIM, Iudæa vrbs: Arabis hodie Siziz vocari, auctor est Postellus. Syrin est apud Breidenbachium. Suziz Brochardo.

NEPHTHALITÆ, (sic scribendum apud Agathiam, pro Neptalita.) à Procopio EVTHALITÆ vocantur. Hoc LeWenclauius

Leuonclaus monuit. Hunnica natio est; sed Persis propinqua versus Boream, quorum ciuitas Gorga. Vide de Persico bello librum primum Procopij, ubi eos eleganter describit. Horum etiam Cedrenus & Nicephorus meminerunt. Suidas ex Iosepho.

NEPHTHAR *νεφθαρ*, locus sic dictus. 2. Machab. 11.

NEPHTHOA & NEPTHOA, Aqua, Ioseph. 15. 18. *νεφθα* & *νεφθο*, legunt 70. Interpretes.

NEPIA *νηπία*, campus iuxta Cyzicum. Mysia vel Phrygia, ut refert ex alijs, Scholiastes Apollonij 1. *νηπία* legit Phaurinus. Vide HILATIDES.

NEPISTA *νηπστα*, Ptolemao, Carmania vrbs. Per 1. in prima legunt interpretes.

NEPOS *νεπος*, motus nomen, sine vlla aqua. Etymologicum.

NEPR. COL. Cavenorum *νεπρ. κολ. καπλων*. est in Goltzij thesauro, ex Gordiani Imp. nummo. An circa Persidem, ubi Carenos habent Procopius & Stephanus?

NEPTHOA, vide NEPTHOA.

NEPTUNI Ara, in Africa Propria vrbs maritima: Ptolemao. NEPTUNI Fanum, Straboni & Pomponio Circa Cenchreas, in Istmo Corinthiaco. Iuxta Patras quoque: Ptolemao. In Calauria insula: Plutarcho, in Demosthene. Circa Tanarum, in Peloponneso: Plutarcho, Circa Minineam, in Peloponneso: Polybio 11. In Caetia, ubi amnis dulcis mutatus in salem est. Plin. 31. cap. 5. Vide POSIDONIUM.

NEPTUNI ASPHALII Fanum, erexisse Rhodienses in insula miraculo inter Theram & Therasiam enata, scribit Strabo 1. Automate hac Plinij est. Strabo autem hoc loco mendosus est, ubi hanc Theram & Therasiam inter Cretam & Cyrenem describit, qua verè sunt inter Cretam & Atticam: ut cum alijs ipsemet docet lib. 10. Neronis tempore hoc euenisse, tradit Philostratus 4. cap. 11.

NEPTUNI SAMII Fanum, vide SAMICVM.

NEPTVNIA Colonia, in Italia, ut refert Velleius. Neque huius nominis apud alium auctorem, quod sciam mentio est. An Posidonia forte, cuius Strabo 6. meminit, in Lucania, post Silarum fluvium: quæ eadem cum Paesto? Vide PAESTVM, & RHEGIUM Iulium.

NEPTVNIA Claustra, ad pedem Mosij montis, prope Scyllatium, in Brutijs. Cassiod. 12. Variar.

NEPTVNIVM *νεπτινιον*, Arabia Felicia promontorium, ad fretum sinus Arabici: Ptolemao, & Diodoro 3. Non longe ab eo, vicus, Phœnicus dictus, ab excellentia palmarum, ibidem provenientium. NEPTVNIVM Nemus, *νεπτινιονος δρυος*, in Graeciavssiam: Homero B. Iliad. Vide NEPTVNIA.

NEPTVNIVS, Sicilia mons, Solino. Spreuerio nunc appellari, tradit Faellus. NEPTVNIVS Fons, Anxuri vel Tarracina. Virruuius 8. cap. 3. De eodem fortasse Liuius 9. hac. Flaccus molem ad Neptunias aquas, ut iter populo esset, & viam per Formianum montem, &c. Vide POSIDIANÆ.

NEQVINVM, vide NARNIA.

NERA vicus, in Arabia Felici videtur ad mare, apud Strabonem.

NERABVS *νηαβ*, Syria vrbs: Stephano.

NERATA, Liburnia vrbs, Plinio. 4. cap. 22. in M.S. codice.

NERBII, vide NERVIOS.

NEREA, Cælesyria opidum, quod alio nomine ALAPIA dicitur Guil. Tyrus lib. 20. cap. 19. Alepo hodie. ut putat RaWolfius, in suo Itinerario.

NEREÆ, vide NAREÆ.

NERESSVS *νηρσς*, Ciorum opidum: Aescibini, in Epistolis. At CARESSVS lego, cum Ptolemao, Strabone, Plinio, Suida, ceterisq.

NERETINI, (alijs Neritini,) populi in Salentinis, apud Plinium.

NERGOBRIGES, vide NERTOBRIGA.

NERIÆ, & NERI, vide CELTICI.

NERICIA, vide ITHACA.

NERICVM, vide LEVCAS.

NERIGON, circa Britanniam insula videtur, apud Plinium 4. cap. 16. *Ναζωγεν* Becano. & mihi quoque: hinc enim facilis navigatio in Thulen, quæ Scandiã interpretor.

NERII populi, sunt circa Nerium promontorium, Hispania Tarraconensis: Pomponio.

NERIPHVS, insula deserta, circa Thracia Chersonesus. Plinius.

NERIPI, Asiatica Sarmatie gens: apud Plinium.

NERIS *νηρς*, Messenia vrbs: Stephano, & Papinio 4. Thebaidos. Pausanias in Argia habet Nerim, circa confinia Laconica. Vide EVROTAS.

NERISVA *νηρσν*, Thracia mons: apud Stephanum. in voce *νηρσν*. Iuxta Cynetham urbem.

NERITVM *νηρτον*, Ptolemao Salentinorum vrbs. Niger Nerdo vocat: Nardo Ligorius. A Dina Cæsarea autem nomen habere scribit Galataus. Et ait à Tarēmi sinus ora distare tribus aut quatuor M. P. à Lupijs 15. à Tarenzo 45. NERITINI forte Plinij, ubi quidam codices NERECINT habent. NERITVM quoque Armenia vrbs, Preculpho 2. cap. 19. ubi Iacobum apostolum sepultum scribit.

NERITVS, Thracia mons Plinio. De quo fortè hæc Suidas:

NERITVM *νηρτον*, mons. Est & NERITVM, quod ACTORICVM *ακτορικον*, dicitur, locus Epiri, post LEVCAS dictus, eidem Suida. Vide LEVCAS.

NERIVM, vide ARTABRVM.

NEROASSVS, vide NORA.

NERON, insula Rubri maris, ante Arabiam. ubi cristallum nasci scribit Plinius.

NERONIA, vide CÆSAREA Panias, ARTAXATA, & PVTEOLI.

NERONIANA Piscina, lacus circa Aponi fontes. Cassiod. 2. variat. ad Aloisium. NERONIANA villa Sublacensis, est apud Frontin 2. Aquæ. Trium M. P. ab Urbe, circa Valeriam eidem.

NERONIANÆ THERMÆ, à Nerone Imperatore ædificatæ: nunc ALEXANDRIÆ appellantur, inquis Eutropius, lib. 7. Roma sunt.

NERONIANI Campi, circa Romam inter Salariam & Pincianam fuisse, videntur ex Procopio.

NERONIAS, Cilicie Secunda ciuitas est, nunc IRENOPOLIS vocata. sic Nicephorus Callistus 8. cap. 18. & Theodorus 1. cap. 7. HERENOPOLIS est in vetusta inscriptione. NERONIPOLIS meminit D. Athanasius, cuius episcopum Narcissum vocat. Idem eundem alio in loco Neroniadis episcopum facit.

NERONIENSES, vide FORONERONIENSES.

NERONIS Imp. Suburbanum, inter Salariam & Nomentanam vias: circa quartum miliarium: Suetonio. In Nerontanis campus fortè.

NERTERIANI *νηρτεριαν*, Germania gens: apud Ptol.

NERTOBRIGA *νηρτοβριγα*, Ptolemao & Appiano Baetica vrbs, Turdetanorum. Visuntur hodie in Baetica extremis partibus prope Lusitaniam, tribus millibus passuum (ut mihi Ar. Montanus auctor est) à Frexenal, ubi ipse natus, magna vrbs antiqua ruina. locus ab accolis Valera vocatur. Ibidem addit hodie etiamnum antiquam Inscriptionem exstare, in qua NERTODRICA per D. nominatur, sed falso, ut ipse autumat, ex eo, quod in eadem inscriptione, M. Aurelio dicata, respublica per D. etiam, pro respublica legatur. Ex harum ruinarum lapidibus magna opida adificata fuere: (ut idem mihi narrauit,) quæ sunt Frexenal, Fuentes, Bodonal, & Higuera. NERTOBRIGA, Ptolemao Celtiberorum, in Hispania Tarraconensi vrbs. NERGOBRIGES *νηργοβριγες*, habet Appianus, & Antoninus, quam eandem mendose quoque NITTOBRICAM appellat. Sed NATOBRICA etiam apud eundem legitur, exemplariorum magna inconstantia. Almurha hodie vocari, idem Varrerius testis est. Rota autem Hieronymo Surita. 70. Mariana 3. cap. 1. putat haud procul Turiasone & Bilbili fuisse. & Ricta idem interpretatur.

NERVA *νηρβα*, Ptolemao Cantabrum, in Hispania fluvius: NESVA Pomponio dicitur, quemadmodum etiam ali-

quando

quando Ptolemaum legere, scribit Pintianus. quam lectionem videntur approbare, inquit, qui loca illa habitant. Nansa lingua vernacula eum in hodiernum vsque nominant.

NERVESIA, vicus Italia, in Aequiculis, ubi consilio herba nascitur. Plinius. NERNEVIA habebat, M. S. codex.

NERVICA, vide NERVIOS.

NERVIOS, Gallia Belgica populos ferocissimos, vespior, habent Tacitus, Caesar. Appiano Neglor, sunt. Plinius eos LIBEROS cognominat. Becanus. Oudenarde interpretatur. Marlianus eam urbem esse putat quam Flandri Dooznick, incolae Galli Tournay vocant. Vtrumq; Flandriae opidum, ad Scaldim situm. Nepouia. Ptolemai videntur alij ab his, in quibus Rhotomagus habet, ad Sequanum situm. Sed Latini codices pro his Subancetos substituunt. Quod autem Nervios retinendos dabo, facit Lib. Notit. qui NERVICANVM Tractum & Litum, circa Armoiticam habet. & D. Paulinus meminit NERVICILITORIS, ad Victricium Rhotomagensis episcopus. Scio hos Nervios à Ios. Scaligero hinc expulsos: ego eosdem tribus hic comitatus coadiutoribus, reduco.

NERVLVM, Lucaniae opidum, ab Amilio cos. captum. Liuius 9. & Antonino. NERVLOENSIS meminit Suetonius in Augusto. Hoc forsitan quod nunc (ut Roma ad me scribit Celsus Cittadinus) Lagoneto. opidum in Lucania, in via Aquilia, quae à Capua ad Rhegium tendebat.

NERVOSOS Montes, in Gallia regione, nominat Isidorus.

NERVSI, Alpina gens: Plinio. reges Ptolemaeo.

NESACTIVM, Istriae opidum Plinio, NESACTVM νεσάκτιον apud Ptolemaum, & NESATTIVM apud Liuium legitur. Castello nouo, ad Arsiam flumen hodie esse, scribit D. Niger.

NESA AVONIA, pars Hyrcania: per quam Ochus fuit. Strabo.

NESA VM, Mediae locus vel capus. Herodoto. Marii Erythraei est Orpheo, ut tradit Suidas. Vide HIPPOBOTVM.

NESAIS, vide NISA.

NESCANIA opidi nomen in Hispania Baetica: VI. M. P. ab Antiquera. Eius mentio sit in marmore antiquo. Testis Amb. Moralis.

NESI, Indiae populi: apud Plinium.

NESIADES NESIDES, Dionysio insulae Britannicae: Amnitarum domicilia. Nesides legit Priscianus huius vetus interpretes. Camdenus putat easdem cum Veneticis. Vide SILVRVM, & AMNITARVM.

NESIB, Palestinae locus. Iosue 15.

NESIBIS, vide NISIBIS.

NESIDES, vide NESIADES.

NESIDION, vide HALONESVS.

NESIDVM, vide AMNITARVM.

NESIOPE NESIOTIA, insulae Lesbi, quae Sigrem Σιγρην, portum efficere dicitur: Suidas. Vide NISOPE.

NESIOTAE, CRANII, SAMEI, & PALLENCES, populi in Cephallenia insula: Liuius 38. & Straboni 10.

NESIOTIS, vide HENESIOTIS.

NESIS, Plinio Campania insula, asparago optimo nobilis. Starius etiam meminit lib. 3. Silvarum, item Lucanus 6. & Cicero ad Atticum 16. Epist. 1. 3. & 4. Nunc Nesici dici, scribit Georgius Fabricius, in Itinerario Romano. Nisari habet Collenutius. Inter Pausilypum & Puteolos eam describit Hermolaus. Nesis, ubi Herculeum promontorium est: Arrhiano in Periplo. Sarmatiae Asiaticae, ad Pontum Euxinum.

NESSONIS, vide THESSALIA, & NESSVM.

NESOS NESOS, Iberiae vrbs. Stephanus. In Arcadia quoque locus, circa Orchomenum: Halicarnaseo I. Vide ATALANTA, MESVS, & ORCHOMENVS.

NESPETOS, vide NEPET.

NESSA AVONIA, Sicilia vrbs est, Thucydidi 3. sub finem. Amatheorum etiam opidum, in Arabia Felici, Plinio. Huius meminit quoque Agatarchides.

NESSONIVM, vide THESSALIA.

NESSVM NESOS, Thessaliae vrbs. Stephanus. NESONIS

Palus est apud Strabonem. & NESSONIVM Stagnum, apud Suidam. circa Larissam.

NESSVS NESOS, Thraciae fluvius Ptolemaeo. NESTVS Herodoto, & Plinio. NEVS NESOS, corruptè apud Arrianum 1. Alexandr. Nesto à Sophiano vocatur. Bellonius scribit eum à Turcis Charafou, à Graecis verò Nestro dici. A Nesso flumine salutatam Pythagoram, cum eum transiret, scribit Laërtius in huius vita: item Aelianus in Varijs 4. cap. 17. Idem 2. cap. 26. hoc à Cosa factum tradit. An his factum? an lectio varia? Sed & infra Samum idem accidisse, scribit ex Aristotele, Apollonius.

NESTAI, Populi Ilyridis, circa Ceraunos montes, sunt Apollonio 4. Idem ibidem NISIDIS fluminis meminit.

NESTANIA, vide NOSTIA.

NESTVS NESOS, quae & NASTVS NESOS, Thraciae vrbs. Stephano & Suida. NESOS NESOS, Ptolemaeo foris, in Mysia. Hodie Nyssa Serviae metropolim esse, scribit Laërtius. Joannes Tzetza NESVS NESOS, hoc loco apud Ptolemaum legit, in Varia sua historia. Puto quoque NAISSVM Zosimi, & NISVM Caropalan esse. NESTVS VRBS & fluvius Ilyridis, apud Stephanum. Nissana hodie urbem vocari, ex Itinerario Cornelij Scaperi disco. & sic fluvium quoque nominari, in Tabulis Geographicis video.

NESVA, vide NERVA.

NESYDRION, vide HALONESVS.

NETAD, Pannoniae fluvius, apud Iornandem. NEDA OIA ora libri. NEODA legit Lichtenanum.

NETHIMI, vide ENAMIA.

NETINI, & NETINENSES, vide NEA.

NETIS, Homerici vicus, [apud Homerum forte.] Theodoretus, in vita Marci.

NETIVM NESOS, Straboni Peucetiae opidum, in Italia. quod Andre hodie forte vocatur, inquit Niger.

NETSIBIS, vide NISIBIS.

NETVM, vide MICITE.

NEVA, Coelestriae vrbs, inter Capitoliam & Damascus Antoninus.

NEVDVS NESOS, Indiae fluvius, quam Hydraotes excipit. Arr. in Indicis. Sine NESOS, legebat alius codex.

NEVEIA NESIA, Fusciae opidum, à Gothis illi imminuentibus Deorum numine liberatum: eo tempore quo Alaricus Romam obsidebat, ut refert lib. 5. Zosimus, sub finem. NEPETAE erat ad oram. NARNIA legit Sigonius. Sed vide LARNIA.

NEVIASCA, fluvius Liguria: circa Genuam, testis ibidem tabula aenea antiqua.

NEVIDIVM, vide NOVIODIVM.

NEVIVS, vide PONS Aely.

NEVMASVM Castrum, vide NEMAS & BILIGA.

NEVRÆ, vide NEVRI.

NEVRI NESOS, Sarmatiae populi, in Europa: Stephano, Herodoto, Plinio, & Suida. (hic eosdem NEVRITAS & HIPPODES nominat.) Tyram fluvium apud hos nasci, scribit Pomponius. (sed NEVRÆ hic legit Solinus Borysthenem. Vtrumq; tradit hos in lupos se posse transfigurare: exactoq; spacio in pristinam formam revertere. Hanc fabulam autem deridit cum Pausania in Achaia, Plinius 8. cap. 22. & ego quoque hic Democritum sum. etsi his diebus quendam facinorosum Belburgi, in ducatu Clivensi publicè combustum scio, quem de hac arte infamem celebrabant. Huiusmodi nos Wederwolf vocamus. i. danno vel iterum lupo. quasi dicas per intervalla lupum. ut distinguamus à lupo bruto. qui semper. Hanc etymologiam minime intelligentes Galli Romanisantes Loup Warou nominant corruptè. (Lupum enim Latini, hi Loup, nos Wolf vocamus, & pro nostro Weder sive Weer, illi Warou fecere.) Hos Nevros autem, (ut ad nostra) forte hodie Neruam opidum habitare, credibile. De Nevrorum dicta metamorphosi copiose Mercurialis, capite ultimo Variar. Lestionum. NEVRIS horum regio vocatur à Suida. Vide NAVARI.

NEVRIS, vide NEVRI, & PROCONNESVS.

NEVRITÆ, vide NEVRI.

NEVRODES, vide NEBRODES.

NEVS, vide NESSVS.

NEVSTRIA, qua melius VESTRIA siue WESTRIA, & WESTRASIA, & Westentzsch. i. Occidentale regnum) item Walgetz, teste Lazio. idem significans, ex quo Latini Germanica lingua ignari, & w. litteram non habentes, VASTVM REGNVM fecere. Vocabula hac sunt enata circa Caroli Magni tempora, eiusq; seculi scriptoribus valde frequentia. Comprehendit hac Gallicam regionem à Rhodano & Sequana fluminibus, ad Oceanum & Mare Britannicum vsque, vt ex Austria Lazij quis doceri potest. Hotomani (ex Maioris Monasterij chronico,) verbis sic describitur: Neustria est quicquid à Parisiis & Aurelianis interiacet, inter Ligerim & Sequanam inferius ad Oceanum. NEVSTRIA etiam dici partem Occidentalem Italia scribit Sigonius 3. de Regno Italia. Vide NORTHMANNA, & RIPVARI.

NEVT vnt, Aegypti Nomus, Ptolemao.

NEVSIVM, (in Græco νευσίον, locus inter Philippopolim & Hadrianopolim Thracia. Nicetas.

NIA via, fluius in Libya Interiori. Ptolemaus.

NIACCVRA, Antonino vrbs in Comagena, Syria regione.

NIAPOLLINIS, vide AQVÆ.

NIARA viæ, Cyrbestica in Syria vrbs. Ptolemaus. & Theodoretus in Hist. Sanctior. Vide CITTICA.

NIBA viæ, fons quidam Thracia. Suidas.

NIBARVS viæ, Armenia Maioris fluius. Strabo.

NIBAS viæ, locus vicinus Thessalonica, in quo gallinaceorum genus mutum esse, scribit Aelianus 15. Animalium.

NIBENES, vide MINIVS.

NIBENSIS, Episcopus, in Numidia, Viç. Vicens. An malè, pro NOBENSIS?

NIBIS viæ, Aegypti vicus. Suidas. Vrbs, Stephano.

NICA, Thracia opidum, Callisto 9. cap. 41. & Socrati Scholastico 2. cap. 29. Vide NICE.

NICÆA viæ, quondam ANTIGONIA dicta, teste Strabone. OLBIAPRUS, vt Plinius auctor est: & ANCORÆ viæ, vt Stephano placet. in vltimo Ascanio sinu. de hac vide apud Memnonem. Hodie adhuc Nichea à Sophiano nominatur. Inich scribit Leunclavius, & Nichor. Aliam præter hanc, habet Plinius hoc in tractu Nicæam. ad Ascanium lacum. NICÆA, Plinio & Ptolemao Luguria opidum maritimum est. NICIA in Antonini Itinerario legitur. Nizza hodie. NICÆA, Locrorum Epiconemidiorum vrbs, in sinu Maliaco, testibus Strabone, Liui, & Stephano. cui quoque in Ilyride Nicæa est. Est & Indica Nicæa, circa Hydaspem fluium, Diodoro, Iustino, Stephano, & Arriano 5. Alexandri. Et alia eidem 4. circa Paropamisadas & Copenem fluium. In Corsica quoque insula: Stephano, Diodoro 5. & Straboni 9. Stephanus habet Nicæam in Leucris, Boeotia: in Thracia: & aliam in Thracia: cuius etiam meminisse Theodoretus 2. cap. 21. vbi concilium habitum scribit. Eadem hac fortè cum Ilyridis. item circa Thermopylas. Idem aliam in Gallia, Massiliensium structuram, sed hæc eandem puto cum Ptolemai, in Liguria.

NICAMA viæ, India intra Gangem metropolis, Ptolemao. NIGAMA interpretib.

NICASIA viæ, parua insula, iuxta Naxum, Stephanus & Suidas.

NICATES, à Liui appellatur mons ille Italia qui hodie Maiella & Mathesio dicitur, vt M. Nigèr autumat. In Pelignis est; vt tradit Ciofanus, in Sulmonis descriptione.

NICATORIVM viæ, Assyria mons, circa Arbelam. Strabo. Νικτωρειον meminit Vespasiani nummus, in Goltzj Thesuro.

NICE viæ, Cedreno vrbs in Macedonia confinibus. Aliam habet in Thracia, Callistus. Aliam NICE stationem habet Ammianus 31. in Thracia. In Africa Tripolitana regione, habet Victor Vicensis, Nicensem Episcopum Cresconium.

NICÆA Antonino Macedonia vrbs inter Heracleam & Lychnidum.

NICEPHORIVM viæ, Mesopotamia vrbs: Ptolemao, Dioni, Polybio, Straboni, & Plinio. Ab Alexandra Magno condita, & postea à Constantino Imp. CONSTANTINA appellata, vt Suidas & Stephanus litteris tradidere. Nafiancasi hodie nominari, scribit Castaldus. Nephrun Pinetus vocat. NICEPHORIVM habet quoque Polybius 17. & Liuius lib. 32. item Appianus in Mithridaticis, Attali regis urbem, circa Propontidem, in Asia Minori. ad Pergamum, vt Strabo docet. Vide CAMVLODVNM.

NICEPHORIVS annis, qui partem murorū Tigranocerta ambit, tradit Tacitus 15. Annal. Vide AGNICE.

NICER, Germania fluius, ab Ausonio celebratus. item à Fl. Vopisco, & Ammiano. Hodie Reckar, Rhenano teste. In ducatu Wirtenbergenfesi.

NICERTEVICUS, maximus & populosissimus, circa Apameam. Theodoretus in Theophilu.

NICETA, videtur Thracia locus: In Historia Miscella 24.

NICETIANA, locus in Gallia. Sidonius 3. Epistolar. ad Auitum.

NICHIOS, vide NICHOCIS.

NICHOCIS, Aegypti insula: Statjo Alexandrino 4. Amorum. NICHIOS fortè apud Theophilū Alexandrinū.

NICI, vide TONICA.

NICIA, Plinio Italia fluius. Lenza nunc, in Lombardia, Nigro & Leandro. Sed apud Cognatum & Gaud. Merulam Nura est. Vide NICÆA.

NICII viæ, Aegypti Inferioris metropolis, Ptolemao, ad Nilum sita. viæ, Stephano. Fuoa hodie dici, ex Ioanne Leone verisimile est. NICIÆ Vicum Strabonis esse, Villanovanus vult. sed fallitur. hic enim ad Mare Mediterraneum à Strabone ponitur: illa verò à Ptolemao in mediterraneis. Vide ASTO, & NITHINE.

NICOMEDIA viæ, Asia Minoris in Bithynia vrbs, Ptolemao. ASTACVS viæ, olim dicta fuit, Pausania, Ammiano, Cedreno, Treb. Pollione auctoribus. OLBIAM viæ, quoque vocatam, tradit Stephanus. CONTVM antea nuncupatam Mar. Nigèr refert, ex Capitolino, sed malè. nam periodus illa quam citat, non est Capitolini, sed Pollionis. neque ibi Contum, sed Astacum lego. Speciosam nominat Athenæus 1. Comidia à Nautis nostratibus, Nicor à Turcis hodie nominari, refert in suo Strabone, Bonacciolus. sed Ignigimid Leunclavius. Astacus, Olbia, & Nicomedia, Ptolemao tres sunt: Pomponio quoque Astacus & Olbia dua sunt. Vide CLAVDIOPOLIS.

NICOMEDIENSIVM Lacum describit Plinius 10. Epistolarum, ad Traianum. de hoc lacu libet hac addere ex epistola quadam Pet. Gyllij. (cuius mentionem feci in DASCVTA.) Deinde Nicomediam & lacum supra Nicomediam: de quo Plinius ad Traianum. quem falsò quidam putant Ascanium. cum hic sit iuxta Nicæam, distans ab illo amplius centum mille passibus, cuius fluius influit in Propontidem, illius verò in Sagarim, & deinde in Pontum Euxinum. Iuxta hunc lacum, Iustiniani vidimus pontem, celebratum Procopio & Agathia epigrammatibus adhuc excisis in ponte exstantibus, & etiam in Florilegio epigrammatum, edito in vulgus. Sub Palsgute nomine videtur mihi describi à Niceta Choniata. Vide SVNONENSIS.

NICOMEDIVM viæ, Bithynia emporium. Stephanus. ex Arriani Bithyniacu. Nicomedia nauale fortè.

NICON, vide TONICA.

NICONIA viæ, Ponti vrbs, ad Istri offia. Stephanus. NICONIVM Ptolemai fortè, Mæsia Inferioris. quod tamen paulo remotius est, ad Axiacem nempe fluium. NICONIAM Strabo hoc tractu ad Tyram fluium habet. Nomanoster Nigro vocatur.

NICONIVM, vide NICONIA.

NICOPOLIS viæ, iuxta Hamum montem, in Thracia Ptolemao. Nicopoli Sophiano dicitur. Idem habet

ibidem aliam NICOPOLIM ad Nessum fluvium. Ad Iatrum fluvium, Iordanes. Huius meminit etiam Ammianus 27. & 31. qui à Traiano exstructam addit. In Moesia est circa huius Iatri cum Danubio confluentiam. Hactenus puto Nicopoli vocari. Nigeboli, & Turcicè Sciltaro à Leunclauio appellatur: qui eandem diuidit in Maiorem & Minorem, interfluente Danubio. Auctorem huius vrbs quare Heraclium Imp. faciat Ranzanus in sua Hungaria, mihi incompertum. NICOPOLIS, Plinio Buthynia opidum; quod hodie Callipolis parua dicitur, Nigro auctore NICOPOLITANVS Sinus inde, apud eundem Plinium. Epiri vrbs ad ostium Ambracij Sinus, Ptolemao & alijs. Veteris Epiri, in concilio Ephesino. Plinius, Tacitus, & Nummus argenteus coloniam vocant, auctore Onuphrio. Hic Caesar Augustus M. Antonium & Cleopatram nauali praelio fudit. Hodie Preueza, vt Sopbianus; aut Priuys, vt Lazijs; vel Perueza: vt Niger scribit, vocatur. Armenia Minoris etiam opidum, Antonino, Ptolemao, Hirtio, & Plinio, auctoribus. A Pompeio constructum scribit Dion. 36. Appianus, & Orosius. Est & Aegypti locus, 30. stadijs ab Alexandria distans, secundum Dionem. 51. & Strabonem 20. & Iosephum 5. belli Iudaici, ad finem. Nicopolim habet Ptolemæus quoque in Cilicia. Nicopolis, metropolis Pisidia meminit Chalcedonense conciliū. Vide ACTIVM, EM AVS, & ISSVS. NICOPOLITANVS Sinus, vocatur à Plinio libro 5. cap. 32. pars Propontidis, in quo portus Amyci. Hunc sinum scribit Bellonius hodie Golfo de Montance dici. Vide NICOPOLIS. NICOPSIS, vide ZICCHIA. NICOTERA, Antonino opidum est, quod Leander nunc Nicodro vocari ait. In Brutijs, siue Calabria est. Vide MEDAMA. NIDA, India fluvius, si fides Isidoro. NIDVM, Angliæ vrbs, apud Antoninum: Deatū apud Camdenum. NIGA, vide NEGA. NIGEA, vide NISAEA. NIGAMA, vide NICAMA. NIGBENI vryclwoi, populi in Africa Propria; apud Ptol. NIGER Lapis, μέλας & λίθος, Aegypti mons, Ptolemao. NIGER Mons, in Gallia, Gregorio Turonensi: Historiar. 4. NIGER Tumulus, Niceta. circa Thraciam. NIGETIA, circa Assyriam & Mediam vrbs, Laonico. NIGILGIA νιγλγία, Ptolemao est Mauritania Casariensis opidum. NIGINTIMI νιγντιμι, Ptolemao sunt Africa Propria populi. Hos Villanovanus putat CINTHIOS Taciti, & ETHINOS Plinij esse. Ego Cinitibios Taciti CINTHIOS νινθιοι, Ptolemaei credo. NIGIR νιγερ, Libya amnis, apud Ptolemaeum. NIGER Solino est; quem dicit ab indigetibus ASTAPVM vocari. Gambia hodie vocatur, si Iouio fides sit. Arabibus Hued Nijar dici, scribit Marmolus. NIGIRA metropolis, ad eundem fluvium est Ptolemao. Vide ASAMA, NILVS, & TIL. NIGIRA, vide NIGIR. NIGIZVBITENSIS loci, in Africa, meminit Coll. Carthag. NIGRAMMA νιγρᾶμμα, India intra Gangem vrbs, Ptolemao. NIGRANIGAMMA legunt interpretes. NIGRAM Regionē, nominat Galenus lib. De bonitate aquae, cuius aquam scribit accendi ab igne. Circa Medos est. NIGRI, vide ETHIOPEs. NIGRIS Fons, apud Hesperios Ethiopes, qui Nili caput à pluribus putatur: teste Plinio. NIGRITIS Palus forè Ptolemaei. vide NILIDEM. NIGRITAE νιγριται, Aethiopes sunt Ptolemao & Plinio. NEGRETES νιγρετες, sunt apud Dionysium. Plinius quoque NIGROES habet, diuersos forè ab his Nigritis. MELANAS videtur eosdem Nigritas appellare Callimachi Hymnus in Cererem. NIGRITIS Palus ibidem est Ptolemao.

NIGROÆ, Aethiopia populi, quorum texuram oculum habet in fronte. Plinius. NIGRONIS Mons, in Palaestina. Guil. Tyrius 2. cap. 11. NIGRO PVLLIO, sic in tabula Peutingeriana. Circa Batauiam. Lege qua adnotauit M. Velsius. NIGRVM Prom. vide ACRTAS. NIGVZAVPOT, Ptolemao Media vrbs est. NILEVS, vide NELEVS, & THONIS. NILIDEM Lacum, in monte Inferioris Mauritania, non procul ab Oceano, habet Plinius & Solinus. vnde Nilum fluvium originem habere, putauit Iuba rex. Forè idem eum Nuchul. NILOPOLIS νηλοπολις, iunctim Ptolemao: NILOS vrbs, νηλοπολις, diuisim, Stephano: Aegypti vrbs. Huius mentio quoque, apud Eusebium lib. 6. Ecclesiastica historia. cap. 34. sed diuisim quoque: cuius episcopum Charemonem nominat. NILOPTOLEMAEVM νηλοπτολεμαιον, locus Aethiopiae, ad Barbaricum sinum. Arriani Periplus. NILVS νηλος, Africa fluvius celeberrimus, & totius Orbis maximus, à nullis scriptoribus non litteris nobilitatur. Hic antea AEGYPTVS, OCEANVS, SIRIS, TRITON, ASTAPVS ἀσταπες, & ASTABORAS ἀσταβορας, dictus fuit, Plinio auctore. (TRITON eum vocat quoque Apollonius 4.) Item AETVS ἀετος, 1. AQUILA, Diodoro & Lycophroni. A Vitruvio vocatur DYRVs, vbi ex Atlante oritur; deinde NIGIR. MELAM μέλας, nonnullis dici scribit Eustatbius, & Plutarchus de Fluminibus. Item Stobæus de Morbis. MELO habet Nilum. CHRYSORRHOAS, quasi aurifluis, à Cedreno & Epiphania appellatur. SYENE à Dionysio. NOYM ab Aegyptiis vocari apud Orum Apollinem legitur. GIRISANTEM per miliaria aliquot nominatum, tradunt Zieglerus & Wissenburgius, ex deprauato Plinij codice, quo loco restituit Barbarus, Siris vt antè, lib. 5. cap. 9. est. Plinius non antea Nilum dici; quam se totum aqua concordibus iunxerit, inquit. Idem Virruuius. Heliodorus quoque idem velle videtur, lib. 10. historia sua Aethiopiae, vbi Meroën, eius insulam depingit. Eius fontem PHIALA nuncupari, Solinus ex Plinio auctor est. Iosephus Nilum GEON γεων, nominat. In Sacris etiam litteris PHISON, & STHOR nomine cognitum, nobis doctissimus Arius Montanus communicauit. Sil. Italicus lib. 1. Nilum, LAEGVM (Periphrasicos vt puto, à Ptolemao Lageo Aegypti rege) vocat, in Libya descriptione: Terminum hunc roseus amnis Lageus ad ortus Septeno impellens tumescit, cum gurgite pontum. Beniamin eum Pisson vocat. Ababais dici, Iouius: Gihon, Fern. Aluaresius tradit. Ioannes Barrius dicit ab Abyssinis Tacui; vbi verò in deo se findit, (Meroën insulam efficiens) & Astapi atque Astabore nomina, Ptolemao auctore sortitur. ab accellu Taccafij, & Abanhi indigitari. Marmolus scribit Nilum ab Africanis Nil, ab Abyssinis verò Abanhi vocari. Theucto auctore multa habet noua nomina: Aethiopiis enim Gihon, Iudeis Sihor, Arabibus Aloadexton, Georgianis Mahara, alijs Bahar-enail dici scribit. De Nilo quadam apud Pausaniam Eliacorum 1. & Virruuium 3. NILVS regio quadam dicitur in Aethiopia, Straboni. Est & vrbs nomen: de qua vide NILOPOLIS. NILI Ostia septem sunt, Pomponio, Straboni, Diodoro, & Herodoto. Ptolemæus nouem numerat, inter qua duo falsa vocat: Plinius vndecim, sed quatuor falsa: Herodotus ex suis septenis duo falsa esse dicit. Nomina sunt HERACLEOTICVM, PELUSIACVM, SEBENNITICVM, TANITICVM, PHATNITICVM, MENDESIVM, & BOLBITINVM: DIOLCOS, & PINEPTIMI nominat solus Ptolemæus: NAVCRATICVM Plinius, Sed ad synonyma: PATHMETICVM παθμητικόν, Ptolemao, PATHMETICVM παθμητικόν, Straboni & Diodoro est, lib. 1. sed idem lib. 20. PHAGNETICVM φαγνητικόν legit; idq. falsum vocat. Idem videtur BYCOLICVM βυκολικόν, ab Herodoto vocari. HERACLEOTICVM etiam CANOBICVM

CVM dicitur Pomponio; CERAMICVM Athenas.
 & NAVCRATICVM forte Plinio. TANITICVM,
 Strabone teste, aliquibus quoque SAITICVM nomi-
 natur: TANICVM habet Mela.
 NILI Venas, scopulos in Aegypto, sic dictos, habet Sene-
 ca 4. Naturalium. Vide MOPHI.
 NIMBLIS, insula non procul à Gyaro: quam Callima-
 chus AGATHYRSAM vocat. Hac verba scribit Car.
 Stephanus in suo Dictionario: nescio unde petita. frustra-
 dum apud veteres quæro: corrupta & sumpta ex prior ex
 Plinij 4. cap. 12. pro his, nobilis à Callimacho Aga-
 thussa appellata. Ad ipsam locum, & indicat lector. vide
 TELOS. de ea enim habet Plinij verba.
 NIMETACVM, describitur ab Antonino in itinere inter
 Castellum, & Coloniam Agrippinam. Lens Artesia vrbs
 eo loco est, nisi fallunt passuum numeri. Mainz in agro In-
 sulsensi tamen putat Meyerus. NEMETACENSIVM
 Atrebatum meminit lib. Notit. in Belgica Secunda. ME-
 TACVM Ptolemaei videtur M. Uelfero.
 NIMIS, vide MINIVS.
 NINÆA vicua, Oenotria vrbs mediterranea, Suida, &
 Stephanus; Gab. Barrius scribit NINETVM Latinis,
 & Donato vulgo dici.
 NINGVN, vel MINGVM, utroque enim modo legitur
 apud Antoninum; vt Simlerus inquit; qui Mugiam in-
 terpretatur, Istria vrbs.
 NINIA vicua, Dalmatarum opidum Straboni.
 NINICA, vide NECICA.
 NINIVE, Asia vrbs; Hebrais RAHABOTH dici, scri-
 bit Ar. Montanus. Ptolemaeus eam NINVS vocat, &
 NINEVE vocat, appellat, inq. Assyria locat. vt quoque
 Ammianus, qui eam Adiabena adscribit. Plinius 6. cap.
 13. flumini Tigri imponit. NINOS Assyria vetustissi-
 mam vrbs, habet Tacitus 12. Annal. & Philostratus 1.
 Maffila, & quibusdam Mosse nominari, tradit Niger.
 Mosal vocat J. Leo. Masulam ciuitatem habet Simeon
 Serbi vnde optimum cinamomum aduehitur. an eadem
 sit mihi non constat. D. Hieronymus in locis Hebraicis,
 duas huius nominis vrbes facit: vnam Assyriorum, ab Assur
 edificatam: Aliam in Arabia angulo, suo tempore cor-
 ruptè NENEVEN vocatam. Niusuen Assyria tetrapolim
 facit An. Viterbiensis; eamq. exstructam dicit ex FORA,
 CALE, RESEM, & NINIVE, In Aethiici sophista
 libro nondum typis edito leguntur hac verba: Ninuē
 quam philosophi ARCHOCHIRAM nominant. Sui-
 das dicit Semiramidem Ninuē moenibus cinxisse: &
 mutato nomine BABYLONEM vocasse. Eusebius in suo
 Chronico dicit Ninuē suo tempore Nisibin dictam: sed
 male, vt puto, hic liber enim valde deprauatus, in propriis
 imprimis nominibus. neque hoc in meo pergameno (quod
 melioris nota habeo) lego. A quodam indocto itaq. inser-
 tum, verisimile. Cheria vrbs habet Laonicus, quam ali-
 qui (vt ipse addit) antiquitus Ninum fuisse opinantur.
 NINIVE, RHOBOTH, CHALACH, tres vrbs à
 Nemroth conditas, habet Cedrenus.
 NINOE vrbs, vrbs in Caria; APHRODISIAS æpo-
 nens dicta: à Pelasgis Lelegibus edificata; propterea etiam
 LELEGVM VRBS λελεγων πῆλεις vocata est. Post
 autem MEGALOPOLIS μεγαλοπολις, id est, MAGNA
 VRBS. Hac Suidas & Stephanus.
 NINTIACVM, vide MINATICVM.
 NINVS vocat, Lycia fluius, Stephano. Vide CALBIS,
 & NINIVE.
 NINVS Vetus, Comagena vrbs, Ammiano.
 NIOBE, Laconica fons. Plinius.
 NIOBES lacryma, vocatur aqua fluens ex Phrygia quo-
 dam promontorio; quod quidem longè distantibus simile
 mulieris faciei apparer. Hoc habet Eustathius ex fabulis.
 NIOSSVM νῑσσω, Sarmatia Europæ vrbs, Ptolemaus.
 NIPHADIS Petra, vide AGALEON.
 NIPHAGRES vrbs, Pierum murus. Herodotus 7. malè,
 & PHAGRES φᾱγρης legendum docuit Leopardus in
 suis Emendationibus.

NIPHAN A regionis, mentio est, in Pandectarum libro 32.
 NIPHANDA νῑφᾱνδᾱ. Paropans vrbs apud Ptolemaum.
 NIPHAS, vide AGALEVM, CAVCASVS, &
 CYNAPES.
 NIPHATES, Mesopotamia pars est, si fides Probo ad 3.
 Georgicor. vide NYMPHATES, & TAVRVS.
 NIPHAVANDRA νῑφᾱνδᾱνδᾱ, Media vrbs, Ptolemao.
 NIPISTA, vide NEPISTA.
 NIPSA νῑψᾱ, Stephano Thracie opidum. ex quarto Hero-
 diani. Subdubio, nam hinc Mysi, quorum meminit He-
 rodotus quarto. Pro Heradum itaq. Herodoti legendū.
 NIRETHINE, vide NITHINE.
 NIRIDANVM Monasterium, habet Beda. haud procul
 à Neapoli Campania. Cuius Episcopus Hadrianus aser.
 NISA νῑσα, Myliadum in Lycia vrbs, Ptolemao, Fortè hac
 NESAIS νῑσαι, Strabonis 12. vbi Xylander Nysæa
 vertit. NISAM locum in mari Rubro situm, habet
 Suidas, ex Orpheo. in voce Ἰππος νῑσαι. Cappado-
 cia, Antonino. Vide HIPPOBOTVM, MEGARA;
 PARNASSVS, NYSSA, & NYSSA.
 NISÆA νῑσαι, Margiana vrbs, apud Ptolemaum. NI-
 GÆA legit idem, lib. Geographia 8. Vide NISSÆA.
 NISÆI, Aria regionis gens, apud Ptolemaum.
 NISÆVM, vide HIPPOBOTVM.
 NISBARA, & NISCHANABE, Persarum vrbes;
 quas Tigris diuidit. Zosimus 3.
 NISCHANABE, vide NISBARA.
 NISERGE νῑσεργῑν, Persiarum vrbs. Ptolemaus:
 NISIBES, vide NISIVES.
 NISIBIS νῑσιβῑς, regionis in Mesopotamia nomen, Iose-
 pho 20. Antiq. cap. 2. In eadem quoque NISIBIS
 vrbs: quæ & ANTIOCHIA Mygdonia nominatur. ad
 Tigridis flumini, sub Masio monte, haud procul ab Amida-
 huius meminerit Iosephus loco dicto, Ptolem. 6. Strabo 11.
 & 16. Plutarchus in Lucullo, Plinius 6. cap. 13. Tacitus
 15. Annal. Procop. 1. Pers. Dion. 35. Xiphilinus in Sene-
 ro, Capitolinus in Gordiano, Treb. Pollio in Tyranno,
 Eutropius 6. Socrates Scholasticus 7. cap. 18. Euagrius 7.
 cap. 8. & 9. Ammianus, Suidas & Stephanus, qui ean-
 dem etiam NASIBIN & NESIBIN vocat. NET-
 ZABIS est apud Ben. Tudensem. NISIBENA
 CONSTANTINA est in lib. Notit. In Goltziij The-
 sauro hac scriptura ΙΟΥ. CΕΡ. ΚΟΛΩ. ΝΕCΙΒ.
 MET. id est. IVLIA, SEPTIMIA COLONIA
 NESIBIS. METROPOLIS. Iosephus 18. Antiq.
 cap. 12. habet NISIBIN ad Euphratem, circa Baby-
 loniam, vt videtur. Huius, quod sciam, apud nullum alium
 mentio. In Asia, Asiatica regione, quoque NISIBIS
 Ptolemao. NIZIBIS per z. scribitur in Codice Theo-
 dosiano. Vide ANTIOCHIA, & ACABENE.
 NISICATES, & NISITAS populos, habet Plinius in
 Aethiopia sub Aegypto. quod significat ternorum & qua-
 ternorum oculorum viros: non quod sit sint, sed quia sa-
 gitte præcipua contemplatione vtiuntur.
 NISIQBENSES, sunt in nummo areo meo, Traiani Imp.
 NISIS, vide NESTVS.
 NISISTA νῑσιστα, vrbs nomen, in Sanctionibus Pontificiis,
 Imp. Orientalium. Circa Epirum videtur.
 NISIVES, in Africa Propria gens, apud Plinium. NI-
 SIBES νῑσιβῑς sunt Ptolemao.
 NISOPE νῑσωπῑ, Lesbi insula, quæ Sigrim portum efficit.
 Stephanus. NESIOPE legit Suidas. alteruter vitiosè.
 NISSA, vide MEGARA;
 NISSÆA νῑσσαι, quæ & MEGARA νῑεᾱ, quod ap-
 pellatur Ptolemao. Acbaia vrbs est, ad Sinum Saronicum;
 quam Thucydides & Strabo per simplex s. scribit; & MI-
 NOA quoque nominari addit, Salvia Sophiano dicitur.
 Misa νῑσᾱν, pro Nisai, corruptè legitur apud Diod. 11.
 vbi scribit Thrasideum profugisse ad Megareses, Misæos
 cognominatos. Vide MEGARIS.
 NISSOS, opidum circa Palanen, Macedonia peninsula.
 Plinius.
 NISTRA, Laonico vrbs quadam, circa Illyricum.

NISVA *Arabia*, Ptolemaeo Africa Propria ciuitas maritima.
MISVA Plinij videtur. Nubia hodie, Fazello est. Vide **MESSVA**.
NISVETÆ, populi Rhodiensibus auxiliares, sunt, apud *Linium*.
NISVM, vide **NESTVS**.
NISVS, Comagena vrbs, Antonino. Nisus, etiam Attica locus videtur apud Thucidem 4. Vide **HITVS**.
NISYRVS *insula*, Rhodiorum insula, Plinio: qui (ex Apollodoro) dicit eam a Co insula abruptam. & quoque **PORPHYRIN** *propheta*, vocatam. Pone Cnidum eam describit Strabo. de hac vide Suidam, qui scribit suo tempore a piscatoribus etiamnum sic appellari. Nunc Nisire nominari, tradit Sophianus. Strabo prater hanc habet alias exiguas Nisyrorum insulas. **NISYRVS** etiam vrbs nomen in Carpatho insula. Eustathius & Strabo. Vide **CALYDNA**.
NITAZVM, Galatie vrbs, apud Antoninum. **HITAZVM**, alius codex.
NITERIS, Natio Africa Interioris, a Corn. Balbo deuicta. Plinius.
NITHAGOV, Germania tractus: in qua Eginhartus Hecgstadt, Vrsella, & Sunthigna loca describit. lib. 3. translationis SS. martyrum Marcellini & Petri.
NITHINE, vel **NICHINE**, Aegypti vrbs, apud Antoninum. qui eandem quoque **NICI** vocat. **NIRETHINE** quoque vetus liber excusus legitur. Vide **NICII**.
NITIBRVM, opidum Africa Interioris, quod Plinius scribit a Corn. Balbo deuictum.
NITICE, vide **NECRETICE**.
NITIOBRIGES, Celtarum populi apud Casarem. Montpellier & eius territorium hodie, vt Marlianus & Poldus docent. Latini recentiores **MONTEPESVLANVM** vocant. Mons Puellarum, item Mons Piscularius a nonnullis dicitur, vt scribit Crenalis. Mons Tremulus appellatur a Beniamino Tudelensi. Hanc urbem olim **SUBSTANTIONEM** vocatam, nescio qua fretus auctoritate, pradat Blondus, Prima Decadis libro decimo. Vide **AGATHA**, & **ANTOBRIGES**.
NITOBICA, vide **NERTOBRIGA**.
NITRA, vide **NITRIÆ**.
NITRÆ *vitæ*, locus Aegypti, Stephano. vnde **NITRIOTES** Nomus, apud Strabonem.
NITRAN, Palestina tractus videtur apud Serapionem: ex Dioscoride. vbi granum ben provenit.
NITRIA *vitæ*, mons in Aegypto, circa *Secetim*, Nicephoro Callisto 11. cap. 30. & Socrati in historia Ecclesiastica sepius. D. Hieronymus huius non semel meminit. Inter *Nitriam* & *Alexandriam* est Maria lacus, teste Palladio, in Lausiaco. Anitro huic nomen, nam in hac continentia nitriarius egregius describit Plinius, & Sezomenus. Ad hoc loco Philonem Iudeum in Vita contemplatiua: item Iffidorum 16. cap. 2. Vide **SCETIN**.
NITRIÆ *vitæ*, emporium in India intra Gangem: Ptolemaeo. **NITRA** interpretibus.
NITRIOTÆ *vitæ*, sunt Ptolemaeo, in Libya. An a Nuvia monte?
NITRIOTES, vide **NITRÆÆ**.
NIVALIS, vide **NIVIGELLA**.
NIVARIA, vna ex Fortunatis insulis, Plinio. Teneriffa, Nigro: Gomera, Andrea Baccio, ex Alexandro Gerundino Episcopo (vt ipse inquit) videtur, cui magis fidendum.
NIVARIA, etiam Hispania vrbs, inter Salmanicam & Compluticam, Antonino.
NIVERNVM, Gallia vrbs, Greg. Turonensi 8. Niuers hodie. Vide **NOVIODVNVM**.
NIVESDV, siue Niuesdonck, villa quam vulgus **LEDONEM** appellauit. Ab vno latere respicit Taxandriam, ab altero Renssem prouinciam. Amnis Netba eam medius interfuit. Hac in vita S. Gummati. **LEDO** vocari in Appendice ad D. Augustini de Mirabilibus Sacra scriptura, annotauit quoque ad eiusdem vitam Molanus. Hac vrbs in Brabantia est, & hodie Xiere dicitur. **VIVESDVNC** alibi lego.

NIVIGELLA, vocatur in S. Norberti vita, ea Brabantia vrbs, quam incolæ Niuelles nominant. **NIVALIS** vocatur a Lichtenauio.
NIVISIVM, vide **NOVÆSIVM**.
NIVOMAGVM, vel, vt alij legunt, **NOIOMAGVM** apud Aufontiam. Ad Mosellam vrbs est, quam hodie Nui-magen appellari, ibidem intellexi. **MOSOMAGVM** (si finis sit locus) puto dici apud Lupum, in vita S. Maximini. Huius Mosomagi mentio quoque fit in archiepis quodam, apud Floardum.
NIZIBIS, vide **NISIBIS**.
NO, Ezechielis 30. Nahum 3. **ALEXANDRIA** Aegypti est, D. Hieronymo & Chaldeo. Diospolim vertere 70. interpretes. quæ eadem cum Theba. Septuaginta interpretes **AMMON** legunt apud Nahum. ab Ammone loue mihi verisimile. Diodoro enim teste Ioni Ammoni templum fuit aurum erectum in Thebaide. Vide **NOO**.
NOA, Palaestina locus, Iosue 19. per A. in prima 70. interpretibus. Est etiam Arabia Felix vrbs, apud Pseudoberosum, qui circumfertur.
NOÆ *vrbs*, Sicilia vrbs. Stephanus & Suidas. **ANNOENI** Plinij?
NOARATHA, locus apud Iosuan 16. Per A. in prima 70. interp.
NOARVS, vide **SAVVS**.
NOAS, Scythia fluius. Val. Flacco, & Herodoto, cui Noe est, in Danubium se exonerans; quæ Peucerus hodie Sith-nizum vocari putat.
NOB *vrbs*, 2. Samuel. 22. **GOB**. D. Hieronymo. Locum-men. And. Masius putat eandem urbem cum **ANAB**. quam D. Hieronymus dicit Beth-anoba vocari. Vide **NOBE**.
NOBA, vide **NOVA**, & **NOMBA**.
NOBÆ, vide **PYGMÆI**.
NOBATÆ, gens Aethiopia, circa Nilum, ad Oasim ciuitatem. Procopius 1. Persicorum. **NVÆI** forte alijs.
NOBANA, vide **NOVANA**.
NOBE, Sacerdotum ciuitas, in Tribu Benjamin. Bothonopolis Burchardo dicitur. Guil. Tyrius 14. cap. 8. scribit vulgari nomine Bettemuble vocari. Est castellum ibidem extructum, quod Arnaldi nomen habet. Alia **NOBE** est in tribu Manassis, quam idem Burchardus Bethonopolim vocat. Nobe a 70. interpretibus *vaça* dicitur, Iudicum 8. & eadem *vaçwç*, Numeri 32. Vide **NOB** & **NOMBA**.
NOBILIA, & **CVSIEI**, Oretanorum opida in Hispania, ad Tagum amnem. Linius 35. **NOLIBA** legitur Morali in suis Antiquitatibus mendosene, an ex vetusti codicis fide, ignoro.
NOBENSES, & **NOBICENSES**, vide **NOVA**.
NOBILIAEVM, suburbium quoddam, ciuitatis *Aureliani*. antiquitus **ISIC** dictum. Meyerus. Huius memoria est quoque in S. Vedasti vita. Item in Hadulphi, apud Molanum. Monasterij S. Vedasti vetus nomen esse, ex Papij Ioanne VIII. Pontifice dicitur. **NOBILIA-CENSEM** Pagum, vrbs Turonica, in Gallia, habet Greg. Turonens. 2. Martyrum.
NOBOPYRVS, vrbs Moesia, apud Laonicum 7.
NOBVNDÆ, gens Indica, Plinio.
NOCETVM, circa Matronam fluium villa: in Gallia. Greg. Turonensis. & Aimoinus.
NOCHETI, Arabia Felix, ad Persicum sinum, populi. Plinius.
NOD, vide **NAID**.
NODINVM, fluminis nomen in Italia videtur, apud Ciceronem 3. Natura Deorum.
NOEGA VCESIA *vrbs*, Cantabrorum in Hispania Tarraconensi, vrbs, Ptolemaeo, & Straboni. sed hic, vt Plinius & Mela tantum Noega habet; Nauia Clisus vocat. & Villanovanus apud Ptolemaum pro flumine intellexit, & addit **SANGAM** Plinij esse: quo loco, in castigatoribus codicibus **SADA** legitur, quod infra annotauimus, in dictione **SALIA**.

N O

N O

NOELA Plinij, siue NOVIVM vocatur, Ptolemai, opidum Hispania Tarraconensis, quod Arrabris adscribit. hodie Hispanis Noya dicitur: vt Florianus, & Clusius ait.

NOELÆ, & NOEGLÆ, Colonia Celiberorum Hispanorum. Pseudo Berosus.

NOEODVNM vocatur, Ptolemai Antirciorum Diastitarum in Gallia Lugdunensi vrbis, quæ Villanovano, in suo Ptolemaeo Leonidou.

NOEMAGVS vocatur, Vadicastorum in Gallia Lugdunensi opidum: Ptolemaus. Alia eidem, Lexubiorum in eadem Lugdunensi, quæ S. Saluator Villanovano. Vide NEOMAGVS.

NOES, vide NOAS.

NOESIA vrbis, prope Rhodum insula est, Eustathio. Vna ex Sporadibus.

NOGRVS, vide MOGRVS.

NOLA vrbis, Picentinorum vrbis, in Italia, Ptolemaeo, Diodoro, Straboni. In Samnio ponit Epitoma Lij 89. Amicam Roma dicit D. Paulinus in S. Felici Natali tertia. Colonia Augusta est apud Frontinum. Nomen retinet. vocatur, corruptè apud Polybium 2. videtur.

NOLASENA vrbis, Armenia Minoris, in Launianensi prefectura, Ptolemaeo. NOSALENA legunt interpretes.

NOLON flumen, circa urbem Berecynbiam. Festus in dictione Roma. Vide MOLON.

NOLYNADES, vide NOLA.

NOMA vocatur, Palestina locus. Iosue 15. NEAMA legit D. Hieronymus. NOMA Petrensis, in Africa, testis Coll. Carthag. Sed NOBA siue NOVA legendum puto. Vide NOVA.

NOMADES, Plinio. Alia populi, ad sinistram in Caspium intrant, à nostris hodie appellantur DAÆ, & cognomento FARNI, inquit Strabo. cui quoque cum Stephano, in Arabia Felici. NOMADES istram incolentes, habet Plutarchus de Oraculorum defectu. In Africa quoque quidam NOMADES, quos ZYPHONES vocant, Diodorus 20. Nomades, Græci vocant, quos NVMIDAS nominant Romani. Sic Appianus in præfatione. Circa Lixum sinum eos describit Hanno. Vide NVMIDIA, SCYTHÆ, & SARACENI.

NOMEI vocatur, Thracia populi, qui postea SCYTHÆ dicti fuerunt. Stephanus. NOMÆA Gens in Libya: Aelianus 17. Animalium, cap. 27. quæ scribit exstinctam à leonibus.

NOMANTIA, vide NVMANTIA.

NOMAS, Sarmatia Europæ fluvius videtur, apud Val. Flaccum 4. ad finem: Quæ Tanais fluviusq. Lyces, Hypansique Nomassæ, addit opes. NOMAS vocatur, locum Sultia, habet Diodorus 11.

NOMASTÆ vocatur, Ptolemaeo in Scythia intra Imaum gens. NAMASTÆ per A. in prima, legunt interpretes.

NOMATIS Ager, in libro Limitum, an Sicilia? à Noma?

NOMBA vocatur, Iudæa vrbis. Stephanus, ex Iosepho, 8. Antiquit. vi. addit. Sed NOBA sine M. hic legit lib. 1. cap. 14.

NOMENTANA, vide NVMENTANA.

NOMENTVM vocatur, Latinorum mediterranea vrbis, apud Liniū & Ptolemaum. Neapertus Stephano est. Duodecimo ab Urbe lapide est, vt tradit Regino. Lamentana Leandro est. NOMENTANVM Rus, decimo lapidu diuerticulo ab Urbe. Plinius 14. cap. 4. & Aemil. Probus in Pomponio Attico.

NOMICVS, vide NVMICVS.

NOMIVOCIA, montes Arcadiæ, apud Pausaniam.

NOMISTERIVM vocatur, Germania vrbis. Ptolem.

NOMMANA, vide COMBANA.

NOMVS vocatur, locus in Attica. Sophoclis Scholiastes, in Oedipo Coloneo. In NOMIS distinguitur Aegyptus, Ptolemaeo. quas PRÆFECTVRAS interpretatur Plinius.

NONA Fons, dicitur CALLISTO. Sic Hefychius.

NONACRIS vocatur, vrbis Arcadiæ est apud Pausaniam,

Herodotum, & Stephanum. NONACRIA Eustathio. ONONACRIN quondam appellatam, apud Heronem in Plinium lego. Vitruvius regionem sic vocat. Ex huius montibus Syx aqua frigidissima promanat, vt habet Suidas. NONAGRINVM Nemus habet Ovidius 2. Fastor. per G. Montem habet Lutatius Placidus, in 1. Metamorph.

NONAGRIA, vide ANDROS.

NONAGRIS, vide NONACRIS.

NONASINVENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag. Vide NOVA.

NONIGENTVM, vide ALISIVM, & NOVIGENTVM.

NONYMNA vocatur, Sicilia vrbis ex Philisto Stephanus, & Suidas.

NOO, Thebae Egyptia sunt, vt credit Marib. Beroaldus. Vide NO & ALEXANDRIA.

NOGENI, vide NOA.

NOORDA, locus sub Persarum imperio, vltra Tigrim. Zosimus 3. An Nearda Iosephus?

NOPH, Ezechiel, 30. Memphis interpretatur à D. Hieronymo, & Chaldea. Vide MEMPHIS.

NOPHACH, & NOPHE, Chaldaus: IOPHE legis D. Hieronymus. Num. 21. Loca in deserto.

NOPHETH vrbis Iosue 17.

NOPIA vrbis, Thebaica vrbis in Boetia, ex qua Amphiarai templum in usu oraculi traditum est in Tanigram Boetia. Epitome Strabonis 9. CNOPIA est apud ipsum Strabonem.

NORA vocatur, Ptolemaeo, Stephano, & Pausania, Sardinia vrbis. NVRA apud Antoninam legitur. Leandro Caluici dicitur. NORVS est Solino. & NORENSES habet Plinius, ab Iberis edificatum ait Pausanias. NORA, castellum Phrygia, Diodoro 18 & Aemil. Probo in Eumene, in confinibus Cappadocia & Lycania: Plutarchus in Eumene. Strabo illud Cappadocia adscribit, ad Taurum montem, quam suo tempore NEROASSVM impetor, vocatam scribit. Locus quoque, sic dictus est, i. Paralip. 7.

NORA, (Ora legit recentior codex) India vrbis, O. Curtio 8. quam Alex. Magnus in deditionem redegit. Vide ORA, hanc enim veram scriptionem aio.

NORACVS vocatur, Præonia vrbis. Stephanus, ex Epaphroditio. Aldinus codex melius Narvovius. Et sic legit Suidas, qui inde optimum ferrum provenire addit. Carnuntum esse, putat B. Rhenanus.

NORBA vrbis, & NORBANI populi sunt Plinio in Italia. De his sic Linius 2. Norba in montes novam coloniam miserunt, quæ arx in Pomptino esset. In Campania, hac est, vt videtur ex eodem lib. 32. Latini nominis urbem facit Halicarnassens 7. NORBANENSES habet etiam Plinius, sed in Calabria.

NORBA CÆSAREA vocatur, Lusitania mediterranea vrbis, Ptolemaeo. NORBENSIS colonia Plinio. Alcantara hodie vocatur, Varro, Tarapha & Clusio testibus. quibus tamen reclamant Morales in suo Hispania chronico. Vide NORBE.

NORBANI, & NORBANENSES, vide NORBA.

NORBENSES, vide NORBA Cæsarea.

NOREIA, Plinio Tauriscorum opidum, vbi, vt Strabo scribit, auri laudra, & ferri sectura sunt. & apud quod Cn. Carbo inani conatu cum Cimbris confixit. Goritia Leandro, ex Amaseo. Goertz Lazio dicitur. quod idem est, differenti vernaculo. Cæsar Noresiam etiam meminit, sed alia videtur ab hac.

NORDVMBRI, Anglia insula gens, quæ diuiditur in duas prouincias. Deiorum nempe, & Berniciorum: teste Beda.

NORENSES, populi Sardinia Plinio. Mara hos vertit Pinetus. vide NORA.

NORICA, vide NORICVM, & NOROPES, & GEPIDI.

NORICÆ Alpes, vide IVLIA.

NORICVM, Germania regio, quam Ptolemaus definit

Aeno flumine, Danubij parte que est ab Aeno ad montem Cetium, monte Cetio, Pannonia parte & monte Curuana. Sed postquam Boij exactis Romanis in partem Vindelicia, qua inter Lycum & Aenum iacet immigrarunt, euenit ut is etiam tractus, tum Norici, tum Boiariae siue Bauaria nomen acciperet. Quo sensu, (ut suis litteris ad me M. Velserus monuit) eam Diaconus 3. Longobard. describit, his verbis: NORICVM siquidem prouincia quam Boioriorū populus habitat, habet ab Oriente Pannoniam, ab Occidente Suauiam, à Meridie Italiam, ab Aquilonis verò parte Danubij fluens. Weperni siue Bauaria nunc. Nori orum duas prouincias numerat Sex. Ruffus, item Lib. Notit. MEDITERRANEVM, & RIPENSE. NORICVM Ripense, huius meminit lib. Notit. Ex eo Austria tractum facit Laetus, qui est à Patauo, Viennam vsq; vulgoq; Hautruck dicitur. (NORICVM apud Zonaram non semel legitur prauè, pro ORICVM: ut & hoc obiter annotem) NORICVS ager, & NORICA vrbs. (Cesar de bello Gallico 1. His foris sunt NORI corruptè, apud Caesarium fratrem NaxianZen. videret, etiam Phrygia vrbs, iuxta Satyri sepulcrum. Plutarchus de Flaminibus. NORICOS olim TAVRISCOS vocatos, scribit Plinius 3. cap. 20. Hodie apud hos eosdem huius vocis multa super sunt locorū nomina, ut Brumler Tauri, Felber Tauri, Viarn Tauri, &c. Vide CARNI.

NORINE, vide ORINE.

NORITAE, vide ORITAE.

NORITENSIS in Africa, meminit Coll. Carthagenens.

NOROPES νοροπες, gens Paonia; nunc autem appellatur NORICA. vocem, es elaborarunt, & primò ferrum purgarunt. Clemens Alexand. Stromatum 1. & Eusebius de Prep. Euangel. Vide NORICVM & CARNI.

NOROSI νοροσι, Scythia intra Imaum gens. & NOROSVS ibidem mons. Ptolemaus. Vide SCYTHAE.

NORTMANNI, vocantur à Sieberto & eius saeculi scriptoribus, omnes ferè Septentrionales gentes, vti sunt Norwegiani, Suediani, & ceteri qui Scandiam paninsulam atque Rusiam incolunt. Vide DANI.

NORTMANNIA, Gallia regio, quae antea NEUSTRIA vocabatur. Mich. Rittus, Massonus, & Crantzium. Lege si libet Michaëlis Bruii epistolam ad V. sp. Gongazam.

NORVS, vide NORA.

NOSALA, & NOSORA, vide SOLIS Insula.

NOSALENA, vide NOLASENA.

NOSCOPIVM, Lycia vrbs, apud Plinium.

NOSTANA νοστανα, Ptolemaeo Drangiana opidum.

NOTHABRES, Africa populos habet Orofus. NATHABRES legit Codex pergamenus. Apud Eribicum hoc loco NATAVROS proditur. Vide NATHABVR.

NOSTIA νοστη, Arcadia villa; NESTANIA νεστηνια, Ephoro dicitur. Suidas. ESTANIA εστηνια, scribit Stephanus. & NESTANA Pausanias.

NOTI Cornu vrbis regis, promontorium ad sinum Barbaricum. Ptolemaus.

NOTIA νοτια, castellum Moglenis vicinum. Cedrenus, & Curopalates. In Macedonia circa Aedessam puto.

NOTITAE, Mesopotamiae populi, versus Meridiem. Plinius.

NOTIVM νοτιον, id est Austrinum, Hiberniae promontorium est Ptolemaeo. Cabo del mar Oluario. Cara Dom. Nigro interpretatur. Cabo de Cler vocari hodie ex perito nauclero intellexi. Biarhead nautis appellari tamen scribit Camdenus. NOTIVM, Ionia vrbs, Hesychio & Stephano: Aeolidus Herodoto. A vetere Colophone distat XII. m. pass. ut testis est Liuius 37. NOTIENSES sunt Aristoreli 5. Politicor. Apud Strabonem videtur Chij insula, illi opposita. Plinius habet NOTIVM opidum in Calydna insula, circa Rhodū. Apud Ptolemaum Sinarum promontorium est. Vide CALYDNA, TYRRHENVM, & MARE RVBRVM.

NOVA vel AD NOVAS, Mauritania Tingitana vrbs: Antonino. D. Augustinus & Cyprianus quoque NOVAM in Africa (ni fallor Propria) habent. NOVA SPAR-

SA, & NOVA PETRA, ibidem quoque apud Antoninum. NOVA GERMANIA, quoque ibidem est in Canonibus concilij Carthagenensis. Pro Noua NOBA legitur in Fragmentis M. S. Victoris Vicensis, quae habet à Cl. V. Ludovico Hallero ab Hallersteyn, in quibus saepius horum mentio: ut NOBENSIS episcoporum Pauli, & Verecundi: NOBICENSIS Donati: NOBASINENSIS Candidi: NOBALICIANENSIS Reducis, NOBACESARIS Victorini: NOBASTARTENSIS Felici: NOBAGERMANENSIS Florentij: NOVA BARBARENSIS Adeodati: VILLENOBENSIS Bales: OPIDONO BENSIS Benarij: CASTRONOBENSIS Vitalis: & AQUA NOBENSIS Anastasij, omnes in vna Africa: aut ut ipse ait, Numidia. Vide ZIPH, ZIPHENE, & AVGVSTA NOVA.

NOVA vrbs, videretur, circa Pallenem Thracia, Herodoto. Vide GEMINIANA.

NOVAE vocat, Mylia Inferioris vrbs, apud Ptolemaum, & Antoninum. Secunda Maesia est in lib. Notit. NOVENSIS Civitas est Marcellino Comiti. Eandem Antoninus in Aldino exemplari LEGI, BAL. cognominat, pro quo Simlerus LEGIO I. ITALICA legit. Nouomont Lazio est. Idem Antoninus habet alias NOVAS in Maesia Superiori. NOVAE quoque in Pannonia Secunda in lib. Notit. est. haec AD NOVAS est apud Antoninum. NOVA etiam in Macedonia est Antonino, inter Apolloniam & Scampim. Eidem in Hispania, inter Asturicam & Tarracoenem. Vide ARSACIANA, & EVSTESIUM.

NOVAE AQUILONIAE, vel AQUILIANAE, Africa Propria locus, apud Antoninum.

NOVAE AVLAE, vel THEODOSIOPOLIS cimitarij, meminit Chalcedonense concilium. cuius autem regionis, mihi non liquet. THEODOSIOPOLIM habet lib. Notitiarum in Mesopotamia.

NOVANA, Piceni vrbs, Plinio. NOBANA aliquot collibus. Cita Noua nunc, ut placet Pamphilo.

NOVANTAE νοανται, Albionis insulae populi sunt Ptolemaeo. In Scotia sunt Lhyddo, & Gallouidiani vocantur.

NOVANTRINVM, vide FORVM Nouantr.

NOVANVS fluvius, omnibus solstitijs torrens, bruma sic vocatur. In Pitmate agro, trans Apenninum, sic Plinius. In Piceno est. Vide FORONOVANVS.

NOVANTVM νοαντων, peninsula & promontorium Septentrionalis partis Albionis insula; apud Ptolemaum. Canter Boethio, Ardremouthhead Mercatori; Cocker-mouth Villanouano nominatur. Buchananus scribit Mula. i. rostrum vocari: Gallouidia promontorium.

NOVARIA νοβρια, Italiae Transpadanae opidum, Ptolemaeo. & Plinio. Hoc olim, ut Cato in Originibus (vulgo inscribitur libellus) refert, ARIA, LIBYA, & LEONINA, vocatum fuit. Nouara hodie, vulgo.

NOVASENNENSIS Episcopus Africa, item NOVASYMENSIS. Coll. Carthag. Vide NOVA.

NOVDAVGUSTA νοδαυγυστα, Arenatarum in Hispania opidum, Ptolemaeo. NOVA AVGVSTA Plinio.

NOVEM PAGI, Plinio Tuscia opidum mediterraneum, quod nunc Bagnarea dicitur, Leandro teste. Decempagos malè legi apud Volaterranum, idem dicit. Vterque addit à iunioribus Latine Balneoregium appellari, & à Desiderio rege, RODA. Vide FORVM Claudij.

NOVEMPOPVLANA, Galliae Aquitanicae III. prouincia. A nouem populis sic dictam scribit M. Asonus. Vibiscus, nempe Vasariis, Medulis, Bois, Ausciis, Couenis, Consuranis, Bigerriis, & Terbellis. Gualcoigne hodie est Canali. Vide GALLIA.

NOVEM TURRES, vide ENNEA Tyrsesin.

NOVEMVIÆ, vide AMPHIPOLIS.

NOVENSIS cinitas, vide NOVA.

NOVERVS, vel NABARVS, aut NOVARVS, variat enim lectio, Ausonij rursus. In Ep. solis. Les Nouliers vicus forte, hodie, Vineto. Propior Angeriacū quam Santonibus est.

est. Huius situm cognosce ex *Ausonianis Scaligeri Lectionib. Lib. 2. cap. 12. Vide NOVIOREGV.*

NOVESIVM, Tacito: *υαλσιον* Ptolemao: Germanie vrbs: *Βουίτ*, ad Rhenum, infra Coloniam Agrippinam Rhenanus interpretatus est. Hanc NIVESIVM Ammiani, & NOVESIVM Antonini, vbi LEGIO V. puto; & NIVISIVM Greg. Turonensis. NOVESI meminit vetus inscriptio. Sed Ptolemai (nisi numerorum notule apud eum fallant) omnino alia est.

NOVIA, in Goltziij Thesauo est, ex vetusta inscriptione, qua vi *Laizis* habet S. R. P. Roman. Urbini in Italia sapere est. Lege eam in Codice Smetiano.

NOVIDVNVM, Ammiano circa Danubium vrbs est. in Grutingeris, vi videtur. NOVIDVNVM *νοιδωνων*, Ptolemai, *Μαξία* Inferioris. vbi Danubius in ostia effunditur. Apud Antoninum, hic LEGIO II. HERCVLIA est, & lib. Notitiar. I. IOVIA. In Aldi editione habet quoque Antoninus LEG. II. NOVIDVNVM. Aliud NOVIDVNVM in Pannonia est Antonino, quod *Laizis* Marumarch vocat. vel potius, ut alio in loco docet, 12. R. P. R. Neupurg, quod nunc Krainburg. Vide NAVPORTVS.

NOVIENTVM, vide DVZIACVM.

NOVIGENTVM, opidulum supra Matronam fluvium. Greg. Turonensis, & S. Germani Parisiensis vita. NONIGENTVM in alio codic. An NOVIENTVM in S. Remigij vita?

NOVIODVNVM, Casari lib. de bello Gallico secundo, Belgarum vrbs est finitima Suesstionibus. Noyon interpretatur a Marliano, H. Leodio, & Vigenereo: NOVIOMAGVM Antonini Dinao videtur. NOVIOMVM puto in Sanctorum vitis appellari. NOVIODVNVM alterum est Birurigum apud eundem Casarem, lib. 7. hac a Vigenereo & Hotomanno Neuuy sous Baranjon putatur. NOVIODVNVM tertium Aduorum ad Ligerim, est apud eundem, eodem libro. quod Hotomannus & Vigenereus Neuers indignant. Hoc Ptolemao *νοιδων*, NEOMAGVS est: & Antonino NIVERNIUM. NEVIDVNVM Floriacensi. Vide NOVIDVNVM. NOVIOMAGVM, Antonino est inter Borbitomagam & Tabernas. Speyr indigitat Simlerus. Civitas Episcopalis est, ad Rhenum. Aliud idem habet xxv. m. pass. supra Bingenium, circa Rhenum. Item aliud inter Bormitomagam & Argentoratam, quod Neutwenburg putarim. NOVIOMAGVM, super Wabalam fluvium, qui Batavorum insulam a parte Meridiana preterfluit. ut eam describit Eginhartus, in vita Caroli Magni. Nimmeghen hodie vocatur. Scribitur & NOVIOMAGVM, NEOMAGIVM, & NVMAGA, ut Geldenbaurius tradit. NEOMAGIVM in BADVA, legitur apud Reginonem Prumiensem; quasi diceret Nimnegem inde *Βεττωε*, NEOMAGVM scribendum docet vetus marmor hac ipsa in vrbe, quod H. Iunius publicavit, in suo Batavia. Vide NEOMAGVS, NIVOMAGVM, NOVIODVNVM, & MEDIOLANIVM.

NOVIOMAGVS *νοιδων*, Biturigum Vibiscorum vrbs, in Gallia, Ptolemao. Hanc Vibiscorū Noviomagam fuisse, vbi hodie Solacus vicus est, ait Vinetus, ad Ausonii vrbes.

NOVIOMAGVS, Antonino in Gallia Belgica inter Suesones, & Ambianos, & eandē LEGIONEM XVIII. vocat. idem cum NOVIODVNO Casari esse verisimile est. Idem Antoninus habet NOVIOMAGVM in Anglia, x. m. p. a Londino. hac hodie Woodcote nominatur, teste Camdeno. Alia in Gallia Lugdunensi describitur ab eodem Antonino. Circa Iuliobonam. Vide NEOMAGVS.

NOVIOMVM, Gallia opidum, situm inter geminos rivulos, Galliolam & Marquetam; quos ambos tertius quidā *Veria* dictus suscipit; eosq; in Isaram deducit. Vita M. Medardi. Circa Veromanduos videtur. Idem cum NOVIODVNO.

NOVIOREGVM, Aquitania vrbs, Antonino. Scaliger putat idem esse cum NOVERO.

NOVIS. Data venia, seducit filiam ac nutricem propè

Cloacina, ad tabernas, quibus nunc Novis est nomen. Sic *Liuius* 3. nominat locum vbi Virginii scribit filia occidisse.

NOVISONA, fluvius in saltu Iurenfi. vi habet S. Columbani vita.

NOVIVM, vide NOELA.

NOVIVS *νοιβ*, Libya Interioris fluvius. Ptolemaus. Albionis insula fluvius, eidem: qui mihi *Αἰδ* videtur.

Lhuydus *Contwy* nominat. Camdenus mecum sentit, sed is NODIVS apud Ptolemaum restitutum vult. Vide PONS Aelij.

NOVOBARDVM, vide NEBOPRIDVM, & NOVOPYRGVM.

NOVOPYRGVM, Laonico 8. prope Morauum fluvium, In margine erat NOVOBARDVM, qui & NOVVS Mons.

NOVS, vide NVS.

NOVM Gallorum opidum, habet *Liuius* 39. quod Gallos consuli L. Porcio dedidisse scribit. In agro Aquilegiensi.

NOVVS Murus, vide NEON *τερος*.

NOVVS Portus, *αγος*, Ptolemao in latere Meridionali Albionis insula. *Neuhausen* hoc tractu hodie est, quod idem significat.

NOVVM COMVM, vide COMVM.

NVAGERRA, inquit Nebriffensis in suo Dictionario, Ptolemao Gallia Belgica vrbs est. Aquisgranum, ait *Isidorus* Historiarum lib. 29. antiquis NVAGERRA fuit. VEGERRA habet Sabellicus, & Volaterranus. VETERRA Irenicus. Omnes Aquisgranum interpretantur. Sed cedant omnia hac spuria nomina (que nusquam apud bonos auctores locum inveniunt,) & locum dent vni legitimo Antonini & Ptolemai VETERA *ἐτέρες*, in qua LEGIO XXX. VLPIA. sed apud Antoninum est xx. & LEGIO XXX. VLPIA. alius huius loco vicinus. Hanc urbem autem quam recentiores AQVISGRANVM vnica dictione appellant, Luithprandus GRANL PALATIVM vocat. Regino THERMAS GRANI, & AQVIS PALATIVM. Sapius etiam AQVÆ simpliciter, ab illius sæculi scriptoribus nuncupatur. Inde Germani hodie *Äch*, Flandri *Ähen*, & Galli Aix dicunt. Petrus Dinaus putat CORIOVALLVM Antonini esse. sed hoc Walckenburch mihi potius. De Aquisgrani nominis coniectura, lege qua habet M. Velferus ad antiquam inscriptionē, vbi hac, I. APOLLINI CRANN. &c. Sylburgius in scheda sua mihi missa opinatur verum huius nomen esse AQVÆ GRATIANÆ.

NVBA, vide NVTHA.

NVBÆ *νβαι*, qui & NVBÆI *νβαιοι*: Item DABÆI *δαβαιοι*, & NVMIDES *νμιδες*, vocantur auctore Stephano, populi circa Nilum fluvium. NVBI hi sunt Ptolemao. & NVBEI Plinio. Nubia etiamnum a recentioribus geographis circa Nilum describitur. NVBÆ alij Ptolemao sunt, circa Aualiten sinum nempe.

NVBARTA *νβάρτα*, vrbs in Taprobana insula. Ptolem. NVBÆI, Arabes iuxta Libanum montem, Plinio. In Africa quoque quidam Aethiopes sic vocantur, eidem. sed bi idem cum NVBÆIS.

NVBI, vide NVBÆ.

NVBIVM *νβιον*, vicus Iberia Asiatica, Ptolemao. LYBIVM est eius interpretibus. An Lubienī populi hinc?

NVCERIA *νκερία*, Ptolemao Vmbrosum in Piceno vrbs. In via Flaminia Straboni. Hodie Nocera est, ut Leander ait. Plinio NV CERINI sunt, quos PAVONIENSES, & CAMELANOS cognominari tradit. Volaterranus, Blondus, Leander, & Niger scribunt ALPHATEMIAM etiā dictam, ex *Liuius*. Sed ALPHATERNA apud *Liuium* legendum, docet Sigonius, ex Diodoro, *αλφατερνα*. Alfaternorum etiam meminit Plinius. Hanc Nuceriam CONSTANTIAM appellat Antoninus. Onuphrius NV CERIAM CONSTANTINAM COLONIAM vocat. huius meminit quoque C. V. Nansij Codex M. S. Frontini. Alia NV CERIA Colonia Ptolemao, Straboni, & Plinio, Campania Picentiorum vrbs. Hodie Nuceria dei pagani, Leandro. Hanc Cicero ad Atticum non semel NV CERIAM nominat.

Tertius

Tertia in *Apulia Daunia* est, *Ptolemaeo*, & *Suetonio*. Sed hanc *LUCERIAM* appellant *Plinius* & *Linus*, item *Strabo*; apud quem *LEVCHERIA* λευχερία, legitur. *Stephano* ex *Polybio* 3. *LVCARIA* λυκαρία, est. sine a. in medio legit meus codex *Polybij* λουκρία. *Luceria* de *Saraceni Leandro* nunc dicitur. Addit illi aliquando *Dina Virginis* (*Citta di S. Maria*) nomen inditum; sed pristinum nomen praevaluisse. Quarta *Nuceria* *Ptolemaei*, est in *Gallia Togata*. vbi hodie *Riuo de Lufera* est, vt putat *Leander*.

NYCHALO, nomen loci in *Gallia*. Circa *Tolosam* videtur. Apud *Ciceronem*, pro *M. Fonteio*.

NYCHYL accolis, *DARA* Barbaris, vocatur lacus quidam apud *Libyos Aegyptios*, vt scribit *Orosius*. *NYCHYL* pro fonte habet *Pomponius*. dicitur, haberi pro *Nili* fonte.

NIGRIS *Plinij* putatur ab amico nostro *And. Schotto*.

NYCRIA, vide *NACRIA*.

NYCVLA, vide *PRÆNESTE*.

NYDIODVNVM, *Gallia Lugdunensis* locus, in *Tabula Peutingeriana*. *M. Velfero* videtur *NOVIOMAGVM* *Antonini*, inter *Breuiodurum* & *Condate*.

NYDITANVM, *Bastitania* in *Hispania* opidum, *Plinio*. *VNDITANVM* legebat *M. S. codex*.

NYDIVM vider, *Peloponnesi* in *Elide* vrbs. *Melpomene* *Herodoti*.

NYETINI, vide *GRAVISCÆ*.

NYITHONES, *Tacito* *Germania* populi; quorum regionem *B. Rhenanus* *Switthlandt* vocat. In *Heluetia* est. Ex *Nuirbonibus* *Taciti* facit *Peucerus* *GYTHONES* *γύθωνες*, *Ptolemai*. Longissimè, si hoc verum est, ab *Heluetia* hodie distabunt.

NVLVCH, vide *NYCHYL*.

NVMAGANI, *Dius* & *Epistrophus* filij *Numaganorum* regis. Sic *Dicitur* *Cretenfis* 2. Apud *Haltzonas* hos imperasse, scribit *Homerus*.

NVMANA verna, *Piceni* vrbs, *Pomponio*, *Plinio*, *Silio*, & *Ptolemaeo*. Humana hodie dicitur, *Francisco Paphilo*.

NVMANTIA verna, *Ptolemaeo*, *Mela*, *Floro*, & *Orosio*, alijs. per O. in prima, *Stephano*. *Hispania Tarracoenfis* vrbs est, inter *Arenacos* ad *Durium* fluvium. *Tarapha* *Soria* vertit. *Soria* vicino loco fuisse *Numantiam*, habeo a *C. Clusio*. *Garray Morali* est. Quatuor amplius millibus supra *Soriam*, ad *Garai* pontem, non procul ab ortu *Durij* fluminis eius vestigia monstrari, scribit *Io. Mariana* 3. cap. 1.

NVMEDIA, vide *NVMIDIA*.

NVMENIA verna, regio apud *Ioann. Lydum*. An pro *Numidia*?

NVMENTANA Via, extra *Portam Viminalem*, etiam *FIGVLNENSIS* dicta fuit, auctoribus *Linio*, & *P. Viore*. *FIGVLNENSIS* legit *Aldi* editio.

NVMENTANVS Pons, *Anieni* impositus. *Ponte Lamentano* hodie.

NUMERIA, *Sifenna*, apud *Nonium*: *Protinus* agros populabundus ad *Numeriam* conuertit. Locus mihi ignotus.

NUMERITAS Arabes, habet *Cuopalates*, & *Cedrenus*.

NVMESTRANI, vide *NVMISTRO*.

NVMICIVS fluvius, in *Latia*: *Plinio*, *Virgilio*, & *Onidio*. In agro *Laurenti*, *Linio*, *Ouidio*, & *Vibio*. Haud procul *Launio*, *Halicarnasseo* 1. & *Silio* 8. Exsiccatum scribit *Seruius*. verna est *Halicarnasseo*. *NVMICIVM* stagnum habet *Aurel. Victor*, quem *Schottus* edidit. *Riuo* est hodie, *Pyrro* *Ligorio*. *NVMICIAM* Viam, *Brundisium* ducentem habet *Horatius* 1. *Epistolar.* ad *Lollium*.

NVMIDES, vide *NVBÆ*.

NVMIDIA verna, *Africa* regio *Ptolemaeo*. *METAGONITIS* a *Gracis* appellari, tradit *Plinius*. *MASSYLIA* eandem vocat *Linus* 24. *Biledulgerid* hodie vocari, ex *Ioanne Leone* didici. *Biled el Gerid*, distinctim scribit *Marmolus*. *Dactylorum* etiam regionem vocat *viere*. Incole olim *NVMIDÆ*, & *NOMADES*. Vide *NVBÆ*, & *MAVRITANIA*.

NVMIDIA NOVA, *Ptolemaeo*, & *Appiano* 4. *Ciui-*

lium est *Africa Propria* regio. Hodie *Regnum Constantinæ* obtinet, vt vult *Ludovicus Marmolus*. *Cuguntina* Arabicè, vt idem habet.

NVMIDICVS Sinus, vide *LATVRVS*.

NVMESTRANI, vide *NVMISTRO*.

NVMINIENSES, *Italia* populos habet *Plinius*, in antiquo *Latia*.

NVMISTRO verna, *Ptolemaeo*: *Lucanorum* *Linio* 27. & *Frontino* 2. *Stratag.* cap. 2. *NVMESTRANI* *Plinio*. *Nicastra* vocat quidam.

NVOOIDENTSIS (si sincera lectio) episcopi, in *Mauritania* *Casariensi*, meminit *Fragmentum Vici*. *Vicens*. MS.

NVPHEOS. *Adelphius* Episcopus *Nupheos*; quæ est *Lichnorum*. Sic *D. Athanasius* in concilio *Alexandrino*. In *Aegypto* videtur.

NVPSAS Castellum *Bostre Arabum*, vbi *Eulifium* episcopum relegatum, scribit *Baronius* 5. *Annal.* ex *Palladij* *Dialogis*.

NVPSIA, *Aethiopia* sub *Aegypto* opidum, *Plinio*. *NVPSIS* idem alibi. pro eadem fortasse.

NVRA, vide *NORA*.

NVRCONENSIS Plebs, in *Africa*, mentio in *Coll. Carth.*

NVROLI, vide *NVRVM*.

NVRSIA verna, *Sabinorum* vrbs *Ptolemaeo*. *NVRSIA* *Virgilio*. ad quem *Seruius* annotavit *Piceni* vrbs esse. Hodie *Norza* vocatur, vt *Leander* ait.

NVRVM verna, in *Africa Propria* opidum. *Ptolemaeo*. *NVROLI* habent *Latini* codices.

NVS verna, *Cilicia* fluvius, ad *Cescum* opidum: *Plinio* 3. cap. 2. Sed *ANVS* legendum est. vt ex *Suida* & *Hesychio* patet. Contra tamen videtur viro undecunque docto *Hartungo*. Quædam mea exemplaria *Iugum* & *Viscum* pro *Cesco* habent: item pro *Cilicia*, *Sicilia*. Notè, etiam *Arcadia* fluvius: *Pausania*. vide *CESCVS*, *NILVS*, & *ARVS*.

NVSARIPATA verna, *India* intra *Gangem* vrbs. *Ptolem.*

NVSEA verna, *Asia* regio, contermina *Media*, versus *Occidentem*. *Polybius* 5. Corruptè, si rectè auguror, pro *NISÆVM*. vide *HIPOBOIVM*.

NVSIPI, vide *VSIPTES*.

NVTHA verna, *Libya* interioris lacus est *Ptolemaeo*. qui eundem alio in loco *NVBÆ* verna, vocat, vitiò fortè exemplaris.

NVTRIA verna, *Illyridis* vrbs: apud *Polybium* 2.

NYCHOPONTIVM, vide *ACHERVSTA*.

NYCPII verna, *Ptolemaeo* gens in *Africa Propria*.

NYCTIMIS, vide *ALPHEVS*.

NYGBENITAI verna, *populi Aethiopia* sub *Aegypto*, apud *Ptolemaum*.

NYGDOSA verna, *India* intra *Gangem* vrbs. *Ptolemaeo*. *NYGDOSORA* interpret.

NYMBÆVM verna, stagnum in *Laconica*, circa *Malea* promontorium: *Pausania*.

NYMPHÆ CATABASSI, locus in via *Cornelia*, tertio decimo milliari ab *Vrbe*. In vita *S. Valentini* & *Asturij*, *Surius*. Santa *Nympha* hodie vocari, scribit *Baronius*, cui hæc via *Cornelia* erat inter *Aureliam* & *Triumphalem* vias.

NYMPHÆA, insula est *Ptolemaeo*, circa *Sardiniam*. *Plinio* alia est, circa *Samum*, *Tonicam*. In *Hadriatico* mari est, *Stephano*: vbi *Calypsonis* habitaculum. vide *COS*, & *CALYPSVS*.

NYMPHÆ MARINAE *Minturnensis* templum, in ripa *Liris* fluvij. *Vib. Sequester*. Pro *Marina* autem *MARRICA* legendum. Vide *MARRICA* Silva.

NYMPHÆVM verna, *Taurica* *Cerberonesi* opidum, *Ptolemaeo*. A *Mario* *Nigro* *Ciprico* vocatur. Locus *Bithynia* est. ad *Pontum Euxinum*: *Arthano* in *Periplo*. *Ponti* castellum habet *Suida*, ex *Aethiopia*, a *Gylone* quodam productum. Etiam circa *Apolloniam*, ad *fontem mare*: *Plinio*, *Appiano*, *Aelianæ*, *Dioni*, & *Straboni*. vbi ad *Aonum* fluvium multus ignis editur, qui viciat, vt arbores, &c. neque inflammat, aut exurit: Promontorium vocat

vocat Plinius: Portum Casar, ultra Lissum 3. M. P. Est & promontorium Athi montis, Ptolemaeo & Strabonis Epitome. Specus sacrum quoque, circa Oronis ostia. ut Strabo tradit libro 16. Est etiam locus ubi Tigris, postquam Thospiten lacum reliquerit, sibi redditur: teste Plinio. vide NYMPHIVS, SARMINETVM, & AP-SACIVM.

NYMPHÆVS νυμφαῖος, portus Sardinia. Ptolemaeus. vide ASTVRA.

NYMPHAIS, Pamphilij maris insula, Plinio.

NYMPHARENA, vrbs & gentis Persica nomen: Plinio 37. cap. 10.

NYMPHARVM Antrum, vide PHORCYNVS.

NYMPHARVM Cubile, vide SOLIS Insula.

NYMPHARVM Fanum, vide INATAMANA.

NYMPHARVM Insula, in Lydia sunt apud Martianum, in Musica: ex Varrone. has scribit tibi arum cantu moueri, in medio stagno. SALTIVARES vocat eas Plinius; easq; in Nymphæo describit. Itaque fortasse nomen hoc. Turnebus annotavit Templum sic dictum, ex Sotione. NYMPHARVM, & PVERORVM locus, in Messapia: Antonio Liberali. Vide TORREBVS.

NYMPHAS νυμφῆς, locus siue vicus Arcadiae est, Pausania, & Stephano. Fons est Pausania. Fontem ibidem, idem Pausanias & Stephanus NYMPHASIVM vocant. NYMPHAS Cedreno, etiam Thraciae locus est, ab Hunnis subactus. Coemeterium sic dictum, sexto ab Urbe lapide, via Numentana, in praedio Senero. Baronius 2. Annal. ad ann. 226.

NYMPHATES νυμφῆταις, mons in Armenia Minori: apud Ptolemaeum. NYPHATES legunt eius interpretes. quam vocem Plinius quoque agnovit. NYPHATEM adscribit Claudianus Parthis.

NYMPHEVS, videtur Bithynia fluvius, apud Q. Calabrum. Haud procul ab Acherusia specus.

NYMPHIVS, fluvius apud Ammanum, & Suidam. ubi videtur in Tigridem erumpere. Persas à Rômeis determinat; auctore Procopio 1. Persicor. NYMPHÆVM Plinij videtur. Vide MARTYROPOLIS.

NYPHÆVS, Phibiotidis mons, quodam topiario natura opere spectabilis. ut refert Plinius.

NYRAX νυρᾶς, Celtica vrbs: apud Stephanum.

NYSA νύσα, Armenia Minoru vrbs: Ptolemaeo. Stephanus habet Nysam in Helicon. in Thracia. in Caria. in Arabia. in Aegypto (de quo forte in PHILA.) in Naxo. in India, ad Caucasum. in Libya. & in Euboëa. Nysam quoque habent Plinius & Solinus, in India, apud Pandæam gentem, circa Merum montem. In Bæotia quoque Eustathio, in 2. Inad. que NISA Diodoro. Sed & NYSAN in lia montem, habet Plinius 8. cap. 39. & Philostratus 2, Apollonij in quo Bacchi templum. NYSA Mons, supra Syriam: Xenophonti de Venatione. Vide NYSSA, MEROS, & HYDRELA.

YSÆ Antrum, ubi Bacchum à Musis educatum scribit Diodorus lib. 4. interque Nilum & Phoeniciam collocat. & ex eo, Eusebius 2. Prap. Evangelica. Iuxta Sirbonidem paludem erat, ut alibi lego.

YSÆVM νυσαῖον, maris Erythraei locus est. ut scribit Suidas in voce ἱπποῦ νυσαῖον.

YSAIDIS νυσῆϊς, regio, est trans Meandrum; inter Cariam & Phrygiam, Straboni lib. 12. & 13. Sed MEB-SOGIDIS manuati Casaubonus, & montem intelligit.

YSES νύσης, Africa fluvius est, ex Aethiopia montibus oriens. Aristoteles 1. Meteor. ONYSES legunt quedam Latina exemplaria. male articulum illi connectentia.

YSIÆ Portus, vide PHILA.

YSSA νύσσα, Caria opidum, Ptolemaeo: antea PYTHOPOLIS dictum: Stephano auctore. NYSA Plinij. Vide ATHYMBRA, eadem enim cum hac Nysa videtur. NYSSA, Cappadocia vrbs, Socrati Scholastico 5. cap. 8. Lycia est, in Chalcedonensi concilio, hac Ptolemai NISA. NYSSA est in Græcia alicubi vrbs: Homero B. Inad. Dionysius & Eustathius, habent Nys-

sam iuxta Trallim. sic quoque Strabo 14. sed S. singulari. puto eandem esse, cum Ptolemai, quam in Caria describit.

In Felici Arabia habet Nysam, propinquam Aegypto, Diodorus 1. supra montem excelsum, & florentem, ubi Osridem natum fabulatur. Supra Aegyptum, in Aethiopia, est Herodoto. Vide NYSA. Inconstans enim valde est huius apud auctores scriptura. Vide quoque DIONYSOPOLIS, & ACARA.

NISSÆA Via, circa Gangem Indiae fluvium; quam Bacchus calcavit, ut refert Dionysius Afer. DIONYSIAM viam, vocat huius interpretes vetus. NISSÆI Recessus, sunt apud Auienum.

NYSEIUM νυσειον, Thracie mons, qui & NYSSA. Eustathius in Homerum, & Lexicon Phaurini.

NYSTRVS, vide MYSTRVS.

A ða, Atticus vicus, tribus Pandionidis, Stephanano, (non legit Phaurinus) etiam Oenidus: Stephano. Sed & OEIS ðeis, legitur. OA etiam insula Ponti aut Thraciae videtur; ex vita S. Parthenij.

OADITÆ, vide THADITÆ.

OÆNEVM, Luvio 43. Illyrici opidum, in Penestria regione, proxime Labeatibus, ad Artatum fluvium. In Nardi Luvio Italico Sabionello & Cideriso interpretari video. Videtur aliud ab Ono Ptolemai, aut erratum in situ.

OALGASSVS, vide OLYSSAS.

OANVS ὠανός, Sicilia fluvius, Pindaro. Thom. Fazellus scribit eam hodie Frascolari dici. Est quoque Lydia vrbs: apud Stephanum.

OANI ὠανί, Ptolemaeo, SOANI. interpreti, Taprobana insula gens. Soani meliorem lectionem puto. habet enim idem Ptolemaeus SOANAM fluvium ibidem. neque infrequens est apud veteres geographos legere nomina populorum, fluviorum, & montium homonyma. Sed & ipsum Ptolemaeum ὠανί, scripsisse, minimè me dubitare facit vox precedens ὠεπογεγνημένος. lege depravationis (ne idem saepius inculcem) originem in NANTVATES.

OARACTA, vide ORGANA.

OARVS ὠαρός, Scythia Europææ fluvius, in Meotidem paludem erumpens. Herodotus.

OASIS ὠασις, MAGNA, & PARVA, loca Aegypti sunt, apud Ptolemaeum. OASITÆ sunt Plinio. Quibusdam AVASIS ἄवास, & HYASIS ἡασις scribi, ex Stephano patet. AVASITAS habent Orosius & Aethicus. Oasim quoque IBINICIV dici, tradit Euagrius lib. 1. cap. 7. & Niceph. Callistus 14. cap. 36. A Strabone ANASES ἄνασις appellantur, quorum hic tria numerat; easq; ad Aegypti confinia, versus Occidentem ponit. (Sunt loca in mediis Libyæ arenis, tanquam in pelago insulae, quæ aqua & vino abundant; easq; habitantibus aptæ, quorum descriptionem apud Zosimum 5. & Olympiodori Excerptis pete.) Hec hodie ab incolis Azagar vocari, Barrius tradit. Herodotus OASIM urbem vocat septem dierum itineris à Thebis distantem. dicitq; eam à Samis, qui sunt à tribu Aeschyrona, incoli. vocariq; regionem νυσαῖον νύσης, id est, Beatorum insulam. eandem PHÆACIDEM nominari, apud Olympiodorum lego. OASIS Magna, Gademez nuncupari videtur Zieglero, idq; ex Ioannis Leonis descriptione. Is enim Gademes sic delineat, ut quis Oasem facile ex his intelliget. HYSÆIS Stephani videtur. OASES ὠασις, gens tribus Pandionidis: Hesychio. HOASIS est Glossario in Iuvenalem.

OATES, vide OROATES.

OAXES, vide OAXIA, & OAXVS.

OAXVS ὠαξός, Creta vrbs: Herodoto, Suida, & Stephano. Pro eadem puto ἄξος corruptè legi apud eundem. huius Axus enim non meminit Herodotus. etsi eum huius auctorem faciat. OEA XV ὠαξός est Etymologico, & Apollonio Argonauticor. 1. Est etiam Creta fluvius; Vibia ex Varrone. item Virgilio. sed OAXES hi scribunt. Fluvium Mesopotamia, & urbem Creta, ex eo facit Servius, in Virgilium. Sed falsò, cum Politiano, credo. OAXIA, GG est

est cinitas, eidem Seruio. item Vibio, ex hoc Varro, Quos magno Anchiale partus adducta dolore, Et geminis capiens tellurem Oaxida palmis. Ad Fuluium ad Seruium, in Bucolica Virgilij. OBAXIS *Ὠαξίς*, Cretica regio. Etymologicon.

OBANA *Ὠβανα*, Assyria opidum: Ptolemaeo.

OBARA, vide ABARA.

OBARENI *Ὠβαρῆναι*, Armenia pars, circa Cyrum flumen. Suidas & Stephanus. quam OBARENITAE & OTENI habitant. Idem.

OBARES *Ὠβάρης*, Aria regionis gens: apud Ptolemaeum.

OBBA, Africa vrbs, in Concilio Carthaginiensi; sub D. Cypriano habito. Huius meminit quoque Coll. Carthag.

OBELAE *Ὠβελαι*, Marmarica Nomi gens. Ptolemaeus.

OBIDIACENI, vide DOSCI.

OBIGENE, pars Lycaonia. Plinius. Obligene legit Venetus codex.

OBI, vide RHIPAE.

OBILA *Ὠβίλα*, Verdonum in Lusitania opidum: Ptolemaeo.

OB LIVIO, vide MEMORIA, MNEMOSYNES, & LIMAEA.

OBNOBII, vide ABNOBI.

OBOR, vide EBOB.

OBODA *Ὠβόδα*, Ptolemaeo Hibernia fluvius.

OBODA *Ὠβόδα*, Nabatheorum regio. Strabo 16. & Stephanus, ex Vranio.

OBOLCOLA *Ὠβόλκολα*, Lusitania vrbs, quam Viriatus praesidio firmaverat: Seruilianus autem eam expugnauit. Appianus in Ibericis. *Ὠβόλκολα* Ptolemai est, in Turdetanis: & BVCCVLA Antonini. BACILAM Stephanus credit Casaubonus.

OBOLCON *Ὠβόλκων*, vrbs nomen, apud Stephanum. *Ὠβόλκων* Ptolemai. In Batia. & OBVCVLA Hirtij.

OBOLIVM, vide APOLIUM.

OBOM *Ὠβόμ*, Moabitum vrbs. Hesychius.

OBORITANVS Episcopatus, in Mauritania Caesariensi, est apud Vist. Vitiensem M. S.

O BOTH *Ὠβόθ*, castrametatio Israhelitarum. Num. 21. & 33.

O BOTRITAE, vel OBOTRITI, utrunque enim apud Helmoldum, aliosq; mediae aetatis scriptores inuenio Germaniae populos: hodie Meckelburger dictos, interpretantur Helmoldus, & Crantzius. Hos Wolfg. Iobstius putat HERVLOS Sidonij esse. Obotritos nunc K. reges appellari, scribit M. Adamus lib. 2. cap. 10. Historia Ecclesiastica. horumq; urbem primariam Magnopolim vocat. (sic Meckelburgum nominans.) Vide PHARODINI.

OBRAPA *Ὠβραπα*, Arabia Felicis vrbs: Ptolemaeo OBRA-CA per C. legant interpretes.

OBRICOLVM, Aequilorum vrbs. in Ptolemaeis Latinis. In Gracis non habetur.

OBRIMAE Fontes, habet Linius 38. ad vicum qui APO-RIDOS COME vocatur. Circa Pisidiam videtur: OBRIMA fluvius est Plinio, ad Apamiam Magna Phrygia urbem, eumq; in Maandrum cadere addit.

OBRINCVS *Ὠβρίνκος*, Ptolemaeo Galliae Belgica fluvius est. Beat. Rhenanus MOSELLAM Taciti, (qui hodie Germanis Mosel, & Gallis Moselle,) interpretatur. Ioannes Heroldus Obrincum, non fluvium, apud Ptolemaeum designare docet; sed eum ad Rhenum Germaniae tractum quem hodie Ober Rhingau appellant. Est quidam meus amicus qui credit eo vocabulo significari superiorem partem Rheni fluminis, quasi diceret Ober Rhijn. Ad Mosellam fluvium, tractum quendam Obrinci nomen haecenus retinere, testis mihi est oculatus & fide dignus Clemens Trelaus Mosellanus.

OBRIS, vide OROBIS.

OBRIAE *Ὠβρίται*, Siciliae populi. Ptolemaeus.

OBROATIS *Ὠβροάτις*, Persidis vrbs, apud Ptolemaeum. OROBATIS legit Ammianus. & OREBATIS Ptolemai interpretes.

OBSCVM, vide OSCVM.

OBSEQUIVM, & OBSICVM, vide OPSICIANA.

OBTRICENSE, Mose opidum habet Ammianus lib. 20.

Tricht, quod & Maestricht appellant, mihi videtur Hoc Galli Trait vocant.

OBVCVLA, vide OBVLCO, & OBOLCON.

OBVLCO *Ὠβύλκων*, Ptolemaeo; quod PONTIFICENSE appellatur, Plinio, & lapide antiquo testibus. Hispania Batia est, quae Mario Nigro Sicula dicitur, sed Porcuna Marali. Obulco putat Villanovanus VLLAM A. Hirtij est.

Ego OBVCVLAM potius. Huius etiam Dion meminit.

OBVLCOLA, vide OBOLCOLA.

OBVLENSII *Ὠβυλῆνσιοι*, Mysia Inferioris populi: apud Ptolemaeum. BVLENSII habet truncatim interprete.

OBYDINES gens, vide CAVCACI.

OCA *Ὠκα*, Persiae regio, iuxta maris oram. Strabo. An quae Ptolemaeo TAOCA, quarit Casaubonus.

OCELLI, vide OCELLI.

OCALEA *Ὠκαλα*, Boeotia vrbs, prope Haliam: Strabon. Dicaecho, Homero, Apollodoro, Stephano & Suida. OCALE est apud Plinium in ora Boeotiae.

OCBAS *Ὠκβάς*, Callisto vniuersum castellum, ex aduerso Martyropoli, in vltiore ripa, in altissimo scopulo situm libro 18. cap. 18.

OCCARIBA, vide OCTARIBA.

OCCIDVVM Mare, vide OCEANVS Atlanticus.

OCCORA Antonini, videtur Simlero COARA vocat. Ptolemai, Chalcidicae regionis; in Syria.

OCEA Colonia, in Africa Propria; inter Sabratam & Lepitim Magnam: Antonino. OEA autem restituendum. Pro EAE non semel lecta apud Apuleium, in Apologia pro seipso, OEA restituendum quoq; puto. D. Augustinus quoq; Epist. 5. de Diuersis Quaestionibus, scribit Apuleium uxorem Coensem habuisse. vbi Oensem legendum puto.

OCEANI Ostium, vide FRETVM Herculeum.

OCEANI Stagna, sunt in lapide inscripto. Adi Nonium in verbo Anfractum, & Smetij volumen.

OCEANI Vmbilicus, vide VMBILICVS Oceani.

OCEANIA, vide LIBYA.

OCEANITAE, sunt Panchea Arabiae Felicis insulae populi & OCEANIDA, eorum vrbs. Diodorus 5.

OCEANITIS, vide CHRYSE.

OCEANVM vno eodemq; nomine, totum illud mare quod terram ambit, vocare poetas, scribit Philostratus 9.

OCEANVM *Ὠκεανόν*, putarunt veteres fluvium, falso. & ab Aethiopibus accoli: ut tradit Pausanias in Atticu. Idem ibidem habet OCEANVM Fluvium in Lydia.

OCEANVS ATLANTICVS *Ὠκεανὸς ἀτλαντικός*, proprie dicitur illud mare quod Europam & Africam ab Occidente alluit. Ptolemaeo OCCIDVVM *Ὠκεανὸς*, & EXTERIVS *ἐξωτερὸς*, nominatur. EXTERNVM d. Floro 4. cap. 2. Dionysio Alexandrino HESPERIVS *ἠσπερίος*. VESPERVS interpretatus est Bertrandus.

Martianus VESPERTINVM vocat. Arabes Magareb appellant, teste Marmolio, aut Magrib, teste Leunclauio.

(Hodie eius pars, quae inter Hispaniam & Canarias insulas est, Hispani Golfo de las yeguas, id est, Sinus equarum, vocant: a demersis ibidem toties equabus, alioq; immetis quae sobolis procreanda causa ad eas insulas vehebantur.) MAGNVM etiā appellatur, teste Plinio, lib. 3. cap. 5.

Sed video huius Atlantici maris appellationem multo latus interdum apud auctores accipi. Strabo enim scribit Indiam desinere ad Mare Orientale, & ad Austrinum, Atlantici partem. Idē alibi ait eius Australe & Orientale latus in Atlanticū pelagus procurrere. Et alio in loco Atlanticū mare in se coire testatur. Omnia maria innavigabilia, Atlantica vocari, tradit Suidas. In Somnio Scipionis legimus, omnem terram quae a nobis colitur, Atlantico mari

(quem Oceanū appellamus) circumfundi. Iulius Firmicus addit Atlanticum mare, terrae spaciū, in modum insulae, vndarum suarum circumfusione concludere, idem Aristoteles de Mundo, ait vniuersam terram ab Atlantico mari ambi. At cum his dictis illud addidero, quod Plinius perhibet, nempe Aethiopiam etiam Atlantiam dictā, & totum illud novum hemisphaerium, quam Americam vocamus, Atlantim Platonis, (ut plerimi aestimant) fuisse, videtur

rota terrarum & Oceanipila, Asia tantum & Europa exceptis, in Atlantis vocabulum olim abijisse. Herodotus duo tantum vniuersi maris nomina nouit. scribit enim Atlanticum, & Rubrum, & totum illud quod Gracinauigant, (Mediterraneum post huius tempora dictum) vnum esse, Caspium alterum. His assentitur Zosimus, qui scribit Rhenum fluium se in Atlanticum mare exonerare; quod hodie Germanicū vocamus. Vide CIMBRICVM, & GERMANICVM.

OCEANVS FRETALIS, vide FRETVM Gallicum.

OCELENSES, Hispania populi, qui & LANCIENSES, Plinio. LANCIA vrbem habet Dion 53. & Orosius lib. 6. cap. 21. & LANCIA OPIDANA λεγκία ὀμδαία, in Lusitania Ptolemao est. Sed Lancia & Ocellum Ptolemao duo diuersa sunt opida Verdonum. LANCIA posita Ouieda esse coniectura, inquit Moralis.

OCELS δελαις, Ptolemao Arabia Felicis opidum. in quo interpretando, parum inter recentiores conuenit. Iovius namque Aden vocat, sed falsū. Pinetus Acyla, Niger Zidem. Ramusius Capo de Celi. Ocelim Ptolemai, ACILA ακίλα, Strabonis esse, vult Villanovanus. Ego Ocelis Ptolemai, CELIS & CHELIS χηλαις, Arrbiani in Periplo putarim, etsi idem alibi quoque OCELM legat. OCILA Plinij est: in Gebanitis, vide ORCELIS, & ACILA.

OCELLI δελαις, Promontorium Orientale, Albionis insule, Ptolemao: Spurnheade hodie dicitur. Per A, erat in M. S. codice. δελαις. Kellensey video à Camdeno interpretari. cui libenter & merito cedo.

OCELV M, Casari & Straboni in Alpibus opidum, quod Villanovanus & Varro Oulx appellari aiunt. (Ours Itali dicunt.) Illis vocat Simlerus, Etilles scribit Vigenereus. Noualesiam interpretatur Marlianus; & Chielano Castilioneus, sed malè, ut docet Varro.

Non esse idem cum OCELLA Ptolemai, quod in Lepontis ponit, ostendit Scudus eruditè. Idem Caspar Varro, in sua Corographia, Lusitanica lingua scripta.

Habet quoque Ptolemaus Ocelum, & Appianus OCELLIN, in Tarracensis: & Ocellum geminato LL δελαις, in Lusitania Hispania. OCELV M DVRII, quod ad Durium fluium situm sit, nominat hoc Antoninus. Est tamen qui mallet hoc loco apud Antoninū Octodurū legere.

OCEtis δελαις, insula maris Scotici, Ptolemao: contra Orcada promontorium: Sandes forte hodie. Aut potius Ranafda, ut persuadet tabula nauigatoria, quae apud me est dono Humf. Lbuidi. Hethy, ex coniectura, interpretatur Camdenus.

OCHA, vide OCHE.

OCHANI populi, Plinio, versus Margianam, in Asia.

OCHE ὄχη, maximus mons Euboëa. Straboni, & Stephano. Vrbis Plinio. Vide EUBOEA.

OCHRAS, Cappadociae opidum: Antonino.

OCHRONA ὄχρονα, vrbis Arabia Felicis: Ptolemao. Per A. in prima. interpretibus.

OCHRONVS, vide OTHRONVS.

OCHE, vide LITVS Alium.

OCHVS, Asia fluius, circa Bactrianam, Ptolemao, alius ab Oxo. Ita enim Q. Curtius 7. Superatis deinde amnibus Ocho & Oxo, ad urbem Marginiam peruenit. (Hac forte erit Ptolemai Antiochia Margiana.) OCHVS ὄχος, mons Persidis etiam est, in litore sinus Persici, Arrbianus in Indiciis.

OCHYRA ὄχηρα, Sicilia opidum: Diodoro 4. ut interpretatus est Pogbius: at Leopardus 1. Emendationum appellatiue, munita, interpretari mauult.

OCHYROMA ὄχηρομα, arx Rhodi, supra Camyrum Strabo.

OCILA, vide ACILA, & OCELS.

OCILIS, vide OCELV M.

OCIMNLV H, vide SCYTHIA.

OCINA, circa Palaestinam locus. Iudib. 2. Ibidem quoque SVRII populi.

OCINARVS ὀκινάρω, Lycophroni Chonia nunc Cala-

bria fluius: circa Terinam. Per T. in secunda apud eundem est. Sabatio hodie dici; & SABBATVM Antonini esse, ostendit G. Barrius. Ocinarim hanc Tzetzes AREN quoque nominat. Vide ERIS.

OCLOMON, vide MACHMETATH.

OCOLV M δακλον, Eretriorum regio. Stephanus, ex Theopompo. An in Thessalia?

OCRA ὄκρα, Alpium pars humillima, quae ad Carnos accedunt. Ptolemao, Sépronio, & Straboni 4. & 7. Est etiam Venetorum vrbis, sic dicta, apud Plinium.

OCREA, vrbis inter Romam & Oriculum. in itinere Flaminio: teste Fragmento Antonini. Vicinam Tiberi, & Galleio fuisse, scribit in illud, Annianus.

OCRICVLV M δακλον, Villanbrorum Ptolemao vrbis, in Italia. Liuius & Tacitus, per T. OCRICVLV M. Otricoli, Leand. Alberto. Otricoli ab accolis dici, non semel obseruauit. quod nunc autem sic vocant, in monte est: anti- qui namque vestigia, ut testudines & columnas interrumpas, in planitie iuxta Tiberis ripam dispersas aliquando lustrauimus.

OCRINVM δακλον, quod & DAMNONIV M δακλον, Anglia promontorium Ptolemao, maxime Occidentale. S. Iustinus forte hodie, aut potius The landes end.

OCRISIVA, est in Thesuro Golizij, ex vetusta inscriptione.

OCTABVM, vide OCTAVVM.

OCTAGORDA, vide OTTOROCORRA.

OCTAPITARVM ὀκταπίταρον, Albionis insula promontorium: Ptolemao. D. Davidus beath. nominat Camdenus.

OCTAPOLIS ὀκταπολις, Lyciae opidum: Ptolemao.

OCTARIBA, Syria aus Euphratensis vrbis. lib. Notie. OCCARIBA habebat codex M. S.

OCTAVANI, vide FORVM IVLIVM.

OCTAVIANVS, Specus sic vocatur, secundo ab Vrbe miliario. circa Labicum. Frontinus 1. Aqueduct.

OCTAVIOLCA ὀκταουολκα, Cantabrorum vrbis, in Hispania. Ptolemaus.

OCTAVIVS Vicus, in Velitris. Suetonius in Augusto.

OCTAVVM, Africa Propria vrbis: D. Augustino, & Cypriano. in concilio Carthaginensi. Et OCTAVENSIS loci, meministi Optatus Afer. sed per B. OCTABENSIS, non semel, in M. S. Est quoque OCTAVVS pagis nomen circa Lugdunum Gallie: Gregorio Turonensi 9. Historiar. Pro Foro Iulio habeo. Vide OCTOVIANVS.

OCTOBES, lacus sexaginta sex stadiis à Sasala vrbe. Procop. 1. Persicor. In Armenia Minori.

OCTODORVS, Casari Veragrorum vicus; quem B. Rhenanus & Scudus Martenach nominant, Valesia vallis. Duodecim millibus à S. Mauricij opidulo: ut addit Iosias Simlerus. VALLENSIVM Civitatem, vocat Lib. Prouinciar.

OCTODVRVM ὀκτάδουρον, Vaccaorum vrbis. Ptolemaus.

OCTOGESA, Casari Hispania vrbis, ad Iberum fluium. Ursinus putat hanc ETOVISAM Plinij esse. hoc duplici ss. scribit Liuius. (Quid si sit ETOBESA?) Hitona hodie, Episcopo Gerundensi. Mequinentia Surita, & Morali. in ripa Iberi fluminis: quinque leucis ab Ilerda. C. Clusius putat fuisse vbi hodie Scatron vel Flix, ad Sicoris & Iberi confluentes. Vide ETOVISSA.

OCTOLOPHVS, loci nomen. Liuius 31. & 44. In Macedonia videtur. ATABOLVS quidam codices habent.

OCTOPAS ὀκτώπας, fluius. Hesychius.

OCTOVIANI agri, meminit Sidonius 8. ad Consentium. in Gallia ad mare Mediterraneum alicubi videtur. Vide FORVM IVLIVM, nam idem esse reor.

OCTVLANI, Italia populi: Plinio. In Latio.

OCYNARVS, Vide OCINARVS.

OCYPODES ὀκυποδες, Indica gens, quae equos cursu praueuertit. Strabo.

ODAAGNA, vide ODAAGANA.

ODAGANA ὀδαγάνα, Arabia Deserta opidum: Ptolemao, ODAAGNA legant interpretes.

ODANEORVM ὀδανῶν, tanquam populorum, meminit A. Occo, ex Caracalle nommo.
 ODESSVS ὀδῆσος, in Ponto magnus mons. Stephanus. Vide ODYSVS, & ORDESVS.
 O DIA, Plinio maris Aegaei insula.
 ODIABVM, Valeria Ripensis vrbs. Lib. Notie.
 ODIATES, Liguria gens, circa Genuam. auctor anea tabula antiqua. ibidem.
 ODICEA, in Morinis locus maritimus. vbi Caesar turrim construxerat. nisi fallat Vinnius.
 ODIVPOLIS ὀδιπολις, regio Heraclea, iuxta Pontum. Stephanus. Fortē ODYSOPOLIS Cedreni.
 ODMANA ὀδμανα, Palmyrena vrbs: Ptolemao.
 ODOCA ὀδοκα, Taprobane fluuius. apud Ptolemaum. Interpretes cum afflatu, HODOCA.
 ODOGRA ὀδογρα, Chamania in Cappadocia opidum: Ptolemao. Sine ῥ. legunt interpretes.
 ODOLLA spelunca, 1. Samuel 22. ὀδωλλα, Iosepho. Vrbs quoque a Salomone edificata 2. Paralip. 11. ὀδωλλα Iosepho, Antiq. 8. Vide EGLON.
 ODOMANTICA ὀδομαντικα, Macedonia regio. Ptolemaus. ODOMANTIDICA est Licio 45.
 ODONTOMANTES ὀδοντομαντες, ges Thracica: quae pudenda pilis nudabant & praeidebant. Quidam pro Iudeis habent, Saidas. Sed eosdem cum ODOMANTIBVS censeo, in Odomantica regione. sunt enim in consensibus Macedonia & Thracia. quos sepius a priscis confundi scriptoribus non vno obseruauimus loco.
 ODOMANTIS ὀδομαντις, Armenia Maioris regio. Strabo.
 ODOMBOERAE, India gens: Plinio.
 ODNES ὀδνες, Thracia gens, Medus vicina. Stephanus. An ipsi Hedones?
 ODONTOMANTES, vide ODOMANTICA.
 ODRANGIDI ὀδρανγιδι, apud Ptolemaum sunt Libyae interioris populi.
 ODRISTA episcopalis sedes: sub patriarchata Constantinopolitano. Balsamon.
 ODRYSA ὀδρυσα, vrbs Odrysarum, qui in Thracia sunt; Straboni, & Stephano. Circa Hebrum eos collocat Solinus.
 ODRYSAS Laonicus Moldaueses vocat. In Odrysia Hadrianopolim ponit Metaphrastes, in S. Luca & S. Artemij vita. ODRYSIOS Montes, habet Clem. Alexand. Vide THRACIA.
 ODVCIA, locus Hispania Batice, in antiqua inscriptione, quam Moralis habet in suis Antiquitatibus. Circa Loram fuit. Vide ODYSIA.
 ODYSSES ὀδυσσεύς, fluuius qui Alazonum pagos perfluit. In Mygdonia Asiatice. Strabo 12.
 ODYSIA ὀδυση, Sicilia promontorium Ptolemao: quod Cabo Marzo Fazello nuncupatur. puto EDISSAE Portum esse, cuius meminit Cicero, in Verrem, lib. 4. Aretius Porto de Pali vocat. In Hispania quoque vrbs, supra Abderam, in montanis, Straboni. ODVCIA ni fallor, hac in antiquo lapide. Vide VLYSSIS Portus, & OLYSIPPO.
 ODYSSES, vide OLYSIPPO.
 ODYSYPOLIS, vide ODIVPOLIS.
 ODYSVS ὀδυσος, Ptolemao & Diodoro Maesia inferioris vrbs. Varna dicitur Nigro. ODESSVS ὀδῆσος Straboni est: & Arrhiani, in Periplo, & VDYSVS Antonini. Stephanus ὀδῆσος in Ponto describit. quae eadem est. Quae hodie Varna, apud Cedrenum BARNAE est.
 OE, Troadis insula, apud Diogenem Cretensem 2. vide OA.
 OEA ὄεα, Thera insula opidum: Ptolemao. Est & Attica populus ὄεα, Scholiasti in Sophoclis Oedipo Coloneo. Vide BOA, OCEA, & OEBA.
 OEAGRVS, vide HEBRVS.
 OEANDENSES, Asia Propria gens alicubi: Plinio.
 OEBANTHE ὀεανθη, Locorum OZolorum opidum: Plinio, Pausania, & Stephano. ὀεανθη, autem legunt Pausanias & Pomponius. Aetolia est Polybio 4. aduersa Aegyra. vide EVANTHIA.
 OEBASITAE, vide OASIS.

OEAS ὀεας, Ptolemao, EASON Mela, Hispania promontorium est: quod Plinio OLARSO est, ut Hermolaus autumat. IARSO Martiano, IDANVS ὀδανος, Straboni, dicitur, ut Pintianus credit. ORSONA ὀρσωνα, apud Plinium videtur pro eodem habere. Ar. Montanus, vrben esse dirutam, & hodie Ojarco vocari, mibi auctor est idem Clusius, qui dicit eam binis & amplius leucis a mari distare. cui Fontarabia vicina est. Baiona Episc. Gerundensi nominatur. Florianus & Gomecius scribunt Fontarabia, & incolae Hondaribia appellari. Fontem Rapidum video a Latinis nostris hodie indignari. Sed OEASOPOLIM vrben habet hoc loco quoque Ptolemaus, quae hu recentioribus nominibus forte verius quadrabit, quam Oesopromontorio. quod & Garybais tradit hodie adhuc Aiso dici. & iuxta quadam conuallis nomine Ojarco, & Ojarcon.
 OEAXVS, vide OAXVS.
 OEBALIA, vide ARENE, TARENTVM, & LACONICA.
 OECALICAE, Aethiopiae populi, circa quos Nili fons est. Plinius.
 OECHALIA ὀεχάλια, Straboni & Dionis Prusae, vrbs est in Thessalia. Pausanias in Messeniace scribit Oechalum Messenia vrben aliquando ERYTIVM dictam. hac autē Arcadia tribuitur a Strabone. OECHALIA etiam Euboica opidum; testibus Strabone, Pomponio, & Plinio. Trachinia quoque. & Arcadia, apud Strabonem, Eustathium, & Stephanum. Aetolica quoque Straboni. Pausania auctore etiam vicus est Messeniae regionis OECHALIA vocata, quae post CARNASIVM ῥαγνῶνον, appellata fuit. Vide CARNASIVS, & ANDANIA.
 OECORDAS ὀεκορδας, Ptolemao Sericae regionis fluuius est. Sed variat apud eum scriptio; nam & OECARDVS ὀεκαρδς legitur. M. Niger eum Tartar nomen habere scribit. OECARDAE etiam gens ibidem, eidem Ptolemao. Quos CHARDOS vocat Ammianus.
 OECVBARIA, Italia castellum, circa Bononiam. Zosimus 5.
 OECVS οἰκος, Cariae vrbs: Stephano.
 OEDANA οἰδαν, vnus flumorum qui in Gangem insuunt. Strabo.
 OEDANTIVM οἰδαντον, Illyridis opidum: Stephano; ex Theopompo.
 OEDIMVS ὀεδιμς, sinus circa Doridem, inter Gnidum & Lorymam. Constantinus Porphyrogeneta.
 OEDIPODIA, Fons Thebarum: Plutarcho in Sylla, Plinio, Solino, & Pausania.
 OEBA, loci aut opidi nomen, apud Apuleium, in Apologia pro seipso. dicit Herodoto. prope Epidaurum Peloponnesi.
 OEENSIS ciuitas, in Africa Propria, circa Syrtis: cum qua Romani auspicio Vespasiani Imp. bellum gessere. Plinius. Gentile ab Oea. Vide OCEA.
 OETIDIS οἰτιδς, vrbs in Laconica, ab Aenea exstructa, meminit Pausanias in Arcadicis. forte eadem cum Oetaw.
 OEIE οἰεν, Pandionidis tribus. Suidas. Vide OA.
 OEIS, vide OA.
 OEMPHYLE, Dyrrachij mons. Vibius. OENIPHILE est apud Boccatum.
 OEN insulam, habet Diogenes Cretenfis; quae ante Troiam continenti iungitur.
 OENA ὄενα, Tyrrhenia vrbs, in medio colle habens altitudine trium stadiorum: ut refert Stephanus, ex Aristotele, de Mirabilibus. sed hic OENAREA ὀεναρεα, legit. VOLATERRA autē debere legi, annotauit Per. Victorius. OENA etiam fluminis in Assyria nomen, inter quem & Tigridem, ADIABENAM esse comprehensam, scribit Ammianus. Est & fons sic dictus, Athenaeo 2. medius inter Medos & Paonas, de quo vide INNAA.
 OENAVM, Niceta & Glyca circa Paphlagoniam opidum.
 OENANDA, vide OENOANDA.
 OENANTHIA οἰνανθια, Ptolemao Sarmatia Asiatica vrbs,

vrbs, ad Pontum Euxinum. Hac S. Sophia, Mercatori indigitatur. Aetolia vrbs maritima est, Polybio 4. aduersa Aegyra, inter Acarnaniorum & Aetolorum fines.

OENAREA, vide OENA.

OENE ðvn, Argia vrbs. Stephanus.

OENEA, vrbs quondam fuit, Plinio, circa Isthmum Corinthiacum. Huius quoque Strabo meminit.

OENEANDA, & OENOANDRVM, vide OENOANDA.

OENEI, apud Plinium, Dalmatia gens. circa Oeneum fluium verisimile.

OENEON, vide OENION.

OENEVS ðve, Illyridis fluius: vt Ptolemaus auctor est. HINEVS legit Dom. Niger.

OENIADA, vide OENOANDA.

OENIAD ðve, in Acarnania vrbs, ad os Acheloi, Polybio, Plutarcho, Lioio, Thucydide, & Pausania testibus: ERYSCHE ðvov, olim dictam, tradit Stephanus, sed epusium alio in loco, idem legit. ENIAD ðve sunt quoque apud Linium. Dragamesto hodie, Sophiano & Thucydidis Scholiasti; qui OENIAS habent. Vide OENOANDA.

OENIANES, vide AENIANES.

OENI PONS, Rhatia locus, in lib. Notitiar. & apud Antoninum. Otingen facit ex ea Simlerus, sed hic ENI legit. In Bauaria Odingen Lazijs, idem est, differente tantum scriptura & sono. sunt qui Aufpuck (Tirolensis comitatus) ex ea faciunt, & errant.

OENION ðvn, Locridis in Ozolis portus, apud Stephanum, ex tertio Thucydidis. vbi per e in penultima ðvov legitur. sic quoque apud Lucianum in Symposio.

OENIS ðvls, Attica tribus, Jul. Pollux 8.

OENVM Nemus, in Lycia, circa Candida opidum, Plinius.

OENIADA, vide OENOANDA.

OENIPHILE, vide OEMPHYLE.

OENOANDA ðvn, Lycia vrbs: Plinio, Lioio, & Stephano. ðve, apud Ptolemaeum. & ðvn, apud Strabonem. ðve, apud Appiano. An ðvn, ðvn? quam hoc tractu agnoscit Porphyrogeneta.

OENOCHALACORVM opidum circa Persidem videtur, apud Procopium 2. Persicorum.

OENOCHOVS ðvn, Pincerna: pars montis Oeta sic dictus. Athenaeus 9. sub finem.

OENOE ðvn, Elidis regionis vrbs, in Poloponneso, Straboni, quam BOBONA ðvn, appellatam addit. Hac eadem EPHYRA nomen habere videtur apud eundem Strabonem & Stephanum. ad Sellenem fluium. Plethon eam quoque PYLVM vocat, an bene, nescio. OENOE, opidulum in Icaria insula, Athenaeo, & Straboni. item Stephano, qui hanc duarum Icaria insulae vrbum, vnam facit. Attica mediterranea est Thucydidis, & Ptolemae. in Tetrapoli regione, vt habet Stephanus. Atticam tribum facit Thucydidis Scholiastes. Est & Laconica, eidem Ptolemae. Arriani Periplus habet locum maritimum sic dictum, in Cappadocia. Est locus Corinthiorum, in promontorio Oleniae: vt tradit Strabo. lib. 3. & 9. & Thucydidis 2. Arcadia fons est, apud Pausaniam. Item Arcadia vrbs, testibus Athenaeo, Stephano, & Suida. Et Argia, Pausania. Vide OENONE, SICINVS, & TETRAPOLIS.

OENONE ðvn, duo Attici pagi, sic dicti, auctore Strabone 8. Alter ad Eleutheras fuit, alter Marathoni vicinus. Huic suffragatur Icaromenippus Luciani vterque OENOE à Suida nuncupatur. Ptolemaus quoque habet OENOE in Attica. Vide AEGINA.

OENOPARAS ðvn, agri Antiochia Syriaca fluius. Strabo 6.

OENOPHYTA ðvn, Boeotia vrbs. Thucydes 1. & 4. Diodorus 11. item Aristides, & Aristoteles 5. Politicor. Myronidem Boeotes hic superasse scribit Plutarchus.

OENOPIA, vide AEGINA.

OENOPLIA, terminus Romani imperij versus Austrum. Bodinus in Aethiopia historica, & Vignierus in Biblio-

theca historiali, ex Appiano, & Ruffino vti videtur. Fides sit penes istos. mihi non liquet.

OENOPVS, vide INOPVS.

OENOTRI, sunt in Mesopotamia populi. Stephanus, ex Hecataeo: in voce Arinthe. si sincera lectio. Fuerunt & Italia populi Halicarnasseo i. qui incolebant totam illam oram maritimam qua est à Tarento Passum vsque. De his quoque Aristoteles 7. R. P. OENOTRI, ICAONES, & PELASGI, idem populi, eidem Halicarnasseo loco supradicto.

OENOTRIA, hac sola ITALIÆ nomine vocata fuit, ab Antiquitate. Sic proprie Sabinorum terram dictam, scribit Seruius, ad 7. Aeneid. Vide ITALIA. & LAMETICVS Sinus.

OENOTRIDES ðvn, Straboni, ante Veliam maris Tyrrheni dua insulae sunt, sic quoque Plinio, apud quem harum nomina sunt PONTIA, & ISCHIA. Ponza & Ischia etiamnum appellantur, vt Leander tradit. PONTIAS alias in Campania, numero multitudinis legit Dio 59. & Plinius 3. qua PONTIA & PANDATARIA Straboni 2. & 5. Sed PONTIA singulariter habet Suetonius, & Strabo: qui eam à Speluncis conspici ait. Linijs 9. dicit Pontias insulas à Volscis (qui in continente ibidem sunt) inhabitari. at haec sunt Oenotrides.

OENOVVS, vide OENVS.

OENSIS, vide OA.

OENVNIA, vide SINVNIA.

OENVVS ðvn, fluius Laconica iuxta Spartam & Selasiam; Lioio & Polybio. Vide BABYCE.

OENVVS, fluius Germaniae; qui, vt Tacitus scribit, Rhenus Noricisq; interfuit, apud quem etiam AENVVS, per A. legitur. quam lectionem quoque confirmat Antoninus, in Ani ponte. HENVVS ðvn, apud Arrianum. HINVS apud Diaconum est. ATE SINVS ðvn, Straboni, videtur Auentino. Non hodie vocatur, Lazijs teste. OENVVS ðvn, etiam Laconica opidulum: Stephano. ex Androtione.

OENVSA, vide OENVSSA.

OENVSSA, Plinio insula iuxta Samum & Lesbum. Est eidem quoque insula finitima Chio. OENVSSA Herodoto 1. & Thucydidis 8. item Stephano. sed huic vnicos. Eidem Plinio sunt ONVSSA tres insulae ante Messenam. haec etiam Oenusa vno s. apud Pausaniam; qui eas ante Acritam promontorium describit. vt quoque Pomponius lib. 2. cap. 7. de insulis Mediterranei maris. bi hac: Oenusa & Theganusa contra Acritam, quam sinceram esse lectionem docet ex historia & fide exemplariorum Pintianus. Emissa pro Oenussa codices mala fides legunt. Hac Sapientia Sophiano dicitur. vide CARTHAGO.

OENVSSA, vide OENVSSA.

OEOS ðvn, Tegea opidulum. Stephanus ex Aeschilo. Cuius autem Tegea? sunt enim plures.

OEPOLIVM, vide AEPOLIVM.

OERO ðvn, Gracia insula, ante Plateense opidum; quam Asopus fluius & Gargaphius fons efficiunt. Herodotus in Calliope.

OEROANDA, opidum circa Pampbiliam videtur, apud Lium 38. Sine e. quoque OROANDA, apud eundem ibidem. sic quoque Plinius.

OSCA, vide OSCA.

OSCVS ðvn, Triballorum ciuitas, in Inferiori Maesia, vt Ptolemaus tradit. EGROS antea dictam ab Ouidio; tradit Niger (non ego) qui eam Blida vocat. Lazijs eam Traiectum Budini vocat. Apud Antoninum habetur OESCVS LEG. MAG. in Aldino codice. Simlerus autem scribit legendum LEGIO PRIMA MACEDONICA. OESCVS est ibidem fluius, apud Plinium, ex Rhodope profluens. Fortè CIVS Herodoti.

OSPORIS ðvn, Africa Propria vrbs, Ptolemaeo. Sibaca est apud Marmolium. ISPORIS legunt Ptolemai interpretes.

OESTROS, Pamphylia fluius, Pomponio. CESTRVS,

κίρς, Straboni, & Ptolemaeo vocatur. Cestrus est etiam Nicandro. quamvis hic eum Cilicia attribuat. Ex his omnibus, Cestrum quoque restituendum apud Melam, relictis omnibus exemplaribus affirmare ausim. Error ex precedenti vocis elemento s. finali natus, nam c. initiale verbi Cestri, & s. finale verbi catarractes. eodem sono (vulgo Latino nempe) cum pronunciasset lector: librarius geminatum minime animadvertit. Sic enim apud Melam, Cataractes Oestros. m. lē.

OESTRYMNIS Promontorium: **OESTRYMNIS** Sinus: & in eo **OESTRYMNIDES** insula: metallo, ut plumbi & stanni diuites, habet Avienus circa Hispaniam in mari Atlantico. Incola ex pellibus naues construunt, quibus Oceanum navigant. Aut hallucinor, aut hoc promontorium est quod alijs **ARTABRUM**: Sinus, qui alijs **AQVITANICVS**: Insula, qua alijs **CASSITERIDES**. Vide **OPHIVSA**, & **CASSITERIDES**.

OSYMA οἰσύν, Macedonia vrbis, Ptolem. & Thucydidi 4. dicitur quoque **EMATHIA**, Stephano teste. **ÆSYMA** Homero, ut idem addit. Vide **BIBLIA**.

ÖETA ὄητα, Ptolemao & Pausania Macedonia mons, iuxta Malacum sinum. **OETES** Stephano. Bunina appellat eum Sophianus. Vrbis quoque nomen ibidem: Ant. Liberali, qua **OETES** Diodoro: & **OETEA** Straboni, cui & **TRACHIS** nominatur. **OETAI**, sunt Graciae populi ad Melicum sinum, in Trachinia: Thucydidi 3 & 8. item Xenophonti 3. Gracorum. Montes, sic dicti, sunt apud Linium. & Oetaus saltus apud Pomponium. silva est Luttatio ad Seneca Tragediam **Herculis Oetai**. ὄητας Stephano, & ὄητα Theophrasto, qui eum prope Pylaam describit. Vide **THERMOPYLA**.

OETAVS οἰταῖος, Laconica vicus. Laertius in Mysone. unde hunc oriundum scribit. à parte patrii nempe: nam Chenaum fuisse addit à matris (χρηάτων male apud Stobaeum legitur, ex Misonio de Agricultura, ut hoc obiter annotem.) Idem Laertius ibidem tradit ab alijs **ETEIVS** ἑταιῖος scribi. Apud Pausaniam video quoque hunc locum indifferenter exaratum ὀηταῖος & ἑταιῖος. Vide **CHEN**, **ETIA**, **OETA**, & **OETIDIS**.

OETEI, vide **SCYTHA**.

OETENSII οἰτηνῶν, in Mysia Inferiori gens: Ptolemaeo. **TENSII** legunt interpretes.

OETENTINE Caput, quod est sub monte Albano. Festus. Annotationes in hunc locum putant scribendum **FERENTINE**, ex Linij I. ubi scribit ad lucum Ferentina conuenisse Latinos: & paulo post ad Caput Aqua Ferentina Turnum deiectum fuisse.

OETES ὄητας, vide **OETA**.

OETEVS, vide **EVBOICVM** Mare.

OETVLVS, vide **BITYLA**, & **TYLVS**.

OEVM, vide **OIVM**.

OEZENIS, vide **TRAPEZVS**.

OFFIDIVM, Italia mons, qui bodie Bazzano vocatur, ubi S. Iustina vixit, ut habet Scipio Mazzella, in Regni Neapolitani descriptione.

OGALIBA ὀγαλῖβα, Ptolemaeo, Taprobana prom. **GALIBA** interpreti; & sincerius, nisi fallor, habet enim idem Ptolemaeus ibidem Galibos populos, & montes.

OGDÆMI ὀγδαμίαι, Marmarica Nomi gens. Ptolemaeus.

OGDOLAPIS, vide **COLAPIS**.

OGIA, insula Aquitania videtur, in vita S. Amandi. quadraginta distans à litore miliaribus. Eius quoque mentio fit in vita S. Landoaldi.

OGLAMVS ὀγλαμός, Marmarica mons. Ptolemaeus.

OGDAMVS legunt interpretes.

OGLASA, vide **DIANVM**.

OGRYLLIS, vide **OLBIA**.

OGVZII, vel **AGVZII**, Turcorum tribus, ex quo Othomannorum familia. Laonicus.

OGYGIA ὀγυγία, vrbis est maximum Hami spatium complexa, & **PRISTHABA** vocatur, ut auctor est Niceas. Patzinacorum magnam urbem, vocat Cedrenus.

OGYGIA ab Homero celebrata insula, Plutarcho

auctore quinque dierum cursu à Britannia versu occasum. **OGYGIAM** aliam insulam habet inter Phenicium & Syriam mare, Zacharias Lilius, ex Varrone tertio R. Rustica. Vide **ATTICA**, **ÆGYPTVS**, **BOBOTIA**, **CALYPSVS**, **HIBERNIA**, **LYCIA**, **THASVS**, & **THEBA**.

OGYGIANVS, Tuscia colonia, ut habent Fragmenta, qua Catoni adscribuntur.

OGYGIVS, vide **LADON**, & **OGYVM**.

OGYLOS, vide **ÆGIALIA**.

OGYRIS, Indici maris insula Plinio, Mela, & Dionysio, in qua Erythri regis sepulchrum. Geru nunc esse, quidam non absurde conijcere scribit Maffei. Vide **ORGANA**.

OGYS, vide **LVZA**, & **MEMBRE**.

OGYVM Montem (Ogygium legit Xylander) fabulosum, habet Strabo 7.

OIE, vide **OEEA**.

OIETHENSIS, pago Attica oriundus erat Polemo philosophus. Laertius, in huius vita.

OIS, vide **OA**.

OISCA, vide **OSCA**.

OIVM οἰν, Leonidis tribus municipiū: Stephano. Suidas aliud habet quoq. Decelicum Hippobonitiae. vrbis, in Attica. Castellum quoque supra Opuntii urbem, Strab. 1.

OLABI, Æthiopia sub Ægypto populi: apud Plinium.

OLACHAS, Βολαχας, finem, cum quoque perueni notantur pati velut flammam videntem. Referenda sonè buc qua leguntur in incerti auctoris Panegyrico Constantino Magno dicto.

OLAN, vide **HELON**.

OLANE, diuerum Padis ostium, quod & **VOLANE** dictum, Plinio auctore. Volana bodie dicitur, Leonider testatur. ὀλανα, & ὀλονα, apud Polybium lib. 2. inuenitur. ὀλανή, Armenia Maiorū vrbis: Straboni.

OLANVM, vide **MEDIOLANVM**.

OLAPIA ὀλαπία, vrbis in Arabia Felici. Ptolemaeus.

OLARINVM, vide **VLIARVS**.

OLARSO, Hispania vrbis, Plinio. Olit bodie. in Nauarra regno. ut creditur Beutherus. Vide **OEASO**.

OLBA, vide **OLIBA**, & **ALBANVS**.

OLBASA ὀλβασα, Ptolemaei, & **OLBVS** ὀλβος, Straboni, synonyma esse intelligi Villanovanus. Vrbis Cilicia est. Ptolemaeus tria huius nominis opida habet: in Cilicia, Cappadocia, & Pamphylia.

OLBELVS ὀλβυλός, Macedonia vrbis: apud Stephanum. Vide **ORBELVS**.

OLBI ὀλβοί, Ægypti vrbis, iuxta Libyam. Stephanus.

OLBIA ὀλβία, Sardinia insula maritimum opidum, Ptolemaeo & Lilio. quod Pausanias quoque **OGRYLLEN** ὀγρυλλίς, vocatum scribit. **VLBIA**, apud Antoninum legitur: & **VLEBIENSIS** apud Orosium. **OLBIA** ad Borysthenis ostium vrbis, in Sarmatia Europaea: Arrianus in Periplus. Hac ipsa etiam **BORYSTHENES** ὀλβυδών appellatur, testibus Ptolemaeo & Strabone, item Stephano. diuersa autem sunt apud Pomponium: qui **OLBIDAM** vocat. Hanc Olbiam nouit quoque Ammianus 22. **OLBIOPOLIS** Plinii est. Niger tradit Strabonem à barbaris vocari. Pintianus in suis in Melam Castigationibus, tradit hanc quoque **MILETOPOLIM** dictam, à Milesiis conditoribus, ex Stephano fortè; qui eam Milesiorum coloniam vocat. **OLBIA**, Bithynia opidum, ad Propontidem, Ptolemaeo. Verlia dicitur Sophiano. **OLBIA**, Ptolemaeo & Mela Gallia Narbonensis vrbis; quam Ioannes Földus Eres vocat, sed idem dubitat, num sit Yeres, Prouincia opidum. Aires vocat Cognatus. **OLBIA**, Stephano est vrbis in Iberia: Ilyride: Ponto: & Pamphilia. In Pamphilia, etiam Ptolemaeus habet. hanc Lycia tribuit Strabo. An autem Stephani Ligustica & Ptolemaei Narbonensis eadem sit, subdubito. Liguria nomen namque Narbonensem oram aliquando comprehendisse, scio: **OLBIA** etiam episcopatus Ægypti est: in concil. Chalced. **VLBIA** eadem in concil. Ephesino III. Vide **ARSINOE**, **NICAEA**, **NICO-**

NICOMEDIA, SELEVCI, & OLIBA.

OLBIOPOLIS, vide OLBA.

OLBIOPOLITAE, vide BORYSTHENITAE.

OLBISII Ὀλβίοι, vel Ὀλβίων per u. ut alius codex legit. & geminato ss. gens ad Herculis columnas. Stephanus. OLBISINII alias. Idem.

OLBIVS Ὀλβιος, Arcadia amnis, quem Pausanias dicit Arcadibus nonnullis AROANIVM ἀροανίον, appellari. Apud Athenaeum 8. AORNOS vocatur.

OLBVS, vide OLBSA.

OLBTANVS Episcopus, in Mauritania Casariensi, Viç. Viçensis.

OLBYSSII, vide Ὀλβισίι.

OLCACHITIS Ὀλκαχίτις, Numidia Noue sinus. Ptolemaeus.

OLCADES Ὀλκαδες, Stephano sunt Hispania populi intra Iberum fluvium, cuius urbem Altheam vocat. Eadem est apud Polybium & Liniū. Olcadum mentio etiam fit in Annibale Plutarchi. Carthagini Noua vicinos facit Suidas. In regno Toleti esse, prope urbem hodie Ocaña dictam, habetur in Lexico Nebriffensis.

OLCHINIVM, quod antea COLCHINIVM, teste Plinio, Illyrici opidum est, ad ripam Drimonis. Dulcigno nunc vocari, Volateranus auctor est. VLGINIVM Ὀλκινόβιον, Ptolemaeo est. & OLCINIVM Liviō 45. Inde Olcinia.

OLCIMVM Ὀλκίμων, Montem, habet Dioscorides 3. in Macedonia, quo rutam siluestrem nasci refert. Halyacmon pro eo veris Mathiolus. Sed sic Apuleius de virtutibus herbarum, capite de ruta hortensi. Memorant ad Olcimum fluvium appellari viperalem. [rutam nempe] Ex quo Olcimum nomen & mōtis, & fluvij esse, eamq. vocem apud Dioscoridem incorruptam retinendam, verisimile est.

OLCINIVM, vide OLCHINIVM.

OLCIVM Ὀλκίον, Stephano Tyrrenia opidum, ex Polybij 6. Huius tantum fragmentum hodie exstat. in quo nulla eius mentio.

OLDA, Aquitania fluvius, Garumnā augens, hunc inuerso ordine Loda vocant. Sic Ios. Scaliger in Ausonianis lectionibus.

OLEA ἔλαια, & PALMA φοῖνιξ, duo fontes in Bxotia, ad Delum montem: ubi Apollinem natum fabulantur. Plutarchus in Pelopide, & Oraculorum defectu.

OLEARVS, vide OLIARVS.

OLEASTRVM Ὀλεαστρον Ptolemaeo, promontorium Mauritania Tingitanae, Simlerus astimat hoc apud Antoninum BARBARI Promontoriū appellari. Gebha opidulum destrūctū circa hunc locum hodie: Marmolio teste. Pomponius habet Hispania opidum, circa sinum Gaditanū, quod OLEASTRVM Lucum appellat. Est Plinij OLEASTRO.

Ὀλεαστρον, Ptolemaeo quoq. Turdetanorum in Batica vrbs est. Antonino alia inter Tarraconem & Dertossam est.

OLEATRVM Ὀλεατρον, Hispania opidum, circa Saguntum Straboni.

OLENA, Tuscia vrbs: Caroni in Fragmentis.

OLENACVM, Britannia insula vrbs. lib. Noric. Elenbor-
tow Camdeno.

OLENTA Petra, vide SCOLLIS.

OLENON opidum, in Aulide, habet Hyginus. ab Oleno Vulcani F. conditum.

OLENVS Ὀλεον, Achaia Propria vrbs, Ptolemaeo, Straboni, Pausania, & Apollodoro; OLENVM Plinio est. Niger Chaminiza, Pinetus Canigrisa nominat. Galatie vrbs est quoque apud Ptolemaum. Item Aetolia: Stephano, & Straboni: cui quoque AGÆNOMEN. OLENVS Eremus etiam, inter Patras & Dymen: Eustathio ad B. Iud. Vide ACHAEA.

OLERVVS Ὀλερῶν, Creta vrbs, supra Hierapytnam. Stephanus & Eustathius. Vide ELYRVS.

OLEVM, Hispania Tarraconensis flumen: Sex. Auieno.

OLGANVS Ὀλγανῶν, loci nomen, apud Stephanum in verbo Ὀλγία.

OLGASSVS, vide OLYSSAS.

OLIA Ὀλία, Mesopotamia vrbs: apud Ptolemaum. ELIIA legunt interpretes.

OLIARVS Ὀλίαρῶν, Ptolemaeo, vna ex Cycladibus insulis, Virgilio, Plinio, & Mele; sed huic OLEARVS per E. est. Hodie ab incolis Quinimino vocatur, si fides Mario Dominico Nigro.

OLIBA Ὀλίβα, Beronum in Tarraconensi Hispania vrbs. Ptolemaeo. Ambrosius Moralis putat pro eo corrupte OLBA legi apud Liniū. Est forte Ὀλβία, Stephano quoque.

OLOGITVM ab Isidoro vocari putat quidam. Olic appellat eam Ep. Gerundensis, cui assentitur Coquus in sua tabula veteris Hispania.

OLIBANVS, vide CLIBANVS.

OLIBERA, vide ORIXA.

OLIBRIONES, vide LABRONES.

OLICANA Ὀλικάνα, Ptolemaeo Brigantium vrbs; in insula Albione. Halegflex H. Lhuydus vocat. Oteley Camdenus.

OLIGASCVS, vide BOLEGASCVS.

OLIGYRTIS Ὀλγύρτις, Peloponnesi vrbs: Polybio 4.

OLOGVNTVS Plutarcho in Cleomene.

OLIMACVM Ὀλεμακίον, Pannonia Superioris opidum: Ptolemaeo. Apmbach putatur Lazio. vide HALICANVM.

OLINA Ὀλίνα, Gallia Lugdunensis fluvius, Ptolemaeo. Orna apud Cænalem dicitur. Apud eundem Ptolemaū est Callaicorum Lucensium vrbs, in Hispania Tarraconensi, quam aliqui Molina putant. ut tradit Gomecius. vide OLLINA.

OLINO, Sequanice provincia locus, cuius meminit liber Notitiarum: Hic nunc à Basileensibus nominari, scribit Rhenanus: qui vicum esse, cū nemusculo, non procul à Basilea, dicit: ubi multa antiquitatis monumenta effodiuntur.

OLIOS HIPPON, vide OLYSIPO.

OLITINGI, Hispania opidum, Pomponio; in Lusitania, intra ostia Batis & Ana fluminum videtur.

OLITTO EVLARISA, vide CALTIORISSA, & OLOTOEDARISA.

OLIVA, vide AD OLIVAM.

OLIVARVM Mons, Zacharia 14. Iosephus 20. Antiqu. dicit v. stadiis ab vrbe Hierosolyma distare. vide ELÆON.

OLIVVLA, portus Gallia Narbonensis apud Antoninum. V. M. P. à Nicia. OLIVVLA quae post VENETIA dicta. Sic Sigonius. Pars huius vrbs est, quae nunc Castellolo nominatur.

OLIZONES Ὀλιζῶνες, gens in Thracia. Suidas.

OLIZONI, vide CHALYBES.

OLYZVM Ὀλίζων, Thessalia vrbs: Plutarcho in Themistocle, Straboni, & Stephano. vide MELIBOEVVM.

OLLÆ, vide THERMALVTRA.

OLLARIA, vide CHYTROPOLIA.

OLLICVLANI, Italia populi. Plinius. In Latio.

OLLINA Ὀλλίνα, vrbs iuxta Caspium mare. Stephanus. Vno L. scribitur in Aldino codice.

OLLIVS, Plinio Lombardia Transpadana fluvius. Oglio hodie dici, tradit Leander. An Clusius Polybij sit, se subdubitare scribit Sigonius, de Iure Italia. Ego duos differentes adfirmare ausim.

OLME, vide OLM.

OLMEVS, vide OLMONES.

OLMI Ὀλμοι, Stephano vrbs Aspera Cilicia, quae suo tempore SELEVCIΣ σελεύκεις, vocabatur. Straboni Ὀλμοι; Plinio OLME. Vide OLMIVM.

OLMIÆ Ὀλμυαί, promontorium Megaridis regionis, ad sinum Corinthiacum. in quo Paga opidum. Strabo.

OLMIVM Ὀλμύον, Ephesi vrbs, Hesychio est. HOLMI Ὀλμοι sunt Straboni. Bæotia Stephano, & Hesiodo in Theogonia.

OLMIVS Ὀλμύος, Straboni 9. Luciano aduersus indotum, & Philostrato in Iconibus, fluvius, Statius Theb. 7.

Et felix Olmia vadis. OMIVS legit Danæus, in sua Geographia Poëtica. errore forte typographico. In meo membraneo codice ARIME est, & in margine HORIME. Sed Olmivus, retinendum. HOLMIVS cum afflatu Ὀλμύου est apud Orpheum in Theogonia. Bæotia fluvius est, circa Heliconem, ut scribit in eundem Tzetza.

OLMO-

OLMONES ὀλμωνες, Boeotia vicus: Stephano & Pausania. Videtur & fluminis ibidem nomen, Philostrato, in imagine Meles. Per A. etiam ALMONES idem Pausania scribit.

OLMVS, vide OLM.

OLBAGRA ὀλβαγρᾶ, Stephano ex Theogene. vrbs in Macedonia. Per O. in penultima legit Aldinus codex.

OLOCHÆRA ὀλοχαῖρα, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeus.

OLOESSA, insula circa Rhodum Plinio.

OLOGITVM, vide OLIBA.

OLOGVNTVM ὀλογυντων, urbem Peloponnesi, habet Plutarchus, in Cleomene. Inter Phliunta & Orchomenon videtur. Vide OLIGYRTIS.

OLON, vide CHILVN.

OLONDÆ ὀλονδαί, Ptolemao gens in Sarmatia Asiatica.

OLONNA, vide HOLONNA.

OLONE, Hispania castellum; Lius 33. à M. Fulvio expugnatum. Idem cum HOLONE.

OLOSSON ὀλοσσών, Magnesia ciuitas apud Stephanum. Per habet Straboni: Thessalia Hesychio. Hanc Isacius in Lycophronem scribit sua ætate ELASSON ἑλασσών vocatam. Lycophron autem simplici O, ὀλοσσών, habet.

OLOPHYXOS ὀλοφύξ, Thracia vrbs iuxta Athon montem: auctores Stephanus, Herodotus, Thucydides, & Strabonis epitome. Sinus est ibidem, Plinio. sed cum afflatu in prima.

OLORENSIS, & OLORONENSIS, vide EOLORONENSIVM.

OLOROS, Pieria in Macedonia vrbs: Plinio. Vide ALORVS.

OLOSTRÆ, India populi, Patalen insulam attingentes. Plinius. vide ORESTÆ.

OLOTOEDARIZA, Antonino Armenia Minoris opidū. quod idem alio in loco OLITTO EVLARIZA nominat. Vide CALTIORISA.

OLPÆ ὀλπαί, Stephano Acarnania opidum, quod Sopoto dici putat Niger. Huius Olpa meminit & Thucydides 3. & dicit munitionem in tumulo, viginti stadiis ab Argiuorum vrbe maritima.

OLPIA, vide ALPES.

OLVLIS ὀλβλῆς, est apud Ptolemaum Creta insula vrbs nomen. item Sicilia. Cretensis nominatur à Pineto Olulo: Sicilia verò, Soranto, à Nigro.

OLVM, vide CHILVN.

OLVMBRI, vide VMBRIA.

OLVRA, & OLVRIS, vide HELOS.

OLVRO, vicus circa Idumæam. Ioseph. 5. belli iud. cap. 7.

OLVRVS ὀλβρυς, opidum Achaia, in Peloponneso. Plinius, Pomponius, Xenophon, & Stephanus. OLVRVS aliud est in Messenia, auctore Strabone: quod DORIVM vocatum addit.

OLVS ὀλός, Creta vrbs. Pausania & Stephanus. Vide OLYSSA.

OLYBAMA, vrbs, apud Scythas Armenos. Berosus.

OLYBRIA, vide SELYBRIA.

OLYCA ὀλυκα, Macedonia vrbs: Stephano. ex Theopompo.

OLYCRÆ ὀλυκραί, Stephano vrbs, iuxta Naupactum: in Achaia.

OLYMNA, vide CALYDNA.

OLYMPE ὀλύμπη, Illyria vrbs: Stephano.

OLYMPENA vrbs, circa Olympum Mysia. Plinius.

OLYMPENI, vide MYSSIA.

OLYMPIA ὀλυμπία, Elidis vrbs, in Peloponneso. Eadem ARPINA ἀρπινᾶ, & PISA πῖσα olim vocata. auctor Stephanus. Strabo eam inter Ossa & Olympum montes, (Macedonicis cognomines) statuit. sed idem lib. 8. scribit Olympiam in Pisaorum agro esse, ex quo duæ videntur vrbes. Geminato NN. ἀρπιννα, scribit Pausanias. In Arcadia est Olympia; Philostrato in Palestina. OLYMPIA Aegyptia, est in Peloponneso: apud Stephanum, in nris, Olympiam ab Arpina distare viginti stadiis, scribit Lucianus in Peregrino. Duæ ergo diuersæ huic sunt. Ad de hac Olympia Tzetam quoque in Variis, Chiliade 1. numero 21. Hodie Langanico dici, scribit Castaldus. Sed

Stauri, Niger. Sed OLYMPIA quoque in Aetolia Iulio 26. Vide GONNOCONDYLVS, LIBYA, & SEVERIA.

OLYMPIAS, fons in Arcadia: apud Pausaniam. vide THYRIVM.

OLYMPICVM, Iouis templum, vocat Linius. Mille & quingenti pass. ab Urbe distans.

OLYMPIEIVM ὀλυμπῆϊον, locus in Delo insula Athenæ NOVÆ HADRIANÆ vocata ab Atheniensibus. Stephanus. Harum meminit quoque vetus lapis, Mediolani. OLYMPIEIVM etiam locus circa Syracusas videtur, apud Thucydidem 6. & 7. ὀλυμπῆϊον, vocat Diodorus 20.

OLYMPIENI, vide MYSSIA.

OLYMPIS ὀλυμπίς, Peloponnesi castellum, iuxta Argiuorum & Lacedæmoniorum montes situm. Polyb. lib. 3.

OLYMPIVM, locum circa Corinthum habet Pausanias 2. & Theophrastus 5. de Causis Plantar. vbi scribit Corinthum, Cranium, & Olympium, inter se esse vicina. vide OLYMPIEIVM, & OLYMPVS.

OLYMPIVS, vide OLYMPVS.

OLYMPVS ὀλυμπος. Tres huius nominis vrbes reperio. unum promontorium, & duodecim montes. Vrbes sunt in Pamphilia: apud Stephanum. in Lycia, Socrati Scholastico, & Ptolemao: quam Solinus intercidisse scribit. hac fortasse est quam Athenæus tradit, Pytharum dono habuisse à Cyro Rege, sed OLYMPIVM vocat. & in Cilicia, Floro, 3. cap. 6. & Pediano, in III. contra Verrem Cicero. vbi Corycum, Olympium, & Phaselidem vocat Cilicia vrbes. OLYMPVS promontorium, est in Cypro; auctore Strabone. Nunc ad montes. OLYMPVS mons, in Cypro insula medio, apud Ptolemaum: quem hodie Troode vocant, vt scribit Lusignanus, Throchodos, vt Porcachijs. Alius in eadem insula Straboni, inter Cithium & Amatium opida: mamilla similem. Est mons Macedonia Ptolemao; quem PIERIVM cognominat Aelianus in Variis: quod in Pieria regione Macedonia situs. qui Lacha hodie dicitur, nisi errauerit Castaldus. Sophiano enim antiquum nomen retinet. In Peloponneso duo quoque, vnus in Arcadia: testibus Strabone, Eustathio, & Polybio lib. 2. (cui alter è regione est Enaëa, dictus, via inter hos media est, quæ per ripam profluens fluminis Spartam ducit. Hac via, siue aditus Selasia, σελασία, nomen habet) alter in Elide, vt vult Apollonij Scholiastes in I. Argonautic. Thessalia: Cilicia: eodem auctore. In Lycia, qui ignem emittit, vt tradit Maximus Tyrius. In Lydia; Athenæo 2. Circa Aeolidem, teste Plinio. In Lesbo insula: Plinio. Ad Idam montem, iuxta Antandrum: Straboni. Idem alium habet in Mysia, Idæ conterminum. cui accinere videtur Apollonij dictus Scholiastes. eundem puto cum eo quæ Ptolemaeus OLYMPVM Mysia vocat. Hunc Geschidag & Keschidag, ite Anatolaidag Turcos vocare, annotauit Leunclauus. Vide MÆSIVS. ὀλυμπος τεφύλιος, mons excelsus Diis dicatus est, in Panchæa insula Oceani, iuxta Arabiam Felicem, vt videtur, quem etiam CÆLI SEDEM & γὰρ δὲ ὄρεος, appellant. Diodorus Siculus, lib. 5. OLYMPVM sepius apud Poetas pro calo scribi, neminem in his versatum, ignorare puto. Vide LYCÆVS, MÆSIVS, & PHOENICVS.

OLYNTHIACVS fluius, qui Olynthum urbem aluit: & in Bolyen lacum defluit. Athenæus 8.

OLYNTHOS ὀλυνθος, vrbs à Mela describitur, inter Athon montem, & Pallenen urbem. Viginti stadiis à Meciberna, vt tradit Suidas. Plinius & Orosius quoque meminerunt. Thracia urbem maximam vocant Xenophon, & Libanius. Eandem SITHONIA σιθωνία, appellari scribit Herodotus in Polymnia. Sed regionē potius sic vocat, in qua Olynthos, & alia vrbes sita sunt.

OLYSSA ὀλυσσῆ, Creta vrbs, sub Pheistijs. Strabo. An forte OLVS Stephanus?

OLYSSAS, Galatia mons, in Latinis Ptolemai codicibus.

OLGASSVS ὀλγαστος, Strabonis est; eius Epitome OALGASSVS

CASSVS legit. si Becano creditur in sua Hispania. eundem GIGANTEM vocari addit. γίγας, apud Ptolemaum legitur: quoloco interpretes nonnulli Olyssas habent.

LYSIPPO, Plinio & Pomponio; OLIOS HIPPO ὀλίος ἵππων, Ptolemao; VLYSIPPO in lapideis inscriptionibus; (vi Clusius mihi testis est.) Strabo VLYSIAM ὀλυσία, vocat. ὀλυσίης, habet Stephanus. Idem Plinius tradit postea FELICITAS IVLIA dictam. LACEBONA corruptè apud Helmoldum scribitur. Hodie Lisbona, vel, ut incolis profertur, Lisboa, vocatur. Lusitania vrbs est & emporium, ad Tagi fluminis ostia situm. Mercium peregrinarum, quæ ex Asia, Africa, & Bresilia adferuntur, promptuarium celebre.

OLYSIPPONENSE Prom. vide MAGNUM.

OLYZON, vide OLIZVM, & MELIBOEVM.

OMADITARVM, sedis Episcopalis, sub patriarchatu Constantinopolitano, meminit Balsamon.

OMALIS ὀμαλῖς, India fluvius, in Gangem erumpens. Ariani Indica.

OMAN, Palestina locus. Iosue 15.

OMANA ὀμανα, Arabia Felicis emporium, Stephano, & Plinio. qui addit hoc à prioribus portum Carmania celebratum. Persidis emporium est Arriano. OMANVM est Ptolemaei. OMANI, & OMANA, Plinio sunt Arabia Felicis populi. OMANITAS ὀμανῖτας, hic habet Ptolemaeus. & OMANA Sinum Arrianus.

OMANI, vide OMANA, & LVTI.

OMARIVM ὀμαρίον, Thessalia opidum, Stephano. ex Polybij 5. Per o in secunda putat legendum Gyraldus.

OMBI, vide OMBRI.

OMBREA ὀμβρεα, Mesopotamia vrbs, Ptolemao.

OMBRI ὀμβροί, Aegypti vrbs Ptolemao. Videtur Chana hodie, ex Ioannis Leonis descriptione. OMBI habet Latinus Ptolemaeus. & OMBITEM Nomen Plinius. ὀμβίται, populi, sunt apud Aelianum lib. 10. Animal. cap. 21. & eodem cap. 26. sed in hoc quoque ὀμβροί male, pro ὀμβρίται. OMBOS apud Iuvenalem lego, contra omnes quos viderim codices, ubi legitur, Ardet adhuc Combos. CONTRA OMBOS locum habet hoc tractu Antoninus. qui & AMBOS ibidem: pro OMBOS corruptè, ut puto. Idem error in lib. Notis. Ombos veram scripturam credo. Vide COMBOS.

OMBRI CI ὀμβριχοί, gens Illyrica, apud Herodotum. 4. & Stobaeum de Fortitudine, Ananias, & Iniusstius. Crabaten, siue Croatiam interpretatur Peucerus in suo libello, de Dimensione terra in scripto. Italia quoque populi sunt, Athenaeo, & Stephano. circa Papygiam, Hadriatico mari vicini. Vide VMBRIA.

OMBRI O, una est ex Fortunatis insulis, apud Plinium. Porto Santo vocatur à Nigro, qui putat APROSITOS ἀπρόσιτος, Ptolemaei eandem esse. Quidam Ombrio Isola di Ferro interpretatur.

OMBRITAE, vide OMBRI.

OMBRONES ὀμβρωνες, Ptolemao sunt populi in Sarmatia Europaea.

OMBRVS ὀμβρῶ, semper niue obstitus, iuxta pedem montis Tarbeli. Circa Caunum Doridis videtur. Q. Calaber 8. Italia fluvius est eius nominis, apud Stephanum. Vide VMBER.

OMENOGARA ὀμνογάρα, India intra Gangē vrbs. Ptol.

OMILVS, circa Graciam locus videtur: apud Hippocratem 5. Morbor. popular. Pro Omolus fortè.

OMIZA ὀμίζα, apud Ptolemaum est Gedrosia vrbs.

OMMATON ὀμματόν, Palestina locus. Ioseph. 7. cap. 1. MATHON legebat interpret Latinus.

OMMEI populi, circa Sodomam. D. Hieron. in Locis Hebraicis.

OMNAE, opidum Omanorum, in Arabia Felici. Plinius.

OMOENVS, insula Arabia Felicis: in sinu Persico; vbi videtur ex Plinio.

OMOLE ὀμόλη, Thessalia mons Straboni, & Stephano; cui idem etiam HOMOLVS ὁμόλῶ, dicitur. HOMOLE Virgilio. item Pausania, cui totius Thessalia altissimus est.

Theocritus eius etiam meminit in Thalyfia. & Apoll. 1. sed cum afflatu, in prima. Cuius Scholiasti quoque Thracia vrbs est. OMOLIVM est apud Linium 42. Vide HOMOLE.

OMPHACE ὀμφάκη, Sicilia vrbs, Stephano, & Pausania in Arcadici.

OMPHALIVM ὀμφάλειον, Creta locus, Diodoro, & Callimacho. iuxta Themmas & Cnossus, Stephano. Thessalia, eidem Stephano, & Diodoro 5. Epiri vrbs est, apud Ptolemaum.

OMPHALOS ὀμφάλῳ, id est umbilicus, in medio Peloponnesi locus, sic dictus. Pausanias in Corinthiacis. In Omphalo sepultum Dionysium, scribit Tatianus, contra Grecos. Vide VMBILICVS.

ON, ciuitas Samaria, pro quo Hebraei AVN scribunt: ut habet D. Hieron. in locis Hebraicis. Sed adi I. Drusum 10. Observationum Sacrarū, cap. 15. vide HELIOPOLIS.

ONAVM ὀναϊόν, Ptolemao Illyridis opidum, in Liburnia. Sophianus dicit Cabo Cumano appellari. Aliud videtur ab OÆNEO Linij.

ONAGRINVM castellū, in Pannonia Savia. lib. Notitiar.

ONCÆ ὄγκαι, ciuitas Arcadiae, Isacio in Lycophronem. Opidum Thebarum, apud eundem. Pagus Boeotiae, Phaeorino. ὄγκαι Thebarum porta; teste Stephano, Aeschilo, & Lycophrone. Vide ONCIVM.

ONCHÆ, vide VNCHÆ.

ONCHESMVS ὄγκησμος, Epiri portus Ptolemaeo. ONCHIMVS ὄγκημῶ, vocatur Straboni. ECHINVS Plinij esse, vult Villanovanus, Santi quaranta Nic. Nicolaio est.

ONCHESTI Palus, vide COPAIS.

ONCHESTVS ὄγκηστος, Homero, Diodoro, Pausania, & Plinio, Boeotiae vrbs. inter Haliartum & Acraphium, Stephano. Fluvius quoque Thessaliae est, apud eundem Stephanum, & Polybium 17. Palus quoque est circa Thebas Boeotiae: Aeliano. Est & Neptuni lucus sic dictus, apud Apollodorum 2. in Euboea fortè hic. meminit enim Onchesti Euboici nemoris, Apollonius 3.

ONCHIMVS, vide ONCHESMVS.

ONCHORICE, insula Arabia Felicis, versus Ortum. Plinius.

ONCHOE ὄγκηον, Phocidis vrbs. Stephanus.

ONCIVM ὄγκειον, Arcadia locus, haud procul à Telphasia: Pausania & Stephano. vbi Apollinis lucus, qui ONCVS dicitur. Lycophronis ONCÆ fortè.

ONDICÆOVÆ ὀνδικαῖον, Ptolemao Gallia Lugdunensis populi. ANDICANI habent nonnulla exemplaria Latina, male. ANDECAVI sunt Tacito. ANDECAVI Plinio: ANDEGAVENSES vulgari Latine vocantur. Vulgo Anjou. ANDES à Casare appellari video. ANDVS à Lucano 1. vbi alij ADVS legunt.

ONELLABA, Numidia locus, apud Antoninum.

ONENSES, Hispania Citerioris populi. Plinius.

ONERICI populi, statuuntur à Diacono, ad Danubium, ad S. Seuerini cenobium. Sed NORICI fortè legendum. Vide SEVERINI Cenobium.

ONESIÆ ὀννηαί, Therma praestantissima: quarum aqua ad potum optima. Vrbs Ausciorū, in Gallia, circa Pyraneos, Straboni 4. Xylander dubitat num sit MONOSI Plinij.

ONEVATHA, Pheniciae vrbs. lib. Notitiar.

ONIABATES ὀνειαβάτες, vrbs in Aegypto. Stephanus: ex Hecateo.

ONIAE regionem, habet Egesippus in Aegypto, inter Arabiam & Nilum. ut videtur. Fortè ONII Iosephi. Vide ONII.

ONIAM, & PONTIVIA CVM, Monasteria, à S. Vrso fundata, apud Taurisacum, habet Greg. Turonens. in huius vita. In Biturigibus sunt.

ONIENSIVM populorum, meminit nummulus antiquus Imp. Postumi: in cuius auersa parte est sigillum Herculis, cum inscriptione, HERCVLES DEVSONIENSI. Belgij putaverim. Sic quoque amicus meus D. Dionysius Villerius, qui credit Ogny horum nomen haecenus referre.

Sic enim vocantur duo loca, quorum vnus ad Sambram fluium, alter circa Duacum.

ONII Montes, *ὄνεια* *ὄνεια* haud longè ab Isthmo Corinthiaco, Polybio 2. & Thucyd. 4. Protenduntur vsque ad Bœotiam, teste Strabone. Urbs Heliopolitis Nomi, in Aegypto, apud Ptolemaum Latinum. *ὄνιοι* populi, & ONII Regio, ibidem Iosepho 14. Antiq. cap. 14. & 1. belli 7. d. cap. 7. *ὄνιοι* ciuitas est in hoc eodem tractu Heliopolitano, apud eundem Iosephum 7. belli Iud. ad finem serè. quam 80. stadijs à Memphi abesse scribit. Ab Onia pontifice Iudaorum exstructam, scribit Eusebius in Chronico. Idem cum ONIÆ regione, Egeippi. Vide ONIÆ.

ONINGIS, Hispanensis conuentus opidum, est apud Plinium. Vide ORINGIS.

ONISA, Cretica insula, contra Itanium promontorium. Plinius 4. cap. 10.

ONIVM *ὄνιον*, locus in Peloponneso, Polyano 2. item 4. sic quoque Thucydidi & Xenophonti libro 6. Græcor. & septimo, vbi circa Corinthum videtur. vbi Onij nempe montes. vide ONII.

ONNE *ὄννη*, Arabia Felicitis vrbs, Ptolemao, & Stephano.

ONO locus 1. Paralip. 8. & Nehemia 6.

ONOB. MARTIALIVM ONOBA est apud Plinium, in Cordubensi conuentu. sed an vnam, an duo loca sint dubito. ONOVA legitur apud Antoninum. *ὄννοβα* Strabonis, est inter Calpen & Gades, è regione insula Herculi sacre, in Hispania. Ad fluium sitam, ex eodem videtur. Vicinior Gadibus quam Calpi est Ptolemao.

ONOBALA, vide ACESINE.

ONOBALVSTVRIA, vide OSSONABA.

ONOBRISES, Plinio sunt Gallie Aquitanica populi.

ONOCARSIS *ὄννοκάρσις*, locus Thracie amœnus, apud Athenæum 12. cap. 14.

ONOCHONVS *ὄννοχωνός*, Thessalia fluius, Plinio, & Herodoto in Polymnia, qui scribit eum cum alijs in Peneum influere, epotumq; ab exercitu Xerxis. Pro Onochono legit hoc loco HORCON, Mar. Niger, nescio quo vsus codice. additq; eundem fluium CYTHARESIVM à Græco poëta vocari. Hoc quoque me fugit, ipse viderit.

ONOCHRYM, Pannonie vrbs, cuius meminit Lanius, ex Codice Præfecturarum. dicitq; hodie Vieu nominari. E regione Bononia Antonini, vbi LEGIO VI. HERACLEA. meus codex ONAGRINVM legit.

ONOGNIS *ὄννογνίς*, locus circa Pitane, cuius vinum celebrat Athenæus.

ONOGORIS, Colchidis vrbs, sic dicta (vt refert Agathias) ab Hunnis, qui & Onogori dicebantur, ibidem prælio victis. sed quod beati Stephani protomartyris in eadem templum inædificatum fuit, ex eius nomine DIVI STEPHANI vocari instituerunt. ONVGVRIS *ὄννογυρίς*, autem in Græco codice.

ONOGVNDVRENSIS Bulgari, Historia Miscella 19.

ONOGVNDVRI apud alios. Vide BVLGARI.

ONONACRIS, vide NONACRIS.

ONOPNICTES *ὄννοπνίκτης*, fluius, Cedreno circa Armeniam alicubi, fortè. ONOPIPTES habet Europalates.

ONOSARTHA, Syria 1. vrbs. Concil. Chalcedonense.

ONOVA, vide ONOBA.

ONTHYRIVM *ὄννοθύριον*, Thessalica vrbs: circa Arnen. Stephanus, ex Rhiano.

ONVGNATHOS *ὄννογνάθος*, id est, Asini maxilla, Laconica promontorium est apud Ptolemaum. Xili, Nigro vocatur. idem scribit hoc ab Halicarnasseo CINÆTHIVM *κινῆθιον*, dici. ONVGNATOS, Ptolemao quoque Doridis promontorium, ad pelagus Chodiense. Vide CYNOSSEMA, & MALEA.

ONVGVRIS, vide ONOGORIS.

ONVOTA *ὄννοτα*, id est, asini aures, Vicum in Phrygia sic dictum, habet ex Aristotele, Tzetza, Chiliade 1. numero 2. item Suidas in voce Midas. Duos colles sic dictos habet Isacius ad Lycophronem.

ONVPHIS *ὄννοφίς*, Aegypti vrbs, Stephano & Ptolemao.

Apud eundem & Herodotum ONVPHITES Nom. Huius meminit quoq; Dion Prusæus.

ONVS, Episcopalis locus, sub Casarea Stratonis, G. Ty. Vide HERATIA.

ONYCHIVM *ὄνυχιον*, Creta locus, apud Stephanum.

ONYSES, vide NYSES.

ONZENSIS locus, in Africa. Coll. Caribag.

ONÆ, Sarmatarum insula, apud Pomponium: Plin. etiam nota, quarum incolæ auium ouis, & auena aluntur. Alandt Mercatori appellantur hodie, in fronte Finlandia. Becanus autem locum Eggiafort (pro Eperfort, ipse putat, dictum) pro ijs supponit. Casari etiam populi sunt in insula quadam ad exitum Rheni in Oceanum, quous auii viuere scribit. hos ego insulam Eperlandt (quod sonat ouorum terra) inhabitare hodie crediderim.

OPALVM gemmam, à patria nomen habere, scribit Isidorus. In India. Opalum vt hoc obiter addam, Pandiar vocare videtur Cassiod. in Varijs 5. Huius gemma libentius reminiscor quoddam haud vulgaris magnitudinis et liberalitate magni mihiq; amicissimi viri D. Ben. Ari. Montani in annulo aureo posideam. & quamuis ijs quibus vita carere potest, (inter quæ imprimis lapides & gemma pretio potius ambiosa quam vsu necessaria) non valde teneor: tenet me tamē in hac, tot colorum instabili, lubrica inenarrabiliq; alternatio. admirorq; lubēs hoc inimitabile iucundè ludentis Nature artificium. Huius gemma exstat digna situ historiola apud Plinium 37. cap. 6.

OPANE, Ptolemao Aethiopia sub Aegypto vrbs, ad Sinum Barbaricum. Opin, Gerardo Mercatori, in sua Europa tabula. Sed OPON *ὄπων*, habent Græci codices. item Arriani Periplus.

OPARIENSEM Episcopum, Hesychium nominat Greg. Patriarcha in vita D. Chrysostomi. item Palladius in Dialogis. Circa Byzantium fortè alicubi.

OPENI *ὄπηνι*, Corsica gens. Ptolemaus.

OPHARVS fluius, Sarmatia Asiatica, qui in Lagoum defluit. Et ibidem OPHARITÆ populi. Plinius, Opharium fluium eum alio in loco vocat.

OPHAT, vide OPHIR.

OPHELIME, vide BALLADE.

OPHELTA, *ὄφελτα*, & ZARAX, *ζαράξ*, apud Lycophronem. Montes sunt Euboæ, *Ἰφάσιο*.

OPHELTINA, vide PHALERNA.

OPHELTIVS, vide APESANTVS.

OPHENSIS ciuitatis populi, in Africa sunt, apud Tacitum 4. Historiar. Circa Leprin & Garamantes. Sed OEENSIS legendum contendunt Cuiacius & Lipsius. quibus ego haud egre consenserim.

OPHER, vide EPHER, & GETEPHER.

OPHERA, Palaestina locus. Iosue 18. *ὄφερα*, 70. interpretib. Ab hoc diuersum esse OPHERA Gedeonis, cuius mentio Iudicum 20. docet Masius.

OPHIENSES, vide OPHIONIA, & SOPHIENSES.

OPHIETIS *ὄφιῆτις*, Petra, circa Assyria Babyloniam: vbi Beryllus lapis nascitur. Dionysij Periegesis. ASIANAM Petram, nominat huius vetus interpretes Priscianus.

OPHIODES *ὄφιῶδες*, insula, in sinu Arabico, sinus immundi, (vt vocat) opposita Berenice, auctoribus Strabone, Agatarchide, & Diodoro. Topazius gemma hic reperitur. Libya interioris fluius sic quoque dicitur, apud Ptolemaum.

OPHIOGENES, Plinio 28. cap. 3. in Cypro insula populi, quos terrori serpentibus esse scribit. sed pro Cypro Parium legendum, docuit Pintianus, ex altero eiusdem Plinii loco: qui est 7. cap. 2. cui sententia suffragatur Strabo 13. sed fabulosum existimat. PHARIOS hos vocatos scribit Varro 1. Humanar. nisi fallat Priscianus 10. sed fortè PARIOS legendum. OPHIOGENES etiam in Phrygia describit Aelianus 12. Animal. cap. 39. à dracone & Halia muliere quadam concepti. Parium circa Phrygiam est. ex quo Parij lectio haud parum confirmari potest.

OPHIONI A *ὀφίωνια*, ciuitas ad Meliacum sinum: Thucydidi. OPHIONI I ibidem populi, eidem; OPHIENSES *ὀφίωνες* sunt Straboni.

OPHIOPHAGI, *Ἀθιοφί* populi, qui CANDEI vocantur. Plinius. CANDEI lego apud Melam.

OPHIORYMA, vide HIERAPOLIS.

OPHIR, regio aurifera, in Sacris litteris celebris, vnde Salomoni aliisq; Hebraeorum regibus, ternis annis (vii 3. Reg. 9. & 2. Paralip. cap. 9. habetur) magna vis auri aduehebatur. Sed vbi terrarum hac regio sita sit, & an alio etiam nomine cognita esset, hactenus ignoratum fuit.

ὀφίρ, & *ὀφύρ* legunt 70. interpretes. Iosephus eam in India ponit; & TERRAM AVREAM *χρυσῆν γῆν*, suo tempore vocatam, addit. Eupolemus auctor apud Eusebium lib. 9. cap. 4. Preparationis Evangelicæ, VYPHEN *ὀφφν* appellat, & dicit insulam Maris Rubri esse, nauesq; cogi solere Melanis, Arabia vrbe. (Hesione Gaber, hæc vocat Sacra Scriptura: etsi Epiphanius Ailon dicit in Sacris litteris, prodatur.) Hinc Marius Niger eam AVREAM

CHERSONESVM Ptolemæi interpretatus est, non parum enim ad Terram auream alludit; & Rubri maris nomen huc vsque pertingere, ex classicis auctoribus doceri potest. Sed hanc Chersonesum, auri diuitem olim fuisse, nemo veterum, quod sciam, auctor est, neque nunc etiam esse, ex recentioribus palam est. Edidit tamen Gaspar Varerius Lusitanus nuper peculiare opusculum, de Ophyra regione: in quo constanter asseuerare, multisq; argumentis persuadere conatur, sacra Scriptura Ophyram esse Auream Chersonesum: aut potius omnem eam oram qua

Pegusis, Malaca, & Samotra continetur. In Bibliis Vatabli à Rob. Stephano excusis pro Hispaniola Noui Orbis insula habetur. Postello autem Peru videtur: cui suffragatur doctiss. Goropius, in sua Hispania. Idem affirmat Ben. Arias Montanus, cuius viri sententiam non solum ob multiplices eius virtutes, quibus à natura abundè ornatus, sed ob omnis generis doctrina solidam peritiam, multarumq; linguarum cognitionem admirabilem, libenter amplecterer, nisi detereretur me ab ea vastus ille Oceanus inter-

medius, quem omnis antiquitas innaugabilem, atque à mortalibus; quia sacrum Diuumq; sedem existimari, nauigatione minimè violandum, (vt docet apud Senecam Peto Albinouanus) credidit. Neque apud vllum veterem auctorem reperies ab vilo mortalium ante repetum magnæ lapidis vsum (quem nuperum habemus) vquam tentatum, nec immerito. neminem hoc enim potuisse vel

posse, norunt intelliguntq; qui nauigant omnes. Casu fortè aut felicitate hoc aliquando euenisse, vt credam, facit Plutarchus in Sertorio. At consilio aut scientia hunc ab vilo traiectum, nulla apud priscos siue sacros siue prophanos scriptores memoria. Circa littora autè nauigatum sepius, testes exstant tot antiquorum Græcorum Periplus: vt Hannonis, Arriani, Iasonis, Nearchi: & qui temporis iniuria intercidere, Ctesia, Menippi, Marcelli, Alexandri, Theophili, &c. Ego Ophir Cephalam, vel vt alij pronunciant Sofalam, Africa versus Orientem regionem interpretari malim, tum quod hac teste grauisimo Io. Barroso admodum aurifera sit. aded vt etiamnum nihil præter aurum, vt Lusitanorum testantur peregrinationes, exteris mercatoribus communicet. tum quod scribat in sua Indica nauigatione Thomas Lopezius, hos Sofalenses habere libros patria lingua scriptos, in quibus legitur Solomonem regem tertio quoque anno hinc aurum tulisse. Ex Ophir etiam ebur habuisse Solomonem sacra referunt litteræ. at hoc non ex Peruviana regione, vbi nullus vquam elephas. Pro Ophyr, OPHATH *ὀφάτ* legit Ioannes Tzetza, & insulam, siue paninsulam auream in India esse dicit. De Ophir adde quæ habet Iosephus à Costa, lib. 1. cap. 14. De Natura Noui Orbis. vbi Ophir Indiam Orientalem, cum Iosepho Iudeo, interpretatur. Vide VPHAS.

OPHIS *ὀφίς*, Arriano fluuius Cappadocia in Pontum Euxinum defluens. Strukius eum OPHARVM putat, quem Plinius in Lagoum amnem se exonerare scribit.

OPHIS, Arcadia etiam fluuius, circa Mantineam.

testis Pausanias. Vide SALAMIS.

OPHITEA *ὀφίτεια*, nuncupatur ab Herodoto, Phocæ vrbs, quæ apud Pausaniam AMPHICLEA *ἀμφικλέα* nomen habet. AMPHICLEA *ἀμφικλέα*, sine L. legit etiam Stephanus.

OPHITES, vide ORONTES.

OPHIVSA, insula in Propontide, Plinio. *ὀφίωσα* hac, nō fallor, Stephano: in *Ἐσθρινος*. Eidem, & Straboni est in Balearico mari. Hanc olim OSTRYMNIAM dictam,

scribit Auienus. Fluius est in Halo, qui impetiginē abolet. auctor Antigonus, in Mirabilibus. Vide CYPRVS, CYTHNVS, LIBYA, RHODVS, TENOS, & TYRAS.

OPHIVSSA, Cretica insula, circa Hierapyrnam. Plinius. Rhodiorum insula est; Hygino, in Ophiucho.

OPHLAS *ὀφλας*, loci nomē. Iosepho 2. belli Iudæic. cap. 18.

OPHLIMVS *ὀφλίμνος*, mons Armenia Minoris. Strabo.

OPHLONES *ὀφλώνες*, Ptolemæo gēs in Sarmatia Europæa.

OPHNI, vide APHNI.

OPHRADVS, circa Indum fluuius, Plinio.

OPHRYNIVM *ὀφρυώνιον*, Troadis populus aut vrbs. auctores Halicarnassense, Herodotus, Strabo, Xenophon, & Suidas.

OPHTHIS *ὀφθίς*, Libyæ vrbs, vicina Egypto. Stephanus. *ὀφθίων* meminit quoque Goliarius, ex Tiberij nummo.

OPHIA *ὀφία*, Indica gens, iuxta Indi fluuium, Stephano. Per o *ὀφίων* videtur eandem scribere in voce *Ἀλεξανδρία*.

OPICA, vide OPICI.

OPICI *ὀπκοί*, gens Italia: apud Stephanum, Pausanias in Achæis scribit Cumas Opica terra esse. idem Thucydides 6. Hi antea & nunc AVSONII dicti fuere, vt refert Aristoteles 7. cap. 10. Politicorum. Idemq; dicit eos ad mare Tyrrhenum habitare: cui suffragatur Halicarnassensis. sed hic eos in Latium vsque protendit. Eosdem esse cum OSCIS & SIDICINIS, lege in OSCI.

OPIDANI, vide LANCIENSES.

OPIDVM NOBENSE, vide OPPINVM & NOVA.

OPINVM *ὀπινον*, Corsica insula opidulum, Ptolemæo. Italia vrbs, Antonino, inter Venusiam & Potentiam. Vide YPINVM.

OPIS *ὀπς*, ampla ciuitas, non præcul à Physco amne, in Persia fortè, vt videtur apud Xenophontem 2. Cyri expedit. Ad Tigrim eam describunt Strabo 2. 11. 16. & Arrianus 6. Alexandri.

OPISINA *ὀπίνηνα*, Thracia vrbs mediterranea, apud Ptolemæum. Vide OPIZVM.

OPITERGIUM *ὀπιτέργιον*, Venetorum vrbs est, Tacito, & Ptolemæo. Odero hodie vocari, tradit Leander. Hanc ciuitatem scribit Gaud. Merula à Longobardorum rege Rhotario, post longam obsidionem euersam: eiusq; loco aliam conditam, & ab Heraclio Imp. HERACLEAM dictam. OPITERGINOS Montes habet Plinius. & portum eodem nomine. Vide EPITERPVM.

OPIVS *ὀπύς*, Ponti Cappadocici vrbs, Ptolemæo. PITIVSA legunt hoc loco interpretes.

OPIZVM, Thracia vrbs, Antonino. OPISINA Ptolemæi videtur.

OPOES, vide OPVS.

OPONE, vide OPANE.

OPOTANA, vide OPOTON.

OPOTON, Palaestina opidum Plinio. quod Chrysorrhoea amne irrigatur. OPOTANÆ vrbs memoria est in Chalcedonensi concilio.

OPOTVRA *ὀπότερα*, India intra Gangem vrbs. Ptolem.

OPPEMIENSIS Sedis episcopalis Africa memoria, est apud Victorem Viuensem M. S. An corruptè pro OPPINIENSIS? ab Oppinum?

OPPIDIVM *ὀππίδιον*, Mauritania Caesariensis opidum, apud Ptolemæum.

OPPIDONEVM *ὀππίδωνον*, Colonia, in Mauritania Caesariensi, Ptolemæo. OPPIDVM legunt Latini codices. & Oppidi Noui meminit quoque hoc tractu Antoninus.

Mezuna est Marmolio. vide NOVA.

OPPIDVM NOVVM, Gallie Aquitanica vrbs, Antonino.

HH 2

nino.

nino. Antoninus habet huius nominis vrbes duas: unam in Tingitana, alteram in Casariensi Mauritania. Vide OPPIDONIVM, & OPPINVM.

OPPINVM Ὀππινόν, Ptolemaeo Mauritania Tingitana vrbs. OPINENSIS, & malè OPSINENSIS, legitur in concilio Carthaginensi VII. Rhabath Nigro dicitur. OPPIDVM NOVVM Antonini esse scribit Simlerus. OPIDVM NOBENSE hoc apud Viñorem Vicensi. vide NOVA.

OPPIVS Mons, Rome: Varroni, & Festo.

OPSCI, vide OSCI.

OPSCICELLA Ὀψικέλλα, Cantabria in Hispania vrbs, ab Antenoris socio sic vocato, exstructa, vt Strabo lib. 3. prodit. Hanc Nebrissenfis quoque LACTISMA appellari dicit, nescio quo auctore.

OPSICIANAM regionem, habet Zonaras, & Cedrenus, in quam scribit Iustinianum Imp. magnam Sclauinorum multitudinem deportasse. OPSICII Ὀψικιοί, quarti Themari loci meminit Porphyrogeneta. in Asia Minori.

OBSEQUIVM veritit Vulcanius. OBSICVM per B. est in Historia Miscella 20. & 22. Phrygia videtur. vbi presidium habebant Romani Imp. contra Persas. effici nouo nomine interpretatur Leunclaius.

OPTENSIANVS Episcopus Leo, in Africa. In Carthaginensis concilij canonibus huius memoria.

OPTIMATVM Thema Ὀπτιματόν, tractus Asia Minoris, quē Sangarius fluius permeat. Constant. Porphyrogeneta.

OPVLENTIA ciuitatem, habet Hygenus, & Plinius quoque, in subrum, in Nona Italia regione. si vera scriptura. Vide IULIA AVGVSTA.

OPVNS, vide OPVS.

OPVNTII, vide LOCRI.

OPVNTIVS Sinus, vide EVOICVM Mare.

OPVROCARRA, vide TAVRVS.

OPVS Ὀπυς, Ptolemaeo Opuntiorum, Straboni Locrorum Epionemidiorum vrbs. OPOES Ὀπῶες, Stephano & Hesychio est. Mille pass. à mari sita: vt refert Linius 25. cui OPVNS est. OPOES, etiam Achaia opidum: testibus Homero, & Orpheo. Est & Elidi, apud Stephanum. vide CYNVS.

OR Ὀρ, mons in sinibus terra Edom. Num. 20. & 33. HOR. D. Hieronymo. Ad Petram, siue Arcem situm, apparet ex Iosepho, Antiq. 4. cap. 3.

ORA Ὀρε, India vrbs, ab Alexandro Mag. expugnata. circa Indi fluminis partes Superiores. Ar. 4. Alex. Carmania est apud Ptolemaum. Vide NORA, eandem enim puto.

ORABA, Orboena regionis vrbs. lib. Notit.

ORACANA, vide OROCANA.

ORAEA Ὀρεα, Peloponnesi circa Troezen regiuncula, quae postea ALTHEIA ἀλθία, nuncupata fuit. Pausanias in Corinthiacis.

ORAGISON, Episcopali locus, sub sede Emissena. Guil. Tyrtus.

ORANI, gens in Sarmatia Asiatice. Plinius.

ORANVS, Auieno Gallia Narbonensis fluius, qui diuidit terram Hiberam à Lygibus. Circa Sitium montem esse, ex eodem videtur. scribit enim Lygies populos ad hunc vsque habitare.

ORAS, vide HORAS.

ORATELLI, Alpini populi, à D. Aug. denotati: apud Plin.

ORATES fluius, in Pontum Euxinum se exonerans. Ouidius 4. de Ponto, Elegia 10. CRATES legebat vetus codex.

ORATHA Ὀραθα, ad Tigrim vrbs, regionis Messena. Stephanus: ex Arriani Paribicor. 16. quo hodie caremus.

ORATVRA, India populi, Plinio.

ORAXVS. Oraxi fontes oculari claritate, & vulneribus medicina, dentiumq; firmitati: sunt in Campania, ad collem Leucogium: Plinio 18. cap. 11. An Altruno hodie?

ORBA, vide SINNA.

ORBADARI Ὀρβαδάρι, vicus, in Aethiopia sub Aegypto. Et vrbs India intra Gangem. Ptolemaeus.

ORBALISENA Ὀρβαλίσση, Armenia Minoris apud Ptolemaum regio. ACILISENA ἀκίλισση, Straboni est.

ORBANASSA Ὀρβανασα, Pamphilia vrbs, Ptolemaeo.

ORBAS Ὀρβας, fluius Asiae Minoris, in Phrygia, circa Callenae. Dion Pruscu. ORGA Plinij puto, & ORGA Ὀργας, Straboni.

ORBELVS Ὀρβελός, inter Mysiam & Macedoniam mons Ptolemaeo, Herodoto, & Straboni in Epitoma. Lazium cum Karopniize vocat. vide OLBELVS.

ORBESINA Ὀρβήσινα, Armenia Minoris regio, apud Ptolemaum.

ORBETANE Ὀρβητάνη, Aria vrbs, Ptolemaeo. ARCI-TANE legunt interpretes.

ORBILIA regio, Ὀρβιλία, in Macedonia. Ptolemaeo. Pro ORBELIA videtur. adiacet enim Orbelo monti.

ORBIS Terrarum alter, vide BASILIA.

ORBITA Ὀρβίτα, Indica gens: apud Stephanum. ex Apollodoro. Pro ARBITI, nisi fallor.

ORBITANVM, Samnij vrbs: Linius 24. à Fabio vi capta.

ORBITAVM Ὀρβίταον, mons in Pannonia: auctore Dionodoro 20.

ORBITVM, vide OROPITVM.

ORBIVS, vide VRBICVS.

ORBVS, vide OROBIVS.

ORCADES Ὀρκαδες, Ptolemaeo, Straboni, Plinio, & Mela, sunt maris Septentrionalis insulae, prope Scotiam. Ὀρκαδες sunt Suida. Mercatori Orcane dicuntur. Orkney vocarivideo in Tabula navigatoria manuscripta.

ORCANAE Ὀρκαί, canes, sic dicti à loco: sunt apud Pollicem. eosq; inter nobiles numerat. An ex Orcaibus?

ORCAORYCI Ὀρκαορυκί, Circa Phrygiam populi, Straboni 12.

ORCAS, & ORCHAS, vide TARVIDVM.

ORCELIS Ὀρκελίδης, Tarraconensis Hispania opidum, Ptolemaeo. Horiucla & Oriola Gomesio, & Clusio; Zamorta Nebrissenfi videtur. & OCELI, vel OCELIS putat apud Ptolemaum legendum, vt scribit Vassiu. In Basilicis est. ORCELIS eidem Ptolemaeo, etiam Thracia opidum.

ORCHADES, vide ORCADES.

ORCHALIS Ὀρχαλίδης, tumulus Boetia, in sinibus Haliaridis, ad Heliconem vergentibus, qui postea ALOPECOS ἀλώπεκος, dictus fuit. Auctor Plutarchus, in vita Lyandri. Ὀρχαλίδης, legit idem in Libello de Pythia oraculo.

ORCHAS, vide TARVIDVM.

ORCHENI Ὀρχενί, Arabia deserta populi, Ptolemaeo. Mesopotamia populi sunt Plinio. Ὀρχενία, & Ὀρχογενία, est apud Ioannem Lydum. Ὀρχενία, est in Quadrupart. Ptol. 2. circa Assyriam.

ORCHESTENA Ὀρχηστὴν, Armenia Maioris prouincia. Strabo.

ORCHESVM, Armenia castellum, prope Melitenisium metropolim. Metaphrastes, in vita S. Andreae ducis exercitus.

ORCHIANVM, opidum Tuscia: si fides Edicto Desiderij regis.

ORCHINIA Babylonica regionis vrbs, Ptolemaeo. quo loco interpretes VRCHA legunt. vide ORCHENI.

ORCHOE, vide VR.

ORCHOMENI, populi in Arcadia, Pausania: quos ab Homero POLYMELOS πολύμελος, dictos scribit. POLYMALLOS legit Isacius ad Lycophronem. ORCHOMENON etiam opidum in Arcadia est, Plinio, Pausania, Xenophonti, & Mela. Hanc νῆσος, id est, insulam cognominari tradit Halicarnassus. quod in palustribus sita sit.

ORCHOMENVS Ὀρχομενός, Ptolemaeo & Plinio, Boetia vrbs. DIADAE olim vocatam, scribit Nager, citans male ex Eusebio huc locum: Cecrops in Boetia Diadas condidit, quam Boeoti Orchomenū vocarunt. Pro Boetia & Boeoti, Euboea & Euboei legis Chronicon Eusebii. MINYEV μινύεω quondam, nunc BOEOTIVM vocant Orchomenum, inquit Thucydides lib. 4. Orchomenium locum semel nominat Theophrastus: qui insulas fluitantes in eo describit. In Boetia. Huius meminit & Plinius 16. cap. 36.

ORCHOMENVS, Thessalia fluius, MINYEVS

ante dictus, Plinio teste. Et postea MINTERIVS
currit, ut tradit Strabo, sed eum cum Anigro, Pello-
ponnesi fluvio confundere videtur. ORCHOMENVS
iuxta Carystum vrbs: Straboni. Thessalia quoque, quod
annotavit ex veteri Scholiaste Gerbelius ad Lycophronem,
Vide BOCOTA.

ORCIA, vide ORGIA.

ORCINIA, vide HERCYNIA.

ORCVS, vide ADES, & EVROTAS.

ORCYNIA *Ὠρκυνία*, locus Cappadocia, ubi Eumenes ab
Antigono victus fuit. Plutarchus in Eumene.

ORCYNIVM *Ὠρκύνιον*, mons Lesbi insula, qui quoque
ORDYNVM *Ὠρδύνιον* nominatur, auctor Theophrastus:
qui Eonymi arborem ibi nasci perhibet. ORDYMNVS
apud Plinium legitur. Vide HERCYNIA Silua.

ORDABÆ, circa Indum fluvium gens, Plinio.

ORDÆA *Ὠρδαία*, Macedonia vrbs, apud Stephanum, ex
Nicandro.

ORDESVS *Ὠρδῆσις*, Ptolemao ciuitas ad Axiacem fluvium.
sic quoque Pomponio & Plinio. ODESSVS est in Ar-
riani Periplo. habet is enim hoc tractu maritimo duo bu-
ius nominis opida.

ORDIA *Ὠρδία*, Gallia Cisalpina in paludibus sita vrbs.
Strabo. Concordia forte legendum: ut putat Laender.

ORDISSVS *Ὠρδισσός*, Herodoto, Sarmatia, siue Scythia
fluvius, in Istrum se infundens. Hungari eum Crasso
patria lingua vocant, ut scribit Peucerus. ARDESCVS
Ἀρδῆσις, Hesiodi fortasse: eum enim Isacius eius Com-
mentator Scythia fluvium facit.

ORDOVICES *Ὠρδοῦναι*, Albionis insule populi, Ptolemao,
versus occidentem. Lancastrienses, Cestrenses, & Sa-
lopienses sunt Humfredo Lhuydo. Tacitus ORDOVI-
CARVM etiam meminit, apud quem nonnulli ORDO-
LVCÆ legunt, ut H. Boëthius, qui eos Berwicum habi-
tare ait. Item Villahouanus, qui eos pro montibus habet,
qui medij inter Scotiam & Angliam sunt. Hodie hi montes
Cheuioia appellantur. Vide BARANGÆ.

ORDYMNVS, & ORDYNVM, vide ORCYNIVM.

OREATÆ, vide BRASIÆ.

OREB Petra, Iudicum 7. OREB Mons, nunc Orel vocari,
scribit Anonymus de Bello Sacro. Vide MELANI.

OREBATIS, vide OBROATIS.

ORECH, vide ARACH.

OREGES, vide TAVRVS.

OREI, vide ARABIA.

OREINE, vide ORINE.

OREITIS, vide OREVM.

OREON, vide BALLIACE.

OREOPHANTA *Ὠρεοφάντα*, India intra Gangem vrbs,
Ptolemao. Rotas Castaldo.

ORESA, Syria aut Euphratenfis vrbs lib. Notie.

ORESTA *Ὠρῆστης*, Euboea regio, Hesychio. Vide ORESTIS,
& HADRIANOPOLIS.

ORESTÆ *Ὠρῆστῆς*, Europa gens, Molossica. Thucydides 2.
Eustathius, & Stephanus. Epiroticam facit Strabo 7. Ho-
rum meminit etiam Lucanus 3. quo loco quidam codices
OLOSTRÆ legunt: sincerius. sunt enim hi in Asia. &
sunt Asiatici populi, quos idem hic enumerat. Vide HOR-
REVS, & ORESTIS.

ORESTEVM *Ὠρῆστειον*, opidum Parrhasia regionis. Euripi-
des, in Oreste. Arcadie puto, ex Thucydide 5. Et idem esse
cum ORESTHASIO Pausania, non dubito.

ORESTHASIVM *Ὠρῆσθῆσιον*, Arcadie vrbs, Stephano.
quam Pausanias postea ORESTIVM *Ὠρῆστειον*, appella-
tam scribit. Vide ORESTEVM.

ORESTIA, vide MEGALEPOLIS, & ORESTIS.

ORESTIADES, vide HECATONTACHIRIA.

ORESTICVM Argos, vide ARGOS.

ORESTIS Porius, in Magna Gracia, apud Plinium est
lib. 3. cap. 5. Rauagofum appellant accola, inquit Gab.
Barrius. Macedonia etiam vrbs, apud Liuium 27. & 31.
Orestia est Stephanus, in Orestis, & Orestium Menelia,
Thucydidi 5. Coloniam vocat Onuphrium, ex Plinio.

ORESTIS. Macedonia regio est Ptolemao. ORE-
STIAS Straboni, quam Liberam dicit Cicero. & ORE-
STÆ populi, Plinio. ORESTIDEM dictam ab Oreste,
quid quid est quod procedit inter Macedonicum sinum &
Adriaticum salum, scribit Solinus. Vide ORESTÆ.

ORESTIVM, vide ORESTIS, & ORESTHASIVM.

ORETÆ *Ὠρεταί*, Asiatica gens, prope Euxinum Pontum,
Dionysio in Periegesi.

ORETANI *Ὠρετάνοι*, Ptolemao & Straboni, sunt Hispa-
nie Tarraconensis populi. Plinius eos GERMANOS
cognominat. Eorum vrbs Ptolemao ORETVM GER-
MANICVM *Ὠρετῶν γερμανικόν*, vocatur. Hac hodie Cala-
traua est, Clusio. Oretō Morali, circa Almagro opidum.
Hoc Oretum videtur apud Stephanum ORISIA
Ὠρεσία, nominari. Et est fortasse ORIA *Ὠρία*, Straboni,
quam in Oretanis ponit. Postquam hac scripsissem, ani-
madueri mecum sentire Casaubonum. ORETANOS
alios populos, habet Cedrenus circa Persidem & Mediam.

ORETHVS Sicilia fluvius Vibio, quem Leander scribit
hodie Fiume de la Muraglia vocari. sine afflatu Oretus,
Boccatio. Vide ELEVETHERVS.

ORETVM, vide ORETANI.

OREVM, Plinio Euboea insule vrbs, in Hestiaeide regione,
ut ex Plutarchi Amatoriis disco. situm eius discē apud Li-
uium 28. HORÆVS *Ὠρεῖος*, Ptolemao vocatur. sed
SOREVS corrupte, eius interpretibus. Pausanias tradit
eam quoque ISTIÆAM *Ἰστιάειαν*, appellatam. Thucydi-
des & Mela HESTIÆA *Ἥστιάειαν*, legit. Camerarius in
suis Homericis Commentariis dicit eam prius TALA N-
TIAM dictam. Stephanus hanc HISTIÆAM scri-
bit, & suo tempore OROPVM *Ὠροπός*, nuncupatam
addit. Item ab Homero POLYSTAPHYLON *πολυστάφυλον*.
Loreo hodie nominari ait Sophianus. Gentile
OREITES hinc facit Stephanus. OREVM Bæotia est
quoque vrbs, apud Liuium 44. vide ORICVM.

OREXARTES, vide IAXARTES.

OREXIS *Ὠρεῖς*, mons in Arcadia. Pausanias.

ORGA, Asia Minoris fluvius, apud Apameam urbem Phry-
gia in Maandrum cadens, Plinio. ORGAS Straboni
12. est. Vide ORBAS.

ORGADEM *Ὠργάδα*, regionem Attica: habet Pausanias.

ORGALEMA *Ὠργάλεμα*, vrbs iuxta Istrum, Stephanus ex
Hecateo. Vide ORGOMENÆ.

ORGALICVS Sinus, vide ARGARICVS.

ORGANA *Ὠργάνη*, Ptolemao insula, Arabia Felici adia-
cens: in Indico mari Plinio, circa traiectum Arabia in
Carmaniam. Hermolaus putat à Pomponio & Plinio
OGYRIS appellari: (in qua Erythrae regis monumen-
tum est.) Hec TYRRHINA *Τυρρηνία*, à Strabone voca-
tur. Pinitianus astat eam quoque ab Arriano in Indicia
HOARACTA *Ὠαράκτα*, nominari, sed fallitur: nā hanc
in sinu Persico describit, ubi & Organam ipse quoque ha-
bet, qua forte SAGDIANA *Σαγδιανή*, Ptolemai. Est
ergo Organa Ptolemai, diuersa ab Arriani, aut quod veri-
similius mihi est, Ptolemaus eam non recte in mari Indico
describit. De Erythri regis monumento hoc addo: Plinius,
Pomponius, Dionysius illud in Ogyri insula: Arrianus in
Hoaracta; Strabo in Tyrrhina ponit. Vide DORACTA.

ORGANAGÆ, India populi, Plinio.

ORGAS, vide ORBAS, & POLITICEORGAS.

ORGASI *Ὠργασί*, Scythia populi intra Imaum, sunt Ptole-
mao, Organzi Nigro dicuntur.

ORGE, fons est Plinio, in Prouincia Narbonensi. Sorgue
indigitatur Ioanni Poldo, cui idem SVLGAS *Σέλγας*,
Straboni est. Hunc Varrerus etiam Sorgue vocat.
SORGE etiam Pliniam scripsisse mihi verisimile, s. vero
ablatus à capite, librariorum culpa, atque hoc elementum
geminatum ex ore prelegentis non intellexisse. Sic enim
apud Plinium 18. cap. 22. fons Orge Orge, à L. Floro
VINDELICVS dicit, à Vindelō opido quod praterfluit,
annotavit Iosephus Scaliger lib. 3. cap. 2. ubi meminit huius
Florus. Huius Sorgua descriptio exstat apud Petrarcham
in Epistolis.

O R

ORGELITANVS Episcopus, Iustus, qui scripsit explanationem in *Cantica Canticorum*. **ORGELLYM** est apud Aimoium. **VRGELLA** est Jo. Vaseo, & Morali. **VRgel** vulgo vocatur. *Aragonia* vrbs est, in Hispania *Tarracensis*. *Ilorgetibus* eam tribuit *Florianus*. Vide **ORGIA**.
ORGEMPEI, vide **ARGIPPÆI**.
ORGESSVM, Macedonia ciuitas, apud *Liuium* 31. Vide **ORGYSVS**.
ORGIA ὄργια, *Ptolemao* *Ilorgetum* vrbs, in Hispania *Tarracensis*. *Alcaraz* indigitatur à *Varrerio*. **ORCIA** male habent Latini *Ptolemai*. Eadem fortè cum *Orgello*.
ORGOCYNI, opidum; *Taurica Cherfonefi*. *Plinius*.
ORGOMANES, vide **DORGAMANES**.
ORGOMENÆ ὄργωνες, *Illyridis* vrbs, *Stephanus*. Eadem fortè cum eiusdem *Orgalema*.
ORGONESOS, vide **VRGO**.
ORGVS, vide **MORGVS**.
ORGYSVS ὄργυσος, *Pissantinorum* vrbs, in Macedonia, *Polyb.* 5. **ORGESSVM** *Liuij*.
ORIGOI, Gens maritima, iuxta *Carmaniam* videtur, apud *Plinium*, & *Arthianum*.
ORIA, vide **ORETANI**, **VRGIA**, & **VRIVM**.
ORIANVS ager, in Calabria, lib. de Limitibus. Ab *Vria*, si rectè conijcio.
ORICIA, Regio in qua *Oricus* vrbs, testis *Eustathius* ad *Dionysium*. Vide **ORICVM**, & **EPIRVS**.
ORICINVS, vide **ORICVM**.
ORICVM ὀρεῖον, *Epiri* maritima vrbs, apud *Ptolemaum*, *Plinium*, *Liuium*, *Melam*, & *Horatium*. **ORICVS** ὀρεῖος, *Stephano*. **OREVM** ὀρεῖον, eam vocare videtur *Strabo*. **ORICINORVM** fines, habet *Liuius* 26. *Orcho Nigro*: *Velona* *Gerbelio* putatur. *Commentator* (Truquij ad *Horatium*, facit *Cilicia* urbem *Oricum*: fide *vercor Grammatica* potius, quam *Geographica*. **ORICVM**, *Affria* mons, apud *Polyb.* 5. Vide **NORICVM**.
ORIENS. *Orientis* vox valde frequens in veteri historia. pro Asia parte, qua nobis nimirum versus Orientem est, quam autem peculiariter sic nominet, nonnihil obscurum. Circa *Parthiam* esse, nummus aureus *Traiani* Imp. mihi indicio. habet hic ab auersa parte caput radiatum, (Solis orientis typus) cum litteris in ora *PARTHICO. P. M. TR. P. COS. VI. P. P. S. P. Q. R.* *Plinium* habeo in hac sententia, ubi scribit, *Oriens* *murthina* mittit, maxime *Parthici* regni. & *Tacitum* *Annal.* 11. *Parthus* imperium *Orientis*, &c. *Liber* *Notit.* quindecim prouincias sub Oriente numerat & nominat, quas ibidem lege. nec tamen inter eas, *Parthia*. At *fusus* eam describit *Plinius* 14. cap. 10. ubi *Asiam* (*Propriam* nempe) inter *Europam* & *Orientem* mediam facit. *Aegyptum* autem etiam *Orientis* prouinciam nominat *Tacitus* 15. *Annal.* *Turcum* Imperium hodie non absurdè quis indigetauerit. vide **ANATOLE**, & **ORONTES**.
ORIENSES ὀρεῖες, *Attica* regionis curia. *Strabo* 9.
ORIENSIS Episcopi *Victoris*, in *Africa*: meminit *Coll. Carthag.*
ORIENTIVM Coloniam, habet *Onuphrius*, ex *Frontino*. Sed **ARRETIVM** emendat *A. Schottus*.
ORIGARIVM, palus *Commiacensis*, vt habet *S. Romualdi* vita. In Italia. Lago di *Comachio* putauerim.
ORIGENE, *Lycaonia* pars. *Plinius*.
ORIGENI, Hispania populi, circa *Cantabros*. vt videtur apud *Plinium*. Vide **AOVÆ**.
ORIGEVIONES, Hispania *Tarracensis* populi, per quos *Nesua* fluius descendit, *Pomponio*. An ijdem cum *Origenis*?
ORIGIACVM, vide **RIGIACVM**.
ORIDEM, *Polybio* 4. sunt *Creta* insula populi.
ORINÆI, vide **ERINÆI**.
ORINDICVM Agrum, nominat *Cicero* de *Lege Agraria* contra *Rullum*. Asia Minoris videtur. Pro **OROANDICVM** fortasse.
ORINE ὄρεον, insula è regione *Aduli*, in sinu *Arabico*. *Arrianus* in *Periplo*, qua *Maczua* interpretatur à *Rapfusio*.

O R

An eadem cum *Orneon* *Ptolemai*? *Peninsula* est ibidem. *Ptolemao*. **ORINE** etiam *Iudæa* toparchia, *Plinio* ubi quidam codices **NORINE** legunt. Vide **MONTANA**, & **PANIS**.
ORINGIN ciuitatem in *Melessum* finibus describit *Liuius*, ubi *argentifodina*. *Moralis* apud *Liuium* **ONINGIS** per *N.* legit. putatq; ex coniectura *Iacn.* aut locum huic vicinum esse. Vide **ONINGIS**.
ORINI, id est, *Montani*. *Thracia* populi, sic dicti à *Xenophonte* 7. *Cyriacorum*. **ORINI** quoque gentes circa *Caucasios* montes videntur. vnde *Jndum* profuere facit *vetus Dionysij* *Asi* interpretis.
ORINVS, *Jlyrici* fluius videtur apud *Callistum*, in quo se *Drinus* effundit. lib. 17. cap. 28. Vide **ERINEVS**.
ORIPPO, Hispania *Batica* vrbs, apud *Antoninum*. 1X. M. pass. ab *Hispali*.
ORISIA, vide **ORETANI**.
ORISSON, Episcopalis locus, sub sede *Emiffena*. *G. Tyrius*.
ORISTHOCNIENSES, *Pausania* sunt populi, in *Ar-cadia*. ubi ha voces, *Λυκός, ὀρεῖς, Δακρυεῖς*. Pro quibus *Λυκωῖται, πεῖς* & *Δακρυεῖς* scribendum docet *Sylburgius*.
ORISTIDES ὀρεῖδες, insulae duae sunt, in *Sinu Arabico*. *Ptolemao* teste. nonnulla Latina exemplaria **TRISTIDES** habent.
ORITÆ ὀρεῖται, *Straboni* & *Arriano* ultimi *India* populi sunt versus Occidentem. ad *Arbin* fluium, *Plinio* in *Carmania* nempe. *Horum* etiam meminit *Arrianus* & *Dionysius*. Eosdem à *Curtio* **NORITAS** vocari, annotauit *Vulcanius*. mendose autem, vt hoc addam, librorum vitio, qui finale elementum vocis precedentis, huic initiale fecere. causam lege in **COMBOS**, alibiq;. In *Gedrosia* sunt *Stephano*. **ORI**, alij sunt ab his *Oritis*. vtriusque enim meminit *Arrianus*. **ORITÆ** *Polybio* 3. sunt Hispania populi. circa *Fretum Herculeum* fortè. Vide **ORITANI**.
ORITANI, *Gracia* populi, circa *Opuntios* videntur, apud *Liuium* 28. **ORITÆ** ὀρεῖται, sunt *Polybio* 11. Gentile ab **ORITANVM** vel **OREVM** *Euboea* puto. Vide **MENTISANI**.
ORITANVM, *Plinio* *Euboea* vrbs.
ORIVNDVS, vide **DRILO**.
ORIZA ὀρίζα, *Palmyrena* vrbs, *Ptolemao*.
ORMANVS ὀρμανός, *Arabia Felicis* fluius, *Ptolemao*. Interpretibus cum afflatu in prima est.
ORMENIVS ὀρμανός, *Thessalia* vrbs, *Straboni*. Fortè eadem cum *Hormenio* *Plinij*. vide **HYPIA**.
ORMION, Episcopatus sub sede *Hierapolitana*, in *Syria*. *Guil. Tyrius*.
ORNEA ὀρεῖα, *Argia* in *Peloponneso* vrbs, ubi commissum praelium fuit inter *Lacedamonios* & *Argiuos*, vt scribit *Diodorus* 16. & *Thucydides* 5. item *Pausanias* in *Corinthiacis*. *Straboni*, & *Eustathio* in *Catalogo nauium*, alia inter *Corinthum* & *Sicyonem* sita est. Idem *Strabo* ibidem habet fluium eiusdem nominis. Vicus *Argia* est, *Eustathio* in *Homerum*. Vide **ORNIS**.
ORNEON ὀρεῖον, id est auium, insula in sinu *Arabico*, *Ptolemao*. Eidem est promontorium *Taprobanae*. & insula ante eandem. Vide **TRVLLA**, & **ORINE**.
ORNIACI ὀρνιᾶκοι, Hispania *Tarracensis* populi, apud *Ptolemaum*.
ORNIS ὀρεῖς, locus sic dictus ante urbem *Corinthi*. *Plutarchus* in *Arato*. An idem cum *Ornea*?
ORNITHON ὀρνιθών, vrbs *Phenicia* inter *Tyrum* & *Sidonem*: *Straboni*, & *Plinio*.
ORNYTVM, vide **TEVTHIS**.
OROANDA, *Pisidia* vrbs, apud *Plinium*. *Orbanticum* huius tractum, idem appellat. **OROANDES**, & **OROANDI** sunt *Liuius* 38. vide **OEROANDA**.
OROASCA ὀροασκα, *Ptolemao*, *THROASCA* interpreti, *Carmania* vrbs.
OROATES, *Plinio* *Susiana* fluius, ostio difficili, nisi peritis: amnem eius tractus maximum esse scribit *Strabo*. *Ptolemaus* **RVATES** ῥωᾶτης, habet. **AROSIS** ἄροσις, *Arriano*

Arriano in Indico est. Ammiano VATRAOHITES, ut ego suspicor. Oroatis tamen hic quoque meminit, ut legit Accursius. Ceteri codices eo loco Oates habent. Vide ARAXES.

OROBIA ὀροβία, Assyria opida, duo: apud Ptolemaeum.

OROBATIS ὀροβάνη, India vrbs, circa Indi fluminis partes superiores. Arrianus 5. Alex. Vide OBROATIS.

OROBIA ὀροβία, Euboea locus, apud Thucydidem 3.

OROBII populi, sunt in Italia Cisalpina, Plinio. Chrysostomus Zanchus eos eosdem vult cum CENOMANIS Ptolemaei. dicitque Cenomani proprium, Orobii autem epitheton esse, quasi montium incolae.

OROBIS ὀροβίς, Gallia Narbonensis fluvius, Ptolemaeo: OBRIS Straboni, & Pomponio item Plinio 3. cap. 4. in vetustis codicibus, ubi in recentiorum editionibus male. nempe haec verba, Flumina Tecum, Vernodubrum, ubi isti Flumina Telim, & Obvim. Olim sic quoque legisse Camertem, ex Indice patet, quem in hunc auctorem, amplissimum fecit: in quo OBRIS est, quod expunxere posteriores. ORBVS est apud Auienum. Hodie Orb nomen retinere, habeo ex Carolo Clusio, teste mihi fide dignissimo. Vide TRIOBRIS.

OROCANA ὀροκάνη, Media vrbs, apud Ptolemaeum. Per A. in secunda, interpretibus.

OROCASIA, locus circa Antiochiam, ad Orontem. Procop. 2. Persicorum.

ORODI, unde vnus fortium Davidis, 2. Samuel. 23. AROR legunt 70. interp.

ORODOPES Tumulus, insula Tyro proxima, sic dicta. ubi Tyri naues stationem habent. Statius Alexandrinus 2. Amorum.

OROENI, vide OSRHOENI.

OROLAVNUM, Antonino Gallia Belgica opidum, ubi LEGIO XX. ALAVNA habet idem Antoninus pro eodem, nisi fallor: quod hodie Arlon dici puto, in Ducatu Lutemburgensi. Hic multa antiquitatis vestigia cernuntur. Quid si vera scriptura ARLAVNA, vel AROLAVNA sit? ARAM LVNA nominant recentiores Latini.

OROMANDRVS ὀρομανδρῶν, Armenia Minoris vrbs, apud Ptolemaeum.

OROMANSACI, iuncti pago (inquit Plinius) qui Gessoriacus appellatur. Becano sunt Flandria comitatus populi, qui S. Odomari, Guines, & Terauanam opida incolunt.

OROMEDON ὀρομέδων, altissimus mons, apud Theophrastum in Eidylio 7. Wissemius eius interpretes dicit eum in Co insula esse.

OROMENVS, Mons indae, in quo sal gignitur. Plinius 3. cap. 7.

ORON, Annis in Aegypto, apud Q. Curtium 4. ut eum recensuit Modius: OXIUS enim in alijs codicibus legabatur. At neutrum huius loci est. Malim itaque, ocus, pro Oxius legere, hoc modo. Astaces prator Darij relictus, ocus annis superato, &c. Nilo nempe de eo enim hic sermo: neque alium hoc tractu vllum esse, quo Memphi ad interiora Aegypti nauigari possit, omnes Geographiae periti mecum confiteantur necesse est. Quia, Vnicus in terris Aegypti totius annis, Lucretio teste. Pro ocus, qui maluit, hocce legat.

ORONAE ὀροναί, Moabitarum vrbs, Iosepho Antiquit. 13. cap. 23.

ORONAIM, loci nomen, Esaia 15. ὀρονάιμ legunt 70. interpretes.

ORONDICI ὀρονδικοί, Ptolemaeo populi in Galatia.

ORONTES ὀρόντης, Ptolemaeo Syria fluvius. LADONEM nominat eum Philostratus 1. Apollonij. ORIENTEM vocatum a veteribus, ab originis suae tractu, scribit Egesippus 3. & ex eo forte, Isidorus. Eustathius tradit eum a Tib. Imp. DRACONIS nomine appellatum. Prius TYPHON τῦφων, dictus fuit, teste Strabone. OPHITES athena nomen habuisse, scribit Pomp. Latus. MINOREM JORDANEM a nonnullis antiquis dictum, (ex Hege-

sippi 4. cap. 1. forte, sed male) scribit Mar. Niger. qui eum hodie Soldino vocari tradit. Olinarius eum Tarsaro appellat. Tarsar autem Gistebus: & Fer. G. Tyrius. Beniamin videtur eum Pir nuncupare. Theuetus dicit eum ab accolis Oronz, & a Persis Beinelnaharaim nuncupatum. Orontis fluminis ostium vocatur Portus Simeonis, apud Guil. Tyrium. a monasterio sic dicto, in arduo monte, ad eius oram sito. Hunc Orontem ex Casio monte labi, scribit Vrbius, falso. ORONTES Montis nomen quoque, in Media, circa Ecbatanam, Ptolemaeo, Polybio 10. & Diodoro 2. ORONTES populi, circa Mesopotamiam vsquam, sunt Plinio. Vide TAVRVS.

OROP, sub Anarbazza sede Episcopatus. G. Tyrius.

OROPITVM Antonino, OROPITE Catoni, VRBIVENTVM Procopio, ut Leander habet. VRBEVENTVM ego lego lib. 2. de bello Gotico. & quoque distinctum VRBS VETANA. HERBANVM Plinij esse, vult Volaterranus. HARBANVM habet Myrs. Lesbius, opidum Tusciae mediterraneum, quod Leander Oruceto vocat. Diacono in Longobardici VRBS VETVS dicitur. ORBITVM in Edicto Desiderij regis est.

OROPVS ὀροπός, Stephano Syria ciuitas, quam TELMISSVM τελλισσῶν, etiam appellat. OROPVS, Ptolemaeo & Thucydidi 8. Centum & triginta stadiis a Tanagra: teste Dicaecho: Boeotiae vrbs, Zucamini ab Alex. Zardo dicta. Sulamino habet Nardus. COROPE κορόπη, forte Nicandri, apud Stephanum. Per in secunda est apud Nicandrum: sed huius interpretes eum Thessaliae tribuit. AROPVS male apud Antoninam scribitur. OROPVS, Macedonia vrbs, Stephano. Euboeae: Argiae: quam etiam Ammianus agnoscit. & Thesprotiae, eidem. Oropum GRÆAM quoque vocari ab Aristotele, scribit Stephanus. Vide OREVM, & TANAGRA.

OROSA ὀροσα, Media vrbs; qua & ALINZA ἀλίνζα, Ptolemaeo auctore. Archiech nunc vocatur, nisi fallat Castaldus. Aliam ALINZAM habet idem Ptolemaeus, in eadem regione. & aliam in Susiana. sed huic interpretes P. praeponunt: Palinza.

OROSANA ὀροσάνη, Serica vrbs, Ptolemaeo.

OROSBES ὀροσβής, Scythia intra Imaum gens. Ptolemaeus. NOROSBES habent interpretes.

OROSCOPA ὀροσκοπά, Africa vrbs, de qua lis erat inter Masanissam & Carthaginenses. Appianus in Punicijs.

OROSINES, Plinio Thraciae fluvius.

OROSOLOGIA, vide RHOSOLOGIA.

OROSPEDA ὀροσπέδα, Straboni, ORTOSPEDA ὀρτοσπέδα. Ptolemaeo. Hispanie Tarraconensis mons Sierra Vermigia, a colore, Aluaro Gomecio vocatur. Carolo Clusio Sierra Morena est, sed Floriano Sierra Molina, at idem subiungit Orospedam pro ratione locorum diuersa fortiri nomina, neque ubique eodem nomine indigitari. cui accinit quoque Nauagierus in suo Itinerario Italica lingua scripto, ubi illi haec nomina attribui putat: Puerto de la Tablada, di Ponfria, Tofria, del Pico, di Soma Sierra, Palomera di Auila, &c.

ORPHEA, sic locum vocari iussit Quintus, excelsum, & siluosum, in agro Laurenti. Varro 3. de Rustica. LAURENTINA Silva forte apud alios.

ORPHES ὀρπής, populi in Libya interiore. Ptolemaeus.

ORRECELENSIS, vide HORREA.

ORRHEA ὀρρηά, Mysiae Superioris vrbs, apud Ptolemaeum. HORREVM MARGI, Antonino est, quae ad Margin flauium. ORRHEA, Veniconiorum in Albione insula opidum, apud eundem Ptolemaeum. Forfaire forte, ut putat Camdenus. Mauritania Caesariensis, est Antonino. Vide VOREDA.

ORRHOENI, vide OSRHOENI.

ORRHONTHES ὀρρωνθής, fluvius Italia videtur apud Isacium in Lycophronem. Fontem habet in Melibaeo monte: In Campania.

ORSA, mons cum portu, Plinio: in Arabia Felici. India intra Gangem opidum, Ptolemaeo.

ORSARA ὀρσάρα, Ptolemaeo Armenia Minoris vrbs.

O R

Hanc opinatur Simlerus apud Antoninum TONASA nominari. Ipse autem legit HORS A, ex Latinis codicibus, mendose.

ORSEI Indi, simias candentes toto corpore, venantur. Plinius 8. cap. 21. ORSII habebat exemplar Colonienfe.

ORSENA ὄρσων, Ptolemaeo tractus Armenia Minoris est. Cum afflatu in principio scribunt interpretes.

ORSII, Indica gens, apud Plinium 6. cap. 20. Forsan ydem cum Orseis. Vide ORSEI.

ORSIMA, Aethiopia sub Aegypto oppidum, Plinio.

ORSIPPI ὄρσιπποι, Ptolemaeo, ORSITI interpreti, Bactriana gens.

ORSOLOGIACVM, Antonino Galatia vrbs, inter An-
cyram & Nisam. Eandem alio in loco ROSLATIACVM
vocat. item RESOCIACVM. Ptolemai RHOSOLO-
CIA puto.

ORSON, vide OEASA.

ORSONA, vide VRSO.

ORSVRA, Italiae vrbs, circa Samnium, aut Campaniam
videtur, apud Diaconum in Longobardicis. SVRA au-
tem legit M.S. codex.

ORTA, vide HORTANVM.

ORTACEA, Susiana fluvius, Plinio.

ORTAGVREA, vide MARONEA.

ORTHAGORIA, vide STAGIRA.

ORTHE ὄρθη, Homero & Plinio Magnesia ciuitas est; vel,
vt Straboni placet, Perrhabica, que quibusdam, vt idem
scribit, PHALANNEORVM Arx credita fuit. Orthe
& Phalanna Plinio duo sunt opida Magnesia regionis.
Vide HIPPIA.

ORTHEAGA ὄρθηα, Mesopotamia vrbs. Ptolemaeus.

ORTHESIVM, Arcadia montem habet Gyraldus in
synagmate de Diana. Mendose forte pro Orthosium.

ORTHIA ὄρθια, Arcadia regio, Hesychio. Orithia porrum
laudat Plinius 19. cap. 6.

ORTHIANA ὄρθια, Asia vrbs, apud Ptolemaum.

ORTHIOMAGVS ὄρθιωμαγός, in Phoenicia locus mari-
timus. Polyenus 4. in Antigono. An pro Orthosia?

ORTHOCORYBANTII ὄρθοκορυβάνται, Persia populi
videntur, apud Herodotum, in Thalia.

ORTHOPAGOS, vide THVRIVM.

ORTHOPANVM, vide ORTOSPANA.

ORTHOSIADA ὄρθοιαδα, ciuitatem, habet 1. liber
Machab. cap. 15. in quam fugisse Triphonem nauis scribit.
Hanc a Iosepho APAMIA appellari, putat Vignierius in
sua Historiali Bibliotheca. Locus apud Iosephum est An-
tiq. 13. cap. 12.

ORTHOSIAS ὄρθόσιος, Caria opidum, Plinio, & Pto-
lemaeo. Fisiada est in Chalcidonenfi concilio. Huius etiam
meminit Linius 45.

ORTHOSIS ὄρθόσις, Dionysio, ORTHOSIAS ὄρθο-
σίας, Ptolemaeo & Straboni, ORTHOSIA Plinio;
Phanicia vrbs. Tortosia hodie vocatur, testibus Hermo-
lao & Leandro.

ORTHOSIVS ὄρθόσιος, Laconica mons: Isacio ad Lyco-
phronem. vnde Orthosia Minerua apud Arcades.

ORTHVRA ὄρθυρα, que & SORNAGVS ὄρθημαγός,
Ptolemaeo lib. 8. Geographia. at libro 7. vocat Orthuram
Sornagus regiam. India intra Gangem vrbs est. Orissa
dicitur Castaldo.

ORTISIA ὄρθηα, vrbs in Italia videtur, apud Phleg-
Trallianum.

ORTIVM, vide ORTON.

ORTOBRIGA ὄρθηβριγα. vrbs magnitudine & multitu-
dine hominum, inter precipuas habetur. Sic Suidas. Nihil
addit. Hispania videri posset, ex vocis terminatione. in hac
enim supra viginti loca in briga desinentia reperio. repe-
rietq; lector in hoc Thesauo.

ORTOGORDMARIS, vide DORGAMANES.

ORTON ὄρτων, Ptolemaeo Pelignorum vrbs, in Italia.
Frentanorum est nauale Straboni: quod ORTIVM no-
minat. ORTONA Plinio. Sic etiam hodie, Leandro teste.
Vide HORTANVM.

O R

ORTONA, vide HORTANVM, & ORTON.

ORTOPHANTAE, Mesopotamia gens, apud Plinium.

ORTOPLA, vide ORTOPVLA.

ORTOPVLA, vrbs in ora Liburnia. Plinius. ὄρτοπυλα,
Ptolemai est.

ORTOSPANA ὄρτοσπανά, Paropanisi, in Asia vrbs,
Straboni 11. quam eandem 16. OROSPANAM vocat

que & CARVRA ἡγεύρα, a Ptolemaeo nominatur
ORTHOSPANVM Plinio. Candahar hodie, vt Ca-

staldus habet, vide PORTOSPANA.

ORTOSPEDA, vide OROSPEDA.

ORTYGIA ὄρτυγία, elegans lucus Straboni, in mariis li-
tore, iuxta Panormum Milisiorum. Lucus etiam apud
Ephesum: Tacito 3. Annal. Idem puto. Vide DELVS,
EPHESVS, PLEMMYRIVM, LIBYA, & SY-
RACVSÆ.

ORVBIVM, vide ORVIVM.

ORVDII, vide ARVEDORVM.

ORVDIZA, ad Burgum, Thracia locus, Antonino. Est qui
suspiciatur Aphrodisia legendum.

ORVINIVM ὄρβινιον, Aboriginum opidum, si quod aliud
in eotactu, amplum ac nobile. vbi Minerua templum,
quadragesimo stadio a Mephila distat. Halicarnass 1. Cō-
sule Notas Sylburgij ad hunc locum. cui fere Corpbinius
Straboni & Ptolemai videtur. nisi sit ea vrbs qua hodie
Vrbino nominatur.

ORVIVM ὄρβιον, Ptolemaeo promontorium, in Hispania
Tarraconensi, ORVBIVM habent Latina exemplaria.

ORVMIAS, Doridis ignobile opidum, Linius 28. Viden-
dum an pro Loryma.

ORVROS, Romani Imperij termini est opidum, a Zen-
gmate ducentis quinquaginta mill. pass. Plinius.

ORVZA, Patasina vrbs. concil. Chalcedonenfe.

ORXANTES, vide SILVS.

ORXVLÆ, Iudica gens, vltra Gangem. Plinius.

ORYBA ὄρβυα, Arabum vrbs, in Palaestina. Iosephus An-
tiq. 14.

ORYCHIVM ὄρϕιον, Atticae regionis locus. Stephanus,
ex Euphorione.

ORYGMA, vide BARATHRVM, & SELENVS.

ORYMAGDVVS, vide ARYMAGDVVS.

ORYPEI, vide RHYPÆI.

ORYX ὄρυξ, locus Arcadia, ad Ladonem fluvium. Pausanias.

OS MAOTIS, vide BOSPORVS Cimmerius.

OSPONTI, & CYANEVM, vide BOSPORVS
Thracia.

OSA, locus in Palaestina. Josue 19.

OSÆA ὄσαια, cum aspiratione, Sardinia opidum, Ptolemaeo.
Simlerus dubitat num sit OTHOCA Antonini. Saline
Nigro appellatur.

OSCA ὄσκα, Ilergetum in Tarraconensi Hispania vrbs,
Ptolemaeo, Plinio, & Plutarcho in Sertorio. OSCEN-
SES habet Caesar. Oscensis argenti meminit Linius 24.

ETOSCA mendose vocatur Paterculo; vbi Sertorium
interemptum scribit. Huesca Clusio est. IL EOSCA
ἰλεόσκα, male pro Osa legi apud Strabonem, Guilandinus
in libello suo de Papyro, ex Puteani sententia docet. Ego
eundem Strabonem potius dicere, pro OSCA habere, cum

Xylandro affirmauerim. describit enim viramque & Oēf-
cam atque Ilēoscā. Ex nummis antiquis legit Ant.
Augustinus V. V. OSCA, interpretaturq; vrbs Victrix Osa.

OSCA etiā Batrica vrbs, apud Ptolemaum. Vide CARVA.

OSCANA ὄσκανα, Ptolemaeo vrbs in Gedrosia.

OSCARVS, Galia fluvius, agri Diuionensis, Aimoio &
Turonense testibus. Oufche hodie.

OSCEATINI, vide OSCI.

OSCELLA ὄσκαλλα, Ptolemaeo opidum Lepontiorum, hoc
Thum Germanis; Domo d'oscella, Italis dicitur, Scudo
Castilioneo, Simlero & Vigenereo testibus.

OSCHA, loci nomen, circa Palestinam alicubi, Iosippo.

OSCI ὄσχοι, gens in Italia, qua interijt. Strabo 5. Altam
eiusdem nominis videtur habere, eandem cum Sidicinis,
adhuc superfluent. circa Campaniam, in Samnium. eodem
libro,

libro paulo infra. OSCOS habet etiam Vibius, Sarni-
tes Italicos. Hos eosdem cum Aufonibus putat apud Stra-
bonem Antiochus, sed negat Polybius. ut idem addit
Strabo. Vicinos Lucanis facit Festus Pompeius: & an-
tiquius OBSCOS siue OPSCOS vocatos. OSCEA-
TINI sunt Sosipatrii.

OSCIVM *ὄσιον*, fluvium, ex eodem monte quo Hebrus &
Nestus, Rhodopa vicino, oriri, scribit Thucydides libro 2.

OSCOBAQVS, & OSCOBARAS, vide TAVRVS.

OSCORI, Volscorum vrbs. In Originibus, qua Catonis no-
mine circumferuntur.

OSCORON, flumen Scythia, habet Isidorus, in Origini-
bus 14. auctor in nominibus proprijs, fide non admodum
pura. Cyros fortè legendum pro *ὄσιον*.

OSCVM, locus in agro Veienti, quo frui soliti produntur
augures Romani. Festus. Sed & OBSCVM scribitur.

OSDARA, Armenia Minoris vrbs, Antonino: ASDA-
RA, eadem, alibi.

OSDROENA, vide OSRHOENOR.

OSEN Campum (si fida scriptura) habet in Lusitania, Greg.
Turonens. De Miraculis lib. 1. ubi piscinam & fontem
mirum describit.

OSERIATES, Pannonia populi, apud Plinium. *ὄσέριατες*
Ptolemaeo.

OSERICTA, insula in Germanie litoribus, cedri genere
siluosa, unde electrum defluit in petras. Plinius.

OSI, Tacito Germanie populi. An hi ab ARAVISCIS,
an Arauiscis ab Osis in Pannoniam migravere, incertum
esse, idem refert. Althamerus eos versus Silesiam &
Pannoniam locat, ubi hodie Oppel & Naissa opida sunt.
Idem tamen postea scriptis eorum reliquias adhuc herere
in ripis Albis fluminis. Quidam Westphaliae fortè Rey-
neckio. Georg. Bruno scribit, (ex Rantzouij sententia) eos
Osel insulam habitare. Est hac in Suenico mari.

OSIANA, Cappadociae vrbs. Antoninus.

OSICA *ὄσικα*, Ptolemaeo Albania vrbs. eadem videtur mibi
à Strabone HARMOZICA *ἡρμωζικόν*, appellari. Casau-
bono hac Harmozica videtur ARMACTICA Pto-
lemai.

OSICERDA *ὄσικέρδα*, Ptolemaeo Heditanorum, in Hispa-
nia Tarracoenfis opidum. Plinius OSSIGERDEN-
SES appellat. Sunt qui hodie Ossera vocant, inquit
Varrerius.

OSII *ὄσιοι*, & OSILI *ὄσιλοι*, Sarmatia Europae gens.
Ptolemaeus.

OSILI, vide OSII.

OSINCVM *ὄσινκον*, Corsica opidum, Ptolemaeo.

OSINIVS, vide MASSICI Promont.

OSINTIGI, videtur apud Plinium vrbs in Hispania
Batica.

OSIRIDIS Asylum, locus in Aegypto, apud Strabonem.

OSIRIACA est apud Athenagoram pro Christianis.

OSISINI Casari, OSISMII Plinio & Mela, quos TI-
MIOS *τιμοί*, vocat Pytheus apud Strabonem, qui eos
quoque SISMIOS *σισμιοί*, appellat. Gallia populi sunt ad
Mare Britannicum. Landriquet nominat Cœnalus. Vide
TRECORENSIVM.

OSIVDIZO, Thracia vrbs: apud Antoninum. Simlerus
HISTODIZO quoque legit. Alio in loco idem Antoninus
OSTODIZVM habet, item HOSTRIALIZVM. In
Parisiensi codice HOSTRIDISVM lego.

OSMVS, fluvius Thraciae: Caropalati. Mæsia Superioris
videtur apud Cedrenum. Sladitza à Bulgaria vocari,
putat Leunclavius.

OSONES, Pannoniae vrbs: Antonino. Santo nunc vocari,
existimat Lazijs.

OSOPIVM, vide BILIGA.

OSPHAGVS, Macedonia fluvius: apud Liviũ 31. Haud
procul Erigone, alio flumine.

OSPITENSIS Episcopatus Numidia. apud Viç. Vicens.

OSQVIDATES Campestres, & alios Montanos, habet
Plinius, in Gallia Aquitania.

OSRHOENORVM *ὄσρῳων*, meminit Dion, lib. 49. &

Herodianus, in fine lib. 6. & principio 7. Liber Notitiarum
etiam OSRHOENAE regionis Asiaticae mentionem fa-
cit. in qua inter alia opida Cercusium nominat. Stephanus,
(cui *ὄσρῳον* est) Zenodotion opidum prope Nicephorium,
in ea collocat. & Edeffam Sex. Rufus. OSROENI *ὄσρῳων*,
sunt Procopio 3. de adificijs. sed idem 1. Persu. OSROE-
NA legit, & addit sic dictam ab Osroe viro ibi quondam
regnate. Erat hic Arsacis nepos: teste Pausania 5. *ὄσρῳων*
Stephano. in dictione Batrai. ORSENE *ὄρσων*, fortè
Ptolemai. OSDROENA habet Ammianus. Ex horum
descrip-tionibus colligo eandem à Plinio MESOPOTA-
MIAE PRÆFECTVRAM nominari. Videtur vicina
Anthemusia, aut eadem: ex eo quod Ammianus Batnas,
quã lib. 14. in Anthemusia, lib. 23. in Osrhoena describat.
Vrbes huius regionis numerantur in Lib. Notit. vide ME-
SOPOTAMIAE Praefectura. eadem enim videtur cū hac
Osrhoena: quam comprehendo inter Euphratem & Cha-
boram fluvium. ASROENOS subactos à Traiano Imp.
scribit Chronicon Eusebij. sed Osroenos legendum. non
Agarenos, ut quidam putat.

OSSA *ὄσσα*, Italiae fluvius, in Tuscia: Ptolemaeo auctore.
Marta eo loco hodie fluere videmus. LARTHES ab
Antonino vocari putat Leander. Vrbs Macedonia, in
Bisaltia regione: eidem Ptolemaeo. Mons Italiae in Cam-
pania maximus, ut scribit Isacius, ex Metrodoro. OSSA
Macedoniae mons, Ptolemaeo & Plinio: Olira appellatur
Pineto, Cossouo autem Sophiano, qui eundem quoque
KIZZAION OPOS vocat. Polyani lib. 4. Strata-
gematum, describit in hoc monte locum, SCALAS
ALEXANDRI dictum. OSSA *ὄσση*, Peloponnesi
mons, Straboni, & Eustathio in Dionysium.

OSSADII *ὄσάδοι*, Indica gens libera. circa Indum flu-
vium. vti conjicio ex Arrh. 6. Alexandri.

OSSARENA *ὄσάρενα*, Armenia Maioris regio: apud
Ptolemaum. sed TOSARENA apud eius interpretes.

OSSERIATES, vide OSERIATES.

OSSET, quae IVLIA CONSTANTIA à Plinio cogno-
minatur, Hispania Batice opidum est, è regione Hispalis.
Triana, Pineto interpretatur. Scullala veja Marineo.

OSSIGERDENSES, vide OSICERDA.

OSSIGI, quod cognominatur IACONICVM, Hispania
opidum. conuentus Cordubensis, Plinius.

OSSIGITANIA, Plinio Hispaniae Batice vrbs.

OSSONABA *ὄσσανα*, Ptolemaeo, LUSTVRIA à
Plinio cognominata. Lusitania vrbs est, in Turdetanis.
Pinetus Gibralcon, Clusius Exuba in Algarbia regno,
interpretatur. Varrerius autem, ipse Lusitanus, Estom-
bar vocat, Argarbia vibem. cui accinit Moralis. Idem
alio in loco Fato interpretatur. Hermolaus purat ONO-
BAM Pomponij esse. ONOBA & SONOBA, diui-
sim habet Strabo. Sed Ptolemaeus habet quoque ONO-
BALISTVRIA *ὄνοβαλιστρία*, vnica dictione. In Ba-
tica, aliam ab Ossonoba.

OSTAMA *ὄσταμα*, Arabia Felicis vrbs. Ptolemaeus.

OSTANAE, vide MAGI.

OSTAPHVS *ὄσταφς*, apud Ptolemaum, Thracia vrbs.

OSTEODES *ὄστωδης*, insula, iuxta Siciliam, Ptolemaeo.
Pozzelli Castaldo dicitur. alijs Porcelli. Vide AOLIÆ,
& EVONYMOS.

OSTERLINGI. De his hoc Auctor vita Caroli Magni,
quem Reineccius edidit, Regionem Solis ad Ortum inha-
bitant Osterlingi, quos nomine quidam Ostvalos alio vo-
cant, &c.

OSTHA *ὄστα*, India intra Gangem opidum: Ptolemaeo.

OSTIA *ὄστια*, Latij opidum, ad Tiberis ostia; Ptolemaeo &
ceteris. Sub Anco Martio coloniam factam, tradit Heli-
carnasseus. Hostia hodie adhuc. OSTIAE Lacus, me-
minit Liviũ 27. Pantano hunc appellari puto. Est
etiam ciuitas ad Aeternum fluvium Marucenorum &
Marforum. in Italia Vib. Sequestro. Ostia Aeterni, vocatus
in itinerario Antonini.

OSTIAE I, vide OSTIONES.

OSTIDAMNIORVM Promontorium Europa extremum
II versus

versus Occasum est Straboni, quod appellatur Calbium.
Sed Pitbea segmenta veretur.
OSTIENSIS Porta, vide TRIGEMINA.
OSTIONES *ὄστῖνες*, populi ad Oceanum Occidentalem,
Stephano, quos etiam COSSINOS *κοσσῖνες*, vocari ait.
Pitheas apud Strabonem eos OSTIAOS *ὄστῖαι*, nomi-
nat. In Albione videntur Camdeno, in sua Britannia.
OSTIPPO, Hissalensis conuentus opidum. Plinius, & An-
toninus. Sūt qui ASTAPA Liuū putant. inquit Morali.
OSTIVM CYANEVM, vide BOſPORVSTracius.
OSTOBALASSARA, vide SOBALASSARA.
OSTOBARA *ὄστῖρα*, Bactriana vrbs. Ptolemæus. Per E.
in prima scribit interpres.
OSTODISVM, vide OSIVDIZO.
OSTRA *ὄστρα*, vrbs Semnonum mediterranea, in Italia.
Ptolemæus.
OSTRACHE, pagus Frisia: vbi S. Bonifacius martyrio
coronatus. vii in S. Ludgeri vita habetur.
OSTRACINE *ὄστρακιν*, Ptolemæa Egypti vrbs, quam
Pinetius Stragioni vertit. Est locus Constantinopoli, teste
Euagrio 2. cap. 12. & 6. cap. 8.
OSTRACINVS *ὄστρακιν*, Arcadia mons: apud Pausaniā.
OSTRANI, Vilumbrorum populi. Plinius. Ab Ostra vrbe
Ptolemæus, nisi fallor.
OSTRENSIS Ager. Liber Coloniar. Ab Ostra
verisimile est.
OSTRENVS. Zotici Ostreni episcopi, non semel meminit
Callistus. (*ὄστρεν* est apud Eusebium.) Baronium video
pro loco habere in Armenia: ex Eusebio puto, qui eun-
dem Zoticum Comana vici episcopum facit.
OSTREODES, locus prope Byzantium. quem excipit
Metopium promontorium. Gyllus ex Dionysio Byzantino.
OSTRIANVM Cernierium, tertio ab Urbe lapide, via
Salaria. vbi S. Petrum baptizasse, scribit Rubens, in Ra-
uennatum historia.
OSTRIMI *ὄστριμι*, sunt montes Troia; Isacio in Lyco-
phronem. sed appellatiue mapalia vertit Scaliger: & Ita-
bula, Canterus.
OSTROBI stagni, meminit Glycas. vide BODENA.
OSTROGOTHI Populi, Claudiano in Eutropium. Sunt
Sarmatia Europæ.
OSTVALI, vide OSTERLINGI.
OSVTRV, planities Iberia quadam sic incolis dicta. Ce-
drenus. VTRON legit Gabius apud Caropalatem.
OTADENI *ὀταδῆναι*, Albionis insula populi: Ptolemæo.
OTALINI *ὀταλῖναι*, legit M. S. codex.
OTENE *ὀτῆνη*, regio, vbi nullus pictor, nullus nummula-
rius, &c. Eusebius 6. Preparationis Euangelica. Huius
etiam meminit Plinius 12. cap. 13. Vide MOTENE.
OTENI, vide OBARENI.
OTER, mons geminus, circa Opulentiam vrberum Hygenus.
OTESINI, Octaua regionis Italia populi, apud Plinium.
Horum meminit quoque vetus inscriptio, quam profert
Zanchus in suo de Orobiis libello. REIP. OTESINORVM.
OTHENE, Egypti locus, Antonino, inter Memphim &
Oxyrinchum. sed alia lectione CENÆ, & CENE.
OTHINGI, vide BERGIO.
OTHIOS Campos, in Creta, ab Otho quodam gigante:
habet Seruius in 3. Aeneidos. ex Sallustio. Sine aspiratio-
ne fortè legendum.
OTHOCA, Sardinia locus: apud Antoninum. Vide OSÆA.
OTHOM, vide ETHAM.
OTHONA, Littoris Saxonici, in Britannia, vrbs. lib. Notis.
Hastings à Camdeno putatur.
OTHONIA, vide VOLATERRÆ.
OTHRIONEOS, Macedonia populos, nominat Plinius.
inter Amantinos & Lyncestos.
OTHIONIENSES, populi sunt Plinio, circa Maoniam:
Asia Minoris regionem. OTRYÆ fortè Plutarchi.
OTHRONVS *ὀθρων*, vrbs & insula Sicilia, versus
Meridiem: aut secundum alios, Melitena; (corruptè pro
Melita, vt puto) vt perhibet Stephanus. Othronum banc
insulam habet quoque Lycophron. Isacius eius commenta-

tor, item Phauorinus, dicunt eam esse circa ostium Adria,
inter Epirum & Italiam. huic Melitam adiacere addit,
quæ protegitur Pachino promontorio. Sed *ὀθρων* legis
Phauorinus. An Thoronus Plinij? Aut. Galatæ ex
recentiorum navigationibus, describit Thonon quandam
insulam, quæ ostio sinus Hadriatici obijcitur; & IX. M. P.
ab Hydrunto, & XL. à Corcyra abesse dicit. Eadem cum
Othrono videtur. Othronum Sophianus Merlere Fanu,
& Othoni, vernaculis vocibus interpretatur.
OTHRYN *ὀθρυν*, Creta mons, Hesychius.
OTHRYS *ὀθρῖς*, mons Thracia. Vibio. Thessalia Straboni. in
Melienfium terra: Ant. Liberali. iam tristis Pholoë, iam
nubilis ingemit Othrys, sic Statius 1. Achilleid. Othrym
niualet, vocat Virgil. 7. Aeneid. Idem fortè cum Othrys.
OTHRY Nemoris meminit Euripidis Alceste.
OTHRYS, vide THERMOPYLÆ.
OTIES *ὀτῖες*, Cypriorum pars, apud Stephanum: ex Ephoro.
OTOLICNI, vide SATMALI.
OTOMEGALI, vide SATMALI.
OTOPISVM, vide TOPIRVS.
OTRENVS, vide OSTRENVS.
OTRERIETES, vide TRERIENSES.
OTRICVLVM, vide OCRICVLVM.
OTRIS, Babylonia locus videtur, apud Plinium. circa Ti-
gridis paludes.
OTROEA *ὀτροία*, opidulum in finibus Bithynia, paululum
supra Ascanium lacum. Strabo.
OTRYÆ *ὀτρυῖαι*, Phrygia ciuitas: Plutarcho in Lucullo. Vide
OTHIONIENSES.
OTRYNENSEM quendam Eutymachum, nominat De-
mosthenes aduersus Leocharem. A tribus Attica quadam
verisimile.
OTTHORA, Phœnicia vrbs. Lib. Notis.
OTTONIA Insula, cuius Crantzius meminit, nunc Tir-
holm vocatur. teste Georgio Bruno. In mari Baltico est,
ad Cimbrici Cherfonefi latus Orientale.
OTTOROCORRA *ὀττοροκόρρα*, Serica regionis vrbs, apud
Ptolemæum & Orofium. Salgora Mercatori vocatur.
Mons est eiusdem nominis, in eadem regione, apud eundem
Ptolemæum. OTTOROCORRÆ, populi etiam sunt
eiusdem regionis Ptolemæo, quos Plinius ATTACOR-
ROS appellat; Villanouano auctore. ATTACORVS
Sinus, est ibidem; Martiano. OTTOROGORRAM
flumen quoque nominat hoc tractu Orofius. quo loco At-
thicus OCTACORDA legit.
OVDENOE, vide ISTVS.
OVFENS, vide VFENS.
OVIDII Horti, vbi via Flaminia Claudia iungebatur.
Ouidio 1. de Ponto, Elegia 9.
OVI, vide MESSANA.
OVIABIS Antonini, interpretatur à Lazio Lam-
bach, ad Drauum fluium, in consinibus Austria & Ba-
uaria. Idem Lazijs in suis Vienna Commentarijs, pro-
ducit eiusdem loci vetus monumentū, vbi legitur, COLO-
NIA AVRELIA ANTONINIANA OVI-
L. Eugippius in Herulorum historia eam VILLOBIAM
nominat.
OVIIM, locus in Scythia, Iornandi. Circa Oby fluium (vt
hic hodie vocatur) fuisse videtur. Putauerimq; hunc flu-
uium ab accolentium nomine nomē sortitum: aut contra-
vide SCYTHIA.
OVISCA, locus in Africa Propria, Byzacena regionis.
Antoninus.
OVPORVM *ὀυπορῶν*, Liburnia mediterranea vrbs: Ptolem.
OXCAORYCVS *ὀξκαορύκος*, Galatia opidum. Strabo 12.
OXEA, insula Proponidis, teste Balsamone, in Synodum
VII. Vide OXIA, & AVXENTIVS.
OXEI, Illyrica gens: Appiano. In veteri Epiro est, Antonino,
in Itinerario Maritimo.
OXEIA, vide DVLICHIVM.
OXI, mōs supra Cenchrea; in Istmo Corinthiaco. Laonicus.
OXIA *ὀξία*, promontorium Taprobana insula: Ptolemæo.
Propentia insula in Cōstitutionibus Imanuelis Commeni
Imp.

Imp. & apud Nicetam, Cedrenum, & Curopalatem, qui ACUTA legit, ex Gabij versione. Vide OXBA.

OXIA CAMPE ὄξια κάμπε, locus ad Cephisti amni ostiū, in Boeotia. vbi Theophrastus scribit optimum calamū nasci.

OXIANE ὄξιαν Sogdiana regionis stagnum, Ptolemaeo: quod **OXVS** Plinio. Chorasiniuni à Barbaris dici, refert Marius Niger. **OXIANAVRBS**, ibidem, eidem Ptolemaeo.

OXIANI ὄξιανοι, Sogdianorum populi, Ptolemaeo. Hoc nomine vocantur etiam **CHAZARII** χάζαροι, & **CHERSONES** χερσόνες, ab Oxo amne, qui eorum regionem interluit; teste Tzetza. **VZALCOS** Hebraicè appellari, scribit Ar. Montanus, in suo Biblico Apparatu. Vide **SCYTHA**.

OXII, vide **OXVS**, **VXII**, & **AVXACII**.

OXIMVM, in Gallia pagus, auctor Surlus, in vita S. Opportuna. Hyemes Cenali. Sagienfis episcopalis sedes, Hugoni Floriacensi. Sagium, & Oximum, duo sunt in Normandia loca, ad quinque milliaria inter se distātia: vt tradit Gyrardus Cambrensis in suo Cambrensi itineraio. Vide **AVXVMVM**, & **SAGIENSES**.

OXINAS, vide **CALLICHORVS**.

OXIONA, Sarmatia Europea populi: Tacito, de Morib. Germanorum.

OXIOPIVM, vrbs in Mysia Asiatica. Plinius.

OXIPETRAM ὄξιπετρα, quam alij **ARIAMAZI** ἀριμαζῆς, vocant, inquit Strabo, qui eam inter petras ab Alex. Magno prodicione captas, enumerat. Sic dicta fortè ab Arimazo Sogdiano (de quo Q. Curtius lib. 7.) qui eam tenebat.

OXIRA ὄξιρα, Mesopotamiae opidum: Ptolemaeo. **OLIBERA** peruertere interpretes.

OXONIVM, Latinis dicitur ea Angliae vrbs, & celebris academia, quae hodie incolis Anglis Oxenford; & Britannis auita lingua ὀξιδφριν dicitur. Antiquum eius nomen ignoratur, inquit Lhudus, quibusdā tamen Caeruoxtigozu, olim dictam placet. Wseford, pro Oxenford debere dici, docet Lelandus. Vide **CALEVA**.

OXTHRACA ὀξθράκα, Lusitanorum maxima vrbs. à M. Attilio excisa. Appianus in Ibericis.

OXVS ὄξος, Margiana fluius, apud Ptolemaum. Geichon, Ramusio: Deistan, Nigro. Xa, Pinero dicitur. Multa alia nomina illi tribuit Theuetus, is enim eum Thinauel Tina vocari ait: deinde addit eundem ab incolis Nicaprach; à Persis Capanach, & ab Arabibus Monarach nominari. Ego eum Abiam vocari credo, fretus tabulis Asiaticis Abyfeda. **OXVS** lacus, vnde oritur Oxus, est apud Plinium; ibidem etiam **OXII** populi. qui & **OXIANI** alij.

OXBII ὀξβιοι, Straboni, Plinio & Stephano Ligurum gens est in Gallia Narbonensi. Simlerus dubitat num iudem **ESYBIANI** à Plinio vocentur. quod ego autem minus crediderim, facit quod Plinius ipse & hos, & quoz Oxubis nominat in Gallia Narbonensi, quouq; Liguria tunc extendebatur, aut potius ipsam Narbonensem comprehendebat. Onelie comitatum interpretatur Pingonius, Oberrois Dalechampiis. **OXBIVS** portus ibidem, Straboni.

OXYDRACAE Malli vicini, habitant inter Gangem & Hyphasidem Indiae flumina: Straboni. Horum meminere quoque Philostratus 2. Lucianus in Dialogis, Plutarchus in Alexandro, Q. Curtius 9. Arrianus 6. Diodorus 17. Vetusior Curtij Codex legebat **SYDRACAE**. Vide **PANDANORVM** Regio.

OXYLITHVM, castellum Saracenorum: Cedreno, & Curopalati. Siuri-chifar Turcis: teste Leunclauio.

OXYMAGIS ὀξύμαγες, Indiae fluius, in Gangem erumpens. Arrb. in Indis.

OYNNIA ὀύννια, Graeciae vrbs, ad Ionem fluium, qui se cum Peneo iungit. Strabo.

OXYNON, vide **CALLICHORVS**.

OXYRINCHVS ὀξύρινχος, Ptolemaeo, Straboni, & Stephano, Aegypti vrbs.

OXYRRVM, & **PERIRRVM**, promontoria Europae ad Bosporū Thraciū, habet Gyllius, ex Dionysio Byzantio. **OZAE** Diuisio, locus sic dictus. 1. Paralip. 13. Iuxta Cbidonia aream: Iosepho, Antiquit. 7. cap. 4.

OZALIS, vide **TINNEIA**.

OZARA ὀζάρα, Armenia Maioris opidum: Ptolemaeo. per A. in principio interpretib.

OZARBA ὀζάρβα, Thraciae vrbs: Procopio 4. Aedificior.

OZENE ὀζήνη, regia Tiafiani, Indiae intra Gangem vrbs, Ptolemaeo. Pale Castaldo.

OZENARA, loci nomen, 1. Paral. 7.

OZIZALENSIS, quidam dictus videtur, à loco, in Nazianzeni epistola. An circa Aegyptum?

OZOA ὀζόα, Persidis vrbs: Ptolemaeo.

OZOAMIS ὀζοαμῖς, Indiae intra Gangem opidum, vt refert Ptolemaeus.

OZOANA ὀζόανα, apud Ptolemaum, Indiae intra Gangem ciuitas.

OZOGARDANA, opidum Marcellino: **ZARAGARDIA** Zosimo dicitur. vterque scribit in eo Traiani principis tribunal ostendi. circa Mesopotamiam videtur situm.

OZOLA ὀζόλα, Arachosiae vrbs: Ptolemaeo. **AXOLA** interpretibus.

OZOLA, & **OZOLIS**, vide **LOCRI**.

OZVS, vide **OXVS**.

OZVTE ὀζυτοι, gens in Africa Propria: Ptolemaeo. **ZVTAS** sunt in Latinis Ptolemai codicibus.

OZZALA, Antonino Galatie vrbs.

OZZAPOLIS, vide **EVTZAPELVS**.

PACASII πακάσιοι, Parapanisi gens, apud Ptolemaum. **PARSII** legunt interpretes.

PACASIACVS Sinus, in quo Samothracia insula. vt ait D. Hieronymus in locis Hebraicis. Corruptam vocem credo.

PACATI, vide **MAVRVSII**.

PACATIANA, vide **FLAVIA**, **MAVRVSII**, & **PHRYGIA**.

PACCOLINVS, & **PACTOLINVS**, vide **ME-TAVRVS**.

PACENSIS Colonia, vide **PAX IVLIA**, **FORVM** Iulij, & **VICVS**.

PACHARI, vide **TACHARI**.

PACHIA παχία, Ptolemaeo Sardinia promontorium.

PACHINVS, vide **PACHISVS**.

PACHISVS, Siciliae fluius, vbi Sæx. Pompeius iuuenis interfectus est. sic Vibius, mendose, nam in Asia interfectum hunc constat, ex Appiano, Dione, & ceteris. Circa Mylas autem & Naulochum in Sicilia superatum scribit Suetonius. oppressum Tacitus & Florus. **PACHINVM** pro fluiio, circa Pachinum promontoriū, agnoscit Aretius. **PACHIVS**, Asia Minoris vicus: Appiano in Muhradicis. Vide **SANGIA**.

PACHNAMVNIS παχναμυνῖς, Aegypti metropolis. Ptolemaeus.

PACHOMIVS παχόμιος, Thraciae pagus, iuxta Lyfimbiam, teste Gregora.

PACHYNNE, Dextra Lebynchos erat, siluq; umbrosa. Pachynne. Ouid. 2. Amandi. Malunt autem Calymne legere Scholiastes. Hū suffragari quodammodo videtur idem 8. Metamorph. vbi hac, Dextra Lebynchos erat, fecundaq; melle Calymna.

PACHYNVS Portus, Ciceroni in Sicilia est, vt tradit Thomas Fazellus, qui eum Porto Longobardo vocat.

PACHYNVS παχύνος, Promontorium Siciliae, Ptolemaeo. Cabo Passaro, Fazello & Aretio.

PACIDARE πακιδάρε, Indiae intra Gangem vicus: apud Ptolemaum.

PACINATES, Italica gens videtur ex Festo, in verbo Peligni. An pro Picentes? Vide **PADINATES**.

PACONIA πακωνία, insula Siciliae, teste Ptolemaeo. Glan-dorpius putat **APONIANA** esse, cuius Hirtius meminit, de bello Africano. Pantalarca à N. Nicolaio vocatur.

Maretamo à Leandro: & Leuica à Nigro. Quis horum melius verterit, lectores indicent. Mihi Porcelli videtur.

PACORIA *πακορία*, Mesopotamiae vrbs, apud Ptolemaum.

PACRÆ, Syriae locus: inter Alexandriam & Antiochiam. Antoninus. PAGRÆ Strabonis & Plinij.

PACTENE, vide PACTYNA.

PACII *πακτιοί*, gens quaedam circa paludem Maotidem in Asia: Orphæo, in Argonauticis.

PACTIANÆ MATIDIÆ, locus in Mauritania Caesariensi: Antonino. Inter Callum & Igitilem. An Pactione in lib. Notitarum?

PACTICVS, nomen silvæ Gallicanæ, in vita Lunomari.

PACTIVS, Pediculorum fluvius, in Italia: apud Plinium.

PACTOLVS *πακτωλός*, Ptolemao, qui antea CHRYSOROAS *χρυσόρας*, teste Solino; & eo qui scripsit de fluminibus. Lydiae fluvius, aurifer est. E Tmolio orientis atq; in Hermum defluens ut habent Strabo & Dionysius. Sarges transit, teste Dione Prusæo. PACTOLI Pbrurium. i. munio, locus dictus circa hunc eundem fluvium: Plutarcho. PACTOLV setiam Bottiaeorum locus, Diodoro 12. fluvium ex eo facit, in suo Gallico Diodoro Amiozus. Sed Spartolus hoc loco substituere audeo, loco Pactoli. ex Thucydidis 2. PACTOLVM flumen Hispania facit vetus commentator ad Iuvenalem. Commentitium autem puto, & plura geographica apud eundem. qua vide in CORYCVS. Nec admodum cura huiusmodi esse solere grammaticis, fatetur celeberrimus inter hos, & infar omnium, ipse A. Gellius 14. cap. 10.

PACTORVM Portus, in Europa tabula ponitur à Ger. Mercatore, in Taurica Chersoneso, inter Ctenim & Chersonesum opida. Calamita eum vocari, scribit Niger. Vide SYMBOLON, nam idem est.

PACTYA *πακτύη*, Ptolemaeo Thracia vrbs est. Panido Sophianus vocat. Vide PAROS.

PACTYES *πακτύες*, Agri Ephesiorum mons: Straboni.

PACTYICA *πακτύικη*, Persia regio versus Aquilonem videtur, apud Thaliā Herodoti. Vrbs Caspatyrus est huius regionis. ibidem.

PACTYNE *πακτύνη*, & PACTENE per n. nomen vrbs. Lexicon Phavorini.

PACVRA *πακρυρα*, Mesolia regionis vrbs, in India intra Gangem, Ptolemao. PALVRA legūt Latini interpretes.

PACVS *πακός*, Syriae locus, unde Galbanus venit, Theophrastus 9. Hist. Plantar. An circa Amanum montem? sic ex Plinio conyicio.

PACYRIS fluvius, iuxta Carcinitem sinum. Plinius. vide HYPACYRIS.

PADÆI *παδαίοι*, India populi, qui agrotantibus, antequam moriantur, vescuntur, ut tradit Herodoti Thalia; & Tibullus 4. Ultima vicinus Phæbo tenet arva Padæus. Sabæus mavult legere vir quidam doctiss. hoc versa, frustra.

PADAN, vide PHADANA.

PADANEAS Silvas, habet Solinus. cap. 23. ad Padum fluvium. quas antiquitas succinum fleuisse, frustra credidit.

PADARGVS *παδάργος*, exiguus amnis Persia. Arrh. in Indicis.

PADASIA, vrbs apud Cedrenum. Aut Galatia, aut Armenia videtur. PHADASIA Cuius palati est.

PADICHOA, vide ARMOZVM, & BADECHORA.

PADINATES, VIII. regionis in Italia populi. Plinius. An Pacinates Festi? quos ex Illyrico oriundos scribit?

PADOA, vide PADVSA.

PADVS, vide ERIDANVS.

PADVSA, quondam MESSANICVS appellatus, ait Plinius, PADOA *παδαία*, à Polybio lib. 2. dicitur. Iordanes eam ASCONIS Fossam vocat. Padusam amnem etiam Virgilius cognovit, lib. II. Aeneid, & Stagna Padusæ, Claudianus. Vibius paludem vocat. Fossa est angusta, quæ ex Pado flumine Rauennam ducit. Et hodie Canale di S. Alberto nominant, Nigro teste. Hanc aliquando nauigant, extenditur in duodecim millia pass. stagnans est, & tam arcta alicubi, ut remis non pateat locus, tamq; vadosa, ut cymbas, quas paruas tantum fert, per lutum, ma-

nibus trahere oporteat. A pago ad eius caput sitio, nomen habet. Erythraus tamē in suo Indice scribit Ptemeniquum vocari. De hac Padusa, ceterisq; Padi cōsiliis, lege Rube. Rauennatum historiam 1. cap. 6.

PADYANDVS, vide POLYANDVS.

PÆANENSES, & PÆONIDÆ, vide PÆONIDEM.

PÆANIÆA Inferior, & Superior, duo municipia Pandionidis tribus: in Attica: Suidas.

PÆANIENSES, vide PÆONIDAS.

PÆANIVM *παϊανήιον*, Ascania opidum: Polybio 4.

PÆDALII *παυδαλίοι*, Indica gens, quæ non sacerdotem, sed prudentissimum quemque sacris præfici. Stobæus de Iustitia: ex Nicolao quodam.

PÆESSA, Coa insula vrbs, quæ intercidit, ut tradit Plinius. Melius *παϊνέσσα*, ut Stephano, Suida, & Straboni; quæ in Caribeam translatam scribit. LOEPRESSA corruptè apud Probum in Georgica. Vide NEDVS.

PÆMANI, Caseri sunt Belgij populi. Deerlanders (hi in Brabantia sunt) eos vertit Diuæus. Huberto Leodio autem in Arduenna silua sunt: ubi nunc Pemon vicus est.

PÆNA *παῖνα*, Atlantici maris insula: apud Ptolemaum.

PÆNORVM meminit Eumenius Rhetor, in Britannia insula. Præuam lectionem putat Camdenus: qui panarum restituit, appellatiuè.

PÆONIA, & PANNONIA, Paones & Pannonæ siue Pannonios apud auctores sæpius confundi video. hos optimè distinguit Dion lib. 49. Is enim scribit Pannonios ad Istrum fluvium à Norico vsque ad Mysiam Europæam, Dalmatis vicinos habitare. Paones verò ad Rhodopen montem, & Macedoniæ maritimam. Herodotus Paones ad flumen Strymonem statuit. Paones habet etiam Ptolemaus in Macedonia ad Haliacmonis fluminis fontes. Vide MACEDONIA, PANNONIA, & EMATHIA.

PÆONIDEM *παυονίδης*, paludem habet Aelianus 17. Animal. in qua pisces quosdam procreari scribit, quos si pabulo pecori obijcias, eis adhuc palpitantibus expletur libentius; quam ceteri bones scæno. contra ab eorundem mortuorum esu tantopere abhorret, ut non attingat. Quibus in terris sit, non addit. An in Paonia, Thracia regione? sic puto. & Præfiam paludem ab Herodoto nominari.

PÆONIDIS, vide PÆONIDAS.

PÆOPLÆ *παυόπλεις*, Thracia gens: Herodoto.

PÆPIA *παῖπια*, Ptolemao Mauritania Casariensis opidum.

PÆSA *παῖσα*, lacus qui potu, & vestibus expurgandis idoneus est. ut refert in suis Problematibus Aristoteles. Vbi sit locorum, ignoro.

PÆSARCAE *παυσαρκαί*, gens sub Caucaſo habitans. Stephanus.

PÆSICI populi ad Scythicum sinum, maris Caspij: Pomponio. Vide PÆSICI.

PÆSTANVS Sinus, Plinio in Brutis: à Pæsto vrbe nomen sortitus: qui & POSIDONIA TES. Golfo Agropolitano, à Leandro dicitur. di Salerno ab Ananienſe, & Mazzella. PÆSTANAE valles sunt apud Solinum.

PÆSTOS, vide PARIVM.

PÆSTVM, Melæ, quæ Græcis POSIDONIA *ποσειδωνία*, ut Plinius prodit: Colonia est Lini & Paterculo. Lucania maritima vrbs, teste Philargyro. Acropoli à Pontano; à Nigro vocatur Gripli: Leandro nomen Posidonia retinet. Vide NEPTVNIA.

PÆSVIA *παυσία*, Turdetanorum in Batica, opidum: apud Ptolemaum.

PÆSVRES, vide IGÆEDITANI.

PÆSVM, vide PÆSVS.

PÆSVS *παῖσος*, & PÆSVM, vrbs Troadis, inter Lamplacum & Parium opida. Hanc poëta quoq; PÆSVM *παῖσων*, vocauit, auctore Strabone, libro 13. PÆSVS est etiam fluvius ibidem, eidem Straboni: & Eustathio, in Homerum.

PÆTA, India vrbs maxima & populoſa: quæ Alexandro magno portas aperuit. eamq; eius videt humanitate, receperunt. Polyæus 4. de Alexandro. interprete Vulteio.

PÆTALIA πᾱτᾱλία, Thracia regio; apud Stephanum.
 PÆTAONIUM, Calletie in Hispania opidum. lib. Notit.
 corruptè fortè, pro Petaonium.
 PÆTI πᾱτοι, Thracia populi; apud Herodotum 7. PÆTI-
 CA πᾱτικᾱ, Thracia est regio, inter Hebrum & Melam
 fluvios: Arrbiano i. Alexandr.
 PÆTICA, vide PÆTI.
 PÆVS πᾱῖς, vrbs Arcadia videtur, apud Herodotum, in
 Erato. Vicum dicit Pausanias. Non procul à Sorone.
 PAFENSIS loci Mesopotamiae, meminit lib. Notit.
 PAFVRIANA, vide PALFVRIANA.
 PAGÆ, Lycie vrbs: Eusebio 8. Hist. Eccles. vnde Apphianus
 martyr. Thessalia videtur vrbs, apud Suidam. vide PEGÆ.
 PAGÆATICVS Sinus, vide PELASGICVS.
 PAGALA παγάλα, locus maritimus Carmania videtur;
 apud Arrb. in Indicis.
 PAGANORVM insulam, habet Marcellinus Comes, in
 qua Zeno Imp. Plagio gulam frangi precepit. Illyrici ma-
 ris insulam putant, quam hodie Pago nominant.
 PAGASA, in Magnesia vrbs, Apollonius. Pagasos colles,
 habet Ouid. 5. Fastor. vide DEMETRIAS, & AGASSÆ.
 PAGASICVS, & PAGASITICVS, vide PE-
 LASGICVS.
 PAGIDA, vide BELVS.
 PAGASSÆ, vrbs in Magnesia promontorio. Pto PAGAS-
 SÆ æstimo.
 PAGONIS, Peloponnesi portus, circa Saronicum sinum.
 Mela. Vide POGON. sic enim per O. in prima legendum,
 cum doctissimo And. Schotto putauerim.
 PAGOS παγος, mons in Aeolide, circa Meleten fluvium.
 Pausanias in Achaicis. Vide CORINTHVS.
 PAGRÆ πάγρα, Cyrestica Syria regionis vrbs, agri An-
 tiochenfis: adiacens Gindaro opido. Strabo & Plinius. In
 Pieria, vicina regione, est Ptolemæo. Portus quoque ad
 mare Euxinum, in Sarmatia Asiatica, in Arrbiani Periplo.
 Cilicia opidum est, Cedreno, & Glyca. vide PACRÆ.
 PAGRASΑ παγρεῖα, India extra Gangem, vrbs, Ptolemæo.
 Perperi Castaldo.
 PAGRYM, vel IN PAGRO, opidum circa Cordubam,
 in Hispania; Antonino. IPAGRYM etiam legit
 Simlerus.
 PAGYDA, flumen Africa Propria: apud Tacitum 3. Annal.
 PAGYRITÆ παγυρίται, Sarmatia Europæ gens. Ptolem.
 PAHV, vide PHOGOR.
 PAIPERTA παίπετρα, Armenia castellum est, apud Ce-
 drenum, & Europalatem.
 PALACIA, vide PLACIA.
 PALACIUM πᾱλάκιον, Taurica Chersonesi vrbs: Straboni.
 vide BADATIVM, & PLACIA.
 PALÆA παλαῖα, Straboni Cypri opidum est. Pelandre
 nunc, Lusignano. Apud eundem Strabonem est vicus, in
 Mysia Asiatica, CXXX. stadiis ab Anderis. Idem lib. 12.
 habet PALÆAM in Iasuria. Pausania est Laconicus
 vicus. Est & vrbs in Cephalenia insula: Polybio 5. Pble-
 gon Trallianus habet locum sic dictum, ubi scribit mulie-
 res sex annos natas parere. Vide PALEIS.
 PALÆALAZICA, statio ad Euxinum mare, in Sarmatia
 Asiatica. Arrbiani Periplus.
 PALÆAMYNDVS, vide MYNDVS.
 PALÆA PETRA, locus circa Cōstantinopolim: Cedreno.
 PALÆAPOLIS, vide EMPORIA, & PANORMVS.
 PALÆBISCA, vide PALÆVISCA.
 PALÆBYBLOS, vide BYBLOS.
 PALÆGAMBRIVM, vide GAMBREIYM.
 PALÆMARIVS παλαμαῖα, vicus Mareotis: apud
 Ptolemaum.
 PALÆMYNDVS, vide MYNDVS.
 PALÆON BEVDOS, vide BEVDOS.
 PALÆOGONI, vide TAPROBANA.
 PALÆONTICHS, vide GAGE.
 PALÆOPHARSALVS, vide PHARSALVS.
 PALÆOTRIYM, Aibi monti vrbs: Plinio.
 PALÆPAPHOS, vide PAPHOS.

PALÆPATMA παλαίπατμα, emporium India intra Gan-
 gem. Arrianus in Periplo. vide BALIPATNA.
 PALÆPERCOTE, vide PERCOTE.
 PALÆPHARSALVS, Phibiotidis in Thessalia vrbs.
 Straboni 9. ubi Septimius Florens intelligit eandem esse
 cum THEBIS. Huius Paleopharsali meminere quoque
 Livius, Eutropius, & Orosius.
 PALÆPHARVS, Thessalia vrbs: Livio 32. corruptè ve-
 reor, pro Palepharsalus.
 PALÆPOLIS, fuit haud procul inde ubi nunc Neapolis
 sita est; duabus vrbibus populus idem habitabat, inquit Li-
 vius, lib. 8. Cumanorum vrbs. quam Leander scribit hodie
 Torre de igioparelli, vel Poggio reale esse. Est locus
 prope Neapolim (ut tradit Amb. Leo, in suis Nolanis Com-
 mentarijs) ad tria millia passuum, prope mare, & montem
 Vesuvium, in ipsa via qua Neapoli Nolam fert. De Pa-
 lepoli & Neapoli consule Fernandi Lofredi opusculum, de
 Puteolanorū territorio, Italicè scriptum. Vide GYTHIYM.
 PALÆRVΣ παλαῖρς, Acarnania vrbs: apud Strabonem.
 Thucydides παλαῖρς legit.
 PALÆSCAMANDRVΣ, vide SCAMANDRVΣ.
 PALÆSCEPSIS παλαίσκησις, Troadis opidum. Plinius
 & Ptolemæus. item Athenæus, qui scribit hoc à rege Per-
 sarum datum Themistocli in vestes & strigula. Hoc no-
 men autem ad alia multa loca extendi, scribit Strabo 13;
 PALÆSIMVNDVS, vide PALESIMVNDVS.
 PALÆSTE, vrbs Orico vicina, in Epiro. ut habet interpres
 Lucani Sulpitius lib. 5. in hunc versum. Lapsa, Palaestina
 vncis confixit arenas. Sed ad ipsum interpretem, ubi de
 hoc loco plura. vide PHARSALVS.
 PALÆSTENORVM παλαίστηνών, agrum, in Sicilia,
 circa Messanam alicubi, habet Appianus 5. Civilium.
 PALÆSTINA παλαστίνη, Ptolemæo Asia regio: quæ in
 Sacris litteris PELISTHIM, CANAAN, & Terra
 Promissionis vocatur. Ptolisem 70. interpretibus. D. Hie-
 ronymus in locis Hebraicis, ait notandum esse apud hi-
 storicos, quod IVDÆA ad Palaestinam; GALILÆA
 verò & SAMARIA ad Phœnicen pertineant. CANA-
 NÆI eius incolæ. Hodie ab Europæis omnibus, variis vo-
 cabulis, pro linguarum differentia, sed idem significantibus,
 Terram Sanctam nominant. PALÆSTINÆ I.
 mentio est in Authenticis, in qua vrbs Casarea Strabonis.
 PALÆSTINÆ II. & SALVTARIS meminit lib.
 Notitiar. PALÆSTINA Tertia: vide ARABIA
 Petrea. PALÆSTINA SYRIA, Galeno est, ubi
 Iudaicum lapidem inueniri scribit. pro IVDÆA videtur.
 Euseb. enim 10. Præp. scribit suo tempore hanc sic appel-
 latam. PALÆSTINA Petra; Agatharchidi locus
 est circa Arabiam Felicem. Vide SITTACENE, &
 INTERAMNA.
 PALÆSTINA Aqua. Ouid. 2. Fastor. de Dione. Venit
 ad Euphratem comitata Cupidine paruo. Inq, Palaestina
 margine sedit Aqua. Sunt qui Euphratem sic à poëta no-
 minari opinentur. sed Syriam hunc adluere scio, Palaesti-
 nam non item. Tigrim malim in Assyria interpretari, ubi
 Sittacenam regionem lambit, quæ teste Plinio, etiam Pa-
 lestina dicta fuit. Venit itaque primum ad Euphratem,
 deinde ad Tigrim. Lege quæ huc pertinent quæ idem 4.
 Metamorph. Stagna Palaestini credunt coluisse figura.
 PALÆSTINA Libyca, est apud Vopiscum, in Aureliano,
 An pro ea Palaestina parte quæ versus Aegyptum?
 PALÆSTINVS, vide STRYMON.
 PALÆTYRVS, vide TYRVS.
 PALÆVISCA, vicus Pentapoli regionis, in Africa. Sy-
 nestus, Epistola LXVII. PALÆBISCA Phaurino.
 PALÆVS παλαῖς, Cilicia portus. testis Constantinus
 Porphyrogeneta, nondum editus, sed Latine interpreta-
 tus tamen à Bon. Vulcanio, è cuius musæo studiosis prope-
 diem edetur.
 PALAMEDIYM, opidum Troadis fuit. ut Tradit Plinius.
 PALANDA παλάνδα, India extra Gangem vrbs in Aurca
 Chersoneso, Ptolemæo. Pari dicitur Castaldo. Ibidem PA-
 LANDAS fluvius est quoque eidem Ptolemæo.

PALANTA πάλαντα, vrbs Corsica insula. Ptolemaus.
PALANTEVM, vide **PALANTIVM**.
PALANTIA πάλαντια, Vaccorum vrbs, in Tarracoen-
 nensi Hispania, apud Ptolemaum, & Appianum: item
 Strabonem. sed duplici LL. **PALLANTIA**, Atrouacis
 autem hic eam tribuit. Palencia, Clusio. Simlerus putat
PERALANCIA esse, apud Antoninum. Est **Pal-**
lantia duplici LL. fluuius, eidē Ptolemaeo, in eadem regione.
PALANTIVM πάλαντον, Arcadiae opidum; Stephano,
 & Trogo Pompeio. Pausanias scribit ab Antonino imp.
 ex vico vrbs factum. **PALANTEVM** vocat Linus.
 Vide **PALATINVS**.
PALARII, Illyriorum natio: apud Appianum, in Illyricis.
PALAS, vide **CAPELLATIVM**.
PALASSÆ, vide **CHONÆ**.
PALATINI, Hispania citerioris populi. apud Frontinum
 & Aggenum de Limitibus agrorum. **PALATINOS**
 Campos, hic quoque nouit Orosius 7. cap. 4. Etiam qui
 Palatium agri Reatini incolunt. Varro.
PALATINVS Mons, (Vrbs Roma) primo **PALAN-**
TIVM vocatum, scribit Linus libro 1. **PALLAN-**
TIVM primum nuncupatum, sed aliquanto post muta-
 tum esse nomen, & detractus litteris L. & N. **PALA-**
TIVM dictum, tradit Pausanias. lib. 8. **PALATIVM**
 à Nanto **BALANTIVM** appellatum, Varrone teste.
EVANDRIVS vocatur à Claudiano.
PALATIVM, Aboriginum opidum, 25. stadiis à Reate:
 prope viam Quintiam. Halicarnasseo 1. & Varroni 4.
 Item Rhetia locus Antonino, inter Tridentū & Veronam.
PALDRIACVS locus, in Rhotomagensi territorio: Vitis
 S. Anselberti. Quatuor millibus distat à Fontanille.
PALEA, vide **DYME**.
PALEAS, locus vergens in mare: Ammiano. Circa Pam-
 philiam aut Ciliciam.
PALBIS, vrbs Cephalenia insula, apud Pausaniam, &
 Thucydidem: **PALÆA** Polybio 5. quam Sophianus Pa-
 lichi vocat. **PALENSE** sprisco nomine **DVLICHII**
 sunt appellati: inquit Pausanias. Sed in eo errare Pausa-
 niam, docet Camerarius, in suis Homericis Commentariis;
 Homerum enim manifeste Dulichium insulam facere,
 ostendit. Apud Hefychium tamen Dulichium Cephalenia
 vrbs est. Vide **DVLICHIVM**.
PALENSANA, vide **ITALIA**, & **FORVM Vulcani**.
PALENTIANA Massa, loci nomen, apud Cassiod. in Va-
 rius 5. ad Theobaldum. In Italia putarim.
PALESIMVNDVS, Plinio Taprobana insula vrbs est.
 Parzin à Pineto vocatur. Ptolemaeo auctore tota hac in-
 sula Πάλασι μυνδον vocata fuit. **PALESIMVNDVM**
 fluuium habet in hac insula, Plinius.
PALESTINA, tractus Piceni, de quo vide **INTERAM-**
NA. Scribendum puto **PELESTINI**.
PALETHRE, vide **DIOCLETIANOPOLIS**.
PALFVRIANA, Hispania Citerioris opidum: Antonino.
 xvii. M. P. à Tarracone. **PAFVRIANA** legebat
 quoque Simlerus.
PALI πάλι, Campi Arcadiae, Phalanto monti subiacen-
 tes. Pausanias. **PALI** πάλιοι, Scythica gentes: quemad-
 modum & **NAPES** Νάπες, nomina à duobus fratribus
 sumere: vt habet Diod. Siculus 2.
PALIANA πάλια, Serica vrbs, Ptolemaeo. Paneonia
 apud Cassiodum est.
PALIBOTHTA παλιβόθρα, India intra Gangem opi-
 dum; apud Mandrales, vt habet Ptolemaus. **PALIM-**
BOTHTA παλιβοθρα, vocat id Arrianus de Indis,
 sed in Gedrosiorum finibus. ad Erannoboa & Gangis con-
 fluentia. Per A. in penultima est apud Dionem Pruseum.
 Hanc prius **FRESIA** vocatam, adfert Suffridus, &
 inde natam Frisiorum gentem. credat Iudeus apella.
 Vothara nomen habet apud Nigrum; Iadalon apud
 Theuetum, Ana forte est, inquit Mercator. Vide **MAN-**
DRALE.
PALICA παλικα, Sicilia vrbs, Stephano, & Diodoro li-
 bro 11. teste: Paleconia hodie dicitur, Aretius & alius qui-

dam anonymus libellulus non inutili mihi testes sunt.
PALICI παλικοί, qui & **DELLI**, & **CRATERES**
 κρητῆρες nominantur, lacus siue fontes in Sicilia sunt; qui
 continua eructatione, ad tres circiter cubitus in altum effe-
 runt, cadentesq; in seipsos recipiuntur. Horum histo-
 riam, & nominis originem, vide apud Macrobiū, &
 Diod. Siculum, in fine lib. 11. item apud Thom. Fazellum,
 qui scribit eos hodie Naphtha vocari. **PALICINVM**
 fontem habet quoque Stephanus. Est & **PALISCOVS**
 Sicilia lacus, prope alueum Symethi amnis, Iulio Materno.
PALICORVM delubri in Sicilia meminit quoque
 Diodorus 36.
PALIMBOTHTA, vide **PALIBOTHTA**.
PALIMPON, episcopatus sub sede Damascena. Tyrinus.
PALINÆVM παλινάιον, mons in Cbio insula. Eustathio.
 Vide **PELLENÆVM**.
PALINDROMOS παλινδρομος, Ptolemaeo Arabiae Feliciae
 promontorium est. **ACILA** Plinij est, auctore Villanouano.
PALINII παλινίοι, Italiae populi, qui postquam debellati
 essent à Romanis, agrum illis ademerunt: qui verò eis
 fauuisse videbantur, ciuitate donarunt. Diod. Siculus 20.
 An Pellenij Lycophronis?
PALINORMICVM, vide **APSASIVM**.
PALINVRVS παλινύρην, Plinio, Virgilio, Paterculo, Ho-
 ratio, Dioni & Straboni, promontorium Paestani sinu.
 portum dicit Halicarnasseus 1. De eodem Virg. 6. Aeneid.
 Aeternūq; locus Palinuri nomen habebit. Niger Pa-
 liuro, Castaldus Cabo Palemudo appellat. Videtur
 quoque ex Linij lib. 27. locus ad Aegaeum mare, circa Io-
 niam alicubi.
PALINZA, vide **OROSA**.
PALIONENSES, Calabriae populi sunt apud Plinium.
 Per B. **BALIONENSES** alius codex. & item alius
BALTONENSES.
PALIRENSES, sunt in Acarnania: Thucydidi 2. Vide
PALÆRVS.
PALISCIVS παλίσκος, ager, in Arcadia: Pausanias.
PALISCVS, vide **PALICI**.
PALITINIOS, episcopalis sedes, sub Sergiopolis vrbe.
 Guilielmus Tyrinus.
PALIVRA παλινύρα, Macedoniae vrbs, ex qua oriundus An-
 tipater Iolas F. Suidas.
PALIVRI παλινύρι, lacus, in quo conchylium: Ptolemaeo.
 In Africa, Cyrenaicae regionis. **PALIVRVS**, vrbs
 Marmarica: apud eundem, quae **PANIVRVS** Antonino.
PALLA πάλλα, Corsica insula vrbs, Ptolemaeo. **PALMA**
 Antonino. S. Bonifacio hodie, vt Niger tradit. In insula
 maris Indici, est apud eundem Ptolemaum.
PALLACANA Ceph., est apud Apuliam 9. cap. 1. Culi-
 naria. An à loco, nondum mihi constat.
PALLACOPA, & **PALLACOTTA**, vide **PELLA-**
CONTA, & **BAARSARES**.
PALLADIS Petra, locus sic dictus è regione Troezena.
 Euripides in Hippolyto. **PALLATIDES** Scopuli, sunt
 apud Callimachum. Circa Creium montem. Vide **LAV-**
RIVM.
PALLANTIA, vide **PALANTIA**.
PALLANTIAS, & **PALLAS**, vide **TRITON**.
PALLANTIS Monumentum, via Tiburtina, intra pri-
 mum ab Vrbe lapidem, Plinius. 7. Epistolar. **PALLAN-**
TIANOS Hortos, habet Frontinus 1. Aquad. iuxtiati-
 pum Herculanum.
PALLANTIVM, vide **PALATINVS**.
PALLATIDES, vide **PALLADIS Petra**.
PALLEN παλλέν, Macedoniae peninsula inter Thermai-
 cum & Toronicum sinum: quae **PHLEGRA** φλέγρα,
 antea quoque dicta fuit. auctoribus Herodoto, Theone,
 Polyeno, & Halicarnasseo. qui eam sub Thracia describit,
 regione confini. Sic quoque Stephanus & Eustathius, apud
 quem etiam **CASSANDRIÆ** peninsula vocatur. Hac
PATALENA Ptolemai est. Pallenen dictam à Palla
 Subonis filia, tradit Philargyrus ad Virg. Bucolica. **PAL-**
LEN e quoque Plinio & Stephano vrbs est, in hoc Cher-
 soneiso.

fonese. ea Saphiano Canistro, Nardo autem Tarcho dicitur. Eustathius quoque in ea Pallene montem habet.

PALLENÆ vna ex Halcyonis insulis, est apud Suidam. Apud eundem & Stephanum, est municipium Antiochia tribus, in Attica. PALLENEN Hyperboream habet Ovidius 15. Metamorph. ubi viri in aues mutantur, cum ter Tritoniacam paludem subierint. Hunc locum videtur Sequester in opus suum trāstulisse, hac formula, Triton[palus] Thracia, in quo quise nonies immerferit, in aem conueritur. Vide PELLENA, & CHERSONESVS THRACICA.

ALLENENSES παλλενες, Attica tribus gens. Phauorinus. A Pallene forte.

ALLENIDIS Minerue sanum, inter Athenas & Marathonem alicubi. Herodoto 1. Huius meminit etiam Pausanias 1. PALLENIDIS Pagi, etiam Euripides in Heraclidis.

ALLENSES, vide NESIOTÆ.

ALLIENSES populos, sine urbem Italia, ubi lapidicina sunt, habet Vtriuus, lib. 2. cap. 7. Circa urbem alicubi, ubi lapidicina.

ALLON, Arabia Felicis opidum: Plinio.

ALLVRA παλλύρα, India intra Gangem vrbs: Ptolemao. Limyrice regionis.

ALMA πάμα, Maioris Balearidis vrbs: apud Ptolemaum, Plinium, & Melam. cui colonia est. Nomen retinere scribit Amb. Moralis. vide OLEA, & FALLA.

ALMARIA, Plinio & Mela, Ligustici maris insula, non longe à Tiberinis ostiis. Palmarola Nigro dicitur. Alij hanc PANDATARIAM putant, qua apud eundem Plinium est. Palmariam, Pandatariam, & Pontiam, habet Varro de rusticis, hoc tractu.

ALMARIS Luci, meminit Ammianus 24. circa Ctesiphonta. Huius etiam memoria est apud Zosimum 3. ubi lucum palmis constum vocat interpret. PHOENICVM ni fallor Procopij.

ALMENSIS Ager, in Piceno. Plinius. vide BALNENSIS.

ALMETVM, vide PHOENICVM.

ALMISVS παλμυός, vrbs. Phauorini Lexicon.

ALMYRA παλμύρα, Syria vrbs, Ptolemao in Phœnicia ad Libanum describit Procop. 2. Aedificior. Vlpianus coloniam facit, ut habet Onuphrius. Hac quandoq; HADRIANOPOLIS vocata fuit, ut scribit Stephanus. Syrorum quoque lingua THADAMORA dicta fuit, ut tradit 8. Antiq. Iosephus. A 70. interpretibus THAMOR nominatur. item THEBMOR 2. Paralip. 8. Amegara autem hodie dicatur, subdubitat Guil. Tyrius. PALMYRAM haud longe ab Euphrate describit Appian. 5. Civil. An alia à Ptolemaio perquirendum. Eandem ego putauerim, atque à Ptolemaio peccatum in situ.

ALMYRENA παλμυρινή, Ptolemao Syria regio. DEBDAN Hebraei est, Ar. Montano teste. Arden hodie vocari scribit Castaldus.

ALMYRIA, vide NAVPACTOS.

ALODA παλὸδα, apud Ptolemaum Dacia vrbs. Blechisfeld campi hoc loco hodie esse, Lazius non absurda coniectura existimat.

ALODIS κατὰ τὸ παλὸδός, maris Ionij locus, alicubi circa Corcyram insulam videtur, ex Plutarcho, de Defectu Oraculorum. PELODES Ptolemai & Strabonis est.

ALOENTA παλοέντα, urbem habet liber 5. Civilium, Appiani. Inter Corcyram & Brundisium alicubi videtur. Subdubito an eadem sit cum παλας Polybij.

ALOIS, Aethiopia sub Aegypto opidum: Plinio.

ALVS, vide PALVS.

ALSICIVM, Italia Transpadana vrbs, perijt. Plinius.

ALSVM flumen, Libya Interioris: apud Plinium.

ALTOS, Phynicia vrbs, Stephano, Straboni & Pomponio. Calesria est D. Athanasio. Prima Syria, in Concil. opere. Gibel hodie nominatur, teste Olinario. PALTENSIS opidum vocat Marcell. Comes, & ATHOS matè scribitur apud D. Clementem 7. Recognis.

PALVMBINVM, Samnium opidum, Liniò 10. à Carulio captum.

PALVRA, vel PACVRA, vide POLVRA.

PALVS παλός, circa Peloponnesum vrbs: Polybio 5. locus maritimus cum statione, in Peloponneso: Curopalati. Sed HELOS hic legit Cedrenus, & verius. Vide PALOENTA.

PAMARIENSIS episcopatus memoria, est apud Vici. Vticens. In Mauritania Casariensi.

PAMBESTITANA Colonia, Africa, D. Cyprianus, in Epistolis.

PAMBOTADES παμβοτάδες, Attica municipium, & Erechthia tribum, faciunt Stephanus, & Suidas.

PAMIA, vide EPANENSE.

PAMISVS παμυός, Messenia in Peloponneso fluvius, Strabone, Plinio & Pausania testibus. Straboni quoque AMATHVS ἀμαθός, vocatur. Idem videtur MAMAVS μάμας, & ARCADIAVS ἀργαδαός nominari apud eundem.

Apud Strabonem quoque PAMISVS, & FAMISSVS (vtrique enim modo legitur) videtur idem esse cum PANISO παμυός Ptolemai, Messenia quoque fluvio, qui STROMIO ab incolis dicitur, ut Niger perhibet. PAMMESVS παμμυός, hoc loco habet Pletthon qui tamen Ptolemaum tanquam simia imitatur, in describenda Peloponneso. Eidem Straboni alius PAMISVS est Messenia, in confinio Laconica, tres enim huius nominis in Messenia enumerat. Herodotus & Plinius PAMISVM παμυός, Thessalia fluvium habent. Plinius etiam Moesia Inferioris habet circa Odessum, qui PANYSVS est Ptolemai. vide PENEVS.

PAMMESVS, vide PAMISVS.

PAMMONIA παμμόνια, locus in Europa, ubi vipera serpens reperitur: Nicandro. eius interpretes dicunt Megariidis montem esse.

PAMPANIS παμπαnis Ptolemao, Vicus mediterraneus Aegypti. PAPA ab Antonino, & RIPAMPANE in Libro Notitiarum vocari, asserit Simlerus. Mibi illud non est verisimile.

PAMPHAGI Aethiopes, omnia mandentes. Plinius.

PAMPHAGI Solino. PAMPHILI corruptè, ni fallor, apud Isidorum.

PAMPHYVM παμφυον, Aetolia vrbs, Polybio 5.

PAMPHYLIA παμφυλία, Ptolemao Asia Minoris regio, quae etiam MOPSOPRIA dicitur, Plinio. Hodie Setilia vocari scribunt Giraua, & Alph. Adrianus: Zina Arabibus nominari, Theuetus ait. Petrus Bellonius autem tradit PAMPHYLIAM vna cum CILICIA hodie vno nomine Caramania dici. Marius Niger ait Pamphyliam nostro tempore in duas partes diuidi: & qua Septentrionem afficit, Caraman: quae autem ad mare vergit, Scandolorum nuncupari. PAMPHYLIUM Mare, Eustathius PHASELICVM vocat, à Phaseli vrbe adiacente. PAMPHYLIA etiam Macedonia vrbs. Stephanus. vide ELEUTHERA CILICIA.

PAMPII Coloni, à Goltzio nominantur cum Sinuesanis, in suo Thesauro. ex inscriptione antiqua.

PAMPOLA παμπολη, nomen vrbs. Lexicon Phauorini.

PAMPORTVS, vide NAVPORTVS.

PANACHÆI, vide PANELLENES.

PANACHAIEVS παναχαϊκος, Peloponnesi mons, in Achaia: Patris imminens, ut ait Polybius 5.

PANACRA πάνακρα, Creta mons, circa Idam: Callimacho in hymno Iouis; & PANACRYM Creta vrbs: Stephano.

PANACTVM πάνακτον, Attica castellam; Pausania, & Thucydidi 5. inter Atticam & Boeotiam: Suida. Boeotiae attribuit Photius in Electis. Demosthenes eius quoque meminit, & Plutarchus in Alcibiade, Demetrio, & Nicia.

PANÆI παναῖος, Hedonorum circa Amphipolim in Thracia gens: apud Thucydidem & Stephanum. παναῖοι, legit Lexicon Phauorini.

PANÆMA, locus in Samo: Plutarcho in Questionibus Graecis.

PANÆTOLIVM, Aetolia mons: Plinio.

P A

PANÆVA παναῖνα, India vrbs, iuxta Indum fluvium. Stephanus.

PANAGRA παναγρα, Libya Interioris vrbs: apud Ptolemaum.

PANÆPIO, videtur Tuscia locus maritimus, apud Antoninum, III. M. P. à Pyrgo. **PANIO** videtur Mela.

PANARA παναρα, Panchæa insula, Arabia Felicis opidum: Diodoro 5. Qui in ea habitant, ministri Iouis Triphylj dicuntur. Huius templum hinc abest 60. stadiis.

PANARRHOEA παναρρηοία, Armenia vicus: Cedreno.

PANASA πανάσα, India intra Gangem opidum: Ptolemao. Aliud à Panassa, eiusdem.

PANASIVM, Niceta circa Phrygiam vrbs.

PANASSA πανάσσα, India intra Gangem vrbs, Ptolemao. Hanc Mercator in sua vniuersali tabula, Pandasgu vocat.

PANCALE, vide **AMORGVS**.

PANCALEA, campus est latus, ac rei equestri aptus, proxime Alyn fluvius situs. Cedrenus.

PANCHÆA, Oceani insula, circa Arabiam: in quo Fanum Iouis Triphylj in monte. Vt refert Eusebius de Prepar. Evangelica, ex Diodoro. Huius meminit quoque Plutarchus, in fide. vbi dicit hos Panchæos, vti & Triphyljos, nusquam gentium exstare: aut vnquam exstuisse. atque mera Euemerij Messenij esse figmenta. **PANCHIA** Seruio Arabia est. Prope Panchaiam in Solu vrbe phœnicen autem nidum suum deponere, scribit Plinius 10. cap. 2. **PANCHAIAM** quoque vocari, Palestina oram maritimam, annotauit Ar. Montanus, in Varia Republica. quo auctore, ignore.

PANCHARIANA Statio, in Africa: Ammiano.

PANCHRYSOS, vide **BERENICE**.

PANCOENVS πανκοῖν, stagnum apud Inferos. Suidas.

PANCOR, vide **PAFFELLA**.

PANCRATIANA Porta, vide **AVRELIA**.

PANDA, fluvius in Soraci: Tacito 12. Annal. Opidum in Sogdianis: Plinio & Solino. Vide **DREPSA**.

PANDÆ, vide **PANDÆA**.

PANDÆA, gens Indica; quam femina tenent. cui prior regina erat Hercules F. Solinus & Martianus. Regionem ab ea sic nominatam, tradit Arrhianus in Indici. Huius regionis vrbs est Nisa. **PANDÆ** sunt Stephano. & πανδαῶν χῶρος Ptolemao: India intra Gangem. Vide **PANDANORVM**.

PANDÆSIA, vide **PANDOSIA**.

PANDANA, vide **SATVRNIA**.

PANDANORVM Regio, πανδαῶν χῶρος, in India intra Gangem est Ptolemao. Hanc Niger putat **OXYDRACARVM** ὀξυδρακῶν, esse. vtriusque meminit Strabo. diuersam itaque puto.

PANDARI populi, vide **PONAMVS**.

PANDARVM, vide **TANADARIS**.

PANDASSO πανδάσω, India extra Gangem opidum. Ptolemao.

PANDATARIA πανδαταρία, Tyrreni maris insula, Plinio, quæ Palmarola Colleenutio, & Fazello, Palmaia autem Celso Cittadino. Hanc Pandatariam vna cum Pontia se conspicuam è Speluncis præbere, scribit Strabo 5.

PANDION, collis in Caria regione: Pomponio, in mare emissus, circa Doridem.

PANDIONIS πανδιῶν, regio, in India intra Gangem. Ptolemao. **CANDIONORVM** legit idem, alio in loco. Vide **MODVRA**.

PANDONIA, vide **PANTHIA**.

PANDORA, vide **THESSALIA**.

PANDORÆ, populi in Indici quibusdam conuallibus. annos ducentos viuunt. in iuuenta candido capillo, qui in senectute nigrescit. Plinius.

PANDOSIA πανδοσία, Lucanorum vrbs, in Italia, Trog. Oenotria quondam regiam fuisse, scribit Strabo. **PANDÆSIA**, per Æ diphrongon in secunda habet Plutarchus de Fortuna Rom. **MARDONIAM** à Theopompo appellari, tradit Mar. Niger. Castroromano hodie nomi-

P A

nari scribit G. Barrius. Mendicino Prosser Parisius. Huius incolæ putat idem à Plinio **ACHERONTINOS** appellari, ab Acherontis flauio præterfluente. **PANDOSIA** in Cassiopeia vrbs: Straboni, Trog. & Suida, in Epiro. Thesprotia eandem adscribit Stephanus.

PANEAS πανεας, Phœnicia opidulum: Stephano & Plinio. Vide **PANIVM**, & **CÆSAREA**.

PANEBI πανήβοι, Libyca gens, apud Stobæum, de Sepultura. Regis extincti corpus obruunt terra, caput autem abscissum & inauratum in delubro collocant.

PANELLENES πανελῆνες, sic omnes Græci vocantur. Pausanias & Stephanus. Item **PANACHÆI**.

PANELVS πανέλ, vrbs iuxta Pontum: Stephano.

PANEPHYSIS πανεφύσις, Aegypti opidum: Ptolemao, & Ioanni Castiano eremita. Per E. in penultima, concilio Ephesino III.

PANEVVM, vide **PANTVM**.

PANGAVS παγγαῖ, Thracia mons est, Plinio auctore, & alius. Dionis Macedonia est, adiacens vrbi Philippi. quæ tamē alius in Thracia est, sed Macedonia confinibus. Antea **CARMANIVS** καρμανῖος, dicebatur, vt scribit auctor de Fluminibus. Hodie Malaca & Castagna nominari, apud Bellonium legitur. Vide **PIERIA**.

PANHELLENIVS mons, in Aegina insula. Cysaldis Synagmate Deorum 2.

PANHORMVS, vide **PANORMVS**.

PANIA πανία, Cilicia nauale est Stephano. Circa Aleium campum. Vide **ARCADIA**, **IBERIA**, & **ÆSCYLAPII**.

PANIARDI, vide **IORDII**.

PANIARDIS πανιαρδῖς, Sarmatia Asatica vrbs: apud Ptolemaum.

PANIGENA πανιγαινα, Ptolemao, **NANIGENA** interpretibus. India mira Gangem vrbs.

PANIGERIS, vide **NANIGERIS**.

PANINORVM vrbs, circa Galatiam, habet Metaphrastes, in S. Theodori archimandrita vita.

PANION, vide **PANIVM**.

PANIONIA, vide **IONIA**.

PANIONIVM πανιονίον, lucus & vrbs in littore, iuxta Ephesum & Samum: Stephano. Circa Mycales montem, est Diodoro & Herodoto. locus Neptuno Heliconio sacer. Ad hunc locum collecti omnes Iones sacrificium celebrant, quod Panionia vocabant. **PANIONIA** Regio Plinio. Panionium sacram regionem, vocat Mela. **PANIVM** vocat Maximus Tyrius, Sermone 11.

PANIS πανῖς, insula, in sinu Arabico: apud Ptolemaum. Videtur **ORINE** ὀρίνη, Arrhiani, in Periplo. **PANIS** vrbs, Thracia in Europa prouincia. Synodus VI. Constantinopolitana. Vide **ADVLÆ**.

PANIS Lucus, vide **PANOS**.

PANIS vrbs, vide **CHEMNIS**.

PANISSA, Thracia fluvius. Plinius. vide **PANYASSVS**.

PANIVM πανίον, promontorium Europa, parallelum Cyaneis insulis, vt illud ex Dionysio Byzantino describit Gyllius: hodie Phanorion vulgo vocatur. Huius Panij meminere quoque Zonaras, Nicetas & Cedrenus. Suida castrum circa litus est, in sinibus Heracleæ. Est etiam Palestina quedam spelunca, (locum excelsum vocat Egesippus) vnde Iordanis oritur. **PANEAS** à Plinio nominatur. Pelin corrupto vocabulo nunc dici, scribit Masius. Apud Iosephum 15. Antiq. & 1. bell. Iud. 16. item 3. cap. 16. πανίον locus est ad Iordanis fontem, in quo Herodes ex candido marmore templum in honorem Cæsaris construxit. **PANIVM** regio, supra Hamū montem in Thracia: Laonico 4. vide **PANEAS**, & **PANIONIVM**.

PANIVRVS, vide **PALIVRVS**.

PANIVS Mons, propinquus Casarea Paneadi, Palestina vrbs. Callistus. Vide **PANIVM**.

PANNONA παννῶνα, Creta vrbs: Ptolemao.

PANNONIA παννονία, Ptolemao Europa regio; quam in **SUPERIOREM** & **INFERIOREM** diuidit. **PANNONIAS** Tres habet Optatus. Asier, contra omnes

amnes scriptores, & nummos veteres. Ha Pannonia sub Imp. Romanis, Arcadio, Honorio, & sequentibus, (vix ex Ruso, Marcellino, & Libro Notitiarum patet) pluribus vocabulis distincta fuisse: vix sunt PANNONIA PRIMARIA, eadem fortè cum SUPERIORE SECUNDA, eadem cum INFERIORE SAVIA, siue RIPENSIS; RIPARIENSIS habet lib. Notitiarum, & VALERIA. Pannonia BVBALIA, item SABARIA meminit Aurel. Victor, in vita Decij & Didij Juliani Imp. Hanc eandem cum SAVIA, à Sava flumine: illam à Buba ciuitate sic nominatam puto. PANNONIAM CIBALTENSEM, à Cibali vrbe, (quam Ptolemæus in Inferiore Pannonia ponit) habet Diaconus. PANNONIAM SIRMIENSEM quondam Gothorum sedem, nominat Cassiodorus, lib. 3. Variarum, ad Colosseum. AMANTINA Pannonia est etiam, apud Lazium, ex Ptolemæo & Plinio. Superior Pannonia hodie ab Austria, Carinthia, & Carniola occupatur. Inferior tota nostro tempore sub Hungaria est, quæ Slavonicè Wegierska nomen habet. Savia Pannonia, à Læzio Slavonia indigitatur. Valerianus, Rhænanus Krabaten vocat. POEONIA pars versus Thraciam, vbi Rhodope sita est, nunc CLOCOTINITZA κλοκοτινιτζα, nominatur, inquit Eustathius. Vide Libellum Lazij Germanica lingua scriptum, de Regno Hungaria. PANNONES olim quoque POEONES dicti fuisse, à Græcis imprimis: at non sine errore. quod Dion 49. docet. Non semel corruptè apud Appianum in Illyricis, Paones pro Pannonij legitur. idem vitium in Aristotelis Admirandis: vbi de auro, apyro dicto. Vide AMANTENI, HAGINOIA, GEPIDI, PANOPEROS, & PÆONIA. PANO, vide PANOPOROS, & PANOPOLIS. PANOPÆ Πανόπη, Phocidis vrbs Hefychio, Herodoto, Straboni, Ouidio. item Stephano, ex Pausania, qui dicit eam ab Homero CALLICHORVM καλλιχόρων, appellatum. Est & fontis nomen Athenis. Plato in Lyfide. Vide PHANOTEVS. PANOPÆVS, vide PHANOTEVS. PANOPOLIS πανόπλις, in Thebaide, vrbs Aegypti. Ptolemæus. PANO Antonij est. PEAMV in lib. Notit. dicit, credit Simlerus. Vide CHEMNIS & PANOS. PANOPROS πανόπρος, vicus Aethiopie, ad Barbaricum finem, Ptolemæo. PANO tantum legant interpretes, & ni fallor, sincerius. nam ipse Ptolemæus 1. Geographia, eundem PANORVM Πάνων κούμην nominare videtur. PANORMVS πανόρμος, Achaia portus, Ptolemæo, Polyano, & Pausania, Raphei Sophiano dicitur. PANORMVS Samia terra, est apud Litium lib. 37. Hodie Macri nomen habere legitur apud Nardum, in suo Litio Italico. Hanc Panormum eandem puto cum ea, quam Herodotus, & Thucydides 8. in ora Milefia, & Strabo circa Epbesum describit. PANORMVS, Ptolemæo Creta insula vrbs, in latere Septentrionali. Bellonius Volimæni nominat. Mirabello Niger. PANORMVS Cephalenia portus: testis Porphyrius, de Nympharum antro. ad 13. Odys. ex Artemidoro. PANORMVS, Epiri portus, apud Ptolemæum, quem Nicol. Sophianus Panormo adhuc appellat. PANORMVS, Thracia Chersonesi vrbs, inter Eleam & Cardiam, apud Plinium. PANORMVS, Sicilia vrbs, Ptolemæo & alijs. Eam nostra atate Palermo indignant, Aretio, Fazello, & pluribus testibus. Polybius hanc lib. 1. in duas partes distinguit, in Veterem nempe & Nouam: quas NEAPOLIM, & PALÆAPOLIM vocat. PANORMVS, Chalcidica regionis vrbs, in Macædonia, teste Ptolemæo. Yeticso fortè hodie. PANORMVS, Marmarica portus. Ptol. PANORMVS, etiā Achaia Propria vrbs: Pausania, Thucydidi, & Plinio, iuxta Rhium, è conspectu Naxi. vt refert Polybius 5. PANORMVS, nauale Orici, ad Mare Ionium. Strabo 7. Idem fortè cum Ptolemæi, in Epiro. Videtur etiam Cypri vrbs: apud Strabonem 1. Vide ANTIGONIA. PANORVM vicus, vide PANOPROS.

PANOS πανός, promontorium Rhodi insula. Ptolemæus. Aegypti vrbs, Stephano, & Straboni. PANOPOLIS Ptolemæi est. Est etiam vicus ad mare Rubrum: Stephanus. Item mons in Attica regione: apud Pausaniam. Est quoque PANOS Lucus iuxta Meroen insulam, vbi Gymnosophistas habitare, scribit Heliodorus 10. PANOTIA, vide PHANOTEVS. PANOTII, vide SATMALI. PANPHAGI, vide PAMPHAGI. PANTA, Palaestina vrbs, inter Balanaas & Laodiceam, vt videtur apud Metaphrasten in Commentario peregrinationum DD. Petri & Pauli. PANTACHVS παντάχως, Ptolemæo Sicilia fluuius, in latere exortino. PANTAGIES Plinio. PANTACIVS παντάχιος, Thucydidi dicitur: PANTAGIA Virgilio, & ceteris fere Poëtis. PANTHAGIAS corruptè, apud Vibium. Fazellus ipsum fluuium Porcari, eius autem ostium Canale & Bruca appellari hodie scribit. Leandro S. Iuliano est. Marcellino ad eius ostium nominatur, in quodam libello Anonymo, de Sicilia. cui assentitur Aretius. sed Passum Syracusarum in mediterraneis dici, hic addit. PANTAEENSES, Asia Propria populi, apud Plinium. PANTALIA παντάλια, Thracia vrbs, Procopio 4. Edificior. παντάλια Ptolemæi. PANTANVS Lacus, à Plinio circa Garganum montem in Apulia Daunia descriptus; creditur à Mazzella, Nigro, & Leandro, Lago de Lefina vocari. PANTÆI πανταίε vrbs, meminit concil. Ephesium 111. cuius Episcopum Macarium vocat. PANTHAGIAS, vide PANTACHVS. PANTHEIVM vocatur apud Suidam, & Aristotelem in Admirandis, locus in Attica, sexaginta stadijs ab Ilisso, vbi olivæ (callistephanus vocata) nascebatur. ex qua sola Victores in Olympiacis coronabantur. PANTHELÆI πανθηλαί, Persici gentes, apud Clionem Herodoti. PENTHIADÆ πενθηάδαι, videtur legisse Stephanus in Δερβονιο. PANTHETIVM, vide PANTICVM. PANTHEON, templum Vrbis Romæ, inter reliqua antiquorum opera, integerrimum. Hodie S. Maria rotunda, ab eius orbiculari forma, vocatur. PANTHIA πανθήα, & PANDONIA πανδών, locorum nomina, in Oraculis Sibyllinis lib. 3. Asia videntur. PANTHIVM, vide PANTHEION. PANTÏ, sinus Taprobanae insula, Ptolemæo. sed Græcis codex ΠΑΣΙ Πάν, legit. PANTICAPÆA παντικαπεία, Taurica Chersonesi vrbs. Ptolemæo, & Straboni. PANTICAPÆVM Stephano. Vespere hodie vocari, scribit Niger. quod si verum est, antiquum nomen obtinet. nam Plinio teste, olim quoque BOSPHORIVM appellatum fuit. PANTICAPÆVM quoque dici fluuium vibem præterfluentem, ait Stephanus. PANTICAPES παντικαπες, Scythia Europæ fluuius, apud Pomponium & Herodotum, qui Peucero Przepetz est, in Lituania. Consecrata autem Mercatori. Plinio & Pomponio testibus diuidis Nomadas à Georgis. Vide HYPANIS. PANTICHIVM, vide PANTICVM. PANTICVM, Antonino locus inter Chalcedoniam & Nicomediam. Eundem alio in loco PANTHETIVM vocat. PANTICHIVM Callisto, non longè à Chalcedone. παντήχιος, Sozomeno, & Dionysio Byzantio. PANTIMATHII παντιμαθίων, Persica gens. Herodoti Thalia. PANTIPOLIS παντιπόλις, India intra Gangem vrbs. Ptolemæus. PANTOMATRIVM παντομάστιον, Creta insula promontorium, Ptolemæo. quod Niger & Pinetius Milopotamo vocant. PANTOPOPTÆ Monasterij, meminit Pachymerus Circa Constantinopolim fortè alicubi. PANTVM deducit in montem, qui vocatur CÆLI, KK Stella.

Stella. Sic Lactantius 1. Falsa religionis, cap. 11. PANEVM legit volumen Sublacense. in quo Saturno patri Iouem consecrasse aram, scribit Ennius.

PANVS, vide PANOS.

PANVSII, vide SATMALI.

PANXIANI πανξιανοι, Sarmatia Asiatica populi. Strabo.

PANYASVS πανυαςος, Ptolemao Macedoniae fluvius est: Hunc Theuetus Spinalle nominat: sed alio loco idem Apsum fluvium eodem nomina interpretatur; forte sui obliu. Viletur PANIS SA Plinij. Ex hoc Panyasi, facit GENVSVM Liuij, Ligorius, in sua Gracia tabula.

PANYSVS πανυος, Ptolemao in Asia Inferiore fluvius. PAMISVS Plinio est. Panysum hodie Laniza vocari, tradit Niger.

PAPA, vide PAMPANIS.

PAPARIVM, vide PAPYRONA.

PAPHARA παφαρα, Cyrbestica regionis vrbs, in Syria. Ptolemao.

PAPHLAGONIA παφλαγονια, Asia Minoris regio, Ptolemao & alijs. Hec aliquibus, vt Plinius scribit, PYLAEMENIA dicta fuit. Iosephus incolae RIPHAT EOS φησεν, vocat. HENETI & VENETI & ENETI, hi etiam appellantur Straboni lib. 4. ENETI sine aspiratione, legit Stephanus. Roni eos hodie nomen habere tradit Castaldus. Flagonia nominari, in Anonymi libro de Bello Sacro, putat Reineccius. HENETVS locum, est apud Solinum. PAPHLAGONIAM Macedoniae conterminam, versus Boream, habet Martianus Capella. Hanc meignorare fateor. An Pelagonia legendum?

PAPHLAGONIVS παφλαγονιος, fluvius ad pedem Ida montis, apud Q. Calabrum lib. 2. factus ex sanguine occisi ab Achille, Memnonis.

PAPHOS NOVA παρος νηα, Ptolemao Cypri insula vrbs. NEAPAPHOS Plinio. Bapho hodie dici, testatur Niger. Hec olim quoque ERYTHRA dicta fuit, vt Stephanus scribit. Paphum ab Aug. Imp. AVGVSTAM appellatam, tradit Dio lib. 54. sed Veterem ne an Nouam, non discernit: dua enim sunt in Cyprio Paphi, Ptolemao, & Strabone auctoribus, in Paphia regione. NEAPAPHOS, & PALAEPAPHOS, quam Pomponius PALAEPAPHOS nominat, coniunctim.

PAPI, locus in Marmarica. Antoninus.

PAPIA, vide TICINVM.

PAPIA, insula videntur ad fretum sinus Persici. Arrianus in Periplo.

PAPIANILLAE Lacum, circa Aruernum in Gallia vrbs, habet P. Massonius in suis Annalibus, dicitq. hodie Sorliuia vocari, describitq. a Sidonio 2. Epistolarum, ad Domitium.

PAPICA παπη, India promontorium, ad Barygazenum sinum. Arr. in Periplo. Ibidem alium locum idem sic dictum habet, sed magis versus Orientem.

PAPIENORVM meminit verus inscriptio, qua Sinuesse est. Circa Sinuesse sunt in Italia.

PAPINVS, vide SICIMINA.

PAPIRA, vel PAPYRA, Galatia vrbs, apud Antoninum. An PAPIRIANA arx παπηρα ορειον Euagrij? lib. 3. cap. 27. Historia Ecclesiastica.

PAPIRANVM, vide POSSESSIO.

PAPIRIANAE Fosse, vide FOSSAE.

PAPIRIVS Ager, circa Tusculum. Vnde Papiria tribus, Festus.

PAPITIVM πατινον, Paphlagonia vrbs, apud Stephanum.

PAPPA παπη, Oroudicorum in Galatia vrbs, Ptolemao.

PAPPA παππα, mons in Numidia, Cedreno, & Procopio, in cuius radice Medeos vrbs.

PAPRANTIS, vide PRANTES.

PAPREMIS, vide PADRMIS.

PAPRIMIS παριμεις, Aegypti vrbs Stephano. item Herodoto, sed per n. in secunda. vbi Mars colebatur. & Hippopotamus sacer erat. PAPREMITIS Nomus ibidem.

PAPYNGAE, India populi. Plinius.

PAPYRA, vide PAPIRA.

PAPYRIANA Massa, Sicilia locus. In Gregorij 1. Pont. Max. Epistolis.

PAPYRIVM, vide VBARA.

PAPYRONA παπυρωνα, locus sic dictus, in Syria, aut Arabia. Iosephus 14. Antiq. cap. 4. item 1. belli Ind. cap. 5. PARARIONEM habet Egesippus 1. cap. 14.

PAPYTVS Mons, Zonara. In Thracia videtur. Inter Mofynopolim & Dramam, Niceta.

PARA, locus maritimus in Asia Minori circa Hellespontum, aut Euxinum mare, videtur. Sallustij fragmentum.

PARABALI παραβαλι, India intra Gangem vrbs, apud Ptolemaum.

PARABARICHOS, vide ARISTOBVLIADES.

PARABOLVS, vide APSASIVM.

PARACA πακα, India vrbs, monti subiecta. Philostratus 3. Apollonij.

PARACADI πακαδα, a Spitamene in arce obfessi: huius Alexander suppetas tulit. Arrian 4. Alexandri. sed vitiose, pro MARACANDI. vt pater ex eodem libro, paulo inferius. Eadem PARACANDA πακαδα Sogdiana vrbs est apud Strabonem. vide MARACANDA.

PARACANANE πακακαναν, Ariz vrbs, Ptolemao.

PARACANDA, vide MARACANDA, & PARACADI.

PARACARESVS πακαρεσος, fluvij nomen. Phavorini Lexicon.

PARACHAEOIS, vide PARACHAEOITAE.

PARACHANA πακαχανα, Ptolemao Mediae opidum.

PARACHELOITAE πακαχελοιται, populi, apud Thessalos circa Maliam vrbs, ad Acheloum fluvium. & apud Aetolicos, Straboni. Stephanus alios in Phibotide habet.

PARACHELOIDA vrbs habet Lusius 29. Athamaniae, sed Thessalicam factam addit.

PARACHOATRA, vide TAVRVS.

PARADA, Africa Propria vrbs, quam una cum ciuibus combussit Scipio. Flurius de Bello Africano. Vide PHARA.

PARADABATHRA παδαβαθρα, India intra Gangem opidum. Ptolemao.

PARADAMIVM, locus episcopatus in Africa. Victoris Viicens. Fragmentum M. S.

PARADENI, vide PARDENE.

PARADISVS, locus incerta positionis, (nisi totus terrarum orbis eo nomine comprehendatur,) quem Hebraei GAN-EDEN vocant. His vocabulis scribit Theuetus hodie a diuersis gentibus norari, Malcoute, & Zabbay, Nestoriani; Ha-ia del-holan (quod sonat locum vinearum) Bengalenfibus, laua, Borneiq. insularum incolis; Mireden abyssinis. A Slauis Ray vocari, didici. Hoc est nomina dare, non rem aut locum. In Oriente describitur a Moyse. In Syria a Mattheo Beroaldo. Postellus sub Polo Artico eius locum statuit. Goropio apud Indoscythas est. Sunt qui sub Aequinoctiali fuisse putant. Ego vbiq. fuisse puto, ante Adami nempe lapsum. & non locum significare, sed loci naturam, siue qualitatem. De hoc Paradiso fuisse & eruditè Perreri in Genesim, aliq. de eodè etiam Ioannes Hepkinson Synopsin edidit, cum eiusdem tabula corographica. PARADISVS παδαδισος, Syria vrbs apud Ptolemaum, Laodicea regionis. hanc Diod. lib. 13. TRIPARADISVS nominat. PARADISVS, Syria fluvius sic dictus, apud Martianum. Is circa Germaniciam vrbsm labitur, vt refert Leo Imp. cap. 9. PARADISVS, Cilicia fluvius, Plinio & eidem Martino. Idem forte cū Syria in harum confinibus nempe. PARADISVS Siciliae vicus, vt Stephanus auctor est. Etiam Persia locus, apud Metaphrasten, in vita S. Acepsima. Huius meminit circa Tigrim fluvium, Xenophon 1. Exped.

PARACII, quae sunt circa Abiam. sic in Constitutionib. Apostolorum 7. cap. 46. quorum Episcopi Aquila & Niceta vocantur.

PARAIEOS παγαίος, mons iuxta Marathenem. Phavorini Lexicon.

PARÆSVS παῖσιος, vrbs nomen apud Stephanum, in Creta insula. In dictione synon.

PARÆTACA παῖταια, Media vrbs, Ptolemao, Diodoro, & Stephano. PARÆTACENI populi, sunt apud Plinium & Strabonem. PARÆTACENE, Persidis regio, Ptolemao. & PARÆTACENI populi, Straboni: qui PARÆTACENI, per n in secunda Herodoto: in Media sunt his duobus. PARITACENI, & PARITACÆ sunt Arriano 3. & 4. Alexandri. Eosdem populos credo, quamvis ab aliis in Persia, ab aliis in Media ponantur. sunt enim collaterales regiones, quæ sæpius ab auctoribus confundi, non hic tantum lectorem monuimus. Strabo cerè Paretacenam describit inter Carmaniam, & Persiam, & Parthiam.

PARÆTACENE, vide PARÆTACA.

PARÆTONIVM παῖτωνιον, Ptolemao & Straboni. PARATONIVM sine diphthongo Procopio 6. adif. Aegypti vrbs. Hodie Portorassia, Nigro & Castaldo est: Mercatori verò Bertoni. AMMONIA ἀμμωνία, quibusdum dici, prodit Strabo, & Stephanus. Paratonium & Pelusium, duo cornua Aegypti, vocat Florus. PARTHENIVM scribit Aethicus, pro Paratonio. Vide CANOBS.

PARAGENITÆ, Achaie in Peloponneso populi, Plinio. PARAGONTICVS παῖγοντικός, Sinus, apud Ptolemaum. TERABDON τεῤαβδων, in Periplo Arriani videtur. Carmania est. Golfo di Gugiath Barbaris nautis dici, tradit M. Niger. Vide ARMENIÆ.

PARALAIΣ παῖλαϊς, Cappadocia in Lycania opidum. Ptolemaus.

PARALATÆ, vide SCYTHÆ.

PARALIA, id est litoralis. India intra Gangem regio: Propriè sic dicta, apud Arrianum, & Ptolemaum. Tribus Attica est, Stephano & Polluci 8. de Trittyarchis. Huius memoria quoque apud Plutarchum in Solone. Vide AMBRACIA & PERINTHVS.

PARALLVS, Aegypti vrbs episcopalis. Concil. Ephesinum. PARALOS παῖλας, Meliensium, in Thessalia vrbs: & Attica: Stephano & Thucydidi.

PARAMBOLI, Episcopatus sub sede Bostrensi, Guilielmus Tyrius. Vide PAREMPOLIS.

PARAMICA, vide SEGONTIA, & SEPONTIA.

PARANISENSIS Colonia Syriacæ, meminit ex Vlpiano Onuphrius.

PARANITES, Plinius 37. cap. 9. sic de amethisto, Eadem Paramites in contermina Arabia gentis nomine.

PARAPAMENI, vide PARIMÆ.

PARAPAMISADÆ, vide PAROPANISVS.

PARAPIANI, circa Arachosiam gens, Plinio.

PARAPIOTÆ, vide PRAPIOTÆ.

PARAPOTAMIA παῖποταμία, Phocidii vrbs, Stephano & Pausania. Strabo vicum vocat, vicinum Phanoteæ, in ripa Cephissi. Idem Parapotamios populos ibidem nominat, per quos Cephissus Boeotia fluuius meat. Sic quoque Plutarchus in Sulla.

PARASANGIÆ, India populi. Plinio.

PARASIA παῖσια, Polybio 5. Asia regio est. Media regioni ab Oriente imminens, PARRHASII, Media sunt populi, apud Strabonem, quos aliquando cum Anariaci habitasse tradit. PARRASII, Arcadia populi, apud Sequestrem. Et Thessalia, apud Scholiastem Thucydidis 2. Vide PARRHASIA.

PARASINVM, ciuitas peninsulae Taurorum, in qua terram esse, quæ omnia vulnera sanat, scribit Plinius. Per 2. in prima habet alius codex. Characena in ora libri quoque legebatur. Vide PAROSTA.

PARASIVM, vide FORVM Diuguntorum.

PARASTLABA, Bulgarorum regia; à Ioanne Cimisce Imp. expugnata. à quo Ioannipoli appellata est, Ioanne Curopalite, & Cedreno auctoribus. Sed apud huc PERSTLABAS περσταβας, vocatur, qui Paruam & Magnam nominat. Hanc urbem Vignierius in Bibliotheca Historiali, Peretralaw à Mosconitis appellari, scribit. Hanc procul à Rhodofolo esse, ex Curopalite videtur.

PARATACÆ παῖταια, Asia populi, Arrianus 4. Alexandri. Eadem cum PARITACENIS.

PARATANTIGENE, vide ARCTICENA.

PARATH, vide EUPHRATES.

PARATIANÆ, Mauritania Casariensis vrbs, apud Antonin.

PARATONIVM, vide PARÆTONIVM.

PARAVÆ, & PARAVÆI, vide ÆNIANES.

PARAVTI, vide PARVTI.

PARAXIA παῖξια, Ptolemao Macedonia regio est.

PARBARA παῖβαρ, Parthia urbem habet Ptolemaus.

PARBOSENA, circa Cappadocia vrbs, Antonino auctore.

PARCA παῖκα, Iapygum Metanastarum vrbs, Ptolemao.

PARDENE παῖδην, Ptolemao Gedrosia regio. Interpretes PARADENE legunt.

PARREATÆ, in Achaia Peloponnesi sunt, Plinio.

PARBDONI, vide PRATIDÆ.

PAREMBOLE, vide CÆNA, MANAIM, & MANALIS.

PAREMPHIS παῖμφοις, Aegypti vrbs, Stephano. Huius meminit quoque nummus Tib. Imp. in Goltzi Thesuro.

PAREMPOLIS, Aegypti vrbs, Antonino, & lib. Noit. An Paramboli apud Guil. Tyrium?

PARENETA παῖρνῆτι, Chalybum regio, aut Mossynecorum, Strabo.

PARENTIVM παῖρῆτιον, Ptolemao, Stephano, & Plinio, Istria opidum maritimum. Parenzo hodie, Leandro.

PARBON, Iornadi opidum Europe, in litore Ponti Euxini.

PARPAPHITIS regio, in Carmania, Ptolemao. Sed hanc non agnoscit Græcus codex.

PARÆTACENI, vide PARÆTACA.

PARÆSVIVM, vide ANIO.

PARGE παῖρην, locus vnde Albatia Sabina. Phlegon Trallianus de Longenis.

PARGYETÆ, vide ARIMASPI.

PARIA, insula Phœnicij maris, ante Ioppen, vt inquit Plinius. Arluffo video eius loco, in recentiorum tabulis. Parianorum meminit Iosephus 14. Antiq. 17.

PARIADES, PARIEDRVS, & PARIADRES, Asia Mons: Plinio, & Ptolemao. qui ACVS Æxos, apud Eustathium videtur. ex eo enim Araxen & Euphratem effluere dicit, hic CAPOTES Solino est, & Vibio GARAMAS. Sed habet quoque Eustathius PARYADREN, At in Asia Minori. Asiaticus, hodie Leprius dictus; Ionio teste. Vide TAVRVS.

PARICANE παῖκαν, Persica vrbs, Stephano. & Paricanij populi, Herodoto in Thalia, & Polymnia, sed per v in secunda. Circa Sogdianam sunt Mela, & Plinio, sed & eousque Persi aliquando imperauere.

PARIDION, Caria opidum, Plinio.

PARIENNA παῖρῆνα, Germania vrbs, Ptolemao. Friedeck in Silesia, Villanouano.

PARIENSIS Episcopi, in Pisidia: meminit concilium Nicenum.

PARIETÆ παῖῆται, Parapanisi gens, Ptolemaus.

PARIETINA, apud Antoninum Mauritania Tingitana locus: item Hispania, inter Liminium & Casaraugustam.

PARIGIA, vide PATIGRA.

PARIMÆ, & PARAPAMENI, Asia populi, ab Alexandro Magno subacti. Orosius 3. cap. 18. & 23. Hi PARAPAMISADÆ sunt apud Arrianum.

PARINATES, vide TARINATES.

PARIRÆ, Carmania populi sunt apud Plinium.

PARISIENE παῖσιν, Ptolemao, Gedrosia regio est.

PARISII παῖσιον, apud Ptolemaum. eam regionem olim inhabitauerunt, quæ hodie vulgari & proprio nomine France vocant. Pars regni Gallie est, vbi Paris (vt nunc vocant) totius regni caput est. PARISII quoque Albionis insula populi, apud eundem. Haldernesse interpretantur à Camdeno. Vide LVCOTECIA.

PARISIVM, vide LVCOTETIA.

PARISVS παῖσιος, fluuius per Scordiscos, in Istrum defluens. Strabo. Pro Mariso habet Xylander. item ego.

PARITACÆ, & PARITACENI, vide PARÆTACA.

PARIVM *παριον*, Asia Minoris, ad Hellespontum vrbs, Ptolemaeo. Colonia est apud Plinium & Vlpianum, vi obferuauit Onuphrius. Pario vocat eam Sophianus. Paradiso autem Niger. ab Homero **ADRASTIA** appellatam, tradit Plinius. Eandem & **PAESTOS** apud Homerum dici, scribit Camerarius. Plutarchus in Lucullo habet in eadem continentia **ADRASTAE** Montem. sic quoque Strabo 12. Parium & Adrastia, diuersa sunt Stephano, & Straboni. Adrastiam hic enim inter Priapum & Parium ponit. Apud Homerum *Ἀδρῆστια*, per n est. sic quoque apud Hesychium. Parium, apud Suidam, nomen agri est, à Paride, (qui & Alexander) nominati. cum antea locus ille **AMANDRVS** *ἀμάνδρως*, dicebatur.

PARMA *πάρμα*, Ptolemaeo Gallie Togata vrbs. Nomen hactenus retinet. In Goltzij Thesauro est **COLONIA IVLIA AVG. PARMA**, Parmam **CHRYSOPOLIM** appellatam scribit apud Leandrum Albertuzzius, ex quadam inscriptione lapidea antiqua, fides sit penes auctorem.

PARMASIA, vide **PARRHASIA**.

PARMECAMPI *παρμεκάμποι*, in Germania, apud Ptolemaum.

PARMISSVS, vide **PERMESSVS**.

PARNASIA NAPE, vide **PYTHE**.

PARNASII DYTCHTHONES *παρνασίου δυτχθόνες*, sunt populi instar Trogodytarum sub terra habitantes, Eustathio in Dionysium. sed vbi locorum, silentio praterit.

PARNASVS, vide **PETENISOS**, **PARNASSVS**, & **PAROPAMISVS**.

PARNASSVS *παρνασσός*, Achaia mons, Ptolemaeo & ceteris; Musis & Apollini sacer. **LARNASSVS** olim dictum, Stephanus auctor est. Per e. in secunda, est Theophrasto 3. Hist. Plantar. Nunc Parnaso, vi Castaldus; vel Liacura, vi Sophianus tradit, vocatur. Huius iugum ab Herodoto **TITHORÆA** *τιθορῆα*, appellari, scribit Pausanias. Alij, vi Lactantius Grammaticus, Cornutus, Iuuenalis, & ceteri poëtae Parnasti duo iuga describunt; **CIRRHAM** nempe & **NISAM**. Hæc autem de eo Seruius 7. & 10. Aeneidos: Parnissus Thessalia mons, diuiditur in Chiteronem Liberi, & Heliconem Apollinis. Nescio autem qua fide hunc montem Thessalia tribuat, & eundem cum Helicone faciat, contra omnes non solum Geographos, sed & Historicos. At huic Grammatico defuisse geographia peritiam obseruauit ante me diligentiss. Georg. Fabricius; & ante hunc Beroaldus. **PARNASSVS**, est etiam Galatie vrbs, Antonino. *Παρνασσός* forte Porphyrogeneta, qui eam Cappadociae attribuit. Rhodiorum quoque in Perea, vi habet Polyenus 4. in Philippo Demetrio filio. Sed an hoc loco Caria, pro Perea: & Cryassus, pro Parnessu legendum sit, subdubitat Casaubonus. Ego Perea retinendum suadeo: auctoribus Lilio & Polybio. & **PRINASSVS** lego, ex eodem & Stephano.

PARNES *παρνης*, Attica mons, Stephano, Luciano, Strabone, Pausania, & Thucydide 2. auctoribus. **PARNETHA** Athenaeo 5.

PARNESSVS *παρνησσός*, Media regionis mons, sub cuius pede Bactri Media populi habitant, Dionysio teste. *παρνησσός* nonnulla exemplaria legere, annotauit Papius. Vide **PAROPAMISVS**, & **PARNASSVS**.

PARNETHA, vide **PARNES**.

PARNI *παρνοι*, Ptolemaeo & Straboni, Margiana populi, idem **APARNI**. Vide **NOMADES**, & **DAE**.

PARNOS, loci aut fluminis in Peloponneso nomen, Pausania. Videndum an Parthenius mons legendum, vi subdubitat Sylburgius.

PARODANA *παρόδανα*, Persidis vrbs, Ptolemaeo.

PAROECOPOLIS *παροικία πόλις*, Sinitica regionis, in Macedonia vrbs, teste Ptolemaeo. Huius meminit etiam Phlegon Trallianus.

PAROETÆA *παροειταία*, regio ad mare Rubrum, Stephan.

PARON OPIDEM, habet Hyginus, in Aet. 1. bilax.

PARONATÆ *παρονάται*, populi in Triphylia, montium

incola, circa Lepream & Matistum. vsque ad mare pertingunt. Strabo, vbi **PAROREATÆ** legit Casaubonus **PARONAXIA**, Episcopalis sedes, sub patriarchatu Constantinopolitano. Balsamon.

PAROPAMISADÆ, vide **TVRCAE**.

PAROPAMISVS, qui Calchistan Castaldo nominatur: pars Tauri montis, vbi se ipsum, vi Plinius inquit, exuperat; & in excellentissimam consurgit sublimitatem. *παροπαμιός* per n. habet Ptolemaeus. *παροπαμιός* & duplici ss. Stephanus. **CAUCASVS** dictus est ab Alex. Magni militibus, Arriano & Diod. testibus sed improprie: nam Caucasus (vi suo loco dictum est) inter Euxinum & Hyrcanum mare iacet. Extrema huius Paropamisi à Barbaris **EODOA**, & **HIMAONVM** appellari scribit Strabo. Pro Paropamiso **PARNASVS** *παρνασσός*, apud Aristotelem, & **PARNESSVS** *παρνησσός*, apud Dionysium legitur. **PARPESVS** in nonnullis manuscriptis haberi, annotauit Papius. Idem tamen Dionysius alio in loco eundem **PARPANISVM** *παρπανιός*, vocat: & Priscianus eius interpres **PARPANEVM**. Ex hoc Paropamiso, Indus fluuius fontes ducit, vi Plinius cum Arriano perhibet. quo tractu hodie à Pincto & Ger. Mercatore Pamer vocatur. Atque hæc est altissima pars Orbis terrarum. Paulo Veneto teste. Naugracot in Asia tabulis idem locus nominatur. In Paropamiso monte Arca Noë constitit, opinione Becani. lege eius Indoscythica. Est item **PAROPAMISVS** Scythia amnis, apud Plinium, & Solinum. Penultimam huius vocabuli video indifferenter per m. & n. scribi. Meliorem lectionem forte vetus codex docebit. Vide **TAVRVS**.

PAROPANISVS *παροπανιός*, Asia regio est Ptolemaeo, cuius incole **PARAPAMISADÆ** *παρπαμισαδαί*, sunt Arriano, in Alexandro 4. Candabar Tb. Mmadoio: sed Sablestan Castaldo teste hodie dicitur. Dacha quibusdam vocari scribit Niger. Vide **PARIMÆ**.

PAROPINI, vide **PAROPVS**.

PAROPVS *παρόπος*, Sicilia vrbs, Polybio 1. Paropini Plinio sunt. contra Visticam insulam, in latere Septentrionali.

PAROREA *παρόρεια*, Arcadie vrbs, Pausania & Stephano. **PAROREATÆ** populi sunt quoque apud Herodotum. **PAROREIA** Thracie vrbs est, vicina Maccedonibus, apud Liliu 39. & **PAROREI** populi, circa Thraciam sunt Plinio. Strabo habet eiusdem nominis populos in Epiro, apud quos Arachius fluuius oritur. Vide **PHRYGIA**.

PAROS *πάρος*, Ptolemaeo, vna ex Cycladibus insulis. Hæc quoque **PACTYA** *πακτυα*, **MINOA** *μινωα*, Plinio dicta sunt. Item **DEMETRIAS** *δεμετριάς*, **ZACYNTHVS** *ζάκυνθος*, **HYRIA** *ήγρια*, **HYLISSA** *ήλυσσα*, & **CABARNIS** *κάβαρνης*, Stephano auctore. Sophianus scribit quoque **POLIN** vocatam: sed quo auctore, subicit. A paro quodam Arcadie nomen habere, tradit Heracles. Huius etiam meminit Paterculus 1. sed malè **PHAROS** quidam legunt. Apud Emil Probum quoque in Miltiade eius mentio. Pario hodie nominari, Sophianus testatur. **PAROS** Asia tractus, centifore F. Iunio Biturige, ex Manilij versu, quem sic legit, *Βατράς, & Αἰγί, Βαβυλὼν, & Σὺς, Παροῖς*. Alij aliter. Vide **PHAROS**.

PAROSPVS, fluuius India in Copben influens. Plinius.

PAROSTA *παρόστα*, Ptolemaeo Taurica Chersonesi vrbs. Niger scribit **PARASINVM** quibusdam esse. Huius Plinius meminit.

PARPANEVS, vide **PAROPAMISVS**.

PARPARON *παρπαρόν*, Aeolidis regio Asiatica, qua **PERINE** *περίνη*, quoque nuncupatur, vi tradit Stephanus, vbi Thucydidem mortuum scribit. **PERPERENE** Straboni & Plinio, vi annotauit Hermolau. **PERENA** *περῆνα*, ego tamen apud Strabonem lego, pro regione. sed Perperenen vrbum eius habet. Suida, è regione Lesbi est.

PARPARVS, Laconica mons, Plinius.

PARPESVS, vide **PARNESSVS**, & **PAROPAMISVS**.

PARPODIZVM, Thracia vrbs, Antonino. TARPODIZVM legie Simlerus.

PARRHASIA παρρησία, Arcadia opidum, Homero, Pausania, & Stephano; quā PARMASIAM παρμασία, quoque dici testatur. PARRHASIAE plurali, Plinio, PARRASII Vibio. Horum meminit etiam Orofius 1. cap. 7. sed corrupte Paraphasij, Paphasij, & Parphasij. Regio Parrhasia vocatur, apud Euripidem, in Oreste. vbi ORESTEIVM vrbs, PARRHASIVM Nemus ibidem, Papinio 7. Thebaidos: & PARRHASIVS Mons, Hefychio. Vide ARCADIA.

PARRHASII populi, sunt in India ultra Gangem: Q. Curtio. Vide PARASIA.

PARRHASINI, populi sunt circa Sogdianam, Plinio. PARRODONVM, Rhetia vrbs. lib. Notitiar. Idē putant cum PARTHANO Antonini, Lazius & Velferus.

PARSARGADAE παρσργάδαι, locus vbi Persarum reges epulum praeberē solent. Appianus in Michridaticis. Vide PASARGADA. sic enim scribendum puto.

PARSENSIS Episcopus, in Numidia. Vist. Vicens. PARSENTI παρσέντι, montes, Tauri, circa Indi fluminis fontes. Epitome Strabonis 15. PARSVETI παρσύντοι, apud Ptolemaum, in fallor. Parueri sine s. legūt interpretes. Nochdariafari vocantur à Castaldo.

PARSIA, & PARSIANA παρσιάν, Parapanis vrbes, apud Ptolemaum.

PARSII, vide PABII, & ANIANES.

PARSIRAE, vide GARSIDAE.

PARSIS, vide EASIS.

PARSTRYMONIA, locus subiectus Thracia est, Linio 42. Circa Strymonem, vt puto, fluium.

PARSVETVS, vide PARSENTI.

PARTA παρτα, Persidis vrbs, Ptolemao.

PARTALIS, Calingatum regio, circa Gangis ostia. Plinius.

PARTENIENSIS Episcopi, in Mauritania Sitipensis; meminit Victor Vicensis.

PARTHANVM, Antonino vrbs in Vindelicis. Partenhich opidulum. ad Loysam fluium nominat Simlerus. Vide PARRODVNM.

PARTHAVS, vide TAVRVS.

PARTHAX, vide CYLISTANVS.

PARTHENI Plinio, PARTHINI Polybio, Pomponio, & Dionis, Illyrici populi, quos hodie Ragusenses appellare licebit. An PERTHENETAE Appiani? vide EPIDAVRVS, & PARTHVS.

PARTHENIA, Illyridis vrbs, Polybio 2. PARTHINORVM opidum, Casari. Praesa nunc, vt putat Barletius. quillud iuxta Croiam Epiri ponit. Est etiam vicus circa Pontum, Stephano. Vide ANCHIALA, & SAMOS.

PARTHENIAS, Peloponnesi fluius, per Epinam Elidis urbem means. Strabo 8. Per Arpinatas fluentem habet Pausanias, in Eliacis.

PARTHENICVM, Sicilia opidum, Antonino. Videtur VENERIS AENEADIS Ara, Halicarnassē. Παρθενικόν, locus in Asia Minori, alicubi, Xenophonti 7. Cyriacor. PARTHENIVM forte Plinij, in Mysia.

PARTHENIE, & HIPPI, vrbes Asiae Minoris, (circa Ioniam fortasse. nam HIPPIN in Ionia describit Pomponius) quas Plinius CHYTOPHORIA appellatas tradit, cum insula essent.

PARTHENIVM Promontorium παρθέριον, in Taurica Cheroneso est, Ptolemao, & Plinio teste. Rolaphar Barbaris dici, scribit Niger. Lydia promontorium est, Nicandri Scholiasti in Theriacis. Arcadia vrbs, eidē Plinio. Huius meminit, in fallor, Stephanus, in quaeuol. Apud eundem Plinium, & Stephanum videtur quoque Thracia locus littoralis. Idem Plinius habet opidum sic dictum, in Mysia, circa Troadem. Euboica vrbs est Stephano. vide PARTHENICVM.

PARTHENIVM Mare, Macrobio 7. Saturnal. est pars Mediterranei maris quod Asiam Africamq; interluit. vide

ÆGYPTIACVM, & ISSVS.

PARTHENIVS, Sami insula fluius: qui quoque IMBRASVS dictus fuit: vt refert ex Apollonij Scholiaste Stukius. PARTHENIVS, fluius Asiae Minoris Ptolemao. huius etiam meminit Stephanus: ut Arrianus, qui dicit eum esse terminum inter Bithyniam & Paphlagoniam. Dolap hodie eum nominari, ex Tabulis conijcio.

Fluius etiam Cilicia, Anchiala propinquus, auctor Suidas. PARTHENIVS mons, Peloponnesi, in Arcadia, testes Linius, Apollodorus, Pausanias, Pomponius, Aelianus, & Vibius. AVGES Epitheton illi tribuit Callimachus, Hymno in Delum. Parthenij saltus, Virgilio, in Bucolicis. PARTHENIVS, promontorium, iuxta Heracleam, Stephano. PARTHENIVS, portus Phocensium in Italia est, iuxta Picentinos. vt videtur apud Plinium & Solinum. Vide PARÆTONIVM.

PARTHENOARVSA, vide SAMOS.

PARTHENOPE παρθενοπη, Tyrrheni pelagi insula, apud Ptolemaum. Palmosa Leandro dicitur: Berente Colenutio, & Carrafa. Bentiliem, & alijs Ventotiene, vt scribit Isolinus. Vide NEAPOLIS, & SIRENVSSAE.

PARTHENOPOLIS, Macedoniae vrbs, apud Stephanum. Huius meminit quoque concilium Chalcedonense. vbi Macedonia Prima tribuitur. Circa Mysiam Asiaticam habet Plinius Parthenopolim urbem. Parthenopolim numerat Eutropius inter deuictas à Lucullo vrbes; circa Pontum alicubi, in regione Europaea. Hec erit Plinij, quam in Maesia Inferiori describit. In Caria prouincia, alia est. testis Chalcedonense Concilium.

PARTHIA παρθία, Asia regio, Ptolemao, & omnibus. Arach. Ger. Mercatori est; Chorasani Nigro, Iex Alph. Hadriano, Chorasani vocat Cedrenus interiorē Persidis regionem. Curasani Historia Miscella. Parthi à quibusdam PARTHYAEI παρθηαίοι, vocantur, auctore Eustathio. Strabo eos non semel sic appellat lib. 2. Huius ampla descriptio apud Trogum 41.

PARTHINI, vide PARTHENI.

PARTHINORVM vrbs, vide PARTHENIA.

PARTHISCVS, vide PATHISSVS.

PARTHOS παρθος, Illyrica vrbs: Stephano, ex Apollodoro. vnde Partheni gentile, apud eundem. an eadem cum Parthenia? Africa Propria magna vrbs est, à Scipione capta, Appiano in Punico. Haud procul à Cilla fuisse videtur.

PARTHYSI, Sufana gens. Plinius.

PARTHYAEI παρθηαίοι, Macedoniae populi, apud Ptolemaum. Vide PARTHIA, PARTHENI, & SCYTHAE.

PARTHYENE παρθηυνή, Parthiae regionis pars, Ptolemao. Naistan Pimero dicitur, Delin Castaldo vocatur; Incolis Tharpastan appellatur, si Nigro creditur.

PARTISCVM παρτισκόν, Ptolemao Iazygum Metanastarum opidum. Cechometh à M. Nigro interpretatur. Sed Paroczlo à Lazio. Haud procul ab Agria, sede episcopali.

PARVETVS, vide PARSENTI.

PARVS, vide PAROS.

PARVTAE παρτταί, Ariae regionis gens, apud Ptolemaum. PARAVTI apud eius interpretes.

PARVVM Littus, Aethiopiae ad sinum Barbaricum, Ptolemao & Arriano. Item Arabiae Felicis, eidē Ptolemao.

PARYADRES, vide PARIADES.

PARYAEI, vide STYMPHAEAS.

PARYCANII, vide PARICANE.

PARYMAE, Asiae populi, circa Caucasum montem vsquam. Trogus 12.

PARYMNA, Cypri delictus locus, Metaphrasti, in Spiridione.

PARYSTIVM παρυστόν, vinum sic dictum à loco, (circa Pitanem videtur) celebrat Athenaeus 1.

PASABAS, vide GYTHIVM.

PASACARTA πασάκρτα, Parthiae vrbs, apud Ptolem.

PASAGE πασαγήν, India intra Gangem vrbs, apud Ptolemaum.

PASAR, vrbs Chorasmiorum, Cedreno, & Zorana.

PASARGADA παρσαγάδα, Persidis vrbs, apud Strabonem, Ptolemaum, Agatharchidem, Solinum, & Arrianum. Chelqueta hodie; vt tradit Theuetus. PASARCHA male in Latinis Ptolemaicodiciis. PASARGADA legit Curtius 5. & quidam codices per secundam vocalem in prima. PASARGADA Plinius 6. cap. 26. tribus meis codicibus, melius quam in recētoribus editionibus. quae PASSAGARDAS legunt. Idem ibidem cap. 23. quoque PASARGADA legit omnibus quos videre licuit, codicibus. PASARGADAE App. in Mithridaticis. PASARGADAE populi, sunt Maximo Tyrio, Herodoto, Dionysio, & Curtio. item Stephano, sed geminato ss. asperam horum regionem facit Tyrius Maximus. PASARGADAE sunt in Carmania, apud Ptolemaum. Vide PASARGADAE.

PASARNA παρσάρνα, Lavinianensis praefectura vrbs, in Armenia Minori. Ptolemaus.

PASCÆ παρσάκη, Sogdiana gens, Ptolemao. PASICÆ in Latinis codicibus.

PASI, vide PANTI, & HYPASIORVM.

PASIANI πασιανῶν, Asia populi, qui Gracii Baetrianam adimerunt, vt testis est Strabo 11.

PASIACVS, vide AXIACES.

PASICÆ, vide PASCÆ.

PASICANA πασικάνη, India intra Gangem vrbs, Ptolem.

PASINI Castrum, vide MBSANÆI, & CHARAX.

PASIPEDA πασιπέδα, Ptolemao vrbs in India intra Gangē.

PASIRA πασιρά, pagus Carmania: circa mare. Arr. de Indici.

PASIRIS πασιρίς, Sarmatia Europæ vrbs, apud Ptolem.

PASITIGRIS, vide TIGRIS.

PASMASIVS Ager in Gallia. Habetur in vitis Spensippi, Eleusippi, & Meleusippi, apud Surium.

PASNES, vide MASNES.

PASPANENSIS Episcopi, in Lycæonia, meminit concilium Constantinopolitanum sub Damaso 1. habitum.

PASSA παρσα, Thracia vrbs, apud Stephanū. vide PASTOS.

PASSADÆ παρσαδά, Ptolemao; PASSALÆ interpretib. gens Indica intra Gangem. Sic vocat eos quoque Plinius.

PASSIDAS ab Alexandro domitus, habet Orosius 3. cap. 19. Vide PAZALÆ.

PASSAGARDAS, vide PASARGADA.

PASSALA παρσαλά, Mylæssorum nauale, apud Stephanum. Insula Doridis, in sinu Ceramico: est apud Plinium. India intra Gangem vrbs, Ptolemao.

PASSALÆ, vide PASSADÆ, & PAZALÆ.

PASSALON παρσαλών, Ptolemao Aegypti vrbs. PESLA Antonini est, vt aestimat Villanovanus. PESCLA in libro Notit. dici, credit Simlerus. Non esse Pesla Antonini intelligit qui propius inspicit.

PASSANDA παρσάνδα, regio Mysia Asiatica, circa Adramyttium & Cisthenem. Stephanus.

PASSAPRVV Pinum, sic dictum a loco, habet Athenæus 1. Natali interprete. In Græco codice excuso lacunula est, & vox mutila, ππ tantum legitur.

PASSARON παρσαρον, Molossia in Epiro locus, vbi delubrum Iouis Martialis (sive Arei) erat; Plutarcho teste, in Pyrro. Passaronis in Molosside regionis mentio etiam est apud Liliū 45. Obiter hoc, a Marte alij etiam Dy sibi cognomina sumere. Est enim in nummo antiquo Iuno Martialis. & Pausanias in Boeoticijs habet Mineruam Martialem.

PASSER, vide FLVCTVS.

PASSIDÆ, vide PASSADÆ.

PASTERIS παρσις, Aegypti vrbs, Stephano.

PASTONA, vrbs ad Euphratem, circa Melitenen. Plinius. Huius auctorem adducit Hermolaus quoque Ptolemaum. & ex eodem PASTICAM Praefecturam. Puto PASSA Stephani.

PASTOS, Thracia vrbs; circa fines Macedonia. Plinius.

PASVMENA TERRA, scribunt Volaterranus & Leander a Strabone vocari eum Tuscia tractum quem vulgo Il Calentino vocant. Sed hoc loco pro γῆ παρσμέναν, quod

terra Pasumena sonat, Trasymenus vertit Xylander in suo Latino, & Buonacciolus in suo Italico Strabone. Ann. Viterbiensis scribit hunc tractum Calentino hodie dictum, ab Antonino, in suo Itinerario, CLVSENTINVM Transsum appellari.

PATÆTA πάταιτα, Aethiopia vicus: a Nili parte Orientali. Ptolemaus.

PATAGA, Aethiopia sub Aegypto opidum, Plinio. Vide AMORGV.

PATALA πατάλα, vrbs, in Indi fluminis insula, PATALENA Ptolemao. PATTALA duplici IT. scribit Arrianus. PATALIS forte Plinij. PATHALIAM Regionem habet Curtius. POTANA ποτάνα, videtur Diodoro lib. 3. PATTALENA πατταλῆν, apud Strabonem dicitur insula, & PATTALA eius opidum. Petacal hodie, Castaldo: Diu vel Babul, Pineto vocatur; Parimioth Theueto. Vide DELTA.

PATALENA, vide PATALA.

PATALIS, vide PATALA, & PATAVITANVS.

PATALVS πατάλῳ, insula vicina Caria. Stephanus.

PATAMI, Arabici populi, Plinio. In Syria alicubi.

PATARA πάταρα, Ptolemao; quondam SATAROS Plinio; & ARSINOE Straboni. Lycia maritima vrbs est. Xanthiorum nauale: teste Appiano 4. Ciuil. A Sophiano etiam CYSE κῆον, & recentiori vocabulo Patara nominatur. PATARIS vocatur ab Hefychio. & sic quoque montem ibidem nominat. PATAREVM Promontorium Dionysio. & PATAREIDIS Arx, Auieno: huius pataphraستي.

PATARES ANGVSTIÆ, vide BOSPORVS Cimmerius.

PATARVE παταρῖν, Sarmatia Asiatica vrbs. Ptolemaus.

PATAVIA vocatur vulgo Latino, ea Germania vrbs; ad Danubium sita, quam incolæ Passaw vocant; Gasp. Bruschio teste. BATAVA libri Notitiar. putat Velferus. Vide PETOVIO, & BOIODVRVM.

PATAVISSENSIVM vicus a D. Senero ius coloniam petrauit. lib. 50. Digestor. Titulo de Censibus. Liber M. S. legebat per quintam vocalem in prima.

PATAVITANVS Portus India, in quo prima tantum parte noctis Helice conspicitur. Martianus, in sua Geometria. pro PATALITANVS forte nam Patalis Portus est apud Plinium 2. cap. 73.

PATAVIVM παταύιον, est Veneta regionis opidum, apud Ptolemaum, Tacitum & Aelianum. Padua nunc, Academia celebre. Ptolemai interpretes POETOVIVM legunt. & idem ipse Ptolemaus lib. 8. pro eadem BATOBIVM habet. Apud eundem Ptolemaum est quoque Bithynia mediterranea vrbs. Est qui hodie Polme vocari scribit.

PATEIDES, dicuntur Muse, a fonte Macedonia. Gyradius ex Festo, in suo Musarum syntagmate. sed ex corrupto codice, pro PEMPLIDES.

PATERIA, insula deserta nomen est Plinio. circa Thracia Chersonesum, vt videtur.

PATERNIANA πατερνιάνα, Carpetanorum in Hispania Tarraconensi vrbs, Ptolemao. Hanc hodie Pastrana vocari, scribit Villanovanus. Item Io. Mariana. Vide NARBO.

PATERNVM, Cappadocia Prima vrbs, in Chalcedonensi concilio. PATERNENSIS Episcopi in Italia, memoria est apud Sigonium 2. De Regno Italia. A Paternum hoc. Vide CRIMISA.

PATERON, vide PHATERVNESOS.

PATHALIA, vide PATALA.

PATHISSVS, Plinio Dacia fluvius; quem Cuspinianus, Laetus & Wernherus eum Hungaria fluvium interpretantur qui nunc Teissa vocatur. PARTHISCVS legitur apud Ammianum. TIBISCVS τιβίσκος, Ptolemao est. TIBESIS τιβένος, hoc tractu, apud Herodotum est. TISIANVM Iornandus, & TISSVM Cedreni puto. Titia fluvius, qui vulgariter Cisa appellatur, dicit Matib. Michonensis, in sua Sarmatia.

PATHMETICVM παθμητικόν, Nili ostium Pomponio, & Pto.

P A

& Ptolemaeus. PHATNITICVM est Ammiano, & Plinio. *φαινίδης* Straboni, *φαινίδης* Diodoro.

PATHOS, vide PALTOS.

PATHVRES παδορες, terra Aegypti, Hieremia 44.

PHATVRES D. Hieronymo. BATHORES βαδορες legunt 70. interpret. apud Ezechiel. 29. 30.

PATIGRA, Media vrbs, Marcellino. Accursius legit PARIGLA.

PATINA, vide TASTINA.

PATINARIA Via, Vrbs Roma. lib. Notitior. & P. Victor. Vide VIÆ Italiae.

PATIOVS πατιος, Ptolemao Sicilia mediterranea vrbs; quæ hodie, Aretio teste, Palazzolo vocatur.

PATIS, Aethiopia sub Agypto vrbs. Plinio.

PATISCHORES πατισχορες, Persica gens videtur apud Strabonem.

PATISTAMA πατισμα, Ptolemao India intra Gangem ciuitas.

PATMOS πατμος, Plinio & Straboni Icarij marius insula. Nomen antiquum retinet, si Nigro creditur. Palmola nouo nomine vocat Sophianus.

PATRÆ πατρα, quæ Pausania & Stephano testibus, antea AROE ἄρον, dicta fuit. Achaie vrbs, quæ COL. A.

PATREN. in nummoneo areo Augusti. Has Patras Constantinopolitani scriptores, cognominant VTERES. Hodie Patra vocatur, teste Sophiano: Balubastra Leuclauio. PATRÆ NOVÆ, sunt apud Gregorans & Nicetam. An alia ab his, mihi; notum. Patras enim habet Laonicus in planicie quæ est in radicibus montium Locrensiū circa Thermopylas. & haec foris sunt quas PATRAS Theophrastus nominat D. Paulinus, in S. Felicii Natali nona.

PATRÆVS πατρας, pagus ad Bosporum Cimmerium. in Asia. Strabo 11.

PATRASIS πατρας, Ponti Asiatici vrbs, apud Stephanum. ex Hecateo.

PATRIAGADÆ πατριαγάδα, Stephano Persidi locus est.

PATRIAS, Persia vicus: in vita S. Acepisma. Simeon Metaphrastes.

PATRICIA, vide CORDVBA.

PATRICVM, Romani ducatus in Latio opidum. Sigonius, de Regno Italiae. Maritimus locus circa Numicium fluiuium est Ligorio.

PATRIDAVA πατριδαυα, Dacia vrbs, Ptolemao. Detertidojff Lazio.

PATRICII Purgatorium locus in Hibernia insula, qui incolis hodie Ellanu frugadorp vocatur. Guil. Camdenus in sua Britannia.

PATROCLI πατροκλι, insula iuxta Atticam, Pausania & Stephano. Inter Sunium & Athenas. PROCLI Vallum, Strabo vocat, mendose.

PATROVISSA πατροβισσα, Dacia opidum. Ptolemao. Brassoua ab Hungaris, Chionstat incolis nominari existimat Lazius, in R. P. Romana.

PATTALA, & PATTALENA, vide PATALA.

PATVMOS πατμος, Arabia vrbs, paulo supra Bubastin vrbs, apud Stephanum, & Herodotum in Euterpe.

PATYCOS πατυκος, mediterranea, Brutiorum vrbs apud Stephanum: Paula, est Gab. Barrio.

PATZENICA, in Mantiua, Peloponnesi regione opidum, Laonico.

PATZINACÆ πατζίναξα, Scythica gens est eorum quæ BASILII dicuntur. Incolunt trans Istrum planicies à Borysthene fluuiio ad Pannoniam vsque porrectas. PATZINACITA vocat Suidas. PECENATI malè scribitur apud Othonem Frisingensem. Diuiditur in XII. tribus. gens est magna & populosa, cui nulla alia Scythica resistere potest. ex Cedreno: qui quendam horum tribuum Belemarin, & alium Pagumanin vocat. In horum Patzinacarum tractu hodie Podolia & Moldauia visitur. Vide SCYTHÆ, & DACIA.

PAUCA παυκα, Ptolemao Corsica insula opidum. Pauonia Fineto dicitur.

P A

PAULIACVS, Villa nomen, Ausonio ad Theonem. Pauliac adhuc dici hodie, scribit Vinctus, Apud Medulos, in Garumna ripa.

PAVLINI Pradia, in Foro Julio, habet Plinius Epistolar. 5. epistola 19. Hodie Villa di Ruignas in Columbara vocari, scribit Porcacchius in Insulari opere. ipse viderit.

PAVLITALIENSEM, Episcopum Euangelum, nominat Marcellinus Comes. Circa Illyricum videtur.

PAVLON, Liguria fluuius, Pomponio: Palion hodie vocari, ex situ & nominis allusione suspicor. Ad Niciam in mare effunditur.

PAVNA παυνα, Samnitum vrbs, apud Strabonem.

PAVRÆVS, vide CAYCVS.

PAVS παυς, Arcadia vicus. Pausanias.

PAVSICÆ παυσιγκα, Persici videntur, apud Thaliā Herodoti.

PAVSILYPVM Prom. παυσίλυπον, Campania, habent Plinius, & Columella. quod hodie Posilipo nominatur. Benedictus Falconius in sua Neapolitana descriptione tradit hunc montem vrbs Neapolim cingere, eumq; nunc hæc noua nomina habere: S. Hermo, Antoniano (vel Antignano potius,) Conochia; & Cabo di monte, quo promontorium ipsum denotatur. PAVSILYPVM Villam habet Dion, 54. Inter Neapolim & Puteolos.

PAVSINVS, Liburnia fluuius, Plinio. Buzanich mihi videtur.

PAVSTERII παυστήρια, Achaie montes, in quibus Orion obijt. Phauorini Lexicon.

PAVSULANI, Picenipopuli, apud Plinium. PAVSVLENSIS ager, ab opido sic vocato; est in lib. de Limitib. An circa Firmum? Hieron. Rubens enim in huius agro castris Paululi meminit.

PAVTALIORVM παυταλιωτων, meminit ex nummo Antonini Pij, Adolphus Occo. In Thracia est παυταλία, Ptolemao. Palutze huius territorium vocari, scribit Leuclauius. Vide PANTALIA.

PAVVS, filua nomen in Gallia, à Lemouico vrbe decem fere miliaribus. Vita S. Leonardi.

PAVZETENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

PAX AVGVSTA, vide PAX IVLIA.

PAX IVLIA παξ ιουλία, Turditanorum in Lusitania vrbs est, apud Ptolemaum. Nunc Badajos dici, Villanouanus & Tarapha scribit. Beja vel Bexa Clusius interpretatur; sic quoque Io. Mariana & Vassæ: qui ait eam adhuc tempore Maurorum Paccam appellatam. Sed de his doctissime disputat Gaspar Varrerius, in sua Corographia, Lusitanica lingua edita: vbi docet Badajos, Strabonis PEZAVGVSTAM παζαυγυστα esse, & à Plinio PAX dici, (vbi lib. 5. cap. 32. meminit PACENSIS Colonia, & Pacensis conuentus.) Eandem olim à Mauris Baxagus dictam: ab antiquo nomine PAX AVGVSTA. PAX IVLIA vero Ptolemai, & Antonini hodie Beja, & à Mauris Pacca nominari, idem docet. Carolus Clusius quoque mihi fide dignus auctor est, in ipsa Beja etiamnum existare multas inscriptiones quæ Pacis Iulia meminere. Alia ergo est Pax Plinij & Pezaugusta Strabonis, à Pace Iulia Ptolemai. Hæc in Beja, illa in Badajos hodie nomen mutauit. Edidit tamen And. Resendius epistolam ad Io. Vassæum, in qua multis argumentis docet eandem esse Pacem Iuliam Ptolemai ac Plinij, cum Pace Augusta Strabonis. PAZAVGVSTA per A. in prima, habet codex Græcus M. S. qui in Monasterio regio Escoriali seruatur. testis mihi oculatus D. Jacobus Delgadus Pacensis. Vide BADIA & BVDVA.

PAXÆ, Polybio & Plinio insule duæ, inter Leucadiam & Corcyram. Nigro hodie Paxu. PAXOS quoque Plinio alia est singularis, circa Echinades vsquam. Huius Dion 50. quoque meminit. Vide ERICVSA.

PAZALÆ παζαλα, India gens, circa Gangem alicubi. Arr. de Indicis. PASSALÆ puto Plinij.

PAZVS παζς, vetus circa Sangarij fluminis fontem, vbi concilium aliquando habitum, scribunt Callistus, & Sostrates, vbi alia lectione PEPZYVS est, Baronio 4. Annal.

GAVVS.

GAZVS γάζος, legit Sozomenus, male, ut videtur.
Vide SANGA.

PEAMV, vide PANOPOLIS.

PEAPOLIS, vide ARTAVNUM.

PECENATI, vide PATZINACÆ.

PERCENTINVM, vel PERCENTINVM, opidum in Pannonia, Antonino. Pekaricium non male abluere, scribit Lazius, 12. R. P. R.

PECHINI πεχίνοι, Aethiopia sub Aegypto populi. Ptolem.

PECHOS, vide ANANAHÆL.

PECINARIVS, vide AVGVSTA.

PECTONES, & PECTONIVM, vide PICTONÆS, & PICTONIVM.

PECTORA, vide STETHE.

PEDA πῆδα, Stephano Ausonica vrbs. Latinorum est apud Liuium 2. & 9. PEDO & PEDVM, sic quoque apud Halicarnasseum 8. Horatio 1. Epistolarum, PEDANA regio vocatur. PEDANI sunt Plinio, & Plutarcho in Coriolano. Porphyrio dicit opidum haud procul ab Vrbe fuisse, nunc autem non esse: regionem autem adhuc Pedanum vocari. Vetus commentator Craquij ad hunc Horatii locum, dicit regionem PEDANA fuisse inter Tibur & Præneste. PEDO, & PEDVM sine duo videntur apud Liuium 2. ubi hac, Pedum cepit, postremo ad urbem Pedo ducit. Pedanos Scappiam urbem incoluisse, apud Festum lego.

PEDACHTHON πεδαχθών, locus Archiepiscopalis, in Sanctionibus pontificum Orientalium.

PEDÆVS πῆδαιος, Cypri fluvius, apud Ptolemaum.

PEDIÆVS apud interpretes. Est & locus circa Troiam, Pbaorino.

PEDALIVM, in Ptolemai exemplaribus Latinis, est Cypri promontorium. PEDASIVM nonnulli etiam habent. Mercator Cabo de Griego vocat. Græcè legit Stephanus Lusignanus. In Græcis autem codicibus non est, sed eius loco AMMOCHOSTVS ἀμμοχόστος legitur. PEDALIVM πῆδαλον, est Appiano quoque locus in Asia Minori, ad Pontum Euxinum, circa Sinopen.

PEDANA, vide PEDA.

PEDASA πῆδασα, Caria vrbs, Straboni, Stephano, & Nicandro. PEDASIS, hic etiam regio, Straboni. PEDASVS est Plinio vrbs. Sed & PEGASA Stephano. Pedasum urbem à Cyro rege largitam Pytharcho suo familiari, scribit Athenæus.

PEDASVM, vide CORONE, & METHONE.

PEDASVS, vide ADAMYTTEOS, & PEDASA.

PEDATRITÆ, India populi, apud Plinium.

PEDERODIANENSIS Episcopus, in Africa. Vitz. Vitiensis M. S.

PEDIAS πῆδας, Stephano Attica municipium. PEDIACORVM meminit Aristoteles 5. Politicor. cap. 5. & Plutarchus in Solone.

PEDIADIS πῆδαδς, regio Bactriana pars: per quam Oxus amnis fertur. Polybius 10.

PEDICVLI Plinio, & Iustino: πῆδινλοι Straboni: πῆδινλοι, corrupte Appiano: Italia populi, contermini Brundisio. inter Salentinos & Apulos, Plinio. Vide PEVCETII, & APVLIA PEVCETIA.

PEDIES πῆδεις, Stephano, vrbs in Caria.

PEDIEAS πῆδίας, circa Phocidem vrbs. Herodotus 8.

PEDIEVS, vide PEDÆVS.

PEDNA, insula circa Lesbum. Plinius.

PEDNELISSVS πῆδνλίσος, Psidia in Pamphilia vrbs, Polybio & Ptolemao. per T. in prima πετνλίσος scribit Strabo. per I. in secunda, Stephanus. PLETENESSVS corrupte legunt Ptolemai interpretes. PINDENISSVS apud Ciceronem esse, observauit Simeo Bosius.

PEDNOPVM πῆδνοπος, vicus in Libya Nomo. Ptolemæus.

PEDO, & PEDONENSIS Ciuitatis, meminit Casiodorus 1. Variar. ad Theodoriolum V. S. Vide PEDA.

PEDONIA πῆδονία, Ptolemao Libya nomi vicus. Apud eundem insula nomen est, Aegyptiaci pelagi. vide DE-DONE.

PEDVM, vide PEDA.

PEDYLI πῆδυλοι, Gallia Narbonensis populi, Straboni. Scamdvli legendum, scribit Casaubonus.

PEGADÆ πῆγᾱδαι, Orontarum regio videtur, apud Philostratum 3. Apollonii. Apud quos anea petra, aneaq; terra, & aris frustra in fluminibus.

PEGÆ πῆγᾱι, Achæa vrbs, in Megaride, Ptolemao. PAGÆ Plinio dicitur, & Sinda. Hellifoni vrbs quoque Nucæ.

Cypri quoque vrbs in Cyrenia, Stephano. Vide HYLIA.

PEGASA, vide PEDASA.

PEGASEVM Stagnum, Plinio, circa Ephesum. Hoc Pegasum vngula iclu aperuisse fingitur: ut inquit Festus & inde Pegasides Musa: quæ ob id & Hippocrena dicuntur, ut idem addit.

PEGE, vrbs Africa Interioris, à Corn. Balbo expugnata. Plinius.

PEGELASVS, vide PIGELASVS.

PEGIA, vrbs nomen, in Historia Miscella. Circa Proponidem forte,

PEGVNTIVM πῆγυντόν, Ptolemaus habet proillyrica vrbe. Plinius vocat PIGVNTIÆ. Almidia Dominicus Niger habet.

PEGVSA, vide GNIDVS.

PEICENTES, vide PICENTIA.

PIERVS, vide PIERVS.

PEISO, Plinio Norici lacus est. Hunc eum interpretatur Lælius, quem Germani Gœusdler see, (à Sidunis accolis, quorum Ptolemaus meminit, ut ipse putat) & Hungari Ferteu vocant. (Credidit eundem esse cum LACV FELICIS Antonini, duo autem diuersi mihi sunt.) Est in confinibus Hungaria & Austria. PELSODIS lacum appellat Sornandes, si locus mendo caveat, & PELSEONEM Aurel. Victor, quem Schottus edidit.

PEIVM πῆϊον, Tolistobogiorum in Galatia castellum. Strabo 12.

PELA, vide PELE.

PELAGE πῆλαγν, insula Propontidis. In Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp.

PELAGIA, est insula herbarum abundans, ac Saturno sacra, sic Auienus. Circa Hispaniam videtur. An eandem cum Scombraria? vide RHODVS.

PELAGIÆ πῆλαγία, Ptolemao insula sunt inter Siciliam & Africam, numero quinque. A Strabone videntur TARRICHIAE τῆρριχίαι, vocari, vel PHOENICVM. Codigliari appellat eas Niger. Vide ZENOBI.

PELAGONIA πῆλαγονία, Macedonia regio, Liuius 31. que TRIPOLITIS cognominata fuit, auctore Strabone, lib. 7. quod tribus nempe constabat vrbus. PELAGONES sunt apud Ptolemaum & Liuium. Paones, Pelagones dicebantur in Macedonia, ut refert Epitoma Strabonis 7. PELAGONIA quoq; vrbs nomen in hac ipsa regione videtur: apud Liuium 45. quod caput Quarta Macedonia facit. Vide TRIPOLITIS. PELAGONIA etiam Sicilia regio est, apud Stephanum. Menandri autem, ut credit Casaubonus.

PELAGVS, locus in Arcadia, circa Halesum montem. Pausanias.

PELAMYDIVM, suburbium Constantinopolitanum. Cedrenus.

PELANA, vide PELLANA, & GERENIA.

PELARGI, vide PELASGI, & TYRRHENIA.

PELASGI, gens antiqua, per vniuersam Graciam quondam diffusa. de qua vide Herodotum 1. Huius originem, lege apud Strabonem 5. qui eosdem PELARGOS à Ciconias, appellatas tradit: quod tanquam vagabundi, nunc hanc, nunc illam regionem habitauerint. Apud eundem 13. lego eos in Asia circa Aeolidem commorari. Et circa Idam montem, teste Herodoto 7. ubi PELASGIDEM horum regionem nominat. Latium aliquando habitasse, testes sunt Halicarnasseus 1. & Plinius 3. cap. 5. vide OENOTRIA, MACEDONIA, & BEOOTIA.

PELASGIA, Tuscia antiquum nomen. vide ATHENÆ, ACHÆIA, ARCADIA, AOLIS, DELOS, GRACIA, LARISSA,

P E

LARISSA, LESBOS, MAGNESIA, ISSA, PELOPONNESVS, THESSALIA, & MACEDONIA. PELASGICVS ARGOS, vide AMONIA.

PELASGICVS Sinus, sic à Ptolemao vocatur: à Plinio PAGASICVS, à Pagasa vrbe adiacente. PAGASITICVS, in Strabonis Epitoma: PAGASÆVS à Melia, & IOLCIA CVS ab Ouidio. Aristophanis interpres (quod monuit Gerbelius) PAGÆATICVM nominat. Lino DEMETRIACVS est lib. 28. MACEDONICVS est apud Orosum. Golfo de Armiro à Castaldo nominatur.

PELASGIOTÆ, vide DANAIDÆ, PERRHÆBI, & THESSALIA.

PELASGIS Regio, vide PELASGI.

PELE πῆλη, Thessalica ciuitates duæ, vna quæ Eurypylo, altera quæ Achilli parebat. Stephanus. Insula quoque obiacens Clazomenis: Thucydidi & Plinio. Meminit huius quoque Aristides.

PELECANIA πελεκονία, Græcia locus, inter Cephisum & Melanum fluuios, vbi plurima arundo. Theophrastus. In Boeotia est. Vide CHYTRI.

PELECANTEM πελεκαντα, montem, habet Polyb. 5. In Asia Minori, circa Æoliam.

PELECES πῆλικας, pars tribus Leontidis, apud Stephanum in verbo εὐπρεδίας. PELEX Phaurino est.

PELECVS πῆλικος, Libya vrbs, Stephano.

PELENARIA, opidum Aethiopia sub Ægypto, Plinio. PLANARIA legebat M.S. codex.

PELENDONES πῆλενδωνες, Hispania populi, Ptolemao & Plinio. Medina Celi, Pineto est. Floriano sunt vbi hodie Renilla del Campo, S. Pedro d' Arlança, Salas, &c.

PELESIORVM πῆλεσιων, meminit Goltzius, ex nummo. PELESTINI, Plumbrotorum populi, apud Plinium. Tres mei codices hoc loco Pastini & Pestini habent falsò. PA-

LÆSTINI sunt apud alios aquæ mēdosæ. Hos Pelestinus locat Robertus Tutius inter Iguuam, Spoletum & Fulginium: eo tractu qui hodie Plecticia nominatur. vbi Piobigo opidum. Vide INTERAMNA.

PELESTOTHE, vide SALAMIS.

PELETHRONIVM πῆλεθρόνιον, Thessalia mons circa Pelum, apud Lucanum, Nicandrum, & Stephanum. Vrbs quoque, apud Strabonem, & Seruium.

PELEX, vide PELECES.

PELIA, Tuscia amnis, Cato in Originibus. Paglia hodie, Leandro, ex Anio Viterbiensi.

PELIACÆ Rupes, vide PELION.

PELLALA πελλαλα, Mesopotamia vrbs. Ptolemaus.

PELIAS πῆλιος, Zona insula est, circa Drepanum Siciliae. COLYMBARIA vertit Wolfius.

PELIGNI πῆλιγνοι, Italia populi, apud Plinium, Ptolemaum, Strabonem, &c. πῆλιγοι, malè vocantur apud Memnonem. Ex Illyrico ortos, tradit Festus. Vulgo nunc Valua vocari, vt tradit Ciofanus in Sulmonis vrbs descriptione. vel Valuenes, vt placet Leandro.

PELINÆVS, vide PELLENEVM.

PELINNA, vide PELLENE.

PELION πῆλιον, Thessalia mōs Ptolemao, Ouid. 5. Fastor. & aliis; propè Magnesiam, vt Ioannes Tzerza tradit, Chiliade 6. numero 95. Idem nunc Petras πέτρας, nuncupari ait. PELIACAS Rupes, nominat Apollonius Argonautic. 1. CHIRONIDES χερωνίδες ἀγροί, vocantur à Chirone inhabitatore, vt Callimachi Scholiastes testatur, de quo quoque Orpheus in Argonauticis. PELIVM Nemus, habet Quintilian. 5. cap. 10. Est etiam Thessalia vrbs, Homero Iliad. 6. & Eustathio. Illyridis opidum quoque, Stephano. Est & Dassariorum vrbs, in Macedonia, Lino 31. fortè Pellium geminato LL, apud Arrianum in Alexandro, ad Erigonem fluuium. & eandem cum Stephani puto. vt qui Illyricum bucusq; extendat.

PELIS, vide BVZIGIVM.

PELISTHIM, vide PALÆSTINA.

PELIVM, vide PELION.

PELIVS mōs, in Tuscia. Cato qui circumfertur, in Originib.

P E

PELLA πῆλλα, antea BVNOMOS βῦνομος & βυνομεια, dicta: vt Stephanus tradit; Macedonia vrbs, cuius situm pulchrè describit Linius, lib. 44. Coloniam vocat Plinius. COL. IVL. AVG. PELLA est in Gordiani nummo apud Ioan. Viuianum. Philippi & Alex. Magni regum natalibus celebris. Ieniza Sophiano; Zuchria Nigro hodie dici, video. PELLA Cæstria opidū, Ptolemao, Polybio, Iosepho, & Egesippo: Decapolitana regionis, Plinio. quod & BVITIS βῦτις vocabatur. vt refert Stephanus. Idem habet PELLAM in Thessalia: & in Achaia: vrbes. & montem sic dictum, in Aethiopia. Vide APA-MEA, & BERENICE.

PELLACONTA, flauius circa Mesopotamiam. Plinius. PALLACOPA Arriano: & PALLACOTTA Apiano est. Vide BAARSARES.

PELLÆVS pagus, circa Characem, ad Tigridis ostia, Plinio.

PELLANIVS, vide PELLANA.

PELLANA πελλανα, Laconica vrbs, Pausania. (qui ibidem Pellanium fontem habet) Hanc Polybius 4. πελλωνον vocat, & TRIPOLIM cognominat. vno L. Straboni est. Eadem PALLENA πελλωνον est apud Diodorum 15. Plinio est Arcadia vrbs.

PELLAON vrbs perijt: in Italia Transpadana. Plinius.

PELLENA, Argia vrbs est. Hesychio. Fluuij nomen est, ad Viuariense monasterium, Casiodoro de Diuinis lectionibus, cap. 29. Vide PELLANA, & VIVARIENSE.

PELLENÆVM πελλιναιον, Cbij insula mons: Stephano, Plinio, Dionysio; & in eum Eustathio, qui πελλιναιον legit.

PELINÆVS πῆλινα & habet Strabo, sic quoque Aelianus, sed geminato NN. Est & opidum Pelasgiotarum. (vt hic tractus apud Ptolemaum vocatur) Lino 36. Est etiam in Caria mons: Stephano in χῆ. Vide PALINÆVM, & CELSIONIVS.

PELLENE πελλῆνη, Ptolemao & Plinio, Achaia Propria vrbs. PELLINA πελλῆνη, etiam legitur apud Stephanum. πελλῆνη, simplici l. scribit Gemistus, cui quoq; CERCOBA κέρκοβα, dicitur. Zaracha hodie vocari, refert M. Niger. Idem videtur, eam ab incolis Diacopton appellari, subiungere. Alia est PELINNA πῆλινα, Stephano in Thessalia, Phthiotidis regionis. hac Lino PEL-LINA. Est quoque PELLENE pagus, inter Pellenen & Aegas, Straboni. vide PELLENI.

PELLENENSIS episcopi, in Euphratissia regione, meminit concilium Cartaginense 1.

PELLENI πῆλλινη, Ausones. sunt apud Lycophronem. Sic dicti, quod ex Pellenia Achaia in Italiam habitatum venere. vt videtur ex huius Scholiaste Isacio. Vide PALINII.

PELLIDI, Sardinia populi sunt apud Linium 23.

PELLINA, vide PELLENE.

PELLIPARIORVM vicus, Iudæa: circa Hierosolymanum videtur; apud Guil. Tyrium 14.

PELLIVM, vide PELIVM.

PELLORIA, vide AZOTVS.

PELODES πῆλωδες, i. coenosus. Epiri portus, Straboni, & Ptolemao. Eidem Sinus Susiana, in Sinu Persico. Vide PALODIS.

PELON, locus episcopalis, sub Scythopoli. Guil. Tyrius.

PELONTIVM πῆλοντιον, Lungonum in Hispania Tarracoenensi opidum. Ptolemaus.

PELOPE πελόπη, Lydia vicus, iuxta Phrygiam: Stephano. Etiam fluminis nomen, Philostrato Iconum 1. in Pelops, & Hippodamia.

PELOPIA, vide PELOPONNESVS, & THYATIRA.

PELOPIS πέλοπος, Peloponnesi insulas nouem, habet Pausanias, ante Methanam urbem: in Argia.

PELOPONNESVS πελοπόννησος, Ptolemao, Straboni, Steph. Procopio, ceterisq; Græcia peninsula est, quæ hodie Morea appellatur. Olim Apollodoro & Plinio testibus APIA ἀπία, & PELASGIA πελασγία, vocata fuit. ARGOS ἀργος, & postea ARGOS ACHAICVM nuncupatū, tradit Strabo. & ACHAIAM Orofius 1. cap. 2. item Apuleius 6. Asini. vbi Lacedæmona nobilem Achaia ciuitatem vocat. & 10.

L L

eiusdem

eiusdem Corinthum eius caput nominat. PELOPIA Πελωπία, etiam Eustathio: & INACHIA Ἰναχία, Stephanus. AEGIALIA vocatur quoque in Eusebii Chronico.

PELORIAS, vide PELORVS.

PELORIS Πελωρίς, insula, Phauorini Lexicon.

PELORVM Πελωρον, fluius Iberia, in Asia, Dion 31. Vide DIZERVS.

PELORVS Πελωρ, Ptolemao Sicilia promontorium. Cabo de la torre del Faro nunc, Castaldo teste. Della Martella Laurentio Ananienfi. ORAM PELORITANAM habet ibidem Solinus. quam & PELORIAM Πελωρίαν, vocat Suidas.

PELSO, vide PEISO.

PELTAE Πέλται, Phrygia Maioris vrbs: Ptolemao, Straboni, Stephano, & Xenophonti 1. exped. Cyri. Felti hodie nominatur, vt vult Leunclavius.

PELTENI Πελτηνοί, Lyconia, aut regionis finitima populi: apud Plinium, & Ptolemaum. sed SPELTINI corrupte legunt huius interpretes.

PELTINVS Πελτηνός, circa Lydiarum campus, in Asia Minori: quem Strabo in calce lib. 13. scribit suo tempore PHRYGIAE Campum vocatum.

PELTVINATES, Plinius Vestinorum populos, in Italia habet. PELTVINI legit lapis inscriptus, in Auctario Lipsij, ad Smerij volumen.

PELVA, Illyrici vrbs: Antonino, circa Salonas.

PELVVS Πελύς, insula iuxta Chium, Stephanus. Mons Tusciae est apud Catonē. Pelia puto hodie vocari, inter Tiberim Glanumq; flumina, & Trasumenū lacum. Sicilia torrens: Stobaeo 1. Phisicor. De statu animar. post mortē.

PELVSIUM Πελύσιον, Ptolemao Aegypti vrbs, ad Nili fluminis ostium, quod ab ea Pelusiacum dicitur, sita. Hanc olim quoque AELIOPOLIM, ab Aelio principe, qui eam triplici muro cinxerat, dictam scribit Sabellicus. Platina in vita Honorij III. tradit sic appellatam ab Aelio Pertinace. Sed illam Heluij, non Aelij, praenomen habuisse, numismata antiqua docent, eaq; HELVIOPOLIS, & non Aeliopolis diceretur. LIBNA, & SIN, in Sacris literis est, Aria Montano teste. Olim CAPHTOR vocatam, scribit Benjamin. Huius mentio fit cap. 9. Amos propheta. Clauem Aegypti cognominat Suidas. & eius incolae Pelusiotas, etiam ASIOS Χάδοι, nominari addit, à Casio monte nimirū, illi vicino. Belbais hodie nuncupatur, teste Guil. Tyrio, Iacobo Vitriaco, & Nigro; Bilbin Aug. Curioni; Damiaa Castaldo, & Zieglero. Nisi tabula fallunt, Pelusium hodie Tenesse dicitur. Petrus Gyllius ait Damiaa non esse Pelusium antiquorum; sed TAMIAATIN ταμιατίς, Stephani. Huius meminit etiam Nicetas. Guilandinus putat hanc Tamiatin TANIS τανίς apud Strabonem dici, quae ad ostium Taniticum ab eo describitur; ubi hodie quoque Damiaa conspicitur, vt tabula edita docent; nec non quedam Aegypti tabula manu leuiter delineata, quae apud me est; quam in ipsa Aegypto descriptam credo. τανιάδης, in concilio Epbesino est. quod annotauit Sylburgius. PELVSIACVM ostium, à Guil. Tyrio Carabes nominatur. PELVSIVM etiam Thessalia portus: apud Stephanum. PELVSIVM Montem, habet in Aegypto, Metaphrastes, in S. Epimachi vita. Pro Casio fortasse. Vide SIN.

PEME, vel (vt alius codex) PENE, Aegypti vrbs, Antonino. PEMPTI ex Stephano legit Hieronymus Surita. Distat à Memphi xx. M. P. ANPEAMVM libri Notit. fit, ignoro. Vide PTOLEMAIS.

PEMMA, Aethiopia sub Aegypto opidum: Plinio.

PEMOLISSA, & PEMOLITIS, vide PIMOLISENA.

PEMPTI Πέμπτι, Stephano vrbs in Aegypto.

PENARENSE vrbs Syriae, habet Surius, in vita S. Ioannis Syri. Corrupte forsitan, pro Pinarensem: à Pinara.

PENCALA, vide PEVCELLA.

PENE, vide PEME.

PENEIVS Πένειος, Ptolemao & Apollodoro 2. Elidis Peloponnesi regionis fluius, qui à Theuetio, & Mario Nigro Igliaco dicitur. Πνείος, est quique Sicilia fluius, si

creditur Scholiasti in primum Idyllium Theocriti. Apud Strabonem 13. videtur quoque Asia Propria fluius, Pelusorum nempe, qui hoc tractu habitare.

PENESTAE Πενεσται, Thessalia gens, Stephano, & Athenaeo 6. qui dicit apud hos sic seruos bello captos, vocari: quos quoque MENESTAS vocant. PENESTIA Regio, circa Illyricum Liiio 43.

PENEVS Πένεος, Macedonia fluius Ptolemao: ARAXIS nomen etiam habuisse, scribit Strabo, lib. 11. & Stephanus, qui eum Thessalia adscribit. vt quoque Plinius, ex Pindo monte fluere scribit Ouidius. Tzetza Chiliade 9. numero 280. tradit Peneum Πνέος, Onochonum, ὄνοχον, & Spercherum σπερχερός, & Salambiam σαλαμπία, à Barbaris idioris pro vno flumine haberi. Idem ferè Herodotus lib. 7. ubi scribit Apidanum, Onochonum, Enipeum, & Pamisum, omnes in Peneum defluere, eundemq; retento suo nomine, in mare euadere, & omnes ceteros innominatos relinquere. Peneum, Eustathius dicit suo tempore SALABRIAS σαλαβρίας, nominari. Sophianus etiam hodie Salampria vocari ait, sed eundem quoque LYCOSTOME Λυκοστόμην, appellat. Omnia Thessalia flumina in hunc vnum confluere, tradit Theon Sophista. Hunc fluium à pulchritudine celebrat Tyrius Maximus, Oratio 38. Pezin eum dici hodie tradit Theuetus. Inter Sybillina oracula STYGIVS appellatur, hoc versu. vt Castalio verit, Mixtus Peneo, Stygium quem nomine dicunt, Vide SPIOS.

PENIEL, vide PHANVEL.

PENINAE, vide POENINAE.

PENINSULA vocatur apud Plinium 4. cap. 18. ea Galliae Lugdunensis pars, quae maximè versus Oceanum excurret. ubi hodie Basse Bretagiae. Vide CHERSONESVS.

PENIVS fluius, describitur ab Ouidio, in Pontum Eufratum se exonerans. de Ponto 4. Elegia 10. Vide PITVVS.

PENNE, locus est Antonino inter Augustam Pratoriam, & Augustam Rauracorum; similis Meutwenstadt vocat, ad Lacum Lemani; Villeneuve appellant Galli.

PENNENSES, vide PINNA, & VALVENSES.

PENNINVS mons, inter Alpes, quae putant transgressum Annibalem: circa Lebuos Gallos. Liius 21. Ppnygetw ditionis Saluburgensis interpretatur Lazius. ac S. Bernardi Simlerus. Vide PENINAE, & CREMONIS Ingu. PENNOCRCIVM, Angliae opidum Antonino; quod, vt Talbotus coniicit, fortasse est Pencriche, ubi eorum celeberrimus mercatus. Camdenus pro certo habet.

PENSATEMIDOS, & PEVSARCEMIDOS, (variat enim lectio) Aegypti vrbs: apud Antoninum. POISARTEMIS est in lib. Notit. & POSARIENTENDOS in eodem manuscripto. ΠΕΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, i. Antrum Diana, arbitrat legendum Surita, ad hunc locum.

PENTACHIRA, Asia locus, circa Meandrum fluium, Nicetas.

PENTACOMIA, Episcopalis locus, sub Rubba Moabitatum. Guil. Tyrius.

PENTACONTORICON, vide APSASIVM.

PENTADACTYLVS Πενταδάκτυλος, in Aegypto mons, ad sinum Arabicum: Ptolemao & Plinio. Mons in Cypro: Metaphrasti in S. Spiridionis vita. Vide TAVGETHON, & MONODACTYLVS.

PENTADEMITAE Πενταδημίται, Phrygia Maioris gens. Ptolemaus.

PENTAGRAMMA Πενταγράμμα, Ptolemao India intra Gangem vrbs.

PENTAPOLIS Πεντάπολις, quae ante HEXAPOLIS ἑξαπόλις, vocabatur, auctore Herodoto in Clio, in Asia Minori est, circa Doridem. Est Phrygia Pacatiana tractus, sic dictus in synodo Constantinopolitana, de quo vide ESTORIVM. TENTAPOLIS etiam regio Aegypti, in qua Ticietia vrbs. in concilio Chalcedonensi. India extra Gangem vrbs est quoque, apud Ptolemaum. Est & Cyrenae regionis pars, in Africa, Ptolemao. Haec à Suida THEBAIS LIBYCA vocatur. in voce Synesius.

Syneſius. Ipſe Syneſius in Conſtitutione altera hanc GRÆCANICAM AFRICAM nominat. Vide ARMENIA, CYRENE, PICENVM, ASPHALTIS, FLAMINIA, & QVINQVEGENTIANI.
PENTASCINVM, Aegypti locus eſt Antonino, inter Peluſium & Caſium montem. Petaſchaenum fortè legendum. Huius etiam meminit Stephanus, in *μαγδαλ*, & *τακομα*.
PENTAVFIDVS, locus Italia: apud Antoninum, inter Brundisium & Equum Turiſum. PONTE AVFIDI (melius, ni fallor) alio in loco legunt exemplaria.
PENTE, Anglia fluvius: Beda. In cuius ripa Bethaceſter villa.
PENTELE *πεντέλη*, pars tribus Antiocididis in Attica. Lucianus, Stephanus, & Plutarchus in Poplicola. **PENTELENSEM** montem, videtur habere Vitruvius, circa Hymettum, lib. 2. cap. 8. *πεντέλειον* eſt apud Pausaniam, & Strabonem.
PENTELEV M *πεντέλειον*, vrbs in Peloponneſo. Plutarchus in *Aurato*, & Cleomene.
PENTELIA *πεντέλεια*, Arcadia mons, Heſſchio. vnde Ladon fluvius oritur. An idem cum *πεντέλειος* Athenai?
PENTELICVM, vide **PENTILE**.
PENTELOPHVS, vide **PENTELIA**, & **QVINQVE Colles**.
PENTENISSVS, vide **PETENISOS**.
PENTHIAD *πεντιάδα*, populi: Stephanus, in *Ἰνδοποταμῷ*. Vide **PANTELÆI**.
PENTHILE *πενθίλη*, Leſbi opidum: Stephanus. per O. in penultima habet alius codex.
PENTINVS, hic prope Pentinum radices Apennini nidiſicat. Sic Nemeſianus, vt habet Geſnerus de Tetrace aug.
PENTRI, Italiae populi, in Samnitibus: Livi 9. Bonianum ibi opidum Samnitium, Pentrorum caput vocat.
PROMISTA, vide **BROCHOTVS**.
PEPARETHVS *πεπαρηθός*, Macedonia inſula, in Mari Aegæo, Ptolemaeo, Straboni, Thucydidi, & Ouidio. quondam fuit **EVONVS** dicta, vt Plinius tradit. Nūc Lemene vocatur, vt Niger ſcribit: Saraquino, vt Caſtaldus: vel Opula, vt quidam. Peparethum urbem non ignobilem, vocat Livi 31. Attica pendens Peparethus ora. Sic Seneca in *Troas*. Alia videtur ab illa.
PEPERE, vel **THERMERA**.
PEPERINA *πεπερίνη* Ptolemaeo India intra Gangem inſula. Qualpenca Caſtaldo vocatur.
PEPHNON *πέφνον*, Laconica vrbs: Stephanus. Iuxta hanc, parvam habet inſulam eiufdem *πέφνον* nominis, Pausanias.
PEPVZA *πεπυζα*, Phrygia vrbs: apud Calliſtum, vnde Pepuziani heretici, quondam ciuitas, nunc locus deſertus. Damascenus & Epiphanius. Iidem ſcribunt eam in medio Galatia, Phrygia & Cappadocia ſitam. **HIERVSALEM** vocatam ab illis hereticis, ſcribit Harmenupolis. Sed & aliam quoque *Pepeζam* eſſe, ijdem addunt. Vide **PAZVS**.
PEPLYCHNVS *πεπλύχων*, Ptolemaeo fluvius eſt, quo Macedonia ab Australi parte terminari ſcribit: **ELIDVNVM** quadam editio vetuſtior legit, hunc eundem poſtea in locorum enumeratione, videtur idem **CELYDNVM** *κελύδων*, vocare. Caſtaldus habet hoc loco in ſua recentioris Græcie tabula, amnem Salnich appellatū.
PERA *πέρα*, Piſidia vrbs, Stephanus.
PERÆA *περαία*, regio continentis aduerſus Rhodum inſulam: Polybio 17. & Livi 32. 33. 37. item Polyeno 4. Etiam Myſtlenæorum coloniam, circa Adramytium alicubi, (vt videtur) habet idem lib. 37. Videtur quoque regiuncula ad Tigris fluvium: auctore Stephanus. vbi Niſibi ſitam ſcribit. Eidem eſt Syria opidum. Item tractus Corinthiaca regionis. Eſt & in Thracia, circa Byzantium locus, qui quoque **PICRIDII** dicitur. auctor Nicetas. Vide **TRACHONITIS**.
PERÆTHEI *περαῖοι*, Arcadiae populi. apud Pausaniam.
PERALANCIA, vide **PALANTIA**.
PERANTADES, vide **SARMATIA**.

PERANTIA *περατία*, Aetolia vrbs: apud Pausaniam.
PERASIA, vide **PIRASIA**, & **CASTABALA**.
PERASINVM, vide **PARASINVM**.
PERATH, vide **EUPHRATES**.
PERATICI *περατικοί*, heretici, ſic à loco dicti, ſunt apud Clem. Alexandrinum 7. *Stromatum*.
PERCA, vide **THRACIA**.
PERCEIANA, Hiſpania vrbs, circa Emeritā. Antoninus.
PERCENTINVM, vide **PEGENTINVM**.
PERCIS, vide **BÆTIS**.
PERCOTE *περκώτιον*, & **PALÆPERCOTE**, Troadis littoralis vrbs. teſtibus Homero, Plinio, Xenophonte, & Stephano. **PERCOPE** legit Athenæus. & dicit (cum Plutarcho) hanc à rege Perſarum Themiftocli in veſtes & ſtragula datam. Ad Aſapum fluvium videtur, ex Orphæi Argonauticis. Huius Percota meminit quoque Strabo, & Apollonius.
PERCRIS, caſtellum Babylonia proximum. Cedrenus.
PERCVS, vide **PERGVVS**, & **PERTVSA**.
PERCVSA, vide **BERGVſIA**.
PERDICES locum, habet Antoninus, in Mauritania Caſarienſi. Eundē Victor Vtičenſi. Cui inde gentile Perdicenſis.
PERDICIA *περδικία*, regio & portus Lycia. Stephanus. ex Athenai 1. fortè.
PERDITA Inſula, Oceani; ad quam Brandanus venit. ſed poſtea quaſita, non eſt reperta. vt refert Honorius in *Imaginem mundi* (De **ANTILIA** inſula quadam idem refert Pet. Medina, quam extra Maderam inſulam deſcribit, ex alterius relatu.) Porcacchius dicit *Iſlandiam* eſſe. Hoc eſt hircum mulgenti cribrum ſupponere, vt vulgo dicitur. quam Honorius **PERDITAM** vocat. **IMA** vocatur in Speculo Hiſtoriali Beluacenſis. Inter veras Narrationes Luciani referenda.
PEREIA *περεία*, Theſſalia regio: apud Stephanum.
PERELEV M, locus trans mare Rubrum. Io. Moſco, in *Præſo* ſuo ſpirituale.
PERELIVS, vide **PRECIVS**.
PERENDANESIORVM Coloniam Dacia, citat ex Ptolemaeo, Onuphrius. **Prendaeſios** populos apud illum noui, hanc coloniam non item. Vide **PRENDAVESIA**.
PERESIA, vide **PIRASIA**.
PERETA inſula, duodecim milibus à Rauenna. S. Romualdi vita. **PEREV M** hanc vocat Sigonius.
PERGA *πέργη*, mons Tyrhenia in Gortynao, eſt Lycophroni. Apud Ptolemaum, Strabonem, & Plinium eſt Pamphilia mediterranea vrbs. Pirgi hodie vocari, teſtatur N. Sophianus. Vide **FREGENÆ**, & **SYLÆVS**.
PERGAMIA *περγαμία*, Creta locus, vbi Lycurgi ſepulcrum oſtenditur, vt tradit Plutarchus. **PERGAMEA** Virg. 3. *Aeneid*. vide **PERGAMVM**.
PERGAMIS, vide **MALEDIS**.
PERGAMVM *πέργαμον*, Thracia vrbs mediterranea: Ptolemaeo. Pierum eſt Herodoto 7. & **PERGAMVM** Murū vocat. Creta vrbs eſt, Plinio. hac **PERGAMIA** fortè Plutarchi. **PERGAMVM** Lydia quoque vrbs: Xenophontii 7. Cyriacorum. & Ariſtoteli in *Admirandis*. Vide **GARGARA**, **BERGOMVM**, & **PIERICVS** Sinus.
PERGAMVS *πέργαμος*, Phrygia Maioris vrbs mediterranea, Ptolemaeo. & Joſepho 2. belli Iud. cap. 16. **PERGAMIA** eſt Plutarcho in Lycurgo. Olim **TEVTHRANIA** *τευθρηγία* dicta fuit, vt refert Pausanias. Per 3 quoque ſcribitur *τευθρηγία*, Pergamo baſtenuſ vocari, tradit Sophianus. Bargamo inquit Leunclavius. Galeni Medicorum principis patria eſt, qui eam Myſia Hellespontia adſcribit, vt quoque Aelianus, 14. *Animal*. Ad Caicum fluvium collocat Pausanias 5. Hic Charta vſus primum inuentus. Vide **CARIA**.
PERGANTIVM *περγάντιον*, Liguſtica vrbs. Stephanus.
PERGAZA *περγάζα*, tribus Erechtheidū pars: apud Stephanum. Niciam hinc oriundum, ſcribit Aelianus.
PERGÆ, vide **PERGA**.
PERGVVS, Lacus Sicilia, in ſinibus Enna ciuitatis, vbi Plu-

zonem Proserpinam rapuisse fabulantur. Hic circumseptus nemoribus describitur à Claudiano. PERGVSA Ouidio 5. Metamorph. PERCVS per c. habet Firmicus. Hunc locum, quia ad Ennensium nemus in medio insula est, VMBILICVM SICILIAE nominari. Cicero in Verrem testatur. Laurentius Ananienfis scribit hodie Lago de Goridan vocari.

PERIA, vide PEREIA.

PERIADA *μεαδα*, vrbs in Euboia insula: Straboni.

PERIBOLVS, Rhodiorum vicus iuxta Byzantium: Rodacinion hodie dictus. Pet. Gyllius in suo Bosphoro.

PERICONNESVS locus, Laonico 5. circa Byzantium videtur.

PERICTIONES *περιονες*, populi Dolopum: Orpheo in Argonauticis. Hic Cyzicus heros praerat.

PERIDMETVM, Thraciae opidum Laonico est.

PERIERBIDI *περιερβιδου*, Sarmatiae Asiatica gens: apud Ptolemaum.

PERIMELE insula Ouidius, 8. Metamorph. Insula grata mihi, Perimelen nauita dicit. Ex quinque Echinadibus, una est.

PERIMVDA, vide PERIMVLA.

PERIMVLA *περιμουλα*, Aurea Chersonesi vrbs, Ptolemao. Iac. Castaldus Patane vocat. *περιμουλα*, per d. habet. Aelianus lib. 15. Animalium. sic quoque Τζεττα, sed insulam facit, vbi ostrea nascuntur. margaritas ibi piscari, scribit Aelianus. Plinius habet Perimulam Indiae promontorium, circa Indi ostia, versus Orientem, vbi margaritas piscari etiam addit. PERIMVLVS Sinus est Ptolemao quoque iuxta Auream Chersonesum.

PERINCARI *περινκαρι*, Candionorum vrbs, Ptolemao, India intra Gangem. Pelagonga dicitur Castaldo.

PERINE, vide PARPARON.

PERINEVS, vide ERINEVS.

PERINTHVS *περινθος*, qua & HERACLEA, Thraciae vrbs ad Propontidem, Ptolemaus, Marcellinus & Zosimus. Hac antea etiam MYGDONIA dicta fuit, ab Hercule, vt Tzetza tradit, Cbiliade 3. num. 100. PERINTHERAS Antonino est. PARALIA quoque vocata fuit, vt scribit Procopius de Aedificiis Iustiniani, interprete Arnaldo Vesaliense. hoc addo, quia Craneveldius, qui idem opusculum Latinum fecit *Παραλία*, non tanquam proprium intellexit, sed appellatiue (vt Grammatici loquuntur) maritima, vertit. Pera hodie dicitur Volaterrano; Rodosto, Bellonio; Pantiro, Castaldo; Heraclia, Procopio, Sophiano & Nigro. Hu postremis meum addo calculum. Arachlea legit autem Leunclavius.

PERIPHOSIVS *περιφωσιον*, Libya Interioris portus: apud Ptolemaum.

PERIPOLIVM *περιπολιον*, Thucydidi lib. 3. opidum Locrorum Epizephyriorum, in Italia, ad Halecem est. hodie Amigdalina nominari scribit Gab. Barrius. & Mendolia vulgo.

PERIPPII *περιπποι*, Turris, locus in Peloponneso: Polybio 5. Circa Achaia.

PERIRRHEVSA, Plinio est insula circa Ioniam.

PERIRRV, vide ORYXVM.

PERISADYES *περισαδες*, Illyrici populi, circa Damastum. Strabo 7.

PERISIA, vide PERVSIA.

PERISTERE *περιστερι*, Stephano vrbs in Phoenicia.

PERISTERIDES, insula ante Smyrnam. Plinius.

PERITA *περιτα*, nomē vrbs in India, ab Alex. Mag. condita, & à cane sic dicto, nominata. Plutarchus in huius vita.

PERITHEORIVM *περιθεωριον*, locus episcopalis, sub sede Constantinopolitana. Caropalates.

PERITHOEDA *περιθηδα*, municipium Oeneidis tribus: Stephano, & Hesychio. Hyperboli cuiusdam hinc oriundi, meminit Plutarchi Alcibiades.

PERIZAI, vide PHEREZAI.

PERMESSVS *περμεσιον*, Boeotia videtur fluuius, ex Helicone promanans: auctoribus Pausania, Strabone. Virgilio, Vibio, & Papinio. TERMESSVS per T. est in

Orphei Theogonia. PARMISSVS male legitur apud Martianum Capellam, in Astronomia.

PERMETANIA regio, Asia Minoris forte in vita S. Theodori archimandrita.

PERMI, populi Sarmatiae Albae, (sic vocat eam quae versus Septentrionem est) Laonico, & tabulis recentioribus Geographis.

PERNE *περνε*, Thraciae vrbs: contra Thasum: Stephano. Apud Plinium insula Asiatica quondam, sed postea Miletu adiecta.

PERNICIACVM, Antonino; PERTICIACVM etiam habet Simlerus. PERVIACVM legit Dineus, qui interpretatur Pertweis Brabantiae locum. PERNACVM forte in tabula Peutingeriana.

PERNICVM *περνικον*, Thraciae aut Bulgariae opidum videtur, apud Caesarem & Zonaram.

PERNITZA, vide BVRA.

PEROE *περοα*, fons in Boeotia est, Pausania.

PERONTICVM *περοντικον*, Ptolemao Thraciae vrbs, Mercatori Verdifo est.

PERORSI, Mauritania Tingitana ad Oceanum populi, Plinio. Versus Libyam Internorem. vbi quoque *περονσι* à Ptolemao describuntur.

PEROSSVS, vide PIROSSVS.

PERPERENA, vide PARPARON.

PERRHABI *περραβοι*, Macedoniae populi, Ad Peneum fluuium, & Olympum mentem. apud Linum & Strabonem. à Ptolemao sub nomine PELASGIOTARVM describuntur. Idem Strabo dicit Pelasgiotas & Lapithas quia promiscue habitabant, à Simonide Pelasgiotas nuncupatos. PERRHABI sunt etiam in Epiro, scilicet ad Lycophronem: & Aetoniae populi, apud Plinium. PERRHEVS, Thessaliae vrbs: Stephano. PERRHABIA Livij haec, lib. 42. vbi & aliam ab hac Perrhebiam agnoscit. PERRHABICVM Montem, & vicum, hic habet quoque Strabo.

PERRHABIA, vide PERRHABI.

PERRHESIVM *περρασιον*, inter duodecim praecipuas vrbes Tusciae numeratur à Stephano. An Perusia?

PERRANTHES, tawulus, Ambraciae vrbi imminens. Livius 38.

PERRE, locus XXI. M. P. à Samosata distans, versus Taurum montem: Antonino. PERRI Guil. Tyrio, episcopus sub Hierapolitana sede.

PERRHECCHO *περρεχο*, Galilaeae opidum. Iosepho sub finem lib. 2. belli Iudaici.

PERRHENORVM episcopi, Anastasij, mentio fit Decretor. 2. Causa 3.

PERRHIDAE *περριδαι*, pars tribus Antiocbidis: Stephano. In Attica, Phaurino.

PERSA *περσα*, vrbs iuxta Samosatam & Euphratem: Stephano. Persica videtur Ptolemai.

PERSACRA *περσακρα*, Ptolemao India intra Gangē vrbs.

PERSAE, vide PHARSIV.

PERSAGADVVRVR, à Cyro condita; habet Curtius 5.

PERSARMENII, Asiae populi sunt, apud mediae atatis scriptores. Callistus scribit eos prius Magna Armenia incolos vocatos. Vide ARMENIA MAIOR.

PERSEA *περσεια*, fons, circa Mycenae. in Peloponneso. Pausanias.

PERSEI Specula, Herodoto 2. & Straboni 17. in Aegypto est, inter Heracleoticum & Bolbiticum ostium. Euripides in Helena eius quoque meminit.

PERSEIDA urbem novam, haud procul Stobio vetere vrbe, habet Livius, lib. 39. In Macedonia.

PERSEPOLIS *περσεπολις*, Ptolemao est Persidis vrbs. quam Regiam Orientis dicit Curtius, qui eam viginti stadiis ab Araxe distare dicit. Hanc describit Diodorus 17. hunc Thomas Minadoius, & Alb. Hadrianus Siras vocari ait. Siaphas nominat eam Benjamin Tudelensis. ELYMAIS in Machabaeorum libris dicit, vult Reineccius Reineccius. Lile tamen Machabaeorum. 2. cap. 5. Persopolis meminit. Vide MIDEA.

PERSEVS περσεύς, *Attica vrbs, & portus eiusdem nominis: Stephano.*

PERSIA, Ptolemaeo Περσία, *Asia regio, Imperio potentissimo olim famigerata, neque hodie ab eo admodum degenerasse, sub Sopia regibus, videtur. Persa quondam à Scythis CHORSORI dicebantur, Plinio & Solino auctoribus. CEPHENES, κηφηνες à Græcis, à se verò ipsi, atque ab incolis ARTÆI εἰρητισ, ut Herodotus lib. 7. docet. ACHÆMENII ἀχαιμένιοι, etiam ab Achæmenia Persidis regione, Stephano teste. Hebræi ΕΛΑΜΙΤÆ sunt, aut, ut Iosephus habet ΕΛΥΜÆΙ ἐλυμαίοι. A Suida & Cedreno Magusæ μαγυσταίοι; nuncupantur. hic etiā eos ab indigenis Magoz μαζογ, dici, addit. Quod Regio hodie Farfi vocatur, contestantur mecum Tabula, & Mercator. Iouio vocantur Agamij, incolæ. Azamij habet Niger. Atzamios eos appellari, etiam Chalcondilas auctor est. Azamia ab aliis regio dicitur. Azamia hac quoque Freculpho. Pharsic regionem vocat Theuetus, & addit eā à Barbaris Chus, ab Arabibus Chub & Xaifmael, ab aliis verò Seichaidet nuncupari. Interiorum Persiam Curasan vocari, legitur in Histor. Miscella 24. & 22. pro eadem Chorasani habere videtur. & Chorasaniitas populos. De Persarum moribus multa Agathias 2.*

PERSIANAS Aquas, agrotis fauorabiles, habet Apuleius 3. Floridorum. Circa Carthaginem vsipiam fuisse videntur.

PERSICETÀ, Italia vrbs, circa Aemiliam, Diacono.

PERSICVM Mare, & RVBRVM, synonyma sunt Herodoto, & Straboni. PERSICVM περσικόν, locus in Lycia videtur: quem Diodorus 20. testatur captum à Ptolemaeo, Agypriorum rege, dedentibus eum militibus.

PERSICVS Portus, vide EVBOICVM Mare.

PERSICVS Sinus, Ptolemaeo & aliis; quod à Plutarcho in vita Luculli BABYLONIVM Mare appellatur; Mare RVBRVM ab aliquibus nominari, tradit Arrianus in Indicis. Sinus est Maris Rubri, Persiam & Arabiam Felicem interluens. Plinius lib. 6. cap. 26. Persa, inquit, Rubrum mare semper accollere: propter quod is Sinus Persicus vocatur. Elcatif & Mesendin nunc nominari, ex Tabulis videmus. & idem testatur N. Nicolaus. Yumachcama à Mesopotamiis nuncupari scribit Theuetus: & aliis Bein-el-naharin. Video à Beniamino Hodu appellari.

PERSIDÆ Pyle, vide SVSIDÆ.

PERSIS, vide PERSIA.

PERSTLABAS, vide PARASTALA.

PERTA πέτρα, opidum in Galatia: apud Ptolemaum.

PERTHENETÆ, vide PARTHENI.

PERTIA, sive PERVSIA, sic in Latinis codicibus Ptolemai, pro Vmbriorum vrbe in Italia.

PERTICIANENSES, vide AQVÆ.

PERTICIVM, vide PERNICIACVM.

PERTICVS silua, eminentior ceteris, in Gallia Lugdunensi: dimoio. Vide LANGLARIA.

PERTVSA, Africa Propria vrbs. XIII. M. P. à Carthagine, Antoninus. Alij PERCVS legunt, apud eundem. Sed PERTVSENSIS meminit D. Augustinus. Vide FVNDVS, & PETRA.

PERVICIACVM, vide PERNICIACVM.

PERVS, vide PIERVS.

PERVSIA περυσία, Ptolemaeo Tuscorum mediterranea vrbs. PERVSIVM nominat Eutropius. PERRÆSION περραισιον, eadem videtur apud Stephanum, cum dicat eam esse vnam ex duodecim Tuscia principibus vrbus. App. Alexandrinus περυσία, per i, in secunda scribit. Perugia hodie vocatur. Academiam habet celeberrimam. vide PERTIA.

PERYANDINI, vide ACONAIS.

PESCLA, Aegypti vrbs. lib. Notit. An Pselcis Antonini? Vide PASSALON.

PESENDARÆ πεσυνδαρη, Aethiopia sub Aegypto gens Ptolemaeus.

PESICI, Hispania Tarraconensis populi: apud Plinium, πεσικοι, Ptolemaeo. Vide SCYTHÆ.

PESINES, vide ARABYZA.

PESINGARA, vide PISINGARA.

PESLA, vide PASSALON.

PESSIDA πεσίδα, Ptolemaeo vrbs est in Libya interiori.

PESSINVS πεσινός, in Tolistobogii Paphlagonia vrbs

Ptolemaeo, Liviō & Plinio. PISINVS πινός, est Memnoni. Galatia II. tribuit Concilliorum opus. Hanc Alex. Zardus, in suo de Moribus gentium libello, Triban-ta vocat. Theuetus Possene. PESSINVS, in Phrygia est, Liviō & Herodiano. In Galatia, Stephano. eadem est: Marcellinus enim sic, Phrygia quondam, nunc Galatia opidum. πινός est in Epistolis Iuliani Imp.

PESSIVM πεσσιον, Iazygum Metanastarum vrbs. Ptolem.

PESVRI. Lusitania populi, Plinio. Per Æ. in prima, legitur in antiquo marmore, Vide IGÆDITANI.

PETALIA πηταλία, Euboica vrbs: Straboni. Peloponnesi etiam, Xenophonti 3. Græcor. in ora libri autem EPITALIVM, quod malo.

PETALIA, insula quatuor, in Euripo Euboico. Plinius.

PETANE, vide PITANE.

PETAVONIUM πεταυόνιον, Superatiorum vrbs, Ptolemaeo, & Antonino: in Hispania Tarraconensi. Vanenza nunc dici, credit Moralis. Vide PÆTAONIUM.

PETELIA πετελία, Ptolemaeo, Val. Maximo, & Appiano in Annibalicis. item Plutarcho in Marcello, ut vertit Xylander. in Græco enim πετρία erat. PETILIA Virgilio & Silio; Magna Græcia maritima vrbs, Ptolemaeo. Incolas PETELINOS vocat Liviū 22. cōsij, Samnites facere videtur: BRVTIOS vocat idem, 23. & 29. Eam Niger Pelina, Leander Belicastro, Erythraus Petigliano appellat. Mazzella autem, & Bartius in sua Calabria Policastro. Strongili est Pyrrho Ligorio, in Tabula Regni Neapolitani. Bellicastro est Angelerio; non Policastro quod in Lucanis ad sinum Pestanum. illud enim ad Scyllaceum sinum. ipse videtur. Video enim Strabonem Peteliam Lucanorum urbem primariam vocare. PETELINOS Montes, etiam nominat Plutarchus, in Crasso.

PETELINVM Lucum, πεττινον, habet alicubi circa Romam: Plutarchus in Camillo. item Liviū 6. extra Flamentanam portam. P. Victori in v. Vrbis regione est.

PETELLINI, vide PETELIA.

PETENISOS πετενιός, Ptolemaeo, Galatia opidum. PETENISSVS legunt interpretes. Simlerus putat in Itinerario Antonini PARNASVM dici. Vide PARNASSVS, & PITNISSA.

PETION πέτιον, Bæotia vrbs: Homero, Stephano, & Straboni. Thebaidis vicus est Eustathio, in Homeri catalogo navium.

PETERON, vide PÖTERON.

PETHOR, vel PETOR, locus in deserto, Num. 22.

PHATYR legunt 70. interp.

PETHROSIM, vide ARABIA Petraa.

PETILIA, vide PETELIA.

PETILIANIS, Sicilia locus: Antonino.

PETINA, BEREVVM sic Iornandes vocat loca quadam circa Thraciam, alia lectio coniunctim RETINABERA. An diuisim pro Retiaria, & Beroem?

PETINESCA, vel PRÆNESTICA, aut PIRENESTICA, sic enim vacillante lectione, habet Simlerus apud Antoninum. Burren Sequanorum urbem, ex eo facit idem Simlerus.

PETIRGALA πετιργαλα, vrbs in India intra Gangem. Ptolemaeo.

PETITARVS amnis, circa Aetoliam. Liviū 43.

PETNELISSVS, vide PEDNELISSVS.

PETOR, vide PETHOR.

PETORSI πέτορσι, magna & populoſa gens, in Libya: Stephano. PERORSOS per r habet Plinius.

PETOVIO, Tacito colonia & opidum in Carni est: ad Drauum fluvium situm. Beatus Rhenanus & Laziū Pettaw interpretantur. Villanovanus dicit Petouio quoque PATAVIUM παταύιον, Ptolemaei esse, quod in Pannonia Superiori statuit. Hoc idem Pataviā apud eundem

P E

Ptolemaeus lib. 8. ΠΕΤΡΕΙΟΝ ΠΑΡΤΕΒΙΟΝ, vocatur. PETOBIO per B, habet Ammianus. Inscriptiones mar- moree antiquae (nisi Appiani, & Amanij codex vitiosus sit) PORTOBIO per diphthongon in prima legunt. Cor- ruptè pro eodem loco PITO legi apud Athana- sium, ad Constantium Imp. item PYTHOVITA, apud Metaphrastem: in S. Artemij vita. PRECATIONEM corruptissimè vocat Aetbicus.

PETRA πέτρα, Ptolemaeo Arabia Petrae vrbs est. ARE- CEM ἀρεχή, & ARCEN ἀρενή, Iosepho appellatur, & aliquando ARCHIM, ut inquit Wissemburgius. GE- BALENE tempore D. Hieronymi vocabatur, qui eandem quoque RECEM appellatā, scribit. Novo vocabulo Archi dici, scribunt Volaterranus & Zardus. Herac, Tyrim. Bellonius tradit hodie Mecha vocari: (cui, quia Mecha in Arabia Felice est, assentiri non possum.) Huius puto me- moriam facere Iosephum Antiquit. 13. in principio, item Egesippum 1. cap. 14. ubi Arela regis palatium fuisse scri- bit. PETRAM Palestina, aliam à Petra, habet Atha- nasius, in Epistola ad Solitariam vitam agentes. Alerius Episcopum Arium, alterius Asterium nominat. PETRA, Macedonia vrbs maritima, prope Dyrrhacium, Ca- sari & Lucano, hodie Lachi vocari dicit Niger. Silius & Vibius ex hac montem faciunt. Circa Pythium alia, ex- Liuji 44. & Plutarchi Aemilio. PETRA, Sicilia opi- dum, Ptolemaeo, & Procopio. PETRINAE habet An- toninus, & PETRINORVM meminit Cicero & Pli- nius. PETRENSES nominat Solinus. Hodie Petra partia dici, tradit Mar. Niger. Leander duas facit, qua- sublimior in monte est. Petralia in monte: qua vallis insidet, Petralia sottana nominat. PETRA, opidum in agro Piceno, ut habet Procopius lib. 2. de bello Gottho- rum. quod hodie, ut scribit Leonardus Aretinus, corrupto vulgus nomine Bretinorum appellat. Eidem Procopio 2. Wandalicor. locus est in Africa Propria. PETRA, in Arabia Felice, apud Nabathaeos est vrbs: Plinio, & Stra- boni. PETRA, apud Linium; Medica vrbs est. PE- TRA agri Rhegini est, in Magna Graecia: auctore Thu- cydide 7. PETRA, locus maritimus circa Macedoniam ad Aegem mare videtur, ex Liuji 44. in Pieria: ut & Strabo. PETRA locus Thessaliae, vnde Petrei campi: ut habet Probus, in 1. Georg. PETRA, locus Elidus, ubi olim municipium sic dictum fuisse putatur, ut refert Pau- sanias. PETRA, in Sogdiana; quam Alexander Ma- gnus expugnauit. Arrbianus 4. PETRA, fons in Boetia: teste Pausania. PETRA Cappadocia locus, Theophrasto 8. Historia Plantar. PETRA Pra- sidium, (sic dictum) Lazarum, versus Trapezuntem, auctor Procopius 2. Persicorum. Vide BOTAMANIS, RECEM, & FORVM TRVENTINORVM.

PETRA Achabron, ἀχαβρον, Galilee Superioris vrbs: Iosepho 2. belli Iudaici, circa finem. PETRA Deserti, in Moabitaram regione, cuius Esaias meminit: Brochardus & Guil Tyrim scribunt Krac vocari. sed hic Herac legit alio in loco. Moseram etiam appellat alibi Brochardus, item Montem Regalem. sic quoque Guil. Tyrim libro 11. cap. 26. ubi eam in Secunda Arabia describit. Benia- min Kelaggebar nominat: & antiquis SELACH MIDDERA dictam addit. PETRA Diuisa, loci no- men. 1. Samuel 23. PETRA Geminiana, vide AV- RASIVS. PETRA INCISA, locus sic dictus iuxta antiquam Tyrum: intra Capharnaum & Doram opida maritima, qui locus hodie Districtum appellatur. Guil- liel. Tyrim lib. 10. cap. 26. PETRA MAGNAE Portus, in Marmarica Africa regione est, Ptolemaeo. apud Stra- bonem MAGNVS PORTVS μαγνὰς λιμὴν est. PE- TRA Parua, ibidem portus: apud eundem Ptolemaum. PETRA PERTVSA, locus sic dicitur in via Flami- nia, à Vespasiano factus, excauatis montibus, Aurel. Victor. PETRA Sanguinis, vide LAMBULA.

PETRACHVS πέτραχος, praerupta montis crepido, supra Cheroneam Boetia. Pausanias.

PETRAE, vide SIRENVSÆ.

P E

PETRAE TRACHINIAE, vocantur montes qui Meli- dem regionem cingunt: Herodoto. Vide TRACHINIA.

PETRAEON, vrbs Lazica: qua etiam IUSTINIANEA appellatur, à Iustiniano Imp. In Authenticis.

PETRA GEMOPOLI πέτρα γημοπολί, ut loci nomen refert A. Occo, ex Hadriani nummo. An fida scriptura?

PETRAS, vide PELION.

PETREI, & PETRENSES, vide PETRA.

PETRENSIS Fundi in Africa Propria, in modum vrbi- exstructi à Salmaco Firmi fratre, describit Ammianus 29.

PETRESSA, vide PYTHO.

PETRIANA, Britannia insula vrbs. lib. Notit. Peteril Camdeno.

PETRINA, & PETRINI, vide PETRA.

PETRINVM, Italia locus, Horatio, Epistolay. 1. ad Tor- quatum. Circa Campaniam videtur. Montis nomen esse, Sinuessana vrbi imminente, scribit Commentator buius, à Cruquio editus. Rocca di Monte Dragone aliquibus putari, scribit Pontanus. Fundi nomen est Cicero in Familiaribus ad Leptam.

PETROA, Cedreno locus in Bithynia, circa Niceam.

PETROCHOVS πέτροχος, locus circa Thurium Bae- tia. Plutarchus in Sylla.

PETROCORII Casari, (quos PETRAGORIOS dici- mus, inquit Marlianus) PETROGORI Plinio: amne Tarne à Tolosani discreti. Aquitania populi, in Provin- cia Burdegallensi. Petiguex, horum vrbs Orentio vocatur. PETROGORICVM vrhem vocat Aimoinus.

PETRODAVA πέτροδαβα, Dacie opidum: Ptolemaeo.

PETRODES, vide ARABIA.

PETROGORICVM, vide PETROCORII.

PETROMANTALVM, Gallie Lugdunensis vrbs: An- tonino. XVIII. M. F. à Lutetia. Circa Pontoyse est.

PETRVIA CO videtur M. Velfero, in Tabula Pen- tingeriana.

PETRONIA, amnis in Tiberim profluens: quam magi- stratus auspicio transeunt, cum in campo quid agere volunt. Festus. Petronius canes laudat Gratius poeta, quos tamen ignoro.

PETROPOLIS vrbs, in codice Theodosiano 15. titulo de operibus publicis.

PETROSACA πέτροσακ, Arcadiae locus, apud Pausaniam. Limes inter Megapolitanos & Mantinenses. Stephano Arabia regio est.

PETROSSA πέτροσα, Cilicia insula: Stephano, & Suida.

PETVARIA πέτραρια, Parisorum vrbs, insula Albionis, apud Ptolemaum. Peterboru dicitur, Humf. Lhuydo. Buxtep autem Camdeno.

PETVLANTIVM meminit Ammianus 20. 21. 22. & 31. Cum Celtis eos nominat, quasi essent vnius gentis.

PETVIA, de quo Martialis ad Lucium: hoc Versus: Turgentis lacus, Petusiique opidum cum lacu eiusdem nominis facit ex eo Calderinus. sed PERVSI a legebat codex M. S. Danieli Rogerij.

PEVCAE πέυκα, Scytharum gens, circa Istrum: Zefimo.

PEVCALEI, vide PEVCELAITIS.

PEVCE πέυκη, Ptolemaeo & Pomponio insula est, inter Danubij fluminis ostia. Eustathius scribit eam triangularis forma esse. Pizina Nigro est, Barillana autem, Leon. Goreccio, de bello Liouico. Eidem Ptolemaeo est mons in Sarmatia Europaea. Vide TEVTÖBVRGIVM.

PEVCESSA πευκεσσα, insula maris Atlantici: Or- pheo in Argonauticis. Albionem hoc nomine describere putat Camdenus, qui ἀλκίσα per λ mallet legere.

PEVCELA, vide PEVCELAITIS, & MASSACA.

PEVCELAITIS πευκελαίτης, India regio, circa Indi flu- minis originem: Arrbiano 4. Alexand. PEVCOLAE- TIS πευκολαίτης, Straboni. PEVCOLAITAE populi, sunt apud Plinium. Idem Arrbiano habet ibidem PEV- CELIOTIN πευκλιώτων, vrhem: Plinius PEVCO- LAIN vocat opidum circa Indum fluvium. PEVCA- NEI πευκαγνέων, videntur mihi apud Dionysium Asiam; quos Ptolemaeus eum interpretes PEVCALEOS vocat.

PEVCE-

PEUCELAM πευκέλα, ciuitatem habet quoque Ar-
rhanus, libro citato; sed aliam, ni fallor, ab hac.
PEUCELLA πευκέλλα, amnis Perygia. Accola sunt ex
Azanum Arcadia gente. Pausanias in Phocidis. Hi an-
trum ostendunt, quod Steunos, seu &, vocant: in quo Ma-
gna Mutri simulacrum colitur. PEUCELA πευκέλα,
apud eundem legi, pro eodem, obseruauit Sylburgius.
PEVCENTINI, vide PEVCETII.
PEVCES, Plinio vnum ostiorum Danubij fluminis; Pto-
lemaeo, Ammiano & Straboni hoc HIERON, id est
Sacrum, vocatur.
PEVCESTÆ πευκέσται, populi quos cum Herulis & Go-
this impetum fecisse in Pontum, scribit Suidas. Ad Peu-
cen insulam habitabant. PEVCINI sunt Ptolemaeo.
PEVCETII πευκέται, sunt Italia populi, qui etiam PE-
DICVLI ποδικοί, & Græco sermone AVDANII αὐ-
δάνοι dicuntur, à Strabone. Sed pro Audanij DAVNII
legit Casaubonus. PEVCENTINI appellantur à Dio-
nyso Afro. Hodie Terra di Barri vocari, tradit Niger.
Stephanus habet PEVCETIANES πευκετιαντες,
Oenotrii vicinos. Sed idem habet etiam πευκέται. PEV-
CETIÆ sunt Liburnia populi: Callimacho apud Plinium.
Vide CALABRIA, IAPYXIA, APVLIA, &
DVDINI.
PEVCII, locus supra Chalcedonem; Niceta.
PEVCINI, Sarmatia Europæ populi: Ptolemaeo, & Ta-
cito. Idem Ptolemaeus eosdem ponit ad Istri ostia. Vide
BASTERNAE, SCYTHÆ, & PEVCESTÆ.
PEVCOLAIS, vide PEVCLAITIS.
PEVTHECIA, vide MEDIOLANVM.
PEZAVGSTA, vide PAX IVLIA.
PEZINATI, vide SCYTHÆ.
PHABENTIA, vide FAVENTIA.
PHABIA, vide FABIA.
PHABIRANVM φαβίρων, Ptolemaeo Germania opi-
dum est. Bremen Saxonia urbem, vocat P. Appianus.
item Peucerus. Bremenfis regionis situm lege apud Chy-
traum, in Hist. Saxonica.
PHABRIS, vide FABRIS.
PHACIVM φακίον, (in ora libri erat φακίων,) Macedonia
opidum: circa Thessaliam. vi videtur ex Thucydidi 4. &
Lini 32. & 36.
PHACVSSA φακυσσα, intra Ægyptum & mare Rubrum
vicus: Ptolemaeo, Stephano, & Straboni 17. sed huic gemi-
nato xx & singulari φακυσσα. An Phacus, apud Guil.
Tyrium? lib. 14. cap. 14.
PHADANA, locus vbi Iacob in Rachaelem incidit, lapi-
demque à puteo reuoluit, teste Zozomeno, & Callisto.
PADANARAM in sacris Bibliis. Mesopotamiam ex co-
faciunt interpretes.
PHADASIA, vide PADASIA.
PHADIZANA φαδισάνα, Cappadocia Castellum. Arrbia-
nus in Periplo. An Chadesia Apollonijs?
PHÆACES, Illyria gens: Pomponio. In Corcyra fortè.
PHÆACIA, vide CORCYRA.
PHÆACIS, vide OASIS.
PHÆCASIA, vna Sporadum. Plinius.
PHÆDÆ, locus Sicilia est, inter Messaniam & Leontium,
teste Decreto Romano antiquo, apud Fabricium. Per e-
sine diphthongo in prima habet Cuspinianus, PHEGÆ.
PHÆDRIA φαδρία, Arcadia vicus: apud Pausaniam.
Rupes sic dicta apud Delphos, teste Suida. PHÆDRIA-
DES Petra ha sunt Diodoro 16.
HÆDRVS φαδρῶν, amnis Ægypti est, ab Ifide exsic-
catus. Plutarchus in Ifide & Osiride.
HÆNAGORA, vide PHANAGORIA.
HÆNIANA, vide FEBIANA.
HÆNICA, vide BEZABDE.
HÆNO φανω, Palestine locus, vbi aris metalla. Euse-
bius 8. hist. Ecclesiastica cap. 17. Huc puto perinē D. Hie-
ronymi in locis Hebraicis, hac verba, FENON Castra
filiorum Ifrael in deserto. Fuit autem quondam ciuitas
principum Edom, nunc viculus in deserto, vbi aris metalla

damnatorum supplicii effodiuntur. inter ciuitates Petram
& Zoaram. Idem, ibidem, paulo supra, eundem locum
METALLO FENON vocat. De eodem etiā D. Atha-
nasia in epistola ad solitariam vitam colentes. qui locum
hunc natura ita moribundum facit, vt quis non nisi pau-
cissimos dies superesse potest. PHINON, & PHVNON
legunt hoc loco Sacra biblia, Numero 33. PHÆNI epi-
scopi Saida, meminit concil. Ephesinum. vbi hac leguntur,
Ἐπίσκοπος φαβὺς τῆς παλαιῆς. Vide PHENNESOS.
PHÆSANA, Arcadia vrbs: Pindaro in Olympicis. vt ha-
bet interpretis eius Lonicerus. Ad Alpheum fluitum.
PHÆSTVM φαῖςτος, Creta vrbs: testes Strabo, Plinius,
Pōponius, Ouidius, Philostratus, Diodorus, & Dionysius.
Stadiis xx. à mari distare, LX. verò à Gortina, scribit Eu-
stathius. Phæstus alia, Locrorum Ὀζολοῦ: Plinio. Et alia
Estiotarum in Macedonia: apud Ptolemaum, quod PHÆ-
STVM Lini puto. Vide APOLLINIS, & PHRIXA.
PHÆSVLÆ, vide FESVLÆ.
PHÆTELINVS, Sicilia fluius, iuxta Peloridē, confinis
templo Diane. In Sicilia. Vbi. Sequester. & ÆCELINVS
legit Bocatius. FACELINVS malim, à Facelina Dia-
na hoc tractu culta. cuius meminit Lucilius, alijsq.
PHÆTROSIMI, vide ENAMIA.
PHÆVNTA φαυντα, urbem Peloponnesi, habet Diodo-
rus 15. Circa Argiam, alicubi.
PHAGIVS, vide PHAGIVS.
PHAGRES φαῖρης, Thracia vrbs: vltra Strymonem sub
Pangæo. Thucydidi 2. Stephano, & Epitoma Strabonis.
Pierum murus facit Herodotus 7. vide NIPHRAGES.
PHAGRORIVM φαῖροειον, nomen vrbs, apud Ste-
phanum. fortè Ægypti. PHAGRORIOPOLIM
urbem enim habet Strabo, & Phagroriopoliem Nomum.
PHAGVS φαῖρος, Elidis fluius, in Peloponneso. Pausanias.
φαῖρος erat in ora libri. Locus circa Ilium quoque est.
PHAGVS, Straboni. φαῖρος Græcè est.
PHAGYTRA φαῖντρα, Ptolemaeo India intra Gangem
vrbs. PHARYTRA interpreti.
PHALACHTHIA φαλαχθία, Thessalorum vrbs. Ptolem.
PHALACICHEORVM φαλακίχων, ex nummo Tra-
iani, meminit Occo. an vera sit scriptura, nescio. φαλα-
κίχων fortè scribendum: à Phalacra.
PHALACRA φαλάκρα, Pentapoli regionis, in Africa,
vrbs: Ptolemaeo. Vnum ex Ida promontorijs, sic dictum,
quod Alexander caluum id effecisset, sectis inde lignis, ad
naues parandas. Versus mare ergo. Vide GARGARA.
PHALACRÆ, vide IDA.
PHALACRINA, vicus in Sabinis, vltra Reate. quo
Vespasianus Imp. natus, scribit Suetonius. S. Siluestri
in Phalacrino hodie dici, putat Marius Victorinus. P A-
LACRINVM Antonino.
PHALACRIVM, vide FALACRIVM.
PHALACRVM, vide CASSIOPE.
PHALACRVS, (id est caluus,) locus sic dictus apud Indos.
quod qui herbam in ea nascentem gustauerit, & pilos &
cornua amittit. Ael. Animal. 8. cap. 15. Vrbs Ægy-
pti: apud Antoninum. Mons est, sic dictus, circa Cap-
padociam: teste Const. Porphyrogenneta. Castellum vo-
cant Cedrenus, & Curopalates.
PHALECI, vide FALISCI.
PHALÆSIA φαλάσια, Arcadia opidum: Pausania &
Stephano.
PHALAGNI φαλάγνι, Ptolemaeo, PHALBINI inter-
pretibus, Arabia Felicis opidum.
PHALAGRA, Pallenes vrbs, Gyraldus ex Ifacio ad Lico-
phronem. An pro PHLEGRA corruptè? vide PALLENA.
PHALANA, vide PHALANNA.
PHALANGES, populi Aethiopie sub Ægypto. Plinius.
PHALANGIS φαλαγγίς, mons, in Aethiopia, ad sinum
Barbaricum. Ptolemaeus.
PHALANNA φαλάννα, Perrhabia. & alia Creta vrbs:
apud Stephanum. PHALANNÆ alia est eiusdem in-
sule: apud eundem. Perrhabia urbem PHALANVM
habet Lycophron. vide HIPPIA, & ORTHE.

PHALANTIADÆ, vide TARENTVM.
 PHALANTVS φαλάντος, vrbs & mons in Arcadia. Pausanias. & ex eo Stephanus.
 PHALANVS, vide PHALANNA.
 PHALARA φαλάρα, Thessalia vrbs, in sinu Maliaco. Plinius, Strabo, Stephanus, & Liuius 27. & 32. Vide PHALORE, & PHALERVM.
 PHALARIENSES φαλαρεῖς, gens tribus Aeanidibus. Hesychius. Vide FALARIENSES.
 PHALARIS, Tuscia vrbs, Catoni. PHALERIVM φαλέριον, Straboni, Ptolemao, & Halicarnasseo. FALERIA Rutilio. Falare hodie vocari, scribit Ant. Massa, & Leander; qui addit PHALIRVM à Ptolemao nuncupari, mendosè autē, vt multa alia apud eundē Leandrum.
 PHALARIVM, vide ECNOMVS.
 PHALARNA φαλάρνα, extremitas Creta insula, versus Occidentem. Strabo. PHALASARNA mauuli legere Casaubonus.
 PHALARVS φαλάρ, Bæotia fluius, in Cephissidem lacum excurrens. Pausanias.
 PHALASARNA φαλάσσαρνα, Ptolemao Creta insula vrbs. Contarib. Bordonio & Pineto. vide PHALARNA.
 PHALASIA φαλασία, Ptolemao Euboica promontorium.
 PHALBINI, vide PHALAGNI.
 PHALCIDON φαλκιδόν, Thessalia vrbs: Polyano, lib. 4.
 PHALECVM, vide PHALYCVM.
 PHALEGANDROS, vide PHILOCANDROS.
 PHALERIA, vide PHALORE.
 PHALERICVM, vide PIRÆVS.
 PHALERIVM, vide PHALARIS.
 PHALERNAM & OPHELTINAM tribus, φαλέρνα καὶ οφελτινα, adiectas Apulia scribit Diodorus 19. Corruptè pro VFENTINA, & PHALERINA, vt legi Liuius 4.
 PHALERVM φαλέρων, Attica portus; PHANOS φανός, olim dictus. Suidas. de eodem Thucydides 2. PHALERVM etiam Thessalia opidum, iuxta Oetem. Suidas & Stephanus. Phalerenses apud Strabonem. Idem cum PHALARAPUTO. Videneapolis & PHALORE.
 PHALESINA, vrbs Thracie, circa Thracium mare. vt apud Plinium videtur.
 PHALGA φαλγα, vicus medius inter Seleuciam Pieria, & Mesopotamiam. Stephanus.
 PHALIGATHEVM φαλιγάθευς, quendam Theophanem, & alium quendam Chrysanthum, sic dictos à loco, adducit ex nummis veteribus, Goltzius in suo Thesuro.
 PHALIGES, Aethiopia sub Aegyptio gens. Plinius.
 PHALIS, Aegypti vrbs: vbi Osiris colitur. Tzetza in Lycophronem. Sed PHELAIIS φαλαίς, est in Græcia codice.
 PHALISCÆ, locus maritimus Tuscia: inter caput Etruria & portum Traiani. Antonini Itinerarium.
 PHALISCI, in numismatibus Græci, per F digamma, & non per φ scribitur. Vide FALISCI.
 PHALIVM φαλίον, locus in Bithynia videtur; apud Plutarchum in Questionibus Græci.
 PHALO, delata dein ad regionem eius Phalonem nomine, &c. Sic Dict. Cretensis 6. Ad maris Mediterranei littus, versus Ortum videtur.
 PHALORCHIA, regionis nomen Serapioni. vbi nasciturum loco piperis in cibo frequens est.
 PHALORE φαλόρη, apud Lycophronem & Stephanum Thessalia vrbs. PHALORIA, & PHALERIA est apud Liuium 36. Eandem cum Phalero puto.
 PHALTI, vnde Hellis, vnus fortium Davidis 2. Samuel. 19. POLONITE pro Phalii, leguntur. Par. 11. vbi 70. interpretes φαλόντες legunt.
 PHALYCVM φαλύνον, Megarensis agri locus. φαλύνον alibi vocat Theophrastus.
 PHAMIZON, & PHAMIZONIVM, vide PHAZEMONITIS.
 PHAMOTIS, vide PHOMOTIS.
 PHANA φάνα, Italia opidum: Stephanus. (Faniū Fortuna puto.) Et aliud Aetolia: apud Pausaniam in Phocicis.
 PHANACA φανάκη, Media vrbs: Ptolemao.

PHANÆ, insula circa Ioniam: Plinio. Vide PHANÆA.
 PHANÆA φανάα, Ptolemao Chii insula promontorium.
 PHANÆ φανά, Straboni, Thucydidi, Stephano, & Liuius: PHANEVS Seruio & Vibio. Cabo Masticho, Bellonio & Sophiano dicitur. Panale, Fauolio, in suo Hodeporico Byzantino.
 PHANAGORIA φαναγορία, Ptolemao & Straboni, Sarmatia Asiatica vrbs, ad Bosporum Cimmericum: Matriga hodie, si creditur (qui nemini credit) Tbeuto. PHANAGORIA, Stephano insula Taurica adiacens. Vide THEMISCYRA.
 PHANAROEÆ φαναροῦα, apud Plinium Cappadocia opidum, circa Tbermodoontis fontem. Idem Strabo 12. Phocidis vrbs est Liuius 32.
 PHANASPA φανάσσα, Media vrbs. Ptolemaus.
 PHANDANA φανδάνα, Ptolemao Armenia Maioris vrbs, PHANDALIA interpretibus.
 PHANDRIVM, circa Locros & Eindum montem, opidum: Laonico.
 PHANEAS vrbs Syria, φανῆα πολὺ & οὐραῖα, meminit ex nummo Goltzius. Idem cum PANEAS forte.
 PHANENACALVM, Armenia Maioris prouincia: Straboni. Casaubonus subdubitat an Sophena legendum sit.
 PHANESII, vide SATMALI.
 PHANEVS, vide PHANÆA.
 PHANOS, vide PHALERVM.
 PHANOTES, Epiri castellum. Plinius & Liuius.
 PHANOTEVS φανότης, Phocidis opidum: Stephanus, & Polybio 5. PANOPEVS πανοπῆς, antea dicebatur, vt scribit Strabo. PHANOTIS Thucydidi 4. PANOTIA quibusdam: teste Stephano. πανότι est Hesychio. & forte Phanothes Liuij. Vide PANOPE.
 PHANTIA φαντιά, Troadis vrbs: Stephanus. Cui Cumæorum structura.
 PHANTVRITES Nomus, in Aegypto. Plinius.
 PHANVEL, vel PENIEL, id est facies Dei, loci nomen. Genes. 32. PHANVEL Turris, Iudicum 8. PHANVELA vrbs, apud Ioseph. 8. Antiq. 3. & 3. Reg. 12.
 PHANVM, vide FANVM.
 PHANVM Apollinis, locus episcopalis, in Lydia. Chalcedonense concil.
 PHANVS, vide PHALERVM.
 PHAONTIS Suburbanum, Neronis liberti. Inter viam Nomentanam & Salariam. circa 4. ab Vrbe lapidem. Dion, & Suetonius in Nerone.
 PHARA, Africa vrbs; à Scipionis militibus incensa. Strabo.
 PARADA est Hirtio. Vide PHARATHVS, PHERÆ, & SOPHTHA.
 PHARÆ φάρι, Achaia vrbs: Polybio, & Herodoto, item Stephano, cui & PHERÆ per n vocatur. PHARÆ φαρῆ, Homero. Item Messeniæ. Huius incolæ PHARATÆ dicuntur; istius PHARIENSES: auctore Strabone. aliter autem Stephanus, quem consule. Eidem est etiam Bæotia vrbs. Est & Creta vrbs, apud eundem, & Plinium. Vide PHERÆ.
 PHARÆA, vide PHARIS.
 PHARAMBARA φαραμβάρα, Media opidum. Ptolem.
 PHARAMIA, Aegypti vrbs, in litore maris, non longe ab ostio Nili, quod Carabeix dicitur. Guil. Tyrius 11. cap. 31. Inter Pharamiam & Tapbium duas antiquissimas maritimas Aegypti vrbes, idem scribit, primum Nili ostium quod versus Syriam est, (& Carabes vocat) in mare effundi. Lib. 19. cap. 23. Sed Tapium alibi scribit, sine H. lib. 20. cap. 15.
 PHARAN φάραν, vrbs inter Aegyptum & Arabiam: Stephanus. Arabia Petrae, ad sinum Arabicum; est Ptolemao. & PHARANITÆ gens. PHARANIN Cades, locus deserti: Numeri 13. PHARANIS Montes, habet Eldad Danus: vbi Zabulonis tribus. Circa Euphratem. Vide TEREINTHS.
 PHARANGIVM, Lazorum arx circa Boan fluium, in Persarmenia. Procop. 1. 2. Persicorū. Aurum dictū hic effodi.
 PHARASTIA φαρασία, apud Ptolemaum est Media vrbs.

PHARATHA φαρὰθα, Arabia Felicitatis vrbs. Ptolemaeus.
PHARATHVS φαρὰθος, Galilee vrbs: Stephano, ex Iosepho Antiq. 13. item 1. Machab. 3. sed PHARA legit D. Hieronymus. φαρὰθους τῶν meminit Goltzius ex Claudij nummo.

PHARATON, locus sepulturae Abdonis iudicis Israelis, & unde vnus fortium Davidis. Iosue 11. & 2. Samuel. 23. Idem forte qui Pharathus.

PHARATHVA, vide PHRATI.

PHARAX, vide CHARAX.

PHARAZANA φαρὰζανα, vrbs in Drangiana regione. Ptol.

PHARBETHVS φαρβέθος, Aegypti vrbs: Ptolemaeo, Straboni, & Stephano. item Pharbaites nomus.

PHARBELVS φαρβέλως, Eretriorum vrbs: Stephano. In Thessalia forte.

PHARCIDON φαρκιδών, Thessaliae opidum. Stephanus, ex Theopompo. Per n in penultima, alio in codice.

PHARE, vide PHARÆ.

PHARGA φάργα, Ptolemaeo in Arabia Deserta vrbs.

PHARGALVS, vide PHARSALVS.

PHARI. Portum, habet Pontius Paulinus, inter Centum cellas, & Romanam. Idem alio in loco Romani portus pharium nominat, & Portum, urbem ad Tyberis ostium significat. vide PORTVS.

PHARIA, & PHARITÆ, vide PHAROS.

PHARIDI φάριδι, de quo hoc Theophrastus: In insula Lotophagia, Pharidi vocata, larga copia celtis.

PHARION, Armeniae fluvius, in Tigrim effluens. Plinius.

PHARIS φάρης, Laconica vrbs: apud Stephanum; quae PHARÆA φαρᾶια; Polybij. Laconica urbem olim fuisse, refert Pausanias. vide PHARÆ, & PHERÆ.

PHARITÆ, vide PHAROS.

PHARIVM φάριον, Illyridis opidum: Stephano. Eodem auctore est Perithabica vrbs. Etiam fluvius Ciliciae sic dictus apud Suidam, & Xenophontem. sed in eius ora Sappos, legebatur. an pro Sarus?

PHARIVS, vide MYRMECIVM.

PHARMACES, vide PHARNACES.

PHARMACIÆ Sinus, Europe ad Bosporum Thracium: Therapia hodie dicitur. Petro Gyllo: Ex Tripartita historia, & Nicephoro Callisto. cui navale est.

PHARMACOTROPHI, Asia gens, Scytharum videtur apud Melam.

PHARMACVSA, Plinio maris Aegaei insula. Suetonio quoque & Plutarcho φαρμακυστα, ubi Caesarem a pyratibus captum scribunt. Hanc geminato ss. scribit Stephanus. & supra Miletum ponit, in eaq; Attalum occisum tradit. Patmosa hodie vocari, ait Bellonius. PHARMACVSA alias duas describit Stephanus circa Salaminam insulam. in quarum una ostenditur Circes sepulcrum, auctore Strabone.

PHARNALVS φαρνάλης, In cōcil. Ephesino, hac Perrebinus Episcopus Pharnali. Sylburgius pro Pharsalus habet.

PHARMATENVS φαρματινός, Cappadociae fluvius, in Arriani Periplo.

PHARMICAS, apud Plinium Bithyniae fluvius.

PHARMVTIACVS, vide THERMVTHIACVS.

PHARMVTIS, vide PHARNVTIS.

PHARNACEA φαρνακία, Ptolemaeo, Straboni, & Plinio Ponti vrbs: quae Platena à Pineto vertitur. vide CERASVS.

PHARNACES, in Aethiopia gens, quarum sudor rabem contactu corporibus adfert. auctor Damon, apud Plinium 7. cap. 2. Per M. Pharmaces quidam codices legunt.

PHARNACIVM φαρνάκιον, Phrygiae opidum. Stephanus.

PHARNACOTIS fluvius, circa Indum alicubi: Plinio.

PHARNASCA, vide APAMIA.

PHARNVTIS φαρνυτις, Bithyniae fluvius: Niceam praterfluens. ut auctor est Suidas. Idem PHARMVTIS alibi legit per M.

PHARODENI φαρδονοί Ptolemaeo sunt Germania populi, quos Gemini & Frisus Meckelburg putat. Pharodenos Ptolemei SVARDONES Taciti esse, vult Peucerus. vide OBOTRITÆ.

PHAROS, Aegypti insula, ex aduerso Alexandriae: Caesaris dictatoris colonia, ut Plinius auctor est. PROTEI Insulam, vocatam aliquando, tradit Pater Nonnus in Inuentis Bazianzeni, in Iulianum apostatam. Huius situm lege apud Achillem Statium 5. Amorum. Pharion hodie dicitur, sed Aegypto contigua est. Benjamin scribit ab incolis Magrah, & ab Arabibus Magar Alecfandria (hoc est Alexandria Farum) nomen habere. PHARITAS, incolae vocat A. Hirtius. In huius insulae promontorio turris vel specula quoq; est, eiusdem quo insula nomine, teste Strabone, & Casare. Hanc Eustathius ANTI-PHARON, & IDOTHEÆ Speculam vocat. Garophalo hodie, ni fallor. PHAROS, quae anti-PAROS, ut Plinius tradit, insula Illyrica, Hadriatici maris. PHARIA φάρια, Ptolemaeo dicitur, φάρ Polybio 3. Diodoro 15. & Straboni. Lexina vocat Sopbianus, Lexina habet Niger. Lissa Illyrico sermone appellari, scribit Hermodorus. PHAROS fluvius ibidem est auctore Stephano.

PHARVS quoque fluvij nomen, circa Ciliciam Euphratemq; Xenophonti 1. Cyri Exped. SARVM autem legebat ora libri: SARVS veram scripturam esse non dubito. PHAROS, quoque insula est, Brundisio adiacens, ut altera illa Alexandria: auctore Pomponio. vide PHARVS, BARA, LYSENE, FARVM, ALEXANDRIA, & CORNV Byzantium.

PHARPHAR, Damasci fluvius. 4. Reg. 5. PARPAR legit Chaldaei. Vide CHRYSORRHOAS.

PHARPHARIADES, vide TAVRVS.

PHARRASII, vide PRASIANA.

PHARSALVS φάρσαλος, Thessaliae vrbs: Appiano. quae etiam PHARRALVS φάρραλος, per duo RR scribitur, auctore Stephano. duorum Pharsali, & Paleoparsali, meminit etiam Strabo 9. PHARGALVS per G male legitur apud Tzetsum ad Lycophronem. PHARSALICI Campi hinc, φαρσάλιον πεδον Plutarcho, in Thessalia. qui postea PHILIPPICI dicti sunt: Floro teste: In his pugnatum inter Caesarem & Pompeium. Inter Pharsalum urbem nempe & Enipeum fluvium: teste Appiano. 2. Civil. PHARSALVS etiam Pamphilia vrbs: Straboni & Stephano. Vide PHASELIS. Casari 3. Civilium PHARSALVS locus est circa Ceraunios montes, ubi naues & milites suos se exposuisse scribit. si sincera lectio. Paulus Marfus ad 4. Fastor. Ovidij, ex libro vetustissimo, in Chalcide Euboeae a se empto, PALÆSTE legit. quam lectionem confirmare nititur hoc Lucani 5. versu: Lapfa, Palaestinas vncu confixit, arenas. Huc adfer quae habet Gyraldus de Dijs Gentium 6. ex eodem. Vide PALÆSTE.

PHARVRIM, locus. 4. Regum 13.

PHARVS, locus ad os Ponti, sic dictus à nautis. ut refert Cuiuspalates. Circa Bosporum Cimmerium forte, ut mihi videtur ex libro 20. Historiae Miscellae. Pharus quoque in Capreis locus, Suetonio in Tiberio. Ab Antonino Pio restitutum, scribit Capitolinus. Eiusdem quoque meminit Statius 3. Silvar. ad Claudiam uxorem: PHARVS etiam Ciliciae fluvius: Suida. vide FARVM, PAROS, & PHAROS.

PHARVSII φαρβύσιοι, Libyca gens, auctores sunt Ptolemaeus, Strabo, Plinius, Mela, & Stephanus. quondam Persae fuere, teste Plinio. PHARVSIIOS habet etiam Ptolemaeus, in eadem Libyca regione.

PHARYBVS, vide HELICON.

PHARYCADVM φαρυκάδων, opidum Estiaotidis, Macedoniae regionis: per quod Peneus & Curalius conflunt. Strabo. PHORCADVM alia lectio. ut refert Casaubonus.

PHARYGÆ φαρύγαι, Phocidis vicus apud Plutarchum, in Phocione. Vide SCARPHEA.

PHARYGIUM promontorium, cum statione navium: Phocidis regionis. Strabo.

PHARYTRA, vide PHAGYTRA.

PHASAEIS φασαῖναι, Iudaeae vrbs, apud Stephanum, Ptolemaum, & Iosephum. In regione quae ab Hierichonte in Bataan tendit 16. Antiq. 9. item 18. & 1. belli Iud. 16.

cap. 3. Conuallē hinc Phaselidē nominat Plinius 13. cap. 4.
PHASCA φασκα, Armenia Maioris vrbs, Ptolemao, T A-
 sca legunt eius malefidi interpretes.
PHASCVSIS, Aegypti locus, in 2. tomo operum Aiba-
 nasij Fortasse pro PHACVSA.
PHASCENIVM, vide FESCENNIA.
PHASELICVM, vide PAMPHYLIA.
PHASELIS φασήλις, Ptolemao Lycia, Plinio Pamphylia
 opidum. Stephanus scribit primo ΠΙΤΥΥΣΣΑ πτυύσσα,
 postea PHARSALVS φάρσαλ & dictum. Phaselis
 palus etiam in Pamphylia est, Eustathio. In Cilicia est
 Asclonio Padriano. Est nomen insule quoque, apud Sui-
 dam. sed quo locorum, incertum. Platina 7. tuenda vale-
 tudinis, scribit ex Apuleio, Phasellum insulam esse, non
 longē a monte Olympo, indeq; Phaseolum herbam nomen
 habere. idem Pomponius Fortunatus, ad decimum lib. Co-
 lumella. Ego hoc apud Isidorum lego, qui FASELOS
 per F. legit. Fides sit penes auctorem.
PHASELVSSA, duae insulae Africanae, iuxta Sirium flu-
 uium. Stephanus.
PHASGA, nomen loci, vel montis: D. Hieronymo, Deute-
 ron. 3. Josue 12. 13. vide ABARIM.
PHASIANVM mare, vide PONTVS EVXINVS.
PHASIS vrbs, a Nicolao Nicolaio, pro Tauris, Mediae
 vrbe, (sic hodie vocata,) sumitur. Quis verō Phasidum in
 Media regione meminit, ignoro. PHASIS φάσις,
 vrbs est in Colchide; Mediae regioni vicina, Straboni, &
 Plinio. quam Villanovanus hodie Polistonia vocari scri-
 bit. PHASIS, Colchidum fluvius, Ptolemao, Straboni,
 ceterisque Asiae & Europa quibusdam terminus, vt refert
 Procop. 6. Aedific. prius dictus ARCTVRS & πρὸς ἄρτον,
 auctore Plutarcho de Fluminibus. quibusdam HYPANIS
 quoque dictus aliquando fuit. BOAS circa fontem dici,
 videtur ex Procopio lib. 2. de bello Persico. AMARA-
 TIVM ab αμαρτυρίοις populis, apud quos hic oritur, no-
 minat Stephanus. Omnium fluminum stagnantissimum,
 & cursu lentissimū dicit Theophrastus de Aëre & Aquis.
 Hodie Falso appellari, ex Tabulis apparet. Theuetus scri-
 bit Debbasethica Scythis dici, & Phazzerh Archae-
 nienibus. Oritur Plinio teste, in Moschis, apud Ptolemaū
 ex Caucasii montibus manare videtur. Existimo ego
 montes HYRCANVM, ARMENIVM, CORA-
 XICVM, CASPIVM, MOSCHICVM, AMA-
 ZONICVM, HENIOCHVM, & SCYTHICVM,
 apud Plinium & alios, omnes sub CAVCASIIS Pro-
 lemei montibus (qui inter Euxinum pontum, & mare
 Caspium sunt; & a Plinio totum hoc mare cingi, descri-
 buntur) contineri. PHASIANAM Regionem adia-
 centem huic flumini, nominat Aristoteles de Animalibus.
 Insulam quoque dicit PHASIDEM Isidorus, vnde pri-
 mum pauo asportatus. Fauonem hic vocare videtur, quem
 alij phasianum. PHASIS etiam Taprobane insula flu-
 uius, apud Ptolemaum & Stephanum. Vide HYSSVS.
PHASTA φαστα, Sacarum vrbs. Stephanus.
PHATAREI, Sarmatia Asiatica populi, apud Plinium.
PHATERVNESOS, insula deserta nomen, Plinio. Circa
 Thracia Chersonesum videtur. PATERON NESOS
 legit Pintianus, ex duobus M. S. codicibus.
PHATMICVM, & PHATNICVM, vide PATH-
 METICVM.
PHATNITES, Nomus Aegypti. Plinius.
PHATNITICVM, vide PATHMETICVM.
PHATVRES, vide PATHVRES.
PHATVSA vicus, Zosimo, lib. 3. quatuor stationibus a
 Dara, (vbi Gordiani sepulchrum) distans. ANATHA
 Marcellini est. Euphrati flumine circumlatus scribit.
PHATYR, vide PETHOR.
PHAV vrbs, 1. Paralip. 1.
PHAVDA φάβδα, Sidenae regionis vrbs, in Cappadocia.
 Strabo. Vide CHADISIA.
PHANENA φαννα, Armenia provincia. Strabo 11.
PHAVNITE φάβνις, Armenia Maioris regio, S. r. boniit.
 Eodem libro paullo postius meminit PHAVNORVM

φάβνις, populorum, sed φάβνικον, hoc loco substituit Ca-
 saubonus. videat ipse.
PHAVONAE φάβωνα, Scandia insula gens, apud Ptolemaū.
PHAVRA φάβρα, insula ante Zosterem, Attica promon-
 torium. Strabo.
PHAVRSII, vide PHARVSII.
PHAVSIA, Chersonesi Rhodiorum locus, Item Mediae
 vrbs. auctor Plinius.
PHAVSYA φάβυσσα, apud Ptolemaum est Armenia Maior-
 is vrbs.
PHAZACA φάζακα, Mediae vrbs, Ptolemao. Phazacam
 regionem Aethiopia sub Egypto, habens interpretes
 Latini Geographiae Ptolemaei: quo loco Gracii codex AZA-
 NIA & ζαρία, legit. Sed idem, aliam Azaniam descri-
 bit, in eadem Aethiopia, ad Azaniam nempe mare. cum
 illa sit in Libya confinibus.
PHAZANII gens, & PHAZANIA φάζαρια, vrbs, circa
 Africa solitudines. sunt apud Plinium.
PHAZEMON, vide PHAZEMONITIS.
PHAZEMONITIS φάζμωνίτις, Ponti regio, quam
 Pompeius MEGALOPOLIM μεγαλόπολιν, appellauit.
 idem Pompeius ex eius pago PHAZEMONE, opidum
 condidit, quod NEAPOLIM nuncupauit. Strabo. PHA-
 MIZON φάμιζον, habet Stephanus, per metatbesin;
 eamq; describit ad Amysum fluvium, sed versus Austrum.
PHAMIZONIVM Plinius.
PHEA φέα, Elidi vrbs, Stephano & Homero; item Stra-
 boni. cui promontorium cum opido est. sed per diphibon-
 gon φέα. Sic quoque scribitur apud Thucydidem 2. & 8.
 Thessalia est Helychio. Apud Strabonem quoque sin-
 uolus est ignobilis, Peloponnesi regionis. vide PHIA.
PHEBOL φέβωλ, Indici maris insula, prope Sinum Arabi-
 cum, cuius Aristoteles, & ex eo Apuleius meminere. Pheba,
 habent Stobaei Physica. Vide DIOSCORIDV.
PHECADVM, Lilio 32. Macedonia opidum: circa Gophes.
PHECENAE, vide FICANA.
PHECOZELETARVM regionem, habet in vita S. Me-
 na, Metaphrastes. Circa Aegyptum, vt conijcio.
PHEGEA φέγηα, pars tribus Aegeidis. item pars Pandio-
 nidis, teste Stephano.
PHEGIA, vide ERYMANTHVS, & PSOPHIS.
PHEGIVS, vide FAGVS.
PHEGOR, nomen montis est, Isidoro, a quo Baalpbegor.
 Baal super montem Pbegor. Beelphegor. i. ades Saturni,
 inquit Suidas.
PHEGVVS φέγυς, tribus Erechtheidis pars, Stephanos: Aiacia
 Suida. Vide PHAGVS.
PHEIA, vide PHEA.
PHELAIS, vide PHALIS.
PHELESSAEI φελασταιοί, gens vicina Vmbriae, circa Tapy-
 giam. Stephanus, ex Eudoxo.
PHELICIA, vide PHILECIA.
PHELICVS, vide PHILICVS.
PHELIDIS Insula, IX. regionis vrbs Romae. P. Victor.
PHELLEVS φέλλεος, Attica mons; Stephano, & Suida.
 Agrosti qui Phellei nominantur meminit Plato, in Critia.
PHELLIA φέλλια, Laconica fluvius, apud Pausaniam.
PHELLINA φέλλινα, Diodoro 20. Africa opidum.
PHELLONE, vide PHALTI.
PHELOE φέλλων, apud Pausaniam Achaiae vrbs, iuxta Aegyram.
PHELLVS φέλλος, Lycia ciuitas est, ad Masyrum mon-
 tem, Plinio, Straboni, & Ptolemao. Pamphylia, Stephano;
 loco vicino, Phellos Sophiano nunc. Est & vrbs Pello-
 ponnesi, prope Olympiam, Straboni. Etiam mons Italiae;
 teste Etymologico, in quo plurima picea arbor.
PHELLVSA, insula ystiam circa Lesbum, Plinio.
PHEMIA φέμια, Arnea vrbs, apud Stephanū ex Hellenico.
PHENEETHIS, vide PHOENEETHIS.
PHENEVS, de quo Ouidius 15. Metamorph. Est lacus
 Arcadiae, Pheneum dixere priores, Ambiguus si sit
 aquis: quas nocte timet. Nocte nocent pota sine noxaluce
 bibuntur. Est etiam Arcadia vrbs pheneos, Galeno, Hali
 carnassio, Hemero, Straboni, Polybio, Stephano, Herodoto,
 Plinio,

P H

Plinio, & Lilio. Per A. in prima φανερ, legit g. Hist. Plantar. Theophrastus. quo loco Gaza interpret PHV-
CVM habet. Azania quoque vrbs, Stephano. Eusta-
thio ex parte Arcadie & Azania est, supra Cyllemum
montem. Vide PHOENIVM, & PHINEVM.

PHENNVS φένωνος, loci nomen videtur, in Tripartita
historia, & apud Niceph. Callistum II. cap. 28. scribit enim
Christianos quosdam ad Phennesia, & Proconesia me-
talla condemnatos. Vide PHENO. Nam idem est.

PHENO, vide PHILO.

PHENVSTVS, vrbs Episcopalis, sub sede Becerra Ara-
bia. Guil. Tyrinus.

PHERÆ φέραι, Peloponnesi civitas, ad Sinum Messenia-
cum, Ptolemao. Sophianus Cheramidi vocat. PHERÆ,
Ptolemao & Lilio Pelasgia regionis in Macedonia vrbs:
quam Pausanias & Cicero de Divinatione, Thessalia tri-
buunt. Huius meminit quoque Suidas, in verbo Pagas.
apud Nardum in suo Lilio legitur eam hodie Sidro, aut
Ierusal vocari. Idem alio loco Ienifar legit. Leuclausio
Fere est. PHERÆ, Ptolemao Achæia Propria vrbs
mediterranea. S. Georgio hodie dici, scribit Niger.
PHARA φάρα, apud Strabonē legitur. SAERA φάρα,
nunc vocari, ait Isacius in Lycophronem. PHERÆ Se-
rica regionis, est Ammiano, Boetia, Homero. Item
Iapygia: Actolia: & Parthorum, apud Stephanum.

Pausanias habet Laconicum opidum, quod ab Homero
φάρα, a finitimo autem φάρα vocatum scribit. hoc PHA-
RIS Lilio est. Idem quoque PHARA a Strabone di-
citur. lib. 8. Vide PHARÆ.

PHERÆA φέραια, Arcadia vrbs: Straboni 8.

PHERENDIS φέρεις, Armenia Maioris opidum. Ptolem.

PEREPV, opidum circa Euphratem, Niceta.

PERETIANI, ob adiectos colonos Genus opido reli-
quere anni proximo, & regioni, nomen Peretiana. Cato
in Origibus. PERITOR annū fortē Plinij.

PEREZAI φερζαί, terra Chanaan populi, Genes.
13. 15. PERIZAI Pagnino, Ios. 24. Circa Samariam
habitabant. PEREZÆA gens, Prudentio.

PHERINV, Lilio 32. opidum in Thessalia.

PHERITO, vide FERITOR.

PHERMES φέρμων, mons, in Sceti regione Aegypti est, vbi
Paulus eremita. Socomenus & Callistus. Item Palladius.
Hunc tractum, etsi non nominet, videtur tamen describere
Philo Iudeus, in Vita Contemplativa.

PHERMVTHIACVS, vide THERMVTHIACVS.

PHERONIA φερωνία, opidum Sardinia. Ptolemaus. Vide
FERONIA.

PHERRACIA φέρρακία, circa Colchos, aut Trapezun-
tem vrbs, Straboni. Vocem corruptam puto. pro Phar-
nacia. sic mecum sentire Casaubonum postea legi.

PHESCENNIVM, Catoni Tuscæ vrbs. vide PESCENIA.

PHESTI φέστι, locus inter quintum & sextum lapidem ab
Vrbe. Strabo. In Latio erat, vbi ambuvualia peragebantur.

PHESTVM, Thessalia aut vicine regionis opidum, Li-
lio 36. PHÆSTVM per AE diphthongon scribendum
teor, ex Ptolemao.

PHETA φέτα, locus cuius aqua mulieres parum fecundas
facit. Ex Theophrasto, Athenæus.

PHEVGARVM φέβγαρον, Germania urbem habet Ptole-
maus. Halberstadt Saxonia urbem eius loco ponunt
Appianus, & Frencius.

PHIA φία, vrbs de qua lu fuit inter Lacones & Messenios.
Stephanus ex Homero. Elidis vrbs maritima est; Thucy-
didi 2. & 7. Eadem cum φεία Straboni. vide PHEA.

PHIAIROTH, vide PHACHIROTH.

PHIALA, locus Memphi, in Nilo: qui a figura sic vocatur.
Plinius. Etiam in vrbe Alexandria: Procopio 6. Aedi-
ficator. Fons Nili sic quoque dicitur, Timæo auctore, apud
eundem Plinium. Lacus est rotundus, Iosepho: ex quo
Iordanem oriri putat. Hunc Saracenos Medan, id est
aquas Dan vocare, scribunt Brochardus, & Breytenba-
chius, Vide NILVS.

PHIALIA φιάλια, vrbs Arcadie in Peloponneso, Ptole-

P H

mao. Pterhon per i, in penultima habet. PHIGALEAM
φίγαλα, eam etiam vocari, tradit Stephanus, & Pausa-
nias. φυγαλας scribit Polyb. 5. φίγαλα Athenæo i i.
Dauid dicitur Nigro. PHIALIA, etiam Bithynia
vrbs, apud Stephanum.

PHIARA φιάρα, Sagarausena in Cappadocia vrbs. Pto-
lemaus.

PHICAR I, India gens, ad Caucasum. apud quos topazius
reperitur. Plinius.

PHICEVM φίκειον, Boetia mons: Stephano, & Apollo-
doro 3. φίκειον, Hesiodo est, & Plutarcho, vbi Spbingeo
anigmata neccentem, describit, in Libello quiddam brutata-
tione utantur. Apud Palephatum SPINGIVM est.
Vide MOABIN.

PHICOLA, vide FICOLA.

PHICORES Maotici populi in Asia. Mela.

PHIDALIA φιδάλια, Sinus, Europa ad Bosporum
Thracium, circa Byzantium. Suidas huius meminit. Sa-
rantacopa nunc dici, ait P. Gyllius.

PHIELA, vide APSASIVM.

PHIGALBA, vide PHIALIA.

PHIGAMVS φίγαμος, Cappadocia fluvius. Arr. Periplus.

PHIGASEVM, a Gente Arcadia, nominat quendam
Cleandrum, Herodotus 6.

PHIGIA φιλία, Ptolemao Arabia Felicitis vrbs.

PHILA, Libya insula a Tritone fluvio circumdata, in qua
Nyssa vrbs, vno aditu tantum ingredientibus patet, quæ
Porta Nyssæ vocantur. Hanc insulam pulchrè describunt
Diodorus Siculus lib. 3. & Aristides oratione Aegyptia-
ca. Item Stephanus ex Herodoti quarto, vbi tamen apud
ipsum Herodotum hodie PHLA φιλæ legimus, corruptè
videtur. φιλæ enim omnes ceteri habent. Aliam PHILAM
insulam, circa Cataracten Nili, habet Seneca 4. Natu-
ral. PHILA φιλæ, Stephano, & Lilio Macedonia vrbs,
media regione inter Dium Tempe, in rûpe anni immi-
nente posita. Peneo nempe, vti ex Stephano videtur. Nar-
dus in suo Lilio Italico Fello nominari dicit. Vide STOE-
CHADES.

PHILADELPHIA φιλadelphία, Calesyria vrbs, apud
Ptolemaum. Olim AMMANA ἀμμανα, & ASTAR-
TAS ἀστάρτα, dicta, teste Stephano. RABBA, vel RA-
BATH Hebrais, ut Zieglerus tradit. D. Hieron. in locis
Hebraicis eam Arabia tribuit, & dicit Hebrais AMMAN
vocari. PHILADELPHIA, Cilicia: & Lydia vrbs
est, Zosimo, Ptolemao, & Straboni: vnde PHILADEL-
PHENI Plinio. Etiam Aegypti, Stephano, Arabia
Callisto, quæ eadem cum D. Hieronymi, forsant.

PHILÆ φιλæ, Aegypti opidum: ad Nilum cataracten. Ptole-
maus, & Heliodorus 8. vbi situm huius lego. AMICAS
vertit Seruius in 6. Aeneid. & fabellam addit de nominis
origine.

PHILÆNIVICVS, φιλαινικόν, Ptolemao in Africa Pro-
pria est, vbi eorum etiam ARÆ; quarum Sallustius, Po-
lybius, & Valerius meminere. Licudia Castaldo, Her-
nich Zardo, Porto de Sabia Villanovano, sed Nain
Marmolion nominatur. RRA PHILISTENORVM
legitur apud Pont. Virunium, corruptè.

PHILÆVM, Germania urbem apud Ptolemaum, legunt
Villanovanus & Appianus, quam Groeningen Frisia
interpretantur. Sed PHILÆVM φιλæ, sine i, aut diph-
thongo, est in Græci codicibus.

PHILAIDÆ φιλαιδæ, Stephano Aegeidis tribus.

PHILANORIVM φιλανόρειον, locus in Argia. Pausanias.

PHILARCHI φιλάρχει, qui ad Euphratem habitant.
Strabo 2. Horum meminit etiam Iornandes lib. 1. qui eos
Saracenis adscribit: ex Sex. Ruse. vbi Cyprianus hoc di-
gnitatis nomen, non gentis esse vult, cui minus assentior, ed
quod per iota, non per ypsilon scribitur. Per y. tamen legit
ad me Frid. Sylburgius, & putat Osroene regionis dyna-
stas, ex Suida. quia videlicet illorum regiuncula φιλάρχει,
fuerunt nuncupata.

PHILE, & PHILEAS φιλίας, regio Byzanti. Stephe-
mus & Nicetas. Vide PHILIA.

PHILEATINA φιλαιτιν, lacus iuxta Pontum, versus solstitialem partem Byzantij. ut refert Zosimus 1. Vide **DEVELTVS**.
PHILECIA φιλικία, Germania opidum, Ptolemaeo. **PHELICIA** habent interpretes.
PHILEMPORVS, locus circa Byzantium. Metaphrastē in S. Danielis Stylis vita.
PHILENE, vide **PHYLA**.
PHILENORIVM φιλωνορειον, Arnae Boeotiae regionis vrbs, Stephano auctore.
PHILEROS, Macedonia vrbs, Plinio.
PHILETA φιλαιτα, circa Cariam vrbs. Porphyrogenetta.
PHILETO, vide **MEGALEPOLIS**.
PHILIA φιλια, Aethiopia in finibus Aegypti insula, iuxta urbem Tacompson, Stephano. in voce τακωμ. Promontorium Thraciae, ad Pontum Euxinum, Ptolemaeo. qua Pomponio vrbs **PHILEAS** est.
PHILICVS φιλικος, Ptolemaeo insula ante Taprobanam. **PHELICVS** interpreti.
PHILIPIS, vide **PHILIPPIS**.
PHILIPPEVS Fons, in Nestania, Arcadiae pago. Panisania.
PHILIPPI φιλίπποι, Stephano Macedonia vrbs, qua olim **CRENIDES**. In Thessalia quoque **PHILIPPI** sunt eadem. Hos apud **PHILIPPICI** Campi sunt.
PHILIPPI insula, in sinu Arabico, Straboni.
PHILIPPICI Campi, vide **PHILIPPI**, **PHILIPPOS**, & **PHARSALICI**.
PHILIPPIS, locus siluosus Attica videtur: apud Senecam in Hippolyto. Vno per erat in codice meo pergameno.
PHILIPPOS, Thracia vrbs, in praerupto tumulo, habet à Septentrione saltus, versus Meridiem paludem. quam mare excipit, ut tradit App. Alexandrinus, qui eius situm eleganter depingit. Is scribit hanc olim **DATVM** δατρων, & **CRENIDEM** κρενιδες, appellatam: quod etiam Diodorus testatur: idem post eum Ptolemaeus. Hanc Ptolemaeus Macedonia adscribit, in finibus tamen Thraciae, apud Hedones nempe. **PHILIPPENSES** Campos huic adiacentes, habet Tacitus 4. Annal. COL. IVL. **PHIL.** est in nummo Augusti, apud Goltzium.
PHILIPPOPOLIS φιλίπποπολις, Thracia vrbs Ptolemaeo; quam idem **TRIMONTIVM** τριμόντιον, & **ADRIANOPOLIM** ἀδριανούπολιν, vocat. Plinius scribit ante **PONEROPOLIS** appellatam. Item Suidas πονηρόπολις, de quo Plutarchus, de Curiositate, Sex Rufus, & Ammianus, ait eam **EV MOLPIADA** μηδελαν. **CALYBEN** καλύβην à Strabone vocari, tradit Hermolaus. Eadem videtur à Suida **DOVLONPOLIS** δουλωνπόλις, nominari. **PVLENDENA** etiam dicta fuit, si fincerus est Iornandes. nam idem alio in loco **PVLPVDENA** nuncupat. (auctor certe, si quis alius inter male Latinos auctores, admodum in propriis nominibus corruptus.) Philippopoli etiam nomen obtinere, testis est Volaterranus, Philibe vulgo Turcico, ut docet Leunclavius. Ploudin scribit vocari Corn. Scepperus. Poneropolim ab incolis Preferem nominari, tradit Barletius, Adrianopolis, & Philippopolis duae sunt vrbes. Sex. Rufo.
PHILIPPOPOLIS, Arabia vrbs, in concilio Chalcedonenfi. A Philippo Imp. conditam tradit Aurel. Victor, A. Schotti. Vide **THEBÆ**, **CALYBBE**, & **BOSTRA**.
PHILISCVM, Syria opidum, Parthorum; ad Euphratem. Plinius.
PHILISTHÆOS, Terra Canaan populos, Ioannes Tzetza, & Sulpicius in sua sacra historia vbiq. **ALLOPHYLOS** ἀλλόφυλοι, vocat, quasi alienigenas. Vide **PALÆSTINA**.
PHILISTHIM, vide **ASCALON**, & **PALÆSTINA**.
PHILISTINÆ Fossa, quod alij **TARTARVM** vocant, inquit Plinius. Vnum ex Padis ostiis. Fossina hodie dicit, Georg. Fabricius, & Leander tradunt: Pistrina, Rodiginus. Tartari huius fluminis etiam Tacitus meminit.
PHILIVS, vide **PHLIVS**.
PHILLIS φιλλιδ, Thracia regio, circumcincta Pangao mōri, Herodoto 7. Stephanus ex eod. per x. in prima scribit φιλλιδ.

PHILLYRA φιλύρα, Peloponnesi fluvius, in Arcadia Callimachus, hymno in Iouem.
PHILOPHIA, in extremis oris regionis Aegypti, Theodoro in Historia Ecclesiastica. **PHENO** habebat Latinum interpretem. Fortē φιλαι, Ptolemai.
PHILOBOBOTVS φιλοβοιωτὸς, mons Boeotiae, in Elaticis campis. Plutarcho in Sylla. Castellum vocat Polyenus 5. in Panimene.
PHILOCALIA φιλοκαλία, Cappadocia locus, ad Pontum Euxinum. Plinius, & Arr. in Periplo.
PHILOCANDRVS φιλοκάνδριος, insula Cycladum, Ptolemaeo. **PHOLEGANDROS** Stephano & Plinio est, quantumvis hanc inter Sporades numerant. & per a in prima habeat male Basilienfis Plinij codex. φλεγας δὲ Hesychio est. Syderiam. i. ferream, propter asperitatem, ab Arato vocatam, annotavit Strabo.
PHILOCRENE φιλοκρήνη, Bithyniae opidulum, apud Gregor. Maritimum est Laonico. Circa Niceam videtur.
PHILOMELIVM φιλομήλειον, vrbs in Magna Phrygia. Ptolemaeus, Strabo, & Stephanus. Philomelienses habet Plinius, & Cicero in Verrem III. Aggriul felanos à Turcis nominari, scribit Leunclavius.
PHILOMOLPHVS, Asia Minoris opidum, Niceta.
PHILONIS pagus, in Aegypto, inter Nilum & sinum Arabicum, Straboni. Peniapolos regionis vicus, in Africa est, Ptolemaeo. Item Libya Nomi, eadem.
PHILONIVS portus, φιλωνίος, apud Ptolemaeum, in Corsica insula. Vocatur hodie Porto vecchio, ut Leander & Niger aiunt. Sed Porto Fauone, Moletio, & Pineto.
NAVONIVS, fortē male apud Antoninum. ut quidam scribit, non putotamen. Sed duo diuersa loca existimo.
PHILOPATRIVM φιλοπατρεων, locus circa Byzantium fortasse Cedreno.
PHILOS, insula contra Persidem, in eius sinu. Plinius. Vide **PHYLLOS**.
PHILOSOPHIANA, vide **GELA**, & **MANSIO**.
PHILOTERA φιλοτέρη, vrbs circa Troglodytas gentes, & Satyriopis. Stephano. Circa Caucasum fortē, ad Bosphorum Cimmerium. Est & φιλωτέρη, Syria, Polybio 5. quae iuxta paludem (Tiberiadem nempe) sitam tradit, in quam Iordanis fluvius defluens, rursum in agrum Scythopolis vrbs exiit. Vide **ANNVM**.
PHILOTHEI, vide **BYTHARIA**.
PHILOXENI Latomia, vide **LATOMIÆ**.
PHILYRES φιλύρες, iuxta Pontum gens, Stephano, & Val. Flacco. Philyridam insulam, habet hoc tractu Apollonius 2. In Ponto Euxino. Philyreaq. tecta, habet Ouid. 7. Metamorph.
PHINA, Pieria in Macedonia vrbs. Plinius. Corrupte forsā, pro Phila. cuius Linius & Stephanus in hac continentia meminere.
PHINEIDÆ Scopuli, vide **CYANÆ**.
PHINEVM φινειον, locus in Ponto. Stephanus, & Suidas. In Arcadia quoque Theophrasto 3. Hist. Plant. cap. 1.
PHINICHA, vide **BESABÆ**.
PHINNI, vide **FENNI**.
PHINON φινών, vna mansioem Israelitarum, in deserto. Num. 33. Vide **PHAENO**.
PHINOPOLIS φινούπολις, Thracia vrbs, apud Ptolemaeum. Phinopoli Sophiano. Locus est in Ponto, Stephano. In Bithynia, circa fauces Bosphori, Plinio. sed Basilienfis, & Colonienfis. Venetum exemplar **BOSPHOROPOLIS** hoc loco habebat. sic quoque Parisiense. at hoc in ora **SPHYROPOLIS**, & **STENOPOLIS** inconstanter legebat.
PHINTHIA Siciliae fons, in quo omnia fluitant, nihil mergi sinat. Apion auctor, apud Plinium. **PHINTIA** φιντία, Sicilia vrbs, Phalaridis. Epistola 148. Vide **PINTIA**.
PHINTONIS φιντωνίος, insula inter Sardiniam & Corsicam, Plinio & Ptolemaeo. **PINTON** Martiano. Mle de Figo, est Pineto. Mibi Isola rossa videtur ex Tabulis.
PHIRAS I φηγύρι, Scandia insula populos habet Ptolemaeus. ex quibus Turnebus **FRANCOS** facit. sic ibidem

P H

ibidem legendum censet. Sed hanc opinionem, tanquam à veritate alienissimam, rejicit Hotomannus, in sua Francogallia.

PHIRSTIMVS, Perfidis fluvius, in eius sinum effluens. Plinius.

PHISCON MONS, & **ARX ITI**, Tuscia locus in Fragmento Catonis. Monte Frascone hodie, ut vult Marrianus Victorius. vide **FALISCI**.

PHISERA, vide **FISERA**.

PHISON, fluvius in Sacris Bibliis notus, è Paradiso fluens. Iosephus. Hieronymus & Eusebius **GANGEM**, Salomon commentator **NILVM** interpretatur, ut ait in suo Apparatu Biblico Ar. Montanus. **HYPHASIN** esse, scribit Niceph. Calistus lib. 9. cap. 20. **PHISON** φεισσον, etiam locus, qui Martyropolim habet ab Oriente: Huic Phisop ad octo ferme passuum milia sunt mœdes prærupti, inter se cœnantes, qui duo flumina efficiunt, qui proximis inter se locis fluunt, quæq; Clisuras appellant. Procopius 2. Persicor. & 3. Aedificior. Puto **CLISVRAS ZYBRYTZÆ** à Niceta appellari. Vide **DANVEIVS**.

PHITERNVS φητιρ, Ptolemao Ferentanorum fluvius. Fortoro Collenutio, & Leandro est; Salino Mazzella. **TIFERNVS** Plinio, & Pomponio vocatur. quod tamen non placere Ligorio animaduertit, qui hunc Pifar nouo nomine interpretatur.

PHITIVSA, insula circa Peloponnesum: in Aegeo mari. Mela. Sed **PHITIVSA** scribendum puto, cum Plinio.

PHITON φητων, Aegypti ciuitas, ab Israelitis extructa. Exod. 1.

PHLA, vide **PHILA**.

PHLADIRTINGA, non semel nominat Hermannus Contra hunc eam urbem, quam hodie Blaerdingen vocamus. In Hollandia ab Mose ostium.

PHLAGVSA, vrbs Chersonesi, qua confinis est Troie; vbi Proteilai sepulcrum. Ibi portus, **CRATER** nomine. Hyginus in Cratere, ex Philarcho.

PHLANEIA φλανεία, Cecropidis tribus, in Attica. Lexicon Phanorini.

PHLANON, vide **FLAVONA**.

PHLANONICVS Sinus, vide **FLANATICVS**.

PHLAVIOPOLIS, vide **FLAVIOPOLIS**.

PHLEGANDROS φλέγανδρος, insula deserta, Hefychio. Vide **PHALEGANDROS**.

PHLEGEVS Fluvius Alphestocæ mater. Ex Dictionarijs.

PHLEGRA, nunc ciuitas, inquit Capella: tunc gigantum temeritate famosa. Huius Solinus quoque meminit. vide **CHERSONESVS** Thracie, & **PALLENE**.

PHLEGRÆI Campi, sunt duo, vnus in Italia; alter in Thessalia. Hunc Isacius Tzetza in Thracia collocat. Stephanus in Thracia Chersoneso. vitrumq; Diodorus **CVM EVMETIAM** vocat. **PHLEGRÆOS** Campos, circa Capuam, habet Polybius 2. vide **FORVM** Vulcani, **VESEVVS**, & **CAMPI LAPIDEI**.

PHLEGYA φλεγυα, Boetia vrbs, apud Stephanum. & **PHLEGYÆ** Philostrato 2. Iconum, in Phorba. vbi ad Cephisum fluvium videtur. Vide **GYRTONE**.

PHLEGYANTIS, vide **ANDREIS**.

PHLEVUM, vide **PHILÆVM**, & **FLEVVM**.

PHLIARVS φληάρ, vide **HOPLIAS**.

PHLIAS, insula nomen, Polybio 4. circa Aetoliam.

PHLIASIA, vide **PHLIVS**.

PHLIVS φλῖς, Ptolemao & Xenophonii, Sicyonia opidum, in Peloponneso. Primo **ARANTIA** ἀραντία, postea **ARÆTHYREA** ἀρεθύρεια, dictum fuit. Auctores sunt Strabo, Stephanus, & Pausanias in Corinthiacis. Gemistus habet **PHILIVS** φηλῖς. Videtur eadem **PHLIASIA** apud Strabonem vocari. Rupela videtur apud Laonicum. **PHLIVS**; vrbs maritima Argie regionis, in Peloponneso, Ptolemao teste. Phlethon eam etiam **THERMIA** θερμία, appellat. Foica Pmeto; sed Yci Sophiano dicitur. **PHLIVS** alia, sed quoque in Peloponneso, Plin. 11. 1. M. pass. à Cillena, Elidis regionis.

P H

PHLOEON φλωον, locus in Samo. Plutarchus in Quaestionibus. Græcis.

PHLOSSA φλωσα, locus in agro Smyrneo, videtur apud Suidam, in voce Theocritus.

PHLORYIA φλωρύια, Mauritania Casariensis opidum. Ptolemaus.

PHLYENSES φλυεις, pars Cecropidis tribus, Stephano. Ptolemaidis, est Hefychio. **PHLYIA** φλυια, est apud Suidam. & **PHLYEVS** apud Pausaniam. In Attica est.

PHLYGADIA φλυγadia, mons Phlyrico & Adria obuersus. Strabo. Flicz hodie. Lazius, 12. R. P. Romana.

PHLYGONIUM φλυγονιον, Phocidis opidum. Pausanias, & Stephanus. πολυγονιον alia lectio: Amaseo nempe.

PHLYIA, vide **PHLYENSES**.

PHOBÆA, vide **PHEBOL**.

PHOBEL, vide **GRÆCIA**.

PHOBVS φόβος, id est metus, locus sic dictus in Aegiala insula. Pausanias in Corinthiacis.

PHOCÆA, Cretica insule, ante Sammonium promontorium, Plinio. φωκαία, in Achaia quoque vrbs, Ptolemao, ad Oeteum sinum. Aethiopes etiam sic dictos, habet Agatarchides.

PHOCÆA φωκαία, Ptolemao Aeolidis opidum maritimum. Stephano Ionia est, sed idem. **PHOCIS** Pomponio scribitur. Linius 37. scribit hoc opidum duos portus habere; quorum alterum **LAMPTERA**, alterum **NAVSTATHMVM** vocat. Sophiano nominatur Foglia vecchia. **PHOCÆAM** aliam in Caria esse, ad Mycalem montem, adnotauit Hermolaus ad Plinij 5. cap. 30.

PHOCAICVM Lutus. vide Smerij inscriptionū volumen, fol. 24. numero 7. Circa Massiliam & Emporium interpretatur An. Augustinus, Dialogo 3. de Nummis antiquis. Idem didici ex Silij Italici 1. 3. & 4. Vide **PHOCIS**.

PHOCÆIS φωκαίς, terra Asiatica, circa Cayci fluminis ostia videtur, è regione Mytilena. Thucydides circa finem 8. vide **PHOCIS**.

PHOCARIA, insula maris Aegaei, ex aduersa Attica. Plinio.

PHOCARVM φωκάρ, insula, IERACON, id est accipitrum, & **CHELONON**, id est testudinum, tres insulae sunt in sinu Arabico: apud Strabonem 16. Accipitrum etiam Ptolemaus in hoc sinu meminit. Aliam autem Phocarum insulam in eodem sinu, idem videtur habere: sed versus eius intimum recessum, ab Arabia parte. Eandem, ni fallor, Diodorus describit lib. 3. iuxta Phænicem, Arabia Felicis promontorium.

PHOCÆAS φωκαίς, agri Leontini, in Sicilia opidum. Thucydides circa principium libri 5.

PHOCENSES, Graecia populi, apud Strabonem. Hos scribit Niger **DRYOPES** à Vibio nuncupari. Mihi non constare fateor. **PHOCENSES** siue **FOCENSES** sunt in Etruria, inter Senam & Lucam, si creditur Edicto Desiderij regis, & Fragmento Antonini, cum eius Commentatore Annio, qui dicit ibi adhuc hodie exstare Phocæcius lacum, & opidum.

PHOCI, gens Icthyophagis vicina. Agatarchides.

PHOCIAS, Thessalia fluvius, Vibio. Sed Phoenix legit Simlerus.

PHOCIS φωκίς, Achaia regio, apud Ptolemaum & Stephanum. **PHOCIDEM** Arcadia, habet Dioscorides 3. cap. 48. vbi panaces nascitur. Inde Ouidio 2. Metamorph.

PHOCICA Erymanthus, & **PHOCAICA** Tellus. Ionia vrbs apud Pomponium. Vide **DAVLIA**, & **PHOCÆA**.

PHOCLIS φωκίς, Ptolemao Arachosia vrbs.

PHOCRA φόκρα, Ptolemao mons est Mauritania Tingitana. Idem videtur cum eo quem Ioan. Leo Ferreum vocat, & vulgo Gebel elhadich appellari ait. Ammiano quoque in Mauritania Casariensi **MONS FERREVS** est, sed alius ab hoc, contiguus Tabusupto opido.

PHOCVSÆ φωκυσαί, insula duæ, Ptolemao. in Aegypto pelago. **PHYCVSSÆ** Stephani crediderim.

PHOCVSSA, vna Sporadum. Plinius.

PHODA, Plinio opidum in Arabia Felici.

PHOEBÆA Palus, φοβζα, astuarium est Argia regionis: quod postea **SARONIDIS** palus, σαρωνις, dictum fuit. Pausanias in Corinthiacis.

PHOEBATIDEM urbem Macedonia, habet Polybius 5. In Daretidis regione.

PHOEBE, insula in Propontide. Plinius.

PHOEBEVM, locus apertus circa Spartam. Livijs 34.

PHOEBI φοιβς, promontorium, in Mauritania Tingitana, ad mare Ibericum. Ptolemaus.

PHOEBI VADA, locus Italia; blandissimis aquis celebris: Martiali.

PHOEBIA φοβζα, Sicyoniorum opidulum, Pausania. Vide **RHEGIUM**.

PHOEMIUS, vide **TOEMPHEMIUS**.

PHOENEBYTHIS φοινβυθς, Panopolitana Praefectura vicus. Suidas. Peribndis, est apud Stephanum, in Aegypto. Maritimam esse, & patriam Valentini haeretici tradit Epiphanius.

PHOENICÆVM φοινικαίον, Corinthi mens. Stephanus, ex Ephoro.

PHOENICE φοινίκη, Syria regio, Ptolemao, Straboni, Plinio, Mele, ceterisque, Stephanus prius **RHABOTHEN** ραβωθεν, & **COLPITEN** κολπιτην, dictam tradit: item **CHNA** χνη. **PHOENICEN** habet circa Damascus, vulgata editio, Gen. 14. **PHOENICIAM** **LIBANISIA** m vocant Euagrius, & concil. Chalcedonense, in qua Damascus, etiam **EMISA**, teste Stephano. **PHOENICE** **LIBANI** in lib. Notitiar. Vrbis Epiri quoque Ptolemao, Polyb. 2. & Livijs 29. item Ptolemao in Chaonia, qua apud Antoninum corruptè **POENICE**. Ad sinum Mariandynum **PHOENICE** est, Herodoto 4. Eiusdem mentio fortè à Stephano, in βιογραφ. Plinio insula est aduersa Sigae littori. **SYROPHOENIX** est apud lunenalem, Satyra 3. Vide **PALÆSTINA**, **SVRIA**, **CARIA**, **IOS**, & **STOECHADES**.

PHOENICES à Rubro mari profectos, & Sidonem urbem condidisse, refert Isidorus. **ERYTHRAEOS** vocant alij. quos vide suo loco.

PHOENICIA, Iberia vrbs, Polyeno 8. in Scipione. Vide **PHOENICE**. & **CARIA**.

PHOENICIVS φοινικς, Boetiamons, regionis Thebanæ. Straboni 9. vide **MEDION**.

PHOENICODES, vide **PHOENICVSA**.

PHOENICON **NICONON**, Antonino Aegypti vrbs. Phenicon quoque in lib. Notitiar. Huius mentio etiam in Excerptis Olympiodori. **HYDREYMA** apud Plinium videtur.

PHOENICVM φοινικον, id est palmetum, locus in Syria videtur: quem Procopius 5. Aedificior. scribit Iustinianum Imp. Romano Imperio adiecisse. Huius fortè meminuit Strabo 16. quod scribit quinque dierum itinere distare à Petra Arabia Felicit. Vicus Arabia Felicit, est Ptolemao. Phenicum nemus, habet Eufstathius in Chio insula. Vide **PALMARIS** **LUCUS**.

PHOENICVM insula, vide **PELAGIÆ**.

PHOENICVS Mons, in Lycia: etiam **OLYMPVS** dictus fuit. Strabo. Est etiam vrbs in eadem regione, quam Livijs lib. 37. dicit duum millium spatio à Patara distare. Vrbis & fluvius, est hoc tractu Phenix apud Porphyrogenetam. Loci maritimi in Lycia, sic dicti, meminit Historia Miscella. **PHOENICVS** Portus, est etiam Creta vrbs, Ptolemao, & Stephano. Item D. Luca in Actis. Est quoque portus eius nominis in Asia Propria, Mimanti subiectus: Thucydidi: Erythraea in Ionia: Livijs 36. sub finem. Portus item Messenia, apud Pausaniam. Libya Nomi portus est, auctoribus Ptolemao, & Strabone. & Cythere insula: Xenophonti 4. Græcor. vide **NEPTVNVM**.

PHOENICVS Portus, vide **NAVSTATHMVS**.

PHOENICVSA φοινικισσα, Pomponio, Plinio & Straboni: **PHOENICODES** φοινικιδες, Ptolemao, una ex Aeolijs insulis: quam Leander & Fazellus Phelicure vocant. Niger autem Alicudie.

PHOENICVSSÆ φοινικισσαι, Phanicorum vrbs: in Syria,

Stephanus. Sunt quoque duæ insulae in finu Carthaginiensi: eidem Stephano, ex Hecataeo.

PHOENISSA, vide **CARTHAGO**.

PHOENIVM locum, habet in sua Mirabilium narrationum congerie Antigonus. vbi Stygi aqua ex saxo manat. **THENEVS** Plinij est, quem vide suo loco.

PHOENIX φοινίς, Creta insula vrbs, Ptolemao: quam Nigiger S. Niqueia indigitat. Apud Strabonem **PHOENIX** **LAMPEI** legitur. Huius quoque mentio est in Actis Apost. 27. **PHOENIX**, haud procul à Rhodo vrbs & mons est, Ptolemao, & Stephano, qui ibidem fluvium quoque sic vocatum habet. Horum regionem idem sic quoque vocare videtur, in voce **Λυγες**. Lycia portus est, apud Zonaram. Vicus Aegypti est Palladio, in vita Chrenij. Opidum est Italia aut Sicilia, circa Coccynum promontorium, testè Appianus 5. Civilem. Thessaliae fluvius, apud Plinium, & Lucanum, item Herodotum, ad Anihelam urbem. Achaia quoque non magis, in Asopum defluens, ut tradunt Strabo, Herodotus, & Pausanias. In Apidanum fluere, scribit Vibius. Vide **OLEA**, **PHOENICVS**, & **LAMPE**.

PHOENVS Mons, circa Baioam, nunc **CHRISMATVS** dicitur. ut habet Surius, in S. Vigoris vita.

PHOETIA φοιτηα, Acarnania vrbs. Stephanus, & Polybius 4. φοιτηον, lago apud eundem 5. vide **PHYTÆVM**.

PHOEZORVM φοιζωρ, locus in Arcadia apud Pausaniam.

PHOGOR φογωρ, vrbis nomen, Gen. 36. ut legunt 70. interpretes. **PHOV** habet D. Hieronymus & Chaldaei Pataphrasites. **PAHV** Pagninus. **FANVM** **PHOGOR**, Hieronymo locus est, Deut. 3. quo Chaldaei & Pagninus **BETHPHOGOR** legunt. Item Iosue 22. legit Hieronymus **BEELPHOGOR**. Qui idem in locis Hebraicis dicit aliam quoque **PHOGOR** villam haud procul à Bebleem esse, qua nunc **PHADRA** nuncupatur.

PHOIBIA, vide **RHEGIUM**.

PHOLEGANDROS, vide **PHILOCANDRUS**.

PHOLOE φολιν, Peloponnesi mons, Pomponio & Straboni: Vrbis & mons Arcadiae, Plinio, & Ouidio: Xiria à Nigro dicitur. Gemisthus cum **PHOLVS** φολς vocat, & suo tempore **ASTRAS** αστρας dici, addit. Thessaliae mons est **PHOLOE** Placido Lutatio, in lib. 3. Thebaidos. item Q. Calabro 7. vbi Herculem in Centaurum grassatum scribit. Vide **OTHRYS**.

PHOMOTHS φομωθς, Marcetii vicus, Ptolemao. **PHAMOTIS** in Latinis codicibus.

PHON, Archiepiscopalis vrbs: in Asia, Guilhelmo Tyrio.

PHORA φορα, apud Ptolemaum Armenia Maioris vrbs. vide **EVPHRATES**.

PHORAGA φοραγα, Aria vrbs, Ptolemao.

PHORBA φορβα, in Thessalia Aebeon opidum, Stephanus.

PHORBANTIA φορβαντια, Ptolemao insula prope Siciliam est. Hanc Niger Marcetamo, Fazellus Lauentio vocat.

PHORBANTIVM φορβαντιον, mons Trazenus, sic Stephanus, in φορβαν, An Thessalia?

PHORCA φορκη, palus distans à Roma quingentis stadiis, teste Isacio, in Lycophronem. In Maris videtur. Vide **EVCIIVS**.

PHORCADVM, vide **PHARYCADVM**.

PHORCYNVS φορκυνς, portus vbi antrum Nympharum, qui Naiades vocantur. in Ithacensi agro. Homerus Odys. 9. & ad eundem Porphyrium Strabo scribit suo tempore non existuisse. **PHORCYNIDOS** Anira, habet Silius 2. in Mauritania.

PHORIAM φοριαμ, locus insidiu aptus, in Elide. Stephanus. Iuxta Parthenium.

PHORIEA φοριεα, Stephano vicus Arcadiae est.

PHORISTÆ, Asiae populi, inter Scythas fortè. Mele.

PHORMANI φορμανοι, Italia opidum, apud Stephanum. An Phormia?

PHORMIANVM, sic vocat Seneca 1. Snaforiar. Ciceronis Villam, in qua Ciceronem occisum scribit Eusebium in Chronicis. sed vide **FORMIA**.

PHORMIO, vide **FORMIO**.
PHORMISIVM quondam Heliodorum, a patria nomi-
 nat Dinarchi oratio contra Demosthenem, Attica tri-
 bum puto.
PHORNACIS πόρνακος, Batice urbs, in Tardetanis.
 Ptolemaus, Hornachs forte. ut scribit Coquus.
PHOROBRENTATIVM ποροβρεντάτιον, apud Step-
 hanum Libya urbs.
PHORONICVM, vide **ARGOS**.
HORONIDES Vene, vide **INACHVS**.
HORONTIS, Asia Minoris opidum, in Caria finibus:
 circa Joniam, Plinio.
HORVM πόρων, id est, furum, portus, in Attica: Pnychia
 insula oppositus. Strabo.
HORVNNNA πόρυννα, Stephano Thracie opidum, ex
 Polyb. 9. ut addit.
HOSPHORIVM ποσφύρεον, portus Byzanti, apud
 Stephanum, quem corrupte **BOSPORVM** nominant,
 ut addit Eustathius. ποσφύρεον legit Ioannes Tzetza.
 Prosporianum habet lib. Notitiarum.
HOSTONIA πόστονια, una ex insulis Halcyonijs. Suidas.
 Apud alium **PTHONIA** lego.
HOTICA, urbs Italia videtur apud Metaphrastem, in Pe-
 regrinatione SS. Petri & Pauli. Epiri Veteris est, aucto-
 re Photio. Cuius Episcopus Diadochus quondam.
HOTINÆVM ποτήναιον, Thessalia urbs, apud Step-
 hanum, ex Hecateo.
HOVIBAGINA πουβήγινα, Trocmorum in Galatia
 opidum, Ptolemao, cuius interpretes **PHYBATENA**
 legunt.
HRAASPA, & **PHRAATA**, vide **PRAASPA**.
HRACA, vide **ARETHVSA**.
HRAATA πόρατα, Medorum urbem, habet Appianus
 in Parthiis.
HRADA πόδα, urbs in Drangis, qua quoque **PROPH-**
THASIA ποσφύρια, dicitur. Stephanus, ex Alexan-
 dro. **Prophthasiam** Sogdiana adscribit Plutarchus lib. 1.
 de Fortuna Alexandri. **Prophthasiam** Drangarum quoque
 habet Plinius: & Ammianus, ex Ptolemao forte. Græcus
 codex tamen Ptolemaei ποσφύρια per σ in prima legit.
 Plinius etiam **PROPHTHASIAM** habet, quam **Za-**
rasparum cognominat. an alia ab hac, ignoro.
IRAGANDÆ, populi Thracie in finibus Macedonia,
 videntur apud Liliū 26.
IRAGO, vide **LIBYA Interior**.
IRANGI πορύγγοι, Italia gens, iuxta Alpes, Stephanus.
 Sed Celtica potius, me iudice, vide **BARANGÆ**.
IRAQRTVS, vide **PRAASPA**.
IRATERIA, vide **FRATERIA**.
IRATI πόρτις, Bactriana urbs, apud Ptolemaum.
PHARATRA habent interpretes.
IRAVONES, vide **LIBYA Interior**.
IREAR, vide **LILYBÆVM**.
IREARRI πορέρρι, Atheniensium municipium, Leon-
 tidis tribus, Stephano. πόρρειον habent Suidas, & He-
 sychius.
IREATA πόρατα, Garsaurie in Cappadocia opidum.
 Ptolemaus. **PHREATA**, locus maritimus, Demosthe-
 ni adversus Aristocratem. Sive regionis locus, ut ipse addit.
REGDIACVM, vide **REBRIACVM**.
IRRES πόρρις, Phreti, & Phretes, gens Libyca. Stephanus.
 ex Herodiano.
IRETOMANORVM πορτομανών, Italia urbem, habet
 Diodorus 19. quam refert a Q. Fabio expugnatam. Sam-
 nitum videtur. **PROFERENTANORVM** male.
IRICIVM πορίκον, Locridis mons, Straboni. Montem
 supra Thermopylas, habet Stephanus. Thessalia urbs est
 supra Thermopylas, Lilio 36. Vide **FRICIVM**.
IRICONIS πορίων, Aetolis urbs: Stephano. Vide
LARISSA.
IRICONITIS, & **PHRICOTIS**, vide
CVMÆ.
IRICIDOS, vide **FRIGIDVS**.

PHRIXA πόριξα, Peloponnesi opidum, Straboni, & Polybio,
 in Triphyllia. **PHÆSTVS** φαῖστος, post appellatum: au-
 ctore Stephano.
PHRIXIVM, & **PHRIXVPOVIS**, vide **IDEESSA**.
PHRIXVS πόριξος, Lyci urbs, Stephano. Idem habet por-
 tum sic dictum, in Asia, iuxta fauces Bospori. Argia
 quoque fluvijs est, qui intra Temenium & Lernam in
 mare effunditur. Pausanias.
PHRVDIS πορδῖς, Ptolemao, Gallia Belgica fluvijs. So-
 me, a Becano. Sambre, a Cœnale interpretatur.
PHRVGVNDIONES πορρυγώνδιορες, in Sarmatia Europæ
 gens, apud Ptolemaum.
PHRVRESVM πορρυεσσον, mons in Mauritania Casa-
 nensi. Ptolemaus.
PHRVRENTANI πορρυενταῖοι Italia populi. Stephanus.
 An Forentani apud Plinium?
PHRVRI πορρυοί, Scythica gens, Dionysio. quibusdam
PHRYNOS πορρυός, dici, addit Eustathius. Iuxta Ca-
 spium mare sunt.
PHRVRIVM πορρυέον, id est, presidium, sic Cypri insula
 promontorium a Ptolemao vocatur. Cabo blanco Lu-
 signano, & Mercatori dicitur. Apud eundem Ptole-
 maum est quoque India intra Gangem urbs.
PHRYGES πορύγες, fluvijs Asia Minoris, est Pausania
 & Plinio: in Hermum desinens: Phrygiamque a Caria di-
 stermians. Regioni nomen dedit. Idem cum **PHRY-**
GIVS videtur. de quo vide **HYLLVS**.
PHRYGI πορύγιοι, Illyridis populi: circa Ceraunios: ut videtur
 apud Strabonem 7. vide **BRYGII**.
PHRYGIA πορύγεια, (qua & **TIBIA** τῖβια dicta fuit, teste
 Suida.) Asia Minoris est regio. in maiorem & mi-
 norem dividitur apud Ptolemaum. item Strabonem;
 qui minorem etiam **EPICTETVM** ἐπικτετιον, &
HELLESFONTIACAM ἑλλεσποντιακὴν, appellat. Li-
 vius quoque alteram ad Hellespontum, alteram maiorem
 nominat. Hac eadem Minor, **TROAS** πορδῖς, a Ptolemao
 dicitur. Xenophon etiam maiorem & Hellespontiacam.
 Diad. lib. 18. **Maiorem** vocat qua ad Hellespontum est,
 sed male. Aristides **PHRYGIAM** Superiorem vocat.
 Strabo **PARORIA** παραπορία, Phrygia Minoris partem
 quoque nominat, atque hanc eandem esse puto cum re-
 giuncula ea qua Ptolemaus sub nomine Pamphylia com-
 prehendit. Suidas scribit Phrygiam **ACHRYLIM** ἀχρύ-
 λις, nuncupari. Castaldus tradit Phrygiam hodie Sarcum
 dici, sed viram, non addit. **PHRYGIÆ** **SALVTARIS**
 meminit P. Diaconus; & lib. Notit. qui etiam **PHRY-**
GIAM **PACATIANAM** habet: horum fit etiam
 mentio in Nouellus. & in Conciliorum opere sepem, in hac
 Synnada urbs, teste Socrate Scholastico: & Laodicea, in
 concilio hic habito. **CAROPHRYGIÆ** meminit Theo-
 doretus 4. cap. 8. in limibus Carie, putaverim. **CAPA-**
TIANA apud Porphyrogenetam & Photium legitur,
 (in quo Laodicea.) Iosephus ait Phryges **THYGRAM-**
MANES θυγαμμανες, Hebræis vocari. Silio Italico lib. 8.
CRENI sunt, eo versu: Cum fugeret Phrygios trans
 æquora Martia Crenos: Antiquitas eos **BRVGES** appel-
 lauit, ut docet Cicero, in suo Oratore, & Herodotus in Po-
 lyhymnia, qui addit βρύγες dictos, quamdiu apud Macedones
 in Europa fuerunt, postquam autem in Asiam transissent,
 Phryges dicebantur. **BRIGANTES** eosdem ab Hero-
 diano nominari tradit Stephanus. Sed & Strabo **BRE-**
GES, & **BREOTI** βρύοτες, & βρύοτοι, habet; item Eusta-
 thius, sed per v in prima syllaba. Idem tres Phrygias facit,
 maiorem, minorem, & Epictetum. Phryges ante **THOR-**
GAMÆOS θοργαμῆας, vocatos, ait Zonaras. Phrygiam
 nouo verbo Bricquia appellat, quidam. Est Ptolemao
 alia **PHRYGIA** in Pamphilia: cuius etiam men-
 tio apud Arrianum. i. Alex. cuius urbs Thelmissus.
PHRYGIA, ut Stephanus, & Eustathius in Dio-
 nysium tradit, item Scholiastes Callimachi, in Dianam;
 locus Europæus est, iuxta Oetam Trachiniam montem, sic
 dictus, eo quod ibi exstus fuerit Hercules. Hunc locum
 Lilius lib. 36. **PYRAM** vocat. Stephano quoque locus
 inter

P H

inter Atticam & Bæotiam PHRYGIA nominatur. Huius quoque meminit Thucydides lib. 2. PHRYGIA, Arriano locus Thracie; ad Pontum Euxinum. PHRYGIA dicitur Persidis alicubi locus: ubi Apostata Imp. occisus fuit, ut tradit Zonaras, & Ammianus 25. MÆONES & MEONES eosdem cum Phrygibus videtur facere Strabo 12. MÆONIAM vicinam Phrygia Mysie & Lydia facit Ptolemaus. PHRYGIUM Mare hinc habet Virgilius 1. Æneid. Phrygum olim limites latissime patuisse, liquet ex his Claudiani versibus. Finibus obliquis Lydi Pisidæq; feroces, Continuans Australe latus: gens una fuisse, Tot quondam populi, priscum cognomen & vnum Apellata Phryges. PHRYGIAM Minorem, esse Immanem Graciam, scribit ex Accio, Non. Marcellus: in verbo Immane. vide BRYX, BITHYNIA, & TIBIA.

PHRYGIA Campus, vide PELTINVS.

PHRYGIUS, & PHRYX, vide HULLVS.

PHRYXÆVM Mare, vocat Seneca in Hercula Oreo, mare quod Capbareum Euboeæ adluit. vide HELLES-PONTVS.

PHRYXI Semita, vide HELLES-PONTVS. PHRYXI Templum, & Lucus, fabula vetere pellis aurea nobilis. in Colchide: Pomponio. Alijs MARTIS Templum est.

PHTHEIROS, vide LATMVS.

PHTHELEON, Gracia vrbs, ad Pagaseum sinum. Pomponius.

PHTHEMBVTIS, Aegypti Nomus, Ptolemao.

PHTHEMPHY est Plinio.

PHTHENEGIVS, vide PHTHENOTES.

PHTHENOTES φθνότης, in Aegypto nomus, Ptolemao. φθνότης, PHTHENOTORYM, meminit quoque Goltzius, ex nummo. PHTHENEGII in Aegypto, mentio est in 2. Tomo operum D. Athanasij.

PHTERIGIVS Mons, supra Rhosum ciuitatem Syriae. Iuxta PIAPES fluius est. ut refert Ioan. Moscus, in Prato spiritali.

PHTHEROPHAGI, vide PHTHIROPHAGI, & TIROPHAGIA.

PTHIA φθία, Suida, Heliodoro, Pomponio, Stephano, & Plinio, Grecia vrbs in Phthiotide regione, ad Maliacum sinum, & ad Apidanum fluium: teste Euripidis Hecuba. Achilles patria. Pharfala nunc dici, scribit Rhodiginus, non adducto teste. Procopij tempore non existabat, ut ipse scribit 4. Aedif. PTHIA, Marmarica Portus, Ptolemao. PLINIVM à Strabone dici, scribunt Zieglerus, Villanovanus, & Moletius, ipsi videntur. Hodie del Parriarcha vocari addit idem Moletius. Hanc Phthiam postea THETIDIUM appellatam, scribit Nic. Leonicerus in Commentarijs suis ad Pindari Nemeam. Etiam vrbs in Asia, circa Pontum Euxinum: à Phthiotis Achais exstructa, ut habet Eustathius, in Dionysium. Est quoque regionis nomen Antonio Liberali, (in qua vrbs Melita.) Polybio quoque, qui Thebas in ea describit. ex quo eadem cum Phthiotide. Vide PITYEA.

PTHINOPOLIS, Thracie vrbs videtur apud Sex. Rufum, à M. Marcello captam. PHINOPOLIM Ptolemaei putat, & secundum tertiumq; elementum redundare.

PTHINTHIA φθινθία, Ptolemao Sicilia ciuitas. PHTINTIENSIS Plinij putat. Drilo apud Nigrum nominatur.

PTHIOTIS φθιώτις, Macedonia regio, apud Ptolemaum. φθιώτις, meminit etiam Goltzius ex nummo. PHTHIA est Polybio. Vide THESSALIA, & PHTHIA.

PTHIRA φθίρα, Caria mons, Homero, Lycophroni & Stephano. φθίρα Suida est, circa Meandrum. Iuxta Milium, Eustathio apud Homerum, & Isacio apud Lycophronem.

PTHIRO, vide PHTHIRA.

PTHIROPHAGI φθιροφάγαι, ad Pontum Euxinum gens, Pomponio. per 2. in prima scribit Strabo: qui eos in Corocondama peninsula statuit. Vide THOANES, SALÆ, & THIROPHAGI.

PTHONIA, vide PHOSTONIA.

P H

PHTHONTHIS φθωνθίς, Aegypti vrbs, Ptolemao.

PHIHVRIS, Aethiopia sub Aegypto opidum, Plinio, apud Ptolemaum PHTHVRI φθέρει est.

PHTHVTH, Ptolemao Latino Mauritania Tingitana flumen. Hodie Tenhist Castaldo, at Fcz Vannerio. Sed est THVTH Sd in Græci exemplaribus. FVT apud Plinium, hoc tractu. Vide PHVTI.

PHTIVM, vide SIVM.

PHVBATENA, vide PHOVIBAGINA.

PHVBIÆ φβία, Sicyoniorum opidum. Pausanias.

PHVCVM, vide PHENEVS.

PHVLA, Episcopalis ciuitas, quam Callistus scribit vnitam cum Sugda, alia Episcopali vrbe.

PHVLPHINIVM, vide FVLFINIVM.

PHYMANA φύμαρα, Babylonis vrbs, Ptolemao. CHYMANA interpretibus.

PHVNDVSI φυνδύσι, apud Ptolemaum sunt Germania populi. Ripen hodie vrbs hoc tractu, ut censet And. Velleius.

PHVPHAGENA φυφάγνα, Armenia Minoris vrbs. Ptolemaus. PHVPHATENA, per T. interpretibus.

PHVPHATENSIS Episcopus, habet cencilium Nicenum. In Isauria. vide PHVPHAGENA. Gentile enim illius puto.

PHYPHENA φύφλνα, Armenia Minoris vrbs, apud Ptolemaum. In itinere Antonini, ut Simlerus monet, EVSPOENA vocatur.

PHYRGISATIS φυργισάτις, opidum Germania, apud Ptolemaum.

PHVRNITA φυρνίτα, Libya vrbs. Stephanus.

PHVSCA, vide PHVSCVS.

PHVSIANA φυσίανα, Ptolemao Assyria vrbs.

PHVSIPARA φυσίαρα, Melitena in Armenia Minor. opidum. Ptolemaus.

PHVT φύτ, Regio & fluius Africa, in Mauritania: Iosepho. Vide FVT, & PHTHVTH.

PHVTI, vide AFRICA & MAURITANIA.

PHYCARI, in Sarmatia Asiatica gens. Plinius.

PHYCOCLE, cuius, ut Leander refert, memoria est in Priuilegijs (ut vocant) Rauennatis Ecclesie. Vrbs Roman-diola, quæ hodie nouo nomine Ceruia vocatur. Sic etiam Ruban, in sua Rauennatum historia, ubi nominis rationem quoque adducit. dicitq; 15. millibus à Rauenna distare. Sed idem addit ex Pyrrhi Ligorij sententia, hanc olim CEREVIA appellatam. Huius in antiquo lapide memoria existat. FICOCLÆ legit Sigonius. qui eam 12. tantum millibus à Rauenna distare ait.

PHYCTEVM, Peloponnesi vrbs, ut habet Leonicerus ad Pindarum, ex huius Scholiaste.

PHYCVS φυκς, Ptolemao & Straboni Cyrenaitica regionis promontorium, & castrum. nauale vocat Synesius, epistola 101. Marius Niger scribit ab Italijs nauis Cabo de Carena, & à Barbaris Raxasen dici. Araz Ausen vocat Marmelium. Stephanus habet PHYCVM iuxta Tanaium promontorium, Peloponnesi.

PHYCVSSÆ φυκςαί, Libya insula, apud Stephanum. vno sunt Athenao 1. vide PHOCVSÆ.

PHYGADVΜ φυγάδων, id est, exulum, Aegyptiorum insula. Strabo 2.

PHYGALÆA, vide PHIALIA.

PHYGELA, Ionia vrbs, à fugitijs condita. Plinius & Pomponius. Vide PYGELA.

PHYGOS, vide PHAGOS.

PHYLA φυλη, Attica regionis castellum, Aemilio Probo, & Trago 5. finitimum Tanagria, centum stadiis ab Athenis distans. Oeneidi tribus pars, Straboni, Stephano, & Diodoro 14. Aristophanes, Suidas, & Xenophon eius incolæ Phylasios vocant. Orosius 2. cap. 17. PHILEN corruptè legit.

PHYLACÆ Thessalia vrbs, Stephano, Homero, & Straboni. Molosidum, Liuius 45. Est quoque Peloponnesi locus, vnde Alphæus oritur. Pausania. Huius meminit & Apollodorus 1. cui φιλὰς numero singulari est. Pieria vrbs, in

P H

Macedonia, est apud Ptolemaum, & Plinium, ut videtur.
 PHYLACÆ HERMOPOLITANA, Straboni, *φυλακῆ*, in Aegypto: qua hodie Benisuaif, Zieglero.
 PHYLACÆ THEBAICA est, in eadē regione; quam Munia, dicit idem Zieglerus ait, Huius Strabo meminit, & Agatarchides: qui dicit SCHEDIA vocari ab alijs. apud Ptolemaum non exprimitur certum est. Simlerus putat Phylacæ Ptolemai, CHVSÆ Antonini, & CVSSA lib. Notitiarum esse.
 PHYLACENSII *φυλακῆνσι*, Phrygia populus. Ptolemaus.
 PHYLAMVS *φυλαμῶς*, locus Italia in Daunijs, videtur apud Lycophronem. sic enim eius interpret Scaliger: Ad Ausonem extruēbit Phylamum. Sed in margine *πύλαμῶς* legebatur.
 PHYLARCHI *φυλαρχοι*, Arabes circa Euphratem. Strab.
 PHYLASII, vide PHYLA.
 PHYLE, vide PHYLA.
 PHYLISTIIM, vide PALÆSTINA.
 PHYLITÆ *φυλιταί*, gens India intra Gangem, Ptolemaeo.
 PHYLLEIVS *φυλλῆιος*, mōs, vrbs & regio Piresea, in Macedonia. Apollonius I. Argonautar.
 PHYLLIRIDÆ, Europa in Venetia gens, fortē in Thessalia. Sic Vibius.
 PHYLLIS, vide PHILLIS, & PSILLIS.
 PHYLLOS, quam pecorofam vocat Statius 4. Thebaid. Membranens codex PHILOS legit. Placidus dicit regionem esse Arcadiā, quam Graci Phyllaliam vocant.
 PHYLLVS *φυλλῶς*, Straboni vrbs Thessalia. PHYLLIIVS Apollonij, ut puto. PHYLLOS Statio 4. Thebaidos putatim; contra Placidum: quia grammaticus, quibus nempe geographica non admodum cura esse, haud tardē à me in hoc Thesaurō notatum.
 PHYRCVM *φύρκον*, Murum, locus in Gracia. Thucydides 5.
 PHYRITES, fluvius circa Ephesum Ionia, Plinius. PYRRHITES, M.S. codex legit.
 PHYRO CASTRVM, castellum in Armenia, fortē: Cedreno & Curopalati.
 PHYSÆ à Graci dicuntur, auctore Orosio 6. cap. 2. loca siue torrida voragine quadam Maonia, qua ab eo, eodem loco describuntur.
 PHYSICÆ *φύσικα*, Mygdonidis in Macedonia vrbs. Ptolem.
 PHYSCÆ *φύσκη*, Mæsia Inferioris Ptolemao opidum. Chosabet nunc dici tradit Niger.
 PHYSCILLA, Pomponio & Plinio vrbs, ad Merybernaum sinum. in Macedonia.
 PHYSCIA, vide PHYSCVS.
 PHYSCVS *φύσκη*, Diodoro lib. 14. & Straboni Asia Minoris maritima vrbs est, è regione Rhodi. PHYSCIA *φύσκη*, Stephano, & PHYSCA *φύσκη* Ptolemao est. Eandem cum PYSTOS *φύσος*, Ptolemai putat non sine errore Villanovanus. Phiesco nunc nominari, dicit Sophianus. PHYSCVS etiam Ozolorum Locridis vrbs, Plutarcho in Quaestionibus Gracis. Est & Caria: & Macedonia. item portus Rhodi, Stephano. idem habet fluvium ibidem sic dictum, qui Gadura hodie, ni fallor. Fluvius circa Assyriam videtur alicubi, apud Xenophontem 2. Cyri exped. Mons quoque apud Crotonem, sic dicitur Theocrito, ut habet eius interpret Winssemius.
 PHYSSIA *φύσσα*, insula nomen Stephano, in verbo *ἑσπερος*.
 PHYTÆVM *φύταιον*, Actolia vrbs. Stephanus, ex Polybio. vide PHOETIÆ.
 PHYTALIDÆ *φύταλιδοι*, Attica tribus videtur: Plutarch. in Theseo.
 PHYTEVM *φύτεον*, Elidi vrbs, Stephano. PHYTTIA *φύττια*, habet Thucydides 3.
 PHYTONIA, apud Melam est Tyrrheni maris insula.
 PHYXIVM *φύξιον*, Elidis in Peloponneso vrbs. Polybius 5.
 PHYZANIA *φύζανια*, Africa regio, Ptolemao, Quadripart. 2. Pro Phazania fortē.
 PIACVS *πιάκος*, Sicilia vrbs, Stephano.
 PIADA *πιάδα*, Serica vrbs, apud Ptolemaum. Peim apud Mercatorem est. Ibidem PIADDA *πιάδδα*, populi,

P I

apud eandem Ptolemaum. PIALÆ legunt interpretes.
 PIALA *πιάλα*, Cappadocia in Ponto Galatico vrbs. Ptolem.
 PIALÆ, vide PIADA.
 PIALIA *πιάλια*, Thessalica vrbs, sub monte Cercetio, Stephano, & Lino 32. & 36.
 PIARENSII *πιαρῆνσι*, Mysia Inferioris in Europa gens. Ptolemaus.
 PIASTÆ *πιάσται*, iuxta Pontum populi. etiam in Macedonia. Stephanus.
 PIATES, vide PHTERIGIVS.
 PIBESETH, vide BVBASTVS.
 PICEI, vide BOI.
 PICENA Regio, vide PICENVM.
 PICENDACA *πικενδάκα*, India intra Gangem vrbs. Ptolemaus.
 PICESSES, vide PICNESII, & AMICESSES.
 PICENTIA *πικεντία*, Straboni, Mela, & Plinio, Picentiorum caput. Leander & Mazzella tradunt hodie Vicentia vocari. PICENTVM est Stephano. PICENTIA, est quoque Latij vrbs, circa Fidenas, Halcarnasseo 5. PICVLIA autem legit eius interpret Gelenius. Trans Anienem erat, ut videtur ex Lini 2.
 PICENTINORVM *πικεντινων*, gentem Italia ad mare Tyrrhenum, habent Ptolemaus & Strabo, qui eam è Piceno huc tractatam scribit, eosq. PICIENTES (ut Mela quoque) nominat. Hodie Principato dici, ait Collennius: Costa de Amalfe est Sanfelicio.
 PICENVM *πικεννον*, Italia regio, Ptolemao, alijsq. PICENA Regio, Festo. incolae PICIENTES vocant Linius, & Mela. PEICIENTES est apud Verrium Flaccum.
 PENTAPOLIS Provincia appellatur in synodo VI. qua habitavit Constantinopoli, sub Constantino Magno Imp. Huius meminit etiam Regino I. Marca Ancona, à primario eius opido, hodie dicitur. Firmiana aliquando nuncupatam, Blondus mihi restitit. PICENI ANNONARIÆ, & SVBVRBICARIÆ, meminit Lib. Notitiar.
 PICIANTES *πικιαντες*, Italia gens. Stephanus. An corruptè pro Picientes?
 PICINÆ *πικινῆς*, locus vsq. inter Romam & Nolam: Plutarcho in Sylla. Vetus interpret habet Triripa.
 PICIS Montem, vocat Iornandes eum vnde Natixio fluvius originem sumit. Hunc montem hodie Vesone appellari, ex Blondo & Leandro intelligitur.
 PICNESII *πικνησι*, Mysia Superioris populi sunt, apud Ptolemaum. PICENSII legunt interpretes. PICESSES puto Ammiani. Etsechy Castaldo.
 PICONIA, vide AQUA MARCIA.
 PICRA *πικρα*, id est amarum, stagnum Africa; ad quod Alexander Mag. pervenit, cum ad Ammonis vrbs, (qua hinc centum stadiis distabat) proficisceretur. Diod. 17.
 PICRIDIVS, vide PEREA.
 PICTAS *πικτας*, diuersorium habet Strabo, in via Latina. ab vrbe CCX. stadiis. Antoninus huius quoque meminit. cui xxx. mil. pass. ab Vrbe est.
 PICTAVI, vide PICTONES.
 PICTAVIA, vide AVGVSTORITVM.
 PICTI. Claudiano, & Ammiano, PICTONES in Panegyrico incerti auctoris, Constantino Imp. dicto. PEHITI corruptè, ut & hoc moneam, in Witichindi historia. Britannie insula populi sunt, qui ex Scandia Septentrionalibus regionibus, ut Lhaydus credit, in hanc aliquando insulam appulsi, à Maurigo Britannorum rege, praelio victi, in Orcades & Scetlandie insulas se subtraxere. Hi hodie Scotica lingua Phichtiaid vocantur. Pictorum horum primus meminit Mamertinus in suo Panegyrico. Am. Marcellinus eos in duas gentes diuisos scribit, in VECTVRIONES, & DEVCALIDONIAS, aut DICALIDONAS, si mendo vacet liber. Vide AVGVSTORITVM.
 PICTIACA Silva, Gallie. In vita S. Auita presbyteri. Vide PITIACVS.
 PICTONES, Gallia Aquitania populi sunt apud Plinium & Ptolemaum. Sed PECTONES *πικτονας*, habet Graecus

cui codex. *πικτονος*, habet Strabo. **PICTAVI** sunt Marcellino. **PICTONICA** Regio. est Ansonio. Hodie eorum regio Poictou dicitur. Vide **PICTI**.
PICTONIUM Promontorium, Gallia est Aquitania, apud Ptolemaum. Sed in Græca legitur per e in prima, *πικτονος*, Vornoc, Ger. Mercatori est. Talmond C. Clusio videtur.
PICTURAS, vide **FUNDVS**.
PICVENTVM *πικνέντωρ*, Ptolemao Histria mediterranea urbs est. Pinguento nunc dici, ait Leander.
PICVLIA, vide **PICENTIA**.
PIDA *πίδα*, Ponti Galatici urbs, in Cappadocia, Ptolemaus.
PIDEN, apud Plinium Aethiopia sub Aegypto urbs.
PIDIBOTAS, Aethiopia sub Aegypto opidum: Plinio.
PIDO *πίδο*, populus Ithaca. Phauorinus.
PIDORVS *πίδος*, urbs circa Athon montem. Herodoti Polymnia.
PIDOSVS, insula haud procul ab Halicarnasso. Plinius.
PIDRI opidum, in Ambrenia, in Heliopolis regione. Simeon Metaphrastes, in S. Theodori archimandrita vita.
PIENGITÆ *πικνίται*, Sarmatia Europæa gens. apud Ptolemaum.
PIEPHIGI *πίεφροι*, sunt Ptolemao Dacia populi.
PIERA *πίερα*, Peloponnesi fons, inter Eliam & Olym-
 piam. Pausanias.
PIERES *πίερες*, gens vicina Macedonia, circa Dardanos: Plinio, & Herodoto 7.
PIERIA *πίερα*, Macedonia regio, apud Ptolemaum & Strabonem, cuius incolae **PIERIOTAS** facit. A Nigro Veria nominatur. sed Lacofichia à Lasio. Eidem quoque Ptolemao Syria regio: iuxta Portas Syria. Urbs etiam apud Suidam. in voce Criton. **PIERIA**, mons Thraciae: Apollonij Scholiasti, in quo versatus est Orpheus. fortè idem cum Pangeo. **PIERIA** Silva, est apud Linum 44. Locus circa Lacedæmona quoque Stephano, in voce *σάνθ*. **PIERIA** *πίερα*, Syria mons, in Cassotide regione, apud Strabonem & Ptolemaum. Fortè Mottanigra, cuius G. Tyrinus meminit, lib. 4. cap. 10. **PIERIA**, Boeotia urbs vocatur, à Ioanne Tzerza; quam postea **LYNCOS** *λυνκος* appellatam tradit. Idem, montem **PIERIAM** ibidem habet. Vide **MACEDONIA**, **SELEVCIA**, & **MAGNESIA**.
PIERICVS Sinus, plaga Thraciae vergens ad mare sub Pangeo monte. Thucyd. 2. A Pieria regione & Pieribus populis, sic dictus. **PIERORVM** Muros, habet Herodotus 7. quorum vni nomen Niphrage, alteri Iergamo. Circa Pangeum montem sunt. Vide **OLYMPIVS**.
PIERIOTÆ, vide **PIERIA**.
PIERIVS, vide **PIERVS**.
PIERVS *πίερ*, fluvius Achaia Propria, qui Pharas alluit. Maris accola eum **PEIRVM** *πίερ*, vocant. Pausanias lib. 7. & Herodotus lib. 1. **TEVTHEAS** *τευθέας*, vocatur quoque à Strabone, lib. 8. **PIERVS**, Thessalia opidum, à tergo Pheras. item mons, ibid. Plinio: Macedonia, Pausania hic idem **PIERIVS** *πίερ*, est Festo, & Thucydidi, 5. Lacus Thessalia est, Aeliano Animal. 3. cap. 37.
PIGAVIA, vide **TIGAVIA**.
PIGELASVS *πεγέλας*, Stephano Caria urbs.
PIGINDA *πίγινδα*, Caria opidum. Stephanus.
PIGNISVS *πινυσις*, locus Galatia, circa Lycaonia. Strab. 12.
PIGNIVS, fluvij nomen, in Hercule Gyraldi. Cuius inundatione Herculem Augea stabulum repurgasse scribit. Est ergo in Peloponneso. Pro Peneius putaverim.
PIGRETEM fluvium, habent Xenophontis exemplaria Latina. vbi Græcus codex Tigris legit.
PIGRVM Mare, vide **BALTICVM**.
PIGVNTIA, vide **PEGVNTIVM**.
PIHACHIROTH, locus Aegypti, circa mare Rubrum: vbi castrametati sunt Israelitæ. **PHIAIROTH** legit Hieronymus: Exod. 14. *סוּחַ אֶרְוֹת* id est, *or* Eroroth, legunt 70. interpretes. Vide **TRAIANVS** fluvius.
PILA TERRÆ Varroni, in principio operis: **ORBIS** Terrarum, alijs. Hanc in tres Continētes optime divisit Geor-

gus Mercator, optime, si quis post Ptolemaum alius, de Geographia meritis; Primam facit eam in qua Europa, Africa & Asia. (Hanc Ptolemaicam voco.) Secundam Americam dicit. ita nominant hanc etiam ceteri, vulgus **INDIA** Orientalem. Sunt qui **NOVVM ORBEM**, quod sero, at qui Americam, non aequè. Primum enim detectam patrum nostrorum memoria scimus à Christophoro Colombo. Quod si ab inuentore nominanda, ab ipso, non ab Americo Vesputio: qui decimo post hunc anno huius partem qua versus Meridiem est, detexit. Ego amborum vera gloria consultum malim: & huius partem Borealem **COLVMBANAM**, Australem autè **AMERICAM** vocari. Distinguit enim ipsa natura hanc continentem in duas quodammodo partes equales, connectitq; inter se **ssimo** intermedio. Tertia continens est dicto Mercatori tractus Australis, qui nondum perlustratus. **CHASDIAM** hanc indigeat vir rara doctrina Gail. Postellus. Huius incolae **HIPERNOTIOS**, non absurde nominare quis posset.
PILÆ, vide **PYLÆ**.
PILARTES, vide **PYLARTES**.
PILEATI, Gothorum generosa gens: Iornandi.
PILEVM, Pentapolis regionis in Italia vicius. Paul. Diac. 6. Longobard.
PILIGRI, vide **PELIGNI**.
PILORVS *πίλωρ*, urbs iuxta Athon: Stephano. Fortè **PIDORVS** Herodoti.
PIMOLISENA *πικολισση*, Cappadocia regio, circa Halym fluvium: Straboni, Fortè eadem cum **PIMOLITIDE** *πικολιτις*, quam idem Strabo alio in loco habet. **PIMOLISA** castellum habet Stephanus. *πικολισσα* Cedrenus, insitum rupi, ad Halys ripam.
PIMPLEVS, fons Macedonia: Plinio. A Pimplia, ut credo. Nam **PIMPLIA** *πικπληα*, Lycophroni ciuitas, mons, & fons, circa Heliconem Pieria Macedonia est. ut habet Apollonij Scholiastes, & ex Callimacho Isacius. Apollonius speculam nominat. Montem Thraciae vocat Callimachi, & quoque Apollonij Scholiastes. Strabo 9. eius quoque meminit. & eius Epitoma 7. vicum vocat. Orphei domicilium, vicinum **Dij** urbs. **PIMPLEIDES** Musas ab hoc loco vocari, scribit Festus. **PIPLEIDES** sine M. apud Varronem 5. de Ling. Latina. Iusti Lipsij vetus commentator ad hoc Horatij 1. Carminum: Necesse meo Lamecoronâ Pimplea dulcis, dicit **PIELVM** Armenia montem, esse. fides sit penes ipsum.
PIMPRA *πίμπερα*, urbs circa Indis fluminis partes superiores. Arrian. 5. Alex.
PINACA, vide **SARASA**.
PINAMVS *πίναμ*, Stephano Aegypti urbs.
PINARA *πίναρα*, Ptolemao, Straboni, & Plinio, Lycia urbs. Apud Stephanum hac etiam **ARTYMNESOS** *ἀρτύμνησος*, vocatur. Idem addit omnia rotunda, Lyciorum lingua, pinara dici. **PINARA**, Pieria urbs, in Syria, Cyrrhestica regionis: apud Ptolemaum. **PINARITAS** populos habet ibidem Plinius.
PINARIA, insula maris Aegæi: Pomponio, & Plinio. Circa Echinades alicubi.
PINARITÆ, vide **PINARA**.
PINARVS, vide **PYRAMVS**.
PINCIA, vide **EGESTA**.
PINCIANA Porta, vide **COLLATINA**.
PINCVM Mæsie Prima urbs. Lib. Notis.
PINDARVS, vide **PYRAMVS**.
PINDASVS *πινδάσος*, vbi Pausanias tradit Arriani Aristechmi F. vulneratum, at in Epidauria sanatum. Mons Mysia Asiatica, est Plinio.
PINDENISSVS, Eleutherocilicæ urbs, ad Amanum montem habet Cicero 5. ad Atticum, quam à se oppugnatam scribit Epistol. 2. ad Cælium, vide **PEDNELISSVS**.
PINDICTOR, Aethiopia sub Aegypto opidum. Plinius.
PINDVS *πίδος*, Græcia mons, in Macedonia, apud Ptolemaum & Strabonem. Perrhæbi eum adscribit Proper-
 tius. Mezzouo nunc dici, tradit Laonicus, & Sophianus.

LYNCOS Lincos est, lib. 32. Eius verticem **LACMON**, vel **LACMONIA** *λακμωνια*, appellari, scribit Strabo, & Isidorus in Lycophronem. Aëas & Inachus flumina ex eo oriuntur: Strabone & Stephano testibus. Peneum ex eo fluere, scribit Ovidius. **PINDVS** Mela & Straboni Doridis regionis vrbs, quam non nulli **ACYPHANTEM** *ακυφαντες* appellant, ut idem inquit. **PINDVS**, Cilicia fluvius, circa Issum, Straboni. Amnis Epiri, vel Macedonia est Floro 2. cap. 7. sed **AOVS** hic legendum, assentior Vinerio. Thracia mons videtur apud Senecam, in Hercule furente. Thracia quoque vocat Pomp. Sabinus, prope Phocidem, de quo vide **THRACIS**. Scholiastes in primum Eidyllum Theocriti dicit Pindum Arcadia montem, falso vercor. Grammaticorum media ætatis oscuritatem in Geographicis non vno in loco obseruavi. Qua de causa assentiri nequeo ijs que annotauit vir doctus Nicodemus Frischlinus ad quintum Hymnum Callimachi.

PINEPTIMI *πινεπτιμι*, Pseudostium Nili, Ptolemaeus.

PINETVM, locus non procul ab vrbe Rauenna, P. Diacomo, Euodio & Iornandi. La Pineda adhuc hodie vocatur: spaciosissimus tractus ab vrbe Rauenna Ferrariam versus; pinis arboribus occupatus. **PINETVM** dicitur Seruio, locus quidam in Tuscia.

PINETVS *πινετος*, Callaicorum Bracariorum vrbs; Ptolemaeo & Antonino. In Hispania.

PINGVS, Dardaniarum fluvius, in Mæsi Europæ: Plinio.

PINIANÆ, vrbs in Rhetia. lib. Notit.

PINNA *πιννα*, Italia vrbs, in Vestinis, Ptolemaeo, & Silio. Leander & Collettus tradunt eam hoc auro Penna dici. Penna di S. Giouanni, Francisco Pamphilo. Ciuita de Penna, Baronio. **PINNENSES** apud Val. Max. & **PENNENSES** sunt apud Plinium. Vide **VALVENSIS**.

PINNARVS, vide **PYRAMVS**.

PINON *πινον*, Ptolemaeo Dacia opidum dicitur; quod Phistona à Nigro, nominari video. sed Wyncz à Lazio. Vide **ADPINVM**.

PINTIA, duas habet Ptolemaeus huius nominis vrbes, in Hispania Tarracoenfi, vnam in Callaici *πιντια*, alteram in Vacceis *πιντια*. Hanc Car. Clusius Valladolid nominat. at Surita dextrorsum ab hac per aliquot miliaria derelinqui ait. Illam autem Villanouanus Cherogy, at Surita Penafiel vocat. **PINTIA** *πιντια*, Sicilia vrbs Ptolemaeo, in qua olim Pollucis templum, & hodie Polluci vocari, dicit Cl. Aretius: Terra di Pulici, Leander: Hic multa antiquitatis monumenta ostendi, idem subiungit. Niger Pintiam banc, Saccam appellat.

PHINTIA *φιντια*, in nummis meis, & Goltziy legitur: **PHINTIENSES** habent Plinius, & Phalaridis Epistola.

PITHINIANVM videtur apud Antoninum nomen habere, vel **PICINIANVM**.

PINTON, vide **PHINTONIS**.

PINVM, vide **PINON**.

PINVS, fluvius ad Nicopolim Epiri, nisi fallit Hist. Misc. 13.

PINZVM *πινζον*, Thracia opidum: Procopio, Aedific. 4.

PION, mons, circa Ephesum; Plinio. *πιον* montem habet quoque Pausanias, in Ephesiorum regione. Timotheum D. Pauli apostolum in hoc sepultum, tradit Erculphus.

PIONIÆ *πιονια*, Mysia Asiatica opidulum, supra Caycum fluvium: Plinio, & Pausania. **PIONIAM** urbem habet Strabo, circa Aëolidem Asia regionem. Huius meminit quoque concilium Chalcedonense, eamq. Helleponto tribuit. Plinius habet **PIONITAS** hinc haud procul distantes.

PIONITÆ, vide **PIONIÆ**.

PIPERIA, Archiepiscopalis locus in Asia: Guil. Tyrio.

PIPLAS, sic vocat Sex. Auienus septem insulas, in sinu maris, iuxta Narbonam Gallia.

PIPLEIDES, vide **PIMPLEVS**.

PIQVENTVM, vide **PICVENTVM**.

PIRÆA *παιρα*, emporium in medio Græcia: Isocrati in Panegyrico, & Areopagico.

PIRÆVS *παιρευς*, & **PIRÆEVM**, Athenarum portus; de quo consule Ciceronem 7. ad Atticum, Epist. 3. Thucydidem 2. & Strabonem 9. antea **PHALERIOVM**

dicitur fuit, Di od. Siculo auctore. Quadraginta stadiis ab Athenis fuisse, videtur ex Laertio in Aristothene. Portio hodie vocatur, Sophiano, vel significantius, Porto Leone ut Marius Niger habet; à Leone quodam marmoreo, ibidem in litore adhuc iacente. Theuerus addit cum Turcis & Arabibus Calcu, & incolis Græcis Draquo nominari. Portus Corinthi quoque, apud Stephanum. Etiam locus in Delo: eidem. Item Hippothoonidis tribus. Vide **ATHENÆ**, **AMISVS**, & **APSASIVM**.

PIRÆENSES, in Attica, Megaridis regionis vicus. Plutarchus in Quæstionibus Græcor. An idem cum Pyraeo?

PIRÆEVM, vide **SPIRÆEVM**.

PIRÆICA *παιρικα*, regio quam Oropij Atheniensibus subditi colunt. Thucydides 2. malè, pro **GRÆA** autem scriptum, annotauit Hartungus. Sunt tamen Piræenses populi hoc tractu, eruditiores iudicent. Vide **HERAENSES**.

PIRÆIA *παιρια*, Magnesia vrbs, Stephano. Eandem cum Pirestareor.

PIRATARVM hominum, *δυσπαιραταρων*, in India intra Gangem, meminit Ptolemaeus.

PIRENE *παιρην*, Acrocorinthi fons, Ouidio, Plinio, Suida, & Strabone auctoribus. **CÆBALLINVS** Fons dicitur Persio, alijsq. Poëtis Latinis.

PIRESIA *παιρησια*, quæ olim **ASTERION** *αστεριον*, Stephano. Thessalia opidum, Asterij Thessalia meminit Strabo 9. Pireion linguent, ubi missus Apidanus vndis Penei fluctus communes mittit in aquor. sic interpretes Orphei in Argonauticis. item Apollonius. 1. vide **PIRASIA**.

PIRIDIS insula in Mari Aegæo: Antonino.

PIRIES, vide **ASTERIA**.

PIRINA, Sicilia opidum. Antoninus.

PIROBORIDAVA *πιροβοριδαυα*, Mysia Inferioris in Europa opidum, apud Ptolemaem. Brailano nominatur à Dominico Nigro.

PIROSSVS *παιροσσος*, apud Strabonem Mysia Asiatica locus: circa Priapum.

PIRVM *παιρον*, Dacia vrbs: Ptolemaeo. Meghies in Berthalam opidum ad Cocholinum fluvium, aude hoc loco statuere Lazius. vide **PYRI** Mons.

PIRVSTÆ *παιρυσται*, Casari & Ptolemaeo; item Liuius, Illyridis populi sunt versus Macedoniam. Pannorum vocat Strabo 7. ubi *παιρυσται*, per Y. quoque lego. **PYRÆI** videntur Plinij. Albani forte hodie: ut placet Vigenereo. Bursferstaller ad Glanam fluvium, putat **Lazius**. An **PYRISSÆI** Appiani?

PISA, munimentum Persarmeniorum ad fluvium Euphratem, ab Emanuele Commeno captum, ait Glyca continuator. *πιστα*, **PIZA** est apud Nicetam. Vide **OLIMPIA**.

PISADEVS, vide **LYSIVM**.

PISÆ *πιστα*, Straboni; Liuius, & Plinio, vrbs Italia, in Tuscia; quæ hodie Pisa dicitur. **PISÆ** Colonia duplici ss. habet Ptolemaeus. **ALPHEAS** **PISAS** vocat Virgilius, lib. 10. *Æneid* Liguribus eas adscribit Trogus. Sinum Pisanum habet Rutilius, & Tacitus 3. Histor.

PISÆVS *παις*, mons videtur in Peloponneso. apud Plutarchum, in Parallelis Græcor. cum Romanor. Circa Pisam Olympiam putauerim.

PISÆOM *παιςον*, Pelagonia vrbs: Stephano. *παιςον* legit Polyp. 5. Sic quoque Orpheus in Argonauticis. cui inter Iolcum & Sepiam est. Apud Flaccum **PISÆ** est. à quo illi Diana Pisæa. Vide **TISÆVM**.

PISATILIS, vide **PISA**.

PISATIS *παιστις*, Peloponnesi regio: Straboni. à Pisa vrbe nimirum. Gentile **PISATILIS** antiqui fecere, inquit Festus: cum nunc **PISANVS** dicitur. **PISATIS** forte melius: ut ex schedis legi, annotauit quidā. vide **PISSA**.

PISAVRVM *παισρον*, Ptolemaeo Semnonum vrbs in Italia. hodie Pesaro dicitur: Lapidem antiquum in publico huius vrbs foro **COLONIA**. **IVL. FELIC. PISAVRVM** legunt. Coloniam factam Liuius & Plutarchus quoque auctores sunt.

PISAVRVS, vide **ISAVRVS**.

PISCA *παισκα*, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeus.

PISCENAE, Plinio Gallia Narbonensis opidum. Pefenas dicitur à Ioanne Poldo.
PISCURI *marouei*, variat lectio. Asia populi; inter Dabas: Straboni. vide **DAE**.
PISIANACTEA, vide **POECILE**.
PISIDAE, quondam **SOLYMI** appellati, Plinius lib. 5. cap. 27. In Asia Minori sunt. Eorum meminere quoque Strabo & Mela. **BARSAIDES** etiam vocantur Laonico. **PISIDIA** Cilicia regio, Ptolemao. qua Turci Varfac-ili, ut ait Leunclavius. Vide **PHRIGIA**.
PISIDON *μαρδών*, portus in Africa Propria: Ptolemao: Zoarat Marmolio. Vide **FISIDA**.
PISILIS *μοίνας*, Caria opidum, inter Calbin fluvium & Cannum urbem. Strabo.
PISINATES, Umbria populi: Plinio. **PISIATES** sine N. quidam codices habent.
PISINDA *μολδα*, Ptolemao Africa Propria urbs. & alia Pamphilia: eidem.
PISINGARA *μολυγγα*, Armenia Minoris urbs: Ptolemao. Per E. in prima scribunt interpretes.
PISINOB, vide **STRENVSSAE**.
PISINVS, & **PISINVS**, vide **PESSINVS**.
PISIS *πίσις*, urbs & mons Armenia, & Susiana: apud Stephanum.
PISISTRATI insulas tres habet Plinius, circa Ephesum, quas nominat **ANTHINAE**, **MYONNESOS**, & **DIAREVSA**. Sed **CLAREVSA** legunt tres mei codices.
PISITANA urbs, (Africa Propria fortè) meminit eius Euodius, de miraculis protomartyris D. Stephani. **PISITENSIS** meminit Coll. Carthag.
PISONIS villa, prope Baias: quam ferunt Neronem Imp. sepius animigratia adijisse, teste Tacito Annal. 15. Hodie Truglio nuncupatur. Ferd. Lofredus. **PISONIS** silua, meminit Varro 3.
PISONIVM, vide **FLEXVM**.
PISONOS, Armenia Minoris urbs: Antonino.
PISORACA, in antiquis marmoribus fluvij nomen est, in Hispania, qui hodie Pisuerga nominatur, in Durium effluit, Morali & Floriano testibus.
PISIRI, qui Antonij mons appellatur, in Aegypto. Rufinus in Historia Ecclesiastica, & Freulphus. Hunc montem describit Palladius, in Cronio presbytero.
PISSA *πίσσα*, Tyrbenia urbs. Isacius in Lycophronem. An pro Pifa?
PISSAEM, vide **PISAON**.
PISSAICA *μαρτία*, vide **HERACLEA**.
PISSANTINI *μαραντινί*, populi in Macedonia: Polybio 5. circa sinem.
PISNOTIS *μαρνός*, In Pissotis, sic dictis, scribit Theophrastus 8. Hist. Plantar. In Asia, circa Bactram videtur. Huius frumentum si quis plus comederit, disrumpi, tradit idem.
PISSVRI, vide **PISCURI**.
PISYRVS *πίσυρος*, Thracia urbs. Herodotus 7. *πίσυρος* erat in margine.
PISTAS, ad Sequanam locus. Aimonio 5. & Odoni abbati S. Mauri. Pissiacum hodie, ut tradit Massonus. ubi Normanni stationem habuerunt. Poisy vulgè, ut quidam putat.
PISTENSIS loci, meminit in Africa, Optatus Afer.
PISTIRVM *πίστιρος*, emporium Thraciae: Stephano. An Pissyrus Herodoti? Vide **BISTIRVS**, **PISYRVS**, & **MASTIRA**.
PISTON, vide **CELA**.
PISTORIA *πιστορία*, Ptolemao Tuscia mediterranea urbs. **PISTORIUM** Plinio dicitur. & **AD PISTORES** Antonino. Pistoia hodie.
PISTRA *πίστρα*, Aethiopia vicus, circa Nilum. Ptolemæus. Vide **BIZA**.
PISTRENSEM villam, habet Ammianus, circa Pannoniam. vigesimo sexto lapide à Sirmio disparatam. Ad Istriam, scribit Laetus cap. 2. libri 1. R. P. Romana. vocatq. Visticia.

PISTRINVM, opidum circa Illyricum: Laonico.
PISTYRVS, vide **PISYRVS**.
PISVERTES, vide **PITYLANI**.
PISVETAE populi, Vide **PISYE**.
PI SVM, loci nomen habet Codex Theodosianus 6. Titulo de Honorariis codicillis.
PISYE *μούν*, & **PERT**, **PITYE**, Caria urbs, Porphyrogenneta, & Stephano, quam & **PITYVSSA** *πύττυσσα*, vocat. **PISVETAE** Licio 33. quos Rhodiensibus auxiliares dicit. Vide **PITVS**.
PITAIVM, vide **PITAEON**.
PITANATAE, vide **SAMNITES**.
PITANE *πίταν*, Troadis opidum, Ptolemao, Vitruvio, & Straboni. Aeolidis facit Stephanus. Hanc novit quoque Laertius in Arcefilao, & Quid 7. Metamorph. ubi Lutatius Placidus Petane legit. hoc Alex. Zardus S. Georgio nominat. Laonice urbs quoque Plutarcho, Plinio, Solino, & Polyano. iuxta Eurotam fluvium, Pindaro. Elisda urbs, circa mare: Straboni. **PITANE** quoque fluvius circa Pitane urbem Aelie, Ptolemao Latino, mendosè puto. Vide **TANA**.
PITANVS *πίτανος*, Corsica fluvius apud Ptolemaum: Tabulo fortè hodie. ut ex tabula Corsica Castaldi colligo.
PITAEON *πίταιον*, Caria urbs: Steph. Plinius **PITAIVM** legit.
PITARA, Aethiopia sub Aegypto opidum: Plinio.
PITERENSIS synodi, meminit D. Hieronymus, in Catalogo scriptorum ecclesiasticorum de Hilario.
PITHECI Portus, vide **APSASIVM**.
PITHECON (i. Siniarum) sinus, *μπίθων*, portus Lybiae, iuxta Carthaginem. Stephanus.
PITHECVSA, vide **INARIME**.
PITHECVSAE *μπίθων*, insula Tyrbenica: apud Stephanum. Eundem cum **INARIME** credo. Urbes tres etiam in Africa Propria: apud Diodorum 20. ubi simia pro Diis coluntur.
PITHENES *μπίθνης*, urbis nomen; Hesychio.
PITHEVS *μπίθης*, Cecropidis tribus. Lexicon Phanorini. *μπίθης* est Stephanus.
PITHIA, Ponti urbs. Lib. Notit.
PITHIS inuentam quartam & quintam Bibliorum translationem, scribit D. Athanasius. Vbi sit ignoreo.
PITHIVM, vide **DOLICHE**.
PITHOLAI Promontorium, circa Arabici sinus fretum. In Aethiopia. Strabo.
PITHONIS Come, vide **PYTHONOS**.
PITHONOBASTAE *μπίθωνοβάστη*, India extra Gangem urbs: Ptolemao. **THIPONOBASTI** interpretibus.
PITHOS *πίθος*, Cecropidis tribus vicus Stephanus. vide **PITHEVS**, & **PITTHESEM**.
PITIACVS, Galliae locus, in quadam vastissima eremo. Nunc Cella S. Aucti vocatur. Surius in S. Carilepho. Idem cum **PICTIACA**.
PITINAS ager, trans Apenninum, in quo Nouanus fluvius. Plinius. **PITINATIVM** Pisarensum municipium, est in Golizij Thesaur. A Pitino fortè virumque.
PITINVM *μπίτιον*, Vmbrosum mediterraneum opidum, Ptolemao. Hinc Pitinates puto. Petra Molina hodie, ut quidam adfert.
PITIVSA, vide **OPIVS**.
PITNISSA *πίτνισσα*, Stephano opidum in Lycaonia. **RE-TENISSVS**, Ptolemao.
PITORNIVS, qui per medium Lacum Fucinum Marsorum ita decurrit, ut aqua eius non misceantur stagno, inquit Tib. Sequester. Hunc fluvium à Plinio **IUVENCVM** describit Blondus, & eum secutus Leander. Sed in emendatis Plinii exemplaribus pro **IUVENCVS**, innectus legitur. Sic enim lib. 2. cap. 103. Vt in Fucino lacu innectus annis, in Lario, &c.
PITTACVS Ager, circa Mytilenem. Laertius in Pittaco. & Plutarchus de Herodoti malignitate.
PITTHEA, urbs Peloponnesi, prope Troezenem Ovid 15. Metamorph. pro ipsa Troezena fortè. Ige Plutarchum in Thesao.

PITTHENSEM facit quendam nomine Heliodorum, Demosthenes aduersus Lacritum. A Pubo subdubitu uerim.

PITVLANI, Plinio sunt Umbriae populi, in sexta Italia regione, quos cognominat **PISVERTES**, & **MERGENTINOS**.

PITVLVM Prima regionis Italiae, in Latio opidum: Plinio.

PITYA, vide **PISYE**, **PITYEA**, & **PISVERTÆ**.

PITYE, vide **PISYE**.

PITYASSVS πῖταξ, Pifidia urbs. Strabo ex Artemidoro.

PITYBIO, vide **PETOVIO**.

PITYEA πῖθηα, cuius Homerus meminit, item Apollonius, urbs inter Parium & Priapum: Stephano, & Straboni 13.

PITYA πῖθηα, eadem 12. **PITYE** πῖθύν, est Orpheo-
PHTHIA Val. Flacco, & in alio codice: **PYTHIA** ubique male. Liburnidis insula, in mari Adriatico est: Apollonio 4. Vide **LAMPSACVS**.

PITYNDA πῖνδα, Metropolis India intra Gangem. Ptolemaeus. πῖνδς ex per legit lib. 8.

PITYODES πῖτωδες, mons est Eustathio, in Iliad. 6. Insula Propontidis, Plinio item Stephano, iuxta Hyrium promontorium, quae **PITYVSA** Hefychio. Vide **PITYVSSA**.

PITYOESSA, vide **LAMPSACVS**.

PITYONESVS, insula Peloponnesi, contra Epidaurum. Plinius.

PITYS πῖτος, id est pinus, locus Ioniae, aut Caria videtur, apud Herodotum, in Homero. An Pitye Stephani?

PITYVNS, locus Pariani agri, in qua Pityea urbs Strabo 13.

PITYVS πῖτος, urbs ad Pontum Euxinum, CCCL. stadiis à Dioscuriade: Arrhiano in Periplo. Item Straboni & Zosimo. Terminum Romani imperij, vocant Suidas, & dictus Arrhianus. Plinius quoque huius nominis urbem habet hoc tractu, ab Hemiobis direptum, sic quoque Ammianus. Est & Colchidis flauius, sic dictus: apud Plinium. Est qui eundem **PENIV** vocari putat, ab Ouidio 4 de Ponto. Vide **OPIVS**.

PITYVSA, Argolici sinus insula: Pomponio & Plinio. Ad Hellepontum urbs, Straboni. Vide **ALIVSA**, **CHIOS**, **DEMONESOS**, **LAMPSACVS**, **MILETVS**, **PHASELVS**, **PHITYVSA**, **PITYODES**, & **SALAMIS**. Pityusa vocem video apud auctores per simplex s, aut duplex ss indifferenter scribi.

PITYVSSA, vide **PISYE**.

PITYVSSA πῖτωσσα, insulae differentes: ab Alemanno **PITYODES** πῖτωδες, vocantur, inquit Stephanus. Vide **EBVSVS**.

PIZA, vide **PISA**.

PIZENACI, vide **SCYTHÆ**.

PLACE, vide **PLACIA**.

PLACENTIA πλάκεντία, Ptolemaeo, Liuiio, Tacito, Polybio, Plutarcho, alijsq; Italia colonia & urbs, in Gallia Togata. Placenza hodie vocatur. Veterem nobilitatem (ut ait D. Ambrosius in Epistolis) ipso adhuc nomine sonat. **PLACENTIA**, etiam Hispania urbs, in Castella regno. Antiquum nomen retinet, Vaseus. At olim Ambrociū pagum ibi fuisse scribit Io. Mariana, de Rebus gestis Hispaniae.

PLACENTINVS. Vox dubia mihi apud Plinium 3. cap. 16. in enumeratione fluminum se in Pado exonerantium, ubi haec verba. Tanarum, Trebiam, Placentinum, Tarum, Niriā, &c. singula voces littera initiali maiuscula scriptae. & commate distinctae. ita ut haec vox propria sit fluminis. Quidam codices autem hoc modo: Tanarum, Trebiam Placentinum, Tarum, &c. Ita ut Placentinum cognominare videatur Trebiam, quod magis placet: ut sit fluminis huius quodammodo descriptio: ut qui circa Placentiam se cum Pado coniungat.

PLACIA, Plinio Myfia opidum. Pomponio in Bithynia est hoc **PALACVM** πλάκον, Strabonis est, ut credit Strabonius. **PLACE** πλάκον, Stephani forte quam Hellepontiam urbem vocat. Haec πλάκον est Herodoto in Clio, & **PLACIANI** Helicarnasseo. Hinc Ciliciam Hypoplaciam, nominat Stephanus. Vide **CILICES**.

PLACIADÆ πλάκιάδαι, Attica municipium. Suidas. Vide **PLACTIADÆ**.

PLACIANI, vide **PLACIA**.

PLACOENTA πλάκοεντα pagum, distantem à Thebis monti Placo subiectu stadiis 6. habet Athenaeus 14. apud Cilices, circa Troiam.

PLACOTVM, vide **FORVM CONSTANTINI**.

PLACTIADÆ πλάκτιάδαι, Attica tribus. Phauorini Lexicon. **PLACIADÆ** apud Suidam.

PLACVS πλάκός, qui alius **PLACVSVS**, Cilicia mons. Hefychius. Supra Thebas est, Straboni 4. Circa Troiam est, sunt enim ibidem Cilices. Huius meminit etiam Athenaeus. Hinc Theba Hippoplacia.

PLADÆ, vide **BESADÆ**.

PLADARÆI πλάδαργῖοι, populiverfus Arcum. Steph.

PLAGA CALVISIANA, MESOPOTAMIA, & **SYRACVSIA**, sunt Sicilia loca: Antonino. Inter Agrigentum & Syracusas.

PLAGENARVM πλάγηνων, meminit Caropalates, circa Hungariam.

PLAGEREVVM, siue **CYMBÆ**, locus est Sicilia, apud Antoninum. Inter Agrigentum, & Syracusas.

PLAGIA, Liguria portus, xv. M. P. à Vintimilio. Antoninus. Vide **PLAGIARIA**.

PLAGIARIA Antonino Hispaniae urbs. inter Olyssipponem & Emeritam. **PLAGIA** haec etiam, eadem. alio in loco. Huius ruinas hodie superesse scribit in suis ad D. Ariam Montanum litteris non editis D. Iacobus Delgada.

PLAGIOPOLIS, vide **GAGE**.

PLAMVS πλάμος, Stephano Cariae urbs.

PLANARIA, insula LX. M. P. à Corsica. à specie sic dicta, equalis freto, ideoq; nauigij fallax. Plinius. Aliam sic dictam, habet idem, inter Fortunatas. Vide **PLANASIA**.

PLANASIA πλάσια, Straboni insula est post Stoechades. Fazellus eam Sardini vocari ait: sed Dalechampius D. Margaritæ. Ioannes Poldus in sua Neimauensi historia, urbem intelligit, & Pont. S. Esprit indiguat. **PLANASIA** insula circa Elbam, Ptolemaeo & Plinio. Haec Planosa hodie. Eius meminit Tacitus Annal. 2. & Dion 55. qui eam Corsica propinquam facit. **PLANARIA** videtur Plinij. Vide **STOECHADES**.

PLANCIA πλάγεια, (sic Diis vocata, ut scribit Homerus in Æne.) Apollonio Argonautico sunt insulae circa Scyllam & Carybdim. **CYCLOPYM** Scopuli apud Plinium fortasse sunt. vide **CYANEÆ**, & **ÆOLIAE**.

PLANESIA πλάνησα, Hispanica insula exigua, circa Ferraria promontorium, aut Dianiam, ut Strabo vocat, lib. 3.

PLANETÆ, vide **CYANEÆ**.

PLANGENSES, Umbria gens: apud Plinium.

PLANGONIUM vnguentum habet Clem. Alex. 2. Pedagogia. Est qui ab inuentore sic dictum dicit. Si verè, hinc profigandum.

PLANIA, vide **OSVTRV**.

PLANIBOBISTA πλανιβόιστα, urbis nomen in Sanctionibus pontificis imp. Orientalium. Epiripato.

PLANICENSES, vide **PLENINENSES**.

PLARÆI πλάραῖοι, Epiri gens: apud Stephanum. eadem quoque **PLARII**. Vide **PLERÆI**.

PLARASSA πλάρασα, Stephano urbs in Caria.

PLARII, vide **PLARÆI**.

PLATEA, vide **ÆDONIS**.

PLATÆ πλάταια, Boeotia mediterranea urbs. Ptolemaeo, Vitruuio, Theoni & Stephano. Ducentu stadiis à Tanagra abesse, testis est Dicaearchus: & octoginta à Thebis. septuaginta autem Thucydidi. **PLATAICA** Terra hinc, apud Pausaniam. Tres sunt insulae sic dictae, Plinio: ante Troadem.

PLATAGÆ, vide **AMORGVS**.

PLATAMODES πλάταμοδες, Peloponnesi locus à Coryphasio distans CXX. stadiis, Strabo.

PLATAMONVS πλάταμων, fluuij nomen: Phruorino.

PLATANE πλάτανος, Sidoniorum vicus. Ioseph. Antiq. 16. cap. 13. & belli Iud. 1. cap. 17. An idem cum Platano?

PLATANENSIS episcopi, in Galatia, meminit Nicenum consilium.

PLATANEVS fluvius in Bithynia videtur, apud Plinium.

PLATANISTVNS πλατωναῖς, Laconica promontorium, quidraginta stadiorum navigatione ab Asini Maxilla distans, teste Pausania. Cui & **PLATANISTVNS** insula ibidem est. Est apud eundem Arcadia fluvius, sic dictus. Promontorium Aeolidis regionis est, Plinio. Item maritimus locus in Pampibia, aut ut Strabo tradit, Cilicia. Vide **MACISTVS**.

PLATANIVS πλατάνη, Bæotia flumen. Pausanias.

PLATANVS πλατάνη, Phœnicia vrbs, Stephano, & Polybio 5, item Antonino, sed in Syria; inter Antiochiam & Laodiceam. **PALTOS** putatur à Hieronymo Surita, quod si verum, hac à Ptolemao male posita. Vide **PLATANE**.

PLATE, insula ante Troadem. Plinius. vide **PLATIA**.

PLATEA Πείρα πλατεια πέτρα, Castellum sic dictum. Cedrenus. In Asia Minori alicubi. Xylander vertit **LATVM** Saxum. Gaius apud Curopalatem legit **LATAM** Petram, & alio in loco **ANTIQVAM** Petram. In Thracensium regione hic illud describit. **PLATEA** Insula quoque Plinio, alicubi in mari Aegeo. Etiam loci in Hispania nomen, Martiali 12. ad Iuvenalem.

PLATEIS πλαταις, Lycia insula est Stephano. Apud Plinium videtur insula sinus Saronici.

PLATIA πλατεια, Propontidis insula. In Constitutionibus Emanuelis Comneni imp. **PLATE** foris Plinij & Cedreni πλατη, quo loco Gaius **LATA** legit in suo Curopalate.

PLATIAE, insula Cretica, ante Sammonium promontorium, Plinio.

PLATINA, B. Platina natale solum, in agro Cremonensi. ut ipse refert in Conone 1. Piadena vulgo.

PLATYPEGIVM, Scythia Thracica opidum. lib. Notit.

PLAVIS, vide **ANASSVS**.

PLEGERIVM πλεγεῖον, India opidum, ad Choaspen fluvium. Strabo.

PLEGRA πλέγες, Paphlagoniorum in Galatia vrbs, Ptolemao.

PLEMMYRIVM, Sicilia promontorium, Virgilio & Thucydidi. Stephano simplici M. πλεμύριον, scribitur. Cabo Massa Vluieri, à Fazello & Aretio hodie nominatur. Idem Fazellus **PLEMMYRIAM** insulam describit, quam nunc S. Martiani appellari ait. quo auctore veteri, nescio. Scio Thucydidem hoc loco parua insula meminisse, sed sine nomine.

PLENINENSES, Plinio Piceni in V. Italia regione populi.

PLYNIENSES, **PLYNITENSES**, & **PLINIENSES** habent tres alij mei codices. **PLANINENSES** per primam vocalem in prima, habet codex M. S. Reuerendiss. Torrentij.

PLENOS, vide **PLYNOS**.

PLERA, inter Beneuentum & Tarentum vrbs. Antoninus.

BLERA in alio huius codice.

PLERÆI πλεργῖοι, circa Dalmatiam gens. Straboni.

PLARÆI Stephani mihi videntur, quos in Epiro habet, regione contermina.

PLEROSELENO πλεροσελενω, urbem habet Aelianus 2. Animal. Asia Minoria vrbs maritima. Eadem fortè cum Pordoselene.

PLESTICA, vide **PLISTIA**.

PLESTINIA, Marforum in Italia opidum. Linius 10.

PLETENESSVS, vide **PEDNELISSVS**.

PLEVMARIS πλεύμαεις, Cappadocia in Ponto Galaticorum vrbs. Ptolemao.

PLEVMOSII, Gallia Belgica populi, sub Nervijs; Casari in Commentarijs. Flandri sunt, Marliano. Sed Becano sunt proprie qui Vuernam, Honscotam, Dixmudam, & Yperam Flandria Occidentalis plagam inhabitant. H. Leodio Coztrijck tantum est, ad Legiam fluvium opidum, in Flandria.

PLEVRONE πλευρών, Achaia in Aetolia vrbs, Ptolemao,

Straboni, & Pausania. **MELEAGRIAM** Statius vocat. sic enim ille: Fletaq; cognatis anibus Meleagria Pleuron. Et praecepit Calydon. Thebaidos 4. Placidus autem in eundem, hanc Thessalia attribuit. non verè, vereor. **PLEVRONIA** πλευρονία, & **CVRETICA**, κορυθηνα, eadem est, inquit Strabo. Aetolia tractus.

PLEVTAVRI πλευτάυροι, Hispania Septentrionalis populi. Strabo.

PLIEOS πλιέως, & **SERACHVS**, Cypri flumina; ex Aio monte profluentes. Etymologicon. Primam vocem non noui. alteram corruptam iudico. pro **SATRACHVS** vel **SETRECHVS**.

PLINIENSES, vide **PLENIENSES**.

PLINTA, Antonino Sicilia locus.

PLINTHINE πλινθῖν, Ptolemao & Stephano, Aegypti promontorium. Turris Arabum Italis dicitur. Sinum hinc **PLINTHINATEM** habet Herodoti Euterpe.

PLISCOBA, circa Bulgariam opidum, Cedreno, Zonara, & Curopalati.

PLISTARCHIA, vide **HERACLEA**.

PLISTI πλῆστοι, genus hominum, sic vocatum à Dacis, ut habet Iosephus 18. Antiq. cap. 2. quorum vitam cum Ethenorum comparat. **CTISTAS** Strabonis puto: ex Abiarum genere.

PLISTIA, Samniti vrbs, aut eorum vicinia, Linius 9.

PLISTICAM πλίστιαν, habet Diodorus 19. Italia opidum, à Samnitibus expugnatum.

PLISTINA πλίστιον, locus appellatur ab Appiano, qui alius bonis auctoribus Trasumenus dicitur. Errat Titius qui eum pro Pontina palude habet. Neque placet Villiomari sententia, qui Velinum lacum sic dictum putat. & **PLISTINA** legit per e. Vide **TRASVMENVS**, & **INTERAMNA**.

PLISTONICENSEM quendam Appionem, vocat D. Clemens. Recognition. 10. Malè autem, tanquam à regione, cum à Plistonico viro id nomen derivatum.

PLISTVS πλῆστος, Phocidis fluvius, qui ad Cirrham Delphorum nauale in mare effluit. Pausanias & Athenaeus. Item Aeschylus in Eumenidibus. Parnasum montem nouem spiris ambit, ut refert Callimachus.

PLITANIA insula, ante Troadem. Plinius.

PLITENDVM, opidum in Asia Minori, Linius 38. Circa Bithyniam alicubi fortasse, ut ego conjicio.

PLIVM, vide **HERACLEA**.

PLOTÆ, Plinio sunt duae insulae Maris Ionij, ante Zacynthum versus Eurum; eadem **STROPHADES** στροφάδες, dicuntur; eodem auctore, & Apollonio. **STROMPHIDES** στρομφίδες, eas appellat Suidas, describitq; inter Elidem & Zacynthum. Strabo etiam duas numerat **Strophades**, & **CYPARISSIORVM** insulas vocat. Striuali nomine hodie nota sunt, teste Sophiano. Sunt qui has **Plotas** etiam **CALYDNAS** dictas putant, ut annotauit Camerarius ad β. Iliad. Vide **ÆOLIAE**.

PLOTHIA πλώθια, pars tribus Aegeidis. Stephanus. Plothensem quendam Apollodorum, habet Demosthenes contra Eubulidem.

PLOTINOPOLIS πλωτινópolis, Thracia vrbs. Ptolemao, & Antonino. Ploudin Nigro.

PLVBIVM πλεβίων, Sardinia insula opidum, ut Ptolemaeus habet. Saffari hodie nouè nominari, scribit Niger. **AD TVRRIM** Antonini, hoc nouo nomine dicti, mauult Simlerus.

PLVITALIA πλεϊτάλια, Ptolemao una ex Fortunatis insulis; quam Andreas Bacchius ex Alexandro Giralдино Insula del Ferro vocari scribit. Lanzerotta Nigro dicitur. falsò ut videtur. **PLVIALIA** apud Plinium legitur.

PLVMBARIA πλεμβαρία, insula Hispania, circa Hemeroscopium, aut Ferraria promontorium, ut alijs videtur. Strabo 3.

PLVMBARII, vide **MEDVERICENSES**.

PLVMBEA, vide **MOLYBODES**.

PLVSIANVM, vide **SIPVSIANVM**.

PLVTIA, Sicilia vrbs; de qua Cicero in Actione III.

contra Verrem; Aetius eam Plaza vocat.
 PLVTIVM πλῦτιον, Tyrrenorum vrbs, Stephano.
 PLVTONIA, vide ARIMI, & CHARONIA.
 PLVTONIS Fluvium auriferum, habet in Libya, Aeschylus
 Prometheus. PLVTONIS hiatus, locus apud Indos
 Arianos, Aelian. 16. Animal. cap. 16. PLVTONIVM
 circa Hierapolim Phrygiae, habet Strabo 13. quae DITIS
 Spiracula dicenda, testis Apuleius de Mundo. vide ARIMI.
 PLVVIALIA, vide PLVIT ALIA.
 PLYNEA πλυνεα, In Nido insula, apud Stephanum.
 PLYNIIENSES, vide PLENINIENSES.
 PLYNVS πλυνος, Lycophroni. Libya ciuitas est Isacio, ex
 qua oriundus erat Atlas. In Marmarica est apud Herodo-
 tum, ubi etiam πλυνος portus legitur.
 PLYSENVN πλυσενον, opidum Thraciae, Procop. 4. adif.
 PLYTHANA πλυθανα, locus in India: unde onychus gem-
 ma adfertur. Arrianus in Periplo Maris Rubri.
 PNEBEBIS πνεββις, Stephano Egypti vrbs.
 PNEVENTIA πνεβεντια, Piceni opidum. Strabo.
 PNIGYS πνιγυς, Marmarica pagus, ad mare, Strabo-
 ni. In mediterraneis est Ptolemaeo.
 PNIGITIS πνιγιτις, terra sic dicta (vt videtur) à loco, est
 apud Galenum de Simplic. medicam. 9. cap. 6. & Dios-
 coridem 5. cap. 134. item Plinium 35. cap. 16. ubi & PI-
 GNITIS legitur.
 PNVPIS πνυπις, Aethiopiae vicus, circa Nilum, ab Ortu. Ptolem.
 PNYX πνυξ, forum Iudicium Athenis; iuxta Acropolim.
 Iul. Polluci, & Stephano, item Luciano in Amorib. Pla-
 toni Critia, & Plutarcho in Theseo, & Themistocle.
 PODALIA ποδαια, Lydia vrbs, propè Limyram. Ste-
 phanus. Pisidia tribuitur in concil. Constantinopolitano.
 Lycia potius, vt Plinius, & Ptolem. quia Podalliam (gemi-
 nato LL) Myliad vocat. Mylias enim hac. Lycia pars est.
 PODAMICVS, vide ACRONIVS.
 PODANDO, loci nomen, circa Tarsum, Cedreno & Zona-
 re. Meminit huius etiam Antoninus, inter Faustopolim
 & Alexandriam ad Amanum. PONDADO legitur
 apud Cuius palatem. sed male. nam idem alio in loco PO-
 DANDI Clausuras nominat. Vide POLYANDVS.
 PODARGI ποδαργιοι, apud Stephanum gens Thraciae.
 PODERADOS, Cilicia vrbs videtur apud Guil. Tyrium.
 PODOCE ποδοκε, India intra Gangem vrbs & emporium
 Ptolemaeo. PODOCE ποδοκε, Arriano. Podephetan
 nunc appellari, tradit Mar. Niger.
 PODOPERVRA ποδοπερερα, India intra Gangem vrbs.
 Ptolemaeo.
 PODVCA ποδευκα, Ptolemaeo Taprobane insula opidum.
 Vide PODOCE.
 POEANTHE ποειανθη, insula est Ponti Euxini, iuxta Pha-
 sidis & Zarangis amnis ostium, vt eam describit Orpheus.
 Hanc eandem aliquando putauimus ea quam Sigismun-
 dus Herbersteinus Satabella vocat, in suis Commenta-
 rijs Moscoviticis: seductus voce Phasidis, quem Colchidis
 fluvium omnes norunt. sed alius videtur hic Orpheo. circa
 Bosporum enim Cimmerium hunc Phasim describit.
 POECILE Porticus Athenis. Stoicorum schola; prius PI-
 SIANACTEA dicebatur. Suidas, in voce Polemo. ex
 Plutarcho in Cimone: & Laertio in Zenone.
 POECILE PETRA ποικιλη πετρα, Cilicia opidum Stra-
 boni. Paxoli nominatur à Mercatore.
 POECILASIVM ποικιλασιον, Creta insula vrbs, Ptolemaeo.
 Pentalo, Mercator: Selido, Niger vocat.
 POECILVM ποικιλον, mons in Attica. Pausanias.
 POEDICLI, vide PEDICVLI.
 POEDICVM Norici vrbs, Ptolemaeo. Hac in campis Peck-
 feldt circa Villacum est. vt scribit Laetus. vide LVVAVIA.
 POELESSA, vide PÆLESSA.
 POEESSE, vide RHODVS.
 POEMANIVM ποιμανιον, mons in Macedonia. Step-
 hanus. Videtur quoque locus Palaestina, apud Palladium, in
 Posidonio. Circa Bithyniam quoque Niceta.
 POEMANDRIA, vide TANAGRA, & THEBÆ.
 POEMANENI, vide POEMANIVM.

POEMANETINVS Episcopus, Hellepontregionis. In syn-
 odo Constantinopolitana VI.
 POEMANIVM ποιμανιον, Cyziciregiuncula, Stephano.
 cui quoque castelli nomen est. Apud Aristidem Mysia ager
 est, in quo Esculapij templum. POEMANENI Ma-
 cedones, sunt Plinio ad Rhindacum fluvium.
 POEMEN ποιμεν Pontis mons, à quo Parthenius fuit, per
 medium Amastrin urbem. Stephanus.
 POEMEVM, Perrhabiae castellum, Lilius 34.
 POENAE Deorum, vide APOCOPH.
 POENESSA, vide PÆESSA.
 POENI, vide CARTHAGO, & EASTVLI.
 POENICA, vide PHOENICE.
 POENINA CASTRA, quorum memoria est in lib.
 Praefecturarum: Lazio sunt in Norico. Locus Puntigam
 appellatur, Saltzburgensi praefuli subiectus.
 POENINAE Alpes, Tacito, Straboni & Plinio; POENAE
 ποιναι, sunt Ptolemaeo. Lilius PENNINVM appellat.
 corruptè. POENINVS enim mihi vera scriptura; à Pœnis
 populus nempe, hos primum transgressus. Vocantur à
 Leandro & Scudo Monte Maggiore de S. Bernardo,
 aut Grosse Bernhartsberg. Leander etiam Monte
 di Ioue habet. Lupanus Monsenise interpretatur. Scu-
 dus habet quoque VALLEM POENINAM, cuius in
 antiqua inscriptione apud Rhenanum fit mentio, & in
 Goltzijs Thesauris. hanc Val Pelinnaincolitum lingua,
 appellari, idem scribit Scudus. Vide ALPES SVMMAE,
 COTTIAE, & PENINVS.
 POENINVM Lacum, habet Ptolemaeus, in Italia, ad Doria
 fluminis caput. Hic hodie nullus est lacus.
 POEONES, Thraciae populi, vide PANNONIA, & SY-
 ROPOEONES.
 POEONIA, vide ARTAVNVN, & EMATHIA.
 POEONIDAS ποεινιδαι, habet Suidas, municipium Leon-
 tia tribus, in Attica. additq. eos differre à PÆANIEN-
 SIVS & POEONIDIS municipijs Pandionia tribus,
 Atheniensium.
 POETANION, est insula haud procul à Cempsis: Festo
 Auieno. In Hispania.
 POETOVIO, vide PETOVIO.
 POEVS ποειος, mons in Gracia, circa Penei fontes, Straboni.
 POGLA πογλα, Pamphilia vrbs, Ptolemaeo.
 POGOARGAS, Aethiopiae sub Aegypto vrbs. Plinius.
 POGON πογων, id est Barba, Troezeniorum portus, in Pelo-
 ponneso, Straboni, Herodoto, & Suida. PAGONVS, inde
 portus, fortè Pomponio.
 POISARTEMIS, vide PENSATEMIDOS.
 POLA, vide IULIA PIETAS.
 POLABINGI, quoru ciuitas primaria Raziburg. vide SLAVI.
 POLAS, vide ASTYRON.
 POLATIGVM Prom. vide IULIA PIETAS.
 POLATICVS SINVS, vide FLANATICVS.
 POLEMONIACVS, vide PONTVS.
 POLEMONIVM πολεμωνιον, Ptolemaeo Ponti Polemonia-
 ci in Cappadocia opidum. Vatzia Nigro dicitur.
 POLENDOS, insula deserta nomen, apud Plinium, circa
 Chersonefum Thraciae. vti ego conijcio.
 POLENTIA πολεντια, Ptolemaeo auctore Liguria vrbs.
 In Alpibus Cortijs Iordanis. duplici LL. apud Plinium,
 Prudentium, Claudianum, & Silium legitur. Leander in
 Lombardia Cispadana ponit, & Palanza vocari dicit. Est
 etiam Balearidis Maioris opidum, Straboni, Pomponio, &
 Plinio. geminato LL. hoc quoque Ptolemaeo scribitur. Colo-
 niam facit Pomponius.
 POLENTINA Plebs. Suetonius in Tiberio. Est POLEN-
 TA vrbs à Rauenna haud procul, ad Apenninum: iuxta
 Britonorum, vt habet Hieron. Rubens 6. An inde verò hac
 plebs, mihi ignotum.
 POLESENSEM episcopum Hadrianum, habet Diacon-
 nus 3. Long. An à Pola Histria?
 POLESII, vide POLLESII.
 POLETO, flumen in Mauritania Cesariensi. Antoninus.
 POLEVR πολευρ India intra Gangem vrbs. Ptolemaeo.
 POLIBII

POLIBII πολίβη, insula, Ptolemaeo: in sinu Arabico.
POLICHNA πολίχνα, Straboni, Herodoto, & Thucydidi.
 Troadis opidum. **POLICHNA** 1 sunt apud Plinium.
 Bilenos hodie Leunclauio. πολίχνη etiam Creta vrbs,
 Herodoto, Thucydidi, & Stephano. Argia quoque Po-
 lybio 14. Prope Syracusas in Sicilia. Diodoro lib. 13. & 14.
POLICHNION, Dionysio Byzantino: **FANVM EV-**
ROPÆ BYZANTINORVM Straboni, & Polybio.
 Hodie Ieron Romelias appellant: ex eo quia situm est
 opidum in ditione Europæ, quam vocant Romeliam. Est
 prope Byzantium. Hæc Gyllius in suo Bosphoro.
POLIDIVM, vide **POLYDE**.
POLIDORORVM ciuitatis Phrygia, meminit Chalcedo-
 nense concilium. Vide **POLYDORA**.
POLIEIVM, & **POLIIVM**, vide **HERACLEA**.
POLIMATRIVM, Italia vrbs, circa Tusciam videtur,
 in Conciliorum opere. Ditionis Ecclesiæ Romanæ est, ut
 docet Massa, in suo de Faliscis libello. sed **POLYMAR-**
TIVM legitur, sic quoque Diaconus. Bomartio hodie vo-
 cari intelligo. Distat à Ciuitate Castellana 14. M. pass.
 Balneoregionensis diocesis. In Etruria. **FERENTIS**
POLIMARTIVM quoque vocatur, in Conciliorum
 opere.
POLINIACVM, vide **BALMENSE**.
POLIPERGA πολίπεργα, in Thesuro Goltzj est, ex
 nummo.
POLIS πόλις, Aegypti vrbs nomen, apud Stephanum.
 Hyæorum vicus apud Locros Ozolos **POLIS** est, Thu-
 cydidi 3. **POLIS** per Ω . πόλις, & **SENO** Σίνος, vrbs in
 insula. sic Stephanus. **POLITANORVM** Dynastia,
 meminit Eusebij Chronicon, pro quo, **DIOPOLITA-**
NORVM, legit codex meus pergamenus. pro **DIOSPO-**
LITANORVM Aegypti, ut puto. Cum Polis compositas
 locorum voces ultra centum septuaginta numero, ex vete-
 ri historia in hunc Thesaurum adducimus. Vide **ALE-**
XANDRIA, **PAROS**, & **CIVS**.
POLISMA πόλισμα, Troadis opidulum, ad Simoentem
 fluvium. Strabo.
POLITANI, vide **POLIS**.
POLITEIA πολιτεία, Achaia vrbs, Stephano.
POLITICEORGAS, Asia propria regio apud Plinium, quæ
 postea **APHRODISIAS**. Pintianus hoc loco legit
POLITICE, & **ORGAS**, duarq; & diuersas regio-
 nes facit. Aphrodisiam circa Phrygiam Maiorem habet
 Strabo 12.
POLITIVM πόλιτον, Marrucinorum in Italia opidum.
 Diodorus 19.
POLITORIVM πολιτόριον, Latinorum vrbs, Stephano,
 Livi, Plinio, & Halicarnasseo. Ex huius opidi ruinis nunc
 Polim crediderim vocatum, inquit Volaterranus in Phi-
 lologia. Aliud opidum in Etruria est, apud Antoni-
 num, in suo Fragmento.
POLIVM πόλιον, locus in Lesbo, Stephano.
POLLA πόλλα, Macedonia vrbs, Thucydidi, circa finē lib. 2.
 si fidus interpretes.
POLLENTIA, vide **POLENTIA**.
POLLENTINI, Piceni populi, Plinio. A Polentia puto
 vrbe: cuius Orosius meminit 7. cap. 37. cuius nulla hodie
 vestigia existare, inquit Pamphilus libro 3. Piceni. **POL-**
LENTINOS Agros hinc habet Prudentius 2. contra
 Symmachum. Hos in Etruria statuit Fabricius; an bene,
 ipse viderit. Vide **POLENTINA**.
POLLESII πολλήσιοι, ciuitas quadam. Stephanus. vno L.
 est in Aldino codice **POLESII**.
POLLIA Tribus, est apud Liniū, & Val. Max. vno L. quo-
 que reperitur quibusdam codicibus.
POLLISIA πολλισία, Italia vrbs: Tralliano in Longeui.
 Xylander verò **POLENTIA** vertit. Hinc oriundus
 P. Fulvius Phryx, longeui.
POLLVPICE, Antonino Liguria ciuitas, inter Vada Sa-
 bataria, & Albinaunum, Finale est Simlero, cui quoque
LOLLVPICE legitur.
POLLVSTINI, Italia populi, in Prima regione,

Plinio. an à Polusca? sic crediderim.
POLME, vide **EVGYON**.
POLONITE, vide **PHALTI**.
POLOSVS πόσσος, locus sic dictus in Boeotia, vbi Atlan-
 tem sedisse, atque celestia & terrestria inuestigasse, sedulo
 credunt. Pausanias.
POLPA πόλπα, Macedonia vrbs videtur apud Pbleg. Tral-
 lianum.
POLTIOBRIA, & **POLTVMERIA**, vide **ANVM**.
POLVRA πολύρα, India intra Gangem vrbs, Ptolemaeo. ad
 Cambusum Gangis osium. Per A in prima scribunt La-
 tini codices. sic quoque idem Ptolemaeus lib. 1. cap. 13.
POLVS, vide **POLVSCA**.
POLVSCA, Volscorum caput, Livi 2. **POLVS** πόλις,
 apud Halicarnasseum 6. vocatur. & πολύσκα 8. Haud
 procul à Longula. Vide **POLLVSTINI**.
POLYÆGOS πολύαγρος, Ptolemaeo, Mela, & Plinio, insula
 maris Aegæi. Policandro Sophianus, Falconara Niger
 vocat. **POLYÆGOS** est etiam apud Pomponium: sed
 alia videtur à Ptolemaeo. πολυαγρον meminit Goltzj The-
 saurus, ex nummo.
POLYANDRIVM, vide **MORASTHI**.
POLYANDVS πολυανδός, Armenia Minoris vrbs, Ptole-
 maeo. in Cataonia. Interpretes habent **PADYANDVS**.
PODANDVM Antonini hinc non procul abest.
POLYANVS πολυανός, Macedonia mons. Strabo 7. Circa
 Epirum.
POLYARA πολύαρα, Caria vrbs, Stephano.
POLYARRIS, vide **TAVRVS**.
POLYBIANVM, Pannonia Superioris opidum, habet ex
 Codice Praefecturatum Laëus, quod recentiore nomine
 Leybnicz appellat.
POLYBOTI Urbis, circa Ciliciam alicubi, meminit Chal-
 cedonense concil. non semel.
POLYCHALANDVS πολυχάλανδός, Lydia Episcopa-
 tus, cuius Episcopus Phœbus, apud Epiphanium.
POLYCTORIVM πολυκτόριον, locus in Ithaca insula.
 Etymologicon.
POLYDE, Italia vrbs, à comitib. Hercules condita, Solinus.
 Codex pergamenus meus per tertiam vacalem legebat in
 penultima. **POLYCLE** habebat ora libri Reuerendiss.
 Torrentij. πολείκλον, vrbs nouen. sic Suidas, neque plura.
POLYDEGMON πολυδεγμων, Italia mons, apud Lycop-
 hronem, ex quo omnes Italia fluij originem sumunt.
 Canterus eum vertit, appellatiuē, capax collis. Scaliger
 autem habet Procapes.
POLYDEVCEA πολυδέυκεια, Laconica fons, ad Thera-
 pnem urbem. hunc à prisciis **MESSEIDEM** μεσσηίδης,
 vocatum, sunt qui affirmant, ut inquit Pausanias, in La-
 conici. Huius meminit quoque Strabo 9.
POLYDIPSIVM, vide **ARGOS**.
POLYDORA πολυδόρα, insula iuxta Cyzicum. Stephe-
 nus, Plinius, & Diodorus 13. Vide **POLIDORORVM**.
POLYDORI Tumulus, Solino est in Emo monte, parte ea
 quam Arotetes tenent. Plinius circa Aenum urbem vi-
 detur constituere.
POLYGIVM, Gallia Narbonensis vrbs: Sex. Auieno.
POLYGONIVM, vide **PHRYGONIVM**.
POLYMEDIVM πολυμεδιον, Mysia vicus, xl. stadjs à
 Lecto. Strabo. Polymedia Troadis, apud Plinium est.
POLYMEI, vide **ORCHOMENII**.
POLYPHAGI, gens supra Caucasum montem. Strabo.
POLYPHENGON, vide **MYCENÆ**.
POLYPODVSA πολυπόδισσα, Cnidia insula. Stephanus.
POLYPORVS, vide **HEPTAPORVS**.
POLYREN πολύρεν, Creta vrbs, apud Stephanum, & Po-
 lybium 4. vbi Dis immolabant. ut Suidas addit. **POLYR-**
RHENIA Ptolemai est, & **POLYRRENIVM** Plinij.
POLYRRHETIVS, vide **APSASIVM**.
POLYSTEPHANVS, vide **TIBVR**, & **PRÆNESTE**.
POLYTELIA, Mesopotamia opidum, apud Plinij videtur.
POLYTIMETOS πολυτιμίτος, Scythia intra Imaum flu-
 uium, apud Ptolemaum: sed Sogdiana apud Q. Curtium:
 & Ar-

& Arrianum . item Strabonem . apud quem Xylander hoc vocabulum appellatum interpretatur est , tanquam multi pretij . Amo Nigro vocatur .

POLYZELI villa , locus Siciliae : Plutarcho in Nicia .

POMERIO LAE , pagus Cameracensis agri . in S . Maxellendus vita . Pomereulx vulgò nominari puto .

POMETIA Italia opidum , Plinio & Virg . 6 . Aeneid . POMETINOS Campos omnium Latinorum maximos , habet Halicarnassus . POMETINENSES vocat populos , Non . Marcellus , in verbo Valgum , Mercatus , & Simile , Vide PONTINA , SVESSA & VOLSCI .

POMONA , de quo hac Solinus : Sed Thule larga , & diutina Pomona copiosa est . locus satis obscurus . Orcadum vnam censent H . Boethius , & Buchananus . Hic eam hodie ob inter ceteras magnitudinem , Continentem vocari scribit . ille verò Rptckbaltia hac etate nominari tradit . Camdenus scribit Mainland incolis , quasi continens esset vocari , & putat à Solino diutinam cognominari , ob diu prolixitatem .

POMONAL , est in agro Solonio , via Ostiensi , ad duodecimum lapidem , diuerticulo à milliario octauo . Festus . Solonij , πολώνιον , pradij meminit Plutarchus , in Mario , inter Ostiam & Romam . Lilius 8 . ibidem Solonium agrum habet .

POMPÆLONA , vide POMPELON .

POMPEIA Palus . Qua dulcis Pompeia palus , vicina Salinis , Hercules . Columella . In Campania . Ad mare circa Pompeianum esse , dicit ad hunc locum Pomponius Fortunatus .

POMPEIA Trophaea , locus maritimus Hispania Tarracoenensis , inter Iberi ostia , & Pyrenae extrema . Strabo . ἀναστράτη τῆ πομπίας . In ipso Pyrenae ea statuit Plinius 3 . cap . 3 .

POMPEIAE , Maesia vrbs . Antoninus .

POMPEIANAE , Portus Gallia Narbonensis : Antonino .

POMPEIANI , vide ALBA Pompeia .

POMPEII Villa , ad lacum Avernum fuit eo loco , quò hodie Magnarello dicitur , quasi Magni utrunque nomen adhuc referens . Ferd . Lofredus . vide POMPEIANVM .

POMPEIANVM , Ciceronis villa , duodecimo plus minus milliario à Neapoli distans , prope Nolam . Sallustius huius meminit in Oratione in Ciceronem . & Cicero quoque ipse non semel ad Atticum . Hodie vicus est , nomine S . Mariae Annunciata , inquit Blondus , & Baptista Porta Neapolitanus . Sed Amb . Leo dicit hodie Pomilianum appellari . Vide POMPONIANNVM .

POMPEIOPOLIS πομπιόπολις , quae & SOLI ὁλοί , inquit Ptolemaeus , cui Cilicia opidum est , in Pisidia regione . SOLOE habet Mela , qui eam olim à Rhodiensibus possessam dicit . SOLIS Ciuitas est apud Dionem , & Appianum . SOLI , Solorum , numero multitudinis , est etiam Cilicia ciuitas apud Lilium lib . 37 . SOLENSIS hinc gentile . testis Laërtius in Solone . Prater hanc Pompeiopolim , quam Stephanus etiam ὁλοί , vocat , aliam habet Cilicia urbem , quam SOLVS ὁλός , vocat . unde gentile SOLVNTII , & SOLVNTINI . POMPEIOPOLIS Paphlagoniorum in Galatia vrbs , Ptolemaeo & Socrati Scholastico . POMPEIOPOLIM Mysia , habent Cedrenus , & Historia Miscella : quam sub Iustiniano Imperatore motu laceratam ait . Vide AMISVS , & EVPA-TORIA .

POMPEIUM , vrbs Campania litoralis . huius meminere Seneca , Sallustius , & Tacitus . POMPEIOS est apud Melam , Strabonem , & Xiphilinum . Plinius municipium facit . Coloniam fuisse ex Cicerone pro Sulla videtur . Prope Sarnum fluium ponit Pomponius Fortunatus ad 10 . Columella . POMPEIANOS populos hinc habet Appianus 1 . Cui . Castello al mare hodie nominari , scribit Pandolphus Colleenutius .

POMPÆLON πομπήλων , Ptolemaeo & Straboni Vasconum vrbs , Hispania Tarracoenensis . Hodie Pampelona vulgo nominatur . per A diphthongon scribendum docent lapides antiqui , qui POMPELONENSES habent , testis And . Schottus ad Antonini Itinerarium . Nauarra regni ciuitas

primaria . MARTVAM etiam dictam nonnulli scribunt .

POMPONIANA , vide STOECHADES .

POMPONIANNVM , Stabius erat diremptum sinu medio . Sic Plinius 6 . Epistolar . ad Tacitum suum . An idem cum Pompeiano ?

POMPTINA Palus , à Circeis est , in Latio , Plinius . quam viginti trium urbium fuisse , teste Mutiano ter consule , prodit . POMPTINVS Ager , Lilius 6 . circa Volcos videtur .

Vide PONTINA , & DECENNONIAE .

PONAE Episcopus , Euphanus nominatur in concilio Galatia Prima , sub Leone Aug .

PONAMVS fluius , in Pandarum finibus . Plinius . Circa Indistaminis partes superiores .

PONDADO , vide PODANDO .

PONDERATES , vide ARECAIRORVM .

PONEROPOLIS , vide PHILIPPOPOLIS .

PONEVATA , vide NAVATA .

PONS , vel PONTES πόντις , castellum in ripa Danubij , Dacica regionis , cui in altera ripa oppositum erat Theodora castellum . Procop . 4 . Aedific . PONTES Angliae vrbs , apud Antoninum . H . L'huydus Reading eius loco poni videtur . sed Daunton Camdenus . PONTES , Antonino Gallia Belgica opidum . cui LEGIONEM XXIIII . addit . Eadem ciuitas Morinorum PONTACVM vocatur . ex quo Diuus Ponticu facit . PONTES Ferrei , οὐδὲν ἄρα ποταμός , loci nomen in Persarmenia Cedreno , & Curopalati . PONTES TESFENII , sic vocat Antoninus Vindelicorum in Germania urbem ; quam Simlerus Schoeflern interpretatur . sic quoque Auentinus . sed hic SCAPHONII legit , pro Tesfenij .

PONS , nomen loci in Scythia videtur , apud Iornandem in Geticis . si locus sincerus .

PONS Aelij , in lib . Notit . quae Ponteland Camdeno . AD PONTEM Antonini , Simlero idem est . Vrbs in Britannia . Vide AELIVS PONS . PONS Aufidi , vide PENTAVFIDVS . PONS Candidius , circa Rauennam , vbi Theodoricus rex Odoacrem certamine superauit . Chronicon Casiodori . vide CONDIANI . PONS Ferri , super Oroontem fluium , in Syria , sex aut septem miliaribus ab Antiochia . Tyrius . huius memoria est quoque apud Marcell . Comitem . PONS Longus , apud Antoninum Italia locus , xxx . m . pass . à Siphonto distans . PONS Lucanus , sub Tiburtina vrbe , Guil . Tyrio lib . 18 . cap . 2 .

PONS Mansuetina , Pannonia locus , vbi habet Antonini Itinerarium . qui idem cum Ponte Sociorum videtur Lazio . PONS MILVIVS , in Tiberi , prope Romam , vbi Constantinus Maximus Imp . Maxentium tyrannum deuicit . Hodie Ponte Molle vocant . MILVIVM nominat hunc pontem Lilius , Tacitus , Sallustius , Plinius de viris illustribus , Cicero tertius in Catilinam , & ad Atticum , Eutropius , Orofius , Aurelius Victor , in vita Maximiani Imp .

De eo tamen hac ad me doctiss . Victor Giselinus : De Mol- uio ponte consului manuscriptos meos , in quibus est . MOL- vivs , MVLVIVS , MOBLIVS , & MOLBIVS ; quae postrema duo etsi falsa sunt , vocalem tamen o , vel v . diserte ostendunt ; In nullo libro est MILVIVS . Vide Pa- negyricum dictam Constantino , vbi legi existimo . Et Augustinus Molui pontis exclusi , & c . Sic Giselinus . PONS vel PONS Neuius , vel Nouius , in Hispania , Antonino . inter Bracaram & Asturicam . NEBIVS legendum , à flumine Nebi . PONS SARNIX . Germania vrbs , ad Sarauum fluium ; Harbuz , Diuao . Antonini Itinerarium eam collocat inter Treuiros & Argentoratum . vide SARAVVS . PONS SCALDIS , vide SCALDIS .

PONS Sociorum , Pannonia opidum , Antonino . quod hodie Baboleza dicitur , Laëzio . Idem addit ab eodem Antonino MANSVETINVM vocari . Hac duo tamen distant ab invicem m . pass . xxv . in excusis codicibus . PONS Tiluri , Dalmatia locus , xvi . m . pass . à Salonis . Antoninus .

PONSTIRENVS , vbi legit Bosius apud Ciceronem ad Atticum Epist . 13 . lib . 16 . Alij Tivertius & Tirenus . In Minturnis est , à quo flexus est ad Arpinas , versus Sinuesanum . PONS TRAIANI super Danubium , de quo

Dion. In Inferiori Pannonia. (Mæsa malim dixisset) Circa Canisa opidū erat, ut putat Ciacconus, ex Cuspiniano, ut ait.

PONTACVM, vide PONTES.

PONTERIS ποταμός, Aethiopia vicus, circa Nilum: versus Ortum, Ptolemaeo.

PONTESIVM, & CALVVS MONS, Gallia loca apud Luonem, Epist. 105. Pro pontoysse, & Chaumont.

PONTE ZITA, vide ZETTA.

PONTIA, vrbs alicubi, sic enim Festus: Pontina tribus à Pontia vrbe est dicta. Linius enim 9. ait Pontiam Coloniā factam. & idem 27. PONTIANOS nominat. Magna Græcia videntur ad Inferum mare. vide OENOTRIDES, & GÆA.

PONTIÆ, vide OENOTRIDES.

PONTICA, vide MOESIA.

PONTICI, de iis sic Pomponius: circa Pontum aliquot populi, alio aliōque sine omnes vno nomine Pontici dicuntur.

PONTICO villa, in Gallia. Greg. Turonensis. Hist. 4.

PONTIGO alibi lego.

PONTICVM Mare, vide HYRCANVM, & PONTVS Euxinus.

PONTIFICEN SE, vide OBVLCO.

PONTINA Palus, Plinio in Latio describitur. SATVRÆ Palus apud Virgilium esse, ex Hermolao putat Erythraus. Hodie Aufente palude vocari, scribit Leander Albertus. Lucanus 3. & qua Pontinas via diuidit vda paludes. PONTINI Campi sunt apud Silium 8. PONTINVS Ager est apud Florum 1. cap. 13. & Gellium 9. cap. 11. Fortè Pomptina scribendum. quod vide superius. Circa Tarracinam esse, ex Festo didici. & circa Forum Appij, ex Vibio. POMPTINA, PONTINA, & POMETIA, differre tantum scriptura, non loco, existimo. Hanc Pontinam paludem XXIII. urbium fuisse, tradit ex Mutiano Plinius. POMETINVS Campus est Straboni, & POMETINI Litus. vide POMPTINA, PONTVS, & DECENNONIÆ.

PONTINVS ποταμός, mons, & fluuius ex eo emanans. In Argia regione Peloponnesi. Pausanias in Corinthiacis.

PONTIVACVM, vide ONIAM.

PONTIVM, vide POTIVM, & TRAPONTIVM.

PONTONATES, vide GRAVASIANI.

PONTVS, Asia regio Ptolemaeo, quæ à Iustiniano Imp. in Nouellis in HELENOPONTVM, & PONTVM POLEMONIACVM diuiditur, quas tamen ipse in sic in vnam contrahi, atque ab omnibus HELENOPONTVM nuncupari iudicans pulchrius regionibus indere nomina Christianorum regum, quàm Polem, quod bellum ac tumultum designat. Constantinus enim Imp. alteram à sua matris nomine Helena, antea sic vocauerat. PONTVS Ptolemaeo quoque alibi est, in qua Claudiopoli vrbs. Prusias in eadem describit Aemil. Probus in Annibale. PONTICA HONORIADIS illa, in Concilior. opere. Sed & PONTVS alia in Europa, circa Danubij ostia. Ouidio. vide BITHYNIA, CAPPADOCIA, SARONICVS, & MOESIA.

PONTVS ποταμός, Macedonia fluuius, prope Sintiam vrbe, Stephanus. Thracia cum adscribit in Theriactis Nicander. in consinibus enim fluit. Aelianus 9. Animal. PONTVM describit in Madica & Paonica regione. dicitq. lapidem in eo reperiri, cuius suffitu serpentes pelluntur. PONTVM fluuium describit Galenus in Scythia regione; lib. de Simplicib. medicamentis. Huius quoque meminere Aristoteles & Antigonus in eorum Mirabilibus. idem est cum priore.

PONTVS, in vita S. Anselmi, regio Flandria contermina est. Huius quoque meminit Historia vita Richarij presbyteri. qui eam PONTINAM regionem vocat: in quo Centula vicus. Ponthieu hac hodie vocatur. PONTINORVM Solum, vocatur in vita S. Godefridi Ambianensis. & PONTINI Comitatus non semel meminit Gregorius in in Decretalibus. PONTVS etiam Gelria portio, ut habent eius Annales. Circa Geldriam urbem, hodie etiam pagus exstat Pont nomine.

PONTVS CAPPADOCICVS, Ptolemaeo est pars Cap-

padocia, versus Colchidem. Arrianus in Periplo Euxini, vocat eam THIANNICAM θηαννική. cum scribit, Ophim fluuium Thiannicam regionem à Colchide diuidere. à Thiana vrbe Antonini (nisi fallor) hoc tractu. Est & PONTVS GALATICVS Ptolemaeo, in eadem Cappadocia. Hæ PONTVS POLEMONIACVS, ibidem.

PONTVS ΕΥΧΙΝΟΣ ποταμός & θάλασσα, quondam AXENVS, id est, inhospitalis, Plinio: AMAZONIVS Claudiano: SCYTHICVS Flacco: SCYTHICVS Sinus Martiano. PONTVS TAVRICVS Festo Avieno. MARE CIMMERIVM vocat Herodotus, & Orofius. COLCHICVM Strabo. CAUCASEVM Apollonius, lib. 4. Mare PONTICVM nominat Strabo, Tacitus, & Plutarchus in vita Pompei. & Eumenidis. Ptolemaeus etiam & Iornandes hoc nomine illud nouere. Aristides PHASIANVM mare. SARMATICVM ab Ouidio nominatur 4. de Ponto, Elegia 10. Herodotus MARE BOREALE: & lib. 4. illud ἀπὸ βορέων, id est maxime spectatu dignum cognominat. Hunc Pontum à Gotbis quoq. TANAIS vocari scribit Procopius. Italis hodie Mar Maiore duunt. Græci Maurothalassa, ut ait Bellonius. Caradenus à Turcis dici Busbequius tradit. Vterq. addit, hoc Mare nigrū significare. Maoutū à Græcis nautis nominari, tradit Marius Niger. Sed & NIGRVM Pontum vocat Lucianus aduersus indoctum. Hunc Pontum ad sex millia stadiorum longitudine extendi, testatur reliquit Themistius Euphrada, Oratone 7.

POPENSIS Episcopus in Asia Minori. Concil. Nicenum.

POPILIVM, locus in Italia, Surius in vita Mauri Abbatis. An pro Foro Popili?

POPILLIENSIS Ecclesia, meminit Sigonius, 2. Regni Italia.

POPVIENSES, vide PORVM Popilij.

POPILIZVM, vide TOPLITZVM.

POPVLONIA Mela, POPVLONIVM Plinio, POPVLONIVM ποταμός Ptolemaeo, Straboni & Stephano. De eo sic Cato in Originibus. Populonium ab vrbe metropoli POPIVM, Romanè PVPPIVM. Fides sit penes auctorem. Vrbs Tuscia olim maritima. Hodieradicus euerfa est, neq. ab hominibus habitatur. Eius verò promontorium cuius Strabo, & Ptolemaeus meminere, Porto Baratto; & eius portus, Porto Ferrato hodie dici, tradit Leander Albertus.

PORATA ποταμός, vocatur à Scythijs fluuius quidam, qui à Græcis PYRETON ποταμός, dicitur. Magnus fluuius est, ad Auroram fluens, cum Istri aqua communicat. Hac Herodotus, in Melpomene. Prius etiamnum hodie dici, putat Peucerus. vide HIERASVS.

PORCIDAMVS, vide APVSCIDAMVS.

PORCIFERA, Plinio Liguria fluuius, Porzeuera hodie dictus, ut Leander tradit. Vridus cognomen illi addit Augustinus Iustinianus. habet enim in eodem tractu, quem siccum (aridus Latinus diceret) cognominat. ita ut vulgo dicant Porzeuera lecca, & Porzeuera verde. Puto in Fragmento quod Antonini nomine circumfertur, pro Porcifera corruptè PORCENE legi. PROCOBERA fortè est in antiqua tabula aenea, Genus.

PORCVS, ad Sommam fluuium monasterium. In vita S. Austreberta.

PORDACVM ποταμός, locus stagno insitus, in veteri comædia. Strabo 13. an proprium loci, ignoro.

PORDOSELENE ποταμός, iuxta Lesbum insula: cum vrbe eiusdē nominis: Straboni & Stephano. POROSELENE Plinius legit: nominis seditionem fugiens, quod ex Strabone didici. Huius meminit quoque Pausanias 3. at vitiosa scriptura, ἐπὶ ποταμῷ. Vide PLEROSELENO.

PORIENSES ποταμός, tribus Acamantidis gens. Hesihius. An fortè à Poro?

PORINA Σπερχειός, locus (fluuium interpretatur Amasæ.) iuxta Cillenen: ubi Atheiorum cum Pheneatis sunt limites, Pausanias. ποταμός eius meminit Plutarchus in Andocide rhetore. Porini lapidis memoria est apud Herodotum 5.

FORINI SELENE, vide **FORINAS**.
FORITVS πορίτος, Sarmatia Europaea fluminis: apud Ptolemaum.
FOROLISSVM πορολισσόν, Ptolemaeo Daciae opidum.
POROSELENE, vide **PORDOSELENE**.
PORPACEM πορπακη, Siciliae fluvium, habet Aeliani varia historia; quem scribit Agestheos viri specie colere.
PORPHIRIONE Προποντιδὸς insula: Plinio.
PORPHYREVM πορφυρεόν, Polybio lib. 5. & Stephano Phoeniciae vrbs. Eandem Tyrius, & Blondus etiam CAIPHAM nominant. vrbs maritima, ad Carmeli montis radices sita. HELPHA quoque alio nomine dici, tradit idem Tyrius. Hayphe nunc, ut tradit Rawolfius. Scaffasso Iustus Gistelius. Hanc Caypham putat Eustellus nonam esse urbem, aut saltem antiquis ignotam; nisi sit Aca, quae & Ptolemais.
PORPHYRIS, & **PORPHYRVSA**, vide **CYTHEIRA**, **NISYRIS**, & **CARPATVS**.
PORPHYRITE πορφυρίτη, Arabiae opidum, iuxta Aegyptum: Stephano. In Thebaide est Eusebiolib. 8. cap. 18. reperitur ibidem lapides eiusdem nominis. **PORPHYRITVS**, in fallor, Ptolemai.
PORPHYRITVS, mons in Aegypto: apud Ptolemaum.
PORSENA, vide **PORCIFERA**.
PORSICA πορσική, Ptolemaeo Mesopotamia vrbs, ad Euphratem, vide **PERSA**.
PORTA AVGVSTA, πόρτα αὐγυστε, Vacceorum vrbs Hispaniae. Ptolemaeus. Vide **AVGVSTA NOVA**.
PORTA FERREA, vide **FERREA**, & **CAVCASIAE**.
PORTAE πύλαι, locus circa Indum fluvium: Plutarcho de fluminibus. Circa Euphratem quoque inter Thapsacum & Babylonem: Xenophonii 1. Cyriacorum. **PORTAE** πύλαι, **ALBANIAE**, & **SARMATIAE**, sunt in Sarmatia Asiatica: apud Ptolemaum. **PORTAE MEDIAE**, in Media ad Zagrum montem Strabo 11. Vide **ZAGRI Pyle**.
PORTACRA πορτάκρα, Taurica Chersonesi vrbs. Ptolemaeus.
PORTHMA πορθημία, vicus iuxta fauces Mæotidis paludis: Stephano. πορθημιόν quoque scribitur.
PORTHMVS πορθημὸς, opidum Euboiae, Plinio, & Suida. Locus quoque iuxta Eretrium, (Euboica forte) Demostheni Oratione 3. in Philippum. vide **FRETVM**.
PORTICANI πορτικανὸς, terra in India. Strabo. & Diodorus. circa Indi fluminis partes inferiores.
PORTICENSES, Antonino in Sardinia sunt.
PORTOPANA πορτοπάνα, Persidis vrbs: Ptolemaeo.
PORYOSPANA in Latino codice.
PORTOSPANA πορτοσπάνα, Carmania vrbs Ptolemaeo: **ORTOSPANA** Ammiano est.
PORTVENSIS VIA, quae ab Urbe ad Ostiam ducebat, S. FELICIS Martyris nuncupari, scribit Aetbius.
PORTVCVLA Hispaniae locus, circa Bragarensum ciuitatem. Isidorus in chronico Gotthorum.
PORTVNATA, insula est Ilyrici maris, apud Plinium. Hermolaus scribit hanc à Merula Viglia seu Vegia interpretari. Vide eum in castigationibus Plinianis.
PORTVS, vrbs ad Tyberis fluminis ostia. Procop. 1. Gothicorum. Portus Augusti vrbs, est Antonino. ut legit Simlerus ex Scudi codice. **PORTVS** Augusti vocatur quoque à Xiphilino, in Seuero. **PORTVS** vrbs, Aetbico. & **PORTVS** vrbs Roma, apud Caesiod. 7. Variar. Hunc in melius restaurasse Imp. Traianum, atque interius tutiorem, sui nominis fecisse, scribit Commentator vetus ad Iuvenalem. Idem testatur nummus meus aereus antiquus, qui Traiani Imp. effigiem, & in posica parte hunc portum depictum exhibet. eaq. forma qua eum etsi ruinis deformatum, aliquando contemplati sumus. Nomen retinet, Porto dicitur. vide **PHARI** Portus. **PORTVS** Aepaticus, vide **ÆPATIACVS**. **PORTVS** Albus, vide **POSTVS**. **PORTVS** ANNIBALIS, Pomponio Lusitania vrbs. Albor Florianus, & Tarapha. **PORTVS** Augusti, ad ostia Rhodani videtur, quem Antoninus scribit distare xxxviii. M. P. ab Arelate. **PORTVS**

HERCVLIS, in Etruria infra Cossas urbem: Straboni, & Antonino. hodie etiamnum Porto Hercole ibidem exstat. **PORTVS HERCVLIS** Val. Maximo, & Ptolemaeo Liguriae vrbs. Villa franca Leandro dicitur. Vide **PORTVS** **MONOECI**, & **HERCVLIS** Portus.
PORTVS Iulius, in Campania, apud Baias: de quo haec Suetonius, in Augusto, Portum Iulium, apud Baias immisso in Lucrinum & Auernum lacum mari, effecit. Lege de hoc Portu Mazellam, in Antiquitatibus. Puteolanorum.
PORTVS Magnus, μέγας, quem **PROEVNDVM** προὐνδον, vocant; teste Strabone. In Boetia est, inter Oropum & Aulidem. **PORTVS** Magnus, Hispaniae Bticae: Ptolemaeo. qui Almeria Coquo est. **PORTVS** **MAGNVS**, Mauritania Caesariensis, apud Plinium & Ptolemaum. Marzachibir, vocant eum Mercator, Marmolius & Gomecius, qui hoc idem quod magnus Portus sonare addit. **MAGNVS** **PORTVS**, quem **SARDAM** σαρδά, appellant, inquit Strabo. **PORTVS** **MAGNVS** μέγας λιμὴν, Albionis insula, Ptolemaeo. Humfredus interpretatur Portsmouth. Angliae maritimum opidum.
PORTVS **MAVRITIVS**, Antonino, Liguriae opidum, in litore maris, quod Porto Moriso vocant, teste Leandro. **PORTVS** **MENESTHEI**, vide **MENESTHEI**. **PORTVS** **MONOECI** μονοῦκος λιμὴν, Straboni & Ptolemaeo Liguriae opidum est. Stephano etiam, μενοικος, est. **HERCULEMANNICVS** mendosè apud Antoninum legitur. Monaco, Blondo & Leandro dicitur. Prater Ptolemaum, nemo quod sciam veterum Geographorum, ex portu Herculis, & Portu Monæci, Liguriae vrbs, duas facit. Tacitus enim & Plinius hoc loco Portus Herculis Monæci meminere. Strabo Portus Monæci, sed statim subdit Herculis Monæci ibi templum esse. Ex quo facile subdubitarim, virumq. Ptolemai vocabulum, unum & eiusdem loci esse; eundemq. Ammianum lib. 15. Arcem & Portum Monæci vocare. Arces Monæci Herculis habet Panegyricus Maximiano Imp. dictus. Video etiam apud Blondum & Leandrum hac admodum confusè tractari.
PORTVS **MONOECIVS** etiam circa Athenas. Frontinus Stratagematum 1. cap. 5. Sed Munychia legendum hoc loco. **PORTVS** **NAVONIVS**, vide **NAVONIVS**. **PORTVS** **ROMATINVS**, apud Plinium Fori Iulij opidum est. Leandro Porto Gruaro nominatur. vide **ROMATIANA**. **PORTVS** **VENERIS**, in Liguria: Antonino. Vide **APHRODISIVM**, sic enim fere interpretatur. **PORTVS** **VLYSSIS**, vide **VLYSSIS**.
PORTVOSVS Sinus, εὐλαμῶν & κολλπος, Ptolemaeo. in Britannia insula.
PORVARI πορβαρί, India intra Gangem populi. Ptolemaeus.
PORVM πορῶν, locus circa Selymbriam: Diodoro 14.
PORVS, municipium Atticum, Acamantia tribus: Suida. Vide **PORIENSES**, **BOSPORVS**, & **SARONICVS**.
POSIDIANÆ Aqua, in Baiano sinu. sic dicta à Claudij Caesaris liberto, Plinius. An eadem cum Neptunij?
POSIDIVM ποσειδών, Strabonis ad intimum recessum Sinus Arabici, ponit Zieglerus: hodie ibi urbem esse Zues, siue Quez nomine, addit. Emporium quod solebant merces Asiaticas exponere: ut inde per Cayrum & Alexandriam, Venetias perferri possent. **POSIDIVM**, Ptolemaeo & Apollonio, Bithyniae promontorium ad Propontidem. **NEPTVNI** Fanum vocat Mela, in Olbiano sinu. Nisi mentiatur Theuetus, hodie Cabo Fagona vocatur. **POSIDIVM** etiam locus in Bithynia, ad mare Euxinum; in Periplus Arriani. **POSIDIVM**, Promontorium Phibiotidis regionis Macedoniae, Ptolemaeo, & Straboni in Epitome. Selassus Theuetus est. **POSIDIVM**, inter Ciliciam & Syriam. Herodoto, & Stephano. Syriae Caua: Ptolemaeo. **POSIDIVM**, promontorium Ioniae, in Cariae regionis vicinia: Plinio & Pomponio. Iuxta Miletum, Polybio 16. **POSIDIVM**, promontorium Sami insula: Straboni. & Chij insula: Ptolemaeo. item Carpathij insula: eidem. etiam Arabiae Felicis apud eundem. **POSIDIVM**, quoque portus Epiri.

CORCYRA oppositus: **Ptolemao**, & **Straboni**. Vide **POSIDONIVM**, & **NEPTVNIVM**.

POSIDONIA, *Africa tribus*, **Iul. Polluci**. vide **ATTICA** **NEPTVNIA**, **PÆSTVM**, **TROEZEN**, & **RHEGIVM** **Iulij**.

POSIDONIATAs habet **Athenaus** 14. ad **Tyrrhenicum Sinum**, **Græcos** fuisse addit. An circa **Neptunium**? **POSIDONIATEM** **Sinum**, habet etiam **Strabo**.

POSIDONIVM ποσειδώνιον, **Strabo**, ποσειδωνία, habet **Stephanus**. Prope **Rbegium** est, ex aduerso **Peloro Sicilia** promontorio. **Strabo** videtur hoc **Posidonium** etiam **COLVMNAM REGIAM** vocare. de qua suo loco.

POSIDONIVM Solino, **POSIDEVM** **Plinio**, vnus canalium qui nauigantes in portum **Alexandrinorum** ducit. **POSTIDEVM** legunt apud **vetramque**, ex veteribus libris, **Pintianus** & **Delrio**. **POSIDIUM** tamen habet **Strabo**. Vide **SESTVS**.

POSINARA ποσινάρα, **Ptolemao** **India** extra **Gangēvrbs**.

POSINGÆ *Indica gens*: **Plinio**.

POSONIVM, vide **FLEXVM**.

POSSENI, *Lapodum populi*: **Appiano**.

POSSESSIONES sunt apud **Damafum**, in **vita Siluestri** **papa** 11. **AMATIANÆ**, in **Corani** territorio: **ANGLE-SIS**, sub **Nepesina** ciuitate: **ANGVLÆ**, sub **Tuder**: **AVGVSTA**, in **Sabinensi** territorio: **AVGVSTA HELENA**, circa **Vrbem**, vt videtur: **ARMANAZON**, in **provincia Euphratensi**, sub ciuitate **Tyri**: **BALNEOLI**, in **Hosienfi** territorio: **COMITVM**, sub **Tyro** ciuitate: **CAVRINICA**, in **Suessano** territorio: **GRÆCORVM**, in territorio **Ardeatino**: **LEONIS**, in **Pranestino** territorio: **PATRAS**, sub **Laurento**: **QVIRITI**, sub territorio **Hosienfi**: **SIBYLLÆ**, sub ciuitate **Antiochia**: **SPONSAS**, via **Laiciana**: **THYMIATICA**, sub ciuitate **Alexandria**. In **vita** ipsius **Damasi** est **ANTONIANA**, in **Ferentino** territorio: & **PAPIRANVM**, in **Casino** territorio. In **Decretis Innocentijs** **Papa** 1. est **Possessio AMANDINI** in **Territorio Veientano**. **ANTONIANA** in territorio **Clodiano**. **CORBIANA** in territorio **Clusino**. **FIGLINA** in territorio **Casinatē**. **FVNDANENSIS** in territorio **Fundanio**. **SARRAS** in territorio **Clusino**. In **Decretis Sixti** **Papa** 111. **CELERIS** in territorio **Afiliano**. **MARMORATA** in territorio **Pranestino**. **SCAVRIANA** in territorio **Cæterano**. Vide **AVDVRS**, & **CÆSARIANA**.

POSTIDEVM, vide **POSIDONIVM**.

POSTIGIA ποστυγία, **Taurica Chersonesi** opidum: **Ptolem**.

POSTOINA *Castellum Carniole*. **PISTOINA** scribit **Cornelius Sceppeus**. & dicit à **Germanis Adelsperg** vocari.

POSTROPÆA, locus **Calabria**, cuius meminit **Stephanus Byzantius**; vt habet **Gab. Barrius**: qui **urbem Tropea** hodie dictam, interpretatur. **PROSTROPÆA** scribendum: & **Ænas Cedreni** puto. Vide **TROPIANA**.

POSTVMIA VIA, circa **Hosiliam** in **Italia**, teste **Tacito** 3. **Histor**. meminit eius quoque **anea tabula antiquissima**, quæ **Genue** est. Hodie via **Costumia**, vel **Costumadicur** auctore **Augustino Iustiniano** in sua **Genuensium historia**. eamq; a **Runco**, **Volam**, **Arquatam**, **Serauallam**, atq; **Nouas** (opidula sic dicta secundum **Scriuiam** annem.) producit.

PORTVS Albus, **Hispania** **Betica** locus; XII. M. P. à **Mellaria**: **Antonino**. **PORTVS Albus** legit **Simlerus**.

POTACHIDÆ, Vide **BOTACHIDÆ**.

POTAMIA ποταμία, regio **Galatia** versus **Bithyniam**: **Straboni**. Vide **EGYPTVS**, & **POTAMVS**.

POTAMIVM ποταμῖον, **Municipium** **Achaia** est **Pausania**; & **Plutarcho** in **Aristide**. **Leontidis** est **Harpocrati**. Vide **POTAMVS**.

POTAMONIVM, vide **APSASIVM**.

POTAMOSACON ποταμοσάκων, proprium **Sacorum** nomen. Est & **insula**, & **flumini** **Aeolidi**: **Stephano**.

POTAMVS ποταμὸς, pagus iuxta **Sunium** promontorium; **Straboni** & **Plinio**. **Leontia** tribus **municipium**.

Suida. Potamium an Pausania? POTAMVS etim locus Galatie maritimus, in Arribiani Periplo. POTAMIA Strabonis forte. POTAMVM proprie, vocat Iornandes fluium qui Marcianopolim interluit.
POTAMVS Castellum, vide **ÆGOSPOTAMVS**.
POTANA, vide **PATALA**.
POTECIVM, vide **CIVS**.
POTENTIA *Ποτεντία*, Lucanorum opidum mediterraneum, Ptolemao & Antonino. **POTENTINI** sunt Plinio. Potenza Leandro. Est etiam Picenivrbis, & colonia Romana Ptolemao, Straboni, Lulio, Paterculo, & Antonino. Porto de S. Lepidio interpretatur Ligorius. Potenca hoc tractu hodie vosari, lego apud Francisc. Pamphilum. triginta milib. pass. à mari Hadriatico. vide **CARREA**.
POTENTIANA, vide **CAMPANIA**.
POTERON. Huius meminit Martialis ad Lucium. opidis nomen esse, scribit ad eum Calderinus. Recentior eaduo **PETERON** Per E. in prima habet.
POTHEREVS, fluius Creta insula, inter Cnossion & Corrynam vrbes: Vitruuio 1. **PRYTHEREVM** legit Turnebus. pro quo putat Catarrhactes subfluendum.
POTICARA *Ποτικα*, Ptolemao Persia vrbs.
POTIDÆA, vrbs ad Isthmum Pallenes penisula. Thucydides 1. non semel. item 2. & 5. vide **CASSANDRIA**.
POTIDANIA *Ποτιδανία*, Atolia vrbs. Stephanus, Thucydides 3. & Lilius 28.
POTINIA, vide **BETVNICA**.
POTIOLI, vide **PVTEOLI**.
POTIPASON, Africana provincia vrbs episcopalis. In Synodo V. Constantinopolitana non semel.
POTIVM castellum, circa Forum Iulium alicubi ad mare videtur: apud Diacon. 6. Longobard. **PONTIVM** legit meus codex pergamenus.
POTNIA, Magnesia Europæa vrbs: Plinio. Stephanus habet *Ποτνια*, in Bæotia. & aliquibus **HYPOTHEBAS** *ὑποθηβας* vocari scribit. **POTNIAS** Bæotie regionem. habet Etymologicon. Haud longè à Thebis: vbi & **POTNIVS** fons: vt habet Aelianus 15. Animal.
POTVLATENSII *Ποτλυατινῶν*, Dacie populi apud Ptolemaum. Lippa nunc, Lazio. Haud procul à Genadio.
PRAASPA *Πραασπα*, Media regionis urbem regiam habet. Dion & Stephanus. **PHRAATA** legit hoc loco Xyphilinus. Sic quoq. Appianus in Parthicis. **PHRAORTVS** *Πραορτις*, est apud Plutarchum in vita M. Antonij, quam ab eo expugnata scribit. Sed & **PHRAASPA** per q. in prima est Media vrbs, apud eundem Stephanum.
PRABIOTÆ *Πραβιοται*, fons Indica intra Gangem: Ptolemao. Interpretibus **PARAPIOTÆ**.
PRACA, opidum Seleucia vicinum. Nicetæ. In Cilicia.
PRACIÆ *Πρακία*, & **PRACES** *Πρακες*, In Laconica videntur populi: apud Stephanum.
PRACNVS *Πρακνῶν*, Stephano Illyria vrbs.
PRACTIVM *Πρακτιον*, Troadis vrbs, videtur apud Homerum, in Catalogo nauium. Straboni 12. & 13. fluius ibidem quoque est, inter Abydum & Lampscacum fluens. ciuitatem verdè eo nomine inueniri, negat.
PRÆCAVSENSIS Episcopi, in Africa meministi Vici. Viicensis M. S.
PRÆCVTHANI, vide **PRÆVTIANA**.
PRÆDIVM MISSALE, vide **SEXTVM PHILIPPI**.
PRÆDONES, vide **BESSI**.
PRÆFECTVRA Mesopotamiae. vide **OSRHOENI**, & **NOMVS**.
PRÆCVTTII *Πρακυττιῶν*, Italia populi Ptolemao.
PRÆVTIANI sunt Lilio. Vide **PRÆVTIANA**.
PRÆLABVM, Valachia emporium: Laonico 20. Pro Prillapum forte.
PRÆMIACVM, villa territorij Burdegalensis. ad Garonnam, siue Garumnâ fluium. vt habet Fortunatus 1. Preugnac hodie, vt testis est Vinetus, in sua Burdegala.
PRÆMONSTRATVM, locus in Gallia Lugdunensi. vnde

vnde ordo hinc nominatus. Volaterr. 20. Urbanarum, In mediterraneo Basiocensis agri, circa Arduennam est, Rob. Cœnali.

PRÆNESTÆ, Latij mediterranea vrbs, Eutropio, XVIII. ab Vrbe milliario. Straboni *πρεσνέστος*, quam POLY-STEPHANOS *πολυστέφανος*, olim dictam scribit. STEPHANEN vocatam, etiam tradit Plinius. *Πρεσνέστος*, habet Ptolemaus. Antea PRINITSV *πρινίτιον*, vocatum scribit Plutarch. in *Parallelis*. Colonia Romana est in lapide antiquo litterato. Leand. Albertus dicit hodie Pilastrina nominari. Prænestinos NVCVLAS esse dictos, tradit Festus. Hortu meminit quoque Cicero, Philippicor. 6.

PRÆNESTINA Porta, vide *ÆSQVILINA*.

PRÆNESTINÆ Vīe, meminit Capitolinus, in Gordiano Imp. Vide GABIL.

PRÆNETVM, habet Cedrenus, PRONETVM vertit Xylander. Bithynia emporium. PRÆNETVM *πρενέτιον* est Socrati 6. cap. 14. e regione Nicomedia. *Πρενέτιον* est in Constitutionibus pontificij Imp. Orientalium.

PRÆPENISSVS *πρεπενίσσος*, Phrygia Maioris vrbs est, Ptolemaeo. Sed PRÆPENESVS *πρεπενέσος*, scribit Tzetza; qui tamen hoc loco ipsum Ptolemaum sedulo enarrare proficetur.

PRÆPESINTHVS, insula vna ex Cycladibus, apud Plinium. Per e in prima est Straboni. Hac hodie Arzentara dicitur, Nigro teste.

PRÆPETEM Portum, circa Brundisium, vocat A. Gel- lius, ex Q. Ennio.

PRÆSAMARCI, vide CELTICI.

PRÆSENTIA, Aegypti vrbs: lib. Notit.

PRÆSIDÆ, vide PRÆSTI.

PRÆSIDIVM, in Corsica locus: Antonino. In Hispania, inter Bracaram & Asturiam: eadem. Apud eundem est quoque locus ad Ana fluminis ostium. In Mauritania Caesariensi quoque, tabula Peutingeriana. in Onellabam Antonini incidere putat M. Vellereus. Palaestina locus in lib. Notit. In Britannia insula, ibidem. quod Camdenus recentiore nomine *Wartwicke* appellat.

PRÆSII, Athenaeo Creta populi, à Prasone mpe. Vide PRÆSVS, & PRASIANA.

PRÆSTI, Q. Curtio 9. India gens est. PRÆSIDÆ male legi existimo pro *ysdem* 3. Orosij, cap. 19.

PRÆSVS *πρεσνός*, Creta vrbs: Stephano, & Herodoto 7. PRASVM Straboni.

PRÆTETIA *πρεττία*, circa Hadriam regio Stephano. Fortè eadem cum Præutiana.

PRÆTORIA, Sicilia vicus, Agrigeto proximus. auctor Metaphrastes in S. Gregorio Agrigentino. vide AVGVSTA.

PRÆTORIA AVGVSTA *πρετορία αὐγυστα*, Dacia vrbs: Ptolemaeo.

PRÆTORIADES urbem Cilicia habet Metaphrastes; in vita S. Dula.

PRÆTORIVM, Antonino Anglia opidum est. Talbotus in suo Commentariolo in hoc Antonini Itinerarium Britannicum nescit an Westchestre vel Couentre hodie referat. Camdenus Pattington interpretatur. hoc Couentre (vt hoc obiter hic adnotem) COVENTRIA in Decretalib. quoque vocatur. PRÆTORIVM *πρετοριον*, Pannonia Superioris vrbs, vt legitur apud Ptolemaum. Antonino PRÆTORIVM LATVM VICORVM dicitur; LATOBICORVM restituo, ex Ptolemaeo. hoc Lakium putat Lazius. Pridanich Moletio est. PRÆTORIVM, circa Armeniam Minorem opidum; Antonino. Apud eundem Dalmatia, XVI. M. P. à Tragurio. Idem habet urbem in Hispania sic dictam, XVII. M. P. à Barcinone. Vide ARITIVM, SPELVNCA, & LATOVICI.

PRÆVTIANA regio, & PRÆVTIANVS Ager, est apud Liuiam, & Plinium, vicinus Piceno.

PRÆGVTTIOS *πρεγυττίος*, populos hoc tractu ponit Ptolemaus. Abruzzo putarim hodie. Non possum non addere hic hoc Elisij Calentijs distichon,

Præcutinorum collegia dicitur omnes,
Præcutinarum marmore scripta lego.

PRÆVALIS, & PRÆVALITANA Regio. Hanc Procopius 1. Goibicor. inter Epidamnnum & Dalmatas describit, sed corruptè PRECALIS habet. Vide VALERIA, MACEDONIA, & PRECALIS.

PRAMMÆ, Straboni 15. philosophorum genus in India. quod Brachmanis opponit.

PRAMNIVM, mons vel scopulus, in Icaria insula, Athenaeus 1. vnde vini genus eognominatum.

PRANTES *πρεντες*, mons Thessalia: Xenophonti 4. Graecorum. PAPRANTES erat in Latino exemplari.

PRAS *πράς*, nomen vrbs Perhæbica. Stephanus, & Xenophon 4. Graecor.

PRASIA *πρεσια*, pagus circa Sunium promontorium: Straboni. *πρεσια*, Attica municipium: Pausania, & Thucydidi. Atheniensium gentem, Pandionis vicum, vocat Stephanus. Huius quoque meminit Liuius 3. Vide BRASIA.

PRASIA CE *πρεσιακή*, India intra Gangem regio: apud Ptolemaum. PRASIANA fortè Eliani.

PRASIAE, vide PRASIA.

PRASIANA *πρεσιανή*, vt Gyllius, vel PRAXIANA *πρεξιανή*, vt alij codices legunt. *πρεσιανή* legit codex Gesneri. Aeliano India regio est, vbi ait finias maximis canibus non esse minores magnitudine. PRÆSII *πρεσι* sunt etiam Plutarcho, in Alexandro. PHARRASII Curtio: TABRÆSII sunt apud Diodorum. Hinc Pri- lios nostros nominat & educit Suffridus Petrus. qua fide, alij iudicent. Pro *πρεσιανή*, malim *πρεσιανή*, BRÆSII legere apud Diodorum.

PRASIANE Plinio, Indi fluminis insula.

PRASIAS, Palus Thraciae, aut Paonia: Herodoto in Terpsichore. Huic confinis est aris sodina. Vide PAEONIDEM Paludem.

PRASIDIVM *πρεσιδιον*, Thraciae vrbs mediterranea. Ptolemaus.

PRASII, vide MANDRALAE, & PRASIANA.

PRASIVS *πρεσιδνός*, sinus, insula Taprobana. Ptolemaus auctor.

PRASOBVS mons, inter Dacia regionem & Pannoniam: Laonico.

PRASSAEBI *πρασάειοι*, Thesprotica gens: Stephano.

PRASSIA, vide BRASIA.

PRASSVM *πρασον*, simplici s, scribunt Ptolemaus & Stephanus; apud quos est Aethiopie Interioris promontorium. Marmolus, Sanutus, & Barrolius Mosambique interpretatur.

PRASVM *πρασον*, Creta opidum, versus plagam Meridionalem. Strabo. Vide PRÆSVS, & PRASSVM.

PRATES, vide MAZVLA.

PRATITAE, qui & PAREDONI appellati, populi circa Hyrcanum Mare, ad Portas Caspias. Plinius. Sane Parthus ab Occasu, eodem auctore.

PRATVM Palliorum, locus in Cilicia: Guil. Tyrio 13. cap. 27. & 15. cap. 23. sub Anabazro vrbe.

PRAVSI *πρεσνός*, populi sunt apud Strabonem, qui nescit vbi terrarum habitent. Hinc oriundum Brennum dicit, qui Delphos inuasit. Hos vicinos alere, si fame premantur, scribit Stobaeus de bonitate. ex Nicolao. Broia vel Labroia in Burgundia comitatu esse, scribit Gollusius.

PRAXIANA, vide PRASIANA.

PRAXILVS *πρεξιανός*, Macedonia vrbs: Stephano.

PRÆBELIS, vide TAVRESIVM.

PRÆBONITIS *πρεβονίτις*, loci maritimi, circa Alexandriam Aegypti, meminit Epiphanius. vbi Valentinum haeticum natum putat.

PRECALIS, PRÆVALIS legendum. vide MACEDONIA.

PRECETIO, vide PETOVIO.

PRECILIANVS, vide FVNDVS.

PRECIANI, Aquitania populi, versus Hispaniam, sunt apud Casarem. Bear hodie, aut Baionne, alijs placeat Precins; vt Vigenereus habet in suis Annotat. in Casarem.

P R

PRECIVS lacus, huius meminit Cicero, in Oratione pro T. Annio Milone. **PERELIVS** erat in ora libri. In Italia alicubi videretur: nisi Cruquius appellativè pretio legeret, id est, pecunia. quam lectionem video quoque à Paulo Manutio approbati.

PRECTEVM, Aegypti vrbs. lib. Notitiar.

PREDENECENTRI, vide **ABOTRITI**.

PREVERNVM, vide **PRVERNVM**.

PREMNIS ~~opmivis~~, Aethiopia sub Aegypto opidum: Straboni. Vide **PRIMNIS**.

PREMNSIA ~~opmivis~~, fons in Attica. Phaurinus.

PRENDAVESII ~~opmivis~~, Dacia gens, apud Ptolemaum. Horum coloniam fortè hodie perennium esse, putat Lazijs.

PRENETVM, vide **PRÆNETVM**.

PRENICVS Mons, Aenea tabula antiqua, Genus. Liguria locus, circa Genuam.

PRENVSSVM, Strabo 5. at **SIRENVSA** emendat Casaubonus. vide **ATHENÆVM**.

PREPENESVS, vide **PRÆPENISSVS**.

PREPESINTHVS, vide **PRÆPESINTHVS**.

PRESA ~~opmivis~~, Macedonia vrbs: apud Gregoram. Locus etiam est apud Cedrenum. Paladii nomen est quoque eidem Cedreno; & Curopalati: ad Achridem urbem.

PRETANICA, vide **BRITANNICA**.

PRETANICVS fluvius, vide **IVERNE**.

PRETER CAPVT SAXI, Africa iter sic dictum: Plinio. versus Garamantes.

PRETI, Indica gens, ultra Gangem. Plinius.

PREVERNVM, vide **PRVERNVM**.

PRIA, vide **IRIA FLAVIA**.

PRIÆSVS ~~opmivis~~, Creta vrbs: Stephano. Praesus, ni fallor, eadem cum ista.

PRIAMVM ~~opmivis~~, Straboni opidum Dalmatarum. **PRIAMI** urbem habet Arrianus 1. circa Phrygiam, quam Alexandro deditam scribit. Huius meminit etiam concil. Ephesinum III. **PRIAMI PERGAMVM** locus circa Scamandri fluvium: Herodoto in Polymnia.

PRIANIBORVM, ~~opmivis~~, meminit Golizius in suo Thesaur. ex nummo.

PRIANTÆ, Thracia populi, circa Hebrum fluvium: Plinio; & Solino. Vide **BRIANTÆ**.

PRIAPI Villam, agri Ardeatini, in Latio, habet Chronicon pontificum Onuphrii. unde Leonem v. oriundum tradit.

PRIAPIVS ~~opmivis~~, portus, insula Taprobana. Ptolemaeus.

PRIAPONNESVS, insula Caria, in sinu Ceramico. Plinius. Alia ab eiusdem Priapo.

PRIAPVS ~~opmivis~~, Plinio, Pomponio, & Straboni est Asia Minoris opidum. Laspi hodie vocari, scribit Niger.

PRIAPVS, etiam fluvius, circa Priapum Hellesponti: in Strabonis Epitoma, lib. 13. Plinius insulam sic vocat, circa Ioniam.

PRIATICVS Campus, in Thracia. Lilius 38. Vide **BRIANTICA**.

PRIENÆ, civitatis Bithynia, meminit synodus VI. Constantinopolitana.

PRIENE ~~opmivis~~, Ionia ciuitas Ptolemao, Vitruvio, & Thucydidi. Quibusdam **CADME** ~~opmivis~~, dicitur, inquit Strabo. Hodie Palathia, si Nigro creditur.

TRILLAPVM ~~opmivis~~, Castellum Thracia, vel Bulgarorum. testibus Glyca, Gregora, & Cedreno. Prileppo video in tabula Gracia Castaldi. Vide **PRÆLABVM**.

PRILLE, Plinius Tuscia fluvium habet: Antoninus

P R

bula Tuscana Hieronymi Bellarmati, luce clarius est.

PRIMA ~~opmivis~~, Thebaidis in Aegypto vrbs. Excerpta Olympiodori. vide **PROTE**.

PRIMA IVSTINIANA, dicta fuit vrbs quadam Illyrica, ab Iustiniano Imp. qua prius **ACHRYDVS** vocabatur. Curopalates, & Niceph. Callist. lib. 17. cap. 28. Achridi meminit quoque Nicetas. Vide **TA VRESIVM**.

PRIMIS, vide **PRIMNIS**.

PRIMNIS, Aethiopia sub Aegypto vrbs: apud Plinium. qui alio in loco **PRIMIS** legit. Forè **Premnis** Strabonis.

PRIMIS Parua, & Magna. sunt hoc tractu apud Ptolemaum. Vide **PRMNIS**.

PRIMNESIENSES, vide **PRYMNESIA**.

PRIMOPOLIS, vrbs episcopalis, meminit Chalced. concil. Asia propria videtur.

PRIMVLIA CVM, locus Gallia, ad quem Severus basiscam condidit. Paulinus Epistol. 11. & 12. ad eundem.

PRINASSVS ~~opmivis~~, Polybio 16. Asia Minoris vrbs, quam Philippus rex, submoluit muris eius, pacto cepit. **PARNASSVS** emendavit Fulvius, ex ingenio ne, an ex fide, subdubito. In Caria est, apud Stephanum. **PRINASSVS**. vide **PARNASSVS**.

PRINCIPIS ~~opmivis~~, insula, in Propotide. In Constitutionibus Emanuelis Commeni Imp. Constantinopoli vicina est, non in alio, vt Nicetas scribit.

PRINISTA ~~opmivis~~, vrbs in Sanctionibus Pontificis Imp. Orientalium. An eadem cum Propista?

PRINISTVM, vide **PRÆNESTE**.

PRINON ~~opmivis~~, locus in Arcadia. Pausanias.

PRINOESSA, insula ante Leucadiam Epiri. Plinius.

PRIOLA ~~opmivis~~, opidum iuxta Heracleam: Stephano. multis in locis sunt Heraclea.

PRION, vide **PRIVM**.

PRIONOTVS ~~opmivis~~, mons Aethiopia sub Aegypto. Ptolemaeus. Arabia Felicis quoque. Idem.

PRISCI, vide **LATIVM**.

PRISCINIA CVM, opidulum Lugdunensis territorij, ad Caloronam fluvium. Adonis Martyrologium. vbi S. Desiderij natalis celebratur x. Kal. Iunij. Agri Turonici, est in vita S. Nicotij.

PRISDRIANA, circa Bulgariam opidum: Curopalati.

PRISTA, Mæsia II. vrbs: in lib. Notis. Vide **TIRISTA**.

PRISTHLABA, vide **OGYGIA**.

PRIVATVM, locus episcopalis, in Mauritania Sitiphenfi. Vici. Vticenf.

PRVERNVM ~~opmivis~~, Ptolemao Latij vrbs, iuxta Ousentem fluvium. Sex. Pompeio: & vicina Samnitibus. Lilio. **PREVERNVM** in nummo C. Hypsai legitur, & quoque apud Strabonem. Inter colonias Romanas hanc numerat Frontinus. Piperno Leand. Alberto.

PRIVM ~~opmivis~~, Arabia Felicis fluvius, apud Ptolemaum: Prim, in recentioribus Tabulis vocatur. India fluvius etiam, apud Chadravotitas: Stephano. Apud Plinium nomen nontu est, in Ceo insula. Loci nomen iuxta Ephesum, habet Antonius Liberalis, qui etiam **LEPREACTA** vocabatur. testis Strabo 14. Locus quoque circa Carthaginem sic dictus, à similitudine istius instrumenti quod ~~opmivis~~ id est ferram vocat. Hic Amilcar supra quadraginta millia hominum trucidavit. vt refert Polybius 1. Apud eundem 7. quoque locus circa Sardem urbem. vbi quidam **TRION** legunt, vt monet Xylander. Ant. Liberalis habet quoque **PRIONIS** speluncam, circa Coryphasium Peloponnesi.

PROANA ~~opmivis~~, Stephano Thessalia vrbs.

PROARNA, ~~opmivis~~, Meliensum vrbs: apud Stephanum.

PROERNA, apud Strabonem. Circa Thessalam.

PROBALINTHVS ~~opmivis~~, Attica locus: Straboni & Plinio. Stephanus municipium tribus Pandionidis vocat. **PROBALISVS** esse augur apud Demosthenem in Nearam, & Aphobum. Vide **TETRAPOLIS**.

PROBALISVS, vide **PROBALINTHVS**.

PROBATIA ~~opmivis~~, est amnis ex Lebada Boetia profluens: vbi Landanis. calamus. Theophrastus 4. Hist. Plantar.

P R

PROBATVM Castellum, ad riuum S. Gregorij, in Thracia alicubi; habet Historia Miscella 23. & 24.
 PROCAVVS, Mons Liguriae, circa Genuam. teste antea antiqua tabula, ibidem.
 PROCERASTIS, vide CHALCEDON.
 PROCHONE, vide PROCONNESVS.
 PROCHONIXVS, vide GORDVS.
 PROCHYTA *προχυτη*, Straboni, Halicarnasseo, Ouidio, Iuuenali, & Dionysio Afro, Puteolani sinus insula. hodie Proflida nominatur. Stephanus eam male ante Siciliam ponit. Hanc Seruius lib. 9. Aeneidos, INARIMEN antea dictam scribit, idq. ex Plinio. cuius hac verba profert: Inarimes mons fuit, qui terra motu diffusus, alteram insulam fecit, quae Prochyta ab effusione dicta est. Vide Plinium lib. 3. cap. 6. unde hunc locum Seruius petijt. at minus sincere: pro Inarime enim Aenaria ibi legitur, cuius pars Prochyta fuit. Vide PROPO.
 PROCLAIS *προκλαϊς*, Ptolemaeo, PROCLIS sine A. Arrhiano in Periplo maris Erythraei. India intra Gangem ciuitas.
 PROCLE *προκλει*, apud Stephanum est Lydiae vrbs.
 PROCLI Vallum, vide PATROCLI insula.
 PROCLIDAE *προκλειδαι*, Laconum familia; quae postea EVRYTIONIDAE *ευρυτιονιδαι*, ut Plutarchus in Lycurgi vita; vel EVRYPONTIDAE *ευρυποντιδαι*, ut Pausanias refert, dicti fuere.
 PROCLIS, vide PROCLAIS.
 PROCLONIVM *προκλονιον*, locus in Thessalia. Hesychius.
 PROCOBERA, vide PORCIFERA.
 PROCOLITIA, Britanniae insulae vrbs. lib. Notitiae. Colechester in Northumbria, est Camdeno.
 PROCONNESVS, Propontidis insula est, ante Cyzicum; Plinio. *προκόννησος*, est Ptolemaeo. Hac eadem quoque ELAPHONNESVS *ελαφοννησος*, & NEVRIS *νευρις* appellata. Plinio teste. item Stephanus, qui eam etiam ALONE *αλων*, & PROCHONE *προχων*, nominat. ADELPHONNESVS in Etymologo vocatur quoque. Hinc marmor, quod inde Cyzicenum dicitur, ut Plinius testatur. & fortasse inde, hodie adhuc hac Marmora nuncupatur. sic enim dicit, scribit Bellonius, & ante eum Cuiusdam Gracus auctor. PROCONNESVM Nouam, & Antiquam habet Strabo 13.
 PROCOPIAS *προκοπιαις*, loci nomen, est in Thesaurio Goltzij, ex Hadriani nummo. Magna villa Procopiana meminit circa Seruiam, Felix Petancius. PROCOPIAM vocat Busbequius Tauricam Cherfoneum. vereor autem errorem Typographicum: & forte Precopia legendum, à Precop, quo nomine Isthmum huius, & ciuitatem in eo sitam, nominant. Necum sentire video Herbersteinium de Reb. Mosconiticis.
 PROCRVSTES *προκρυστης*, circa Athenas videtur locus: Plutarcho in Romulo. Nomen barbara gentis, apud Sardonium, in panegyrico Maiorani. Viri proprium est apud Senecam 2. de Clementia, & in Hippolyti tragedia: item Thyestis. Apud Xenophontem quoque de Memorabilibus, & Ouidium in Epistola Phyllidis, atq. Demophontis, item 7. Metamorph. Sed prater institutum hoc.
 PROCVRI *προκυρι*, vrbs in insula Targobana, Ptolem.
 PROECA, vide DOTINA.
 PROCONNESVS, vide PROCONNESVS.
 PROERNA *προερνα*, Phthiotidis vrbs. Strabo, circa Thermopylas videtur ex Linij 36. Vide PROARNA.
 PROEVNDVM Portum *προευνδον*, sic dictum, habet Diodorus 19. circa Boeotiam. Aulidem velle puto.
 PROFASIA *προφασια*, Lydiae opidum: Stephanus.
 PROGNE, insula circa Rhodum: Plinio.
 PROLAQVE, Antonino Italiae locus, inter Nuceriam & Septempeda. PROLAQVEVM scribendum, ut Sublaqueum, censet Suria, quasi opidum ante lacum.
 PROMALEVM *προμαλειον*, promontorium Laconica: Hesychio in dictione *κωμης*. Vide MALEA.
 PROMETHEI Antrum, Diodoro 17. In medio Caucaasi montis, quem Patropamium vocant.

P R

PROMETHEI fuga, vide CAVCASVS.
 PROMIVM, vicus in Italia, inter Aeternum & Salmoneum ciuitates. Antoninus.
 PROMONA, Liburnorum vrbs: apud Appianum, in Illyricis. Graca non vidi. PRIAMVM Straboni est.
 PRONAE *προναε*, Thessaliae vrbs: Diodoro 20. quam à Demetrio in potestatem redactam scribit.
 PRONAI, vide PRONVS.
 PRONASTAE *προνασται*, Boeotiae gens: Stephanus.
 PRONEA, vide NEMESA.
 PRONEM *προνεμ*, montem, describit Pausanias, in Argia, Peloponnesi regione, iuxta Hermionem. Huius quoque meminit Euripides.
 PRONECTOS *προνεκτος*, Bithyniae vrbs, iuxta Drepaen. Stephanus. PRONETVM forte. Vide PRÆNETVM.
 PRONESVS, vide PRONVS.
 PRONETVM, vide PRÆNETVM.
 PRONII, vide PRONVS.
 PRONISTA, vide BROCHOTVM.
 PRONVS *προνης*, Cephaleniae insulae castellum: Polybio circa principium lib. 5. PRONESVS *προνηςος*, Straboni puto. & PRONII *προνοι*, Lycophronis, qui sunt Cephaleniae populi, Isacio, idq. ex Thucydide, sed hic habet per *α* in penultima.
 PROPALAE *προπαλαι*, Siciliae opidum: Stephanus.
 PROPAXOS, insula inter Siciliam & Africam. Antonino. Circa Echinas forte.
 PROPO, de quo in Antonini Itinerario hac. Insula Propo, circa à Misedone de Capania, stadia xxx. Legendum Prochyta à Miseno. Sed hoc monuit quoq. ante me Simlerus.
 PROPONTIS *προποντις*, Sinus maris est inter Hellespontum, & Pontum Euxinum: perq. duas angustias (sive freta) Hellesponti nempe & Bospori, inter Thraciam & Bithyniam immixtum. BEBRYCIUM Mare appellat Ioannes Tzetza, in Varia historia. forte quod Bebryciam (quae Bithynia est) alluat. THRACIVM nominat Antigonius. Itali hodie Mar di Marmora vocant, ab eius insula, ni fallor, sic dicta. PROPONTIS etiam regionis nomen, Straboni ad calcem lib. 17.
 PROPRIA, vide ACHAIA, AFRICA, & ASIA.
 PROPHASIA, vide PHRADA.
 PROSACTIVM *προσακτιον*, flumen ex Ideis montibus profluens, & inter Hellespontum & Euxinum Pontum in mare se effundens. Arrhianus Alex. 1.
 PROSACVM, vide PROSIACVM.
 PROSCHIVM, vide PYLENE.
 PROSDA, Aethiopiae sub Aegypto opidum: Plinio.
 PROSELEMENITAE *προσελημενιται*, Galatiae populus: Ptolemaeo.
 PROSELENE *προσεληνη*, apud Ptolemaeum, Phrygiae Minoris vrbs.
 PROSELENI, vide ARCADIA.
 PROSENSES *προσενσις*, Arcadiae populi: apud Pausaniam.
 PROSIACVM *προσιακον*, opidulum vsiam in Gracia videtur apud Gregoram. Prosiacum alibi sine 1 legit Cedrenus, & Nicetas, qui illud ad Axium fluvium describit. Prosiacum habet Cuiusdam Gracus auctor.
 PROSODITAE *προσодиται*, Marmaricae Nomis gens. Ptol.
 PROSOPITIS, insula Aegypti: Herodoto. vide NATHO, APROSOPITES, & ATERBECHIS.
 PROSOPVM *προσωπον*, insula haud procul à Carthagine: Stephanus. ΠΡΟCΩΠΙΑC meminit nummus Hadriani Imp.
 PROSPALEA *προσπαλαια*, Acamantidis tribus vicus: Stephanus. προσπαλαια per τ. habent Demosthenes, Suidas, & Pausanias, pro Attica municipio.
 PROSPALTA, vide PROSPALEA.
 PROSPATROS *προσπατρος*, tribus Acamantidis. Phauorinus.
 PROSPELATAE, vide ARIAEI.
 PROSPHORIVM, vide PHOSPHORIVM.
 PROSPHTHASIA, vide PHRADA.
 PROSTAMA *προσταμα*, Ptolemaeo Pamphiliae opidum.
 PROSTRIPVS, vide FALERNVS.

PRO-

PROSTROPÆA *Προστροπία*, Sicilia vrbs: Stephano. vide **POSTROPÆA**.
PROSYMNA *Προσύμνα*, Argia regiuncula & vrbs Straboni, Pausania, Stasio, & Stephano. **IVNONIS** *Προσύμνα* lucus, est apud Plutarch. de Montib.
PROTA *Πρότα*, huius meminit Stephanus, & Emanuel Comnenus in Constitutionibus. Insula est Bessori Thracij, quam P. Gyllius scribit hodie à Græcis Proti nominari. **PROTEN** eam etiam Cedrenus, & Diaconus vocant.
PRIMAM Historia Miscella. Distat quadraginta stadiis à Chalcitide insula. Nicetas scribit eam vrbi vicinam: non in alto esse sitam.
PROTE *Πρότε* Ptolemao & Plinio, Ionij maris insula, è regione Messenia. quam Pruodo à nautis dici, refert M. Niger: cui etiam **SPAGIA** Strabonis videtur. Ptolemao tamen **SPAGIA** & **PROTE**, duæ sunt insulae. Vide **STOECHADES**.
PROTE IVSTINIANÆ, vide **TAVRESIVM**.
PROTEI Columna, de quibus Virgilius II. *Æneidos*:
 Atrides Protei Menelæus ad vsque columnas Exulat. Ad fines Aegypti interpretatur Turnebus 5. Aduersariorum: sed ex Servio. Vide **IONÆ** Portus.
PROTEI insula, vide **PHAROS**.
PROTESILAI Turris, & Delubrum, vide **PROTESILEVM**.
PROTESILEVM *Προτεσίλειον*, vrbs in Chersoneso, ex aduerso Sigeo. Strabo. **PROTESILA** i Turris, & Delubrum, est Plinio & Solino.
PROTHINGI populi, natio quædam Scythica trās Istrum prodijt: omnibus sibi incolis ignota. Zosimus 4. An Ithuringi legendum, vt erat in libri ora? **GRACTINGI**, & **CVTVNGI**, legit Vignierius, ex Idatio.
PROTOMACRA *Προτομακρά*, Bithynia opidum. Ptol.
PROTROPI, vide **ABELLINATES**.
PROVINCIA, vide **GALLOLIGVRES**.
PROXENPOLIS *Προξενόπολις*, iuxta Naucratis vrbs. Stephanus.
PRVMIA, vide **PRVMIIENSIS**.
PRVSA *Πρύσα*, Plinio & Ptolemao Bithynia vrbs, ad Olympum montem sita. (alia namque est eidem ad Hippium fluium) Bellonius scribit hodie Bource vocari. **ZELIAM** olim appellatam tradit Mar. Niger. **THEOPOLITANA** nominatur in synodo VI. Constantinopolitana, sub Constantino Magno Imp. habita. **PRVSA** Straboni, quæ **PRVSIA** Memnoni & Ptolemao, Bithynia vrbs, in ora maris. **CIVS** *Κῆρος*, olim vocata, vt idem Strabo dicit, & cum eo Stephanus. *Κῆρος*, habet Dionysius & eius commentator Eustathius, **CIEROS** autem Memnoni. Hanc Græci Cherasia, & Turci Cheris dicit, à cerasorum copia, scribit Theuetus. (ab hac Cio Porphyrogeneta **CIANVM** Sinum facit.) Tertia Prusa Ptolemao, in eadem regione, ad Hippium flumen. Plinio ad Hippium montem describitur. **PRVSAIS** in lapidibus antiquis scribi, monuit me Roma Celsus Angelerius. Vide **DASCYLEVM**, & **BRYLLIVM**.
PRVSENV Castellum, in Thracia: Niceta.
PRVSIA, vide **PRVSA**.
PRVSINONEM *Προσύμνα*, urbem Aeginetarum, habet Diodorus lib. 20.
PRYDAIN, vide **BRITANNICÆ**.
PRYMNESIA *Πρυμνησία*, Phrygia vrbs: Ptolemao. **PRYMNESSVS** *Πρυμνησσός*, scribitur apud Pausaniam, in Eliacis. **PRYMNESIENSIS** episcopi, Phrygia Salutaris meminit concilium Constantinopolitanum primum. **PRYMNESIA** est etiam Caria vrbs: apud Stephanum.
PRYTANEV *Πρυτανεύον*, locus Athenis. Pausanias. Haud propriè fortè sic dictus. Iul. enim Pollux omnia loca vbi æternus ignis incenditur, sic nominari scribit.
PRYTANIS *Πρύτανις*, Colchorum fluius; in Periplo Arriani. Anchialis regia ibi eidem.
PSACVM *Ψάκον*, Creta insula promontorium Ptolemao. Spata Nigrodicitur.

PSALYCHIA *Ψαλυχία*, tribus Ægina apud Pin-darum.
PSAMATÆ, Laconica fons est Plinio. Eidem Bæotia quoque. Thebarum fons, Solino. Pro flumine aut fonte meminit eius quoq. Ouid. II. Metam. & Val. Flaccus I.
PSAMATHIA Nicomedia suburbium, est apud Socratem, & Nucephorum Callistum 8. cap. 48.
PSAMATHVS, vide **PSAMMATHVS**.
PSAMMATHVS *Ψαμμάδης*, Laconica vrbs: Plinio & Stephano. Portum ex eo facit Pausanias; sed M. singulari. vt quoque Plethon. Inter Cretam Asiæque quoque locum videtur, in Aeschini epistolis. Vide **AMATHVS**.
PSAMMITÆ, vide **HECATES**.
PSAMMIVS, id est sabulosus, mons in Aegypto: Herodoto.
PSAPHARA *Ψαφαρά*, vide **ANTIGONA**.
PSAPHIS *Ψάφης*, Attica locum Oropiorum. Strabo. Stephanus
PSOPHIS Achaia putauerim. est enim Attica in Achaia.
PSAPIS *Ψάπης*, Sarmatia Asiatica fluius: apud Ptolemaum.
PSATIS legunt interpretes. An Thapsis Diodori?
PSAROS, vide **PHAROS**.
PSEBÆI, vide **PSEBO**.
PSEBARAS *Ψεβάρης*, mons apud Troglodytas. Diodorus 13.
PSEBO *Ψεβώ*, Africa regio, interior quam Aethiopia. quinque enim iueneribus ab ea distat. vt scribit Stephanus. Idem ex Artemidoro, dicit stagnum sic dictum. **PSEBOA** *Ψεβώα*, magni lacum habet Strabo, supra Meroen insulam, in quo insula satis habitata. Hac erit **SEMBOBITIS** fortè Plinij. **PSEBÆI** montes sunt hoc tractu; apud Agatarchidem, & Diodorum.
PSEBOA, vide **PSEBO**.
PSECIVM *Ψεκυ*, mons Aethiopiae, ad sinum Arabicum. Diodorus 3.
PSELCHA *Ψελχά*, Aethiopia sub Aegypto vrbs, in ripa Nili. Straboni. *Ψελχός* Ptolemao est & Plinio. **PSELGIS** Antonino. An **PESCLA** Libri Notitiar. sit, querit Hieronymus Surina.
PSELGIS, vide **PSELCHA**.
PSEMITHVS, Sicilia fluius, prope Catanam ciuitatem. Metaphrastes in vita S. Agathe. Symethus autem legendum credo.
PSENACO *Ψενακώ*, Athribitidis nomus vicus, in Aegypto. Stephanus, ex Artemidoro.
PSENERVS *Ψενέρως*, vicus Aegyptiacus, apud Stephanum. Alio in loco idem per v in penultima legit. **PSENERITES** Nomus idem.
PSENTRIS *Ψεντρίς*, Aegyptiacus vicus: Stephano. ibidem
PSENTRITES Nomus.
PSENYRVS, vide **PSENERVS**.
PSEPHIS *Ψεφίς*, locus in Aegypto insula Tyrrhenia videtur. in Mirabil. Aristotelis. **AD CALCVLVS** vertis interpret.
PSESSI *Ψεσσί*, Tauriniae populi: Stephano, ex Apollodoro. Vide **SEMPSI**.
PSEVDABARES, vide **ABARES**.
PSEVDARTACE *Ψευδαρτάκης*, Scythia collis, post montem quem Sanctum appellant. Stephanus.
PSEVDOCELIS *Ψευδοκέλης*, Arabia Felicis opidum: Ptolemao.
PSEVDOCORASIVM *Ψευδοκόρασιον*, magnum litus est inter Corycum & Seleuciam Cilicia: Stephano, ex Artemidoro 9. Geographicor.
PSEVDOPENIAS, promontorium Cyrenaice. in quo Beronice vrbs. Strabo 17.
PSEVDOPOLIS, Drangiana vrbs, Marcellino, ex Accursij lectione. in codicibus Frobenij non habetur.
PSEVDOPORTICVS, vide **IPSANDA**.
PSEVDOPYLÆ, vide **PYLÆ**.
PSEVDOSTOMVM, vnum Offiorum Danubij, Plinio, & Ptolemao. Item Gangi fluminis; eidem Ptolemao. Huic quoque est India intra Gangem fluius sic dictus.
PSILE, Plinio circa Ioniam insula.
PSILIS, vide **PSILLIS**.

PSILIVM ψιλός, Bithynia fluvius, inter Thyniam & Bithyniam. alius à Psili. Stephanus.

PSILLI, circa Colchidem sunt gentes; apud Agathiam 4. Sed **APSILLI** est in Vulcanij codice, melius.

PSILLIS ψιλίς, Ptolemao & Plinio Bithyniae fluvius est. qui Fenefia Pineto vocatur. **Psilis** simplici l. habet Stephanus. item Arrbianus in Periplo. **PHYLIS** legit Apollonius.

PSILOCASTRVM, vide **XYLOCASTRVM**.

PSILTVCIS ψιλτικός, India insula: qua & **SCILLV-STIS** σκίλλης vocatur. Plutarchus in vita Alexandri Mag. **CILLVTA** κιλύττα, appellat Arrianus. Q. Curtius eam non nominat, quadringentis vero stadiis ab Indu fluminis ostiis in mare remotam scribit.

PSILVM ψίλον, Danubij ostium, apud Arrianum in Periplo maris Euxini: hoc, ut annotavit Stuckius, erit **SPIREOSTOMA**, vel **STENOSTEMA** Plinij, Solini, & Ammiani; quod hac ceteris minora sunt, ideoq; forte alterutrum, ψίλον, (id est, exile) ab Arriano vocatur. **THYAGOLA** Psilum Ptolemai est. Pergamenus meus Solinus pro Stenostoma habet **SPILONSTOMA**. & hoc mendosè pro **PSILONSTOMA**.

PSIMADA ψιμάδα, Isauria regio: apud Steph. ex Capitone. **PSINAPHVS** ψιναφός, Stephano opidulum in Aegypto: Ex Alexandri 2. Aegyptiacor.

PSINAVLA, Aegypti vrbs. lib. **PSINABLA** in Thebaide, est apud D. Athanasium.

PSINCHVS ψινχός, Aegypti vrbs, in concil. Ephesino III. **PSINECTABIS** ψινεκταβίς, vicus in Aegypto: Stephano. **PSIPHVM** ψιφία, mare, habet Pausanias, iuxta Argiam regionem.

PSITARAS, fluvius apud Seras: Plinio.

PSITTACE ψιττάκη, iuxta Tigridis vrbs. Stephanus. ex Damophilo. **PSITTACINA** regio Persidis: Aristot. de Mirabilib. Pro **SITTACENE** puto. Vide **CESTIA**.

PSITTACHEMNIS ψιτταχέμνις, Steph. Aegypti vicus.

PSITTALIA, vide **PSYTTALIA**.

PSITTANICA ψιττανίκη, Persia regio, ubi ignes assidui aestuant. Aristoteles in Mirabilibus.

PSOA ψοα, regio, circa Pontum Euxinum. Diodorus 20.

PSOCHEMIS ψοχέμνις, Aegypti opidulum, Stephanus: ex Artemidoro.

PSOPHILOS ψοφίλος, populos, habet Aelianus; quos ait Erymanthum fluvium in formam hominis effingere. In Peloponneso videntur. Sed ψοφίλοι legendum, gentile à ψοφίς.

PSOPHIS ψοφίς, Arcadia vrbs: Polybio 4. ubi eius situm pulcherrimè describit. Hec olim **PHEGIA** vocabatur. testis Pausanias. Item Zacynthiorum arx: eadem, in Arcadici. Est & Acarnania vrbs, qua **PALAEA** cognominatur: Stephano. Idem habet quoque Achaia urbem Psophin. & aliam in Libya. Vide **PSAPHIS**, & **ERYMANTHVS**.

PSOPHTHIS, vide **ERYMANTHVS**.

PSYCHIA, vide **AMORGVS**.

PSYCHIVM ψυχίον, Ptolemao & Stephano, est Creta insula opidum: quod à Ger. Mercatore Sichino, & à Nigro Prioriz interpretari video.

PSYCHRVS ψυχρός, i. frigidus, sic praenimia frigiditate dictus fluvius: est in terra Assyriide agri Chalcidici, in Thracia. Ex hoc flumine si oves postquàm biberint, coierint, nigros generant agnos. auctor Aristoteles de Animal. 3. **CYCHROS** forte Plinij. Philander credit tamen Cychros apud Plinium populos, non fluvium designare. item apud Aristotelem de Mirabil. **PSITTOS** pro Cychros legi, & apud eundem de Animal. Psychron. **COCHRYNNA** videtur Antigonij, in Mirabilij congerie. **PSYCHRVS** quoque fluvius Colchidis est, apud Arrh. in Periplo. In Sarmatia Asiatica Ptolemao. Est & mons sic dictus, à Porphyrogeneta: Circa Ciliciam, ut videtur. Vide **CYCHRI**.

PSYCTERIVS ψυκτηίος, Thracia locus, apud Stephanum. Ab Hercule refrigerante sudorem, postquam in luctu

deuicerat Adramylen, sic dictus. Idem cū Psychrus fortasse. **PSYGMVM** ψυγμός, portus ingens Aethiopia sub Aegypto. Strabo.

PSYLACENSES ψυλακείς, Arcadia populi, Tegeatarum clientes. Pausanias. Non est dubium, inquit Sylburgius, quin ψυλακείς scribendum sit.

PSYLLA, vide **PSYLLIVM**.

PSYLLI supra Garamantes fuerunt: contra noxium virus muniti. sed interijt ea gens, à Nasamonibus capta. Plinius, Herodotus, Gellius, & Solinus. In Pentapoli, Africa regione eos describit Ptolemaeus. Circa Syrtis, Nicander. Marmaridas eos cognominat Lucanus. Vide de his Dionem 51. Sunt & apud Indos Psylli, ut refert Aelianus; ubi arietes, oves, asini, muli, & boves perparui sunt.

PSYLLICOS Canes, sic dictos, ab vrbe Achaiae, laudat Jul. Pollux.

PSYLLICVS Sinus, est apud Stephanum, in Libya, magnus & profundus. trium dierum navigationis. Ex Herodoti 4.

PSYLLIVM ψύλλιον, Bithyniae vrbs Ptolemao: **PSYLLA** Arriano est & Stephano. Stuckius dicit Picello vocari.

PSYRA ψύρα, Straboni insula sublimis Chiorum: qua urbem eiusdem nominis sustinet. Iuxta Cbium est Stephanus. Vilem insulam vocat Suidas. Psyrin vocat eam Cicero ad Atticum. Psara hodie vocatur. In Ceramico sinu, Doridis, aliam huius nominis, habet Plinius.

PSYTHIVM ψυθίον, vinum, habet Athenaeus. fortasse à loco.

PSYTTALIA ψυττάλη, insula sinus Saronici iuxta Salaminam Stephano, quam quidam **PIRÆI** Portum appellauere, inquit Strabo lib. 9. Per eam in ultimalegit Suidas.

PTANDARVM, Armenia Minoris opidum: Antoninò. Idem alio in loco legit Pandarum, & Tandarum. Vide **TANADARIS**.

PTARENVS πταρενός, & **SAPARNVS** σάπαρνός, duo flumina in Indum cadentia. In Indicis Arrbiani.

PTELEA πτελέα, Oeneidis tribus vicus Stephano. Etiam loci nomen in Co insula, ubi generosiss. vinum nascebatur, ut scribit Winsemius, in suo Theocrito. Vide **EPHESVS**.

PTELEASIMVM πτελεασίμων, locus siluestris & inhabitabilis: Straboni. Circa Helos videtur, in Peloponneso.

PTELEON πτελεον, Thessalia vrbs est apud Homerum, Eustathium, & Linium 42. Circa terminum Chersonesi Thracici locus est; apud Demosthenem in Haloneso. Urbs Ionia: & alia Troadis est. Q. Calabro, & Stephano. Boeotiae ora opidum habet Plinius. Eodem auctore est Thessalia nemus sic dictum. Vide **HELOS**.

PTELEOS πτελέος, lacus in Asia, circa Hellespontum. Strabo.

PTEMENGYRIS domicilium, in Anteopolite Aegypti nomo, meminit D. Athanasius, in Epistola ad Ioannem Pinnem, huius loci presbyterum.

PTENETV, Aegypti Nomus. Plinius. Sed **THENETHV** malim, ut quidam codex legit. & **THENETHVM** quoque agnoscit lib. Notit.

PTERA πτερά, circa Zenobiam urbem, locus munitus: Procopio 2. Aedif. Stephano teste, Babylonis arx ab aliquibus sic vocatur.

PTERIVM πτεριον, Medorum opidum. **PTERIVM** etiam Cappadocia locus vel vrbs, circa Sinopen: serè ad Pontum Euxinum sita. Stephanus, & Herodotus in Clio.

PTEROPHORVS πτεροφόρος, regio Scythica, circa Hyperboreos montes; damnata pars mundi, densa mersa caligine. Plinius & Solinus. Libet hic addere quae legi de Europaeis nostris Pterophoris quibusdam, quibus consuetudo gestare in pileis pennas. hunc morem nempe per Germaniam, Galliam, Hispaniam, & Angliam, à Tartariv esse mutuatum, circa annum sexagesimum supra millesimum tricentesimum. Hi enim in memoriam Changij Chan Imp. beneficio bubonis mirabiliter conseruati, huius aui pennas in capite portare solebant. vti est apud Haithonem, cap. 16. Itaque ut ex bubonis & non aliarum auium pennis propriè esse deberent. Hac habeo ex

Haitbone calamo exarato, & ex Latino Gallico factio anno 1351. à Ioanne Lelancio Iprese, monacho S. Bertini, in opido diui Odometri, qui hac ad hoc dictum caput 16. de suo addidit. Liber (qui est pars bibliotheca captiua Auriaci) conseruatur in monasterio regio S. Laurentij, quod Escorial cognominant à loco vicino. monasterium si quod in toto Christiano orbe aliud, amplitudine, architectura, splendore magnificum, & planè stupendum. In Hispania est inter Segouiam & Madritum: à Philippo II. Catholico constructum. Hoc quoque obiter hic: dictum Lelancium, hunc auctorem non nominare Haitbonem, sed Antoniam Curchinum, vel dominum de Curchu: & librum inscribere, de Quatuordecim regnis Asia. non De Tartariis: ut excusa exemplaria habent.

PTEROS, Arabia Felicis insula, in Indico mari. Plinius.

PTERVM πτερών, promontorium Mysia Inferioris, post ostium Sacrum Danubij. Ptolemaus.

PTEROTON STRATOPEDON, vide **ALATACASTRA**.

PTIMYRIS, vide **DELTA**.

PTISCIANA πτισκιάνα, Mauritania Tingitana vrbs mediterranea, Ptolemaeo. Dar el Hamara nouo nomine, est apud Marmolium. **VIPOTIANÆ** fortè Antonini.

PTOEMBARI, Plinio populi sunt in Aethiopia sub Aegypto.

PTOEMPHANÆ, Aethiopia sub Aegypto populi, qui canem pro rege habent; motu eius imperia augurantes. Plinius. πτοεμφανείς, Ptolemaeo.

PTOLEDERMA πτολέδερμα, Pausania Arcadia opidum.

PTOLEMAIS πτολεμαίς, Aethiopia vrbs Pomponio, ad Sinum Arabicum. **EPITHERAS** à Plinio cognominatur. **THERON** θερών, cognominant Ptolemaus, & Arrhianus, in suo Periplo. item Strabo. Simlerus putat ab Antonino **PEME** dici. Suachem fortè hodie. An hac **SVACHE** sit apud Plinium adhuc delibero. **PTOLEMAIS**, Pentapoleos Libya regionis vrbs, Ptolemaeo, & Pomponio, quae etiam **BARCE** βαρκε, antea vocabatur.

Strabo, & Plinius. Ptolemeta nouo nomine eam appellat Oliuarius. Ptolemaeo diuersa sunt opida eiusdem regionis, Ptolemaeo & **BARCE**. **PTOLEMAIS**, quae olim **ACE** ακη, Ptolemaeo, & Strabone teste, Phoenicia vrbs. **ACCHO** Iudicum cap. I. putat Franc Iunius. Plinio quoque **COLONIA CLAVDII** dicitur. inter Phoenicem & Palaestinam locatur, in Digestis 50. Tit. de Censib. **RHODOPHOROS** hac cognominatur, lib. Machab. 3. Possellus dubitat an hodie Caypha vocetur.

Mercator Acon appellat. Nonnulli Acte habent. Accaton habet scriptor Anonymus belli Hierosolymitani. Aca Minadoio est. Akadin videtur eam Benjamin nominare.

COTH, quae nunc Ptolemais dicitur, sic D. Hieronymus, in epitaphio Paula matris. **PTOLEMAIS**, Cilicia vrbs, circa Melam fluium, apud Strabonem. **PTOLEMAIS**, Arsenoitis nomi, in Aegypto est Ptolemaeo, quam Ptolemaidis Stationem vocat. **PTOLEMAIS** alia, apud eundem, in Thinitide nomen, etiam Aegypti, quam Ptolemaidem Hermij, id est Mercurij vocat. Hac in Thebaide est: cuius meminit quoque Zosimus, circa finem lib. 1.

PTOLEMAIS dicitur quoque quaedam Aegypti fossa manufacta, ducta ab ostio Pelusiaco, ad urbem Arsinoem in sinum Arabicum. sic dicta à Ptolemaeo rege, qui eam absoluit. primò enim à Nechao Psammetichi F. adgressa, deinde à Dario Persarum rege continuata, sed imperfecta relicta fuerat. Plinius, & Diodorus 3. **PTOLEMEORVM** fluium vocat Aelianus animal. 12. cap. 29. Vide **FORPHYREVM**, & **ANTIGONIS**.

PTOLIS πτολῖς, Arcadia locus, ubi prisca Mantinea vestigia cernuntur. Pausanias.

PTOSON πτοσον, in Asia Minori alicubi locus, circa Lalacaonem, Cedreno, Zonara, & Cuioplati.

PTOVS πτόϋς, mons in Boetia, in quo Acraphnium opidum, Pausania & Straboni, qui eum **TENERICVM** quoque vocat. Apollinis locus natalis, teste Plutarcho, in Pelopide. & in Defectu oraculorum.

PTVA πτβα, Ptolemaeo vrbs in Armenia Minori.

PTVCCI πτucci, Turdetanorum in Baetica opidum. Ptolemaeo. **TVCCI** Antonino.

PTYCHIA πtychia, Ptolemaeo, Plinio; & Thucydidi 4. Corcyra insula opidum. Palopoli, à Mario Nigro dicitur. Stephano insula est, iuxta Corcyram.

PVANI πuανί, Arabia Felicis vrbs. Ptolemaeo.

PUBLICANI, vide **AD PUBLICANOS**.

PUBLICII Vicus, qui vocatur **SALINAS**, ad Portam Trigemina. Sic Frontinus de Aquaductibus.

PVBLIVS, montis nomen, prope montem Sinai. ut tradit Metaphrastes, in S. Galactonis vita.

PVCIALIA πuαλια, Baithanorum vrbs Ptolemaeo. in Hispania.

PVCINVM πuκινον, Castellum in Carnis, Plinio: in Histria Ptolemaeo. Prosecho hodie vocatur. In Foro Iulio situm est. Hinc vina à Plinio tantopere laudata, Pucina vocata, quae nunc à Germanis Weinfall appellantur.

PVCLATA, vel **PVDATA**, Macedonia vrbs, apud Antoninum. Inter Larissam & Thessalonicam. **PVDNA** legit exemplar Reuerendiss. Lauini Torrentij. & est fortè **PVDNA** aliorum. H. Surita subdubitare se scribit an sit **PAVTALIA** Ptolemai.

PVDENTIAMENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag. eius meminit.

PVDNI πuδνί, opidum in Arabia Felici. Ptolemaeo.

PVERORVM Sepulcrum, πuδρον τέφρῃς, locus est apud Chalcidenfes, iuxta viam qua ex vrbe ad Euripum iur.

Plutarchus in Quaestionibus Graecis.

PVILIA Saxa, esse ad Portum qui sit secundum Tiberim, ait Fabius Pictor. quem locum putat Labeo dici, ubi fuerit Ficana via Ostiensis, ad lapidem XI. Festus.

PVGNA, vide **CALOR**.

PVLCHER PORTVS, πuλλῃς λιμῆν, Creta insula. Actuum Apost. 27. vide **CALOS LIMEN**, & **ACHAEORVM**.

PVLCHRVM Littus, vide **CALEACTE**, quod idè significat.

PVLCHRVM Promontorium in Africa, Lini. **CALON ACROTHERIV** καλον ακροπυθρον, Polybius vocat. Carthagini adiacet, versus Aquilonem. Est **MERCVRII** Promontorium Ptolemai, ut putat Xylander, in suo Polybio Germanico.

PVLENDENAE, & **PVLPVDENA**, vide **PHILIPPOLIS**.

PVLINDAE πuλινδαί, India intra Gangè populi Ptolemaeo.

PVLIPVLA πuλιπυλα, Ptolemaeo est India intra Gangem opidum.

PVLLARIAE, sunt Plinio insula iuxta Istrorum agrum. Brioni nunc videtur. Blondus **CAPRARIAM** dictam scribit, in eaq. Iustinopolim conditam, à Iustino Imp. tradit. ipse viderit. Vide in **IUSTINOPOLIS**.

PVLPVD. Et ipse circa Pulpudoram iacebat, sic Priscianus ex Lini 113. qui perijt. Africa urbem credo.

PVLVINI, vide **AD PVLVINOS**.

PVMAS, India amnis, in Gangem defluens. I. Lini.

PVMENTVM πuμεντον, Straboni lib. 6. Lucanorum mediterraneum opidum est: Gab. Barrius hoc in Calabria describit, & dicit hodie Gerentio vocari. Xylander in suo Strabone hoc Pumentum, tanquam spurium reijcit: pro eoq. Grumentum reponit; an iure, alij viderint.

PVMILONES, vide **PYGMAEI**.

PVNDAE, vide **GVNDAE**.

PVNENTIANENSIS Episcopus Numidia, habet Viç. Viçens.

PVNICVM Mare, vide **AFRICVM**.

PVNATA, vide **PVRATA**.

PVNSA πuνσα, Libya Interioris vrbs. Ptolemaeo.

PVPIANITEM senem, nomine Victorem, à loco Africa; habet concilium Carthaginense. **PVPIANENSEM** episcopum, nouit Viç. Viçens.

PVPINIA. M. Varro 1. de Agricultura: In Pupinia neque arbores prolixas, neque vites feraces, neq. stramenta crassa videre poteris. Pupiniense solū sterile est, viti sumumq. facit Val. Max. 4. cap. 4. In eo Q. Fabij fundus, ibidem cap. 8.

PVPINIENSIS ager, in Latia, est apud Lini 9.

& 26.

& 26. item Ciceronem, contra Rullum. Circa Tusculum urbem fuisse, apud Festum lego. Vide QUINTIA PRATA. PVPPIVIM, vide POPVLONIVM. PVPPIVIT, vel PVTBVT, Africa Propria locus, apud Antoninum. PVPPIVIT legitur apud Martianum. PVPFITANVS inde Viç. Viçensi, & PVPFITENSIS collationi Carthag.
 PVPVLA. Frontinus 2. Aqued. hac, Digiti in Campania: & in plerisq. Italia locis: vncia in Pupula.
 PVPVLVM πύπλον, vrbs in Sardinia. Ptolemaus.
 PVRΑ πύρα, Gedrosiorum regia. Arr. 6. Alexandri.
 PVRATA πύρα, Ptolemao. PVRATA interpreti, India intra Gangem vrbs: in qua beryllus.
 PVRPVRARIÆ Insula, in Atlantico mari, circa Fortunatas. Plinius 6. cap. 32.
 PVSQVSA Palus, insitar maris latissime patet, habetque multas insulas. Nicetas. Circa Phrygiam videtur, & Iconium. Ascianum vult, si recte anguror.
 PVTEA πύτα, Africa Propria vrbs, Ptolemao. Etiam Palmyrenæ, eidem.
 PVTEOLANA Moles, cuius Suetonius in vita Caligula meminit. hodie il Molo dicitur Ferd. Loferdo.
 PVTEOLI Campania Felici vrbs, Plinio, Varronio, & aliis. POTIOLI πούλιον, habet Stephanus. COLONIAM AVGVSTAM olim, deinde NERONIANAM, postea FLAVIAM AVGVSTAM PVTEOLANORVM dictam, docet ex veteri historia & marmoribus, Pigibius in suo Hercule Prodicio. Coloniam & cognomentum à Nerone adeptam, scribit 14. Annal. Tacitus. Antea DICARCHIAM δικάρχεια appellatam, scribunt Strabo, Pausanias, & Stephanus; qui eam quoque DICAM δικά, vocat. DICARCHIA apud Silium lego. & DICARCHIS apud Petronium. DELOS MINOR etiam dicta fuit, vt tradit Festus. CEADICTA quoque dici scribit D. Hieronymus, de locis Hebraicis. corruptè, vt puto. Hodie Puzzole est.
 PVTEVS Bituminis, vide SIDDIM.
 PVTEVS Viuentis & Videntis, Genes. 16. in terra Chanaan. Inter Cades & Bared. Inter Recam & Agora, legit Chaldaeus.
 PVTIENSIS, & PVTIENTIS, episcopalis locus, est apud Viç. Viçensem. PVTIZIENSIS est in Collatione Carthag. An à Putea Ptolemaei?
 PVZANE Castellum, lib. 22. Historia Miscella. Circa Constantinopolim videtur.
 PYCATA πυκτά, loci nomen, apud Strabonem. Troadis foriè. si locus sincerus.
 PYCNA πύκνα, locus vsiam in Graecia, Thucydidi 8. circa calcem. Winsemius legit PNYX, vel PNYCE: sincerius, vt puto. Vide PNYX.
 PYCNVS πύκνυς, Creta fluius. Ptolemao.
 PYDARA, vide ATHYRAS.
 PYDES πύδης, vrbs & fluius Pisdia, Stephano.
 PYDIVS πύδις, Troadis fluius videtur, apud Thucydidem, in fine lib. 8.
 PYDNA πύδνα, Ptolemao, Stephano, & Diodoro 11. Macedonia vrbs: in Pieria regione. quam Nardus Platan, Theuetus Veria, Sophianus Chitro vocat. CITRON etiam nominat Strabonis Epitome. CYDNA hæc quoque vocari, testis Stephanus. PYDNA, Rhodiorum quoq. vrbs, Straboni. Et Creta mons. item circa Idam Phrygia. quod annotauit Casaubonus, ad 10. Strabonis. Vide CASSANDREA.
 PYENIS πύνης, Colchorum vrbs: Stephano.
 PYGELA πύγελα, Ionia vrbs, Stephano, Polyeno, Suida, Lilio, Xenophonis, & Straboni. Ephesiorū habet Etymologicon. Locus est vbi fretum traicitur, quo in Cretam itur. sic Suidas. sed duplici α. & PHYGELLA per φ. scribit. Vide PHYGELLA.
 PYGMÆI πυγμαῖοι, genus hominum est minutum, vt Mela vocat, aut, vt Plinius & Strabo eos describunt, trium spithamarum statura: cum gruib. prælio certantes. Non longiores quàm duos pedes esse & quadrantem, ait Gel-

lius. Homerus, Aristoteles, & Pomponius eos in Aethiopia describunt, circa Nili paludes. Plinius in Aethiopia, India, Caria, & Thracia: vbi eos CATIZOS vocari ait. In India supra Gangem, Philostratus. & CATTVZAM eorum urbem. Statius lib. 1. Silvarum, PYMILONES proprio nomine appellat. NOBÆVOGAI, vocantur ab Hesychio. Ego eos cum ceteris antiquorum monstroforum hominum fabulis explodere ausim: nisi Aristoteles 8. Animal. minime fabulam esse adfereret: eosq. TROGLODYTAS, quod in cauernis degant; vocari addit: item recentiores quidam nostra etate eos adhuc in partibus Septentrionalibus inueniri, scriberent: inter quos Olauus Magnus est, quæ eos Strelinger quasi vnus passus dicat, vulgo nuncupari tradit. [Dece enim passum Germanico (Septentrionalibus communi) idiomate,linge longitudinem significat.] Fides sit penes eundem. Formam horum ridiculosam ex Ctesia petere licet. Vide INCLICA.
 PYLACÆVM πύλακων, Phrygia vrbs, apud Ptolemaum.
 PYLÆ πύλαι, i. Porta. urbem Cappadocia, habet Euagrius. Videtur huius etiam meminisse Porphyrogeneta: in Obsequij quarti themate. Ammiano locus est qui Cappadoces & Cilices discernit. Horum Curtius 3. & Arrianus 1. quoque meminit. inter Halym fluium & Taurum montem. TAVRI Pylas has nominat Cicero; CILICIA Pylas Diod. 4. vbi horum accurata descriptio. PYLÆ Thracia, sunt apud Thucydidem 5. Et in Attica, apud eundem, 4. Apud Nic. Callistum locus est e regione vrbs Constantinopolitana, Orientem versus. eius interpres Langius CLAVSTRA vertit. Arcadie locus, Stephano est, qui PILE Plinio. PYLÆ, & PSEVDOPYLÆ, sinus Arabici insule, ante Isidis portam Troglodytarum, Plinio. PYLÆ etiam montes Aethiopia sub Aegyptio, Ptolemao, sunt hodie Amara dicti: vbi recentiores scribunt Presbyteri Ioannis filios à praesidiis custodiri.
 PYLÆ PERSIDIS, sunt apud Arrianum 3. ad huius regionis introitum. SVSIDAS Pylas eas nominat Curtius 5. Horum descriptio apud Strabonem 15. etsi non nominet. PYLÆ MELITIDÆ, vide CYMONIA.
 PYLÆ CILICIANÆ, sunt Dionis, in Seuero, circa Ciliciam & Assyriam. Horum meminit quoque Xenophon 1. Cyriacor. vbi PYLAS SYRIACAS habet: & inter vtraq. Cersum fluium. Etiam locus Indi flumini vicinus: Plutarcho de Fluminib. PYLÆ GETHICÆ, veteribus dictus locus in Transilvania, quem hodie Hungari Vascapu, Germani Epfnthor appellant. Auctor Sambucus, in scedula, quam Transilvania sua tabula adiecit. Epfnthor, portam ferream significat. PYLÆ quoque locus circa Astacenum sinum, Porphyrogeneta. Vide PORTÆ, & THERMOPYLÆ.
 PYLÆA πύλαια, vrbs circa Trachinia regionem videtur, apud Herodotum 7. Ad Oeten montem, Philostrato 4. & Theophrasto in Histor. Plantar. 9. PYLAICVM Sinum, hinc facit Strabo 9. Vide PYLÆ, & ASTYPALÆA.
 PYLÆMENIA, vide PAPHLAGONIA.
 PYLÆVS πύλαις, mons in Lesbo. Straboni.
 PYLAICVS, vide PYLÆA, & THERMOPYLÆ.
 PYLARTES, Dyrrachij mons, Vibio.
 PYLENEN πύληνη, Aetolia vrbs, mutato nomine, PROSCHIVM πύχσιον, dixerunt. Strabo. Pylena meminit Papinius, & Homerus quoque.
 PYLLEON, Thessalia vrbs videtur, apud Liliū 42.
 PYLORA πύλογα, Persidis insula Carmanica, vt habet Arrianus in Indico.
 PYLOROS, Creta mediterranea vrbs, apud Plinium.
 PYLVΜ πύλον, in Macedonia vrbs, circa Illyridis fines videtur, apud Strabonem.
 PYLOS πύλος, Messenia regionis, in Peloponneso vrbs, Ptolemao. Sed tres sunt huius nominis vrbes, in ipsa Peloponneso, vt Strabo docet. Duas ad mare, quarum vnam, in Elide regione, ad Scollin montem: alteram in Messenia, apud Coryphasium: tertiam in Arcadia sitam tradit, & singuli harum incolæ EMATHOENTEM dictam, patriamq. Nestoris esse, demonstrare conantur. Ipse autem

Strabo docet Nestoris esse in Arcadia, atque hanc LE-
PREATICVM, TRIPHYLIACVM, & ARCA-
DICVM cognominat, & EMATHOENTEM ab
Homero nominari ostendit. Messeniaca, cuius & Thu-
cydides 4. meminit, ab Homero NELEA dicitur, Pausa-
nia teste. Eadem in Latinis Ptolemai geographi ABAR-
MVS vocatur, malè ni fallor, pro ABARINVS & Bae-
r, sic enim Gemistus, & post eum, Sophianus habet.
Stephanus hanc Pylum quoque CORYPHASIVM
appellat, Coryphasium tamen & Pylus, duo sunt loca, in-
vicem vicina: auctoribus Strabone, Ptolemaeo, & Pausania.
à Sophiano Nauarrino, nouo nomine vocatur. Niger
eam Zonichia nominat, sic ab Italia nautis vocari, scribit
Leunclavius. Sed hoc minime reticendum duxi, quod apud
Gemistum, Abarinus synonymon videtur Sela fluminis,
eiusdem tractus. Sed vitio librariorum transpositum suspi-
cet. PYLVS quoque SPACTERIA vocatur apud
Suidam, in dictione Cleon. PYLIVM Mare hinc quoque
dicitur ab Homero. At PYLV M Laconicam, nominat
etiam Polyenus 2. in Demosthene.

PYNDIS, Aethiopia sub Aegypto vrbs, Plinio.

PYRA ΠΥΡΑ, Oeta montis pars, vbi Hercules corpus crema-
tum. Lilius 38. Ellebori fertilem esse, testes Plinius &
Theophrastus. Vide PYRRHA.

PYRACI ΠΥΡΑΚΙ, populi nomen: Antigono in Mirabilib.
vbi palus, quam siccatam ardere scribit.

PYRAE, Latij opidum est, circa Minturnas: Plinio teste.
Apud eundem lego circa PYRAS in Aegypto, aromatissem
lapidem reperiri: lib. 37. cap. 10. PISAS autem legunt
tria mea exemplaria. PYLA sego malim.

PYRAE ΠΥΡΑΙΑ, Thessalia regio, apud Stephanum. Pau-
sanias nemus est, inter Sicyonem & Phlyunsem.

PYRAECHMA ΠΥΡΑΙΧΜΑ, Pulli, vide HERCVLVS.

PYRAE, Dalmatiae populi, auctoribus Plinio & Pomponio,
inter quos Nar fluminis emittitur. Vide PERVSTA.

PYRAETHI ΠΥΡΑΙΘΙ, in Cappadocia gens, quae ignem
accendit, & ex illo futura praedicat. Eustathius ad Dionysiu.

PYRALAON ΠΥΡΑΛΑΩΝ, insula sinus Barbarici. Arrianus
in Periplo.

PYRAMIA, locus in Peloponneso, agri Thyreatici. Plutar-
chus in Pyrrho.

PYRAMIDES ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ, in Aegypto inter septem mundi
miracula numerata, à Diodoro, Plinio, Herodoto & aliis
luculenter descriptae: Pharaoni Aegyptii vulgo dici
scribit Bellomus. Granaria Iosephi, Europae dicuntur.

PYRAMVS ΠΥΡΑΜΟΣ, Ciliciae fluminis. Ptolemaeo & Plinio.
Olim fuit LEVCOSYRVS λευκοσύρως dictus, testis Ste-
phanus. Malmistra hodie vocari scribit Niger. Pyramus à
Polyb. lib. 11. PYRVS ΠΥΡΟΣ, & à Plutarcho in Vita
Alexandri PINDARVS ΠΥΡΔΑΡΟΣ, dicitur mendose
vtrobiq. PYRAMVS autem à Pinaro diuersus est Ar-
riano, Curtio, Dionysio, & Plinio. Pinarum describit Anti-
gonus in Mirabil. iuxta Solos urbem, sic quoque Theo-
phrastus 2. Plantar. sed geminato NN. πυραγος, vbi cetera
Darium pugnatum scribit.

PYRANTHVS ΠΥΡΑΝΘΟΣ, parua vrbs, & vicus Creta
iuxta Gortinā, Stephano. Pyranthium saltū, habet Lycoph.

PYRASVS, vide DEMETRIAS.

PYREAEA ΠΥΡΕΑΙΑ, Locridis opidum, Stephano, au-
ctore, vide PYRONEA.

PYRENEA VENVS, vide APHRODISIVM.

PYRENAEVS ΠΥΡΕΝΑΙΑ, Ptolemaeo & ceteris, mons qui
Hispaniam à Gallis diuidit. Stephanus ΠΥΡΕΝΑΙΑ, legit Silius
Italicus lib. 3. PYRENE. Ab Aemilio Probo nuncu-
patur SALTVS PYRENAEVS. ALPES vocatur
à Gellio ex Varrone. nominat enim horū accolae, Hispanos
Alpinos. DEBRYCIOS videtur eos appellare Silius 3.
Etsi hodie varia, pro ratione locorum sortitur nomina:
Hispani tamē vulgò Los Pireneos vocant. Oliuarius au-
tem dicit in vniuersum sic vocari: at partes montium par-
ticularia habere nomina. ad Templū Veneris enim appellari
Puig cerda, dein Montes de lacque, Ronceualles.
iuxta Nauarra regnum demum, Mons S. Adriani. Py-

renathi montes, quod monendum duxi, non tantum inter
Galliam & Hispaniam sunt, sed & hinc ad Occidentalem
vsque Oceanum, testibus Pomponio 3. Dione 53. & Oro-
sio 6. cap. 21. Adde ad Celticum promontorium vsque, vbi
hactenus Pyreneos ab accolis vocari, testis mihi fide dignus
& oculatus D. Georgius Austriacus Prapostus Harle-
becensis, vir harum & similium rerum in peregrinando
obseruator diligentissimus. PYRENAEVS quoque mons
Germaniae, & pars Alpium. huius meminit Appianus, &
Plinius Caecilius, in Panegyrico. item Seneca de Consola-
ti. ne ad Albinam, cap. 6. vbi non fero quorundam censu-
ram, qui hic Poeniniū substituit. PYRRHENESE est in
Prisciani Dionysio. apud ipsum Dionysiu verò ΠΥΡΡΗΝΑΙΟΣ.
Basi quoque Epigramma huc adferendum, quod ita vertis
Gul. Struckius, Saxa Pyrenaei & depressa vallibus Alpes,
Quae Rheni fontes baud procul adspiciunt. BRENNVM
vocat Philargyus: vnde Mellam fluminem cyri addit.
Brenner vel Prenner ab vrendo nempe, hactenus à Ger-
manis nominatur, quē in Comitatu Tirolensi aliquando su-
perauimus. frigoreq. vtere in media aestate experiri fuimus.
PYRENE ΠΥΡΕΝΗ, Herodoto, vrbs in Celtis: vnde Jster ori-
tur. Vide DANVBIVS, & TARBELLA.

PYRESTON, vide PORATA.

PYREVM ΠΥΡΕΥΜ, locus in Persarmenijs, habet Procop. 2.
Persicor. vbi ignem perpetuum custodiunt Magi. De eo
quoque Strabo 15. qui dicit ΠΥΡΕΥΣΙΑ, septa quaedam esse
ingentia, in quorum medio ara, &c. Vide Theodorum 5.
cap. 38. Hist. Ecclesiastica. item Appianum in Mithrida-
ticis. an ORCHOA & VR Chaldaeorum? vbi videtur
Postello in Libello de vniuersitate. Vt enim, vt inquit,
ignem: & Couah, robur significat.

PYRGANVM ΠΥΡΓΑΝΟΝ, Tusciae locus maritimus, Antouino. Inter
Vrbem & Grauisacas. quod & PYRGI quoque vocat.

PYRGENSES ΠΥΡΓΕΝΕΣ, populos, habet in Achaia Peloponnesi, Plinius.

PYRGESSA ΠΥΡΓΕΣΣΑ, Italia opidulum: Stephano.

PYRGI ΠΥΡΓΟΙ, Ptolemaeo, Antonino, Straboni, & Plinio.
Virgilius eos Veteres cognominat. Coloniā Romanam
facit Lilius. Tuscia vrbs est. S. Marinello hodie appellari
L. Atterius colligit, ex eo quod huius loci templum, adhuc
vulgò S. Maria de territorio Purgano vocant. PYR-
GI, Stephano Mesenes opidum. ΠΥΡΓΟΝ videtur Herodoti.
PYRGVM Eleorum castellum habet Lilius 27. ΠΥΡΓΟΝ,
Triphyliā vrbs, in Peloponneso est Polybio 4. Eadē fortē sunt:
contigua sunt enim haec regiones omnes. Vide PYRGANVM.

PYRGONTINA, vide GALEAGRA.

PYRGVM, vide PYRGI.

PYRGVS, Marmarica urbem habet Mercator, in sua Eu-
roparabula, quam nouo nomine Barda vocat. Quis veteris
vocabuli meminerit, mihi ignotum.

PYRGVS EVPHRANTA ΠΥΡΓΟΣ ΕΥΦΡΑΝΤΑ, Africa Propria
vrbs, ad Syrtim magnam, Ptolemaeo. Eufrata Marmolio.

PYRI ΠΥΡΟΙ, Asiatici populi, apud Appian. in Syriacis.

TAPYRI ΠΥΡΟΙ, veritatem autem Gelenius. Vide APYRI.

PYRIMONS, est apud Ammianum. Ioannes Heroldus
ΕΡΕΡΑ interpretatur. Germania urbem, ad Rhenum, Epi-
scopatu, & Camera Imperiali (vt vulgo loquuntur) deco-
ratam. Eandem ad PYRVM vocat. Apud Ammia-
num ipsum, per I. Latinum, & non per X. Gracum scribi,
video. Knytlinger staig ex eo facit Lazius. At Heptig-
berg, è regione Heydelberga vrbi interpretatur Franciscus
Junius. Ammianus enim eum non in Gallico, sed in Bar-
barico solo trans Rhenum statuit.

PYRINTHVS ΠΥΡΕΝΘΟΣ, Cariae vrbs. Stephanus. PY-
RINDVS ΠΥΡΕΝΔΟΣ, legit Aldini codex.

PYRIPHLEGETON, fluminis Italia, est Lycophroni. circa
medium poematis. Circa Epirum quoque flumen, vt
tradit Aristoteles in Mirabilib. Mallem autem interpre-
tes pro intereo continens appellatiue verisset: dicit enim au-
ctor baud procul à Cumis esse, vt quoque Strabo 1. Itaque
eundem reor cum Lycophroni. & aquas sulphureas Pu-
teolanas innuere, putauerim.

PYRISABORA, vide BERSABORA.

PYRISSAI, vide PIRVSTAE.

PYRNVS *πύρνος*, Caria opidum, Plinio, & Stephanus.
 PYROGERI, Plinio Thracica gens.
 PYRONÆA *πυρόνια*, Locridis opidum, Stephanus. An idem cum Pyrenæa?
 PYRPILES, vide DELOS.
 PYRRHA *πύρρα*, Lesbii insula vrbs, Ptolemaeo; & Stephanus. Item Pomponio & Thucydidi; sed huius singulari R. Hinc Aristoteles non semel nominat PYRRHÆVM Euripum. Plinius PYRRHÆVM Nemus habet. Mons quoque in Lesbos sic vocatur, apud Theophrastum qui picus scaturit. Male autem per E. sine diphthongo interdum legitur. Vicus Ligusticus: & insula, apud Stephanum. Euboica insula vrbs, ut tradunt Plinius, & Mela. Promontorium Thessalia, Phthiotidis regionis, circa Maliacum sinum; ante quod due insulae: una Pyrrha, altera Deucalion dicta. Strabo 9. Eodem auctore promontorium in Mysia est; ad Adramittenum sinum lib. 13. Apud Plinium, Phocidis: Magnesia: Lycia: & Caria opida sunt. huius postrema meminit etiam Ptolemaeus. Plinius urbem Pyrrham habet circa Meotim, à Pontò absorptam. Vide ASTYPALÆA & MELITÆNSES.
 PYRRHÆA, vide THESSALIA.
 PYRRHÆI *πύρραϊ*, Aethiopum gens, in Lybia Interiori, Ptolemaeus.
 PYRRHASAS *πύρρασος*, Gracia vrbs: Homero I. 6.
 PYRRHE, Doridis in Ceramico sinu, insula. Plinius.
 PYRRHENES, vide PYRENÆVS.
 PYRRHEVM, Ambracia vrbs pars: apud Liviū 38.
 PYRRHI Vallum, *πύρροι χεῖρες*, Laconica locus, Polyb. 5.
 PYRRHI Castra, Liviū 35.
 PYRRHIAS CYON, vide APSASIVM.
 PYRRICHVS *πύρριχος*, Laconum vrbs libera. Pausanias.
 PYRRHIDÆ, vide EPIRVVS.
 PYRRHITES, vide PHYRITES.
 PYRRHVS, (i. rubicundus) Mons, locus India intra Gangem: ad mare. Arriani Periplus.
 PYRRVS Campus, in Mauritania Tingitana tractus, Ptolemaeo. Eodem etiam in Libya Interiori, qua mihi THYMIAMATA Regio, apud Hannōnem videtur. & EXVSTA Regio Pomponij 3. cap. 11.
 PYRRVM, Pannonia vrbs, Antonino. inter Partiaonem & Sisciam.
 PYRSVM, vide ABDERA.
 PYRVVS, vide PYRAMVS.
 PYRVSTÆ, vide PIRVSTÆ.
 PYRYNE *πύρυν*, Europe mons. Stephanus.
 PYSTIRA, insula ante Smyrnam. Plinius auctor.
 PYSTVS, vide PHYSCVS.
 PYTHANGELI Columna, & Ara; in Aethiopia sub Aegypto sunt Straboni. Eodem PYTHANGELI Portus. & PYTHANGELI locus, ubi elephantorum venatio. ad Sinum Arabicum. Vide ELEPHANTORVM.
 PYTHEVM *πύθειον*, Pelasgiotarum in Macedonia vrbs, Ptolemaeo. Vide PYTHION.
 PYTHIA *πύθια*, Bithynia locus, unde aqua calida scaturit. Nicias, & Procop. 5. Aedific. Vide PYTHO, PITYAEA, & THERMA.
 PYTHIAS *πύθιας*, via qua ducit per Thessaliam, Pelagōniam, Oecē, Aenianam regionem, Meliensium, Dorien-
 sum, & Locrensiū Hesperiorum, ad Tempe Thessalica. Aelianus 3. Varie historia. cap. 1. Pro Pelagōniam hic malum Pelasgiarum legere, ut hoc obiter annotem. suadet hoc Ptolemaei Gracia tabula.
 PYTHICVS amnis, è Lydia Asia regione profuens; & in sinum Eleatem se exonerans, ad cuius ostium Myrrina ciuitas, Agathia patria est. ut ipse in proemio suae historiae testatur. Suidas hunc Smyrnum facit. causa erroris est & elementū, quod vocem praecedentem *πύθιας* claudit. Vide quae diximus in voce COMBOS, & alijs, de simili errore.
 PYTHION *πύθιον*, Macedonia vrbs, Liviū 44. & Plutarcho in Emilio, item Stephanus. PYTHEVM Ptolemaei puto. Huius Stephanus quoque, locus est circa Cortinā Creta. Item iuxta Astacenum sinum, vide PYTHEVM.

PYTHIS *πύθιας*, Marmarica promontorium. Ptolemaeus.
 PYTHO *πύθος*, Phocidis vrbs, Homero Iliados 3. Eustathius ab Homero PETREESAM *πετρεῖα*, appellatam scribit, ut Gerbelius annotavit in suis doctissimis Declarationibus, quas in Sophiani Graciam elaboravit. In quibus haec quae sequuntur adiungit. Propemodū omnes auctores, maxime poetarum interpretes, PYTHONEM eandem cum DELPHIS faciunt: atque eius reigraia Delphos in tres partes distribuunt. quarum prior HYPAPE *ὑπάπε*, altera MESE *μέση*, tertia NAPE *νάπε*, dicta sit, PYTHOSCI-
 licet nominata sic Gerbelius. Eustathius 3. Iliados scribit Pythōnem prius PARNASIA NAPE, deinde PYTHONEM, postea DELPHOS appellatam. Apud Pausaniam lego Delphos à finitimis Pytho nuncupari. PYTHIA *πύθια*, Ptolemaei est, & Appiani.
 PYTHOLAI Promontorium, Ara, & Columna; sunt Straboni in Aethiopia sub Aegypto.
 PYTHON *πύθων*, vrbs olim gemina vrbs condita iure. Aegypti videtur, in oraculis Sibyllinis, fol. 180.
 PYTHONOS Comen, vocant in patentibus campis, ubi ciconia congregata, inter se commurmurant, eamque quae novissime advenit, lacerant, atque ita abeunt. Plinius. In Asia Minori est Solino. sed per 1. in prima.
 PYTHOPOLIS *πύθωπολις*, Bithyniae vrbs, à Theseo condita, iuxta Soloontem fluvium. auctor Menecrates, apud Plutarchum, in Theseo. Est quoque Caria opidum, Stephanus. Per eandem PYTHOPOLITEN fluvium labi, tradit Plutarchus, de Virtutibus mulierum. Plinius & Stephanus habent Pythopolim quoque in Mysia Asiatica. Vide ANTIOCHIA, & NYSSA.
 PYTHOPOLITES, vide PYTHOPOLIS.
 PYTIONIA, insula baud procul à Corcyra. Plinius.
 PYTIOVITA, vide PETOVIO.
 PYTNA, collis Ida. in Creta. Strabo. Vide HIERA-
 PYTNA.
 PYXA *πύξα*, Theocriti opidum in Co insula est; ut habet eius interpretis Winsemius.
 PYXIRATVS, vide EUPHRATES.
 PYXITES *πύξιτος*, fluvius iuxta Trapezantem. Plinius, & Periplus Arriani.
 PYXVS, vide BVXENTVM.

VACERNI *κουακερνοι*, Hispania Tarracō-
 nensis populi, apud Ptolemaeum. Et ibidem
 Forum Quacernorum vrbs, quae QVER-
 QVENNORVM Antonini est. Vide
 QVERQVERNĪ.

QVADI *κουάδι*, Germaniae populi Arriano & Ptolemaeo; Tacito, & alijs. Hos ipsos Austriacos, vulgo Oesterreich putat quidam. Dilectus indignatur eos Dubravius. Auentinus Marctfelders (Austriae tractus populos) vocat. QVADI quondam HELVETII dicti sunt, inquit Eutropius. Vide de his Qvadis Zafinum 3. ubi eos Saxonum partem dicit: & Bataviam occupasse tradit.
 QVADRATA, Antonino Germaniae opidum: quod Wolfg. Lazius Seunkirchen vocat, Austria urbem. & idem alio in loco Gutfeld. Quadrati meminit etiam Liber Notitiarum in Pannonia Prima. Hoc Gadtmanus doctus ad Sauū fluvium, Lazio videtur. QVADRATA in medio Flexo est. apud Antoninum quoque.
 QVADRATA, Italia mediterranea vrbs: in lib. Notitiar. Circa Segusianos videtur apud Antoninum.
 QVADRATVM, vide QVADRATA.
 QVADRIGA, locus Boetia. Val. Max. lib. 1. cap. 8. HARMA *ἄρμα*, Strabonis, aliorumque est.
 QVADRIBVRGVVM Inferioris Germaniae vrbs est Ammiano. Quacetraedt forte hodie, inter Iuliacum & Agrippinam. Pannonia, vel Norici Ridentis, est in lib. Notit. QVADRIBVRGIVM Valeria Ripensis est ibidem.
 QVADRVRBS, vide ATHENÆ.
 QVANTIA fluvius, memoratur in vita S. Austreberta. Canche puto, Artēsia regionis.

QVARI, vide CAVARÆ.

QVARIATES, Plinio sunt Gallia Narbonensis populi.

QVARIS *κῆπις*, Baſſiana vrbs, Ptolemao. Interpres legit CAVARIS.

QVARQVENI, Italia Transpadana populi; apud Plinium.

QVARQVERNI, vide AQVIFLAVIENSES, & QVERQVERNI.

QVARTAPIERT, praſidium circa Meſopotamiam. Guil. Tyrius.

QVARTENSIS, locus in Gallia Belgica II. de quo ſic lib.

Notit. Equites Sambrica in loco Quarrenſi. ſive Hornenſi.

Liber membranaceus autem M.S. legebat hoc modo: Equites

clafſis Sambrica in loco, &c. An Horn forſe ad Moſam?

& Weert paullo interius verſus Occidentem? Vterque

ſanè vocem antiquam nō male refert. Solemne enim apud

Belgas ex W. digamma noſtrate, G. Latinum facere in

proprijs nominibus. exempla, (inter multa) Wilhelmus.

Guilelmus. Ita hic Quarrenſis, ſiuz quod idem ſonat,

Guarrenſis, pro Weerd ſive Weertēſis. Sambrica autem,

quid ſit, neſcio: quamvis ſciam à Pancirolo pro Samaro-

briga Ptolemai interpretari.

QVARTVM Pollionis, locus à Martiale 3. memoratus. Ad

quartum lapidem ab Vrbe forſe, vt quidam Commenta-

tor addit.

QVATVORSIGNANI TARBELI, populi in Gallia

Aquitania. Plinius 4. cap. 19.

QVERCVS Capſa, *ἀπὸς κερκῶδος*, vocant Athenienſes

locum, quem Boetii TRIA Capita, *τρεῖς κεφαλῆς*, nomi-

nant, vs auctor eſt Herodotus in Calliope. Ad ingreſſus

Citharon eſt, qui Plataas ferunt. Circa Pblegyas, vt

videtur ex 2. Imaginum Philoſtrati, in Phorba. Huius

quoque meminit Thucydides 3. QVERCVS Fletus,

vide ALLON BACHVTH. QVERCVS Florens,

vide SENNIN. QVERCVS Mambre, vide MAM-

BRE. QVERCVS More, ſic Gen. 12. vt legit Pa-

ginnus. MORE Planities, habet Chaldaus paraphraſtes.

CONVALLIS Illuſtris eſt apud D. Hieronymū: QVER-

CVM Excellam, *ἀπὸν τὴν ὀψιν*, habent 70. interp. In

Palaeſtina locus iuxta Sichem. Vide DRYs. QVER-

CVS Ogy, vide MAMBRE. QVERCVS Quieſ-

centium. vide SENNIN. QVERCVS Scotos, locus

iuxta Prienem, in Aſia. Plutarcho in Quaſtionib. Graecis.

QVERCVS, ſuburbium Chalcedonis: Socrati Scho-

laſtico: & Zoſimeno. qui illud à Ruſino conditore RV-

FINVM cognominatum tradit.

QVERQVENNÆ, vide AQVÆ; QVACERNI,

& QVERQVERNI.

QVERQVENSIA, Meſopotamia, circa Ediffam vrbs,

Guil. Tyrio.

QVERQVERNI, Hiſpania Citerioris populi, ſunt apud

Plinium. QVARQVERNI, per A in prima, ſunt in

vetuſta inſcriptione. QVACERNI Ptolemai ſunt, &

QVERQVENNÆ Antonini. Vide AQVÆ, &

AQVIFLAVIENSES.

QVERQVETVLANI, Italia populi, in Prima Regione:

Plinio. Vide CORCVTLANI.

QVERQVETVLANVS, vide COELIVS,

QVESTORIANENSIS Episcopus in Numidia. Viſt.

Vicenf. M.S.

QVIDICOS opidum, Oceani Septentrionalis, habet Aebi-

cus. monſtroſa proles, monſtroſo parente.

QVIDIENSIS ſedis episcopalis, in Numidia, memoria eſt

apud Viſt. Vicenf. M.S. & in Coll. Carthag.

QVIETIS Fanum, extra portam Collinam eſt, D. Augu-

ſtino de Civitate Dei. In via Laticana Luitio 4. Martianus

putat ibi fuiſſe, vbi hodie DD. Petri & Paulli & Mar-

cellini. Putaſſerim ego longius ab Vrbe fuiſſe. Vide QVIN-

TANÆ.

QVILLÆVS, LYCÆVS, LICORNIS, ARGALIO,

& MÆNALVS, quinque montes ſunt Arcadia regio-

nis, apud Lutatiam Placidum, ad primum lib. Thebaidos.

Pro Licornis, lego LYCONE. pro Argalio, AEGA-

LEVVM. Quilhaus neſcio quid ſit. Malè etiam omnes hos

montes vni Arcadia adſcribit.

QVINA *κῆπις*, colonia Africa Propria, Ptolemao. Arrades

eſt apud Marmolium.

QVINCTANÆ, vide QVINTANÆ.

QVINDECIM Populorum, Etruria; meminit Goltzi

Theſaurus, ex veteri lapide. Item Umbria, idem.

QVINDI, vel QVINDI, *κονίδις*, Cappadocia locus, vbi

regia pecunia erat reſoſita. Plutarchus teſti, in Eumene.

Horum QVINDORVM memini quoque Diodorus 18.

& 20. ſed ſine Q. *κονίδις*. QVINDA caſtellum Stra-

boni, in Cilicia, ſupra Anchialum. idem habet Plutarchus,

in Demetrio. Vide ANAZARBVS quod idem eſt.

QVINQUE Colles, *πεντεβῆς*, locus ſic dictus, qui ſeptem

ſtadiis diſtat à Sparta. Huius vina laudat Athenaeus.

QVINI, Episcopalis vrbs, ſub ſede Damascena. Guil. Tyrius.

QVINQUECELESIA, Húngaria vrbs, qua à Turcis

Petſcheu, à Germanis Kunſtkirchen appellatur. Vide

TEVTOBYRGVM.

QVINQUEGENTIANI, Africa gens; Eutropio, Ior-

nandi, & Oroſio, vbi membranaceus codex legebat QVIN-

GENTIANI. Gentianos legit Pomp. Latius. diſtigue

milites quinquagenarios ſic vocatos. *πεντηκονταί*, ſunt

Zonare. An idem ſint cum Pentapolytis Libya, ſe igno-

rare, ſcribit ad me Sylburgius.

QVINTA *κονίτην*, Pontica vrbs, Niceta.

QVINTANÆ vel QVINTIANÆ, ſunt in lib. Notit. &

Itinerario Antonini. Opidum quondam ad Danubium

fuiſſe, ait Auentinus, quod in pagum euanuit. & Rinzzen

vocatur. QVINTANORVM Coloniam Auguſtam,

habet Nerue Imp. nummus. Eius meminit vetus lapis

quoque, Onuphrio teſte. QVINTANICAM ſtadium in

huius regione deſcribit Eugippius in vita D. Severini: Viſt.

hic ab accolis hodie. Italia locus in Latio QVINTANÆ

quoque nominatur ab Antonino, xv. m. paſ. ab Vrbe.

QVIETIS autem maunlt hoc loco legere Hier. Surius, ex

Linij 4.

QVINTI *κονίτορ*, Media gens videtur apud Strabonem.

Cafaubonus maunlt VITI I *κῆπις*, legere. & putat

eoſdem ab Herodoto VTIOS *κῆπις* appellari.

QVINTIA Prata, trans Tiberim, vbi naualia ſunt: Luitio 3.

in Papinia fuiſſe, ex Val. Max. 3. cap. 4. intelligi poteſt. Ex

Papiniēſi enim ſolo Cincinnatum ab aratro accerſitum ad

conſulatum innuit. Feſtus eorum etiam meminit. QVIN-

TIA Via, Urbis Roma. Halicarnaeſao 1. & lib. Notitiar.

QVINTIÆ, vide AQVÆ.

QVINTIANÆ Balnea, ſunt apud Claudianum, in Epi-

grammatibus. QVINTIANAM Poſitionem vel por-

tum Tuſcia, habet Antoninus, in ſuo Portuum Itinerario:

verſus Liguriam, vt videtur.

QVINTIANVM, in Italia locus, cuius Episcopum Zo-

ticum nominat Optatus Afer. An Quintiana hodie, in

Brixia territorio?

QVINTODEVM, vide CENTODEVM.

QVINTVS, Italia locus, circa Salernum ſtadium. vbi Vi-

tiges Theodatum occidit. Marcellinus Comes. Obiter hic

dicam, hunc Vitigem, in nummis antiqui Juſtiniani Imp.

VITICIS nominari.

QVIRENSIS Episcopus, Diogenes, interſuit concilio Chal-

cedonenſi, ſub Martiano Imp. QVIRIENSIS legit

alius codex.

QVIRINÆ Tribus meminit Epitome Linij 19.

QVIRINALIS Mons, Urbis Roma. AGONVS dicitur,

Feſto Pompeio. QVIRINVS eſt Vibio. Monte Ca-

ballo hodie: à marmoreis caballis, ibidem exſtantibus.

QVIRINALIS Porta, vide COLLINA.

QVIRINI Fundum, habet Platina in agro Oſtienſi.

QVIRINVS, vide QVIRINALIS.

QVIRITES *κῆπις*, erant vicini Aequi, vt reſert Strabo 5.

A Cures gentile puto. vide ROMANI.

QVIRITI, vide POSSESSIO.

QVIRITIVM Foſſa, per plana deduſta, primus carce-

rem ſtruxit. Sic Meſſalla, de Aug. progenie, & Feſtus, qui

addit

addit eas sic vocari, quibus Ancus Marcius circumdedit urbem, quam secundum ostium Tiberis posuit. Alii de his Auctor de Viris Illustrib. vti hanc nominat, qui eum edidit & Scholijs doctiss. illustravit And. Schottus, vbi hac leguntur de Tarquinio superbo: Locum in Circo, & cloacam maximam fecit; vbi totius populi viribus vsus est: inde illa fossa, Quirinum sunt dicta.

QVIZA XENITANA Plinio, **CENITANIA** in alijs codicibus, per **B. BVIZA** & **βειζα**, autem Ptolemaeo, Mauritania Casariensis vrbs maritima. Apud eundem Colomiam vocari, scribit Onuphrius. fides sit penes illum. **QVIZA** simpliciter est apud Antoninum. Orano hodie est, Villanovano in suo Ptolemaeo; & Oliuario in suo Pomponio, testibus. Variis verd nominibus à recentioribus vocari, scribit Gomecius 4. vita Francisci Ximenij. nam alios Madauram, alios Aeram, Auratum etiam nonnullos appellare, inde nostros Oranum scribere docet. Afri hodie illud Guharam vocant: vt idem addit. **QVIZA** **αειζα** etiam Carmania portus, Arriano, & Ptolemaeo.

RABANNA, vide **NABANNA**.
RABATH, vrbs filiorum Ammon, vbi lectus ferreus Og regis. Deut. 3. & Iosepho 4. Antiq. **PETRA** Metropolis nunc vocari, scribit Brochardus monachus. Vide **ARAMATHA**.

RABBA, locus contra Aroer. Iosue 13. Vide **PHILADELPHIA**, & **ARAMATHA**.

RABENNA, vide **RAVENNA**.

RABOTH, locus Palestinae. Iosue 19.

RACASTA, vide **ALEXANDRIA**.

RACATÆ, vide **RHACATÆ**.

RACHAL, locus. 1. Samuel. 30.

RACHVSII **ραχυσίοι**, gentes Indicae, Arriano in Periplo maris Rubri.

RADACOPHANVM, Tusciae opidum; in Edicto Desiderij regis Longob. Nomen hactenus exstare, scribit Annius. Vide **TINNI**.

RADINA **εγδιν**, Elidis vrbs, in Peloponneso. Strabo. Sed Casaubonus putat non vrbs, sed mulieris esse nomen. Vide eundem ad hunc locum.

RAEMSSES, vide **RAMESSES**, & **AVARIS**.

RÆTI, vide **RHÆTI**.

RÆTIARIA **ρατιρια**, Mysia Superioris opidum, Ptolemaeo. **RATIARIA** **λεγιο** XIII. GG. est apud Antoninum. **RETIARIA** in Codice, lib. 6. **RATIARESIS** pro **RATIARENSIS**, in Mysia Superiori, meministi lapis antiquus inscriptus. Resana à Lazio, Nicopoli à Nigra vocatur, non sine errore, vt puto. de quo vide **NICOPOLIS**.

RAGA, vide **RAGEIA**, & **RATAS**.

RAGABA **ραγαβα**, opidum, vltra Iordanem situm, in Gerasenorum finibus, Iosepho 13. Antiq. cap. 23. Moabitidis terra facit Iosippus.

RAGADES **εργαδες**, quae in Media sunt, ait Strabo nomē habere quod terra rupta fuerit terramotu. apud Caspiae portas.

RAGAV **ραγαυ**, campus circa Euphratē & Tigrim. Iudith. 1.

RAGE, vrbs ad Peneum amnem, decem ferme miliaribus à Larissa abest. Liuius 32.

RAGEIA **ραγια**, Straboni Media opidum, à Nicanore conditum, quod ipse **EVROPVM** **εωροπος**, nominavit; & **Partiarsacia** **απορια**, appellant. Stephanus, & Arrianus in Alexandro illud **RAGA** vocat. **RAGES** **ραγος**, est Tobia. (Bidui itinere ab Ecbatana, vt habet interpretes Castalio.) Europum habet Ptolemaeus in Rhagiana regione. Idem Arsaciam, sed hinc longē distantem. vtrumque tamen in Media.

RAGES, vide **RAGEIA**, **ARA**, **BAMBYCA**, & **EDESSA**.

RAGIANA **ραγια**, Media regio. Ptolemaeus.

RAGVNDONA, Pannonia vrbs, apud Antoninum. **Robisch** caenobium nunc, teste Lazio.

RAHABOTH, vide **NINIVE**.

RAMA, locus Palestinae. Iosue 18. & apud eundem 19. vbi D. Hieronymus legit **HORMA**. & Chaldaeus **RAMA**.

THA. Varias appellationes hunc locum habere apud recentiores, auctor mihi est in Pandectis Turcicis, Leunclavius, vt sunt Ramma, Remle & Rammola, omnes terram arenosam significantes. Iustinus de Veritate Christiana, per Ramam, Arabiam intelligit. additq; vsq; hodie locum in Arabia esse, **RAMA** nomine. And. Masius ad Iosue caput 19. scribit Ramam eandem esse cum ea quae posterioribus **SAREPTA** dicta fuerit. Sed **RAMA** alia est in monte Silo, spacio stadiorum 40. ab Hierosolyma: teste Iosepho. Vide **ASTVICA**.

RAMASTRABALE, Gallia Narbonensis opidum. Sex. Auieno. Corruptum puto, pro **MASTRAMELLA**. Vide **ASTROMBLA**.

RAMATHLECHI, locus in Palestina. Iudicum 15. vbi Samson maxilla asini interfecit hostes suos. **Διαγογ. i. maxilla**, est Iosepho.

RAMATHAIM SOPHIM, locus circa montem Ephraim 1. Samuel. 1. **δεγαδαίμ** 70. interpretibus. **αμαθίμ** est apud Suidam.

RAME, & alia lectione **ROAME**, Antonino Italiae opidum, in Alpibus. Porta rosans, Simlero.

RAMESSES, vel **RAGMESSES**, vt apud Beniaminum Tudelensem legitur. quam Ghiskaale Ghlein al Zzemezz appellat: Diruta vrbs ruinas ibi conspici idem scribit. In Aegypto ciuitas fuit. Ramessem **BSIRIS** apud profanos scriptores dici, indicat Betanus. Sed vide **HEROPOLIS**.

RAMISI, Arabes sunt Plinio, circa Syriam vsuam.

RAMOTH **ραμοθ**, Fugitiuorum ciuitas, in Galaad. Deuter. 4. **ARIMANON** **αριμανων**, est apud Iosephum. Galadenorum regionis Ramoth est quoque mentio Iosue 19. 20. 21. Hac **εγαδα** est Iosepho 8. Antiq.

RAMVLA vrbs, iuxta Liddam, quae est **DIOSPOLIS**. **Γ. Τυρις**. **SAVRONAM** habet idem. eodem tractu.

RANCVLAT, circa Syriā & Euphratem vrbs. Guil. Tyrio.

RANDEIA **εγδεια**, vrbs ad Arsanum fluium, in Armenia. Dionis fragmentum.

RANI, Sarmatia Asiatica populi, apud Plinium.

RANIENSIS Episcopus, Elianus; interfuit concilio Constantinopolitano; sub Theodosio maiori habitio.

RAPA, vide **RHAPHIA**.

RAPHAIM locus Genes. 14. & 2. Reg. 5. Vallis Gigantum est 70. Interpretibus, & Iosepho. **TITANVM** habebat exemplar Complutense 2. Reg. 24. Haud procul ab Hierosolyma.

RAPHANE, vide **APAMIA**.

RAPHIA, vide **RHAPHIA**.

RAPHIDIM **εργιδίμ**, Israelitarū māsis. Exo. 13. Nu. 33.

RAPHON **εργων**, Galaaditidis regionis opidum. 1. Machab. 5. **EMPHRON** **εμωρον**, Iosepho 12. Antiq.

RAPIDVM, & **RAPIDA CASTRA**, Antonino Mauritania Casariensis locus est.

RAPIONVM, Italiae portus, circa Grauisacas. Antoninus.

RAPSA **ραψα**, Media vrbs, apud Ptolemaeum, Africae Interioris opidum est Plinio. quod à Corn. Balbo expugnatum tradit.

RAPSA CVM, Castellum Armenia videtur, apud Cedrenum & Curopalatem.

RAPTRA, vide **RAPTVM**.

RAPTVM Promontorium, **ραπτα**, Ptolemaeo Aethiopia sub Aegypto. Stephanus **RAPTRA** **ραπτεγ**, & metropolim Barbaria vocat. Magale interpretatur à Gerardo Mercatore, in sua Vniuersali Tabula. Circa Quiloe regnū putant Sanutus, & Maffei. Est ibidem quoque Raptum fluius, Ptolemaeo, & Stephano; qui Barroso Obij vocatur, sed circa eius ostium Quilmanci. Marmolius quoque Obij habet, sed dicit ab accolis Buyl Mancy appellari.

RARAPIA, vel **RARAPTA**, Hispania vrbs, Antonino. circa Eboram Lusitania.

RARASSA, India intra Gangem vrbs, apud Ptolemaeum. hanc Custaldus ait Racang appellari. Hoc loco in Graecis codicibus legitur **CRAGAVSA** **κραγαυσα**.

RARIAM, vide **RHARIVM**.

RARVNGÆ, India populi, apud Plinium.

R A

RASCIA, vide **DARDANIA**.
RASELASIR, vide **RASILINE**.
RASENA, & **RASENA**, vide **TVSCIA**.
RASILINE, quod interpretatur caput aquae, locus inter Aegyptum & Syriam. ut videtur apud Guil. Tyrium 22.
RASELMES scribendum ortu Arabico putat Franc. Iunius. **RASELRASIR** habet idem Tyrius, hoc tractu.
RASINA fluvij nomen, Martialis 3. ad pigros nauigantes. ut legit Metellus, ubi haecenus **RESINA** male scriptum.
RASIS, Orboena vrbs, lib. Notis.
RASMI, mons Asiae vnde Gion. (Indum intelligere puto) in libro Proprietatum Elementorum, qui falso Aristoteli tribuitur.
RASNUNI, vicus Persiae: in regione Razech vnde oriundus S. Anastasius, ut habet Simeon Metaphrastes.
RASTIA *ῥαστία*, Ptolemaeo Galatia vrbs.
RATANEVM, vide **RHETINVM**.
RATAS Antonino, *ῥαγά* *ῥαζύν*, Ptolemaeo, est, Coritaeorum vrbs in Britannia, Civitas aliqua vetusta fuit circa Hurland, aut circa Ratford, ut refert Talbotus. Ratby interpretatur à Camdeno.
RATEAS *ῥάτας* in Arcadia locus, ubi confluunt *Alpheus*, & Gortynius. Pausanias.
RATIARIA, vide **RÆTIARIA**.
RATIARNA, *ῥατίαρνα* opidum videtur, in Hist. Miscella. lib. 17. Pro **RATIARIA** credendum. vide **RÆTIARIA**.
RATIASTVM *ῥατίαστον*, Ptolemaeo Limonicorum vrbs, in Gallia Aquitania. Limoges Villanovano. Raiz putat Bertrandus. Hec **LEMOVICVM** Casari est. & forte **LOMOVNVM** Antonini.
RATISBONA, vide **AVGVSTA** Tiberij.
RATOMAGVM, Antonino Gallie vrbs. Romorantin forte, in Biturigibus. alia à Rhatomago Ptolemai.
RATVMENA, porta quaedam vrbs Roma, apud Festum, & Plinium.
RAVCIORVM *ῥαυκιῶν*, meminit in suo Thesauro Goltzius. ex nummo. *Αα* à *Rhaucus*? eius gentile enim sic sonat apud Stephanum.
RAVCVS, vide **DIANÆ** Templum.
RAVDA *ῥάδα*, Vaccorum vrbs, in Hispania Tarracoenfis, Ptolemaeo. **RAVDA** municipium, ex nummo, habet Goltzius. **RAVDACLVNIA** habet Antoninus; sed diuisim forte legendum, ut annotauit Simlerus, & adfirmat Surita. **RAVDA** est quoque vici nomen, circa Persum: Polyano 7. in Seile.
RAVDI Campi apud Velleium Paterculum, lib. 2. sunt. **CAVDIVM** Campum vocat Florus; eumq; in Venetia ponit, ibidemque Teutones à C. Mario trucidatos scribit. **CLAVDIVS** restituit Vinetus. Caudia hodie, non longè à Pado, in Lacellini opidis tractu; ut Castilioni refert, sed hoc apud Insabres, non Venetos est. Apud Sidonium in Panegyrico Minorano corruptè **CAVI** vocantur hoc versu, Perq; Cavi quodam dictos de nomine campos.
CANINOS Campos mauult legere Sigonius Lib. 18. Hist. Imperij Occidentalis.
RAVENDES, opidum iuxta Euphratem & Syriam, Guil. Tyrio.
RAVENNA, vrbs Italiae, in Boiis, Plinio auctore. **RABENNÆ** *ῥάβεννα*, Ptolemaeo, Stephanus *ῥάβεννα* legit. idem dicit eam ab Hermippo quoque **RVENNA** *ῥάβεννα*, appellari. Apud Strabonem colonia Romana est. Zosimus eam **RHENE** vocatam scribit, quod aquae eam ab omni parte circumfluant. Aliquibus **NAVENNA** dicit, à nauibus, scribit H. Rubens, in sua Rauennasium historia. Halucinetur Iornandes in Gothica historia, qui eam trinominem facit. Rauennam enim, Classem, & Caesaream (de quibus suis locis) vocari tradit, ex tribus vicinis vnicam faciens. hac enim portus eius suburbia fuere. Rauennam Piceni caput aliquando fuisse, testatur vetus inscriptio, quae est in Smetij volumine, fol. 143. Lege de Rauenna Sidonium l. ad Candidianum.
RAVENNATIVM vrbs, vide **LEONINA**.
RAVGNARICII, vide **BERGIO**.

R A

RAVI, Arabia Felicis populi, Plinio.
RAVMARICÆ, vide **BERGIO**.
RAVRACI, & **RAVRACVM**, vide **AVGVSTA** Rauricorum.
RAVRANVM, Gallie Aquitania vrbs, Antonino. circa Cadurcos. **RAVRANVM** legi Scaliger apud Ausonium. **RAVRANA** quoque est in Sebada III. Penningeria, quae nondum edita. quo loco in II. tabula **RAVRVM** legebatur.
RAVRIACA, vide **AVGVSTA** Rauric.
RAVRICI *ῥαυρίκων*, Ptolemaeo & Plinio, populi circa Rhenum sunt. **RAVRACI** per A, in media, apud Caesarem legitur. Basset sunt Scudo, id est, Basiliensis territorij incolae. *Vrickia* Iuraesi montis vallis, nomen seruare, abiectis duabus litteris, scribit Vrsifolius. Vide **AVGVSTA** Rauricorum.
RAVRACI Montes, vide **ABNOBI**.
RAVSIDIO, vide **ALISIVM**.
RAX *ῥαξ*, Lyciae insula: Stephano.
RAYTHV, locus Aegypti, circa mare Rubrum, huius non semel meminit Ioan. Moscus, in Prato suo spirituali.
REALES, ciuitatis nomen. testis D. Augustinus in Grammatica.
REATÆ *ῥεάτων*, Umbria in Sabina opidum, Silio & Straboni. Aboriginum facit Halicarnasseus. **REATINOS** appellat Plinius. Riete hodie vocari scribit Leander. Consule Aldum in Quaestionibus per Epistolam. **REATINA** Palus, vide **VELINI** Lacus. **REATINVS** Ager, Plinio. Campopendete dicitur ab And. Baccio. **REATINA** villa, ad Lacum Velini. Varro l. de R. R. cap. 1.
REATIVM *ῥεάτων*, Italia ciuitas Stephano: Messurga indigitatur à Gab. Barrio, & in Calabria describitur.
REBLATA, in terra Emath, Hieremie 39. & 4. Reg. 23.
SAMATHAM Syria hoc loco habet Iosephus 10. Antiq. 6. Vide **ANTIOCHIA**.
RECENNESICORVM *ῥεκεννησιῶν*, populorum meminit nummus antiquus.
RECAM, vide **CADES**.
RECCOPOLIS, Celtiberia magna ciuitas: à Lewigildo exstructa, in memoriam eius filij Reccaredi, ut refert (ex Isidori historia Gothorum) Moralis. qui affirmat fuisse inter flumina Tagum & Guadielam, circa Almonacide Eurica. Lege de hoc loco Io. Marianum 5. cap. 11.
RECEM, Palestina locus: Iosue 13. & 18. & Num. 31. Iosephus hanc Madianitarum urbem facit, & **PETRAM** à Gracis dici addit. Antiq. 4. cap. 7. De hoc loco adi Massum ad 10. cap. Iosue. Vide **PETRA**.
RECENTORICVS Ager Siciliensis: Ciceroni contra Rullum.
RECHIVS *ῥέχης*, fluvius, circa Thessalonicam. Procopius 4. Aedificiorum.
RECIDVA, vide **LITERATA**.
RECTVS, vide **EVTHIA**.
REDICVLI Campi, ad secundum ab Urbe lapidem, in Via Appia. Plinius 10. cap. 43. Ibidem **REDICVLI** Fanum, extra portam Capenam. Festus.
REDINTVINVM *ῥεδιντίνων*, Germania vrbs, Ptolemaeo. quam Larius Tein, Bohemia dicit.
REFALENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.
REFVGIVM **CHALIS**, & **A POLLINIS**, loca Siciliae, apud Antoninum.
REGÆ, Italiae portus, circa Tusciam, Antonino. An Regiulla Strabonis?
REGENSES, inter Gallie Narbonensis populos, numerat Sidonius 6. ad Papam Patientem. Riez hodie, Cenal. Eorum meminit quoque lib. Prouinciarum. cuius altera lectio est, **RETENTIVM** (corruptè) id est **REIAS**. Apud Diaconum 3. & Turonensem 4. leguntur hac: **Terriorum** **Regense**, id est apud Stablonem villam. Stalbo, pro Stalbo, legit alius codex. vide **RHEGIUM**.
REGETAM opidum trigesimo quinto ab Urbe lapide distantem, habet Blondus lib. 4. Decadis 1. quod nunc Ruglate vocari ait.
REGIA, vide **RHEGIAS**, & **RHIGIA**.

REGIA-

R E

REGIANA, Hispania vrbs, Antonino. XXIII. M. pass. ab Emerita. Reyna fortè hodie. Vide **REGINA**.
REGIANENSEM Episcopum, in Numidia, habet Viç. Vicens. Idem **REGIENSES** in Mauritania Casariensi.
REGIATES, Octava regionis, in Italia gens, Plinio 3. cap. 15. In ora legebatur **VEGIATES**, melius. nam sic scribendum monet litterarum ordo, ab ipso hoc loco, (ut alibi sæpius) observatus. Et ne quis gentile à regio Lepidi putet: idem eodem loco hos Regienses vocat.
REGILLÆ, Sabinorum opidum; Suetonio in Tiberio, in-
 700. & Stephano est. **REGILLVM** legit Gelenius, apud Halicarnasseum 5. pro quo Rob. Stephanus Prætor, habet. Sed Regillum est apud Livium 2. Distat ab Vrbe, teste eodem Halicarnasseo CLX. stadiis, prope Tiberim.
REGILLVS Lacus, Plinio in Latio est, in agro Tusculano, ut scribit Livius lib. 2. & Florus 1. ad Algidii nemoris ingressum. Hodie Lago de S. Prassode dici, tradit Iovius, & Leander. S. Scvera Nardus.
REGINA *ῥῆγινα*, Turdetanorum vrbs, in Batica, Ptolemao, & Plinio. Gaditani conuentus. Reginenses vocantur in veteribus lapidibus. Reyna etiamnum vocari scribit Moralis. **REGIANA** Antonini fortè. Mæsia Prima vrbs est **REGINA**, in lib. Notitiar.
REGINEA, locus haud procul à mari, in Gallia Lugdunensi. Tabula Peutingeriana.
REGINENSIS agri, in Piceno; meminit Balbus, de reb. agrariis. lib. M. S. apud F. Nafsum. **RICINENSES** emendo. à Helvia Ricina. vide **ASCHANAXI**.
REGIS MONS, in Confinibus Pannonia & Italia. vbi Bifontes nutriri scribit Diaconus 2. Longobardic. cap. 7. Hunc **Lazius** 12. R. P. R. constituit in itinere Patouione Carniolam euntibus. additq. Vogel hodie vocari. ibidemq. superesse castrum Wunnigt-berg, id est, Regis mons, vocatum.
REGIS VILLA *ῥῆγινα*, in Tuscia locus, Straboni 5. vbi & transpositis elementis **RIGES VILLA** legitur. Inter Cossam & Ostiam est. Maleortii Pelasgi olim regiam fuisse narrant. Vide **REGÆ**.
REGIVM, Antonino Rhatia vrbs. Notit. hodie **Lazio**. Vide **RHEGIVM**, & **AVGVSTA** Tiberij.
REGIVM APATOS, **REGIVM GADARON**, **REGIVM HIERICHO**, **REGIVM LIVAS**, Episcopales loci, sub sede Casarea Stratonis. Guil. Tyrius.
REGIVM flumen, vide **BASILIVM**.
REGNI *ῥῆγινοι*, Angliæ populi, quorū meminit Ptolemaeus. Hi olim habitabant vbi nunc Dudozhen, ut Lelandus testatur. Durep alij pronuntiant. Durep & Duthlex his attribuit Camdenus. **REGVM**, quoque loci nomen in Anglia, Antonino, quod Weggwood Camdeno est.
REGVLBIVM, Britannia vrbs, in litore Saxonico. lib. Notit. Reculuer in Cantio est, ut docet in sua Britannia Guil. Camdenus. Ad Tamesis ostium.
REGVLIA CVLLA, ad Axonam fluvium. In S. Vedasti vita.
REGVSIO, in Italia Cispadana est, apud Antoninum. **SEGVSIO** autem legendum suspicor.
REGVSTORON, opidum Gallie Narbonensis videtur apud Antoninum. **SECVSTERON** alio in loco legit, & sincerius fortè.
REHIMENA, Persidis tractus apud Ammianum videtur.
RHESINA legit Accursius. quod vide suo loco.
REMAN, castellum Romanorum: in Mesopotamia, ut apud Ammianum videtur. Meminit huius Hezechiel 27. vbi 70. interp. *ῥῆμα* legunt.
REMATA, locus in Sicilia, Cedreno.
REMENS, locus de quo Livius 42. In Veienti, apud Rementem lapidatum. è calo neppè.
REMI Cives. Horum memoria exstat in lapide antiquo. ut habet Smerius. Locus hodie Wundenen nomen servare videtur, qui est in suburbana via Cluensi qua Rhenus fluere solebat. Vide **RHEMI**.
REMISTANA, Antonino Mæsie Superioris opidum.
REMMON, Palaestina locus, Iosue 19. Vide **AHEM-REMMON**.

R E

REMMON AMPHAR, Iosue 19. locus in Palaestina.
REMMON PETRA, Palaestina locus: Iosue 19.
REMONIVM *ῥῆμωνιον*, locus munitus, in Auentino monte; qui à Rhemo Vrbi destinabatur. Nunc **RIGNARIVM** *ῥῆγναριον*, dicitur, inquit Plutarchus in Romuli vita. **ROMORIA** *ῥωμορία*, apud Halicarnasseum est: vigesimo ab Vrbe stadio, ad Tiberim. *ῥωμορία*, iuxta Romam est Stephano. sic quoque in Originis Romana libro, quem And. Schottus in lucem dedit, ait quinque millibus à Palatio distare. **REMORIA** Festo, & Remurinus ager, eidem. **REMYRIVM** habet Cicerio Philip. 6. etsi quidam **SEMYRIVM** ibi legant.
REMONPHARES *ῥῆμωνφάρης*, vna castrametationum Israëlitarum. Num. 33.
RENA, Phœnicie vrbs. lib. Notit. Idem ni fallor, cum **RENNÀ**, qui Palaestina locus; 70. interp. **EDENNA** legit D. Hieronymus. Iosue 15.
RENNÀ, vide **RENA**.
RENTA, vide **AVGVSTA**.
RENTANI, Sclavorum gens, Cedreno & Curopalati. Idem cum **RHENTANI**.
RENTICA, huius vrbs mentio est in vita S. Bertulphi. Renti nominatur etiamnum. In Artesia.
RHENVS, vide **RENVS**.
REPENTINA Villa, vide **VAX**.
REPERITANVM, in Mauritania Casariensi episcopale opidum. Viç. Vicens.
RESAIA, Osiboena opidum. lib. Notit. An **RESAINA** Ammiani? de quo vide **DASEM**, & **GORDIANI** Sepulcrum.
RESEM, vide **DASEM**, & **NINIVE**.
RESEN, vide **DASEM**.
RESEPH locus. 4. Reg. 19.
RESISTON, Thracia vrbs, ex aduerso colonia Pariana. Plinius auctor. Antonino est inter Apros & Heracleam. Eadem fortè cum Rhadesium Ptolemaei.
RESOCIA CVM, Galatia vrbs, Antonino. Simlerus legit **ROSLATIA CVM**. Vide **ORSOLOGIA CVM**.
RESPA, Italia locus; inter Barium & Aufidenam. Antoninus.
RESPECTENSIS Episcopū, in Numidia, habet Viç. Vtic. M. S.
RESSA *ῥῆσα*, Israëlitarum mansio. Num. 33.
RESSANENSIS Episcopus, in Numidia. Viç. Vicensis.
RESSIANENSIS in Coll. Carthag.
RESSIVS, vide **RHESIVM**.
RETENSES, vide **REGENSES**.
RETHMA *ῥῆθμα*, 70. interp. vna mansionum Israëlitarum. Num. 33.
RETIARIA, vide **RÆTIARIA**.
RETINA, Campania locus maritimus videtur, apud Plin. Epistol. 6. ad Tacitum suum Sub Miseno viculum esse, & vulgo adhuc Retina, siue Refina dici, conijcit Hermolaus in Plinium. Hinc tribus ferme M. P. distare addit Calastro locum, ad mare quoque.
RETOVINA Lina, laudat Plinius 19. cap. 1. à loco ni fallor. Circa Padum Ticinumq. videtur.
RETRIA, loci nomen: in Codue lib. 7.
RETRICIBVS significat Cato aquam eo nomine, quæ est supra viam Ardeatinam, inter lapidem secundum & tertium, qua irrigantur horti, infra viam Ardeatinam, & Asinariam, vsque ad Latimam. Sic Festus Pompeius.
RETROGRADVS, vide **MÆANDER**.
REVCALANI, vide **RHACALANI**.
REVDIGNI, & **AVIONES**, Germanie populi, apud Tacitum. Hos ex Rhenano scribit Althamerus Hollatios, vel Pomeranos esse. Rendignos Taciti, eosdem facit cum **RVITICLIIS** *ῥυτικλῆις* Ptolemaei: eosq. Cassubientes putat. Taciti **REVDIGNOS** ponit **Lazius** in Neptlingen, Rhatia urbem.
REVMARI, & **REVNIA**, vide **BILIGA**.
RHA *ῥα*, Ptolemaeo Sarmatia Asiatica maximus fluvius, in Mare Caspium se exonerans. Volgha Rbutenicè, & del Tartaricè vocatur. Elatath ab Imaèle Abysfedeà nominatur. Armeni eū Thamar appellant, ut scribit Antonius Curchinus.

Curchinus, in manuscripto exemplari; quod Haytonis Armeni dicitur. ATEL vocat eum Diaconus. Videtur
 THERIODES ab Aethico nuncupari. Hic se bis decies
 & quinque per ostia Ponto Inferit Hyrcano, fluuijsq; in-
 gressibus armat. ut canit Eras. Michaelius 3. De re Nautica.
 RHABENI παρηνοί, Arabia Deserta gens, Ptolemaeus.
 RHABA παλα, vrbs ad Ionium sinum, Stephano.
 RHABANA, Sinatum vrbs, Ptolemaeo. in Græco codice
 non habetur. Vide RHVADA.
 RHABANITÆ, vide RHAMANITÆ.
 RHABANNÆ, vide NABANNÆ.
 RHABATAMASSANA παρβαταμασσα, Arabia vrbs;
 apud Polybium 5. ab Antiocho rege expugnata. Sed
 RHABATAMANA emendat Fulvius.
 RHABATHMONA, vide AREOPOLIS.
 RHABBATAMMANA παρβαταμμανα, Arabia Mon-
 tana opidum. Stephano. Vide RHABATAMASSANA.
 RHABOTHE, vide PHOENICE.
 RHABDICENA, vide ZABDICENA.
 RHABDIOS παρβδιος, regio est, qua ex vrbe Daras ver-
 sus Persarum loca, ad iter duorum dierum protenditur. Hac
 adeo rupibus praeceps est atque sine frutu, ut nec plaustris,
 nequis perui sit. Procop. 1. Aedif. Vide ZABDICENI.
 RHABI παρβιοι, Libya interioris gens, Ptolemaeo.
 RHABON παρβων, Dacia fluuius, Ptolemaeo.
 RHACALANI παρκαλων, Sarmatia Europea populus,
 Ptolemaeo. REVCALANI est in Latinis codicibus.
 RHACATÆ παρκαται, in Germania populi. Ptolemaeus.
 RHACCATH, vide RHECHATH.
 RHACEIVS παρκεν, Macedonia vrbs. Stephanus:
 RHÆCELVΜ παρκενδον, habent Lycophron & Isacius.
 Prope Cistiam montem, ubi quoque Almonia.
 RHACHIA παρξια, Pyrenæi montis promontorium, ad
 mare Mediterraneum. Polybius 3.
 RHACHLENA, ciuitas provincia Tyriorum: in synodo V.
 Constantinopolitana.
 RHACHVSI παρκασι, India intra Gangem gentes:
 circa Barygaram. Arrianus in Periplo.
 RHACOLA, vide GERANIA.
 RHACOTES, vide ALEXANDRIA, & ARAPOTES.
 RHACVS, vide RHAVCVS.
 RHADANVSIA, vide LVGDVNVM.
 RHADATA, Aethiopia sub Aegypto opidum, in quo felis
 aurea pro deo colitur. Plinius.
 RHADI, vide IADI.
 RHADICENA, vide ZABDICENA.
 RHABA παλα, Ptolemaeo vrbs in Hibernia insula. Rhe-
 ban etiamnum vocari, credit Camdenus. Sed BÆMA,
 legunt interpretes. M.S. codex habebat γέβα.
 RHÆCELVΜ, vide RHACEIVS.
 RHÆCI παρκεσι, & ARGYRVSCI, ἀργυρσκοι, Latij
 populi quondam, ut refert Strabo 5.
 RHADA παδα, Arabia Felicis vrbs, apud Ptolemaeum.
 RHÆDESTVM, vide BIZANTHE.
 RHÆDESTOPANIVM, vrbs aut locus, apud Cyropalatem.
 RHÆPTA παρπητα, Arabia castellum. Iosephus 16.
 Antiq. 14.
 RHÆPLVTÆ παρπηλνται, Arachosia gens, Ptolemaeo.
 POPLVTÆ interpretib.
 RHÆSAPHA, vide RHESAPHA.
 RHÆSENA παρσενα, Mesopotamia vrbs, est Ptolemaeo.
 RHESENA legunt interpretes. Vide GORDIANI
 sepulchrum.
 RHÆTENI παρτηνοι, Arabia Petrea gens, Ptolemaeo.
 per A in prima, interpretibus.
 RHÆTI παρτη, populi Cisalpini & Transalpini, apud
 Strabonem & Plinium. Sine afflatu vbiq; in marmoribus,
 RÆTI. item ROETI, si Smetio, & Goltzio fides.
 Ptolemaeus Rhetiam circumscribit linea qua est inter ca-
 pita Rheni & Danubij, parte Danubij à capite ad Oeni
 ostia, Aeno fluuiio, & montibus supra Italiam extensis. Hi
 limites Rhetiam Maiorem (ut mihi fide dignissimus testis
 M. Vellertus) id est Rhetiam Propriam, qua postea Rhatia

Prima: & Vindellicorum, qua Rhetia Secunda di-
 cta, complectuntur. Inde est quod Tacitus & Arria-
 nus Annum inter Rhetos & Noricos fluere scripserunt.
 Rhati autem proprii ad Lycum, ut Ptolemaeus prodi-
 dit; sine verius ad lacum Brigantinum, ut Strabo signifi-
 cat, à Vindelici diuidebantur, & hi ferè sunt qui hodie
 Thurwalen / & Graupuntner Germanicè, Grifoni
 Rhatice vocantur, Scudo auctore. Et cum Graui & Grigi
 Germanis idem significet quod Latinis, canu; fortè Ann.
 Marcellinus posuit hoc loco CANINOS Campos. Sicq;
 pro Canini, Cani legendum esse, videtur. Graupuntner
 enim nil aliud exprimit, quam Cani confederati. In Rha-
 tius adhuc tractus est, qui hodie Sibici nomen retinet. non
 parum ad Rhetiam adludens. An eo pertinet locus Pane-
 gyrici Maximiano dicti? Ingressus es nuper illam, qua Rhe-
 tius est obiecta Germaniam, similique virtute Romanum
 limitem Victoria protulit. Et alter in Genebliaco Maxi-
 miani. Transeo limitem Rhetia repentina hostium clade
 promotum. RHETIAM Ptolemai hodie Schwaben,
 sine Sueuiam occupat. RHETIAM Primam, & Se-
 cundam habet Lib. Notitiar.
 RHÆTICA Iuga, Tacito & Plinio; sunt Leandro Mon-
 te Braulio: & Scudo Wurmsferloch: Montes sunt Lom-
 bardia Transpadana. Rhetica vina, quibus maxime dele-
 ctatum Augustum Cæs. scribit Suetonius, sunt (ut hoc loco
 extra oleas, ut dicitur, ferar) ea quæ hodie à Germanis
 Wilttepner / Passauner / Traminum, & Vernaciolum
 vocantur, ut scribit alibamerus in suis, ad Taciti Germa-
 niam Commentariis. Vide RHETICO.
 RHÆTINVM παρτηνον, Dalmatia opidum, Dionis 58.
 RATANEVM Plinio est.
 RHAGA, vide RAGEIA.
 RHAGÆA παργατα, Ptolemaeo Partia vrbs.
 RHAGAVRA παργαυρα, Aria opidum, Ptolemaeo. cuius in-
 terpres RHAVGARA legunt.
 RHAGE παργ, Corintanorum vrbs, Ptolemaeo. in Albione
 insula. Vide RATAS.
 RHAGES, ad Peneum amnem vrbs: decem ferme millia à
 Larissa abest. Linius 32. Vide RAGEIA.
 RHAGIA παργια, Ptolemaeo Babylonia opidum.
 RHAGIANA, Gedrosia opidum, apud Ptolemaeum. sed
 RHAPAVA παρπαυα, est in Græco codice.
 RHAGMA, vide CARMANIA.
 RHAIÀ παια, vrbs inter Scythiam, & Hyrcaniam. Steph.
 RHAMA, vide ARAMA.
 RHAMANITÆ, Arabia Felicis populi mihi videntur,
 apud Strabonem. παρπαυιται, sunt in Arabia Felicis, Pto-
 lemaeo. sed ARABANITÆ legunt eius interpretes.
 RHAMATHA, vide RAMOTH.
 RHAMBACIA παρμπακια, pagus circa Indi fluminis ostia,
 in Gedrosia. Arrianus 6. Alex.
 RHAMBÆI παρμπαυοι, Arabes Nomades, sunt circa Eu-
 phratem. Strabo.
 RHAMIDAVA παρμπαδαυα, Dacia vrbs. Ptolemaeus. Re-
 piczanunc, Lazio, R.P.R. 12. Sectione 2. cap. 1.
 RHAMITHA, vide LAODICEA.
 RHAMNÆ παρμπαυα, Ptolemaeo Gedrosia ges. vide SIRAMNÆ.
 RHAMNÆI, Arabia Felicis populi, apud Plinium.
 RHAMNVS παρμπαυς, Attica pagus, Acontidis tribus.
 Strabo, Ptolemaeus, Stephanus, Plinius, Maximus Tyrius,
 & Plutarchus in Phocione, & Demesthene. Est Beotia
 vrbs: apud Solinum. Cretica item insula, circa Hiera-
 pytnam, Plinio auctore. Creta opidum littorale: Ptole-
 maeo. Mediterraneum, Plinio.
 RHAMNVSIVS, Scodra mons. Vibius.
 RHANDÆ παρδαυα, Drangiana gens: apud Ptolemaeum.
 DÆRANDÆ interpretibus.
 RHANDAMARCOTTA παρδαμαρκαυα, Ptolemaeo,
 lib. 7. regionis; 8. autem vrbs est, in India extra Gangem.
 RHAPAVA, vide RAGIANA.
 RHAPHACA, vide DEPVCHA.
 RHAPHAIM παρραυμ, Gigantes, Palestina gens. Ge-
 nes. 14. Ioseph 12.

R H

RHAPHANE *ῥαφαῖνα*, Syria vrbs, Castitidis regio-
nis: Ptolemao & Stephano.
RHAPHIA *ῥαφία*, habent Ptolemaeus, Polybius, & Strabo,
Phœnicia urbem. eandem esse cum **RHAPHIDIM** (de
quo in Sacris) vult Becanus. **RHAPHEA** Plinius legit:
RAPHIA Linius: **RAPA** Antoninus. In mariimnis
circa Antbedonem est Ioseph. 13. Antiq. 21.
RHAPPHA *ῥάφφα*, India extra Gangem vrbs. Ptolemaus.
RHAPSES *ῥάψης*, apud Ptolemaum sunt Persidis populi.
RHAPTÆ *ῥάπται*, metropolis Aethiopum, Stephano. &
ibi **RHAPTUS** fluius. Vide **RAPTVM**.
RHAPTVM, vide **RAPTVM**.
RHAPTUS, vide **RHAPTÆ**.
RHARENTVS *ῥαρεντ*, Italia vrbs: Stephano.
RHARIVM *ῥαρεῖον*, campus in Eleusine. Stephanus. **RA-**
RIA *ῥαρία*, est Pausania, & Plutarcho in Præceptis Con-
suialib. ubi arationem sacram faciebant Athenienses. Vnde
Raria Ceres.
RHATACENSII *ῥατακῆνσιοι*, Dacia gens: Ptolemao. In
horum agro hodie adhuc locus Reteke, auctore Lazio.
RHATENI vide **RHÆTHENI**.
RHATINI *ῥατινοί*, apud Ptolemaum est Arabia Felicis gēs.
RHATOMAGVS *ῥατομαγός*, Nerviorum vrbs est Pto-
lemao. in Gallia Belgica. Interpretes Latini eam Suba-
nectis (aut, ut alius codex, Vbanaectis) populis adscribunt.
quos Græcus codex ignorat. Rouen hodie hoc loco est.
Non est Ratomagum Antonini. Vide **AVGVSTOMA-**
GVS, & **LATOMAGVM**.
RHATOSTATYBIVS *ῥατοστατίβιος*, Albionis insule
fluius: Ptolemao. Tunc forte hodie, vel Taf, ut habet
Camdenus. Hamf. Lhuydus putat hoc vocamen, ex duo-
bus à librariis coaluisse. Rhatoſta itaque & Thwpti, &
Tybius Albertini interpretatur.
RHATTA *ῥάττα*, Babylonia vrbs: apud Ptolemaum.
RHAVCVS *ῥαυκός*, Creta mediterranea vrbs: Stephano,
& Aelianus. qui & **RHACOS** legit. Vide **DIANÆ**
Templum.
RHAUDA, vide **RAUDA**.
RHAUDVS, Persia vicus videtur apud Polyenum, libro 7.
RHAVENA *ῥαυῆνα*, Armenia Minoris præfectura; Pto-
lemao. **ARAVENA** legant interpretes.
RHAGARA, vide **RHAGAVRA**.
RHAVIVM *ῥαυίον*, flumen Hybernæ. Ptolemaus. Camde-
nus inuersis litteris pro Banius sic scriptum putat. &
hodie Banny nominari ait. fides sit penes illum.
RHAVNATHI Vicus *ῥαυνάθης*, Arabia Felicis, ad sinum
Arabicum: Ptolemao.
RHAVRARIS *ῥαυρεῖς*, Straboni, **ARAVRIVS** *ἀραυρί-*
ος, Ptolemao, Gallia Narbonensis fluius, qui Pompo-
nio **ARAVRARIS** dicitur. Hodie à Poldo Aude; &
à Clusio & Belleforestio Erhaud vocatur.
RHAVZIVM *ῥαυζιον*, Dalmatia metropolis, apud Cedre-
num & Curopalatem. Ragusum an sit, subdubito; ex
Zonara. Vide **EPIDAVRVS**.
RHAX, vide **RAX**.
RHAZVND A *ῥαζύνδα*, Ptolemao Media opidum: Rhe-
men à Nigro nominatur.
RHE, locus circa Armeniam: Cedreno, & Curopalati.
RHEA *ῥήα*, Ptolemao Margiana vrbs.
RHEEPŪS, Mons, circa Helleſpontum. Strabo. **RHEÆ**
Sedes, colles sic dicti, in Thebaide Bœotie. Polianus 2.
RHEÆ Sinus, circa Ionium mare videtur apud Aeschyl-
lum, in Prometheus. vide **IONIVM**.
RHEBA, vide **RHÆBA**.
RHEBAS *ῥήβας*, Bithyniæ fluius, ex Mysio Olympo monte
oriens, & circa Psyllidis ostia in Mare Euxinum erumpens;
Dionysio, Plinio, Apollonio & Eustathio auctoribus, **RHE-**
BANVS *ῥήβανος*, vocatur apud Orpheum. Plinius eum
quoque **RHOESVM** dictum scribit. **RHEBÆVS** *ῥή-*
βæος, ab Apollonio idem appellatur. Apud Dionysium
RHEBANTIA quog. regio circa huius ostia describitur.
Hunc fluium etiam hodie Ribas vocari P. Gyllius
testis est. Hunc Rheban scribit Apollonii Scholiastes etiam

R H

SALMYDESSVS appellari, quod cum hoc flumine
confluat. Homeri **RHESVS** *ῥήσος*, etsi eum à iuniori-
bus cum dicto videam confundi, alius est: hunc enim Ida
mons effundit, eumq. Demetrius apud Strabonem **RHOI-**
TEM *ῥήιτην*, vocatum quoque tradit. Huius vestigia Plinij
tempore non apparebant.
RHECHATH *ῥήκχαθ*, Palestina locus. Iosue 19.
RHECENSIS *ῥήκωνος*, episcopus Cresconius nominatur in
Canonibus concilij Carthaginensis. qui Becenam *ῥήκων*
ecclesiam inuaserat. Vide **BYLIA REGIA**.
RHECHIVS *ῥήχας*, Græcia fluius, non longe à Theſſa-
lonica in mare effluens: Procop. 4. Aedific.
RHECHOBOTH, vide **RHOOBOTH**.
RHEDONES *ῥήδωνες*, Gallie populi, sunt apud Ptolemaum
& Caesarem; ex ijs qui Armorica vocantur. Rhenez, in
Britannia, Oronio. in huius agro abbatia quoque est
Rhodon nomine: cui hoc nomen magis quadrare scribit
Pet. Saniulianus. **REDONICAM** urbem, & regionem
habet Greg. Turonensis.
RHEGANNA, vide **BEGANNA**.
RHEGEDORA *ῥήγεδωρα*, Cappadocia vrbs: apud Por-
phyrogenetam.
RHEGENSES, vide **RHEGIVM**.
RHEGEPODAVTOS *ῥήγεποδαυτος*, Constant. Porphy-
rogeneta vrbs in Cappadocia.
RHEGIANVM *ῥήγιανον*, Ptolemao, Meſſia Inferioris
opidum, quod Niger Roſi appellat.
RHEGIAS *ῥήγιος*, Cyrrhestica regionis vrbs, in Syria: Pto-
lemao. **REGIA** interpreti.
RHEGINA, vide **REGINA**.
RHEGINI, vide **ASCHANAXI**.
RHEGINVM Saltum vocari à Solino & Plinio, scribit
Gab. Barrius, & locum esse in agro Synopolis Calabria
regionis, qui hodie Petrona nominatur. Silua est in quo
marmor effoditur.
RHEGIVM IVLIVM *ῥήγιον ἰουλιον*, Ptolemao Brutio-
rum vrbs; Sicilia D. Hieronymo in locis Hebraicis. Cum
aspiratione in prima scribi, vult Manutius in sua Ortho-
graphia. Hanc Strabo lib. 6. à Dionysio rege solo aqua-
tam, & à Dionysio iuniore eius partem restauratam scri-
bit, & **PHOEBIA** *φωβία*, dictam. Idem colomiam ab
Augusto factam addit. **ASCHENAZ** olim dictam,
docet ex Iosepho Gabriel Barrius. Idem addit eam ab
Antiocho apud Halicarnasum **NEPTVNIAM** sine
POSIDONIAM appellatam. Probus Grammaticus in
vita Virgilij dicit ex Catonis Originibus incolas **TAV-**
ROCINOS à flumine præterfluente nominatos. Huius
descriptionē lege 12. Variat. apud Caſiod. Hodie Rezzo
vocatur, Leandro teste. **RHEGINAM** hanc regionem
vocat Eustathius. & **RHEGINOS** Saltus habet Solinus.
RHEGIVM LEPIDI, Gallia Togata vrbs Ptole-
maus **RHEGIVM LEPIDIVM** *ῥήγιον λεπίδων* colo-
niam vocat. **FORVM** lepidi eo olim fuisse scribit Festus.
sine aspiratione in prima scribendū, docet in sua Orthogra-
phia Manutius. Hodie Reggio à Leandro dicitur; in
Lombardia Cispadana sita est. **RHEGIVM**, locus
Thracie circa Byzantium, (ut videtur) iuxta quem lacus
Myrmex *μύρμηξ*, dictus. Iuxta quoque est vrbs Athyras.
Procop. 4. Aedificiorum. **RHEGIVM** Constantinopolis
arcem vocat Agathias 5. aut ut Leunclavius habet (*ἄγ-*
αθης) vrbs nauale. Idem (aut halluinator) confundit hoc
Rhegium cum Athyra & Melantiade, contra sententiam
Procopij: cui diuersa sunt Athyras & Rhegium. Et qua
idem de Pontibus, propriè sic dictis, narrat, malim ad Pon-
tem à Iustiniano Imp. factum, appellatiue referri; ex dicto
Procopij loco. **RHEGIVM**, videtur quoque locus Gallie
Narbonensis aut Liguria, apud Gennadium de Scriptiorib.
ecclesiasticis, & Eustathium. Lapideum enim campum,
inter Maſſiliam & Rhegium ponit. Horum Rhegensium
meminit Sidonius. Riez apud Carnalem est. **RHEGIVM**
Græcia etiam vrbs: Stephano.
RHEGMA *ῥήγμα*, locus Cilicia, est Straboni, ad Cydni
fluminis ostia. Est & sinus, sic dictus: in Persico sinu.

apud Stephanum. Ptolemao est vrbs, in Arabia Felici: ad Sinum Persicum.

RHEGVSCA, vide RVGVSCI.

RHEIE *ῥῆι*, Troas mons: Straboni 13.

RHEMENI, Persarum populi: apud Zosimum 3. RHE-
SENI habebat ora libri.

RHEMI *ῥῆμι*, Gallia populi, Caesari. Straboni, & Ptole-
mao: REMI Fœderati sunt Plinio. Primaria horum vrbs
nomen Rems hodie retinet.

RHEMNA, Plinio opidum, in Aethiopia sub Aegypto.

RHENE *ῥῆνη*, Ptolemao & Plinio Maris Aegaei insula est.
A Strabone RHENBIA *ῥῆνεια*, dicitur. Stephano *ῥῆνις*,
ῥῆνις, & *ῥῆνις*, scribitur. Plinius eam quoque AR-
TEMITEM, & CELADVSSAM appellat. Hodie
Phermene nominari, testis est Nicolaus Soppianus. Scho-
liaſtes Theocriti, ut scribit eius interpres Winsemius, dicit
hanc Rheneiam & Delum eandem esse, iunctas enim fuisse
à Polyrate Samiorum rege ait. hoc quoque Plutarchus
& Thucydides tradit. Bordonius in suo opere Insulari,
docet hodie utramq; vno nomine Sdiles vocari. vide RA-
VENNA.

RHENI *ῥῆνοι*, populi ad Rhenum fluvium habitantes:
Stephano. Ahjingoetwer quis posset hodie dicere. RHE-
NOS Fœderatos habet etiam Plinius lib. 4. cap. 17. vbi
alii codices Remi legunt.

RHENIS, & RHENIVS, vide RHENE.

RHENTANI, Dalmatia populi videntur apud Cedrenum,
& Caropalarum. Vide RENTANI.

RHENVS *ῥῆνός*, nobilissimus Germania fluvius; Ahjñ
vulgo vocatur. Virgilius Aeneid. lib. 8. hunc Bicornem
cognominat, & recte: eius fontes innuens. A sinu apud
Strabonem duo ei tribuit ostia, reprehenditq; eos qui illi
plura tribuunt. In duos amnes diuidi, apud Principium
agri Batavi, Tacitus etiam auctor est, qui addit eum &
nomen & violentiam cursus, donec Oceano misceatur,
servare. Idem dicit versus Gallicam ripam ab accolis VA-
HALIS dici. moxq; id vocabulum mutari Mosa flumine.
Mela etiam ad dextram & sinistram spargi, atque ad
dextram Fleno vocari ait. In plures diffuere partes, &
multas insulas efficere, multisq; capitibus in Oceanum
effluere, scribit Caesar: & cum Mosa confluere. Triā olim
ostia habuisse, quorum vnum hodie obstructum est, pro
comperito habemus. quā rectissimè à Ptolemao OCCI-
DENTALE, MEDIVM, & ORIENTALE vocan-
tur. Sed & optimè videtur ea descripsisse Plinius. lib. 4.
cap. 15. qui duobus ostia nominat, FLEVVM, & HE-
LIVM: medium verò inter haec, nomen suscustodire
alueum dicit. Idem cum Caesare & Tacito in annum
Mosam spargi tradit. Medium Rheni ostium Taciti,
etiā nnum nomen servat, sed hoc est quod obstructum esse
dicimus. Hec ostiorum nomina, vide suis locis. Unum
ostiorum Rheni, quo nempe per barbaros fluat, IAMBAL
vocari, scribit Servius Honoratus. RHENVVS, Boio-
rum in Flaminia fluvius Plinio. Hunc non ineptè Paruum
Rhenum appellat Sil. Italicus libro 8. Paruūq; Bononia
Rheni. Bononiam enim vrbs & hodie perfluere, & Re-
do ab accolis vocari obseruauimus.

RHERIGONIVS *ῥῆριγονός*, Sinus Albionis insula. Ptole-
maus. Vide RHETIGONIVM.

RHESAENA, vide GORDIANI Sepulchrum.

RHESALA *ῥῆσαλα*, Umbricorum opidum: Stephano.
Vide RHESALENI.

RHESAPHA *ῥῆσαφα*, Palmyrena opidum: Ptolemao,
per A. in prima, interpretibus.

RESCHIPHA *ῥῆσχιφα*, Mesopotamia vrbs. Ptolemaus.

RHESCYNTHIVS *ῥῆσυνθῖος*, Thracia mons: Nican-
dro in Theriaca. A quo Iuno Rhescynthia. Opidum sic
dictum ibidem. ut scribit eius Scholiaſtes.

RHESENI, vide RHEMENI.

RHESINA *ῥῆσινα*, vrbs circa Aborum fluvium: Stephano.
Mesopotamia est, in Antiocheno concilio. RHISINA vel
RHÆSENA Ptolemai puto. vbi RHESINA quoque
legunt interpretes. Vide RHIMENA, & DASEM.

RHESIVM *ῥῆσιον*, locus extra Byzantijs vrbs. vbi nunc
Aedes magni Theodori. Suidas. Geminato ss scribit
Procopius 1. Aedific.

RHESPERIA Plinio insula circa Ioniam.

RHESSA *ῥῆσσα*, Idumae vicus. Iosephus Antiquit. 14.
cap. 25.

RHESSIVM, vide RHESIVM.

RHESVS, vide RHEBAS.

RHETAVI, vide ARABIA.

RHETICO, Germania mons inter altissimos à Pomponio
numeratus. Scudus Pyettigoutwerberg appellat: in Hel-
uetia est. RHETICA IVGA vocantur à Tacito &
Plinio.

RHETIGONIVM *ῥῆτιγονίον*, Nouantum vrbs, in Albione.
Ptolemaus. *ῥῆτιγονίον*, erat in M.S. codice, & melius for-
te: nam ad Rherigonium sinum est. Girgenij à Camdeno
nominatur.

RHEVCVS *ῥῆυκος*, Arcadia mons: apud Pausaniam.

RHEVNVS *ῥῆυνός*, apud Pausaniam Arcadia Vicus.

RHIBII *ῥῆβιοι*, Scythica gens: Ptolemao: in Ira Imaum.

RHIDACVS, vide ZIOBERIS.

RHIGIA *ῥῆγια*, Hibernia vrbs: Ptolemaus. Et ibidem,
apud eundem, RHIGIA Altera, *ῥῆγες*, hac mercatori
Ipmburg videtur. Camdenus autem putat hunc locum
Reglis dici, in S. Patricij vita. & vulgo Patricij purga-
torum. RHEGIA *ῥῆγια*, legebat M.S. Codex.

RHIGITVM *ῥῆγιτον*, Sabinorum vrbs; Halicarnasseo 5,
Regillum verit Gelenius. cui adſentitur Sylburgius. Vide
REGILLÆ.

RHIGODVNVM *ῥῆγιδωνον*, Brigantium vrbs, Ptolemao;
in Albione insula. Rippon, Humf. Lbnydo,

RHIGOSAGES *ῥῆγιγαςες*, vide AEGOSAGES.

RHIGVSCA *ῥῆγιγσκα*, Rbatia gens: apud Ptole-
maum.

RHIMOSOLI, Sarmatia Asiatica populi. Plinius.

RHINA, vide ROMA.

RHINOCORVA *ῥῆνοκορπῆς*, Ptolemao & Iosepho
Aegypti vrbs est. RHINOCOLVRA, per L. in panul-
tima, habent Strabo, & Plinius. Hac Nigro Pharamica
vocatur. Non sunt duæ Rhinocolura, eſi persuasum hoc
doctissimo Baronio. Est enim tantum hac una, quæ in con-
finibus Syriae & Aegypti. quo nomine vel in hac vel illa
pro scriptorum sententia constituitur.

RHINGIBERI *ῥῆγιβῆρες*, India extra Gangem vrbs. Pto-
lemaus.

RHINNEA, insula Arabia Felici, versus plagam Orien-
talem. Plinius.

RHION, vide RHIVM.

RHIPE, vide RHIPÆ.

RHIPÆI montes, *ῥῆπιᾶ*, olim dicebantur, postea OBII
ōcia, nunc verò ALPES. Sic Athenæus lib. 6. cap. 4. Flu-
sius hoc tractu hætenus Oby nomen retinet. De quo agi-
mus ad Europæ veteris tabulam Theatri nostri. vide HY-
PERBOREI.

RHIPE *ῥῆπι*, Statius 4. Thebaidos: Rbipeq; & Stratis
ventosaq; donat Enſpe. Peloponnesi vrbs tres sunt, apud
Pausaniam. Apud Eustatbium & Homerum C. Iadæ.
Rbipa *ῥῆπι*, sunt. Vide RHYPÆ.

RHIPES, vide RHYPÆ.

RHIPHATÆI, vide PAPHLAGONIA.

RHISINA, vide RHESINA.

RHISINVM, vide RHIZINVM.

RHISPIA *ῥῆσιπια*, Pannonia Superioris vrbs. Ptolemaus
Fering est in Tabula Hungariae Lazij. sed Rekasburg
eidem 12. R.P.R.

RHISVS, opidum Magnesia, in Grecia: Plinio

RHITI *ῥῆτιοι*, Aquarum scatebra, quæ ab Euripo, ad
Eleusinem, & inde in mare effluunt. Pausanias.

RHITIA *ῥῆτια*, Mauritania Caſariensis opidum, Ptole-
mao. ARIDA vocatur in Latinis codicibus.

RHITRON, vide RITHRVS.

RHITTIVM *ῥῆτιον*, Ptolemao Pannonia Inferioris opi-
dum. Salonchemen est Mario Nigro, & Simlivo. sed
Raz

Ratza Latio. Niger dicit scire ex adverso Tibisci, in Danubium ingressus. Simlerus putat RITTI ab Antonino, & RICTI in libro Notitiarum dici.

RHITVM ρῆτον, locus, circa Isthmum Corinthiacum, maritimus videtur: apud Thucydidem 4. Duo circiter miliaria nostratia distat à Corintho, ait Winsemius, ad Thucydidem.

RHITHYMNA ῥήθυμνα, Creta insula vrbs, Ptolemaeo, qua Rhetima Sophiano & Bellonio est. vide RHYTIVM.

RHIVM ῥίον, & ANTIRRHIVM ἀντιρρῖον, Ptolemaeo duo Gracia promontoria, quibus clauditur Sinus Corinthiacus. El Stretto delli Castelli de Lepanto interpretatur à Castaldo. RHIVM in Locrensi regione est, quod & RHIVM MOLYCRIVM μολύκρειον, nominari, scribunt Strabo & Stephanus. DREPANVM δρεπανον quoque vocatur, Ptolemaeo auctore. Hoc hodie Trapani appellari, & ANTIRRHIVM Galata, scribit Niger. Pinetis autem tradit Antirrhium nunc Cabo Scandrerii nomen habere. Pomponio, (ne hoc lateat lectorem,) RHIVM hoc loco non promontorium, sed Fretum, quod est inter hac duo promontoria, vocatur. Cui etiam Linius suffragatur, qui dicit hoc fretum eo nomine ab incolis indigitari. CALYDONIVM Fretum vocat Heliodorus 5. Ego hoc Fretum suspicor hodie Stretto di Lepanto; & Promontoria, Castelli di Lepanto nominari. RHIVM etiam Corsica promontorium: Ptolemaeo. item Messenia vrbs, Tanaro opposita: Straboni & Stephano.

RHIVSIAVA ῥήυσια, Germania vrbs Ptolemaeo, iuxta Danubium. Gengen putatur, à Villanovano.

RHIXANA, vide RHIZANA.

RHIZÆVM, vide RHIZVS.

RHIZALA ῥίζαλα, Ptolemaeo Taprobana portus.

RHIZANA ῥίζανα, Dalmatie vrbs: Ptolemaeo. Etiam Gedrosia: Item Arachosia: eadem. sed ῥίζανα in Arachosia legit Græcus codex.

RHIZENIA ῥίζηνια, Creta vrbs: apud Stephanum.

RHIZINIVM Plinio, RHISINVM ῥήσινον, Ptolemaeo, RHIZO ῥίζον, Polybio & Lino dicitur. BIRZIMINIVM ab Antonino nuncupari, credit Simlerus. Hodie Rifano vocari, scribit Niger. Catharo ait Volaterranus, qui etiam Strabonis SINVM RHIZONICVM, Golfo de Catharo nominat. In Illyria est. RHIZON ibidem quoque fluvius: Polybio, & Stephano.

RHIZIS ῥίζις, Troglodytarum magnum promontorium: Stephano.

RHIZON, vide RHIZINIVM.

RHIZOPHAGI ῥιζοφάγοι, Aethiopiae populi: Astaboram & Astapam fluvios accolunt. Diod. Siculo. ELII ἑλειοι, quoque vocantur, Straboni libro 16. Hi Rhiophagi apud Indos ad Estabaram fluvium (ut verit Pet. Gyllius) statuuntur ab Aeliano libro 17. Animalium. In Gesneri codice Græco excusso, ῥιζοφάγοι habetur: sed Astaboras ἄσταβωρας, legendum esse, patet ex Plinio, Mela, Strabone, & Ptolemaeo, qui ad hunc Astaboram, qui pars Nili est, hos Rhizophagos quoque describunt. Ex hoc Aeliani loco (& etiam alijs, ut lib. 16. cap. 33. ubi Libyam Indus vicinam dicit), intelligitur Aethiops qui ad Nilum fluvium habitant, etiam Indos vocari: atque Virgilium libro 4. Georgicorum non citra veterum auctoritatem hos quoque Indos (sed coloratos, ad aliorum differentiam) nominasse. Huic assentitur Procopius 5. Adificior. ubi dicit, Nilum ex Indorum montibus effluere. ergo Aethiopiam Indiam vocat. Higinus quoque Thebas Hecatompylas in India describit. & Lib. Limisum scribit Indos habitare ab Aegypto vsque ad Oceanum versus Aequinoctialem. Vide AETHIOPEs.

RHIZVS ῥίζυς, portus Cappadocia, supra Trapezantem: Ptolemaeo. ῥιζαον est apud Procopium, de Aedificijs 3. & de bello Persico 2. item Agathiam 5. Erisse nunc vocari auctor Leunclavius. Thessalia vrbs est Straboni, & Stephano.

RHOALI, populi Mesopotamia coherentes: Plinius.

RHOARA ῥόαρα, Parthia vrbs: Ptolemaeo.

RHOAS, Colchidis fluvius; apud Plinium. Vide LAODICEA.

RHOBASCI ῥόβασκοι, Ptolemaeo populi Scythia intra Imaum. Per o. in medio legunt interpretes. Horum meminuit quoque Aethicus, Orosii ut sic dicam simia. quo loco hic tamen Roxolanos habet.

RHOBEA ῥόβεια, loci nomen apud Stephanum.

RHOBODVNVM ῥόβόδωνον, Germania opidum, habet Ptolemaeus. ἑβροδωνον, legit idem lib. 8. Geographia.

RHOBODIVM ῥόβόδιον, Hibernia promontorium. Et ibidem Rhobogdij populi: apud Ptolemaeum. Inter hos Rabogh viculus hodie exstat, ut refert G. Camdenus.

RHOBONDA ῥόβονδα, Ptolemaeo vrbs, in Mauritania Casariensi.

RHOBOSCI, vide RHOBASCI.

RHODA, apud Liniam Hispania vrbs est, RHODE ῥόδη, Stephano. Roses, Tarapha, & Morali. RHODOPEN ῥόδον, Strabonis, & RHODIPOLIN ῥόδιππολις Ptolemai esse puto. Indigetorum, in Hispania Tarraconensi urbem. Pro Rhodope & Rhodipolis, diuisim scribendum RHODE Polis, annotavit Casaubonus. Villanovanus scribit, ALBAM Plinij esse, & hodie etiamnum Roda appellari. RHODA, etiam Gallia Narbonensis opidum, vnde Rhodano fluvio nomen. Plinius. Focæ de Rhore vocat Dalechampius.

RHODÆ, vide RVDIÆ.

RHODAGANI ῥόδαγανοι, Ptolemaeo: RHOGANDANI interpreti, Taprobana gens.

RHODANA, India opidum: Plinio.

RHODANTVM, vide RODANTVM.

RHODANVS ῥόδανος, Ptolemaeo & alijs, Gallia celebris fluvius, non longè à Danubij & Rhemi fontibus oriens, in Mare mediterraneum se exonerat. Rhone hodie vulgè nominatur. ERIDANVM eum vocat Oppianus in Aëneidico libro 4. & Philostratus in Vita Sophistarum. Aeschylus apud Plinium scribit in Iberia; (hoc est in Hispania) ERIDANVM fluvium esse, eundemq. vocari RHODANVS. ERIDANVM habet Ioannes Tzetza quoq. in Celtica regione, circa Pyrenæos mōtes, vnde Herculem profectum in Libyam addit, Chuliade 2. numero 36. Hunc Rhodanum septem ostiis in nostram mare euolui, scribit Apollonius in Argonauticis. quinque Sext. Auienus, tria illi tribuit Plinius. duo tantum Ptolemaeus. Sed consule de his Strabonem libro 4. Quinque aut pluribus, hodie se in mare effundere videtur. Rhodanum Pomponius 3. cap. 3. nominat inter Germanie flumina, (ut hoc obiter annotem) falsè. librariorum potius auguror, quam Pomponij errore. hie idem enim supra 2. cap. 5. eum verè inter Gallie flumina describit. Rhenus itaque pro Rhodanus legendum ibidem existimo. vide ERIDANVS.

RHODANVSIA, vide LVGDVNVM.

RHODE fluvius: Plinio. Circa Axiaces, in Sarmatia Europea. vide RHODA.

RHODENTVM ῥόδεντον, In Cappadocia Asia Minoris locus. Conf. Porphyrogeneta.

RHODIA, vide RHODIORVM Colonia.

RHODIORVM COLONIA, Lycie regionis opidum, quod nunc Machri. sic Mar. Niger. Eam vult, ut fallor, quam Strabo & Ptolemaeus RHODIAM ῥόδια, Plinius RHODIOPOLIM: & App. 4. Cinctum, Rhodiorum Castellum appellat. RHODIORVM fons, in Chersoneso. Seneca in Naturalib.

RHODIVS ῥόδιος, Troadis fluvius, ex Ida monte erumpens: Homero x. Iliad. & Hesiodo in Theogonia. Plinius scribit eius vestigia suo tempore non apparuisse. Nunc DARDANVM vocari scribit Hesychius.

RHODOE ῥόδον, Indica vrbs. Stephanus.

RHODOPE ῥόδοπη, Thracie mons, Ptolemaeo; Valiza, Rithaymero, Czernaniwert, Laçio vocatur. qui alio in loco Curiorowicz & Vagiglut nominat. Ionia etiam vrbs RHODOPE, apud Stephanum. Vide RODA, & THRACIA.

RHODOPHOROS, vide **PTOLEMAIS**.
RHODOPOLIS ῥοδόπολις, Colchorum opidum: in *Authenticis*, & apud *Agathiam*.
RHODOSTOLON, vide **DVROSTOLON**.
RHODVMNA ῥοδόμνη, Segusianorum vrbs: *Ptolemaeo*. in *Gallia Lugdunensi*.
RHODVNTIA ῥοδόντις, regio iuxta *Oeten*: *Stephano*. *Oeta* montis cacumen sic vocat *Liuius* 36. Siue *Thermopylarum*, ut *Strabo* habet 9. munitum castellum.
RHODVS ῥόδος, *Cyparthy* maris insula, *Apollini* olim sacra. Hodie *Rodo* & *Rodes* etiamnum dicitur. Hac prius *OPHIVSA* ὀφίωσα, & *STADIA* σάδια, postea *TELECHINIS* τελεχίνης, dicta fuit *Strabone* auctore. Item, ut *Plinius* tradit, *ÆTHREA*, (αἰθρεια, *Stephano*) *TRINACHIA*, *CORYMBIA*, *POEESA*, & *ATABYRIA*: à monte, ut puto insula, qui à *Strabone* ἀταβύριον dicitur. *PELAGIA* *Antonino* quoque dicta. & *LINDVS* *Suida*. *TRIPOLIM* à tribus vrbibus, *Rhodo*, *Ialyso* & *Camiro*, dictam quondam, habet *Natalis Mythologia*. *Sophianus* eam quoque *CAPHYRIDA* καφύριδα, appellat. *Hebraei* *DODANIM*, vel *RHODANIM*, *Ar. Montano* teste. Est & vrbis in eadem nomen **RHODVS**, quam insulae opportunitate, operum nobilitate, nauigandi solertia, & naualibus victorijs celebratam, scribit *Gellius*. In hac insula fuit *Solis* statua, colossi magnitudine, & inter septem mundi miracula celebrata, à qua incolae, (si *Michaeli Glyca*, *Zonara*, & *Eustathio* credendum sit) **COLOSSENSES** dicti fuere. **COLASSENSES** per *A* in secunda legit *Suidas*. Alij enim magis verè scribunt **Colossenses** esse, qui *Colossas* *Phrygiae* urbem habitant. **RHODOS** etiam regiuncula in *Laconica* est, auctore *Pausania*. Vide **IALYSVS**, & **COLOSSÆ**.
RHODVSSA ῥοδόσσα, *Argia* vrbis; *Stephano*. Insula proxima *Cauno*, *Rhodiorum*, est apud *Plinium*. Idem *Rhodussas* duas insulas habet in *Propontide*. Vide **RHOSPHODVSA**.
RHOE ῥοή, *Bithyniae* fluius, in *Euxinum* mare effluens. ut tradit in suo *Periplo*, *Arrianus*.
RHOEDIAS, fluius in *Macedonia*. *Plinio*.
RHOESVS, vide **RHEBAS**.
RHOETEVM ῥοητείον, vrbis *Troadis*: ad *Hellepontum*. *Pomponio*, *Straboni*, *Solino*, *Stephano*, *Thucydidi*, & *Virgilio*. Item promontorium: ibidem. quod *Pelkiam* à *Turcis* vocari, tradit ad *Xenophontem* *Leunclavius*. vide **SIGEVM**, & **RHYTIVM**.
RHOETIA ῥοητία, *Bactrorum* vrbis. *Stephanus*.
RHOEXVS ῥοήξος, *Ciliciae* nauale, ad ostia *Sari* fluminis. *Stephanus*.
RHOGANA, vide **GOGANA**, & **RHOTANA**.
RHOGANDANI, vide **RHODAGANI**.
RHOGE, insula circa *Cyprum* alicubi, *Plinio*. Alia iuxta *Lyciam*, *Stephano*.
RHOGMOI ῥογμοί, *Ciliciae* nauale. *Stephanus*.
RHOGOMANIS ῥογομάνης, *Perfidis* fluius, *Ptolemaeo*.
RHOGONIS ῥογονίς, apud *Arrh.* in bello rerum *Indicarum* vocatur. Sed huius cum *Brisoana* fluminis ordo apud alterutrum inuersus est. *Libentius* *Arriano* assipularer, (quod nauigationem de loco ad locum tam diligenter describat;) nisi *Ptolemaeus* *Ammianum* haberet commilitonem. Vereor autem seductum *Ammianum* à *Ptolemaeo*.
RHOI, vide **SCYTHÆ**.
RHOITES, vide **RHEBAS**.
RHOMANDII, vide **VEROMANDVI**.
RHOMBITES ῥομβίτης, *Sarmatia Asiatica* fluius, *Ammiano*, & *Ptolemaeo*: *Georg. Interianus* scribit eum *Copavocari*. Sunt duo, *Magnus* & *Paruus* apud *Ptolem.*
RHOMBVS, vide **HEBRVS**.
RHON ῥών, vrbis *Gandarica* apud *Scythas*. *Stephanus*.
RHONDAI ῥονδαί, *Thracica* gens: apud *Stephanum*. Vide **GONDRÆ**.
RHONDE, **SVCANDIONQVE**, locorum nomina, apud *Festum*.

RHOOB ῥοός, ut scribunt 70. interpretes, *D. Hieronymus*, & *Chaldaeus paraphrastes*. **RECHOB** legit *Pagninus*. *Manfio* *Israelitarum* in deserto. Num. 13. *Iosue* 19. 21. *Iudic.* 1. In quarto lapide *Scythopoleos* est *D. Hieronymo*. Idem aliam in tribu *Aser* habet.
RHOOBOTH ciuitas, quam condidit *Assur*. *Genes.* 10. ῥοόβοθ 70. interpretibus. **RECHOBOTH** legit *Pagninus*. *Plateas* ciuitatis, interpretatur *D. Hieronymus*. **CROBA** *Ptolemaei* quidam putat. Idem *Hieronymus* aliam **ROOBOTH** describit, in *Gabalena* regione, iuxta flumini. Vide **ESCOL**.
RHOPENSES ῥοπήεις, gentis nomen: apud *Stephanum*: ex *Phaorino*. An *Pamphilia*?
RHOPHEAS, vide **ALPHEVS**.
RHOS, gens *Scythica*, ad *Arctonum*: *Taurum* habitans. *Cedrenus* & *Curopolates*. *Roſti*, ni fallor.
RHOSCYNVS, vide **RVSCINO**.
RHOSICVS, vide **RHOSSICVS**.
RHOSIVM, vide **RHOSVS**.
RHOSOLOGIA ῥοσολογία, *Galatie* opidum, *Ptolemaeo*. *Latini* codices litteram praeponiunt. **ORSOLOGIA-CVM** *Antonini* putat *Simlerus*. Sed & hoc idem *Antoninus* alio in loco **ROS LATIACVM** vocat.
RHOSPHODVSA, *Plinio* insula est in *Carcinite* Sinu. *Saline* eam hodie vocant, ait *Pinetus*. *Rossa* hodie insula hoc tractu est. *Stephanus* eam **RHODVSSAM** nominat, *Pintiano* auctore.
RHOSSICVS ῥοσσίδης, *Scopulus*, *Syriae* *Isico* sinui imminens: *Ptolemaeo*: vnico s legit *Stephanus*. **RHOSTORVM** Montes *Plinio*. **CORYPHÆVS** à *Polybio* lib. 5. videtur nominari; ubi *Seleuciam* huius scopulo adiacentem describit. quam praeter ceterorum *Geographorum* morem *Cilicia* attribuit. sic quoque *Polyanus* & *Cedrenus*. *Rhesicus* *Cabo Gangir* hodie dici, apud *Nigrum* legitur.
RHOSVS ῥοσός, *Stephano*: sed geminato ss *Ptolemaeo* & *Cedreno*. *Syriae* siue *Ciliciae* vrbis, ad *Isicum* sinum, inter *Issam* & *Seleuciam*. **ROSIVM** est *Polyano*.
RHOSSVS, vide **RHOSVS**.
RHOTALA, vicus *Iordani* finitimus, ubi longitudo *Galilaeae* Superioris habet initium. *Egesippus* 3. vide **MERO**.
RHOTANA ῥοητάνη, *Stephano*: *Indica* vrbis. **RHOGANE** melius, in *Aldino* codice.
RHOTANVM ῥοητάνον, *Corfica* insula fluius apud *Ptolemaum*. *Tauignani*, *Leandro* auctore vocatur, cui ego fidem facio, ex tabulis.
RHOTOMAGVS ῥοητομαγός, *Ptolemaeo* *Galliae Lugdunensis* vrbis, in *Venetici* casu. Non est ea, quam hodie *Roen* vocant. Vide **RITVMAGVM**.
RHOXONOCÆA ῥοξονοκία, opidi nomen: *Stephano*.
RHVACENSII ῥοακινήσιον, *Sardiniae* gens: *Ptolemaeo*.
RHVADA ῥοαδα, *Arabiae Felicis* vrbis: *Ptolemaeo*. **RHABANA** interpreti.
RHVADIS, vide **ADRI**.
RHVADITÆ ῥοαδίται, *Marmarica* Nomi gens. *Ptolem.*
RHVBO, vide **RVBO**.
RHVBRA ῥοβρα, *Corfica* insula opidum: *Ptolemaeo*.
RHVERICATA ῥοβερικατα, *Laetiorum* in *Hispania Tarraconensi* opidum. *Ptolem.* Vide **RVERICATVM**.
RHVBNÆ ῥοβώνη, *Ptolemaeo* vrbis in *Libya* interiori.
RHVCANTII ῥοακάντιοι, *Straboni* *Rhatica* gens, in *Heluerijs*; ubi hodie *Prettigow*, & *Alpermont*, ut *Scudus* scribit. *Reichnaw*, *Reisnaw*, & *Reisnirtz*, ex ijs facit *Wolff. LaZius*.
RHVDA ῥοδα, *Parthia* vrbis. *Drangiana* quoque. *Ptolemaeus*.
RHVDIANA ῥοδιάνη, *Carmaniae* regio: apud *Ptolemaum*.
RHVMA, apud *Plinium* est *Ethiopia* sub *Aegypto* vrbis.
RHVNICATÆ, vide **THVNICATES**.
RHVS, in *Attica* vicus, sic dictus, quod ex imminetibus loco montibus, aqua in eum defluebat. *Pausanias*.
RHVSA ῥοῦσα, palatium *Cstroes* regis, in *Perside*. *Cedrenus*.
RHVSIVM ῥοσίων, locus archiepiscopalis. In *Sanctionibus pontificum Orientalium*. ῥοσία est *Calisto* 14. cap. 39. In

In Thracia est Niceta. Idem cum Topino puto.

RHVSPINA, vide RVSPINA.

RHVSTICANA *ῥηστικήνα*, Lusitania ciuitas. Ptolemæus.

RHVSVNCORÆ *ῥησυνκοῖραι*, Ptolemæo est Mauritania Casariensis ciuitas, RVSVCVRO Antonini, qua RVSCVRIVM fortasse Plinij.

RHVSVRPENSIANVS, *ῥησυσπενσιανός*, episcopus Niuellus nominatur in canonicis concilij Carthaginensis. In Mauritania Casariensi. Alio in loco RHVSUREANITA *ῥησυσυρεανίται*, legitur. Morelij codex habet RVSVRPENSIS. RVSPITENSIS Collationi Carthage. An corrupta gentilia à Ruspis?

RHYTANI *ῥητυνοί* Ptolemæo, RVTHENI Casari, RVTENI Plinio, Gallia populi sunt, qui hodie Rouergne regionem inhabitant, ut ait Belleforestus. Rodes eius urbem, interpretatur Marlianus. hac autem RVTENA est apud Turonensem. RHYTENOS alios esse, in Aquitania, de quibus Plinius 4. cap. 19. & alios de quibus 3. cap. 4. qui Ptolemæo, *ῥητυνοί*, annotauit Vrsinus ad 7. Belli Gallici; ubi Casarem virorumq; meminisse putat, vide SEGODVNVM.

RHYTVBI, vide RVTVBI.

RHYACVS *ῥήακος*, locus Sicilia maritimus, sub Actna monte. Diodor. 14. Iuxta alueum Symetbi fluminis est Iulio Firmico: & PALISCVM nominat. *ῥήαξ πάλαι*, id est, cœnosus riuus, est apud Platonem in Phadone, nomen torrentis in Sicilia. Theophrastum de colubrum scripsisse, auctor est Laërtius.

RHYAX, vide RHYACVS.

RHYBDVS *ῥήβδος*, apud Stephanum Sicilia regionis nomen.

RHYDDA *ῥήδδα*, Arabum in Palaestina vrbs. Iosephus Antiq. 14. cap. 2.

RHYME *ῥήμης*, angiportus. Stephanus.

RHYMNICI, Scythia intra Imaum montes. Ptolemæus. Vide SCYTHÆ.

RHYMNVVS *ῥήμνυς*, Ptolemæo auctore fluuius est Scythia intra Imaum. Tacit. vocat eum Mercator. ROMENVS Marcellino est.

RHYMNVVS, vide ALAZIA.

RHYNCHÆ *ῥήνχα*, Euboica regio. Stephanus.

RHYNCHVS *ῥήνχως*, id est rostrum, locus est circa Stratum Aetolia. vt refert ex Polybio, Athenæus.

RHYNDACVS *ῥήνδακος*, Mysia Asiatica fluuius, apud Ptolemæum, & Plutarchum. Ex Olympo monte oriri, scribit Mela. LYCVS antea dictus fuit, Plinio teste, Megistus *μεγίστος*, nunc dici, scribit Apollonij Scholiastes. Lartacho Nigro dicitur: Lupidi Castaldo. Sed Lepadio Leunclauio. Vlbad Turci. Vide LOPADIVM.

RHYNDACVS, etiam vrbs, inter Phrygiam & Hellespontum: Stephano. Vide ZIOBERIS.

RHYPA *ῥήπα*, Achia vrbs: Stephano & Straboni. cui & RHYPIDIS regio, quæ RYPICATHYCYDI 7. RHYPÆVM *ῥήπαιον*, Nicandro est. RHIPES *ῥήπες*, Herodoto in Clio. RHIPES *ῥήπες*, Pansania. Vide RHIFE.

RHYPAI *ῥήπαιον*, Aethiopia sub Aegypti populi: Ptolemæo. ORYPÆI legunt interpretes.

RHYPARA, insula vicina Samo. Plinius.

RHYPPES, vide RHYPÆ.

RHYSADIVS *ῥήσαδός*, mons in Libya Interiori: Ptol.

RHYTIVM *ῥήτυνον*, Creta opidum: Straboni, Plinio, Stephano, Aeliano, & Homero Iliad. β. RHOETEVM est Virg. 3. Aeneid. RHITYMNA Ptolemæi puto.

RIBISCA, vide CINESIA.

RIBVARI, vide RIPVARI.

RIBVARIVS pagus, Gallia est, in vita S. Remigij, apud Floardum. Apud eundem in Chronico describitur ad Ruram fluuium. Ribemont vertit eius interpres.

RICCÆ, vide DIANÆ Templum.

RICINA, Britannica insula Ptolemæo, RICNEA Plinio, & RIDVNA corruptè Antonino, vt placet Camdeno: cui nunc Racline est. Vide EBVDÆ.

RICINENSES, Plinio sunt populi in Piceno; quos hodie Recanati habitare, scribunt Blondus, & Volaterranus.

HELVIAM RICINAM hanc urbem olim quoque vocatam, indicat inscriptio vetusta, quæ Macerati est. Sed malè ELIA, & HELIA, in nonnullis excusis libris legitur. A Perinace enim Imp. cui Heluius prænomen fuit, Heluiam, non Eliam nominari, quis tam obtusus, vt hoc non videat?

RICNEA, vide RICINA, & EBVDÆ.

RICOMAGVM, Gallia vrbs, in Aruernis. Gregorius Turonensis, cap. 86. de Gloria Martyrum, & Surius in S. Amabilis vita.

RIGOSÆ, vrbs nomen, si creditur Phoca grammatico, de Nomine & Verbo.

RICTI, & RITTI, vide RHITTIVM.

RIDE *ῥίδη*, Epiphania insula est, inter Siciliam & Africam.

RIDVNA, vide RICINA.

RIDVNVM, vide MORIDVNVM.

RIENSIS Prouincia, vulgò hec landt ban aijen. Vide NIVESDVM.

RIFARGICA, insula vltima in Oceano Septentrionali, vbi tanta ventorum vis, vt ibi nihil viride aut floridum sit, vt refert Aethicus sopbista M.S. alius ab illo, quem Simlerus edidit.

RIGIACVM, Ptolemæo Atrebatum vrbs; quo loco nonnulla excusa exemplaria METACVM legunt. quod etiam monuit Diuani, qui Accas (vel, vt Flandri pronuntiant, Atrecht) ex ea facit. In Græcis tamen Ptolemæi codicibus ORIGIACVM *ὀριγιανόν*, habetur.

RIGINIA, vide ERIGON.

RIGIOMAGVM, vide RIGOMAGVM.

RIGNARIVM, vide REMONIVM.

RIGODVLVM, de quo sic Ammianus in principio lib. 16.

Per quos tractus nec ciuitas visitatur, nec castellum: nisi quod, apud Confluentes, locum ita cognominant, vbi amnis Mosella confunditur Rheno, Rigodulum opidum est. Ex hac descriptione posset quis Cobolentz indigitare, vt fecit Auentinus, & alij. Tacitus eius meminit lib. 20. vbi scribit hoc opidum montibus aut Mosella amne septum, vbi Cerialis Valentinum Belgarum ducem cepit. & idem Cerialis postero die hinc Coloniam Treuirosum ingressum scribit: ex quo Cobolentz illud non posse designare iudico, vt quæ à Confluentia quindecim miliaribus Germanicis distat, Pagum Rigol hodie dictum, persuasit loci situs, & nominis allusio: per suasionem confirmavit eiusdem loci Dominus Philippus Iacobus Hoesinam, is enim, in prandio, quo nos eodem in loco suis adibus ex epist. hunc pagum in authentico Dagoberti regis, Rigodulum etiamnum vocari testatus est. In eo authentico is rex donat hunc pagum cum alijs nonnullis, Ecclesia Maximini apud Treuiros; cui adhuc hodie subijcitur. Pro Rigodulo apud Ammianum; legit Rigomagum Accursius, & fortasse verius, cum Rigodulo enim Taciti, situs non conuenit.

RIGOMAGVM, Antonino Italia vrbs, circa Segusianos, vt videtur. Alio in loco RIGIOMAGVM legit. RIGOMAGENSIVM ciuitatem in Alpibus Maritimis, habet lib. Prouinciæ. RIGOMAGVM urbem Gallia, habet Rob. Cœnalis, quam Rieulxin Vasconia interpretatur. Vide RIGODVLVM.

RIGVSA, Carpetanorum vrbs in Hispania. Ptol. Latinus.

RINGVS, Pannonia opidum Lazio est, ex Eginarcho, quod Guzzing hodie.

RINVCI, Gallia Belgica populi: Plinio. Ghjngautwer. Lazio, in R. P. Romana. Vide SYNIGI.

RIOCHARVS, vide CHARISTVS.

RIPA ALTA, Antonino Pannonia Inferioris vrbs est, Tholna hodie, si Simlero creditur. Pentole, ad Istri ripam, si Lazio. Hohenstrass, eide alibi. RIPA ALTA, nunc CONRADCVZA, habet lib. Notitiar. in Valeria Ripensi. RIPA ALTA, vel RIPALTA, etiam Mesopotamia vrbs: in lib. Notit. vide LITTVS Altum.

RIPA DEXTRA, Ausonio, & lapide inscripto, dicitur totius ille tractus qui est ab ostijs Rhodani Narbonam vsque, vt Scaliger ad Mosellam eiusdem.

RIPA PRIMA, Rhætie opidum, in lib. Notit. quod aliò in loco

R I

in loco SYBMONTO RIVM cognominat. Antoninus etiam SVRMONTORII meminit. quod Simlerus & Lazius Hochenwatt interpretantur. SYMVNTORIVM legit Velferus.

RIPÆI, vide RHIPÆI.

RIPAMPANE, vide PAMPANIS.

RIPARIOLI, vide RIPVARI.

RIPÆI Montes Arcadie. Servius in 9. Aeneid.

RIPEPORA, vide EPORA.

RIPHACES, sunt Pomponio Asia populi: Scythia fortasse.

RIPHEARMA, Arabia Felicitas urbs, apud Plinium. Reama vocatur Pineto.

RIPIANI, sunt Danubij accola, apud Casarium Nazianzenem fratrem, in Dialogis. corruptum locum opinor.

RIPVARI, vocantur à media ætatis scriptoribus Latinis, Germania Inferioris populi, qui tribus fluviorum ripis clauduntur, Rheni utpote, Moselle & Mosæ. RIBVARI, per B. sunt qui scribunt. Canalis etiam RIPARIOLOS, RIPVARIENSES, & RIPARIOS legit, Ripariolos habet Iordanes. Hælio nomine aliquando NEVSTRII, & AVSTRASII appellantur, Althamero teste. Austrii mihi videntur, Neustrii non item.

RIPVM, Anglia locus. In vita S. Oswaldi, Surius.

RIRA, Thracia fluvius: apud Plinium.

RISAMORI, Martialis ad Lucium. Dom. Calderinus dicit Celtiberia populos. RIXAMARVM legebat codex M.S.

RISARDIR, portus ad Atlanticum Oceanum in Tingitana. Plinius. Aliud ab eiusdem Rusardir.

RISATTICA vina, habet Corippus, lib. 3. an fortè à loco? sed an locus sanus? Vel Tarsatica legendum?

RISTRA, episcopus sub sede Seleuciensi Cilicia. Tyrius.

RITHRVS, περὶ Θ, Ithaca insula portus: sub Neio monte, Homero in Odys. & Isacio, in Lycophronem.

RITIVAMENSES, vide AVGVSTA.

RITVMAGVM, Gallia Lugdunensis opidum: Antonino. inter Iuliobonam & Lutetiam. Simlerus legit ROTOMAGVM. Scio RHATOMAGVM Ptolemæi esse; quam interpretes in Subaneis ponunt.

RIVILARENSES Populos habet vetus lapis. Italia videtur. Iungit enim hos cum Val. Faentina. lege eam in Spicilegio And. Schotti ad Itinerarium Antonini.

RIVILIACVM, vide DVZACVM.

RIVVS dictus locus in Gallia Italica haud procul ab Asta opido. vbi Francos vino ebrios à Grimoaldo casos, tradit Diaconus 5. Longobardic.

ROAME, Antonino locus Gallia Narbonensis; circa Alpes Cottias. Idem cum Rame.

ROBORARIA, locum sic dictum habet Antoninus, in Latio. Inter Picus & Urbem.

ROBATHA, Palaestina urbs: in lib. Notitiar.

ROBORETVM, urbs Hispania inter Bracaram & Asturicam. Antoninus.

ROBORIS, loci nomen, in codice Theodosiano 8. Titulo de cursu publico.

ROBRICA, Gallia opidum, in scheda III. tabula Peutingeriana nondum edita.

ROBVR, munimentum sic ab accolis vocatum, prope Basileam: Ammiano. Vrsifius putat hodie in ipsa urbe comprehendi: atque Auffsburg nuncupari. Swingerus in Methodo Apodemica scribit Rothhauff aliquibus esse: in huius suburbio.

ROCAS, vide BYBEGENTAS.

ROGCEAS, vide DIANÆ Templum.

ROCCONES, arduis montibus vndique circumseptos à Sigeburo, scribit Isidorus. Hispania populi sunt. Vide RVCONES.

RODA, vide NOVEN FAGI.

RODANTVM, regio circa Cappadociam: Cedreno & Curopalati. posteros Porphyrogeneta.

RODINVS, vide RVDIA.

RODIVM Gallia Belgica locus. Tab. Peutingeriana.

RODOPA, vide THRACIA.

RODRINA, locus inter Remos & Ambianos. Sic enim

R O

lib. Notit. M.S. Praefectus Sarmatarum gentiliū inter Remos & Ambianos Rodrina. In excuso vltima vox desideratur. Roze hoc loco fortè hodie.

ROEMNVS, vide RHYMNVS.

ROETACES portus, Asia fluvius, circa Armeniam in Cyrum effluens. Strabo.

ROBTI, vide RHÆTI.

ROETIVS portus, mons Corsica insula, Ptolemæo. Cabo di muro, vocatur à Leandro: Monte di Mezzo, à Pineto. Ex tabula mihi Monte rollo videtur.

ROGEL Fons, Iosue 15. KASZARA legit Chaldeus. 2. Samuel. 7.

ROIANVS, vide FVNDVS.

ROMÆ pæm, urbis totius Orbis primaria, siue, ut Athenæus eam vocat, Orbis compendij, synonymon non habemus. Alterum enim eius nomen ducere, arcanis carminibus ornatum (ut Plinius inquit) nefas habetur. Hoc tamen ROMANESSVS fuisse, fabulatur Annianus, in fabuloso Berosum. Idem ex Fab. Pictore & Varrone colligit ex quatuor locis & nominibus hanc urbem constare, atque Terrapolim esse, Roma videlicet, (siue ROMVLA, ut prius dicebatur; teste Festo). VELLIA, GERMALLO, & FORO. RHINAM primum vocatam, quod vndique aquis alluatur, scribit Gorgopius ex Zosimo, in suis Hyperboreis, sua manu recognitis, nondum editis. Sed de eo alij videant. Nomen, & ut ita dicam, Numen, præter cetera gentium fata, & contra omnem temporis & fortuna iniuriam, hactenus retinet. Roma enim ubique terrarum nominatur. Et si Festus eam primo VALENTIAM dictam, item auctore Gergubio CEPHALON appellatam scribit; hoc eius epitheton fuisse, illud eius nomen vim potius explicasse, reor. Fab. Pictor enim Romam, Valentiam sonare testis est; & Cephalon, quod caput significat, ex rei dignitate, quemadmodum per excellentiam VRBS Poëti dicitur, vocatam, quis dubitet. Quod verò apud Ovidium legitur Fastor. VI. A patre dicta meo quondam Saturnia Roma est; hæc credo de alia urbe ante Romam conditam dici. Ne quid verò hic ad eius nominis rationem desideretur, adiciam Erythrai de ea sententiam, qui sic in suo Indice Virgiliano insit: Triplex Urbi Roma fuisse nomen proditum est. vnum hoc quo vivimus, pervulgatum: alterum quod arcanum fuit, vnde Amarillida suam, que amore pro priè significat, in Bucolicon carmine Poeta detorsit: tertium sacrificiis debitum, de quo vocabulum Florilibus impostum; quod Anthusam Græcè Philadelphus interpretatur: à quo hæc discimus. Id tu Latine vel Florentem, vel aptius fortasse, Floram; aut Florentiam vertes. sic Erythraus. Sub Amarillidis nomine eam Virgilium describere, annotavit Servius. GOTHIAM eam appellari, voluit Ataulphus Gothorum rex, ut Orosius prodidit. SACRA, item AETERNA in antiquis inscriptionibus nominatur. AVGVSTI VRBEM nominat eam Antoninus, in suo Itinerario maritimo. Sed neq. hoc D. Hieronymi hic emittendum duxi: Romam nempe significari vocabulo BABYLONIS, à D. Petro, Epist. 1. cap. 5. vbi scribit, Salutat vos ecclesia, quæ est in Babylone. Sed & Urbis Babylonis Roma non semel meminisse liber de Limitibus. De origine nominis huius Romæ, lege varias sententias apud Festum, & Halicarnasæum 1. ROMA quoque locus in Palaestina: Ios. 15. pæd 70. interpret. Vide VALENTIA, AVGVSTODVNVM, CONSTANTINOPOLIS, & RVMVMA.

ROMÆI, vide ROMANI.

ROMANAM Portam, vulgus appellat, vbi ex epyllio destitit aqua. qui locus ab antiquo appellari solitus est STATVÆ CINCIÆ, ab &c. Festus.

ROMANDII, vide VEROMANDVI.

ROMANENSES, vide ROMANI.

ROMANI, dicuntur QVIRITES, teste Plutarcho. Liviū non semel sub nomine Qvirium Romanos significat. Stephano IOYΛΕΙΣ, & ΡΩΜΑΙΟΙ sunt. Constantinopolitani Romæ vocantur, Platina teste. ROMANI, & ROMANENSES incolæ urbis Romæ. hi qui ibidem nego-

R O

negotiantur, illi qui nati. *Adi Festum*, in verbo Corinthienfes. ROMANI Mōtes, sunt ita vocati, in regione Reatina. Siculus Flaccus.

ROMANIA, vide THRACIA, & FLAMINIA.

ROMANIACVS Campus, in Gallia: Greg. Turonensi. in quo locustarum praelium.

ROMANOPOLIS, Armenia opidum: Curopalati.

ROMANVS Ager, *Ῥωμαίων ἀγρός*, locus Persia circa Rhabdium, sic dictus, quod in medio regionum Persicarum, ad Romanos pertineat. Procop. 2. Aedif. Iustiniani Imp. De Agro Romano (sed in Italia) hac Varro 1. R. R. cap. 2. Ager Gallicus Romanus dicitur, qui viriūm Cese-natibus datus est, ultra agrum Picenum. Sed Togatus, pro Romanus legit Fulvius.

ROMARICI Mons, locus haud procul à Mosella ripa, in Vosgo monte: vbi hodie Auendi castrum, vi habetur apud Franc. Roserium. RV MERICVM castellum habet hic Aimoinus monachus. Remiremont vulgò. Adroma-rici coniunctim legitur corruptè apud Rheginonem. pro Ad Romarici; diuisim. Rimelsberg Germanicè nominat eum Spigelius, ad Bartholini Aufriades.

ROMATIANÆ ciuitatis Episcopus beatum Niceam, nominat Vsuardi Martyrologium. ad IX. Cal. Iul. Item Honorius Augustodunensis. Aquileiam hanc esse, vult Baronius in Martyrologio. Portum Romatinum, Plinij credidisse ego.

ROMATINVM, Plinio Carnorum fluius est: Hodie Veneta ditionis esse, & Limino dici, scribit Leander.

ROMECHIVS, Ouid. 15. Metam. Romechiumq; legit, Caulonag, Naritiamq; Euinciūq; fretū, Siculiūq; angustā Pelori. Remigioque legit, mallet restituere Turnebus.

ZEPHYRVM legit pro eo Gab. Barrius, in sua Calabria. Francisci Raphaelengij codex pergameneus PLEM-MYRIVM habet, quod magis probō.

ROMORIA, vide REMONIVM.

ROMVLA, Liburnia vrbs: Antonino. *Ῥαδισχάχ* est La-zio. vide ROMA.

ROMVLEA, Samnitum vrbs est Liuius, lib. 10. quam scribit à Decio captam & direptam. Stephanus ROMYLIAM *Ῥωμυλία*, vocat. Vide SVBROMVLA.

ROMVLEVS Mons, in Vrbe videtur; apud Treb. Pollio-nem, in Gallieno Imp. Marrianus dicit hodie Palazzo Maiore vocari.

ROMVLIANVM, locus Dacie Ripensis, vbi sepultura Galerij Imp. à Romula matre sua, sic nominatus. Aurel. Victor. Ramzaret pagus hodie Lazio. Ad Filiscum Flu-uitum, infra Segodunum.

ROMYLIA, vide ROMVLEA.

RONCALIÆ, nomen loci; in Codice lib. 4. Titul. 13. Vel RONCHALIAS lib. 2. Feudorum. Haud longè à Pla-centia super Padum est, auctore Orbone Frisingensi.

VIRVNICALIA corruptè legit Lichtenanuis.

RONDA, vide GONDRA.

RONILLA, colonia ducta à Latino Syluio, vt habet Libellus Originis Romæ, ab And. Schotto editus. Quid si legas Bouilla?

ROOB, regio cuius regem Syrum à filius Ammon mercede conductum scribitur 2. Sam. 3. BETHRAAB legunt 70. interpretes. Circa Mesopotamiam fuisse ex Iosepho apparet. Vide RHOOB.

ROPHANES, Asia populi, inter Scythas fortè. sunt apud Pomponium.

ROPICVM *Ῥοπικόν*, Corsica opidum apud Ptolemaum. Hoc Pinetius Rogela vocat.

ROPLVTÆ, vide RHÆPLVTÆ.

ROSA, Dalmatie vrbs: Cedreno & Curopalati.

ROSAPHA, circa Euphratem vrbs, Lib. Notitiar.

ROSARVM, vide RVNDVS.

ROSCIANYM, Antonino locus: Rossano hodie, ciuitas episco-palis, tribus à mari milliariis. Auctor mihi Cels. Cistadinus. Vide RVSSIA.

ROSEAB Campus, Varroni: ROSEA Rura, Virgilio. Circa Velinum lacum. vbi sumen Italia, vt addit Varro.

ROSELLANVS Ager, circa Rosellū in Tuscia. Liuius 10.

R O

ROSELLVM, vide RVSELLAE.

ROSETVM, vide RVSELLANA Colonia.

ROSIA, vide RHVSIVM.

ROSLATIACVM, vide RESOCIACVM, & RHO-SOLOGIA.

ROSSI, vide ROXOLANI.

ROSTRATA Villa, inter Romā, & Vericulū. Antoninus.

KOSTRVM, vide RYNCHOS.

ROSTRVM NEMAVIÆ, apud Antoninum, inter Augustiam Vindelicorum & Campodunum est. Simlerus Memmigen indigat: *Ῥοστρον* Lazius 12. R. P. Romana.

ROSVLVM, Antonino Tuscia mediterraneum opidum est; quod Monre rose à Leandro Alb. interpretatur.

ROTEGIACVM, vide ALISIVM.

ROTA Mauritanie Casariensis ciuitas: Antonino. RO-TARIA D. August. est. Sed hoc ante me vidit Simlerus.

ROTARIENSIS meminit quoque Coll. Carthag.

ROTALIANVS Campus, circa Tridentum videtur: ex Diacono 3. Longobard.

ROTHALA, vide MERO.

ROTOMAGVM, vide RITVMAGVM.

ROVESIVM, vide RVESIVM.

ROXANI *Ῥοξάνοι*, populi, cuius satrapam Gauram trecentos annos vixisse, scribit Plutarchus, de Fluminib. Circa Ti-grim fluium.

ROXOLANI *Ῥοξολάνοι*, Sarmatie Europæ populi, apud Ptolemaum. BASTERNAS Tacito esse, scribit Willi-chius. Roxolanos hodie RVTHENIAM, RVSSIAM Albam, & Meridionalem incolere mihi testatus est Ma-thias Niuius, Russus. Regni Polonici sunt, & Russen vulgò appellantur. ROSSI sunt Cedreno. RVSSIAM à Da-nis Ostrogard, & Cunigard dici, auctor est Crantzius in Wandalic. ROXOLANI Dacis ab Oriente sunt: Iordanis. Vide BASTARNÆ, & SCYTHÆ.

RVATES, vide OROATES.

RVBA *Ῥύβα*, Cyrrhestica regionis in Syria vrbs: Ptolemao.

BVBA interpretibus. RVBBA Guliel. Tyrio. episco-patus sedes est in Moabit.

RVBEACVM, vide RVFACVM.

RVBEÆ promontorium, cuius Plinius & Solinus meminit; Gerardo Mercatori Liozia promontorium est, ad mare Balticum, *Ῥαγερόν* nomine. Becano autem Scandia promontoriū Septentrionale est; versus Boream vltimum. quod hodie Wardhups vocant. Idem dicit ab eodem Plinio DVMNA dici. Ego Rubæ hoc promontorium ho-die à nostris naucleris Nort Caep (i. Septentrionale promontorium) nominari autumo.

RVBEVS, vide RVBRA Saxa.

RVBI, Antonino Italia locus, iuxta Canusium. An Ruf-sum Liuij? RVBOS Italia vibem, habet Seruius 1. Georgicorum. Apud Horatium quoque 1. Sermorum. Inde Rubos fesi peruerimus.

RVBICARIENSIS Episcopus, in Mauritania Casariensi. Vict. Uticens.

RVBICON *Ῥυβικόν*, Ptolemao, vel RVBICO Suetonio, Lucano, & Plinio, Flaminia flumen; Italia quondam & Gallia terminus, testis Appianus. Georg. Fabricius scribit hodie Runcone appellari: L. Albertus Pisatello. Hic ha-rerem, nisi hunc nodum mihi salueret Blodius. qui ita scri-bit, Pisatellum nunc, qui sub Flaminia via, Ruconem qui, supra accolunt, vocant. Sed paulo aliter tamen de eo Gau-dentius, in sua Gallia Cisalpina. Is enim dicit hac atate à circumuicinis populis materno idiomate Regum, paulo inferius Rugofum, nouissimè, non procul à sinu, in quem influit, Pisatellū ingreditur, per duo millia, iuxta Cisenā.

RVBIGO. Flamen in antiqua lucum Rubiginisibat, Exsta-canis flammis, exta daturus ouis. Ouidius 4. Fastor. Circa Romam erat.

RVBO *Ῥύβοι*, Sarmatie Europæ fluius, teste Ptolemao: qui hodie Duna nominatur, vt Peucerus autumat. Dwi-na fortè melius, vt Herbersteinus legit.

RVBRA SAXA, locus prope Romam, ex Ciccone, Phi-lip. 11.

lip. 1. in Seuero. circa viam Flaminiam esse, ex 3. bistor. Taciti patet. à Strabone 5. epodos, nuncupatur, qui eum circa Tibur describit. Nouem M. P. ab Vrbe fuisse videtur ex Aurelij Victoris Casarib. **R V B R A S** habet Martialis 1. de hortis suis. pro isdem, ni fallor. item Virruuius 2. cap. 7. vbi lapidicina. Lilio 2. **R V B R A** Saxa etiam sunt, sed in Etruria videntur circa Cremeram, in Veientibus.

R V B R E N S I S Lacus, Plinio, **R V B R E S V S** Pomponio. Strabo, Suidas, & Stephanus, **N A R B O N E N S E M** aut **N A R B O N I T I D E M** Lacum vocant. Stagnum hodie videtur, ad Atacis fluminis ostia, in Gallia Narbonensi. Varro dicit lacum Perpiniani, aut Vendres hodie nominari. Non persuadet, quia Plinius cum Pomponio addunt Atacem fluium (qui à Perpiniano longius abest) hunc lacum permeare.

R V B R I C A T V M περικατὸν Ptolemao & Pomponio Hispania Tarraconensis fluius, iuxta Barchinonem, Lobregat hodie dicit, ex Nauagiero & Clusio habeo.

R V B R I C A T V S περικατὸν, Africa Propria fluius, apud Ptolemaum. videtur à Plinio **A R M V A** appellari. Ladog hodie nominari ex I. Leone mihi videtur. Ladog habet Castaldus. **A R D A L I O** & **A R D E A L I O** vocatur hic Rubricatus apud Orosium, Diaconum & Freculphum.

R V E R V M Litus, vocat Plinius 6. cap. 28. oram Arabiae Felicis, ad mare Rubrum. Item 14. cap. 4.

R V B R V M Mare, vide **M A R E**.

R V B V S T I N I, Apulia populi. Plinius. Tres mei codices **T V B V S T I N I** legunt. Sed **R V B V S T I N I** Agri mentio quoque in Lib. de Limitib.

R V C O N E S, Isidoro Hispania populi. Morali in Castellis sunt, & Los de Riooja appellat. Riuogia scribit Io. Mariana, **R O C C O N E S**, lego apud eundem Isidorum, pro isdem.

R V C O N I V M περικατὸν, Ptolemao Dacia vrbs est; qua nunc Roma nuncupatur, nisi errauerit Niger. Regen vocat Lilius, R. B. R. 12.

R V C V M A, Africa Propria vrbs: D. Aug. geminato MM. idē alio in loco, vt quoz, Cyprian. in concilio Carthagenensi.

R V D I A, Calabria vrbs est, apud Melam, Ennio ciue nobilis.

R H O D A I περικατὸν, apud Strabonem legitur. περικατὸν apud Stephanum. **R O D I N V S** Ager, est in libro Limitum. A Lupis vix duobus M. P. distat, scribit Galateus, hodieq. Ruice nominari. Rufca habet Hieronymus Columna in Ennii vita, in suis ad huius Fragmenta Explicationib. locumq. dicit esse vbi lateritias moles, aggeres, rudera, busta fistilibus vasculis ac ossibus plena ostendunt.

R V E N N A, vide **R A V E N N A**.

R V E S I V M περικατὸν, Gallia Aquitania epidum, Ptolemao. Ricux Mercatori est. S. Flour Villanouano.

R V F A C V M & **R V B E A C V M**, video Latine à Rhennano & Munstero appellari eam Germania vrbs, Alsatia regionis, quam vernaculè Ruffach vocant. An **R V F I A N A** quoque Ptolemai?

R V F A, castellum Campaniae: Seruio in hoc Virgilij: Quig, Rufas, Batulumq. &c. An **R V F R A** Silij? lib. 8. Et quos aut Rufra, aut quos Efernia, &c.

R V F E N S I S, & **R V F F I A N E N S I S** episcoporum in Africa meminit Vist. Vticensis, M. S.

R V F F I populi, sunt in Panegyrico, Maximiano à Mamertino dicto. Asiatici videntur.

R V F F I N V M, vide **Q V E R C V S**.

R V F F I V M, vrbs in Samnio, Lilio 8. Vide **R V B I**.

R V F I Virginij villa, in Epistolis Plinij. vbi eam **A L S I E N S E M** vocat. Vico hodie. vbi fanum Humiliatorum. In Gallia Transpadana: Volaterrano.

R V F I A N A περικατὸν, Ptolemao Nemetorum vrbs, in Gallia Belgica. Oppenheim ad Rhenum est, auctore Ioanne Heroldo. **R V F I N I A N A**, Villa nomen, Antoninae Belisarij vxoris. extra vrbe Constantinopolim. Procop. 1. Persic. Vide **D R Y S**, & **R V F A C V M**.

R V F R A, vide **R V F A**.

R V G I A, locus circa Edeffam, aut Antiociam Syria videtur, apud Guil. Tyrium.

R V G I I, Tacito sunt Germania populi, Angulande, ad mare Balticum, Alibamero est.

R V G I V M περικατὸν, vrbs Germania quam Ptolemaus in eius climate Septentrionali ponit, interpretatur Villanouanus Holmburg; Alibamero vero Caminum. Pomerania Episcopalem vrbs. Rugia insula videtur hoc tractu nominis vestigium seruare.

R V G V S C I, Plinio, quos Ptolemaus **R H I G V S C A S**, περικατὸν, vocat, hodie sunt Rheintaler & Rhingolwer/Schudo & Simlero testibus.

R V L V M, Lucania ciuitas, inter Fretum & Venusiam. In historia Martyrii S. Felici, Surio.

R V M A περικατὸν, Galilae vicus, Iosepho belli Iud. 3. cap. 9. Item 4. Reg. 23. vbi Iosephus & Euxa legit. **A B V M A** Apud Iosiam 15. **R V M A** quoque est, vbi **R A M A** legis D. Hieronymus: sed **D R V M A** And. Masius.

R V M A N E A, Pighius in Hercule suo Prodictio profert lapidem antiquum in Iuliaci suburbio repertum, hac inscriptione: **M A T R O N I S. R V M A N E H A B V S. S A C R. L. V I T E L L I V S. C O N S O R S. E X P L O. I E G. V I. V I C T R.** Locum nunc etiam Humanhepma dicit addit, quasi Romanorū mansio. **R V M A H A B V S** sine N. legis Volumen Smetij.

R V M E L L V M, opidulū baud procul ab Vrbe Ioan. Moscus.

R V M E R I C V M, vide **R O M A R I C I** Mons.

R V M O N, vide **A L B V L A**.

R V M P E N S I S Episcopum Fulgentium Afrum, nominat Platina, in Anastasio 11.

R V M V N E N S E **S C L A V I N I V M**, Scythia locus Iordanandi. In Europa.

R V M V R I V S, vide **A V E N T I N V S**.

R V N G O N I A, vide **R V S T O N I V M**.

R V N I C I, vide **S V N I C I**.

R V P E L A, Pbliastra vrbs, in Peloponneso. Laonicus.

R V P E L L A, vide **S A N T O N V M** Portus.

R V P E N A, locus in Thermopylis, Cedreno.

R V P E R A, Brabantia fluius. Nominatur in S. Rumoldi vita. Rupil vulgo. Macblina in Scaldim producitur.

R V P H A N I A, Episcopatus sub sede Apamienfi. Tyrius.

R V R A D E N S E S, Hispania populi, vt docet Amb. Morallus, ex antiquo lapide. Locus iam ignobilis, Rus nomine: distat 111. M. pass. à Baeca.

R V S A, vide **D A M A S T A G E R**.

R V S A R D I R, vide **R Y S S A D I R V M**.

R V S A X I S, vide **R V S V B E S E R**.

R V S A Z V S, Mauritania Casariensis vrbs est Ptolemao. Coloniam Augustā cognominat Plin. Vide **R V S V B E S E R**.

R V S C I A, Thurinorum castellū est Procopio: Hoc Gab. Barrio Rossano vocatur, Calabria epidum: Ruscianum appellat Leon. Aretinus. **R O S C I A N V M** Antonini puto.

R V S C I N O Plinio, περικατὸν, Straboni: **R V S I N O** περικατὸν, Ptolemao. **R V S C I N V S** Auieno, Colonia Romana est Onuphrio, ex Tacito. vt addit. Gallia Narbonensis vrbs: Perpignan Pinero, sed Roussillon Poldo & Varro dicitur. Haud procul à Perpiniano locum hodie vocant Turris Rossilionis, dicit Surita. Rustino Straboni fluius est hoc eodem tractu, quem Ptolemaus **R V S C I O N** περικατὸν, vocat, & Athenaeus **R O S C Y N V S** περικατὸν & Hunc eundem esse cum **T H E L I S** Pomponij, & hodie Tet dicit, docet vir diligens Varro.

R V S C I N O N A, vide **R V S T O N I V M**.

R V S C I N V S, & **R V S C I O**, vide **R V S C I N O**.

R V S C O N I A, vide **R V S T O N I V M**.

R V S C V R I V M, Ciuitate donatum, scribit Plinius. Colonia est Antonino. Sed **R V S V C V R R V M** hic legit. vt quoque Vist. Vticens. Mauritania Tingitana epidum. vide **R H V S V N C O R A E**.

R V S E L L A περικατὸν, Ptolemao & Lilio Tuscia mediterraneum opidum, quod Leander scribit hodie Rosella nominari: & Bagni di S. Philippo. **R O S E L L V M** hoc Antonini.

R V S E L L A N A Colonia, Tuscia vrbs, apud Plinium. **R O S E T V M** à Catone dictam, scribit Leander. Roseti mentig

S A

eritor Saendebar vocat, & in insula Japan locat. Sed in
Gracis non Sabana hoc loco, sed SARA vocat, legitur: de
qua suo loco. Vide NASBANA.

SABARÆ *saCupæ*, India intra Gangem gens: Ptolemao.
vbi adamas reperitur.

SABARBARES, *Africa Propria populi*: Plinio. S A-
DVBVRES sunt apud Ptolemaum.

SABARCA, SABRACA, & SVBAGRAE, inconstantis lectionis. sunt qui SICAMBRI legunt; apud Orosum 3. & Trogum 12. India populi; ab Alexandro Magno deuiçti. Vide SABRACA.

SABARBARES, *vide* SABVBVRES.

SABARIA, huius meminere, Plinius, Ammianus, & Antoninus; Plinius eam Norico annumerat, & Coloniae Diui Claudij cognominat. COL. SABAR. CLAVDIA AVGVSTA in antiqua inscriptione legitur. SEVERIA apud Aethicum corruptè. Lazio Austria opidum est, nomine Stain, quod quoque Car. Clusius oculatum huius loci testis mihi adfirmavit, dixitq; Stain am Angern Germanis vocari, quod idem sonat, quod lapides ad prata. Austriaci enim prata sicciora siue herbida, Angern appellant. Idem à Hungaris eam Szombath hely, (quod idè est: quasi diceret,) sabati locus, nominari addis.

SAVARIA *Savaria*, *Ptolemao* est in *Pannonia Superiori*: *regione vicina*. *Gaspar Bruscibius* dicit *Savaria* anno 1508. *sepulchrum* *Ouidij Nasonis* inuentum, *testudine magnificum*, & *epitaphio ornatum*. quod *epitaphium* hic ex *Tobia Fentij* monumentorum volumine adiungo:

Fatum necessitatis lex.

Hic situs est Vates, quem Diui Caesaris ira

Augusti, patria cedere iussit humo.

Sape miser voluit patrijs occumbere terris,

Sed frustra: bunc illi fata dedere locum.
 SABARIUM, vel SABARIAM fluvium habet
 quoque Lazius, qui hanc urbem lambit, quem hodie Günsl
 appellari scribit Germanis, Wenges verò Hungaricè.

SABARIA, vel SAPARIA, loci, aut potius regionis
nomen, Hispania est, in Isidori Chronico, & eius aetatibus
scriptoribus. Moralis scribit senescire vbi sit. Vide SA-
RABRIS, & SAVARIA.

§ ABARTHATHA, patria Sophonia propheta. Doro-
zheus.

SABAS, *vide* SABA;

SABAT σαβαρ, *Ethiopia vrbz, in sinu Adulico, Ptolemæo.*

SABATA σαβατα, Ptolemao, & SABBATIA Pomponio, Liguria vrbs. Vuada Nigro. Blondus hanc à Liuiio etiam SAVONA appellatam; SAVO apud eundem lego 288. & Plinio SABBATIVM VADVIVM esse, tradit. σαββατων vada, hic etiam habet Strabo. facit inter Apenninum & Alpes; impeditissimus locus ad iter faciendum, ut est lib. II. Epist. Familiar. Cicer. vbi VADA simpliciter vocatur, non addito Sabata. Niger nunc locū paludosum esse scribit, & Væ nominari. Vā habet Paradinus. Ex his omnibus duas diuersas Liguriæ vrbes facit Leander, quarum vnā Sauona, alterā Vadi nunc nuncupari ait. VADA SVADA habet hoc tractu Antoninus, in Itinerario portum. SABATA, opidum Assyriæ, apud Plinium. Vide SAVONA.

SABATENI, *vide* SABATIA.

SABATERIA, & inde Sabaternus derivatum, est apud
Priscianum 2. tanquam loci nomen.

SABATHA, vrbs 30. Stadiis à Seleucia Media vel Armenia regionis distans. Zosimus 3. SABATA forte Plinij.

SABATHENI *σαβᾶθνοι*, qui Græci dicuntur ASTABARRI *ἀσταβάρρι*, Ioseph. lib. *Antiquit.* 1. cap. 7. An ad Astaboram fluvium habitantes?

SABATHRA αἰγάδα, Africa Propria vrbs, Ptolemao.
 SABRATA colonia Antonino, & Plinio est. Villanovanus ait vulgo Rakianabes appellari. Dua eiusdem tradit vrbes sunt Ptolemao, Sabatra, & Sabatbra. Sabatbram ad Syrtim, habet Procopius 6. Aedificiorum, quam Tripolitana ditionis facit Viç. Vitens. MS. SABA-
 THRA, Arabia Felixis opidum Plinio, in Rubro lissor.

S A

SABATIA Regio, olim dicta fuit tractus Tuscia; si Anno
fidem adhibeas; quem bodie Paese d'Anguillara, &
Braxena vocari, addit Leander. SABATINA, à lacu
Sabato dicta. sic Fest. Pompeius. SABATENI LA-
CI ANGLVARI II, sunt Iustiniano, Digestorum li-
bro 18. margo legebat SABATIANENSIS AN-
GVILLARI II.

SABATICA σαβατικῇ, Media regionis opidum; apud Strabonem II. Corruptam lectionem, pro MASSABATICA, docet Casaubonus.

SABATINCA, Antonino Norici vrbs. Lazius putat
huius ruinas in Neumarchio paulo supra Flaming ex-
stare. & Vallem vicinam Dienten vestigium eius nomi-
nis servare.

SABATINI, Campanie populi videntur, apud Liuium 26.
SABATVS σαβᾶτος, Lacus Etrurie, proximè Romam ac
mare Straboni: SABATINVS Columella. SABATIA
Stagna Silio. Lago de Braxiano eum appellant Iouius,
& Leander. Laro, And. Baccius. Idem Leander dicit
eum à Plinio LACVS TARQVINIENSIS vocari.
Platina & Blondus Lago d'Anguilara nominant.

SABBA, Psalmo 72. Arabia versum 70. interp. Vide
MEROE.

SABBATHA, *vide* SAVBATHA.

SABBATICVS σαββατικός, fluvius, Iosepho bellum Iudaeis 7.
cap. 24. Is fluit medius inter Arcam & Raphaneam
ciuitates. Sic dictus, quod sabbatis diebus quiescat, cum ce-
teris fluat non segniter. Huius meminit quoque Plinius 31.
cap. 2. Alius ab hoc **SABBATICVS** sine aqua, ex
lapidibus & arena constans, videtur in libello Eldad
Danij, de Iudaeis clausis, qui eum circa fines Aethiopiae
describit. In libello Sederolam **SAMBATHIAH** Sab-
barbinus vocatur. sed circa Mediam ibi videtur. Eun-
demque esse hunc cum Gozan, docet R. Moses Ben.
Naamani.

SABBATOS Populos, hodie Sabaudienfes esse, scribit
Volaterranus.

SABBATVS, *Isalla fluvius Antonino est, in Brurio, seu Calabria: quem Laender in Vulturum se exonerare scribit, & nunc Fiume de Benevento vocari ait. & SAMNIVM à Floro dictum addit. Fluvius hic bodis Sauto vocari, auctor mihi est Celsus Cittadinus, in suis ad me libris. Sed vide OCINARVS, & SEBETVS.*

SABBY, vide SABVS.

SABE, *vide* SAVA.

SABEE, locus in Palæstina Issue 19.

SABELLI, de quibus Virg. in Georg. Olim AVSONES dicebātur, si creditur Philargy in eundem. Sabellos apud Horatium Satyra 2. SABINOS interpretatur: ὤμοροιστῶς ut addit Cruquius. Vide SAMNITES.

ABELLVS, vide VENVSIA.

SABERI, *vide* VN NI.

SABETVS, *vide* SEBETVS.

SABI σάβοι, Phrygiae populi, Stephano. quos dicit à Phrygiis quoque BACCHOS βάχχοι, vocari. SABI quoque Thraciae populi, Eustathio in Dionysium.

SABINA Silua. Martialis 9. ad Cognatum, & Horatius lib. 1. Carm. ad Aristium. SABINA Vallis, idem lib. 3.

SABINÆ *Aqua*, vide CUTILIÆ.

SABINI, *Italiae populi; SEVINI dicti sunt; Plinio auctore.*
 VMBROS primum vocatos, tradit Halicarnasseus 2.
 Locum habent inter Umbriam & Latium: teste Strabo-
 ne. Ex Peloponneso à Lacedaemonijs oriundos facit Gemi-
 sus Plethon. De his ad Aldum in Quæsitis per Epistolam.
 item Notas Fulgij Carduli in Sanctiorum martyrum
 passionem, qui dicit hætenus Sabinia vocari, quidquid
 inter lacum Velinum, urbem Reate, Tiberim, Narem &
 Anienem flumina continetur. Magliano huius Sabinie opi-
 dum primum hodie esse, dicit Leander. Vide SABELLI.
 SABINIS æsivis, Paphlagoniorum in Galatia opidum,
 Ptolemæo. Per A in secunda legunt interpretes.

SABINORES σαβινορες, Asiae populi videntur, apud Suidam (in dictione Abares.) quos dicit ab Anaribus expulsos.

S A

- SABIONA**, vide **SABONA**.
SABIRA σαβίρα, Lycania in Cappadocia quondam vrbs primaria, nunc opidulum pagi simile. Strabo.
SABIRI, vide **SAPIRES**.
SABIRIA σαβίρια, Ptolemao, **ABIRIA** interpreti, regio circa Indi fluminis ostia.
SABIS, Cesari Gallia Belgica fluvius, Mosam influens. Sambre hodie, Iacobo Lessabao. Carmania fluvius quoque est apud Ptolemaum & Plinium.
SABISSÆ σαβίσσαι, montes India, ex quo Soamus fluit, qui se in Indum ingerit. Arr. in Indica.
SABLONES, Antonino, Sambeck vicus, Simlero, circa Mosam, prope Traiectum superius. Danten ad Rhenum lubens interpretauerim.
SABO σαβο, magna vrbs, iuxta mare Rubrum. Stephanus. cuius gentile **SABÆI**, eadem. Vide **MELANI**.
SABOCI σαβόχοι, Sarmatia Europæa gens, apud Ptolem.
SABONAM, vocat Gaspar Bruschi, Bipren: Germania urbem, in Alpihus sitam, & Episcopali sede decoratam.
SABIONA legit Diaconus, & Simlerus in vita Ingeni-
ni, & **SEBATVM** Antonini esse dicit. atque Brixinam minorem designari, vbi olim Episcopi sedes; & non Brixinam, vbi hodie eius sedes est; eam enim **SUBLAVIO** Antonini esse tradit. **SABIONAM** Wiguleus interpretatur Siben. dicitq; à Brixina x. m. pass. distare. in Tirolensi comitatu est, inter Oenipontem & Bolzanū. Hanc Brixinam putat Dom. Niger **BRETINAM** ἑβρίνα Ptolem. esse.
SABORA, hodie Cañete est, vrbs circa Malagam, in Hispania Bœtica. Vetus nomē in antiqua aenea tabula exstat, ibidem Amb. Morali in suo Chronico Hispania, vulgari lingua scripto. Idem Jo. Mariana.
SABORDÆ σαβόρδοι, Aethiopia sub Aegypto gens, apud Ptolemaum.
SABOTA, vide **SAVBATHA**.
SABRACÆ, India gens, Curtio 9. qui eam post Mallos describit, vide **SABARCÆ**, & **SCODRI**.
SABRATA, vide **SABATHRA**.
SABRIANA σαβρίνα, Anglia fluvius, apud Ptolemaū.
SABRINA trisyllabicos habebat codex M. S. σαβρίνα, vt quoque Tacitus. Sequatne Anglii dicitur, & Dalfren Britannū, Humfredo teste.
SABSADIA, Thracia locus episcopalis, circa Aprobodisada. Concil. Ephesinum.
SABTHA, vide **MESSABATÆ**.
SABVBRES σαβύρες, Africa Propria populi, Ptolemao. **SABARBARES** apud Plinium vocantur.
SABVM, opidū Etruria, si Catenis fragmētū fides habeatur.
SABVRA, siue **VETERO CARIÆ**, sic lib. Notit. Palestinae vrbs. Sed **ATERQCAMA** quoque legitur, in eodem libro.
SABYRAS σαβύρας, India intra Gangem vrbs, Ptolemao. **SOBVRA** interpreti.
SABVS, **SABVS**, aut **SABIS**, vrbs Armenia, circa Euphratem: vt videtur apud Antoninum, & in lib. Notitiar. Vide **SAVS**.
SABVTA, σαβούτα, India locus, Straboni 15. A Sambastis populis habitari, putat Casaubonus.
SACACENÆ, vide **ARMENIA**.
SACADA σακάδα, Ptolemao Assyria opidum.
SACÆ σακί, Ptolemao, Straboni, Diodoro, & Plinio. aut **SAGÆ** Pomponio, **SACCÆ** geminato cc. sunt Polyeno.
SACAS cum Cadusii ferē iungit Xenophon 5. Cyroped. Asia gens, vel regio, Scythia contermina. Belor desertum in eorum loco ponit Mercator. Sas à Nigro horum tractus vocatur. Hanc **SEBA** in Sacris litteris vocari, ait Ar. Montanus. Thraciam gentem **SACAS** facit Suidas. Vide **BACTRIANA**, & **SCYTHÆ**.
SACÆA σακάια, insula contigua Aethiopia, circa sinum maris Rubri. Pausanias in fine lib. 2. Eliacorum. **SABÆA**, pro hac Saeca legere Stephanum, vult Sylburgius ad Pausaniam.
SACALA σακάλα, locus circa Indi fluminis ostia: Occidentem versus. Arrianus in Indica.

S A

- SACALBINA** σακάλβινα, Armenia Maioris vrbs, Ptolemao.
SACAMAZA, vide **SACAZAMA**.
SACANA, vide **SENVS**.
SACANATVM, Cappadocia vrbs, Antonino. Idem alibi **SCANATVM** quoque legis, pro eadem. **SOANATVS** ego etiam ex aliocodice.
SACANE, vide **SANACA**.
SACANI, vide **SACONI**.
SACAPENA σακαπηνί, apud Ptolemaum Armenia Maioris regio.
SACARAVLI σακαράβλιοι, videntur populi circa Bactrianam. Strabo.
SACARBANTIA, Pannonia Superioris vrbs Ptolemao Latino. Lazius in sua Austria hanc Gurmendt vocat, eamq; ad Narabonem fluvium statuit. Idem ibidem Scappling; nec non Quedenburg interpretatur. Dixi Ptolemao Latino, nam in Græcis codicibus **SACARBANTIA** σακαράβαντια est, sic etiam Antoninus. Et Plinius **SACARBANTIAM** **IVLIAM** habet, sed ab eo Noricis (gentibus vicinis) attribuitur. Scarabantia rudera exstare in loco qui Zapprium, Hungaris Chyepregi dicitur, docet idem Lazius in R. P. Romana.
SACASINA σακασίνα, Armenia regio, Straboni. Albaniam regionem, & Cyrum fluvium attingit. Huius incolæ sunt apud Plinium **SACASSANI**, & Iberia populos vocat. σακασίνα, Sacesina sunt Arriano 3. Alexand.
SACASSANI, vide **SACASINA**.
SACATIA σακάτια, vrbs in Arabia Felici. Ptolemao.
SACAVRACI σακαυράχοι, Scythæ sunt, per quos Parthycorum rex Sinart hocles natus annos 90. reductus ab exilio, regnum accepit: & regnavit 7. annos. Lucianus in Macrobius. **SAGARAVCÆ** Ptolemao, & **SACARAVCÆ**, Orosij; quos novit codex meus pergameneus. quo loco excusi codices **ARAVCÆ** correptè & corruptè legunt.
SACAZAMA σακάζαμα, Africa Propria vicus, apud Ptolemaum. **SACAMAZA** legit interpret. Cedici Marmolio est. Zedico in Tabulis.
SACCÆA σακκία, Arabia Deserta regio. Ptolemao.
SACCANARA, vide **SAZARANA**.
SACCASENA, circa Cappadociam vrbs, Antonino. **ACASENA** sine s in principio legit quoque Simlerus.
SACCHENI σακχίνοι, Arabia gens. Stephanus.
SACCI populi, in Mamertini Panegyrico, Maximiano Imp. dicto. Σακχοι, Asia populi, circa Persiam & Mediam, Dionis Chrysostomo Oratione 4. de Regno. An **SAXI** Stephani?
SACCILANVM suffraganeum Aquilegiensis diocesis, habet Sigonius de Regno Italia. Sacile hodie, aut Sacileto.
SACCOPODES, vide **ADIABENE**.
SACELLVM Sibyllæ, vide **CIMMERII**.
SACER ἱερός, Ager, circa Clazomenios, Lilio 38. **SACER** Campus, loci nomen inter Forum Iulium & Pannoniam, Diacono in Longobard. Locus quoque Aegypti ἱερον πεδῖον, iuxta Phylas: Diodoro 1. **SACER** Collis, vel Mons, in ripa Anienis, de quo Festus. Trans Anienem paulo ultra tertium miliarium. Idem ferè Lilius & Cicero in Bruto. Meminerē huius etiam Diodorus, & Val. Max. 8. cap. 9. item Asconius. **SACER** Fluvius, vide **HIERSVS**, & **LIBYCVS**. **SACER** Fons, in Epiro, cuius naturam admirandam describunt Solinus, & Priscianus in Periegesi. **SACER** Lacus, vide **CVTILIA**.
SACER Lucus ἄλυσος ἱερον, in Italia, ad ostia Liris fluminis: Straboni. Hodie Hami vocari, scribit Scipio Mazzella. In Argia Peloponnesi quoque inter montem & flumen Pontinum, mare, & Amymonem fluvium: Pausania. **SACER** Mons, ad Euxinum mare, Arriano, & Apollonio. vide **MEROS**. Circa Thraciam mare etiam: Antigono in Mirabilib. & Demostheni in Halonesso. Inter Byzantium & Cherronesum Thraciam videtur, apud Xenophontem 7. Cyri. expedit. **SACER** Mons, etiam sic dicitur, cui vrbs Casena imposita. testis vetus Inscriptio, ibidem. In Hispania quoque Iustino 44.

S A

ubi aurum fulguris beneficio detegitur. Pico Sagro ha-
denus vocatur. quod instar pyramidis sit; quem Hispani
pico nominant. In Galicia est, inter Compostellam &
Orensam opida. Vide SACRVM Prom. Hieron Oros,
& LVCÆVS. SACER Portus, Sarmatia Asiatica, ad
mare Euxinum. Arriani Periplus. Apud Geras quoque
ubi Zamolxum habitasse, scribit Strabo. sed vero nomine
COGÆNVV vocabatur. Vide DELPHINIVM.
SACER Sinus, Arabia Felici; ad sinum Persicum;
Ptolemao.

SACESINÆ, vide SACASINA.

SACHA, locus in Palestina; Iosue 15.

SACHALITES σαχαλιτες, Sinus Arabia Felici, Pto-
lemao. CHALITES est Ammiani, vti videtur. Sunt &
SACHALITÆ populi, apud eundem. Ptolemaum. &
SACHALITES regio. & vrbs in eadem Arabia Felici,
eidem Ptolemao, lib. Geographia 1. cap. 7. & lib. 6.

SACHATEI, vide SCYTHÆ.

SACHLE σαχλη, Arabia Felici opidum, Ptolemao.

SACIDÆ σακιδαι, Fæminea gens, qua in prælijs à tergo
sagittat, simulans fugere, æquæ atque viri. Ctesias, &
Clemens Alexand. 4. Stromat.

SACIDAVA, vide SVCIDAVA.

SACILERNVS I, IDIENSIS, SOLIENSIS, loco-
rum in Hispania, meminit vetus lapis, qui est in conuentu
Cordubensi: vt tradit Amb. Moralis, in suis Hispania
Antiquitatibus.

SACILI, vide SACILIS.

SACILIS σακίλις, Ptolemao, SACILI Plinio, Turdulo-
rum vrbs, in Hispania Batia. Alcorrucei nouo nomine
appellat fide dignus testis Moralis.

SACISVS σακισος, Thracia ciuitas. Procopius 4. adific.

SACOLA σακωλη, Aethiopia sub Ægypto vicus, Ptolemao.

SACOLCHA σακωλχα, Meroë insula vrbs, apud Ptole-
maum.

SACONI σακωνοι, Asiatica Sarmatia gens, Ptolemao.
per A in media scribitur interpres.

SACONNA, Cappadocia vrbs, Antonino.

SACORA σακωρα, Paplagoniorum in Galatia vrbs, apud
Ptolemaum. SACORSA, alia, ibidem, apud eundem.

SACRA Insula, circa Hispaniam; est apud Auienum, in
Ora sua maritima. Vide INSULA Sacra, & HIERA,
SACRA Ficis ιερα σακωη, suburbium Athenarum: via
qua Eleusinam iunxit. Philostratus in vita Apollonij Athe-
nienfis sophista. SACRA Saxa ιερα σακωη, loci nomen
in Italia, in Messapiorum terra; Antonio Liberali. SA-
CRA Solis, ιερα ηλιος, Arabia Felici promontorium, Pto-
lemao. SACRA Via vocatur qua Eleusine Athenis
ducit. Athenæus 13. Item alia eadem 5. qua Elide
Olympiam ducit.

SACRÆ Via, vide EXAMPEVS.

SACRANA, Plinio vrbs in Hispanensi conuentu.

SACRANAS acies, à populo sic dictas, habet Virgilius, de
quibus vide Seruium, qui eos circa Romam, aut Ardeam
habitasse putat. Reate ortos, scribit Festus.

SACRAVIENSES, in Vrbe fortis gens. Apud Festum, in
Octobere equus Circa Viam Sacram verisimile.

SACRI PORTVS, locus Italia, circa Præneste videtur;
ubi Marium oppressum scribunt Florus, Velleius, & Ap-
pianus, cui ispodon λιπον vocatur. item Lucanus 2. SA-
CRI PORTVS locus maritimus circa Tarentum vi-
detur; apud Liliu 26.

SACROMONTISSII, vide FOSATISII.

SACRONE σακρων. Susiana vrbs. Ptolemao.

SACRVM Nemus, in quo Tacitus 4. Annal. Civilem Ba-
tauos vocasse scribit. Althamerus, ait ex Marliano, exstare
in Hollandia, in finibus Ageduci vici. Video ab H. Janio,
& Duza Deckerbofch interpretari, quod in trinio est
inter Leydam, Hagam, & Delfium, nunc ferè excisum.
Lipsius autem non credit peculiare aut proprium silua no-
men esse. SACRVM Promontorium, Ptolemao &
Straboni in Lusitania. Cabo S. Vincente hodie est.
SACRVM MONTEM nuncupat eum Columella,

S A

lib. 6. cap. 27. & SACRVM IGVV Auienum. CA-
PVT EVROÆ nonnulli vocatum, scribit Eustathius.
CALBIVM Pybea quoque apud Strabonem vi-
detur. SACRVM Promontorium, ispodon, Hibernia
insula, apud Ptolemaum est, quod Salanga Oluario di-
citur. Mons Domini, postea vocatum, scribit Bocatus.

SACRVM Promontorium, Corsica insula Ptolemao
est: quod Cabo corso, Leander, Sege, Pincius nominat.

SACRVM Promontorium, habet Ptolemaus in Iycia
regione. Hoc Sophianus (apo Chelidoni) appellat. Idē
Ptolemaus ad Dromon Archillus, in Sarmatia Europæa.

Zosimus 2. habet promontorium sic dictum, in Asia, ad
Ponit ostium, ducentis à Chalcedone stadiis. Est hoc
HIERON OROS alijs.

SACRVS, vide SATRICVS.

SACVS σακος, Pieria vicus, in Lacedemone. Stephanus.

SADA σάδα, India extra Gangem vrbs. & ibidem SA-
DVS fluius, auctore Ptolemao. Vide SALIA.

SADACORA σαδακωρα, Straboni Armenia Minoris vrbs.

SADAGENA, vide SALAGENA.

SADALIS σαδαλις, Ægyptia vrbs, Stephano. σαδαλιτων
meminit Goltzius, ex Galbe nummo.

SADAMA, Thracia vrbs, Antonino.

SADANI, vide ARIACES.

SADANVS, insula vsquam in mari Rubro, seu Indico vide-
tur apud Plinium & Solinum.

SADARVS, Asia fluius in Copen desinens. Plinius.

SADEC, vide BETHVZA.

SADINATES, vide TADINATES.

SADINI, vide ARIACES.

SADRACÆ σαδρακω, Regia Darij Hyfaspis F. Circa
Assyriam videtur, ex Strabone.

SADVCA, vide SALDVBA.

SADVS, vide SADA.

SADENA σαδενη, mons Cumis, item regio. Stephanus.

SALINI σαλινωι, Tarraconensis Hispania populi. Ptolemao.

SANA σαβα, Tuscia mediterraneum opidum. Ptolemao.
Sienahodie dici, & SÆONIAM SENENSEM à
Tacito vocari, docet Casar Orlandus, in nostro Theatro;
item in peculiari opusculo, de ea, à se edito. Sed SENIEN-
SIS legit Lipsius apud Tacitum Histor. 5. ex exemplari
Vaticano; vt ipse testatur.

SÆNOS, Syntarum fluius, apud Ptolemaum. Sed SÆNOS
σενω, habet Græcus Ptolemaus. Est LANOS Plinij,
inquit Mercator, in sua Vniuersali Tabula.

SÆPINVM σαπινον, Ptolemao Samnitum vrbs. SÆPI-
NVM Liniu, SÆPINATES Plinio. Coloniam esse, do-
cet Frontinus, per A diphibongon legit quoque marmor
antiquum. Leandro est Sepino.

SÆPONA, Hispania Batia vrbs, Plinio.

SÆPRVS σαπρεως, Ptolemao Sardinie fluius.

SÆTABICVLA σαταβικουλα, Contestanorum opidum,
in Hispania. Ptolemaus.

SÆTABIS σαταβις, Ptolemao est Contestanorum fluius,
in Hispania Tarraconensi. SÆTABIS sine diphibongo,
legit Strabo, sed pro vrbe, hoc tractu, quo loco tamen anti-
qui lapides quoque Satabu per diphibongum legunt, teste
Clasio. SÆTABITANI, qui & AVGVSTANI.
Catullus huius quoque meminit. item Plinius lib. 3. cap. 3.
Hæc Xativa à Floriano dicitur in suo Hispanie chronico.
Hispanico idiomate scripto. Idem Morali 10. & Ant. Au-
gustino 7. de Nummis.

SÆTTIANI, vide SCYTHÆ.

SÆXÆ σαλξαι, iuxta Istrum gens, Stephano.

SAGA. Interijt Saga opidum Etruscorum; vti & Atria, ,
à quo mare Adriaticum. Port. Cato. Circa Padi ostia. ,
Vide SCYTHÆ, & SOETÆ.

SAGÆ, Asiatici populi Curtio 6. vide SCYTHÆ.

SAGALA σάγαλα, India intra Gangem vrbs, quæ EV-
THYMEDIA ευθυμηδια, Ptolemao. Pro SANGALA
Arriani habeo.

SAGALASSVS σαγαλασσος, Ptolemao Iycie vrbs. Pisidia
faciunt Stephanus & Suida, & SELGESSVS σελγησσος,
quoque

S A

quoque illis & Straboni dicitur. Arriano SALAGASSVS est, ut refert Pintianus. SAGALESSVS Plinij est, sed in Pamphilia, regione finitima.

SAGANEVS, vide SALGANEVS.

SAGANVS σαγανος, Ptolemao Plinio, & Marcellino, Carmania fluius.

SAGAPA σάπα, Indi fluminis ostium, maximè Occiduum. Ptolemaus.

SAGAPENI σαγαπηνοί, & SILACENI σιλακηνοί, populi, Elimis vicini, apud Strabonem.

SAGARÆI σαγαρηί, populi, Aeliano. qui camelorum certamen in honorem Mineræ instituunt.

SAGARAVCÆ σαγαρωγυα, gens Scythia, Ptolemao, intra Imaum. Vide SACAVRACI.

SAGAREVS, Ammiano Carmanie flumen.

SAGARICVS Sinus, Sarmatia Europæa, circa Tyram fluium vsq̃iam, Plinio.

SAGARIS, Lydia fluius, Hygino in Ophiucho. vide SANGARIVS.

SAGARTIA σαγαρτία, Chersonesus iuxta mare Caspiū, Steph.

SAGARTII, Media gens, apud Ptolemaum. Persica apud Herodotum, in Clis, & Thalia. SAGARTHVM quoque Persia locus, in Historia Miscella 26.

SAGAVANA, vide SAVBAANA.

SAGENA, circa Puteolos locus videtur, in S. Sofij diaco- ni vita.

SAGIDA σάγδα, India intra Gangem metropolis, Pto- lemao. per E in media, interpretibus.

SAGDIANA, vide ORGANA.

SAGIDÆ σαγιδαι, gens circa Hunnos. Procopius.

SAGIENSIS Episcopi, in Gallia, meminit Ivo in Epistolis; & concilium Aurelianense. Eius mentio est quoque in vita S. Ansberti. item sepis in S. Opportuna vita. Seez in Normandia, hodie; teste Belleforestio. SAGIVM est apud Gyraldum Cambrensem. Vide SAIORVM, & OXIMVM.

SAGIS, Plinio Padi ostium. Gorum vocat Fabricius, in Itinere Romano.

SAGISAMEI VLIENSES, vide SEGIMOMEN- SES.

SAGITTA, vrbs Syria: Roberto Monacho. Vide SIDON.

SAGNINI, Volschorum populi. Fort. Caro.

SAGONEA σαγονεία, Diodoro 19. Circa Euboëam vrbs. σαλωνα alia lectione ad oram libri habebatur. Vide SAL- GANEVS.

SAGRA, Plinio & Straboni Locrorum fluius, qui à Lean- dro Sagriano, à Nigro autem Sucharanto dicitur: sed Alaro à Gab. Barrio, Laurentio Ananienfi, & Mazzelle: sed hic alio in loco Cochile interpretatur. Videtur quo- que locus in Attica, apud Clem. Alexandrinum ad Gentes. Vide LOCANVS.

SAGRÆ σαγραι, Ethiopum gens. Phaurini Lexicon.

SAGRVS, vide SARVS.

SAGVNTVS, vide SAGVNTIA.

SAGVNTIA σαγυντία, Turdetanorum in Batia vrbs, Ptolemao, & Plinio. Moralis scribit eius nomen hodie ex- stare Gigonca, in itinere quo itur Arcos, Xerezem de la Frontera. Alio in loco legit Gisconça. SAGVNTIA alia Arenacorum, est eidem Plinio, in Hispania. Adde quoque, hoc nomē crebro alijs in locis vsurpari. SAGVNTIVS hac Liuij est. Vide SEGONCIA.

SAGVNTVM σαγυντον, Hedetanorum vrbs Ptolemao, in Hispania Tarraconensi, quam ZACYNTHVM à Zacyntho Herculis Agyp̃ij comite dictam quondam, tradit Vaseus, Zacynthum vocat quoque Stephanus. & idem videtur eandem ZACANTHAM ζακανθα, ap- pellare. Zacynthiorum coloniam facit Appianus. Hodie Moruedre dicitur. CARTHAGINEM Spartariam (postquam ab Annibale direpta esset) vocatam, putat idem App. Alexandrinus. de quo vide CARTHAGO NOVA. SACVNDVM, & SECVNTVM male est apud Antoninum.

SAGVTI, vide EMPORICVS.

S A

SAGYLIVM σαγύλιον, vrbs in excelsa monte, Phasemoni- tidis in Ponto regionis. Strabo.

SAI σαι, Thracia populi, oppositi insule Samothracie. An- tydem sint cum Sapaïs, σαπαίος, vel Sintis, σιντοι, quorum Homeris meminit, subdubitat Strabo lib. 10. Horum meminit etiam Eustathius ex Archilochio. SAI, est etiam Arabia opidum, in Ethiopia, sub Egypto, apud Plinium. Vide THRACIA, & SAMOS.

SATACE, Zamarenorū opidum: in Arabia Felici, Plinius.

SAIORVM ciuitatis, in Gallia Lugdunensi 11. meminit lib. Prouinciarum. Sees facit Vinetis, in Ausonium. Vide SAGIENSIS, & SAMOS.

SAIRA, vide SEIR.

SAIS σαις, Stephano, Pomponio, & Straboni, Aegypti opidum, in ipso Delta. hoc scribit Guilandinus hodie Sib- dit vocari. SAITES Nomus ibidem, Ptolemao. item Platon in Critia. Aliam, aut aliter, describit SAITEM Iosephus 1. contra Appionem. ad Orientalem nempe par- tem Babastus fluminis. Vide SIN.

SAITÆ, Sastiane populi. Plinius.

SAITICVM, vide TANITICVM.

SAL, vide SALA.

SALA σάλα, huius nominis fluius duos habet Ptolemaus, in Mauritania Tingitana; vterq̃ se in Oceanum Atlanti- cum exonerat. vnum cu Atlantem Minorem, alterum vltra eum describit. Qui cu Atlantem est, puto eundem esse cum Butagrag, quem Ioannes Leo lib. 3. habet. Bur- regreg legit Marmolius, qui eundem quoque Sumir vocat, ex antiquo scriptore Arabo. Augustinus Curio in sua Marocchenfis regni descriptione scribit hunc à Ptole- maō SANEN appellari, Salan verò corrupta exemplaria præ se ferre: ipse viderit, mihi certè hactenus nullum tale exemplar neque Latinum neque Græcum vidisse contigit. Hoc scio, hunc eundem à Plinio & Pomponio quoq̃ Sala, nominari. SALAM vrbs habet etiam Solinus, & Ptolemaus ad huius fluij ostium; hunc puto hodie Sella esse, ab eodem f. Leone celebratam. Cele legit Marmolius.

SALA, Turdulorum, in Batia vrbs, apud Ptolemaum.

Phrygiæ quoque: etiam Armenia Maioris: item Hyr- canie, apud eundem. SALA, apud Herodotum 7. est vrbs littoralis Thracie, circa Hebrum fluium. Est Pan- nonia Superioris vrbs Ptolemao. SALA, vel SALETIAM posset Latine vocari ille Lotharingia fluius qui ad Metin vrbs se in Mosellam confert, sic enim de eo Fortunatus libro septimo ad Gogonem, Seu qui Metis edit de sale no- men habet. Actola hodie Selle appellant. Vide SALAS, & SALLE, & SALACONIA.

SALABASTRÆ, Indie populi, apud Plinium.

SALABIN, locus Palestinae, ludicum 1. Vide SALEBIN, & SALBONI.

SALABRIA, vide PENEVS, & EVDÓXIOPOLIS.

SALABRIAS, vide PENEVS.

SALACENI σαλακηνοί, India intra Gangem populi, Ptol.

SALACIA σαλακία, Turdetanorum in Lusitania vrbs, apud Ptolemaum & Plinium; hic eam, VRBEM IM- PERATORIAM cognominat. Scrubal, Clufo: Sed Alcazar de sal, Varrerio, & Morali, in Algeria regione. sed hic Salvia per R habet, typographi vitio, puto. SA- LACIA alia est Antonino, circa Bracaram Aug.

SALACONIA Antonini, videtur circa aut ipsam SALAM Ptolemai esse in Mauritania Tingitana vrbs.

SALÆ, gens Colibidis, antiquis PHTHIROPHAGI dicti, inquit Plinius lib. 6. vide TAPROBANA.

SALAGASSVS, vide SAGALASSVS.

SALAGENA σαλαγείνα, Sargaraufena vrbs, in Cappado- cia, Ptolemao. SADAGENA, legunt interpretes.

SALAGESA σαλαγείνα, India intra Gangem vrbs, apud Ptolemaum.

SALAMARIA locus, in Theodosiano codice 12. titulo de Decurionibus.

SALAMBORIA σαλαμβόρια, Ptolemao Cappadocia vrbs est, prefectura Garsauria. Latini codices eam quoque SA- RABREAM vocant. Harberic Turcis, teste Leunclauio.

SALAM-

SALAMERIA, vide **SPERCHIVS**.
SALAMII *σαλαμιοι*, gens Arabia, apud Stephanum.
 Vide **CENAE**.
SALAMINA, vide **SALAMIS**.
SALAMINIACVS, vide **SARONICVS**.
SALAMINIADA, Cæleſtyria vrbs, Antonino inter Oceanum, & Euxinum. Subdubitat H. Surtian SAMVLVS Ptolemai ſit. Vide **TOLMIDESSA**.
SALAMINÆ inſula. Contra Salamin Cypri. Plinius.
SALAMIS *σαλαμις*, Ptolemaeo Cypri vrbs: quæ Plinio, & Polyano, SALAMINE. Stephanus eam **CONSTANTIAM** deſcribit. Idem D. Hieronimus tradit, & addit eam Traiani Imp. tempore à Iudeis deletam, interfectis omnibus eius incolis. Anton. Curſchinus dicit eam ſub Eraclio Imp. à Saracenis captam, fundituſq; exiſam, neque poſtea vquam habitatam. Euſebio auctore, in lib. de Preparatione Euangelica, **CORONIA** *κορωνεία*, antiquiſſimus temporibus vocata fuit. Hodie Famagolta dicitur, vt Niger autumat. Stephanus quoque *κορωνεία*, Cypri vrbeſem habet, ſed diuerſo accentu, vt hic videtur. **SALAMIS**, Ptolemaeo inſula eſt prope Peloponneſum, in Sinu Saronico. Nigro & Sophiano teſtibus nunc Coluri appellatur. Vrbeſem cognominem habere, ſcribit Euſtathius in Homerum. Hæc inſula quondam, vt Strabo tradit, **CYCHRIA** *κυχρία*, **SCIRAS** *σκίρας*, & **PITYVSSA** *πυθωσα*, dicta fuit, *κυχρεία*, per diphthongon habet Stephanus. Item **OPHIS** *οφίς*, vt Euſtathius refert. **PELESTOTHRE** *πελεστοθήρη*, apud Heſychium vocatur. **DRACONIS** Inſulam à Lycophrone appellari, ſcribit eius commentator Iſſacius, quod eam primò draco fera occupauit. **SALAMINAM** eam Polyani vocat, item Hyginus, & dicit ab Apollonio **AITHIDA** *αἰθίδα*, nominari. **IONIAM** nominatam ab Apollinis oraculo, refert Plutarchus in Solone. **SALAMIS** regio, non procul à Cyro ſita: ab hæreſi Marcioniſtarum oppreſſa, apud Niceph. Calliſtum 13. cap. 27. **SALAMIS** Iosepho Galilæa vrbs eſt, bello Iudaico 2. circa finem.
SALAMPSII *σαλαμψι*, Mauritania Caſarienſis populi, Ptolemaeo. Latini interpretes malè legiſſi **THALASSII**.
SALANCON *σαλαγκων*, Illyridu flumen videtur, ad Hadriaticum mare. Apoll. Argonauticor. 4. Circa Neſſida terram. Vide **SALO**.
SALANGVS *σαλαγγ*, Italia gens. item Indica. Stephanus & Lycophronteſtes Vide **SELANGI**.
SALANIANA, Luſitania opidum, Antonino inter Eboram & Pacem Iulim.
SALANICA, Italia locus. auctor viſe Theobaldi.
SALANTINI, vide **SALENTINI**.
SALAPÆI *σαλαπæιοι*, Thracia populi, ſub Rhæſcupolidis imperio. Appianus 4. Ciuitum.
SALAPENI *σαλαπενιοι*, Arabia Feliciſ gens. Ptolemaeo. Hos, capite truncato, **ALAPENOS** vocant interpretes.
SALAPHITANVM, opidum Africa Propria. Plinius.
SALAPIA, Plinio. Liniu, Vitruuio, & Straboni, **SALAPIÆ** *σαλαπεία*, Ptolemaeo. Apulia Daunie opidum. Annibalidis meretricio amore nobile emporium quondam Argyripinorum. Hodie Salpi dicitur, vt Leander & Ligorius aiunt. **SALAPINAM** Paludem habet hoc tractu Lucanus lib. 5. Vide **SALINÆ**.
SALAPOLA *σαλαπόλα*, mons Libya Interioris. Ptolem.
SALARIA *σαλαρία*, Baſſetanorum vrbs, Ptolemaeo: in Hiſpania Tarraconenſi. **COLIVL**. **SALARIENSIS**, eſt in veteri inſcriptione. Siruela C. Cluſius vocat. Caſſogila Morali eſt. hancq; Coloniam Salarienſem Plinij putat. **SALARIA** alia eſt in Oretanis. eidem Ptolemaeo. Eſt quoque Africa Propria vrbs. vt habet Pontius in viſe S. Cypriani. **SALARIA** Via, Feſſus, Antoninus, Tacitus 3. Hiſtoriar. & Cicer. 3. Deor. **SALARIVS** Pons, in Via Salaria, Diacono, qui Anienim poſuit. Ponte Salaro hodie. Vide **SOLARIVS**, & **COLLINA**.
SALARS *σαλαρς*, Libya inſula. Stephanus.
SALAS *σαλας*, Straboni Germania flumen, inter quod,

& Rhenum, Drufus occubuit. Saal hodie vocatur.
SALASABRA, vide **SOLVSAPRA**.
SALASSII *σαλαδαίοι*, populi ſunt Italia, apud Ptolemaum, ſub Inſubribus. Eorum regio Germani Auguſtall vocari, ſcribit Scudus. Val de Oſta dicunt Itali. **SALASSOS** à Polybio **LAOS** *λαοι*, appellari. tradit Gaud. Merula.
SALATARÆ, vide **CALATARÆ**.
SALATHVS *σαλαθός*, vrbs, & fluius Libya Interioris, apud Ptolemaum. Idem, ibidem Salathios populos habet.
SALATIA *σαλατία*, Apulia vrbs, Appiano in Annibalidis mendosè, pro **SALAFIA**. vide **IAPYGIA**.
SALAVRI opidum, in Hiſpania Tarraconenſi. Sex. Auienus. Puerto de Salou interpretatur Ludouicus Pontius in ſuo De amplitudine vrbs Tarraconenſis, libello.
SALBONI, vnde vnus fortium Davidis. 2. Samuel. 23.
SALABON 70 interpretib.
SAIDÆ Colonia, *σαῖδα*, Mauritania Caſarienſis vrbs, apud Ptolemaum. Tadelis Mercatori; Alger Caſtaldo. Mercatoris ſententiam, Caſtaldi libenter præfero. Vide **SARDA**.
SALDENSII *σαλδανσίοι*, Ptolemaeo Dacia populi ſunt.
SALDVBA, Hiſpania Baſtica flumen eſſe, & hodie Guadaluquiuirejo vocari, Carolus Cluſius tibi auctor eſt. Claudius etiam Aretius in ſuo de Hiſpania hbellulo hoc locum etiam Salduba fluminis (quem ex Plinio lib. 3. cap. 1. Fœderatorum nominat) meminit. Ego vt verum ſcietur, quis ex veteribus huius Salduba fluminis mentionem faciat, ignoro. Saldubam vrbeſem in hoc tractu à Ptolemaeo, Plinio, & Mela poſiticio. Item aliam, in Tarraconenſi, eidem Ptolemaeo. Melius mea opinione. hunc fluium Guadaluquiuirejo **SADVCA** *σαδύκα*, à Ptolemaeo nominari, ſcribit Florianus del Campo. Item Pinſianus, in ſuis Pomponianis Caſtigatombus. Vide **CÆSARAVGVSTA**.
SALE *σάλη*, Ptolemaeo; **SOLE** Ammiano; vrbs Hyrcania Vide **SIPYLVM**, & **IAPYGIVM**.
SALEBIN, 1. Reg. 4. Regio Syria forè **SALABIN**.
SALEBRONE, vide **ADHERCVLEM**.
SALECHA, quæ quoque **SELCHA** dicitur in lib. Deuſeronomij, & Ioseph cap. 12. poſtea Salcata dicta, prodit Benjamin.
SALECIS *σάληκ*, fluminis, meminit Philoſtratus in principio lib. 5. Apollonij vrbi tradit eum nonoginta ſtadijs diſt. re ab Abyla promontorio, verſus Oceanum. **ZILLIA** *ζιλία*, Ptolemai eſt.
SALEM, vide **HIEROSOLYMA**, & **NEAPOLIS**.
SALENÆ *σαλωνα*, Catyenchlanorum opidum, in Albione inſula, Ptolemaeo. **SALINÆ**, legunt Latini codices. **Salandp** eſſe, ſubdubitat Camdenus.
SALENI, Hiſpania Tarraconenſis populi, apud Cantabros. Pomponius.
SALENTS Epiſcopi, in Armenia Maiori: meminit concilium Nicenum. A **SALA** Ptolemai credo.
SALENTIACVM, in Veromanduſ loco. vti videtur in S. Medardi vita. à Fortunato deſcripta. Chalanchi forè.
SALENTINI *σαλεντινοι*, Ptolemaeo Italia populi; **SALANTINI** per A in ſecunda legant vetuſta numiſmata, vt patet apud H. Goltzium Per duplex LL. ſcribi Tabulis Capitulinis, docet Sigonius. ſic etiam Stephanus *σαλεντινοι*. qui etiam **SALENTIAM** vrbeſem habet in Meſſapijs. Terra d'Otranto hunc tractum hodie vocari, credit Leander. **SALENTINOS** Campos, & **SALENTINA** littora, ſunt apud Melam. Vide **IAPYGIA**, & **DOLATES**.
SALENTINVM, vide **IAPYGIVM**.
SALEPRONE, vide **ADHERCVLEM**.
SALERA, opidum in Africa Propria, à Scipione occupatum. Linius 29.
SALERNVM *σαλέρνον*, Ptolemaeo, Straboni, Appiano, & Plinio Picentini opidum. Colonia Romanorum eſt, teſtibus Liniu, Paterculo, & Frontino. Nomen retinet. Vide **QVINTVS**.
SALESIA, vide **SALETIO**.

S A

SALESTI σαλήστοι, Paenun regio, apud Stephanum.
SALETES, vide **CALETES**.
SALETIO, vrbs Germania, sex milliariibus infra *Argentorat*um. Huius meminit Antoninus, & lib. Notit. Hanc **SALESIAM** in Francorum Annalibus dici, & hodie *Selza* vocari, tradit B. Rhenanus. vide **SALISSO**.
SALEVMBRONA, Antonino locus Tuscia, in itinere Tiberino, circa *Volturna* sanum. Vide **ITALIA**, & **TVSCIA**.
SALGA, vide **SALGAS**.
SALGALA, vide **SANGALA**.
SALGANEVS σαλγανεύς, Bæotia vrbs, ad *Euripum*. qua transitus in *Euboëam* est, Stephanus. **SALGANEAE** est Straboni, & Lirio 35. vbi *Salganea* ad *Hermæum* nominatur. (fluvij aut montis hoc fortasse nomen.) **SAGANEVS** Ptolemæo est, corrupte.
SALGAS fluvius, & **SALGAVRBS**, Mauritania. Stephanus.
SALI σαλοι, Sarmatia Europæa gens, apud Ptolemæum. **ZALI** legit *Hermolaus*, ex *Rhiano*.
SALIA, Asturum in Hispania fluvius, apud Pomponium. **SANGA** Plinij est, ut *Pinitianus* in *Melam*, opinatur: qui eum recentiori vocabulo *Saia* vocat. Sed **SADA**, in aliquibus excusis Plinij exemplaribus legitur lib. 4. cap. 20.
SALICA σαλικά, Oretanorum in Hispania vrbs Ptolemæus. **SALTICI** Antoniini putat *Hieron.* **SURITA**. Vide **TAPROBANA**.
SALICES, vide **AD SALICES**, & **SALLYES**.
SALIENTES, locus Hispania, Antonino, inter *Bracaram* & *Asturicam*.
SALII, hodie *Dallant*; testibus *Verrutio* & *Becano*. Vide **SICAMBR**, & **FRANCI**.
SALIM σαλίμ, locus iuxta *Aenon*. vbi *D. Ioannes baptizabat*. Ioan. 3. Vide **SALIM**.
SALIMARIACA, vide **SOLIMARIACA**.
SALINE σαλίνας, Ptolemæo Suetriorum in Alpibus *Martimis* opidum. Hodie *Salice* aliquibus videtur, inquit *Varrerius*. Eidem Ptolemæo **SALINÆ** Dacia vrbs est. Locus adhuc hodie existat ad fontes *Tibisci*, quem incolæ *Sigeth* vocant, ut tradit *Lazius*. **SALINÆ**, locus Tuscia, circa *Cecinnam* fluvium. vbi sal conficitur. *Rutilius* 1. Hic prope *Albini villa* erat. **SALINÆ** circa *Ofstiam* factæ, ab *Anco Marcio*. *Livius* 1. **SALINÆ** inter *Sipontum* & *Ausidenam*, sunt Antonino. **SALAPIAS** Ptolemæi putat quidam. **SALAPINAM** *Paludem Lucani*, puto ego. vide **PUBLICII VICUS**.
SALINÆ *Herculeæ*. vide **POMPEIA PALUS**, & **SALENÆ**.
SALINE NAVBONENSES, in II. scheda *Tabula Peutingeriana*, in III. autem mihi à *M. Velfero* communicata *NAVONENSES* erat. Circa *Mauritaniam Casariensem* locus.
SALINARVM Lacus, est *Orosio*, in *Africa*. **IOVEM** **SALINAREM** vocat *Ponticus Virunius*, Lacum *Tritonidem* significare velle, videtur.
SALINE σαλίνη, insula *Indica*, in sinu *Gangetico*, Ptolemæo, cuius incolæ *AGINATAS* ἀγινάτας, vocari scribit. Hanc insulam Latini interpretes omisere: & hos *Aginates* *Bazacate* alteri insula, falso attribuere.
SALINÆ σαλίνας, Mauritania *Tingitana* populi, apud Ptolemæum.
SALINVM σαλίον, Pannonia Inferioris vrbs. Ptolemæo. *Niger* eam *Theth* appellat. *Lazius*, & *Simlerus* *Adom* nominant. & hic eandem putat cum ea que apud Antoninum **VETVS SALINAS** inscribitur. Hæc **VETVS SALINA** iunctim nominatur, in *Lib. Notitiar.*
SALIOCLITA, vide **SOLIOCLITA**.
SALIS σαλς, Ptolemæo Pannonia Inferioris vrbs est.
SALLIS Antonini. *Sellæ* *Lazij*, vel ut *Hungari* pronunciant, *Salatwar*.
SALIS Ciuitas, *Iosue* 15. *Palestina* locus.
SALIS Flumina, qua appellantur. Apud *Caspas* Portas. *Plinius* 31. cap. 7.
SALISA, *Palestina* vrbs: 1. *Samuel*. 9. **BAL-SALISA** 4. *Rec.* 4. Vide **BALA**.

S A

SALISSA, vide **BALA**.
SALISSO, Antonino opidum inter *Treuiros* & *Argentorat*um.
SALIVNCA σαλίονκα, Autrigonum vrbs, in Hispania, Ptolemæo.
SALLABENSIS, Mauritania *Casariensis* loci, meminit *Victor Vicensis*.
SALLÆCVS, vide **ISALÆCVS**.
SALLE, siue ut legit alius codex, **SELLE**, Pannonia vrbs, apud Antoninum: An *Sala* Ptolemæi? ut quidam putat. *Lazius* credit hodie *Sellæ* esse, ad *Drauum* fluvium.
SALENTIA, & **SALIENTINI**, vide **SALENTINI**.
SALLIS σαλς, *Idumæa* opidum, *Iosepho* 3. belli *Iudæici*. Vide **SALIS**.
SALLVNTVM, Dalmatie vrbs, Antonino.
SALLVII, vide **SALLYES**.
SALLYES σάλλυες, Straboni sunt *Galliæ Narbonensis* populi, circa *Aquas Sextias*, quos ab antiquo **LIGYAS** λίγυας, i. *Ligures* appellatos addit. & regionem **LIGYSTICAM**. Posteriores eos **GALLOLYGVRES** γαλλολύγυρας nominauerunt. **SALLYI** Plinio sunt, & **SALICES** σάλικες, Ptolemæo. **SALVIO** vocat *Livius*: & **SALLVVIOS** *Ammianus Marcellinus*. item *Fragmentum marmoreum*, in *Goltzj Fastis*. *Poldo Albenati* sunt ij qui *Aix* opidum inhabitant. *Pagum* *Provincia Solis* dictum, huius nominis vestigium servare, putat *Dalechampius*.
SALMA σάλμα, Arabia *Deserta* vrbs, apud Ptolemæum. Arabia *Felicia* quoque duo opida sic dicta, habet idem.
SALMACIS σαλμακίς, vrbs *Carie*, Stephanus, & *Arriano* in *Alex.* Fons etiam *Carie* est, in *Halicarnasso*: qui ex eo bibentes, molles & obscenos reddit, teste *Strabone* 14. & *Ouidio* 15. *Metamorph.* fabulosè, ut docet *Virgilius* 2. cap. 8. Est quoque fluvius sic dictus, apud *Parthos* alicubi. ut videtur ex 4. *Flori.* cap. 10.
SALMANI Arabes, circa *Mesopotamiam*, sunt *Plinio*.
SALMANTICA σαλμάντικα, Ptolemæo *Vettonum* vrbs, in *Lusitania*. **SALMATIS** σαλματις, *Polyano* 7. de *An nibale*. Hodie in *Castella* regno est: *Salamanca* vulgò vocatur. **SALMANTICENSES**, propria *VICANOS* appellari, scribit *Aggenus Urbicus*. **HELMANDICAM** *Livij* in *Vacceis* vicina regione. & **HELMANTICAM** σαλμάντικα, *Polybij* esse, non dico: sunt autem qui suspicantur. **HERMANDICA** per *R* legit *Annibal*, qui *Plutarcho* attribuitur.
SALMASTVS, & **ADORBEIGAMVM**, Persia vrbes, dierum circiter octo itinere ab *Niniue* posite: versus *Orientem*. *And. Masius*, in libello *Mosis de Paradiso*.
SALMATIS, vide **SALMANTICA**.
SALMENI σαλμυνοί, solitaria gens, apud Stephanum. In Arabia forsan.
SALMENICA, in Peloponneso vrbs, apud *Laonicum* 10.
SALMON, vide **ALMON**.
SALMONA, Aufonio fluvius, quæ *Mosella* excipit. *Salmon* hodie *Iosepho Scal.* teste. Vna mansio *Israelitarum* in deserto quoque **SALMONA** dicitur: *Numeri* 33.
SALMONE σαλμών, *Pisatidis* in Peloponneso vrbs. & Fons cognominis, Stephanus, & *Straboni*, qui tradit *Enipeum* inde originem sumere. & suo tempore **BARNICHIVS** vocari. Vide **SAMONIVM**.
SALMONEA, vide **SAGONEA**.
SALMONIACVM villa, vbi *Carolomannus* obiit. Testes *Ado*, & *Marianus Scotus*. **SALMONTIACVS** quidam legunt.
SALMONIÆ Campus, σαλμωνίας πεδον, *Diodoro* 20. ad finem. In *Phrygia* videtur.
SALMONIDIS, vide **SAMONIVM**.
SALMORVDIS, *Mæsia Inferioris* vrbs, ad *Danubium*. Antoninus. Locus & vox haud procul abest ab *Halmiride* *Plinij*, cui lacus sic vocatur.
SALMVNTI σαλμύντι, Asia vrbs, ad mare *Rubrum*: vbi *Alexander Magnus* ludis *Theatralibus* interfuit. *Diodorus* 17. *Gedrosiæ* videtur ex *Plutarcho*. *Carmania*, ex *Arriano*. sunt autem collaterales hæc regiones.

SALMYVS *σαλμυς*, Boeotia opidum. apud Stephanum: ex Hellanico. Vide ALMON.

SALMYCA *σαλμυκα*, Stephano vrbs iuxta Herculis colūnas.

SALMYDESSIA maxilla, *σαλμυδησια γνάθος*, circa Thermodonis fluminis ostia. scopulus nauigantibus infestus, est apud Aeschylum, in Prometheo: & Sophoclis Scholiastem, in Antigone. SALMYDESSVM Sinum, habet ibidem Stephanus. SALMYDESSVS etiam fluvius Thraciae, apud Scholiastem Sophoclis, in Antigone: & in Etymologico vocatur. Thracia vrbs est e Apollodoro. Vnde Almydesij populi.

SALMYDISSOS, vide HALMYDISSVS.

SALO, vel SALON, Martiali, eo versu: Salone qui ferrum gelat. Prope Bilbilin in Celtiberia, vbi mihi Arias Montanus communicauit, qui eum hodie Xalon vulgo dici ait; Iustinius ex Pompeio lib. 44. hunc fluvium BILBILIN nominat. forte ab vrbe adiacente, sic dicta. Nullum apud eos telum probatur, (inquit) quod non aut Bilbilis flumine, aut Chalybe irrigatur. Antoninus quoque hoc tractu AQUAS BILBITANORVM habet. quas vide suo loco. SALO *σαλον*, Dalmatarum nauale Straboni; SALONÆ Colonia, *σαλωνα κολωνια*, Ptolemaeo. SALONA Pomponio & Plinio. Fauolius Aruinata, Salona Sophianus, Spalato Hermolaus nominat. Diocletianum Imp. hic quondam palatium habuisse, scribunt auctores. Mar. Niger dicit Salonas interijisse, lociq; nomē tamen manere, esse verò ibidem arcem hodie, Clissa nomine. Clitia fortē Laonici. COLONIA MARCIA IVLIA SALONA vocatur in antiquo epigrammate, quod habetur apud Maζochium, fol. 28. Stephani verba hic addere libet, is enim ita: Salona vrbs Illyridis cuius gentile Salonienses *σαλονεις*. SALONA, Plinio quoque flumen est, iuxta ipsam urbem. Nomen retinere puto. SALANCON forte Apollonij.

SALOBRIASÆ, Indica gens. Plinius.

SALODVRVM, Antonino, & ex veteri eius loci inscriptione, Heluciorum opidum. Solothurn incolis dictum. Scudus, & Rhenanus.

SALOE, vide SIPYLYM.

SALOMACVM, Aquitanica opidum, Antonino. XVIII. M. P. à Burdegala.

SALOME, Palestina vicus: Guil. Tyrio.

SALONA, vide SALO, & SALONIA.

SALONIA *σαλωνια*, Bithynia vrbs: Stephano. SALONA Straboni, sine diphetongo.

SALONIANA *σαλωνιανα*, Dalmatie vrbs mediterranea. Ptol. SALONVM Thessalia finibus procreatum arietem, scribit Hyginus.

SALOPIA, Anglia regio, versus Occidentem. Vita S. Wenefride. Shreusburi est, ad Sabrinam fluvium.

SALOS, vide SCELOS.

SALPA *σαλπη*, palus est Italia, in Daunijs: Isacio in Lycophronem. SALPINIA est Vibio; SALAPINA Lucano lib. 5. Non procul à Salapia vrbe videtur.

SALPII, vide ALPES.

SALPINATES populos, habet Linus 5. quos cum Vulstienensibus bellum contra Romanos gessisse tradit. Urbis nomen in Etruria videtur.

SALPIS Colonia, meminit Frontinus, vt testis est Onuphrius. An Salpinates inde?

SALRA, Hannonia locus; In vita S. Aldegundis. An Solre, ad Sambram?

SALSOVIA, Mæsie Inferioris vrbs, ad Danubium. Antoninus, & lib. Notit.

SALSOS, Plinio Carmania fluvius.

SALSVBIVM, Latinis dictum esse illud Flaminia (sive Romandiola) opidum quod hodie Castro caro vocant, scribunt Blondus, Merula, & Leander.

SALSVLÆ, Antonino prope Narbonem Gallie; Varrerio Salfas est sub Pyrenæis montibus. Non procul ab hac vrbe est fons, quem Fonte de Salfas hodie vulgo nominant. is à Pomponio SALSVLÆ etiam dicitur.

SALSVM, A. Hirtio flumen Hispania est, in Batica. quod Nauagierus scribit Salobral appellari. Guadajos hodie dici suspicatur Clusius. & addit in eum influere rinulum, qui hodie Rio Salado (quod falsum significat) vocatur. Moralis in suis Antiquitatib. scribit in superiori parte Bitoras nominari, postquam autem duos in se receperit fluuiolos, vnum nomine Touazo, alterum Salado, nomen Guadajox fortiri. SALSVM, Plinio flumen, circa Euphratis ostia.

SALSVS Sinus, vide GALLICVS.

SALTACHA, in lib. Notit. Phœnicia vrbs.

SALTICI, vide SALICA.

SALTÆ, de quo in Ephesino concilio hac, Perrebius Thessalonicarum Saltarum episcopus dixit. alio loco legebat Thessalorum, pro Thessalonicarum.

SALTIAETÆ *σαλπιται*, Hispania populi, qui texta præstantissima faciebant. Strabo 3. SETABETAS Silij putat Casaubonus.

SALTIGA *σαλτιγα*, Bastitanorum in Hispania vrbs. Ptolemaeus, & Antoninus.

SALTVAES, vide NYMPHARVM insula.

SALTVM, episcopatus sub sede Casarea Stratonis: Guil. Tyrio.

SALTVOCANEOS, episcopalis locus, sub Becerra Arabia. Guil. Tyrius.

SALTVS CARMINIANENSIS, vide CALABRIA. SALTVS CASTVLONENSIS, Ciceroni & Casari in Batica tractus; qui Floriano Puerto Muladar dicitur. cui suffragatur Nauagierus. Sed Sierra Morena Morali est. Portum S. Stephani interpretatur Surita. SALTVS DEI Lucus, *δαος δαιμονια δει*, in Sarmatia Europea, Ptolemaeo est. SALTVS GALLIANI, vide GALLIANI. SALTVS PYRENÆVS, vide PYRENÆVS. SALTVS TVGENSIS, vide ARGENTEVS MONS. SALTVM Provincia Narbonensis, vel SALTVOAM Proinciā, olim Latinis dictum; quem hodie Comitatum de Saul vocant, scribit Antonius Pinetius. Circa Auinionem est, in Delphinatu, vt hodie ea loca appellantur.

SALVA *σαλσα*, Ptolemaeo Pannonia Inferioris vrbs. SALVA MANSIO est Antonino. Scalmar Lazio est, duobus à Buda miliaribus, Austriam versus. sed SOLVA legitur hoc loco apud Antoninum, quem Aldus excudit. An Soluense Plinij?

SALVARIVM, opidum Arcadie, ex aduerso Pylis situm: nauale eius regionis. Laonicus 9.

SALVCA *σαλκιν*, Ptolemaeo opidum in Libya Interiori.

SALVIA *σαλβια*, Liburnia vrbs mediterranea: apud Ptolemaum. SILVIA fortē Antonini. Alia SALVIA VRBS Plinio, VRBASALVIA *εββα σαλβια* Ptolemaeo, VRBISALIA Procopio, lib. 2. Gorbortum: item VRBS SALVIA Antonino. Sic hodie etiam dicitur, vt Franciscus Adamus, & Dom. Niger perbibent, aut Alia, vt Leander scribit. in Picenis.

SALVIAE, vide AQUAE.

SALVII, vide SALLEYES.

SALVM, Mauritania Casariensis fluvius; apud Antoninum.

SALVR *σαλβρ*, emporium in India intra Gangem. Ptolem.

SALVRNVM, agri Tridentini locus: Diacono. Salorno haftenus.

SALVTARIA, Syria aut Euphratensis vrbs. lib. Notit. Vide SATVRNI vicus.

SALVTARIS, vocatur pars MACEDONIAE, PHRYGIAE, PALÆSTINAE, SYRIAE, & GALATIAE; teste Libro Notitiarum.

SALVTARIENSIS, vide VRCIA.

SALYDO *σαλυδο*, insula Arabici sinu: apud Agatharchidem.

SAMA, vide SARDINIA.

SAMACHONITIS, vide MERON.

SAMAIA *σαμαια*, Iosepho 1. belli Iud. cap. 2. ciuitas Palestinae est.

SAMAICA *σαμαικη*, Praefectura, in Thracia est. Ptolemaeus.

S A

SAMAMYCII *σαμαμυται*, iuxta magnam Syrtim populi, Ptolemaeo. Idem alios cognomines habet, multo interiorius, in Libya.

SAMANÆI, vide **GYMNOSOPHISTÆ**.

SAMARA, vide **TAMOS**, & **TAVRVS**.

SAMARABRIÆ, & **SAMBRVCENI**, India populi, circa Indum fluvium: Plinio.

SAMARABRIVA, vel **SAMARABRIGA**, Antonino Gallia Belgica vrbs. Amiens est Simlero. Corruptum puto, pro **SAMAROBRINA**. sed probum credit Cædenu, & traicū ad Somam fluvium significare credit.

SAMARANDA *σαμαρανδα*, India extra Gangem vrbs. Ptolemaeus.

SAMARIA *σαμαρια*, Ptolemaeo Iudæa tractus. & in eo eiusdem nominis vrbs, quæ **ECHTENIAS**, (vox quæ in Pergamenis vetustis codicibus non habetur) ut scribit Eusebius. & ab Herode restaurata eadem **SEBASTE** dicta fuit, auctore eodem, & Strabone. **MAREON** *μαρεων*, eam Iosephus vocat: item *σαμαρειον*. **NEAPOLIN** quoque appellatam, scribit Stephanus, non sine erroris nota fortasse. cum ex Ptolemao & Plinio pateat, Neapolim Samaria civitatem esse. at Samariam ipsam sic nominari, apud nullum auctorem me legisse memini. Postellus tamen videtur Stephani sententia suffragari, si enim eam a Samaritanis Iudæis Neapolim, aut Napolitza nuncupari tradit. Samaritanos Iosephus, & Benjamin suo tempore Chutheos appellant. Vide **CHVTA** & **FLAVIA**.

SAMARIANA *σαμαρειανη*, Straboni vrbs Hyrcanie, An Samanna Ptolemai?

SAMARICOS equos, laudat Vegetius in Veterinaria, ubi sint, nescio. Dicit Epirotas, Samaricos, ac Dalmatas, contumaces ad frenâ, ac viles.

SAMARIM, Palestina locus: Iosue 18.

SAMAROBRINA Antonino & Casari, **SAMAROBRIGA** *σαμαροβριγα*, Ptolemaeo. Cicero eius quoque meminit lib. 7. Epist. ad Trebatium. Gallia Belgica vrbs in Ambianis. Hanc Hub. Leodius Cambray, Pet. Diauus & Becanus Amiens; Bouillus & Chassaneus. S. Quintin vocat, Ego ferè pro Bray ad Somonam fluvium habuerim. Vide **SAMARABRIVA**.

SAMATÆ, vide **SARMATIA**.

SAMATHA, vide **REBLATHA**.

SAMATHO, vide **MAGNA**.

SAMBA, vide **SAMBRA**.

SAMBALACA *σαμβαλακα*, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeus.

SAMBANA *σαμβανα*, Asia locus, Diodoro Siculo 17. Vide **SAMBATÆ**.

SAMBASTI *σαμβαστοι*, India populi, circa Indum fluvium: quos Alex. Magnum debellasse scribit Diod. 17. Vide **SABVTA**.

SAMBATÆ *σαμβαται*, Assyria gens: apud Ptolemaum. Hoc tractu videtur à Diodoro 17. **SAMBANA** locus describi.

SAMBLACITANVS Sinus, Antonino in Gallia Narbonensi. Circa Forum Iulij. Goulfe de Grimault hodie appellari, mihi persuasum.

SAMBRA *σαμβρα*, vrbs India extra Gangem: Ptolemaeo. **SAMBA** est interpretibus.

SAMBRACATE, insula Arabia Felicis, in mari Indico. Item vrbs eiusdem nominis, in continente. Plinius.

SAMBRI, Aethiopia sub Egypto opidum: Plinio. Populi sic dicti, ibidem, sunt Solino. apud quos nulla aurica quadrupes.

SAMBRICVS pagus, nominatur in S. Arnulphi vita; episcopi Suefionensis. An corruptè pro Samarobriga? nõ valde enim abluat à Cambray: (modo c. vi s. pronuncietur, ut sapius solet vulgo) sic enim vocant hodie Gallia Belgica II. urbem episcopalem Samarobrigam. Vide **SAMAROBRIGA**, & **QVARTENSIS**.

SAMBROCA *σαμβροκα*, Ptolemaeo est Hispania Tarracoenensis flumen, quod Sanbucha hodie dicitur, auctore Floriano del Campo.

S A

SAMBRVCENI, vide **SAMARABRIÆ**.

SAMBVLVS, montis nomen, apud Tacitum 12. *Annal.* In Asia vssiam. circa Mesopotamiam.

SAMBVS *σαμβος*, India fluvius, in Gange influens: Arrbiano in Indiciis. Apud Stephanum quoddam Arabum opidum sic vocatur.

SAME, Palestina locus: Iosue 15. vide **SAMOS**, & **CEPHALENIA**.

SAMEDAMASCENE, vide **SAMIES**.

SAMEGA *σαμεγα*, vrbs Syria. Ioseph. 13. *Antiq. cap. 17*.

SAMENI *σαμνοι*, Nomades Arabum. Stephanus.

SAMES *σαμης*, vrbs Palestina: Iosue 19. vel **SEMES**, vt D. Hieronymus. vide **SOLIS Fons**.

SAMI, vide **MACRONES**.

SAMIA *σαμια*, Elidii opidum in ipso Samico. Pausanias 5.

SAMICVM *σαμικον*, Triphyliaca vrbs. Polybius 4. Strabo 8. Pausanias & Stephanus. Circa Arenen, cuius forè arx olim, vbi Neptuni Samij templum. item **SAMICVS** Campus. Vide **ARENE**, & **ANNIVM**.

SAMIES, quedam regio, vnde tertium genus aloes, ut habet *Const. Africanus*. aut potius Cassius Dionysius, ut ab aliis vocatur huius libri auctor. **SAMEDAMASCENE** legit ex eodem, Platearius.

SAMINTHV *σαμινθον*, Peloponnesi vrbs. Thucydidi 5. In confinio Argie & Laconica videtur.

SAMIR, locus Palestina: Iosue 15. in monte Ephraim: Iudicum 10. **SAPHIR** est 70. interpretibus.

SAMISENA *σαμισωνη*, Galatia versus Bithyniam regio: Straboni.

SAMMITÆ, vide **SCYTHÆ**.

SAMNÆI, Arabia Felicis populi. Plinius.

SAMNI. In Samnorum gente Ebusopem regem Colchorum plurimum argenti eruisse. scribit Plinius lib. 33. cap. 3. **SVANORVM** legit Venetus, Parisiensis, & Colonienfis codex. sincerius.

SAMNITÆ, vide **NANNITES**, & **AMNITARVM**.

SAMNITES, **SAMNIVM**, & **SAMNITIVM**, populi & regio Italia, apud Liuium Strabonem & alios. Ducatus Beneventanus postea dictus. Abrezzo hodie dicitur ex Sanfelicio, & Leandro docemur. Samnites medios esse inter Picenum, Campaniam, & Apuliam, testis est Eutropius 2. centesimo ferè & tricesimo milliari ab Vrbe. Vicinos Priuernatibus scribit Liuius 8. Strabo dicit eorum quosdam **PITANATES** vocatos. Diaconus 4. *Lögbard*. Decimam quartam regionem Italia his adscribit. Hos **SABELLOS**, & Græci **SAVNITAS** dixere, scribit Plinius. *σαυνιται*, etiam Polybio. idem C. Sempronio. **SANNITAS** legit Strabo. In *Dictionariis* Henr. Stephani, & Nebrissenfis, bi etiam **SQVINCI** dicuntur; quæ auctoritate, ego nescio. **SAMNIVM** à Collenatio, & Ioanne Baptista Carafa Val Beneventana nominatur. etiam Destretto à Leandro. Antium & Lautulas describit in Samnitibus, Liuius. **SAMNIVM** in ipso Samnio requiratur. sic Florus 1. cap. 16. Stadius dicit Samnium montem esse, in eoque Samnium opidum conditum fuisse. Sed aliud videtur Samnium à Samnitibus. **SAMNITES** & **SABELLI** distinctim nominantur in Fragmento 37. Diodori: tamquam inter se diuersi. **SAMNIVS** siue alia lectione **SAMVS** est apud Festum mons, vbi dicit Samnites ex Sabinis aduentantes, consedisse. Britannia vrbs est **SAMNIVM**, Stephano. Vide **SABELLI**.

SAMONIVM *σαμωνιον*, Cræta insula promontorium, in latere exortiuo: Ptolemaeo auctore. **SALMONIDIS** *σαλμωνιδης* est Dioni & Eustathio. **SALMONE**, Actuum 25. Salamone, aut Cabo Salamo hodie est, Sophiano & Mercatore testibus. **SAMONIVM**, Straboni 10. etiam locus Troia est, in Neandride & Alexandreorum solo.

SAMORNION, vide **EPHESVS**.

SAMOS *σαμος*, nomen trium insularum, quarum synonyma, quia valde à recentioribus confundi video, ex ipsis classicis auctoribus sic distinguere didici. Primo **SAMOS** est Ionica, in Icario mari è regione Ionia posita, hac Samos vocatur

vocatur Ptolemao, Solino, Pomponio, & Straboni. Idem Strabo hanc olim PARTHENIAM παρθενίαν, ab eius fluuio Parthenio, deinde ANTHEVM ἀνθεῖς, postea MELAMPHYLVN μελάμφυλον, nuncupatam scribit. Eadem DRYVSA δρυσα, Aristoteli. Apud Plinium quoque CYPARISSIA, PARTHENOARVSA, & STEPHANE dicitur. Stephanus & Sophianus eam IMBRASYM ἰμβρασιον, etiam nominat; & Hyginus IMBRASIAM, à fluuio huius insula sic dicto, nifallor, cuius Plinius & Strabo meminerunt. HEROSAM quoque dictam auctore Strabone, etsi Pintianus scribat in Plinium, fidem meam adhibere nequeo. Hac Samos Ionica, Iunoni olim sacra fuit. Hinc Pythagoras oriundus. Hinc vasa illa fictilia, Samia dicta, à veteribus tantopere laudata. Apuleius 2. Floridor. eam eleganter describit. Hac hodie etiamnum Samo indigitatur. SAMOS altera, Thracica est, Maris Aegei, & Thracia opposita. Hac Samos dicitur Straboni, & Diodoro Siculo. SAMOTHRACIA, & SAMOTHRACE, Ptolemao, Pomponio & Plinio. Olim DARDANIA vocabatur, Plinio & Eustathio testibus. SERRHEION σέρρην, à Sophiano dici video; sed qua auctoritate, ignoro. lego hoc nomine eius opidum vocari apud Stephanum. MELITA, antea Straboni. LEVCASIA etiam Aristoteli, vt Erythraus habet, in suo indice Virgiliano, vel LEVCANIA λευκάνη, eo quod albeat, vt Heraclides in Politis dicit, qui eam quoque THRACIAM, ab incolis Thracis; septingentis vero post annis, à Samiis qui eam occupauerunt, Samothraciam dictam addit. Hac eadem Samos à Flacco ELECTRIA Tellus; & ab Apollonio ELECTRA ATLANTIDIS insula nominatur; proprio enim nomine eam non designant. Hic Corybantes Cybeles sacerdotes, sacra Matris Deum sollemnia mysteria celebrabant. SAVM quondam hanc appellatam, annotauit Scholiastes in Nicandrum. Hac nostra aetate Samandracchi nomine cognita est. SAMOS tertia, Maris Ionijs insula est, prope Zacynthum, qua & SAME vocata fuit, & postea CEPHALENIA κεφαλονία, testes Strabo, Linius, & Eustathius. Idem Strabo & Pausanias TELEPOANTEM τελεποάντην, nuncupatam asserunt. Plinius eam olim MELANAM dictam tradit. Hac vulgo nunc Cephalonia vocabulo innotescit. Est & SAMOS huius insulae opidum, apud Strabonem, quod interijisse tradit Marius Niger, locumque Porto Guiscardo indigitari vulgo. SAMOS quoque Messenia vicus; in Epitoma Strabonis 8. & Elidijs vrbs: apud ipsum Strabonem 8. Est & ciuitatis Lycia nomen, testibus Martyrologijs Adonis & Vsuardi, ad VII. Cal. Aug. SAMOS etiam Magna Gracia, siue Calabriae quondam vrbs: vt habet Gab. Barrius, ex D. Thoma. qui scribit Pythagoram philosophum ex Samo Calabriae vrbe oriundum. vbi hodie Crepacore fortè, vt idem Barrius ait. Ex Samo Ionica Pythagoram oriundum mihi maior fides à Laertio, alijq.

SAMOSATA σαμοσατα, legio, Ptolemao & Stephano, Syriae vrbs, Comagena regionis. SAMOSATA LEGIO VIII. est apud Antoninum editionis Aldinae: Simili exemplar VI. legit.

SAMOTHRACA, vrbs, in insula Samothracia. Ptolem.

SAMOTHRACIA, vide SAMOS.

SAMOTHRACIOS. Muros, locum sic dictum in Thracia: habet Herodotus.

SAMPHARITICA σμφαριτική, nardus quadam dicitur, à regione. Dioscorides. A Saphar Arabia Felicis putauerim.

SAMPHE σάμψη, Phoeniciae vrbs: apud Stephanum. (Simon Sethi scribit inde Xyloaloe venire) σάμψη Iosepho, Antiquit. 17. σάμψη, meminit Thesaurus Goltzj, ex Titi nummo.

SAMPHIRINE, vide SAPPHIRINE.

SAMPSA σάμψα, Stephano Arabiae vicus.

SAMPSAMA regio, I. Machab. 15.

SAMPSIRA σάμσιρα, Aegypti vrbs: Stephano. σάμσιρα sunt in Hadriani nummo, testis Goltius, in Thesau.

SAMYLIIS σαμυλίας, apud Ptolemaum Phoeniciae opidum. Vide SALAMINIADA.

SAMVNIS σαμυνίς, Ptolemao Albaniae vrbs, qua Samachi vocatur, teste Nigro.

SAMYCLA σαμυκλά, loci nomen videtur apud Stephanum in voce Σίτη.

SAMYDACA σαμυδάκη, Carmaniae vrbs. Stephanus. SAMYCADE est Ptol. sed SAMYDACE legunt interpret.

SAMYDOCHVS Ptolemao ibidem fluuius est. Idem eundem SAMYRACEN σαμυρακίον, vocare videtur.

SAMYDOCHVS, vide SAMYDACA.

SAMYLIA σαμυλία, Cariae opidum: Stephano.

SAMYRACE, vide SAMYDACA.

SANACA σανάκη, Ptolemao, SACANE interpretib. Mesopotamiae vrbs.

SANAEOS σαναός, Straboni opidum in Phrygia Maiori.

SANIS forsitan Ptolemai.

SANAGENSES, Gallia Narbonensis populos, habet Plinius.

SANAIS σανάις, Ptolemao est vrbs in Media regione.

SANARI σάναροι, Sarmatia Asiatica gens. Ptolemaus.

SANATES dicti sunt, qui supra infraque Romam habitabant. quare, lege apud Festum. Scilicet censor, circa Tiburtinum agrum erant.

SANAVIA, vide SAVCIVA.

SANCTI IVLII Insulam, habet Diaconus in Longobardis. vide IULIANI.

SANCTIO, opidum Marcellino 21. Rhenanus putat. Decringen hodie dici, in Germania. Rbatia videtur.

SANCTVS Mons, vide AGIOS.

SANDABALA σανδαβάλα, Indiae fluuius Ptolemao; qui se cum Indo coniungit.

SANDACA σανδάκη, apud Ptolemaum est vicus in Aethiopia sub Aegypto.

SANDALARIVM, locus Romae, vbi Librarij habitabant. Galenus de libris proprijs, & Gellius 8. cap. 4. Vbi Sandalarij, Romae meminit verus lapis.

SANDALLOTIS, vide SARDINIA.

SANDALIVM σανδαλίον, Pisidia regio: Steph. & Straboni. Insula est opposita Lesbo; apud Plinium. σανδαλίον memoria est in nummo Claudij, testis Thesaurus Goltzj.

SANDANVS σανδανός, Thracia fluuius est, circa Pallenen regionem. Plutarchus in bist. Romanor. cum Graecorum coniunctione. vide SARDONIS.

SANDARACA σανδαράκη, Bithyniae portus ad Euxinum Pontum. Arriani Periplus. Sorocon nunc, vt habet Leunclavius.

SANDARACVRGIVM σανδαράκην, mons caesus, haud procul à Pimolisis, in Pontica regione. circa Pöpeopolim Paphlagoniae. Strabo.

SANDAROPHAGOS, vide ARCESINES.

SANDAVA σάνδαβα, Daciae vrbs: apud Ptolemaum. Dychesburg est Lazio, R. P. R. 12. Ad Cocheliu fluuium.

SANDIALE pagus, S. Longini patria, vt refert Simeon Metaphrastes in huius vita.

SANDIVS σάνδιος, Caria collis, Thucydides 3.

SANDBANES σανδβάνης, amnis quoniam Cyrum recipitur, Straboni. Circa Armeniam.

SANDOCANDE σανδοκάνδα, Taprobanae insulae gens. Ptol.

SANDRABATIS, vide SAVARABATIS.

SANDRIZETES populos Pannonia habet Plinius, per quos Dravum amnem defluere scribit. S. Andries opidum in hoc tractu, non male hoc nomen imitatur. ANDIZETII ανδίζηται sunt Straboni, censore Casaubono. Sine s. initiali legendum apud Plinium adfirmare ausim. Erroris causam lege in COMBOS, alibi, in hoc Thesau. Hac enim lectio apud Plinium est. Iasos, Sandrizetes, &c.

SANDVM σάνδον, Italiae vrbs: Steph. Asiae Minoris opidum est, apud Metaphrasten, in vita S. Theodori Archimadritae.

SANDVRA, Aethiopia sub Aegypto opidum. Plinio.

SANDVS, vide INDVS.

S A

SANB *σάν*, Thracia: vrbs, inter Athon & Pallenem: Herodoto 7. Stephano, & Epitome Strabonis 7. item Thucydidi 4. & 5. qui eam circa Athon montem ad Fossam regiam describit. Andriorumq; coloniam dicit. Huius etiam meminit Plutarchus, in Quaestionibus Græcis.

SANEGÆ, vide **SANICHÆ**.

SANENSEM Civitatem, in Phrygia: habet Nicenum concilium. A Sanaos, ni fallor.

SANGA, vide **NOEGA**, **SALIA**, & **SANGARIVS**.

SANGADA *σάγγαδα*, regio circa Indi fluminis partes inferiores: Arriano in Indici.

SANGALA *σάγγαλα*, India in Cathais opidum; circa Indi fluminis partem superiorem. Arrbianus 5. Alexandri.

SAGALA Ptolemaeo. **SALGALA** vrbs, Calthaigentis est Polyano lib. 4. de Alexandro.

SANGAMARTA *σάγγαμαρτα*, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeus.

SANGARIVS *σάγγαριος*, Asia Minoris fluvius, Ptolemaeo, & Arriano 1. Alexandri. *σάγγαριος*, Hesiobio, qui eum Lydia & Phrygia attribuit. **ΣΑΓΑΡΙΣ** in nummo meo *ful. Pia Augusta*, cuius primum elementum est *locus*. hoc sepius à me observatum in nummis. (Item & hoc, quod *Σ*. ut *Z*. utebantur, quasi scribas *ZAGARIS*. Vide in *ZIPHENE* huius aliquot exempla.) **SANGA** *σάγγα*, ab Apollonii scholiaste dicitur, annotavit Stuckius: & eundem ab Hesiodo in Theogonia **SARCEIVS** nominatum scribit; sed hoc me latere libenter agnosco: **Sangarium** autem apud eum ut apud ceteros reperio. Idem **SANGARIS** dicitur, teste Solino. **XERABATES** *ἐν-εξάβας*, quondam dictus est, teste Plutarcho de Fluminibus. & idem eum *ζάραειν* vocat. Sangarius etiam **CORALIVS** nominatur apud Plinium. Acada in Tabulis eius decursum imitari videtur. Sangari autem **Belonio**, & **Zagari** Nigro dicitur. Sacari Leunclauio. Alius est in Gracia **Coralus**, Straboni, quem tamen vir quidam eruditus cum Plinii **Coralio** confundit. *σάγγαρις*, & *σάγγα-εις*, duo sunt flumina Phrygia: in Etymologico. Vide **CORALIVS** & **AGARVS**.

SANGARVS *σάγγαρος*, Bithynia locus, ad mare, non procul ab Helenopoli. Sozomenus, 7. cap. 18. & Callistus 12. cap. 31.

SANGIA *σάγγια*, vicus Phrygia Straboni. vnde Sangarius fluvius originem sumit, teste Eustathio. idem cum **SANGA** puto. Nicephorus hunc vicum **PAZVM** vocari ait. qui **PACHIVS** *πάχιος*, forte Appiani.

SANGONA, vide **ARAR**.

SANGRVS, vide **SATRICVS**.

SANGVINARIVS Pons, circa Spoletum: aut inter Otriculum, Narniāque, & Spoletum, atque Urbem Romanam regione media positus, ut scribit Aurel. Victor, in Vib. Gallo. quem interfectum hoc loco, & Sanguinarium inde pontem dictum, subiungit.

SANGVTA *σάγγετα*, Armenia Maioris vrbs: Ptolemaeo.

SANTVTA Latinis codicibus.

SANIA *σάνια*, India vrbs: Stephano.

SANIANA *σάνιανα*, Thracia opidum: Cedreno & Curopalati. Huius meminit quoque Porphyrogeneta. sed addit Galatorum nationem eo usque extendi. Ita hac in Asia Minori videtur.

SANICHÆ *σάνιχαί*, ad Pontū Euxinum populi: Arrbiano in Periplo. Sunt magis Occidentem versus quam eiusdem Saniga *σάνιγα*, quos Stephanus geminato NN. legit.

SANNIGÆ sunt Plinio Colchidis populi. **SANEGÆ** *σάνιγαί*, vocantur à Memnone.

SANICIENSIVM civitatem, id est, **SANICISIO**, habet lib. Prouinciarum, in Alpibus Maritimis. Videndum an sit Sanitium Ptolemai.

SANIGÆ, vide **SANICHÆ**.

SANINA *σάνιν*, opidum iuxta mare Rubrum: Stephano. In Arabia Felici, Ptolemaeo. Vide **SANNINA**.

SANIR locus, I. Paralip. 5. & Ezech. 27. Vide **SARION**.

SANIS *σάνις*, Ptolemaeo Phrygia vrbs. Vide **SANAOS**.

SANIGERA, Balearidis Minoris vrbs: apud Plinium.

S A

SANITIVM *σάντιον*, Vesdantiorum opidum, in Alpibus Maritimis. Ptolemaeus. Vide **SANIGIENSIVM**.

SANITVRNVS, fluvius qui secatur Mutinam: Frontino Strabonem lib. 3. cap. 14.

SANNABA *σάνναβα*, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeus.

SANNANIM, Palaestina locus: Iosue 15. ut legitur D. Hieronymus. *σάννανιμ* 70. interpretibus.

SANNI, vide **DRILLÆ**, & **MACRONES**.

SANNIGÆ *σάννιγαί*, Scythia gens: apud Stephanum, & Arrbianum. Vide **SANICHÆ**.

SANNII Prouinciam, & **SANNITAS** incolae, nominat Cassiod. 3. Variar. quibus Theodoricus rex Sinbiuadum praefecit: ut negocia inter Romanos & Gothos definiret. In Italia videntur, ex eiusdem 5. ad Gudum Saionem. An pro Samnio & Samnitibus?

SANNINA *σάννινα*, Media vrbs, ad Hyrcanum mare: Ptolemaeo. vñ n. scribunt interpretes.

SANNITÆ, vide **SAMNITES**.

SANNVM, vide **SARRVM**.

SANTAMARIA, Albanorum in Illyrico vrbs: Laonico 9.

SANTICVM, circa Noricum vrbs: Antonino. Sanekius hodie locum dicit, credit LaZius. **SIANTICVM** Ptolemai puto.

SANTIS *σάντις*, Celtica vrbs: Stephanus.

SANTONES *σάντωνες*, Gallia Aquitania populi, auctore Ptolemaeo & Casare. apud quem & **XANTONES** nonnulli codices legunt. Sed & idem **SANTONÆ** Belli Gallici 3. si proba scriptura. **LIBEROS** & **VBIS COS** eos cognominat Plin. lib. 4. cap. 19. Xanto: gner regio, aut eius vrbs Xaintes Orontio, & Marliano. **SANTONIA** *σάντωνία*, regio est apud Galenum, vnde Santicam herbam nomē sortiri scribit. **SEIGNANI VBISCI** in aliquibus codicibus Plinij legitur. lib. 4. cap. 19. vide **VBISCI**.

SANTONIS Gallica ciuitate, vnde Iul. Africanus. Tacitus, sic lib. 5. Anna.

SANTONVM *σάντωνων*, Portus, Ptolemaeo. Rochella Villanouano. Hanc urbem Iuniores Latini, **RVPELAS** vocant. **SANTONVM** promontorium, Ptolemaeo, Blaye hodie dicitur Villanouano, sed Maluaton Mercatori. **SANTONIVM** Oceanum habet Tibullus 1. Elegia 7.

SANTVTÀ, vide **SANGVTÀ**.

SANVÀ *σάννα*, Albanie vrbs. Ptolemaeo.

SAOCE Monte, Samothraciam attolli, scribit Plinius.

SAOCORA *σάοκορας*, Mesopotamia fluvius. Hermiz ab And. Masio interpretatur. Set autem ab alio quodam anonymo in Itinerario Persico.

SAONA, Paul. Diacono in Alpibus Cottii vrbs, Quarta Italiae regionis. Sauona hodie puto. In Liguria litore.

SAONEM locum Hispanie, habet A. Hirtius. vide **VRSO**.

SAORVS, vide **ELEVETHERÆ**.

SAOS *σάος*, Saiorum insula Stephano. Mons Thracia est: apud Isacium, in Lycophronem, & Corybantum adificium in eo. Huius meminit etiam Nicander in Theriacis, & Dionysius Vticensis 2. Agricultura. Vide **SAMOS**.

SAPÆ, vide **THRACIA**.

SAPÆI *σάπει*, Ethiopia sub Aegypto gens Ptolemaeo. item Thracia: Plinio, & Appiano 4. Civilium. item Ouid. 1. Fast. hoc versu, Extra canum vidi Trinia libere Sapæos. ut legit libenter Per. Marfus: vbi alij codices Sapæos habent. qui in Arabia Felici sunt, quos hunc poetam nunquam vidisse verisimile est, Thraciam autem (vbi hi Sapæi) benè, ut exilio suo collimitaneam. Vide **THRACIA**.

SAPARAGES *σάπαράγες*, ostiorum Indi fluminis vnum. Ptolemaeus.

SAPARNVS, vide **PTARENVS**.

SAPAVDIA regio, non semel inter Gallia Narbonensis prouincias nominatur in libro Notitiarum. quam ego pro Sauoia intelligo. Chronicon Prosperi M. S. membraneum sic quoque per P. legit.

SAPÊI, Samatia Asiatica populi: Plinio.

SAPES, vide **ESAR**.

SAPHA *σάφα*, locus altior quidam sic dictus, iuxta Hierosolymam.

S A

- lymam. Iosephus 11. Est locus circa Seleuciam, ad Tigrim: Plutarcho in Lucullo. hac fortè σαφῆ Ptolemai, in Mesopotamia vrbs.
- SAPHAR, opidum Arabiae Felicis, in mediterraneis: Plinio. σαφῆ Ptolemao. sed SAPPHA interpretib. Sapharenos equos laudat Vegetius, in Veterinaria. SAPPHAR geminato PP. legit idem Ptolemaeus 8. Geog. APHAR in periplo maris Erythraei apud Arrianum mihi videtur. quamvis SAPHAR hic quoque legendum puto. lectio talis est, ἡμεῖς ἀφῆ, quare Saphar legam, vide in COMBOS; & alibi, quo te ducet verbum Librarij in Indice huius Thesauri.
- SAPHATHA, vide SEPHATA.
- SAPHE Σαφῆ, Mesopotamia iuxta Tigrim vrbs: Ptolem. vide SAPH A.
- SAPHER, sic Chaldaei. SEPPER Pagninus & Hieronymus. ARSAPHAR legunt 70. interp. Mansio Israelitarum in deserto, Num. 33.
- SAPHIN, loci nomen in Asia. Historia Miscella 19.
- SAPHNIOENTEM, vide SATHNIOENTIS.
- SAPHON, Palaestina locus: Iosue 13.
- SAPHRIS, Asia vicus: Orofio, lib. 1. & Aethico. SAFPRIIS legit Orofio codex M.S.
- SAPHTHA σαφθα, Arabiae Felicis opidum: Ptolemao.
- SAPIRENE, vide SAPPIRINE.
- SAPIRES σάπρες, gens Pontica, in mediterraneis: Stephano & Orpheo. Per B. etiam scribitur, Sabires, si creditur Stephano. SABIRI sunt quoque, apud Agathiam.
- SAPIS, fluvius in Piceno, prope Isaurum: Plinio & Silio, auctoribus. Albs Leandro Alberto dicitur. Rauennatem Coruensem quoque agrum interfluere, scribit Rubens. Vide ISAPIS.
- SAPOLVS σάπολ, India extra Gangem vrbs. Ptolem.
- SAPONARIA, suburbium opidi Tullenfis, in Gallia Belgica II. Ex Synodo circa Caroli Magni tempora ibidem habita.
- SAPORDA σάπορδα, Pamphilia locus: Polybio 5.
- SAPOTHRENI σαποθρηνοι, Sarmatiae Asiatica gens. Ptolemaeus.
- SAPPERINE, vide SAPPHIRINE.
- SAPPHA, vide SAPHAR.
- SAPPHARITAE σαπφαριται, Ptolemao Arabiae Felicis gens. TAPPHARITAE interpr. Vide SAPHAR.
- SAPPHO σαφω, Samaria vicus: Iosepho belli Iudaici 2. cap. 3.
- SAPPHIRINE σαπφειν, & alia lectio σαμπεριν, insula in sinu Arabico, apud Stephanum. qui sapphirum lapidem ibi inueniri addit. SAPIRENE est Plinio. & SAPPERINE σαπφειν, Ptolemao.
- SAPPINIA Tribus, vide VMBRIA.
- SAPPRII σαπριου, episcopi, meminit Emanuelis Imp. legatio ad Armenios.
- SAPPONIA, vide SOPHONIA.
- SAPRA Palus, id est Putris. In Istmo Tauricae Cherfonefi. Strabo. Item apud Astryam Troadis, eadem, vide BYCE.
- SAPRIAE Episcopus Nicolaus, est apud Dorotheum.
- SAPRISARA, vicus regionis Nicopolitanae, in Maesia Inferiori. Aldi Orthographia, fol. 527.
- SAPSAS, locus circa Iordanem fluvium, quem D. Ioan. Baptista habitationem fuisse, credidit Sophronius. Huius vocis videtur quoque meminisse Stephanus, in αμ.†.
- SAPVRI σάπυροι, montes Scythiae intra Imaum. Ptolemao. TAPVRI interpretibus.
- SAPYSELATVM σαπυσελατον, mons Corinthiacus. ARACHNÆVM ἀραχναίων suo tempore appellatum, scribit Pausanias. ARACHNÆVM Argia mons, est Stephano, & Aeschilo in Agamemnone.
- SARA σάρα, Aurea Cherfonefi emporium, Ptolemao. Hodie Selungos vocari, vult Castaldus. SARA vel ZARA, Antonino vrbs est, quam Simlerus scribit apud Ptolemaum SAVRANIA vocari in Cappadocia. Sed SAVNARIS σαυναρῖς, hoc loco apud Ptolemaum legitur, vide SABANA.

S A

- SARAA, locus in Palaestina. Iosue 19. & Iudic. 13. Vrbs à Salomone aedificata, 2. Paralip. 11. σααρι, Iosepho Antiquit. 8. quem SARASA σαράσα, Antiq. 5. ubi Sampsonem sepultum scribit.
- SARABACVS Sinus, σαράβακος, India extra Gangem, Ptolemao. SABARACVS legunt interpretes. Golfo Sauolas, eum vocat Castaldus.
- SARABREA, vide SALAMBORIA.
- SARABRIS σααβρις, Ptolemao Hispania Tarraconensis vrbs. Camora, Clusio; Toro ad Durium fluvium, Floriano del Campo est. cui videtur assentiri Gomecius. Vassaus putat male apud Antoninum SABARIA pro SARABRIS legi, quo loco Simlerus SIBARIS legit, vide SISAPONE.
- SARABVS σαράβ, India intra Gangem fluvius. Ptol.
- SARACA σάρακα, Sarmatiae Asiatica vrbs: Ptolemao. per E in secunda scribunt interpretes. Apud eundem est quoque Media: item Colchidis: & Arabiae Felicis vrbs. Arabia regionem post Nabathaeos, facit Stephanus, cuius incola Saraceni.
- SARACE. Bellonius in de Monumentis sufficiens antiquorum, ita, Inter Nicomediam & Libysam Saracen vrbs vidimus, Stephano multis verbis celebratam. Iudicent lectores.
- SARACENA σαακην, Arabiae Petreae regio: apud Ptolemaum. SARACENI sunt in Arabia Felici: Ptolemao & Plinio. SARRACENI sunt in Panegyrico Aurelii Maximiano dicto: & Pacati, Theodosio dicto. Hi olim AGARENI, & ISMAELITAE dicebantur: teste Sozomeno. Item ARABES & SCENITAE, auctore Ammiano: utroque habet Ptolemaeus in Arabia Felici. Hebraei CHASLVHIM, ut scribit Ar. Montanus. De Saracenis consule Leonem Imp. cap. 18. numero 119.
- SARACENORVM Ciuitatis, prouincia Palaestina, non semel meminit Chalcedonense concil. Eandem cum Arabia Petrea tractus, Ptolemai habeo. Hos ISMAELITAS, NOMADES vocat Theodoretus, Gracarum Affectionum 9. Vide TROGLODYTAE.
- SARACORI σαακωροι, populi qui asinis insidentes bellica pericula excipiunt. Ael. animal. 12. cap. 34. Vide SARAGVRI.
- SARAGA σααγα, Sinarum vrbs: apud Ptolemaum.
- SARAGINA σαράγινα, Marmarica vicus: Ptolemao.
- SARAGVRI σααργυροι, gens Asiatica. Suidas. An eadem cum Saracori?
- SARAI, vide ZARAI.
- SARAIM, vide SARAA.
- SARALAPIS σααλαπῖς, Sardiniae opidum: Ptolemao. SORABILE Antonini fortasse.
- SARALVS σάραλ, Ptolemao Galatiae opidum.
- SARAMANNE σααμάνν, Hyrcania vrbs: apud Ptolemaum & Marcellinum. vide SAMARIANA.
- SARAMEL, vide ASSARAMEL.
- SARAMENA σααμην, regio Asiae Minoris, circa Amisum. Strabo. Post ostia Halys fluvij inquit, Gadelonitis est. vsque ad Savamenam.
- SARANARA, vide SAZARANA.
- SARANDIB, vide DABGET.
- SARANDIS, vide CHIMOAS, & FAFFELLA.
- SARANGA σάραγγα, India regio circa Indi amnis ostia. Arrh. de Indicis.
- SARANGAEI, Arriano in Alex. 3. SARANGAEI sunt Plinio; quos circa Sogdianam describit. SARANGEOS habet quoque Herodotus in Thalia, Persarum populos eosdem puto. Persas enim aliquando eosque imperasse, ex auctoribus pluribus constat.
- SARANGES σααργυν, India fluvius, in Hydraoten influens, qui in Indum finit: Arrbiano in Indicis teste. Bactriam terminare scribit Polyanius. Est SARANGES alius, circa Bosphorum Cimmerium: apud Orpheum.
- SARANI, Phoenicia regionem incolunt, inquit Procopius I. Persicorum. Circa Tyrum fortè; nam hac SARARA dicta fuit.

SARAPANA *σαράπανα*, Colchicum Castellum, ad Phasim fluvium. qui hucusque sursum navigatur: Straboni. circa angustias ubi Phasis asper & violentus in Colchidem defluit. *σαράπανα* in Authentico.

SARAPAR *σαράπαρι*, Thracia populi, supra Armeniam Maiorem habitantes: Straboni. Circa Bactrianam, Plinio.

SARAPIA, vide **SAREPTA**.

SARAPIDIS *σαράπιδος*, insula, aut **ZENOBI** *ζηνοβίου*, insula, ea est qua hodie Mazira dicitur, inquit Ramusius. Coue, & Alcozan vocari scribit, si qua hinc fides, Theuetus. Sunt Arabiae Felicis, in Azaniomari, apud Ptolemaum & Arrianum. Vide **TURGANA**.

SARAPIONIS, vide **SERAPIONIS**.

SARAPTA, vide **SAREPTA**.

SARASA, **SITALCA**, & **PINACA**, *σαράσα, σιτάκα, πινάκα*, vrbes ad Tigrim, circa Carduchos, habet Strabo. Pinaca munitione validissima, habet tres arcas, singulas suum muro cinctas, adeo ut trius videatur. Sitalca meminit & Athenaeus. vide **SARAA**.

SARATH locus, Iosue 13.

SARAVVS, fluvius prope Augustam Treutorum in Mosellam erumpens, vti describitur ab Ausonio, in sua Mosella. Sar hodie dicitur. Et **SARRA** in antiquo lapide vocatur, quic CASTRA **SARRAE** habet. hoc hodie opidum in huius ripa **Sarpuck** dictum. Sic Jof Scaliger ad Ausonium. PONS **SARNIS** apud Antoninum est.

SARBACVM *σάρβακον*, Sarmatia Europae opidum: Ptol.

SARBANA, vide **SARDANA**.

SARBANISSA *σάρβανισσα*, Cappadociae vrbs, in Ponto Polemoniaco: Ptolemaeo. interpretes per hoc vocabulum incipiunt.

SARBATHA *σάρβαθα*, Arabiae Felicis vrbs. Ptolemaeo 8. Geographia.

SARBEDICVS Mons, apud Curopalatem: videtur pars Tauri, inter Syriam & Armeniam.

SARBENA *σάρβανα*, Ptolemaeo Assyriae vrbs.

SARCAPOS, vide **SCARPACOS**.

SARCELV *σάρκελ*, circa Tanaim alicubi: Curopalati.

SARCERIVS, vide **SANGARIVS**.

SARCIGITVA, vide **GANADIS**.

SARGINIVM, vide **CENTRONES**.

SARCITANI Limitis, in Africa, Tripolitanae regionis: meminit lib. Notitiar.

SARCOA *σάρκω*, Arabiae Felicis vrbs: apud Ptolemaum.

SARCOPHAGI, gentis nomen videtur, apud Suidam. in verbo Herodotus.

SARDA *σάρδα*, magnus portus, Inter Trium & Casaream, in Mauritania: Straboni. **SALDA** legit hoc loco, ex M. S. Casaubonus. Videtur **SALDAE** Ptolemai. Vide **POR-TVS Magnus**.

SARDABALA, vide **SERBETOS**.

SARDÆVM *σάρδακον*, mons iuxta Asopon. Stephanus. Incognita positio, quia varijs in locis Asopis.

SARDANA *σάρδανα*, Ptolemaeo, **SARBANA** interpr. Indiae intra Gangem vrbs.

SARDANVM, opidum Palaestinae: Tyrio.

SARDEMISVS, Pamphiliae mons: apud Pomponium & Plinium.

SARDENA *σάρδην*, mons ad Hermum fluvium, & Noium murum. Herodotus in Homero.

SARDESSVS *σάρδεσσον*, Stephano Lyciae vrbs, iuxta Lyrnessum: *σάρδεσσον* meminit Vespasiani nummus.

SARDEVNA *σάρδηννα*, Armeniae Minoris opidum: Ptol.

SARDIA *σάρδα*, a loco nominatur a Plinio 19. cap. 6. ex Theophrasti Hist. Plant. 7. cap. 4. ubi **GARDIA** *γάρδια* legitur.

SARDIANA *σάρδιαν*, Asiae regio, vicina Bactriana: Diodoro 18. Cui praefectus fuisse Philippum quendam scribit, post Alexandri mortem. Sed **SOGDIANA** emendo.

SARDICA *σάρδικη*, Thracia vrbs mediterranea, apud Ptolemaum: Triadizza Sophianus vocat, & ante eum Glycas, Ioannes Lydus, Cedrenus, & Curopalates. Dacia vrbs habet Eutropius, sic quoque Antoninus & Suidas, sed per E in prima. *ελπία σάρδικη*, quoque in nummo arce

Caracalla, apud me est. **Serdica** in Thracia, meminit Goltzius ex veteri inscriptione. Eadem forte: haud tamen affirmo. **Sardicam** per A Illyricam habet Callistus. **SARDICAM** ad Istri ripam, habet Nicetas. in Illyria quoque Socrates Scholasticus 2. cap. 18. ubi concil. Generale habitum fuit, sub Constantino Magno. Dacia est Eutropio; atque huius primariam urbem vocat Theodoritus. iuxta Nessum Servius videtur, ex Cedreno & Curopalate. immo ex his vetustiori Procopio 7. Edificior. ex quo duo videntur, ita ut Thraciam per E in prima, alteram per A scribi debere mihi persuadeam. Thracia **Serdica** per E memoria est in antiquo lapide. Sigonius libro 5. Occidentalis imperij hanc cis Istrum constituit, in Dacia mediterranea, inter duas Maesas. **Sardicam** (si forte plures) ubi habitum sub Const. Magno Imp. concilium, eam esse, qua postea Triadizza dicta, scribit Glycas. Vide **VLPIA SARDICA**: & an hac alia ab illa, disquire.

SARDIEI *σάρδιαι*, Straboni, & **SARDIATES**, Dalmatiae populi: Polybio & Plinio. **SARDIOT** *σάρδιωται*, Ptolemaeo. **ARDIEI** hi apud eundem Strabonem sunt, nisi fallat Casaubonus: quod puto. Vide **SARDVS**.

SARDINIA, Mediterranei maris insula, qua & **SANDALIOTIS** a Timeo, & **ICHNVSA** a Myrsilo vocatur, ut Plinius refert. Pro Ichnu **SIGNOSA** Mariannus habet, corruptè. **SARDO** *σάρδω*, Graecè dicitur, Ptolemaeo, Lycophroni, Stephano, & ceteris. Incola **IO-LAI**, siue **IO LAENSES** *ιολαείς*, a Iolao appellantur; Straboni & Diodoro. Strabo eos postea **DIAGEBRES** *διαγέβρες*, dictos scribit. Sardinia hodie nominant. Sardiniam Dioscoridis, Serapio vertit **SAMA**, cap. de Melle. Vide **CADOS SENE**.

SARDIOTAE, vide **SARDIAEI**.

SARDIS, Asiae Propriae civitas; in Lydia regione. qua a Maonis **HYDE** vocata est. Plinius. Olim **GYGEPO-LIS** dicebatur, teste Epigrammate antiquo. **Sardis** acropolim sic nominari scribit Eustathius in Homerum. **IDA** Idem per iota legit idem in Dionysium: Tapetes qua hinc Sardinia vocantur; celebrat Athenaeus & alij. quod hic addo, ut locum emendem apud Non. Marcellum, qui tapetes Sardinianas habet malè, pro Sardinias. ut ego emendo. Campus supra Veronam **SARDIS** quoque vocatur, apud Diaconum 3. Longobardic. Vide **GORDIEN**.

SARDO *σάρδο*, mons in India est. Hinc quindecim dierum itinere est locus sacer; quem sub Solis & Lunae nomine venerantur. Ctesias. Etiam loci nomen in Liburnia, Procopio 1. Gothicorum, circa Burnum, ut ex eodem videtur.

SARDVS aliorum est. Vide **SARDINIA**.

SARDONES, vide **SVRDAONES**.

SARDONICVM Linum vocant Graeci, quod in Colchide paratur. Herodotus: & ex eo Iul. Pollux. Videndum qua de causa, an a loco.

SARDONIOS Populos a Traiano Imp. domitos, habet Aurel. Victor Schotti. Scripturam mendosam vereor.

SARDONIS *σάρδων*, fluminis meminit Stobaeus de Fortitudine: circa Olynthum. ubi Philippus rex unoculus factus est. *σάρδων* erat in margine, ut quoque eum Flutarchus nominat.

SARDONIVS Sinus, vide **TAPHROS**.

SARDONIX *σάρδωνιξ*, Indiae intra Gangem vrbs. Ptolem.

SARDONVM Regio, Plinio est in Gallia Narbonensi, ad mare Mediterraneum. **SARDONVM** Ora, est Pomponio.

SARDOPATRIS Fanum, *σάρδοπατρίς* iuxta Ptolemaeo, in Sardinia. Ate a quodam interpretatur.

SARDVS *σάρδω*, Illyridis opidum: Straboni, & Stephanano. Huius accolae **Sardiazos** & **Sardiates** puto. **SARDVS** etiam fluvius circa Armeniam alicubi; apud Cedrenum.

SAREA, vide **CAPPADOCIA**.

SAREDATHA, vide **SARTHAN**.

SAREN, vicus Maronitarum, in Thracia. Lilius 38.

SAREPTA, Plinio Palaestinae vrbs; Inter Tyrum & Sidonem Iosepho 8. Antiquit. cap. 7. **SARAPTA** per A in medio;

medio, Stephano. σαρεπτα apud Lycophronem, ut putat eius interpres Isidorus. SAREPTA Sidoniorum est apud Iulium 4. & 1. Reg. 17. Sareptini vini sepius meminit Alex. Trallianus. (idem vinum Ascalonite, Gazense, non semel nominat. ex quo Palestina oram totam maritimam vitiferam esse liquet.) Saphet hodie vocari, per suum est Postellus. Locum hodie Sara dici, scribit Niger. Cereus habet auctor Anonymus belli Hierosolymitani. Saratendi est apud Giselium. vide RAMA.

SARGA σαργα, vrbs circa Athon montem: Herodoto 7.

SARGANTHA σαργανθα, Iheria opidum, apud Steph.

SARGANTIS σαργαντις, vrbs & custodia Aegypti. Steph.

SARGARAVSENA, vide CAPPADOCIA.

SARGASIS Antonini, CORSABIA Ptolemai est; Simlero. Armenia Minoris opidum. Sed CHORSABIA χορσαβια, legitur, apud Ptolemaum.

SARGATHVS σαργαθος, ubi Romani victoriam habuere contra Persas: Iustino imperante. Cedrenus.

SARGATII σαργατιναι, Sarmatia Europae populi: apud Ptolemaum.

SARGETIA σαργερτα, Dacia fluvius, Dionis, in quo Decebalus rex thesauros suos occultauerat. Hunc Ioannes Tzetzes ARGENTIA ἀργερτα, & alibi SARGENTIA vocat. Etel Hungarice, Istvig Germanice hodie nominari, scribit Sambucus, in schedula quadam, quam Transilvaniae sua Tabula adiecit. cui suffragatur Lactius, in R. P. Romana.

SARGVSENA, vide CAPPADOCIA.

SARIA σαρεια, Thessalia vrbs videtur: apud Procopium 4. Aedificior.

SARIANAE provincia in Africa, mentio fit in canonibus concilii Carthaginensis, sub Imp. Honorio.

SARICHA σαρικχα, Cappadocia opidum: Stephano.

SARID, locus in Palestina. Iosue 19.

SARIGA, vide GARIGA.

SARIM, Palestina locus 1. Samuel. 17. & 1. Par. 4. item Iosue 15. ubi 70. interpretes σαριμ SEBARIM legunt.

SARION σαριον, Phoenicibus, SANIR σανιρ, Amorrhais, vocatur mons HERMON in Palestina; ut legitur in libro Deuteronomij cap. 3. Idem mons quoque SEON σων, appellatur cap. 4. Postellus putat Hermon à Ptolemao ALSADAMVS ἀλσαδαμους, & HIPPOS ἵππος, dici.

SARIPHI σαερποι, montes in Asia, è quibus Oxus fluvius exit. Ptolemaus, & Epitome Strabonis 11.

SARIRA, patria Ezechielis prophetae, ut habet Dorotheus, qui eundem sepulchrum scribit in loco MAVR Hebronis agri.

SARISABIS, Ptolemao India intra Gangem vrbs. Gracus codex per E in prima.

SARITAE σαριται, Arabia Felicius gens: apud Ptolemaum.

SARMA, locus in Palestina. Iosue 15.

SARMAGANA σαρμαγανα, Ptolemao Argie regionis, in Asia vrbs, quae Nigro Samarchant est.

SARMALIA σαρμαλια, Tolstobogiorum in Galatia vrbs. auctoribus Ptolemao & Antonino.

SARMANES, vide GERMANES.

SARMATIA σαρματια, EUROPEA, & ASIATICA est apud Ptolemaum. Ego, si hac antiqua nomina recentioribus interpretari cogor, Europeam, Russiam vocabo; & Asiaticam, Tartariam idque, nisi fallor, ex opinione etiam Sigismundi ab Herbersteini, & Pauli Veneri, ex quorum lectionibus, utramque hanc Sarmatiam ab his populis hodie occupari, observavi. Dominicus Niger tamen scribit Sarmatiam Asiaticam patria lingua Sargatia dici, quàm recte, ego ignoro. Tartaros Asiaticos Mogores in India vocari, ait Garcias ab Horto, in suo de Aromatibus libello. Sunt tamen etiam nunc, ut olim de illis Plinius retulit, in multa genera diuisi. Idem Plinius tradit incolas à Latinis SARMATAS, & SAVROMATAS à Graecis dici. SYRMATAE etiam & IAZABATAE ιαζαβαται, Ephoro teste, apud Stephanum. SAMATAS sine R vocat eos Eustatius. IAXAMATAE quoque legitur apud Melam. hi EXOMATAE sunt apud

Plinium, lib. 6. & EXOMATAE ἑξομαται, apud Polyanum lib. 8. de Tyrgatao. Sarmatas Scythas, vocat Tetzaperantades μεγαραδες. Sarmatas ab Hebraeis HASSARMAVETH vocari, & 47. Montanus scribit, in suo Apparatu. Sed hac Sarmatias video apud priscos scriptores admodum cum Scythia vocabulo confundi. Sarmatiam Europeam in primis, quam ab Herodoto totam sub Scythia nomine descriptam legimus. Sarmatarum populi, qui Tanaim fluvium accolunt, apud Plinium sunt CICIMENI, CHOATRAE, COSTOBOCCI, DANDARI, EVAZAE, GYNACOCRATVMENI, MESSENIANI, THVSSAGETAE, TVRCAE, & ZIGAE. Sarmatiam Laonicus in Nigram & Albam diuidit. hanc versus Septentrionem, illam versus Meridiem statuit. Vide GEPIDIA, & SCYTHIA.

SARMATICA Insula, iuxta Danubij ostium Calostoma dictum. Plinius.

SARMATICI Montes dicuntur proprie, & idem cum Alpibus nomen continent: inquit Ptolemaus. In confinibus Germania sunt, versus Ortum. Scepusienses hodie eos vocari, scribit Ludovicus Decius.

SARMATICVM, vide CRONIVM, & EVXINVS.

SARMINETVM, NYMPHEVM, & TIBERIAS, Tuscia circa maris littora, vrbes videntur: apud Platinam, in Pascali 11.

SARMISIAM Vallem, habet Sambucus, in sua Transilvania Tabula, quam Haczag, vel Harlaag, Hungarice vocat. Nouam aut corruptam vocem puto, pro TARMISOGETHUSA.

SARMOSSVS, vide DIA.

SARMYDESSVS Σαρμυδασιος, locus Thracia. Suidas. An pro Salmydessus?

SARNACA, Troadis vel Mysiae vrbs: apud Plinium.

SARNADA, Antonino Pannonia opidum.

SARNIA, Antonino Britannica insula. Hodie Garmsep dicitur, ut placet Camdeno.

SARNII ALPINI, de his triumphasse Q. Marcium, Anno DCXXXVI. ex fastu Romanis constat. Horum meminit quoque Epitome Iulij 62. ubi STONI habet Sigonius. Idem lib. Fastor. dicit in M. S. aliquot libris STINOS legi, ut suspicari quae posset ne truncata vox sit pro Tricastini, inquit.

SARNIVS σαρνεις, Asia fluvius, in limitibus Hyrcania. Strabo.

SARNVS σαρνυ, Ptolemao, Straboni, Orofio, Silio. Luciano, & Vibio, Pisentimorum in Italia fluvius de quo Statius 1. Silvar. Nec Pompeiani placeant magis ocia Sarni. Sarno dicitur à Leandro, & ab eodem alio in loco, item ab Erythraeo Scafato. Blondus & Sanfelicius scribunt Scafati vocari, idque, à scaphis, quae ibi tenentur, viatoribus Nuceria proficiscentibus, traiciendum. Urbis quoque nomen est in formula cuiusdam veteris contractus, quod Fabricius ex Alciati bibliotheca in lucem dedit. legitur enim in eo, Sita est Sarnensi in suburbio, secundum flumen. Hanc Pallietto nominat Ligorius. sed destructam addit. SARNVS σαρνυς, etiam Illyridis vrbs: apud Stephanum. Nuceria mons: apud Vibium. SARNONTVM Castellum, Canisia regionis, terrae motu imbrem feruentem euomuisse, habet Marcellinus Comes. in Pannonia est. SARNVSTORVM, meminit Polyani, lib. 4. in Graecia videtur. Vide LARNOS.

SAROHEM, Palestina locus: Iosue 19. Eundem vocari in Paralipomenis SAARAIM annotavit Masius. SARIM est D. Hieronymo 1. Paralip. cap. 4.

SARON, Palestina vrbs, in Sacris litteris: 1. Paralip. 5. & Actuum 9. quam Pet. Laicstein S. Lamperti ait nominari. SARONAS Regio est Casarea Palestina, vsque ad Ioppen pertingens; & inter n. diem Thabor & stagnum Tiberiadis. Sic D. Hieronymus in locis Hebraicis. SARON legitur quoque apud Iosum 12. ubi 70. interpret. λεταγον, & Chaldaeus interpres LASSARON. quam eandem putat Masius ASSARON vocari in Apostolor. Actis. Sed SARONA ibidem alij legunt, cap. 9. TZECA-
RONDA

RONDA autem legit ex Arabico Franciscus Iunius. Apud Stephanum SARON est etiam Træzæna locus. Fluvius est ibidem, à quo SARONIS Sinus: Eustathio in Dionysium. Vide SARVS, & SARVM.

SARONIA, vide TROEZEN.

SARONICVS Sinus, Peloponnesi, Ptolemæo. MEGARENSIVM vocat Solinus. Strabo dicit aliis SALAMINIACVM appellari, item PONTVM & PORVM ὠκεὸν, id est, traiectum. ELEVSINIVS apud eundem nominatur. Póntianus scribit eundem à Strabone HERMIONICVM quoque vocari. Meo verò iudicio, Straboni libro 8. Sinus est peculiaris inter Saronicum & Argolicum ad Hermionem urbem. libro primo autem, idem Hermionicum sinum circa Methonem ponit, quod studiosis notare libuit. Saronicum sinum hodie Golfo de Engia Castaldo est.

SARONIDÆ, σαρωνίδαι, & σαπωνίδαι, σαπωνίδαι, sunt apud Diod. 5. variata scriptura, quarū ultimam veriorē, quamvis neq. sinceram putaverim, atq. ipsum Diodorum ὠπωνίδαι, scripsisse. Librarios verò primum elementum à vocis præcedētis ultimo huic male adrexisse, & A. pro Δ. facile ob formā quodammodo similitudinem negligenter immutasse. Scriptura talis est οὐς σαπωνίδαι, errores huic similes lege in COMBOS, & alibi, ad quos te ducet vox Librarij, in Indice huius operis. Vide BARDI.

SARONIDIS Palus, vide PHOEBEA.

SARONITICA Syrtis, vide CANTHI.

SAROPHAGES, India populi: Plinio.

SAROTZE, urbis nomen, circa Syriam & Mesopotamiam. In historia Imaginis D. N. Iesu Christi, apud Surium.

SARPEDON σαρπηδών, Thracia urbs; Stephano, Hefychio, & Suida. Iuxta Erginum fluvium: Apollonio 2. Ante Hæmum montem describit eum eius Scholiastes, sed Petram Sarpedoniam vocat. Apud eundem est quoque Attica urbs, Sarpedon. Cilicia urbs est Pomponio. Eiusdem regionis promotorium; Ptolemæo, Licio, & Straboni. Hic idem, vt & Zosimus, habet etiam Sarpedonia Diana templum in Cilicia. Est & insula nomen, iuxta Atlanticum Oceanum, in qua Gorgones habitant: vt tradit Suidas, & Apollonij Scholiastes. vide TAVRVS.

SARPEDONIA, vide GORGONES.

SARPHATH, vide GALLIA.

SARRA, Carthaginis in Africa synonymon, vt Ant. Augustinus Dialogo 6. de Nummis antiquis, indeq. tibias Sarranas, & Atilium Sarranum nomina deducere tradit. vide SARAVVS, & TYRVS.

SARRACANA Navis, est apud Quintilian. 8. Orator. an à loco? Sarra forte, id est, Tyri.

SARRACENI, vide SARACENA.

SARRÆ, Thessalonica, aut propè Sarras occisum Lucinium Imp. scribit Zonaras. Per e legendum puto, Serra. quas iuxta Thessalonicam fuisse, docent Historie.

SARRANATES, Italia populi, VI. regionis. circa Umbriam: Plinio.

SARRASTES populos, habet Virgilius. In Campania sunt, Seruio. à Sarno flumine sic dicti. Hi apud Silium 8. & 10. quoque leguntur.

SARRITÆ σαπειται, populi apud Iosephum. Cuius loco 1. Samuel. 27. legitur GESURI, & GEZRE.

SARRVM, in scheda II. tabula Peutingeriana. SANVM in III. non edita, quam à M. Vetsero vsui habui. Gallia Aquitania locus.

SARS, Hispania Tarraconensis fluvius Pomponio. Circa Turrim Augusti titulo memorabilem decurrit.

SARSAGA, Armenia Minoris urbs: Antonino. quam eandem alio in loco, (vt tradit Simlerus) CARSAT nominat. CARSAGIS etiam legitur Suida.

SARSINA σαρσινά, Straboni & Festo, qui Plauti patriam dicit. Umbria urbs. SARSINATES, sed mendose, habet Plinius: nam FARSINATES legunt tres mei codices libro 30. cap. 14. Plauti patria, vt nonnulli placet. & FARSINA, non Sarsina rectè scribi, vult Parrasius in Epistolis. & sic in marmoribus legi, tradit Volaterranus.

SASSINA, non SARSINA scribendum, docet Iacobinus, in Historia Casia. Nomen retinere, lego apud Pet. Marsum, ad 8. Silij Italici. Idem attestatur Leand. Albertus. Haud procul à fonte Rubiconis statuit Gaud. Merula.

SARSVRA, Africa Propria opidum, A. Hirtio, fortè SASSVRA σαρσούρα, Ptolemæi.

SARTA fluvius, in Cenomanis Gallia, vti legitur in Domnoli episcopi vita.

SARTACHE, vide TAPHRÆ.

SARTHAN, Palaestina locus: iuxta Iordanem. Iosue 3. & 3. Reg. 4. 7. Ab Edom enim vrbe vsque ad partes Sarthan aquas Iordanis stetit, cum Israelita cum arca transirent. Pro Edom legunt 70. interpr. Adam. Idem locus Sarthan SAREDATHA vocatur, 2. Paralip. 4. ADAM ad lacum Tiberiadis fuisse, & SARTHAN in confinibus Scythopolis, docet Aud. Masius, ad 3. Iosue.

SARVENA σαρβύνα, Chamaia in Cappadocia urbs. Ptol.

SARVM σαρον, Sarmatia Europæ opidum: Ptolemæo, Vide SARON, & SORVIODVNVM.

SARYNETES, Plinio Heluciorum populi sunt, Sarn-ganterlandt inhabitant hodie, testibus Schudo & Simlero, qui his Ingadinos iungit.

SARVOM σαρων, Ptolemæo opidum in Arabia Felici.

SARVS σαρξ, Ptolemæo Pelignorum fluvius, SAGRVS Straboni est. SARON Vitis, Hodie Sangro, vel Sagnino vocari, perhibet Niger. Sanguino etiam habent Colenutius, & Leander. SARVS, Ptolemæo, Straboni, Plinio, & Appiano; PHARVS corruptè, Xenophonti, & Suida. Cilicia fluvius, qui Adena dicitur M. Nigro. Mopsuestiam diuidit, Cedreno & Europolate testibus. SARI Fluminis caput, locum sic dictum in Cilicia, habet Luvius 33. COERANVS κόρανος, prius nominabatur, teste Stephano. Puto eundem SINARVM σαρων, ab Eustathio dici. SARVS, etiam Carmania fluvius est: Ptolemæo. Minoris Armenia etiam, Procopio & Plinio, qui Comanam urbem præterfluit, sed idem hic est cum Cilicia Ptolemæi. Est & Sarus Italia mons, apud Vibium. ex quo Sarnum fluvium manare tradit.

SASANDA σατανδα, Caria urbs, à Cauno triginta millibus pass. distans. Diodorus 14.

SASIMA σασίμα, Cappadocia urbs: Antonino, Socrati, & Callisto. Vicū vocat Nazianzenus, in sua vita. Ibidem angustum villalam vocat, & locum in aquosum, infustum & herbarū expertem. Fuit is primus huius loci episcopus. Salsum hodie appellari, apud Leunclavium reperio.

SASINA, Calabria portus: Plinio. An inde SASSINATES videndum.

SASO σασο, insula Maris Ionij, apud Ptolemaum & Polybium 5. Hac Soseno Sophiano est. Lucanus 2. Spumoso, Calaber perfunditur aqore Sason. SASO geminato ss. est apud Silium 7. SATO fortè Antonini.

SASONES σαόνες, Scythia populi sunt iuxta Imaum, Ptolemæo. Hos fortè pridem ex Scythia in Germaniam venisse, atque ibi SAXONES dictos, ex aliorum sententia, memorat Crantzius.

SASPIRI, vide SAPIRES.

SASSÆI, Dalmatia populi, sunt apud Plinium.

SASSINA, vide SARSINA.

SASSINATES Italia populi. In Triumphis Romanis. VidesASINA, & SARSINA.

SASSO, vide SASO.

SASSVLA, urbs circa Tibur. Luvius 7.

SASSVMENI, Gallia Aquitania populi, vt tradit Plinius.

SASVRA σαρσούρα, Ptolemæo urbs in Africa Propria. Vide SARSVRA.

SASVRI, Indica gens, ultra Gangem. Plinius.

SATA σατά, Arabia Felici urbs: Ptolemæo.

SATACHTHA σατάχθα, Aethiopia vicus, Ptolemæo. circa Nilum.

SATAPENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

SATAGÆ, Interioris Pannonia gens. Iornandes.

SATAGARII gens Getica: apud Iornandem. Sines, & per D. ADAGARII apud Lichtenaviium.

S A

- SATALA** *σάταλα*, Armenia Minoris opidum, Ptolemaeo, Stephano, & Xiphilino, qui scribit hoc a Traiano imp. capium. Procopius 3. Aedif. habet presidium Satalorum non longe ab hoc opido. **SATALAM** *ΛΕΓΙΟΝΕΜ* XV. **APOLLINAREM** habet lib. Norii. & Antoninus. **SATALA** quoque Macedonia episcopatus, apud Socratem lib. 2. cap. 32. Tripartita histor.
- SATAPHARA** *σαταπάρα*, Armenia Maioris opidum. Ptol.
- SATARCHI**, vide **SCYTHÆ**, & **TAPHRÆ**.
- SATARNEI**, Sarmatia Asiatica gens. Plinius.
- SATAROS**, vide **PATAROS**.
- SATASIS**, Mauritania Caesariensis opidum: Antonino. inter Igililen & Salden.
- SATICOLA** *σατίκολα*, Italia vrbs: apud Diodorum 19. & Stephanum. Saticula Samnitum vrbs Lilius 7. & 9. Coloniam vocat Paterculus. Saticulus asper, Virgilij. est in Campania, Servio auctore.
- SATIO** *σατίων*, Macedonia opidum, circa Lychnidem paludem. Polybius 5. & Lilius 27.
- SATMALI**, apud Melam sunt populi, quibus magne aures, & ad ambiendum corpus omne patula. **FANESIOS** hos vocat Plinius. **FRANESII** legit Solinus. In tractu Septentrionali sunt. Huius forma homines Strabo **ΕΝΟΤΟΚΕΤΟΣ** *ἐνοτοκέτας*, appellat. & Ioannes Tzetza **ΟΤΟΛΙΧΝΟΣ** *οτολινος*, Chilade 7. numero 144. Hoc nomen Satmali putat Pintianus ab aliquo imperito interiectum. **ΟΤΟΜΕΓΑΛΙ** legit Sanctius, & germanam lectionem hanc putat And. Schottus, non vno nomine de hoc auctore benemeritis. Idem Pintianus apud Plinium mallet pro Fanesio **PANVSIOS**, quasi toti auribus recti, legere. **PANOTII** sunt in Originibus Isidori. **PANOSII** veram scripturam putat Turnebus, quasi totos auritos dicas. Fabulosam antiquitatem hos sic nominasse existimo a tegmine fortè capitis amplo & humeros tegente, quo se contra niues aliaq. cal. iniurias protegebant.
- SATNIOENTIS** *σατνιοέντις*, fluminis meminit Homerus ζ. & φ. *Ιαλιά*. in Asia Minori, ad Pedasum urbem. Strabo scribit postea **SAPHNIOENTEM** *σαφνιοέντα*, dictum.
- SATNIUS** *σατνιός*, apud Lycophronem mons in Gracia vsiam videtur. Meminit eius Stephanus quoque ex eodem, in voce *Θεός*.
- SATO**, vide **SASO**.
- SATOISOES** *σατοισοίς*, fluvius in Lelegia, Cilicia. Phavorini Lexicon.
- SATORCHÆI**, vide **TAPHRÆ**.
- SATRA** *σατρα*, Stephano. Creta vrbs. Vide **ELEV-THERÆ**.
- SATRACHVS** *σατραχός*, Lycophroni vrbs & fluvius est in Cypro. Quidam **SETRECHVS** per e scribunt, vt tradit Isacius, eius Commentator. *σατραχός*, sine τ. scribit Etymologicon.
- SATRÆ** *σατρά*, Thracie populi: apud Herodotum 7.
- SATRAIDES** *σατραγίδης*, Asia populi ad Occidentem ostiorum Indi fluminis. Dionysius in Periegesi.
- SATRAPARVM** regia, opidum Mesopotamiae apud Plin.
- SATRAPEI**, vide **SATRAPENI**.
- SATRAPENI** *σατραπῆναι*, Media populi milites sub Tigrane, quos Lucullus fugavit. auctor Plutarchus in huius vita. *σατραπῆναι* sunt apud Polybium 5. & **SATRAPENE** regio. apud Curtium 5.
- SATRIA** *σατρία*, Italia opidum: Stephano. Et inde **SATRIANI** eidem, ex Dionysio. An corruptè, pro Satricani? **SATRICVM** Latij opidum, non semel nominat Lilius.
- SATRIANI**, Gracia quidam populi videtur, apud Curtium 5.
- SATRIAS** *σατριάς*, Aethiopum gens. Phavorinus.
- SATRICANI**, & **SATRICVM** Colonia. Vide **ATRICANI**, & **SATRIA**.
- SATRICVS**, Italia fluvius est, apud Diaconum, fortè in Samnio, circa Beneuentum. **SANGRVVS** habet M.S. codex. Alius typis excusus **SACRVVS** legebat. Vide **ATRICANI**.
- SATROCENTÆ** *σατρώκωνται*, Thracica gens. Stephanus. Ex Hecatai Europa.

S A

- SATROIMA**, vide **STRYMON**.
- SATTAGYDE** *σατταγίδα*, Asia populi, Herodoto. circa Persiam fortè.
- SATTALA** *σατάλα*, Phrygia vrbs, Ptolemaeo.
- SATTIA**, & **SATTIN**, vide **SETHIM**.
- SATVLA** *σατῦλα*, vrbs in Arabia Felici, Ptolemaeo.
- SATVRÆ**, **Vitulus biceps natus**. sic Obsequens. Pro Asina ra puto.
- SATVRÆ** Palus, inter Antium & Circaios, Vibio. Meminit huius quoque Virg. 7. & Silius 8. Pro **ASTVRÆ**, per metathesim adfirmaverim. Dicto Vibio eadem **SATVRA** dicitur. Vide **ASTVRA**.
- SATVRCHÆI**, sunt apud Plinium Sarmatia Asiatica gentes. Idem fortè cum Satarchis.
- SATVREIANI**, vide **SATVRVM**.
- SATVRNI** *κρόνος*, Collis, vide **MÆSIVS**, & **CRONIVM**.
- SATVRNI** Columna, vide **ALYBE**. **SATVRNI** Favum, Diodoro in Sicilia. **SATVRNI** Insula quaedam describitur in Oceano: a Plutarcho, in libello de Facie in Orbe Luna. **SATVRNI** Lacus, & puteus, in Medu, in quo omnia fluitant, nihil mergitur, Plinio teste.
- SATVRNI** Promontorium, in Aethiopia, Ptolemaeo, ad sinum Arabicum. Item ad Carthaginem Novam, Plinio. **SATVRNI** Vicus, inter Veneriam & Salutariam Africa loca. In vita D. Cypriani, Pontio auctore. Vide **CHRONII**, & **FANVM**.
- SATVRNIA**, vbi nunc ROMA est, inquit Plinius. Et **SATVRNIA** Porta Urbis Romae, quam nunc vocant **PANDANAM**, vt scribunt Varro & Solinus. Diod. Siculus tradit ad sua vsque tempora, omnia loca editiora in Sicilia & Occiduis oris **SATVRNIA** dicta esse, eo quod Saturnus ibidem omnia eiusmodi loca, tanquam munitiona, sub imperio tenuerit. Vide **ITALIA**, **SATVRNIANA**, **CAPITOLINVS**, **CTVRVS**, & **CRONIVM**.
- SATVRNIANA** Colonia, *σατῦπια*, Tuscia vrbs mediterranea est apud Ptolemaum. alijs **SATVRNIA**, vt Lilius & Festo. item Appiano 1. Civil. Huius ruinas adhuc cerni in sinibus Tusciae haud procul ab Urbe, scribit P. Diaconus ad Eutropij historiam. Saturniana etiam hodie nominari, tradit Leander. **SATVRNINI** Plinio sunt, quos **AVRININOS** vocatos scribit, vide **CALETRANVS**.
- SATVRNIVM** Mare, vide **CRONIVM**, & **HADRIATICVM**.
- SATVRNIVS**, vide **CAPITOLINVS**.
- SATVRVM**, & **SATYREVVM**, vide **SATYRIVM**.
- SATYRI**, Africa Interioris gens vaga & semisera. Pomponius & Solinus. Etiam in insulis Satyridibus, Pausania. fabulosa omnia, opinor.
- SATYRI** Monumentum, in Asia locus, ad Bosporum Cimmerium. Strabo.
- SATYRIDES**, vide **GORGONES**.
- SATYRIVM** *σατῦρον*, regio iuxta Tarantum: Stephano. **SATYREVVM** per E. Strabonem. & **SATVRVM** in Calabria, Servio ad 2. Georg. **SATVREIANVM** facit Horatius 1. Serm. vbi huius interpretes Acron dicit sic vocari Tarentinam civitatem. & **SATVREIANOS** Fundos esse, in Apulia. Phylargirus scribit agrum sic vocari in quo Tarentum. cui adfentiri videtur Oraculum apud Strabonem. Idem fere Probus ad 2. Georg. Ioannes Iunonis Tarenti civis scribit urbem olim fuisse, locumq. hodie adhuc Saturum (penultima producta) vocari. distareq. ab vrbe 8. ferè M.P.
- SATYRORVM** *σατῦρων*, promontorium Aethiopiae, Ptolemaeo, ad Arabicum sinum. Apud eundem **SATYRORVM** insula quoque sunt, in Indico mari. Et apud Sinas **SATYRORVM** Promontorium.
- SATYRVS**, Gallie Aquitanica fluvius, ex Lucani versu, lib. 1. videtur: Qui tenet & ripas Satyri, quā littore curvo, Molliter admissum claudis Tarbellicus aquor. Sed Atyrus, pro Satyru mallet legere Turnebus, debereque sic legi, minimè dubito. Corruptela causam vide in **COMBOS**.
similis

similis enim est error. Est quoque SATYRVS Africa Proprie locus maritimus, apud Cedrenum, vide ATYRRVS.
 SAVA *σαυα*, Arabia Felici vicus, Stephano. *σαυα*, Ptolemaeo in Arabia Felici. Et quoque in Deserta. Est et municipium sic dictum, in Mauritania Caesariensi, testis Schedæ III. tabula Peutingeriana, mihi à M. Velfero vsui missa. Vide SABA.
 SAVADII, vide AVADIÆ.
 SAVARA *σαυαρε*, Ptolemaeo Assyria opidum.
 SAVARABATIS *σαυαρεβάτις*, India intra Gangem regio, apud Ptolemaum. cuius interpretes SANDRABATIS legunt.
 SAVARI *σαυαρι*, Sarmatia Europae gens. Ptolemaeus.
 SAVARIA, Hungaria fluvius. Die Saau Wolfganga Lazio in paginis Hungarica sua tabula adiunctis. In Tabula verò ipsa dicitur Muer fluvium olim SAVARIAM vocatum. Et sic etiam Ioannes Heroldus, in Dialogo de rebus gestis Turcarum, in Interannensi Pannonia. Quis huius Savaria ex antiquis meminerit, me ignorare fateor, nisi sit Ptolemaeus qui eius mentionem facit in Pannonia Inferiore, sed tantum aliquibus Latinis exemplaribus: nam in Graecis eius loco Sauus est. SAVARIA *σαυαρία*, urbs Austria. Lazius scribit hodie Lepbnitz vocari. In Pannonia Superiore est, apud Ptolemaum. A Villanovano Graitz interpretatur. Vide SABARIA, & SAVCIVA.
 SAVATRA *σαυάτρα*, Isauria in Galatia ciuitas, Ptolemaeo. Souraceri Nigro appellatur.
 SAVBAANA *σαυβαάνα*, Armenia Maioris urbs, Ptolemaeo. SAGAVAN mala fidei interpretibus.
 SAVBATHA *σαυβαθά*, Ptolemaeo: vel SABBATHA Arriano; Arabia Felici metropolis. SABOTA forte Plinij, qua tus conuegitur.
 SAVCHÆI *σαυχαιοι*, gentis nomen, apud Iobum 2. SVITÆ sunt D. Hieronymo.
 SAVCIVA, Antonino Pannonia urbs. SANAVIA in codice Parisiensi legitur. SAVARIA legebat hoc loco liber M. S. Reuerendiss. Torrentij.
 SAVCONNA, vide ARAR.
 SAVE *σαυε*, locus Palaestinae, Genes. 14. qui VALLIS Regis est D. Hieronymo. *πιδιον κασιλκων* Iosepho. Vide SAVA.
 SAVIA *σαυία*, Pelendonium urbs, in Hispania, Ptolemaeo. Et lib. Colonial.
 SAVIA PANNONIA, quæ & RIPARIENSIS; hodie Windischland, Lazio. vide PANNONIA.
 SAVINAS, Pelagius Papa, scribit Bono Episcopo Savinati. sic Decret. 2. Causa 16. An pro Sabinati?
 SAVIVS, vide SAVVS.
 SAVLIVM, Liguria opidum, sic dictum iunioribus Latinis, ut Blondus refert. Sori, vel Soli incolis vocari, auctor est Leander.
 SAVNA *σαυνα*, Arabia urbs, Phelegonti Tralliano. vbi hippocentaurus inuentus; in monte qui veneno abundabat.
 SAVNARIS, vide SARA.
 SAVNIA *σαυνία*, regio; vbi nullus nummularius, pictor, architectus, &c. Eusebius 6. Preparat.
 SAVNIS, *σαυνίς*, Stephano urbs in Arabia. Eadem forte cum Sauna.
 SAVNITÆ *σαυνίται*, Stephano, & Polybio 10. Iapygiae populi, in Magna Graecia. Vide SAMNITES.
 SAVNIVS *σαυνίος*, fons circa Baidem urbem, in Phocide. Pausanias.
 SAVO, fluvius Campania. Papinius 4. Silvarum: Et Linter-na palus, pigerq; Sauo. Circa Vulturum videtur, apud Plinium. Inter Vulturum & Livim describit eum San-felicius. & Saone interpretatur. Vide SABATA.
 SAVONA, nomen hodie retinet, Blondo auctore. Vide SABATA.
 SAVRA *σαυρε*, Saunitarum urbs, Stephano. Apud Ptolemaum est Susana ciuitas.
 SAVRÆ *σαυρε*, Thracia gens. Phauorinus.
 SAVRANIA, vide SARA.
 SAVRI *σαυρι*, iugum, in Peloponneso, sic dictum à Sauro latrone. Pausanias in Eliacis. SAVRI Fons in Creta,

duodecim stadys ab antro Idae. Theophrastus 3. Histor. Plantar. Meminit etiam SAVRI Galenus, vbi thlipsis herba provenit.
 SAVRIA *σαυρία*, Acarnania opidum, apud Diodorum 19.
 SAVRIVM Hispania Tarraconensis flumen, apud Salenos: Pomponio auctore.
 SAVROMATÆ, dicuntur vno nomine, populi ad Tanaim commorantes. ARVA SAVROMATVM apud Ausonium, in Mosella Idyllio, quidā interpretatur Bunderück (quasi dicas Hunnorum refugium) circa Mosellam tractus. Et verisimile est ab Ausonio Hunos, (à quibus hunc tractum nomen habere, plurimi existimant) Saurumatas, i. Sarmatas creditos, ex Sarmatia enim eos originem habere, auctores classici testantur. Huius habitatores CYNOTOTOS vocat Trithemius in Francorum Annalib. Sed ad Lectiones Ausonianas Scaligeri, ad hunc locum. Vide SARMATIA.
 SAVROMATIDES, & SAVROPATIDES, vide AMAZONES.
 SAVRONA, vide RAMVLA.
 SAVS *σαυς*, Plinio & Straboni; Ptolemaeo, SAVVS *σαυς*, & SAVIVS *σαυίος* habet. Trogus SABVS. Pannonia fluvius est, in Danubium se exonerans. Hodie Saau dicitur, Lazio & aliis testibus. SALVS in Arriano Latino vocatur, sed corruptè, ut puto, nam in Graeco *σαυς* est. Videtur apud Strabonem quoque NOARVS *νοαυς*, appellari, cum scribat hunc præter Segesticam fluere. Segesticam urbem enim ad Saum pertinere, ex Plinio lib. 3. cap. 25. apparet; qui dicit Colapin in Saum influere, vbi insulam efficit Segesticam. Sed idem Strabo in calce lib. 5. (ut Xilander vertit) scribit Segesticam urbem à Sao præterflui. Sauus hic fluvius ISTER nominatur, in Argonautarum historia. Ex eodem etiam Strabone NOARVS quoque, alius est fluvius, cum inquit libro septimo, Corcoram fluvium in Saum influere, Saum in Draum, & hunc in Noavam. Strabonem autem errare, in eo quod scribat Saum in Draum influere, Bonfinius oculatus testis, & Tabula corographica coarguunt. Not nihil hic affirmamus, de locis nempe nobis incognitis, hac tantum in medium proferimus, ut studiosis huiusmodi penitus indagandi occasionem praeberemus. Vide SAOS.
 SAVVS *σαυς*, Mauritania Caesariensis fluvius, Ptolemaeo, quem Marmolus tradit hodie Saffaya, vel Ceffaya vocari. Vide SAVS.
 SAXA, vide AGATHES, & AEGIMVRVS.
 SAXA Rubra, vide RVBRA SAXA.
 SAXA sacra, vide SACRA.
 SAXETANVM, Batia urbs, Antonino. inter Murci & Menobam. Saxetani lacerti meminit Martialis 7. Eadem videtur cum SEXITANIA. Vide SEX.
 SAXI, vide SAZI.
 SAXINÆ, Troglodytarū gens, in Aethiopia, apud Plinium.
 SAXONES Ptolemaei, sunt Germania populi. CATTOS à Tacito dici, vult Crantzius. SAXONIA Regionis meminit Egesippus 5. cap. 15. Saxones sunt ad Cimbricam Chersonesum: Stephano. Vide SASONES.
 SAXONICVM Littus, in lib. Notitiar. Cantij partem Orientalem designare video: cum Dubrim, Rutupim, & alia Cantij opida in eo describat. Idem littora Gallie Belgicae 11. & Lugdunensis huius Cantio obiecta sub Saxonici littoris vocabulo comprehendit, nam Armoricanos, Osismios, Abrincates, Venetos, & Nervicanos populos: nec non Rbōtomagum, Flauiam Constantiam, aliasque urbes, in Saxonico littore sitas nominat. A Saxonibus piratis, hac littora quondam infestantibus sic dictum.
 SAXONIA Transmarina, vide ANGLIA.
 SAXONVM Insula Ptolemaeo, in Oceano Germanico, Albi fluminis ostijs obiecta sunt. Heptlich laudat à Crantzio versas video.
 SAXVM *σαυμ*, Africa urbs. Appianus de bello Punico. Pro THAPSVM forte.
 SAZANTIVM *σαζαντιον*, Ptolemaeo India intra Gangem opidum.

S AZARANA, Thracia vrbs, apud Antoninum. **SAC-**
CANARA, & **SARANARA**, legit Simlerus.
SAZI $\sigma\alpha\zeta\alpha\iota$, gens, iuxta Pontum. Stephanus. Alius codex
SAXI legit.
SAZOA, vide **SOZOA**.
SBETZANVM, opidum in Maesia, circa Istram, Laonico.
 Margo libri habebat **SPHETZANVM**.
SEYDI Episcopus, sub sede Seleuciensi Cilicia. Guiliel-
 mus Tyrinus.
SCABALA $\sigma\kappa\acute{\alpha}\beta\alpha\lambda\alpha$, Eretriorum (nescio quorum, sunt
 enim plures) regio. Stephanus, ex Theopompo.
SCABDEBIA, locus vnde elleborus albus, sed malus.
 Serapio.
SCABINA, vide **SCAMBENA**.
SCABRIS, vide **SCAPRIS**.
SCADI, vide **SCANDILLE**.
SCADIRA, Aegaei mari insula, Plinio.
SCADVM, vide **ISCA**.
SCAE, vide **SCAEI**.
SCAEBOE, & **CERRONIAE**, sunt Thraciae gentes,
 Polyano 7. in Cosinga, a quo eos delusos tradit. Wetterano
 interprete. Graeca habet hoc modo, $\sigma\kappa\epsilon\beta\omega\iota\omega\iota$, $\chi\epsilon\rho\omega\iota$. . . $\beta\epsilon\rho\omega\iota$.
 Casaubonus putat hoc loco legendum **GERANIA**, &
BORCOBE.
SCAEI $\sigma\kappa\alpha\epsilon\iota$, populi inter Troadem & Thraciam, Step-
 hano. $\sigma\kappa\alpha$ tantum habet Aldinum exemplar. Thracae sunt
 Hesiachio, & Straboni, qui & **SCAEVM** fluvium, &
SCAEVM Murum ibidem habet.
SCENITAE, vide **SCENITAE**.
SCEVAE, vide **FRANGONES**.
SCÆVS, vide **SCÆI**.
SCAFIA, Bithotia opidum, Frocopio 3. Gothorum. Malim
SCARPHIA legere.
SCAIDAVA, apud Antoninum est Mysia Inferioris opidū.
SCALABIS, & **SCALABISCVS**, vide **IVLIVM**
Præsidium.
SCALÆ ANNIBALIS, apud Pomponium maritimus
 locus est, Hispania Tarraconensis, inter Tarraconem &
 Barchinonem opida. Ab Episcopo Gerundensi, & Oliuario
 Costa de Gataf nominatur. Varro est circa Empo-
 rias. Villanovanus scribit Scalas Annibalis, idem esse cum
LVNARIO Promontorio Ptolemai; & hodie Monjui
 dici. Locorum periti iudicent. Video hoc Lunarium prom.
 aliquanto Meridionalius apud Ptolemaeum poni.
SCALDIS, Gallia Belgica fluvius Casari: aut potius, ut
 Plinius auctor est, Gallia & Germania terminus, nam ad
 Scaldim vsque (ut ipse inquit) Germanica accollunt gentes.
 Ptolemao etiam hucusq; Germania protenditur: sed huic
TABVDA $\tau\alpha\beta\upsilon\delta\alpha$, nominatur. (Tabul, & Tabula
 etiam corrupte apud scriptores media ætatis reperio.) Ho-
 die Teutonibus, & Germanis **Sceidt**, Gallis autem, apud
 quos originem sumit, **Elcault** dicitur, sed si demas primum
 elementum, ferè idem sonat. Gallis enim hoc familiare est,
 vocabulis ab s incipientibus, e litteram in principio adijce-
 re; ut pro schola, scribere, studere, Stephanus, stabulum,
 stella, alijsque sexcentis; ipsi escole, elcrite, estudier,
 Estienne, estable, estoille, & scribunt, & pronunciant.
 Idem commune esse Hispanis, in dictione **IBERIA** osten-
 dimus. Oritur Scaldus in Veromanduis, prope Abbatiam,
 ut vocant, D. Martini, quo inter Castelletum, & Bellino-
 rum, duo Gallorū propugnacula, placidus incedens, versus
 Cameracum urbem Imperialem, & Episcopali sede incli-
 tam, pergit; eamq; interluit. Hinc Hannoniā regionem
 petens, Bochaniā opidulo salutato, aliquot torrentibus
 auctus, Valencenā urbem nobilem suis aquis ditat: nam
 hinc nauigij vehendis se idoneum præbet. Hac relicta, &
 Hania maximo Hannoniæ fluuiio in se recepto, Condatum
 opidum in eius confluentijs situm, præteriens; cum Scarpa
 amne, Tornacum urbem & vetustate & episcopatus titulo
 illustrem, in duas partes distinguens, Flandros visitat. Hinc
 postea Oudenardam in duo opida diuidit, amplissimamq;
 & maximi loci atque nominis urbem Gandauum irrigat,
 in eaque, præter aliquot minoris nominis viuulos, etiam

Lisa vberimus Flandriae annū, suas aquas in Oceanum
 deferendas, cum eo communicat. In hac vrbe Oceani re-
 ciprocantis æstum primum hic sentit fluvius, hucusque
 enim eius aqua, ex maris incremento refuit, intumescitq;
 comprehenditur. A Gandano sinuosis flexibus multisq;
 maandris ad Teneramundam decurrit, ibiq; Teneva, (a
 quo hoc opidum: in eius ostio, quo Scaldim influit, situm,
 nomen obtinet) deinde Rupelaq; fluminum aquis cōcepto,
 Brabantiam à Flandria discriminans, Antuerpia natalis
 nostri mœnia lambit; emporioq; huic portum insignem, &
 rutam nauium stationem efficit, vnde ad tria milliaria
 prolatus, in duo vasta ostia finditur, quorum vnum Flan-
 driam à Zelandis dirimens, inter Bierstetum Flandria, &
 Flisingam Zelandia vrbeculam, amisso nomine, idq; mu-
 tato in Honte, Oceanum intrat. alterum Bergam è lon-
 gino à dextra prospiciens, & versus Romersualam à
 sinistra descedens, inter Zelandicas insulas diffunditur, &
 omnes eius vrbeculas alluens, inter Walachriam & Schal-
 diam. (Walcheren, & Schoutwen vulgò vocant) retento
 Scaldis nomine, in Oceanum Germanicum se exonerat.
 Hunc fluvium, magis verè, quàm Plinius suum Tiberim,
 verum in toto Orbe nascentium mercatorem placidissi-
 mum vocauerim. Meminit Scaldis fluminis etiam Pa-
 neggicus Maximiano Imp. dictus, hac verborum formu-
 la: Quamquam illa regio diuinis expeditionibus tuis Casar
 vindicata, atque purgata, quam obliquis meatibus Scaldis
 interfuit, & c. vi legit B. Rhenanus. in excusis enim à Fro-
 beno codicibus, pro Scaldis, callidis legitur. Scaldis &
 Tabudis etymologijs si quis delectetur, in Becani Aduaticis
 eas reperiet.

SCALDIS PONS Antonini, est Valenchiennes,
 Hannonia vrbs; Iacobo Meyero. Mihi inter Valentianum
 & Condatum opida est.

SCAMANDRI Collis, vide **DARDANIA**.
SCAMANDRIA, ciuitas parua Troadi, apud Plinium.
 Samandra adhuc Turcis, testis Leunclauus, qui eam
 circa Abydum statuit. Pro Hectoris Vrbe, cuius
 Ouidius 1. Trist. Elegia 9. meminit, habet Franc. Lunius.
SCAMANDRVS Campus, Homero. Inter Simoëntem
 & Scamandron flumina, Eustathio, in eundem.

SCAMANDRVS $\sigma\kappa\alpha\mu\alpha\delta\rho\varsigma$, Homero, & Ptolemao,
 Mysia fluvius, iuxta Hellepontum, quem epotū ab exerci-
 tu Xerxis, scribit Herodorus. Iuxta Idam est Q. Calabro 1.
 Hodie Simoeres dicitur, Costaldo auctore; Palescam-
 andria, Nigro. Plinio quoque **PALÆSCAMAN-**
DER ibidem est. alius à Scamandro. **SCAMANDRVS**
 etiam Sicilia fluvius, Straboni 13. & Scutrio in 11. Aenē-
 dos. In quo pauperes vrbs Aegestana interfecerat Aga-
 thocles. Diodorus 20. Vide **XANTHVS**, & **INACHVS**.

SCAMBENA $\sigma\kappa\alpha\mu\beta\epsilon\upsilon\alpha$, Media opidum, Ptolemao.
SCABINA interpretib.

SCAMBONIDÆ $\sigma\kappa\alpha\mu\beta\omega\iota\delta\alpha\iota$, Attica municipium, Leonti-
 du tribus. Pausanias & Stephanus. $\sigma\kappa\alpha\mu\beta\omega\iota\delta\alpha\iota$, legit Sui-
 das. **SCAMONIVM** coagulam celebrat Iul. Pollux,
 à loco sic dictum.

SCAMNOS, Aethiopia sub Aegypto opidum. Plinius.
SCAMONIDÆ, vide **SCAMBONIDÆ**.

SCAMPIS $\sigma\kappa\alpha\mu\pi\epsilon\iota\varsigma$, Eordeatarum vrbs, in Macedonia,
 Ptolemao & Antonino.

SCANATVM, vide **SACANATVM**.

SCANDALIVM $\sigma\kappa\alpha\mu\delta\alpha\lambda\iota\omega\upsilon$, Straboni 14. locus circa
 Coam, alius à Scandaria videtur.

SCANDARIA $\sigma\kappa\alpha\mu\delta\alpha\rho\upsilon\alpha$, Coa insula promontorium, è
 regione continentis. Strabo.

SCANDIA $\sigma\kappa\alpha\mu\delta\epsilon\iota\alpha$, Cytherorum nauale, Stephano,
 Suida, & Lycophroni. Thucydides 4. ciuitatem vocat ma-
 ritimam. Meminit huius quoque Homerus. x. Iliad. &
 Plutarchus in Crasso. Est & insula Britannica, Plinio,
 alia à Scandinavia. Vide **BASILIA**, & **GERMANO-**
SCYTHAS.

SCANDIÆ, vide **HEMODES**.

SCANDILLE, insula Aegaei maris: circa Thraciam,
 Pomponio. An **SCADI** Plinij sit

SCANDINAVIA, vide BASILIA.
 SCANDIOPOLIS, vide BIOZIMETÆ
 SCANDIS *σκάνδης*, Lazica vrbs. In *Authenticis*, Coll. 4. Titulo 7.
 SCANDOS vicus. Circa Cappadociam. *Metaphrastes* in *S. Saba* vita.
 SCANTATE, *Zamarenorum* opidum, in Arabia Felici, *Plinio*.
 SCANTIA silua, Meminit eius *Cicero*, in oratione 15. *Legis Agrarie*. Aquas Scantias, ignes euomentes, habet *Plinius* 2. cap. 107. An in Campania? *Ammineam* enim vitem, à *Varrone* Scantiā vocari, scribit *Plinius* 14. cap. 4. Scantianum malū habet *Macrobius* 3. *Saturnal.* cap. 19.
 SCAPENSIVM, meminit *Goltzius* *Thesaurus*, titulo de *Re militari*.
 SCAPHE, vide TESCAPHÆ.
 SCAPITANI *σκαιπτανοί*, Sardinia populi. *Ptolemaeus*.
 SCAPOS, maris *Egei* insula deserta, *Plinio*. Circa Thraciā *Chersonesum* videtur.
 SCAPRIS, vel SCABRIS, *Antonino* Tuscia portus. *Scatino* nunc, vt mihi videtur.
 SCAPTENSIVLA, vide SCAPTESYLE.
 SCAPTESYLE *σκαιπτησύλη* (i. excisa silua.) Thraciā opidulum, è regione Thasti, *Stephano*, & *Plutarcho* in *Cimonē*, item in libello de *Exilio*. vbi tradit *Thucydidem* hoc loco bellum Atheniensium cum Peloponensibus scripsisse. *Scapten* silua *Festus* puto. vbi argentum effodi tradit. sed hic in Macedonia, regione vicina ponit. Huius meminit etiam *Lucretius* lib. 6.
 SCAPTIA, Latij opidum est *Plinio*, & *Silio* 8. SCAPTENII *σκαιπτηνιοί*, sunt apud *Halicarnasum* 5. *Scapten*ses vertit *Gelenius*, fetus fortè *Suetonij* auctoritate, in *Augusto*. Vide *PEDA*.
 SCARABANTIA, vide SACARBANTIA.
 SCARDO, vide SCARDONA.
 SCARDONA *σκερδώνη*, *Ptolemaeo* Illyrici maris insula. SCARDONITANI *Plinio*. Hodie *Malconfiglio* vocari, & *Iadera* ciuitati imminere, ex *Blondo* colligit *Villanouanus*. SCARDONA etiam Illyrici vrbs *Ptolemaeo*. quæ SCARDO *Straboni*. Nomen adhuc retinet apud *Sophianum*: quod & mihi verisimile fit ex *Tabula Geographica* huius tractus, excusa *Sebenici*, anno 1570. *Villanouanus* quoque *Scardo* vocat: *Saram* facit *Lazius*. Habet *Niger* SCARDONIVM lacum hoc tractus, quem *Proclian* appellari ait. Vide *LIBURNIDES*.
 SCARDVS *σκερδός*, *Straboni* in *Epitoma*, & *Ptolemaeo*. qui SCODRVS (& SCODRVS virtuosè fortè) *Linio* 43. Mons inter *Dalmatiam* & *Mæsiā* Inferiorem, *Martinai* hodie, *Barlerio* & *Villanouano* auctoribus.
 SCARI *σκερρί*, Lyciæ vrbs. & fons quidā facit. *Stephanus*.
 SCARISCVS, vide *BVDIANI*.
 SCARNIVNGA, Pannonia vel Dacia fluius. *Iornandes* testis.
 SCARPACOS, locus Sardinie, apud *Antoninum*. SARCAPOS legit *Aldus*.
 SCARPHE, & SCARPHEA, vide SCARPHIA.
 SCARPHIA *σκερρηία*, *Ptolemaeo*, *Plinio*, *Pausania*, & *Pomponio*. Locorum Epicnemidiorum vrbs. SCARPHE *σκερπον*, *Straboni* est, qui addit *PHARYG* *φάρυγας*, suo tempore appellari. Eadem TARPHE nominatur à *Stephano*. & sic scribendum multis rationibus à se adductis, contendit *Casaubonus*. SCARPHIA *Procopio* 3. *Gothor*. Bæotiæ vrbs est. hanc *Strabo* scribit antea *ETHEONOS* *εθεωνος*, appellatam, eamq; circa *Asopum* & *Ismenum* flumina describit. SCARPHE est apud *Stephanum*. sed eam *Euboëe* tribuit. vitio fortè *Librarij*. SCARPHEA, *Plinio* insula *Egei* maris: ex aduerso *Atticæ*.
 SCARPONNA, Gallie Belgicæ vrbs, XII. M. pass. à *Dinoduro*. *Antoninus*. Meminit huius quoque *Ammianus* 27. Hæc est *Scarpage* proculdubio, vbi antiquitatis quasdam magnas ruinas obseruauit.
 SCARTHON *σκερθων*, Troadii fluius, quidè *Pholœa* in *Eleam* labitur. *Strabo*.

SCATEBRA, in *Casinate* Italia fluius, *Plinio*.
 SCAVRI Fundum, agri *Caietani*, donasse *Xystum* III. ecclesie *S. Maria Maioris*, scribit *Platina*. *Porto* *Iscauro* hodie vulgo dici putat amicus meus *Philip. Winghius*. Ostenditq; vt mihi inde scribit, eius reliquias ad mare euntibus *Gaieta* *Minturnas*, parte dextra.
 SCEA, vide TRIPOLIS.
 SCEACERIGES fluius, circa *Sindicam* urbem, in *Sarmatia* Asiatica. ad *Bosporum* *Cimmeriam*, fortè. vt apud *Plinium* videtur.
 SCEBATIANENSIS Loci episcopalis, in Africa, meminit *Vict. Vitensis*. MS. corruptè, pro SEBASTIANENSIS.
 SCELATITI, Libyæ Interioris populi, *Plinio* teste. SELATITI, sine C. legit alius codex.
 CELENAS *σκελλνας*, Thraciæ vrbs. *Procopius* 4. *Aedificior*.
 SCCELERATA, vide CARMENTALIS.
 SCLEDRIA *σκελερδρία*, quæ ANTHIA *ἀνθία*, insula. sic *Hesychius*. sed vbi terrarum?
 CELOS, loci nomen in *Thermopylis*, *Cedreno*. *Gabius* legit SALOS, in suo *Curpalate*. Vide *MACRONTICHOS*.
 SCEMPSEA *σκεμψα*, *Stephano* Thraciæ opidum.
 SCENA, vide SENVS.
 SCENÆ *σκηναι*, Persici vrbs egregia, *Stephano*. ex *Strabonē* 3. vt ait. Scenitarum Arabum videtur apud *Strabonem*. sita super fossa quadam, ad *Babyloniæ* fines. Vide *SOCHOTH*.
 SCENÆ Mandrorum, Aegypti vrbs: inter *Babylonem* & *Aphroditopolim*, *Antonino*, & *lib. Notit.* item in *Epistola* *Episcoporum* Aegypti, ad *Leonem* Aug. quæ existat in *Conciliorum* opere. SCENÆ Veteranorum, etiam in Aegypto: inter *Pelusium* & *Memphim*: fisdem, & *Antonino*. & *lib. Notit.* auctorib. SCENÆ EXTRAGE, etiam in Aegypto, teste *lib. Notit.* pro quo membranarum legit SCENÆ SEXTA GERASA.
 SCENIOS, locus alicubi in Asia. ad litus *Rubri* maris fortè; *Plinio* & *Solino*.
 SCENITÆ *σκενιται*, Arabia Felici gens, *Ptolemaeo*. Ec Deserta, apud *Plinium*. Est etiam gens Aethiopia sub Aegypto, eidem *Ptolemaeo*. Sunt quoque in Mesopotamia; *Straboni*. SCENITARVM meminit quoque *Stephanus*, in *pergia*. Vide *SARACENI*.
 SCEPSÆ, vide GRVTVNGI.
 SCEPSIS *σκεψις*, Mysiæ Minoris vrbs, *Ptolemaeo*. Troadii faciunt *Suidas* & *Stephanus*. Apud *Plinium* regionis Asia nomen est.
 SCEPTRA *σκεπτερες*, vna ex septem vrribus, quas *Cyrus* familiari suo *Pytharcho* largitus est. vt scribit *Athenæus*, ex *Agathocle* *Babylonio*. In Asia Minori.
 SCETIN, & METRIÆ Montem, habet *Callistus* lib. 8. (& alibi, non semel,) in Aegypto, circa *Maream* lacum. Apud *Socratem* 4. cap. 18. historia Ecclesiastica melius puto legi *σκίτην*, & *virgiā*. Fortè *Sciubiaca* *Ptolemai*.
 SCETRA, India insula, ex qua aloë rubrum. *Const. Africanus*.
 SCHEDIA *σκηδία*, Aegypti vicus, nauale habens, inter *Nilum* flumen, & *Alexandriam* urbem. *Strabo*. *Guilandinus* *Raschit* nominari scribit. SCHEDIA, locus ad Ialysum in Rhodo insula est, *Athenæo* lib. 6. Vide *ARAPOTES*, & *PHYLACÆ*.
 SCHENVS, Doridi sinus, ad quem *Hila* (vel *Hyla*) vrbs, *Pomponio*. SCHOENVS, *Plinio* est.
 SCHERA *σχηρα*, Siciliæ vrbs mediterranea, iuxta *Ptolemaeum*. *Calatamet* ab *Aretio*, *Calametā* appellatur in libellulo anonymo, huius insula descriptionem continente. additq; desertam esse. & sitam prope *Alcanum*. SCHERRINOS populos habet *Plinius*.
 SCHERIA, Illyria vrbs, in *Enestedorum* Sinu, teste *Suida*. Vide *CORCYRA*.
 SCHESIVS *σχησις*, fluius *Sami*, & SCHESIA huius insula pars. Etymologicon. Vide CHESIVS.
 SCHINVSSA *σχινοσσα*, Phocici insula est apud *Stephanum*. Sporadam vna est, *Plinio*. *Phocidis* insulam habet *Hesychius*; sed vno σ.

SCHOENITAS, vide SCHOENVVS.

SCHOENVVS, Plinio portus Megarensium, circa Pagas. Ptolemao & Straboni est portus Isthmi Corinthiaci, ubi is angustissimus nempe est. (qui Pomponio SCHOENITAS. sed & SCHOENVVS legunt quoque hic vetusti quidam codices.) Idem opidum habet, Boeotia ora. & vrs quoque Arcadia regio, apud Stephanum. & eiusdem regionis opidum, testib. Pausania & Homero. Est & locus regionis Thebaica. Ibidem fluius eiusdem nominis, apud Strabonem. Nicander in Theriaca, hunc Boeotia fluium vocat. sunt namque Thebe in Boeotia. Vide SCHOENVVS, SETHIM, & CENITES.

SCIA, Stephano Euboea vrs.

SCIALVNS, vide SCILVNS.

SCIAPODES, vide SCIOPODÆ.

SCIAS οἰκός, Arcadiae regiuncula, Pausania & Stephano.

SCIATHIS οἰκός, Arcadia mons, apud Pausaniam. Item vrs Siirhiaca regionis Aegypti, Ptolemao.

SCIATHVS οἰκός, Marii Aegaei insula, apud Ptolemaum & Melam. Haec Sophiano Sciato appellatur. EINALIÆ εἰναλίη, appellata est ab Apollonio, vt tradit Gerbelius. Euboea insulam facit Stephanus.

SCYLACÆ, Antonino locus circa Magnam Graciam, corruptè pro SCYLACIVM.

SCICE S castrum, circa Isauriam, in littore maris. Hist. Miscella 22.

SCYDRVS οὐδρὺς, Italia vrs, Stephano, & Herodoto in Clio, atque Erato. Circa Sibarim alicubi forè.

SCILACIS, vide SCYLLETIVM.

SCILLITENSIS Plebs, Africana. Collat. Carthag.

SCILVNS οὐλῦνς, opidum à Lacedemonibus propter Olympiam conditum, Xenophonti s. Cyri. exped. Triphyliacam urbem facit Stephanus, sed geminato α. & sine N scribit οὐλνς, vt quoque Pausanias. SCYLIVNS οὐλῖνς est apud Plutarchum de Exilio. vbi Xenophonem historiam suam scripsisse tradit. οὐλῖνς est apud Stobæum, de Fortitudine. Haud procul ab Helia vrbe describit Laertius in Xenophonte.

SCILLVS, vide SCILVNS.

SCILVSTIS, vide PSITVLCIS.

SCINGOMAGVS σκινγόμενος, Straboni vrs est in Alpibus sita, qua Plinio CINCOMAGVS. Sclanz, Scudo, Sufana, qua & Sciuiana Castilionæ dicitur.

SCINTHI, Germania populi videntur, apud Claudianum de bello Getico: Quæq; domant Scinthos, immanis uero q; Cheruscos.

SCINTIANA, vide SCIRTIANA.

SCIOESSA, locus propter opidum Patras, nouem collium opacitate ymbrosus, & radijs solis ferme inuisus, teste Solino. Per Æ in secunda habet alius codex. Plinio mons est sic dictus, ibidem.

SCIONE οἰκόν, Thracia vrs, Stephano, Thucydidi, Herodoto, & Pomponio proximè Canastrepromontorio. Est & vrs insularis, maris Aegaei, apud Arrianum 1. Alex. Apud Plinium, Pomponium, & Strabonem. lib. 7. Epitomes, est quoque Pellena Cherronesi vrs, in Macedonia. SCION οἰκόν, Herodoto vocatur lib. 7. Omnes, eandem dicere ausim.

SCIOPODÆ, Plinio monstrum hominum genus, in India; singulis cruribus. Eosdem MONOSCELOS vocari, Plinius auctor est lib. 7. cap. 2. Apud Gellium lib. 1. cap. 5. vbi hunc Plinij locum citat; pro Monoscelis, MONOMER1 legitur. itaque aut Plinius ex Gellio, aut hic ex eo castigandus videretur. In Libya sunt apud Occidentalem Oceanum ad torridam Zonam, Stephano & Suida. sub Zona Torrida, ad Oceanum Occidentalem. sed SCIAPODES, per A in secunda hi legunt. sic quoque Philostratus in vita Apollonij, qui eos fabulosos facit.

SCIOS οἰκός, pars agri Eretria, in Euboea. Pausanias in Messeniaca.

SCIPIONIS Rogum, Hispania locum, habet Plinius. circa Taderum amnem. SCIPIONIS Monumentum vocat Iornandes. Aliud SCIPIONIS Monumentum est in via

Appia, ad primum ab vrbe miliarium, in quo etiam Ennius poeta sepultus. Eusebij Chronicon.

SCIRA οἰκός, locus in Attica est, apud Eustathium. An SCIRVS forè Pausania?

SCIRADIVM οὐράδιον, promontorium Attica videtur, ad Saronicum sinum. Plutarchus in Solone.

SCIRAS, vide SALAMIS.

SCIRATÆ οὐράται, India populi, apud Aelianum 16. Animal. Hos dicit simia naribus esse, inusitataq; magnitudinis serpentes apud hos esse addit. Vide CIRRHADIA, & SYRICTÆ. ydem enim sunt.

SCIRI, vide SCYRI.

SCIRITIS οὐρίτις, regio, in Peloponneso, Diodoro 15. & Xenophonti 6. Gracorum ad finem ferè. & 7. eiusdem. Per Y in prima est apud Dionem Prusæum, de Troianis. Cuius incolæ Scirita, apud eundem 4. Cyropedia. In Laconica videtur, apud Thucydidem 5. iuxta Parrhasium. A Scyrus, vt docet Stephanus. SCIRITIS οὐρίτις, Dodecapolis Caria, Stephano, & Xenophonti. A quo quoque SCIRITÆ Stephano.

SCIRON, & SCIRONIDES Petra, vide SCIRVS. SCIRPHÆ οὐρίφαι, Phocica vrs, Stephanus. οὐρίφαι etiam memoria in nummo Claudij. Sed SCIRPHTHÆ οὐρίφται, legebat Aldi codex.

SCIRRI, vide SCYRI.

SCIRTARI, Dalmatiae populi, Plinio. SCIRTONES οὐρίτρες, forè Ptolemai.

SCIRTIANA, vel vt Simlerus legit, SIRTIANA, & SCINTIANA, Macedonia vrs, Antonino. inter Lychnidum & Heracleam.

SCIRTONES, vide SCIRTARI.

SCIRTONIVM οὐρίτόνιον, Arcadia vrs, Stephano. Per Y in prima legit Pausanias.

SCIRTVS οὐρίτος, fluius qui per Edessam decurrit. Cedrenus, Zonaras, Callistus, & Euagrius.

SCIRVS οὐρίος, Arcadiae habitatio, iuxta Menaliam & Parrhasiam, Stephano. Est campus quoque sic dictus, in Attica, apud eundem, & Pausaniam. cui quoque fluius ibidem, sic dictus. vterque ab Heroe Sciro. Et vicus inter Eleusinem & Athenas, eidem. SCIRÆ forè Pausania. propè Athenas. Item οὐρίων mons, inter Megaram & Corinthum, Straboni. Ibidem SCIRONIDES Petra, aut Saxa Scironia: quorum meminere idem Strabo, Nicander, Plinius, Mela, & Seneca in Hippolyto. Male per Y scribitur.

SCISCA Colonia, est in Thesaurio Goltzj. ex nummo Neronis.

SCISSA, vide CISSA.

SCISTA οὐστή, secta siue scissa via triuia, circa Dauiam & Delphos: in Phocide. Euripides in Phoenissis, Seneca & Sophocles in Oedipo, & Pausanias in Phocicis.

SCITACES οὐλίτες, vrs Thracia, apud Procopium 4. Adific.

SCITHÆ οὐλῖται, vrs in Thracia, iuxta Potideam. Stephanus ex Theopompo.

SCITHIACA οὐλῖται, regio, Aegypti tractus, apud Ptolemaum. SCITENputo à Callisto nominari. Campo Carmeli forè hodie vocatur. sic ego colligo ex schedula topographica Aegypti, qua apud me est: quam in Aegypto à quodam studio delineatam censeo.

SCITIS, vide SCETIN.

SCLAVENTI, vide SCLAUI.

SCLAUI, qui nostra consuetudine WILSI, (WILSORI legit N. Vignierus.) sed sua lingua WELATABI dicuntur. Sic Eginhartus, in vita Caroli Magni, item Rhegino, qui & Sclauos quosdam VNCRANOS vocat. Witichindus eorum nonnullos VCHROS, HEVELLOS, LVSCOS, LISCAVICOS, & VVLOINOS dici tradit. LIVTICOS quoque habet Contractus. SCLAUVENI sunt Scythia Europæ populi, Procopio 4. adificior. SCLAVINI, & SCLAVINIA in Hist. Miscella. Vide VANDALI, ANTI, & SLAVI.

SCLAVINVM RVMVNENSE, vide RVMENSE.

SCLETRINAS, vide APSASIVM.

SCOBENSIS Lincearia legionis XXXII. meminit Goltzius in Thesaur. ex vetusta inscriptione.

SCODRA σκώδρα, Illyrici opidum, Ptolemao, & Iulio, qui eam in Labeatibus describit lib. 4. Caput gentis Macedonica, vocat Florus. Scutari nostro seculo dici, Sophianus & Volaterranus produnt. Scutari apud Nigrum legitur. Scardētia (quod idem sonat quod alexandria) à Turcis vocatur, ut scribit Mar. Barleius. Ifcodara, ut Leunclavius.

SCODRI σκώδρι, Iudica gens, Dionysio. SODRI legit eius interpres Aulianus. & Sodras σόδρας nominat hoc iratu Diodorus 17. Ad Indi fluminis partes inferiores. SABRACA videtur apud Curtium 9.

SCODRVS, vide SCARDVS.

SCOEDISA σκωδίσσα, Tauri Asiae montis pars, Straboni 11. Num sit SCORDISCVS Ptolemei subdubito.

SCOVVS, Thracie fluvius, Pomponio. ad cuius ripas Maroniam urbem describit.

SCOLLIS σκώλλις, Mons Achaia, unde Larissus amnis effluit. Singulari L. scribunt Xenophon, & Stephanus. Hic mons ab Homero α. Ιλιάδ & OLENIA Petra Achaia πέτρα, vocatur: referente Strabone.

SCOLOPOENTIS σκολοπόεντις, meminit Herodotus 9. puto fluminis nomen esse, qui hoc coniungit cum Gasone; qui fluvius est in Caria. ut refert Athenaeus 7.

SCOLTI, vide SCYTHAE.

SCOLVS σκώλ, Bœotia mons, Homero, Pausania, Athenaeo, & Stephano: item Polyano 2. Pagus est Athenaeo 10. & Eustathio, in Ιλιάδ & β. In ora Bœotiae, Plinio. Est & circa Olynthum urbs, Straboni.

SCOMBRARIA σκωμβρία, Hispania Tarraconensis promontorium, Ptolemao, quod SATVRNI à Plinio appellatur, ut Pinetis suspicatur, & mihi quoque verisimile est. Hodie Cabo di Palos nominari dicit Clusius. Vide SCOMBROARIA.

SCOMBRI σκωμβρι, gentis nomen apud Stephanum, ex Aeschilo: in voce αἶψος. Pro CIMBRIS videtur uti.

SCOMBROARIA σκωμβροαρία, quae & HERCVLIS ἡερκουλίου νῆος, Insula dicitur, ut Strabo refert. σκωμβρία, sine O in secunda quidam legit. in Hispania apud Carthaginem novam est. Hodie Elconbreira vocari, tradit Florianus.

SCOMBRVS & SCOMIVS, vide HÆMVS.

SCOPADAE σκωπάδαι, Thessaliae populi. Scoliafies Theocriti, Circa Cranonem. Horum meminit quoque Stobaeus, Sermonē 25. ex Homero. itē Suidas, in Simonides Lyricus.

SCOPE σκώπη, insula Rhodiensis pelagi, apud Plinium. Vicus in Libya Nemo, apud Ptolemaum.

SCOPELVS σκώπελος, Ptolemao maris Aegaei insula, prope Macedoniam. Scopulo nominatur Sophiano.

SCOPVLVS, Maris Ionij insula, Ptolemao: iuxta Cephaleniam. Bordonio S. Maura nuncupatur. SCOPVLVS insula ante Troada, Plinio: & alia in Proponride, eidem. SCOPVLVS etiam urbs ad Varadanum fluvium, in Sarmatia Asiatica. Ptolemaus. Etiam Thraciae urbs, Zagora siue Debelto vicina: quae vulgo Turcico Ischeboli, ut docet Leunclavius ex Leone Imp.

SCOPHARCHONBRA σκωφορχονβρα, Gazensis pagus, in Palaestina, Sozomeno auctore, lib. 6. cap. 32. interpres CHAPHARCOBRA legebat. CAPHARCYS habebat Callistus 11. cap. 39.

SCOPI σκώπη, Thraciae urbs Stephano, ex Lepidi Historica Epitome. Fortē idem cum SCVPI Ptolemei. Vicupia puto hodie dici.

SCOPIA σκώπια, Extrema, Ptolemao Doridis in Asia promontorium est, quod Straboni TERMERIVM τεργέριον est, ut Villanovanus scribit.

SCOPIVM σκώπιον, Thessaliae opidum. Polybius 5. item Cedreno.

SCOPIVS, Thraciae mons, Plinio. Item Bithyniae fluvius, apud eundem.

SCOPOLVRA σκωπώλβρα, India intra Gangem urbs, apud Ptolemaum.

SCOPVLVS, Plinio insula circa Ioniam.

SCOPVM, Armenia Minoris opidum videtur apud Capopattem, & Zoniram. vide COPTOS.

SCOPVS σκώπος, locus circa Hierosolimam. Iosephus 2. belli Iud. cap. 22. item 6. cap. 4.

SCORAS, vide ARAR.

SCORDAE σκώρδαι, Baetriae gens. Ptolemaus.

SCORDISCI σκωρδίσκοι, Ptolemao Pannoniae Inferioris populi, quos Strabo etiam SCORDISCAS vocat, & SCORDISSOS. Sex. Rufus, qui eos in Thracia vicina regione ponit. Strabo eos Illyricis & Thracibus permixtos scribit. Rasciam eis attribuit hodie Castaldus: Ipsi se vocant nunc Bosnachi, inquit Dom. Niger: hoc est Wossen Germanicē. Scordiscorum etymologiam lege in Britannia Humfredi Lbuidi. SCORDISTAE σκωρδίσται, sunt malē apud Athenaeum lib. 6. qui Galatas ex ijs facit, qui cum Brenno Delphicum templum spoliaverant. SCORDISCOS Gallos nominat Posidonius, apud Strabonem, qui eos duplices facit, cis & ultra Istrum incolentes. Hos novit quoque Trogus 32. SCORDISCI cis Istrum fortasse ij sunt, quorum regio Nicetas Choniata Francochorium vocat. sic enim apud hunc legitur: Zeugminum, quod nunc Sirmium, castellum in Francochorio situm, quae regio non minima Hungaria pars est, sed habitatoribus infrequens, inter Istrum & Savaum fluvios; in ea hoc Sirmium. Hac ille. Vide tabulam Ptolemei in Europa quintam. Is hoc loco Sirmium, & Scordiscos habet.

SCORDISCVS Mons, σκωρδίσκος, Ptolemao in Cappadocia, quem Strabo SCYDISSEM vocat. Marcellinus ARMONIVM appellat: ARMENIVS emendo: ex Herodoto. Vide ANTITAVRV, & SCOEDISA.

SCORDVS, vide SCARDVS.

SCORINGA, regio Germaniae videtur. P. Diaconus enim 1. Longobardicor. cap. 7. scribit Vinulos ex Scandia egressos, hic primum confedisse. Circa Balitum aut Suevicum mare fuisse, verisimile est.

SCOROBAS, vide HYPPIA.

SCORPIANVS σκωρπιανός, gentis est nomen, apud Stephanum, ex Herodoti 7. ut inquit.

SCORPIOFERA regio, Ptolemao. in Asia.

SCORPIONIS Ascensus, vide ACRABIS.

SCORTON, vide MINTHE.

SCOTANA σκωτάρη, vicus Arcadiae est Pausania.

SCOTERA, vide CYTHERA.

SCOTI, quorum Orosius, Claudianus, & Ammianus inter Latinos scriptores meminere, Britannie insula Septentrionalis populi, qui ex Hispania Cantabria oriundi, atq; inde in Hiberniam migrantes, tandem in Scotia sedē fixere. Britannica lingua Guydhyl appellatur. Humfred. Lbuidus.

SCOTIA, Borealior Britanniae insula pars, (cuius meminit Hegeppus 5. cap. 15.) quoniam dāma Latinis scriptoribus ALBANIA dicta, & incolis adhuc Albayn dicitur: ut ait Humfr. Lbuidus. Ego cum B. Rhenano contenderim hanc Scotiam, à Tacito in vita Agricola CALEDONIAM vocatam. Vide HIBERNIA.

SCOTICVS Oceanus, vide CALEDONIVS.

SCOTINA, vide SCOTITA.

SCOTITA σκωπτα, Peloponnesi locus, medius inter Lacedaemona & Tegeam. Polybius 16. & Pausanias 3. Ex eiusdem 10. legit Stephanus. SCOTINA σκωπτα, per N. malē. fallit quoque in numero: aut alius fuit olim Pausaniae librorum ordo.

SCOTIVM σκώπιον, mons in Asia Minore alicubi, ubi pater Mithridatis Triarium vicerat. Appianus. Hunc montem describit, at non nominat Hirtius de Bello Alexandrino. Circa Armeniam Minorem esse, ex Plutarchi Lucullo & Pompeio liquet.

SCOTORVM villa, sic dicta, ubi Placillam Imp. defunctam, scribit Greg. Nisenus. Ex 4. Annal. Baronij.

SCOTVSA, Plinio Thraciae urbs, circa Topirim.

SCOTVSSA σκώσσα, Pelasgiotis in Thessalia urbs, auctoribus Polybio, Strabone, Lino, Plutarcho, Pausania, Stephano, & quoque Ptolemao. sed hic singulari s scribit. Idem aliā, in Odontantica Macedonia regione describit.

SCRIC-

S C

SCRIPTOFINNI, vide **CREFENNAE**.
SCRITHÆA, locus Siciliae in fragmento libri 36. Diodori Siculi.
SCRITIFINNI, vide **CREFENNAE**.
SCROBILVS, promontorium in Africa, ad sinum Arabicum Pomponio.
SEVDROM, opidum ad Sagarim fluvium. Metaphrastes in vita S. Theodori Archimandrita.
SCVL TENNA, fluvius Flaminia, apud Liuium & Plinium, qui apud Strabonem **SCVTANA** *σκουτάνα*, videtur. Panaro hodie dici, scribit Leander. Infra sic vocari, at supra antiquum nomen retinere, tradit Blondus.
SCVPI *σκῦπι*, Ptolemaeo Mysia Superioris vrbs; qua Tzetza, Gregora, & Sophiano Scopia *σκῦπια*, appellatur. **SCVPI** in Codice quoque lib. 8. Titulo 45. **SCVPI**, Scuporum legit Trebellius Pollio, in Regilliano. & **SCVPOS** D. Paulinus, ad Nicetam. **SCOPI** Stephani puto.
SCVRELLVR *σκερέλλωρ*, India intra Gangem vrbs, Ptolemaeo. **CVRELLVR** interpretibus.
SCVRGVM *σκεργον*, Germaniae opidum Ptolemaeo, quam Villanovanus Schmeben vertit.
SCVSSA (*χῦσαι* in Græco erat) Aegypti vicus, in Hermopolitana praefectura, Aeliano de Animal. Vide **PHYLACE**.
SCVTANA, vide **SCVL TENNA**.
SCYBELVS *σκυβέλω*, locus Pamphilia. unde vinum Scybelitum. Hesychius, in voce Cescos: & Aretaeus Cappadox 2. lib. Morb. acutorum. & 1. Diuturnor.
SCYBRVS *σκύβρω*, Macedonia regio, Stephano: ex Theopompo.
SCYDISSES, vide **SCORDISCVS**.
SCYDRA *σκύδρα*, Macedonia vrbs, Stephano, Plinio, & Ptolemaeo: in Emathia regione.
SCYLACEVM, vide **SCYLACE**.
SCYLACE *σκυλακη*, circa Cyzicum vrbs, cui à tergo Olympus. Plinius, Mela, Stephanus, & Herodot. in Chio. **SCYLACEVM** hoc à Flacco nominari, annotavit ad Melam Hermolaus; & ante hunc Maserius ad Flaccum.
SCYLACIVM, vide **SCYLLETIVM**.
SCYLÆVM *σκυλαειον*, apud Ptolemaum, Brutiorum promontorium est, quod Garosilo Leandro vocatur, sed Voli, Nigro. Strabo, sublime saxum, Plinius (geminato LL.) opidum esse scribit, cuius regionem **SCYLLÆVM** appellat Solinus. (**BRVTIVM** Pomponij esse, falsè putat Villanovanus.) Subarum ab accolis vocari scribit Gab. Barrius. Vide **SCYLLÆVM**.
SCYLAX *σκυλαξ*, Asia Minoris fluvius, in Iridem influens. Strabo & Eustathius.
SCYLLA, Plinio scopulus in Fretto Mamertino, inter Siciliam & Italiā. Scyllam & **SCYLLÆVM** vocat Strabo. Hodie Scyllo dici, auctor mihi est Fazellus. **SCYLLA**, Brutiorum opidum, apud Melam, quod hodie Siglio nuncupatur, ut Leander tradit. **SCYLLA**, nomen insulae deserta, circa Thracia Cherronesum, ut ex Plinio videtur.
SCYLLÆVM, Promontorium Peloponnesi, in Argia regione, Pausania & Plinio teste. Agri Hermionici facit Liuius 31. Hoc apud Ptolemaum **SCYLLIVM** *σκύλλιον*, vocatur. **SCYLÆVM** vnica L. legit Pletbon. Hodie Cabo Sygillo dici, scribit Fauolius. Cabo Scylli autem Sophianus. Villanovanus Damala appellat. vide **SCYLLA**.
SCYLLATENI Episcopi, in Italia, meminit concilium Romanum: sub Hilario Pontifice. **SQVILLITANI** est in Decretis. A Scylletio, nisi fallor.
SCYLLETIVM *σκυλλετιον*, quod nunc **SCYLACIVM** *σκυλακειον*, auctoribus Strabone, & Plinio. (**STOLAGIVM** legit Pintianus.) Atheniensium Colonia est, in Locris, Italia regione. (In Magna Graecia, Ptolemaeo est.) Postea autē Coloniam Romanam huc ductam, auctor est Paterculus. Squilacci hodie nominatur, ut refert L. Albertus, **SCYLLATIVM** per T. habet nummus antiquus. Huius situm lege apud Cassiodor. 12. Variar. numero 15. qui eam primam Brutiorum urbem vocat. **SCI-LACI** corrupte apud Antoninum legitur. Stephanus eam Sicilia adscribit, idq. suo more hanc vltimam Italia

S C

partem Sicilia nomine indigetans, quod iam saepius monui.
SCYLLETICVS Sinus, hinc Straboni. **SCYLLETIVM** etiam Creta mons, apud Stephanum.
SCYLLIVM, vide **SCYLLÆVM**.
SCYLLVNS, vide **SCILVNS**.
SCYMNITÆ *σκυμνῆται*, gens in Sarmatia & Asiatia, Ptolemaeo. **SCYMNIA** & sunt apud Stephanum. **SCYMN** fortè Laici populi, quorum in Authentici mentio est.
SCYPHIA *σκυφία*, Clazomeniorum opidulam. ex Ephoro Stephanus, qui addit quoque per e scribi, Scypia. Vide **SCYPPIVM**.
SCYPPIVM *σκύπτιον*, opidum in Colophoniorum finibus, à Clazomeniis exstructum. Pausanias. Idem cum Scypbia reor.
SCYRAS *σκύρας*, fluvius in Laconica se in mare euolvens. Pausanias. Per i fortè melius in prima. Vide **SCIRITIDIS**.
SCYRI, India populi, circa Carmaniam apud Plinium videntur. Idem alios habet in Eningia regione. Apud Diaconum, & Zosimum 4. sunt populi Hunnis permisti, & à Theodosio Imp. superati. Procopius eos cum Gots & Alanis, tanquam gentem Septentrionalem numerat. Horum meminit quoque Scythemenus; sed geminato RR.
SCIRRI, Iornandes SCIRI per Iota & vno R. scribit. Hos nouit etiam Suidas. Vide **THVRINGI**. Est qui bos Scheirn, in Bauaria putat.
SCYRMVS *σκύρμος*, Delionidis vrbs, prope Cyzicum. Stephanus.
SCYRRI, vide **SCYRI**.
SCYRTONIVM, vide **SCIRTONIVM**.
SCYRVS *σκύρος*, Ptolemaeo, Plinio, Val. Max. & Mela, Marii Aegaei insula, medio ferè itinere inter Lesbos & Euboëam. Hanc Neopolemi patriā puto, cuius Homerus, & Sophocles in Philoctete meminit. Scyro nominatur à Sophiano. Alia est **SCYRVS**, eidem Ptolemaeo, quam inter Cyclades numerat. DOLOPES Scyrum quondam inhabitasse, tradunt Plutarchus, & Aem. Probus in Cimone.
SCYTALA insula, in recessu sinus Arabici, Plinio.
SCYTHÆ, à Persis **SAGÆ**, ut Mela habet, vel **SACÆ**, ut Plinius, Solinus & Eustathius scribunt. (Scythia **SAGÆ** est in Originib. Catonis; qua circumferuntur.) Idem Plinius tradit eos antiquitus **ARAMÆOS** dictos, & primum **NOMÆOS** vocatos, ut addit Stephanus. Iosephus tradit **MAGOGA** dictos, à Magog. Tzetza Chibiade 11. prodit **ABASGOS**, **ALANOS**, **SACAS**, **DACAS**, **RHOOS**, *ῥῶες*, **SAVROMATAS**, & omnes Borealium cardinum gentes, communi vocabulo **Scythas** dici. Idem (Chibiade 8. numero 224. Scytharum gentes in tres diuidit, in **MÆOTAS**, **CAVCASIOS**, & **OXIANOS**. Scytharum historiam lege apud Nicephorum Gregoram; qui eos ab Homero **CIMMERIOS**, à Plutarcho **CIMBROS**, & **TEVTHONES**, & ab aliis aliter, veluti **MELANCHLANOS**, **MASSAGETAS**, **SARMATAS**, &c. secundum temporis vicissitudinem, & migrationes ab ijs factas, nominari ait. **PATZINACOS** *πατζίνακοι*, nuncupat eos Ioannes Curopalates, Zonaras, & Michael Glycas, qui inter eos quoque **VSICAM** nationem nobilissimam numerat. **PIZENACOS** habet Lhuiprandus Ticinensis: & **PEZINATOS** Regino, litterarum fortè errore, qui à scriptoribus, in vocabulis ab ipsis non intellectis, facile committitur. Eadem est huius vocis etiam in Græcis codicibus instantia. Suidas etiam auctor est eos suo tempore **PATZINACITARVM** nomen habuisse: & quidam eorum **GHRVTINGOS** & **DACOS** (qui sunt Scythæ Europæi) appellatos. **SACHATEOS** illos indigitat Calcondilas. **ABARI** sunt ex gente Scytharum qui Hamaxobij vocantur, inquit Euagrius Scholasticus. Horum etiam meminit Nicephorus Callistus. Hodie autem, uti Herberstenius testatur, Tartari ab exteris diuntur, se ipsos verò Belermanos nominant. Dist. se ipsos sua lingua vocare, Marius

Marius Niger perhibet: Theueto auctore ab Arabibus Ator Albacara nuncupantur. Scytharum nationes habent apud Herodotum, AVCHATÆ, ARPOXÆ, CATIARI, TRASPIES, PARALATÆ. omnibus autem nomen esse SCÖLOTIS σκωλότης, addit. Plurime enumerantur à Plinio, vii. ALANI, AMORDI, APELLÆI, AORSI, ANTARIANI, ARIMASPI qui antea CACIDIRI, ARIACÆ, AROTERES, ASÆI, CAMÆ, CAMACÆ, COTIERI, DACI, DAHÆ, EDONES, ESSEDONES, EVCHALÆ, HISTI, GETÆ, HAMAXOBII, MASSAGETÆ, NAPÆI, OETRI, PÆSICI, ROXOLANI, RHYMNIGI, SACÆ, SARMATÆ, & SATARCHI. Apud Ptolemaum hi leguntur, GRIMÆI, ABII, AGATHYRSI, AZANI, AORSI, ARIACÆ, ANAREI, ASCATANCÆ, ASPISII, CHETÆ, CHARAVNI, CORASPHI, CACHASSÆ, GALACTOPHAGI, HIPPOPHAGI, IASTÆ, IORDII, IOTÆ, IAXARTÆ, MASSÆ, MOLOGENI, MACHAGENI, NOROSI, NOMASTÆ, OROSBES, ORGASI, RHOBASCI, SAMMITÆ, SÆSONES, SVEBI, SVSOBENI, SÆTIANI, THACES, TAVPVREI, TABEINI, TYBIACÆ, & ZARETÆ. Trebellius Pollio in vita Claudij Imp. hos quoque Scythia populos habet, PEVCINI, TRVTVNGI, AVSTROGOTHI, VIRTINGVI, & SIGIPEDES. In Stephani de urbibus Lexico, has legimus, APSILAS, (hi sunt Colchidis gentes, in Periplus Arr.) BVDINOS, DAIAS, DASAS, HELVROS, EVERGETAS, EDOS, IAMAS, IAMOS, BECHIR, ISEROS, LAZOS, (Colchidis Arriano) MATYCETAS, MÆOTAS, MYRGETAS, PARTHYÆOS, SANNIGAS, (quibus, etiam Colchidis, iuxta Sebastopolim, Arriano.) & TYRME MENIOS. Mela eorum quosdam NOMADES ponit. Item Suidas, qui eisdem HAMAXOPHORETOS vocari dicit. Plinius conqueritur in his describendis, auctorum inconstantiam propter, ut ipse addit, innumeratq; gentes, aded ut eorum nomen, (ut alio loco inquit,) vsquequaque transeat in Sarmatas & Germanos. Strabo scribit lib. 1. omnes cognitae regiones versus Septentrionem vno prius nomine, vel Scythas, vel, ut ab Homero, NOMADES appellatas. Item lib. 1. refert veteres Græcorum scriptores vniuersas gentes. Septentrionales Scytharum & Celto-Scytharum nomine affectisse, quorum sententia assentitur Ptolemaus 2. Quadrip. Iis autem antiquiores ita diuiserunt eos, ut qui supra Euxinum, Istrum & Adriam incoherent, eos omnes Hyperboreos, Sauromatas, & Arimaspos appellarent, qui trans mare Hyrcanum, Sacas & Massagetas. Scythas comprehendit Philostratus Istro, Tanaidi, & Thermodonte fluminibus. Trogius, Ponto, Rhyphæis montibus, Asia, & Phasi flumine. Scytharum mores lege apud Theophrastum de Aëre & Aquis. Regio quam nunc Scythia incolunt, ea fertur olim fuisse Cimæriorum, inquit Herodotus in Thalia. de Europæa eum loqui puto. Scythas, sagittarios τὸ ἔσθον appellari, annotauit Iul. Pollux 8. de Atheniensium foris. Nos etiam hactenus & gens Scandia peninsula, in qua Celto-Scythæ, Scythæ, sagittare interpretantur. SCYTHIA Minor, PONTICA, THRACENSIS, & SCYTHOGERMANI. Vide MOESIA.

SCYTHENI σκυθῖνοι, gens supra Macrones, Stephano, ex Xenophonte, qui per 1 in penultima σκυθῖνοι, legit. Vide TASCYTINI.

SCYTHEORVM σκυθίων πολις, vrbs, apud Polyb. 5. vbi κωρυδαίων, emendat Fuluius Ursinus.

SCYTHIA σκυθία, apud Ptolemaum duplex est, veraque in Asia, qua Imao monte distinguitur. Inde INTRA & EXTRA IMAVM cognominatur. Regnum Cathay hæc Scythias obtinere, scribit Villanovanus, in suo Ptolemao. Qua intra Imaum est, videtur mihi magnam partem Tartariæ occupare. Que extra Imaum sita est, &

Barbaris Mongal, & à iunioribus Tartaria antiqua dici, tradit Mar. Niger. Scythiam intra Imaum, Ar. Montanus DICLA Hebræus esse putat, in suo App. Biblico.

Alia est præter hæc, SCYTHIA in Europa, (quæ SARMATIA Ptolemao) apud Herodotum, Pomponium, aliosq; Historicos veteres. Hanc, ni fallor, vult Iordanes, quæ scribit Gothos sua lingua OVI M appellare. Pro Ovi m legit ex hoc auctore OCIMNIN, Conradus à Lichtenaw. SCYTHIAM PARVAM vocat Strabo, eam regionem, quæ intra Borythenem & Tauricam Chersonesum est. SCHYTHIA metropolis Phrygiæ quadam est, apud Vsuardum, ad III. Id. Nonemb. Vide INDOSCYTHIA.

SCYTHIA PONTICA, vide MOESIA.

SCYTHIAS, vide DELOS.

SCYTHICÆ Insule, vide HELODES.

SCYTHICVM Littus, vocat Martianus 6. extremam Germaniæ oram, versus mare Euxinum. Pomponius sic vocat totam Asiæ oram Septentrionalem, vsque ad ostium Caspij maris, quo se in Scythicum mare exonerat.

SCYTHICVM Mare, vide EVROBORVM.

SCYTHICVM Promontorium, Hispania videtur in Cantabris; Mela 3. cap. 1. auctore. Ab Oliuario vocatur Cabo del figo. A Floriano videtur mihi Peñas de Hufon nominari. Hæc minime suffragatur Schottus, qui hoc prom. Asiæ tribuit. lege eius in hunc auctorem Spicilegium. huicq; adde quod ipse Mela eodem libro, cap. 6. de eodem scribit promontorio. Vide LAPATIA.

SCYTHICVS Mons, vide PHASIS, & TAVRVVS.

SCYTHICVS Oceanus, vide CRONIVM.

SCYTHICVS Sinus, maris Caspij, quem Scythia accolunt: Plinius.

SCYTHINI, vide SCYTHENI.

SCYTHON, mons Thraciæ, Seruio. Vide THRACIA.

SCYTHOPOLIS σκυθόπολις, Ptolemao, quæ NISÆ antè, ut Plinius refert. Causa Syria vrbs est; quæ BETHSÂN βήθαν, ut scribit Iosephus Antiq. 6. 12. & 13. eamq; in tribu Manassus ponit. in Magno Campo. Idem in vita sua, eam centum & viginti stadiis à Tiberiade distare scribit. BASAN βασάν, antea vocatam tradit Cedrenus, aut Caloson foris, ut legit Stephanus. METHORA μεθόρα, antea dictam, legitur apud Zonaram. Eandem Scythopolim Ptolemaus nimium versus Orientem extendit. Bethsan hactenus ab omnibus nominari, scribit Breitenbachius. An alia hæc à Iosephi? qui eam maritimam facit; & Tiberiadi vicinam? Vide TRICOMIA.

SCYTHRANIVS σκυθρανίος, opidum Marmaricæ regionis. Ptolemaus.

SCYTOPOLIS σκυτόπολις, Libya opidum. Stephanus: ex Polyhistore.

SEA, Æthiopia sub Ægypto opidum: Plinio.

SEBA, vide SABÆI, & SACÆ.

SEBAGENA σεβαστῆνα, Cappadocia in Cilicia præfectura vrbs, apud Ptolemaum. sine s legunt interpretes.

SEBARDÆ, vide TENESIS.

SEBARIM, Palestina locus. Iosue 15. vbi D. Hieronymus SARIM legit.

SEBASA, Arabum castrum, Historia Miscella 23.

SEBASTA σεβαστή, Armenia vrbs, Socrati & Stephano, quam Sebastiam vocari suo tempore addit. Ex Sabellico videtur nunc Suas dici. Eandem cum Diopoli puto. Vibi Ciliciæ est Ptolemao. quæ ni fallor, apud Stephanum Coryci Chersonesus vocatur. Sebasten, hanc quoque vocat Iosephus 1. belli Iud. cap. 16. & 20. quam dicit portum Cesariæ vrbs, quæ hinc non procul distabat. AVGVSTOPOLIM à Stephano vocari, scribit Hermolaw ad Plinium 5. cap. 27. SEBASTAM Coloniam habet Goltzius, ex nummo Aug. Vide ALEXANDRIA, DIOPOLIS, ELEUSA, & SAMARIA.

SEBASTA ALTERA LEGIO λεγίων δευτέρα σεβαστή, Dumnoniorum Albionis insula vrbs, apud Ptolemaum. Aestherd appellatur Villanovano.

S E

SEBASTENI, Asia Propria alicubi populi, Plinio. SEBASTENA colonia, est in Goltzj Thesaur. E. SEBASTIANI loci Episcopalis, meminit Balsamon, sub Patriarchatu Constantinopolitano. SEBASTENAM Coloniam, habet Onuphrius, ex Vlpiano.

SEBASTIA, & SEBASTOPOLIS, Cappadocia vrbes, in Colopena regione: ut Plinius tradit. Easdem Ptolemaeus quoque nominat in Cappadocia. Sebastopolim adscribit lib. Notitarum Ponto.

SEBASTICVM, vide SABAITICVM.

SEBASTOPOLIS, Colchidis vrbs, Ptolemaeo, & Arriano in suo maris Euxini Periplo; cuius enarrator Stuckius dicit hanc apud Plinium CAMPSEONYS in vocari. minor: Plinio enim flumen est lib. 6. cap. 4 his verbis: Flumina Campseonius, Nogrus, Barbys. quo loco Pintianus libenter legit, Acampsis, Acmasis, &c. idque auctoritate Arriani qui hoc tractu Acinasu habet. Vide DIQSCVRIAS, MYRINA, & SEBASTIA.

SEBASTVM σεβαστον, portus, in Cilicia, habet Iosephus Antiq. 17. ab Herode magnis opibus extructum. An Sebaste Ptolemaei?

SEBATVM, vide SEVATVM.

SEBEDA σεβδα, Lycia portus. Stephanus, ex Periplo Alexandri.

SEBENDVNVM σεβενδων, Castellatorum in Hispania vrbs, Ptolemaeo.

SEBENNYTICVM σεβεννυτιον, ostium Nili, Ptolemaeo. SYBENNYTICVM Stephano. Sturioni hodie vocari, tradit Niger.

SEBENNYTVS σεβεννυτος, Ptolemaeo, Straboni, & Stephano, Aegypti vrbs: portus: & fluuius. item fluuij ostium. In Sebennyti Nomo.

SEBERIANA σεβερια, metropolis. In Sanctionib. Pontificum Orientalium. Castrorum SEBERIANENSIS Episcopi, in Mauritania, meminit Vict. Vicens. SEBERIANENSIS quoque simpliciter.

S. SEBERINA σεβερια, Calabria opidum, Cedreno & Europolitae. Vide SIBERENA.

SEBETHIS, vide SEBETVS.

SEBETVS amnis describitur ab Erythraeo in suo Indice Virgiliano: qui inter Vesuum montem & Neapolim decurrens, vulgo Fiume dela Maddalena vocatur. Vicatim per Neapolim delabitur, omnibus ciuibz vsu praestans; & populariter Fornello nominatur. huic contra dicit Ferd. Loffredus. Huius amnis meminit Vibius, & Statius libro primo Silvarum. item Columella in suo Horto, hoc carmine: Doctaque Parthenope Sebetibz vosida lympha. Cum aspiratione scribendum in vltima, docet ex lapidibus Manutius. Sed video etiam per A in prima SABETVS σεβητος. legi. Videant doctiores huius tractus num idem sit Sabbatus.

SEBINVS Lacus, in Italia, Ollium fluuium emittens. Huius meminit Plinius lib. 3. cap. 19. Eundem SEVINVM nominat lib. 2. cap. 103. Lago d'Isco hodie dici, Erythraeus & Leander tradunt.

SEBIVS σεβη, Iepibes patria, in Galaaditide. Iosephus Antiq. 5. cap. 12.

SEBOIM σεβωιμ, Palaestina locus. Genes. 10. 14. Deuter. 29. 1. Samuel. 13.

SEBRIA est apud Pomp. Sabinum ad XI. Aeneidus Virgilij, Diomedearum insula vna, in qua aues Diomedas volasse tradit, aut ut alij volunt, in Aetride insula. Nescio unde hac hauserit. FEBRA hac videtur a Seruio nominari, de qua vide ELECTRIS.

SEBRIAPA σεβρια, Sarmatia Asiatice vrbs: Ptolemaeo. sine s habent interpretes.

SEBRIDAE, & SEBRITAE, vide TENESIS.

SEBRITHITES σεβριθιτες, nomus Aegypti: Eusebio 9. Prepar. Vnde rex Vaphres decem millia hominum miseris Salomoni ad aedificandum templum.

SEBRIVS Picus, in Laconica. Pausanias

SEBVNTA σεβυντα, Arabia Petrae vrbs: Ptolemaeo, interpretes SEBVTA legunt.

S E

SEBVRI, vide SEVRI.

SEBVS, vide SEBVS.

SEBVSIANI, Sunt Gallorum populi, quos Caesar Aeduarum clientes dicit, & extra Provinciam trans Rhodanum primi. Brixiam & Baugiacum nunc vocat recentiori Latino vocabulo, Philibertus Pingonius. Inter Aratim & Indum flumina, Marlianus qui SEGVSIANI legit, eos Bellicentes interpretatur: vulgo Bellay. Pmetus & Vigenerus Pais de Bresse, & Bressantz, Scudo autem videtur potius ea Sabandia pars qua hodie Burgo pressio dicitur. In magno Herbario, qui sub Dalechampi nomine prostat, hac verba lego, In Sebastianis vulgo Bugey (allobrogum Sabaudianorum gens est. Oeno ac Rhodano fluminibus clausa. SEBVSIANI, citantur a B. Rhodano ex Marcellini lib. 16. dicitur, eo vocabulo Wissenburg opidulum denotari, quod est inter Argentinam & Spiram. Idem suadet primo Commentariorum libro, apud Caesarem, (vbi sic habetur: Triboces, Vangiones, Nemetes, Sedusios, &c.) pro Sedusios, Sebusios legendum. Meus codex Marcellini a Frobenio excusus, eo loco quo Rhodanus Sebusianos legit, SALISONEM habet: Hoc hic addere volui, ut studiosis probata lectionis inuestigandi ansam praebeam.

SECANDE, Aethiopia sub Aegypto opidum. Plinius. In Nili ripa.

SECANE, vide SICANVS.

SECANI, vide SEQVANI.

SECELA σεκελα, Palaestina vrbs, apud Stephanum, ex Iosepho. sed geminato LL. apud hunc legitur 6. Antiquit. 14. Vide SICCELECH.

SECERRAE, Antonino Hispania Tarracensis vrbs S. Celloni, Varrerio: qui dabitur num eadem sit cum Iacceranorum A SECERRIS donis, Ptolemaeo. hanc Marinius Cerucira indigitat. prope Minium fluuium.

SECOANVS σεκοαν, Apamienium castellum: in Syria. Strabo 16. COSSIANVS legant alij codices. vnde oriundum scribit Triphonem cognomento Theodotum. Vide SEQVANA.

SECONTIA, Celtiberia vrbs est apud Antoninum; inter Bilbilin & Casaraugustam. Varrerius Muela vocat. Moelgia legit H. Cogwus. In eodem itinere ab Emerita Casaraugustam duas Secontias habet Antoninus. SEGONTIA autem per G. legit Hieronymus Surita in suis ad eundem doctissimi Commentariis, cuius verba, quia nondum typis edita, hic lubens in studioforum gratiam, adiciam. (sunt autem hac, Plinius plures huius nominis vrbes fuisse asserit, & cum hac uinere duae recenseantur, primam Areluacam urbem esse arbitror, de qua Plinius in Areluacis. Areluacis (inquit) nomen dedit fluuius Arelua. Horum sex populi, Seguntia & Vxama: quae nomina crebro alii in locis vsurpantur, praeterea Segontia, & Noua Augusta, Termes, ipsaque Clunia, Celtiberiae finis. Eadem vrbes a Ptolemaeo in Areluacis recenseantur, tametsi Seguntia nomen cum cognomento corruptum videtur. legunt enim σεγοντια λαττα. Existat in ea Areluacum regione vrbs quae Segontia nomen retinet, in qua Segontina ecclesia sedes praesidet. sed a vetere Segontia eo loco sitam fuisse, quo nunc Medina Zelim cognomine visitur: in qua vetustatis vestigia adparent, & in Segontina vrbe nulla. Huc accedit quod in vetusto exemplari Etymologiarum Isidori lib. XV. cum Hispania vrbes recenseantur, & Saguntia sit ab eo mentio: in ipsa narrationis serie hac verba adiecta leguntur, Saguntum ipsa est Mitina Zelim iuxta Segontiam. Huius verò Segontia XVI. M. P. a Casaraugusta hoc itinere constituta, neminem Geographum auctorem mentionem fecisse video: nam in Batia Plinius eius nominis urbem collocat, & quae a Ptolemaeo Perantica cognomento Segontia in Pardulis recenseatur, ea longo regionum tractu ab hac Segontia distat est. Eam tamen esse ego arbitror, quae a Ludio memoratur in Celtiberis, lib. XXIIII. hoc

hoc modo. Deinde, inquit, audito Segontia Celtiberum omnes sarcinas impedimentaq; relicta, eo pergit ducere ad oppugnandum. Posteaquam nulla mouentur re, per solito stipendio non suis modo, sed etiam Pratorianis militibus; relictoq; omni exercitu, ipse cum VII. cohortibus ad Hiberum est regressus. Ea tam exigua manu opida aliquando cepit. Defecere ad eum Sedetani, Ausetani, Suesetani. Cum ad Hiberum regressum dixit, ex Celtiberum regione excessisse indicat: nam Celtiberos nulla Hiberum parte attingere satis constat: & hac Segontia in consinio Celtiberum & Sexetanorum, seu Aedetanorum (ydem enim populi sunt) sita est. Vi mihi videantur Rueda opido ad Saloni ripas huius Segontia vestigia contineri: atque ad eum usque locum Celtiberum regionem pertinuisse. Haecenus Surita.

SECOR *οικος*, Gallie Aquitanicae portus Ptolemao. Luxon est Villanovano: Luxon Cœnali.

SECORBIACVM, vide ALISIVM.

SECRONA D. Hieronymo, *αρχιεπισκοπη*, 70. interpretibus, GHEKKON Chaldaeo paraphrasti. Iosue 15.

SECTORIVM, provincia Lydiae vrbs. Concilium Chalcedonense.

SECUNDA IVSTINIANA, vide VLPIANVM.

SECUNDA, Pannonia Sancta vrbs: lib. Notit.

SECUNDANI, Gallie populi, in quibus Arausio vrbs. Plinius.

SECUNIVM, vide SAGVNTVM.

SECVRISCA, vide BVRGVS.

SECVSIANI, Casari, sunt Gallia populi, quos Plinius SEGVSIANOS Liberos vocat. Veteres Codices hoc loco SECVSII ALBII LIBERI legunt. Ant. Pinetius Forest pays interpretatur. Forestiens Saniulianus. Vide SEGVSIANI, eosdem enim reor. SECVSANI tetrasyllabicos scribit Hermolaus, ex lapide antiquo.

SECVSSES, Apium gens, inter Tergestum & Polam. Plinius.

SECVSTERO, vide SEGESTERORVM.

SEDADA *αυδαδα*, per a in prima 70. interpretib. terminus terra Chanaan. Num. 34.

SEDALA, vide SIDALA.

SEDALIA, vide ETHERON.

SEDECULA, locus cuius Cicero meminit in epistola ad Atticum, ut tradit Gab. Barrius; incola Segiolam vocant. Ad mare est non longe à Picio opidulo nouo, ubi thynnorum piscatio est. In Calabria.

SEDELEVORVM, vide SIDOLEVCVM.

SEDENTANI, vide HEDETANI.

SEDETANIA, hodie Xatiua est, ut scribit Marmolius. Vide HEDETANI.

SEDIBONIATES, Gallie Aquitanicae populi: apud Plin. SEDISSA FIPIONTI, aliud exemplar habet SIPONTI, apud Antoninum. Armenia Minoris locus.

SEDOCHESORVM regis, meminit Tacitus 3. Histor. circa Cobibum fluvium, in Ponto. SEDOTOSORVM & SEDOTHEZORVM legi, annotauit Lipsius.

SEDOTH, vide ASEDOTH.

SEDRAC, vide ADRACH.

SEDRATYRA, vide SOSKETRA.

SEDVNI, Gallie populi, Alpibus vicini, apud Plinium, & Casarem; Vallengia Superior. & VERAGRI Casari, Vallengia Inferior. Item SEDVNVM, horum metropolis, Sion Sabaudica lingua, & Ditten Germanica dicitur. Ex Scudi Commentariis.

SEDSII, Germanie populi, apud Casarem 1. Gallic. SVDINI Ptolemao sunt.

SEENANIM, vide SANNANIM.

SEFFORIS, vide SEPPHORIS.

SEGALAVNI, vide SEGOVELLANI.

SEGANES populos Persia. habet Agathias 4. Leuenclaus eius loco in Græco exemplari SEGESTANOS legi, scribit, SEGETANI *σχετανοι*, sunt in Vulcani codice. Vide SEGETANI.

SEGASAMVNCLVM, vide SESIMONENSES.

SEGASMALA, Plinio opidum est in Ethiopia sub Aegypto.

SEGEDA, quæ AVGVRIANA cognominatur, inquit Plinius, Hispaniæ Batice vrbs. Idem Plinius habet aliam SEGEDAM, in eadem Batice, quam IVLIAM RESTITVTAM cognominatam tradit. Est & SEGEDA Celtiberorum, Appiano. SEGIDA *σχιδα*, hac est Straboni & Stephano. quam circa Caçeres fuisse, tradunt Beutherus & Florianus. Hanc autem Segidam BELGIDAM Orosi esse, putat Amb. Moralis. Seges hodie putat Io. Mariana; inter Soriam & Vxamam. vide BELGIDA, & SEGESTICA.

SEGEDVNVM vrbs, ponit Wolfgangus Lazius in Hungaria, ad Tibiscum fluvium, & Seged vocat. SINGIDONENSIS meminit Aurel. Victor, in vita Ioviniani Imp. Lib. Notit. habet quoque SEGEDVNVM vrbs in Britannia insula, quam Camdenus scribit hodie Seton vocari. In Northumbria.

SEGELOCVM, Antonino Angliæ opidum est, aliàs apud eundem AGELOCVM dicitur, ut annotauit Simlerus; & ante eum Talbotus, qui se ignorare faretur quo hodie hoc nomine dicatur, nisi forte Aulerton in Sberewode. Ideleton ex eo facit Camdenus.

SEGEOMITENSIS Plebis in Africa, meminit Coll. Carthag. An Corrupte pro Segermitensis?

SEGERMIS, vide SEGGERA.

SEGESA, vide SEGOSA.

SEGESAMA, vide SEGIMONENSES.

SEGESTA TIGVLIORVM, Liguria vrbs, Plinio: Sestri de Leuante, vocatur à Leandro, Specia Blondo. Vide TIGVLLIA, & EGESTA.

SEGESTANORVM Emporium, vide AGESTERORVM.

SEGESTANÆ Aqua, vide EGESTA.

SEGESTANI, Asiae gens bellatrix omnium acerrima, circa Persiam: Am. Marcell. 19. SEGETANI sunt Agathia. Vide EGESTA, & SEGESTICA insula.

SEGESTE, Carnorum vrbs. Plinio. Liguria portus, Antonino. inter Pisam & Genuam, quæ SEGESTA Tiguliorum Plinij. Vide SEGESTICA.

SEGESTENSES, vide EGESTA.

SEGESTERORVM ciuitas, in Gallia Narbonensi 11. meminit lib. Prouinciar. Siftero vulgo, ut Canalis habet, vel melius Cisteron, ut Bell-forestius, SECVSTERO est apud Antoninum. Vide REGVSTERON.

SEGESTICA insula, quam Plinius describit iuxta confluentiam Colapis, in Sium Zigea Hungariæ dicitur, ut Lazius tradit. Pinetius Landsburg vertit. SEGESTICA *σχεστιδα*, Pannonia vrbs describitur à Strabone lib. 5. & 7 iuxta Sauum, ad multorum amnium confluentes, non procul à Syficia opido. SEGESTE hac Plinij & Appiani: cuius incolæ SEGESTANOS vocat. Bonfinus tradit huius Segesticae vix vestigia existare, locumq; hodie Segeld, aut Segestum vocari. Circa Arkij opidum fuisse, si coniecturis fidendum, putat Lazius, Eadem videtur mihi cum Segestica insula Plinij. Idem Strabo 4. habet SEGESTICAM ad Noarum fluvium. si locus sanus. SEGESTICA, Hispania Citerioris vrbs, grauis atque opulenta. Linius 34. Moralis credit errorem in scriptura esse, & SEGEDA debere legi.

SEGETHVSA, vide ZARM: SOGETHVSA.

SEGETICA *σχετιν*, Mysia Europæ vrbs, Dionis 51. quam à M. Crasso occupatam scribit.

SEGGERA, Africa Propria vrbs: Antonino. Simlerus putat SEGERMIS in libro Conciliorum nominari. Huius meminit quoque D. Augustinus & Cyprianus, in Concilio Carthaginensi. item Vict. Vicens. M. S.

SEGIDA, nobilis Celtiberiæ vrbs, à Pompeio capta. Orosius 5. cap. 24. membranæ codex BELGIDA legebat. Vide SEGEDA.

SEGIENSES, Citerioris Hispaniæ populi: apud Plinium.

SEGIMONENSES, Hispaniæ populi apud Plinium, quorum locus Pinetius Seguram vocat: & addit SEGI-

SAMONCVLV *σεραμόνκλον*, Ptolemai esse. Plinius Segimonensibus immediate iungit **SAGISAMEIVLIENSES**. hos puto à Ptolemao **SEGISAMAM IVLIAM** *σεγισαμα ιουλια*, appellari. **SEGESAMAM** *σεγισαμα*, Vaccaorum habet Strabo; & **SEGISAMAM** urbem Cantabria habet Orofius libro 6. cap. 21. quam à Casare captam scribit. hanc eandem cum Ptolemai Segisamonculo putarim. Hodie eandem Veyçama vocari scribit Garybairus, etsi hic Vagafama corruptè legat. Antoninus habet **SEGASAMVNCVLM**, & **SEGESAMONEM** duo diversa opida, inter Calagorram & Lacobricam. Idem **LEGISAMONEM**, mendosè fortè, pro **SEGISAMONE**, in itinere AsturicaTarracensem. item Asturica Burdigalam.

SEGISA *σεγισα*, Bastitanorum opidum, in Hispania. Ptol.

SEGISAMA, & **SEGISAMONCVLV**, vide **SEGIMONENSES**.

SEGN, Germania populi, inter Eburones & Treuiros, Casari. nomen eos retinere scribit Marlianus. Vocantur enim Siney, ut Leodius: aut Segney, ut Diuicius tradit. Iambourg à Vigenereo interpretantur corruptè, pro Ximburg, ni fallor.

SEGNIA, vide **SIGNIA**.

SEGOBRIGA *σεγοβριγα*, Ptolemao & Straboni, Celtiberorum in Hispania Tarracensis vrbs. Item Plinio, qui eos **SEGOBICENSES** vocat. **SIGOBIRIGA** habet Goltzius, in nummo Aug. Segorbia hodie dicitur testibus Vaseo, Clusio & Tarapha. item Emanuelis Enrico. contra autem sentire video Hieronymum Suritam 2. Arragoneus. Iniesta creditur Morali, aut Cabeça el Griego, cuius sententia quoque Io. Marianam video. sed idem dicit eandem aliquando etiam Sepulueda dictam. vide **SEGOREGII**.

SEGODVNM *σεγοδων*, Ptolemao Germania ciuitas, quam Pirchaimerus Jarchberg nominat, Germania ymblicum, & emporium celebre. **SEGODVNM**, Gallia urbem, in Rutani, habet Ptolemaus. Rhodes, Villanouano, Cognato, & Appiano est. **RUTHENI** Casaris sunt, de quibus vide suo loco.

SEGONCIA, vrbs Hispania, Antonino inter Complutum, & Casaraugustam, medio ferè itinere. Siguença nunc dicitur Varrerio, & Morali. Huius Lilius, Strabo & Plinius meminere. Altera fuit **SEGONCIA** in Bætica, versus Fretum, à Plinio nominata, visuntur eius ruinae non longè à Letbai fluminis ripa, hodieq. Gilgonça loco nomen est. Hoc Amb. Morali. Apud Plinium tamen **SAGVNTIA**, & Strabonem **SERGVNTIA** *σεργυντια*, legi video. **SEGVNTEA** per **V** & **T** habet Lilius 34. Ptolemaus habet **SEGVNTIAM** *σεγυντια*, in Hispania Tarracensi Vardulorum urbem. Hec *Σαγυντια*, videtur Appiani 1. Ciuitum. Horum vnam hodie Epila vocari, apud Io. Marianam lego, lib. 10. cap. 10. Sed vide **SECONTIA**.

SEGONTIACI, Casari sunt Angliae insula populi. à Glareano Sengeret nominantur. An Seguntij vrbs, cuius Antoninus meminit? Apud Belgas hanc fuisse putat Guil. Camdenus; in tractu Hoeshot nunc dicto: & Silecester vocari. **SEGONCIUM** aliam idem habet Antoninus in Britannia, ad Monam insulam.

SEGOR, vide **BALA**, & **ZOARA**.

SEGOREGII, Gallia Narbonensis populi, circa Masiliam videntur, apud Trogius 43. de his enim ita fati: Itaque ad regem Segoregiorum Senanum nomine in cuius finibus urbem condere gestiebant, conueniunt. Phocenses scilicet, Masiliensis vrbs conditores. Bongarsius autem qui hunc auctorem recitat, **SEGOBRIGIORVM** Regem Nannum legi, & quidam codices **SEGOBRIGIORVM** legere addit.

SEGORTIALACTA *σεγορτιαλακτα*, Aeneacorum, in Hispania Tarracensis vrbs, Ptolemao. Sepulueda Villanouano.

SEGOA, Antonino Aquitanica vrbs. **SEGESA**, & **SEGVSA** legit quoque Simlerus.

SEGOVELLAVNI, Plinio qui fortè **SEGALAVNI** *σεγαλαωνι*, Ptolemao, Populi Galliae Narbonensis, circa Viennam. Valentinois Pineto, & Cognato. Ad hunc locum Plinius 3. cap. 4. sic scribit Dalechampius, Nominia Segouellamiorum vestigium adhuc restat in appellatione opiduli Dia & Tricoris vicini, quod incolae vocant Sailans; & in pago Prouincia dicto Solies, Salyum.

SEGOVIA Plinio, **SECVBIA** *σεγυβια*, Ptolemao, **SECVBIA** legunt Interpretes. Aeneacorum vrbs, in Tarracensi Hispania. Segobia hodie, Vaseo & alii. Est & **SEGOVIA** in Batica, ad Silicense flumen, Hirtio, & Floro auctorib. Hoc nomen retinere, sed diminutum, scribit Vaseus. Segouia la menor est apud Moralem. Sita est circa Eciya. haud procul à flumine Xenil, medio itinere inter Hispalim & Cordubam: ut mihi auctor est vir omni laude dignissimus, deq. me benemeritus D. Ben. Arias Montanus. **SEGOVIA** *σεγυβια*, quoque Germania opidum Ptolemao. interpretibus **SETVIA**, **SEGVACATVM** *σεγυακατων*, Germania vrbs. Ptolemao.

SEGVBIA, vide **SEGOVIA**.

SEGVINAE Ecclesiae episcopum, Theodosium factum, docet Decretorum pars 1. Distinct. 50.

SEGVNTIA, Celtiberorum ciuitas. Lilius 34. Vide **SEGONCIA**.

SEGVNTIVM, Antonino Angliavrbis; quae Cilcester Anglis, & Caesegent Britannis dicitur; Camdeno & H. Lhuydo auctore. Vide **SEGONTIACI**.

SEGVSIANI *σεγυσιανοι*, Gallia Lugdunensis populi Straboni & Ptolemao; Lionnois hodie. Breffe eos vertit Villanouanus: Forefiens P. Sanitilianus, qui etiam in Gallia Lugdunensi sunt. Vide **SECVSIANI**.

SEGVSTIO, Italia Transpadana vrbs est apud Plinium, quam hodie Susa dici, scribit Leander. Huius meminit etiam Marcellinus & Antoninus, qui quoque, ut Simlerus annotauit, **REGVSIO** in nonnullis exemplaribus legit. **SEGVSVM** *σεγυστον* Ptolemae est, in Segusianis. Horum meminit quoque Nazarius, in Panegyrico Const. Magno dicto.

SEIR *σηερ*, terra Idumaea regionis, interprete D. Hieronymo, Genes. 32. Iosue 12. **SAIRA** *σαειρα* est Iosepho 1. Antiq. **SEIR**, *σηερ*, montes, in quo Chorrhaos trucidauit Abraham. Gen. 14. Iosue 24. Sardenay hodie vocari, scribit Iustus Gistelius, atque ibidem exstare magnificum monasterium D. Mariae à Sardenay dicatum. Sed duo huius nominis **SEIR** ostendit And. Masius, ad 15. Iosue. Vide **SEYR**.

SEIS collis, **ASIS** *ασις*, 70. interp. 2. Paralip. 22. Iosephus eum describit inter Hierosolymam & Engaddi: Antiq. lib. 9.

SELA *σλα*, Peloponnesi fluius. Ptolemao. Guardia nunc videtur. vide **SELE**, & **SELLA**.

SELAMBINA *σελαμβινα*, Hispania Batica vrbs, Ptolemao. Salobreña Floriano.

SELAME *σελαμ*, Galilaea vicus; à Iosepho munitus, ut habet in vrba sua.

SELAMPVRA, India extra Gangem vrbs, Plinio teste, & etiam Ptolemao (ut habet G. Mercator: quam Lampuraa vocat.) Sed in Graecis Ptolemai codicibus **LAMPVRA** *λαμπτρα* tantum legitur, non Selampura.

SELANGI est in margine, pro **SALANGI** in contextu (ut vocant) Lycophronis Canteri. Italia populi sunt, apud Isacium Tzerzen.

SELANI *σελανοι*, populi circa Arabici sinus extremum recessum; Dionysio Alexandrino. Sed **ELANI** vertit Priscianus; (aut si quis alius sit verus eius interpres) & fortè melius. **ELANA** enim Plinij ibidem est.

SELASIA, vide **SELLASIA**.

SELYSSINA Regna, Hispania Batica. Sex. Auienus.

SELCA *σηλκα*, Paphlagoniorum in Galatia opidum; Ptolemao. **GELACA** habent interpretes.

SELCHA, ciuitas regni Og in Basan. Deuter. 3. & 1. Paralip. 5. v. de **SALECHA**.

SELE *σηλ*, Ptolem. **SELA** Ammiano, vrbs Susiana regionis.

SELE-

SELEBIN, *Palestina*, Iosue 19. *σδαλαβιν* 70. interpretib.
 SELEMNVS *σελεμνος*, fluvius in *Achaia Peloponnesi*, iuxta
Argyram urbem: *Pausania*.
 SELENDITENSIS *Episcopus*, in *Africa*. Coll. *Carthag.*
 SELENE *σεληνη*, magna vrbs inter centum insulas, *ἐκατόν*
νῆσοι, *Stephanus*. Eadem *Tyrrhenie vrbs*. LVNA hac
Latinis scriptoribus.
 SELENES, id est Luna, Fons in *Laconica*. *Pausanias*.
 LVNÆ Templum, non longe ab vrbe *Carris*. *Hero-*
dianus. vide LVNA, LVNÆ Portus, & APESANTVS.
 SELENTIDIS *σελεντιδης*, regionis *Cilicia* meminit *Ptole-*
maus. SELENTIDIS habent interpretes.
 SELENTIVS, vide APESANTVS.
 SELENSIA *σεληνσία*, Luna lacus circa *Caystri flumi-*
nis ostia: *Straboni*. *Selini fluminis* foris. Vide INATA-
 MANA.
 SELEBOREA *σελεβορεια*, *Armenia Minoris vrbs*: apud
Ptolemaum.
 SELEPITANI, *Illyrici populi*, sunt apud *Livium* 45.
 SELERA *σελερα*, sacra insula *Rubri* sue *Indici maris*, è re-
 gione *Balara* emporij, inter ostia *Indi* & *Tigris* fluminum
 alicubi, ut habet *Philostratus* ad *suam* lib. 3. *Apollonij*.
Freto *stadiorum centum* distat à *Continente*. In sinu *Per-*
sico puto.
 SELEVCEIS, vide OLMI.
 SELEVCIÀ *σελευκία*, ad *Belum*, *Ptolemao*, & *Plinio*,
 quam aliquando (ut *Stephanus* ait) SELEVCOBELON
 nominant. In concilio *Chalcedonensi* & *Constantinopoli-*
 tano mentio est *episcopi Seleucobelitani*: (SELEVCO-
 BRIS mendose legit *Hist. Miscella* 142) In *Cassiodore*
regione Syria est. Scio *Stephanum* SELEVCOBELVM
σελευκοβελον, in *Syria* describere, quam SELEVCEVM
σελευκεον, non *Seleuciam* ad *Belum*, à *Pausania* appellari
 addit. Eadem tamen sit. SELEVCIÀ, quam *TRACH-*
eam *τερχεα*, siue asperam cognominat *Ptolemaus*,
TRACHIOI *Plinius*, qui addit eam antea *HOR-*
MIA dictam. Hac etiam, si *Stephano* creditur, prius
OLBIA dicta, & *HYRIA* *ἵπρια*, dicta fuit. In *Cilicia*
 est, supra *Calicadum fluvium*. civitatem haud ignobi-
 lem dicit *Philostratus* in *Alexandro*. Hodie *Salefica* dici,
Niger ait: *Selucia* *Ios. Barbarus*. *Suidia* ab *Abylfedea*
 vocari, astitit *Ramusius*. Vide OLMI, eandem enim
 esse subdubito. SELEVCIÀ, *Syria* in littore *Maris*
Mediterranei, apud *Polybium*, & *Ptolemaum*, qui eam
PIERIA *περία*, ut *Cicero* quoque & *Strabo* cognomi-
 nat. sed idem dicit eam antea *AQVÆ FLEVMINA*
ἁλὸς ποταμὸν dictam. *PALEOPOLIS* antiquius
 nominatam scribit *Cedrenus*. Soldi vocatur ab *Oliario*.
Soldino à *Nigro*. Puto hanc ipsam esse quam *Mela* in
Phœnicia regione contermina describit. Alia est ab ea
 quam *Plinius* ad *Belum* locat. SELEVCIÀ, *Pisidia*
regionis, ut *Niger* scribit, qui eam nunc *Charazasar* dici
 ait. Sed *Pisidia* eam non recte attribuit, ex corrupto *Pto-*
lemai exemplari. *Pamphylia* enim est. *Phrygia* regionis,
 ad *Cayrarchen fluvium*. SELEVCIÀ in *Isauria*,
 habet concilium *Nicanum*. in *Isauria Aspera*, *Socrates*
Scholasticus. SELEVCIÀ *Elimaidus*, *Persica* regionis,
 videre est apud *Plinium*. SELEVCIÀ *Gaulanitis*
regionis, ad *Semechonidem lacum*, in *Palestina*, habet
Iosephus, lib. 4. belli *Iud.* cap. 1. haud procul à *Iordane*
Minori, iuxta *Daphnes nemus*: *Egesippo*. SELEVCIÀ
Comagene ad *Euphratem fluvium*, circa *Samosatam* po-
 nitur à *Strabone*. Huius meminit etiam *Dion* 40. SE-
 LEVCIÀ est ad *Euphratem*, ubi is se cum *Tigride* con-
 iungit, testibus *Ptolemao*, *Strabone*, & *Plinio*, qui eam
PARTHORVM cognominat. & *BABYLONIA*
 quoque vocari addit. COCHE hac prius vocabatur, ut
Marcellinus lib. 24. refert. CORCHE apud *Eutropium*,
 & CLOCHE apud *Iornandem* legitur. MENZOCHA-
 SA nominatur à *Zosimo*. Trecentis stadiis distat à *Baby-*
lone. *Plinius* ad nonagesimum lapidem eam ab eadem
 distinguit. Hac eadem cognominatur, ad *Tigrim*, *Plinio*
 & *Pausania*. utraque eam à *Selenco* conditam, & *Baby-*

loniorum coloniam inibi deductam refert. Sed prius hanc
 ALEXANDRIAM à conditore vocatam, & ab *An-*
tiocho Seleuci F. restauratam, cum patris nomine, refert
Martianus. *Niger* hunc *Bachad* vocari, scribit: *And.*
Mafius *Mofal* & *Attur*. Si *Diacono* creditur, ab incolis
Gueler appellatur. *Onuphrius* in *Pontif.* vitis subdubitat;
 an hodie *Nafa Cepha* sit, id est, fortis petra. *Bau-*
dra interpretatur à *Emeto*, in suo *Plinio Gallico*. SE-
 LEVCIÀ habet *Strabo* ad *Hedyphontem fluvium*.
 quam prius SOLOCE *σοδοκή*, dictam tradit. An hac
 eadem cum *Babylonica* sit, aut cum ea quam *Plinius* in
Elymais describit, subdubito. *Novem Seleucias* ex-
 struxisse *Seleucum Antiochi F.* auctor est *Appianus* in
Syriacis. Vide ANTIOCHIA, GADARA, &
 TRALLIS.

SELEVCIAMENSIS loci, in *Numidia* meminit *Coll.*
Carthag. & *Vit. V. cens. M. S.*

SELEVCIIS, *Syria* regio, *Ptolemao* & *Straboni*.

SELEVCIÀ, vide HYRCANVM Mare.

SELEVCOBELVS, vrbs *Syria*, apud quam *Magnum*
 illum *Basilium* monasticam egisse vitam, scribit *Theodore-*
tus. Vide SELEVCIÀ.

SELEVCOBRIS, vide SELEVCIÀ.

SELEVCOVALLIS, civitas est, in concil. *Chalcedonensi*.

SELEVCVS *σελευκός*, vrbs circa *Apamiam Syria*:
Stephanus, pro SELEVCIÀ puto.

SELGA *σέλγη*, *Ptolemao*, *Stephano*, & *Polybio* 5. *Pamphy-*
lia civitas. *Philadelphia* hodie dici, ait *Marinus Niger*.
 Eius situm describit *Zosimus* 5.

SELGESSVS, vide SAGALASSVS.

SELGIA *σέλγη*, *Armenia Maioris vrbs*: *Ptolemao*:
 SELTIA est interpretibus.

SELGOVÆ, vide ELGOVÆ.

SELIA *σέλγη*, *Turdulorum vrbs*: *Ptolemao*. In *Hispania*
Betica.

SELICIANA villa; nescio ubi sit. Meminit eius *Cicero*:
 ad *Papirium Patum*.

SELIM, *Palestina* locus. *Iosue* 15.

SELINVM, *Aegypti* in *Thebaide* opidum: *Antonino*. s. t.
 LE LIS in libro *Notis*. dici, scribit *Simlerus*.

SELINVTIVS, vide APESANTVS.

SELINVS *σεληνός*, Portus *Mærmatica* regionis, in *Africa*
Ptolemao. Porto *Alberto* vocatur *Castaldo*; *Salonek*,
Mercatori. SELINVS, *Plinio* & *Straboni*, *Sicilia* vrbs.
 SELYNON apud *Sihum* legitur. Hodie *Aretio Sale-*
modicurus, *Terra de Pulici Fazello*. sed *Mazara* vo-
 cari prout *Volsterranus*. (Errat *Leander*, qui scribit ean-
 dem *Mazara* à *Ptolemao* dici: cum fluvij nomen sit *Ma-*
zara, non vrbs, apud *Diodorum* & *Ptolemaum*.) *Strabo*
 scribit suo tempore *Selinuntem* interiisse. SELINVS,
Cilicie civitas *Ptolemao*, quæ postea, (quod *Traianus Imp-*
ibi vitam finierit) *TRAIANOPOLIS* *ῥαϊανπολις*,
 dicta fuit. *Xyphilinus*. *Onaphrius* ex *Ulpiano* facit colo-
 niam. Illenos nominatur à *Leunclauio*. Hoc tractu ha-
 bet *Strabo* SELINVTIVM fluvium. SELINVS
Sicilia flumen, *Ptolemao*, & *Vibio*, hodie *Madiuni* dict-
 tur, *Fazello* teste; *Selini Aretio*, & *Salemi Leandro*.

Sed & alium SELINVM habet *Strabo*, in eadem
Sicilia, apud *Hybleos Megareses*. Sunt autem plures
 alibi huius nominis fluvij; *Strabo* enim & *Pausanias*
 alium in *Achaia* describit, *Aegium* urbem perfluens.
 Alium idem *Strabo* in *Cilicia*. Item alium in *Elide*, circa
Selluntem describit. quem *Xenophon* 5. *Cyri* exped.
 SELINVTIVM *σεληντιον*, vocat. Alium qui *Ephesi*
 præter templum *Diana* labitur, ex quo *Plinius* lib. 5.
 cap. 29. duos facit, sic enim apud eum legitur: Templum
 Diana complexi è diversis regionibus duo *Selinuntis*. Et
 capite sequenti habet *Selinuntem* intermeantem *Perga-*
 mum urbem. SELINVS etiam *Laconica* vicus: *Pau-*
sania. Vide SELENSIA, SILENVS, SOLVS,
 & IO.

SELIVM *σέλγιον*, *Lusitania* vrbs, *Ptolemao*. CELIVM
 apud *Antoninum* est.

S A

SELLA, *Aegypti vrbs: lib. Notit. Vno L. scribitur in concil. Ephesino III. In Augustamnica prouincia. Vide SILA.*
 SELLÆ, vide DODONÆ I.
 SELLASIA *σελλάσια*, Laconica vrbs: Stephano, & Diodoro 15. item Xenophonti, & Pausania. Liuius & Polybio quoque, sed his singulari L.
 SELLE, vide SALLE.
 SELLEIS *σελλεῖς*, Peloponnesi fluius, è Pholoe monte profluens, & inter Chelonatam atque Cyllem in mare desinens, vt docet Strabo lib. 7. & 8. Est eidem quoque in Sicyonia fluius, ad Ephyram pagum. Item in Aetolia, ad Agræum pagum. Est & fluius Troadis, iuxta Arieten: Homero Iliad. 6.
 SELLENES *σελλεῖς*, Thesprotia fluius. Hesychius.
 SELLENSIS *σελλεῖς*, diocesis Pictaui. Greg. Turonensis Historiar. 4.
 SELLENVS, vide SELINVS.
 SELLETICA *σελλετική*, praefectura, in Thracia est Ptolemaeo. SELLETAS populos habet Plinius. Eosdem ego SIALETAS *σιαλλεῖς*, Dionis puto.
 SELLI *σελλοί*, gens Troadis, Hesychio. vide DODONÆ I.
 SELVS, Hispania Tarracoenfis fluius. Sex Auienus.
 SELMON mons, in Palaestina Iudic. 9.
 SELONIVS Campus est agri Lanuini, apud Ciceronem 1. & 2. de Diuinatione, vbi apud focum angues nudinari solent. Idem cum SOLONIO crediderim: & sic legendum, ex eodem ad Atticum: item ex Liuii Halicarnassico, & Plutarcho. Vide SOLONIUM.
 SELTIA, vide SELGIA.
 SELVCHVSA, insula Peloponnesi, circa Spiraum promontorium. Plinius.
 SELVR *σέλβρ*, India intra Gangem vrbs: Ptolemaeo.
 SELYBRIA *σελυβρία*, Ptolemaeo Thracia vrbs. Eadem OLYBRIA vocatur à Suida, in voce Epiphanius. SELYMBRIA apud Plinium est. Strabo tradit antea SELYN dictam, postea addita BRIA, quod Thracum lingua vrbs significat, Selybriam appellatam. EVDOLIVPOLIS eadem nominatur in concilio Chalcedonensi. & apud N. Callistum. SALABRIA *σαλαβρία*, apud Socratem, in Tripartita historia.
 SELYMBRIA, & SELYS, vide SELYBRIA.
 SEMACHIDÆ *σημαχίδαι*, Attica municipium: Stephano. Antiochidis tribus: eidem, & Hesychio.
 SEMALVOS castellū, Armeniacorū thematis. Hist. Misc. 23.
 SEMANA Silua, *σημανά* Ptolemaeo in Germania est. Duringertwaldt videtur Pyramio. Est etiam pagi nomen circa Nicomediam, in vita S. Anthimi martyris. Vide BACENIS, & HERCYNIA.
 SEMANTINI, vide IMAVS, & TAVRVS.
 SEMATHENI *σημαθηνοί*, Sinarum gens, apud Ptolemaeum.
 SEMBERITÆ, vide TENESIS.
 SEMBOBITIS, vide PSEBO.
 SEMBOS numerat Helmodus, & Albertus Stadenfis, inter Septentrionales Europae populos.
 SEMBRA, vide SYMBRA.
 SEMBRACENA, vrbs in Arabia Felici, mari proxima: in Sabaeorum regno, est apud Ptolemaeum.
 SEMBRITÆ, vide TENESIS.
 SEMECHONITIS, vide MERON.
 SEMELE, vide SIMILA.
 SEMELIA, ciuitas in Oriente, vnde oriundus Abdalla: qui transiens in Africam, vocabat se Mehodi. ibidem adificauit ciuitatem de nomine suo MEHODEMIAM. Tyrius 19. cap. 21. Meheyde in Africa, locus magna sanctitatis, vbi & iustitia summum tribunal, cuius meminit Pothellus, in Hist. Orient. Idem fortè cum Aphrodisio.
 SEMELITANI, Sicilia populi: Plinio.
 SEMERON *σημερών*, 70. interpret. mons in Ephraim. 2. Paralip. 13.
 SEMES, vide SAMES.
 SEMIGERMANA Gentem vocat Liuius 21. quae Peninnum montem accolis. vir doctissimus Velferus Gallos Alpinos interpretatur.

S A

SEMINA *σημίνα*, Parthia vrbs. Ptolemaeo.
 SEMINENSIS loci, in Africa Proconsulari, mentio fit apud Vell. Vitensensem.
 SEMINETHOS, Plinio Caria opidum.
 SEMIRAMIDIS iter, vide ZARCÆVS.
 SEMIRAMIS Murus, seu Vallum, circa Tigridem locus est: Straboni 2. & 11. De Semiramide regina lege quadam apud Polyzenum 8. Item circa Tyanam Cappadocia. Circa Zelam quoque urbem. eidem 12.
 SEMIRAMIDIS Mons, vide ZAGRI Pyla.
 SEMIRAMOS, vide THYATIRA.
 SEMIRVS, Italia in Locris fluius: apud Plinium.
 SEMIZVS *σημιζός*, Armenia Minoris vrbs. Ptolemaeo.
 SEMMI, vide MARE Mediterraneum.
 SEMNE *σημνὴ*, Ptolemaeo India intra Gangem vrbs.
 SEMNI *σημνοί*, genus philosophorum, in India. Clemens Alex. 3. Stromat. vide EMNI.
 SEMNONES *σημνοῖς*, Italia populi, apud Ptolemaeum. Germania quoque gens nobilissima Sueuorum: Tacito, & Ptolemaeo. Vide SORABI, & SENONES.
 SEMNOTHEI, vide BARDI.
 SEMPHE *σημφῆ*, vrbs Arabia, iuxta Euphratem. Steph.
 SEMPHORIM *σημφορίμ*, circa Galilaam vrbs. Iosephus Antiquit. 14. cap. 24. Eandem fortè alio in loco SEP-PHORIS vocat. An eadem cum Seporine?
 SEMPRONIUM, à Sempronio Secundino sic nuncupatum. Austria opidum est, hodie Oedenburg dictum. Sic Cuspinianus, in Austria: & LaZius, in paginis quas Tabula sua Austria adiunxit.
 SEMPRONIVS, vel, vt alij volunt, SCIPIONIS Mons, dicitur à Latinis, quem Marthianus Brigam à proximo viculo appellat. Simpeler à Vallesianis nomen habet, & ab Italis Sempronio. Hac Iosias Simlerus, in suo de Alpibus Commentario.
 SEMPSEII *σημψεί*, Sarmatia Asiatica gens: apud Ptolemaeum. PSESEII agnoscere interpretes. PSESEII sunt Plinio.
 SEMRON, Palaestina locus. Iosue 19.
 SEMVNCLA, vrbs inter Consentiam & Grumentum: Antonino. In Italia. SEMVNDA legit Sigonius.
 SEMVRIVM, vide REMONIVM, & LINCERTIVM.
 SEMYLLA, vide SIMYLLA.
 SEMYSTRA, locus haud procul à Byzantio, vt habet ex Byzantio Dionysio Gyllius.
 SEN, locus Palaestina D. Hieronymo. 1. Samuel 7. Lapidem Iudaicum hic reperiri, scribit Serapio.
 SENA, insula Britannia maris, Ossimicis aduersa littoribus. sic Mela. Byzant nosteris nautis, vt mihi videtur. Vide SINA, SINNA, SENA, & SIAMBIS.
 SENA *σένα*, & BOZES *βόζες*, duo scopuli vocantur, 1. Samuel 14. vnus ad Aquilonem, ex aduerso Machmas, alter ad Meridiem, contra Gabaa.
 SENA GALLICA *σηνα γαλλική*, Ptolemaeo Semnonum in Italia vrbs maritima. Straboni SENEGALIA simpliciter, & per e, in secunda est. Plinius & Diaconus SENOGALLIAM per o, in secunda appellat. Silius eam quoque SENAM GALLICAM, vt Ptolemaeus vocat, hoc versu: qua Sena relicta, Gallorum à populi traxit, per secula nomen. SENA *σηνα*, simpliciter; Polybio & Stephano. SENIENSES inde legit Lipsius, apud Tacitum 4. Hist. SENÆOS facit Stephanus. Senigaglia hodie vocatur. Vide SENA.
 SENARIA, vide CAPREÆ.
 SENAYR, vide SVANIR.
 SENDEROVIA, vide SPENDEROBIS.
 SENDICA, Scythiaca regio, circa Tauroscythas: Plinio. SINDICA alijs, à Sindu populi.
 SENE *σην*, Celtica vrbs: Stephano. Sens putauerim. vide SINNA, & SENA GALLICA.
 SENENNIORVM Paphlagonia, episcopum Nectarium, meminit concil. Ephesinum.
 SENENSIVM Ciuitatis, episcopus Felix, nominatur in Coll. Carthaginiensi.

SENI,

S E

- SENTI, vide BETHET.
- SENIA *σεία*, Liburnie vrbs, in litore. Plinius. Ptolemaeus. & Antoninus. An Segna hodie? Zeugae est Lazio. eidem alio in loco Senafecio. Vide SENA.
- SENIENSIS, vide SENA GALLICA.
- SENIPENSIVM Comitū Auxiliatorum, meminit ex veteri inscriptione, Goltzius.
- SENIS *συνος*, locus Sicilia; circa Messanam. Polybius 1. Vide CANIS.
- SENN, Italia fluvius Lucano, lib. 2. Sennaq; & Adriacas qui verberat Ausidus vndas. Item Silius libro 8. Et Clanis & Rubicon, & Senonum de nomine Senna: sic ego lego. pro quo excusa exemplaria Senae legunt. cum eo loco non vrbes, inter quas Sena Senarum sunt: sed flumina enumerat. Fortē hodie Senio, vel Cesano potius videtur.
- SENON *σενων*, apud Lycophronem, & Tzetzam.
- SENN, Num. 34. finis terra Chanaan.
- SENNAAAR *σεννααρ*, SINHAR Pagnino. Genes. 10. Iosephus 1. Antiq. Terram Babylonis vertit Chaldaus, & D. Hieronymus, Sophonia cap. 5.
- SENNABRIS *σενναβρις*, mansiois nomen ad trigessimum stadium à Tiberiade distans. Ioseph. 3. belli Iud. 16.
- SENNATES, Gallie Aquitanicae populi. Plinius.
- SENNIN, Iud. 4. iuxta Cades. QVERCV M quiescentium vertunt 70. interp. QVERCV M Florentem aliq.
- SENNONES *σεννονες*, Galatica gens; Stephanus. Seniones alius, ut mihi persuasero. vide SENONES.
- SENOESSANI, vide SINVESSA.
- SENOGALLIA, vide SENA GALLICA.
- SENON, Palestina locus, Iosue 19. Vide SENNA & ADRIAS.
- SENONES *σεννοες*, Straboni sunt Gallie populi. Neruii vicini, versus Occasum. Quos primum XENOS *ξενος*, appellatos, scribit Festus: Sens hodie vulgo. Horum Caesar etiam meminit, item Plinius & Ptolemaeus, qui eos in Gallia Lugdunensi describit, diuersos à Strabonis. Sed idem Strabo habet etiam SENONES in Italia circa Flaminiam. In Piceno sunt Polybio 2. his SEMNONES sunt Ptolemaeo. Horum regionem vocat Suidas ALBANORVM Terram, ubi ait, Celtas (quos Germanos dicit) incursiones fecisse in Albanorum terram, quos Senones vocant. Sunt & Germania populi, ad Albim fluvium. Paterculo 2. pro Semnones forte mendose. vide CONSVANETES, & SORABI.
- SENONVM Otam, in lapigia, ad mare locum, in qua Calipolis vrbs, habet Plinius 3. cap. 11. Salentina litorea malim legere, cum Pomponio 2. cap. 4. Sunt enim hic Salentini. de Senonibus autem hic nulla apud auctores mentio.
- SENOT *σενω*, Aegypti vrbs: Stephano: ex Hecataeo. vide SÆNOS, & POLIS.
- SESENNA, Palestina locus. Iosue 15. Per A. prima vocali ubique *σεννα* 70. Interp. vide SESENNA.
- SENTA, Dalmatie locus videtur apud Plinium, quo ventus specum vasto hiato generavit. Seta adhuc duci, vult Dom. Niger. & circa Docleam describit. At circa Sentiam potius Hermolao, cuius à tergo specus esse scribit, vnde vehementes nulla ferē non hora venti perflant: eaq; res infamem locum reddit.
- SENTIA *σεία*, Italia vrbs: Appiano 3. Ciuilium, Circa Latium videtur. An Setia forte?
- SENTIANVM, Antonino Italia vrbs, circa Samnitium. vide FVNDVS.
- SENTICA *σεντικα*, Ptolemaeo Vaccaorum vrbs, in Hispania Tarraconensi. Camora Hen. Coquo, & Morali Florianus dicit Zamora esse ad Durium fluvium. Hanc Zamoram scribit Vaseus post Arabum vastationem Medina Zamorathi appellatam. vide SINTIA.
- SENTII *σέντι*, Ptolemaeo Gallie Narbonensis populi. Bellesforestius eos statuit, ubi hodie Die vrbs. vide EBRODVNTII.
- SENTINAS, vide SENTINVM.
- SENTINVM *σέντινον*, Straboni & Ptolemaeo, Umbria vrbs. SENTINATES sunt Plinio. SENTINAS,

S E

- Liuis & Catoni, in Tuscia: quam Leander Sento vocat; sed Cerete Niger. Salfo Ferrato Francis. Pamphilus interpretatur.
- SENTINVS, Picens fluvius est, Blondo & Leandro testibus, quem Sentino hodie vocant tradunt. SENTINVM Strabonis puto.
- SENTITES *σέντιτες*, Marmarica Nomis gens: Ptolemaeo. Casaubonus putat SINTAS Strabonis esse.
- SENVISA Colonia, est in veteri inscriptione; apud Onuphrium. Pro SINVESSA forte.
- SENV portus, & alter qui MULIERVM vocatur: circa Bosporum Byzantinum. Plinio. vide GYNÆCON.
- SENV *σενω*, Ptolemaeo Hibernia fluvius. Videtur SCENNA Orosij, pro quo SACANA Aethicus legit. Shenijn nunc nominari suspicor. SENVS *συνος*, Sinatum fluvius: eidem Ptolemaeo.
- SEON, vide SARION.
- SEPARI, insula cuiusdam Liburnicae populi: apud Plinium.
- SEPELACVS, nomen loci in Hispania, circa Saguntum: Antonino.
- SEPFYRVVS METRO, est in nummo Macrini, nisi fallat Oconis codex. An SEPYRA? cuius meminit Cicero.
- SEPH *σеп*, Galilee Superioris opidum. Iosepho 2. belli Iud. circa finem.
- SEPHAMA *σεφαμα*, terminus terra Chanaan. Num. 34. Vide APAMIA.
- SEPHAMOTH *σεφαμοθ*, locus, 1. Samuel. 30.
- SEPHAR, vide SE PHER, & SAPHER.
- SEPHARAD Abdia 1. Bosporus vertit D. Hieronymus: Euphrata 70. interp. Hispania Chaldaus paraphrastes. Vide HISPANIA.
- SEPHARVAIM Civitas. Esai. 36.
- SEPHATA Vallis, prope Miresam, 2. Paral. 14. per A in prima, & S in vltima, Iosepho Antiq. 8.
- SEPHATH, vide HARMA.
- SEPHENA, apud 70. interpret. Iudicum 12. Aquilonem vertit D. Hieronymus.
- SE PHER, mons in Sacris litteris, illum designat qui hodie à Freto Magellanico Septentrionem versus totam Peruvianam regionem transit. Mons totius orbis maximus. Hodie Andes dicitur Hispanis. Ar. Montanus, in suo App. Biblico. D. Hieronymus in Locis Hebraicis dicit montem Orientis esse, Indiae regionis. SEPHAR verisimile est esse IMAYM, scribit Postellus. SOPHER *σепс* legunt 70. interp.
- SEPHORINE, vide ARABA, & SEMPHORIM.
- SEPIA *σεία*, Arcadiae mons, haud procul à Tricrenis. Pausanias. Herodotus Sepia loci quod meminit circa Tynitum Peloponnesi. SEPIA locus Italiae, Diaconio. An Sepinū?
- SEPIAS *σείας*, Macedoniae promontorium, Herodoto, & Ptolemaeo. item Epitome Strabonis, & Orpheum Argonauticis. Cabo Monastier, Sophiano nominatur. item ZAGORA *ζαγορα*, Sepianum litus est apud Diem. Crentensem lib. 6. sic vocatum addit propter saxorum difficultatem.
- SEPINATES, vide SÆPINVM.
- SEPIVS, vide SIPONTVM.
- SEPIYSSA, Doridi insula, in Ceramico sinu. Plinius.
- SEPLASI *σείας* loci, meminit Cicero in L. Pisonem. Seplasia Capua, est apud Non. Marcellum Plateam Capua esse, in qua vnguentarii negociabantur, scribit Pedanius.
- SEPONTIA PARAMICA *σενποντια παραμικα*, Vaccorum vrbs, in Hispania. Ptolemaeus.
- SEPORENORVM *σενπορευων*, meminit Goltzius ex Traiani nummo. An à Zephor Galilee?
- SEPPHORIS *σενπορης*, in mediotulio Galilee civitas, quam Iosephus scribit ab Herode AVGTOCRATORIDA appellatam. Egesippus, lib. 1. cap. 30. dicit DIOCAESAREAM postea nuncupatam. Idem Epiphanius. ZEPHOR apud Iosippum legitur. CAMPHVRIS *καμφορης* Ptolemaeo est, etsi in codicibus Latinis SAPHVRA habetur. vide SEMPHORIM.
- SEPTA, vide SEPTEM Fratres.

SEPTA°.

S E

SEPTA QVINCI. In Pannonia Inferiori, habet ex vetusta inscriptione Goltzius in suo Thesaur. Diuisim legendum suspicor, SEPT. AQVINCV. M.

SEPT E, Phrygia vrbs, in Ptolemao Latino.

SEPT E M Aqua, vide HEPTA YDATON.

SEPT E M Ara, locus Hispania, inter Emeritam & Olyssipponem. Antoninus.

SEPT E M FRATRES ἑπτάδελφοί, Mauritania Tingitana mons, Ptolemao, ad Fretum Gaditavum, à simili altitudine sic dicti, ut refert Plinius. Ob numerum, septem ob similitudinem, Fratres vocari scribit Mela. Antoninus eorum quoque meminit. SEPTENSEM ARCEM habet hoc loco Procopius, ad alteram Herculis columnam, eamq; sic vocatam addit ob septem ibidem apparentes montes. SEPTON, in Græco est. SEPTA vocatur apud Diaconū & in Codice Theodosiano, & apud Isidorum. Quid si hodie opidū quod vulgò Septa, Ceuta, & Ageta vocant, antiquum locum & nomen referat? Beni Maraz interpretatur à Marmolio. Arabicè.

SEPT E M MARIA, appellant indigena paludem per quam Eridanus fluuius septem ostiis in mare præcipitatur, Herodiano auctore. Sic ea appellat etiam Antoninus Aug. ἑπτάδελφοι Dionysio Halicarnasseo. HADRIATICA Stagna sunt apud Seruium in 1. Aeneidos. Blondus putat ea à Virgilio describi hoc versu: Vnde per orano-
uem vasto cum, &c. & Stagni di Vinetia hodie dici addit. Vide GALLICVS Sinus, & ATRIANORVM Paludes.

SEPT E M PAGI ἑπτάπαι, sic dictus ager Veientium. Tiberi contiguus. Halicarnass. 2. & 5.

SEPT E M Pagani, vide HEPTACOMETÆ.

SEPT E M PEDA σεπτέπαιδα, Ptolemao & Straboni Pice-
norum vrbs mediterranea. SEPT E M PEDANI Plinio. S. Severino nomen habet apud Volaterranum, Leand. Albertum, Franc. Pamphilum, & Cas. Baronium.

SEPTENA, ciuitas Lydia. In Chalcedonensi concilio.

SEPTIMANCÆ, Antonino Hispania vrbs: quam Clusius Simanca vocat, in Castella regione.

SEPTIMANIA, vide SEPTVMANI.

SEPTIMIA. AVG. METROPOLIS. Colonia est in Goltzi Thesaur. ex Severi nummo. Lepim Africa mihi persuadeo. Vide NISIBIS.

SEPTIMIA CA, vide LIBYÆ Septimiaca.

SEPTIMINICIA, Antonino vrbs in Africa Propria. Hinc SEPTIMVNICIENSEM episcopalem sedem nominat. Viç. Vicens.

SEPTIMONTIVM, loci nomen, apud Festum. In verbo Sarrani, & Septimontio.

SEPTIMVM HOSTIENSE, Symmachi villa: Lib. 6. Epistolar. vide AD SEPTIMVM, & HEBDOMVM.

SEPTIZONIVM, à Severo Imp. fabricatum, ut refert in vita eius Spartianus. meminit huius etiam Ammianus lib. 15. In via Appia fuisse, docet idem Spartianus in Geta. In regione vrbs XII. describitur à P. Victore. Hoc hodie Settisonio incolis Urbis Romæ dicitur. Nostro autem tempore dirutum hoc à Xysto V. P. M. Lupanus in hunc Spartianum, scribit hoc à nonnullis SEPTODIVM vocari. idem à Plinio SEPTISOLIVM nominari tradit. ipse viderit. nam Plinius hoc non vidisse constat. SEPTIZONII alterius meminit Suetonius in Tito. hoc, regione x. Urbis collocat dictus P. Victor. & vocat Septizonium vetus, alias Severi, ubi duo hæc vltima verba delenda; quia ab aliquo indocto librario adiecta.

SEPTON, vide SEPT E M Fratres.

SEPTORVM ciuitatis, Lydia: meminit VI. synodus Constantinopolitana.

SEPTVMANI, Gallia Narbonensis populi. Bliteram eorum urbem faciunt Plinius & Mela. SEPTIMANIA eorum regio vocatur à Sidonio. Eginarcho, & Aimonio. Sic dictam à militibus VII. Legionis, hunc agrum incolentibus, scribit Massonus. GOTHICANA aliquando, nunc Ocitana dicitur, ut inquit Paulus Emilii. A Gothu quondam hanc inhabitatam lego apud Sidonium,

S E

Epist. 3. ad Avitum. Aanguedoc vernaculè bodiè. Vide GALLIA.

SEPV S, vide SIPONTVM.

SEPYRA, ciuitas ad Amanum montem: quam Cicero cepit, ut ipse scribit Epistol. lib. 15. Vide SEFFYRVS.

SEQVANA σικαδία, Ptolemao & Casari, SEQVANVS σικαυός, Straboni, SECOANOS σικαυός, σικαυός, Stephanus. Oritur, ut Marrianus tradit, in Ducatu Burgundia, in Alseri regione, non longè à vico Monasterij S. Sequani, versus Parisios lapsum, eorum urbem bifariam diuidens, & Rhotomagum secans, in Mare Britannicum erumpit. Hodie Seyne dicitur incolis. Sibad enim Beniamin vocat.

SEQVANI Casari, σικαυοί Ptolemao; σικαυοί, Dionis Cocceio, σικαυοί, Straboni; Gallia Lingonensis populi sunt. Boulognois eos interpretatur Marrianus, sed illos tantum qui Comitatum incolunt (quem Franche Comté hodie vocant.) Ducatum non item cui adspiciatur Philippus Bugnonius, in suo Matiscenensi chronico. Murstetius in sua Tabula Basiliensis territorij, hos Sequanos diuidit, in CISIVRANOS, quos in Obern Ellas & Suntgoew statuit: & TRANSIVRANOS, quos Comitatum Burgundia inhabitare dicit. De Sequanis Cishuranis puto Eutropium libro 6. hæc verba scribere, HELVETII quinunc SEQVANI appellantur. SEQVANICAM Provinciam nqminat Lib. Notior. In qua Olino vrbs.

SER, D. Hieronymo: TYRVS 70. interpretibus, Jos. 19. Inde SARRA forte, de quo in TYRVS.

SERA σήρα, Serice regionis metropolis, apud Ptolemaum. Hanc Niger Cambalech, sed Mercator Sindinfa appellat. PHERÆ videtur Ammiani.

SERABIS, Hispania Tarracensis non magnus fluuius, ut Mela scribit. Segura aut Zinira est, ut Clusius mihi narravit.

SERACA, vide SARACA.

SERACENI, vide SIRACES.

SERACHVS, vide SATRACHVS.

SERÆ, vide SERES.

SERAPIONIS σεραπίωνος, per A in prima legit Græcus codex. statio & promontorium est in aethiopia: ad sinum Barbaricum: Ptolemao.

SERAPIS, Aegypti locus: Antonino, Simlero videtur in Arfinoen Ptolemao incidere. Eius mentio fit quoq; in Oraculis Sibyllinis: Tuq; Serapis sedens in saxo, &c.

SERASIENSE Monasterium, in Hispania. Eulogius in Memoriali Sanctorum.

SERASPERA σερασπέρη, Armenia Minoris vrbs, in Rhauena præfectura: Ptolem. SESASTERA interpretib.

SERBERIA, Anglia locus, in vita S. Anselmi archiepisc.

SERBETOS σεραβήτος, apud Ptolemaum est Mauritania Casariensis fluuius. Miron cum vocat Castaldus. Hued Icer est Marmolio. SARDABALA à Plinio & Pomponio dici, putat Villancuanus.

SERBI, Plinio sunt Gentes circa Maotim, quos Dalrauius scribit postea Lusitiam Germania regionem occupasse. Hæc hodie Laufnitz dicitur. Sed SYRBI ille habet, vitio fortè exemplaris, aut typographi. lidem cum SORABIS videntur. SERBI Cedreno sunt circa Dalmatiam, quos dicit quoque Scythas vocari. Vide SIRBI.

SERBIA, vide DARDANIA.

SERBINVM σεραβίνος, Prol. vrbs in Pannonia Inferiori. Huius ruinas querendas in Swynau ad ostium Savi & Borbaci, putat Lazius.

SERBONIS, vide SIRBONIS.

SERDICA, Macedonia vrbs: apud Ammianum 31. Serdica in Thracia, meminit Goltzius, ex veteri inscriptione. Vide SARDICA, & GERDICA.

SERE, Africa Propria locus. Antoninus.

SEREDDELITANI Episcopum Mauritania Casariensi, meminit Viç. Vicens.

SEREM σήρα, amnem, & in eo SERIAM σήρα, insulam, describit Pausanias inter Seras populos India. Idem,

Idem, ex aliorum sententia, dicit Seria in sinu Rubri maris insulam esse.

SEREN, *Æthiopia sub Ægypto opidum*: Plinio.

SERENDID, vide MEDECVEL.

SERENNIA *opercula*, Italia opidum, in Samnitibus. Liuius 9. & Diodorus 20.

SERES *σῆρες*, *Æthiopia gens*, apud Heliodorum 9. bñ, tēue, eos inter Blemyes numerat. ex quo Lucanus non ignoranter hos circa Nilum initia describit, quamvis ita Scalligero videatur, ad Manilium. SERES India populos habet Orofius 3. cap. 24. Inter Hydaspem & Indum flumina. Habent nomen à Sere opido, si Isidoro creditur Horum meminit quoque Horatius 4. Carm. Idem SERAS habet 1. Carm. quorum regio SERICA Ptolemai fortè.

SERESOLA, vide TOLETVM.

SERETIVM *σερετιον*, Dalmatia opidum; quod Dion 56. scribit à Romano captum.

SERENTIVM *σερεντιον*, Sicilia mediterranea vrbs: apud Ptolemaum.

SERGENITZA *σεργενιτσα*, locus episcopalis in Responsis patriarcharum Orientalium.

SERGIANVM opidū Tuscia, in Edicto Desiderij regis Longob.

SERGIOPOLIS, vrbs, Syria, ad Euphratem CXXVI. stadiis à Suro Austrum versus distans: in campo Barbarico. Procop 2. Persicor. & 2. Aedificior. Huius etiam meminere Euagrius, & Callistus.

SERGIVM, vide DAPHNE.

SERGVNTIA, vide SEGONCIA.

SERIA, vide IVLIA FAMA, & SEREM.

SERIANA, Syria vrbs: Antonino, circa Chalcedonem.

SERICA *σενικα*, Asia regio Ptolemai, Cataio, Castaldo & Nigro est; Cambalu, Gnaua.

SERICVS, vide TAVRVS.

SERIMVM *σεριμ*, Sarmatia Europæ opidum. Ptolemao.

SERINDA, Asia populi: Ammiano 22. An idem cū Seribus?

SERINVM, locus circa Sirin fluvium, si sincera lectio, videtur: apud Frontinum 4. Stratag. 1. SERINIENSIS Episcopi Sebastiani meminit D. Gregorius in Dialogis.

SERION, vide SIRION.

SERIPALA *σεριπαλα*, India intra Gangem fluvium, item vrbs ibidem: Ptolemao.

SERIPHVS *σεριφ*, insula maris Aegæi, Ptolemao, Apollodoro, Herodoto, Plinio, & Mela: SERIPHIVM Saxū, nominat Tacitus 4. Annal. Serphone hodie, vt Sophianus, vel Serphena, vt Niger habet, vocatur. Una ex Cycladibus est.

SERIPPO, Hispania Bætica vrbs: apud Plinium.

SERISABIS, vide SARISABIS.

SERIVLA episcopus, sub sede Seleuciensi. G. Tyrius.

SERMAMCOMAGVM, in tabula Peutingeriana, Aquitania. quid sit, cum M. V'elfero adhuc quero.

SERMIO, vide SIRMIO.

SERMIVM *σερμιον*, Corsica insula opidum. Ptolem.

SERMIVM, vide SIRMIVM.

SERMONE, Antonino Hispania vrbs: inter Liminium & Caesaraugustam. CERVIONE legit pro eodem Simlerus. Audi ad hunc locum Hieronymum Suritam, Ego suspicor huius mansionis nomen corruptum fuisse, & Ad

MOLEM legendum, exstat enim moles hoc itinere vetustis & magnifici operis supra Caesaraugustam ad XVIII.

M. P. quæ opido nomen dedit, ad Orba amnis ripas, cuius substructionibus, & munitione, ac mole vastissimorum lapidum fons incredibili magnitudine riuo dare nomen idoneus, &c. (vt est apud Poëtam) ab Orba amne disjungitur,

ne eius inundationibus obrui posset, cuius fontis aqua Caesaraugustanum agrum rigant.

SERMOSANVM, vide PAGITANA.

SERMVTA *σερμυτα*, Ptolemao Cappadocia vrbs est; in Ponto Gilatico.

SERMYLIA *σερμυλια*, iuxta Athon montem, in Chalcedica vrbs: Stephano, Thucydidi 5. & Herodoto 7. qui Sermyle, *σερμυλη* legit.

SERNICIYM, Antonino locus in Italia, inter Sulmonem

& Venusiam. SERVI ciuitas, legebat alius codex. Sed ÆSERNIA legit hoc loco Sigonius, atque sic legendum monuit me quoque Cellus Cuta. vtus Anglerius.

SERNINVS Vicus, Antonino: est Sernico Leandro. Opidulum Lombardie Cispadana.

SEROTA, Pannonia vrbs. Antoninus.

SERPA, Antonino Lusitania vrbs. circa Eboram.

SERPHA, vide ARASAMO.

SERRA Magna, (vtior legit Græcus codex) locus Iudæ. Iudith cap. 3. FAVCES Iudæ, vertit Castilio. Vide ALBVLA, & PRIVM.

SERRÆ *σέρρα*, metropolis: in Sanctionibus patriarcharū. Cedrenus & Nuetas huius quoque meminit. Ad Tempe pertinere videntur, circa Larissam Berthoeamque. Prima Macedonia est in concilio Ephesino, & Chalcedonensi. Serres vulgò vocari, scribit Leunclavius.

SERRAPILLI, Pannonie populi: apud Plinium. Ad Drauum fluvium.

SERREPOLIS *σέρρεπολις*, Cilicie vrbs Ptolemao, CASSIPOLIS à Plinio vocari, vult Villanovanus.

SERRITES, Plinio Pannonie gens; ad Drauum fluvium.

SERRHIVM *σέρρηιον*, Thracie promontorium ad mare Aegæum. Herodoto, Luito, Pomponio, Plinio, Demostheni, Appiano 4. Civilium: & Stephano, cui & vrbs est in Samothracia. Spartium vitiosè pro Serrho, habent Martiani omnes quos legerim codices. Vide SAMOS.

SERRORVM montes, habet Ammianus 27. in Dacia circa Istrum alicubi. Sed SVCORVM legit Accursius.

SERTEITANVS Episcopus, in Stipheni Mauritania: Victori Vticensi. Idem habet SERTENSEM, in Casertensi Mauritania.

SERTOPOLIS, vide BERSAN.

SERVILIA Villa, locus Numidæ: apud Antoninum. Vide CASTRA CECILIA.

SERVILII VACIÆ Villa, cuius Seneca libro 7. epist. 56. alijq; meminere; in Sinu Cumano erat. Hic hodie Lago Colluccia. vt credit Ferd. Lofredus.

SERVILIUS Lacus, de quo hac Sex. Pompeius. Seruilis lacus appellabatur, ab eo, qui eum faciendum curauerat, in principio Vici Iugarij continens Basilica Julia, &c. Huius meminit quoque Firmicus 1. Matheos, & Cicerone Oratione 9. pro Sex. Roscio Amerino. SERVILIANVS est Seneca de Providentia. In Vrbe erat.

SERVITTIVM, Pannonia vrbs: Antonino. An Serbinum Ptolemao?

SERVONIA, vide SIRBONIS.

SERVS *σέρ*, India extra Gangem fluvium, Ptolemao. qui Mercatori est Coromaran.

SESAM, vicus in confinio nostræ regionis & Cilicum. Sic Theodoretus in vita Simeonis. In Syria videtur. SISAN legit alius.

SESAMVM, vide AMASTRIS.

SESANIVM, opidum Æthiopia sub Ægypto. Plinius:

SESARASII *σεσαρσίοι*, Macedonia populi. Strabo 7. Eosdem cum DASSARETIIS eiusdem, vult Pintianus ad Melam: Casaubonus verò cum SESARETIIS.

SESARETHVS *σεσαρηθος*, Taurantiurum vrbs: Stephanus. Vide SESARASII.

SESATÆ *σεσατα*, Sinarum gens, corpore curta, lata facie atque sima. Arrianus in Periplo.

SESECIENE *σεσεκινα*, ÆGIDIORVM *αἰγιδίων*, CANTARVM *καντων*, LEVCE *λευκη*, Indi maris sunt insula, circa Limyrica regionis littora. Arriani Perip'us. *αἰγιδίων* meminit quoque Ptolemaus, ante Taprobanem.

SESENNA *σεννα*, 70. interp. Iosue 19. locus in Palestina: An idem cum SENSENNA?

SESIGNANI, vide SANTONES.

SESINDIVM *σεσινδιον*, India vrbs: Stephano.

SESMARVS, Gallia fluvius. In S. Remach' vita.

SESSITES, Plinio Lombardia Transpadana fluvius est. Leander Senza vocat, & Scudus Sefia. Siccia, Merula.

SESVRIANA Porta, vide GABVS.

S E

SESTENSIS Locì, Mauritania *Casariens.* meminit *Vici.*
Vicens. Corruptè fortè pro SEPTENSIS.
 SESTERTIVM locus extra Romam, quo abijciuntur eo-
 rum capita qui Caesarum iussu supplicio afficiuntur: *Plu-*
tarcho in Galba. Quarto ab Urbe milliaro videtur, ex
D. Cypriani vita. Vide SISTERO.
 SESTIANÆ, vide ARÆ.
 SESTIARIA Extrema *οὐστία*, Mauritania Tingitane
 vrbs, *Ptolemao:* quæ apud Castaldum Galba nominatur.
 SESTII, vide ARÆ.
 SESTINATES, Umbria populi: *Plinio.* SESTINVM
 est in antiqua inscriptione. teste *Goltzio* in suo *Thesau-*
ro. SESTIVM *οἶκος*, Stephano Genotria opidum mediterraneum;
Seracena hodie dici creditur *Gab. Barrio*, in sua
Calabria.
 SESTVS *οἶκος*, & ABYDVVS *ἀβύδος* *Ptolemao* atijq;
 sunt opida ad Hellepontum sita, intervallo octo stadiorum
 ab invicem distantes; ut scribit *Xenophon.* *Leandri* &
Herus amoribus nota. *Abydus* in Asia est. *Sestus* in Euro-
 pa. *Alex. Zardus* dicit ea à Turci Bogazossar nomi-
 nari. sic, enim, inquit, appellant ipsi opida in maris faucibus
 posita. *Mario Nigro* Bogassallur est; sed hic tradit *Sestum*
 nunc dissectum; locumq; à Nauris Malido nuncupari.
Abydum, vocat *Castaldus Aueo.* est qui Auro legit.
Aidos vocari, scribit *Leunclavius.* *Sestum* quoque PO-
 SIDONIVM dictum, auctor est *A. Gellius.*
 SESYNI, populi maritimi, inter Celtas, *Casare* au-
 ctore. *Marlianus* scribit eos à quibusdam pro Exifinos
 haberi; quæ civitas est episcopalis, provincia *Turonensis*,
Exifinis vulgo.
 SETABIS, & SETABITANI, vide SÆTABIS.
 SETÆ, India populi, argenti distigimi: apud *Plinium.*
 SETÆNA, videtur circa *Illyridem* castellum. *Cedrenus*, &
Cuvopalates.
 SETÆVM *οὐστία*, regiuncula circa *Sibarim*: *Stephano.* à
 quo *Petra Setæa*, ibidem *Lycophroni.* Circa *Maurum*
 urbem episcopalem esse in *Calabria*, scribit *Gab. Barrius.*
 SETANIA *οὐστία* capæ, à loco, habet *Plinius* 19. cap. 9.
 ex *Theophrasti Hist. Plant.* 7. cap. 4.
 SETANTIORVM *Portus*, *οὐστία*, *Ptolemao.* In *Al-*
bione. *Winandermer Camdeno.*
 SETE *οὐστία*, Stephano *Bithynia* vrbs. sed *Thracia.*
 SETEIA *οὐστία*, Aestus *Albionis* insula. *Ptolemao.* Dec-
 mouth est *Camdeno.*
 SETELISIS *οὐστία*, Iaccetanorum vrbs *Ptolemao* in
Hispania Tarraconensi. *Astarid* putat dici *Marinæ*,
 cui non suffragatur *Varrerius.*
 SETHIM *οὐστία* 70. interpr. Moabitæ regio; *Num.* 25.
Iosue 3, SITTIM *Iosepho.* SATTIA *οὐστία*, legit *Su-*
das. SCHOENE interpretantur 70. interpr. apud *Mi-*
cheam 6. Locum esse iuxta *Liuiadam* trans mare *Mor-*
tuum, sexto ab illa distans milliaro docet *D. Hieronymus*
 in *Ioëlis* cap. vltimum.
 SETHOSIS *οὐστία*, Olim *Aegyptus* vocabatur. ut refert
 ex *Manethone* *Iosephus* contra *Manethonem.*
 SETHRAITES, vide SETHREITES.
 SETHREITES *οὐστία*, nomus *Aegypti*: apud *Strabo-*
nem. Per Æ diphthongon in penultima, *Ptolemao.* SE-
 THROITES *Stephani* & *Plinij.* à *Setbron.*
 SETHROITES, vide SETHREITES.
 SETHRVM *οὐστία*, *Aegypti* vrbs: *Stephano*, ex *Alexan-*
dro. quæ fortè *Herculis Parua* apud *Ptolemaum.*
 SETIA *οὐστία*, *Ptolemao*, *Virgilio* & *Liui* *Latinorum* vrbs
 mediterranea, in via *Appia.* *Setta* *Straboni.* SETINI
 populi *Plinio.* CETIA *οὐστία*, *Halicarnasseo.* SETINAM
 Coloniam, eandem vocat *Onuphrius.* Setza *Ligerio.* &
Leandro. SETINOS Montes habet *Iuuenalis*, *Satyra* 5.
οὐστία, *Turdulorum*, in *Betica* vrbs: apud *Ptolemaum.*
 Et quoque *Vasconum*, apud eundem. SITIA fortè *Plinij.*
 Vide SENTIA, & IBERA.
 SETIDA *οὐστία*, *Turdetanorum* opidum, in *Betica.* *Ptol.*
 SETIDAVA *οὐστία*, *Germanie* vrbs. *Ptolemaus.* Circa
Wosen fortè. In *Polonia* regno.

S E

SETIENA, Gallia *Narbonensis* arx: *Auieno.*
 SETIENSIS *οὐστία*, Africa *Propria* vrbs. *Ptolemaus.*
 SETIVM, vide SIGIVM.
 SETOVIA, *Dalmatarum* vrbs: *Appiano*, in *Illyrico.*
 SETRECHVS, vide SATRACHVS.
 SETVRIA, & SETVIA, vide SEGOVIA.
 SETVCIS, sic in tabula *Peutingiana*, Gallia *Belgica* est.
 SETVIA, vide SEGOVIA.
 SETVNDVM, *Aethiopia* sub *Aegypto* vrbs: apud *Plinij.*
 SEVACES *οὐστία*, Norici populi: apud *Ptolemaum.* Vide
 IARAVACI, & SEVATVM.
 SEVAPHALM regio, versus Occidentem videtur. 4. Reg. 17.
 SEVATVM, habet *W. LaZius* pro Austria vrbe, *Richartz*
dicta. Nescio quis alius eius meminit, nisi SEBATVM sit
Antonini. In *Seuacibus* fortè *Ptolemaus.*
 SEVDREORVM *οὐστία*, meminit *Goltzius*, in suo
Thesauro, ex nummo *Faustina.*
 SEVENE, vide ZZEVENE.
 SEVERIA, vide SABARIA.
 SEVERIA OLYMPIA *οὐστία*, ex *Seuerinum-*
mo. *Goltzius*, in suo *Thesauro.* In Africa, ni fallor.
 SEVERIACVM, vide ALISIVM.
 SEVERIANA, vide SEBERIANA.
 SEVERIANOS vocat *Hunfredus Lbrydus* eos Anglia
 populos qui incolis *Wijlshytienles* appellantur. Vide
 SORVODVNM.
 SEVERINI Canobium, ad Danubium, in *Onericorum*
 finibus. *Diaconus* 1. *Longobardicor.* cap. 12. Nomen *Se-*
uerini retinere credo. *Zuerim* est *Leunclavius.* & *Sife-*
tingen nominat *Lazius*; dicitq; distare à *Vienna* magno
 milliaro: subiugo *Cetij* montis. Idem pro *Onericorum*,
 legit *Noricorum.*
 SEVERVS, proprium nomen montis, *Seruis.* in illud *Vir-*
gilij. Qui *Tetrica* horrentes rupes, montemq; *Seuerum.*
Hastenus nomen servare verisimile, de quo vide TETRIVS.
 SEVIA *οὐστία*, *Ptolemao* locus in Arabia *Deserta.*
 SEVINI, vide SABINI.
 SEVINNVVS, vide SEBINVS.
 SEVMARA *οὐστία*, vrbs *Arago* flumini imposita, ad con-
 fluentiam eius cum *Cyro* flumine. *Strabo.* In *Iberia.*
 SEVO, Montis nomen, apud *Plinium* 4. cap. 13. Aut *habu-*
cinor, aut illum vult quem hodie *Sula*, & *Dofini* vo-
 cant, in *Scandia* peninsula. RHIPÆVS *Orphei* in *Ar-*
gonauticis videtur. Vide CARPATES.
 SEVRBI, vide SEVRI.
 SEVRI *οὐστία*, *Hispania Tarraconensis* populi, apud *Ptole-*
maum: SEVRBI sunt mihi apud *Plinium.* SEVR-
 RI habent *Latina Ptolemai* exēplaria: nescio quam bene.
 SEVTLVSA, circa *Rhodum* insula. *Plinius.* Vide TEVT-
 LVSSA.
 SEX *οὐστία*, *Ptolemao*, *Betica* civitas, ad *Pelagum Ibericum*,
 quam *Florianus Mortel* esse scribit. Hanc *Sex* puto ean-
 dem esse cum ea quam *Mela* HEXI, & *Plinius* SEXI
 FIRMVM cognomine IVLIVM vocat. & *Strabo*
 lib. 3. EXITANOS *ἑξίταιοι.* *Athenæus* tamen qui hunc
 locum citat, SEXITANIAM urbem legit. minus cor-
 ruptè. Sed hac *Velez Malaga* dicitur à *Coquo* & *Pine-*
to. *Pintianus* legit hoc loco HEX apud *Ptolemaum*, nescio
 quo iure. Vide EXITANI, & SAXETANVM.
 SEXANA *οὐστία*, *Sicilia* vrbs. *Phauorinus.*
 SEXITANIA, vide SEX.
 SEXSIGNANI COCOSSATES Gallie *Aquitanica*
 populi, apud *Plinium* 4. cap. 19. Per Æ in secunda in ali-
 quib. codicibus, SEXAGNANI. ANSEXCIACEN-
 SIS vicus in hac continetia, de quo *Greg.* *Turonensis* in
Gloria Martyrum? Vide COCOSATES.
 SEXSOLITÆ, gens ad *Euxinum Pontum.* *Pomponio.*
Barbaram vocem putat *Pintianus.* Vide EXOBIGYTÆ.
 SEXTÆ, locus *Britannia* insule. lib. Notis.
 SEXTANI, Gallia populi, in quibus *Arelate.* *Pomponius.*
 SEXTATIO, *Antonino* Gallia *Narbonensis* vrbs: SEX-
 TANTIO alibi legit.

SEXTI, locus sic dictus, sexto à Carthagine lapide, vbi D. Cyprianus martyrizatus fuit. Huius meminit Martyrologium Romanum, & Paul. Diaconus.

SEXTILI Fundum, habet Cicero lib. 14. Epist. ad Atticum, epistola 6. Circa Fundos.

SEXTANTA PRISTIS, vide TIRISTA.

SEXTVM PHILIPPI, quod PRÆSIDIVM MISSALE appellatur. Hoc Æthicus, qui vocat sic tractum territorij Romani, inter Urbem & Ostiam, quo se Tiberis findit, & insulam facit. Via Portuens est Adoni.

SEYR *σιν*, locus Palestina. Iudicum 5. D. Hieronymo interprete. Vide SEIR.

SEYRATH *σιν*, iuxta Ephraim montem locus. Iudicum 3. **SEGHIR** habet Chaldeus Paraphrastes.

SEZERIS, vrbs circa Mesopotamiam. Nicetas.

SFASPERIENSIS loci, in Casariensi Mauritania (si sana scriptura) meminit Vici. Vicensi M. S.

SGORA loca, sic dicta, habet Curopalates, maritima. In Asia vsquam.

SIACHA *σλαχα*, palus Italia circa Cimmericos populos, auctore Tzetza, Chiliade 12. numero 443. in hac scribit mergi folia, quæ ab arboribus cadunt.

SIADÆ Antonino, à numero, Saith enim septem Britannica lingua sonat. Les sept îles hodie. Sic Camdenus in sua Britannia. Easdem putat idem à Strabone HYADETAS corrupte vocari. sed vide HYADETÆ.

SIA *σαι*, Ptolemao est vrbs in Armenia Maiori.

SIAGATHV RGI *σιν*, populorum nomen; apud Stephanum, ex Martiani Periplo. forte Sarmatia.

SIAGON, vide RAMATHLECHI.

SIA GVL *σιν*, apud Ptolemaum est vrbs maritima, in Africa Propria. Sufa hodie dicitur, si Marmolio & Christophoro Stelle creditur.

SIALA *σιν*, Tyasidus vrbs, in Cappadocia. Ptolemaus.

SIALETÆ, vide COELAETÆ, & SELLETICA.

SIAMBIS, Britannica insula. Plinius. SENA Pomponij putat Camdenus. & nunc Sayn dici.

SIANA, vide ASIA.

SIANTICVM *σιν*, Norici vrbs, Ptol. Vide Santicvm.

SIARA, Antonino Armenia Minoris vrbs. FIARA repertum in codice M. S. in itinere Sebastopoli Casaream. & sic scribendum putauimus. paulo supra enim idem eundem locum FIARASVM appellasse videtur.

SIARVM, Municipium antiquitus sic nominatum, in Batica habet Amb. Moralè, ex veteri lapide. locus iam Carragatin dici addit, inter Hissalim & Viteram.

SIASVR, vide ZITVRON.

SIATVTANDA *σιν*, Germania opidum, Ptolemaeo. Heiltwoldt/vel Hildeburen, in agro Gruningenfi, vt colligit Verruius.

SIAVANA *σιν*, Armenia Maioris vrbs, apud Ptolem.

SI AZVR *σιν*, Cedreno loci nomen, circa Persidem. Meminit eius in bello Heractij contra Cosroen.

SIACENA *σιν*, Armenia Maioru regio, Ptolemao. SYRACENE est interpretibus.

SIBÆ *σιν*, Indica gens, quæ cum Deriade contra Dionysium pugnavit. Stephanus. Horum quoque meminit Strabo, & Arrianus in Indico.

SIBAPOLIS, vrbs in Assyriorum finibus. Metaphrastes in S. Febronia vita.

SIBARÆ, India populi, Plinio.

SIBARIS, vide SARABRIS.

SIBDA *σιν*, Caria vrbs, Plinio & Stephano.

SIBERIS, fluium Galatia: Metaphrasti. vide MAZANIA.

SIBERENA, Calabria vrbs, auctore Barrio, hodie ab imperito vulgo S. Seuerina dicta. In numismatibus antiquis, *σιν* est. Cedreni quoque Cedreni puto. Stephanus eius meminit. Vina hinc prouenientia tradit Gab. Barrius à Plinio lib. 14. cap. 6. Siueriniana vocari; etsi Seruiana nonnulli mendose legant. Vide S. SEBERINA.

SIBI, vide IBI.

SIBIDENSEM quendam Bonifacium, nominat Victor Vicensi lib. 3. In Africa locum puto.

SIBINI *σιν*, Germania gens, apud Strabonem; quam Maroboduus sibi subiecit.

SIBLIORVM ciuitas, Lycaonia; meminit synodus VI. Constantinopolitana.

SIBMA, vide SABAMA.

SIBORA, Cappadocia vrbs. Antonino.

SIBRITÆ, vide TENESIS.

SIBRIVM *σιν*, India intra Gangem opidum. Ptolem.

SIBRVM ad Argenteum fluium, citat ex Panyaso, Stephanus. in voce *σιν*.

SIBVTZATES, apud Casarem sunt Gallia Aquitanica populi. An idem cum SIBYLLATIBVS Plinij?

SIBY, Arabia Felicia opidum; quod Græci APATEN vocant. Plinius lib. 6. cap. 28. Forè APPA *σιν*, Ptolemai.

SIBYLLA, vide POSSESSIO.

SIBYLLÆ Antrum, vide CIMMERII.

SIBYLLÆ Vallem, in Aolia habet Græcius poëta, vbi linum optimum. Linum Cumanum laudat Plinius. ex quo Circa Cumam Aelidis hanc vallem constituo. In Asia Propria.

SIBYLLATES, Gallia Aquitanica populi, Plinio. Vide SIBVTZATES.

SIBYRTVS *σιν*, Stephano, ex Polybij 13. Creta opidum.

SICA, vide CISSA.

SICADION, vide RHONDE.

SICAMBRI, Casari & Straboni sunt Gallia populi. Olim fuisse videntur (vt Marliano placet) vbi hodie Geldria Ducatus est, inter Mosam nempe & Rhenum fluios. Ptolemao tamen (qui eos SYNGAMBROS *σιν* scribit) sunt ab altera parte Rheni, cui subscribit Suetonius in Augusto. Zutphaniæ Comitatum eos obtinuisse, nonnulli volunt. SYGAMBROS *σιν*, legit Strabo lib. 4. Iunius in sua Batavia putat Digem opidum, Digenburg arcem, & Digenberg cœnobium, in Bergenfi comitatu, huius gentis conseruare nomen. Sicambros postea FRANCOS vocatos (sub quo nomine eorū meminit Orosius & Treb. Pollio, in vita Probi Imp.) scribit Rhenanus, & Hermannus Nuenarius, seq. in intimam Germania regionem contulisse. vbi etiam hodie Francken appellantur. FRANCIA meminit Ausonius in Mosella, & FRANCORVM Nazarius, in Panegyrico Const. Imp. dicto. De Sicambriis sic Siebertus: Valentinianus Imp. eorum virtute deletatus, eos qui prius vocati erant TROIANI, deinde ANTENORIDÆ, postea SICAMBRI; FRANCOS Attica lingua appellauit, quod lingua Latina interpretatur feroces. Francos etiam SALIOS nuncupatos, auctor est Marcellinus, lib. 17. & hos Saltos hodie Oldeseel nominari, in Transisulana provincia, Tabula Frisia antiqua indicat. SALII in Batavia sunt Zosimo lib. 3. Sed consule Francica Ioannis Goropij.

SICAMBRIA, Alt Offen hodie, Lazio. Huius meminit vetus Inscriptio, in libro Appiani & Amantij, quæ hac est: LEGIO SICAMBRORVM HIC PRÆSIDIO COLLOCATA, CIVITATEM ÆDIFICAVERVNT, QVAM EX SVO NOMINE SICAMBRIAM VOCAVERVNT. Matthia regis Hungaria tempore in Buda veteri hic lapis effossus fuit, dum fundamenta iacerentur ædium Beatrix regina. In Annalibus Hungaricis de rege Attila; & B. Remigij vita; de hac quoque. Sed amplissimè de ea Lazius 12. R. P. R. cap. 2. Sectione 2. Vide LEGIO AUXILIATRIX.

SICANDIO, vide RHONDE.

SICANDRVS, vide SICENDVS.

SICANE *σιν*, Hispania vrbs, Stephano. SICANVS videtur etiam fluius Hispania: ex his Silij Italici: Pyrenæ inuisti populos, qui nomen ab amne Ascitum Patrio terra imposuere vacanti. De Sicilia loquitur, quæ pōst ab Hispanis Sicania dicta fuit, libro 14. Idem tradit Thucydides in principio lib. 6. & Diodorus 5. Deram regionem describit Stephanus, ad hunc Sicanum fluium. Siorim fluium interpretatur Nebriffensis, in suis Decadibus (recte necne, viderint peritiores.) cui suffragatur Varrerius.

SICANI, Italiae populi in Prima regione, apud Plinium. Docet hoc Virg. 10. *Aeneid.* Alias alio nomine **SICVLI**. Etiam Hispania populi **SICANI**, qui fugati à Liguribus, in Siciliam traiecere. ut tradit Halicarnass. 1.
SICANIA, vide **SICILIA**.
SICANVS, fluvius Siciliae, iuxta Agrigentum, ex Apollodoro: Stephanus. qui tractum huic adiacentem **SICANIAM** vocat. Apud Hesychium *σικανν*, per n in prima est vrbis in Sicilia. & *σικανν* regio. Vide **SICANE**.
SICAPHA *σικάρφα*, Africa Propria opidum. Ptolemaeus.
SICCA VENERIA *σικκὰ ἐνερεία*, Africa Propria vrbis, Ptolemaeo & Procopio. **SICCA** colonia simpliciter apud Plinium, & Polybium 1. & **VENERIA** simpliciter apud Solinum. **SICCENSES** populos Africa habet Trebellius, quos Gallieno Imp. fidem servasse scribit. **SICCESITANVM** episcopum, inde habet Vist. Vicens.
SICCATHORIVM *σικκαθήριον*, Libya Interioris opidum. Ptolemaeus.
SICCELECH, 1. Samuel. 27. vno x. & geminato x, *σικκλά* est Iosepho. Palestina locus est, Iosue 15.
SICCENSES, vide **SICCA**.
SICCHI, vide **SINDI**.
SICELIA, vide **SICILIA**.
SICELIA CAESAREA *σικελία καίσαρεια*, vrbis Mauritaniae, & patria Macrini Imp. Xiphilinus, in eius vita.
SICELIBA, vide **SICILIBA**.
SICELLITANVS, est in quadam inscriptione antiqua marmorea, Carthagine Noua, quam Stunica proferi, in suo Itinerario. vno Legit Morali. A Sicelia Mauritania forte.
SICEMVS *σικέμν*, Stephano Arabia vrbis.
SICENDVS, lacus Thessaliae, in quo, si ex Seripho insula ranas transferas, canunt, ut tradit Plinius. **SICAENDVM** in M. S. codice. **SICANDRVSEIAM**, ut monuit Dalechampius.
SICENVVS, vide **SICINVVS**.
SICEVM Galatia opidum, subiectum Anastasiopoli primae Ancyrensis principatus, ab Anastasiopoli distans XII. M. P. Metaphrastes in vita S. Theodori Archimandrita.
SICHEM, opidum duabus leucis à Samaria distans, iuxta Garizim montem, Iosepho, & eidem **SICIMA**. **SICHAR** *συχάρ*, est apud D. Ioannem 4. A Beniamino Nebilas dicitur. Ista huius ruinas ab accolis vocari, scribit And. Mafius. Vide **SICIMA**, & **NEAPOLIS**.
SICHI, **CARII**, **MYRICI**, Procopio 1. Gothorum, populi videntur circa Noricum & Pannoniam.
SICHRACENE *σικχεράνη*, Hyrcania regio, apud Ptolemaum. Interpretes eius **SYRACENE** legunt.
SICIAS Balneas, habet Gellius 3. cap. 1. apud quas se cum Phaurino ambulasse scribit.
SICILA, vicus Galliae, in quo occisum Alexandrum Severum Imp. ait Lampridius. Vicum Britannia facit Aurel. Victor, quem And. Schottus edidit. In Gallia eum perisse scribit Eutropius. itaque Britanniam Minorem libens interpretaretur. Sed frustra, cum Orosius, Eusebius, & Cassiodorus eum Moguntiaci occisum ferunt. In huius agro, itaque hic vicus.
SICILIA, quae & **SICANIA**, & **TRINACRIA**, aut **TRIQUETRA**, Plinio teste, **SICELIA** *σικελία*, Graeci scribunt per Epsilon. **TRINACRIS** eam vocat Ovid. lib. 4. Fast. **TRINACRIA** *τρινάκρια*, habet Dionysius Alex. & *τρινάκρια*, Suidas, nisi vitiosus sit codex. (quo nomine etiam eiusdem insula urbem habet Diod. Siculus.) Insula maris Mediterranei est celeberrima. Sicilia etiamnum vocatur. **CYCLOPYM** Terram, eam Homerus nominat. Triceruicem Lycophron, & Tricuspitem Pindarus. sed hac potius epitheta, quam synonyma sunt. **SICILIA** *σικελία*, etiam terra tumulus trigeminus est, non longe ab Athenis, Suida & Pausania testibus. item Dionis Pruseo, de Avaritia. Locus Roma, in Palatio; ut patet ex Iulio Capitolino, in vita Pertinacis Imp. Est etiam alia Sicilia insula, circa Peloponnesum, ut refert

Stephanus. Sicilia pars, quae Italiam respicit, **BRVTIA** vocatur à Statio lib. 1. Siluarum, ad Vopiscum. **SICILIA** *σικελία* insula meminit Euripides in Phoenissae hanc inter Chalcidem & Aulidem ponit eius Commentator Stiblinus. Pars quaedam Italia quoque, ea nempe quae Trinacria obversa est, **SICILIA** subinde vocatur ab Aeliano; Eustathio, Suida, Theocriti Scholiaste, D. Hieronymo, Synodo Constantinopolitana sub Constantino Magno habita, & Stephano non vno in loco. Neque mirum hoc: his omnibus enim vetustior Thucydides lib. 6. scribit Siculos ex hac parte, inde nempe ab Opici pullos, in insulam delatos. Immo si Servio, Halicarnasseoque credimus, Sicula indigena gens & omnium prima Romanum agrum incoluit: aliasq. Italia loca. Plinius eosdem Gallia Togata partem occupasse tradit, 3. cap. 13. & 14. ante Gallorum nempe in eandem aduentum. Siculas vrbes in Campania, habet Linius 23. ita ut frustra de eo erroris insinuletur Stephani de Vrbibus volumen, à Casaubono ad 6. Strabonem, & Pintiano ad Melam in Sinuessā. Pontano auctore 6. Hist. Neapol. horum nominis vestigia adhuc supersunt post Marforum & Aquilanorum fines in agro vbi hodie mutata prima nominis litera, Ciculi vocantur. Et est Vallis Cicliana, quae Praetutrinorum est, in Vestinis: qui sunt inter Aeternum & Truentum amnes. Lege de his plura ad Tabulam Magnae Graeciae antiqua, in nostro Theatri Paterno. Vide **BRVTII**.
SICILIA Minor; vide **NAXOS**.
SICILIAE VMBILICVS, vide **PERGVVS**.
SICILIBRA, Africa Propria vrbis, apud Antoninum. **SICILIBA**, & **SICILIPPA** D. Augustino. *σικελίβη* in canonibus concilii Carthaginensis.
SICILIOTAE, vide **ITALIOTAE**.
SICIMA *σικίμα*, Samaria opidum, Iosepho 12. Antiq. cap. 7. & 1. bell. Iud. cap. 2. & **SICIMITAS** habet idem 6. Antiq. cap. 7. **SIDONIOS** se ipsos vocasse, scribit idem Antiq. 11. sub finem, & 12. cap. 7. **CENAI** vocantur 1. Reg. 15. In Madiana terra medullis habitari dicitur dicitur Iosephus Antiquit. 6. cap. 8.
SICIMINA, & **PAPINVS**, Galliae Togatae montes, circa Macros campos. Linius 45.
SICINI Portus, vide **LVCINI**.
SICINIA, vide **NEAPOLIS**.
SICENVVS *σικένν*, Ptolemaeo, **SICENVVS** *σικένν*, Straboni, & **SYCENVVS** Plinio, cui eadem **OBNOE** dicitur dicitur; etiam Stephano, & Apollonio. Maris Aegaei exigua insula est, cui Sicino adhuc nomen, ut Sopbianus docet.
SICOBASILISCES, Armenia vrbis, apud Antoninum.
SICOBOTES, gens in Sarmatia Europaea videtur, apud Capitolinum. Vide **SIGIPEDES**.
SICOLIENSIS Episcopi, meminit Decret. lib. 2. Causa 32. **FICVLENSIS**, & **PHICOLENSIS** alia lectione. ut annotavit Ant. Augustinus.
SICONI, vide **ICONII**, & **VOCONTII**.
SICOPOLIS, vide **CAPVA**.
SICORIS *σικωρ*, Hispania fluvius, Plinio, Caesari, Vibio, & Dionis Segre, in Cathalonie regno est, Nauagiero & Clusio. Beuterus scribit Cathalonica lingua Agua naual vocari. Vide **SICANE**.
SICVLENSIS *σικυλάνησις*, sunt populi in Sardinia apud Ptolemaum.
SICVLETVM, vide **TIBVR**.
SICVLI, Vide **SICILIA**, & **SICANI**.
SICVLOTAE *σικυλωται*, Dalmatiae populi. Ptolemaeus, & Plinius.
SICVLVM Mare, vide **AVSONIVM**.
SICVM, *σικόν*, Illyridis vrbis, apud Ptolemaum, ad Mare Hadriaticum, quam Sopbianus & Fauolius Sebenico interpretantur.
SICYON *σικύων*, Ptolemaeo est Sicyonia regionis, in Peloponneso vrbis, quae apud Suidam quoque **HELLAS** *ήλλάς*, vocatur. **TELCHINIA** *τελχίνα* autem, & **MECON** *μικόν*, Stephano. Antea eadem quaeq. & **GIALIA** *γιάλια*, & **IONIA** *ίονία*, dicta fuit; ut scribit lib. 8. Strabo.

Plutarchus in Demetrio scribit incolas ab eo translatos in alium locum, & DEMETRIADEM appellatam. idem Diodorus 20. Basilica hodie nominari tradit Sopbianus; item ante eam Gemistus. SICYON etiam tractus Pal- lena regionis, qua PHLEGRA vocatur, apud Polyenum 7. de Stratagematib. SICYON quoque Africa locus, & ibi Crathis amnis in Oceanum fluens & lacu hic electrum nasci, scribit Plinius ex Mnases, Vide DEMETRIAS.

SICYONIA σικωνία, Peloponnesi regio, Ptolemao.

SIDA σίδα, Ptolemao, Lino, Plinio, Straboni, & Zosi- mo: σίδα, Stephano. Pamphylia vrbs, SIDENISTA Ammiano. qua Chirifonda à Nigro appellatur; sed Candalor Theueto. In Peloponneso etiam vrbs, Pausa- nia 3. an eadem cum Sidus, Corinthi vico? SIDA Cal- listo vicus est, quingenti fere stadiis à Caesarea Palaesti- na distans. Vide BOEAE.

SIDACA σιδάκω, Lycia vrbs, Stephano.

SIDAE σιδαι, locus in Boeotia, ut testatur Athenaeus 14. cap. 21. ubi fines Atheniensium erant.

SIDALA σιδάλα, Armenia Maioris vrbs, Ptolemao. Per e in prima, interpretibus.

SIDARVS σιδάρως, vrbs & portus nomen, apud Stephanum.

SIDDI M, locus Palaestina, circa Mare Mortuum. Gen. 14. Pallus siluestri interpretatur D. Hieronymus. PUTEVS Bituminis Iosepho, Antiq. 1.

SIDE σιδν, Straboni 7. locus circa Pedasum, & Satnioe- tem fluuium. ubi IDA suadet legendum Casaubonus. Quid, si SIDENE. de quodam 13. quem ad Granicum describit. Vide SIDA.

SIDELA σιδήλα, Stephano Ionia vrbs.

SIDEN, Bagnum in India, habet Ctesias apud Plinium lib. 3. cap. 2. in quo omnia merguntur, nihil innatat. In nonnullis codicibus SIDERIN lego, Hermolaus anno- tauit idem SILLA σιλά, à Strabone: & SILLA σιλά, à Diodoro appellari. Simplicio apud Arrianum scribitur σιλά. apud quem fluuius est, cum fonte cognomine. Item SILEORVM σιλεων, Regio ibidem. Vide SIDENA.

SIDENA σιδήν, Stephano Lycia vrbs est. Pro qua σιδήνα (corrupte ut puto) apud Cedrenum. Regio est circa The- miscyram, Straboni, & in ea vrbs SIDEN. Plinius ibidem quoque SIDENOS Populos: & SIDENVM flumen habet. quo Polemonii opidum alluitur. SIDENA vrbs, etiam ad Granicum flumen describitur à Strabone. Vide SIDONA.

SIDENI σιδήνοι, sunt Germania populi Ptolemao. A Wil- lichio, Peucero, & Wolfgango Lusto in Stettinerlande statuuntur. Vide SIDENA.

SIDENISTA, vide SIDA.

SIDENVM, vide SIDENA.

SIDERAS σιδεργς, loci nomen, in limite ditionum Bul- garie & Romania. Zonaras, & Cedrenus. apud quem SIDEROCASTRVM σιδεργαστρον, etiam vocatur. In Romania describitur, in Hist. Miscella 21.

SIDERIS, vide SIDEN.

SIDEROPELV M, in Asia Minori vrbs: Hist. Miscel. 24.

SIDEROPOLICHNA, Peloponnesi vrbs, Laonico 8.

SIDERORYCHIA σιδεργρυχία, id est Ferri fodina, in Germania, Ptolemao.

SIDETAE, Pamphylia gens. Linius 35. σιδήτων, meminit Occo, & Goltzius, ex nummo. A Sida vrbe, teste Ste- phano. SIDITAE per 1 in secunda sunt Arriano 1. Alex.

SIDETANI, vide HEDITANI.

SIDICES σιδίκες, Media gens, apud Ptolemaum.

SIDICINVM, vide TEANVM.

SIDIRVS, locus circa Trallim vrbs: Charemonis patria. cuius precibus Aug. Imp. Trallim terremoto conlapsam restituisse, scribit. Agathias lib. 2.

SIDODONA σιδωδωνα, Persidis aut Carmania vrbscula exigua est, & omnium rerum egena. Arrianus in Indico. Vide SIDONIA.

SIDOLEVCVM, sic legit Petrus Pithoeus ex Antonini Itinerario; pro SEDELEV CORVM apud Ammia- num, lib. 16. in principio. Gallia Lugdunensis vrbs est. LE-

GIONEM XVIII. huic adscribit Antoninus. Sanlieu hodie nominari opinor.

SIDON σιδων, Palaestina vrbs maritima, apud Ptolemaum & alios; describitur ab Achille Statio 1. Amorum. Said hodie vocatur, Nigro & Postello testibus. Siada habet Benjamin. Sagitta auctor Anonymus de bello Hierosoly- mitano. In nummo Iulia Soëmia vocatur COL. AVREL. PIA. METROPOL. SIDON. Est etiam Sidonis me- moria, in Iudic. lib. cap. 1. SIDONIVM Mare hinc habet Claudianus. Alij ab his sunt SIDONII (ut putat Stra- bo 1.) quorum meminit Homerus Odus. Δ. in sinu Persico nempe, de quibus vide SIDONIOR. Insula, & SI- CIMA.

SIDONA σιδών, regio Ponti Cappadocici apud Ptole- maum. σιδων Straboni.

SIDONES σιδωνες, Germania populi, Ptolemao. Vide BASTARNAE.

SIDONIA σιδωνία, Troadi vrbs, Homero, Stephano. Silius 14. Sidonia & Drepane. Drepanum à Sidonys conditum, forte innuit. nihil itaque ad Troadi illam Sidoniam.

SIDONIORVM insula, in Persico mari; videtur apud Strabonem 16. vnde Sidonij in Palaestina. SIDODONA forte Arriani.

SIDONIVM Mare, vide SYRIACVM.

SIDRONA σιδρόνα, Illyrici vrbs Ptolemao, qua nunc Belas dicitur, ut Niger refert. Vide STRIDON.

SIDVMANIVS, vide IDVMANIA.

SIDVS σιδούς, Corinthi vicus, & Megaridis nauale, Athe- neo, Stephano, Plinio, & Xenophonti. Est & vicus circa Clazomenios. Et alius circa Erythras. Item locus Pamphylie, apud Stephanum, & Athenaeum 3. Vide SIDA.

SIDVSA, insula est Plinio, ante Ioniam. Vel SIDVSSA σιδουσα, Ionia vrbs, Stephano. & Thucyd. 8.

SIDYMA, vide SOLYMA.

SIMIVM, loci nomen, cuius Episcopum Domnem vocas D. Athanasius tomo 2. in Epist. ad solitariam vitam agentes.

SIFAITENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

SIGA σιγα, Mauritania Caesarensis fluuius, apud Ptole- maum, & Melam. Tenne à Castaldo interpretatur. Rio de Arelgol ab Amb. Morali. Marmolius autem scribit sic à neotericis nominari. ipse verò Tefnoete vocat. SIGA Colonia Mauritania Caesarensis vrbs, Ptolemao, Solino, & Straboni. Syphacis regia quondam, ut Plinius refert. Hu- main, Castaldo: La Guardia, Olivario dicitur. At Arelgol Marmolio. cui magis fido. Ab hac Siga III. M. P. versus Orientem, habet Antoninus SIGENSEM Por- tum. Ad ostium Siga fluminis verisimile.

SIGALA σιγάλα, India intra Gangem vrbs, Ptolemao.

SIGANA σιγάνα, Ptolemao vrbs, in Arachosia. SIGARA habent interpretes.

SIGANIA, Plinio fluuius est Colchidis: fortasse SINGA- MES σιγγάμης, Arriani. Vide SINGAMES.

SIGARA, vide SIGANA.

SIGARON mons, vide SIGORVM.

SIGATHA σιγάδα, Libya vrbs, apud Stephanum, ex Stra- bonis 17.

SIGDELES, vide SYLYNA.

SIGE σιγη, Stephano Troadi vrbs, alia à Sigee.

SIGENSIS Portus, vide SIGA.

SIGERTIDIS, vide TESARIOTI.

SIGESTERICAE ciuitas, in Gallia: meminit Marisco- nense concilium 11. An à Segefero?

SIGEVM σιγηον, Ptolemao. σιγας Calabro. Troadi promon- torium, è regione Tenedus insula. Ida promontorium vocat Aristoteles 5. Animal. Aeliano & Pomponio opidum quod est. Ianizzari video appellari, à Nigro, Sophiano, & Bel- lonio. Sigeum quoque RHODEVM ροδείον, appellatum scribit Canterus in Lycophronem. Duo tamen diuersa sunt apud Strabonem 13. sed sibi inuicem vicina opida. sic quo- que apud Plinium.

SIGVITANE Ecclesia meminit in Africa, Coll. Carthag.

SIGIA, vide TROIA.

SIGILLARIA, locus ubi Gellius scribit se cum Iulio Paulo sedisse. lib. 5. cap. 4. In Urbe fortè.
SIGINDVNVM σιγινδων, Ptolemao Mysia Superioris opidum. **SINGIDVNVM** Antonini est, & **SIGIDVNVM** Zosimo 3. Senderinum Lazius, Simedro Marinius Niger putat. Vide **SPENDEROBIS**.
SIGINNI σιγιννοι, gens Persici viuentis moribus. Strabo II.
SIGIPEDES populi, apud Treb. Pollionem, in Aureliano Imp. Fortè idè cum **SICOBOTIBVS**. Vide **SCYTHÆ**.
SIGIPLOSII, vide **GIPLONSII**.
SIGIVM σιγιν, Mons, Straboni: qui **SETIVM** σιθτωρ, Ptolemao & Auieno. In Gallia Narbonensis ora maritima est. Clusius dicit nunc Cap de Sete vocari. Hermolaus putat **MESVAM** collem apud Pomponium esse, & hodie Pullerium dici ferè credit. (urbem Mospellier vult dicere.) Vide **HERACLEA**.
SIGIVNTEM σιγινυντα, urbem Ausoniae, in ora Italiae, habet Appianus 5. Ciuitium. quam scribit ab Ausonianis capiam.
SIGLVRIA, vide **SYNCERIVM**.
SIGMANVS, vide **IGMANVS**.
SIGNANI, Aquitania populi. Plinius 4. cap. 19.
SIGNIA Luitio, **SIGNINI** Plinio, **SIGNINA** σιγιννα, Stephano, ex Strabone, vt addit. apud quem tamen σιγιννα, vt apud Luitium reperio. Coloniam deductam habet Frontinus. Italia circa viam Latinam vrbs, in Latio. **SIGNIA** monte Lepino, sic Columella 10. **SEGNA** est apud Frontinum Nansij. Segna hodie. **SIGNIA** etiam Asiae Minoris mons: ad cuius radices Apamia describitur à Plinio 5. cap. 19.
SIGNINVM castellum Sauoia (vel Sabaudia) habet Surinus in S. Anselmi vita.
SIGNITENSIS in Africa episcopus. Coll. Carthag.
SIGNOSA, vide **SARDINIA**.
SIGO σιγω, Galilæa vrbs, Iosepho, circa finem 2. de bello Iudaico.
SIGOBIRGA, vide **SEGOBIRGA**.
SIGORVM σιγορων, mons, circa Nisibim, in Mesopotamia. Sozomenus. eandem **SIGARVM** Callistus vocat.
SIGRIANA σιγριανη, Media regio, Ptolemao, & Straboni.
SIGRIANI σιγριανοι, montes in Asia Minori, circa Propontidem. Constat. Porphyrogenneta. quem B. Vulcanius propediem Graecolatini edidit. **SIGRIANÆ** meminit quoque Metaphrastes, in S. Ioannis vita.
SIGRIVM, vide **ARGENNVM**.
SIGRVM σιγρον, Tenedi portus, habens Diana statuam. Phauorinus.
SIGVA σιγβα, apud Ptolemaum Armenia Maioris vrbs.
SIGVLONES σιγυλωνες, Germania gens. Ptolemaus.
SIGVS, fluius circa Hellespontum. Nicetas. Vide **ESIGVS**.
SIGYMNII σιγυμνιοι, gens circa Colchidem, ad Pontum Euxinum, Orpheo.
SIGYNÆ σιγυναι, Ligures sunt, qui supra Massyliam habitant. Herodotus 5. vide **SIGYNNI**.
SIGYNNI σιγυννιοι, Apollonio 4. gens circa Istri fluminis paludes. Fortè idem cum **SIGYNIS** σιγυναι Herodoti, in sua Terpsichore: ubi hos ad Istrum fluium versus Boream describit. Sigeiner fortè hodie.
SIGINVS σιγιν, Aegyptiorum vrbs. Stephanus: ex Ctesia.
SIHOR, & **LABANATH**, sic Iosua 19. pro duobus opidis. And. Masius sine copula legit, & putat torrentem significare, siue Belam fluium, quem quoque Pagido vocant. vide **NILVS**.
SIL, vide **EXIL**.
SILA Silua, σιλα, Straboni in Brutijs propè urbem Marmertinum. Plinius huius etiam meminit. **SYLA** est apud Virgilium & Vibium. **REGINORVM SALTVM** à Solino vocari annotauit Barrius huius vinalaudat 12. Variar. Castodorus. Brutianum vocant, inquit Niger. La Sila hodie per excellentiam vocari ab incolis, scribit Laur. Ananienfis patereq; in circuitu ad ducenta M. P. scribit Scipio Mazzella. **CARMINIANENSIS** videtur

vocari, in Lib. Notis. An & **CARMEIANVS** quoque in lib. de Limitib. Arborum tanta varietate distinctum, vt id Natura opus mortalium solertia distributum, videri possit, scribit Gab. Barrius fol. 113. sua Calabria. **SILAVROS**, (mibi obscura) est apud Strabonem 6. quam dicit à Iapygia distare miliaria 101. versus Aquilegiā, vs videtur. Vide **SIDEN**.
SILACENI, vide **SAGAPENI**.
SILACHE σιλαχη, Indica quedam vrbs, vnde laudatius ambar venit. vt tradit Simeon Seibi.
SILÆVM σιλαειον, Ptolemao Arabia Felicia opidum. Per X in prima interpretibus.
SILANA, Macedonia aut Thessalia opidum, Luitio 36.
SILANDVM, Lydia vrbs. Concilium Chalcidense eius meminit.
SILARVS σιλαρον, Ptolemao, Melæ, Virgilio, Plinio, & Straboni, Campania fluius. D. Nigro Sili nuncupatur. Selo Liguria. **SILER** Lucano. & Vibio est. Strabo eum Campanorum & Picentimorum terminum facit. Salernum praterire scribit Sulp. Verulanus. Lucania facit Pomp. Sabnus, & addit eum in mare exire circa Leucasiā insulā. Mons Lucania est Philargyro, ad 3. Georg. Vide **CETON**.
SILBIANI, vide **SILBIVM**.
SILBIVM σιλβιον, Iapygum in Italia opidum, Samnitibus à Romanis ereptum, habet Diodorus 20. **SILVIVM** alijs. In Phrygia Maiori vrbs est, apud Ptolemaum. vnde **SILBIANOS** Plinius puto. Vide **SILVIVM**, & **SYLVIVM**.
SILDA σιλδα, Mauritania Tingitana opidum mediterraneum, Ptolemao. Coloniam esse, apud eundem legit Onuphrius, suo iure. **GILDA** Antonini, vt credit Simlerus.
SILE, Aegypti Inferioris opidum, Antonino, **SELLA** in Lib. Notis. Hieronymo Sumra.
SILEI Ficus. Huius mentio est apud Ioannem Damascenum, in vita S. Stephani Iunioris. Lycia maritimus locus videtur. vide **SIDEN**.
SILEMSILENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.
SILENI, circa Indum fluium gens, apud Plinium.
SILENIARVM σιληνιων Litus, Aeschylus in Persis.
SILENSIS, & **SILLITANI** episcopus Numidia. V. S. Vicens. **SILLITENSIS** est in Coll. Carthag.
SILER, in Lucania, opido Alburno, sic Vibius. Pro Alburno, legit Bocatius Salerno, fluij nomē. Vide **SILARVS**.
SILESTANTINA, vide **ETHERON**.
SILI σιλοι, Aethiopes sub Aegypto, Straboni. **SIMI** per M. vocantur ab Agatarchide. quod ante me vidit Paulus Leopardus in emendationibus.
SILIA, vide **SIDEN**.
SILICA σιλικη, Ptolemao vrbs in Libya Interiori.
SILICENÆ, vide **CILICENÆ**.
SILICENSE flumen, in Hispania Batrica, apud A. Hirtium de bello Alex. cui imposta est Segouia. Rio de las Algamitas putat hodie Morala. Circa Singilim esse, aut idem cum eodem puto.
SILICES montes, circa Mesopotamiam alicubi, Plinio: & **SILICI** populi, ibidem, eadem. **SILICIAE** Commune, legi apud Ciceronem. pro Republica Silicia, annotauit Stewechius ad Apuleium.
SILILIS, vide **SELINVM**.
SILLITENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.
SILIMNVS. Vetus, Silimnius, sic Plinius 4. cap. 16. corrigi Fr. Iamius, & legit, Vellestis, Limnus. Rectè mea quoque sententia, cui suffragatur item Ptolemaus. Vide **LIMNOS**.
SILINDIVM σιλινδρον, opidulum iuxta Idam. Stephanus, ex Demetrio Sceptio.
SILINGI, (Wandalis sic cognominati) populi in Baetica, ab Honorio Imp. bello extincti. Isidorus in Gotthorum, & Wandalica historia. Vide **SYLINGI**.
SILINVS σιλινος, Elidis fluius, qui agrum Scillantium transit. Pausanias. **SELLENVS** Xenophontis, & **SELINVS** Strabonis est.

SILIS, Veneria fluvius ex Taurisani montibus oriens, ut Plinius tradit. Plauto hodie dici, auctor est Coriolanus Cepio. Ego Sil hactenus nominari credo. Vide **TANAIS**, & **ALSA**.

SILISSVM, vide **HILISSVM** & **EILISSVM**.

SILLA σιλλα, Indis fluvius, ex monte cognomine effluens. neque decursu alterius fluminis auctus, à terra absorbetur. Diodorus 2. vide **SIDEN**.

SILLIA, locus circa Casaream Philippi, G. Tyrio.

SILLITANVM, vide **SILENSIS**.

SILLYVS σιλλυ, Ionia vrbs, iuxta Smyrnæ. Stephanus.

SILOE, vel **SILLOAH**, aut **SILVHA**, rivus Hierosolymitanus: dicitur quoque, ut vult in suo Paradiso, libro secundo sui Chronici Beroaldus, **GEON**, vel **GEHON**, **GION**, **GIHON**, & **GVIHON** in Sacris litteris. sed hunc alium asserit esse ab eo quem Paradisum rigare scribunt. σιλῶα natoria est apud D. Ioan. cap. 9. Vrbis nomen quoque est σιλον, Iosepho Antiq. 5. cap. 1. & 2. cap. 2. qua **SYLO** Iudicum 1.

SILPHIOFERA σιλφιοφορ, regio in Africa: Pentapoleas regionis. Ptolemaeus.

SILPIA, vrbs in Hispania Liuius 28. Vide **HE-LINGAS**.

SILPIVS, vide **SILTIVS**.

SILTIVS σιλτιυ, mons iuxta Antiòchiam Syriæ, ubi locus dictus ισταλῖς, Eustathio. Cedrenus addit ubi postea Antiòchiam à Seleuco conditam. sed hic **SILPIVS** σιλπιυ, per scribit. ut quoque Suidas, in voce **IO**.

SILVA Candida, locus in Ducatu Romano Italia: cuius Episcopum non semel synodus Romanus interfuisse, ex Conciliorum opere constat. Meminit huius etiam Chronicon Sigeberti, & Marcellini Comitis. Ex Baronio habeo, decimo ab Vrbe lapide esse, via Aurelia. In Tuscia nempe. Destruam autem hodie, intelligo ex Ligori Regni Neapolitani Tabula. **SILVA** Malitiosa, in Sabinis, teste Liuius 1. ubi atrox prælum fuit, inter Sabinos & Tullum regem. σιλων, vocat Halicarnassæus. **SILVA** Herculi sacra, describitur à Tacito 2. Annal. inter Visurgin & Albim flumina. Hardt: waldt hodie hoc loco forte. Est enim medio ferè itinere inter hæc duo flumina. & nomen utcumque adludit. Non nescius tamen sum hanc vocem ab aliis à hart: quod resinam, & waldt quod siluam significat, factam existimari. & verius fortasse.

SILVANECTVM, Gellia opidum, cuius meminit lib. Notit. in Belgica 11. in Sabaneis. ni fallor. Per y in prima quoque scribi video. Senly's vulgo, ut Cœnalis refert.

SILVANI Lauacrum, habet Ammianus 28. In Campania, circa Puteolos aut Caietam. **SILVANI** Lucus, in Tuscia, propè Ceritis amnem: Virg. 8. Æneid.

SILVANIS, vide **SYLVANIS**.

SILVI Episcopatus, in Pamphylia, teste concilio Constanti-nopolitano: sub Damaso I. habito.

SILVIA, vide **SALVIA**.

SILVIA CVM, pagus Bononiensis, in Gallia Belgica. Vita S. Wulnari. Huius meminit quoque S. Lupus in Epistolis.

SILVIANVM, vide **SILVIVM**.

SILVINI, vide **SILVIVM**.

SILVIVM σιλβιυ, Peucetiorum mediterranea vrbs videtur apud Strabonem, & Diodorum 20. **SILVIVM** & **SILVIANVM** Antonini. **SYLVINOS**, habet Plinius, lib. 3. cap. 11. vide **SILBIVM**.

SILVRES, Tacito & Antonino sunt Britannia Insula populi, ea Anglia parte ubi hodie Wencelande est: Ioanne Lelando teste. Silurum σιλυρες, meminit etiam Strabo, & Ptolemaeus.

SILVRVM Insula, describuntur sic à Solino, ab ora quam gens Britannica Dumnani tenent. sic legit Delrio, nisi quod pro insula, insula numero singulari habet. Sed hoc loco apud Solinum magna est exemplariorum varietas, ut videre est apud eundem Delrio, & Camertem, ubi in hunc locum commentatur. Si pro Dumnani, (ut Delrio) vel Dumnoni (ut Beroaldus placet) Damonij possit restitui,

ego eas esse dicerem qua hodie à nostris nautis Sorlinges, à Britannis aut Anglis Silley vocantur, cum quodd obiaceant Damonij promontorio Ptolemai: tum quodd vocabuli sonus non male alludat: nec non, quod, ut Tacitus in vita Agricola dicit, contra Hispaniam positi, & proximi Gallis. Sed malo doceri ab aliis, quam meam sententiam doctioribus pro indubitata substituere. Ioannes Camers ait ex Geographis non bene percipi, quæ sint hæc insula, nisi **NESIADV** insulas intelligamus, de quibus hoc tractus Dionysius. **ACMODÆ** fortè Plinij sunt, quas septem numero describit. totidem enim alicuius nominis hodie sunt Sorlinga. Vide **SYLINA**.

SILVRVS Mons, Auieno circa Hispaniam Baticam est. An Solorius Plinij?

SILVVM σιλβυ, Ptolemao Pamphylia vrbs.

SILYS, Scytharum lingua uterq, fluvius dicitur, ille nempe qui Latinis **TANAIS** vocatur, & Europam ab Asia dividit: & **IAXARTES** qui in Hyrcanum mare effunditur: auctor Plinius. Non mirum ergo si decepti homonymia Alexandri Magni milites, cum ad Iaxartem appellerent, ad Tanaim se peruenisse putabant: maximè, si verum est, quod Arrianus scribit, hunc nempe **IAXARTEM** (in Græco Ἰαξάρτης est) etiam **TANAIM** appellari: nam duos ille eius nominis fluuios facit. Sed Iornandes etiam duplicem Tanaim habet, distinguens inter eum qui ex Rhyphaei montibus, in Maotidem paludem: & alterum, qui ex Chrimnorum montibus, in Caspium mare dilabitur. Idem ferè Strabo lib. 9. vide **TANAIS**, & **IAXARTES**.

SIM, regio vnde adferri scribit Serapio camphora.

SIMÆTHVS σιμαθῶς, Ptolemao & Ouidio. **SIMÆTOS** Vibio. Per y legitur apud Strabonem, Plinium, & Thucydidem. Sicilia fluvius. Hodie S. Pauli nomen habere, aiunt Fazellus & Aretius. Lazaretto Leandro dicitur. Huius fons, ut habet libellus Anonymus, qui huius insula accuratam descriptionem Italica lingua continet, hodie Mucuba, Lucchiola, Canal calagno, & Fonte Ferrato vocatur. Hunc fluuium non rectè à Ptolemao inter Catanam & Taurominium poni, annotat Fazellus. **SYMÆTHIOS** populos habet quoque Plinius, ad hunc fluuium. Vide **TIMETHVS**.

SIMAITANORVM ciuitatis Phrygia Pacatiana, meminit synodus Constantinopolitana v.

SIMANA σιμανα, Bithynia vrbs, inter duo flumina. Steph.

SIMAS, vide **APSAIVM**.

SIMBRIVM, de quo Silius 8. Quæq, Anienis habent ripas, gelidæq, rigantur Simbrivio. Nomen retinere, scribit Pet. Marsus, ad hunc locum. Tacitus 14. Annal. apud Simbruina stagna, cui **SVBLAQVEVM** nomen est. Idem 11. Annal. habet Simbruinos colles, in Latio. **IMBRIVINI** mauult legere Lipsius. Consule eius Notas, in dicta loca. Vide **IMBRINIVM**.

SIMEDICITAS σιμεδικιτας, Episcopus Adefodatus, in Africa. Canones concilij Carthagenensis. **SIMIDICENSIS** meminit Coll. Carthag.

SIMENA σιμνεα, Lycia opidum, circa Tauri montis promontorium. Stephanus & Plinius.

SIMENI σιμνοι, Albionis insula populi, apud Ptolemaum: quos Lelandus Auonianos appellat. Hamshitenfes sunt Neuylio. Pro Simenis **ICENOS** legendum, credit Camdenus.

SIMERTÆ, vide **MERTÆ**.

SIMETOS, vide **SIMÆTHVS**.

SIMI, vide **SILI**.

SIMILÆ Lucus, in vrbe Roma. Liuius 39. Bacchanalia ibi fieri solebant. **LVCVS SEMELIS** Minor, est apud Sex. Rufum, in Regione vndecima Vrbi.

SIMISTVTH σιμιστυθ, Africa Propria opidum, Ptolemao.

SIMISCHI legit Latinus interpres. **SIMITTV** Colonia est Antonino. **SIMITTVENSE** opidum, Plinio.

SIMITTENSIS, vide **SYMITHA**.

SIMARITENSIS Plebs in Africa. Coll. Carthag.

SIMMINIENSIS loci, in Africa Proconsulari: meminit Victor Vitensis. M. S.

SIMOIS σιμοῖς, Troadis fluvius, Homero e. Iliad. Straboni, Virgilio, & Stephano. Iungitur Xantho, Ubio. Ex Ida monte in Hellespontū labi, scribit Q. Calaber 2. Est & Sicilia, circa Egestam; ut tradit Pomp. Sabinus, in 2. Aeneid. ex Strabonis 13. ut puto. Virg. 3. Aeneid. SIMOIS est in Epiro, ad Butrotum urbem: quem Falsum cognominat. SIMOISIVS Campus est apud Strabonem. Ad huius fluminis ostium esse Chisime nominatum, idq. ab hoc flumine scribit Leunclavius ad Xenophontem. **SIMONIADA** σιμωνιάδα, vicum in Galilea finibus, habet Iosephus in vita sua. LX. stadiis à Magno Campo distantem. **SIMONITIS** σιμωνίτης regio, ab Oriente Galilaam claudit. Iosephus belli Iud. 3. cap. 21. **SIMPRIVIVM**, vide IMBRINIVM. **SIMPSIMIDA** σιμψιμίδα, Parthia opidum. Ptolemaus. **SIMVNDI**, vide TAPROBANA, & PALESI-MVNDVS. **SIMVNGITENSIS** Plebs, in Africa. Coll. Carthag. **SIMYLLA** σιμύλλα, Ptolemao, Indus intra Gangem promontorium, & emporium; quod idem lib. 1. cap. 17. ab incolis TIMVLA τήμυλλα, nuncupari scribit. σιμύλλα est apud Arrianum, & Ptolemaum M. S. Santicora I. Castaldus vocat. **SIMYRA** σιμύρα, Phœnicia urbs, Ptolemao, Pomponio, & Plinio. SIMYRVS apud Stephanum, alia apud eundem Pliniū est Armenia Maioris, circa Euphratis fontem, qui fortē ISMARA Ptolemai, aut ZIMARA, vel SINNERA eiusdem. Vide TAXYMIRA. **SIMYRVS**, vide SIMYRA. **SIN** Desertum, inter Elim & Sina, Exod. 16. Idem cum CADES, Num. 33. & Ezech. 30. vbi Pelusum legit D. Hieronymus, & Chaldeus Paraphrastes. SALS 70. interpretes. Arenas Arabiæ hodie dici, scribit Postellus. Al-Hilet vocari, tradit Masius. Idem duo facit loca SIN vocata, ad 15. cap. Iosue. vide PELVSIVM. **SINA** σίνα, Ptolemao Margiana urbs. SENA apud Latinos & alios interpretes. Locum Lesbi sue Mitylenese est, Straboni 9. SINA siue IVSTINIA NOPOLIS urbs Armenia magna: vbi habetur in synodo v. Constantini nopolis sub Constantino Magno imp. habitata. vide SIVA. **SINACA** σινάκα, Ptolemao, SINICA interpreti: Hyrcania ciuitas. **SINÆ**, arum, σιναι, Ptolemai; Asia populi sunt, & regio: quam Castaldus & Moletius China nominant. Barbaris Sin dici, tradit Mar. Niger. Sed Tame ab incolis vocari, scribit Ber. Scalantus, & Tangis incolae. SINÆ, metropolis Sinarum, apud Stephanum, ex Maritano. THINÆ σείνα, Ptolemaus legit, sed SINÆ eius interpretes. Thinas nouit etiam Strabo. **SINÆI**, Palaestina gens. Iosepho 1. Antiquit. 6. **SINÆVS**, & SINAI, vide MELANI. **SINAPATINGA** σιναντιγγα, Ptolemao, TISAPATINGA eius interpretibus, urbs in India intra Gangem. **SINARVS** σιναρ, India fluvius, quem Hydaspes in se recipit. Arrianus in Indis. Vide SARVS. **SINCAR** σινκα, Media urbs, Ptolemao. **SINCIACVS** pagus, ad Rhenum. Eginbarto lib. 3. translationis D. D. mart. Marcellini & Petri. Sinich puto hodie. **SINCIVM**, Antonino Pannonia urbs: vbi castra. **SINTIVM** alia lectio. **SINDA** σινδα, Pisidia urbs, Straboni. Stephanus in Αρκαδία, vbi hunc locum citat, iōnda legit. In consinibus Galatia & Cappadocia, Plinio. Est & urbs iuxta Magnam sinum India, Stephano. In India extra Gangem, Ptolemao. Vide SINDE, & SINDI. **SINDÆ**, Insula tres maris Eoi: ut Ptolemai Latini habet: Ha Celebes, Gilolo, & Ambon, à Gerardo Mercatore interpretatur. In Græcis codicibus, hoc Sinda vocabulum non reperitur; sed eius loco, ANTROPHAGORVM insule tres. **SINDAGA** σινδαγα, Parthia opidum. Ptolemaus. **SINDARVS**, vide CYRRHVS.

SINDE σινδῶν, Phœnicia maritima pagus, à Tyro XX. stadiis distans. Euagrius 4. cap. 7. **SINDENA** σινδων, Palaestina urbs, 50. stadiis à Casarea Palestina. Euagrius. **SINDESSVS** σινδουσσός, Stephano Caria opidum. **SINDI** σινδι, populi sunt in Corocondama peninsula, ad Maotidem paludem, Arriano, Stephano, & Dionysio: quos Eustathius etiam ZINCHOS appellatos addit. ZINGOS hoc tractu habet Plinius. **SYNDONES** Mela, & SYNDOS apud eos ciuitas. σινδωνίως Ptolemao. & σινδουσσός portus, qui σινδων, Arriano. Ζινχοι habet etiam Arriani Periplus. Sunt & Sindi, Apollonio 4. & Flacco 6. circa Danubij ostia. Vide INDI, DOSCI, SINDIANI, SINTI, & ZIGÆ. **SINDIA** σινδία, Lycia opidum Stephano. **SINDIANI** σινδιανοί, Scytharum populus, circa Maotidem paludem. Lucianus in Toxari. Eisdem cum Sindis, & Sintis puto. **SINDICENVM**, vide TEANVM. **SINDICVS** Portus, vide INDI. **SINDOCANDA** σινδοκάνδα, ciuitas Taprobana. Ptolemaus. **SINDOMANA** σινδομάννα, Musciani regionis caput, apud Arrianum 6. Alexandri. **SINDONÆI** σινδωνάιοι, apud Stephanum est Thracia gens: ex Hecataeo. SITHONIOS Plinij credo. **SINDONALIA** σινδοναλία, India locus, Straboni 15. vbi Sabuta habitant. SINDOLIA alia scriptio. ut annotauit Casaubonus. **SINDVM**, vide SINTHVS. **SINEAR**, vide BABYLONIA. **SINERA** σινερα, Phœnicia urbs, Stephano. Armenia Minoris urbs, ad Euphratem, Ptolemao: vbi eius interpretes SINIBRA legunt. Erziturum nunc vocati, putat Thomæ Minadoius. Vide TAXYMIRA. **SINERVAS**, Antonino urbs, in Armenia Minori. **SINGA** σίγγα, Comagene regionis in Syria opidū. Ptolemao. **SINGÆ**, apud Plinium India populi. **SINGÆI** σινγαίοι, Græcia populi, in consinibus Macedonia & Thracia mihi videntur, apud Thucydidem 5. **SINGI** urbū fortē incolæ, ad Athon montem. Vide SINGVS. **SINGAMES** σινγάμης, Colchidis fluvius, in Periplo Arriani. **SIGANIA** fortē Plinij. Vide SIGANIA. **SINGARA** σινγάρα, urbs Mesopotamia, ad Tigrim fluvium, Ptolemao. Ad Euphratem, Arabum Rhetanorum, est apud Plinium. **SINGRA** apud D. Athanasium. Stephanus Arabia urbem habet iuxta Edessam. Ammiano 18. & Eutropio 10. locus videtur circa Persidem. **SYNADA** ibidem legit Accursius. vide SINGARENA. **SINGARAS** σινγάρες, Ptolemao Mesopotamia mons. Atalib ex Tabulis videtur: Niger tradit eum Sina dici. **SINGARENA** regio, aut urbs est Sex. Rufi eadem forsancum Singara Ptolemai, in Mesopotamia, ad Tigrim fluvium. quo loco Singara apud Ammianum 25. **SINGARENA** legit Pomponius Latrus, in Iouiano. **SINGAS**, vide MARSYAS. **SINGIDAVA** σινιδάβα, Dacia urbs. Ptolemaus. Enyed hodie, siue Germanicè Engetyn, ut Lazijs docet. **SINGIDONVM**, habet Pannonia urbem Ternesides. Tripartita historia, & Aurel. Victor in vita Ioviniani Imp. Hanc Lazijs non procul à Sirmio statuit, in loco vbi hodie Segetincia visitur. **SINGILIA**, vide SINGYLIA. **SINGILIVS**, vide SINGVLIS. **SINGINDONVM**, vide SINGIDONVM. **SINGITICVS** σινγιτικός, Sinus, apud Ptolemaum, Macedonia est. ELIACVS ελιακος, videtur à Diodoro lib. 11. nominari. Golfo de Monte Santo, dicitur à Castaldo. **SINGONE** σινγωνα, Ptolemao Germania opidum. **SINGRA**, vide SINGARA. **SINGRIVM**, vide ARGENNVM. **SINGVLARIVM** Colonia, meminit Galtrius in suo Thesauro. Alam Singulartū excitatam olim à Vitellio, deinde

in partes Vespasiani transgressum, habet Tacitus 4. Historiarum.

SINGVLIS, Vide SINGYLIA.

SINGVS σινγς, vrbs circa Aithon, Plinio, Herodoto, & Stephano. Chalcidus regionis, vt habet Ptolemaeus. SOGOSTEDES loco Singi, plurima legunt Plinij exemplaria lib. 4. cap. 10. SYGOSTELOS, & SIGGOSTEDES etiam M. S. codex.

SINGYA σινγυα, Pamphilia ciuitas, apud Stephanum.

SINGYLIA habent marmorea inscriptiones, vt mihi testatus est Car. Clusius, vbi hodie Antiquera est: item Moralis, qui addit incolas FLAVIOS dictos. SINGILIA apud Plinium est. ANTICARIAM habet hoc tractu Antoninus, & ANTKARII. SINGVLIS eodem loco Plinio fluuij nomen in Batim influentis, quem idem Clusius & Moralis Xenil interpretantur. Guadaxenil Naviagierus, quod idem est. Guada enim flumini significat. SINGILIVS legitur male apud Isidorum. Vide ANTICARIA, & SICICENSE.

SINHAR, Vide SENNAR.

SINHORIUM castellum, in Colchide, Ammiano.

SINIBRA, Vide SINERA.

SINICA, Vide SYNICENSIS.

SINIS COLONIA σινις κολωνια, Ptolemaeo Melitena vrbs, in Armenia minore, ad Euphratem fluuium. Eandem esse cum COLONIA κολωνια, Procopij lib. 3. Aedific. Iustiniani, credit Swalenbergius. σινις quoque in Attica locus, Plutarcho in Romulo. SINISTENSIS Tractus meminit in Africa, D. Augustinus, Epistola 128. ad Donatum, & SINITENSIS, Coll. Carthag. & Vich. Vicens. M. S. Vide SIRIS.

SINNA σιννα, Duas huius nominis vrbes, habet Ptolemaeus, in Mesopotamia. SINNA, & ORBA, ciuitates provinciae consularis sunt, in Opere conciliorum. Nescio vbi locutum. Itidem BOSSA. Vide SYNNA.

SINNACA σιννακα, montana loca circa Carrhas, Appiano in Parthicijs, & Plutarcho in Craffo. Apud Strabonem vrbs videtur. An Sinna hac Ptolemai?

SINNAN, vide BORRANA.

SINNARITA, vide GIGITA.

SINNAVVS, lacus in Asia; qui circumnascens absynthio inscitur. Plinius. ANEVVS legit Hermolaus: ab Anaea Caria opido.

SINIPSENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

SINOESSA σινεσσα, Sicilia opidum est Stephano. Pro Sinuessa forte, quae in ea Italia parte, quae huic auctori sub Sicilia nomine non semel describitur.

SINONIA, Tyrrheni maris insula, apud Melam & Plinium. quae Ianui à Pineto dicitur.

SINOPE σινωπη, quam Dionysius epitheto ἀλικυς, id est, marifona, ornauit. Asia Minoris vrbs & colonia est, in Paphlagonia, ad Pontum Euxinum sita; Ptolemaeo, Straboni, Polyano, Plinio, & alijs testib. Dionysio verò in Cappadocia videtur: cum dicat Assyriam (cuius incolas Cappadoces & Leucosyras vocat) couσij, protendi. Xenophon eam Colchis tribuit. CHERSONESVS antea dictam, tradit Herodotus, in Melpomene. CASOS κασος, Homero vocari, dicit Tzetza. Pordapas hodie nominari, testatur Chalcondilas. qui eam accuratè describit. Sinabe à Turcis dicit, ait Leunclavius. Sinopicam Cherronesum, vocat Eustathius. Chersonesus & Sinope, diuersa sed vicina loca sunt Plutarcho, in Lucullo. SINOPE Eustathio fluuius est, iuxta Sinopem urbem. Vide SINVESSA.

SINOPIVM σινωπιον, Memphis mons, est Eustathio. In Aegypto.

SINOREGEM σινωρημα, Asia Minoris castellum, habet Appianus in Mithridaticis. SINORIA Strabonis est.

SINORIA, vide SINOREGEM.

SINOS, vide SIVA.

SINOTIVM σινωτιον, Nouum, & Vetus: Dalmatarum opida. Strabo.

SINOVSIA, vide ARNE.

SINSII σινσιι, Ptolemaeo populi in Dacia.

SINTAE σινται, Africa Propria populi, Straboni 2. Vide SENTITES.

SINTHVS σινθος, vrbs iuxta Thermaum sinum, Stephano, ex Herodoti 7. vbi nos SINDVM σινδον, legimus.

SINTHVS in Arrbiani Periplo vocatur maximus India fluuius, septem ostijs in mare Rubrum exiliens. sed INDVM innuit, & sic quoque scripsisse puro. vltimum autem elementum verbi praecedentis huic vitiosè praepositum existimo. Causam lege in verbo COMBOS, & alibi in hoc Thesauo. Vide INDVS.

SINTI σιντοι, populi, qui paullo supra Bosporum habitant. testis Polyenus 8. & Orphai Argonautica. SINDOS aliorum puto. Vide THRACIA.

SINTIA σιντια, Macedonia vrbs: iuxta Thraciam, Stephano & Orpheo, cuius incolae SINTII vocantur, apud Thucydidem. SINTICAM regionem habet ibidem Ptolemaeus, & alij. SENTICA Caesari hac, à qua Heracleam Senticam cognominat.

SINTICA, vide SINTIA.

SINTII, Lemni insula incolae. Vide LEMNOS.

SINTIVM, vide SINCIVM.

SINTOEVVM σιντοιον, Armenia castellum. (Minoris, vti ego auguror.) Stephanus.

SINVESSA Plinio, SOESSA σθεσσα, Ptolemaeo, per O. (per v enim alia ab hac est) Campania vrbs est maritima. Livijs lib. 10. describit eam iuxta agrum Falernum. dicitq. Gracam urbem fuisse, & SYNOPE dictam: dein à colonis Romanis SINVESSAM appellatam, idem Plinius: sed Sinopen per i legit, rectè. Sinuessa hodie adhuc nominari, tradit Marfus, Leander, & oculatus testis Hab. Goltzius, qui totam interuisse mihi affirmavit: tantum superesse inter eius ruinas, exiguum opidulum, Rochade Monte dragone dictum. SENOESSANOS σενωεσσανοι, habet Stephanus, ex Polybio. Inde SINVESSANAE Aqua, Plinio in Campania sunt. Horum quoque meminit Martialis II. ad Nymphas. Acque de monte Dragone, sunt bodie, Ben. Falconio. SINVESSANI Fundi non semel meminit Cicero, ad Atticum. Vide SVESSANAE.

SINVNIA σινυνια, Parthia vrbs, Ptolemaeo: OENVNIA legunt eius interpretes. Videtur apud Ammianum GENONIA vocari.

SINVS, vide CNECVS.

SINVS Tristis, vide ASPHALTES.

SINZITA σινζιτα, Muriana regionis vrbs, in Armenia Minori. Ptolemaeus.

SIODA σιοδα, Albania vrbs, apud Ptolemaum.

SION, vide HIEROSOLYMA, & MORIA.

SIONIA σιονια, Stephano Pontica vrbs.

SIOR, Palestina locus, Iosue 15. & 19.

SIOSTA, Dacia Ripensis vrbs, lib. Notit.

SIPARVNTVM σιπαρντον, apud Ptolemaum. Dalmatia vrbs.

SIPH σιφ, Palestina terra. 1. Samuel. 9. Mare SIPH, Iud. 11. quod alij επωδεγς, i. Rubrum, vertunt.

SIPHAE σιπαι, Ptolemaeo, Stephano, & Plinio, Boeotiae opidum, ad sinum Crissaum, Rosa Sophiano dicitur. Vide TIPHA.

SIPHARE σιφαρη, Ptolemaeo Aria vrbs.

SIPHARVM σιφν, lacus, qui producit mugilum genus, quod pinnulis caret. Aristoteles de Animal. 4. cap. 19.

SIPHONOS σιφονς, Suida & Ptolemaeo exigua insula inter Cyclades. Quondam ACIS, & MEROPIA dicta, teste Plinio. μεροπη, habet Stephanus. SIPHONOS corruptè apud Antoninum legitur. Hodie Siphano vocari, scribit Sophianus. Vide MELOS.

SIPHONOS, vide SIPHONOS.

SIPHRIIS, opidum CL. stadiis ab Amida opido distans. Mesopotamiae videtur, apud Procop. 1. Persicor. SYPREA, est apud Marcellinum Comitem.

SIPIA σιπια, locus sic dictus, in Peloponneso, apud Tiryntib. Herodotus in Erato. In Gallia Lugdunensi quoque locus, testis Peutingeriana tabula.

SIPII, vide THRACIA.

SIPLVSIANVM, pradij nomen est apud Sidonium 2. Epistol. ad Domitium. Vinctus **PLYSIANVM** legit. **PRYSIANVM** per R. est in codice meo membraneo Circa Nemausum videtur.

SIPOLIS, urbis nomen circa Palaestina. Iosippo Hebrao.

SIPONTVM Straboni, Lioio, Plinio & Castodoro; **SIPONTVM** Mela, qui addit **SIPYVS** à Græcis dici. **SEPIVS** **σπῆς**, habet Strabo. **SEPVVS** **σπῆς**, Ptolemaeus. **SIPVS** **σπῆς**, Stephanus. Apulia Daunia urbs est, & colonia Romana. Siponto adhuc hodie dici, scribit Leander. Apud Platinam & Iouii Mamfredonia est. Vide **SEDISSA**.

SIPPARA **σπάρρα**, India intra Gangem urbs. Ptolem.

SIPPHARA **σπάρρα**, Mesopotamia urbs, Ptolemaeo. Castaldus tradit hanc hodie Vissaopatan dici.

SIPPORVM **σπάρρα**, Episcopatus, meminit Socrates in Ecclesiastica historia. Syria videtur.

SIPTE **σπῆς**, Thracia urbs, apud Pausaniam, ad finem primi libri Eliacorum.

SIPVS, vide **SIPONTVM**.

SIPYLINE, vide **SIPVLVS**.

SIPYLV, quod ante **TANTALIS** vocabatur: caput Moenia, ubi nunc est stagnus **ALE**. Plinius lib. 5. cap. 29. Pro Sale **σαλον**, legit Pausanias. Idem alio in loco, circa Sipulum habet **TANTALI** Stagnum, pro eodē fortasse. Solynus quoque, auctor est, Sipylum antea **Tantalū** dictum.

SIPYLVVS mons, **σπύλα**. Asia Minoris, ad Maandrum fluvium: prius **CERAVNVS** **κεράυνος**, dicebatur: auctore Plutarcho, in libello de fluminibus & montibus.

PHLEGRÆVS Campus appellatur ab Aristoteli. 2. Meteorolog. Lydia mons est, Vibio. Lydia, & Phrygia, Hesychio. **SIPYLVVS**, montis nomen est in Peloponneso, Pausania in Achaia. Sipylum montem, hodie Cufinas vocant, vocari tradit Ioannes Lydus. sed cuius regionis, non distinguit. **SIPYLV** Asia urbem, quam **IDÆAM** cognominat, (quod circa Idam erat) terra motu eversam, describit Strabo 1. & 12. Suidas habet **SIPYLINE** urbem. & **SIPYLV** nomen loci, aut fluvij. **SIPYLV** Lydia urbē vocat Placidus. ad 6. Metamorph. ipse viderit.

SIR **σῆς**, magna urbs & populosa, princeps Illyriorum. & **SIRIS** **σῆς**, fluvius. Sic Suidas. Vide **SEIR**.

SIRA **σῆς**, 2. Samuel. 3. puteus. Iosepho **Ενὸς** est, viginti stadiis ab Hebron.

SIRACELLA, Antonino Thracie urbs, inter Traianopolim & Apri. **SYRASCELE**, & **SYRACOLLA** legit quoque Simlerus.

SIRACES populos, à Semiramide regina deficientes, habet Polyanius 8. de Semiramide. Achaideam fluvium accollunt, auctore Strabone. apud quem **SIRACI** **σῆς**, vocantur. & eorum regio **SIRACENA** supra Caucasos montes, in Asia. Seraceni per n sunt Ptolemaeo. Siroen vocat Marius Niger. vide **SORACI**.

SIRACHA, locus est Asia, ultra Halym fluvium, Cedreno. Nescio autem quam longē.

SIRACI, vide **SIRACES**.

SIRÆ **σῆς**, Arcadia vicus est apud Pausaniam. Odomantidica terra in Macedonia locus est, Lioio 45. Sires Stephani apud hunc putat.

SIRAMNÆ **σῆς**, India intra Gangem gens, Ptolemaeo. **RHAMNÆ** interpreti.

SIRANGÆ **σῆς**, apud Ptolemaeum est gens in Libya Interiori.

SIRBES, vide **XANTHVS**.

SIRBI **σῆς**, Sarmatia Asiatica gens, Ptolemaeo. De Sirbis, Seruis, & Sirfis, adi Pandectas Leunclauij cap. 37.

SIRBITANVM monasterium, habet Isidorus, de Scriptorib. Ecclesiasticis. In Hispania videtur.

SIRBITVM regio, in Aethiopia sub Aegypto, apud Plinium. Videntur **SIRTIBES** **σῆς**, Ptolemaeo.

SIRBONIS **σῆς**, Palus, Ptolemaeo inter Aegyptum & Palaestinam. **SIRBON** **σῆς**, dicitur quoque à Stephano. Per e in prima scribitur apud Herodotum, & Diodorum **SERBONIS**: sed **SERVONIA** vertit, qui Diodorum Latinum fecit. Idem Diodorus addit quoque **BARATHRV** cognominari. **BATHRA** **σῆς**,

legit Polyb. lib. 5. Stephano etiam. **Εδῆς**, locus est prope Casium montem, qui huc lacui incumbit. Plutarchus in vita M. Antonij, tradit Aegyptiis hunc locū **TYPHONIS EXPIRATIONIS** appellari. Golfo de Tenese interpretatur à Pineto. Cametum Esturnellorum videtur mihi apud Tyrium 21. cap. 23. Marius Niger verò dicit Sirbonidem, Stagnone à nautis, & Barathra. ab incolis Bayrena nuncupari. Golfo di Damiaata, Pigafetta. In **SACRISTORRENS AEGYPTI** vocari, scribit Postellus. Fortē **LINGVA MARIS AEGYPTI**, est ibidem.

SERBONIDIS Paludem describit Apollonius 2. Argonauticor. ad Nyseum campum.

SIRCHINIE, Septentrionalis Oceani insula, in qua mons non minoris eminentia, quam Caucasus & Afericus. sic Aethicus Sophista, nondum editus.

SIREF, locus unde laccā aduehiunt. Serapio.

SIRENITIS, vide **SIRITIS**.

SIRENV Saxa, vide **SIRENVSA**.

SIRENV Prom. vide **ATHENÆVM**.

SIRENVSA **σῆς**, Ptolemaeo, Italiae insula, in Sinu Cumano. Pomponius eas **PETRAS** vocat, quas Sirenas habitauere. **SIRENV** **SAXA** Solinus. Tres numero sunt, Aristoteli in Admirandis, Straboni & Stephano; nominata **PARTHENOPE** **πάρθενοπ**, **LEVCOSSIA** **λευκόςσια**, & **LIGIA** **λίγεια**. Sittum horum lege apud dictum Strabonem lib. 1. Videntur Plinij **ITHACESI** **Α**. Isacius in suis Lycophronianis commentariis tradit eas **PISINOE**, **AGLAOPE**, & **TELXIPEDIA** **τελξίπειδα**, **Δελξίπειδα**, vocari. Hermelaus vult eas quoque à Plinio **Sirenuſas** dictas, lib. 3. cap. 10. ubi in impressis codicibus vulgo **Tyris**, **Eranusa**, legitur. **Sirenuſe** ab Apollonio lib. 4. **ANTHEMOESSA** **ἀνθεμόεσσα**, appellatur. Duas numerat Collennius, & Carrafa in suo Chronico Neapolitano, easq; **Il Gallo**, & **S. Pietro** nominat. Alias **Sirenarum** insulas describit Dyckes Cretensis lib. 6. inter **Calyphonem** insulam, & **Charybdim**. **LEVCOSSIA** alia à **Sirenuſis** est insula, continenti propior, apud Strabonem: Pesto tamen obiecta. Adi Dalechampij in 3. Plinij. cap. 7. apud quē horum trium recentia nomina **Tore**, **Trozo**, & **Nizari**. Vide **ERANVSA**.

SIRE **σῆς**, Thracia populi: supra Byzantium Stephanus. Vide **SIRÆ**.

SIRETORVM **σῆς**, meminit Goltzius, in suo Thesaur. ex nummo. A Sires Stephani videntur.

SIRICINVM, Atrebatensis territorij opidum. In Adonis Martyrologio, ubi S. Leodegarij obijisse diem scribit.

SIRICIS, Armenia Minoris urbs, Antonino.

SIRIDVS Mons, ubi Serbi columna lapidea salua reperta fuit post diluvium, ut refert Glycas 2. ex Iosepho. Sed hic **σείδα** habet.

SIRILIGI, vide **SYLINGI**.

SIRIMALAGA, vide **SYRIMALAGA**.

SIRIMIS, vide **SIRMIS**.

SIRION, Gallia Aquitania urbs, apud Antoninum. xv. m. pass. à Burdegala. Rions videtur. **SERION** est in Tab. Peutingeriana.

SIRIS, Magna Gracie fluvius, apud Plutarchum, Frontinum, & Plinium: qui hodie Sino dicitur, ut Leander testis est. Senno Laur. Ananienſi, & Scip. Mazzella. **SIRIM** **σῆς**, Chonia fluvij facit Lycophron, sed **SINIS** **σῆς**, apud eundē etiam habetur: meliori, ni fallor, lectione, ut sit alia à Siri. Hic Nascaro nouo nomine dici, scribit Gab. Barrius. Vide **FANEVS**, **HERACLEA**, **METAPONTVS**, **NILVS**, **POLIEIVM**, **SIR**, & **SYENE**.

SIRITIS, & **SIRENITIS** Regio Strab. 6. & Athenaeo 14. ubi Siri urbs. de qua vide **HERACLEA**.

SIRIVS **σῆς**, Africa fluvius, iuxta Phaselussas insulas. Stephano. Vide **HERACLEA**.

SIRMIÆ Gallogracia episcopum Fotinum, habet Isidorus. Inde Fotiniani haeretici nuncupantur. Pro **SIRMIO** **Illyrici**, mendose.

SIRMIO, cuius Catullus meminit hoc versu, *Paninsula. ram Sirmio. insularumq; Ocelle, Scimione hodie nuncupari*

cupari non dubito. opidulum est in paninsula positum, ad Lacum Benacum. de quo hac Scaliger ex P'arthenio; nunc quidem est angustum cum theatri latericij reliquiis opidum, &c. SERMIO est apud Antoninum; inter Brixiam & Veronam ab eo descriptum.

SIRMIS, vicus in Cynegica regione, non procul ab Antiochia: Callisto 17. cap. 28. SIRMIS infra legebatur, apud eundem. scriptus quoque habet Euagrius.

SIRMIVM, Straboni, Zosimo, & alijs vrbs Pannonia, Probi Imp. natalibus inclita. SIRMIVM vocatur ab Eua-grio. SIRMIS à Iornande dicitur. Onuphrius ex antiquo lapide coloniam facit. Puto hodie Sirmisch vocari. SIRMENSIS Ager, qui inter Saum, Drauum, & Danubium, medius interiacet, & vino nobili celebris est, genuina Hungarica lingua Syinigijs dicitur; Lazio auctore. SIRMIVM civitatem Hispania, habet Metaphrastes in Peregrinatione DD. Petri & Pauli. Vide SCORDISCI.

SIRNIDES, Cretice insula, ante Sammonium promontorium. Plinius.

SIROPTOLEMIVS, vide BATHANA.

SIROPVN ὁρόπων, Libya nomi vicus: Ptolemao.

SIROS, Bithynia fluvius videtur apud Plinium.

SIROTH, vide SEYRATH.

SIRRHA σιρρα, apud Stephanum est Thracia vrbs. ex Theopompo.

SIRTIANA, vide SCIRTIANA.

SIRTIBES, vide SIRBITVM.

SIS, id est, eminentia, locus inter Hierosolimam & Engad-di. Iosephus 9. Antiq. 1.

SISÆRÆVM Σισαργαίον, vinum, habet Iul. Pollux: an à loco videndum.

SISALO Hispania vrbs: Antonino, Inter Emeritam & Casaraugustam.

SISAN opidum in Cilicia finibus. vnde oriundus B. Simeon Stylites, auctor Theodoretus episcop. Cyrensis. vide SESAM.

SISAPONE σισαπών, Oretanorum civitas, Ptolemao; in Hispania Tarraconensis: Villanovanus facit ex ea Zamotiam, ad Durij Septentrionalis ripam: Situs verò non congruit, nam Zamora potius est, ubi Ptolemaeus SARABRIM describit. SISAPONEM quoque Plinius in Baturia habet, aliam fortè ab hac, quam Moralis iuxta fontem Oucjanam, locum sic dictum, statuit. Hanc Clusius dubitanter autem Xerez de la Frontera vocat. Ex Sisapone facit Coquus in sua Hispania tabula Chilon, inter Oretum & Castulonem. Hac erit Ptolemai. Hanc Sisapone Baticam, Pet. Antonius Beuterus putat eandem esse cum Astapà. Duas esse Sisapones docet Strabo, qui Veterem & Novam nominat.

SISAR σισαρ, Mauritania Casariensis fluvius, Ptolemao. VSAR est Plinio, vt Villanovanus indicat.

SISARA σισαργα, palus in Africa Propria: Ptolemao. locus est in Asia, circa Nisibin: Ammiano. Sisauranum hic videtur Procopij.

SISARACA σισαργα, Murbogorum in Hispania Tarraconensis vrbs. Ptolemao.

SISAVRANVM σισαβργον, vrbecula est apud Persas admodum nobilis. duorum dierum itinere viri expediti abest ab vrbe Daras: à loco verò qui Rhabdios dicitur, tribus distat signis, aut ad tertium abest lapidem. Procop. Edificior. 2. & de bello Persico 2. Vide SISARA.

SISCIA, vide SYSCIA.

SISIGYLIS σισιγυλις, magna civitas, prope Celticā. Steph.

SISILA, Ponti vrbs. lib. Notitiar.

SISILISCI vide ZYDRITÆ.

SISILISON σισιλισών, praesidium, vnius diei itinere à Burgusnoce distans. In Tzan. ram regione. Procopius 3. Aedificior.

SISIMITHRÆ Petra, altitudine 15. stadiorum. In Sogdiana. Strabo.

SISIVM σισιον, castrum Cilicia, apud Cedrenum, & Guiliel. Tyrium.

SISMARA, vide ISMARA.

SISMII, vide OSISINI.

SISOATRA, vide DIZOATRA.

SISOLENSES, Italia populos esse, scribit Plinius. Prima regionis.

SISOPA σισόπα, Pannonia Superioris opidum: Ptolemao.

SISTEREO, fluvius Italiae, Claudiam viam attingens. In vita S. Domnini miluis. An SESTERTIVM?

SISTINENSÆ pradium, Marcellino Comiti, ubi Vitalianum mansionem habuisse refert. Sed SOSTHENIENSÆ emendo. SOSTHENIVM enim habet Hist. Miscella 15. AD RICOS locum nuncupatum, refert in hac eadem de Vitaliano historia, Callistus 16. cap. 38. pro SYCE. Circa Constantinopolim est, qui apud Stephanum Συκη, συκους, συκων, & συκωνε nominatur.

SISTRONIANENSIS loci, in Africa, meminit Victor Vticenf. M.S.

SISVI, castrum Cilicia. lib. 20. Histor. Miscella.

SISYDEM urbem, conditam in Sicilia: scribit Chronicon Eusebij. Vox nihili. Sed SYDE in Cilicia, legebat codex meus pergamenus vetus. Side in Pamphilia, sed finibus Cilicia velle auguror. Confinia enim regionum à scriptoribus interdum confundi, non semel monuimus.

SISYRBA, vide EPHEVS.

SITA, vide SITACA.

SITACA σιτακη, Persica vrbs xv. stadiis à Tigri flumine: Xenophonti & Stephano. circa Babylonem. Plinius de Ladano, lib. 12. cap. 17. Nascitur vitra Pasitigrin in finibus opidi Sitace, monte Zagro. An SITA Diodori? cuius meminit lib. 17. In Assyria habet Ptolemaeus SITACEN σιτακην, geminato TT, vt quoq; idem Plinius. lib. 6. cap. 27. SITACENE σιτακην, fortè Straboni. quam vide in SITACENE.

SITACENE, vide SITACA.

SITACINI, vide SITACENE.

SITACOS σιτακος, Persidis fluvius: Arrbiano de Indicia.

SITALCA, vide SARASA.

SITANA, Hispania Tarraconensis vrbs: Sex. Auieno. And. Schottus subdubitat num sit Sedetana.

SITAPHIVS, vide SITTAPHIVS.

SITENSIS Episcopus, in Mauritania Casariensi. Victor Vticenf. & Coll. Carthag.

SITHA, Mesopotamia opidum Zosimus 3. Vide ZITHA.

SITHENI σιθηνολ, gens habitans iuxta mare Rubrum. Stephanus. ex Martiani Periplo.

SITHON, mons est Thracie. Servius, in Bucolica. SITHON etiam insula nomē, in mari Aegaeo: quam Ouid. 7. Metam. ab Arne venditam scribit.

SITHONIA σιθωνια, pars Thracie, Stephano, & Herodoto, in qua vrbes Torona, Galepsus, Sermyla, Mecyberna, Olynthos. Ponticum litus obtinet, Solino. SITHONII populi, sunt apud Plinium. Vide OLYNTHOS, & SINDONÆI.

SITI, locus apud Serapionem, vnde galanga adfertur.

SITIA, Hispania, in conuentu Cordubensi opidum. Plinius. Vide SETIA.

SITICVM σιτανον, Stephano opidum in Italia.

SITIOENTA σιθιοεντα, Ptolemao Mysia Inferioris opidum. Tulza, Nigro est.

SITIOGAGVS, Persie fluvius, in eius sinu effluens. Plinius.

SITIPHA σιτπη, colonia Mauritaniae Casariensis, apud Ptolemaum. Latini codices aliquot SITICI legunt.

SITIPHIS, Isidoro & Ammiano Africa vrbs est, & Sitiphenfis Mauritaniae litus ab accolis IGILGITANVM appellari ait. mirum, cum Sitiphenfis Mauritania eadem sit cum Tingitana, & Igilgile Mauritania Casariensis vrbs sit, apud Ptolemaum, versus Africam propriam. Alia fortasse erit Sitiphus. prater eam à quo Mauritania Tingitana nomen acceperit, quod ex Procopio verisimile est, qui Sitiphen Mauritania Tingitana metropolim vocat.

SITIVENSIS Ecclesie, meminit D. Augustinus, ad Bonifacium Comitem, pro Sitiphenfi, vt puto.

SITIVM, Etruscorum in Italia. Frontinus in Stratag. 1. cap. 8. Locus mihi incognitus, & à nemine alio memoratus.

CLVSIVM videtur Modio legendum. Quid si pro Sitiū, scilicet, legas ex Livij 9.

SITOMAGVM, Anglia vrbs: Antonino. Thetford Camdeno. SINOMAGVM videtur in Tabula Peutingeriana.

SITON Ὠτὼν, Thessalia vrbs, quam & ITON Ἰτὼν, dicit, scribit Stephanus. in verbo Ἰτὼν. An inde SITONIÆ apud Senecam in Hercule Oetaeo? anibi SITHONIÆ legendum?

SITONE vrbs, Plinio circa Athon montem. Eadem fortè cum Sitonia Seneca Tragedi.

SITONES Taciti, sunt Willichio Scandia populi, in Finlandia. Althamerus dicit hos quibusdam GANIPOTES vocari. de q̃, his Saxonem Grammaticum scribere addit.

SITOPHAGI, vide MEGASA.

SITTACA, vide SITACA.

SITTACENE Ὠττακηνή, Ptolemaeo est Assyria regiuncula, iuxta Sasanam. Hac ut Plinius habet, ARBELITIS, & PALÆSTINE dicta est. Etiam APOLLINIATIS, Strabone auctore. Apolliniatis tamen Arbelitis & Sittacene, Ptolemaeo diuersa sunt. Rabia nunc eam Castaldus nominat. Vide SITACA.

SITTACENI, vide DOSCI.

SITTAPHIVS Ὠτταπίης, Campus in Africa Propria. Ptolemaeo. Vno t. legunt interpretes.

SITTEBERIS Ὠττιβήρης, India extra Gangem vrbs: Ptolemaeo.

SITTIANORVM, in Africa meminit Appianus 4. Civil. sic dicti à Sittio Romano. vide CIRTA.

SITTICI, vide SITIPHIS.

SITTOCATES Ὠττοκατῆς, India fluvius, in Gangem emergens. Arrhian. in Indiciis.

SITVA Ὠτβά, Paphlagonia vrbs: Ptolemaeo. Per t in principio scribunt interpretes.

SIVA Ὠτβά, Cilicia in Cappadocia vrbs: Ptolemaeo. SINA eius interpretibus. SINOS fortè Antonini.

SIVATA Ὠτβάτα, Galatia vrbs: Ptolemaeo.

SIVEL, vide SVEL.

SIVM, circa Thraciā vrbs, Iornandi. PHTIVM alia lectio.

SIVORANGVM, prædij nomen est, apud Sidonium 2. Epistol. ad Domitium. VORANGVM legit Vinetus. VOROANGVM habet codex meus membraneus. Circa Nemausum videtur.

SIVPH Ὠτφ, Aegypti vrbs, in Saitana tribu, vnde Amasis rex. Herodoti Euterpe.

SIVR Ὠτρ, Ptolemaeo Africa Propria vrbs.

SIXVS Ὠτξ, Mastienorum vrbs. Stephanus, ex Hecataeo.

SIZARA, vide LARISSA.

SIZYGES Ὠτρυγες, Ptolemaeo Serica gens.

SLAVI, & SLAVONIA. M. Adami verbis describam, qua sunt lib. 2. Historie sue Ecclesiasticae. Hac Germania amplissima provincia, à Vinulis incolitur, qui olim dicti sunt Vandali. Huius latitudo est à Meridie in Boream. hoc est ab Albia flumine vsque ad mare Scythicum. Longitudo initium sumit ab Hamburgensi parochia, & porrigitur in Orientem vsque in Benguariam, Vngriam & Graciam. Huius populos idem nominat Vagros, Obotritos, Polabingos, Lingones, Varnabos, Chyzinos, Circipanos, Helueldios, (Henilli Wittechindo) Doxanos, Leubusios, Vilinos, & Stoderanos. lege de his Slaus Helmoldum. Vide CARNIOLENSES.

SLEMIYV. vide LYMINIS.

SLINGÆ, Frisia loci, meminit vetus lapis, Roma. sub Carolo Magno sculptus.

SLOTNA in scriptis lapidibus antiquis. Saladnaputo nunc dici. prope Tustein. Aurisodina hic, ut scribit Stephanus Taurinus ad Stauromachiam suam. Dacia locus. Vide AVRARIARVM.

SMARAGDITES, mons, iuxta Carchedonem, vbi smaragdus gemma legitur. Plinius. In Africa ne, an Armenia, mihi incertum.

SMARAGDVΣ Ὠμαργυδός, mons, in Aegypto, ad sinum Arabicum: Ptolemaeo. In eo smaragdi fodinas esse suspicor: quorum frequens mentio est apud Heliodorum.

SMELDINGOS, populos Germania habet à Carolo Magno debellatos Aimoinus, & alij. Bohemos horum loco videntur legere Lichtenavius, & Cranzius.

SMENVΣ Ὠμνός, Laconica fluvius, in Taygeto monte oriens. Pausanias. Suereds Diodoro.

SMILA Ὠμίλα, Thracia vrbs: Stephano, & Herodoto 7.

SMINTHA Ὠμίνθα, Troadis vrbs, Stephano, Eustathio, & Q. Calabro 8. Smintium nomen ibidem. Iuxta Hamaxium videtur ex Strabone. Eidem locus in Rhodo, Lindo, alibiq̃.

SMOCORVM Ὠμοκόρων, praefectura in agro Balthici, mentio est in Sanctionibus pontificiis Imp. Orientalium.

SMOLENORVM Regionē, describit Nicetas in Thracia.

SMYRAEA, vide CAESAREA.

SMYRNA Ὠμύρνα, Ptolemaeo Ionia regionis ciuitas. olim, ut Stephanus ait, NAVLOCHVS ναυλοχός, dicta. Lamira, Villanovanus; sed Smirne, Sophianus hodie nominat. Ismyr autem Leuclanius. Smyrnaos populus, per z scribi, & non per s. in lapidibus & libris versutus, docet in sua Orthographia, Aldus. Smyrnem Veterem & Nouam, habet Strabo. Smyrna numero plurali sunt apud Ciceronem pro Flacco. vide EPHEVS.

SMYRNÆVS Sinus, vide MELETI.

SMYRNOPHORA Regio, siue MYRROFERA, in Arabia Felici. Ptolemaeo.

SOA, vide TVSO.

SOACA Ὠσάκα, Ptolemaeo Arabia Felici opidum.

SOAMVS Ὠσάμνός, India fluvius, ex montanis Sabissa oriens, & in Indum desinens. Arrh. in Indiciis.

SOANA Ὠσάνα, Sarmatia Asiatica fluvius, apud Ptolemaeum. Vocatur Terchin, à M. Nigro. SOANA etiam Taprobana fluvius, apud eundem Ptolemaeum. Est quoq̃, Tascia opidum, Catoni. quod nomen retinere video. Fortè Suana Ptolemai.

SOANATVS, vide SACANATVM.

SOANDA Ὠσάνδα, Armenia Minoris videtur vrbs, apud Strabonem. Cappadocia vrbs, alia; Antonino.

SOANES Ὠσάνες, gens circa Dioscuriadem. Strabo 11. ex cuius 15. hos eosdem citat Stephanus. SVANOS Plinius esse, monuit Ioan. Hartungus.

SOARA Ὠσάρα, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeo.

SOASTVS Ὠσάστος, India fluvius, in Copbenen desinens: Arrhiano in Indiciis.

SOATRA Ὠσάτρα, pagus instar opidi, apud Garsabores: Straboni. Lycaonum est, versus Galatiam.

SOATRIS, Antonino Mæsia Inferioris vrbs: ad Pontum Euxinum.

SOBA regio, circa Euphratem. 2. Samuel. 8. & 1. Paral. 18. Ὠσβᾶ 70. interp. SOPHENE Iosepho. Vide CHOBAL.

SOBAL, vide SYRIA, & SYRIÆ MAACHÆ.

SOBALA Ὠσάλα, Caria vrbs: Stephano.

SOBALASSARA Ὠσάλασσαρά, Ptolemaeo, India intra Gangem opidum. Interpretes OSTOBALASSARA legunt.

SOBANNVS Ὠσάωνός, Ptolemaeo teste est India extra Gangem fluvius. Sian, qui & Menan, inquit Castaldus.

SOBARA, vide SOBARENSES.

SOBARENSIS Episcopi, in Lycaonia, meminit concilium Constantinopolitanum I. SOBARA Ptolemaeo Latino est Cappadocia vrbs, in Cilicia praefectura. finitima Lycaonia. Graecus codex pro eo SORABA Ὠσάρα habet.

SOBARI, Arabia Petrea contermini populi: sunt apud Plinium. Horum meminit Hegeſippus 4. cap. 16. vbi Iosepho Ὠσάορροι sunt, quo loco verus interpret Baetra legit.

SOBIDAS Ὠσάιδας, Parthia regio: Ptolemaeo. vide ZOBIDÆ.

SOBII, vide IBI.

SOBOTALE, caput Atramitarum Plinio. LX. M. templi includens. In Arabia Felici.

SOBVA, vide SABVRAS.

SOCANAA, vide SOCVNDA.

SOCCHOR Ὠσάχρ, apud Ptolemaeum Arabia Felici vrbs.

SOCCO, vrbs à Salomone exstructa, 2. Paral. 11. Ὠσάχρ Iosepho, Antiq. 8.

S O C H O, nomen duarum civitatum, in tribu Iuda. Ios. 15. & 3. Reg. 4. Vide **S O C C O**.
S O C H O T H, 1. Samuel 17. vel ut Pagninus **S V C C H O T H**, Iosephus & 70. interpretes legunt **S C E N A S U N V A I**, Genes. 33. Num. 33. Iosue 13.
S O C H V S σόχος, Assyria locus, ab angustiis quae Syriam aperiunt versus Ciliciam, bidui itinere distans. Arrian. 2. Alex. Villa nomen, quae viginti miliaribus distat ab Hierosolyma. Io. Moscus, in vita Iohannis Anachoreta. Vide **V N C H A**.
S O C I A T E S, vide **S O N T I A T E S**.
S O C I E N S I S loci episcopus, in Mauritania Caesariensi, meminit Victor. Vicens. M. S.
S O C O B R I G E N S I S Hispania civitatis, meminit Frontinus 3. cap. 10. Fortè **S E G O B R I G E N S I S**.
S O C R A T I S σωκράτης, insula, in sinu Arabico. Ptolemaeus.
S O C V N D A, Hyrcania urbs est apud Ammianum. Ptolemaeo **S O C A N A A** est, σωκανα, Interpretes Ptolemei falsò flumen ex eo fecere.
S O D E R A N I, & **W I T I N I**, vbi Berlin & Brandenburg hodie, sic Peucerus in suo Chronico. Mihi ignota sunt haec Latina nomina. **S O D E R A N O S** habet Helmodus, pro iisdem. his addit **B R I Z A N O S**.
S O D I, flumen Babylonie. Ios. 70. Interpretes. Baruch 1.
S O D I I, circa Iberiam populi. Plinius.
S O D I N V S fluvius, in Copen desinens: apud Plinium.
S O D O M A σόδομα, metropolis decem civitatum, in lacu Asphaltido. Straboni & Stephano.
S O D R A, & **S O D R I**, Vide **S C O D R I**.
S O D V C E N A σόδουκην, Armenia Maioris regio: Ptolem.
S O E S S A vide **S I N V E S S A**.
S O E T A σόητα, Ptolemaeo Scythia extra Imaum urbs.
S A G A apud Marcellinum est.
S O G A N E σωγαν, Gulanitidis urbs. Iosephus 3. bel. Iud. cap. 1. Item in vita sua, sed geminato **N N**. **S O T A N I S** apud Hegeffippum male legitur. Idem Iosephus ibidem habet **S O G A N E M** Arabum vicum, viginti stadiis à Gabata distantem. An eadem videndum.
S O G D I A N A σωγδιανη, Asia regio, Ptolemaeo. **S V G D I A** Dionysio. Maurenhaer, Mercatori dicitur. Corasnia, Givana. Sogdiani etiam **O X I A N I** vocantur, ab Oxo flumine, eorum regionem interluente: Tzetza teste. Zagitaios vocat Leunclavius. Vide **B A C T R I A N A**.
S O G D I A N I, vide **C H O A T R A S**.
S O G D I I, Arriano 6. populi, ad quos scribit Alex. secundo Indo nauigasse. alij ergo à Sogdianis. vide **S V G D I I**.
S O G I V N T I I, Alpini populi, ab Aug. deuicti. Plinius.
S O N T I O N T I I legunt tres mei codices excusi. **S O N T I V S** Pons, est in Panegyrico Enochi.
S O G O C A R A σωγοκαρά, Armenia Maioris urbs: Ptolem.
S O G O R, gens Asiae, ad Tilamnem. Niceph. Callistus 18. cap. 30. Vide **S E G O R**, & **Z O A R A**.
S O G O S T E D E S, vide **S I N G V S**.
S O H A N, vide **T A N I S**.
S O I N E S, locus fortè in Aegypto: apud D. Athanasiam, tomo 2. ad vitam solitariam agentes, epistola: Vbi Hieracem & Dioscorum exules in lapidicinas missos ait.
S O I T A σόητα, apud Ptolemaum. Armenia Maioris urbs.
S O I A N A σολανη, Serica urbs: Ptolemaeo.
S O L A N I D A insula, Arabia Felici, circa plagam Orientalem: Plinio.
S O L A R I V S Pons, locus in Italia, vbi Diaconus 6. Longob. scribit Longobardos pro defensione pontificis contra Tuscos pugnasse. Sed vide **S A L A R I V S**, sic enim legendum puto.
S O L C A N V M, vicus Turonensis agri, in Gallia. Vita S. Leodogarii episcopi.
S O L C E T A N I, vide **S O L C I**.
S O L C I σόλκοι, portum habet in Sardinia insula Ptolemaeus. idem eodem tractu Solcitanos per R in secunda, σολιτανών, populos Straboni & Mela **S V L C H I** σολχοι, opidum est. Apud Pausaniam hoc opidum **S Y L L V S** εὐμολος, & apud Stephanum **S Y L C I** σόλκοι, nomina-

tur. vterque scribit à Carthagenensibus conditum. Plinij & Hiri **S V L C I T A N O S** puto. quos Ptolemaei **S O L C I T A N O S** per O in prima, σολιτανω credo. Solci, Pineto Soloest. Habet & Plinius **S V L S E N C E** promontorium in eadem insula, pro quo vetustiores codices **S V L C H E N S E** legunt, à Sulihi vrbe, ut mihi persuadeo.
S O L C I T A N I, vide **S O L C I**.
S O L E, vide **S A L E**.
S O L E A D A, India populi, Caucaaso subiecti. Plinius.
S O L E M N A, vel **S O L E N I A**, insula inter Dalmatiam & Istriam. Antoninus.
S O L E N C E N S I V M, meminit Fortanatus: in vita D. Hilarij.
S O L E N C I A N E N S I S Episcopus, in Africa. Coll. Caribag.
S O L E N S E S, vide **P O M P E I O P O L I S**.
S O L E N T E, vide **G E V I S S I**.
S O L E N T I N I, vide **S O L V S**.
S O L E N V S σολών, India intra Gangem fluvius: apud Ptolemaum.
S O L E R, mons circa Assyriam, ut videtur. Serapio, cap. de Mitho Solis.
S O L E T V M, Plinio Calabria urbs; quae Soleto hodie, ut Leander tradit.
S O L I, & **S O L I S**, vide **A P I A**, & **P O M P E I O P O L I S**.
S O L I C I N I V M, Ammiano 27. Germania urbs; quae ab Heroldo Solms interpretatur: Urbs inter Treuiri & Moguntiam. **S O L I C O M M V M** legebat Rhensat exemplar, & circa Heidelbergam fuisse conijcit. Breita ex eo facit Lazius 12. R. P. R. cap. 1. Sectionis 2.
S O L I E N S I S, in lapide antiquo apud Villam nouam de Xaro. Vide **S A C I L E R N V S I**.
S O L I M A R I A C A, Belgica urbs: apud Antoninum, inter Mosam & Tullam. **S A L I M A R I A C A**, legis Aldinus codex.
S O L I M N A σολιμνα, India urbs. Stephano.
S O L I M N I A, Aegaei maris insula. Plinius.
S O L I N A T E S, Plinio populi in Umbria.
S O L I N I V M, Vide **L I N C E R I V M**.
S O L I O C L I T A, Gallie Lugdunensis opidum. Antonino, xxiii. M. P. à Lutetia. per A in prima legit quoque Simlerus.
S O L I S Aqua, in Panchaea insula Arabica: Diodoro 5.
S O L I S Campus, in Africa, stadiis XL. à Decimo abest. eunti Carthaginem sinistrorsum. Vacuus est hominibus & arboribus, nihil præter salem ferens, qui ex aquis salu fiebat. Procop. 1. Vandalicorum. **S O L I S** Ciuitas, locus apud Esaiam, cap. 19. Vide **P O M P E I O P O L I S**.
S O L I S Columna, sic vocatur apud Auienum Alpium quædam rupes altissima, vnde Rhodanus oritur. **S O L I S** Delubrum Ελευθεριον, in Arabia Felici: Theophrasto 9. Hist. Plantar. **S O L I S** Fons, in Troglodytis, Africa regione; Herodoto, Plinio, & Ptolemaeo. Hunc hodie Cançaron de Mahoma appellari, habetur in Dictionario Nebriffensis. **S O L I S** Fons, in medio Ammonii nemoris: Q. Curtio, s. fortè idem cum Troglodytico. **A M M O N I S** Fons est Val. Max. 8. cap. 15. **S O L I S** Fons, aqua sic dicitur: Iosue 15. πηγὴς ἡλίου 70. interpretibus. etiam Iosue 18. sed πηγὴς σολέως 70. interpret. Vide **A M M O N I S** TEMPLVM.
S O L I S Insula, Plinio inter Taprobanam & Colaicum promontorium. An haec fortè **C O R Y** κόρυ, Ptolemaei? **S O L I S** insula, quae & **N Y M P H A R V M** **C V B I L E**, Solino, & Plinio; qui eam describit inter Gedrosiam & Caramaniam. Hanc **N O S A L A M** νόσαλα, putat Vadianus; cuius Arrianus meminit, in Nearchi nauigatione: cui ego fidem meam adijcio. Hic enim eandem Soli sacram scribit. Idem credit Pintianus, sed **N A S A C A L A** habet ille, nescio an probata lectione. Eandem **N O S O R A M** νόσορα, nominat Stephanus. **P A L L A** fortè Ptolemaei est. **S O L I S** Lucus, Vide **H E L I V**. **S O L I S** Mensa, ἡλίου στέπες, locus apparatus epulis semper referius, & quibuslibet vesci volentibus licet, quaeque passim appositae sunt, affirmant innascei subinde diuinitus. In Meroc, Pom-

ponio, & Solino, apud *Ethiopes* Macrobius, Herodoto & Pausania. Nos huiusmodi locum *Iup. Iacher-landt*, Germani Superiores *Schluraffenlandt* nominarent. Galli Pays de Panegon, Hispani Tierra Demogollon, & Itali Paese de Cucagna appellant. SOLIS Mons, Mauritania Tingitana promotorium, Ptolemaeo: ad Oceanum Atlanticum. quod Cabo Cantin Castaldo: Cabo Bojador Floriano: Beni Mager Marmolio dicitur.

SOLIS Mons quoque in India, ad Hydaspem fluvium, describitur à Plutarcho de Montibus. Hic postea ELEPHAS dictus fuit, quod in eoelephas qui Porum, ne contra regem Alexandrum arma sumeret, monuerat, interierit. eodem auctore. SOLIS Ora, Plinio, circa Fortunatas insulas. SOLIS Ostia locum; habet Pomponius circa Indum fluvium. SOLIS Portus, Ptolemaeo in Taprobana insula. SOLIS Sacra, vide SACRA. SOLIS Vrbis, vel opidum, vide HELIOPOLIS, & TITANA.

SOLITANAS Cochleas, ex Africa, celebrat Plinius 30. cap. 6. A loco sic dicta videntur.

SOLIVM *σολων*, Corinthiorum vrbis, Thucydidi 2. eius Scholiastes dicit Epiri esse, in Acarnania. Geminato LL. SOLLIVM est Stephano.

SOLIVS, vide GRYLIO.

SOLLAX, vide TIGRIS.

SOLLINIENSIVM civitatem, habet liber Provinciar. in Alpibus Maritimis. Fortè Senecæ, inquit Canalis.

SOLLIVM, vide SOLIVM.

SOLMISSVS *σολμυσις*, mons supra Ortygiam lacum. circa Ephesum: Straboni.

SOLOCE, vide SELEVCIA.

SOLOENATEM, vide SOLVS.

SOLOENTIA *σολοεντία*, Libya Interioris promontorium; Ptolemaeo. Soluentia legunt Ptolemai interpretes. Fortè Solus Hannoni.

SOLOES, vide SYLOES.

SOLOGORGOS, vide HERMA.

SOLOMATIS *σολοματις*, amnis in Gangem influens. Arr. de Indiciis.

SOLON, *Ἀλλοβρογμ* vrbis: Epitome Livi 103. SOLO-
NIVM *σολωνιον* Dioni est, lib. 37.

SOLONATES, VIII. regionis Italia gens: apud Plinium.

SOLONIVM *σολωνιον*, Etruscum opidum: Halicarnasce 2. In Latio est, Livi 8. C. Marij pradium sic vocat Plutar-
chus in eius vita. Solonij memoria quoque est apud Cice-
ronem ad Atticum 2. Epistola 3. Vide POMONAL, SO-
LON, & SELONIVS Campus.

SOLOONTEM *σολοοντα*, fluvium Bithynia, habet Plu-
tarchus in Theseo.

SOLOPOTAMIVS, TARICHVS, PORTVS, &
LIMNETES, Cypri insula loca, ut habet Metaphrastes,
in vita D. Euxiby.

SOLORIVS, mons Hispania, quo Tarraconensis à Batia
& Lusitania distinguitur. Plinius. Omnibus Hispania
montibus altiore esse, scribit Isidorus, sed hic SOLVRIVS
legit. Vide SILVRVS.

SOLORVM *σολων*, montes, in Cypro: Galeno auctore. Cir-
ca Soli urbem, vti videtur.

SOLVA, Valeria Ripensis vrbis. Lib. Notit. Vide SALVA
& SOLVENSE.

SOLVENSE Opidum, Plinius inter Noricas civitates
numerat, etiam inter Colonias. Vidimus nos inter S. Viri,
& Clagenfurt, Carinthia opida, (olim in Noricis sita)
campum spatiosum, ruderibus oppletum: vbi antiqua mar-
morea fragmenta, numismata, aliaque id genus vetusta
supellectilia effodiebantur. Solvibet incolae locum vocant,
quasi dicas, Solcampum. SOLVA fortè in libro Notitia-
rum est. Vide SALVA.

SOLVENTII *σολεντιαι*, Libya Inferioris gens: Ptolemaeo.
Vide SOLOENTIA.

SOLVNTII, & SOLVNTINI, vide POMPEIO-
POLIS.

SOLVRIVS, vide SOLORIVS.

SOLVS, Plinio Sicilia opidum: (vbi Hermolaw *σολων*
NVS legit.) *σολων*, & SOLENTINI Diodoro 14.
SOLOENATEM *σολοεντα* habet Thucydides. SO-
LVNTIVM habet Antoninus. Fazello & Leandro bodis
Solanto dicitur. SOLVS *σολων*, Libya promonto-
rium, ad mare Atlanticum: Hannoni. *σολωντις*, Hesychie.
Vide SOLOENTIA, SOLVNTIVM, & POMPE-
IOPOLIS.

SOLVSAPRA, Antonino Sicilia vrbis. SAIASABRA
habet codex Reuerendiss. Torrentij.

SOLYGIA *σολυγία*, Corinthiaci vicus, & castellum, in
Solygio monte: Thucydidi 4. & Stephano. ΣΟΛΥΓΗ
Polyeno.

SOLYMA, Lycia vrbis Plinio. Villanovanum putat SIDY-
MA *σιδυμα*; Ptolemai eandem esse. Sed & SIDYMA
habet quoque Plinius aliam, præter Solymam. SOLYMA
σολυμα, Gaulanitis vicus, Iosepho, in sua vita.

SOLYMI *σολυμοι*, Scythia gens: Hesychie. Vide MILYAS.

SOLYMVS Tumulus, supra Termessum promontorium:
Strabo 13. 14. Vide SYLMO, LYCIA, & PISIDÆ.

SOMONOBRIA, vide AMBIANI.

SOMORIM, vide SEMERON.

SOMORRI, vide SOBARI.

SONAVTES, & SOONAVTES, vide ACHERON.

SONDRÆ, Caucaſo subiecti populi: apud Plinium.

SONNA, vide SVNA.

SONNICI Galli, Nitiobrigibus vicini. vnde Latinus Ali-
mus. Scaliger ad Aufonium; ex Sidonio, ut ait.

SONOBA *Σονοβα*, Straboni Hispania Batia vrbis. Casau-
bonus dicit dubium non esse, quin sit COLOBONA Pl-
nij. vide OSSONABA.

SONTIATES, Casari Gallia populi sunt, inter Aquitanos:
Vigeneremus eos ex coniectura Laedan vocat. Ful. Vrsi-
nus SOCIATES legendū putat, ex Oroſio manuscripto.

SOTTIATES habet Plinius. Athenens. lib. 4. SOTIA-
NOS *σωτιανοι*, eosdem nominat. Idem eorum regem (lice-
bit hoc in studioſorum gratiam præter institutum adian-
gere) quem Caesar Adcantuannum, hic Adiatomum
Ἀδιατομ, & eius Soldurios, hic Silodunos *σιλοδυνος* ap-
pellat. SONTIATIVM opidū, habet Caesar 3. Bel. Gall.

SONTIONTII, vide SOGIONTII.

SONTIVS, vide NATISO.

SONVS *σων*, fluvius, in Gangem se exonerat. Plinius &
Arrianus. Vide TVSO.

SOONAVTES, vide ACHERON.

SOPAEVS *σωπα*, quidam à loco in Ponto, nominatur
in Isocrati Trapezitico.

SOPATMA *σωπατμα*, India intra Gangem emporium.
supra Cory promontorium. Arrianus in Periplo.

SOPHACÆ *σωπακα*, Barbara gens apud Iosephum 1.
cap. 23. In Africa videtur.

SOPHAN *σωφαν* 70. interpr. vrbis à filio Gad exstructa.
Numer. 32.

SOPHANINA, vide SYRIA.

SOPHANIS *σωφανις*, Libya nomi vicus: Ptolemaeo.

SOPHANITÆ *σωφανιται*, apud Ptolemaum sunt Arabia
Felicis populi.

SOPHENE *σωφην*, Armenia Maioris regio: Straboni &
Ptolemaeo. SOPHANINE est Procopio 3. Aedific. &
SOPHOSINE 3. Persicor. TZOPHANENE *τσο-
φανην*, & TZOPHANE est in Authenticis. sed dua
regiones. sic quoque in Codice. Vide SOPHONE, SO-
BA, & SYRIA.

SOPHER, vide SEPPER.

SOPHIENSES *σωφειες*, Aetolica gens, est apud Strabonem.
OPHIENSES legit Casaubonus, & rectè, error vnde
natus, discite in COMBOS, & alibi. Scriptura enim est
οι σωφειες.

SOPHIN, episcopalis vrbis, sub Amidenſi sede. Tyrius.

SOPHIR, vide OPHIR.

SOPHITIS, vide CATHENA.

SOPHONE, Asia regio, vbi Tigris emergit, postquam
XXV. millia passuum sub terra immersus. Trogu 42.

SOPHENA

SOPHENA est Ptolemaeo. Est & **SOPHON** ὁφών, Bithynia mons, circa Nicomediam, teste Cedreno, & Historia Miscella 21.

SOPHONIA, insula quondam; postea vicina facta Magnesia. ut ait Plinius. **SAPPONIA** legebat MS.

SOPHTHA ὁφθῶ, Ptolemaeo Persici sinus insula est. **PHARA** Marcellini est, nisi fallor.

SOPHYCAI σοφύκαι, Libye Interioris gens. Ptolemaeo.

SOPIANAE, vel **SUPPIANAE** Antonini, Zeeblack Simlero dicitur. Soppan nunc Lažio. Pannonia Inferioris vrbs. Sopianus Valeriae opidū, vocat Ammianus. 28.

SOPITIS, vide **CATHENA**.

SOR, vide **TYRVS**.

SORA σορᾶ, Ptolemaeo, Straboni, & Diodoro 20. Latij colonia & vrbs: Volscorum, Plinio, & Livio: cui in Via Appia est, & apud quem quoque **SORANI** eius incolae. Ad caput Liris fluminis sitam, lego in Gregorij IX. P. M. vita. Sora etiamnum hodie vocatur. in Tuscia est Catoni. In Faliscis fortè, vbi Servius Soranos ponit. Videtur errare Annus, qui eos Senensium ditiois facit, & versus mare statuit. Vrbs Paphlagonia est Porphyrogeneta. Arabia quoque Deserta, Ptolemaeo. Eidem India intra Gangem, quam Arcati regiam vocat. & **SORAE** ibidem populi: eidem. Phoenicia etiam vrbs: Stephano. Vide **ARCATI**, & **HIRPI**.

SORABA, vide **SOBORENSIS**.

SORABI, vide **SORABOS**.

SORABILE, vide **SARALAPIS**.

SORABOS, & **SENONES**, Sueuorum populos: olim habitasse Misensium civitatis Saxoniae territorium, quod quondam Dalemencia, & à Bohemis Sibiria vocatum fuit: scribit Georgius Fabricius in suo Misnicarum rerum libro. Sorabos meminit Eginhartus & Ammonius. Horum reliquias hodie vocat Peucerus Dörbec & Deruelein. inter Albim & Salam flumina. **SEMONES** ἰσμωνες Ptolemaeo, Tacito, & Straboni sunt, qui eos maximam Sueuorum gentem vocat. **SENONES** autem Paterculius, quos Alibemius hodie Laufnitzer putat. Paulo alter de his populis, Ninemontius. Idem Dalemencios à Sclauis Glomacos appellari dicit. **SORABI** in Dalmatia sunt, apud Francorum annalium auctorem monachum. Seruij hodie, ut quidam putat. **SENONVM** nescio quis veterum in Germania tractu meminerit. Vide **SERBI**.

SORACI populi, circa Bosporum sunt Tacito. **SIRACI** legit Lipsius.

SORACTES, Tuscia mons Plinio, apud Hirpinos haud longè à Flaminia, ut Servius habet. Sed Hirpos pro Hirpinos restituendum diuersum sunt. Hunc hodie Monte di S. Siluestro appellari. Leander & alij scribunt: Item Monte S. Tresto, corruptè, ut tradit Erythraeus. **FALISCORVM** Montem Catonis hunc esse, vult Massa, in suo de Faliscis libello. Soractis meminit Horatius 1. Carm. in quem, Acron scribit Apulia; Porphyrius Phaliscorum esse. Acron verò Apulia. fide potius grammatica, quam geographica. **SORACTEM** montem in Gallia, habet Apuleius, vbi scribit eriphium (sive rutam siluestrem) herbam nasci. Sed pro Gallia, Galatia Asia, legendum: ex Dioscoride.

SORACTIA, Omanorum in Arabia Felici vrbs. Plinius.

SORAE populi, circa Carmaniam aut Gedrosiam videntur. ex Plinio. Vide **SORA**.

SORAEI σοραῖοι, sunt Ptolemaeo gentes in Casariensi Mauritania.

SORANI, vide **SORA**, & **HIRPINI**.

SORANNI, vide **CONSVARANNI**.

SORBA ὁρβᾶ, est Hyrcania vrbs: Ptolemaeo.

SORBIODVNVM, vide **SORVIODVNVM**.

SORDICENAE, populi circa radices Pyrenaei montis, & ibidem **SORDICE** palus, & **SORDVS** amnis. Sex. Auienus, Varro describit hoc tractu lacum, qui vulgari nomine hodie Leocata nuncupatur.

SORDOLIBYI ὁρδολίβυι, aliam suppellectilem non ha-

bent, prater calicem & gladium: Stobaeus de Legibus: ex Nicolao.

SORDVS, vide **SORDICENAE**.

SORECH Torrens, vel Vallis: in Palestina. Iudicum cap. 16.

SOREOS, Bithynia locus, ei qui Nicomediam nauigat, ad dextram. Metaphrastes in vita S. Antonomi.

SOREVS, vide **OREVM**.

SORGEAE, India gens. Plinius.

SORGE, vide **ORGE**.

SORIANI σοριανοί, Indica gens: Stephano, in Alexandriae.

SORICARIA, Hispania locus. A. Hircius, in Batica.

SORIGI, & **SORINGI**, vide **TORINGI**.

SORITIA, Hispania vrbs, apud A. Hircium. In Batica videtur.

SORNAGVS, vide **ORTHVRA**.

SORNVM ὁρνόν, Ptolemaeo Dacia opidū. Hæwarp hodie, ut habet Larius, à quo haud procul pontus Traiani vestigia. **SEVERIANVM** vulgus Latinum vocat.

SOROGA ὁρογα, Pannonia Superioris vrbs: Ptolemaeo. Sagrabia Lažio videtur: Scythia proxima. Vide **VICVS ITALICVS**.

SORON σορών, Paphlagonia vrbs videtur in Authenticis.

SORONA ὁρόων, Arcadia filia: apud Pausaniam.

SORONIS σορωνίς, ciuitas est, Helychio.

SOROPOLITARVM regionem, habet Simeon Metaphrastes, in vita S. Sofimi. In Asia Minori videtur.

SORORES, dicebantur hæc quatuor vrbes, Antiochia apud Daphnem, Seleucia in Pieria, Apamia, & Laodicea. testis Strabo 16. vide **AD SORORES**.

SORTHIDA ὁρθίδα, Babylonie vrbs. Ptolemaeo.

SORVBA, vicus quidam est ad radices montis, in quo sita est Cœanensium ciuitas. Ioan. Mostus.

SORVIODVNVM, Anglia vrbs: apud Antoninum, Old Saltsburij apud Camdenum. **SARVM** vulgo Latino appellatur: **SEVERIAM** nominat Io. Sariuberiensis in de Nugis curialium libello.

SORVTIS, sedes Episcopalis, Guiliel. Tyrio. sub sede Casarea Stratonis.

SORYGASA σορύγασα, Ptolemaeo. **CORYGAZA** interpreti, India extra Gangem vrbs.

SOSA, Dandarica opidum: Tacito. Alium locum ab hoc puto Ciceronis esse Epist. Famil. lib. 13. epist. 30. vbi scribit, L. Manlius est. Sosis. In ora libri, Sosis erat.

SOSANDRA σοσάνδρα, insula circa Cretam. Stephanus.

SOSARIVM, Saxonia vrbs. Sarius in S. Ida vita.

SOSCŌNIANA in Sicilia, legunt quidam codices Itinerarij Antonini, vbi alij **CORCONIANA** habent.

SOSCVM, loci nomen, apud Cedrenum, **SVSCVM** legit Curopalates. Bulgarorum videtur.

SOSIBES, Sarmatie Europae populi videntur, apud Capitolinum, in M. Aurelio.

SOSICVRÆ σοσικυραῖ, Careorum opidum, in India intra Gangem, Ptolemaeo auctore. Iacameuri Castaldo vocatur.

SOSINGITES, vide **ARSENA**.

SOSIPPVS σοσίππῳ, Portus, Ptolemaeo in Arabia Felice, ad Sinum Arabicum. Marius Niger æstimat Plinij **BECARE** esse, quem incolis **NECANIDON** appellari scribit. Sed Ptolemaeo quoque Becares esse, scribit Pintianus. ego **BACARE** βακαρῶν, apud eum inuenio. & eandem esse cum Plinij Becare, nescio. Errat Niger qui hunc Sosippum credit Necanidon Plinij esse: alter enim in India, alter in Arabia Felici est. ego potius assentiar Ramasio, qui Necanidon hoc idem esse cum **NELCYNDA** vel **NECYNDA** Arriani putat.

SOSIRATE, Susiana vrbs. Plinius.

SOSINATI σοσινάτοι, Sardinia populi sunt apud Strabonem.

SOSIVS σοσίω, Sicilia fluius Ptolemaeo. Caltabellotta Fazello dicitur, Pulici Leandro.

SOSSVBENSEM episcopum habet Sulpitius 2. nomine Ithacium: eius locus mihi ignotus est. Forsan in Hispania.

SOSTEVM, Egypti vrbs. Lib. Notitiae.

S O

- SOSTHENIS**, σοσθηνίς, Thessalorum in Macedonia vrbs. Ptolemaeo.
- SOSTHENIVM**, Thracia locus traiectus Constantinopolitano è regione appositus, ut refert N. Callistus 7. cap. 50. Idem locus MICHAELIVM dicitur, quod D. Michaellem archangelum ibidem sepius apparuisse, scribit. ISIDIS BACCA cuius Dionysius meminit, hic olim fuisse putat Gyllius in Bosporo. qui hoc hodie Alomaton nuncupari scribit. Vide SISTINENSE.
- SOSTIACA**, Dacia Ripensis vrbs, Lib. Notit.
- SOSXETRA** σοσξέτρα, Gedrosia vrbs: Ptolemaeo. SOXTRA interpretib. Est Ammiani SEDRATYRA.
- SOTANIS**, vide SOGANE.
- SOTERA**, vide SOTIRA.
- SOTERIOPOLIS**, vide SOTEROPOLIS.
- SOTEROPOLIS** σωτηριόπολις, vrbs, quae nunc PYTHIA vocatur, auctore Porphyrogeneta, ubi aqua calida, ut refert Zonaras, qui hic extinctum toxicum Constantinum Magnum Imp. tradit. Circa Nicomediam videtur alicubi fuisse, in Asia fortè. σωτηριόπολις; in Responsis patriarcharum Orientalium, mentio fit, N. Callistus quoque habet Soteriopolim urbem episcopalem, unitam cum alia, quae ALAMA dicitur.
- SOTERVS** σωτήρ, portus sinus Arabici, à latere Africano: Diodoro 20. Fortè THEON SOTERA δὲ ὁ σωτήρ, Ptolemai: in Aethiopia sub Aegypto. item Strabonis, hoc eodem tractu.
- SOTIANI** σωτιανοί, Celtica gens: apud Athenam. Vide SONTIATES.
- SOTIRA** σότιρα, Arienorum vrbs Stephano. item Ptolemaeo. in Aria nempe. Cappadocia opidum est apud Plinium. Parthiense est, Arriano in Syriacis.
- SOTTIATES**, vide SONTIATES.
- SOVENOCHALCI** σουενοχάλκιοι, Sarmatia Asiatica gens: Ptolemaeo. SVANOCOLCHI legit eius interpret. corruptè fortè vterque: puto enim vocem factam & Snaus & Colchis: sunt enim in horum duorum confinibus. ex quo SVAVOCOLCHI legerim.
- SOXATAE** σοξάται, apud Ptolemaum Carmania gens. SOZATAE apud interpretem.
- SOXTRA**, vide SOSXETRA.
- SOZA**, Dandurica vrbs: in Asia. Tacito, Annal. 12.
- SOZOA** σοζοα, Media vrbs: Ptolemaeo. Per A in prima interpretibus.
- SOZOPETRA** σοζοπέτρα, Syria vrbs: apud Cedrenum, & Zonaram 3.
- SOZOPOLIS** σοζοπόλις, circa Constantinopolim vrbecula videtur, apud Gregoram: & in synodo VI. Constantinopoli habita. Hemi montis nempe. Est quoque Pisidia vrbs, Euagrio, Callisto, & in concilio Constantinopolitano 1. & eadem synodo VI. Constantinopolitana. Pamphylia urbem vocat Cedrenus, & Niceas, in Alexio Comneno.
- SOZOTAE**, vide SOXATAE.
- SOZVS** & σωζοῦσι, tres huius nominis vrbes esse, tradit Stephanus, in Phoenicia. Pisidia. & Aethiopia. In Pentapoliide regione habet Epiphanius, cuius episcopum Heliodorum nominat. SOZYTANAE civitatis, meminit synodus Constantinopolitana V.
- SPACORVM** Vicus, Antonino. vel SPARCORVM, ut legit Simlerus, Hispania. inter Bracaram & Asturicam.
- SPADA** σπάδα, Stephano vicus Persicus est. vnde spadones. Primi eunuchi hic facti. ut addit idem.
- SPALATHRA**, vide SPALETHRA.
- SPALEI**, Sarmatia Asiatica populi: apud Plinium. An Spali tornandi? quos circa Pontum describit.
- SPALENSES**, vide ISPALENSES.
- SPALETHRA** σπαλέθρα, Thessalia vrbs: Stephano. SPALATHRA Magnesia: Plinio.
- SPALI**, vide SPALEI.
- SPALMAX**, vide TAMARITIVM.
- SPAMIA**, vide HISPANIA.
- SPANDEVS**, fons in insula Coa. Vibius.
- SPANETA**, vide HISPANETA.

S P

- SPANIA**, civitas est Aegypti, in qua monasterium. ac Elor Palladium in vita Aphthonij. SPANIFENSIS iudiacorum; nomine Primum, habet D. Augustinus, Epist. 169. vide IBERIA.
- SPANYDRION**, locus Phoenicie, ubi S. Epiphanius latitabat. testis in eius vita Metaphrastes.
- SPARSA**, vide NOVA.
- SPARTA**, vide LACEDÆMON, & THERAMNÆ.
- SPARTANOS** Populus Asiaticus, habet Trogu 41. Sed ARIANOS fortè legendum. Spartani certe hoc tractu terrarum prorsus ignoti.
- SPARTACVS** σπάρτακος, vrbs Thracia. Stephanus: ex Eratosthene.
- SPARTARIA**, vide CARTHAGO.
- SPARTARIOS** Campos, habet Strabo in Hispania, circa Carthaginem. Manxam ab Arabib. vocari, scribit Hieron. Surita, & Jo. Mariana.
- SPARTE** σπάρτη, vicus & mons iuxta Pontum Euxinum: Stephano. quod Turcis hodie Isprite vocari, scribit Leunclavius. Est Armenia opidum; Cedreno.
- SPARTOLVS** σπάρτολος, Macedonia vrbs, apud Stephanum: Boetia, apud Thucydidem lib. 2. & 5. Vide PACTOLVS.
- SPARTVM** σπάρτον, mons, iuxta Pontum Euxinum. Stephanus. An idem cum Sparre?
- SPASINE**, vide CHARAX.
- SPATANA** σπάτανα, Taprobana insula portus. Ptolemaeo.
- SPATHE**, opidum videtur circa Armeniam: apud Curopalatem, & Cedrenum.
- SPATIANI** Salus, in Italia. Mauri Episcopi sedes, apud Surium.
- SPAVTA** σπάυτα, Media regionis lacus, è quo sales coguntur, qui pruritum excitant. Strabo 11. Spotam hunc lacum vocat Pet. Gyllius in quadam epistola (cuius mentionem feci in voce DASCUTA) eumque his verbis describit: Invenimus aded salsum, ut eius totum litus per quatuor stadia extra aquam tectum sit perpetua glacie salis. Ego ut experirer quod salis Strabo tradit, pruritum doloremque facere; per ipsum nudus ambulavi, ducentos passus tendens in eius altum, neque dum aqua attingebat umbilicum: vidiq; totum vadum ubique tectum perpetua crassa salis, ut nusquam solum appareret. Hic lacus sex dierum iter in ambitu habere dicitur.
- SPEDIA**, Latini dici Liguria opidum, quod incolu Specie vocatur, scribunt Blondus, & Leander.
- SPEI** Fanum, ἱερὸν τοῦ ἱεροῦ, 8 stadiis ab vrbe Roma. Livius 2. 25. 40. & Halicarnassens 9.
- SPELÆVM** σπῆλαιον, Stephano locus, circa Pellam Macedoniae. Livio quoque 45. Vide SPELVNCA.
- SPELLVM**, vide HISPPELLVM.
- SPELVNCA** σπῆλυνκα, Castitidis regionis, in Syria opidum: Ptolemaeo. Arabia opidum est in Lib. Notitiar. In Italia quoque, Antonino, inter Brundisium & Egnatiam.
- SPELVNCA**, in Italia locus: teste Plinio. Villa est Tacito; in Latio: PRÆTORIVM Suetonio dictum in vita Tiberij. Sperlunga à Pineto appellatur. Vide AMYCLÆ.
- SPENDEROBIS**, Triballorum metropolis; Laonico.
- SENDEROVIA** erat in margine. Opidum Serviae esse, ad ripam Danubij, scribit Leunclavius, & Semender à Turcis dici: Sendrew autem Hungaris: corruptè & correptè, pro S. Andrea. quod proprium huius nomen. SIGINDVNM fortè olim.
- SPERCHEA** σπέρχεια, Macedonia promontorium, ad Sinum Malacum. Ptolemaeo. Comen, Nigro: sed Phthelia Sophiano auctore nominatur hodie.
- SPERCHIAS**, Macedonia locus: Livio lib. 32. Circa Acum fluvium.
- SPERCHIVS** σπέρχιοι, Phthiotidis regionis in Macedonia fluvius, Ptolemaeo. Comen Theucro, sed Agriomela Sophiano dicitur, item XERIAS ξέριας, SALAMBRIA suo tempore dici, tradit Isacius Tzetza. qui eum videtur SPERCHERVN σπέρχερυν, nominare, nisi mendosus sit

fit colex. Sperchium fluvium Apollodorus BORVM CΩ-
 ϑ, cognominat. Sed vide PENEVS.
 SPERMATOPHAGI σπερματοφάγοι, Aethiopia gens,
 circa Meroen. Strabo.
 SPHACTERIA σφακτηρία, Thucydidi 4. & Diodoro 13.
 insula Pylo vrbi pratenta atque vicina, portum tutum &
 angustum efficiens. Stephanus dicit consinium esse Elidis
 & Messeniz. Locus angustus quoque in Laconica. Sui-
 das. Vide SPHAGIA, & PYLVS.
 SPHERIA σφαίρια, Peloponnesi insula, Træzeniorum
 continenti aded proxima, vt pedibus ferè in eam transiri
 possit. Hac postea HIERA, siue SACRA dicta fuit.
 Pausanias.
 SPHAGEÆ σφαγέαι, Laconici agri opidum. Xenophon
 6. Græcorum.
 SPHAGIA σφαγία, quæ & SPHACTERIA σφακτηρία,
 Messeniaci sinus insula, ante Pilum. Straboni & Step-
 hano. Vide PROTE.
 SPHAGITES σφαγίται, promontorium Scythicum. Ste-
 phanus. in verbo σφαγίται.
 SPHASINE, vide CHARAX.
 SPHECIA σφαιρία, Eubœa vrbs: Stephano ex Lycophrone.
 Vide CYPVVS.
 SPHEN, vide CVNEVS.
 SPHENDALA σφενδάλη, vicus Hippoboonidis tribus.
 Stephanus & Hesychius. Huius meminit etiam Herodotus
 in Calliope.
 SPHENDONII, vide HYACINTHVS.
 SPHETIS, Albania vrbs Illyrica: Laonico. SPHETIS-
 GRADVM erat in margine. & sic à Barlerio vocatur.
 Leunclavius scribit à Græcis OXYPYRGIVM, & à
 Turcis Siatige vocari.
 SPHETTVS σφῆττον, Acamantiadis tribus municipium:
 Stephano. Atheniensium pagus: Pausania 2. & Plutar-
 cho in Theseo. Per I σφῆττον legit Phavorinus.
 SPHETZANVM, vide SBETZANVM.
 SPHICIVM, vide SPHINGIVS.
 SPHINGIVS σφίγγιον, collis, est apud Palaphatum. σφί-
 κειον est Lycophroni, Sphingis habitaculum. vide PHI-
 CEIVM.
 SPHRAGIDIVM σφραγίδιον, antrum Nympharum, in
 vertice montis Citheronis, in Boeotia. Pausanias. item
 Plutarchus in Aristide.
 SPHYROPOLIS, vide PHINOPOLIS.
 SPILVM, vide ACHILLEA.
 SPINA σπῖνα, Italia vrbs: Stephano, & Straboni, circa
 Rauennam. Est & fluvius ibidem SPINVS, Stephano,
 & Halicarnasseo, lib. 1.
 SPINÆ, Antonino Britannia insula opidum quod hodie
 Neuburi vocari, tradit Humfredus Lhuydus. Camde-
 no Spene est, non procul hinc.
 SPINAMBR I. Græcia populi, à quibus originem traxisse
 Turquinus, in Tuscia: scribit Trogius 20. si fida scriptio.
 SPINETICVM, Padi ostium Plinio, qui quoque VA-
 THRENI Portus, idem antea ERIDANVM OSTIVM
 vocatum fuit, eodem teste. (SPINOS σπῖνον, Stephano
 hoc flumen est.) Spinonem novit & Cicero 3. Deor.
 A Pomponio videtur MAGNVS PADVS appellari.
 σπῖνον σφαιρίαν, & ποταμῶν, Halicarnasseus vocat. Hie-
 ronymus Rabeus & Fabricius Primero nuncupant.
 SPINO, & SPINVS, vide SPINA, & SPINETICVM.
 SPIOS σπῖος, legit Ioan. Tzetza in Theogoniam Hesiodi,
 & dicit Thracia fluvium esse. Sed ipse Hesiodus hoc loco
 πῖον legit.
 SPIRACVLA vocant alij CHARONEAS SCRO-
 BES, mortiferum spiritum exhalantes. sic Plinius, lib. 2.
 cap. 93. vbi ea in Sinuessano & Puteolano tractu descri-
 bit. Buco venenoso vocat Leander in sua Italia. quod
 interpretatur antrum venenosum. Vnum horum ibidem
 adhuc hodie etiamnum exstare vidi, iuxta Lucum Agnani
 (vtrouque) appellaturq. Grotta deli cani. eo quod huius
 periculum hoc animal sepius experiri peregri. Vide
 PLVTONIS fluvium.

SPIRÆVM σπῖραον, promontorium Peloponnesi, in sinu
 Saronico: Ptolemao. Sine s legit Plethon.
 SPIRA TAVRICA σπῖρα τῆς ταυρικῆς, locus sic dictus,
 in Taurica Cherfonefi, vbi Dianæ aut fuisse templum.
 Procopius.
 SPIREOSTOMA, vnum ostiorum Danubij: Plinio &
 Solino; pro quo PSILONSTOMA legerim, vt hoc loco
 Ptolemaus & Arrhianus, & sic quoque Solinus meus
 membraneus, sed mendosè Spilonstoma. Vide PSILVM.
 SPIRIENSEM quendam Hegesandrum, nominat Aeschi-
 nes in quadam Oratione.
 SPLEDON, vide ASPLEDON.
 SPONDIVM σπονδῖον, circa Armeniam Minorem
 videtur locus: apud Porphyrogenetam.
 SPOLETINVM σπολητινον, Turdesanorum in Batica
 vrbs: Ptolemao.
 SPOLETIVM σπολητινον, Vilambrorum vrbs, Ptolemao,
 in Italia. Coloniam esse docent Florus, Paternulus, Lantius,
 & Cicero. SPOLETINI sunt Plinio. Spoleto bodis.
 Bonam urbem, & optimorum civium matrem, dicit Sym-
 machus 3. Epistola 12.
 SPONDOLICI, Sarmatia Asiatica populi: apud Plinium.
 SPONSAS, vide POSSESSIO.
 SPORADES σποράδες, insula in Aegeo Mari sparsæ; quas
 ab Homero CALYDNAS καλύδνας, appellari putant;
 inquit Strabo. Duodecim numero esse & ab aliquibus
 CYCLADES appellari tradit Suidas. Unam harum
 STRYBIAM σπυβία, vocat Stephanus. SPORADES
 etiam insulas multitudinis indicibiles, & omnium rerum
 steriles, habent Eustathius & Agararchides, in quodam
 Arabia sinu. Vide CYCLADES.
 SPORGILVS σποργίλῳ, Stephano Artica vicus.
 SPORI, commune nomen quondam Autarum & Slaui-
 norum; quod dispersi habitabant. Procop. 3. Gothicor.
 SPORON nomē insula maris Mediterranei, circa Pyrenæos
 montes. vt refert Tabula tertia Peutingeriana, mchi à
 M. Velfero missa.
 SPVRII, vide TARENTVM.
 SPYNTVMA, Aethiopia sub Aegypto opidum: Plinio.
 SQVILLITANVM, vide SCYLLATENI.
 SQINICII, vide SAMNITES.
 STABÆI, vide SABÆI.
 STABALI, vide TABVLI.
 STABATISTVM, vide LEBEDONTIA.
 STABAREN I, vide TIBAREN I.
 STABIA, opidum in agro Camano, memoratur ab Ovi-
 dio 15. Metamorph. Columella 10. vbi eas fontibus celebres
 dicit. quos versus Furcas Caudinas decurrere, annotavit
 ad eundem Pomponius Fortunatus. Plinius illud à Sylla
 deletum, & in villas abisse ait. Hodie ibidem Turris nu-
 ciate esse, scribit Amb. Leo. Castello al mardì Stabic,
 Leandro dicitur. STABIANVM litus habet Seneca 6.
 Natural. vide TABIÆ.
 STABLESIANORVM equitum, meminit Lib. Notitiar.
 & Goltzius, ex antiquo marmore.
 STABLO, vide REGENSES.
 STABVLÆ, ab Argæuaria vrbe XII. M. P. locus. Antoninus.
 STABVLVM, Asiatica Mysia opidum. Plinio. AD
 STABVLVM, Gallie Narbonensis vrbs: apud Antoninū:
 inter Salsulas & Pyrenæum. Apud eundem STABV-
 LVM Nouum, in Hispania, inter Barcinonē & Tarraco-
 nem. STABVLVM Diamedis, vide TINDA.
 STACHIR σταγῖς, Libya Interioris fluvius apud Ptole-
 maum, hoc flumen vnum & idem esse, cum eo quod Ze-
 negas hodie vocatur, credunt incolæ; vt refert Ludouicus
 Marmolus, in sua historia africana Hispano idiomate
 scripta. Gambia autem interpretatur Io. Maffei. Vide
 TRACHIRIS, & GIR.
 STACHIRIS, vide TRACHIRIS.
 STADIA, vide GNIDVS, & RHODVS.
 STADISIS, Aethiopia sub Aegypto opidum, vbi Nilus
 precipitans se, fragore auditum accolis aufert. Plinius.
 Vide TASITIA.

S T

STAGABAZA, vide TAGABASA.
 STAGIRA *σάγιρα*, Stephano, & Plinio, STANTIRA *σάντιρα* Ptolemaei, ni fallor, Macedoniae urbs est, circa Athon montem: in agro Olynthiaco eam locat Dion Prusa. Aristotelis patria, ut Laërtius tradit. Libanona à Sophiano dicitur. apud eundem etiam ORTHAGORIA op^o *Ὀρθαγορία* vocatur. Macra nunc dicitur, ait Nicetas. Vide STRAMBÆ.
 STAGNUM, XL. stadiis à Carthagine. Procop. I. Wandalicor. Huius, ni fallor, Orofius lib. 4. cap. 22. meminit. *σταγνόν* est apud Appianum.
 STAGVS, vide STEGOS.
 STALBO, vide REGENSES.
 STALIA, locus circa Ciliciam videtur. In synodo V. Constantinopolitana. Vide GENVA.
 STALIOCANVS Portus, *σταλιόκανος*, Ptolemaeo est Gallie Lugdunensis, ad mare Britannicum; S. Paulus hodie dici annotat Villanovanus. Roscou ex eo facit Bertrandus Argentreus. Saliocanus legunt Latina exemplaria, cui accinit malè Cœnalis, eumq; à sale conficiendo sic nominari putat, peius.
 STAMENA *σταμένα*, Chalybum opidum: Stephano. ex Hecateo.
 STAMPÆ, Gallie locus, super Iunna fluvium. Aimoinus, & G. Turonensis. STUMPENSIS Concilij meminit Iuo. Nomen retinet Estampes.
 STANACVM, Antonino urbs, in Norich. Vacenkirchen est Lazio, in R. P. Romana. sed STAVACVM per v legit.
 STANDIANVS Episcopus Marcus. In Lydia. Nican. concil.
 STANOS, Niceta est Macedoniae urbs.
 STANTIRA, vide STAGIRA.
 STAO *στάω*, Media fluvius, in Caspium mare effluens: Ptolemaeo. STRATO legunt eius interpretes.
 STAPEN, vide DICTIS.
 STASIS *στάσις*, Persica urbs, in magna rupe. Stephanus.
 STATANVM *στατανόν*, vinum, celebrat Strabo 9. A loco videtur in Latio, aut Capania. Conterminum Falerno est Plinio 14. cap. 6. Ad Statinas paludes forsan.
 STATELATES, Ligurum sunt populi: apud Liuium. STATIELLENSES Ciceroni, in Familiarib. Vide AQVÆ Statellorum.
 STATHENI, Indie populi: ab Alexandro domiti. Orofius 3. cap. 19. CATTHENI legebat membranum. singulari T Catheni, aliud meum. CATHÆOS reposuit Fabricius. STRATENI sunt apud Trogiū 12. pro quibus GESTANOS ex M. S. restituit Bongarsius. quam lectionem membraneus meus quoque approbat.
 STATHMI, *στάθμοι*, locus vicinus Pitana: cuius vinum celebrat Athenæus, lib. 1.
 STATIANVS, vide FVNDVS.
 STATIELLENSES, vide STATELATES.
 STATINÆ, Papinius 3. Silvarum ad Claudiam uxorem; Aenariæq; lacus medicas, Statinasq; renatas. In Campania. Eruditus lector indicet an quoque Statinas legendum apud Plinium 2. cap. 88. quo loco recentiores Stagnum, & paulo vetustiores codices Statinas legunt. STATIVAS (scilicet aquas) utrobique Scaliger facit, ad Varronem.
 STATONES, Plinio Tuscia populi, STATIONENSES sunt Vitruvius: urbs STATONIA *στατωνία*, Strabo. STATIONENSIS ager est apud Varronem: & STATIONENSEM lacum habet Seneca 3. Natur. Urbs hodie Scarfino, Leandro & Volaterrano.
 STATVÆ, vide AD STATVAS.
 STATVENTVM, vide FATVENTVM.
 STATVRA, vide SATVRÆ Palus.
 STAVACVM, vide STANACVM.
 STAVANI *σταυανί*, Sarmatia Europæ gens: Ptolemaeo.
 STAVENI *σταυενί*, Ptolemaeo, ASTAVENI interpretibus, Aria populi.
 STAVERA, vide STVRII.
 STAVRACII, Monasterium, vide HEBRAICA.
 STAVREOPOLIS, Caria urbs. huius meminit synodus Constantinopolitana VI. sub Cōstantino Mag. habita. Apud

S T

Balsamonem locus episcopalis est, sub patriarchatu Constantinopolitano. *σαυροπολὶς* est apud Curopalatem.
 STAVRI, circa Hyrcaniam populi sunt Plinio.
 STECTORIVM, vide ESTORIVM.
 STEGOS opidum, Curopalati, Bulgariae, aut Servie videtur. STAGOS legit Cedrenus.
 STELÆ, *στῆλαι*, id est Columna, urbs Creta, iuxta Parasum & Rhytinnam. Stephanus. Africi mari insula, est apud Cedrenum, & Curopalatem. Vide ARÆ.
 STELENDENÆ, Syria regio, iuxta Palmyra solitudines. Plinius.
 STELESTA, vide ETELESTA.
 STELIS, insula Curopalati est. In mari Mediterraneo alibi videtur. Forè STELÆ Cedreni.
 STELLATIS Ager, in Italia: Suetonio in Cæsare. Stellatis campus montibus & fluminibus clausus. Liuius 22. In Samnitio aut Campania videtur. Sanfelicius ostendit eam hodie in Territorio Carinolo. Vulgus enim quoque Mazzone appellare, ait Scipio Mazzella. STELLATES populos in Tuscia, habet Cato (qui circūfertur) in Originib. Circa Pistoriam est, ex Annij coniectura. Sed parum abesse ab urbe Capena, ex Festo capitur. Vnde Stellatina tribus.
 STEMPHYLOS, vide STYMPHALOS.
 STENA vocant Græci fauces, quæ ad Antigoniam sunt, in Chaonia. Liuius 32. Vide SYMBOLVM, FRETVM, & THERMOPYLÆ.
 STENÆ DEIRE, insula finis Arabici, circa Pentadactylum montem. Plinius.
 STENEI, Iouis Ara, vide THESEI Ara.
 STENIMACHVM, Thracie castellum, in Philippopolitana prouincia. Nicetas. Ichthiman hodie vocant, scribit Leunclavius.
 STENOPOLIS, vide PHINOPOLIS.
 STENOPONIVM, vide STOPONIVM.
 STENOSTHEMA, vide PSILVM.
 STENTORIDIS Lacus, in Thracia, circa Aenum urbem: Herodoto 7. Et STENTORIS Portus, Thracie: ad Thracium mare: circa Hebriestium: Plinio. Vide Tentyra.
 STENYCLERVS *στυνκλῆρς*, Messenia urbs: Stephano, Herodoto, & Straboni. sed huic per A in penultima STENYCLAROS. Campum vocat Pausanias.
 STENYGRVS *στυνγρς*, Isthmus est in Græcia apud Apollodorum 2. si sincerus sit codex.
 STEPHANÆ *στυπῶν*, Phocidis urbs. Stephanus. Galatia maritima urbs: Arrbiano in Periplo. Vicus ibidem: Ptolemaeo. Paphlagonia apud Plinium videtur. Vide SAMOS.
 STEPHANI FANVM, vide ONOGORIS.
 STEPHANICVM, urbs Armenia forè: Cedreno, & Curopalati.
 STEPHANIS *στυπῶν*, Mariandynorum opidum. Stephanus ex Hecateo.
 STEPHANOPOLIM, & CORONAM, vocat Sambucus urbem Daciae, Cronstadt vulgo dictam, Germani; & Brasso Hungari. Aueninus hanc eandem antiquius SEGETHVSAM dictam scribit. ZARMISOGETHVSAM dicere vult, ut ego opinor. STEPHANOPOLEOS loci, meminit Aelianus 12. Animal. cap. 30. ubi templum Fortuna Epiratica. In Epiro forè.
 STEPHON *στέπων*, Tanagrica regionis in Boeotia locus. Plutarchus in Quaestionibus Græcis.
 STEREA, Attica municipium. Pandionidis tribus: Luciano in Dialogis Meretricijs. Vide STIREA.
 STEREONTIVM *στερεόντων*, Germania urbs, Polemao: quæ Cassel à Pyramio dicitur. Hassia urbs, nota.
 STERRIS, vide STIRIS.
 STESIA RVS, Moloſia mons, Vibio. STESIANVS slegebat Bocatius.
 STESICHORI Poëta tumulus, in Sicilia, iuxta Catanā. hodie S. Maria de Berlem ibidem est, ut refert Fazellus.
 STETHE *στέθς* (i. pectora) qui dicuntur, ad Isthmiam sic Strabo. Sunt sub aqua tumuli arenatum, de quibus vide

vide Polybium 4. DORSA sunt Ammiano 22. PEC-
TORA Ouidio 1. Trist. Elegia 10. ut putat quidam.
STEVNOS στῶν, Phrygia antrum. Pausanias in Achai-
cis. Vide PEVCELLA.
STIBORTES, vide ZIOBERIS.
STILPÆ στήλαι, Sicilia vrbs. Stephano.
STIMON, Thessalia vrbs. Liviū 32.
STIPA Insula, contra Corsicam, Martiano; si vera scriptura.
quidā SCIPA legit. Vide Plinū 3. cap. 6. vnde hac sumpta.
STIPHANA στήβαν, lacus in Phæmonitide regione, si
textus sit integer. Strabo lib. 12.
STIPIVM, vide STYPEIVM.
STIREA στήρα, Attica pagus, circa Sunium promonto-
rium videtur, apud Strabonem. Pandionidu tribus vicum
facit Stephanus, & Hesychius. sed sive hinc. Vide STY-
REORVM.
STIRIA, insula est iuxta Cyprum, Plinio.
STIRIS στίρς, Phocidis opidum, stadiū LX. ab Ambrosso
distans. Pausanias, & Plutarchus in Cimone. STERRIS
alibi, apud eundem Pausaniam nominatur.
STISSVM, opidum Citerioris Hispania, vbi Liviū lib. 21.
scribit Hannonem à Cn. Scipione captum. CISSA σίσσα,
vocatur à Polybio lib. 3. Hodie Sison nominari, dicit Per.
Antonius Beuterus.
STLVPI στήβη, vrbs Liburnia mediterranea. Ptolemaus.
STOBERA στήβη, schthiophagorum vrbs, in India. Phi-
lostratus in Apolloniū 3. sub calcem.
STOBI στήβη, Macedonia vrbs, in Pelagonia, Plinio, Liviū,
& Ptolemao. Prima Macedonia est, in Concilio. opere.
STOVENSES sunt in Digestis. hanc Nardus in suo
Liniō Italico Starachino nouo vocabulo nuncupat.
STOBORRHVM στήβωρρον, promontorium in Africa
Propria. Ptolemaus.
STODERANI, vide SODERANI.
STORÆ στήρα, apud Stephanum est Libya vrbs, ex Hecateo.
STOECHADES στήχες, Ptolemao, quas LIGVSTI-
DES λεγούσιν, etiam vocat Stephanus; item Apollonius
lib. 4. Gallia Narbonensis insula. Camergas Paradinus
vocat. Illes de heyerres, vel d'or, appellari puto. Ste-
phanus tres numerat: vt etiam Plinius, quarum primam
PROTEN, secundam MESEN, & POMPONIA-
NAM, tertiam HYPÆAM vocat. Marianus primam
THEMISTAM nominat, Ptolemaus quinque dicit esse,
sed eas singulatim non nominat: quod neque Mela etiam
facit; qui eas sparsas scribit à Ligurum ora, ad Massiliam
vsque. in quo spatio comprehenduntur etiam quæ Plinius
addit, STVRIVM, PHOENICE, PHILA, LERO,
& LERINA; (quæ Ptolemao LERONE λεγόμεν.)
A Strabone quinque numerantur tres memorabiles, & duæ
exigua. Sed Planasia & Lerone ab his disiungit. Pinetus
in suo Gallico Plinio, vocat Sturium, Ribaud: Phœnice,
Porte croix: Phila, Bonhomme: & Lero, Larina. Sed
consule Dalechampium ad 3. Plinij, cap. 5. Has Stoecha-
des insulas sub nomine APSYRTIDVM videtur de-
scribere Apollodorus.
STOENEL, sunt in Romanis triumphis, teste Goltz. The-
sauro, in Liguria. STVINI στήβη, apud Stephanum sunt.
Vide STOVINVS.
STOIDIS, insula quæstiosa margaritis, iuxta fretum Per-
sicum. Plinius 6. cap. 25. Vide TOLDIS.
STOLOS στήλος, vrbs inter Thraces Barbaras, quas Chalcī-
denfes ex Edonis transtulere. Stephanus.
STOMA στήμα, palus Troadis, circa Scamandri ostia. Stra-
bo. ex Xylandi versione. quàm reprehendit doctissimè
Casaubonus. STOMALIMNA enim cōiunctim legendum.
STOMALIMNA, i. ostij lacus. sic videtur Strabo appel-
lare stagnum quod alij MASTROMELLA vocant.
Mar de Martigue hodie nominari puto. Pagus in Co
insula quæ STOMALIMNA dicitur, apud Strabo-
nem 14. vbi Xylander (vt annotauit Casaubonus) os por-
tus interpretatur. Vide ASTROMELA, & STOMA.
STOMIA, & STOMATA στήματα: Eustathio in Iliad.
& Odis.

STONI, vide STONOS, & SARNII.
STONIA στήβη, Ponti Galatici vrbs, in Cappadocia,
Ptolemao. ETONIA legunt eius interpretes.
STONOS, vrbs & caput Euganeorum est apud Plinium.
Stenega fortè ibi hodie. STONI στήβη, populi sunt circa
Tridēctinos, Straboni. STONIOS Italia populos, scribit
Macrobius inuenisse in antiquitatibus, denotat. 3. Saturnal.
cap. 9. TONIDIS legit alius codex. Vide SARNII.
STOPONIVM, locus Thracia, iuxta Sardicam, Cedreno.
STENOPONIVM legit Gabius, apud Curopalatem.
STORAS, vide ASTVRA.
STORNA στήρα, Ptolemao vrbs India extra Gangem.
STORTHYNGA στήθρυγγα, Lycophroni Cryonis promon-
torium est Isacio, & Lactinium intelligit. Cacumen vertis
Canterus & Scaliger. Vide LACINIUM.
STOVENSES, vide STOBI.
STOVINVS στήβη, Ligurum opidum. Stephanus. cuius
gentile STOVINI στήβη.
STRABONIANENSIS Fundus, in Africa. Augustinus
Epistola 236.
STRADENSIS Classis, imposita Margo Mæsie I. Lib.
Notitiar.
STRAGNA, fluuius iuxta Persicam, Cedreno. STRANGA
σπήγγα, Epiphaniū, & Curopalati.
STRAGONA στήβη, Germania vrbs, Ptolemao. Pol-
nauiā, Polonia regni, Petro Appiano auctore.
STRAMBÆ στήβη, Thracia vrbs, Stephano, qui gentile
facit Stagiritas, Strambæos, quasi ydem cum Stagiritis.
STRANGA, vide STRAGNA.
STRAPELLINI, Plinio Apulia populi.
STRATA, regio Syria, Palmyra ciuitatis ad Austrum spe-
ctans, Procop. 2. Persic.
STRATEG. Thebaidis colonia, meminit Theophrastus Golt-
z. ex vetusta inscriptione. In Achaia fortè. sunt enim
Theba ibidem, Plinio teste. Et STRATEGIDIS Epi-
scopi, in Achaia, meminit concilium Nicenum,
STRATHENI, vide STATHENI.
STRATIA στήρία, Arcadia vrbs. ex Homero Stephanus.
Huius meminit etiā Nicander. STRATIA sunt Pausania.
STRATIOTIS, vide STRATONIS.
STRATIVM στήβη, Acarnania opidum. aliud à Strato:
auctor Stephanus.
STRATO, vide STAO.
STRATOCLIA, Asia vrbs, ad Bosporum Cimmerium.
Plinius.
STRATONICA στήβη, Ptolemao est Macedonia ci-
uitas ad Sinum Singiticum. Hanc ADRIANOPOLEM
ἀδριανούπολιν, postea dictam scribit Stephanus, Fran-
co castro hodie nominari, tradit Nic. Sophianus. Vide
IDRIAS, & STRATONICIA.
STRATONICIA στήβη, Straboni, STRATO-
NICA στήβη, Ptolemao & Plinio, Caria vrbs. Aliam
Stratoniciam eiusdem regionis habent idem Strabo &
Stephanus, quam ad Taurum cognominant. Mesopita-
nia & vrbs sic nominatur apud Plinium.
STRATONIS insula, in sinu Arabico. Plinio, & Strabo-
ni 16. STRATIOTIS legit exemplar Plinij Venetum.
sic quoque Pintianus. STRATONIS Turrū, eiusdem
nominis cum Casarea: locus sine transitu obscurus, vbi
Antigonum occisum refert Iosephus lib. 1. Iudaic. cap. 3.
& Antiq. 13. cap. 19. item Egesippus 1. cap. 6. & 7. vide
CÆSAREA.
STRATOPEDON, vide ALATA Castra.
STRATVS, Straboni, Liviū, Thucydidi, & Plinio, Acar-
nania vrbs. STRATOPOLIS apud Diodorum est.
Non dubitem (inquit Gerbelius) quàm Ptolemaus AS-
TACVM ἀστάρκιν, nominauerit, in Epiro nempe, eam à
Plinio & Strabone Straton appellari. STRATVM in
Aetolia quoque describit Athenæus, ex Polibij 6. STRA-
TOS etiam Hyrcania fluuius, Plinio. vide DYME.
STRAVIANÆ, Antonino Pannonia Inferioris vrbs.
STRENOS στήβη, Cretica vrbs, apud Stephanum. ex
Herodoti 7.

STREPSA *σπέρσα*, Macedoniae urbs, Stephano: Thraciae, Suida, iuxta Thermam fuisse, ex oratione quadam Aesclepius videtur. **STREPSA** eos populos, inde habet Hesychius. & **STREPSIANOS** Stephanus.

STREVINTA *σπείρινα*, Germania opidum, Ptolemaeo.

STRIDON, D. Hieronymi patria, ut ipsemet facit, de qua urbe sic idem: Hoc opidum à Gothis eversum, Dalmatiae quondam Pannoniae, confinium fuit. Strignam id vulgus nunc nuncupat: intra Petram pilosam, Portulam, & Primentum positum, ut scribit ex Blondo Marius Victorinus, in huius Hieronymi vita. Blondus Sdrigna vocat. **STRIDONAM** *σπείρινα*, Ptolemai esse scribit Villanovanus, haud procul à me sententia.

STRIGONIVM, Hungariae urbs ad Danubium, Gran Wolfg. Lazio.

STRIGVIA, Albionis insula urbs est, auctore Lelando, quam bodie Chepestaw vulgo dici scribit.

STRITOBIS, Germanici Oceani insula. Ex Diacono, Jrenicus, lib. 8. cap. 9. Corrupte ni fallor, pro **SCRICTO-FINNI**. Vide **CREFENNÆ**.

STROBELVS *σπρόβη*, locus maritimus, circa Thraciam: Cedreno. In Caria alius est, Constantino Porphyrogeneta.

STROBILVS, vide **CAVCASVS**.

STROBITZA, vide **STRVMPITZA**.

STROBVS *σπρόβη*, Macedoniae urbs, apud Stephanum. Romanorum structuram dicit.

STROE *σπρόν*, Stephano, Libyae opidum, ex Hecataeo.

STROGOLA *σπρόγολα*, Lydiae urbs, Stephano, auctore Xanthio.

STROMPHIDES, vide **PLOTÆ**.

STRONGYLE *σπρόγυλα*, Ptolemaeo, Plinio, Antonino, & alijs, insula una ex Aetolis, quam Leander Stromboli vocat. Insula iuxta Lyctum, est Stephano. Alia est circa Lyciam, Plinio. Opidum in Naxo insula est, apud Solinum. Ad Hispaniam Baticam quoque, Sex. Auieno. Vide **NAXOS**.

STRONGVLYM *σπρόγυλιν*, castellum suburbij Constantinopolitani. Cedrenus, Zonaras, Glycas, & Procop. 4. Aedif. Synonymon cum **CHELANDIA** est Onuphrio. ubi Constantinum Copronymum obisse scribit.

STRONGVLYS Mons, Techifanda Castaldo. Vide **TAVRVS**.

STROPHADES, Cyprisiorum due insula, Straboni. Vide **CYCLADES**, **ECHINADES**, & **PLOTÆ**.

STROPHAS *σπρόφας*, habet in Babylonia regione, Ptolemaeo.

STROPHIE *σπρόφι*, fons Thebis in Boeotia. Scholiastes in Callimachum.

STRVCHATES *σπρόχαιτες*, Mediae gens. Clito Herodoti.

STRVDE, paludis nomen, circa Drinum fluvium, Callisto 17. cap. 28.

STRVMPITZA *σπρόμπίτζα*, locus Thraciae videtur, apud Cedrenum: **STRVMITZA** est Niceta, sine r. **STROBITZA** Curopalati, ut Gabius legit.

STRVTHIA *σπρόθια*, Phrygiae opidum, in Lycaonia finibus. Stephanus.

STRVTHOPHAGI *σπρόθωφάγοι*, Aethiopia sub Aegypto gens: Agatarchidi, Straboni, & Ptolemaeo.

STRVTHOPODES, in India Meridianis regionibus: Plinio, ubi virorum Planta cubitales, seminarum autem valde parva. fabulam esse, qui dubitat?

STRVTHVNTVM *σπρόθωντα*, Argiae promontorium, habet Pausanias, in Corinthiacis.

STRYBIA, vide **SPORADES**.

STRYME *σπρύμ*, Thraciae opidum, Stephano, & Herodoto 7. Insula, colonia, & mercatus est Thasiarum, apud Suidam.

STRYMON *σπρύμων*, Ptolemaeo est Macedoniae fluvius, antea **PALÆSTINVS** *παλαστίνος*, & **CONQVVS** *κόνκος*, appellatus, ut scribit auctor opusculi de montibus & fluminibus, Plutarchus. **EIONEVN** eundem vocatum, ex Tarasij scriptis, quae Goropius lib. 1. Francicarum inseruit, cognoscitur. Sophianus Stromona: Bellonius Marmara vocat: Nardus Radini. Ichar Lazius, in sua

Gracie tabula, & R. P. R. 12. & Rhediae Thevetus, strepens anser, ut dicitur, inter olores. Strymonem apud Dioscoridem, interpretatur **SATROMA** à Serapione. Vide **AMPHIPOLIS**.

STRYMONII, vide **BITHYNIA**, & **THRACIA**.

STRYMONIS, vide **BITHYNIA**.

STRYMONIVM, vide **MIEZA**.

STRYMONICVS Sinus, Ptolemaeo. A Sophiano nominatur Golfo de monte Santo: à Castaldo Golfo de Contesa. **TYRRHENICVM** videtur eum vocare Stephanus in verbo *Διγία*, ab accolis Tyrthenis ni fallor. Vide **TYRRHENI**.

STVBERA, vide **STYMBARA**.

STVCIA *σάκκια*, Albionis insulae fluvius, apud Ptolemaum. Seiont nunc videtur Villanovano. Sed Camdeno, (cui hoc loco maior fides) Istuyth est. M. S. codex habebat *τρυκία*.

STVINVS, vide **STOVINVS**.

STVLPINI, Liburniae gens, Plinio.

STVMPIVM, Thraciae urbs, videtur, apud Glyca continuatorem, & Nicetam. **STVPIVM** Cedreno, & **STIPIVM** Gabio apud Curopalatem.

STVRA *στέρα*, Indi fluminis alveus, stadiis circa centum à portu distans. Arrianus de Indis. Fluvius est quoque Galliae Cisalpinae, Plinio, in Alpibus oriens. Etiam Cornubiae fluvius, si creditur Pontico Virunio. Italia quoque Luvio 26. sex millibus ab Urbe, (si vera ibidem lectio) nam antea Turia legebatur. Sigonius autem, qui Sturam legerat, postea, tamquam eius penitus, Tutiam reposuit, ex Silio. ubi tamen Turia lego. Vide **ASIVRA**.

STVRII, Paniae Batavorum populi, qui sternuntur inter Helium & Flenum. Strabonem urbem Frisiae maritimae, novo nomine eos vocat H. Verrutus Frisus. Sed **TVSII** audet ex M. S. codice substitui H. Iunius in sua Batavia cap. 3. & Tusulentum interpretatur. An recte, alij iudicent. Hoc autem hic addam: **STAVERA** Frisiorum memoria est Romae in antiquo marmore, tempore Caroli Magni sculpto.

STVRIVM, vide **STOECHADES**.

STVRNI *στέρνοι*, gens in Sarmatia Europaea. Ptolemaeo.

STVRNINI, Calabriae populi, apud Plinium.

STVBARENI, vide **TIBARENI**.

STVELLA *στέλλα*, Megaridis in Sicilia, castellum.

STYGIS *στυγίς*, *στυγίς* *στυγίς*, Arabiae Felicis fons, Ptolemaeo. sed bis ibidem. Vide **STYX**.

STYGIS, vide **TENEVS**.

STYLANGIVM, vide **TYLANGIVM**.

STYLIDA, vide **COLUMNNA** Regiae.

STYLLAGIVM, vide **TYLANGIVM**.

STYMBARA *στυμβάρα*, Deutropum urbs: in Macedonia, Straboni. An **STVBERA** Luvio?

STYMPHA *στυμφή*, mones quo Arachthus fluvius Epiri profuit. Strabo. Vide **TYMPHE**.

STYMPHAEAS, & **PARYAEAS** *στυμφαίαι* & *παρυαίαι*, rupes in Macedonia alicubi, apud Arrianum 1. Alex. Eadem cum Stymphe Straboni puto.

STYMPHALIA *στυμφαλία*, Macedoniae regio, apud Ptolemaum. **STYMPHALIS** est Luvio.

STYMPHALVS *στυμφάλιος*, Ptolemaeo & Pausania, Peloponnesi in Arcadia, mons altissimus: qui Dom. Nigro Poglisi dicitur. per n. in secunda est apud Hesychium.

STEMPHYLOS habet Gemistus, per e. in prima, & **Y** in secunda. Idem addit eum **ZEIRIA** *ζείρια*, & **CYLENE** *κύλην*, vocari. *κύνων* *κύνων* geminato **LL**. montem habet Pausanias in Achaicis. **STYMPHALVS** Apollodoro, Pausania, & Ptolemaeo, & **STYMPHALVM** Plinio, Arcadiae urbs in Peloponneso. Vulgi, Pineto: Longamico Nigro nuncupari video. **ZARAC** *ζάρακ*, recentiori nomine vocat Gemistus. **STYMPHALVS**, Arcadiae fluvius, qui in Argolico agro defluens, ibi nomine mutato **ERASINVS** *εράσινος*, dicitur. Pausanias. Straboni quoque Stymphalus palus, & urbs, eodem tractu.

STYMPHALIDES vnde sunt Ovid. 2. Fastor. & **STYMPHALIS** Silua, s. Metamorph.

STYMPHELVS, vide ALPHEVS, & CHALCIS, & STYMPHALVS.
 STYMPHIVM *Συμφύιον*, in Peloponneso locus, Diodoro 15. Circa Argos videtur. An idem cum Stymphalo?
 STYPIVM, vide STYMPIVM.
 STYRA *Σύρα*, Euboeae urbs iuxta Carystum. Strabo, Stephanus, Pausanias 4. Herodotus 6. Homerus 6. Iliad. & Thucydides 7. *Σύρα* Hesychio.
 STYRA CIVM *Συράων*, Creta mons. Stephanus.
 STYRAX, vide STYRA.
 STYREORVM *Συρεων*, Graeciae populorum, meminit Herodotus 6. & 8. Horum insulam quandam Aegialiam vocat. Gentile quoque est, à Styra. Sed vide STIREA.
 STYX *Στύξ*, Nonacridis regionis fons, in Arcadia, Virruvius, & Plinio. Ex Phineo oriri, scribit Aelianus. ex Phœmio, Antigonus in Mirabilib. idem est. Nonacris enim in Pheneo esse, tradit ex Herodoto Suidas. Nonacrin ante Pheneum esse, apud ipsum Herodotum 6. lego. In Ereio Arcadiae eum describit Galenus de Bonitate Aquae. Apud Tanarum Plato de Primo Frigido. In Thessalia quoque STYX, si creditur eiden Plinio. at credendus huc dubie: idem enim contestantur Lucanus, Virruvius, Pausanias. item Vibius, qui dicit Titareffum fluvium Thessalia accrescere Stygia palude. In Macedonia eum describit Q. Curtius ad finem 10. De Styge lege fabulam apud Achillem Statium 8: Amorum. STYX, ACHE-
 RON, COCYTVS, PYRIPHLEGETON, quatuor Inferorum flumina sunt, apud Homerum x. Odys.
 STYGM circa Phylas Aegypti, habet Servius ad 6. Aeneid. Vide STYGIS, & AVERNVS.
 SVACHE, vide PTOLEMAIS.
 SVAGELA *Σαγάρα*, Caria opidum, Stephano.
 SVALVA, fluvius iuxta Cataractam vicum, in Britannia insula. Beda.
 SVANA, vide SVANENSES.
 SVANAGVRA *Σαυαγόρα*, apud Ptolemaum est India extra Gangem vrbis.
 SVANENSES, Plinio sunt Tusciae populi. SVENENSES à Suena scribit Pintianus, ex Ptolemaeo, ut ipse addit. nescio quod sequitur exemplar. Ego enim SVANA *Σαυα* ubique apud eum reperio.
 SVANETES Plinio, & SVANITAE *Σαυανταί*, Ptolemaeo, in Rhetijs populi. Hodie Landruogtp, Scudo. Idem alio in loco Schwaben by Stawenpurg vocat. Simlero videntur Algoeu, & Schwaben.
 SVANI *Σαυανί*, Colchidis populi, apud Plinium & Cedrenum. Ibericam nationem, ultra Caucasum, vocat Agathias 4. sed SVSANI *Σαυανί*, legebat Gracius codex Bon. Vulcanij Inter Lazicos gentes numeratur, in Asibentis. Ibidem sunt ferè Ptolemaeo, in Sarmatia Asiatica, quo SVRANI legunt eius interpretes. Vide SOANES.
 SVANIR, Persia magna ciuitas, apud Abdiam Babylonium in historia D. D. Simonis & Iuda. Eandem videtur SENAYR idem vocare.
 SVANOCOLCHI, vide SOVENOCOLCHI.
 SVARDENI *Σαυαρδενί*, Sarmatia Asiatica gens. Ptolemaeo.
 SVARDONES, Tacito teste, sunt Germania populi. Coniectantur Misniam tenuisse, inquit. Alishamerus. Alii circa Suerinum sunt. Vide PHARODENI.
 SVARI, India populi, apud Plinium.
 SVARNI, vide VALLI.
 SVARRANI, Vilumbrorum gens, Plinio.
 SVARTAE, Plinio Indica gens.
 SVASA *Σαυασα*, apud Ptolemaum est Semnonum mediterranea vrbis, in Italia. Leander dubitat num sit VRBINVM Taciti, quos Plinius VRBINATES METAVRENSES vocat: & nostra atas Urbino. SVASA quoque Aethiopia sub Aegypto opidum, Plinio teste.
 SVASTENE *Σαυαστίν*, India intra Gangem regio. Ptolemaeo. Vide ASSACENI.
 SVASTVS *Σαυαστος*, Ptolemaeo fluvius, qui se in Indum defert.

SVAVENSIS Loci Episcopalis in Numidia; meminere Vict. Viicens. & Coll. Carthag.
 SVAVIA. Vniuersis possessorib. in Suavia constitutis, scribit Casiodorus 5. & 9. Variarium. SVAVIA forte legendum. pro Pannonia Sauia, de quo vide in PANNONIA.
 SVAVIAE regionem, & SVAVOS populos habet Procopius lib. 1. de bello Gothorum, quibus eum Germania tractum designare puto quem hodie Schwaben & Schwabenlandt nominant. Vide SVEVI.
 SVBA, vide SOBA.
 SVBAGRÆ, India populi: ab Alex. Magno domiti. Orosius 3. cap. 19. OXYDRACÆ autem restituit Fabricius, ex codicib. veteribus.
 SVBAITA vicus, vbi venditus fuit Nilus Monachus. Suerius in Sanctorum librorum volumine primo.
 SVBANECTI, vide VLBANECTI, NERVII, & RHATOMAGVS.
 SVBARRITANVM locum episcopalem, habet Vict. Viicens. in Mauritania Casariensi.
 SVBASANI *σβασανί*, Corsica insula gens, apud Ptolemaeum.
 SVBATTII *σβαττίοι*, Germania populi, à Germanico Cas. denicti: apud Strabonem 7.
 SVBAVGUSTANI, Episcopi, in Italia, meminit concilium Romanum, sub Hilario pontifice habitum.
 SVBBVLENSIS loci, in Africa, meminit Optatus Afer.
 SVBCISIVM, vide SVBSICINVM.
 SVBDALIA, apud Balsamonem est sedes Episcopalis, sub patriarchatu Constantinopolitano.
 SVBEL *σβελ*, agrinomen, in quo sepultum Caesarium martyrem, scribit Suidas, in verbo Eudoxius. Circa Syriam forte alicubi.
 SVBI, Plinio Hispania fluvius est, in Cossentia regione. Belos forte hodie dicit, putat Clusius: vel Beles, ut Morali.
 SVBICARENSE Castellum, habet Ammianus. 29. in Mauritania.
 SVBLAQVM, ut Hermolaus ex Frontino legendum patet. SVBLAQVEM est apud Tacitum, & Plinium. Sollago hodie dicit, ex Leandro liquet. Latij mediterraneū opidum est: circa Anienis fontes. quadraginta millibus ab Vrbe abesse, scribit Diaconus. Vide SIMBRIVM.
 SVBLANTIA, vide LEGIO Septima.
 SVBLAPATIA, vide SVBLVPANTIA.
 SVBLAVIO, Antonini; Brixen est Simlero, Episcopalis ciuitas in Alpibus. BRIXINORA Ottoni Frisingensi. Horum populos Ptolemaeus BRIXANTAS *βριξαντας*, & Plinius BRIXENTES vocat. Vide SABONA.
 SVBLECTIVS Episcopus, ab Africa loco sic dictus. Vict. Viicens. M. S.
 SVBLEVM, Phrygia opidum, apud Nicetam.
 SVBLICIVS Pons, postea AIMILIVS dictus fuit; auctore P. Victore. Item LEPIVVS, & à plebe abusive LAPIDEVS, si Aethico credimus. Pontem Antonini Pij, vocat Platina in vita Hadriani 1.
 SVBLVPANTIA, Italiae locus, inter Equum Taticum, & Hydruntum. Antoninus. SVBLAPATIA habet Sigonius. An sub LAPATIA, vel LVPANTIA scribendum? ut suspicatur Surita ad Ant. Itinerarium.
 SVBMONTORIVM, vide RIPA PRIMA.
 SVBOABVR, vide ABORIENSE.
 SVBOCRINI, Alpium populi, inter Polam & Tergestum, Plinio. An forte sub Oera monte habitantes?
 SVBOTA, vide SYBOTA.
 SVBRATENSIS Plebs, in Africa Coll. Carthag. Pro SABRATENSIS forte.
 SVBRITA *σβερίτα*, Ptolemaeo Cretae insula vrbis. Sandioia, Pinetus vertit, SVBRITVM habet Chalcedonense concil. non semel.
 SVBROMVLA, Antonino Italia vrbis, inter Hydruntum & Equum Taticum. Distinctim, Sub ROMVLA legendum, & eandem esse cum ROMVLEA Linij, annotavit Surita ad Ant. Itinerarium.

S V B S A N A, locus Africa videtur apud D. Augustinum, Epist. 24.
S V B S I C I N V M opidum, citat ex Itinerario Antonini, Barrius; qui hoc in Calabria iuxta Medamam fluvium describit, sub nomine nouo Belforte. In Antonino Parisiis excuso habetur inter Succianum & Altanum. **S V B C I S I V V M** legit Sigonius.
S V B V E N T A N A, vide **T R I P O L I T A N A**.
S V B V E R T A, vide **F O R V M S u b u e r t e**.
S V B V R οὐβυρ, Ptolemao & Plinio testib. est fluvius Mauritania Tingitana, qui se in Atlanticum Oceanum exonerat. Castaldus & Marmolius Subu. Augustinus Curio Sus vocat. Cebit in tabula Teiseri. **S V B V R** οὐβυρ, Hispania Tarraconensis ciuitas apud Ptolemaum & Melam. Villanouanus dicit hodie Siges appellari. Ciges per c. apud alium lego. **S V B V R I T A N I** sunt in veteri inscriptione.
S V B V R A, vnus ē septem montibus Urbis Romae, Festo.
S V B V R B I C A R I I, vide **P I C E N V M**.
S V B V R G I A οὐβυργια, Casariensis Mauritania vrbs, est apud Ptolemaum.
S V B V T T V M οὐβυττον, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeus.
S V C C A B A, sinus Arabici insula, Agatarchidi.
S V C C A B A R, vide **S V C C V B A R**.
S V C C A S A N I, qui & **L I R I N A T E S**, Italiae populi, Plinio. Vide **I N T E R A M N A**.
S V C C A S S E S, Gallia Aquitanae populi, apud Plinium.
S V C C E I A N V M, Italiae locus, inter Paternum, & Rhegium Iulium. Antoninus.
S V C C H A I οὐκχαϊοι, Maurusia gens, apud Stephanum.
S V C C I opidum, Ammiano, inter Thraciam & Daciam, ubi angustia & claustra Succorum Turckzueft hodie, ibi munimentum esse, putat Lazius, 12. R. P. Romanae. Pro Succorum, legit B. Rhenanus **V C R O R V M**.
S V C C I N I E N S E opidum, Italiae: in parte Ciminia profundo hiato absorptum, aeternis tenebris occultatum. sic Ammianus. Accursius **S V C C V N I V M** legit. Ad Iunij Animaduersum 3. cap. 15. ubi **F L A V I N I V M** mauult legere, aut **F I S C E N N I V M**, vel **S V T R I V M**. Quid autem si **V V L S I N I V M** legas? hoc inter Ciminium est montem & Transciminiam regionem. vti videre est in Veteris Etruria nostra tabula.
S V C C O S A οὐκκωσα, Hispania Tarraconensis vrbs, in Ilergeribus, Ptolemaeo.
S V C C O S I I, vide **C O C O S S I I**.
S V C C V B A R, Mauritania Casariensis colonia Augusta est Plinio. In lapide antiquo est **C O L. A V G. S V C C A B A R**. **S V G A B A R R I T A N V M** Municipium apud Marcellinum est 29. **S V G A B A R R I T E N S I S** meminit Coll. Carthag. (Villanouano indice **Z V C H A B A R I** Ptolemaeo vocatur. at hoc vocabulum in Graecis codicibus non reperitur. eius verò loco **B V C H A M B A R I** οὐκχαμβαροι, legitur.) **S V F A Z A R** videtur Antonini. Plinij verba sunt, Colonia Augusta, quadam **S V C C V B A R**, item **T V B V S V P T V S**.
S V C C V B I T A N V M, vide **S V C C V B O**.
S V C C V B O, Bassetanica in Hispania opidum, Plinio. Ex Succubitano municipio natum proauum Antonini philosophi Imp. scribit Capitolinus. Ambrosius Moraliū putat Sierra de Ronda fuisse.
S V C C V N I V M, vide **S V C C I N I E N S E**.
S V C C V S A N V S pagus, Festus in verbo Subura. Apud Varronem Roma vrbs videtur. In regione Templi Pacis, Sex. Ruffo est.
S V C E N T E S, vel **S V C C E N T E S**, vide **F V C E N T E S**.
S V C H E, opidum Aethiopicum, circa Adulicum sinum. Plinius. οὐκχεη, fortè 70. Interp. 2. Paralip. 12. quo loco D. Hieron. **T R O G L O D Y T A S** legit.
S V C I D A V A οὐκκιδάουα, Mysia inferioris vrbs, Ptolemaeo & Antonino. item lib. Notitiae. aut potius **S A C I D A V A**. vtrumq; enim hoc tractu describit.
S V C R O οὐκπαρ, Plinio & Ptolemaeo; Hispania Tarra-

consis fluvius. Xucar Beutero, & C. Clusio dicitur. Est etiam **S V C R O** Latio, & Straboni vrbs, eodem tractu, qua hodie Cullera à Christoph. Stella nominatur. **S V C R O N E N S I S** Sinus, est ibidem apud Pomponium.

S V D, vide **S O D I**.

S V D A Magna, vide **L O N G I N I** Fossatum.

S V D A N E L A N A E οὐδυνελαναι, Thracia vrbs, Procopio 4. Edif.

S V D A S A N N A οὐδασαννα, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeus.

S V D E N I οὐδενιοι, Sarmatia Europae gens, apud Ptolem.

S V D E R N V M οὐδερον, Ptolemao Tuscorum mediterranea vrbs, qua auctore Leandro Muderno dicitur. **T V D E R N V M** videtur in Antonini Fragmento.

S V D E R T A N I, Plinio & Latio, Tuscia populi, qui hodie Souretto habitant; vt scribit Volaterranus & Leander.

S V D E T I, sic habent omnia exemplaria Latina, cum tamen Graece οὐδῆτοι, **S V D I T I** sint. Germania montes Ptolemaeo. **V A N D A L I C I** οὐδανικαι, sunt Dioni. etiam hodie eius accolae Wenden vocamus: & Wandolica vtuntur lingua: quam Windisch appellant. Pyramus in sua Germania tabula indigitat Fiechtelberg qui est in medietate ferè regionis; vnde quatuor flumina originem trahunt. Ioach. Curteus vocat Witenberg, partem montium eorum qui Bohemiam à parte Boreali claudunt.

S V D I D E N I S οὐδιδανις, Africa Propria vrbs, apud Ptolem.

S V D I N I, vide **G L E S S A R I A**, & **S E D V S I I**.

S V D I T I, vide **S V D E T I**.

S V D R A C A E, vide **O X Y D R A C A E**.

S V E, opidum in rupibus, circa Assyriam. vt apud Plinium videtur.

S V E R I οὐνβοι, Scythia intra Imaum montes: Ptolemaeus. Vide **S V E V I**, & **S C Y T H A E**.

S V E C O N I, Gallia Belgica populi: apud Plinium.

S V E D A, vel **S V E N D A**, Cappadocia castellum, habet Frontinus 3. cap. 2. Stratagemat.

S V E D R A, vide **S Y E D R A**.

S V E L οὐαλ, Hispania Betica vrbs, Ptolemaeo & Plinio: sive **L** Antonino. ad Ibericum pelagus. Molena Episcopo Gerundenfi. **S V E L L O S** habet Martialis ad Lucium. Domitius Calderinus scribit optimos iaculatores hos esse. Scio hoc loco recentiores codices **S V E V O S** legere.

S V E L L E N I, Arabia Felici gens. Plinio.

S V E L T E R I, Gallia Narbonensis populi, apud Plinium. Ibidem **S V E T R I**, alij. apud eundem.

S V E M V S Thracia fluvius, in Hebrum cadens. Plinius.

S V E N D A, vide **S V E D A**.

S V E N O C A L C H I, vide **S O V E N O C H A L C I**.

S V E S A, vide **S V E S S A**.

S V E S I A, **M E S I A**, **M E L S I A G V M**, maxima paludes in Germania, Pomponio. Circa Mansfeldia comitatum credo; quas hodie Ascaniam, Dulcem, & Sallam nominant. Inter Rhenum & Albim, quo tractu etiam Strabo paludes ponit.

S V E S S A οὐεσσα, Ptolemaeo, Campania mediterranea vrbs. **S V E S S A** **P O M E T I A** Floro, Plinio, Tacito, & Halicarnasseo est, Volscorum in Campania caput: quod, vt Lilius tradit, ab Aurunci ciuitatem suam metu deserentibus, & in banc comitantibus, **A V R V N C A** dictum fuit. **S V E S S A** **A V R V N C A E** meminit Lilius 32. Hanc hactenus nomen Sueſſæ retinere. scribit Sanfelicius. sue Sella, vt mihi auctor Celsus Cittadinus. Lubens adscribā hic quod habeo à doctissimo mihiq; amicissimo Friderico Sylburgio: eius verba ad me scripta sunt hac. Sueſſa duas fuisse, Pometiam & Auruncam, significat prater Liliū etiam Velleius. sed innuit lib. 8. Lilius. vnam eandemque loco, tempore tantum diuersam fuisse, ac primo quidem Pometiam dictam esse à Pometiis campis: post Auruncam appellatam, ex quo Aurunci, opido suo relicto eam communierunt. **S V E S S A** & **P O M E T I A**, Plinio 3. cap. 5. duo opida sunt in Latio Prima Italia regione. duo quoque sunt Halicarnasseo 6. sed haud longè inter se distantes. Easdem haec puto, quamuis in Latio, cum dictis Campania.

Campania Volscorum nempe qui vitramque Liris fluminis ripam habitabant. vbi & Sinope, quae quāvis Campania sit, in adiecto Latio ultra Lirim describitur. à Plinio. sed & Coloniam Latinam vocat Pometiam Linius 2. Ad Annotationes Porti ad Dionysium. & Sanfelicij Campaniam. SVESA, simplici s, in nummis antiquis scribitur, ut patet in Goltziij opere. POMETINENSES nominat non semel Non. Marcellus. Colonia Sueffe meminit vetus lapis. POMETIVS Campus, est apud Strabonem. Vide POMETIA.

SVESSANÆ Aqua, Tacito lib. 17. Torre dei Bagni hodie nominari, Leander auctor est. & idem tradit Annibalis vita, quae cum Plutarchi Parallelis excuditur. Video nonnullos hoc loco apud Tacitum VESUVIANAS pro Sueffanas habere. SINVESSANA legi doctissimus Lipsius. Sinuessana aqua etiam apud Linium sunt lib. 22. Vide SINVESSANÆ.

SVSESSIONES, Galliae Belgicae populi, apud Caesarem, Soisson est apud Marlianum. VESSONES divites, à Ptolemaeo vocari, annotavit Aldus Manutius, sed corruptè. SVSSONAS LEGIO XV. vrbis vocatur apud Antoninum. Vide AVGVSTA Vessonum.

SVESITANI, sunt Hispania citerioris populi, Linius. Florianus dei Campoputit Sanguesa hodie nominari, ex archivi enim se intellexisse scribit hanc priscis temporibus Suefa nuncupatam. In Aragonum & Navarrensiū consinibus sita est. SVESTASIVM nunc dicitur, hoc tractu Ptolemaeus habet. En quoque Io. Mariana verba, 2. Rerum Hispania cap. 8. Sueffetanos quidam in Vasconibus ponunt eaparte, vbi Sanguesa ad flumen Aragonem est. Vide SVISSATIVM.

SVESVLA, Campaniae opidum, Linius. SVESVLANI Plinio. colonia est apud Frontinum. nunc Sessula, & aliquibus Scafaro vocari ait Leander. vide VESVLA.

SVESTASIVM, vide SVESITANI.

SVETHANS, & SVETHIDI, vide BERGIO.

SVETRII, (συντριτοι Ptolemaeo) sunt Plinio Alpini populi, à D. Aug. deunti. Vide SVELTERI.

SVETI σινθιτοι, maximam Germaniam partem obtinent, Tacito & Strabone testibus. SVIBI σιβιτοι, & σινθιτοι, sunt apud Ptolemaeum. SVEVIAM eorum regionem vocant Eutropius & Tacitus. Gens magna & populosa, sed proprijs nationibus nominibusq; discreti, quamquam in commune Suevi vocentur. Horum nationes sunt Ptolemaeo Semnones & Angli. Strabo Coldulos, Hermundurios, & Longobardos habet. Plures alios nominat singulatim Tacitus in suo de Moribus Germanorum libello. Horum quinquaginta quatuor gentes, facit Orofius. Sed de his Suevis non possum non adiungere Casparis Peuceri iudicium, quod libens mihi communicavit suis litteris omni liberali eruditione ornatis & summi mei amici Iacobus Monavius. Sic itaq; ad me, Suevos ego non dubito totam illam oram Septentrionalem tenuisse, quam nunc incolunt Cassubij, Poloni ex parte, & Pomerani vniuersi, ad Austrinam litus maris Baltici, quod Suevicum mare ab ijs denominatum, ea in parte vbi & flumen Suevi nomine, Die Schwei in mare influit. Quorum denique Στρογονοι, sunt Sueci. nominis exigua mutatione, qui in illa magna & fatali migratione gentium, in ulteriorem ripam traiecerant: Cedentes appulsi ex Oriente Dacis & Gothis. Hac Peucerus ad Monavius, hic verò ad me. Hodie ultra Danubium sunt, & Schwaben vacantur. nempe vbi hi gelidum Danubij effundunt fontem. ut Claudianus cecinit. ANGILOS Ptolemai, qui ANGLI sunt apud Tacitum, Angles in Pomerania interpretantur à dicto Peucero. Quid si Angelen in Cimbrica Chersoneso, siue ducatu Sleuicensi horu prosapiam qui dixerit atq; ex his Anglos in Britannia insula originē habere? Vide GEPIDI.

SVBUIA, vide SVEVI.

SVEVICVM Mare, vide BALTICVM.

SVEVVS, vel SVEBVS σινθιτοι, Ptolemaeo; Germania fluvius, qui hodie Spre Althamero, Careo, & Willichia est. Oritur in Bohemia montibus, & in Albim se exonerat.

Becanus, Beutberus, & Niuemontius, Oderam esse scribunt. Ego potius Pene fluvium (hodie sic appellatum) putaverim: quia huius ostium medio ferè itinere est inter Oderam & Viadrum, vbi Ptolemaei Suevus est. Swine est Peucero, in Idyllio. cui libens adfentiret nisi hoc ostij tantum, non fluminis nomen esse scirem. Vide VISTVLA, & CARPATES.

SVFARITANVM, locus episcopalis, in Mauritania Caesariensi. Vicensis.

SVFASAR, Mauritania Caesariensis vrbs, apud Antoninum. & in Coll. Carthag. Vide SVCCVBAR.

SVFETA, vide SVFFECTANEVM.

SVFFECTANEVM Episcopum Eustrathium, habet Vici. Vicensis, in Africa. SVFETANVM legit codex M.S.

SVFFENÆ, SVFFENATES, vide MVTVSCÆ.

SVFFETVLA, Africa Propria vrbs, in Byzacenae regione, Antonino & D. Augustino. SVFICVLA in concilio Carthaginensi, apud D. Cyprianum. HYPHETVLA. alius codex legebat.

SVEIBVS, vrbs in Africa Propria, D. Augustino, & Antonino.

SVFICVLA, vide SVFFETVLA.

SVGABARRITANVM, vide SVCCVBAR.

SVGAMBRI populi in India: Ab Alex. Magno devicti. Trogus 12. An proba lectio? vide SICAMBRI.

SVGDA, vide PHVLA.

SVGDIA σινδία, Archiepiscopalis locus. In Sanctionib. Pontificum Orientaliū: & apud Curpalatē. Vide SOGDIANA.

SVGDIANA, vide SOGDIANA.

SVGDII σινδοι, Sogdiana regionis montes, sic dicti, Ptolemaeo. SOGDII interpreti. SOGDOS, etiam populos Sogdiana regionis, nominat Polyenus 8.

SVGDIVS, vide TAVRVS.

SVGGITANVS, Episcopus, in Numidia Vici. Vicensis.

SVIBI, vide SVEVI.

SVIDIADA σινδίαδα, regio Asiatica, cuius fluvius Oxas: Tætzæ Chiliade 8 numero 224. Corruptè puto pro Sugdiana, in ea enim Oxus fluvius. Idem ibidem, numero 466. SVGDIOS populos vocat, apud quos Oxus fluvius. SVILLATES, Vilambrotum in Italia populi. Plinius.

SVIMONTIVM, vide BALISTA.

SVINVM, Picensis flumen, Plinio. Salmo Leandro Alberto. Salinello autem Ligorio & Mazzella. Sino tamen hoc tractu quoque hodie fluvij nomen.

SVIONES, Tacito germanica gens, ad Mare, circa Lemoivos & Rugios. Insulas Pomeranicas hos incoluisse putarim: & Swine Fretum, huius nominis vestigium conservare. Willichius putat Swedos esse. Et fortè sunt, sed hinc emigrasse suspicor. Confirmat hanc opinionem ipse Tacitus: cum dicit, Trans Suiones aliud mare, quo cingitur cludiq; terrarum orbem hinc fides.

SVISA, Antonino Armenie Minoris vrbs. SOISA quoq; legunt alia exemplaria. SVISSA lib. Notit. in Ponto.

SVISMONTIVM, vide BALISTA.

SVISSATIVM, Hispaniae opidum, Antonino. inter Virovescam & Pampelonem. Per D. initiale, in alio codice. SVESTASIVM Ptolemai putarim. sic credit quoque Hieronymus Surita.

SVITÆ, Sarmatiae Asiaticae populi, apud Plinium. Vide SAVCHÆI.

SVITRANEA Augustensis, ciuitas est in Codice Theodosiano 10. Titulo de Douibus distrahendis.

SVLANES, vide BVLANES.

SVLCANVM. Orofius 4. cap. 20. de Perseo rege, sic, In Illyricum transgressus Sulcanum opidum capit. VULCANVM lego, sine s. & est VICANA Lini. Errorem consimilem, vide in COMBOS, & alibi, quo te ducet vox Librarij in huius operis Indice.

SVLCI, vide SOLCI, & SYPICIVS.

SVLCITANI, vide SOLCI.

SVLGAS, vide ORGE.

SVLIANA, episcopalis sedes Africa. Victor Vicensis, M.S.

SVLIM, locus in Gallia Lugdunensi. Tabula Peutingeriana.

SVLESTINI Episcopi, in Africa; meminit D. Augustinus.

SVLLO-

SVLLONIACA, SVLLOMACA nonnulla exemplaria habent apud Antoninum. In *Auglia* locus est inter Londinum & Verolanium, *Wanet*, vel *Eggeworth* petius; ut annotavit *Talbotus*. *Elethe* *Camdeno* est.

SVLLVCVM, *Numidia* vrbs. in *Africa Propria*. *Antonin.*

SVLMO *σολμων*, *Ptolemao* *Pelignorum* vrbs est. **SOLYMVM** prius dictam fuisse, ex *Sily* lib. 9. constat. *Quidij* patria. *Millia* qui novies distat ab Urbe decem, ut inquit. *Septem* millibus à *Corfinio* distare, scribit *Caesar*. Hodie *Sulmona* est, ut scribit *Leander*. Aliquibus malè *Sermona* dicitur, ut annotavit *Ciofanus*, in huius vrbs pulcherrima descriptione. **SVLMO** *Plinio* quoque est *Larij* opidum, quod sine vestigiis interyisse scribit. *Pyrro* *Ligorio* tamen *Sermonera* hactenus vocatur. Hoc fortè *Floro* municipium, quod vetus opidum vocat. Vide **VALLVENSIS**.

SVLPICIANVS, vide **FVNDVS**.

SVLSENSES, vide **SOLCI**.

SVLVLTENSIS Plebs, in *Africa*. *Coll. Carthag.*

SVMA *σμμα*, castellum *Persarum*, circa *Tigrim* alicubi videtur. *Zosimus* 3. In *Mesopotamia* est apud *Ptolemaum*. **SVMERE** vocatur à *Marcellino* 25.

SVMATIA *συματια*, *Arcadia* vrbs, *Stephano* & *Pausania*. *συματια* etiam scribitur, ut idem *Stephanus* addit. Vide **AMATIVM**.

SVMENSIS Ecclesia meminit *Collatio* habita *Carthagini*. cuius episcopum *Silvanum* vocat. An in *Africa*? **ZVMENSIS**, eadem.

SVMERE, Vide **SVMA**.

SVMETIA, vide **SVMATIA**.

SVMMÆ ALPES, *Gotthardt* hodie vocari tradit *Schudus*. Quas *Caesar* *Summas Alpes* appellat, sunt *Stra-boni* & *Plinio* **POENINÆ ALPES**, ut *Rhenanus* scribit. Sunt qui putant *Casarem* *summas Alpes* non propriè, sed appellativè dixisse, tanquam *Alpium summas*. De his consule *Simlerum*.

SVMMARAM, *Aethiopia* sub *Aegypto* opidum, in *Nili* ripa. *Plinius*.

SVMMVM Laci, sic vocat *Antoninus* extremam partem *Larij* lacus, versus *Septentrionem*.

SVMMVRANVM, forsitan *Castrouillari*, ut scribit ad me *Roma* *Celsus* *Citadinus*, sub *Murano* nempe opido, ut addit paucis milliaribus, vel certè ipsum *Muranum*. vide **SVPHVVM** & **MVRANVM**.

SVMMVS PYRENÆVS, & **IMVS PYRENÆVS**, duo huius montis locorum nomina, apud *Antoninum*, hunc *Surita* *D. Ioannis* cognomento *Pic de Porto* vocat. Idè ad illum hac subscribit verba, ad *D. Christina*, in vetustis rerum *Arragonensium* monumentis hoc tinere, *Pyrinai* saltus, *Summus Portus* nuncupatur.

SVMOTRIGES, vide **MVROTRIGES**.

SVMVCIS *σμυκίς*, in *Africa Propria* opidum. *Ptolemao*.

SVMLENSIS locus, in *Mauritania* *Casariensi*. *Victor* *Vicensis*.

SVMVNTORIVM, vide **RIPAPRIMA**.

SVNA *σνα*, *Aboriginum* in *Italia* vrbs, apud *Halicarnasum* 1. à *Verboli* distans 40. stadiis. *Adi Notas* *Sylburgij*, qui putat esse *SVANA* *Ptolemai*.

SVNAM, vrbs, in *Tribu* *Izachar*. *Torondolos* *Gabra-* *leris* eam nominat *Beniamin* *E. Iona*. 1. *Paralip.* 29. **SVNEM** legitur *Iosue* 19. Item 1. *Regum* 28. ubi *Iosephus* *SONNA* habet.

SVNEM, vide **SVNAM**.

SVNI, vide **ZANI**.

SVNICI, sunt apud *Tacitum* 4. *Historiar.* *Germania* populi. *Dunst* à *Petro* *Dinao* interpretatur. opidum est ad *Rhenum*, infra *Coloniā* *Agrippinā*. *Hub. Leodius* subdubitat eosdem esse cum **RINVVCIS** *Plinij*, & utrobique *Rinuci* legendum putat. dicitque eos hodie regiunculam *Quinckerlandt* dictam, obtinere, qua est inter *Batauos*, *Frisios*, & *Berhasios*. Vide **RINVCI**.

SVNITI populi, *Alanis* vicini. *Procopius* 1. *Persicorum*. *Quirius* habet *Stobaeus* ex *Nicola*, cap. de *Legibus*. Inter

quos, qui optimus iudicatus fuerit, virginem quā voluerit, ducere potest. deinde post eum, secundus: & sic deinceps.

SVNIVM *σνιν*, *Atticum* promontorium, *Ptolemao*, *Cartio*, alijsq. **SVNIVM** *Palladus*, vocat *Vitruvius* 4. cap. 7. à *delubro* haud dubiè, quod in eius vertice erat, *Pausania* teste. Eadem ratione ab *Homero* & *Aristophane* appellatur **PALLADIS** Promontorium *αἰνον ἀδινάων*. Hoc annotavit *Philander*, in *Vitruvium*. Cabo delle colonne à *Sophiano* nominatur. idem dixit ante eum *Dom. Niger*, à multis nempe ibidem exstantibus columnis. **SVNIVM**, in eo etiam pagi nomen, apud *Stra-bonem* 9. Idem fortè cum *Stephani* *Sunio*, quam partem *Leontidis* *tribus* vocat. de hoc quoque *Cicero* ad *Atticum* 7. *Epistola* 3. **SVNIVM** hic insula, *Solino*: at insulas sepe à *Geographis* confunditur promontorijs annotavit *Cajaubonus* ad 4. *Stra-bonem*. Et en *Isidori* verba, Commune est insulis, ut promineant: inde & loca eorum promontoria dicantur. **SVNIVM** apud *Ptolemaum*, quoque promontorium *Parī* insula est. Vide **ATHENÆ**.

SVNONENSIS Lacus, est apud *Ammianum* lib. 26. quo aut *Africanum*, aut *Nicomediensium* designare videtur. In *Bithynia*. Hunc *Nicomediensem* puto sine nomina describi à *Plinio* 10. *Epistolar.* ad *Traianum* *Imp.* binis *epistolis*.

SVOBENI, vide **SVSOBENI**.

SVODONA *σνδονα*, *Ptolemao* *Arabia* *Felicia* vrbs, interpretibus **VODONA**.

SVPARA *σνπαρεγ*, *India* intra *Gangem* vrbs. *Ptolemaus*. **VPPARA** videtur *Arianis*.

SVPENI, vide **SVPERNI**.

SVPERÆQVANI, *Pelignorum*, in *Italia* populi, apud *Plinium*. **SVPER EQVVM** opidum *Italia*, habet lib. *Limitum*.

SVPERATII *συνεργαται*, *Hispania* *Tarraconensis* gens, *Ptolemao*.

SVPERNATES, vide **INVERNATES**, & **CARENENTINI**.

SVPERNI, vel **SVPENI**, populi inter *Treuiros* & *Argentinenfes*. quorum vicus *Tolpia*. *Antoninus*.

SVPERVM Mare, vide **HADRIATICVS SINVS**.

SVPHA, *Malachia* propheta patria *Dorotheus*.

SVPHTHA *σνφθα*, *Parthia* regionis vrbs, *Ptolemao*. Nunc *Gestie* nuncupatur: nisi fallit *Theuetus*.

SVPLVPANTIA, vide **SVBLVPANTIA**.

SVPPENTONIA, locus apud *Sora* actem montem, à *Nepesina* ciuitate duobus milliaribus. Hodie *Castellū* *S. Helie* ibi. *Baronius* ad *Martylogium*.

SVPPIANÆ, vide **SOPIANÆ**.

SVPTV *σνπτα*, *Mauritania* *Casariensis* vrbs. *Ptolemaus*.

SVR *σνρ*, *Genes* 25. & 26. habitauit *Abraham* inter *Cades* & *Sur*. Inter *Recam* & *Agara* legit *Chaldaeus*. Et *Ismael* habitabat inter *Euila* & *Sur*, qua est ante faciem *Aegypti*. quo loco etiam *Agara* pro *Sur*, legit dictus *Chaldaeus*. *Goropius* putat hodie *Tor* vocari, ad finem *Arabicum*. *Deserti* *Sur* è regione *Aegypti* mentio etiam est *I. Samuel* 15. Vide **BARAD**, & **EVILA**.

SVRA, fluius qui aquas suas in *Mosellam* euomit, *Ausonio*. *Saur* nunc. **SVRA** *σνρεγ*, *Ptolemao* *Syria* vrbs, iuxta *Euphratem*. **FLAVIA FIRMA** **SVRA** in lib. *Notitiarum* est. **SVRVM** fortè *Procopio* 2. *Aedif.* & **SVRENORUM** ciuitas eidem 2. *Persicor*. An etiam *Sora* *Stephani*? **SVRENSIS** *Episcopi*, in *Euphratenfi* regione, meminit *concilium* *Constantinopolitanum*. **SVRA**, *Iberia* *Asiatica* vrbs est, apud *Ptolemaum*. Item alia in *Affryia* apud eundem. **SVRA** etiam *Lycia* regionis *Oraculum*, *Stephano*. *Villa* est inter *Phellum* & *Myros*, ubi piscibus insidentes auguria aucupari solent, ut tradit *Plutarchus* de *Animantium* comparatione, & de *Fluminibus* & *montibus*. **SVRRHA** *σνρρα* vocatur ab *Aeliano*. Vide **VRA**, & **ORSVRA**.

SVRÆ, sunt *Plinio* *India* populi.

SVRAGANA, vide **SVROGANA**.

SVRANI, vide **SVANI**.

S V

SVRASENI σβεσσηνοι, Indica gens, à quibus Hercules colitur. Arrianus in Indico.

SVRATHA σαρῶδα, Arabia Petraea opidum. Ptolemaus.

SVRDAONES, sunt Hispania Tarraconensis populi, Plinio lib. 3. cap. 3. ubi dicit, flerdenses Surdaonum gentis.

Sed **SARDONVM** putat legendum Caspar Varrerius, & locum esse hodie hoc tractu dicit, qui Campos de Cerdania, id est, Sardonum campus, vulgò nominatur.

SARDONES sunt eidem Plinio & Pomponio Gallia Aquitanica populi, ad montes Pyrenaeos.

SVRENI, vide **SVRA**.

SVRENTVM, vide **SVRRENTVM**.

SVRIA, vide **SYRIA**.

SVRIATES, Umbria populi, Plinio.

SVRIGA σιργα, Mauritania Tingitana vrbs, ad Oceanum Atlanticum, Ptolemao. Abet, Castaldo; Gozporto Augustino Curioni vocatur.

SVRII Populi, qui in eorum sacrificijs nullum admittunt mancipium. Athenaeus 14. ex Philarcho. Vide **OCINA**.

SVRISTENSIS loci, in Mauritania Sitiphenfi. meminit Viç. Vitensf.

SVRIVM, vrbs Illyrici videtur apud Plinium 3. cap. 26.

SVRIVS, Colchidis fluvius, Plinio: qui omnia iniecta ligna lapideo cortice integit. Idem habet **SVRIVM** opidum, ab hoc amne in eo influente, cognominatum. Hoc σερειον quoque Ptolemao est.

SVRMONTORIVM, vide **RIPA ALTA**.

SVRO σαρων, Appiano Hispania vrbs, apud quam Metellum & Pompeium Magnum pugnasse scribit cum Sertorio & Perperna. An corruptè, pro Sacro? ut vertit Gelenius.

SVROGANA σαρκογανα, Bactriana vrbs, Ptolemao. per A in media interpretib.

SVRHA, geminato R. Iberia vrbs, apud Ptolemaum. Vide **SVRA**.

SVRRENTIVM promontorium, Libya Interioris, excurrentis in Occasum. Plinius. Vide **ARSINARIVM**, & **BARCE**.

SVRRENTVM, Straboni & aliis: Ptolemao **SVRENTVM** σερρεντον, simplici R, Picensinorum vrbs, iuxta Tyrrhenum mare. Leander Surrento nominat. **SVRENTINOS** Colles habet Columella. & **SVRRENTINVM** promontorium, Tacitus 4. Annal.

SVRTA σερτα, Armenia Maioris vrbs, Ptolemaus.

SVRVBA σερβα, Ptolemao vrbs in Sarmatia Asiatica.

SVRV M σερων, ad flumen Euphratem vrbs, Procopio. In Syria, Agathia in Praefatione. Huius meminere quoque Callistus, & Euagrius, qui σερων, legit. Vulcanius vertit **SVRORVM** vrbs; haud rectè, vide **SVRA**.

SVS sus, Boeotia fluvius, siue torrens, circa Olympum montem, Pausania. Sicyonia fluvius est in Peloponneso. Ptolemaus.

SVSA σῦσα, Susiana regionis Metropolis, Ptol. **MEMNONIA** μεμνονια, Herodoto & Aeliano cognominatur. Itinere vnus diei distat à Tigri: teste Diodoro 19. Castaldus Sustravocari tradit. **SVSII**, etiam **CISSII** κισιοι, dicuntur, inquit Strabo. **CISSIAM** regionem etiam habet Ptolemaus, in Susiana. Hanc novit quoque Philostratus 1.

SVSA etiam fluvij nomen, Susa huic imminens, si Isidoro creditur. Vide **CAVERNÆ**.

SVSACIM, locus circa Palaestinam, ubi duo fluvij conflunt, qui putantur fluvij Eban, de quibus Psalmo 73. In S Quirisco, Simeon Metaphrastes.

SVSACIS Montem, habet Niceph. Callistus, inter Illyricum & Thraciam. lib. 8. cap. 13. **SVSACENSES** Alpes sunt apud eundem, cap. 31. inter Daciam & Thraciam. **TISVCIS** τισκους, legit Socrates 2. cap. 18. historia Ecclesiastica. **TITVRIS** legit Baronius. an bene, ipse viderit.

SVSALEI σαρδαλε, Villa, in Sardinia, Ptolemao.

SVSANA. Silius 3. At non Sarmaticos attollens Susana muros, Tam levis perculat equis. Hispania forsè vrbs, ut putat Pet. Marj, qui eam à Sarmatis exstructam addit.

S V

SVSANVM opidum Hispania, in Agreda & Turasio- nis finibus, habet Hieronymus Surisa. quod Campanillo vocat.

SVSANI, vide **SVANI**.

SVSARÆ Montes, aut vacillante lectione **VZARÆ** Fontes, in Africa sunt, apud Orofium. **VZARRÆ** Montes legit Fabricius. & **AZARÆ** Montes, Ponticus Virunius. **BVZARÆ** Montes malo legere, cum Ptolemao.

SVSARITANI, Mauritania Casariensis loci, meminit Viç. Vitensf. M. S.

SVSARGALA σαρκαλα, mons Libya Interioris, Ptolemao. **VSARGALA** idem eundem vocat. **Vzara** & **Susara** Orofij puto, itaque apud eundem montes non fontes retinendum iudico. **SVGGAREM** legit hoc loco Orofij Aethicus. monstrum vocabuli.

SVSCVM, vide **SOSCVM**.

SVSIA σαρια, Aria vrbs. Arrianus 3. Alex.

SVSIADÆ, vide **SVSIDÆ**.

SVSIANA σισιανη, Asia regio, apud Ptolemaum. **SVSIS** Straboni. Hac M. Nigro Cus, Moletio Zaquifmael, Zardo Sufay, Mercatori Cusistan interpretatur. **ARPHASSAD** in Bibliu dicit, scribit Montanus, in suo Apparatu.

SVSICANA σουσικα, India vrbs, circa Indi fluminis ostia. Ptolemaus. vide **MUSICANA**.

SVSICASIENSIS locus, in Numidia. Viç. Vitensf. M. S.

SVSIDÆ Pyla; circa Susam civitatem Persia. Q. Curtius 5. & Polyanius 4. σουσιαδης πτεγει, Diodoro 17. Vide **PYLÆ**.

SVSII, vide **SVSA**, & **CISSI**.

SVSIS castrum, in regione Elam. Daniel. 8.

SVSITANORVM Regionem, habet Curtius 7. circa Bactrianam & Oxum fluvium. si fida scriptura.

SVSOBENI σουσβηνοι; Scythia intra Imaum gens, Ptolemao. **SVOBENI** interpretibus.

SVSORVM Arcem, in Mesopotamia regione, habet Plinius 6. cap. 27.

SVSVARA σουσαρα, Insula ante Taprobanem: Ptolemao.

SVSVATA σουσατα, Germania civitas apud Ptolemaum. Willnach, in Marchia Brandenburgica est, Petri Appiano cenfore.

SVSVS σσος, India fluvius, lapides pretiosos gignens. Tzerza Chil. 11. numero 376.

SVTHRIONA, regio iuxta Tamesim fluvium in Britannia insula. Beda.

SVTHVL; & **MYTHVL**, sunt barbara opidorum nomina, auctore Prisciano. Suthul opidum Numidia, & Murbul fluvius est, Sallustio in Iugurtino.

SVTRINA, vide **SVTRIVM**.

SVTRIVM σούτρον, Ptolemao, Plutarcho, Diodoro, Stephano, Straboni, & Liivio, Tuscorum vrbs, qua Sutri hodie nomen retinet; teste Leandro. In Goltzj Theauro huiusmodi existat antiqua inscriptio, **COLONIA IVLIA SVTRINA**.

SVZÆI σουσαιο, Persidis gens, Ptolemao.

SVAGRA σάγρα, Cilicia regiuncula, iuxta Adun & Laerten. Stephanus.

SVAGROS σάγρος, Arabia Felicis promontorium, Ptolemao. Cabo Rifalgate, Ioanni Barrio est. Sfacalhat Ramusio; Fartacatn Varrerio.

SVALIS σβαλις, Mastienorum opidum, Stephanus.

SVAPHAS, vide **APSASIVM**.

SVASSVS σάσος, Phrygia vicus. Stephanus.

SVBARIS σὺβαις, Straboni, Plinio, & Ouidio, Brutiorum fluvius; qui Leandro & Laur. Ananienfi Cochile dicitur. Sabato, Mazzella. Est & ibidem vrbs, inter hunc, & Crathin fluvium, Diodoro 11. Item Plinio, & Dionysio Afro, quam **THVRIOS** nominarunt, teste Plutarcho. Eidem Straboni est quoque fons Achaia in Peloponneso, iuxta Butam urbem. Antonio Liberali (si quis fidem huius fabula adhibeat) est fons ad Parnassum montem. **SVBARIS** Colchidis regia. Hinc ad sexaginta stadia erat **Martus Fanum**, ubi vellus aureum

custodiebatur, ut habet Diodorus 4. Vide *LYPIÆ*, & *THVRIVM*.

SYBENNITICVM, vide *SEBENNITICVM*.

SYBERVS σύβρις, Stephano *Illyridis* opidum.

SYBI, vide *IBI*.

SYBOTA σύβωτα, portus est in Epiro, apud Ptolemaum, & Thucydidem 1. & 3. Insula sunt quoque sic dicta, paulo ab Epiro distantes, pone *Leucimnam* *Corcyra* insula promontorium, versus Orientem: auctoribus Thucydide & Strabone. Syuita Sophiano nominatur. Est & alia insula eiusdem nominis, in mari *Aegaeo*, *Liui*. inter *Aithon* & *Eleam*. sed hac *SYBOTA*, per quintam vocalem.

SYBRA σύβρα, Stephano *Phrygiae* castellum.

SYBRIDÆ σύβριδας, municipium *Erechtheidis* tribus, Stephanus.

SYBVAPORES σύβραπρος, *Libya* gens, apud Ptolemaum.

SYCA, vide *CISSA*.

SYCÆ σύκα, locus est iuxta *Syracusas*, Stephano. *SYCE* σύκη, *Syracusanorum* imperij, Thucydidem 6. Stephanus habet quoque *SYCÆ* in *Cilicia*. quæ *SYCEA* *Athenæo* 3. *Alexandria* hunc quoque locus est. *SYCÆ* etiam è regione *Byzantij*, *Socrati* *Scholastico*. Vide *CORNVBYZANTIVM*, & *SISTINENSE*.

SYCAMAZONIS Loci episcopalis, non semel memoratur in concilio *Ephesino*. Cuius episcopus *Aianus*.

SYCAMBRI, vide *ASYBOS*.

SYCAMINOS σύκαμινος, *Phœnicia* vrbs, Stephano, *Plinio*, & *Ptolemaeo*. *EPHADA* dicitur, scribit *D. Hieronymus*. Hanc *Niger* *Cabo Carmelo* vocat. *SYCHEM* *Hebraeorum* esse, credit *Matheus Autogallus*. Apud *Philostrophum* locus est in consinibus *Aegypti*, *Aethiopiæ*. Sed hac *HIERA SYCAMINOS* est, apud *Ptolemaum*, *Plinium*, & *Antoninum*.

SYCE, *Plinio* insula circa *Ioniæ* est. Vide *SYCÆ*, & *SISTINENSE*.

SYCEA, Vide *SYCÆ*.

SYCELLA, vide *ACHILLA*.

SYCENE, vide *SISTINENSE*.

SYCHAR, vide *SICHEM*.

SYCHEM σύχημ, locus *Palaestinae*, *Iosue* 24. Vide *SICHEM*, & *SYCAMINOS*.

SYCHEVM σύχηον, *Arabia* *Felici* opidum littorale, ubi ambra nascitur. *Symeon* *Serbi*.

SYCINVM, circa *Mylasam* *Cariæ* videtur locus, in vita *D. Eusebia* hospita.

SYCINVM, vide *BOLBÆ*.

SYCODES, vide *CORNVBYZANTIVM*.

SYCTA σύκτα, *Ptolemaeo* *Perfidæ* vrbs, quæ *Syra* *Nigro*.

SYCVRIVM, opidum sub radicibus *Offæ* montis, quæ in Meridiem vergit, & subiectos habet *Thessalia* campos. à tergo *Macedoniam* atque *Magneſiam*. *Liui* 42. σύκτεον in *Polybij* Fragmento 69.

SYCVS, vide *SISTINENSE*.

SYCVSSA, insula circa *Ioniæ*, *Plinio*.

SYCYRIA, locus in *Palaestina*, iuxta *Gadaram* videtur ex *Epiphania*.

SYDEMA, vide *SIDENA*.

SYDERIS fluvius, alicubi inter *Hircaniam* & *Mediam*, est apud *Plinium*. Vide *SIDEN*.

SYDOPTA, *Aethiopiæ* sub *Aegypto* opidum. *Plinius*.

SYDRA, vide *SYEDRA*.

SYDRAQÆ, *Indica* gens, & *Alexandri Magni* terminus. ubi arbor pala crescit, auctor *Plinius*. *SYNDRAÇOS* alibi legit. Per 1 etiam alij codices. Vide *OXYDRAQÆ*.

SYDRI σύδρι, *Arachosia* gens, *Ptolemaeo*.

SYDRVS σύδρις, *Indie* intra *Gangem* vrbs. *Ptolemaus*.

SYEBI, vide *SYEBI*.

SYEDRA σπιδρα, *Isauria* vrbs, *Ptolemaeo*, & *Stephano*. *SYDRE* *Straboni* est. *Pamphilia* adscribit *Epiphanius* σπυδρα. *SYSDRA* legunt *Ptolemai* interpretes, corruptè.

SYENE σινη, *Aegypti* vrbs, *Ptolemaeo*, & *Heliodoro*: quam *SIRIM* *Sieris*, *Aethiopiis* vocari, *Eustathius* tradit: qui eam funditus eversam, & nomen tantum exſtare ait.

ZZEVENE *Hebrais* dici, scribit *Ar. Montanus*. Alij *SEVENECH* habent. Hac arate appellatur *Guegere*, *Ionio*, & *China*, *Nigro*; sed *Afna*, *Zieglero*: in cuius sententiam, si non pedibus, ut dicitur, saltem calamo tranſeo: *Afna* enim vrbs, quemadmodum à *Ioanne Leone* describitur, in *Syena* *Ptolemai* locum incidere mihi videtur.

SYENNA, vide *ESCON*.

SYESSA σέσσα, *Lycia* quoddam tugurium. Item *Tyrrhenia* vrbs. *Stephanus*. An *Suessia* hac?

SYFREA, vide *SIPHRIS*.

SYGARS, insula *Arabia* *Felici*, quam canes non intrant. *Plinius*.

SYGOSTELOS, vide *SINGVS*.

SYIA συία, *Creta* opidulum: *Elyri* navale. *Stephanus*.

SYIS συίς, *Aegypti* vrbs, *Stephano*: ex *Hecataeo*.

SYLA, vide *SILA*.

SYLÆVM, vide *SILÆVM*.

SYLÆVS συλαίος, in *Pamphilia* vrbs, apud *Porphyrogennetam*. Huius memoria est quoque in *Sanctionib.* pontificum *Orientalium*. *SYLÆI* locum & *Episcopum* habet *Cedrenus*, item *Balsamon* sub patriarchatu *Constantinopolitano*. sed per 1 in prima. Apud *Caropalem* legitur (interprete *Gabio*) *SYLÆI*, qui etiam *PERGÆ* vocantur. Vide *SYLIVM*.

SYLAX, vide *TIGRIS*.

SYLCI, vide *SVLCITANI*.

SYLEVVM συλεῖον, campum, *Macedonia*, in finibus *Thraciae*, habet *Herodotus* lib. 7.

SYLGA *Episcopus*: in consilio *Ephesino*. Pro *SELGA* habet *Sylburgius*.

SYLINA, *Sulpicio Senero* insula est ultra *Britanniam* sita. Sunt qui eo insulas *Sorlingas*, vel *Sylley* denotare putant. Inter quos est *G. Camdenus*, qui easdem putat ab *Antonino SIGDELES* nominari. Eiusque incolæ *MELANCHLÆNOS* à *Strabone* appellari credit.

SYLINGI, alij *IRILIGI* legunt, populi *Wandalis* confines. Sic ex *Isidoro*, *Moralis*. Subdubitat sic dictos à *Sily* *Scytharum* flumine. Per 1 in prima, *SILINGI* ego apud *Isidorum* lego. Consule de his *Io. Marianam* quoque, quæ eos in *Batucam* conſeſſe tradit.

SYLIONES συλιονες, *Chæonia* gens. *Stephanus* ex *Rbiano*.

SYLIVM σύλιον, *Phrygiae* opidum: alius *Pamphilia*, inquit *Stephanus*. Puto *SYLLIVM* gemino *LL* *Arriani* esse, i. *Alexandri*. & fortè *SYLÆVS* *Porphyrogenneta*. *SILBIVM* *Ptolemai* quoque.

SYLLA, in *Brutis* locus. *LX. M. P.* à *Freto Siculo*. Inſcriptio antiqua apud *Smerium*. Alij *SCYLLA* legunt. Quid si pro *LX.* etiam *IX.* legendum sit.

SYLLECTVM, opidum vnius iter diei à castris, iuxta mare quod *Carthaginiem* ferebat. *Præcop. 1. Wandal.*

SYLLIVM σύλλιον, vrbs prope *Siden*, *Arriano*, & *Suida*. Eandem cū σύλειον *Stephani* quis suspicetur. Vide *SYLIVM*.

SYLLVS, vide *SOLCI*.

SYLO συλῶ, in terra *Chanaan* locus. *Iosue* 17. & 22. Indicum 21. σιλον, apud *Iosephum* est.

SYLDES συλδεις, *Herodoto*, apud quem etiam *σολδεις*, legitur. *Africa* promontorium est; quod *Sataspes*, postquam ex *Aegypto* soluit, ad *Columnas Herculis* navigans, circumuectus in Meridiem cursum tenebat. Idem alio in libro scribit, hoc promontorium *Libyam* terminare. In *Hannonis* *Periplo* eius etiam mentio est. Fortè ubi *Ptolemaus* post *Cotes* promontorium (quo *Africa* ad Meridiem inclinare incipit) *ZYLIA* ζυλεια, fluminis ostium describit. *SALECS* σάλεκος, fluminis meminit *Philostrophus*, nonaginta stadiis ab *Abyla* promontorio versus Oceanum. *Ramusius* subdubitan C. Cantu hoc loco ponit.

SYLVANECTVM, vide *SILVANECTVM*.

SYLVANIS, vel *SILVANIS*, *Ponti* vrbs. lib. *Notit.*

SYLVINI, Vide *SILVIVM*.

SYLVORVM gentes ferae, sunt *Plinio* circa *Iberiam*.

SYLVOSVM σylvῶς, *Promontorium*, habet *Sejheles* in *Asiae* *Ægeellifero*, circa *Sannam* *Asiam*. *Agariabides* etiam in *Arabia* *Felici*, ad *Nessam* vrbs.

S Y

SYMBOLVM *συμβολον*, ex nummo meminit Goltzius. à Syme insula gentile, teste Stephano.

SYMBATHA *συμβαθα*, Thessalia vrbs, Stephano: ex Theopompo.

SYMBATHVS, vide **TIMETHVS**, & **SIMETHVS**.

SYMBACA *συμβακην*, Media vrbs, Straboni i 1.

SYMBARI, Aethiopia sub Aegypto populi, apud Plinium.

SYMBOLA *συμβολα*, sic locus in Peloponneso dicitur, vnde aqua è pluribus fontibus in Alpheum confluit. Pausanias, in Arcadicia.

SYMBOLON Portus, *συμβολων*, Arriano, Straboni. Plinio, & Ptolemaeo, in Taurica Chersoneso est: Mercatori Sibula dicitur. Vetus Strabonis interpres Paetorum Portum ex Symbolon fecit; quod Marium Nigrum fessellit qui in sua Geographia duo diuersaq; loca ex his fabricatus est; vnum Symbolorum, alterum Paetorum nominans. Ego eos qui propria nomina secundum eorum significacionem interpretantur, laudare nequeo. appellatiua enim ex proprijs videntur facere. Ex Arriani & Strabonis huius portus descriptione videtur castigandus Ptolemaeus, qui eum ad Sinum Carcinitem ponit: cum ad Pontum Euxinum locandus esset. itaque Symboli, & Chersonesi ordo inuersus legitur. **SYMBOLVM** locus Thraciae, sic dictus, quia is mons alij in mediam terram, se extendenti committitur. Etq; inter Neopolim & Philippos, teste Dione 47. Meminit eius quoque Plutarchus in Dione. ibiq; angustias siue fauces describit, quas Graci **STENA** sevois, vocant. **SYMBOLVM** locus circa Olympum, habet vira s. Platonis, apud Surtium.

SYMBRA, Persarum vicus ad Tigrim: Zosimo 3. Lycia vrbs *συμβρα*, apud Ptolemaeum. **SEMBRA** habent interpretes.

SYMBRI *σύμβρι*, Corsica insula gens: Ptolemaeo.

SYMBRII *συμβριοι*, Italia populi, circa Padum & Venetos. Straboni 5. corruptè fortè, pro Insubri. An Cimbri substituendum (quod hi huc tractum aliquando incoluere) subdubitat amicus meus Celsus Cittadinus.

SYME *σύμη*, Ptolemaeo, Plinio, Eliano, & Straboni Carpathij maris insula, inter Rhodum & Gnidum. (vnde Symenii mare Herodoto.) Hanc Stephanus **AGLEN** *αγλην*, & **METAPONTVM** *μεταποντιον* vocatam tradit. Est & vrbs **SYME** in eadem insula: Eustathio. vide **NAXOS**.

SYMES *σύμης*, mons circa Pontum Euxinum, Orpheo in Argonauticis. **SYMVS** legebat Latinus interpres. Circa Colchidem videtur.

SYMITHA *σύμιθα*, Mauritania Caesariensis opidum. Ptolemaeus. **SIMITTENSIS** meminit Coll. Carthag. sub Honorio Imp. habita.

SYMPALLETEVM, à loco vocat Laertius Mycibum quendam. In Zenone. Vide **SYPALETTVS**.

SYMPHORIVM *συμφοριον*, castellum in Syria vsq; iam, nominatur à Dione 37.

SYMPLEGADES, vide **CYANEAE**.

SYMVI, Africa populi Aethiopes, Ammonitarum accola, versus Occidentem. Q. Curtius 4. Recentiores editiones sic legant, pro Scenitæ. quod habent vetustiores.

SYNA Iudeorum, Ofroena regionis vrbs, in lib. Notit. Pro **SINNA** Ptolemei habeo. Vide **SYNNA**.

SYNACA *σύνακα*, montana circa Syriam: Appiano in Parthicis.

SYNADA, vide **SINGARA**, & **SYNNADA**.

SYNAGELA, vide **SVAGELA**.

SYNANGVS *σύνανγος*, Phœnicia vrbs: apud Stephanum, ex Herodoto.

SYNARISTVS *Α*. Plinius 23 cap. 9. de myrto hac, Synaristuse apud Meandrum hoc edunt.

SYNATHA, vnde A'zarius propheta. Derobheus.

SYNAVS *σύναν*, Phrygia Maioris opidum. Ptolemaeus. Simau Leunclanjo.

SYNCA, opidum Persarum: est apud Zosimum, lib. 3.

SYNCERIVM *σύνκεριον*, (Siquinium vertit Gelenius) libro 5. Halicarnassei. Locus qui imminet Hernicorum & Latinorum opidis. Signiam putat Xylander, apud plu-

S Y

tarchum in Poplicola, vbi hic Siglaria, *σὶγλουρία*, legit.

SYNDICVS *σύνδικος*, vrbs Scythia contermina, cum portu, vt Stephanus ait, qui eam ab aliquibus **GORGIPEN** *γοργίων* vocari dicit. Vide **SINDI**.

SYNDIOS, *σύνδιος*, pagamentio est in Authenticis, Coll. 9. Titulo 22.

SYNDOS, & **SYNDONES**, vide **SINDI**.

SYNDRACI, vide **SYDRACE**.

SYNDROMADES, vide **CYANEAE**.

SYNENES Castrum, apud Blemyas, in Aethiopia: vbi Palladius exul. Sic Georg. Alexandrinus in vita D. Chrysostomi.

SYNEPHIVM, Cilicia opidum, à Phoca Imp. occupatum: Cedreno & Glyca auctoribus.

SYNEVS, vide **MELANI**.

SYNGAMBRI, vide **SICAMBRI**.

SYNHETAE, Sarmatia Asiatica populi: apud Plinium.

SYNICENSIS episcopatus, in Africa, meminit D. Augustinus de Ciuitate Dei, 22. cap. 8. & Ionas Aurelianus lib. 3. castellum est Hipponensi colonia vicinum. An idem cum Sinitensis?

SYNNA, maculosaq; Synna, Prudentius contra Symmachum: Maculosam vocat, à marmore, quod inde effoditur. locum ignoro, nisi sit Phrygia: de quo Martialis 9. de balneo Tucca, hoc versu. Quod Phrygia Synas, Asra quod Nomus mittat. Eandem cum **SYNADA** puto Strabonis, qui hic lapidicinam habet lapidum ad alabastrum varietate accedentes. Sinnadici marmoris hinc meminit Plinius. Apud Sidonium in Panegyrico **SINNA** est.

SYNNADA Straboni. *σύνναδα*. **SYNADA** per simplex n. scribit Ptolemaeus. Phrygia Maioris vrbs est. Apud Socratem Scholasticum Phrygia Pacatiana est. sed Salutaris, in concil. Constantinopolitano VI. **SYNNEA** quoque Stephano est. *σύνναδα* meminit Goltzius ex nummo. Vide **SYNNA**.

SYNNEA, vide **SYNNADA**.

SYNOPE, vide **SINVESSA**, & **MYRMIDON**.

SYNOPHRIS opidum, à barbaris directum scribitur, in S. Theodori archimandrita vita. ignoro eius situm.

SYNOPOLIS episcopatus, sub sede Seleuciensi Cilicia: Guilielmo Tyrio.

SYNORMADES, vide **CIANEAE**.

SYOPII *σύνιοι*, Illyrici populi videntur apud Stephanum. Vicini Liburnis.

SYPA *σύνπα*, Ptolemaeo. **BERSYNGA** interpreti: India extra Gangem fluius. **BESYNGA** & **BESSYGAS** est Stephano.

SYPALETTVS *σύνπαληντιον*, municipium tribus Cecropidis. Stephanus & Hesychius. Idem cum **SYMPALLETTO** puto.

SYPETES, vide **VSIPETES**.

SYPHEVM, Brutiorum opidum Liiio 30. ex huius ruinis putat Gab. Barrius illud opidum exstructum, quod Antoninus **SVMVRANVM** (quo nomine adhuc appellatur,) vocat. Summuratum tamen hoc dicit Scipio Mazzella hodie Castro villari esse.

SYPICIVS *σύνπιος*, Sardinia portus: Ptolemaeo. **SVFICIS** Antonino. ex Scudi lectione. quo loco excusa exemplaria **SVLCIS** legunt.

SYPONTVM, vide **SIPONTVM**.

SYRA *σύνρα*, Cycladum vna, haud procul à Delo. Pherecydis patria. Suidas, & Illustris. Eadem cum **SYROS**. sic enim Strabo eam vocat. Sed **SYRIA** trisyllabicos legendum: testis Homerus, & idem Strabo. Vide **SYROS**.

SYRACENE, vide **SIBACENA**, & **SICHRACENA**.

SYRACOLLA, vide **SIRACELLA**.

SYRACVS *Α*, Sicilia vrbs & colonia amplissima. Duplici eam scribit Ptolemaeus *σύνρακιστον*. Hanc Cicero libro 4. in Verrem, & Plutarchus in vita Marcelli, quatuor vrribus constare tradunt; **NEAPOLI** nempe, **ACHRADINA** *ἀχραδιν*, **TYCHE** *τύχη*, (**ITYCA** *ιτύκη*, Diodorus legit libro II.) & **INSULA**. Linius **ACRADINA** & **TICA** scribit. Quinque vrbes intra mœnia continere, perhibet

TABVLVM τὰβυλόν, *Asia Propria* vrbs. Herodoti Clio.
TABVNIENSIS loci, in Mauritania Caesariensi, meminit
Vid. Vicens.

TABVNTIS, *Africa Propria* locus: Antonino.

TABVRNVM, Virgilio in Georgicis 2. & Aeneid. 12. mons
oliuifer. In Campania est Seruio. Samnitum est Vibio.

Apulia est Probo grammatico, & Pomponio Sabino, iuxta
Oriolum opidum. Caudini saxa Taburni, habet Gratius
poeta. Tabor est Erythraeo; Taburo Leandro. LIBVR-
NVM eundem appellari à Polybio video.

TACAMPSO, vide METACOMPSO.

TACAPE, Plinio *Africa Propria* vrbs. Tripolitana regio-
nis, Victori Vicensi M.S. Caps Castaldo; Capes Nigra
appellatur. CAPE xam, Ptolemao est. Latini autem co-
dices TACAPE legunt. CAPA Procopio. Antonino
CAPAE, & THACAPAE colonia. Idē habet AQVAS
TACAPINAS, hinc XVIII. M.P. distātes, vide ACABE.

TACAPHORIS τὰκαφοῖς, Marmarica vicus: Ptolemao.

TACAPISDIVM, locus in Theodosiano codice, titulo de
Appellationibus.

TAGARTENSIS Episcopus, in Numidia: auctoribus
Vid. Vicens. & Coll. Carthag.

TACASASTA, Aegypti vrbs: Antonino. Inter Memphim &
Pelusium. TACASIRIS in lib. Noit. ut credit Simlerus.

TACATVE τὰκατὺν, Ptolemao & Plinio, vrbs in *Africa*
Propria. TACATTABOC tractu est apud Antoninum.
TACENSES, vide AVGVSTA.

TACHARI τὰχαῖρι, variat sic lectio) circa Bactrianam
sunt populi: apud Strabonem. Pro. TACHORIS Pto-
lemao habeo, quos in Sogdiana, vicina regione describit.

TACHASARA τὰχάσαρα, Media vrbs. Ptolemao.

TACHEMPSO τὰχημψό, Aethiopia insula, iuxta Li-
byam. Stephanus. TACHOMPSO per omicron Hero-
doto. Vide METACOMPSO, & CHOMPSO.

TACHORI, vide TACHARI.

TACHORSA τὰχορσα, Libya Nomi vrbs: apud Ptolem.

TACINA, Antonino, in itinere Equotutico Rheginum. In
scbedā mibi Roma missa Celsi Cusadini, fluuij nomen est,
qui prope Scyllatium in mare defertur. vide LACINIVM.

TACOLA τὰκόλα, Aurea Chersonesi emporium, Ptole-
mao. quod Malaca, ab Alphonso Adriano; sed Tauai à
Iacobo Castaldo vocatur.

TACOMPSO, tria huius nominis opida, ad Nilum, habet
Plinius, lib. 6. cap. 29.

TACORÆI τὰκορῆῖοι, Indie extra Gangem gens: Ptolem.

TACTEVUM, vide TOTTAIVM.

TACTVRACTONIVM, Vide CATARACTO-
NIVM.

TACVBIS τὰκοῦβις, Lusitania opidum: Ptolemao. TV-
BVCCI Antonini, putat Simlerus.

TADAMENSIS loci in Mauritania Caesariensi, mentio est
apud Vid. Vicens.

TADER, vide ESTABERVVS.

TADIATES, circa Aequicolos populi: Plinio.

TADINATES, Italia populi, in VI. regione: apud Pliniū.
Per s, SADINATES tria mea exemplaria legunt.

TADNOS Fons, circa Mioshormon, in Aegypto. Plinius.

TADZANS, vide BVBEAGENTÆ.

TADVCIUM, Numidia locus: Antonino. Ibidem TADV-
TIVM: eadem.

TÆNARIA ταινάρια, Ptolemao Peloponnesi promonto-
rium, ad Messeniacum Sinum. TÆNARVS Poëtis.
Densum silvis, dicit Seneca in Hercule Furente. vbi quoq;
antri siue descendi ad Inferos hoc loco à Poëtis tributi, ac-
curata descriptio. De eodem etiam Apuleius 6. Asini. Ca-
bo Matapan, & Maini à Sophiano dicitur. Etiam
Maine Gregora vocatur.

TÆNARION ταινάριον, Ptolemao Laconica opidum;
antea CÆNEPOLIS κενήπολις, dictum, Pausania
auctore. sed is ταινάριον, habet sine I in fine. Ptolemao
diuersa sunt ταινάριον & CÆNE κενή. Tanarium, quae
nunc CEREAPODIS cognominatur, inquit Procopius,
libro 3. de bellis Wandalicis. corrupte, pro Canopolis forte.

Tanarium hoc dicit Nigri hodie Porto de Qualeis vo-
cari. Vel, ut alius quidam, Porto delle Quaglie, ob co-
turnicum ibidem copiam.

TÆNARVM flumen, iuxta Aenum urbem. Laonicus bis
terre nominat, in Thracia. Vulgo Tunza vocari, scribit
Leunclavius, atque in Hebram illabi, circa Hadrianopo-
lim. TAXVS hic forte antiquorum.

TÆNARVS, vide TANARVS, & TÆNARIA.

TÆNIAS ταινίας, pars Mæcedonis, qua mari imminet,
Ptolemao. Inter Canopicam fossam & mare, Straboni.
Huius meminit quoque Athenaeus 1. cap. 30. Mare hanc
alluens TÆNEVM, & purpura genus Taniense vocari
à Plinio putem. lib. 9. cap. 37. Verum enim meus codex sic
legit per Æ diphthongon. Alter hunc locum interpretari in
Adversariis à Turnebo, non ignoro. Est quoque locus sic
dictus ad stagnum Caribagini, Appiano. eius interpretes
Gislenius linguam veriti. sic quoque Oresius vocat. LI-
GVLA Victori Vicensi est. de quo vide in MAZVLA.
Et lingulas vocat appellatiue Casar 3. Gallicor. huiusmodi
loca in longum à cōtinente in Oceanum exposita. Qui-
dus quoque hoc versu, de Sicilia. Tribus hac excurrit in
aquora linguis. Hic ipse linguas vocat, quod alij promen-
toria. Sed preter insitum hanc. & adi de ijsdem Festum.
Vici etiam nomen est, iuxta Lampfacum, vi refert Meta-
phrastes, in vita S. Abramij.

TENIOLONGA ταινιόλογα, Mauritania Tingitana
opidum, ad Mare Ibericum, Ptolemao. TENIALON-
GA, sine diphthongo, Antonino. Mesenna Castaldo est.

TENIOTIS, locus Aegypti videtur apud Plinium. Circa
Saiticam praefecturam.

TÆNNI ταιννοί, Saracenorum gens est, Stephano. Circa
Mesembriam, aut Meridiem. Ex Vlpiano, & Vranio.

TÆNV R ταινὴν, India intra Gangem opidum: Ptolemao.

TÆPA τὰπα, Persidis vrbs. Ptolemao.

TAFa, vide TAVA.

TÆA IS, vide TASITIA.

TAGABASA τὰγαβάσα, Ptolemao, STAGABAZA
interpreti. India intra Gangem vrbs.

TAGABÆORVM, vide BETAGABÆORVM.

TAGÆ τὰγαί, vrbs Parthia regionis, in confinibus Hyrcania:
Polybio 5. & 10. Circa Oxum fluuium sunt Solino

TAGÆ populi. Turfon à quodam nouē appellatur.

TAGANA τὰγανα, Libya Interioris vrbs, & gens. Ptole-
mao. TAGANITENSIS Plebs, meminit Collatio
Caribaginiensis.

TAGARA τὰγαρά, India intra Gangem opidum maxi-
mum: Ptolemao, & Arthiano, in Periplo. TAGA-
RENSIS Loci, in Africa Proconsulari, meminit V. Vicens.
M.S. TAGARITANVS idem.

TAGARBOLA, in Africa locus, Vid. Vicens.

TAGASÆ τὰγασαί, locus apud Athenarum 1. vnde serui
petebantur, quorum frontem igne notatam scribunt. PA-
GASÆ per v. legit huius interpret Natalis. Vide AGASSÆ.

TAGASTIENSE, vide TAGESTENSE.

TAGAVDA, vide TIGAVDA.

TAGEIRA, vide ARSINOE.

TAGESTENSE opidum, Plinio: in *Africa Propria*.
TAGASTIENSE Numidia est apud D. Augustinum.
TAGASTE Antonino. THAGASTHA est in Episto-
lis Paulini. Patria D. Augustini est; teste Possidio in
eius vita. Vide TERGAZA.

TAGINA vicus, ad Apenninum montem, circa Vmbriam
& Tusciam videtur. apud Procopium 3. Gothorum.

TAGODA, vide TETAGODA.

TAGONIVS τὰγονίος, Hispania fluuius, Plutarcho in
vita Sertorij. Henares hodie vocari, putat Amb. Mo-
ralis. Tagum veriti male, interpret Latinus.

TAGORA, vide THAGVRA.

TAGORI, Sarmatia Asiatica populi. Plinius.

TAGRVM Montem Lusitania, citat Damianus Goësius,
ex Varro: quem hodie Sintra appellari ait. Varro lib.
rei rusticae 2. cap. 5. scribit hic equas certo tempore è vento
concipere. Columella autem 6. cap. 27. hoc in Sarc fieri
tradit.

T A

- tradit, quo modo quoque apud Varronem debere legi crediderim: cum Tagri nemo alius meminert.
- TAGVNTIA, vide BACVNTIVS.
- TAGVRA, vide THAGVRA.
- TAGVRIA ταγρία, Asia locus, circa Bactrianam regionem. Polybius lib. 5. & 10.
- TAGVRVS, vide THAGVRIS.
- TAGVS τᾱγος, Ptolemao & ceteris, Hispania fluvius, aurifer, si veteribus creditur. Oritur in Celtiberis; diuidit Lusitaniam, & ultra Vlyssipponam in Oceanum prorumpit. Accolis Taio vocatur. Et hunc, & multos alios Lusitaniam fluvios etiamnū auriferos esse, adfirmat mihi vir fide dignus Emanuel Enricus. TAGVM fluvium Aethiopum, habet Sidonius in Panegyrico soceri sui.
- TAI, vide TAOCHI.
- TAIPHALI, vide THAIPHALI.
- TAIONNACVS, villa, vel loci nomen, in Gallia: Sidonio 3. Epist. ad Siagrium.
- TAIZALOS, & VERNIGONES legit Humf. Lbuidus apud Ptolemaum, Albionis insula populos: quos hodie in Northumberlandt ponit. VENICONTES δυνηκοντες, & TEXALOS τῆξαλοι, lego in Graecis Ptolemai codicibus. (verustus MS. codex legebat δυνηκοντες, & ταῖξαλοι.) Sed TAIZALVM ταιζαλον, promontorium, idem Ptolemaeus legit ibidē. quod nunc Buquehamneffe.
- TALABRIGA ταλαβριγα, Lusitanorum vrbs, Ptolemao, & Appiano. Hac hodie Talauera della reina vocatur, vt aestimat Cl. Aretius. Varrerius hoc negat, ex dimensione, sed Cacia esse docet. TALABRICA est apud Antoninum.
- TALABROCA ταλαβροκα, Hyrcania opidum; apud Strabonem.
- TALACORI ταλακωει, Ptolemao Taprobanae emporium.
- TALADVSII, vide TELADVSII.
- TALALATVM, Africae Propriae vrbs: Antonino. Limitis TALALATENSIS meminit lib. Notit.
- TALAMINA ταλαμιν, Scutorum opidum, in Hispania Tarraconēsi. Ptolemaus. TIMALINVM forte Antonini.
- TALAMON, vide TELAMON.
- TALAMONIVM, Scythiae Thraciae vrbs: lib. Notit.
- TALANII ταλανιοι, Graeciae populi, circa Achaiam, vt videtur ex lib. 9. Polybij, circa calcem.
- TALANTIA, vide OREVM.
- TALANTII, vide TAVLANTII.
- TALARA ταλαρα, Indiae intra Gangem vrbs: Ptolemao.
- TALARENSES, vide TALARIA.
- TALARES ταλαρες, Thessaliae populi, ad Pindum montem. Strabo.
- TALARIA ταλαρία, Syracusanorum vrbs: Stephano. inde Talarini. TALARENSES sunt Plinio in Sicilia.
- TALARIGA ταλαριγα, Indiae extra Gangem vrbs: Ptolemao.
- TALAVRA ταλαυρα, Cappadociae opidum videtur apud Dionem 35. Eius meminere quoque Appianus in Mithridaticis, & Plutarchus in Lucullo. ταλαυρας autem legit Appianus: & circa Ciliciam videtur. confines haec sunt regiones.
- TALAVRIS, vide TALAVRA.
- TALAVRIVM ταλαυειον, campus est Apollonio 4. vbi se Ister versus Cronium mare (sic Adriam ab eo vocari, scribit eius Scholastes) flectit.
- TALAVS, vide LAVS.
- TALBENDA ταλβενδα, Pamphiliae vrbs: Ptolemao.
- TALBIACVM, vide TOLBIACVM.
- TALBONDANA, Ciuitas Pisidia. In Chalcedonenſi concilio.
- TALCINVM ταλκινον, Ptolemao Corsicae opidum.
- TALENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.
- TALEPTVLENSIS loci in Africa, meminit Viſt. Viſcenſ.
- TALETVM ταλετον, in Taygeti vertice Solis fanum est, supra Bryſas, in Laconica. Pausanias. Vide TAYGETVS.
- TALGA, vide TAZATA.
- TALI, vide THALI.
- TALI Statio, locus in Creta, vt Pintianus & qui eum se-

T A

- quantur legunt. libro 2. cap. 7. apud Melam. vbi olim Tum statione legebatur. De hoc Talo apud Agatarchidem legitur ter in die totam Cretam circumuiſſe. at ter quotannis, legit Mimos Platonis.
- TALIA, Antonino Maesia Superioris vrbs, TALIA TA Maesia Prima, libro Notit. Vide TANATIS.
- TALICVS, vide DAICIS.
- TALIO Riuis est, in confinibus Astellae & colonia Augusta vrbiū. Hygenus in lib. Limitum.
- TALIVM, vide ITALIVM.
- TALLIATES, horum populorum meminit lapis antiquus, in vico Ripsdorff inuentus, in Eyſſalia regionis: vltima Germania. Huic vico adiacet Dominium, & arx vetus Tollendorff vel Tallendorff aut Tallendorff / varie enim scribunt, sed indifferenter pronuntiant Germani. Idem significat Tallendorff, quod Talliatū pagus. Ipsam inscriptionem, quia hactenus minimē publicatam aestimo, his subiungam, eam enim habeo studij communis: andi ergo, ab humanissimo & docto viro D. Chrysanto Boiss. MARTI ET GENIO TALLIATIVM CLAVDIVS VERINVS AD PERPETVAM TVTELAM AEDIS TALLIATIB. DEDIT XXXCL. QVAM ADEM L. MARCIVS SIMILIS DE SVO POSIT. sic scriptum sine v hoc vltimum. Conseruat et hic lapis apud Illustrem & Generosum comitem Hermannum a Manderſcheyd, & c. Sacrae C. M. Consiliarium, & omnis antiquitatis indagatorem sagacissimum, testis mihi Io. Viſianus, a quo eandem exscriptam postea accepi.
- TALMAE, vide CONTRA.
- TALMENA ταλμενα, Carmaniae portus. Arthiani Periplus.
- TALORI, vide IGADITANI.
- TALVBATH ταλβαθ, Libya Interioris opidum: Ptolemao.
- TALVCTAE, Indiae gens, circa Gangem. Plinius.
- TALY ταλυ, Ptolemao Aegypti fluvius.
- TAMA, Aethiopiae sub Aegyptio opidum, ad Nilum. circa Hierosycaminum. Plinius.
- TAMADA, vide TAMVADA.
- TAMAGANI, nominantur in vetusto lapide qui in Lusitania est, in opido Chaves. Fluvius qui eum alluit, Tamuga hactenus vocatur. Vide AQVAE FLAVIENSES.
- TAMALA, vide TEMALA.
- TAMALLA, & TAMAMALLA, vide THAMALLA.
- TAMALME, ANDROCALON, CHAVSORIVM, CHARAVATINIVM regiones, & TAXANITE, atque CAPSVRIVM loca, habet circa Armeniam Minorem, vel Ciliciam, Metabraftes in S. Andreae duci exercitus vita.
- TAMANNVNA, & aliter TAMAVNVNA municipium Mauritaniae Caesariensis. Testis sceda II. Tabula Peutingeriana. & item III. mihi a M. Velfero vsui missa. AN TAMVLLVMA Viſt. Viſcenſ. sit, quaerit idem.
- TAMARA, vide TAMARIS.
- TAMARE ταμαρη, Albionis insulae vrbs, apud Damnios. auctor Ptolemaeus. Tamerstock Villanovano est. Tamer-ton ego malim: cum Camdeno.
- TAMARICI, vide CELTICI, & TAMARIS.
- TAMARIS, Hispaniae Tarraconēſis fluvius, circa Celticum promontorium, per Praesemarcos defluens: Pomponio. qui & ibidem TAMARICOS populos habet. ταμαρη Ptolemai est. TAMARICI fontes, sunt in Cantabria tres: Plinio. octonis pedibus distantes. Fluvium Tamar hactenus appellari puto.
- TAMARITAE, vide CAMARITAE.
- TAMARITIVM Palmarum, Siciliae locus, apud Antoninum, vt legit Simlerus. Alia exemplaria pro Palmarum SPALMAX legunt.
- TAMARVM ταμαρον, Asiae locus: Straboni. lib. 11. IMAVM legi posse, scribit Casaubonus.
- TAMARVS ταμαρος, fluvius Ptolemao Albionis insulae, in latere Meridionali. Tamer hodie ex tabulis censeo. sed affirmat Camdenus. Est & Macedonia mons, circa Epirum: Straboni. Italia quoque locus, circa Campaniam, est Antonino. vbi TANARVS, THANARVS, & THAMA-

TAMARVS quoque alias legitur. Vide **TMARVS**.
TAMASA, vide **TAMASSVS**, & **TEMESA**.
TAMASEVS, & **TAMASIA**, vide **TAMASSVS**.
TAMASIDAVA ταμασιδαια, Mysia Inferioris opidum. Ptolemaeus.
TAMASIS ταμασις, India intra Gangem vrbs. Ptolemaeus.
TAMASTANI Municipium, in Mauritania Casariensi. Tabula Peutingeriana.
TAMASITANORVM ταμασιτων, meminit Goliarius ex Nummo. Gentile à Cypri vrbe Tamaseo: vt habet Stephanus. Vide **TAMASSVS**.
TAMASSA, vide **TEMESA**.
TAMASSVS ταμασις, quæ & **TAMASA**, Ptolemaeo & Straboni: Cypri insula vrbs. Borgo de Tamasso, Lufignano. Famagosta Ger. Mercatori, hodie. Stephanus scribit quoque **AMAMASSVS** ἀμαμασις dictam, in voce ἐπουδία. Idem Plinius vt & Stephanus eam **TAMASEVM** ταμασιον, appellat. & **TAMESIAM** ταμασια, à Polybio nominari addit. ταμασια, apud Porphyrogennetam. τὰμασι, per syncopen vocari à Strabonis Epitome, mihi testis Sylburgius. Hanc vocat Homerus Α. Οδυσ. **TEMESEN**. cuius commentator Eustathius dicit sic quoque appellari qua in Brutijs est, & vtramque metalliferam facit. Vide **TEMESA** & **DAMASENVS**.
TAMAVNVNA, vide **TAMANNVNA**.
TAMAZITES populi, à Roxolanis alueo tantum fluuij segregantur. Iornandes. **TAZIGES** alia lectio. an pro **IAZYGES**?
TAMAZENSIS loci, in Mauritania Casariensi, mentio apud Vitr. Vitensis.
TAMBADA, Africa ciuitas. Victor Vitensis, lib. 3. persecutionis Wandalica. **TAMBAIA** legit alius codex.
TAMBALENSIS Plebis meminit Coll. Carthag.
TAMBEITANVM, vide **THAMBES**.
TAMBRAX ταμβραξ, Parthycorum vrbs: apud Stephanum, & Polybium 10.
TAMBYZI ταμβυζοι, Ptolemaeo Bactriana gens.
TAMERÆ, vide **ZAMIRÆ**.
TAMESIA, vide **TAMASSVS**.
TAMESIS, vide **THAMESIS**.
TAMI ALÆ, mentio est in antiqua inscriptione, prope Salisburgum, vt Laëlius habet. locum Tamberg dicit inquit.
TAMIA ταμια, Albionis opidum, in Vacomagijs. Ptolemaeo. In Scotia hodie est. Fortasse Tanca, in Rossia Scotia regione, vt inquit Camdenus.
TAMIANI populi, Rhodiensibus auxiliares, sunt apud Liuium 33.
TAMIATIS, vide **PELVSIUM**.
TAMIGGICA, vide **TAMVGADA**.
TAMIRVM opidum, in Italia habet Francisci Nansij Frontinus manu scriptus. Corruptam vocem puto.
TAMNA ταμνα, Arabia vrbs: Stephano. in Arabia Felici, Plinio: qui eam Templorum cognominat. Catabanensium regia: apud Strabonem.
TAMNACVM, Arabia Felicijs opidum: Plinio. à Romanis deletum.
TAMNVNVM, Aquitanica vrbs: Antonino. **LAMNVNVM** putat M. Velferus tabula Peutingeriana. Vide **FORVM Segusianorum**.
TAMONBARI ταμονβαρι, Thracia vrbs. Procop. 4. Aedificiorum.
TAMONITIS ταμονιτις, Syrorum regio: apud Strabonem.
TAMOS, Pomponio Tauri montis promontorium est, ad Oceanum Eoum. Mercator credit ab Orofio **TAMARA** dici. Pintianus pro Tamos, **TABIS** apud Pomponium legit. Ego quoque **TABIN** Plinij puto. Vide **TAVROS**.
TAMPSE, vide **TAMASSVS**.
TAMVADA, Pomponio Mauritania Tingitana fluuius: qui Bedia ab Oliuario nominatur. **TAMVDA** Plinij est.
TAMVCVM, locus Mauritania Casariensis, lib. Notie. **TAMADA** Victori Vitensi M. S. **THALVDA** Ptolemai putat Pintianus.
TAMVDA, fluuij & vrbs in eius ripa nomen, Plinio. In

Mauritania Tingitana. **TANVDANENSIS** meminit Coll. Carthag. pro eadem forte corrupte. An **TAMVGA** Procopij ad Aurasijs montem? Vide **TAMVADA**.
TAMVGA, vide **TAMVDA**.
TAMVGADA, Mauritania opidum: Procop. 2. Wandalic. **THAMVGADA** forte D. Augustini. **TAMIGGIGENSE** hinc forte in Coll. Carthag.
TAMVLLVMA, Africa vrbs, apud Victorem Vitensem, 2. Persecutionis Wandalica. vide **TAMANNVNA**.
TAMVSIDA ταμυσιδα, Mauritania Tingitana opidum: Ptolemaeo. aliud à Tamusiga. **TAMVSIDA** est Antonino.
TAMVSIGA ταμυσιγα, Ptolemaeo Mauritania Tingitana maritimum opidum. Hoc Tifelfedti Marmolio: Tefeltner Castaldo, Fella. Nigro dicitur. Fessam credit Peucerus **VOLOBILIN** δουλοβιλιν, Ptolemai esse. huic assentitur Marmolius. **VOLVBILE** Colonia est apud Plinium, & Antoninum.
TAMYNÀ ταμυνα, Etruria vrbs: Straboni, Stephano, & Plutarcho in Phocione. Tamyna Philostrato in Aescubine, & Suida, in Euboia agri Etrurienfis.
TAMYRACA ταμυρακα, Sarmatia Europa opidum, ad Carcinitem sinum: Ptolemaeo, Stephano, & Arriani Periplo. Straboni promontorium sic vocatur. Vide **MIIRAX**, & **CARCINITES**.
TAMYRAS ταμυρας, Straboni fluuius est inter Berytum & Sidonem, in Phoenicia. **DAMYRAS** δαμυρας, Polybio 5. Zieglerus scribit eum à Plinio **NAGORAS** vocari, sed **MAGORAS** legendum est. Ptolemai **LEONAEON**, haud dubie est. **BOSTRENVVS** βοστρενυς, mihi videtur à Dionysio vocari. hunc enim Priscianus eius interpres prope Sidonem describit. Aut hac omnia sunt synonyma, aut flumina sibi inuicem vicina.
TANA, vel **TANAS** Mauritania fluuius: Sallustio in Iugurthino. **TANAI S** legit Carrio, nescio an recte. **TANA** etiam locus vbi lateres dicuntur innatare. Antigonem in Mirabilib. **PITANA** hic autem restituendum, docet Strabo 13. vt etiam Graecus Antigoni codex, quamuis corrupte & diuifim, hic τανη legat.
TANABASTRA, Marmarica locus: apud Antoninum.
TANADARIS ταναδαρις, Armenia Minoris vrbs in Caesonia. Ptolemaeus. Apud Antoninum est **TANDARVM** & corrupte **PANDARVM**, item **PTANDARVM**.
TANADASSA, Africa Propria vrbs: Antonino.
TANAGER, Lucania fluuius: Vibio, & Seruio 3. Georgic. Pom. Sabinus, & Prob. Grammaticus scribit torrentem tantum esse, & non habere aquam nisi pluuia tempore. De eodem D. Paulinus, in S. Felici Natali III. Eidem Probo est quoque Aetolia fluuius. ipse viderit. De Tanagro Lucania hac ad me Roma Celsus Citradinus, Si Pomp. Sabinus moratus esset per diem vnu, nedum per multos annos, vt moratus sum ego in Lucania, & specialiter in opido Auletta nomine, ad radices montis Alburni nunc vulgo la Montagna de Sicignano; vel della Petina, à duobus opidis in eo sitis ita nominatis, quod Auletta penè alluit fluuius Tanager, vulgo il Negro, nō dixisset ipsum torrentem esse, & non habere aquam nisi pluuia tempore. nam est fluuius qui in se recipit & alios fluuios, & inter ceteros quendam vulgo dictum La Botra di Picerno, à Picerno opido antiquo semidivato, vnde oritur, prope Potentianum, super quem fluuium Botte est & pens lapideus antiquus cum inscriptione, quam ob caprificos in eo natos & altitudinem arcus legere nō potui. sed nunc audio pontem ab accolis purgatum esse, & multos inscriptionem descripsisse: quam habere curabo. Hic Tanager est fluuius ille de quo Plinius 2. cap. 108. scribit. Et in Atinate campo fluuius mersus post xx. M. P. exit. vt nunc etiam videri potest. de quo quoque Leander (et si Plinij verba non viderat) aliquid narrat, sed non integrè Vide **TANARVS**.
TANAGRA ταναγρα, vrbs est Boeotia, apud Strabonem & Ptolemaum. Centum triginta stadiis ab Oropo distare, scribit Dicaearchus. A Plateis ducentis, eodem Auctore. Hanc Stephanus dicit ab Homero **GRÆAN** γραια, & prius **POEMANDRIAM** ποιμανδρια dictam, & ab Aristot-

Aristotele *OROPVM* ὀρόπος, appellatam. Idem *Stephanus* eandem alibi *GEPHYRAM* γέφυρα, vocat. *Strabo* quoque eius incolae *GEPHYRÆOS*, id est, Pontanos nominat. Hodie *Anatoria* vocari, *Castaldus* auctor est. *TANAGRA*, *Ptolemaeo* quoque *Persidis* vrbs. Est & locus iuxta *Oropum*, in mari littore: *Stephano*, eandem cum superiori puto. *Tanagra* etiam meminit *Staius* 7. *Thebaidis*, quam *Lutatius* eius commentator scribit nunc *PENANORIA* vocari, & *Euboëa* ciuitatem facit. Fides sit penes *antorem*.

TANAGRÆA, Vide *GRÆA*.

TANAIS, vrbs ad *Tanais* fluminis ostia, *Ptolemaeo* teste. *EMPORIUM* ἐμπόριον, apud *Stephanum* vocatur. *Aloph*, *G. Mercatori* est. *Niger* scribit *Europæ* *Tana*, incolæ autem *Azac* dici. *TANAIS* fluius est *Ptolemaeo* & *cateris*, qui *Europam* ab *Asia* diuidit, *SYLVUS* *Scythis* dictus, ut *Plinius*, vel *orais* per 1, ut *Eustathius* tradit. Item *AMAZONVS* ἄμαζονες antea, si fides est apud auctorem de *Fluminibus* & *Montibus*. Incolæ hodie *Don*, & *fratris* *Tana* dicuntur. Hunc fluium quoque *DANUBIUM* dictum, ut scribit *Acron* in *Horatium*, eo minus miror, quod videam vitrumque, & *Danubium*, & hunc *Tanam* à suis accolis eodem nomine *Don* hodie indigenti vocari. Hoc me fugit, Fides sit penes illum. Hunc *Tanaim* oriri ex *Riphaeis* montibus tradunt *Ptolemaeus* & *Plinius*. *Riphaeis* siluis malo, cum *Isidoro*, nam nulli hic montes, at immensa silua (pars nempe *Hercynia*) ut olim in *Argonauticis* auctor fuit *Orpheus*, & oculati testes hodie. *Oriturq;* ibidem è quadam palude, quam magnam dicit *Herodotus*. Vide *ALOPECE*, *BOSPORVS* *Cimmerius*, *HYPANIS*, *PONTVS* *EVXINVS*, *SILVS*, & *TANA*.

TANAITÆ, qui *Tanaim* accollit, in *Sarmatia* *Europæa*. *Ptol.* *TANAITIS* ταναιτις, regio in *Armenia* videtur, iuxta *Cynum* fluium: *Dioni* 36.

TANAPÆ, *Aethiopia* sub *Aegypto* vrbs, regia *Candacis* regine. *Dion* 54. In *Græco* ταναῖον per u legebatur. *Xyphilinus* autem *tanæon* per n habet. Eadem cum *NAPATE*, de quo supra.

TANARVS, *Plinio* *Lombardia* *Cispadana* flumen. *Tanaro* hodie dici, scribit *Leander Albertus*. ταναρος corruptè puto legi apud *Aelianum* 15, animal ad finem. *TANARVS* etiam *Antonino* in *Via Appia*, hu verbis, In medio *Salerno* ad *Tanarum*. Ad quem locum en hac *Roma* ad me *Celsus* *Citadinus*. Ad *Tanagrum* lego fluium, de quo *Virg.* 3. *Georg.* sed cum subscribat, ad *Calorem*, ad *Silarum* reponendum esse censeo. De mendo suspectus est mihi locus iste, nam *Tanager* flu. vulgò il *Nero*, est ultra *Silarum*, & in eo intrat. Et illud, in medio *Salerno*, (vel *Falerno*, ut aliqui legunt) suspicionem augeat. Est igitur expendendus locus iste. *Caler* enim fluius, vulgò il *Calore* prope *Beneuentum* transit ad iactum fugit: quod à *Salerno* distat plusquam 50. mill. & *Tanager* est ultra *Salernum* 40. mill. in *Lucania*, vide *TAMARVS*.

TANAS, vide *TANA*.

TANATA, vide *THANATOS*.

TANATIS τανατις, *Mæsia* Superioris opidum, *Ptolemaeo*, *Terriana* *Nigro*. *TANIA* *Antonini* hoc tractu est.

TANAVS, vide *TANVS*.

TANCHARI, vide *TENCTERI*.

TANDARVM, vide *PTANDARVM*.

TANEA, *Parthorum* vicus, ubi *Darius* à cognatis captus, *Alexandro* traditus fuit. *Trogus* 11. *THARA* legit *Bongarsius*. *TABAS* forte *Curtio*.

TANETANI, vide *TANETVS*.

TANETOS, vide *THANATOS*.

TANETVM, vide *TANNETA*.

TANETVS, *Polybio* & *Liui* *Boiorum* vicus propinquus *Pado*. *Ptolemaeo* *TANITVM* τανιτον, in *Gallia* *Togata*. *Plinius* *TANETANOS* populos habet. & *Antoninus* *TANNETVM*, inter *Regium* & *Parmam*, *Leandro* *Tanedo* est.

TANFANÆ Templum, *Tacito*, celeberrimum in *Marsis*. *Bentheimer-berg* hodie loci dici, auctor mihi est *Georgius Bruno*, in *Calcaria* *Cluua* ducatus opidi descriptione. Vide qua scribit de eo *Suffidus* in libello de *Scriptorib.* *Frisia*.

TANGALA τανγала, *India* intra *Gangem* vrbs. *Ptolemaeo*, *TANGANI* τανγανι, *Ptolemaeo*, *GANGAN* interpreti, gens *India* extra *Gangem*.

TANIS τανις, metropolis in *Aegypto*: *Ptolemaeo* teste. In *Sacris* litteris *Ezechiel* 30. *TAPHNIS* est: pro quo *D. Hieronymus* *ZOHAN* legit. *THANIS* *Antonino*, & *THAMNA* *Egesippo* 4. est. Vide *PELVSIUM*.

TANITICVM τανιτικον, Ostium *Nili* fluminis est apud *Ptolemaum*. Hoc nonnulli *SAITICVM* σαιτικον, vocant, teste *Strabone*, libro vltimo. inter quos est *Herodotus* 2. *TANICVM* habet *Mela*, vitio librarium fortè. Hodie *Calixene*, à *Bonaccio*, & *Tanes* à *Nigro* nominari video.

TANITVM, vide *TANETVS*.

TANIVM, vide *TAVIVM*.

TANNACO Monasterium, in *Lycania*. *Gregorius* lib. 4. *Epistola* 36.

TANNETA, nomen loci in *Campania*, ubi *Buccilinum* à *Narfete* extinctum, scribit *Amoinus*, & *Diaconus* 2. *Longobardorum* cap. 2. *TANETVM* legit idem, ad *Eutropij* historiam, lib. 17. ubi *M. S. codex* *TANNETVM* habebat. Sic quoque *Hugo Floriacens.* *M. S. TANNETANÆ* vrbs meminit quoq; *Trallianus* in *Longauis*.

TANNETVM, vide *TANETVS*, & *TANNETA*.

TANOS, fons *Aethiopiae*, circa *Mioshorum*: *Plinio*. *Creta* vrbs: *Stephano*. Vide *TANVS*.

TANSIATVM, consilium hic habitum constat, ex *Decret.* 2. causa 12.

TANTALI Stagnum, & *TANTALIS*, vide *SIPYLV*.

TANTALVS τανταλος, *Lesbi* mons. *Stephanus*. Vrbs ad *Meandrum* sita: apud *Nicetam*. *Taufan* lenunc, teste *Leunclauio*.

TANTHARAGI τανθαράγαι, *India* intra *Gangem* gentes, circa *Bariga* an. *Arrianus* in *Periplo*.

TANTARENE, *Plinio* opidum in *Aethiopia* sub *Aegypto*, *TANVM*, vide *FORVM* *Segusianorum*.

TANVDANENSIS, vide *TAMVDA*.

TANVS τανος, *Argie* fluius, defluens ex *Parnone*, in *Thyreaticum* sinum effunditur. *Pausanias* in *Corinthiacis*.

TANAVS videtur *Euipidis*, in *Electra*. cumq; limitem dicit *Argiui* & *Spartani* soli.

TAOCA ταόχα, *Arriano*, & *Ptolemaeo*. *Persidis* maritima vrbs est: quam *Theuetus* *Thimar* vocari ait. vinam verè.

TOACE *NA* regio, ibidem eidem *Ptolemaeo*. & quoque *TOACA* promontorium.

TAOCHI τανχαι, populi & regio iuxta *Pontum*; *Xenophon*, & *Stephano*. Aliqui *TAVSTAS*, vocant, inquit.

TAPÆ τὰπαι, *Dicia* opitum, sub *Decebal* imperio. *Xiphilinus*. Idem cum *TABÆ* *Iornandis* puto.

TAPANITÆ τανανιται, *Marmarica* nomi gens: *Ptolemaeo*.

TAPARA τὰπαρα, emporium ad sinum *Arabicum*: inter *Aualiten* & *Malao* emporia: In *Arriani* *Periplo*. *TAPHARVM* forte *Nicephori* *Callisti* 9. cap. 18.

TAPATEGE ταναντη, locus *Aethiopiae*, ad sinum *Barbaricum*. *Arrianus* in *Periplo*.

TAPE τὰπαι, *Hircania* opidum: *Straboni*.

TAPHARVM, vide *TAPARA*.

TAPHETH vide *TOPHET*.

TAPHIÆ τὰφαι, eadem que *TELEBOIDES* τηλεβοι, insula inter *Acbaïam* & *Leucadiam*. Ex *Strabone*, *Plinio*, & *Stephano*. *Plinius* hoc tractu quoque insulam habet, qua *TAPHIAS* singulariter dicitur. Sic quoque *Stephanus*, qui addit eandem triginta stadiis ab *Tapho* *Cephallenia* distare.

TAPHIAS, vide *TAPHIÆ*.

TAPHIASVS, vide *TAPHOSSVS*.

TAPHII τὰφιοι, qui ad vltimum recessum *Carcinitis* sinus habitant

T A

habitans. In Scythia Europæa. Strabo. Videntur TAPHRA Plinij.

TAPHIS, vide TASITIA.

TAPHITIS τῆπις, Straboni promontorium in Africa Propria.

TAPHIVM, vide PHARAMIA.

TAPHIVS τῆπις, Locorum Ozolorum mons, in quo Nessum centauri sepultum, narrat Antigonus in Mirabilib.

TAPHIVSA, vide TAPHVS, & TAPHOSSVS.

TAPHNIS, vide TANIS.

TAPHOSIRIS, vide TAPOSIRIS.

TAPHOSSVS τῆπος, Aetolia colli, circa Calidonem: Straboni 9. τῆπος idem vocat 10. ibidem singulari quoque τ, τῆπος. TAPHIASSVS apud Plinium est. Idem cum Taphris putaverim. TAPHIVSA apud eundem locus est iuxta Leucadem. vbi quantum genus ætius reperitur.

TAPHRA Plinio, & Mele, Africa Minoris vrbs, Fachs ab Olinario vocatur. TAPHRA Plinio, & Pomponio: TAPHROS τῆρος, Ptolemaeo. opidum in angustiis Taurica Chersonesi situm. Mercatori Przecop est. Huius incolæ Stephanus SATORCHÆOS οὐτορχῆοι, vocat. & seruos hic cum dominorum vxoribus rem habuisse scribit. qui fortè SATARCHI Plinij sunt. & SATARCHÆ Pomponij. SARTACHE σαρτάχη, opidum ibidem Ptolemaeo est. Vide TRIPOLIS & TAPHII.

TAPHRON, Arabia Felici vrbs: apud Marcellinum.

TAPHROS, fretum Sardiniam & Corsicam insulas interluens, vocat Plinius. quod Pomponius FRETVM ETRVSCVM. Idem videtur Eustathius SARDONIVM Sinum appellare. & Antoninus FRETVM GALLICVM vocat, si locus integer est. vide TAPHRA, & FOSSA Punica.

TAPHRVRA τῆρβρα, Africa Propria vrbs: apud Ptolemaeum.

TAPHVA, Palestinae locus, Iosue 15. Sunt qui Ptolemai THENA putant, inquit Masius. Sed idem duas Taphuas facit.

TAPHVS τῆπος, vrbs Cephalenia insula, quam Strabo scribit suo tempore TAPHIVSAM τῆπιον, appellatam. duplici ss scribit Stephanus. Vide CEPHALENIA, MENTVM, PHARAMIA, & TELEBOIS.

TAPHYASSVS, vide TAPHOSSVS.

TAPIVM, vide PHARAMIA.

TAPORI τῆπορι, Margiane populi: Ptolemaeo, per v. in media interpretibus. Vide BARDVL.

TAPOSIRIS τῆποσις, nomine, tres vrbes habet Strabo, in Africa siue Libya. Duas harum describit circa Maveotim; alteram ad mare, alteram paulo ab eo remotam: (vbi Procopij & Ptolemai quoque τῆπεσις) tertiam etiam ad mare, sed inter Alexandriam & Canopum. hancq; parvam cognominat. Huius etiam meminit Plutarchus in Antonio, sed per φ τῆποσις, quam rectam scripturam censo; ex eodem, in Osiride, vbi scribit sepulchrum Osiridis significare, cuius corpus ab Ægyptiis multis locis conditum dicitur. Stephanus tamen vitamque scripturam admittit. τῆποσις, vocat Alexandria proximam: & τῆποσις per iota in penultima aliam. Sed TAPHOSIRIM Ægypti provinciam, nouit Apuleius, capite de absynthio.

TAPROBANA τῆποβῆνα, insula quæ Ptolemaeo teste olim SIMVNDI σιμούνδης, & postea SALICA σάλικη, dicta fuit. παλαισινδῆ est apud Arrh. in Periplus. COLIADIS κολιάδης, insulam nominat Dionysius. quare lege huius Scholiasten Eustathium. Megasthenes apud Plinium scribit eius incolæ PALÆOGONOS appellari. & Ptolemaeo teste SALÆ σῆλας. Maris Eoi insula maxima est. Hodie Zeilan nominatur, Barrio, & Corsalo resib. quod idem constanter affirmat Varro, in suo de Ophyra regione, opusculo. quorum sententia ego lubens acceperim. Mercatori tamen Sumatra dicitur. Nonnulli TAMBOL I insula videntur; à Diod. Siculo descripta, in

T A

sine lib. 2. Taprobanam Arabibus Azebani, & Africanis Achamba vocari, dicit aut fingit Theophrastus; auctor valde magnificus, vocibus incognitis.

TAPSAS, circa Palestinam vrbs, 4. Reg. 15. THEPESA 7200, 70. Interp. THAPSAS est apud Iosephum 9. Antiq. cap. 11.

TAPSAGAS, Syria vrbs vocatur à Curtio lib. 10. recentior editio legebat CAPSAGAS. THAPSACVM Ptolemai esse mihi persuadeo.

TAPSAGVM, opidum Africa Interioris, à Corn. Balbo expugnatum. Plinius.

TAPSAS, Africa fluius, circa Rusicadam. Vibiur.

TAPSVS Virgilio, THAPSVS δῆπος, Thucydidi, Sicilia peninsula. Hodie Manghisi appellari, scribit Faz. Illus.

TAPVRA τῆρβρα, Armenia Minoris opidum: Ptolemaeo.

TAPVREI, vide SCYTHA.

TAPVRI τῆρβρι, Media populi: Ptolemaeo. Vide SAPVRI, TAPORI, & APYRI.

TAPVRIVS, vide TAVRVVS.

TAPYRI, & TAPYRRHI, vide APYRI.

TARA, vide TARRHA.

TARABI, circa Persidem populi videntur: apud Procop. 2. Persicorum.

TARABOSTES, vide ZARABI.

TARACHI τῆρχη, Taprobana gens: Ptolemaeo.

TARACHIE, insula prope Corcyram: Plinio.

TARACINA, vide ANXVR.

TARACONTA, vide BIRRICHEI.

TARADASTILI, vide TARDISTILI.

TARADVS, loci nomen, cuius episcopum Cymathium vocat D. Athanasius, Tomo 2. in Epistola ad Solitariam vitam agentes. ANTARADVS restituo.

TARANAMVSA Castra, in Mauritania Cesariensi: Antonino.

TARANDROS τῆρδρος, Phrygia regio: apud Steph.

TARANEI Arabes in Syria alibi: Plinio.

TARANTVS τῆρντος, Bithynia vrbs: apud Stephanum. Eadem DARANDVS per d. apud eundem. Vide TARENTVM.

TARARIVM τῆρῆρον, Ptolemaeo Bithynia opidum.

TARAS τῆρς, Italia fluius, iuxta Taranum vel Tarentum urbem: ut Stephanus tradit. Inter Metapontum & Tarentum: Appiano 5. Civil. Pausanias quoque in Phociciis dicit fluium eodem nomine quo vrbs vocari. Taras ab incolis hactenus vocari, testis mihi fide dignus Galateus. Epiri flumen est Vibio. Asia Minoris vrbs videtur apud Curopalatem. Scythia fluius est Val. Flacco 6. sed quidam hic TARAX legunt. Eundem cum TYRAS putauimus. Vide TARENTVM, & TAVRAS.

TARASCO, vide TARVSCVM.

TARASI I, siue S. Tarasij, locum maritimum Europæ, circa Bosporum Thracicum, vbi Cedrenus scribit Patzinacas equites mare transgressos.

TARASSA, Africa vrbs, D. Augustino, alio in loco

THARASSA legit. sic quoque D. Cyprianus. TARAZENSIS inde puto Victori Vicensi.

TARATI τῆρῆτοι, Sardinia populi: apud Strabonem.

TARAX, vide TARAS.

TARAXANDRA τῆρῆανδρα nominatur quædam Sibylla, à loco: apud Clem. Alexandrinum 1. Stromatum, item Suidam.

TARBA τῆρβα, Ptolemaeo Creta vrbs. Palestina est in libro Notitiarum.

TARBACANA, vide CARBACA.

TARBASSVS τῆρβῆσος, Pisidia vrbs: Artemidoro, apud Strabonem.

TARBELI, vide QVATVORSIGNANI.

TARBELLA, aliquando simpliciter legitur in Antonini Itinerario. TERREBELII idem interdum etiam habet. opidum est Gasconie, in Gallia: quod Tarbe dicitur, Rob. Constantino iudice, in suo Supplemento. Hanc sententiam exprobat Iosephus Scaliger in suis Ausonianis lectionibus: dicens, non Tarbe designare, sed eam ciuitatem quam

quam hodie Aqs vulgo vocant; ad ostia vel æstuaris potius *Aturri*; eandemq; ab *Aufonio* *AQVÆ TARBELLÆ* nominari. Hæc etiam postremo ciuitas *Aquensium* dicta fuit, eodem teste. *Aquarum Tarbellicarum* memoria quoque est apud *Antoninum*. item *Tibullum* 1. Eleg. 7. hoc versu, Non sine me est tibi partus honos, *Tarbella Pyrene*. vt legit *Rob. Constantinus*, vbi codices excusi vulgò tua bella *Pyrene* habent. putatq; idē *Constantinus* *Pyrenen* hanc esse synonymon *Tarbella*. Eadem fortè cum *AQVIS AVGVSTIS* *Ptolemai*. Vide *Vinetum*, in *Aufonij Parentalia*. *TARBELLORVM* tractum scribit *Nauagierus* hodie *Terra di Labor* nominari. *TARBELLI* τάρβηλοι, *Gallia Aquitania* populi, apud *Strabonem*, & *Ptolemaum*; item *Plinium*, sed ille simplici l. scribit. & *QVATVORSIGNANOS* cognominat. Circa *Baionam* eos ponit *Orontius*, in sua *Gallia tabula*. Meminit *Tarbellorum* etiam *Aufonius* in *Epistola* 10. & in *Idyllio* 9. de *Mosella* amne. Hos *Heroldus* in *Eysalia* locat, regione *Germania*, circa *Mosellam*. Sed hoc non est toto calo, vt aiunt, sed tota potius terra errare.

TARBELVS τάρβηλος, *Doridis* mons, circa *Caunum*.

Q. Calaber, lib. 3.

TARCHIA τάρχη, *Sicilia* vrbs: *Stephano*, ex *Philisto*.

TARCHONIVM τάρχωνιον, *Tyrrhenia* opidum, *Stephano*. τάρχωνια vocatur. ab *Eustathio* in *Dionysium*. Haud procul ab *Agyllis*, vt docet *Virg.* 8. *Aeneid.* apud quē *TARCHON*, vel *TARCHO* est. Eadem cū *TARQVINIA* esse, ex *Strab.* 6. colligi potest; dicit enim *Tarquinius* à *Tarche* *Tyrrhenia* præfecto nomē habere. vide *TARQVINIENSES*.

TARCONIA, vide *TARCHONIVM*.

TARCYNIA, vide *TARQVINIA*.

TARCYNITÆ, & *TARCYNÆI* *Hyperboreorum* gens. vbi *Gryphi* aurum custodiunt. *Stephanus*, ex *Hierocle*. De *Arimassijs* hoc idem tradit *Plinius*.

TARDISTILI, *India* populi, apud quos *achemeniden* herbam nasci, tradit *Plinius*. *TARADASTILI* alius codex legit. & *Pintianus* subdubitat nū sit *TAXILI* scribendū.

TARELEI, *Aethiopia* populi, ad *Nigri* fluminis fontes: vt *Plinius* ait.

TARENTASIA, *Antonino* *Centronum* opidum, quod *Mouster* appellatur, teste *Schudo*. à *Germanis* verò *Munster* in *Tarataten*, teste *Simlero*. *DARANTASIA* per *din* prima, & *ain* secunda, apud eundem *Antoninum* etiam reperitur.

TARENTINVS SINVS, *Magna Græcia* apud *Plinium*.

THVRINVS vocatur ab *Ouidio* lib. 15. *Metamorph.* vt obseruauit *Gab. Barrius*. *Margrande*, *Leandro*. *TARENTINVS* quoque *Portus*, est *Calabria*: apud *Pliniū*.

TARENTVM *Plinio*: *TARASTÆGES*, *Straboni*, & *Ptolemao*, & in numismate antiquo, quod apud me est. *Romanam* coloniam esse, ex *Strabone* & *Plutarcho* discimus. *OEBALIA* à *Virgilio* vocatur, teste *Seruius*. item *Ouidio*, vt annotauit *Scopas*. (Sed arcem *Tarentinam* sic vocari, annotauit *Phylargyrus*.) Hanc urbem adfabrē describit *Florus* 1. & *Procopius* 3. *Gothicor.* *Taranto* hodie dici, *Leander* testis est. *Tarentini* aliquando *SPVRII* vocati sunt, vt scribit ex *Trogo* *Iustinus*, lib. 20. *PARTHENIATAS* vocatos, scribit *Seruius* ad 3. *Aeneid.* Item *PHALANTIADAS* φάλαντιάδας, à quodam ciue eorum celeberrimo, vt tradit *Stephanus*. *Calabria*, siue *Magna Græcia* vrbs est. *Suidas*, & *Aelianus* in *Militaribus* adscribit *Tarentum* *Sicilia*. ex quo patet, huius tempore hanc *Italia* partem, (vt nunc) quoque *Siciliam* appellatam. In regum titulis enim viriūq; *Sicilia* hodie memoria est.

TARENTVM etiam fluius, medius inter *Tarentum* & *Metapontum*: *Appiano* 5. *Ciuil.* & *Diodoro* 12. et si ibidem corruptè *τερενία* legatur. *TARENTVM* etiam locus *Asiaticus* *Romania*, in *Histor.* *Miscel.* 18. & 20. Vide *ALBULA*, *SATVRVM*, *TERENTVM*, & *TARAS*.

TARETICA τὰρετική, in *Sarmatia Asiatica* promontorium est, *Ptolemao*. per *O.* in prima scribunt interpretes.

TARGALLA vicus; *Theodoreto*, in vita *Thalassij*. *Syria* puto, circa *Cyrum* urbem.

TARGARVM τάρχαρον, *Africa Propria* opidum. *Ptolem.*

TARGILENIS episcopi, meminit lib. *Decretalium* 3. cap. 14. de *Regularibus*.

TARGINES, fluius *Italia* in *Locris*, apud *Plinium*: *Gab. Barrius* dicit opidum iuxta eum etiam sic dici, quod vulgo *Vernauda* vocant.

TARIANA τὰρειάνα, *Susiana* vrbs: *Ptolemao*.

TARICHEA τὰρχεία, *Straboni*, *Herodoto*, *Plinio*, & *Iosepho*, *Iudæa* vrbs, ad lacum *Genesaram*. *Jefferkin* vocatur *Petro Laickstein*. *Stephano* plures *Tarichea* sunt; nempe *Mendesia*, *Scenica*, & *Canobica*, *Aegypti* regionum. Consule *Herodotum* in *Euterpe*: qui & *Pelusiacas* *Taricheas* habet. Vide *GENESARETH*.

TARICHIÆ, vide *PELAGIÆ*.

TARINA τὰρεινα, *Ptolemao* vrbs in *Armenia Minori*.

TARINATES, populi in *Sabinis* videntur apud *Plinium*. *Parinates* habebat *M.S. codex*. *Anglerius* scribit *Roma* ad me, nunc in *Sabinis* opidum esse, quod vulgò *Tarano* vocatur, atque subdubitare an *Tarina* olim dictum.

TARIONA, *Liburnia* castellum *Plinio*. cuius accolae idem

TARIOTAS vocat. *Niger* dicit nunc *Tuina* vocari.

TARMIS, vide *TARMIS*.

TARNADÆ, vide *AGAVNVN*.

TARNE, *Plinio* atque *Aufonio* est *Gallia Aquitanica* flumen. *TARNIS* est *Sidonio*, in *Propempico* suo, ad *libellum*. *Dordona* hodie nuncupari vult *Nauagierus*. sed *Tarn* *vineto*. τάρην, etiam *Achaia* vrbs, *Stephano*, & *Homero* *Ιλιάδ.* E. *Lydia* opidum est apud *Strabonem*, & *Eustathium* ad *E. Ιλιάδ.* *Lydia* fontem habet *Plinius*. circa *Tmolum* montem. Vide *ARNE*, & *BRILETVS*.

TARNIS, vide *TARNE*.

TARODVNVM τὰροδύονον, *Germania* opidum, habet *Ptolemaus*. *Dornstet* interpretatur *LaZius*.

TARON, diuo quædam in *Asia*, apud *Cedrenum*, & *Curopalatem*. In *Syria* fortè.

TARONA τὰρονα, opidum in *Taurica Chersoneso*. *Ptol.*

TAROS, vide *TIRISCVN*.

TAROSIA, vrbs *Episcopalis*, sub sede *Sergiopoless*. *Guil.* *Tyrius*.

TARPÆVM, vide *TARPE*.

TARPEIVS, in *Sicilia* mons, nisi fallat *Aristides*, apud *Plutarchum* in *Parallelis* minoribus. Vide *CAPITOLINVS*.

TARPE τὰρπη, *Italia* vrbs, & *TARPÆVM* mons. *Stephanus*.

TARPETES, vide *DOSCI*.

TARPHARA τὰρραρα, *Felicia Arabia* opidum, *Stephano*. ex *Vranij Arabici*.

TARPHE τὰρπη, *Locrorum* *Epicnemidiorum* vrbs *Homero*. *Stephanus* eandem cū *Pharygis* facit, contra *Strabonem*. Fons ibidem sic nominatur. Vide *SCARPHEA*.

TARPODIZVM, vide *PARPODIZVM*.

TARQVINIENSES *Tuscia* populos habet *Plinius*. *Tarquiniensis* municipij meminit *Cicero* pro *A. Caccina*. *TARQVINIA* τὰρκυνία, vrbs *Tyrrhenia* est apud *Stephanum*. hac colonia *Romana* apud *Frontinum*. τὰρκυνία apud *Ptolemaum* & *Antoninum*. Eius vestigijs hodie in agro *Cornetano* exstare scribit *Ant. Massa*, in *Etruria* maritima. *Tarquene* hodie locum vocari, ait *Leander*, quindécim mill. pass. à *Viterbo*. Vide *TARCHONIVM*.

TARQVINIENSIS Lacus, vide *SABATVS*.

TARQVINIVS Ager, vide *TIBERINVS* Campus.

TARRA τάρρα, *Lydia* vrbs, *Stephano*. Alia ad *Caucasum*, eidem. Item alia *Creta*, eidem: & *Pausania* in *Phocicis*. Apud *Theophrastum* mons *Creta* videtur, in quo cupressus ex semine prouenit. sed *TARA* hic legit simpliciter.

TARRABENI τὰρραβήνοι, *Corfica* insula populi, auctore *Ptolemao*. Horum tractus *Basilica* paesc, à *Leandro* appellatur.

TARRACHINA τὰρραχίνα, *Italia* opidum. *Stephanus*. Vide *ANXVR*.

TARRACINÆ fluminis, meminit. *Linus* 24. Vide *ANXVR*.

TARRACON ταρρακόν, Ptolemao, & Straboni, vrbs in Hispania Tarracensis; quæ Clusio & alii nostra ætate Tarragona vocatur. inde TARRACONENSIS Hispania, quæ & CITERIOR, Plinio teste. TARRACONENSEM Coloniam habet Tacitus Annal. 1. In antiquo lapide est COL. I. V. TARRAC. Colonia Julia (vel immunitas) victrix Tarracona legit. Morali. Nummus est mihi Aug. Imp. ex ære Cornuthio, cuius in aversa parte templum, cum inscriptione ÆTERNITATIS AVGVSTÆ. & litteris C. V. T. T. id est, Colonia Victrix Tyrrhenica, (sive Togata) Tarraco, testis mihi Ant. Augustinus 2. & 7. Dialogo de Nummis antiquis. Quod Tyrrhenica legat, facit Ausonii ad Paulinum hic versus, (Casareq; Augustaq; domus Tyrrhenia propter. Quod Togata, quia in libro quodam vetusto de episcopatibus Hispania inuenerit Tarraconem ita cognominatam. De huius nummi templo, lege Tacitum ad calcem 1. Annalium. TARRACONENSIA Iuga, habet in Hispania, Sidorius ad Oresum. ubi sal dulcedine quadam temperatum. Remolinos vocat Bernardinus Gomezius montem, tertio ab Cesarangusta milliario, ex sale suauissimi saporis constantem.

TARRAGA, vide TARRAGENSES.

TARRAGENSES, Hispania Citerioris populi Fœderati, Plinio. ταρραγα, Ptolemao, in Vasconibus vrbs. Nouo nomine Taraga est apud Varrerium, & Ant. Augustinum.

TARRAS ταρρας, Ptolemao Sardinia opidum. Simlerus scribit THARBOS Antonini esse. Large Mario Nigro appellatur. Sed THARPOS legunt quidam Antonini codices, per P.

TARRICINENSIS Reipublica, meminit Goltzius Theophrastus, ex nummo. Pro Tarracinenfis forte.

TARRON ταρρον, Mauritania Caesariensis vrbs. Ptolem.

TARSA ταρσα, vicus populosus, iuxta Euphratem. infra Samosatam Stadium forte cl. Stephanus.

TARSATICA ταρσατικα, Illyridis vrbs, Plinio, Ptolemao, Eginarcho, & Antonino. qui Tarsaticum habet. TARSICA male legitur apud Albert. Sradensem. Niger scribit Fiume vocari. Lazio Terzac nominatur. S. Maria de Transfarch, Simlero. Idem putat ARSIA apud Plinium dici. Sed Arsiam fluium apud Plinium & alios noui: Arsiam urbem, non item.

TARSIA, vide TARSVS.

TARSEIVM ταρσειον, vrbs iuxta Herculis columnas. Stephanus, & Polybius 3.

TARSENÆ, vide BOANÆ.

TARSI ταρσι, Hefychio Syria vrbs.

TARSIA, Asie Minoris, circa Bithyniam regio, Porphyrogenete. Apud eundem ταρσαλια. Nicomedia vicina.

TARSIA vrbs est, apud Nicetam.

TARSIANA Ptolemao, ταρσιαν, TARVANA interpreti, Carmaniae vrbs.

TARSICA, vide TARSATICA.

TARSICVM Mare, habet Iosephus Antiquit. 8. cap. 2.

TARSIVM ταρσιον, Pannonia Inferioris opidum Ptolemao.

TARSVM hoc Aurelij Victoris, ubi Maximianū Herculum die suū obijisse tradit. Carmania sive Persia promontoriū.

TARSIVM ταρσιον αἰγερον, habet Arrianus in Indico.

TARSIVS ταρσιον, Troas fluius, xx. habens in eadem via transitus. Strabo, & Eustathius ad B. Iliad.

TARSVM, vide TARSIVM.

TARSVRAS ταρσυρας, Arriano est Colchidis fluius.

TERSOS forte Plinij, ut Stuckius credit.

TARSVS ταρσος, Ptolemao & Socrati Scholastico, Cilicia Aspera vrbs. Hæc olim CRANIA xevia, & HIERA ievia, nuncupata fuit, ut Stephanus testatur. Cui etiam THARSVS, TERSVS, & TERSIA ταρσος, τερσια, τερσιον, dicitur. Idem hanc quoque sub nomine ANTIOCHIA comprehendit. Dion lib. 47. scribit Tarsenses urbem suam IVLIOPOLIM, in gratiam Iul. Cesaris vocasse. EPIZIPHRYION videtur quoz dici, ex Suida. in voce Sardanapalus. Apud eundem ANDRASVM prius vocatam legunt, in ditione Medusa, Tertius Leun-

clavius nouo nomine interpretatur. Terafla nunc dici scribit David Chytraus, & Theuetus. Bellonius diceream nostro tempore Hama & Hamla vocari. Benjamin eam Malmistras nominat. TARSVS etiam Bithynia vrbs, quæ & TARSEA ταρσεια, Stephano. Est & TARSVS regio, ibidem, apud eundem. India quoque locum sic vocatum, habet Isidorus. Videtur & vrbs in Gallia Narbonensi nomen apud Stephanum in verbo ταρσων. Vide THARSIS, ANCHIALA, & CILICIA.

TARTANII annis, mentio fit in fragmento Historiar. Sallustij 4. circa Bithyniam.

TARTARI, pro quo TATARI scribendum, à flumine quodam Tataro, docet Leunclavius. Vide TRACTARI.

TARTARVS ταρταρος, fluminis nomen est, apud Antonium Liberalem. Phibia regionis: iuxta Melitam urbem.

TARTARI Fluminis paludes habet Tacitus 3. Histor. in Gallia Cisalpina. Est & locus apud Inferos, teste Verrio Flacco, qui, ut refert Apollodorus, tantum à terra distat, quantum à celo terram abesse referunt. Huius etiam meminit Virg. 6. Aneid. Vide ATRIANVS, ATRIANORVM Paludes, PHILISTINÆ, & VMBILICVS Maris.

TARTESSIDEM ταρτησιδα, Regionem Hispania, circa ostium Batis fluminis, describit Strabo. quam TVRDVLI ταρδωλαι, inhabitabant suo tempore. Idem ex Eratosthene, ait Calpe terram contiguam, & ERYTHIAM insulam fortunatam, etiam TARTESSIDEM vocatam. Idem ex Silio lib. 16. patet, qui dicit, Nam repeto Herculeas Erythrae ad litora Gades. Hunc Tarthesiacum tractum, à Sidonio CAMPI ARGANTHONINI dici, scribit Scaliger, in Ausonium: ab Asgantonio regulo, quem ibi regnasse, veterum historia testantur. TARTESIORVM Saltus Hispania, (in quibus Titanus bellum adversus Deos gessisse proditur,) incolere Curetes. Trogus 44. Los campos de Tarif vulgo appellari, tradit Henr. Coquus.

TARTESSVS, nomen civitatis Hispania, quam nunc Tyrig mutato nomine GADDIR habent. sic Priscianus ex Sallustio. An eadem sit cum Carpeia, Carpia, aut Gades, doctioribus disputandum relinquo. TARTESSVS Mons, nominatur hoc tractu à rex. Antieno. Vide Batis, CARPIA, CARTEIA, & GADES.

TARVALTÆ ταρβαλτα, Libya Interioris gens, Ptolem.

TARVANA, vide TERSIANA.

TARVANNA ταρβαννα, Ptolemao & Antonino in Morinis opidum. Quosdam TARVBANVM vocare Bouillus testis est. Tarubanorum meminit Trithemius in Francorum Historia. Nostro tempore Terwanen, & Terrennerbozch Flandris, Terouenne Gallis dicebatur. Sed Carolus V. Imp. eam radicibus excidit: ita ut vix reliqua potuerunt monstrare ruina. An hæc COLONIA MORINORVM, cuius meminit Smetij volumen, ex lapide antiquo?

TARVBANI, vide TARVANNA.

TARVDA ταρδα, Mauritania Caesariensis civitas, apud Ptolemaum.

TARVESEDE, Antonino Helvetie vicus, quem Scodus S. Jacob in Clauenerthal appellat. Aliquibus Speculga videri, scribit Simlerus.

TARVIDVM ταρβιδιον, quod & ORCAS ἀρκας, Ptolemao Albionis insule promontorium, lateris Septentrionalis. Diodorus ORCHAM vocat. Hodie forte Dungisbehead. in Scotia.

TARVISINVM, vide EVGANEI.

TARVS Plinij, Lombardia Cispadana fluius. Leander Taro dici ait.

TARVSATES, Casari Aquitanica Gallia populi sunt. Maritanus scribit ex coniectura esse Tuxæ vrbs incolæ; quæ civitas est Episcopalis, in provincia Ausitanica.

TARVSCON ταρσικον, Ptolemao Gallia Narbonensis opidum: TARASCON ταρσικον, Strabo legit. Hodie quoque Tarascón nominant, scribit Poldus Albenas. Vide TASCODVNITARI.

TASACORA, Mauritania Caesariensis vrbs. Antoninus.
 TASACVRA est Victri Vicensis, M. S.
 TASARTA Antonino Africa Propria opidum.
 TASCA, vide PHASCA.
 TASCI τᾶσκι, Persa gens, apud Dionysium. Arcu fortes
 hos facit huius interpretis vetus, siue Priscianus siue alius.
 TASCODVNITARI, & CONONIENSES, Gallie
 Narbonensis populi, Plinio. Pinitianus legit TASCODV-
 NI, TARVSCONENSES. Tarasco quibusdam esse,
 scribit Dalechampius. sed idem addit quosdam TASCO,
 DVNITARI, diuisim legere, & Chatelneau d'Attri
 ex eo facere: alios Mirepois.
 TASCVTINI τασκυθῖνοι, sunt Pontici regionis populi, cir-
 ca Colchidem. Diódorus 14. Vocem non alibi notam, neq;
 probam existimo. Videntur nam pro Tascutini, omisso
 articulo, SCVTINI, vel melius SCYTHINI le-
 gendum. Vide SCYTHENI.
 TASFALTVM, vide TABALTHA.
 TASILIACVM, vide ALISIVM.
 TASITIA τανῖτια, Ptolemaeo Aethiopia sub Aegypto vi-
 cus. STADISIS Plinij fortè. TAPHIS Antonini, aut
 alia lectione TASIS est, ut Simlerus vult, item TAFIS.
 TASOPIVM τασπιον, India intra Gangem vrbs, Ptolem.
 TASSIACA, Gille vrbs, in Ill. scheda M. S. Peutinge-
 riana tabula, nondum edita, quam habui à M. Velfero.
 TASTA τᾶστα, Dattorum vrbs, in Aquitania. Ptolemaeus.
 TASTACHE τασχη, Parthia vrbs, apud Ptolemaum.
 TASTINA ταστινα, Armenia Maioris vrbs, Ptolemaeo.
 PATINA interpretibus.
 TASVS, sic in Latinis Ptolemai Geographiis. sed vide
 TAZVS.
 TATACENE, vide TAVACENE.
 TATHILBA τᾶθῖλβα, Ptolemaeo vrbs in India intra
 Gangem.
 TATHIS τᾶθῖς, Aethiopia vicus, circa Nilum. Ptolemaeus.
 TATHYRIS τᾶθῦρις, Ptolemaeo vicus in Aegypto.
 TATILLVM, Mauritania Caesariensis vrbs, apud Antoninum.
 TATTA τᾶττα, palus salus, post Galatiam, versus Meri-
 diem. Strabo. Tattai lacus Phrygia. & inde salus, meminit
 eum Plinius 31. cap. 7. item Dioscorides 5. cap. 85.
 TATV, insula Nili, iuxta Meroen opidum. Plinius.
 TAVA-ταυα, Aegypti vrbs, Ptolemaeo, & Stephano. item in
 concil. Ephesino, ubi & TABA scribitur. TABA per F
 Antonino. Aria quoque vrbs, est eadem Ptolemaeo. Est
 Albionis insula aestus: apud eundem. qui TAVS apud
 Tacitum. Hodie nomen retinere puto.
 TAVACATA ταυακα, Stephano Sicilia vrbs. ex Philisto.
 TAVACENE τανασχην, Drangiana regio, apud Ptole-
 maum. TATACENE interpreti.
 TAVAPE, vide TANAPE.
 TAVCHEIR A, vide ARSINOE.
 TAVENI, e Arabia Felicitis populi, Plinio. Vide DAVE.
 TAVGA, vrbs in Africa Propria. lib. Notitiar.
 TAVGAST, Turcorum ciuitas celebris, Indis finitima. cir-
 ca Bactrianam, vel Sogdianam. Callistus 18. cap. 30.
 quam ab Alex. Mag. exstructam opinantur.
 TAVGETON τᾶυγετον, Peloponnesi mons, Ptolemaeo.
 Stephano & Plutarcho virg. circa Eurotam imminet
 Lacedaemoniorum vrbi. per n. in prima scribit Callimachus
 TAVGETON. hodie Portes Nigro interpretatur.
 TAVGESTON τανγεςτον, habet Gemistus. & eundem
 PENTADACTYLVM πενταδακτυλον, vocat.
 TAVIVM τᾶβιον, Ptolemaeo & Straboni, Galatie vrbs:
 Trocmiorum gentis, Plinio teste. TANIUM malè ex
 Latinis codicibus legit Simlerus, & addit Antonino TA-
 BIA, aut TADIA, vel TAVIVM, variante lectione
 dici. τᾶβια, est apud Memnonem. TAVIENSIS Episo-
 pi, in Galatia, meminit quoque concilium Nicenum.
 Ancyram quandam TAVIAM ταυια, dictam, habet hoc
 tractu Stephanus.
 TAVLANTII ταυαντῖναι, Macedonia populi, Plinio, &
 Appiano. Illyrici Aristoreli in Admirand. & Epidamno
 finitimi, Thucydidi. Regio eorum hoc tempore. Tamori-

za vocatur. si Castaldo creditur. Niger Mafachia ap-
 pellari scribit. Talland autem Lazio. TALANTIOS
 nuncupat Procopius. nisi mendosum sit exemplar, Pintiano
 teste.
 TAVNAIS, vide TAVRICA Cbersonesus.
 TAVNITI, vide TYRSETA.
 TAVNVS, vide TAVRVS.
 TAVPANA ταυπανα, Aria vrbs apud Ptolemaum. TAV-
 CIANA interpretibus.
 TAVRANIA ταυραῖα, Campania vrbs fuit. Plinius 3.
 cap. 5. item Stephanus.
 TAVRANINORVM agrum, in Samnitibus, habet Li-
 uius 40. in quem scribit Ligures tractos, TAVRAS I-
 NORVM legit hoc loco Vinetus. An Aurusini legendum?
 TAVRAS, Armenia vrbs, Cedreno. TARAS apud Caro-
 palatem. In Taarantiorum regione fortè.
 TAVRASIA, vide AVGVSTA Taurinorum.
 TAVRAVNTIVM Regionem, habet Tacitus in Arme-
 nia. Annal. 14. TAVRANTIVM legit Lipsius, tri-
 syllabico. Inter Artaxatam & Tigranocertam.
 TAVREDVNM Castrum, in monte ad Rhodanum
 fluvium, de quo mira apud Greg. Turonensem, Histor. 4.
 Tournon nunc est, si Belleforest creditur.
 TAVREI Παλαιστῖναι, locus Atticae: Luciano in Parasito.
 TAVRENTIVM ταυρεντιον, Straboni, TAVRENTVM
 Caesari, & Antonino, Gallie vrbs est, prope Massiliam, ad
 Mare Mediterraneum. Tolon Canali, Albenati, &
 Messonio. TAVROENTIVM ταυροεντιον, legit Ptole-
 maus. TAVROIS ταυροῖς, videtur Stephanus.
 TAVRESIVM ταυρεσιον, urbem apud Dardanos ponit
 Procop. lib. 4. de Aedificiis Iustiniani Imp. scribitq; eam
 Iustiniani natalem esse; ab eo instauratam, & quatuor
 turribus munitam: eumq; effectisse, ut TETRAPHY-
 ΓΙΑ, τετραπυγία, esset, & vocaretur. Et proximè apud eam,
 urbem aedificasse, quam PRIMAM IVSTINIA-
 NAM vocavit. Agathias lib. 5. de bellis Gothorum, tradit
 hunc Iustinianum in Illyrico natum, (sed Dardanos Illy-
 ria populos esse, ex Strabone, alijsq; auctoribus doceri po-
 test) ex vrbe BADERIANA, deinde IVSTINIANA
 denominata. Nicephorus Callistus lib. 16. cap. 37 patriam
 huius ACHRIDVM nominat; & IVSTINIANAM
 PRIMAM eam appellatam, etiam addit: eandemq; de-
 scribit in excelsò tumulo, prope lacum maximū Lychni-
 dum nuncupatum, & antiquitus Dasiritem dictum.
 Atque hac proculdubio est LYCHNIDVS Ptolemai,
 quam video à Sophiano, in ea scheda quam Gracia sua
 tabula adiecit, etiam LYCHNIDION, PREBELIS,
 & PROTE IVSTINIANE nominari; & hodie
 l'Ochrida dici. Huius Prime Iustiniane meminit quoq;
 Gregoras lib. 2. (qui eam Bulgaria metropolim vocat.)
 item G. Tyrus lib. 20. cap. 4. qui eam hodie Acre nomi-
 nari dicit, eamq; in Pelagonia statuit, regione vicina.
 Giustandil Turci vocari, scribit Leunclavius. Swalen-
 bergius in suis, quas in Procopij libros de Aedificiis Iustina-
 ni Imp. scripsit, Annotationibus, putat aut Procopium, aut
 Agathiam, in huius Iustiniani patria designanda, halluci-
 natum esse. ego utramq; vera produisse autumo, omniaq;
 haec esse vnius & eiusdem vrbs synonyma: contiguarum
 enim regionum limites confundere saepe auctores, norunt
 omnes; saltem ij qui eos non escitanter legunt. Ita hanc
 Lychnidū Ptolemaeus in Macedonia statuit, Steph. in Illy-
 ria, & Strabo in via qua inter Illyricū & Macedoniam est.
 TAVRI populi, in Sarmatia Europaea, Tacito 12. Annal.
 colunt Achillis cursum, ut scribunt Eustathius, & Pro-
 cop. 4. Aedis. Sunt alij Tauroscytha. TAVRINIA eorum
 regio vocatur, apud Stephanum, in voce Iudaei. & TAV-
 RIO eorum vrbs, à Suida. vide FONDVS.
 TAVRI Pylas, (habet Cicero 5. ad Atticum.) veniens ex
 Cappadocia in Ciliciam ad Tarsum. Vide PYLE.
 TAVRIA insula, Antonino. In Balearico Mari.
 TAVRIANA regio, supra Thurios, in Lucania est, Stra-
 boni 6. TAVRINVS Salsus, est Luvio 5. in Taurina
 regione nimirum.

T A

TAVRIANVM, Brutij opidum Mela, item Plin. lib. 3. cap. 5. est **TAVROENTVM** ibi nonnulla exemplaria legunt. **Barrius** Tauriana legit: qui dicit in huius reliquiis hodie Seminara opidum exstare. **TAVRIANVS** Scopulus est hoc loco apud **Ptolemaum**: quem **TERIANÆVM** vocat **Plinius**. **Pietra della naue** nominat **Ligorius**, & simpliciter **Naue Barrius**.

TAVRICA CHERSONNESVS ταυρικὴ χερσόνησος, **Ptolemao** Scytharum regio. nam & **SCYTHICA** **Straboni** vocatur. **TAVRORVM** PENINSVLAM **Latine** dixit **Plinius** lib. 2. cap. 96. **CHERRONESVM** **PONTICAM** nominat **App.** in **Misbridaticis**. **Stephanus** scribit eam aliquibus **TAVNAIN** ταυναῖν, **ALOPECIA** ἀλωπεκία, & **MAEOTIN** μαϊωτίν, vocatam. **CHERSENAM** eam ubique vocat **P. Diaconus**. Huius accolæ **TAVROSCYTHÆ** nuncupantur, à **Tauro** mōte qui ibidem ab **Herodoto** & **Dionysio** describitur. (sed alius ab eo qui **polynomus** totā **Asiam** discriminat, **Eustathio** teste.) **AGRICOLÆ**, χωρτοί, peculiari nomine dicebantur, inquit **Strabo** 7. Hac **Taurica Chersonesus** nostra atate **Perocopska** & **Gelara** dicitur, ab **Anton. Pineto**. **Gazaria** vel **Cazaria**, in **Hist. Miscella** lib. 20. **Marius Niger** eam diuidit, dicitq. eius partem **Septemtrionalem** duntaxat **Gazaria**, **Meridionalem** vero **Gothia** nominari. In **Moscouia** tabula **Antonij Wied**, video eam quoque **Perocopska** vocari: vel **Prucuply**, vt **Postellus** habet. **Procopia** est **Busbequo**. cuius si libet, lege de hac **Epistolam III. Legationis Turcica**.

TAVRINA, vide **ITALIA**.

TAVRINI, fraus populi, apud **Plinium**, & **Ptolemaum**: quos hodie **Piamonte** habitare, ait **Leander**. Vide **AQVENSES**, & **TAVRISCI**.

TAVRINIA, vide **TAVRI**.

TAVRIO, vide **TAVRI**.

TAVRIS, **Armenia** vrbs, in regione **Edissena**, **Procop.** 1. **Perficor**. in **Mesopotamia** est, in qua etiam **Armenia**.

TAVRISCI ταυρίσται, **Pannia** populi, **Plinio**, & **Straboni**, qui eos **Gallios** vocat. Hodie **Stiermark** habitant. significat **taurus** **Latine**, quod **Stier** **Germanicè**, aded vt **Stiermark** nil aliud denotet, quam **taurorum** **limitem**. **TAVRISCOS**, & **TAVRINOS**, **Stephanus** eosdem facit, **Alpium** accolæ, additq. eos ab **Eratosthene** **TERISCOS** τερισκοίς, & aliquibus **TROIOS** τῷοι, dictos. **MAGISTRICAM** μαγιστρικὴν, **Tauriscorum** regionem, iuxta **Alpes**, vicinam **Germaniæ**, idem habet. **Tauriscii**, **LIGVRISCARVM** & **TAVRISTARVM** nomen tribuunt, inquit **Strabo** lib. 7. vbi eos circa **Thraciam** & **Mysiam** (**Pannonia** **confinia**) locat. **TAVRISCORVM** aliorum reliquia **Polybio** non longè ab **ortu Rhodani** sunt: **Vren** ab **Aegidio Scudo** interpretari lego. Hos ego **TAVRINOS** vocari ab **Antonino** puto. vide **CARNI** & **NORICVM**.

TAVRISTÆ, vide **TAVRISCI**.

TAVRIVM ταυρίον, **Peloponnesi** vrbs: quam tempore belli **Peloponnesiaci** **Antigonus** cepit, **Polybius** 4. Videtur quoque **Taurosytharum** vrbs, vbi **Luna** colebatur, apud **Suidam**. Vide **TAVRI**.

TAVRIVS, vide **HYLYCVS**.

TAVROCILICIÆ, meminit **D. Chrysostomus** **Epist.** 125. **Pro Cilicia** ad **Antitaurum** montem, opinor.

TAVROCINI, vide **RHEGIVM** **Iulij**.

TAVROCINIVM flumen **Calabria**, habet ex **Catonis** originib. qui circumferuntur, **Gab. Barrius**; quod nunc **Calopinacum** vocari addit.

TAVROCOMVM, pradium quod vicatim incolitur, non procul ab **Hadrianopoli** distat.

TAVROIS ταυροῖς, **Gallica** vrbs, **Masilienisum** **structura**. **Stephanus**, vide **TAVRENTIVM**.

TAVROENTIVM, vide **TAVRENTIVM**, & **TAVRIANVM**.

TAVROMENIA, **Sicilia** **Colonia**, **prisci** **NAXVS** vocata; vt **Plinius** & **Solinus** testantur. **TAVROMENIVM** ταυρομένιον, habet **Ptolemaus**, & **Paterculus**. **TAVRVS**

T A

olim, locus vocabatur, **Diodoro** teste 15. **Vibius** dicit aliter **EVSEBON** **EBORAN** nuncupari. **Naach** **Schilten** hodie nominari, scribunt **Fazellus**, & **Arctius**. **Tauromena** **Anonymus** quidam. **Tauromenium** & **Naxes**, diuersa sunt apud **Strabonem**. **COL. AVG. TAVRCMEN**, est in **Tiberij** nummo. testis **Goltzius** **Thesaurus**.

TAVROMINIVS, **Vib.** **Sequestro** **Sicilia** **emnis** est, qui hodie **Cantara** dicitur. vt tradit **Arctius**, & **Leander**.

TAVROPOLIS ταυροπόλις, **Caria** opidum. **Stephanus**, & **Porphyrogenneta**. Num idem cum **Staurcopoli**?

TAVROPOLION ταυροπόλιον, **Artemidis**, siue **Diana** fanum, in **Samo** insula, est apud **Stephanum**. In **Itavia** quoque insula, apud **Strabonem**.

TAVRORVM Peninsula, vide **TAVRICA** **Chersonesus**.

TAVROSCYTHÆ, circa **Dromō** **Achillis**. **Plinius** & **Ptolem.**

TAVRVBVLÆ, vide **HERCVLIS** **VIA**.

TAVRVNVM **Plinio**, **TAVRVRV** ταυρῶν, **Ptolemao**, **Pannonia** **Inferioris** vrbs, ad confluentia **Sauis** in **Danubium**. **Arrianus** dicit locum, quo **Danubius** & **Sauus** (quem corruptè **Salum** **Latini** interpretes **Faciis** vocat) confunduntur, **TAVRVNVS** ταυρῶν, appellari. Hodie **Germanis** **Grzech** **Weissenburg**, **Hungari** **Nandor alba**, & **Italis** **Belgrado** vocatur. **Latini** **Junioribus** etiam **BELGRADVM**, & **ALBAGRÆCA** interpretatur. **TAVRVNVM**, siue **MARSANIA**, legitur in libro **Notitiarum**.

TAVRVS ταῦρος, mons **Asia**, totius orbis terrarum maximus, sic dictus, vt **Dionysio Alexandrino** placet, quod instar **tauri** elato capite incedit: vel, vt **Eustathius** eius **Commentator** patet, ob eius magnitudinem: nam ταῦρος, inquit, veteres omnia grandia atque robusta vocauerunt. Hic vniuersam **Asiā** ab **Eoo Oceano**, vbi **Tamos** promontorium à **Pomponio** statuitur, (& **Samara** ab **Orosio** vocatur) ad **Agæum** vique **Pelagum**: aut, vt nonnulli videntur, **Pamphylium** mare; in duas partes, in **Septentrionalem** scilicet & **Meridionalem** discriminat. Multa brachia, maria tentanti similis, subinde emittit, quin etiam contrafractus, quasi maria quaque effugiens, plurimū se gentium nominibus hinc & illuc imperit. Pro gentium ac linguarum varietate (inquit **Solinus**) plurifariam nominatur, vel vt **Plinius** tradit, numerosis nominibus, & nouis, quacumq. incedis, insignis. Apud ipsum hac eius nomina habentur: **IMAVS**, **EMODVS**, **PAROPAMISVS**, **CIRCIVS**, **CHAMBADES**, **PHARPHARIADES**, aliter **PARIADES**, **CHOATRAS**, **OREGES**, **OROANDES**, **NIPHATES**, **CAVCASVS**, **SARPEDON**, **CORACESIVS**, **CRAGVS**, **HYRCANVS**, **CASPIVS**, **PARIEDRVS**, **MOSCHICVS**, & **SCYTHICVS**. Etiam vbi debiscit, seque populi aperit, portarum tamen nomine vniuersam sibi vindicans, alibi **ARMENIÆ**, alibi **CASPIÆ**, alibi **CILICIÆ** **Pyla** vocantur. Apud alios alia sunt quoque nomina. **Strabo** **PARACHOATRAM**, **MASIVM**, **POLYARRIM**, **ZAGRIVM**, & **GORDIÆVM** inter eius nomina refert. **Orosius** habet **ARIOBARSANEM**, **MEMARMALIM**, **PARTHAVM**, & **OSCOBAREM**, (**OSCOBAGVS** habet **Isidorus**.) **MENALIVM** etiam inter eius brachia numerat **Aethicus**, monstrorum vocabulorum auctor. Horum eius nomina meminit in eo describendo **Ammianus**, **ASCANIMIA**, **COMEDVS**, **TAPVRIVS**, **ARIA**, **NAZAVITIVM**, **ASMIRA**, & **OPVROCARRA**. **Dionysius** **ARMENIVS**. Videntur quoque apud **Ptolemaum** huius **Taurini** capitū (vt sic dicam) cornuum hac peculiaritā vocabula: **SEMANTHINVS**, **SERICVS**, **BEPYRRVS**, **DAMASSVS**, **PARSVETVS**, **CORAX**, **SARIPHVS**, **MASDORANVS**, **CORONVS**, **IASONIVS**, **STRONGYLVS**, **ORONTES**, **CHABORAS**, **VDACESPIS**, **PARYADRES**, **ABVS**, **MASICYTVS**, **CELANVS**, **PHOENIX**, **HIPPICVS**, **SVGDIVS**, **AMANVS**, & **ANTITAVRVS**. **Plinius** hos montes dicit in vniuersam **CERAVNIOS** **Gracis**

T A

Græcis vocari. Mela etiam sub eodem vocabulo maximam eius partem comprehendit. Idem horum nominat AMAZONICOS, CASPIOS, & CORAXICOS. Ceraunum Eustathius circa Caucasum & Caspium mare locat. Q. Curtius videtur eum sub duobus nominibus tantum designare, Tauro, & Cauaso. In Sacris literis ARARATH appellatur. Ar. Montano, & Becano testibus. TAVRVS propriè dicitur eius pars quæ Pamphyliam & Ciliciam ab Armenia Minore & Cappadocia distinguit: ubi hodie Canibel, Bacras, & Giulich nomen habere videtur. Ramusius Caraman quoque appellari putat. Corthestan etiam Iosepho Barbaro. Circa Euphratem, indigenarum lingua Munzzatum; & alicubi quoque in Asia Minori, Maurum nuncupari, ex Zonara, Cedreno, & Caroplate deprehenditur. Singula huius nomina vide etiam suis locis. Hunc Taurum describit Philostratus 2. sub CAUCASI nomine.

TAVRVS Ptolemaeo Sicilia promontorium; quod Fazello & Aretio hodie Cabo de S. Croce appellatur. Ingluni vocari, dicit alio in loco, idem Fazellus.

TAVRVS, Germania mons altissimus, & maximus, quem Iornandes etiam SCYTHICVM cognominat; eumq; cum Procopio circa Maotidem paludem, Mare Caspium, & mare Septentrionale describit: Herodotus & Dionysius eum ad Tauricam Chersonesum statuunt. Tacitus habet Taurum montem apud Catos. Pomponius in Germania, sed peculiarem locum ei non assignat. Fortè inter Alpes, in Archiepiscopatu Saluburgensi, ubi hodie multa loca Thauri vocantur, vti sunt Koznthauri/ Krumleckthauri/ Ghadstatterthauri/ &c. Rhenanus tamen, pro Tauro, Germania monte, TAVNVS legendum scribit, apud Pomponium, & Tacitum. Taunus legere codicem Taciti Venetijs anno 1512. excusum scio. TAVRVS, Aethiopia mons, Arabici sinui imminens, Agatarchides, & Diod. 3. Duos huius nominis montes hic describit Strabo. TAVRVS fluvius, circa Pamphiliam, Luvio 38. item in Peloponneso, circa Troezenem, Athenæo teste. Hunc Hesychius AGITAVRVM vocat, in voce ταυγεον τρουα. TAVRVS quoque locus in Sicilia sexaginta stadiis distans à Syracusis, ut tradit Diodorus 14.

TAVRVS à Plinio & Solino vocatur quoque alucus quidam maris, apud Alexandriam Aegypti. Straboni locus sic dictus, circa Hierichontis ingressum. Paludis nomen est in Gallia Narbonensi, iuxta Oranum fluvium, Sex. Auleno. TAVRVS vrbs est apud Cedrenum, vicina Ismaelitibus: Armenia fortè, vide THREX, TAVROMENIVM, & HYLICVS.

TAVS, Britannia fluvius, Tacito in vita Agricole. Hodie vulgo Duthethi dici, & omnium Scotia fluminum præstantissimum esse, scribit H. Boëthius. Vide TAVA.

TAVSIRIACVM, Vide ONIAM.

TAVSIS, Scythia fluvius; in Danubium desinens. auctor Iornandes.

TAVTANTIVM, Valeria Ripensis vrbs. lib. Notit.

TAVTICE ταυμνί, Ptolemao vrbs in Mediæ regione.

TAXABRICENSES, vide AXABRICENSES.

TAXANDRI, vide TOXANDRIA.

TAXANITE, vide TAMALME.

TAXATÆ, gentis nomen, quod cum Thraceis numerat Hist. Miscella 22.

TAXGATIVM ταχάτιον, Rbatia opidum, Ptolemao; ad Rheni fluminis caput. Gortwyl, Irenico. quod Iosia Simlero non est verisimile. Fortè Tullenberg, vi Lazio placet.

TAXIANA ταξιαν, sinus Persici insula, iuxta Susianam, Ptolemao. iuxta Pelodem sinum, Stephano.

TAXILA ταξιλα, India intra Gangem vrbs, apud Ptolemaum, Strabonem, & Stephanum. Multa de hac vrbe Philostratus 2. Apollonij, cap. 11. TAXILÆ cum vrbe celebri, in India; sunt Plinio. Vide TOXILI.

TAXVS ταξ, fluvius in Thracia medietullo. Suidas. Episcopalis locus est, Gulielmo Tyrio. sub sede Casarea Stratonis. Vide TÆNARVS.

T A

TAXYMIRA ταχυμίρα, Phœnicia vrbs, Straboni. x Y-MIRA, legendum suspicatur Casaubonus, & SIMYRAM esse apud Ptolemaum, & Plinium. item SINERAM Stephanus.

TAYGETVS ταγέτις, Plinio, Pausania, Vibio, & Stephanus Peloponnesi mons, in Laconica. Eurota flumini vicinus. AMYCLEVS ἀμυκλῆς, antea dictus Plutarcho de Fluminibus teste. Huius verticem TALETON ταλετόν dictum, scribit Gerbelius, ex Pausania, ni fallor. TAYGETA, apud Vibium quoque fluvius est, in eadem regione. Huius etiam meminit Plutarchus in Apophthegmatibus, in Lycurgo.

TAZATAM Plinij, TALGAM Pomponij, & CHALCAM ταχχα, Ptolemaei, eandem esse insulam, docet in suis Annotationibus Hermolaus. ubi quoq; dicit, pro Chalcæ, TALCA apud Ptolemaum legendum. TACHALCA legit Pintianus (copulato articulo, ut videtur, cum nomine.) Pomponius suam in Cassio mari describit. Ptolemaus suam Hyrcania attribuit, eoque etiam Cassij maris sit, necesse est. Plinius suam in Scythico Oceano alicubi sitam vult. An eadem, an diversa sit, alij diiudicent.

TAZINA ταζίνα, Ptolemao Mediæ vrbs.

TAZVS ταζός, Taurica Chersonesi opidum, apud Ptolemaum. Theodoro vocatur Nigro: qui illud Gothorum opidum vocat. TAZVS ταζ, Ptolemao Sarmatiae Asiaticæ vrbs. Sulaco à Mercatore interpretatur.

TRANVM, cognomine SIDICINVM, Campania opidum, Plinio lib. 3. cap. 5. & Frontino, quibus colonia Romana est. Hodie desertum esse scribit ad me Roma Citradinus. Thiano hodie nominari, ait Erythraus in suo Indice Virgiliano. SINDICENVM legit Pintianus; à Sindicenis populis. σινδικων, tamen habet Strabo. Teanum vel Theanum flumen est hoc tractu, in Hist. Miscella 5. & apud Orostum lib. 5. cap. 18. TEANVM autem duplex; adeo ut rectè cecinerit D. Paulinus in S. Felici Natali III. Geminumq; Theanum. Est enim aliud TEANVM apud Pomponium, in Apulia. Hoc Cicero & lapis inscriptus antiquus cum afflatu, THEANVM Apulum vocat. Ptolemaus, Strabo, & Luvius, virumq; per E. Teavon, scribunt, ex quo Melam errare pronunciarum, nisi haberet quæ illi suffragarentur numismata antiqua, in quibus I expresse ostenditur. TYANITAS male per X. in prima incolas vocat Polybius 3. quo vetus interpretes Calatinos legit, & Plutarchi Annibal Calentinus.

TEARI, qui IULIENSES, Hispania Citerioris populi, Plinio lib. 3. cap. 3. Vide TRAIACAPITA.

TEARVS τῆρ, Plinio Thrasie fluvius. Herodotus eum scribit ex duodequadragesima fontibus effluere, quæ CAPI- TA κεφαλα, vocat.

TEATEA τεάτα, Ptolemao Marucinatorum vrbs, sue caput, ut Plinius habet, qui eos TEATINOS vocat. TEATES Appulos, habet Luvius 8. Leander scribit nunc Chieto dici. Idem affirmat Niger. Ciuita dicitur Mich. Ritio, Et Ciuita Chieto Collenutio.

TEBASENI, Asia Minoris quidam populi. Plinio.

TEBASSI, vide FRANGONES.

TEBBON, vide CHABBO.

TEBENDA τεβένδα, Ponti Galatici vrbs. Ptolemaus.

TEBERIS, vide ALBVLA.

TEBESTE, vide THEVESTÈ.

TEBVRI τεβυροι, Hispania Tarraconensis populi, apud Ptolemaum.

TECELIA τεκέλια, Germania vrbs, Ptolemao. valde alludit ad Teckelenborgh opidum. situs autem non bene congruit.

TECENVVS τέκην, fluvius Italiae est, apud Aelian. 14. Animal. cap. 22. ubi thymallum piscem vivere ait. TICINVM interpretatur Gyllius & Gesnerus.

TECHEDIA insula, Plinio: circa Pharmacusam insulam.

TECLITIVM, & TEGLITIVM, Mysia Secunda, vel Inferioris vrbs: ad Danubium. Antoninus, & lib. Notit.

TECMISSA τεκμισσα, nomen vrbs. Suidas.

T E

TECMON *Τεκμων*, Thesprotiae opidum, Stephano. Moloſti-
dis regionis (in Epiro puto) apud Liviū 45.
TECOLATA, vel TETOLATA, Gallia Narbonensis
vrbs, in Itinerario Antonini. S. Maximini nomen hodie
habere, scribit Simlerus. Vide TIGVLA.
TECPANI *τεκπῶνι*, Ptolemao gens Libya inferioris.
CECIANI peſſimè legunt interpretes.
TECTOSAGAE *τεκτοσάγαι*, Stephano, vel TECTOSA-
GES Liviū, & Straboni, Galatica gens: in Asia Propria.
Idem TOLISTOBII *τολιστόβιοι*, dicuntur ex Erato-
ſtene, apud Stephanum. Vide BELGAS.
TECTOSAGES *τεκτοσάγης*, Plinio & Straboni, Gallia
Narbonensis populi sunt. TECTOSAGI sunt Trogo 32.
TOLISTOBOGI dicuntur à Floro. Eorum vrbs apud
Plinium TOLOSA vocatur. Hodie Tolouſe, Ioanni
Poldo. Pro his Tectofagibus Narbonensibus, quidam TEV-
TOSAGES legunt apud Aufonium, in Descriptione eius
Narbona. TECTOSAX *τεκτοσάξ*, numero ſingulari,
habet Stephanus. Idem multitudinis etiam TECTOSA-
GAE. TECTOSAGES Caſarū Germania populi ſunt,
circum Hercyniam ſituam. Ad Nicri fluminis ripam eos
accoluiſſe putat Rhenanus; ubi adhuc hodie vetuſta arx eſt,
Teck dicta. Caſar eorum meminit lib. 6. belli Gallici. ſic:
Germania loca circum Hercyniam ſituam, quam Erato-
ſtheni, & quibuſdam Graecis fama notam eſſe video, quam
illi Orciniam appellant, vulgo, Tectofages occuparunt. Pro
vulgo, Fulvius Viſſinus VOLCA legendum pronunciat,
idq; ex Ptolemaei auctoritate. Scio non ſolū apud Ptole-
maum, ſed etiam Plinium & Strabonem Volcas no-
minari, ſed in Gallia Narbonenſi: & non ad Hercyniam
ſituam, ubi Caſar ſuos deſcribit. Puto tamen eoſdem eſſe,
ex ipſius Caſaris traditione; qui eos ex Gallia in Germa-
niam tranſmigrariſſe dicit. Vide BELCAS, & THACES.
TECVM, vide TELIS.
TEDAMENSII *τηδαμνῶν*, Africa Propria gens. Ptole-
maus. DAMENSII capite truncato habent interpretes.
TEDANIVM, Illyrici flumen, Plinio, quo finiur Iapygia.
TIDANIVS *τιδανῖς*, Ptolemaeſt. TEDANIVS le-
gunt autem interpretes. Odrin, Mario Nigro dicitur.
TEDIASTVM *τηδιαστον*, Ptolemao Liburnia vrbs medi-
terraneae.
TEDIVM *τηδιον*, Arabia deſerta opidum. Ptolemaus.
TEGAMVS, canalis maris, qui nauigantibus in Alexan-
driam admittit. Plinio & Solino teſtibus.
TEGANON, inſula circa Rhodum eſt, Plinio.
TEGANVSA Plinio, THIGANVSA *θηγαῖνσα*, Ptole-
mao, inſula in Sinu Meſſeniaco. Caura, vt Sophianus;
vel Caurca, vt Bordonius habet, hodie vocatur. contra
Acritam promontorium: vt habent Pauſanias & Mela.
de quo vide OENVSSA.
TEGETYN, Africa Propria vrbs, apud Ptolemaum. TE-
GEA apud A. Hirtium.
TEGEA *τήγα*, Arcadia vrbs, Suetonio, Stephano, Dioni
Pruiſco, & Ptolemao. A Laonico & Nigro Muchli no-
minatur. Gerbelius ſcribit à Pauſania GENEAE *γενεα*,
vocari: ſed ſalitur, nam Geneam, vt & Strabo, Corinthia-
cum vicum dicit. Sed TENEA legit Strabo, ex quodam
Oraculo, ubi Stephanus Genea habet. TEGEA, etiā Creta
vrbs, apud Stephanum. quam Velleius ab Agamemnone
conditam reſert. Eſt quoque Africa Propria opidum,
A. Hirtio. Et Macedonia, apud Appianum in Syriacis.
Vide TEGE.
TEGENVM, Lucania opidum. lib. Coloniar. An corruptè,
pro Teanum?
TEGERANI Populi, inter Saxones & Moguntinenſes ha-
bitantes. Auctor Trithemius ex ſuo Hunibaldo, ipſe viderit.
TEGESSVS *τηγεσσός*, Cypri vrbs, Stephano. Promōdiorum
vocat Heſychius, ſed Teryno *τηρυνο*, diphthongo & ſingulari s.
TEGESTRA, & TEGESTRAEORVM vrbs, vide
TERGESTE.
TEGIACVM, vicus Gallia. Fortunatus in vita D. Hilarij.
TEGIANENſIVM Republicae, memoria eſt apud Sme-
rtium, ex veteri lapide, qui Neapoli eſt.

T E

TEGIVM, Troadi vrbs, apud Plinium.
TEGLATENSIS, vide TEGVLA.
TEGLITIVM, vide TECLITIVM.
TEGRA, vide TIGRA.
TEGVA, vide HEGVA, & ATEGVA.
TEGVLA, Sardinia opidum, Antonino. ANTEGVLA-
TENSIS hinc gentile, quod Coll. Caribag. Numidia
adſcribit? quaſi Sardinia ſubſi Numidia diaceſi. TE-
GLATENSIS legit Viſt. Viſenſ.
TEGVRIINI, populi vicini Colonia Claudia Hygenus.
TEGYRA *τήγυρα*, Boeotia vrbs, Stephano, & Plutarcho
in Pelopide: item de Oraculorum deſectu. Apollini ora-
culum hic erat.
TEICHIOES, vide TICHIOES.
TEICHOS, vide TICHOS.
TEIOS *τηῖος*, circa Ioniā vrbs eſt Thucydidi 8. & Liviū
37. Vide TEOS.
TEIRIATICA, Leucoſyroii opidū. Stephanus, ex Hecateo.
TEIVM, vide AMASTRIS.
TELA, Antonino Hispania vrbs, inter Aſturicam, & Ca-
ſarauguſtam. An hic TELENſE Conciliū? vide TE-
LEM, & GELLA.
TELADVSII *τηλαδύσιοι*, Mauritania Caſarienſis populi,
Ptolemao. PERA in prima habent Latini codices.
TELAMON *τηλαμων*, promontorium Tuſcia, apud Ptole-
maum, Plinium, & Melam. item apud Polybium 2. &
Plutarchum in Mario. Antoninus habet ibidem TALA-
MON Portū. Telamone haſtenus vocatur. Vide ATLAS.
TELAMVS *τηλαμῶν*, Lycophroni. Canterus ad eundem
Paplagonia mentem facit.
TELANDRIA, vide TELANDRVS.
TELANDRVS *τηλανδρῶν*, Lycia vrbs eſt, Plinio Caria,
eſt Stephano, qui eandem quoque TELANDRIA vo-
cat. cui hoc etiam promontoriū nomen eſt. TELAN-
DRIA Plinio opidum in inſula quadam, quod interiſ.
Alicubi circa Rhodum videtur.
TELANE *τηλάνη*, vrbs antiquiſſima Syria. Stephanus.
TELANESSVS Vicus, Syria forſe; Theodoro in vita
Symeonis. TELANISVS alibi lego.
TELCHINES, originem ex Creta ſumpſere: ſed habita-
uerunt etiam in Cypro: poſtea in Rhodum commigrarunt.
Stobaeus de Inuidia, ex Nicolao. Horum meminit quoque
Oroſius 1. cap. 5. Vide RHODVS, & CVRETES.
TELCHINIA, vide SICYON.
TELCHIR, Ptolemao, ſed TELLYR *τηλλυρ*, in Graecia
codicibus habetur, India intra Gangem vrbs eſt. Trimi-
nana Caſtallo dicitur.
TELCHIONIA, vide CRETA.
TELCHIS *τηλχίς*, Aethiopia vrbs: iuxta Libyam. Steph.
TELEBA *τηλεβα*, Albania opidum, Ptolemao.
TELEBOAS *τηλεβοας*, fluminis, haud magis, at pulcher, ad
Tigris fluminis fontem. Xenophon, & Stephanus.
TELEBOIDES, vide TAPHIA.
TELEBOIS *τηλεβοῖς*, regio Acarnania, Stephano. Opidum
Teleboa eſt apud Plautum in Amphitruo. TELEBOA
populi, in Boeotia: Ant. Liberali. Etiam in Tapbo: Apollo-
doro 2. Vide SAMOS.
TELEDA, vicus maximus & populofiſſimus, iuxta Cory-
phen montem Syria. Theodoro in vita Euſebij.
TELEGON, vide TVSCVLVM.
TELEM, Palaſtina locus. Iofue 15. TELA ab Euſebio vo-
cari, credit And. Maſius.
TELENSE, vide TELA.
TELENTEA, vide CAPREA.
TELEONTES, vide GELEONTES.
TELEPHIS *τηλεφίς*, opidum in loco praerupto, circa Phaſi-
dem fluminis: in Armenia Maiori, vt mihi videtur, ex Aga-
thia 2. TELESIS quidam codices legunt.
TELEPHIVS *τηλεφίος*, tribus, & ſons, Lycia: ſeptem ſtadiis
à Patara diſtans. Stephanus, & Menachmo.
TELEPTE, Africa vrbs, D. Auguſtino & Cypriano. in con-
cilio Caribaginēſi. Byzacena praeuincia metropolis. TEL-
LEPTENSIS meminit Coll. Caribag.

T E

TELESIA, vide TELESSIA.
 TELESIS, vide TELEPHIS.
 TELESSAPHI Arabice dictus locus: circa Ascalonem. Gul. Tyrius.
 TELESSIA τελεσία, Ptolemaeo, colonia Romana Frontino, Samnium ciuitas. Thelese nunc Leandro vocatur. Telesia simplici s legi Linius, Strabo, & Antoninus.
 TELETHRIVM τελεθριον, Oechalia mons, in Euboia, Plinio, Stephano, Straboni, & Theophrasto.
 TELINI, vide TELLENA.
 TELIS Plinij, vt putat Nauagierus in suo itineraio. hodie Lcs dicitur. THELIS Pliniani quidam codices habent, alij TECVM, lib. 3. cap. 4. Gallia Narbonensis fluius est. Vide OROBIS.
 TELITHON τελιθων, Moabitum opidum. Iosephus Antiq. 13. cap. 23.
 TELLENA τελλην, Latinorum nobile opidum, ab Anco Marcio vi captum, Plinio, & Halicarnasseo 3. TELLENI sunt Lius, lib. 1. τελλήνας, Straboni 5. TELINI eidem Plinio.
 TELLEPTE, vide TELEPTE.
 TELLIADAI, gentis vel familie nomē Herodoti Calliope.
 TELMELISSVS, vide TEMMELISSVS.
 TELMERA τέλμερα, Caria vrbs, Stephano. Vide T E R M E R A.
 TELMESIVS τελμισος, Thebanorum mons in Bæotia. Palephato in Vulpe. Vide TELMISVS.
 TELMESSVS τελμισος, Lycia vrbs, apud Plinium & Ptolemaum: per i in penultima Straboni, sic quoque Arriano, qui eandem describit. In litore maris est, à quo Telmesicus sinus, inter Cariam & Lyciam, Lius 37. Lycia promontorium habet quoque Stephanus, quod TELMISSIAM vocat. Videtur TELMISSVS τελμισος, quoque Caria opidum, apud Stephanum, quod Polemon apud Suidam, scribit sexaginta stadiis distare ab Halicarnasso. Est & mons sic dictus ad Xanthum Lycia ciuitatem, vt refert Palephatus, in Bellerophonte. TELMISSVM fluium ait Aelianus ab Aegestus specie viri coli. inde pro Sicilia amne eum habere mihi videtur. Apud Hermolaum ad Plinij cap. 27. lib. 5. lego ex Herodiano Grammatico TELMESSVM haberi in Pisidia: qua TEMMESSVS antea dicta. Huius videtur quoque meminisse Arrianus i. versus Phrygiam. Aliam enim idem habet in Lycia. Vide TERMISSVS.
 TELMISSIA, & TELMISSVS, vide TELMESSVS, & OROPVS.
 TELMISSVS, vide TELMESSVS.
 TELMISVS τελμισος, Græcia fluius, Orpheo, qui Thepias adluit, in Bæotia ergo. AN TELMESIVS Palephatus Vide TELMIVS, & THESIVS.
 TELMIVS, patria Pauli cuiusdam monachi, Callisto.
 TELMISVS, Sozomeno.
 TELO MARTIVS, Antonino Gallie Narbonensis portus: Telon Paradus interpretatur. alij Tolon & Toulon scribunt.
 TELOBIS τολοβίς, Hispania Tarraconensis, in Iaccetanis opidum. Ptolemaeus.
 TELON, vide, CAPREÆ.
 TELONVM, vide TELVMNV.
 TELONVS, vide TOLENVS.
 TELOS, Indici Oceani insula. Isidoro: ferens omni tempore folia, sed TYLOS scribendum. Vide TELVS, & TYLV.
 TELPHIS, vide TEPHLIS.
 TELPHVSSA τέλφωσσα, Arcadia opidum, Stephano, Polybio, Plinio: sed vno buic s. TELPHVSA est Pausania. Est quoque Bæotia fons, mons, & vrbs, apud Stephanum. Videtur idem cum DELPHVSA. Sed vide TILPHOSSA.
 TELVCH, regio & vrbs, Cedreno, & Curopalati: circa Mediam fortasse. Circa Taurum, Curopalati.
 TELVMNV, Aquitania vrbs, Antonino. Simlerus etiam TELONVM legit.
 TELVS τέλως, Carpathij maris insula, Straboni. obiacer

T E

Triopo, vt refert Polymnia Herodoti. Iuxta Gnidum est Suida. Hac quoque AGATHVSSA Callimacho, apud Plinium & Stephanum vocatur. Sophiano Episcopi dicitur.
 TEMALA τεμάλα, vrbs & flumen Ptolemaeo, in India extra Gangem. Per A in prima scribit idem lib. 1. cap. 13.
 TEMATHEA τημαθία, Messenia mons, ad cuius radices vrbs Corone est. Pausanias.
 TEMBASA, Lycaonia opidū, in Tauro monte, apud Plinij.
 TEMBICES τεμβίκες, populi quidam Bæotia sunt, apud Strabonem. Idem fortē cum Temnicū. Huius singulare TEMNIX, apud Stephanum.
 TEMBRIVM τέμβριον, Phrygia vrbs, qua & TYMBRIVM vocatur. Stephanus, ex Charace & Menandro.
 TEMBRIVS, vide THYMBRIS.
 TEMBRIGIVS, Phrygia fluius, in Sangarium fluens, Plinio teste: THYMBRVS Lius vocatur: Orpheus TEMBRIVM τέμβριον, nominat. Vide THYMBRIS.
 TEMBRVS τέμβριον, Stephano, Cypri vrbs.
 TEMENI Potta, τημενί θόρα, non magna vrbs Lydia. Pausanias.
 TEMENIA τεμένεια, Phrygia vrbs, iuxta Lycaoniam, Stephanus.
 TEMERICVS Ager, Gallia Narbonensis, circa Rhodani originem. Sex. Auienus.
 TEMENITES τημενίτης, collis, in Thracia, Stephano: iuxta Tribalos. Est etiam τέμενον, Sicilia locus, aut vertex, sub Epipolis, iuxta Syracusas, Stephano, & Thucydidi 8. & 7. item Suetonio in Tiberio, ibidem TEMENITIS Fons, teste Plinio.
 TEMENIVM τεμένιον, Messena regio, Stephano. Vicus in Argia est, ad Argolicū sinum, Pausania, & Straboni.
 TIMENIVM per i in prima, est Pausania.
 TEMENOS, vide TEMENITES.
 TEMENSIS Episcopatus, meminit Balsamon in Photium. In Scythia videtur. Sed TOMENSIS legendum, à Tomo, quod pater ex eodem, alio in loco.
 TEMERIANI, vide MARIANI.
 TEMERINDA, vide MÆOTIS.
 TEMERVS, Gallie opidum, propinquum Melie. Vita Naχάρι, Geruasij, &c.
 TEMESA τέμσα, & TAMASA per A. in prima, nunc TEMPSA τέμψα, Straboni, Plinio, & Ciceroni, Brutiorum vrbs. TEMESIA τεμείσια, Polybius & Stephanus habent. A Lycophrone aliquando TAMASSA τέμασσα, & TEMESSA τέμεσσα, vocari scribit eius Commentator Isidorus. & sic apud Pausaniam 2. Eliacor. THEMESSESQVE metalla, Ouidius lib. 15. Metamorphoseos (propter metallorum venas,) Coloniam Romanam factam apud Lium lego. Gab. Barrius eam Meliutum dictam aliquando docet, sed nunc S. Marco nominari. Maluito dicit hodie vocari Laurentius Ananienfis. Longobuco ab aliquibus putari, scribit Pontanus, in Neapolitana sua historia. TAMESA τέμσα, etiam Stephano dicitur. Idem fluium eiusdem nominis habet hoc tractu. Vide TAMASSVS, & MELESE.
 TEMIS, vide TIMVS.
 TEMISDIA τεμισδία, Persidis regio, apud Ptolemaum. MISDIA acephalos, est interpretibus.
 TEMMESSVS, vide TELMESSVS.
 TEMMELISSVS, Apamena in Syria regionis vrbs, Antonino. Simlerus allas TELMELISSVS legit. TELMINISSVS Ptolemai putatur à Hieronymo Surita.
 TEMMICI, & TEMNIX, vide TEMBICES, & BÆOTIA.
 TEMNOS τήνος, Aelidū vrbs, Plinio, Stephano, Straboni. Item Ciceroni, Pro L. Flacco. vltra Hermum fluium, describit Pausanias 5. Hermagora patria. Eidem, & Ptolemaeo mons est, inter Asiam & Thebeum campum. Vide TIMVS.
 TEMONIARENSIS loci, in Africa, meminit Vici. Viciensis. MS. & Coll. Carthag. sed TEMONIANENSIS hæc.
 TEMPE τέμπε, Thessalia loca, circa Penei fluminis ostia, ad

T E

ytramq; eius ripam, inter Larissam & mare: Straboni, Plinio, Mela, Luvio, Plutarcho, alijsq; hac optime describit *Albanus lib. 3. Varia, cap. 1. Locus delitiosus, & poëis nulli non celebratus. Lutetia opidum ex ijs facit; veterum grammaticulorum more, quos sepius falli in locorum geographicorum enarratione, experimur non raro. Hac Tempe prolixè satis describimus in Parergo ad nostrum Theatrum. In Sicilia sunt etiam Tempe, si Lexici creditur. Hac HELORIA cognominantur ab anne, ut habet Hermolaus in Plinio. Etiam TEMPE in Villa Tiburtina: Spartiano in Hadriano.*
 TEMPLVM, Liguria pars est apud Tacitum, in Agricola vita. Locus in Africa Propria, Antonino.
 TEMPSA, vide TEMESA.
 TEMPSIS, vide TMOLVS.
 TEMPYRA, locus sic dictus, circa angustias Thracie, Luvio 38. Non videtur TIMPIRV Antonini. An Tentyra Ouidij?
 TENADASSA, vide TANADASSA.
 TENEA τεῖνα, pagus iuxta Corinthum, arboribus confusus. Suidas in Eudamon. Vide TENEAE.
 TENAGVS τεῖαγος, locus Sufiana regionis, ad sinum Persicum, Ptolemao. Helychio insula Troia est, sic dicta.
 TENARVS, mons Laconica, Vibio. Sed Tanaros scribendum est, diphtongo.
 TENCHATERI, vide TENCTERI.
 TENCTERI Tacito, alius THENCHTERI; Appiano TANCHARI τεῖαχοι, Plutarcho in vita Iulij, TENTERIDES τεῖτερεις, Ptolemao TINGRI τήγροι: TENCHATERI Epitome Luvij: Germania populi. Apud Willichium sunt, qui hodie prope Rhenū, Luppam & Lonam flumines habitant, ubi sunt pleriq; Helli, & nonnulli Franci. H. Luvio sunt qui Orentam incolunt, non admodum abludente vocabulo.
 TENDEBA τεῖνδεβα, Stephano Caria vetus opidum. Icaria legit Aldi editio.
 TENEA τεῖνα, opidum sexaginta stadiis à Corintho. Pausanias. forte idem cum Teneae. Vide TEGEA.
 TENEAE, vide TINEAE.
 TENEAS, vide TINIA.
 TENEBIVM, Aegypti pagus, apud Nicetam. Diodoro 14. locus circa Lydiā, & Ciliciā est, aut in ipsa potius Cilicia, quem nulli alij in tota Asia pulchritudine cedere scribit.
 TENEBRIVM τεῖνεβριον, Hispania Tarraconensis promontorium, Ptolemao. Cabo de Alfaques. Nisi sit idem cum Ferraria promontorio. Idem hoc tractu habet TENEBRIVM opidum.
 TENEDO, vide BRIGOBANNIS.
 TENEDOS τεῖνεδος, insula Asiatica, in Hellesponto, Ptolemao auctore. Tenedo adhuc à Sophiano vocatur. Eustathius scribit eam olim quoque CALYDNAM καλὴ δῦνα, & LEVCOPHRYN λευκοφρυον, appellatam. cui Diodorus, Heraclides, & Pausanias suffragantur. CALYDNAM ab hominibus nominari, scribit 1. Excidijs Troie, Q. Smyrnaeus. A Dijs forte alio nomine, Tenedos nempe. TENNES ante bellum Troianum nuncupatam scribit Heraclides, CALYDNÆ numero plurali, Troiana insulae sunt, ut scribit Isacius: sunt enim dua prope hanc Tenedum; (idem videtur ex Q. Calabro lib. 17) qua hodie Maure dicuntur, Nigro teste. Alijs prope Rhodum sunt. Vide Strabonem sub calcem lib. 3. ubi & LERVVM inter Calydnas numerat. CALYDNAM postea CALYMNAM nominatam ab Ouidio, tradit Camerarius, in hunc versum, Fecundaq; melle Calymna.
 TENERICVS τεῖνερος, Baotia campus, circa Copaidem paludem. Strabo, & Pausanias. Vide PTOV 5.
 TENESIS τεῖνης, Aethiopia sub Aegypto regio, Straboni, 16. Eius incolae SEBRITAE σεβριται, vocantur, & circa Meroen insulam videtur. Hos idem 17. SEMBRITAS nominat. SEMBERRITAE sunt apud Plinium, SEBARDÆ forte Ptolemai, ubi interpretes SEBRIDÆ legunt. Vide TENVPSIS.
 TENEVVM Mare, vide TANIAS.

T E

TENIALONGA, vide TANIALONGA.
 TENIAE τεῖναι, fontes in Aacadia, stadiis circiter septem ab Amilo vrbe. Pausanias.
 TENISSA τεῖνισσα, Mauritania Casariensis opidum, Ptolemao. Tremissum Nigro. TENITENSIS Plebis meminuit Coll. Carthaginiensis.
 TENITRVS, mons Macedonia: proximus Apollonia in conspectu Dyrrachij, ut habet Vib. Sequester.
 TENIVM τεῖνιον, Achaia vrbs, apud Stephanum. TENIORVM τεῖνιον, populorū meminit antiquus nūmus. ut habet Goltzijs Thesaurus. gentile hoc autē à Teno insula.
 TENNACH, vide THANE.
 TENNAGORA τεῖναγορά, India intra Gangē vrbs. Ptol.
 TENNES, vide TENEDOS.
 TENNONENSIS, Loci in Africa Proconsulari, meminit Vici. Vicens. M. S.
 TENOS τήνος, una ex insulis Cycladibus, apud Ptolemaum, & Melam. THENOS male legi Ouidij codex in Epistola Cydippe Acontio. Tina hac tēpestate à Sophiano indigitatur. Plinius tradit propter aquarū inopiam, ab Aristotele HYDRVSSAM vocatā: & à nonnullis OPHIVSSAM. Est & Tenos Aetioe vrbs, Herodoto, in Clilo. Item Laconica vrbs, apud Stephanum. Etiam Thessalia, teste Aristotele in Mirabilib. Vide TENIVM, & CALYDNA.
 TENSA insula, ab Ionibus instituta. Solivm. Italia est, in Magna Graecia.
 TENSII, vide ORTENSII.
 Tentyra, locus Thracie; Circa Samothraciam videtur, apud Ovidium 1. Tristium, Elegia 9. hoc versu, Salus ab hac contra brevis est Tentyra petenti. si sincerus sit locus. STENTORA enim cum Merula legendū. Error natus ex librarij negligentia, qui non animadvertit ut geminari debere. Similem vide in AGASSAE, & alibi. est enim hoc eodem tractu, Stentoris Portus, & Stentoris lacus. Vide Thracia tabulam antiquam nostram.
 Tentyristem, & Tentyra, Aegypti opidum, Plinio, Ptolemao, Straboni, & Stephano. insula etiā Plinio. Inde Tentyrites Nomus. Est Tentyritae gens, ab insula in qua habitat appellata.
 TENVPSIS, opidum Nubeorum, in Aethiopia sub Aegypto. Plinius. An Tenesis Straboni?
 TENVS, vide TENOS.
 TEOS τεῖος, Ionia opidum, Ptolemao, & Herodoto. Sufor, nunc nominari dicit Thevetus. ATHAMAS aduquas, antea dictum, ab Anacreonte, scribit Strabo, & Stephanus. Tbucydides etiā habet TEIOS τήιος, Ionia opidū. Apud Plinium TEOS est insula Ionia, cū opido: in alto pelago. TEOS apud Stephanum, est Scyrbie vrbs Dyrracorum.
 TEPHENEN Toparchiam, habet in Palaestina Plinius.
 TEPHLIS, vrbs, circa Mediā, Cedreno. TELPHIS Curopalati.
 TEPHOE, vide THOPO.
 TEPHRICE τεῖφρικη, Cedreno, Curopalati, & Zonara. est circa Ciliciam & Armeniam opidum. Media vocat Gyllius in suo Bosporo 3. cap. 5.
 TEPVLA Aqua, Vrbs Rome; Plinio 36. cap. 14. etiam IVLIA vocatur, apud Frontinum.
 TERA, vide TERETINATIVS.
 TERABDON, vide PARAGONITIVS Sinus.
 TERACATRIAE Campi, τερεκατρία, Germania, iuxta Danubium, Ptolemao. Wolff. Lazius dicit eos hodie Hunigwiler & Marchfelder vocari.
 TERAPNE, vide THERAMNAE.
 TERAPSA τεῖραψα, insula non magna, ante Carthag. Steph.
 TERBETIA τεῖρβητια, Sicilia vrbs, apud Stephanum. ex Phlegontis Olimpiadibus.
 TERBISSI, vide DERBICES.
 TERBVNIOTAE, gens Scyrbica, Cedreno. Circa Slavoniam videtur. TERVNIOTAE lego apud Curopalatem.
 TEREAS, vide TERIAS.
 TEREBELLI, vide TARBEIA.
 TEREBENTIVM, vide TREVENTINATES.
 TEREBIA τεῖρβια, Armenia Maiorū vrbs: Ptolemao.
 TEREBINTHVS, insula nomen, Niceta, Curopalati, & Zonara.

Zonara. circa Byzantium. Huius meminit quoque liber Constitutionum Imperatoriarum. eamq; in Propontide statuit. Vide EREBINTHVS.

TEREBINTHVS PHARAM τερεβινθος τῆς φάραγος, Palaestina in solitudine locus, Genesios 14. vi. legum 70. interpretes, Planities Phara, vertit Chaldeus, & Pagninus. Campestris Pharan, D. Hieronymus. Vide MAMBRE.

TEREBRONIVM, vide ABRITVM.

TEREBVS τερεβός, Hispania Tarraconensis fluvius, circa Carthaginem, Ptolemaeo. TUDER à Plinio vocari, scribit Villanovanus. Ego Tuder apud Plinium non agnosco. TADER lib. 3. cap. 1. & 3. habet. Vide de eo in ESTABERVVS.

TEREDIS, vide TERETINATIBVS.

TEREDON τερεδών, vrbs Ptolemaeo & Dionysio. ad Euphratis ostium, in Sinu Persico. Balsaeta hodie dici opinor. DIRIDOTIS Διδωτός, apud Arrianum, qui vitam Alex. Magni descripsit, vocatur. Videtur ab Arriano, cuius Persipum Maris Rubri habemus, (an idem sit auctor, dubito.) APOLOGVS Απολόγος, dici. AVGE apud Aethicum (si huic ulla fides) est. TEREDON, vrbs iuxta Erythraam. sic Stephanus. eadem cum superiori. TEREDON Babilonica vocatur ab Aeliano 5. Animal. cap. 14. Vide CHARAX.

TEREI, vide ZARABI.

TERENTIA τερεντία, regio quadam, ubi cyminum sativum nascitur. Dioscorides 3.

TERENTVM, locus circa Tiberim. sic dictus. Val. Max. 2. cap. 4. In Campo Martio, ut Sex. Pompeius refert. ταγετον, legit Zosimus 2. Huius meminit quoque Ovid. 1. Fast. & Statius Silvarum lib. 1. & 4. & P. Victor in Regionibus Urbis. TERENTINI Campi sunt Varroni, apud Censorinum. IGNIFERVVS Campus, videtur in lapide inscripto.

TERENVTHVS τερενθός, Stephano, vrbs in Aegypto. THENENVTHVM forte in lib. Notitiarum pro eodem, corruptè.

TERESIBVS FORTVNALES in Batia. Plinius.

TERESSA, Pomponio Aetolidis vrbs.

TERESTIS, vrbs nomen est, unde Astoron empiricus oriūdu. in libello de Medicinis expertis, qui Galeno adscribitur.

TERETINATIBVS, qui à flumine Tere de dicti existimantur, & syllaba eius tertia mutata, & pro Terede, Teram scribi debuisse. Sic Festus Pompeius.

TEREVENTVM, vide TREVENTINATES.

TEREVVS, Italia fluvius. Pomp. Sabinus ad 7. Aeneid. scribit eum vna cum Amaseno in Livim effluere. Mendosam scripturam credo, pro TEREVS.

TERGAZA, Africa vrbs, quam Manlius expugnauit ac diripuit. bello punico III. Orosius 4. cap. 22. TEZAGA habebat M. S. codex. & alius meus membraneus TEXAGA legit, item tertius longè alia lectione CIRICA. Plinij forte TAGESTE.

TERGEDVM, Aethiopia sub Aegypto opidum. Plinius.

TERGESTE, Plinio, Fori Iulij opidum. TERGESTVM Τεργεστον, Ptolemaeo nominatur. vierq; coloniam Romanam facit. TEGESTRA τεγεςτρα, vocat Stephanus: & TEGESTRAEORVM vrbs, τεγεςτραίων, Diodoro, & Dionysio, dicitur. Hodie Trieste, Leandro & Lazio testibus. TERGESTE τεργεστον, Straboni Carnorum vicus, ad Lugeum lacum. An Εζιρεκνιτς hodie?

TERGESTINVS Sinus, Plinij; vocatur ab Eustathio & Stephano AQUILIVS Sinus, & sic eum Ptolemaeus etiam nominat. Intimus maris Adriatici recessus est. Hodie Golfo de Trieste appellant.

TERGILANI, Lucanorum gens, Plinio.

TERGIS τεργίς, Libya opidum, ante Aethiopia. Stephanus.

TERIA τερία, mons Troadi, Homero B. Iliad. & Straboni 12. qui mela habet. apud quem vrbs nomen videtur.

TERIAS, Sicilia fluvius, Plinio. TEREAS τερεάς, Thucydides legit. sed idem mela, per n. vii Hefychius quoque. Diodorus totas habet. Tarretta Aretio & Faello nominatur. Giaretta legit alius codex, eodè sono. Vide GALLVS.

TERIDATA τεριδατα, Mesopotamia vrbs, Ptolemaeo.

TERINA τερινά, Diodoro, Plinio, Mela, & Straboni Brutiorum vrbs: Teriana Leandro, Terra noua Iouio, Mantea Nigro vocatur. Nuceria circa Terina reliquias statuitur à Gab. Barrio. Apud Stephanum est TERINA Magna Gracia fluvius, & vrbs, Crotoniatarum structura.

TERINÆVS, vide HIPPONIATES, & TAVRIANVM.

TERIOLVM, Rhetia opidum. lib. Notit. Tirol castrum est Lazio 12. R. P. Romana. item Pighio in Hercule Prodicio.

TERIS vrbs. Polyanus eius meminit lib. 2. in Cleandrida. Sed TERINA erat alia lectio: & vera. nam idem Terinaos gentiles inde habet. quos à Terina quoq; facit Steph.

TERISCI, vide TAVRISCI.

TERIVM τερίον, Pieria vrbs, in Macedonia. Polyb. 4.

TERMANTIA τερμαντία, Appiano in Iberia, Hispania vrbs est. hodie vi Moralis docet, opidū est male habitatum, quod Nuestra Señara de Tiermes vocant. Idem populos Termestinos nominat. TERMES Ptolemai puto.

TERMES, vide TERMES.

TERMERA τερερα, Plinio Caria vrbs est: Stephano Lycia. cuius incolae Termilas ab Herodoto lib. 1. vocatos addit. Ab hac vrbe puto eundem 5. Termereos facere, quamvis Termeneos ibidē legatur. Suidas etiam statuit inter Melam & Halicarnassum. TERMERIVM est Straboni, & TELMERA Stephani. Ptolemaeus TERMERAM habet inter Maonia & Lydia ciuitates. Latini codices hoc loco PEPERE legunt.

TERMERIVM, vide TERMERA, & SCOBIA.

TERMERVM τερεμαρον, Coa insula locus, videtur apud Strabonem.

TERMES, Plinio Celtiberia opidum est. TERMES forte Flori 4. cap. 11. Iguas Ptolemaeo in Arcuacis. Vide TERMISVM, & TERMANTIA.

TERMESSVS, vide TERMISVS.

TERMESTINI, vide TERMISVM.

TERMETIS, Asia Minoris mons, Olympi radicibus innatus. Plinius.

TERMILÆ, vide LYCIA, MILYAS, & TERMERA.

TERMISSVS τεμισσος, Carthalia in Pamphilia vrbs, Straboni. TERMESVS est apud Linum 38. & Diodorum 18. In Pisidia est apud Stephanum. TELMISSVS hac Arriano 1. Alex. TELMESSVS Ptolemaeo. Sed duas habet idem Stephanus hoc tractu huius nominis vrbes: Maiorem alteram, alteram Minorem, illius coloniam. TERMESSVS etiam fluvius, qui Heliconem circumfluit, Orpheo in Argonaut. & Pausania in Boeoticiis. Vide PERMESSVS.

TERMISVM τεμισσον, Hispania opidum amplum, Romanis semper infidum. quod T. Didius ex loco tuto in planitiem transtulit: iussu opidanis sine munimentis habitare. Appianus in Ibericiis. Forte TERMES Plinij, & TERMESTINI Taciti 4. Annal. Quo loco nunc sacrarium Virginis Matris cernitur Tiermes nomine: ut habet Ios Mariana. Vide TERMES, & TERMANTIA.

TERMVS τερεός, Ptolemaeo Sardinia fluvius.

TERNAMVNENSIS Episcopus, in Mauritania Casariensi. Viti. Vicensi.

TERNESII ostij, circa Hispania littora, meminit Orpheus in Argonauticis. An librarij vitio, pro TARTESIS? quod videbatur Bocchio nostro, viro linguarum rerumq; peritissimo.

TERNOBVM τερνοβον, Bulgarorum regia: Gregorà: circa Thraciam forte. Nicetas scribit omnium Hemi montis munitiss. vrbs, in montis vertice, eamq; Mysia adscribit.

TRINABVM legit Laonicus. Ternoua in tabulis Geographicis hoc tractu exstare video.

TERNODORENSE Castrum, in Gallia. Gregorius Turonensis Historiar. 5. Circa Lingonicam ciuitatem est eodem 2. Martyrum.

TEROTÆ, & BERINI ebore abundant. sic Mela de his Libya populis. Apintiano & Turnebo hi in arbores transmutantur.

T E

mutantur. pro eo enim legunt, Terebintho arbore abundant. Hac Metamorphosis quoque Sanctio aridet. Berinos non noui. Theroibos apud Plinium reperio, inter Troglodytas, Libya populos.

TERPILLVS $\tau\epsilon\rho\iota\lambda\lambda\upsilon\varsigma$, Mygdonidis in Macedonia vrbs, Ptolemaus.

TERPONVS $\tau\epsilon\rho\pi\omega\nu\varsigma$, circa Illyricum vrbs: Appiano.

TERRACONIA, episcopalis locus, sub sede Scythopolis: Guil. Tyrio.

TERSOS, & TERSIA, vide TARSVS, & TARSVRAS.

TERTA $\tau\epsilon\rho\tau\alpha$, Thracia mediterranea vrbs: apud Ptolem.

TERTONA, & TERTRIONENSES, vide DERTONA.

TERVA, vide GERVA.

TERVIGOS, (partem Gothorum) populos, habet Panegyricus Maximiano Imp. dictus. Sunt qui TERVINGI legunt. Vide THERVINGI.

TERVNIOTÆ, videntur populi circa Illyridem. apud Curopalatem. Vide TERVNIOTÆ.

TESA $\tau\epsilon\sigma\alpha$, Carmania vrbs: Ptolemaus.

TESANA, vide FAGITANA.

TESANIANENSIS loci, in Africa; meminit Coll. Caribag.

TESARIOSTI, & SIGERTIDIS regnum, à Gracis occupatum, habet Strabo 11. Circa India oram maritimam videtur.

TESCAPHE $\tau\epsilon\sigma\kappa\alpha\phi\eta$, Mesopotamia opidum, Ptolemaus. Interpretes SCAPHE tantum retinere.

TESCYLETIVM $\tau\epsilon\sigma\kappa\lambda\epsilon\tau\iota\upsilon\mu$, Magna Gracia locus maritimus, aut vrbs: inter Iunonis Laciniæ fanum & Locros. Diodorus 13. SCYLLETICVM emendauit Casaubonus, ad Strabonem.

TESPIS $\tau\epsilon\sigma\pi\iota\varsigma$, Ptolemaus. THASPIS interpreti: Carmania opidum.

TESSARA, Aethiopia sub Egypto opidum. Plinius.

TESSARESCADECAPOLIS $\tau\epsilon\sigma\sigma\alpha\rho\epsilon\sigma\kappa\alpha\delta\epsilon\kappa\alpha\pi\omega\lambda\iota\varsigma$, regionis, in Cœlesyria: meminit Stephanus, in $\tau\epsilon\sigma\sigma\alpha$. eiusdem regionis vrbs. Vide DECAPOLIS.

TESSVINVM, Piceni vrbs ex Plinio, apud Blondum, qui hoc nouo nomine vocat Minotrasinium; & Nigram, qui Traffinium legit. Sed Murotrassino habet Leander, & Trifino And. Baccius. At hoc est ex sequestuino ciuitatem fabricare. Plinius enim libro 3. cap. 13. Albulates & Suinum inter Piceni flumina enumerat. quo loco Pinitianus Albula, & Tessuinum, legendum docet. Malè consultum sanè huius vrbs incolis, tam vacillanti solo (ne dicam alo) inhabitantibus.

TESTIÆ, vide THESPIA.

TESTRINA $\tau\epsilon\sigma\tau\rho\iota\kappa\alpha$, Sabinorum vicus, propè Amiternum, & prima eorum sedes: Halicarnasseo 2.

TETAGODA $\tau\epsilon\tau\alpha\gamma\omega\delta\alpha$, Albania vrbs: Ptolemaus. TAGODA interpreti tantum.

TETARIVM $\tau\epsilon\tau\alpha\rho\iota\upsilon\mu$, Lycaonia, Galatia opidum habet Ptolemaus. TETRADIUM legunt eius interpretes.

TETCITANVS Episcopus in Africa. Viti. Viicens. M. S.

TETHRINE $\tau\epsilon\theta\rho\iota\kappa\eta$, Creta fluius. unde taurus quem Hercules interfecit in Peloponneso. Pausanias in Atticis.

TETHRONIVM $\tau\epsilon\theta\rho\omega\nu\iota\upsilon\mu$, Gracia opidum, iuxta Cepheissum fluium: Herodoto 8. Vide TITHRONIVM.

TETIVS $\tau\epsilon\tau\iota\upsilon\varsigma$, Ptolemaus Cypri fluius.

TETOLATA, vide TECOLATA.

TETRACHORITÆ, & TETRACOMI, Vide BESSI.

TETRACOMVM, vide ECHELIDÆ.

TETRADIUM, vide TETARIVM.

TETRAGINA, vide MVSINORVM.

TETRAGONIS, Plinio Arachosia opidum est, sub Caucasio; quod antea CARTANA dictum fuit.

TETRANAVLOCHVS, vide NAVIOCHVS.

TETRAPHYLIA, Macedonia locus videtur, apud Liuum, lib. 38.

TETRAPOLIS $\tau\epsilon\tau\rho\alpha\pi\omega\lambda\iota\varsigma$, pars Syria est, teste Strabone:

T E

quatuor principes vrbes comprehendens, Antiochiam nempe apud Daphnen, Seleuciam in Pieria, Apaniam, & Laodiciam. Idem alibi, alias Tetrapoles habet, inter quas vnam in Attica, quam Stephanus Attica Tribuna dicit, eiq; quatuor quoque vrbes attribuit; OENOË civon, PROBALINTHOS $\pi\rho\beta\alpha\lambda\iota\nu\theta\omicron\varsigma$, TRICORYTHOS $\tau\rho\iota\kappa\omicron\rho\rho\upsilon\theta\omicron\varsigma$, & MARATHOS $\mu\alpha\rho\alpha\theta\omicron\varsigma$. Hanc Attica TETRAPOLIM, idem addit antea HYTTENIAM $\eta\upsilon\tau\tau\epsilon\nu\iota\alpha$, appellatam. Et Diod. Siculus lib. 4. eam TRICORINTHV M per N. in penultima antea nomen habuisse ait. Idem huius etiam meminit lib. 12. Vide CARPATHOS, DORIS, & DRYOPIS.

TETRAPYRGIA $\tau\epsilon\tau\rho\alpha\pi\upsilon\rho\gamma\iota\alpha$, Garsauria regionis, in Cappadocia vrbs. Ptolemaus. Vide TAVRESIVM.

TETRAPYRGIVM, Marmarica locus maritimus: apud Strabonem.

TETRICVS, mons in Sabinis asperimus: Vibio, & Seruio, in illud Virgilij: Quæ Tetrica horrentes rupes, montemq; Seuerum. TETRICA Varro, de Re rustica 2. Monte de S. Giouanni, Seuerio, & Nero hodie appellari, scribit Leander.

TETRIONENSIS, vide DERTONA.

TETRISIA, vide TIRISTRIA.

TETVS $\tau\epsilon\tau\upsilon\varsigma$, Ptolemaus est Gallia Lugdunensis fluius, in Oceanum Britannicum erumpens, quem hodie Cœsum vocari non leui coniectura, putat Robertus Canalis. sed TITVS ille legit, ut Latini Codices. Ptolemaus, malè. At Tricu dicit hodie vocari Berirandus Argentraus.

TEVCERA, in Gallia Belgica locus. Tabula Peutingeriana.

TEVCHEIRA, vide ARSINOË.

TEVCHITANVS, vide THENTEOS.

TEVCILA, vrbs circa Armeniam aut Euphratē: Antonino.

TEVCRI, vide DARDANIA.

TEVCRIS, vide TROIA.

TEVDASIA, vide THEODOSTIA.

TEVDELENSEM episcopum quendam nomine Habet deo, nominat Victor Vicensis, lib. 1. TEVDALENSIVM in Africa meminit vetus lapis.

TEVDERIVM $\tau\epsilon\upsilon\delta\epsilon\rho\iota\upsilon\mu$, Ptolemaus Germania vrbs est. Babelborn à P. Appiano appellari video.

TEVGETON, vide TAVGETON.

TEVGLVSSA $\tau\epsilon\upsilon\gamma\lambda\upsilon\sigma\sigma\alpha$, insula circa Doridem regionem videtur, apud Thucydidem.

TEVITANVS Episcopus, in Africa. Viti. Vicens.

TEVMES $\tau\epsilon\upsilon\mu\epsilon\varsigma$, fluius Thebarum. He. yebius. Pro Temmessus nifallor, corruptè correpteq;.

TEVMESSVS $\tau\epsilon\upsilon\mu\epsilon\sigma\varsigma$, Boetia mons: Pausania, Straboni, Stephano, & Hesychio.

TEVOCHIS $\tau\epsilon\upsilon\omega\chi\iota\varsigma$, Aegyptia vrbs: Stephano. Item lacus eiusdem nominis: eidem.

TEVRIOCHAM $\tau\epsilon\upsilon\rho\iota\omega\chi\alpha\mu$, Ptolemaus sunt Germanie populi. Düringer videntur, in Tabula Mansveldia Telemanni Stella: cui suffragatur Peucerus.

TEVRISCI $\tau\epsilon\upsilon\rho\iota\sigma\kappa\iota$, Dacia populi: Ptolemaus. An Taurisci apud alios?

TEVRISTA $\tau\epsilon\upsilon\rho\iota\sigma\tau\alpha$, Germania gens videtur inter Danubium & Alpes. Strabo. An TAVRISTÆ?

TEVRNIA $\tau\epsilon\upsilon\rho\nu\iota\alpha$, Ptolemaus Norici urbem habet: quam Larius in suo opere de Gentium migrationibus, Rachtstat nominat. Dertau vero, ad Lacum Chibise, est Piribaimero. Non est Taurou Stephani, quam à Massiliensibus conditam scribit, etsi quidam vir magnus sic in litteris prodiderit.

TEVTANIVM, vide TITANA.

TEVTATES, vide MERCVRIVS.

TEVTHEA $\tau\epsilon\upsilon\theta\epsilon\alpha$, Straboni opidum in Peloponneso. quod in urbem Dymam assumptum scribit.

TEVTHEAS, vide PIERVS.

TEVTHIS $\tau\epsilon\upsilon\theta\iota\varsigma$, Arcadia vrbs: Stephano, & Pausania. & qui eam ORNITVM quoque ab aliquibus vocari addit.

TEVTHRANIA $\tau\epsilon\upsilon\theta\rho\nu\iota\alpha$, Galatia opidum: quod & THYMENA $\theta\upsilon\mu\epsilon\nu\alpha$, Ptolemaus. huius meminit Periplus

Periplus Arribiani. Tripoli vocat nouo nomine Theuetus. Vide PERGAMVM.

TEVTHRAS, fluij nomen, ex hoc Propertij, Aut teneat clausam tenui Theutantis in vnda. Apud Strabonem 6. est Italia vrbis, aut flumen. de quo consule Casaubonum ad hunc locum. Vide THESPIA. & THRASYLLVM.

TEVTHRONE τευθρόνη, Ptolemao & Pausania, Laconiae vrbis. Scopia Nigro appellatur.

TEVTLVSSA τευτλασσα, Stephano Ionia insula, quam Pinianus putat SEVTLYSAM Plinij esse.

TEVTOBODIACI populi, qui Cappadociam aliquando tenere. Plinius.

TEVTOBURGENSIS SALTUS, Germania locus, inter Amisiam Lappiamq; amnes. apud Tacitū 1. Annal. clade Romanorū sub Quintilio Varo nobilis. Hodie Teute, vel Teuteberg; silua est, sic dicta, prope quam locus qui Winfeld, id est, campus victoria dicitur. Tractus hic patet in longitudine 400. passus, & 200. latitudine, non longe ab arce Falckenburg, & opidulo Wozn: in itinere quo itur Pedeborna Bylsfeldum, & Monasterium. Ex chronico Mansfeldia, à Cyriaco Spangebergo Germanicè scripto. Valde errat Pancirolus ad Notitiar. libram, vbi hunc saltum in Pannonia describit, deceptus homonymia.

TEVTOBURGIUM τευτοβούριον, Ptolemao & Antonino Pannonia inferioris vrbis. Funfährchen interpretatur à Volterrano: Erdendwud Simlero. QVINQUE ECCLESIESEM vocant Latini Iuniores Funfährchen. Hanc MYRSIAM olim dictam putat Auentinus, cuius meminit Antoninus & Aurel. Victor. Bonfinio & Ranzano, PEVCE πέρκεν, videtur. Eius fortè cuius mentio est apud Strabonem, lib. 7. quam in Danubio sitam tradit. Wolfg. Lazius credit TEVTOBURGV M Ptolemai, AMANTIAM Antonini, & QVINQUE ECCLESIA S, in eundem situm sine locum incidere. In R. P. Romana scribit idem Teutoburgium hodie Drasat pagum esse.

TEVTONES, vt Ptolemaus, Eutropius, & Ammianus: TEVTONI, vt Mela, Tacitus, Caesar, Plinius & Paternulus: TVISCONES Bero. TEVTONES in Fastis Romanor. Germania populi, ad Mare Germanicum. ab omnibus enim auctoribus cum Cimbris iunguntur. Teutische patria lingua interpretatur. Ptolemao etiā τευτορες sunt. Ego eos Osterlingos propriè hodie putauerim.

TEVTONOARI τευτονοάρι, Germanie gens, vicina Teutonibus, apud Ptolemaum. Ad dextram albis fluminis, versus Borcam.

TEVTOSAGES, vide TECTOSAGES.

TEVTRIA, vide DIOMEDEÆ.

TEVXVNTA τευχάντα, urbem habet Diodorus 1. à Micytho Rhegi & Zancli rege conditam, Circa eundem tractum fuisse, verisimile est.

TEXAGA, vide TERGAZA.

TEXALI, vide TAIZALOS.

TEZAGA, vide TERGAZA.

THABALTA, vide TABALTA.

THABANA, vide THEBANA, & THAVANE.

THABASON, vide HODSI.

THABATHA, vide THEBASA.

THABBA θάββα, Africa Propria opidum: Ptolemao.

THABENA, apud Hirtium Africa Propria vrbis. Episcopalis sedes est, apud Possidium in vita D. Augustini. Fortè idem cum Thabba Ptolemai.

THABILACA θάβλακα, Ptolemao vrbis in Albanis.

THABIS, vide TAMOS.

THABOR, Galilee mons; Christi transfiguratione clarus. THABIRIVS, aut ITHABIRIVS Latine dicitur. Indicum lib. cap. 4. huius montis est mentio. Item apud Iosephum Belli Iud. 4. cap. 2. & Egesippum. ATABYPIOΣ est Polyb. 5. Si Tritheimio & suo Hunibaldo creditur, THABOR quoque montis nomen Tegeranorū in Germania, qui hactenus Monthabur nominatur.

THABORTENV MONTIEM, in Parthia regione, habet Trogus 41. in quo Darum urbem munitissimam amice-

nissimamq; conditam scribit. ZAPÀORTENON legis qui Notas addit, Bongarsius.

THABRACA θάβρα, Ptolemao, TABRACHA Plinio, TABRACA Pomponio, & Iuuenali. τάβρα, habet Stephanus. Africa Propria colonia & vrbis. Bugia vocat Fazellus. Sed hanc Bugiam putat Castaldus IGILGILE θηγίλην, Ptolemai esse: & Sabellicus VZICATH. Pro VZicath, nonnulla Ptolemai exemplaria THVZICATH θήζικαθ, legunt.

THABVCA θάβκα, Hispania Tarraconensis vrbis, in Var-dulis. Ptolemaus.

THABVDIS θάβδισ, apud Ptolemaum Libya Interioris vrbis. Vide TABIDIVM, & TABVDA.

THABVSION Castellum, imminens flumini Indo, in Asia Propria quadam regione. Linius 38.

THACAPE, vide TACAPE.

THACASIM, Iosue 19. om. 70. interpretibus. Ghitbab Kaszim Chaldo.

THACCONA θάκκονα, Babylonia vrbis: Ptolemao.

THACES θάκες, Ptolemao, TECTOSAGES interpreti, Scythia intra Imaum gens.

THACI θάκai, locus in Thebis, vbi Tiresias vaticinari solet. Euripides in Phœnissis.

THADAMORA, vide PALMYRA.

THADITÆ θάδιτα, Ptolemao gens in Arabia Felici. Interpretes OADITÆ legunt.

THÆMA θάμα, Arabia Felici vrbis: vt refert Ptolemaus. Vide THEMA.

THÆNA θάνα, Straboni vrbis Africa est, circa Syrtis Parua initium. THENÆ Plinio. THENÆ θέναι, Ptolemao dicitur. In Goltzij Thesaurο vocatur COLONIA ÆLIA AVG. MERCVRIALIS THÆNIT. THÆNA etiam Cyrestica regionis vrbis, in Syrtis: Ptolemao. BENA interpretibus.

THAGABENSINI, episcopi, in Africa, meminere canones concilij Carthaginensis. cuius episcopus Alypius.

THAGAMVTENSIS Episcopus in Africa. Vict. Vicens. MS.

THAGASTA, vide TAGESTENSE.

THAGORA θάγορα, Ptolemao est India extra Gangem vrbis.

THAGVLIS θάγυλις, Africa Propria vrbis: apud Ptolemaum.

THAGVRA, vel THIGVRA, Numidia ciuitas: apud Antoninum. TAGVRA sine adflatu, Vict. Vicens.

TAGARATENSIS meminit Coll. Carthag. item TAGORENSIS.

THAGVRIS θάγορες, Serica regionis mons: Ptolemao.

TAGVRVS interpreti.

THAIPHALI, Scythica natio: Zosimo 2. Gentes trans Danubium, in Dacia, circa Hierasum flugum erant, quos à Traiano Imp. deuictos tradit Eutropius. Horum quoque meminere Aurel. Victor in Gratiano Imp. Ammianus 31. Liber Notitiar. & Panegyricus generblacus Imp. Maximiano dictus. Sed sine adflatu TAI FALI plerumque scribunt. Ioannes Gothus pro Triballis videtur habere.

THALA θάλα, Africa Propria vrbis: Tacito, Straboni, Floro, & Sallustio in Iugurthino. Ptolemao mons est, in Libya Interiori, vbi & THALAS populos habet.

THALAMANÆI θάλαμανάι, Persica gens. Stephanus & Herodotus in Clio.

THALAME θάλαμν, Laconica opidum, Straboni, & Pausania. CALAMATA nouo nomine vocat Gemistus. A Mario Nigro Vasilepotamonuncupatur. Ptolemaus THALAMEN quoque habet in Laconica, sed procul ab hac. Alia THALAMÆ θάλαμαι, est in Messenia, Stephano, Pausania, & Polybio 4. Hæc THALAMVS est Strabonis.

THALAMEPOLIS θάλαμπελις Regia, presbyterum Leontium, habet Zosimenus 4. cap. 12. Asia videtur.

THALAMIA θάλαμια, Thessalia vrbis. Steph. ex Rbiano.

THALAMONIVM, vide TALAMONIVM.

THALAMVM θάλαμν, insula est Cedreno, in qua Galium Imp. à Constantino interfectum scribit. corruptam vocem reor, pro FLAVON. Alij enim hoc in Pola, alij Flauone factum tradunt.

T H

THALAMVS, Thuria mons, & sacrum in eo specus, indigenis
ALVSIÆ cognominatum, ab *Alusio* proximo amne, ut
 scribit *Lycus*. Hæc *Parrhasius* in *Proserpinam* *Claudiani*.
HALVSIVM in *Epiro*, nouit *Eustathius B. Iliad.* Vide
THALAME.
THALASSA, Vide **LASÆA**.
THALASSAR, locus apud *Esaïam* 37.
THALASSIA, vide **THASSVS**.
THALASSII, vide **SALAMPSII**.
THALATHA *θαλάττα*, apud *Ptolemaum* *Babylonia* opidum.
THALATTA, idest, **MARE**, sic vocatur locus quidam
 salus *Æthiopiae*: circa *Pitholai* promontorium, ad sinum
 Arabicum. *Strabo*. Sub monte *Caucaso* iuxta *Córaxos*
 quoque stagnum aut lacus sic ab incolis vocatum: *Aristo-*
 zeli 1. *Meteorolog.* Euomitq; aquas suas iuxta *Barbea*
 Pontii. Idem puto cum eo quod *Agathias* 3. **MARE**
PARVVM vocari scribit.
THALBIS *θαλβίς*, opidum *Albania* apud *Ptolemaum*.
 per 1 in prima apud eius interpretes.
THALÆ silue, meminit *Calphurnius* *Egloga* 6. Huius
 situs mihi ignotus.
THALI, *Solino* *Asia* populi, ultra *Sauromatas*. Ab Oriente
 eos contingunt maris *Caspii* fauces, ut tradit *Plinius*.
THALIA *θάληα*, insula *Tyrrheni* maris, iuxta *Artemidæ*.
Stephanus, & *Aristot.* de *Mirab.* In qua *arifodina*.
THALIADES, *Arcadia* locus. *Pausanias*.
THALINA *θαλίνα*, *Armenia* Maioris vrbs: *Ptolemaeo*.
 At *θαλίνα*, legendum hoc locum, docet *P. Victorius* in *Varijs*
 lectionibus.
THALISAMVS vicus *XL*. *stadiis* ab *Amida* distans.
Procop. 1. *Perficor.* Circa *Mesopotamiam* est.
THALLA, vide **THELLA**.
THALVSA, vide **DATHVSA**.
THALMIS, *Aegypti* vrbs: *Antonino*.
THALPVSA *θαλπουσα*, *Stephano*, *Orchomeniorum* in
Arcadia opidum. Hanc veram scripturam vult amicus
 noster *Sylburgius*, pro **THELPVSA**, ut legunt alij.
THALSEA, vel **THELSEA**, *Phœnicia* vrbs, *Lib.* *No-*
titiarum, sic quoque apud *Antoninum*.
THALVDA *θαλδα*, *Mauritania* *Tingitana* *flauius*. *Pto-*
lemaeo. *Tagaza* vocatur *Marmolio*. Vide **TAMVADA**.
THALVDÆI, *Arabia* *Felici* populi, versus Orientem
 plagam. *Plinius*.
THALYNTEM, vide **THOLYNTEM**.
THAMA, *Libro* *Notit.* *Phœnicia* vrbs.
TAMAGRISTENSIS in *Sitipheni* *Mauritania*. *Victor*
Vicens. *M.S.*
THAMALLA, opidum in *Africa* *Propria*. *Lib.* *Notitiar.*
 inde *Limes* *Thamallensis*. Fortè idem cum *Turre* *Tamal-*
leni, apud *Antoninum*. *Tamallunensem* episcopum habet
Victor Vicens. *lib. 3.* **TAMAMALLA** est in *Coll. Carth.*
THAMALLOVM, vide **THEMELANVM**.
THAMANA, *Aegypti* vrbs. *Lib.* *Notitiar.*
THAMANÆI, vide **THAMANORVM**.
THAMANORVM Vicum, circa *Carduchios* montes;
 habet *Agathias* 4. An *Thamanai* *Sauuauai* *Herodoti*?
 Vide **THEMA**.
THAMAR, *Arabia* *Felici* fluius: *Plinio*. Versus *Indicam*
 mare. Vide **PALMYRA**.
THAMARITA *θαμαριτα*, *Mauritania* *Cæsariensis* opi-
 dum. *Ptolemaus*.
THAMARO *θαμαρό*, *Ptolemaeo* *Iudæa* opidum.
THAMARVS, *Italia* fluius, *Antonino*. In *Samnitio*
 videtur.
THAMASCHALTIS, *Africa* *Propria* vrbs: apud *An-*
toninum.
THAMATA, vide **THAMMATA**.
THAMBES *θαμβες*, mons in *Africa* *Propria*: *Ptolemaeo*,
 & *D. Augustino*. **TAMBEITANI** loci episcopali in
Africa, meminit *Vict.* *Vicens.*
THAMESIS *Cæsari*, & *Orosio*, *IAMISSA* *ιαμισσα*
Ptolemaeo, & eidem alio in loco, iuxta *Camudolanum*,
 magis corruptè *ιαμισσα* *HIMENSA*. *ταμείος* *Dioni* est.

T H

Albionis insula maximus fluius; ad cuius ripam *Septen-*
trionalem, *Londinium* vrbs sita est. Incolis hodie etiam-
 num *Thames* scribitur, sed *Themis* pronunciant.
THAMIA *θαμία*, *Theffalia* vrbs: *Stephano*, ex *Rhiano*. Sed
 alius codex **THALAMIA** legit.
THAMMATA, vrbs *Palaestina*, cuius memoria est *Iu-*
dic. 14. & 1. *Macchab.* cap. 9. item apud *Iosephum*, *An-*
tiquit. 13. Timin eam nominat *Beniamin*. **THAMA-**
TA fortè, quod *lib.* *Notitiar.* *Arabia* tribuit.
THAMNA, *θαμνα*, *Palaestina* opidum, *Ptolemao*, & *Ste-*
phano. Item *Genes.* 38. *Iosue* 15. *Iosepho* quoque, *bibli*
Iudaici 2. circa finem. **THAMNITICAM** *Præse-*
cturam, habet in *Palaestina*, *Plinius*. Vide **TANIS**.
THAMNERIA *θαμνερία*, *Media* vrbs; haud procul à
Cadusis. *Xenophon* 2. *hist.* *Græcorum*.
THAMOR, vide **PALMYRA**.
THAMVDA *θαμδα*, locus prope *Nabathæos* *Arabes*.
Stephanus. **THAMVDEMI** *θαμδνμι*, fortè *Ag-*
tarchidæ, ad sinum Arabicum. **THAMVDENI** per *N.*
Diodoro, sic quoque *Ptolemao*, sed per *Y* in antepenultima.
 idem tamen alio loco **THAMYDITÆ** per *T.* in vltima
 legit. Apud *Plinium* **THAMVDEI** sunt.
THAMVDOCANA, vide **THAMVNDACANA**.
THAMVGADA, vide **TAMVGADA**.
THAMVNDACANA *θαμννδακανα*, *Libyæ* *Interioris*
 opidum: *Ptolemao*. **THAMVDOCANA** eidem, *lib. 8.*
THAMVSIDA, vide **TAMVSIDA**.
THAMYDITÆ, vide **THAMVDA**.
THANYNÆ, vide **TAMINA**.
THAMYRIS, vel **THOMYRIS**, *Scythia* vrbs circa
Danubium, in *Mæsia*, à *Thamyræ* regina *Amazonum*
 condita. *Iornandes*. **THOMES** alia lectio.
THANACH, vide **THANE**.
THANATA, vide **THEBASA**.
THANATHSELO, locus: *Iosue* 16.
THANATOS, insula *Britannica*, sic describitur à *Solino*:
Alluitur *Freto Gallico*, à *Britannia* continente afluuio
 tenui separata. *Polydorus* eam *Cantijs* insulam esse, &
Tanetos appellari ait, scribitq; ad Ortum spectare, pau-
 cisq; ab hinc annis, excluso paruulo aqua meatu, quo à
 continente diuidebatur, bona ex parte terra coniunctam
 esse. Eam insula videlicet partem insinuans, quam incolæ
 hodie *Teneti* vocant. Bede **TANETOS** dicitur. *Hunf.*
Lhuydus scribit antiqua & vera *Britannica* lingua *Ynis*
Ruochijm vocari. Magna est in huius *Thanati* vocabulo
 lectionis inconstantia; vii apud *Camerterem* & *Delrio* pa-
 ter. In *Aldini* exemplaribus **ATHANATIS** habetur.
Iohannes Camers subdubitat num eadem sit cum *ETTA*
Antonini, aut (nescio quo seductus errore) *AGATHA*
αγαθα *Ptolemai*, *Gallia* *Narbonensis* obiacente. Hæc enim
 in *Mari Mediterraneo* est, illam *Britannia* insula *Oceani*
 ferè adharere, ex dictis *Solini* verbis, luce clarius est.
THANE, (*τηνα* 70. interp.) locus iuxta aquas *Mageddo*.
Iudicum 5. Idem puto cum **THANACH** *θαναχ*,
 3. *Regum* 4.
THANNVRIS, *Ostroena*, & *Mesopotamia* vrbs. *Lib.*
Notitiarum.
THANONTADA *θανονταδα*, *Ptolemao* opidum in *Africa*
Propria.
THANVETÆ *θαννεται*, *Arabia* *Felici* gens: apud *Ptol.*
THANVTIS *θανντις*, *Libyæ* nomi vicus: *Ptolemao*.
THAPAVA *θαπαβα*, *Ptolemao* *Arabia* *Felici* vrbs.
THAPHARVM, loci nomen circa *Indiam* aut *Arabiam*
 videtur, ex *Callisto* 9. cap. 18.
THAPIS, vide **CONTRA**.
THAPSACVM, *Syrie* vrbs, ad *Euphratem* fluium; *Dio-*
doro, *Xenophonti*, *Plinio*, & *Straboni*. Fortè **THAPSA**,
 cuius meminit 1. *lib.* *Reg.* cap. 4. Vide **TAPSAGIS**.
THAPSAS, vide **TAPSA**.
THAPSIPOLIS *θαψιπολις*, prope *Chalcedonem*. *Ste-*
phanus, ex *Quadrato*.
THAPSIS *θαψις*, fluius *Scythia*, circa *Maotidem* pala-
 dem: *Diodorus* 20. *Sarm.* 5. legebat ora libri, vide **PSAPIS**.
 THA-

T H

THAPSUS *ῥάψος*, Africa Propria opidum: Ptolemaeo, Straboni, Plutarcho, Caesari, Dioni, Liviis, & Stephano. huic quoque est Chetronesus, in Isthmi angustiis. Vide **TAPSUS**.

THAR *ῥάγ*, Arabia Felicitatis urbs: apud Ptolemaum. **ITHAR** verò, apud interpretes.

THARA, vide **TANEA**.

THARABASA *ῥαράβασα*, opidum Arabum videtur, in Palaestina. Iosephus 14. Antiquit.

THARASSA, vide **TARASSA**.

THARBOS, vide **TARRAS**.

THARE, vna castrametationum Israelitarum. Num. 33.

THARELA, locus Palaestina: Iosue 18. *ῥερέλα* legunt 70. interpretes.

THARIBA *ῥάριβα*, vicus quidam, apud Stephanum. in dictione *ῥαρέβας*, à qua dicit distare tribus schoenis.

THARMIS Vallis, meminit Sidonius 5. ad Pannicum suum. M. S. codex **TARMIS** legebat, sine adflatu. An Tarnis forte legendum? cuius idem meminit in Propemtico suo?

THARNE, vide **BILETVS**.

THARO *ῥάρο*, maris Rubri insula: apud Ptolemaum.

THARPOS, vide **TARRAS**.

THARRA *ῥάρρα*, Ptolemaeo urbs in Aurea Chersoneso.

THARRANA *ῥάρρανα*, Serica urbs: Ptolemaeo. interpretib. **THROANA**.

THARRHOS, nomen urbis, apud Probum Grammaticum, ex Sallustio, ut inquit. *ῥάρριον*, Ptolemaei puto, in Africa.

THARSANDALA *ῥαρσάνδαλα*, Thraciae opidum. Procopius 4. Aedificiorum.

THARSATICVM, vide **TARSATICA**.

THARSIS, Comagena urbs: Antonino: XIII. M. P. à Samosata. **THARSIS** sit mentio saepius in Sacris litteris, ut 3. Reg. 10. ubi Chaldaeus paraphrastes **AFRICAM** vertit. & apud Esaiam 23. ubi 70. interpretes **CARTHAGINEM** legunt. sic quoque D. Hieronymus, apud Ezechielem 27. quo loco **MARE** legit Chaldaeus. **TARSICVM** Mare habet Iosephus. Idem in Iona historia Tharsim **THARSVM** Cilicia vertit. In Lib. Notitiar. video littori Isauria regionis adscriptam **THARSVS** Mare. Apud prophanos scriptores **TARTESSVS** urbs, aut **TARTESSIACA** regio (quae **Batica** est) vocatur: ut credit in sua Hispania Gorgopius. Matth. Beroaldus Tharsim ait **CILICIAM** regionem, & omnem Oceanum significare. Iosephus à Costa vult Tharsis in Sacris litteris significare omne immensum mare, aut omnem regionem remotissimam, vel valde peregrinam. cap. 14. libri 1. de Natura Novi Orbis. Adeundum quoque caput 3. libri 6. Observationum I. Drusij, & 21. caput de Originibus Guil. Postelli. Vide **CARTHAGO**, & **THARSA**.

THARSVS, vide **TARSVS**, & **THARSIS**.

THASBALTAE, vide **TABALTA**.

THASIA *ῥασία*, Africa Propria urbs: apud Ptolemaum.

THASIE, regio Iberia, versus Pariedros montes. Plinius.

THASPI S, vide **TESPIS**.

THASSVS, Straboni, Plinio. Mela, & Stephano; quidam simplici *ῥάσος*, scribunt. Insula maris Aegei est, Thracia proxima; inter Nesti, & Strymonis fluminum ostia. Hac olim **ERIA** *ῥία*, & **ATHRIA** dicta fuit, Eusebio, & Plinio auctoribus. Dionysius eam **OGYIAM** *ὀγυία*, cognominat. Eustathius eius commentator addit ex Arriano eam **CHRYSAM** *χρυσή* dictam. forte **THALASSIA** *θαλασσία*, Ptolemaei est. Hodie **TALO** nominatur, Lazio, Nigro & Sophiano testibus. Sed hic eam etiam *ῥάσος*, & *ῥάσπια*, vocat.

THASSVS, vno s. Thracia urbs. Apollodorus 3. In insula eiusdem nominis, nisi fallor. Vide **THASSVS**.

THATES, vide **THAPSIS**.

THATICVS, vide **METACOMPSO**.

THAVANA *ῥάβανα*, apud Ptolemaum Arabia Felicitatis opidum.

THAVBA *ῥάββα*, Arabia Deserta urbs: Ptolemaeo. Es Felicitatis eidem.

T H

THAVBASIVM, Antonino Aegypti locus, circa Arabiae paludes videtur. **THAVBASTEV** in libro Notitiae esse puto, Augustamnicae regionis. **THEVBATVM** D. Hieronymi puto.

THAVMACIA *ῥαυμακία*, Magnesia urbs: ad Maliacum sinum: Homero, Stephano, Plinio, & Liviis 32. 36. Phthiotidis regionis videtur apud Strabonem, cui **THAVMACVS** est. Duas facit Lexicon Phanorini. vnam Mganesia, alteram ad Malian sinum.

THAVMASIVM *ῥαυμάσιον*, mons Arcadia. Stephanus, & Pausanias.

THAVRIS, Illyrici maris insula: apud Hirtium, Bello Africano.

THAVTIRENORVM *ῥαυτεπλεων*, mentio est, in Goli *ῥή* Thesauri ex nummo.

THEA *ῥία*, Laconica opidum. Stephanus: ex Philochoro.

THEENSES Thucididi, ut addit.

THEENAE, vide **THENA**.

THEAME *ῥέαμ*, opidum in Babylonia regione: Ptolemaeo. **THELME** interpretibus.

THEANGELA *ῥέαγγαλα*, Caria urbs: Plinio, & Stephano.

THEANORVM meminit Plinius 10. Epistolarum, ad Traianum Imper. qui circa Bithyniam mihi videntur. Nam Tiarorum à Tios legendum? **THEANI** meminit (nisi fallor) quoque alius quidam, circa Troadem.

THEANVM, fluvij nomen in Italia, Orosio 5. cap. 18. ubi Pompeidum & Obsidium à Sulpicio oppressos tradit. Vide **TEANVM**.

THEATIA, vide **THYATIRA**.

THEAVA *ῥέαβα*, Ilercaonum urbs: in Hispania Tarracoenfi. Ptolemaeus.

THEBAE, urbs in Aegypto, auctoribus Plinio, & Tacito. item Diod. Siculo, apud quem huius admiranda descriptio. ubi **LEGIO III.** Diocletiana, ut Simlerus vult, ex Notitiar. libro. **HECATOMPYLOS** *ἑκατόμυλος*, & Stephano cognominatur. Item **DIOSPOLIS** *διοπολις*, à Strabone, & Eusebio, & **BVSYRIS** *βυσυρίς*, à Diodoro Siculo. Diospolim Magnam in Thebaide, puto, Ptolemaei. (is enim Diospolim Parvam, & Busirim, alias ab hac, urbes habet in eadem Aegypto.) D. Hieronymus in epistola ad Galatas scribit suo tempore **THEBESTIA** nominatam. Hodie nomen Thebarum retinere, ex Ioanne Leone videtur. Stives à Barbaris appellari scribit Stukius, male: sic enim Thebas Boeoticas hodie nominant.

THEBAE, Ptolemaeo, Thucydidi, & Sophocli in Antigono. Boeotiae urbs mediterranea. ad Ismenum fluvium. caput regionis vocat Linius. Octoginta stadia à Plateis fuisse, tradit Dicaearchus. Sexcentis ab Athenis, Xenophon. Ab Aetna auctore (sive is sit Virgilius, sive alius) **OGY-GIA** appellatur. **DIREA**, & **HEPTAPYLOS** quoque vocari observavi. **ASOPIDES** vocari, scribit Strabo. **BEATORVM** insulas hanc; & **ECTENOS** Lycophron eius incolas nominat. Hodie Stibes dici, scribunt Niger & Zardus. A Lazio Thyana, & à Sophiano Tiua nuocupatur. Idem *ῥαθίνα*, & *ῥαθίνα ῥία*, indigat. Has Thebas ab Euboia 150. stadiis distare, scribit Laonicus. **THEBAE** *ῥήβα*, Macedonia urbs in regione Phthiotidis, ad Sinum Pelasgicum, Ptolemaeo, & Straboni. **PHILIPPOLIM** vocatam, refert Polybius, lib. 5. Stephanus **PHILIPPI**, qui eam in Thessalia ponit. Linius hanc non semel Phthioticam appellat, & maritimam facit. Hodie Ziton dici, ait Sophianus. **THEBAE** *ῥήβα*, sic dicta à Plinio, quas ex Catonis sententia interijisse scribit. S. Lucij hodie dici, tradit Barrius. qui Lucanas dictas putat, non quod in Lucania sint, sed quod à Lucio quodam ducta sit ibidem Samnitium colonia. **THEBAE**, quae **CORSICAE** cognominantur, sunt Plinio in intimo Sinu Corinthiaco, iuxta Heliconem montem. Hoc loco **THISBE** *ῥήβη*, à Ptolemaeo ponitur. sed Plinio duae diuersae sunt Thube & Theba. *ῥήβη* sunt fortasse Suida. **THEBAE** sunt quoque in Arabia Felici: apud Ptolemaum. **THEBAE** sunt praeterea in Ionia, iuxta Miletum: in Italia: in Attica: in Cataonia: in Syria: & in Cilicia Hypo-

Hypoplacia, iuxta Troiam, auctore Stephano. sed **THEBE** θῆβη, hic scribit sine diphthongo. Hanc Hypoplaciam agnouerunt quoque Plinius, & Strabo, cui quoque θῆβη est, ex Homero. Hæc hodie Attramytton vocari, scribit Ioannes Lydus, qui eandem & Hypoplaciam, & Hypothebas vocat. **THEBÆ**, quæ nunc **ADRAMYTTIVM** vocatur, sic Phaurini Lexicon. Hanc ab Homero **ETIONIS** urbem vocari, docet Strabo, etiam **Q. Calaber** 3. Huic **THEBES** Campus adiacet, auctoribus Pomponio, **Liuius** 37. & **Xenophonti** 7. **Cyri** exped. ad finem. De Thebis hac quoque apud **Varronem**, 3. rei rustica. In agro Sabino, via Salaria, non longè à Reate, milliarius cliuus, appellantur Thebe. Ad **Fulvium**, ad hunc locum. Nouem numeratur Thebe, ut **Eustathius** tradit. Plures nos ostendimus. Vide **THEBE**, & **PALÆPHARSALVS**. **THEBAIS**, Caria fluuius, Trallem urbem perfundens: **Plinio**. Locus quoque ad Pontum; Stephano sic dictus ab vna **Amazonom**, ab **Hercule** sublata. Vide **ÆGYPTVS**, **GOSSEN**, & **PENTAPOLIS**. **THEBANA** (θαβανα per A in prima erat in codice Græco) Gallie locus est apud **Dioscoridem**, libro 3. ubi rubia nascitur, sed & pro Gallia, in Græco θαλααία legitur. **THEBARMA**, Persidis versus Orientem ciuitas, in qua (ut habet **Historia Miscella**) erat templum ignis, & pecunia **Erisilidorum** regis. (corruptè pro **Cresi** **Lydorum**.) vide **GAZACVM**. **THEBASA**, Palestina vicus, xv. stadiis à **Gaza**, ab **Australi** parte: **Hilarionis** monachi patria: auctore **Callisto**. v. millib. P. distat à **Gaza**, teste **D. Hieronymo**, cui **Thabazha** θαβαζα, est, ut & **Sozomeno**. Huic **Torrens** quoque ibidem est eiusdem nominis. **THANATA** legebatur in margine. **THEBASA** quoque locus in Asia Minori videtur, libro 24. **Historia Miscella**. Vide **BESOR**. **THEBATH** (θαβαθ 70. interp.) locus in Palestina. **Iud.** 7. **THEBE**, θῆβη, Cilicia vrbs, **Straboni** 14. & **Lycie** **Q. Curzio** 3. **Vterq.** **Lyrnessum** & **Theben** vrbes inter se vicinas facit. Est & nomen vrbs in Palestina. **Iud.** 9. **THEBÆ** **Iosepho**. in finibus **Neapolis** est **D. Hieronimo** in **Locus Hebraicus**. Vide **THEBÆ**, **THISBE**, & **CEBESTVS**. **THEBESTA**, vide **THEVESTE**. **THEBESTIS**, vide **THEBÆ**. **THEBET**, vide **BETHET**. **THEBETHA**, vide **THEBITHA**. **THEBII**, vide **THYBII**. **THEBITHA** θεβιθα, Mesopotamia castellum: **Stephano**, ex **Arriano**, Per n. in penultima legit alius codex. **THEBVRA**, vide **BETHVRA**. **THECHES**, vide **HIERON OROS**. **THECOORVM** regionem Palestina; habet **Metaphrastes**, in vita **S. Charitonis**; & **S. Quiriaci**. **THECOVM** fluuium habet idem, in **S. Saba** vita. **THECVESKORVS**, non longe ab **Herodio** vicus. **Iosephus** belli **Iud.** 5. cap. 7. **Septimo** à **Bethleem** vrbe milliario separatur, **Ruffino** teste in **Amos** prophetam. **Amos** propheta patria est. Est quoque vrbs à **Salomone** exstructa, 2. **Samuel.** 14. & 2. **Paralip.** 11. **Deu.** 34. legit **Ioseph. Antiq.** 8. Sed idem in vita sua habet **THECOA** θεκωα. **THEDMOR**, vide **PALMYRA**. **THEEMARRACINVM**, locus in Italia, inter **Corsinium** & **Hadriam**. **Antoninus**. Sed **TEATE MARRVCINORVM** diuissim corrigiit **Sigonius** ex codice M. S. Hodie Ciuita de Chiete appellari, scribit ad me **Celsus Cistadinus**. distareque ab **Adria** haud procul. **THEENSES**, vide **THEA**. **THEGANVSA**, vide **TEGANVSA**. **THEGONIVM** θεγονιον, **Stephano** **Theffalia** vrbs: ex **Hellamico**, ut inquit. **THEIPALIA**, **Pictavi** agri locus. **Greg. Turonensis**, in **S. Senochi** vita. **THEISOA** θεισωα, Arcadia opidum: apud **Stephanum**. Interdum sine diphthongo, & geminato s scribit **Pausanias**. dicitq. olim fuisse urbem frequentem in **Parrasio** vrbs finibus: nunc pagum autem, in agro **Megapolitano**.

THEIVM opidū Macedonia mihi videtur: apud **Liuiū** 38. **THEIVSSEVS**, Arcadia amnis. **Pausanias**. **THELAMVSA** θαλαμυσσα, Arabia castellum, iuxta **Euphratem**: **Stephanus**, ex **Quadrato**. **THELASSAR**, loci nomen. 4. **Reg.** 19. **THELBALANA** θαλαβαλα, Armenia Maioris vrbs: **Ptolem.** **THELBE**, vide **THELDA**. **THELBENCANA** θαλβενκανα, **Ptolemao** **Babylonia** vrbs. vide **HIPPARENVM**. **THELDA** θῆλδα, **Ptolemao** **Mesopotamia** vrbs. **Affyria**, eidem, sed **THELBE** hic legunt interpretes. **Bachdad** hanc vocat **Niger**. **THELEBOÆ**, vide **CAPREÆ**. **THELENSIS Loci**, in Africa **Proconsulari**, meminit **Vict. Uricenf.** MS. **THELINE**, vide **ARELATVM**. **THELIS**, vide **RVSCINO**, & **TELIS**. **THELLA** θαλλα, vicus **Iordani** proximus, in finibus **Gallilæe**. **Ioseph.** 3. cap. 2. belli **Iudaici**. **THALLA** est **Hegefippo**. **THELLYR**, vide **TELCHIR**. **THELME**, vide **THEAME**. **THELMINISSVS** θαλμινισσος, Syria opidum: ad **Orontem** fluuium. **Ptolemæus**. Vide **TEM MELISSVS**. **THELONVS** **Ouid.** 6. **Fastor.** Exitus accessit verbis; flu- menq. **Theloni** Purpureum misit sanguine fluxit aquis. **Perrus** **Marsus** dicit **Lirim** fluuium poetam sic nominare. Vide **TOLENVS**. **THELPVSA** θαλπουσα, Arcadia vrbs & regiuncula. **Pausanias**. sed vide **TELPHVSSA**, & **THALPVSA**. **TELSEA** Cælesyria vrbs: apud **Antoninum**. Huius meminit quoque **Metaphrastes**, in vita **S. Samone**. Vide **THALSEA**. **TELXIEPIA**, vide **SIRENVSSÆ**. **THEMA** θέμα, **Chalibonitidis** regionis, in Syria vrbs: **Ptolemao**. **Themanorum** regionis meminit 1. lib. **Par.** cap. 1. & **Iob.** 2. θαμναν, est 70. interpretibus. θαμναντων, legit **Eusebius** 9. **Prepar.** Per **THEMATA** diuidit **Porphyrogenetta** **Asiam** Minorem. sunt autem quatuordecim numero. qua vide apud ipsum. Vide **THAMANORVM**. **THEMAN**, **Amos** 3. **Idumæorum** regio, **D. Hieronymo**. **Deuteronomij** 33. pro **Theman** **SEIR** legi annotauit **Drusus** ad **Amos**. Idem ad **Abdiam** ex **D. Hieronymo** adnotat **Theman** **DAROM** & **NAGEB** dici. **THEMACI** θεμαχοι, vicus tribus **Erecheidæ**. **Stephanus**. **THEMBESIA**, vide **THIGA**. **THEMBRIEMVS** θεμβρινος, **Stephano**, Caria vrbs. vide **THYMERIA**. **THEMELANVM**, vrbs in Africa Propria: **Antonino**. **THAMALLOVM** in lib. **Notit.** Forè eadem cum **Turri Tamallenj**. **THEMELLA** θεμელλα, vrbs **Seleucidæ** in Syria. **Strabo**. **THEMEONTICHOS**, vide **BISA**. **THEMEOTÆ**, vide **THETMONTÆ**. **THEMESA**, vide **TEMESA**. **THEMI** θεμι, Arabia Felicis gens: **Ptolemao**. **THEMEDA**, vide **TVRMODIGI**. **THEMISA** θεμισα, Africa Propria opidum: **Ptolemao**. **THIMISSA** Latini codices legunt. Vide **TYNES**. **THEMISCYRA** θεμισκυρα, **Straboni** lib. 12. **Pontis** planities est, & regio; **Amazonom** olim domicilium. **DOEANTIS** διοαντος, campus est **Apollonio** 2. **Argon.** Est **PHANAGORIA** Campus, θαναγορια πεδιον, apud **Ptolemaum**; in quo ipse & **Appianus** **THEMISCYRAM** urbem describunt, quam **Niger Lirio** vocat, & **Pinetus Fauagoria**; **Theuerus** autem **Simiso**. sed idem quasi sui oblitus dicit **Amisum** fluuium (qui nusquam terrarum est) hodie sic dici. **THEMISCYRA** est apud **Strabonem** quoque fluuius, in **Lirim** desinens, Asia minoris. **THEMISCYRÆ** Portum, habet **Apollodorus** 2. **THEMISCYRIVM**, vide **HERACLEVM**. **THEMISONIVM** θεμισονιον, Phrygia regio: **Pausania**, **Straboni**, & **Stephano**. Vrbs est **Ptolemao**. Hic quoq. **THEMISONI** populi sunt, in Lycia.

T H

THEMISSVA *Θημισσα*, Africa Propria opidum: apud Ptolemaum.
THEMISSVS *Θημισσος*, Caria vrbs: apud Stephanum.
THEMISONES Plinij. Vide **THEMISONIVM**.
THEMISTA, vide **MESE**, & **STOECHADES**.
THEMISTEAS, Carmania promontorium; Plinio.
THEMISTOCLEVM, locus sic dictus apud Aristotelem lib. 6. Animal. In Antica videtur.
THEMMA *Θήμμα*, Ptolemaeo opidum in Arabia Deserta.
THEMNA, Iosue 19. Palestina locus.
THEMVSEOS Episcopum, habet Honorius, quem Serapionem vocat, D. Antonij heremita amicum. A Thmuis corrupte ut puto. cū **THMVSEOS** scribendum fuisset.
THEN A, Aethiopia sub Aegypto opidum: Plinio. Sarmatia opidum est *Θήνα*, apud Ptolemaum. Apud eundem est quoque Iudea vrbs.
THENAC locus: Iosue 17.
THENAE *Θήναι*, Africa Propria vrbs: Antonino. Vrbs Creta, proxima Cnoffo. Callimachus, hymno in Iouem, Duplici nū. Stephano. Vide **THENA**.
THENENTVM, Aegypti opidum. lib. Notitiar. Vide **PTENETV**, & **TERENTHIS**.
THENNAE *Θήνναι*, Arcadiae vrbs aliquibus, alia mons. ut refert Pausanias. Vide **THENAE**.
THENOS, vide **TENOS**.
THENTEOS, locus in Tripolitana regione, Africa Propria: Antonino. **TEVCHITANI** Limitis memini lib. Notit.
THEOBRICVLA, Hispania vrbs; circa Asturiam. Antoninus. Vide **DEOBRIGVLA**.
THEODALENSES, vide **THEVDALE**.
THEODONIS Villa, vide **DIVODVRVM**.
THEODORA, vide **PONS**.
THEODORIAS, vrbs in cōfinibus Colchidis. Agathias 5. Loci nomen est quoque in Authenticis, de Defensoribus cinitatum. In Synodo V. Constantinopolitana legitur Episcopus Laodicea sine Theodoriadis. In eadem Laodicea metropolis Theodorianorum prouincia. Vide **BAGA**, & **COLONENSIVM**.
THEODOROPOLIS, Thracia vrbs, in Moesia regione. à Iustiniano Imp. condita. Procop. 4. Aedificior. Vide **EVCHANIA**.
THEODORVS *Θεόδωρος*, Asia fluuius, in Iberia. (*Θεός* legitur Gracius codex.) aurum bulliens: Aristoteli in Mirabil. Paludis nomen est circa Hispaniā Baticam: Auieno.
THEODOSIA *Θεοδοσία*, Taurica Chersonesi vrbs, Ptolemaeo & Straboni; **THEVDOSIA** *Θευδοσία*, est Polyano, Appiano, & Stephano. Hanc à Demosthene **TEVDASIA** dici, scribit Iosch. Cureus; au recte, nescio. Caffa hodie vocatur, Genuensium quondam, in hoc tractu imperium celeberrimum. Cofe Turci appellant, teste Leunclauio. In Itinerario Beniamini (nisi me coniectura fallit) Armilōn nominatur. Meminit etiam Suidas Theudosia, Scythia prouincia. **THEODOSIAM** in Armenia Maiore habet Procopius 1. Persicor. Vide **GANGRE**.
THEODOSIANA, Aegypti vrbs. lib. Notit.
THEODOSII vrbs, in Armenia Minori, Eustathio ad Dionysium.
THEODOSIOPOLIS Noua, vrbs est in Europa, Thracia regione, teste episcoporum huius Europa Epistola, ad Leonem Imp. quae exstat in opere Conciliorum. Aliam habet Procopius 1. Aedificiorum, Theodosiopolim in Mesopotamia, ad Aborram fluuium. & aliam lib. 3. in Maiori Armenia, in dextra Euphratis ripa. Huius meminit quoque Leo Imp. de Bellico apparatu. Hanc hodie Efdron vocari, ex epistola Gyllij intelligo. **THEODOSIOPOLIM** Asia, & aliam Phrygia Pacatiana, habet Chalcedonenſe concil. Vide **APROS**, & **NOVA AVLA**.
THEODOSIANOPOLIS, in Phrygia Pacatiana, meminit concilium Chalcedonenſe, & synodus Constantinopolitana v.
THEODOTIANA, vide **APOLLONIA**.
THEOMELIDE, Sparta vicus, apud Pausaniam.
THEON OCHEMA *Θεὸν Ὀχημα*, Pomponio Aethiopum

T H

iugum, maximo ardens incendio, ut Plinius habet. & ante eum Hanno. Vide **DEORVM CVRRVS**.
THEON SOTER, vide **SOTERVS**.
THEON TRAPEZA, vide **ASTYPALAEA**.
THEOPHANES, vide **THESPANIS**.
THEOPHILA *Θεοφίλα*, India intra Gangem vrbs: apud Ptolemaum.
THEOPHRICA, Manicheorum vrbs: Cuiopalati. Theophrica legendum autem.
THEOPOLIS, vide **ANTIOCHIA**, & **FRVSA**.
THEOPREPPIA Ecclesia, in vrbe Carthagine. Coll. Carth.
THEOPROSON, vide **THEV PROSON**.
THEORISCVM quendam Diogenetem, habet Demosthenes contra Mediam. A Tribu quodā Antico sic vocatum iudico.
THEPHRICE, vide **TEPHRICE**.
THERA *Θήρα*, insula prope Cretam: quae cū primum emersa esset, ut Herodotus, Apollonius, Strabo, Plinius, & Pausanias produnt, **CALLISTE** *Καλλιστή* dicta fuit. Hanc Trogius lib. 13. & 30. **THERAMENEM** vocat, vitio scriptorum, ut credo. Gozi hodie nominatur. si Nigro fides sit. **THERA**, etiam insula sub Euboia: Ptolemaeo. Carie etiam; eidem. eandem cum Stephani puto. qui & aliam habet, quam Rhodo adſcribit. Sed & alia est Sogdiana: apud eundem. Ptolemao quoque vrbs nomen in Lydia, siue Maonia. Vide **TIGRIS**.
THERACVM, Aegypti vrbs. lib. Notitiarum. An forte mendose, pro Hieracum?
THERADVM insularū, meminit Athenaeus 10. Theram & Tberasiam eū intelligere. scribit eius interpres Dalechapius.
THERAE, sic vocatur spatium quod inter Taleum & Eua uoram est. Pausanias in Laconicis.
THERALA, vide **THARELA**.
THERAMBVS *Θεράμβος*, vrbs circa Pallenem videtur: apud Herodotum 7.
THERAMENE, vide **THERA**.
THERAMNAE *Θεράμναι*, Laconica vrbs, Stephano & Plinio; quam aliquibus **Sparten** *Σπάρτην* vocari dicit. **THERAPNE** *Θεράπνη*, Solini, Pomponij, Suidae, & Pausania, item Isocratis in Helena laudatione. Has **THERAMNAS** vicinas Sparta facit Coluthus. Ad Galeſum nempe fluuium. (qui Eurotas) videtur ex Papinij Surrentino. qui **THERAPNE** scribit, sine spiritu, & per **THERAMNAE** apud Lutatium Placidum in III. Thebaidos, est Lycie ciuitas: Apollini sacra.
THERAPNAS, Creta urbem, habent Plinius & Solinus. In Orphei Argonauticus est locus alicubi ad Oceanum Atlanticum.
THERAPNE, vide **THERAMNE**, & **CYRNOS**.
THERASIA *Θερασία*, Maris Aegaei insula, iuxta Atticam, Strabone, & Ptolemaeo teste. quae Sophiano Santorino dicitur. Scribit in sua Peregrinatione Martinus à Baumgarten circa annum 1507. hanc insulam terremotu per medium scissam, atque duas insulas effectam. Alia est **THERASIA** Strabonis, propior Creta, iuxta Diam insulam. Vide **HIERA**.
THERBIRZA, vide **THERMITZA**.
THERCOLA, locus iuxta Hierapolim Syria videtur, apud Cuiopalatem.
THERENI *Θήρην*, fluminis meminit Diodorus 5. in Creta insula, prope Gnostiam urbem, vbi Iouis & Iunonis nuptias celebratas, narrat.
THERGAMA, vide **TVRCÆ**.
THERGVBS *Θεργυβίς*, Mesopotamiae vrbs: Ptolemaeo.
THERIACE locus qui gignit iucundissimū vinum. Dionys. Vitiensis 5. cap. 2. Agricultura.
THERIODES *Θηριώδες*, Libya, id est ferarum abundans regio. Ptolemaeus & Herodotus. In Africa. Apud eundem Ptolemaum est quoque **THERIODES** Sinus, apud Sinarum Asia regionem. Vide **RHA**.
THERIONARCE, Doridis insula; circa Gnidiū. Plinius.
THERMA *Θέρμα*, locus Pruse, (ut Stephanus narrat) quae & **BASILICA** *Βασιλική*, (id est regia) dicitur. ad Olympum montem, Athenaeo 2. **THERMAE** Helleſpontis sunt

Baronio 5. Annal. ex Concilio Ephesino. **BASILICA** Thermarum nominatur in codice Theodosiano. lege de his Indicē Libitinarium Leunclauij. Est & Buthnia vrbs.

THERMA, qua PYTHIA dicitur, eidem Stephano.

THERMA, Cappadocia vrbs, apud Antoninum. Africa Propria quoque Straboni ad Sinum Carthagenensem. Vide THESSALONICA, & GERMA.

THERMA LVTRA sunt circa Thermopylas, quas CHYTROS J. OLLAS vocant. Herodotus 7.

THERMÆ, sine cognomine, apud Melam, Sicilia vrbs, inter Pachynum & Lilybaei promontoria. Plinio **THERMÆ** Colonia est. ADAQVAS Antonino sunt. quas LARO, & alio in loco LARODIS cognominat. Sacca, vel Xacca hodie, apud Aretium, & Fazellum.

THERMÆ, in Africa, circa Corinthum, Xenophonti. In Ætolia, Straboni. Vide **THERMVS**, AMATHVS, AQVÆ CALIDÆ, & CALIDÆ AQVÆ.

THERMÆ BASILICÆ, vide **THERMA**.

THERMÆ HIMERÆ *Ἰμερῶν*, Sicilia ciuitas, Ptolemao; qui eam inter Lilybaeum & Pelorum promontoria statuit. Hanc Niger Fontana murata appellat. Cl. Aretius vocat Termini. Idem profert lapidem antiquum, in quo nominatur COL. AVG. HIMERORVM **THERMIT**. Hæc à Plinio **HIMERÆ**, sine cognomine, vocatur. Lib. 3. cap. 8. ubi inquit, Himeræ, cum fluuiio.

THERMÆ STYGIANÆ, Tuscia vrbs in Itinerario Antonini. Bagni Sabatini sunt Leandro Alberto. Bagni di Stigliano vocantur Celfo Cittadino. additq; hodie non esse urbem, nec etiam vicum. tantum aliquot caupone seu hospitia. De his quoque apud Andreæm Baccium, in de Balneis opere.

THERMÆVS Sinus, Tacito, Straboni, & Solino, Maris Ægæi est, iuxta Macedoniam, in quo Axius fluuius suas aquas euomit. Hodie Golfo di Salonichi nominatur, Nigro & Sophiano testibus. **THERMAICVM** & **MACEDONICVM** (per excellentiam) eum vocat Plinius. **MECYBERNÆVS FLEXVS** apud Pomponium est. Mecyberna per P. habet Strabo. Pintianus in suis Castigationibus Pomponianis, scribit eum Sinū qui à Mela Mecyberna dicitur, esse **TORONIAICVM** Ptolemai: an recte, ipse viderit. Mela enim Axium & Peneum fluuios, quos Ptolemaus in Thermao sinu describit, in Mecybernae confluere facit, quod Toronico Sinui minime cōgruit.

THERMASTIS, vide **APSASIVM**.

THERMAX, Erechtheia tribus municipium. Suidas.

THERME *ἑρμῆ*, Thracia opidum, Suida. Macedonia est Stephano, Apollodoro, & Thucydidi 1. Eadem est, in confinibus nempe dictarum regionū. ubi inde Thermaus sinus.

THERMENÆ ciuitatis, Prima Cappadocia, meminit synodus Constantinopolitana VI.

THERMENSES Maiores, Pisidia: habet Goltzius. ex vetusta inscriptione, qua Roma est. Sine N. alij exscribunt.

THERMERIA, vide **APSASIVM**.

THERMEVSIS, maris Ægæi insula: apud Plinium.

THERMIA, vide **PHLIVS**.

THERMIDA *ἑρμιδα*, Carpetanorum vrbs. Ptolemaus.

THERMIDAVA *ἑρμιδα*, Ptolemao Dalmatia opidum.

TERMISSA *ἑρμισσα*, vna Æoliarū insularum, Straboni. vide **DIDYME**.

THERMITZA, Macedonia (ni fallor) castellam; circa Thessalonicam: Cedreno. **THERBIRZA** Gabio Curopalati interpreti.

THERMODON *ἑρμιδών*, Cappadocia fluuius Ptolemao. Hodie ab accolis Pormon vocari scribit Niger. idem cum eo Strabonius, qui addit eum à Plutarcho in libello de Fluminibus **HERMONIVM** appellari; quod mihi non liquet: meus certe codex hoc non habet. ARAXEN quoque appellari ab Apollonij Scholiaste scribit idem. Est etiam **THERMODON**, Scythia fluuius; quem antea **CRYSTALLVM** *κρύσταλλον*, vocatum, scribit Plutarchus in Libello de Fluminibus, & Montibus. Puto eundem esse, idq; ex Eustathio. Thermodon Thracia fluuius est, Suida, Placido, Statio 12. Thebaid. item Servio

in 11. Aeneid. Vide **HÆMON**, & **HERMVS**.

THERMOPOLIS, circa Illyriū vrbs. Procop. 2. Persic.

THERMOPOLITES Nomus, in Aegypto, apud Plinium & alium neminem. In Thebaide esse, ex concilio Ephesino III. didici.

THERMOPYLÆ *θερμοπύλαι*, angustia sunt, vt à Strabone lib. 9. describuntur, Oeta montis; qui est inter Macedoniam & Thessaliam. Adiuu huius inquit, **PYLÆ**, id est, Porta, vocantur, item **STENÆ**, siue angustia: ac Thermopyla, à calidis lauacris. Thermopylas ab aliis Græcis, Pylas verò ab incolis & vicinis dici, scribit Suidas. Scelos nunc vocari, scribit Ioannes Lydus. Tertemoto nostra tempestate vocari, tradit Bonacciolus in suo Strabone, ex Græco in Latinum verso. Bocca di lupo, Nardus in suo Liuii Italico. Latius tamen interdum Thermopylarum vocabulum extendi apud alios auctores constat. Liuius lib. 36. tradit Thermopylarum iugo mediam Græciam, velut Apennino Italiam dirimi. Idem postea hoc iugum à Leucade & mari ad Occidentem verso, per Aetoliam ad alterum mare Orienti obiecto tendi, dicit. Comprehenditq; hoc modo montes apud Ptolemaum **PINDVS** *πίνδος*, & **OTHRYVS** *ὄθρυς*. (Othrys Ouidio 2. Metam.) & **OETA** *ὄητα*, dictos. Sed quæ Liuii Thermopylae sunt, Strabonis **OETA** videtur: sic enim de eo, Aenianes Oetam accoluerunt. Is mons à Thermopylis & Ortu porrigitur vsque ad Sinum Ambracium, & Occasum. Huius descriptionibus si quis Græciae tabulam adhibeat, perspicue videt Liuii **THERMOPYLAS**, & Strabonis **OETAM** synonyma eiusdem montis esse. Item **PYLAS** horum partem, nempe ubi eorum transitus patet ad Sinum Maliacum. Ulpianus in Demosthenem scribit hanc transitum viginti quinque pedum tantum spatio fuisse. Oeta etiam Liuii, extrema pars Thermopylarum Strabonis, ad Orientem. Et huius Oeta altissimum iugum, Liuius **CALLIDROMVM** *καλλιδρόμων*, vocat, & **TICHIVM** *τίχιν*, habet Appianus in Syriacis, ubi eas accuratè describit, sed his **RHODVNTIAM** etiam addit Liuius. Hic Theueto Caliares est. Thermopylas hodie Scelos *σκέλος*, nominari, auctor est Ioannes Lydus. Iuxta has Thermopylas conuentus erat frequens totius Græciae status diebus, vocabatur **PYLAICVS**. auctor Liuius 33.

THERMVS *ἑρμῆς*, Ætolia opidulum: Stephano, & Polybio 5. **THERMÆ** Straboni sunt.

THERMVTIACVS *ἑρμιουτιάδης*, Aegypti fluuius: apud Ptolemaum. Interdum per q̄ scribitur apud eundem. vi quoque apud eius interpretes, Phermuthiacus.

THERMYDRA *ἑρμιυδρά*, portus urbis cuiusdam Rhodiensium. Stephanus, & Apollodorus 2. **THERMYDRI** Montis meminit Lycophron.

THERNE *ἑρμῆ*, Stephano Thracia vrbs. *ἑρμῆ* in nummo antiquo. Vide **ZERNA**.

THEROGNVS *ἑρρογών*, collis Indiae est circa Hydaspem fluuium, haud procul à monte Elephantis. Plutarchus de fluminibus & montibus.

THERON, vide **PTOLEMAIS**.

THEROTHOÆ, vide **TROGLODYTÆ**.

THERSA *ἑρσα*, vrbs nomen, 3. Reg. 14. & 4. Reg. 15. *ἑρσα*, Iosepho. Antiq. 8. cap. 7.

THERSARA *ἑρσάρα*, Assyria vrbs: Ptolemao. Sine R. interpretibus, **THERSARA**.

THERSITÆ *ἑρσιταί*, Iberica (siue Hispanica) gens apud Stephanum: & Polybium 3. apud quem Fuluius *ταρσιταί* ex ingenio reposuit, malim veterem lectionem ego.

THERVINGI, circa Daciam populi trans Istrum, quos Traianus Imp. subegit, teste Eutropia. Eorundem meminit Ammianus. **TERVINGI**, & **TERVNGITI** legunt quædam exemplaria. Fortè idem cum Ternigis, quos vide suo loco. Vide **GRVTVNGI**.

THESARA, vide **THERSARA**.

THESBON, patria Elie propheta 3. Reg. 17. & Iosepho 8. Antiquit. cap. 7. Galaditica vrbs.

THESCYS, Thracia Chersonesi vrbs: apud Agathiam 5. Proco-

Procopius 4. Aedific. eandem *ἱερὸν* habet. Male vertit Vesaltenfis, Enthelcum.

THESEVM *Ἡθεῖον*, locus in Delpho, sic dictus à Theseo. habet Plutarchus in eius vita.

THESEI ARA, sic dicta, quae antea STENEI *ἱερὸν* IOVIS ara dicebatur: ut tradit Pausanias, in Corinthiacis. In viâ erat, quae ducebat à Troezenae Hermionem.

THESEI Petra, vide COLVREA.

THESPANIS *Ἡθρῆς*, apud Ptolemaum est Sarmatia Asiatica fluvius. **THEOPHANIVS** est apud interpretes, vii quoque Ammianum, qui eum **THEOPHANEM** vel Theophanum vocat.

THESPIA *Ἡθρῆς*, Boeotiae opidum: Herodoto, Pausania, & Straboni, sub monte Helicone. sed *Ἡθρῆς*, scribitur quoque apud Strabonem & Plinium. **THESPIARVM** fontem habet idem. (TESTI *Ἡθρῆς* legit corruptè Antoninus.) **TEVPHRANTIS** urbem vocatam, ab Aeschyle in Agamemnone, annotavit Politianus in Miscellaneis. Magnesia quoque urbem **THESPIAS** dictam describit Plinius.

THESPIVS, Boeotiae fluvius: Hesychio. Telmisum sic fortè vocat: quodà Thespias adluat.

THESPROTIS, & **THESPROTIA**, *Ἡθρῆς*. Epitri regiuncula, Plinio & Stephano. Thesproti & Thesprotae, incolae, Ptolemao & Straboni. Idem apud Stephanum **AGEST** *Ἡθρῆς* *Ἡθρῆς*. **AMYMNI** *Ἡθρῆς*, & **AMYMNI** *Ἡθρῆς*, dicuntur. Niger Vaeletia appellat. **THESPROTIUM** Sinum habet Linius 8.

THESPROTVS, De quo Propertius lib. 1. ad Cynthia, Et modo Thesproti mirantem subdita regno. Ferdinandus Lofredus in suo de Puteolis libellulo putat eum collem innuere qui circa Baias vsque hodie Trispete vocatur. huius pars nunc sub nouo monte, vna cum castello Tripergola, sepulta iacet. Pro Thesproti, te Protei, legendum suspicatur tamen Parrhasius in Epistolis.

THESSALI, qui CENTAVRI appellati sunt, habitantes secundum Pelium montem, sic Plinius 7. cap. 56.

THESSALIA *Ἡθρῆς*, Ptolemao Graeciae regio: Solino & Halicarnasseo etiam **AEONIA** *Ἡθρῆς*, vocatur. **DRYOPIS**, Plinio. **DORIS**, & **HESTIAOTIS** *Ἡθρῆς* Straboni. Ptolemai **ESTIOTIS** *Ἡθρῆς* est. Idem Strabo eam quoque **PANDORAM** *Ἡθρῆς*, **PYRRHAEAM** *Ἡθρῆς*, & **NESONIDEM** *Ἡθρῆς*, dictam scribit. **THETALIA** *Ἡθρῆς*, legit Stephanus, qui eandem **PELAGIAM** idem Diodorus lib. 4. qui addit eam **AEOLIDEM** prius appellatam. **PELAGION ARGOS** vocatur apud Homerum, Strabonem & Solinum. (quod malè legens Lilius in suo Orbis Breuiario, dii Conargos nuncupari, vocabulo Argos vltimam precedentis nominis syllabam, connectens.) Thessalixini *Ἡθρῆς*, nominantur apud Hesychium: item **NACLENSES** *Ἡθρῆς*. Thessaliam **MYRMIDONVM** ciuitatem antea vocatam scribit Velleius lib. 1. Et vniuersos Thessalos Myrmidones, Philostratus de viris illustribus. Thessalia **PETRAS** à Tzetza nominatur, Chitade 6. numero 95. hodie Comenolitari indigitat Castaldus: Thumeneftia Ant Geufraw: Lamina Lazius. **THESSALIA**, nomen est ciuitatis, in Macedonia: apud Plinium etiam Euripidem in Andromache. **THESSALIAM** Regionem, diuidit Strabo, & Suidas in quatuor Terrarchias: quas nominat **THESSALIOTIN**, **PHTHIOTIN**, **PELASGIOTIN**, & **ESTIATIN**. Huius terminos optime describit Herodotus in Polymnia. Vide **HELLAS**. Ab hac Thessalia adagium est, Thessalica persuasio: nempe inuita, aut necessitate iuncta, Hoc lubentius attexo, quod neminem parcmio-graphorum eius meminisse videam. Vitur tamè Zosimus lib. 1. Eunapius in Chrysanthio, & citatur à Suida in verbo *πειδάγχα*. **THESSALICI** Saltus *Ἡθρῆς* *Ἡθρῆς*, meminit concil. Ephefinum III. cuius Episcopum Perrebiu nominat. Inter Aegyptios alios hunc numerat. Ubi sit locorum, habeo. Vide **THESSALONICA**. eum quo fortè idem. & in alterutro erratum, tam in nomine loci, quàm episcopi.

THESSALIS, vide ASIA.

THESSALOCÉ, vide MAGNESIA.

THESSALONICA *Ἡθρῆς*, Macedonia vrbs, Ptolemaeo, in Amphaxiude regione. Prius **HALIA** *Ἡθρῆς*, dicta fuit, inquit Stephanus. Strabonis Epitome, Laonicus & Tzetza scribit eam olim **THERMA** *Ἡθρῆς*, appellatam. Idem asserit Sophianus; qui eam quoque cum Zonara, **EMATHEIA** vocat. Plinio tamen Thessalonica & Therma, dua sunt. Hodie eius nomen Salonichi est. Inter omnes Graeciae vrbes haec hanc urbem & magnitudine & incolarum frequentia conspicuam esse, mihi fide dignus & oculatus testis Ioachimus Axonius Grauianus.

THESSALONICA Sardonii meminit concil. Chalcedonense, sub Fl. Mariano Imp. habitum. an alia ab illa, ignoro. episcopum eius Perthenium vocat. In Bibliotheca Ant. Augustini typis excusa inuenio Iacobum de SEXOLIS siue de **THESSALONIA** quadam scripsisse. Vide **THESSALICI** saltus.

THESSYRIS *Ἡθρῆς*, Sarmatia Europae fluvius, Ptolemaeo. qui & **HATHESYRIS** *Ἡθρῆς* legit. Eundè quoq; alio in loco **THESPANIM** *Ἡθρῆς* vocare videtur.

HESTIA *Ἡθρῆς*, Acarnania vrbs, apud Polybium 5. Vrbs Laconica est, ad Eurotam fluitum, ut ait Cedrenus.

THESTIDION *Ἡθρῆς*, Thessalonica vrbs. item portus Thraciae: Stephano. vide **THETIDIVM**.

THESTIS *Ἡθρῆς*, Arabum vrbs. & alia Libya. Stephanus: Fontis nomen est Herodoto. In Cyrene, iuxta Hirasam.

THESTIVS, vide ACHELOVS.

THESTORVS *Ἡθρῆς*, Thracia opidum: Stephano. ex Theopompo.

THESTROTONICIA *Ἡθρῆς*, Caria locus: apud Stephanum. in verbo *Ἡθρῆς*.

THETIDIVM *Ἡθρῆς*, locus sic dictus, in Thessalia, circa Pharsaliam. Strabo 9. Polybius 17. & Euripides in Andromache. Idem cum Thetidio. Vide **PHTHIA**.

THETMONTA *Ἡθρῆς*, Sarmatia Asiatica gens: Ptolemaeo. **THEMET** *Ἡθρῆς* legunt eum interpretes.

THETALIA, vide **THESSALIA**.

THEVBATVM castram, Aegypti inferioris inter Pelusium & Babylonem locus est, ubi Dracontius exulabat. D. Hieronymo, in vita Hilarii. Vide **THAVBASIVM**.

THEVDALE *Ἡθρῆς*, Africa Propria vrbs: Ptolemaeo. quae Theudalus Plinio. sed situ admodum differentes. **THEODALENSE** est in Coll. Carthag.

THEVDENSE, opidum in Africa Propria. Plinius.

THEVDORIA, in Macedonia videtur: apud Linium 38.

THEVDOSIA *Ἡθρῆς*, Scythia provincia: Suida. Vide **THEODOSIA**.

THEVDVRVM, Antonino Germania Inferioris opidum. Simlerus Teuderum vicum vocat, propè Sittardum. Tudder vulgò vocatur.

THEV PROSOPON *Ἡθρῆς*, i. Dei Frons: Phoenicia vrbs, Ptolemaeo. **EVPROSOPON** apud Pomponium est. Et puto **LITHOPROSOPON** à Cedreno nominari. Neuphrus videtur apud Brochardum.

THEVESTE *Ἡθρῆς*, Africa Propria vrbs. Ptolemaeo. **THEBESCA** legit Latinus interpres. **THEBEST** Colonia meminit hoc tractu Antoninus, & D. Augustinus. Inter **THEBESTENOS** & **Adrumetinos** populos de herba finibus controuersiam fuisse, M. Iunius Nisus dicit lib. 3. **TEBESTINI** sine spiritu, meminit Vices. M. S.

THEVMA, Macedonia vicus. Linius 32.

THEVMESIVS amnis. Papinius 9. Thebaidis. **THEVMESIA** Iuga, Idem. Lutatius ad hunc auctorem, vocat Theumesiā Thessalia urbem, & Theumesium montem Boeotiae: haud procul à Thebis. grammatica potius quam geographica fide puto. Vig. sine afflatu scribendum, docent Graeci scriptores, quos vide in **TEVMESSVS**.

THEVSTES, vide BERGIO.

THEVTONES, vide **TEVTONES**.

THEVTHRANIA, vide **PERGAMVM**.

THIA, insula temporibus Plinij enata: circa Hieram insulam,

T H

lam, in mari Aegæo. Ponti Cappadocici vrbs, Antonino. Sæ, etiã locus circa Delphos: Herodoto. Vide HANA.
 THIAGOLA, Palus circa Danubij ostia, Ptolemao. Rofene fortè, bodie. Vide PSILVM.
 THIALLELA Θιάλληλα, Ptolemao Arabia Felicis vicus, THIALEMATH interpretibus.
 THIANENSIS Ecclesia, meminit D. Augustinus, Epistola 239. In Africa opinor.
 THIANNICVM, vide PONTVS Cappadocicus.
 THIAPOLIS Θιάπολις, vrbs in Colchide, Ptolemao, interpretes ÆAPOLIS legunt, & melius, ni fallor, vide ÆA.
 THIAI, Hispania vrbs, apud Antoninum. circa Carthaginem Spartariam.
 THIAVMA Θίαυμα, Albania vrbs. Ptolemaus.
 THIBA, vide THYBII.
 THIBARVM, Africa vrbs, D. Augustino, & Cypriano, in concilio Carthaginensi. TYPARVM lego in Synodo Constantinopolitana V. TIBARITENSIS meminit Coll. Carthag.
 THIBII, vide THYBII.
 THIBINIS Θιβίνης, Ptolemao vrbs in Mauritania Casariensi.
 THIBRVS, vide THINGRVS.
 THICANVM, vbi Magnentius Imp. plures incautos fudit: vt refert de eo Aurel. Victor. in Italia videtur. Corruptè pro TICINVM. & sic quoque legit And. Schotti liber.
 THICATH Θικάθ, Mauritania Tingitana opidum. Ptolem.
 THICHON Θίχων, locus: apud Ezechielem 47.
 THICIS, Hispania Tarraconensis flumen. Pomponio ad Rhodam urbem. Hodie dicitur Ter, Varro testè. Alius est eiusdem nominis in Gallia Narbonensi, apud eundem Pomponium, de quo vide in dictione ILYBIRIS.
 THIEBA, vide THIGIBA.
 THIENNA Prouincia Helladæ, cuius episcopus Gennadius. Chalcedonenſe concil.
 THIGA Θίγα, apud Ptolemaum Libya interioris opidum. Thigabensis Θιγαβελος ciuitatis in Africa mentio est in Canonib. concilij Carthaginensis. sed THEMBSI Æ legebat hoc loco Morelij codex.
 THIGANVSA, vide TEGANVSA.
 THIGIBA Θίγβα, colonia Africa Propria, Ptolemao.
 THIEBA eius interpretibus. Vide TIBIGENSE.
 THIGVRA, vide THAGVRA.
 THILATICOMVM, vrbs circa Cyrrhesticã, Antoninus. Puto THILLACAMA in Lib. Notitiar. quam Ofrhoena adscribit.
 THILBIS, vide THALBIS.
 THILBISINA, Mesopotamia vrbs, lib. Notit.
 THILLAFICA, THILLAAMANA, THILLACAMA, & THILLAZAMARA, Ofroena regionis vrbs: in lib. Notitiar. Vide THILATICOMVM.
 THILVTA Castra, in flumine sita, Ammiano: (Euphrate, vt puto.) circa Mesopotamiam.
 THIMANEI, Arabia Felicis populi: Nabatai vicini. Plinius.
 THIMARVM, Thessalia opidum, Liuius 32.
 THIMBRVS Θίμβρος, loci nomen, in Asia Minori. Xenophon 7. Cyriacor. Per Y. fortè scribendum in prima, quod vide suo loco.
 THIMISA, vide THEMISA.
 THIMONEPSIS, Antonino vrbs in Aegypto. THINVNEPSIS fortè, in lib. Notitiar.
 THINA, Cilicia vrbs, videtur apud Guil. Tyrium.
 THINÆ Θίνα, Sinarum metropolis Ptolemao. Sina Arriano in Periplo. Tenduc, fortè nunc, ait Mercator. vide SINÆ.
 THINGA Θίγγα, Libya vrbs, ex Hecataeo, Stephano. An Tinga apud Strabonem?
 THINGRVS Θίγγρος, in Graecia, apud Lycophronem, ad operis finem. Legitur & Θίγγρος. item Θίβρος. sic quoque apud Stephanum habetur, ex eodem Lycophrone. Ad Saturnium montem est.
 THINIAS Θίνιας, promontorium Thracie, ad Euxinum. Ptolemaus.
 THINISSA, vide TVNES.

T H

THINITES Θίνιται, notius Marmarica; Ptolemaus.
 THOENIS Θοίνης, Agatarchidi. THOMVM Antonini fortè.
 THINNEIA, vide TINNEIA.
 THINODVS Θίνωδς, Aegypti mons, Ptolemao.
 THINTIS Θίντης, in Africa, Pentapolis regionis opidum, Ptolemao.
 THINVNEPSIS, vide THIMONEPSIS.
 THINVS, Anglia fluuius. Beda in Histor. Eccles. 5. cap. 2.
 THIPONOBASTI, vide PITHONOBASTÆ.
 THIRÆ, vide THRACIA.
 THIRIMIDA, vrbs nomen videtur apud Priscianum.
 THIRMIDA, vt puto, Sallustij. In Numidia.
 THIRMIDA, vide THIRIMIDA.
 THIROPHAGI Θιροφάγοι, gens in Sarmatia Asiatica, Ptolemao. PHTHIROPHAGI legunt interpretes.
 THIS Θίς, Aegypti vrbs: iuxta Abydum. Stephanus: ex Alexandri Aegyptiacis.
 THISA Θίσα, Arcadia vrbs, ad Lycaum montem; Pausania, 8.
 THISALPHATA, circa Mesopotamiã locus, Ammiano.
 THISBE Θίβη, Boeotia opidum, apud Ptolemaum, & Stephanum, Xenophontem, & Pausaniam. Est fontis nomen in Cilicia. D. Clem. Recognit. 10. Est & locus in Galilæa, à dextris prope Nephthalim, supra Aser. Tobia 1. sed Θίβης hoc loco legendum putat And. Masius ad 11. caput Josue. Vide THEBÆ.
 THISBOA, vide MEGALEPOLIS.
 THISICA Θίσιγα, vrbs in Africa Propria. Ptolemaus.
 THISOA, vide THEISOA.
 THISSAMISSA, Caria portus, apud Melam.
 THISSE, locus in Sicilia videtur, apud Silium 14. Et patro, nomine Thisse. TISSA Ptolemai puto.
 THISSOA, vide THEISOA.
 THIVS, vide THEIVS.
 THIZIBIS Θίζίβης, Africa Propria opidum Ptolemao.
 THMYIS Θίμυις, Aegypti vrbs metropolis, Stephano, & Ptolemao: atque in oraculis Sibyllinis. item apud D. Athanasium. THMYI, legit Ammianus. & THVMVIS Antoninus THMOIS. lib. Notitiar. Θίμυις Nomen, puto legi apud Herodoti Enterpen pro Θίμυις. Non est in Scythiaca regione, vt quidam vir doctus vult. Consule nostram Aegypti veteris tabulam.
 THNOCIA Θνώκια, Arcadia vrbs. Pausanias. Malè, pro THOCNIA, vt vult Sylburgius, ad hunc auctorem.
 THOANA Θόανα, Ptolemao Arabia Petrae opidum. Vide TYANA.
 THOANES Θόανες, populi supra Colchidem, finitimi Phthiropagi. Straboni, & Eustathio. Esse eosdem cum SOANIS vult I. Hartungus. & sic legere quoq. mauult Casaubonus.
 THOANTIVM Θόαντιον, litus, Rhodi insula. Strabo. Vrbs Carpathij insula, Ptolemao.
 THOAR, Plinio Meningi insula opidum. Ptolemai GER-RHA γέρρα, est.
 THOARIS Θόαρης, Cappadocia fluuius. Arriani Periplus.
 THOAS, vide ACHELOVS, & ACVTÆ.
 THOB Τώβ, Palaestina locus. Iudic. 11.
 THOBEL, vide TVBAL.
 THOBELI, vide HISPANIA.
 THOCARI, vide TOCHARI.
 THOCEN, locus. 1. Paralip. 4. Vide ATHAR.
 THOCNEA Θόκνεα, Arcadia vrbs. Pausanias, & Stephanus. Vide THNOCIA.
 THOENIS, vide THINITIS.
 THOES habitant in finibus Thracie, teste Porphyrio, 2. de Esu animal. Perit autem.
 THOGARA Θόγαρα, Serica vrbs, apud Ptolemaum.
 THOITORVM in Aegypto meminit epistola ad Leonem Aug. ab Episcopo huius regionis scripta. exstat in Conciliorum opere.
 THOLAD, vbi habitabant filij Semei. 1. Paralip. 4. Vide HELTHOLAD.
 THOLOBI, Hispania Tarraconensis fluuius, Mela, vt Clu-fius

T H

sius putat, cui Tardera appellatur. Mibi opidum, non
 flumen designare apud Melam videtur. quod bodie (si fides
 Lud. Pontio de Tarragonensium amplitudine) Tamarit
 vocatur.
 THOLONA, legitur in Authenticis, pro τλα. vti in Gra-
 cis erat.
 THOLVBANA Δολύβανα, India intra Gangem vrbs.
 Ptolemaeus.
 THOLVNTEM Δολύντα, urbem Africa mediterraneam,
 habet Appianus in Punicis: quam Siphax à Romanis
 proditioue cepit.
 THOMAITE Θωμαῖτις, patriarchatus est; in Constitutio-
 nibus Imp. Orientalium.
 THOMANII Θωμαῖοι, Asiae populi, circa Parthiam vi-
 dentur. In Herodoti Thalia.
 THOME, vide ITHOME.
 THOMNA, vide THVMNA.
 THOMVM, Aegypti vrbs, Antonino. Circa Chenobosciam.
 vide THINITES.
 THON Θών, Africa propria vrbs. Appianus in Punicis.
 THONIA'S, vide THYNIAS.
 THONIS Θώνις, Aegypti vrbs. Aelianus, Strabo, Step-
 hanus, & Egeſippus. Circa Canopicum ostium. Diodorus
 scribit postea NILEVM vocatam.
 THONITIS, vide ARSENA.
 THOPHEL (τοφθα, 70. interp.) loci nomen. Deuteron. I.
 THOPO, D. Hieronymo. τερμα, in Græco codice. 1. Ma-
 chab. 9. Palestina opidū. τοφθα, legit Iosephus, Antig. 13.
 THORA, Campania opidum videtur, apud Florū 3. cap. 20.
 CHORA legisse se quoque ſateatur Vinctus. ſed CORA
 putat restituendum.
 THORÆ Δωρεῖς municipium Anthiochidis tribus, Step-
 hano. Andocidem rhetorem hinc natum, scribit Plutarch. in
 Moralib. ſed THVRE hic legit. Locus maritimus ad
 Pontum Euxinum videtur, in Historia Miſcell. 22.
 THORAX Δωρεῖς, Stephano Aetoliae vrbs. incolae Thora-
 citas vocat Polyb. 11. Eoſdem, idem, alio in loco corruptè
 Δωρεῖτας vocat. Huius vetus interpres Perottus pro mi-
 litibus thoracibus indutus intellexit, male. Eſt alia Ma-
 gneſia, eidem Stephano. Mons Magneſia, eſt apud Dio-
 dorum 14. & Strabonem 14. ad Magneſiam urbem. In
 Aſia, qui alius QVI ARX dicitur. In agro Apamienſi vrbs.
 Ioan. Moſcus in Prato ſpirituali.
 THORICVS Δωρεῖς, Acamantidis tribus vicus, Stephano,
 & Sophocli Scholiaſti, in Oedipo Coronao. In Attica eſt,
 auctorib. Apollodoro, Xenophonte, Strabone, Pomponio,
 Thucydide, Ant. Liberali, & Plinio. Iuxta Sunium pro-
 montorium, ad mare Septemtrionale, vbi ſmaragdus re-
 peritur.
 THORINGIA, vide TVRINGI.
 THORNAX Δωρεῖς, nomen loci, in Laconica: Pauſania.
 Vide COCCYGIVS.
 THORVNBA Δωρεῖς, Africa Propria vrbs, Ptolem.
 THVNBA corruptè, vt ſepius, legit interpres Latinus.
 THORONVS, Plinio inſula eſt prope Corcyram, verſus
 Italiam: quæ Phanu, Nigro dicitur. Vide OTHRONVS.
 THORSVS Θωρεῖς, Sardinia fluvius, inſulam mediam
 interfluens. Pauſanias. Idem cum THYRSO Δωρεῖς,
 Ptolemæi. Caput Tyriſi, locus ibidem, apud Antoninum.
 THORYCIVM Δωρεῖς, verſus Crotonem & Crimiſam,
 in Italia vrbs. Iſacius in Lycophronem. an pro Ithuriū?
 THOSPIA, Vide THOSPITES.
 THOSPITES Δωρεῖς, Armenia Maioris regio, Ptolemaeo.
 Et THOSPIA vrbs: ibidem, eidem. Vide ARSENA.
 THOV, Aegypti opidum, Antonino, inter Peluſum & Mem-
 phim. Vide TOHV.
 THRAVNACTVM, vrbs in Africa Propria, apud An-
 toninum.
 THRACENSIS Portus, Vide THRACIVM pagum.
 THRACES Θραῖκες, Thracia opidum videtur, apud Pro-
 cop. 4. Aediſc. THRACES populi ſunt in Mæſia,
 Plinio 3. cap. 26.
 THRACESIVM, Aſia Minoris tractus ad Aegeum mare.

T H

comprehendit ſerè Lydos, Maones, Cares, & Iones, vt do-
 cet Porphyrogeneta. Vide BITHYNIA.
 THRACIA Θρακία, Ptolemaeo & ceteris, Europa regio ce-
 lebris; ad Pontum Euxinum. Per diphthongon quoque
 THRÆCIA ſcriptū reperio apud veteres. ARIA ἀρία,
 & PERCA περκα, etiam dicitur, Stephano. ODRYSE
 ὀδρυς, Suida. (Odryſas populos eius quosdam, habet Li-
 vius.) CRESTON A κρηστον, etiā Iſacio, ex Lycophrone.
 SCYTHON quoque, vt Erythraus perhibet. Trachia,
 pro Thracia ſapius apud mediæ ætatis auctores, ſcriptum
 deprehendimus. Iosephus Hebraice THIRAS θῖρας,
 nominari ſcribit. Huius Thraciae incolae varijs nomini-
 bus indignant antiqui ſcriptores. Herodotus ſcribit eos
 BITHYNOS dictos, poſtquam in Aſiam transfretaſ-
 ſent. prius enim STRYMONII dicebantur. BARDI
 à Martiano, & DOLONGI δολονγοι, à Lycophrone &
 Stephano appellantur. Olim BRIGES βριγες, nominati
 fuere, vt tradit Euſtathius. AVTONOMOS quosdam
 Arrianus nuncupat. Quidam eorum apud Strabonem
 SAPÆ, & SAPÆI σαπαῖ, & σαπαῖοι, & apud Ptole-
 maum SAPAICA præfectura. Idem SIPII quoq;
 dicuntur, Stephano. Item SAILI ῥαῖοι, SINTI, &
 SINTIÆ σῖντοι, & σῖνται. Paulus Diaconus duas Thra-
 cias facit, viſaſq; enim ab Attila deuastaſas ſcribit, ſub
 Valentiniano iunioris Imp. ex Xenophonte forte, qui 6. Cy-
 riacor. præter hanc Europæam, Aſiaticam quoque habet.
 ſic enim Bithyniam nominat, in qua Calpes & Heraclea.
 Liber Notitiar. & Ammianus lib. 27. eius ſex provincias
 nomine numerant. item Sex. Rufus: ſuntq; hæc: THRA-
 CIA ſpeciali nomine, MOESIA ſECVNDa, SCY-
 THIA, EVROPA, RHODOPA, & HÆMIMON-
 TVM. Hodie vno nomine Romania nuncupatur. & ſic
 eam quoque ſemper appellat Diaconus, & Conradus à
 Lichonau; item Iornandes in libro de Regnorum ſucceſ-
 ſione. Pro Thracia apud Dioſcoridem Capite de Tribu-
 lo Serapio BADACHA ſ legit. THRACES in vi-
 cinia Athenienſium quondam habitafſe, auctor eſt Iſo-
 crates in Panegyrici oratione prima. THRACES co-
 gnomento SARAPARAS ſerunt ſupra Armeniam
 habitare, ſcribit Strabo 11. Vide SARAPARÆ.
 THRACIAM quandam Montanam eſſe in australibus
 partibus Africa, ſupra Alexandriam, teſtatur Euſtathius
 ex ſacra hiſtoria. THRACIA, vrbs & inſula Arabia
 Felici, vt reſert Diodorus 5. Vide BITHYNIA.
 THRACIA CARIA, vide TRACHESIVM.
 THRACIS Δωρεῖς, Phocica vrbs, apud Pauſaniam.
 THRACIDÆ ſunt Diodoro 16. TRECHIN Hero-
 doti puto. & circa Pindum montem fuiſſe, mihi perſuadet
 Seneca in Hercule Furente: vbi Pindi Thracis nemoris
 meminit. & in Oedipo, vbi Threici Pindi mentio.
 THRACIVM pagum, habet Plutarchus in Lucullo, circa
 Hellespontum, in Myſia Minori. Fortè idem cum Thra-
 cenſi portu, Apolloniū 1. & Δωρεῖς Xenophonti 7.
 Græcor.
 THRACIVM Mare, pars Aegæi Maris, quod Thraciam
 adluit. Strabo.
 THRACIVS, locus in vrbe Byzantio ſic dictus: Xenophonti.
 THRACON Δωρεῖς, vicus iuxta Antiochiam. Stephanus.
 Aetolia urbem habet Cicero in Piſonem, niſi Stratum
 legendum, aut Thoracem à Thorax.
 THRÆCIA, vide THRACIA.
 THRAESTVM, vide THRAVSTVM.
 THRAMBVS Θραμβος, Macedonia promontorium.
 Stephanus. Inde THRAMBVSIVS Δωρεῖς, ver-
 tex circa Phlegram & Sihonem, in Thracia alicubi, Ly-
 cophroni.
 THRAMVS DVSI, Antonino opidum, in Africa Propria.
 THRANIPSÆ Θρανιſαῖ, gens circa Pontum, Xeno-
 phonti 7. Cyriacorum. TRANIXÆ erat alia lectio.
 TRANIPS I, apud Stephanum & Heſychiam Bithy-
 nici populi.
 THRA SVM Θραῖον, tractus Thracia videtur apud Pro-
 cop. 4. Aediſc. An Thraſorum regio?

THRASYLLVM mons, θράσλλον, in Mysia Asia regione Caico anni vicinus, quā Plutarcho in Libello de fluminibus teste, postea TEVTHRASTEVS dictus fuit, sic quoque Stobaeus, de Morbis.

THRAVSTVM θράυστον, Acroriorum opidum, in Elide regione, Peloponnesi. Xenophon 7. Gracior, θράυστον, Diodorus 14. vocat.

THRAX, vide **THREX**.

TRECHIS θρηγες, vrbs in Trecbinia, iuxta Thermopylas. Herodoti Polymnia. Vide **THRACIS**.

THRESA θρησα, Idumae locus. Joseph. 1. Belli Iud. cap. 11. Vicum ex eo facit idem Antiq. 14. sed geminato α.

THRESSA θρησσα, Thracum fluuius est T. 2. a, Chilia-de 13. numero 473. Hebrum velle putarim; scribit enim Orphei caput in eo proiectum. cum tradat Antigonus hoc in Anrissa Lesbi regione sepultum, sed & ibi proiectum, & hic postea sepultum fuisse potuit. quod & Lucianus aduersus indoctum ostendit. In Dio Macedonia sepultum scribit Laertius 1. sed hoc est fabulas non loca docere. Vide **THRESA**.

THREX θρηξ, & **TAVRVS**, loca circa Hierichuntis ingressum. Strabo 16.

THRIA θρηα, Oeneidis trib. vicus Stephano, **THRIVS** est Hefy. bio. Eius meminit quoque Xenophon 5. Gracior. Vide **THRIASIVS**.

THRIASIVS θρηαςιος, pagus, littus, & campus Atticae: Salamina insula oppositus, Straboni 9. Herodoto 8. Plinio 4. & Thucydidi 1. & 2. a Thria, inter Eleusinas & Athenas esse, docet Galenus, de Curandis animor. morbu. Sed **THRIASII** amnis, meminit etiam Hippolytus Seneca. Vide **THRIVS**.

THRICALIX, montis nomen, in S. Ioannicij via, a Simeone Metaphrasite descripta. Circa Buthyniam videtur. Alium quoque montem **CONTVRIA**, habet idem eodem tractu.

THRINCA θρηκνη, vrbs iuxta Columnas. Stephanus.

THRISOLIDA, vltima in Oceano Septentrionali insula, ubi tanta ventorum vis est, ut ibi nunquam aliquid viride aut floridum inuenire sit. Sic Aethicus Sophista.

THRISTISIMA θρηστοισμα, Mauritania Casariensis vrbs. Ptolemaeo.

THRIVS θρηυς, vrbs olim Achiae, confinis Patrii. nunc vero Elidis. gentile Thriasius, sic Steph. Etia Elidis fluuius sic dictus, in Alpheum decurrens. auctor mihi Q. Calaber 2. & Homerus Iliad. B. Vide **THRIA**, & **EPITALIVM**.

THRIXAS θρηξας, Elidis videtur vrbs, in Peloponneso. Herodoti Melpomene.

THROANA θρηανα, Latronum siue Lestorum regionis vrbs, in India extra Gangem, Ptolemaeo. Taigin Castaldo.

THROANI θρηανωι, Serica gens, Ptol. Vide **THARRANA**.

THROASCA, vide **OROASCA**.

THRONI θρηων, ciuitas & promontorium Cypri, Ptolemaeo auctore. Pile, & Cabo de Pile hodie, ut tradit Lusignanus, in Cypri insula descriptione Gallica.

THRONIVM θρηων, Locrorum Epicnemidiorum opidum, Polybio 9. Luito 28. & 32. (apud quē littoale est) Ptolemaeo, & Stephano. **THRYONIVM** vocat quoque Hefychius. **THRONIACAM** urbem Euripides in Iphigenia. Vide **ABANTIS**.

THRIANDA θρηανδα, apud Stephanum Lycia vrbs.

THRYASII Plinio, sunt Peloponnesi populi, in Achaia. Pro **THRIASII** ni fallor, a Thrius Stephani.

THRYONIVM, vide **THRONIVM**.

THRYOS, & **THRYOESSA**, vide **EPITALIVM**, & **THRIVS**.

THVBAL, Assyria regio. Genes. 10. θβαλ, legit Epiphanius. Vide **IBERIA**.

THVBEN, opidum Africa Interioris, a Corn. Balbo expugnatum. Plinius. An Thuppe Ptolemai?

THVBNA θβνα, Mauritania Tingitana vrbs, apud Ptolemaum.

THVBVRBO, & **THVBVRNICA**, vide **TVBVRBIS**.

THVBVSICA θββυσικα, Ptolemaeo vrbs, in Africa

Propria. Huius mentio est quoque in concilio Carthaginiensis canonibus.

THVBVSCVM, vide **TVBVSVPTVS**.

THVBVTIS θββυτις, Africa Propria opidum: Ptolemaeo.

THVCABERVVM, apud D. Augustinum Africa vrbs.

TVCCA TEREBINTHINA erat ad oram codicis.

THVCIMATH, vide **VCIMATH**.

THVDACA θυδακα, Mauritania Casariensis vrbs, apud Ptolemaum.

THVELATH θυβλαθ, vrbs in Libya Interiori: teste Ptol.

THVGVSVBEDITANI loci, in eminu Viç. Viçen. M. S. corruptè pro **TVBVSVPTVS**, ut puto.

THVIDOS, vide **BVBEGENTAS**.

THVLE θυλη, Straboni, Plinio, Ptolemaeo, & Synesio epistola 148. Arnobio 6. Oceani Septentrionalis insula supra

Orcades. Islandt, Ger. Mercatori. Ego Tilemarth interpretor, qui Norwegia regni tractus. Vox enim alludit,

& Ptolemai latitudo & longitudo Thules, huius Tilemarthie planè conuenit. **THVLEN** aliam esse ab Islandia,

docet eius descriptio apud Procop. 2. Geticor. Lege qua adscriptum tabula Islandia in nostro Theatro. Vide **BASILIA**.

THVMÆA, vide **ITHOME**.

THVMATHA, Arabum opidum, Plinio, circa Pafitigim. θυμαθα, Ptolemaeo vrbs Arabiae Felicis.

THVMELITHA θυμηλιθα, Libya Interioris vrbs. Ptolemaeo.

THVMNA θυμνα, Arabiae Felicis opidum, Ptolemaeo. Et aliud ibidem eiusdem nominis, eidem. Per o in prima

scribit Plinius. cui Gebanitarum caput.

THVNATA θυνετα, Dardanica gens, in Europa. Strabo.

THVNAZVDA, Africa locus, ut est apud Victorem Vicensensem. Sed **TVMIRVDA** legit alius codex.

THVNICATES, pro **RHVNICATA** θυνικαται, legit Auentinus, apud Ptolemaum. Vindelicia populi sunt, quos

Im Thunca (Bauaria tractus est) idem interpretatur.

Hos **TVRVGINATES** Plinij esse, putat Schudw.

THVNNI, vide **VNNI**, & **TVRCÆ**.

THVNVBA, vide **THORVNABA**.

THVNVDROMVM θυνεδρον, colonia in Africa Propria. Ptolemaeo. **TVNVDROMENSE** opidum, Plinio.

THVNVSDA θυνυσδα, Ptolemaeo vrbs in Africa Propria.

THVNVSIDENSE opidum: Plinio.

THVPPÆ θυππα, Lybia Interioris vrbs, Ptolemaeo.

THVPPA θυππα, est alia, ibidem, eidem. Hoc loco interpretes **THVSPA** legunt. Vide **THVBEN**.

THVRA, vel, ut alii exemplaria habent, **THYRA** (&

THYREA, apud Plinium,) Messenia vrbs, quae postea

LOCVS dicta fuit: Solino. nisi fallit codex, quod videtur

ex Plinio, ubi haec, Anthana, locum Thyrea, Germania &c.

Pausanias scribit eam ab Homero **ANTHEAM** nominatam. Hac Nigro Calamata est, vulgari vocabulo. Strabonem eandem **THVRIAM** appellare, & Ptolemaum

THVRIVM θυειον, vult Hermolaus, qui eam quoque

ab Homero **ÆPEAS** vocatam putat. Vide **THVRIVM**,

THYRA, & **THORÆ**.

THVRIA, Diodoro fons propè Thurium Magna Graecia

urbem: Aqua che Fauella hodie dicitur Leandro. **THVRIAM** Ortonis domicilium, habet Plutarchus de Exilio.

THVRIOS montes habet App. 1. Ciuilium. Vide

THVRA, & **THALAMVS**.

THVRIFERA, vide **LIBANOPHOROS**.

THVRII, vrbs in Salernitina, Luito 10. pro **THVRIO**

Magna Graecia habeo. Salernini enim huc usque. Vide

THYRAEI.

THVRINGOS θυνγοι, nominat Suidas populos ex quibus

oriundum quendam Onuolpbum scribit stupe maternam;

ex Sciris vero paternam. An **Thuringen**, quod vulgus

Latinum **TVRINGIA** vocat?

THVRINVS Pagus, item **THVRINA** regio, Vide

THVRIVM.

THVRINVS Sinus, vide **THVRIVM**, & **TAREN-**

TINVS.

THVRIS *Δείρ*, Arabia Felicitas vrbs, apud Ptolemaum.
 THVRIVM, cacumen asperum, in metæ formam fasti-
 giatum: quod ORTHOPAGOS ὀρθόπαγος, à nobis vo-
 catur, inquit Plutarchus, in vita Syllæ. In Beotia est,
 Straboni 9. THVRIVM *Δείρ*, Ptolemao Magna
 Græciæ vrbs; in Sinu Farenino. Hietiam THVRII Ste-
 phano, cui & Plutarcho quoque SYBARIS *σύβαρις*,
 & COPIÆ *κόπιαι*, dicta sunt. vt quoque Straboni.
 Idem Stephanus addit eandem à Pausania ANTHEA
 vocari, sed male, vt etiam Hermolaus, quicum sequitur.
 (Pausanias enim hoc de Thure Messeniaca dicit, & non de
 hac Italica.) SYBARI, qui nunc THVRII, inquit
 Varro de re rustica, lib. 1. cap. 7. cui succinit Plutarchus,
 in Pericle, aliis tamen Thuriū & Sybaris, duo diuersa
 sunt opida. Hoc Thuriū coloniam Romanam factum,
 apud Strabonem lego. De hac vrbe Diodorus lib. 12. scri-
 bit eam prope fontem Thuria dictum conditam, & ab eo
 Thuriam nominatam, atque in quatuor fora, secundum
 eius longitudinem distinctam; quorum vnum HERA-
 CLEAM appellant, alterum APHRODISIADEM,
 tertium OLYMPIADEM, & quartum DIGNY-
 SIADEM. In latitudine verd, tribus foris distributam,
 quorum nomina sunt HEROA Ἡρώα, THVRIA *θύρια*,
 & THVRINA *θύρινα*. Hoc Thuriū hodie Terra noua
 dicitur Scip. Mazella, & Gab. Barrio: qui dicit Seb. Cor-
 radum somnare, vbi hanc Rhodium vocat. Verè somnia-
 re dicit quoque Cittadinus. at non minus etiam Barrium,
 qui Terra noua interpretatur: hanc enim nouam esse in
 mediterraneis: Thuriū autem ad mare fuisse, in loco qui
 hodie Buffalaria. TVRII male legit apud Antoninum, in
 itinere & quototico Regium. Hinc THVRINVS pagus,
 & THVRINA regio, Suetonio in Augusto. & THV-
 RINVS Sinus. THVRIVM Laconica vrbs, Ptole-
 maio, THYREA hac Plinij. Vide THVRÆ, THVRII,
 & TYRIVM.
 THVSCOS suos (sic prædium suum vocat) describit Plin-
 ius Epistolar. 5. ad Apollinarem. In Tuscia est, sub Apen-
 nino, haud procul à Tiberi. Vicinum huic est opidum Ti-
 fernum Tiberinum.
 THVSCVS Picus, vide COELIVS.
 THVSIATHATH, vide TVSIAGAT.
 THVSPA, vide THVPPÆ.
 THVSSA, vrbs Etruriae est apud Myrsilum Lesbium.
 TVSSA apud Catonem, qui eum NANA cognominat.
 THVSSA, Gyraldus syntagmate 17. Deorum, sic: Solum
 apud Thussas in Aegypto, vbi Venus Cornuta colebatur,
 vacca illi immolabatur. Ibidem, paulò inferius, Tussa, sine
 H. legit. Et locum, & deam ignoro, nisi sit *χοῦσαι*, vel vt
 interpretes habet, SCHVSSA, apud Aelianum 10. Ani-
 mal. cap. 27. vbi non Cornuta, sed Vrania Veneris memi-
 nit, quemadmodum idem Gyraldus hunc eundem locum
 interpretatur Syntagmate 13. ex diuersorum codicum
 forte varia lectione.
 THVSSAGETÆ, vide SARMATIA, & THYS-
 SAGETÆ.
 THVSSIA, vide TVSCIA.
 THVTH, vide PHTVTH.
 THVTHOA *θύθθα*, Arcadiae fluius, qui in Ladonem in-
 fluit. Pausanias.
 THVZICATH *θύζικαθ*, Africa Propria vrbs, Ptole-
 maio. Vide THABRACA.
 THYAMIA *θύαμια*, Peloponnesi in Sicyonia opidum.
 Xenophon 7. Græcorum.
 THYAMIS *θύαμις*, Epiri promontorium Ptolemao.
 Theoprotidem Cestrimamq; determinans. Nostra atate
 Nitta appellari scribit Niger. Strabo, Pausanias, Athe-
 neus, & Thucydides habent hoc tractu Thyamum *θύαμος*,
 amnem: sic quoque Ptolemaus & Plinius. Thucydides
 etiam montem eiusdem nominis. amnem scribit Theuetus
 hodie Calama dicti. THYAMIN vicum, habet Ste-
 phanas in Arachosia, à Semiramide exstructum. Vide
 THYRAMIS.
 THYASIS, vide MELLVS.

THYATIRA *θυατείρα*, Ptolemao Lydiae opidum. Plinio
 aliquando PELOPIA, & EVHIPPA cognominatur.
 Stephano etiam SEMIRAMIS *σεμίραμις*, & MYSO-
 RVN ESCHATE *μυσών ἐσχάτη*, dicitur. Hanc Thy-
 tiram à Lyco flumine ablui, tradit Plinius. Ptolemao autē
 ad Hermum fluium sita est. Tirc hodie vocari, scribit
 Leunclavius. THEATIA *θεατεία* in Ephesino conci-
 lio corrupte, vt subdubitat Sylburgius. THYATIRA
 insula, Plinio: circa Echinadas videtur.
 THYBARNI *θύβαρνοι*, Asia Minoris populi: circa Sardim
 urbem. Diodorus 14. à Thybarra, vt puto.
 THYBARRHA *θύβαρρα*, locus in Asia Minori, circa
 Pactolum fluium. conuentus incolarum Syriæ Inferio-
 ris. Xenophon 6. Cyropedia. THYMBARRHA, &
 THYMBRAIA in margine erat. Idem locus videtur ab
 eodem lib. 7. THYRIBARRHIS vocari. THYM-
 BRARA autem legit Stephanus, idq; ex Xenophonte.
 THYBII, (*θύβεις* erat in Græco codice) gentis nomen,
 Pontum accolens, hominibus exitiosa, tabescere enim &
 morbis implicari, qui eorum obtutum, anbelitum, aut lo-
 quelam sustinerint, scribit ex Philarcho, Plutarchus,
 Symposiorum 5. problemate 7. Sunt THIBII Plinio 7.
 cap. 2. & THIBALOCUS, Eustathio.
 THYBRIS, nomen fluij est, in agro Syracusano, auctore
 Theocriti Scholaste. item Seruio, qui eam FOSSAM
 esse scribit. Sed THYMBRIS *θύμβεις*, per M. legit
 Theocritus. Vide ALBVLA.
 THYDONOS, opidum Cariae. Plinius.
 THYELLA *θύελλα*, Oenotriae vrbs, Stephano. *θύελλα*,
 in Claudij nummo. Barrius eam recentiori nomine Gi-
 neto, sine Thyeto appellat. Hoc obiter hic addo, *θύελη*,
 legi apud Herodotum 1. vnde Stephanus hanc Thyellam
 transtulit.
 THYESSOS *θύεσσος*, Lydiae vrbs: etiam Pisidia. Ste-
 phanus. *θύεσσος* meminit Tit. nummus.
 THYGATA *θύγατα*, huius Episcopum Alypium nominant
 Canones concilij Carthaginensis. In Africa est.
 THYIA, locus sic dictus, in Græcia: à *θύς* Cephi F. He-
 rodotus 7.
 THYMÆ *θύμαι*, gens Thracica: Galeno in Hippocratis vocum
 interpretatione. vide HYMMAS.
 THYMÆNA, vide TEVTHRANIA.
 THYMATADE *θύματαδα*, Hippoboonidis tribus
 municipium, Stephano. Suidas per *οἰα* medio scribit. De-
 mosthenes per *αι*. Hesychio *θύματαδα*.
 THYMATERIVM *θύματειον*, Africae vrbs, extra Co-
 lumnas. Hanno. Per 1 in secunda legit Stephanus, *θύμα-
τειον*. Azamor hodie dicit, Ramusius & Io. Mariana,
 conijcere videntur.
 THYMBARRHA, THYMBRAIA, & THYM-
 BRARA, vide THYBARRHA.
 THYMBRE *θύμβρα*, Straboni & Plinio Troadi opidum,
 quod & ZYMBRAM vocabant, per Z: item DYMBRAM,
 per D. vt Hellanicus tradit, apud Steph. THYMBRIVM
 Xenophon 1. Cyropedia. THYMBRAM siuam, habet
 hoc tractu Vibius, sed corrupte Tymbra scribit THYM-
 BRÆVS Mons, in agro Troiano: est apud Festum.
 THYMBRIA *θύμβρα*, Cariae pagus; quatuor à Myunte
 stadiis. Strabo. An idem cum Thembrismo?
 THYMBRIS, fluius qui miscetur Sangario in Bithynia:
 Cointo Smyrneo, & Liuiο lib. 38. *θύμβρα* & Straboni, &
 TEMBROGIVS Plinij est. Orpheus TEMBRIVM
τέμβρα, vocat; sic quoque Ammianus. Videtur mihi
 TIBERISTICÆ, Procopij, qui eum Gallatiae adscribit,
 regioni vicine. Vide ALBVLA, & THYBRIS.
 THYMBROS fluius, qui & ATHYMBROS. Etymo-
 logus in verbo *ἀγὰρ*. Caria videtur.
 THYMELA, classium vrbs Constantinopolitana, & Thy-
 mela, meminit bñ Codex Theodosianus. Titulo de Appari-
 toribus. An vrbi nomen sit, video subdubitare qui ad hunc
 locum annotauere.
 THYMIATERIVM, vide THYMATERIVM.
 THYMIATICA, vide POSSESSIO.

T H

THYMIATIS, vide THYAMIS.

THYMIATVM *Θυμιατον*, ignitam regionem Libya, habet Hanno. vnde ignis torrentes in Oceanum Atlanticum effluunt. Vide PYRRHVS Campus.

THYMIOTADES, & THYMOITADE, vide THYMATADAE.

THYMNIA Sinus, Doridis regionis, in quo Thymnia promontorium, & Aphrodisium. Pomponius, & Plinius.

THYNE *Θυν*, Libya opidum, Stephano. An *Θυν*, hoc etiam in concil. Ephesino III? Vide THYNIA.

THYNI *Θυνι*, Thracas erant, quae nunc Bithynia fertur. sic Claudianus in Eutrop. Horum meminit quoque Xenophon. item Nicolaus apud Stobaeum. In nocturnis praeliis acerrimi dicuntur. vide BITHYNIA.

THYNIA *Θυνιας*, Apolloniatarum, Straboni Thracia locus, ad mare Euxinum. Arrianus in Periplo promontorium vocat. sic quoque Ptolemaeus. sed hic per 1 in prima THYNIA. Plinius per 2. sed geminato NN. Hodie Nigro auctore Sagora dicitur. THYNNIACVM Sinus, hinc facit Ouid. 1. Trist. Eleg. 9. vide APOLLONIA.

THYNNIA *Θυνιας*, insula Ponti Euxini, aduersa Bithynia; quam Barbari BITHYNIA vocant, inquit Plinius lib. 5. cap. 32. (BITHYNIDA Pomponius.) Idem lib. 6. cap. 12. eam quoque cum Arriani Periplo APOLLONIAM appellat. DAPHNVSIA *Δαφνυσια*, quoque dici, Ptolemaeus auctor est. qui eam Thyniam, simpliciter. scribit. THYNEIS est Orpheo in Argonauticis. Videtur THONIA *Θυνιας*, Stephani, quam etiam THYNE, & THYNIS *Θυν*, & *Θυν*, nominat. hoc vltimum est quoque Apolloni 2. Hodie Farnasia nuncupari, tradit Niger.

THYNOS, Cilicia opidum, Plinio.

THYRAE, Phocidis vrbs. Pausanias, in Corinthiacis. Sed TITHOREA pro eo legit Sylburgius. THYRAE Pausania etiam locus in Argiurum & Lacedaemoniorum finibus. hunc Strabo 1. Thucydides 2. & 4. item Herodotus 6. TYRAE *Τυραε*, nominant, in Cinuria regione. quapropter Thucydides CYNURIAM eam cognominat. THYRAVM Stephani puto. Burdugua interpretatur à Dom. Nigro.

THYRAI *Θυρα*, inter Tarentum & Brundisium populi, apud Strabonem. THYRI Linij videntur. vide ASPIL.

THYRAVM, vide THYRAE.

THYRAMIS *Θυραμ*, Thesprotia fluvius, in Epiro. vbi faba Aegyptia prouenit. Athenaeus 3. Sed THYAMIS legendum, monuit Hermolaus.

THYREA *Θυρε*, insula Peloponneso adiacens, Herodoto, in Thalia Circa Hermionem videtur, in Thyreatico sinu, ni fallor. vide THYRIVM.

THYRGANIDES *Θυργανιδες*, gens Attica apud Hesychium. *Θυργανιδες* Suida: Ptolemaica tribus municipium.

THYRGONIDAE, vide THYRGANIDES.

THYRI, Serica gens, Plinio.

THYRIBARRHIS, vide THYBARRHA.

THYRIVM, Acarnania regionis opidum. Linius 36. & Stephanus. THYRIENSES hinc gentile, apud Xenophontem 6. Gracorum. Vide TYRRHEVM.

THYRIDES *Θυριδες*, id est fenestra, sic vocat Pausanias Tanari verticem. triginta stadiis à Tanaro distare scribit. in Laconica maritima. huius etiam meminit Strabo. Tres insulae sic vocantur à Plinio: in Asineo sinu.

THYRSAGETAE, vide THYSSAGETAE.

THYRSVS, vide THORSVS.

THYSANVA, Caria opidum, Plinio.

THYSDRVS *Θυσδρυς*, Africa Propria vrbs mediterranea, Ptolemaeo. TISDRVS, & TISDRA scribitur apud A Hirum. TISDRVM Capitolinus vocat. TVSDRVM Colonia est Antonino. TVSDRITANVM opidum Plinius lib. 5. cap. 4. Tisdritanum male quoque legitur pro Thydritanum apud eundem lib. 7. cap. 4.

THYSSA, vide THYSSVS.

THYSSAGETAE *Θυσσαγεται*, gens iuxta Maotidem paludem. Herodotus in Thalia. & ex eo Stephanus. Per R,

T I

THYRSAGETAE sunt apud Pomponium. THYSSAGETAS habet Plinius.

THYSSVS *Θυσς*, vrbs circa Aithon montem, aut patiu in ipso monte, ut habet Plinius, & Thucydides 4 & 5. Herodotus THYSSVS, vno s. legit. Suora est in epitome Strab.

THYSTIVM, siue THYTIUM sine s, vrbs Aetolia. Suidas.

THYSVS, vide THYSSVS.

TIABATIAE, Caria vrbs, Straboni. *τιαβα* legit Stephanus, vbi hunc locum citat, in *τιαβα*.

TIAGAR *τιαγερ*, Arabia Felix vrbs Ptolemaeo.

TIAGVRA *τιαγυρα*, Ptolemaeo vrbs India intra Gangem.

TIATVRA Latini codices legunt.

TIANVM, vide TEANVM.

TIARAE, locus circa Myzelenen, in quo tubera feliciter proueniunt. Plinio & Athenaeo.

TIARANTVS *τιαραντος*, Herodoto Scythiae fluvius, in Istrum aquas suas euoluens. Incolis Seretus dicit, ait Peucerus.

TIARE, Plinio Troadis opidum. An idem cum Tiara, videndum.

TIARIVLIA *τιαρβλια*, Illecaonum in Hispania vrbs. Ptolemaeus. vide TRATA CAPITA.

TIASA, vide TIESA.

TIASSA *τιασα*, fons aut fluvius Macedonia. Hesychius. *τιασ* & Athenaeo fluvius.

TIASVM *τιασον*, apud Ptolemaeum Dacia vrbs. Diod. vocat nostra aras, inquit Lactius.

TIASSVS, vide TIASSA, & TIESA.

TIAVSPA *τιαυσα*, India intra Gangem vrbs, Ptolemaeo. TIAVSA interpretis.

TIBA Colonia Africa, est apud Onuphrium ex Ptolemaeo. ut ipse ait. ex suo forte, nam meus non habet. neque aliorum quos vnquam viderim. THIGIBA eum velle auguror.

TIBARENI *τιβαρηνι*, Plinio, Mela, Straboni, & Herodoto, populi Chalybibus proximi, quibus in resu lusq, summum bonum est. TIBANOS, nos vocamus, inquit Eustatius.

STYBARENOS ab Orpheo in Argonauticis nominari video. At librariorum vitio. cassam lege in COMBOS.

& alibi, in hoc Thesuro. TIBARANOS per A in penultima frequenter nuncupari scribit Pinianus, in Melani.

TIBARIS tribus, est hoc tractu, Diodoro 14. TIBARANIAM regionem per A in penultima vocat Stephanus. Circa Cappadociam sunt.

TIBARI *τιβαρι*, gens quaedam quae seniores viros suos praecipitare solebat. Euseb. 1. Praep. Euangel.

TIBARVM, vide THIBARVM.

TIBAS *τιβας*, regio vnde Tiberinum vinum, ut refert Galenus. sed non quibus in terris. In Asia forte erit. Tibiorum idem memini. vide TIBII.

TIBAZABVLENSIS loci, in Africa; meminit Collatio Carthag.

TIBELIVS *τιβελις*, praesidium quod Misimianos ab Absibus determinat. Agathias.

TIBERIA, vrbs Thraciae est apud Callistum, à Tiberio Imp. Augusti priuigno constructa.

TIBERIANVM, opidum est prope Rauennam: quod aliquando ad CABALLOS dictum fuit, & hodie Bagnacuallo. Auctores sunt Blondus, Sabellicus, Niger, & Rubens, cui vltra Anemonem fluvium est. TIBERIANVM, Antonino opidum est, inter Iuliacum & Coloniā Agrippinā. Bertheim opidulum est, haud dubie. Nomen antiquum retinet, amissa prima syllaba.

TIBERIANVS Lacus D. Joanni, GALILAEA D. Mattheo; quod & Stagnum GENESARETH, & CHINERETH, vel CENERETH in Sacra Biblia vocatur. GENESARA Solino: sed alium TIBERIANVM habet. Duo enim diuersi huius sunt Glareanus subdubitat num idem sit cum eo quod Iustinus, ex Trego,

ASSYRIUM Stagnum appellat. Nunc Tabarie ab accolis dici scribit Niger. RAEREN videtur a Serapione vocari, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

TIBERIANVS, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

TIBERIANVS, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

TIBERIANVS, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

TIBERIANVS, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

TIBERIANVS, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

TIBERIANVS, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

TIBERIANVS, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

TIBERIANVS, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

TIBERIANVS, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

TIBERIANVS, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

TIBERIANVS, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

TIBERIANVS, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

TIBERIANVS, cap. de Asphalto. TIBERIANVM Phrygia habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendam Marcianum vocat. Vide CENEROTH.

T I

TIBERIANI Campi, qui inter Romam & Tibur esse videntur, in lib. *Limitum*.

TIBERIAS *ἡβέρα*, Galilæa vrbs, in Sacris litteris nota. Prius fuit ab Hebræis CHENERETH dicta. CEPHIRA legit ex D. Hieron. Baronius. Sita est ad Mare, quod ab ea nomen recepit. Huius situm pete ex Iosephi Vita. Vide SARMINETVM.

TIBERINA Castra, Peringen pagus, in Vindeliciis; haud procul à Dingelfingum. Bauaria opidum. Lazius in sua *Vienna*. Vide TIBVRNIA.

TIBERINA Insula, vt Vitruuius eam vocat, quam Tiberis flauius in vrbe Roma ambit. *Æscvllapii* insulam, vocat Suetonius, in Claudio. Plutarchus in Poplicola scribit à Latinis Mediam inter duos pontes vocari. LYCAONIAM quondam dictam, scribit Blondus, & Viterbiensis: à Ioue videlicet Lycaone, ibidem templum habente. *Æscvllapio* sacram, scribit Halicarnassens.

TIBERINA Regio, Cappadocia, in qua *Alianzus*. In *Nazianzeni* epistolis.

TIBERINI, vide TIFERNVM.

TIBERINVS Campus, Vrbis Romæ, postea Campus MARTIVS dictus fuit. *Martiano* teste. Idem à *Liui* lib. 2. TARQUINIVS Ager antea vocatus.

TIBERIOPOLIS *ἡβερπολις*, Ptolemao & Socrati Magnæ Phrygia vrbs. Phrygia Pacatiana est in synodo Constantinopolitana v. Stromizza, à Sophiano appellatur. *ἡβερπολις* habet quoque Niceph. Gregoras. TIBERIOPOLIM habet ex *Curoplate* *Leunclavius*, *Bulgarorum* ciuitatem ad Pontum Euxinum, quam hodie Varna appellari scribit.

TIBERIS, vide ALBVLA, & THYMERIS.

TIBERTINI, vide TIFERNVM, & METAVRENSES.

TIBESIS, vide PATHISSVS.

TIBIANA, vide TABIANA.

TIBIGENSE opidum, Africa Propria, apud Plinium, à THIGIBA *ἡβίγα*, Ptolemai. paucis transpositis litteris. Pro Thigiba legit Latinus interpres THIBBA.

TIBII populi, & TIBIVM opidum, circa Armeniam Maiorem videtur, apud Cedrenum, & *Curopalatem*: qui gentis metropolim ex ea facit. Tibiorum *ἡβίων*, meminit *Galenus* lib. 1. Methodi medendi. *Lucianus* in *Timone*, & *Conductis* mercede, pro gente ex qua mancipia emi solebant, habet. Circa Phrygiam hi sunt, aut potius Paphlagoniam, vt ex septimo *Straboni* liquet. Sed tota Phrygia TIBIA *ἡβία* appellatur, *Suida* teste. Vide TIBIVM.

TIBILIS, vide TIBILITANÆ Aqua.

TIBILITANÆ Aquæ in Africa Propria, iuxta Hipponem Regium, *Antonino*, & D. *Augustino*. TIBILIS est apud eundem epistola 128. ad *Donatum*. TIBILITANI tetrasillabici meminit *Victor Vticensis*. & TIBILITENSIS *Coll. Carthag.*

TIBINA, vide TVBVNIS.

TIBIRITANA, vide TIBIVRA.

TIBISCA *ἡβίσκα*, Mæsia Inferioris opidum, Ptolemao. Niger illud Sophia vocari tradit.

TIBISCVM *ἡβίσκον*, Dacia vrbs, apud Ptolemaum. Titul prepositura hodie, *Laſio*. Infra Albam Gracam.

TIBISCVS, vide PATHISSVS.

TIBISENAG₂, iuxta Ostia. Val. Flaccus 6. Scythia flauius. Vox mihi ignota. An Borysthenag₂ pro ea substitui debeat, vide ant quibus codicum veterum copia est. Hoc scio, fabulam quam hoc loco refert Flaccus, describi ab *Herodoti* *Melpomene*, in *Hylea* regione, vicina *Borystheni*.

TIBISIA, Iornandi fluius Sarmatia Europæa.

TIBIVM *ἡβίων*, Phrygia mons. *Stephanus*. Vide TIBII.

TIBIVRA, Ciuitas Africa est: in *Martyrio* S. Felici, episcopi Africani. TIBARITANA, vel TIBARENSIS mauult legere *Baronius*.

TIBILITANI, vide TIBILITANÆ.

TIBRACANA *ἡβρακίνα*, Media opidum, Ptolemao.

TIBRONANVS *Silvius*, meminit vetus inscriptio, quæ est

T I

in *Gaudenti* Merula Gallia Cisalpina. Ad Mediolanensem regionem pertinet.

TIBVLA *ἡβύλα*, Sardinia vrbs, *Antonino*, & *Ptolemao*. apud eundem *Tibulati* populi.

TIBVR *ἡβύρ*, Ptolemao Latij vrbs. ad Anienem fluium, 150. stadiis ab Vrbe, *Procopio*. TIBVRIS *ἡβύρις*, & TIBYRA, *Stephano*. *Tiuoli* hodie. Olim POLYSTERHANON *πολύστανον*, vocatam, prodit idem *Stephanus*. Huius pars SICVLETVM, (*σικελίων*, in Græco est) dici scribit *Halicarnassens*, interprete *Gelenio*. *Tiburtes* gentile, *Liui*. De hac vrbe multa docteq; annotauit *Fulvius Cardulus*, in *Nois* ad S. *Getulij* passionem. TIBVRTINA villa, in huius vrbs agro, cuius *Spartianus* meminit, hodie villa *Hadriani* vocatur. TIBVRTINAVIA, *Vitruuius*, 8. cap. 3. Hæc hodie Taurina vocatur; vt scribit in eundem *Cæsar Cæsar*ianus. TIBVRTINVM *Scipionis*, habet *Cicero Philipp.* 5. TIBVRTI *Manlij Vopisci*, *Statius* 1. *Siluar*.

TIBVRI, vide TEBVRI.

TIBVRNIA, Norici aut Rætia vrbs, in *Eugippij* historia, de qua ad huius doctissimum *Scholiassem*. S. *Veit* in *Kernten* interpretari ab *Auentino* idem ait.

TIBVRTES, Quarta regionis Italia populi. Vide TIBVR.

TIBYRA, & TIBYRIS, vide TIBVR.

TICANA, vide TRVCONES.

TICANOVA, vide CO.

TICARIVS *ἡβάρης*, Corsica fluius, apud Ptolemaum. *Grosso*, *Leandro*.

TICELIA, ciuitas Pentapolitidis regionis, in Aegypto videtur; in concilio Chalcedonensi. Vide TICENA.

TICENA *ἡβίνα*, Africa Propria vrbs, apud Ptolemaum.

TICELIA legunt interpretes. TICENI meminit *codex Theodosianus*, & TICENSIS, *Coll. Carthag.*

TICHASA *ἡβασα*, urbem Africa Propria, habet Ptolemaus.

TICHIOES, *ἡβίοες*, castellum iuxta Trachinam. *Stephanus*. Puto TICHIVS *Strabonis*.

TICHIS, Hispania Citerioris fluius, ad Pyrenæi radices. *Plinius* 3. cap. 3.

TICHIVM *ἡβίον*, Græcia opidum, in Aetolia. *Thucydides* ad finem 3.

TICHIVS *ἡβίος*, ad fauces Thermopylarum, vrbs, *Strabo*. Vide THERMOPYLÆ, & TICHIOES.

TICHIVSA *ἡβίσσα*, vrbs in ora Milesia. Asia Propria. *Thucydides* 8. *ἡβίσσα* vocat *Athenaus*.

TICHVS *ἡβίος*, Achaia castellum, circa Dimen: *Polybio* 4. & *Stephano*. Plataensium castellum, facit *Pausanias* 3.

TICINVM *ἡβίον*, Insubrum in Italia opidum, Ptolemao, *Tacito* alijsq; Pauiam nunc. Vrbs est Academia nobilis; memorabili Gallorum strage, & *Caroli* V. Imp. *Victoria* incluta. PAPIAM recentiores Latini vocant. sic quoque *Diaconus*, qui scripsit ante annos octingentos. FLAVIA PAPIA, vocatur in nummulo argenteo, quem *Angelus Breuentanus* edidit in sua *Regum Longobardorum* tabula. Secundam Romam in veteri saxo appellari, scribit *Henricus Farnesius Ebu*ro, in huius vrbs encomio, typis edito.

TICINVS *ἡβίον*, Gallia Cisalpina fluius, *Silio*, *Polybio*, *Straboni*, *Liui*, *Plinio*, & *Stephano*. Tefino nunc vocatur.

TICVALTENSIS episcopus, in Africa. *Victor Vticensis*, M. S.

TIDÆVM *ἡβίδιον*, vrbs circa Atticam. *Appianus* in *Mithridaticis*.

TIDANIVS, vide TEDANIVM.

TIBIVM, vide TIOS.

TIBITANVS Episcopus, in Numidia. *Vict. Vticens*.

TIELA, vrbs, cuius meminit *Gemblacensis*, circa annum 451. Tielthodie, ad Vabalim fluium. *Geldria* ditionis. sic in M. S. meo, in excusis autem TIELA malè legitur.

TIELLA, vide HYBLA.

TIESA *ἡβία*, fluius, occurrit cum Sparta *Amyclas* descendas. *Pausanias* in *Laconicis*. TIAS legunt interpretes.

interpretes. **TIAS** & **VS** *τίαν*, est Athenaeo 4.
TIFATA, Lilio & Velleio, Campania Felici mons, Capua
 vrbi imminens, vt Dion tradit. Silius & Festus eius quoq;
 meminere. *τιφατῖνα*, legit apud Dionem 42. R. Stephanus.
 Monre di Capua hodie nominari, tradit Leander.
 Est qui haec noua nomina sub eo comprehendit. Meronida
 Caserta, & Matalone. **TIFATA**, etiam vrbs in
 Latio est, apud Plinium. **TIFATA** Plinio, in Illustribus.
 Tifata meminit etiam Statius 4. Siluarum.
TIFERNATES, vide **TIFERNVM**.
TIFERNVM vel **TIPHERNV** *τίφερρον*, Vmbrosum
 in Italia opidum, circa Tiberis originē, Plinio & Ptolemaeo.
 Circa di Castello hodie nominatur, Zacharia Lilio,
 Blondo, Platina, & Leandro testibus, sed hic etiam Felici-
 citatis castrum vocat. Tifernates, habet Plinius quos
TIBERTINOS (aut vt alij codices legunt, **TIBVRI-
 NOS**) cognominat. **TIFERNVM** **TIBERNVM** est
 Plinio, lib. Epistolar. 4. ad Fabatū. Idem alios quoq; **ME-
 TAVRENSIS**: vtroq; in Sexta regione. De Tiferno
 hac ad me Roma misit Celsus Cittadinus Angelerius.
 Tifernum cognomine Tiberinum hodie vulgo appellatur
 Circa di Castello, & etiam simpliciter Caltello, posita
 iuxta Tiberim à sinistra ipsius, in finibus Etruria & Vm-
 briae, inter Perusiam & Biturgiam. Tifernates autem
 Metaurenses Ptolemai sunt ab alia parte Apennini, in
 Massa Trabaria, & vulgo nominatur S. Angelo in Va-
 do. est enim ibi transitus ab Etruria in Vmbriam, prope
 fontem amnis Metauri, qui nūc Merro ab accolis vocatur.
 Idem addit male apud Plinium aliquibus codicibus Tibu-
 rinos legi. Tiberinos enim legendum contendit. quod &
 mihi verisimile, ex eo quod Tifernum Tiberinum, vt dixi,
 Plinius in Epistolis habet.
TIFERNVS, vide **PHITERNVS**.
TIFILTENSIS locus, in Mauritania Casariensis, Viç. Vi-
 censis. M.S.
TIGA *τίγα*, Straboni Mauritania vrbs ad Atlanticum
 Oceanum. Casaubonus putat eandem cum **TINGI**.
TIGAMIBEMENSIS Episcopus Numidia. Viç. Vi-
 censis. M.S.
TIGAYDA, municipium Mauritania Casariensis. Anto-
 ninus. **TAGAYDA** alia lectio.
TIGAVIA Ammiano, **TIGAVA** *τίγαια*, Plinio, &
 Ptolemaeo, Castra cognominat Antoninum. in Mauritania
 Casariensis. (**TIGAVA** legunt Latini Ptolemai codices)
TIGABITANI Episcopi, meminit D. Augustinus. ab
 huius Tigavae vrbs, videant peritiores. Vide **VAGA**.
TIGENI, vide **ICENI**.
TIGENSE opidum, in Africa Propria. Plinius. **TIGEN-
 SIS** meminit Coll. Carthag.
TIGESVS, vide **TEGESVS**.
TIGILLABENSIS episcopi, in Numidia, meminit Viç.
 Vicens. M.S.
TIGIMMA Africa vrbs. Coll. Carthag.
TIGIS *τίγης*, Mauritania Casariensis opidum, Ptolemaeo.
TIGISI Antonino. **TIGISTANI** Episcopi meminit
 Viç. Vicens. **TIGISITANI** ibidem.
TIGNALENSIS episcopus, Africa. Coll. Carthag.
TIGNIA dicitur Latinis Picenissianus, quem incolae Ti-
 nea vocant: vt Blondus & Leander produnt. Tenna
 Francis. Pamphilo.
TIGNICENSIS Plebs, Africa. Coll. Carthag.
TIGORVM, vide **TIGVRINVS**.
TIGNIVM, Casari Piceni opidum. Hodie S. Maria in
 Georgio; Leandro, & Pamphilo. Sunt qui **IGVIVM**
 hoc loco legunt apud Casarem.
TIGRA, Antonino Massia inferioris vrbs. **TIGRA** in
 lib. Notit.
TIGRANA *τίγρανα*, Media vrbs, apud Ptolemaum.
TIGRANAANA *τίγρανανα*, Ptolemaeo Armenia Ma-
 ioris vrbs. Tauris est Nigro: item Theueto: sed hic eandem
 à Georgiano Simolacach vocari addit.
TIGRANOCERTA *τίγρανοκέρτα*, Straboni, Plinio, &
 Ptolemaeo, alijsq;. Armenia Maioris opidum est. Appianus

in libro de bellis Mithridaticis scribit Gracē **TIGRANO-
 POLIM** Jonare. Sed & idem **TIGRANOPETRAM**
τιγρανοπέτραν, vocat. Septem & triginta M. pass. à Nisibi
 distat, ad Nicephorium amnem, scribit Tacitus 15. An-
 nal. Hoc Iouius Sulthania, Bonacciolus Saua vocat.
TIGRES *τίγρης*, Peloponnesi fluius, qui **HARPYS** *ἁρπύς*
 postea dictus fuit; à demerso in eo vna Harpyiarum. Apol-
 lodorus lib. 1. Vide **TIGRIS**.
TIGRIS *τίγρης*, Ptolemaeo, & ceteris Latinis: *τίγρης*, Stra-
 boni & alij Graeci scriptoribus, Asia flumen celebre. **SY-
 LAX** *σύλαξ*, quondam vocatum, scribit Eustathius. **SOL-
 LAX** *σώλαξ*, habet Plutarchus, in opusculo de Fluminibus.
HIDEKEL Hebraei dicitur, testis Ben. Ar. Montanus.
DIGLATH *διγλαθ*, vocat eum Iosephus. (& sic quoque
 hodie vocari, scribit Masius.) **DIGLITO** eum appellari,
 ea parte nempe, qua tardior fuit, Plinius auctor est. **THE-
 RA** *θερα*, vocatur in quodam oraculo Iuliano Apostata
 dato. vt habet Theodorus 3. cap. 18. Eius descriptio
 ampla exstat apud Trogum 42. Tegil hodie nominari,
 scribit Castaldus; & Sir, Pinetis: Set autem Ioseph.
 Barb. Postello Morato est. sic quoque in Itinerario An-
 tonij Tenneri. Theuetus vult accolis Hidecel, & alijs
 Dergheledi. **PASITIGRIS** *πασιτίγρης*, à Plinio &
 Arriano dicitur pars Tigris, eo loco quobifidus factus, in-
 sulamque circumiens, denud in se dierit. Ab incolis sic
 nuncupari, scribit Curtius 3. Apud ostia sic nominari tra-
 dit Strabo 15. cui suffragatur Arrianus in Indicijs. Huius
 meminit etiam Plutarchus in Eumene. Prater hunc
 Tigrim notissimum, habet Herodorus duos alios, in Ar-
 meniam influentes. Eustathius quoque in Paphlagonia
 Tigrim habet, ex Xenophonte, vt addit.
TIGRIS Minor, vide **DELAS**.
TIGVALENSIS loci episcopalis, in Africa meminit Coll.
 Carthag.
TIGVLLIA *τίγυλλία*, Liguria vrbs maritima, apud Ptole-
 maum & Plinium, qui simplici **L**. scribit. Sectri de
 Leuante est Augustino Iustiano. Laula vocatur à
 Leandro, sed Tuscia ea annuerat, & inter mediterranea
 ponit. eritq; hac forte **SEGESTATIGVLIORVM**,
 de quo Plinius lib. 3. cap. 5. sic: Tigulia, intus Segesta Ti-
 guliurum. Tigulliam Ptolemai scribit Simlerus ab Anto-
 nino **TECOLATA** dici. Duas enim Tecolatas habet
 Antoninus; hanc nempe Liguria, & aliam in Gallia
 Narbonensi.
TIGVRINA, Norici metropolis, est in viza D. Seuerini.
TIBVRNIA alia lectio. Vide **TIBVRNIA**.
TIGVRINVS Pagus, Casari in Heluetijs est. Rhellicanus cre-
 dit hodie Zurich nominari. Malim Zurichgoeth, sic enim
 regionem appellant: & Zurich primaria eius vrbs nomē.
 qua **TVREGVM** apud mediae aetatis scriptores vocatur.
TIGVRINI sunt Straboni, & Eutropio. **GENIO
 PAC. TIGOR.** exstat in Heluetijs monumentum hac
 scriptura, Genio pagi Tigurini, legis Fabricius, ad Volu-
 men Poetarum Christianorum.
TIHEMA locus, vbi cappari sunt calidiores, nostris.
 Serapio.
TIL, Asia amnis, quem gens Sogor accolit. Turci **NIGRVM**
 vocant: & antiquissimi principes **VER**, & **CUNI** no-
 minantur. Niceph. Callistus lib. 18. cap. 30. A quibus no-
 minibus **Ver**, & **Cuni**, etiam gentes denominatas, scribit.
TILATA *τίλατα*, Thracia gens, apud Stephanum. Sco-
 mium montem incolunt, teste Thucydide.
TILAVENTVM **MAIVS**, & **MINVS**, Venetorum
 regionis flumina apud Plinium sunt. **TILAVENTVM**
τίλαυεντον. Ptolemaeo habet. Leander ea hodie in Foro
 Julio describit, dicensq; **MAIVS**, Tagliamento: **MI-
 NVS** Stella vocari, ab indigenis.
TILVRGV, villa in Tamesis ripa. Beda. nomen retinere
 putauimus: haud procul à Londino.
TILEDÆ, vide **PLADÆ**.
TILLABARVM, Africa Propria vrbs, Antonino. Limi-
 ti **TILLIBARENSIS** meminit Lib. Notit.
TILLIVM *τίλλιον*, Sardinia insula ciuitas, apud Ptole-
 maum.

T I

meum. S. Reparata forte hodie. hoc autem Laurentius Ananienfis putat ERREBANTIVM ἑρρεβαντων, Ptolemai esse.

TILMOGNVS, Cæſſyria locus. Calliſtus 6. cap. 27. TILMOGIVM eſt Euzgrio 3. cap. 32.

TILOGRAMMON τιλogrammon, Ptolemao India intra Gangem vrbs eſt. Catigan à Caſtaldo vocari video.

TILOTES τιλότες, Aegyptius pagus, ſubiectus vrbi Heracleæ. Suidas. Heracleon's patria.

TILOX τιλός, Corſica inſula promontorium, teſte Ptolemaeo. Cabo reuelar, vel Cheuclar, vt putat Pinctus.

TILPHOSSA τιλφοσσα, fons Bæotia, ex quo ſcribit Ariſtophanes Tireſiam biſſe, qui cum frigus & ſenectutem ferre non poſſet, ſtatim mortuus eſt. Athenæus. Tilphuſia τιλφοσια, eſt Apollodoro lib. 3. Pauſanias Tilphuſiam τιλφουσια, fontem: & Tilphuſium montem habet, eodem tractu. τιλφουσιον, geminato σς, legit Strabo, pro monte, & fonte. & τιλφουσιον, pro vrbe. τιλφουσιον, pro monte haud procul à Lacu Copaide habet Suidas. τιλφουσια, eſt etiam apud Plutarchi Syllam, in Bæotia. Ibidem τιλφουσιον per o micron legit. ſed vrbem vellet, an montem, aut fontem, incertum.

TILPHOSSÆVM τιλφοσσævm, Theſſalia regio, apud Stephanum. Vrbis Demothei. Eandem cum TILPHOSSA teor.

TILVM, Helleſponti vrbs. Concil. Chalcedonenſe.

TILVRVS, vide PONS.

TIMACHVS, Dardanorum in Meſſia Europæa fluvius. Plinius. TIMACVS legendum puto.

TIMACVM τικακον, Myſia Superioris opidum, Ptolemao.

TIMÆATIKAIA, Ptolemao Bithynia vrbs.

TIMÆI τικαίος, Sicilia populi, Stephano, in diſtione Eacarpia.

TIMAGENVS τικαγνους, Arabici ſinus inſula, Ptolemao.

TIMALINVM, vide TALAMINA.

TIMAVVS Fons, vel fluvius, aut lacus, Plinio & Virgilio. In Venetia regione eſt. Mari imminere, ſcribit Liuius 40. MARE vocatur à Varrone, vt ſcribit Seruius in Virgilio. MARIS FONTEM ab accolis appellari, Polybius apud Strabonem auctor eſt. Hodie in Foro Iulio deſcribitur à Leandro, dicitur, Timauo vocari. Niger verd eum Larechia nominat. Vide Seruium in 1. Aeneidos. & Pauli Pincij de hoc Timauo peculiare opusculum. item Baptiſta Egnatij epistolam ad Matthæum Aduicar. quæ exſtat inter Claror. Viror.

TIMENIVM, vide TEMENIVM.

TIMETHVS τικεθς, Ptolemao Sicilia fluvius; quem Traina Leander, & Paſti nominat Fazellus: qui dicit eundem à Strabone & Plinio SYMETHVS σικεταθς, nuncupari, ſed fallit. ſunt enim duo diuerſa flumina Ptolemao, Symethus & Timethus.

TIMICE τικικα, Mauritania Caſarienſis vrbs, apud Plinium & Ptolemaum. Etiam Africa Propria, apud eundem. TIMITICENSIS meminit Coll. Carthag. Tremelin, vel (quæ eadem) Teleſin, Peucero eſt. Tirmelin etiam Marmolio dicitur. & ab Africanis Telimiconi prononciari addit. Hanc eandem à Latinis Caſaream dictam, ſcribit I. Leo.

TIMIDA, D. Auguſtino Africa vrbs. TVMIDA eſt in Coll. Carthag. TIMIDIANENSIS Episcopi, meminit Viſt. Vticenſ.

TIMII, vide OSISIMI.

TIMNAS, vide HYMMAS.

TIMO, & FINALIS, fluviorum nomina. in S. Corbiniani vita. In Italia.

TIMOGITTIA, Meſſia Inferioris vrbs, ad Pontum Euxinum. inter Callatiam & Dionyſopolim. Antoninus.

TIMOLVS, vide TMOLVS.

TIMONIVM τικονιον, Paphlagonia caſtellum, Stephano. Huius ager TIMONITIS vocatur, apud Strabonem. & Ptolemaum. TIMONIA CENSES populos, vocat Plinius. TIMONIVM, quoque locus circa Alexandriam Aegypti, teſte Strabone 17.

T I

TIMOTIANI, vide GVDVSCANI.

TIMPHADVM, vide TINPHADVM.

TIMPIRVM, Thracia vrbs, Antonino. XVI. M. P. à Traianopoli. Simlerus TOMPORIS legit. vide TEMPYRA.

TIMVLA, vide SIMYLLA.

TIMVS, Aſia Propria vrbs, apud Nic. Calliſtum, quam ſub Tib. Imp. terramotu euerſam ſcribit. An TEMNOS Taciti? quæ TEMIS in Chronicis Eusebii vocatur.

TIMYRA τικωρα, vrbs iuxta Iſauriam. & fluvius India. Stephanus.

TINA amnis, in Anglia. Beda. ad cuius ripam Ingridium monaſterium: Tine eſt Camdeno. Vide TINVS.

TINCI AVSARI, Cyrenica regionis locus, Antonino. AVSVRIANORVM αὐσυριανων, meminit in Oratibus Sineſius, hoc tractu. Sunt AVSTVRIANI apud Marcellinum, 28.

TINCONTIVM, Gallia Lugdunenſis vrbs, Antonino.

TINDA, ſuit opidum Thracia, Diomedis equorum ſtabulis dirum. Plin. lib. 4. cap. 11. τινδα, Stephano eſt: Chalcidica regionis. Apud Antoninum STABVLVM DIOMEDIS nominatur. TVRRIS DIOMEDIS à Pomponio. Pro Tinda, legunt omnia excuſa Martiani exemplaria, Tyrida. male.

TINDIVM τινδων, Libya vrbs, Stephano. Aegypti, apud Athenæum 15.

TINDVS, flumē Anglia, iuxta monaſterium Mailtas. Beda.

TINGA, vide TINGIS.

TINGARIENSIS episcopus, in Caſarienſi Mauritania. Viſt. Vticenſ.

TINGENE τινγενή, Meſopotamia regio, Ptolemao. INGENE interpretib. Vide TINGIS.

TINGERI, vel TINGRI, vide TENCTERI.

TINGES, circa Byzaciam vrbs in Africa Propria. Procop. 2. Wandalic.

TINGIS τινγες, Ptolem. eſt Mauritania Tingitana ad Freitū Herculeum vrbs. cui etiam Caſania κατάρεια, vocatur. Strabo ſcribit eam à Barbaris TINGA τινγα, ab Artemidoro LINGA λινγα, & ab Eraſto bene LIXVM λικον, nominari. In Sertorio Plutarcho TINGENA τινγενή, eſt. TINGITA NVM Caſtellum eſt Amnino. Ptolemaus autem & Plinius ex Tingo & Lixo duas faciunt. Plinius hanc Tingim dicit à Claudio Imp. coloniam factam, & IVLIAM TRADVCTAM appellatam. Hodie Tanger à Caſtaldo, & Tangia à Mercatore vocatur. Vide MAVRITANIA, & HOEN.

TINGRI τινγρι, Ptolemao Germania populi. Interpretes TENCTERI legunt. Vide TENCTERI, & TVNGRI.

TINIA Plinio, qui & TENEAΣ τενεας, Straboni: Vmbria fluvius, in Tiberim influens. Topino nunc dici, ſcribunt Leander & Fabricius. idem Leander alibi Tinnonominat. Aſſum præterit, vt puto.

TINICA, vide TINISA.

TINIORIS, Antonino locus in Cyrenica.

TINISA Africa vrbs: D. Cypriano, in concilio Carthaginienſi. Tynus forte Straboni. TINICA ni fallor, apud Viſt. Vticenſ. M. S. TINESTENSIS meminit Coll. Carthag.

TINISSA τινισα, Armenia Maioris vrbs, apud Ptolem.

TINNA, vide TINVS.

TINNEIA, (vel THINNEIA, vt habet aliud exemplar.) de quo hac Seruius in hoc Virgilij. Hic & Narij poſuerunt mœnia Locri. Quin etiam de Ozolis legitur, quod delati Tinneiam ulterius acceſſerint, & civitatem condiderunt, quæ nunc Vzalus vocatur. (Ozalus legit alius codex.) In Africa ni fallor.

TINETIO, Vicus Rhetorum, Antonino. Tintſchen Germanis, vt Scudus vult. Tiancezodo Rhatus, vt Simlero placet.

TINNI Straboni, & TVNNIATVS (cuius meminit Caſo & Antoninus) ſunt Tuſcia montes Leandro; quos hodie Montuniata appellari ait. Sed Thygni, non Tinni legitur apud Strabonem lib. 5. vbi Populonium deſcribit. Magnus præſtigiator Leander, qui ex piſcibus montes ſecerit. Sed

T I

nec Tuniatus apud Catonem aut Antoninum lego, sed
TVMNIAS, & TVNNIAS, cuius Iuga hodie Ra-
dacoſani, & S. Flora vocari, ſcribit Anna. Viterbienſis.
TINPHADVM, Numidia locus, apud Antoninum. TIM-
PHADVM alius codex.
TINTIBERITANVS Limes, in Africa lib. Noſit.
TINVRTIVM, vrbs Gallia, Spartiano, in vita Seneri Imp.
Territorij Cabilonenſis eſt apud Marianum Schozum 2.
Trigeſimo ab eadem miliario abeſſe, ſcribit Greg. Turo-
nenſis in Lib. Martyrum. Robertus Conſtantineſis dubi-
tat num ſit Tournon, prope Lugdunum. Huius meminit
quoque Antoninus. & LEGIONEM XIII. vocat.
TINVS, fluuius eſt in partibus Anglia Septentrionalioribus,
Neubrigenſi; quem Prudehou vocari ait. TINNATIVA
habet hoc tractu fluuium Ptolemæus. Vide TINA.
TIORA, qua dicitur MATIENA pariter, in Latio vrbs;
Halicarnafſeo 1. Triceſimo ſtadio à Bafia. vbi Marti
oraculum, Thoranam eccleſiam nominat Baronius, &
ad Lacum Velinum ſtatuit. Vide TVDER.
TIOS TIΘ, Paphlagonia vrbs, Memnoni, & Stephano. à
Strabone TIEIVM TIEIV, dicitur. TIOT à Ptolemæo. Vide
AMASTRIS, eadem enim eſt.
TIPANIſſA Πανιάς, iuxta Caucaſum gens. Step-
hanus: ex Hecatai Europæ.
TIPARENVS, inſula ante Hermionem, in ſinu Argolico.
Plinius.
TIPASA Τίψα, Ptolemæo Mauritania Caſartēſis opidum:
geminato ſſ Antonino. cui coloniæ eſt. Tenet Caſtaldo,
Tanes Mercatorieſt. Sed Saſa Morali. TIPATA forte
Ammiani. Duas TIPASAS videtur hoc tractu designare
Antoninus. & TIPASITANI in Mauritania Maiori,
epiſcopi: meminit Viſt. Vticenſ.
TIPATA, vide TIPASA.
TIPENISES Πενίσης, fluuij nomen Etymologo.
TIPHA Τίφα, Boeotia opidum maritimum. Pauſanias. Do-
rica pro SIPHÆ. quod annotauit Sylburgius.
TIPHATA, vide TIFATA.
TIPHERNVN, vide TIFERNVM.
TIPHICENſE opidum, in Africa Propria: apud Plinium.
TIPHYLEORVM Πυλίων, memoria eſt in Goltzi
Theſauro. ex nummo Auguſti.
TIQVADRA, apud Plinium eſt Mariſ Balearici inſula.
Apud nonnullos TRIQVADRA legi, ab eius forma,
ſcribit Hermolaus. Hodie Conejera dicitur, Beucero &
Floriano teſtibus. Vide ANNIBALIS.
TIRACIENſES, vide TRINACIA.
TIRALLIS Τίρallis, Armenia Minoris vrbs: Ptolemæo.
TIRALLVM, Thracia vrbs: Antonino. Vide IZIRALLA.
TIRANADV, Antonino opidum in Mauritania Ca-
ſartēſi.
TIRASIA Τίρασια, locus Creta videtur, apud Theophrast. 3.
Hiſt. Plantar.
TIRATHABA Τίραθαβα, vicus circa Garizim, montem
Paleſtina. Joſephus Antiquit. 18. cap. 5.
TIRENſIS, vide TVLSINVS.
TIRENVſ, vide PONS.
TIRIA, vide TEJRIA.
TIRIANVS. Eusebius in Chronico ſuo M. Calius Prator,
& C. Annus Milo exul oppreſſi, res nouas in Tiriano
Brixioq; agro ſimul moliente. Pro Tiriano, THVRIANO,
vel TVRINO, pro Brixio, BRVTIO lego. ſic quoq;
poſt me Lipſius, ad Velleium. Apud Ceſarem quoque 3.
Ciuitum pro Turinum THVRINVM. Codex mem-
braneus meus Eusebij habebat Thyrianus Brutinq; (pro
THVRIANVS & BRVTIANVS) non male.
TIRICENſE opidum, in Africa Propria, apud Plinium.
TIRICIVM, vide TRITIVM.
TIRIPANGADA Τίριπangada, Ptolemæo, TRIPAN-
GALIDA interpretib. India intra Gangem vrbs.
TIRISCVM Τίρισκον, Dacia vrbs, apud Ptolemæum,
Quod nunc TAROS dicitur. hoc legitur in Latinis
exemplaribus. Hodie Turo, vi Lazio placet.
TIRISTA Τίριστα, apud Ptolemæum Myſia Inferioris vrbs

T I

eſt. PUTO DRIſTA deſerui, apud Cedrenum vocari. Vi-
detur SEXTANTA PRISTIS Antonini. SEXA-
GINTA PRISTA. libri Notular. Τίριστα Τίριστα, apud
Socratem, in Eccleſiaſtica hiſtoria. Tirista à Lazio Ter-
wiſch interpretatur.
TIRISTASIS, vide TYRISTASIS.
TIRISTRIA Τίριστρία, promontorium Myſia Inferioris,
apud Ptolemæum. TIRISTRIS legit Mela. Hermolaus
dicit à Strabone CETIRISIS xerſeis, vocari, & LY-
SIMACHI, in promontorio, cognomine. Vide ipſum Stra-
bonem lib. 7. TETRISTIA Τίριστρία, dicitur apud Ar-
rianum, ſed hoc etiam Puntianum ante me obſeruauit. Vide
TIRISTASIS.
TIRITHIA Τίριθία, Meſopotamia vrbs: apud Ptolemæum.
TIRIZA Τίριζα, Paphlagonia vrbs, Stephano. cuius gen-
tem à Creſia Tiriziphanes vocari addit.
TIRON, fluuij nomen; in Episto la Iuonis 229. Circa Mau-
ritaniam Gallia Lugdunenſis videtur opidum. Vide
MAVRI.
TIROPOLIS, vide MACELLA.
TIRſA Τίρσα, Mygdonia vrbs, in Macedonia. Stephanus.
TIRVS, vide TYRVS.
TIRYNS Τίρυνς, Peloponneſi vrbs in Laconica, apud Ste-
phanum, quam ſcribit in principio HALIES ἑλῆς, vo-
catam. Huius meminit Herodotus, Xenophon, Pauſa-
nias, Strabo, & Plinius. Vide TIRYNTHA.
TIRYNTHA Τίρυνθα, vrbs in Argo. Heſychius, Apollodo-
rus, Moſchus, & Heſiodus in Theogonia. Argis vicina, in
qua nutritus eſt Hercules. Seruius. Littoralem facit Sopho-
cles in Trachiniæ. Eadem cum TIRYNS, vt puto. Eſt
in conſinibus forte Argie & Laconica.
TISA, vide TESA.
TISÆVM Τίςαον, Polybio, Liuiο, & Suida, Theſſalia
mons. Promontorium quoque ibidem eſt, Apollonio 2.
aut vt addit (neſcio qua fide) eius Scholiaſtes, Theſſe-
tia. Vide PISAOM.
TISAPATINGA, vide SINAPATINGA.
TISARA, vide ANTISARA, & BIBLIA.
TISARCHI Τίςαρχοι, Marmarica vicus: apud Ptolem.
TISDRV, & TISDRVS, vide THYSDRVſ.
TISEBARICA Τίςεβαρικη, regio Aethiopica, ſupra Be-
renicen: cuius partem maritimam Aethiophagi incolant.
Periplus Arthiani.
TISEDITA, locus epiſcopalis, in Africa. Coll. Carthag.
TISIA Τίςια, Italia vrbs: Stephano. In Brutis eſſe, docet
Appianus in Annibalicis.
TISIANVS, Scythia fluuius: apud Iordanem. In Europa.
TIBISCVS Ptolemæi eſt.
TISIAVS Τίςιας, Africa vrbs, deleta in bello quod Ceſar
cum Scipione geſſit. Strabo.
TISIDIVM, locus Africa; cui Iugurtha imperabat. Sal-
uſtius.
TISGITANI epiſcopi, in Africa, meminit D. Auguſtinus.
TISILITENſIS forte in Coll. Carthag.
TISILITENſIS, vide TISGITANI.
TISIS Τίςις, Aegypti vrbs: Stephano.
TISSA Τίςσα, Ptolemæo Sicilia vrbs: quam Dominicus
Marius Niger Randazo vocari tradit. Sed Stephanus
regionem vocat. Tίςσα Stephano. TISSENSES Cice-
roni. & TISSINENſES Plinio.
TISSVS, vide PATHISSVS.
TISVCIS, vide SVSACIS.
TISVAVS Τίςβαυς, Ptolemæo opidum in Africa Propria.
TITACAZENVM Τίτακαζένωον, vinum, ex Asia, habet
Galenus. à loco ſic dictum.
TITACIDA Τίτακιδας, municipium tribus Antiochidus.
Stephanus.
TITÆRON Τίταρον, vrbs nomen, ſſacio ad Lycophronē.
TITANA vrbs. Claudianus de Phœnice. Clara per aegy-
ptum placidū noſtiſſima ſacra, Vrbs Titana colit. HELIO-
POLIM ſue SOLIS urbem intelligit. Titan enim
Sol dictus. & Hehophœnicen autem ſunus ſuum de-
ponere, ex fabulis etiam vulgo notum. Tίτανα, Sicyonia
vrbs,

T I

vrbs, sexaginta stadiis à Sicione; apud Pansaniam, & Stephanum. Nunc TEVTANIVM τευτανιον, vocari idem subiungit.

TITANIA Tellus, vide TITENVIS.

TITANIS τῆτις, Portus Corsicae apud Ptolemaum.

TITANVS, Mysia Asiatica amnis videtur, & ciuitas ab eo cognominata, auctor Plinius. Titanum urbem habet hoc tractu quoque Apollonij Scholiastes, Lib. 2. Item Porphyrogeneta, in Galatia. τῆτανος, est quoque mons Thessaliae, apud Hesychium, & Eustathium. Asia Propria etiam, Q. Calabro 1.

TITARESIVS, vide TITARESSVS, & EVROTAS.

TITARESSVS τῆταρσός, Melitena in Armenia Minori opidum: Ptolemao. Thessalia est Vibio. & ORCV M vocat, atque in Peneum incidere ait. Stygia palude eundem crescere, quidam adfirmat. Huius meminit quoque Philostratus in imagine Thessaliae, sed TITARESIVM nominat.

TITARVM τῆταρον, vrbs Thessaliae, Lycophroni, & Stephano. Straboni mons est, qui dicit Titaresium fluiuium inde oriri, vide CITARIVS.

TITENVIS τῆτινός, fluiuius Sarmatia Asiatica, aut Colchidis potius, in Pontum Euxinum se exonerans. vt habet Apollonius 4. & huius Scholiastes. Idem inde TITENIA Regio, qua TITANIA Tellus Val. Flacco.

TITHA, Arabia vrbs: in lib. Notitiar.

TITHORAEA τῆθορραία, Phocidis vrbs, Plutarcho: qua antea NEON vocabatur, vt refert Pausanias. Vide PARNASSVS, & THYRAE.

TITHONI Regia, vide TITONI.

TITHRAS τῆθρας, Aegeidis tribus vicus. Stephanus. Idem cum TITHRAS Suida.

TITHRASVS τῆθραός, vrbs Libya, vbi Gorgones nascebantur: Suida. apud quam idem TITHRASVM fluiuium habet: in verbo τῆθραός. Etiam municipium Atticae est, quod attribuitur Gorgonibus. Idē. Vide TITHRAS.

TITHRONIVM τῆθρωνιον, Phocica vrbs. Stephanus, & Pausanias.

TITIANA Villa, in Africa: D. Augustino, Epist. 163. ad Eleufionem, alioq.

TITIANI τῆτιανοί, Corsica insula gens: apud Ptolemaum.

TITIOPOLIS, vrbs Cilicia Secunda vel Isauria; meminit Chalcedonenſe concilium, & Constantinopolitanum 1. item Porphyrogeneta. Titopolis fortē Guil. Tyrj, sub Seleuciensi sede.

TITIVS, Illyrici fluiuius, Plinio: TITVS τῆτος, Ptolemao. Cercha vocat eum Fauolius; Variecha ab accolis dici, tradit Niger. Polifcha vocari mihi videtur in recentiorum tabulis Geographicis.

TITONEVS τῆτωνός, fluiuij nomen, apud Lycophronem. Cuius Scholiastes Isacius scribit in Italia esse prope Circum. τῆτινός est Q. Calabro. Non effluit in mare, sed à terra absorbetur. Montis nomen est Stephano, & Lycophroni; circa Thraciam & Macedoniam.

TITONI celebrata regia, in Aegypto est, Q. Curtio 4. TITHONI autem scribendum τῆτωνός. Huius meminit quoque Diodorus 2.

TITOPOLIS, vide TITIOPOLIS.

TITTHI τῆτθι, Hispania populi, in Celtiberis: vicini Segeda vrbi. Appianus in Ibericis.

TITTHION, vide MYRTION.

TITTIS τῆτις praefectura Apamae vicus: Sozomeno 6. cap. 34. & Callisto 11. cap. 4.

TITIVA τῆτινα, India intra Gangem vrbs: Ptolemao.

TITVA Tituensis episcopi Pamphylia, meminit Constantinopolitanum concilium. Vide SITVA.

TITVACIA τῆτιακία, Carpiatorum vrbs, Ptolemao, in Hispania Tarraconensi. Xetase hodie fortē: Bayona est Henrico Coquo.

TITVLICIA, locus Hispaniae inter Emeritam & Caesar-Augustam; apud Antoninum in suo Itinerario. Vayoda nunc fortē, vt dicit Moralius. TITVACIA Ptolem. videtur.

TITVL, vide AD TITVLOS.

T O

TITVLITANVS, & CASTELLI TITVLITANI episcopos, nominat in Africa: Viñ. Uticens. TITVLITENSIS est in Coll. Carthag.

TITVRIS, vide SVSACIS.

TITVS, vide TETVS, & TITIVS.

TITYRVS τῆτυρος, Straboni Creta mons.

TITYVS τῆτυός, loci aut gentis nomen in Aegypto: Iosepho contra Appioquem.

TIVA, Oretanorum in Hispania vrbs: Ptolemao Latino. In Græco desideratur.

TIVICITENSIS Plebs Africana. Coll. Carthag.

TIVM, vide TIOS, & AMASTRIS.

TIZIENSIS loci, in Africa, meminit Viñ. Uticens. M. S.

TLETES τῆλῆτες, Iberia gens, vicina Tartessu. Stephanus, ex Theopompo.

TLOS τῆλός, Lycia vrbs: Straboni, Ptolemao, Porphyrogeneta, & Stephano. Est & Pisidia, alia, apud eundem Stephanum.

TLOVS τῆλως, videtur Lycia fluiuius: apud Stephanum, ex Panyasi poeta versibus.

TMARIVM τῆμαριον, Arcadia mons. Phauorinus.

TMARVS τῆμαρος, Thesprotia in Epiro mons: qui & TOMAROS τῆμαρος, dicitur, Strabone teste. Sic eam vocant quoque Plinius & Solinus. item Virg. (quod docuit me Fuluius.) Hoc versu, Aut Tmarus aut Rhodope, aut extremi Garamantes. Centum fontibus circa radices celebratus, à Theopompo. TAMARVS idem ab eodem Strabone nominatur.

TMOVLVS mons, antea TIMOLVS dictus, Plinio. In Phrygia Maiori situs. Tomalitze vocatur à Leuclauio. Huius cacumen TEMPSIS ab eodem Plinio lib. 7. cap. 48. vocatur. TYMOLVS περὶ Y. in prima, τῆμωλος, scribit Stephanus. Idem CARMANORIVS κερμανωρόεις, fuit antea dictus, teste Plutarcho, in libello de Fluminibus. Tmolus meminit quoque Stratus Thebaid. 7. apud quem Placidus eum Siciliae adscribit, inepit. idem Seruius, Sardinia cum ambire, apud Euripidem in Bacchis lego. TMOVLVS etiam ibidem fluiuius aurifer: Herodoto & Plinio, ex Theophrasto. TMOVLVM Cilicia montem facit Galeanus, à quo Tmolite vinum habet. Non alium à priori puto: Cilices enim circa hunc tractum quondam habitasse, ex Strabone patet. Corruptè itaq. scriptum Sicilia, pro Cilicia, apud Seruium, & Placidum. Vide ATLAS.

TMORVS mons, vnus ex verticibus Ceraunicorum, in Epiro: Cedrenus. IMORVS est in Gabij versione Curopalati. Idem fortē cum Tmaro.

TNYSSVS τῆνυσός, Stephano vrbs Caria.

TOACE, vide GRANIDEM.

TOANA τῆανα, India intra Gangem vrbs. Ptolemaus.

TOANE, Phœnicia locus, Toletū patria, Plutarch. de Herodoti malignitate, nisi interpres Crusertus fallat.

TOANI, Arabia Felicitis populi, circa fretū sinus Arabici: Plinio.

TOB, vide THOB.

TOBATA τῆατα, Paphlagonia vrbs, apud Ptolemaum.

TOBIVS τῆβιός, Ptolemao Albionis insula fluiuius. Lbayant eum Tolup appellat. sic etiam Camdenus.

TOBOLICVM, vide TRITIVM.

TOBRVS τῆβρος, Africa Propria vrbs, apud Ptolemaum. Eandem cum TVBVRBO Antonini esse, credit Simlerus. Hoc Tuburbo existimat M. Velserus TVBO esse in Peutingeriana tabula. Vide TVBVNIS.

TOCAS τῆκάς, Africa vrbs, Diodoro 20.

TOCHARI τῆχαροι, India gentes, pulcherrimi textores. Tzetza Chiliade 22. numero 388. Apud Dionysium & Eustathium Scythica gens est. Sericam facit Plinius. Baethiane, sunt Ptolemao. cuius interpretes THOCARI legunt, vt quoq. Festus Avienus. Vide COLCHATARI.

TOCHOA, vide THOPO.

TOCOLOSIDA τῆκολοσίδα, Mauritania Tingitana opidū. Ptolemaus & Antoninus. Amargo est apud Marimolum.

TOCOSANNΑ τῆκοσπιννα, India extra Gangē fluiuius: Ptol.

TODVCA, vide DVCÆ.

TOEMPHOEMBIVS τῆεμφοεμβιός, Mauritania Cesariensis

T O

- vienfis flumen: Ptolemao. PHORMIVS legunt Latini codices.
- TOENII *τοῖνοι*, populi circa Rharos, in Germania Strabo. Corruptam vocem docet Casaubonus. & BOII legēdam: ex ipso Strabone. additq; in vetustis codicibus huius loco Heluetij legi.
- TOESOBIVS *τοῖςβοις*, Albionis insula fluvius: Ptolemao. Pravam scripturam putat Camdenus, pro CONOVIVS.
- TOGA *τοῖα*, apud Ptolemaum Armenia Maioris opidum.
- TOGANVS mons; Laonico s. Thracia videtur.
- TOGARMA, Maribeu Beroaldus pro CAPPADOCIA interpretatur. vide TVRCÆ.
- TOGATA, vide GALLIA CISALPINA, & CISPADANA.
- TOGENI, vide TVGENI.
- TOGIA Villa, circa Ligerim, in Gallia, Strius in B. Lammaro.
- TOGIENSES, vide COGIENSES.
- TOGISONVS, Veneta regionis in agro Patavino, fluvius: apud Plinium. Sciocco à Leandro vocatur. Hermolaus legit VIGISONVS, additq; in hodiernam diem quoque lacum esse, eodem in agro, Viligiolo cognomine, sic quoque Bernardinus Scardeonius.
- TOHVM, Aegypti opidum, lib. Notis. THOV Antonini.
- TOICENA, vrbs Aegypti; in Epistola episcoporum huius regionis, ad Leonem aug. Exstat in conciliorum opere.
- TOIDIS insula Indica, meminit Plinius; inter margariferas: lib. 9. cap. 35. STOIDIS legit idem & cap. 25. STOIDIS legit utrobique codex meus Venetus.
- TOLASTA *τοῖαστα*, locus in Galatia apud Ptolemaum.
- TOLBIACVM, Gallia Belgica opidum, cuius Tacitus in finibus Agrippinensium meminit. Zulpich à Petro Dinezio dicitur. Toupie vocari Gallica huius aut lingua, *to*. Viuiamus mihi inditum ferit. Nonnulli TALBIACVM legunt. CALBIACVM habebat codex Venetus. COLBIACVM scriptum quoque offendisse, ait Lipsius, in suo Tacito. TVLPIACVM per v, non semel legitur in Chronico Reginonis. TOLPIA foris Antonini, vt suspicatur Simlerus, qui hoc Z. ille verit. Vide CALCIACI.
- TOLEN, Aethiopia sub Aegypto opidum, quod Libya latere à Meroe dierum quinque itinere distat. Plinius.
- TOLENTINATES, Piceni in Italia populi, apud Plinium: Tolentino bodie vrbs est.
- TOLENVS, fluvius in Marfis, ad quē Rutilium cum VIII. millib. Romanorum à Marfis captum, scribit Orosius 5. cap. 18. TELONVS habebat M.S. codex. & TELONIVS legit meum membraneum vetus. THELONVS Ouidio est, 6. Fastor. Haud procul à Liri fuisse, ex eo coniectio, quod Plutarchus & Appianus scribant ad hunc fluvium hoc idem coniigisse.
- TOLERATES, Germanica gens, Isidoro. OLORATES ora libri legebat. TOLERATÆ codex meus membraneus.
- TOLERIVM *τοῖλεον*, Italia vrbs: Plutarcho in Coriolano, & Stephano. TOLBRIENSES sunt apud Plinium, in antiquo Latio. Horum meminit etiam Halicarnassus 8. Vide TRICRINI.
- TOLETVM *τοῖλετον*, Ptolemao & Luvio Carpitanorum vrbs, in Hispania Tarraconensi. TOLETANI sunt Plinio. COL. TOLET. in nummo Aug. apud Goltzium. Toledo, bodie. SERESOLAM dictam, scribit Villanovanus, in suo Ptolemao. Huius vrbs descriptionem lege apud Gomesium lib. 6. de reb. Iacobi Arrag. regis.
- TOLIAPIS *τοῖαπῖς*, & COVNOS *κόωνος*. Harum duarum insularum meminit Ptolemaus; easq; describit in Mari Germanico, iuxta Trinoantes Anglia populos, è regione Iamissa fluminis. Toliapis posset bodie Sheppye nominari. Counos foris bodie non exstat, sed eius loco quadam syrtis, aut arena potius vorago sub Oceano later: in qua si nautæ, aut tempestate, ventorumq; vi, siue naucleri somnolentia inciderint, aded in præceps feruntur, vt eorum reliquia nunquam appareant. Hanc nostrum vulgus nau-

T O

- ticum Goepinge vocant: voce à Couno non omnino dissimili. Postquam hac scripsi, incidi in locum Hæctori Boëthij, lib. 12. rerum Scotticarum: eum, quia meam corroborat opinionem, hic adijciam: sic enim ille: Anno supranille-
simum septimo & nonagesimo Agri Godouini, haud procul à Tamesis fluminis vltis, arena obruti sunt; qua & nostra memoria Godouini arena appellantur, vulgo Godouijx dicitur. Camdenus autem in sua Britannia scribit hanc Counon nondum nomine concessisse, sed Canuey appellari.
- TOLISTOBII, Linto, qui etiam alia lectione TOLISTOBOGIOS habet, vt Strabo & Ptolemaus: Galatia populi sunt; in Asia Minori. COSTOBOCI sunt apud Pausaniam, censore Sylburgio. Vide TECTOSAGES.
- TOLENTINI, sunt populi in Piceno, Plinio. Alij à Tolentinatibus.
- TOLMIDESSA *τοῖλμῖδσσα*, Ptolemao Syria vrbs, in Chalcidica regimula. Simlerus scribit à ALAMINIADA apud Antoninum dici.
- TOLOHA, Palaestina vrbs. Lib. Notis.
- TOLOPHON *τολοφών*, Locorum Ozolorum opidum: Stephano & Thucydidi 3. pro quo apud Stephanum in verbo *χάλαον*, male legitur *καλαωνίος*, pro *τολοφονίος*.
- TOLOSA *τοῖλσσα*, Colonia Gallia Narbonensis Tectosagum: Plinio & Ptolemao. TOLOSANVM opidum Gallia TOLOSANI Plinio, & Tolosates Casari. TOLASA quoque in Tabula Peutingeriana, de qua vide doctissimi M. Velferi explicationem ad huius tabula schedam secundam. Toloule bodie. PALLADIAM cognominat Martialis, & Sidonius, vide TECTOSAGES.
- TOLOSENSIS lacus, meminit Trogus 22. circa Tolosans urbem.
- TOLOTÆ *τοῖλῶται*, Mauritania Caesariensis gens, Ptolem.
- TOLOVS, Hispania locus, Antonino. Inter Iberiā & Osciā.
- TOLPIA, LEGIO X. vicus inter Treuenos, & Agrippinam: Antonino Vide TOLBIACVM.
- TOMABEI, Arabia Felix populi: apud Plinium.
- TOMADÆORVM *τομαδαιων*, id est, Deorum generatio: Ptolemao est Arabici sinus insula GOMADÆORVM eius interpretes. In recentiorum Tabula hoc loco Soridan insula describitur.
- TOMAEA, lego apud Strabonem; pro vrbe CCL. stadiis à Tomis distans. Foris Temetwar, vi Lazium tradit.
- TOMÆVM *τομαίον*, mons iuxta Coryphæum, in Peloponneso. testis Stephano, & Thucydide, lib. 4.
- TOMALA, Arabia Felix vrbs. Plinius.
- TOMARA *τομαρα*, vrbs Indæ extra Gangem: Ptolemao.
- TOMARVS, vide TMARVS.
- TOMBERO, vide TONDERO.
- TOMERVS *τομαίος*, Carmania fluvius est, apud Arabiam de Indis. Vide TONDERON.
- TOMIS *τομῖς*, Straboni; TOMI *τομῖ*, Ptolemao; TOMEVVS *τομῆυς*, Stephano. & TOMOS Plinio; Mosia Inferioris opidum. Ouidij nobilis pœta exilio clarum, quam MILETIDAM nominat, 1. Trist. Eleg. 9. Miletiorum enim colonia est, teste eodem 3. Trist. Eleg. 9. TOMITÆ gentile, apud eundem. (TRITONICE idem in Lexico nomen habet; sed vnde petitum ignoro. Scio Tritonice hoc tractu apud Pomponium) Constantia apud Marium Nigrum vocatur. Sed Tomisuar à Cælio Callagino, cui magis fido. Crofanus tamen ab incolis & huius loci peritissimis scribit Kiouia appellari. additq; haud procul ab hac vrbe lacum quendam Quidolwe *τεζοῶ*, i. Ouidij lacum appellari.
- TOMISA, vide TOMISSA.
- TOMISSA *τομῖσσα*, regimula qua Cappadociam à Taurro distinguit. Stephanus.
- TOMISVM *τομῖστρον*, Sophena Armenia Maioris regionis pagus: apud Strabonem.
- TOMITÆ, vide TOMIS.
- TOMPORIS, vide TIMPIRVVM.
- TOMVREX, vide MVREX.
- TONACIACVM vicus, Fortunato; de miraculis D. Hilarij, Gallie regionis puto.

T O

TONDABA τῶν δαβῶν, Media vrbs, Ptolemaeo. **TONZAR-**
MA interpreti.
TONDEROS, & **TVBERVM**, Asia flumina, circa
Ariam regionem habet Plinius 6. cap. 23. Dalecham-
pius ex codice M. S. legis vtrobiq; **TOMBERON**, quod
minimè displicet. Puto enim **TVBERONEM** Pomponij;
& **TOMERV** Arriani esse.
TONDOTA τῶν δωτα, Ptolemaeo, **CONDOTA** interpreti,
India extra Gangem vrbs.
TONEISA, vide **TVNES**.
TONENSIVM, quasi gentis nomen. meminit Hygenus.
TONI, Stagnum in Hispania Tarraconensi. Auienus ibidem
TONITAPES, circa Pyreneos. idem.
TONICA τῶν κιν, emporium Africa ad Sinum Barbaricum,
Ptolemaeo lib. 4. Idè hoc lib. 1. cap. 17. **NICI** vix, appellat.
NICONIS Dromon, vicus, & vocat Arrianus in Periplo
maris Erythraei. Hodie hoc emporium **Zazella** nuncupari
ex Belleforestio annotavit Stuckius.
TONII, vide **TONOS**.
TONITA, vide **TONI**.
TONOSETRVS, fluvius Thraciae, in Hebrum defluens: s;
vera scriptura. quod negat Leunclavius. qui τῶν & ετῆρος
legit. In Henric. Stephani editione τῶν & ετῆρος est, Xe-
nophontis.
TONOZA, Cappadocia vrbs: Antonino. **TOSANA** alia
lectio. Vide **ORSARA**.
TONZI τῶν ζῆς, Thraciae vrbs: Ptolemaeo. **TONZVS** alia,
ibidem. eadem.
TOORNÆ τῶν ορνῶν, Sacrarum gens: Ptolemaeo.
TOPARVM, vide **TOPIRIS**.
TOPAZIVS, vide **TOPAZOS**.
TOPAZA τῶν αζῶν, vrbs India vbi topazius gemma na-
scitur. Epiphanius de duodecim gemmis. Falso puto, pro
Topazo insula.
TOPAZIVS, vide **TOPAZOS**.
TOPAZOS, insula maris Rubri; Plinio 36. cap. 6. Idem
lib. 7. Topazum abesse à continente CCC. stadiis. quam
eamdem videtur **CHITIS** appellare, ex Archelais sen-
tentia. Alia tamen ab illa est, cuius lib. 6. meminit, vbi
inquit, insula ibi **CYTIS**, topazum ferens, & ipsa.
Hanc eandem alio in loco **CHITIS** nominat. In sinu
Arabico est. τῶν αζῶν, India Insula est Straboni. Hoc
nomen veteres per **Στοπαζος**, scripsisse non per **Z** monet
Stephanus. Harum permutationem non infrequentem
apud veteres observavimus.
TOPHET, D. Hieronymo, **TAPHETH** τῶν φῆθ 73. inter-
pretibus. In valle Ennon locus. Hieremias 7.
TOPIRIS τῶν πῆρῆς, Thraciae vrbs, Ptolemaeo. Prima Mace-
donia adscribitur, in Concilior. opere. Sophianus eam Pu-
fio appellat. Ab Antonino **TOPINIVM**, & alio loco
OTOPISIVM nominari, credit Simlerus. **DOBERVS**
δοβερῶν, Thucydidi est: **TOPRVS** τῶν ορῶν Procopio; &
eodem alio in loco **TOPARVM** τῶν ορῶν, 4. Aedificior.
Hodie Rufium appellari, tradit Ioannes Lydus.
TOPISVM, loci nomen in Codice Theodosiano, Titulo de
Primicerio & Notariis.
TOPLITZVM, Thraciae castellum videtur, apud Cedre-
num. **POPLIZVM** legis Gabius, apud Cusopalatem.
TOPOS, vide **CHORO**.
TOPRVS, vide **TOPIRIS**.
TOPYRI, vide **APYRI**.
TORAD-COROS, hoc est, Mons Cyri, in Mesopotamia
est: ut Masius habet. in suo Mose Barcephæ.
TORALLIBA, insula extra Indi fluminis ostia. Plinius.
TORBOLETÆ τῶν βολετῶν, Hispania populi, Saguntinis
vicini: Appiano in Ibericis. **TVRBVLA** Ptolemai videtur.
TOREATÆ, vide **TORETÆ**, & **DOSCI**.
TORRECADÆ τῶν κκαδῶν, Sarmatiae Europæ gens:
Ptolemaeo.
TORETÆ τῶν ῥῆτῶν, Pontica gens: Stephano & Plinio.
TOREATÆ Straboni & Pomponio. ad Maoidem pa-
ludem, in Sarmatia Asiatice.
TORRETICA, vide **TARETICA**.

T O

TORGIVM τῶν γῶν, Sicilia mons, Hesychio. vbi vultures
suos catulos enutriunt. Circa Istriam vrbs: Appiano, in
Illyricis. Vide **GORGIVM**.
TORINGI τῶν ῑγγῶν, Ptolemaeo India intra Gangem gens:
interpretes legunt **SORIGI**, & **SORINGI**. Vide **TV-**
RINGI.
TORINI, populi Scythia videntur apud Val. Flaccum.
Mellis honos Torinis.
TORNA, flumen circa Mesopotamiam, versus Persham.
Hist. Miscella 18. An Tornadotus Plinij?
TORNACVM, Antonino, libro Notitiarum, & D. Hiero-
nimo: Gallia Belgica Secunda vrbs; ad Scaldum sita est.
& incolæ **Gallii Tournay** dicitur. Teutones **Dozijsch**
nominant. Episcopalem habet sedem. Per. Appianus dicit
hanc **BAGANVM** Ptolemai esse.
TORNADOTVS, circa Assyriam fluvius: Plinio.
TORNATES, Gallia Aquitania populi. Plinius.
TORNODORVM, Gallia pagus, in territorio Lingonensi,
Greg. Turonensis, in S. Ioannis Abbatis vita.
TORNOMAGVM, Gallia vicus: apud G. Turonensem
Historiar. 10.
TOROCCA τῶν οκκα, Sarmaria Europæ vrbs: apud Pto-
lemaum.
TOROSE, vide **DOMENEHVR**.
TORON, lacus Chalcidis, vbi faba nascitur: Plinio 18.
cap. 12. Nescio vbi locorum. plures enim Chalcides sunt.
Theophrastus huius quoque meminit 4. Hist. Plantarum.
In Chalcide Macedonia regione putatim.
TORONAEVS Sinus, Macedoniae alluens, Ptolemaeo
notus est. **TORONÆVSTACITO**. Golfo de Rampa à
Iacobo Nardo, in suo Linio Italico, Golfo de Aiomana.
à Cast. ldo nominatur. Vide **THERMÆVS**.
TORONE τῶν ὄνῶν, Ptolemaeo Epiri vrbs, qua Parga Nigro.
TORONE, Macedonia vrbs, Ptolemaeo, ad Sinum ab
ea Toronaicum dictum. Stephanus & Suidas eam Thra-
ciae adscribunt. Castell. rampo, vocat Pinetm: Longo-
Sophianus: & Reinero castello Niger: Agiomamini,
& alijs Rampa dici scribit Nardus. **TORONE**, Troia-
norum vrbs: apud Stephanum.
TORONORVM ciuitatis, prouincia Lugdunensis III.
meminit lib. Prouinciar.
TORPIDI τῶν πῆδῶν, Thraciae populi, in diuione Rhascopo-
lidis, circa Philippos. Appianus 4. Ciuitum. Ibidem alio
in loco eosdem **TVRPILOS** τῶν πῆλῶν, vocat. alterutrum
vitiōse.
TORREBVVS τῶν ορῶν, Lydia vrbs: apud Stephanum.
TORYBI τῶν ορῶν, sunt incolæ apud Halicarnasum 1.
In huius tractu est & **TORREBIA** Palus. item **CA-**
RIVVS καὶ ῥῆν, mons, à quo Carius Iupiter, apud eundem
Stephanum. **TORREBIVM** lacum eundem facis
cum **NYMPHÆO** Plinij, Rhodiginus 9. Antiquar.
cap. 3.
TORRENS ÆGYPTI, vide **SIRBONIS**.
TORRONNA τῶν ορῶν, Sicilia opidum: Stephano.
TORTI, locus Cyprj, in vita S. Epiphaniij, teste Simeone
Metaphraste.
TORTOMIVM τῶν ορῶν, vrbs inter Syriam & Arme-
niam. Stephanus.
TORTVNI, Achaia populi, in Peloponneso. Plinius.
TORTYRA τῶν ῥῆν, vna ex septem vrribus, à Cyro rege
suo familiari Pytharcho largita. Athenais 1. cap. 27. Circa
Asiam Minorem puto.
TORVS τῶν ορῶν, Sicilia mons: apud Polybium. Inter Hera-
cleam, & Agrigentum.
TORYBI populi, vide **TORREBVVS**.
TORYNA τῶν ορῶν, locus littoralis in Epiro. Plutarchi
Antoninus.
TOSALE τῶν ῥῆν, metropolis India extra Gangem:
Ptolemaeo.
TOSANA, vide **TONOZA**.
TOSARENA, vide **OSSARENA**.
TOSIOPI τῶν ορῶν, populi Asia, circa Galatiam videntur
apud Plutarchum de virtutibus mulierum.

TOSMYA-

T R

TOSMVANASSA τοσμανασσα, *Badriana* vrbs: Ptolemaeo. **EBVSMI**, & **EVOSMI** regiam, legunt hoc loco interpretes.

TOTALI, vide **TOTTAIVM**.

TOTONIS villa, in Gallia Belgica; vbi Paulus Diaconus scribit circa festum Natalis Domini hora sexta statuta sua umbram metiens, decem & novem cum semis pedes inuenisse. lib. 1. cap. 5. Longobardic. An corrupte, pro Theonis villa?

TOTONESIVM Litus, circa Cantium, in Britannia insula videtur, apud Ponticum Virunium, ex Monumenthense. Totnes opidulum hodie in eo, ad Mare Britannicum; teste Camdeno. **CICONESIA** autem legis Architenius.

TOTORDANES, vide **ACHARDEVS**.

TOTTAIVM, Bithymia locus, circa Nicomediam: Antonino. **TOCTAIVM** & **TOCTAVIVM** legit quoque Simlerus. Idem addit **ACTEENSIS** episcopi mentionem fieri in concilio Chalcedonensi. **TOTALI** in Bithymia meminit quoque Codex Theodosianus 12. Titulo de Decurionibus.

TOVENISSA, vide **VATINESSA**.

TOVGENI τογγενι, populi, contra quos Marius bellum gessit: auctor Strabo. Xylandro hoc vocabulum suspectum est. Die Zuger Schudus vertit. In Heluetia locus.

TOXALIARVM ficuum, meminit Athenaeus 3. An à loco, ambigo.

TOXANDRIA Plinio & Ammiano, cui quoque **TA-XANDRVM**. Hub. Leodis Welereft opidum ad Mosam, inter Traiectum & Leodium, medio itinere. P. Diueso autem Tessanderloo est. cuius sententia subscribit Becanus in suis *Atuaticis*, qui Tassanders ex Toxandris facit, innuens omnes illos qui Brabantia Campiniam inhabitant, Kempenaers vulgo dictos. Huic suffragatur historia S. Lamberti: apud Molanum. Pliniusetiam Toxandros plurimis nominibus esse dicit.

TOXILI, qui & **TAXILI** τοξίλοι & ταξίλοι, Indica gens: Dionysio & Eustathio. inde ibidem Taxila vrbs.

TRABALA τραβαλα, Lycia vrbs: Stephano.

TRABVNACTVM, Africa Propria vrbs: Antonino.

TRACANA τρακανα, Sarmatia Europaea vrbs. Ptolemaeo.

TRACHAS, vide **ANXVR**.

TRACHE, insula non procul à Corcyra. Plinius. An **TRAGRIA** Antonini: quae & **TAGRIA**, & **TRAIBCIA** inconstanti lectione. Inter Siciliam & Africam.

TRACHEA, vide **EPHESVS**.

TRACHIA τραχία, dicitur tota Isauria, vt tradit Stephanus. Vide **THRACIA**, & **TRECHIA**.

TRACHIA ACTE, id est, Aspera ripa, locus inter Se-stum & Abidum. Isaci in Lycophronem.

TRACHIS, vide **HERACLEA**, & **TRACHINIA**.

TRACHINA, vide **ANXVR**.

TRACHINIA τραχία, tractus Phthiotidis regionis, Macedonia, circa Heracleam, à quo Heraclea Trachinia. Thucydides 3. **TRACHINIVM** habet Sophoclis Philoctetes.

TRACHINE & **Petra** sunt ibidem; (Graecus codex per n in prima habet) montes sic dicti, iuxta Maliacum sinum: Herodoto 7. & ibidem **TRACHIS** vrbs.

TRACHINII, vide **MELIENSES**.

TRACHINIYM Aetolia vrbs: Straboni.

TRACHIOTAE, vide **CILICIA**.

TRACHIRIS τραχίρις, Libya Interioris flumen est apud Ptolemaum; quod Ioannes Barrosus & Maffeiis recentiore nomine Gambea vocat. sed **STACHIRIS** ille habet, vt codices Latini Ptolemaici quoque legunt. & forte sincerius. Idem enim Ptolemaeus, eundem, alio in loco, σαχίρις nominare videtur, ad cuius fontes etiam Stachiros populos describit.

TRACHIS τραχίς, Thessalia vrbs, sub Oeta monte: Stephano. Hactenus Trechis Homero, in catalogo navium. Est Phocidis vrbs, circa Lebadium: Straboni. Vide **TRACHINIA**, **HERACLEA**, & **OETA**.

TRACHON, locus circa Maotim: Luciano in *Toxari*.

T R

TRACHONES τραχόνες, duo colles sunt propè Damascum, Straboni. Hos **HIPPVS** ιππυς, Ptolemai esse, & **GILHAD** Hebraei dici, opinatur W. Wissenburgus.

TRACHONITAE Arabes, sunt Ptolemao sub Asadamo monte: in Syria Cata.

TRACHONITIS τραχωνίτις regio Palaestina, quae **ITYR-RAEA** vocatur Straboni, aut velut Grace est, ιδουεζιοι. Eadem ab Hegesippo **PERAEA** μεγία dicitur. Perream Arabia & Aegypto proximam, & à ceteris Iudaeis Iordane amne discretam, scribit Plinius, lib. 5. cap. 14. Bacar nouo nomine forte, vt G. Tyrus dubitat.

TRACHYS τραχίς, Arcadia mons: Pausania.

TRACTARI, Taurica Chersonesi populi: Plinio. Tartaros legit Hermolaus, & Paulus Aemilius.

TRADVCTA, vide **FRETVM**, & **TINGIS**.

TRAMENOTHVRITAE τραμενοθυρίται, Ptolemao Troadi populi, hos **ΤΡΕΙΣ ΤΑΓΡΙΜΕΝΟΘΥΡΙΤΑΙΣ** τραμενοθυρίται, vocat.

TRAGAEA τραγαια, insula, ex Cycladibus vna. Item vrbs in Naxo insula. Stephanus. Vide **TRAGIAS**.

TRAGASAE τραγασαι, Epiri regiuncula: apud Stephanum. Ibi Alsias αλσις, i. Salis campus, eidem. **TRAGESAE** τραγεσαι, Salina, circa Lectum Troadis: Straboni. Ad Larissam Troadis Athenaeo 2. Per a in secunda, & i in tertia τραγασαι scribit Galenus, & addit non procul à Sminthio esse. Tragasai salis meminit Plinius 31. cap. 7. De Tragasis hac Pollux, interprete Rudolpho Gualtero. Sunt autem Tragase palus Troicus, aut Campus Epiroticus, à Tragaeo dicta. Eadem cum Tragasis Stephanus, quas in Epiro describit. at epirotum non proprium regionis intelligo, sed appellatiue; & continens interpretor.

TRAGIAS τραγίαι, & **TRAGIA** insula videtur circa Samum Ionicam, Thucydides 1. & Plutarchus in Pericle. Straboni quoque ante Miletum Caria. Hae Plinio etiam **TRAGEAS**, vt Pintianus vult: sed **AGEAS** lego in excusis exemplaribus, & forte sincerius. nam *Tragiam* habet idem Plinius, alio in loco, maris Aegaei insulam. τραγία est Stephano. qui eam inter Cyclades numerat.

TRAGILVS τραγίλος, Thracia vrbs, iuxta Macedonicam Chersonesum. Stephanus.

TRAGIVM, vide **NEDVS**.

TRAGODITAS Populos, habet Isidorus. quos sic nuncupatos, scribit, quod tanta celeritate polleant, vt seua cursu pedum assequantur, ipse viderit. Sed **TROGLODYTAE** legendum, ex Solino.

TRAGOEDIA, vide **COMEDIA**.

TRAGONESIVM, vide **BRACHONESIVM**.

TRAGONICA τραγονική, Ptolemao & Ammiano, Persidis vrbs.

TRAGRIA, vide **TRACHE**.

TRAGVRIVM τραγύρειον, Illyridis insula, apud Plinium & Ptolemaum, Dalmatiae adiacet. Trau, B. Bordonio dicitur.

TRAGVS τραγός, Arcadia fluius: apud Pausaniam.

TRAIACAPITA, Hispania vrbs: Antonino. inter Tarraconem & Dertossam. **TIARA**, vel **TEARA CAPITA**, legendum putat Hier. Surita.

TRAIANA τραϊανα, Picenorum vrbs, apud Ptolemaum. Antonino **TREA** est, vt scribit Simlerus. Vide **APPIA VIA**, & **TRIACENSES**.

TRAIANA Colonia, Antonino Germania Inferioris vrbs: Sauten existimat Pighius. Ego Keplerswerd malim. Coloniam Augustam Klipiam Traianam, citat Onuphrius, ex Ptolemao & Antonino, ipse viderit. Ego apud neutrum hanc scripturam reperi.

TRAIANA LEGIO τραϊανή λεγίων, Gallia Belgica vrbs, Ptolemao; inter Bonnam & Mogontiacum ciuitates. Villanovanus Cobolentz putat. Sunt qui Drechthausen credunt. ad Rhenum opida.

TRAIANA via, à Beneuento Brundisium ducta. restis lapsi antiquus, in Smetij volumine. Hactenus ita vocari ab incolis, scribit Galateus. qui eandem vltimus, per Lupias, Rudias, Hidaruntum vsque pertingere addit. Huius meminit Galenus 9. Therapentica. Viarum Traianarum

T R

trium est mentio, in marmore antiquo, quod *Auximi* superest.

TRAIANI Forum, vide FORVM Traiani.

TRAIANI Fossa, vide FOSSA.

TRAIANI Munimentum, in Alemannico solo à Traiano positum. cuius Ammianus meminit lib. 17. Rhenanus putat opidulum eius loco esse, quod prope Francofordiam, vulgo perperam Cronburg pro Tranburg appellant. Goropio autem videtur pagus in Rheni ripa Moguntiaci oppositus, quod hodie Kassel nominant.

TRAIANI PONTEM, in Inscriptionibus antiquis, eam urbem vocant, quae hodie Ponte de Alcantara nominatur, teste C. Clusio. Hispaniae urbs est, super Tagum fluvium. Vide PONS.

TRAIANI Portus, vide PORTVS.

TRAIANI Praesidium, vide FORVM Traiani.

TRAIANI Tribunal, vide OZOGARDANA.

TRAIANOPOLIS meminit Vlpianus, Titulo 15. de Censibus. Hanc putat Fazellus eam esse Siciliae urbem, quam vulgo Troya vocant: & à Curopalate Dragina dicitur. TROYANOPOLIS autem legit Fazellus; an recte, videant studiosi. TRAIANOPOLIS, Thraciae urbs: apud Ptolemaum, & Curopalatem, qui eam scribit conditam à Traiano Imp. nomine cuiusdam ex eius primatibus Traiani vocari. Eidem Ptolemao alia, in Phrygia Maiori. Synodus Constantinopolitana v. eam Phrygia Salutari adscribit. TRAIANOPOLIM quoque dicitur SELEVCIAM, scribit, (nescio quo auctore) Volaterranus 23. Urbanar. At mendum scripturatoreor, & pro Seleucia SELINVS legendum. Vide SELINVS & TRANVM.

TRAIANVS *τῆς ἁγίας*, fluvius Aegypti apud Ptolemaum. Huius ostium apud Moysen PIACHEROTH vocari, dicit Becanus.

TRAIANVS PORTVS *τῆς ἁγίας* λιμὴν, Tusciae apud Ptolemaum. Hodie Pescara dici, Niger auctor est.

TRAIECTVM, Antonino Germania Inferioris urbs. Beato Rhenano Maesricht est, urbs ad Mosam; inter Rurmondam, & Leodii. Lamberto Hortensio & mihi Dtrecht videtur. Batavorum urbs episcopalis est, ad Rhenum. Vide TRICESIMAE, & VTRICESIVM.

TRAIECTVS, locus in Anglia: Antonino, ad Sabrinae ostium qui hodie Austeluc vocatur, ut scribit Camdenus. Apud eundem Antoninum sic nominatur fretum, quod est inter Siciliam & Italiam. Item Angustiae maris Hadriatici, inter Hydruntium & Acroceraunios montes. vide TRAVECTVS, & FRETVM.

TRALITAE *τῆς ἁγίας*, Aethiopia sub Aegypto gens: apud Ptolemaum.

TRALLIA *τῆς ἁγίας*, Illyria pars: qua etiam TROALICIDA *τῶν αἰνιδίων*, & TRALLA dicitur. Stephanus. TRALLOS Illyria populos habet Linius 27. qui etiam Trallas legit. Tralles in Thracia ponit Plutarchus in Agesilaio, idem sunt: confines enim regiones, Thracia & Illyricum.

TRALLICON opidum Plinio. quod Harpaso flumine alluebatur, quando erat. In Asia Minori, circa Cariam.

TRALLIS *τῆς ἁγίας*, Ptolemao Phrygia urbs in Lydia: qua quoque EVANTHIA, SELEVCIAM, & ANTIOCHIA dicta fuit, ut Plinius tradit. EVRYMNA *ἑβρυμνα*, etiam vocata est, sed prius ANTHIA *ἀνθία*, Stephano teste. TRALLES numero multitudinis legit Val. Max. Plinius, Caesar, & Agathias; Linius, Cicero pro Flacco, & ad Atticum. OLIMDIA vocatam, scribit Erymologus. item LARISA Idem. Vide CHARAX.

TRALLIVM *τῆς ἁγίας*, Bithynia opidum: Stephano. Iuxta Sinum Astacenum.

TRALYGORRA, vide TVRSAMBICA.

TRAMARICIVM, locus in Africa Propria. Anton.

TRAMPE *τῆς ἁγίας*, Ionia urbs: Stephano. Huius memoria in antiquo exstat lapide. testis mihi Philipus Winchius.

TRAMPYA *τῆς ἁγίας*, urbs in Epiro, iuxta Bu-

T R

nimam. Lycophron & Stephanus.

TRANADVCTA *τῆς ἁγίας*, Ptolemao in Hispania Batica opidum.

TRANIA, vide TYRRHENIA.

TRANIPSI, vide THRANIPSÆ.

TRANOMONTANI *τῆς ἁγίας*, Sarmatia Europae populi. Ptolemaus.

TRANSACINCVM, Valeria Ripensis urbs. lib. Notit.

TRANSALBA, Dacia Ripensis opidum: in lib. Notit. ibidem TRANSDIERNVM, & TRANSDOBRETA.

TRANSALIACVM, vide BERBERES.

TRANSQVÆ locus, in Marfis, ad Fucinum lacum. Martyrologium Romanum.

TRANSCELLESEM montem, habet Ammianus, iuxta Sugabarritanum municipium, in Africa.

TRANSCVDANI, vide LANCIENSES.

TRANSDANUVIANI, qui trans Danubium habitant, circa Mæsam. Antiqua inscriptio, qua Tiburtie est.

TRANSDIERNVM, opidum Daciae Ripensis, in lib. Notit. Iuxta Diernam fortè. Vide TRANSALBA.

TRANSDROBETA, iuxta Dobretam, ni fallor. Vide TRANSALBA.

TRANSLVCANVS pagus, in Hispania. Ex antiquo marmore, quod exstat in Legionensi regione, in tractu Estremadurae. e. Amb. Morali.

TRANSLVCVM, Dacia Ripensis locus est, in lib. Notit. Hodie Landt ubertwaldt (quod idem significat) ni fallor.

TRANSMARISCA, Mæsa Inferioris, vel Secunda urbs: Antonino, & lib. Notit. *τῆς ἁγίας*, Ptolemao est. Marice hodie vocatur, apud Lazium.

TRANSMONTANI, vide ASTVRES.

TRANSSILVANIA, vide DACIA.

TRANSTHEBAITANOS, quasi ultra Thebas aut Thebaidem habitantes, in Aegypto, habet Treb. Pollio, in Gallieno.

TRANVM, Latini vocant urbem Peucetia Apulia, quam vernaculè Trani dicunt. Volaterranus scribit nonnullis Plinij TRINIVM dici. (Plinio tamen Trinium fluvius, non opidum est.) Quondam TRAIANOPOLIM nomen habuisse, Leander testatur, ex Pandulpho Collenatio. In hoc Trano scribit Platearius Opbium parari.

TRAPERA *τῆς ἁγίας*, India urbs aut locus, iuxta Barygazenum sinum. Arth. in Periplo.

TRAPEZA *τῆς ἁγίας*, Arcadia urbs, iuxta Tricolonum Stephan. sed *τῆς ἁγίας* legunt Apollodorus, Pausanias, & Germanicus in Aratum. Est Trapeza etiam promontorium Troadis: Plinio. unde primum se concitat Hellespontus.

TRAPEZAS, vide TRAPEZVSA.

TRAPEZOPOLIS *τῆς ἁγίας*, Lydia urbs: Ptolemao. In Phrygia est, in Responsis patriarcharum Orientalium. Trapezopolitas habet Plinius. TRAPEZONTOPOLIM in Phrygia nominat Callistus, vitiose, fortè librarium incuria.

TRAPEZVM *τῆς ἁγίας*, collis qui Antiochia Syriaca imminet. Strabo.

TRAPEZVNTII, vide ARCADIA.

TRAPEZVS *τῆς ἁγίας*, mons in Taurica Chersoneso, Straboni. Lustia vocatur Nigro. TRAPEZVS, Cappadocia urbs, apud Ptolemaum; Colchorum regionis facit Xenophon, qua hodie Trebizonda vocatur. Tarabossan Turcis dici scribit Leunclavius. Daccamach à Barbaris nominari auctor est barbarus Thevetus. OEZENIS *ὀζηνίς*, quoque olim dicta fuit, ut Stephanus tradit. TRAPEZVS, mons ad sinum Arabicum: Stephano. Vide TRAPEZA.

TRAPEZVSA *τῆς ἁγίας*, Ponti Cappadocici urbs mediterranea, apud Ptolemaum. qua fortè TRAPEZAS in vita S. Theodori archimandrita.

TRAPHE *τῆς ἁγίας*, urbs iuxta Pontum: Stephanus.

TRAPHIA *τῆς ἁγίας*, apud Stephanum Baotia urbs.

T R

TRAPONTIVM *τηρποντιον*, circa Latinam viam vrbis: Strabo. **PONTIVM** legendum suadet Sigonius. quod annotavit Casaubonus.

TRAPVRENSIS, plebs Africana. Coll. Carthag.

TRARON *τηρρων*, montem habet Lycobron. Isacius dicit Troiana regionis esse. Scaliger hoc loco **TREKON** *τηρπον*, legit, quem sequi maullt Canterus. Per a in prima legit quoque Ioannes Tzetza. **TRARIVM** *τηρεων*, pagum, habet hoc tractu, Strabo.

TRASELLA, Asia vrbis, cuius episcopum Philippum nominat Dorotheus.

TRASPIES, vide **SCYTHÆ**.

TRASVMENVVS, Liuius & alij, **TRASIMENVVS** per i in secunda Silio. **CLITORIVS** nominatur apud Diaconum, in Longobardicis, mendosè. Tuscia lacus. Hodie Lago de Perugia dicitur. Marius Niger scribit a **GYLINA** vocatum. **THRASIMENA** Vada appellat Silius, lib. 11. & **LYDIA** Stagna 13. idem **TYRRHENIA** Vada, 17. Idem de hoc lacu pluralib. 5. vbi eum **AVNO** antiquius dictum innuit. ANNO legit vetas codex. Appianus in Annibalicis, eum **PLISTINAM** *πλιστινη* nominat, **TRASVMENOS** Lydia, sic Vibius. Etruria fortè à Lydis populus, qui eam aliquando habitauere.

TRAVASA *τηρσασα*, Media vrbis: Ptolemao.

TRAVCHENI *τηρχων*, gens iuxta Pontum Euxinum. Stephanus.

TRAJECTVS, (nisi sit legendum **TRAIECTVS**.) Gallia Aquitania locus, apud Antoninum. Vide **DIO-LINDVM**.

TRAVERI, *τηρβον*, Thracia populi, ad Hamum montem, Herodoto 5. & Liuiio 38. Stephanus Celtarum urbem dicit, cuius populos à Gracis **AGATHYRSOS** vocari scribit. Et hi in Thracia sunt.

TRAVERIVS *τηρβος*, Campus, in quo occisos à Queris, Gallos, qui in Italiam transferant, scribit Diodorus, in calce lib. 14. Pro Queris xacoi est in Græco. In Tuscia videtur.

TRAVERSVS *τηρβος*, gens Scythica: Hesychio. Eandem cum **TRAVERIS** puto.

TRAVVS *τηρβος*, Thracia fluvius. Herodotus lib. 7.

TRAXITÆ *τηρξιδαι*, Gothorum gens, ultra Antorum regionem. Procopius.

TREA, Antonino Piceni vrbis, inter Septempedam & Auximum. **TREIA** vocat Franc. Pamphylus, & à Gothis euerfam scribit. Vide **TRAIANA**.

TREBA *τηρβα*, Latij vrbis: Ptolemao. **TREBÆ AV-GVSTÆ**, supra quam Anio oritur. Frontinus 2. Aquaduct. Vide **TREVA**.

TREBELICA Vina laudat Athenæus 1. & Plinius 14. cap. 6. dicitur, ad quantum à Neapoli lapidem locum esse. Alij codices **TREBELLIANA** legunt.

TREBIA, Gallia Cisalpina fluvius, Liuius, & Plinius. Videtur à Waticinio & Luitprando Sestertio dici. **TREBIÆ** paludis, meminit Silius 17. Vide **MVTVSCÆ**.

TREBIATES, Umbria populi. Plinius: Ab vrbe Trebia forte.

TREBVLA, Aborigenum vrbis, Halicarnassæo. 60. stadiis à Reite. **TREBVLA MVTVSCÆ** sunt apud Obsequentem, & in veteri lapide quem Lipsius in Auctario edidit. **TREBVLA** vel **TRIBVLA** habent Ptolemaeus & Liuius in Campania: pari, ut putat Sanfelicius, inter Capuam & Sueffulam interu: illo. Vbi eius cadaver sit hodie ignorari, scribit Bap. Porta. Colonia Romana, Frontino, qua Monte Leone hodie. Vide **MVTVSCÆ**.

TREBVLANVM, Italia locus, cuius mentio saepius in Epistolis ad Atticum. Fundi aut villæ nomen in agro. Trebula reor.

TRE CASSES, vide **TRICASSINI**.

TRECHIA *τηρχεια*, Ephesi vrbis pars, aut Ephesiorum opidum videtur, apud Athenæum. **TRACHIA** est apud eius interpretem, & quoque Plinium, qui ipsam Ephesum sic nominat.

T R

TRECHIN *τηρχειν*, Homero & Iliad. Thessal. vrbis. Eustathio.

TRECHINIA *τηρχεινια*, Peloponnesi regio videtur, apud Herodotum. 7.

TRECHINIÆ, vide **THACHINIA**.

TRECHIS, vide **TRACHIS**.

TRECORENSIVM Ciuitatem, habet Cœnalis, in Gallia Lugdunensi 111. quam nouo nomine Treguer appellat. (Trigay apud alium lego) & vocat vetusto nomine **OSISINOS**.

TREENSIS ager, lib. de Limitib. A Treā gentile puto.

TREHENTA, fluij nomen, iuxta ciuitatem que lingua Anglorum **Tionulfingacestr** vocatur, sic Beda.

TREIA, vide **TREA**, & **TRAIANA**.

TREIENS ordo & plebs. In Goltzj Thesauo, ex marmore mane.

antiquo, quod Bergomi esse ostendit Lazius 4. R. P. Ro-

TREMILI, vide **LYCIA**.

TREMITHVS *τηρμιθς*, Cypri vicus, Stephano: & Ptolemaeo, sed per i in prima: vti & Suida. Huius meminit quoque Socrates Scholasticus. Tremithopolis habet ex nummo Goltzius, in suo Thesauo. Pagus hodie Tremi-tughe à Lussignano vocatur.

TREMON *τηρμων*, locus iuxta Delum insulam, sic dictus, quod hac insula frequenter tremore concuti solebat. Eustathius in Dionysium. Meminit eius etiam Lycobron, cuius enarrator Isacius dicit locum circa Delum, vbi aiax sepultus. Situm dicit iuxta Tenum & Myconum. Tremens appellatiue interpretantur Scaliger & Canterus.

TREMULA, Mauritania Tingitana vrbis: apud Antoninum. Vide **FVNDVS**.

TRESEDI, Asia Propria gens, que interijt, auctore Plinio.

TRERES, vide **TREVS**, & **CIMMERII**.

TRERIENSES populos, habet Plinius, ex Theophrasto: quos scribit à scolopendriis abactos, at locum eorum non addit. **OTRERIESES**, legunt tria mea exemplaria. Voces incognita. Rhoerientibus hoc adscribit Aelianus 11. cap. 28. Animal. at Rhytensibus idem 15. cap. 26. Hi in Creta sunt: illi in Troade. Trerienses & Otrerietes mihi ignoti.

TREKON, vide **TRARON**.

TREKONES, vide **CIMMERII**.

TREVS *τηρβς*, Thracia regio, & **TRERES** Thracia gens, Straboni, Stephano, & Plutarcho de Fortuna Alex. Circa Dardanos & Macedones ad Pieriam regionem vsq. eos describit Plinius. Circa Cimmerios gens est: Straboni.

TREVS *τηρβς*, amnis Italiae quoque est, ad Fabrateriam opidum, Strabo.

TRES TABERNÆ, locus circa Romam, vbi Historia Miscella & Zosimus 2. scribit Severum Imp. à Maxentio occisum. Non longè ab vrbe, via Appia: Cicerone teste. Inter Romam & Appij Forum, est Antonino, & Aët. 24. Cisterna vocari, lego in Baronij Annalib. qui vicus est, (vt à Celso Cittadino habeo) in medio via Appia 36. M. P. ab Vrbe. Pigius in Hercule Prodicto putat circa aut ipsas Casas novas fuisse. (Onuphrius in Chronico Pontificum vocat Tres Tabernas, alias Apud Nympham.) P. Viator habet **TRES TABERNAS** in Vrbis regione V. Esquilinia. In Fragmento librorum Pontif. lintheorum, quod conseruo, hac lego, Ad III. Cal. Sept. Campo ad Tres Tabernas occisus à Thracibus ebrjjs, in Via Publica. Est & locus sic dictus Macedonia, inter Scampin & Lycibnidum: Antonino. Vide **TABERNÆ**, & **TRISCHENEN**.

TRES TVRRES, vide **TRIPYRGIA**.

TRETA *τηρτα*, Cypri vrbis: Straboni.

TRETEPTA, Ptolemao, **TRITE** interpreti, insula Arabica, Rubri maris.

TREIVM *τηρδν*, Promontorium Ptolemao, **TRITVM** Straboni, in Africa Propria. Cabo Ferrato, Castaldo: Beucramel, Mercatori vocatur. **TRETVM**, Peloponnesi mons: inter Nemeam siluam, & Mycenæ: vbi Hercules leonem interfecit. Pausanias 2. & Diod. 4. Est quoque locus, circa Daphnen Antiochia: Procop. 2. Persic.

TRETVS *τηρδς*, portus Arabiae Felicis: Ptolemao.

TREYA

TREVA τρεῦα, Ptolemaeo Germania vrbs. P. Appianus Hamburgum ex ea facti: Emporium, ad Albi fluminis ostium, quod initia aliquando quoque verisimile fuit. Mercatori potius Lubeca videtur, ob fluminis alluvionem, qui hanc alluit, & Traue vocatur. Errasse Ptolemaum docet Erpoldus, in suo Caroli Magni chronico, qui fluvium, qui hodie adhuc hoc tractu Traue nominatur, pro vrbe habuit. Glossarius vetus ad Iuvenalis Satyræ XII. lib. 4. hac habet verba, Clytumnus fluvius qui TREVIS civitatem Flaminia interluit. Vide TREBA.

TREVENTINATES, circa Samnitum, in Italia. Plinius. **TREVENTVM** Coloniam, habet Frontinus in ora libri. Interius legebatur **TREVENTVM**. M. S. codex C. V. Francisci Nanij habebat **TEREBENTVM**.

TREVIDON, Gallia circa Rutenos opidum: Sidonio in suo Propensico, ad libellum.

TREVIRI Casari, **TRIBORI** τριβοροι, Ptolemaeo, **TRIBERI** in lib. Notit. Gallia Belgica populi, qui hodie Trevitiche possunt appellari, ab eorum metropoli Treier. Hec COL. AVG. PAT. **TREVIOR**, vocatur in nummo Vespasiani. **AVGVSTAM** Proprie nominat Mela: In Trevis **AVGVSTA**, inquit, lib. 3. cap. 2. **TRIVERICAM** urbem vocat Aufonius. Hanc excellentissimam dicit Salustianus, transalpinarum urbium maximam. **TREVERICI** Agri meminit Plinius I. cap. 49. & idem **LIBEROS** antea cognominatos fuisse, scribit. A. Hirtius **Treuior**, fines cum Carnutum contungit.

TRIA CAPITA, vide **QVERCVS** Capua.

TRIACENSES, Piceni populi, Plinius. **TRAIANENSES** mauult legere Pintianus.

TRIACONTASCHOENVM τριακοντας χοενον, regione n. inter Aethiopum montes & flumen Nilum, habet Ptolemaeus.

TRIÆNA τρεῖνα, Euripidi in Phoenissis. Huius interpres dicit locum in Argia esse. Stiblinus autem putat poetam **AMYMONEM** hac voce intelligere.

TRIAMMIVM, vide **TRIMANIVM**.

TRIRACHIA, Armenia Minoris vrbs: apud Antoninū.

TRIARE, Iberia regio, versus Pariedros montes: Plinio.

TRIBALLI τριβαλλοι, Mæsie Inferioris populi sunt; testibus Ptolemaeo, Plinio, & Strabone, qui eos dicit ad insulam Danubij Peucen v. que pertingere. τριβαλλοι, vno male, apud Poltenum, de Scythia, lib. 7. Scythij dicuntur a Nicæta: sed Bulgaren a Laonico, Sophiano, Lazio, Bonacolo, & Barletio.

TRIBANTIA τριβαντα, Ptolemaeo vrbs in Phrygia Maiori.

TRIBAZINA τριβασινα, Aria vrbs: apud Ptolemaum.

TRIBERI, vide **TREVERI**.

TRIBERINVM, locus in Codice Theodosiano 6. Titulo de privilegiis in palatio militantium.

TRIBOCES Casari, **TRIBOCCI** τριβοκκοι, Ptolemaeo, **TRIBVNCI**, sunt Ammiano, nisi fallor. vbi B. Rhenanus **TRIBONOS** legit: & Kirchheim interpretatur. additq; in vita S. Florentij Scoti **TRONIA** vocari. Germania populi hodie, qui Ellasser Pyramio, Straesburger ab eorum metropoli, Rhenano nominantur. Oswaldo autem Molitori Tzum dzeppen buchsen, vocantur. pagus est Alsatia: non male ad Triboccos alludens.

TRIBOLA τριβόλα, Hispania vrbs: Appiano in Ibericis.

TRIBONI, vide **TRIBOCES**.

TRIBORI, vide **TREVIRI**.

TRIVLA, vide **MVTVSCA**.

TRIVLIUM, Liburnia castellum, P. R. praelijs nobilitatum. Plinius lib. 3. cap. 22. Nunc Tribunienfis praeful in Codice descriptus, inquit Volaterranus.

TRIVNCI, vide **TRIBOCES**.

TRIVRIA, villa regia, in terra Francorum, haud procul à Moguntia, ad Rhenum fluvium: (sive ut eam Tritheimius describit,) inter civitates Moguntiam & Oppenheimum, per Rhenum descendentibus ad dextram. hodie autem locus planè desertus. Hic anno 895. celebratū fuit concilium. Tribur hodie dici, addit liber concilij. Meminit huius quoque Siebertus.

TRICA, vide **TRICCA**.

TRICADIBA τρικαδισα, India intra Gangem insula; in Colchico sinu: Ptolemaeo teste. Queilla, Castaldo.

TRICALVM τρικαλον, & **TRICALA**, Stephano. **TRIOCLA** τριόκλα, Ptolemaeo est. **TRIOCALA** τριόκλα Diodoro & Silio. **TRICALINVM** Ciceroni s. in Verrem. & **TRIOCALINI** eius incolae apud Plinium. In Sicilia vrbs mediterranea.

TRICAMARVM, locus CXC. stadiis à Carthagine distans. Procop. 2. Wandalicor.

TRICARANA τρικαρανα, Phlissia in Peloponneso castellum: Stephano, τρικερον Xenophonti, & Demostheni dicitur: quod Suida Argia castellum est.

TRICARENTA τρικαραντα, i. triceps civitas. cui Geryon imperitabat. Palephatus, in Geryone & Cerbero.

TRICASII, vide **TRICASSINI**.

TRICASSINI, Lugdunensis Gallia populi, quorum mentio est in antiquo lapide. apud Ammianum, & in Panegyrico Maximiano, item ab Aduis Constantino dicto. Ptolemaeo **TRICASSII** τρικασσιοι, dicuntur. Horum vrbs primaria **TRICASSIVM** nominatur apud Antoninum, & alios posterioris seculi scriptores. Tandem **RECA** s. etiam vocata, à Sigeberto & Aimento monacho, & Gregorio Turonensi. Hac ex Petri Puthoei Aduersariis. Hodie hac vrbs incolae Troies appellatur. **TRECASSES** populos, nominat Plinius, lib. 4. cap. 18. **AVGVSTA TRECARVM** vocatur ab Herico, i. vita S. Germani. Urbem **TRECASSA** à Beda nuncupari lego, & ab Antonino **TRICASIS LEGIO XXII**. Ptolemaeo videtur **AVGVSTOMANA**.

TRICASTENI, vide **TRICASTINI**.

TRICASTINI, Linio: in Prouincia Viennensi i. Gallia civitas, teste lib. Prouinciar. S. Pauli à tribus castris interpretatur Rob. Cœnatus. Blasius Vigenereus in Annotationibus ad Casarem suum Gallicum, habet pro Entrecaux in Prouincia. **TRICASTINÆ** vrbs meminit Sidonius 6. ad Patientem papam. τρικασσιοι populi sunt apud Ptolemaum. Vide **AVGVSTA** Tricast.

TRICCA τρικκα, Eftiotidis Macedonia regionis vrbs, Ptolemaeo. A Bellonio & S. phiano Tricala vocatur. **TRICA** τρικα, apud Lixum & Strabonem est. Stephanus & Plinius eam Thessalia adscribunt. Aesculapum hionatum, scribit Euseb. 3. Praepar. **TRICCA** etiam Apulia opidum, à Diomede deletum, ut tradit Plinius.

TRICCIANA, Panzoma vrbs: Antonino.

TRICESIMÆ, apud Am. Marcellinum est Germania vrbs, quam Petrus Diauus putat eandem esse cum **REGIONE TRICESIMA** VLP. ΛΕΓΙΩΝ Λ'. ΕΛΠΙΣ Ptolemai. & an ea Ultraiectum in Hollandia designetur, se nolle contendere ait. Vide **VTICESIVM**.

TRICESIVM, vel Ad Tricesimum, locus in Norico; xxx. M. P. à Iulio Carnico. Antoninus, Tricesimo vel Tricento videtur in Carinthia Tabula Lazij.

TRICHAICES τρικαικες, Creta insula populi: apud Homerum δδωας T. & Strabonem 10.

TRICHIA, vide **EPHESVS**.

TRICHIS τριχίς, Aegypti opidum: Stephano.

TRICHONE, vide **TRICHONIVM**.

TRICHONIVM τριχώνιον, Aetolia opidum: Stephano, & Polybio 5. **TRICHONE** Plinij puto, & **TRICONIVM** τρικωνιον, Pausania.

TRICIVM, vide **TRITIVM**.

TRICOLONI τρικλωνιοι, Arcadiae vrbs: apud Pausaniam, & Stephanum.

TRICOLLORVM, Narbonensis Gallia regio aut opidum. Plinius 3. cap. 4.

TRICOMIA τρικωμια, Phrygia Maioris opidum: Ptolemaeo. Arabia, quoque vrbs, in lib. Notit. vbi M. S. codex **TRIGONIA** legebat. Triconiensis loci episcopus, meminit Guil. Tyrus; sub sede Casareæ Stratonis. Ighicorum, Palestinae habet quoq; Cedrenus, vbi Scythopolim à Scythis conditam refert. Malo Egeippo 3. credere qui tradit

T R

non ita dictam, quod à Scythiis condita, sed quod Diana Scythica consecrata fuerit.

TRICON Mons, circa Proponidem videtur ex Palladij Dialogis. vii. habet Baronius 5. *Annal.* Vide TRYCON.

TRICONIA, vide TRICOMIA.

TRICONIVM, vide TRICHONIVM.

TRICORI populi, sunt apud Lucanum, lib. 1. ut recensuit Pulmannus. Instabiles Tricores circumfusa castra coarctet. Turones, pro Tricori legit Turnebus. Malim retinere veterem lectionem. TRICORIOS enim novit Strabo 4. & Plinius 13. TRICORIVM quoque Gallia Narbonensis opidum apud Livium est. quod craux *Ant.* Finetius interpretatur.

TRICORIVM, vide TRICORI.

TRICORNESII *τεκοννησι*, Mysia Superioris populi, Ptolemaeo. Topliza vocatur eorum regio à Castaldo.

TRICORNIVM *τεκοννησιον*, Mysia Superioris opidum, apud Ptolemaum. Golumbatz, Nigro vocatur: sed Corufceue *Laizio*. Hoc Tricornium Ptolemai, ab Antonino TVRIVM, aut DORIVM vocari, suspicatur Simlerus.

TRICORYNTHON *τεκοννησων*, municipium Aecantidis tribus: Stephano. *Τρικουπονδος*, sine N Attica vicus, apud Strabonem est: eundem teor.

TRICORYPHOS. Mons Felicitis Arabia: apud Plinium. Vide MEROS.

TRICORYTHOS, vide TETRAPOLIS, & TRICORYNTHON.

TRICRANA *τρικρανα*, Argia insula, ante Bucephalum promontorium. auctor Pausanias. Vide TRICARANA.

TRICRANVM, vide TRICARANA.

TRICRENA *τρικρενα*, locus in Arcadia, ubi tres fontes sunt. Mercurium ibi in lucem editum, tradunt. Pausanias in Arcadicis.

TRICRINI *τρικρινοι*, sunt Italia populi: apud Halicarnasum I. TREBIANOS vertit Gelenius. TOLERINOS mauale Sylburgius.

TRIDENTE *τριδεντα*, Cenomanorum vrbs Ptolemao, & Phlegontis: qui sunt TRIDENTINI Plinio, hodie hac vrbs Italia Trento, Germanis vero Triendt appellatur. TRIDENTINÆ Regionis meminuit Cassiodorus Variar. 5. ad Feltrinios.

TRIENSES, videntur Macedonia populi, gremio terrarum præiacentes, ut inquit Plinius.

TRIENTIO, fluvij nomen: in vita S. Auberti. Circa Terouannam videtur.

TRIENTIVS Ager, intra 50. lapidem ab Vrbe erat: sic dictus quod tertia parte pecunia datus erat. Livius 31.

TRIERES *τριερες*, Bithynia gens quadam, apud Memnonem, & Stephanum. Idem hic habet *τριερες* Syria opidum. sic quoque Polyb. 5. Vide EMBOLOS.

TRIERIS, Phœnicia opidum: Plinio. *τριερες* Stephani, & Polybii. Vide TRIERES.

TRIERON *τριερον*, Ptolemaeo promontorium in Africa Propria est. hoc Sudeyca apud Marmolium vocatur. Vide CEPHALAS.

TRIFANVM, locus inter Sinuessam, & Minturnas. Livius 8. & 9.

TRIFERNVM opidum, in Pelignis est. apud Livium 9.

TRIFERNVS Mons eidem. Hunc Blondus male nominat TIFERNVS, & Leander FITERNVS, qui eum hodie Bisano vocari scribit.

TRIFLISCVS, Mons, in quo Capua edificata, ut habet Sigonius 5. Regni Italia. An Tifate recens nomen?

TRIFOLINVS, vide TRIPHOLINVS.

TRIGABOLI, populi sunt Gallia Cisalpina, ut Leander scribit, inter duo Padis fluminis ostia habitantes: quos postea TESALIOS vocatos ait. *τριγαβωλοι*, apud Polybium sunt lib. 2. Tesalii nescio quid sit.

TRIGACINI, Hispania populi, apud Florum 4. BRIGACINOS putat ad eundem Vinetius.

TRIGEMINA Porta, Urbis Romæ. quam Marcellinus OSTIENSIS nomine appellavit, ut ait Marrianus,

T R

qui eam hodie Porta S. Pauli vocari ait. Idem testatur Aethicus.

TRIGLA *τριγλα*, locus quidam Athenis sic dictus, Athenæo teste.

TRIGLISITENSIS Plebs Africa. Coll. Carthag.

TRIGLYPTON *τριγλυπτον*, Ptolemao India extra Gangem vrbs, regia Randamaricotta regiuncula. TRILINGVM hac quoque dici, addunt Latini interpretes. Pegu hodie dicitur; Castaldo censore.

TRIGORIA, provincia Germania, ad Rhenum, in finibus Vesalia. Surtus in vita S. Goari. Sanguera opidulum huius regionis est. Huius Regino quoque meminit.

TRIGVNDVM, vide TVRRIGA.

TRILEVCI *τριλευκοι*, tres scopuli sunt in Oceano Cantabrico, apud Ptolemaum Penas de Guzan foris.

TRILEVCVM, vide LAPATIA COR.

TRILINGVM, vide TRIGLYPTON.

TRIMACHI, Mæsie Europæ populi, apud Plinium.

TRIMAMMIVM, vide TRIMMANIVM.

TRIMERVS, vide DIOMEDEÆ.

TRIMETHVS, vide TREMETHVS.

TRIMILIS, vide LYCIA.

TRIMITARIA, regionis nomen videtur in Chalcidonenfi concilio: ubi non semel mentio Laodicea Trimitaria. In Phrygia Pacatiana est.

TRIMMANIVM *τριμμανιον*, Mysia inferioris vrbs, Ptolemao. TRIAMAMMIVM, Antonino, & TRIAMAMMIVM Lib. Notit. Drimago videtur hodie hunc locum obire.

TRIMONTIVM *τριμουντιον*, Albionis insule opidum, Ptolemao. In Selgovis. Vbi nunc Atterith, ut Guil. Camdenus existimat. Vide PHILIPPOLIS.

TRINABVM, vide TERNOBVM.

TRINACIA *τρινακτιν*, inter Siculas vrbes primaria, Diodoro 12. teste. TYRACINÆ *τρινακτιν*, Stephani puto.

TIRACIENSES populos nominat Plinius. pro quo TRIRAGIENSES legit Aretius. & nouo vocabulo Randazzo appellari addit.

TRINACIOTÆ gens circa Niceā, Bithynia. Pachymerus.

TRINACRIA, vide SICILIA, & RHODVS.

TRINASI Mænia, *τρινασι νησι*, castellum sic dictum in Laconica, est apud Pausaniam. qui addit in litore maris situm, ubi tres insula. unde nomen habere videtur. TRINASSVS *τρινασσος*, est Ptolemao.

TRINASSVS, vide TRINASI.

TRINCENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

TRINEMII *τρινημιοι*, apud quos Cephis oritur, Straboni 9. TRINEMIS *τρινημις*, Stephano, est pars Cæcropidis tribus.

TRINESIA *τρινησια*, India intra Gāgem insula, in Colchico Sinu, Ptolemaeo. Rhēsphe, Castaldus interpretatur.

TRINESSA *τρινησσα*, Phrygia locus, Stephano: ex Theopropo.

TRINIVM, Plinio Italia fluvius, in ora Frentanorum. Trenio Leandro Alberto. Trani Mazzella: sed Afinelli Ligorio. Vide TRANVM.

TRINOVANTES Tacito, TRINOBANTES Cæsari, TRINOANTES *τρινοαντες*, Ptolemao: Albionis insula populi. Hodie sunt, ut Lelandus & Lbodus affirmant, Territorij Londinensis. Alexandro Nevyllo sunt Estfaxones, & Mediofaxones: *Μιδδελστερ* vulgò. Vide LONDINVM.

TRINYTHEVM, Egypti opidum. lib. Notitiar. Oasis Maioris videtur.

TRIOBRIS, videtur vrbs, aut fluvius Gallie Aquitanica, apud Sidonium, in suo Propertico, ad libellum. TRIOBRIS legit Vinetius. OBRIS Straboni puto.

TRIOCLA, vide TRICALVM.

TRIODOI. i. Triuia, locus sic dictus, in Menalio monte Arcadie. Pausanias, & Stephanus.

TRION, vide PRIMVM.

TRIOPALA, qui & ASSORVS, iuncta Albo Mægarensum. Sic Vib. Sequester. Cui fluvius est. Sed pro Albo, Alabo malim legere.

T R

TRIOPIA, vide CNIDVS.
 TRIOPIDÆ, tribus in Co insula. Theocriti Scholiastes.
 TRIOPIVM Τριόπιον, Caria vrbs, apud Thucydidem 8. Arrianum 2. Alexandri, & Herodotū 7. ad Alenta fluvium, Theocrito. Hac eadem TRIOPA, & TRIOPIA dicitur. auctore Stephano. TRIOPIVM Promontorium: item Mare, hinc habet idem Herodotus. TRIOPIVM habet quoque Diodor. 20. aliam autem ab illa.
 TRIOPS Τριόψ, Theocrito Cnidi promontorium. Vrbis Caria, vt habet Winsemius, eius interpret. Vide CNIDVS.
 TRIORBIS, vide TRIORBRIS.
 TRIPANGALIDA, vide TIRIPANGADA.
 TRIPARADISVS Τριπαράδεισος, Syria Superioris episcopi, vbi Euridica degebat. Diodorus 18. Vide PARADISVS.
 TRIPHOLINVS Τριφολίον, mons Neapoli, apud Galenum 1. de Antidotis. Hodie apud Fontem S. Martini monstratur. In eo nihil prater trifolium nascitur, vt mihi ibidem retulit Vincentius à Porta. Tripholinum vocat Athenaeus, Martialis, & Plinius. inde vinum, quod Surrentino austerius esse dicit. Trifolini agri meminit Iuuenalis, Satyra 3. Te Trifolinus ager secundus vitibus implet.
 TRIPHVLVM Τριφύλλον, Dacia vrbs, Ptolemao. Filesia hodie, teste Lazio TRIPLVN forte in Historia Mis. 19.
 TRIPHYLIA Τριφυλία, tractus Elidis, in Peloponneso, Pausania, Eustathio, & Stephano: item Dionysio Afro, qui TRIPHYLLIDIS Terram nominat: in qua Alpheus fluvius describitur à Polybio 4. Vide ELIS, & TRYPHALIA.
 TRIPHYLIACVS, vide PYLVS.
 TRIPLVN, vide TRIPHVLVM.
 TRIPODI, & TRIPODISCIVS Τριποδίσκιον, Megaridus regionis, loca in Attica, sub monte Gerania, Straboni, Stephano, Pausania, Thucydidi 4. & Plutarcho in Quaestionibus Gracis.
 TRIPODVS, vide TRIPOLVS.
 TRIPOLIS Τρίπολις, Arcadia vrbs, CALLIA nomine. Pausanias in Arcadiciis. TRIPOLIS, Phoenicia vrbs Ptolemao, & Diodoro 16. (qui eam tripliciter distinctam dicit, in Arabum, Sidoniorum, & Tyriorum urbem.) Taropolo Leuclauio. Eadem Trabelos, inquit Beniamin. Phoenicia Prima attribuitur in Conciliorum opere. TRIPOLIM habet Liuius lib. 42. inter Larissam & Peneum fluvium: quam SCEAM vocari addit. in Perrhebia regione. TRIPOLIM habet idem lib. 35. in Laconica. proximam Megalopolitide. TRIPOLIS, castellum & flumen est in Cappadocia, Plinio. TRIPOLIS, Caria vrbs, nunc NEAPOLIS vocatur: Stephanus. Ptolemao ha diuersa sunt tamen. TRIPOLIS, Lydia regionis vrbs, in concilio Niceno. & quoque apud Antoninum, Suidam, Socratem Scholiasticum, & Ptolemaum. Inde Tripolitani Plinio. TRIPOLIM Africa Propria urbem habet Solinus; sic ab Achaia sua lingua signatam de trium urbium numero: TAPHRA, ABROTANI, LEPTIS Magna, pro quibus restituit ex Isidoro Martinus Delrio, OEAE, SABRATAE, LEPTIS MAGNAE. Arbitrarij sit apud lectorem. Hac Tripolis Plinio NEAPOLIS est. & Ptolemao quoque Neapolis vocatur. Tripoli de Barbaria hodie nuncupatur. Habet praeterea Stephanus TRIPOLIM in Messenia. Epiro. & Ponto. Vide TRIPOLITIS, NEAPOLIS, RHODVS, PELAGONIA, PELLANA, DOLICHE, & LEPTIS.
 TRIPOLISCI Τριπόλισκοι, Thesprotica gens. Stephanus. ex Rhiani 15.
 TRIPOLITANA Regio, Africa ad mare Mediterraneum. Hac Orosio & Aethico etiam SVBVENTANA, & ARZVGVM regio dicitur. Hodie fortasse Garelgare vocatur. ARGVZAE, pro ARZVGE (ni fallor) legitur in concilio Carthaginiensi. ap. 6. in, erat in Graco codice. Exemplar Morelij ANARZVE habebat. Item alio in loco AZVITA. Sed duo loca diuersa sunt in hoc concilio. dicit enim inter Tripolim & Arzugen barbaras gentes suas. Vide AZVIS.

T R

TRIPOLITIS, Aegypti regio est; in concilio Chalcedonensi. Circa Busirim. hac enim in alijs Concilijs huc attribuitur regioni. TRIPOLITIS etiam Graciae in Macedonia regionis nomen est, Straboni 7. à tribus in ea urbibus: quarum vna AZORUS. TRIPOLIM eandem regionem vocat Liuius: à tribus quoque opidibus: AZORO nempe, Doliche, & Pirbio. Vide PELAGONIA.
 TRIPOLYSTIS Τριπόλυστις, locus in Creta, vbi Pluto genitus: Hesiodo in Theogonia. TRIPODOS vocatur à Diodoro Siculo 5.
 TRIPONTIVM, Angliae opidum, Antonino. inter Londinum & Lindum. Torcefter vocatur Camdeno.
 TRIPOS, vide TRIPOLVS.
 TRIPVLVM Τριπύλλον, habet Arrianus lib. 1. vita Alex. in Caria regione. Pars forte Halicarnassi urbis.
 TRIPYRGIA Τριπύργια, id est, tres turres, locus circa Athenas. Xenophon 5. Gracorum.
 TRIQVADRA, vide TIQVADRA.
 TRIQVETRA, vide SICILIA.
 TRIRACIENSES, vide TRINACIA.
 TRISANTONIS Τρισαντωνίς, fluminis ostia, describitur à Ptolemao, in Albione insula. Nunc Southampton, antiquum retinens nomen, inquit Lhuydus, & Camdenus.
 TRISARCHI Τριάρχαι, vicus in Marmarica. Ptolemaeus.
 TRISCHENEN, id est Tres tabernas urbem, in Calabria, vbi Sila silua incipit. habet Gabriel. Barrius quam hodie Taberna vocant. Tauerna scribit Ananensis.
 TRISIDIS Τρίσις, vrbs mediterranea Mauritania Tingitana, Ptolemao. Tenzert vocat Marmolus, & addit ab Arabibus scriptoribus Tchart dicit.
 TRISIPENSIS Plebs, Africana. Coll. Carthag.
 TRISITIDES, vide ORISTIDES.
 TRISMACARIA, vide CENTON.
 TRISMIS Τρίσμις, Mysiae inferioris opidum, Ptolemao. Nigro Trachina vocatur. TROS MIS, est apud Antoninum. & LEGIONEM I. IOVIAM Scythicam addit. Lib. Notit. tamen LEGIONEM II. Herculanam illi tribuit.
 TRISOEZYRA Τρισοίρυρα, vrbs. Eustathius, in Homer. Iliad. 3. Supra Thasum.
 TRISPLA Τρίσπλαι, Thracica gens, apud Stephanum. ex Hecataei Europa.
 TRISSVM Τρίσων, Iazygum Metastatarum opidum, Ptolemaeus.
 TRISTIACENSIS Siluae, meminit vita S. Richarij. In Gallia Belgica forte.
 TRISTOLVS Τρίστολος, Macedonia in Sintica regione vrbs, Ptolemao. An eadem cum Graffillo Stephani?
 TRITAEA Τριταία, Achaia opidum, Straboni, Herodoto in Clio, & Vrania, Plutarcho in Arato, Polybio 2. & Thucydidi 3. item Stephano. Phocidis est quoque, apud Plinium. Vide TRITIA.
 TRITE Τρίτη, opidum iuxta Herculis columnas. Stephanus. Vide TRETE.
 TRITIA Τρίταια, Troica vrbs, & Arubaensium colonia. & alia Phocidis; (hac Tritaea forte Plinij.) item Locorum Ozolorum: Achaia quoque, auctore Stephano. qui hanc vltimam etiam geminato TT, scribi ait. hac Cicero nis fortasse, cuius in Peloponneso meminit 6. ad Atticum, Epistol. 2. Nouere hanc quoque Polybius 4. & Pausanias in Achaiciis. Vide TRITAEA.
 TRITITIA, vide ALIPHERA.
 TRITIVM METALVM Τρίπουν μέταλλον, Beronum opidum Ptolemao, in Tarraconensi Hispania. Tafalla, Episcopo Gerundensi nominatur. Anagrum autem putat Io. Mariana, vel aliter Najara. TRITIVM simpliciter Plinius vocat. sed Austrigonibus tribuit, populis vicinis. TRITIVM, & Tricium corruptè, Antonino. Moralibus 12. Chronicor. scribit hodie nomen vetustum vtrunque retinere; in loco ignobili. quem vulgus Tricio appellat. in territorio urbis Naiari. Idem putat apud dictum Antoninum mendosè ARITIVM vocari.

T R

in itinere Mediolano Galliam. Eadem de hoc Tritio quoque Hieronymus Surtia in Commentarijs ad Ant. Itinerarium.

TRITIVM TVBORICVM Τριτων του Τελεον, Ptolemao, Vardulorum in Hispania Tarraconensi vrbis. TOBOLICVM est apud Melam. Fortè Mondragon hodie, ut habet Coquus. Similiter putat ARITIVM vocari apud Antonium.

TRITOLINVS Mons; sic vocatur à Georgio Fabricio, qui vulgè Saluati dicitur. Inter Baia & Puteolos. Pro Trifolinus ut puto, librarium incuria.

TRITON, palus Africa Propria: qua & PALLANTIAS dicitur Plinio. MINERVÆ cognomen ei inditum esse, scribit Pomponius. Capes nouo nomine Martolio, quod ex I. Leone mihi quoque verisimile est. Ptolemao autem hoc loco, duæ paludes sunt, vna TRITONITIS τριτωνιτις, altera PALLAS παλλας, dicta. In hac palude Pbla insulam ponit Herodotus, de qua in di-
Etrone NYSIÆ PORTÆ. Alia est Triton palus ad Montem Atlantem, proximè Oceanum, Diodoro, lib. 3.

Eidem lib. 5. Triton stauius quoque est in Creta insula, ad cuius fontem scribit Palladem, (qua ob id Tritonia vocatur) natam, ibidem etiã eius sanum exstat. Thracia palus est, apud Pibium, in quo qui se nouies immerferit, in auem conuertitur, de quo vide PALLENA. Lacus in Cyrenaica regione est, Apollonio 4. in quo insula, quæ Veneris templum habet, auctor Strabo. Fluius Bæotia exiguus, circa Alalcomenas, Pausania & Straboni. hic enim educatam Tritonem Mineruam, non autem in Libya, ferunt. Arcadia quoque fons, Pausania. Apud Apollonijs Scholiasten 4. est vrbis in Libya. & in Bæotia.

Est etiam locus in Asia Minori, ad Propontidem: Obsequij thematis, ut refert Constantinus Porphyrogeneta. Vide NILVS, & TRETVM.

TRITONICA Palus, vide PALLENA.

TRITONICE, vrbis nomen, apud Melam. neque alium. Cesari omnes geographi hoc tractu Tomis habent. Ex quo corruptam lectionem, aut vnius loci synonyma esse addubitari. In Mæsia Inferiori est. Vide TOMIS.

TRITONOS τριτωνος, Macedonia opidulum, Stephano. Doridis ignobile opidum habet Linius 28.

TRITTENSES, populi Achaia, in Peloponneso. Plinius. Fortè à Tritia.

TRITTIA, vide TRITIA.

TRITVM, vide TRETVM.

TRITVRITA, Tuscia villa: Quæ latet expulsis insula penè fretis, ut inquit Rutilius lib. 1. Ad ostia Arni fluminis est. Est qui Ligorno interpretatur.

TRIVIAE Lacus, Virgilij. vocatur ab Erythraeo Lago di Nemo. Blondus scribit hunc lacum à Tranquillo NEMORENSEM, & Seruio SPECVLVM DIANÆ vocatum. TRIVIAE Aricinum Nemus habet Silius 8. In Latio est: & distat ab Aricia circiter quatuor mille pass. inde quoq. ARICINVS Lacus à nonnullis dicitur. Item HIPPOLYTI, Statio 3. Siluar. DIANÆ Stagnum est Ouid. 3. Fastor. & 14. Metamorph. Lago de Ienano hodie vocari, tradit eandem Ciofanus. additq. haud procul abesse opidulum Nemo nomine. Eidem lacui Cynthianum opidum imminere, scribit Paull. Marsus ad Fastos Ouidij.

TRIVIAE Lacus, circa Cumas. Virgil. 6. Aeneid. Vide HECATIS, & GALLINARIA Silus.

TRIVICVM, Horatio Satyra 5. lib. 1. opidum in fine Campaniae est; ut addit Porphyrio. Trivici villam tamen nominat ipse Horatius. & in Apulia, non Campania videtur, ex eodem.

TRIVLATTI, Alpina gens, ab Imp. Augusto deuicta. Plinius.

TRIVMPHALE, vide IPASTVRGI.

TRIVMPILINI Plinij, sedem habent iuxta Lacum Cumanum. suntq. Euganeorum reliquia: & vocantur hodie Tripleuer, & vallem Trupiam incolunt: Scudo & Simlero testibus.

T R

TRIZEN, vide TROEZENA.

TRIZI τριζοι, gens iuxta Istrum versus Eoream. Stephanus, ex Hecataeo.

TROALICIDA, vide TRALLIA.

TROAS, vide AGLIS, TROLA, & PHRYGIA.

TROCALITANI Episcopi, Italia, ut videtur, videntur Conciliorum opus.

TROCHOIDES Τροχιδης, lacus in Delo nomen, apud Athenagoram, in Legatione.

TROCHVS Τροχος, Peloponnesi locus: Pausania.

TROCM I Τροχοι, Ptolemao, & Memnoni, sed per γ, hinc Τροχοι, qui & TROCMEI, Galatia populi, Stephano, Lino & Straboni. quamvis apud hunc postremum etiam TROGINI legat Forcatulus. vitio typographico puto. Hos Maonia & Paphlagonia regionem aliquando tenuisse, perhibet Plinius. Vide TROGINORVM.

TROESVS Τροες, pagus Carmania, in littore maris. Arr. de Indicis.

TROEZEN Τροζην, vrbis, Stephano, & Eustatio. Ibidem Troezenia regio. TROEZEN habet Ouid. 4. de Ponto, Eleg. 9. & 16. Geticam urbem, à Flacco captam. Pergamenus codex Raphaelengij legebat TROZEN, dissyllabicos. Vide TROEZENA.

TROEZENA Τροζην, Ptolemao, TROEZEN Τροζην, Straboni, cui olim POSIDONIA ποσειδωνια, dicta fuit. Idem Pausanias: qui addit eam ex ANTHIA ανθια, & HYPERIA υπερεια, opidis, à Puthæo in vnam conflaram, & Træzenia nuncupatam. Stephanus cui etiam Træzen est, scribit hanc quoque SARONIAM σαρωνια, APHRODISIAM αφοροδισια, APOLLONIAM απολλωνια, & ANTHANIM ανθανις, appellari. Peloponnesi vrbis est, ad Sinu Argolicum. Troezeni isthmi meminit Apollodorus 3. Damala Nigro: Pleda Castaldo indigitatur. TROEZEN Τροζην, altera est Ptolemao, etiam in Peloponneso, sed mediterranea, Messenia regionis: qua Trezina à Nigro vocatur. Hanc Plethon TRIZEN τριζην, vocat. TROEZEN cuius meminit Statius 4. Thebaidos, Thessaliae adscribitur à Placido. falso fortasse. Vide Stephanum in posæa.

TROEZENE, Plinio in Asia Minori vrbis. circa Caria regionem.

TROFINIANENSIS loci Africani, meminit Vici. Vicens. TROGILIA, & TROGILVM, vide TROGILVS.

TROGILORVM Portus, Sicilia locus est, prope Syracusas, teste Lino, lib. 25. Aretius, & Fazellus scribunt hodie Stinctino appellari. & ipsa vrbis TROGILVS Τρογυλα, Stephani, Targia.

TROGILVS Τρογυλα, regio Macedonia: & Sicilia, est Thacydi, & Stephano. Apud eundem est TROGILIA Micales, quæ TROGILVM quoque vocatur. hoc erit MYCALE promontorium Ionia, cuius Herodotus meminit. TROGYLIVM Ptolemai, & Strabonis est. cui ante hoc promontorium etiam parua insula est eiusdem nominis.

TROGINORVM Tetrarchia, meminit Cicero 2. de Divinatione. Sed TROCHMENORVM legit Vrsinus. Vide TROCMI.

TROGITIS, vide CORALIS.

TROGLODYTARVM, Τρογλοδυται, Regionem, in Africa ponit Plinius, & Ptolemaus. Horum descriptionem vide apud Heliodorum 8. & Agatharchidem 5. item Strabonem 16. Hodie Sicilia appellatur Castaldo. Mihi Arabia à recentioribus scriptoribus dici videtur. Hos Troglodytas olim quoque ERMEOVS ερμευς, & SARACENOS vocatos, auctor est Eustathius. MOLGII μολγοι, appellantur etiam à Diodoro Siculo lib. 1. sed variat lectio: legitur enim BOLGI βολγοι, & BOLPI βολποι, in codice Græco ab Hærico Stephano exiusto. ICHTHOPHAGOS ιχθυοφαγοι, ab Isacio Tzerza etiam nominari video. In Sacris literis GHANAMIM sunt, ut habet Ar. Montanus, in suo Apparatu. TROCODYTAS, sine l. semper scribi apud Strabonem, tradit Pintianus: fides sit penes illum. Troglodytarum gentes scribit Iuba apud Plinium,

T R

Plinium, THEROTHOAS vocari, à venatu. TROGLODYTAS habet Strabo supra Caucasios montes. ut quoque Eustathius. Idem prope Triballos, in Europa. eosdem puto hos, cum Plinij & Ptolemai, in Mæsia Inferiori. Ad Atlanticum mare, in Africa, habent quoque Troglodytas Hanno, & Plinius. TROGLODYTARVM insulam narrat idem ex tuba, ubi Isidos plocamon fruticem provenire ait. Vide BARBARIA, CATVDAOS, & SVCHE.

TROGLODITICE, locus Aethiopia apud Troglodytas; quem Plinius à prisca MICHON, ab alijs MIDOEN dictam scribit.

TROGLODYTICVS Sinus, vide ASPERV M Mare.

TROGMADORVM meminit concil. Chalcedonense. cuius Episcopum Cyriacum nominat. Circa Asiam Minorem videtur. Idem forte cum Trocmis aliorum, qui Egeos apud Memnonem sunt.

TROGODYTÆ, vide TROGLODYTARVM Regio, & PYGMÆI.

TROGYLIVM Τρογύλιον, promontorium Ionia, apud Ptolemaum: Gatonisi à Sophiano vocatur. Huic adiacet insula eiusdem nominis. Straboni 14. quæ TROGILIA Plinio. Vide TROGILVS.

TROI, vide TAVRISCI.

TROIA Ila, Asia Minoris regio; quæ & TROAS, Ptolemaeo, Straboni, & Plinio vocatur. TROIAS Ilae, Stephano. Ptolemaeus eandem PHRYGIAM Minorem appellat. Stephanus eam antea dictam IDEAM Idæa, & XANTHEN Ἰάδην, deinde TEVCRIΝ Τροίη, refert. Apud Apollonium & Diodorum DARDANIA Δαρδανία, nominatur. Leuclausius hanc Troadem Caratia vocat. Idem ad primum lib. Græcor. Xenophontis describit oram huius regionis maritimam. Huius metropolis & caput ILIVM quondam fuerat, quæ inde TROIA, per excellentiam à Poëtis vocatur. Sed alia est huius regionis vrbs, ad maris litus, quæ proprie TROIA dicitur, & à Ptolemaeo ALEXANDRIA cognominatur: Livi non semel ALEXANDRIA TROAS dicitur: Plinio TROAS, (ut regio) & ANTIGONIA, quam suo tempore ALEXANDRIAM vocatam refert; & Coloniam Romanorum factam addit. testatur hoc idem hæc inscriptio, ubi legitur, COL. TROIAS ANTIGONIA ALEXANDRIA LEGIO XXI. & COL. AVG. TROAD. ut legit Goltzius ex Philippi nummo. Idem locus prius SIGIA Ὀρεια, nomen habebat, Strabone teste. (huius meminit etiam Q. Calaber 7.) CEBRENTIAM Κεβρεντία, hanc aliquando nuncupatam, scribit Niger, an rectè, quæ videat. Cebrenios cines ab Antigono in hæc urbem traductos, tradit Strabo lib. 13. at civitatem nomen inde sortitam, non subiungit. Meminit huius Cebrenia Plinius lib. 5. cap. 30. Alexandria vrbs in Troade, est quoque memoria apud Pausaniam, lib. 10. & Strabonem lib. 13. Hanc ego potius putarim hodie Troia dici, quam Ilium illud in mediterraneis situm, & bello decemali nobilitatum, cuius tempore Strabonis (ut ipse fatetur) nullum exstabat vestigium. At ex eodem Strabone videtur hæc Alexandria, etiam ILIVM ante Alexandri ibi aduentum, vocitatum. Ad Strabonem in principio lib. 13. TROIA, vicus in Attica: qui etiam XYPETE Ξυπτή, vocatur. auctor Stephanus. TROIA item apud Henetos, in intimo maris Adriatici sinu. Et in agro Laurente Latij, ut ex Festo, & Livi libro primo liquet. quatuor stadiis à mari, ut placet Halicarnæssæ, Isacius ad Lycophronem ex Troia hoc, & Laurentum, synonyma facit. TROIA vrbs, in Cestria Chao-nia Stephano. Huius meminit quoque Vng. 3. Aneid. quam Parum cognominat. TROIA, Egypti vrbs, iuxta Nilum. eadem; & Diodoro pagum vocat Strabo. eandem ad Troicum montem describit. TROIA quoque in Cilicia, Stephano, in dictione Thebe. Est apud Belgas in litore Rheni vrbs, quam Santen vocamus: hanc Otto Frising. dicit olim Troiam vocatam. fabulose, ut puto. Decem numero, huius nominis Troia, ex veteribus au-

T R

storibus, vrbes. Vide ARDÆA, HERAGLEA, & PHRYGIA.

TROI CI LAPIDIS τρωική λίθου, mons Egypti, Ptolemaeo. Idem ab Herodoto ARABICVS vocatur. Eux. & Straboni, & Stephani.

TROI CVM Prom. vide CANNA.

TROI CVS Mons, vide TROI CI Lapidis.

TROI LIVM, Etruria opidum, à Carilio expugnatum. Livi 10. Mendose pro Troito, ut putat Annus. Sed TROSSVLVM legit Sigonius.

TROI LV, fluvius Egypti. Stephanus.

TROI TES, vide TROI A.

TROI TVM Phaliscorum, finitimum Etruscis, sic Cato in Originibus. Vide TROI LIV M.

TROI, vide GOTH I.

TROMARISCA, vide TRANSMARISCA.

TROMELIA Τρομελία, Achæa civitas. unde eximius casus Tromelicus. Athenæus.

TROMENTVS Campus, à quo TROMENTINA tribus, Festo. Huius in vetustis marmoribus sepius mentio. In Etruria fuisse, mihi testis est Iacobonius ad Fontei Librum de Casia familia.

TRONIA, vide TRIBOCES.

TRONIS Τρωνίς, pars Daulia regionis. Pausanias in Phocis.

TRONODERV M, apud Aimoinum Gallie vrbs, in Burgundia. Tonnerre hodie, ut placet Belleforestio.

TRONVM, Dalmatia vrbs, circa Salonem, Antonino.

TROPÆA Τροαία, vicus Arcadia, apud Pausaniam. TROPÆA AVGVSTI τρωαία αὐγούστου, Ptolemaeo Liguria maritimum opidum est, quod Blondus & Leander Tobia vel Turbia vocant: Canalis verd & Paradus Villa Franca vocant. TROPÆA DRVSI, Germania opidum, Ptolemaeo. Medio itinere inter Salam & Rhenum est, ubi Drusum obisse, scribit Strabo 7. Videtur huius meminisse Dion. 55. & Tiberium hic à milite Imperatorem salutatam, refert Tacitus Annal. 2. Vide POMPEIA.

TROPAS, Italia vrbs, (circa Calabriam puto) à Saracenis erepta, per Nicephorum. Curopalates, & Cedrenus. an eadem cum Tropiana? Vide POSTROPÆA.

TROPATENA, vide ATROPATIA.

TROPHÆA, vide TROPÆA.

TROPHONIV M Antrum, circa Lebadiam urbem. Tyr. Maximus Oratone 26. item Dicaarchus. Eius descriptionem lege apud Plutarchum de Socrati demone, & Pausaniam in Bæoticis.

TROPIANA, in Calabria, huius mentio est in synodo Constantinopolitana VI. sub Constantino Magno habita. Eadem forte cum Postropæa. Tropea hodie crediderim. Vide TROPAS, & POSTROPÆA.

TROPINA, India opidum, inter Indi & Gangis ostia, Plinio.

TROPIS Τροίς, insula nomen est apud Stephanum. ex Artemidoro.

TROSLEIANVM Concilium, in Gallia habitum, habet Gratianus in Decretis.

TROSMIS, vide TRISMIS.

TROSSVLVM, Festo, & Plinio, circa Volfinios opidum est: aut Volcos, ut habet Persij vetus commentator. Leandro Trossulo dicitur. In Tuscia mediterraneis est. Vide TROI LIVM.

TROTILVM τρώπιλον, locus Sicilie ad Pantachum flumen, Thucydidi 6. Aretius & alius quidam Curcuraci vocant. inter Syracusas & Leontinos.

TROYANOPOLIS, vide TRAIANOPOLIS.

TRYCONES, Illyrici maris insula, Pomponio. TICANA hoc loco lego quibusdam in codicibus. Et sunt qui Trucula interpretantur: ut scribit Hermolaus, eamq; locat inter Phariam & Corcyram Nigram.

TRVENTVM Plinio, TRVENTINVM Τρεντινον, Ptolemaeo. Picenorum in Italia fluvius est. Tronto nunc, ut Leander ait. Pomponio & Plinio, quoq; vrbs nomen est.

T V

est, in huius ripa. Urbis & fluminis nomen quoque Silius 8. Quique Truentinas seruant cum flumine turre. TRVENTINVS τρεντινός, apud Strabonem. TRVENTINVM Castrum, habet hoc tractu, Cicero 8. ad Atticum, vide FORVM Truentinorum.

TRVLLA τρέλλα, Portus, Arabia Felicis, Ptolemaeo. Arrianus in suo Periplo habet hoc loco binas insulas desertas, alteram TRVLLAS τρέλλας, alteram AVIVM ἀβύσσον, vocatam.

TRVLLVM, Basilica nomen, urbis Constantinopolitanae. In conciliorum opere.

TRVNOVS τρενοός, Strabo 5. depravatam lectionem ostendit Casaubonus. & CASTRVM nouum eius loco legit. PROTRINIO amne habet Celsus Citadinus, in schedis suis Roma ad me missis. Vide VOMANVS.

TRVTVLENSVM Portum, in insula Britannia, habet Tacitus, in Agricola vita. TRVTVLENSVM sine R. legebat Venetus codex. Anpro Rutupia, ut censet quidam?

TRVTVNGI populi, ab Aureliano Imp. deuicti, sunt apud Treb. Pollionem. GRVTVNGI malim legere. Vide SCYTHA.

TRVVASCANINENSIS Episcopus, in Africa, Coll. Carthag.

TRYBACTRA τρυβακτρα, Ptolemaeo, sine cautem Marcellino, Sogdiana urbs, in Drybactis. Vide DRYBACTA.

TRYCHAE τρυχαι, Stephano Euboicae opidum, quod a Lycophrone TRYCHANIA vocatur, ut addit.

TRYCHATA, NEDON, DIRPHOSSVS, & DIACRIA τρυχάτα, videtur, διρφοσσός, & δίακρια, Lycophroni montes sunt Euboicae. teste Isacio.

TRYGON, nomen loci circa Chalcedonem videtur, apud Metaphrastem, in vitis S. Manuelis, Sabelis, &c. Idem fortè cum Trycon.

TRYMALIA, locus Seruia vicinus, Cedreno.

TRYPHALIA τρυφαλία, Peloponnesi maritimus tractus, inter Eleos & Messenios, Polybio 4. ubi eius vrbes enumerat. TRIPHLYIA alius est.

TRYPHONII, vel S. Tryphonii, insula Propontidis. In Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp.

TRYPIA, vide HELYCE.

TVÆSIS τρυαίσις, aëlius Albionis insula, in latere Orientali. Ptolemaeus.

TVBAL regio, Ezechielis 32. & c. 70. Interp. Asiaticam esse, & non Europeam, docet Matthaeus Beroaldus in Chronico suo. Vide DVBAL, & HIBERIA.

TVBANIA, nomen loci, in Numidia. Viç. Vicens. Vide TVRBANIA.

TVBANTES, Tacito Germania populi. Twendt, Pyramio; Frisii contermini. Benthem comitatus huius vicinus antiquum nomen referre credit Verrutius. TVBANTI τρυβαντοι, Ptolemaeo. hos Tubinger existimat Laxius, Migrationum lib. 8.

TVBERO, Asiae fluius, Pomponio. TVBERVM Carmaniae fluium, habet Plinius. circa Paritas populos. An τρυβός & fortè Arriani? Vide TONDERON.

TVBIAENI Iudei, 2. Machab. 12. Et venerunt in Chazaca, ad eos qui dicuntur τρυβιαίων Iudei.

TVBIENSES, vide TVBVNIS.

TVBIN, locus: D. Hieronymo. 1. Machab. 5.

TVBOLBACENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag. & Viç. Vicens. M. S.

TVBORICVM, vide TRITIVM.

TVBVCCI, vide TACVBIS.

TVBVNIS, Africae urbis nomen, apud D. Augustinum. Limitus TVBVNIENSIS meminit lib. Norit. TIBANIS est D. Cypriano. & TVBINIENSIS Coll. Carthaginiensi. Ibidem TVBIENSIS mentio. TVBO fortè in Tabula Peutingeriana. Vide IBINA & BECENA.

TVBVRBIS Colonia, Africae Propriae, Plinio. TVBVRBO, & TVBVRBITANI, sunt apud D. Augustinum. THVBVRBO, & THVBVRNICAM Coloniam, habet ibidem Ptolemaeus. Idem Plinius habet in eadem regione TVBVRNICENSE opidum. Ad eam TV-

T V

TVBVRVM LVCERNARIA vocat, in Martyris SS. Virginum Maxima, Donatilla, &c. LVCERNARIA tantum habet Vuardus. TVBVRBITANORENSIS meminit Coll. Carthag.

TVBVRBO, vide TOBRVS.

TVBVRNI Lucus, vide ALBVNEVS.

TVBVRNICA, vide TVBVRBIS.

TVBVRVSVS CVMMDIARVM. sic dictus locus Africae, in Coll. Carthag. TVBVSCI CVM videitur apud Aethicum, quem & malè TVBVR FICVNV vocat.

TVBVSIENSIS, in Numidia loci, meminit Viç. Vicens. TVBVSTINI, vide RVBVSTINI.

TVBVSVPTVS τρυβύσπυτος, Mauritania Caesariensis urbs, Ptolemaeo. Huius meminit etiam Ammianus & Plinius. THVBVSCVM Taciti fortè.

TVCA τούκα, urbs Africae forsitan, Dionis lib. 48. an eadem cum Tucca?

TVCA BATH τρυκαβάθ, Libya Interioris opidum, Ptolemaeo.

TVCCA, opidum mari, & flumini Ampsaga insidens, ut tradit Plinius. τούκα, Ptolemaeo est Mauritania Caesariensis urbs. idem aliam habet in Africa Propria, Numidia regionis. & aliam in Byzacio, in eadem Africa. Hanc TVCCAM TERE BINTHINAM vocat Antoninus.

TVGGENSIS fortè pro eadem meminit Coll. Carthag.

TVCCI τούκι, Ptolemaeo Turdulorum, in Barica urbs.

AVGVSTAM GEMELLAM cognominat Plinius.

TVCS τούκς, Straboni est. Vaseo ignoratur ubi sit. Martos Morali, & Clusio est. COL. AVG. GEMELLA TVCCITANA est in veteri marmore. COL. AVGVSTA GEMELLA LEG. XXV. legit Goltzius. TVCCI VETVS est etiam apud Plinium, Bastetania, vergenti ad mare. Vide PTVCCI, & GERM.

TVCCIA, vide STVCIA.

TVCCITORA τρυκίτορες, Libya nominis vicus, apud Ptolemaeum.

TVCCONIA, ad Lacum Turicensis; Heluetia. est in via S. Galli, apud Surium.

TVCHABORVM Africae locus, D. Cypriano.

TVCMA τούμα, Ptolemaeo urbs in Africa Propria.

TVCRIS τούκρης, Arcuacorum in Hispania opidum, Ptolemaeo.

TVCRMVDA τρυκρμύδα, Libya Interioris opidum. Ptolemaeus.

TVCVBIS τρυκβίς, Ptolemaeo Africae Propriae urbs.

TVCVLVS, Africae Propriae locus, apud Antoninum.

TVDE, Hispania urbs est, Antonino inter Bracaram & Asturicam. alia à Ptolemai. Vide TYDE.

TVDELA, vide TEVDELENSVM.

TVDELASCA, fluius Liguria: circa Genuam. Aenea tabula vetusta testis, ibidem.

TVDER τούδε, Straboni, Plinio, & Silio. TVRDE τούρδα Ptolemaeo Plutarchus in Crassi vita TVRDETIA τρυρδετία, habet. (Apud Strabonem quoque τρυρδετία est, quid significet, ignotum, sed hoc ante me monuit Xylander.) Vmbria opidum est, quod Todi Leandro dicitur: idem dicit MATIERA ματιέρα, & TIORA τιορα, apud Halicarnassum vocari: & TVDERNVVM quoque dici. Quater in anno huius prata secari, Zacharias Lilius Vincentinus mihi auctor. Annus TVdernum apud Ptolemaeum, pro Suderno legi debere, tradit in suis Etruria antiquitatibus. TVDER FIDA COLONIA, est apud Onuphrium. Vide TEREBSVS.

TVDERNVVM, opidum Tusciae: in Antonini fragmento. Vide SVDERNVVM, & TVDER.

TVDROMIVM, loci nomen videtur circa Bulgariam. in Historia Miscella 22. & 23.

TVEROBIVS τρυερόβις, fluius Albionis insulae, Ptolemaeo. Tivy nominat Camdenus.

TVESIS τούεσις, Albionis insulae in Vocomagus opidum. Ptolemaeus. Bartolij putat Camdenus.

TVFICVM opidum, in libro de Limitibus. Plinius TVFICANOS Vmbriae populos habet. Quid sit TVFICVM λεφικον, Ptolemai?

TVGANOS, vide GANI Montes.

TYGENI,

T V

TVGENI, vide TOVGENI.
 TVGGENSIS, vide TVCCA.
 TVGIA, Hispania vrbs, circa Castellonem. Antoninus.
 TVGIENSIS hinc Salus: Plinio. Idem videtur cum
 CASTVLONENSI Lini. vide VOGIA, & AR-
 GENTEVS Mons.
 TVGMA τοῦγμα, India extra Gangem vrbs, apud Ptolem.
 TVISCONES, vide TEVTONES.
 TVISI τῆισι, Hispanica gens, apud Cantabros: circa Iberi
 fluminis fontes. Strabo.
 TVITIVM, vide DIVITENSE.
 TVLCIS, modicus amnis, qui urbem Tarraconem attingit.
 Mela. Francolin nunc vulgariter nominari, scribit Hen-
 ricus Coquus. item Ioannes Mariana.
 TVLEDON mons, circa Genuam; in Liguria. testis tabula
 anea, ibidem.
 TVLEVS τουλαῖς, vrbs in Thracia. Procop. 4. Aedif. TV-
 LIS Polybio, ut putat.
 TVLINGI Gallia populi sunt apud Casarem, Heluetiis
 finitimi. Iothringer, ut Germani pronunciant, vel Lo-
 rainois, ut Galli, Marliano & Rbellicano sunt. Stulin-
 gen & Hellenburg Comitatus. Schudo.
 TVLINSII τουλίνσιοι, Mauritania Casariensis gens,
 Ptolemao.
 TVLIPHVRDVM τουλῖφουρδον, Ptolemao Germania vrbs.
 circa Dreckfurde in Westphalia videtur.
 TVLIS, vide TVLEVS.
 TVLISVRGIVM τουλῖςβυργιον, Ptolemao Germania
 vrbs; quae Braunswijck à Rhibaimero & Irenico nomi-
 natur.
 TVLLICA τουλλίκα, Castorum vrbs, Hispania Tarra-
 conensis. Ptolemaus.
 TVLLITENSIS Plebs in Africa, meminit Coll. Carthag.
 TVLLVM τῦλλον, mons in Illyrico & Adria obuersus, teste
 Strabone. Delez hodie, Lazio. Telez ab incolis vocari,
 idem addit I. R. P. R. Sectione 6. Castellū Gallie, apud
 Aurelianum, in vita S. Marcialis. Vide LECCI.
 TVLONIVM τουλόνιον, Vardulorum opidum, Ptolemao,
 & Antonino. In Hispania.
 TVLPIACVM, vide TOLBIACVM.
 TVLVPA, circa Euphratem fluvium vrbs, versus Syriam.
 Guil. Tyrio.
 TVMANNVNA Municipium Mauritania Casariensis.
 Sceda III. tabule Peutingeriana, quam à M. Velfero habui.
 TVMAR, locus praeceptus, circa Aurafium montem. Pro-
 cop. 2. Wandalic.
 TVMARRA τουμαρρα, Mauritania Casariensis opidum,
 Ptolemao.
 TVMBACI, vide BETHETH.
 TVMIDA, vide TIMIDA.
 TVMIRYDA, Africa locus, Victori Uticensi. Vide THV-
 NAZVDA.
 TVMMARA, Persarum locus, circa Tigrid fluvium sorte.
 ut videtur ex Zosimi 3.
 TVMNIAS, vide TINNI.
 TVMVLOS, vide TVRMVLOS.
 TVNATENSIVM Auxiliariorum comitis, meminit ex
 veteri inscriptione Goltzi Thesaurus. Titulo de Re Militari.
 TVNCASSI, vide BOISCI.
 TVNCENSIS ciuitas Africa; nominatur in Coll. Cartha-
 gini habita. An pro Tunicensi?
 TVNE locum, habet Antoninus; inter Pisam & Genuam.
 LVNÆ forte legendum.
 TVNES τῦνης, Polybio & Lini: TVNIS τῦνης, Straboni.
 THEMISA θῆμισα, Ptolemao est. TVNICENSE
 opidum Plinio. ALBV M TVNETEM λευκὸν τῦνντα,
 vocat Diodorus lib. 20. Africa Propria vrbs; quae hodie
 Tunes, & Tunisi, vocatur. A Carolo V. Imp. anno 1535.
 expugnata, Barbarossa erepta, & regi suo restituta. Villa-
 nouanus putat THINISSA Sineon, Ptolemai esse. Thi-
 nissam Ptolemai, TONEISSA ab Antonino dici, credit
 Simlerus. quod & mihi verisimilius est. Errat Pachyme-
 rius, qui tradit Carthaginem hodie Tunisi appellari.

T V

TVNGRI τῦγγροι, Ptolemao, Casari, & Tacito, sunt
 Germanorum populi, inter Tabudam & Mosam habi-
 tantes. Eorum vrbs etiamnum Tongeren/ & nonnullis
 Hepen Tongeren vocatur. TVNGRITANORVM,
 & TVNGRICANORVM, meminit Ammianus,
 lib. 26. & 27. in lib. Notitiar. quid si sint Tingri, eiusdem
 Ptolemai? TVNGRORVM urbem antiquissimam
 ATTVACVTVM vocatam, opinatur Meierus. Vide
 VATVCA.
 TVNGRORVM FONS, à Plinio celebratus, in Tungro-
 rum finibus, hunc cines vrbs Tungrorum sub ipsa ciuitatis
 mœnia constituunt. sic quoque Philippus Geringus medicus
 Trudonensis. Hic Herborn hodie vocatur. At videtur
 huic accidisse, quod olim Aquis Sextijs, quarum calor
 quondam acrior exhalatus per tempora euaporauerit: nec
 iam par est fama priori. Alij, inter quos Gilbertus Lym-
 burgius, eum in pago Spa dicto, collocant; & verius, ut ego
 suspicor: verumque enim vidi, & gustavi; propius namque
 ad Plinii descriptionem hic accedit. Hunc Sauenier, &
 Bouillon vocant accola. Andreas Baccius in suo de Bal-
 neis opere, scribit eum Herborn vocari. sed hoc commune
 Germanorum vocabulum est omnium fontium acidorum,
 quos vulgo vocant Herbzun & Haurbzun. Huius Tun-
 grorum fontis vires describere peculiari libellulo dicti
 Geringus, & Lymburgius. Siuam eius diuulgauit in nostro
 Itinerario Ioannes Viuianus.
 TVNIDRV MENSE, vide TVNIDRV MENSE.
 TVNIVM, Aegypti pagus, Niceta.
 TVNNA. Victorem episcopum Tannensem, in Africa scri-
 ptorem, non semel nominat Michael Ruisius, in Scholijs
 ad Corippum.
 TVNNIAS, vide TINNI.
 TVNNOCELV M, Britannia insula vrbs, lib. Notitiar.
 Tinnemouth Camdeno.
 TVNTOBRIGA τῦντοβριγα, Callaicorum Bracariorum,
 in Hispania Tarraconensi vrbs. Ptolemaus.
 TVNTZA, Bulgaria locus videtur, apud Cedrenum. ZI-
 TAS habet Diaconus, ut addit Xylander.
 TVNVGABENSIS loci episcopus, in Africa, meminit Col-
 latio Carthaginensis.
 TVOLA τῦολα, Ptolemao Corsica insula fluvius. Leandro
 Golo dicitur, hoc tabula Geographica quoque testantur.
 TVPATA τῦπατα, Asia vrbs, vbi moysi quaedam species
 fit. magis Orientalis est quam Chorasae, Xegon Sineon
 Sethi.
 TVPHIVM τῦφιον, vrbs in Aegypto, apud Ptolemaum.
 TVRANIANA, Hispania vrbs, inter Vrgi, & Murgi, apud
 Antoninum. De qua in suis ad eundem Commentarijs
 Hieron. Surita, hac verba, Fortè villam Turany designat,
 aut eius familia. quem natum in xta fretum Gaditanum,
 Plinius perhibet.
 TVRAPHILVM τῦραφῖλον, Ptolemao opidū, in Mauri-
 tania Casariensi.
 TVRAX, vide LINCERIVM.
 TVRA-ZAHOIO, hoc est, si Latine dicas, mons aridus.
 Locus est è regione vrbs Balat; quae exstat ad flumen Ti-
 grim. Masius in praefatione libelli Moysi Barcephæ, de
 Paradiso.
 TVRBA, Hispania vrbs, Lini 33. An fortè TVRBVLA
 Ptolemai? quam habet in Bastetanis. Vide TORBO-
 LETÆ, & TVRSAMBICA.
 TVRBANIA, fons ad radices montis Gelboë. G. Tyrius.
 Tubania sine R. idem, alio in loco.
 TVRBESSEL, Mesopotamia castrum videtur, circa Eu-
 phratem XXIII. millib. ab Edessa. Guil. Tyrius.
 TVRBVLA, vide TVRBA.
 TVRCÆ, se ipsos Musulmannos vocant, ut scribit Hugo
 Fauolius in suo Hodeporico Byzantino. & Lennclavius in
 sua Musulmannica historia. Eorum sedes à Plinio &
 Pomponio ad paludem Mæridem describitur. In Hist.
 Miscellæ, circa Caspias portas sunt. VNNOS à Persis
 Turcas vocari, scribit Eustathius: THVNNOS etiam à
 Plinio appellari docet Hermolaus, in suis Castigationibus

Plinianis, lib. 6. cap. 7. Scylace auctore, ut ex eo tradit Theod. Gaza. Turca sunt, quos Strabo CYRTIOS vocat, nuncupat: Romani CVRCIOS, & contrahe CVRTOS dixere. Idem Gaza Gemistum Plethonem adducit, qui eos PAROPAMISADAS esse velit: cui tamen se non assensurum fateretur. A Scythia qui Caucasios montes inter Pontum Euxinum & Caspium mare habitant, originem trahi, omnes fere auctores vno ore consentire videntur. Turcum significare hominem, qui agrestio-rem victus rationem sequitur, tradit Chalcondilas. Postellus putat eos Hebraeis TOGARMA nominari. sic etiam Benjamin Tudelensis. Horum mentio est apud Ezechielem 27. THOGORMA, vel Sepayma. Non praeterire hic debeo, quod Pintianus in suis Pomponianis castigationibus Turcorum nomen ex Plinio & Mela expungit, in eorumque locum IVRCAS ispra, substituit, ex Herodoti Melpomene. quo verò iure, ipse viderit. Maiore certe applausu eos ex nostra Europa, quam ex his scriptoribus profligasset. TVRCORVM meminit Suidas, qui dicit ferrum apud eos non facile parabile. Multa de iisdem apud Leonem Imp. cap. 8. paragrafo 45. Vide VNNI, IAXARTIA, SARMATIA, CASARI, & VNGRI.

TVRCILINGI, Scythia gens, in Europa, Iornandi, & Diacono, & Hist. Miscellae.

TVRCOPVLI τουργοι, gentis nomen, apud Gregoram.

TVRDE, vide TVDER.

TVRDETANI τουργοι, Ptolemao Lusitania populi sunt, ubi hodie Algarbia regnum est; pars Regni Portugalliae. Videntur à Pomponio TVRDVLI VETERES vocari. Strabo scribit quosdam inter Turdetanos & Turdulos distinguere; nullam autem distinctionem suo tempore apparere. Stephanus TVRTYTANIAM τερτυτανία, regionem ex Artemidoro habet. Item TVRTOS τουργοι, & TVRTVTANOS τουργοι incolas. Vide BATICA, & BASTETANI.

TVRDETANORVM urbem, cuius Linius meminit, in Hispania, TVRDETVM vocat Florianus, & esse, qui eam hodie Teroel, vel Teruel vocant, addit.

TVRDETIA, vide TVDER.

TVRDINVM, Sic pro Tordino: ut vulgò ille fluvius vocatur. de quo vide INTERAMNA.

TVRDVLI, horum tria genera in Hispania esse, annotavit Varro, in sua Corographia. Turduli simpliciter, & Turduli Veteres, in Lusitania, ex Plinio & Mela: Turduli, in Batia sunt Ptolemao. Vide TVRDETANI, BARDELI, & TARTESSIDIS.

TVRDVLO τουργοι, Batia maritima urbs, in Turdetanis. Ptolemaeus.

TVREGVM, pagus Alemannici ducatus. Rhenanus ex diplomate Ludovici regis. Turgato in Helvetia. Otho Frisingensis vocat Suevia (alio in loco, Alemannia) opidum: additque situm in faucibus montium versus Italiam, super lacum, unde Lemanus fluvius effluit. Zurich an der Lindmat hoc puto appellari. Vide TIGVRINVS Pagus.

TVRENSIS Plebs, in Africa, meminit Coll. Carthag. A Turri forte gentile.

TVRGALLIENSIS, vide MVLLICIENSIS.

TVRGANA, Arabia Felicis insula est, Ammiano lib. 23. in qua Serapidis maximum esse templum scribit. putarim ob id, eandem esse cum SARAPIDE Ptolemai.

TVRIA deducit tenuem sine nomine rivum, Et tacite Tuscia inglorius affluit unda. Silius Italicus 13. Rivulum in Via Appia, dicit Pet. Marfus; ab Urbe 6. M. P. falsò, ut puto.

TVRIA pro Turia hoc loco legit Sigonius, ad 26. Liuij. Vide STVRA, & CREMERA.

TVRIAS, vide DVRIAS.

TVRIASO τουργοι, Ptolemao Hispania Tarraconensis urbs. Hoc nomen etiam in nummo Augusti areolegi. Cladius, Florianus, & Varro dicunt hodie Taraçona appellari, ibidemque exstare vetustas inscriptiones, in quibus TVRIASO habetur. Geminato ss est apud Plinium. Inter Numantiam & Iberum fluvium est.

TVRII, vide THVRIVM.

TVRINGI, & TORINGI, ut eos Sidonius & Vegerius vocant. THORINGIA habet Cassiodorus lib. 4. Variarum, ad Hermiasidum. Germania populi sunt, qui hodie Thuringer appellantur, Fabricio & Rhenano.

TVRINI, vide TVRONES.

TVRINVM, & TVRII, locus videtur apud Casarem 3. Civilium. in cuius agro Cosa erat. THVRINVM per TH. lego, ex Ptolemao, Strabone, Diodoro, Plutarcho, & Varrone. In Magna Gracia est, quia proximè Cosam describit. Vide TYRIANVS.

TVRISSA, vide ITVRISSA.

TVRITANI τουργοι, Hispania populi in Batia, Stephano. in voce τουργοι. An Turditani legendum?

TVRIVA τουργοι, Bactrorum satrapia est, apud Strabonem

TVRIVM, vide DVRIAS, & TRICORNIVM.

TVRMEDA, vide AMPHIPPOLIS.

TVRMENTINI, Apulia populi, apud Plinium.

TVRMODIGI Plinio, THERMIDA τουργοι, forte Ptolem. ut Pinerus suspicatur, cui Raias hodie nominatur. Tarraconensis Hispania populi, sine opidum. Turmodigos à L. Floro CVRGONIOS appellari, scribit Amb. Moralis.

TVRMOGVM τουργοι, Ptolemao, Lusitania urbs.

TVRMVLOS, Hispania locus, Antonino, inter Emeritam & Salamanicam. TVMVLOS legit D. Iacobus Delgadus. & Rocha Frida hoc tractu hodie esse, subiungit.

TVRMVS, vide TVRNVS.

TVRNI τουργοι, Calabria urbs, Ptolemao. STVRNI interpretibus Latinis. STVRNINOS hoc tractu etiam agnoscit Plinius 3. cap. 11. si fida scriptura.

TVRNI lacus. Columella 10. Et Turni lacus, & pomosi Tiberis arua. TVRNI Ager, Iuvenalis lib. 4. Satyra 12.

TVRNINVM, in Vicis Sanctorum vocatur pagus, qui hodie Doerne militari ab Antuerpia, quem locum addunt muris cinctum, cum ijs adhuc Antuerpia careret, fides sit penes auctorem.

TVRNVS, Umbriae fluvius. Vibius. TVRMVS legum plurimae exemplaria.

TVROBOLIS, vide LIBISONIS Turris.

TVROBRICA, Batia urbs, Plinio. Circa Alcantara putat fuisse Beutherus.

TVROCELO, Umbriae opidum, quod VETRIOLVM Plinio.

TVRODI τουργοι, Hispania Tarraconensis populi, apud Ptolemaum.

TVRONES, Gallorum populi, apud Tacitum, & Casarem. TVRINI sunt Ammiano. Tours urbs hodie ab ijs habitatur, ut ait Marlianus. Touraine eorum territorium dicitur. Urbem TVRONEM nominat Sidonius. TVRONICAM vocat Greg. Turonensis. MARTINOPOLIM à D. Martino, nominat Matthaeus Vindocinensis, in sua Tobia historia. Vide TRICORI.

TVRONI τουργοι, Germania gens, Ptolemao.

TVRONVS Fluvius, circa Arelaten videtur, in Constitutione Constantiniani Imp. de hac urbe vide Scaligerum, ad Auson. 1. cap. 24.

TVROQVA, Hispania urbs, Antonino, inter Asturicam & Bracaram.

TVRPILI, vide TORPIDI.

TVRRENA AVGVSTALIS, Catoni (si verus est titulus) Tuscia urbs est: quae à Leandro Burnea nominatur. Surenam vocamus, inquit Annii, & medio militari distat à Volturna. TVRSENA forte, in Antonini Fragmento.

TVRRE TAMALLVMA, vide TVRRES.

TVRRIGA τουργοι, Calliicorum Lucensium urbs. Ptolemao. In Hispania Tarraconensi. TRIGVNDVM Antonini, videtur Simlevo.

TVRRIS, urbs antiqua supra Istrum fluvium, à Traiano quondam edificatam, & à Iustiniano Antik oblatam, scribit Procop. 3. Gothicorum. Forte Turris Ferrata, de qua inferius. TVRRIS, inter Forum Voconi, & Aquas Sextias, in Gallia Narbonensi locus, Antonino.

TVRRIS, in Mesia opidum, eidem. eadem forte cum Procopij.

Procopij. Vide LIBISONIS. TVRRIS Alba, in Africa. Coll. Carthag. Circa Susas etiam, Plinio 2. cap. 106. TVRRIS Augusti, vide ARÆ Sextiana. TVRRIS Blandini, in Africa, Viç. Vicens. TVRRIS Blansis, ibidem: Coll. Carthaginensis. Eadem fortè. TVRRIS Caesaris, in Africa Propria vrbs, Antonino. TVRRIS Calarnea, vrbs inter Strymonem fluvium & Arthon montem, Pomponio. χαλαρνα Stephani puto. TVRRIS Concordia, in Numidia. Viç. Vicens. TVRRIS Ferrata, specula altissima circa Sirmium, in Pannonia, in qua Probum. Imp. à militibus suis interemptum, scribunt Eusebius, Aurel. Viçtor, & Vopiscus. TVRRIS Lapidea, αλδι & πυρ & Ptolemao locus apud Sacas. TVRRIS Stratonis, vide CÆSAREA. TVRRIS Sammeriarum, in Numidia. Viç. Vicens. TVRRIS Syllana, vocatur Latinis ea Hispania vrbs, quam vulgo Tordefillas appellant. Nescio an nomen apud antiquos reperiat. TVRRIS Tamalleni, locus in Africa Propria, Antonino. TVRRE TAMALLVMENSIS Plebis, meminit Coll. Carthag. TVRRES Alba, πυρρος λευκοι, Celicorum in Lusitania opidū, Ptolemao. TVRRES, Antonino maritimum Tuscia opidum. Inter Romam & Centumcellas. Leander, qui illud hodie S. Seuera vocari dicit: putat esse CÆRRETANORVM Nauale; de quo Strabo lib. 5. Scio Diodorum in principio lib. 15. Turres (sive πυρροι) hoc tractu habere: quam Nauale stationem prope Agyllas vocat. TVRRES, Antonino locus inter Consentiam & Ujbonem. Blasium nunc vocari, scribit Gab. Barrius. Eidem Antonino quoque locus inter Canusium & Egnatiam Apulia. TVRRES, in Liburnia, ad Turres dictus locus, apud eundē, Thurn vocat Lazijs. TVRRES etiam in Hispania Citeriori, etiam Antonino. TVRRES Annibalis, in Hispania, Africaq. Plinius 2. cap. 71. In Africa fuisse inter Achollam & Thapsim; docet Liuius, ad calcem libri 33. Vide AD TVRREM.

TVRRVS, Plinio Fori Iulij fluvius. Turro à Leandro vocatur.

TVRSAMBICA TRALV GORRA, ciuitas Nonem-populana regionis, vt habet lib. Prouinciarum. Alia lectio est, TVRBA, vbi castrum BOGORRA. Bigorre nunc vocatur. Consule Scaligerum ad Ansonium 2. cap. 7. TVRSENA, vide TVRRENA.

TVRTA, nomen loci, apud Charisium 2. ex M. Porrio Catone.

TVRTI, TVRTVTANI, & TVRTVTANIA, vide TVRDETANI.

TVRVDSNIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

TVRVLSIS τουρλεις, Hispania Tarraconensis fluvius. Ptolemao. Rio de moruede hodie, vt puto, Segura nominatur à Coquo. Vide DVRIAS.

TVRVLLVS τουρλλας, vrbs Thracia. Suidas. TZVRVLVM Cedreni puto.

TVRVLM, Antonini Norici vrbs.

TVRVNTVS τουρντος, Sarmatia Europae fluvius, apud Ptolemaum. Duina hodie dici, Becanus auctor est. Duinam hanc aliquibus Rubonem Ptolemai esse, scribit Herbersteinus.

TVRVPII τουρπει, Gallia Lugdunensis populi, Ptolem. TVRVPTIANA τουρπτιανα, Callaicorum Lucensium opidum. In Hispania Tarraconensi, Ptolemao.

TVRVZITENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

TVRZO τηςω, Africa Propria vrbs, Ptolemao.

TVSCA, Plinio Numidia fluvius. Is mihi videtur qui Hipponitum & Sifaram paludes Ptolemai coniungit, & fortè hodie Guadalbarbar dicitur, apud I. Leonem. TVSCANIENSIS loci in Mauritania Casariensi, meminit Viç. Vicens. M. S.

TVSCANIENSES sunt Plinio lib. 3. cap. 5. Etruria populi. Toscanello hodie eorum locus dicitur, vt Leander tradit. TVSCANELLI in Tuscia, existat memoria in Educto Desiderij Longobard. regis. si huic fides.

TVSCI τηςκοι, Sarmatia Asiatica gens, Ptolemao.

TVSCIA τηςσκια, Italia regio, qua hodie incolu Toscana vocatur. Hoc vocabulum olim per θ, siue TH, scribi solere, tradit Halicarnasseus lib. 1. Quondam ETRVRIA ετρυπια, & Græci TYRRHENIA τηςτηνια, dicta fuit, Strabone teste. Dion. Halicarnasseus scribit eam olim PELASGIAM, & RASENAM εγσενα, vocatam. RASENVA est apud Myrsilum: cui etiam VMBRIA, & patria lingua SALEVMBRONE dicitur. COMARA quoque appellata fuit, si Annio cum Berofo credere fas est. MAR-SOS à Græci TVSCOS vocari, ait Isidorus. ANNONARIA, & VRBICARIA Tuscia, meminit Lib. de Limitib. Annonariam ponit Marcellinus circa Pistorium. An Urbicaria circa Romam? vide VRBICARIAS. TVSCVLVM τηςκυλων, Ptolemao, Straboni, Liuiio, Diodoro, & Halicarnasseo. τηςκλα & τηςκλαρον, Stephan. Latij vrbs est. TVSCVLANOS habet Plinius. Inter colonias Romanas numerat Frontinus. τηςκλανο: Halicarnasseo s. sunt. Haud procul à Frascati esse, putat amicus meus Pigafetta. eiusq. rudera hodie adhuc exstare, formantq. quodammodo referre, quam nammus L. Seruij Rusi refert. hoc mihi ex eius Pigafetta ore per litteras Roma significauit doctissimus iuuenis Philippus Winghius Louanienfis. Imaginem huius nummi videre licet in Fuluij Familiar. Rom. volumine. Thusculo à Leandro dicitur. TELECON à conditore dictum, scribit M. Niger. Liuius meminit Tusculi, & Tusculani, an fortè duarum locorum? vide LVCVLLANVM. TVSCVLANVM, Ciceronis pradium, in Tusculano territorio erat quondam; eo loco vbi hodie est monasterium S. Maria de grotta ferrata dictum, vt Saccus & Leander scribunt. vel, vt Fabricius ait, vbi Frascati visitur. TVSCVLANI meminit quoque Iosephus 18. Antiq. 8. stadjs fere centum ab Vrbe distiti. Sic quoque Halicarnasseo 10. de Tusculo. TVSCVM Mare, quod Tusciam alluit: Pomponius Siciliam vsque extēdi, scribit enim Himeram Sicilia fluvium in Tuscum mare decurrere versus Ortum, & Hispaniam, versus Occasum. Et in huius intimo sinu Galliam describit. Vide TYRRHENVM.

TVSCVS, vide THVSCVS.

TVSDRITANVM, & TVSDRVM, vide THYSDRVS.

TVSIAGAT τηςαγαθ, Mauritania Casariensis opidum, Ptolemao. Latinus codex legit THVS IATHAT.

TVSIGA, vide BACMA.

TVSII, vide STVRII.

TVSO τηςω, India fluvius in Gangem erumpens: Ptolemao. Latini codices SOA legunt. Forte SONVS τηςω, Arriani, in libello de rebus Indicis.

TVSSA, vide THYSSA.

TVSSVLI, vide GERANIA.

TVSVRITENSIS Ecclesie, meminit Coll. Carthag. TVZVRITENSIS quoque per z.

TVTAPVS τηςαπος, India fluvius ingens in Acefinen (qui in Indum influit) exiens. Arr. in Indicis.

TVTATIO, apud Antoninum Norici vrbs. Circa Atchel/ ad Drauna fontes fuisse, colligit Læzius.

TVTELA, vide DVBAL.

TVTHELA, circa Iordanem alicubi locus, Ioanni Mosco.

TVTHOA τηςθα, Peloponnesi amnis, in alpheum desinens. Pausanias.

TVTIA, Hispanie vrbs, videtur apud Florum 3. cap. 22. Geminato TT. apud Plutarch. in Sertorio legi, monuit ad illum, Vinetus.

TVTICVM τηςκυον, Samniticum opidum est Ptolemao. quod à quodam Triuetio interpretatur. Fortè EQVO TVTICVM Antonini. & cuius Cicero lib. 6. Epistolarum ad Atticum meminit. EQVVM TVTICVM in Apulia conditum à Diomede, scribit Seruius in S. Aeneidos, circa principium. EQVOTVTIVM legunt Porphyrio & Acron, aiuntq. opidum hoc esse, quod Horatius 1. Sermorum scribit se versu dicere non posse. Aut idem est, aut eiusdem tractus, inter Beneuentum & Canusium. Vide TVXIVM.

T Y

TYTIANSES, Italia populi sunt, apud Plinium. In Latio, Prima regione. An ab Equo Tutico?
TYTILÆ, vide **ARÆ**.
TYTINI, Calabria gens, Plinio.
TYTTIA, vide **TYTIA**.
TYTVLENSIS, vide **TRVTVLENSIS**.
TYTVNCRVS, (vel ut Rhenanus legit, **TUTVNCRVS**, diuisim) fluij nomen videtur, ex hoc Sidenij ad Consequitum. Tu Tuncrum, & Vahalin, Visurgin, Albim, &c.
TYTZIS, Aegypti vrbs, Antonino.
TYXIVM τούχιον, Samnitum princeps vrbs, à Fabio Fabriciano direpta. Hic Venus Victrix colebatur. Plutarchus in Parallelis historiis. An eadem cum Tutico Ptolemai?
TYZIRITANVS Episcopus, in Africa. Vici. Viicenf. MS.
TYZVM MENSIS loci episcopatus, in Africa meminit Coll. Carthag.
TYANA τύανα, Cappadocia vrbs, Ptolemaeo, Straboni & Plinio. Cappadocia II. est in Concilio Ephesino. Arrianus in suo Periplo scribit aliquando **THOANAN** θάανα, appellatam. **TYANA**, Aegypti opidum, Stephano.
TYANITÆ, vide **TEANVM**.
TYANITIS, Asia praefectura, Ptolemaeo. in qua Tyana vrbs: Straboni 12. qui scribit eandem quoque **EUSEBIAM** ad **TAVRVM** vocatam. vide **CAPPADOCIA**, & **PONTVS** Cappadocius.
TYARA τύαρα, insula est in quam Nero Imp. Musonius relegauit. hac aquis carebat antea. Musonius autem in ea fontem inuenit. Philostratus 7. vita Apollonij. **TYARENOS** populos, habet Plinius, in Asia Propria. sed an ab hac insula, nescio. **GYARA** autem legitur hoc loco apud Philostratum Lapsius.
TYBA, trans Euphratem locus est, Ciceroni 15. Epistolarum.
TYBERIM, locus sic prisco nomine dictus, inter mare & Libanum: nunc ibi Toronum castrum. ut refert Guil. Tyrius lib. 11. cap. 5.
TYBIACÆ, vide **SCYTHÆ**.
TYBRESTVS, vrbs Arabia, ad Cyrbem fluium. Vibius Sequester.
TYBVR, vide **TIBVR**.
TYCHÆVM τυχεῖον, mons inter Boetiam & Eretriam. Stephanus.
TYCHE, vide **SYRACVSÆ**.
TYDE Castellum. Plinio Hispania locus. Huius etiam meminit Silius 3. Clusius vocat Tui, ad Minium fluium, in Gallaecia. Stephanus Camalloa adserit ex Ben. Aria Montano Tui antiquius fuisse Tuy Chaldaeo siue Hebraeo nomine. Hoc non est **TYDE** Ptolemai.
TYDERTA, vide **TYDER**.
TYDII, Plinio Sarmatia Asiatica populi.
TYENIS τυνίς, Colchidis vrbs, & fluius. Stephanus.
TYGRINVM vinum, nominat Alex. Trallianus lib. 8. cap. 7. & febricitantibus dandum suadet. Italia videtur. sed Gracum codicem videre non contigit. De scriptura itaque dubito.
TYLANGIVM τυλαγγιον, Triphylia in Peloponneso opidum, Polybio 4. sed ibidem, idem opidum τυλαγγιον vocat. quae vera scriptura ipsius Polybij. Librarius autem quia praecedentis verbi Βολαγγας litteram finalem, & huius initialem Σ. geminatam ex ore praegentis non animaduertit, Tylangium acephalon reddidit. Apud Stephanum τυλαγγιον legitur.
TYLESSVS, vide **TYLLESII**.
TYLIS τύλις, Thracia vrbs, iuxta Aetnum montem, Stephano, & Polybio 4. Videt **TYLEVS**.
TYLLESII τυλλήσιοι, montes Italia, Lycophroni. Isacius dicit montem, ciuitatem, ac nomen Italiae significare. In Magna Graecia est. τυλλας & in singulari, habet Stephanus, vno λ. **TYLLESIVM** τυλλήσιον, habet ex Lycophrone Gab. Barrius, Calabriae promontorium: quod nouo nomine Cortica appellari hodie dicit. Idem ibidem **TYLLESIVM** vrbs habet, quam Agello vocari ait. Canterus in suis Lycophronianis annotationibus scribit Thessalia esse montes, quo auctore, ignoro.

T Y

TYLV S, Laconica in Peloponneso vrbs. quam nonnulli **OETVLVM** vocant, inquit Strabo: ex Xylandri interpretatione. Nam Gerbelius, & Bonacciolus legunt Pylus, & Batylus: sic enim in Græco exemplari est, πυλός, & εατυλός, quod Xylandro non placere in Annotationibus ostendit. Sed de eo vide in dictione **BITYLA**. **TYLV S** τυλός, etiam sinus Persici insula: ab Euphratis fluminis ostio vnus diei ac noctis navigatione. Arrian. 7. Alex. Ptolemaeus quoque habet Tylum in eodem sinu. sed longius ab ostio distans. Huius Tyli meminit Suidas in Στάκτι. **TYLOS** Solino quoque est India insula, quam scribit ferre palmas, oleas creare, & vineis abundare. In sinu Arabico quoque insula, Theophrasto 4. de Plantis, in Mari Rubro hac Plinio: quae materiem nauibus fabricandis prebet. Duas autem diuersas facit ex his idem, lib. 12. cap. 10. & 11. distantes inter se 10 M. P. quarum alteram Minorem cognominat. Vide **TYRVS**.
TYMAVI. Val. Flaccus 5. Inde Genetæi rapas Ionis, inde Tymas. ut legit Lud. Carrio. Veterem lectionem malo, quae hac, Inde Genetæi rupem Ionis, hinc Tibarenum. hanc enim confirmat Apollonius Rhodius 2. Argonauticæ. Vox Tymaui. hic nibili est.
TYMBRA Πιδία, est in Synodo VI. Constantinopolitana. Vide **THYMBRE**.
TYMBRIANI, circa Lycaniam populi, Plinio.
TYMBRIVM, vide **TEMBRIVM**.
TYMENÆVM τυμέναιον, mons iuxta Phrygiam. Stephanus.
TYMENNA τύμννα, Stephano Lycia pagus.
TYMES τύμης, Libya vrbs, Stephano.
TYMIVM τύμιον, Phrygia paruum opidum, Eusebio, & Callisto. **HIERUSALEM** vocatum à Montano heretico, addit Haymo.
TYMNISVS τυμνισός, vrbs Caria, apud Stephanum.
TYMNV S τύμνός, apud Stephanum Caria opidum.
TYMOLVS, vide **TMOLVS**.
TYMPANIA τυμπάνια, Elidis regionis opidum, in Peloponneso, Ptolemaeo. Plethon sine M. scribit (**TYPANEI** populi sunt Plinio, sed in Achaia) Strouili Nigro: Vardogna, Castaldo est. Puto idem esse cum τυμπάνια, Polybij 4. quod Triphylia adscribit. Apud Stephanum **TYPANEÆ** τυπάνεαι, scribitur. Vide **CTYPANSA**.
TYMPHÆA τυμφαία, Thessalia vrbs, Stephano. Tymphaei populi sunt apud Strabonem inter Epirum & Thessaliam, quorum vrbs Aginium. Plinius eos in Macedonia & gremio terrarum ponit. Idem hos, alio in loco, in Aetolia statuit.
TYMPHE τύμφη, Thesprotia mons. Stephanus. **STYMPHA** Strabonis puto.
TYMPHRESTVS τυμφρεστών λέπας, & παζος τυμφρεστοός dicit Lycophron: apud cuius Scholiasten legendū op. & non μυμνίων, sed μυμνίων, vti & Strabo lib. 9. vbi Tymphritum montem & Maliacum sinum non multum dista fuisse docet. Est autem in τυμφρεστος plenioris soni gratia insertum M. sicut τίμπλα, & alii. Hac ad me (cuius candorem summe eruditioni coniunctum admittor) Frid. Sylburgius. Vide **TYPHRESTVS**.
TYNDENSIUM Gentem habet in Africa, Ammianus 29. An à Tindu Stephani?
TYNDARIDES τυνδαρίδες, locus Bithyniae, ad Pontum Euxinum. Arriani Periplus. **TYNDARIDÆ** populi sunt ad ipsum Ponti Euxini recessum, iuxta Colchidem, Dionysio teste, & Eustathio. Vide **ARGONAVTÆ**, & **HENIOCHI**.
TYNDARII Scopuli, insulae tres, in mari Aegyptiaco. Ptolemaeus.
TYNDARIS, vide **TYNDARIVM**.
TYNDARIVM τυνδαίον, Sicilia opidum Ptolemaeo.
TYNDARIS Straboni & Plinio. cui colonia est. Oliuero Castello hodie nominatur à M. Nigro. Fazellus scribit totam prostratam iacere, & adiculam eo in loco tantum hodie exstare; S. Maria à Tindaro nomine.
TYNDESES, populi in Mauritania. Ammianus.

TYNDIS, India intra Gangem promontorium: in Arrbiani Periplo. Civitas est Ptolemao. & ibidem fluvius. eadem.
 TYNES τύνες, Sicilia vrbs: Stephano. Vide TVNES.
 TYNETVM, vide TVNES.
 TYNIDRIMENSE opidū. vide THYNYDROMVM.
 TYNIS, vide TVNES.
 TYNNA τύννα, Armenia Minoris vrbs. in Cataonia: Ptolemao. Fluvius India intra Gangem: eadem.
 TYPÆVM τυπαιον, Elidis mons: testibus Stephano & Pausania.
 TYPANEÆ, & TYPANEI, vide TYMPANIA.
 TYPARVM, vide THIBARVM.
 TYPHAONIUM τυφαιον, mons, Hesiodo in Scuto Herculis. In Beotia est: ut refert Tzetza. TYPHAONIAM Petram, habet Apollonius 2. ad Caucasum montē.
 TYPHIUM, Beotia mons, Hesychius. Corrupte forte, pro Typhaonium.
 TYPHOEVS, vide AETNA.
 TYPHON, vide ORONTES.
 TYPHONIS insula. ē regione Troia, quā homines CALYDNAM vocant. Q. Smyrnen. l. lly exidj. TYPHONIS Scopuli, sunt apud Lycophronem. Isacio eius Commentarii vocantur ARIMI æqua, montes Cilicia. TYPHONIUM specus, etiam est in Cilicia: Pomponio, & Curtio, Ad Pindari. Pythiam.
 TYPHRESTVS τυφρεστος, Trachinia opidum & mons: Stephano. Mensalis regionis est Etymologico. TYMPHRESTVM Strabonis puto, quem in Phthiotide describit, & unde Sperchium oriri scribit. Isacio ad Lycophronem Milesiorum mons est. Sed vide TYMPHRESTVS.
 TYRA, gens, iuxta Heroum opidum in Aegypto: Plinio. Vide TYRAS.
 TYRACA, palus Syracusis. Vib. Sequester.
 TYRACINE τυρακιναι, Sicilia vrbs parva: qua & TYRACENVM vocatur, auctore Stephano. vide TRI-NACIA.
 TYRAGETÆ, & TYRANGITÆ, vide TYRITÆ.
 TYRAMBE τυράμβη, Sarmatia Asiatica opidum: Straboni & Ptolemao. Tyrambe gens, ibidem: eadem.
 TYRANNOSBOAS τυραννοβοας, India intra Gangem imperium: Arrbiano, in Periplo.
 TYRAS τυρας, Ptolemao vrbs in Mæsia Inferiori, ad Tyram fluvium, que à Mario Nigro Zochezaia nominatur. Aut fallor, aut hanc urbem vocat Baro Herbersteinus nouo nomine Alba, & Moncastro. TYRAS quoq, eidem Ptolemao Sarmatia Europæ fluvius, qui TYRA Plinio: TYRES τώρες, Herodoto: τύεις apud Hesychiū. DRICA malè legi, pro eodem, putat apud Iornandem, Becannus. Hodie Bæster nouo nomine appellari, scribunt Willichius, Gronerius, & Herbersteinus: Bæpæster habet Lud. Decius TYRAS est quoq, apud Stephanum, pro fluvio, & opido, quod antea OPHIVSSAM οφισσα, dictum esset. Ptolemao autem duo sunt opida Tyra & Ophiusa, eaq, in Mæsia Inferiori, sed huius Ophiusa situs apud Ptolemaum, nōnihil differt à Strabonis. Tyritas horum accolæ vocat Herodotus. Ammianus fluvium Tyram, & opidum Tyron nominat. Vide TARAS.
 TYRCÆVS τώρκειον, mons ad sinum Arabicum, vbi is sinus nempe latissime expanditur. Diodor. 3.
 TYREA, vide THYREA.
 TYREDIZA τυρέδιστα, vrbs Thracie, iuxta Serrbium, Stephano. Hellenicus TYRORIZAM vocat. TYRODIZA in Perinthiorum ora, Herodoto.
 TYREN τυρην, Clazomeniorum locus. Hesychius.
 TYRÉNIA, vide TYRVS.
 TYRES, vide TYRAS.
 TYRIA, vide EVROPA.
 TYRIÆVM τυριαιον, Xenophonti Phrygia opidum est: lib. l. exped. Cyri. TYRIARIVM τυριαιον, puta Strabonis, apud quem τυριαιον, quosdam codices legere, annotavit ad eundem, Casaubonus.
 TYRIARIVM, vide TYRIÆVM.
 TYRIAS, vide TERIAS.

TYRICA τυρικη, regio qua descripta fuit à Posidonio Olbiopoli. ut refert Suidas. An circa Tyram fluvium?
 TYRICHÆ, vide HYLACTES.
 TYRICIVM, vide TYRIÆVM.
 TYRICTACE τυρικτακη, Taurica Chersonesi vrbs: Ptolemao. Vide TIRITACITE.
 TYRIGETÆ, vide TYRITÆ.
 TYRII, Hispania populi sunt apud Strabonem. Vide BERONES.
 TYRINI τυρινοι, episcopum Zenonem, habet Sozomenus 6. cap. 12. In Asia videtur.
 TYRIS, insula Italica, circa Locros. Plinius. vide ERANVSA.
 TYRISSA τυρισσα, Ptolemao Emathia vrbs in Macedonia, Ceresi nunc Mercatori. TIRISSEI sunt Plinio.
 TYRISTASIS, vrbs Thracia Chersonesi, versus Propontidem. Plinius. TIRISTASIS per i in prima: apud Demosthenem in Philippi epistola ad Athenienses.
 TYRITACITE τυριτακτη, vrbs Ponti, Stephano. Ad Phasim fluvium: Plinio TIRITACE vrbs est.
 TYRITÆ τυριται, Græci sunt, ad ostium Tyra fluminis Scythia habitantes: Herodoto in Melpomene. TYRANGITÆ τυρανγιται, Ptolemao sunt: & TYRIGETÆ τυριγεται, Strabonis. Puto eosdem à Plinio TYRAGETAS appellari. quos dicit habitare insulam spaciosam, circa Tyram fluvium. Düringer Germanos, horum sobolem facit Reineckius. vide TYRAS.
 TYRIANI, vide TYRITANI.
 TYRIVM, Magna Græcia vrbs, apud Plutarchum in Nicia, quam coloniam ductam ab Hierone, scribit. Sed THYRIVM legi apud eundem falso, scribit Gabriel Barrius in sua Calabria. nam Thuriū, inquit, à Pericle ducta colonia: non ab Hierone.
 TYRIVS, Gallia Narbonensis fluvius, Sex. Anienus.
 TYRMENII, vide SCYTHÆ.
 TYRMIDÆ τυρμιδα, pars tribus Oeneidis: Stephano, & Suida.
 TYRO, locus Italia, circa lacum Vulsinium. Martyrologium Adoni. Vide TYRVS.
 TYROCNESTIS, vrbs uomen. Etymologico.
 TYRODIZA, vide TYREDIZA.
 TYROPOECIA, opidum valde munitum: Curopalati. In Cappadocia forte.
 TYROPOEVΜ τυροποειον, castellum alicubi, in Thracia, aut Asia: Cedreno, Curopalati & Zonara.
 TYROPOLIS, vide MACELLA.
 TYRORIZA, vide TYREDIZA.
 TYROS, vide TYRAS.
 TYRRHA τυρρη, Lycia vrbs. Etymologico.
 TYRRHENE τυρρηνη, Macedonia locus est. Epitome Strabonis.
 TYRRHÆORVM τυρρηαιον, urbem habet Diodorus 13. ad oram Asiaticam: circa Chium. Vox nibili: επωρρηαιον, emendo: Geographi auctoribus.
 TYRRHENI, dicuntur in insulis Atticis, & faucibus Thracie. Sic Myrs. Lesbius. si qua huic fides. TYRRHENOS circa Crestonem urbem, habet Herodotus 1. & hac Thracia est. Inter has Tyrrhenorum insulas, Lemnum numerat Halicarnassus. 1. & hanc quoddam vna cum Imbro bos inhabitasse, tradit Plutarchus. Hos eos Tyrrhenos existimo, cum quibus Iasonem nauali pugna conflixisse, scribit Athenæus 7. & quas habitasse Athenienses, tradit Laertius in Pythagora. Et hinc forte Tyrrhenicus sinus, de quo vide DICEÆ.
 TYRRHENIA, Italia regio, cuius populos aliquando PELARGOS πελαργοι, dictos, scribit ex Myrsilo Halcarnassensis, lib. 1. Item Strabo lib. 5. Eosdem LYDOS λυδοι, nominatos, tradit Herodotus, in Clia, ut qui è Lydia in hanc regionem transmigrarint. Tyrrhenos DELPHINOS quondam dictos, ob pyriticam simul & dominium maris, scribit Myrsilus Lesbius. TRANIA est apud Serapionem, pro Tyrrhenia Dioscoridis cap. de resina. Stephanus habet quoque TYRRHENEN, vel TYR-

T Y

RHENIAM urbem. Vide TVSCIA, & LYDI.
 TYRRHENICA Stagna, quorum in veteri lapide mentio; ad ostium Iberi fluminis putat Ant. Augustinus, Dialogo III. Numismatum: Adferri huius videtur Ausonius ad Paulinum, his versibus, Tyrrhenica propter Tarraco, & ostifero superaddita Barcina Ponto. & nem Paulinus ad Ausonium. Qua Betis Oceanum Tyrrhenumque auget Iherus, Et Tyrrhenum mare vocat Latinus Pacatus totum illud quod Hispaniam alluit ab Oriente. TYRRHENICA Vada, vocat Silius 17. lacum Trasumenum.
 TYRRHENVM Mare, quod Plinio auctore TVSCVM, NOTIVM, & INFERVM etiam vocatur: LIBRVNVM Cicero vocat, & AFRICVM Plinius 2. Epistolar. ad Gallum suum. TYRSENVNVM etiam nominat Stephanus. Mar Tosco à Leandro; & Mar de Marseille à Vincentio Lupano, in Tacitum dicitur: TYRRHENI Fluvium, pro Tiberi, habet Silius 13. TYRRHENVM Ostium habet Iornandes de Reb. Geticis. Fretum Herculeum eum sic appellare credit Io. Vaseus. Vide TYRRHENICA Stagna, TVSCVM, & HADRIATICVM.
 TYRRHENVNVS Sinus, inter Misenu & Puteolos. Dion 48. AVSONIVS fuit antea dictus, teste Halicarnasseo 1.
 TYRRHEVM, Acarnania opidum puto: apud Linium 38. Idem cum THYRIO, vti existimo.
 TYRRHINA, vide ORGANA, & TYRVS.
 TYRRI A tupsia, in Cypro locus, ubi ferri fodina. Aristoteles in Mirabilibus.
 TYRSENIA, vide ITALIA.
 TYRSETA tupsia, Samnitum urbs: Stephano. ex Philisti 1. sed taurator, pro Zaurator, legit alius codex. Tauritici autem mihi ignoti.
 TYRSIS tupsia, urbs & regia Saturni, in Beatorum insulis. Pindarus & Homerus. Pro Elyso forte.
 TYRSVS, amnis circa Mesiā videtur: lib. 17. Hist. Miscell.
 TYRVS tupsia, Phœnicia urbs celeberrima, orbis olim emporium. Coloniam à Seuero deductam facit Vlpianus. SARRA vocata fuit, Gellio & Festo testibus. & inde Sarranum ostrum Virgilio. Sacra littera SOR, vel TZOR nominant. & vulgari vocabulo hodie Suri dicitur: Postello auctore, & Nigro. Est etiam PALÆ TYRVS. i. antiqua, Trogo 11. triginta stadiis hinc distans, ut eam describit Strabo. TYRVM veterum, quod idem est nominat Q. Curtius 4. quam Paletyron, hactenus appellant: ut tradit Niger. TYRENIA Regio hinc Palapharo. De Tyriorum Origine, lege Trogum 18. TYRVS, sinus Persici, Straboni: vel Marii Rubri insula, Eustathio & Stephano: quam ab Artemidoro TYLOS, per L. vocari subdit. Theophrastus non semel meminit Tyli insula Arabica, in mari Rubro. TYLOS est Ptolemai. & TYRRINA, ut puto. Nearchi, apud eundem Strabonem. TYRVS, etiam insula Syria, continenti finitima, ante Tyrum ciuitatem: Ptolemaeo, quæ Pendoli hodie, ut puto. TYRVS, Laconica urbs: etiam Lydia. item Pisidia: apud Steph. TYRVS quoque locus & presidium trans Iordanem, inter Arabiam & Iudeam; non procul ab Essebonitidis regione: quem exacte describit Iosephus 12. Antiq. TYRVS etiam Italia urbs: circa Vulsinum lacum, ubi Martyrologia Vsuardi & Adonis S. Chrystinam martyrio adfectam perhibent, vnde TYRENSIS lacus, de quo vide BULSINVS. Alia est TYRVS vel TIRVS, quam hodie Tiriolo vocari scribit Ananienfis. In Calabria hac est, ut vult Gab. Barrius, qui scribit huius meminisse Platarchum in Nicia. sed ibi corrupte Thurios, pro Tyrium legi. Fides sit penes auctorem. Somnare nempe scribit Barrium Celsus Cittadinus in schedis Roma ad me missis, ubi dicit hanc Tyrum insulam esse in Vulsinienfium siue Martanolacu, ubi S. Christina martyrio adfecta fuit. hodieque vocari Isola Bisentina à Bisento huius tractus opidulo. Vide TYRAS, TYRIVM, CYRNVS, ANATHA, & CARTHAGO.
 TYSKA tupsia, regio siue campus magnus sic dictus, in quo l. opida culta. de quo litere fuisse Masanissa cum

T Z

Carthaginensium, scribit Appianus, in Punicis.
 TYS CON vicus, non longe ab Alandro flumine. Linius 38. Circa Phrygiam.
 TYS DRVN, vide THYSDRVN.
 TYSIA, Iornandi Scythia Europæa fluvius.
 TYZICA, Africa urbs: D. Augustino.
 TZACHATÆ, Scythia vicina gens videtur, apud Laonicum. Vide ZACATÆ.
 TZACONIAS, vide CRONIVM.
 TZAMANDVS tupsia, urbs in prærupto saxo; hominum diuitiarumque abundans. Circa Armeniam Minorem: Porphyrogenneta, Cedreno, & Zonara. ZABANDVS, & ZAMANDVS legitur apud Curopalatem.
 TZANI tupsia, Armeniæ vicini populi ad Pontum Euxinum. Procop. 3. Edificior. eidem & TZANICA Regio. Vide MACRONES, & ZANI.
 TZARPHATH, vide GALLIA.
 TZELLENSIS, vide ZELLENSIS.
 TZEPIANA, vide MANTINIA.
 TZERNA, vide ZERNA.
 TZIDRAMA, rupis cuiusdam aspera nomen in Galatia; vti videtur ex vita S. Theodori, à Metaphraste descripta.
 TZOPHANENE, vide SOPHENE.
 TZOPHARA, vide ARMENIA.
 TZOR, vide TYRVS.
 TZVDADER, castellum in Persarum & Indorum confinio: Cedreno. TZVNDADAER Callisto. Huius meminit quoque Theodorus lector, in suis Collectaneis.
 TZVMINA, vide BYZANI.
 TZVNDADAER, vide TZVDADER.
 TZVRVLVM, Thracia urbs; apud Cedrenum ZVRVLVM Choniata, & in Historia Miscella. Castellum est apud Zonaram. An Turullus Suida? Crusius putat media ferè via esse inter Constantinopolim Adrianopolimque, & Ciorlo nunc dici. Zorli legi Leunclanius. sic quoque Corn. Scepperus. Vide IZIRALLA.
 ABAR tupsia, Mauritania Casariensis urbs, Ptolemaeo. Bismeo apud Castaldum nominatur.
 VABATVM, vide VALLATA.
 VABRENSE Castrum, in Gallia. G. Turonenf. 9.
 VACALLINEI Pagi, meminit vetus lapis. Hic pagus adhuc Vachlendorff nominatur. Est circa villam Arnwyler, quæ est supra Coloniam Vbiorum Treueros versus sex miliaribus. In Gallia Belgica. Hac Ant. Morillonius in Smetij volumine.
 VACALOS, vide VAHALIS.
 VACANAS, vide FVNDVS.
 VACARIA, siue AVACARIA, Antonino, locus in Africa Propria. M. Velferus putat legendum à VACARIA, diuisim. & VACCÆ esse in Tabula Peutingeriana. Vide VACCA.
 VACATVM Munimentum, alicubi circa Persidem. Avmiano 25.
 VACCA, Plinio urbs Lusitania, quæ Ponte Vouga Varrerio. Pato BACCIA ab Orofio lib. 5. cap. 4. dici; ubi scribit eam à Q. Fabio Seruiliano deditione receptam. Vacca apud Plinium lib. 5. cap. 2. flumen & opidum esse, ostendit idem Varrerius ex archetypo Toletano: ubi legitur, flumen Vacca, opidum Vacca, opidum Talabrica, & c. Fluvius hodie quoque Vouga dicitur. Alia est VACCA Isidoro, ad Pyreneos montes. vnde Vaccais nomen, ut addit.
 VACCA, opidum Numidarum est, & forum rerum venalium totius regni. Sallust. in lugurthino. BAGA βαρα, Plutarcho est in Mario. VAGA βαρα, Ptolemai, videtur. Vide VACVA, & VACARIA.
 VACCÆI, vide BACCÆI, & GALLIA NOVEPOPVLANA.
 VACOMAGI tupsia, Albionis insula populi, apud Ptolemaum. Sterlingum, urbs Scotia, putat H. Boëthius.
 VACONTIVM tupsia, Pannonia Inferioris opidum. Ptolemaus.

VACO-

V A

VACORIVM *Ἰουάνου*, apud Ptolemaum Norici vrbs est, quæ Villaco Itali, & Willach Germanis dicitur, Sabellico & Iouio testibus. opidum Carinthia; inter Alpium rupes, ad Drauum fluvium. Altenhofen autem opidulum hodie vocari scribit Læzius. & idem in tabula sua Carinthia Straesburg ad Gurcum fluvium interpretatur.

VACVA *Ἰάκωβα*, Straboni, **VACOS** *Ἰουάνου*, Ptolemao, **VACCA** Plinio; Lusitania flumen. Vouga hodie, *Varrerio* & *Vaseo*.

VACVATÆ *Ἰακωβάται*, gens, in Mauritania Tingitana: Ptolemao.

VACVNÆ Nemora, habet Plinius, iuxta montem Fiscellum; in Italia. **VACVNÆ** Fanum, habet Horatius epist. ad Aristium. Pro opido interpretantur Blondus & Leander. quod hodie nomen retinere scribit ad me Roma Celsus Cittadinus.

VACVS, vide **VACVA**.

VADA, Tacito Batanorum vrbs, quæ hodie Wagening dicitur, testibus Rhenano, & Dinao. Vide **VOLATERANA**, & **SABATHA**.

VADATA *Ἰαδάρτα*, Chamana regionis in Cappadocia vrbs: Ptolemao.

VADAVERO, Hispania mons, ut legit Turnebus apud Martialem 1. ad Lucinianum. coniunctum nempe. vbi excusi codices **VADA VERONEM** diuisim legunt. Vide **VERO**. Addam hic quæ legi in libro *M. S. de Fluminib.* & montibus Hispania, Hieron. Pauli Barcinonensis, hæc nempe: Quidam non temerè Celtiberia montem esse existimant, ab aliis effractū, atque in insulam positum. quem nunc Vadauicorem corruptè vocant.

VADDASI *Ἰαδδασί*, Media gens: apud Ptolemaum. **VADASCI** interpretibus.

VADECINIENSIS Episcopus, in Africa. *Viç. Vticens.*

VADENI *Ἰαδένωι*, Ptolemao populi in Arabia Felici. Interpretes **VDENI** legunt.

VADENSIS Episcopatus; Numidia, *Viç. Vticens.* *M. S. à Bada*, gentile puto.

VADESITANI Episcopi, in Numidia, meminit *Viç. Vticens.*

VADICASSES, Gallia Lugdunensis populi: apud Plinium. *Ἰαδίκασσι*, **VADICASSII** Ptolemao.

VADIMONIS Lacus, Licio & Plinio in Italia est. iuxta Amerina prædia, Plinio 2. *Naturalis*, & alteri Plinio Epist. lib. 8. ad Gallum suum, vbi eius innatantes insulas describit. Antonius Massa scribit eum in agro opidi Bassan esse non longè à Tiberi, sub collibus Amerinis. Lago di Bassanello Leandro: sed Lago di Viterbo Fabrico est, qui hætenus Vadimono appellari scribit.

VADNIA *Ἰαδνία*, Cantabrorum in Hispania vrbs. Ptolem.

VADOMARII, Alemannorum Pagus, Ammiano 21. Circa Rhatos.

VADVM **SABATIVM**, vide **SABATA**.

VÆELITRÆ, vide **VELITRÆ**.

VÆRIACA, Phœnicia vrbs. Lib. Notitiarum.

VÆSAPA *Ἰαυάπα*, Ptolemao Armenia Minoris vrbs. **VARSAPA** interpretibus.

VAFRIÆ, vide **ACERRÆ**.

VAGA, Latinis dici eum fluvium Cambriae, (ea Anglia insula pars est) qui Britannis Gowy, & Anglis Vuy, vocatur; scribunt Lelandus, & Lhuydus. **VAGA** *Ἰαγα*, Ptolemao nomen duarum urbium, quarum vnam in Africa Propria, (cuius & Silius meminit) habet, alteram in Casariensi Mauritania. **TIGAVA** Plinij hanc Munsterus putat. **VAGENSE** opidum illius potius censerem. Vide **BAGA**, & **VACCA**.

VAGABANTA, legionibus nobilis locus. circa Persidis confinis: Ammiano.

VAGAL, vrbs in Mauritania Casariensi: Antonino, Simleus credit **BAGAI** apud D. Augustinum: & **BIGAI** in Conciliorum opere vocari. **VAGALITANI** Episcopi meminit *Viç. Vticens.* *M. S.* & **VAGALLITENSIS** Coll. Carthag.

VAGALENSIS Episcopus in Africa. Coll. Carthag.

VAGANENSIS Satus, meminit Symmachus, li-

V A

bro 1. Epistola 62. A *Vaga* Africa videtur.

VAGEDRVSA, vide **ARETHVSA**.

VAGENSE, vide **BAGA**.

VAGENVS, Silius 8. Tum pernix *Lagus*, & sparsi per saxa. *Vageni*, in decus Hannibalis duos misere nepotes. An pro. **VAGIENVS**?

VAGIENNI Liguria populi, Plinio. vide **BATIENI**, & **VAGENVS**.

VAGIENSIS territorij episcopus Asclepium Afrum, habet Honorius. Maximianum quendam Vagiensem episcopum nominat etiam D. Augustinus. & ex eodem Decretum 2. Causa 23. Vide **BAGA**, & **VAGA**.

VAGNIACVM, locus in Anglia, ut est in Itinerario Antonini. Wrotham vicum putat Talbotus, in suis ad hoc Itinerarium Commentariis. Maidston est Camdeno in Britannia sua.

VAGORITVM *Ἰαγόριτον*, Aruniorum vrbs, Ptolemao. In Gallia Lugdunensi. Vogiron fortè hodie.

VAGORMELITANVS episcopus, in Numidia. *Viç. Vticens.*

VAGOSOLA, Scythia fluvius: Iornandi.

VAGOTH, vide **BERGIO**.

VAGRADENSIS, & **VAGRAVTENSIS** episcoporum Numidia, meminit *Viç. Vticens.* *M. S.*

VAGVM *Ἰαγρον*, Corsica promontorium: Ptolemao.

VAGVS, fluvius circa Scandiam insulam: Iornandi. Waga fortè *Herberti* *Stenij*.

VAHALIS, Batavorum fluvius, aut potius pars Rheni, apud Tacitum. **WALIS** est apud Casarem, *M. S.* ut annotavit Ful. Ursinus. quamvis quidam codices excusi **VACALOS** habeant. Wael hodie dicitur. Tacitus **NABALIÆ** fluminis etiam meminit: sed Vabalis ibi quoque legendum putant Rhenanus & Lipsius.

VAIANENSIS Ecclesia episcopus Valentius. Coll. Carthag. **VAIENSIS** ibidem.

VALA *Ἰαλα*, Thracia vrbs: Ptolemao. Marmarica Tingitana quoque eidem.

VALACHIA antiquitus vocabatur Africa Propria quædam vrbs circa Tunetum: quam hodie Cammart appellant, ut refert ex quodam scriptore Arabo, Marmolinus.

VALATA, vide **VALLATA**.

VALATHA *Ἰαλαθά*, locus Syria, Zamari ad habitandum concessio, ab Herode. Iosephus Antiquit. 17. cap. 2. Circa Daphnen Antiochie videtur.

VALCVM, Pannonia Inferioris opidum, Antonino. quod Veliz Simlero: Volcowar Læzio.

VALDANVS, Plinio Pannonia fluvius. qui Læzio, Valpo dicitur.

VALENA *Ἰαλένα*, Ptolemao Pannonia Superioris vrbs. Gran ad Danubiū, Villanouano est. Valbach autè Læzio.

VALENSES, seu **VIOMENSES**, Italia populi sunt inter Romam & Rauennam. Vita Zacharie 1. Pont. *M. S.*

VALENTIA, Colonia Gallia Narbonensis, Ptolemao. Valence nunc, teste Poldo Albenato. **VALENTIA**, Ammiano 28. Britannie insula pars, quam Gyraldus Cambrensis Scotiam vocat. **VALENTIA**, Ponti vrbs; lib. Notitiar. **VALENTIA** *Ἰαλεντία*, Contestanorum in Hispania Tarraconensi vrbs, Ptolemao. Ederanis eam adscribit Plinius. Valencia hodie, Clusio. Hanc Valentiam antea **ROMAM** vocatam, à Romo Hispanorum quondam rege, scribit non solum Annius in Manethonem; sed etiam P. Antonius Beuterus, in suo Hispania chronico. Nummus aureus, in Goltzj historia est, qui habet **COLIVL. VAL. ego lego COLONIA IVLIA VALENTIA**. Aliam **VALENTIAM** in Hispania, habet Linij Epitome 55. quam ad habitandum concessam Viriathiveteranis militibus, à Iulio Bruto narrat. Ad Minium fluvium, Tydegq. obiecta est. Ioan. Mariana 3. cap. 7. de Rebus Hispania. qui dicit quoque hætenus nomen retinere. Vide **HIPPO**, **ROMA**, **BANASA**, **IAPYGIA**, **BRITANNICÆ**, & **VALENTIANÆ**.

VALENTINI, Sardinia populi: Ptolemao, & Plinio. Calabria etiam apud eundem Plinium. A Vibone Valentia hi, verisimile.

VALEN-

V A

V A L E N T I A N A apud Eginardū, **V A L E N T I N I A N A** apud Reginonem. anno DCCLXXI. & **V A L E N T I N I A N E N S E S** in libro Notit. **V A L L E S C H E N A** apud Aimoium. Valenchiennes vrbs hodie. In Hannonia, ad Scaldim.

V A L E N T I N I A P O L I S vrbs, meminit concil. Chalcedonense, Ephesinum, & synodus Romana IIII. Asia Propria videtur. Hic locus memoratur quoq; in vita D. Chrysostomi scripta per Georg. Alex. patriarcham. qui Eusebium huius vrbs & locorum qui **C E L V I A N A** (pro Cilbiana forte) dicuntur, episcopum habet.

V A L E N T I N U M, vide **F O R U M F u l u j**.

V A L E N T I V M, episcopalis vrbs; sub sede Amidenſi, vt ait Guil. Tyrinus.

V A L E P O N G A, Hispania vrbs: Antonino. Inter Liminium & Casaraugustam. **A N V A L L I S I B A N A**? de qua in Vita Ludouici Pij Imp. à Pitheo edita.

V A L E R I A Colonia, Corsica insula vrbs, Ptolemaeo. Leria dicitur Pineto. Sed **A L E R I A** dicitur, non Valeria, est in Græcis exemplaribus. Sic habent quoque Plinius & Antoninus. **V A L E R I A**, Germania regio, & Pannonia pars; sic à Valeria Diocletiani Imp. filia nominata, vt Marcellinus refert, & Aurel. Victor de Caesaribus. Inter Danubium & Drauum iacet hæc, Sex. Rufo, & Iornande auctoribus. **H A N C P E R V A L I T A N A M** cognominat Libell. Prouinciæ à Schonbouio editus. Huius meminit quoque Iornandes. Rhenanus Crabaten; Lazius Styriam interpretatur. Sed vide Lib. Notitiar. qui Valeria huius ciuitates enumerat. **V A L E R I A**, Celtiberorum in Tarraconensi Hispania vrbs; Ptolemaeo. **V A L E R I E N S E S** Plinio. **C O L. I V L. V A L.** est apud Goltzium in Augusto. Valeria, vel Quença dicitur, Clusio & Tarapha. Valeria la Vieja, & Valera de Sufo, item Valera quemada Morali est. septem leucis à Quença. In Castella Noua, vt vocant. **V A L E R I A**, Latina vrbs, in via Valeria: Straboni. **V A L E R I A**, Sardinie opidū: Ptolemaeo. **V A L E R I A**, Diacono in Longobardici Italia regio est XIII. in qua Tibur, Carsuli, Reate, Furconū, Amiternum, Marsi, & Fucinus lacus. **V A L E R I A** Baccarum, inter præsidia Mæſia II. imposita. Lib. Notitiar. **V A L E R I A** Zabdenorum, idem: inter præsidia Mesopotamie. Vide **B Y Z A C I V M**.

V A L E R I A Via, in Sicilia. inter Messanam & Lilybaeum. Strabo. Est quoque **V A L E R I A** Via, Italia. hodie ea Il piano di Perito, & delle Celle, vocari, auctor est Cioſanus 4. Tristium Ouidij. **V A L E R I A N U M** Fundum, in agro Sabino, habet Platina in Siluestro 1. Vide **A V G V S T A V A L E R I A**.

V A L E R I A, vide **B A L E A R E S**.

V A L E R I A N A Villa meminit Vopiscus, in Aureliano. **P. V A L E R I I** Villa, Ciceroni in Brutio circa Reginos est, vt placet Gab. Barrio 3. Calabriae historia. vide **F V N D V S**.

V A L E T I V M, vide **B A L E S I V M**.

V A L I, Asia populi, ad Mæotidem paludem. Plinius. Vide **A R B A L I**.

V A L I I, Aethiopiae populi: Plinio.

V A L I N S A, vt inscriptio eius tractus ostendit; siue **V A L E N S E S**, vt Liber Notitiarum habet: **V A L I N S A N I** vocantur in concilio Epaunenſi & Aureliensi. Est in Alpibus regiuncula, quæ hodie Walliſſerlandt vocatur. Eam olim tenuere **V I B E R I**, **V E R A G R I**, & **S E D V N I**. Iofias Simlerus.

V A L I S C V M, locus in Italia. Obsequens.

V A L L A dicitur, vrbs Macedonia, Pieria regionis: apud Ptolemaum. **V A L L A I** Macedonia populi: Plinio.

V A L L A T A Antonini, habet Clusius, pro ea ciuitate Hispania, quæ hodie Vanença dicitur, circa Astorgam. **V A B A T V M** in alio Antonini codice veruſto hoc loco lego.

V A L L A T V M Antonini, Bfal, vel Weilenbach Laſio & Simlero est. Rhetia opidum.

V A L L E B A N A, loci nomen in Gallia, apud Ausonium. Epigrammate 68. **V A L L I S B A N A** diuſim legendum putat Vinetius.

V A

V A L L E N S E S sunt in lib. Prouinciæ. Heluetij populi, eo tractu quæ hodie Walliſſerlandt. Inde **V A L L E N S I S** Ciuitas. vide **O C T O D V R V S**.

V A L L E S C H E N A, vide **V A L E N T I A N A**.

V A L L I populi, à Portu Caucasus, per montes Gordiasos: Plinio. Idem, ibidem quoque **S V A R N O S** habet.

V A L L I S, Antonino Africa Propria locus. **V A L L I T E N S I S** inde, in Coll. Carthag. vide **B A L E N S I S**.

V A L L I S Alba, in Phœnicia: lib. Notitiarum. **V A L L I S** Cariniana, Antonino vrbs in Pannonia. **C A R M I A N A** legit Lazius 12. R. P. R. & Baboliza Carthæna hodie vocari dicit. **V A L L I S** Domitiana, in Mæſia Inferiori locus: Antonino. Circa Danubij ostia. **V A L L I S** Diocletiana, Vide **D I O C L E T I A N A**.

V A L L I S Regia, vide **S A V E**.

V A L L I T E N S I S, vide **V A L L I S**.

V A L L O, vide **A L I S I V M**.

V A L L V M, vide **H A D R I A N I M u r u s**.

V A L O N δὲ αλον, Mauritanie Tingitana fluius; ad Atlanticum Oceanum. Ptolemaeus.

V A L O S T A, videtur tractus, aut loci nomen, apud Antoninum in Africa Propria.

V A L T H A, Arabia vrbs. Lib. Notitiarum.

V A L V A δὲ αλνα, Ptolemaeo mōs, in Mauritania Caſariensi.

V A L V E N S I S episcopi, in Italia, meminit Synodus Constantinopolitana VI. sub Constantino Magno habita. Suffraganeum Mediolanenſis archiepiscopatus facit Sigonius de regno Italiae. Alius episcopus **V A L V E N S I S**, vel **P E N N E N S I S**, est in concilio. opere à Pinna vrbe in huius confinibus. qui autem huic præſidet, **S V L M O N E N S I S** est episcopus. Valuenſis verò vocatur ab Agro Valua, in quo hæc Sulmo quoque ſita. Vide **F E L I G N I**, & **P I N N A**.

V A L V I N U M, vide **B A R B I N U M**.

V A M A, fluius qui ſe in Gangem effundit. Plinius. Est & vrbs nomen, Celticorum in Hispania; δὲ αμα, Ptolemaeo. Οὐλμα, legit apud eundem. Georg. Vbelus.

V A M A C V R E S, Africa Propria populi: apud Plinium.

V A M A C C V R E N S I S Plebis, meminit Coll. Carthag. & eadem per B. **D A M A C C O R E N S I S**.

V A M A L L E N S I S Episcopatus, in Mauritania Sitiphenſi. Viſt. Viſenſ. M. S.

V A M I C E L A δὲ αμικελα, Mauritania Caſariensis opidum. Ptolemaeus.

V A N A, vide **V A S A M A**.

V A N A C E N I δὲ ανακνοι, Corsica gens, apud Ptolemaum.

V A N D A B A N D A δὲ ανδὰ βάνδα, Ptolemaeo Sogdiana regio.

V A N D A L I, **V E N E D I**, **P E N N I**, & **S C L A V I**, teſte Melanchthone in Tacitum, qui eorum omnium meminit: sunt vnus gentis varia appellationes. **V A N D A L O R V M** meminit Eutropius. **B A N D I L I** δὲ ανδῖλοι, sunt apud Zoſimum, & Suidam. & **B A N D A L I** Mamertino in Panegyrico. **V A N D A L O S** vocat Crantzius Bohemos Polonos, Ruſſos, Dalmatas; hæc enim omnes regiones Wandaliæ comprehendere ait. Vernacula lingua Wenden & Winden nominantur. Hanc ſententiam reiſcit P. Niuemontius, in ſuo Miſnia commentario. De his lege Dauidem Chytraum in ſua Saxonica hiſtoria. Vide **S L A V I**.

V A N D A L I C I δὲ ανδάλικοι, montes, in Germania. vnde Albi fluius promanat. Dion. 55. Vide **S V D E T I**.

V A N D A L O R V M Caſtri cuiuſdam, in Sicilia, meminit Hiſtoria Miſcella 16.

V A N D A L V S, vide **V I S T V L A**.

V A N D V A R A δὲ ανδὰρα, Damnicorum opidum: Ptolemaeo. In Albione inſula.

V A N G A L I A δὲ αγγαλία, inſula ante Taprobanam. Ptolem.

V A N G I O N E S δὲ αγγίονες, Ptolemaeo Gallia Belgica populi, ad Rhenum: Wormſer biſthums, B. Rhenano & Lichtenauio. Sed contra affirmat Pirchaymerus, **V A N G I O N E S** eſſe Spiſrenſes; **N E M E T E S** vñmtes; verò Wormacienſes. Rationem addit Irenicus, nempe quòd Ptolemaeus, qui in deſcriptione Rheni ſolus ſit à Meridio

in Septentrionem decurrere, primum meminit Vangionum, deinde Nemetum. Sig. Gemblacensis tamen, qui ante annos scripsit circiter quingentos, Wormatiam Vangionum urbem vocat. Wormatiam urbem olim vocatam VANGIONVM SPECVLAM, ex antiqua ibidem inscriptione, colligit quoque Ioannes Heroldus. Wainghen interpretatur La^zius. sed hos potius VARGIONES putauerim.

VANIA loci nomen, 60. M. P. à Tarento, Antonino. an locus mendosus? NANIA siquidem legit Sigonius, ex codice M. S. Barium eius loco mallet substituere Simlerus.

VANIVS ^{ἐάννι}, Libya Interioris vrbs: Ptolemaeo.

VANNIA ^{ἐάννια}, Bechunorum opidum, in Italia. Ptolemaeus. Louino quidam.

VANNIANVM Regnum, habet Plinius in Sarmatia Europaea vsquam. vltra Danubium fuisse, inter Marum & Cusum flumina, ex 2. Annal. Taciti disco.

VANNIDENSIS Episcopus, in Mauritania Casariensi. Viñt. Vicens.

VANNIENSES, vide FLAMONIENSES.

VANTENA, Aegypti vrbs, in epistola episcoporum huius regionis ad Leonem Aug. In Conciliorum opere.

VAPANES, vide BLESINA.

VAPINGVM, & VAPINQVVM, Gallie Narbonensis vrbs, apud Aimoinum & Antoninum. Gap Simlero est. Vide APPENDENSIVM.

VAPLVARI, populi circa ostia Rheni: vt docet B. Rhenanus, ex antiqua tabula Peutingeri. APSVARI emendat M. Velferus. & ANSVARIOS intelligit.

VARA, vide VARAR.

VARADA ^{ἐσέγδα}, Ptolemaeo Carpitavorum in Hispania vrbs.

VARADANVS, vide ACHARDEVS.

VARADETVM, Gallia vrbs, in scheda III. Tabula Peutingeriana, nondum edita.

VARALII ^{ἐσέγλι}, in ora Dalmatie populi, quos posteri ARDIEOS ^{ἐσέγιο}, vocauerunt. hos à mari in mediterranea abegerunt, coegeruntq; agricultura vacare. Strabo. ARDIEOS quoq; vocat Appianus. Videntur Ptolemai VARDEI ^{ἐσέγδιο}, & VARDÆI Plinii, quos Italia quondam populos vocat. BARDEI sunt Glossario.

VARAMVS, Venetorum fluuius, Plinio. Duplici RR. quidam codices habent. A Leandro Caloro interpretatur.

VARANIONENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

VARAR Aestuarium, Ptolemaeo Albionis insula. Hodie Muirai firth vocatur. Sed VARA ^{ἐσέγ}, in Graecis exemplaribus legitur. Buchananus putat Morauiam regionem (qua hoc aestuario rigatur) olim sic dictam.

VARARITANVM in Africa locum episcopalem, habet Victor Vicens.

VARCAONENSIS, vide ALBA.

VARCIA, Gallie Belgica vrbs; Antonino. Circa Burgundia Comitatus forte.

VARCIANI ^{ἐσέγιο}, Pannonia populi. Ptolemaeus & Plinius.

VARCILIENSES, vide VIBIENSES.

VARCOSOS, vrbs Archiepiscopalis, in Asia: Guil. Tyrio.

VARDÆI, & VARDEI, vide VARALII.

VARDVLI ^{ἐσέγυλοι}, Ptolemaeo, Plinio & Pomponio Hispania populi. ad mare Cantabricum. Guipuscoa hodie, vt vult Garibaius.

VARENSIS Limitis, in Africa; meminit lib. Notitiarum.

VARENSE Concilium, in Decretis Gratiani 2. Causa 13.

VARENTANVM, scribit Leander ab Antonino vocari Tuscia opidum, quod hodie Valfetano nomen habet.

VARETATÆ, India populi: apud Plinium.

VARETVM, Plinio Cappadocia fluuius.

VARGIONES ^{ἐσέγιο}, Germania populi, Ptolemaeo. Scudo Wart Landgrafschaft videtur, ad fontes Danubij regio.

VARIA ^{ἐσέγιο}, Beronum vrbs: Ptolemaeo & Straboni. Ad traiectum Iberi fluminis. Vbi is nempe nauium capax esse

incipit, vt scribit Plinius. Ptolemai autem tabula hanc nimis à flumine elongant. Logroño putatur Morali; Varea Garibai 3. cap. 4. Epitomes descriptionis Hispanie. quod verisimilius est, cum & nomen magis referat, & media tantum leuca à flumine distet. vide BARIA, BARRIVM, VERALA, & VERETVM.

VARIANA, Moesia Inferioris vrbs: Antonino: quae Brannicero Lazio, vel vt alio in loco docet, Varasdinum. Pannonia etiam alia, eidem Antonino. quae Waram ad Drauum fluium videtur. Vide VARINA.

VARIANVS Vicus, Antonino locus est inter Patavium & Bononiam. Figarola forte hodie.

VARICA ^{ἐσέγιο}, Iberia Asiatica vrbs: Ptolemaeo.

VARINA, Dacia Ripensis vrbs. lib. Notitiarum, eadem cum VARIANA Antonini.

VARINI Germania populi, apud Tacitum, geminato RR, scribit Plinius. Idemue marchit, pars Marchie Brandeburgica, forte: vt Wullichius scribit. Althamerus censet hos Warmiensi vrbi episcopali, in Prussia, nomen reliquisse.

VARINOS Taciti in Rhetiam ducit Lazius, & Veringen interpretatur.

VARIS, Antonino Anglia vrbs. Boduarp est Camdeno.

VARISTI ^{ἐσέγιο} Ptolemaeo, sunt NARISCI Tacito; vt putant Peuterus & Wullichius. Scio apud Capitolinum in M. Ant. Philosopho Imp. variata lectione alterum codicem VARISTÆ, alterum NARISCI legere. Vide NARISCI.

VARNA ^{ἐσέγιο}, Media opidum: Ptolemaeo.

VARNALIS episcopatus Syria, sub sede Hieropolitana. Guil. Tyrius.

VARNI ^{ἐσέγιο}, Bactriana gens: apud Ptolemaum.

VARNON episcopatus, Guil. Tyrio, sub sede Edissena.

VARNVS, VERETINVS, & VRITANVS, agros Calabria, habet Lib. de Limitib. ab opidis, sic nuncupatos.

VARODOPA, circa Macedoniam provincia, Eutrop. 6. Per e in prima quoque. Duo priora elementa ablego, & RODOPA lego, regionem Thracia.

VARPNA ^{ἐσέγιο}, apud Ptolemaum Aria vrbs est.

VARRAMVS, vide VARAMVS.

VARRINI, vide VARINI.

VARRONIANVM, Pannonia vrbs est apud Lazium. ex Antonino & Scoto, vt ipse ait. quam hodie Baronitwar appellari addit.

VARSAPA, vide VASAPA.

VARTANENSIS episcopus Honorius, in Africa. Coll. Carthag.

VARVANI, Italia Transpadani populi, sunt apud Plinium.

VARVARIA, vide VARVBARINI.

VARVBARINI Liburnia populi: Plinio. VARVARIA ^{ἐσέγιο} opidum, habet Ptolemaeus, ibidem. Huius etiam meminit Codex 8. Titulo 38. LIBVRN. VARVAR. legitur in antiquo lapide, Rauenna. testis Rubens.

VARVCA, vide VATVCA.

VARVS ^{ἐσέγιο}, Ptolemaeo & aliis, fluuius, & terminus inter Galliam & Italiam. Varo, Leandro & Poldo.

VARVTHA ^{ἐσέγιο}, Armenia Minoris vrbs: apud Ptolem.

VASADENSIS, in Isauria episcopi, meminit concilium Antiochenum. VASATA Ptolemai puto.

VASADA ^{ἐσέγιο}, Iberia Asiatica opidum. Ptolemaeus.

VASAGADA ^{ἐσέγιο}, Mauritania Casariensis opidum: Ptolemaeo.

VASALETVS ^{ἐσέγιο}, mons in Africa Propria: apud Ptolemaum.

VASAMA, Hispania opidum: Antonino. Inter Asturicam & Numantiam. VANA, & VESANA etiam Simlero: vacillante lectione. An Vxama Plinii? Sic video sentire Hier. Suritam. cuius hodie, vt inquit, vestigia exstant & parietina, ad Castellum Castris ognomento, quod Osma imminet.

VASANA ^{ἐσέγιο}, Ptolemaeo opidum in Casariensi Mauritania.

VASARII ^{ἐσέγιο}, Gallia Aquitaniae populi apud Ptolemaum. Vinetus putat VASSATES, & VASATÆ Ammiani,

V A

Ammiani, Sidenij, & Ausonij esse. Scaliger scribit horum tractum hodie Landas vocari, id est desertum.

- VASATA, vide VASADENSIS.
 VASATÆ, vide VASARI, & VASSATES.
 VASATICA vrbs, Nouempopolana regionis lib. Prouinciar. Bafas est Canalis. Fortè eadem cum Vasaris.
 VASBARIA *Βασβάρια*, Mauritania Casariensis opidum: Ptolemao.
 VASCO, in Gallia Narbonensi ciuitas fœderata, Plinio. vide VASSIONENSE.
 VASCONES *Βασκωνες*, Hispania populi. apud Ptolemaum, Plinium & Tacitum. Nauarra, Tarapha est. Postquam autem ex Hispania in Galliam se transtulere, Gascons dicti fuere. vt hactenus vocantur.
 VASCONIÆ Saltus. Ausonius, Epistola 15. & VASCONVM Saltus, Plinio Hispania tractus, à Pyrenæo ad Oceanum. Lepulcoa, Pinetius vertit.
 VASINABRONCÆ, vide BVRENTAS.
 VASIO, & VASIORVM, vide VASSIONENSE.
 VASSADIVM *Βασσαδίου*, promontorium ad Ibericum mare. Ptolemaus. RYSSADIVM legunt interpretes. In Mauritania Tingitana.
 VASSATES, Narbonensis Gallie vrbs: Ausonio in Epicedio de vita sua. Idem VASATAS legit in Epistol. 34. Lectori, & in Parentalibus, numero 24. Arenosas cognominat Paulinus, ad Ausonium. Bazas hodie, Belleforestio. Bazadois fortè rectius. gentem, non urbem denotans. Vide VASARI.
 VASSEI, sunt Gallie Aquitanica populi: Plinio. Vide VASARI, eosdem enim reor.
 VASSIONENSIS Opidi meminit Sidenius lib. 5. Epistolarum, ad Apollinarem; & lib. 7. ad Fontellum. Fortè hac VASIORVM *Βασίων*, ciuitas Ptolemaei est, in Gallia Narbonensi: quam Varrerius putat VASIO Vocontiorum apud Melam esse: & FORVM VOCONTIVM apud Ciceronem, in Epistola qua incipit, Antonius. Item VASIO Plinij; apud quem nonnulla exemplaria male VASCO legunt. Vaisson hodie dicitur Canalis. Vide FORVM Voconij.
 VASSITANVM, Africa locus episcopalis. Vici. Vticens.
 VASTA, vide BASTA.
 VASTETANI, vide BASTITANI.
 VATA *Βατα*, Africa vrbs: bello quod Cesar cum Scipione gessit, deleta. vt tradit Strabo. Vide BADA.
 VATARBENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.
 VATASTICA, vide MONA.
 VATERNVS, vide VATRENVS.
 VATES, vide BARDI.
 VATIA, vide BATIA.
 VATICANVS Mons, vrbs Romæ, qui nunc Mons Aureus.
 VATICINSSA. & parua vnda pura Vatinesse, sic Martialis. Urbem cum fluuio eiusdem nominis esse, scribit in eundem Domitius Calderinus. Sed TOVENISSA legit recentior codex. TVETONISSA codex M. S.
 VATRACHITES, vide OROATES.
 VATRENVS, amnis apud Plinium; qui Forum Cornelij alluit. Leander eum Santerno vocat. VATRENVS est Martialis 3. in Pigros Nauigantes. quod monuit Melissus. Vide BADRINVS.
 VATVCA Castellum in medijs ferè Eburonum finibus, Casari. Marliano Walckenburg/ aut Sulick (quod Galli Iuliers vocant) videtur. Nonnulli hic VARRVCA habent. Rhenanus libenter RATVCA legit; & ex eo Hertzo-genrode facit, opidulum situm inter Aquisgranum & Iuliacum: cui minimè astipulatur H. Leodius, Ful. Orsinus ex suo libro legit ATVATVCAM. Ego haud multum absim quin credam hanc VATVCAM, (quam M. S. quidam codices ADVATVCAM iunctim, non Aduatucam distinctim vocant) cum ATVACVTO Ptolemaei, & AD VAGA Tungvorum Antonini, eandem esse cum ea, quam Ammianus TVNGROS, & nos hodie Tongeren vocamus. item huius populos ADVATICOS.

V C

- VATVRANVS, vide VVLTVRNVS.
 VATVSICVM castrum, habet Plinius; ex Centroniciis. Hunc hodie de Passi vocant. vt habet Dalechampi. quasi Passiacum legendum, pro Vatusicum.
 VAXVILLA REPENTINA, in Africa Propria: Anton.
 VAZARITANENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carth.
 VAZEVM, vide GAZETVM.
 VAZVA *Βαζβα*, Pomponio Africa Propria vrbs.
 VBADA, sedis episcopalis, in Mauritania Casariensi. Vici. Vticens.
 VBANECTI, vide VLBANECTES, & RHATOMAGVS.
 VBARA *Ββαρα*, Isauria castellum est apud Cedrenum.
 PAPYRIVM videtur apud Iornandem 1. & Callistum 16.
 VBATA, vide ABVTICENSE.
 VBII, Germania populi, qui & AGRIPPINENSES Tacito, Histor. 5. Vbich pagus, in agro Iuliacensi, fortè horum nomen seruat. Althamerus scribit hos à Strabone VIBIOS, & à Plinio INCVBOS dici; sed mala lectione: nam hinc Vbij, legitur apud Plinium, lib. 4. cap. 17. Strabo quoque Vbios habet; sine Græcè ΟΥΒΙΟΙ. Vide AGRIPPINA Colonia.
 VBIMVM, Gallia opidum. Scheda III. tabula Peutingeriana, quam M. Velfero debeo, qui eam mihi communicauit, ante eius editionem.
 VBISCI, vide VIBISCI, & SANTONES.
 VBRIX *Ββριξ*, apud Ptolemaum vrbs in Libya Interiori.
 VCA *Βκα*, Media vrbs: Ptolemao.
 VCCARIA, vide VITTARI.
 VCECENSEM episcopum, Ferreolum nomine, habet Gregor. Turonensis.
 VCENA *Βκενα*, Galatia opidum. Ptolemaus.
 VCENNI, vide VOCONTII.
 VCESIA, vide NOEGA.
 VCESIENSE, vide VTICENSIS.
 VCETIA *Βκετία*, vrbs Gallie Cisalpina. sita in paludibus. Strabo 5. Corruptam vocem puto, pro Liguentia fortè, vel Liguettia, vt Virgilius vocat. Scio Casaubonum Vcettia legere. at hac quia nimis longè à paludibus, à Strabone his huius mentionem fieri non existimo.
 VCETICA, vrbs Gallie; apud Greg. Turon. 8. pro Vica fortasse.
 VCHALDVS, vrbs nomen, vbi iustum genus hominum habitat. In Oraculis Sibyllinis.
 VCHALICCES *Βυχαλικκεις*, Libya Interioris populi. Ptol.
 VCHRI, vide SCLAVI.
 VCIA, vide VRGIA.
 VCIACENSE, vide VTICENSIS.
 VCIBI *Βκιβι*, Africa Propria opidum: Ptolemao.
 VCIENSE, vide VEIENSES.
 VCIMAIVS, locus Episcopalis in Africa. Coll. Carthag.
 YCIMATH *Βκιμαθ*, Ptolemao Libya Inferioris vrbs. THVCIMATH legit eius interpret.
 VCITANA, vide VZITA.
 VCRATIS, vrbs primaria Sarmatia Alba, versus Oceanum Septentrionalem. Laonicus.
 VCRENSIANI episcopi in Africa, mentio est in canonicis concilij Carthaginensis, quem Quoduult deū vocant.
 VCRI, vide SVCCI.
 VCVBIS, Hispania Betica vrbs, apud A. Hircium. Lucubi hodie nominari, tradit in suo Itinerario And. Nauagierus. Vide ATTUBI.
 VCVCA, D. Hieronymo; Ieron 70. interpretib. Palaestina locus. Iosue 19.
 VCVLENSIS Plebis Africana, meminit Coll. Carthag.
 VCVLTINIACVM, Batia Hispania ciuitas, qua nunc CVRIGA dicitur, inquit Plinius. Hanc ACVRGIA à Ptolemao vocari scribit Pinitianus. CVRIGIA *Βκρυγια* tamen trisyllabicos tantum apud Ptolemaum lego. MCVLTINIACVM legit apud Plinium, exemplar M. S.
 VD, vide IVD.
 VDACEPSIS, vide TAVRVS.
 VDENI, vide VADENI.

VDENOE,

V E

V DENOË, vide **I**STVS.
V DIBA, vide **I**DVBEDA.
V DINI populi, circa fauces Caspij maris. Plinius. An Vidini Ammiani?
V DIOA, vide **V**IDVA.
V DISSVS, vide **O**DYSSVS.
V DITTA *Βουδία*, vrbs in Africa Propria: Ptolemæo.
V DON *Βδων*, Ptolemæo Sarmatia Asiatica fluius.
V DVBA, vide **I**DVBEDA.
V DVRA *Βδουρα*, Iaccetanorū opidum: Ptolem. In Hispania.
V EAMINI, Alpina gens: Plinio. ab D. Augusto deuicta.
V EASCIVM *Βεασκίων*, Italiae opidum à Gallis, relicta Roma, deuastatum. Diodorus 14. In Etruria videtur. Fori VOASSI meminit Ethicus.
V ECA, Asturum Portus, sic Plinius. Sed locus corruptus, censore Pintiano, libro 4. cap. 20. Vide **V**ISEI, & **V**OECA.
V ECILIVS Mons, Lilius 3. in Latio, circa Algidū videtur.
V ECTA, vide **V**ECTIS.
V ECTERI, vide **V**ELIATES.
V ECTIS, insula Britannici maris, Plinio: **V**ICTESIS *Βικτήσις*, legitur apud Ptolemæum. **V**ECTA habet Eutropius & Panegyricus Maximiano dictus. Wicht Anglice, *Wichth* Britanice dici. scribit Hunsfredus Lhuysius. Hæc **I**CTA *Ικτα*, Diodori Siculi mihi videtur, sed fabulosum, quod is de maris refluxu addit.
V ECTONES, Plinio, Lilio, & Casari Hispania populi; Extremaduræ tractus hodie eorum locum obtinere credit Amb. Morals. **V**ETTONIA hac videtur Prudentij. Vide **V**ETTONES.
V ECTVARI, vide **V**ITÆ.
V ECTVRIONES, vide **P**ICTI.
V EDIANTII Plinio, **V**ESDIANTII *Βεσδιαντί*, Ptolemæo. Inalpii populi, circa Alpes Maritimas.
V EDRA *Βεδρα*, Albionis insula fluius, Ptolemæo. Hodie Tweede putatur, qui Angliam à Scotia separat. Were autem interpretatur à Camdeno.
V EFABVLA, vide **V**EROFABVLA.
V EGERRA, vide **N**VAGERRA.
V EGESATVM, Gallie Belgica opidum. meminit eius auctor qui vitam Henrici 1113. Imp. scripsit, ut tradit Diuau. H. Leodius Weset (quod Galli Vile vocant) interpretatur. In ripa Orientali Mosæ fluminis est, medio itinere inter Leodium & Traiectum. **V**INSACVM corrupte nominat Blondus 4. Decadis 2. item **V**INSATVM Gemblacenſis: & corruptius **G**VEGESAR legitur apud Othonem Frisingensem, 7. cap. 12. item **W**EGESAR apud Lichtenium.
V EGESILA, Numidie locus. Antonino. **V**IGESILA. Augustino In Arelatenſi concilio vocatur **B**EGESILITANA Cuius. *Βεγασιλιτωνα*, per T legitur in Canonibus concilij Carthaginensis. Duas vrbes huius nominis habet Antoninus, in Africa Propria.
V EGETI, Pomponio sunt Asia populi. Inter Scythas fortè. **H**ENETI legit Brodaus ex Plinio, & Strabone 12. Idem Pintiano haud displicere video.
V EGIA, vide **V**EGIVM.
V EGIALES, vide **R**EGIALES.
V EGISTVM *Βεγιστον*, Galatie in Tolisobogis opidum. Ptolemæus. **V**ETESTVM legit interpret.
V EGIVM, vrbs in ora Liburnia: Plinio. **V**EGIA *Βεγία*, Ptolemæo. Vide **V**ELIENTANVM.
V EIENS, vide **L**ARTHENIANVM.
V EIENSE opidum, in Hispania, circa Castulonem, habet Antoninus. **V**CIENSE legit Simlerus.
V EIENTANVM, qui & **V**IGLENSEM, suffraganeum diceſis Aquilegenſis, nominat Sigonius de Regno Italia. *A* Vegium, ut puto. Vide **A**D GALLINAS.
V EIENTES, Italia populi socij Fidenatibus. Lilius 1. & Eutropius 1. cui XVIII. M. P. ab Vrbe sunt. **V**EIVS colonia. in lib. Coloniar. **V**EII, & **V**EIENTANI sunt Plinio. Vide **L**ARTHENIANVM.
V EIENTVM, opidum esse Campaniæ, ait Acron, in Horatium 2. Sermorum.

V E

V EITVRIT, Liguria populi, horum mentio fit in tabula aenea antiquissima. Augustinus Iustinianus putat eos habitasse eum locum quem hodie Voltaggio appellant. territorij est Genuatium.
V EIVS, vide **V**EIENTES.
V EL, opidū Africa Interioris, à Corn. Balbo expugnatum. Plin.
V ELABORI (*Βελιόπορι*, in Græco codice,) Ptolemæo: in Hibernia insula gens. M. S. volumen legebat **V**TELLABRI *Βτελλάβρι*, **V**ELABRI sunt apud Ethicum.
V ELATABI, vide **V**INIDÆ.
V ELATVDORVM, Sequanorum opidum: Antonino. XXII. M. P. à Visonione.
V ELAVNI, vide **V**ELLAVNII.
V ELCEA *Βελκεα*, Ptolemæo Illyridi opidum: Theuetus hoc Bacharin vocat, & addit quoque Neuchateau (Castello nouo fortè) appellari.
V ELIDENA Germaniæ vrbs Antonino: qui & **V**ELDIDANA legit. Simlero est Wiltzen, opidulum prope Oenipontem.
V ELEATES, vide **V**ELIATES.
V ELEGIA *Βελεγία*, vrbs in Libya Interiori. Ptolemæus.
V ELEIA, Tarraconensis Hispania vrbs. lib. Notitiarum. *Βαλεία* fortè Ptolemæi.
V ELESITANVS Episcopus, Numidia. Viç. Viçens.
V ELIABELA, Caristorum vrbs in Hispania Tarraconensi, Ptolemæo auctore. **B**ELEIA Antonini videtur. Veleja apud Moralem nuncupatur. **V**ELIA opidum, quod olim **H**ELIA, ad Sinum Pastanum; Plinio. **B**YLE, **E**LEA, (ab Elea præterfluente fluius) & **B**ELEA *Βέλη* & *Βελέα*, Stephano quoque dicitur. Strabo **E**LEAM *Βελέα*, suo tempore, antea **H**YELAM *Βελέα*, & **E**LLAM *Βελέα*, appellatam scribit. *Τελιππο*, meminit nummus Argenteus meus. S. Bonifacio est Gab. Barrio. Vlastra, Mario Nigro nominatur; sed Policastro Pyrrho Lygorio; item Scalea Pandulfo, sed malè, ut docet Gab. Barrius. **V**ELIA, quoque tractus palustris circa Cutiliam est, apud Halicarnasum 1. Est & Roma locus, eidem: lib. 5. Mons est Festo, vide **R**OMA, & **H**YLE.
V ELIARVM Lucos, Annibalem euasisse, scribit Symmachus epistola 12. lib. 2. Circa Veliam fortè in Lucanis.
V ELIATES, cognomine **V**ECTERI, Italia populi, in octaua regione. Plinius lib. 3. cap. 15. **V**ELIATES nominat idè Plinius in Liguria. Iidè sunt, est enim Liguria in Octaua regione. **V**ELEATES hi sunt apud Valer. Flaccū.
V ELIBORI, vide **V**ELABORI.
V ELIGER fluius, de quo sic Sidonius, in Panegyrico ad socerum suum: Bructerus vlnosa quæ Velicer abluit vnda. Goropius arbitratur eum designare, qui in Westſalia paulo supra vicum Velen dictum, è fluiis sumit exordium, non longè ab Vesto castello in Isalam deferendus. Si hoc verum est, hodie Aa vocabitur.
V ELIENSES, Hispania populi: apud Plinium. In Latio quoque apud eundem. Vide **V**ELITIÆ.
V ELINVS Lacus, eius meminit Tacitus, Silius 4. & Cicero ad Atticum, lib. 4. epist. 15. in Vmbria est. Sabini eum accolunt, Plinio teste. Lago de Terni dicitur, ut scribit Georg. Fabricius: vel Lago de Pie de Luco, ut Leander Albertus. **V**ELINI Fontes habent Virgilius & L. Florus, iuxta agrum Rosellanum, ultra Iñteram nem eum describit Seruius. In Velinum lacum, Anienem infundi, scribit Vib. Sequester, in Narem, tradit Tacitus. Hunc Velinum lacum **R**EATINAM Paludem vocare **V**arronem, annotauit Pomp. Sabinus ad 7. *Æneid*. Diuersa tamen videntur apud Plinium 2. cap. 103. **V**ELINVM Montem, ex septem Roma vnum, habet Vibius. **V**ELINVM Portum *Virg*. 6. *Æneid*. Vide **V**ELIA.
V ELISCVM, Antonino vrbs, in Mauritania Casariensi.
V ELITERNA, Suetonio in Othone: & **V**ELITERNI populi Italia, apud Plinium, & Lilius. **V**ELITRANI sunt Halicarnasæo 5.
VELITIÆ meminit Festus, in verbo Nouæ curiæ. Alia lectio **V**ELIENSIS. Pro quo **V**ELIENSIS malè apud Plinium legi, annotauit ad hunc Festi locum Iosephus Scaliger.

V E

Scaliger. Vellem locum indicasset. ego enim has voces apud Pliniam non reperio. In Italia videntur.

VELITRÆ, Latij populi, & vrbs; Lilio & Suetonio. BELITRA Celsus, Stephano. & velitregi Dioni 45. & hodie Belitre, vt habet Leander. Coloniam ibi ductam scribit Halicarnassens.

VELITRANI, vide VELITERNI.

VELLADIS, Lusitania opidum est, in Latinis codicibus Ptolemæi. BELLADIS per B in nonnullis. Caret eo Græcus codex.

VELLÆI, vide VELLAVNII.

VELLANIS ἐλλανίς, Ptolemæo Mysia Superioris vrbs, qua apud Lazium Larziz vocatur.

VELLATES, Gallie Aquitanica populi: apud Plinium 4. cap. 19.

VELLAVNII, Gallie Aquitanica populi: sed simplici L. scribit Ptolemæus. ἐλλανίος, Plinius etiam VELAVNI. VELLÆI ἐλλανίος, Strabonis sunt. quod Xylander observauit. Hodie eorum tractus Vallania dicitur, & Velaij eorum opidum; vt docet Ioannes Poldus. S. Flori vocat Cœnalis. Velaye vocari eorum regionem, video in Oronij Gallie tabula. Belleforestius sub his Velaunis cōprehendit Velay & Viualetz.

VELLAVNODVNVM Cæsaris, & AVTRICVM Ἀυτρικον Ptolemæi, eadem vrbs putatur à Paradino, cum ANTISSIODORO Antonini. (quo loco nonnulla exemplaria ALTISSIODORVM legunt) AVTOSIODVRVM habet Ammianus lib. 16. Hodie Auxerre dici existimo, cum Rob. Cœnali. Vrbs est in Burgundionibus; vino, quod inde nomen habet, nobilis. (Hanc Auxerre, vult Simlerus AXVENA, vel AVXVENNA apud Antoninum nominari, sed falsò.) De Vellaunoduno vide Annotationes Vigenerei, in Cæsarem, vbi docet potius constitui debere vbi hodie Chasteaulandon est. Autricum & Antistiodorum idem esse, scribit Hericus Benedictinus lib. 1. vita S. Germani. Sed Antricum fortè legendum ex Paradino, qui montem huic vbi imminet hactenus Antrici nomine cognitum describit. & ecclesia Antrica episcopum Annacharium celebrat.

VELLEIACIVM, circa Placentiam in collibus opidum est: Plinio. In Italia.

VELLEVA, vrbs in Gallia nomen; G. Turonensi 10. Circa Ancium.

VELLICA ἐλλική, Ptolemæo Cantabrorum mediterranea vrbs. Victoria hodie est, Henrico Coquo, & Villano uano. Meminit eius etiam Florus 4. cap. vltimo. Hanc Victoriam quondam Gasteitz appellatam, docet Garibatus, sed Vellicam esse negat. Vinetus subdubitat an sit BELGEDA Flori.

VELOCASSES, Cæsari sunt Belgarum populi, quos Marlianus scribit hodie Cassel (opidum id est Flandrie, in cacumine montis situm) occupare. Diuicius Vergassius ex eū facit, ad Sequanam; quorum opidum primum Gifortium dicitur. Idem facit Cœnalis, & doctiss. Turnebus, qui eos hodie Valcastinenses appellari ait. Sic quoque Per. Pithecius, in suis Aduersariis. Is enim eos in vltimis Aremoricae Gallie finibus ponit, ad eū vt Oceanum penè digito tangant, vocatq; eos BELLOCASSES & VELLOCASSES apud Cæsarem. Idem BAILOCASSES apud Ausonium legit, quo loco olim malè (vt ipse inquit) Tuba Gocasti, legebatur. vbi VEROCASSES, per R legit Vigenereus, atq; eos in Hannonia, (ex coniectura) collocat. Videntur quoque à Ptolemæo VENELIOCASSII ἐνελιοκασσι appellari. Veulqueffius hodie vulgò vocari puto. Sed consule Turnebum Aduers. 9. cap. 8. & Vincetium, in Carmen 4. de Professor. Ausonij.

VELOVOCORVM Ciuitatis meminit Codex Theodosianus in Titulo de Veteranis. Bellouacorum fortè.

VELPI ἐλλπὶ, montes in Pentapoli, Africa regione. Ptolemæus.

VELTÆ ἐλλται, Ptolemæo gens in Sarmatia Europæa.

VELVCA ἐλλκα, Areuacarum in Hispania vrbs: apud Ptolemæum. Videtur VOLVCE Antonini. & adsumat

V E

Hieronymus Surita. & hodie Canatannaciorem opidum esse.

VENANIA, Antonino locus inter Vrbem & Nuceriam. MENAVIA quidam legere mauult. Num Menauia potius? Vide VIANA.

VEMPSV Μέρψος, Ptolemæo Latij opidum. Valmontone quidam interpretatur.

VENAFRVM Antonino, item Plinio: Ptolemæo ἐναφρον, Hirpinorum vrbs est, in Samnitibus. In Campania est Acroni. Frontino Colonia Romana est. Venafra nominatur à Leandro. Minturnis, Fregellis & Liri flauio vicinum, litori impositum opidum.

VENALES, vide CASTVLO.

VENAMI, Gallie Aquitannica gens: Plinio.

VENANTODVNVM, id est, Venatorum mons. vt scribit Zelandus, qui hoc Anglia opidum sic vocat, quod incolæ Huntendune appellant.

VENARIA, Tyrreni maris insula: Pomponio, & Plinio. Circa Corsicam.

VENASII ἐνασσιοί, gens Cappadocica videtur, apud Strabonem 12.

VENATIA, vide VERNATIA.

VENAXAMODVRVM, Rhetia opidum. liber Notitiarum.

VENDELIA ἐνδελεία, Autrigonum in Hispania opidum: Ptolemæo. Videtur Antonini VINDELEIA.

VENDENIS ἐνδενίς, Ptolemæo Mysia Superioris opidum. Raenicien nomen Latium.

VENDONENSE, vide VINDONIS.

VENDVM, Strabonis, putat Lælius 6. Migrationum, Windischgratz vocari. sed vide ALA FLAVIANA.

VENDVPALIS, vnus Lignriae, circa Genuam, auctor tabula anea vetusta, ibidem.

VENEVENTOS, vide BENEVENTVM.

VENECA ἐνέκα, Media vrbs: apud Ptolemæum.

VENEDI, Germanie populi, Plinio & Tacito. ἐνεδεία Ptolemæo. Winlandt, ad Venedicum sinum, seu Balticum, Herbersteinio est. vide VANDALI.

VENEDICI ἐνενεδίοι, montes in Sarmatia Europæa. Ptolemæus.

VENEDICVS, vide CLYLIPENVS.

VENELI ἐνελίοι, Gallie Lugdunensis populi apud Ptolemæum. Geminato LL. habet Plinius. Apud Cæsarem VNELLOS vocari, putant Becanus & Villanovanus. Blasio Vigenereo sunt qui hodie Percherons vulgò dicuntur. malist autem, vt addit, eos constituere, vbi hodie Laual. ἐνελίοι, legit in Dione, Rob. Stephanus.

VENELIOCASSII, vide VELOCASSES.

VENENI, Liguria populi: apud Plinium.

VENERIA, Africa vrbs, Pontius in vita D. Cypriani. vide SICCA, & NEBRISSA.

VENERIS Ἀνεαδὺς Ἀρα, vide PARTHENICVM.

VENERIS Ἀνεαδὺς templū, in Leucade Acarnaniae, habet Halicarnass. I. Idem apud Aëlium eiusdem ibidem. VENERIS Ἀρσινόης Fanum, est in Zephyro promontorio inter Canopum & Alexandriam: Strabonis VENERIS Ἀρεα Campus, prope Memphim Aegypti. Diodorus ad calcem libri 1. & Eusebius 10. Præpar. & Iustinus ad Gentes, vbi idem VENERIS Ἀρεα Lacum in Aegypto habet. VENERIS Fanum, vide APHRODISIVM, & APHRODITES. VENERIS Ἰνσὺλα, vide LÆA, & NAXOS. VENERIS Lacus, Hierapoli Syriæ: Plinio. VENERIS ἀρροδῖτις mons, circa Tagum fluiuium. Appianus in Ibericis.

VENERIS Portus, vide ATHENÆVM, & APHRODISIVM. VENERIS vrbs, vide APHRODISIAS, & APHRODITOPOLIS.

VENERIS Promontorij, memoria existat in Circeo monte sculpta litteris antiquis. Testis mihi in suis Romalitteris Angelus Breuentinus.

VENETHAL, episcopalis ciuitas, sub Sergiopolis. Guil. Tyrius.

VENETI apud Cæsarem sunt Gallie populi. Marliano Vannes

Vannes, in Britannia Minore. Ipsam urbem idem Caesar VENETIAM appellat. Venetos quoque CYANTES nuncupatos scribunt Blondus & Cœnalis. VENETIAM Italia regionem, vocat Velleius 2. Plinius 2. & 36. Florinus 3. Eutropius 8. Livius 29. & 41. Boetius, Stephanus. Vriusq; Venetia meminit Zosimus 5. Huius laudes lege apud Cassiod. 12. Variar. Venetia vrbs hic hodie. Vide EVGANEI, ANTI, & CAPPADOCIA.

VENETICÆ Insule, sic vocantur Venetorum; in Gallico mari. Plinius. Vide NESIADES.

VENETVLANI, sunt apud Plinium, Italia populi.

VENETVS Lacus, Pomponio, quem Rhegus efficit. Cellerseus, Munstero: Vndersee Scudo. Recentia hæc, synonymia sunt.

VENICIUM *δυνικιον*, Corsicæ insula opidum: Ptolemæo.

VENIGNIVM *δυνικιον*, Hiberniæ promontorium, apud Ptolemæum. Ligra, à Nigro appellatur. Names head/ Camdeno. Venicij populi sunt ibidem quoque Ptolemæo.

VENICONTES, vide TAIZALI.

VENIDATES, Italia Transpadana populi: Plinio. NEDINATES habebat M. S. codex

VENII, vide VENNONES.

VENITTA villa, ad Hæram fluvium, in territorio Bello-uacensi. Eius mentio fit in S. Anseberti vita. ibidem quoq; FRAXVNDVM villa.

VENNENSES Plinio lib. 3. cap. 3. in Hispania sunt populi. Dueña vertit Pinetus. CARIETVM, & VENIASVM meminit vetus lapis Brixia. ex quo putat Aldus in Quæstis per epistolam, debere restitui hoc loco Plinium.

VENNONÆ, Angliæ opidum: Antonino. Wensfordbydge Camdeno. qui & BENNONES legit.

VENNONES *δυνωνες*, Straboni; VENONES Plinio, VINNONES *δυνωνες*, Ptolemæo, & VENVSTA Vallis Luitprando; In Helvetia est, & Winstgoew, atque Engadin dici, scribit Scudus. Dumes Lazius.

VENNONETES, Rhetorum in Alpibus populi, à D. Augusto deicti, apud Plinium. Hi fortasse, inquit Scudus, postea VENTONINI, hodie autem Veltolini, appellati sunt. Welflin Germanis, Voltolina Italus. Villanovanus putat hos eosdem esse cum Vinnonibus Ptolemæi. *δυνων*, apud Dionem sunt. VOLTURENA Iosia Simleroe est.

VENONES, vide VENNONES.

VENSANENSIS Loci, in Africa; meminit Coll. Carthag.

VENSIENSIVM Civitatis, in Alpibus Maritimis; meminit Lib. Prouinciar. vbi additur, id est VENTIO. Ptolemæi. VINTIVM putat Simlerus, quæ nunc Venza. Vance Cœnalis est. Vide VINCIVM.

VENT Aduerba. Tres sunt in Britannia insula huius nominis opida. Una Belgarum, Ptolemæo: quæ Beda & Antoninus agnoverunt. Hanc Guil. Camdenus, & ante hunc dictus Beda, Wintchestre interpretantur. Caerwypnt. eandem olim Britannicè vocatam lego: aut ut Camdenus habet Caerwent. Tancester eadem quoque Saxonice. VENTA alia, in Simenis, Ptolemæo: quam Ventam Jcinorum apud Antoninum appellari, credit Camdenus. Hanc nouo nomine Nozdwich vocat Priscus. sed Caister locum hinc tribus M. P. distantem, ex eo facit Camdenus. VENTA tertia, Silurum est, auctore Antonino, inter Isam & Abonem. Hæc hodie Caerwent est, Lhuydo & Camdeno auctoribus. Sūt alij, (vt hoc obiter innoteam,) qui ex Venta Belgarum Wistow urbem faciunt, quàm vulgus Latinum BRISTOLIVM nominat. Io. Caius quoque in suo de Libris proprijs libellulo, scribit hæc, Nordvicum cuius Tacitus ille sub Noruici nomine, hic sub Venta appellatione facit mentionem. Ego autem Nordouici mentionem apud veteres non exstare puto. ORDOVICVM civitatem habet in Iulij Agricole vita, Tacitus, & idem ORDOVICES populos (quos etiam Ptolemæus agnoscit.) sed longè distantes, ab eo loco vbi Nozdwich hodie conspicitur.

VENTIA *δυνικια*, Gallie Narbonensis vrbs, Dion 37. vide VENSIENSIVM, & VINTIVM.

VENTISPONTE opidum in Hispania, habet A. Hirtius.

VENTRÆ *δυνικια*, locus in Italia, vbi Diodorus 14. tra-

dit coloniam misisse Romanos, cum tribuni essent M. Claudius, M. Quintius, L. Iulius, M. Furius, & L. Valerius.

VELITRÆ vertis Amiotus. quàm vocem quoque probat Sylburgius, apud Halicarnass. 7. vbi *vel* ex ter legitur.

VENVS PYRENÆA, vide APHRODISIVM.

VENVSIA *δυνικια*, Straboni, Plutarcho, Livio, Ptolemæo, & Plinio. colonia est apud Paterculum. A; ulorum Penciliorum vrbs. Venola Leandro vocatur. VENVSIVM Horatio. quod opidum, vt annotauit in eundem Acron, inter Apuliam & Lucaniam situm est, Antonino inter Hidruntum & Equin Tuticum est. Sed malè VENVSTO legit. VENVSIANOS Populos habet Apianus 1. Ciuil.

VEPICVS quondam nomen memorabile ab alto Saturno, statuit genitor. Silius 8. In Piceno videretur.

VEPILLIVM *δυνικια*, Africa Propria opidum. Ptolemæus.

VER, vide TIL.

VERA *δυνικια*, Media vrbs. in expeditione Partica ab Antonio expugnata. Strabo. Colonia quoque Tusca est, apud Fab. Pictorem, (si verus est titulus) à quo Veronenses deducit. Fluvius Gallia quoque sic dicitur, vt habet S. Eliphij martyris vita.

VERADA, vide VERALA.

VERAGLASCA, fluvius Liguria, circa Genuam. Tabula antiqua testis, ibidem.

VERAGRANVS, vide BEREGRANI.

VERAGRI, Alpium incolæ opud Casarem. Wallisserlandt, Paradiso vocantur. Pais du Gauot, Scudo, Chablafij ducatus est Pingonio. Vide SEDVNI.

VERALA, Hispania Citerioris vrbs, Antonino. Inter Calagorram & Segsamuncum. Huius loci, has varias lectiones prodit Simlerus, VERELA, VEZELA, VARAZA, & VERADA. Morali putat VARIALEgendum. sic quoque Surtia: qui addit hætenus Varca nuncupari, iuxta urbem Logronium.

VERANOCA. Phœnicia vrbs. lib. Notie.

VERANVS Ager, territorij vrbs Roma, via Tiburtina. Platina in Xysto II. Vbi basilica S. Laurentij, Adoni.

VERBALIS, Africa locus, apud D. Augustinum, Epistola 240.

VERBANVS Lacus, Italia Transpadana, Plinio auctore. Lago Maiore hodie, vt testatur Leander, & alij. Angli vocant Germani. Sunt qui hunc Lacum à Virgilio MAXIMVM vocatum putant; eo versa: An ne lacus tantos? te Lari, Maxime, &c. inter quos est Varrerius, & quidam alius vir eruditus editis libris clarus, cuius nomen iam nō occurrit. dicuntq; hoc loco apud Virgilium Maxime nō esse Lari lacus epibeton, sed propriū lacus nomen.

VERBICÆ, vide VERVES.

VERBIGENVVS, Casari Helæctiorum pagus. VRBIENVS suspicatur scribendum Rhenanus, & Orba hodie vocari. opidum in Cisterana Burgundia situm. Cuius, vt idem inquit, Antoninus meminit, in suo Itinerario, nomine VRBA. In eo consentit etiam Scudus: sed VERBIGENVM vult nunc Ergow dici: Richense supra Hapsburgum, est Lazio. Rhellicanus scribit in nonnullis codicibus VRBIGENVVS legi.

VERBINVM, Veromanduorum opidum esse, scribit ex Itinerario Antonini Diuersus. hodieq; Veruin appellari ait. VERONVM esse in Peutingeriana tabula, annotauit ad eandem doctiss. vir M. Velferus.

VERCELLÆ *δυνικια*, Ptolemæo Libycorum ciuitas, sub Insubribus. *δυνικια*, est apud Scholasticum 3. cap. 7. Diuus Hieronymus scribit eam raro habitatore suo tempore semidrutam. Vercelli hodie. Paradisus scribit in sua Sabaudia prius MAROPOLAM vacatam. qua fide mihi non constat.

VEREA, archiepiscopalis locus, in Asia. Guil. Tyrius.

VEREBAGAN, ad Clausuram. locus Bulgaria est. lib. 22. Historie Miscellæ.

VEREGABORI, populi quondam circa Sarmatiam Europæam. Historia Miscellæ 19.

V E

VEREGRANI, vide **BEREGRANI**.
VEREI, Pannonia opidum. Antoninus.
VERELA, vide **VERALA**.
VERENSIS Episcopus, in Africa Proconsulari Viç. Viçes.
VERESIS *δωρεσις*, Latij fluvius, in regione Prænestina.
Strabo. Scire cuperem an sit Verde hodie, cuius *Facius Hubertus* in descriptione Italiae meminit.
VERETINVS, vide **VARNVS**.
VERETVM *ἐρετων*, *Ptolemaeo* Salentinorum vrbs mediterranea. **VERETINOS** vocat *Plinius*. Hanc **BARIS**, *Cæsar*, & **BARITOS**, *Edert*, antea dictam, scribit *Strabo* lib. 6. *Xylander* ad eundem *Strabonem* putat eandem esse cum **VARIA** cognomine *APVLÆ*; de quo *Plinius* lib. 3. cap. 11. sed vide *Comment. Casanboni* ad hunc locum: & item *Cassigationes Hermolai*, in hoc *Plinij* caput. Hoc *Veretum* Italico sermone *Vetrana* nominat *Ciofannus* in 15. *Metamorph.* Alius quidam pro eo *Vlano* vertit. *S. Maria* de *Vereto* locum hodie nominari, scribit ad me *Roma Celsus Cittadinus*. Vide **BARIVM**.
VERGÆ, *Brutiorum* opidū *Liuius*; **VERGIANVM** hodie, & vulgo *Rogiano*, vt tradit *Gabriel Barrus*.
VERGAMVM, vide **BERGAMVM**.
VERGELLVS, fluvius per quem corporib. Romanis ponte facto, *Annibal* exercitum traduxit. *Val. Max.* 9. cap. 2. **GELVS** legit exemplar *Colinei*. **GALLVS** habent tria membranæ exemplaria, apud me. Vide **GELLVS**.
VERGEMINVM, Gallia *Cispadana*, ad ripas *Ticini* opidulum, vt *Gaud. Merula* testatur. quod idem ab *Herm. Barbaro* **VIGLEBANVM** appellari addit. hoc haud longè à *Mediolano* abesse, scribit *Sigonius*.
VERGENTVM, Hispania opidū, quod *IULII GENITOR* dicitur. *Plinius* lib. 3. cap. 1.
VERGILIA *ἐργιλία*, *Bastitanorum* vrbs, in Hispania, *Ptolemaeo*.
VERGINIVM *ἐργινη*, Mare, vt *Ptolemaeus*, vel **HIBERNICVM**, vt alij; Mare est quod *Hiberniam* & *Angliam* interluit. *Moz Weridh* Britannicè vocari, ait *H. Lhuydas*. *Canalem S. Georgij* vocant *Angli* & *Galli*.
VERGION, vide **BASILIA**.
VERGISTANI, vide **VERGIVM**.
VERGIVM castrum, in Hispania, apud *Liuium* 34. Inde idem **VERGISTANOS** populos facit. Vide **BERGIDVM**, & **BERGISTANI**.
VERGOANVM vrbs, cuius memoria est in *Lerina* insula. vna *Stoechadam*. *Plinius*.
VERGONES, vide **VETTONES**.
VERGVNNI, *Alpini* populi, à *D. Augusto* deuicti, vt refert *Plinius*.
VERISÆ vrbs, in *Armenia* (Minori puto) memoria est in *Synodo Constantinopolitana* VI. sub *Constantino Magno* habita. Apud *Antoninum* videtur in *Cappadocia*. sed quæ *Armenia Minoris* pars vocatur apud *Ptolemaum*.
VERLVICIO, *Antonino* opidum in *Anglia*. *Werminster* *Camdenus* vocat.
VERMERIÆ concilium habitum, scribit *Gratianus Decret.* 2. *Causa* 24. *Pippinum* regem huic interfuisse legitur. *Causa* 29.
VERNACIA, Hispania vrbs, *Antonino*. xxv. m. pass. à *Complutica*. **VENATIA**, & **VENEATIA** etiam, apud *Simlerum* legitur.
VERNEMETES, circa *Burdegalem* locus, *Fortunato*. *Verines* fortè nunc, ait *Vinetus*.
VERNEMETVM, vide **VEROMETVM**.
VERNIA, vide **HIBERNIA**.
VERNICONES, vide **TAIZALI**.
VERNODVBRVM, Gallia *Narbonensis* flumen, *Plinio*. at locus malè sanus, de quo vide **OROBIS**.
VERNOSOLA, Gallia *Aquitania* vrbs, apud *Antoninum*. xv. m. pass. à *Tolosa*.
VERO, Celtiberia fluvius, à quo populi circa eum habitantes *Verones* dicti. Sic *Perottus*; in eo *Martialis* versu: *Vada Veronem montibus*. **BERONES** fortè *Ptolemai*. Sed vide **VADAVERO**.

V E

VEROCASSES, vide **VELOCASSES**.
VERODOPA, vide **VARODOPA**.
VERODVNM, quod per 1, quoque in prima syllaba scribitur apud *Antoninum*. Gallia Belgica vrbs *Verdun* dicta.
VEROFABVLA, *Phœnicia* vrbs lib. *Notit.* **VERFABVLA** erat in membrana.
VEROLANIVM, *Britannia* insule opidum, *Antonino*. Anglicè *Werthelingestree* vocari, scribit *Lelandus*: & *Guerlhan* Britannicè dicit, tradit *Lhuydas*. **VERVLAMIVM** Municipium, per v. & m, apud *Tacitum* legitur. hoc *Werthelingestree* *Angli* olim dictum, sed nunc *S. Albain* appellari, auctor mihi est *Daniel Rogersius* cognatus meus: qui id sedulo cōtemplatus est, ibidemq; adhuc fossas semiplenas, & murorum antiquorum partem, multaq; vetustatis monumenta se vidisse, mihi testatus est. Hunc locum cum ego postea perlustrassem, ab ipsis incolis intellexi opidulum *S. Albani*, & agrum illi vicinum ubi ha murorum maxima crassitudinis ruina exstabant, vulgò adhuc *Verulam*, sine *Werlam* vocari, **VEROLANIVM** *ἐπορεύων*, habet *Ptolemaeus* in *Caryeuchlanis*. *Guil. Camdenus* putat hoc *Cassuellani* opidum esse, apud *Cesarem* s. *Ciuit.*
VEROMANDVI, vt *Cæsar* & *Plinius* habent, vel **ROMANDII** *ῥομάνδοι*, vt *Ptolemaeus* legit, **VIROMANDVI** legit *Eptoma* *Liuij* 104. item lapis antiquus in pago *Hannonia* dicto *Aufaupres*, prope *Bauacum*, cuius inscriptionem habeo à *Clarissimo* viro *D. Jacobo Carondiletio* cancellario *Leodiensi*. Gallia Belgica populi sunt; qui hodie *Vermandois* vocantur. Sunt qui *Rhomanos* *Ptolemai* *Normandie* interpretantur.
VEROMETVM, *Anglia* vrbs: *Antonino*. Alio in loco **VERNEMETVM** legit. *Burrow* hīl est *Camdeno*.
VERONA *ἐργονα*, *Ptolemaeo* *Cenomanorum* vrbs: *Liuius* *Libuorum*. *Euganeorum* vocat *Plinius*: hodie sub *Venetia* est; & nomen retinet, incolis. *Germani* verò *Diectichs Bern* appellant. In antiqua inscriptione, quam *Goltzius* in suo *Thesauro* habet, vocatur **COLONIA AVGVSTA VERONA NOVA GALLIENIANA**.
VERONA, *Rhetorum* vrbs est *Plinio*; quam hodie *Bern* dici autumo. Idem eodem loco etiam **BERNENSES** populos habet. Vide **BONNA**.
VERONES; in inscriptione lapidibus pro **VERONENSES**. vide **BERONES**.
VERONVM, vide **VERBINVM**.
VEROVTCVM, appellat *Lelandus* illud *Anglia* opidum quod incolæ *Warwik* nominant.
VERREGINIS Villa, in *Burdegalensi* territorio, *Fortunato* teste, lib. 1. Inter opima ferax qua voluitur vnda *Garamna*. *Verreginis* in ripis verna amœnus ager. *Bo-rechs* hodie *Vineto* videtur: & **VOREGINVM** legit.
VERREGINVM *δωρεγγινών*, Italia opidum, cuius meminit *Diodorus* 14. **VERRVGINEM** *Volsorum* urbem vocat *Liuius* 4. & *Val. Max.* 3. cap. 2. ubi quidam **FERRVGO** per f. legunt. Hoc autem hic prætereundum non duco; nempe hoc loco apud *Diodorum* malè legi *Aetoli*, pro *Aquicoli*. Lacum quoque **FERRVGINEM** *Val. Maximum* habere, annotauit *Hermolaus* ad *Plinium*.
VERRONENSIS Episcopus, in Africa, testis *Collatio Carthagini* habita, sub *Honorio Imp.*
VERRVGO, vide **VERREGINVM**.
VERSAONENSIVM Ciuitatem Hispania, habet *A. Hirtius*. Vide **VRSO**.
VERSETO, *Aruernorum* regionis locus: in Gallia. *Surius* in *D. Praeiccto* Episcopo & martyre.
VERSICINIA, vrbs circa *Thraciam* videtur, ex lib. 23. & 24. *Historia Miscellæ*. **VERSINICIA** quoq; legitur.
VERTACOMACORI, *Voconiorum* pagus, non *Ligurum*, (vt *Cato* existimat.) Sic *Plinius*. **VERAMACORI** legit alius codex.
VERTÆ, nomen Asiatica gentis (nisi locus corruptus) videtur apud *Ammianum* 19.
VERTERIS, *Antonino*, & lib. *Notitiar.* *Anglia* vrbs. *Burg byon* *Stenemoze*. *Camdeno*.

VER-

V E

VERTINÆ *δυσπρίνα*, Lucania mediterranea vrbs. Strabo corruptam vocem, & VRSENTINORVM opidum Plinij putat Casaubonus.

VERTOBRIGE, Batica vrbs, Plinio. Ego cum Morali puto Nertobriga restituendum.

VERVCAM, Cuius Casiodorus meminit; Sabellicus, Blondus, Candidus, Niger, & Leander, in Foro Iulio ponunt, & hodie Monte Falcone appellari tradunt. Sed cum hanc Verucam eleganter depingat Casiodorus lib. 3. Variarum, eamq; ad Athesium fluium statuatur, videre nequeo, quomodo in huius locum Mons Falconis, qui in Tergestino sinus est, (quorum, tanquam Myforum & Phrygum termini, ut dicitur, discreti sunt) veniat. Aut toto, ut aiunt, celo hi auctores mihi errare videntur: aut Natiso, (qui parum à Monte Falcone distat) pro Athesi legisse suspicor. Meus codex sic habet: Hunc Athesi inter fluios honoris amœni gurgitis puritate præterfluit, causam præstans muniminis & decoris: castrum pene in mundo singulare, tenens claustra provincia, &c. Quod fortasse D. Niger animadvertens, & penitentia ductus, quod primò hanc in Foro Iulio collocasset: postea Clusæ, qua in Alpium faucibus infra Tridentum est, (atque in ripa Athesi aliquando conspeximus) attribuit: quod vero similis est, an verù ignoro.

VERVCINI Gallia Narbonensis populi, Plinio.

VERVES. *δυσπαυέρ*, Mauritania Tingitana populi, Ptolemao. VERBICÆ *δυσπεργα*, ibidem. Vide BERBICÆ.

VERVLÆ Colonia, meminit Frontinus, ut testatur Onuphrius. Et ego quoque, sed ex codice Frontini Nansij, non excuso, idem cum VERVLANVM puto.

VERVLAMVM, vide VEROLANVM.

VERVLANVM, Liviò Latij opidum, in Hernicis: haud procul Roma. VERVLANI Plinio. Verulo nunc, Leandro teste.

VERVRIVM *δυσπερεον*, Lusitania opidum, Ptolemao.

VERVI, vide NERSII.

VERRVIVM, vide BERVBIVM.

VESANA, vide VASAMA.

VESAPPE *δυσασπ*, Media vrbs, Ptol. VESASPE, interpreti.

VESATIS, vide VISVRIGIS.

VESBIVS, vide VESVVS.

VESBOLA *δυσεβόλα*, Aborigenum vrbs triginta stadiis à Trebula, propinqua Ceraunij montibus. In Italia. Halicarnass. lib. 1. SVESSLA forte, ut suspicatur Sylburgius.

VESCELLA, Hispania castellum. Liviùs 37.

VESCELLANI, Italia populi, circa Hirpinos. Plinius.

VESCETHER *δυσεκεθίς*, Ptolemao opidum in Mauritania Casariensis. VESCERTENSIS in Africa, meminit Coll. Carthaginiensis.

VESCIA vrbs, eis receptaculum fuit. Liviùs 9. & 10. Latiorum videtur. In confinibus Campanorum & Hirpinorum, inter Abellam & Vesunium, putat fuisse Amb. Leo, lib. 2. cap. 3. de Nola vrbe. Verba Scipionis Mazzella ad Elysi de Thermis libellulum, sunt hæc, Ultra Falernum agrum VESCINVS Ager erat, à Vescia Campanorum opido dictus: quod nomen in Annibalicis Liviùs deprauatum est frequentissimè. Vestini enim Sabinis ad Ortum proximi erant: at Vescini Capuanis & Sidicinis.

VESCIANVM, de quo Cicero ad Atticum 15. hæc, A Cumis in Vesciano diuertissem. Villa nomen puto, in Vescia vrbs agro. VESTIANVM habebat alius codex. Circa Nolam fuisse, putat Amb. Leo, lib. 2. cap. 5.

VESCIS *δυσκίς*, Turdelorum ciuitas mediterranea, in Batica; teste Ptolemao. VESCI, & FAVENTIA à Plinio vocatur. Velis, Dom. Niger nominat.

VESCITANIA. Ofsensis regionis Vescitania, sic Plinius. In Hispania Tarraconensi est.

VESCIVESCA, vide VESEI.

VESDIANTII, vide VEDIANTII.

VESEI, VEGA, portus Catagororum. Plinius 4. cap. 20. Pro quo VESCIVESCA coniunctim legit Pintianus, ex antiquis codicibus.

VESENTINI populi, in Tuscia sunt, apud Plinium. Per A. in prima, legit alius codex.

V E

VESENVVM, legit quidam codex Plinij, loco COSENÌ lib. 5. cap. 1. Mauritania fluius.

VESERIS, Italia fluius, circa Vesunium montem. Liviò & Nepoti. vbi Decius Mus se bello Latino deuouit.

VESVVS, Virgilio 2. Georgicor. Campania mons, (Liguria falso tribuitur à Seruio in eandem locum.) Hic MÆVLVS dicitur Vib. Sequestri; (vbi Simlerus MÆVIVS legit) Monte di Somma hodie nominatur. VESBIVS à Silio Italico dicitur; item BESBIVS Ciceroni, à Plutarcho, Galeno, & Georgio Cedreno. VESVIVS quoque legit Carrio apud Val. Flaccum; & ita quoque legendum apud Statium, & Martialem suadet. Sed VESVIVS à Vitrutio, Casiodoro, & ab optimis quibusq; auctoribus appellatur. VESVIVS *δυσβίον*, legitur apud Diodorum lib. 4. qui cum quoque PHLEGRÆVM appellat, ab ignium exaltatione. LESBIVS pro BESBIVS legis ex Galeno Amb. Leo, male errore typographorum, ni fallor. BEBIVS vocatur à Diacono 6. Longobard. Lege scitu digna de hoc mōte apud Casiod. 4. Variar. numero 50.

VESIOCONATES, Vmbria populi, Plinio.

VESOLITANI Episcopi, Numidia, memoria est apud Viatorum Viicensem.

VESONNA, vide VESVNA.

VESONTIO, vrbs Sequanorum maxima, Iulio teste. VESONTIVM *δυσόντιον*, vocat Ptolemaus. BICENTIONA *δυσεντιόνα*, Iulianus Apostata, in Epistolis. BICENTIOS Marcellinus. CHRYSOPOLIM quoque appellatam, scribit Paradinus. In vita S. Petri Archiepiscopi Tarentasij sic vocari puto. CHRISPOLINORVM ego lego in Libello qui sub Prouinciarum titulo circumfertur. Befanfon hodie eius nomen est.

VESPASIA, locus in monte summo, ad sextum miliarium à Nursia, Spoletum euntibus. Suetonius in Vespasiano.

VESPERIES, Vardulorum opidum: in Hispania. Plinius VESPERVM, Mare, vide OCEANVS.

VESSA *δυσεσσ*, Polyeno circa principium lib. 5. maxima & florentissima Sicilia ciuitas est, cuius princeps Teutus erat. Hanc dolo in suam potestatem redegit Phalaris. An mendosè, pro Inessa?

VESSALIENSES, Mauritania populos habet Ammianus Accursij. vbi alius codex IESSALENSES legit.

VESSANVM Forum, vbi Obsequens scribit androgynum natum, & in mare deportatum. SVESSANVM legendum puto: ex Liviù 27.

VESONES, vide SVESSIONES.

VESTIANVM, vide VESCIANVM.

VESTINI *δυσεντιν*, Ptolemao, Plinio, & Straboni, Italia populi ad mare Superum, circa Matrinum fluium. Alij sunt in Campania, ad Inferum mare; vni Liviò, at VESCINI hic malim legere: habet enim idem horum opidum Vescia, vnde Vescini gentile verisimile. quamvis Cicero hoc tractu Vesciani meminerit. vide BESTINI, & VESCIA.

VESTINVS Mons, est circa Minturnas; Hygeno de Limitibus constituendus. VESTINVS Salius est Liviò 10. Campania est fluius; qui aquis suis Sarnū impellit. Vibius. Opidum facit ex eo Glossarius vetus ad Iuuenalem. ipse viderit. Vide VESCIA.

VESTI POLIM Coloniam in Corsica insula, citat ex Ptolemao: nescio quo vsu exemplari, Onuphrius.

VESVBIVM, vide VSSVBIVM.

VESVLVS Mons, inter Alpes, Plinio, & Solino: è cuius gremio Padum profluere tradit. Hunc eundem VESVVM à Virgilio nominari, scribit Seruius, eo versu: Talem diues arat Capua, & Vicina Veseno, Ora iugo. Vesonunc dici, ait Leander. Errat Ptolemaus, ut annotauit Varrelius, qui huius fluminis caput ad Larium lacum describit.

VESVLVS etiam Apulia mons, apud Vibium. Piniferum cognominat Virg. 10. Aeneid.

VESVNA *δυσβύνα*, Ptolemao, & Antonino, Petrocoriorum vrbs, in Aquitania. Perigort Villano uano est. Perigux Belleforestio. VESONNA forte Tabula Peutingeriana.

VESUNI, Mauritania populi, Plinio.

VESVS

V E

VESVS, *Barbara gentis nomen, apud Sidonium, in Panegyrico Maiorani. Pro Vesigoibo, ut docet Rhenanus, quasi Visigothus, id est, Gothus Occidentalis.*
VESVIANÆ *Aquæ, apud Tacitum, ut Ferd. Lofredus putat, est fluuiolus Neapolim irrigans: qui Magdalenzæ vulgo nomen habet. Vide SVESSANÆ.*
VESVIVS, vide **VESEVVS**.
VETANA, vide **OROPITVM**.
VETAONIA, **BETAONIA**, & **PETAONIA**. *monasterij nomē, in concilio Lucensi anno 569. habito. Vandoma hodie vocatur. In Portugallia.*
VETERÀ *ἑτέρες, Gallia Belgica vrbs, apud Ptolemaum.*
VETERA etiam, & **VETERA** *Castra sunt Tacito, sexagesimo ab Ara Vbiorum lapide. Legionem XXI. cognominat Antoninus. Bantem, Pigbio, & Pyramio; Berck Simlero: circa Rhenum opida. Aliis Aquisgranum est. de quo vide NVAGERRA.*
VETERA CASTRA, vocat *Auentinus locum ad Danubium, à Ratisbona Orientem versus quinto decimo lapide distantem, quem nunc Pfeter appellant. An ex veteri lapide? vide VETERA.*
VETERENSEM (*à loco, ut puto*) vocat *Columella Grecinum quendam, qui de vineis scripsit. Huius meminit Plinius quoque, lib. 14. 15. & 16.*
VETERES, vide **BETTERES**, & **ARETINI**.
VETERES Campi. sic dicti in *Lucanis: Luvio 25. In quibus Gracchus perijt.*
VETERNENSIS, vide **MASSA**.
VETERRA, vide **NVAGERRA**.
VETESTVM, vide **VEGISTVM**.
VETPHANIA, & **ARABIA** *civitates; nominantur in vita S. Bonifacij Archiepiscopi. Nescio quibus in terris.*
VETRARIA *Portus, ad fluuios Taunacum & Ictam. In Aquitania. S. Remacii vita.*
VETRIOLVM, vide **TVROCELO**.
VETTII. *Macedonia Tertia, populi, sunt apud Luvium 45. Circa Pellam, Berrhocam, & Edessam.*
VETTIONENSES, *Umbria populi, Plinio. VETTONENSES ex antiqua inscriptione legit Goltzius, in suo Thesuro. quæ exstat Perusia.*
VETTONES *ὑεττωνες, Ptolemao Lusitania populi. hodie autem in Castella vetere sunt. Latina exemplaria fere omnia VERGONES legunt, male. Vettones enim scribendum Appianus, Strabo, Plinius, ceteriq; docent. VETTONIÆ meminit Prudentius. sextamque prouinciam Hispania facit Refendius, in epistola ad Vaseum.*
VETVLONIVM *ὑετλωνιον, Tuscorum opidum, Ptolemao: VETVLONIA Silio: VETVLONIENSES & VETVLONIOS. habet Plinius. Vetulia, & Selua Veturletta à Leandro nominatur. Sunt qui Vruitello hodie dici autumant, ut ait Hermolaus. Orbitello alij scribunt, pro eodem.*
VETVRI, vide **VOTVRI**.
VETVRICA, vide **BITVRIX**.
VETVS CARIA, vide **SABVRA**.
VETVSSALINA, *Valeria Ripensis vrbs, in lib. Notitiarum. vide SALINVM.*
VEVIANVS, vide **LIGVRES**.
VEVRNIA, *Syria vrbs, inter Cyrrhum & Edissam. Simlerus ex Antonino manuscripto. VETVRNIA legebat codex Reuerendiss. Torrentij.*
VEKALA *ὑεκαλα, Ptolemao Albionis insula æstus. Tuelmouth vocat Camdenus. ὑεκαλα legebat M. S. exemplar.*
VEXII *ὑεξιι, Italia populi. Diodorus 14. Veientes interpretatus est Amiotus.*
VEZELA, vide **VERALA**.
VFENS, in *Latio fluuius, iuxta Tarracinam & Priuernum: Silio, Virgilio, Vibio, & Festo. apud Strabonem Aupides est, non sine errore, quod annotauit ante me Xylander. Baldino vocatur in Tabula Ligorij: Baudino aliquibus est, ut inquit Leander. ipse autem dicit eum Aufente nominari hodie. Alius est VFENS, Senonum terminus, Luvio. sed VTENS hic legit Sigonius. sic quoq; Casar Orlandus. Ille*

V I

eum eundem cum Rubicone putat, aut haud procul inde: hic autem eum Chiente interpretatur. Vfenis etiam meminit Claudianus in Panegyri in Probum. OVFE-TINATribus est in veteri marmore.
VFFVGVM, *Brutorum ciuitas, apud Luvium: Montalto videtur Gab. Barrio, & Scip. Mazzella.*
VGERNVM, *Arelatense castrum, Greg. Turonensi 8.*
VGGADEM videtur *Antoninus appellare Vegel, Gallie comitatum. ut refert Meyerus in Flandria Annal. Vide YGGADE.*
VGIA *ὑγία, Turdetanorum in Hispania vrbs. Ptolemao, & Antonino.*
VGNICIS *Equis [sic à loco dictis] tribuit Isidorus atatem longeuam. Quibus in terris?*
VGRI, vide **VNNI**.
VIÆ *Italia, ad Vrbem ducentes: xxxi. apud P. Victorem. Auctorem de Viris illustribus. & lib. Notitiar. nominantur, AIMILIA, APPIA, ARDEATINA, ASINARIA, AVRELIA, CAMPANA, CASSIA, CIMINIA, CLAVDIA vel Clodia, COLLATINA, CORNELIA, FLAMINIA, GALLIA, GALLICANA, IANICVLENSIS, LABICANA, LATINA, LAVRENTINA, NOMENTANA quæ Figulensis vel Ficulnensis, NVMICIA, OSTIENSIS, PATINARIA, PORTVENSIS, PRÆNESTINA, QVINTIA, SALARIA, SETINA, TIBERINA, TIBVRTINA, TRAIANA, TRIVMPHALIS, VALERIA. Vide Onuphrij Romam. VIÆ VITVLARIÆ meminit Cicero. & VITELLIÆ Suetonius, quæ à Ianiculo ad mare ducebat. LAVICANÆ Spartianus, in Iuliano Imp. AMERINÆ, & ANNIÆ mentio, in veteri inscriptione, quæ apud Faliscos exstat, ciuitas Castellana. ibidem VIÆ AVGVSTÆ. Luvio 25. & 35. habet GABINIAM. Vide DOMITIA, IVRIA, LVESA, NYMPHÆ, & HIGNATIA.*
VIÆ *Veteris, in Thracia loci, meminit Eusebij Chronicon. in qua locus Canophrurium: STRATÆ veteris pro eadem mentio in Historia Miscella.*
VIA *ὑία, Ptolemao Mauritania Casariensis vrbs. Hoc loca GALLVM GALLINACEVM Antonini incidere, putat Simlerus. ὑία etiam Hispania Tarraconensis fluuius, in Callaici, Ptolemao, & Pomponio.*
VIA *BELOIVM, Antonini, Lazius R. P. R. 12. Sectione 6. Clusas vocat, quas Itah Canal de Fella nominant. In Foro Iulio. vide BELVNVNVM.*
VIACIENSES, *Hispania populi, apud Plinium: quos Pinetus Baecia interpretatur. Vide VIBIENSES.*
VIADVS, *fluuius, mihi Oder est. Vide GVTTALVS.*
VIALOSCENSIS, vide **VIOLASCENSIS**.
VIAMATA, *montis nomē videtur Thracia regionis. li b. Notit.*
VIANA *ὑία, Ptolemao Rharia vrbs est: Plinio Norici. Hanc Simlerus VEMANIAM sive VENIANIAM (variant enim exemplaria) Antonini putat, & Wangen interpretatur. VINIANIA legit Notitiar. lib. VIANA M. Lazius coniectura quodam Weissenhohn interpretatur, & Boidspers. Vide ALA FLAVIANA.*
VIBALI, *Plinio Hispania populi. Tomila à Pineto interpretatur, in Gallico Plinio. Vide BIBALI.*
VIBANTANARIVM *ὑιαντανειον, vrbs Sarmatiae Europae. Strabo.*
VIBARNATES, vide **VIBINATES**.
VIBARNVM, vide **VIBRANVM**.
VIBELLI, *sunt Liguria populi. apud Plinium.*
VIBERI *Plinij, eosdem apud eundem IVBEROS vocari, putat Simlerus; in suo Valfesia libello. est Gelenius, ut idem inquit, pro Iuberis, Viberos, (ubi de Augusti tropaeo mentio fit,) substitueris. Tria mea Plinij exemplaria legunt Iuberi. Vide LEPONTII.*
VIBIANENSIS, vide **VINIANENSIS**.
VIBIENSES. *Hispania Citerioris populi, Plinio. Idem ibidem habet VIACIENSES, & VIRGILIENSES, quorum duorum loco VARCILIENSES legendumz affirmat ex antiqua inscriptione Amb. Morales. addit quæ locum*

locum hodie Varcile dici, ad Tagum: sesquimillario supra Toletum. Valtierra alio in loco interpretatur. Ex Varciliensibus facit Coquus Arganda.

VIBII PACIACI Agri, circa mare erant, vbi Crassum Iuniorum delituisse, scribit Plutarchus. In Hispania.

VIBINATES, Plinio Apulia populi. VIBARNATES legunt quaedam exemplaria. quod video placere Hermolao, ab opido Vibarna.

VIBIONES, vide IBIONES.

VIBISCI *δυσκιστοι*, Ptolemao Aquitania populi. Hos Plinius, VIBISCOS, & Strabo IOSCOS *ισκοι*, vocat. hoc Xylinder ante me annotavit. VIVISCA gens est Ausonio, in Idyllio Mosella. Per v in secunda recte scribi, ex antiquo lapide, docet Scaliger, in suis Ausonianis lectionibus. Vide BITVRIGES, & SANTONES.

VIBO VALENTIA, Biuona vocari hodie, scribit ad me Roma Celsus Cittadinus. Vide HIPPO, & METAPONTVS.

VIBONENSIS Sinus, vide HIPPONATES.

VIBONIENSES, vide FORVM Vibij.

VIBRANVM *δυσγερον*, Apulorum Dauniorum vrbs. Ptolemaus. VIBARNVM interpretes legunt.

VICANI, vide MONTVNIATES.

VICANI AQVENSES, vide AQVENSIVM, & SALMANTICA.

VICARIA. Palladius meminit cuiusdam Macarij ex Vicaria.

VICELLEENSES, Italia populi. Plinius.

VICENSIVM, in Antonini Itinerario est vrbs inter Heracleam & Thurium. Trebisati hodie est, in Calabria, Barrio teste: qui VICENSIVM legit.

VICENSIS Plebs Africanae, mentio, in Coll. Carthag.

VICENTA *δουκεντα*, Ptolemao Venetorum vrbs mediterranea, quae adhuc hodie Vicenza nominatur. BITETIA, alias B ISETIA Aliano, Cetraria, Ciontia, variat etenim lectio. VICETIA apud Plinium est. VEICETIA quoque in lapidibus haberi, ostendit in sua Orthographia Mannius. Huius descriptionem lege apud Zachariam Liliu.

VICILINVS, vide IOVIS Vicilini.

VICINOVIA, fluij nomen in Gallia. Greg. Turonensis. Historiar. 5.

VICISSIBRATENVM Episcopus habet Victor Vticensis 1. In Africa forte, Per e in secunda, in alio codice.

VICOMVRVS, Syria locus. Vide HVMISA.

VICONIA, vel VINOVA, virumque enim inconstanter apud Antoninum legitur, pro Britannia insula vrbe. Ptolemao VINNOVIVM *διννοβιον*, esse putat Talbotus, urbem Brigantum. Vide BI MONIVM.

VICTESIS, vide VECTIS.

VICTOPHALI, gentes sunt circa Daciam aut Moesiam, trans Danubium: ab Imp. Traiano deuicti, Eutropio.

VICTOBALI Ammiano 17. & VICTOVALI Capitolino, in vita M. Aurelij Imp.

VICTORIA *δουτροπια*, Damiorum vrbs: Albionis insula, Ptolemao. Guidi vrbs est apud Bedam, teste Camdeno, qui addit hodie. Caer Guich vocari. Item Caesariensis Mauritaniae, eidem. Agobel hac hodie vocatur, vt Marmelius tradit. VICTORIAE Mons, in Hispania Citeriore, vt Linus auctor est, lib. 24. Moncia forte hodie, vt Florianus putat, non procul ab Iberi fluminis ostio.

VICTORIAE IVLIOBRIGENSIVM Portus, meminit in Cantabris, Plinius.

VICTORIACVM, Gallia villa. Greg. Turonensi, Historiar. 3. & Aimoino 2.

VICTORIANA Villa, Africa: ab Hippone Regio minus triginta millibus abest, D. Augustinus 22. cap. 8. Ciuitatis Dei. Byzacena regionis, vocatur: in synodo Constantino-politana VI. VICTORIANENSIS Episcopi mentio apud Victor Vticens. & in Coll. Carthag.

VICTORIS nomen, habet locus quidam circa Thraciam ad

mare. Hanc describit Georgius Alexandrinus in vita D. Chrysostomi.

VICTRICENSIS Colonia, vide CAMVLODVNVN, & DEVNANA.

VICTRIX, vide OSCA, ILLICE, & TARRACO.

VICVNVIÆ Emporium, Romanorum, circa Placentiam. Linus 21.

VICVS *δουκος*, Rhodia vrbs, Ptolemao. Etiam Tuscia, si creditur Edicto Desiderij regis. Vide PACORVM. VICVS AQVARIVS, circa Ocelodurum, Antonino. Vide VISONIVM. VICVS AVGVSTI, Zeugitanae Africae regionis locus, Antonino. Vide AVGVSTVM.

VICVS CAESARIS, ibidem D. Augustino. VICVS CALFVRNIANVS, vide VICI Vesteriani.

VICVS CVMINARIVS, inter Emeritam & Casaream Augustam, est in Antonini Itinerario, S. Cruz de la garça locus hodie dicitur, vt putat Aurelius Friar, apud Moralem. Vico Zarza illi hodie nomen esse, dicit Io. Mariana. VICVS ITALICVS, Zagrabia, Sclauonia caput olim dictus est, Bonfinio auctore. VICVS IVDÆORVM, in Aegypto, apud Antoninum. Idem esse cum CASTRA Iudeorum, putat Simlerus. VICVS IVLIVS, circa Moguntiam Germania, Antonino. Est & Gallie locus in Concil. Lugdunensi. VICVS NOVVS, Antonino. inter Eretum & Reate, Umbria opida.

VICVS PACENSIS Numidiae episcopalis. sic Victor Vticens. VICVS SCLELATVS, Roma; antea fuit CYPRIVS dictus, Linus & Halicarnasseo testibus. VICVS TVSCVS, vide LIBYSCVS. VICVS VALERIVS, alij VARRONIS appellant, vt ait Sabellicus. Vicouaro in Equiculis, Latij opidum. Villa Varronis meminit Cicero, in Philippicis, ni fallor. VICI VESTERIANI, & CALFVRNIANI regio, est in Goltzj Thesauo, ex veteri inscriptione.

VIDENSIS Limitis, in Mauruana Caesariensi, meminit lib. Notitiar.

VIDICINORVM opidum, deletum à Romanis, in Piceno, scribit Valerianus, apud Plinium. VRTICINI legunt duo mea exemplaria excusa: VITICINORVM Pintianus. Ortezzano nominat Franc. Pamphilus.

VIDINI, Sarmatia Europae populi, apud Ammianum 31. VideVDINI, & BVDINI.

VIDIARI, ad ostia Vistulae fluminis gens. Agathias.

VIDOGARA, vide VIDOTARA.

VIDOTARA *δουδοταρα*, sinus Albionis insulae, apud Ptolemaum. VIDOGARA in Latinis codicibus, *δουδοταρα*, habebat M.S. liber. Rianus lacus hodie, teste Buchanano.

VIDRVS *διδρυς*, Ptolemao Germania fluius est; circa Rheni ostia. Swarte water H. Iunio, & Rithaymero dicitur. Aliis Regge putatur. Becano ille fluius est, qui Groeningam intersecat, & Groeninger diep vocatur, cui libenter assentitur H. Verrutius. Mihi Becht videtur.

VIDVA *διδυα*, Hiberniae amnis, apud Ptolemaum. VADIA habet M. Niger, & dicit hodie Mut vocari. Sed Etobagh est Camdeno. *διδυα*, habebat M.S. codex.

VIDVGASSES, Gallie Lugdunensis populos, habet Plinius, Beauciam hodie vocari horum tractum lego in Herbario qui Dalechampij nomine circumfertur.

VIDVLA, apud Floardum fluij nomen. Velle vertit eius interpret. In Gallia, ni fallor est.

VIEDRVS, vide VIERVEDRVN.

VIEMENSIVM, vide ARECAIRORVM.

VIENNA *διδυα*, Ptolemao, Tacito, & Caesari 6. Gallici, Allobrogum vrbs, ad Rhodanum, sub Medula. Colonia est in antiqua inscriptione, Lugduni. Viennae Iohanni Poldo. SENATORIAM aliquando appellatam, scribit Paradinus. SENATORIAM nominat Massonus. BIENNVS *διδυα*, Stephano dicitur. Ad decimum sextum lapidem à Lugduno abesse, testis est Seneca, in Ludo mortis Claudij. Imp. Vide ALA FLAVIANA.

VIENNA LEG. VII. CLAVDIANA, est in Goltzj Thesauo, ex Neronis nummo.

VIENNENSEM Galliam, vocat Ammianus 15. in qua Masilia, à Vienna eius vrbe verisimile.

VIERVEDRVM *δωρεδρον*, promontorium Albionis insula, Ptolemao. *δωρεδρον*, in M. S. codice. Nunc Hoya dicitur, ut Buchananus placet. Sed Dunsbye magis placet Camdeno.

VIGELITENSIS Plebs, in Africa, Coll. Carthag.

VIGENNA, vide **VINGENNA**.

VIGENSE opidum, Africa Propria, habet Plinius. aliud à Vagense.

VIGESILA, vide **VEGESELA**.

VIGISONVS, vide **TOGISONVS**.

VIGITA, vide **GIGITA**.

VIGLEBANVM, vide **VERGEMINVM**.

VIGLENSIS, vide **VEIENTANVM**.

VIGORNIA, vide **BRANGONIA**.

VILICA, locus in vita S. Adelheidis. An Wellich / prope Duisseldorpium, in comitatu Montensi?

VILLA *δωδρα*, pagus in Mauritania Casariensi, Ptolemao. Beni Arax hodie, ut tradit Marmolus. **VILLA CÆSARVM**, Vide **AD GALLINAS**. **VILLA DEGENSIS** Episcopi, in Numidia meminit Vist. Uticens. **VILLA GERENSIS** est in Collatione Carthag. **VILLA FAVSTINI**, Antonino Anglia locus est. quid hodie sit, se nescire fateatur Talbotus in suis in Antonini Britannie Itinerarium Commentariis, nisi sit fortasse S. Edmunds Burye. **VILLA MAGNA**, **VILLA PRIVATA**, Tripolitana in Africa Propria locus, Antonino. **VILLÆ MAGNENSIS** meminit Coll. Carthag. **VILLA NOBENSIS**, **VidēNOVA**. **VILLA PVBLICA**, extra urbem. Linius 33. & 34. Historia Miscella, & Sigonius qui eam locat sexto ab vrbe Lapide. Est & **PVBLICA Villa**, in Campo Martio. Val. Max. 9. cap. 2.

VILLITANVS Episcopus Numidia, est apud Victorem Uticens. **VILTENSIS** est in Coll. Carthag.

VILOBIA, vide **OVILABIS**.

VILVMBRIA *δωλμπος*, populi Italia, Vmbria magis Orientales, apud Ptolemaum, Spoleto hodie dici, ex recentioribus scriptoribus mihi persuadeo.

VIMA, locus inter Byblum & Berytum. Guil. Tyrinus.

VIMANIA, Rhetia vrbs, lib. Notit. Huius rudera in monasterio Wjngarten esse, & locum à maioribus Altorff vocatum, scribit Ladius in R. P. Romana.

VIMARENSE opidum, diocesis Bracarensis, in Lusitania, habet Onuphrij Chronicon pontificum, ex quo Damasum oriundum scribit. Vide **AQVÆ Calida**.

VIMINACIVM *δωμινάκιον*, Vaccarum in Hispania vrbs, Ptolemao, & Inscriptione antiqua, item Antonino testib. Circa Palantium. Vide **VIMINATIVM**.

VIMINALIS, Porta, & Collis, appellabatur, quod ibi viminum silva fuisse videretur, ubi est ara Ioui viminio consecrata. Festus, & Varro. vide **FIGVLNENSIS**.

VIMINATIVM *δωμινάτιον*, LEGIO, Ptolemao Mysia Superioris opidum. Ad Danubium colonia est, in nummo. **VIMINACIVM** per C. est Antonino, & lib. Notitiar. *δωμινάτιον* Procopio 4. Aedif. Meminit huius etiam Spartianus in Senero. ex quo Vimy vrbeculam haud procul à Lugduno ad Rhodanum facit Paradus in sua Lugdunenfi historia: an ex fide, ipse viderit. Vidino à Nigro, sed Wacziderna à Lazio nominatur. **Viminatiū** P. Diacono & Callisto. Istri insula est: quod vrbs fortè in insula sita.

VIMITELLARII, Italia populi sunt apud Plinium.

VINA, vide **VIVA**.

VINAZA, Antonino vrbs est in Africa Propria.

VINCEIA Mæsia Superioris opidum est Antonino.

VINCENTIA, Valeria Ripensis vrbs: libro Notitiarum. Wenicza est Lazio.

VINCESIMVM, vel **AD VICISSIMVM**, Ponti vrbs: xx. M. pass. à Trapezunte, Antonino. Gallia Narbonensis, xx. M. pass. à Narbona: Pyrenæos versus, eidem.

VINCIVM, locum Episcopalem in Gallia, habet G. Turonens. 9.

VINCVM, Germania Inferioris vrbs, Antonino. Inter Confluentes & Treuiros.

VINDA, vide **VINDIA**.

VINDALIVM, vide **VNDALVS**.

VINDANA *δωινδανα*, portus Gallie Lugdunensis. Ptolemaus. Brest hodie hoc tractu, in Britannia, ut putat Ionius. Vindana non esse portum, at fluvium qui hodie Vilaine, scribit Berrandus Argentreus in Historia sua Britannia.

VINDELIA, vide **VENDELIA**.

VINDELICIA *δωινδελικια*, Ptolemao regio, qua Lyco, Danubio, Aeno, & Alpibus circumscriptur: idq. verisimè. Postremis Romanor. temporibus Rhetia Secunda dicta. sic enim in Lib. Notitiar. Præpositus thesaurorum Augusta Vindelicensis Rhetia Secunda. Auentinus, & Philip. Apianus Baiern interpretantur. Aintzgotu Scudus. Verum ad Strabonis mentem, qua Ptolemao multis argumentis præferenda, magnam tum Boiorum tum Sueuorum, qui nunc sunt, partem complectitur. Hæc ad me suis litteris Clariss. doctissimiq. M. Velferus Augustanus Vindelicus, fide dignus.

VINDELICVS, vide **ORGE**.

VINDELIS, Antonino insula, intra Britanniam, & Gallias. Doetland fortè, ut coniecit Camdenus.

VINDELVM, vide **VNDALVS**.

VINDENATII, Italia populi, in antiqua inscriptione, qua existat in Aldi Orthographia. **VINDENATES** legit Goltzius in suo Thesaur. **VINDINATES** sunt apud Plinium Vmbria populi.

VINDENSEM locum, in Africa, habet Coll. Carthag.

VINDENVA, Gallia insula, circa Nanneticam urbem. Greg. Turonensis in S. Friardi Reclusi vita.

VINDERIVS *δωινδέρως*, apud Ptolemaum Hibernia fluvius est. Bap of knocfergus Camdeno est. *δωινδέρως* habebat M. S. codex.

VINDESCA, vide **CARPENTORACTE**.

VINDIA *δωινδια*, Galatia vrbs, Ptolemao, & Antonino. qui & **VINDA**, sine i. in penultima legit.

VINDILI, Germania gentes sunt apud Plinium, lib. 4. cap. 14. quorum pars Burgundiones. Wundische fortè hodie. Sed ubi hoc loco Gelenus apud Plinium Vindilos legit, **VINDELICOS** habent tria mea excusa exemplaria, Venetum, Colonienfe, & Parisiense.

VINDIMITTA, vide **VINDENVA**.

VINDINATES, vide **VINDENATII**.

VINDINVM *δωινδινον*, Auliciorum Cenomanorum, in Gallia Lugdunensi vrbs, Ptolemao. Vendolme à Villanovano dici, lego. **VINDOCINVM** Fortunato est.

VINDIVS *δωινδύς*, Mons Hispania Tarraconensis, apud Ptolemaum, & Florum: cuius exemplaria alia **VINNIVM** legunt. Pars Pyrenæi montis est. hos enim buc usq. & ulterius perungere diximus in **PYRENÆVS**. Circa Peraltam eum describit Beuterus. Villanovanus eum Montes d'Oca, & de Asturia vocat. Hirminum eum nominat Ioan. Mariana. Itio & Ernio est Garibaio. H. Coqus Sierras de Onieda vocat. **VINDIVS** eidem Ptolemao, mons quoque India intra Gangem.

VINDO, Germania fluvius, circa Augustam Vindelicor. hoc Fortunati 4. Vita D. Martini, versu: Pergu ad Augustam quam Vindo, Lycusq. fluentant. **VIRDO** puto legendum. sic enim liber meus Pergamenus vetusta nota, sic quoque Paul. Diaconus 2. Longobardicor. cap. 13. codice etiam pergamenno mto. ubi de Fortunato hac verba, Augustam civitatem Virdo & Lech fluentant. Placet itaq. magis Virdo quam Vindo. Hodie enim hac nomina retinent Wertach & Leck. Multo quoque verisimilius Latinos ex Wertach Virdo (cum littera canina) fecisse, quam Vindo.

VINDOBALA, vide **VINDOGLADA**.

VINDOCINVM, vide **VINDINVM**, & **ALISIVM**.

VINDOBONA, vide ALA FLAVIANA.
 VINDOGARA, vide VIDOTARA.
 VINDOGLADIA, Anglia opidum, Antonino. Aliquis
 putatur Gulphord, Cambria vrbs. Sed Camdeno Wint-
 burne est. Lib. Notit. habet VINDOBALA, & VIN-
 DOLANA, ibidem opida. Hanc ultimam Camdenus
 Winchester in the wal interpretatur.
 VINDOMAGVS *Ἰνδομαγός*, Ptolemaeo Gallia Nar-
 bonensis vrbs. S. Tibere nomen habet apud Poldum
 Albenatem.
 VINDOMANA, vide VINVNDRIA, & ALA FLA-
 VIANA,
 VINDOMORA, Anglia vrbs, Antonino. Wallefend
 Camdeno.
 VINDOMVM, vel VINDONVS, Anglia vrbs, apud
 Antoninum. quae Eilceaster apud Guil. Camdenum.
 VINDONIS Campus, in Panegyrico Constantino Max.
 dicto. Sed VINDONISSE legit Rhenanus lib. 1. Ger-
 manicor. VINDONES LEVGAS habet Antoninus
 circa Rhetiam. Simlerus scribit eum Vindonissam indica-
 re. quod Lib. Prouinciar. VENDONENSE castrum
 vocat. & hodie Windisch appellatur. VINDONISSA
 meminit etiam Tacitus lib. 4. Historiarum. Lazius in sua
 Viēna scribit huius Vindonissae ruinas in Canobio Kunigs-
 felden reperiri. Haud procul à Sempach, in Heluetia.
 VINEMAGVM, Neustria pagus, in vita S. Lupi Seno-
 nensis.
 VINGENNA, Gallia fluius, qui se in Ligerim exonerat:
 notus Fortunato, & Greg. Turonensi. VINGENNA est
 apud Hugonem Floriacensem. Hodie Viēne dici ex ta-
 bulis persuadeor.
 VINGIVM, locus inter Treuiros & Argentoratam, Anto-
 nino. Sed BINGIVM legerim, cum Diazo.
 VINIACVM, villa quae ab Hiniaco in Africum plus minus-
 ve vno milliaro distat. S. Lupus in Epistola 49. in Gallia
 videtur.
 VINIANA, vide VIANA.
 VINIANENSEM locum, nominat Victor Vicensis 2. ad
 quem in exilium missos scribit aliquos Episcopos. In Africa,
 ut puto. Sed VIBIANENSEM legit aliud exemplar.
 VINIOLE, Sardinia locus, apud Antoninum. Item
 Hispania, eadem. In Carpetanis videtur.
 VINIVS, fluius Italia: apud Varronē 3. Rei rusticae. cap. 4.
 circa Castrum opidum. ubi suum scribit fuisse Museum.
 hunc hodie Fiume de S. Garmano vocari ait Sanseli-
 cius. At prauam scripturam putant Scaliger & Virsius.
 leguntq; pro à Vinio, ab imo.
 VINNIVS, vide VINDIVS.
 VINNONES, vide VENNONES.
 VINNOVIM, vide BIMONIVM.
 VINOLASCA, Liguria iurium, circa Genuam. Aenea ta-
 bula antiqua ibidem.
 VINOVA, vide VICONIA.
 VINOVILOTH, vide BERGIO.
 VINSACVM, & VINSATVM, vide VEGESATVM.
 VINTIMILLIVM, vide ALBINIMINIVM.
 VINTIVM *Ἰντιν*, opidum Nerusorum. in Alpibus, Ptole-
 maeo. quod VENTIAM Dionysius puto. Hodie Venza
 Iosia Simleri.
 VINVLI, Horum populi sunt multi, ut habet M. Adamus
 in sua Ecclesiastica Historia, inter quos hi quatuor sunt
 praecipui: Chitini, Circipani, Tholosantes, & Rheteri.
 Idem addit hos in vniuersum ab istis Vilzoz, à nobis Leu-
 ricios dici. Helmoldus, ne & hoc praeceam, hos Tholosan-
 tes, Tholentos vocat, atque eosdem Riaduros nominare vi-
 detur. Vide VINVLI, SLAVI, & LONGOBARDI.
 VINVNDRIA *Ἰνυνδρία*, Ptolemaeo Pannonia Superioris
 opidum, quod Lazius Windisch gratz est. putatq; VIN-
 DOMANA vocari, in Lib. Notitiar.
 VINZELA *Ἰντζέλα*, Galatia in Tolistobogis vrbs, Ptole-
 maeo. Eidem Pisidia, in Pamphilia.
 VIOLASCENSIS Pagus, qui MARTIALIS, atate
 citior vocatur est. Sidonius lib. Epistolarum 2. ad Man-

rustum. VIOLASCENSIS legit codex pergameneus
 meus: & MARCIALIS, per C. In Gallia, vbi hiberna
 Legionum Iulianarum.
 VIOMENSES, vide VALENSES.
 VIOR, vide DIVR.
 VIORVM VALENTIA, vide HIPPO.
 VIPITENVM, opidum Germania, Antonino. Simlerus
 dicit hodie Am Aug / aut Stertzigen / ad Brennum
 montem vocari.
 VIPOTIANA, vide PTISCIANA.
 VIR, vide FLORIVS.
 VIRA, vide VIVA.
 VIRBI CLIVI, meminit Persius Satyra 6. de quo sic
 Cornutus in commentariis in eundem: Quatuor millibus
 ab Urbe est Virbij clius, quae iter est ad Arctiam, & ad
 Nemus Diana, &c.
 VIRBINVS, vide VIRBIVS.
 VIRBIVS, Laconica fluius, ubi Hippolytum Aesculapius
 vita reddidit. Vibius Seq. Idem fortè cum VIRBINO,
 Fonte, eiusdem. Apud Ovidium Virbius alterum Hippolyti
 nomen esse, non fluij. Itaque errare hic puto Vibium: ut
 quoque in verbo VARVS, quem dicit Galliam ab Italia
 diuidere, & antea RVBICON vocatum. Vterq; sanè
 Gallias ab Italia dimidit. sunt autem duo diuersaeque flu-
 mina. non vnus synonyma.
 VIRCAON, Hispania vrbs, Antonino. XXXIII. M. pass.
 ab Iliturgi. Non videtur VIRGAO Plinij.
 VIRCHI, Mesopotamia Episcopatus, sub sede Edissena:
 Guil. Tyrius.
 VIRDO, vide VINDO.
 VIRENA, locus Italia: vbi acida fontes. Vitruuius 8. cap. 3.
 De eo Bapt. Porta in Magia Naturali libro 3. cap. 6. ait,
 locum hodie vocari Francolise, atque à Theano milliare
 distare, qua Romam itur. Iuxta Gallicanum montem vi-
 detur, ex Blondi Italia illustrata.
 VIRENSIS loci episcopalis, in Numidia, meminit Concil.
 Arelatense II.
 VIRGANTIA, vide BRIGANTIVM.
 VIRGAO, cuius Plinius in Hispania meminit, hodie Rhoda
 appellari, scribit Jo. Mariana; & inter Batim & Ocea-
 num collocat. Vide ALBA.
 VIRGI, in Sinu Virgitano est Mele. Hispania Tarraco-
 nensis vrbs, quam Clusius dicit fortè hodie Vera, vel Bera
 dici. eiusdem enim pronuntiationis est apud Hispanos. V
 & B. De hoc Virgi autem sic Pintianus in suis Annotationi-
 bus: Ptolemaeus VRCE *Ἐρχή*, vocat. Plinij verus codex
 MYRCI, seruante adhuc opido priscum nomen, etsi lon-
 gius aliquanto submoto à mari. Ego VRCT in excusis
 exemplaribus Plinij lego. VIRGI apud Antoninum.
 VIRGILIENSES, vide VIBIENSES.
 VIRGO, vide MASSA.
 VIRGIVM, & VORAGIVM, Latinis dici Liguria opi-
 dum, quod vulgo Voragine vocant; auctores sunt Blon-
 dus & Leander.
 VIRIBALLVM *Ἰριβαλλόν*, Corsica opidum, Ptolemaeo.
 Punta di Adiazza dicitur Leandro.
 VIRICITANVS Episcopus, nomine Mansuetus: est apud
 Vici. Vicensis. alia editio habet IVRICITANVS. In
 Africa, ut puto.
 VIRITIVM *Ἰριτιν*, urbem Germania, in tractu Septen-
 trionali, habet Ptolemaeus. Grietnagen facit ex ea
 Villanovanus. Griptwaldt Althamerus.
 VIROCONIVM, vide VRICOVIVM.
 VIRODVNM, vide VERODVNM.
 VIROMANDVI, vide VEROMANDVI.
 VIROSIDVM, Britannia insula vrbs. lib. Notitiar. Weta-
 hic bpon Eden Camdeno.
 VIROSSAM, Episcopatus, sub Rubba Moabitatum. Guil.
 Tyrius.
 VIROVENNA, vide VIROVESCA.
 VIROVESCA, Hispania vrbs Plinio, BYRUESCA
 Caspæor, habet Ptolemaeus: & Biruiesca nouo nomine
 Villanovanus. Pineto Varæ est, in suo Plinio Gallico.

VIROVESCAM novit etiam Antoninus, quam alio in loco **VIROVENNA** vocat, vicio librariorum. Hieron. Surita scribit hoc **Virovesca** hodie in Riegia regione nomen suum retinere.

VIROVIACVM Antonini, est pagus Flandria, **Wassijck** dictum; ut placet Meyero, & Mercatori.

VIRTA, vide **IVRTA**.

VIRTINGVI populi, ab Aureliano Imp. devicti, sunt apud Pollionem, in huius vita. Wittenbergenlibus forte nomen ab his, inquit Rhenanus. Vide **SCYTHA**, **VITVNGI**, & **IVTVNGI**.

VIRTVS IVLIA, vide **ITVCI**.

VIRVCINATES, Plinio Vindelicorum populi sunt; ad **Ambrum** & **Isaram** fluvijs, ut Simlerus tradit, qui eos hodie **Friesinger** vocat. **RYCINATES** legebat exemplar M.S. Vide **THYNICATES**.

VIRVNI **Ῥορνῶν**, & **VIRVNVN**, Ptolemaeo Germania populi, & vrbis ad Suevum fluvium.

VIRVNVN, Plinio & Antonino, in Norici opidum, quod **Friesach** / **Lazio**. **Judenburg** / **Pyramio**: **Wjuneck** / **Simlero** est: Carinthia opida sunt. **BERVNVN** **Ῥορνῶν**, habet **Suidas**, additque huius nominis originem, valde, ut mihi videtur, fabulosam. Vide **BERVNVN**.

VIRVXENTINI Populi, sunt apud Hygenum de Limitib. In Italia.

VISABAR, locus vnde stannum adfertur, Serapioni.

VISALENSIS locus, in Mauritania Caesariensi. Victor Vticensis.

VISBURGI **Ῥορνῶν**, Germania populi, apud Ptol.

VISCLA, fluvij nomen, Iornandi. Circa **Maßiam** Inferiorem videtur.

VISELLIA. Glossarius in Iuvenalem, hac, **Crispus** muni-
ceps **Visellien**sis, nullo audiente, cum à Nerone interroga-
retur, haberet ne sicut ipse, cum sorore germana consuetu-
dinem, Nondum inquit, decenter, & cautè: ne aut negado
eum argueret, aut adfentiendo sibi met mendacio debone-
staret. Sed **VERCELLIS** legendum putat **Pitboëus**,
qui hunc edidit.

VISENSIS Episcopi, in Africa, meminit **Coll. Carthag.** Vide **VISONTIVM**.

VISENTVM, Etruriae opidum: **Fulvio** in **Minaria** fami-
lia: ex lapide inscripto quem ibidem profert. **Bisento** illud
ibidem vocat. an nouo nomine?

VISERIA, vide **MANTVA** Carpetanorum.

VISIGOTHI, vide **VESVS**, & **GRVTVNGI**.

VISINON, vide **CLIMA**.

VISIO, Antonino vrbis est, quam **Paradinus** in **Sabaudia**
describit, & **Vignonnet** nominat. Portus marinus est
apud Antoninam.

VISITENSIS Plebs, in Africa. **Coll. Carthag.**

VISONTIVM **Ῥορνῶν**, Ptolemaeo Hispania **Tarraconensis**
vrbis, in **Pelendoni**bus. Hodie **Viseo**, & Latinè **VISEVM**
dici, scribit **Villanovanus**. **Viseo** opidum esse **Lusitania**,
multisq; **parafangis** à **Visonio** Ptolemai distare; docet
Gaspar Varerius in sua **Corographia**. **Andreas Bacchius**
in suo de **Balneis** opere ait **Viseo** opidum, **VICVM**
AQVARIVM ab Antonino vocari: sed errat. Hoc **Viseo**
VISENSEM civitatem appellari, in **Conciliorum**
opere video. **VISONTIVM**, eidem Ptolemaeo, est
Pannoniae Superioris opidum, quod **Lazio** in **Vihicio**
collocat. Vide **VESONTIO**.

VISORONTIA, locus territorij **Viennensis** in Gallia.
Greg. **Turonensis**.

VISPEN vrbem **Soracorum**, habet **Tacitus** 12. *Annal.* Sed
VSPEN mauult legere **Lipsius**.

VISPIL, vide **VISPETES**.

VISTILLVS, vide **VISTVLA**.

VISTVLA **Ῥορνῶν**, Ptolemaeo, siue **VISTILLVS** Plinio;
Germania limitaneus ad Ortum solis, fluvius: De **Witrel**
incolis dicitur. **Wandalia** **Crantzij** **Willaum** nominat.
Niger scribit eum ab accolis hodiernis **Drauaniza** vocari.
VISVLA, à **Pomponio**, & **BISVLA** à **Marcellino**, si
vicio caruerit exemplar, nominatur. **VANDALVM**

eum vocat, à regina in ipso submersa, **Matth. Michonien-**
sis. fides sit penes illum. Sunt qui **ISTVLA** apud **Ptole-**
maum, (sed corruptum, ut puto,) legunt: **B. Rhenanus**
eredit hunc fluvium, Plinio **Vistillum** tantum, & non
Vistulam dici. additque hunc eius locum esse mendosum,
lib. 4. cap. 24. Amnes clari in Oceanum defluunt, **Guita-**
lus, **Vistillus** siue **Vistula**, **Albis**, **Visurgis**, **Amisus**, **Rhenus**.
Hic legendum hoc modo docet, **Vistillus**, **Suevus**, **Albis**, &c.
Sed hoc non tantum contra omnes Plinij codices, sed &
contra mentem Plinij esse, ex eo liquet, quod **Suevus** mi-
nimè in Oceanum effluat, sed in **Hauellam** fluvium se
exonerat. Sed hoc latuit diligentissimum **Rhenanum**, de-
ceptum nimirum **Ptolemai**, ceterorumq; **Geographorum**
tabulis. nam primus contra omnes antiquos & recentiores
Geographos, huius fluvij ostium, non in Oceanum, sed in
Hauellam, (qui prope **Hauelburgum** in **Albim** erumpit)
deferri, docuit **Podocus Willichius**. (Scio quosdam **Suave**
fretum inter **Wandalicas** insulas, pro **Sueni** ostio haberi.
sed quia fretum hoc ex nullo memorabili fluvio originem
habere video, mihi minimè persuadent.) Hunc **Vistulam**
ab antiquissimis pro **Eridano** (apud quem **Electrum**) habi-
tum, ex **Herodoti** **Thalia** apparet.

VISVLA, vide **VISTVLA**.

VISVRIGIS **Ῥορνῶν**, Ptolemaeo, & **Paterculo**; **BI-**
SVRGIS **Ῥορνῶν**, **Straboni** **Ῥορνῶν** **Dioni**: Germania
fluvius, in Oceanum aquas suas euoluens. **VISVRIS** in
Adami Historia Ecclesiastica: vnde **Weset** hodie nuncu-
patur. **VESATIS** **Sidonio** & **ITARGIS**, siue **ITVR-**
GIS, **Ouidio** dici, observant **Had. Iunius**, & **Tarnelius**.
Vide **ERYGRVS**.

VISVRIS, vide **VISVRGIS**.

VITACA **Ῥορνῶν**, Mauritania Caesariensis opidum, **Pto-**
lemaeo.

VITAE, Germania populi, apud **Bedam**: de quorum origine
sunt, ut ipse ait, **Cantuarij** & **Vectuarij**, hoc est, qui **Ve-**
ctim insulam, & tractum è regione in continente habitant.

IBITTI à nonnullis vocantur, ut scribit **Alexander Ne-**
wyllius. A **Vitis** **Wittenbergam** Saxonia vrbem habitan-
tibus nomen deducere opinor. Vide **SABALINGII**.

VITALIA, vide **ITALIA**.

VITELLIA, vide **BITELLA**.

VITELLIANVM, Galliae **Cispadanae** opidum, quod nunc
Viadana vocatur. **Gaud.** **Merula**, & **Alciatus**.

VITENSIS locus, in Africa, episcopalis sedes. **Vict. Vicens.**

VITERBUM, **Tusciae** civitas Latinè dicitur, quae vulgo
Viterbo nominatur. Non esse admodum vetustam, putat
Blondus; qui scribit eius nomen paruo in castello, ad an-
num suo tempore sexcentessimam **VITVRIVM** fuisse.
Volaterranus autem suspicatur **LONGVLAM** à **Luio**
vocatam (non sine errore, cum **Longula** in **Latio** sit.) **Her-**
molaw scribit **Ptolemaeo** **ELBII VICVM** dici: sed hoc
in **Græco** **Ptolemai** codice non habetur. **Platina** in **Cle-**
mentis vita, tradit quondam **VETVLONIAM** dictam.
Aniles fabulas, quas **Ann. Viterbiensis** de huius vrbis
antiquitatibus mihi somnare videtur, consulo omitto.
Adi de eadem Edictum **Desiderij** regis. ibi **ETVRRIA**
antea dictum, legitur, & postea **FLAVIVM** cognomi-
nat, ut docet ex eodem edicto **Angelus Breuentanus**.

VITHVNGI, vide **IVTVNGI**.

VITHYAE, vide **BITHYAE**.

VITIA **Ῥορνῶν**, locus Mediae regionis, videtur apud **Strabo-**
nem. Et **VITII** populi, vide **QVINTI**, & **BI-**
THIA.

VITICINORVM, vide **VIDICINORVM**.

VITIS, Plinio **Flaminiae** fluvius, iuxta **Ravennam**. **Mon-**
tone, **Leandro** vocatur: **Roncone**, vel **Aquedotto**
Blondo: ut **Rubaus** refert. sed huius est **Bidentis**. **Aqua-**
dusta habet **Massonus**, corruptè. Video apud **Blondum**
Bidentem fluvium hoc loco, quem **Portello** antea appel-
latum scribit **lib. 3. Decadis** 1. Idem **lib. 1. Decadis** 3. dicit
Bidentem **Roncho** nominari. **Bidentis** huius est memo-
ria in **viris** **S. Hilarij**, & **Olybrij**.

VITODVRVM Antonini esse **Helvetiae** opidum, quod
nostra

nostra etate Winterthur dici, vult Scudus. Costentz
verò ad lacum Aconum, ex eo facit Canalis, & Her-
mannus Scheydel; item Rob. Gaguinus, & Cognatus, qui
addit illud à Constantino Constantini patre Constantia
nomen habere. VITVOVRVM ex antiqua inscriptione
lego, in Auctario Lipsij, nisi pro D. librarij negligentia O.
scriptum. VITVDVRVM enim legit dictus cognatus.
Vide GANODVRVM.
VITRICVM, Italia vrbs, Antonino. Inter Eporodiam &
Prætoriam Augustam.
VITTARI, Vide VTTARI.
VITVDVRVM, Vide VITODVRVM.
VITVLARIÆ Via, meminit ad Q. Fratrem, Cicero lib. 3.
sic: Ex Manliano recta via Vitularia, in Fusidani fundum.
VITVLI Insula, Seolceus incolis, de qua sic Beda: Locum
vndiq; mari circumdatus, præter ab Occidente: vbi habet
ingressum amplitudinis iactus funde. Ad insulam Britan-
nicam est. Bettep vocatur Saxonice, teste Camdeno.
VITVNGI, Vide IVTVNGI.
VITVOVRVM, Vide VITODVRVM.
VITVRNA, Vide IVTVRNA.
VITVRVVM, Vide VITERBVM.
VIVA, Africa Propria vrbs, Antonino. VINA alij codices
legunt. VIVENSIS Episcopi, meminit Conciliorum
opus, & Coll. Carthaginiensis. VIRENSIS autem pro
eodem quoque ibidem legitur.
VIVANTIUS, Vide IVVANTIUS.
VIVARIENSE Monasterium, ad Pellena fluminis ripas:
non procul à mari, describitur à Cassiodoro, cap. 29. Di-
uinam lectionum. In agro Raguennati hoc esse, lego apud
Rubeum, lib. 3. VIVARIENSIS Episcopi mentio est in
Decret. 2. Causa 7. Aliud est VIVARIENSE Mona-
sterium: de quo Marianus Scotus. In loco qui dicitur
ANDEOLVS, vbi passum Andochum subdiaconum
scribit, sub Aureliano Imp. In Gallia Narbonensi est, ni-
fallor. vbi hodie Viuiers. & hinc versus occasum opidum
Bourg S. Andeoli. Vide ALBENSIVM.
VIVENTANI, Umbria gens, Plinio.
VIVIDARIA gens, quæ insulam Viscia fluminis incolit.
Iornandes.
VIVISCA, & VIVISCI, Vide VIBISCI.
VIZACENI, Vide BYZACIVM.
VIZARITANVM, Vide BAZARITANVM.
VIZO, nomen barbaræ civitatis. testis Prob. Grammaticus,
ex Sallustio.
VLÆ ἑλαί, Sarmatæ Asiaticæ populi, apud Ptolemaum.
VLAI, Vide EVLÆVS.
VLATHA ἑλαθα, inter Galileam & Trachonem vrbs.
Iosephus Antiq. 15. cap. 13.
VLBANECTES liberi, Gallia Belgica populi, apud Pli-
nium. VLBANECTI in Ptolemaei Latinis videntur.
VLAMAVS, Vide BETHEL.
VLBIA, Vide OLBIA.
VLCA, fluvius est, tutela Gepidarum. sic Ennodius, in suo
Panegyrico. An idem cum Aluta?
VLCI ὠλχοί, Lucanorum vrbs, Ptolemaeo. Laorina qui-
dam vocat. VLCIANA hinc fortè colonia Romana,
apud Frontinum.
VLCIACVM Castellum, diocesis Suefionensis: in S. Ar-
nulphe vici, apud Surium.
VLCINIVM, Vide OLCHINIVM.
VLCISIA Castra, in Pannonia, Antonino.
VLDA, Gallie fluvius, apud Guil. Turonens. 10.
VLIA ἑλαία, Ptolemaeo Turdulorum in Hispania Batia
vrbs. Hanc Velia Villanovanus nominat. Morali Monte
Maior est, quinque leucis à Corduba. IVLIA in Latinis
Ptolemaei legitur. VLLA videtur Hiriij. Sed VLIEN-
SIVM meminit vetus Lapis.
VLIARVS Aquitanici Sinus insula, apud Plinium: quæ
Oleron forte hodie. OLARINENSE lepisculos hinc
nominat Sidonius 8. ad Nannatium.
VLIBILIANI ὠλιβιλιανῶν, Mauritania Tingitana gens.
Ptolemaeo. VOLIBILIANI sunt apud interpretes.

VLIPADA ἑλιπαδα, Ptolemaeo Insula Taprobena vrbs
mediterranea. Theuerus, qui eam lustrasse omnibus per-
suasum vult, dicit ab Indu Adacth appellari.
VLIZIBIRRA ἑλιζιβιρρα, Africa Propria vrbs, apud
Ptolemaum. VLVSVBVRITANVM opidum vocatur Plinio.
VLLA, Hispania vrbs: apud A. Hirtium, at malè pro VLLA,
vt docet Surita: qui Monte Maior interpretatur. Vbe-
da est Henrico Coquo, in sua veteris Hispania tabula. Ad
Batim fluvium. Vide VLLA, & OBVLCO.
VLMA, Vide VAMA.
VLMERVGI, gens Pomeranica, ad Oceanum, Iornandis.
VLMETVM, Anglia locus, Bede. G. Camdenus putat
Ælmetp hodie vocari.
VLMIGERI, vide BVSACTORI.
VLMOS Antonini, vocatur Iltz, à Simlero. Pannonia Inse-
rioris vrbs. Illeffi, & Irekh habet Lazius.
VLPIA, Vide ADRVMBETVM.
VLPIA Castra, Vide CASTRA.
VLPIA LEGIO XXX. Gallia Belgica vrbs, apud Ptole-
maum. Hieronymus Surita in suis ad Antonini Itinera-
rium laboriosis admodum & doctissimis Commentariis,
codices adducit MM. SS. in quibus mentio ALÆ VLPIÆ,
item CASTRORVM VLPIÆ, hac eadem continen-
tia. Mercator Alpen interpretatur. Vlpem autem ego.
VLPIA SERDICA ΟΥΑΠΙΑ CE ΠΑΙΚΗ, est in
nummo meo Caracalle. Vide SARDICA.
VLPIA TRAIANA, Dacia vrbs: in cuius vestigiis hodie
Gradisca, vt Slavonicè eam vocant. Varhel enim à
Germanis nominatur. Sic Lazius in R. P. Romana. COL.
AVG. VLPIA TRAIANA est in Traiani nummo.
Vide ZARMIZOGETHUSA.
VLPIANVM ἑλπιανῶν, Dardania urbem, in Mæsia Supe-
riore habet Ptolemaeus. Hanc Procopius 4. de Edif.
Iustiniani Imp. scribit ab hac Imperatore instauratam,
& suo nomine IVSTINIANAM SECVNDAM
Latinè appellatam. VLPIANAM urbem eam vocat idem
Procopius 3. de Bello Gothorum: Vlpianam villam, Ior-
nandes, atque eam in Illyrio ponunt. Villam Procopia-
nam hodie vocari, scribit Lazius 12. R. P. Romana. Sed
cum Dacia vicina sit Illyrio, immò à nonnullis sub ipso Illy-
rio comprehendatur; harum limites ab auctoribus confun-
di, mediocriter in ijs versatus minus mirabitur. VLPIA-
NVNVM aliud habet Ptolemaeus in Dacia, quod Alba Iulia
interpretatur à Iac. Castaldo: Czanadrie à Mario Negro:
Pyrethy autem à Lazio.
VLPON ἑλπωρ, Italia ciuitas, Stephano. in Ἀπὸν.
VLITIZVRI, Hunnica gens: Agathia 5.
VLVBRA, Italia vicus, iuxta Velitras, vbi Augustus edu-
catus fuit. Huius meminit Horatius ad Ballatum. Item
Frontinus inter Romanas colonias, teste Onuphrio. Cicero
quoque non semel, lib. 7. ad Trebatium. Iuvenalis 4. Saty-
ra 10. Frangere pannosus vacuis Edilis Flubri. VLVB-
RENSSES sunt apud Plinium.
VLVCITRA, in Rhodopa regione Thracia. lib. Notitiar.
VLVERNATES, Italia populi: apud Plinium.
VLVLA, Africa vrbs: apud D. Cyprianum, in concilio Car-
thaginensi.
VLVLEVS fluvius Dyrrachij est, ex quo Dyrrachio mini-
strantur aquæ. sic Vibius. Argento fortè hodie, ex Ca-
staldi tabula. VLVLENS legunt plurima exemplaria.
VLVRTINI, Italia populi: Plinio.
VLZVBVRITANVM, Vide VLIZIBIRRA.
VLYSSEA ἑδὺσσεια, Hispania Batia locus, in quo Miner-
us fanum. Supra Abderam, in montanis est. Strabo.
VLYSSIS Portus, Plinio dicitur Sicilia quedam vrbs: Ab
Aretio & Fazello Longina vocatur, sed eam inter Cati-
nam urbem, & Actin fluvium describunt. Fazellus putat
olim quoque ENGYN dictam. Huius, ἑγγύων, meminit
Ptolemaeus, & Plutarchus in Marcello, qui legit ἑγγύων.
vri & Stephanus. Sed idem ODYSSEA ἑδὺσσεια, pro-
montorium habet, quod potius Vlyssus portum putarim.
Videtur hic Vlyssus portus, ex Isacio, CACRAM ἑκακρά,
prius nominatam. Leander qui descripsit insulas Italicas,

V M

Vlyssu portum Cabo Rascaranchi, & *Odysea* Porto de Pali vocat. *ENGVINOS* populos habet *Plinius* & *Cicero*. Vide *ENGYVM*.

VLYSSOPOLIS, *Thracia* vrbs: *Callisto* 16. cap. 38. *ODYSSVS* *Ptolemai*.

VLZINGVRES, vide *BITTVGORES*.

VMBER lacus, *Propertius*. Et lacus aestiuus intepet *Vmber* aquis. In *Umbria* est. *OMBRVS* *Stephano* est. Idem cum *VADIMONE*, vt *Scaliger* docuit. *VMBER* etiam *Anglia* fluius, apud *Bedam* qui haecenus *Uumber* vocatur.

VMBILICVS, vide *OMPHALOS*.

VMBILICVM *Maris*, nominat *Paulus Diaconus* quandam Oceani voraginem, eumque describit circa littus *Scandia* Occidentale. Huius meminit etiam *Siluester Cambrensis*: & nostro tempore *Olaus Magnus*, sub nomine *Charybdis*. *Lucas Aurigarius* eum appellat *Maellstroome/Welle/* & *Sloope*: sed proprio nomine *Moukstroome*. Eumq, a peritis *nauleris* etiam *Maurel der Zee* (idem cum *ymblico* mari sonans) vocari addit. Haud procul est ab *Noruegia* continente, respicitq, a parte Septentrionali insulata, aut scopulum potius *Weerop* dictu, latitudinis sexaginta octo partium ab *Aequinoctiali* *Arctum* versus. (Aut fallor, aut *Orpheus* in *Argonauticis* hunc scopulum appellat *aridex* *copetor*. i. scopulum turbulentum.) Ab effectu nomen sortitur. est enim *Germanici* maris locus, vbi singulis senis horis crescente Oceano aqua deorsum in barathra demergitur atque deuoluitur, rotatione adeo violentia, vndarumque strepitu tam incredili, vt plene quis admirari vix possit, nedum describere. Et contra, eadem rotidem horis Oceano decrecente rursum ex imo resurgit, sursumq, emergit atque attollitur tanto impetu, vt nulla sit tam ingentis ponderis moles, neque vllum quantumuis vastissimum piscium genus, quod ad fundum subsidere queat. Omniaq, tunc antea raptim absorptaq, (inter quae interdum naues, hominibus, eheu, & mercibus onustas) eructat & euomit. Patet hac vorago in ambitu ad tredecim miliaria nostratia; siue *XL. M. P.* cuius punctus est scopulus dictus *Moukstr*. Hinc quamplurimi, forte non falsò, omnem Oceani fluxu & refluxum originem habere existimant. Stupendu Natura imperscrutabili miraculu! *ANHELITVS* *Mundi* apud *Melam* vocatur. *NARES* *Mundi* apud *Solinum*. *ACHERON* forte apud *Suidam*: & *Orpheu* in *Argonauticis*, item *ANOSTVS* *Saros*, apud *Aelianu* 3. *Variar*. cap. 18. item *TARTARVM* *Aristotele* 2. *Meteorol*. cap. 3. & *Platoniu* in *Phadone*. *AMPOTES* *αμπωτης*, ab *Honorio Augustodunensi* nominatur. De hoc *Vmbilico* *Statiu* 5. *Siluar*. 1. hac dixisse putauerim, è refluxo circumsona gurgite *Tbule*. *Scandiam* enim ab antiquis *Tbulem* nominatam docuimus ad *Ilandiam* in nostro Theatro. Oceani *Euripum*, & voraginem *Abyssi*, nominat *Crantziius*: & fluctuationem vocari addit, sed vt eius imperitus, eam fabulose quoque describit. Neque dubito quin ea etiam quae ex *Jacobi Cnoyen*, & cuiusdam praestigatoris monachi relatione, in *Ger. Mercatoris* *Vniuersali* tabula, de subpolari regione falsò commemorantur, ad hunc locum verè sint referenda. Putauerim hunc dictum *Vmbilicum* describere *Baronem Herbersteinium*, non vero situ autem, ex ore nempe *Gregorij Istome*, qui ibidem nugarur ex *Bergis* *Noruegia* ciuitate equitatione in *Daniam* peruenisse. Lege si libet *Bedam* in *Iob*. cap. 7.

VMBRACIA, locus vbi caradri piscantur. *Apuleius* in apologia 1. pro seipso: *Mus Mitylene* est pecten, caradrum quae apud *Vmbracia* fines. Forte corrupte pro *AMBRACIA*.

VMBRACIVM Montè *India*, habet *Capella* 2. cuius accolae vates vocat. quos felicium herbarum *Lana* scribit indusiari.

VMBRÆ, *India* populi: apud *Plinium*.

VMBRANATES, *VIII. regionis Italiae* sunt populi. *Plin.*

VMBRANICI, *Plinio* *Gallia Narbonensis* populi sunt.

VMBRI, vide *SABINI*, & *IMBRI*.

VMBRIA, *Italiae* regio, *Latinis* scriptoribus. Ad *Hadriaticum* sinum sunt *Vmbri* *Atheneo*. *ἀμβροιοι* *Ptolemaeo*: *OMBRIA* *Græcis* dici, *Plinius* testatur. Sed idem 3. cap. 5.

V N

scribit *Vmbriam* ab *Vmbro* fluius vocari. *OMBROS*, & *OMBRICOS* *ἀμβροιοι* vocat *Stephanus* eius incolae: quos ponit inter *Padum* & *Picentinu*. Sed *Picenum* legendum. *VMBROS* *Liguribus* finitimos facit *Halicarnas*. 1. *VM-* *BRIAM* quam *TRIBVM SAPPINIAM* vocant, inquit *Liuius*, lib. 31. Vide *TVSCIA*, & *OMBROS*.

VMBRICI, vide *OMBRICI*, & *IMBRI*.

VMBRO, *Tusciae* fluius, *Plinio*, & *Rutilio*: *Vmbrone* à *Leandro* dicitur. *ὀμβρο* forte *Stephani* est. *Anieni* immisceri, scribit falsò *Pomponius Sabinus*. *VMBROMONS*, *Tuscia* locus est, apud *Antoninum*. *S. Quirico* putat *Annius*, in *Senensi* territorio opidulum. *AMBRO* quidam corruptè legit. Vide *OMBROS*.

VNAEVA, *Mauritania Tingitana* fluius, apud *Ptolemaeu*. *Lud. Marmolio* videtur in eum incidere, quem hodie *Sus* accolae nominant.

VNARNORVM regi, scribit *Theodoricus rex*. *Cassiodorus* 5. *Variar*. Sed *Wandalorum* legit *Fornerius*.

VNCHÆ, *Assyria* aut *Mesopotamia* vrbs videtur, apud *Curium* 4. *ONCHÆ* legebat alius codex. *SOCHOS* *Arriano* 2 est.

VNCRANE, vide *SCLAVI*.

VNDALVS *ἔνδα*, & vrbs *Gallia Narbonensis*, ad confluentia *Sulge* in *Rhodanum*, sita. *Sirabo* libro 4. Hanc *Paradinus* scribit hodie *Pons Sulgæ* vocari. Intercidisse vrhem, inquit *Scaliger*, ad *Ausoniu*: hodieq, eum locum dici *Portus Trallia*. Idem addit *VINDELVM* à *Floro*, & *VINDALIVM* in *Epitoma* *Liutiana* nuncupari. Sic quoque *Orosius* vocat lib. 5. cap. 13. De *Vndalo* scribit in *Nemansiensium* *historia* *Ioan. Poldus* se putare esse in *Prouincia*, circa locum quem vulgo *S. Remy* vocant. vbi exstare haecenus *mausoleum*, arcum triumphalem, & statuas subingatorum *Gallorum*.

VNDECVMANI, vide *BOVIANVM*.

VNDESITENSIS *Ecclesia*, in *Africa*. *Coll. Carthag.*

VNELLI, vide *VENELI*.

VNGORI *i* *Pallis*, circa *Danastri* ripam, in *Scythia* *Euro-* *pæa*: *Ammiano* 31.

VNGROS ad *Istrum* fluium. *Zonaras* *TVRCOS* vocat.

VNIXÆ, vide *BERGIO*.

VNZIBIRENSIS, vide *VNZIBILINENSIS*.

VNNI *ἔννοι*, populi, qui *THVNNI* *ἔννοι*, ab *Eustathio*, item à *Plinio* vocantur, vt testatur *Hermolaus*. Post *Scythas* statuuntur ab *Eustathio*. Eos *Simocatus*, vt idem tradit, à *Persis* *TVRCOS* *ἔννοι* nominari tradit. *HVNNI* appellantur etiam *SABERI*, *Nic. Callisto* teste: *ὁδῆποι* *Suida*. *Peteres* eos *NEBROS* appellasse, ait idem *Callistus*. *ONOGORI* *Agathie* vocantur. *VNNI*, *HVNI*, & *AVARES* idem sunt *Wrichindo*, & *Eginbarco*, cum *Hungaris* hodie. *Hungaros* *VNGROS*, & *MAGORES* quoque appellat idem. *AVIRI* sunt *Iornandi*. *Hunnos* *CHVNOS* *ἔννοι*, apud *Ptolemaeu* vocati, vult *Peuce-* *rus*. Vide *MASSAGETÆ*.

VNNIGARDÆ *ἔννιγάρδαι*, gentis nomen videtur, apud *Synesium*, qui scribit eos sub *Aynisio* militasse. Circa *Cyrenaicam* forte.

VNNOGORITANVS *Episcopus*, est in *Concilior*. opere. *Italia* videtur.

VNORECOPOLITANI *Episcopi*, in *Africa*: meminit *Victor Viicensis*.

VNVCA, *Antonino* *Africa Propria* vrbs.

VNZELENSIS in *Pisidia* *episcopi*, meminit *concil. Nicenu*.

VNZIBILINENSIS *episcopus* *Cyprianus*, in *Africa*. est apud *Victorem Viicensem* 2. *VNZIBIRENSIS*, alia est lectio.

VOBERCA, *Hispania Tarraconensis* vrbs, apud *Martialem*, lib. 1. in agro *Bilbitano* esse. scribit *Hieronymus Paulus*, in libello de *Montibus* & *fluminibus Hispania*. *Bo-* *bierca* *Varrerio*, & *Montano* est.

VOBERNVM, locus agri *Brixienfis*. cuius memoria in inscripto lapide, ibidem. Hodie *Boarno*. *Elm Capriolus*.

VOBRENSIS *Saltus*, super *Matronam* fluium *Gallia*, *Aimoinus* 4. cap. 41.

VOBRIX

VOBRIX ὠβρίξ, Mauritania Tingitana opidum: Ptolemaeo. Lamta hodie, ut scribit Marmolus.

VOCÆ ὠκα, Callaicorum Lucensium vrbs: Ptolemaeo. In Hispania Tarracoenfis.

VOCANVS ager, non procul est ab Acholla & Thapso, in Africa Propria. Liuius 33.

VOCATES, Aquitaniae populi, apud Casarem: Marliano Basaz est, Gasconia vrbs: Vigenereus Bigorre vertit, subabitante tamen. Fuluius vult VOCONTIOS aliorum esse: non volo ego: sunt enim hi in Gallia Narbonensi. vide BASABOGATES.

VOCAVDÆ, vide BAUCAVDÆ.

VOCETVS, siue VOCETIVS, vtramque scripturam enim reperio, apud Tacitum, cui Rhetia mons est. Scudus & Lazius Bortberg, apud Heluetios, interpretatur. Partem iurasti esse, iuxta Aquas Helueticas, putat Christ. Vrsenius. Vide VOGESVS. nam sic legendum minime dubio.

VOCONDI, vide VOCONTII.

VOCONIA, vide BONNA.

VOCONIS, vide AQUÆ.

VOCONTII ὠκόντιοι, Straboni, Mela, Casari, & Tacito sunt Gallia Narbonensis populi. Ptolemaeus eos VOCONDIOS ὠκόντιοι, per D. corrupte nominat: Plinius Fæderatam gentem facit. Val de Vifo, à Pineto interpretantur. Bellifortis comitatus est Pingonio. Simlerus dubitat num Vocontij & SICONII ὠκόντιοι, ijdem sint cum VCENNIS Plinij. Ego video Strabonem ex Vocontijs & Siconiis duos facere. Sed vide FORVM Voconij.

VODIÆ ὠδιαι, Hibernie populi: apud Ptolemaum. VDIÆ ὠδιαι, habebat M. S. liber.

VODGORIACVM, Antonino Germania Inferioris vrbs. Circa Bitch Hannonia vrbeculam videtur.

VODONA, vide SVODONA.

VOBCA ὠγκα, Ptolemaeo Hispania Tarracoenfis vrbs: in Lucensius: VECA Plinij crediderim. Vide VECA.

VOGESVS, Gallia mons, Plinio, Casari, & Lucano, ex quo Mosaprofluit. VOCETVS à Tacito appellari video. Alpium nomine à Strabone 4. describitur. Mont de fauciles dicitur Pineto. Separat Burgundos à Lotharingis, atque Elsatiam ab ipsis Lotharingis, ut habet Lupanus, in suis Commentariis in Tacitum. VOGESI Montis ea pars, vnde Mosella fluvius oritur, Kratzer vocatur; quod habeo ex libello manuscripto Magni Gruberi; in quo Rhenum describit. In Lotharingia corographica tabula, iussu & impensa Ducis à Ioanne Scyllio accuratè descripta, video hunc tractum Estaye Gallicè, & Auff der Stap Germanicè appellari; ibidemq; nihil præter asarum herbam provenire, mihi idem Scyllius testatus est. Proximè sunt montes Ballons dicti.

VOGIA ὠγία, Turdulorum in Batia opidum. Ptolemaeus. Quod fortè TVGIA Antonini, ut scribit Hieron. Suria.

VOGLADENSIS, vide MOGLINTENSIS.

VOL ὠλ, Ptolemaeo vrbs in Africa Propria.

VOLÆ vrbs, & VOLANI populi, Aequorum. Liuius 4. Vide BOLA.

VOLANA, Samnitum vrbs: à Caruilio capta: Liuius 10.

VOLANDVM, castellum validissimum Armenia. Tacitus. Annal. 13. VALLANDVM legebat Venetus codex.

VOLANE, vide OLANE.

VOLANI, vide VOLÆ, & BOLA.

VOLAS, vide VOLSAS.

VOLATERRÆ ὠλατέρραι, Ptolemaeo, Ciceroni, Liuius & alius, Etruria vrbs. Colonia Romana Frontino. Plinius Volaterranos ETRVSCOS cognominat. Raphael Volaterranus, hinc oriundus, tradit eam aliquando à Pannonibus eversam, sed paucis post annis ab Othone I. Imp. restitutam, & suo nomine OTHONIANAM, sed à posteris corruptè ANTONIANAM appellatam. Volterra hodie adhuc nominatur. VOLATERRANA VADA, etiam à Cicerone, Plinio & Rutilio describuntur; ad ostia Cecinna fluminis, quæ VADA, sine cognomine, ab Antonino vocantur.

VOLCÆ ὠλκα, Gallia populi, Straboni, Ptolemaeo, Mela, Plinio, & Casari, apud quem etiam VOLGA s legi video.

VLVSCOS ὠλσχοι, apud Dionysium dici, annotavit Helias Vinetus, in Eutropium. colunt vtramque ripam Rhodani, Liuius 21. Avignon hodie in eorum loco esse, scribit Marlianus. Volcas Arecomios, & Volcas Techosages habet Ptolemaeus, dueros Gallia populos. De his consule Vinetum, in Ausonium. Vide ARECOMICI, & TECTOSAGES.

VOLCÆÆ Paludes, ὠλκαῖαι, in Mysia aut Pannonia sunt, Dionisii sub finem libri 55, Balaton & Platsee hodie videtur.

VOLCARVM Stagna, vide LATARA.

VOLCE, vide VOLCIENTES.

VOLCEIVM, apud Lucanos opidum, Plinio. Huius opidi pagi erat inter alios FORENSIS, & NARANVS, ut docet ex vetusta inscriptione, Fuluius ad Casarē. Hæc hodie Bocino, ut mihi auctor Celsus Citradinus Angelerius. Ultra fluvium Silarum est ad octauum lapidem, in monte, supra lacum quendam circuitu duum M. P. vel circa. Inter Silarum Tanagrumq; flumina & Alburnum montem.

VOLCENTANI, Lucanorum populi sunt apud Plinium. De his scribit hæc ad me Roma Angelerius, Non sine ratione adducit Plinij textum hoc in loco, sicut & in aliis pluribus corruptum esse: & pro Volcentani, Volceiani scribendum esse, ut in antiquis inscriptionibus, nisi fortè auo Plinij à Volceia Volcentani faciebant: temporibus autem inferioribus Volceani. hæc ille. Idem inscriptionem ad me mittit, ubi VOLCEIANÆ Ciuitatis memoria, quæ hodie Bocino.

VOLCENTES, vel VOLSCENTES, Italia populi, quas Liuius 27. cum Hirpinis & Lucanis numerat. Idem cum Volcentanis, ut puto. Eosdem cum VOLCEIANIS putat Angelerius. nā forsitan, inquit, ut à Vei Venties: sic à Volceis, Volcentes: sed temporibus recentioribus lingua iam immutata.

VOLCI ὠλκοι, Ptolemaeo, Straboni, Floro, & Plinio Italia in Latio littoralis populi. in Campania limitibus, & quæque ultra Lirim. BVOLVSCI ὠλσχοι, scribit Suidas. Halicarnassens, ὠλσχοι habet, sine B. Sic quoque Cato in fragmentis VOLOSCI quos vocamus VOLSCOS. Horum metropolis Anxur siue Tarracina. VOLSCI scribendum censet quoque Angelerius. Eutropio gens ad Campaniam euntibus, non longè ab Vrbe est. Gaiette à Pineto malè vertitur. VOLCI POMETII sunt apud Strabonem 6.

VOLCIANI, Liuius 21. Hispania populi. Sunt qui sufficiantur, inquit Florianus, hodie horum urbem Villa dolce vocari: hanc enim olim Volce appellatam, ex eorum archiniis, manifestum est. Aragonia regionis est, circa Guerbe fluminis fontes.

VOLCIENTES, Plinio Tuscia populi. VOLCEN urbem habet Cato in Originibus; & VOLCINIUM Plinius, in Illustribus. Crasteto ibi nunc, Valaterrano. Sed an hoc aliud à Volfinio per s, videndum.

VOLENES, vide FAGITANA.

VOLERIVS ὠλέριος, Corsica fluvius Ptolemaeo, qui Rigi, ut Pinetus; Fiuminale, ut Leander scribit; hodie nomen habet.

VOLGÆ, vide VOLCÆ.

VOLGESIA ὠλγασία, Babylonie regionis, ad flumen Baarsarim vrbs, Ptolemaeo. VOLOGESOCERTA à Plinio vocatur, libro 6. cap. 26. VOLOGESSIA apud Ammianum libro 23. legitur. BOLOGESSIAS ὠλογοσσας, Stephano est. Idem habet BOLOGESIPHORAM ὠλογοσιφορας, urbem, sed eam Persidi adscribit.

VOLIBA ὠλικά, Ptolemaeo Dumniorum vrbs, in Albione insula. Bodman, Villanovanus appellat. Sed Wolimuth & Falemouth Camdenus.

VOLIBILIANI, vide VLIBILIANI.

VOLITENSIS Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

VOLOBILIS, vide TAMVSIGA.

VOLOBRIA municipium, habet ex Tiberij nummo Goltzius in suo thesauro.

V O

VOLOGESSIA, & VOLOGESOCERTA, vide VOLGESIA.
 VOLONICVM, locus sic dictus in Aruernorum regione Gallia. vt habet Sarius in vita D. Proiecti.
 VOLOSCI, vide VOLCI.
 VOLSAS ὠλσας, finis Albionis insula: apud Ptolemaum. ὠλσας, legebat sine s. M. S. codex.
 VOLSANITÆ, vide QVRASIVM.
 VOLSCENTES, vide VOLCENTES.
 VOLSCI, vide VOLCI.
 VOLSINIENSIS Lacus, vide BVLSINVS.
 VOLSINIENSIVM Lucum, scribit Leander olim appellatum, quem hodie Bosco di monte fiascone nominant: in Tuscia situm. Idem tradit a Plinio ETRVRIÆ Lucum vocatum, sed ex loco mendofo, aut malè distincto, ni fallor, libri 3. cap. 5. nempe, vbi sic legitur, Falisca quæ cognominatur Etruscorum, Lucus Feronia, &c. quo loco Lucus ad Feroniam non ad Etruscorum referri debere patet.
 VOLSINIVM ὠλσίνιον, Tuscia vrbs Straboni, Ptolemao & Plinio. VLSINIVM Liuius. Bolsena Leandro Alberto dicitur, Meminit eius etiam Cato in Originibus, vt libri titulus est. VOLSINIOS habet Strabo, & Auctor de Viris Illustribus. VOLSINIEMSEM urbem caput Etruriae, vocat Val. Max. Vide VOLCENTES.
 VOLSONES. De Volsonibus triumphasse M. Atilium tradunt fasti Capitolini. In Apulia circa Nuceriam sunt, teste Sigonio.
 VOLTVMNÆ Fanum, Liuius lib. 4. & 5. locus est Etruriae. Sunt qui putant Viterbum hodie hunc locum occupare; alij Massa ibi nunc exstare dicunt, in Senesi territorio. VOLTVRNÆ Fanum legit Antoninus in itinere Tiberino. vbi & alium locum simpliciter VOLTVRNA vocat.
 VOLTVRNVS, vide VVLTVRNVS.
 VOLVILE, vide TAMVSIGA.
 VOLVCE, Hispania vrbs: Antonino. Inter Casaraugustam & Asturiam. VOCVLA legit Hermolaus. Vide VELVCA.
 VOLVMNII ὠλύνιοι, Italiae populi: Diodoro 12. contra quos bellam gerebant Romani, T. Quinctio & Agrippa Frurio Cons.
 VOLVNTII ὠλύντιοι, apud Ptolemaum sunt Hibernia populi. ὠλύντιοι erat in M. S. codice.
 VOLVSCI, vide VOLCÆ.
 VOLVSTANA, vide CAMBVNII.
 VOMANVS, Plinio & Silio Piceni fluvius est. Vomano L. Alberto nominatur. Homano Ligorius vocat. TRVNOVM ὠμῶν, habet hoc tractu, Strabo, libro 5. quem idem L. Albertus eundem cum Vomano esse scribit. Sed hoc Tranoi vocabulum Xylander in suo Latino Strabone data opera omisit, otiosam vocem esse indicans. Video eam tamen Bonacciolii minime neglexisse in suo Strabone, quem ex Græco italicum fecit. Sed Vide TRVNOVS.
 VONCARIENSIS Episcopus, in Mauritania Casariensi. Vici. Vticensis. Ibidem VONCARIANENSIS, idem.
 VONGO, vide YVNGO.
 VOREDA, Angliæ vrbs: apud Antoninum, quæ Old Carlisle Camdeno. Talbotus subdubitat num sit ORREA Ptolemai.
 VOREGINVM, vide VERREGINIS.
 VORGANIVM ὠργάνιον, Gallia Lugdunensis vrbs, in Osismiis. Ptolemaus. VORGIVM est in tabula Peutingeriana, vt censet M. Velferus.
 VORIDIS, in Bithynia, meminit Codex Theodosianus 12. Tit. de Decurionibus.
 VOROCHTA, vide ARMVZIA.
 VOROCINGVS, locus Galliae videtur, apud Sidonium, in Propentico ad suum libellum.
 VOSAGVS, pagus agri Biturici, G. Turonensis 9. VOSACAM Siluam, idem habet, libro 10.
 VOSAVIA, vide FICELIA.
 VOSETENSIS loci, in Africa. meminit Coll. Carthag.
 VOTVRI Galli, qui Galatiam in Asia quondam tenuerunt. Plinius, & Solinus. VETVRI legebat ora Solini cum M. S. collati, a Reuerendissimo Torrentio.

V R

VRPHAS, locus vnde aurum adfertur, Hieremia 10. MO-PHAS legunt 70. interpretes. OPHIR autem D. Hieronymus & Chaldaeus.
 VPPARA ὤππαρα, India emporium. Arrian. in Periplo maris Rubri. Sed VPPARA vt Ptolemaus, hunc quoque scripsisse mihi constare videor. Sic enim apud hunc, Ἀνδράς, ὤππαρα. Causam corruptionis vide in COMBOS, alibi in hoc opere.
 VR, Chaldaeorum vrbs, in qua natus est Abraham patriarcha, vt habet liber Geneseos, cap. 11. VRE ὤρν, habet Iosephus. Regionem Chaldaeorum vertunt 70. interpretes. ORCHOE ὠρχόν, Ptolemai esse, ait Postellus, & Villanovanus. ORCHE Straboni F. Iunius. VR, Persicum castellum, habet Ammianus libro 25. Eusebius lib. de Preparatione Evangelica 9. cap. 4. sic habet: In CAMIRINE ὠκμύρν, Babylonie vrbe, quam alij VRIEN ὠρίην, vocat: quod nomen Latine CHALDÆOPOLIM significat, inquit Eupolemon. Vide PYREVM.
 VRA, locus ad Euphratem, in quo is reuersus ad Orientem, relinquit Palenymena regionem. Plinius. SVRA Ptolemai fortasse. Adi huius Asia Tabulam IIII. Sed & SVRA legendum monuit me Franc. Iunius.
 VRACITANVS Episcopus, in Africa Proconsulari: est apud Vici. Vticenf.
 VRALENSEM Civitatem, in Africa, habet D. Augustinus Epist. 256. pro VZALENSI forte.
 VRANIA ὠρανία, Cypri vrbs, Diodoro 20. ὠρανία, erat in ora libi.
 VRANOPOLIS ὠρανόπολις, Pamphiliæ vrbs: Ptolemao. In Atho monte: Plinio. In Galatia Prima: Synodo Constantinopolitana VI. Chrysopolim siam regione Constantinopolis posse quis rectè Vranopolim vocare, scribit Manasses. Athenæus 1. hoc epitheto Urbem Romam insigniuit. Et idem meminit VRANOPOLIS ab Alexarcho Cassandri Macedonia regis fratre condita. In Atho monte. hac Plinio.
 VRATHINÆ ὠράθιναι, India extra Gangem vrbs. Ptolemao.
 VRBA, vide SALVIA, & VERBIGNVS.
 VRBANENSIS concilij meminit Gratianus, Decret. 2. Causa 28. In margine VRBIENSIS legebatur.
 VRBARA ὠρβάρα, Ptolemao opidum in Mauritania Casariensi.
 VRBATA, Pannonia vrbs: apud Antoninum.
 VRBES, vide VRBEM.
 VRBEVETANVM, vide OROPITVM.
 VRBI, gens Indica videtur, apud Plinium. Circa Gedrosiam & Arabiosam forte.
 VRBIACA, vrbs Hispania: inter Liminium & Casaraugustam, Antoninus.
 VRBICARIAS, & SVBVRBICARIAS Regiones, nominat Lib. Notitiar. Circa urbem Romam existimo. Vide TVSCIA.
 VRBICVA, Hispania vrbs, apud Liuium: Arbeca. Ant. Beutero, & Clusio dicitur. Num idem cum Vrbica? VRBVICA legit Occo, in nummo Augusti.
 VRBICVS, fluvius Hispania: circa Astorgam. sic dictus tempore Wandalarum. nunc Orbegio. testis Moralis. Urbici huius meminit Isidorus, in Gothorum chronico. VRBIVS videtur, apud Iornandem. Optatus Afer meminit Zephirini Urbici, à loco quodam. VRBICVS Vicus etiam in vrbe Roma, Liuto & Solino. qui VRBIVS habet. ORBIVS legit Festus.
 VRBIENSIS, vide VRBANENSIS.
 VRBINATES, VI. Regionis Italiae populi, quos Plinius METAVRENSES, & alios HORTENSES cognominat. Vide VRVINI.
 VRBINVM, Tacito & Procopio, Italia vrbs: quæ hodie Urbino. vide SVASA.
 VRBISALIA, siue VRBS SALVIA, vide SALVIA.
 VRBIVENTVM, vide OROPITVM.
 VRBIVS, vide VRBICVS.
 VRBONE ὠρβόν, Tardetanorum in Basica vrbs. Ptolemaus.

V R

VRBS VETVS, Latinis nostri seculi hominibus dicitur ea Holsatia vrbs quam Saxones Aldenburg, Dani Bjan-
nessia; & Wandali Stargard vocant. Ex Crantzio.
Arnoldus Abbas in chronico Slavorum scribit Aldenbur-
gum alio nomine PLISNE nuncupari. Vide OROFITVM.
VRBEM, Liguria fluvium habet Claudianus de Bello Ge-
tico: eo versu, Peruenit ad fluvium miri cognominis vr-
bem, vr habent excusi codices. ego sic lego. Peruenit ad flu-
vium (miri cognominis) Vrbem. parenthesis notas addo,
& Vrbem maiuscula scribo. Viba vel Orba hodie etiam
vocari existimo. a Tanaro amne in Padum defertur. **VR-**
BEM syluam, habet hoc tractu Diaconus, Longobardicor.
6. cap. 18. sub finem.
VRBIVS, vide **VRBICVS**.
VRBVBYMA, Aethiopia sub Aegypto opidum: Plinio.
VRBVICA, vide **VRBICVA**.
VRCE, & **VRCI**, vide **VIRGI**.
VRCESA ῥεσσα, Celtiberorum vrbs, Ptolemaeo, in Hispa-
nia Tarraconensi: Car. Clusius Velez nominat.
VRCHOA, vide **VR**, & **ORCHOE**.
VRCILIANI, Africe populi apud Vegetium. quos scri-
bit apud veteres camelos in aciem produxisse. lib. 3. cap. 22.
in Militaribus. **VRILIANI** per s alius codex legit.
An forte **VSILLANI**, ab **Vsilla**?
VRGINIVM ῥεγιον, Corsica insula opidum, apud Ptole-
maum: Aiaz, Pineto: Gincerca, Nigro nuncupatur.
VRE, vide **VR**.
VREMA ῥεμμα, Syria vrbs ad Euphratem: Ptolemaeo. per 1
in secunda interpretibus.
VRETI, Sidonius in Panegyrico Maiorano Casari dicto,
31 Confenderat Alpes, Vretorumq; iugo per longa silentia
ductus. Nisi Rhetorum, vel Vnetorum legendum.
VRGAVONENSE, Municipij **ALBENSIS VRGA-**
VONENSIS meminit vetus lapis qui Argionæ est in
Batica. Vide **ALBA**.
VRGELLA, vide **ORGELITANVS**.
VRGENVM ῥεγενον, Straboni Gallia Narbonensis vrbs.
ERNAGINVM Antonini est, teste Simlero. ῥεναγιον
habet Ptolemaus in Salicibus. **ERNAGINENSIVM**
memoria existat in antiquo lapide. An **VGERNVM**
Greg. Turonensis, Arelatense castrum: in Strabonis enim
codicibus M S, ῥεγερον legi, annotavit Casaubonus.
VRGI ῥεγι, Sarmatia gens, inter Istrum & Borysthenem.
Strabo.
VRGIA, cognominatum **CASTRVM IVLIVM**, opi-
dum Gaditani conuentus, Plinio lib. 3. cap. 1. Hanc autem
esse putant, quam Strabo **ORIA M** vocat: (inquit Her-
molaus.) Villanovanus putat **VCIA** ῥαία, Ptolemai esse.
Idem Plinius habet ibidem **VRGIA** cognomine **CAS-**
SARIS SALVTARIENSIS. Vide **VRIVM**.
VRGO, Maris Tyrrheni insula, apud Plinium, & Melam,
GORGON vocatur à Rutilio Numatiano. Gorgona
interpretatur à Iosepho Castalione. Sed hanc ipsam à
Ptolemaeo **GORGONA** dici, auctor est Hermolaus: atq;
eius loco **ORGONESVS**, id est, Orgos insula legendum
docet, in Græco tamen Ptolemaeo non habetur. in Latinis
quibusdam codicibus **ORGONIS** insula habetur. ῥεργον est
Stephano. Gorgona **MARGARITAPOLIS** vocata fuit:
vr habet Adonis Martyrologium ad XI. Kal. Iunij.
VR I ῥεγι, circa Pontum Euxinum gens. Orpheus in Argo-
nauticis. Circa Indum fluvium, sunt quoque Plinio.
VR I A ῥαία, Acarnania lacus: apud Strabonem. Vide
HYRIVM.
VR IAS, vide **HYRIVM**.
VRICOVIVM, Anglia opidum, quod Humfredo auctore
Britannis Pmwithig: & Anglis Wrekehestre: & con-
tracte Wreke est: dicitur: olim verò Wengwern. Apud
Antoninum puto eum antiquum nomen legisse: ibi enim
VRIOCONIO habetur. **VIROCONIVM** ῥεγοκονιον,
Ptolemai in Cornauis putat Simlerus.
VRIDIOS, vide **DIANÆ Fanum**.
VRIBN, vide **VR**.
VR I I, vide **HYRIVM**.

V R

VRIMA, vide **VREMA**.
VRIMORVM ῥεμουρον, Episcopum Abramium, nominat
Socrates Scholiasticus 2. cap. 3. Ab **Vrema**, Ptolemai puto.
VRION, regia Persia, in vita S. Epiphaniij. Simeō Metaphr.
VRIPANZITENSIS, vide **VZIPPARENSIS**.
VRITANVS ῥετραν, ager, planus, frumentiq; ferax,
à Metello in potestatem redactus, apud Appianum 1. Ci-
uilium. Circa Rauennam videtur. Vritani agri in Galliis
mentio fit apud Frontinum Nansij. Vide **VARNVS**.
VRITES, apud Liuium 42. sunt Italie Exterioris populi.
Ab **Vria** forte gentile, si vera scriptura.
VRIVM ῥειον, Ptolemaeo Turdetanorum in Batia vrbs.
Straboni **ORIA** ῥαία, est: vr Villanovano videtur. mihi
non item. **VRIVM** Plinio fluvius Batia est, inter
Anam & **Batim**.
VROLANIVM, vide **VEROLANIVM**.
VRVICVM, vide **EBORACVM**.
VRPANVS, Pannonia fluvius: Plinio.
VRPHE, vide **OPHIR**.
VRSAO, vide **VRSO**.
VRSARIA, nomen vici cuiusdam; auctore Lupo, in vita
S. Maximini. Meminit eius Lib. Notitiar. in tractu Ar-
moriano. vide **MANTVA**.
VRSENTINI, Lucanorum populi: apud Plinium. Con-
tutsum putat hodie vocari, Brusoni in Facetiis, lib. 4.
Circa Silarum fluvium describit. Vide **VERTINA**.
VRSEOLA, vel **VR SOLIS**, Gallia Narbonensis vrbs.
Antoninus.
VRSI Montes, & **RIPHÆI**, sunt in Scythia, vnde Boreas
stat. Theophrast. de **Aëre** & **Aquâ**.
VRSIDVNGVM, Hannonia vrbs nomen est in vita
S. Gisleini monachi. Saint Gislain hodie est. **VRSIGVN-**
DVS Lessabao est. In S. verò Ausberti vita **VRSDVN-**
GVM, super fluvium Hagna constituitur. nouoq; nomine,
Cella vocatur. Cellente monasterium aliud. Pro Hagna
autem Hania legendum.
VR SINIVM, ciuitas Italia est, apud Optatum Afrum,
qui eius episcopum Euandrum ab **Vrsinio** nominat.
VR SO Colonia, (ῥεσσον Straboni) quæ & **GENVA** Vrba-
norum, Hispania Batia vrbs; apud Plinium. Offuna
hodie putatur. Ant. Augustinus & Amb. Moralibus **GE-**
MINA pro Genua legunt, & hic eandem putat cum
ORSONA ῥεσσον Appiani, in Iberici. **VR SON** in
antiquis huius loci lapidibus scribi tradit Nauagierus.
VRSAO est A. Hirtij, in Hispanicis. Idem ibidem habet
SAONEM, & **VERSAONENSES** corruptè, pro
Vrsaonem, & **Vrsaonenses**. Ora libri And. Schotti putat
quoque ibidem **BYRSAVOLENSES** malè legi, pro
VRSAONENSES.
VRSON, vide **ARSIA**.
VR SVS Lucus ῥεσσος ἄλσος, & **ÆSVIVM** Pratum
αἰσκειον λευκονα, vbi pratum fuit inter Aruntem Tarqui-
nium & Romanos. Plutarchus in Poplicela. **ARSIA M**
siluam vocat Liuius. Siluam **HORATI** ῥεσσον, Deo
sacram: & **VINIVM** ῥεσσον Pratum, Halicarnassæus.
IVNIA Prata vertit Gelenius, item Portus.
VR SVS PILEATVS, locus in vrbe Roma. S. Bibiana
hadie, ad Portam Esquilinam. sic Baronius ad Martylog.
VICI VR SI PILEATI meminit Sex Ruffus. **VR-**
SVS GALEATVS est in Fragmento M. S. Libror.
linterorum Pontificior. quod seruo in quo hac verba, IIII.
Kal. Aprilis, rixa ad Ianum Iustinum, in caupona, &
caupo ad **Vrsum Galeatum** grauer sauciatus.
VRTICINORVM, vide **VIDICINORVM**.
VRTRON, vide **OSVTRV**.
VRVGITENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.
VRVGNDI ῥεργωνδον, Scythica gens videtur, apud Zo-
simum 1. Propter Istrum sedes habet. Pro Burgundis vi-
detur habere Vignierus.
VR VINI populi, item **VRVINATES METAV-**
RENSES, habet ex vetustis inscriptionibus, Goltzius; in
suo Thesuro. **Vrbinales** puto.
VRVNCA, videtur territorij Basiliensis vrbs: apud Anto-
ninum.

V S

- ninum. Hoc volunt Entitheyem esse, inquit Simlerus, in sua Heluetia. Vide VTIRENTA. eadem enim est.
- VRZAN *ῥζαν*, Susiana opidum: Ptolemao.
- VS, vide ARMENIA Minor.
- VSA *ῥσα*, Arabia locus Zonara, ubi Nestorium relegatum scribit.
- VSADIVM promontorium, Mauritania Tingitana, ad Oceanum Occidentalem, Ptolemao. Cabode Alguer Marmolio est. Vide HERCVLIS prom.
- VSALITANVM opidum Latinum; in Africa: Plinio.
- VSALLITANORVM meminit vetus lapis. An ab VSVLIS D. Augustini? Vide VSILLA.
- VSAR, vide SISAR.
- VSARGALA, vide SVSARGALA.
- VSATI, unde vnus fortium Davidus 2. Samuel. 23. *ῥσῑ* 70. interpret.
- VSBIVM *ῥσβιον*, Germania vrbs est Ptolemao, iuxta Danubium. Lazius in Austria ponit, & Berstenburg vocat. In libro R.P. Romana dicit idem hodie Ipsum nominari. quod tertio miliari est infra Laureacum.
- VSCANA, opidum haud procul à Lychnido, Dassariitorum. Linus 43. dicit, eam Penestiana maximam esse urbem.
- SVLCANVM Orosij videtur.
- VSCENVM *ῥσκενον*, Iazygum Metanastarum vrbs: Ptol.
- VSCETA, vide VZECIA.
- VSCOSIVM, Italia locus, inter Histionum & Sipontum. Antoninus.
- VSCVDAMA, vide HADRIANOPOLIS.
- VSCVNDI, vide VOCONTII.
- VSDICESICA *ῥσδικισκη*, Thracia praefectura: apud Ptolemaum.
- VSELLIS *ῥσλλας*, Ptolemao Sardinia colonia & opidum. quod Boffa Nigro est.
- VSIBALCI, Aethiopia sub Aegypto populi: Plinio.
- VSIDANENSIS Episcopus, in Mauritania Casariensi, Vici. Vticensi.
- VSIDICANI, apud Plinium Umbria populi sunt.
- VSIDITANA, Maesia vrbs: apud Iornandem. In vicinia Tbamyris. VSIDITAVA malum, per v. in postrema, qua terminatio hinc tractui valde vulgaris, apud Ptolem.
- VSILLA *ῥσλλα*, Africa Propria vrbs: Ptolemao. VSVLA apud Antoninum est, & D. Augustinum. qui VSVLENSIS episcopi meminit.
- VSSIPETES *ῥσπῆτες*, Casari & Dioni, Germania populi sunt, quos Plutarchus in vita Iulij HV SIPAS *ῥσπῆτας*, vocat. Rhelicano sunt intra Rhenum, & montes in Hassia, in eo loco qui Boctung appellatur. Hos Vspetes, putat Willichius eosdem esse cum VSIPISTACII, & VISPIS *ῥσπισ*, Ptolemaicem SYSIPETIBVS Appiani. Vspij tamen & Vspetes sunt apud Tacitum diuersi populi. NVSIPI *ῥσσιπῆτες*, sunt Straboni, ut censet H. Iunius in sua Batavia, ubi eos Zurphenos hodie vocari, (quicquid alij dicant) affirmat. VISPOS Ptolemaei alios esse ab his docent eius tabula.
- VSLONTII, vide VOLVNTII.
- VSOCANA, vide VXACONA.
- VSPEN, vide VISPEN.
- VSSARA *ῥσσαρα*, Ptolemao vrbs in Mauritania Casariensi.
- VSSVBIVM, Gallia Aquitanica vrbs: apud Antoninum.
- VESVBIVM in tabula Peutingeriana, ut censet M. Velferus.
- VSTICA, vide EVONYMVS.
- VSVERICA, Gallia opidum, in tabula Peutingeriana scheda III. non edita.
- VSVI, vel ISIV, Aegypti vrbs: Antonino. ISVVM forte in lib. Notitiarum.
- VSVLA, vide VSILLA.
- VSVVM, vide VSVI.
- VELLABRI, vide VELABORI.
- VTEENS, vide VFENS.
- VTERNI *ῥστερνοι*, Hibernia gens: Ptolemao. IVBERNI *ῥσβερνοι*, legebat MS codex. Aethicus, & Orosius, videntur huius loco LVCENI legere.

V T

- VTINA *ῥσδιν*, Africa Propria colonia: apud Plinium, & Ptolemaum. VTININENSIS Plebs, meminit Coll. Carthag. Vide VTIMIENSIS, & ITINA.
- VTISIA, vrbs Numidia, inter quam & Icosium effluunt Ancus & Nubar flumina: Pomponio.
- VTIACVM, vide VTICENSE.
- VTICA, Casari, Luvio, & alii, Africa Propria vrbs maritima. ITYCA *ῥστυκα*, habent Ptolemaus, & Polybius. Olim post Carthaginem summam in Africa dignitatem obtinebat. Coloniam Romanam fuisse, docet ex Gellij 16. cap. 13. Onuphrius. Porto Farina Fazello dicitur, & Marmolio, qui subiungit ab Africanis Gar el Melha vocari. Huberto Foglietta hodie Biserta est. Mazachares locus nunc vocatur, inquit Niger. opidum enim deletum esse addit. VTICENSIS Gallia episcopi, meminit Aurelianum concilium v. Vzces est Cognato & Cenali, & Vzsesense castrum. VCEGIENSE, & VCIACENSE legit liber Provinciar. In Gallia Narbonensi.
- VTICNA *ῥστικνα*, Africa Propria opidum: Ptolemao.
- VTIDAVA *ῥστιδαβα*, apud Ptolemaum Dacia vrbs. Vtuat *ῥστυατ*, id est, Vtidana rudera ipsorum lingua, ut perhibet Lazius in sua R.P. Romana.
- VTIGORI *ῥστιγορι*, Hunnica gens: Agathia 5.
- VTIDORSI populi, circa fauces Cassij maris, sunt apud Plinium.
- VTII *ῥστι*, Persia populi fortasse, in Herodoti Thalia, & Polymnia. Vide QVINTI.
- VTIMARI Plebs, in Africa. Coll. Carthag.
- VTIMIENSIS Episcopus Africa Proconsulari: Victori Vticensi. Ab Vtina forte, corrupte.
- VTINA, & VTINVM, Fori Iulij urbem Latinis dici video, quae vulgo incolis Vdine vocatur. Lazius scribit eam quoque VDIVM, & Germanus Wepden nominari. Niger credit hoc Ptolemaei FORVM IVLIVM, quod in Carni describit, esse. Est qui pro Vtina, apud Plinium corrupte Atina legi asserit. Utinum montem, dicit se vidisse Otto Frising. libro 4. ab Attile militibus in modum aggeris comportatum in obsidione Aquileia. quem alij à Iulio Casare factum tradunt.
- VTIRENTA, vrbs circa Argentoratam: Antonino. VIRRINCA & VRVNCA, aliae lectiones apud Hier. Surritam.
- VTICESIVM, legunt apud Ammianum in principio libri 18. B. Rhenanus, & L. Hortensius, & putant hodie Brecht esse, urbem Batauorum, episcopali sede notam, quam & WILTEBURGVUM fuisse vocaram, iidem scribunt: ex Sigeberti forte Chronico. ubi dicit Wilebrordum à Sergio Papa episcopum consecratum, in loco Wultaburch dicto, qui nunc Vltraiectum dicitur; à nomine gentis Vulsarum, & traiecto compositum: quasi Vulsarum opidum. ANTONIAM ab initio appellatam, apud omnes constare, asserit (non mihi persuaderi) idem Hortensius. Sed vide TRAEIECTVM, & WILTEBURGVUM.
- VTRICVLVM, vide OCRICVLVM.
- VTTARI, Hispania vrbs: Antonino. inter Asturicam & Bracaram. VCCARI, & VITTARI legit pro eadem etiam Simlerus.
- VTTESENSES, vide IVLIA AVGVSTA.
- VTVARI *ῥστυαρι*, Hunnorum gens: apud Procopium.
- VTVNENSIS Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.
- VTVS, amnis Dacia Ripensis: Marcellino Comite, ubi Arugisum ab Attila occisum scribit. Plinius dicit Maesia fluvium, ex Hemo monte emanantem, Lib. Notitiar. & Antoninus urbem cognominem habet hoc tractu, XII. M. p. ab Oescio Triballorum; Thraciam versus.
- WAGGIENSIS, vide WAZENSIS.
- WAGRI Germania populi, Holsater, in Danie regno: Alb. Crantio. Idem eorum regionem HOLSATIAM TRANSALBIANAM, (quod trans Albim fluvium sita sit) & NORDALBINGAM (quod trans Albim versus Septentrionem quem Germani Nord vocant, exposita sit) vocat. ALBIAM Silvam, nominat Alb. Stadenfis: Holstein vulgo. Vagrorum primariam civitatem.

Boutonne mihi videtur apud Santones. VULTRO-
NIA Vills, circa ditionem Angolisinensium, ibidem.

VXI'ANI, vide OXI'ANI.

VXII ἑξήκω, populi & montes, vnde Tigris originem sumit. Diodor. 17. & 19. in Armenia maiori ergo. VXIAM regionem vocat Strabo, Media tractum, cuius incolae prada vivere tradit. Ptolemao VXII mōies, & VXIANI populi sunt, in Sogdiana. OXII, & OXIANI legunt eius interpretes. Alios VXIOS vide in COSSEA.

VXISAMA ἑξισάμια, apud Strabonem, numeratur vltima earum insularum, quas Pytheas tridui nauigatione ab Occidentali Hispania parte versus Occasum abesse scribit. Est fortasse eorum Occidentali, quae ab Hispanis Agores appellantur.

VXSAMA, vide VXAMA.

VZABIRENSIS loci episcopalus, in Africamemini Col. Carthag.

VZAL, vide OXIANI.

VZALIS, colonia est Vrica vicina, in Africa Propria. D. Augustinus de ciuitate Dei. VSALITANVM Plinij, alia exemplaria enim per Z, VZALITANVM legunt. VZIALENSEM vocat Vist. Vicens. M.S. Vide TINNEIA.

VZAN ἑζαν, Africa Propria vrbs: apud Ptolemaum.

VZARAE ἑζαραί, Ptolemao, gens in Africa Propria. VZARAE Fontes, vides VSARAE, & BAZARITANI.

VZECIA ἑζεκια, Africa Propria vrbs Ptolemao, mediterranea. videtur VSCETA apud A. Hirtium.

VZELLA, vide VEXALA.

VZI, Hunnica gens circa Daciam. Zonaras & Cedrenus. Ora libyi habebat VTZI, alia etiam lectio VTTL. An ad Vium fluium?

VZIALIS, vide VZALIS.

VZIA, vide VXIA.

VZICA, vide SCYTHAE.

VZICATH, vide THABRACA.

VZIPPARENSIS ἑζιππαρενσιάνη, Mauriani episcopi in Africa, mentio est in canonibus concilij Carthaginensis.

VRIPANZITENSIS erat in codice Morelij. VZIPPARITANVS est Vist. Vicens. M.S.

VZITA ἑζίτα, Africa Propria vrbs, ipud Ptolem. Dionem, & A. Hirtium. VXITAS ἑξίτας, habet Strabo, & dicit deletum esse a Caesare in bello quod cum Scipione gessit. VCITANA Plinio vocatur, sed duas hic habet, Maiorem, & Minorem.

ABOLECTORA, vide ABORRAS.

XALO ἑαλω, Vicus in Magno campo situs videtur inter vtramque Galileam. Iosephus 3. belli Iud. cap. 2. Geminato LL. idem scribit in vita sua. ZALOTH est apud Hegesippum 3. cap. 6.

XANTHE, vide TROIA.

XANTHIA, locus Thraciae apud Nicetam. Episcopalus locus est apud Cynopolatam.

XANTHII ἑάνθιοι, Thraciae populi: apud Stephanum, & Strabonem. Sunt & Asiae populi inter Daas: eidem Straboni. Vide DAAE.

XANTHOPOLIS, loci nomen. Inde enim Nicephorus Callistus Xanthopolitanus. & Theodori episcopi Xanthopolitani mentio in Synodo VIII. Ferrariensi.

XANTHVS ἑάνθος, Troades fluius: Straboni. Ex Ida monte in Hellespontum se exonerare, tradit Q. Calaber 2. cui in Lycia est lib. 11. Hunc quoque SCAMANDRVM ἑσκαμανδρὸς, dicit, tradunt Vibius, Plutarchus de fluminibus, & Alianus 8. Animal. Sed Scamandrum ab hominibus, Xanthum verò à Diu vocari, scribit Dion Pruseus: in Oratione de seruus fugitiuus, & Troiana. item Maximus Tyrius, Oratione 12. Xanthus & Scamander Plinio 5. cap. 30. duo sunt. XANTHVS, etiam fluius in Lycia, Ptolemao, Palaphato, & Straboni, qui dicit eum antea SIRBEN ἑσέρβην, appellatum. Puto hunc eundem GLAVCVM nominari à Plinio. & Q. Calabro 4. Est & fluius in Epiro: quem Virg. 5. Aeneid. arentem riuum dicit. XANTHVS quoque Lycia vrbs: Ptolemao. Straboni, Herodoto, Dionij & Plinio. Hanc ARNA ἄρνα, quoque vocatam scribit Stephanus. Huic item XANTHVS,

in Lesbo insula, vrbs est.

XANTONES, vide SANTONES.

XANXARIDIS Thermae, sunt apud Nazianzenum, in Epistola. Nescio ubi locorum.

XAREX ἑάρηξ, Pausania Laconica opidum. ZAREX eidem & Ptolemao.

XARXIARE ἑάρξιαν, Drangiana vrbs: apud Ptolemaum.

XATHRI ἑάθρι, libera Indorum gens, circa Indum fluium, ut videtur ex 6. Arriani. de Alexandro. Vide ADISATHRI.

XAVRVS ἑαυρὺς, locus in Macedonia: apud Stephanum.

XENA ἑένη, loci nomen in Creta videtur, ex Plutarchi Licurgo: ubi hunc sepulchrum tradit.

XENEPHYRIS ἑενέφυρις, Libya pagus, iuxta Alexandriam. Stephanus. Inde Xenephyrites nomen.

XENI, vide SENONES.

XENIAE Balnea sunt apud Ciceronem: pro M. Milone. Sis dicta quasi hospitalia. in vrbe Roma, ut credit Baccus.

XENIPPA, Scythia confinis est regi. sic Q. Curtius, lib. 8.

XERA ἑρά, Hispania opidum, ad Herculis columnas, Stephano: ex Theopompo. Xeres de la Frontera fortis.

XERABATES, vide SANGARIVS.

XERIAS, vide SPERCHIVS.

XEROCERCI, vide MAMANTIS.

XEROGERE, vide ZEROGERE.

XEROGYPSVS, Thracia fluius. Niceph. Gregoras

XEROLIBYA, Libya pars quaedam, inter Tripolim & Pentapolim, quam Aridam vertit Catullus: Desertam sui regionem, Virg. Sis Fabricius ad Volumen Poetar. Christianorum.

XEROLOPHVS ἑερόλοφος, locus Constantinopoli, in quo Apollinis tripod. Priscianus 6.

XERONICA Vallis, circa Galatiam alicubi videtur, apud Metaphrastem, in vita S. Theodori archimandrita.

XERXENA ἑέρξην, regio vicina Armenia Minori. Strabo & Stephanus. Huius regem Xerxem vocat Eutropius. Vide CAMBYSEN.

XILIA, Africa opidum maritimum, extra fretum Herculi, Mercatori. qui hoc recentiore vocabulo Arzita vocari ait. per Z, auspiciatur apud Ptolemaum, Zilia: ZILIS Plinio & Antonino est. & ZELIS ἑζελίς, Straboni: XILIA ἑξίλια, Stephano. Vide ZELES.

XILINE, vide XYLINA.

XIMENA ἑίμην, Asiae Minoris locus, est apud Eustathium, vnde Halys oritur. Vide BABONOMVS.

XINI ἑίνοι, Thessaliae populi Hefychio. Fortè XYNI scribendum, à XYNIA, quod vide suo loco. vide THRSALIA.

XIPHENE ἑίφην, Palaestina regio. Stephanus, ex Iosepho 6. Iudaicarum. vide ZIPHENE.

XIPHONIAE ἑίφονιαι ἀκρωτήριον, Promontorium Straboni, in Sicilia. Cabo de Molina interpretatur Fazellus.

XIPHONIA Stephano ibidem vrbs est. ex Theopompo. XOANA ἑόανα, India intra Gangem opidum: Ptolemao. vide ZOICA.

XODRACE ἑοδράξην, apud Ptolemaum vrbs India intra Gangem.

XOES ἑός, Insula & vrbs Aegypti, apud Stephanum. In Mari mediterraneo, ad Sebenniticum & Phatmicum ostium. XOIS ἑόις, Straboni & Ptolemao est. Inde XOITES Nomen. XVIS ἑούις, est in Sibyllinis oraculis.

XOIS, vide XOES.

XOLIA ἑόλιαν, habet Gracus codex, Africa vrbs. Appianus de Punico. Acholla legendum haud dubie.

XVCHES ἑόχης, Stephano Libya vrbs ex Artemidoro. ZVCHIS ab eodem Stephano alio in loco scribitur.

XVIS, vide XOES.

XVTHIA ἑόθια, Siciliae tractus, apud Diodorum 5. Ciuitas est Stephano. Huius meminit & Lycophron.

XYLENOPOLIS, opidum ab Alexandro Magno conditum, habet Plinius. In litore Carmaniae aut Gedrosiae.

XYLICCS ἑούλικός, Libya Inferioris populi: Ptolemao.

XYLINA *Ξυλίνη*, Cappadocia opidum: Ptolemaeo. *Xylina* come, fortè *Liuji*.

XYLOCASTRVM castellum: Cedreno. Armenia videtur. Gabius apud Europalatem **PSILOCASTRVM** legit.

XYLOPHAGVS, Euboea promontorium, Metaphrasti in vita Theocristi. Vide **CAPHEREVS**.

XYLOPOLIS *Ξυλοπολις*, Macedonia opidum est Ptolemaeo. *Mygdonia* regionis. **XYLOPOLITÆ** Plinio.

XYLVS *Ξύλον*, Caria vrbs. Stephanus.

XYMETHVS *Ξύμης*, Marmarica vrbs: Ptolemaeus. **ZEMYTHVS** habent Latini codices. An **SEMEROS** Antonini sit, dubitat Simlerus.

XYMPETE, vide **XYPETE**.

XYNIA *Ξυνία*, Thessalia vrbs, & **XYNIAS** palus, Stephanus, & Apollonio, **XYNIÆ** Liuio. **BOEBAIS** etiam vocatur, ut idem habet Stephanus. Idem cum **BOEBEIS** Strabonis. *Atolicum* opidum **XYNIAS** habet Liuus 32. & 39. Vide **XINI**.

XYPETE *Ξυπέτη*, pagus tribus Cecropidis: Straboni, Suida & Stephanus. *Ξυπέτη* Hesychie. *Ξυπέτη*, apud Laertium in Zenone. vide **TROIA**.

XYSTIS *Ξύστις*, Caria vrbs, apud Stephanum. *Christiani* sunt apud Plinium.

YDRVS, Hispania mons, D. Hieronymus, prolog. comment. in epist. ad Galatas.

YELA, vide **VELIA**.

YEMARVS, vide **BEVMARIS**.

YGADE, Antonino Gallie Lugdunensis opidum. **IXI** M. P. à Rotomago, **YGADE** legit Parisiensis codex.

YPINVM, Italia locus; inter *Venusiam* & *Heracleam*. Antoninus. **OPINVM** habet Sigonius.

YSIPORTVM, Ponti vrbs. Lib. Notie.

YVNGO, vicus Gallie Belgicae, Antonino: inter *Durocororum* & *Treniros*. Diuus legit **VONGO**. sic quoque Parisiensis Antonini editio.

YSCOI loci, meminit Codex Theodosianus 6. Titulo de priuilegiis in palatio militantium.

ZAARAM *Ζααρὰ*, regio Arabia Felicis est apud Ptolemaum: **ZABRAM** habent Latini codices. Gesam ipsam, inquit Villanovanus, esse conijcimus, ex libro 2. Navigationis Vartomanni.

ZABA *Ζάβα*, India extra Gangem vrbs: Ptolemaeo. Insula circa Taprobanam: eidem. Vide **ZABATVS**, & **ZABI**.

ZABADÆI *Ζαβεδαιοί*, 1. Machab. 12. quos Iosephus in Antiq. **NABATHÆOS** vocat.

ZABAN, vide **ZABATVS**.

ZABANDVS, vide **IZAMANDRVS**.

ZABARIA *Ζαβάρια*, locus vnde Ioannes Lachma grammaticus. *Tzetza* in Variis, Chilliade 4. numero 141. in Epistol.

ZABATVS *Ζαβὰτ*, fluius non longè à Tigri amne: apud Xenophontem 2. Cyriacorum. **ZABA** fortè Cedreno & Callisto. Sed Cedrenus, & Historia Miscella **Zaban** Maiorem, & Minorem, hoc tractu describit, circa Niniven nempe. An *Sambarbiah*, de quo in voce **SAB-BATICVS**? doctiores iudicent. Vide **SABI**.

ZABDÆA, regionis alicuius nomen in Persia, cuius episcopum *Dausam* nominat Callistus 8 cap. 37. In Asia alicubi, apud Zozomenum *Ζαυδά* est.

ZABDENI, vide **VALERIA**.

ZABDICENA, Transfigritana regio: Ammiano. **RHADICENA** legebat Accursius. **BABDICENA** est apud Zosimum 3 & **RHABDICENA** legit Baronius 4. Annal. An *Sabagena* Ptolemai?

ZABE, vide **ZABI**.

ZABECES *Ζαβες*, Africa populi, inter *Maxyes* & *Zygantes*. Herodotus in *Melpomene*, sub finem. & ex eo Stephanus.

ZABENSIS Episcopus, in Numidia, Viâ. *Vicens*. M. S.

ZABENSIS Limitis meminit quoque Lib. Notitiar.

ZABI, Mauritania Casariensis locus: apud Antoninum.

ZABA in Africa est, teste Notitiar. libro. **ZABE** in Historia Miscella. Vide **ZABENSIS**.

ZABIDA *Ζαβίδα*, Arabia Felicis vicus: in mediterraneis. Stephanus.

ZABI *Ζάβι*, Stephano Indica gens, qua cum *Deriade* contra *Dionysium* pugnavit.

ZABIRNA *Ζαβίρνα*, Libya vrbs, ubi *Bacchus* campen ingentem feram, & mortalibus perniciosam peremit. *Diodorus* 3. **ZAMBIRRA** legit *Gesnerus* in Campe.

ZABRENA, vide **TABERNÆ**.

ZABVLON *Ζαβδων*, id est, virorum, Galilæa vrbs: qua *Ptolemaidem* à *Iudeorum* finibus discernit. *Iosephus* 2. belli Iud. cap. 21. & 3. cap. 2. Item *Egesippus* 3. cap. 6.

ZABVNIORENSIS loci, in Africa; meminit Coll. Cart.

ZABVR, regio Babylonica: in qua *Seleucia*. *Concil. Nicenum*.

ZACANTHA *Ζακάνθα*, Iberia opidum, ab *Annibale* captum. *Stephanus* & *Polybius* lib. 15. corruptè. Vide **SAGVNTVM**.

ZACATÆ *Ζακάται*, Sarmatie Asiatica gens: Ptolemaeo, circa *Tanais* fontes. Eadem forte cum *Tzachateis*.

ZACHAR, presidium in iugo montis *Colchidis*. **FERREVM** illi cognomen est inditum. *Agathias*.

ZACHLVBI *Ζαχλὺβι*, Sclauorum gens: forsan, apud *Cedrenum* & *Europalatem*.

ZACYNTHVS *Ζακύνθος*, qua & *HYRIA*, Plinio. *CASSIOPIA* videtur ab *Orosio* vocari, in descriptione *Achaia*. A *Silho* poeta lib. 1. **DVLICHIV** appellari,

scribit *Gerbelius*. *Maris Ionij* insula est: & hodie *Zante* nominatur, & aliquando *Hierusalem*, teste *Erythreo* in suo *Indice Virgiliano*. Ex *Hyria* & *Zacyntho* facit *Mela* duas insulas. **ZACYNTHVS** eiusdem insula vrbs quoq., testibus *Ptolemaeo* & *Liuio*. **ZACYNTHVS**, apud Stephanum est Libya opidum. Vide **PAROS**, & **SAGVNTVM**.

ZADADRV *Ζαδάδρ*, Ptolemaeo, India fluius, qui multis annibus in se recepit tandem in *Indum* amnem suas aquas euomit. **ZARADRV** malè interpretibus.

ZADRACARTA *Ζαδρακάρτα*, Hyrcania vrbs: apud *Arrb.* 3. *Alexandri*. Infra *Ζαδρακάρτα* idem legit. *regiam* & maximam urbem vocat. An eadem cum *Ptolemai Hyrcania*?

ZADRAMA *Ζαδράμα*, *Cinadecolpitarum* regia: Stephanus. ex *Marciano*. In Arabia Felicis.

ZADRIS *Ζαδρίς*, *Colchidis* vrbs: Ptolemaeo.

ZÆA *Ζαία*, Boetia vrbs primaria: qua & **ZEA**. Stephanus ex *Herodiano*.

ZAGACVPODA *Ζαγακὺποδα*, Africa Propria vrbs: apud Ptolemaum. **GAZACVPADAE** legunt interpretes.

ZAGARI, vide **HIPPOPODES**.

ZAGARIS, vide **SANGARIVS**.

ZAGATIS *Ζαγάτις*, *Colchidis* regionis fluius. *Arrbrianus* in *Periplus*.

ZAGERÆ *Τρογλοδυτῶν* populi, in *Ethiopia*. Plinius.

ZAGILOVITIS *Ζαγίλοβιτις*, Asia Minoris regionis nomen, apud *Sirabonem*. **GAZELOTVS** eiusdem fortè. Sed **GAZALVITIS** mauult legere *Cisaubonus*.

ZAGIRA *Ζαγίρα*, vrbs *Paphlagoniorum*, in Galatia: Ptolemaeo. Fortè *Zagora* *Arriani*.

ZAGMAIS *Ζαγμαίς*, Ptolemaeo vrbs in Arabia Deserta.

ZAGORA *Ζαγόρα*, Galatia locus maritimus. *Arrbrianus* in *Periplus*. In *Mæsi* locus videtur, apud *Niceram*. Vide **ZAGIRA**, & **SEPIAS**.

ZAGORIA *Ζαγόρια*, regio circa *Debelum*, in Thracia: Cedreno, *Zonara*, & *Laonico*. Vide **DEVELTVS**.

ZAGRI Pyla, *Ζαγρὶ πύλας*, vel *Porta*. *Zagri* montis angustia sunt, Ptolemaeo, in Media regione. **ZARCÆVS** *Ζαρκαίος*, vocatur *Diodoro* libro 2. additq. per eum à *Semiramide* abscissis anfractibus peruium uer factum, quod *SEMIRAMIDIS* nominatur. *MEDIA Pyla* sunt *Straboni*. Hodie etiam *Semiramidis* appellari, scribit *Niger*. *Ptolemaeus* *Semiramidis* montem habet, sed

Z A

inter Carmaniam & Gedrosiam: item *Arrianus*, sed in Carmania, ad Fretum Sinus Persici. Hunc Mercator in suis Ptolemaicis tabulis eundem facit cum Strongylo, contra Græcorum codicum fidem.

ZAGRIVS, vide ZAGRVS.

ZAGRVS Ptolemao, Plinio, & Straboni, cui quoque ZAGRIVS nominatur. *Asia* mons, qui Mediam à Babyloniam distinguit. vide TAVRVS.

ZAGVRI Paludem, in *Asia* alcubi, habet *Europalates*.

ZAGYLIS *Ἰαλύς*, Vicus, Ptolemao in Marmarica, *Africa* regione. Cazales, Ger. Mercator vocatur. SATILIS Antonini.

ZAGYSTIS *Ἰαγύστις*, *Libya* regio; apud Stephanum. ex Alexandri 3. *Libycorum*.

ZAI A *Ζαῖα*, *Boeotia* vrbs vetustissima. Stephanus. qui addit ab Herodiano quoque ZEA scribi.

ZAITA, vide GORDIANI Sepulcrum.

ZALA, opidum, *Amasea* propinquum. Metaphrastes, in vita B. Eutyrbij.

ZALACA *Ζαλάκα*, Media vrbs: Ptolemao.

ZALACVS *Ζαλακός*, Mauritania Casariensis mons. Ptolemaus.

ZALAPA *Ζαλάπα*, Ptolemao vrbs in *Africa* Propria.

ZALENI, populi, circa Persiam: Zosimo 3.

ZALI, vide SALI.

ZALICHVS *Ζαλίχος*, Cappadocia vrbs: apud Const. Porphyrogenetam.

ZALISCVS *Ζαλίσκος*, Galatia fluvius apud Ptolemaum. AMNIAS quoque & BILÆVS vocari scribit Neger; nescio quo auctore. Illius Strabo hoc tractu meminuit; huius autem, Stephanus: item Plinius, lib. 6. cap. 1. ex Hermolai lectione: BILIS enim aliàs legitur. Scio etiam BILÆVM *Ἰαλίσκον*, ab *Arriano* & *Apollonio* hoc tractu describi, qui addit eum iuxta Titanam urbem fluere. Apud Porphyrogenetam quoque *Ἰαλίσκον*, hoc tractu fluvius est. Sed nemo horum addit synonyma esse cum Zalisco.

ZALIS SA *Ζαλίσα*, Iberia vrbs apud Ptolemaum. Nunc Scander dicitur; si verus est Theuetus.

ZALLATENSIS Episcopus in Mauritania Siciphensi. *Vicior Vicensis*.

ZALOTH, vicus in Campo Maximo, ubi latitudo Galilæa inferioris incipit, ut habet Egesippus 3. vide XALO.

ZAMA *Ζάμα*, *Africa* vrbs Lintio, quinque dierum itinere à Carthagine distans, versus Occidentem, ut addit Polybius. Trecenti M. P. ab Adrumeto, teste *Aemilio Probo*. Regiam Iuba dicunt Strabo & *Hirtius*, arcem regni Sallustius. ZAMENSE opidum, Plinio est. COLONIA ÆLIA HADRIANA AVGUSTA ZAMA REGIA est in antiqua inscriptione *Theauri Goltzi*. *Ἰαμά* corruptè apud Ptolemaum, apud quem interpretes Latini rectius Zama. Zamora nouo nomine vocat *Marmolus*. Est & Mesopotamia vrbs, Ptolemao. Item Cappadocia, in *Chamana* prefectura, eidem.

ZAMÆ Fons, in *Africa* canoras voces facit, *Isidorus* ex *Vitruvio*, lib. 8. cap. 4. Idem Plinio 32. cap. 2.

ZAMAMIZON *Ζαμαμίον*, *Africa* Propria vrbs, Ptolem.

ZAMANDVS, vide TZAMANDVS.

ZAMARENI, Arabia Felici populi, Plinio.

ZAMAZI *Ζαμάζου*, apud Ptolemaum est gens in *Libya* Interiori.

ZAMBIRRA, vide ZABIRNA.

ZAMBRI, regionis nomen videtur, apud Hieremiam, cap. 25.

ZAMETOS *Ζάμετος*, mons in Arabia Felice, teste Ptolemao: In tabulis recentioribus Zimat appellatur.

ZAMIRÆ *Ζαμίρη*, India extra Gangem gens, Ptolemao. TAMERÆ apud interpretes.

ZAMMALE locus, in vita S. Dymphna virginis, *Samael*, vel Molle pagus *Brabantia* est.

ZAMNES, *Aethiopia* sub Aegypto vrbs, apud Plinium.

ZAMOGARIENSIS Episcopi in Africa, meminit *Vicior Vicensis*. M. S.

ZAMVCHANA, vide ZOMVCHANA.

Z A

ZANAATHA *Ζαναάθα*, Arabia Petraea vrbs. Ptolemaus.

ZANCLE, Messenia in Peloponneso vicus, Plinio 4. cap. 3. at locum adulteratum à Gelenio, ostendit *Simlerus* in *Vallesia* descriptione. Vide MESSANA.

ZANDAPA, circa *Mæssiam* vrbs videtur, in *Historia Miscella* 17. Sub *Mauricio Imp.* ab *Ananibus* eversa. ZARADAPA etiam legitur.

ZANES *Ζάνες*, opidulum vetustum, circa Danubium fluvium, non longè ab alio castello, Pontes dicto. *Procop.* 4. Adificior.

ZAN 1, *Procopio* lib. 1. belli Persici, Colchorum Christiani populi, qui antiquitus SVNI vocati fuere. Pontum Euxinum accolum, circa Trapezuntem, Agathia 5. forte iudem cum SANNIS, de quo vide in dictione MACRONES.

ZANIA *Ζανία*, Ptolemao Media vrbs.

ZANOE, loci nomen, apud *Nehemiam* 3. In *Palestina*, *Iosue* 15.

ZAPORTVS, Gallia Narbonensis locus, Plinio. ut legit *Pinsianus*, pro CITHARISTA Portus. *Dalechampsius* legis ZAOCITHARISTA Portus. Quid si diuisim legas NAOCITHARISTA Portus? Nao, siue Anao portum habet hoc tractu Antonini Itinerarium. Et si n. primum elementum inverteris, Z. habebis.

ZAPAVORTEN regio, à Caspijs Orientem versus. *Plinius*. Huius situm describit *Trogus* 41. Vide THABORTENVN.

ZAPETRA *Ζαπέτρα*, Armenia vrbs videtur, apud *Cedrenum*, & *Europalatem*. Circa Samosatam est.

ZAPHAT, vide HEPHAD.

ZARA, vrbs circa Armeniam Minorem; Antonino. Circa Syriam, *Iosepho*, Antiquit. 13. *Ἰαρά*, apud eundem 13. Antiq. 23. & 1. belli Iud. cap. 2. Moabitatum vrbs. Vide ZARA, AZARA, & ZOARA.

ZARABI, Gothorum populi, *Iornande* auctore: qui eos TEREOS dictos scribit. TARABOSTES alia lectio.

ZARACA, vide ZAREX, & STYMPHALVS.

ZARADRVS, vide ZADADRVS.

ZARADTANSIS Episcopus Africa, habet *Vicior Vicensis*. M. S.

ZARAGARDIA, vrbs Mesopotamiae, ad Euphratem sita, in qua sublime tribunal, quod incolae Traiani vocant. *Zosimus* 3. Vide OZOGARDA.

ZARAI, Mauritania Casariensis vrbs. Antoninus. Per ss. SARAI, in codice M. S. ZARAITENSIS meminit Coll. Coribag.

ZARAMA *Ζαράμα*, Ptolemao Media vrbs.

ZARANDA, vide EUPHRATES.

ZARANGÆI *Ζαράγγαιοι*, Asia populi; ultra Arios. Arr. 3. Alex. Idem 6. Zarangi, sine diphthongo legit. Vide ZARASPÆ, & SARANGI.

ZARANIS *Ζαράνις*, apud Ptolemaum Media vrbs habetur. ZARASPÆ, populi Asiatici videntur apud Plinium. habet enim *Prophthasia* Zarasparum. ZARANGAS habet idem, circa eundem tractum. hoc est ad Indi fluminis originem, versus Occasum.

ZARAT Attici, & ZARATHENSIS agelli, meminit *Apuleius* in *Apologia* 1. pro se ipso. ZARATTHA *Ζαράτθα*, Mauritania Casariensis vrbs, apud Ptolemaum. ZARAX, Peloponnesi vrbs, Polybio. 4. Vide ZAREX, CAPHEREVS, & OPHELTA.

ZARCÆVS *Ζαρκῆος*, Mediae regionis mons, cuius aditus precipitosus erat. à *Semiramide* autem abscissis anfractibus iter planum & breuius multo (quod ab ea *Semiramidis* vocatur) fecit. *Diodorus* 2. Vide ZAGRI Pyla.

ZARDAFA, vide ZANDAPA.

ZARED *Ζαρέδ*, torrens vel vallis in deserto. *Leuitici* 31.

ZERED legit *Pagninus*.

ZARETA *Ζαρέτα*, fons supra Chalcedonium mare, qui paruos crocodilos alit. Stephanus. Vide AZARITIA.

ZARETHÆ, vide SCYTHÆ.

ZARETHRA *Ζαρέθρα*, castellum in Euboica insula, circa Eretriam. *Plutarchus* in Phocione.

ZAREX *Ζαρέξ*, *Pausania*: ZARAX per Ain vltima. Ptolemao.

Z A

lemao, Laconica opidum, ad Sinum Argolicum. **HERAX** LIMEN ἡραῖος λιμὲν, vocat Cedrenus, & Gemistus. Niger Cara nominat. **ZAREX** est etiam apud eundem, in eadem regione mons: quem idem Gemistus **ZARACA** Ζαράκα, vocat. **Arriano** 4. **Alex.** diuersa sunt. Vide **XAREX**.

ZARGIDAVA Ζαργιδάβα, Mysia Inferioris opidum, **Ptol.**

ZARIASPA, Ζαριάσπα, opidum, quod postea **BACTRA** Caxleg, vt **Ptolemaeus** habet: vel **BACTRUM** dictum fuit, testibus **Strabone** & **Plinio**. **Bactriana** regionis caput & regia est. huius meminere **Polybius**, & **Arrianus**. **ZARIASPI**, **Bactriane** fluius, quoque **Ptolemaeo**. & **ZARIASPA** gens, eadem.

ZARINENSIS Portus, meminit **Claudianus**, in **Epigrammatibus**.

ZARIS Ζαῖς, vrbs in Media, aut finitima regione. **Ctesias**.

ZARISPA, vide **CHARISPA**.

ZARMEORVM Ζαρμεῶν, meminit ex **Titi nummo**, **Habertus Goltzius**.

ZARMISOGETHVSA Ζαρμυσιόδοσσα, vel **ZARMIGETHVSA** ζαρμυγιόδοσσα, virumque enim apud **Ptolemaum** legitur lib. 3. & 8. **Vlpianus** quoque **Titulo** 15. de **Censibus**, **ZARMIGETHVZAE** meminit. **Dacia** vrbs est, quam **Sambucus Veczel**, & **Venecia** vocat. **Vatbel** Germanice: & **Slauonice**: **Gradisca**, **Lazius**. qui eam in valle **Hackzakh** constituit. Hic tradit eam quoque **VLPIA TRAIANA** dictam ex antiquis **lucriscriptionibus**, vt ego putarim. Idem enim **Lazius** in sua **R. P. Romana** non vnam inscriptionem veterem producit, in qua hac lectio: **COLONIA VLPITRAIANA AVG. DACIC. ZARMIS**. quod quoque facit **Stephanus Taurinus** in **Stauromachia**. sed qui in eo hallucinatur, quod **Sarmis**, integrum vrbs vocabulum esse putat. In eadem credo etiam habere arena **Auentinum**; qui **SEGETHVZA** tantum habet, (ex marmorum fragmentis forte) eamque **Corona**, siue **Constat** **Dacia** interpretatur.

ZARVANA Ζαρβάνα, **Ptolemaeo** vrbs in **Armenia** Minori.

ZARYTHVS, vide **HIPPON**.

ZATARENSIS Episcopi, in **Namidia**: meminit **synodus Constantinopolitana** v. **Geminato** **TT.** legit **Coll. Carthag.**

ZATTERIENSIS est **Victori**.

ZATHES, (Ζαθης per o habebat **Gracii** codex.) **Armenia** fluius videtur apud **Xenophontem** 3. **Cyriacorum**.

ZATHVA Ζαθούα, **Armenia** Maioris opidum, **Ptolemaeo**. z a capite abstulere interpretes.

ZATILIS, vide **ZAGYLIS**.

ZATTERIENSIS, vide **ZATARIENSIS**.

ZAVDÆVS, vide **ZABDÆA**.

ZAVECES, vide **ZABECES**.

ZAVOLOCENSES, populi proximi **Vrgis**, cum **Scythia** mercimonia permutantes sic habet **Pomponius Sabinus**. ex ijs qui ad originem **Tanais** habitant. Vide eius **Com.** in 1. **Georg.** Recens vocamen est.

ZAVTHA, vide **GORDIANI Sepulchrum**.

ZEA, vide **ZÆA**.

ZEBECA Ζεβεκῖ, **Galilæa** vrbs, **Stephano** ex **Iosepho** 5. **Antiq.** Vide **BEZEC**.

ZEBENVVM, vel **ZEBINVVM** vrbs, vnde **Geminum Anriochiana** Ecclesie presbyterum oriundum, scribit **D. Hieronymus**, de scriptorib. Ecclesiasticis. Ζεβου monasterij in **Mesopotamia** meminit **Procop.** 5. **Aedis**.

ZEBES, vide **AVRASIVS**.

ZEOIM, vide **SEBOIM**.

ZEBYRES Ζεβυρες, nomen gentis. Ita **Suidas**.

ZEBYTTIS Ζεβυτῖς, **Libya** vrbs. **Stephanus**, ex **Hecataeo**.

ZECA, vide **AZECHA**.

ZECHIS, **Scythica** gens videtur apud **Procopium** 2. **Perficorum**. Ζυχία, Archiepiscopus sub sede **Constantinopolitana**. Curiales in **Officialib.** **Constantinopolis**.

ZEDACES populi **Scythicos**, habet **Seneca** in **Oedipo**:

Z E

Sensere terra **Zedacum** feroces. **Delrio** legit **Zacarum**. SACARVM malim. Videtur enim **Sagas** vel **Sacas** gentem **Scythicam** describere. Sed ad **Syntagma** vltimum huius **Delrij** in eundem **Senecam**.

ZEDECK, vrhem **Hierosolymam** primum vocatam, conjicit **And. Mazius**, ad 10. cap. **Iosue**.

ZEBERITAE Ζεβερῖται, **Arabia** Felicis gens, apud **Ptolemaum**. **IRITAE** legunt **Latini** codices.

ZEGRENSIS Ζεγρίνοισι, **Mauritania Tingitana** gens. **Ptolemaus**.

ZEIRA, vide **GIRA**.

ZEIRIA, vide **STYMPHALYS**.

ZEIRINIA Ζειρινία, **Thracia** opidum, **Stephano**: ex **Theopompo**.

ZELA, qua postea **FLAVIOPOLIS**, **Thracia** vrbs. **Plin.**

ZELASIVM, **Isthmia** id super **Demetriadem** promontorium est, peropportune obiectum. **Liuius** 31. In **Euboia**, aut circa, in continente **Macedonia**, vel **Attica** videtur.

ZELAS Ζελας, **Straboni** vrbs **Hispania**, ad **Fretum**: sed à **Romanis** in **Mauritaniam** oppositam translata, & postea **IVLIA IOZA** vocata. Eandem quoque per n. in prima, & i. in altera **Indes** scribit. Vide **XILIA**.

ZELIA Ζεληα, **Dioni**, **ZELA** Ζηλα, **Cesaris** & **Plutarcho**, Ζηλα, & Ζηλῆς, regio **Straboni**, **ZIELA** **Plinio**. **Cappadocia** opidum est, vel **Pontis**, vt **Dion** & **Cesar** legunt, vbi hic **Pharnacem** regem deuicit. In eadem **Cappadocia** alia est **ZELA** Ζηλα, **Plinio** & **Ptolemaeo**. Est & **Stephano** Ζηλα, quam **Armenia**, & aliam Ζηλα, quam **Cappadocia** adscribit. Duo tantum opida sunt in eadem **Cappadocia**; **Armenia** Minor enim cum **Cappadocia** parte à nonnullis confunditur. **ZELIA** Ζεληα **Troadis** vrbs, sub pede **Idæ** montis, ad **Aesepum** fluium, **Homero** **Iliad.** B. in **Lycia** nempe regione, **Straboni**. **Lyciorum** opidum quoque facit **Plutarchus** de **Virtutibus** mulierum. **Stephanus** & **Eustathius** faciunt **Cyzici** castellum. Vide **PRVSA**.

ZELIA, vide **ZELEIA**, & **PRVZA**.

ZELIENSES, vide **ZYDRITAE**.

ZELIS, vide **XILIA**, & **ZELOS**.

ZELLA Ζελλα, **Africa** vrbs: in bello quod **Cesar** cum **Scipione** gessit, deleta. **Strabo**. **ZELLENSIS** meminit **Coll. Carthag.** Eadem **TZELLENSIS**. Vide **ZETTA**.

ZELLIA Regio, in **Pannonia** aut **Illyrico** videtur, apud **Paul. Diaconum** 4. **Longobard.** M. S. excusus codex.

AGLIA, & in ora **AZELLIA** legit. Ab hac **Azellia** vsque ad **Medaria** (alia lectio **Meclaria**) regionem, habitant **Slavi**, vt idem inquit. Pro **Cilienti** agro **Norico** habet **Wolff.** **Lazius**.

ZELOS Ζηλος, apud **Hesperides** **Aethiopes** opidum. **Stephanus**. ex **Strabone** 16. Ζηλας est apud **Strabonem**. sed lib. 17.

ZEMYTHVS, vide **XYMETHVS**.

ZENCHIA, **Balsamoni** sedes **Episcopalis**: sub patriarchatu **Constantinopolitano**.

ZENGIZA Ζυγγίζα, promontorium **Africae**, ad sinum **Barbaricum**, **Ptolemaeo**. **ZINGIN** Ζήγγιν, idem vocat lib. 1. cap. 17.

ZENITENSIS Plebs, in **Africa**, meminit **Coll. Carthag.**

ZENOBIA Ζηνοβία, à **Zenobia** **Odenathi** vxore adificata & nominata vrbs: in ripa **Euphratis**, versus Occidentem. **Procop.** 2. **Aedificor.** & 2. **Perficor**, In **Palmyrenis** esse verisimile est. **ZENOBIA** possessio, est etiam in **Tiburti**, **Zenobia** regina concessa, non procul ab **Hadriani** palatio, atque ab eo loco cui nomen **Conche**. vt refert **Treb. Pollio** in eius vita.

ZENOBII Ζηνοβίων, **Ptolemaeo** sunt septem insulae, in **Sinu Sachalite**, prope **Arabiam** Felicem. **PELAGII** πελαγίων, vocantur, à **Stephano**. in verbo Ζαχαρίας. Vide **SARAPIDIS**.

ZENODOTIVM Ζηνοδότιον, vrbs **Ostroene** regionis: iuxta **Nicephorium**, **Stephano**. **Zenodotia** est apud **Aprianum**, & **Dionem**. item apud **Plutarchum** in **Crasso**.

ZENO-

Z E

ZENONIS Ζήνωνος, Cherfoneus, in Taurica Cherfoneo. Ptolemaus.

ZENOPHRYIVM locus, medio itinere inter Constantinopolim & Heraciam, ubi interfectum Aurelianus Imp. scribit Eutropius, & Beda. CENOPHRYIVM habet Antoninus. sed CENOPHRYIVM est apud Fl. Vopiscum. & castigatus, ut puto. sic enim Cedrenus vocat, Κενωφρυεον, i. novum castrum. NOVVM Castellum nominatur in Chronologia Nicephori, edita cum Hist. Miscella.

ZENOPOLES, Pamphylia opidum, in Synodo Constantinopolitana V. Huius meminit quoque Porphyrogeneta.

ZENORVM Ζήνων, Episcopi Pafinici, meminit Socrates in Hist. Ecclesiastica. Tripartita Historia habet Pafinicum Zilenum, Niceph. Callistus, Paucinicum Zelenum.

ZEOPHIR, & CAICAPHA, opida circa Neapolim Phoenicia. G. Tyrius.

ZEPHOR, vide SEPPHORIS.

ZEPHRON Ζεφρων, terminus terra Chanaan, Num. 34. HEBRON legit D. Hieronymus.

ZEPHYRA, vide ALICARNASSVS.

ZEPHYRE, insula iuxta Cretam, Pomponio. ante Sammonium promontorium, Plinio.

ZEPHYRIA, vide ZEPHYRIVM, & MELOS.

ZEPHYRII, vide LOCRI.

ZEPHYRIS Atx, in Zephyro iugo, Hispania. Sex. Auieno.

ZEPHYRIVM Ζεφύρεον, Ptolemao Cilicia promontorium, quod Niger ab incolis Tarsu vocari ait. Est quoque Zephyrium vrbs in eadem regione apud eundem, & Strabonem. ZEPHYRIVM, Cypri insula promontorium, Ptolemao. ZEPHYRIA apud Strabonem. Melonta, & Caput Chelidoni est Stephano Lusignano. Malota alibi lego. ZEPHYRIVM, Ptolemao, Straboni & Plinio, Locrorum promontorium in Magna Gracia. Cabo Sparti vento, à Nigro: sed Cabo di Burlano, à Leandro, & Bonacciolo nominatur: Bruzzano Scipioni Mazzella. ZEPHYRIVM, promontorium Pentapoleos regionis in Africa, cum opido in eo DARDANIS ad Ptolemae dicto, auctor Ptolemaus. Hoc DARNIS mihi videtur, apud Antoninum, & Ammianum. Sæpis quoque apud eundem Ptolemaum, in descriptione Libya Interioris. Hoc promontorium Bonandrea vocari, ait Niger. Strabo præter hoc aliud ZEPHYRIVM habet in eadem ora. ZEPHYRIVM, Portus Cappadocia, Arriani Periplo. ZEPHYRIVM promontorium circa Myndum, Carie regionis, Straboni. ZEPHYRIVM Aegypti promontorium, Ptolemao, & Stephano. Aliud huic quoque circa Alexandriam. Eidem Stephano, Scythia regio. ZEPHYRIVM, vrbs in Taurica Cherfoneo, apud Plinium. ZEPHYRIVM, Ptolemao vrbs est in Ponto Galatico. & altera Paphlagonia, in Galatia: eidem.

ZEPHYRIVS Ζεφύρεος, promontorium Creta insula, apud Ptolemaum. Cabo de Mirabello à Pineto dicitur.

ZEPHYRO, Sacratum iugū, habet in Hispania, Auienus.

ZERANII Ζηράνιοι, Thracia populi, apud Stephanum. Item ZERANIA regio. ex Theopompo.

ZERBIS, fluvius, qui per Alonos populos, circa Mesopotamiam in Tigrim cadit. Plinius.

ZERED, vide ZARED.

ZERETHRA, vide BERETHRA.

ZERGENITZA, locus Episcopalis. in Iure Orientali.

ZERINTHIVM, vide APOLLINIS Templum.

ZERMENSIVM, vide ZERNENSIVM.

ZERMIZIRGA Ζερμίζιργα, Dacia vrbs, apud Ptolem.

ZERNA fluvius, in Macedonia alicubi, Curopalati. Thracia vrbs est Antonino. sed & ZERVE legitur. est fortè IHERNE Stephani, TZERNA apud Cedrenum legi-

Z E

tur. Inter Thraciam & Thessalicam. ZERNA in Lib. Notitiar. etiam Dacia Ripensis locus.

ZERNENSIVM colonia, à D. Traiano deducta, iuris Italici est. Sic lib. Digestor. 50. Titulo de Consibus. ZERMENSIVM, per M habebat margo. An eadem cum ZERNA Dacia Ripensis? sed CYRENENSIVM legit codex pergamenus D. Nicolai Roccoxij. Fefellit fortè librarium prælector, pronuntiatione: qui Z, & C. eodem sono protulit. Error valde frequens. Vide INDICIA.

ZEROGERE Ζηρογέρην, Ptolemao, XEROGERE interpreti, India intra Gangem vrbs.

ZERTENSIS episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

ZERVE, vide ZERNA.

ZERYNTHIVM, vide APOLLINIS Templum.

ZERYNTHVS Ζήρυνθος, Thracia vrbs, & antrum vocat Stephanus, ex Lycophrone. Sed apud Lycophronem per i scribitur Ζήρυθος. Isacius hoc idem ANTRVM RHEA, seu Hecata appellat. Circa Samothraciam insulam videtur hoc antrum. ex Ouidij Tristium I. Elegia 9. In Samothracia ipsa, est apud Suidam. Non placet Hermolai sententia, qui Perinthis hoc loco, pro Zerynthia legit. Vide APOLLINIS Templum.

ZETHA, vide ZITHA, & ZETTA.

ZETIS, Carmania opidum, Plinio. CETHIS ex vetustis codicibus legit Hermolai. & ni fallor, sincerius. eiusdem enim nominis fluvium habet ibidem Mela. neque infrequens est, apida cum fluminibus adluentibus eiusdem esse nominis.

ZETTAM, Africa vrbs, cuius Caesar meminit, putat Glandorpius ZELLAM Ζελλα Straboni esse. Puto ZETHA Ζεθα Ptolemai esse, promontorium inter Syrtim Minorem, & Maiorem: quod Zerbi à Mercatore interpretatur. Idem fortè cum PONTEZITA municipio, cuius Antoninus meminit. Pro municipio, legit Onuphrius colonia. ipse viderit. ZETTENSIS meminit in Africa, Collatio Carthaginensis.

ZETVNIM, Thermoptylarum vrbs, apud Laonicum. An ZETVNIVM Cedreni: quo loco Gabius in suo Curopalate ZITVNIVM legit.

ZEVDRA CARTA, vide ZADRACARTA.

ZEVGIS, est ubi Carthago ciuitas est, inquit Ethicus. Montis nomen videtur apud Solinum, ubi scribit: Omnis Africa à Zeugitano pede incipit. Idem habet Zeugitanam limitem. Vide ZEUGITANA.

ZEUGITANA, vocatur, Plinio auctore, ea AFRICA quæ dicitur PROPRIA. Ethicus ZEUGIN nominat. Ex hac Africa parte emigrasse putat Marius Niger vagabundum illud hominum genus, Nomadam more, nostram Europam regionatim oberrans, quod Itali Zingani, & Zingari; Germani Superiores Ziegeiner; Inferiores Egyptenaren/ & Beplieden. (quasi Gentiles & Aegyptios dicas) appellant. Aegyptios eos vocamus, quod ex Minori Aegypto, (quæ ubi terrarum sit, me nescire fateor. Aegyptus nemini non nota est; sed eam in Maiorem & Minorem distinctam, à nemine fide digno auctore hæcenus intellexi.) extorres se esse dicunt. Galli hos Baumiens vocant, Bellonius teste. Pius II. scribit eos ex Zogoria regione, ad Caucasum sita, produsse. Auentinus ex consinibus Turciae & Hungaria eos ad nos ducit. Philippus Bergomas ex Chaldaea. Rhodiginus eos Maurusios putat, & à Saracenis expulsos. Bellonius ex Bulgaria, Walachiaq; originem habere ait: [ubi olim SIGYNNI; vox haud aliena à Ziegeiner] Et idem genus se in itinere quo Cairo Macaream itur, item alicubi ad Nili fluminis ripas reperisse; sed & ibi pro aduenticiis haberi, subiungit. Theuetus dicit eos ibidem ab Arabibus & Mauriis Raloheram, id est, latrones, nuncupari. Idem Bellonius tradit, hoc mulierum genus habere prope Constantinopolim in vrbe Pera, adem, plurimis cubiculis interseptam: quæ se tam Christianis, quam Mahumetanis prostituit, id quo eis Turcici Imp. privilegio licere, ait. Hos Zinganos, Ioannes

Joannes Leo quoque in Africa quibusdam in locis, ut in Agades, & Nubia regni confinis degere meminit. Hanc gentem circa annum 1417. nostris primum Europais innotuisse, ex historicis constat. Genus hominum est, in summa egestate sub dio vitam ducens, sordidum, & sole adustum. Exotica forma ubique vestitur. Christianos se esse profitentur. Sed furto & dininationibus, (chiroman-ticeni omnes videri volunt) qua mulierculis, & pueris imponunt, victum querunt. Praefectum, ex eorum sentina creatum, cui obediunt, habent. Propria & peculiari lingua, quam nemo alter intelligit, inter se vtuntur, quam Aueninus tamen Venedicam esse, experimentis se cognovisse asserit.

ZEVGMA Ζεύμα, Dacia vrbs, apud Ptolemaum: Clausenburg Rithaimerus & Althamerus interpretantur. Latius vocat Zazlebes Hungaricè, & Mulenbach Germanicè. ad Marisum fluvium. **ZEVGMA**, Syria ad Euphratem opidum, vbi maxime peruius annis, Tacito, Ptolemaeo, Straboni, Plinio, & Ammiano. Hic antiqui pontis reliquias adhuc extare, & catenam in hanc aetatem servari, de qua Plinius, lib. 34. cap. 15. ex epistola Pet. Gyllij M.S. habeo.

ZEVGMIVM, quod nunc **SIRMIVM**. Vide **SCORDISCI**.

ZIANORVM legionem, habet Ammianus lib. 25. cui Veterani praerat.

ZIATA castellum, circa Persidem fortè, Ammiano 19.

ZIBALA, vide **BIZALA**.

ZICCHI, vide **ZINCHI**.

ZICCHIA Ζικχία, Thracia fluvius videtur, apud Cedrenum. **LYCIA** est apud Diaconum, ut putat Xylander.

ZICCHIA, **GOTHIA**, **NICOPSIS**, ad Pontum Euxinum loca. Ioanni Danaesceno, & Surio in vita S. Stephani Iunioris. Zicchia huius meminit quoque Gyllius, in Bosphoro.

ZICENSES populi, in Africa videntur, ex Collatione Carthaginensi.

ZICHNARVM Ζικχνον, meminit Curopalates. Episcopalis locus, sub sede Constantinopolitana. Macedonia facit Ieunclanius. & Zichne appellari haecenus addit, in suo Onomastico Musulmannico.

ZIDAR, nomen opidi Barbari, ut habet Probus Grammaticus.

ZIDON, Palestina montem habet Iosippus. Vide **SIDON**.

ZIELA, vide **ZELIA**.

ZIGÆ, Plinio Sarmatia Asiatica populi, circa Maotidem paludem: Circassi hodie vocantur à Tartarù & Turcù; à se ipsis autem Adiga, ut refert Georg. Interianus. Stephanus **ZYGOS** Ζυγοί, per **Y** legit. & Eustathius Ζυγοί. Eosdem esse cum **ZICCHIS**, **ZINGIS**, & **ZINDIS**, fere dixerim. Vide **SINDI**, & **SARMATIA**.

ZIGANA, Armenia, vel Ponti Cappadocici vrbs, Antonino. n. geminato, lib. Notiar.

ZIGERE, Thracia vrbs, circa Maesiam Inferiorem, Plinio.

ZIGEIRA Ζηγερα, Ptolemaeo opidum in Africa Propria. Per **I** in media, Assyria vrbs, eidem.

ZIGGA, vrbs episcopalis nomen. Vict. Vicens. M.S.

ZIGVENSIS loci in Africa, mentio, in Coll. Carthag.

ZILEIA, vide **SYLOES**.

ZILIA, Tingitana mediterranea vrbs, Ptolemaeo auctore.

ZILIS fortè Plinij. Alger, Castaldo est. Melius Arzila, ut Conestagius, & Marmolius, qui eam ab Africanis Azeilla vocari addit. Vide **XILIA**; eadem est. **ZV-BVL** legit codex Plinij, Colonia Agrippina excusus, loco **ZILIS**.

ZILIS, vide **ZILIA**, & **CONSTANTIA**.

ZILMISSVS collis, in Thracia, in quo Sebadeo Deo adem dicatam, scribit Matrobius, Saturnal. 1. cap. 18. Per **C**, Cilnissus legit Gyraldus, Syntagmate 8. Deor.

ZIMARA, vrbs sub radicibus montis Capotes, in Armenia

Maiori, vnde Euphrates oritur, Solino. Armenia Minoris est Ptolemaeo: iuxta Euphratem. idem Antoninus.

ZIMARVS, maritimus locus inter Cretam & Lotophagos, vbi Ulysses erravit. Dict. Cretensis 6.

ZIMIRI, Aethiopia regio arenosa, vbi laudatiss. magnes lapis reperitur, ut tradit Plinius.

ZIMYRA Ζιμυρα, Asia vrbs, Ptolemaeo.

ZIN, locus cuius incolae **MIHERÆ** vocantur, vbi Ambra nascitur in mari. Serapio.

ZINCHA Ζινχα, Africa vrbs, deleta in bello quod Caesar cum Scipione gessit. Strabo.

ZINCHI, (Ζικχοι, in Græco codice) populi ad Pontum Euxinum. In Sarmatia Asiatica. Arriani Periplus. Vide **SINDI**.

ZINDI, & **IA MNE**, numerantur inter regiones calidas: vbi color niger, & capilli crispi. lib. Propriet. Elementor. qui Aristoteli adscriptus, sed verè Arabis cuiusdam recentioris.

ZING, vide **DABGET**.

ZINGI, vide **SINDI**.

ZINGIDVNVM, vide **SINGIDVNVM**.

ZINGIS, vide **ZENGIZA**.

ZINIS, vide **IVSTINOPOLIS**.

ZIOBERIS, fluvius qui postquam per CCC. stadia subter terram conditus defluerit, denuo erumpit. inque alium fluvium nomine Rhyndacus (vetustior impressio Rhidagus legebat) cadit. Q. Curtius 6. In Parthyaena videtur. Zioberu hic apud Diodorum 17. **STIBOETES** appellatur. ibidemq; describitur.

ZIONCELLVS fluvius, in Thracia, circa Druparam. Invita D. Alexandri martyris.

ZIPH, nomen duarum civitatum, in tribu Iuda, Iosue 15. Zipa legit Iosephus. & idem **NOVA** quoque. Desertum Ziph quoque est 1. Samuel. 23. Idem cum **XIPHENE**.

ZIPHAR Ζιφap, mons Aethiopia Interioris. Ptolemaeo.

ZIPHENE Ζιφλων, loci nomen; xavm, id est **NOVA** appellatus. In Palestina. Iosephus 6. Antiq. cap. 13. Stephanus **XIPHENE** Ζιφλων, legit eius loco. Non semel hoc observatam à me, apud Græcos scriptores **Ξ**, & **Z**, indifferenter scribi. exempla lege in **AXILIS**, **AZIOTÆ**, **CORAZI**, **CYZICVS**, **IPSICVRI**, **LAXII**, **LIPEZVS**, **OXVS**, **SANGARIVS**, **TOPAZOS**, **XAREX**, **XILIA**, **XIPHENE**, **XVCHIS**, & **ZEROGERE**. Vide **ZIPH**.

ZIPOETIVM Ζιποητον, Stephano Bithynia opidum. ex Memnone, ni fallor. qui eam ad Lyperum montem situm, tradit, sic dictum; à Zipoete huius loci rege. cuius mentio apud Plutarchum in Quest. Græcis.

ZIPPARITANORVM, in Africa, meminit Coll. Carthag.

ZIQVENSIS Episcopatus, in Africa: meminit D. Augustinus. & Ziquensis montis, Vict. Vicensis.

ZIRA, & **GIRA**.

ZIRIDAVA Ζιριδava, Dacia vrbs, apud Ptolemaum. Scareffen: Lazio, 12. R.P. Romana.

ZIRINIA, vide **ZEIRINIA**.

ZIRMA, fluvius circa Carduchios montes videtur, apud Agathiam, 4.

ZITÆ, populi circa Bulgariam videntur: In Hist. Misc. 22.

ZITHA Ζιθα, Ptolemaeo Mesopotamia vrbs. **SITHA** est apud Zosimum. Vide **ZETTA**.

ZITHIVM, vide **ZOITHIVM**.

ZITHVNVM, vide **ZETVNVM**.

ZITVRON, locus Persidis: circa Cresiphontem, lib. 18. Historia Miscella. **SIASVR** vocatur à Cedreno.

ZIZA Ζιζα, Arabia Petrae vrbs, Ptolemaeo. Huius meminit quoque lib. Notiar.

ZIZARA, vide **LARISSA**.

ZIZERVM amnem, portum India habet Plinius lib. 6. cap. 23. Pintianus ait, dictionem, amnem, delendam, ex vetere lectione. Idem eundem portum ab eodem Plinio

Z O

eodem in capite MVZIRIM appellari putat. itemq;
Ptolemaei MVZIRIS esse, quod nescit apud Ptolemaum
lib. 8. eundem idem lib. 7. quod nescit nominat. Latini MV-
ZIRIS legunt hoc ipso in loco. Caul nouo nomine inter-
pretatur Moletius. Anor autem Ramusius. Fides sit pe-
nes auctores.

ZIZEV M, vrbs in confinibus Colchidis videtur, apud Aga-
thiam 5. RHIZÆVM autem legendum, ex Bon. Vul-
canij codice.

ZMIRNA, Masia Prima vrbs, Lib. Notis.

ZMYRNÆI, vide SMYRNA.

ZOA, vide ZOBS.

ZOAN, vide TANIS.

ZOANA, Armenia Minoris opidum, Antonino.

ZOAR, loci nomen. sic Suidas. Vide ZOARA.

ZOARA Ζωαρά, Persica vrbs, Stephano. ZOARA ci-
dem, Palestina pagus. Lib. Notitiarum vrbs, ad Asphal-
tidem paludem. Huius meminit quoque Iosephus 5. belli
Iudaici cap. 5. & Egesippus 4. cap. 18. atque eam Arabia
adscribunt. Hic autem ZOARAS legit, ille Ζωαρά.
ZOAR & SEGOR, item SOGOR est Genesios 13.
Ptolemaus Ζωαρά in Arabia Petraea habet. ZOCHORA
eodem D. Hieronymo. quæ fortè ZARA Iosephi. Vide
BALA.

ZOBIDÆ Ζωβίδαι, gens iuxta Carmaniam, Stephanus, ex
Quadrato. Sobida fortè regionis, quam Ptolemaus in Par-
thica regione collateraliter describit.

ZOBITES, vide BVZITES.

ZOCHAZA, vide MENZOCHAZA.

ZODOCATHA, Palestina vrbs, in Lib. Notitiar.

ZOES Ζωες, locus in Cyrenis, à Batto conditus. Herodoti
Melpomene. Ζωες, per o mega erat alia lectio. Ζωας me-
minit concil. Ephesinum III. cuius episcopum Macedonium
nominat. sed in Egypto hæc, ni fallor.

ZOELÆ, Hispania Tarraconensis populi, in Asturia, Plinio.
Idem meminit Zoelici lini, plagis vitiisimi, dicitq; Cal-
lecia ciuitatem esse. Oceano propinquam.

ZOGOCARA Ζωγοκάρα, Armenia Maioris vrbs, Ptole-
mao. Hanc scribit Thomas Minadoius in sua Persica Hi-
storia, bodie Teflis nominari. Idem Ptolemaus habet
in eadem regione aliam urbem synonymam. sed per s. in
prima SOGOCARA.

ZOGOR, vide BALA.

ZOITIVM Ζοιτιον, Stephano & Pausania Arcadia vrbs.
Sed & Ζοιτειον, legit idem Stephanus.

ZOLCA Ζόλκα, Paphlagoniarum in Galatia opidum, Pto-
lemao. XOANA legunt interpretes.

ZOMBIS Ζωμβίς, Media regionis vrbs, apud Ammianum
& Stephanum.

ZOMPV S Pons, in Sangario flumine. Caropalates.

ZOMVCHANA Ζωμυχάνα, Aria opidum, Ptolemao. Per
a in prima scribunt eius interpretes.

ZONA Ζώνη, Africa vrbs, à Sestio fame subacta, Dioni 48.
Thracia opidum; in Ciconibus, est apud Stephanum.
circa Hebri fluminis ostia, Herodoto. Mons est ibidem,
Plinio & Nicandro. Nemus quoque, Pomponio &
Apollonio. ZONA vxoris regia; & CALYPTRA:
nomina Persicarum regionum fertilissimarum, sic dictæ ab
ornamentis regine, quibus hæc addictæ erant. Plato in Alci-
biade.

ZONIDES, vide HALÆ.

ZONVS, fluminis ostium distat ab ostio Tauris, stadia
M. CCC. Plinius: sed corruptè, ut putat Casaubonus, pro
OXVS. vide BVRCVS.

ZOPARISTVS Ζωπαριστος, Melitena, in Armenia Mi-
nori vrbs, apud Ptolemaum.

ZOPHANTICA, vide GOPHNITICA.

ZOPHOIM, regio principum in Edom: quæ nunc vocatur
GABALENA. Sic D. Hieron. in locis Hebraicis, ex Io-
sue 13. ni fallor.

ZORA, locus celeberrimus, à Damasco. Guil. Tyrius.

Z V

ZORAMVS Ζωράμω, Ptolemao, ZORAMBA in-
terpreti, Carmania fluius.

ZORIGA Ζωρίγα, Armenia Maioris opidum, Ptolemao.

ZOROANDA, locus circa Taurum montem, in & ex quo
Tigris fluius mergit, emergitq; Plinius 6. cap. 27.

ZOROLVS, Thracia fluius: XII. M. pass. à Druzipa-
ra, ut docet vita S. Alexandri martyris. An sic dictus à
Tzurulo huius tractus vrbs?

ZOROMBA, vide ZORAMVS.

ZOROPASSVS Ζωροπασσος, apud Ptolemaum Mariana
regionis vrbs, in Armenia Minori. ZOROPASSE-
NI Episcopi, in Isauria: meminit concilium Nicanum.

ZOROYMA, Syria Episcopatus, sub sede Bostrensi. Tyrius.

ZORTA, vide ZVRTA.

ZOSITER PVM Ζωσιτηρων, Thracia opidum. Procopius
4. Aedificiorum Iustiniani Imp.

ZOSTER Ζωστήρ, Attica Ἰστμίου municipium, & promon-
torium, Straboni 9. Herodoto 8. & Cicero 5. ad Atti-
cum. Huius est quoque mentio apud Pausaniam, Xeno-
phontem, & Stephanum. ZOSTER Lycophroni, est
Italia promontorium: vbi Sibylla Cumana domicilium. In
Campania puto.

ZOSTIVM Ζωστήριον, loci nomen. Sic Suidas.

ZOTALE, fluius est, in quo Margus, Margiana amnis
corruatur, ut scribit Plinius.

ZOTAPA, Isauria vrbs, Concil. Chalcedonense.

ZOTHEs, vide ZATHES.

ZOTON, Aethiopia sub Aegypto vrbs, apud Plinium.

ZOTOPOLIS, loci nomen: Marcellino Comiti, s. OROPO-
LIS legit Cuspinianus. Circa Thraciam videtur. Sozopolis
legendum puto.

ZTEVZITANVS Episcopatus in Africa: apud Vict. Vi-
censem. M. S. Pro ZEUGITANA habeo.

ZVBEDI, vide FYSSANE.

ZVBVL, vide ZILIA.

ZVCCVBAR, vide SVCCVBAR.

ZVCHABARVS Ζωχάβαρος, Africa Propria mons,
apud Ptolemaum. CHVSAMBARVS est eius inter-
pretibus. CHARITVM mons, Herodoto.

ZVCHIS Ζωχίς, Libya vrbs: ad Syrtim Minorem. Strabo &
Stephanus. Cognominis quoque alius locus, ibidem. Vide
XVCHIS.

ZVGABBARIT, vide SVGABARITANVM.

ZVGANA Ζωγάνα, vrbs in Arabia Felici, Ptolemao. IV-
GANA in Latinis codicibus.

ZVGAR Ζωγάρ, vrbs in Africa Propria, apud Ptolemaum.

ZVMENSIS, vide SVMENSIS.

ZVM I Ζωμί, Germania gens, à Maroboduo rege subacta.
Strabo.

ZVNGRA Ζωγγρα, castellum, Niceta. In Cilicia.

ZVPHONES, vide NOMADES.

ZVRACHI, Arabia populi, apud Plinium 6. cap. 28.

ZVRINANÆ ciuitatis Episcopatus, in Africa; meminit
Victor Vicensis lib. 2. ZVRITANÆ alia lectio. ZV-
RENSIS legit Coll. Carthag.

ZVRMENTVM Ζωργυρων, Africa Propria vrbs. Ptole-
mao.

ZVROBORA Ζωρβόρα, Dacia opidum, Ptolemao. Te-
mesuar Nigro.

ZVRTA, fluius circa Thraciam, ad quem Aristum de-
uictum à Bulgarijs, scribit Marcell. Comes. ZORTA est
apud Iornandem.

ZVRVLVM, in Thracia locus: Choniata, & in Historia
Miscella 17. & 24. Vide TZVRVLVM.

ZVRZVRA Ζωρζύρα, Armenia Maioris vrbs, apud Ptole-
maum. ZVRZVA interpretibus.

ZVZIDAVA Ζωζιδαυα, in Dacia vrbs, apud Ptolemaum.
Galubacium Lazio. SAGIDAVA Scythia, in Lib.
Notitiar. fortè.

ZVTÆ, vide OZVTI.

ZVTHI Ζωθί, Carmania Deserta populi. Ptolemao auctore
CHVTI

Z Y

CHVTIAutem, & CVTHI legunt eius interpretes.
 ZVZA mons est apud Bibicum Sophistam, (liber nondum editus) qui sic de eo: Syria inter magnum Euphratem, & montem Zuzam.
 ZVZIM, Genes. 14. loci nomen. Gentes fortes verterunt 70. interpretes.
 ZYBRITZA, vide PHISON.
 ZYDRITA Zυδριτα, Arriano in suo Maris Euxini Periplo, sunt populi circa idem Mare. Hos Procopius SISI-
 LISSOS vocat, ut scribit Theod. Adamans. Eisdem esse cum ZELIENSIBVS, quos Strabo lib. 10. describit, idem auctor est. Strabius autem Zydreitas eosdem esse contendit cum CERCITIS Strabonis.
 ZYGACTES Zυγακτες, Thracia fluvius circa Philippos, in cuius traiectu dicunt Plutonium fregisse currus ingum, cum Proserpinam rapuisset: indeq; sortitum nomen, ut refert Appianus 4. Civil.
 ZYGENA Zυγενα, Arabici sinus insula, apud Ptolemaum. Zυγενα apud Stephanum.
 ZYGANTES Herodoti, sunt GYZANTES Apollonij. vide BYZACIVM.
 ZYGANTIS Zυγαντις, Stephano vrbs in Libya; ex Hecataeo. Sed vide BYZACIVM.

Z Y

ZYGENA, vide ZYGENA.
 ZYGES Zυγεις, Marmarice nomi gens, Ptolemao.
 ZYGI Zυγι, iuxta Aha Bosporum populi, Straboni, & Stephano auctore, forte ZYGITAE Pachymeri, circa Niccam Bithyniae. vide ZIGAE.
 ZYGIANA Zυγιανη, Bithynia regio. auctor Ptolemaus.
 ZYGIS, vide GYZIS.
 ZYGITAE, vide ZYGI.
 ZYGOPOLIS, in Colchide regione opidum, circa Trapezuntem. Strabo & Stephanus.
 ZYGRENA, vide ZYGRIS.
 ZYGRIS Zυγρις, Ptolemao est vicus, in Marmarica regione. ZYGRENA in Chalced. Concil. GERAS Antonini est, iudicio Simleri. Solonet a Castaldo vocatur. Zygritas populos, habet ibidem Ptolemaus. ZYGRORVM proxime ad Libyam episcopum Adolphum, habet D. Athanasius.
 ZYMBRA, vide THYMBRE, & HVCVMBRA.
 ZYMNA, Syria vrbs; inter Cyrrham & Edessam. Simlerus ex Antonini Itinerario manuscripto. SYVMA legebat codex Parisiensis. & ZEYMA Reuerendiss. Torrentij codex M. S. An pro ZEYMA?
 ZYRAS, amnis Thracia, alluit Dionysopolim. Plinius.
 ZZEENE, vide SYENE.

Plinius libri 7. MVNDVS, ET IN EO TERRAE, GENTES, MARIA, INSULAE, INSIGNES VRBES, AD HUNC MODVM SE HABENT.

fed

Seneca de Consol. ad Albin. QVOTIDIE ALIQUID IN HOC MAGNO ORBE MVSTATVR, NOVA VRBIVM FVNDAMENTA IACIVNTVR, NOVA GENTIVM NOMINA, EXSTINCTIS NOMINIBVS PRIORIBVS, ORIYNTVR.

immo

Idem Epist. 71. OMNES QVAE VSQVAM RERVM POTIVNTVR VRBES, VBI FVERINT, ALIQVANDO QVAERETVR, ET VARIO EXITII GENERE TOLLENTVR.

& adeo

Lucanus lib. 7. VT PVLVERE VIX TECTAE POTERVNT MONSTRARE RVINAE.

etenim

Virg. Aeneid. 3. TANTVM AEVI LONGINQVA VALET MVTAERE VETVSTAS.

quare

Rutilius lib. 1. NON INDIGNEMVR MORTALIA CORPORA SOLVI, CERNIMVS EXEMPLIS OPPIDA POSSE MORI.

ferendum, nam

Aelianus 8. QVI SE TOTIVS VNIVERSI NATVRAM TENERE PROFITENTVR, AIYNT MVNDVM IPSVM ETIAM PERITVRVM.

ENVMERATIS HVCVSQVE LOCORVM

NOMINIBVS SECVNDVM LITTERARVM INITIALIVM ordinem, nunc quædam eorundem secundum syllabarum terminantium similitudinem, subnectere visum.

<i>In BRICA sue</i> BRIGA.	Argentomagum	Lactodurum	Nouidunum
Abobrica	Augustomagum	Marcodurum	Noviodunum
Allobrica	Bardomagum	Octodurum	Parrodunum
Amallobrica	Borbetomagum	Theodurum	Rhobodunum
Arabriga	Breucomagus	Tornodurum	Rigodunum
Arcobrica	Bromagum.	Velatodurum	Sebendunum
Arcobriga	Cæsaromagus	Venaxamodurum	Sedunum
Augustobriga	Camillomagum	Vitodurum.	Segedunum
Axabrica	Cincomagus	<i>In DVNVM</i>	Segodunum
Bodobriga	Drucomagus	Andomatunum	Seruiodunum
Cæsarobriga	Durnomagus	Arialdunum	Tarodunum
Carobrica	Ebromagum	Augustodunum	Velatodunum
Centobrica	Gabrumagum	Axellodunum	Vellaunodunum
Cetobriga	Latomagus	Cæsarodunum	Venantodunum
Cæliobriga	Luccomagus	Caladunum	Verodunum
Conimbrica	Marcomagus	Camalodunum	Vxellodunum.
Cortæobriga	Neomagus	Cambodunum	<i>In AVA.</i>
Deobriga	Niuomagus	Camudolanum	Argidava
Deffobriga	Ratomagus	Carrodunum	Capidava
Eburobriga	Rhatomagus	Crodunum	Carfidava
Flauiobriga	Ricomagus	Diudurum	Comidava
Gerabrica	Rigomagus	Dunum	Dausdava
Ierabriga	Sermacomagus	Ebrodunum	Docirava
Iuliobriga	Sitomagus	Eprebodonum	Marcodava
Lacobriga	Tornomagus	Gesodunum	Nentidava
Litanobriga	Vicomagus	Idunum	Pattidava
Medobriga	Vindomagus.	Iuliodunum	Petrodava
Mirobriga	<i>In DVRVM.</i>	Laudunum	Piroboridava
Monobriga	Batauodurum	Ligodunum	Rhamidava
Nemetobriga	Boiodurum	Lugdunum	Sandava
Nertobriga	Bragodurum	Lugidunum	Scaidava
Nitiobriga	Breuiodurum	Lugudunum	Setidava
Ortobriga	Diudurum	Magdunum	Singidava
Segobriga	Diudurum	Maradunum	Sucidava
Vertobriga.	Ebudurum	Margidunum	Tamafidava
<i>In MAGVM sue</i> MAGVS.	Epamandoudurum	Meliodunum	Vtidava
Agrantomagum	Gamanodurum	Melodunum	Zargidava
Argantomagum	Ganodurum	Minnodunum	Zitidava.
	Ibliodurum	Muridunum	
	Isiodurum	Neodunum	

Et cum omnia hac loca in ipsa Celtica, (sub qua Germaniam aequè ac Galliam tota antiquitas semper comprehendere solet) aut ubi olim hi Celta, siue Germani sedem posuerint, describi videam, ipsæ voces Germanicae originis esse, mihi quoque videntur. atque id posse ex ipsis horum etymis ostendi, luce clarius est. BRIGA enim quid aliud, transposita canina littera, significat, quam Burg? id est, Vrbs. qua voce hætenus in ipsa Germania nomina opidorū quamplurima terminari audimus: ea ratione qua apud Parthos olim Certæ, (vt Dadocerta, Tigranocerta, Carthiocierta, Volagesocerta, &c.) Et apud Græcos Polis; quarum exempla in hoc Thesaurō supra centum quinquaginta. Bria (qua terminatione etiam aliquot vrbis nomina) Thracum lingua urbem significare, auctores sunt Strabo & Stephanus, an corruptè pro Briga videndum. MAGVS siue MAGVM priscis Germanis domum significare, apud Rhenanum in Germanicis lego: neque dissimile quoque apud Goropium in Gallicis. DVRVM nihil aliud velle designare quàm Thurn, (D in TH mutatum) id est Turtis, vox terminalis vsque hodie multorum in Germania locorum indicium facit. quo loco apud Græcos quadam vrbes in Pyrgos desinentes legimus. DVNVM monticulum aut terra tumulum significare nemo nescit, nisi qui & Germanicam linguam. AVA id est AV, siue AW: qua syllaba finali eloquuntur loca, qua in Mæsia & Dacia, quarum linguam olim Germanicam (neque hætenus tota ex his profligata) fuisse, ex Plinio & Iornande veterisq; historia discimus. Et in AW desinentia, (quod verbum si interpreteris, locum pascuum siue conuallem intelliges) etiamnum non pauca loca in Germania superesse, omnibus manifestum. At hac hic obiter. neque plura de his, huius loci.

E L E N C H V S V O C A B V L O R V M

R E C E N T I V M E T

B A R B A R O R V M, I N H O C

Thesauro contentorum.

L E C T O R I.

POTVISSEM hæc Barbara & recentia locorum nomina etiam inter Latina & antiqua secundum litterarum ordinem distribuisse; quod tamen hoc minus fecerim, monuit nos studiosorum commoditas, quibus in primis consultum cupimus. si enim hæc, illis commixta fuissent, plus negotij fuisset Veteres dictiones querentibus, inter tot Barbara inuolutas, & contra Barbara inuestigantibus inter tot millia Latinorum implicata, inuenire. Itaque hæc à me seorsum in Elenchum redacta sunt, & utrobique lectorum commoditati prospectum est. Latina siue antiqua vocabula, sub quibus de his consulendum erit, singulis subiunximus.

A.

A, VELICER, & EVNENO.

Abach, ABYDIACVM.

Abachu, HYRCANVM *Mare.*

Abanhi, NILVS, & ASTAPVS.

Abannas, MANTIANA.

Abano, A PONVS.

Abascia, INDIA.

Abau, ASTAPVS.

Abbhuis, NILVS.

Abelinas, ANTILIBANVS.

Abensperg, ABVSINA.

Aberdene, DEVANA.

Aberford, CALCARIA.

Abergeuenny, GOBANNIVM.

Abertini, RHATOSTATYBIVS.

Abet, SVRIGA.

Abexim, ÆTHIOPIA *sub Aegypto.*

Abiama, OXVS.

Abis, IATRIS.

Abukbania, AVRARIARVM.

Abruzzo, SAMNITES, & PRAETVTIANA.

Abutich, ABYDVVS.

Abitso, ELORVM.

Abyssini, ÆTHIOPIA *sub Aegypto.*

Aca, PTOLEMAIS.

Acada, SANGARIVS.

Acastan, CHINAPHAL.

Accathou, ACHÆORVM *Littus.*

Accumba, HYPANIA.

Accenizi, MARE MEDITERR. & AGÆVM.

Acerenza, ACHERONTIA.

Acerano, ACERA.

Aceria, ACERRÆ.

Açeta, EXILISSA, & SEPTEM FRATRES.

Ach, NVAGERRA.

Achamba, TAPROBANA.

Achatana Esbahan, ECBATANA.

Achello, ANCHIALVS.

Achlar, ARAXES.

Achotou, APHRODISIVM.

Achterwaldt, ARDVENNA.

Aciila, OCELIS.

Acilino, ACITHIVS.

Acoionlu, ARMENIA *Minor.*

Acon, & Acre, PTOLEMAIS.

Acor, ICOSIVM.

Acores, V XIAMA.

Acquache Faella, THYRIA.

Acqua dolce, ATHYRAS, & CALACTA.

Acque caldes, A QVÆ QVINTIÆ.

Acqui, A QVÆ STATELLORVM.

Acra Spandona, METOPON.

Acre, TAVRESIVM.

Acra, ACIRIS.

Acropoli, PÆSTVM.

Acserai, ANAZARBVS.

Acz, A QVÆ *Augusta.*

Aczu, ASCANIA.

Adaeth, VLIPIADA.

Adata, GERMANICIA.

Adazar, CAUCASVS.

Adda, ABDVA.

Adegele, CHRYSORRHOAS.

Adelsperg, AVENDONIS, & POSTONIA.

Aden, ARABIA, OCELIS, MADOCE, & ADEDI.

Adena, SARVSET ADANA.

Aderno, ADRANVM.

Adiga, ZYGÆ.

Adilbegian, DARETIS.

Admind, MONTANA.

Admirati, ELEVHERVS.

Adom, SALINVM, & CAMPANIA.

Ador, & Adou, ATVRVS.

Adra, ABDARA.

Adri, ATRIA.

Adramelech, ARNON.

Adrinza, ASSYRIA.

Ægospotamos, HEGONIS.

Æliopoli, HADRIANA.

Aera, QVIZA.

Aeth, ESSVI.

Afdime,

A G

Afdime, ARSINOE.
 Africa, APHRODISIVM, LEPTIS, & RVSPINA.
 Agada, EMINIVM.
 Agamij, PERSIA.
 Agatha, ARTEMISIVM.
 Agde, AGATHA.
 Agcina, ACRATH.
 Agello, TYLLESIVM.
 Agen, GARITES.
 Aggia, HIMELLA.
 Aggiul-felanos, PHILOMELIVM.
 Agian parafceuen, CVBVS CANOPI.
 Agiomamma, TORONE.
 Agionoros, ATHOS.
 Agios Adrianos, MYCENÆ.
 Agios Phocas, ARCHION.
 Aglar, AQVILEIA.
 Agnone, AQVILONIA.
 Agnuni, MORGANTIVM.
 Agobel, VICTORIA.
 Agonara, AGANAGARA.
 Agreda, GRACVRIS.
 Agriomela, SPERCHIVS.
 Agua naual, SICORIS.
 Aguilar, IVLIOBRIGA.
 Ahinadal, MASSAGETÆ.
 Aia Iuni, HAGIA.
 Aiaz, YRCINIVM.
 Aiazzo, ISSVS.
 Aichstadt, AVREATVM.
 Aidinelli, LYCIA.
 Aidos, SESTVS.
 Aierbe, EBELLANVM.
 Aigle, ANGLARIA.
 Aigue mortes, FOSSÆ Mariana.
 Aila, ELANA.
 Aiman, ARABIA FELIX.
 Aiamcia, EVROPÆI.
 Ainay, ARA Lugdunensis.
 Aindre, ANTRVM.
 Aire, ATVRENSIVM.
 Aisnay, ATHANACVM.
 Aistadt, ALA NARISCA.
 Aiton, CALYDON.
 Aix, SALLYES, NVAGERRA, & AQVÆ SEXTIÆ.
 Akadin, PTOLEMAIS.
 Akemane cestre, BATHONIA.
 Aken, NVAGERRA.
 Al, CVTALVS.
 Alagon, ALAVONA.
 Alambra, LAMINITANI.
 Alandriana, MEANDRIA.
 Alandt, OONÆ.
 Alano, AVIA.
 Alanquera, IERABRICA.
 Alarabes, MAVRITANIA, & ARABIA.
 Alarch, APHLE, & CHALDAICI Lacus.
 Alarcos, LACVRIS.
 Alard, SAGRA.
 Alaschebar, HYPSELE.
 Alatro, ALETRIVM.
 Alb, ALBA.
 Alba, ALBA POMPEIA.
 Albain, SCOTIA, & ALBANIA.
 Alba Iulia, VIPIANVM, & APVLVM.
 Albagra, CERNE.
 Albana, CHRYSORRHOAS.
 Albania, EPIRVS.
 Albano, ALBA.
 Albarrazin, LOBETVM.
 Alben, ALPES, FORMIO, & ALBIVM.
 Albenga, ALBIGAVNVN.
 Albi, ALBA AVGVSTA, HELVII, & ALBIGA.

A L

Albic, BIGENSIVM, & ALBIENSES.
 Albila, Alhabib, Albhon, Alhaim, Alfaccuza, Alquebx, Athabib, MEROE.
 Albona, ALBONENSES.
 Albora, IOL.
 Alboran, ERRORIS Insula.
 Albs, SAPIs.
 Albor, CAVCASVS.
 Albufera, AMOENV M Stagnum.
 Album, CARPIS.
 Albufama, ERRORIS Insula.
 Alcairo, BABYLONIA, & MEMPHIS.
 Alcalade Henares, COMPLVTVM.
 Alcalahorra, ARCILACIS.
 Alcaladel Rio, ITALICA.
 Alcañis, ERGAVICA.
 Alcantara, ACESINE, & NORBACESAREA, TVROBRICA.
 Alcaraz, ORGIA.
 Alcazar de sal, SALACIA.
 Alcafor, ARCOBRIGA.
 Alchabot, HAVOR.
 Alchabyr, BABYLONIA.
 Alchafer, BERENICE.
 Alchofan, SARAPIDIS.
 Alcozer, AENNVN.
 Alcol, CVLLV.
 Alcolea, FLAVIVM ARVENSE.
 Alcorusen, SACILIS.
 Alchria, DOLICHE, LYCHNIDVS, & ACHRIS.
 Alcudia, CELTICI, ALYBE, & AVTOMALA.
 Aldadrina, DRYOPES.
 Aldburg, ISVRIVM.
 Aldea el rio, ILLITVRGIS.
 Aldea el muro.
 Aldenburg, VRBS VETVS.
 Aldernay, EBODIA.
 Aldinelli, LYCIA.
 Alegon, ATTACVM.
 Alemagna, GERMANIA.
 Aleppo, ANTIOCHIA, PERTA, CHALYFON, BERRHOEA, & HIERAPOLIS.
 Alefio, LISSVS.
 Alefso, ALEX.
 Alexandreta, ALEXANDRIA.
 Alexandria della paglia, AQVÆ STATELLORVN.
 Alexandrona, ALEXANDRIA.
 Alf, ALISONTIA.
 Alfaques, RVSPÆ.
 Alfrangues, EVROPÆI.
 Algarbie, TVRDETANI.
 Alge, vel Argel, IOL, ZILIA, CIRTÀ, & SALDA.
 Algezira, CARTEIA.
 Algoew, CALVCONES, & SVANETES.
 Alhabas, ETHIOPIA sub Egypto.
 Alhama, ARTIGIS.
 Alhard-Colgudan, vide Thor.
 Alhifet, SIN Desertum.
 Alia, SALVIA VRBS.
 Alicante, ALONE, & ILLICI.
 Alicata, GELA.
 Alicudfe, PHOENICVSA.
 Alicur, ERICVSA.
 Aliduli, ANTHEMVSA.
 Aliimete, ELYMA.
 Alize, ALEXIA.
 Alkebulan, AFRICA.
 Alleway, ALAVNA.
 Allier, ELAVER.
 Almada, CETOBRICA.
 Almatia, ILLIBERIS.
 Almasia, CAPPADOCIA.
 Almaz, ANAMASCIA, ALISCA.

Almenar

A M

Almenara, CARTHAGO.
 Almeria, ABDARA, & PORTVS MAGNVS.
 Almiña, ALYBE.
 Almiña, PEGVNTIVM.
 Almonburi, CAMVLODVNYM.
 Almudeuarem, BVRTINA.
 Almunhia, NERTOBRIGA.
 Alne, ALAVNVS.
 Aload-ecton, NILVS.
 Alora, ILLYRO.
 Alpen, VLPPIA LEGIO XXX.
 Alphen, ALBIMANA.
 Alpheo, ANAPVS.
 Alphi, ALLIPHA.
 Alpi del Pelegrino, LETVS.
 Alsen, ELISII.
 Altitz, ALISONTIA.
 Altai, IMAVS.
 Alteiola, ANTILIA.
 Altemura, MINOA.
 Altenburg, FLEXVM, & ATILIA.
 Altenhofen, VACORIVM, ARRIANVM, &
 CARATÆ.
 Aker, ELTERIVM.
 Alch, ALVTHA.
 Altimonte, BALBIA.
 Altino, ALTINVM.
 Altmul, ALEMANNVS.
 Altobosco, COLOPHON.
 Alt. Offen, SICAMBRIA.
 Altorff, VLMANIA.
 Altrip, ALTA RIPA.
 Altzheyman, ALISO.
 Aluata, ALVTA.
 Alulien, CAPPADOCIA.
 Alzette, AZOTVS.
 Aman, EPIPHANIA, & GABALA.
 Amance, ALMENTIA.
 Amandaune, NAMADOS.
 Amanthea, NAPITIA.
 Amara, PYLÆ.
 Amatas, METAVRVS.
 Amaya, AREGIA.
 Amanza, GRANIACVM.
 Ambalois, AMBILIATES.
 Amberg, CANTIOEBIS.
 Ambie, AMBIBARII.
 Ambleue, AMBLAVIA.
 Amboise, AMBACIENSIS.
 Ambon, SINDÆ.
 Ambourg, SEGNI.
 Ambrachia, AMBRACIA.
 Ambrun, EBRODVNTII, AMBVARETI, AM-
 BRONES, & EBRODVNYM.
 Amegara, PALMYRA.
 Amelandt, FOSETE.
 Amelfeldt, MERVLE *Campus*.
 Amelia, AMERIA.
 Ameren, GLESSARIA.
 Amergo, TOCOLOSIDA.
 Amerlander, AMBRONES.
 Amer, AMMÆA.
 America, ATLANTIS *Insula*.
 Amid, AMISVS.
 Amiens, AMBIANI, SAMOBRINA, & SAMA-
 RABRIVA.
 Amigdalaria, HERACLEA.
 Amigdalía, PERIPOLIUM.
 Amir Carpi, CAVCASIÆ *Porta*.
 Amista, ARIVSIVS.
 Am Lug, VIPITENVM.
 Amo, POLYTIMETVS.
 Ampurias, EMPORIÆ.

A N

Amserfeld, COSOBVS.
 Amurgo, AMORGVS.
 Anaduole, ARMENIA *Minor*.
 Anagna, ANAGNIA.
 Anagrum, TRITIVM METALVM.
 Anakelt, INDVS.
 Anapadoro, CATARRACTVS.
 Anatolaidag, OLYMPVS.
 Anatolia, ASIA.
 Anatoria, TANAGRA.
 Anazzo, EGNATIA.
 Ancara, ANCYRA.
 Ancafter, CROCOCLANA.
 Ancenis, AMNITARVM.
 Anchialo, ANCHIALVS.
 Anchora, ASINE.
 Ancona, ANCONA.
 Andaluzia, BÆTICA, & BASTVLI.
 Andely, ANDELAVS.
 Andernach, ANTENNACVM.
 An der Thur, AD FINES.
 Andes, SEPHER.
 Andoria, MANDVRIVM.
 Andre, NETIVM.
 Anderfwald, DANICA *Silva*.
 Andro, ANDROS.
 Andujar, ILLITVRGIS, & CLASTON.
 Angelen, SVEVI.
 Angely, ENGERIACVM.
 Angeren, ANGRIVARII.
 Angermund, ANCRIVARII.
 Angiers, IVLIOMAGVS.
 Angitula, ANGITVLA.
 Angiuolo, METAVROS.
 Angleem, SVEVI.
 Anglesey, MONA.
 Anglia, BRITANNICÆ *Insula*.
 Anglona, AQVILONIA.
 Angolefme, ENGOLISMA, & ICVLISMA.
 Angotina, ACANTHINA.
 Angouri, ANCYRA.
 Angusia, HORESTII.
 Anjou, ONDICEOVÆ.
 Ankenlur, ANCALITES.
 Anyauara, ALISCA.
 Anna, DECASTIDIVM, & ENNA.
 Anonio, ANONIVM.
 Anor, ZIZERVM.
 Anseftadt, ANSIBARII.
 Antali, ATTALIA.
 Anthios, ANTINOE.
 Antibe, ANTIPOLIS.
 Antignano, vel Antoniano, PAVSILYPVM.
 Antilodum, CORYNE.
 Antiochia, ANTIOCHIA.
 Antiochetta, ANTIOCHIA.
 Antiop, HESRON, & ASSOR.
 Antiquera, SINGYLIA, & ANTICARIA.
 Antiuari, DOCLEA.
 Antorff, Antwerp, Antwerpen, Anuers & Anuerfa,
 ANTVERPIA, & AMBIVARITII.
 Antrauida, CYLLENE.
 Apamea, APAMIA.
 Apaniz, APAMIA.
 Apea, ASPAVIA.
 Apherat, EVPHRATES.
 Aphoziat, EPHESIORVM *Portus*.
 Apoley, CONSTANTINOPOLIS.
 Appleby, ABALLABA.
 Apri, APRI.
 Apte, APTA IVLIA.
 Aquapendente, ACVLA, AQVILA.
 Aquedotto, VITIS.

A R

Aque di monte Dragone, SINVESSANÆ.
 Aquila, AMITERNVM, & FVRCONIVM.
 Aquilegia, AQVILEIA.
 Aquino, AQVINVM.
 Aqs, IARBELLA, & AQVÆ *Augusta*.
 Ar, ARII, & WVRMIVS.
 Arabia, TROGLODYTARVM *Regio*.
 Aracgelaran, MELITENE.
 Arach, PARTHIA, & PETRA.
 Arad, CAVCASVS.
 Arais, ARAXES.
 Arays, LIXA.
 Arauacca, AREVACÆ.
 Arauiana, BARBARIANA.
 Araz Aufen, PHYCVS.
 Arbanos, EPIRVS.
 Arbecua, VRBICVA.
 Arbenga, ALBIGAVNVNVM.
 Arbia, ALMA.
 Arbois, ARBOROSA.
 Arbon, ARBOR FELIX, & ASOPVS.
 Arcadia, CYPARISSI.
 Arce, ARCANVM.
 Arceolo, CARSEOLANI.
 Archadia, ARCADIA.
 Archadie, ALIARTVS.
 Archiech, OROSA.
 Archipelago, ÆGÆVM *Mare*.
 Archipelago di Maldiuar, HIPPADIS.
 Archifana, ARCILACIS.
 Arcifate, ISARCI.
 Arcobia, CERCOPIA.
 Arcoz, ARCOBRIGA, ARSA, & ARCENSIUM.
 Arcula, DAMALIS.
 Ardacher, AREDATE.
 Ardbrij, BRYORVM.
 Ardelum, DACIA.
 Arden, PALMYRENA.
 Ardenne, ARDVENNA.
 Ardenburg, LEVACI.
 Ardermouthhead, NOVANTVM.
 Arc, SARDOPATRIS.
 Aresgol, SIGA.
 Areltinga, LIBA.
 Arenalo, AREVACÆ.
 Areuna, AMANVS.
 Arexil, ARACILLVM.
 Arezzo, ARETINI.
 Arga, ARAGVS.
 Argadia, CANOVACI.
 Arganda, VIBIENSES.
 Argel, *vide* Alger.
 Argentan, ARGENTOMAGVM.
 Argentar, GORDITANVM.
 Argentina, ARGENTORATVM.
 Argentune, & Argenton, ARGENTEVS AMNIS.
 Argenton, ARGANTOMAGVM.
 Argetina, ARGIDAVA.
 Argin, CERNE.
 Argiona, VRGAVONENSE.
 Argirocastro, ANTIGONIA.
 Argis, MANTIANA *Palus*.
 Argisch, ARGIDAVA.
 Argitti, EBVDÆ.
 Argo, ARGOS.
 Arguenon, ARGENVS.
 Aricanda, MOSON.
 Arignano, ARINIANVM.
 Ariona, AVRIGIA.
 Arkel, HERCVLIS *Castra*.
 Arkij, SEGESTICA.
 Arles, ARELATVM.
 Arlun, OROLAVNVNVM.

A R

Armeña, MEDOBREGA.
 Armenidag, HYPPIA.
 Armignac, AREMORICA.
 Armilon, THEODOSIA.
 Arminacha, CYBISTRA.
 Arnaldi castellum, NOBE.
 Arnano, ARGENOMESCVM.
 Arnautleri, EPIRVS.
 Arnberg, AREBVRIVM.
 Arnhem, ARENACVM.
 Arno, ARNVS.
 Arocella, AMPHISIA.
 Aroche, ARVCI.
 Arone, LARO.
 Aronis insula, ALETHA.
 Aronis Landa, ABRINGATVI.
 Arpino, ARPINVM.
 Arpatarro, ALMVS.
 Arr, AROLA.
 Arracola, ARACILLVM.
 Arrades, QVINA.
 Arran, GLOTA.
 Arras, RIGIACVM.
 Arriana, ADDITANA.
 Ars, FLORIVS.
 Arsa, ARSIA, & ARSATIANVM.
 Arseron, HVS.
 Arshj, ARTIACA.
 Arso, OEASO.
 Arsingam, DASCVTA.
 Arsufo, IOPPE.
 Arsur, ANTIPATRIS.
 Arte, AMBRACIA.
 Artegnia, BILIGA.
 Artinia, ÆTOLIA.
 Artifino, HEREVVS.
 Arrois & Atrecht, ATREBATES.
 Aruas, NARBASES.
 Aruinata, SALO.
 Artzburg, ARTOBRIGA.
 Arzen, ARSENARIA.
 Argentara, PRÆPESINTHVVS.
 Arzerum, ARSENARIA, ASSYRIA, ARTZE,
 & SINERA.
 Arzes, ARSINOË.
 Arzicham, AZIRIS.
 Arzila, ZILIA.
 Arzita, XILIA.
 Arzua, ARADVCA.
 Arzuffo, PARIA.
 Asanaga, ASAMA.
 Asburg, ASCIBVRGIUM.
 Ascalo, ASCVLVM.
 Ashewel, MAGIOVINTVM.
 Ascisi, ÆSISIVM.
 Ascu, ASCANIVS.
 Asenta, MERVLA.
 Asinaria, DIABATE, & HERCVLIS *Insula*.
 Asinello, TRINIVM.
 Asna, SYENE.
 Asola, ACEDVM.
 Asomaton, SOSTHENIVM.
 Asoph, TANAIIS.
 Asoro, ASSORVS.
 Asperofa, ABDERA.
 Aspermont, RHVCANTII.
 Aspida, ASPITHRA.
 Aspra thalassa, MARE MEDITERR.
 Aspri, ACHELOVS.
 Aspropiti, CIRCHA.
 Assach, LAVIAQVM.
 Assadib, CYRENAICA.
 Assasim, ASSACENI.

A V

Affidonia, COSSA.
 Affin, I TYS.
 Affinhire, CERONES.
 Afforo, CHRYSAS, & ASSORVS.
 Affur, ANTIPATRIS.
 Afta, ASTA.
 Aftamar, MANTIANA.
 Afti, ASTA.
 Aftarlid, SETELIS.
 Aftora, RVSCADA.
 Aftorga, ASTVRICA AVGVSTA.
 Aftriadi, ASTABENI.
 Aftrezza, ABDERA.
 Aftura, AVSTRA.
 Aftutias, ASTVRES.
 Afuan, METACOMPISO.
 Atalaya di Sertorio, DIANIVM, & TVRRES.
 Atalib, SINGARAS.
 Ateca, ATTACVM.
 Atellari, ELORVM.
 Atemuz, DIANIVM.
 Aterno, ETNA.
 Ator Albacara, SCYTHÆ.
 Atrecht, RIGIACVM.
 Atripaldo, FREGELLÆ.
 Atterith, TRIMONTIVM.
 Attur, SELEVCIÆ.
 Aua, PALIBOTHRA, & ARISABIVM.
 Anallon, ABALLONE.
 Aubenas, ALBA AVGVSTA.
 Auceasis saltus, IDVBEDA.
 Auchz, AVSCII, & AVGVSTA *Ausciorum*.
 Aude, ATAX, & RHAVRARIS.
 Auellino, ABELLINVM.
 Auelsperg, AVENDONIS.
 Auenche, AVENTICVM.
 Aueo, SESTVS.
 Auerazin, LOBETVM.
 Auerfa, ATELLA.
 Auero, LAVARE.
 Auezzano, ALPHABVCELIS.
 Aufente palude, PONTINA, & VFENS.
 Auff burg, ROBR.
 Auff de Alben, ALBANVS.
 Auff den Hartz, HERCYNIA.
 Auff der Stay, VOQESVS.
 Augiolello, HYRCANIA.
 Augsburch, AVGVSTA *Vindelicorum*, & DRVSO-
 MAGVS.
 Augonius, AVGINVS.
 Augst, AVGVSTA *Pratoria*, & AVGVSTA *Ranti-*
corum.
 Augstai, SALASSII.
 Augusta, CHERSONESVS, & MEGARA.
 Auia, AVVS.
 Auiapo, APIANVM.
 Auignon, VOLCÆ, & AVENIO.
 Auila, ABVLA.
 Auington, ABONIS.
 Aulerton, SEGELOCVM.
 Aulnay, ALNIENSIS.
 Auola, HYBLA.
 Auon, HALÆNVS, ALAVNVS.
 Auoniani, SIMENI.
 Aupep, HERACLEA.
 Aurach, ARTAVNVM.
 Auranches, AMBILIATES, & ABRINCATVI.
 Auraz, AVRASIVS.
 Auro, SESTVS.
 Aufperg, ARVPENVM.
 Aufa, ALSA.
 Austeliue, TRAIECTVS.
 Austria, PANNONIA.

B A

Auter, ACHATARA.
 Autun, AVGVSTODVNVM.
 Auvergne, ARVERNI.
 Aux, AVSCII, AVGVSTA *Ausciorum*.
 Auxerre, VELLAVNODVNVM.
 Auxois, ALEXIA.
 Ax, DATIF.
 Axar, ANAZARBVS.
 Axel, LEVACI.
 Aymargues, AVGVSTA *Tricastinorum*.
 Ayne, AXONA.
 Ayre, ARIA.
 Aysocho, ISARCI.
 Ayt vacal, ATLAS *Maior*.
 Aytozou, HALYS.
 Aywiers, AQVIRIA.
 Azac, TANAI S.
 Azagar, OASIS.
 Azalburg, AVGVSTA ACILIA, & ATILIA.
 Azamia, MESOPOTAMIA, & CHALDÆA.
 Azamij, & Azamij, PERSIA.
 Azamor, THYMIATERIVM.
 Azar, COMAGENA.
 Azaro, ASSORVS.
 Az-bani, TAPROBANA.
 Azeche, IBERVS.
 Azemia, PERSIA.
 Azimia, ASSYRIA.
 Azioth, BYBASTVS.
 Azuaga, ARSA.

B.

B Aar, VARGIONES, & ABNOEL.
 Babelmandel, DIODOR II.
 Baboleza, PONS *Sociorum*, & VALLIS.
 Babuca, BOVILLÆ.
 Babul, PATALA.
 Baça, BASTITANI.
 Bacala, BARACVRA.
 Bacam, BARYGAZA.
 Bacar, TRACHONITIS.
 Baccano, BACCANAS.
 Bachad, SELEVCIÆ.
 Bacharin, VOLCERA.
 Bachdad, THELDA.
 Bachilione, MEDOACVS.
 Bachu, GANGARA, & HYRCANVM *Mare*.
 Bacras, TAVRVS.
 Bacueen, BADVHENNA.
 Badaios, PAX IVLIA.
 Badallona, ILLVRO.
 Badelona, BETVLLIO.
 Baden, GATTI, & CASTELLVM *Aquatun*.
 Badia, LEBADIA.
 Baergen, CAMBODVNVM.
 Baçça, BETVLO, & BATIA.
 Bæzza, VACIENSES.
 Bagda, & Bagadach, BABYLONIA.
 Bagnara, NOVE M *Pagi*.
 Bagnacuallo, TIBERICVM.
 Bagnias, BALANÆ.
 Bagni d'Abano, FONTES APONI.
 Bagni d'Agnano, LVCVLLI *Villa*.
 Bagni de Bollicano, AQVÆ CAIÆ.
 Bagni del Lago, ANIANÆ THERMÆ.
 Bagni di S. Cassiano, CLVSINI.
 Bagni de S. Philippes, RVSELLÆ.
 Bagni Sabatini, THERMÆ *Stygiana*.
 Bagni di Sugliano, THERMÆ *STYGIANA*.
 Bagni de Tioli, ALBVLÆ *Aqua*.
 Bagni de Tritoli, ACADEMIA.
 Bagnide Saluiati, CÆS. DICT. *Villa*.
 Bagola, BAVLOS.
 Bagrada, GALESVS.

B A

Bahalbeth, HELIOPOLIS.
 Baharen, ICARIVM.
 Baharennil, NILVS.
 Bahur Rumi, MARE MEDITERRANEVM.
 Bahar-zocoroph, ARABICVS Sinus.
 Baia, BAIÆ.
 Baja de Cadiz, GADITANVS Sinus.
 Baicus, BAIOCASSES.
 Baiona, TARBELLI, OÉASO, BOIATVM,
 AQVÆ AVGVSTÆ, TITVACIA, & TI-
 TVLCIA.
 Baicadul, BATANCÆSARA.
 Baiern, VINDELICI.
 Bainbrig, GLANNIBANTA.
 Bain-el-naharim, PERSICVS Sinus.
 Bayburt, BABYTACÆ.
 Bayerena, SIRBONIS.
 Balaffan, CHORCANÆ.
 Balaton, HÍVLCA, & VOLCÆ Paludes.
 Balbastro, BVRTINA.
 Balbec, CÆSAREA PANIAS, & HELIOPOLIS.
 Baldach, BABYLONIA.
 Baldino, VFENS.
 Balius, DAN.
 Ballons, VOGESVS.
 Balkan, HÆMVS.
 Balnec, CÆSAREA *Palestina*.
 Balneole, AQVÆ VOCONIS.
 Balneoregium, NOVÈM Pagi.
 Balpame, BALMENSE.
 Balsera, BALARA, & TEREDON.
 Balubadra, PATRÆ.
 Bamberg, GRANIONARIVM.
 Bambola, BILBILIS.
 Bamborow, BREMENIVM.
 Bangor, BONIVM.
 Bangela, BARACVRA.
 Banna, BVVINDA.
 Bannefdowne, BADONICVS Mons.
 Banny, RHAVIVM, & ARGITA.
 Baños de Alhama, AQVÆ BILBITANORVM.
 Bansey, BANATIA.
 Bapho, PAPHOS NOVA.
 Bar, DANVBIVS & VARGIONES.
 Baranuwer, ANTIANÆ.
 Barbara, EGESTA.
 Barbaria, MAVRITANIA, & BARBARIA.
 Barraab, ARABIA PETRÆA.
 Barcena, COLOE.
 Barcha, MARMARICA.
 Barckfire, & Birckfire menne, ATREBATII.
 Barda, PYRGVS.
 Bardelei, LIMNOS, & HEDRVS.
 Bargama, PERGAMVS.
 Barnett, SVLLONICA.
 Bardare, & Bardarium, AXIVS.
 Barillana, PEVCE.
 Barletta, BARVLVM.
 Barlinguas, LONDOBRIS, & ERYTHIA.
 Barnedis, BRVNDISIVM.
 Baromela, BALARI.
 Barony, CONCANGIVM.
 Baroniwar, VARRONIANVM.
 Barra, MACHMAS, CHARYBDIS.
 Barraaru, ARSINOE.
 Barri, BARIVM.
 Barriano, BARRA.
 Barowi, BIRGVS.
 Bartholomæi vallis, FOCVNATES.
 Batua, COLOA.
 Barwick, ORDOVICES, BREMENIVM, BOR-
 COVICVM, & TVESIS.
 Baruti, BERYTVS.

B A

Barzelona, BARCINO.
 Balsera, TEREDON.
 Bafarafi, CORONVS.
 Bafaz, VOCATES, VASATICA.
 Basel, BASILIA.
 Basepole, BARSA.
 Baster, RAVRACI.
 Basilica, SICYON.
 Basilicata, LVCANI.
 Basilipotamo, EVROTAS.
 Basra, BOSTRA.
 Basse, BAZACATA.
 Bassée, HASSI.
 Bassento, ACHERON.
 Bassignana, AVGVSTA *Vagiennorum*.
 Bassigni, MANDVBII.
 Bastenach, BELSONANCVM.
 Bastilica, TARRABENI.
 Batallo, CAREPVLA.
 Batenborch, BATAVODVRVM, & BASANOVRGVVM.
 Batha, CORNACVM, LVGIO, DVNOBORA.
 Bathe, AQVÆ SOLIS, & BADIZA.
 Batica, BOÆ.
 Battalio, CAREPVLA.
 Batter, BACTRIANA.
 Bauano, CIRCIDIVS.
 Bauay, BAGANVM, BELGIVM.
 Baubala, BILBILIS.
 Baudino, VFENS.
 Baudras, SELEVIA.
 Baugiacum, SEBVSIANI.
 Bauli, BAVLOS.
 Baulx, GABALLICI Pagi.
 Baumiens, ZEUGITANA.
 Baxagus, PAX *Iulia*.
 Baxos de Barbaria, SYRTES.
 Bay of Cnocfergus, VINDERIVS.
 Bay at Caerdronok, MORICAMBE.
 Bay of Galway, AVSOBA.
 Bay of Slegah, LIBOEVS.
 Baza, BASTI.
 Bazaim, BARACE.
 Bazas, COSSIVM, VASATES.
 Bazano, OFFIDIVM.
 Bealebeca, HELIOPOLIS.
 Bear, PRECIANI.
 Beauais, CÆSAROMAGVS.
 Beaucia, VIDVGASSES.
 Beaulieu, BERCORCATES.
 Beaulne, BIBRACTE.
 Beaulse, BELSIA.
 Beaumont, BRATVSPANTIVM.
 Beauuois, BILVMNV.
 Beauuoisin, BELLOVACI.
 Bebelingen, Bebenhausen, BIBONMM.
 Bebenhausen, FEBIANA.
 Bechria, ÆGYPTVS *Inferior*.
 Becfangial, BITHYNIA.
 Bed, LVNÆ Mons.
 Bed Amate, MEROE.
 Bedalac, LIMÆA.
 Bedford, LACTODVRVM.
 Bedia, TAMVADA.
 Beets, BETASII, & ALA FLAVIANA.
 Beertzstan, AVSTRIA.
 Begerra de Melena, MELLARIA.
 Behemerlandt, BOIEMVM.
 Behemerwaldt, HERCYNIA.
 Beja, & Bexa, PAX *Iulia*.
 Bejar, BIGERRA.
 Bejar de la Miel, vel Melena, MELLARIA.
 Bein-el-naharaim, ORONTES.
 Beyrn, NARISCI.

B E

Belas, SIDRONA.
 Belbais, PELVSIVM.
 Belbes, ELIS.
 Beledel Vgneb, HIPPON.
 Belenas, DAN.
 Belforte, SVBSICINVM, & DIOMEDIS Templum.
 Belgian, IMAVS.
 Belgida, BELGIDA.
 Belgrado, TAVRVNV, HYDRALIS, & HERMONASSA.
 Belicastro, CHONIA, & PETELIA.
 Belich, HYP SA.
 Belina, CÆSAREA PANIAS.
 Beline, CÆSAREA *Palastina*.
 Bellay, SEBVSIANI.
 Bellena, LACHIS.
 Beliocho, BELSINVM.
 Belinzona, BERINZONA.
 Belitre, VELITRÆ.
 Bellicenses, SEBVSIANI.
 Bellich, VILICA.
 Bellifortis, VOCONTII.
 Bellis de Gomera, ACRAH.
 Belluno, BELVNVM.
 Belor desertum, SACÆ.
 Beltz, BALTICVM.
 Beluedere, BLANDA, & COLOPHON.
 Belusium, CVRTA.
 Benanarim, MAVRITANIA.
 Bene-jaacan, LYCIA.
 Beneuenti, BENEVENTVM.
 Benfordbridg, VENNONÆ.
 Bengala, GANGE.
 Bengaucal, ARABIA PETRÆA.
 Benges, SABARIA.
 Beni Arax, VILLA.
 Benibuhailil, CENTA.
 Benich, BERENICE.
 Benisuaif, PHYLACÆ *Hermopolitana*.
 Beni Mager, SOLIS Mons.
 Beni Maraz, SEPTEM FRATRES.
 Beni Teudi, IVLIA *Campestris*.
 Benthem, TVBANTES.
 Benthemer-berg, TANFANÆ Templum.
 Bentiliem, PARTHENOPE.
 Bera, VIRGI.
 Berbero, ARBIS.
 Berbich, BERENICE.
 Berbowyna, BERBIS.
 Bercheim, TIBERIA CVM.
 Berck, vel Berick, VETERA, & CALONIS.
 Beresina, BORYSTHENES.
 Beresith, EMOVS.
 Berga, BIRGINIVM.
 Bergamo, BERGOMVM.
 Bergança, COELIOBRIGA.
 Berganc, ASISIA.
 Bergas, BERGVLA.
 Bergen Noiwegia, BERGOS.
 Bergen, quæ & Winoxbergen, BLOETINI.
 Bergen op Soom, AMBIVARITI.
 Bergstras, CAPELLATIVM.
 Bergua, BERGISTANI.
 Beriara, ARABIA DESERTA.
 Beribir, ASISIA.
 Berlin, SODERANI.
 Berlinguas, ERYTHIA.
 Bermeo, FLAVIOBRIGA.
 Bermet, BARBARI.
 Bern, VERONA.
 Bernharde de Stampis, ADRATVM.
 Beroaldi Castrum, IAMNA.
 Berou, CARRHÆ, & BILANA.

B I

Berri, BITVRIGES.
 Berthoea, vide CASSANDREA.
 Berfac, CARTHAGO, & CASTRA *Germ anorum*.
 Berthalom, PIRVM.
 Berton, PARÆTONIVM.
 Bertrand, CONVENÆ.
 Besagno, FERITOR.
 Besanson, VESONTIO.
 Besecath, AFRICA.
 Beseneghe, ARSINARIVM.
 Besermanni, SCYTHÆ.
 Besiers, BLITERÆ, & BESARA.
 Besidiano, BESIDIA.
 Beson, Beles, Besons, BETVILLO, & SVBI.
 Besos, SVBI.
 Bessan, BISSONNV. M.
 Bessarabia, ARPII.
 Bessin, ESSVI.
 Besterce, BISTRITIA.
 Bestie, APENESTÆ.
 Betancos, FLAVIVM BRIGANTIVM.
 Betelis, LVCVS.
 Berente, PARTHENOPE.
 Beth-alsarath, LVNÆ Mons.
 Bethgebrim, PERSABE.
 Bethonopolis, NOBE, & NOB.
 Bethsan, SCYTHOPOLIS.
 Bethsemes, HELIOPOLIS.
 Bettemuble, NOBE.
 Betuwe, BATAVIA.
 Beuagna, MEVANIA.
 Beuerley, PETVARIA.
 Beunen, GESSORIVM.
 Beurect, BIBRACTE.
 Bewieren, BOIODVRVM.
 Beroaldo, AZOTVS.
 Beyern, NORICVM.
 Beyesela, GETH.
 Bialigrod, HERMONASSA.
 Biana, ALBA, quæ & VIRGAO.
 Biarhead, NOTIVM.
 Bibar, METVBARRIS.
 Bibona, HIPPO.
 Bibrach, BIBACVM, & BRAGODVRVM.
 Bibrogger, BIBROCI.
 Bichari, HERBESSVS.
 Bichieri, CANOPVS.
 Bidente, VITIS.
 Bydlim, INDVS.
 Bidumi, IDVMÆA.
 Bieda, BLERA.
 Bierne, BERANENSIVM.
 Biernenfes, CVQVENI, & BENEHARNVM.
 Bieruiesca, VIROVESCA.
 Biescied, CARPATES.
 Bigorre, BIGERRIONES, VOCATES, & TVR-SAMBICA.
 Bilbao, FLAVIONAVIA.
 Bilbin, PELVSIVM.
 Biledulgerid, NVMIDIA.
 Biled la Abid, & Beled Gencua, LIBYA *Interior*.
 Bilenos, POLICHNA.
 Bilici, HYP SA.
 Billigrace, BIBIVM.
 Bina, BEBRIACVM.
 Binestre, BIMONIVM.
 Binch, VODGORIACVM.
 Bing, BINGIVM.
 Bintmir, BAGRADA.
 Biquelmic, BAGRADA.
 Bir, BITHIAS.
 Bira, MACHMAS.
 Birckhausen, BIDAIVM.

B O

Birgi, ACITHIVS.
 Bilano, TRIFERNVS.
 Bifargo, CASSITERIDES.
 Biscala, CANTABRI.
 Biseneghe, HESPERION *Cornu*.
 Biserta, VTICA.
 Bisignano, BESIDIA.
 Bistias, IASONIVM.
 Bismeo, VABAR.
 Bishagar, MODVRA, & ARCATI.
 Bistricia, MENTIDAVA.
 Bitburg, BEDA.
 Bitenie, PARTHENOPE.
 Bitonto, BVDRVNTVS.
 Biuona, VIBO VALENTIA.
 Biuoras, SALSVM.
 Biutere, & Biudere, BATHYCOLPVVS.
 Bizini, BIDENI.
 Bizze, CYNICVLARIAE.
 Blachi, MOESIA.
 Blaye, SANTONVM *Prom.* & BLAVIA.
 Blackwater, IDVMANIA.
 Blamberg, IVRA.
 Blanckneft, ICIYM.
 Blanes, BLANDA.
 Blasium, TVRRIS.
 Blara, BARATHIA.
 Blaubeuren, ARÆ FLAVIAE.
 Blauer, BLABIA.
 Blays, BLESENSIS.
 Blechisfeld, PALODA.
 Blenda, BELBINA.
 Blida, OESCVS.
 Blindenburg, FELICIS *Lacus*.
 Bloys, BLESENSE.
 Boarno, VOBERNVM.
 Bobierca, VOBERTA.
 Bobio, LIBARNA.
 Boca, & Bocalbalbec, COBLESYRIA.
 Bocca del Inferno, ANSACTI *Valles*.
 Bocca di Lupo, THERMOPYLAE.
 Bocca S. Ioanni, BOSPORVS CIMMERIVS.
 Bochara, BACTRVVS.
 Bochernò, ERIDANVS.
 Bochir, CANOPVS.
 Bochonopolis, NOBE.
 Bocino, VOLCEIVM.
 Bodenal, NERTOBRIGA.
 Bodensee, ACRONIVS.
 Bodman, VOLIEA.
 Boduary, VARIS.
 Boëhem, BOIEMVM.
 Bog, HYPANIS.
 Bogazin, BOSPORVS THRACIVS.
 Bogazoffar, & Bogafassar, SESTVS, & LÆMOPIA.
 Bogdiana, DACIA.
 Bohar corfun, HYRCANVM *Mare*, & ARABICVS *Sinus*.
 Boiana, DRINIVS.
 Boiano, BOVIANVM.
 Boli, ABONI TEICHOS.
 Boliana, DRINIVS.
 Bolina, APOLLONIA.
 Bologna, FELSINA, & BONONIA.
 Bologne, GESSORIVM.
 Bolfano, BATAVA.
 Bomartio, POLIMATRIVM.
 Bolfena, VOLSINIVM.
 Bon, BONNA.
 Bonporto, ACHÆORVM PORTVS.
 Bona, HIPPON.
 Bonandrea, APOLLONIA, ZEPHYRIVM, & CYRENE.

B O

Bondeno, BODINCOMAGVM.
 Bonhomme, STOECHADES.
 Bommonster, BONONIA.
 Bontuda, BRÆGETIVM.
 Boor, BERRHOEA.
 Boparten, BODOBRIGA.
 Bordeaulx, BITVRIGES, & BVRDICAIA.
 Boreyja, DEORVM *Portus*.
 Borgetto, BVRGIVM, & MASSA.
 Borgia, BELSINVM.
 Borgo, LEONINA.
 Borgo S. Dionysio, FIDENTIA.
 Borgo S. Sepulchro, BITURGIA.
 Borgo de Tamasso, TAMASSVS.
 Borcum, BYRCHANIS.
 Bormio, BORMIA.
 Bornholm, HELLEVIONES, & BYRII.
 Borno, ATLANTES.
 Borowa, EBVRVM.
 Boron, BISTONIS.
 Borwick, BORCOVICVS.
 Borug, BVRGVS.
 Bosco di Baccanò, MOESIA *Silva*.
 Bosco di monte Fiascone, VOLSINIENSIVM *Lacus*.
 Boschi di Solano, CLIBANVS.
 Bosire, CHERSONESVS PARVA.
 Bosnachi, SCORDISCI, & BESSI.
 Bosoch, MELITINE.
 Bosock, ALTINVM.
 Bossa, VSELLIS.
 Bossiga, BASSIANA.
 Bossen, DARDANIA, & BESSI.
 Bostizan, ÆGIVM.
 Botan, ADIABENA.
 Bothnia, LEVONÆ.
 Botzberg, IVRA.
 Boughedor, BABYLON.
 Bouines, BOVINIACVM.
 Boullion, BVLLONIVM.
 Boullon, TVNGRORVM *Fons*.
 Bourbonnois, BOI.
 Bource, FRVSA.
 Bourg S. Andoli, VIVARIENSE.
 Bourgen Bresse, FORVM *Segusianorum*.
 Bourg Dalim, IDALIVM.
 Bourg de la Duile, AREBRIGIVM.
 Bourg de Hierochipe, HIEROCEPIA.
 Bourges, AVARICVM, & BITVRIX.
 Bourgoignons, SEQVANI, ÆDVI, & NANTVATES.
 Bouffu, BVXVDIS.
 Boutonne, VILTONNA.
 Bozwtha, BACVNTIVS.
 Brabate, BELO.
 Braces, ITHACESIÆ.
 Bracciano, ARCENNVM.
 Brachium S. Reineri, ARGENNVM.
 Brachium S. Georgij, HELLESPOINTVS.
 Braga, AVGVSTA *Bracarum*.
 Braganiz, BRAMAGVM.
 Bray, Brayne, BIBRAX.
 Bramafans, BRAMAGVM.
 Brandeburg, SODERANI.
 Brailano, PIROBORIDAVA.
 Bramini, BRACHMANES.
 Brampton, BREMENIVM.
 Brancester, BRANODVNVM.
 Brannesia, VRBS VETVS.
 Brannicero, VARIANA.
 Brasso, STEPHANOPOLIS.
 Brassoua, PATROVISSA.
 Brata, BARATHIA.

Brattia,

B R

Brattia, BRETTANIS.
 Brau, HEBROMANI.
 Braunecken, BRIONVM *Regio*.
 Braunschwick, TVLLISVRGIYM.
 Bray, SAMAROBRINA.
 Brazza, BRETTANIS.
 Bregançon, PERGANTIYM.
 Bregent, BRIGANTIYM.
 Bregna, ARVCIA.
 Bregnitz, BREGATIYM.
 Brema, BRAMMA.
 Bremen, PHABIRANVM.
 Bremenfes, CHAVSI.
 Brene, BIBRAX.
 Brenner, PYRENÆVS.
 Brenta, ANASSVS, & MEDOACVS.
 Brentinore, FORVM *Trueminorum*, & PETRA.
 Brentoni, BRENTONICVM.
 Bresca, RVSTONIVM.
 Brescello, BRISELLVM.
 Brescia, BRIXIA.
 Breslaw, BVDORGIS, & BVDORIGVM.
 Bresne, BIBRAX.
 Bressantz, SEBVSIANI.
 Bresse, SEGVSIANI.
 Brest, VINDANA, & BRIVAS.
 Bretagne, ARMORICÆ, & PENINSVLA.
 Bretta, SOLICINIVM.
 Brettenham, COMBRETIVM.
 Breunia vallis, BREYNI.
 Brexar, CASTRA *Germanorum*.
 Brianfon, BRIGANTIO, BRIGANTIYM, &
 BRANNOVICES.
 Briare, BRIDOBORVM.
 Briatico, BRYSTACIA.
 Bricquia, LYCIA, & PHRYGIA.
 Brieuc, BIDVCESII.
 Briga, SEMPRONIVS.
 Brijn, ARSICVA.
 Brindisi, BRVNDISIYM.
 Brioni, PVLLARIA.
 Brynhida, CIMBRIANVM.
 Brisach, BRISACVS *Mons*.
 Briggower, BRISIGAVI.
 Brifna, BORYSTHENES.
 Bristow, VENTA *Belgarum*.
 Briuc, BRIVAS.
 Bruiiesca, RRIGÆCIYM.
 Brixen, & Brixina, SABONA, & SVBLAVIO.
 Brockersberg, MELIBOCVS.
 Brockmerland, BRVCTERI.
 Brodegui, BITYLA.
 Broia, PRAVSI.
 Broughton, BRIGE.
 Brondolo, BRVNDVLVM.
 Brofs, BONTAS.
 Broffa, FRATERIA.
 Brougham, BROVONACIS.
 Bruca, PANTHACVS.
 Brucomat, BROCOMAGVS.
 Brucamel, TRETVM.
 Brug, AMBRA.
 Brugghe, GESSORIACVM, & GRVDII.
 Bruck, MOTENVM.
 Bruie, BRIVAS.
 Bruneck, VIRVNV.
 Brunec, & Brunauwer, BRENI.
 Brutiano, SILA.
 Bruzzano, ZEPHYRIVM.
 Bubal, BILBILIS.
 Buccabel, BACCABES.
 Buchaira, MOERIDIS.
 Buc haw, FACOPHAGI.

B V

Buchingamienfes, CATVEVCHLANI.
 Buchs, BOI.
 Bucino, BLANDA.
 Bucovelenoso, SPIRACVLA.
 Buda, HERCVLIA, CVRTA, AQVINCVM, &
 LEGIO *Auxiliatrix*.
 Budua, & Budouo, BVTVA.
 Budmir, BAGRADA.
 Budweis, BVBIEMVM.
 Buelth, BVLLÆVM.
 Buenen, GESSORIACVM.
 Bufalaria, THVRIVM.
 Bufera, BALSÀ.
 Bugey, SEBVSIANI.
 Bugia, THABRACA.
 Buheira, ARAPOTES.
 Bûtes, BÔI.
 Buyl Mancy, RAPTVM.
 Bulgaria, MOESIA, & TRIBALLI.
 Bullingen, BELGICA.
 Bullon, CONSEDIE.
 Bulnesse, ABLATVM, & BVLGIVM.
 Bulzzir Zzalbizz, GÖSEN.
 Bunina, OETA.
 Buonpruo, BEPYRVS.
 Buofa, BOSA.
 Buquehamnesse, TAIZALOS.
 Buragrag, SALA.
 Burdugua, THYRÆA.
 Burge vpon sands, CASTRA EXPLORATO-
 RVM.
 Burge vpon stenemore, VERTERIS.
 Burgian, ARIA.
 Burgo Lauizario, LEBVI.
 Burgo presso, SEBVSIANI.
 Burgos, AVGVSTOBRIGA, & BRAVVM.
 Burghed, CÆSAROMAGVS.
 Burick, BVRVNGVM.
 Burnea, TVRRENA *Augustalis*.
 Burneo, BONÆ FORTVNÆ.
 Burren, PETINESCA.
 Burrowhil, VEROMETVM.
 Burse, CYZICVS.
 Bursia, BITHYNIA, & MYSIA.
 Butuz, CIBYRA.
 Bufa, & Bufaten, NAPVCA.
 Bufento, CASVENTVM.
 Buffereth, BOSTRA.
 Bursterstaller, PIRVSTA.
 Butera, GELA.
 Butrinto, BVTHROTVM.
 Butrio, BVTRIVM.
 Butzen, EBODVRVM.
 Buzanich, PAVSINVS.

C.

C Abe, CHALYBS.
 Cabeçael Griega, SEGOBRICA.
 Cap Abio, ABII.
 Cabo d'Agathas, CHARIDEMI *Prom.*
 Cabo d'Alber, CATABATHMVS.
 Cabo d'Alfaques, TENEBRIVM.
 Cabo de S. Aleffo, ARGENNVM.
 Cabo d'Alguer, vel de Aguer, ATLANTIS *Maioris*
promontorium, VSAGIVM *Prom.*
 Cabo dell'Alice, LACINIVM *Prom.*
 Cabo d'Antio, ANTIVM.
 Cabo de l'Arme, LEVCOPETRA.
 Cabo de tres Arcas, METAGONIVM.
 Capobacro, QITHARISTES.
 Cabo di Batticani, MEDAMA.
 Capo Boei, LILYBÆVM.
 Cap de Butz, CVRIANVM.

C A

Caput Boiatum, CYRIANVM.
 Cabo Bianco, ARGENNVM, ERYTHRAE, &
 CARMELVS.
 Cabo blanco, PHRYRIVM, LEVCIMNA, &
 HESPERION CORNU.
 Cabo Bojador, SOLIS Mons.
 Cabo bon, HERMAEA.
 Cabo de Bona speranza, FRONS Africa.
 Cabo di Burlano, ZEPHYRIVM.
 Cabo Calari, CALARITANVM.
 Cabo Calissim, DERE.
 Cabo de Cantin, SYLOES, HERCVLIS Prom. &
 SOLIS Mons.
 Cabode Carena, PHYCVS.
 Cabo Carmelo, SYCAMINOS.
 Cabo de Celi, OCELIS.
 Cabo Chelidoni, SACRVM Promont. & ZEPHY-
 RIVM.
 Cabo Cheuelar, TILOX.
 Cabo Coco, LILYBAEVM.
 Cabo Cista, HYLLIS.
 Cabo de Cler, NOTIVM.
 Cabo delle Colonne, LACINIVM, & SV-
 NIVM.
 Cabo de Colle, COLAICVM.
 Cabo Conello, CYPARISSIVM.
 Cabo Corso, SACRVM Prom.
 Cabo Crio, CNIDVS.
 Cabo de Croce, EIONE, & ACHILLIVM.
 Cabo de S. Croce, TAVRVS.
 Cabo de Cruz, APHRODISIVM.
 Cabo Cumano, ONÆVM.
 Cabo Durazzo, EPIDAMNVS.
 Caboferrato, CVNIONCHARION, TRETVM,
 & CANDIDVM Prom.
 Cabo Fagona, POSIDIVM.
 Cabo del Figo, SCYTHICVM Prom.
 Cabo Figalo, CAESAREA, & ACTIVM.
 Cabo de Finis terre, ARTABRVNVM.
 Cabo de tres forcas, METAGONIVM.
 Cabo de la Fraschea, DION.
 Cabo di Gallo, ACRITAS.
 Cabo delle Gatte, CVRIVM.
 Cabo Giallo, IVNONIS Prom.
 Cabo Ganzir, RHOSICVS.
 Cabo de Garcel, CITHARISTES.
 Cabo de Gates, CHARIDEMI Prom.
 Cabo de Griego, PEDALIVM.
 Cabo de Guardafu, AROMATA.
 Cabo lasquette, ARMOZVM.
 Cabo lenizzari, EANTIVM.
 Cabo d'Istria, IVSTINOPOLIS.
 Cabo Leone, CRIVMETOPON.
 Cabo di Leuci, IAPYGIVM.
 Cabo Leucofo, LEVCA.
 Cabo Litar, CENÆVM.
 Cabo Lugudori, GORDITANVM.
 Cabo Malio, MALEA.
 Cabomantello, LEON.
 Cabo del mar, NOTIVM.
 Cabo marzo, ODYSSEA.
 Cabo de S. Maria, IAPYGIVM Prom. IARGA-
 NVN, & MARIANA.
 Cabo Massa Vluieri, PLEMMYRIVM.
 Cabo Masticho, PHANEA.
 Cabo Marapan, TENARIA.
 Cabo Mesurata, CEPHALAS.
 Cabo de Mirabello, ZEPHYRIVS.
 Cabo Monastier, SEPIAS.
 Cabo de Mongia, ARÆ SOLIS, & NERIVM.
 Cabo de molina, XIPHONIA Prom.
 Cabo di Monte, PAVSILYPVM.
 Cabodi muro, ROETIVS.

C A

Cabo de Non, CHAVNARIA.
 Cabo di Nubia, HERMAEA.
 Cabo d'oro, CHERSONESVS.
 Cabo de Pagu, GYTHIVM.
 Cabo Palemudo, PALINVRVS.
 Cabo di Palos, SCOMBRARIA.
 Cabopassaro, PACHYNVS.
 Cabo di S. Paulo, CHERSONESVS.
 Cabo de Pile, THRONI.
 Cabo Pisello, CARAMBIS.
 Cabo di porto, CASALVS.
 Cabo de Rasçaranchi, VLYSSIS Portus.
 Cabo Rizalgate, SYAGROS.
 Cabo rosso, ERYTHRE, & ERYTHRAEVM.
 Cabo Salomo, SAMONIVM.
 Cabo de Sere, SIGIVM.
 Cabo Scandreri, RHIVM.
 Cabo Scylli, SCYLLÆVM.
 Cabo de S. Sigo, CITHARISTES.
 Cabo di Sygillo, SCYLLÆVM.
 Cabo de Sorta, HIPPI.
 Cabo Spada, CYAMON.
 Cabo Spartiuento, ZEPHYRIVM, LEVCOP-
 TRA, & CARCINVM.
 Cabo Spartelle, COTTES.
 Cabo de Spichel, BARBARIVM Prom.
 Cabo Stellato, ARGENNVM.
 Cabo de Stillo, CARCINVM.
 Cabo Stillari, MIMANTIS.
 Cabo de Tejones, BOREVM.
 Cabo de Tenes, APOLLINIS Prom.
 Cabode S. Theodoro, AGATHYRSVS.
 Cabo Torice, CHELONITES Prom.
 Cabo de la torre del Faro, PELORVS.
 Cabo de Vallis, LVNARIVM Prom.
 Cabo Verde, HESPERION CORNU, FRONS
 AFRICÆ, ARSINARIVM, & RYSSA-
 DIVM.
 Cabo Verlichi, MAGNESIA.
 Cabo de Viana, AVARVM.
 Cabo S. Vincente, SACRVM Prom.
 Cabo S. Vito, AGATHYRSVS.
 Cabo Zunchi, CORYPHASIVM.
 Cabra, BÆBRO, & AGABRA.
 Cabrera, CAPRARIÆ.
 Cabul, ARACHOSIA.
 Cabusco, CHOATRAS.
 Cacagioni, CHARAX.
 Caçar Hascen, BARATHIA.
 Cacari, HERACLEVM.
 Cacearia, ACHILLEA.
 Cachelina, CHALCEDON.
 Caçeres, CASTRA CACILIA, & SEGEDA.
 Cachar, INDVS.
 Caci mons, CAVNVS.
 Caçia, TALABRIGA.
 Cacoerio, CHIMO.
 Caçorla, MENTISA.
 Cadenac, VXELODVNVN.
 Cadima, CARRINENSIS.
 Cadiz, & Calis malis, GADES.
 Cadra, HYDIA.
 Caemps, CAMBETIS.
 Caen, CADOMVM.
 Caer-Corij, CORINIVM.
 Caerdorn, DVROCOBRIVÆ.
 Carefiok, EBVRACVM.
 Caergrant, DVROVERNVM.
 Caergrwich, VICTORIA.
 Caerodoryn Nant badon, VENTA Belgarum.
 Caerleon, ISCELEGA AVGVSTA.
 Caerleon ar dourdow, DEVA.
 Caerlil, CATARACTONVM.

C A

Caerludcoyd, LINDON.
 Caerlul, LVCOPHIA.
 Caerlud, LONDINVM.
 Caerperis, CAERPERIS.
 Caermardin, MARIDVNVM.
 Caerfegent, SEGVNTIVM.
 Caerfuysk, ISCA.
 Caerwent, VENTA.
 Caerwiint, VENTA.
 Caervortigeru, OXONIVM.
 Caervrangon, BRANGONIA.
 Cairbadon, AQVÆ SOLIS.
 Cairgrant, GRANTA.
 Cairmalci, CAMALETVM.
 Caffa, THEODOSIA.
 Cæsarea, AQVÆ STATELLORVM, & NERITVM.
 Cagiali, AGIALVS.
 Caglio, CALLE *Vicum*.
 Cahiroan, CYRENE.
 Cahors, CADVRCI, DOVEANA.
 Caiassa, ASTRATA.
 Caiferat, INDIA.
 Caianello, CALLICVLA.
 Caibo, CROCODILVS.
 Caicol, ABVS.
 Cailon, BARVSZÆ.
 Cainam, S ABADIBÆ.
 Caypha, PTOLEMAIS.
 Cairo, BABYLONIA, & MEMPHIS.
 Caishow, CASSI.
 Cayfarea, CÆSAREA.
 Cayfeuen, CAUSENNIS.
 Calabria, MAGNA GRÆCIA, & CALABRIA.
 Calabria Inferior, BRVTII.
 Calacari, COLICARIA.
 Calahorra, CLVNIA, & CALAGVRIS.
 Calalonga, CINIUM.
 Calama, THYAMIS.
 Calamata, THVRE, ABÆA, & CALAMA.
 Calamea en la Serena, ILIPA.
 Calameta, SCHERA.
 Calamita, PACTORVM, & ISTRIANVS.
 Calao, ALTAO.
 Calapate, CHABERIS.
 Calari, & Caglire, CALARIS.
 Calatagironc, MENÆ, & CALATÆ.
 Calataiud, BILBILIS.
 Calatraua, ORETANI.
 Calaiate, METACVM.
 Caluc, CALÆCIA.
 Calchistan, PAROPAMISVS.
 Calcum, ARABICVS *Sinus*.
 Caldano, ECALIDVS, & CIRIS.
 Caldar, & Calendar, CALEDONIA.
 Caldes aguas, AQVÆ CALIDÆ, & AQVÆ VOCONIS.
 Calcut, CANTHAPIS, COTTIARA, & BARY-
 GAS A.
 Calendo, LALASSIS.
 Cales, ICCIVS, & GESSORIACVM.
 Caleu, PIRÆVS.
 Caliar, CALLIDROMVS.
 Calibia, CYROBIS.
 Calico, ECHEDORVS.
 Callil, HEBRON.
 Callipoli, ANXA.
 Callipolis parua, NICOPOLIS.
 Calixene, TANITICVM.
 Calkar, CALCIACI, & BVRGINACIVM.
 Caloiero, ATALANTA.
 Calomio, DESBICVS.
 Calonica, ARATVILA.
 Calopinaco, TAVROCINI.
 Calora, CALACTA.

C A

Calore, CALOR.
 Caloro, VARAMVS.
 Caltabellota, SASSIVS.
 Calui, LITTVS CÆSIA, & CALES.
 Caluiri, NORA.
 Camala, EMISSA.
 Camarana, MOTYCHANVS.
 Camargue, FOSSÆ *Mariana*.
 Camarana, CAMARINA.
 Camarina, HIPPARIS.
 Camares, CENE.
 Camb, CAMBVS.
 Cambalech, SERA.
 Cambalu, SERICA.
 Cambayth, CAMANE.
 Cambec, AMBOGLANNA.
 Camberi, CIVARO, & FORVM ACVSIORVM.
 Cambray, & Camerijck, CAMARACVM, GAM-
 BRIVII, & SAMBRICÆ.
 Cambrassia, & Cambrussa, CORYCVS.
 Cambridge, CAMBORICVM.
 Cambrulie, MYLÆ.
 Camebridge, GRANTA.
 Camelione, ACEMA, & CEMELION.
 Camenopoiæ, HYPERBOREI.
 Camera, CAMARA, & HERCVLIS *Pyrgos*.
 Camerata, INYCVS.
 Camergues, CÀ MARIA, & STOECHADES.
 Camenopoiæ, HYPERBOREI.
 Camerino, CAMARINVM.
 Camefa, EMISSA.
 Cametum Esturnellorum, SIRBONIS.
 Cametz, ACYMINCVM.
 Camin, CHAMAVI, & RVGIVM.
 Caminate, ALLIA.
 Cammart, VALACHIA.
 Camora, SARABRIS.
 Camotra, AVREA CHERSONESVS.
 Campagna di Roma, LATIVM, HERNICI, &
 COMPSA.
 Campana, CAMBRE.
 Campanella, CAPRÆ, & ATHENÆVM.
 Campanir, ASTACAPRA.
 Campen, MANARMANIS, CAMAVI, CHAMA-
 VI, & CAMPANIA.
 Campi di S. Pellino, CORFINIVM.
 Campidoglio, CAPITOLINVS *Mons*.
 Campillo, SVSANA.
 Campo Charmeli, SCITHIACA *Regio*.
 Campomarino, CLATERNA.
 Campo di Montiel, LAMINITANVS.
 Campo pendente, REATINVS *Ager*.
 Campos de Cerdania, SVRDAONES.
 Campos de Tarif, TARTESSIDEM.
 Camul, CHAVRANA.
 Camunen, CAMVNI.
 Cana, COPTOS.
 Canacain, CANA.
 Canaga, & Cangigu, CANAGORA, & DARATIS.
 Canaia, CENÆVM.
 Canala, PANTACHVS.
 Canale, BRITANNICVS *Oceanus*.
 Canale S. Alberto, PADVSA.
 Canal Calcagno, SIMETHVS.
 Canal de Fela, VIA BELOIVM.
 Canamancina, COLAIQVM.
 Cananor, CALLIGERIS.
 Canapina, CAPENA.
 Cançaron de Mahoma, AMMONIACA, & SOLIS
 Fons.
 Canche, QVANTIA.
 Candahar, ORTOSPANA, & PAROPANISVS.
 Candalar, SIDA.

Canda.

C A

Candanedo, CANDAMIVS.
 Candari, & Canduraic, CANDARA.
 Candia, MATIVM, CANDANI, CRETA, & CY-
 TÆVM.
 Candiano, CONDINIANI.
 Candria, DIDAVCANA.
 Canca, CYDONIA.
 Canelle, MÆNOMENA.
 Cangria, GANGRE.
 Canibel, TAVRVS.
 Canigrifa, OLENVS.
 Canington, CANGANORVM.
 Canis, ADONIS.
 Canischa, CANISIÆ.
 Canistro, PALLENE.
 Canatello, CHARYBDIS.
 Cannette, SABONA.
 Cannina, CHAONIA, & ELYMA.
 Canoniden, CANONIVM.
 Canosa, CANVSIVM.
 Cantam, CATTIGARA.
 Cantan, GANGES.
 Cantara, ACESINE, ACHATES, & ALABVS.
 Cantaricbridge, CATARACTONVM.
 Cantauilla, CARTHAGO *Vetus*.
 Cantewarberi, DVROVERNVM.
 Canther, NOVANTVM.
 Canton, CATTIGARA.
 Cantuarij, VITÆ.
 Canuey, TOLIA PIS.
 Capana, CALASARNA.
 Capaniano, ACHERON.
 Cape of Cornwal, ANTIVESTÆVM.
 Capes, TACAPE, & TRITON.
 Capestein, & Capfenberg, CAPEDVNVM.
 Capitij, CAPYTIVM.
 Capitolina, HIEROSOLYMA.
 Capilamba, BALANTIPYRGON.
 Capo, *vide* Cabo, *hoc enim Hispanicum: illud Italicum*.
 Capoa, CAPVA.
 Capparra, CAPARA.
 Caprara, DIOMEDEÆ.
 Capraria, CAPRARIA.
 Cappanach, OXVS.
 Caprese, CAPRAS.
 Capri, CAPREÆ.
 Caprose, CHELIDONIÆ.
 Caps, TACAPE.
 Capusco, CHABORAS.
 Cara, NOTIVM, & ZAREX.
 Caraberi, PHARAMIA.
 Carabes, PELVSIVM.
 Carabi, ATYS.
 Carabogdana, DACIA.
 Carobutum, BALBURA.
 Caracaran, LARIAGARA.
 Caracuel, CARCVIVM.
 Caradenis, PONTVS EVXINVS.
 Caradrina, DRINIVS.
 Caragoça, CÆSARAVGVSTA.
 Caralupo, CANALICVM.
 Caraman, TAVRVS.
 Caramania, PAMPHYLIA.
 Caramida, AMIDA.
 Caraoiluc, MESOPOTAMIA.
 Carapula, CAREPVLA.
 Carafia, TROIA.
 Caraffan, BAGTRIANA.
 Carafu, CYDNVS.
 Carauaggio, CARRACO.
 Carbon, ALPHEVS.
 Carcora, DIACHERSIS, & CAROTHVS.
 Carcaffone, CARCASSVM.

C A

Cardandan, CHAVRANA.
 Cardiano, CLASSIS.
 Cardone ducatus, CASTELLANI.
 Carelli, CATILLI.
 Carge, ICARIVM.
 Caribider, CORINDIVR.
 Carilefo, ANINSVLA.
 Carinena, ILLITVRGIS.
 Carini, HYCCARA, & CATARIA.
 Carinula, CALENVM.
 Carmene, CARMELVS.
 Carniola, PANNONIA.
 Carinthia, PANNONIA.
 Caristo, CARYSTVS.
 Carixa, AVRELIA.
 Carizath, HYRCANIA.
 Carmon, CHARAX.
 Carmona, CARMON.
 Carnero, FLANATICVS *Sinus*.
 Carnia, ACARNANIA.
 Carnobio, CARNVNTVM.
 Caroleo, IXIAS.
 Catonia, ALESA.
 Caroza, AVRELIA.
 Carpaluc, MÆOTIS.
 Carpen, CARPIS.
 Carpentras, CARPENTORACTE.
 Carpio, CALPVRIANA.
 Cattara, CARREA.
 Carraga in, SIARVM.
 Carrano, ACHARENSES.
 Carrathassan, CALPAS.
 Carri, INCARVS.
 Cars, CARSE.
 Carfula, CARSVLI.
 Cartagena, CARTEIA, & CARTHAGO NOVA.
 Cartaina, CARTIMITANVM.
 Carto, CHETTÆA.
 Casa noua, TRES TABERNÆ, & FORVM APPII.
 Casal, LABERVS.
 Casal nouo, MANDVRIA.
 Casalmach, IRIS.
 Casbin, ARSACIA.
 Cascada, CATARRACTES.
 Cascano, GALICANVS.
 Cascante, CASCANTVM.
 Casentino, PASVMENA Terra, & CLVSIVM.
 Casilirmar, HALYS.
 Cassona la veja, CASTVLO.
 Casopo, CASSIOPE.
 Cassandria, CASSANDREA.
 Cassaro, CACYRON.
 Cassel, CASTELLVM *Morinorum*, STEREON-
 TIVM, & VELLOCASES.
 Cassibili, CACYPARIS.
 Cassia, CVRSVLA.
 Casson, HYRCANIA.
 Casso, CASOS.
 Cassowopolye, MERVLE *Campw*.
 Cassuben, REVDIGNI.
 Castagna, PANGÆVS.
 Castamena, CLAVDIOPOLIS.
 Castel, TRAIANI *Munimentum*.
 Castilia, BARDVLI.
 Castel Franco, FORVM *Gallorum*, & PANDOSIA.
 Castel Gandolfo, ALBA.
 Castel iubileo, FIDENÆ.
 Castel rampo, TORONE.
 Castel de Ouo, MEGARIS.
 Castel Seras, CASTRVM ALTVM.
 Castel di S. Siluestro, FERONIA.
 Castel Tornefo, CHELONITES.
 Castello Vetrano, ENTELLA.

Castelle,

C A

Castelle, CASTRA ANNIBALIS, & COTYORA.
 Castelletto, LOCHIAS.
 Castello S. Angelo, HADRIANI *Sepulchrum*.
 Castello d'Ampurias, CASTELON.
 Castello da brolo, ALVNTIVM.
 Castello al mar di Botorno, VVLTVRNVM.
 Castello nouo, NESACTIVM, CASTRVM NO-
 VVM, & VOLCERA.
 Castello di ponte tremulo, APVA.
 Castello S. Pietro, HALICARNASSVS.
 Castelloruzo, CHELIDONIA.
 Castello al mar di Stabie, STABIA.
 Castellona, FORMIA.
 Castellus, CALLISTRATIA.
 Castellazio, EVBOEA.
 Castelmur, MYRVM *Vicus*.
 Castelluzzo, CASILINVM.
 Caster, VENTA, & DVROBRIVAS.
 Castillo, HERCVLIS *Fanum*.
 Castillo Villouio, BILBIVM.
 Castleford, LAGECIUM.
 Castralla, CASTRVM ALTVM.
 Castri, ERMIONE, CVM E, DELPHI, & CAICVS.
 Castro, CLVNIA.
 Castro caro, SALSVBIVM.
 Castro del Fiume, CASTRA POSTVMIANA.
 Castro Ioanni, ENNA.
 Castro al mar, MINTVRNÆ, & POMPEIVM.
 Castro el cio, ASPAVIA, & CASTRA POSTV-
 MIANA.
 Castro al mar di Golfo, EGESTA.
 Castro franco, PANDOSIA.
 Castres, CESSERO.
 Castro veto, CAVLONIA.
 Castrouillaro, APRVSTANI, SYPHEVM, &
 SYMMVRANVM.
 Catadhi, CATARACTES.
 Cataio, SERICA.
 Catalanos, CASTELLANI.
 Catalusia, LALETANI, & AVTHETANI.
 Catania, CATANA.
 Cathay, SCYTHIA.
 Catharo, RHIZINIVM, & ASCRVVIVM.
 Cathenesia, CORNABVI.
 Catigan, TILOGRAMMON.
 Catochi, ACHELOVS.
 Catolica, CRVSTVMIVM.
 Catonia, ALÆSA.
 Catterick, CATARACTONVM.
 Catwijck, CATTI.
 Cauado, ALESTES, & CELANDVS.
 Cavailon, CABELLIORVM *Colonia*.
 Caua di Georgia, GYAS.
 Caualla, BVCEPHALOS.
 Caudia, RAVDI.
 Cauerna della Sibylla, CIMMERII.
 Caul, ZIZERVM.
 Caulon, AVLON.
 Caura, & Caurea, TEGANVSA.
 Cauri, EVROPÆI.
 Cauro, CYTHNVS.
 Caufalion, CASIMOMAGVM.
 Cawata, CADES.
 Cazales, ZAGYLIS.
 Cazlona, CASTVLO.
 Cazoria, AVRELIA, & CASTAON.
 Cebu, SVBVR.
 Cecerigo, ÆGIALIA.
 Cechemeth, PARTISCVM.
 Cecina, CECINNA.
 Cecrium, ASTIA.
 Cedie, SACAZAMA.
 Cedogna, ERDONIA.

C E

Cessaia, SAVVS.
 Ceice, CELIVM.
 Ceirat Quibir, SYRTES.
 Ceitz, MAMILLA.
 Cele, SALA.
 Celebes, SINDÆ.
 Celest, CHINAPHAL.
 Celino, BERETRA.
 Celio, CÆLIVM.
 Cellerse, VENETVS *Lacus*.
 Cenedec, GIR.
 Cento camerelle, LVCVLLI *Horti*.
 Cenum, CENOMANI.
 Centorui, CENTVRÆPÆ, & ATNA.
 Centuri, CENTVRINVM.
 Cephalæ, OPHYR.
 Cephalonia, SAMOS.
 Cepol, AQVINCVM.
 Cepta, EXILISSA.
 Cerceli, CISSE.
 Cercha, TITIVS.
 Cerdania, CERRETANIA.
 Cere, ALSIVM.
 Cerey, CÆRESI.
 Ceres, APOLLONIA *Mygdonia*.
 Ceresi, TVRISSA.
 Cerete, SENTINVM.
 Cereto, CERATÆ.
 Cerigo, CYTHERA.
 Ceres, CRANON.
 Cerez, SAREPTA.
 Cerines, CERVANIA.
 Cernico, CORNABVI.
 Cernuo, CORNAVII.
 Cerognone, GINGVNVS.
 Cerosicka, CVCCI.
 Cerueira, CERRETANI, & SECERRA.
 Ceruia, PHYCOCLE.
 Cerugnola, ERDONIA.
 Ceruetera, CÆRE VETVS.
 Cesano, SENNA.
 Cesena, CÆSÆNA.
 Cesnadigo, CÆSÆNA.
 Cestre, ORDOVICES.
 Cester, DEVA, DEVANA, & DVROCOBRIVÆ.
 Ceuta, ALYBE, & SEPTEM FRATRES.
 Cetrario, LAMPETIA.
 Ceue, CEBANVM.
 Chablasij, VERAGRI.
 Chaiapa, LEPRIVM.
 Chaici, CAYSTRYS.
 Chalanchi, SALENTIACVM.
 Chalcis, DEMONNESOS.
 Chalepum, BERRHOEA.
 Chalcidona, CHALCEDON.
 Chalons, CABALLINVM, & CATHELAVNI.
 Chaliacra, DIONYSOPOLIS.
 Cham, CAMANI.
 Chamberi, FORVM *Vaconij*, & CIVARO.
 Chamen, CHAMAVI.
 Champagne, CATHELAVNI.
 Chaminiza, OLENVS.
 Chana, OMBRI, & COPTOS.
 Chanja, CYDONIA.
 Chaour, EVROPÆI.
 Chapilar, CYPSELLA.
 Charafou, NESSVS.
 Charazasar, SELEVCIÆ.
 Charchana, CERCINA.
 Charci, CHALCIA.
 Charente, CANENTELVM.
 Charges, CATVRIGES.
 Chatia, MYCENÆ.

C H

Charinge, DVROLEVVM.
 Charlburg, CHERTOBALVS.
 Charrolois, AMBARRI.
 Chars, CHORSA.
 Chartaricon, BARBYSES.
 Chartraine, & Chartres, AVTRICVM, & CARNVTES.
 Chasteaubriant, CADETES.
 Chateau Iandon, VELLAVNODVNVM.
 Charai, CHÆTÆ.
 Charaide, MASSAGETÆ.
 Chatalnau, TACODVNITANI.
 Chaues, AQUÆ FLAVIÆ.
 Chaumont, PONTESIVM.
 Chaurim, CASVRGIS.
 Chaxumo, AVXVME.
 Chelo, DIERNA.
 Cheiserie, PTOLEMAIS.
 Chelit, LYCVS.
 Chelqueta, PASAGARDA.
 Chelua, INCIBILI.
 Chemps, EMISSA.
 Chenford, CÆSAROMAGVS.
 Chepestaw, STRIGVIA.
 Cher, CARIS.
 Cheramidi, PHERÆ.
 Cherasoda, CERASVS.
 Cherasia, PRVSA.
 Cherfulenburg, CHERTOBALVS.
 Cheria, NINIVE.
 Cherima, CARINÆ.
 Cheris, PRVSA.
 Cherman, CARMANIA.
 Cheroga, PINTIA.
 Cheronisi, EPIDAVRVS.
 Cheropolis, CHARIOPOLIS.
 Cherso, CREPSA.
 Cherza, GELAS.
 Chesel, IAXARTES.
 Chesimur, ARACHOSIA.
 Chescia, HERACLEA.
 Chester, CONDERCVM.
 Cheuclat, TILOX.
 Cheuclota, ORDOVICES.
 Chezza, GELA.
 Chiana, CLANIS.
 Chiangare, CALATIA.
 Chiaramonte, ACIS.
 Chiarenza, ARAXVS, & CYLLENE.
 Chias, CAYSTRVS.
 Chiauenna, CLAVERA.
 Chiantic, ARZVS.
 Chiazza, ERBITA.
 Chiazzo, ASIVS.
 Chibth, EGYPTVS.
 Chielano, OCELVN.
 Chiente, VFENS.
 Chiera, MESSANA.
 Chiese, CLVSIVS.
 Chiestegio, CLASTIDIVM.
 Chiero, TEATEA, & THEMARRACINVM.
 Chifale, MINERVÆ *Ara*.
 Chifont, IVDÆI.
 Chilon, SISAPONE.
 Chimarioti, ACROCERAVNII.
 Chimi, CAPHEREVS.
 China, SINÆ, & SYENE.
 Chingale, NANIGERIS.
 Chio, DIOSPOLIS, CHIOS, & CNIDVS.
 Chioggia, EDRO, & CLODIA *Fossa*.
 Chipiche, ALBANIA.
 Chipiona, CAPIONIS *Turris*.
 Chypala, CYPSELLA.
 Chiromandel, CATICARDAMNA.

C I

Chirifonda, SIDA.
 Chyseleth, CYROPOLIS.
 Chisime, SIMOIS.
 Chisamopoli, CISAMVS.
 Chisino, CYAMON.
 Chitelior, MASDORANVS.
 Chitro, PYDNA.
 Chiur, CYRRHVS.
 Chiusi, CLVSIVM.
 Chizico, CYZICVS.
 Choin, ARTAXATA.
 Choniad, GENADIVM.
 Chora, TRALLIS.
 Chorasani, PARTHIA, & PERSIA.
 Chorasimuni, OXIANÆ.
 Chosair, BERENICE.
 Chremnitz, CARPATES.
 Chrisopoli, & Christopolis, AMPHIPOLIS.
 Christiana, LAGVSA, & LETOA.
 Christiani, EVROPÆI.
 Chualenska morie, HYRCANVM *Mare*.
 Chumerse, LARIVS *Lacus*.
 Chur, CVRIA.
 Chura, & Churco, CORYCVS.
 Churnforde, CÆSAROMAGVS.
 Churwalen, RHÆTI.
 Chus, & Chub, PERSIA.
 Chutz, HIEROSOLYMA.
 Chzepegregh, SACARBANTIA.
 Ciampagu, CHRYSE.
 Cianganor, COCCORANAGARA.
 Ciceron, FORMIÆ.
 Ciceroniano, CICERONIS *Villa*.
 Cycestre, CORINIUM.
 Ciclana, BESIPPO.
 Cycli, MOTYCHANVS.
 Ciczo, CIAGESI.
 Cideriso, OÆNEVM.
 Cidonia, ERESSVS.
 Cilcester, SEGVNTIVM.
 Ciliano, CÆLIANVM.
 Cilio, CELIA.
 Cingulo, CINGVLVM.
 Cinola, GNOSSOS.
 Ciorlo, TZVRVLVM.
 Ciparissi, BRASIA.
 Ciperani, FREGELLÆ.
 Ciprico, NYMPHÆVM.
 Cipro, CYPVS.
 Circambate, CYROPOLIS.
 Circan, GEDROSIA.
 Circassi, ZIGÆ.
 Circelli, CARTENNAE, & CITHARISTES.
 Circester, DVROCORNIVM.
 Citech, CYRRHVS.
 Ciria, CARIETES.
 Cirignola, GERVNIVM, & ERDONIA.
 Cyrinipisma, CYANE.
 Cinnistaso, LAGARIA.
 Cyrisano, CYTERIVM.
 Ciro, CRIMISA.
 Circe, LAMPSACVS.
 Cisa, PATHISSVS.
 Cifano, FORMIO.
 Cisterna, TRESTABERNÆ.
 Cisteron, SEGESTERORVM.
 Citeaux, CITHARISTES.
 Citta S. Angelo, ANGOLVS.
 Citta di Castello, TIFERNVM.
 Citta castellana, FESCENNIA.
 Citta di S. Maria, NVGERIA.
 Citta noua, AEMONIA EQVILIVM, HIRACLEA, & NOVANA.

Citta vecchia, CIRCAEVN.
 Cittadella, MACARA.
 Cytie, CYTAEVN.
 Cythno, CYTHNVS.
 Cituatu, CITYORVM *Insula*.
 Ciudad de Castro, CLVNIA.
 Ciudad Rodrigo, MIROBRIGA, & MIROBRI-
 GENSES.
 Ciuidal d'Austria, FORVM *Iulij*.
 Ciuita, TEATE.
 Ciuita Castellana, LARTHENIANVM, & FALISC.
 Ciuita della, IAMNA.
 Ciuita in diuina, *vel* Lauina, LAVINIVM.
 Ciuita vecchia, CENTVM CELLÆ.
 Ciuttra, CYPHANTA.
 Clagenfurt, CLAVDIA, & CLAVDIVIVM.
 Clain, CLITIS.
 Clarena, DYME, & CYLLENE.
 Claro, CASINVM.
 Claudiana, DOBVNI.
 Clausenbourg, ZEUGMA, CLAVDIOPOLIS, &
 CLAVSTRINORVM.
 Claustrezo, CLASTIDIVM.
 Cleppern, ASANCA.
 Clermont, BRATVSPANTIVM, ARVERNA,
 & GERGOBIA.
 Cleruault, CLARAVALLIS.
 Clery, CLARIACVM.
 Cleue, CASTRA VLPPIA, CLIVIA, & CALONIS.
 Cleuen, CLAVENA.
 Clid, & Cluda, GLOTA.
 Clissa, & Clitia, SALO.
 Cliuenses, MENAPII.
 Cloyd, ALCLVTH.
 Clugni, LVNA.
 Clusa, VERVCA, AVGVSTANÆ *Clusa*, & VIABELOIVM.
 Coad Andres, DANICA *Silua*.
 Cober, EUPHRATES.
 Cobolentz, CONFLVENTES, RIGODVLVM, &
 TRAIANA *Legio*.
 Coburg, MELOCVVVS.
 Coca, CAVCA.
 Cocas, & Cochias, CAVCASVS.
 Coccle, COCCIVM.
 Cocco, LAVS.
 Cochín, COTTIARA.
 Cochino, HEPHÆSTIAS.
 Cochile, SYBARIS.
 Cockermouth, NOVANTVM.
 Codane, LIBA.
 Coda di volpe, CÆNIS.
 Coderea, CAPVT PADI.
 Codsbarich, HIEROSOLYMA.
 Coeln, AGRIPPINA.
 Coefnum, TETVS.
 Cofe, THEODOSIA.
 Cogni, ICONIVM.
 Cogniza, CASSIOPE.
 Cogusa, CONGVSTVS.
 Cohan, ALBANVS FLVVIVS.
 Coiogna, ANTIGONIA.
 Coimbra, ÆMINIVM, & CONIMERICA.
 Colachs, ARAXES.
 Colcestre, CAMVLODVNVN, & COLONIA.
 Coldingham, COLANIA.
 Colecefter, PROCOLITIA.
 Colibre, ELIBERRI.
 Colire, ERYTHRÆ.
 Colisana, ALÆSA.
 Coliseo, AMPHITHEATRVM.
 Collerton, & Colterford, CILVRNVN.
 Collo, AMPSAGA, & CVLLV.
 Colmar, ARGENTVARIA, & COLUMBARIA.

Colne, COLONIA.
 Colocza, AD STATVAS COLOSSAS.
 Colonne di Ioue, GRAIÆ *Alpes*.
 Colona, COLONIA.
 Colonamich, AXIOPOLIS.
 Colonna, COLVMEN, & GABII.
 Colonnella, CVPRÆ.
 Coloran, CORVLA.
 Coloswar, CLAVDIOPOLIS.
 Coluri, SALAMIS.
 Com, CHOANA.
 Comachio, COMACVLA.
 Comino, COMINIVM.
 Comora, LEGIO X. GERMANICA.
 Comarus, HERACLEA.
 Comen, SPERCHEA, & SPERCHIVS.
 Comenolitari, THESSALIA.
 Comidia, NICOMEDIA.
 Cominges, CONVENÆ.
 Comiso, COSMENÆ.
 Como, COMVM.
 Comorin, COLAICVM.
 Compiègne, CAROLOPOLIS.
 Compludo, COMPLVTICA.
 Compostella, FLAVIVM BRIGANTIVM.
 Conamcina, COLCHI.
 Conca, CRVSTVMERIVM.
 Conçentayna, CONTESTANIA.
 Condate, CONDATEM.
 Conder, CONDATE.
 Condexa à Velha, CONIMERICA.
 Condoiano, HYRIVM.
 Conegiano, COGIENSES.
 Conejera, TIQYADRA.
 Congedo, COGEDVS.
 Congleton, CONDATE.
 Conil, CARTEIA.
 Gonochia, PAUSILYPVM.
 Conscuoda, PANTICAPES.
 Conferans, CONSVARANI.
 Constance, AVGVSTA *Romanduorum*, & CON-
 STANTIA *Castra*.
 Constantia, TOMIS, & IPORCENSIS.
 Constantina, CIRTA, CVLCVA, & NVMDIA
Nova.
 Consuegra, CONSABVRA.
 Conta, MERVLA.
 Contabora, CONSABVRENSIS.
 Contado di Zara, LIBVRNIA.
 Contarini, PHALASARNA.
 Conterrana, EGESTA.
 Contigliano, CVTILIVM.
 Contursium, VRSENTINI.
 Conucha, CYTHERA.
 Conwij, NOVIVS.
 Copa, ACHARDEVS, & RHOMBITES.
 Copo, MAPETA.
 Copenhagen, HAFNIA.
 Corasan, ARIA.
 Corasnia, SOGDIANA.
 Corbania, COLAPIANI.
 Corbeil, IOSEDVM.
 Corbiere, CERVARIA.
 Corbridge, CORSTOPTIVM.
 Corcan, HYRGANIA.
 Corcos, CORYCVS.
 Corcuera, HERCVLIS TVRRIS.
 Cordan, CVRIANVM.
 Cordini, MEDIA.
 Cordoua, CORDVBA.
 Cordouan, ANTROS.
 Corebridge, CVRIA.
 Corene, CYRENE.

Coreftri, HORTINAS.
 Coreto, CVPRÆ.
 Corfu, CORCYRA.
 Cori, CYRRHVS.
 Coria, CAVRITA.
 Corica, TYLLESIVM.
 Corintho, CORINTHVS.
 Cornachietto, CROMMYON.
 Cornetto, CASTRVM INVI, CORNVS, &
 TARQVINIENSES.
 Cornio, CICONIVM.
 Cornoaile, CVRIOSOLITÆ.
 Cornwall, CORNAVII.
 Coromaran, SERVVS.
 Coron, CORONE.
 Corona, & Cronftadt, ZAR MISOGETHVSA.
 Corfeque, & Corfica, CYRNVS.
 Coruña del cende, CLVNIA.
 Corufum, HYRCANVM Mare.
 Cortefio, ALLIA.
 Cortheftan, TAVRVS.
 Cortona, CROTON.
 Cortrijck, CENTRONES, PLEV MOSII, & COR-
 TERIACENSES.
 Coruch, CORYCIUM *Antrum*.
 Corui infula, DEMONESVS.
 Coruña, FLAVIVM BRIGANTIVM, CLVNIA,
 & CARONIVM.
 Corufceue, TRICORNIVM.
 Cofa, COSAS.
 Cofaber, PHYSCÆ.
 Cofacho, NAVLOCHVS.
 Cofano, COSSA, & CARISSANVM.
 Cofenza, CONSENTIA.
 Coferans, CONSVARANI.
 Cofona, ALBOCENSII.
 Cofouo, OSSA.
 Cofpetir, CASPIRA.
 Cofta d'Amalfi, PICENTINOR.
 Cofta de Garaf, SCALÆ Annibalis.
 Cofteniz, GANODYRVM, NANTVATES, VI-
 TODVRVM, & HARVDES.
 Coftuma, POSTVMIA Via.
 Cottomanidia, ASIA Minor.
 Gorzaruc, GETIA.
 Couentre, PRÆTORIVM.
 Couna, EQVABONA.
 Cowbridge, BOMIVM.
 Coz, HIEROSOLYMA.
 Cozzulari, ECHINADES.
 Crabaten, VMBRIGI, HORBATII, VALERIA,
 & LIBVRNIA.
 Crakow, CARRODVNVNVM.
 Craner, IAPODES.
 Crapack, CARPATES.
 Crapin, CARPIS.
 Crasseto, VOLCEIENTES.
 Crasso, ORDESVS.
 Crau, CAMPI LAPIDEI, & FAVCES *Laterra*.
 Craux, TRICORIVM.
 Crecede, INDVS.
 Creckas Dunesbij, DVNVNVM.
 Crema, FORVM *Diaguntorum*.
 Cremani, CANDYS.
 Crepacore, GRVMVS, & SAMOS.
 Crestfy, CARISIACVM.
 Criehe Aucion, AVGVSTA *Vindelicorum*.
 Crimiti, LEPA S.
 Crionero, CELENDERIS, & MELAS.
 Cripteria, MINERVÆ *Castrum*.
 Critea, ELÆVS.
 Croatia, DALMATIA.
 Crodagh, VIDVA.

Croia, ANTIGONIA.
 Crofic, BRIVAS.
 Croyden, NEOMAGVS.
 Cromnion, COLONE.
 Cromorn, C RVMERV M ASA VM.
 Cronburg, TRAIANI *Munimentum*.
 Cronftadt, STEPHANOPOLIS, & PATROVISSA.
 Crotone, CROTON.
 Cruña, CLVNIA.
 Cruppa, CARPIS.
 Crupswolde, CRYPTORICIS *Villa*.
 Crufocco, ACAMAS.
 Cruffie, CORASIE.
 Cuba, ATLANTIS *Infula*, & FORTVNATÆ.
 Cucagna, SOLIS *Mensa*.
 Cucintina, CVLCVA, & NV MIDIA *Nona*.
 Cudelaff, CVS I.
 Cuença, CAVSENSES.
 Cullera, S VCRO.
 Culpa, COLAPIS.
 Culuccia, ACHERSVIA *Palus*.
 Cumanorum campus, I AZYGES.
 Cumouiza, HÆMVS.
 Cunigard, ROXOLANI.
 Cuningeburg, CAER.
 Cunsat, HYRCANVM Mare.
 Curcuraci, TROTILVM.
 Cuoue, SARAPIDIS.
 Cur, CYRRHVS.
 Curcu, ELEVSA, & CORYCVS.
 Curdem, CARNASA.
 Curdi, GORDENE, & CHALDÆA.
 Curdistan, CHALDÆA.
 Curia muria, DIOSCORIDV.
 Curiorowicze, RHODOPE.
 Currefio, ALLIA.
 Curzoli, CORCYRA *Melana*.
 Curuka, CVCCI.
 Cus, & Cufistan, SVSTANA.
 Cufinas, SIPYLVM.
 Cuffij, ÆTHIOPIA *sub Aegypto*.
 Cute, COTYÆVM.
 Cutheos, SAMARIA.
 Cuzumobarech, HIEROSOLYMA.
 Czanadre, VLPANVM.
 Czarigrad, & Czaroudom, CONSTANTINOPOLIS.
 Czechy, BOIEMVM.
 Czernaniwert, RHODOPE.
 Czurgati, BOEON.

D.

D Abul, DVNGA.
 Dacha, PAROPANISVS.
 Dachia, ALMO.
 Dagerort, RVBEÆ *Prom*.
 Dalanguer, I MAVS.
 Dalemincia, SORABI, & MYSIA.
 Dallendorff, & Dollendorff, TALLIATES.
 Dakia, CHALANNE.
 Dalekarli, HELLEVIONES.
 Damala, TROEZENA.
 Damiate, MENDESIVM.
 Damna, DELMINIVM.
 Danambre, BORYSTHENES.
 Dancafter, DANVM.
 Dar el Hamara, P TISCIANA.
 Darbon, ALPHEIVS.
 Daron, ANTHEDON, & EDM.
 Darzira, CAVBATHRA.
 Daulphine, NARBONENSIS, & ALLOBROGES.
 Daui, PHIALIA.
 Davids head, OCTOPITARVM.
 Dax, AQVENSIVM.
 Dealmarach, HELIOPOLIS.

Debbassehca, PHASIS.
 Decan, ARIACA.
 Decimo, DERIMVM.
 Decise, DECETIA.
 Dec, DIVA.
 Deemouth, SETEIA.
 Dees, COMIDAVA.
 Deistan, OXVS.
 Deizer, DORDOMANA.
 Delez, TVLLVM.
 Delin, PARTHYENE.
 Demogollon, SOLIS *Mensa*.
 Denia, DIANVM.
 Denna, DELMINIVM.
 Denemarcker, DANI.
 Densche, DAMNONII.
 Dente cane, CALOR.
 Derbent, CAVCASIÆ *Porta*.
 Derbieneses, DORVENTANI.
 Dercon, DELTA.
 Deroas, DERRIS.
 Derote, LATONE.
 Deruase, DERBE.
 Derwent, DERVENTIO.
 Desna, HYPACYRIS.
 Despotato, ACARNANIA.
 Destretto, SAMNITES.
 Deihgle, TIGRIS.
 Deua, DEVA.
 Deubsberg, CETIVS.
 Deulto, DEVELTVS.
 Deuenter, ANSIBARII.
 Deuonia, DVMNONII.
 Deuonshyrmene, DAMNONII.
 Deutsch, DIVITENSE.
 Deyrath Bediz, ACRATH.
 Deyrath Milila, RYSSADIRVM.
 Deyrath Vneyn, MAGNUM *Præm*.
 Diableres, DIABLINTRES.
 Diacopron, PELLENE.
 Diarbeck, MESOPOTAMIA.
 Diargument, HYRCANIA.
 Diaribe, & Diacibysa, LIBYSSA.
 Diasquillo, & Diaschillo, DASCYLEVM.
 Dibrij, DEBORVS.
 Didascalio, ASTERIA.
 Dienten, SABATINCA.
 Dießh, DAMASIA.
 Diettenhoffen, DIVODVRVM.
 Dietmersche, FOSI.
 Dietmainung, BIDAIVM.
 Dietrichs Bern, VERONA.
 Diez, DECENSIVM.
 Dyfed, DEMETÆ.
 Dyfy, DEVA.
 Dyfnniant, DAMNONII.
 Diganwy, CANGANORVM, & DICTVM.
 Digne, DINIA.
 Dijon, DIVIONVM.
 Dimitriada, DEMETRIAS.
 Dimizana, ERYMANTHVS.
 Dimmotuc, DIDYMOTICHO.
 Dinas Bel, LONDINIVM.
 Diod, TIASVM.
 Diplociana, IASONIVM.
 Dipnanos, DIPOTAMVM.
 Disano, FORMIO.
 Disne, AXONA.
 Dist, SCYTHÆ.
 Districtum, PETRA *Incisa*.
 Dittaino, CHRYSAS.
 Dittana, DICTAMNVN.
 Diu, PATALA, & DELTA.

Diuice, DIVONA.
 Dial, INDVS.
 Dixmuide, PLEVMOSEI.
 Dnefter, BORYSTHENES.
 Dnieper, NAPARIS, & BORYSTHENES.
 Dnyester, TYRAS.
 Do castelli, LYCASTVM.
 Dobronicha, EPIDAVRVS.
 Doermagen, DVARNOMAGVM.
 Doftrini, & Doffraficl, SEVO, & HYPERBORII.
 Doyre, DVRIO.
 Dol, DOLENSIS.
 Dolap, PARTHENIVS.
 Dole, DIDATTIVM.
 Dollendorff, TALLIATES.
 Domo d'Oscella, OSCELLA.
 Don, TANAIIS, & DANVBIVS.
 Donaw, DANVBIVS.
 Donato, NINÆA.
 Doncastre, DEVNANA.
 Done, DAONA.
 Donoy, DINIA.
 Dora, DVROSTVLON.
 Dorchestre, DVNIVM, & DORCHESTRIA.
 Dordonne, TARNE, & DVLANIVS.
 Dorgwyn, DERVENTIO.
 Doria, Balcia, & Dorietta, DVRIA.
 Doerne, TVRNINVM.
 Dornford, DVRO COBRIVÆ.
 Dornster, TARODVNVM.
 Doornick, TORNACVM, & NERVII.
 Doroston, BISANTHE.
 Dorsetshyrmene, DVROTRIGES.
 Dortaire, DORA.
 Dortmund, THROTMANIA.
 Doule, DOLENSIS.
 Doumbiron, ALCLVTH.
 Down, DVNVN.
 Douay, CATVACT.
 Douet, DVBRIS.
 Dour, ATVRRIS.
 Doufe, DVODECIACVM.
 Doveue, DOVEONA.
 Deux, ALDVABIS.
 Dra, DRAVVS.
 Drachenfels, CARACATES.
 Draco, AGRAGAS.
 Dragamesto, OENIADÆ.
 Dragemel, ADRAANTIS.
 Dragina, TRAIANOPOLES.
 Dragonera, COLVERARIA.
 Draguinien, DECIATIVM.
 Drauaniza, VISTVLA.
 Drauenna, CHALVSVS.
 Draun, DRACHONVS, & DVRAI.
 Draunse, FELICIS *Lacus*.
 Drazio, EPIDAMNVN.
 Draquo, PIRÆVS.
 Drasad, TEVTOBVRGVM.
 Dreckfurde, TVLIPHVRDVN.
 Drent, TENCTERI.
 Drechshaufen, TRAIANA *Legio*.
 Drilo, PHTHINTHIA.
 Drimago, DINOGETIA, & TRIMMANIVM. 2
 Drina, & Drino, DRILLO, & DRINIVS.
 Drinax, DRILLO.
 Dristra, & Dristron, DVROSTOLON.
 Driualte, DEREMISTÆ.
 Driuesto, ENDERVN.
 Drobafaf, CRONIVM.
 Dronia, DRVNA.
 Duassum, DYSIS.
 Dublin, EBLANA.

D V

Ducatus Atheniensium, ATTICA.
 Duegna, VENNENSES.
 Dueñas, ELDANA.
 Ducro, DVRIVS.
 Duersteden, BATAVODVRVM.
 Duina, TVRVNTVS, & RVBO.
 Duisburg, ASCIBVRGIVM.
 Dulcigno, OLCINIVM.
 Dulcinda, NELCYNDA, & CARMANIA.
 Dume, BERVBIUM.
 Duna, RVBO.
 Dundee, ALLECTVM.
 Dungsbehead, TARVIDVM.
 Dunis Bei, BERVBIUM.
 Dunkalden, CALEDONII.
 Dunkeran, IVERNIS.
 Dunoy, EQVESTRI.
 Duntstphage, EVONIVM.
 Duose, DECEM PAGI.
 Durance, DRVENTIVS.
 Durazzo, EPIDAMNVS.
 Duren, MARCODVRVM.
 Durham, DVNELMVM.
 Düringen, CHASVARI, TEVRIOCHÆMÆ, TY-
 RITÆ, & THVRINGOS.
 Düringer waldr, BACENIS, SEMANA, & TIRITÆ.
 Durlach, DVRLACVM, & BYDORIS.
 Durugneir, DVROTRIGES.
 Duuels cutz, HERCVLIS *Columna*.
 Dzintis, EVROPÆI.

E

E Aston nesse, EMINENTIOR.
 Ebada, LACEDEMON.
 Ebano, FONTES Aponi.
 Ebernisdorff, ALANOVA.
 Eberwijck, EBVRACVM.
 Eboli, EBOLVM.
 Ebora, IVLIA LIBERALITAS, & EBORA.
 Eboracenses, BRIGANTES.
 Ebury, EBVRONES.
 Ecthal, HECTODVRVM.
 Egeia, ASTYGIS.
 Echternach, ANDETHANNALIS.
 Eda, BATIVS.
 Edania, IGÆDITA.
 Edel, RHA.
 Eden, ITVNA.
 Edenborow frith, BODOTRIA.
 Ederney, HADRIANOPOLIS.
 Edremit, ADAMYTTEOS.
 Edrenos, AD RANE.
 Edinburg, ALATA CASTRA.
 Eems, AMASVS.
 Eerenbourg, AREBRIGIVM.
 Eggevvorth, SVLLONIACA.
 Eggiatordt, OONÆ.
 Egiptenaren, ZEUGITANA.
 Egle, AD AQVILAS.
 Egra, MENOSGADA.
 Egriponte, & Egribos, EVBOEA.
 Einagiol, NACOLEIA.
 Eitashizar, EVMENIA.
 Einebacht, NAVPACTVS.
 Eychelsteyn, DRVSI *Monumentum*.
 Eyder, CHALVSVS, & EGIDORA.
 Eydgnoffer, HELVETII.
 Eyerlandt, OONÆ.
 Eynde der Werelt, FANVM Saturni.
 Eynthor, PVLÆ Gethica.
 El, HELIVM.
 Elatach, RHA.
 Elba, ILVA.
 Elbe, ALBIS.

E R

Elber, LIBYÆ *Deserta*.
 Elbora, LIBORA.
 Elcatif, PERSICVS *Sinus*.
 Elche, ILLICI.
 Elchebitz, ÆGYPTVS.
 Elcur, CYRRHVS.
 Elen borrow, OLENACVM.
 Elefa, ELEVA.
 Eleshe, SVLLONIACA.
 El Faro, CVNEVS.
 Elfium, ABYDVS.
 Elkij, DRVSIPARA.
 Ellanu Frugadory, PATRICII *Purgatorium*.
 Elmahdua, APHRODISIVM.
 Elmesly, VLMETVM.
 Elna, HELENA.
 Elpidio, BEREGRANI, & EMPVLVM.
 Elfa, FLVSTATES.
 Elfasser, TRIBOCES, & SEQVANI.
 Elfaba, MEROE.
 Eluino, HELVINA.
 Eluire, ILLIBERIS.
 Embour, EBVRONVS.
 Embran, HEBROMANI.
 Embrun, *vide* Ambrun.
 Emet, AMMÆA.
 Emerich, ASCIBVRGIVM.
 Emet, AMIDA.
 Empoli, *vide* AMPHIPOLIS.
 Enberes, ANTVERPIA.
 Endrem, HADRIANOPOLIS.
 Encheusen, ANCHEVSANVS.
 Engadin, VENNONES.
 Engelandt, ANGLIA.
 Engern, ANGRIVARI.
 Engetyn, SINGIDAVA.
 Engolesme, ICVLISMA, & ENGOLISMA.
 Enguri, ANCYRA.
 Enhly, HEDRVS.
 Enff, LAVRIACVM, & ANISVS.
 Enfisheym, VRVCA.
 Entre castaux, TRICASTINI.
 Enyed, SINGIDAVA.
 Entzbauren, ANSIBARII.
 Epheso, EPHEVS.
 Epifanio, ACAMAS.
 Epila, SEGONCIA.
 Episcopi, TELVS.
 Episcopia, CVRIVM.
 Ercoco, ADVLE.
 Erdenwud, TEVTOBVRGIVM, & HERTA.
 Eres, OLBIA.
 Eresma, AREVA.
 Effurdt, BICVRGIVM.
 Ergoew, VERBIGENVS.
 Erhaud, RHAVRARIS.
 Eri, CÆRETANVS.
 Eriches, CYPHANTA.
 Erin, HIBERNIA.
 Erisso, ACANTHOS, APOLLONIA, & RHI-
 ZÆVM.
 Erkelens, HERCVLIS *Castra*.
 Erla, ARLAPE.
 Erlaph, ARLAPIDEA.
 Erlenbrunnen, LISBOVM.
 Erma, GERMA.
 Ernio, VINDIVS.
 Erif, ÆGYPTVS *Inferior*, & ATLAS *Minor*.
 Erzerum, SINERA, *vide* Arzerum.
 Esaro, ÆSAROS.
 Esbus, ESEBON.
 Escault, SCALDIS.
 Eschenloch, ESTIONES.

E V

Eschenenthal, LEPONTII.
 Esconbrera, SCOMBRARIA.
 Esculapio, EPIDAVRVS.
 Eldron, THEODOSIOPOLIS.
 Elero, BOEBEIS.
 Esfacus, RVSPÆ.
 Eskedale, HORESTI.
 Espagna, HISPANIA.
 Espejo, ATTIBI.
 Estek, MVRSA.
 Estelingen, HAVBERTINGA.
 Estex, ICENI.
 Estici, OPSICIANA Regio.
 Estiles, OCELVN.
 Estampes, STAMPÆ.
 Estang, & Estau, LATARA.
 Estaye, VOGESVS.
 Este, ATESTE, & ESTVNI.
 Esteppe, ASTAPA.
 Estezo, RVSIBIS.
 Estnerberger, & Estnig, ESTIONES.
 Estombar, OSSONABA.
 Estomi, HISTONIVM.
 Estora, RVSCADA.
 Estrecho de Gibraltar, vel de Marroccho, FRETVM
Herculeum, vide Stretto, hoc enim Italicum, illud Hispanicum.
 Estremadura, BÆTVRIA, & VECTONES.
 Estfaxones, TRINOVANTES.
 Etescian, ENCHELEÆ.
 Etisch, ATESIS.
 Etzel, ADVLA.
 Eu, ESSVI.
 Eufrata, PYRGVS EUPHRANTA.
 Eugubio, IGVNI.
 Eulna, ELIBERRI.
 Eulhi, LIMNOS.
 Eunya, EVBOEA.
 Euoli, ELEES.
 Euora de alcobaca, EBVROBRITVM.
 Euphemia, LAMETIA.
 Eureux, AVLERCI, & EBROICI.
 Eusa, FLVSTATES.
 Eust, EBVDÆ.
 Ex, ISACA.
 Excestre, ISCA.
 Exisnois, SESVNI.
 Exfechia, LYCHNITIS, & MOTENE.
 Exuba, OSSONABA.
 Eychelstein, DRVSI Monumentum.
 Eystadt, AVREATVM.
 Ezech, MVRSA.
 Ezla, ESTOLA.

F

Faba, ESDRELON, & APHECA.
 S. Fabiani, CASTRVM.
 Fabregas, FORODOMITI.
 Fachs, TAPHRA.
 Faenza, FAVENTIA.
 Falconara, POLYÆGOS, & ASSINARVS.
 Falare, PHALARIS, & FALISCI.
 Falciniaco, POCVNATES.
 Falemouth, VOLIBA.
 Faleroni, FALERIENSES.
 Falster, HEMODES.
 Famar, ARIETIS FRONS.
 Famagosta, SALAMIS, TAMASSVS, & AR-
 SINOE.
 Fanfara, BANASSA.
 Fangoa palude, PRILLE.
 Fano, FANVM Fortuna.
 Fann, OTHRONVS.
 Faragboni, CYCLOPVN Scopuli.

F A

Fare, ELECTRIDES, & DYMNA.
 Farfaro, FABARIS, & ORONTES.
 Farion, PHAROS.
 Farnafia, ARIA, ERITHINI, & THYNNIAS.
 Farnazzano, ACTIANVS.
 Faro, OSSONABA.
 Faro de Messina, MAMERTINVM Fretum.
 Farfi, PERSIA.
 Fartacam, SYAGROS.
 Fauagnana, COSSYRA, HIERA, ÆGATHES, &
 ÆTHVSA.
 Fauagoria, THEMISCYRA.
 Faulana, ÆTHVSA.
 Felicitatis castrum, TIFERNVM.
 Fella, CARNICVM Iulium.
 Fello, PHILA.
 Felles, ELEPHAS.
 Feliro, FERTINIV.
 Felum, HIPPORVM.
 Femeren, HEMODES.
 Fencia, PSILLIS.
 Fer, ORONTES.
 Ferachio, CAMIRVS.
 Fere, PHERÆ.
 Ferentino, & Ferento, FERENTINVM, & FREN-
 TANI.
 Fering, RHISPIA.
 Fermo, FIRMIVM.
 Fermosel, OCELVN.
 Ferne, CHRYSORRHOAS.
 Ferrari, FERRATA AQVÆ.
 Ferraria, FORVM Alieni.
 Ferrea porta, CAUCASIA.
 Ferro, CALYCADNVS.
 Ferteu, PEISO.
 Feruentia, CARRINENSIS.
 Fessa, siue Fez, MAVRITANIA, TAMVSIQA,
 PHTHVTH, VOLOBILIS, & CÆSAREA.
 Fianona, FLAVONA.
 Fidonisi, ACHILLEA.
 Fiechtelberg, SVDETI.
 Fiena, EPHEVS.
 Fiesoli, FESVLÆ.
 Figarola, VARIANVS.
 Figati, FISERA.
 Figera, CAPHEREVS.
 Filefia, TRIPHVLVM, & MARCODAVA.
 Finale, POLLVPICE.
 Finica, APERRÆ.
 Fijnlandt, ENINGIA, SITONES, FENNI, BA-
 SILIA.
 Fijnmark, CHADENI.
 Finiana, ACCITVM.
 Finichia, CILICIA.
 Fiorenza, FLVENTIA.
 Fiorenola, FIDENTIA, & FIDENTIOLA.
 Firth, LOXA.
 Fiscello, APENNINVS.
 Fiume, TARSATICA.
 Fiume de Benevento, SABBATVS.
 Fiume de S. Germano, VINIVM.
 Fiume grande, HIMERA.
 Fiume della Istria, ARTATVS, & FLOVIVS.
 Fiume della Maddalena, SEBETVS, & VESV-
 VIANÆ Aqua.
 Fiume de la Muraglia, ORETHVS.
 Fiume de la posta, FIBRENVS.
 Fiumicino, ASIS.
 Fiuminale, VOLERIVS.
 Flagania, PAPHLAGONIA.
 Flandria, MENAPISCVS, & RVTHENIA.
 Flauiano, CASTRVM.
 Flauigni, FLAVIA Edmorum.

Fledorp,

Fledorp, FLEVVM.
 Flic, FLEVO.
 Flicz, PHLYGADIA.
 Flix, OCTOGESA, & IBERA.
 Flodorp, FLEVVM.
 Flumica, CRIMISA.
 Flutian, CLODIANVS.
 Focaria, NECATE.
 Foggia, EQVOTVTICVM, & AEQVANA.
 Foglia, ISAVRV.
 Foglia vecchia, PHOCÆA.
 Foia noua, CVMÆ.
 Foica, PHLIVS.
 Foix, FLVSTATES.
 Foligni, vide Fuligno.
 Folono, ARIANTHE.
 Fondi, FVNDI.
 Fontana bianca, NAVSTATHMVS.
 Fontana murata, HYDIA, & THERMÆ.
 Fontarabie, FLAVIOBRIGA, & OEASO.
 Fonte Ferrato, SIMÆTHVS.
 Fonte de Salsas, SALSVLÆ.
 Forcelle, CENTVM CELLÆ, & FORVM CELLÆ.
 Forcheym, LOCORITVM.
 Forest pays, SECVSIANI.
 Foresta, BVXENTVM.
 Forfaire, ORRHEA.
 Forli, FORVM *Liuj.*
 Forlimpopoli, FORVM *Popili.*
 Formiano, FIRMIVM.
 Formicule, HERCVLIS *Portus.*
 Formigo, LABINIVS.
 Formipt, GEDROSIA.
 Fornaci, CARBONARIA.
 Fornelli, MELANTHII.
 Fornello, SEBETVS.
 Forfeli, AXYLIS.
 Fortoro, PHITERNVS, & FRENTO.
 Forthea, BODOTRIA.
 Forstleisz, BOGADIVM.
 Fortenentura, CAPRARIA.
 Fos, FOSSÆ MARIANÆ.
 Fossa, CREMERA.
 Fossa noua, FORVM *Appj.*
 Fossato, FOSSATVM.
 Fossel nouo, FOSSÆ *Papiriane.*
 Fossewerdt, FOSI, & FOSETE.
 Fossana, PHILISTINÆ *Fossa.*
 Fossunbruno, FORVM *Sempronij.*
 Fostadt, MEMPHIS.
 Fouays, BOIATVM.
 Fours, FORVM *Segusianorum.*
 Fraga, GALICA FLAVIA.
 Franca villa, FERENTA.
 Franche Conte, SEQVANI.
 Franci, PARISII.
 Francia regnum, COMATA GALLIA.
 Francicum regnum, GALLIA.
 Francken, SICAMBRI, & TENCTERI.
 Francki, EVROPAEI.
 Franckfurt, HELENOPOLIS.
 Franco castro, STRATONICA.
 Francochorium, SCORDISCI.
 François, FRANCI.
 Francolin, TVLCIS.
 Francolise, VIRENA.
 Franiker, FRANCI.
 Frascata, TVSCVLANVM.
 Frascolari, OANVS.
 Frascellono, FRVSINVM.
 Frascato, LVCVLLI *Villa.*
 Frat, EVPHRATES.
 Fratta, FVNDVS.

Freddano, EGELIDVS.
 Freddo, ACIS, FRIGIDVS, & CRINISVS.
 Freisteterwaldt, GABRITA.
 Frexenal, NERTOBRIGA.
 Frejus, FORVM *Voconij,* & FORVM *Iulij.*
 Friaul, & Friouli, FORVM *Iulium.*
 Friburg, CARDABIANCA.
 Frideck, PARIENNA.
 Fridtvaldt, COLANCORVM.
 Friesach, VIRVNVM.
 Friesinger, VIRVCINATES.
 Frischhaff, CLYLIPENVS, & MENTONOMON.
 Frischnarung, LATRIS.
 Frieslandt, PRASIANA.
 Frith, BODOTRIA.
 Frittola, MYRTETA.
 Frumentera, COLVBRARIA, & OPHIVSA.
 Fuczel, AQVA VIVA.
 Fuente ençalada, IRIA FLAVIA, INTERAM-
 NIVM FLAVIVM.
 Fuente Ouejuna, MELLARIA.
 Fuente de Teiuela, ATEGVA.
 Fuentes, NERTOBRIGA.
 Fueffen, ABVDIACVM.
 Fuynen, HEMODES.
 Fuligno, FVLLINIVM, & FORVM *Flaminij.*
 Funfkirchen, TEUTOBVRGIVM, AMANTINE,
 & QVINQVE ECCLESIAE.
 Fuoa, NICII.
 Furcelli, ERYTHRON.
 Furni, MELANTHII.
 Furs, FORVM SEGVSIANORVM.
 Furstenfeld, AQVA.
 Fusaro de lolino, FOSSA NERONIS.
 Fusseneir, BODIVNTII.

G.

GAdemez, OASIS.
 Gadura, PHYSCVS.
 Gafers, IVSTINOPOLIS.
 Gagliano, GALERIA.
 Gaia, CALEM.
 Gaiazzo, CALATIA.
 Gaietta, GAIETA.
 Gaietta vel Galetta, EGIMVRVS, & VOLCI.
 Gayssaw, GÆSATI.
 Gaiola, EVPLÆA.
 Galacz, ANIOPOLIS.
 Galaso, GALESVS.
 Galata, CORNV *Byzantiorum,* & RHIVM.
 Galati, GALATANI.
 Galatia, EVROPA.
 Galba, SESTIARIA.
 Galea, CORNV.
 Galeata, GALLIANI SALTVS.
 Galera, GALLERA.
 Galerato, MONTVNATES.
 Galfanacar, GICHTHIS.
 Galgala, MEROE.
 Galicia, CALLAICI.
 Galisteo, RVSTICIANA.
 Gallicano, LATOMIAS, & GABII.
 Gallego, GALLICVM.
 Gallo, SIRENVSÆ.
 Gallouidiani, NOVANTÆ.
 Gallipoli, CALLIPOLIS.
 Gallutzo, GALLVCIVM.
 Gallyn, BERSABE.
 Calofaro, CHARYBDIS.
 Galosdia, GALTIS.
 Galubacium, ZVCIDAVA.
 Galwei, BRIGANTES.
 Gamarringem, GAMANODVRVM.
 Gambalorum, DVÆ COLUMNÆ.

Gambæ,

G A

Gambia, TRACHIRIS, & STACHIA.
 Gamba, NIGIR.
 Gamelara, CERCINA.
 Gandauari, CODDURA.
 Ganga, GANGES.
 Gange, ENGYVM.
 Ganna, HYRCANVM.
 Gannock, GANGANORVM.
 Gaoga, CHELONIDES.
 Gap, VAPINCVM, & GLANVM.
 Gar, CINSTERNÆ.
 Garaan-David, GABAON.
 Garbe, ISBVRVS.
 Garbolangi, HYCCARA.
 Garcis, GALAFA.
 Gardon, NARDO.
 Gardse, BENACVS.
 Garelgare, TRIPOLITANA *Regio*.
 Garel Melha, VTICA.
 Garigliano, CLANIVS.
 Garippo, GALLVS.
 Garofalo, PHAROS.
 Garofaro, CHARYBDIS.
 Garofilo, SCYLÆVM.
 Garonne, GARVMNA.
 Garray, NVMANTIA.
 Garza, MELA.
 Garzena, ALBANIA.
 Gascoigne, GALLIA *Nouempopulana*, & VASCONES.
 Gasserer, CASSI.
 Gastanium, AVGVSTANA *Castra*.
 Gastentall, GESODVNVM.
 Gatteiz, VELLICA.
 Gates head, GABROSENTVM.
 Gatizzo, DIOMEDEÆ.
 Gatonizi, TROGYLIUM.
 Gatopoli, ANDRIACA.
 Gauachs, GABALES.
 Gauda, FORVM VVLCANI.
 Gauot, VERAGRI, & CAVARÆ.
 Gazara, GAZA.
 Gazaria, TAURICA, *Chersonesus*.
 Gebbeithon, & Gebeltharif, FRETVM *Herculeum*.
 Gebeltharif, CALPE.
 Gebelelhadich, HERCVLIS *Prom.*
 Gebel-Caph, LVNÆ MONS.
 Gebel Thor, MELANI.
 Gebha, OLEASTRVM.
 Gebise, LIBYSSA.
 Gegel, IGILGILI.
 Gehiagan, DASEM.
 Geichon, OXVS.
 Geila, GILFIL.
 Geine, GAI COME.
 Gelas, GALATIA.
 Gelb, GELDVBÆ.
 Gelderlandt, SICAMERI, MENAPII, & GAMBRIVII.
 Geldre, CALONIS, & GELDVBÆ.
 Gelfeten, BVCEPHALA.
 Geliboli, CALLIPOLIS.
 Geluchalat, MANTIANA *Palus*.
 Gelues, LOTOPHAGITES.
 Gemaa, GONTIANA.
 Gemar, GAMARINGA.
 Gembolace, DVÆ COLUMNÆ.
 Gemmarum mons, CAPRIANVS.
 Gemonæ, BILIGA.
 Gemund, HAVBERTINGA.
 Gemunderse, FELICIS *Lacus*.
 Genamani, GYTHITES.
 Gendinar, CINYRIA.
 Genech, CAPPADOCIA.

G E

Gendt, GORDVNI.
 Geneue, GENEVA.
 Gengen, RHIVSIANA.
 Genichisar, HERMÆVM. *Promontor.*
 Genoa, GENVA.
 Gensui, MELAS.
 Genubath, *vide* Guinea.
 Geoliosa, MISTRÆ.
 Georgiani, IBERIA, & COLCHIS.
 Georgeto, MORGANTIVM.
 Geraci, LOCRI.
 Gerbi, LOTOPHAGITES, & GARBENSIS.
 Gerentio, PVMMENTVM.
 Gergenti, AGRIGENTVM.
 Gergoie, GERGOBIA.
 Gerinum, IESRAEL.
 Germanisheim, AVGVSTA *Tiberij.*
 Germafti, GERMA.
 Gerne, GARRIENVS.
 Gernia, ÆGIRVS.
 Gernico, CORNABVI.
 Gernsey, SARNIA.
 Geromlea, ACHELOVS.
 Geronda, INARIME.
 Gerro, GALLICANVS.
 Gers, EGIRCIVS.
 Geertruyden-berge, AMBIVARITI.
 Geru, OGYRVS.
 Gerum, ARMVSIA.
 Gerzey, CÆSAREA.
 Gesa, ZAARAM.
 Gesara, TAURICA *Chersonesus*.
 Geschisdage, MAESIVS.
 Gessoire, GESSORIACVM.
 Gest, GEDROSIA.
 Gestie, SVPHTHA.
 Gerh, ANTHEDON.
 Geuauldan, GABALES.
 Geyl, MOENVS.
 Gezerta, EDEN.
 Gezira, CERNE.
 Gezira Eddeheeb, NATHO.
 Ghizkaalle Cheinal Zzemezz, RAMESSES.
 Gian, GENABVM.
 Gianea, BLASCON.
 Gianifaches, DIONYSIADES.
 Gianuti, ÆGILIUM.
 Giaour, EVROPÆI.
 Giarretta, TERIAS.
 Giazza, ISSVS.
 Gibel, PALTOS, & GABALA.
 Gibel Noë, GORDIÆVS.
 Gibel elhadich, PROCRA.
 Gibel Ephra, EPHRAIM.
 Gibelin, BERSABE.
 Giblec, BYBLOS.
 Gibralean, OSSONABA.
 Gibraltar, CALPE.
 Gierapetra, HIERAPETRA.
 Giese, ÆSIS.
 Gigel, & Gigeri, IGILGILI.
 Giglio, IGINIUM, & ÆGILIUM.
 Gigonea, SAGVNTIA.
 Gihon, NILVS.
 Gilan, GELÆ.
 Gilolo, SINDÆ.
 Ginerca, VRCINIUM.
 Gineto, THYELLA.
 Giocho, ARSYSSA.
 Giorgian, HYRCANVM *Mare*.
 Girafumar, CAREPVLA.
 Giracunda, CHARAX.
 Girgeny, RHETIGONIUM.

G O

Girgia, HYRCANIA.
 Girmalti, CAICVS.
 Girona, GERVND.
 Gironda, CARETHA.
 Gifgonça, SAGVNTIA.
 Gifoirs, CÆSORTIVM.
 Gina, CHYDA.
 Giulap, ABORRAS.
 Giulich, TAVRVS.
 Giustandel, TAVRESIVM.
 Glan, CLANES.
 Glandeluc, GLANATICA, & GLANVM.
 Glanio, CLANIVS.
 Glarea Abduana, FVLCHERIA.
 Glastenbury, GLASCONIA.
 Glenkar, CARBANTORIGVM.
 Gliuba, CORINIVM.
 Glocestreshyre, DOBVNI.
 Glogaw, LVGIDVNM.
 Glomatij, SORABI.
 Glon, & Gloneck, LEVNI.
 Glouccester, CLEVVM.
 Glyky nero, ATHYRAS.
 Gniola, MYLÆ.
 Goa, BARYGAZA.
 Goch, HERENATIVM.
 Godmundham, DELGOVITIA.
 Godz, HIEROSOLYMA.
 Godtlandt, GVTÆ.
 Goertz, & Goritia, NOREIA.
 Goeyinge, TOLIAPIS.
 Goeylanders, CHAVCI.
 Gogarth, CANGANORVM.
 Golfo Agropolitano, PÆSTANVS Sinus.
 Golfo de Aiazzo, ISSVS.
 Golfo d'Aiomana, TORONAI CVS Sinus.
 Golfo degli Arabi, GYZIS.
 Golfo d'Armiro, PELASGICVS Sinus.
 Golfo del Atta, AMBRACIVS Sinus.
 Golfo di Bengala, GANGETICVS Sinus, & AR-
 GARICVS Sinus.
 Golfo di Rutronto, BVTHROTORVM Sinus.
 Golfo di Cambaia, CANTHI.
 Golfo de Caps, SYRTES.
 Golfo de Caridia, MELAS.
 Golfo Castacio, CATANGIVS Sinus.
 Golfo de Colochina, LACONICVS Sinus.
 Golfo de Contesa, STRYMONICVS Sinus.
 Golfo de Coron, MÆSSENIACVS Sinus.
 Golfo di Damiata, SIRBONIS.
 Golfo d'Engia, SARONICVS Sinus.
 Golfo d'Estora, LATVRVS.
 Golfo di S. Eufemia, HIPPONIATES.
 Golfo di S. Florentio, CASALVS.
 Golfo di Gugirath, PARAGONTICVS Sinus.
 Golfo de las yeguas, OCEANVS Atlanticus & GA-
 DITANVS Oceanus.
 Golfo de Melinde, ASPERVVM Mare.
 Golfo de Montanee, NICOPOLITANVS Sinus.
 Golfo dl Monte Santo, STRYMONICVS, &
 SINGITICVS Sinus.
 Golfo de Napoli, ARGOLICVS Sinus, & BAI-
 NVS Sinus.
 Golfo de Negroponte, EVBOICVM Mare.
 Golfo de Nicomedie, ASTACENVS Sinus.
 Golfo di Nigropoli, CARCINITES.
 Golfo de Patras, CORINTHIACVS Sinus.
 Golfo de S. Pietro, IASSVS.
 Golfo di Rampa, TORONAI CVS Sinus.
 Golfo di Rode, HYRIVM.
 Golfo de Salonichi, THERMÆVS Sinus.
 Golfo de Saudra, MADISANITES.
 Golfo, Sauolas, SARABACVS Sinus.

G R

Golfo di Soltania, CYCLAMINVS.
 Golfo dela Suda, AMPHIMALES.
 Golfo di Taranto, LAMETICVS Sinus.
 Golfo di Trieste, TERGESTINVS Sinus.
 Golfo di Veneria, HADRIATICVS Sinus.
 Golfo del Ziton, MALLACVS Sinus.
 Golo, TVOLA.
 Golumbatz, TRICORNIVM.
 Gomera, NIVARIA.
 Gordan, CVRIANVM.
 Gorgona, VRGO.
 Goritia, CARNICVM IVLIYM.
 Goriza, MANTINIA.
 Gornay, GORNACVM.
 Gorke, GORSIO, sine HERCVL.
 Gormoncestre, DVROLIPONS.
 Gorum, SAGIS.
 Gos porto, SVRIGA.
 Gotha, AGATHES.
 Gothardt-berg, SVMMA Alpes.
 Gothia, TAVRICA Chersonesus, & BASILIA.
 Gotlant, GOTHISCANDIA, & GOTHIA.
 Gottingen, MVNITIVM, & DVLGIBINI.
 Gotz, EMMAYS.
 Gotzini, HEPHÆSTIAS.
 Governo, ACROVENTVM.
 Gourohs, IBERIA.
 Gowy, VAGA.
 Gozi, THERA.
 Gozo, IVNONIS Sacrum, GAVLOS, & CLAVDVS.
 Graciola, CERN E.
 Gradisca, VLPPIA TRAIANA, & ZARMISO-
 GETHVSA.
 Gradiscia, GRATIANA.
 Graial, GRACCVRS.
 Graitz, GRAICVM, SAVARIA, & FLORIANA.
 Gran, STRIGONIVM, VALENA, & GRANVA.
 Granada, ILLIBERIS, & ILLIPVLA.
 Granaria Iosephi, PYRAMIDES.
 Grancestre, ELGE, & CAMBORICVM.
 Granea, ECHEDORVS.
 Granuiller, & Grattepance, BRATVSPAN-
 TIVM.
 Grantebridge, GRANTA.
 Granzebain, GRAMPIVS.
 Gras, MASSALIOTICVM.
 Graro, MASTA.
 Grasse, GRINNENSIVM.
 Gratti, CRATHIS.
 Graupundtner, CANINI, & RHÆTI.
 Grebegin, ITHOME.
 Grebigni, MYCENÆ.
 Gree, PEDALIVM.
 Græciaria, ACHILLEA.
 Grenoble, ACVSIO RV Colonis, & AERIA.
 Greuenos, CRONIVM.
 Griechsweissenburg, TAVRVNVVM.
 Griefnagen, VIRITIVM.
 Grin, GRINNES.
 Grinczenberg, GVNTIA.
 Grine, CLAZOMENÆ.
 Gripoli, PÆSTVM.
 Gripwald, VIRITIVM.
 Grisano, CTEMENÆ.
 Griso, COLONE.
 Grisoni, CANINI, & RHÆTI.
 Gritto, CVPRÆ.
 Grobming, GABRV MAGVM.
 Grochoua, BVNVVM.
 Groeningen, PHILÆVM, CHAVCI, & GRINNES.
 Groeninger diep, VIDRVS.
 Groppoli, GRVMENTVM.
 Grossca, ISTROPOLIS.

Grosseto,

G V

Groffeto, RVSELLANA.
 Grosso, TICARIVS.
 Groff S. Bernhartf-berg, POENINÆ.
 Grofwerder, LATRIS.
 Grotta di Napoli, CRIPTA NEAPOLITANA.
 Grotta di glicani, SPIRACVLA.
 Grotta di S. Nicolo, LATOMIÆ.
 Grotta della Sibylla, CIMBERII.
 Grotta rossa, RVBRASAXA.
 Grotte à mare, CVPRÆ.
 Grutta, HERBESSVS.
 Guadajos, SALSVM.
 Guadalete, LIMÆA.
 Guadalquivir, BÆTIS.
 Guadalquivirejo, S ALDVBA.
 Guadalajara, CARACCA, & DVRIAS.
 Guadalete, LIMÆA.
 Guadaxenil, SINGYLIA.
 Guadiana, ANAS.
 Guadilbarbar, TVSCA.
 Guadix, ACCI.
 Guagida, LANIGARA.
 Gualgaz, GANGES.
 Guardamar, LONGVNTICA.
 Guardia, SIGA.
 Guardiano, LOTOA.
 Guascoigne, NOVEMPOPVLANA.
 Guasto, FORVM *Cassij*.
 Guasto di Aimonc, HISTONIVM, & HISCONENSES.
 Guattaro, BATTARVS.
 Gueguere, MEROE, & SYENE.
 Guerba flumen, VOLCIANI.
 Guerhan, VEROLANIVM.
 Gueser, SELEVCIÆ.
 Guesna, LIMIOSALEVM.
 Guetalabiar, DVRIAS.
 Guhara, QVIZA.
 Gwijd, VECTIS.
 Gwydhyl, SCOTI, & HIBERNIA.
 Guienne, AQVITANIA.
 Guilao, HYRCANVM.
 Guimaraez, ARADVCA.
 Guinea, GANGINES.
 Guines, OROMANSACI.
 Guipuscoa, CANTABRI, & VARDVLI.
 Guyr, DYOS.
 Gulad yr haf, MVROTRIGES.
 Gulafeiruar, ALBA IVLIA.
 Guldifordia, NEOMAGVS.
 Gulse, LISSIA.
 Gulich, IVLIACVM, VATVCA, & GVGERNT.
 Gunff, SABARIA.
 Gunzburg, & Gunzberg, GVNTIA.
 Gurck, CORCORAS.
 Gurcktal, AGVNTVM.
 Gurfeldt, QVADRATA.
 Gurgo, HERBESSVS.
 Gutmendt, SACARBANTIA.
 Gurrea, GALLORVM *Forum*.
 Gurtina, CORTYNA.
 Gufarate, GEDROSIA.
 Guzzing, RINGVS.
 Gyngitsch, GENADIVM.

H

HAbas, ÆTHIOPIA *sub Egypto*.
 Habes, ELEVTHERVVS.
 Habinolerg, AVGVSTA *Vindelicorum*.
 Habynacth, INDVS.
 Hædar, ARSINARIVM.
 Haczag, & Hatfaag, SAR MISIA, & ZARMISQ-
 GETHVSA.
 Hadrianopoli, HADRIANOPOLIS.

H A

Hæfren, SABRIANA.
 Haia del holan, PARADISVS.
 Halap, CHALYBON.
 Halapia, MESOPOTAMIA.
 Halberstadt, PHEVGARVM.
 Halegfex, OLCANA.
 Aleppo, HIERAPOLIS. *vide Aleppo*.
 Hali, MVZA.
 Halig Eilande, LINDISFARNA.
 Halprun, ALISO.
 Ham, ÆGYPTVS.
 Hama & Hamfa, TARSVS, & APAMIA.
 Haman, & Hamfa, EMISSA.
 Hamburch, TREVA, & GAMBRIVII.
 Hami, SACER.
 Hamous, APAMIA.
 Hamshite, SIMENI, & BELGÆ.
 Hanchifa, ATLAS *Maior*.
 Hani, ECBATANA.
 Hanofer, LEVPHANA.
 Hapharcan, EPHRAIM.
 Haberie, SALAMBORIA.
 Harda, ARTISCVS.
 Hardberg, HEORTA.
 Hardeuene, ARDVENNA.
 Hardtswaldt, MELIBOCVS.
 Harifa, ARCI.
 Harlingen, MANARMANIS.
 Harnstein, ALISO.
 Harpaia, HIRPINVM.
 Hartlandt point, HERCVLIS *Prom.*
 Hardtswaldt, SILVA.
 Hasenburg, DIDATTIVM.
 Haspengow, HASBANIVM.
 Hassio porto, HERACLEA.
 Hastengs, OTHONA.
 Hauage, MEROE.
 Hauessem & Hamsem, CIMMERII.
 Haustruck, NORICVM, & AVRIANA.
 Hauwenstein, IVRA.
 Hayne, HAGNAVVS.
 Hayphe, PORPHYREVM.
 Hayrich, HORTARII *Regna*.
 Hefenfeld, LINDISFARNA.
 Heydelberg, DVRLACVM, INTVERCI, BV-
 DORIS, & CAPELLATIVM.
 Heil, HELLEVIONES.
 Heylich landt, SAXONVM *Insula*, & ACTANIA.
 Heylieden, ZEVCITANA.
 Helch, LONGVNTICA.
 Helecafre, CALATVM.
 Helmeßmenich, GEDROSIA.
 Hemid, AMISVS.
 Henault & Henegou, HAGINOIA.
 Hengstberch, CETIVS.
 Henly, ANCALITES.
 Heppen, APIANVM.
 Herac, PETRA.
 Herac aian, CARMANIA.
 Heraclia, PERINTHVVS, & CLVPEA.
 Herck, ARCHA.
 Herdel, DACIA.
 Heren, CARRHÆ.
 Herford, CATYEVCHLANI, & DVROCO-
 BRIVÆ.
 Hermionia, ARMORICÆ.
 Hernich, PHILENI *Vicus*.
 Herkelens, HERCVLIS *Castra*.
 Herstel, HARISTALLIVM.
 Herttsberg, CETIVS.
 Hertzogenrode, VATVCA.
 Hefdin, HELENA.
 Hefzgang, CATARRACTAS.

H O

Heff, TENC TERI, & CATTI.
 Heterwaldt, CÆSIA.
 Het Ras van Aldernay, EBODIA.
 Hetia, ARIA.
 Hetlandt, ELECTRIDES.
 Hexameli, & Hexamilion, ISTHMVS.
 Hexamili, LYSIMACHIA.
 Heyzant, SENA.
 Hyali, ÆGIALA.
 Hichan, CHIOS.
 Hidecl, TIGRIS.
 Hieracium, LOCRI.
 Hierusalem, ZACYNTHVS.
 Higuera, NERTOBRICA.
 Hildesheym, ASCALINGIVM, & BENNO-
 POLIS.
 Hymburg, COMAGENVM.
 Hynd, INDVS.
 Hirmio, VINDIVS.
 Histercyh, ISTRIA.
 Hita, CÆSATA.
 Hitona, OCTOGESA.
 Hochbury, GAMBRIVII.
 Hohenstraff, RIPA ALTA.
 Hochenwart, RIPA PRIMA.
 Hochrug, VSIPETES.
 Hodu, PERSICVS Sinus.
 Hoia, YIERVEDRVM.
 Hoofden, FRETVM *Gallicum*.
 Hoy, DVMNA.
 Hoye, IVHONVM *Ciuitas*.
 Holdernesse, PARISII.
 Nole, OLINO.
 Holeshor, SEGONTIACY.
 Holerthal, COLDVLI.
 Hollandt, BATAVIA.
 Holmburg, RVGIYM.
 Holnpurg, COMAGENVM.
 Holstein, & Holstaten, CIMBRICA *Chersonesus*, WA-
 GRI, & REVDIGNI.
 Homano, VOMANVS.
 Hondaribia, OEASO.
 Honfieu, IVLIOBONA.
 Honneau, HON.
 Honfcore, PLEVMOIII.
 Horburg, ARGENTVARIA.
 Horicula, ORCELIS.
 Hormis, SAOCORAS.
 Horn, QVARTENSIS.
 Hornachs, PHORNACIS.
 Horndiep, ISLA.
 Horomeli, GRÆCIA.
 Hortensis, BENEHARNVM.
 Horti, HORTANVM.
 Hostia, HOSTILIA, & OSTIA.
 Hubet, MNIARA.
 Hued Icer, SERBETOS.
 Hued Nijar, GIR.
 Hued el Quibir, NASABATH.
 Huermesdam, BILBILIS.
 Huesca, OSCA, & CALAGVRIS.
 Huescar, ESCVA.
 Huis te Bretten, ARMAMENTARIYM.
 Huis van Wonderen, AMPHITHEATRVM.
 Halphord, VINDOGLADIA.
 Humago, CISSA.
 Humain, SIGA.
 Humana, NVMANA.
 Humber, ABVS, & VMBER.
 Humble, HOMELEA.
 Handertbuhel, CENTVM COLLES.
 Hundred of Henly, ANCALITES.
 Hundtruck, SAVROMATA.

I E

Hungaria, PANNONIA, & VNNI.
 Huntendunc, VENANTODVNVM.
 Huntingthor, DVROLIPONS.
 Hyemes, OXIMVM.

I.

I Acamcuri, SOSICVRÆ.
 Iacca, IACGETANI, & IACCA.
 Iada, LADA.
 Iadafon, PALIBOTHRÆ.
 Iadog, RVBRICATVS.
 Iæen, MENTISA, ORINGIS, & GYRISOENI.
 Iaffo, IOPPE.
 Iagour, EVROPÆI.
 Iaicis, ACIVS.
 Iack, RHYMNVS.
 Ialca, ELIS.
 Ialina, ACHERSVIA.
 Ialines, MACARIA.
 Iamboli, CHALCIDICA.
 Ianizzari, SIGEYM, & ÆANTIVM.
 Ianuti, ÆGILIVM, DIANIVM, & SINONIA.
 Iapan, AVREA CHERSONESVS.
 Iappenaw, IAPODES.
 Iarcazes, CYANEÆ.
 Iaretta, TERIAS.
 Iasuingi, IAZYGES.
 Iato, IETAS.
 Iaua, IABADII *Insula*.
 Iaurinum, ARRABO.
 Iaz, IAZYGES.
 Ibiffa, EBVSVS.
 Icaria, ICARIA.
 Icborrow, ICIANOS.
 Ichtimam, STENIMACHYM.
 Idanhas, IGEDITA.
 Ideleton, SEGEOCYM.
 Idia, IDIENSIS.
 Idifa, IMAVS.
 Idual, ATLAS *Major*.
 Iefferkir, TARICHEA.
 Ienff, GENEVA.
 Ienfferse, IEMANVS *Lacus*.
 Ienifar, & Ierufat, PHERÆ.
 Ieniza, PELLA.
 Ierby, ARBEIA.
 Iercon, EVRYMEDON.
 Iero, GYARVS.
 Ieron, IOVIS VRIL.
 Ieron Romelias, POLICHNION.
 Iesclbas, MARGIANA, & TARTARI.
 Iesulo, EQVILIVM.
 Iethira, ATHAR.
 Iethra, EMOVVS.
 Iex, HECATONPYLYM, & PARTHIA.
 Igg, ÆMONIA.
 Igle, ADAQVILAS.
 Igliaco, PENEIVS.
 Igualada, ERGAVIA.
 Ilceftre, ISCHALIS.
 Ilena, ILIENSES.
 Iler, HILARA.
 Ilesci, VLMOS.
 Illa, ELIBERIS.
 Illora, ILVROIS.
 Ilcz, VLMOS.
 Immaticen, MANICELVM.
 Imola, FORVM *Cornelij*.
 Im bart, BARDVM.
 Im Thunca, THVNICATES.
 Im Zagor, CLAVDIVS.
 Inachos, APHAS.
 Incifa, LIBARNA.

Inn, OENVS.
 Inder, INDVS.
 India, ATLANTIS *Insula*.
 Indiuina, LANVVIVM.
 Indostan, INDIA.
 Indu, INDVS.
 Iniesta, SEGOBRIGA.
 Ingadin, SARVNITES.
 Ingluni, TAVRVS.
 Inis Aualon, AVALONIA.
 Inis Writin, AVALONIA.
 Inneken, AGVNTVM.
 Inspruck, OENI PONS.
 Insula del ferro, PLVITALIA.
 Insula principis, ANTIGONIA.
 Interdocha, INTEROCREA.
 Ioannina, CASSIOPE.
 Ioannipoli, PARASTLABA.
 Ioden, IVDÆI.
 Iogues, GYMNOSOPHISTÆ.
 Iouenazo, EGNATIA.
 Iour, IVRA.
 Iperen, PLEVMOSE.
 Iphrichia, AFRICA.
 Ips, VS BIVM.
 Ipsala, CYPSELLA.
 Ipsch, EPOISSIVS.
 Irekh, VLMOS.
 Iris, EVROTAS.
 Irlandt, IRIS, & HIBERNIA.
 Irnio, VINDIVS.
 Isarfo, ISARCI.
 Ischar, STRYMON, & IATRVS.
 Ischeboli, SCOPELVS.
 Ischel, TVTATIO.
 Ischia, OENOTRIDES, ENARIME, CIVS, &
 PITHECVSÆ.
 Iscodaua, SCODRA.
 Isen, ISINISCA.
 Isiles, OCELVM.
 Islandt, THYLE, & BRETTANIA.
 Isas de Canaria, FORTVNATÆ.
 Isas de Baiona, DEORVM *Insula*.
 Isas de Cabo verde, GORGONES.
 Isas de Praçel, MANIOLÆ.
 Isle de Bas, BARSA.
 Isle de Figo, PHINTONIS.
 Isenos, SELINVS.
 Ism, ISINISCA.
 Ismid, NICOMEDIA.
 Ismyr, SMYRNA.
 Isnich, ASCANIA, & NICÆA.
 Isnigimid, NICOMEDIA.
 Isola, CREMERA, INTERAMNIA, & LIBANVS
Alma Veneris.
 Isola di Arbenga, GALLINARIA.
 Isola Bisentina, TYRVS.
 Isola di Columbi, ENISIPIA.
 Isola di ferro, OMBRIO.
 Isola di S. Maria, & S. Michaelis, ATLANTIS.
 Isola di Patriarcha, LÆA.
 Isola Rossa, PHINTONIS.
 Isola di Toro, MOLYBODES.
 Isole del Archipelago, CYCLADES.
 Isole Corrente, CHELIDONIA.
 Isole di Mezzo, ELAPHITES.
 Isona, AESONENSES.
 Isola di S. Pierro, MOLYBODES.
 Isprite, SPARTE.
 Issel, ISLA.
 Ista, ALISTA.
 Istar, SICHEM.
 Istria, HISTRIA.

Istrig, SARGETIA.
 Istuyth, STVCIA.
 Italia, ITALIA.
 Italica, HERACLEA.
 Ithro, ITRVM, & MAMVRRARVM *Vrbs*.
 Indenburg, VIRVNVM.
 Iudicello, AMENANNVS.
 Iuelecestre, ISCHALIS.
 Iuelmouth, VEXALA.
 Iugum D. Mariæ, CAVDINA *Fauces*.
 Iuifs, IVDÆI.
 Iuine, IVN.
 Iulianoua, CASTRVN.
 Iuliacentes, MENAPII.
 Iulien, ALPES IVLIAE.
 Iunqueras, IVNGARIA.
 Iuoys, *vide* Yuoys.
 Iupile, IOPLIA.
 Iurat, & Iurten, IVRA.
 Iurca, EPOREDIA.
 Iurgano, FRATERIA.
 Iustinopoli, PVLLARIA.
 Iuytlandt, CIMBRICA *Chersoneusus*, CIMBRI, &
 SABALINGI.
 Izli, GITLVI.

K.

K Alcacestir, CAICARIA.
 Kalenberg, CETIVS.
 Kalegeron oros, MÆSIVS.
 Kam, ÆGYPIVS.
 Karopnitz, ORBELVS.
 Karkessa, CHARCHAMIS.
 Karnberg, CARRODVNVM.
 Karofca, CORNACVM.
 Kassel op den berch, CASTELLVM *Morinorum*.
 Kato, MANATHAT.
 Katzenelenbogen, CATTI *Meliboci*, & CATTI.
 Kaunburg, COMAGENVN.
 Keyserstul, FORVM *Tiberij*.
 Keyserwerd, COLONIA TRAIANA.
 Kelaggebar, PETRA *Deserti*.
 Keldan, CHALDÆA.
 Kellensey, OCELVM.
 Kellenton, GALAVA.
 Kelmuntz, CALIOMONS.
 Kemach, CAMACHAS.
 Kempnaers, TOXANDRIA.
 Kempten, DRVSOMAGVS, & CAMBODV.
 NVN.
 Kencester, ARICONIVM.
 Kenclis, ANCHIALVS.
 Kennemetlander, CANINEFATES.
 Kennet, CVNETIQ.
 Kent, CANTIVM.
 Keregi, OBOTRITÆ.
 Keretwanya, AVRARIARVM.
 Kerim, INDVS.
 Kerstentriek, EVROPA.
 Keschisdag, OLYMPVS.
 Kessel, CASTELLVM.
 Keureuz, CHRYSIVS.
 Kew, ONOCHRINVM.
 Kharnburg, CARRODVNVM.
 Kheres, CVSVS.
 Kil, GELBIS.
 Kilia, CALLATIA.
 Killair, LABERVVS.
 Killian, CELNIVS.
 Kyntzen, QVINTANÆ.
 Kiouia, TOMI.
 Kirnheim, TRIBOCES.
 Kisdarnocz, CLAVDIVS.
 Kleckgoew, EREMVS *Heluetiorum*.

K V

Klein Brabant, BRACHBANTIVM.
 Klosterneuburg, CLAUDIVM.
 Knytingen steig, PYRI Mons.
 Kochersberg, CONCORDIA.
 Kogel, LAVIACVM.
 Kopizath, IMAVS.
 Koppel, CAMPONA.
 Kornthaur, TAVRVS.
 Kotting, COTVANTII.
 Kotwig, CETIVM.
 Krabaten, PANNONIA, CHROBATÆ, & DAL-
 MATIA.
 Krac, PETRA Deserti.
 Krainburg, CARRODVNM, & NOVIDVNM.
 Krainer, CARNI, & LIBURNIA.
 Kraneburg, BVRCINACIVM.
 Kraß, CHRYSIVS.
 Kratzer, VOGESVS.
 Kreckornwel, VXELA.
 Kreutznach, CRVCINIACVM.
 Kriuczne, HÆMVS.
 Krumleckthaur, TAVRVS.
 Kunigsberg, REGIS Mons.
 Kunigwiser, TERACATRIÆ.
 Kuningweyferwaldt, LVNÆ Silu.
 Kunman, CENIMAGNI.
 Kuryma, CARSIDAVA.
 Kurzitadon, HIEROSOLYMA.
 Kusty, AVGVSTIA.
 Kuttenberg, GOTHINI.
 Kyreckwal, POMONA.

L

L Abarti, ECDIPPA.
 Labatlan, COMMERCIVM.
 Labe, ALBIS.
 Labinia, BEBRIACVM.
 Labirintho, DICTE.
 Labroja, PRAVSI.
 Labus, ATHRES.
 Lac de Geneuc, LEMANVS Lacus.
 Lac de nostre Dame de Danube, HALMYRIS.
 Lac de Lozanne, LEMANVS Lacus.
 Lacedogna, AQVILONIA.
 Laccera, LEBEDVS.
 Lacha, OLYMPVS.
 Lachi, PETRA.
 Lacofichia, PIERIA.
 Ladi, CYRRHVS.
 Ladice, ATHESES.
 Ladog, RVBRICATVS.
 Lafidari, LYCORMAS.
 Lagno, CLANIVS.
 Lago di Anguillara, SABATVS Lacus.
 Lago de Antacon, ARAPOTES.
 Lago di Bassanello, VADIMONIS Lacus.
 Lago de Bendemal, MARIANE.
 Lago di Bolsena, BVLSINVS.
 Lago di Braxiano, SABATVS Lacus.
 Lago di Castel Gangolfo, ALBANVS LACVS.
 Lago di Castiglione, PRILLE.
 Lago di Celano, FVCINVS Lacus.
 Lago Colluccia, SERVILII VACIÆ Villa.
 Lago di Comacchio, ORIGARIUM.
 Lago di Como, LARIVS Lacus.
 Lago di Contiglione, CVTILIA Lacus.
 Lago di Fundi, FVNDANVS Lacus.
 Lago di Garda, BENACVS.
 Lago di Gorridan, PERGVS.
 Lago de Idro, BRIGANTINVS.
 Lago de Isenano, TRIVIA Lacus.
 Lago de Isco, SEBINVS.
 Lago di Lesina, PANTANVS.
 Lago Licola, LVCRINVS.

L A

Lago de Lochrida, DASSARITES, & LYCH-
 NIDVS.
 Lago de Losanno, LAVSONIVM.
 Lago di pie di Luco, CVTILIA Lacus, & VELI-
 NVS.
 Lago Maiore, VERBANVS.
 Lago di Marlo, FVCINVS Lacus.
 Lago de monte Orphano, EVPIILIS.
 Lago di Nemo, TRIVIA Lacus.
 Lago di Nicea, ASCANIA.
 Lago d'Orbitello, MARINVS Lacus, & PRILLE.
 Lago della pattia, LINTERNA.
 Lago di Perugia, TRASMENVS.
 Lago di Pussiano, EVPIILIS.
 Lago di S. Prassode, REGILLVS.
 Lago de Rossillon, CIMINIVS Lacus, & FVCINVS.
 Lago de Scutari, LABEATIS Palus.
 Lago di S. Seucera, REGILLVS.
 Lago Striuo, COPAIS.
 Lago sudatorio, ANIVS.
 Lago de Terni, VELINVS Lacus.
 Lago di Tripergola, AVERNVS.
 Lago Versentino, MANDVRIVM.
 Lago de Vico, CIMINIVS Lacus.
 Lago di Viterbo, VADIMONIS Lacus.
 Lagoa, & Lagos, LACOBRIKA.
 Lagonero, NERVIVM.
 Lagos, & Lagoa, LACOBRIKA.
 La guarda, MAGNVM Promonterium.
 Lagusta, CELADVS.
 Lagume de Venetia, GALLICA PALVS.
 Laybach, & Labato, NAVPORTVS.
 Laicete, ARENOSVM Litus.
 Laimon, BOSPORVS Thracium.
 Laino, LAVS.
 Laiscure, ELVSA.
 Lakium, PRÆTORIVM.
 Lali, HALYS.
 Lalisa, LAODICEA.
 Lamarante, ARADVCTA.
 Lambach, OVILABIS.
 Lambino, AMPHISSA.
 Lambra, LAMBRANI.
 Lamello, LAVMELLVM.
 Lamentana, NOMENTVM.
 Lamego, LAMECA.
 Lameto, LAMETIA.
 Lamia, AMYCLI Portus.
 Lamina, THESSALIA.
 Lamira, SMYRNA.
 Lamone, ANEMO.
 Lampido, LOPADVSA.
 Lampico, LAMPSACVS.
 Lampta, VOBRIX.
 Lampuraa, SELAMPVRA.
 Lancaster, ALION, MEDIOLANIVM, & ORDO-
 VICES.
 Lanciano, AVXANVM.
 Landas, VASARII.
 Landrimiti, ADAMYTTEOS.
 Landriguet, OSISINI.
 Landtendt, ANTIVESTÆVM.
 Landtshut, CONSVANETES.
 Landspurg, SEGESTICA.
 Landtouer Yffel, BVSACTERI.
 Landtuber Waldt, TRANS LVCVM.
 Landt van Rijen, AMBIVARITI.
 Landtvoghty, SVANETES.
 Landu, ATVRVVS.
 Langanico, OLYMPIA.
 Langeß, ALINGONIS.
 Langlandt, HEMODES, & IIGII.
 Lango, COS.

Langres.

L A

Langres, LINGONES.
 Langroiva, LACOBRIQA.
 Langse, VERBANVS *Lacus*.
 Langüedoc, NARBONENSIS, SEPTVMANI,
 & BELCAS.
 Languillade, BLASCON.
 Languenilla, ALBA POMPEIA.
 Laniza, PANYSVS.
 Lanüssa, AXIMA.
 Lanziano, ANXANVM.
 Lanzerotta, PLVITALIA.
 Laon, LAVDVNVVM.
 Laorina, VICI.
 Laotzalos, LIZISIS.
 Lapriüa, HYPSEA.
 Lard, ASPIS.
 Large, TARRAS.
 Larina, STOECHADES.
 Laripa, CYPRA.
 Larissa, ANTHEDON, LIXA, CASIVS, &
 MELAS.
 Larizzo, LARISSA.
 Larmire, LARISSA.
 Laro, SABATINVS.
 Laroco, LADICVS.
 Larta, AMBRACIA, & EPIRVVS.
 Lartacho, RHYNDACVS.
 Larziz, VELLANIS.
 Lasenitz, LACIBVRGIVM.
 Laso, ASIVS.
 Laspi, PRIAPVS.
 Lasthi, DICTE.
 Lataraco, HETRICVLVM.
 Latiti, ANTICEITAS.
 Lauagna, ENTELLA.
 Laual, VENELI.
 Laubenburg, COENOVVM.
 Laudichia, LAODICEA.
 Laudonia, MÆTÆ.
 Lauedan, SONTIATES.
 Lauenzo, PHORBANTIA.
 Lauffen, LAVIACVM.
 Lauffenberg, GANODVRVM.
 Lauizario, & Lauizzo, LEBVI.
 Lauino, LABINIVS.
 Laula, TIGVLLIA.
 Lauona, HERMONASSA.
 Laurigi, LAVRO.
 Lausnitz, SORABI, SERBI, ELYSII, & LVI-
 TITII.
 Lauwers, LAVBACVS.
 L'Auxois, ALEXIA.
 Laxia, COLCHIS.
 Lazaretto, SIMÆTHVS.
 Lazzara, GRANICVS.
 Lebazusa, LIBISOSONA.
 Lebeditz-chifar, LEBEDVS.
 Lebida, LEPTIS.
 Leberberg, IVRA.
 Le Botte, CYPHANTA.
 Lebrixa, NEBRISSA.
 Lebuza, LIBYSSA.
 Le Caue, BORMANICO.
 Lech, LYCIAS.
 Lechrainer, LICATII.
 Leck, HELIVM, & FOSSA *Corbulonis*.
 Lectore, LACTORACIVM, & GARITES.
 Lecoust, HIEROSOLYMA.
 Ledesma, BLETISA.
 Lee, LEVEFANO.
 Leeder, EBVDÆ.
 Lefcare, ARSINOE.
 Lefke, LAODICEA.

L E

Le Four, GOBÆVM.
 Legancestre, DEVA.
 Legina, ÆGINA.
 Leiton, DVROLITVM.
 Leybach, ÆMONIA, & NAVPORTVS.
 Leybnicz, POLYBIANVM.
 Leyden, LVGDVNVM, & LVGODINVM.
 Lelise, ESIGVS.
 Lembro, IMBRVS.
 Lemburch, LEVCOPO LICHNA.
 Lemene, PEPARETHVS.
 Lemerich, NAGNATA.
 Lemise, NEAPOLIS.
 Lemno, MYRINA.
 Lemnosia, CANOVACI.
 Lendrosia, EBVDÆ.
 Leneham, DVROLEVVM.
 Lenno, LELGOVIA.
 Lennox, ELGOVÆ.
 Lens, NIMETACVM.
 Lenza, NICIA.
 Leocata, SORDICENÆ.
 Leon, LEGIO *Septima Germanica*, BRIGÆCIVM,
 & LEMOVICI.
 Leondoul, DIABLINTRES, & NOEDVNVM.
 Leontari, MEGALEPOLIS.
 Lepanto, NAVRACTVS.
 Lepe, ELEPLA.
 Lepede, LEPTIS.
 Lepide, FOA.
 Leprus, PARIADES.
 Lepuscoa, VASCONIA.
 Lera, IGMANVS.
 Lereffe, BORYSTHENES.
 Leria, VALERIA, & IGMANVS.
 Lericce, ERICIS *Portus*.
 Lerida, ILERDA.
 Lero, LERIA.
 Les, TELIS LEDVM, & LIRIA.
 Leser, LESVRA.
 Lesina, & Lexina, PHAROS.
 Leskerd, SEBASTA *Altera Legio*.
 Leso, LESVRA.
 Lesse, GLESSARIA.
 Lestuthiel, VVELA.
 Leuante, ASIA.
 Leucat, LEOCATA.
 Leuica, PACONIA.
 Leuidonia, LEVTARNIA.
 Leuinus, BODOTRIA.
 Lewis, EBVDÆ.
 Leukirchen, CALVCONES.
 Leye, LEGIA.
 Leypsick, LYPFVRDVM, & LVPPIA.
 Leuontincral, LEPTONTII.
 Lez, LEDVM.
 Leze, ALETIVM.
 Lezuza, LIBISOSONA.
 Lhanuellin, MEDIOLANVM.
 Lheyn, CANGANORVM.
 Lhundain, LONDINIVM.
 Liacura, PARNASSVS.
 Libanova, STAGIRA.
 Liberata, ALBVLA.
 Liborne, CONDATEM.
 Lica, MAZÆI.
 Liche, & Liga, LAODICEA.
 Licola, FOSSA NERONIS.
 Licolia, LEDRENSIS.
 Licofo, LEVCOOTHEA, & LEVCASIA.
 Lycostomum, HARPIS.
 Licudia, PHILÆNI *Vicus*.
 Lijfanders, LEMOVII, EFFLVI, & EUPHRASTE.
 Liege,

Liege, EBVRONES.
 Liere, NIVESDVN.
 Lieor, ILLITVRGIS.
 Liffe, MODONVS.
 Lignano, FORVM *Licini*.
 Lignitz, HEGETHMATIA, & ILINGÆ.
 Ligon, LIGA.
 Ligorino, AD HERCVLEM.
 Ligna, VENICNIUM.
 Lima, FORVM *Limicorum*.
 Limaigne, LIMANE.
 Lymbach, OLIMACVM.
 Lymborch, RHIGIA *Altera*.
 Lime, ELATAS.
 Limino, ROMATINVM, & ALSA.
 Limisso, AMATHVS.
 Limnat, LIMENIA.
 Limoges, RATIASTVM, & LEMOVICES.
 Limosius, LEMOVICES.
 Limoza, ÆTHVSA.
 Limpne, LEMANIS.
 Linca, IVLIA LIBYCA.
 Lincolne, CORITAVI.
 Lincolne, & Lindecolin, *item* Lincol, CAER, & LONDON.
 Lindo, LINDVS.
 Lingua del Faro, ARGENNVM.
 Linter, DIABLINTRES.
 Lintini, LEONTIVM.
 Lintz, AVRELIANVM, AREDATE, & LONCIVM.
 Lintzgoew, VINDELICI, & LENTIENSES.
 Linxano, LYCOMEDIS.
 Lion, LVGV DVNVM.
 Lionnois, SEGVSIANI.
 Lipara, LIPARÆ.
 Lippa, POTVLATENSII.
 Lippe, LVPIAS.
 Lipuda, ARETA.
 Liria, LAVRO, & LERIA.
 Lirio, THEMISCYRA, & IRIS.
 Lis, LEGIA.
 Lisbona, & Lisboa, OLYSIPPO.
 Lifna, PHAROS, & LYSENEN.
 Lifseulx, LEXOBI.
 Liffa, ISSA.
 Liffa, & Liefina, LISSA.
 Litontio, NATISO.
 Listo, MYLÆ.
 Lithquo, LINDON.
 Lithauwer, ALANI, & FENNI.
 Liudadia, ACHAIA, & CREVSA.
 Liuenza, LIQVENTIA.
 Liorno, LIGVRNVS *Portus*, & TRITVRITA.
 Lizon, CASIVS.
 Lizonzio, ALSA.
 Lizza, LAODICEA.
 Llanes, LIBVNCA.
 Lobbe, *vide* Lobienfe.
 Lobeck, HERISPICH.
 Lobienfe monasterium, LABIENI *Castra*.
 Lobon, LYCON.
 Lobregat, RVBRICATVM.
 Lochar, LEVCARVM.
 Lochrida, TAVRESIVM.
 Locomano, ÆCVLANOS.
 Loda, OLDA.
 Lodesuë, LVTEVANI, & CABALES.
 Lodi, LAVS POMPEIA.
 Lodon, IVLIODVNVM.
 Lodrino, DRILLO, & DRINIVS.
 Lodro, ALVTRAENSES.
 Louen, & Louvain, LEVACI, & GRVDII.

Lofanto, AVFIDVS.
 Logitich, LONGATICVM.
 Lognina, LONGVM *Prom*.
 Logroño, IVLIOBRICA, & VARIA.
 Loguhabria, CAREN I.
 Loilandt, HEMODES.
 Loire, LIGERIS.
 Lombardo, IOTAPE.
 Lombardia, GALLIA CISALPINA.
 Lombardia cis Padum, ÆMILIA.
 Lombura, INDVS.
 Lon, LVPIAS.
 Loncheffer, LONGOVICVM.
 Londario, MEGALEPOLIS.
 Londen, & Londra, LONDINIVM, & TRINOVANTES.
 Longamico, STYMPHALVS.
 Longna, VLYSSIS *Portus*.
 Longo, TORONE.
 Longobaldo, BRVCCA.
 Longobardo, INYCOS.
 Longobusco, TEMESA.
 Longofardo, IVLIOLA.
 Lor, LAODICEA.
 Lora, AXALITA.
 Loraine, LOTHARINGIA.
 Lorch, LAVRIACVM.
 Lorca, ELIOCROTÆ, & ILORCI.
 Lorda, LAPVRDVM.
 Loreo, OREVM.
 Lorna, CANOVACI.
 Losanne, LATOBRIGI, & LAVSONIVM.
 Loscodos de Ladoco, LADICVS.
 Los piercos, CHOERADES.
 Loffe, LOXA.
 Lothringer, & Lorainois, TVLINGI, & LOTHARINGIA.
 Longh, LONGVS.
 Louo, EPLA.
 Lowghborow, LACTODVRVM.
 Lough foile, LOGIA.
 Lubeana, NAVPORTVS.
 Lubeck, TREVA, & MARIONIS.
 Lucchiola, SIMÆTHVS.
 Lucena, LVCENTIVM.
 Luceria dei Saraceni, NVCCERIA.
 Loco, ANTIPYRGVS.
 Lucubi, VCVBIS.
 Lucughano, LVCVLLI *Villa*.
 Luczuho, LEINVM.
 Lugo, ARÆ SEXTIANÆ, & LVCENTES.
 Lugnano, ANASSVS.
 Luyck, CARBONARIVS SALTVS.
 Luycker landt, SOLIS *Mensa*.
 Lumatia, MYSIA.
 Lune, & Luneburg, MARIONIS, CHAVCI, CHERVSCI, & HILLINONICVM.
 Lunera, LEVCOGÆI.
 Lungiarie, APTVCHI.
 Lunkha, LINGONES.
 Lupff, LVPONDVM.
 Lupidi, RHYNDA CVS.
 Lutfeld, LARICES.
 Lufano, EVPILIS.
 Luson, SECOR.
 Lusso, LIX.
 Lussoia, ALEXIA.
 Lutach, LITTAMVM.
 Lutenberg, LENTVDVM.
 Lutterworth, LACTODVRVM.
 Luttich, & Luyck, EBVRONES.
 Luttercherwaldt, ARDVENNA.
 Lutzelburg, AVGVSTA *Romanorum*.

Luxente, LVCENTVM.
Luxeul, LVXOVIVM.
Lym, MOSCHIVS.
Lymen, LIMNOS.

M.

M Aabar, INDIA.
Mabar, CHABERVVS.
Mabeuge, MALBODIVM.
Mabuga, MAMVGA.
Macandan, ARSINARIIVM.
Macarmeda, ERPIVS.
Machari, MACARA.
Machlena, CYDARVS.
Maclenith, MAGLOVA.
Machri, RHODIORVM *Colonia*.
Macyn, vel Magyn, INDIA.
Maciqueparan, MINAGARA.
Machometta, ADRV METVM.
Macheck, AVREVS *Mons*.
Machelen, MACHLINIA.
Macri, PANORMVS.
Macroniso, HELENE.
Maczua, ORINE.
Madagafcar, CERNE.
Madara, LEVCA *Ore*.
Madaura, QVIZA.
Madiuni, SELINVS.
Madera, IVNONIA, & CERNE.
Madrax, MAGISTRICA.
Madunia, & Madonia, NEBRODES.
Madrid, MANTVA.
Maelfroom, VMBILICVS *Oceani*.
Maerfen, & Maerfiep, MASACI.
Maestricht, TRAIECTVM, & OBTRICENSE.
Manspurg, MENNEIANÆ.
Masseyek, MASACI.
Magale, RAPTVM.
Magaraffo, MARVVIVM.
Magareb, OCEANVS ATLANTICVS.
Magarifum, MELAS *Sinus*.
Magduni, MEDIOLANIVM.
Magiordech, BAGRADAS.
Magliano, MASSA.
Magna vacha, CAPRASIA.
Magog, PERSIA.
Magonicha, ARDOTIVM.
Magra, MACRA.
Magrah, & Magar Alexandria, PHAROS.
Magri, CAVNVS.
Magrib, OCEANVS ATLANTICVS.
Magro, CINIPHVS.
Maguni, HIRMINIVM.
Mahadian, APHRODISIVM.
Mahara, NILVS.
Mahech, DELTA.
Mahomena, BILIN.
Mahometta, APHRODISIVM, NEAPOLIS, & MACODAMA.
Mahori, MAGO.
Maid, EMONIA.
Maida, MALANIVS, & HIPPO.
Maidstone, DVROCOBRIVÆ, MADVS, & VAGNIACVM.
Maiella, NICATES.
Mayhafoli, ISBVRVS.
Maina, LEVCTRVM, & TENARIA.
Maine, CENOMANI, & MEDVANA.
Mainlandt, POMONA.
Malabar, INDIA.
Maitos, MADYTOS.
Malaca, AVREA CHERSONESVS, MVSI-
NA, MALÆI, COLON, PANGÆVS, & TA-
COLA.

Malaga, MALACA.
Malagina, MELANGA.
Malamocho, METHAMAVCVM.
Malatia, MELITA.
Malarina, MELITENE.
Malborow, CVNETIO.
Malconfiglio, SCARDONA.
Malck, MACOLICVM.
Malcouth, PARADISVS.
Malden, CAMVLODVNVNVM.
Malepur, MELANGE.
Malgara, AGOREORVM *Mania*.
Malido, SESTVS.
Mallen, MANLIANA.
Malmédi, MALMVNDARIVM.
Malmiftra, PYRAMVS, & TARSVS.
Mallorca, BALEARES.
Malora, LAMELLVM.
Malpertuso, MONALVS.
Malota, ZEPHYRIVM.
Malka, MELITA.
Maluasia, EPIDAVRVS.
Malualon, SANTONVM *Prom*.
Maluito, TEMESA.
Malzan, MALETVM.
Mamiffa, HEMOPSONESTIA.
Mamotta, ARABIA FELIX.
Manastir, ATHOS.
Manna, LACINIUM.
Manchad' Aragon, LAMINITANVS *Ager*.
Manche, BRITANNICVS *Oceanus*.
Mancheitre, MANCVNIUM, & MANDVESSE-
DVM.
Mandangan, HESPERION *Cornu*.
Mande, MIMATENSIS.
Mandi, & Mandigna, MANTINIA.
Mandria, MINYIA.
Mandula, MANDVRIA.
Manduria, MEDVLLIVS.
Manfredonia, APENESTÆ, & SIPONTVM.
Manghifi, TAPSVS, & CACYPARIS.
Mangalor, MONOGLOSSYM.
Manharczperg, MANIMI.
Maniffa, MAGNESIA.
Manreca, ATHANAGIA.
Manrich, MANARICIUM.
Mansfeyld, MANDVESSEDDVM.
Mansfeldische, CHERVSCI.
Manspurg, MONETTIVM.
Mantea, TERINA.
Mantegna, MANTINEA.
Mantoa, MANTVA.
Manxa, SPARTARIOVS.
Mar Cin, CHRYSE.
Mar el Azach, MÆOTIS *Palus*.
Margrande, TARENTINVS *Sinus*.
Mar di India, MARE RVBRVM.
Mar di Levante, MARE MEDITERRANEVM.
Mar di Lione, LIVSTICVM *Mare*.
Mar Maiore, PONTVS EVXINVS.
Mar di Mandria, MYRTOVM *Mare*.
Mar de Marmora, PROPONTIS.
Mar di Mecha, ARABICVS *Sinus*.
Mare mortuum, ASPHALTES.
Marmorto, LVCRINVS *Lacus*.
Mare Nigrum, PONTVS EVXINVS.
Mar Piccolo, GALEVS.
Mar di Sperlunga, AMYCLANVS *Sinus*.
Mar della Tana, MÆOTIS.
Mar Tosco, TYRRHENVM *Mare*.
Mar delle Zabacche, MÆOTIS.
Mar del Zur, CHRYSE, & EOVS *Oceanus*.
Marana, GABIVSA.

M A

Maranella, CRABRA.
 Marafona, & Marathona, MARATHON.
 Marazzo, MARVVIVM.
 Marath, MARONIAS.
 Marbech, HELIOPOLIS.
 Marbella, BARBESOLA.
 Marça, CARTHAGO.
 Marca d'Ancona, PICENVM.
 Marca Firmiana, PICENVM.
 Marca Treuifana, EUGANEI.
 Marcellino, MYLA, & PANTACHVS.
 Marche en Famine, FANOMANTIS.
 Marcoszeeck, MARCODAVA.
 Marchena, MARCIA.
 Marchiennes, MARTIANÆ.
 Marco, ARGENTANVM.
 Marechia, ARIMINVM.
 Maremma, APVANI, & LATIVM.
 Marefma, ASTACENVM.
 Marken, MASACI.
 Marckfelder, TERACATRIÆ, ADRABÆ, *Campi,*
 & QVADI.
 Maretamo, PHORBANTIA.
 Margarita, VRGO.
 Margath, MARATHOS, & GABALA.
 Margburg, MARINIANÆ, & MARTENA.
 Margedouerton, MARGIDVNVM.
 Margedofest, MARCODAVA.
 Marhani, MYRINA.
 Marice, TRANSMARISCA.
 Marino, MARIANA Villa, & LAMVM.
 Marida, ARIMINVM.
 Marigliano, MARINVM.
 Marifa, HEBRVS.
 Marmara, STRYMON.
 Marmora, PROCONNESVS.
 Marne, MATRONA.
 Marno, Maraffo, & Mararaffo, MARVVIVM.
 Marocco, & Maruecos, BOCANVM HEMERV, & MAVRITANIA.
 Marogna, MARONEA.
 Maros, & Macrifch, MARISVS.
 Marothia, MARTIS Castra.
 Marquesia, AREVACÆ.
 Marri, DECIATIVM.
 Marfalla, & Marzara, LILYDEVM.
 Marseille, MASSILIA.
 Marfiglia, ARCHIPPE.
 Marta, OSSA.
 Martegue, MARITIMA, & ASTROMELA.
 Martenach, OCTODVRVS.
 Martheniano, LARTHENIANVM.
 Martimos, MARITHA.
 Martirano, MVRGANTIA.
 Martpurg, MATTIACVM.
 Martos, TVCCI.
 Mattz, MOTENVM.
 Marubeni, MARONEA.
 Maruti, FORVM Appj.
 Marzachibir, PORTVS MAGNS.
 Marzi, MACRAS.
 Masandram, MANDAGARSIS.
 Masano, MASSALIA.
 Mascon, MATISCONA.
 Mafè, MOSA.
 Maseli, GERRVM.
 Masieres, MAGETROBIA.
 Masoxerthal, ISARCI.
 Massa, VOLTVMNÆ Fanum.
 Matala, MATALIA.
 Matalone, TIFATA.
 Matelica, MATILICATES.
 Matera, ACHERONTIA.

M E

Mathesio, NICATES.
 Matin, MATHIS.
 Matnicz, MACE.
 Matran, MATREIO.
 Mathraual, MEDICLANIVM.
 Mattiga, HERMONASSA, & PHANAGORIA.
 Mattagia, MESSENE.
 Mattagorda, CHARYBDIS.
 Mauge, MAGDVNV.
 Mauli, HIRMINIVM.
 Maure, TENEDOS.
 Maurenhaer, SOGDIANA.
 Maurienne, ALBENSIVM.
 Maurkirchen, AD MAVROS.
 Maurum, TAVRVS, & HYRCANVM.
 Maurum, & Maurothalassa, PONTVSEVXINVS.
 Maxi, IORYMA.
 Mayne, MEDVANA.
 Mayni, NEMETACVM.
 Mazachares, VTICA.
 Mazar, BABYLONIA.
 Mazara, SELINVS.
 Mazarino, MACTORIVM, & MEGARA.
 Mazarifci, HIPPICI.
 Mazira, SARAPIDIS *Infula.*
 Mazo, BILIGO.
 Mazzagran, CARTENNÆ, & DEORVM *Portus.*
 Mazzone, STELLATIS.
 Mazzoni roffi, LABORIÆ *Campi.*
 Meaulx, IATINVM, & MELDÆ.
 Meccellata, CALVMACVMA.
 Mecha, MOCHVRA, & PETRA.
 Mechelen, MECHELA, & MACHLINIA.
 Meckelburger, OBOTRITÆ, PHAROENI, & LEMOVII.
 Meckseck, AVREVS *Mons.*
 Medan, PHIALA.
 Medelin, CASTRA VICELLIANA.
 Medina celi, PELENDONES, ECELESTA, AVGVSTOBRIGA, & AROCELVM.
 Medina denio secco, FORVM *Eguyorum.* AVGVSTA EMERITA, & EGVVRI.
 Medina Sidonia, ASINDVM.
 Medina Talnabi, IESRAE.
 Medina Zamorathi, SENTICA.
 Medina Zelim, & Mitina Zilim, SECONTIA.
 Mediolanenses, INSVBRES.
 Medlingen, MEDVLLVM, & MECLARIA.
 Medon, DOLLIA.
 Meduc, MEDVLI.
 Medules, ARGENTEOLA.
 Megies, PIRVM.
 Megrada, BAGRADAS.
 Mehedia, APHRODISIVM.
 Meheyde, SEMELIA.
 Mehum, MEGLEDVNVM.
 Meydenburch, MESVIVM.
 Meylandt, MEDIOLANIVM.
 Meyn, MOENVVS.
 Meira, MERVLA.
 Meis, ASPIS.
 Meyssen, LVPEVRDVM.
 Meifner, HERMANDVRI.
 Melatige, MELITENA.
 Melaxo, MILETVS.
 Melch, MEDELICVM.
 Melci, MELPVM.
 Melck, CLAVDIVIVM.
 Melechchia, DREPANVM.
 Milensko, MELIODVNVM.
 Melfa, MELPIS, & CASINVM.
 Melfi, AMALFITANA.
 Melida, & Melite, MELITA.

Melilla,

M E

Melilla, RYSSADIRVM.
 Melissa, MELESE.
 Melivito, TEMESA.
 Melitias, MELANTIAS.
 Melmin, ADREGIN.
 Melo, AGISYMBIA.
 Melonta, ZEPHYRIVM.
 Melora, MANARIA.
 Melorania, MELITENE.
 Meluia, MALVA.
 Melun, MELODVNVN.
 Memel, CHRONVS.
 Memmingen, DRVSOMAGVS, & ROSTRVN.
 NEMAVIA.
 Menan, SOBANNVS, & MANDA.
 Menau, MONAEDA.
 Menchis, MEMPHIS.
 Mencio, MINCIVS.
 Mendicino, PANDOSIA.
 Mendolia, PERIPOLIUM.
 Meneg, MEMMA.
 Meneo, MENA.
 Mengrelia, COLCHIS, & MANRALI.
 Menorca, BALEARES.
 Menosque, MENINI.
 Mentese, MYNDVS.
 Mentexa, MENTISA.
 Meniz, MAGONTIACVM.
 Menuti, DELTA.
 Mequinença, OCTOGESA.
 Merale, MEROE.
 Mer de Merseille, TYRRHENVM *Mare*.
 Mer de Martigues, STOMALIMNA.
 Mercogliano, MERCVRIALE.
 Merdin, MIRDVVM, & MARDE.
 Mergen, & Merueille, MENARICVM.
 Mergo, AMORGVS.
 Merhern, MARCOMANNI.
 Merida, AVGVSTA EMERITA.
 Meridiano, LAMBRVS.
 Meridin, MESOPOTAMIA.
 Meritza, HEBRVS.
 Merleias, AEOLIA.
 Merlere, OTHRONVS.
 Mernia, HORESTII.
 Meroa, MERROMENI.
 Meronida, TIFATA.
 Mersberg, MARTINOPOLIS.
 Mertola, IVLIA, MYRTILIS.
 Mesa de Asta, ASTA.
 Mesana, DIPOTAMVM.
 Mesandria, HYRCANIA.
 Mese, MESVA.
 Mesendin, PERSICVS *Sinus*.
 Mesenna, TENIOLONGA.
 Mesgana, IOL.
 Mesh, HALICARNASSVS.
 Messimbria, MESEMBRIA.
 Messina, MESSANA.
 Mesrata, CYRENE.
 Mestaure, MASTAVRA.
 Mestri, MESTRIANA.
 Mestro, NESSVS.
 Mesurata, MISYNOS.
 Messurga, REATIVM.
 Meta, MELAS.
 Metafus, RVSTONIUM.
 Metaria, GORTYNA.
 Metaro, METAVRVS.
 Metelen, MEDIOLANVM.
 Metelin, LESEVS.
 Meteloch, MEDELACVS.
 Meti, BARBARI.

M I

Metro, & Metremo, METAVROS, & TIFERNVM.
 Metteler, & Mechelen, MEDIOLANVM.
 Metz, MEDIOMATRICES, & DIVODVRVM.
 Meun, MAGDVNVN.
 Mezapaludosa, INSVLA *Sacra*.
 Mezaal, MEROE.
 Mezemme, ACRATH.
 Mezuna, OPPIDONEVM.
 Mezzouo, PINDVS.
 Michiasa, DÆDALI *Templum*.
 Micila, MYRÆVM.
 Micole, MYCONES.
 Middelburg, MATTIACI.
 Middelstun, MEDIOLANVM.
 Middelfex, TRINOVALES.
 Miepferkin, MARTYROPOLIS.
 Mierle, MEDERICVM.
 Migana, LARES.
 Migni, MENDESIVM.
 Migno, MINIO.
 Milano, MEDIOLANIVM.
 Milazon, & Milazzo, MYLA, & CHERSONESVS.
 Milden, MINNODVNVN.
 Milel, LETHON.
 Mileto, MILETVM.
 Miliana, MANAEANAN.
 Mililli, HYBLA.
 Millas, & Millars, IDVBEDA.
 Milly, AGENDICVM.
 Milo, MELOS.
 Milopotamo, PANTOMATRIUM.
 Mimpelgart, MAGETROBIA, & EPAMANDVORVM.
 Mina, CARTENVVS, & CHYLEMATH.
 Mindanao, BARVSSA.
 Mingenstal, MENOCALANI.
 Mingiu, CARMANIA.
 Mingrelli, COLCHIS.
 Minio, MINIVS, & NEA.
 Minibar, INDIA.
 Miolans, MEDVI.
 Miquoles deuar, BARIUM.
 Mirabello, HERACLEA, & PANORMVS.
 Mirali, CAUCASIAE *Porta*.
 Miranda, ENTELLA, & ERINEVS.
 Mirepois, TASCODVNITARI.
 Miron, SERBETOS.
 Misano, MESSAPIA.
 Miseno, MISENVS.
 Misini, DRVSIPARA.
 Mischra, LACEDÆMON.
 Myssen, SVARDONES, & EVDOSES.
 Mistretia, MVSISTRATVM.
 Mitylin, MITYLENE.
 Mitreden, PARADISVS.
 Mittelfaxones, TRINOVALES.
 Mittenwaldt, INVTIVM.
 Mizir, & Mitzir, BABYLONIA, & MEMPHIS.
 Mochandan, ASABORVM.
 Modiana, MVTILVM.
 Modica, ELORVS, & MOTVCA.
 Modena, MVTINA.
 Modon, METHONE.
 Modrusa, SYSCIA.
 Moesfel, OBRINCVS.
 Moghali, EMODVS.
 Mogores, SARMATIA.
 Mognan, MARGARA.
 Moguntia, MAGONTIACVM.
 Mohacziuni, ANAMASCIA.
 Mola, FORMIA, & MOLA *Formiana*.
 Molara, ERMAA.

M O

Molefme, MOLISMVM.
 Molle, ZAMMALE.
 Molcoluri, CHYRETIAE.
 Moldavia, DACIA, MOESIA, ODRYSA, & FAT-
 ZINACAE.
 Molina, MONALVS, & OLINO.
 Molins, GERGOBINA.
 Mollum, LARVNESIA.
 Molo, PYTEOLANA Moles.
 Molo di S. Ioan. Calamolo, HERÆVS.
 Mompelliers, AGATHA, & MONS PESSV-
 LVS.
 Mon, MONA.
 Monachorum lacus, ARRHATA.
 Monaco, PORTVS MONOECI.
 Monatach, OXVS.
 Monasteriachi, MVRGANTIA.
 Monasterienfes, MONA.
 Moncayo, CAVNVS, & EDVLVS.
 Moncastro, HERMONASSA, ENIA, & TY-
 RAS.
 Moncia, VICTORIAE Mons.
 Moncolobrer, COLYBRARIA.
 Monda, ARVND.
 Mondañedo, GLANDOMERV, & BRITINA.
 Mondego, MONDA.
 Mondragon, TRITIVM TYBORICVM.
 Monc, MANINI.
 Monfelre, MONTEFERETRV.
 Mongal, SCYTHIA.
 Mongalor, MANDAGARA.
 Mongibello, AETNA.
 Mongibellifio, HEXAPYLVM.
 Mongutio, EYPILIS.
 Monjui, IOVIS Mons, & SCALAE Annibalis.
 Monobriga, MONOBRICA.
 Monocle, CLAVDIVS.
 Monopoli, EGNATIA.
 Monpelart, EPAMANDVODVRVM.
 Montreal, ASSORVS.
 Monfelice, ACELV.
 Mons S. Adriani, PYRENÆVS.
 Mons Domini, SACRVM Prom.
 Monfelice, MONS SILICIS.
 Monfpurg, MONETTIVM.
 Mons Regalis, PETRA.
 Monstreul, MORINI, & MONASTERIOLVM.
 Montalto, VFFVGVM, GRAVISCÆ, & CV-
 PRÆ.
 Mont-beliard, MAGETROBIA, & EPAMAN-
 DVODVRVM.
 Mont de fauciles, VOGESVS.
 Mont Cenis, GAROCELI, COTTIAE Alpes, &
 Cibennica.
 Montagna di Carrara, LIGVRVM Montes.
 Montagna di Lunigiana, LIGVRVM Montes.
 Montagna di Sicignaua & di Petina, ALBVRNVS,
 & TANAGER.
 Montaignes d'Auvergne, CEMMENVS.
 Montaignes de Ceuennes, CEMMENVS.
 Montanies, CALIABRIA.
 Montes d'Asturia, VINDIVS.
 Montes claros, ATLAS Maior.
 Montes d'Oca, VINDIVS.
 Monte Agnano, ANEIANVM.
 Monte di S. Angelo, GARGANVS, & ARPI.
 Monte Argentaro, HÆMVS, & ARGENTA-
 RIVS Mons.
 Monte d'Ancona, CVMERV.
 Monte Armiño, HERMINIVS.
 Monte Aureo, VATICANVS Mons.
 Monte Barbaro, GAVROS.
 Monte S. Bernardo, PENNINVS.

M O

Monte Braulio, RHATICA IVGA.
 Monte Caballo, QYIRINALIS.
 Monte de Costegnas, HÆMVS.
 Monte di Capua, TIFATA.
 Monte di Chimara, ACROCERAVNII.
 Monte Camèhione, CEMENELEV.
 Monte Circello, CIRCÆVM.
 Monte di Christo, DIANIVM.
 Monte Coruo, CORITVS.
 Monte Dracone, MASSICI Montis promontorium.
 Monte Falcone, VERVCA.
 Monte di Ferro, PHOCRA, & ZACHAR.
 Monte Fiascone, FALISCI, & PHISCON.
 Monte Genebre, COTTIAE Alpes.
 Monte S. Giouannai, TETRICVS.
 Mont S. Glaude, IVRA.
 Monte Gradachio, AVREVS Mons.
 Monte Granario, BEREGRANI.
 Monte Iudaico, IOVIS Mons.
 Monte S. Iuliano, ERYX.
 Monte Leone, HIPPO, CLIBANVS, & TRE-
 BVLA.
 Monte Limar, EMARORVM Mons.
 Monte maior, MANLIANA, & VLIA.
 Monte maggiore di S. Bernardo, POENINÆ.
 Monte Marfo, MASSICI.
 Monte di Maffo, ATHENÆVM.
 Monte minore di S. Bernardo, GRAIA Alpes.
 Monte di Mezzo, ROETIVS.
 Monte Negro, AMANVS.
 Monte di S. Nicolo, EPOMEVS.
 Monte di Pefaro, FOCARIA.
 Monte ritondo, ERETVM.
 Monte rose, ROSVLVM.
 Monte Santo, ATHOS, & CVMERV.
 Monte Secco, AGRIGENTVM.
 Monte de S. Siluestro, SORACTES.
 Monte di Somma, VESEVVS.
 Monte de la Stella, IDVBEDA.
 Monte de la Sibylla, FISCCELLVS Mons.
 Monte testaccio, DOLIOLVM.
 Monte de la Torre, TABIÆ.
 Monte Vergine, MERCVRIALE.
 Monte Viterbo, CIMINVS.
 Montes de lacque, PYRENÆVS.
 Monti Santi, AGYOS.
 Monteio, MENTISA.
 Monthabur, THABOR.
 Montia, LAMBRVS.
 Montifori, MONTES AERII.
 Montone, VITIS, & BEDESIS.
 Montuniata, TINNI.
 Montluçon, GERGOBINA.
 Montorio, BERETRA.
 Montoro, EPORA.
 Montpellier, NITIOBRIGES.
 Montzing, MOCENIA.
 Monza, MODOETIA.
 Morauia, CAVTI.
 Morato, TIGRIS.
 Moraua, CIABRV, ATARNES, & MO-
 SCHIVS.
 Morauia, VARAR.
 Morea, PELOPONNESVS.
 Moren Galtinois, LITOPHAVM.
 Moreya, CARTENNÆ.
 Moriane, BRANNOVICES.
 Morienne, MEDVILLI, GAROCELI, & MAV-
 RIANENSIS.
 Moorenlandt, AFRICA.
 Moron, AVRIGIA, & ARVCI.
 Morpit, CORSTOPITVM.
 Morby, MORBIVM.

M V

Mornas, MENINI.
 Mortaigne, MORITANIA, & MAVRI.
 Mortana nigra, PIERIA.
 Morte, LETA.
 Moruedre, SAGVNTVM, & TVRYLIS.
 Mor werid, VERGINIVM Mare.
 Mosal, SELEV CIA, & NINIVE.
 Mosel, DVRBETA.
 Moselle, OBRINCVS.
 Moschovita, MOSCHI.
 Moseniga, MESSENE.
 Mosse, NINIVE.
 Moseram, PETRA Deserti.
 Mostagan, CARTENNÆ.
 Mosth, ALETA.
 Mosul, ASSYRIA.
 Moray, CLAVDIVS.
 Morte des Sarafins, GALBÆ Castra.
 Monskeftroom, VMBILICVS Oceani.
 Moustier, TARENTASIA.
 Mozambique, PRASSVM.
 Muchli, TEGEA.
 Mucuba, SIMÆTHVS.
 Muderno, SVDERNVN.
 Mudurni, MODRENA.
 Muer, SAVARIA.
 Muese, MOSA.
 Muen, HEMODES.
 Muers, MYROCINCTA.
 Mugello, MYCIAALLA.
 Mugia, NINGVM.
 Mugnone, MENIO.
 Muhel, MYGILLONES.
 Muyamulcha, NIGIR.
 Mula, MALBOS, & NOVANTVM.
 Mulbach, MILIARE, & ZEYGMA.
 Mulheim, LIRIMIRIS.
 Mulnhaufen, ARIALBINNVN.
 Mululacha, MOLOCHATH.
 Mululo, MALVA.
 Mun, MEDIOLANIVM.
 Munch, CARPATES.
 Munchen, CAMBODVNVN.
 Mundecaran, ARVDA.
 Mundello, MOTYA.
 Mundi, MANTINIA.
 Munfia, APOLLINIS Civitas.
 Mungelino, MAGELLA.
 Munster, MEDIOLANIVM, MINIMIGARDVM, & TARENTASIA.
 Munstersche, BVSACTERI.
 Munzemar, MOLOCHATH.
 Munzzarum, TAVRVS.
 Mur, MYRVM Vicus.
 Murana, CRABRA.
 Murano vel Morano, SYMMYRANVM.
 Murcia, MAVRITANIA.
 Murcia, & Muxacra, MYRGIS.
 Mure, MENINI.
 Mureck, MYROELA.
 Murga, MYRGIS.
 Murgu, MORGANTIVM.
 Muro, A VGVSTOBRIGA.
 Murotrassino, TESSVINVM.
 Muroviza, MYRSA.
 Murray firth, VARAR.
 Musa, EXILISSA.
 Musachia, TAVLANTIL.
 Musnburg, LIMVSA.
 Mussula, NINIVE.
 Mustaganin, CAREPVIA.
 Musulmanni, TVRCÆ.
 Mut, VIDVA.

N A

Mutilina, MYTILVM.
 Mutune, METHONE.
 Muxacra, MYRGIS.
 N.
 Nabel, & Nabis, NEAPOLIS.
 Nadin, DVVINI.
 Nagera, TRITIVM METALVM.
 Naha, NAVA.
 Najara, TRITIVM METALLVM.
 Nain, PHILÆNI Vicus.
 Naires, BRACHMANES.
 Naistan, PARTHYENE.
 Namurs & Namen, NEMETOCERNA, & CÆRESI.
 Nancy, NASIVM.
 Nandor Alba, TAVRVNVN.
 Nansa, NERVA.
 Nanfer, NAVNES.
 Nantes, NANNETES, CONDIVICNVN, & CORBILVM.
 Nantua, NANTVATES.
 Nao, LACINIVM.
 Napoli, NEAPOLIS.
 Napoli de Barbaria, NEAPOLIS.
 Napoli de Romania, NAVPLIA.
 Napolitza, SAMARIA.
 Naptha, PALICI.
 Naracellebe, ADONIS.
 Narbone, NARBO.
 Nardo, NERITVM.
 Narenta, NARONA.
 Naro, AGRIGENTVM.
 Narfinga, CARMANIA.
 Narua, CHESINVS.
 Nas, NASIVM.
 Nasa cepha, CELEV CIA Nicanoris.
 Nassenfues, AVREATVM, & ANASSVM.
 Nassa, NASADA.
 Nasfaro, SIRIS.
 Nasfuancafi, NICEPHORIVM.
 Natalico, HALYSEA.
 Natarone, VULTVRNVN.
 Naufone, NATISO.
 Natolia, ANATOLICVM, ASIA, & ORIENS.
 Nauarra, VASCONES, & AVSTRIGONES.
 Nauarrino, PYLVS.
 Naue, TAVRIANVM.
 Naual der zee, VMBILICVS OCEANI.
 Naugracot, PAROPAMISVS, & IMAVS.
 Nauia, NOEGA VCESIA.
 Naulelabe, MEROE.
 Naunio, NAVNES.
 Nautaci, GEDROSIA.
 Nazo, EGNATIA.
 Neath, NIDVM.
 Nebbio, CERSVNVN.
 Nebbieneses, CILIMBESII.
 Nebel, NEAPOLIS.
 Nebilas, SICHEM.
 Nebrixa, NEBRISSA.
 Necaus, BAGA.
 Neckat, NICER, & LVPIAS.
 Ned Roma, CELAMA.
 Neiffa, OSI.
 Negra, NAR.
 Negroponte, EVBOEA, & CHALCIS.
 Neina, CELANDVS.
 Nekrokin, ARMVSIA.
 Nellenburg, TYLINGI.
 Nemo, NEMOS, & TRIVIA Lacus.
 Neocastro, HERMÆVM.
 Nepanto, NAVPACTVS.
 Nepe, NEPET.
 Nephruu, NICEPHORIVM.

N I

Neptunio, ANTIVM.
 Nerdlingen, ALÆ FLAVIÆ.
 Nerdo, NERITVM.
 Nerg, DIONYSOPOLIS.
 Nerni, NARNIA.
 Nero, TANARVS, & TETRICVS.
 Nery, CERGOBINA.
 Nester, BORYSTHENES, & TYRAS.
 Nester Alba, HERMONASSA.
 Nestia, NESIS.
 Nesto, NESSVS.
 Netherbij, ÆSICA.
 Neto, NEÆTHVS.
 Neube, MEROE.
 Neuburg, NOVIDVNVM.
 Neuburi, SPINÆ.
 Neuc, NEBIS.
 Neuers, AVGVSTONEMETVM, & NOVIODVNVM.
 Neuis, EQVESTNIS.
 Neuwenburg, NOVIOMAGVM.
 Newenden, ANDERIDA.
 Newhauen, NOVVS *Portus*.
 Newport, MEDENA.
 Neumarckt, ENDIDEIVM, DEVONA, & NOVIDVNVM.
 Neunkirchen, QVADRATA.
 Neuphrus, THEVPROSOPON.
 Neufidlersē, PEISO.
 Neuvy, NOVIODVNVM.
 Neuwenmarckt, VARINI.
 Neuwenstadt, PENNE.
 Nicaphtach, OXVS.
 Nicaria, ICARIA.
 Nicaſtro, ALIARTVS, & NVMISTRO.
 Nichea, & Nichor, NICÆA.
 Nicodro, NICOTERA.
 Nicopoli, NICOPOLIS, RÆTIARIA, & EMMAVS.
 Nicopolize, DRVPHEGIS.
 Nicor, NICOMEDIA.
 Nicosia, HEMIGHARA, ERBITA, & LE-DRENSIS.
 Nicotea, MEDAMA.
 Nicotera, MEDAMA.
 Nicovat, CORY.
 Nicſia, NAXOS.
 Nideren Vaulſe, FELICIS *Lacus*.
 Niebla, CVNEI, & BLEPLA.
 Niemecka, GERMANIA.
 Niemen, CHRONVS.
 Nieper, BORYSTHENES.
 Nigde, & Nigidia, NAGIDOS.
 Nigir, GIR.
 Niiffa, & Niiffaua, NESTVS.
 Nil, NILVS.
 Nimbarus, GORDIÆVS.
 Nimmegen, NOVIOMAGVM.
 Nio, NEA, & IOS.
 Niphas, GAD.
 Niſar, NEOCÆSAREA.
 Niſaro, NISYRVS.
 Niſi, ENISVS, & CORONE.
 Niſim, MESSENE.
 Niſmes, ARECOMICI.
 Niſſaua, *vide* Niiffa.
 Niſta, THYAMIS.
 Nitzrulatik, MEMPHIS.
 Niuelles, NIVIGELLA.
 Niuernois, AMBARRI.
 Niuers, NIVERNIVM, & NOVIODVNVM.
 Nixaria, NEOCÆSAREA.
 Nizari, SIRENVSÆ.
 Nizza, NICÆA.

N V

Nocera, NVCCERIA.
 Nochdariazati, PARSVETVS.
 Nodales, AROCELVM.
 Noefn, BISTRITIA.
 Nogheres, HERACLEA.
 Noya, NOELA.
 Noyon, NOVIODVNVM.
 Nomanoffer, NICONIVM.
 Nona, ÆNONA.
 Nordſche zee, GERMANICVM *Mare*.
 Nordwich, VENTA.
 Norlingen, ALÆ FLAVIÆ.
 Nort caep, RYBEÆ.
 Nortfolckmenne, ICENI.
 Northforlande, CANTIVM.
 Northeauondunc, BENNAVENTA.
 Norrgow, NARISCI.
 Northampton, ANTONA, & BENNAVENTA.
 Northumberlandt, TAIZALI, & MÆATÆ.
 Northwales, GENVNII.
 Norwegen, NORTMANNI, BASILIA, NERIGON, & CHADENI.
 Norza, NVRSIA.
 Noſenſtadt, NENTIDAVA.
 Noti, ASSINARVS, NEÆ, & ERINEVS.
 Noua Guinea, IABADII *Insula*.
 Noualeſia, OCELVM, & FORVM *Claudy*.
 Nouara, NOVARIA.
 Nouito, BVTHROTYS.
 Nouliers, NOVERYS.
 Nouomont, NOVÆ.
 Nubia, NVBÆ, & NISVA.
 Nuceria, TERINA.
 Nuceria de i Pagani, NVCCERIA.
 Nuiff, NOVÆSIVM.
 Nueſtra Señora de Tiermas, TERMANTIA.
 Nuithlandt, NVITHONES.
 Numagen, NIVOMAGVM.
 Nura, NICIA.
 Nurnberg, SEGODVNVM.
 Nyd, NOVIVS.
 Nympha, TRES TABERNÆ.
 Nymſi, NEMESÆ.
 Nyon, NEOMAGVS.

O.

O Bdach, BADACVM.
 Obedeck, GIR.
 Obernbaden, AQVIS.
 Obern Weſel, FIGELIA.
 Oberrhijn, & Oberingaw, GBRINCVS.
 Oberrois, OXYBII.
 Obij, RAPTVM.
 Obrac, BORMANICO.
 Oby, OVIM, & RHIPHÆI.
 Oca, BRAVVM.
 Ocaña, OLCADES.
 Ochrida, LYCHNIDVS.
 Oclin merodach, MEROE.
 Oculus Zilice, ALPHEVS.
 Oczakou, AXIACE.
 Odenwaldt, HERCYNIA.
 Oder, GVTTALVS, & SVEVVS.
 Oderſo, OPITERGIVM.
 Odingen, OENI PONS.
 Oedenburg, SACARBANTIA.
 Odolengo, BODINCOMAGVM.
 Odria, TEDANIVM.
 Oedenburg, SEMPRONIUM.
 Oeno, ÆNVM.
 Oeſel, OSI.
 Oeſterich, AVSTRASIA, & AVSTRIA.
 Oeſtereicher, QVADI.
 Oetmarſen, MARSI.

Oetingen,

O R

Oettingen, OENI PONS.
 Offen, AQUINCVM, & CVRTA.
 Ogento, VXENTVM.
 Ogersheim, BORBETOMAGVS.
 Oglio, OLLIVS.
 Oiarco, OEASO.
 Okenyate, VXACONA.
 Oldemardum, MANARMANIS.
 Old Carlile, VOREDA.
 Old Salisbury, SORVIODVNVM.
 Old town, BLESTIVM.
 Oldseel, SICAMERI.
 Old Radnor, MAGNIS.
 Oleron, VLIARVS.
 Olira, O'SA.
 Olier, LERIA.
 Olit, OLIBA, & OLARSO.
 Oliua, IVLIOBRICA.
 Oliuero, HELICON.
 Oliuero castello, TYNDARIVM.
 Olmucz, EBVRVM.
 Olono, MINTHE.
 Olorino, ELORONENSIVM.
 Oloron, LVGDVNVM.
 Olt, ALYTA.
 Olulo, OLVLLIS.
 Om, LAR.
 Omidie, CERASVS.
 Omirabi, CVSA, & ASAMA.
 Omont, ALTOMONS.
 Omps, HVS.
 One, GISIRA, IOL, & MAGNVM *Prom.*
 Onelia, OXVBII.
 Onoblacha, DOLOPES.
 Onor, HIPPOCVRA.
 Oostburg, LEVACI.
 Oostfriesen, FRISII.
 Oostse, BALTICVM.
 Opin, OPANE.
 Oppel, OSI.
 Oppenheim, RVEIANA, & BANGONA.
 Opula, PEPARETHVS.
 Orange, ARAVSIO.
 Orano, ICOSIVM, & QVIZA *Xenitana.*
 Orb, OROBIS.
 Orba, VERBIGNVS.
 Orbandale, CABALLINVM.
 Orbego, VRBICVS.
 Orbetello, COSSA, & VETVLONIVM.
 Orbo, HIERVS.
 Orcane, & Orkney, ORCADES.
 Orco, & Orcho, MORGVS.
 Orcho, ORICVM.
 Orel, OREB.
 Orense, AVRIA, & AQUÆ CALIDÆ.
 Oreto, ORETANI.
 Organz, IAXARTES.
 Organzi, ORGASI.
 Oria, MENLASCVS, & HYRIVM.
 Otiola, ORCELIS.
 Orisa, ARGIRI.
 Orissa, ORTHVRA.
 Oristagni, ARBOREA.
 Orizella, MVRGANTIA.
 Orleans, GENABVM, & AVLERCI.
 Ormus, ARMVZIA, & MACÆ.
 Orna, OLINA.
 Ornay, EBODIA.
 Oronz, ORONTES.
 Orpha, BAMBYCA, & EDESSA.
 Orpheia, ALPHEVS.
 Orthai, EDESSA.
 Orta, HORTANVM.

P A

Ortezzano, VIDICINORVM.
 Ortona, ORTON.
 Oruieto, OROPITVM.
 Osari, AVSER.
 Osca, CALICVLA.
 Osenburg, OSI.
 Osero, ABSORVS.
 Osismor, OSISINI.
 Osma, VXAMA *Argella, & BEGIDA.*
 Osmanili, BITHYNIA.
 Osmo, AVXVMVM.
 Osona, AVSA.
 Osopo, BILIGA.
 Ossea, ASSO.
 Ossera, OSIGERDA.
 Ossuna, VRSO.
 Osta, AVGVSTA *Pratoria.*
 Osterlinger, TEVTONES.
 Osteruant, AVSTREBATENSIS.
 Ostrogard, ROXOLANI.
 Ostrouiza, ARAVZONA.
 Oteley, OLICANA.
 Othoni, OTHRONVS.
 Otmagiuchi, HALYS.
 Orranto, HYDRVS.
 Otricolio, CRICVLVM.
 Ottenwald, ABNOBI.
 Oudeman, FARVM.
 Oudenarde, NERVII.
 Ouerburrow, CALATVM.
 Ouiedo, BRIGÆCIVM, & ASTVRVM *Lucus.*
 Oulx, & Ouis, OGELVM.
 Quo, MEGARIS.
 Ouit, LETIA.
 Ousche, OSCARVS.
 Owse, GARRIENS.
 Oxenford, OXONIVM, & CALEVA.
 Oyse, ESIA, & ISARA.

P.

Pacca, PAX *Italia.*
 Pachicolamo, ACHELOVS.
 Paggi, TIMETHVS.
 Padelborn, TEVDERIVM.
 Padoa, PATAVIVM.
 Padron, IRIA FLAVIA.
 Paese d'Anguillara, SABATIA.
 Paese d'Braxena, SABATIA.
 Pago, GISSA, & PAGANORVM.
 Pagdacia, BABYLONIA.
 Paglia, PELIA.
 Pais de Aclen, ANTVATES.
 Pais de Caulx, CALETES.
 Pais de Chabeul, EQUESTRIS.
 Pais de Vault, ANTVATES, & NANTVATES.
 Palafigel, LVNARIVM *Prom.*
 Palanza, POLENTIA.
 Palathia, PRIENE.
 Palazzia, MÆANDER.
 Palazzo, AD PALATIVM.
 Palazzo Maggiore, ROMVLEVS *Mons.*
 Palazzolo, PATIORVS, MOTVCA, & ACRÆ.
 Pale, OZENE, & FREGENÆ.
 Paleconia, PALICA.
 Palencia, PALANTIA.
 Palene, CAVDINE *Fuies.*
 Palenserthal, BRENNI.
 Paleocastro, ITANVS, MIXOA, & APTERIA.
 Paleopoli, GVTHIVM.
 Palepoli, CORCYROPOLIS.
 Palermo, PANORMVS.
 Palescamandria, SCAMANDRVS.
 Paletyron, TYRVS.
 Palichi, PALEIS.

Palietto,

P A

Paliotto, SARNVS.
 Palion, PAVLON.
 Paliuro, PALINVRVS.
 Palijmete, ELYMA.
 Palma, IOS, CALIPODIS, & EIBALIS.
 Palmarola, PALMARIA, & PANDATARIA.
 Palmer, BALA.
 Palmis, AZOTVS.
 Palmofa, LEBINTHVS, PATMOS, & PARTHE-
 NOPE.
 Palo, FRATVOLVM.
 Palomera d' Auila, IDVBEDA, & OROSPEDA.
 Palopoli, PTYCHIA, & CELENDERIS.
 Palumbara, CRVSTVMERIVM.
 Pameas, DAN.
 Pamer, PAROPAMISVS.
 Pamiers, EPVNENSE.
 Pampelona, POMPELON, & ATHANACIA.
 Panale, PHANÆA.
 Panare, DIDYME.
 Panaria, ICESIA.
 Panaro, SCVL TENNA.
 Panconia, PALIANA.
 Pandalla, CALLATIA.
 Pandafgu, PANASSA.
 Pandofia, MOLOSSI.
 Panegon, SOLIS Mensa.
 Pangelungi, HESPERII *Aethiopes*.
 Panido, PACTYA.
 Panormo, PANORMVS.
 Pantalarea, PAGONIA, COSSYRA, & DATA-
 LARIA.
 Pantalica, HERBESSVS.
 Pantanella, LYSIMELIA.
 Pantano, OSTIA.
 Pantiro, PERINTHVS.
 Papcastle, EPIACVM.
 Pantzenheim, ARIALBINNVN.
 Papocz, BASSIANA.
 Paradiso, DIANÆ Fons, & PARIVM.
 Parenzo, PARENTIVM.
 Parga, TORONE.
 Pari, PALANDA.
 Parimioth, PATALA.
 Parias, IOBAB.
 Pario, PARIVM, & PAROS.
 Paris, LVCOTECIA.
 Parlier, CASIVS.
 Parmaiola, ARTEMITA.
 Parmofa, PHARMACVSA.
 Parnaso, PARNASSVS.
 Paroczlo, PARTISCVM.
 Parthen, ALISVS.
 Partenkirch, PARTHANVM.
 Parther gebirge, APENNINVS.
 Pascoa, ISILIS.
 Pas de Calais, FRETVM GALLICVM.
 Pasaua, GERENIA.
 Passaw, PATAVIA, BATAVÆ, BOIODVRVM,
 CARNVS, & CONSVANETES.
 Passus canis, CLIMAX.
 Passus Syracusarum, PANTACHVS.
 Pastrana, PATERNIANA.
 Patane, PERIMVLA.
 Patera, PATARA.
 Path, BASSIANA.
 Pati, AGATHYRION.
 Patras, PATRÆ.
 Patriarcha, PHTHIA.
 Patrington, PRÆTORIVM.
 Patzin, PALESIMVNDVS.
 Paw, PADVS.
 Pauia, TICINVM,

P E

Paula, PATYCOS.
 Paulac, PAVLIACVS.
 Paulsberg, GEBENNA.
 Paulutze, PAVTALIOTORVM.
 Paunton, PONS.
 Pauonare, CYANÆ.
 Pauonia, PAVCA.
 Pautzkerwick, CLYLIPENVS.
 Pax, LVSSONIVM.
 Paxo, ERICVSA.
 Paxoli, POECILE *Petra*.
 Paxu, PAXÆ.
 Peccais, HALCYDON.
 Pechlarn, ARA LAVIDEA, & ARLAPE.
 Peçtinacoron, BARBYSES.
 Peelandt, PÆMANI, & BETASII.
 Pefkiam, RHOETIVM.
 Pegfelt, POEDICVM.
 Pegian, ARMENIA *Minor*.
 Pegu, TRIGLYPTON.
 Peim, PIADA.
 Pekaricum, PECENTINVM.
 Pelagofa, ADRIÆ.
 Pelandre, PALÆA.
 Pelagonga, PERINCARI.
 Pelecas, ALIACMON.
 Pelia, PELVS.
 Pelin, PANIVM.
 Pelina, PETELIA.
 Pellicori, HERACLEA.
 Pemont, PÆMANI.
 Peñafiel, PINTIA.
 Pendarachia, HERACLEA.
 Pendoli, TYRVS.
 Peñflor, ILLIPVLA.
 Penguern, VRICOVIVM.
 Peniscola, CHERRONESOS.
 Penna, PINNA.
 Peña escritta, ERGAVICA.
 Peñafiel, PINTIA.
 Peñas de Guzan, TRILEVCI.
 Peñas de Hufen, SCYTHICVM *From*.
 Peñas Negras, LAPIDES *Atri*.
 Pentalo, POECILASIVM.
 Pentinia, CORFINIVM.
 Pentole, RIPA ALTA.
 Pera, CORNV *Byzantium*, & PERINTHVS.
 Perazuch, BITHIAS.
 Percherons, VENELI.
 Peregrinorum castellum, ECDIPPA.
 Perennium, PRENDANESII.
 Peretasslaw, PARASTLABA.
 Pergamo, PERGAMVS.
 Pergel, CHRONVS.
 Perigux, PETROCORI, & VESVNA.
 Peringen, TIBERINA *Castra*.
 Perlacher heyd, BREVNII.
 Pernau, TEVRNIA.
 Perocopska, TAVRICA *Chersonesus*.
 Perperi, PAGRASA.
 Perpignan, RVSCINO.
 Persenburg, VSBIVM.
 Pertus, BERGVSA, & PERCVSA.
 Peruxa, NICOPOLIS.
 Peru, OPHIR.
 Perugia, PERVSIA.
 Perweys, PERNICIA CVM.
 Pesarò, PISAVRVM, & ISAVRVS.
 Pescara, ATERNVS, BVBA, TRAIANVS *Portu*,
 & AMITERNVM.
 Pescia, ARNINE.
 Pesenas, PISCENA.
 Petacal, PATALA.

Pettaw,

P H

Petraw, PETOVIO.
 Peterboru, PETVARIA.
 Peteril, PETRIANA.
 Petralia, PETRA.
 Petramala, CLETA.
 Petra de Maricis, MARICE.
 Petra Molina, PITINVM.
 Petra patria, PETRA.
 Petras, PELION.
 Petresse, ICCIVS.
 Petrina, LERNA.
 Petro Varadin, ACVMINCV.
 Petrochi, BÆTVRIA.
 Petrola, RVDIA.
 Petrona, RHEGINVM *Saltum*.
 Petronella, CARNVS.
 Petrun, BRANCHIDARVM.
 Petscheu, QVINQVECCLESIA.
 Petula, ANDES.
 Petterldorff, PATRIDAVA.
 Petz, ALA FLAVIANA.
 Peurhynguaed, ANTIVESTÆVM.
 Pezin, PENEVS.
 Pfal, VALLATVM.
 Pfaltz, & Pfaltzgraefschafft, CAPELLATVM.
 Pfeter, VETERA *Castra*.
 Pfin, AD FINES.
 Pflaum, FLOVIVS.
 Pfallendorff, IVLIOMAGVS.
 Phadisa, CHADISIA.
 Phanar, GHERSONESVS METHENE.
 Phanarion, PANIVM.
 Phaneromeni, ASINE.
 Phanu, THORONVS.
 Pharamica, RHINOCORVRA.
 Pharaoni, PYRAMIDES.
 Pharib, ENIFEVS.
 Pharsic, PERSIA.
 Pharsala, PHTHIA.
 Phasga, MELANI.
 Phazzeth, PHASIS.
 Pheachi, ATHACA.
 Phellicure, PHOENICVSA.
 Phello, PHELLVS.
 Pheppurch-Alcapher, GORDIAVS.
 Phermene, RHENE.
 Phiesco, PHYSCVS.
 Phichtiaid, PICTI.
 Phidari, LYCORMAS.
 Philadelphia, SELGA.
 Philatra, CYPARISSIVM.
 Philibe, & Philippopoli, PHILIPPOPOLIS.
 Phinica, APERRÆ.
 Phionisso, LISSVS.
 Phinopoli, PHINOPOLIS.
 Phistona, PINON.
 Phonea, LERNA.
 Phrascia, CYTÆVM.
 Phrelia, SPERCHEA.
 Piacenza, PLACENTIA.
 Piadena, PLATINA.
 Piamonte, TAVRINI, & COTTIA *Alpes*.
 Pianello, CIRCIDIVS.
 Piano di Perito, VALERIA *Via*.
 Pianc, ANASSVS.
 Piazza, FORVM ALLIENI.
 Picello, PSYLLIVM.
 Pico Sagra, SACER.
 Picorna, AMNISVS.
 Pie de Puerto, SVMMVS PYRENÆVS.
 Pienfa, CORSINIANVM.
 Piergo, LOVS, & APOLLONIA.
 Pierra dellanauc, TAVRIANVM.

P I

Pietra Santa, FERONIA *Lucas*.
 Pieu d'Incino, FORVM *Lucini*.
 Pifar, PHITERNVS.
 Pigiada, EPIDAVRVS.
 Pilaca, AIA X.
 Pilastrina, PRÆNESTE.
 Pile, THRONI.
 Pinburg, EPONA.
 Pinder, MODVTI.
 Pineda, PINETVM.
 Pineda de Patria, GALLINARIA *Silva*.
 Pinguento, PICVENTVM.
 Piobigo, PELESTINI.
 Piomba, HELVINVM.
 Piperno, PRIVERNV.
 Piphith, GEDROSIA.
 Pir, ORONTES.
 Piraina, AGATHYRSVS.
 Pireneos, PYRENÆVS.
 Pirgi, PERGE.
 Pyrothij, VLPIANVM.
 Pirreport, IVRA.
 Pifa, PISÆ.
 Pifatello, RVBICON.
 Piscina de Cyrino, CYANE.
 Pismoita, CYANE.
 Pissia, COSAS.
 Pisciotta, BVXENTVM.
 Pissicum, PISTAS.
 Pisson, NILVS.
 Pistoia, PISTORIA.
 Pistiina, PHILISTINÆ.
 Pisuerga, PISORACA.
 Pitareuil, EPIDARVM.
 Pitigliano, PETELIA.
 Pitiodia, EMATHIA, & EBA.
 Pittineo, ALESVS.
 Pitys, PITYODES.
 Pizina, PEVCE.
 Pizzo, NAPITIAM.
 Pizzofalcone, LVCVLLIANVM.
 Placani, ELYMIOTÆ.
 Plaitz, CETIVS.
 Planizza, INACHVS.
 Planosa, PLANASIA.
 Platamona, ALIACMON.
 Platan, PYDNA.
 Plati, MINYIA.
 Platina, LYCVS, & HYP SA.
 Plaetse, HVLCA.
 Plauo, SILIS.
 Plaza, PLVTIA.
 Pleda, TROEZENA.
 Plesteia, PELESTINI.
 Ploudin, PLOTINOPOLIS.
 Plusa, APRVSA.
 Po, PADVS.
 Podephetan, PODOCE.
 Podolia, BODENI, & PATZINACÆ.
 Pogdatim, BABYLONIA.
 Poggibondi, BONITIVM.
 Poggio longo, & Poggio muciacco, ECNOMVS.
 Poggio Mirteto, MANDELA.
 Poggio reale, PALÆPOLIS.
 Poglisi, STYMPHALVS.
 Poholich, ARAGHOSIA.
 Poictiers, AVGVSTORITVM.
 Poictou, PICTONES.
 Poissy, PISTAS.
 Pola, IVLIA PIETAS.
 Polan, BOLLIA.
 Policandro, POLYÆGOS.
 Policastro, PETELIA, VELIA, & LYZIMACHIA.
 Polino,

P O

Polino, CYMOLIS.
 Polist, POLITORIVM.
 Politcha, TITIVS.
 Polistonia, PHASIS.
 Polyttolo, ABDERA.
 Pollina, APOLLONIA.
 Polouci, GOTHY.
 Polluci, PINTIA.
 Polme, PATAVIVM.
 Pomereulx, POMERIOLE.
 Pomeran, REVDIGNI.
 Pomilianum, POMPEIANVM.
 Ponferrada, INTERAMNIVM FLAVIVM.
 Ponfria, OROSPEDA.
 Pons Sulgæ, VNDALVS.
 Pont, PONTVS.
 Pontà Moson, MOSOMVM.
 Pont S. Esprit, PLANASIA.
 Ponte d'Alcantara, TRAIANI Pons.
 Ponte S. Angelo, ELIVS Pons.
 Ponte coruo, FREGELLÆ.
 Ponte Lamentano, NVMENTANVS.
 Ponteland, PONS ALII.
 Ponte Mammolo, MAMMOLVS.
 Ponte Molle, PONS MILVIVS.
 Ponte de Lima, LVNÆ Mons.
 Ponte rotto, ELEUTHERVS, & AVRELI.
 Ponte di quattro capi, FABRICIVS.
 Ponte Ricciolo, LVCEOLVM.
 Ponte Sabia, DREPANVM.
 Ponte Vedra, HELLENES.
 Ponte Xisto, IANICVLENSIS.
 Pontiana, LARTHENIANVM.
 Pontico, CICYNETHVS.
 Pontieu, PONTES, & PONTVS.
 Pontirolo, AVREOLVS Pons.
 Ponto nudo, EMPORIVM.
 Pontoise, PETROMANTALVM.
 Ponza, OENOTRIDES.
 Porcari, PANTACHVS.
 Porcelli, OSTEODES, & PACONIA.
 Porcuna, OBVLCO.
 Pordapas, SINOPE.
 Portchestre, CAER.
 Pormon, THERMODON.
 Por Lion, PIRÆVS.
 Port de Hassio, DIOSPOLIS.
 Porta di Ferro, CINÆDOCOLPITARVM.
 Porta Maiore, NAVIA Silva.
 Porta S. Pauli, TRIGEMINA.
 Porta del Popolo, FLYMENTANA.
 Portarofans, RAME.
 Porte croix, STOECHADES.
 Portelle, AMANICÆ.
 Portes mouth, MAGNVS PORTVS.
 Porto, PORTVS, & LAVARE.
 Porto Alberto, SELINVS.
 Porto Baratto, POPVLONIA.
 Porto delle botte, CYPHANTIA.
 Porto Carbonero, CHARIDEMI Prom.
 Porto Farina, VTICA.
 Porto Fauone, PHILONIVS.
 Porto Ferraro, ARGOVS.
 Porto Ferrato, POPVLONIA.
 Porto Fino, DELPHINI Portus.
 Porto Grnaro, PORTVS Romatinus.
 Porto Guiscardo, SAMOS.
 Porto Hercole, PORTVS HERCVLIS.
 Porto Iscauro, SCAVRI Fundus.
 Porto di S. Lepidio, POTENTIA.
 Porto Longobardo, PACHYNVS.
 Porta Malfetan, CRESA.
 Porto Moriso, PORTVS MAVRITIYS.

P R

Porto de Pali, VLYSSIS Portus, & ODYSSIA.
 Porto de Qualeis, TANARIVM.
 Portorassa, PARÆTONIVM.
 Porto Sablone, EDRON.
 Porto Santo, OMBRIO, & CERNE.
 Porto di Sabia, PHILANI Vicus.
 Porto di turre, LIBISONIS.
 Porto vecchio, PHILONIVS.
 Porto Venere, LVNÆ Portus.
 Portella, AMANICÆ.
 Portland, VINDELIS.
 Portello, VITIS.
 Portes, TAVGETON.
 Portsmouth, PORTVS MAGNVS.
 Portmuck, ISAMNIVM.
 Portogallo, LVSITANIA.
 Portus Simeonis, ORONTES.
 Portus Trallia, VNDALVS.
 Poru, BISTONIS.
 Porzeuera, PORCIFERA.
 Posen, SETIDAVA.
 Posidonia, PÆSTVM.
 Polnauia, STRAGONA.
 Possene, PESSINVS.
 Potenzi, POTENTIA.
 Pouneflandt, LOVENTINVM.
 Pozzelli, OSTEODES.
 Pozzo reale, DELIOLI.
 Praca, ITHACESIÆ.
 Præsa, PARTHENIA.
 Praga, BVBIEMVM.
 Prasobus, HÆMVS.
 Prato Magno, ETRVCI Campi.
 Precins, PRECIANI.
 Precop, ISTMVSTaurica Chersonesi.
 Prenner, CARVANCAS.
 Prentz, BRIVENES.
 Presburg, FLEXVM.
 Preseren, PHILIPPOPOLIS.
 Prettigow, RHVCANTI.
 Prettigouwer-berg, RHETICO.
 Preueza, NICOPOLIS.
 Preugnac, PRÆMIACVM.
 Pridanich, PRÆTORIVM.
 Prignico, BIANDINA.
 Prilleppo, PRILLAPVM.
 Prim, PRIMVM.
 Primera, DIODORII.
 Primero, SPINETICVM.
 Principato, PICENTINORVM.
 Priotiza, PSYCHIVM.
 Priuyse, NICOPOLIS.
 Prochan, SCARDONA.
 Procopiana, VLPIANVM.
 Prosecho, PVCINVM.
 Profida, PROCHYTA.
 Prote, DEMONESVS.
 Proteriato, LOCANVS.
 Proti, PROTA.
 Pronence, NARBONENSIS, ANATILORVM
 Regio, & GALLOLIGVRES.
 Pruodo, PROTE.
 Prouins AGENDICVM.
 Prucupli, TAURICA Chersonesi.
 Prum, PRVMENSIS, & NEMESA.
 Prut, PORATA.
 Prutheni, FENNI.
 Przecop, TAPHRÆ.
 Przepetz, PANTICAPES.
 Psara, PSYRA.
 Psilori, IDA.
 Plomion, ANCYREVVM.
 Ptolemeta, PTOLEMAIS.

Puerto, CALE.
 Puerto de Guadarama, IDVBEDA.
 Puerto de S. Maria, MENESTHEI.
 Puerto Muladar, SALTVS CASTVLONENSIS.
 Puerto del Pico, IDVBEDA, & OROSPEDA.
 Puerto de la Tablada, IDVBEDA, & OROSPEDA.
 Puerto de Tornauacas, IDVBEDA.
 Puglia, IAPYGIA.
 Puglia plana, APVLIA DAVNIA.
 Pugna, CALOR.
 Puiggerda, CERRETANI, & PYRENEVS.
 Puys, ANICIUM.
 Pulici, SOSSIVS.
 Pulimalon, ARIA.
 Pullerio, SIGIVM.
 Punta di Adiazza, VIRIBALLVM.
 Punta de Corinto, CHERSONESVS.
 Punta de Lopes Gonçales, DEORVM CVRRVS.
 Punta de Matriga, EIONE.
 Punta di S. Sebastiano, FANVM SATVRNI.
 Punta de Setia, CHERSONESVS.
 Purgatorium S. Patricij, RHIGIA.
 Purster, BYRRHVS.
 Pusgusa, NICOMEDIENSIVM Lat.
 Pusio, TOPIRIS.
 Puzzole, PVTEOLI.
 Pyritzgow, PENNINVS, & FOENINA *Castra*.
 Pyrochij, VLPANVM.

Q

Q Vaderna, CLATERN A.
 Quatraedct, QVADRIEVRGV M.
 Qualpenea, PEPERINA.
 Quarnero, FLANATICVS *Sinu*.
 Quarquario, ARPONIVM.
 Queilloa, TRICADIEA.
 Quença, VALERIA.
 Querquenes, CERCINA.
 Ques, POSIDIVM.
 Quiam, BAVTISVS.
 Quidallet, ALETHA.
 Quieto, NAVPORTVS, & ISTER.
 Quilmanci, RAPTVM.
 Quirloa, BARBARIA.
 Quinimino, OLIARVS.
 Quinoti, CIMOLIS.
 Quipia, CLVPEA.
 Quiscon, IONIA.

R

R Ab, ARRABO.
 Rabia, SITTACENE.
 Rabida, ARABRIGA.
 Rabogh, RHOBODIVM.
 Racanello, CYLISTARNVS.
 Racang, RARASSA.
 Rachstadt, TEVRNIA.
 Rachzkewi, INTERCISA.
 Rackelspurg, ROLENTIVM.
 Rachine, RICINA.
 Radacofani, TINNI.
 Radini, STRYMON.
 Radmansdorff, QVADRATA.
 Ragni, ANTIPOLIS.
 Raigni, DECIATIVM.
 Raguse, HIRMINIVM.
 Ragusi, EPIDAVRVS.
 Ragusenses, PARTHENI.
 Raiz, RATIASTVM.
 Ray, PARADISVS.
 Raías, TVRMOBICI.
 Rakianabes, SABATHRA.
 Rakiley, HERACLEA.
 Rakuska, AVSTRIA.

Rama, LYDDA.
 Ramas, HARMA.
 Rameshead, VENICNIUM.
 Rampano, ASOPVS.
 Ramsey, LIMNOS.
 Ramzaret, ROMVLIANVM.
 Rana, DOCIRAVA.
 Ranalsda, OCETIS.
 Randazo, TISSA, & TRINACIA.
 Raphei, PANORMVS.
 Rasamuzat, APOLLINIS *Prom*.
 Rasanario, ANEMO.
 Rasacaramis, CAVCANIS.
 Raschia, DARDANIA, & SCORDIS CT.
 Raschit, & Rasir, METELIS, & SCEDIA.
 Rasc, BAMBYCA.
 Rasculmo, PALACRIVM.
 Rasol-heramy, ZEUGITANA.
 Ratby, RATAS.
 Rathal-Albaga, ARABIA PETRAEA.
 Ratibor, BVDORGIS.
 Ratiford, RATAS.
 Ratfchach, ROMVLA.
 Ratza, RHITTIVM.
 Rauagoso, ORESTIS.
 Rauch Alb, ALBA.
 Rauenixen, VENDENIS.
 Rauenna, RAVENNA.
 Raxaltin, CHERSONESVS *Magna*.
 Raxafen, PHYCVS.
 Rayhalbitz, HALICYA.
 Reading, PONTES.
 Reama, RIPHEARMA.
 Rebel, BELISAMA.
 Recalbuto, HALICYA.
 Reculuer, REGVLBIUM.
 Recanati, RICINENSES.
 Regen, RVCONIVM.
 Regensburg, ARTOBRICA, & AVGVSTA
 TIBERII.
 Regge, VIDRVS.
 Reggio, RHEGIVM *Lepidi*.
 Regina, ERIMVM.
 Reglis, RHIGIA.
 Regnwood, REGNI.
 Reichnaw, RHVCANTII.
 Reims, DVROCOTTORYM, & RHEMI.
 Rekasburg, RHISPIA.
 Reno, RHENVS.
 Reinero Castello, TORONE.
 Reivan, ARTAXATA.
 Reytingen, REVDIGNI.
 Remiremont, ROMARICL.
 Remle, RAMA.
 Remolinos, TARRACONENSIA *Inga*.
 Renty, RENTICA.
 Repchestre, RVTUPIA.
 Repicza, RHAMIDAVA.
 Rerone, ERETENVM.
 Resina, RETINA.
 Ressana, RÆTIARIA.
 Reteck, RHATACENSII.
 Retelois, ESSVI.
 Reyme, CAPHARNAV M.
 Reyna, REGINA, & REGIANA.
 Rezer, DORDOMANA.
 Rezzo, RHEGIVM *Iulium*.
 Rhabath, OPPINVM.
 Rhadstatterthaur, TAVRVS.
 Rheban, RHEBA.
 Rhediue, STRYMON.
 Rhedon, RHEDONES.
 Rheinthal, RVGVSCI.

R I

Rhemen, RHÄZVNDÄ.
 Rhenes, CONDATE, & RHEDONES.
 Rheliphe, TRINESIA.
 Rheima, RHITYMNA.
 Rheyn, DAVTONA.
 Rhiefs, RHÆTI.
 Rhijn, RHENVS, & MEDIVM OSTIVM *Rheni*.
 Rhijdychin, OXONIVM.
 Rhindenen, REMI.
 Rhingaw, OBRINCVS, & RINVCI.
 Rhingouwer, RVGVSCI, & RHENI.
 Rhinwalder, LEFONTII.
 Rhoa, & Rhoasse, EDESSA.
 Rhodosto, BISANTHE.
 Rhocr, ADRANA.
 Rhore, RHODA.
 Rhofne, RHODANVS.
 Rhotcheftre, DVROBRIVS.
 Rianus lacus, VIDOTARA, & AVRANVS.
 Ribadeo, DACTONIVM.
 Ribas, RHEBAS.
 Ribade, STOECHADES.
 Ribcefter, BREMETONACVM.
 Ribemont, RIBVARIVS.
 Richeborow, RVTVPÆ.
 Richenfee, VERBIGENVS.
 Ricla, NERTOBRIGA.
 Ried, AVRIANA *Ala*.
 Ries, ATHENOPOLIS.
 Riete, REATE.
 Rieux, RVESIVM, & RIGOMAGVM.
 Riez, RHEGIVM.
 Rigi, VOLERIVS.
 Rigol, RIGODVLVM.
 Rimine, ARIMINVM.
 Rio de las Algamitas, SILICENSE.
 Rio de Cena, CHYLEMATH.
 Rio de Codos, COGEDVS.
 Rio Franco, FRANCORVM *Riuulus*.
 Rio de Henares, CARACCA, & TAGONIVS.
 Rio de Millas, IDVBEDA.
 Rio de Mornedre, TVRVLI.
 Rio de Mofso, ALLIA.
 Rio Salado, SALSVM.
 Rio Tinto, IBERVS.
 Rio Verde, BARBESOLA.
 Rio de Zinganor, NASABATH.
 Rions, SIRION.
 Riooja, RVCONES.
 Ripa d'oftria, CORINTHIACVS *Sinu*.
 Ripa Maranzi, MARANTIVM.
 Ripenfes, CÆRESI.
 Rippon, RHIGODVNVM.
 Rifano, FORMIO, & RHIZINIVM.
 Rifenberg, SVDETI.
 Rifo Carpaffo, ELÆA.
 Riturbio, LITVBIVM.
 Riviera di Genoa, LIGVRIA.
 Riua, NVMICIVS.
 Riuo di Lufera, NVCERA.
 Riuo del Sole, DIGENTIA.
 Rizza, ARICIA.
 Rober, ERVBRVS.
 Robifch, RAGVNDONA.
 Roboreto, A QVÆ *Statellorum*.
 Rocana, ETETA.
 Rocca, LVPIÆ.
 Rocca de Maftinaces, CARTHAGO.
 Rocha Frida, TVRMVLOS.
 Rochan de Sintra, LVNÆ *Mons*.
 Rocha del papa, ALGIDVM.
 Roche de la Truye, CHOERADES.
 Rocchadi val di Marino, MARINVM.

R O

Rochelle, SANTONVM *Porius*.
 Rocha di Monte Dragone, SINVESSA, PETRI-
 NVM, & FALERNVS.
 Rochitzerberg, CLAVDIVS.
 Rockenburg, BRAGODVRVM.
 Roda, RHODA, & VIRGAO.
 Rode, HYRIVM.
 Rodes, SEGODVNVM.
 Rodes, & Rodo, RHODVS, & RHYTANI.
 Rodacinion, PERIBOLVS.
 Rodosto, PERINTHVS.
 Rogela, ROPICVM.
 Rogiano, VERGÆ.
 Rohoboth, ARMVZIA.
 Roye, RODRINA.
 Roking, REGIVM, & CASTRA.
 Rom, ASIA *Minor*.
 Roma, RVCONIVM.
 Romania, ARGIA, ACHAIA, & THRACIA.
 Romagna, & Romandioli, FLAMINIA.
 Romakeffel, CASSILIACVM.
 Romanioli, GÆSATI.
 Romen, ROMÆ.
 Romechi, GRÆCIA.
 Romei, EVROPÆI.
 Romont, BRAMAGVM.
 Romorantin, RATOMAGVM.
 Roncone, VITIS.
 Ronda, ARVNDÄ.
 Ronda de la veja, MVNDÄ.
 Romi, PAPHLAGONIA.
 Rosa, SIPHÆ, & CAVNVS.
 Roscou, STALIOCANVS.
 Rose caftel, CONGAVATA.
 Rosfes, RHODA.
 Rosaphar, PARTHENIVM.
 Rhoshoptem, ROSTRVM NEMAVIA.
 Rossa, RHOSPHODVSA.
 Rossano, RVSCIA, & ROSCIANVM.
 Rossia, CALEDONII, ATHENÆVM, & CAVTI.
 Rosella, RVSELLÆ.
 Rosene, THIAÇOLA.
 Rosetto, CANOPVS, & METELIS.
 Rofi, RHEGIANVM.
 Rosmarini, CHYDA.
 Rostock, LACIBVRGIVM.
 Rota, NERTOBRIGA.
 Rotas, OREOPHANTA.
 Rotcheftre, DVROCOBRIVÆ.
 Rotler, LEMANIS.
 Rotta, & Rodoria, RVTVBA.
 Rottenthurn, BONTAS.
 Rotthauß, ROBR.
 Rotwijn, TAXGÆTIVM.
 Rouban Thoura, ANTITAVRV.
 Rouen, RHATOMAGVS, & AVLERCI.
 Rouergne, RHVTANI.
 Rouffilon, RVSCINO.
 Routon, RVTVNIVM.
 Roydera, ANAS.
 Rubca ifola, CEPHALONNESVS.
 Rueda, SECONTIA.
 Ruffach, RVFACVM.
 Ruffano, CALIPODIS.
 Rugen-landt, RVGII.
 Rugia, RVGIVM.
 Ruic, RVDIÆ.
 Ruglate, REGETA.
 Rum, ARTZE.
 Rumarheym, RVMANEA.
 Rumelen, ARIMINVM.
 Rumelia, GRÆCIA.
 Runckerlandt, SVNICT.

Runcone,

S A

Runcone, RVBICOM.
 Rupela, PHILVS, & RVPERA.
 Rus, RVRADENSIS.
 Ruscæ, RVDIÆ.
 Rufium, TOPIRIS.
 Russia, SARMATIA.
 Ruffio, LVNGIPRESSVM.
 Ruffen, DANI, & ROXOLANI.
 Rutland, RATAS.
 Rymeleberg, ROMARICI Mons.

S.

Saal, SALAS.
 Saan, SAVARIA.
 Saba, Sabaim, & Sabachani, MEROE.
 Sabæ campus, ESDRELON.
 Sabaro, SIBARIS.
 Sabatio, OCINARVS.
 Sabardi, HYGRIS.
 Sabinia, SABINI.
 Sabionello, OÆNEVM.
 Sablestan, PAROPANISVS.
 Sabrono, HIPPONIVM.
 Sacca, PINTIA, & THERMA.
 Saccio, AVZACIA.
 Saccania, ARGIA, & LACONICA.
 Sacilo, & Saciletto, SACCILANVM.
 Sadodela, EDVS.
 Saendebar, SABANA.
 Særa, PHARÆ.
 Sæfa, TIGRANOCERTA.
 Saffaia, SAVVS.
 Sagitta, SIDON.
 Sagnino, & Sangro, SARVS.
 Sagora, THYNNIAS.
 Sagræbia, SOROGA.
 Sagriano, SAGRA.
 Sahid, ÆGYPTVS Superior.
 Saia, SALIA.
 Said, SIDON.
 Sainctes, SANTONES, & MEDIOLANIVM.
 Saïtes, BYBLOS.
 Sakon, A QVAVIA.
 Sala, HYRCANVM Mare.
 Salaboni, MADIANTÆ.
 Salado, SALSVM.
 Salamanca, SALMANTICA.
 Salamone, SAMONIVM.
 Salampria, PENEVS.
 Salanga, SACRVM PONTIS.
 Salawar, SALIS.
 Salcathæ, SALECHA.
 Salefica, SELEVCA.
 Salefo, CALYCADNVS.
 Salem, SALEM.
 Salemo, SELINVS.
 Salefo, CALYCADNVS.
 Salgora, OTTOROCORRA.
 Salinde, GALINDÆ.
 Saline, ELEVSINE, ICESIA, OSÆA, DIDYME, CTENOS, RHOSPHODVS, & MARTIME Stationes.
 Salinea, LIANVM.
 Salinello, SVINVM.
 Salino, PHITERNVS.
 Sallant, SALII.
 Salm, SALMONA.
 Salmaigne, BOVINIACVM.
 Salmo, SVINVM.
 Salndy, SALENÆ.
 Salobral, SALSVM.
 Salobrena, SELAMBINA, & EXITANI.
 Salona, SALO, DELPHI, & IADER.
 Salonchemen, RHITIVM.

S A

Salonef, SELINVS.
 Salonichi, THESSALONICA.
 Salopia, ORDOVICES.
 Salorne, SALVRNVN.
 Salou, SALAVRI.
 Salpi, SALAPIA.
 Salles, SALSVLÆ.
 Salsi, GELAS, & HIMERA.
 Saltz, IVVAVIVS.
 Saltzburg, GESODVNVM, IVVAVIA, & IOVIACVM.
 Saluce, SALINÆ.
 Saluia, NISSÆA.
 Saluiati, TRITOLINVS Mons.
 Samachi, SAMVNIS.
 Sambia, GLESSARIA.
 Sammachi, CYROPOLIS.
 Samandrachi, SAMOS.
 Samarchanda, & Samrachatan, MARACANDA, & SARMAGANA.
 Samastro, AMASTRIS.
 Sambek, SABLONES.
 Sambre, PHRVDIS, & SABISA.
 Samo, SAMOS.
 Samora, SENTICA.
 Samotra, AVREA Chersonesus.
 Sanaga, GIR.
 Sanahuja, ATHANAGIA.
 Sanbucha, SAMEROCA.
 Sandes, OCETIS.
 Sandioia, SVBRITA.
 Sandtze, BARATHRA.
 Sanckius, SANTICVM.
 Sangari, SANGARIVS.
 Sanguenares, CVNICVLARIAE.
 Sangueta, SVESITANI, & ITVRISSA.
 Sanguinara, ALESVS.
 Sanguino, VVLTVRNVS.
 Santareh, IVLIVM PRÆSIDIVM.
 Santauer, ERGAVICA.
 Santen, VETERA, TROIA, TRAIANA, & SABLONES.
 Santerno, ANEMO, VATRENVS.
 Santullana, CANTABRI.
 S. Agatha, ARTEMISIVM.
 S. Agneta, FIGVLINENSIS Pons.
 S. Alboin, VEROLANIVM.
 S. Amand, ELVONSE.
 S. Ander, ANTEQVIA, & FLAVIONAVIA.
 S. Andrea, LEGIO Germanica Decimaquarta, CLIDES, BARAM, & SPENDEROBIS.
 S. Andres, FLAVIVM, & SANDRIZETES.
 S. Angelo, ALVNTIVM.
 S. Angeloin Vado, TIFERNVM.
 S. Apollinari, CLASSIS.
 S. Arpino, ATELLA.
 S. Bartholomæo, CRINISVS, & CESTIVS Pons.
 S. Bartholomæi vallis, FOCYNATES.
 S. Benedetto, CVPRÆ.
 S. Bernardi, BERGINTRVN, & PENNINVS.
 S. Blasio, AD TVRRES, & PANOMANTIS.
 S. Bonifacio, VELIA, & PALLA.
 S. Cassano, AD CASAS CÆSARIANAS.
 S. Castaldo, BALESIVM.
 S. Celloni, SECERRÆ.
 S. Cruz de la cerça, VICVS CVMINARIVS.
 S. Dimitri, ANTANDROS.
 S. Dominici, FIBRENVS.
 S. Edmundsburye, VILLA FAVSTINI.
 S. Elia, CYPARISSIVM.
 S. Elpidio, EMPVLVM.
 S. Flora, TINNI.
 S. Flour, ROVESIVM, & VELLAVNII.

S A

S. Fradello, AGATHYRSVS.
 S. Georgetto, MVRGANTIA.
 S. Georgio, MAGNESIA, PITANE, PHERÆ, &
 LYDDA.
 S. Germano, CASINVM.
 S. Gylles, HERACLEA.
 S. Gislain, VRSIDVNGVM.
 S. Gothard, ADVLA, & ALPES SVMMÆ.
 S. Hermo, PAVSILYFVM.
 S. Honoratus, LERO.
 S. Hubert, CESSERO, & ANDAINVM.
 S. Iacob in Clauenerthal, TARVESEDE.
 S. Iani, CRI V METOPON.
 S. Jean d'Angely, ENGERIACVM.
 S. Ioannis, MOTYA.
 S. Iohans Foreland, ISAMNIVM.
 S. Ioannis Abidini, BIDENI.
 S. Ioannis porta, COELIMONTANA.
 S. Ioanne in campo Horatio, HORATII *Flacci Villa*.
 S. Ioffe, CELLA S. IODOCI.
 S. Iuliano, MYLA, & PANTACHVS.
 S. Iustin, OCRINVM.
 S. Lamperti, SARON.
 S. Laurentij, ESQVILINA *Porta*, & CVBVS CA-
 NOPI.
 S. Laurentij insula, CERNE.
 S. Locat, CASTRVM OCTAVIANVM.
 S. Lucar de Barrameda, LVCIFERI *Fanum*.
 S. Lucio, THEBÆ.
 S. Malo, ALETVM.
 S. Marco, CALACTA, & TEMESA.
 S. Margarita, LERO, & PLANASIA.
 S. Maria Annunciata, POMPEIANVM.
 S. Maria de Bethlem, STESICHORVS.
 S. Maria Cassopo, CASSIOPE.
 S. Maria de finis terræ, FLAVIA LAMBRIS, &
 IRIA FLAVIA.
 S. Maria delle Gracie, CAPVA.
 S. Maria in Georgio, TIGNIVM.
 S. Maria di grotta ferrata, TVSCVLANVM.
 S. Maria de Guadalupe, CASTRA CÆCILIA.
 S. Maria in portico, CÆSAREA.
 S. Maria rotunda, PANTHEON.
 S. Maria de territorio Purgano, PYRGI.
 S. Maria à Tindaro, TYNDARIVM.
 S. Maria Tranfiarch, TARSATICA.
 S. Maria de Trimiti, DIOMEDEÆ.
 S. Maria de Vereto, VERETVM.
 S. Marinello, PYRGI.
 S. Marino, MARINVM.
 S. Martiani, PLEMMYRIVM.
 S. Martin, CONDATE.
 S. Maura, LEVCAS, & SCOPELVS.
 S. Mathieu, COBÆVM.
 S. Maur des Foffez, BAUCAVDÆ.
 S. Mauritz, AGAVNYM.
 S. Maximini, TECOLATA.
 S. Niqueta, PHOENIX.
 S. Nympha, NYMPHÆ CATABASSI.
 S. Odomeri, vel S. Omer, ICCIVS, & OROMAN-
 SACL.
 S. Paulo, SIMÆTHVS, STALIOCANYS, TRI-
 CASTINI, & FLORIANA.
 S. Petino, CORFINIVM.
 S. Petri, GERIONIS *Monumentum*.
 S. Petronellæ, CARNVS.
 S. Philadelpho, ALVNTIVM.
 S. Philippo in Agirone, AGVRIVM.
 S. Phocæ, CORDVLÆ.
 S. Pietro, IASVS MVNDVS, ENOSIS, & SIRE-
 NVSÆ.
 S. Pietro, SIRENVSÆ.
 S. Pol, BALMENSE.

S A

S. Quintin, SAMAROBRINA, & AVGVST.
Veromanduorum.
 S. Quirico, VMBROMONS.
 S. Remy, VNDALVS.
 S. Reparata, TILLIVM.
 S. Riti, CHALCIDICVS.
 S. Saluator, NEOMAGVS.
 S. Saluij, FANOMANTIS.
 S. Sebastiani, COLIPPO, & CAPENA *Porta*.
 S. Seuera, TVRRBS, & ALSIVM.
 S. Seuerina, SIBERENA.
 S. Seuerino, SEPTEMPEDA.
 S. Sophia, OENANTHIA.
 S. Stephani, CONCORDIA, & ONOGORIS.
 S. Steuan, CASTVLO.
 S. Theodoro, AGATHYRSVS, & APHRODI-
 SIAS.
 S. Tibere, VINDOMAGVS.
 S. Thome, MENTISA.
 S. Truyden, CENTRONES.
 S. Vedasti, NOBILIACVM.
 S. Veit, CANDOLICA, & TIBVRNIA.
 Santi quaranta, CASSIOPE, ASSVM, & ON-
 CHESMVS.
 Santorini, THERASIA.
 Sanvasili, CLEONÆ.
 Saone, ARAR, & SAVO.
 Saphet, SAREPTA.
 Sapico, CARDAMYLA.
 Sapiencia, OENVSSÆ.
 Saponara, GRVMENTVM.
 Sapri, LAVS.
 Sar, SARAVVS.
 Sara, SAREPTA, & SCARDONA.
 Sarabat, HERMVS.
 Sarafendi, SAREPTA.
 Sarantacopa, PHILALIÆ *Sinu*.
 Saraquino, PEPARETHVS.
 Sarazana, LVNA.
 Sarbrug, PONS SARNIX, & SARAVVS.
 Sarch, ASSYRIA.
 Sarcha, MINCIVS.
 Sarcum, PHRYGIA.
 Sardegna, SARDINIA.
 Sardenay, SEIR.
 Sarduni, PLANASIA.
 Sargaria, SARMATIA.
 Sargel, CANVCCIS, & CAREPVIA.
 Sargoreg, BETHEL.
 Sarysbury, CAER, & SORVIODVNYM.
 Sarnganser-landt, SARVNETES.
 Sarno, CARNVS.
 Sarpaigne, SCARPONNA.
 Sarpi, ARPI.
 Sarfino, SARSINA.
 Sas, SACÆ.
 Sasa, TIPASA.
 Sastari, PLVBIVM.
 Safeno, SASO.
 Safum, SASIMA.
 Satabella, POEANTHE, & ÆÆ.
 Satalia, ATTALIA.
 Satigan, COSAMBA.
 Satine, ATHENÆ.
 Satriano, CÆCINVS.
 Saturniana, SATVRNIANA.
 Saturo, SATYRIVM.
 Saw, SAVS.
 Sauas, MESSABATÆ.
 Sauastopoli, GIGANEVM.
 Sauatopoli, DIOSCVRIAS.
 Sauello, ALBALONGA.
 Saucnier, TVNGRORYM *Fons*.

S C

Sauto, ISAPIS.
 Saulieu, SIDOLEVCVM.
 Saules, ELIBERRI.
 Sault, SALTUS *Provincia*.
 Saucia, SAPAUDIA, & SABATA.
 Sauoier, SABBATI. & ALLOBRYGES.
 Saur, SVRA.
 Sauto, ACHERON.
 Sauuto, SABBATVS.
 Saxoferrato, IVFICVM, & SENTICVM.
 Sayn, SIAMBIS.
 Sberir, MARIONIS.
 Scafaro, & Scafati, SARNVS, & SVESSVLA.
 Scagen, CIMBRORVM *Prom*.
 Scala di Canello, CANELATE.
 Scala marmorea, AMYCLI *Portus*.
 Scala Græca, GALEAGRA.
 Scalæ, CHELÆ.
 Scalambri, CAVCANIS.
 Scalea, LAVS, & VELIA.
 Scalmar, SALVA.
 Scambri, LEGIO *Auxiliatrix*.
 Scandalia, ALEXANDRIVM.
 Scandalico, ECDIPPA.
 Scander, ZALISSA.
 Scanderia, ALEXANDRIA, ALEXANDRIVM,
 & SCODRA.
 Scandelorum, PAMPHYLIA.
 Scandoloro, CORACESIVM.
 Scanderona, AMANICÆ.
 Scakerbosch, SACRVM *Nemus*.
 Scapring, SACARBANTIA.
 Scardo, SCARDONA.
 Scarino, SCAPRIS.
 Scarpante, CARPATHVS.
 Scarfino, STATONES.
 Scatron, OCTOGESA.
 Sceldt, SCALDIS.
 Scelos, THERMOPYLÆ.
 Scenafechie, AVESICA.
 Scepusiensis, SARMATICI *Montes*.
 Schesburg, SANDAVA.
 Scetlandt, ELECTRIDES.
 Schafasso, PORPHYREVM.
 Schaffmatt, IVRA.
 Scham, DAMASCVS.
 Scharesten, ZIRIDAVA.
 Scheirn, SCYRI.
 Schekel, CÆCIVS, & GESSACES.
 Scelos, THERMOPYLÆ.
 Scheminckelberg, ALYBE.
 Schiarto, CASSANDRIA.
 Sciltaro, NICOPOLIS.
 Sciltwolde, SIATVTANDA.
 Schiret, AGARVS.
 Schifon, TAVROMENIA.
 Schyttim, IAXARTES.
 Schlesier, LIGII, LVTI, QYADI, & ILINGÆ.
 Schlestadt, ELCEBVS, & HELVETVM.
 Schleswijk, CIMBRICA *Chersonesus*, & HEIDEBA.
 Schlurauffenlandt, SOLIS *Mensa*.
 Schmeben, SCVRGIVM.
 Schneeberg, CARPATES, & CETIVS.
 Schoeffern, PONTES TESFENII.
 Schotlandt, ALBANIA.
 Schwaben, SVEVI, SVANETES, & SVAVIA.
 Schwartzwaldt, MARTIANASILVA, HERCYNIA,
 & RHAETI.
 Schwarz, SEVATVM.
 Schweitzer, HELVETII.
 Schur, CITVORVM *Insula*.
 Schwindaw, CONSVANETES.
 Sciato, SCIATHVS.

S E

Scyllo, SCYLLA.
 Scio, CHIOS.
 Sciocco, TOGISONVS.
 Scirca, CINGA.
 Scyro, SCYRVS.
 Sclauonia, ILLYRICVM.
 Sconen, BASILIA.
 Scopia, SCYPI, & TEVTHRONÆ.
 Scopulo, SCOPELYS.
 Scolna, HYRGIS.
 Scotia, VALENTIA, & BRITANNICÆ *Insula*.
 Scorpiata, IECTVM.
 Scoticus pelagus, CALEDONIVS *Oceanus*.
 Screlinger, PYGMÆI.
 Scricfinner, CREFENNÆ.
 Scrisia, ARGYRVTVM.
 Scrinia, HIRIA.
 Scupello, CETARIA.
 Scutari, SCODRA, CHALCEDON, CHRYSO-
 POLIS, & DIANÆ *Fanum*.
 Sdiles, DELOS, & RHENE.
 Sdrigna, STRIDON.
 Seaton, MORIDVNVVM.
 Seben, SIBINIVM.
 Sebenico, SICVM.
 Secca, BVCA.
 Secche de Barbaria, SYRTES.
 Sechia, GABELLVS.
 Seckingen, SANCTIO.
 Sees, SAIORVM, & SAGIENSIS.
 Segarra, FERRARIA.
 Sege, SACRVM *Prom*.
 Seged, SEGEDVNVVM.
 Seges, SEGEDA.
 Segeld, SEGESTICA.
 Segatnicia, SINGIDONVM.
 Seghex, CHIOS.
 Segistan, DRANGIANA.
 Segiola, SEDEGVLA.
 Seglio, CÆNIS.
 Segna, SIGNIA, & SENIA.
 Segney, SEGNI.
 Segobia, SEGOVIA.
 Segoncia, SECONTIA.
 Segorbia, SEGOBRIGA.
 Segre, SICORIS.
 Segura, SERABIS, SEGIMONENSES; ESTA-
 BERVM, LVD, & TVRYLIS.
 Seichayder, PERSIA.
 Seyne, SEQUANA.
 Seiont, STVCIA.
 Seiufiana, SCINCOMAGVS.
 Seelandt, MATTIACI, CODANONIA, AREO-
 RICÆ, & HEMODES.
 Selassis, POSIDIUM.
 Seleuca, SELEVCIÆ.
 Selino, POECILASIVM.
 Sella, SALA.
 Selle, SAL, & AQVÆ BALISSÆ.
 Sellia, SALIS.
 Selo, SILARVS.
 Selua del aglio, ALOIDVM NEMVS.
 Selua di Lugo, LITANA.
 Selua Vetletta, VETVLONIVM.
 Selungos, SARA.
 Selza, SALETIO.
 Sem, HYPACVRIS.
 Semering, CETIVS.
 Seminara, TAVRIANVM, & METAVROS.
 Semirami, SAGRI *Pyla*.
 Semnirz, CARPATES.
 Sempronio, SEMPRONIYS.
 Sena, CÆSÆNA.

S E

Senafecio, SENIA.
 Senderew, *vel* Senderinum, SPENDEROBIS, &
 SIGINDVNVM.
 Senez, CEMENELEV, & SOLLINIENSIVM.
 Senga, SINGA.
 Sengerer, SEGONTIACI.
 Sengi, RAPTVM.
 Senigaglia, SENA *Gallica*.
 Senio, SENNA.
 Senlys, SILVANECTVM.
 Sens, SENONES.
 Senfa, & Sefia, SESSITES.
 Sento, SENTINVM.
 Seolefeu, VITVLI *Insula*.
 Sepino, SÆPINVM.
 Seprij castrum, INSVBRES.
 Septa, EXILISSA, & SEPTEM FRATRES.
 Sepulueda, SEGORTIALACTA, & SEGO-
 BRIGA.
 Sequino, ARYMAGVS.
 Ser, CYRRHVS.
 Sera de S. Ioan. CVNEI.
 Seracena, SESTIVM.
 Serchio, AVSERIS.
 Serem porto, MAGNVS *Portus*.
 Seretus, TIARANTVS, & HIERASSVS.
 Sergna, ÆSERNIA.
 Seria, IVLIA FAMA.
 Sermione, SIRMIO.
 Sermito, SERNIQVS.
 Sermona, & Sermoneta, SVLMO.
 Sernere, ARIA.
 Serpentaria, FICARIA.
 Serphone, & Serphena, SERIPHVS.
 Seruan, MEDIA, & ATROPATIA.
 Seruestein, SORABI.
 Serua, DARDANIA, MOESIA, & SORABI.
 Sefanz, SCINCOMAGVS.
 Sefis, ASSARA.
 Sessa, SVESSA, & AVSONIA.
 Sessula, SVESSULA.
 Sesteron, SEGESTERORVM.
 Sesterrio, TREBIA.
 Sestri de Leuante, SEGESTA *Tiguliorum*, & TI-
 GVLLIA.
 Set, TIGRIS, & SAOCORE.
 Setia, HERACLEA.
 Setilia, PAMPHYLIA.
 Sethie, DICTE.
 Seton, SEGEDVNVM.
 Settifonio, SEPTIZONIVM.
 Setubal, SALACIA, DVBAL, & CETOBIRICA.
 Sevarne, SABRIANA.
 Seuenbergen, AMBIVARITI.
 Seuenshale, HVNNVM.
 Seven wolden, BADVHENNÆ *Lucus*.
 Severino, ACMONIA.
 Seuerio, TETRICVS.
 Seuesta, AVGVSTA.
 Sevilla, HISPALIS.
 Sevilla laveja, OSSET, & ITALICA.
 Sewrenssel, CATARRACTES.
 Sewrny, SORNVM.
 Sexoli, THESSALONICA.
 Sezza, SETIA.
 Sfacalhar, SYAGROS.
 Shennyn, SENVS.
 Shepye, TOLIAPIS.
 Shreusburi, SALOPIA.
 Siada, SIDON.
 Sian, SOBANNVS.
 Siaphas, PERSEPOLIS.
 Sibaca, OESPORIS.

S I

Siban, SEQVANA.
 Siben, SABONA.
 Sibeca, CHARAX.
 Sibenburgan, DACIA.
 Sibir, ANTIOCHIA.
 Sibit, SAIS.
 Sibula, SYMBOLON.
 Sicambria, LEGIO *Auxilatrix*.
 Sicandro, CIMOLIS.
 Sichino, PSYCHIVM.
 Sicilia, SICILIA.
 Sicino, SIGINVS.
 Sicla, GABELLVS.
 Sicura, OBVLCO.
 Sidarifo, GERENIA.
 Sideburen, SIATVTANDA.
 Siderocapsa, CHRYSITES.
 Sidonifi, ACHILLEA.
 Sidra, CALAVRIA.
 Sidro, PHERÆ.
 Siena, SÆNA.
 Sierra d'Alcaraz, ARGENTVS *Mons*.
 Sierra d'Almarfa, ALYBE.
 Sierra datiença, IDVBEDA.
 Sierra Liona, DEORVM *Civitas*.
 Sierra Morena, MARIANVS *Mons*.
 Sierra Morena, & Sierra molina, OROSPEDA, &
 SALTVS CASTVLONENSIS.
 Sierra de Ronda, SVCCVBO.
 Sierra Sigura, ARGENTVS *Mons*.
 Sierra Ximieria, ABYLA.
 Siferingen, SEVERINI *Canobium*.
 Siffalo, ALÆSA.
 Sigefridismor, MOTA *Palus*.
 Sigem, Sigemberg, & Sigemburg, SICAMBRI.
 Sigeth, SALINÆ.
 Siglio, SCYLLA.
 Sigomol, CVMILLVM.
 Siguença, SEGONCIA.
 Sihor, NILVS.
 Synigius, SIRMIVM.
 Silceaster, VINDOMVM, & SEGONTIACI.
 Sile, SILIS.
 Silley, SILVRVM *Insula*, SYLINA, & CASSI-
 TERIDES.
 Sili, SILARVS.
 Simanca, SEPTIMANÆ.
 Siman, SYNAYS.
 Simboa, AGISYMA.
 Simedro, SIGINDVNVM.
 Simiscalac, SABA.
 Simiso, AMISVS, & THEMISCYRA.
 Simoeres, SCAMANDRVS.
 Simolacach, TIGRANAANA.
 Simpeler, SEMPRONIVS.
 Sinabe, SINOPE.
 Sinay, MELANI.
 Sindinfu, SERA.
 Siney, SEGNI.
 Sino, SFRIS, ÆSIS, & SVINVM.
 Sinfich, SINCIACVS.
 Sintacora, SIMYLLA.
 Sintra, TAGRVS *Mons*.
 Sinuella, SINVESSA.
 Sion, & Sitten, SEDVNI.
 Siphano, SIPHNOS.
 Siponto, SIPONTVM.
 Siras, PERSEPOLIS.
 Siracusa, SYRACVSÆ.
 Sirbia, SORABI, & MYSTIA.
 Syrfa, TROGLODYTARVM *Regia*.
 Sirin, IOTAPATA.
 Sirmisch, SIRMIVM.

Sirmis,

S O

Sirmitu, CEPHYRA.
 Syro, SYROS.
 Syroen, SIRACI.
 Sirt, BRIZANA.
 Siruan, ATROPATIA.
 Siruela, SALARIA.
 Sison, STISSVM.
 Sissa, ADRVMTVM.
 Siseria, CÆSAREA *Palastina*.
 Siffeg, & Sisoia, SYSCIA.
 Siffopoli, APOLLONIA.
 Sisteron, SEGESTERORVM.
 Sit, TIGRIS.
 Sithieu, ICCIVS.
 Sithnizum, NOAS.
 Sitinia, CINNIANA.
 Sittingborne, DVROLEVVM.
 Siuri-chifar, OXYLIITHVM.
 Syvita, SYBOTA.
 Siziz, NEPTALIM.
 Sladizza, OSMVS.
 Slayne, BVVINDA.
 Slaunonia, PANNONIA, DALMATIA, & ILLY-
 RICVM.
 Sleifue, OCEANVS *Britannicus*.
 Storpe, VMBILICVS *Oceani*.
 Slotna, AVRARIARVM.
 Sluys, GESSORACVM, & LEVACI.
 Smirne, SMYRNA.
 Soaci, GESSORACVM.
 Soana, SOANA.
 Sobal, SYRIA.
 Sofala, OPHIR.
 Soffagia, NASABATH.
 Sogura, ITEA.
 Soigny, GEMINIACVM.
 Soisson, SVESSIONES, & AVGVSTA *Veffonam*.
 Sollac, CVRIANVM, & NOVIOMAGVS.
 Sollago, SVBLACVM.
 Solame, CIVARO.
 Solanto, SOLVS.
 Solbafar, HALONÆ.
 Soldaia, LAGYRA.
 Soldi, & Soldino, SELEVIA.
 Soldino, ORONTES.
 Soleto, SOLETVM.
 Solfataria, FORVM *Vulcani*.
 Soli, & Sori, SAVLIVM.
 Solies, SALLYES, & SEGOVELLAVNI.
 Solina, AXIACES.
 Sollango, LEGIO SEPT. GERM.
 Solms, SOLLICINIVM.
 Solnich, PEPYLYCHNVS.
 Solocho, GEA.
 Solonet, ZYGRIS.
 Solothurn, SALODVRVM.
 Solueldt, SOLVENSE *Opidum*.
 Solwey, ITVNA.
 Some, PHRVDIS.
 Somersetshire, MVROTRIGES, & BELGÆ.
 Sophia, TIBISCA, & BONONIA.
 Sopoto, OLPÆ, & CESTRIA.
 Soppan, SOPIANÆ.
 Soranto, OLVLIS.
 Sorbec, SORABI.
 Sorcto, ALTANVM.
 Sorgue, ORGE.
 Soria, NVMANTIA, & SYRIA.
 Soriano, CORBIO.
 Soridan, TOMADEORVM.
 Sorlinges, SILVRVM *Insula*, SYLINA, & CASSI-
 TERIDES.
 Sorocon, SANDARACA.

S T

Sofo, SOLCI.
 Soffed, SYSCIA.
 Sosthenion, LEOSTHENIVM.
 Southampton, TRISANTONIS, MAGNVS *Portus*,
 & CLAVENTVM.
 Souraseri, SAVATRA.
 Souretto, SVDERTINI.
 Spachia, LEVCA *Ore*.
 Spagmagmurisi, ARACHTVS.
 Spagnola, ATLANTIS *Insula*, & FORTVNATÆ.
 Spahan, ASPACHAN.
 Spata, SPACVM.
 Spalato, SALO.
 Spene, SPINÆ.
 Speir, NOVIOMAGVM, NEMETES, PYRI *Mons*,
 NEMETOCERNA, & VANGIONES.
 Specia, SEGESTA *Tiguliorum*, & SPEDIA.
 Spello, HISPELLVM.
 Speluga, TARVESEDE.
 Speragia, CVNICVLARIA.
 Sperlunga, SPELVNCA.
 Spesharr, HERCYNIA, ABNOBI, & INGÆ-
 VONES.
 Spezze, EPETIVM.
 Spigaro, CYZICVS.
 Spilimbergo, BIBIVM.
 Spirnasse, PANYASVS.
 Spoleto, SPOLETIVM, & VILVMBRIA.
 Spre, SVEVVS.
 Spreverio, NEPTVNIVS.
 Spurnheade, OCELLI *From*.
 Squilacci, SCYLLETIVM.
 Sta in pacc, ELORVS.
 Stadia, DIVM, & LORYMA.
 Stadio, CICERONIS *Villa*.
 Stagnara, DEVELTVS.
 Stagni di Venetia, SEPTEM MARIA.
 Stagno, HOSTIÆ *Lucus*.
 Stagnone, SIRBONIS, & LATARA.
 Stain, SABARIA.
 Stalato, SALENTINVM.
 Stalemura, ANEMVRIVM.
 Stalimene, LEMNOS.
 Stambol, CONSTANTINOPOLIS.
 Stampalia, A STYPALÆA.
 Stancou, COS.
 Standia, DIA.
 Stanemore, LAVATRIS.
 Stanford, DVROCOBRIVÆ.
 Starachino, STOBII.
 Stargard, VRBS VETVS.
 Stauerer, STVRIT.
 Stauri, OLYMPIA.
 Stecolna, HOLMIA.
 Steygerwaldt, HERCYNIA, & ABNOBI.
 Stella, TILAVENTVM, & ANASSVS.
 Steenberg, AMBIVARITI.
 Steyrmarch, VALERIA, & CARNI.
 Stechio, CASSANDREA.
 Stenega, STONOS.
 Steppa, ASTAPPA.
 Stertingen, VIPITENVM, & FORTIA *Castra*.
 Stetinerlandt, SIDENI.
 Sterlingen, VACOMAGI.
 Stenion, LEOSTHENIVM.
 Sribes, THEBÆ.
 Stylarion, COLVMA *Regia*.
 Stylo, CONSILINVM, & CYPHANTA.
 Stimboli, CONSTANTINOPOLIS.
 Stinctino, TROGILORVM *Portus*.
 Stokeraw, CASTVRIS.
 Stockholm, HOLMIA.
 Stolp, HYPERBOREI.

S T

Stone, IDVMANIA.
 Stoneham, AD LAPIDEM.
 Stoneheng, AMBROSII Mons.
 Stonis stadiford, ISANNAVARIA.
 Stopodia, GYAROS.
 Stora, RVSCADA, & ASTVRA.
 Stradella, IELLEIA.
 Straesburg, ARGENTORATVM, & VACORIVM.
 Straesburger, TRIBOCES.
 Straete, FRETVM *Herculeum*.
 Stragioni, OSTRACINE.
 Strama, CASPII.
 Stramuzupa, BOEOTIA.
 Strandfriesen, FRISII.
 Strapenor, OLBIA.
 Strathnauernia, LOGI, & CERONES.
 Straua, HYRCANIA.
 Straubingen, AVGVSTACILIA.
 Strauco, ISTROPOLIS.
 Strel, SARGETIA.
 Stretto de Arpaia, CAVDINÆ *Fauces*.
 Stretto di Caffa, BOSPORVS *Commerius*.
 Stretto de Caramania, FRETVM *Cilicia*.
 Stretto delli castelli de Lepanto, RHIVM.
 Stretto di Constantinopoli, BOSPORVS *Thracius*.
 Stretto di Gallipoli, HELLESPOINTVS.
 Stretto di Negroponte, EVRIPIVS *CHALCIDICVS*.
 Strigna, STRIDON.
 Strigonium, LEGIO *Germanica Decima*.
 Striuali, PLOTÆ.
 Stromboli, STRONGYLE, & EVONYMVS.
 Stromio, PAMISVS.
 Stromitza, TIBERIOPOLIS.
 Stroma, STRYMON.
 Strongili, MACELLA.
 Strovifi, TYMPANIA.
 Struden, CATARRACTAS.
 Strumita, MYRA.
 Stulingen, TVLINGI.
 Stulweissenburg, ALBAREGALIS.
 Sturioni, SEBENNYTICVM.
 Swarte water, VIDRVS.
 Suachem, PTOLEMAIS, & ASPIS.
 Snar, MELITINE.
 Snas, SEBASTA.
 Subaro, SCYLÆVM.
 Subimbre, MAGEDO.
 Substancion, MONS PESSVLVS.
 Subut, BARVSSÆ.
 Sucharanto, SAGRA.
 Sucoua, CIABRVS.
 Sudau, GLESSARIA.
 Sudburye, COLONIA.
 Sudorhey, REGNI.
 Sueden, NORTHMANNI, & BASILIA.
 Sudeyca, TRIERVN.
 Suerby, GABRANTONICORVM.
 Sucrin, S VARDONES.
 Sues, vide Zues.
 Suefa, SVESSITANI.
 Sugana, vallis, AVSVGVN.
 Sula, SEVO.
 Swetz, ASCAVLIS.
 Sufgemar, AMPSAGA.
 Suidia, SELEVCIÆ.
 Suyer. see, FLEVI *Lacus*.
 Sulmona, SVLMO.
 Suls, FOCVNATES.
 Sulthania, TIGRANOCERTA.
 Sumarra, TAPROBANA.
 Sumerein, ADM VRO

T A

Sumir, SALA.
 Sumo sierra, IDVBEDA.
 Sumurano, SYPHEVM.
 Sund, BVNITIVM.
 Sundis, MARIONIS.
 Sunfs, SVNICI.
 Sungow, SEQVANI.
 Suola, ANTICYRÆ.
 Swol, NAVALIA.
 Suonigra, ARAVZONA.
 Surey, REGNI.
 Suri, TYRVS.
 Surrento, SVRRENTVM.
 Sus, MASSA.
 Sus, & Subu, SVBVR.
 Sufa, SIAGVL, & SEGVSIQ.
 Sufaco, TAZVS.
 Sufai, SVSIANA.
 Sufamino, OROPVS.
 Sufana, SCINCOMAGVS.
 Sufied, NEDINVM.
 Sufor, TEOS.
 Suftra, SVSA.
 Sutherland, CORNABVI.
 Suthesk, TAVS.
 Surphen, VSIPETES.
 Sutri, SVTRIVM.
 Suuete, CAPITOLIA.
 Swilli, ARGITA.
 Swinar, SERBIVM.
 Swine, SVIONES, & VISTVLA.
 Suzis, NEPHTHALIM.
 Symich, BVBALIA.
 Szombath hely, SABARIA.

T.

TAbarie, TIBERIADIS *Lacus*, & MERON.
 Taberna, TRISCENE.
 Taburo, TABVRNVS.
 Taccafi, NILVS, & ASTABORAS.
 Tachi volicati, GYRTONE.
 Tachsfelden, DIPATTIVM.
 Tacui, ASTABORAS, & NILVS.
 Tadcastre, CALATVM, & CALCARIA.
 Tadelis, SALDÆ.
 Tadio, ARETHVSA.
 Tafalla, TRITIVM METALLVM.
 Tagaza, THALVDA.
 Tagazza, FRONS AFRICÆ.
 Tagliate, LATOMIÆ.
 Tagliacôzzo, EVCINVS *Lacus*.
 Tagliamento, TILAVENTVM.
 Tagin, THROANA.
 Tajo, TAGVS.
 Talabo, LOCRA, & PITANVS.
 Talandi, ATALANTA, & ANTHEDON.
 Talara, ERMÆA.
 Talart, ALAPVNTIA.
 Talauera, ÆBVRA.
 Talauera della Reina, TALABRIGA, LIBORA, & ÆBVRA.
 Tallandt, TAVLANTII.
 Talmond, PICTONVM *Prom.*
 Tamaga, TAMAGANI.
 Tamar, TAMARIS.
 Tamarit, THOLOBI.
 Tamafa, CHARISTVS.
 Tamberg, TAMI ALA.
 Tame, SINÆ.
 Tamer, TAMARVS.
 Tamerton, TAMARE.
 Tamoriza, TAVLANTII.
 Tana, TANAIS.

Tanaro,

T A

Tanaro, TANARVS.
 Tanea, TAMIA.
 Tanedo, TANETVS.
 Tanerstock, TAMARE.
 Tanes, TANITICVM.
 Tanger, & Tangia, TINGIS.
 Tangis, SINÆ.
 Tarabosan, TRAPESVS.
 Taraçona, TVRIASO.
 Taraga, TARRAGENSES.
 Tarano, TARINATES.
 Tarara, CEMMENVS.
 Tarantaife, CENTRONES, FORVM *Claudij*, &
 MEDVLI.
 Tarascon, TARVSCON.
 Tarbarth, LITTVS *Altum*.
 Tarbe, TARBELLA, & AQUENSIVM *Ciuitas*.
 Tarczal, CARPATES, & ALMVS.
 Tarcho, PALLENE.
 Tardera, THOLOBI.
 Tarfaro, ORONTES.
 Targa, IARGATH.
 Targia, TROGILORVM.
 Tariffa, CARTEIA, BELO, & MELLARIA.
 Tarn, ATRVVS, & TARNE.
 Taro, TARVS.
 Tarquene, TARQVINIENSES.
 Tarragona, TARRACON.
 Tarrega, ATHANAGIA.
 Tarfia, CAPRASÆ.
 Tarsu, ZEPHYRIVM.
 Tarthao, CORTACHA.
 Tartar, OECHARDAS.
 Tartari, SCYTHÆ, & MÆOTÆ.
 Tartaria, SARMATIA, & SCYTHIA.
 Tartaro, ATRIANVS.
 Tafenberg, DIDATTIVM.
 Tatri, CARPATES.
 Tauay, TACOLA.
 Tauc, RHATOSTATHYBIVS.
 Tauerna, TRISCHENE.
 Taues, TIPASA.
 Tauetscher, ÆTVATII.
 Tauignani, RHOTANVM.
 Tauila, BALSÆ.
 Tavis, HEREVVS.
 Taures, DARIA.
 Tauris, ECBATANA, PHASIS, TAERESIVM,
 & TIGRANAANA.
 Tauro, BELERIDES.
 Taufanle, TANTALVS.
 Taxara, COLONIA.
 Tebalaveja, ATEGVA.
 Tebris, TAERESIVM.
 Tebrisium, GERVA.
 Tec, ILYBIRIS.
 Teck, TECTOSAGES.
 Teckelenborg, TECELIA.
 Techala, DOLICHE.
 Teculet, DIVR.
 Teddelez, IARSATH, & ADDYMA.
 Tefeltner, TAMVSIGA.
 Tefensara, BANASSA.
 Tefezara, ASTACILICIS.
 Tefhana, HERCVLIS *Portus*.
 Teflis, ZOGOCARA.
 Tegil, TIGRIS.
 Tehart, TRISIDIS.
 Tein, REDINTVINVM.
 Teissa, PATHISSVS.
 Telamone, TELAMON.
 Telenfin, TIMICE.
 Telez, TVLLVM.

T E

Tellinghead, BOREVM.
 Telon, TELO MARTIVS.
 Temen de Fust, RVSTONI VM.
 Temeswar, ZVROBORA, & TOMÆA.
 Tenarizim, NANIGERIS.
 Tenda, LIGVSTICI.
 Tenedo, TENEDOS.
 Teneriffa, NIVARIA.
 Tenes, LAGNVTVM.
 Tenesse, PELVSIVM.
 Tenet, THANATOS, & TIPASA.
 Tenir capi, CAUCASIA *Porta*.
 Tenna, TIGNIA.
 Tenne, SIGA.
 Tensitt, PHTHVTH.
 Tenzert, TRISIDIS.
 Teplicza, AQUAVIA.
 Ter, THICIS.
 Teramo, INTERAMNA.
 Terani, INTERAMNIA.
 Teraffa, TARSVS.
 Terbestan, HYRCANVM *Mare*.
 Terchin, SOANA.
 Tereffe, ESSVI.
 Terga, IAGATH.
 Tergia, TROGILORVM.
 Teriana, TERINA.
 Termele, BVCA.
 Termini, THERMÆ HIMERÆ, & INTERAMNA.
 Termole, BVBA.
 Teroel, TVRDETANORVM.
 Terouenne, Terrenborch, & Terwanen, TARVAN-
 NA, MORINI, & OROMANSACI.
 Terra di Barri, PEVCETII, & APVLIA PEV-
 CETIA.
 Terre di Labor, TARBELLI.
 Terra di Lauoro, LABORINI CAMPI, & CAM-
 PANIA FELIX.
 Terranoua, HERACLEA, THYRIVM, LIBI-
 SONIS, EVBOEA, HIPPARIS, TERNOBYM,
 & TERINA.
 Terra d'Otranto, SALENTINI.
 Terra di Piccinnacoli, IABADII.
 Terra di pulici, SELINVS, & PINTIA.
 Terra Sancta, PALESTINA.
 Terracina, ANXVR.
 Terremoto, THERMOPYLÆ.
 Terriana, TANATIS.
 Territorio de Carinole, STELLATIS *Campus*.
 Territorio di Gaudio, LABORIA.
 Tersacz, TARSATICA.
 Terwanen, vide Terouenne.
 Terwisch, TIRISTA.
 Tessanderloo, TOXANDRIA.
 Tesino, TICINVS.
 Tet, RVSCINO.
 Teuere, ALBVIA.
 Teuerone, ANIO.
 Teutderum, THEVDVRVM.
 Teute, & Teuteberg, TEUTOBVRGENSIS *Salus*.
 Teutsche, TEVTONES.
 Teutschlandt, GERMANIA.
 Tezela, ARINA.
 Thalebnach, INDVS.
 Thalemincia, MYRIA, & SORABI.
 Thamay, RHA.
 Thames, THAMESIS.
 Thamis capi, CAUCASIA *Porta*.
 Tharpastan, PARTHYENE.
 Thata, CÆSAREA.
 Thauru, TAURVS.
 Theachi, ITHACA.
 Thebasse, CABASSVS.

T I

Thebesaze, METAPONTVM, & VICENSIMVM.
 Thelese, TELESSIA.
 The mul of Canteri, EPIDIUM.
 Theodoro, TAZVS.
 Therapia, PHARMACIÆ Sinus.
 Thermini, HIMERA.
 Thermole, INTERAMNA.
 The landesend, OCRINVM.
 Theth, SALINVM.
 Theten, MATRICA, & CAMPANIA.
 Thetford, ICIANOS, SITOMAGVM.
 Thiano, TIANVM.
 Thienen, LEGIONEM *Atheniens.*
 Thieto, THYELLA.
 Thimar, TAΘCA.
 Thina, OXVS.
 Thocato, NEOCÆSAREA.
 Tholey, TABVLEIVM.
 Tholna, RIPA ALTA.
 Thono, OTHRONVS.
 Thoura, AREMNOË, ARMENIA *Maior.*
 Thum, OSCELLA.
 Thumeneftia, THESSALIA.
 Thuringerwaldt, HERCYNIA.
 Thurn, TVRRIS.
 Thufculo, TVSCVLVM.
 Thyana, THEBÆ.
 Tielt, TIELA.
 Tierafche, ESSVI.
 Tiermes, TERMANTIA, & TERMISVM.
 Tiffelfeldt, TAMVSIGA.
 Tifer, DAVTONA.
 Tigvident, IOLCÆSAREA.
 Tilemarck, THVLE.
 Timauo, TIMAVVS.
 Timin, THAMMATA.
 Tina, TENOS, & OXVS.
 Tine, TINA.
 Tinea, TIGNIA.
 Tinnemouth, TVNNOCELYM.
 Tinno, TINIA.
 Tintfchen, TINNETIO.
 Tionville, DIVODVRVM.
 Tirck, CYRRHVS.
 Tire, THYATIRA.
 Tirholm, OTTONIA.
 Tiriolo, TYRVS.
 Tirititiri, MOSÆVS, & EVLÆVS.
 Tirol, IVTVNGI, & TERIOLVM.
 Tiros, BRASIÆ.
 Tifaria, MAZACA.
 Titul, TIBISCVM.
 Tiua, THEBÆ.
 Tiuy, TVEROBIVS.
 Tinoli, TIBVR.
 Toacara, ARSINOE.
 Toaur, MAGETROBIA.
 Tobulba, APHRODISIVM.
 Toccatu, CAPPADOCIA.
 Todi, TVDER.
 Toya, MENTISA.
 Toledo, TOLETVM.
 Tolentino, TOLENTINATES.
 Toletanum regnum, CARPITANI.
 Tolfa noua, FORVM *Claudij.*
 Tolgus, ECHINVS.
 Tolna, ALTINVM.
 Tolon, TAVRENTIVM, & TELO *Martius.*
 Toulouse, RECTOSAGES, & TOLOSA.
 Tomalitze, TMOLVS.
 Tomila, VIBALI.
 Tomifuar, TOMIS.
 Tongeren, TVNGRI, & VATVCA.

T O

Tongerlo, ADVATICVM *Tungtorum.*
 Tonnerre, TRONODERVUM.
 Topino, TINIA.
 Tor, SVR, & ELANA.
 Torano, DAMPETIA.
 Torbia, TROPÆA *Augusti.*
 Torcefter, TRIPONTIVM.
 Tordefillas, TVRRIS SYLLANA.
 Tordino, IVVANTIVS, & BATINVS.
 Torgaw, ARGELIA.
 Toro, SARABRIS, & SIRENVSÆ.
 Torondolos Gabrælis, SVNAM.
 Toronum, TYBERIM.
 Torra, & Torrenborg, DIERNA.
 Torre degli Arabi, CHIMO, & PLINTHINE.
 Torre del Annunciata, HERCVLANEVM.
 Torre dei bagni, SVESSIANÆ *Aqua.*
 Torre di Græco, HERCVLANEVM.
 Torre dei giopatelli, PALÆPOLIS.
 Torre di Mar, METAPONTIVM.
 Torre Diueto, & Torre del Oliueto, DYMETHVS.
 Torre della patria, LINTERNVM, & DOMI-
 TIANÆ.
 Torre de Orlando, MYNATII.
 Torre di Ottauo, HERCVLANEVM.
 Torre quemada, AVGVSTANOVA.
 Torre Vedra, ARANDIS.
 Torta, HIMERA.
 Tortona, DERTONA, & DERTOSSA.
 Tortofa, ANTARADOS.
 Tortofia, ORTHOSIS.
 Tofa, MONALVS, & ATISO.
 Toscana, TVSCIA.
 Toscanella, TVSCANIENSES.
 Totia, GANGRE.
 Totnes, TOTONESIVM *Littus.*
 Towij, TOBIVS.
 Toul, LEVCI.
 Toulb, ADRVMETVM.
 Toupie, TOLBIACVM.
 Tour de Cordan, ANTROS.
 Tour d'Ordre, FARVM.
 Tourinay, TORNACVM, & NERVII.
 Tournon, TINVRTIVM, & TAVREDVNVM.
 Tours, & Touraine, TVRONES, & CÆSARODVNVM.
 Trabelos, TRIPOLIS.
 Trabuco, BATHRACVS.
 Trachina, TRISMIS.
 Trafalgar, IVNONIS *Sacrum,* & BELO.
 Traietto, MINIVRNÆ.
 Traina, TIMETHVS.
 Trait, OBTRICENSE.
 Tranburg, TRAIANI *Munimentum.*
 Trani, TRANVM.
 Transilvania, DACIA.
 Trapani, DREPANVM, ERYX, & RHIVM.
 Trapano, LOTOA.
 Traflimo, TVSSVINVM.
 Trau, TRAGVRIVM.
 Trauburg, DRACVINA.
 Traue, TREVA.
 Trauemunde, DRAGAMVTINA.
 Traxt, APAMIA.
 Trebizonda, TRAPEZVS.
 Trebifatio, VICENSIMVM, & METAPONTIVM.
 Trecento, TRICESIMVM.
 Trefontane, COSYRVS.
 Treglio, IVTVRNA.
 Treguer, TRECORENSIVM.
 Tremigan, MARGIAN A.
 Tremiffen, MAVRITANIA, TENISSA, & TI-
 MICA.
 Tremituge, TREMITIVS.

Trenio

T R

Trenio, TRINIVM.
 Trento, TRIDENTE.
 Treui, MVTVSCÆ.
 Treuizana, & Treuizo, EVGANÆI.
 Trezina, TROESENÆ.
 Trieste, TERGESTE.
 Triadizza, SARDICA.
 Triana, OSSET.
 Tribanta, PESSINVS.
 Tribunienſes, TRIBVLIVM.
 Tricala, TRICCA.
 Tricht, OBTRICENSE.
 Tricues, AVGVSTA *Tricaſtinorum*.
 Triejo, TRITIVM.
 Triendi, TRIDENTE.
 Trieriſche, TREVIRI.
 Trieu, TETVS.
 Trigay, TRECORENSIVM.
 Trimin, TELCHIR.
 Trionto, HYLIAS.
 Tripition, A MILTON.
 Tripleuer, TRIVMPILINI.
 Tripoli, TEVTHRANIA.
 Tripoli de Barbaria, TRIPOLIS, & NEAPOLIS.
 Triſpete, THESPROTVS.
 Triſſino, TESSVINVM.
 Triſtena, NEMEA.
 Triuetto, TVTICVM.
 Trochara, ARSINOE.
 Troia, ÆQVANA, METVLVM, ASCVLVM,
 ILIVM, TROIA, CASTRA ANNIBALIS, &
 CETOBRICA.
 Troies, TRICASSINI.
 Trois chateaux, AVGVSTA *Tricaſtinorum*.
 Troyna, TRAIANOPOLIS.
 Troenewijth, LONDINIVM.
 Tronto, TRVENTVM.
 Troode, OLYMPVS.
 Tropea, POSTROPÆA.
 Troſſulo, TROSSVLVM.
 Trozo, SIRENVSÆ.
 Trucula, TRVCONES.
 Trugillo, IVLIVM PRÆSIDIVM, & CASTRA
 IVLIA.
 Truglio, PISONIS *Villa*.
 Trupia, TRIVMPILINI.
 Tubinger, TVBANTI.
 Tudder, THEVDVRVM.
 Tudela, DVBAL.
 Tui, TYDE.
 Tuile, AREBRIGIVM.
 Tuin, AD FINES.
 Tuina, TARIONA.
 Tulie, FLEVO.
 Tulna, CATVLINA *Caſtra*.
 Tulza, SITIOENTA.
 Tunes, & Tunizi, TVNES.
 Tunetanum iegnũ, BYZACIVM, & AFRICA
Propria.
 Tunſa, TÆNARVS.
 Tur, & Turla, MELANI.
 Turbayſel, BERSABE.
 Turbella, EDVS.
 Turlia *vide* Torbia.
 Turcheſtan, & Turcia vetus, IAXARTÆ.
 Torre, CVRES.
 Turcomania, CILICIA, ARMENIA *Maior*, &
 BASILIŒNE.
 Turcia maior, ASIA *Minor*.
 Turcia Nigra, MESOPOTAMIA.
 Turcken, TVRCA.
 Turcia noua, ASIA *Minor*.
 Turcicum imperium, ORIENS.

V A

Turczfeſt, SVCCI.
 Turgaw, TVREGVM.
 Turingerwaldt, BACENIS.
 Torino, AVGVSTA *Taurinorum*.
 Turo, TIRISCVM.
 Turrecula, *forte* Torricello, ITHACESIÆ.
 Turqueſtan, CARMANIA, & ARIA.
 Turris Arabum, PLINTHINE.
 Turſa, TARVSATES.
 Tuſculano, BENACVS.
 Tuſenlandt, STVRII.
 Tuſſenberg, TAXGÆTIVM.
 Twede, VEDRA.
 Twendt, TVBANTES.
 Tzacones, LACONICA.
 Tzadurile, DORYLÆVM.
 Tzum dreyen buchen, TRIBOCES.
 Tzupri, CVPERIVM.
 V.
 VAcca, BELERIDES.
 Vacenkirchen, STANACVM.
 Vadi, & Vai, SABATA.
 Vadimonio, VADIMONIS.
 Vaiclitia, THESPROTIS.
 Vaiſon, VAISSONENSIS.
 Val Beneuentana, SAMNITES, & SAMNIVM.
 Valle di Compare, ITHACA.
 Val Fontenay, BODIONTII.
 Val de Fuentes, AD SORORES.
 Valle de Frecento, ANSANCTI *Valles*.
 Valle di Gardano, CAVDINÆ *Fauces*.
 Val de Luna, HAIALON.
 Val Montone, VEMPSVM, & LABICVM.
 Valento, GALESVS.
 Valle di Montirone, CAMPI MACRI.
 Val de Nebro, NEMETOBRIGA.
 Val de Niolo, LICNENI.
 Val d'Oſta, SALASTII.
 Val Pellina, POENINÆ *Alpes*.
 Val de Viſo, VÖCONTII.
 Val de Serra, ASSERIATES.
 Valania, BALANÆA.
 Valbach, VALENA.
 Valca, CREMERA.
 Vale, CENION.
 Valladolit, PINTIA.
 Vallania, ELEUTHERVS, & VELLAVNII.
 Vallefia, SEDVNI.
 Vallis Cilleræ, MEDVLLI.
 Vallis Sugana, EVGANEI.
 Vallivadia, DORIS.
 Valckenburg, CORIOVALLVM, NVAGERRA,
 & FALCONIS *Mont*.
 Valencia, VALENTIA.
 Valenza, FORVM *Fuluſj*.
 Valenge, VALENCIA.
 Valenchiennes, SCALDIS *Pons*, & VALEN-
 TIANÆ.
 Valentinois, SEGOVELLAVNI.
 Valera de Suſo, La Veja, & La Quemada, VALE-
 RIA.
 Valeria, VALERIA, & NERTOBRIGA.
 Valeſtano, VARENTANVM.
 Valeſtra, BALISTA.
 Valiſa, HEBRVS, & RHODOPE.
 Valpo, VALDANVS.
 Valtierra, VIBIENSES.
 Valua, FELIGNI.
 Vamba, GERTIGOS.
 Van, & Vanic, MANTIANA.
 Vance, VENSIIENSIVM.
 Vandoma, VETAONIA.
 Vanençã, VALLATA, & PETAVONIUM.
 Vannes,

V E

Vannes, DARIORIGVM, & VENETI.
 Vara, VIROVESCA, & BOACTVS.
 Varasdinum, VARIANA.
 Varca, CREMERA.
 Varcile, VIBIENSES.
 Vardari, AXIVS.
 Varea, VARIA, & VERALA.
 Varhel, VLPIA, & ZARMISOGETHVSA.
 Variecha, TITIVS.
 Vardogna, TYMPANIA.
 Varescio, BARETIVM.
 Varna, DIONYSOPOLIS, ODYSSEVS, & TIBERIOPOLIS.
 Varo, VARVS.
 Varfac-ili, PISIDÆ.
 Vascapu, PYLÆ Gethica.
 Vafento, CASVENTVM.
 Vafigluzc, RHODOPE.
 Vasilopotamo, THALAME, & MARIVM.
 Vafto, HISTONIVM.
 Vathi, LA.
 Vatica, BOÆ.
 Vatiza, POLEMONIVM.
 Vatter, CARPATES.
 Vauiffa, LOVS.
 Vayngen, VANGIONES.
 Vayona, TITVLICIA.
 Vbeda, IDVBEDA, BETVILLO, & VLLA.
 Vbich, VBII, & VLPIACVM.
 Vcelis, VXENA.
 Vchlandt, NANTVATES.
 Vdine, VTINA, & IDVNVM.
 Vdenheim, NEOMAGVS.
 Vecht, FLEVVM, & VIDRVS.
 Vectuarij, VITÆ.
 Veczel, ZARMIZOGETHVSA.
 Vegia, PORTVNATA, & CVRICTA.
 Vela, & Velach, CARNICVM Iulium.
 Veilenbach, VALLATVM.
 Vejer, MENESTHEI Portus.
 Veium, ANTONA.
 Velay, VELLAVNII.
 Velana, ELEUTHERVS.
 Veleya, VELIA.
 Velez, VRCESA, & VESCIS.
 Velis de Gomera, ACRATH.
 Velez Malaga, SEX.
 Velona, ORICVM, EPIDAMNVN, & AFOLLONIA.
 Velia, VLIA.
 Velichi, ACHERON.
 Vella, ANTIPHILI Portus.
 Velona, EPIDAMNVN.
 Veltenburg, ARTOBRIGA.
 Veltick, BELGIS & CICERONIS Castra.
 Veldin, & Veltolini, VENNONETES.
 Veltz, VALCVM.
 Veluwe, CANINEFATES.
 Venafri, VENAFRVM.
 Vendosme, VINDINVM, & ALISIVM.
 Vendres, RYBRENIS Lacus.
 Venecia, ZARMISOGETHVSA.
 Venofa, VENVSIA.
 Vensone, PICIS Mons.
 Ventotiene, PARTHENOPE.
 Ventusia, AVSONA.
 Venza, VINTIVM.
 Vera, BAREA, VIRGI, & ABDARA.
 Veratafer, ECHEDORVS.
 Vercelli, VERCELLI.
 Verde, VERESIS.
 Verdiso, PERONTICVM.
 Verdun, VERODVNVM.
 Verre, LINVM.

V I

Vergassins, VELOCASSES.
 Veria, CHRYSAS, PYDNA, PIERIA, HELICON & BERRHOEA.
 Verhel, ZARMISOGETHVSA.
 Veringen, VARINI.
 Verlia, OLBIA.
 Vernator, BELO.
 Verines, VERNEMETES.
 Vernicario, APRYSTANI.
 Vermand abbaye, AVGVSTA Veromanduorum.
 Vermandois, VEROMANDVI.
 Vernauda, TARGINES.
 Verulam, VEROLANIVM.
 Verona, VERONA.
 Veruin, VERBINVM.
 Vesciano, BESCIA.
 Vesse, VIDVLA.
 Veso, VESVLVS.
 Vetralla, FORVM Cassij.
 Vetrana, VERETVM.
 Vetulia, VETVLONIVM.
 Veulqeffins, VELOCASSES.
 Veygama, SEGIMONENSES.
 Vggel, VGGADEM.
 Viadana, VITELLIANVM.
 Viarons, AVARICVM.
 Vicarello, BIRACELVM.
 Vich, AVSA.
 Vicentia, VICENTIA.
 Vicenza, VICENTA.
 Vicheria, IRIA.
 Vicari, HYCCARA.
 Vico, ELBI Vicus, RVFI VILLA, & AOVANA.
 Vicorchiano, HORCHIANVS.
 Vicouaro, VICVS VALERIVS.
 Vicouenza, AGONES.
 Victoria, VELLICA.
 Vidino, VIMINATIVM.
 Vienne, VINGENNA.
 Vienne, VIENNA.
 Vierço, BERGIDVM.
 Viglia, PORTVNATA.
 Vignonnet, VISIO.
 Vihicio, VISONIVM.
 Vilaco, IVOLLVM.
 Vilaine, VINDANA.
 Villaco, Villach, FORVM Vibi, CARNICVM Iulium, & VACORIVM.
 Villa di Adriano, TIBVRTINA Villa.
 Villa de capilla, MIROBRIGA.
 Villa dolce, VOLCIANI.
 Villa franca, CARTHAGO Vetus, TROPÆA Augusti, & PORTVS HERCVLIS.
 Villa Ioyosa, HONOSCA.
 Villa nueva d'Alcaraz, CASTAON.
 Villa di Ruuignas, PAVLINI Pradia.
 Villalon, AVIA.
 Vilaine, HERIVS.
 Vililla, CELSA.
 Villamanta, MANTVA.
 Villar de pedroso, AVGVSTOBRIGA.
 Villebon, IVLIO BONA.
 Villeneufue, PENNE.
 Villena, BIGERRA.
 Viltz, QVINTANÆ.
 Vimy, VIMINATIVM.
 Vintanchestir, VENTA.
 Vindicari, NAVSTATHMVS.
 Vinding, AVGVSTA Vindelicorum.
 Vinstgow, VENNONES.
 Vintimiglia, ALBINIMINIVM.
 Vipao, FRIGIDVS.
 Viperata, ALBVLA.

V O

Vique, CORBIO, & AVSA.
 Vilaro, CLIBANVS.
 Vifchmandt, & QVINOCTIVM.
 Vifegrad, FELICIS Lacus.
 Vifco, VISONIVM.
 Vifer, TOXANDRIA, & VEGESATVM.
 Vifhegradum, CVRTA.
 Vifigolo, TOGISONVS.
 Viffaopatan, SIPPHARA.
 Viffiza, AGIVM.
 Viffritza, ERIGONVM.
 Viffricia, PISTRENSE.
 Viterbo, VITERBVM.
 Vitilo, BITYLA.
 Viarez, HELVII, VELLAVNI, & VIVARIENSE.
 Viuerais, HELEVTERI.
 Viniers, VIVARIENSE.
 Viuis, BIBISCVM, & BAVTÆ.
 Vize, BIZA.
 Vlaenderen, PLEVMOSE, & MENAPII.
 Vlaerdingen, PHLA DIRTINGA.
 Vlastra, VELIA.
 Vlie, FLEVVM.
 Vlm, ALCIMOENNIS.
 Vloska, ITALIA.
 Vlpen, VLPIA LEGIO XXX.
 Vlubat, LOPADIVM.
 Vmarabea, RVSIBIS, & CVSA.
 Vmbrone, VMBRO.
 Vncra, ANCYRA.
 Vnderfe, VENETVS Lacus.
 Vodena, EDESSA.
 Vogel, CLAVDIVS, ADVLA, & REGIS Mons.
 Vogelsberg, MELIBOCVS.
 Vogera, IRIA.
 Vogiron, VAGORITVM.
 Voidonar, ATRACES.
 Voithland, NARISCI, & MERANIA.
 Voidfperg, VIANA.
 Volana, OLANE.
 Volcano, VVLCA NI *Infula.*
 Voice, VOLCIANI.
 Volcowar, VALCVM.
 Volemuth, VOLIBA.
 Volga, RHA.
 Volhania, ALAVNI.
 Voli, SCYLÆVM.
 Volifmeni, PANORMVS.
 Vollenhoue, FLEVVM.
 Volo, MALIACVS.
 Voltaggio, VEITVRII.
 Volteira, VOLATERRÆ.
 Voltolina, VENNONETES.
 Voltorno, VVLTVRNVS.
 Volynia, ALAVNI.
 Vomano, VOMANVS.
 Vonizza, ANACTORIVM.
 Voragine, VIRGIVM.
 Vordonia, AMYCLÆ.
 Vornoc, PICTONVM *Prom.*
 Vofpero, PANTICAPÆA, & BOSPORVS *Cimmerius.*
 Vofpico, BOSPORVS *Cimmerius.*
 Vothara, PALIBOTERA.
 Vonga, VACCA, & VACVA.
 Vplus, HYPVS.
 Vramea, MENLASCVS.
 Vrba, VRBEM.
 Vibino, ORVINIVM, VRBINVM, & SVASA.
 Vrbifalio, SALVIA VRBS.
 Vrdax, HVRDASPALENSIS.
 Vien, TAVRISCI.

W A

Vreo, APSVS.
 Virgel, ORGELITANVS.
 Vrickia, RAVRICI.
 Vron Venusberch, FISCCELLVS *Mons.*
 Vrfimorfo, ABYSTRVM.
 Vruitello, VEIVLONIVM.
 Vfano, VERETVM.
 Vfcupia, SCOPI.
 Vfeford, OXONIVM.
 Vfento, VXENTVM.
 Vshant, AXANTOS.
 Vske, BVRRIVM.
 Vftica, EVONYMVS.
 Vtrecht, TRAIECTVM, LVGODVNVM, VTRI-
 CESIVM, & TRICESIMÆ.
 Vttockcefter, ETOCETVM.
 Vtuarhel, VTIDAVA.
 Vuerne, PLEVMOSE, & BLOETINI.
 Vui, VAGA.
 Vulcania, HIERA.
 Vulcanos, ASINE.
 Vulfi, STYMPHALVS.
 Vzes, VTICA.
 Waat, NANTVATES.
 Waccamach, TRAPEZVS.
 Wacklinford, CALEVA.
 Wael, VAHALIS, & HELVIVM.
 Waga, VAGVS.
 Wagening, VADA.
 Wailheim, BENLAVNI.
 Wal of the pictes, HADRIANI *Murus.*
 Walachia, DACEA, & MOESIA.
 Walacher, GETÆ, & ANARTES.
 Wallingford, CALEVA.
 Wallifend, VINDOMORA.
 Wallifferland, VALINSA, SEDVNI, LATOBRI-
 GI, VERAGRI, & VALLENSES.
 Waltowne, ADMVRVM.
 Wan, IBAN.
 Wangen, VIANA.
 Waradinum, BVRIDEENSII.
 Waram, VARIANA.
 Wardhuys, RVBEÆ *Promont.*
 Warmienfis, VARINI.
 Warmfe, AQVÆ CALIDÆ.
 Warwijcke, WEROVICVM, VIROVIACVM,
 BORCOVICVM, & PRÆSIDIVM.
 Wafgew, NEVSTRIA.
 Washe, METARIS.
 Wafferburg, CONSVANETES.
 Wafferfal, IVRA.
 Waterford, DVNVN, & MANAPIA.
 Waterlandt, FRISIABONES.
 Ways, DVNNA.
 Wegierska, PANNONIA.
 Weyden, VIINA, & IDVNVM.
 Weisbaden, BVCINOANTES.
 Weiffenburg, ALBA IVLIA.
 Weiffenhorn, VIANA.
 Welle, VMBILICVS *Oceani.*
 Wels, LOCVS FELIX.
 Wencelande, SILVRES.
 Wenden, VANDALI.
 Wenicza, VINCENTIA.
 Wercefte, BRANGONIA.
 Were, VEDRA.
 Weremintter, VERLVICIO.
 Wereocze, CLAVDIVS.
 Werewke, VIROSIDVM.
 Werff, CATARRACTAS.
 Weriphout, GORDIÆVS.
 Werlam, VEROLANIVM.
 Wernow, CHALVSVS.

Wert,

Wert, QVARTENSIS.
 Wertach, VINDO.
 Wesel, ALISO.
 Weser, VISVRGIS.
 Weser, VEGESATVM, & TOXANDRIA.
 Westchester, PRÆTORIVM, CAMVLODVNM,
 & DEVNANA.
 Westerwalt, HERCYNIA, & BYRONIA.
 Westfalen, ISTHÆVONES.
 Westfriesen, FRISIABONES, & Westfrieslandt,
 FRISII.
 Westmerlandt, DAMNII.
 Westwales, DEMETÆ.
 Wethelingceftre, VEROLANIVM.
 Whittern, LVCOPIBIA.
 Wicht, VECTIS.
 Wijck te Duerfteden, BATAVODVRVM.
 Wijdnie, ALA FLAVIANA.
 Wiefelsburg, AVENTICVM.
 Wicfle, ILA.
 Wielinge, HELVIVM.
 Wien, FLEXVM, & ALA FLAVIANA.
 Wienerwaldt, BOIORVM *Deserta*.
 Wijlhyre, BELGÆ, & SEVERIANI.
 Wildloch, AMRIMVM.
 Wilfnach, SVSDAVA.
 Wilten, VELDIDENA.
 Wiltenburg, VTRICESIVM.
 Wimpfen, CORNELFA.
 Winburne, VINDOGLADIA.
 Winandermer, SETANTIORVM.
 Wincefter in the wal, VINDOGLADIA, & VENTA.
 Winden, VANDALI.
 Windenlandt, LLLYRICVM, & SAVIA *Pannonia*.
 Windisch, VINDONIS, & VINDONISSA.
 Windisch-gratz, VENDVM, & VINVNDRIA.
 Winlandt, VENEDI.
 Winterthur, VITODVRVM.
 Wipach, FRIGIDVS.
 Wittenberg, DECVMATES, CARITNI, &
 VIRTVNGVI.
 Witzburg, ARTAVNVNVM.
 Wissaus, VISTVLA.
 Wissenburg, SEBVSIANI.
 Witlam, BVLLÆVM.
 Wittenberg, CALAGIA.
 Witte zee, GRANDVICVS.
 Wixel, VISTVLA.
 Wolfartzhauſen, AVGVSTA *Vindelicor*.
 Woodcote, NEOMAGVS, & NOVIOMAGVS.
 Worcester, BRANOVIVM.
 Wormbs, BORBETOMAGVS, VANGIONES, &
 BORMIÆ *Aqua*.
 Wortfriesen, FRISII.
 Worcester, BRANNOGENIVM.
 Wrekeceftre, & Wrekeceftre, VRICOVIVM.
 Wuciderna, VIMINATIVM.
 Wurmferloch, RHÆTICA *Iuga*.
 Wurtzgarten, CARPATES.
 Wuziterno, ARRIBANTIVM.
 Wxilica, IALYSVM.
 Wyngarten, VIMANIA.
 Wynz, PINON.

X.

Xacca, AD AQUAS.
 Xaifmael, PERSIA.
 Xalon, SALO.
 Xantoigne, & Xantes, SANTONES.
 Xatua, AVGVSTA VALERIA, SÆTABIS, &
 SEDETANIA.
 Xelfa, CELSA.
 Xenil, SINGYLIA.
 Xenoxua, HERACLEA.

Xerea, ASTA.
 Xeres, ESVRIS.
 Xeres de la Fronteira, XERA, ASTA, SISAPONE,
 & ASSIDONA.
 Xerolibado, CITARIVS.
 Xetafe, TITVACIA.
 Xilef, CARTENVVS.
 Xili, ONVGNATHOS.
 Xiloca, BILBILIS.
 Xylocastro, ÆGIRA, & ÆGINA.
 Xiria, PHOLOE.
 Xoa, AZANIA.
 Xucar, SVCRO.

Y.

Y Arc, GARIENVVS.
 Yarmouth, GARIANNONVM.
 Ybelim, GETH.
 Yerifeo, PANORMVS.
 Yerri, ARACILLVM.
 Ygnos, ÆNVNVM.
 Yhadeda, MYIA.
 Yhafibli, CACYPARIS.
 Yhomifo, DIANÆ *Fons*.
 Yla, EPIDIVM.
 Ymwithig, VRICOVIVM.
 Yniefta, EGELASTE.
 Ynis Ruochijm, THANATOS.
 Yonne, ICAVNA.
 Yorck, EBVRACVM.
 Yres, ATHENOPOLIS, & OLBIA.
 Yri, PHILIVS.
 Yfel, FLEVVM.
 Yfelburg, ALISO.
 Yfere, ISAR.
 Yfoldun, EXOLIDVNENSE, & VXELLO-
 DVNVNVM.
 Yffel, FOSSÆ *Drufiana*.
 Yftwythi, RHATOSTYBIVS.
 Yuerdun, EBRODVNTII.
 Ywerdhon, HIBERNIA.
 Yuica, EBVSVS.
 Yumach cama, PERSICVS *Sinus*.
 Yuois, IVODIVM, & IPOISSIVS.

Z.

Z Abbay, PARADISVS.
 Zabern, TABERNÆ.
 Zacari, SANGARIVS.
 Zaconia, LACEDÆMON.
 Zacuth, EVRYMEDON.
 Zadra, AVSIGDA.
 Zafaran, CLVPEA.
 Zaffo, IOPPE.
 Zagarolo, MARIANA *Villa*, & GABII.
 Zagari, SANGARIVS, & CALPAS.
 Zagathay, BACTRIANA, & SOGDIANA.
 Zagoria, DEVELTVS, & MOESIA INFERIOR.
 Zagrabia, VICVS ITALICVS.
 Zaguria, DEVELTVS.
 Zahara, LIBYÆ *Deserta*, & ARABICVS *Sinus*.
 Zaladna, SLOTNA.
 Zalonkemen, ACVMINCVM.
 Zambra, CISIMBRENSIS.
 Zambre, CAMBRE.
 Zambri, ARMVZIA.
 Zamko, ANTIANÆ.
 Zamora, ORCELIS, SISAPONE, & ZAMORA.
 Zanaga, DARATIS.
 Zanagra, AVTOMALA.
 Zapara, DIARRHOEA.
 Zanguebar, AGISYMBIA, & FRONS *Africa*.
 Zania, IAMNA.
 Zante, ZACYNTHVS.
 Zanto, OSONES.

Zoarar,

Z E

Zoarat, PISIDON.
 Zappinum, SACARBANTIA.
 Zaquismael, SVSIANA.
 Zata, IADERA.
 Zatacin, IESRAEL.
 Zatra, LIBYÆ *Deserta*.
 Zarza vico, VICVS.
 Zarzazara, FRATERIA.
 Zahalon, CENTVM COLLES.
 Zata, CORNACVM.
 Zazella, TONICA.
 Zartebe, ZEYGMA.
 Zca, CIA.
 Zeb, AVRASIVS.
 Zedico, SACAZAMA.
 Zeeblack, SOPIANÆ.
 Zealandt, ARBORICHÆ, & MATTIACI.
 Zeilan, NANIGERIS, & TAPROBANA.
 Zey, CIANA.
 Zeython, APHETERION.
 Zelic, ALPES IVLIÆ, & CYZICVS.
 Zeisselmaur, CECIA.
 Zeibiedbes, ARMENIA MAIOR.
 Zema, IDVBEDA.
 Zenderin, SIGINDVNVM, & SPENDEROBIS.
 Zenegas, STACHIR.
 Zentmar, BORGVM, & CENTENARIVM.
 Zenzibar, AGISYMBÆ.
 Zepd, CILICENÆ.
 Zetbi, LOTOPHAGITES, & ZETTHA.
 Zerecin, IESRAEL.
 Zerrodelos Infantes, ILVRCIS.
 Zerupaz, ADRA.
 Zetriuar, CITHRYM.
 Zenga, SENIA.
 Zezil, GITLV.
 Zib, CEOS.
 Zibelletto, BYBLOS.
 Zidem, OCELIS.
 Ziegainer, ZEYGITANA, & SIGYNNI.
 Zigea, SEGESTICA *Insula*.

Z V

Zygeth, METVBARRIS.
 Ziglio, IGINIVM.
 Zijgna, ACHARDEVVS.
 Zika, MOGENTIANA.
 Zilia, ANATIS.
 Zimat, ZAMETOS.
 Zina, PAMPHYLIA.
 Zingani, & Zingari, ZEYGITANA.
 Zimira, SERABIS.
 Zipangri, CHRYSE.
 Zirknitzerse, LVGEVM *Lacus*.
 Zrifi, MOESIA.
 Zitton, THEBÆ.
 Zitracha, ALBANIA.
 Zizeris, AVGVSTA *Vindelicorum*.
 Zocoroph, ARABICVS *Sinus*.
 Zocotora, DIOSCORIDY.
 Zoegua, BESBICVS.
 Zoga, CITTVM.
 Zonichia, PYLVS.
 Zorli, TZVRVLVM.
 Zorhezaquia, TYRAS.
 Zotophac, LOTOPHAGITES.
 Zuachem, PTOLEMAIS.
 Zucamini, OROPVS.
 Zuchala, ISTHMVS *Taurica Chersonesi*.
 Zuchria, PELLA.
 Zuera, GALLICVM.
 Zuerin, SEVERINI *Cænobium*.
 Zues, POSIDIVM, & ARSINOE.
 Zuger, TOVGENI.
 Zuglio, CARNICVM IVLIVM.
 Zuiria, ALBANIA.
 Zulpich, & Zulg, TOLBIACVM.
 Zanchio, EPITALIVM.
 Zkak, FRETVM *Herculeum*.
 Zurich, TIGVRINVS *Pagus*, & TYREGVM.
 Zorzach, GANODVRVM.
 Zurzach, & Zurich, FORVM *Tiberij*.
 Zurphen, SICAMBR, & VSIPETES.

F I N I S.

ff

ADDEN-

A D D E N D A E T E M E N D A N D A.

In ABELA, post Iosepho, adde hæc: Tres huius nominis vrbes facit D. Hieronymus in locis Hebraicis, Vnam in terra Ammonitarum, in septimo lapide Philadelphie, quæ nomen retinet. Hic tepte dimicauit. Alia in duodecimo à Gaderis milliario, contra Orientalem plagam. Tertia in Phœnice, inter Damascus & Paneadem.

In ABELLINVM, versu ultimo, post libro 8. adde hæc: Bap. Porta, lib. 5. Villa sue scribit duo esse in Italia opida, quæ vulgo [Auello & Auellino] vocantur: An hoc Abellinum, illud Abella?

Inter ABELMAIM, & ABELMEVLA, infere hæc: ABELMEA Villula nunc nuncupatur inter Neapolim & Scythopolim. Sic D. Hier. in locis Hebraicis.

Inter ABESTE & ABIA, scribe hæc: ABETHARIM, vt habet ex Genesi 21. D. Hieronymus, quo loco alij Viam Exploratorum interpretatos scribit. ATHAREM adde, legunt 70. interpretes.

In ABOR, post flunium, hæc: Villa quoque nomen esse in Media scribit D. Hieronymus.

Inter ABRINCATV, & ABRITVM, hæc: ABRITÆ, Vide AMBRITÆ.

In ABORVS, post & Orpheus, dele cetera, & scribe hæc: at hic eas in mari instructuoso describit. (Euxino nempe Pōto) Apud Apollodorum sunt circa Rhodani ostia. ABSYRTVS in Illyrico quoque fluij nomen est, apud Lucanum 3. Vide APSORRHVS, & STOECHEDES.

In ACCHO, adde hoc: qui PTOLEMAIS, vt censeat Franciscus Iunius.

In ACERRÆ, post retinere, hoc adde: [Acerra] nunc vocari, Celsus Cittadinus mihi testis.

In ACESINVS, adde: Apud hunc ACESINVS legit Carrio, quæ vox mihi incognita, & nihili puto.

In ACHAD, post Genesis 50. adde: Alia est in Mesopotamia, quæ tempore NISIBIS vocari scribit D. Hieron. ad G. 10. & idem in locis Hebraicis.

In ACHÆI, post Dionysio: ACHÆOS etiam in Ponto, habet Strabo 9. Orchomeniorum colonos.

In ACHAIA, versu vigesimo, dele hæc verba, nisi fallat Gesnerus de Ceruo; & scribe, teste Scholiaste ad 4. lib. Apollonij Argonauticor.

In ACHELOVS, ad finem adde hæc: Est & ACHELOVS Straboni fluius in Thessalia, prope Lamiam urbem, cuius accolæ Paracheioitæ.

In ACHOR, ad finem adde: EMEC ACHOR, D. Hieron. in locis Hebraicis. estq; ad Septentrionem Hiericho, haud procul à Galgalis.

Inter ACITHIVS, & ACIVS, infere ACITODVNVM, Gallia opidum, in III. Scheda tabula Peutingeriana nondum edita; mihi autem amicè communicata à C. V. Marco Velfero. Hæc quoque inferenda suis locis: AD CAPSV IULIANI, locus Africa, Scheda III. Peutingeriana. item AD DVODECIMVM, locus inter Mosam & Rhenum. Tabula Peutingeriana III. An Duodeciacum Froardi? non videtur.

In AD FINES, versu penultimo post Liburnia, adde hoc: AD FINES quoque in Gallia Lugdunensi. Tabula III. Peutingeriana. Hæc item suis locis: AD SILANVM, Gallia locus, circa Garumna fontes. Scheda III. Peutingeriana. Item hoc, AD STABVLVM, in Mauritania Casariensi. Scheda III. Peutingeriana. Item AD STATVAM, ad Fretum Mamertinum locus, in antiqua inscriptione, quam lege in verbo MVRANVM. Item, AD PORTVM, locus Mauritania Casariensis. Scheda III. Peutingeriana.

In AD OCVLVM MARIVM, sub finem adde: MARINVM legebat III. huius Scheda.

In AD PVTEA, sub finem adde: AD PVTEAL manu scribe Hieronymus Surita.

In AD GRADVS, pro GALLICVS Sinus, scribe MASSALIOTICVM.

In ADVLLIAM, adde: AD IVLLIA autem legebat eiusdem Schedatertia, quam vsui ad me misit nondum editam, M. Velferus.

Inter AGEIS & AGELI, hæc infere: AGELION, Macedonia vrbs, circa Aegæum pelagus videtur, ex Livio 31. quam ab Attalo oppressam scribit.

ÆGYPTIORVM MVRVS, ad finem adde: ÆGYPTIORVM Monasterium, sic dictum, habetur in Prato Spirituali. distans XII. M. P. ab Anazarbo Secunda Cilicia. ENON, ad finem hoc adde: Octauo lapide à Scythopoleos ad Meridiem: D. Hieronymo in Locis Hebraicis.

Inter ÆSOLANI, & ÆSSVI, hæc inferenda: ÆSONENSIVM meminit vetus lapis inscriptus, qui exstat in [Isona] Catalonia regionis in Hispania. And. Schottus, mihi testis fide dignus.

ÆTHIOPIA, ad finem, adde hæc: Pindarum Colchos nigros vultu nominare scio. An Mauri hi ab Orpheo in Argonauticis? Aegyptios olim hunc tractum occupasse, auctor Strabo, Dionysius Afer, & Agathias.

Hæc etiam suo loco immittenda: AGAI Locus à quo Bethel non multum distat. Hebraicè AI scribitur, cuius paruas tantum ruinas exstare scripsit suo tempore D. Hieronymus. Huius mentio fit Genesios 18.

Hoc quoque suo loco AHIE, quæ & ACHALGAI, pro hoc interpretatur Symmachus, in Collibus. Est autem è regione quondam Moab, nunc Areopoleos, ad Orientalem plagam. Sic D. Hieronymus in locis Hebraicis.

AILA, post Noit. adde: Mari Rubro imminet, D. Hieronymo in vita Hilarionis. Idem in locis Hebraicis scribit, quæ suo tempore [Aila] vocabatur, AILAT olim dictam: & Mari Rubro iunctam: & Legionem Romanam cognomento Decimam ibi morari, hincq; ex Aegypto in Indiam navigari addit.

Post ALAMA, adde hæc: Gallia Lugdunensis locus, in Peutingeriana tabula Scheda I. ALANNA hæc est in II. & ALAVNA in III. nondum edita. at vsui mihi concessa à M. Velfero.

In ALATA CASTRA post Camdeno, adde, Edmondum à prisca Schottis vocari, scribit Buchananus.

In ALAVONA, adde hæc ad finem: Nulli dubium est, inquit Surita, quin illud opidum sit quod [Alagona] dicimus.

In ALBA, versu 17. post vita dignus, adde: Hæc hodie [Albano] tamen vocari, scribit ad me Roma Celsus Cittadinus. versu 25. post corruptè, adde [Alba di Marfi] adhuc vocari, Celsus Cittadinus mihi auctor.

In ALBA AVGVSTA, post legit, adde: AVGVSTA simpliciter ab Antonino vocari putat Hieronymus Surita. post Sidonio, adde: ALBA ELBIA, siue vi alius codex, HELVIA, est apud eundem Plinium 14. cap. 3. quam Dalechampius [Aubenaz de Viarez] interpretatur.

In ALBANVS, quædam transponenda, hoc modo: post Obsequenti: Item Appiano, ad duodecimum ab Urbe lapidem. Est quoque, &c.

In ALBVRNVS, post Seruio, adde. [Montagna di Sicignano, vel della Petina] hodie dici, habeo à Celfo Cittadino.

In ALETHA, post, dicitur, adde: aut vi scribit in sua Britannia historia Bertrandus. [Quidallet,] opidulum, in insula haud procul à dicto opido S. Malo.

In ALEXIA, post Italica lingua, adde: Nunc restant veteris tantum vestigia castri, inquit Hericus 4. vita Germani.

In ALOVS, ad finem adde: Ex Artemidoro in verbo φλαυον. ALVONA Ptolemei est, & [Albona] hodie.

In ALPES, versu 5. post vocantur, adde: vt circa Saltzburgum [Villacher Alben, Swanberger Alben] &c.

In AL-

In ALTARIPA, ad finem adde: [Altrip] putat hodie Franciscus Iunius. inter Spiram & Wormatiam. sic quoque Munsterus.

AL TOMONS, ad finem adde: Omont hodie.

ALYI, ad finem adde: Hieron. Surita in suo ad hunc Commentario scribit ONI esse Ptolemaei Latinis. In Heliopolite Nomo.

AMALFITANÆ, ad finem adde hæc: Sed audi hæc ex schedis Celsi Cittadini ad me Roma missis: Amalfitana vrbs archiepiscopalis, quæ [Amalphis & Amalphia] à recentioribus, & vulgò [Amalfi & Malphi] appellatur. vide MELFIA.

AMAZONES, versu 15. post Q. Curtio 6. adde: M. Adamus: qui vixit circa annum 1070. describit eas suo tempore ad Balcicum mare.

AMBLAVA, ad finem adde: [Ambleue] hic vulgo, in ditione Lutzenburgica, ad Stabulo monasterium.

AMIDA, versu 3. post Marcellinus, dele hæc verba: Mesopotamia regioni adscribit.

AMNITARVM, ad finem adde hæc: Horum tractum hodie vrhem [Ancenis] occupare, scribit Bertrandus Argentraus.

Inter AMMON, & AMOENVM, hæc inserenda: AMOCENSIS. Andreas Schottus ad Antonini Itinerarium producit antiquam inscriptionem, in qua hæc formula, AMOCENSI. CIVNIENS. EX. GENTE. CANTABRO.

ANAVRVS, versu 2. dele hæc verba: Orpheus in Argonauticis. versu 6. post Furente adde hæc: ENAVLVVS corruptè apud Orpheum in Argonauticis.

In ANDERIDA. post Notit. adde, ANDERITVM est in Scheda III. Peutingeriana, mihi à M. Velfero vsui concessa. ARATREDVM autem in II. edita.

ANGITVLA, versu 3. post vrbs, hæc adde: siue (vt mihi auctor est Celsus Cittadinus), [Rocha d'Angitola,] in ipsius fluminis ripa.

ANGVRVS, ad finem adde: Videtur AMBENVSVS Val. Flacci.

ANTICARIA, adde: Antonino inter Hispalim & Cordabam. [Antiquera] putatur ab And. Schotto, ibidemq; exstare hodie scribis veteris aui lapidem inscriptum, in quo ANTIK.

ANTRVM, post Anseberti adde: Hæc hodie [Aindre,] teste Bertrando Argentrao.

ANTVERPIA, versu 19. post sententias adde: qui eam Ambuaritorum facit. Attuaticum enim aliam esse ab hac, suo loco dicemus.

Inter ANTYLLA, & ANVATH, hæc inserere: ANVA. Duo loco sic dicta habet D. Hieronymus in locis Hebraicis. Vnum in tribu Zabulon, alterum euntibus Neapoli Aeliam, in decimo milliaro.

Inter AQVÆ Neapolitana, & AQVÆ Nobenses, hæc scribenda: AQVÆ NERI, Gallie locus, circa Rutenos, in scheda III. tabula Peutingeriana MS. mihi Aug. Vindelicoꝝ missa, à C.V. Marco Velfero. Hæc etiam suo loco: AQVÆ SEGESTÆ, in Gallia, supra Genabū Orientem versus. ex Scheda III. tabula Peutingeriana.

In AQVIRIA ad finem hæc adiunge: de quo Molanus in Natalibus Sanctorū: Belgij hoc monasteriū, quod [Aywiers,] ordinis Cisterciensis. duobus milliaribus à Viridis vallis monasterio.

ARABOTH, dele vide ARBOTH, & scribe: locus, Numeri 31. Campestris vertit D. Hieronymus, & iuxta notitiam Phegor esse ait, euntibus à Libiade in Esbum Arabia, contra Hiericho.

ARACILLVM, versu 6. post lib. 14. cap. 13. scribe: [Aracil] est Surita, inter Pharam & Coreliam.

ARAD, ad finem adde hæc: Cinitas Amoræorum est, D. Hieron. in Locis Hebraicis. Vicina deserto Chades, & vsque nunc ostenditur villa ab opido Malatis in 4. lapide à Chebron. Fontis quoque nomen ad quem Gedeon castrametatus est. ARAD 70. Ininterp. & D. Hier. in locis Hebraicis.

Inter AREMBVS, & AREMORICA hæc inserenda: AREMICI, (nonnulli ARTOMICI legunt) Gallie populi ad fines Volgarū sunt Casari 7. Belli Gallici, idem cum AREMORICIS. & sic quoque hoc loco, & infra scribendum. [Armignac] Marliano est.

ARGENVVS, ad finem hæc iunge: Sic quoq; Bertrandus Argentraus, & nouon omine [Arguenon] interpretatur.

Inter ARIEI, & ARIEDELTA, hæc ponenda: ARIEL, Esaiæ 29. D. Hieronymus in Locis Hebraicis dicit à quibusdam haberi, pro Arcopoli: ipse autem pro ipsa Hierusalem habet.

ARPINVM, ad finem scribe hæc: ad quæ locum annotauit Pet. Marsus, hunc hodie [S. Dominici] vocari. An idem cum Arpinas insula?

ARSARETH, ad finem hoc: Quidam ARARATH (id est Armenia) legendum putat. Est qui Sarmatia.

Inter ARYCVS, & ARYMAGDVS, hæc scribenda: ARYIM Iugum, apud Auienum. Est ad mare Mediterraneum alicubi promontorium.

ASIVS Campus, post Iasad. B. hæc adde: Ab igne dictus putat Fr. Iunius, quia adustus est, & catecaumenus.

ASPARLVCA, hæc ad finem adde: De hoc loco sic Hieron. Surita, Exstant vestigia nominis huius mansionis trans Pyrenæum, in Aquitania opido quod incolæ & nostri [Aspam] vocant: à quo ipsa Pyrenæorum iuga [Aspæ] saltus ac montes nuncupantur.

ASPHALTES, versu 16. post monuit, hæc adde: Non confundere autem, sed verè eum sic vocari vult Franciscus Iunius in Notis ad Tertullianum de Pallio, à verbo [Sarbani,] quod lingua Phœnica rebellem denotat. An hoc autem Straboni innotuerit, & an huc respexerit, iudicium sit aliorum.

ATILIANA, cui ad finem hæc adscribe: Iuxta [Saduam] credit fuisse Hier. Surita, quod in huius agro visuntur Atilie gentis præclara ac magnifica sepulcrorum monumenta.

ATLANTIS, versu ultimo post video, hæc adscribe: malim ego S. Michaelis & [D. Matie] ex Aforis insulis interpretari, distantia enim harum magis conuenit.

AVFVSTIANAS, ad finem adde: An diuisim ad FAVSTIANAS vel ad FAVSTINIANAS legendum, iubet videre Hieron. Surita.

AVREATVM, post Bruschio adde aut [Eystadt,] porius, vt hinc ad me scribit v. c. Joh. Georgius à Werdensteyn.

Inter AVREVS Mons, & AVRICORNU, hæc inserenda: AVRGITANORVM meminit lapis antiquus, qui in Hispania, Bætica, in loco qui hodie [Taenni,]

AVSCII, post Ptolemao adde: AVSCI VNO I. sunt Casari. AVSCENSES hos nominat Sidenius ad Basilium, in meo pergamento. excusi codices malè AVSENCES legant.

AVTRICVM, post Canalis, adde: Pro Autrico putat M. Velferus corruptè scribi MVRICVM in tabula Peutingeriana. sed & AVTRICVM videtur quoque legere Tertia huius scheda nondum edita, sed quam mihi vicendam Augusta transmisit.

AXONA, adde ad finem hæc verba: hoc versu, longissimè leues Axones in armis. nisi Saxones legendū sit. quod mihi verisimile; propter S. vltimum vocis præcedentis elementum, quod geminatum oportuit. Leues Saxones scripsisse itaque poetam putauerim.

BAAARSARES, versu tertio, dele Appianum, & scribe Ammianū. & adde: NAARSARES. i. fluminis ductus, putat legendum Fr. Iunius.

BACTRI, post Nescio adde: (quamuis sciam quid de ijs dicant Annii & huius Pseudoberosus.

BADY, adde ad finem: Eliacè pro addū siue idū, vt annotauit Sylburgius.

BAGANVM, versu ultimo, post legū adde BAIACVM NERVIO R. in Tertia scheda tabula Peutingeriana videor legere. Hanc nondum editam misit pro sua erga nostra studia benevolentia Cl. V. Marcus Velferus.

BAHYRIM, adde ad finem: AIMON, & ALEMETH vocari

vocari in Paralepomenis annotavit And. Masius ad cap. 21. Iosue.

Inter BARATHIA, & BARATHRV M, hoc inferre: BARATHRA Campi, sic dicti inter Syriam & Aegyptū [Sandizee,] id est, mare arenosum, siue arenaceum, hodie à nostratibus, (qui hunc tractum adierunt & descripserunt) appellantur. quæ vox huius loci naturam formamq̃, ut eum describit Diodorus 1. satis apud explicare videtur.

BARCÆI, post legere, adde: In Africa quoque populi, Virgilio alijsque, quos nunc, ut scribit D. Hieronymus, à corrupto nomine [Barcianos] vocant.

BARDI, versu 4. post Diaconus, adde: BARDOS pro gente Gallica habet Commentator vetus ad hoc Iuvenalis, Bardicus index datur hac punire volenti.

BARNA, adde: ut aiunt quidam, eadem est cum TIBERIO POLI, sic Cypriolates in Officialibus Constantinopolitanis.

BATHEA, post altitudinis, dele quæ sequuntur, vsque ad De his, non enim huc pertinent.

BERGISTANI, adde ad finem: [Bergua] opidum hinc nomen retinere quibusdam visum.

BERSINVM, post Gallia, adde Aquitanica, & ad finem adde: Cuquenorum nimirum. Marcus Vellserus credit BERSINVM tabula Peutingeriana.

BETHAPHNA, lege BETHAPHVA; & adde ad finem: Vicus trans Raphaim millib. quatuordecim euntibus Aegyptum; teste D. Hieronymo.

BIBONA, adde: locus Gallia Aquitanica, in tabula Peutingeriana, de quo quia non habeo quod adferam, videant lectores M. Vellserum ad eandem.

BILBILIS, versu 4. post & alijs, adde: In vico [Huermedan] Bilbilitanas reliquias hodie exstare, scribit Hieron. Surita.

BIRTONA, adde: Italia opidum, Halicarnasseo, de quo consule Sylburgij Notas, qui docet ORTONA legendum; ut quoque Portus.

BITHYÆ, post Mitbridaticis, adde: Fæminarum genus Scythicum est Plinio, binis papillis, sed VITHYÆ per V. legit codex Venetus meus.

BITVRIX, ad finem adde: VETVRICA est apud Torandem (ad oram legebatur BETORICÆ) in lib. Provinciar. Gallia, de eadem hac verba, Met. ciu. BITARICVM vel BETORIGVM. Præuam autem scripturam existimo, pro BITVRICVM.

BLANDENONA, hæc adde ad finem: Postquam hæc scripisssem, incidi in Commentaria doctissima doctissimi Hieron. Surita ad Antonini Itinerarium, in quibus hanc Blandenona Antonini habet. Iudicent iudices peritiores: pro oraculo enim mea haberi nolo.

BOEA post habitum adde: OEBA legendum arbitratu Surita, ad Anton. Itinerarium.

BRICICVM, ad finem adde: BRIGECVM legendum adfirmat Surita, vide BRIGÆCIVM.

BRIGES; adde: Epheus Thracica gens, Stephano. BRIGANTES ab Herodiano vocari addit idem.

BRIVAS, ad finem adde: at [Porte Croisic] à Bertrando Argentreo.

BRVX, ad finem adde: BRIGES vocatos quamdiu Europæ fuerunt: transgressos autem in Asiam, PHRYGES nominatos, scribit Herodotus 7.

BVBA, post ab alio adde: Pro BYBE Stephani in Peucetis ego habuerim, sunt enim hi cū Frentanis contermini.

BVDIANOS, ad finem lege: lib. 3. cap. 32. at de Abydenis, hinc subdubitat Gesnerus an hic quoque Budiani legendum sit, an ibi Abydeni.

BVLGARI, post Paragrapho 44. adde BVLGAROS quasi VOLGAROS à Volga, vnde emigraverint, flumine, dictos, sunt qui existimant, ut scribit in suo Itinere Busbequius.

BVLIA, ad finem adde: BVLIDII sunt Pausania.

BVLLAMINSA, ad finem adde: An Bulla Minfa legendum? ut Bulla Regia? diuisim?

Inter BYRRIBEROEA & BYR SA, hæc ponendas:

BYRRVS, fluminis nomen Diacono 2. Longobard. cap. 13. quem Lazius hodie [Putster] vocari scribit. PYRRVS per P. autem legit. In Norici describitur à Fortunato 4. D. Martini, sed per I. Latinum.

CABALLINVM, adde ad finem: Consule tabulam nostram veteris Gallia, in Parergo Theatri.

CÆSARAVGVSTA, versu penultimo, post SALDVBA, adde: CÆSARAVGVSTA, non CÆSAREAVGVSTA scribendam, multis nummis antiquis docet Hier. Surita in suis ad Itiner. Antonini Commentarijs.

CAINVM, ad finem: CÆNÆ Xenophontis, putat Francisc. Iunius.

CALAGVRIS, adde ad finem: De Calagurris multa Hieron. Surita in Commentarijs ad Antonini Itinerarium.

CALÆONTIEM, ad finem adde: καλόντος, legit Hartungus, καλόντος, mallet Sylburgius, ut annotauit.

CALÆ, pro Buerto scribe Puerto. & post dictas adde: Antonini Calæm velle nō dubito quæ hodie [Puertocale].

CALLATEBVM, adde ad finem: Lycia forte voluit, quæ Carie finitima.

CALLATIA, adde ad finem: Callatiam hanc putat Fr. Iunius ALCATHOI urbem vocari ab Ouidio 1. Trist. Elegia 9.

CALPIVS, adde hæc ad finem: ad Mortuum mare, siue Septentrionale. Vide HYPERBOREVS.

CAMARICA, ad finem hæc funto: CAMALA forte Antonini, ut inquit Surita in suis ad hunc Commentarijs.

CAMON, post hodie, adde: In campo latissimo, ex millibus à Legione, ad Septentrionalem plagam, pergentibus Prolemaidem.

CANARIA, ad finem adde: Multitudinis numero CANARIAS habet Arnobius 6. an Fortunatas velis? sic enim hodie easdem vulgò nominamus.

CAPORTES, adde ad finem: Surita ad hunc locum subdubitat an pro RACOTIS? ubi postea Alexandria Egypti.

CASINVM, pro Latij, lege Campanie.

CASTVRIS, ad finem adde: & ASTVRIS in Lib. Notitiar. [Stokeraw] Cuspiniano est, in sua Austria: cui ASTVRIS est.

CASTACEAVMENE, adde ad finem: Colles Mysia sic vocantur à Vitruvio 2. cap. 6. ubi pumices inueniuntur.

CAVLICI, dele, in Italia, & scribe, ubi Ister se diffundit.

CEDRIO, adde ad finem: CEDRORVM locum in Cilicia habet Dioscorides, vnde Agaricus.

CEIOS, adde: καίος, opidum, de quo Moschus in Idyllia Bionis. Nec propter vatem suū amissum adeo fleuit Ceion opidum. CEIA vrbs à Bon. Vulcanio interpretatur.

CELANDVS, adde: Pomponio Hispania fluminis, qui hodie [Cauado]. Iteſtu mihi fide dignus in suis ad me litteris Emanuel Barbosa Lusitanus.

CELEDENSIS, adde ad finem: CENETENSIS mauult Baronius 5. Annal.

CEITI, post narrat, adde CELTI Antonino Hispania vrbs inter Hispalim & Emeritam, de qua lege quæ ad hunc locū disputat Surita. CELTICAM Plinij ego putauerim.

CENIMAGNI, ad finem hæc adscribe: Distinguedum forte, & legendum CENIMAGNI. Antoninus enim & Lib. Notit. Magnorum siue Magnarum meminere in Britannia.

CHOMA, adde ad finem: Pausania locus est in Peloponneso, circa Tegeam.

CILICIA, versu 10. post Strabonem 2. scribe: item 14. ubi Ciliciam in Asperam & Campeſtrem distinguit. item post inſectorio, adde: CILICIA etiam Cappadocia præfectura, Ptolemæo: quæ Straboni EVSEBIA AD ARGÆVM nominatur. Eadem, ni fallor, cum ea quam Io. Chrysostomus Epist. 125. ad Cyriacum TAVROCLICIAM nominat.

CIMMERII, versu 21. post contemplanimus, adde: Hanc eandem tamen video à Virgilio 6. Aneid. SPERLYNCAM

LUNCAM Altam nominari ad Auernum lacum, ex quo forte quis dubitauerit vtrumq; antrum idem esse, atque fossa subterranea olim coniunctum.

CRISSA, versu penultimo, post Ptolemaum, adde: CRISSA Fontis etiam nomen, circa Mantineam, in Peloponneso. Pausanias.

CNACIO inter & CNECEVS, hoc inferre: CNAV-SON *κναύων*, Arcadia opidum, Pausanias.

COLCHATARII, adde ad finem: Non sunt tamen Thocari Ptolemai, aut Dionisij: nec Thocari Auieni, nimum hinc distantes. An Colchi & alij legendum?

CONSTANTIA Cuftra, versu penultimo, post Cam-
denus, adde, Scio Moritaniam in Normandia, quod vulgò [Mortaigne,] sed aliud hoc ab illis Castris.

CONSTANTINOPOLIS, versu 3. pro Occidentis, scribe Orientis.

CORACONESVS, adde ad finem hoc: Locus quoque *κοράκων νάος*, in Arcadia, vbi Laodon in Alpheum influit. Pausanias.

CORISOPORVM, hæc ad finem adde. CORISO-
PITVM legit in sua Britannia historia Bertrandus: & in Ossismiis ponit.

Inter CORMALOS, & CORMASA hæc scribenda: CORMANVM *κορμάνων*, τὰς γῆς Μεταναστων ὀνόματι, Ptolemao. Eandem idem, lib. 8. per B. BORMANVM scribit.

COSA S, ad finem scribe: Nomen antiquum retinere, scri-
bit ad me Celsus Cittadinus.

Inter CRIPHIVM & CRISE, scribe: CRISÆ *κρίσαι*, Troica vrbs, Stephano.

CRISSA, post Apollinis, adde: vno s. scribit Stephanus ex Hecatao. Eidem Stephano alia est CRISA in Aeolide.

Inter CYRNABA & CYRNOS, hæc scribe: CYRNI, Indorum genus, quod Plinius scribit annis centenis & quadragenis vivere.

DAMYRIA S, ad finem adde: An rectius *δαμυρία* legen-
dum se nescire scribit ad me Frid. Sylburgius.

DARNA, ad finem adde: DORNA & DERN A legit Baronius 6. Annal. Danielelem Darnensium episcopum nominat concil. Ephesinum.

DEI GENETRIS, adde ad finem: DEI GENE-
TRICIS Templum, quod PHARVS nuncupatur. sic Cuiropates, in quo Michaellem Imp. cum vxore Proco-
pia fugisse scribit. Est & eidem Dei Genetricis templum in Blachernis.

DENABA, adde ad finem: DAMNABA, legit D. Hie-
ronymus. & duas huius nominis facit, vnam in octauo mil-
liario Areopoleo pergentibus Arnonem. Alterum super montem Phogor, in septimo lapide Esbus.

DENDROS, adde ad finem: An Dendrita huius gentile,
apud Plutarchum s. Conuualium?

DIABLI NTRES, versu 7. post insula, adde: Bertran-
dus Argentreus dicit hoc tractu quadam loca [Diabli-
tes] nominari.

DICEÆ, huic adde ad finem hæc: Tyrrhenicum autem
si quis retinere mauelit, per me quidem potest. Tyrrhenos
enim populos, & Tyrrhenorum insulas hoc tractu describi
a veteribus, legi in TYRRHENI.

DIDYM I populi, post Peloponnesi, adde: sunt & montes
in Theffalia sic dicti: Straboni 14.

DIRCE, post apparet, adde: Vrbis nomen Seneca in Her-
cule Oeteo: Aut Dircea colent mœnia, qua fuit Ismenus
tenui flumine languidus.

DOCIMIA, dele quæ sequuntur, & scribe: Δοκμία,
pagus Phrygia: Straboni & Stephano. DOCIMEVM
Ptolemai.

DOMITIANÆ Via, versu 11. post Hæc ille, adde:
Viam lapidibus stratam inter Sinuessam & Puteolos, tem-
pore Domitiani, scribit Xiphilinus.

DRVENTIVS, ad finem adde hæc: Vide TVRONVS,
eundem enim esse verisimile.

DVBLOS, ad finem adde: Surita credit Antoninum hoc
nomine velle describere vicinas quasdam habitationes

quas Strabo hoc tractu dicit potius via gratia, quam vllò
civili cœtu congregatas.

DVNVM, ad finem adde: quod hodie [Chasteaudun]
putauerim.

EDESSA, versu penultimo, post vrbs, adde: Hæc EPI-
PHANIA à Macedonibus, ANTIOCHIA à nonnullis
appellari, putat D. Hieronymus: & EMATH ad sua vsq;
tempora nominari dicit. Hanc Edessam

ELASVS, adde: *ἑλας* & fluius Asia, in Euxinum Pontum
effluens circa Parthenium. Q. Calaber 6.

ELYSIVS, versu vltimo, post fluium, adde EIR-
DIVS malim ego, eadē significatione, at minore ab Elysi
vocis pronuntiatione: & *ἑλιδίος*, ab Elos agnoscit Steph.

EPIPA, adde ad finem, Baronius 6. Annal. hanc dicit
eandē esse cum HYPÆPA Ptol. & EVHIPPA Plinij.

Inter ERESIVM, & ERESSORVM, hæc scribe:
ERESSA Pomponio 1. cap. 18. Aeolidis vrbs, vbi qua-
dam exemplaria ETESSA, per T. legunt. alij TERESSA,
alij CRESSA habent. pro quibus CHRYS A substituit
Pintianus. ERESSA retinuit Hermolaus. Iudicent pe-
ritiores. Vide ERESII.

ERIDANVS, versu 21. post conatur, adde hæc: Pro
Rhodanus, Eridanus legendum apud Aristotelem sub
finem cap. 13. Meteorol. 1. vbi hæc verba *ἡ δὲ ποταμὸς ὁ ἐκ τῆς γῆς ἐκέρχεται* & *ἐκ τῆς γῆς ἐκέρχεται*. scribit enim de flumine qui à
terra absorbetur, rursusq; emergit. quod idem de Eridano
sive Pado, Plinius 3. cap. 16. Error librariorum, (non Ari-
stotelis) qui finale antecedentis vocis elementum, verbo
sequenti annexere: atque O. pro I. pinxere. Causam lege
in COMBOS, alibiq; in hoc Thesaur. Ibidem versu 25.
pro Ab hic Ilisso, lege Ab Ilisso hic.

ET FANTARIENSIS, ad finem adde: Corruptè, ni
fallor, ab Euphranta.

EVBOEA, versu vltimo, post insula, adde: EVBOEAM
habet Eustathius in Dionysium, ad Crisseum sinum: circa
Locros Ozolos. hanc non noui ego.

EVENVS, adde: *ἑών* &, Straboni & Thucydidi fluius
est Pitane vrhem preterfluens.

EVESPERIDES, adde ad finem: Idem cum HESPE-
RIDIBVS.

EVPA TORIA, ad finem adde: ΜΕΓΑΛΟΤΕΟΣ
est in nummo antiquo, vt putat H. Goltzius, in Græcorum
numismatum lib. 4. nondū edito. sed vide METALASSVS.

EXOLDVNENSE, ad finem adde: sic quoque Fr. Iu-
nio. cui & VXELODVNVVM Caesaris est.

FERENTINVM, versu 11. post vrbe. adde: Audi
quoque hæc ex schedis Roma ad me missis Celsi Cittadini:
FERENTINVM opidum est Latij inter Ananiam &
Frusinonem: FERENTIVM autem, vt Plinius: vel FE-
RENTIA vt Ptolemaus: Othonis Imp. patria, apud
Suetonium & alios, opidum erat Etruria Transciminia.
quod ab hinc trecentis annis à Viterbiensib; ob hareseos
crimen, dirutum fuit. Situm erat inter Viterbum, Valsi-
nios, & Flasconenses, sic ille.

FESTA, adde ad finem. Pro Festa legit Surita ICESIA.

Inter FLAVIA & FLAVIANA, scribe hæc: FLA-
VIADA, Antonino circa Cappadociam vrbs. Forè FLA-
VIOPOLIS Ptolemai.

FLAVIOBRIGA, post testis est. scribe: 4. cap. 20. vbi
OBRICA FLAVI legebat Reuerendi. Torrentij co-
dex M.S.

FLORENTIA post Notit. adde: Hieron. Surita suspi-
catur eandem esse cum FLORIANA Antonini.

FRAXINETVM, ad finem adde: opidum baud procul
à mari videtur, Blondo & Leandro circa Padum fluium
& Fului Forum. In Cortis Alpibus, Sigonio & Rubeo.

FRA XINVM, versu 2. post Antoninum. dele quæ se-
quuntur, nam ad FRAXINETVM pertinent.

FVNDANVS Lacus, pro Campania, scribe Latio.

GALESVS, versu 6. post relinquo, adde: [Valento] à
iunioribus nominari, scribit Dom. Niger. versu 9. post
codice, adde: Ioannes Scoppa scribit in Collectaneis circa
hunc fluium hodie pagum exstare GALASO nomine:
ff 3 & tem-

& templum appellatum [S. Maria de Galaso] Idem Erythraei in Indice Virgiliano.

GALLICVM, adde: Antonino inter Casaraugustam & Oream. Hieron. Surita ad hunc locum, putat mansionem fuisse ad Gallicum flumen, quod hodie [Gallego] eo loco quo nunc [Zuera] opidum. Additq. hunc Gallicum fluvium sic à vetustate iure merito sic appellatum, quod summa transverso Pyrenaeo, supra opidum cui [Salientos] nomen inditum est, in terra ipsa Gallica oriatur.

Inter **GEBRENI** & **GEDERA**, hæc insere: **GEBETHON** (Γαβαθον, 70. interp.) Palaestina locus, Iosue 15. & 21. item 3. Reg. 13. **GEBBETHON**. D. Hieronymus in locis Hebraicis **GABATHON** legit.

ELLA, post Ptolemaum, adde: **TELA** Antonini putat Surita.

GENABVM, versu ultimo, post Ligeri, adde: Hieron. Surita quoque **GENABVM** pro **GENABVM** apud Casarem & **Hirium** legi debere, adserit.

GERESTICVS Portus, adde ad finem: **CHERRAIDA** Strabonis, vult Hub. Goltzius in suo de Græcorum Numismatibus, lib. 4. nondum edito.

ERYONIS, adde ad finem: D. Petri hodie, ut scribit Bern. Scardeonius, vide **GERONTIS**.

GINGVVM, ad finem adde: **CINGIYS** Vibij putat Celsus Cistadinus. Ego apud Vibium **CINYRVS** lego.

GORMANVM, adde ad finem: Codex Vaticanus sic quoque dicto libro 3.

HELVETII, versu ultimo, post cantur, adde: Hi sunt quos Casar contineri scribit inter Iuram mœnem, Rhenum & Rhodanum flumina, Lemannumq. lacum. Tacitus de Morib. Germanor. **HELVETIOS** inter Hercyniam silvam, Rhenum & Mœnum flumina. Hi in Germania, (in Eremo Heluetiorum Ptolemaei verisimile) illi in Gallia. Vna gens tamen.

HENIOCHI, versu 5. post Heraclides, adde: Hos **TYNDARIDES** ab Aristotele vocari, scribit Gaud. Merula in Memorabilibus.

HERCVLIS Columna, dele quæ sequuntur & scribe: ad huius Fretum, quas tres numero facit aut fingit Pala-phatus. Sunt & in Atlantide insula, Platoni in Critia.

HERCYNIA, versu 27. post dentur adde: Hanc Hercyniam puto ab Orpheo in Argonauticis & Dionysio Afro in Periegesi describi sub nomine ἀπέρτος ὄαν, i. immensa silva: inter Maotidem paludem Croniumq. mare, quem tractum occupatum ab hac Hercynia silva, docuimus ad Europa veteris, in nostro Theatro, tabulam. **RIPHÆAS** Silvas hic habet Isidorus, ex quibus Tancim profluere scribit. versu 29. ad finem adde: **Arduennam** hos ita nominare putaverim.

HERODIVM, versu 4. post lateris, scribe **HERODIONEM** vocat Eusebius in Chronico. Hæc eadem verba sub finem, dele. transposita enim sunt.

HIPPARIS, ad finem adde: Putaverim corruptè **HY-PATIS** à Silio vocari.

Inter **HOLANA**, & **HOLMIAM**, hæc scribe: **HOLMI** ὁλμοί, in Asia Minori vrbs, circa Galatiam. Strabo 14.

Inter **HYPÆTRENIS**, & **HYPANA**, hæc interserenda: **HYPALII**. Iul. Capitolinus in Vita M. Aurel. Imp. inter gentes quæ in Romanum imperium conspiraverant, numerat Hypolios, ut legit editio Parisiana: **HYALII** codex Aldinus: Basiliensis Frobenij autem hoc loco, [et alij] legit, hac verborum formula: [Buri hi alijq. cum Victoualis] &c. an proprium gentis nec ne, retinendum, animi pendeo. Scio tamen pro [alij] restituere **Victophali** Beat. Rhenanum. 1. Germanicor. Vide **HALI**.

HYPASIORVM, adde ad finem hæc: Sed **HIPASII** per **Fora**, idem alibi: cuius loco **PASII** legere calamo scriptos libros, annotavit Casaubonus.

Inter **IABRVDA**, & **IACCETANI**, hæc scribenda: **IACCA** ἱακκῶν, Vasconum vrbs, Ptolemao. Nomen retinet.

IBIVM, adde ad finem: Circa Naucratis fortè, ut sub-

subdubitare se dicit Hier. Surita, ex Platonis Phædro. nomenq. habere ab ibide aue.

IDENSIS, adde: [Idia] nunc, ut scribit And. Schottus ad Anton. Itinerarium.

IDVNV, versu 3. post Germani. adde: [Idenaw] autem interpretatur ab Auentino. hand procul à Diemanig, duabus leucis supra Burckhausen.

IERIA, versu 2. post fluvium. adde: ex Iosepho ut ait. Corruptam vocem puto, **SYRIA** enim huius loco legitur apud dictum Iosephum, 1. Antiq. cap. 7.

INERNVS, versu 5. dele hæc verba, aut vidit.

INVECTVS, ad finem adde hæc: De eo sic ad me Fr. Iunius, Inuectus non est nomen fluvij: sed intelligitur inuectus in Vrbem fluvius, qui Aqua Marcia appellatur. Strabo 5. & Plinius 31. cap. 3.

IONÆ Portus, & **PROTEI** Columna, quæ sequuntur, dele, & hæc adscribe hac formula: loca sunt D. Hieronymo Epist. 37. ad Eustochium virginem, & idem Apologia aduersus Rufinum: ubi scribit hunc esse securi hominis cursum: illum fugientium & turbatorum hominum, Iona portum pro **IOFFE** Palaestina habeo, à Iona Propheta, Protei Colūnas, pro Alexandria Aegypti: à Proteo huius olim rege. Vide **PROTEI**.

IOS, ad finem adde: **ETAE** gentile, apud Pausaniam in Phocicis. Est & Libya vrbs, Stephano.

ISTRÆA, lege **ISTIÆA**.

ITONA, versu 4. post Theffalia, adde: **OTHYN** videtur Catullus in Argonauticis.

ITORVM, ad finem adde: Quid si **IGVVIVM** scribas? quarit à me Roma Celsus Cistadinus.

ITRVM, adde ad finem: & ante hunc Volaterranus qui huius auctorem Dionysium facit. ipsi viderint. Vide **MAMMVRARVM** vrbs.

IVLIÆ Alpes, adde: Alpium pars, in quibus **IVLIA** **CLAVSTRA** sunt Latino Pacato, quæ [Clusæ] vulgo hodie.

LABINIVS, ad finem adde: Nomen [Lauino] retinere putaverim.

LACOBRIGA, versu 12. post M. S. adde: **LAMBRIACA** hæc fortè Pomponij, ait Hieron. Surita.

LACVRIS, ad finem adde: **LARCVRIS** legendum suadet Surita. sic quoque legit apud Antoninum, in Itinere Emerita Casaraugustam. ubi excussit codices **CARCVVIVM** scribunt. putatq. hodie [Alarcos] nominari.

LADONCEA, versum secundum sic lege: **LADOCEA** alia lectio.

LAODICEA, versu 9. post Minadii, adde: Syria quoque in Cassiotide regione vrbs: Ptolemao, & Appiano 4. Ciuil.

LAVERNA, ad finem adde: **Lauerna** lucus erat via Salaria. ut ad Horatij epistolam 16. annotavit Acron, & is Commentator vetus quem Cruquius edidit.

LAVERNIVM post videtur, dele quæ sequuntur, & adde: **Lauerna** ades, ut **Dianium** & **Minerium**. sic ad me Francisc. Iunius.

LEBEDONTIA, ad finem hæc adde: Alius codex pro [Stabatistum] legebat [adstabatistum] & pro [Agerua, ager vacuus.]

LEGIO X. GERMANICA, versu 4. post [Tatani.] adde: **GEMINA** pro Germania audei substituere Surita, ex Antonini Itinerario.

LEOCORIVM, ad finem adde: **LEONATICVM**, aut alia lectione **LEONATARVM** vocat Cicero 3. de Natura Deorum.

LEOCREANTVM, adde ad finem: An Tarentum legendum? ut ora libri habebat.

LIVBURNIA, adde ad finem: **LIVBURNOS** gentem Asiaticam facit Solinus, cap. 8.

LITITIANI, adde ad finem: vel **LITIANI** Iordanidis? mihi hoc verisimile.

LOCRI, versu 28. post auctorem, dele quæ sequuntur.

MÆCENAS, ad finem adde: circa Pratutiam regionem

in mediterraneis videtur ex Plinij 14. cap. 6. vbi huius vina laudat.

MÆNALIA, ad finem scribe: Regionis quoque nomen est, Etymologico, in qua Typhrestus urbs.

MAMVRRARVM, adde ad finem: [Itro] putat hodie vocari, & in ipsa via Appia esse, Celsus Cirtadinus.

MARATHONIA, ad finem adde: MARATHONIAM Paludem novit Etymologus.

MEMBLIAROS, adde: insula iuxta Theram & Anaphen. eadem BLIAROS, Stephano.

MESÆ, adde ad finem: An à Messe? quam D Hieron. ex Geneseos 10. India regionem facit.

MESSENE, versu 8. post praterea est, adde: MAMERTIA hac vocatur à D. Hieronymo adversus Iovinianū I.

MOENVs, adde ad finem: Gerard. Mercator in tabula Salzbürgensi habet fluuium hodie [Geyl] dictum, quem veteri nomine IVLIAM vocant: vt inquit: nullo autem adducto auctore.

MONDEL, ad finem adde hæc: [Melinde] regnum Aethiopia interpretatur Ios. Scaliger ad 4. Manij.

MONOPOLIS, adde ad finem: Nomen retinet [Monopoli.]

MOPSIVS Mons, versu penultimo, dele hæc verba: Idem cum Mopsio tumulo puto.

NARGARA, post colloquebantur, adde: Sed NARANGARA in vetustis codicibus legi, annotarunt Surita, & Sigonius. Ibidem ad finem adde: aquæ vitiose. Vide NARANGARA.

NAVSTATHMVS, ad finem adde: Portus quoq, circa Troadem est, Straboni 13.

NEIVM, adde ad finem: Videtur aliorum Neritus.

NETIVM, adde ad finem: At NETIVM scribendum, annotauit Surita ad Anton. Itinerarium.

NICOMEDIA, adde ad finem: At eius hodie nihil exstare preter patricinas & rudera, scribit testis oculatus Busbequius.

NOVIS, adde ad finem: NOVIS TABERNIS putat legendum (ex Cicerone, apud quem Veteres taberna sunt) Franciscus Iunius.

NVMERIA, adde ad finem: NVMERIA opidi meminit quoque Nicephori Chronologia: vbi Carinum Imp. casum scribit. vitiose autem, pro MVRTIA.

INTEROCELLI & OCELVM hæc scribenda: OCEIODVRVM, in Hispania urbs, Antonino. in Itinere Salmantica CasarAugustam. pro OCELVM DVRII.

OCELVM, ad finem hæc adde: Hieronymo Surita tamen in Commentariis ad hunc Antoninum Ocelum Durij retinere visum: collocatq, ad Durij ripas, in [Fermosel.]

ODIABVM, adde ad finem: OVIABIS apud Antoninum esse, annotauit ad eundem Hieron. Surita.

OLEATRVM ad finem hæc addito: Cum Celso Cirtadino putauerim OLEATRVM substituendum. & MM. ss. codices sic legere, adnotauit Casaubonus.

OLIBA, versu 3. post Liuium, adde: Surita dubium non est, quin sit OLBA Antonini.

OLOTOEDARISA, post nominat. adde: Hieron. Surita subdubitat an diuisim scribendum sit, ALADALIA-RISA, cuius meminit in Ponto liber Notit.

OPHIR, versu 40. post omnes, adde: Iornandes qui scripsit circa annum quingentesimum trigessimū, dicit intransmeabilem Oceanum, quem neminem transfricare liceat: neq, vlli cognitum, nisi ei qui eum constituit. Deo nempe.

OPHIVSA, versu 4. Auienus, adde: [Frumentaria] hodie appellari, scribit Hieron. Surita.

ORETANI, versu 4. pro GERMANICVM, lege GERMANORVM.

ORIPPO, adde ad finem: Huius meminit quoque Numismata veteris, quod describit And. Schottus in Spicilegio ad hunc Auctorem.

OS...INI, versu 4. post Britannicum, adde: [Ost...ini] hactenus ab incolis vocari, scribit Bertrandus Ar-

OSTRA, adde ad finem: OSTRA D. Hieronymo in Locis Hebraicis locus est ab Adra vrbe Arabia 25. millibus distans.

PAMPANIS, post Aegypti, adde: PAMPANIS legis Surita in doctis suis & laboriosis Commentariis ad Antonini Itinerarium.

PAPYRIVM, dele vide VBARA, & scribe: Isaurium castellum, Marcellino Comini: Idem cum PAPIRA Antonini: vt annotauit ad hunc Hieron. Surita.

PARADISVS, versu 13. post qualitatem, adde (Postquam hæc scripsissem, vidi mecum sentire Ludovicum Nagarolum in suo Timotheo siue Nilo. Ibidem ad finem adde hæc: In Susis quoq, Paradisum habet Dion Prusæus Oratione 77. An idem nescio. nam pensilem dicit.

PAROECOPOLIS, ad finem adde: DIOECOPOLIM autem substituendum annotauit Surita ad Antonini Itinerarium. vide DIOCLETIANOPOLIS.

PARTHIA, versu penultimo, post lib. 2. adde: ARSACIDES eos nominat Apuleius I. Floridor. ab Arsace nempe horum rege.

PAVTALIORVM, post Ptolemao, adde: Nummum Seueri Imp. profert quoque Sebastianus Erius cum hac inscriptione, ΠΑΤΤΑΛΙΑ.

PELAGIÆ, versu 3. pro PHOENICVM, lege PHOENICORVM, & adde: quasi dicas PVNICORVM. Horum meminit quoque Thucydides I.

PERCVSA, adde: Antonino Hispania urbs, band procul ab Osta. PERTVSA legit ex M. S. codice Surita. addidit, nomen hoc retinere, situmq, ad Canadri fluminis ripas, itinere quo Montione Oream perducitur.

PERGANTIVM, adde ad finem: Bregançon hodie, ex aduerso Stoechadibus insulis. Hucusque enim Liguria olim.

PETHOR: adde ad finem: FATVRA ciuitas trans Mesopotamiam, Balaami patria est, D. Hieronymo in locis Hebraicis.

PHABIRANVM adde ad finem: [Wigmodia] antea nuncupatam hanc Bremam scribit M. Adamus.

PHAGVS, post libri, adde: sed BVPHAGVS legendum putat Fed. Sylburgius.

PHESTVM, adde ad finem: & ΑΣΤΙΩΝ Græca scriptura, pro gentili ab hac vrbe, vi puto, habet Goltzius in Volumine quarto Numismatum Græcia, nondum edito.

PHILE, post Nicetas. adde: Ad Pontum Euxinum esse, lego apud Godefridum Villarduinum.

PHISON, versu 5. post cap. 20. adde: Phison existimat Fr. Iunius NAARMALCA, & BASILIVM siue regium flumen Euphratis esse.

PHRYGIA, sub finem post Appellata Phryges. adde: CATAPHRYGIA Prouincia est apud Isidorum. vnde Cataphrygios hereticos ducit.

PHYLA CENSII, ad finem adde: Tegeatarum quoq, municipium: apud Pausaniam.

POLENTINA, post Rubens 6. adde: Piceni hanc puto. ad finem adde: Vide POLLENTINI.

POMPEIANI, adde: Πομπηϊανός, Italia populi, sunt Appiano I. Ciuit. quos inter Romani nominis insensos numerat.

PORTVS, versu 5. post Variar. adde: PORTVS Romanus, Iornandi est. cuius episcopum Glicerium nominat. Ibidem versu 8. post venalem. adde: qui eum TYRRHENVM PHARON appellat.

PRIENE, post Thucydidi, adde: Πριην, per A. habent nummi veteres.

RAVDI versu 6. post Venetos est, adde: An Cauallio potius, in dextro Baldimontis, apud Veronenses? vt Lud. Nagarolus suspicatur in suo Timotheo siue Nilo?

RHÆDESTOPANIVM, ad finem adde: Diuisim puto legendum, Rhadesto Panium.

RHIPÆI, versu 4. post nostri. adde: Nagas puto apud Seruium ad 9. Aeneid. vbi distinguit inter Ripæos & Rhipæos. RIPHÆAS Siluas habet Isidorus. Ibidem ad finem adde, & HERCYNIA.

RIVVS, dele quæ sequuntur, & scribe: **Francorum**.
vide **FRANCORVM** **Rivus**.
ROMÆ, versu 15. post nominatur, adde, [**Vrum**] hodie à Turcis vocari, annotavit **Reineccius** in *Appendice ad Slauium Annales*.
RVBRA Saxa, versu 5. post **Casarib**, adde: **Cauponam** siue diuersorium esse, atque [**Grotta rossa**] hodie nominari, scribit ad me **Roma Celsus Cittadinus**.
SAALIM, adde ad finem: In finibus **Eleutheropoleos** est, contra Occidentem, septem ab ea milliariis distans. **D. Hieron. in Locis Hebraicis**.
Inter **ÆDENA** & **SÆLINI**, scribe hæc: **SÆFES**, Hispania loca cum **Cempsis** habet **Auienus** in *Ora maritima sua*. **Arduos colles Hispania incolunt**. Exemplar **MS. And. Schotti** **SEPHES** legebat.
SAVE, post **Iosepho**, adde **AVLONEM** hodie vocant **Palastini**, inquit **D. Hieronymus** ad **Euagrium**.
Inter **SCOMBRVS** & **SCOPADÆ**, hæc interfere: **SCOMIVS** **σχομῖον**, **Thracia mons**, **Rhodopa** vicinus versus **Septentrionē**. **SCOMBRVS** apud **Aristotelem** est.
SCRITOFINNI, adde: siue **Σκρίτιον**, vt **Procopius Gothicor.** 2. eos nominat.
SENNAAR, ad finem adde: Idem in locis **Hebraicis** scribit ex **Hestio Iosephi** 1. *Antiq.* cap. 5. sacerdotes **Iouis Gemelij** in hunc campum peruenisse. Pro **Gemelij** autem (vt hoc obiter annotem) **Enyelij** **ἑνυελί** apud **Iosephum** est. **Iouis Gemelij**, & **Genethlij** meminit ex **Chrysippo** **D. Hier.** aduersus **Iouinianum**. *Veram lectionem quis ex his eliciat.*
SENONES, versu 8. post **Ptolemao**, dele quæ sequuntur vsque ad, **Sunt & Germania**.
Inter **SILARVS**, & **SILBIANI**, hæc scribe: **SILAS** **σῖλας**, **India fluius**, **Arriano** ex **Megasthene**. qui per **Sileorum** regionem profuit. vide **SIDEN**.

SIM, ad finem adde, & **Doronicum**. **SYRIA** interpretatur à **Pandectario**. **SIM** aliam habet **D. Hieronymus** baud procul ab **Arca & Libano**. subuersam bello, at nomen retinere, addit.
SORACTES, versu 5. post **Erythraus**, adde: **SAREPTA** mendose nominatur in **Adonis Chronico**.
SORON, adde ad finem: **Arcadia silua** est **ὄρεων**, **Pausania**.
STRATONICIA, adde ad finem: **STRATONICIA** ad **Lethaum** fluium in **Magnesia**, habet **Pausania**: quam olim **CHRYSAORIM** appellatum tradit.
SYRIA, versu penultimo, post **Afer**, adde: **SYRIAM** circa **Cophenen** **India fluium** habet **Iosephus** 1. *Antiq.* cap. 7.
TEMESA, versu 13. post **historia**, adde: **Prope Civellum** statuit **Prosper Parisius**. licet alij (vt addit) prope **Lucitum** putent.
THALIA, versu 2. dele hæc verba, & **Aristot. de Mirab.** & adde ad finem: **Vocabulum** **Acephalon** esse puto, & **ÆTHALIA** scribendum. qua eadem cum **ILVA**.
INTYRRHÆORVM, pro **ἐπὶ δεξιῶν**, lege **ἐπὶ δεξιῶν**.
TYRIVS, ad finem adde: in **Ora Maritima**. **THYRIVS** cum adflatu, erat in alio codice.
VACCA versu 8. post, vt addit. scribe, quos eosdē etiam **VASCONES** quasi **VACCONES** nominat.
Inter **VRA** & **VRACITANVS**, scribe, **VRA BOOS** **ὑπὸ βοῶν** **Cypri locus**, **Ptolemao**. hæctenus vulgò ita appellari, testis mihi quidam natio **Cyprius**. vide **BOOS VRA**.
VVLCANI, ad finem hæc adde: **Locum quoque sic dictum** habet **M. Adamus**, ad mare **Balticum**, iuxta **Iulianum urbem**. quem incolæ **IGNEM GRÆCVM** nominare ait.

APPROBATIO.

Theſaurus Geographicus magna cura, labore, ac diligentia ab **Abrahamo Ortelio** comparatus, atque omnibus antiquitatis **Geographiæ** ac **Historiæ** studiosis non solum utilis, sed etiam necessarius, imprimi potest ac euulgari; cum nihil complectatur religionis **Catholicæ** offensiuum: quod attestor hac **xxv. Aprilis. Anno M. D. LXXXVII.**

*Valterus vander Steegen, S.T. Licentiatus,
Canonicus Ecclesiæ Cathedralis Antvverp.*

*Idem attestor de hac noua editione recognita multisq; in locis aucta.
Datum Antvverpiæ Anno M. D. XCVI. III. Id. Ian.*

**Henricus Sebertus Dunghæus, Cathedralis
Ecclesiæ B. Mariæ Virg. Antvverp. Canon.
S. T. Doctor, librorum Cenſor.**

S V M M A P R I V I L E G I I
R E G I S C A T H O L I C I .

PHILIPPVS II. Dei gratia Hispaniarum, &c. Rex Catholicus, Diplomate suo sanxit: ne quis citra voluntatem Ioannis Moreti Typographi Antuerpiensis, probata veterum aut nouorum auctorum opera, prout olim Christophorus Plantinus fel. mem. dicti Moreti focer excudit, emendata vel aucta, siue deinceps emendanda vel augenda typis suis imitetur ac diuulget, aut alibi impressa in R. Ma^{tis}.ditiones importet venaliaue habeat. Qui secus faxit, confiscatione librorum & graui poena mulctabitur, vti latius patet in litteris datis Bruxellæ xvj. Maij. M. D. XCI.

Signat.

S. de Grimaldi.

Et in consilio Brab.

I. de Buschere.

PRIVILEGII CÆSARIS SVMMA.

MAXIMILIANI II. Romanorum Imperatoris semper Augusti, publico edicto cautum & sancitum est, ne quis cuiuscunque status, gradus, ordinis, aut conditionis fuerit, quacunque sacri Romani Imperij, & ditionis eius fines patent, quacunque probatorum auctorum opera, quotquot vel hætenus nondum impressa, vel ab aliis quidem impressa, nouis autem deinceps scholiis, annotationibus aut commentariis aucta & illustrata, Christophorus Plantinus ciuis & typographus Antuerpiensis primus typis procuderit, intra proximum sexennium à prima cuiusque operis aut voluminis editione, vlllo pacto eiusdem vel diuersi characteris forma excudat, aut excusa ab aliis, intra eiusdem Maximiliani & Imperij fines vendenda importet, seu quouis modo distrahat manifestè vel occultè, sub pœna decem Marcharum auri puri, quarum dimidia fisco Imperiali fraudis vindici, residua verò pars prænominato Plantino cedat, præter librorum ad imitationem impressorum amissionem, quos idem Plantinus vbicunque locorum nactus fuerit, per se, vel suos, adiumento Magistratus loci, vel citra propria auctoritate sibi vindicare, inque suam potestatem redigere poterit. In cuius rei fidem ipsi Edicto manu subscripsit, & sigillum apponi iussit Cæsarea Maiestas. Datum in ciuitate Viennæ Austriæ, die vigesima prima mensis Februarij, Anno Domini M. D. LXV.

Subfig.

Maximilianus.

Ad Mandatum sacræ Cæs. M. proprium

Haller.

PRIVILEGIUM REGIS GALLIARVM.

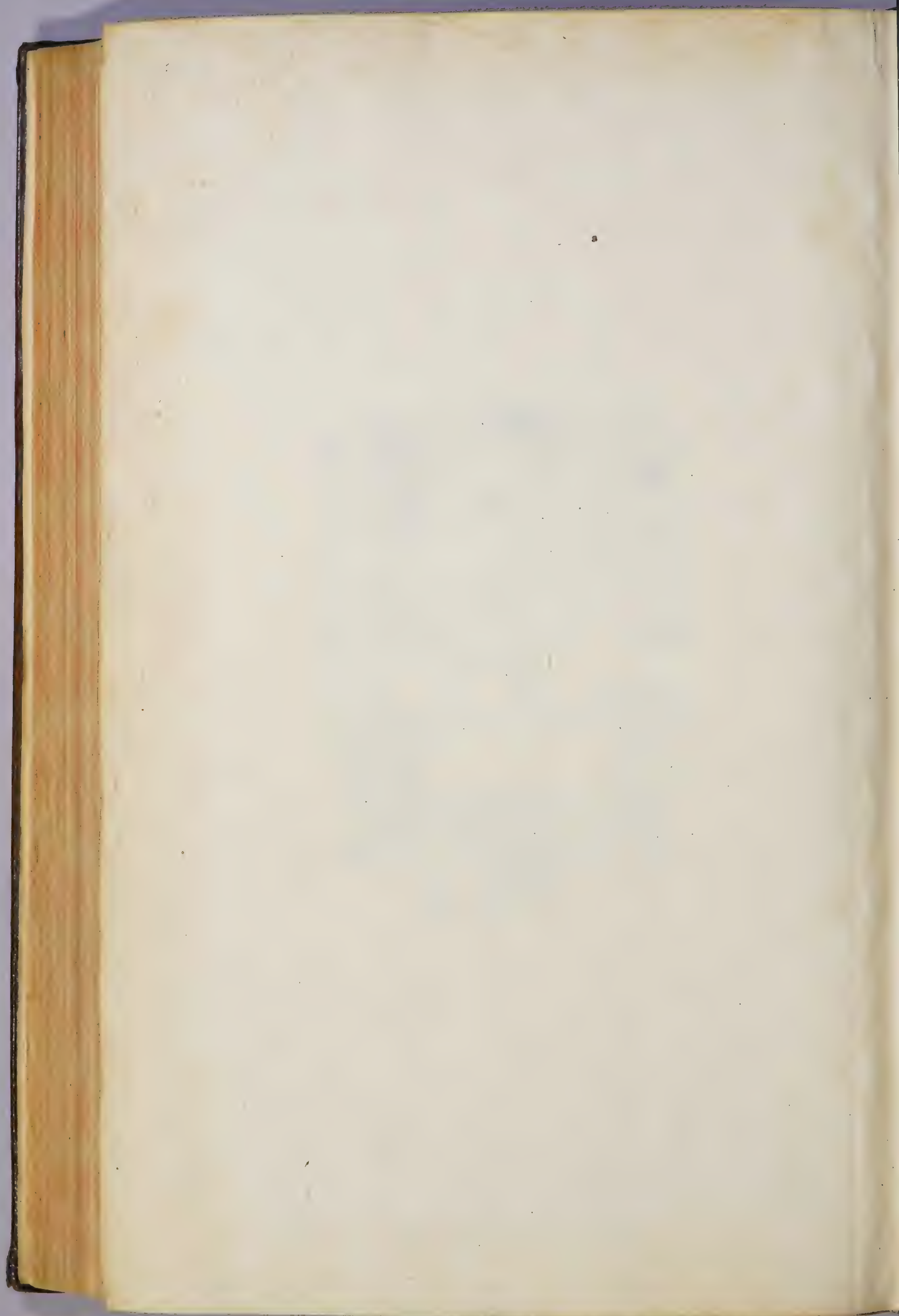
HENRICI III. Christianissimi Galliarum Regis auctoritate cautum ac sancitum est, nequis intra vniuersarum ipsius ditionum limites eos libros siue aliquam eorum partem quos vel nunquam antea excusos, vel insignibus correctionibus aut quocunque modo illustratos Christophorus Plantinus magnis impensis compararit, primusque in lucem emiseric, excudat, aut ab aliis excusos distrahat, intra sexennium proximum à prima cuiusque operis aut voluminis editione, ne fuorum idem Plantinus laborum sumptuumque fructu quem ab aliis sibi præripi indies comperitur, diutius frustretur, tandemque ea occasione à suo munere obeundo in quo sedulam hætenus nauauit operam, deterreatur. Alioqui confiscationis librorum multa, aut alia pœna iuxta Regionum statutorum rationem irroganda puniendus quicunque aliter faxit: modo tamen ne iidem libri quicquam contineant quod vel Religioni Catholicæ Apostolicæ & Romanæ, vel huius regni statui aduersetur: cuius quidem edicti exemplar cum fronti aut calci cuiusque operis apponetur, nullus typographorum siue bibliopolarum vllam ignorantia huius rei causam prætendere poterit. Datum Fontebellaquæ, quinta Augusti, M. D. LXXXII.

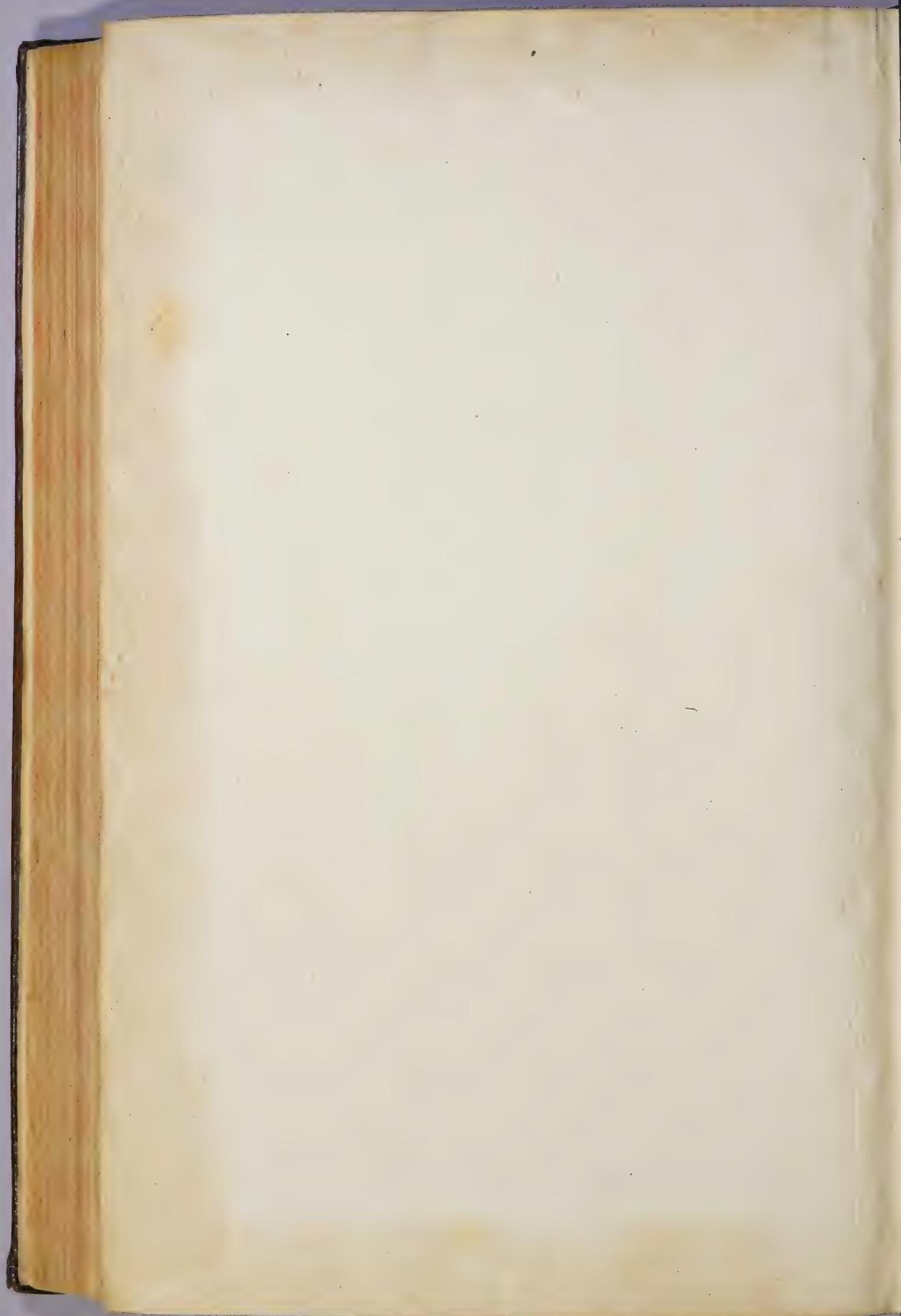
Signat.

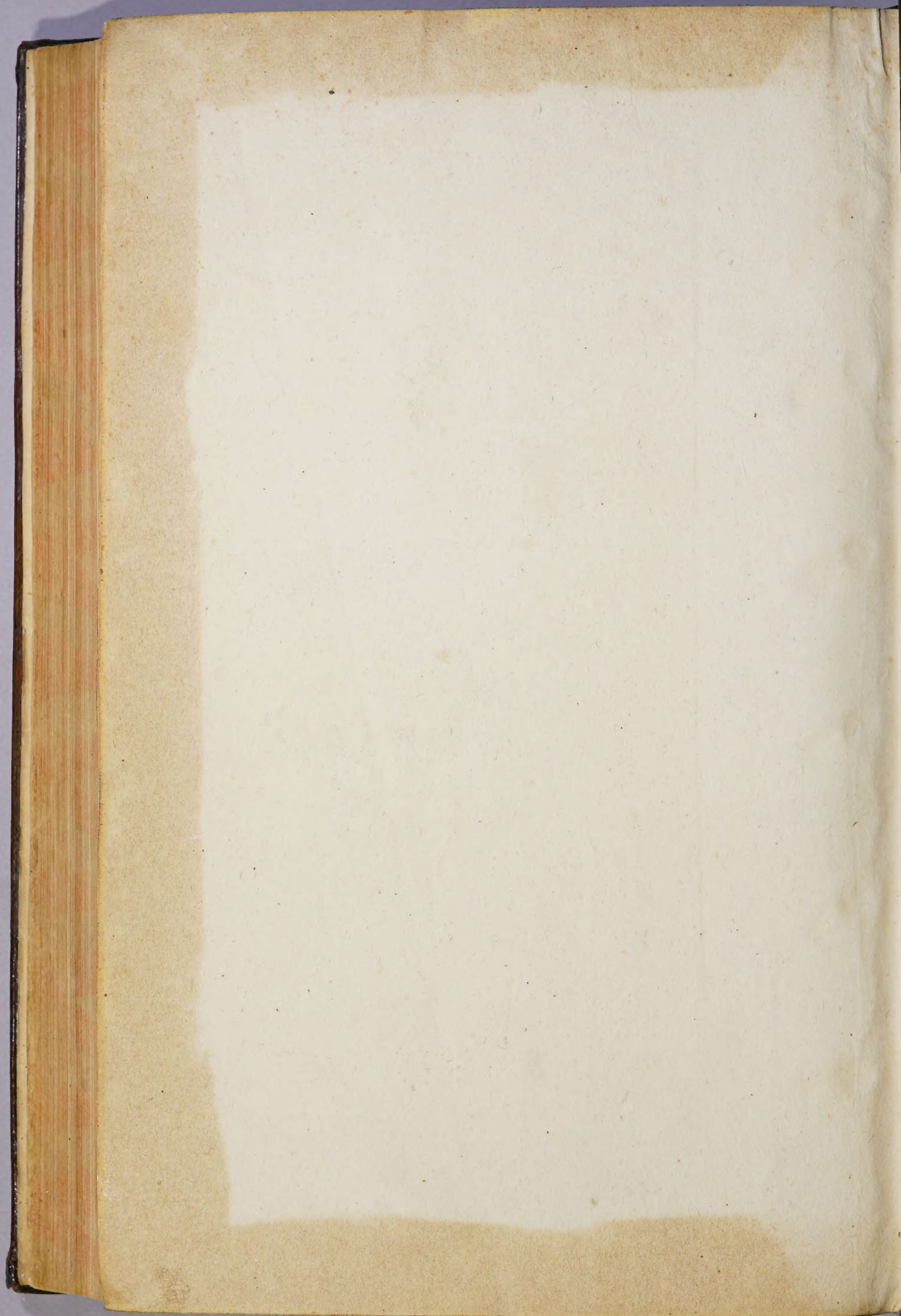
De Neuville.

A N T V E R P I A E,
E X O F F I C I N A P L A N T I N I A N A,
A P V D V I D V A M, E T I O A N N E M
M O R E T V M.
A N N O M. D. X C V I.

op
ms.

F596
O77t
2-SIZE

